БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII, ч. 1 (145) ЙОРКТОН, САСК. 1 го Січня, 1944 Vol. XII. No. 1 (145) YORKTON, SASK. January 1, 1944

Христос Раждається!

СЛАВІМ ЙОГО!

Різдвяне Послання

ДО ВСЕЧЕСНІШИХ ДУХОВНИХ ОТЦІВ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

"Слава на висоті Богу, а на землі мир людям доброї волі" (Лука: 11, 14).

Христос Раждається!

Найбільшою подією цілої всесвітної історії є Різдво Господа нашого Ісуса Христа.

Коли інші події з їх особами і ділами відносились до одного краю, народу, чи століття, то Різдво Божого Сина з Його божественною наукою й з таїнственним життям стало осередком цілої всесвітної історії і принесло всім народам землі, по всі часи й віки славу, щастя й вічне спасіння.

І тому не диво, що ангельські хори привитали Дитятко Христа найкращою піснею, що її знає світ, бо співом: "Слава на висоті Богу, а на землі мир людям доброї волі."

СЛАВА НА ВИСОТІ БОГУ

"Слава на висоті Богу." Що за ясна, глибока й доцільна програма для всіх сотворінь, проголошена в цих коротких словах ангельського співу! Це ангельське віщання своїм чарівним змістом облетіло цілу земну кулю, а відгомін його зловили навіть далекі тисячеліття.

"Слава на висоті Богу." Оце головна ціль всякого сотворіння? І початок і кінець кожного твору кличе своїм існуванням: Слави Бога! "Небо голосить Божу славу, а земля звіщає про діла Його рук" - так співає Псалмопівець. Пісню слави співають Богові: сонце, місяць, зорі, птиці, цвіти й гори, ціла земля й небо. Всі ці видимі твори своїм існуванням голосно кличуть: Не ми себе сотворили, а всемогучий Бог, що є Творцем неба й землі й всього, що є видиме й невидиме.

Слава Божа є також призначенням людини. Ціллю кожнього чоловіка є через прославлення Бога на землі осягнути своє вічне щастя в небі. На жаль людина в особі своїх перших прародичів відмовилася прославити Бога. Через непослух і їду заказаного овочу, вона стягнула на себе гнів і Божу кару.

Пророк Ісая, дивлячись на пониження впавшої людини, закликав із болем: "Як впала еси ранна зоре, ти, що колись засіяла великим світлом, а тепер скинена зі своєї висоти."

Так низько впала людина, що треба було аж самому Богові зійти з неба на землю, стати людиною принявши її природу й так відкупити нас із неволі гріху. Ми відкуплені заслугами й ласкою Божого Сина, що задосітьучинив Божій справедливості й поєднав людство з небесним Отцем. "І Слово тілом сталося і замешкало між нами й ми бачили Його славу, славу, як Єдинородного від Отця, повне ласки й правди"— так пише св. Іван евангелист. Це пісня побіди відкупленої людини. А це відкуплення зачалося саме Різдвом Божого Сина.

"Спас наш народився"— так колядуємо нині серед різдвяної радости. Христос-Дитя приніс нам усім спасіння. Це чудесне Боже Дитя наче звязало небо зо землею, як це гарно кажеться в іншій коляді: "щоб землю з небом в одно злучити." У Вифлеємі новонароджене Дитя віддало гідну пошану Богу Вітцеві за нас і від нас людей. І тому щойно по кількатисячній перерві змогли ангели весело заспівати, що вже: "Слава на висоті Богу..."

І ми святкуючи радісно свята Христового Різдва скажім щирим серцем: Господи Боже наш, навчи нас від Божого Дитяти в покірних яслах не шукати нічого іншого на цій землі й у цьому короткому туземному житті, як тільки Твоєї слави. Бо щойно тоді зможе настати також "на землі мир."

А НА ЗЕМЛІ МИР

Над колискою-яслами Ісуса в Вифлеємі ангели співали не тільки про славу Богові, але ще й про мир для людей.

Є слова в людській мові, що доперва по тяжких переживаннях набирають зовсім нового й свіжого звуку. Саме до таких слів у нинішному воєнному лихолітті можна зачислити слово: Мир. Коли це слово прогнано вже від кількох літ з цілої земної кулі, то щойно тоді почав людський рід відчувати його велике значіння й вартість.

І цей мир, так дорогий кожному людському серцю, принесло всім Дитя Ісус. "Мир оставляю вам, мій мир даю вам, не як світ дає, я даю вам"— так кличе до нас усіх Христос. А Христовий мир основується на тому, що Христос увільнив нас від неволі діявольської, вернув нам знову ласку, достоїнство Божих дітей й право до вічного щастя в небі. Чи це не гарний для нас дар від Христа Спасителя?

Про такий саме Христовий мир співали ангели, не тільки для вифлеємських пастирів, але й для всіх народів. Вони наче говорили: тепер уже маєте мир із Богом Отцем, бо Божий Син поєднав вас із Ним. Божий гнів вже тепер не тяжить на вас. Ви з невільників сталися Божими дітьми. В Христі вас усіх тепер любить Господь, бо ви стали одною нерозривною цілістю, одним великим таїнственним Христовим тілом.

Мир вам також тепер із ближніми. Бо всі люди через Христове воплочення сталися одною великою родиною, що в ній повинні всі любитися більше, чим навіть ті, що є злучені узами крови й спорідненя.

Мир вам вкінці зі самими собою. Бо все це, що передше заколочувало вам мир, як: тягар гріхів, грижа совісти, непевність і страх перед Божим гнівом— з Христом вже зможете легко усунути й позбутись. "Я є дорогою, правдою і життям"—голосить Христос. "Хто піде за мною, той житиме по віки щасливий."

ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ

Мира виглядає з глибокою тугою ввесь світ. Кожне віруюче серце прагне спокою на землі. Як кожного року, так і цього року Вифлеємське Дитя подає своїми рученятами у різдвяному дарі мир. Та чомусь то таки цього мира на світі нема? Де ж причина? На неї вказує нам ангельська пісня.

Ангели співали про мир на землі, але мир, що є залежний від Божої слави: "Слава на висоті Богу, а на землі мир..." й тільки для людей доброї волі. Не буде мира для людей, коли в них не буде доброї волі, щоб віддати Богові славу. Нарушується Божу славу на висоті, то усувається одночасно тим самим і мир на землі. Верне Божа слава на землю і добра воля у людей, то тим поверне й мир для землі. Одне є зависиме від другого, одне тісно вяжеться з другим.

На перший погляд виглядало б, що ангели оспівували над Божим Дитятем у Вифлеємі два післанництва: Божу славу й земний мир. У дійсності однак є тут лише одне післанництво й це причиново залежне від себе: Божа слава є миром для людей. Без Божої слави нема мира для людей. Мир, щастя, спокій і вдоволення на світі є залежне від двох условин: Божої слави й доброї волі людей. Коли люди віддаватимуть Богові славу, коли житимуть по Божому закону, заховувати Божі й церковні заповіди та совісно виповняти свої станові обовязки, коли перш усього шукатимуть Божого царства та його правди, коли любитимуть Бога цілим серцем і цілою душею, а ближнього в Бозі як себе самих— тоді, серед таких людей доброї волі, заволодіє й мир.

Нема на світі мира, бо є зла воля. Гірким овочем злої волі являється гріх. Кожний гріх, це непослух Божій волі, а вивищення своєї злобної волі. Правдивий мир є немислимий у душі без Бога. Без Бога у серці нема також правдивої веселости та глибокої погоди. Неспокій, грижа совісти переслідує людину злої волі. Ясно про це говорить св. Августин, словами: "Неспокійне наше серце, доки не спочине в Бозі."

І противно! Що за мир, щастя і вдоволення царить у людині доброї волі, що жиє в стані ласки, що вірно заховує Божі й церковні заповіди та свої станові обовязки. Вона свідома, що Бог з неї є вдоволений і її любить. А це її наповняє великим супокоєм. Хоч би на зовні не всьо її повелося згідно з бажанням її серця, проте в душі такої людини доброї волі панує спокій.

Мирна людина ширить також спокій кругом себе. Із досвіду знаємо, що з деякими особами приємно нам бути, а з деякими вже не так. Є люди прикрого успособлення, але є й такі, що сяють погідною веселкою. Ширім кругом себе мир, бо на світі й так уже много зависти, боротьби, ворожнечі й терпіння. Вифлеємське Дитя шукає мирних душ, що ними могло б Воно далі поширювати мир, спокій, доброту, вдоволення.

Як виглядає, то тяжко, щоб люди скоро змінили своє успособлення. І тому також дуже тяжко, щоб серед теперішних обставин скоро повстав справжній мир. Та однак у Бога є всьо можливе, якщо також із нашої сторони покажеться добра воля. Зачинаймо отже найперше від себе самих давати Богові славу, щоб подбати за мир на землі. Заведім це в нашому родинному житті й перейдім до громадського й до державного життя. А це певне, що скоро обновиться ціла земля, та заживе миром, як дасть славу Богові, що є на небі.

* * *

Дорогі в Христі! Дожили ми цієї щасливої хвилі, що й цього року можемо прославляти Христове Різдво. Молім Спасителя світу й Царя мира, щоб наділив нас своєю ласкою і доброю волею, як і також усіх наших ближніх, щоб усі шукаючи Божої слави в житті особистому, парохіяльному, й громадянському, поставили трівкі основи до мира, гаразду й щастя.

Саме про це, ми Ваші Пастирі-Єпископи молитись будемо на Христове Різдво. Будемо молитися за Вас усіх Вірних, за Ваші Дорогі Родини, за Ваших Дорогих, що є у війську на суші, морі й у воздусі, щоб Господь заховав їх здоровими, цілими, добрими й незіпсованими, аж доки вони щасливо не вернуть домів. Благатимемо також, щоб милосерний Господь потішив і ущасливив наш Український Нарід, тут на пересиленні й там на рідних землях і дав йому свободу так релігійну, як і державну, щоб друге Різдво міг він святкувати, не серед гуку гармат, проливу крови, гірких сльоз, як многі святкуватимуть цього року, але серед радісного співу: "Слава на висоті Богу, а на землі мир людям, що є доброї волі."

У радісний день Христового Різдва, нехай Дитя-Христос обдарує Вас усіх Своїми обильними ласками. А ми, Ваші Єпископи, благословимо Вас і всім Вам бажаємо веселих і щасливих Різдвяних Свят та радісного Нового Року.

Вінніпеґ, 10 грудня, 1943.

† Василій; Єпископ-Ординарій,
† Ніль, Єпископ-Помічник.

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

До 23-го грудня 1943 р. вплинули слідуючі жертви:

З несподіванки в Модел Фарм, Саск., для панства Карапитів, пресфонд $2.00
о. В. Чарний, збірка на Боднарах, Саск. $3,60
Жіноче товариство в Гефорд, Саск., з вечірка для пані Жук $2.50
Олекса Луцик з Тиндал, Ман. $1.00
Н. Василів з Бюкенен, Саск. $1.00
Анеля Злотник з Судбур, Онт. $2.00
р. М. Григорійчук $1.00
о. Я. Чиж $5.00
о. капітан М. Т. Пелех $2.00
о. М. Колодій $4.00
о. Г. Теплий $4.00.
о. Н. Пуляк $2.00

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку. Хто буде слідуючий?

ВЕЛИКЕ ГОРЕ СПАЛЕНОЇ УКРАЇНИ. Ось що лишилось зі славної Київо-печерської Лаври, осідку всього духовного життя й священства на Україні. Звідсі вийшли святі української Католицької Церкви, котрих ми все споминаємо на Литії, св. Антоній і Теодосій Печерський. Звідтам вийшов перший український митрополит Іларіон. Там були гроби наших предків, там були скарби нашого мистецтва і одна з найбільших печатень на Україні. Київо-печерська Лавра сягає найдавніших часів нашої державности. Навіть напад татар не знищив її так, як тепер знищили люті вороги України. На знимці видимо церкву Успення Матері Божої в Лаврі, з котрої остали тільки мури й руїни.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

V.

З цього, що досі писалося видно, чому Католицька Церква так противиться мішаному подружу. Давання диспензи це не є лише якась формальність, ані підписання обіцянки не є вистарчаючим. Священик котрий дає слюб не лише має бути морально певний, що обіцянка буде додержана, але має обовязок подати канонічну причину до давання такої диспензи. Церква подає деякі причини, котрі є самі в собі вистарчаючими, щоби одержати диспензу, на примір усунення згіршення покуси, небезпеки взяти слюб поза Католицької Церквою, відступство від Католицької Церкви.

Є і інші причини, але не так важні, на примір старший вік жінки, родинні обовязки вдови або вдівця...

Важним є, що треба мати добру й вистарчаючу причину, щоби дістати диспензу в мішанім подружу. Коли хтось не подає причини, або подає фальшиву, тоді тим самим диспенза не є важна. Буває, що молодята думають, що вистарчить лише піти до священика. А коли священик зачинає питати, то ще чуються ображені, а навіть таке буває, що католицька сторона перепрошує не-католицьку сторону за ніби зле поведення священика. Часами й грозять! Бідні вони, думають, що Церква має їм підчинятися! Думають, що подружа це особиста справа! От прийшли й священик за пять хвилин має їх подружити. А коли пізніще подружа є нещасливе, вони думають, що Церква зараз має їм дати розвід.

(Далі буде)

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА З НОВИМ РОКОМ
складає
СЕРДЕЧНІ ЖЕЛАННЯ
Їх Екселенціям, нашим Преосвященним Кир Василієві і Кир Нілеві,— Всеч. і Впр. Отцям Духовним, і всім своїм Парохіянам у підвиннипегських місцевостях

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Аве., Виннпеґ, Ман.

ГЕФФОРД, САСК.

В вечір 7-го грутня 1943 членкині Тов. ім. Ольги Багарабової з Редбері, і членкині Тов. ім. Лесі України з Геффорду, справили милу несподіванку для пані А. Жук, в її домі. Пані А. Жук много причиняється до успіху праці в обох товариствах, отож членкині вшанували її в день імянин Катерини.

При милій забаві й гутірці, пані Ева Гарах вручила пані Жук дарунок від присутніх і пожелала її щастя й здоровля, та щоби панство Жуки мали щастя діждатись щасливого повороту своїх синів з війни.

Пан Гр. Гарах дав заклик до збірки на пресу, котрою занялись пані Черній.

Жертвували слідуючі: По $1.55 панство А. Жук, по $1.50 панство Н. Ребрина, по $1.00 п-ні М. Черній, Анастазія Жук, по 75ц панство Вол. Гарах, по 55 ц. панство А. Зарубяк, по 50ц. п-ні В. Зарубяк, п. І. Гарах, панство Н. Гарах, І. Борух, Гр. Гарах. По 30ц.: п-ні І. орпан. Дрібними датками $1.11. Разом $10.26. З того призначено $2.50 на БНації.

п-ні Д. Побрань, секр.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПОЧИНАЄМО ДВАНАЙЦЯТИЙ РІК

З великою вірою на поміч Божу починаємо дванайцятий рік видавання урядової часописи Братства Українців Католиків— Будучности Нації.

Як про се вже були наші читачі повідомлені, започатковуємо в сім році видавання Будузности Нації в збільшеному виді. З сим числом, наші читачі дістануть, замість збільшених 4 сторін, **великий стінний календар Будучности Нації, а почавши від числа на 14-го січня Будучність Нації буде появлятися на 20 СТОРІНКАХ, замість дотеперішних 16.**

Зі збільшенням обєму БНації, збільшуємо поважно видатки видавання. Мимо сього однак не побільшуємо ціни на передплату. **Річна передплата, як дотепер, буде і надалі виносити ЛИШЕ $1.00 на РІК.**

Можемо се зробити тільки тому, що наші передплатники, читачі й прихильники гарно з нами співпрацювали та помагали морально й матеріяльно нашому Видавництву. Тому більшуємо обєм часописи, щоби стала вона ще кращою, як дотепер була, та ще більш популярною. Нашим кличем і надалі буде: Все для Бога, України й Канади!

Сподіємося, що усі наші прихильники й читачі приняли вістку про збільшення обєму нашої часописи з радістю. Ми зі своєї сторони стараємося сповнити наші обовязки якнайкраще. Просимо тому наших передплатників, читачів і прихильників сповнити і свій обовязок на час. **Відновіть свої передплати зараз з початком року! Переводіть збірки з нагоди збільшення обєму БНації! Помагайте морально й матеріяльно своїй часописи, як Ви дотепер се робили! З Різдвом Христовим зробіть гарний дарунок та запренумеруйте БНації своїм знакомим, рідні чи приятелям.**

МИ НА ВАШУ ПОМІЧ ЧИСЛИМО!

БЕЗ ВАШОЇ ПОМОЧІ НІЧОГО НЕ ЗРОБИМО!

МИ ЗБІЛЬШИЛИ ЧИСЛО ГАЗЕТИ—ВИ ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Про се Вас сердечно просить і вже наперід за Вашу поміч дякує,

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

РІЗДВО ХРИСТОВЕ Й КАНАДІЙСЬКІ УКРАЇНЦІ

Сьогорічні Різдвяні Свята святкує цілий світ серед великий воєнної хуртовини. Веселі пісні в честь Божого Дитятка, заглушують вибухи стріл, гук великих літаків, стони й зойки конаючих людий.

Канадійські горожани, а з ними й ми українці католики, будемо обходити Різдвяні Свята ще в найбільш, серед тої світової війни, можливім добробуті, та будемо могти спокійно віддавати честь новонародженому Дитяткові Ісус.

І на нас, власне тому, що будемо могти Різдвяні Свята якнайспокійнійше відсвяткувати, спадає великий обовязок підчас сих Різдвяних Свят.

Який, спитаєте?

Обовязок великої і сердечної молитви до Дитятка Ісус.

Ми всі, як один, припадьмо на колінах до маленького Ісуса і подякуймо йому за всі ласки, котрі від Нього ми дістаємо й дістали, подякуймо Йому за се, що задля нас сходить сьогодні з небесних просторів й родиться з Пречистої Діви. Покажім Йому велику нашу любов. А далі просім Його. О що?

Ми українці католики маємо о що Бога просити підчас сих Різдвяних Свят. Ось там за морем наші брати й сестри мучаться в страшних неволях ворогів, наш край, наша Україна спалена, зруйнована до тла. О, не будуть могти наші брати там в Старому Краї спокійно засісти до Святої Вечері, не будуть могти спокійно чудовими колядами величати Христа. Просім за них ми українці католики в Канаді, маленького Христа й благаймо, щоби змилувався над нашим українським народом в Европі.

Маємо обовязок молитися і то дуже сердечно за наших братів у Канаді, а спеціяльно за тих, котрі, хоча будуть святкувати Різдво Христове, то однак Христос для них вже давно вмер. За тих, котрі приїхавши з Старого Краю до Канади віруючими католиками, зрадили Христа, свою рідну Церкву й пішли на службу людським богам. За тих, котрі відреклися Христа, свойого українського народу, й піднісши кулак проти Бога пішли служити тому, котрий вимордував голодом, Соловками й кулями, міліони наших братів. За тих, котрі навчені тим тираном, подоптали всі релігійні й національні святощі свойого народу.

Молімся дальше за скоре закінчення війни. Просім Дитятко Ісус, щоби змилувався над нещасним світом й завернув від нього се велике страхіття. Молімся за наших українських канадійських хлопців, котрі розкинені по цілому світі боронять чести й свободи Канади. Просім, щоби вони всі вернули щасливо з поля бою і разом з нами славили Боже Дитятко вже підчас других Різдвяних Свят.

Молімся щиро і сердечно. Величаймо маленького Христа, дякуймо Йому за се, що живемо в вільній Канаді, де, по правді сказати, знаку війни ще навіть не видно.

-ПОВІДОМЛЕННЯ-

Всі інші дописі й статті, що їх переслано до святочного числа БН., через брак місця в сім числі, будуть поміщені в наступнім числі БН. — Редакція БН.

НАЙЩИРІЙШІ РІЗДВЯНІ І НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

всім українцям католикам
воякам нашої Канади
тут і за морем,
пересилає в Христі

о. М. Т. ПЕЛЕХ
капелян,сотник

Їх Ексцеленціям Преосвященному Кир Василієві Ладиці ЧСВВ. і Кир Нілеві Саварині ЧСВВ., Всеч. Отцям Духовним, всім Членам Зарядів поодиноких відділів БУК-а

Усім Рядовим членам нашої організації, Усім нашим передплатникам і прихильникам

складає найкращі побажання з Різдвом Христовим

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Редакція і Адміністрація "Будучности Нації."

†
НЕДІЛЯ
ДЕНЬ
ГОСПО-
ДЕНЬ
†

†
СПОВНИ
СВІЙ
ОБОВЯ-
ЗОК
†

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СІЧЕНЬ, 1944

1	С	19	Суб. п. Різдвом. Мч. Боніфатія
2	**Н**	**20**	**Нед. св. Отців і Нед. 29 по Сош.**
3	П	21	Мч. Юлiянії
4	В	22	Вмч. Анастазії
5	С	23	10 мч. в Креті
6	Ч	24	Навечерія Різдва. Евгенії. **Піст.**
7	**П**	**25**	**Різдво ГНІХ. (Загальниця).**
8	**С**	**26**	**Собор Пр. Богор. і св. Йосифа**
9	**Н**	**27**	**Н. по Різдві, Нед. 30 п. С., Стефана**
10	П	28	20,000 мч. у Нікомидії
11	В	29	Невинних Дітей
12	С	30	Мч. Анісії
13	Ч	31	Преп. Меланії
14	**П**	**1**	**Новий Рік 1944, Обр. ГНІХ., Вас. В.**

УСТАВ

1. Предпр. Різдва й Суб. пер. Різдвом: Ап. з. 205, ев. Лук. з. 72.

2. Нед. п. Різдвом, св. Отців і 29 по Сош.: Гл. 4, ев. утр. 7. Ап. з. 328 (Отців) і 250. Єв. Мат. з. 1 і Лук. з. 85.

Слідує седмиця 30.

6. Навечеріє Різдва Христового: Царські Часи. Сл. Б. св. Вас. Вел. з Веч.: Ап. з. 303. ев. Лук. з. 5. **(Піст).**

7. Різдво Христове: Повечеріє Велике з Всеночним. Сл. Б. св. Ів. Золотоустого. **Замість "Святий Боже" співається "Єлици." Ап. з. 209,** єв. Мат. з. 3.

Загальниця до навечерія Богоявлення, але час заказаний.

8. Собор Пресв. Богор. і св. Йосифа Обручника: Всеночне, ап. з. 288 і 306, єв. Мат. з. **46 і з. 4.**

9. Неділя по Різдві, Св. Богоотець, 30 по Сош. і св. Стефана: Гл. 5, ев. утр. 8. Сл. Б. св. Ів. Золот.: Ап. з. 200 і 258, єв. Мат. з. 4. Лук. з. 91. **Слідує седмиця 31.**

14. Новий Рік. Обрізання ГНІХ і св. Василія: Всеночне. Сл. Б. Вас. Вел. Ап. з. 254 і 318, ев. Лук. з. 6 і Мат. з. 11.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Намірення Святійшого Отця.

В початковім місяці нового року, в січні жертвуємо свої молитви в намірені св. Отця Папи Пія XII. котрий рядить Католицькою Церквою. Св. Отцеві лежить на серці, як з одної сторони поширення віри Христової по цілому світі, так з другої сторони св. Отець бажає, щоби се воєнне лихоліття якнайскорше скінчилося. Підчас Різдвяних Свят молімся до маленького Дитятка Ісуса і просім Його, щоби вислухав молитви, котрі буде заносити перед престіл Всевишнього наслідник апостолів Папа Пій XII.

МІСИЧНЕ НАМІРЕННЯ

Захорона Африки від магометанства.

Магометанізм се одна з нехристіянських релігій. Творцем її був Магомет, котрий жив у шестому столітті в Арабії. Називав себе пророком і став голосити релігію, основою котрої стала його книжка звана Коран. Обіцяв своїм визнавцям силу в сьому світі, а рай, змислових приємностий, на другому світі. Позволяв на многоженство.

Найбільше визнавців Магомета замешкує ще і тепер західну Азію. Просім добре серце Спасителя, щоби захоронив Африку перед сею ложною релігією.

о. Н. Демків

СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

"Марія чиста, родивши Христа—
зложила в яслах на сіні"...
"Радість всім велика, Богочоловіка чистая Діва зродила,
на вічне щастя всіх вірних."

Такими прегарними словами величаємо Пресвяту Діву Богородицю й Її Сина в наших любих колядках. Се відповідає тій дуже високій гідности, до якої призначив Господь Бог одиноку з усіх жінок, Марію, до гідности Матері Сина Божого.

Тому причина, для якої святкуємо Собор Богородиці, величаємо велику гідність Марії і віддаємо Її належну честь.

Пречиста Діва Марія—солодке імя в християнському роді. Й свято Різдва Її Сина і нинішне свято таке миле, таке повне тепла. Вонаж бо наша Мати, Мати нашого любого Дитятка Христа.

Чогож ся добра наша Матінка Марія учить нас у сей великий свій празник?

Учить нас що є воля Божа; що в людськім життю має в Бога велику вартість— а що малу; що маємо робити, щоби подобатися Богу.

І. На світі, з волі Божої, ми є шукачами-дослідниками. Чого? Щастя, правди? Ми є шукачами і дослідниками самого Бога і Його святої волі. А се не легка задача. Коли Бог сотворив нас такими, то і світ так уладив, щоб він не зраджував нам зараз своєї тайни, але щоби примушував нас шукати тойж в покорі і щирости духа. Повно в світі привидів, позорів, а правда скрита. Богато є помилок між людьми в їх осудах про світ, про життя. Своїм блеском засліплюють людий і весь людський загал мріє про ті речі, як про найвищу ціль свого життя. А св. Письмо пише, що велике перед людьми, мале перед Богом; а людська мудрість—глупота перед Богом; як небо далеко від землі, так пляни і думки Божі перевисшують пляни і думки людські. — Ось дивіть, у такому світі ми живемо. Тому вповні оправдане є напімнення св. Павла: "Вважайте, як небезпечно ходите"!

2. **Розважмо.** Якби Господь Бог був обявив людським мудрцям, що одна з людських жінок буде вибрана на матір Божу і якби був сказав тим мудрцям наперед описати життя і долю Божої матері, то вони певно помилилисьби. Мудрці булиби собі уявляли, що Мати Божа народиться в царських палатах, одягатиськме в шовки й золото, будуть її служити тисячі покірних людей-слуг, цілий світ буде знати про неї і приходитимуть до неї з поклонами люди з усіх сторін, а її образ носити будуть як найбільшу святість на своїх грудях та почитати будуть його в своїх домах і храмах.

А якжеж інакше виглядало життя Пресв. Богородиці!

На ній сповнилася ціла Христова наука. І те слово: "хто не возьме хреста свого і не піде слідом за мною, не може бути моїм учеником" і те, "в терпінню спасайте ваші душі", і те, "навчіться від мене, бо я смирний і покірного серця", і те: "шукайте передовсім царства Божого і правди його, а те все додасться вам."

Не тільки для нас Христос Господь проголосив науку свою але й сам, хоч був Бог і чоловік в одній особі, піддавсь її, своє людське життя заздалегідь так уложив, щоби вповні відповідало його науці.— І долю своєї Матері так само Він заздалегідь уложив бо як Бог міг се зробити.

Ось се велике у Бога, чого ми якось не можемо зрозуміти: "в терпінню спасайте ваші душі."

3. Людські мудрці помилялибися щодо долі Богородиці, та не зовсім. У Божих річах люди як діти—як діти в людських річах. Всі знаємо, що діти хотілиби мати богато грошей і все купувати, але відки гроші беруться, як до них дійти, що їх треба трудом і працею здобути, заслужити — се діти в своїх думках перескакують і не можуть того добре зрозуміти.

А подібно ми старші відносимося до Божих річей.

Сей світлий образ долі Богородиці, який ми згадували, і ще куди світлійший здійснився, але аж по закінченню земського життя Пресв. Богородиці. Ніякі володарі, ні генії не мають такої слави, завсіди живої і переповненої найніжнішою любовію, як Пресв. Богородиця.

Одначе й Пресв. Діва Марія мала свою Голгофту, заки дійшла до свого воскресіння. Вона виховувалася як сирота, в убожестві через ціле своє життя, жила без слави, як жінка убогого теслі Йосифа. Хотіла бути все дівою, а Бог призначив її бути Матірю. Піддалась Марія Діва тій Божій постанові з неба і несла терпеливо усі тягарі материнства. Дуже тяжкий досвід зіслав Бог на Марію і Йосифа. Божа Мати не могла виявити своєї тайни, бо на се не позволяла її покора; вона терпіла. Вибрання її на Божу Матір поставило Преч. Діву в небезпеку втрати чести, любови і почитання праведного мужа, котрого опіці вручила цвіт свого дівицтва. Але свідомість невинности і непохитного уповання, що Бог все попровадить на добре, дали повний і ненарушний спокій її невинній душі. Ангел Божий в сні пояснив Йосифові цілу тайну: "рождшееся в ній від Духа святого є." Чим тяжче було терпіння, тим більша і чистійша була радість. Спільна недоля лучить тісно їх душі до бережения найвисшого Материнства Преч. Діви—Матері Бога й опіки над Божим Дитятком.— Як прикро було її відбувати дальшу подорож з Назарету до Вифлеему, але вона не нарікала. Як дуже гірко було її здороженій, змученій, ходити в Вифлеемі від дверей до дверей випрошуватися на нічліг. А ще прикрійше було для неї, коли всюда відмовлено її прошенню. Відмовляли її кутика в теплій хаті. Вона, донька королівського роду, приневолена була заночувати в бідненькій стаенці. Марія сю прикрість зносила терпеливо. Щеж Вона якась навіть радісна, втішна, мимо зневаг дізнаних від негідних вифлеемців! Відки сей спокій, солодка радість? Вона носила Ісуса в своїм дівичім лоні, а Ісус Бог був всім для неї.

І родить свого Сина—Божого Сина в безлюдному вертепі, повиває в убогі пелени та в ясла на сіні кладе. "не доуміє, що то ся діє—Бог помістився в яскині, яким Ти образом в мені вмістився, в дівстві без болізни родився радосте моя безмірна"... і клониться і молиться Божому Дитятці в імені цілого людського роду. Не величалася тим і не хвалилась, але була гідно тиха і мовчалива на свою превисоку гідність. — І годі, коли пастирі складали Ісусові убогі дари, і тоді, коли хори ангелів величали Різдво Її Сина, тай тоді, коли мудрці принесли богаті дари і опісля, коли сила-силенна людий бачили Ісуса й чула з тисячів уст подяки й величання Її Сина, не хвалилася ніколи, лише розважувала все в свойому серцю, вдячна за сю гідність Господу Богові.

Ціле життя упокорювала себе зараз бо мусіла втікати в чужий край Єгипет, межи чужі люди, там прожила кілька років на вигнанні. Та все те блідне перед Її болем і упокоренням, коли стояла під хрестом, на котрому був розпятий Її найдорожший Син.

4. Життя Преч. Діви Марії, як видимо, було тяжше ніж наше життя—ось яка дивна Божа воля. Преч Діва не згорділа, коли ангел до неї з неба зійшов був тай назвав Її вибраною і благодатною. А під хрестом свойого Сина не нарікала, свою Голгофту перейшла гідно і величнo. І тим ось сповнила Пресв. Богородиця Божу волю.

З вірою, надією і любовію Бога несла вона всі свої терпіння і досвіди, поконала всі противні хвилі земського життя і як по Благовіщенні, так і при кінці свойого життя, могла заспівати свою славну пісню: "Величає душа моя Господа."

Скрита Божа правда побідила через Неї блискучі позори земського світа; Божа доброта і святість побідила через Неї злобу і грішність земського світа; Божа вічність перемогла в Ній і через Неї проминаємість сього світа. І так Пресв. Богордиця стала не тільки нашою небесною помічницею, але й ідеальним взірцем, як треба жити християнинові і як належить сповняти Божу волю.

5. І через нас і в нас хоче Господь Бог побіджати світ, його позори, привиди, злі нахили й його прохожість. На се Бог сотворив світ і на се нас сотворив. Наше земське життя се місце призначене для боротьби, як зерно має боротися, доки находиться під землею, щоби вийти на соняшний світ. А на війні ті герої, котрі добре борються, а не ті, котрі сплять або забавляються, коли борба йде. А ми завсіди мріємо тільки про таке щастя, котре кінчиться смертію; щоби спати (нічого не потребувати робити) і забавлятися.

Ось се мале і мізерне перед Богом, хочби воно не знати в якім блеску виступало на землі. А ми леда з чого попадаємо в зневіру і навіть в розпуку, найрадше говоримо про наші клопоти, журби і терпіння. Всяке Христове запевнення для нас ще за слабе, начеб ми тільки чули від Христа, а не також бачили здійснену на нім самім та на Його Пресв. Матері, ту радісну науку: "Блаженні плачучі, бо вони будуть потішені.

Блаженні голодні, бо вони насититься.

Блаженні переслідувані за правду, бо їх є царство небесне."

6. О, так сотворений є наш світ, що чим більша наша Голгофта, тим більше наше життя росте, тим більше скарбів збираємо для себе, якщо тільки з Богом богатіємо, якщо сповняємо Його святу волю. Преч. Діва, в дні Різдва Христового, для нас найпевнійший дороговказ та світлий примір.

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.

Дня 27 листопада 1943 р. рідня і сусіди устроїли гарну несподіванку для панства Петра Карапитів, з нагоди десятьлітнього їх прибуття з парохії Бінердейл до нашої парохії в Модел Фарм.

Гості зїхалися в означене місце, відтак всі разом прибули до дому ювилятів. По короткій забаві слідувала смачна вечера. Підчас вечері Роман Хруник висказав привіт від наших парохіян і начеркнув, що се є десятьлітний ювилей прибуття П. Карапитів до нашої парохії.

Перед відспіванням многолітствія, вручено ювилятам гарні дарунки. Пан Карапита зложив подяку всім присутним і пожилав много літ прожити.

На заклик Романа Хруника зібрано на католицьку пресу $6.65. З сего на Будучність Нації призначено $2.00.

Присутний.

Всечесному і Дорогому Отцю. Редакторові, Пану Управителеві, і всім співробітникам, що так щиро працюють без винагородження для "Будучність Нації," засилаю свої найщирійші желання, веселих Свят Рождества Христового, щасливого Нового Року, якнайліпшого здоровля й Божого благословенства. Нехай Дитятко Ісус благословить і допомагає у Вашій тяжкій праці, а та праця щоб увінчалась якнайліпшим успіхом. Для БНації посилаю маленький Р. дарунок.

Григорій Козяк.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

Програмова Заява БУК-а

Від 1932 року БУК виконує пляново і незмінно на сталих непорушних в правді ідеольогічних заложеннях своїх працю на Божу славу і добро українського народу в Канаді.

Наша вишивка є свідком нашої віри і чести.

Ми віримо в Католицьку Релігію і тому не сваримося за віру. Наша віра це споконвічна правда, обявлена Сином Божим, Ісусом Христом і здійснена через Боже заведення Церкви, що непомильно цю правду береже і навчає.

Ми бережемо і ширимо Українську Культуру, як суму духових цінностів нашого народу в мові, письмі, музиці, танку, будівництві, малярстві, різьбарстві, шитві і всіх прочих наших звичаях.

Ми все стояли незмінно і на першім місці за Канадійську Державність. Нині тисячі наших членів свідчить це кровю по всіх полях бою за нашу Канаду.

Рік 1944 буде переломовий згідно з познаками. Живемо в часі наряджeнім у всі можливости, коли дужаються мілони, коли рішається лице світа на століття.

В такім часі треба поставити ясні цілі.

Дібрати ясні способи до здійснення.

Іти рішучо і нестримно вперед.

Намічуємо такі найблищі цілі до здійснення.

Культурно-освітні:

Поширити, скріпити грошево і морально нашу часопись "Будучність Нації." З Новим Роком вона збільшає обем — ми збільшім передплатників і пресфонд, збільшім дописи!

Що кварталу будемо видавати по одному числу нашої бібліотеки. На 1944 намічено:

1). о. сотника Михайла Т. Пелеха: Міщане подружа.

2). Начерк історії Церкви

3). Начерк історії України

4). Лікарський порадник для всіх.

Округи степових провінцій підготовлять і переведуть ряд з'їздів в Манітобі, Саскачевані і Альберті. На сході Канади з'їзд плянований в Торонті на май 1944 р.

Бурса БУК-а в Саскатуні не має догідного приміщення і тому треба мурувати нову, скоро лишень війна скінчиться. Провінціональний Заряд повинен вже тепер приступити до збирання фондів на цю ціль і під тим гаслом відбувати з'їзди в округах. **Реальна ціль вимагає реальних засобів. Кличем: Фонди на будову нової бурси!**

Виховний Інститут БУК-а у Винипегу на початках свого істнування вимагає повної нашої піддержки моральної і грошевої. Треба його випосажити і отворити. Під тим кличем манітобські з'їзди!

Альбертійський БУК має перед собою збірки на будову Інституту ім. св. Йосафата та поміч лічницям, котрих в тій провінції є дві.

Добродійні цілі:

Степиндії для незаможних а гідних учнів українців католиків вищих шкіл Канади. Досі отворено чотири фондом о. сотника Михайла Пелеха.

Сиротинець в Айтуні вимагає сталої помочі і опіки.

Старечі Доми в Комарні і Сифтоні потребують ще много гроша і труду, щоби їх здійснити згідно з потребами.

Нам треба меценатів—добродіїв наших установ!

Таких, щоби на згадані цілі жертвували тисячами і сотками долярів.

Загально громадянські цілі:

Підтримати воєнні зусилля Канади до останніх можливостий, до оконечної побіди. Згідно з тим підтримати Комітет Українців Канади, котрий очолює о. др. Василь Кушнір.

Помогти Україні добутись з нової страшної руїни і стати незалежною від всіх наїздників, суверенною державою українського народу в Европі.

Ми є за співпрацю кляс і проти клясової боротьби. Тому ми є проти всіх намагань штучного зрівнання всіх до найнищого рівня через соціялізацію промислової і земельної приватної власности. Ми є проти тих партій, що це голосять явно чи скрито. Ми є за відпролетаризуванням пролетарів, за кращою будучністю. І хоча ми є понадпартійні і понадклясові, ми піддержимо лишень такі партії Канади, що є за конструктивною розбудовою нашого життя тепер і по війні, за тими, що явно і безсумнівно стоять за приватну власність, до котрої кождий має природне право, і позбавлення котрої є позбавленням основної свободи одиниці.

Тому ми є також за повною свободою України в своїй власній 50 міліоновій державі від Кавказу по Сян.

* * *

Всіх Вас закликаємо станути спільно з нами до праці.

Сила в єдності! Єдність через організацію.

Сила організації в єдності духа.

Ми є і одної віри, одної любови, одної надії.

Ставайте спільно, всі як один, вперед, до кращої будучности!

Винипег, 1 січня, 1944.

За Домініяльний Заряд БУК-а

о. Степан Семчук, дієвий голова

о. Йосиф Сеньків ЧСВВ. заступник гол.

Тома Мельничук, заступник писаря

Анастазія Семотюк, скарбова писарка

Олекса Малофій, скарбник

По цілій Англії є добре зорганізовані відділи Протилетунської Оборони. На знимці видимо станицю відділу Протилетунської Оборони в Льондоні. Міститься вона глибоко під землею. Оден старшина, сидячи на підвищенні, передає через голосник прикази до протилетунських батерій. Перед ним жінки відділу Прот. Оборони значать напрями ворожих літаків. Старшина, якого видимо найблище зліва видає прикази кільки і якого рода стрілен уживати протилетунським батеріям.

ЗАСІДАННЯ ПРОВІНЦІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ

Засідання членів Провінціяльного Заряду БУК-а Саскачеванської Секції відбудеться **ДНЯ 12-го СІЧНЯ 1944** в Канцелярії Бурси БУК-а в Саскатуні. (304 4 Аве. Норт) о годині 9-ій рано.

Проситься всіх Шановних Членів згаданого Заряду о ласкаву участь.

Предметом наради будуть дуже важні справи.

Вол. Филипович, писар — Андрій Кіндракевич, голова

Найкращі Різдвяні Желання

ЗАСИЛАЄ ОБОМ НАШИМ ПРЕОСВЯЩЕННИМ ВЛАДИКАМ І ВСІМ ЧЛЕНАМ БУК-а, ВІДДАНО В ХРИСТІ

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-а.

ДО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНУ!

Ще раз пригадується всім зарядам відділів БУК-а, щоби якнайскорше відбули річні збори і вибрали активний заряд на біжучий рік. А звіти, спис заряду членів негайно треба прислати на руки писаря.

Зближається велике свято Рождества Христового. Тому проситься всіх членів БУК-а щоби це Свято відсвяткували гідно, по питомому нашому звичаю і традиції, і пішли з колядою до своїх сусідів і знакомих на організаційний фонд БУК-а.

Отже просимо всіх до щирої праці, Всі разом, всі вперед, до цілі, а певно, що Дитятко Ісус поблагословить наші зусилля!

Христос Раждається!

В. Филипович, писар.

АРРАН, САСК.

В суботу дня 13-го листопада 1943 р. відбулося приняття в честь молодих Михайла і Василини Демчуків, котрих наш парох о. Н. Сірий звінчав в неділю 7-го листопада 1943 в церкві на Ґлен Елдер. Гостина відбулася в домі панства Теодора і Катерини Демчуків, родичів молодого.

В часі веселої гостини Гр. Демчук попросив присутніх гостей не забути і за нашу українську католицьку пресу. Збіркою занявся сам Григорій Демчук і зібрано на „Будучність Нації" $8.65. Жертвували слідуючі: По 1.00: панство молоді М. і В. Демчук. По 50ц.: Всеч. о. Н. Сірий, Д. Сікорський, Ф. П. Демчук, І. Швайковський, Й. Лазарук, І. Лазарук, Вас. Стінка, Гр. Демчук, І. Мороз. По 25ц.: М. Ф. Макогонюк, п-ні К. Лазарук, І. Стасюк, І. Муровський, п-ні І. Писклер, п-ні Й. Лазарук, Я. Лазарук, Вол. Демчук, С. Стечишин, Ю. Гаврилюк, П. Ласько, І. Ю. Чорнейко. По 15ц: Й. Ф. Макогонюк.

Всім жертводавцям щира подяка, а молодятам бажаємо всього найкращого на новій дорозі супружого життя на многі літа.

Всеволод.

ЛІШОР, АЛТА.

В суботу 27 листопада 1943 в домі Гр. Козяка відбулось Богослуження котре відправив Впр. о. О. Пашак, ЧСВВ. Відправлено Акафист, як подяку за всі ласки, які отримано від Г. Бога, заупокійну Сл. Божу і парастас за душу покійної Марії Козяк, у 25-літню річницю її смерти. На те Богослуження була спрошена найближча родина. По Богослуженню відбувся обід, на котрім І. Касюр з Роял-Парку, заохотив до збірки на пресовий фонд. Збіркою занялись І. Козяк з Ст. Майкел, і С. Курило, учителька зі школи Шептицького в Делф. Зібрано $13.10, з того призначено $3.10 для БНації. Всім жертводавцям щира подяка, а покійній Марії най буде Вічная Память.

Гість.

Нашому Дорогому Прокровилеви, Їх Ексцеленції Кир Василеєви і Їх Помічникови, Кир Нілеви,— Впр. і Всеч. Отцям Духовним, учителям, фармарам, робітникам та усім членам і прихильникам Братства Українців Католиків Саскачевану—

ЯКНАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

складає

Пров. Заряд БУК-а Саскачевану

За заряд, А. Кіндракевич, голова
В. Филипович, писар.

Знимка представляє одну з тисячів англійських жінок, котрі працюють при будівлі военних кораблів.

ҐЛЕН ЕЛДЕР, САСК.

Знагоди весільної забави в домі пані нАни К. Лазарук, котра видавала свою доньку Василину за Михайла Демчука з Арран, Саск., переведено збірку на БНації. Збіркою занялися Йосиф Й. Лазарук і Михайл Піклик. Зібрано $4.15. Збірку прислав Антін Цюпик. Жертводавцями булислідуючі: По $1.00 —Михайл Демчук. По 50ц.: Федір Демчук і Михайл Піклик. По 25ц.: Василь Швайковський, нАдрій Піклик, Антін Цюпик, Йосиф Й. Лазарук, Михайл Тихолаз, Василь Тихолаз, Григорій Іващук, Григорій Федорчук. По 10ц.: Петро Федорчук. По 5ц.: Стефан Кривий.

Жертводавцям належиться сердечна подяка, а молодим сотвори Господи многая літа.

Подав Антін Цюпик.

ПРЕОСВЯЩЕННИМ КИР ВАСИЛІЄВІ І КИР НІЛЕВІ,
Впр. Отцям Парохам, усім своїм парохіянам та знакомим
з
РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
всего найкращого бажає
о. МИХАЇЛ ГРИГОРІЙЧУК

ШІГО, САСК.

В нашій місцевості дня 13-го листопада 1943 зробили ми несподіванку панству С. Прокопишинам з нагоди їх 25-літнього супружого життя. В несподіванці взяли участь богато людей, котрі всі приїхали віддати доказ своєї пошани Ювилятам. Несподіванка відбувалася в домі ювилятів і почалась вона смачною перекускою. Ювиляти сиділи на почеснім місці. Петро Шевчук промовив перед вечерою кілька сердечних слів та побажав ювилятам усього добра й вручив їм від усіх зібраних гарні дарунки. Опісля всі гості відспівали панству Прокопишинам многоліτствіє. По вечері знова промовив Петро Шевчук і заохотив присутних до збірки на часопись БНації. Пан Шевчук говорив, що кождий свідомий нарід спомагає свої видавництва, що повинні і ми робити, бо газета служить для українського народу.

Гості дуже радо відгукнулися на заклик п. Шевчука і зложили на БНації $10.45 Жертводавцями були слідуючі: По $1.00 зложили: Ів. Тарновецький, Ст. Прокопишин, Ів. Перинюк, Гр. Пілюк, Мих. Пілюк, Василь Мельничук і Ів. Монич. Дрібними жертвами $3.45. Збірку прислав до управителя БН. Петро Шевчук.

Несподіванка скінчилася пізно в ніч, та усі розійшлися з веселим настроєм до дому.

—Гість.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ НАЙЩИРІШІ ЖЕЛАННЯ

складає

ІВАН ЗАВІДОВСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

561 Селкирк еве. Тел. 51 500
Винипег, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
своїм клієнтам, приятелям і знакомим
Володимир Г. КОМАН

UNION INSURANCE AGENCIES
290 Garry St., Winnipeg, Man.
Ph. 96626—52881

НАЙКРАЩІ ЖЕЛАННЯ
З НАГОДИ РІЗДВА І НОВОГО РОКУ
ЗАСИЛАЄ

ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

А. ФЕДУСЯ

Тел. 54-588
377 Причард еве. Винипеґ

Канадієць

ЗАГРАВА БУРІ

(Продовження)

Про нову тактику старого ворога. — Гльобальна війна вимагає гльобальної тактики. І навіть там, де передтим ніхто ніколи не сподівався, треба увійти, спаралїжувати людського духа, присмирити, збичувати словом, зробити його нечулим і завмерлим на все, що прийде, зробити його байдужним та німим і глухим, без протесту.

Досі нездобутою твердинею проти червоного безбожництва, мимо всіх намагань, підходів і хитрощів діявола, все таки невзрушною у своїм осуді остала на світі тільки одна одніська орґанізація. Божа орґанізація Католицької Церкви. І тоді навіть, коли інші віри на чолі з православіям пішли з поклонами до червоного Кремлю, принимаючи за правду все, що той Кремль їм схотів обявити і осуджуючи все, що він хотів осудити, одинока Католицька Церква через уста правних наслідників святих апостолів Христових, своїх епископів, все і всюди, явно і славно, голосила і голосить, що невірство і безбожництво є найгіршим ворогом народу та що ніколи не буде ані правдивого миру ані правдивої свободи, доки то невірство і безбожництво будуть державною вірою, а віруючих християн будуть переслідувати і науку Христа відсунуть на бік. Де нема релігії і моралі Христа, не може бути правдивої побіди народовластя, ані свободи, ані добробуту, ані миру.

Ту Католицьку Церкву, останну непримириму остою свободи людського духа і слова, науки і праці, гідности і чести людини, треба було ворогові обезвладнити бодай, як не має сили її знищити цілком. Бодай обезвладнити і то з середини. Не чужими, зовні — але позірно своїми руками, знутра. Зробити вірних тої Церкви нечулими, байдужними на все, що має прийти. Ось таку тактику придумав ворог Церкви і свободи для старої цілі, щоби знищити свободу людини та остаточно повалити саму Церкву.

Розпуста тіла і розпуста ума, і що про це каже св. Письмо?— Одним з найгірших гріхів людини проти природи і щастя на землі, є гріх проти свого власного тіла, розпуста. Так само гріх проти свого власного ума, розпуста душі є одним з найтяжчих гріхів. Тут нема малої матерії, тут все тяжке. І дуже тяжкий осуд такого стану людини є з Божих уст.

"Многих вже вона зранила і убила, і навіть найсильніших погубила. Гостинцем до підземелля є її дім, гостинцем, що веде у передсінки смерти" — Прип. 7, 25.

Страшні слова і страшна правда.

"Вино і жінки навіть наймудрійших валять з ніг і тих, що знали закон, підводять під кару. Хто прочіпляється до повії, тратить всю вартість, стає поталою тліні і червів." Сир. 19, 2.

Так!

Стає поталою тліні і червів. Гробової тліні, останного зіпсуття свого єства до кришки, поживою червів, котрих живить своєю кровю і своїм умом.

Такий спорт кінчиться розвалом всього життя.

Каже Лякордер: "Чистота будує родини, царські роди, високі душі, ростить народи у довговічність і велич. Де цього нема, лишається тільки порох в однім гробі."

Наступ на душу віруючих мас. — Ворог чистоти людського ума і серця почав нині наступ на маси. Не на одиниці, на загал і то на загал віруючих. На ту останну остою свободи і віри і науки і праці. На твердиню правдивої величі народу, його добробуту. Зачав через розпусту ума, через дешеві вигуки, обмотування бавовною слів і фраз ясного ума і чистого серця, щоби вони не зувиділи грізьби положення, небезпеки, не противилися, не боронилися.

І повелося.

Як каже св. Письмо, навіть наймудрійших звалив з ніг... Серед українців. Та віддав на поталу тліні і червів.

Коли проснуться, буде пізно. Твердиня людської душі здобута, знищена, зруйнована, згарищ вже пізно боронити. Живі трупи не бороняться.

Ці запускання голки в здорові жили віруючого серця через трійливі думки і слова почалося через американських гостий до Канади.

(Докінчення буде).

МОДЕЛЬФАРМ, САСК.

В день св. Архистратига Михайла 21. листопада 1943 р. по Богослуженні в церкві Покров Пресв. Богородиці в Модельфарм, Саск., діти й знакомі улаштували милу несподіванку панству Михайлові й Марії Гопко, з нагоди їх 30-літнього ювілею подружого життя. В часі спільного обіду привіти радости та гратуляції виголосили: Пелагія Шинґера, о. Р. Хомяк ЧНІ., Василь Ґудь, Андрей Бойко та Іван Паньчук. Пан М. Гопко подякував дітям і присутним за так гарну несподіванку, а бесідникам за привіти.

Шановні ювиляти це свідомі українці католики, й члени-основники нової й гарної церкви в Модельфарм. Михайло Гопко походить із села Маковиско, п. Ярослав. До Канади приїхав 1908 р. Від того часу досі дякує. З початку в парохії Ярослав, Саск., і околиці, а від 1913 р. в Модельфарм. Пані М. Гопко, з роду Васечко, походить із села Сорохова, п. Ярослав. До Канади приїхала 1913 р. Панство Гопків поблагословив Господь Бог гарними й добрими дітьми: Марією Земляк, Юлією Підперигора, Стефанією, Василем, що служить при війську, Юрієм і Стефаном.

На заклик о. Р. Хомяка, в часі обіду переведено збірку на укр. кат. пресу. По $1. жертвували: А. Добляніца, Ів. Паньчук, В. Ґудь, А. Бойко, Н. Підперигора, М. Шкільник і П. Карапита. По 50ц.: М. Підперигора, М. Гопко, о. Р. Хомяк, Ів. Івасюк, Ю. Гопко, І. В. Середа, та Й. Вальчевич. Дрібними жертвами $2.85—разом $13.35. З того на Будучність Нації призначено $3.00.

Панству М. і М. Гопко бажаємо прожити в щастю й здоровлю на многі літа та діждатися золотого ювілею, а всім жертводавцям дякуємо за жертви.

Присутний.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

ДЛЯ СВОЇХ ВИБОРЦІВ ТА ПРИЯТЕЛІВ
ЗАСИЛАЮТЬ:

ВАСИЛЬ СКРАБА— радний міста Винипеґу
ЙОСИФ СТЕПНЮК—радний міста Винипеґу
ПЕТРО ТАРАСКА— шкільний радний в Винипеґу
АНДРІЙ ЗАГАРІЙЧУК, шкільний радний в Винипеґу

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЄ
СВОЇМ ВІДБОРЦЯМ
ВЕЛИКИЙ СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ,

WILLIAM GROSS & CO.
322 Main Street,
WINNIPEG, MAN.

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

Довгу та завзяту боротьбу мусів вести цісар східноримської імперії, щоб накінець в одинадцятому століттю нанововопанувати цей остров.

Ще цего самого століття дістаються туди нормани, а через них. Сицилія переходить під панування німецьких королів з роду Гогенштавфів. В тринадцятому століттю французи опановують остров, а по них іспанці. Накінець в р. 1860 Сицилію прилучено до італійського королівства, в котрого склад входила вона аж по сучасну війну.

Бачимо отжеж наглядно, яка велика різнородність народів пересувалася через сицилійський остров.

Майже всі старинні і найбільші сучасні народи лишили сліди своїх культур і цівілізацій, крім одних ґотів, по котрих слід цілковито загинув.

На смаглявім лици нинішнього сицилійця, в його проворних рухах і гордій поставі, видно сліди расового перехрещення. Сицилієць все веселий, постійно молодий; пристрастно любить, вперто ненавидить, кріпко вірить, а часто в справах віри переходить в фанатизм.

Свята обходить з великою набожністю, та любується в маніфестаційних походах. Він найбільш з усього любить дні святочні.

Міста та їх минуле

Сиракуза е тим містом, що найкраще свідчить про побут греків на Сицилії.

Сиракузька кольонія була заснована в осьмому століттю перед Христом, і продовж тисячі літ домінувала над цілим островом. Це місто має найкращу і найбільшу природну пристань морську, з цілої Італії. Тут може знайти схоронище навіть велика фльота военна. Зі старинних будівель лишилися румовища дорийської святині Юпітера зі шестого століття; частини старинної катедри і гідне уваги каміння, де убивано военних бранців.

Зі Сиракузи походить великий грецький математик і фізик Архімедес, на котрого винаходах опирається ціла модерна наука.

Одного дня, це було 212 року перед Хр., учений робив свої рисунки, як звичайно, на піску. І навіть не запримітив, що римляни під проводом Марцелля облягають місто. Коли один з жовнірів римських надбіг, наміряючих убити Архімедеса, то тоді одиноким його проханням було "Не бур моїх рисунків." Жовнір не зважаючи на ніщо прошив його списою.

Аж щойно опісля довідався, що вожд виразно наказав не вбивати славного ученого, та не нищити його дому. Одначе те все було запізно.

Коли Марцеллюс довідався про смерть Архімедеса, жалував дуже; справив ученому величавий похорон, та наділив родину щедро та всеж таки людство понесло невисказану втрату, стративши так великий творчий ум.

ПАЛЕРМО

Палермо треба зачислити до найкращих міст Сицилії. Воно багате своєю історією, як також має чимало памяток архітектури і штуки.

До найкращих мистецьких творів належить "Капелле Паляміна," королівська каплиця. Ця каплиця була збудована в 12 століттю, норманським королем Рогером II.

Вона е щасливою комбінацією двох стилів: арабського і норманського.

У катедрі находяться тлінні останки королів. В вісімнадцятому століттю отворено саркофаг Фридриха II, у котрім він спочивав більш як пятьсот літ. Тіло його, одіте в арабський стрій, добре заховалося. Побіч него знайдено королівський скиптр і меч.

Біля міста Палерма взноситься гора "Монте Пелеґріно," на якої вершку находиться славна грота св. Розалії, опікунки і патронки міста. Статую святої гарно описав в своїх споминах німецьких поет Ґете.

На увагу заслуговує також місцевість Монреале зі своєю катедрою. Вона малаб бути найкращим твором штуки на Сицилії.

Остро-луки виковані з сіро-чорної ляви, стіни прикрашені золотом і гарними кольоровими мозаїками, а мармор і порфір доповняють чудо краси.

З черги, знаною старинною місцевістю на Сицилії є Таорміна, недалеко від гори Етни. Тут заховалися рештки колишнього грецького театру. Багато памятників давнини заховалося на Сицилії, а ще більше з них потратилося, з причини завзятих воен.

На закінчення, до опису сицилійського острову треба додати, що на нім сходяться різні культури і впливи, так східні як і західні. Це край оспіваний в піснях, ідеалізований на оперових сценах, котрого штукою заінтересувалися многі народи, а якого вплив на ментальність людства остане повсякчасно. **Кінець про Сицилію.**

Тепер послідує щось на цілком іншу тему: **Про Арабів в Лібанoні.**

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(30)

(Докінчення)

—Ну, вже не буду, не буду, а ти не кричи брате, не вередуй,— просився лисий Михалко, а якийсь руденький дідок з дуже довгою шиєю присунувся до моїх ніг, задер догори голову й став до мене шепотіти, став Гаврила Чорнія вихваляти:

—Се,—каже руденький дідок,— великий святець наш, Гаврило.. він нам усе говорить слово Боже й обстає за нами... Славний чоловік.

Я сподівався, що Гаврило Чорній спитає мене про свою дочку Тетяну, з котрою він так ніжно розстався, однак він не питав ,так що вкінці я сам звернув його увагу на родинні обставини. Я хотів Гаврила потішити звісткою про його найближчих, з котрими я недавно бачився, однак мене спіткало велике розчарування... Показалося, що мій Гаврило став за той час цілком байдужим до своєї родини...

—Пане!— скрикнув він,—я відрікся для Ісуса Христа своєї єдиної дочки, раби Божої Тетяни, і свого зятя, раба Божого Теодора, і своєї жени, раби Божої Євфімії... Най вони жиють собі щасливо, хоч на сім світі ніхто не може бути по правді щасливим... Гей ви всі,— звернувся він знову до дідів,— памятайте теє добре, що на сім світі ніхто не може бути по правді щасливим, так іменно говорить слово Боже, і ви не заздріть другим на їх щастя... Доперва там (він показав пальцем своєї єдиної руки вгору), коли ми засядемо з Ісусом Христом до трапези небесної, будемо щасливі. Але на те треба собі тут заслужити... Ось був собі багач і Лазар.

Та мені не хотілося слухати історії про багача й Лазаря, котру Гаврило став деклямувати з великим запалом і натхненням; мені треба було поспішатись і я став, збираючись відходити, обділяти дідів дрібняками,— дав кожному по два крейцари, а Гаврилові по старій знайомості дав найбільше.

—Ви йдете, пане?— спитав він мене.—Ну, най вас Бог провадить...— Він наморщив чоло і подумав трохи.— Чекайте пане,— сказав він,—буду вас просити ще про одну річ. Коли побачите Тетяну, то не кажіть їй нічого, що мене виділи.

—Будьте спокійні, Гавриле,— відповів я,— до Чмелева я вже не поїду, бо я на посаді в інших сторонах, і, здається, з Тетяною не буду вже бачитися ніколи...

—Ну, коли так, то добре, я спокійний,— сказав Гаврило.— Бог вам простить за милостиню. Гей друзі,— звернувся він до своїх бездольних товаришів,— молімся й дякуймо Богові за милостиню.

Я ще раз кинув поглядом на Гаврила, здасться останній раз в житті, і мені зробилося жаль його, до очей тиснулись мені сльози... Я пішов далі і став по дорозі роздумувати над життям Гавриловим. Я колись так щиро бажав зробити з нього порядного чоловіка, звернути його з блудної дороги та запевнити йому щастя на старість... Однак мені не пощастило, він вихопився у мене з рук, і я був певний, знаючи його натуру, що він пропаде, згине денебудь у рові, або на коршемнім смітті... Але на щастя не так сталося. Ото він навернувся цілком, поправився, але як він до сього дійшов. Цілком інакшим способом, ніж сього міг хто сподіватися... Він був навіть щасливий, але те його щастя також було цілком інше від того, котре я для нього колись придумав... (Кінець).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

XMAS GREETINGS

A Merry Christmas I again wish all
My wishes in scope are big and not small.
May this really be the last war-Christmas!
For our nation, brothers in arms, all us!
May future Christmases always be white,
Not bloody red but Christian, gay and bright!
Though the princes of this earth their thrones lose,
May for King the world, Infant Jesus choose!
May one and all come back to times of old,
When Christ's spirit reigned strong, peaceful, bold!
For us young ones life is still nice and gay.
But under our Lord we've a part to play.
Yes! the part of social reconstructors;
Our brothers guides on earth and conductors.
May Catholic Action be our life's star!
May our Jesus help us to progress far
On the hard pathway to a better world.
When in hearts will be found His Divine word!
"O Holy Child, protect always my readers;
"Make of them one and all Christian leaders.
"Their actions up to date do not suffice;
"Give them all the grace of self-sacrifice!
"From Heaven You came for whole mankind's sake,
"May they of Your noble spirit partake!
"For good against evil make them all fight;
"For what is right with all their christian might.
"Satan's agents for evil are working.
"Give us the courage which we are lacking.
"For You, o Jesus we'll fight to the end,
"The wickedness of some will us not bend!"—

Merry Christmas!

Fr. Nick.

XMAS GEMS

"God rest you merry, gentlemen; let nothing you dismay,
For Jesus Christ, our Saviour was born upon this day." (Anon.)

"I heard the bells on Xmas Day
Their old familiar carols play,
And wild and sweet
The words repeat
Of peace on earth, good-will to men."
(Longfellow)

"Hark the herald angels sing,
Glory to the new-born King;
Peace on earth, and merry mild,
God and sinners reconciled." (Chas. Wesley)

A CARDINAL-PREMIER?

The prestige of the Church, notwithstanding her apparently dark future in these trying times, is such that we were not surprised to hear that the aged marshall Petain invited Cardinal Suhard of Paris to take the responsible office of leader of France. It makes us think of the good old times of Cardinals Richelieu, Mazarin and de Fleury. Neither were we surprised to read also that a German Cardinal might take over in Deutchland, for after having lost many of her Youth during the "golden era" of Hitlerism, the Church, because of its firm stand against Nazism, has gained many more members now that the people have seen what dupes they were. Yes! many a non-Catholic was converted to the faith which Luther and the likes of him tried in vain to destroy.

Consequently what should we think of all this? We do not ignore that the Church as such never plays politics. Her sacred duty is to uphold the fortress spiritual of dogma and morality. A priest may go into politics only after having obtained a special permission from Rome which judges of the perticular position of such or such a country.

In order to save a country or procure social security for all, methinks it is not absolutely necessary to have a priest as premier. All a country needs is a sincere leader who will adopt the non-extreme Christiano-social doctrine of the Church, give it a serious trial and apply it in spite of the whimpering of the cruel capitalist class which coins the blood and sweat of the workers into exhorbitant profits. In different countries diverse systems have been vainly tried, so why not give a chance to christian corporatism? Bigotry and pride should be put aside, if humanity is to be saved!

There is no time to lose! We heard Mr. Winch of B.C. tell us that socialism will even go as far as revolution and use violence to uphold its laws. That is dictatorship and we are supposed to fight all dictators. He said Russia knew the answer; which means that our socialists here in Canada are ready to adopt communism which is the dictatorship of one over all. Yes! Mr. Winch just slipped and said aloud what his friends think in silence.

We need a revolution, but not a bloody one. This can only be accomplished by a system such as preached by our Church and propagated right here in Canada by the Antigonish Movement. Once we seriously adopt it, Mr. Winch, Tim Buck and the rest of power-thirsty pseudo-saviours can yell their heads off! Canada can be saved without their help!

Fr. Nick.

UKRAINIANS PROUD OF THEIR WAR RECORD

Between 35,000 and 40,000 in Armed Forces..

("The Yorkton Enterprise")

Few Canadian citizens are prouder of the record of Ukrainian-Canadians than the popular Brother Methodius of St. Joseph's College. And few Canadian citizens work harder for a real Canadian unity and all-out war effort than the same Brother "Mke." This Christian Brother recently received national prominence when the Toronto Star Weekly carried a full page on the accomplishments of Ukrainian-Canadians and much of that article dealt with the work of Brother Methodius.

Brother Methodius has worked hard to promote unity among his people and other Canadians. Here are a few facts from one of his recent broadcasts on the subject.

"From the very start of this war, the Ukrainian Canadians gave their full support and co-operation to the war effort. Between 35,000 and 40,000 lads of Ukrainian descent are in the armed forces. At least 250 of them are commissioned officers.

"The Ukrainian Canadians point with pride that while numbering only nine percent of the population of the West, they are credited with 12 percent of the enlistments; and taking Canada as a whole, their 11.4 percent in the armed forces is higher than the national average.

"The first Canadian division to go overseas had hundreds of the Ukrainian Canadian soldiers. Among the Grenadier Guards at Hong Kong there were 104 Ukrainian Canadians; 38 were killed, and 66 taken prisoners. The casualties at Dieppe and of the air force overseas contain very many Ukrainian Canadian names.

"Four Ukrainian Canadians, Flt. Sgt. Gowda, F.O. Oleynek, Flt. Sgt. Begoray and P.O. Kohut, have already been decorated for bravery by His Majesty the King at Buckingham Palace, England, and the Governor-General at Ottawa.

"The Ukrainian Canadian contributions to the Victory Loans have been very extensive. In Alberta, in the eight districts where the Ukrainian Canadians form a majority and had persons of the Ukrainian descent as the district chairman, the sales for the Fifth Victory Loan reached 126 percent. One district, almost entirely Ukrainian Canadian—Mundare, Alberta—reached 217 percent of its quota, and is the highest in the whole province of Alberta. In Manitoba, the six predominently Ukrainian Canadian districts achieved an average of 112 percent of their quota during the Fourth Victory Loan. In Saskatchewan, during the Fourth Victory Loan, 2,850 Ukrainian Canadians bought bonds amounting to $227,000—on an average of

$96.00 per person. In Winnipeg, the Ukrainian Canadians alone have put over $1,000,000 in bonds.

"The Ukrainian Canadians were equally generous and responsive to all other drives— the Canadian Legion, the Knights of Columbus, the Red Cross, etc. The Ukrainian Canadian committee, which represents about 95 percent of the Ukrainians in Canada, donated two fully equipped ambulances to the Red Cross.

"We hope that this brief summary of the Ukrainian Canadian contribution to the Canadian war effort will stimulate them to even greater sacrifices and contributions—until the war is ended and final virtory is won."

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Опісля слідував спільний спів яким проводив загально знаний дириґент і дяк з Гефорду, п. Н. Шурґот. Було мило слухати милозвучних рідних пісень.

Відтак предсідник бенкету п. Воробець покликав Б. Л. Корчинського, щоби перевів церемонію Коронації Королевої Контесту УКЮ.

По короткому вступі Б. Л. Корчинський попросив, щоби шість контестанок вступили до окремої салі та приготовились до коронації.

В міжчасі, А. Яремович виголосив короткий реферат в якому висказав свою радість з успіху Конґресу.

"—Коли на молодь дехто махав руками та безнадійно спускався на дно, ми органiзували УКЮ, та оце нині маємо Конґрес." — Підчеркуючи ще раз ідеї УКЮ завізвав усіх до щирої праці.

(Докінчення буде).

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УКЮ В ГРОНЛІД, САСК.

У неділю 5-го грудня 1943 р., о. М. Оленьчук заголосив в церкві св. Михаїла збори відділу УКЮ. Збори відбулися в хаті панства С. Вітишина. Молодь зійшлася досить численно. На предсідника зборів вибрано Василя Гудиму, на писарку панну М. Боярчук. До відділу вписалися 17 членів і членкинь. Девять членів заплатили відразу членську вкладку. Потім наступив вибір заряду, до якого ввійшли:

Голова—Т. Савка
Заст. голови— Анна Боярчук
Писарка— Магдалина Боярчук
Скарбник— Мих. Нецембер
Господар – Олекса Бурлак
Забавовий комітет— Марійка Клуб, С. Нецембер, Василь Криштал
Провірники— Стефан Нецембер, Вол. Вера і Василь Гудима.

Рішено запренумерувати "Будучність Нації." Розпродано прислані нам книжочки "Українське Католицьке Юнацтво." Слідуючі збори відбулися в неділю 19 грудня 1943.

Нехай живе Українське Католицьке Юнацтво!

Подала Магдалина Боярчук, писарка.

"ТАЙФУН" В АКЦІЇ

До нищення транспортової сітки в окупованій німцями Европі, англійці уживають найекорійший у світі літак боевих літаків, званих "Тайфун." На знимці видимо як один з тих літаків нападае на ворожий головний шлях, що йде понад залізничою лінією.

САСКАТУН, САСК.
Вісти з Студентського Гуртка

Другі збори Українського Католицького Студентського Юнацтва відбулися в бурсі ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні 24-го жовтня 1943 р. о годині другій пополудні. Всеч. о. М. Горошко відчинили збори молитвою "Отче Наш" і виголосили другу лекцію на тему "ґеоґрафія України." По скінченій лекції студенти давали питання, а о. Горошко відповідали. Тоді голова, Віктор Жук попросив секретарку, Дарію Черевик, прочитати звіт з перших зборів.

Галя Огеньчук внесла, щоби звіт зборів був принятий як читаний, а Емілія Німець поперла.

Касієр Василь Пристай прочитав фінансовий звіт. По тім було приняття кількох нових членів.

о. М. Горошко виголосили, що в вечір всі члени мають бути присутні на забаві приняття нових студентів і студенток, в парохіяльній салі.

Віктор Жук вніс, щоби Іван Байда був урядником підчас танцю на 30-го жовтня а Степан Кобринський попер.

Слідував спів народних пісень. Навчилися члени кілька нових пісень.

Приняття для студенства в парохії св. Юрія відбулося 24-го жовтня. Молодь парохії під проводом о. Фірмана приготовила гарний вечерок з перекуском, щоби привитати студентів, що позїзджалися на студії. По смачній та гарно приготованій перекусці, під проводом Марії Фірман і Емілії Німець, Отець Фірман щирими словами привитали всіх студентів. Відтак гарне сольо на скрипці відограв Іван Шабаґа при супроводі Марії Шабаґи. Відтак коротку промову про цілі і завдання студіюючої молоді виголосив о. М. Горошко. Опісля дівчата з парохіяльного хору відспівали пісню. Дальше вечерок сходив на спільному співі під проводом о. Фірмана. Студент Віктор Жук відограв сольо на гармонії. До спільної забави радости прилучились і старші. Дійсно було мило побачити як хвилини сходили скоро а студентська молодь виказала привязання і любов до рідного співу.

Студенти щиро вдячні Отцю Пароху і його парохіянам за так щирий привіт.

Дохід з цього вечерка пішов на купно папіросів для українських католицьких жовнірів за морем.

Треті збори українського католицького студентського юнацтва відбулися в бурсі ім. о. М. Шашкевича в Саскатуні 31-го жовтня 1943 р. о годині другій пополудні. Отець М. Горошко отворив збори молитвою "Отче Наш" і виголосив трету лекцію на тему "Праісторія України." По скінченню лекції о. Горошко давав питання а студенти відповідали. Потім голова Віктор Жук попросив секретарку Дарію Черевик прочитати звіт з минулих зборів. Юлія Жук внесла щоби збори були приняті як читані а Григорій Пристай попер.

Касієр Василь Пристай прочитав фінансовий звіт і подав до відома, що вписалося 52 члени до Кружка.

Голова Віктор Жук виголосив, що як назбираем $100 то гроші будуть поділені на два "сколаршипс" по $50. Один буде для студентів а другий для студенток.

Члени переговорили, щоби мати дебату на тему "Чи більше нам треба дбати про організації молоді, чи старших?". Вибрано Віктора Жука, Івана Байду, Дарію Черевик і Олю Озарко на дебаторів.

Слідував спів народних пісень. Члени навчилися нову пісню.

Галя Огеньчук внесла щоби збори заперти а Оля Озарко поперла.

Віктор Жук— голова
Дарія Черевик— секретарка.

Їх Ексцеленціям Преосв. Кир Василію і Кир Нілю, Всечесним Отцям Духовним, Шановним Панам Уділовцям і всім нашим Жертводавцям, Приятелям і Добродіям
ВЕСЕЛИХ РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВЯНИХ
і Благословенного Щасливого Нового Року
желае в Христі
від Дирекції Бурси БУК-а в Саскатуні
о. Петро Криворучка
ректор

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ
ПРЕОСВЯЩЕННИМ КИР ВАСИЛІЄВІ І КИР НІЛЕВІ,— Впр. Отцям Парохам, усім своїм парохіянам та знакомим
бажає
ВСЕГО НАЙКРАЩОГО
о. ЙОСИФ ПУЛЯК — Брендон, Ман.

Панько Онуцький

УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЯ

IV.

Маємо в Канаді богато висшої й низшої української інтеліґенції, яка чомусь не належить до церкви, однак покликується дуже часто на свою рідну традицію. Чому вона така дивна (не маю тут на думці побожної інтеліґенції), чому вона стоїть осторонь від святої своєї церкви, яка все шанувала й піддержувала традицію, яка є неначе душею українського народу? Чому безбожні інтеліґентні особи позволяють собі покликатися на традицію, нею заступатись, а рівночасно до церкви не належати, яка є неначе мотором традиції? Коли дотичні інтеліґентні люди не належать до церкви, а на традицію покликаються, то яка в них льоґіка думання, яка честь, яке українське почування? Такі люди є для мене великі диваки, нікчемні і сильні шкідники українців на чужині, де не повинен стояти осторонь церкви нашої ані один чоловік.

Коли дотичних осіб і ґруп не цікавить св. Служба Божа, проповідь священика, церковний спів, ані ті українці, які учащають до церкви, з якими безбожники моглиб завше стрінутись і з ними поговорити, хочби про найменші справи, то сі люди, безбожники, являються людо-ненависниками своїх рідних братів по крови, кости, мові,— а вкінці й традиції. Коли безбожники часто на традицію покликуються в своїх промовах при ріжних нагодах, то не з любови до свого народу, але тому, що на щось треба їм покликатись. Отже дурять тих, які їх промов слухають. Про таких Т. Шевченко сказав: "Люблять на братові шкіру, а не душу." (Кінець).

о. П. Криворучка

ВИХОВНЕ ЗАВДАННЯ БУК-А

Продовження)

Власне через такий виховний, науковий Інститут прийде позитивне зближення, познакомство анґльо-саксонського світу до нас українців. Нам українцям конечним є, щоби про нас, нашу історію, письменство, наше національне поневолення, кривди, так наукові як і державні чинники могли правди дізнатись з першої руки. Вже те саме, що всі студенти разом спільно студіюють на державнім університеті, наші українські студенти, перебуваючи в інституті, будуть мати куди більше змоги познакомлювати студентів неукраїнців про все, що відноситися буде до української науки, пісні, музики, культури. Як і не одні, неукраїнці студенти зможуть учащати на науку української культури таки впрост до Інституту..

Бо, що Захід так маленько про нас знає, то се наші історичні вороги так все старались представити нас в такім пофальшованім світлі. Та ми живемо у вільній, свобідній Канаді, користуємось всіми належними правами, привілеями, отже можемо, маємо спосіб, маємо всі дані, щоби так познакомити Захід: анґлійців, французів про нас, як історична правда вказує.

(Далі буде).

БОМБОВИКИ АТАКУЮТЬ СПЕЦІЮ

Анґлійські бомбовики "Лянкастер" напали на важну італійську пристань Спецію в північній Італії і її сильно збомбардували. Спеція се найбільша і найбезпечнійша природна морська пристань Середземного Моря.

ВІТКІВ, САСК.

Дня 31 жовтня 1943 р. у місцевій церкві відбулося вінчання Николи Войтовича з Олею Войтюк. Вінчання довершив наш парох о. Дрогомирецький. Потім відбулася забава в домі тата молодого і підчас забави Іван Войтович піддав думку, щоби зложити щось на нашу пресу. п. С. Гаврилюк попросив гостей о датки, та пояснив значіння преси. Гриць Войтович і Йосиф Войтович пішли з збіркою і зібрали $13.85, з чого призначено $6.50 на Будучність Нації. Спис жертводавців:

Молоді: $2.00 По $1.00: п. Войтюк, пані М. Войтюк. По 50ц.: М. Войтович, П. Свистун, п. Марцінюк, І. Войтович, панство Гаврилюк, п-ні М. Войтович, Гр. Войтович, п А. Гаврилюк, Л. Войтович, М. Войтович, Й. Войтович, пані К. Статчук. По 25ц.: М. Ковальський, пані Ковальська, М. Хома, пані Свистун, В. Войтович, В. Деміон, М. Войтович, пані Войтович, пані Саранчук, пані Р. Деміон, З. Войтюк, М. Котиковський, І. Хома, В. Войтович. Музики 20ц., А. Саранчук 15ц., Т. Хома 10ц.

АРРАН, САСК.

Ігнатій Німець з Арран, Саск., прислав до поміщення в БН. два дописи:

1. **Дня 4-го листопада- 1943** в Паплиролоф на фармах, панство Марко і Христина Дикун, щоби подякувати Господу Богу за олержані ласки, справили День Подяки. Найняли Службу Божу, котру відправив о. Н. Сірий, місцевий парох. По Богослуженню справили панство Дикун обід, на котрий запросили много гостей. По обіді промовив до зібраних о. Н. Сірий і заохотив до збірки на БНації. Збіркою занялися Іван Дикун і Олекса Крочак. Зібрано $8.50, як слідує: По $1.00 Григорій Демчук. Ігнатій Німець 49ц. По 50ц.: Марко Дикун, Христина Дикун, Анастазія Кирелюк. По 20ц.: Ів. Мировський, Павліна Яловеґа, Анна Ф. Топенчук. По 25ц.: Стефан Криворучка, С. Німець, Михаїл Кракалович, Петро Войтко, Пелагія Німець, Ірина Дикун, Магдалина Фещук, Василь Абрам, Онуфрій Зарицький, Михаліна Войтко, Олекса Крочак, Іван Дикун, Ірина Крочак, Василь Войтко, Павло Стахурський. По 15ц.: Андрій Павлічук, Іван Войтко, Марія Зарицька, Федір Войтко, Докія Аброн. По 10ц.: Максим Ксенюк, Ірина Кракалович, Христина В. Дикун, Василина Кракалович, Марія Павлічук. По 5ц.: Анна Сапач, Анна Войтко, Марія Дикун, Павло Дикун.

2. **В Арран, Саск.** Внуки панства А. В. Кінащука справили поминки по своїй помершій бабуні. Поминальну С. Божу відправив о. Н. Сірий і виголосив гарну проповідь. З сеї нагоди на заклик о. Сірого зібрано на БНації $4.50. Жертводавцями були лсідуючі: По 1.00 зложили внуки панства Кінащука, 50ц. Демко Кінащук. По 25ц.: Стасюк Василь, Войтко Василь, Лилик Михаїл, Іван Кучкма, Анна Войтко, Загаричук Василь. Паська Німець зложила 26ц. Дрібними жертвами $1.14.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Усім Українцям
Міста Винипегу Та Околиці,
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ
ВСЕГО НАЙКРАЩОГО БАЖАЄ
Українська Молочарня
CENTRAL DAIRIES LIMITED
121 Salter St.
Winnipeg, Man. Ph. 54 121

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
желають всім своїм відборцям
NORTH WINNIPEG CO-OPERATIVE LIMITED
Phone 55-919 1042 Selkirk Ave.
&
WESTERN CO-OPERATIVE LTD.
Phone 22-995 2nd Fl. McRae Bldg.
WINNIPEG, MAN.
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти!

Новий Рік:

Не так воно дуже давно, як сей минулий рік був "новим." Із його початком бажали ми собі й надіялися богато, богато добра. В надіях наших ми завелися... Але сей новий, сей 1944 рік буде, мусить бути ліпший.

А знаєте, діти, хто творить роки ліпшими або гіршими? Певно не здогадуєтеся.

Скажете: Хтож як не Бог?

Ні, не Бог, лише люди. Бо якже Бог творивби таке страшне лихо, як тих пять воєнних "нових" років? Воно певне: Се роблять люди.

Люди роблять зле а до Бога моляться, щоби Він їм добро посилав. Вони роблять зле, а при "Новім Році" все собі взаїмно бажають щоби діждалися щастя.

А щож я самий чи сама зроблю?— спитаєте.

Правда, один чи одна із Вас не зможе богато зробити, але спільними силами можна доконати трудного діла, можна накопичити богато, богато зла!

Подумайте!— Одному з Вас не хочеться тоді, коли на се час, коли ще молодий ум, учитися як слід, читати, думати, виробляти в собі почуття гідности, вправляти силу характеру, бо він волить бавитися, а хочби й нічого не робити, щоби лиш не трудитися. Нехай буде таких десять, сто, тисяча— і виростає маса людий— необразованих і непридатних. Такі одиниці байдужні чи служать свому чи чужому. Вони з дурним усміхом міняють віру своїх батьків, та вирікаються народу з якого вийшли. Яке страшне горе для народу під хвилю розпучливої боротьби за волю, за кращу будучність, побачити в рядах ворогів богато, богато своїх дітей— тих, що їм не хотілося вчити як слід.

Бачите, про діла ходить, про Ваші діла діти, бо сотки таких діл іще давних, минулих спровадили для світа ту "війну," що тепер маємо.

З "Новим Роком" замість взаїмних бажань, щоб нам даром відкись злинуло щастя, зложіть діти, отсей обіт:

При кождім моїм ділі подумаю і зроблю його так, щоб воно виконане десяткою, соткою, тисячкою, міліоном таких дітей як я, стало щастям українського народу —і нашого краю Канади.

Хоч як немічний кождий з Вас зокрема, таким способом певно загоїте страшні рани воєнних літ і сотворите направду щасливий "Новий Рік."

Вуйко Трохим.

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

(Народна казка)

Ішли раз шляхом два селяне— бідний і богатий; вертали з городу домів. От і захопила їх у дорозі велика туча; дощ лив, як із ведра, а громи били не вгаваючи. Звернули вони зі шляху та поспішили у недалекий ліс, який вкривав збіч гори. На щастя натрапили на якусь печеру, ось і заховалися вони у ній. Гадали— переждуть. Тимчасом уже й ніч настала, а небо затягнулось густими та темними хмарами. Темно, хоч око виколи. Прийшлося їм заночувати в печері. Колиж і сюди затекла вода. Стали вони шукати сухого місця на леговище. Ось і найшли вони сухий куток так на одного чоловіка, а побіч лежала каменюка.

—Ходім відсіля— каже богатий, може де дальше ширше місце найдемо!

—По що ходити, запускатися в печеру! —бідний йому на те; ось відсуньмо камінь, а якраз для нас двох буде добре місце.

Відкотили вони ту каменюку, а під нею яма. Посвітили, приглядаються, а там казан, накритий плиткою; здійняли ту плитку, а в казані повно грошей.

Ось яке щастя нас стрінуло!— каже бідний. Тепер ми поділимося тим скарбом.

— Так ні— одвічає йому богатий— як би не я, ми його не найшлиби були. Скарб належиться мені.

Якже се? дивується бідний, адже як би я не казав був каменюку відкотити, ми сього скарбу не найшлиби! Поділімся по половині, так буде по правді, ні мені кривди, ні тобі.

—Я не пристаю!

—Так підемо до князя судитися.

—Підемо.

Прийшли вони до князя, розповідають йому, що так і так, ми найшли скарб, розсуди нас, княже, кому з нас він належиться?

- - - - -

На другий раз— як князь їх розсудив.

-КОНТЕСТ НА СІЧЕНЬ-

ЗАГАДКА В ВІКНІ

		а			о		
1		а		о		о	2
		а		о		о	
			в			к	
3		в			к		4
	в			к			

Доповнити Слова з Ліва до Права

В першім квадраті: 1. Ростина. 2. жиє у воді. 3. Виконавець смерти.

В другім квадраті: 1. Усьо видить, усьо знає. 2. Оклик. 3. Маємо дві.

В третім квадраті: 1. Звір. 2. Перша жінка. 3. Служить до їзди.

В четвертім квадраті: 1. Протяг часу. 2. Частина драмату (представлення). 3. Домове звіря.

- - - - -

Буде 5 надгород,— кольорові стінні календарі з англійськими і українськими святами.

Розвязки зашліть перед 15-го січня до

Crossword Puzzle Contest,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

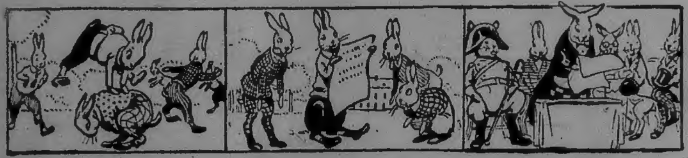

10. Такі маленькі непорозуміння не спиняли мене в любих забавах.

11. Дивна річ, що не вважаючи на все те, я почав небавом дуже гарно читати

12. З кінцем року був у нас іспит і я ждав нетерпеливо, кому пан інспектор визначить першу нагороду.

ДОБРА СЛАВА— ДОБРІ ДІЛА

Не пливе супроти
вітру

Запах цвітів і кадила, —

Але йде по всіх
усюдах

Добра слава, добрі
діла.

—Іван Франко.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Розалія Вивюрка з Іст Кілдонен, Ман. прислала 25ц., а Петро Гнатів з Форт Віліям, Онт. $1.00.

Вуйко сердечно дякує усім за прислані жертви. Хто буде слідуючий?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас Вуйку. Я ходжу до школи котра називається Фоксфорд. У нашій школі учить п. Лукащук. Мені до школи чотири милі. Коли я починала ходити до школи, то мене мама возили байсиком до пів дороги, а там я вже ішла з другими дітьми, а в зимі то тато возили мене конем. Тепер я вже більша то їзджу сама байсиком. Не раз як виїду байсиком рано до школи, а відтак впаде дощ, то треба пхати байсик додому по болоті. Тепер коло нас досить тепло і до Різдва недалеко. Ми сего року будем мати сумні Свята, бо мій малий брат Орест умер 14 жовтня. Я тільки мала одного брата, якому було лиш 2 роки і 4 місяці. Як ще він жив, то як я приїду до дому зі школи, то я все з ним бавилася. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Маруся Бенрот, Фоксфорд, Саск.

Від Вуйка: Марусю, дуже гарно і цікаво пишеш. Прикро було Вуйкови довідатися про смерть Твого братчика. Щож, все від Бога походить і за все маємо Йому дякувати.

ЛЮБИТЬ ІВАСЯ КРІЛИКА ІСТОРІЮ

Слава Ісусу Христу

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської школи, що називається Волковець. Я маю десять літ. Я є в пятій клясі. По українськи учуть мене вдома тато. Нині було свято Введення Пр. Діви Марії і в нашій церкві св. Петра і Павла в Інсінгер о. Роман Хомяк ЧНІ. мав відправу.

Дорогий Вуйку, я дуже люблю читати Діточу Сторінку, бо в ній є богато цікавого. А найбільше цікавить мене історія про Івася Крілика. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам найкращих Веселих Свят.

Наталія Вус, Бакс 22, Інсінгер, Саск.

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за святочні желання. Пиши все до Діточої Сторінки. Тішить Вуйка, що любиш історію про Івася Крілика.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
І
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желає
одинокий український склад церковних річей "ПРОВИДІННЯ."

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St.,
WINNIPEG, MAN.

Яків Майданик,
властитель

ЛИСТ З МОНТРЕАЛЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської школи, котра називається Кенон Омера і маю 10 літ і я є в четвертій клясі. І я Вас дуже прошу, щоби Ви мені прислали книжку, котра називається "Кума Феська." І прошу мені відписати. Дякую.

Йосиф Зальопаний,
1939 Сентер Стр., Монтреал, Кве.

Від Вуйка: Йосифе, Вуйко тобі дякує за лист. Гарно пишеш по українськи. Вислав Тобі Вуйко се, що Ти хотів. Напишеш знова до Вуйка?

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се мій другий лист до Вас і я складаю Вам щиру подяку за гарний дарунок, котрий Ви мені прислали пару тижнів тому назад.

Церква Пресвятої Евхаристії, до котрої я належу відсвяткувала 25 ліття і ми мали дуже гарний великий концерт в великій салі. Перед тим концертом ми мали Місію, котра тревала цілий тиждень.

Посилаю 25 центів на пресфонд Діточої Сторінки.

Кінчу сей лист і поздоровляю Вас Вуйку.

Розалія Вивюрка,
548 Бовман Аве., Іст Кілдонен, Ман.

Від Вуйка: Вуйко післав Тобі свій портрет. Як Тобі він подобається? Напиши знова коли, добре?

ДІСТАВ ВІД ВУЙКА ЩИТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Перше, дякую Вам щиро за таку гарну нагороду, як щит, що я від Вас отримав. Я ніколи не думав, що я виграю, бо так богато дітий беруть участь в Діточій Сторінці Будучности Нації і ніхто не дістав тільки я. Я думаю, що діти невинні, але родичі. Що ми діти годні зробити без Вашої помочі? Негодні нічо зробити. То родичі, а головно мама, повинна звернути увагу, бо тато не має так коли. Бо робота в ночи виганяє і в ночи приганяє до хати. А мама все в хаті, то її обовязок помогти, бо ми діти ще бідні як з грішми, так зі знанням. Тож нам треба помочи. Отже на будуче, як буде такий контест, як тепер був, то прошу Вас діти, беріть більше участи, а Ви родичі поможіть своїм дітям, бо за такий гарний дарунок варта працювати для Діточої Сторінки. І я від себе складаю щиру подяку всім тим, що мені помогли своїми жертвами здобути цей щит. Наша школа відбула Листопадове Свято, а тепер приготовляємо концерт св. Отця Николая і я не знаю, що мені Отець Николай дасть. Чи гарний дарунок, чи жмут різок. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам веселих Свят Різдва Христового і щасливого Нового Року.

Петро Гнатів,
233 Огден Стр., Форт Віліям, Онт.

П.С.—Один доляр посилаю як святочний дарунок на Діточу Сторінку.

Від Вуйка: Вуйко дістав також Твою знимку. Буде вона в газеті 1-го лютого. За все Вуйко дякує Тобі Петрусю.

Високопреосвященному Екзархові Кир Василієві, Преосвященному Кир Нілеві —Всечеснійшим і Преподобним Отцям Духовним, усім Дорогим Парафіянам, Приятелям і знакомим—

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
ОО. Редемптористи, Айтуна, Саск.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Преосвященним Владикам, Всеч. і Преп. Отцям Духовним, Світлим Зарядам УКЮ., усім приятелям, добродіям і Прихильникам Найсердечнійші Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОГО Й ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желає
Українське Католицьке Юнацтво з Ґудів, Саск.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Преосвященним Епископам Кир Василієви і Кир Нілеви, Усему Духовенству, Домініяльному, Провінціяльному й Місцевим Зарядам УКЮ

Благословенства Божого і всего Найкращого з Нагоди Різдва Христового й Нового Року
желають
Українські Католицькі Юнаки
Бедфордвил, Саск.

Останні Вісти...

Св. Отець Папа Пій XII. промовив в навечеріє Різдва з Ватикану, через радієву мережу, й висказав своє бажання, щоби сеє Різдво було послідним Різдвом війни. Опісля візвав людство започаткувати відбувоу світа. По війні мир має бути оснований лише на справедливості й чесноті, говорив св. Отець.

Англійський король Юрій VI промовив також до цілої імперії з нагоди Різдва. Перед нами, говорив король, ще великі і затяжні бої, заки наступить всіми бажаний спокій і мир.

В Італії ведеться війна головно в східній части фронту. Канадійці ведуть завзяті бої з німцями за місто Ортона. На других частях італійського фронту, через злу погоду, немає більших боїв.

На східньому фронті в Европі, большевики відновили свій наступ в околиці Житоміру, та наступать на Вітебськ і Полоцьк.

Чорчил, котрий захорував був на запалення легенів та знаходиться десь над Середземним Морем, поволи приходить до здоровля.

200,000 тон бомб, скинули на неприятельську землю аліянтські літаки від початку війни.

Аліянти знова бомбардували Берлін і побережа Франції коло Калє, звідки, як здогадуються, німці мають ужити своєї тайної зброї в бомбардуванні Анґлії.

В Болівії вибухла революція, поставлено новий уряд.

В Америці заноситься на великий страйк залізничників й робітників коло залізних варстатів.

Ярославський, голова Ліґи Безбожників, помер у Москві. Був великим ворогом християнства. Думав Христа повалити, однак сам згинув, а Христа не поборов, бо Хто яко Бог?

Німці виконали несподіваний налет на занятий аліянтами порт в Італії Барі й знищили 17 аліянтських кораблів. Було забитих поверх 1,000 людий.

Pills **MISAR TREATMENT** Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

СОТНИК МАЛЯН

Летунський груповий сотник А. С. Малян, літ 32, вславився дуже своєю відвагою в воздушних боях з неприятельськими літаками. Він сам зістрілив 32 німецьких літаків. На знимці видимо його зправа, як розмовляє з В. Бантінгом, летуном, родом з Ямайки.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СІЧЕНЬ

2. Неділя св. Отців .... Брокенгед
7. Пятниця: Різдво ГНІХ .... Босежур
(год. 12 опівночі)
Тиндал (год. 10 рано)
Сарто (о. В. Божик)
8. Субота: Собор Пр. Богор. .... Лейдівуд
9. Неділя по Різдві, св. Стефана .... Елма
14. Пятниця: Новий Рік .... Садлов
16. Нед. пер Богоявл. .... Лейдівуд
19. Середа: Богоявлення ГНІХ ... Босежур
(йорданське водосвиття)
23. Неділя: по Богоявленню ...... Тиндал
(йорданське водосвиття)
30. Неділя 22 по Сош. .... Гаданвил

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Аве., Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

СІЧЕНЬ

7. Пятниця: Різдво ГНІХ .... Гонор
(Год. 7 рано)
Парки (год. 10.30 рано)
8. Субота: Соб. Пресв. Богород. ... Гімлі
9. Нед. по Різдві, св. Стеф. .. Ст. Норберт
16. Нед. пер. Богоявленням .... ЛяБрокері
19. Середа: Богоявл. ГНІХ. .... Гонор
(Год. 7 рано).
Парки (год. 11 рано)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

САСКАЧЕВАНЦІ, СЛУХАЙТЕ РАДІЄВОЇ ПРОГРАМИ ЗІ СТАЦІЇ CFQC САСКАТУН, 6-го СІЧНЯ!

Повідомляємо всіх наших громадян в Саскачевані, що хор ґреко католицької парохії в Саскатуні, під управою Всеч. о. Володимира Фірмана, передасть Різдвяний концерт зі стації CFQC, Саскатун, в четвер вечером, 6-го січня, від год. 10.30 до год. 11-ої.

Програма ця призначена в користь Червоного Хреста. Щоб ця програма була успішна й під фінансовим оглядом, просимо українських слухачів складати датки й посилати їх на слідуючу адресу:

FATHER FIRMAN, Radio Station CFQC,
SASKATOON, SASK.

Скажіть про цю програму другим! Сходіться того вечера разом, щоб спільно, зі своїми рідними, приятелями, або сусідами послухати наших коляд і налюбуватись ними. А при тій нагоді переведіть також збірку на Червоний Хрест і пришліть її на вище подану адресу.

КАЛІЄНТО, МАН.
Весільні дзвони

Дня 14-го жовтня 1943, відбулося в церкві св. Івана Хрестителя в Калієнто вінчання Анастазії Гапійчук, дочки панства Стефана і Федори Гапійчук, з Михаїлом Ґродзік, сином панства Николи і Софронії Ґродзік з Транскона, Ман. Обряду вінчання довершив місцевий парох о. Іван Калуський. Потім виголосив дуже поучаючу проповідь до молодих. По вінчанні гості супроводили молдих на весільну гостину. Підчас вечері промовив знова о. І. Калуський і згадавши про се, що мама молодої є тяжко слаба і про неї підчас сеї гостини не повинні молоді забувати, пожелав молодятам і усім присутним всего найкращого, а вкінці візвав до збірки на українські часописи.

Переведенням збірки занявся Никола Боднарчук. Гості зложили $7.10, з чого на БН призначено $3.50. Никола Боднарчук подякував усім за жертви, а молодятам відспівано многоліттє.

Присутний.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Їх Ексцеленції Преосвященному Кир Василієви і Преосвященному Кир Нілеви, Впр. і Всеч. Отцям Духовним, Дорогим Парохіянам, Приятелям, Знакомим і всему Українському Народови, желають

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ В НОВОМУ РОЦІ

о. Григорій Теплий
о. Мирослав Колодій

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 2 (146) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Січня, 1944 Vol. XII. No. 2 (146) YORKTON, SASK. January 14, 1944

Library of Bas. Fathers 1944 Mundare, Alta.

ЧАСОПИСЬ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ В АНҐЛІЇ

Союз Українських Канадійських жовнірів в Менчестер, Анґлія, видає свою часопись **"Нюс Леттер."** Вдалося нам дістати друге число сеї часописи з жовтня 1943, хочемо отже на сьому місці з нею блище наших читачів познакомити. "Нюс Леттер" має майже таку саму величину, що наша ґазета, має 4 сторони, друкований на доброму папері. **На першій стороні** великими чорними буквами поданий є наголовок ґазети і меншими буквами подано, що се періодичний окружний лист Союзу Українських Канадійських Вояків за морем— активна служба. З лівої сторони, коло наголовку, є подана відзнака Союзу, в формі щита, котра слідуюче представляє: В горі на розвиненій ленті подані по анґлійськи початкові букви назви Союзу: U-C-S-A. Зараз по нище на клиновім листку Канади пишається український тризуб. З лівої сторони є анґлійський, а з правої сторони український прапор. Вдолі відзнаки по українськи подані є слова: **Боріться! Поборете**! Відзнака дуже гарно скомпонована. Не можна було кращої відзнаки вибрати для Союзу наших жовнірів за морем.

Понище є подані вказівки для наших жовнірів у Анґлії, як найкраще використати їм з відпусток, а дальше є знимка ґрупи канадійських жовнірів з Лейди Твідсмюр.

На другій стороні є подані дві поезії жовнірів, чотири листи, котрі Союз дістав з ріжних сторін світа, а дальше є подані імена українських канадійських жовнірів, що згинули за морем в активній службі. Список в сім числі містить 20 імен; є він вже другим списком, бо подані в нім імена починаються від чисел 21—40. В замітці редактор подає, що сі списки й надалі будуть поміщувати в часописи. Подаються такі імена: П/О. Г. Чернюк; Ф/Лт. С. І. Цибульський; Сержант Ф. А. Гарбас; Сєржант А. Гарсович; Сєржант І. В. Галіковський; Ф/Сєр. А. Ф. Гакала; Рядовик Г. Гунчук; Ф/Сєр. Ф. Янішевський; Ф/С;р. Е. Кузик; Сєржант В. М. Костенюк; Л.А.С. В. Капуста; Сєржант Н. Кулик; Рядовик І. Конколь; Сєржант В. М. Костишин; Сєржант І. Козакевич; Рядовик М. Косіян; Сєржант П. Кучерик; Сєржант І. Ковальський; Сєржант В. І. Канусєнський; Сєржант В. Квасній.

На третій стороні є подані вгорі дві знимки, перша лет. старшини Томи Гевусь, а побіч нього знимка дружини пана Гевусь з маленькою дитиною на руках. Союз, як читаємо в поясненні до сих знимок, дуже богато завдячує матеріяльної й моральної помочі від сього старшини, котрий що місяця складає свою жертву на Союз. Лет. Старшина Тома Гевусь, як подано дальше, походить з Західної України, замешкав у Канаді в Віндзор, де його родичі належать до БУК-а. Жена пана Гевусь мешкає в Віндзор, Тома Гевусь за морем від листопада 1942 р.

Крім других менших статтей й поезій на сій самій (третій) стороні є згадка про сєржанта І. Чепіль з Едвин, Ман., котрий був відзначений за морем Д.Ф.М. (надзвичайним летунським медалем), за се, що хоча його літак був сильно ушкоджений ворожими стрільнами, він допровадив літак до місця нападу, виладував бомби, вернув назад до своєї бази.

На четвертій стороні є подані адреси двох українських родин в Льондоні, де наші жовніри можуть дістати приняття, як також в формі питання й відповіди є поміщена довша стаття, в котрій пояснюється блище що то є Союз, хто до нього може належати іт.д.

Канадійський летун, якого вказує ся знимка, служить при анґлійській воздушній фльоті на Сході за гарматчика в великім военнім літаку Ліберейтор.

З великою радістю і приємністю передаємо нашим читачам ось в такій короткій формі зміст і вістку про сю часопись, а нашим воякам за морем шлемо сердечні побажання й привіт через моря з нашої любої Канади. -Борітеся, поборете!

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

Для КУК-а: Вже раз вислати свого представника до Отави.

Для альберт. БУК-а: Закупити бурсу.

Для премієра Кінга: Стримати інфляцію.

Для Брекена: Стати слідуючим премієром Канади.

Для Українських Вістей: Побільшити обем.

Для Б. Нації: 5,000 нових передплатників.

...я фармарів: $2,000 за бушель пшениці.

...бітників: Підвишки 25ц. на годину ... робучого дня.

...ладно перечитати Папські

... дійсно прогресив-

...ні золоті еполети.

... Стати сенатором.

...а Пелеха: Стати генера-

...ндрусишина: Стати професором університету.

Для п. Поворозника: Бути нашим міліонером-меценатом.

Для о. каноніка Каменецького: Збудувати катедру в Торонті.

Для посла Глинки: Красного сина.

Для о. Мирослава в Канорі: Стати місіонарем.

Для адв. Шкварка: Стати судією.

Для о. Горошка: Щоби УКЮ збудувало великий Інститут в Саскатуні.

Для др. Дими: Щоби став деканом медичного факультету.

Для інж. Коссара: Побачити бригади української вільної армії.

Для др. П. Маценка: Видаті всі шкільні підручники.

Для українських канадійських вояків: Щасливого повороту домів.

Для усіх: Любови, єдности і скорого та побідного закінчення війни.

Для України: Стати вільною, суверенною, від нікого незалежною державою українського народу в Европі.

ІВАН Е. БАСАРАБ ІМЕНОВАНИЙ КОРОЛІВСЬКИМ ДОРАДНИКОМ

Українські Вісти подали, що між 14 адвокатами в Альберті, котрі були іменовані Королівськими Дорадниками, знайшовся також адвокат Іван Е. Басараб, К.С., народний діяч в Едмонтоні й один з основників і член Дирекції Видавництва Українські Вісти.

Адвокатові складаємо і від себе щирі побажання.

ЖІНКА РОБІТНИКА "ОХРЕСТИЛА" КОРАБЕЛЬ

В Америці дня 14 грудня 1943, жінка робітника при военних кораблях, українка, Варвара Блотна, "охрестила" новий, 16,000 тоновий корабель, іменем Фишерс Гил. За се дістала від управителя будівельних варстатів тисячу долярів.

Ось, що значить демократія в Північній Америці!

В 1943 р. американські літаки виконали були великий налет на німецькі копальні міди й магнезії в Норвегії. На знимці видимо як великі бомби з одного літака летять на ці копальні.

Др. Дейфо

ЯК КАРАТИ ДІТЕЙ?

У виховуванні Пятернят найбільшу трудність надибалось тоді, коли виховавців Пятернят треба було переконати, що не конче розсудним є карати дитину навіть тоді, колиб вона на таку кару слушно собі заслужила.

Діти, які мають колись стати добрими горожанами, мусять в першій мірі розуміти, що кара є неминучим наслідком злого поступовання.

"Тут— каже доктор Дейфо— я хочу виразно підчеркнути, що я не є за цим, щоб провинену дитину відразу лінчувати або щоб хтось думав, що я є надто строгим виховавцем дитини. За мене ані одне із Пятернят не було бите."

Найбільшою для них карою було вислати одне із них, що провинилось, до окремої кімнати, де воно мусіло перебути на самоті так довго, доки не пізнало свого блуду та доки не приобіцяло поправитися.

Коли ви дасьте своїй дитині до зрозуміння, що в разі її провини кара наступить скоро і певно, то ви вже тим самим поступите значно вперед в належнім вихованні вашої дитини.

Многі родичі мають навичку грозити дитині карою і мимо дальшого непослуху дитини цих своїх погроз не сповняють.

Коли дитина пізнає, що такі погрози є без значіння, то зовсім певно вони не будуть мати на дитину жадного впливу. В кождому разі не конче добре є завсігди повторяти дитині: "Не роби сего, не роби того!"

І дуже важним є запевнити себе, що ми не будемо послугуватись одним правильником одного дня, а вже іншим другого дня. Нема нічого, що моглоб більше збаламутити дитину, як се, коли одного дня дитині зізволиться на якусь річ, а вже другого дня сеї речи їй борониться або за неї навіть і карається дитину. Це викликує у дитини більше огірчення, ніж сама кара, яку ви на неї наложилиб.

"Я— каже доктор Дейфо— признаюсь до сего, що я не є певний, чи якраз таке карне відокремлювання, як мали Пятернята, коли котре із них чимось провинилось, булоб для всіх дітей вказаним способом карання їх. Можливо, що й ні! Пятернята були тіснійше злученою горсткою, ніж яканебудь інша горстка дітей в родині. Вони перебували все разом від хвилі самого уродження. Вони мали стільки розривки між собою,— пятеро їх,— що коли одне із них за якийсь свій проступок було відокремлене і покаране перебуванням на самоті,— у кімнаті,— в той час, коли другі діти продовжували між собою веселу забаву, це саме вже відокремлення для такої дитини мало значіння індіянських тортур. Вважаю, що пять мінут повинно бути пересічною карою за звичайний проступок.

Можливо, що інші діти не вважалиб зовсім за кару таке відокремлювання їх від решти дітей. Деякі діти люблять перебувати одинцем і для таких дітей муситься найти іншу кару. Богато залежить від сего, що дитина любить, а чого не любить. Тож вишукайте найперше у дитини це, що вона найбільше любить і цінить, та тоді дайте дитині до зрозуміння, що вона через своє зле поведення або злий поступок зовсім певно наразить себе на хвилеву втрату сего, що для неї є наймилійше.

І коли ви вишукали, яка є найбільше помічною для дитини карою, то не пробуйте дитині лишень нею грозити. Коли дитина зробила щось дійсно каригідного, тоді дитину покарайте. Колиж знов вчинок дитини не заслугує на кару, тоді дитині нічого не кажіть."

ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ ПРЕОСВЯЩЕННОМУ КИР ВАСИЛІЮ ВОЛОДИМИРУ ЛАДИЦІ ЧСВВ.

з нагоди імянин, найщирійші побажання засилає,

Редакція й Адміністрація БН.

Німецька підводна лодка поцілена бомбами австралійських летунів експльодує, по тім іде на дно моря.

НОВІ ЖЕРТВИ МІСІЙНОГО ТОВАРИСТВА

Місійне Товариство ім. св. Йосафата нашої дієцезії що раз краще розвивається. Побільшається каса Товариства, а тим самим, як читаємо в новім звіті сього Товариства, більше наших церковних громад і інституцій отримують поміч.

І так Товариство уділило помочі знова слідуючим:

1. Церкві в Россел, Ман. $150.00. 2. Виховному Інститутові в Винипег $100.00. 3. Сиротинцеві в Айтуні, Саск. $325.00.

За один рік існування Місійне Товариство уділило помочі церквам й інституціям на загальну суму $1,275.00.

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

Відділ УКЮ в Ґудів, Саск. $50.00.

Відділ УКЮ в Бедфордвил, Саск. $25.00.

З поминків по бл. п. о. Г. Бульсові в Габард, Саск. $6.65.

оо. Редемптористи з Айтуни, Саск., різдвяний дар $5.00.

Роман Калинюк з Винипеґ 50ц.

Сердечно дякуємо усім за ласкаві жертви, а головно ми дуже вдячні відділам УКЮ за так щиру піддержку. Хай Бог предобрий Вам стократно нагородить.

ЛОНЕСЕНД, МАН.

Дян 20 листопада 1943, родина, брати, сестри, знакомі й гості справили несподіванку для пані О. Кучми. Несподіванка почалася пirекускою, по котрій шановній ювилятці відспівано многолітствіе та уділено гарний дарунок. Присутні не забули також за Будучність Нації й при сій нагоді, на заклик Василя Іванкевича, зложили $3.50 як слідує: $1.00 дав Іван Іваха. По 50ц.: пані О. Кучма, Іван Процюк. По 25ц. В. Іванкевич, І. Піклик, М. Монастирський, Г. Ясиновський, О. Сарафин, В.Шмигельський. Ласкавим жертводавцям належиться сердечна подяка, а пані О. Кучмі желаємо многих літ прожити.

Подав Василь Іванкевич.

НОВІ ВИДАННЯ

"КЛЮЧ ДО МОВИ" Коротка Граматика Української Мови, зложив О. Івах, В.А. Видання "Культура й Освіта," Винипеґ, 1943. Ціна 20ц. Формат кишенковий, сторін 48. Коли хто справді хоче скоро й поправно навчитися української мови, хай купить собі сю Граматику. Замовлення слати на адресу: Культура й Освіта, Р.О. Бокс 3113, Винипеґ.

"ІСТОРІЯ СВ. ПИСЬМА" написав о. М. Т. Пелех. Видання оо. Редемптористів у Йорктоні. Ціна 15ц., сторін 28. Треба з великою радістю повитати сю книжочку й о. Капелянові сердечно погратулювати за її уклад. Повинна вона знаходитися в кождій хаті українця-католика. Пишіть впрост за замовленням до оо. Редемптористів в Йорктоні.

"РЕДЕМПТОРИСТИ СХІДНЬОГО ОБРЯДУ," видання Голосу Спасителя в Йорктоні. Се книжочка в котрій подана історія Чина оо. Редемптористів як такого, а опісля історія оо. Редемптористів східнього обряду в старому краю і тут в Канаді. Ся книжочка має 16 сторін, коштує 10ц. Варта її перечитати всім.

Генерал Сер Монтґамері, колишній провідник 8-ої армії, витається з поручником С. Парріс, котрому перед хвилиню припняв медалю відзначення. Монтґамері став тепер головним провідником англійських військ, котрі разом з другими союзними військами, під одним головним проводом ген. Айсенгавера, внедовзі мають розпочати наступ на Европу.

"МОЛИТВЕННИК ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ". Заходом неструдженого о. А. Лугового, вийшов з друкарні оо. Редемптористів у Йорктоні новий гарний молитвенник, призначений головно для молоді, однак дуже гарно послужить він також й старшим. Молитвенник має гарну тверду окладинку, сторін 96, папір добрий, ціна (разом з почтою) 15ц. від примірника. Написаний є він в українській і англійській мові, зміст слідуючий: Молитви щоденні, молитви ранні й вечірні, виїмки з катихизму, молитви ріжні, Сповідь, св. Причастіє, Сл. Божа, Пісні. Родичі повинні купити сей молитвенник для кождої дитини. Замовлення слати, разом з належитістю, на адресу: о. А. Луговий, 235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.

"ЮВИЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД, ІСТ КІЛДОНЕН, МАН." Сторін 39, формат 10 x 7, ціна 40ц. Уложив о. І.Ш. У сім альманасі описана є історія повстання парохії, історія усіх Товариств при парохії, як також подані є деякі знимки і імена 144 хлопців парохіян, котрі пішли служити в канадійськім війську. Книжка буде головно цікавити парохіян як також тих, котрі коли будуть належали до сеї парохії. Хто бажавби її купити, хай напише на слідуючу адресу: 369 Чалмерс Еве., Винипеґ, Ман.

ПРИДБАВ ПЕРЕДПЛАТНИКА

Корнилій Боднарчук з Тиндал, Ман. приєднав для БН нового передплатника.

п. Боднарчук пише в свойому листі, що буде старатися й на будуче ще більше нових передплатників зібрати.

Сердечно дякуємо п. Боднарчукові за се. Хто піде слідом п. Боднарчука?

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

Для БН зробив Петро Саламаха з Роза, Ман., котрий замість святочних желань прислав $3.00, з чого $2.00 яко віднову передплати, а $1.00 нової передплати. Красно дякуємо п. Саламасі за прислані желання, гарний різдвяний дарунок і надіємося, що неодин з наших читачів піде слідом п. Петра.

ЗБІРКА НА СЕМИНАР

В неділю, дня 12-го грудня 1943, переведено збірку в церкві Пресв. Евхаристії, Іст Кілдонен, Ман., на семинар. Крім пароха церкви о. І. Шпитковського, в збірці помагали Іван Барилюк і Михаїл Чубак. Зібрано $42.85. По $1.00 зложили: пані Іванків, пані Яблецька, С. Стибель, Анна Пура, Іван Сенчук, пані Равлюк, Василь Гамілка, пані Ушій, пані І. Козоріз, Н. Бабій, Іван Стефанів, Теодозія Дячун, Іван Левицький, пані Данильців, Роман Ґолько, Юстин Ґерон, Томан Пастух, Василь Петрик, Ілія Вивюрка, Петро Козоріз, Михаїл Козоріз. Одна особа зложила $2.00. Решта, дрібні жертви. Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.

ВЕРНУВ З НІМЕЦЬКОГО ПОЛОНУ

Михаїл Іванишин, охотник при канадійському війську, котрий дістався був під Дієп до німецького полону, вернув щасливо з другими канадійськими жовнірами до Канади. Родинне місточко Овкбурн, Ман. належно привитало вернувшого українського героя.

І так, в четвер дня 30-го грудня 1943, в парохіяльній салі зібралися знакомі й родина Михаїла, як також місцевий парох о. М. Швед і о. А. Луговий з Винипеґ, котрий якраз тоді гостив у своеї мами, та зробили Михаїлові гарну несподіванку. Господарем вечірка був місцевий бизнесмен п. Мельник. По відповідних промовах, вручено п. Михаїлові гарний дарунок.

І ми також тішимося приїздом Михаїла Іванишина й бажаємо йому богато радости й здоровля на многі літа.

З Новим Роком складаємо щиросердечні желання

Їх Ексцелеціям, нашим Преосвященним, Кир Василієві й Кир Нілеві

та нашому місцевому Всеч. о. Пароховi!

ПАНСТВО М. і А. САДЛОВСЬКІ
Садлов, Ман.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

МИ Є ПРОТИ!

Ця стаття являється як свого рода відповідь на запрошення.

А іменно Американська "Свобода" з 7. XII. 1943 ч. 237, стор. 3 в статті "Канадійський патріотизм" ставить під кінець тої статті такі слова: "Інтересно булоб почути теж про ролю канадійського українського елементу на випадок тіснійшої злуки стейтів з Канадою. Чи така блища злука булаб корисною для українського елементу, чи шкідливою?"

Тому, що наші земляки на півдні бажають і просять о наш погляд в цій справі, пишемо цю статтю. Як думаємо про це ми, українці з БУК-а.

* * * *

Тіснійша злука Канади з Америкою подумана тут як політична і в цій площині ми відповідаємо. Бо про злуку економічну нема що говорити. Канаду й так заляв вже американський капітал. Злука культурна вже є, бо ці дві країні уживають прилюдно і урядово тої самої мови, а звичаї канадійські від американських майже не ріжняться, коли не брати під увагу такого американського "звичаю" як лінч.

Політична тіснійша злука отворилаб наші границі на полудні і ще більше узалежнилаб нас грошево від сильнійшого фондами сусіда. Всі, що шукають і тужать за наживою і вигодою, лишалиб Канаду, країну полярних світил, а шукалиб вигод і достатків, високих платень і широких нагод в американськім осередовищі. Якраз ізза цього бачимо для Канади, що сильна і здорова, небезпеку. Бо кожде піднесення рівня життя без належного піднесення або бодай утримання морального рівня, приносить люзність родинного життя і громадянського. Не думаємо однак, щоби американський світ стояв вище релігійно від Канади, а кожда мораль опирається і виростає з віри. Навпаки нераз американці пригадують нам, що в них ледви десятий чоловік є віруючий. Але також без образи признають, що в таких містах як Ню Йорк кождий пятий має заражену кров страшним бакцилем сифілісу. Вигідне життя, много гроший, широкі нагоди в тих якраз обставинах, моглиб для нас спричинити це, що для індіян зробила горівка білих.

Український елемент в Канаді головно осів на широких степах і заняв збитою лавою великі простори родючих земель. Цілі округи нині мають нашу більшість, вибираємо наших послів, маємо свої школи. В Америці дух розкоші не зносить цих чисто духових цінноців. Тілесний чоловік не розуміє того, що є Духа Божого. Він уважає це все за непотрібний і зайвий тягар. Для нас це радість, гордість і велич.

В Канаді ми зберегли наше народне лице і тип навіть тепер вже в третім поколінню. Наші внуки і правнуки говорять по українськи, моляться по українськи, читають і пишуть. А як у Вас на загал в Америці?

Уважаємо, що наших духових цінноців не продамо за хвилеві вигоди і нагоди, котрі поплилиб рікою з такої злуки Канади і Америки. За миску сочевиці свого канадійського права первородства відступити не хочемо.

В метрополії світа, яким є Ню Йорк, українці живуть давніше, як в Канаді. Є їх більше, як в нашім Винипеґу. Але що вони там осягли серед добробуту і вигод? Що вони там мають?

Ми маємо тут епископа ординарія і епископа помічника, сім парохій, при кождій вечірна школа рідна, одна цілоденна прилюдна школа, ряд домівок, запомогових орґанізацій, кілька часописів, двох наших радних мійських і одного шкільного, одного посла до парляменту —а що мають українці в Ню Йорку?

\- - - - -

Будемо вдячні нашим братам в Америці за відповідь на ці замітки.

У виду поданих даних ми рішучо проти тіснійшої злуки. Хочемо надалі остати добрими сусідами, але не йти задалеко. Нам в Канаді добре, може ліпше навіть під многими оглядами, як Вам там в Америці...

ЗАКІНЧУЄМО СТАРИЙ РІК

Закінчуємо старий рік, а стоїмо на початку нового року.

Добре буде, думаємо, застановитися хочаби вкоротці, що українському народові в Европі й нам українцям у Канаді приніс був минулий рік.

Рік, котрий ми скінчили, був дуже страшним роком для наших братів в Европі й для цілої нашої Батьківщини України. В минулому році, війна принесла богато горя для всіх народів світа, зістало знищених богато країв, міст, сіл, держав. Однак жаден нарід не натерпівся так за минулий рік як наш український нарід. Жадна земля не стала так зруйнована, як наша рідна земля. Україна стала за минулий рік ні чим іншим, тільки великою спаленою руїною, знищеною землею, а її діти голодними, обідраними, без даху над головою сиротами...

\- - - - -

Для нас українці в Канаді рік 1943 був, як на воєнні часи, добрим роком.

І так, для нашої української католицької Церкви став він історичним роком, **бо в ньому збогатилася вона в другого свого рідного епископа,** в особі Преосвященного Кир Ніля Саварина.

Також вперше в історії нашого поселення, почали ми собі самим помагати, нашим церковним громадам і інституціям котрим сеї помочі було треба. Маємо на гадці **Місійне Товариство ім. св. Иосафата,** котре, заложене Преосвященним Кир Василієм, змогло за один рік свого існування уділити допомог на $1,275.00.

Великим дальшим здобутком для українців католиків в Канаді було се, що **БУК придбав для студіюючої молоді в Винипеґу красний мурований Інститут,** котрий як Інститут БУК-а буде виховувати молоді кадри свідомих українських католицьких провідників.

В 1943 р. БУК почав знова видавати популярні книжочки, для масового поширення котрих ціну установив дуже приступну. Заходом БУК-а вийшли дві книжочки: "Пробудитель Галицької України" і "Канадійський Вертеп."

Перший великий Конґрес УКЮ також припадає на минулий рік. Українське Католицьке Юнацтво на закінчення свого першого 5-ліття в Саскатуні відбуло Конґрес дуже величаво й успішно, видало кілька книжочок про орґанізацію, завело сталу канцелярію, повело кампанію за збільшенням відділів.

Величавий Конґрес КУК-а, котрий широким відгомоном відбився не тільки по цілій Канаді, але також знайшов свій відгомін в Америці, відбувся в минулому році. Українців у Канаді він зєднав, запересталася майже зовсім на сторінках преси між українцями сварня, а се є великий здобуток. Зєди-

(Продовження на стороні 7)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

ОБРІЗАННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Осьмого дня по своїм народженні, Господь Наш Ісус Христос добровільно піддався обрядові Обрізання. Зробив се Христос з любови до нас, грішних людий, щоби ми "життя мали і надто мали," як сам казав.

Обрізання було дуже болюче зранення хлопяти ножем, приказане Авраамови давно самим Богом, на знак вибраного жидівського народу й знак завіта угоди й обітниці Спасителя. Тому Мати Ісуса Марія очікувала тої години з неспокійною боязнею, а біль свого любого Дитятка відчула наперед у своїм вірнім материнськім серці. Обрізання почалося рано. Засвічено світло в вифлеємській печері, зі сусідства прийшло много пастушків набожних осіб, щоби взяти участь в святім обряді. Мати Марія сама була засумована, сама приготовила, щоб було потрібне до обряду. Коли священик довершив Обрізання, відмовив приписану молитву: "Благословен еси Господи Боже, щось освятив свого Любимця (в лоні матері), щось вложив нам свій закон в серця і назначив своїх синів знаком святого завіта—угоди і приняв до благословення Авраама—Отця нашого!" На ті слова присутні молилися словами псальма: "Спасення Тому, щось його вибрав і приняв за свого Сина!"

І поплили тихі слези Терпячої Матері, коли перші каплі крови Її Божого Сина проливались за прощення гріхів; Вона змішала свої слези зі злізми й кровю невинного Агнця.

Чому однак ті слези? Чому хотіло Боже Дитя піддатися приписови закону— який був лише даний для грішників- і себе позволити обрізати? **Боже Дитя не було обовязане підчинитися законові Обрізання, однак приймає його, бо:**

1. Обрізанням відріжнялися віруючі потомки Авраама від прочих невіруючих і фалшиво віруючих народів.

2. Щоби показати, що має правдиве тіло, а не привид-призрак, як се пізнійше й ще тепер блудні учені доказують; та, що походить від віруючого Авраама.

3. Хотів закони Богом дані й установи-обряди і обичаї Старого Завіта публично і торжественно узнати, бо не прийшов закон знести, але доповнити.

4. Щоби виповненням того закона освободити нас раз на все від тілесного тягару Обрізання, а замінити на ліпший— на обрізання духове, на очищення від гріхів, на освячення нашого серця і на святість нашого життя; а се діється за помочию освящаючої ласки Божої в св. хрещенні і Покаянні. Тому Обрізання є на покірну памятку, що вже новонароджене кожде дитя є грішником й після права його життя є в крови і життя душі є запропащене гріхом первородним.

5. Христос Спаситель своїм Обрізанням дав нам примір докладного і точного послуху для всіх приписів Церкви, навіть тоді, коли та щось прикрого жадає від нас, що змисловій природі тяжко приходить, або як зверхна і пуста церемонія видається; а справді се середник, щоб від гріхів охоронитися, Богу дати послух і Його установи-обичаям, діла покаянні робити а стерегтися згіршення. Ісус не легковажив Мойсеєвого закону, заки увів в життя новий Завіт.

Обрізанням жиди себе формально звязували зі своїм народом в Старім Завіті, а в Новім Завіті хрещенням християни звязують себе з Ісусом, Його Церквою і з небом, а понад се немає нічого кращого для людини християнина ні на землі ані на небі.

Длятого сповняймо врочисто і ніжно навіть найменшу річ приписану Христовою Церквою, бо хоча часом щось виглядає для людий малим, але у Бога воно є великим, бо Ним установленим. Щось як приказ батька дітям, коли вони все з приказів його виповняють, він любить їх за те; благословенство Боже чують на собі і своїх дітях ті, що сповняють волю Божу.

6. Хотів сам тягар старозавітнього права нести, щоби тим нас від него увільнити. "Бог післав Сина свого законови підданого, щоби підзаконних свободити" (Галат) і освящаючою ласкою наділити.

7. Вкінці і се найважнійше, хотів Він тим, що піддався праву Обрізання, як звичайний грішник отверто за такого себе обявити, котрий гріхи світа на себе бере— присвоює як заступник цілого грішного світа.

В своїм народженні приняв Син Божий лише вид людини, а в Обрізанню вид грішника—заступника всіх грішників, щоби як такий Божу нести клятву й за великі злочини всіх покутувати.

За се вдячність і любов Тобі, Наш Спасителю, нехай буде від нині на віки! У ніжнім співболю і глибокій любови витаємо Тебе, нашого жениха, який в перших днях свого життя, як і в останних днях, бажав з нами спорідитися, дорогоцінною Твоєю кровію. О Сонце Правди, як сієш Ти при Твоїм сході й Твоїм заході! В каміноскальній печері в Вифлеємі й на Голгофті-горі в кровавім пурпурі! Ранна рожева заграва Твого Дитинства заповідає надтягаючу бурю й будучу зливу дощів ласк Божих. Що значить кроваве зарево Твого Обрізання, коли Твоя Кров під вечір Твого туземного життя, як злива, туча дощева зі всіх Твоїх жил потоками попливе, струями!

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, СІЧЕНЬ, 1944

15	С	2	Суб. пер. Просв., Сильвестра папи
16	**Н**	**3**	**Нед. пер. Просв. і Нед. 31 по Сош.**
17	П	4	Собор 70 Апостолів
18	В	5	Нав. Богоявл., Теопемпта. **Піст.**
19	**С**	**6**	**Богоявлення ГНІХ.**
20	Ч	7	† Собор св. Ів. Хрестителя
21	П	8	Преп. Георгія
22	С	9	Мч. Полієвкта, Субот. по Просв.
23	**Н**	**10**	**Нед. по Просв.**
24	П	11	† Преп. Теодозія
25	В	12	Мч. Татіяни
26	С	13	Мч. Єрмила і Стратилата
27	Ч	14	Преп. Отців у Синаї
28	П	15	Преп. Павла Тив. і Івана
29	С	16	Поклін оковам Ап. Петра
30	**Н**	**17**	**Нед. 32 по Сош. † Антонія В.**
31	П	18	Св. Атаназія й Кирила

УСТАВ

15. Субота перед Просв. і Предпр. Богоявлення: Сл. Б. ап., з. 284, єв. Мат. з. 5.

16. Нед. перед Просв. і 31 по С.: Гл. 6, єв. утр. 9. На Сл. Б. ап. з. 298 і 280, єв. Мар. з. 1 і Лук. з. 93.

Слідує седмиця 32.

18. Навечеріє Богоявлення: Царські Часи. Сл. Б. св. Вас. єВл. з Вечірнею. Ап. з. 143, єв. Лук. з. 9 **(Піст.)**

19. Богоявлення ГНІХ: Повечеріє Велике з Всеночним. Сл. Б. св. Ів. Золотоустого. Ап. з. 302, єв. Мат. з. 6. По заамвонній молитві Водосвяття.

22. Субота по Просвіщенню. Сл. Б. ап. з. 233, єв. Мат. з. 7.

23. Неділя по Просвіщенню: гл. 7, єв. утр. 10. На Сл. Б. ап. з. 224, єв. Мат. з. 8.

Слідує седмиця 33.

30. Нед. 32 по Сош. і Антонія Великого: Гл. 8, єв. утр. 11. Сл. Б.: ап. з. 285 і 335; єв. Лук. з. 94 і 24.

О, любе Дитятко Ісус, благословенна будь Твоя безконечна любове, а вдяка Тобі за всі Твої терпіння тіла й душі, які Ти хотів при Твоїм Обрізанню за нас грішних витерпіти, своє гірке життя зачати, щоби нас спасти!

ПРИЛЮДНА ПОДЯКА

Василь Ісарик, 48 Кар Стріт, Торонто, Онт. складає прилюдну подяку Найсвятійшому Серцю Христовому, Пречистій Діві Марії й всім Святим, за видужання з тяжкої недуги. В тій цілі зложив одного доляра на передплату, а другого доляра на пресфонд БНації.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ

Задзвенімо разом братя
піснь воскресну і нову,
і двигнімся як той фенікс,
позабудьмо долю злу!
Покажімо всій Европі,
що ще сила й воля в нас,
що ярмо вже розломалось
і настав вже лучший час!
Покажім ,що в наших жилах
не зцілась вкраїнська кров,
що за правду, поступ, волю
кождий з нас на смерть готов!
Покажімо милі братя,
що не звівсь вкраїнський рід,
що всміхається й над нами
великодній неба звід.
Рука в руку всі працюймо
і забудьмо сон твердий,
щоб рознеслась наша слава
і в далекий край чужий!
Щоб пізнали, що збудилась
і працює Русь свята,
що весною все розцвилось
від Дніпра аж до Дністра!

о. І. Воробкевич

-НОВІ КНИЖКИ-

ПОВЧАЮЧІ ЗАЙМАЮЧІ

Редемптористи Східнього Обряду	.10
The Redemptorists of the Eastern Rite	.10
Пробудитель Галицької України	.05
Канадійський Вертеп (св. Николай в школі)	.05
Робітникові не треба релігії?!	.10
Не Дайся	.05
Пощо Сповідатися?	.05
Як Сповідатися?	.05
Про Христа Спасителя	.15
Упадок Родини	.25

Замовляйте—
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

УЖЕ НА ВИЧЕРПАННЮ—

КАЛЄНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

НА 1944 РІК

Хто ще його собі не замовив нехай спішить ся, бо може йому забракнути як і минулого року. Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

VI.

Буває таке, що священик, задля певних причин, відмовляє дати слюб, тоді молодята відходять й обчернюють священика, що хотів забогато грошей. Слюб це не особиста справа. У Католицькій Церкві так не буває, як в других церквах, от як небудь. Тому ти, молодче, розваж добре— це справа суспільности.

У мішанім супружу є дальше двояка диспенза. Перша, це диспенза мішаного супружа. Дається її тоді, коли не-католицька сторона є важно охрещена, Цього вимагає саме Канонічне Право, але коли цеї диспензи не одержалось, або одержалось неправно, тоді слюб єважний, хіба є другі перепони.

Друга диспенза є та, коли не-католицька сторона ніколи не була охрещена або її хрещення є неважне. А передовсім треба зазначити, коли не-католицька сторона є походження й віри жидівської. Коли на примір, не можна довідатися, чи не-католицька сторона є хрещена, то дістається диспензу мішаного супружа, але з тим зазначенням. Коли не-католицька сторона є нехрещена й диспензи не дісталось, або дісталось фальшиво, то слюб є неважний.

Інакше справа мається, коли одна сторона з молодят відпала, або не практикує своєї віри. сі, що роджені з католицьких родичів й хрещені в католицькій Церкві, Церква католицька узнає за католиків і вони не підлягають законам мішаної віри, хотяйби вони ніколи не були виховані по католицьки. Перед слюбом має ся сторона навчитися катихизму, приняти св. Тайни й обіцяти бути практикуючим католиком. Коли не хоче сповнити сього, тоді обовязана підписати обіцянку так як не-католицька сторона. Такий слюб тоді дається без усіх церемоній церковних, лиш проводиться супружу присягу. Діти роджені з мішаного супружа, хрещені в католицькій Церкві, виховані по католицьки, мають брати все слюб в католицькій Церкві.

Колиб відпавший католик або непрактикуючий католик пристав до масонів, або до другої якоїсь забороненої секти, то справу треба передати до рішення Ординарія, тому, що мішане супружа є загально заборонене католицькою Церквою й лише тоді дозволене, коли немає небезпеки для католицької сторони. Супруже мішаної віри дається також без церковних церемоній, лиш проводиться присягу, оповідей не оголошується й такий слюб звичайно дається в резиденції священика, лише в присутности двох свідків.

Ти молодче, чи дівице, подумаєш, що це образа. Ні! Хто не визнає католицької віри, годі, щоби він сподівався всіх її привілеїв. Не можна ставити його на рівні з католиком.

Новоназначений, високий представник Полудневої Африки, Колонел Денейс Райц, якого бачимо на знимці, приїхав до Льондону.

У декотрих державах цивільне право вимагає цивільних церемоній перед слюбом. В таких случаях Церква, де се є примусовим, позволяє на ті церемонії, однак їх самих не узнає за слюб. В Канаді, слюб взятий в "корті", Церква не уважає за слюб

Як сказано передше, католики, беручи слюб поза католицькоюЦерквою не є слюбними й хочаб вони не знати як протестували, є виключені з католицької Церкви. Добрий, віруючий католик знає, що його Церква є правдива, Церква, котру оснував Сам Христос. Отже виречися її се велика зрада й тяжкий гріх.

Розважте добре молоді, що солодкі "медові" часи в супружі скоро проминуть. Зачнеться поважнійше життя. В супружжі бувають різні непорозуміння, а тим більше будуть вони в мішанім супружі, не лише між жінкою й чоловіком, але й в цілій родині. Може лучитися так, що жінка католичка помре, лишить діти. Хто буде їх потім по католицьки виховувати? Або чоловік помре, лишить жінку католичку з дітьми, чи родина її помершого чоловіка-некатолика буде помагати її й дітям?

Ти, молодче, скажеш: "ми будемо в згоді жити." Правда, це твоє бажання, а хто такого бажання, мрій не мав, коли побирався? Правда, є випадки десь не десь, що в мішаному супружі йде все гармонійно, але се дуже рідко. Памятай добрий молодче, що в супружі буває ріжно, а тим гірше може бути, коли між вами не буде згоди відносно одної віри. Як будуть виховані в такім супружі твої діти? Вони, коли підростуть, будуть тебе проклинати.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЛИСТОПАД

[illegible]

ПРИХОДИ—

З прод. книжок о. М. Шашкевича ..	$3.05
В. Сеньо пер. 1.00 і зі спрод. кн. 2.50	3.50
оо. Редемптор 5 пер., Ю. Поліщук 2	7.00
о. І. Перейма 2.00; о. Й. Кормило 1.00	3.00
Я. Д. Стратійчук, пращ. веч. п. Котика	6.70
В. Гумницький 2.00 і спрод. кн. 1.55	3.55
Збірка о. П. Серветника, вес. Габрухів	21.80
І. Замойський; Сл. Гарах передпл. ..	2.00
А. Жмуд 1.; Єт. Гресько 1.; 25ц. прф	2.25
Г. Добровський 1.; пф 1. Д. Грабець 2.	4.00
З. Стратійчук, Ф. Сидор, Ніновський	3.00
оо. Редемптор. пер. 5.; збір. прф.8.50	13.50
І. Вітів прф 2. пр. 1.; С.А. Сіянчук 1.50	4.50
І. Деревінська 1.; Й. Петраш 3.56; 3.50	8.06
Хімко 1.25; Яструбчак 1.; Сікорський	3.25
о. Ст. Семчук прд. 3.20; Н. Білінський	8.60
А. Шумська 1.25; в. УКЮ Кридор 2.50	3.75
Г. Стефаник 1.; від. ч. 17 Приймовий	1.90
В. Кашляник 1.; збір. похор. Лазарука	8.00
о. Шпитковський прд. 1.95; 11 нв. пер.	12.95
Д. Ст. 3.; зб. пох. Бенрота, Фоксфорд	6.00
Зб. вес. Гусак і Матейчук Арран Весна	4.75
Зб. для Сиріт вес. Василеньки, Сматс	2.60
В. Филипович 4.; о. Ст. Семчук 2., 3.50	9.50
Р. Бенрот, А. Басараб, Г. Кузьмар пер.	3.00
о. Лотоцький, Ланівцях 4.50; Кадворт	11.00
о. Шпитковський пр. 2.10; о. Колодій	7.10
Веес. заб. Г. М. Стахів, Вішарт пр. ф.	3.05
Вес. заб. М. В. Демчуків, Глен Елдер	8.65
В. Филипович 1.; Мушій 1. Дорош 1.	3.00
Зб. пр. ф. парохії св. Михаїла, Тиндал	4.25
Петро Курик, Ксеня Скибінська, пер.	2.00
З прийняття в Друрис, пр. ф.	51.97
Зб. на вес. Бовкової і Василька, пр.ф.	3.00
Ю. Кловак 1.; від. БУК Поплар Ф. 2.	3.00
С. Гаврилюк 1.; зб. на вес. Войтовича	7.50
УКЮ Монтреал 1.; зб. на вес. Лазарук	5.00
Зб. прф. веч. Ст. Прокопишина, Шіго	10.45
М. Ярмович пер. 5.00 і пр.ф. 1.15	6.15
І. Німець з двох збірок в Арран	12.84
Разом	$289.17

—РОЗХОДИ

Друк БН ч. 21	$45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.90
360 куверт	3.60
Змінне чека	.15
Почтові значки	.16
Гума	.10
Друк БН ч. 22	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.95
365 куверт	3.65
Почтові значки	.26
Пер. БН на поч. Таксівкою	.35
Почтові значки	.06
УВістям частина збірок Й. Петраша зі Сандавн	3.50
Мети і книжочки	4.26
Почтові значки	.54
Для Сиріт в Айтуні зі збірки на Приймовім	2.60
Кати Діточої Сторінки..	56.10
Почтові значки	.65
Разом	$197.63

Д. Кобринський.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ БУК-а В ЛАНІВЦЯХ, САСК.

Відбулися дня 26-го грудня 1943, в парохіяльній салі. Збори отворив голова відділу, п. Ів. Войтович. Молитву Царю Небесний провів парохіяльний дяк п. Сильський, відтак секретар прочитав звіт скарбовий. Потім слідував вибір заряду на 1944 рік. До заряду ввійшли:

Голова— Іван Войтович
Заст. голови— Николай Жарий
Діловий писар— Кароль Лозінський
Скарбник— Николай Габрух
Скарбовий писар— Михаїл Лозінський
Провірники— Йосиф Бажовський і Володимир Лозінський.

По виборі заряду, на заклик голови, переведено збірку на пресфонд Будучности Нації і зібрано $5.65. Потім слідували дискусії, як також рішено, щоби йти з колядою підчас Різдвяних Свят на церкву, на бурсу БУК-а в Саскатуні й на Червоний Хрест. На закінчення зборів члени зложили членських вкладок на 1944 р. в сумі $21.

Збори закінчено піснею: О Україно!

К. Лозінський, діл. писар

ВШАНУВАЛИ ПАМЯТЬ СВЯЩЕНИКА

[illegible]

Дня 24 листопада 1943 відбулося в нас свято, що про нього думаємо розказати для збудовання шановних читачів Будучности Нації. На згаданий день припала двадцять пять літня річниця смерти бл. п. о. Генриха Бульса. ЧНІ. Отець Бульс, родом із Бельгії, ревно працював на Ниві Христовій між нашими людьми, мужно вистояв у сповнюванню своїх місіонарських і душпастирських обовязків, аж вкінці, обслугуючи хорих, сам упав жертвою перетоми й пануючої тоді пошести. Його гріб з красним памятником стоїть на нашім цвинтарі, біля церкви Чесного Хреста, на південь від Габард, Саск., і постійно пригадує нам геройську любов священика піоніра, що й душу поклав за своїх дітей духовних. Кождого року ми вшановуємо память Божого Апостола, але сего року постановили уладити торжественне, ювілейне свято в парафії. Людей зійшлося багато. Отець В. Корба ЧНІ., парох, відспівали Службу Божу й Парастас. У проповіди розказав про добродійства, щ їх рід людський завдячує христіянському-католицькому Священству, бо те Священство установив Ісус Христос для добра й спасення людей. Згадав про щиру й повну посвяти працю покійного священика й вкінці поґратулював людям за те, що через чверть століття вони так гарно й свіжо зберегли память покійного, що показує на їхню благородність.

По відправі усі зібралися в хаті пана І. Шубалого на спільний обід, підчас якого старші парафіяни розказували молодшим про незабутний і сумно грізний рік тисяча девять сот вісімнадцятий, що зі стільки жертвами забрав також з поміж живих і бл. п. о. Генриха Бульса ЧНІ.

Не забуто й про католицьку пресу. Пан Николай Голдун зібрав поміж присутними $6.65 на пресфонд Будучности Нації."

Н. Г. Присутний.

ЗАКІНЧУЄМО СТАРИЙ РІК...

(Продовження з сторони 4)

нені українці в Канаді всі свої сили поставили на допомогу своїй батьківщині—Канаді.

Стоїмо на порозі нового року.

Хто знає, що він принесе нашому народові в Европі й нам українцям в Канаді.

Новий 1944 рік буде, як се сказують події, роком великих і вирішальних боїв. Буде він, як заповідають, кінцем війни. Також й ми, українці католики бажаємо, щоби ся війна в сім році скінчилася і то великою побідою для англійської імперії, нашої Канади й Злучених Держав. Ми хочемо, щоби прийшов мир на світ. Однак мир чесний, справедливий, оснований не на ненависти й злобі, але на любові і чесноті. Мир, котрий принесе волю всім поневоленим народам, а в тім й нашому українському народові в Европі.

З сею надією ми витаємо новий рік.

МИ ЗБІЛЬШИЛИ ЧИСЛО БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ
ВИ ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ И ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ!

Александер Едвард Біяк, лет. старшина, Винипегозис, Ман., проголошений за пропавшого.

Атаназій Чорнейко, лет. старшина, Арран, Саск., проголошений за пропавшого.

Малик Юрій, гарматщик, Малонтон, Ман. раненний.

Роман Мудій, рядовик, Винипеґ, раненний.

Михаїл Панько, рядовик, Винипеґ, помер в полоні.

Іван Смаль, капітан, Норт Батлефорд, Саск., ранений.

Лев Крулицький, лет. десятник, Кіченер, Онт., згинув за морем.

Стефан Василь Літинський, лет. десятник, Ешвил, Ман., згинув за морем.

Стефан Василик, десятник, Дейсленд, Алта., втопився.

Михаїл Гищук, гарматщик, Ріджтавн, Онт., умер наслідком ран.

Александер Новик, лет. старшина, Су, Онт., пропав за морем.

Василь Яремій, капраль, Бисбі, Алта., ранений.

Василь Бродик, рядовик, Смокі Лейк, Алта., ранений.

Василь Іванко, капраль, Винипеґ, в ворожій неволі.

Йосиф Д. Басараб, рядовик, Гай Прері, Алта., пропав в бою за морем.

В. Захарія, рядовик, Белвил, Онт., умер наслідком ран.

К. Е. Сидор, рядовик, Торонто, ранений.

Володимир Йосиф Тарас, рядовик, Овкбурн, Онт., ранений.

Василь Завальницький, капраль, пропав підчас бою за морем.

Іван Яків Стефанчук, десятник, Стюартбурн, Ман., згинув в бою.

Іван Йосиф Славик, лет. десят., Естевен, Саск., згинув.

Іван Кусик, рядовик, Бідилчерч, Ман., ранений.

Григорій Винський, рядовик, Винипеґ, ранений.

Франко Заозерський, лет. старшина, Ваґ, Алта., згинув за морем.

Станислав Бик, рядовик, Джедбурґ, Саск. тяжко хорий.

Николай Петро Задорожний, гарматщик, Монтреаль, ранений.

Михаїл А. Рубинюк, телефоніст, ранений.

Юрій Губчук, лет. старшина, Лонґ Бренч, Онт., забитий за морем.

Григорій Деренюк, лет. старшина, пропав за морем.

Іван Ковальський, десят., Едмонтон, згинув за морем.

Михаїл Петрик, лет. старшина, Едсон, Алта., згинув за морем.

Петро Ілько, десят., Едмонтон, у ворожім полоні.

Роман Тарас Ждан, лет. старшина, Брункілд, Ман., пропав за морем.

Роман Г. Щербак, лет. старшина, Калґарі, пропав за морем.

Р. Семен Дудка, десят., Слава, Алта., у ворожім полоні.

Щоби вантажним автам, котрі перевозять воєнні матеріяли новозбудованою Аляска Гайвей, можна була без великих трудностей доставляти ґазоліни, побудовано величезну, бо на 550 миль довгу руру, (котрою ґазоліна переходить), від Норман Веллс до місцевости Гвайтгорс в Юкон. На знимці видимо генерала В. В. Фостера, канадійця, а зліва американського генерала І. Лайонс, як говорить з двома робітниками, котрі працюють над спеюванням ґазолінових рур.

Василь Білий, десят., Еліда, Саск., пропав за морем.

А. Подольський, сержант, Едмонтон, згинув в активній службі.

Іван Мурмило, рядовик, Зл. Держави, ранений.

Іван Стефан, гарматщик, Монтреаль, ранений.

Д. Григорій Орлик, Вест Кілдонен, Ман., ранений.

Дмитро Даниїл Тимчук, лет. десят., Гарлянд, Ман., пропав за морем.

Тома Лихач, капраль, Саннібрук, Алта., поважно ранений.

Александер Топольницький, рядовик, пропав в бою за морем.

Йосиф Володимир Галіковський, Рейпавд, Саск., згинув.

Стефан Томин, сержант, Ту Гилс, Алта., згинув за морем.

Василь Козицький, лет. десят., Форт Віліям, Онт., пропав за морем.

А. Роляк, Принс Алберт, Саск., в німецькому полоні.

Юліян Максим, капраль, Винипеґ, ранений.

Стефан Вихорень, рядовик, Теріен, Алта., ранений.

Давид Стефан Прокопчук, рядовик, Арран, Саск., ранений.

В. Е. Крошинський, рядовик, Баронс, Алта., ранений.

Николай Чубій, рядовик, Нортерн Велей, Алта., ранений.

Михаїл Федірчук, гарматщик, Калієнто, Ман., ранений.

Михаїл Зима, Нюкесел, Алта., згинув у борбі за морем

Григорій Олійник, рядовик, Винипеґ, згинув за морем

Іван Владичка, гарматщик, Геффорд, Саск., умер за морем.

Іван Черній, гарматщик, Едмонтон, ранений.

Федір Кулій, гарматщик, Портедж Ля Прері, Ман., ранений.

Петро Шелест, гарматщик, Торонто, ранений.

Андрій Зілінський, телефоніст, Ватрос, Саск., ранений.

Іван Лешко, рядовик, Мелвил, Саск., ранений.

Стефан Яремчук, рядовик, ранений.

ПОЧИНАЄМО ДРУКУВАТИ НОВУ ПОВІСТЬ

Гарна й дуже повчаюча повість о. Т. Бордуляка "Гаврило Чорній" скінчилася." **З нинішним числом починаємо друкувати коротку, але дуже гарну історію Осипа Лещука: "КРОВАВІ СЛІДИ." По ній прийде друга, довга історія того самого автора: "ОЛЕКСА КОЦУР."** "Кроваві сліди" і "Олекса Коцур" се оповідання з визвольної української війни. Написані гарною мовою, з великою вірою в Бога й любовю до українського народу. Віримо, що наші читачі будуть з великим зацікавленням їх читати.

Редакція.

о. П. Криворучка

ВИХОВНЕ ЗАВДАННЯ БУК-А

(Докінчення)

Треба радіти, що вже й сего року почалася наука укр. історії і літератури на Саскачеванському університеті. Як казав проф. Павличенко, котрий викладає сі предмети, се є перша катедра українознавства на цілім американськім континенті. Се наша спроба. Від нас ме залежати, чи ми зуміємо се як слід оцінити, ми молоді українці, студенство. Чи ми тепер належно піддержимо сі виклади і скористаємо з них. І чи з часом, за Божою помочию, розвинемось із сеї кляси в Український Науковий Інститут. Нам гарно сприяють наші приятелі професори Симпсон, Кирконел і прочі. Ми від себе даймо доказ української зрілости, сердечної співпраці, далекосяглости.

Є добрі познаки, що по сій страшній, розвальній війні прийде релігійне й народне відродження. Поворот до віри в Бога в Христа Розпятого. Ся війна мас розвіяти ще той послідний бовванний-туман: плиткого модернізму, бездушного матеріялізму, релігійного індеферентизму. Як один з визначних письменників журналістів писав: "що вже час, каже той письменник, нашим протестанським духовникам залишити займатися політикою, та економісю. Тепер треба голосити науку про Бога, про Христа Ісуса. Сего домагаютьея наші вояки, летуни, моряки. Каже: хоч виграємо війну на поли бою, то за то, можемо програти духово-моральну боротьбу. Прийде неділя, наші церкви пусткою світять. Одиноко, ще католицькі церкви заповнені що неділі, свята. А секрет є той, що там голоситься науку про Христа Ісуса."

Отсю живу Правду так воянтво, як і ввесь молодечий світ бажає знати. Молодеча душа так щиро й жадно бажає тої вічної Правди. Не менше й молоді українці так на Вел. Україні, як і тут в Канаді, що ведені манівцями: чи марксизму, чи злудного сектанства, скорше, чи пізніше, таки звернуться за сею вічною Правдою. І властне, та Церква, що голосить Христа, і то Христа Розпятого, то є католицька Церква, як цілими століттями, так і тепер радо, з апостольською ревністю ме сповняти своє високе завдання, ширити правдиве світло науки і знання.

Тою висотою світла й науки й наша укр. катол. Церква належито сповняє своє високе, апостольське післанництво серед українського народу. Місія нашої Церкви щойно починається, Українці мають навернути Схід. Маємо навернути наших братів через Церкву, Школу, Виховні Інституції!

Наш рідний Край тепер переходить своє кроваве чистилище. Один Господь знає, що там діється і там скоро не можна сподіватися добра. Ми українці на американському континенті маємо святий обовязок, високе завдання, якнайживіше повести підготовку до сеї так важної Місії. Тут в Канаді, в Саскатуні маємо збудувати Український Виховний Інститут!

З заіснованням виховного українського католицького Інституту в Саскатуні можна сміливо сказати про якнайкращий розвиток нашого українського життя так на духовнім, як на народнім полі. Через Інститут прийде позитивний поступ в науці, господарстві, мистецтві. Отжеж з Богом вперед!

ВАЖНІЙШІ ПОДІЇ З 1943 Р.

Січень

27. През. Рузвелт і премієр Чорчил зійшлися в Касаблянці, Африка, де відбули 10-дневну конференцію.

Лютень

16. Червона армія заняла Харків.

18. Премієр Чорчил занедужав на запалення легенів.

23. Аліянти спинили німецький наступ в Тунісії.

Березень

28. Восьма армія проломила Марет Лінію в Тунісії.

Травень

4. Перший безмясний вівторок.

7. Британці здобули Туніс, а американці Бізерту.

11. Премієр Чорчил прибув до Вашингтону на конференцію з през. Рузвелтом.

17. Британські летуни розбили Моне і Едер тами в Німеччині.

31. Китайці розгромили 5 німонських дивізій в провінції Ічанг.

Червень

3. Створення французького визвольного Комітету в північній Африці.

11. Італійський остров Панталярія піддався беззастережено.

Липень

4. Ген. В. Сікорський згинув у воздушнім випадку недалеко Ґібральтару.

10. Канадійці, американці і британці почали інвазію Сицилії.

19. Рим був вперше бомбардований.

20. Канадійці й американці здобули Енну в Сицилії.

25. Мусоліні усунений з премієрства. Маршал Бадоліо став на його місце.

Серпень

11. Чорчил, Рузвелт пребули на конференцію в Квебеку місті.

15. Канадійці й американці, без ворожого опору, заняли Куску в ґрупі Алевтських островів.

16. Американці заняли Месіну. Ціла Сицилія в руках аліянтів.

23. Червоні знова відбили Харків від німців.

Вересень

2. Британські й канадійські війська висадились на побережжя південної Італії.

8. Італія виступила з війни. Уряд Бадолія піддався беззастережено.

9. Американське військо висадилось біля Салерна, коло Неаполю.

10. Німці захопили Рим.

12. Німецькі парашутисти визволили Мусолінія.

16. Американці побідили німців біля Салерна.

24. Німці забралися зі Смоленська.

Жовтень

1. Аліянти здобули Неаполь.

12. Портуґалія дала аліянтам до розпорядимости Азори на Атлянтику.

13. Італія виповіла війну Німеччині.

18. Конференція заграничних міністрів Америки, Британії і Совітського Союза в Москві.

25. Червоні заняли Дніпропетровськ.

26. Дійшли до брами Криму.

Листопад

1. Американці напали на остров Буґенвіл на Пацифіку.

4. Канадійці заняли Ізерну в Італії.

24. Аліянти заняли острови Гільберта на Пацифіку.

25. Британці перейшли ріку Санґро в Італії.

30. Червоні цофнулися від Коростена.

Грудень

3. **Рузвелт, Чорчил і Сталін. відбули 4-дневну конференцію в Тегерані, де обіцяли знищити німецьку мілітарну силу.**

7. Туреччина заявилася прихильно супроти аліянтів, але не обіцяла, що приступить до війни.

8. Канадійці перейшли ріку Моро в Італі.

15. Напад американців на остров Нової Британії.

16. Чорчил вдруге заендужав на запалення легенів.

19. Офензива совітської армії в сектора Невеля.

27. Аліянти затопили німецький панцирник "Шарнгорст."

Англійські військові жіночі відділи богато помагають в бомбардованні Німеччини. На знимці радіо-телефоністка військового англійського жіночого відділу передає прикази літакам перед відлетом.

о. І. Борецький

НОВІ ВИНАХОДИ В СТАРІМ РОЦІ (1943)

Кожний рік приносить зі собою щось нового. І так, старий, 1943 рік, був багатий в новости на полі медицини і техніки. Много відкрить пороблено на обох ділянках науки, одначе ми про те все не маємо належно-задоволяючих відомостей.

Головно, відкриття в ділянці воєнної техніки, тримані є в великій тайні. Та всеж таки й про декотрі з них ми дещо знаємо. А вже значно більше довідуємося сьогодня про поступ медицини в поборюванню різнородних недуг.

ПЕНІЦІЛЛІН

Недавно став до розпорядимости лікарів новий лік, на недуги спричинювані бактеріями. Цей лік називається пеніцціліи. Його винайшов англійський лікар досить давно, але щойно тепер починає цей лік знаходити применення на більшу скалю.

До своїх дослідів, учений лікар уживав праці інших умів: як Коха, котрий вказав на взаїмну залежність між бактеріями і хоробами. Кох знова робив свої досліди при помочі мікроскопу, побільшаючого апарату, що його винайшов голяндець, а той знова завдячує винахід шкла фінікійцям.

Отже, чи цей лік є чимсь цілком новим, що його треба приписати як виключну заслугу 1943 року? Ні! Це лише завершення праці умів двох тисячліть. І про такі, саме, удосконалення, уліпшення, чи що так скажемо, винаходи в старім році ми ось тут говоримо.

Але повернім до нашого ліку.

Пеніціллін, це є екстракт грибка, або як ми часто називаємо, губки, котру бачимо на застарілім, зацвилім, хлібі.

Маленька доза виділин з цего грибка має силу убивати велику скількість бактерій, або в короткому часі зробити їх нешкідливими. Але що найважніше, що цей лік не має жадного відемного впливу на хорого пацієнта. Лиш одне лихо, а саме, що виріб цього ліку досить тяжкий і ускладнений.

Ось і тут лежить причина, чому в так дуже малій скількости сей лік стоїть до розпорядимости.

А коли ще то будем тямити, що першенство в запотребованню мають жовніри на далеких фронтах, тоді стане очевидною причина браку, згаданого ліку, для цивільного населення.

Та однак численні дослідники постійно працюють над уліпшенням його методи виробу. Коли це все вдасться, про що й не можна сумніватися, тоді людство в великій мірі буде ущасливлине, а чаша терпінь одиниць значно зменшиться.

СУЛЬФА-ЛІКИ

Другим, минулорічним здобутком на полі лікарськім є цілий ряд т. зв. сульфи-ліків.

При їх помочі можна лічити многі недуги, що від десяток літ загрожують широким масам суспільности.

Одною з них є сухоти, або як ми називаємо чахотка. Ця хороба рік річно пожерає тисячі людей у всіх краях, а на континенті американськім була одною з причин загибелі й екстермінації цілих індіянських поколінь.

Не знати чому індіяне легко западають на цю недугу і тяжко їх вилічити з неї. І ось тепер начато успішно лічити кілька родів чахотки і є надія, що вкоротці прочі відміни сухіт знайдуть певний лік.

Сульфа ліки мають лиш одну відемну сторону, що рівночасно й лічать, але декого можуть поважно затроювати.

З цеї то причини не для всіх одиниць можна їх уживати, а лікарі більш охотно послуговуються пенісілліном, як абсолютно певним ліком.

АТАБРІН

Дальшою новістю в медицині є т. зв. атабрін.

З хвилею зайняття японцями полудневосхідної Азії, Америка стратила усі джерела сирівців, що є конечні до виробу хініни, успішного ліку проти малярії. А тому, що американське військо веде війну в краях де зараза малярії дуже поширина і здоровля многих жовнірів постійно загрожене цею недугою, треба було конечно знайти лік який би заступив хініну.

Отже таким заступаючим середником проти малярії є атабрін.

(Далі буде)

КРОВАВІ СЛІДИ

Написав Осип Лещук

(1)

Сонце ховаєсь під обрій ліса, у село входять війська. Проганяють ворога і співають. У шумі осінного вітру, пісня ломиться, слабне, то могутніє; похожа на зов смерти, сіє жах. Село завмерле. Обдерті хати тонуть у сточених садках, притаїшився плачуть.

Люди у ямах. Ховаються, моляться ... Виють голодні собаки, несеться по полях рев худоби.

Біля церкви, коло приходства скривається у ямі Федір Блюй з родиною. Душ пятеро. Двох синів на війні, бються за цісаря. У ямі душно. Мати тисне до грудий хору дитину, а батько при отворі на чатах. Роздивляєсь, надслухує.

—Щож?—добуваєсь з ями голос.

—Здається, знов мадяри.—

—Мадяри... —простогнало кілька голосів і запанувала в ямі гробова тиша.

Селом неслись голосні розмови жовнірів і мішались з виттям собак. Федір шепче молитву і пильно сторожить. Нараз зачув чиїсь кроки і миттю всуваєсь у нутро.

—Що-о-о— залякано озиваєсь жінка і закриває діти.

—Ідуть!— тихцем промовив, —сідаючи біля жінки.

—Боже ратуй нас!— захлипали діти, тулячись до родичів. Сиділи усі наче скаменілі. Кроки ставали виразніші. Вже ось-ось і впадуть до середини.

—Гей, а є ви там, Федоре?—

Над ямою хтось пристанув:

Федір пізнав цей голос, та ще не довіряючи, питаєсь:

—То ви, панотче?—

—Хібаж не пізнаєте? Прийшов до вас подивитись...

—Вони в селі?—

—Так.—

—Що роблять?—

—А Бог їх знає. Мабуть часть у селі, а решта пішли дальше. Може Бог дасть, і ці підуть собі.

—Дай Боже.—

—Мадяри!— говорить панотець ледви чутно, оглядаючись на боки.

—Знова вони?... — шепче з тривогою Федір і вилазить з ями.

—Не відходи, Федоре, далеко,— несеться за ним благальний голос жінки.

Стояли оба і півголосом розмовляли. У отворі показались діти і слухали.

—Усе село у ямах. Бояться, бідні.. Я вже був у Степана, Стецюри, Петлика, Коваля, а оце до вас приходжу. Щож дуже боїтесь, Федоре? —

—Хай Бог нагородить панотцеві за добре серце. Боїмось. Якжеж не боятись, коли так немилосерно знущаються.—

—Максима Комара жінка відай не дожиє до завтра.—

—Побили її кати тиждень тому, та й ще вішати хотіли, але не мали часу. Я сам мало що не попав їм у руки, — говорить Федір.

—Панотець не боятся?—

—А чогож?—

По хвилі прощаючи Федора каже:

—Загляну ще до інших.—

Пішов повільною ходою поза стодолами, через сади, як добрий батько, шукаючи по ямах своїх застрашених дітий.

По відході панотця у ямі Федора повеселійшало, наче ангел завитав. Стали вже навіть голосно розмовляти.

—Піди, Федоре, та подивися, що там коло хати, на обістю.—

—А не будете боятись?—

—Ні, ні. Але довго не баріться — загомоніли діти.

Подався садом до хати. На сході викочувався червоний місяць, змагався вітер. Перейшов улицю і станув коло криниці. На журавлі гойдалась на пів розбита коновка і шарпала віттям старої яблінки. Хотів напитись води, та не мав чим. Пустився до хати.

(Далі буде).

негайного справлення всіх рахунків і в случаю потреби по роздумі, як буде вказаним в данім случаю, можуть просити голову, щоби скликати надзвичайні збори відділу в ділі направи скарбу.

Ґаздині заряджують не лишень кухонними справами в нагоди ріжних підприняь відділу, але також помагають в наміченню праці через відчити, концерти, представлення, забави, збірки, коляду, обіди, і тим подібне.

Заряд вибирають всі члени відділу на річних зборах на протяг одного року і коли даний заряд веде працю успішно, вдоволяючо і ділово, може оставати далі з року на рік. Вибір нових кождого року є добрий лише тоді, коли попередні негодні чи не змогли виконати своїх обовязків успішно минулого року і є оправдані причини і конечні до вибору зовсім інших урядниць загалом чи лишень поодиноко.

Провінціональна чи Доміняльна Централя може усунути даний заряд відділу або завісити в урядованню ізза важних і оправданих причин, коли той заряд самий чи відділ не ділають на добро цілости, але ведуть відривну і противну роботу.

Провінціональний Заряд

На річнім з'їзді всіх відділів, що з правила має бути в осереднім місті даної провінції, представниці всіх відділів даної провінції вибирають провінціональний заряд УКЖ в цім складі: голова, заступниця, писарка ділова, скарбова, скарбник, три провірниці, звязкова з відділами і звязкова з доміняльною централею.

Кождий відділ даної провінції має право післати на річний з'їзд дві представниці від свого відділу без огляду на число членів. Коли відділ є чисельний, тоді може післати по одній представниці від кождих десять своїх членів. Такі представниці відділів мають письменні уповноваження заступати свій відділ на річнім з'їзді, підписані головою і діловою писаркою відділу. Кошти висилки даних представниць поносить відділ.

Заряд вибирають згідно і після уложеної та місяць наперед оповіщеної програми річного з'їзду в "Будучности Нації" явним голосованням за піднесенням рук або тайним через карточки, як самі тоді вирішать.

Голова провінції представляє всі провінціональні відділи УКЖ назовні, проводить на всіх засіданнях провінціонального заряду УКЖ, підписує всі письма від імени того заряду, також чеки, і координує всю працю відділів УКЖ в провінції, перебирає директиви від централі та виконує їх для цілої провінції.

Заступниця ділає в тих самих правах і обовязках в случаю неприсутности чи перешкоди голови, однак все за її відомістю.

Ділова писарка веде всі ділові справи провінції, підписує їх спільно з головою і відповідно до згоди чи потреби є платною за свою роботу або ні.

Скарбова писарка веде скарбові книги провінції, записує всі приходи і розходи, підписує разом з головою всі чеки і видає грошеві посвідки на тримані суми.

Скарбничка перебирає всі гроші і негайно складає в банку на добро провінції УКЖ, виплачує розходи чеками, котрі підписує нарівні з головою і скарбовою писаркою, здає точний рахунок на річних чи інших зборах в міру потреби.

Провірниці провірюють всі скарбові книги і банкові вклади та готівку. В разі неправильностий мають негайно повідомити голову і після роздуми, якщо буде вказаним, скликати повні сходини провінціонального заряду в цій справі. Перше однак повинні старатися залагодити справу і то успішно з даними урядницями. Провірка має бути квартальна. На річних зборах здають докладний звіт зі скарбу провінції і уділюють довіря скарбовим урядницям або ні.

Звязкова з відділами координує працю відділів в провінції, веде точну книгу всіх відділів та їхніх членів, збирає їх зауваги, висилає скарбові упімнення, має повний адресар всіх членів заряду поодиноких відділів провінції кождого року.

Звязкова з доміняльною централею дістає всі письма з доміняльної централі УКЖ, засягає порад і вказівок в сумнівних справах, спільно зі звязковою провінції укладає плян річної праці і предкладає на зборах ПЗ, підготовляє річний з'їзд та його переводить. Все однак в одобренню і за відомом голови.

В случаю потреби заряд можна доповнити іншими дорадницями для важних і оправданих цілий УКЖ.

Заряд провінції вибирають на один рік. Однак він повинен вести працю дальше з року на рік, якщо веде її успішно, активно і вдоволяючо.

Заряд провінції повинен постаратися, щоби для наших дівчат вищих шкіл отворено приют, чи заведення в столиці провінції. Те заведення він повинен вести і про нього дбати. Бідним, а гідним дівчатам треба забезпечити удержання в заведенню даром в ПЗ повинен роздобути гроші на ту ціль.

Також повинен подбати про сиротинець в своїй провінції і захист для незамужних материй. Такий захист має удержати з прилюдних чи загальних складок і через той захист дати мож-

помічені всі надсилані від централі матеріяли в справі УКЖ.

Централя подбає про це, щоби скоординувати працю всіх провінціональних зарядів УКЖ, намітити всеканадійську акцію та успішно її здійснити. Тому займеться справою всеканадійського музею українців католиків, подбає про його приміщення і удержання, буде спомагати і плекати українське народне мистецтво, дасть допомогу мистцям моральну і матеріяльну в міру потреби і засобів, допоможе бідним а гідним ученицям через уділювання щорічних сталих грошевих допомог на студії, займеться справою наших сиріт і опущених дівчат, подбає про заложення захистів для сиріт і безприютних дітий, а також опущених дівчат по великих містах Канади, і дбатиме, щоби їх перевиховати на добрих і хосенних членів нашої суспільности. В цій цілі буде мати сталий звязок з подібними канадійськими організаціями жіноцтва через ділову писарку або котру іншу урядницю централі.

Централя поробить старання для заложення українських лічниць і шкіл для доглядачок хорих по більших містах Канади. В цій цілі порозуміється і засягне ради українських лікарів і доглядачок в Канаді, і попросить їх до чинної співпраці.

Ради виконання всіх цих завдань і свідома великих домагань грошевих, централя увійде в порозуміння з богатими ідейними і щирими одиницями в Канаді, котрі помоглиб виконати намічені добродійні завдання своїм грошем і радою.

Закінчення

Відзнакою УКЖ є відзнака БУК-а.

Часописею УКЖ є "Будучність Нації", і "Українські Вісти."

Духом УКЖ є повна співпраця з Українською Католицькою Церквою в Канаді та її Гієрархією. Тому УКЖ є жіночим рухом Католицької Акції українців в Канаді.

УКЖ буде дбати, щоби своєю працею, чином і жертвою оправдати своє істнування та дати взір для українських жінок Канади, як належить працювати ідейно для свого народу, для Церкви, для вітчини, на Божу славу і честь Канади.

Організація істнує так довго, доки остає в ній бодай 15 членів. В случаю розвязання все майно переходить на добро Української Католицької Церкви в Канаді.

Одобрено.

† НІЛЬ, Еп. Пом. В.Г.

Вінніпеґ, 4. грудня, 1943 р.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
14-го Січня, 1944 р.

СТАТУТ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА

(ЖІНОЧІ ВІДДІЛИ БУК-а)

Йорктон, Саск., 1944 р.

СТАТУТ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА
ЖІНОЧІ ВІДДІЛИ БУК-а

Назва і осідок

Назва організації є "Українське Католицьке Жіноцтво," Жіночі Відділи БУК-а, тому що УКЖ співпрацює в повнім порозумінню, координації і згоді з Братством Українців Католиків Канади, як його жіноча частина Католицької Акції.

Осідком УКЖ є місто Винипеґ для централі, а столиці поодиноких провінцій для Провінціональних Зарядів УКЖ.

Ціль і засоби

Ціллю УКЖ є релігійно-моральне освідомлення і усовершення своїх членів через повну співпрацю з Церквою та її проводом. Це є виражене кличем: Католицька Релігія.

Духовні цінноші українського народу в Канаді оберегти, закріпити і удосконалити є культурною ціллю УКЖ. Виконати це належить через плекання, відчити, обїздки, виступи на зїздах, вистави, відкриття курсів, пресу— в цих царинах: українська мова, пісня, музика, танок, різьбарство, малярство, будівництво, шитво, вариво. Середником для осягнення цих цілий для доросту буде рідна школа. Виразником тої цілі є Українська Культура.

Поставити всеціло життя в Канаді на можливо найвищий рівень через повну співпрацю з нашим урядом і властями для розбудови всіх ділянок державного життя. Виразником тої цілі є Канадійська Державність.

Крім намічених вже духових засобів для дійснення намічених цілий УКЖ призбирає відповідні матеріяльні засоби через вкладки, збірки, розмети, дари, записи.

Члени, їх права і обовязки

Членом УКЖ може стати і бути кожда українка католичка, що прийме і буде повинуватися всім приписам цього статута. Українка католичка є ця женщина, котра належить до одної з наших українських католицьких парохій в Канаді і виконує всі парохіяльні обовязки та чинно визнає свою віру.

Член має право бути присутним на всіх зборах свого відділу УКЖ, вибирати і бути вибраним, забирати голос і голосувати над порушеними там справами, ставити внески і знати про всі ділові справи орґанізації.

Обовязком члена є точно приходити на сходини свого відділу на збори, платити вкладку на час, так само розмети, заохо-

динує працю всіх провінціональних зарядів УКЖ, є відповідальною за свою працю перед Єпископом Ординарієм українців католиків Канади і всі важні рішення передає на письмі йому до дообрення чи засягнення вказівок. Без її відома централя не може нічого починати чи рішати, як також без її одобрення, чи одобрення Єпискпа Ординарія.

В случаю перешкоди чи неприсутности голови справи веде з цими самими правами і обовязками її заступниця, але все за відомом голови.

Ділова писарка веде книгу засідань і всі ділові письма централі УКЖ та підписує їх спільно з головою. За свою роботу дістає грошеву надгороду аоо ні, згідно з умовою і обставинами. Вона переховує печатку УКЖ.

Скарбова писарка веде скарбові книги приходів і розходів, підписує чеки разом з головою і видає посвідки на одержані суми. Намічує, як роздобути фонди і переводить всю кампанію в цій справі.

Скарбничка перебирає всі гроші і негайно складає в банку на добро УКЖ, виплачує розходи чеками, котрі підписує нарівні з головю і скарбовою писаркою, відповідає за повірені своїй опіці фонди УКЖ і здає з них скарбовий звіт на зборах УКЖ.

Провірниці провірюють всі скарбові і банкові книги організації та готівку. В разі неправильностий мають негайно повідомити про це голову і коли зайде потреба та буде вказаним, за відомом голови скликати засідання централі в цій справі. Перше однак повинні старатися залагодити справу успішно з даними урядницями. Провірка повинна бути бодай раз що півроку. На дворічних зборах здають звіт зі скарбових справ УКЖ і вносять довіря скарбовим урядницам, або ні.

ДЦентраля буде старатися піднести організацію як найвище під кождим оглядом згідно з наміченими цілями УКЖ і тому підприйме всі способи та засоби, щоби це здійснити.

Вона подбає про відповідну орґанізаторку для домінії чи поодиноких провінцій згідно в бажаннями і вказівками даних провінцій, про ряд викладів і відчитів з рамени УКЖ в даних місцевостях, про всеканадійські збірки чи розмети на цілі УКЖ, про концерти під патронатом централі в цілій Канаді, про добродійну акцію для наших істнуючих заведень в Канаді чи за морем, як сиротинці, лічниці, бурси, захисти, приюти, стипендії, старечі доми, пресу і тим подібне.

Урядовою часописею УКЖ та її централі є "Будучність Нації", котра на ту ціль відступить окрему жіночу сторінку, де будуть

Youth Herald Editor

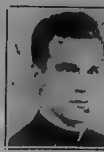

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

FROM INTERNATIONALE TO NATIONALE?

The Toronto Evening Telegram, which is loyal to the Allies but sincerely and justly anti-red or anti-communistic (unlike the Toronto Daily Star or Pravda which glorifies the Soviets on its front page daily or in its editorials, but forgets that our Canadians are doing their huge part here and overseas for freedom), lately published an article of interest. Yes, the Communists in Canada must be quite baffled, for the pledge to "free the human race" is now replaced by a new national anthem in which the Soviet paradise is called a "republic of the free." What cry will they use now? Under which banner will they rally the workers whom they pretend to help? What will they sing now in New York's Union Square, in front of our city halls and in our parks??? Will they pretend to be all Russians? This would be treason to Canada, whose capital is Ottawa and not Moscow and whose head is a governor appointed by Britain and not a dictator! The joke is really on them, so they better just reconcile themselves to the fact that they can best help themselves and others by improving the present system here in Canada by evolution and not bloody revolution!

The composers of the new anthem praise the growth of the Soviet. The song is imbued with Soviet imperialism:

"Union indissoluble, republic of the free,
"Be mighty Russia, forever joined."

In other words, Russia will not let Ukraine become free. What then of the Atlantic Charter?

"Long live the one great Soviet Union,
"Created by the peoples' will."

One wonders if the authors believe in their own history. Sincere historians know that the Ukraine and other smaller countries were invaded by the Reds in the last 25 years. Do they think we are that ignorant? Is the will of a few red-quislings or traitors who wanted to realize their selfish ambitions, the will of millions of people, who could not fight for their rights against might? What about the invasion of Finland, Estonia, Lithuania, etc., etc.?...! Is that what they call a "union created by the people's will..."??

"We reared our army in battles;
"Swept the vile invader from our path."—

With which people, soldiers? Those of the Ukraine (is our answer), where the most decisive battles were and are fought.

"In battles deciding the fate of generations"

Yes, the battles won by brave Ukrainians will decide the future, but how about the future of the Ukraine itself? Is not the greatest "so-called Russian" general a Ukrainian? How can a Ukrainian be a Russian or vice versa? The constitution of the Soviet (on paper at least) permits any republic to withdraw from the Union, so why cannot the Ukraine do it? Because of the old policy of the Czars:

"Yedinaya, nerazdilnaya Rashiya!"

Russia needs the wealth of the Ukraine. Why cannot the latter withdraw after makig a commercial aggreement (as to its natural resources) with the former?— Because Ukrainians are to be destroyed! Their leaders must be sent to Siberia or Solovki, or shot in order that they may not make the Ukraine become wise to itself. Yes, our people were ignorant during the reign of the Czars, but ignorance is better than knowledge, consisting of a pack of lies. No! the origin of the Ukraine is not identical to that of the Muscovites. Mazeppa and Shevchenko were never pro-muscovites.

Using in irony and with sarcasm the words of the late-Internationale (dead and buried, I hope) let us apply them to our people and fight for our freedom:

"Arise, ye prisoners of starvation, etc!"

Fr. NICK.

P.S.—Thanks to God that in Canada we still have the freedom of the press!

JEHOVAH'S WITNESSES

At the start of the war, the federal government had banned a number of suspicious-looking organizations. After many complaints, some of these societies have again become legal, especially the religious and fanatic sect of Jehovah's (Hebrew word for God) Witnesses.

Hovere, in respect to this latter sect the attorney general of Quebec says that even if it is legal, this sect will not be able to permit itself activities which would be against our criminal code, without being, in every particular case, prosecuted for anything illegal.

One may find it strange that our federal government should act thus nowadays vs. societies which in 1940 and 1941 were judged dangerous, above all when we can see that they are still under suspicion in the eyes of some provincial authorities.

Let us then see how a religious sect such as the one of Jehovah's Witnesses can come in conflict with civil authority, and this in a land where there is freedom of religion.

First, the sole fact that this sect was condemned in many a state and country, makes us suspect something "fishy"... that its doctrine must be against the organization of a State.

This sect contends that civil authority cannot be recognized under any form whatsoever, because there is only one power, that of God alone! Consequently no man-made law can force a human being who receives his or her directive from God alone, through the medium of the Bible, which however can be interpreted freely by everyone as he or she pleases, as long as the leaders of the sect do not object to such or such a personal interpretation.

At the beginning of the war such principles on civil authority forbade these sectarians to obey the law of military service. Such an attitude could not be tolerated in war-faring nations. The war continues and this sect keeps its opinions about the laws of civil governments. What has been changed then??

Once peace reigns again, these sectarians will continue to consider as a diabolical invention all intervention of human power or government. Such a theory destroys at the root all social organization. They (the Witnesses) should be watched closely and, because, here in Canada, their anti-social doings can be prosecuted according to our criminal code, let us watch them all. Let us also thus do a favor to society of saving the latter even if, for some reason or other, this society (Canada) permits such elements which preach its ruin and destruction. In this way we will save ourselves Methinks that this sect is a mask for the communistic tendencies of those who still have some pseudo religious sentiments, or it might be a weapon of a communist propaganda amongst those who still believe in God

Beware of all these dragons of hypocrisy!

Fr. NICK.

НОВИЙ РІК 1944

З початком кожнього нового року є звичаєм робитити добрі постанови або резолюції. Є такі люди, що е проти цего, мовляв, менше постанов зробиш, менше будеш їх ломати та відчувати свою невитревалість. Однак ми віримо, що кожна людина повинна, час від часу, робити добрі постанови та стреміти до чогось висшого. Хоч навіть якби під ударами дневних злиднів прийшлось зломати деякі з тих постанов, то всетаки лишаєсь в тім користь, що людина здавала собі справу, що треба стреміти до ліпшого життя, і що ще лишаються цілі до осягнення. Людина без добрих постанов не має пляну життя, не має дороги, по котрій ступати, не має цілі до осягнення і жиє порожним нецікавим життям.

З певністю багато з Вас вже зробили собі постанови на цей новий рік і будуть твердо їх держатись. Крім Ваших постанов я подаю під Вашу розвагу лісту, котру прошу уважно переглянути, одобрити і приймити за свою.

Я член УКЮ, твердо постановляю:

Бути практикуючим католиком, а це значить, що я буду ходити до церкви стало і брати повну участь у Богослуженні.

Я буду приступати часто до св. Тайн.

Я буду захоувати заповіди Божі й церковні.

Я буду учитись молитов і катехизму.

Я буду молитись рано, вечером і при їді.

Я буду боронити католицьку віру перед нападами ворогів.

Я буду брати участь у підприємствах на користь нашої церкви.

Я постановляю бути свідомим українцем а це значить, що я буду:

1. Говорити, читати і писати по українськи, все коли буде нагода.
2. Учитись української історії і літератури.
3. Пізнавати, любити і розповсюджувати українську культуру.
4. Вірити в свободу, від нікого незалежну, Україну.

Я твердо постановляю бути добрим горожанином Канади, а це значить, що я:

1. Буду жити після прав цего краю.
2. Буду приготовлятись брати співучасть у демократичнім правлінні цего краю.

Я твердо постановляю бути добрим членом УКЮ; то є:

1. Поступати після правильника УКЮ.
2. Точно приходити на засідання.
3. Виповняти обовязки наложені на мене відділом.
4. Жити після засад УКЮ.
5. Брати живу участь в підприємствах УКЮ.
6. Зеднювати укр. кат. хлопців і дівчат до УКЮ.

Хоч було і богато злиднів у минувшім році, то було богато ласк і добра, за котрі ми повинні бути вдячні Богови.

Дай Боже, щоби 1944 рік був успішним і щасливим під кождим взглядом!

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

БЕДФОРДВІЛЬ, САСК.

На празник св. Миколая минулого року зійшлися хлопці й дівчата нашої парафії на загальні річні Збори місцевого кружка УКЮ. Прийшло більше, як сподівалися.

Офіціяльна й урядова частина Зборів перейшла скоро, бо кожний хотів зачати гру в карти, що була на програмі Зборів. До пізної ночі шелестіли карти в руках серед радости й сміху. Опісля відспівавши "Боже щасти Йому" розійшлася весела молодь додому. Кожний був удоволений, що так гарно минув йому цей довгий зимовий вечір.

При тій нагоді рішили члени УКЮ вислати $25.00 на "Будучність Нації" як Різдвяний Дарунок.

Василь Спільчак,
Секретар УКЮ.

ХРОНІКА УКЮ В ҐУДІВ, САСК.

Дня 21 листопада 1943 витали ми у себе достойного й дорогого гостя о. П. Криворучку, Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні. Вони загостили до нас з відправою на празник св. Михаїла.

Усі надзвичайно були раді Отцеві Ректорові. Ми молоді витали їх як священика й дбайливого господаря нашого Інституту, а старші, ще чимось більшим були їм зобовязані. Іменно о. Криворучка, тому кільканадцять років, ще як молоденький студент-богослов помагали тут у нашій парафії організувати перший базар на будову нової церкви. Той базар прекрасно вдався, приніс понад $800.00. От і чому наші батьки так дуже раділи о. Криворучкові.

По відправі усі зійшлися до народного дому на спільний обід. По обіді А. Чорний сказав гарну промову. В тій промові коротко пригадав заслуги Достойного Гостя для парафії й від усіх парафіянів подякував їм за усе добре й вніс на їх честь многоліттє. о. Ректор відповіли красною й палкою бесідою зверненою головно до молоді і в ній завізвав усіх, щоб були живі вірою, сильні духом і сталі характером а до того й зорганізовані, щоб могли бути здібні до праці й використати обставини в догідний момент.

Аматори УКЮ відіграли представлення "А совість Обрушилась." Дохід із того представлення, як срібну колекту $16.45 віддано о. Ректорові як дар на Бурсу.

Дня 24 листопада 1943 наші аматори їздили до Айтуни й там відіграли представлення "А Совість Обрушилась." Представлення дуже гарно вдалося, люде численно зійшлися.

Дня 26 листопада 1943 наш кружок відбув свої річні сходини. Задля зимна мало членів зійшлося. Вибрано новий заряд: Голова: Анна Перейма; Заст. Гол.: Ольга Ісаїв; писарка: Н. Слійник; скарбник: Михайло Ковальчук. Рішено одноголосно зложити на пресфонд нашого офіціяльного Органу "Будучність Нації," різдвяний дар $50.00 й закликати другі кружки УКЮ подібного, щоб в той спосіб поставити наш цінний Орган на стопу гарного, обемистого тижневика. Рішено також при найближчій нагоді уладити й на них запросити знакомих й гарно їх приняти, щоб в той спосіб надолужити маленьку участь членів.

Дня 12 грудня 1943 наші намічені сходини. Присутних понад сорок. Відчинено збори молитвою, прочитано звіт, по короткій дискусії попрошено . В. Корбу ЧНІ. до слова. В короткій бесіді отець парох пригадали нам важну правду, що мусимо під кождим оглядом, а передовсім під оглядом релігійним, ставатись ліпші ніж звичайні міряне, якщо хочемо запевнити нашій організації сталий розвій. УКЮ то підготовка до БУК-а, до Апостольської Акції. Щоб виеднати благословенство Боже для своєї Організації, члени повинні памятати про молитву, про Св. Тайни; між собою повинні плекати пошану, любов і духа самопосвяти.

По тім пішла весела й завзята гра в карти, в якій кожний змагався, щоб виграти нагороду. Нарешті той приємний і веселий вечерок закінчено смачною перекускою, підчас якої о. Форнальчик сказав довшу бесіду. У своїй бесіді зясував обовязки кождого члена, успосіблення, з якими повинні приходити члени на сходини, як на сходинах кожний має практично поводитись, щоб їх зробити приємними для себе й для других. Усі весело розійшлися домів. Сходини мали свій успіх, вписалось багато нових членів. Наш кружок, що трохи був змалів, зріс знова до числа 25 членів.

Н. Олійник, писарка.

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНҐРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

(Докінчення)

З головний зверей бенкетової залі появився Б. Л. Корчинський, о. Дрогомирецький, і о. Фірман, які офіціяльно впровадили контестантки. Ішли контестантки одна за другою, з китицями прекрасних цвітів, а заля привитала їх оплесками.

п-ні [illegible] з радости спитала, "А де ви таких прекрасних костюмів дістали?" Очевидно про це постарався Всеч. о. Фірман.

Коли всі засіли на свої приготовані місця, о. Дрогомирецький представив Контестанки в сей спосіб:

Анна Шабаґа (Саскатун)	$302.00
Анастазія Жук (Принц Алберт-Геффорд)	$247.75
Марія Музика (Йорктон)	$173.85
Михаліна Мантика (Кадворт-Альвена)	$160.00
Анна Третяк (Канора-Рама)	$169.00
Марія Івасів (Ріджайна)	$104.75
	$1157.35

Тоді Б. Л. Корчинський серед тиші промовив слідуюче:

"—В імені права даного мені Конґресом УКЮ, короную Вас панно Анно Шабаґа на королеву нашого контесту, короную Вас королевою УКЮ."

Відтак роздано прекрасні дарунки всім контестанткам.

Відтак королева Контесту промовила зі зворушенням до гостей. Цвітучі слова української мови плили з уст її як вода.

"—Дорогі гості, дорогі юначки і юнаки—Мені припала велика честь бути королевою. Я від схвильовання радію. Дійсно це для мене велика хвиля.

Я кличу всіх юначок і юнаків до зусильної праці для слави Божої, нашої Церкви, українського народу!"

Опісля відспівано "О Україно" і "Ґод сейв де Кінґ"—та наші чільні гості та делеґати йшли за порядком та складали свої щирі ґратуляції контестанткам.

Поволі розходились всі домів. Щирі утиски рук працання, успіх на лиці та слова— "Ви до нас до Едмонтону,"—"а ви до нас до Вінніпеґу— беремось до праці—зусильної праці,"— неслась відгомоном кругом.

Оттак скінчився перший історичний Конґрес УКЮ.

Щира участь всіх делеґатів, підйом духа, щира розмова між делеґатами і делеґатками, дійсно товариська атмосфера—були знаком цілого Конґресу.

Канадієць

ЗАГРАВА БУРІ

(Докінчення)

Пробощ з Америки.—У велике місто Винипеґ стали приїздити на запрошення і без запрошення, але все з викладами і то конечно, ріжні гості з Америки. Приїздили до українців і тяжко їх здихатися. Проти наших бажань заповідають, що ще приїдуть і хоча вони нікому непотрібні тут і лишень привозять заколот з собою, заколот і замішання тоді, коли нам в цих воєнних зусиллях треба єдности, згоди і праці— вони далі пхаються їхати, чи хочете, чи ні. Канада зовсім не є така бідна на виклади ані на викладчиків, щоб її нараз треба було тої помочі з Америки. І чи Америка не має нічого кращого на експорт до Канади?

Приїхав також до поляків один пробощ і хоча оповів, скілько то він за своїх 54 літ дістав медалів і золотих хрестів за заслугу, та що в Америці його всі уважають за мілїонера, то таки не встидався канадійських долярів і його собесідник поставив скромне домагання від поляків в одній домівці на вічу. А саме, щоби зараз зложили на потреби польської армії в совітах бодай одну тисячу долярів, бо то мало. Посунули людоньки, хоч зразу якось обмертвіла саля. Але коли польські комуністи започаткували чеком на пятьдесятку, посипалися десятки. І хтож в силі закинути тому пробощови з Америки, що він менше знає, як Піотр Скарґа, славний єзуїтський проповідник, котрий голосив упадок Польщі через незгоду і брак чеснот—хто?

Вдар в боляк народніх скарг і болю, як казав наш Карманський, а отворяться всі долоні і кишені. Чи зібрали тоді для комуністів польські католики у Винипеґу тисячу, то вже їх справа— але збирали в своїй домівці і то на зазив пробоща з Америки, а такого досі в Канаді ще не було...

Чого хоче? — Досить докладно сказав. Хоче демократичної Польщі, але не такої, як той польський уряд, що є в Льондоні. Дуже ясно і рішучо переїхався по цім уряді вздовж і вшир, бо йому як американцеві— так казав —прислугує право критикувати уряд. Сказав, що в Америці є найбільша польська орґанізація на світі, Звіонзек, що має 30 мілїонів долярів майна і 300,000 членів. Але той Звіонзек завів в себе такий лад, як польський уряд в Польщі і тому він його розвалить, навіть хоча має золотий хрест заслуги від того Звіонзку. Він збере вісімсот тисяч польських робітників в Америці і приведе до винипеґських поляків. Тоді буде нова Польща, демократична.

І треба признати, що говорив дуже зручно і критикував вміло. Ані раз не згадав Росії, ані раз не згадав українців. Лишень польський уряд в Льондоні, і передвоєнну Польщу, що вона не була така, як повинна була бути.

Готовить ґрунт до того, що прийде. Сам сказав, що прибув тепер тому, бо перед вісьмома місяцями, як бувби прибув, булиб його не приняли, ані не зрозуміли.

Чому тоді винипеґські поляки не були в спроможности приняти ані зрозуміти його мудрости, не пояснив.

Поясніть собі самі, коли подивитеся на карту боїв в Україні...

Сіють вітер і будуть збирати бурю.—Америка завзялася видно бути осередком певної тактики супроти всіх европейських поселенців. Навіть в останну гущу оборони перед невірством посилає вона одних по других висланців, котрі леґітимуються перед масами своїм американізмом і засівають вітер на канадійськім ґрунті. Засівають той вітер своїми підозріннями всіх і вся, підриванням всього того, що досі все якось таки стояло, замішанням і заколотом в суцільні досі та нерозбиті громади.

Не треба мудреців, щоби зувидіти, які це буде мати наслідки.

Розбиття духове, заколот умів і сердець, затрівоження і послідуюче вичерпання національної енерґії, обезсилення і знечулення. А то все є дуже відємним, небажаним і шкідливим для наших воєнних зусиль, для добра Канади і для мирного нашого співжиття з Америкою.

Наша сердечна рада американським землякам.—Коли ми навели пробоща та його виступ на канадійськім ґрунті, то лишень тому, що його виступ є близнюком цілком подібного і недавного виступу на українськім ґрунті. Явища життя не є відокремлені. Через Америку іде ґльобальна тактика для всіх чужоземних ґруп на цім суходолі.

Кастор має свого Поллюкса між українцями.

Подібно дїється також між москалями, жидами, ітд.

Українці є однак в цім щасливім положенню, що до нас ще не важився приїздити католицький священик з подібними виступами. Приїздили світські та скоро стали тут ізольовані, заки ще вспіли щонебудь виконати по волі своїх висилателів.

Нас поляки тут обходять лишень стільки, як співгорожани нашої великої і щасливої Канади. Їхні старокраєві справи, то їхня річ.

Але нас обходять наші справи, українські справи в Канаді.

І так само не чужі нам, але близькі і дорогі серцю українські справи в Америці.

Ради добра одних і других ми сердечно просимо наших відповідальних та чільних одиниць в Америці, а також наш орґанізований загал там, стримати той наплив небажаних гостий на виступи сюди. Бо раз, вони вже насіяли нам тут досить вітру, а ми не хочемо бурі, котра легко може перенестися й на полудне до вас, до Америки.

Чи може ми милимося? І там, у вас вже гуде вітролім, що з корінням рве столітні дуби вашої культури і несе зломи аж на наш беріг?!

Ми хочемо жити з вами в згоді і любові.

Не перешкаджайте цьому, дайте нам нагоду вас любити і шанувати!

КОНКУРС

ДО ОХОЧИХ ПИСАТИ ДРАМИ Й КОМЕДІЇ

Хто має охоту й дар до писання театральних книжок, хай напише для української сцени в Канаді коротку драму або комедію. За це може дістати нагороду або признання.

Буде дві нагороди: по 50 долярів за найкращу драму й комедію. Нагороджена драма й комедія будуть видруковані. Автор дістане 100 примірників свого твору даром.

Драма й комедія повинні бути здорового, радісного тону, з життя українців, а особливо з життя українців в Канаді. Було б добре, коли б показували, як українці поборюють життеві труднощі.

Автори повинні подбати, щоб їх твори мали літературну вартість і збагатили наше письменство в Канаді.

Розмір для драми й комедії: не більше як 30 листових карток писаних на машинці тільки з одного боку. Ходить, щоб драма й комедія не тривала на сцені довше як дві години, включаючи перерви.

КОНКУРС КІНЧИТЬСЯ 31-го ТРАВНЯ, 1944 р.

На рукописах зазначіть тільки якесь прибране імя (псевдонім). Своє правдиве імя та адресу напишіть на кусникові паперу та вложіть у коверту. Коверту запечатайте та залякуйте. А зверху на коверті напишіть своє прибране імя. Таку коверту вложіть у другу коверту та заадресуйте й вишліть на нижче подану адресу. Коверти будуть розпечатувані конкурсовими суддями аж по вибрані найкращої драми й комедії.

Та й деякі інші добре написані драми й комедії, заслані до конкурсу, можуть бути видруковані. Автори таких творів дістануть даром тільки 50 примірників свого твору.

ПРОГОЛОШУЄ Й ВІДПОВІДАЄ ЗА КОНКУРС КУЛЬТУРНО-ОСВІТНА РЕФЕРЕНТУРА ПРИ КЕ У.Н.О.

Адреса:

EDUCATIONAL-CULTURAL SECTION,
P.O. Box 3113, WINNIPEG, MAN.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Одна молода пані являлася на протязі кількох літ у прегарнім городі кождого дня о тій самій годині, та кидала кусники хліба птичкам. Птички привикли до неї і стали її справдішними приятелями.

Бували дні, що пані приходила до городу трохи скорше. Тоді не заставала ні одної птички. Коли знову припадково припізнилася, її малі приятелі вже ждали на неї.

Настала війна. В многих краях заведено літний час. На всіх годинниках пересунено час о одну годину наперед. Наша добра пані була в клопоті. Не знала, чи держатися давного часу, чи прийти о годину скорше. Остаточно рішилася завитати до городу по літному часови.

Якеж було її зачудовання, коли застала вже всіх своїх товаришів— воробчиків, що ждали на неї. Перша її думка була така, що воробчики вичитали або з часописей, або з вежового годинника, що час пересунений о одну гдоину наперед. У своїм подиві, для розуму своїх вірних птичок, розділила їм тим разом більше кришок, як звичайно.

Після повороту з городу розказувала усім про свою пригоду з птичками.

А тепер скажіть, милі читачки і читачі, що ви про се думаете? Чи птички вичитали із вежового годинника зміну часу?

Ні Тут інше пояснення насувається на думку, яке свідчить про мудрість і про спостерігання птичок.

Птички пізнають час по рухови, який відбуваеться на вулицях і городах. Через щоденне спостерігання дійшли вони до того, що знали який рух на вулицях і городі випереджає прихід їх пані А що той рух почався о годину вчаснійше, тож вони зовсім слушно надіялися. що вже пора, щоб їх пані прийшла.

Як би птички на сей рух не оглядалися, але лиш слідили за рухом сонця, були би певно спізнилися о цілу годину.

Вуйко Трохим.

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

Замітка: Бідний і богач найшли скарб і тому, що не могли самі ним поділитися, вдалися до князя щоб їх поділив.

— Не дістанете ви його жаден, остането-ся він у моїй скарбниці— подумав князь тай каже до них:— Гроші ви зложите у мене, а я вам даю отсі три загадки до відгадання: Що найситнійше, що найсолодше, що найбистрійше От, ви ідіть собі з Богом домів, а в тижденл приходіть до мене. —Хто з вас добре відгадає, тому й скарб припаде.

Поклонилися вони оба князеви та вернули домів.

Отже богач нічого собі, а бідний Іван (так він називався,, прийшов до дому, не їсть, не пе, тільки ходить тай сумує.: А була у нього дочка мала, літ може дванацять-тринайцять, не більше. Як побачила вона, що батько так чогось зажурився, та й каже до нього:

– Чому ви, батеньку, так сумуете

– По що знати тобі, доню,— одвічае він —ти мені ні порадиш, ні поможеш.

—А може і пораджу. Розкажіть, розкажіть татусю!

Як стала просити, як стала щебетати коло батька, то він і розказав їй свою пригоду, як вони з богачем скарб найшли, як у князя були і як князь задав їм три загадки.

—Не журіться, татусю Ось послухайте, що говорити князеви. Скажете йому, що найситнійша земля, бо вона родить рік-у-рік, ніколи пусткою не стоїть; а найсолодший сон, бо нічого нема милійшого над спання; найбистрійші ж мисли, бо думкою чоловік на край світа в одній хвилині перебіжить.

Міркує батько, може й так, але все таки не довіряє, бо теж таки, така мала дитина, ще й неписьменна, може такі тяжкі загадки добре відгадати?

До тижня вибираються оба, богач і бідний, до князя. Богач узяв грубезного сала та молодого коня з табуна на степу тай їде. А бідний взяв паличку в руки та хліба сухого в торбину, пішки йде.

Стали вони оба у князя. Тоді князь питае першого богача, що найситційше?

\- - - - -

"Що богач відповів князеви"— у слідуючім числі.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Василь Припутніцький з Вішарт, Саск. прислав 25ц.

Михаїл Яроцький зі своею сестричкою Ганею ходив колядувати на Свята та виколядував на Діточу Сторінку $1.30.

Також **пані І. Шкільник,** 344 Велінґтон еве., Йорктон, Саск., прислала з нагоди Різдва $1.00 коляди на Діточу Сторінку. Пише пані Шкільник так в свому листі: "Дав мені Бог дочекати того часу, що я дочекала післати коляду. Обіцяю і писанку післати, як Бог дасть мені дочекати Великодних Свят."

Вуйко дуже сердечно дякуе усім за жертви, та дякуе пані Шкільник за її гарного й щирого листа. Коби ми мали більше таких як пані Шкільник, котра розуміє значіння ґазети і дбає про добре виховання молоді.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

13. Дуже мене зворушило, коли пан професор вимовив мое імя: "Івась Крілик," і заложив на мою голову лавровий вінець на знак великої почести. Яка серадість стати перішим учеником!

14. А родичі які горді і задоволені з мене.

15. З великою втіхою вертали ми всі ртое домів, при чім у моїх руках виднілa з далеку золота книга.

(Далі буде).

ІВАСЬ НАПОМИНАЄ

ОЙ ВЖЕ ВІТЕР СВИЩЕ В УХА, ШУКАЙ БРАТЧИКУ КОЖУХА!

MY RELIGIOUS EXERCISES
By A.L.

Lesson 1.

GOD AND I

I am a child of God.

My name is ....

I live at ....

God is my Father in Heaven. He made me and He loves me.

God wants me to be good and holy.

God wants me to be happy. He wants me to be with Him forever in heaven.

I will be with God in heaven if I do what God wants me to do.

I can be happy now if I try to please God by my thoughts, words and works.

How glad I am to be a child of God!

THINGS TO DO: 1) Write the word GOD. Under it write i your own words, what you have learned about God in this lesson (or tell the story).

2). Write the words "I" and "ME". Under them write what you have learned about yourself, in this lesson.

3). THINK: What has God done for me? What is He doing for me now? What am I doing for God now? What will I do to please Him?

ЛИСТ З ОТАВИ, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Це мій перший лист до Вас. Я маю 15 років і ходжу до одинайцятої кляси. Кожного року перейшла свої іспити добре. Пан Мирон учуть нас по українськи читати й писати в церковній салі. Наш парох Отець Жан учуть нам катехизму. Нас є около 25 дітей. Я люблю читати "Діточу Сторінку," бо там є богато цікавих річей.

Тепер минае осінь і наступае зима. Впав уже малий сніг, але ще не було великого морозу. Коло нас є велика гора де ми ідемо в зимі спускатися. Вже приближаються Різдвяні Свята і ми учимося колядувати. Цього року будуть діти іти колядувати на Рідну Школу.

Тепер Вам напишу одну подію з мого життя. Було це одного ранку в літі. Тато пішли до роботи, мама десь були собі вийшли, а я і сестра ще були в ліжку. Нараз ми вчули, що хтось гуркае в хаті. Ми так настрашилися, що не могли говорити. Я схопилася і вискочила вікном на шанду, сестра за мною, тай ми зачали плакати. Наш сусід був тоді в городі. Як побачив, що ми плачемо, запитався, що сталося. Ми відповіли, що хтось є в хаті. Прийшов він до нас, всюда в хаті порозглядався, і нікого не знайшов. Нам лишень щось причулося, або якийсь кіт увійшов до хати бо двері були відтворені. Тоді увійшли ми до хати і вже не боялися.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і Вас, читачі й читачки Діточої Сторінки і желаю Вам веселих свят.

Рузя Люба.

СВЯТИЙ НИКОЛАЙ ГОСТИТЬ У РІДНІЙ ШКОЛІ В ОТАВІ, ОНТ.

Задзвонили дзвінки десь надворі.

В той сам час коло трийцятеро дітей, котрі пильно наслухували приїзду святого Николая, почали кликати в голос— "Вже іде — вже іде Святий Николай!"

За хвилю почувся гучний стукіт у двері. В сю мить їх отворено, і до салі вступае той довгоочікуваний гість— святий Николай, з величезним мішком на плечах, наповненим дарунками.

Діти Рідної Школи разом з своїм учителем, п. Мироном та отцем Жаном, парохом, привитали гостя, та зачали випитуватися про його подорож.

Святий Николай (на ушко скажеться Вам, що то був самий—Вуйко Трохим) своїм приязним усміхом усіх до себе приваблював, та радо давав відповіди на всі діточі питання.

По роздаванню дарунків, Пан Пук, одинокий український фотограф в Отаві, зняв знимку з дітей, котрі обступили святого Николая.

Між дітьми на знимці бачимо зліва отця Жана, пароха Отави, у середину пана Олексу Мирона, учителя Рідної Школи; з права отця Лесюка з Ґримзбай, Онт., котрий гостив тоді в Отаві, та капраля пана Павлюка.

Про тім треба згадати, що пан Пук, голова шкільного комітету, не мало причинився своею працею та трудом, щоби уможливити провадження Рідної Школи, як також у придбанню дарунків для дітей.

Від Вуйка: Цікаво пишеш, Рузю! Вуйку досить насміявся з твої пригоди. Нам всім деколи щось таке трапляеться.

ПЕРШИЙ ЛИСТ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас і мій перший по українськи. Я вмію трохи читати і писати по українськи і буду пробувати добре навчитися. Я люблю читати Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Анна Пітура, Отава, Онт.

Від Вуйка: Твоя перша спроба добра. Вуйко сподіесь, що в короткім часі Ти знова напишеш листа.

ЛЮБИТЬ САНКУВАТИСЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Я маю 15 років. Я ходжу до школи і я є в 11 клясі. Наука іде добре для мене. Я маю два брати і дві сестри. Обидва брати є при війську.

Тепер в Отаві дуже зимно. Ми ще тут не мали великого снігу. В зимі я люблю іти ховзатися на леді. Коло нас недалеко є велика гора, де я і мої товаришки ідемо спускатися санками. Часом, вечером, ідемо до церковної салі і там забавляемося ріжними забавками. Я іду до української школи котру провадить пан Мирон. Тепер ми учимося колядувати і на Різдвяні Свята підемо колядувати на школу.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і всіх читачів Діточої тСорінки і желаю Вам Веселих Свят.

Рузя Сидор.

Від Вуйка: Напиши як пішла коляда. Вуйко також любить з гори спускатися санками.

ПРИСЛАЛА СВОЮ ЗНИМКУ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Я отримала Ваш лист і посилаю свою знимку.

Ми святкували Різдво на новий календар. Мій найстарший брат, що служить при війську, при літаках, приїхав був до дому на сі свята, на шість днів.

Ми були на північній Службі Божій у латинській церкві. А також ми були на Службі Божій у нашій церкві на свята.

На 26-го грудня 1943 вечером, було представлення в Іст Торонто, де е парохом о. Кушнірик, бо ми там ходимо до церкви. Мій другий молодший брат брав участь у тім представленню. На 2-го січня 1944 знов буде представлення "Чудо на Різдво."

Желаю Вам Вуйку Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Марія Куцанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Напишіть мені Вуйку, котрі свята Ви святкуете.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за желання і за знимку. Дуже гарно на ній виглядаєш. Вуйко святкував Різдво після нового календаря.

ЛИСТ З КІНДЕРСЛЕЙ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської школи і я е в 4-ій клясї, маю 10 років. Я вдома учуся по українськи. Коло нас ще нема церкви української. До нас доїзджають Отець Криворучка.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки. Желаю Вам веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Петро Козіцький,
Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Петрусю, Вуйко дякує Тобі за листа і за желання. Чи був Ти на Різдво на Сл. Божій?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я маю 10 років і ходжу до англійської школи. Я в е 4-ій клясі. По українськи вчать нас вдома. Нас е два близнюки, тому то ми до Вас разом пишемо. Петро і Павло. Вибачайте, що сим разом не добре пишу. Може другий лист напишу ліпше. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме, і всіх читачів Діточої Сторінки і прошу о відпис.

Павло Козіцький, Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Павлусю! Не так зле пишеш як думаєш. Пиши часто до Вуйка, а навчишся гарно писати по українськи. Як Тобі святкувалося?

ДІСТАВ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- Я дуже радий, що я виграв нагороду. А ще дуже тішився, що Ви прислали мені за нагороду гарну книжку "Наші Соколята." Я перечитав ту книжку і богато з неї довідався цікавого з минулої війни.

Ми мали сего року концерт Святого Николая. Концерт був гарно приготований Сестрами Учительками. Святий Николай роздав дітям дарунки. Ми маемо тепер Різдвяні вакації 11 днів. На наше Різдво будемо іти колядувати на Рідну Школу.

Тут гарно тепло сеї зими до сеї пори, снігу дуже мало е.

Кінчу писати на сей раз. Желаю Вуйкови і усім читачам Діточої Сторінки Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Оставайте здорові,

Михаїл Колишір,
113 Аве. М. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: І Ти, Михаїле, з Новим Роком, будь здоровий, веселий і щасливий. Напишеш Вуйкови як ходили Ви діти колядувати?

ХОДИТЬ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Я ходжу до Рідної Школи і я є в четвертій клясі. Ми ходимо до Рідної Школи три рази на тиждень. Ми вчимося читати, писати, Історії України і диктату. Сестри нам купили богато забавок. Я люблю ходити до школи, до церкви і на катихизм. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Геня Ігнат,
429 Сінклер Стріт, Винипег, Ман.

Від Вуйка: Дуже гарно пишеш по українськи. Учися Геню пильно, а буде з Тебе дуже добра дівчинка.

ЛИСТ З ВИНИПЕГ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,– Се є мій перший лист до Вас. Я є в третій клясі в українській школі, а в англійській школі я є в шестій клясі. Я маю дванайцять років. Ми ідемо до української школи тря рази на тиждень. Сестри нас учать як читати, писати і співати по українськи.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Василь Ричкун,
1049 Мегнис Еве., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі лист лист. Пишеш гарно. Як Тобі Василю, святкувалося? Напишеш?

ЛЮБИТЬ РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я є в четвертій клясі в українській школі, а в шестій клясі в англійській. Я маю одинайцять років. В Рідній Школі Сестри купили нам забавки. Як ми скінчимо роботу в школі, то ми граємо бінго й інші забавки. Я люблю іти до Рідної Школи. Поздоровляю Вас Вуйку,

Єлисавета Обервенниць,
389 Галловей Стріт, Винипег, Ман.

Від Вуйка: Єлисавето, гарно вже пишеш по українськи. Ходи до Рідної Школи все, а навчишся богато доброго.

"ЦЕ ІРИНКА ПИШЕ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Це Іринка пише. Я пишу пару слів сказати Вам, що я здорова. Желаю Вам ще кращого здоровля. Я маю дванайцять літ, і я є в семій клясі в англійській школі. Я ходжу до Рідної Школи і я є в четвертій клясі. Я належу до кружка Дітей Марії. Я ходжу до церкви що неділі і співаю разом з дівчатами. Я люблю належати до Дітей Марії, до Рідної Школи і до англійської школи. Нашим парохом є Отець Семчук при Парохії Св. Покрови. Здоровлю Вас Вуйку, і всіх читачів Діточої Сторінки.

Іринка Бойчук,
960 Бойд Аве., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Так, то пише Іринка, чистенько, гарно і цікаво. Вуйко вдячний Тобі за листа; пиши часто до Діточої Сторінки.

ЛИСТ З ЕЛФРОС, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Це є мій перший лист до Вас. Я маю 13 років і я є в 8 клясі англійської школи. По українськи учуся вдома. Я маю одного брата і 2 сестри. Наша школа називається Геблоф.. До нашої школи ходять лиш 8 католиків. Наша учителька називається панна Гомс. Вона є англійка.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку і прошу Вас Вуйку вишліть мені Ваш портрет. Здоровлю Вас Вуйку,

Рудольф Лужний, Елфрос, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Гарно пишеш по українськи. Портрет Вуйко Тобі вислав, однак гроші, про котрі згадуєш в листі, Вуйко не дістав.

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, -Як я була мала, мала три роки, а може трошки більше, то як мама і тато ішли щось робити в поле, та лишала мене зі старшою сестрою вдома, тоді я любила робити її збитки. От побіжить сестра подивитися чи нема чого в збіжу, так зараз я ховалася або десь ішла. От так одного разу сестра пішла подивитися за товаром, а я побігла до бабусі. Нам до бабусі трошки більше як пів милі. Прийшла сестра до хати і мене не застала і налякалася де я поділася, бо тоді коло нас були дуже ліси, то ще і медведі були. Шукала бідна, кликала, а як мене не здибала, то з плачем бігла до бабусі, бо до мами було задалеко. А я собі спокійно прийшла до бабусі, а бабуся дали мені їсти, бож се перший раз я до них прийшла в гості сама. Я їм розповіла, що Марія пішла певне коні виганяти а я пішла до них. Ну, як так, кажуть бабуся, то ходи, доню до дому, бо Марія буде плакати і я тебе відведу. Йдем додому а сестра вже біжить і плаче, а я ще здалека кричу до неї: а ти чого плачеш, таж я вже іду?! Потім сестра знайшла спосіб мене затримати вхаті: вималювала велику муху на папері і коли виходила на двір, причіпала муху на сіткові двері і казала мені не виходити на двір бо на дверах буде велика муха. І так я вже дивилася здалека і до дверий не приступала бо там муха була. Але Вуйку, я сего всього не памятаю, то мені розказували. Я тільки трошки памятаю за муху. Тепер я хочу зробити несподіванку для сестри, то посилаю одного доляра на передплату БН для сестри.

Желаю Вам Вуйку якнайліпшого здоровля і здоровлю всіх читачів БН.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Адреса моеї сестри: Марія Шимінська, 219 Огден Стр., Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: А то вже Вуйко насміявся з Твого листа. Ти так то все гарно описала. Дякує Вуйко за прислані гроші і за желання.

ЛЮБИТЬ ГРАТИ НА СКРИПЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій другий лист до Вас. У нас тепер вакації, я тепер маю більше часу то учуся по українськи, бо тато обіцяли мені купити скрипку як навчуся добре по українськи читати і писати. Я дуже люблю грати на скрипці то я хочу як найскорше навчитися писати.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам Веселих Свят і щасливого Нового Року.

Посилаю Вам вершик котрий я учуся на концерт. Як Вам сей вершик сподобався? Чи не моглиб Ви сей вершик помістити в Діточій Сторінці?

Василь Припутніцький, Вішарт, Саск.

УКРАЇНСЬКІЙ ДИТИНІ

Учися дитино, бо вчитися треба;
Учися голубко, най розум не спить.
Най серце і воля і дух росте в силу,
Для життя, для світа треба ся учить!
Учися дитино, бо доля не мати,
Шукати їй треба, сама не прийде,
А той її мае, той її зазнає,
Кому розум сонця в головці зійде!
Учися дитино, бо світ сей не батько,
Широкий, розлогий мов поле в степу.
Знайти в нім дорогу той лише потрафить,
Хто служив науці, хто вчився в життю.
Учися, дитино, Бог буде з тобою.
Вшанують тя люди, полюбить тя світ.
Учися, щоб сіяв добро поміж люди,
А вічно жить будеш, не згине твій слід.
Учися, дитино, Бог буде з тобою,
Шукай сонця правди, най розум не спить,
Чого научишся, вода не забере,
Не возьме розбійник, вогонь не спалить!

Від Вуйка: Василю, Вуйко за все Тобі красненько дякує. Віршик дуже гарний, усе Вуйко містить.

КОЛЯДУВАВ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Ви хотіли знати як наш різдвяний концерт випав. Ми мали пів англійський, а на пів український. Також ми трохи колядували, що нас учителька научила. Я маю сестричку Ганю, тай ми були в стрийни на Свята і я з Ганею там колядував на пресовий фонд Діточої Сторінки. Слідуючі особи дали на коляду: Гриць Панчук дав 25ц., А. Припутніцький 10ц. Д. Ясіновський 10ц.; Стрийна 10ц.; Іван Яроцький 10ц.; М. Яроцький 10ц.; П. Яроцький 10ц.; В. Бачевич 5ц.; Іван Чорнобай 10ц.; Н. Школьний 10ц.; Тато 10ц.; Мама 10ц. Разом було $1.30. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Михаїл Яроцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Михаїле, з Тебе золотий хлопець. Ти перший, котрий сього року колядував на Д.С. Подякуй від Вуйка також Твоїй сестричці Гані.

НАЛЕЖИТЬ ДО УКЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогій Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я маю пятнайцять років, ходжу до школи і я є в девятій клясі. В нашій школі учить п. Гавлюк, котрого ми всі дуже любимо.

Я ходжу до церкви. Наш парох є о. В. Чарний, котрий є дуже добрий. Нашу церкву перше обслугували о. П. Серветник. Нам усім було дуже жаль, що вони від нас поїхали.

Я також маю шість братів і дві сестри. Два брати при канадійській армії, один при летунах, один полісманом, а два вдома. Одна сестра на фармах, а друга ходить до вищої школи. Я зі своїм братом належу до УКЮ. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Йоана Сильський, Бокс 292, Сматс, Саск.

Від Вуйка: Гарно пишеш по українськи. Вуйко дякує Тобі за лист, Тішить Вуйка, що належиш до УКЮ. Здорови всіх своїх братів і сестер.

ПРИСЛАЛИ КОЛЯДУ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я і моя сестра Юлія, посилаемо коляду на Діточу Сторінку одного доляра. Ми думаемо, що Вуйко вже за старі ходити колядувати і за зимно, то ми посилаемо коляду. Вуйку, гроші, за котрі ми мали ходити на шов або купувати чоколяду, складаемо на добрі цілі.

Я і моя сестра приготовляемо листи до Діточої Сторінки. Желаемо Вам Веселих Свят!

Михаїл і Юлія Матвічина,
57 Дізраелі Стріт, Винипег, Ман.

Від Вуйка: Ви маете дуже добре серце, Михаїле і Юліє. Вуйко дякує Вам за гарну коляду і образок. Вуйко посилає Вам свої два військові портрети. Очікує Вуйко від Вас обіцяних листів.

—Дописи—

ВІДНОВЛЕНО ВІДДІЛ УКЮ В МЕРІВИЛ, САСК.

Річні збори відділу УКЮ в Мерівил відбулись в Народнім Домі о. Маркіяна Шашкевича в неділю 4 грудня 1943, о годині 2 пополудні. Отець Оленьчук в церкві заповіли річні збори і сейчас по Богослуженню старші і молодь вдались до нашого народнього дому. Василь Синюк, голова відділу, попросив Впр. о. Оленьчука відчинити збори проведенням молитви та відспіванням "О Україно." По сім дано ріжні звіти, як звіт минулорічної праці, звіт рекордовий, звіт фінансовий, та звіт контрольної комісії.

Зі звітів члени довідались, що приходу за рік було $100.00, що наш відділ вислав трох делегатів на Конгрес УКЮ до Саскатуну 4 липня 1943, а поза сими делегатами було ще чотири учителів і учительок, один студент університету, та вісім старших представників з нашого округа, помимо далекої дороги-- поверх дві сотки миль. Готівки в касі осталось $16.00.

Предсідник В. Синюк попросив до слова М. Гриневича, управителя вищої школи, та опікуна нашого відділу. Пан Гриневич влучно пояснив значіння організації УКЮ та заохотив молодь ставати членами УКЮ. В своїй промові сказав, що молодь мусить віддатись своїм провідникам і щиро сердечно під їх проводом працювати. Минулого року ми могли більше зробити,тому маймо се на увазі на слідуючий рік.

Всіма улюлений наш парох о. М. Оленьчук, в своїй промові повній любови до молоді і молодечої організації, показав, що за силу і вплив має добра організація над народом, релігійно і морально, та заохотив всю молодь ставати в ряди УКЮ.

На сих зборах вписалось 28 юнаків і юначок до нашого відділу і поплатили свої вкладки. По вписі членства вибрано слідуючий заряд на рік 1943-44:

Голова—Осип Костенюк
Місто-голова—панна Павліна Арсеній
Писар—панна Анна Синюк
Скарбник—Михайло Синюк
Господар— Федір Юрчишин
Комітет забавовий— (1) панна Анна Марець; (2) панна Михаліна Костенюк; (3) панна Павліна Бродовий;(4) Василь Синюк; (5) Стефан Арсеній.
Контрольна Комісія: (1) панна Марія Бродовий; (2) Стефан Синюк; (3) Павло Томашевський.

На гадку о. М. Оленьчука всі згодилися, щоб М. Гриневич був і надалі опікуном нашого відділу. При сім о. Оленьчук закликав молодь братись щиро до праці та подякував за численну участь в зборах.

Праця вже починаесь, члени беруть участь в пробах коляд бо підуть на Свята з колядою. Ціль--увесь прихід на лавки до нашої церкви св. о. Николая.

Анна Синюк, писарка.

ПОЯВИЛАСЯ ДРУКОМ НОВА КНИЖКА—

ІСТОРІЯ СВ. ПИСЬМА

Написав о. М. Т. Пелех
військовий капелян

У ній оповідає автор в популярний спосіб про велич писаного Божого Слова, подає поділ святого Письма, зясовує зміст св. книг, говорить про мову, перепис і толковання св. Письма. Книжка дуже хосенна для всіх.

Замовляйте— Ціна 15ц.
The Redeemer's Voice, Yorkton. Sask

Останні Вісти...

Большевики перейшли в своїм наступі на захід бувшу польську границю й заняли Сарни, 35 миль в глиб передвоєнної Польщі. Дальше заняли большевики Житомір та дійшли до Шепетівки, зблизилися на 15 миль до Винниці, заняли Знаменку, Кіровоград. Німці в великім переполосі. До границь Румунії зближилися червоні війська на 75 миль.

В Бесарабії страшний переполох, люди продають свої маєтки й утікають в глиб краю, бо бояться приходу большевиків, так подають останні вісти.

В Італії, канадійці занявши Ортону, наступають на дуже важну місцевість в східній части італійського фронту Пескару. В середній части фронту американці й англійці ведуть бої за місто Кассіно.

Аліянти бомбардували знова столицю Болгарії, Софію, і Берлін.

У Винипеґу помер головний редактор винипеґської Фрі Прес, др. Іван В. Дейфо. Мав 78 літ.

Заки війська союзних держав висідають на ворожу землю з воєнних кораблів, на великих човнах, спеціяльно вишколені менші відділи війська висідають перші на беріг та приготовляють дорогу для великих повзів, гармат, вантажних авт і війська. На знимці видимо один такий відділ на вправах.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СІЧЕНЬ

16. Нед. пер. Богоявл. .... Лейдівуд
19. Середа: Богоявлення ГНІХ ... Босежур (йорданське водосвяття)
23. Неділя: по Богоявленню ...... Тиндал (йорданське водосвяття)
30. Неділя 22 по Сош. .... Гадашвил

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Аве., Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

СІЧЕНЬ

16. Нед. пер. Богоявленням .... ЛяБрокері
19. Середа: Богоявл. ГНІХ. .... Ґонор (Год. 7 рано). Парки (год. 11 рано)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутиці, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ВІСТИ З БОСЕЖУР, МАН.

Річні Збори Парохії

Дня 5-го грудня ц.р. по пол. відбулись річні збори нашої місцевої парохії св. Духа під проводом нашого пароха, Всеч. о. Я. Чижа.

Збори вібдулися взірцево, а на слідуючий рік в склад мужеського комітету парохії ввійшли слідуючі особи:

Прухняк Василь—місто-предсідатель
Рицар Григорій—касієр
Кучинський Петро—фінансовий секретар
Рудакевич Стефан—рекордовий секретар і господар місцевого цвинтаря
Шушак Теодор—перший контрольор,
Кізлик Василь—другий контрольор

До жіночого Заряду предсідателькою вибрано паню Рицар Маланію, секретаркою паню Шушак Анну, а касієркою паню Телевяк Анастазію.

Обом Зарядам при нашій парохії бажаємо гарних успіхів в праці для добра нашої Церкви!

Річний Базар Парохії

Як завзято і ревно працюють наші місцеві люде для своеї парохії, о тім найкраще свідчить перебіг і вислід їхнього сьогорічнього парохіяльного базару, який відбувався через три вечері, 8-го, 9-го і 10-го грудня 1943.

Через два вечері цей базар відбувався у просторій і вигідній міській галі і це дало змогу нашим парохіянам мати в себе на цьому базару більше число учасників.

Наш місцевий склепар, пан Рицар Григорій і прочі наші місцеві парохіяне не жалували много труду і заходів, щоб в цьому базарі осягнути дійсно подивляючий успіх.

У кінцевій розігравці базарових нагород "щасливими" були слідуючі особи:

1. $5.00 готівкою—Софія Кучма з Босежур
2. $5.00 готівкою—Джеррі Коліковський з Босежур.
3. $5.00 готівкою—Іван Ляшек з Ґрін Овк.
4. Вовняний коц—Павло Ромак з Босежур
5. Вовняну ковдру—о. Ярослав Чиж з Винипеґу.
6. $2.00 готівки—панна М. Паньчук з Босежур.
7. Пару пошивок—Анна Левко з Босежур
8. $2.00 готівки—Володимир Рицар з Кромвел.
9. $2.00 готівки—Петро Кісьо з Тиндал.
10. Мішок муки—Николай Петрусь.

Ініціяторам цього базару, всім помічникам і жертводавцям, як теж і учасникам, складаємо на цьому місці щиру подяку. Честь і велике признання належиться Вам, наші Парохіяне місточка Босежур і околиці! Такої завзятости і витревалости в праці бажаємо й деяким другим нашим підвинипеґським місцевостям.

Кореспондент.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF C. — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1,00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 3 (147) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Лютого, 1944 Vol. XII. No. 3 (147) YORKTON, SASK. February 1, 1944

ПРАВОСЛАВНІ ЕПИСКОПИ НЕ ПРИЗНАЮТЬ СЕРҐІЯ

Арґентинські часописи принесли вістку, що в звязку з проголошенням патриярхату в Москві і назначенням Серґія Патріярхом, православні епископи, що перебувають поза границями большевії, відбули при кінці жовтня 1943 р. собор у Відні.

В соборі, як подає дальше ся вістка, взяли участь Белґрадський митрополит Анастазій, митрополит Серафим, голова руської православної церкви в Німеччині й Франції, епископ Гродненський Бенедикт, епископ Берлінський Филип, епископ Праський Сергій і епископ Західної Польщі Василій.

Зібрані епископи й митрополити постановили не визнавати Серґія Московським Патріярхом і надалі триматися напрямку, вказаного попереднім Патріярхом Московським Тихоном, якого большевики свого часу арештували й заморили голодом.

З нагоди сього собору епископи й митрополити видали відповідну відозву, в котрій остерігають "віруючих христіян" перед твердженням, будьтоби православна церква в большевії є звільнена від переслідувань і ніби вибраний є новий патріярх Сергій.

В імені української церкви виступив Миколай, архиепископ Житомірський, котрий в своїм посланню виступив також проти нового назначеного Патріярха Серґія.

СЕРҐІЙ ПОДОРОЖУЄ

Патріярх Московський Сергій, як доносять вісти, мав виїхати до Царгороду й на Близький Схід, щоби добитися признання східних патріярхів.

Знимка представляє один з найновійших англійських літаків, Авро Йорк.

БУЛИ НІМЕЦЬКО-АНҐЛІЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ?

Великою несподіванкою для цілого світа була вістка, котру подала в дні 12-го січня с.р. "Правда," орґан комуністичної партії в Москві. А саме ся ґазета донесла від свого спеціяльного кореспондента з Кайра, що **"за відомостями з достовірних грецьких й югославянських джерел, відбувся тайний мітінґ (переговори) десь на Іберійськім півострові (в Іспанії або Портуґалії) межи двома представниками анґлійського уряду й німецьким міністром заграничних справ Рібентропом. Переговори мали на цілі знайти услівя замирення з німцями. Самозрозумілим, що переговори, кінчить "Правда," не лишилися без рішень-наслідків."**

Коли тільки появилася ся вістка, уряд Анґлії відразу заперечив правдивість сеї вістки.

СТРАШНИЙ ЗЕМЛЕТРУС У АРҐЕНТИНІ

В Арґентині, Полуднева Америка, був страшний землетрус, котрий до тла знищив місто Сан Гуан, місто котре мало 30,000 мешканців. В цілому місті остало тільки 50 домів, котрі треба також буде завалити, бо небезпечні вони до мешкання. Начисляють 10,000 забитих людей, другі сотки тяжко ранені. В місті немає ні світла, ні води. По цілій Арґентині йде велика кампанія загальної допомоги для оставших при життю мешканців сего нещасного міста.

ВІСТИ З СХІДНОГО ФРОНТУ В ЕВРОПІ

На Україні фронт німецько-большевицький не змінився за послідних 2 тижні. За се большевики зробили досить значний поступ в північній части східнього фронту, коло Ленінґраду. Відновивши бої, большевики заняли важне місто Новгород, як також почали подвійний наступ на німців, з Ленінґраду на полудне й від Невеля на північ. Занявши Сарни, на території передвоєнної Польщі, большевики зблизилися на 15 миль від міста Рівне, на Волині.

Комітет Арґентинських Українців

З Арґентини надійшло повідомлення, що дня 28. 11. 43 р. заснувався в Буенос Айресі Комітет Арґентинських Українців з цілями і завданнями, аналогічними до тих, що покладені в основу українських Комітетів, істнуючих в Канаді і Зл. Д. П. А. Певна ріжниця полягає в тому, що Арґентинський Комітет підкреслює завдання боротьби з комунізмом та московським імперіялізмом і творення Незалежної Української Держави на Українській території.

Цей Комітет оголосив деклярацію, яку наводимо за арґентинсько-українськими ґазетами:

ДЕКЛЯРАЦІЯ КОМІТЕТУ АРҐЕНТИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Сучасна доба є переломовою в історії людства.

Розвиток світових подій ставить український народ, так само, як і всі ішні народи світа, незалежно від їх'відношення до сучасного конфлікту, перед завданнями історичної ваги і вимагає рішень, які відібються на долі цілого ряду поколінь.

Найбільший збройний конфлікт, який знає людство, вибух в обставинах, коли український народ не був повноправним членом в родині вільних народів світа. Тому наші завдання є значно трудніші, ніж завдання народів державних, і з тим більшою енергією, посвятою і почуттям відповідальности мусить наше покоління переводити їх в життя. Не вільно нам залишатися безмовними глядачами, живучи в сучасній переломовій добі, коли перебудовується політична і соціяльна структура цілого світу на довгий ряд літ.

Щоб допомогти українському народові добути кращу будучину і зайняти належне йому місце в колі інших народів світа нижче-підписані постановили обеднатися в Комітет Арґентинських Українців і в своїй діяльности поставили собі слідуючі завдання:

1. Розвивати почуття вдячности і льояльности до Респ. Арґентини, як до прибраної Батьківщини, і боротися всіма засобами проти поширення комунізму, анархізму та інших скрайних ідей між українськими еміґрантами.

2. Маючи ще живі родинні звязки зі Старим Краєм вживати в границях льояльности до нової Батьківщини Арґентини, всіх можливих зусиль, щоб допомогти нашим братам здобути і створити Незалежну Українську Державу.

В справі наведеного в т. 2 завдання зазначаємо, що відношення українського народу до обох змагаючих на його теренах імперіялізмів совітсько-московського і німецького було і залишається однаково неґативним і ворожим. Воно диктується з одного боку послідовно переводженим в життя фізичним винищенням українського народу з боку московсько-совітської орди, а з другого недвозначними заявами з боку провідників Німеччини повернути Українську територію в колоніяльний простір.

В обличчу істнуючого стану річей і в повнім почуттю відповідальности Ком. Арг. Укр. бере на себе завдання шукати шляхів для полекшення нашим братам на рідних теренах здійснити високий ідеал Незалежної Національної Державности.

В цій діяльности вважаємо за необхідне стреміти до тісної співпраці з іншими народами, що ґеоґрафічно і політично знаходяться в однаковім з українцями становищу, а власне Прибалтийськими державами та іншими поневоленими народами СССР.

Під загрозою з боку СССР, головного і найбільш небезпечного ворога українського народу, будемо шукати мирного порозуміння і згоди зі всіма іншим сусідами для обєднання зусиль проти спільного ворога, застерігаючи для українського народу суверенність на його етноґрафічній території, рівність з іншими народами і взаємне пошановання прав.

Будемо в міру наших сил звертати увагу всіх народів на агресивність Совітської деспотії і загрозу, яку вона собою уявляє для культури, розвитку і свободи людства, як рівнож висвітлювати небезпеку всякого, хочби навіть вимушеного обставинами співробітництва з нею

Закликаємо українське громадянство в Респ. Арґентині до підтримки акції Комітету і висловлюємо горяче побажання до щирої співпраці з іншими українськими національними орґанізаціями, для загального обєднання всіх українських сил закордоном.

Адріян Аврам. Андрій Білопольський.
Інж. Микола Гринчак. Павло Дудниченко.
Інж. Василь Коваленко. Інж. Василь Милінський.
Тетяна Михайлівська. Інж. Омелян Песціоровський.
Інж. Петро Фещенко. Віктор Цимбал.

З великою радістю приняли ми вістку про створення спільного Комітету Арґентинських Українців. Нашим братам в Арґентині засилаємо сердечний привіт і бажаємо їм успішної праці в Комітету. Дай нам Боже в сім році всім дочекатися вільної, суверенної, від нікого незалежної української держави в Европі.

ЙОРКТОН, САСК.

Коляда на орґан БУК-а

В неділю 9-го січня нас чотирох передплатників орґану БУК-а: Гр. Пристай, В. Павлюх, Ст. Майдан та Ів. Сніданко після парафіяльної коляди пішли ще колядувати від БУК-а на свою пресу. Слідуючі українці католики, громадяне Йорктону, зложили свої жертви: По $1.00: Ів. Федорович, пані Семанців, Ст. Майдан, Гр. Баран, Й. Панагапко, Ів. Палига, Гр. Пристай, В. Павлюх, П. Вонітовий, В. Козакевич. По 75ц.: А. Вантух, Ів. Сніданко. По 50ц.: М. Слуґоцький, П. Пристай, Д. Благий, Гр. Слуґоцький, А. Скочиляс, М. Костюк, Д. Гармацька. По 25ц.: М. Вонітова, О. Вонітова, Т. Чорний, М. Деркач, і 20ц дрібними датками. Далі мусіли перервати коляду по хатах, бо наші парафіяни по Вечірни пішли до галі, бо це був день спільної проскури та іменини нашого пароха Впр. о. Ст. Бахталовського ЧНІ. Коли ми колядники ввійшли до галі саме тоді мав промову о. Д. Гаврилюк ЧНІ. про нашу орґанізацію БУК. Українці католики були завсіди найкращими діловими патріотами і тільки вони були в нашій історії дійсними українцями самостійниками. Українці некатолики, якщо не були під проводом або під впливом українців католиків, то звичайно добровільно просилися в московську неволю. о. Гаврилюк наводили докази на це з нашої історії, княжої, козацької та нової доби. Тільки українці католики все несли високо прапор вільної незалежної української держави, коли інші українці все тягли до Росії, бо там була й є така віра, як вони мають. Тому БУК це тепер наша найбільша надійна орґанізація, яку не тільки ми українці католики, але всі українці без ріжниці релігійних вірувань повинні попирати і спомагати в імя вільної Української Держави, там за морем. Виразником і живчиком орґанізації є її орган "Будучність Нації" і цю ґазету ми всі повинні читати, передплачувати та фінансово спомагати так, щоб вона розвинулась у великий тижневик. Ось глядіть - сказали о. Гаврилюк, вказуючи на нас колядників—тепер ввійшли до галі ті, що не жалували доложити свого труду і хотяй кождий з них має тяжку працю в день пішли ще колядувати на наш орган. Тоді ми ще заколядували в галі, а о. Гаврилюк пішли з тацою за колядою на орґан БУК-а. Зложили слідуючі: По $2.00: Впр. о. Парох Бахталовський ЧНІ., і п. Кіндракевич (голова БУК-а). По $1.00: Брат Директор колеґії св. Йосифа, Ст. Крамар, В. Яремко, Я. Жулиняк, Гр. Сніданко, П. Лощук, Ів. Пахолко, А. Стахів, П. Леськів. По 50ц.: Д. Деренівський, Стрільчук, Стасишин, Заваляк, М. Жулиняк, А. Шкільник, пані Стратійчук з Прісвил. По 25ц.: Головачук, Корнак, Т. Пахолко, Филиповська, і ще 15ц. Разом коляда на орґан БУК-а принесла $33.85. Щире Спасибіг колядникам за труд, а жертводавцям за їхні жертви.

Присутний.

ЗГИНУВ ПРЕЗИДЕНТ СМЕТОНА

Атанас Сметона, літ 69, перший і послідний президент Литви, котрий утік зі свого рідного краю по занятті большевиками Литви в 1940 й перебував у Америці, згинув у вогні, котрий знищив його мешкальний дім в Клівленд, Огайо.

"ТІТО"

По світі розтрубіли вістку, що в Югославії зявився якийсь генерал Тіто, провідник "партизанів," що бореться з німцями. Тепер про "Тіто" таку вістку приніс "Англійський Католицький Вісник," що має завжди добрі вісті:

Нема такого ґенерала "Тіто," бо взагалі не існує така особа. Словом "Тіто" означується кількох ґенералів, що таємничо наступали один по однім. Але чому—Тіто . . ? Тіто є слово створене з перших буков знаної в Росії організації "Т-ретя І-нтернаціональна Т-ерористична О-рганізація."

Щодо тієї орґанізації, то всяка наглядність виказує, що її провідники є горсткою інтернаціональних авантурників, що дуже часто не мають нічого спільного з тією країною, що в ній вони ведуть роботу. Вони мають до своїх послуг кілька надавчих радієвих станиць, що в дійсності є в Росії, хоч подається, наче б то говорили з тієї країни, де вони діють. Коли на Югославію напала Німеччина, "партизани" помагали німцям, що з ними Росія була тоді в союзі. Вони боролись проти патріота Михайловича. Як німці напали на Росію, вони майже безпосередньо зорганізували "Першу Совітську Республику Середущої Сербії". Вони оскаржили тоді Михайловича, що він помагає німцям! Ге оскарження подано з російської радіостаниці в Тифлісі." Партизани носять червону російську зорю й поздоровляють себе затисненим пястуком. В кожній їхній військовій частині є, за давнішим російським звичаєм, військовий комісар. . ." Так комуністи обманюють світ. Вони вже навіть під тим іменем Тіто заборонили королеві Петрові вернутись до рідного краю на королівський престіл.

(Світло).

З боїв у Африці: англійські протилетунські армати в дорозі на поля боїв.

МОСКОВСЬКИЙ ДУХОВНИК ПРО ВІДНОВУ ПАТРІЯРХАТУ

Настоятель московської православної церкви в Буенос Айресі о. К. Ізразцов висловив перед представниками місцевої преси такі думки і спостереження з приводу відновлення патріярхату в Совітах.

"Офіційний речник сов. уряду Лозовський (Соломон) заявив, що свобода релігії гарантована конституцією 1936 р. і що ця свобода поважається Совітами. Ця "свобода" полягає в секвестрі всього церковного майна, в забороні друкувати релігійні книжки і підготовляти духовенство. Вона також виявляється в закритті всіх релігійно-освітних установ, семинарій і академій, в знищенню всякої релігійної науки і виховання взагалі і в заведенні натомість протирелігійної науки і пропаґанди. При тому виразно заборонено хрестити дітей і молодь до 18 літнього віку. Матерям заборонено вчити дітей християнської віри і це вважається за важкий злочин.

Солдатам, що, як Совіти заявляють, обороняють батьківщину, не вільно мати релігійної потіхи перед смертю. Не вільно їм сповідатись, ні причащатись, ні хреститись, а коли вони вмирають, не дозволено робити їм християнський похорон. Коли Совіти це називають свободою віри, то я це називаю руїнницьким переслідуванням і войовничим безбожництвом.

Поскільки митрополит Сергій у Москві заявив, що всяка радість і задоволення Совітів є його радістю і задоволенням, а горе Совітів є його горем, то виходить, що коли радість Совітів полягає у знищенні християнської віри в народі, то це є радість також і для нього. А коли найбільшим горем Совітів є свідомість непереможности християнської віри, то таким чином це також є горем для митрополита Сергія. Я не суддя митрополита Сергія. Його суддя є Бог. Я хочу тільки пояснити, чому православна церква закородоном не може визнати зверхності митр. Сергія.

Крім того для відновлення Патріярхату необхідний Церковний Собор, на якому мусіли б бути представлені всі достойники православної Церкви. Поскілько цього не зроблено, вибір Патріярха є з точки погляду канонічного права незаконним.

Коли Совіти говорять про свободу релігії, то мусять її дійсно дати, зачинаючи з повороту церквам їх майна; мусять дозволити науку релігії, дозволити виконувати релігійні потреби в червоній армії, випустити на свободу з концентраційних таборів тих священиків, що залишились живі, одкрити церкви і монастирі. Також мусять дозволити православну науку в школах та хрещення дітей і взагалі все те, що в цілому світі вважається за свободу релігії.

А без цих свобод можуть в СССР призначити Патріярха і давати йому назву, яку захотять, церква все ж буде переслідувана і в найліпшім випадку уряд войовничого безбожія буде вживати її як зброю в своїй пропаґанді.

Вся ця чинність Совітів не є нішо інше тільки трік для обману з одного боку власного населення, а головним чином для пропаганди закордоном."

("Новий Шлях")

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

Тома Мельничук -Винипеґ, $1.00 коляда на БН.

Іван Завідовський- Винипеґ, 2.50 святочні желання.

Агафія Чура-- Кемлупс, Б.К.-- 1.00.

Відділ БУК-а ч. 2 в Ланівцях, Саск. 5.65

Н. Паславський — 50ц.

З несподіванки для пані Стрієк в Гефорд, Саск. 1.75.

Григорій Козяк— Ст. Майкел, Алта. 3.10.

Б. В. Іванкевич- - Сенділендс, Ман. 3.50.

Павло Ференц, Лейдівуд, Ман. $1.00

Іван Завідовський, Винипеґ, Ман. $2.50

Збірка на річних зборах парохії св. Петра і Павла в Делгай, Онт. $3.50

Василь Ґрос, Винипеґ, Ман. $5.00

В домі п. І. Пробіжанського в Вайті, Ман. зібрано коляди на БН. в сумі $5.25

Сердечно дякуємо всім жертводавцям. Хто слідуючий?

Добра заввага

Учитель вимови може навчити нас, як говорити. Але він не може дати нам вказівок, коли говорити.

ВАЙТА, МАН.

Коляда на БН. і для СУКВ

В домі п. Івана Пробіжанського в Вайті, підчас різдвяної вечері, на заклик о. І. Калуського, місцевого пароха, гості зложили коляду в сумі $10.50 для БН. й Союзу Українських Канадійських Вояків за морем. Суму розділено на повищі цілі по рівній части. Жертводавцями були слідуючі: По $1: о. І. Калуський, І. Пробіжанський, М. Кадинюк, М. Горбуль, В. Якіміщак, Т. Я. Смеречанський, М. Пробіжанський, І. Й. Пробіжанський, К. Петровський, І. Данилюк. 50ц. Й. Чорній.

Подав І. К.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагуе колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВІДРЕКЛИСЯ...

Торонто Стар помістив довшу допись про СУС, по причині котрого УРобітник з Торонта зажадав вияснення в даній справі, опираючись на поміщенім в Стар дописі, де дослівно написано так: "*The Orthodox league repudiates any association whatever with Ukrainian organizations abroad* including the Ukrainian Nationalist movement *which aims at the setting up of a Ukrainian Republic separate from Russia.* It operates the Peter Mohyla Institutes in Saskatoon and Edmonton." (Всі підчеркнення наші).

Таку заяву в Стар помістив їхній кореспондент Гаркнес, як подає, на основі розмови з п. Ю. Стечишином зі Саскатуну, видним членом СУС.

УГолос з Винипеґу дуже обрушився на УРобітника за вимогу вияснення і повстала досить показьна сварка на сторінках преси. Замітити годиться, що так СУС, як СГД, котрої орґаном є УРобітник, оба є членами КУК.

Вияснення в цій справі таки не появилося на сторінках Стар і читачі тої статті там так й остали під вражінням, що п. Гаркнес подав правильно думки і вискази видного члена СУС.

* * * *

Тепер загал знає, якими самостійниками є Православний Союз, про котрий згадує п. Гаркнес.

Дійсно сповняються слова ґенія нашого Т. Шевченка:

ох, не однаково мені!

Для нас тим більше треба полюбити тепер щирим серцем велику руїну.
І зробити присягу-постанову словами Самійленка:

Ти звеш мене і на голос любий твій
з горячою любовю я полину.
Доки живуть думки в душі моїй
про тебе Ненько думати не кину.
Як мрію кращу із найкращих мрій
я заховаю в серці Україну
і мрія та, як світице ясне
шляхом правдивим поведе мене...

ПОЛИЧНИК

Так польський речник льондонського правительства Польщі на вигнанні назвав московську відповідь на заяву тогож правительства в справі східних границь Польщі. Іменно ці поляки все віддали до вирішення на руки союзних правительств Англії і Америки. А московське правительство відповіло, що це не є жадна відповідь відносно пропонованої лінії Кирзона та, що це правительство не представляє волі польського народу.

Покищо досить цікаво...

Не треба забувати, що так звана лінія Кирзона була предложена як демаркаційна лінія між Західною Україною а Польщею, коли ми вели війну з поляками, які в 1918 році напали на молоду Українську Державу. Тепер однак у всіх заявах дуже точно зберігається повну відсутність згадки про це, що це є та лінія Кирзона і з якої причини і коли вона була пропонована, та кому. Так якби українців на світі не було...

І смішно нам з того всього, як взагалі може бути смішно в таку траґічну хвилину. **Смішно нам з тих, які торгуються за кров і землю українського народу зовсім не дбаючи про це, що той нарід має ПЕРШИЙ право від Бога і природи самий сказати про свою волю і долю. Зовсім не звертаючи увагу на це, що український нарід а не хто інший є паном і власником Західної України, до котрого вона належить і від котрого йому ці землі забрали розбоєм проти всіх прав, з котрим станом наш нарід ніколи не годився, не годиться і не погодиться ніколи.** Ми свято віримо, що з тих торгів хліба не буде нікому. А коли полякам ще мало тих допустів Божих, які Провидіння Боже на них зіслало в останніх літах і вони ще витягають руку по українські землі, до котрих не мали і не мають жадних прав, то **ми віримо,** що прийдуть ще нові допусти Божі, страшнійші від попередних і сучасних. Бо Божа справедливість є вічна і неухильна. **І це саме відноситься також до Москви, котра жадних прав на українські землі не мала і не має.**

Правним власником Західної України є український нарід, і він хоче власної незалежної, суверенної держави —такої, як вже мав з днем 1 листопада 1918 і котру він обороняв зо зброєю в руці і за котру бореться по нинішний день. Український нарід свого права ніколи не продав, не відступив і відступати не думає!

КАНАДІЙСЬКА ФЛЬОТА ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ

Міністер воєнної фльоти Мекдонелд проголосив, що Канада дістала від Анґлії нових 4 воєнних кораблів.

НА СЛУЖБІ ЧУЖИХ.

Святе письмо говорить нам, що Бог сотворив чоловіка на свій образ і подобу, і дав йому наслідця землі, **щоби панував на ній!**

Ми не здаємо собі справи з важности тих святих слів.

Ми сотворені бути панами землі, а не рабами! І тому Господь післав пророка Мойсея, щоби вивів нарід з неволі. І тому Бог тяжко карав фараона за знущання і поневолення народу десятьми аж язвами. А вкінці витопив негідних тиранів в Червонім Морі, бо Бог бридиться тими, що знущаються над народами і кождий нарід є сотворений жити вільним на своїй землі.

То є наука Церкви.

Наука безвіря є—**інша.**

Соціялізм навчає, що пролстар не має вітчини, що він є голодранець без нічого, без власности і без обовязків, але також без прав. **Це наука ложі.**

Тому конкретний соціялізм панує терором, свобода одиниці гине.

Ми все співчували поневоленим, бо сам наш нарід віками був гноблений. Але горе тим, котрі самі пхають шию в ярмо та ще й славлять його! Горе невільникам-рабам! Наша літопись описує подію, коли кошовий Сірко казав вирубати в пень три тисячі побусурменілих українців, рабів-невільників духом і тілом, щоби "не розмножувалися в Криму на наші молодецькі голови і на свою вічну погубу."

* * * *

До Винипеґу приїхав хор донських козаків, в котрім є москалі, але в котрім також є расові українці. І коли такий расовий парень напнеться і співає про російського- надволжанського розбійника Стєнку Разіна аж в ухах лящить, і коли той хор, котрого послухати прийшли тисячі українців і солоно заплатили за місця, не спромігся відспівати ані одної української пісні за цілу програму— то маєте наглядний доказ, що значить служити чужій ідеї і для чужих.

* * * *

Преса пише широко тепер про так звані "українські армії," котрі бються для Росії під начальством якихось московських ґенералів Ватутіна, Конева і так далі. Чи українці тільки добрі складати буйні голови за Росію, а на ґенералів між ними не стати? Щось

(Продовження на стороні 6)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПО-ДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛЮТИЙ, 1944

1	В	19	Пр. Макарія Єгипет.
2	С	20	† Преп. Евтимія В.
3	Ч	21	Пр. Максима
4	П	22	Ап. Тимотея
5	С	23	Сщмч. Климента
6	**Н**	**24**	**Нед. Митаря й Фарисея**
7	П	25	† Св. Григ. Богосл. (Загальниця)
8	В	26	Преп. Ксенофонта
9	С	27	† Перен. мощ св. Ів. Золотоустого
10	Ч	28	Преп. Єфрема Сир.
11	П	29	Перен. мощ. св. Ігнатія Бог.
12	**С**	**30**	**Трьох Святителів**
13	**Н**	**31**	**Неділя Блудного Сина**
14	П	1	Лютий. Мч. Трифона

УСТАВ

6. Нед. Митаря й Фарисея. Гл. 1, ев. утр. 1. (Від нині зачинаетьяс Тріодь Постна). Сл. Б. ап. з. 296, ев. Лук. з. 89. **Загальниця до неділі Блудного Сина.**

12. Трьох Святителів. Всеночне. Сл. Б.: ап. з. 335, ев. Мат. з. 11.

13. Нед. Блудного Сина. Гл. 2, ев. утр. 2. На Утрени починається співати: "На ріках вавилоньских." Сл. Б.: ап. з. 135, ев. Лук. з. 79.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Справедливість для праці.

З волі Божої кождий чоловік має працювати. Каже св. Письмо: "В поті чола твого будеш споживати хліб, аж повернеш до землі, з якої ти є взятий." (Битія 3, 19). Спаситель Христос сам працював і тим самим освятив працю. Бідного робітника— теслю вибрав собі за опікуна, працюючих рибаків вибрав собі за апостолів. За прикладом Христа пішли християни: св. Павло зарабляв на життя працею рук, ткацтвом, св. Ілярій, епископ, працював на ріллі. Так поступали й другі святі люди. Великий Папа Лев XIII так каже: "Ремесло й праця не понижають чоловіка," а св. Венедикт уложив для свого монашого чина таке правило, яке зобовязувало монахів на переміну до молитви і до праці.

З волі також Божої чоловік працюючий є гідний справедливої заплати. Хто не винагородить (справедливо) працюючого сей попадає в гріх, котрий кличе о пімсту до неба. Як часто нині богаті люди, промисловці й компанії використовують людську працю, не дають робітникам належної заплати! Католицька Церква все домагалася, устами Папів, й заступалася за покривдженими робітниками.

В місяці лютім просім Пресолодке Серце Спасителя, щоби працедавці все цінили працю собі підданих робітників та їх справедливо винагороджували.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Навернення Південної Африки

До країв, в котрих жиє ще дуже богато людий, котрі не чули навіть про Христову науку, жиють в темноті поганства, належать краї Південної Африки. На величезних просторах її жиють великі племена поганських народів, котрі не стрічалися ще ніколи з білим чоловіком, мають свої поганські звичаї й поганських богів. За навернення сих нещасних поган, котрі замешкують Південну Африку, в місяці лютім поплине перед престіл Всевишнього з наших сердець щира, сердечна молитва.

о. Н. Демків

ПРЕСОЛОДКЕ ІМЯ: ІСУС

"І коли сповнилося вісім днів, щоби обрізати його, назвали його на імя Ісус" (Лук. 2, 21).

Ісус, імя нашого дорогого Спасителя, се пресолодке слово. Яка велич його!

Яке його походження? Відки походить се славне, таке чарівне, чудне й солодке імя?

О, сам Бог його творцем! Божого, надземського воно походження!

В лоні Найсвятійшої Тройці рішено се велике, взнесле, таїнственне імя й призначене, самим ангелом з неба принесене, заки ще в утробі Матері почате, для Спасителя світа. Сам найяснійший князь духів небесних, Архангел Гавриїл, дістав приказ звістити його світові й то перед всіми вибраній Діві Марії: "Отсе породиш сина і назвеш його на імя Ісус" (Лук. 1, 31) і відтак Йосифові: "І назвеш його на імя Ісус, бо він спасе свій нарід від гріхів його" (Мат. 1, 21).

А що означає се солодке імя?

Означає то само що: Бог-поміч, щастя, Спаситель, Ізбавитель, котрий спасає, ратує з глибини пропасти; спасає-ратує з глибини проклятя, яке пять тисячів літ тяжіло над цілим сотворінням; ратує-спасає з неволі гріхів й неволі діявола; ратує з темноти духа і волі; ратує-спасає від вічної смерти, на яку всі задля гріху були засуджені. Се все означає Найсвятійше імя Ісус -імя повне глибин і значіння.

О, благословенна хвиля, в котрій то імя обявилося! Перед нею, не раз і не одного свого післанця посилав Господь Бог, але то були післанці Божі, котрі в імя Боже приносили тільки людям матеріяльну поміч. Жаден з них не був у силі вратувати то, що найціннійше—безсмертну душу, спасти її від гнету і тягару гріху, та насили диявола. Для ратунку людських душ мусів Бог післати Спасителя-Богочоловіка—Ісуса Христа Господа, Ємуже слава, честь й поклін на віки від людей доброї волі.

Ісус! Се імя, гейби яка олива розливається по цілій землі. З неба розлилася по Юдеї краю, зі св. Землі потоками поплила по землі, а зі землі протискається аж до Ада. На звук сего імени, всяке коліно згинається небесне, земне й преісподне.

Як велика є подібність між оливою й іменем Ісус!

Олива має три ціхи: світить, живить й лікує. Підтримує огонь, живить тіло, злагіднює біль. Служить як світло, як пожива й як лік. Так само імя Ісус світить, як навчає-благовістить; живить, хто його розважає; лічить-звеселяє, коли його взивається. Бо звідки на світі те нагле світло правдивої віри, як не звідси, що в імя Ісуса проповідалося? А що живить людські уми, серця, кріпить в чеснотах, підтримує добрі, чесні, моральні почування, наповняє душу такою солодкістю і так повною силою? Імя Ісус, коли до нього звертаємося! Чи хто сумний, пригноблений, чи в небеспеці чи в грісі, як лиш в серці гадкою, а опісля устами, вимовить се чарівне слово Ісус— устає всякий смуток, притиснений прикростями й гріхами чоловік відітхне до нового життя. Нудна всяка пожива без тої приправи — Ісус є медом в устах, приємним звуком для уха, бальзамом серця. Носім лише все те імя в нашім серці, Христос сам до сього нас взиває.

О, як часто ми занедбуємо призивати се найсвятійше імя Ісус! Інші нераз імена займають нашу душу, як пр. диявола, хороби і тьма тьменна других, котрі ми висказуємо при жартах, забавах, в злості, гніві, чи в грішних бесідах. А який марний хосен з них!

О благословенне імя Ісус, на Тебе хочемо памятати в недолі смутку. Тебе взивати в годинах покус, Тебе прославляти в усім, при роботі, бесіді, в думках!

Тоді сплине на нас благословення і чу-

десна сила яка криється в тім чудеснім, славім імені, коли будемо з великою вірою його взивати. А може сумніваємося, чи є така сила в імені Ісус? Глядім. Пять маленьких камінчиків з ріки дали Давидові проти великана Ґолята таку силу, що великан повалився до землі, а імя Ісус, яке звістила Найсвятійша Тройця, сам Бог, малоби бути без сили? Таж уста відвічної правди самі сказали: "іменем моїм бісів іжденуть, новими мовами будуть говорити, змії возьмуть і отрую вилють і не пошкодить їм, на хорих руки положать й здорові будуть," або "що небудь попросите мого Отця в імя мое дасть сам." А св. Павло каже: "Смирив сам себе й був послушний аж до смерти —і се кресної, тому превознесе Его Бог і дав Єму імя понад всяке імя, що в імя Єго згинається всяке коліно небесних і підземних," а дальше: "в жаднім імені нема спасення, бо під небом нема іншого імени, в котрім моглиб бути спасенні."

..З такою вірою апостоли й перші християни взивали се імя й знаходили такий чудесний хосен в життю і в потребах душі.

Чомуж у нас інакше? Не знаєш собі порадити— помочи, забуваєш імя Ісуса набожно візвати, а ним світла й ради засягнути. Коли якусь страту ти поніс, гризе тебе смуток, почування твої пірвані, а не прийде тобі на думку душу свою іменем Ісуса потішити-звеселити! Переслідують тебе покуси і не згадаєш імя Ісуса, щоби темні сили прогнати! Хорий довіряє більше земним лікарям, смертельним, їх мізерній науці, чим імені безсмертного Спасителя. О, переймімось славною вірою перших християн, більше довіряймо силі імени Ісус!—О, як побідно, як сіяючо стоїть се найсвятійше імя над воротами Нового Року, які Христос своїм народженням отворив! Тож зачинаймо Новий Рік з найсвятійшим іменем Ісуса на своїх устах!

Бо, чи є в першім дні Нового Року відповіднійший привіт, як "Слава Ісусу Христу" —"Слава на віки." (і так через цілий рік?!) О, се імя дане нині з Новим Роком як найліпший дарунок! "Хлопя родилося нам, Син дадеся нам і Єго імя... Отець будучого віка...року," як вказує пророк Ісаія. А апостол кличе: "Є хто в Христі, то він нова тварь, старе пройшло—і все нове сталося."

Тому перехід від старого року до нового, як нам щастя має принести, то се лиш в імени Ісуса Христа має відбутися і під візванням Його найсвятійшого імені. В Різдві Ісуса Йому оказуємо любов й вдячність, а нині знова звертаємося до приятелів і свояків зі желанням з Новим Роком, то бажаємо з глибини серця, щоби всі наші любі і весь український нарід, участь мали в обновленій Ісусом Христом ласці, у всіх душевних і тілесних добрах, які Боже Дитя принесло цілому світові. Бож вічно правдиві є слова Христа: "Шукайте передовсім царства Божого, а се все (природні дари) приложиться вам," як додаток, що для земського життя потрібне.

Так, наш добрий, в ласках і милосердю невичерпаний Ісусе! Зволь нам нині й цілий Новий Рік в богатих Твоїх благословеннях мати участь; в Твої найгіднійші руки складаємо все щастя й нещастя, долю і недолю, потіхи й терпіння, які нам сей Новий Рік принесе. О, наш наймилійший Ісусе, перед Твої коліна ми нині падаємо і Ти є перший, якому наші желання складаємо. З цілої душі желаємо, щоби в тім році жадна людина гріхом Тебе не образила. Желаємо Тобі, щоби люди цілого світа ліпше Тебе пізнали, щирійше любили й Тобі вірнійше служили; желаємо, щоби невірні й хибно віруючі, блудні, навернулися до Твого світла правди, а грішні, щоби щиро каялися. Желаємо, щоби Твоє царство до нас прийшло й Твоє панування у всіх людських серцях вкорінилося, щоби Твоя воля найсвятійша була як на небі, так і на землі. Дай нам цілий рік, котрий ми з Тобою почали, з незмінною вірностю з Тобою видержати, щоби, коли останний нам даний Тобою рік сего світа промине, щоби для всіх нас прийшов великий, непроминаючий Новий Рік, вічний, в щасливій вічности, ясности, що нас осіяє з Предвічним Отцем, Єдинородним Сином і святим Духом і всіми святими.

ДЛЯ БОГА Й УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Надзвичайно врочисті свячення молодих священиків і діяконів для нашої українсько-католицької епархії в Америці відбулися у Филядельфії в день Введення в Храм П.Д. Марії, 4 грудня 1943 Р.Б. Того дня Високопреосв. екзарх Кир К. Богачевський, у присутності духовентсва обидвох обрядів, рідні молодих Божих слуг і численного народу, висвятив 5 священиків, 1 діякона й 2 піддіяконів. Нововисвячені називаються: о. Микола Бабак, о. Ігор Пеленський, о. Павло Ґреськів, о. Іван Стах, о. Володимир Качмар, діякон Степан Готра, піддіякон Константин Бердар і Йосиф Закревський.

ЖИТТЯ!

О життя! Хто в силі тя збагнути?
Людину на два табори ти даєш
Виливаєш чудовий мир, спокій душі,
А так в борбу, люту, чорну заганяєш!
В надіях, мріях, сильних постанов,
Бачучи їх підкопаних, а так знова
Надії, мрії живуть. Десь ген здалека
Незнана сила рветься до бутя.
До висоти слави виносиш ти,
І топиш в морю гріха;
О життя! Чому та непостійність?
То заворушення, то тишина!
З страхом й болем, серце ранене
Шукає місця, спокою жде,
Пригноблене боротьбою,
І що дальше стріне.
Де надія й цариця, розпука
На троні царює, веде;
Любов, як море з глибиною,
Счезає, а гнів верхність бере.
О життя! Правда, віра твої дари
Алеж брехня, невдячність, також твої
І злочинність, біднота й гріх.
О скажи ти нам— люди твої
Чи людина сильна, така слаба,
Клонити має до чеснот, гріха
Голову свою; і залишити борбу?
Даючи руку, для ворога й Христа Царя?
Аж тихенько, голос чути; памятай
То Бог дав тобі життя й
Обіцянку вищих, більших дар, як ти
Меш уповати, вірити. Се духовна борба

о. П.С.

НА СЛУЖБІ ЧУЖИХ...

(Продовження з сторони 4)

так як в совітській фільмі "Партизани," де героями ще расові українці з українськими іменами і красвидами, але мова вже не українська, вона чужа нам, московська. І не свій прапор і за своє щастя на рідній землі вони воюють, вони бються за Росію і за російське панування над Україною.

* * * *

Господь Бог сотворив людий, щоби панували на своїй землі.

Діявол сотворив соціялізм, бо він "отець лжи." І так як Еву в раю, переконав наших Людмил з Білої Церкви, що Україні не треба панувати, але невільничити, в московських наймах свій вік, красу і долю звікувати.

А тепер ріжні Міколайчики деруться і вищать, що то вони мають над Україною панувати. Таке то бідне, нещасне, Богом скаране, а ще руку по чуже витягає.

* * * *

Ой біда, біда чайці небозі,
що вивела діток при битій дорозі...
Така наша пісня в той час смути і нової руїни.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИ ЗВІТ БН, ЗА ГРУДЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

М. Кунанець, Ів. Бреліс, А. Бойко, пер.	$3.00
Гр. Козяк пер. 1.00 і пр.ф. 3.10	4.10
оо. Редемптористи, чотири перед. ..	4.00
Гр. М. Назар, і о. Н. Кушнірик пер. ..	4.00
К. Приймa і Н. Гулейчук перед.	2.00
С. Кондра 2.00 і Ю. Слобода пер. 1.00	3.00
о. Ст. Семчук 3.00., Н. Андріяш, 2.25	5.25
Несподіванка для Карапитів, М. Фарм	2.00
Я. Дудич 2.00, Ст. Бучко 1.00 пер. ...	3.00
УКЮ з Гроналд 1.00; Й. Голюк 2.00	3.00
Д. Братство св. Покр. 10.00; о. Чорний	12.00
М. Лазечко, Е. Боднарчук, М. Грицак	3.00
Жін. Т-во несподіванка для пані Жук	2.50
о. П. Сулятицький 1.; О. Дуцик 3.00	4.00
Н. Василів пер. 1.; пр.ф. 1.; А. Злотник	4.00
Й. Когут і Іван О. Джалик перед. ...	2.00
о. Семчук 3.60; Сікорський, 1.; Кузик	5.60
Г. Кузьмар 1.00; П. Чуй 1.00; Ярмій	3.00
М. Зволяк 1.; відділ ч. 17, Приймовій	1.90
Зб. на похороні Іванни Кінар для КУК	13.75
оо. Редемптористи з Йорктону 28 пр.	28.00
Спр. кн. К. Вертеп 1.25; Михайлишин	2.25
І. Новосад зі прод. 1.25, 1.50; 3 пер.	5.75
А. Семенчук 1.00; А. Бабій 3 пер. 3.00	4.00
о. Шпитковський 2.45; С/Сл. Ф.Віліям	3.45
Листоп. п., Лішор. 1.; обід, Альвена	4,50
БУК в Арнес, 4; Степнюк, Загарійчук	25.78
Парохія, Вернон Б.К. 3.00; о. Я. Чиж	6.00
В. Данилюк 50ц.; Р. Шимінська 50ц.; Р. Вивюрка 25ц. на Діточу Сторінку	1 25
о. Криворучка 5.; о. Пуляк 2.; о. Григорійчук 1.00; Різдвяні Желання..	8.00
о. І. Шпитковський, 9 передплат. ...	10.00
В. Т. Библів; Ів. Осадець, О. Петрик	3.00
УКЮ з Гудів, Саск. 50.00; УКЮ з Бедфордвил, Саск. 25.00, дар на БНації	75.00
З поминків о. Бульса, Габард 6.65; оо. Редемптористи дар 5.00; пер. 1.00	12.65
Н. Масіборак 1.; о. Кушнірик 3 пер.	4.00
о. Семчук 3.75; Р. Калинюк пр.ф. 50ц.	4.25
Т. Нога 1.00 і 17ц.; В. Навальський 1.	2.17
Разом	$285.15

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 23	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	5.00
365 куверт	3.65
Змінне чека	.15
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 24	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	5.00
365 куверт	3.65
Вислано до Канцелярії КУК	13.75
Папір	.15
Мети	6.69
Почтові значки	2.00
Разом	$152.84

Д. Кобринський.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Підчас загальних зборів місцевого відділу БУК-а ч. 2 зібрано на БН. пресового фонду на суму $5.65, як слідує: По 50ц.: Михаїл Лозінський, Кароль Лозінський і Іван Войтович. 35ц. зложив Николай Габрух. По 25ц.: Василь Гавлюк, Михаїл Сильський, Настя І. Войтович, Володимир Лозінський, шранка В. Лозінський, Николай Жарий, Марія Н. Жарий, Петро Жарий, Катерина П. Жарий, Йосиф Бажовський, Андрій Овчар, Марія А. Овчар, Ізидор Парчевський і Ізидор Лозінський. По 15ц.: Михаїл Жарий і Анна М. Жарий.

Відділ БУК-а в Ланівцях рік річно на своїх зборах переводить між своїми членами збірку на пресфонд БН. Ми сердечно дякуємо добрим людям в Ланівцях за їх щирі жертви на БН. й просимо доброго Бога, щоби наділив також в тім році їх усіх якнайобильнійшими своїми ласками.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Річні збори всіх товариств при парохії покінчені. Нові заряди парохії, Сестриць, Добродійного Братства св. Покрови, відділу ч. 15 Братства св. о. Николая, свічкового братства св. Андрея і Молодої Парохії вибрані.

Доріст пластовий має сходини точно кождого понеділка вечір, проводить пані Ґізеля Судол. Пластуни мають сходини кождого вівтірка вечір, проводить п. Лак. Діти Марії і Марійська Дружина мають окремо сходини під проводом Сестер Служебниць. Клюб Молоді має сходини кождої неділі вечір. Хор робить проби під проводом п. аптикаря Мих. Лазечка кождої пятниці.

Коляда випала вдоволяючо завдяки щирому відношенню всіх і трудові урядників та урядниць даних організацій. Хор сам заколядував найбільше за роки $300.50— панове урядники $344.39— сестриці ходили колядувати окремо.

Парохія купила дім на резиденцію для священика при 915 Бойд еве., яких 50 кроків від церкви. Дім заплачено готівкою, має надолі пять кімнат, дві нагорі, з дощок і стокко, ґередж, гарно удержаний і огороджений, положення вигідне і добре. Кошти купна є $3,700.

Радістю парохії є Рідна Школа, в котрій вчуть дві Сестри Служебниці в двох окремих клясах разом понад 70 дітий.

З боїв у Африці: Англійський жовнір перешукує полоненого німецького легкопадника.

На катехизм в неділю пополудні приходить пересічно 115 дітий, крім Сестер і о. пароха, вчуть ще дві панночки. Діточий хор готовиться співати самий всю Службу Божу.

Реколекції під проводом впр. о. Гр. Шишковича ЧНІ. з Йорктону відбудуться від неділі вечір 26 марта 1944 до неділю 2 квітна 1944—помагатиме сповідати впр о. Мирослав Колодій з Канори, Саск.

Зараз по реколекціях буде річний базар сестриць від понеділка 3 квітня до суботи 8 квітня 1944 кождого вечора в Парохіяльнім Домі при 965 Бойд еве.

ГЕФФОРД, САСК.

Вечером дня 22-го грудня 1943 р., приятелі справили несподіванку для пані А. Стриек, з нагоди її імянин. Неподіванка відбулася в домі пані А. Стриек і почалася гарною перекускою, при кінці котрої пані К. Пецова вручила в імені всіх присутних Ювилятці гарний дарунок й побажала їй щастя й здоровля на многі літа. Пані Стриек зі взорушенням подякувала всім за щирі побажання й за дарунок. При сій нагоді переведено також збірку на добрі цілі, котра принесла $4.75. З сеї призначено на Сиротинець в Айтуні $3.00, а $1.75 на пресфонд БН. Жертвували слідуючі: По $1.00: панство Стриеки, панство Бурлаки, пані Гарасимів. По 50ц.: пані Новосад, пані Марак, пані Пецова. По 25ц.: пані Бідулька.

Всім жертводавцям щира подяка за ласкаві жертви в пані А. Стриек бажаємо прожити много літ.

Присутна.

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ! — ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

"ВУЙКО ТРОХИМ" СКІНЧИВ ТРИ РОКИ ПРАЦІ ДЛЯ БН.

Дуже мило нам на сьому місці пригадати читачам, що "Вуйко Трохим" на Діточій Сторінці, наш славний учитель п. ІВАН НОВОСАД покінчив вже довгих три роки праці для нашої часописи.

За минулих три роки вдалося нашому Дорогому Вуйкові, зєднати своїм таланом й

Учитель Іван Новосад,
Наш славний "Вуйко Трохим"

хистом прегарну громаду молодих читачів Діточої Сторінки. Зерно кинене вперше Вуйком Трохимом в числі БН. з дня 1-го лютого 1941 р. принялося в серцях многих українських католицьких дітей й виросло в гарне дерево Діточої Громади Вуйка Трохима, до котрої належать діти з усіх провінцій великої Канади.

Свою велику і безінтересовну працю виконував наш дорогий Вуйко Трохим не зважаючи на всілякі труднощі з вірою в початє собою святе діло й з великою любовю до українських канадійських діточок. І в своїй вірі не завівся. Нині про Вуйка Трохима знає майже кожда віруюча українська католицька дитина, високо цінять його працю широкий український загал в Канаді.

На початку четвертого року праці хочемо сердечно подякувати нашому Дорогому Вуйкові Трохимові, п. ІВАНОВІ НОВОСАДОВІ, учителеві, за його трилітню так жертвенну працю для Діточої Сторінки, в імені так своїм, як і всіх діточок, й благаємо доброго Бога й Пречисту Матінку Божу, щоби нам наш Вуйко Трохим ЖИВ НА МНОГІ И БЛАГІ ЛІТА!

Всі Діти Діточої Сторінки, Редакція й Адміністрація Будучности Нації.

Ану спробуйте

Учителька оповідає дітям прo риби і питає маленького Івася чи він знає, чому риби не говорять?

Івась: Ану нехай пані всадять голову до води тай спробують щось заговорити?

ПЛАТНЯ РОБІТНИКІВ В БОЛЬШЕВІЇ

Англійський журнал "Економіст" з Лондону подав недавно цікаві звідомлення про заробітки, торгівлю й "нових богачів" в большевії.

Автор статті узяв як зразок платні металевих робітників. Більш як 80% металівців заробляють по 300 рублів місячно. Вартість цеї платні можна визначити її купною силою.

В большевії є тепер дри роди торгівлі:

1. Урядові (робітничі) крамниці, де є найнижчі й "тверді" ціни, що їх назначує уряд.

2. Свобідна торгівля, дозволена урядом, де можна дістати більше товарів, але по дорожчій ціні, іноді вдесятеро більшій.

3. Чорна торгівля, нелеґальна, як в Анґлії й Америці, за яку советська влада гостро карає.

Робітник, що заробляє по 300 рублів на місяць, може спромогтись купувати лише в урядових (робітничих) крамницях, як покажуть подані приклади.

У тих крамницях кільоґрам (менш-більш 2 фунти) бараболь тепер коштує 2 рублі, цебто 1 фунт бараболь коштує 1 рубля. Це значить, що за місяць праці робітник може заробити стільки, що коштує 300 фунтів бараболь, або що його денний заробіток вартує в торговій обміні 10 фунтів бараболь.

Ціна мяса в урядовій крамниці є 10 рублів за кільоґрам (коло 2 фунти), цебто 5 рублів за 1 фунт. Отже як советський робітник заробляє денно 10 рублів, так він одержує вартість 2 фунтів мяса.

Розмірно відповідні до цих є теж ціни й на інші артикули поживи— у крамницях урядових, а на торговиці свобідній вони пересічно вдесятеро більші.

Як же живе в большевії робітник за ці гроші?

Розуміється, що він мусить свій заробіток розподілити. Він платить на суспільне забезпечення, до юнії, й інші данини. Платить за мешкання, купує одежу, а щойно решту виртачує на харч.

Можна рахувати, що цей заробіток переважно є на одну особу, бо в большевії тепер майже всі працюють— батько, мати й діти (крім малолітніх).

Якаж купна сила заробітку советського металіста в порівнанні до купної сили заробітку металіста у Злучених Державах?

У Злучених Державах тепер платня звичайного сталевого робітника (не механіка) є 8 долярів денно (за 8 годин праці), й вище.

Ціна бараболь в Америці є 5 центів за фунт, а мяса (дешевшої й середньої якості) 25 до 50 центів за фунт. Це значить, що згаданий металівець в Америці заробить денно вартість 160 фунтів бараболь, або 32 до 16 фунтів мяса. А в порівнанні це визначає, що 16 разів більше як советський робітник, коли заробіток виміняти на бараболі, а 16 до 8 разів більше як робітник советський, якщо заробіток виміняти на [illegible]

На мешкання й одежу советський робітник навіть пропорціонально далеко менше витрачує як робітник американський, але теж є відоме, що він далеко гірше мешкає й одягається.

* * * *

Згадану більшість (80%) советських сталевих робітників можна назвати "советськими пролетарями."

Решта (20%) тих робітників заробляє краще, й вони неначе творять меншину "багатих" робітників.

Яких 8 до 12% металівців, пише "Економіст," заробляють по 1,200 рублів на місяць (4 рази більше як сіра більшість), а мала кількість "стахановців" навіть по 4,000 рублів і більше в місяць.

Ще більше заробляють механіки й спеціялісти у заводах. Їхні платні є по 1,000 до 6,000 рублів на місяць, і більше.

Отже, коли сіра більшість робітників мусить задоволятись урядовими (робітничими крамницями), де є дуже малий вибір, то краще плачені робітники й фахівці можуть йти купувати і на свобідну торговицю, або й на чорну торговицю, де можна дістати багато речей, що їх нема в урядових крамницях, але зате треба переплатити вдесятеро, на що бідний зарібник не може собі дозволити.

* * * *

Ще більша ріжниця щодо платень в большевії є в червоній армії.

Рядовик одержує всього 10 рублів місячно, а вже лайтнант 1,000 рублів, або 100 разів більше, а полковник 2,400 рублів, або 240 разів більше.

В Америці відповідні платні в армії є такі: рядовик 50 долярів місячно, лютенант 150 або три рази більше, а полковник 333 долярів, значить понад 6 разів більше як рядовик.

Це показує, яка велика ріжниця щодо платень у червоній армії, в армії комуністичної держави, далеко більша ріжниця як у "буржуазних" Злучених Державах, дарма, що советська влада проповідувала "рівність," якої, як казала, нема в державах капіталістичних.

* * * *

Одначе не зважаючи на високі платні механіків, спеціялістів, офіцирів та інших, ті що заробляють високі платні і так не мають змоги їх витратити. Бо большевія це країна бідних, які живуть бідно. Заґал людей там мусить мешкати бідно, бідно одягатись, і бідно віджиблятись, бо вибагливих мешкань, одежі, й артикулів поживи майже нема. Отже, не зважаючи на свобідну і чорну торгівлю, люди розмірно мало грошей витрачують.

И тому вони гроші щадять. Складають їх на ощадність у банках, які є державні. Розуміється, що влада знає, хто кілько має на ощадностях, отже коли уряд продає державні позичкові бонди, ніхто не вагається, але мерщій купкує бонди, уміщуючи в них якнайбільші заощаджені суми.

І так вийшла тепер на яву дивна річ, що в комуністичнім Советськім Союзі багато є тепер богачів. Робітники, селяни, колхозники купують бонди по 100,000 рублів, а самі колхози, а навіть церкви за міліонові суми.

Журнал "Економіст" передав ці вісті, разом з іменами купуючих, за советськими ґазетами. (Свобода).

25-ЛІТТЯ ПАРОХІЇ ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Церква Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман. й парохіяльний дім "Читальня Просвіти ім. Т. Шевченка й Рідна Школа."

При кінці минулого року припадала 25-літня річниця Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман. Церква Пресвятої Евхаристії збудована в 1919 р., парохіяльний дім "Читальня Просвіти ім. Тараса Шевченка і Рідна Школа" збудований, на парохіяльній площі, в 1921 р.

Ювилейні торжества відсвяткувала Парохія Пресвятої Евхаристії дуже величаво. В осени минулого року був великий Ювилейний Базар, а в листопаді осмодневна св. Місія, потім в однім з публичних театрів у Винипеґу відбулася святочна Академія-Концерт.

З нагоди свого ювилею, заходом парохіяльного заряду, вийшов Ювилейний Альманах Парохії, в котрім описана є ціла історія повстання Парохії.

На закінчення ювилейних Торжеств Парохії, на третий день Різдвяних Свят с.р. відправив в церкві Пресв. Евхаристії Архиєрейську Сл. Божу Преосвященний Кир Ніль Саварин ЧСВВ.

З парохії пішли до війська 148 хлопців, з котрих вже три віддали своє життя за волю й честь Канади.

Парохія може похвалитися сим, що за її 25-літного існування три дівчини-парохіянки стали Сестрами Служебницями, а чотири хлопці вступили до чина Святого Василія Великого.

Заряд Парохії Пресв. Евхаристії в 1943 р. Сидять (зліва до права): Дмитро Дукач, скарбовий писар, Іван Цар, заступник предсідателя, о. Ігор Шпитковський, парох-предсідатель, Іван Партика, писар, Юрій Онишко, скарбник. Стоять (зліва до права): Михаїл Чубак, старший брат, Стефан Курцеба, провірник, Іван Типа, провірник, Іван Барилюк, старший брат.

ІВАН ІСАЇВ БУДЕ КАНДИДУВАТИ НА ПОСЛА?

"Канадійський Фармар," з 12 січня 1944, сторона 7, помістив відозву Суспільно-Кредитової Ґрупи в Чипман, Альта., в котрій висувається Івана Ісаїва, управителя "Українських Вістей," як кандидата від сеї ґрупи в провінціональних виборах. Чи Іван Ісаїв приняв сю пропозицію нам невідомо.

КІЛЬКО Є В КАНАДІ ПРИ ВІЙСЬКУ?

На се питання відповіла Отава проголошенням, що до вересня 1943 р. при канадійськім війську служило 869,321 людий.

РОЗМОВА ДВОХ ГІРНИКІВ
(Вуглекопів)

Михаїл: Кілько треба батерій до твоеї лямпи, щоби світила тиждень?

Стефан: Гм! Може дві вистарчилиб.

Михайло: Ну, а Стефане, кілько тобі треба тих батерій на місяць, рік, но а ти вже робиш пятнацять літ, то скільки ти їх напсував?

Стефан: Ну, та правда, і щож з того, що напсував?

Михайло: От знаєш Стефане, не в тому річ, що ти напсував, але дивися там є лямпа (вказує на небозвід), що я запамятав її змалечку, і вона все світить і то вже сотки, тисячі а може міліони літ, вона не потребує батерій, так я ми до своїх мізерних каганців, а все світить. Скажи мені, Стефане, чи не майстерна рука засвітила сесю лямпу— місяць, що ген її бачиш?

Стефан: Ти все Михайлe зачинаєш із своїм Богом, я знаю, ти хочеш сказати, що се ніби Бог там засвітив.

Михайло: Ну, а хто? Ти думаєш, сама засвітилася? А нуже спробуй, щоби і твоя сама засвітилася, а тоді і я повірю, що тамта, ген на небі сама засвітилася! От тяжко із дині гарбуз зробити, так із зачадженої червоним димом голови розсудної думки видушити!

ЧИ І СЕЙ ДУРНИЙ ІВАН?

Мудрагель: Слухай-но Іване, ти ще віриш у ті забобони, що тобі священики наклепали? Шкода, що ти вже двацять три роки рахувати в Канаді, у краю поступовім, а тримаєщся ще тої віри-церкви, як Івась маминої запаски.

Іван: Гм! Ато якіж забобони, що мені їх священики наклепали і маю я їх встидатися і покинути?

Мудрагель: Як то які? Аво, ще віриш в якусь там душу, й якогось Бога! Чи хто бачив душу? Таж я був, рахувати на талiянськім фронті, бував на Піяві, сотки бачив жовнірів, що конали—но і не бачив, щоби якась то із них душа виходила. Світ тепер поступовий не признає душі!

Іван: Но, а що чоловік має, коли ти кажеш, що душа то забобон?

Мудрагель: Гм! Як то що, то ти того не знаєш—таж прецінь має пару.

Іван: Добре, Петре, бери на розум, то ти кажеш, що чоловік має пару, а не душу. Дивися, он кипить вода в чайнику, виходить пара— візьми, Петре, сей чайник, тим дзьобком, що ним виходить пара і пристав сей дзьобок тому із кого "вийшла пара" після твоеї модерної фільософії, а мойому давному забобоні, як ти кажеш, душа. Пристав той дзьобок із парою де хочеш, трупові, що із нього вийшла пара і коли той труп оживе, то знай, що ти мене переконав, а коли із твоеї фільософії вийде нічо, то знай Петре, що дурний ти із своїм поступом, як малпа зо скрипкою!

ВАЖНЕ ДЛЯ НАШИХ ФАРМАРІВ

Міністерство рільництва проголосило премії за свині ґрейд "А"—$3.00 від штуки, а за ґрейд "BI"— $2.00 від штуки. Тим самим уряд хоче піднести годівлю таких свиней, котрі надавалибся до вивозу за море.

о. І. Борецький

НОВІ ВИНАХОДИ В СТАРІМ РОЦІ (1943)

АТАБРІН (Продовження)

Американські хемічні фабрики взялися до масової продукції цего ліку, так, що нині військо захоронене від малярії, а японці розчаровані та заведені в надіях, бо думали, що Америка в тім взгляді не дасть собі ради.

Біда навчила ворожити. Конечність вказала як ликові зарадити. Таких продуктів конечности під сучасну пору чи мало.

ПОЛОВІ НЕДУГИ

Великою загрозою для людства була і по сьогодня остала полова недуга. Тисячі людей були неулічимо хорі, інші потребували довгих років, щоб позбутися цеї недуги. А тепер знайдено спосіб, який дозволяє вилічити хорого протягом трьох днів, а то навіть продовж одного дня, якщо недуга, очевидно, не є задавнена. Успіх у сотеро певний. Коли по війні велике число, належно вишколених лікарів, стане до праці, тоді полові недуги перестануть бути загрозою суспільности.

[illegible]

Недуга рака була все великою проблемою для лікарів. Вишукувано ріжні ліки, та всеж певности не було, щодо їх успішности. Аж доперва місяць тому, оголосили англійські лікарі, що годні вилічити один рід рака з абсолютною певністю.

Супроти інших родів цеї недуги, примінюють релятивно успішний спосіб відживлювання, котрий дозволяє тримати організм хорого заледви при життю, а рак з браку належних вітамінів мусить гинути.

А то тому, що недуга рака не є спричинена бактеріями, як нпр. сухоти, лиш рак росте з ростом органічних частин.

ДИТИННИЙ ПАРАЛІЖ

Ходять слухи, що скандинавським ученим удається успішно лічити параліж у малих дітей.

Спосіб, котрого вони придержуються, ще точно не оприділений, але певним являється, що незадовго по війні многі діти будуть захоронені перед окаліченням від паралїжу на ціле життя.

В Америці Сестра Кенні тішиться успіхами лічення дитинного паралїжу і вже вирятувала велике число дітей від окалічіння.

Та одначе її метода не є вповні вистарчаючою, щоб можна було при ній позістати на будуче.

ТЕХНІЧНІ ВИНАХОДИ

Відомости про винаходи в діланці медицини доходять до нас о много скорше, як відкриття на полі техніки.

І цілком зрозуміла річ.

Кожна держава старається тримати в тайні новий, збройний винахід, по можности якнайдовше.

Противник дізнається про него щойно після понесених страт.

Так пр. німці довідалися про нові англійсько-американські бомби, коли вже Берлін та інші міста потерпіли неозначено-великі страти, і стали цілковитою руїною.

Аліянти дістали вістку про німецькі ракетні кулі і торпеди, аж тоді коли стратили много літаків і кораблів.

Японці хваляться, що вони знають про всі технічні уліпшення американської зброї, бо залапавши літаки, чи амуніцію, годні простудіювати всі впроваджені новости.

Та однак треба памятати, що заки неприятель спродукує свої літаки по взорам аліянтським, то вони вже являються перестарілими.

Наука техніки іде вперід невпинно. Тому то інвентивний ум має більше значіння, чим спосібність наслідувати. (Далі буде).

КРОВАВІ СЛІДИ

Написав Осип Лещук

(2)

Обійшов її кругом і заглянув до середини. Серце стискалось йому з болю на вид оцеї руїни. Змучений сідає на приспі. Його погляд спочиває на возі з поломаним колесом, що стояв під плотом. Нагадує собі як ще недавно цим возом відвозив обох синів до залізниці, на війну.

—Гей, гей, де вони бідні перебувають. Що з ними? Чи живі, чи вернуться ще коли?— Затопився в думах, схилив голову і сплакав. Перед очима пересувались ще свіжі кроваві картини— Дяк, старенький ледви ногами волочив. Тягнули його за оці ноги по болоті аж до липи біля хреста. Казали шпіон. Боже милосерний, як просили за ним... Панотець плакали. Не помогло. Закинули йому на шию шнур і піднесли. А він зложив руки, як до молитви іще промовив: Ісусе, не памятай їм. — — І повісили. А Горпину Климкову таки без шнура, за коси —

Трутила його якась рука. Зірвався. Перед ним стояв жовнір.

—Віс (по мадярськи: вода)— закликав жовнір.

Федір наче з просоня пробудився, протер очі і глядить мовчаливо на свойого напасника. Не знав, що робити, говорити щонебудь, чи втікати.

—"Віс"— скричав вдруге і відвинув руку.

—Що?—лагідно говорить Федір. Думав собі, що він хоче воза, поступає пару кроків і показуючи рукою на свій поломаний віз, каже:

—Ось він. Та одно колесо поломане. Як вам потрібно, беріть.

В цю хвилину вдаряє його напасник пястуком в лице.

—Ратуйте люди, ратунку— кличе Федір.

Прибігло ще кількох жовнірів і зараз обскочили свою жертву.

—Рус— закликало кількох.

Бідолаха не знав що говорити. Ці два слова мішались йому в голові, звеніли в його ухах, наче важкий прокпін. Зложив руки на грудях і мовчав. Ще один сильний удар крісом у голову і він повалився скровавлений на землю.

Вбігає жінка, а за нею діти. Бачить у крові свойого мужа і заходиться страшним плачем.

—Він невинний, гей! Милосердя!

Діти учинили крик і кинулись до батька.

—Рус— кричить один до жінки.

—Русин, русин. Не вбивайте.— Нахилилась над мужем. Та Федір лежав без памяти.

За що мучите його? Вбийте і мене разом з дітьми— кликала в розпуці.

Жовніри стали хвилинку щось між собою говорити. Відтак один з них нахилився над побитим, стягнув йому ремінь і засилив на шию. Жінка відчула грозу хвилі і кинулась на ратунок. За нею діти. Та напасники відтрутили їх кольбами. Стали нещасні кричати що сили. Федора несли під яблінку.

У ту хвилину прибігає панотець. Зачувши крик летів чим скорше на ратунок. Без капелюха, з розуваним плащем, зі заболоченими чобітьми, з молитвословом у руці. Не вірив своїм очам. Федора підтягали на дерево, вішали — — а жінка з дітьми в роспуці божеволіли.

—Гей, що ви робите. Він спокійний чоловік, невинний. Милосердя, люди. Благаю вас, молю— і вскакуючи між них зложив руки. В туюж мить копнув його один в живіт і він повалився на землю. Зараз зірвався та не мав сили зробити одного кроку.

Повис Федір, силуючись ще перехреститись, як його панотець знаком св. хреста давав йому послідне розрішення. Плач змагався з вихром і нісся регіт розбавлених жовнірів.

Ще раз піднявся панотець і його вхопили жовніри.

—Шпіон—кричали несамовито, хватаючи нову жертву.

В мить засилили кусень шнура на шию і потягнули до яблінки.

—Боже спаси нас і наш бідний нарід.—

Не просився, бо це на дармо. В руці стискав молитвослов.

Повісили і пастиря...

Колисав вітер двома жертвами і цілуючи їх співав їм пісню про терпіння і болі бідного українського народу. Шелестіли під яблінкою картки молитвослова. У божевіллі ридала мати і троє дітий, а улицею нісся регіт кровавих спаситепів. (Кінець).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirуk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ARISE UKRAINE!

Our friend Fr. Walter is a good patriot. He is very much interested in the freedom of his beloved Ukraine. Every day he listens to and reads the news of what is going on in the countries ravaged by war or where the fate of peoples and nations is planned and decided by the mighty of the actual hour. But it seems that the granting of freedom to the "forgotten nation" of 50,000,000 people, who for 500 years fought against the barbarian hordes and thus helped Christian civilization, is a forgotten point again. The Atlantic Charter seems to be forgotten by our ally Russia who cannot live without the natural resources of the Ukraine. Russia is powerful and must not be irritated. (!!!)

Just before supper, the other day, Fr. Walt, as usual, read a chapter in the Bible as a spiritual stimulant. The substantial meal that followed consisted of "borsch" and "pyrohy." After the usual routine and evening-prayers, Fr. Walt went to bed, for the night, which he will remember as long as he will live. Yes! he had a dream, and what a dream!... almost a nightmare. He saw little but wicked red gremlins tearing and burning the Ukrainian flag. Where?—Right in Zaporozhe, the kozaks' stronghold of old. He saw them torture millions of his compatriots. He heard their horrible cries of sadistic pleasure. The red gremlins were persecuting our people systematically and the victims could do nothing for there were three wicked gremlins to one poor Uke. It was a horrible sight: blood flowed like rivers and mountains of corpses could be seen. Many were dying of suffocation, for an absolute lack of the "fresh air" of liberty and freedom was lacking. A whole nation was being choked to national death for the unity of the red-gremlins' empire, and the whole world looked upon this with total indifference!

Fr. Walt was like from another world. He was a helpless spectator. His body was in sweat, his heart was filled with outrage and his soul was as sad as that of Christ crying over Jerusalem. But the nightmare kept on until the scene became as quiet and spooky as a graveyard.

"Once, read Fr. Walt in the Bible that evening, the Lord transported his prophet Ezechiel to a spacious steppe and there were to be seen the bones of the fallen heroes and victims of the chosen people: Israel. To show His power in being able to make Israel arise from slavery and again be free, God gave his prophet the miraculous power of bringing the bones back to life. The result was that the prophet saw before him an army of liberators ready to deliver the Hebrews from foreign domination and persecution!— "I will open, said the Lord, your graves and will make you come out of them. I will give you my Spirit and you shall live; and I will make you rest on *your* earth!" —

Of a sudden, through some phenomenon, appeared before Fr. Walt, a huge number of graves. The sepulchres were opening and skeletons were coming out rapidly. In a second they were covered with flesh and they began moving. Knowing his history, Fr. Walt recognized St. Vladimir, King Danylo, Chmelnycky, Shevchenko, Franko, Shashkevich and thousands of others.

Their eyes were first filled with sadness, then with ire. In a chorus, they addressed the dreaming priest and said: "If only we were alive today!— The world would tell another story. We would punish history's ingratitude for forgetting our noble people! Ukraine must be free!... Do you hear, o world of today? Ukraine must be free!"

Fr. Walt could not help but yell out these last few words, frightened as he was. He was ashamed to stand before such historic figures, for he knew he was there representing the Ukrainian people who are so disunited and amongst whom unfortunately are many traitors to the Ukrainian cause.

He wanted to run away and hide his face in shame, but his feet seemed riveted to the black rich earth of the Ukraine. The figures were now coming up to him individually. All seemed to have something to say. First came St. Vladimir and said: "Once upon a time, I and my people accepted Christianity. We were good. We loved what was our own. We helped to build up the Christian civilization and now our enemies are destroying it. Are you going to stand for that?"— King Danylo also had a few words to utter: "Yes, my son, I was once the king of your people. I was a monarch, but I do not care now who reigns or presides as long as Ukraine becomes free. I want it to have a government in the spirit of: "by, for and with the people." What are you doing about this?"

Now up marched the greatest of all our Hetmans: Bohdan! His costume was resplendant and genuinely a kozak one. His "bulawa" and sword were of pure gold taken from the Tartars as payment for their works of destruction. "You no doubt heard of me?", said he to Fr. Walt.— "Well! I was chosen democratically by my kozaks. They loved me and I loved them. They followed me and our land was free. Those were the days! The Kozak name was a sound of glory for our people and a note of terror for our brutal enemies. The world at large does not want to remember the part we played in history, but you should never give up fighting for the rights of the glorious Ukraine. We have just as much right to live in liberty as any other nation. And I swear by my mustache, that my spirit will inspire a leader amongst you. Our God, in honour of whom I built temples, will not forget our people. After calvary must come the resurrection for the Ukraine. Are you preparing, are you ready? Remember, son, Ukraine must be free and that means soon. I want you all to vindicate my name, for our enemies are insulting it nowadays by using it for a military decoration. I will not stand for such an affront. Neither should you! So, go to work, my boy, and God help you!"

Then came our Taras, and sat on a rock beside Fr. Walter. His eyes were most powerful, but his voice was as sweet as a melody on a "bandura". "I too, my friend, tried to do my part for my beloved Ukraine. My pen was my sword. I fought for what was right. My people's enemies want to make a muscovite out of me. They falsify my origins and my works, but it is too late, for you all know who I was. In my works I flayed the muscovite persecutors of my nation. May my poems inspire you all in your struggles for freedom. Long before the French revolution, our country under the Kozaks was a democracy. Ukraine must arise and break the shackles and chains of domination! Go, go, my son, and use your tongue and pen. Give our enemies no rest. Tell the world at large the forgotten truths about the Ukraine and its history. Our Lord, the source of Justice, will see that a just peace will grant liberty to the "forgotten nation of Europe." Otherwise, I pray that the world know no peace for the latter cannot be smudged by such an injustice as was our lot during years and years."

Fr. Markian approached timidly and smiled: "You also, o brother, said he, are a Catholic priest. It is indeed hard to work for our people, but they have hearts of gold. I'm glad you love your people. Pray for them daily as I did. Protect them from all injustice. Do not let our enemies triumph. We, priests, are usually the ones who understand our people the most for we dedicated our lives to them. We must guide them in national life, so that soon Ukraine will sing the hymn of freedom. Communism, in respect to us Ukrainians, is but a mask for the greedy muscovite imperialism. Pray that our compatriots may all see this. It is not too late for Ukraine to strive for freedom!"

The dream was getting to be very enjoyable, but the night was too short and our history is so interestingly long.

Fr. Walt was awakened by the phone... some one dying at the local hospital. In record time he dressed and was off on his spiritual errand of mercy. Coming back, he decided to make his morning meditation and there could have not been a better and more appropriate subject than: "God the Liberator of Israel in times of old, and God the Pro-

Григорій Берко
летунський сержант

Іван Берко
летунський старшина

Петро Берко
служить при летунах

Григорій, Іван і Петро Берко є синами панства Филипа й Варвари Берко в Іст Кілдонен, Ман. Панство Берко є примірними членами Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Іван Зінко,
рядовик, знаходиться в японському полоні в Гонг Конг. Родичі його є членами Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

tector of the Ukraine today and always, forever and ever. Amen!"

Fr. NICK.

N.B.—A dream like that is a good subject
of meditation for all of us. Our love
for our people should double, our
courage should not falter, and our
work for liberty must keep on!
We should be proud of our history.
We should be proud of our tongue.

Moral: a comeback to our own language and study of our history!

THE POPE AND PRAYER

Prayer is a duty of the mind and a need of the heart. It was always recognized and the history of the beginnig of Christendom teaches us that, in the midst of the greatest trials, the faithful were conscious of this duty towards God, and that they knew how to pray.

It seems that nowadays mankind has lost the meaning of prayer and is forgetting to pray to God as to its Creator, as to the Providence which governs all and without whom nothing occurs.

That is what His Holiness Pius XII has affirmed before the preachers of the past Lent in Rome. He also gave them a special mission during their sermons... that of bringing back the people to prayer of which they should expose the nature and efficiency. This speech of the Pope is even today very interesting.

Lately, dear reader, you read my article "On a wing and a prayer." It was a living story of a Catholic pilot-officer. You saw for yourself that a good prayer helps a lot. But let us now continue with the remarks of Pius XII.

There are those in this world who do not pray and who refuse to mix their voices with the symphony of praises which even dumb creatures pay to their Creator. Those men are but victims and slaves of a monstrous pride which considers prayer a demonstration of one's inferiority and inability.

But even amongst those who pray, there are many who are satisfied with their exterior practises or who do not display a real devotion but only when they need a temporal grace or favor from God. They do not realize as they should that these favors come only after those of the spiritual order, (to which they may be a hindrance) and that God alone knows in what degree these terrestrial graces may help real happiness.

It becomes one to implore the Most-High in the hardships of one's life but under the condition: "Thy will be done!" One must above all be convinced of the necessity of prayer for one's salvation because, without it, no one can in the long run obey the laws of God and avoid mortal sin.

Is not life double for some at times? Many are Christian when at Mass on Sunday, but after it they fall back into their "ordinary" life of a week-day, the "doors" of which are closed for six whole days to religion. This is forgetting the real goal of religion and prayer. "Those men, says the Pope, in whom prayer and the thonght of God have become a second nature and a daily food, will obey the law of God in their everyday life, be it private or public. They are the seed of a Christian revival."

After having demonstrated the nature and efficiency of prayer, the Pope insists upon prayer in common in the home (family-prayer) in times like these when the family as an institution is so threatened!

It will be a great safeguard for the children to have before their eyes the scene of their daddy and mommy in prayer. It will be a source of great graces, if one takes the care of adapting one's self to the circumstances of time and work in order to avoid fatigue and annoyance, in the children above all

Comes at last the sanctification of Sunday, the day of the Holy Eucharist, a day which has to become again the day of the Lord. His Holiness speaks of Mass which is the centre of Christian life. The faithful needs must more and more participate in this holy sacrifice of the altar. And in this respect, the Pope adds: "Of all the exercises of piety, the greatest, the most efficient, the most holy is the participation of the faithful in the holy sacrifice of the Mass. This participation may have many a form according to the character, capability, preparedness and instruction of the faithful. In this one must show intelligence and broad understanding. We must praise those who teach the faithful to understand and taste the abundant richness and the profound beauty of the ceremonies of the Mass, and to participate in them actively."

Alas! too often, for those who go to Mass, the most important act of our religion, the greatest of prayers becomes a boring routine from which they derive no advantage.

We needs must adopt all means which will help our people not to remain cold and indifferent during Mass. Choirs are alright, but it is better when all the people sing in church during a service: the latin Catholics envy us Ukrainians for this, so let's keep it up. Everyone should have a prayer-book at Mass and not just a rosary or nothing at all!

The Pope ends his allocution by speaking of the receiving of the Holy Eucharist. He notices that the Church cannot for its strength and progress rely on those who receive only once a year. His Holiness invites all sincere Catholics to receive our Lord by Holy Communion as often as it is possible and by word as well as example make others receive the greatest of divine Gifts...God Himself!

Let us therefore join this crusade of prayer. Thus we will better this pagan world which is in the throes of spiritual death and temporal extinction because it has separated from God!

Fr. NICK.

SOCIAL UNITY AND RELIGION

Everybody nowadays is more and more seeking to avoid all discussions or disagreements which may be brought up by the national differences, which exist in our land of freedom... Canada!

It is always timely, and still better in times of war, to sponsor a better understanding amongst Canadians of different nationalities.

There is no race of supermen and a man is not superior to another because of his racial origin or the color of his skin. We cannot blame anyone for his or her origin, birth in such or such a land, with such or such a color, etc.... Racism always was and will be an anti-christian and anti-human doctrine. Hitler knows this and so does Rosenberg now too!

All these ideas of avoiding conflicts amongst diverse national or ethnical groups, are good and needs must be proclaimed. They have their roots in the purest form of christianism. Since always authentic christianism teaches men that they are all brothers in Christ. One must love even his enemies and bid them well. Christ did not stop preaching this doctrine of love against the most creed conceptions of His times in this respect and against the tendencies of hatred natural to our corrupted nature weakened by the original sin!

However, one should avoid, under the pretence of misunderstood propaganda, to grant an equality of value to what is good and to what is bad (no confusion), to error and to truth. There cannot ever be a compromise with evil, or a agreement with error! In matters religious, all theories and doctrines cannot ever be put on a footing of equality. We must respect people and individuals. We also must love all men without exception, but this does not mean that we must spare and love evil or error!

On the other hand we must love all men: our kin, our fellow-citizens above all others then all the others. In a war such as this one, as well as in all wars and in times of peace, we must above all love our country, our fellow-citizens and our allies. One and all we needs must work for victory. But far from us be the thought to hate our enemies. No Christian Church can preach to its faithful that they should hate their enemy and not pray for him. Why? Because all mankind was saved by the blood of Christ. Because when the Lord taught us the "Our Father," He wanted us to pray for all men and not only our friends, comrades or allies!

Fr. NICK.

OF COURSE, IT'S DIFFICULT
(From the St. Louis Globe-Democrat)

The story of the creation of the world is told in Genesis in 400 words.

The world's greatest moral code, the Ten Commandments, contains only 400 words.

Lincoln's immortal "Gettysburg Address" is but 266 words in length.

The Declaration of Independence required only 1,321 words to set up a new conception of freedom.

The Office of Price Administration uses 2,500 words to announce a reduction in the price of cabbage seeds.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО В ВИНИПЕГ, МАН.

Щоби зеднати всю українську католицьку молодь міста Винипегу, а опісля й цілої Манітоби, на зборах представників всіх винипеґських парохій вибрано провінціональний заряд УКЮ. Збори молоді відбулися дня 2-го січня 1944 в салі церкви св. Володимира й Ольги. До заряду ввійшли слідуючі:

Предсідатель—Іван Стасюк
Заст. предсідателя— Марія Угрин
Писарка—Стефанія Крайчук
Скарбник— Володимир Пащак

В Отаві відбулася національна конференція здоровля, скликана канадійським міністерством здоровля. Між представниками був також англійський професор А. Д. Мекдонелд, котрого видимо на знимці. Побіч нього стоїть др. Р. Е. Водвегавз, міністер здоровля

При сім Головнім Заряді створено 5 комітетів, до котрих по рівній части вступають члени молоді з усіх парохій міста.

Перше засідання комітетів відбулося 16 січня. Друге засідання буде на 13 лютого. А потім засідання будуть відбуватися кождої другої неділі місяця.

ТИНДАЛ, МАН.

Дня 22-го грудня 1943, по полудні, відбулись річні збори нашої місцевої парохії св. Михаїла

Вислід цілорічньої праці при парохії був вдоволяючим і поступовим, бо попри покриття звичайних цілорічних видатків парохії, в цьому році помальовано церкву знадвору, а в церкві вставлено новий форнес та справлено теж нові бічні престоли, які приокрашено ново-набутими гарними статуями.

Все це осягнено завдяки щирій жертвенності місцевих парохіян на потреби своєї церковці.

По переданих звітах в склад нового комітету парохії ввійшли слідуючі особи:

Мізяк Михаїл— місто-предсідатель
Луцик Олекса— касієр
Козіна Дмитро— секретар фінансовий
Боднарчук Корнелій —секр. рекорд.
Долинюк Антін— 1-ий контрольор
Лашин Михаїл— 2-ий контрольор і господар парохії.

В новий рік праці вступаемо свідомі цього, що в сьогорічньому заряді будемо мати енергійних і працьовитих урядовців при нашій парохії які поведуть працю в своїй місцевості успішним кроком вперід та запевнять своїй парохії ще кращу будучність.

Кореспондент.

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

Від Конгресу УКЮ основано кілька нових відділів УКЮ, що проявляють велику активність.

За старанням о. М. Оленьчука основано новий відділ в Ніпавин, Саск., де секретаркою є Віра Задорожна. Опікункою цего відділу є п-на Анна Арабська, всім відома зі своєї праці для молоді.

Також о. Оленьчук причинився до основання нового відділу в Гронлід, Саск., який стало веде переписку з Централею. Звіт зборів був поданий в БН з 1-го січня 1944.

В Калгарі, Алберта, існує новий відділ УКЮ, якого секретаркою є панна Анна Стасюра. Цей відділ не довго існує, та до сего часу зробив великий поступ у праці. УКЮ в Калгарі має свою власну домівку, на котрої отворення їздив голова УКЮ, о. М. Горошко.

Дня 5-го грудня 1943, о. М. Горошко загостив до Ростерн, Саск., де при Парохії Рождества Пресв. Богородиці оснував новий відділ УКЮ. По виголошенню цікавого і практичного реферату о. Горошка, вписалися поверх 30 членів, з поміж котрих вибрано заряд в складі:

Голова— Йосиф Голюк
М.-Голова— Петро Блоха
Секр.— Анна Д. Блоха
Касіер— Мих. Блоха
Господар— Мирон Грапчак
Господині— Стефанія Блоха
Василина Бурлак
Галина Блошка
Контрольори— Панна Юзак, Йосиф Айнгорн
Забавовий Ком.— Панна Григор, Віктор Гладій, Ольга Грапчак.

Члени цього відділу прекрасно пописуються в точності виконання своїх обовязків.

* * * *

Деякі існуючі відділи відбули річні збори ще перед новим роком, щоби з новим роком розпочати нову працю. Не всі відділи про це повідомили Г. Заряд, чи є зміни в їх заряді, чи ні. Це обовязок секретарів подбати, щоби звіт час від часу був висланий до Головної Секретарки, п-ни А. Жук.

Слідуючі відділи подали свої звіти, спис членів, та заряд на 1944 рік.

ЛАНІВЦІ, САСК.— Заряд вибраний як слідує:

Голова— Стефан Войтович
М.-Голова — Олекса Габрух
Секр. Рек.—Анна Овчар
Фін. Секр.—Остап Жарий
Господар— Вол. Сікорський
Контрольори— Зоня Візнюк, Наталка Войтович

Дуже гарну і точну працю веде цей відділ.

Відділ УКЮ в Мерійвил, Саск., відбув річні збори, точного звіту ще не вислано, однак цей відділ є активний. Бере участь в з'їздах, устроює з'їзди, навіть вислали свого репрезентанта на Контест Бесідництва в Саскатуні.

Антін Лапчук
летунський старшина. Походить з Винипеґ. Служить за морем при летунах від 1942 р.

Василь Сеньків
арматщик, служить тепер в Сицилії. Родом з Сарто, Ман.

Григорій Олійник,
рядовик, син панства С. Олійник з Ст. Ендрус, Ман., згинув за морем в активній службі.

Іван Олійник,
лет. сержант, дістався щасливо за море. Родичі його є членами парохії св. Покрови в Винипеґ. Перед своїм виїздом за море висповідався й запричащався.

Николай Щурко
лет. капраль, походить з Україна, Ман. Служить в Канаді при летунах від 1942 р.

Ґудів, Саск., є один з відділів, що стоять на першому місці. До заряду на 1944 рік входять:

Анна Перейма— Голова
Ольга Ісаїв— М.-Голова
Анастазія Олійник— Секретарка
Мих. Ковальчук— Касієр
Василь Денесюк— Один член
Анна Підгородецький, Дм. Підгородецький—Контрольори
Марія Семенюк, Михаліна Семенюк, Петро Перейма— Прог. Комітет.

Кридор (Січ).— Цей відділ також старається по змозі працювати, і не лишається по заді. Заряд на 1944 є в складі:

Голова— Юрко Ґузак
М.-Голова— Петро Марчук
Рек. Секр.— Михаліна Садловська
Фін. Секр.—Рузя Гайдукевич
6-ий член— Геня Марчук
Прес. Референт— Мих. Насевич

Чорчил, Саск., є дуже активний відділ, якого секретарем є Василь Спільчак. Від секр., ще не маю спису Заряду, та між іншим пише, "Минулого року членів було 19, на 1944 вписалося 25. Загального приходу було за рік $106.80. З того призначено $25.00 на БН. як Різдвяний Дарунок." Під проводом Голови, п. Харандюка, праця далі успішна буде.

Належиться тут згадати, що відділ в Ґудів також вислав поважну суму, $50.00 як дарунок для БН., що вказує на привязання нашої молоді до української католицької преси.

Кридор, Саск., (Угринів Оролов), дають нам примір, що члени двох сусідних парохій можуть спільно богато добра робити. Тут члени постійно і завзято працюють. Секретар пише, "2-го січня 1144, відбулися річні збори УКЮ. По відчитанню звітів вписалось 18 членів та вибрано заряд в складі:

Голова — Павло Харко
М.-Голова— п-на Мальвіна Харко
Рек. Секр.— Петро Криновський
Скарбник— Петро Войтюк
Один член— Петро Луцик
Контрольори - Йосиф Омелян, Евген Березовський

Рішили, щоб поїхати з колядою на бурсу, відіграти представлення і устроїти забаву на Йорданські Свята."

Як читаємо в часописах, в звітах поданих секретаркою Дарією Черевик, довідуємось, що Студенський Відділ УКЮ в Саскатуні відбуває часто сходини та ріжні підприємства, як спільне Св. Причастя і спільне снідання, про які одна членкиня висловилась: "Я щось подібного так гарного ще не виділа."

Думаю, що в найближчім часі другі відділи також пришлють звіти річних зборів, та ціло-річної праці.

Загально, всі відділи стараються по змозі виконати припоручення Г. Заряду точно. Богато наших відділів старанно працюють, та про себе мало дають знати. Маю на увазі Албертави, що дуже мало до Централі писав, та на заклик Г. Заряду вислав зараз $25.00 як жертву для С.У.К.В. На цей заклик відповіли також відділи Ґудів, Гефорд, Кридор, місто і Угринів-Оролов.

В минулому році відбулись Окружні З'їзди УКЮ в околицях Мерійвил, Ґудів, та Вішарт, де брали участь сусідні відділи. Думаємо, що в цей рік відбудеться таких з'їздів більше.

Дня 30 го грудня, секр. А. Жук. репрезентувала УКЮ на нарадах БУК-а в Йорктоні, відтак відвідала Ґудів і Айтуну, де 2-го січня при помочі о. Корби і о. Форнальчука основано новий відділ УКЮ. Вписалося поважне число членів. Головою відділу став п. Гр. Козакевич.

З Новим Роком бажаємо всім співпрацівникам, всім зарядам і членам УКЮ много Божих ласк та всего найкращого.

За Г. Заряд УКЮ,
А. Жук, секр.

Візник: Я возив людей в протягу 25 років і можу похвалитися, що в тім часі ані один чоловік з моїх гостей не сказав мені одного противного слова.

Здивований: Як це може бути? Прецінь всеж таки трафиться людина якій тяжко догодити. Когож ти возив і яким автом ти послугувався?

Візник: Я їздив похоронним караваном і всі мої гості дуже чемно заховувалися.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

КОТРА Є ПРАВДИВА ЦЕРКВА ХРИСТА?

Дорогий Читачу!

Нині на світі є богато церков, всюди а всюди. Навіть вже й попід хати ходять люди, так заінтерисувалися проповіданням Божого слова, а кождий вчить, що його церква є правдива. Знаємо однак, що всі церкви не можуть бути правдиві, бо лише та є правдива й тільки ся одна, котру заложив сам Христос. Насувається отже питанни, котра з тих всіх церков світа є правдиво Христова й як се відкрити?

Щодня, Дорогий Читачу, відмовляєте Символ Віри, в котрім все згадується: **"Вірую... в єдину, святу, соборну і апостольську Церкву..."**. Запамятайте собі отже добре, що після тих чотирох знаків можна розпізнати, котра церква є правдива Христова; а се одна, свята, соборна й апостольська.

Не буде моєю ціллю, пишучи на вищеподану тему, уразити другі віроісповідання, чи викликати поліміки, але хочу безсторонно виложити, чи представити ріжні міркування про правдиву Церкву, або в який спосіб дійти до цього, щб відкрити котра Церква є правдива?

У нас українців чуємо часто: "Та то все одно." Ні, таке говорення— думання немає підстави. Вже розум скаже нам, що таке думання не є правдивим. Христос не міг заложити богато церков, тільки одну, тимбільше, коли нині ті всі церкви взаїмно поборюють себе й кожда має свої твердження противні другій церкві.

Возьмімо всесвітну історію то зараз побачимо, що лише Католицька Церква все була признана за Церкву, котру для людства оснував сам Христос. Це не значить, що ті, котрі стоять поза Католицькою Церквою мусять всі бути проклятi на віки. Ні! Ті, котрі стоять поза Католицькою Церквою, не є з нею в злуці, можуть бути спасенні тоді, коли будуть йти після своєї совісти, коли будуть в добрій вірі. Католицька Церква вчить, що ніхто не є винний в очах Божих, хіба поступає проти своеї со-

вісти. Кождий, хто іде за голосом свого сумління, є членом душі Церкви й такий буде винагороджений після своєї вірности. Хотийби він блудив навіть предметово, однак є в добрій вірі, не є він винним в очах Божих.

Однак, Дорогий Читачу, кождий чоловік має обовязок шукати правди. Не можна в що будь вірити й твердити, що: "То всьо одно." Ні! Коли є хто упереджений, злосний, впертий, це не звільняє однак його від обовязку шукання правдивої Церкви. Чи кому подобається, чи ні, обовязок цей на нього тяжить.

Ісус Христос—Основатель Католицької Церкви

Коли возьмемо в руки історію, написану поважним автором, без ріжниці якогобй то віроісповідання він не був, або навіть й без всякої віри, то побачимо се, що всі вони годяться в тім, що основателем Католицької Церкви є Ісус Христос.

Лиш одна автокефалія православна тут в Канаді не може сього факту перетравити. В своїх писаннях з диявольською злобою вони все накидуються на Католицьку Церкву и ії не можуть знести, стерпіти. Якби могли, то в одну мить вирізалиб всіх католиків. Вони історію, факти, все на диявольський спосіб перекручують, але дарма. Взявши св. Письмо, як історичний документ, знайдемо в ньому так численні факти і вирази, що й крутня православія не може цего здушити. Возьмімо самі слова котрими Христос заложив Церкву, а відтак надав ій власть навчати людство в імя Його. Надання сеї власти знаходимо не лише в однім Євангелію, але в усіх чотирох. Слова Христа є дуже виразні й зрозумілі. Так Христос говорить до Апостолів: "Як мене післав Отець, і я посилаю вас." (Йоан, 20, 21). "Дана мені всяка власть на небі й на землі. Ідіть отже, навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Вітця і Сина і святого Духа, навчаючи їх заховувати все, що я заповідав вам. І се я з вами по всі дні, до кінця віків." (Мат. 28, 18-20).

Ці слова свідчать виразно, що сам Христос назначив й передав місію навчати Божої правди всіх народів світа, апостолам, а через них й їх наслідникам, епископам й священикам. Кождий доброї волі чоловік се сам легко розуміє. Лише наші "православні" в Канаді на се не дивляться, вони як и другі їм подібні мають свої "арґументи." Пишуть вони, що "Рим їм на перешколі." Якийби то тільки доказ поставити, який історичний факт навести, то вони мають тільки одну відповідь: Рим. Для них Рим перекрутив історію— Рим перекрутив св. Письмо— Рим все винен, навіть за се, що ми не маємо своєї держави. Отже треба, після них, Рим ненавидіти, треба Рим поборювати. Ось їх наука, фільософія, їх усе. Нічого позитивного не вчать, лише впоюють ненависть до всего, що католицьке. Забувають вони на слова Христові висказані до апостолів і їх наслідників: "Ідіть в увесь світ і проповідайте Євангеліє цілому сотворінню. Хто увірить і охреститься, спасенний буде, а хто не увірить, буде осу-

В північній Бурмі, в околиці Акяб, анґлійська 14-а армія почала знова наступ проти японців. Богато в тім наступі армії помагають літаки, котрі сильно бомбардують японські позиції й комунікаційні шляхи. На знимці видимо один японський тягаровий поїзд в Бурмі в огні. Сего знищення доконали летуни союзних держав.

джений." (Марко 16, 15-16), або другі слова: "Хто вас слухає, мене слухає, а хто вами погорджує, мною погорджує; хтож погорджує мною, погорджує тим, що мене післав" (Лук. 10, 16). (Далі буде).

ЧОРЧИЛ ВЕРНУВ ДО АНҐЛІЇ

Анґлійський премієр Чорчил, прийшовши вповні до здоровля, після грудної недуги на Сході, вернув до Анґлії, витаний оваційно анґлійським населенням.

Маршал В. Вейвел, якого вказує знимка, зістав назначений заступником короля в Індії.

ДЕЛГАЙ, ОНТ.

Дня 2-го січня 1944 відбулися річні збори української католицької парохії св. Апостолів Петра й Павла. На зборах зібрано на допомогу українським католицьким часописам $10.75, з котрої то суми призначено на фонд "Будучности Нації $3.50. Жертводавцями були слідуючі: По $1.00: С. Сєльский, Ю Височанський, І. Мариняк, О. Заблоцький, Г. Самечко, С. Васік, А. Войтовик, Й. Тацій. 75ц. зложив І. Юрійчук. По 50ц.: пані Е. Кушнірик, Ф. Дзядеський, С. Юрійчук. По 25ц. С. Дзядеський і С. Кофлюк.

Жертводавцям належиться сердечна подяка. Подав О. Заблоцький.

ҐАМІЛЬТОН, ОНТ.

Збори Українського Католицького Юнацтва

Молодь при церкві св. Духа в Гамільтоні зорґанізувалася в відділ УКЮ, під проводом свого пароха о. П. Серветника. Збори молоді відбулися при кіцні грудня м.р. й д заряду ввійшли слідуючі:

Почесний голова— . П. Серветник
Дієвий голова— Лука Грицай
Заст. голови— Марія Так
Писар— Мат. Мізіброцький
Скарбовий писар— Стелла Варварук
Спорт. провідник для хлопців —Петро Маршал
Спортовий провідник для дівчат—Джін Так
Скарбник— Володимир Юзва
Забавовий комітет— Володимир Пасе, Стелла Стасюк, В. Ґрушевський, Р. Сливка.
Впорядчики в церкві— Володимир Пасе, і Р. Сливка.

Відділ має за ціль зєднати всю українську католицьку молодь в Гамільтоні та в тій цілі, заходом відділу почала виходити в анґлійській мові ґазетка відділу Бустер. Головним редактором сеї ґазетки є Василь Гасій, а співредакторами: Михаїл Ярема, Ольга Моко і Віра Багрій. Ґазетка виходить на 4 картках, видавана на циклостилю, зміст її дуже гарний і живий. Справді треба відділові УКЮ в Гамільтоні сердечно поґратулювати за його так гарну працю. Щасть Вам Боже! Коли станеться, що цікавого в Вашім клюбі, напишіть до нас. Також стало посилайте до нашої редакції Бустер, а будемо з нього містити цікавійші вістки в БНації.

НОВІ КНИЖОЧКИ НА ГАЗОЛІНУ

Почавши з днем 1-го квітня будуть обовязувати в Канаді нові книжочки на ґазоліну, котрі будуть сим разом інакші від попередних. А саме, купони на газоліну будуть друковані на папері спеціяльно виробленім до сего, дальше будуть вони мати всілякі краски, залежно від сього до котрої катеґорії буде належати властитель їх, а вкінці при купованні ґазоліни треба буде виписати на кождім купоні число лайсенсу.

Такі зарадчі середники уряд видав тому, бо в минулому році були поширені дуже підозрілі купони. Тепер сього подіються вже не буде.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Тому рік назад Вуйко взивав Вас до співпраці для красшої Діточої Сторінки.

Ви послухали і гарно співпрацювали, бо за той рік прислали $30.40 на фонд Д.С., придбали 14 нових передплатників та написали около 85 листів.

В тім році було 10 місячних Контестів, а у листопаді появилась перша образкова історія "Записки Івася Крілика."

На сім місци Вуйко Трохим дякує усім тим, котрі чимнебудь причинилися для по-

Петрусь Гнатів
з Форт Віліям, Онт. В руках тримає щит, котрий дістав від Вуйка.

ліпшення сторінки, та вірить, що і на будуче будете памятати про свою сторінку.

На особливше признання заслугує **Петро Гнатів** з Форт Віліям, Онтаріо. Йому за його працю призначено "щит" (шілд) Діточої Сторінки.

Петро пише, що його родичі та приятелі богато помогли йому у здобуттю цеї нагороди. Він взиває дітей, щоб брали участь у будучих контестах, бо каже, що "варта працювати для Д.С. за такий гарний дарунок."

На признання заслугує і **Марія Кунанець** з Скарборо Блафс, Онтаріо, котра була першою, що започаткувала фонд Д.С.

Варт спімнути і **Розалію Шимінську** з Шорт Дейл, Ман., котра много причинилась у придбанню нових передплат та жертв на фонд. Не можем забути і Володислава Паславського з Ґлиден, Саск., Володимира й Евгенію Заячківських з Сакатун, Саск., Гені Канюки з Ріджайни, Саск., пані Я. Шкільник з Йорктон, Саск., Ярослави і Богданни Павлишин з Норвуд, Ман., Парані й Терені Козакевич з Паркервю, Саск., Марусі Фили-

Марія Кунанець
з Скарборо Блафс, Онт. Перша започаткувала Фонд Діточої Сторінки.

пович з Арран, Саск., Михаїла Яника з Овкбурн, Ман., Богдана К. Лукого з Норквей, Саск., Мирослава Гунчака з Геффорд, Саск., Федіра Кузіни з Транскони, Ман., Галі Цембровської з В. Селкирк, Ман., Оленки Піх з Прісвил, Саск., Василя Крочака з Бідил, Саск., Володимира Данилюка з Поплярфілд Ман., пані Кароліни Комаранської з Шорт Дейл, Ман., Розалії Вивюрки з Іст Кілдонен, Ман., Василя Припутніцького з Вішарт, Саск., Михаїла й Гані Яроцьких з Вішарт, Саск., Михаїла Кунанець з Скарборо Блафс, Онт., Федика Дженджеру з Бруксбі, Саск., Єлену Ленкивич з Винипеґ, Ман., Михаїла і Юлію Матвійчини з Винипеґ, Ольгу Чорну з Габбард, Саск., Славка Паславського з Ґлиден, Саск., Рудольфа Лужного з Елфрос Саск., і врешті нашого добродія Н.Н., котрі своїми більшими і меншими жертвами помогли Д.С.

Продовжайте і надальше Вашу працю для Д.С.!

Вступайте в члени "Вуйка Трохима Веселої Родини," котра має на меті нести поміч га потіху бідним діточкам! Прочитайте більше про цю "Веселу Родину" на другому місці Діточої Сторінки.

А тепер Вуйко скаже Вам, що чекає найвизначнійшого працівника 1944 року — **срібний пугар (cup) з його, чи її, іменем вирізьбленим на нім.**

Хто його дістане це загадка 1944 року.

Розвязки цеї загадки посилайте часто до 30 листопада 1944, до

Вуйка Трохима.

-КОНТЕСТ НА ЛЮТИЙ-

ВУИКА ТРОХИМА
ВЕСЕЛА РОДИНА

ДЛЯ

ПОТІХ —І— ПОМОЧИ

Нарисуйте такий напис а під-написом додайте відповідний рисунок—наприміp— сироти або бідних дітей.

Буде пять гарних нагород.

Рисунки разом з Вашим іменем та віком шліть перед 15-им лютим до—

DRAWING CONTEST,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА СІЧЕНЬ

ПЕРШИЙ КОНТЕСТ в 1944 р. вже за нами. **Взяли в ньому участь 13 дітий.** Загадки не були дуже тяжкі, однак на 13 дітий, котрі взяли участь в Контесті, лиш 2 добре відгадали. Тими, котрі виграли нагороду й добре відгадали загадки, є: **ЗОНЯ ГАДУБЯК** з Бюкенен, Саск., і **ВАСИЛЬ Н. ХАРАНДЮК** з Айтуни, Саск.

Другими дітьми, що брали участь в Контесті були слідуючі: **Ольга Чорна,** Габбард, Саск., **Єлисавета Драбінястий,** Колонсей, Саск., **Богдан Лукий,** Норквей, Саск., **Єлена Ленкевич,** Винипеґ, Ман., **Марія Кунанець,** Скарборо Блафс, Онт., **Федик Дженджера,** Бруксбі, Саск., **Галя Цимбровська,** Селкирк, Ман., **Володимир Татарин,** Говден, Ман., **Оленка Лозінська,** Нора, Саск., **Михаїл Бреліс,** Габбард. Саск., **А. Чубата,** Ст. Мало, Ман.

Вуйко дуже красно дякує всім дітям за прислані листи й розвязки до Контесту. Не тратьте надії виграти другим разом гарної нагороди! Вуйко знова проголошує дуже гарний Контест на Лютий. Ану візьміть в ньому участь, ану спробуйте знова щастя, а виграете! Буде гарних пять нагород!

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА СІЧЕНЬ

1. Квадрат: 1. мак 2. рак 3. кат
2. Квадрат: 1. Бог 2. ого 3. око
3. Квадрат: 1. лев 2. Ева 3. віз
4. Квадрат: 1. рік 2. акт 3. кіт

Заувага: Бог і Ева починаються великою буквою.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ ВУЙКА ТРОХИМА "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"!

"ДЛЯ ПОМОЧІ І ПОТІХИ БІДНИМ ДІТОЧКАМ"

На сім місци буде гарний кольоровий образочок

ВУИКА ТРОХИМА
ВЕСЕЛА РОДИНА

ІМЯ .... ВІК...
АДРЕСА ....
Членське Число .... Жертва....

ЧИТАЙТЕ
"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"!

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION,
369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Членська картка "Веселої Родини"

Завдання "Веселої Родини є **"Нести Поміч і Потіху Бідним Діточкам,"** розвеселити наших українських сиріток, помогти збомбардованим дітям "Великої Британії" та підтримати підприємства та організації, що опікуються бідними діточками та сирітками.

Діти—Ви котрі ще маєте батька, неньку; свій дім— поможіть тим, що не є настільки щасливі як Ви, що є нещасними сиротами, що не мають свого дому. Вступайте в члени "Вуйка Трохима Веселої Родини," а тим самим принесете поміч тим бідним діточкам.

Членська вкладка є лиш 15 центів на рік, але хто хоче, може жертвувати більше. Кожний член отримає членську картку на котрій буде видруковане його чи її імя, адреса вік та сума котру жертвовано. Картка має гарний кольоровий образочок. В кожнім числі "БН" буде ліста нових членів і їх жертв.

Увесь чистий дохід буде розділений на добродійні цілі для **"помочі і потіхи Бідним Діточкам."**

Хто буде першим членом цеї "Веселої Родини"?

Жертви з своєю точною адресою та віком шліть на адресу:

UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Avenue,
Winnipeg, Man.

MY RELIGIOUS EXERCISES
By A.L.

Lesson 2.

WHAT GOD MADE?

God made father and mother.

God made all people.

He made animals, land, water, trees, flowers, sun, air, sky.

He made all things. All things and all people belong to God.

God watches over all of us.

We make chairs out of wood. We make dresses out of cloth.

God made the world out of nothing. He *created* it. To create, means to make something out of nothing. God alone can create things.

All things and all people God created are creatures of God.

THINGS TO DO: 1). Write: "God created." Under these words write some things God made.

2). Draw something God made.

3). Tell your father and mother what you have learned about God in this lesson.

MATCHING GAME:

Column 1.	Column 2.
God is	are creatures of God.
How glad I am to be	out of nothing.
God made the world	a child of God.
Men and things God made	my Father in heaven.

(Which line in the first column will fit the line in the second column)?

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

Замітка.—Бідний і Богач знайшли скарб гроші, а тому, що не могли поділитися пішли до князя, щоб їх розсудив. Князь взяв скарб і завдав обом три загадки— що найситнійше, що найсолодше, що найбистрійше? Хто відгадає, має дістати скарб.

— — — — — —

У мене був добре годований кабан— каже богач— я заколов його і сало на ньому буде з чотири цалі завгрубшки— таки маю на возі, привіз зі собою— думаю, що над те сало ситнійшого нічого в світі нема.

Князь тільк підсміхнувся.

А що найсолодше?— запитує його знову.

Є у мене, князю, бочка меду, що ще з мого прадіда стоїть у пивниці— я можу привезти, як треба— то думаю, що над той мід нічого в світі солодшого нема.

—А що найбистрійше?— дає князь богачеви третю загадку.

У мене є, князю, молодий кінь, що я зловив його тому два дні в степу, ніхто ще на ньому не їхав; якби його пустити, то вітром не дігнав би, не то що.

Богач гадав, ось уже скарб дістане. Але князь береться випитувати бідного.

—Як же ти кажеш— що найситнійше?

—Земля, князю.

Князь здивувався,— а чому ти думаєш, що земля?

—Бо земля рік до року родить, усе на ній щось росте, пусто не стоїть ніколи.

—Добре,— каже князь, а що найсолодше?

—Сон, князю, найсолодший.

—Правда!— А що найбистрійше?

—Думка —бо думкою чоловік на край світа перелетить.

—Добре,— каже йому князь,— а тепер скажи мені, хто тобі сі загаки відгадав, бо ти сам не міг би їх відгадати, як і тамтой?

—У мене, князю, є дочка, літ яких дванайцять, так вона мене сього навчила.

—Коли вона така мудра,— каже князь,— то скажи їй, нехай вона прийде до мене, але так, щоб їхала й не їхала; була вбрана і не вбрана, давала мені дарунок і не давала. В тиждень нехай твоя донечка буде в мене. А тепер з Богом!

Чи вона зможе це виконати? А що буде як не зможе? Слідіть пильно у слідуючім числі.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

16. Мої товариші ждали вже на мене та заздалегідь кликали: "Славно, Івасю!"

17. В одній хвилині кинув я лаврову корону та побіг до товаришів.

18. Скоро забув я школу і свої гарні успіхи. Слава не приносить щастя! (Далі буде).

ІВАСЬ РАДИТЬ

"Радість справте сироті,
Радість справте собі!"
Вступайте в члени "Веселої Родини"!

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

О, з Новим Роком діти справили Вуйкови направду дуже милу несподіванку й прислали на Фонд Діточої Сторінкуи свої щирі жертви. І так:

Федик Дженджера, Бруксбі, Саск. 25ц.

Галя Цимбровська, В. Селкирк, Ман. 25ц.

Єлена Ленкевич, Винипеґ, 50ц.

Марія і Михаїл Кунанець, Єкарборо Блафс, Онт., 50ц.

Михаїл і Юлія Матвійчина, Винипеґ, прислали коляди на ДС. $1.00.

Ольга Чорна, Габбард, Саск., 25ц.

Славко Паславський, Ґлиден, Саск. 25ц.

Рудольф Лужний, Елфрос, Саск., 25ц.

Усім дітям за так щиренькі жертви Вуйко сердечно дякує. Також Вуйко гарненько дякує всім за святочні желання. Дорогі діти, хай Маленький Ісусик також Вам дасть в сім році всего добра, щастя й здоровля.

МАЄ ЛІТАК

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Дуже давно як я до Вас писав лист. Тепер зібрала мене охота щось написати.

Тепер напишу Вам як я клав свій перший літак. Так я склав його, що не годен літати, тільки трохи посунеться. Буду другий літак пробувати, може другий полетить, а тоб я тішився.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Михаїл Кунанець,

Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: О, Михаїле, Ти нарешті знова дав про себе знати. Вуйко також буде цікавий довідатися, чи Твій другий літак полетить.

ЛИСТ МАРІЇ КУНАНЕЦЬ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Пишу до Вас Вуйку пару слів і посилаю відгадки на контест на січень.

Одного ранка як ми стали, сонце так гарно світило і гріло, і сніг так ясно блищався, що ледви на него ми могли дивитися. Горобчики цвіркали і збирали зерня на снідання. Був легкий вітер і корчі погиналися. Кури кудкудакали, когут ку-ку-рі-кав і зганяв кури з бантів. Коні іржали, мале теля заревіло. Ох, як то гарно на фармі в зимі і в літі, як є тепло і навіть зимно. Я дуже люблю коні. Тут ми не маємо коней і мені є дуже скучно без них. Але я маю надію, що ми ще будемо мати коні. Не трачу надії.

Тепер я опишу Вам як мій брат і я мали пригоду в зимі на санках. Ми мали таку малу кобилу, що називалася Беті. Тому, що була менша ніж другі коні, вона дуже боялася, бо вони її кусали і відганяли. Михась, мій брат, мав санки, що нераз ними бавився.

Мама того гарного, теплого ранка післали нас до одного сусіди, що був дві милі від нас. Ми мали завезти йому капусту. Ми пішли до стайні, загарнесували Беті і запрягли її до наших маленьких санок. Михась сів на переді і поганяв коня, а я зі заду і тримала ту капусту. Всьо було добре аж ми верталися звідтам. Були ми вже милю від сусіди, як прийшов час сміху. (Паслися коні коло дороги. На заході всі випускали коні і корови і вони паслися де хотіли. А ввечір ми приганяли їх до дому). Коні заіржали і наша Беті хотіла утічи щоби й не кусали. Вона як шарпнула санки, то я осталась на снігу. Стала я і дивлюся, що сталося, а то вона і Михася також лишила на снігу кілька кроків від мене. Вона чулася, що коні її не доженуть, обернулася, побачила, що ми не на санках, стала вона і зачекала на нас, щоби ми знов їхали. Сміючись з себе ми сіли і приїхали до дому. Ми білі як сніг розпрягли Бету і пішли до хати. Як всі сміялися з нас! Але і яка гарна їзда була на санках! І Ви Вуйку булиб любили їхати на тих санках. Така наша пригода була на заході.

Я беру лекції на піяно.

Разом з новим роком посилаю 25 центів на Діточу Сторінку. Желаю Вам Вуйку Веселого і щасливого Нового Року і многая літ прожити. Дай Боже, щоб сего року війна скінчилась.

Марія Кунанець, Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Але вже Вуйко сміявся з Твоєї пригоди! Так ти гарно се написала! Марійко, Вуйко дякує Тобі за все.

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА!

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Я і моя Сестра посилаємо одного доляра на передплату БН. Се буде дарунок Різдяний для наших краянів. У нас на свята був у тата один селянин зі старого Краю, Володимир Кошіль. Для дітий його брата на фармі в Нортвейл, Саск., посилаємо дарунок, що буде на цілий рік що тижня відвідає їх Вуйко Трохим. Ми Вас краяне питаємо, чи Ви пишете до Вуйка Трохима листи? Як не пишете, то напишіть! Се є дарунок від мене і моєї сестри для Григорія, Богдана, Ярослава, Анна Кошіль. Прийміть сей дар він нас, читайте і пишіть до Вуйка Трохима!

Здоровляю Вас всіх,

Михаїл і Юлія Матвічина,

57 Дізраелі Стр., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Юліє і Михаїле, Ваш дарунок для краянів є дуже гарний. Коби так другі діти робили!

СЛУХАВ КОЛЯДУ ЧЕРЕЗ РАДІО

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Я ще до Вас не писав, бо боюся щоби Ви з мене не сміялися, бо я ще по українськи добре не знаю. А як буде що не добре, то прошу поправте. Хочу Вам Вуйку сказати, що ми чули через радіо з Саскатуну на Святий Вечір українські коляди. Дуже були гарні. Тато писали до них, щоби ще коли мали якийсь виступ через радіо, то як буде, то я знов вам напишу. А також наш о. парох Оленьчук мали виступ через Принс Алберт радіо на 9 січня. Коляди і різдвяне побажання були дуже гарні, ми їм дуже вдячні. Тато казали, щоби ми дали всі по 10 центів, котрі слухали коляд у нас на молоко для дітей в Англії. То ми зібрали $1.00. Ми тепер вже через два роки в школі не учимося нічого по українськи, я трошки призабув. Я тепер беру 6 клясу а українську другу клясу. Тато мають багато газет і Будучність Нації, то я читаю Діточу Сторінку. Там дуже гарно малі діти пишуть, то ято люблю читати. Я кождий раз дивлюся на ті зайчики, вони досить смішно виглядають. Ви Вуйку дали Контест на Січень і я його пробую зробити. Я так думаю що то буде добре, крім одного в другім квадратику "Оклик." Я Вам Вуйку посилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Як не будете мене Вуйку сварити, що я зле пишу, то я другий раз напишу більше. Сим желаю Вам доброго здоровля. Я маю 12 років.

Федик Дженджера,

Бруксбі, Саск.

Від Вуйка: Ні, Вуйко з Тебе сміятися не буде. Пишеш гарно, добре, а коли будеш часто писати до Вуйка, ще краще навчишся. Вуйко дякує Тобі за все.

ЛИСТ З ОЛЕШІ, САСК.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Може що і перший з нашої околиці Олеші. Я називаюся Зоня Гадубяк. Маю 11 літ, ходжу до 5 кляси. Моя школа, до якої мені три милі, називається Монастир. Нашим учителем є п. О. Яцишин. Ми всі діти любимо свого учителя. Я люблю Діточу Сторінку. Читаю записки Івася Крілика. Вмію писати по українськи. Мене навчили читати тато і мама. Думаю, що буду писати до Вас тепер часто. В нас вже по Різдві на свята було в нас Богослуження. Я не була в церкві, бо мусіла бути в дома з малими братчиками. Я маю двох братчиків, Володимира і Ореста. Є в нас і мій тіточний брат Еді. Йому мама померла. Він є в нас. Ми всі його любимо. Нині посилаю розвязку загадок. Чи я добре пишу? Колись більше напишу до Вас.

Поздоровляю Вас Вуйку щиро.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Зоню! Пишеш добре, без великих блудів. Твій лист дуже цікавий. Дотримай обітниці й пиши часто до Вуйка.

УЧИТЬСЯ ПО УКРАЇНСЬКИ ЧИТАТИ Й ПИСАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас Вуйку Трохиме. Я маю 13 років і я є в 7 клясі. Ходжу до англійської школи (Чорчил). По українськи учуся вдома. Я ще добре не умію писати, але я тепер учуся, щоби я умів ліпше читати і писати по українськи. Я Вам посилаю розгадки на контест: "Загадка в Вікні" і бажаю виграти. Желаю Вам Вуйку веселого, щасливого Нового Року!

Василь Нестер Харандюк,

Бакс 116, Айтуна, Саск.

Від Вуйка: Василю, вже гарно пишеш по українськи.— Часто пиши до Вуйка. Вуйко також бажає Тобі всего добра в сім році.

БУЛА В ЦЕРКВІ НА РІЗДВО

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Пишу ще один лист до Вас. Хочу Вам написати, що ми святкували наші свята на семого, але не було так весело, як колись, як не було війни. Моїх братів не було вдома, то нам було досить сумно. У нас була в церкві відправа, ми ходили всі до церкви і молилися за наших жовнірів, щоби Бог їх повернув щасливо до дому. А на Різдво ми діти ходили колядувати на Рідну Школу. Я пробую взяти участь в Контесті і також посилаю 25ц. на прес-фонд Діточої Сторінки. Здоровлю Вас Дорогі Вуйку і желаю Вам щасливого українського Нового Року, і також здоровлю всіх читачів Діточої Сторінки.

Галя Цимбровська,

Бокс 703, В. Селкирк, Ман.

Від Вуйка: Галю, за все Вуйко Тобі гарно дякує. Все молися до Бога, а певно Твої брати вернуть щасливо до дому.

БУЛА НА АРХІЄРЕЙСЬКІЙ СЛ. БОЖІЙ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Се мій другий лист до Вас, і я посилаю 50 центів на Діточу Сторінку.

На 9-го січня в третий день Свят, у нашій церкві Пр. Евхаристії в Іст Кілдонен було велике торжество. До нашої церкви загостили Їх Ексцеленція Преосвящений Кир Ніль Саварин ЧСВВ. Рано 10.30 була Архиєрейська Сл. Божа. Сл. Божу відправили Їх Ексц. Преосвященний, Отець Слобода і Отець Шпитковський. По Службі Божій всі пішли до салі, де був спільний обід.

Кінчу сей лист і поздоровляю Вас Вуйку і бажаю Вам всього найкращого.

Єлена Ленкивич,

472 Ривертон Аве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: За Твій дарунок на Д.С. Вуйко Тобі красно дякує. Як подобається Тобі Вуйка портрет? Вуйко також вже раз видів Преосвященного Кир Ніля.

ПЕРШИЙ ЛИСТ З ГОВДЕН, МАН.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку,—Перший раз пробую взяти участь в Контесті. Маю 13 літ. Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Володимир Татарин, Говден, Ман.

Від Вуйка: Володимире пише часто до Вуйка. Пробуй взяти знова участь в других Контестах. Добре?

ЛИСТ З АРНЕС, МАН.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,— То мій перший лист до Вас. Я вмію трохи читати і писати по українськи. Школи ми рідної не маємо, лиш я памятаю се, що Сестри з Комарна учили нас два рази по два-три тижні. Раз давали з нами Сестри гарний концерт в нашій галі, котрого ми негодні ніколи забути. Кінчу шесту клясу в англійській школі, маю 13 років. Нам до церкви досить близько. До нашої церкви приїзджають о. Н. Демків. Я маю богато святих образочків від о. І. Калуського, о. І. Олійника, о. Н. Сірого і о. Н. Демкова. Усі тримаю на памятку. Читаю БН. ґазету, а тепер буду читати більше. Кінчу і желаю Вам веселого Нового Року. Христос Раждається!

Павло М. Нога, Арнес, Ман.

Від Вуйка: Твій перший лист Павле, дуже гарний. Пишеш добре. За Вуйка не забувай. Як Ти святкував?

БЕРЕ УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я недавно до Вас писав, а тепер я беру участь в контесті.

Кінчу сих пару слів і желаю Вам Вуйку веселих свят з нагоди Рождества Христового і щасливого Нового Року.

Михаїл Бреліс, Габбард, Саск.

Від Вуйка: Михаїле, дякує Тобі Вуйко за все. Спробуй взяти участь знова в Контесті на лютий.

ЛЮБИТЬ ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- Се мій другий лист до Вас Вуйку.. Я посилаю свою розвязку на загадку у вікні. Може я не добре відгадала, але посилаю так. Я люблю читати про Івася Крілика і листи від дітий. Я посилаю Вам 25 центів як дарунок на Діточу Сторінку. Желаю Вам Веселих Свят і Веселого Нового Року.

Ольга Чорна, Габбард, Саск.

Від Вуйка: Олю, гарно пишеш. Вуйко дякує Тобі за листа, побажання й жертву. На жаль тим разом Ти не виграла в Контесті. Спробуй щастя знова.

ЛИСТ З НОРИ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Не дуже давно як я до Вас писала. Сим разом посилаю розвязки до контесту на січень. Я дістала Вашу книжку про "Кума Феська," котра була дуже гарна і смішна, за котру я Вам красно дякую.

Коло нас нема богато снігу, ще досить тепло тепер. Ми вже маємо знова ходити до школи. Ми лише мали два тижні вакацій. Я вже більше не маю що писати сим разом. Поздоровляю Вас Вуйку і желаю Вам щасливого Нового Року.

Оленка Лозінська, Нора, Саск.

Від Вуйка: Також і Тобі, Оленко, Вуйко желає в Новім Році багато радости. Пильно й дальше учися в школі.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи. Ми чотири милі мешкаємо від міста. Я маю 12 літ. Я посилаю 20ц. на Діточу Сторінку, а 5ц. на книжку, що називається "Кума Феська." Я здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Славко Паславський, Ґлиден, Саск.

Від Вуйка: Славцю, Вуйко післав Тобі історію про "Куму Феську," як також свій портрет. Вуйко дякує Тобі за лист і жертву. Гарно й чисто пишеш.

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —Щиро дякую Вам Вуйку за портрет, котрий я від Вас недавно отримав. Я думаю, що наша молодь дуже з того є горда, що маємо Вас. Ви немов батько наш. Я би рад, щоби діти Вас так любили як Ви нас. Я думаю іти у вищу школу і вчитися на щось. Ми не мали шкільного концерту, бо діти були слабі. Я посилаю 25 центів, там той раз я забув післати. Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Рудольф Лужний, Елфрос, Саск.

Від Вуйка: Рудольф, Вуйка тішить, що Ти умієш оцінити працю старших для нашої молоді.— Дуже гарно зробиш, коли підеш до вищої школи. Як вивчишся, будеш працювати для молоді? Вуйко дякує Тобі за жертву.

КОЛЯДУВАЛА НА ЦЕРКВУ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се мій перший лист до Діточої Сторінки. На перед дякую за Вуйкову фотографію, що Ви мені прислали. Дякую дуже, я думала, що Вуйко вже старі з бородою, а Вуйко ще молоді, ще до того жовнір. Я маю девять років, ходжу до школи англійської до четвертої кляси, також ходжу до української школи до четвертої кляси. Нас учать Сестри Служебниці, а що неділі ходимо на катехізм до церкви св. Андрея в третій годині. Також вчать нас катехізму Сестри Служебниці. Ми діти Рідної Школи мали два концерти, один листопадовий і концерт в честь св. о. Николая під проводом Сестер. Я і мій брат так ожидали, щоб чим найскорше був Святий Вечір. В четвер пополудни ми вже вбирали ялинку так, що вже до вечера була гарно вбрана, а мама приготовлялись до Вечері. У вечір мама запросили всіх до Вечері хто мешкає в домі. Тато перепровадили молитву, по молитві нам всім пожелали, щоб всі ще дочекали других Свят, та згадали про старий Край. Може наша рідня як бабуня, тато, стриї та цьотки не мають що їсти, не мають де переспатись, а може в землянках мешкають. По вечері всі колядували, а потім пішли всі до церкви по 12. годині в ночі. Я підчас Служби Божої тримала берелко, а на Різдво я і ще дві дівчини зібралися й пішли колядувати на дохід церкви Святого Андрея. Ми пішли до о. кан. П. Божика щоби нам позволили йти колядувати. Отець кажуть, що ви ще малі. А ми кажемо, ми любимо маленького Ісуса, ми підемо. Нам Отець позволили і ми пішли. Нас дуже радо принимали люди і казали, що то найстарші колядники. Ви знаєте, Вуйку Трохиме, що ми заколядували $12.55 на дохід церкви св. Андрея.

Здоровлю всіх читачів і Вуйка Трохима.

Юлія Матвійчина,

57 Дізраелі Стр., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Як на 9 літ, пишеш Юліє дуже гарно і цікаво. Добра з Тебе дівчинка, що так любиш свою церкву. Здорови від Вуйка своїх Родичів.

Останні Вісти...

В Італії сильні відділи анґлійських і американських війск під проводом американського ґенерала М. Кларка зробили дня 22-го січня несподіваний наїзд на зади німецьких позицій. Аліянти не подали точного місця наїзду, однак німці подали, що ворожі війська наїхали з моря на західне побереже Середної Італії, між устями ріки Тибер, 16 миль на полудневий захід від Риму, а Неттуно, около 30 миль від Тибру. Аліянти подають, що наїзд удався і аліянти кріпко усадовилися на ворожій території.

Аліянтські бомбовики напали на німецьке місто Маґдебурґ і скинули на нього 2,000 тон бомб. Аліянти стратили 55 літаків.

Німці бомбардували Лондон з 90 літаків і стратили 8 літаків.

На східному фронті, на Україні немає більших боїв, за се коло Лєнінґраду німці дальше уступають. Большевики заняли важне місто Мґа, 30 миль на полудневий схід від Лєнінґраду.

Маршала Ервіна Роммеля, Гітлер назначив головним командантом-оборонцем Европи на випадок наступу аліянтів.

Масла в Канаді за 1943 випродуковано на 312,309,928 фунтів.

20 бушлів пшениці, від признаного урядом акра, буде можна довозити до сипанців, в скорому часі, такі вістки появилися в Винипеґу дня 21 січня. Дотепер найбільше можна довозити 14 бушлів.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СІЧЕНЬ

30. Неділя 22 по Сош. .... Гадашвил

ЛЮТИЙ

6. Неділя Митаря і Фарисея .. Елма (по пол. о год. 3-ій річні збори парохії)
12. Субота: Трьох Святителів ..... Тиндал
13. Неділя Блудного Сина .... Бесежур
15. Вівторок: Стрітення ГНІХ .... Лейдівуд
20. Неділя Мясопустна .... Тиндал
27. Недлія 1-а Посту (по новому стилю) .. .. Гадашвил

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Аве., Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

ЛЮТИЙ

6. Неділя Митаря й Фарисея ...... Ґонор
13. Неділя Блудного Сина .... Ґімлі
20. Неділя Мясопустна .... Парки

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

Знимка вказує представників з усіх провінцій Канади, котрі були зїхалися до Отави на домініяльну конференцію праці. Конференцію отворив був домініяльний міністер праці дост. Н. Мічел (на знимці).

— КОРОТКІ ВІСТИ —

Що в теперішній кампанії в Італії беруть велику участь канадійські війська пізнати потім, що лісти канадійських страт за послідних 30 днів потроїлися щодо числа. Страти канадійські сягають за сей час на поверх дві тисячі.

Чіяно, зять Мусоліного, разом з пятьма другими високими фашистами, котрі зрадили були Мусоліного, зістали, по короткім суді, розстріляні в північній Італії.

Анґлійські літаки сильно бомбардували Берлін і летунські площі коло Риму.

На італійському фронті канадійці почали наступ на місто Пескара, в північній части фронту. Найбільші однак бої на італійськім фронті ведуться в полудневій части фронту за місто Кассіно.

В Манітобі на Йорданські Свята була чудесна погода, поверх 30 степенів тепла, 20 січня в Винипеґу падав сильний дощ.

В Юґославії німецькі війська почали великий наступ проти партизан. Німці заняли місто Яйце, в Боснії, колишню кватиру провідника партизанів "Тіта." Сам "Тіто" зістав ранений.

Уряд Арґентини розвязав всі комуністичні й нціоналістичні орґанізації і всі політичні партії.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Доміняльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

"ЩОБ ВАС ЛЮДИ ЛЮБИЛИ"

Так називається нова книжочка, котру видала "Культура й Освіта" в Винипеґу. Написав її О. Івах, Б.А., сторін 31, ціна 20ц. Треба з великою радістю привитати сю книжочку, котра віддасть велику прислугу головно нашій молоді, котрій подасть гарні вказівки доброго й культурного поведення. Ся книжочка повинна знайтися в хаті кождого українця. Пишіть за замовленнями до: Культура й Освта, П.О. Бокс 3113, Винипеґ, Ман.

"НАШЕ ЖИТТЯ"

В Філядельфії почав виходити місячник "Наше Життя," урядовий орґан СУА (Союзу Українок Америки). Перше число має 10 сторінок, формату середного, редаґує його пані Клявдій Олесницька. Орґан має на цили зєднати під прапором СУА тисячі американського жіноцтва.

Українці в Канаді радіють, що американське жіноцтво почало видавати свій орґан й бажають видавцям красних осягів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 4 (148) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Лютого, 1944 Vol. XII. No. 4 (148) YORKTON, SASK. February 14, 1944

БОЇ ЗА РИМ

Шість дивізій анґлійського й американського війська з великим успіхом переводять наступ на Рим, столицю Італії. Наступ почався 22-го січня, колито аліянтські війська висіли на задах німецьких позицій в Італії коло порту Неттуно. Останні вісти подають, що аліянти перейшли славну й старинну дорогу Віа Аппія й знаходяться 16 миль з полудневo-східного боку від Риму. В Римі стан облоги.

Також в других частях італійського фронту аліянти наступають. На середному фронті аліянти заняли Кассіно, а в північній части канадійці відновили наступ на ворожі позиції.

БОЛЬШЕВИКИ НА ГРАНИЦІ ЕСТОНІЇ

На східньому фронті, на Україні, немає більших змін. За се на захід від Лєнінґраду, большевики дальше наступають й зближилися до границі Естонії.

ПОМЕР АРХИМАНДРИТ ДІОНІЗІЙ ТКАЧУК ЧСВВ.

Преосвященний Кир Василій Ладика дістав з Риму вістку, що дня 24-го січня с.р. помер в Римі Архимандрит о. Діонізій Ткачук ЧСВВ. Бл. п. о. Діонізій був верховним настоятелем отців Василіян.

Покійний уродився в Кнігенині, повіт Станиславів, Західна Україна, дня 19 листопада 1867. До чина оо. Василіян вступив 18 липня 1883, на священика став висвячений 24 липня 1892. 27 червня 1931, в часі загальної Капітули в Добромилі, зібрані отці вибрали бл. п. о. Ткачука на верховного настоятеля оо. Василіян. Вкоротці потім бл. п. о. Архимандрит виїхав до Риму, де стало перебував.

В літі 1934 загостив був бл. п. о. Діонізій до Канади, де відбув першу канонічну візитацію всіх василіянських домів.

Вічня йому память!

ВАЖНІ НАРАДИ В ЕСПАНІЇ

В Мадриді, столиці Еспанії, відбуваються під теперішню хвилю важні політичні наради, вислідом котрих, як подають вісти, може бути се, що Еспанія виступить зі свойого дотепер строгого стану невтральности й перейде на сторону аліянтів. Зробить се Еспанія, як кажуть, тому, що аліянти відмовилися доставляти поживу для еспанського населення.

НЕ БУДЕ ВИБОРІВ В 1944 РОЦІ

Премієр Кінґ заявив в оттавському парляменті, що його правительство буде при владі до кінця свого речинця, себто до червня 1945 р., хібаби повстали такі обставини, колиб треба було конечно розписати вибори. "Я думав витревати на становищі на котрім я є аж доки ся війне не буде виграна," говорив Кінґ. Крім сього заявив, що "сей парлямент мусить передовсім занятися виграннням сеї війни." Премієр в дальшій части своєї промови відкинув предложення лорда Галифакса в справі одного голосу для всеї імперії. Вкінці сказав, що ті, що будуть звільнені з війська ізза лікарських причин, дістануть підвисшену платню.

АЛІЯНТИ НА ОСТРОВАХ МАРШАЛ

Японці подали, що сильні відділи аліянтських військ висіли на Островах Маршал, на Тихому Океані, та що розпочалися за сі острови сильні бої.

ЯК ІТАЛІЙЦІ ЗІЙШЛИ НА ДІДА.

Війна далася в знаки сильно італійцям, зробила зних жебраків. Знимка вказує дві жінки-жебрачки котрі сидять на степенях коло одної з церков у Неаполі, Італія, та просять милостині.

74,000 ЛЮДИЙ ЗГИНУЛИ В БЕРЛІНІ

Подають, що наслідком безнастанних бомбових нападів, в Берліні, столиці Німеччини, згинули від бомб 74,000 людий. Сам Берлін представляє собою одну велику руїну.

ДЕННІ ВОЄННІ ВИДАТКИ В АНҐЛІЇ

Сир Джан Андерсон, канцлєр скарбу подав в Льондоні до відома парляменту, що Анґлія щоденно видає тепер більше як 13,250,000 фунтів— або на наші гроші $59,625,000 на війну. Не диво отже, що податки мусять бути великі.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

ПРОМОВА ГІТЛЕРА

Адольф Гітлер промовив в неділю, 30 січня, через радієву мережу до німецького народу з нагоди 11-ої річниці свойого правління.

В своїй промові, як подала винипегська Трібюн з дня 31 січня, 1944, сторона 2, Гітлер запевняв свій нарід, що мимо всяких "діявольських змагань наших противників, ся війна скінчиться найбільшою побідою Німеччини."

"Німеччина національно-соціялістична, говорив Гітлер, є для Европи одиноким оборонним валом перед Большевицьким Кольосом, Совітською Росією."

"Побідником з сеї війни може вийти тільки один, а тим одним може бути тільки Німеччина або Совітська Росія," дальше говорив Гітлер. "Побіда Німеччини значить захорона Европи, а побіда Большевії се знищення Европи."

"Вислідом сеї війни буде Европа або большевизм."

В дальшій части промови, Гітлер зазначив, що Англія вже програла свою позицію на континенті й сказав, що по війні перед Англією й Злученими Державами вирине питання не "чи вони будуть могли боротися проти большевизму, але чи будуть вони могли оборонити себе перед большевизмом в своїх власних державах."

"Тільки Німеччина може помогти малим державам Европи. Без неї (Німеччини) вони будуть проковтнені большевизмом," кінчив Гітлер.

КОРОТКІ ВІСТИ З АМЕРИКИ

В Дітройт заснувався Український Комітет, на чолі котрого стоїть український католицький священик о. Стефан Побуцький. Завданням УКомітету буде зібрати $100,000 на збудовання військової лічниці на 1,000 ліжок. Кампанія за збиранням сих грошей вже розпочалася.

В Ню Йорку, в салі Тавн Гал виступила зі своїм концертом українська співачка пані Ольга Лепкова. Концерт випав з дуже добрим вислідом, саля була заповнена по береги, слухачі були дуже захоплені виступом рідної співачки. В першій части концерту співачка відспівала ряд оперових пісень, а в другій части з великим чаром відспівала певне число українських народніх пісень. Наш славний проф. Кошиць висказався про виступ пані Лепкової з великим признанням.

НАЗНАЧЕННЯ ЕПИСКОПА-ПОМІЧНИКА

Римо-католицька Дієцезія в Винипегу, котрою управляє Преосв. Архієпископ Синот, збогатилася в другого єпископа, котрим став Преосв. Дж. С. Мурей, з Саскатуну, літ 58. Преосвящений Д. С. Мурей є назначений єпископом-помічником а опісля буде наслідником Архієпископа Синота.

"Вироблений в Канаді для Австралії," таку напись вималювали канадійські робітники на збудованім для Австралії першім кораблі С.С. Таронґа Парк.

А. Л.

ҐУМА

У Вест Вірджінія, Спол. Держави, існує перша фабрика продукції штучної ґуми. Це найбільша сего роду фабрика в світі. Забудовання займають 77 акрів землі і видає вона 90,000 тон ґуми річно. Се представляє майже шесту часть скількости ґуми, якої уживано в мирних часах в Америці, або так богато як 100,000 маляйців могли б її зібрати з 18 міліонів ґумових дерев. Нові фабрики ґуми отворяються в Люнсвил, Пітсбурґ, Бетон Руж і Лос Анджелес. В серпні буде в них вироблятися ґуму на 435,000 тон річно, а в січні 1944 р. продукція в Америці ґуми побільшиться до 750,000 тон. Се буде представляти ¼ більше, чим американці купували в передвоєнних часах у плянтаціях Далекого Сходу. (Однак воєнні запотребування є майже ненаситні, так, що достава ґумових опон приватним особам не є певна).

Цей здобуток Америки є щось надзвичайного. В протяґу двох років індустрія буде продукувати вистарчаючу скількість ґуми для воєнних потреб. Треба знати, що війна вимагає величезної скількости ґуми. На примір, великий воєнний бомбовий літак потребує більше як пів тона ґуми. Повз потребує її майже цілу тону. Воєнний корабель аж 75 тон.

Цікавим є се: ґумове дерево дає лише один рід ґуми, а фабрики штучної ґуми можуть випродукувати ріжні роди ґуми, з котрих навіть декотрі є ліпші від природної.

Виглядає, що штучна ґума, котра має ріжні хемічні складники, потрафить видержувати краще напір воздуху, і не боїться оливи. Показалося, що ґумові вужі (ґовз), що їх уживають при ґазолінових стаціях, вже здавна були вироблювані з штучної ґуми. Хеміки безнастанно працюють над уліпшенням штучної ґуми. За 30 минувших місяців, дослідники штучної ґуми зробили більше поступу, чим за послідних 30 років. Пересічний однак чоловік не буде міг розріжнити штучної ґуми від природної, бо звичайним оком чи дотиком не буде можна сього завважити.

Штучну ґуму виробляють з ріжних складників, між іншими з неопріни, тіокол, бутил, буна, бунан, пербунан, гикар, хеміґіюм. Ще одним складником з якого виробляють ґуму є стирина, котру роблять з бензини і алькоголю. Алькоголь добувають з кукурудзи. Щоби виробити один автомобілевий таєр (опону) треба 1⅞ бушля кукурудзи. Вище згадана фабрика штучної ґуми потребує 27,700,000 бушлів кукурудзи на рік. Се є заледво один процент річної продукції кукурудзи в Америці. Але хемікам обоятно, чи є досить кукурудзи в Америці, бо вони можуть добувати бензину з "малясис," з бараболь, з цукру, дерева, смоли, природного ґазу і з петролїюм. Можна сподіватися, що згадані річи будуть доставляти нам ґумових опон, ґум до черевик, ґалки до грання ґолф і ґумові огрівачі, що їх уживається по шпиталях.

Фабрика в Вест Вірджінія збудована тому рік. 100 інжинерів пильно працювали над плянами будови. Нариси і пляни були так великі, що могли закрити 35 акрів землі.

Перед війною Америка спроваджувала більшість ґуми з Японії. Тепер, коли побудовано такі великі фабрики штучної ґуми, Америка буде самовистарчальна.

ҐАМІЛЬТОН, ОНТ.

Вийшло нове число "Бустера"

"Бустер," се ґазетка, котру видає українська католицька молодь ЮСУО, при українській католицькій парохії св. Духа в Ґамільтоні.

В попереднім числі подавали ми про вибори парохіяльної молоді в Ґамільтоні, про що ми довідалися були з 3-го числа "Бустера." Тепер перед нами число 4-те сеї ґазетки. Се число є надзвичайним числом (екстра), в котрому є поміщений квестіонар. На питання квестіонаря має відповісти молодь й завернути їх до заряду. Усіх питань в квестіонарі є 18. Віримо, що уся молодь українська католицька міста Ґамільтону виповнить сей квестіонар, котрий поможе о. П. Серветникові в зорґанізованні молоді, при парохії св. Духа.

Священик питає дітий, котрий з сімох головних гріхів є найменше небезпечний для людської душі.

- Лінивство!— відповідає один хлопець, —бо хто є лінивий, то вже не має охоти поповнювати всіх прочих шість гріхів.

Хвалько: Я був колись великим музикантом. Була в мене велика, дуже велика труба. Коли я в ню подув в неділю, то голос з неї виходив аж в середу.

Слухач: От, то голос переходив через ту трубу аж 3 дні?

Хвалько: Перепрошаю, я помилився. Я хотів сказати не в середу, але в четвер.

ЄДНІСТЬ СВІТА ЧЕРЕЗ МОРАЛЬНИЙ ЗАКОН

о. Фултон Шін з католицького університету промовив через радієву мережу 16 січня 1944 і заявив, що світ не можна обєднати нині інакше, як хіба через моральний закон.

Що-то є моральний закон?

Це співучасть або мешкання споконвічного Божого Розуму в чоловіці і природі.

Людина може поломити той закон так само, як може зломити закон тяжости в природі. Але тоді вона нарушує природний порядок річий і це кінчиться все для неї нещастям.

Загальним мірилом моральности світа є природний закон. Нинішні держави відкинули той закон і ми опинилися в потоках крови і сліз.

Людий можна получити разом тільки тим одним спільним для всіх співділанням нашого розуму в Божім розумі, де сходимося всі, христіяни і погани, без огляду на расу і стан. Тому, що ми відкинули той Божий порядок світа, нині ми всі співучасні у вині за розвал світа. Всім треба нині Божого милосердія і змилування. Не Господь Бог потребує нині Америки, Америка потребує Бога. Не ми є творцями закона, ми є його зберігателями і захоронниками, творцем є Бог. Те саме зі свободою. Людина є свобідна внутрі, ми хочемо помогти освободити її також ззовні. Однак не ми є спасителями людства. Але все людство потребує свого Спасителя—Христа.

ДРУГИЙ КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Відбувся у Філядельфії 22 і 23 січня 1944 р. в присутности 235 відпоручників українських національних організацій. Наради відкрив і проводив ними Степан Шумейко. Почалися наради відспіванням молитви "Царю небесний" і словним призванням Божої помочі через о. Мирона Даниловича. Вже це дає нам поняття, в якім дусі і почуванню ці наради велися і можна лишень з того приводу побажати, щоби все і всюди подібні наради так починались. о. Мирон Данилович є український католицький священик з дієцезії Преосв. Константина Богачевського.

Було чимало промов і оживлені дискусії. З тих промов замітна є промова панни Марії Кусої, яка говорила про молодь і потребу рідної школи, а також підчеркнула, що треба тісної співпраці з Комітетом Українців Канади.

На жаль через воєнні події від КУК не було там представника. Подібно не прислали американські українці свого представника на наш конґрес до Винипеґу в червні минулого року. На будуче треба стояти за тим, щоби на подібні конґреси приїздили представники зорґанізованого українства і треба їх заздалегідь на це запросити, навіть коли це є з Арґентини, де також існує і діє Комітет Арґентинських Українців.

Замітною була також промова проф. М. Чубатого, що говорив на тему: "Самостійна Україна історичною конечністю." Бесідник заявив, що український нарід вже виявив правно свою волю і це є одиноке, що його зобовязує, бо виявив ту волю тоді, коли був вільним і незалежним від наїздників. Цю волю він виявив актом з 22 січня 1919 року на святософійськім майдані в Києві, коли східна і західна Україна злучилися нерозривно в одну суверенну Українську Державу. Той акт обовязує всіх українців досі, а всякі спори і торги за українські землі між совітами а Польщею українського народу в Европі не зобовязують.

о. Білинський предложив новий заряд УКК як слідує: Степан Шумейко голова, заступники адв. Іван Панчук, др. Вол. Ґалан, Василь Шабатура і Олена Штогрин, писар діловий Степан Курлак, скарбовий Богдан Катамай, скарбник Дмитро Галичин, провірники Іван Іванчук, Марія Демидчук і Михайло Дуткевич. До екзекутиви вибрані ще о. Білинський, о. др. Федаш, проф. Чубатий, др. Цегельський, Клявдія Олесницька, проф. Грановський, др. Мушиґа і другі.

Між рішенням є одно дуже актуальне, коби його тільки чимскорше здійснили. А саме **видавати англійськовою мовою журнал** як найскорше для обзнакомлення інших з українською справою.

Весь конґрес пройшов в суто американськім дусі і найбільше промов було про це, як успішно скріпити воєнні зусилля Америки і скоординувати працю в ріжних ділянках воєнних потреб.

Конґрес закінчили в неділю вечером концертом в салі Горожанського Клюбу з нагоди подій 22 січня 1919 р. Співи були під проводом катедрального хору української католицької катедри у Філядельфії.

Замітним є це, що проти конґресу повели сильну наґінку в пресі і через радіо комуністи і сопутники, з котрих один, якийсь Вінчел особливо заїло накидався на весь конґрес та його організаторів, стараючися розбити справу в самім початку, як начеб то ворожу інстриґу. Йому та йому подібним дали на конґресі суту відправу і це все свідчить, що Москва не спить та має довгі руки, які хотіли б справу української незалежности в Европі задавити раз на все. Та тут ці руки закороткі...

З черговим успіхом наших братів в Америці сердечно витаємо і тішимося їхнім подвигом. Коби справу довели до побідного кінця, як почали і видержали на становищах до кінця без огляду, які події ще можуть нас стрінути.

Конґрес американських українців в теперішну хвилину є радісним і світлим обявом для нас всюди, отже також в Канаді і ми щиро ним радіємо.

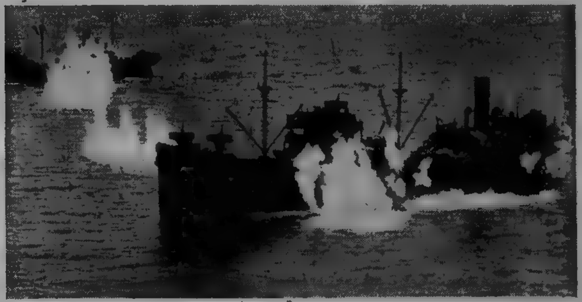

На східному відтинку Середземного Моря, англійські літаки напали були на конвой німецьких кораблів. Знимка вказує нам кораблі з сього конвою поцілені бомбами з тих літаків.

ВІСТИ З СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ В АНҐЛІЇ

СУКВояків за морем відсвяткував в днях 8-9 січня 1944 в Льондоні першу річницю свойого заснування. Про се довідуємося з запрошення на сю річницю, котрі дістав один винипеґський священик. Вибрано спеціяльно дні 8 і 9 січня, щоби дати змогу нашим українським жовнірам відсвяткувати, як пишеться в сім запрошенні, "Українське Різдво." В тих днях відбулися також Загальні Річні Збори Союзу.

В ТУРЕЧЧИНІ ЗЕМЛЕТРУС

В Туреччині був 50 секундовий землетрус. Шкоди поважні, як в людях так і в матеріяльних добрах.

Гупало: Я походжу зі славної і давної родини. Не думайте що я жартую. Книга мого родоводу дуже груба. В половині книги є мала перерва і там пише так: "В цім часі Бог сотворив світ." Відтак книга далі продовжає наш рід.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Иорктон, Саск. Редагуе колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЄДІНАЯ, НЕДІЛІМАЯ...

Часописі світа принесли вістку з Москви про новий совітський гимн державний, котрий ані не згадує пролетарів та інтернаціоналу, але згадує і величає велику, могучу Росію, за котру гинуть в боях інші народи.

Певно, Росія має право вибирати собі гимн, який сама тільки хоче.

То їхня справа.

І ми навіть не зверталиб на це уваги, якби не телячий захвит нашої кацапні по цій причині. Колись царат мав свій гимн і тоді так само українська кацапня попадала в телячий восторг по причині того гимну, в котрім згадували царя православного. Нині вправді не згадують червоного царя з еполєтами, але ідея та сама саміська. Московський імперілізм тріюмфує.

В новім гимні згадується знова давну пісню про Росію, як одну, велику, неподільну. Ту саму, від котрої віддітлявся гетьман Іван Мазепа, ґеній Тарас Шевченко і стотисячна армія ще недавної славної памяті УНР. на чолі з головним отаманом Симоном Петлюрою.

Всім їм ка.апня і Москва закидали, що вони є проти "єдіной, неділімой"— що Росії ділити не мож. Всі вони були того переконання, що Україна то не Москва і **коли Україна хоче жити самостійним життям, то її право і ніхто того права її відмовляти і відняти не годен.** За то билися і лягали тисячами наші під Крутами і Базаром, під стєнками і на Соловках, по Сибірі неісходимій.

Нині знова повернув гимн давних царів і давного імперіялізму Москви про єдіную, неділімую. І якими маленькими виглядають супроти того ці всі пропаґанди названі "армії українські" Росії, що бються вже навіть не за соціялізмом і за всесвітну революцію, а таки просто і ясно, бються вони за єдіную і неділімую...

Розуміється Росію, а не за Україну.

* * * *

Виліям Генрі Чемберлейн написав книжку і видав минулого року п.з. "Російська загадка." Там представляє російське життя і спосіб поводження в порівнанню до життя і відношення, яке є на заході Европи.

Чебмерлейн стверджує, що в Росії на самій земельній площі робить два або навіть чотири разів більше робітників, як це діється в Анґлії. І мимо того, ані видатність не є більша, ані робітник ліпше не живе— лишень навпаки.

Він далі стверджує на основі російського державного буджету, що в році 1941 той буджет був 216,800,000,000 рублів. Покупна сила російського рубля рівняється нашим пяти чи шести центам. Однак найцікавіше з того є, що львину пайку того буджету покриває безпосередний податок на щоденні покупні річи, а саме 63.2%. В році 1941 совіти стягнули того податку з покупців 124,500,000,000 рублів.

Що це значить?

Це значить, що коли в совітах робітник заробить одного рубля і хоче за нього купити хліба, то 63 копійки він платить за вартість хліба, а решта, себто 37 копійок доплачує як податок, що наложила держава. Він їсть тільки за 63 копійок хліба, що той хліб вартує і коштує, а решта доплачує, бо такий страшеннний податок доложила державна машина. Тому не дивота, що той державний буджет має приходів з промислу тільки на 14.5% а особовий доходовий податок дає лишень 5% приходу для буджету, бо кождий там вже заплатив при кождім кусні хліба і скибці сала солено за то, що їв і тому не має з чого більше платити.

А що сказалиб в Канаді на такий податок?— запитує з того приводу у Фрі Прес (Винипеґ) Р. Дж. Дічмен.

Ми віпдовідаємо чемно так. Мудрий чоловік знає, що відповісти. А кацапні, то таки шкода питати.

ПОЗІР!

Чи Ви вже вирівнали свою передплату для своєї ґазетки БН? Гляньте як стоїть Ваша наліпка. БНації побільшилася на чотири сторінки. Збільшилися видатки видавництва, а декотрі читачі собі легковажать. Дивіться на адресар, коли прим. комусь зазначено Jan44 **то значить що його передплата вже скінчилася в місяці січні цего року.**

Ми вже повідомили тих, що задавнили свої передплати і коли в короткім часі не вирівнають своїх передплат, то мимо волі будемо примушені їх імена вичеркнути з лісти.

Адміністрація Будучности Нації.

НАША ПРЕКРАСНА КАНАДА!

Часто деякі діти нерозумні нарікають навіть на тата і маму.

А деякі нерозумні нарікають ще дальше, навіть на самого Господа Бога!

Чиж можна назвати розумними тих, що нині ще важуться нарікати і дорікати на Канаду?!

Але хто свідомо знає, що тим чинить Канаді клопіт, що викликує невдоволення і припізнює та спиняє наші воєнні зусилля, той вже робить дуже шкідливу роботу тим нариканням. Бо так само і тим більше підтяти довіря в народі, захитати духа і відвагу, є неповернена шкода.

А як наділі?

Наша Канада прекрасна і є чим гордитися!

Маємо понад одинацять міліонів населення і два міліони родин.

А на ці родини є таке добро, як подає статистика наша з 1941 року.

Мешкальних домів в Канаді є 2,155,-550 не вчисляючи Юкону і Північно-західних Просторів.

В році 1940 діяльних було 6,460,876 грамот обезпечальних на життя.

В тім самім році записано в ужиттю 1,500,829 самоходів в Канаді.

Тоді канадійці уживали також 1,345,167 радієвих приладів.

А 15 червня 1941 канадійці передплатили першу позичку побіди і тих, що купили тоді бонди було 948,001 осіб.

В Канаді є 10 зачартерованих банків і вони мають всіх уділовців 53,321 осіб.

Що ці цифри говорять?

Вони кажуть нам, що наша Канада стоїть і живе народом. Що нарід тут достатний і живе в розмірнім добрі. На два міліони родин є півтора міліона самоходів і майже стільки радієвих приладів. На одинацять міліонів населення майже півсема міліонів мають забезпечальні грамоти на життя. І навіть канадійські банки не є в руках кількох богачів, бо їх уділовці числяться на десятки тисяч осіб.

Ось край народу для народу.

Наша прегарна і свобідна Канада!

Чи не маємо бути задоволені всі? Подумаймо лишень, що то діється деінде на світі і як то деінде люди з голоду примирають—і не нарікаймо, коли в Канаді добро і свобода!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

О СТРАШНІМ СУДІ

"Мужі Галилейські... Сей Ісус, що взнісся від вас на небо, так само прийде, як ви його бачили коли відходив на небо" (Діян. Ап. 1, 11)

Другий прихід Ісуса Христа і Страшний Суд, се непомильні правди нашої св. Віри.

По воскресенню мертвих настунить страшний—загальний Суд над всіми людьми й ангелами. Зоветься **загальний** тому, бо тоді будуть суджені разом; **страшний,** від страшних знаків, котрі перед ним послідують: "День Господній прийде як злодій, в котрім небеса переминуть з великим шумом, а живла від вогню розтопляться, земля ж і діла, що на ній, згорять" (2 Петр. 3, 10). **Страшним** буде длятого, бо страшний буде рахунок, який Бог буде жадати від людий, бо "страшно впасти в руки Бога живого" (Євр. 10, 31). "А коли праведний ледви спасається, то безбожник і грішник де буде міг показатися?" (1Петр. 4, 18) Судією там буде сам Ісус Христос, "Отець бо не судить нікого, а весь суд дав Синови, щоби всі почитали Сина, як почитають Вітця," (Ів. 5, 22), бо Ісус Христос нас відкупив то буде і судити. Коли Ісус Христос перший раз прийшов на сей світ, не мали причини грішники Його боятися, бо "не вислав Бог Сина в світ, щоби судив світ, але щоби ним світ спасся" (Ів. 3, 17). Колиж другий раз звиться Він як цар неба й землі, як Судія, як Господь всіх людей, буде жадати строго рахунку з усіх повірених нам дарів і талантів. Перший раз прийшов у великім убожестві й покорі як мале, слабоньке дитя в вифлеемській стаєнці. Непізнаний, переслідуваний, зненавиджений, погорджений, мусів переводити свій побут життя на землі. Лиш невелике число було Йому вірним. Другий раз прийде з великою силою й славою, "і віддасть кождому по його ділам" (Мат. 16, 27). В символі віри стало повтаряємо: "І паки грядущого со славою, судити живим і мертвим." **Живих—**се праведних людий, котрі находяться в стані Божої ласки, а **мертвих—** се грішних. Живими є ті, котрі в день страшного Суду будуть ще жити, на хвилю помруть й будуть взяті на облаках на стрічу Господа, а мертвими є ті, котрі будуть лежати в гробах, як говорить св. Павло (1 Сол. 4, 16) "Сам Господь з приказом і з голосом Архангельським і з трубою Божою зійде з неба, а померші в Христі воскреснуть перші, відтак ми живучі, що тут полишені, разом з ними будемо пірвані на облаках, на зустріч Христови в воздух."

1. Чому, крім частного суду, відбудеться ще загальний Суд?

Хотяй душа кождої людини буде зараз по смерти суджена й одержить від Бога заслужену нагороду або кару, однак при кінці світа відбудеться ще загальний Суд.

а) Щоби всі люди пізнали Божу всемогучість, котру злі люди часто ганять, висьмівають і в її силу сумніваються; **Божу справедливість,** бо тут не все одержує чеснота заслужену нагороду, а гріх заслужену кару. Часто бо на сій землі злим людям добре ведеться а добрим зле, тому многі нарікають на доброту Божу і є незадоволені своєю судьбою. Хоть правда в многих річах й подіях на світі видно вже караючу руку Божу не одно приключається таке, де ми виразно видимо справедливість Божу На страшнім Суді, Бог обявить в цілім блеску тайні заміри свого серця длячого так, а не інакше управляв судьбою людини. Там зникнуть всі сумніви, розвяжуться всі загадки, в яснім світлі пізнаємо мудрість, справедливість і любов Божу, та з подивом скажемо: "О глибино богацтва і премудрости і розуму Божого! Як непоняті (Твої) суди і непрослідні (Твої) дороги!" (Рим. 11, 33).

б) Щоби Христос явив свою славу перед цілим світом, щоби всі люди увірили й пізнали і прославили, що Він є обіцяним Спасителем і Судією живих і мертвих (Діян Ап. 10, 42). Ту на землі многі погорджують Ісусом Христом— зневажають; Його наукою одні гіршаться, для других є вона безумієм. Не одні вмовляють в себе, які богаті, могучі є, другі знова горді-зарозумілі хотять Творця вселенної усунути з цілої природи, плетуть про здобутки науки-плоди людського духа, сміються зі всього, що найконечнійше: Бог, душа, вічність. Сміються з Християн, коли згадують про чуда. Однак при кінці світа, всі люди побачать славу Ісуса Христа: "Побачать Сина Чоловічого, як ітиме на облаках небесних із великою силою і славою" (Мат. 24, 30). Тоді всі люди пізнають, що Христос є "дорога і правда і життя" (Ів. 14, 6), що Він є паном неба й землі, Господь життя і смерти і що "нема іншого імени під небом даного людям, в котрім ми малиби спастися" (Діян. Ап. 4, 12). Тоді грішники "поглянуть на того, котрого прокололи" (Ів. 19, 37).

г) По трете, страшний Суд відбудеться для того, щоби праведні перед цілим світом олержали заслужену нагороду, а грішники заслужену кару. Там обявить Ісус Христос всі добрі й злі діла людий, здійме заслону покриваючу грішників— котрі на землі уходили за праведних, а обявить чесноту і ненависть праведних, переслідуваних. Нагороду й похвалу одержать праведні, а заслужену кару й ганьбу грішники. В зимі всі дерева до себе подібні як ті, що приносять плід і сухі, з весною показується виразно різниця між ними. Так само і на страшному Суді буде легко пізнати людий грішних і праведних.

2. Колиж відбудеться страшний Суд?

При кінці світа. Коли? Про се ніхто не знає. Сказав Ісус своїм Апостолам: "Про

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛЮТИЙ, 1944

15	**В**	**2**	**Стрітення ГНІХ.**
16	С	3	Симеона і Анни прор.
17	Ч	4	Пр. Ізидора
18	П	5	Мч. Агафії
19	С	6	Суб. Задушна. Преп. Вукола
20	**Н**	**7**	**Нед. Мясопустна**
21	П	8	Вмч. Теодора Стратилата
22	В	9	Мч. Никифора
23	С	10	Мч. Харалампія
24	Ч	11	Сщмч. Власія
25	П	12	Св. Мелетія
26	С	13	Преп. Мартиніяна
27	**Н**	**14**	**Нед. Сиропустна**
28	П	15	Ап. Онисима. **(Великий Піст).**
29	В	16	Мч. Памфила

УСТАВ

15. Стрітення ГНІХ: Всеночне. Сл. Б. Ап. з. 316, єв. Лук. з. 7.

19. Задушна Субота: Сл. Б.: Все за усопших. Ап. і Єв. дня і за усопших.

20. Неділя Мясопустна і Попразд. Стрітення. Гл. 3, Єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з. 140, єв. Мат. з. 106.

27. Неділя Сиропустна: Гл. 4. єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 112, єв. Мат. з. 17.

28. Понеділок: Початок Великого Посту. Аж до Великодня заборонений час на танці й ґучні забави. Не можна їсти мяса в середи і пятниці.

В середи і пятниці Великого Посту правиться Служба Божа Преждеосвященних Дарів і Сорокоусти (Парастас за померших.)

день же той (Страшного Суду) і годину ніхто не знає, ані ангели небесні, тільки один Отець" (Мат. 24, 36). Бог закрив перед нами день страшного Суду тому, щоби ми були все готові на той суд і не думали, що можна грішити і буде час ще покаятися. "Чувайте, бо не знаєте дня ані години, коли Син Чоловічий прийде" (Мат. 25, 13). Як було в днях Ноя, так буде в час приходу Ісуса Христа: люди пили, їли, женилися і грішили, аж прийшов потоп і всіх погубив.

3) Якіж знаки попередять прихід страшного Суду?

Точний речинець другого приходу Христа позістане, очевидно, найглибшою тайною Господа Бога, але всетаки приблизно будуть люди могли обчислити, коли мають бути готовими на кінець світу. **Бо Христос дав богато знаків,** по яких заключати зможуть люди про близький уже прихід Спаса, з такою самою певністю як прм. із розвинених і розцвилих дерев на весну заключають люди, що зближається літо. (Мат. 24, 32; Лук. 21, 30). Се вповні відповідає великій любові Бога, шоби Він не закривав цілковито перед нами сеї так дуже важної події, котра рішатиме про цілий світ і про вічність. Коли любов приневолила Бога на цілі тисячі літ наперед заповісти, через пророків, Воплочення Сина Божого; через своїх учеників коротко перед страстями про недалеке зруйнування Єрусалиму; обявити віддалений на тисячі літ кінець світу,— то чому не мабуть Бог показати своєї любови й ласки і подати певні знаки, по котрих би люди пізнали, що вже незадовго буде день страшного Суду.

Св. Письмо подає нам деякі знаки по котрих буде пізнати, що вже зближається день послідного Суду.

а) Апостоли спитали Христа який буде знак послідного приходу Христа і кінець віка (Мат. 24, 3). Ісус у відповідь сказав їм: **"Глядіть, щоби хто вас не звів. Бо многі прийдуть в мое імя, кажучи: Я є Христос, і многих зведуть.** Бо почуєте про війни і воєнні вісти; глядіть, не трівожтеся, бо мусить те статися, та се ще не кінець! Бо встане нарід на нарід і царство на царство і буде голод і землетрясення по місцях. Та все те початок горя. Тоді видаватимуть вас на муки і вбиватимуть вас, і будете зненавиджені всіми народами ізза мого імени. І тоді соблазняться многі і один одного видасть і зненавидить один одного. І многі ложні пророки повстануть і зведуть многих. Та ізза намноженого беззаконня прохолоне любов многих. А хто видержить до кінця, той спасеться." (Мат. 24, 4-13).

б) **"Проповідане буде се Євангеліє царства по всій вселенній,** на свідоство всім народам. І тоді прийде кінець" (Мат. 24, 14).

в) **Многі жиди й погани навернуться до** Христової віри." І поклоняться перед Ним всі роди поган" (Пс. 21, 28).

г) **Антихрист буде зводити людий,** а з ним повстануть многі ложні пророки-секти і зведуть много. Вік антихриста 666 місяців, се є 55½ літ, з сього 38 місяців стоятиме він на вершку своєї могучости, а для християн настане доба найбільшої скрути, гнету.

Наступить велике відступство людий від правдивої віри та велика безбожність.

г) Енох і Ілія повернуть назад на землю й поборювати муть антихриста.

Енох, семий патріярх, був взятий без смерти до неба в віці 365 літ у нагороду за своє святе життя (1 Мойс. 5, 23 і Євр. 11, 5) около 1000 року після сотворення Адама. Отже він прийде знова напоминати народи до покути.

Ілія був взятий до неба з тілом недалеко Єрихону (около 900 року перед народженням Ісуса Христа (на очах пророка Єлисея – підчас світляної зяви огненного воза з огненними кіньми.) Ілія буде навертати жидів (Малахія, 4, 5). Сам Христос говорить, що "Ілія прийде й направить все" (Мат. 17, 12). Як Йоан Хреститель звіщав про перший прихід Спасителя, так Ілія приготовлятиме людий на другий Його прихід. Енох і Ілія хмарою-облаком зійдуть на землю. Арх. Михаїл проводитиме їх. І велике здивовання огорне їх, вестимуть життя покути, їсти будуть фіги й мід, з проповідатимуть через три і пів років (Обявл. 11, 6). Будуть вільні від всякого зранення й смерти, навернуть отця до сина. будуть мати силу насилати на ворогів всякі нещастя, замкнути небо, щоби дощ не йшов, і води обернути в кров й поразити землю всякою язвою скільки захочуть. За їх проповіддю піде много людий, котрі відвернуться від антихриста. Накінець убє антихрист сих обох, а їх тіла лежатимуть на вулицях великого міста, де Господь був розпятий. Многі люди і з народів і з поган будуть бачити їх тіла через 3 дні й пів. та не позволять положити їх до гробу. Раді ти будуть й веселитися і дарами будуть обділюватися, бо вони мучили мешканців землі язвами. А після 3½ днів дух життя від Бога зійде на них і станутъ на свої ноги і великий страх нападе на тих, що їх побачуть. І голос з неба закличе: "зійдіть сюди." І зійдуть вони на небо в хмарі й побачать їх вороги їх. І в ту хвилину потрясеться земля - завалиться часть міста і буде убитих 7 тисяч людий, а прочі з ляку віддадуть славу небесному Богові

Антихрист 30 днів потім вийде на гору та перед вибраними своїми приклонниками схоче наслідувати Христа, взносячись в таємні простори неба, щоби струтити обох Еноха й Ілію. Але силою писькавки скинений буде він з гори, "котрого Господь Ісус убє духом своїх уст" (2 Сол. 2, 8). Ціла околиця наповниться тоді невиносимим пекольним чадом, а бачитимуть труп його як зникне в пропасти. Ясно пізнають тоді люди, що вони були антихристом обманені Визнаватимуть тоді свій блуд і з плачем навернуться до правди.

д) **Повстануть великі знаки на сонці,** місяць не буде давати світла. Зорі падатимуть и ангели небесні порушаться.

е) **Поміж народами счиниться великий страх,** туга і тривога від страшного шуму морських филь, люди будуть сохнути й умирати від страху і ожидання, що прийде на вселенну (Лук. 21, 25-26).

ф) **Вкінці "явиться знак Сина Чоловічого на небі** і тоді заголосять всі роди землі і побачать Сина Чоловічого, як ітиме на облаках небесних із великою силою і славою (Мат. 24, 30).

"Коли увидите се все, то знайте, що вже (суд) близько є при дверьох. Істинну кажу вам, кінчить Христос, не минеться сей рік, поки се все не станеться. Небо й земля минуться, а мої слова не минуться" (Мат. 24, 33-36).

МУДРІСТЬ ЖИТТЯ

Один славний проповідник так говорив до молоди. Господь Бог дав нам очі. Але також дав повіки на очах. Очі дивляться, щоби бачити. Повіки хоронять очі і заслонюють. Є много таких річий, що краще не бачити Тоді вживайте повік!

Грецький мудрець Зено стрінув раз нового ученика, що прийшов до нього на науку і уважав себе за дуже проворного. Він казав, що годен говорити на кожду тему і в кождий час. Зено спокійно вислухав його, а потім каже:

Ти маєш одні уста, але двоє уший?

Так.

Видиш, то на це, щоби ти більше слухав, а менше говорив.

Один дуже балакучий і красномовний молодець прийшов раз до грецького мудрия Сократа на науку.

Ти будеш платити подвійну ціну за науку.

—Чому?

—Бо я тебе мушу навчати не лише говорити як слід, але також мовчати.

Подумаймо всі над тими простими а так практичними мудростями щоднів!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

На черговім засіданню і після одобрення мецената нашої молоді о. капеляна М. Пелеха, призначено чотири стипендії по $25 як слідує:

Одну для студента колегії св. Михаїла в Торонті п. Михайла Буртника, одну для студента колегії св. Йосифа в Йорктоні п. Богдана Третяка, а дві для студенток Інституту Пр. Серця Христового в Йорктоні для двох найбільше заслугуючих учениць, яких такими признають Сестра директорка школи в порозумінню з о. настоятелем Стефаном Бахталовський ЧНІ. Віримо, що стипендисти колись відплатяться нашому народові своєю чесною працею і заслугами.

Намічено заснувати стипендійний фонд БУК-а, про подробиці кортого подамо вістку після чергового засідання.

Членів ДЗБУК-а у Винипеґу відвідав в січні дписар саскачеванської секції БУК-а, п. Володимир Филипович з Арран і перевів успішні наради в многих справах.

З огляду на це, що провінціональний з'їзд БУК-а Альберти буде 11, 12 і 13 марта ц.р. справи загального характеру організації, які були входили в обсяг намічених недалеких спільних нарад, відложено до часу по з'їзді.

Приготовляється до друку нова книжечка пера о. капеляна М. Пелеха про мішане подружа. Замовлення вже можна слати, ціна стара і надзвичайно приступна, для масового поширення пять центів примірник. Гроші надсилати згори.

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

Олекса Піх, Прісвил, Саск. 25ц.
Михаїл Ґубич, Арран, Саск. 50ц.
Роман Гуска, Норквей, Саск. $1.00
пані Д. Стратійчук, Канора, Саск. 50ц.
Юстин Воробець, Кридор, Саск. $1.00
Лонгин Михальчук, Шайло, Ман. 50ц.
Іван Шклянка, збірка, Алтікейн, Саск. 1.75
Анна Шкільник, Йорктон, Саск. $1.00

З пращального вечірка пані Т. Гнатюк в Саскатун, Саск. $2.07

З несподіванки для п. Н. Бзделя в Вішарт Саск. $2.26

Катерина Мельник, Винипеґ, $1.00
Григорій Повавщук, Мозарт, Саск. 50ц.
Василь Демйон, Гадерлий, Саск. 50ц.
Летунський старшина Ласко з Арран 1.00
Мих. І. С. Кінащук, Арран, Саск. $1.00

Гр. Пристай, В. Павлюх, Ст. Майдан і І. Сніданко, всі з Йорктон, Саск., ходили підчас Різдвяних Свят колядувати на БН. й заколядували $33.53.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

п. АНДРІЙ М. КІНДРАКЕВИЧ ОТВОРИВ АДВОКАТСЬКУ КАНЦЕЛЯРІЮ В ЙОРКТОНІ, САСК.

26. січня ц.р. отворив у Йорктоні свою адвокатську канцелярію голова саскачеванської секції БУК-а п. А. Кіндракевич.

п. Кіндракевич уродився в Фенвуд, Саск., до Вищої Школи ходив в Колеґії св. Йосифа в Йорктоні, відтак Скат-Каліджієт у Реджайні, Саск. По скінченню Нормал у Саскатуні був учителем у двох школах коло Габбард. Саск., і чотири роки принципалом школи в Гудів, Саск. Потім записався на альбертійський університет у Едмонтоні, звідтам перейшов до університету в Саскатуні, де осягнув академічний степень ЛЛ.Б.

Адвокатуру розпочав тому 3 роки в канцелярії Ф. Д. Міллíген і Спілка. Тепер отворив самостійну адвокатську канцелярію при найголовнішій вулиці в Йорктоні.

Адреса: Box 743, Yorkton, Sask.

Phone, office 877, residence 1642.

п. Кіндракевич, яко свідомий, діяльний і практикуючий українець-католик, своєю солідною працею, хрустальним правим характером і ввічливістю здобував і заєдно здобуває собі всюди загальне признання й симпатію і нині тішиться повним довірям усіх, що його знають.

п. Адвокатови желаємо з цілого серця "Щасть Боже!"

СИЛВЕР, МАН.
Збірка на Виховний Інститут БУК-а в Винипеґ.

Читаючи Будучність Нації, знаходжу з усіх сторін широкої Канади про життя українців католиків. Тому хочу описати дещо про життя нашого укр. католицького народа в околиці Силвер, Ман. Наша околиця належить до тих рідких околиць в Канаді, де наші люди усі згуртовані при св. Матері католицькій Церкві і при катол. Народнім Домі. Зараза сектанства і большевизму у нас місця немає. Хотяй наша околиця невеличка, бо усего тут нас замешкує около сорок родин, однак ми маємо збудовану церкву і укр. катол. Дім й майже всі наші люди є членами обох інституцій. Ми обходили двайцятьпять літний ювілей заснования нашої Парохії в місяці липні 1943 року. До нас дїїздить наш добрий парох о. І. Олійник з Комарна, маємо дванайцять Богослужень на рік і нераз більше. Наші місцеві учителі, п. П. Будзінський і п. О. Г. Григорків також докладають немало труду, щоби виховати наших діточок на чесних і вірних синів і дочок нашої Канади, своєї віри і свого укр. народу. За що наш загал складає їм сердечну подяку. Під проводом нашого учителя п. О. Г. Григоркова, наша молодь на Йорданські Свята ходила щердувати на новокуплений Інститут Пр. Діви Марії в Винипеґу. Слідуючі наші добрі парохіяни жертвували на Інститут: о. І. Олійник $3.00; О. Г. Григорків 2.00. По $1.00: М. Войчишин, П. Будзінський, П. Вільґош, П. Мельничук, І. Абуда, І. Козира, В. Крокуш, Ф. Антонишин, Іл. Любінськии, І. Мельничук, М. Войчишин, М. Вирцінога, О. Бойко, І. Поворозник, П. Рихліцький, М. Цар, І. Федірчук, М. Стомбурський, А. Фурда, М. П. Мельничук, Г. Ханас, В. Мислік, І. Спужак, І. Зазуляк, В. Штуник, М. Романець М. Пастух, І. Романець, М. Козьмірович. По 75ц.: М. Підставка. По 50ц.: М. Кулачинський, О. Клим, М. Марчук, М. Паламарчук, М. Кузенко, В. Кузира, П. Шимків, М. Лишишин, П. Поворозник, Г. Романець, П. Пастух, Л. Григорків, М. Скварок, М. Стомбурська, А. Ґрезенде, Ю. Мельничук, П. Паламарчук, Т. Паламарчук. Юлія Юзевська 15ц. По 25ц.: Д. Душенко, Й. Галабура, І. Гаврилюк, І. Васильківський, Д. Мельничук. Разом $45.45.

Щедрувати ходили слідуючі: пп. О. Г. Григорків, Василь Мислік, Івась Вирцінога, панночки: Катерина Вільґош, Анна Кулачинська, Галина Цар, Оля Вирцінога.

В імени нашої Парохії на сім місці хочу сердечно подякувати пану О. Г. Григоркови за вивчення гарних щедрівок і тим, що ходили щедрувати. Панови Мислови, що возив своїм автом й усім жертводавцям, що так щиро жертвували на наш новий Інститут в Винипеґу. Рівнож нашому Пароxові о. Олійникові, що дали почин і за щиру промову, що виголосили на шкільнім концерті в укр. кат. Домі в Силвер, де заохотили нашу молодь іти щедрувати, а наших парохіян до жертвенности. Жийте, Отче, на многі літа і друдіться на добро нашої укр. кат. церкви і на славу нашого народа.

Маріян Войчишин,
заст. предсідателя Парохії св. Йоана Хрестителя в Силвер, Ман.

ПРИДБАЛИ 13 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ БН

В околицях Тиндал, Ґарсон і Гейзел Ґлен, Ман., підчас Йорданських Відвідин, в днях 23-го і 24-го січня с.р., Всеч. о. Ярослав Чиж і пан Корнелій Боднарчук зібрали 13 нових передплат на БН. Хочемо зазначити, що як Всеч. о. Я. Чиж так і пан Корнелій Боднарчук занялися сею збіркою цілком безінтересовно— без жадної нагороди, причім Всеч. о. Я. Чиж їздив своїм автом.

На сьому місці сердечно дякуємо Всеч. о. Я. Чижові й п. К. Боднарчукові за труд та за так щире відношення до нашої ґазети. Хай Ісус й Матінка Божа Вам стократно винагородить.

Буйний: Мій батько був бесідником і голярем. Є чим похвалитися.

Слухач: А що має спільного бесідництво з голярством?

Буйний: Воно бачиш бувало так: До мого батька приходили за много лисих людей. Отже він так до них промовляв, що їм волос ставав і їжився на голові. Відтак мій батько стриг їх.

ТРАДИЦІЯ І "ТРАДИЦІЯ"

(ДИСКУСІЙНА СТАТТЯ)

Прошу отця Редактора помістити цих кілька/спостережень в справі традиції і календаря.

Цікава Стаття

Недавно появилася в К.Ф. дуже цікава стаття про зміну календаря. Правда, була це приватна опінія автора, але вона містить такі цікаві завваги, яких здається ще в нашій пресі не було. Я не годжуся з автором в деяких річах, але даю йому велике признання за свіжі гадки-спостереження. Автор признає, що новим григоріянським календаром послугується подавляюча більшість білих людей, бо це одиноко правдивий астрономічний календар. Автор каже, що українці вперто підчеркують, що колиб вони змінили дату святковання Різдва і інших свят, це нарушилоб традицію.

Здорові Арґументи

Автор зовсім слушно опрокидує ці закиди, бо, каже він, ту традицію нарушило саме сонце вже кілька сот років тому. Колиж сонце каже нам посуватись вперед, годі не числитися з тим. Якраз тому вчені австрономи завели новий календар на місце старого. Автор продовжає: "Якщо українці задержать свої звичаї і обряд, для нас не повинно робити ріжниці, коли ті свята прийдуть, лиш щоб вони були святковані спільно з іншими цивілізованими народами."

"Чейже український нарід є поступовий. Коли такий зацофаний нарід, як румуни, міг принятий новий стиль то чому українці не можуть приняти Григоріянський календар?"

Далі автор каже, що українці не мають чого боятися златинщення або спольщення, якщоб приняли новий календар. "Українці є вже на стілько сильні духом, що не дадуться винародовити." "Впрочім тут в Канаді ми не маємо з полякмаи майже нічого до діла." "Нового стилю календар не є ані польський ані латинський але австрономічний, і як з таким мусимо погодитися чи хочемо чи ні." "Треба мати на увазі, що той календар приняли не лише католики, але і протестанти. Якщо анґлікани, лютри, кальвіни і інші не бояться, що той календар зкатоличить їх, чому малиб українці його боятися?" На кінець автор уважає, що всі українці повинні святкувати разом, і що розпорядження повинно бути згори, від Проводу Католицької Церкви.

Традиція

Ця стаття є дійсно цікава. Вона висвітлює справу зміни календаря у новім світлі. Це щось ориґінальне і длятого заслугує собі у великій мірі на особливше признання. Кто говорить за традицію, най розуміє що слово "традиція" має дуже широке значіння.

Традиція це латинське слово. По нашому воно значить "передання," або по простому: "тримайся свого." Але, що це є "своє"? Богато річей є таких, що колись були ніби

Італійський король Віктор Емануел відвідав місто Трані в Італії занятій аліянтами, й як вказує знимка удекорував архиєпископа Францеско Петронеллі срібним медалем за се, що жертвував своє життя німцям за 250 закладників. Від часу коли Італія піддалася беззастережено німцям, се один з перших образків на котрім видимо короля Емануеля.

"свої" а тепер вже ні. І чи можна брати за зле тій жінці, що іде між люди, кажім до міста, і скидає з себе старокраєвий широчезний овечий кожух, та вбирається по канадійському? Чи беремо за зле чоловікові, що їде до міста автом замість волами? Колись наші діди стелили цілі копиці сіна на стіл і під стіл з нагоди Різдва. Тепер ні. Чи це зле? Колись ми звали себе Русинами, і то много з нас. Не дурім себе! Признаймося до правди! Чиж ми вже забули за "Рутеніен Елевейтор Компані?" А чи учительська колеґія "Рутеніен Трейнінґ Скул" в середній Манітобі, вже з памяти вийшла? Тепер вже занехано ту назву. Чи це щось злого? Хто з нас колись думав про лавки в церквах? Всі стояли! А тепер? Колись ліпили хати і пошивали снопами, а тепер їх заступили дошки або цегла. Отже скажім собі правду в очи. В традиції є щось такого, що певно не можна нарушувати, але є там много такого, щ ми всі вже давно нарушили і треба хіба якогось фарисея або дивака, щоби не признав слушности.

Слуги Позаді

В Старім Краю був такий звичай у панів, що пани і пані їли при першім столі і споживали найкращі страви. По тім всім, десь там у куті споживали страву панські слуги. Значить, що слуги не варта того, щоб їсти з своїми панами. Слуги, на їх думку, це щось нищого, погордженого. Правда, було чимало винятків. Тими упослідженими є ті наші люди, яких невідповідні провідники не допускають до зрівнанняся з другими культурними народами.

Чим скорше люди наші це зрозуміють і після цего застосуються, тим лучше. Нехай нас всіх потішить факт, що вже цего року і кілька років попередно, поважне число наших громад проломили шлях, і обходили Різдво з повним торжеством релігійним, після нового календаря.

Комедія не Різдво

Однак треба з жалем сказати, що було многих таких одиниць, що на 25 грудня не святкували по релігійному, бо казали, що це не їх свята. В той день вони вдоволились тим, що з'їли кілька індиків і випили пару фляшок- не зважаючи на піст. А знов на 7-го січня вони обходили "свої" свята в той спосіб, що цілий день тяжко працювали. Їх діти ходили до школи, а жінка сиділа коло кухні і пильнувала огню.

Не все можна брати за зле чоловікові, що був в роботі, дитині, що була в школі, і жінці, що пильнувала дому в день 7го січня Часом справа вимагає, і так мусить бути. Однак придержуватися такого порядку постійно і вперто, обходити в той спосіб "свої Свята, свою традицію, після свого прадідного звичаю," та не допускати до зміни, це не християнське святковання, але карикатура, або ново-поганство, чи може щось подібне до "галовійн."

Анатоль

УПРАВА КОМІТЕТУ АРҐЕНТИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

На нараді, яка відбулася дня 5 грудня 1943 р. Комітет Арґентинських Українців уконституватися в такім складі:

Голова: Інж. Василь Милінський; заступники голови: Андрій Білопольський, Інж. Омелян Песцьоровський; Секретарі: Адріян Аврам, Павло Дудниченко.

Складена Управа Комітету відбула першу нараду і намітила план діяльности на найближчий час. До улаштовання домівки тимчасова адреса Комітету для кореспонденції буде:

"Perelom," Casilla de Correo 3162. Buenos Aires.

НАЗВАВ КОРОЛЯ ЕМАНУЕЛЯ ЗЛОЧИНЦЕМ

Як Італія зійшла на діда вказує ся подія, що в Барі, Італія, Кавнт Карльо Сфорза, на зборах політичних партій, в своїй промові назвав короля Віктора Емануеля "дурноватим, огидним, злочинним монархом."

—Дописи—

САСКАТУН, САСК.

Пращальний вечерок

Дня 11-го січня зійшлося численне жіноцтво до дому пані Теодори Гнатюк й устроїло її пращальний вечерок, з сеї нагоди, що пані Т. Гнатюк відїзджала з Саскатуну до Ванкувер до своїх дочок. Підчас гостини жінки весело забавлялися, колядували. Опісля вручено пані Гнатюк дарунок і побажано щасливої дороги й многих літ прожити на новім місці. Пані Гнатюк за сі так щирі докази пошани до неї, подякувала всім.

Відтак пані Сенюк піддала гадку, щоби використати нагоду з сего вечірка й перевести збірку на католицьку ґазету Будучність Нації. В сей спосіб найкраще сей вечерок остане в памяті. Переведено збірку, котра принесла $2.07. Слідуючі імена жертводавців: Пані: Гнатюк, Стадничук, Гутнек, Кравчук, Сенюк, Швицька, Гринчка, Войтович, Мосюк, Колиншір, Калатюк, Майданюк, Петрик, Боднар, Ремінда, Сенюк, Федоришин.

Подала пані А. Синюк

ПРИЇЗД о. КАПІТАНА М. Т. ПЕЛЕХА ДО РІДЖАЙНИ

Всечесніший о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян українських католицьких воїнів при канадійськім війську, прибув до Ріджайни, щоби відвідати, потішити, розвеселити й научити українських жовнірів.

о. Пелех приїхав до нас з любовю й ми, українські жовніри, отця Капітана з такою самою любовю привитали. Через три дні вечером у шестій годині в наших бараках ми мали Богослуження. Богато наших українських жовнірів приходили на Богослуження, тай також приступили до св. Тайн. Римо-католицькі жовніри також приходили. По Богослуженні першого дня мали ми проповідь про значіння Церкви. Наука тревала поверх години і вже прийшов час розходитися. Нам жаль стало, що найдорожчий о. Капітан мав нас лишати, бо лише він може нас потішити при війську й нам помогти в страшній хвилі. Ми попросили о. Капітана, щоби лишився ще з нами довше, на що о. Капітан радо згодився й перебув з нами три дні. Кождого дня ми мали Богослуження, а потім науку. Ми завдавали о. Капітанові різні питання на теми релігійні, а отець нам дуже радо й гарно відповідав.

У неділю велике число нас прибуло до церкви св. Василія в Ріджайні. По скінченню Богослужении в церкві ми взяли спільно всі з о. Капітаном й місцевим Парохом о. А. Фиком спільну знимку. Всіх жовнірів було 45 й знимка дуже гарно вийшла. Нас українських католицьких жовнірів в Ріджайні є два рази так більше, як було присутних на Богослуженні в церкві, однак не всі вони могли прибути бо були заняті. Ми

Як страшно є знищена Італія, вказує нам ся знимка, котра представляє образ знищення міста Міґнано, по занятті його англійськими військами.

просили військових властей, щоби нам в Ріджайні надали українського католицького капеляна, однак вони нашу просьбу відкинули.

о. Капітана М. Т. Пелеха ми всі відпроваджали аж до стації й було сумно нам з о. Капітаном попращатися. Сумно було нам також тому, що нас тут українських католицьких жовнірів є поверх 100, а не годні ми мати свого рідного капеляна. Отець Капітан Пелех нас потішив й сказав, що незадовго знова до нас приїде. Нехай їх за се Бог потішить і нагородить, щоби могли довгі літа працювати для слави Бога а нам на вічне спасення.

Також хочемо подякувати всім парохіянам церкви св. Василія в Ріджайні, за се, що нас так гарно привитали й гостили. Нехай їм Бог нагородить своїми щедрими ласками.

Подав Василь Хрущ.

ВІШАРТ, САСК.

В день св. о. Николая, 19 грудня 1943, по Богослуженню в церкві св. Михаїла в Вішарт, Саск., діти і знакомі зробили малу несподіванку для пана Николая Бзделя, котрому минало 55 років. Підчас спільного обіду привіт радости виголосив Теодор Петришин від дітий і знакомих: "Шановний Николає, діти і всі знакомі! Від нині Ваш тато, а наш знакомий, зачинає 56 рік свого життя. Ми нині всі тут радіймо, що Всевишній підтримав Ваших родичів і за се ми повинні бути Йому вдячні. А нині ми всі радіймо разом з тими 11 діточками, котрими їх Господь поблагословив. Один син їх при армії за морем, 2 доньки вже віддани, а решта під опікою свого тата. Дай Боже, щоби ще прожив пан Никола много літ тут між нами."

Потім всі разом заспівали: О хто, хто Николая любить, і многая літа.

Дальше Т. Петришин заохотив всіх до жертви на Будучність Нації. "Ми, як католики, повинні підтримувати бодай одну добру організацію і любити її як самого себе." По сих словах Николай Бздель подякував своїм дітям і знакомим за дар любови і за дарунки та сказав, що від нині буде належати до того Брацтва, котре має добру організацію і ґазету. З сими словами Н. Бздель вручив Т. Петришинові $1.00 на передплату БНації. Опісля Петро Муц зайнявся збіркою, котра принесла $2.26 на Будучність Нації. Т. Петришин всім подякував за жертви і заохочував всіх до збірок при кождих нагодах на ту ціль, котра для нас усіх є так дорога.

Гість.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УКЮ В ГЕФФОРД, САСК.

Січня 25-го 1944 вечером, відбулися Річні Збори УКЮ в парохіяльній домівці. Гарне число молоді зібралось. Зі звітів фінансових і рекордових видно було, що праця Відділу була загально успішною. Попри представлення й інші підприємства, Відділ устроїв вечерок в пяту річницю свойого існування, та на цей вечерок були запрошені відділи УКЮ з Албертавн, Кридор, та Угринів-Оролов.

На Конґрес УКЮ відділ вислав трьох делегатів крім місцевих учителів і студентів, котрі також їздили. На контесті бесідництва УКЮ, підчас зїзду БУК-а в Саскатуні, взяли участь три студенти, що були членами відділу в Геффорд. Одна з них, Галя Огенчук, репрезентувала Відділ з Геффорд.

У всіх місцевих підприємствах члени УКЮ радо помагають. Беруть участь в хорі і концертах.

На 1944 Заряд вибраний як слідує:

Голова—Марія Богун
Заст. голови—Анастазія Жук
Рек. секр.— Іван Кубак
Фін. секр.— Анна Палагіцький
Один член— Василь Огенчук
Господар— Петро Озарко
Контрольна комісія— Доця Озарко, В. Оленчук, Оля Когут.

Вибрано комітет до перекуски і програмовий, щоби занявсь програмою на слідуючі сходини.

Рішено мати сходини першого вівтірка кождого місяця.

Члени також рішили мати "Слейінґ партій" — мають відвідати молодь в Редбері і спільно бавитися.

Під проводом п. М. Стрияка члени завели кілька веселих забав.

По смачній перекусці, члени ще дальше забавлялися, відтак розійшлись веселі домів.

Іван Кубак, писар.

о. І. Борецький

НОВІ ВИНАХОДИ В СТАРІМ РОЦІ (1943)

(Продовження)

ТЕЛЬО-ФОТОГРАФІЧНИЙ АПАРАТ

Це є прилад, що дає спромогу бачити з великої височини через найгрубші хмари.

В многих воздушних налетах на Німеччину аліянтські летуни не годні були успішно бомбардувати міст, або фабрик, тому, що мусіли летіти дуже високо, а притім вид заслонювали темні хмари.

Щоб ту трудність розвязати, винайдено тельо-фотографічний апарат, котрим можна бачити землю, села і міста, з найбільшою точністю, находячись над хмарами.

АТОМІЧНО-ЕНЕРГІЙНІ БОМБИ

У сучасній війні ворожі сторони нищать себе взаїмно без найменшої пощади. Та щоби знищення спричинити, треба матеріялу вибухового, розриваючого. Бомби уживані донедавна показалися за слабкі, щоби валити міста і розбивати, цілі з цементу зроблені, сховки.

Отже начато продумувати над тим якби надати бомбам більшу розривну силу.

Коли аліянти почали виробляти бомби, що розривали цілі блоки, світ думав, що це надзвичайне осягнення. Та однак недавно подано до відома, що німці кидають бомби, котрі годні розірвати два а то й три блоки. Значить мають три рази більшу силу як "блак-бастер."

Цю велитенську силу осягнули інженери через поділ атому. Вже старинні філософи як Демокріт, Левкіт і школа Епікурейців твердили, що матеріяльне буття складається з атомів, остаточних складових частин, котрих не можна поділити.

(Сам атом зложений з ядра, нарядженого додатною електричністю, навкола якого кружляють відемні електрони).

Так то і в нових часах задержано цю теорію неподільности атомів. Одначе спроби йшли, щоб і атом, ту найдрібнішу частину матерії поділити, бо учені вірили, що в ній криється багато енергії.

І в дійсності в останніх тижнях подано до відома, що існують бомби, котрі зроблені на основі подільности атому і цею атомічною енергією спричинюють велике знищення.

(Далі буде).

ПІДРУЧНИК
Союзу Українських Канадійських Вояків В Активній Службі за Морем

В жовтні минулого року видруковано в Англії малий підручник для наших вояків. Він друкований по-англійськи. Сторін 30. Розмір 5½ цаля через 4½. Папір першої кляси. Окладинка в трох красках. Межи прапором Юньон Джек і українським прапором міститься клиновий листок, а на листку український тризуб. Все те вміщене на гарнім "шілді." Зверху шілда бачимо ініціяли союзу по англійськи,— глубоко на споді по українськи С.Б.К.В. Під клиновим листком слова: Борітеся. Поборете...

У вступнім слові сказано, що ціль Союзу є чисто соціяльна і гуманітарна. Союз прямує до того, щоби бодай вчасти дати нашим воякам в Англії те, що їм тут давалаб родина, близькі кревні, знакомі, церква і світські товариства.

Книжечка містить одну поважну статтю проф. Симпсона з Саскачевану про вартість народної традиції.

При кінці подано лісту 37 імен перших членів основників Союзу.

Згадано, що Союз має лучність в Канаді з "КУК-ом" світськими товариствами і церквами, від котрих то він залежить в певній мірі морально і матеріяльно.

В Англії він залежить від добродійних військових товариств.

Союз має кватири в Менчестер і в Льондоні. Союз має часто сходини, утримує бібліотеку, кімнати на читання, розривки і кантини. Кантина в Менчестер роздає ту поживу, що приходить від канадійських громад. В підручнику є кілька гарних військових знимок.

Учитель казав написати дітям задачу на тему: "Мама." По перегляданню зошитів учитель каже:

—Петрусю, ти маєш таку саму задачу, як Лесь.

Петрусь: А бо, прошу пана учителя, Я і Лесь маємо ту саму маму.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(1)

Здвигаєте раменами, не вірите? Говорю як на сповіди. Ціла радехівщина, та ще й поза нею його знали, а ви за нього не чули? Гей, гей, що то за хлопець був оцей Олекса. Збиточник, що й другого на світі не мав собі рівного. Звичайно, одинак, тай ще багацький син. Кілько клопоту мали бідні батько й мати зза нього! Не було в селі господаря, що йому не зробивби він якоїсь пакости, або й шкоди. Тому обірвав стріху, цему вирвав штахети і порозкидав по дорозі, а раз навіть страхав бабу Марту. Смієтеся? Кажу вам, бідна баба мало життям не переплатила. Обвинувся білою плахтою, намастив лице мукою, взяв косу і пішов. Зайшов під хату, став простісінько у вікні й стогне. Бідна зірвалася з постелі й скричала, але так дико, що аж сусіди позлітaлися. Та його вже не було. А був він ще малий, мав ледви десятий рік. От і журилися родичі, що з нього виросте, радились, думали і постановили дати його до ґімназії, мовляв, може там набереться розуму. Прилагодили усе що потрібне і день перед відїздом каже до нього батько.

—Завтра повезу тебе до школи.

—Добре, татуню, добре.

—Будеш вчитися?

—Або я знаю?

—Памятай собі, як не будеш вчитися, то панським волам будеш хвости крутити— закінчив розмову батько, погрожуючи синови. Та син мабуть не гаразд розумів значіння батьківської погрози, а може навіть взяв її дослівно, бо всміхаючись вискочив з хати і в сінах ухватив пса за хвіст. Пес заскавулів і вкусив його за палець.

Завезли його до міста, до школи і примістили на станції біля ґімназії. По чотирьох днях був він уже назад в дома. Родичі лиш руки заломили.

—Ти чого прийшов?— гнівно говорить батько, скидаючи довгий ремінь.

—Я не хочу вчитися й не піду до школи— плаче і падає батькові в ноги.

—Чому?

Хоч як допитувався бідний батько, та ніяк не міг дізнатися причини. І ремінь не поміг. Олекса вперто мовчав і не виявив найменшої охоти признатися. Батько рішився сам піти до директора й вивідатися.

Одної днини станув він в директорській канцелярії.

—Пане директор, що сталося з моїм сином?

—Як називається?—питає директор остро зза купи паперів, не підводячи очий. Батько замнявся. Прийшло йому нагадку, що син мусів зробити щось великого, та що можуть і його чіпнути, а може навіть і покарати, длятого ледви чутно промовив:

—Олекса...

—Коцур?—говорить різко і встає від бюрка.

—Так— вже тихцем шепче батько і спускає очі в низ.

Директор спалахнув.

—То збиточник. Він нічого не говорив дома?

—Ні!!

—Він вимастив арабською ґумою в клясі крісло...

—Що, що... чим вимастив...

—Арабською ґумою; таким кляйстром. Професор сидів цілу годину на цім кріслі, а потім не міг встати. Розумієте, не міг встати— з криком оповідав директор.

Батька наче хто обухом вдарив. Не памятався.

—За мало того. Він зробив ще більшу шкоду— говорить директор, нервуючися.— Я казав прибити на входових дверях картку: "не замикати, самі замикаються." Він зняв цю картку з дверий і прибив її коло водотягу, на першому поверсі. Вечером я мав повно води в цілому будинку.— Директор хвилювався, широкими кроками ходив по канцелярії і вимахував руками.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

GRAVEYARD FOR OBJECTIONS

(The open discussion which will follow took place in a hall, where Joe had just finished a public demonstration of the extistence of God. Tim, a known atheist, was there. However, as usual, he came not so much to listen as to discuss and quarrel. Being an old friend of Joe's Tim begins without any formality):

Tim: Poor Joe, you really are simple minded. Why can't you be logical? You understand darn well that there is no God!

Joe: It is precisely logic which forbids me to wage war vs. nothing. It is the same logic which orders you to fight vs. a reality you do not like. If God does not exist, why do you talk against Him? ... why do you throw mud at Him???

Tim: Ah! It is not the being called "God" which I attack, but the notion of His existence.

Joe: And you who but yesterday wanted to prove to me that man comes from a monkey!... Your argument is not solid: for if a monkey cannot reason, if it is unable to judge, if it is but a brute, at least it has enough instinct to keep its coconuts for other things than notions!

Tim: You may laugh, but science will prove that men come from monkeys!

Joe: Let us hope that at the same time it'll prove that you are the last of such descendants.

Tim: Do you think I'm a fool?

Joe: I do not yet know of a fool, who denied God! I'll not honor you by even calling you a fool!

Tim: You talk like a fool yourself. Do you think that Lenin was crazy? He did not believe in God and still he was a genius!

Joe: If Lenin did not believe in God, he would not have said that he hated Him as his own personal enemy! Nicias used to prove thus his belief in his gods: "The proof that I believe in them, is that I hate them." And methinks this is just your case.

Tim: No! No! My denial is reasoned out and I'm convinced that God is but a word in the dictionary.

Joe: And to say that it is but against a word that the Atheist League deploys such zeal!!! From November 15th to the 8th of January 1938, there were in Russia 28.000 meetings protesting against the commemoration of Xmas. According to vital statistics given by the League, 204 churches were closed during the month of September 1937. In Tula then there were left 6 priests and one church; now these priests are gone and the church is padlocked. The League offered a prize of 100,000 rubles for the composition by anyone of the "best" godless bible, and sent out 100,000 agents to preach atheism to Russia's masses. I could keep you for hours on such a topic, but you know all this as well as I. What I want to stress is the inconsequence of a war so costly, brutal, long and systematic against "a word of the dictionary"!

Tim: We fight vs. this word because thanks to it a gang of exploiters dominate the world. They, to that end, invented and created God!

Joe: Let us say that I do not know what you are driving at and admit also that the idea of God is the work of a handful of inventors. However, you must confess that they had recourse to a great number of accomplices. Just think! More than 10 million martyrs have shed their blood to attest the seriousness of this "invention"!

Tim: Martyrs were fools. Even if I believed in God I would not let them skin me alive just to render testimony of Him !

Joe: That's about all you can say. What at this moment appears to you to be folly would give you an explanation of this miracle, if you only had the courage to tear off the blindfold which blocks your view. To be a martyr, is a divine death. For this, one must have lived a divine life before. But you are too dumb to understand all this.

Tim: You talk like a preacher who's afraid to lose his job. Preachers gave birth to Christ!

Joe: And you! Do you not live by preaching communism? Will you tell me that you gave birth to Karl Marx?

Tim: Did you see Christ?

Joe. And did you see Karl Marx?

Tim: No, but it's not the same as believing in God, some one invisible, inaccessible...

Joe: As long as you will want to remain as an animal, you'll be unable to elevate your body to the realm of this Spirit: "The animal-man, says St. Paul, cannot perceive divine things." It is through the soul (which you admit not) that man can see, feel and know God. In a word, in order to understand spiritual things one must first believe in the existence of an immaterial soul.

Tim: The soul?? God?? They are but vapors!

Joe: Why then use swords against "these vapors"? You often say that no one saw God, but you fight vs. Him like a vulture vs. the wind. Nobody saw the wind, but it exists and is an impediment to the voracity of creatures which through it (the wind) lose their prey.

The war against the idea of God is absolutely in vain. When one chases it by the east, it comes back by the west, or rather, it does not cease to cover at the same time all the points of time and space; it is just as powerful an idea by its negation as it is by its affirmation; it lives of its enemies as well as of its adorers.

Tim: I believe only in what I see.

Joe: That's not very practical. If I were to talk thus you would be the first to object: for instance you would get sore and object if I were to deny the existence of your intelligence, wisdom, prudence, loyalty, honesty; however I see in you none of these qualities or virtues.

Tim: This is too much! I prefer real swords to witty needles and pins. Good-night, Joe!

Joe: Good-night. I hope you bear me no hard feelings and that you will be back.

(To be continued, if you please).

Fr. Nick.

THE THREE MAGI

It was sometime after Xmas over nineteen hundred years ago that three astronomers of three different races and from three different countries met in a desert. A common fate and calling brought them together, for the three of them were following a mysterious star. Caspar, Melchior and Balthazar had another thing in common: the desire to see the One which the world awaited! Did not a "legend", genuine relic of the prophesies concerning a Messiah and adulterated by time, exist in the knowledge of some good people, descendants from far of the Hebrew nation? Yes! the Hebrews in their exile communicated their expectation to the heathen. The three magi were faithful and studied the skies for a miraculous sign and when it appeared, nothing could ever stop them from following it until they reached their goal: the promised Saviour. Hunger, thirst, rain, cold and storm were no handicaps. When hungry they were, their desire to see the Divine Babe was their spiritual food; when thirsty, it was their coolness; when assailed by the elements of nature, it was their instinctive protection.

At last the guiding star stopped and soon they found the King of Kings born not on a throne, but in a manger, not in ermine, and silk but in straw, not in a palace, but in a stable. Nevertheless they presented Him with their expensive gifts. A divine smile coming from the Son of God made man, was their reward. It was the fulfillment of their desire to live long enough to see the promised Redeemer. It was their 1st Xmas and, no doubt, not the last!

Flash! It's the 20th century! 1944—

Flash! The world is at war! Battles rage!

Blood flows! Guns roar, tanks crush their way on and on, and planes swarm in thousands, raining destruction and death!

It was a "red" Xmas, this year!

Our Johnny is in the army, our Tommy in the navy and our Billy in the air force. They do not know one another, but they have many things in common. The three of them are Ukrainian-

Григорій і Петро Вах,
Григорій (зліва) служить при летунах, Петро при армії, тепер за морем.
Григорій і Перто Вах е синами панства Ю. Вах, котрі е членами церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Catholics. They are practical christians. They were torn away from home by duty. They were not cowards. For them right must defeat might!

Long ago, when the angels sang the first Xmas-carols, the world was sleeping. Today some are sleeping and others working or fighting. It was not a silent night, but because it was Xmas, it was nevertheless for our three "modern magi" on land, on sea and in the air, a holy night!

John was standing on guard at the front. Tommy was on the midnight watch on the decks of his corvette and Billy was in his Spitfire patrolling the skies against enemy marauders. They were doing all this so that Xmas for some was a silent night, a safe night; in order that future Christmases may be as the first one was for the shepherds of Bethlehem.

Oh! how the three of them would love at this moment to be in their respective parochial church! Oh! how they would love to hear once again the venerable priest's intonation of the "Z namy Boh"! Their desire was common, but the cruelty of war will not have it be fulfilled. For them it was a lonely Xmas. On wings of telepathy their thoughts fly home but it was not the same as being in their own church with Mom, Dam, Sis and friends.

"But why kick?" they say. "It is God's will!" So what? Johnny was whistling lowly: "Boh Predvichny!"— Billy was singing: "Nebo e zemlia!" and Tommy was humming: "Wo Wefleyemi" nyni nowyna!"— Their hope was that this will be the last war-Xmas for centuries to come. They fight for a better world, for the triumph of the Prince of Peace, who came to redeem all men of all colors, races, and countries.

"Oh brave friends, we say to all the Johnnys, "Billys and Tommies, we are not forgetting you "at home, by the table we have put an empty chair: "it's the place where you used to sit. At church, "we will offer holy communion for you, so that next 'year you'll really be home with us. We pray that "your desire will be materialized like that of the "Magi. Until we are again together may the In-"fant Jesus protect you all!"

Fr. Nick.

The following appeared in the "Yorkton Enterprise":

"A. M. KINDRED, LL.B., OPENS LAW OFFIC"

A. M. Kindred, better known to his many friends as "Andy" has opened a law office in the Cowan, Horn and Hukins Block, which for a number of years housed the old Unemployment Agency. Mr. Kindred was bron at Fenwood, Sask., and attended St. Joseph's College here and Scott Collegiate in Regina, where he obtained his secondary education. He then attended Normal School in Saskatoon and upon graduating taught school north of Hubbard, and later served as principal of the Goodeve school for four years. He then attended the University of Alberta in Edmonton where he took an arts course, and later secured his LL.B. degree at the University of Saskatchewan in Saskatoon in 1940. He articled with F. D. Milligan and Co., Yorkton and on completing his term a year ago remained with the firm. He has now decided to open an office of his own.

Mr. Kindred is serving as secretary of the Ukrainian Cultural Gorup in Yorkton, and is president of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Saskatchewan.

ЛИСТ ДО ГОЛОВИ МІСЦЕВОГО ВІДДІЛУ УКЮ

Дорогий Голово:

На Тобі залежить поступ і успіх Відділу УКЮ. Май ясний плян праці. Добре його обдумай спільно з членами заряду. Відділ провадь вперед. Добрий Твій примір буде варта сто добрих рад. Часто засягай поради заряду а особливо Всеч. о. Пароха.

Обовязки і відвічальність старайся розложити на якнайбільше членів заряду і відділу. Де богато несе тягар, там він легкий. Будь точний,держи слово,не критикуй хиби других, але старайся поправити свої. Не складай вини за невдачі на других, але на себе. Признання за успіх не бери собі, але дай другим. Заохочуй членів до акції. Похвали за найменші навіть зусилля.

Опануй свою рідну мову так, щоби Ти нею добре володів. Не бійся вставати і говорити на сходинах. Сходини роби часті з ріжнородною програмою. Коли маєш праці богато, проси членів о поміч і подякуй їм. Своє "я" не випихай наперед. Не кажи "я хочу", "я буду", "я", "я",— це 'я'. Таке говорення лиши. Але "ми", "наш заряд," "наш відділ."

Перечитай собі уважно книжку: "How To Win Friends and Influence People" by Dale Carnegie.—40c.

При кінці року, як будеш так поступати, виростеш у велику людину і скористаєш з праці більше чим всі члени разом!

Це тобі радить голос досвіду.

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

– ОГОЛОШЕННЯ –

Подається до відома всім Відділам УКЮ, шановним учителям і всім, кому дорогі справи молоді, що вже е **готовий концертовий матеріял на Свято Шенченка.** То е головний реферат і кілька менших, праця Брата Методія ЧБХШ., Ціна 15ц. Замовлення слати до:

Miss A. Zuck, Hafford, Sask.

УГРИНІВ-ОРЛІВ, САСК.

Христос Раждається!

Дорога українська молоде!— Українське Католицьке Юнацтво з околиць Угринів і Орлів бажае заслати свое бажання до кождого юнака і юначки по всіх округах Канади. Надійшов новий рік і кличе нас, Українське Католицьке Юнацтво, до завзятої праці. Кождий з нас юнаків і юначок знае, як богато означае для нас наша українська традиція, які ті наші традиції е нам гарні, а не тільки нам, але чуемо богато де говорять люди з вишого образовання інших націй про красу української музики, пісні, українських танків, вишивок ітд. Тому ми, дорога Молоде, мусимо бути горді з сего, що ми, українська Молодь, маемо такі гарні традиції, що і люди з інших націй інтересуються ними. Тому ми мусимо сильно зорганізуватися і зцентралізуватися, щоби ми могли зберегти той наш дорогоцінний скарб. Збережемо його тільки тоді, коли всі як один станемо в ряди організації УКЮ. Завдяки тим, що постаралися нам о ту Організацію, ми станемо релігійними, національними та культурними юнаками і юначками.

Знаймо, що не на нікому іншому буде залежати українська будуччина в Канаді, а тільки на нас самих. Ми українське кат. юнацтво з околиць Угринів і Орлів при помочі Пароха Отця Дрогомирецького стараемося працювати всіма силами.

Маемо пана Николая Шургота, диригента, що підтримує і провадить нашим хором в котрім співають поверх 30 співаків та обслугуємо дві Парохії. Завдяки панові Шурготові, хор гарно відспівуе Службу Божу в двох церквах. Стараємося устроювати усякі підприемства, щоби помогти нашим українським справам. На Різдвяні Свята їздять хлопці з колядою. Сего року колядниками були: пп. Павло Харко, Петро Войтюк, Йосиф Омелян, Федь Войтюк і також Гілько Войтюк з гармонією. Колядники гарно пописалися, бо заколядували $127.35. З того вислано для Червоного Хреста $37.05 – на будову української бурси $20.80, дано для церкви Св. Отця Николая $69.50. Дякую всім хлопцям, що не жалували свого труду і поїхати з колядою. Також дякуємо всім жертводавцям, що так гарно приймали колядників і щиро жертвували на наші цілі. Ми українська молоде Канади мусимо зберегти ці дорогоцінні надбання наших батьків, котрі так тяжко працювали через 50 літ свого побуту в Канаді. Вірю, що кождий юнак і юначка мае ще настільки доброго серця та пошани для своїх батьків, щоби їх надбання не понижати а старатися піддержати те все, що вони для нас надбали своїми тяжко спрацьованими руками.

Тому члени з околиць Угринів і Оролів просять всіх юнаків і юначок, розкиненим по всій Канаді, зробити такі постанови:

1) Ми будемо старатися бути вірні нашій Українській Католицькій Церкві, бо добре знаємо, що без Бога ані до порога.

2) Кождий юнак і юначка будемо належати до організації УКЮ і будемо сповняти її закони.

З нагоди Нового Року бажаемо всім округам УКЮ щасливої і успішної праці.

Павло Харко, голова.

Володимир Татарин, служить при моряках

Павло Татарин, служить при армії

Володимир і Павло Татарин е синами пані Анни Татарин, примірної парохіянки церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

М. Свентак

рядовик, зістав ранений в активній службі. Він е сином панства Свентак в Етелберт, Ман.

Дмитро Тимчук,

летунський сержант, зістав забитий в активній службі. Родичі його мешкають в Гарлянд, Ман.

ВЕЛИЧАВЕ СПІЛЬНЕ ПРИЧАСТЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО СТУДЕНСТВА В САСКАТУНІ

Заходами Українського Католицького Юнацтва 15-го грудня, 1943 в Парохії св. Юрія, відбулося спільне св. Причастя а опісля сніданок-бенкет в честь студентів і студенток.

В суботу відбулась св. Сповідь в Бурсі БУК-а, в Конвенті і в церкві. В неділю Службу Божу відправив Всеч. о. Фірман та виголосив глибоко обдуману проповідь до студентства, та всі студенти і студентки разом 65 приступили до св. Причастя. Це була красна картина, коли бачилось цвіт нашого Саскачевану як разом, у стіп Спасителя клячав та приймав Його до своїх сердець.

Підчас Сл. Божої красно співав хор парохії св. Юрія.

По Сл. Божій всі студенти, студентки і запрошені гості перейшли до Читальні Просвіти де відбулося спільне снідання, приготовлене Жін. Тов., ім. Княгині Ольги, під проводом, пані Яніцької. Дійсно по матерински наші пані Саскатунські приймали студенство.

Сніданок-бенкет відбувся під проводом голови Студентського Кружка пана Віктора Жука, студента медицини, брата Анастазії Жук, секр. УКЮ. Голова короткими словами привитав всіх присутніх та висказав жаль, що між нами нема Всеч. о. М. Горошка, опікуна Студентського Кружка і найстаршого студента Едварда Бавина, лефтенента інжінерії, які виїхали до Калгар, бо там УКЮ відчиняв свою домівку.

Тоді голова попросив до короткого слова професора університету, Всеч. о. А. МкҐейн, який сказав, що нам треба всім, а зокрема студ. молоді, практикувати св. віру. Всі студенти щиро прийняли гарну бесіду. Відтак голова попросив до слова Всеч. о. Майкал, який зі щирого серця промовив до українського студенства. Він сказав, що щось спільного вяже його з українськими студентами. "Я сам син Сирійського народу, відчуваю серцем і бачу душу української молоді. Практикувати релігію це Ваш святий обовязок і ціль, бо Христос одинокий годен дати Вам характер." Відтак промовив всіми студентами улюблений о. Володимир Фірман, Парох, який найбільше трудився в приготовці цього торжества. Подякувавши Всеч. Отцям за їх щирі промови до студентства,- закликав всіх практикувати релігію та любити свою рідну Церкву та нарід.

В міжчасі музичні точки виконали панна Марія Шабага, п. Віктор Жук і п. Іван Шабага, а красні пісні по мистецьки виконали сестри панни Анна і Марія Шабага.

Відтак голова подякував всім а зокрема Всеч. о. Пароховї В. Фірманові за його опіку і дбайливість для Студентського Кружка, та Всеч. Отцям бесідникам, а зокрема паням за красний бенкет і заголосив, що слідуючі Студентські збори відбудуться при кінці січня 1944. Всім пожелав Веселих Свят і щасливого Нового Року та успіху в іспитах. Відспіванням національних гимнів закінчено сніданок-бенкет.

Віктор Жук—голова,
Дарія Черевик—секр.

ЙОРКТОН, САСК.

В неділю 9 січня, в день Первмуч. Стефана, з нагоди іменин Впр. о. Ст. Бахталовського, Візитатора оо. Редемптористів і Пароха Йорктону, в парохіяльнім домі відбулась спільна різдвяна проскура. Парохіяни старші і молодь вщерть виповнили простору й гарно прикрашену домівку.

Вечерок розпочато колядою: "Бог предвічний..." Отець Парох згадав про гарний, родинний звичай серед українського народу, коли то батько з нагоди Різдва Христового бажае членам родини всего найкращого та ділиться з кожним спільною проскурою. Парохія—це одна родина. Як батько цеї родини о. Парох побажав усім парохіянам радости, щастя й Божого благословення та почастував усіх присутних святочною проскурою. В імени парохіян привитав о. Пароха та висказав чувства вдячности п. А. Вантух, голова парохіяльного дому. Пані М. Баран і Е. Чабан, в імени парохіян, вручили о. Пароховї дарунки. Довші промови виголосили того вечора: о. Д. Гаврилюк, о. Р. Хомяк, о. Ів. Бала ЧНІ., Брат Алойзій ЧБХШ., директор Колегії св. Йосифа та Брат Методій ЧБХШ, професор Колегії св. Йосифа.

Привіти й промови переплітали присутні милозвучними колядами.

Опісля промовив іще раз о. Парох, подякував парохіянам за ті гарні чувства, виявлені в привітах, дарунки, а бесідникам за промови. Вкінці о. Парох вказав на місто Йорктон, як освітно-культурний осередок українців католиків у Канаді, що повстав за Божим благословенням, при спів-праці віруючих людей, за почином і жертвою бл. п. о. А. Делярого ЧНІ. та других оцтів Редемптористів.

Родинний дух і святочний настрій оставили миле вражіння в серцях усіх, що були учасниками цего вечірка.

Належить признання паням парохії М.Б. Н.П., що приготовили цю святочну проскуру, а парохіянам за коляду $33.85 на пресовий фонд "Будучности Нації," що її перевели; пп. Гр. Пристай, В. Павлюх, Ст. Майдан, Ів. Сніданко та о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.

ЖЕРТВИ І КОЛЯДИ НА БУРСУ БУК-а В САСКАТУНІ, САСК.

Жертви— Н.Н.	$100.00
УКЮ Ґудів, Саск.	16.35
Сестриці, при церкві св. Мих. Ґудів	15.00
Коляди—УКЮ, Орлі,в Саск.	20.80
Укр. Катол. Пар. св. Дим. Кридор	14.25
Укр. Кат. Пар. Пр. Богор. Судбури	10.00
Разом	$176.40

Поіменний спис дорбодіїв-жертводавців з Орлова, Саск.: В. Харко $2.00, Всеч. о. Дрогомирецький 1.25; пані О. Свистун 1.25. По $1.00: С. Жеребецький, Д. і П. Ласюки, Кузьма і П. Войтович, П. Харко, П. Крисак, П. Бузікевич. По 50ц.: В. Луцик, П. Березовський, Т. Саганський, М. і Д. Скопики, П.Р. Жеребецький, Р. Войтюк, І. Ласюк, П. Харко, пані І. Смаль, Д. Ласюк, Я. Смаль, М. Крисак, М. Равлик, Н. Михалюк 30ц.; В. Бузікевич і М. Свистун по 25ц.

З Кридор колядували: Павло, Стефанія, Надія і Слава Ґарахи, Іван, Марія і Стефанія Барановські. Дали коляду: Гр. Гарах, Ю. Марцинюк, Н. Сенкусь, Ю. Барановський, П. Шилюк, пані П. Бузікевич, В. Харко, Ю. Воробець, Д. Саганський, С. Райс, всі по долярові; по 50ц.: М. Барановський, пані М. Саганський, А. С. Романюк, В. Романюк, С. Мельничук, І. Ваврик, П. Керик, І. Ґрева; пані М. Кравчук 25ц.

Каже Христос, коли права рука дає, нехай ліва не бачить, такої засади тримаєсь наш вельми шан. Добродій п. Н.Н. Золота душа! Ідеал жертвенности патріотизму й християнської покори. Шляхотний характер, взір і примір для многих. Дай нам Боже сотні таких патріотичних жертводавців! Що радо жертвують, і то поважну суму, щей просять щоби не виявлювати їх імени. Нехай сей примір стане надтхненням для маси нашого українського народу, щоби так великодушно жертвувалися на свої духово-народні цілі, то з певністю в нашім випадку скоро повсталаб нова, розкішна камениця бурса, чи виховавчий Інститут в Саскатуні!

Також і сердечна подяка нашим діяльним і жертвенним відділам УКЮ в Ґудів, Орлів, Кридор, що ласкаво зволили, перші в Ґудів представлення відограти на ціль бурси, і Сестрицям, що і свою "цеголку" доложили до жертви; а послідним двом відділам, що знова ласкаво зволили жертвуватись піти з колядою на нашу Інституцію. Се гарний молодечий чин і жертва. Радісний обяв. Наша укр. молодь працює. Се певна запорука наших успішних плянів: розбудова нового інституту. Дуже много покладаємо на нашу добру, патріотичну Молодь в Ґудів, Орлів, Кридор, Геффорд, Ланівці, Кадворт, котрі що року точно присилають коляду на нашу бурсу.

Також щиренька подяка колядникам в Судбури, Онт., що з певністю заохочені всеч. о. Сулятицьким, одним із основників бурси, пішли з колядою для нас. Нехай Всещедрий Ісус всім благословить щастям, здоровлям, золотим успіхом з Новим Роком!

За Заряд Бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка.

ДІВЧАТА МАРІЙСЬКОЇ КОНГРЕҐАЦІЇ ПРИ ПАРОХІЇ ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Дівчата Марійської Конгрегації в 1943 р. Перший ряд (зліва до права): Марія Цар, Ольга Пастух, Аделя Лихач, касієрка і писарка, Анна Ушій, предсідателька, Анна Лис, Анастазія Лемеха, Катерина Ґерон. Другий ряд (зліва до права): Юзя Яблецька, Геня Онишко, Марія Мазур, Юлія Пелех, Ольга Дирик, Аделя Сисак. Горішний ряд (зліва до права): Ґеня Данильців, Віра Коломия, Розалія Вивюрка, Олена Ленкевич. На знимці бракує Марії Коваль, Катерині Середи, Катерини Криси, Еви Середи, Стефанії Галіпчук.

ЗВІТ РІЧНИХ ЗБОРІВ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ В ВИНИПЕҐУ

Загальні збори Парохії св. Покрови, 965 Бойд ул., відбулися при численній присутности членів і членкинь дня 19-го грудня 1943 р.

Всеч. о. Парох С. Семчук отворив збори о год. 2.30 попол. молитвою Царю Небесний. Опісля попросив членів і членкинь встати з місць і вшанувати одною хвилиною мовчанки померших членів і членкинь парохії.

Відтак отець предсідник попросив зборів, щоби вибрали двох ділових секретарів до писання протоколу. Увійшли через акламацію пп. С. Купський і Р. Калинюк.

Опісля отець предсідник попросив ділового секретаря п. Луцького, прочитати протокол з минулих річних зборів.

Відтак приступлено до звіту заряду. о. Парох підчеркнув у своїм звіті, що наша парохія є чиста без довгів,— Рідна Школа поступає взірцево,— Пластуни мають свої сходини і рівночасно від нашої Парохії посилали ми за море для наших жовнірів дарунки.

На закінчення отець подякував зарядові за добру і щиру ко-ординацію, що разом виконували працю для добра нашої парохії.

Відтак отець предсідник покликав по черзі до звіту: місто-голову п. М. Копяківського, ділового секретаря М. Луцького, фін. секр. М. Духа, і скарбника В. Чорненького. Всі урядовці здали свої звіти зрозуміло для всіх членів і членкинь і подякували, кождий з осібна, за вибір і довіря, та пожелали Веселих Свят і щасливого Нового Року.

Опісля покликано до звіту провірну комісію, Й. Музичку і Д. Дороша. п. Івчука не було присутного.

Провірна комісія ствердила, що всі фінанси є в найкращім порядку і заявили, що ми годимося і стверджуємо то, що є записано в книгах. Панове Музичка і Дорош дали зарядові вотум довіря.

Опісля збори дали вотум довіря провірній комісії.

Відтак о. предсідник подякував всьому зарядові і провірній комісії за їх щиру та совісну працю і добру ко-операцію, яку виконували для добра нашої парохії.

Опісля приступлено до вибору нового заряду на рік 1944.

М. Копяківський, місто голова; Р. Калинюк, діловий писар; А. Хімко, фін. писар, М. Дух, скарбник; Дорадчики: Іл. Сидорчук, Ст. Мороз, М. Луцький, Ів. Гайовський.

Провірна комісія: П. Григор, Й. Музичка, Ст. Купеський.

Отець Предсідник подякував членам і членкиням за присутність та взірцевий порядок і пожелав всім членам і членкиням Веселих Свят і щасливого Нового Року.

На закінчення зборів відспівано Достойно есть. Всі члени і членкині розійшлися в підбадьоренім дусі домів.

Р. Калинюк, писар.

АЛТІКЕЙН, САСК.

Панство В. Іванчина справили для запрошених гостей в свойому домі новорічне приняття. Гості весело забавлялися, всі разом колядували. При кінці гостини гості не забули також зложити своїх жертв на українську пресу. Зібрано $3.50, з чого на БН призначено $1.75. Жертвували слідуючі: По $1.00: Панство В. Іванчина і панство М. Ворона. По 50ц.: панство М. Возняк, панство Ф. Худий і панство І. Шклянка.

Жертводавцям належиться щира подяка.

Подав Іван Шклянка.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

КОТРА Є ПРАВДИВА ЦЕРКВА ХРИСТА?

(Продовження).

Христос приказав своїй Церкві навчати..

З поданих слів Ісуса Христа видимо, що Ісус Христос не лише сказав й проголосив свої правди, але заложив інституцію, котра має сі науки Христа передавати з роду в рід. Розум нам вказує, що Ісус Христос не міг інакше зробити. Припустім, що Христос не бувби заложив своєї Церкви, то якби тоді чоловік міг віднайти правдиву науку Христа серед такого замішання на землі?

Більша часть людства не має ані часу ані способу вглядати нині в історію минувшини, щоби відкрити котра якраз є і була наука Христа. Штука друку на початках Християнства не була знана й саме письмо не було широко поширене. Дальше, немає одного доказу, щоби Христос щось написав сам, або приказав своїм апостолам писати.

Але противно, Христос приказав своїм апостолам проповідувати, навчати й це був найвступнійший спосіб, щоби Його наука поширилася.

(Далі буде).

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Василь Демчук, рядовик, Едмонтон, Алта. вбитий в активній службі за морем

Михайло Танчук, гарматщик, Винипеґ, ранений за морем

Йосиф А. Якубовський, Ґлейс-Бей, Н.С., ранений за морем

Стефан Заяць, лет. сержант, згинув за морем

Василь Шевчишин, рядовик, Торонто, забитий в активній службі

Еміліян Ковальський, рядовик, Еск, Саск помер наслідком ран

Михайло Коник, капраль, Винипеґ, ранений за морем в активній службі

Іван Василь Поляк, сержант, Мелфорт, Саск., ранений за морем в активній службі

Едвард Мельник, рядовик, Аґасіз, Б.К., небезпечно ранений за морем

Николай Басарович, рядовик, Елма, Ман., ранений за морем в активній службі

Іван Василь Слимкович, капраль, Фалконбрідж, Онт., ранений за морем

Алберт Петро Вротнівський, капраль, Н. Ванкувер, Б.К., ранений за морем

Николай Вакала, рядовик, Гайнсбурґ, Алта., ранений за морем в активній службі

Василь Володимир Білінський, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Григорій Грабець, рядовик, Гайт, Алта., ранений за морем

Іван Костишин, капраль, Лішор, Алта., ранений за морем в активній службі.

о. Каннонік П. Божик

ЗАМАЛО ІНТЕРЕСУЄТЬСЯ СВІТСЬКА ПРЕСА

Недавно тому подавала англійська й українська преса про те, що в Винипеґу суджено десять осіб з релігійної секти "Свідків Єгови," себто байбелників за те, що переступили канадійську границю, не маючи урядового дозволу їхати на байбелницьку конференцію до Злучених Держав. Між засудженими знаходилося вісім осіб з українськими іменами, а лише дві особи мали англійські прізвища.

Справа досить потрясаюча й жалюгідна, коли на десять засуджених було аж вісім українців. Чому й пощо українці належать до байбелницької релігійної секти, таж прецінь українці мають свої церкви, які їх можуть духово обслужити й не потребують належати і вірити в байбелницьке віроісповідання, яке ніколи не було знане нашим батькам і прабатькам? Знаємо також дуже добре, що при наших церквах крім релігійного виховання, українці плекають свою рідну мову й культуру; чого не роблять байбелницькі угрупування. Там поза читанням і фальшивим поясненням біблії нічого більше байбелницька секта українцям не подає й подавати не буде, а член, що до байбелників належить робиться крайно обмеженим, вузькоглядним і фанатиком. Отже в сей час, себто в 20 століттю, коли світ поступає скоро вперед в усіх галузях науки й техніки, українці, що належать до байбелників остають позаду других, українськими справами не інтерисуються і про все, що українське і нам рідне не дбають. А знаходячись в сій секті дуже скоро асимілюються й перестають бути українцями скорше, як можна собі се уявити.

Де лежить в сім причина? Причина полягає головно в тім, що світська преса замало пише про релігійне сектанство серед українців, на сектанство дивиться крізь пальці й промовчує кождий сектанський релігійний рух, мовляв "релігійні справи нас нічого не обходять, хай ними журяться священики й їх преса."

Подаючи за засудження тих десять байбелницьких осіб, від себе світська преса не подала ніяких коментарів, остережень перед сектанством, неначе читачам не було нічого більше треба знати про сектанство і його погубні наслідки, як тільки те, що такий суд відбувся над українськими байбелниками. Сим преса зробила медвежу прислугу українському загалови, бо донесла, що українців байбелників мусить бути богато в Канаді, коли з самої тільки Манітоби аж вісім українських делеґатів вибрались до Америки, щоби брати участь в байбелничім з'їзді. А перехід безправно канадійської границі засвідчив, що українці, принайменше декотрі, не числяться з державними законами, є отже політичними злочинцями. Навіть зі сього боку, преса повинна була скартати переступників границі, а не сказала нічого.

Українська-католицька преса й духовенство боряться проти сектанства, накликають українців до релігійної цілости, а тим самим і до українства, однак священики не всюди можуть зайти як і католицька преса; власне там, куди католицький голос і вплива не доходять, туди доходить світська преса, отже осторога й поучення українців перед чужим сектанством, а ще й таким, що сам уряд ставить його поза закон, повинна зробити світська преса.

Можна здогадуватися, що світська преса маючи на увазі, що в Канаді є широка свобода віри, демократія, що як хто собі хоче, так може вірити, і з сього отже погляду не хоче ніяких перестороґ робити нікому, щодо релігійних переконань; однак є також і свобода преси, а через се преса має повне право й свободу боронити української релігійної й народної цілости, якщо їй дійсно ходить о добро рідного народу, його цілість і силу.

Але... брати сторону релігійної цілості, виходилоб, тим самим боронити українську-Католицьку Церкву й тим шляхом автоматично виступити проти деяких чисто українських релігійних сект, а преса не має охоти сього робити, щоби не зразити собі деяких своїх читачів. Одначе, коли преса малаб хоча крихітку доброї волі і здавалаб собі справу з сього, кільки загальної шкоди в нашім суспільстві чинить чуже й своє сектанство, моглаби й повиннаби засукати рукави й брати таку сторону, щоби релігійне сектанство найменше ширилося серед українців.

Світська преса мусить знати також, що як сектанство, байбелники, суботники й інші секти стануть сильнійшими, то не тільки се відчує прикро українська Католицька Церква, котрої цілість преса боронити не має чомусь охоти, але й сама преса як така, бо сектанти не читають світської преси. Преса через свою релігійну обоятність мимохіть копає сама собі гріб, в який, якщо дальше буде успішно сектанство між українцями ширитися, сама згодом положиться. Коли дехто думає, що сектанство,— се маленька група, на яку немає причини звертати бачну увагу, то нехай має на увазі, що малі діла часом роблять великі справи, подібно, як від вколення голкою в палець, чоловік часто дістає закаження крови й передчасно мусить гинути.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

В неділю, дня 30 січня, пополудні, в домі панства М. Козоріза при вулиці 465 Монтроз, відбулося чайне приняття, дохід з котрого призначено на поміч школі св. о. Николая в Винипеґ. Сим приняттям займалися слідуючі: пані Ксеня Козоріз, Теодозія Дячун, Марія Заборняк і Анастазія Козоріз. По чайнім принятті була розігравка, котрою занимався Петро Козоріз. На сім чайнім принятті було досить гостей, а між ними о. А. Луговий і о. І. Шпитковський. При кінці приняття прийшли й Сестри Служебниці зі школи св. о. Николая, Сестра Романа і Сестра Димитрія. Чистого приходу на школу прийшло $35.75.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Кажуть люди, що був раз хлопець, котрий хотячи перейти ріку, сів на березі та чекав, щоби вся вода перейшла.

Ріки він ніколи не перейшов, бо вода в ріці ніколи не перестала плисти.

Щоби доконати діла треба праці,- - треба пробувати.

Як не будемо пробувати, не будемо знати чи ми можемо якусь роботу виконати.

Не знеохочуймося як наші перші спроби не увінчаються успіхом.

Шийкспір, великий англійський письменник, переписував декотрі із своїх творів по 75 разів, заки їх дав до друку.

Кожний з нас має здібности. Пізнаймо до чого ми здібні і берімся до праці, щоб використати їх.

Не сидім і не чекаймо, бо все є якісь перешкоди. Перешкоди треба побороти.

УСПІХ самий до нас не прийде. Його треба здобути.

Вуйко Трохим.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Від послідного звіту, Вуйко дістав слідуючі жертви на фонд Діточої Сторінки:

Наш давний приятель й добродій, котрий не бажає, щоби його імя Вуйко подавав, а котрого Вуйко називав перше Н.Н., дав знова $1.00.

п. Григорій Прихітко, Форт Віліям, Онт., жертвував 25ц., сю жертву прислав до Вуйка Петро Гнатів. Знова наш Петрусь Гнатів прислав Вуйкові $2.00 на виробленняката своєї знимки, котра була поміщена в попереднім числі.

Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман. 25ц.

Андрій Чарний, Вонда, Саск., 25ц.

Вкінці Розалія Шимінська з Шортдейл, Ман. прислала знова $1.00, яко нову передплату для пані С. Лесюк з Шортдейл, Ман.

Вуйко всім жертводавцям на сьому місці складає сердечну подяку. Кому Вуйко на другий раз на сьому місці буде дякувати за жертву на фонд Діточої Сторінки? Кому?

ЗАГАДКА 1944 РОКУ

ХТО ДІСТАНЕ ЦЕЙ ПУГАР?

РОЗВЯЗКА

ТОЙ, ЩО НАЙБІЛЬШЕ ПРИЧИНИТЬСЯ ДЛЯ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ ТА "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ" ВУЙКА ТРОХИМА У 1944 РОЦІ

Пишіть листи! Беріть участь у контестах! Приєднуйте нових передплатників для "Будучности Нації!" Зробіть жертву на фонд Діточої Сторінки! Ставайте членами "Веселої Родини!"

* * * *

Се все поможе Вам дістати цей срібний пугар.

— ВУЙКА ТРОХИМА — ВЕСЕЛА РОДИНА —

має на мені нести поміч і потіху бідним діточкам. Членська вкладка виносить 15 центів, але можете, кому можливо, слати і більші жертви. Член дістає членську картку. Чистий дохід призначений для сиріт та бідний дітей.

ПЕРШИМ ЧЛЕНОМ "Веселої Родини" зістала МАРУСЯ БОДНАРЧУК, . Винипеґ, Ман., літ 14, котра жертвувала 25ц.

Другими членами зістали.

2. Юлія Матвійчина, Винипеґ, літ 9, жертва: 50ц.

3. Михаїл Матвійчина, Винипеґ, літ 11, жертва: 50ц.

4. Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман., літ 11, жертва: 25ц.

Хто з Вас, Дорогі Діти, буде слідуючим членом?

Для Вашої вигоди, Вуйко подає цей купон:

Я (імя) .... літ...

з (адреса) ....

заселаю жертву в сумі $.......... і бажаю стати членом Веселої Родини. Прошу вишліть мені членську картку.

ВЧЕНА ЗОСЯ

Я вже вмію страх багато
Мама, баба, дідо, тато,
А до книжки як візьмуся
То ще більше я навчуся.

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

До цего часу: Бідний і богач знайшли гроші. Тому, що не могли поділитись, пішли до князя, щоб їх поділив. Князь завдав їм три загадки. Бідний при помочі своєї 13 літної дочки відгадав, але тепер князь знова хоче, щоби дівчина прийшла до него щоб їхала, не їхала, була вбрана і не вбрана, давала дарунок і не давала.

Зажурився Іван іще дуще, бо деж таки зможе вона зробити так, як князь загадав. Прийшов до дому тай розказує дочці.

—Нічого, каже вона,— Ви купите мені барана, а у рибалки визичте невода, решту я сама собі постараю.

Купив Іван барана, визичив у рибалки невода, а дочка зловила собі ластівку— замкнула в коробку, та ще взяла з собою кота і так вибралися до князя.

Доходять вони до княжого двора, сіла дочка на барана, то присяде на ньому, то иде. Їде і це їде. У неводіж вона вбрана і не вбрана. Як побачив се князь зі своїх теремів, казав випустити на неї собак, щоби її зїли. Тільки опинилася вона біля замкових воріт, як собаки вискочили про ни неї. Вона в сю мить кинула між них кота, собаки до нього, а вона з барана та з ластівкою в коробці побігла в терема до князя.

Деж дарунок для мене?— питае князь.

А вона отвираючи коробку подала князеви, князь коробку до рук, а ластівка з коробки тай вилетіла вікном на двір. Давала дарунок і не дала.

Бачить князь, що дівчина така розумна і він нічого не вдіє, постановив оженитися з нею - був молодий ще і нежонатий. Віддав її своїм учителям, щоби навчили її грамоти та всякої науки. А по кількох літах стала вона молодою княгинею.

До князя приходили нераз люди зі всякими справами, щоби їх розсудив. От княгиня любила їх розпитувати, яке у кого діло до князя, тай сама їх розсуджувала-годила, що й князь не потрафив би так.

Князь був утішений, що таку розумну княгиню має. Тількиж інші сусідні князі, що нераз приїздили до нього гоститися, почали йому дорікати, що віддав своїй княгині суди в руки.

Як таке кажуть, можна, щоб жінка та суд судила, коли се годиться тільки князеви.

* * * *

Чи князь заборонив княгині судити?- — за відповідею слідіть у наступнім числі.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

19. Швидко проминули ферії, а батько віддав мене тепер під опіку Вуйка Заяця, досвідченого педагога, що мав занятися моєю дальшою освітою.

20. Ми попращали щиро любих родичів, що побажали нам щастя і скорого повороту, та вибралися в дорогу і Вуйко став мене зараз поучати.

21. Наші прогульки були дуже гарні. Вуйко курив люльку якої я йому сильно завидував.

(Далі буде).

ІВАСЬ РАДИТЬ

ТОЙ, ХТО ПОВНІ МІХИ МАЄ, ХАЙ УБОГИХ СПОМАГАЄ!

ПЕРШИЙ ЧЛЕН "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,– Як я читала "Діточу Сторінку" в БН, я собі подумала, чого я не годна також щось в сім світі зробити, так як другі діти? Бо Ви бачите, Вуйку, я маю чотирнайцять літ, і ходжу до девятої кляси.

Я дуже хочу належати до "Веселої Родини." Я присилаю двайцять-пять центів пятнайцять центів на свою членську вкладку і десять центів на поміч бідним дітям. Я в своїм серці знаю як ті бідні діти за морем терплять і навіть така мала жертва як десять центів на кінці поможе. Я є дуже вдячна, що я жию в Канаді і годна йти до школи або де-де-будь і не боятися страшних военних бомбів або літаків. Отож, я за то усе, що я жию в Канаді, щасливійше від других дітей, хочу помагати тим дітям, що не такі щасливі.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме, і всіх читачів.

Маруся Боднарчук,
924 Бурровс Аве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Марусю, Ти перша стала членом "Веселої Родини." Вуйко дякує Тобі за так гарного листа й за жертву. Вуйко переконаний, що Твоїми слідами піде богато дітей.

ХАЙ ЖВАВО РОЗВИВАЄТЬСЯ "ВЕСЕЛА РОДИНА"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Я вступаю в члени Вуйка Трохима "Весела Родина" і посилаю 50ц., то є членська вкладка 15ц., а 35ц. жертва, та бажаю Вуйку, щоби 1,000 діточок вписалось до "Веселої Родини."

Хай жваво розвивається наша Діточа організація під проводом Вуйка Трохима. Я маю девять років.

Юлія Матвійчина,
57 Дізраелі Стр., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Юліє, Ти друга вписалася до "Веселої Родини." Вуйко за все Тобі дякує й за так щирі Твої побажання! Ох, як Вуйко тішивбися, коби Твої побажання справдилися.

ВСТУПАЄ В ЧЛЕНИ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я вступаю в члени Вуйка Трохима "Весела Родина" і посилаю членську вкладку 15ц. а 35ц. жертву. Бажаю, щоби з нашого міста Винипеґу вписалось до "Веселої Родини" пятьсот дітий. Ану діти міста Винипеґу до орґанізації "Весела Родина!" А нас є богато і ми всі як один повинні бути її членами. Я маю 11 років.

Михаїл Мавтійчина,
57 Дізраелі Стр., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Михаїле, Ти є третим членом "Веселої Родини." За Твоє так добре серце й за побажання Вуйко Тобі гарненько дякує. Як подобається Тобі членська карта "Веселої Родини"?

КОЛЯДУВАВ НА РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Хочу Вас повідомити про нашу діяльність. Ми відбули концерт Отця Николая. Програма сього концерту була слідуюча:

1. Збірний вірш .... Малі діти
2. Пісня "Витай нам Отче наш Николаю" .... Діточий хор
3. Деклямація "Лист до св. Николая" .. .. Марія Качор
4. Пісня "О святий Отче"! Діточий хор
5. Деклямація "Просьба до св. Николая" ....Павло Гнатів
6. Длг. "Клюб шиття" Старші панночки
7. Пісня "Був раз собі хлопець" Хлопці
8. Деклямація "Теперішня бесіда" ..... Анастазія Руснак
9. Пісня "Вийшла Гася".. Малі дівчатка
10. Дкл. 'Глухий і губатий' П. Вахоткевич
11. Пісня "Пішла Кума" ...... Хор дітий
12. Декл. "Рідна Школа" Евген Опецький
13. Діяльог "Три Мудрих" ..... Хлопці
14. Деклямація "Хто це йде"? Е. Качур
15. Гостина св. Николая.. Роздання дарунків.

Я дістав гарний дарунок від о. Николая, і ми ходили колядувати на нашу Рідну Школу і ми заколядували коло $60.00 і я пересилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Ця жертва є віддана Григорія Прихітко. Здоровлю Вас Вуйку і остаюсь з христіянським привітом. Два доляри посилаю на кат, який мусите виробити.

Петро Гнатів,
233 Оґден Стр., Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: Петрусю, Вуйко тішиться, що за Вуйка не забуваєш. Як подобалася Тобі Твоя знимка в БН? Подякуй красненько від Вуйка панові Прихітковi за жертву.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.I.

Lesson 3.

GOD IS PERFECT

God is a spirit (like wind)

We cannot see God with our eyes.

God sees us all the time.

God had no beginning. He will have no end.

God knows everything, even our thoughts.

We cannot hide anything from Him. He is everywhere.

God can do all things. Nothing is hard for God to do.

God is all-good, all-wise, all-just, all-mercyful.

We say: God is perfect. No man is perfect.

Our mother loves us when we are good.

She gladly forgives us when we are bad, but we must promise that we will be good.

Sometimes our mother (father) gives us a present when we are good.

Another word for present is reward.

God will reward us for every good thought, work or word.

God will reward us in this life and in heaven

In heaven we will have everything that is good and nice.

I will always be good, because God sees me and loves me.

THINGS TO DO: 1) Write the word: GOD. Pick out the words in this lesson which tell about God. Write them under the word: God.

2) WRITE a short letter to a Negro boy in Africa, who does not know anything about God. Tell him something about God.

"Я ТРОХИ МАЛЕНЬКИЙ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист. Я ходжу до української школи три рази на тиждень. Я дуже люблю ходити до школи. Я маю вісім років, трохи маленький, але може ще виросту. Я ходжу до церкви що неділі і часом служу до Служби Божої.

Вже кінчу, на другий раз напишу більше.

Михаїл Галіґовський,
965 Бойд Аве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Не журися Михаїле! З Тебе виросте грaний і великий хлопець. Вуйко дякую Тобі за листа. Стало пиши до Діточої Сторінки.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я читав як то багато дітей пише до Вас. Я хоча малий і ще не годен добре писати, бо ще у першій клясі. Але думаю, що Вуйко будуть терпеливі і перечитають мій лист. Мене вчуть Сестри. Я трохи чемний хлопець. Що неділі іду до церкви, бо мені Сестра казала, що то гріх буде і то великий, як буду дома. Я дуже люблю ходити до української школи. Нас є багтао. Часом роблю збитки.

Богдан Дух,
965 Бойд Ав.е, Винипег, Ман.

Від Вуйка: Ти хоч малий, але до Вуйка написав. За се Вуйко Тобі дуже вдячний. Учися пильно, Богдане, а буде з Тебе великий чоловік.

ГРАЄ НА СКРИПЦІ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—То вже трохи давно як я до Вас писав. В нашій школі відбувся концерт на 17-го грудня. Людий була повна школа. Ми колядували по англійськи і українськи. Мені св. о. Николай дав перо.

Я тепер вчуся на скрипці грати з нотів. Мої старші братя знають грати з нотів, бо як вони ходили до школи, тоді англієць вчив у школі, але крім науки то він вчив з своєї волі грати на скрипці. Тепер вони є йому вдячні за то і мене вчуть.

Я посилаю загадки до концерту на січень. Я їх відгадав після мого зрозуміння. Я люблю читати записки Івася Крілика.

Тепер желаю Вам Вуйку щасливого Нового Року, щоби війна скінчилася якнайскорше і щоби Ви годні були більше в Діточу Сторінку труду вкладати, щоби діти мали ще більше що читати.

Богдан К. Лукий, Норкней, Саск.

Від Вуйка: Богдане, пильно вчися грати на скрипці, колись може Тобі придатися. Вуйко дякує Тобі за желання. Тішить Вуйка, що любиш Івася Крілика історію.

ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Я ходжу до української школи і я є в першій клясі. Я люблю ходити до української школи. Я ходжу три рази на тиждень. Мене учать Сестри. Я є в пятій клясі в англійській школі. Я маю одинацять років. Нас є поверх сорок в українській школі.

Юлія Волошин,
965 Бойд Аве., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Юліє, гарно пишеш по українськи. За Вуйка не забувай, пиши часто. Добре?

ЛЮБИТЬ БАЙКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій четвертий лист до Вас. Я буду ходити до школи на першого лютого. Ганя учиться по українськи і вона буде писати до Вас на другий раз. Я прошу Вас, щоби Ви мені книжку вислали котра називається Микита Магир, байки, бо я дуже люблю читати байки. Я ще Вам напишу, що я і Ганя робимо вдома. Трохи бавимося, а трохи робимо, а Ганя часом вишиває, а я побіжу подивитися, чи може заяць злапався на сільце. Тут снігу богато нема і тепло до сего часу. Я вже кінчу сей лист до Вас, а на другий раз більше напишу. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Михаїл Яроцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дуже втішиться, коли дістане лист від Гані. Байки від Вуйка дістанеш, коли будеш брати участь в контестах.

БУВ 5 ЛІТ В СИРОТИНЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи і маю чотирнайцять років і я є в осьмій клясі в англійській а в четвертій українській школі. Наша учителька називається панна Сопівник, і діти дуже люблять нашу учительку.

Я недавно зачав ходити тут до школи. Я і моя Сестричка були в Сиротинці св. Анни в Айтуні. Ми там були пять літ. Ми дуже багато научилися і скористали. Преподобні Сестри учуть української мови, письма, історії, катихизму і т.д. Сестри провадять також школу (вісім ґрейдів). Нам було дуже жаль і шкода прощатись, по таких довгих літах нашого знакомства в Сиротинці св. Анни бо там дійсно ми зжилися мов діти одної родини. Однак ми тепер тішимося, що Бог дав нам знова свій рідний дім. Я своїм приятелям в Сиротинці св. Анни желаю великого успіху в науці, щоби ви осягнули бажання Ваших сердець.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки в "Будучність Нації."

Андрій Чарний, Вонда, Саск.

П.С.—Залучаю 25ц. на Діточу Сторінку.

Від Вуйка: Андрію, Вуйко бажає Тобі всего найкращого в Твоїм piднім домі. Ти пиши часто до Вуйка й заохоти Твою Сестричку, щоби до Вуйка написала листа. Гаразд?

ЛИСТ З ТИНДАЛ, МАН.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Вибачайте, що я дуже не умію ще писати, бо в нас була Рідна Школа тому два роки всього один місяць. А читати то трохи ліпше умію. Я маю 11 років і ходжу до англійської школи. Я є в 5-ій клясі. Я любивби ходити до Рідної Школи.

Дорогі Вуйку! До нас доїжджають Отець Чиж і я коло них услугую з другим хлопцем і я ту роботу дуже люблю.

Ми маємо дуже гарне убрання, називається дальматика, і я любив би все услугувати. Але нас є шість на переміну, то треба дуже довго чекати.

Мій брат при війську і приїхав на відпустку до дому аж з Кіски.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку і здоровлю Вас Вуйку.

Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман.

Від Вуйка: На свої роки пишеш Мироне гарно по українській. Тішиться Вуйко, що так любиш служити о. Чижові коло престола в церкві.

ЗНОВА ПРИДБАЛА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Сим разом Вам напишу трошки про нашу школу. Наша школа називається Позф. У нас учить англійська учителька. До нашої школи учащає 45 дітий. Ми сего року на 21-го грудня мали гарний різдвяний концерт, ми мали 32 точки. З того були 3 по українськи; ми колядували "Во Вифлеємі нині новина," одну щедрівку "Ой там на Україні" й одну деклямацію. Концерт випав над сподівано добре. Ми також мали подушку (на крісло) на розігравку. Дохід з неї післали ми на Червоний Хрест. По концерті Сента клас роздавав дарунки, ми всі дістали багато дарунків. Я дістала гарну першу нагороду від учительки за науку, що мене дуже тішило. Ще скажу Вам Вуйку, що я люблю читати в БН сторону до пишеться про кожде свято. Я не раз думала, хто то започаткував вперше, що святий Николай роздає дарунки. Аж прочитала в БН про св. о. Николая і тепер вже знаю. То вже дуже давно, як святий Николай вперше давав дарунки. Також люблю читати про Дочку бідного Івана, і про Івася Крілика і також листи других дітей.

Посилаю Вам Вуйку одного доляра на передплату БН для пані С. Лесюк, Шортдейл, Ман.

Здоровлю Вас Вуйку і читачів Д. Сторінки. Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман

Від Вуйка: Розаліє, Вуйко знова мусить Тобі подякувати гарненько за листа і за нову передплату. Чи вступиш в члени "Веселої Родини"?

СУМНО БЕЗ МАМИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Дуже красно Вам дякую за фотографію, файно виглядаєте в тійськовім уніформі. Я тепер, Дорогі Вуйку, переживаю досить сумні часи, бо мої мама мене лишили і відіхали до шпиталю до Виннипегу, тай мені досить скучно без мами. Я щодня молюся до Матері Божої, щоби мої мама якнайскорше вернулися додому здорові.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки. Василь Припутніцький,
Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Василю, жаль Вуйкові, що Твої мама хорі й Ти остався без них. Вуйко однак вірить, що молитви Твої вислухає Бог й Твої мама скоро вернуть додому.

Вияснив причину

Малий Петрик прийшов до школи з розкуйдовченою чуприною, наче стріха.

—Чому ти, Петрусю, не зачесався нині?—питає його учитель.

—Я не мав гребеня,—відповів Петрик.

—То було взяти гребінь, яким чешеться твій тато,—каже йому учитель.

—Мій тато не має зовсім гребеня, бо є зовсім лисий,—пояснив Петрик...

ПРОГУЛЬКОВЦІ ЗІ ЗАХОДУ НА СХОДІ КАНАДИ

Не кождий прогульковець виносить однакове враження із своєї поїздки, де би це не було. Є подорожні, що їдуть лиш щоби їхалося. Інші знова обсервують все довкола. Нище підписаним подорожним щастилося случайно подорожувати між Торонтом і Ошавою, та коротко гостити в однім і в другім місті. Зачисляючи себе до подорожніх, котрі на все мають широко відчинені очі, ось що ми замітили:

Торонто—

Нема сумніву, що Торонто є великим містом. Статистика вказує, що має воно приблизно 700,000 населення і що по Монтреалі воно є найбільшим містом в Канаді. По нім доперва іде Ванкувер, а дальше Винипеґ. Кажуть, що ширше Торонто розміщене на площі яка числить 100 квадратових миль. Це ширше Торонто числить аж 890,000 населення. Торонтонський університет це найбільший університет в Британській Імперії. В Торонті нараховують 2,945 більших і менших фабрик. 10 миль міста припирають до Онтарійського великого озера. Порти того міста можуть примістити найбільші кораблі які курсують на Великих Озерах (Ґрейт Лейкс), а треба знати, що ті озера можна зачислити до поважного моря. В Торонто є найбільші департментові склепи в світі. Заложене року 1793, Торонто зветься "Квійн Сити оф ди Домініон." Один з його готелів горує пишно понад містом. Це Роял Йорк Готель, який збудовано коштом $16,000,000 і є найбільшим готелем в Британській Імперії.

Рух в Торонто

Дуже замітною для прогульковця із Західної Канади є транспортова трамваєва система в Торонті. Їхати торонтонською стріт-карою, це велика приємність. Вона не кидає, не гойдається, не гуркотить, а мимо того іде мов стріла. Та ще цікавіше є те, що хоч ви їдите нею дуже скоро, та коли стріт-кара рухає або коли стає, ви можете сміло і безпечно в ній стояти чи сидіти. Всім тим не можуть похвалитися стріт-кари західної Канади. На улицях маси людей; на головній залізничій стації людей мов [illegible] колю улию. Авт більш чим на Заході. Можете скрутити автом на улиці де схочите, а не потребуєте доїзджати до перехрестя; всеж таки мусите уважати, щоб Вам хто в бік не заїхав.

До Ошави

Між Торонтом і сусідними містами тягнуться чудові шляхи, які є прикрасою і гордістю Канади. Нічо їм не можна закинути. Широкі, просторі, освітлені і прикрашені деревами та цвітами. Таким шляхом можуть іти два авта, одно побіч другого, прямуючі в одну і ту саму сторону. На ліво від Вас є прекрасний широкий булевард, а за булевардом з противного боку є широка алея, якою їдуть авта в противну сторону.

Ошава промислове місто, лежить 30 миль на схід від Торонта. Великі баси курсують між тими містами що години. Їх шлях це Кінгстон гайвей. Їдучи сим шляхом переїзджаєте попри пишний семинар св. Августина, де виховуються молоді студенти на католицьких священиків. Відтак їдите попри семинар св. Франца Ксавера, де підготовляють католицьких місіонарів для Китаю. Дорога між Торонтом й Ошавою це неначе довгий парк. Здовж шляху бачите богато каштанів (чеснот), онтарійських клинів, дубів, тополі, акації, преріжні шпилькові дерева як також і овочеві дерева. Поля горбоваті, але зелені. Всюди пасовиска, много рогатої худоби, великі стодоли, стайні, січкарні. Видно, що властителі, хоч вони посідають малі фарми,—назвім їх льоти—належать до богатшої кляси людей. Окрім фармерства люди занимаються фабричною працею чи то в однім чи в другім місті.

Клімат тамошний не той що в західній Канаді. Він більше умірковaний. Не диво, що в той час коли ми гостили в Ошаві, а було то в послідних днях червня, конюшина була вже вповні розвинулась, збіже висипалось а декуда люди вже косили травку-сіно.

В послідних часах в тих сторонах розвинулись великі нові фабрики. Під Ошавою повстало велике нове місто Аджакс, 5 миль перед Ошавою є поважне містечко Гвитбий. Там також великий рух. Баси переповнені. Бас не має спромоги розігнатися, бо що кілька сот ярдів їх здержують прогульковці, головно пані, що їдуть на "шапінг" так як ми їдемо стріт-карою в містах.

Ошава

Ошава значно зросла за послідних кілька років. Числить воно 30,000 населення і припирає до Лейк Онтеріо. Рух в місті так великий, що місто має власні тягарові потяги. Є там фабрики Дженерал Моторс, шклярня, бляховня, шкіровня і навіть позволю собі додати грибарня, бо в тих сторонах маса грибів.

Українців в Ошаві є поважне число, около 1,500 душ, котрі мають аж 6 "церков", преріжних ґруп. Українська католицька церква має около 100 членів, свою салю і дім для священика. Є там і "жуківці," автокефальні, присбитеряни, баптисти і якась українська руська церква. Найлучше стоїть укр. католицька церква, яку обслугує тепер о. Іван Перейма. Окрім робітників, що працюють в фабриках, українці мають своїх склепарів, приміром пп. Василь Вацко, М. Малаховський, Анна Мачинська, В. Ґулевич, В. Череватий.— О. Полос має пекарню, а М. Хрик тримає ресторан.

Ми мали честь гостити в о. Переймы, який нас приняв щиро й сердечно, тимбільше, що він сам походить із Заходу.

Антін—Ігор.

В жидівській школі (хайдері) питає учитель маленького жидика—чи знає, чим згрішили брати Йосифа, продаючи його Єгиптянам,

—Знаю,—каже запитаний.— Вони його за дешево продали.

НАПАД МОСКВИ НА ВАТИКАН

Большевицька ґазета Ред Стар, дня 1-го лютого в Москві сильно напала на Ватикан, посуджуючи Ватикан о сім, що попирає фашизм в Італії, Еспанії й Франції. "Широко-знана є ганьбляча роля, котру відіграв Ватикан в пригодах Гітлера й Мусоліного в Іспанії," такими словами накинувся другий орган Ізвестія на Ватикан. Ізвестія назвала дальше ґен. Франко "песціем (пет) Ватикану," а Еспанією Франка "взір клерикальної держави в по-военній Европі." Називаючи св. Отця Папу Пія XII профашистим, Дмитро Петров, в Ізвестії, дальше так каже: "Не дивниця отже, що до ненависти до Гітлера і Мусоліного, долучилася тепер ще ненавість до Ватикану."

* * * *

На сі напасти большевиків на Ватикан відповів Монсінор Фултон І. Шін, з Вашингтону, котрий сказав, між іншими, що большевики приготовляються зробити мир з Німеччиною й шукають ріжних способів як до сього дійти. Передше накинулися були на Англію за се, що буцімто вона провадила мирові переговори з Німеччиною, а тепер знова накидається на релігію. Сталін, продовжає Монсініор Шін, ненавидить тільки Гітлера, а не німецьку армію.

ПАПА ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

В дні першого січня в парляменті в Отаві промовляв посол Фридерик Доріон, котрий між іншими сказав, що премієр Кінг повинен улекшити участь Папи в слідуючій мировій повоєнній конференції в Льондоні, бо Папа є найбільшим в світі моральним авторитетом і найбільшим приятелем мира.

ЛОРД ГАЛИФАКС ПРОМОВЛЯЄ

Англійський амбасадор до Злучених Держав, лорд В. Галіфакс промовляв в Торонті, на святочному зібранні 100 літної річниці торонтонської Борд оф Трейд та в своїй промові висказався за тим, щоби в цілій англійській Імперії панував один голос порозуміння, себто, щоби між Англією й її домініями панувала більша єдність, більша злука, консолідація думки, одна загальна англійська політика.

Промова лорда Галіфакса наробила великого шуму в Канаді, появилися великі противники її, кажучи, що колиби гадка лорда Галіфакса ввійшла в життя, тодіби домінії стратили свою автономію.

Темне питання

У недільній школі пояснює пастор дітям, що то значить біла краска одягу. Це признака радости. От, наприклад, дівчина стає до шлюбу в білому вбранню, бо це найщасливіший день в її життю.

Хлопчик, що сидить у задній лавці, пильно слухає вияснення пастора. Обережно підносить руку й несміло запитує:

—"А чому то хлопець, як іде до шлюбу, вбирається на чорно?"

Останні Вісти...

$1,706.15 ЗІБРАНО ГОТІВКОЮ в неділю дня 6-го лютого на масовім вічу й концерті в Винипеґу на Виховний Інститут БУК-а в Винипеґу. Також зібрано на сьому вічі $50.00 деклярацій. Віче відбулося в великій салі Інституту Просвіти, брали в ньому участь всі винипеґські парохії під проводом своїх оо. Парохів. Головним промовцем на вічу були о. канонік П. Божик і о. місіонар Маркіян Пасічник ЧСВВ. Концерт устроєний був виключно силами й старанням парохії св. Покрови. Настрій на вічу був святочний. Блищі подробиці про се віче й взагалі про дальшу кампанію за виплачення Інституту БУК-а подамо в слідуючім числі.

Канадійський міністер торговлі МекКенон проголосив, що на заході підноситься квоту довозу пшениці з признаного урядом акра до 18 бушлів.

Большевики звільними Олексу Корнійчука з заступника міністра внутрішних справ, а зробили його міністром закордонних справ совітської України. Про се напишемо ще блище.

16 республик, котрі становлять совітську Росію, дістали майже автономічні права, від найвищої Ради Совітів. Республики будуть могли безпосередно через своїх відпоручників переговорювати з другими державами й будуть мати свої війська. Нам однак ясним є, що ті права республики, а з ними й Україна, дістали тільки на папері.

Головний лікар здоровля провінції Ню Бронзвик, Др. С. В. МикМилин сказав на радіо, що в Канаді 300,000 людий є зараженими на сифіліс, з того 200,000 навіть не знають, що мають ту страшну недугу. Сифиліс, се страшний ворог людства.

На італійському фронті німці повели сильні протинаступи на полудне від Риму на війська аліянтів. Ведуться страшні й криваві бої. Німці ще далі сильно боронять Кассіно, в середній части італійського фронту.

Большевики ввійшли 8 миль в Естонію й облягають Нарву. Большевики заняли також столицю Волині Луцьк і Рівне.

Англійські воєнні літаки Бостонс виконали серед дня великий напад на базу німецьких підводних суден, на французькому побережі. На знимці видимо одного з тих літаків, як викидає з себе бомбу на сю ворожу базу.

На Спокійному Океані американські війська успішно ведуть бої з японцями за острови Маршал.

Большевики бомбардували Гелсінкі, столицю Фінляндії й Таллін, столицю Естонії.

ПОМЕР АВТОР КНИЖКИ "З ТРУСКАВЦЯ У СВІТ ХМАРОДЕРІВ"

о. Олекса Пристай, автор дуже популярної збірки "З Трускавця у світ хмародерів," помер дня 17 січня 1944, в понеділок, у домі старців в Словтсбурґу, Н.Й. Похорон відбувся в четвер 20 січня в Сиракюз, Н.Й при численній участи місцевих і доокличних священиків та ширшого громадянства.

ВІСТИ З АРҐЕНТИНИ

Уряд Арґентини в дні 26 січня зірвав дипльоматичні звязки з Німеччиною й Японією. Уряд Раміреза рішився на сей крок з огляду на оборону й безпеку Арґентини.

Дуже відрадним явищем є се, що уряд Раміреза видав закон, силою котрого заведено примусове навчання релігії в усіх прилюдних школах Арґентини.

НОВА СЕСІЯ КАНАДІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

В четвер 27-го січня відбулося урядове відчинення пятої сесії парляменту в Отаві. В престольній промові, котру відчитав в імені генерального ґубернатора, Тібодо Ренфре, пропонується головно соціяльне обезпечення канадійського населення.

НАДВИШКА ПШЕНИЦІ В КАНАДІ СТОПНІЛА

Надвишка пшениці в Канаді, котра була перед війною, тепер майже цілком стопніла, по причині сього, що велику скількість канадійської пшениці вислано до ріжних країн світа. Можливо, що уряд підвисшить квоту довозу 14 бушлів пшениці з признаного урядом акра, до 20 бушлів.

ЦУКОР НА МАРМОЛЯДУ

Сього року в Канаді кожда особа дістане спеціяльно по 10 фунтів цукру на вироблення овочевих мармоляд.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛЮТИЙ

13. Неділя Блудного Сина .... Бесежур
15. Вівторок: Стрітення ГНІХ .... Лейдівуд
20 Неділя Мясопустна .... Тиндал
27. Неділя 1-а Посту (по новому стилю) .. .. Гадашвил

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Аве., Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

13. Неділя Блудного Сина .... Гімлі
20. Неділя Мясопустна .... Парки
27. Неділя Сиропустна ... . Ст. Норберт

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШ... УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦ... ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 5 (149) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Березня, 1944 Vol. XII. No. 5 (149) YORKTON, SASK. March 1, 1944

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В МАЛІЙ АЗІЇ

З достовірних жерел довідуємося, що з тисячів українських поселенців, котрих большевики вивезли до Наринського Краю і Туркестану, деякі врятувалися і разом з польськими частинами, котрих Сталін випустив з Росії, по довгих переходах дісталися до Малої Азії (Палестини). Там перебувають українські скитальці в таборах разом з польськими втікачами.

Українців тих є понад 2 тисячі осіб, мущин, жінок і дітий. Між ними є наші 2 католицькі священики, бувший посол о. Яворський, (старорусин) і молодий о. Савяк ЧСВВ., котрих большевики вивезли також на Сибір і котрі з нашими людьми перенесли всю долю і недолю.

Дивна річ, що ці люди досі не дали про себе знати нашим епископам, чи організаціям у Канаді й Злучених Державах.

На полудне від Риму, 80 миль дороги, на високій горі Монте Кассіно, стояв славний бенедиктинський монастир, якого вказує нам ся знимка. Коли бої в Італії між німцями а аліянтами, на полудне від Риму, дійшли до Монте Кассіно, німці перемінили забудовання сього монастиря в твердиню. Аліянти, щоби усунути німців з него, збомбардували сильно монастир з літаків і нині з сього монастиря остали тільки руїни. Сей монастир оснував св. Бенедикт 529 року.

ЯК УКРАЇНСЬКІ КАНАДІЙСЬКІ ЖОВНІРИ В АНГЛІЇ ПЕРЕВОДИЛИ РІЗДВО

Знова були ми такі щасливі, що дістали листа одного нашого жовніра, котрий перебуває при канадійській армії в Англії. Лист сей написав сей жовнір до своєї жени й дітий і в тому листі описує гарно, як то наші жовніри в Льондоні, Анґлії переводили наше Різдво. Лист писаний 11-го січня 1944.

По вступних вістках, пан Николай, так будемо називати сього жовніра, повідомляє свою жену і діти, що йому дуже відрадно дістати від них листи й пакунки, за котрі їм серечно дякує. А далі пише слідуюче:

"Попередно описав Вам, як поводилося мені на англійські свята, а тепер опишу про українські як провів."

"У Льондоні українські хлопці, що служать в канадійській армії, вирентували дім, так що як приїздять українські жовніри до Льондону на відпустку, то мають нагоду здибатися зі знакомими, приятелями, а навіть брат з братом, котрі давнійше не бачилися. В тім домі постановили наші жовніри відсвяткувати Різдвяні Свта, щоби разом зійтися, дати собі розраду й почуватися гейби вдома, тут за морем далеко від своїх рідних. Також і я дістав дозвіл-відпустку на 48 годин 8 і 9 січня 1944."

Дальше пан Николай описує як зайшов 8-го січня вечером до домівки українських жовнірів у Льондоні й тут стрінувся при реґістрації з Ілією Юрковським з Транскони, Ман., та що наші жовніри в сьому домі говорили рідною українською мовою, так, що йому "здавалося, що я цілком десь в Винипеґу в галі."

"Опісля вийшли ми на гору до гостинної кімнати, де було прибране деревце і зачали жовніри накривати стіл і зносити різні солодощі, кийки, папіроси, перекуски, так що всього було подостатком на столі, а дівчата С.В.-А.С. зачали ще все прибирати по свому в віночки, дзвіночки, так як по їх думці краще. Коли вже все було готове, зачинаються сходити англійські гості, що були запрошені. І мене попросили старшини дати поміч другим жовнірам винести чаю для всіх присутних і при тій роботі якраз здибався я з Андрієм Шуньом і знов радість... Коли ми всі вже трошки попоїли, один лет. старшина в імени нас усіх подякував тим гостям, що прибули до нас і сказав, що ті всі Божі дари, котрі споживали, є прислані з Канади від всіляких товариств і одиниць. Тоді попросив, щоби жовніри й дівчата заколядували кілька колядок, що ми й зробили. По ко-

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-А В ВИНИПЕҐУ

МАСОВЕ ВІЧЕ І КОНЦЕРТ БУК-а У ВИНИПЕҐУ

В неділю 6 лютого 1944 відбулося в Інституті Просвіти пополудні масове віче і концерт БУК-а в справі Виховного Інституту, який недавно закупив провінціональний БУК Манітоби і котрий будинок міститься під числом 49 Кенеді.

Треба признати, що людий могло бути о много більше, як було. Однак на тих людий, що були, заінтересовання справою і відгомін в жертвах, був дійсно імпонуючий. Зібрано готівкою $1,755.21 а ще є многі деклярації. Збірка продовжується далі і є надія, що Винипег таки не повстидається своїх заходів. Досі кожда наша парохія в місті зложила від себе по сто долярів на ту ціль і кождий з мійських отців так само. Є ще десятки наших інтеліґентів в місті та добре ситуованих промисловців, є ще ряд наших маючих організацій— всім повинна справа Виховного Інституту лежати на серці, якщо вони дійсно люблять свій нарід та вірять в його будучність. Всі мають нагоду зложити свою жертву так, щоби нею гордитися.

Віче отворено молитвою: **Боже великий, единий—** яку відспівав **мішаний хор парохії св. Покрови під управою п. Мих. Лазечка.** Треба згадати, що всі виступи хорові були виключно цього хору і весь концерт був заходом і силами парохії св. Покрови.

Потім коротке вступне слово **о. каноніка Божика** і знова хор відспівав **"Вечірний дзвін"**— солісткою була радієва співачка, **пані Кошовська.**

Андрій Бабінчук і Василь Прокопів дали прегарний дует на скрипці і акордіоні, при чім оба співали. Це молоді хлопці і їхній виступ зробив дуже миле враження.

Панночка Анна Баран деклямувала о. Шашкевича: Пісня до Бога— з відповідними рухами і тонацією, що робить її виступи дійсно мистецькими.

Дім, котрий придбано в Винипеґу при Кенеді Стріт ч. 49, на Виховний Інститут Пречистої Діви, Братства Українців. Католиків Канади.

Промова о. Маркіяна Пасічника ЧСВВ тревала дещо більше як чверть години, була дуже на місці змістом і виголошенням, цікава і ясна. Тема була, життя о. Маркіяна Шашкевича.

..**Опісля о. канонік Божик** в понад півгодинній промові звернув головну увагу на волю і чуття слухачів, щоби заохотити до жертв на Виховний Інститут. Навів много примірів а один з найцікавіших був з життя винипеґських жидів і ми коротенько його згадаєм. Тому 30 літ, говорив промовець, винипеґські протестанти хотіли навернути тутешних жидів на протестантизм і скликали в цій справі віче. Після кількох промов, встав від жидів їх рабін і каже так: Ви хочете нас навертати, але на що? Ви самі між собою розсварені, гризетеся і нема між вами згоди, ані сили. Ви хочете, щоби ми ішли на то саме? Ми були жидами і будемо. Але— звернувся тоді до жидів— вони нас скликали тут і я хочу, щоби той день був памятний. Нам треба школи і тут на місці ви маєте зложити гроші на ту школу. Каже о. канонік Божик, що тоді жиди посунули лавою до стола і кидали грубі гроші, жидівки навіть скидали бранзолети і золоті кульчики на ту ціль. Того дня вони зібрали $64,000 і збудували муровану школу за ті гроші, що досі стоїть при Чарлс і Фльора.

Потім переведено збірку на Виховний Інститут, гроші принимали збіркові при столиках і зараз видавали посвідки.

Після переведення збірки, яка тревала понад пів години, бо кожду жертву присутні витали оплесками, як тільки її проголошено— слідував далі концерт

Панна Баран ще раз деклямувала і ще раз Василько Прокопів грав на акордіоні Виступила **орхестра Інститут під проводом панни Гуменюк** з вязанкою українських пісень, а накінець хор відспівав ще "Зажурились галичанки" і закінчено гимнами.

Віче лишило в присутних найкраще враження, спокоєм переведенням, гідністю поступовання і тихим, а рішучим успіхом

ЗБІРКА ІДЕ ДАЛІ! Треба ще півтретя тисячі, щоби сплатити вповні довг. **Тепер черга на Вас усіх—** на кождого з вас, що читаєте ці стрічки. **А що дали Ви на ту красну ціль?**

Не зволікайте, зложіть свою жертву зараз!

ЩО РОБИТЬСЯ ДАЛЬШЕ В СПРАВІ ІНСТИТУТУ?

Дня 17-го лютого відбулися в Винипеґу наради в парохіяльнім домі церкви св. о. Николая, на котрих були присутні всі винипеґські священики, провінціональний заряд манітобського БУК-а і гість зі сходу о. А. Роборецький. Рішення нарад слідуючі:

Рішено назву Інституту, котра звучить по українськи: ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ, БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ. По англійськи:

ST. MARY'S EDUCATIONAL INSTITUTE.

Формально провінціональний заряд манітобського БУК-а перебрав справу Інституту в свої руки від Ініціятивного Комітету, в склад котрого входили: о. канонік П. Божик, о. А. Луговий, і о. ігумен Й. Сеньків ЧСВВ., котрий то Комітет перепроваджував вступні формальні справи купна в імені БУК-а. **Усі дальші справи Інституту Пречистої Діви буде переводити слідуючий комітет, з рамени провінціонального манітобського БУК-а: п. О. Малофій, голова, о. Й. Сеньків ЧСВВ, скарбник; п. Славко Ребчук, писар і о. С. Семчук, пресовий референт.**

Усі жертви на Інститут проситься ласкаво посилати на адресу:

Rev. J. Senkiw, 612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Постановлено перевести в Винипеґу на широку скалю збірку на виплачення Інституту. Роздано збіркові листи і збірка вже в цілім Винипеґу почалася.

Подано присутним на нарадах до відома, що до дня 17-го лютого 1944 зібрано на Інститут Пречистої Діви $1,836.21. Розходів до дня 17-го лютого було $1,232.40.

Гроші на Інститут складається на спеціяльне банкове конто. Чеки підписують голова п. О. Малофій, скарбник о. Й. Сеньків і писар п. Славко Ребчук.

На закінчення нарад виписано чек на $500. на сплату довгу.

Повідомляємо наших читачів, що і надалі будемо стало подавати всі найновійші вісти в справі Інституту Пречистої Діви, а **всіх тих, котрі ще не зложили на сю ціль своєї жертви, просимо дуже післати хочаб навіть найменшу жертву на руки о. касієра Й. Сенькова, на повище подану адресу. Навіть найменша жертва не є замала на так гарну ціль.**

Як ми самі собі не поможемо, нам ніхто не поможе-

* * * *

ЖЕРТВУВАЛИ НА ІНСТИТУТ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ

(Подані ті, котрі зложили свої жертви до 17-го лютня 1944)

По $100.00: Преосвященний Кир Василій Ладика, о. др. В. Кушнір, о. Антін Луговий, оо. Василіяни (Винипеґ), о. Стефан Семчук, о. Ігор Шпитковський, Парохія св. Покрови, Парохія св. Володимира і Ольги, Парохія св. о. Николая, Місійне Товариство св. Йосафата (Сифтон, Ман.) $106.00; Парохія Пресв. Евхаристії, разом зі своїми товариствами: Свічковим Товариством, Жінками Марії і Читальнею Просвіти, $100.00. По $50.00: о. канонік П. Божик, Парохія св. Андрея, о. Маріян Швед (Ольга, Ман.), і о. Й. Пуляк (Брендон, Ман.). По $22.00: о. Вол. Божик, о. В. Джурман (Портедж Ля Прері, Ман.), Йосиф Деркач, о. Мирон Кривуцький (Сифтон, Ман.), о. Іван Кристалович (Винипеґозис, Ман.), о. В. Шек (Селкирк, Ман.), о. Мирослав Колодій, (Канора, Саск.), Михаліна і Іван Беднарські. . о. Н. Демків від парохії в Комарно, Ман. $24.75. Парохіяни з Силвер, Ман. $40.45. о. Іван Олійник, (Комарно, Ман.) $15.00. Парохіяни з Пордетж Ля Прері $11.40. По $10.00: Йосиф Степнюк, Марія Бабяк, Д. Якимишин, Пані Різняк. По $5.00: П. Слободян (Ніпава, Ман.), Парохія св. Петра і Павла в Арнес, Ман., Марія Закопець, Стефан Пасічний, Михаїл Коваль, М. Михайлів, М. Ричкун, Прокіп Машталяр, Пан Дух, Андрій Деда, Катерина Козенко, Пан Шумала, Пан Гумніц, Пані Корніковська, Григорій Воробій, Єрина Пахович, Ольга Сеник, Йосиф Щербаневич, Пані Дудар, Гр. Федорук, Пані Самець, Гр. Капітанчук, Кат. Волощук, Пан Кузь, Дмитро Скрипник, Панночка Самець. По $2.00: Панночка А. Баран, Марія Чокан, Дмитро Вовк, Катерина Хомяк, Павлюк Текля, Софія Галас. По $1.00: Роман Калинюк, Марія Качинська, Андрій Бабійчук, Пан Прокоп, Ів. Стасюк, Анна Боровська, Ів. Шевчук, Текля Ґайовська, Йосиф Печенюк, Еміліян Щерба і Стефан Заплатинський. Зібрано дрібними датками $40.61.

За жертви належиться всім сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

лядах, англійський священик, що був присутний разом з нами, подякував за все і побажав побіди над ворогм і також ЛЮБИВ БИ БАЧИТИ, ЩОБИ І НАШ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД ВИЗВОЛИВСЯ ЗПІД ВОРОЖОГО ЯРМА."

"На другий день, на 9-го січня, се є на св. Стефана, ми всі знова зійшлися разом і помашерували до церкви, де була відправа по анґлійськи... два жовніри і офіцер в середині несли британський прапор і український прапор і ті два прапори принесли до престола в церкві і так стояли до кінця відправи. На проповіди той священик пояснив коротенько своїм парохіянам хто ми є і як наш нарід сорокміліоновий все стає, щоби визволитися зпід ворожого ярма. І на закінчення Богослуження ми ще відспівали О Канадо! і кілька українських колядок."

"Пополудни, в третій годині, мали ми всі разом обід в кантині Ред Шілд, де був також з нами полковник. По обіді був відчитаний привіт від Лейді Твідсмюр і другі. Опісля фотоґрафіст канадійської преси взяв кілька знимок. Вечером запросили ми ще католицького священика, котрий є з польською армією, його імя Ілія Антін Годиш і він походить зі Стрия. Сей священик відправив у нашім домі молебен до Ісуса Христа і панахиду за погибших у сій війні. Потім всі ми ще поколядували і поспівали і пізно вночі розійшлися."

Кінчить свій лист пан Николай поздоровленнями й бажання для жени й дітий.

Ми дуже вдячні сій пані, котра доручила нам сього так гарного й цікавого листа. **А всім нашим жовнірам і пану Николаєві, котрі є тепер в Анґлії, бажаємо з нашої любої Канади всего добра й скорого і щасливого повороту домів. Щасть Вам Боже!**

ЗА СПІВПРАЦЮ В ДОБРІМ!

"Свобода" ч. 31 з 16. II. 1944 сторона 3 дала відповідь на нашу статтю "Ми є проти!".

Відповідь чемна і культурна.

Тому, що дана стаття кінчиться заявою про можливість прихильного її приняття, ми позволимо собі додати ще кілька слів.

В першій мірі треба нашим читачам подати вкоротці бодай до відома про що пише "Свобода." Отже стверджує що стаття БНації прийшла для них "понад сподівання." А далі стверджують слушно, що мають "осяги" —"може іншого роду, але трівкі і "важні" так само, як наші в Канаді.

Як примір подають **Український Народний Союз,** запомогову орґанізацію, що має 42,000 членів і понад сім міліонів долярів мастку, та котрий тепер поширюється також в Канаді, де є вже зачартерований.

Дальшим осягом є часопись **"Свобода,"** одинокий національний щоденник по цім боці океану для українців.

Далі на церковнім полі **Стемфорд з музеями і школами.**

А вкінці **"ціла ґрупа культурників, науковців, артистів"** і подається красний плян, щоби ці представники української культури зійшлися разом з канадійськими і намітили до виконання цілий культурний плян для нашого народу. Наших потреб під цим оглядом ще много. Потрібно приміром українсько-англійського словника і врухомити видавничий рух, бо є для кого писати.

* * * *

Перед цими осягами наших американських братів стаємо з пошаною. **Честь кому честь!**

Також мило нам почути про думку спільної культурної праці для добра українського народу, а тим самим для добра Канади і Америки.

Мило нам також почути про спільну добродійну діяльність через запомогові товариства.

Але все це є в межах непорушної політичної стійкости як вона є досі, для Канади і для Америки. В попередних статтях мова була і вага головно покладена на блищу політичну злуку чи з'єдинання Канади з Америкою. І ми сказали тоді ясно і виразно, що ми є проти! **Най Америка остає собою зі своїми політичними надбаннями і потягненнями, наша Канада остане собою, вільна, сильна і здорова країна від моря до доря, в своїх власних непорушних межах.** Додавати ще нових девять провінцій до істнуючих 48 американських не маємо тут найменшої охоти, ані думки.

Знимка представляє німецьких полонених як ідуть вулицями міста Ленінграду.

Однак, **коли ходить о співпрацю в добрім— о співпрацю в позитивнім ділі культурнім чи добродійнім, ми овшім є за тим!** І в нас є запомогові орґанізації, запевнені ідейно і релігійно, для котрих ще много місця є також в Америці, так як для УНС найшлося місце в Канаді. І в нас є науковці, культурники і мистці, котрі славою не уступають жадним іншим і для котрих широке поле праці в спільнім порозумінню з подібними силами в Америці. Можемо скромно сказати нашим землякам в Америці, що в Канаді з рамени КУК намічено вже видання всіх конечних шкільних підручників для науки української мови у вищих школах і на університетах Канади, та пороблено заходи, щоби ці пляни здійснити. Ба що більше, наші науковці вже працюють над виданням даних підручників і мабуть в короткій будучности побачимо ці підручники, що стануть гордістю нас усіх по обох боках кордону.

Маємо й ми вже красні музейні збірки і книгозбірні, як також школи, про що блище пише Пропамятна Книга канадійських українців з нагоди 50 ліття нашого поселення в Канаді.

Правда, не маємо лиш одного, чим можуть похвалитися американські українці. Не маємо орґанізації з сімміліоновим майном. **Але за це маємо душі, добрі, щирі і жертвенні, котрі все раді жертвувати і підтримати кожду велику і вартну справу.**

І хоча наші поселенці також прийшли до Винипеґу, коли це місто ще стояло на багнах, так як в Гімлі шукали земель серед пралісу, багон і каміння— то й ми тут не оставили того вдячного канадійського поля, ані каміння, ані багон і нині нас у Винипеґу є 22,578 душ а в Манітобі 89,762 і **ми полюбили цю канадійську землю, ці наші міста цілим серцем, так горячо, що нам їх ніхто не відбере, хіба з нашим життям.**

І хочемо, і свідчимо тепер нашою кровю, що вони все будуть незалежні та свобідні!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Віє Новий Вогонь!

"А в день радості над вами розпічнеться кара
і повіє новий вогонь з Холодного Яра!"

Т. Шевченко.

Україна занялася полумінею і Москва задрожала.

Українські гайдамаки знова дістали зброю в руки. І хоч не хоч треба було творити бодай на око ради заспокоєння України, так звані українські армії, першу і другу і трету і четверту. А всі вони з московськими ґенералами на чолі— якісь ватутіни, коневи, толбухіни і всякі подібні сотворіння мають очолювати цвіт воєнний України, а українці де?

І навіть незрячого гречкосія українського заболіли очі від того.

Взялась Москва усмиряти негодовання і стала буцімто права надавать на папері.

Червоний кольос на глиняних ногах дрожить з середини.

Уважаємо, що останні потягнення Москви це ніщо інше, як запобіження загальному невдоволенню в середині України. Раз, щоби упередити невдоволених і дати їм бодай позірні концесії, на папері— а друге, щоби вбити в зароді ідею незалежности, до котрої **ТЕПЕР** по конюнктурі договорилися навіть поляки за кордоном (гляди винипеґський "Час"), хоч спізнено, але правдиво.

На Україні щось в середині діється.

Щось поза німецькою навалою і московським наступом.

Щось з середини українського поваленого, стоптаного і спаленого **чорнозему.** Котрий раз на все хоче позбутися своїх "оборонців" і "визволетів"— котрий хоче зажити свобідним, вільним, незалежним, суверенним життям.

Цю нову Україну витаємо цілим серцем!

Її простягаємо руки і серця заа моря, радіб помогти навіть останною краплиною живої крови і майна.

Ми віримо, ми надіємося, що **ТЕПЕР ПОВІЄ НОВИЙ ВОГОНЬ з України,** котрого ніхто не потахне, ніхто не згасить, що горітиме зорко волею на століття!

А теперішні рабівники волі України дістануть справедливу і заслужену розплату з рук народу-господаря.

Так як каже ґеніяльний Тарас:

"Ви—розбійники неситі,
голодні ворони!
По якому правдивому
святому закону
і землею, всім даною,
і сердешним людом
торгуєте?
Стережітьсяж,
бо лихо вам буде,
тяжке лихо.
Дуріть дітий
і брата сліпого,
дуріть себе, чужих людий,
та не дуріть Бога!
Бо в день радості над вами
розпічнеться кара
і повіє новий вогонь
з Холодного Яра!"

НІЖ В СПИНУ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

"Коли Україна борбу розпочала
за свої права, за свободу,
то в народі зраду кацапня кнувала,
ширила в народі незгоду..."

Є в нас твір Стороженка і є в нас народна леґенда про Марка Проклятого, що поубивав рідних родичів і з головами убитих в торбі не може знайти собі місця на землі, скитається усюди і негоден вмерти. Ані земля, ані пекло не приймає Марка Проклятого за тяжку зраду найрідніиших.

Останні події на світовій арені ілюструють нам згадану леґенду.

Прийшов час крови і вогню. Збудили нашу Україну ограблену і окрадену з волі та незалежности. Тай ще хочуть її погребати знова, раз на все, в ярмі неволі новітні Марки Прокляті, каїни рідної батьківщини.

Подали вістку в світ, що московський савет народніх комісароф **призначив** для України премієра, ославленого і звісного громителя волі України і всего, що ще дихало бодай познакою українства, Никиту Хрущева, рижого москвина, котрого Москва ще до війни далеко прислала на Україну після Постишева, щоби донищував що ще остало з українства не донищене. Того диктатора і кровавого гнобителя України ще зперед війни, Москва тепер назначила премієром в Україні. Ось так виглядає та розхвалена і розтрублена тут так звана савтська "демократія."

І знова той самий верховний савєт **назначив** для України буцімто міністра закордонних справ в особі новітнього Марка Проклятого, іменем Олександра Корнійчука, котрий має сам або через своїх висланників представляти буцімто закордонну політику України. Так начеб та політика була щось інше, окреме від Москви.

О що ходить в цій комедії?

А ходить о це.

Прийде мирова конференція і вільні народи пішлють вільних своїх представників. Між тих вільних людий Москва пішле своїх ставленників, котрі будуть виступати від імени України, **щоби унеможливити правдивим представникам волі України заняти місця в мировій конференції і так раз на все вбити можливість визволення України з московського ярма неволі. Москва передбачила можливість іншого представництва України на мировій конференції і вже ззарання хоче вбити ніж в спину української незалежности,** так як хитро-мудро вчинили це москалі в 1919 році в Берестю Литовськім, коли підставили від начебто України двох харківських робітників Шахрая і Медведя, щоби промовляли проти представників УНР, проти незалежности України. Тоді справа ганебно впала і не вдалася. Тепер ззвдалегідь Москва вже поробила заходи, щоби таки вдалася. І тільки в цім світлі зрозумілим стає заповідження Москви, що вона доперва погодить український і польський нарід, дасть їм жити в згоді—вона Москва... І в цім світлі також зрозумілим одиноко стає поправа савєтської "конституції" про представництва і армії 16 союзних республик.

Але най котра з них попробує бодай тінню відлучитись від Москви?!

Що скаже український нарід всім Маркам Проклятим?

Його відповіддю буде ще завзятійша борба за свободу і незалежність України! Аж доки Україна не стане самостійною, незалежною, суверенною державою українського народу в Европі.

---

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, БЕРЕЗЕНЬ 1944

1	С	17	Вмч. Теодора Тирона
2	Ч	18	Св. Льва папи
3	П	19	Ап. Архіпа
4		20	Преп. Льва Катен.
5	**Н**	**21**	**1. Неділя Посту**
6	П	22	Найд. мощ. мучеників у Евгенії
7	В	23	Сщмч. Полікарпа
8	С	24	† 1 і 2 Найд. Гол. Ів. Хрестителя
9	Ч	25	Тарасія
10	П	26	Св. Порфірія
11	С	27	Преп. іісп. Прокопія
12	**Н**	**28**	**2. Неділя Посту**
13	П	29	Преп. Касіяна
14	В	1	Березень. Прмч. Евдокії

УСТАВ

5. Перша Неділя Посту: Гл. 5, єв. утр. 5. Сл. Б. св. Вас. Вел.: Ап. з. 329, єв. Ів. з. 5. За Достойно: О Тебі радується.

12. Друга Неділя Посту: Гл. 6, єв. утр. 6. Сл. Б. Вас. Вел.: Ап. з. 304, єв. Мар. з. 7.

Підчас великодного посту не можна їсти мяса в Середи і Пятниці. Не можна справляти гучних забав. Великим й дуже святим обовязком кождого християнина є: в часі Великодного Посту приступити до св. Тайни Сповіди і св. Причастія. Робім в сім житті покаянні діла заналі гріхи, щоби на другому світі не мусіли ми страшно за них терпіти. Бо з Богом жартів нема!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Апостольство працюючої людини

Не з волі людини, але з приказу Божого наложена на нас є праця. Як богато людей на світі, так кождий має працю, один лекшу, другий тяжшу. Люди невірні, нехристіяни, дивляться на працю як на невиносимий тягар. Цілком противно поступають і поступати повинні християни в виконуванні праці. Божа воля є така, щоби ми працювали, Бог так хоче, Бог обіцяє за точне виконування обовязків нашого стану нагороду в небі, отже буду виконувати свою працю з тим наміром, щоби сповнити Божу волю. А коли так всі будемо дивитися на обовязки нашого стану, тоді приємна і мила буде наша праця. Станемо апостолами праці.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Захорона Африки від сектанства

В місяці березні належить нам сердечно молитися до Господа Бога за се, щоби Бог був так милосердний і захоронив мешканців Африки перед сектанством. Богато ще людий в Африці цілковито не чули про Христа. Просім отже, щоби почули вони про науку Христа з уст католицьких місіонарів. З другої сторони чигають на души християнських мешканців Африки різні ложні науки всілякого рода єреси. Просім Солодке Серце Спасителя, щоби всіх їх захоронив перед утратою правдивої віри.

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА

Починаємо Великий Піст. Застановімся отже:

Як піст заховувати-практикувати і як його завершувати добрими ділами милосердя, щоби в сей спосіб заслужити собі на вічну нагороду.

1. Каже Господь: "Коли відпустите людям їх провини, відпустить і вам Ваш Отець небесний." Хто з нас не бажає собі відпущення гріхів від небесного Отця? Такого безнадійного грішника між нами нема, щоб дійшов до глибини зла і попав в розпуку і не хотів у своїй згубній запеклости шукати і одержати відпущення своїх гріхів.

Дуже важною і конечною условиною, котру Господь ставить у відпущенню наших гріхів є: "Коли відпустите"... **Отже маємо наперед простити нашим ближнім всі зневаги, котрі ми від них зазнали, а тоді доперва Бог нам простить наші гріхи.** Божа заповідь виразно наказує забувати злобу. Чи образив тебе твій ближній, сказав тобі хто прикре слово, пустив хто про тебе некорисну вістку для твоєї чести, ПРОСТИ ЄМУ, як хочеш одержати прощення від небесного Отця. Не памятай зла, остав діло **Господеві Судії, а навіть, як хочеш наслідувати Спасителя (а ми всі Його повинні наслідувати), благай Господа, щоби Він** простив тим, що тебе ображають і кривдять. Ось так каже Христос: "Як хочете, щоби вам чинили люди, і ви робіть їм те саме." А хто з нас не хоче, щоби ближні нам наші провини прощали? Хто не бажає собі і того, щоби Господь милосердний дарував нам всі наші провини?

Умовно наказує Господь нам сю заповідь не силує нас до добрих діл, але кличе. В тім то і лежить вартість добрих діл, як ми пізнали волю Божу, не з примусу, а по своїй волі хочемо і стараємося виконувати Божу волю, заповіди, з дитинною любовю і покорою для Господа.— Господь добрий і милосердний для всіх людей; не зважаючи на людські гріхи, дає свою ласку всім людям; свому сонцю каже світити на добрих і злих, посилає дощ на праведних і неправедних (Мат. 5, 45), дає нам все, що є конечне до життя: повітря, світло, тепло, їду, одяг і все інше. Він безмежно добрий, хоче, щоб ми наслідували Його доброту, не були злобні, а добрі до наших ближніх, а хоч сего не для себе, бо як найдоскональший, не потребував нічого від нас, але для нашого добра, тому, щоби за малу нашу доброту до ближніх, перелляти на нас нові дари своєї доброти, щоби за нашу любов до ближніх, за наше добре серце— наше їм прощення, нам самим простити наші гріхи, котрими ми так часто Його святість ображаємо.

А як не наслідуємо Бога в прощенню, тоді ми самі нашими гріхами з-а-г-о-р-о-д-ж-у-є-м-о-с-я від джерела Божої доброти; світло Божої ласки замикається перед нами." А коли не відпустите людям їх провин, то і Ваш Отець небесний не відпустить вам ваших провин." Господь здаєсь на наш суд, заставляє нам свободу вибору відпускати, або не відпускати ближнім провини. Розсуди і вибирай, що ліпше: милосердя або Божий гнів.

Се перше домагання, яке диктує Господь: Починати піст без злоби в серцю до других людий.

2. Дальше каже Господь про піст: "Колиж постите не будьте як лицеміри сумними, бо вони опоганюють свої лиця, щоби показати всім людям, що постять-покутують. Правду говорю вам, що вони одержують свою нагороду". Остерігає отже Господь сими словами перед облудним-удаваним постом, щоби показатися другим людям побожним і постником, засумованим лицем та зовнішними ознаками смутку звертати на себе увагу людий—гонити за людськими похвалами і показувати: Ось дивіться, як я пощу і умертвляю своє тіло! Шукати себе, оглядатися на згляд людий, як то робили книжники й фарисеї, такий піст се гріх, з такого посту немає користи. Чого такі облудні постники шукають, се і одержують, от пусту славу, або нічого. "Правду кажу вам, вони одержують свою нагороду"— ту марну славу.

Якжеж треба постити,

Вчімся від Господа: "А ти, коли постиш,

намасти свою голову і умий своє лице, щоби не люди бачили, коли постиш, а твій Отець, що в тайні; а твій Отець, що бачить в тайні, заплатить тобі явно." Спаситель наказує щось противне, що люблять робити лицеміри; наказує таїти свій піст перед людськими очима, щоби постити не задля людий, але задля Бога, щоби постом не шукати людської слави, яка не приносить душі ніякої користи, але справді служити Богови, покорюючи тіло духові і слухаючи святого закону умиркованости, чистоти і побожної молитви перед Богом. "А твій Отець, що бачить в тайні, заплатить тобі явно," каже Господь. Що ми в тайні робимо для Господа, се не пропадає, сего не окраде гріх чванливости, а одержиш вічну нагороду від Господа в день останного суду, явно, перед всіми людьми, перед лицем неба і землі, перед хорами Божих Ангелів і всіх святих.

Такий мусить бути наш піст. Постити не вгодити другим, а вгодити Богові; щоби стримати тіло від гріхів непоміркованости в їді, питтю, - а душу зберегти від нечистих думок і бажань, від пустої бесіди, ненависти, ворожнечі, злости, проклонів і від всякої гріховної пристрасти; тому, що в тім лежить єство правдивого посту, заховаймо ті цінні вказівки Спасителя в нашому серцю і в тайні. Уникаймо порожнечі, йдім за прикладом святих, що виконували строгі пости і покути, а мимо того являлися перед людьми з милим, щасливим і радісним усміхом.

Щоби наш піст був Богові до вподоби і корисний для душі, то для того мають іти разом з ним впарі добрі діла милосердя і старання збирати собі скарби на небі.

Як се робити навчає нас також Христос!

3. "Не збирайте собі скарбів на землі, де ржа і міль нищить і де злодії підкопують і крадуть. Збирайте собі скарби на небі, де ані ржа ані міль не нищить і де злодії не підкопують, ані крадуть; бо де є скарб твій, там буде серце твоє." Сими словами Спаситель доповнює свою науку про піст, ганить нерозважну журбу про завтрішний день, учить віддатися в певні руки Божого Провидіння, осуджує скупість-захланність.

Піст не буде спасенний, як той, що постить не позбудеться горячкового замилування в земських добрах як враз з постом не дбатиме збирати скарби на небі.

Люди загалом не доцінюють скарбів неба, а перецінюють земські добра. Правда, вони є нам потрібні для піддержання життя і сили. Але буває, що жажда посідання земських дібр так захопить душу людини, що поза нею не бачить нічого вищого і ціннійшого. Христос остерігає всіх перед такою жадобою і виказує марність турбот над збиранням скарбів на землі; а ті скарби земські такі нестійні, так малого значіння, що таке маленьке сотворіння як міль-хробак, чи навіть ржа, потрафить їх знищити. **Нетревалі і зовнішні достоїнства, ріжні першенства, почести, слава.** І сі добра мають свого рода міль і ржу, що непомітно підточують-зїдають і добру славу-довіря і поважання. Є свого рода злодії, що потайки підходять і крадуть скарби доброго імени, заслуженої чести; а крадуть обманом, обмовою і другими способами. Не є тревалі на землі навіть і найліпші скарби, що ними спокушуються люди.

"А хотяйби був се навіть шляхотний метал срібло-золото, то кождої хвилі злодій може нас його позбавити. Вкінці прийде навіть до найбільшого богача найстрашніший злодій смерть і забере все раз назавсіди від него, а лишає йому чотири дошки і землі трошки, тай то недовго...

За те небесні скарби є правдиво цінні, стійні, тревалі. Спаситель навчає: "Збирайте собі скарби на небі..." **Кожде добре діло, що його робимо не задля користи, чести, або людської слави, а задля Бога, щоби виконати Його святу заповідь, є скарбом збираним для неба.—** Хто збирає і береже се богацтво з пристрасти до него самого, або для слави, чи тому, щоби віддаватися втіхам і розкошам, той збирає скарби на землі, котрі неминучо згинуть.

Але хто своєю чесною працею набуває скарби, з тим наміром, щоби ними добро робити, ближнім помагати в потребах,— уживає їх на Божу славу, на будовання і окрасу церков, на Богослуження, богоугодні установи, католицькі, добрі, часописи, той збирає скарби для неба. Українське Католицьке Юнацтво освіту набуває, достоїнства, чести, славу,—не тому, щоби їх тільки уживати і втішатися тими добрами, от тільки задоволити свою цікавість, властилюбство,—бож се нетривке, марне, щезне на землі як тінь і полишить людину з нічим, як прийде година смерти.—Але Юнацтво набирає ті добра для добрих цілей, покористується освітою з саможертвою і покорою, без привязання до них, робити волю Божу, виконувати Його святі заповіди, прославляти Боже велике Імя перед людьми, збирає справжні дари для неба, котрих ні ржа, ні міль не знищить, ні злодії не підкопають ні вкрадуть.

Хто робить добро для Бога, у того ніхто і нічо не може взяти його скарбу.. Хто до кінця життя робить добро на славу Божу, збереже любов і віру Господа до останної години, той за всі добрі діла одержить від Господа велику нагороду на небі у вічним життю. А чим менше така добродійна людина одержує нагороди за свої діла на землі від людий, тим більше блискучий вінець одержить на небі.

Та вона і на землі не остає без нагороди з Божої доброти.

4. "Бо де є твій скарб, там буде й серце твоє," мотивує Спаситель. Хто збирає скарби на землі, того й серце повзає по землі; його думка, бажання й турботи прихилюються до земських дібр. Обладований пристрастю до земських дібр, не бачить він як себе понижає, та як карає себе, позбавляючи себе сам добровільно тих дібр, котрих шукає і прагне його душа - - образ Божий.— Але хто шукає скарбів для неба, старається виконувати свої обовязки, як наказують Божі заповіди і робити добро задля Бога,— того серце на небі; його думки, бажання і турботи линуть до небесних

Віддїл французьких жовнірів, котрі борються спільно з алїянтською 5-ою армією в Італії проти німців, переходить вулицями зруйнованого війною італійського міста Аквафондата.

дібр. Він вірою оглядає Бога, любовію прямує до Бога, надією очікує нескінчених небесних дібр. Серед всіх світових журб і нещасть має він джерело дійсної потіхи і заспокоєння, в надії на Бога і в очікуванні небесних дібр. **Хтож шукає тільки світових скарбів і своїм серцем прикований до землі, той не знає і не може зрозуміти, як велике є добро, яке се щастя збирати скарби для неба, все линуть серцем до неба і жити тільки для Бога і в Бозі.**

Постити і завершувати піст добрими ділами вчить нас Спаситель і Божі угодники, як св. Іван Хреститель своїм прикладом. Час посту кличе всіх до поважної застанови. Час посту, се догідна хвилина, щоби пізнати себе, оглянути шлях, котрим ідемо в сій земській країні. Се час призначений на се, щоби в нім пізнавши свою помилку, перейти на прямий шлях через щире Покаяння і Причасти Божих дарів Тіла і Крови Господньої. Се час на се, щоби в нім щирою рішучістю уміститися на добрім шляху Боскарбів і жити на землі, але для неба, як годиться людині.

Бо хто хоче бачити добрі дні, а любить життя, нехай повздержує свій язик від злого і його уста нехай не говорять зради. Нехай ухиляється від злого, а робить добре, нехай шукає мира і стремить до неба, в любові до Господа і в заховуванні Його заповідий (1. Петра, 3, 10-11), душею і тілом прославляючи все Бога Отця і Сина і св. Духа.

ВІСТИ З ЦЕРКВИ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕҐУ

З нового, 7-го числа Бюлетеня церкви св. Андрея в Винипеґу довідуємося, що за минулий, 1943 рік, загальних приходів мала церква $5,032.36 Розходів $4,666.65, остало в касі до перенесення на 1944 чистих грошей $945.49. Всього довгу на церкві остало ще всього $1,543.00. **Є надія, що добрі парохіни церкви св. Андрея, під проводом свого пароха о. Каноніка П. Божика в 1944 році позбудуться цілковито довгу. І сього ми їм від серця бажаємо. Щасть Вам Боже!**

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ЩОСЬ НОВОГО

З нинішним числом вводимо в нашу ґазету **СТОРІНКУ САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БУК-а, під редакцією ділового писаря Саск.Секції БУК-а п. Володимира Филиповича.** Буде появлятися ся сторінка в кождім числі БН. У всіх справах до сеї сторінки прошу вдаватися впрост до п. Филиповича, на адресу: Бокс 75, Арран, Саск. Сторінка Саскачеванської Секції БУК-а буде стало появлятися на 14-ій стороні Будучности Нації.

Також вводимо з нинішним числом сторінку **УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО МАНІТОБИ. Редаґувати буде її Полікарп Божик.** Буде появлятися вона найменше один раз в місяць. З всілякими справами до сеї сторінки прошу вдатися до п. Полікарпа Божика, 423 Ґарлис Стріт, Вининеґ, Ман. Сторінка Українське Католицьке Юнацтво Манітоби буде стало являтися на 13-ій стороні Будучности Нації.

—ЗАВВАГА—

Звертаємо увагу, щоби всякі грошеві посилки слати до Адміністрації на адресу:

The Future of the Nation,
Box 281, Smuts, Sask.

Для кращої і скоршої обслуги, треба слати прямо на цю адресу.

Адміністрація БН.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА СІЧЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

З відділу ч. 20 в Оролов, Саск. 8.81, перед. і відділ ч. 25 в Красне 4.50	$13.31
Сестри Служ. зі Саскатуну пер. 1.00 і з несподіванки пані Стриєк 1 75 ..	2 75
А. Киба, А. Романюк, і Гр. Демко, пер.	3.00
Віддїл ч. 2 з Лановець пр.ф. 5.65 і о М. Пелех свят желання 2.00	7.65
о. М. Колодій і о Г. Телиий за свят. ж.	8.00
о. М. Чиж за свят. жел. 5.00 і о. Шпитковський зі спрод. 2.50	7.50
В. Чарик, пр.ф. 1.00, Сестри Служ. з Форт Віліям зі спр. 1.00 і П. Гнатів на Діточу Сторінку	3.00
Гр. Козяк свят. жел. 50ц.; пані Шкільник на діт. стор. 1.00 і о. Шпитковський 14 передплат 16.00	17.50
Н. Паславський перед. 1.00, пр.ф. 50ц.; Ол. Хабун пер. 1.00 і Агафія Чура перед. 1.00 і пр.ф. 1.00	4.50
оо. Редемптористи з Йорктону	11.50
Відділ ч. 17 на Приймовій 90ц. і В.П. Харко перед. 1.00	1.90
В. Михайлишин перед. 2.00 і Катерина Мельник перед. 1.00, пр.ф. 1.00	4.00
Юлія Тиро і Сестри Служ. з Веґревіл Алта., перед.	2.00
М. Червонка, Г. Пасічник, Г. Повашук	3.50
В. Черевик, К. Лесів, В. Дамйон, пер.	3.50
В. Олексевич пер. 2.00 і о. Ст. Семчук 8 передплатників 8.00	10.00
Ів. Новосад зі спрод. 1.00, 2 перед. 2.	3.00
З відділу ч. 2 в Ланівцях	21.60
О. Піх пер. 1.25, В. Пастух пер. 2.00 і М. Губич пер. 1.00 і пр.ф. 50ц.	4.75
Р. Гуска пер 1.00, пр.ф. 1.00 і о. М. Оленьчук перед. 1.00	3.00
о. М. Колодій з Пущення в Канорі пр. ф. 2.50, за продані відзнаки 2.р5..	5.25
о. М. Колодій зі спрод. БН 2.00, пані Д. Стратійчук пр.ф. 50, і М. Д. Стратійчук перед. 1.00	3.50
Іван Федорук перед. 1.00 і Ю. Воробець перед. 1.00 і пр.ф. 1.00	3.00
Брат Методій перед. 1.00 і П. Кралька перед. 2.00	3.00
З відділу число 76 в Кендіяк	10.80
В. Павлюк пер. 1.00 і Д. Побран п. 4.00	5.00
Ю. Катеринич пер. 2.00, Л. Михальчук 1.00 і пр.ф. 50ц.	3.50
Ів. Шклянка пер. 1.00, М. Ворона пер. 1.00 і збірка в Алтікейн 1.75	3.75
П. Цихмiструк, Й. Шевернога перед.	2.00
Н. Загарія 2.00, Ів. Гуть 1. і Г. Гуть 1.	4.00
Л. Богач пер. 1.20 і пр.ф. 1.00	2.20
о. І. Шпитковський зі спр. 2.50, перед. 8.00, свят. жел. 3.00, ДСтор. 4.30	17.80
оо. Редемптористи 11 перед. 11.00; А. Шкільник пр.ф. 1.00	12.00
М. Гладка пр.ф. 50ц. і о. Ст. Семчук зі спрод. 3.75	4.25
Т. Весела перед. 1.00 і Ю. Коблак 2.00	3.00
о. В. Чарний зі спрод. брошурок	5.00
З від. ч. 17 на Приймовій 90ц., і М. Т. Волохатюк перед. 1.00	1.90
В. Воробій перед. 1.00 і з відділу ч. 2 в Ланівцях перед. 3.60	4.60
о. Шпитковський перед. 11.50 і о. А. Луговий зі спрод. 1.25	12.75
о. Шпитковський прес фонд 10.85, на Діточу Сторінку 50ц.	11.35
П. Королюк і М. Н. Явний перед.	2.00
Й. Білоус і О. Яник, перед.	2.00
П. Маланчук і Ст. Шебець, перед. ...	2.00
Марія Новицька пер. 1.00 і збірка в Вотерфорд, Онт. 2.00	3.00
А. Барилюк 3 пер. і Е. Петронюк 1.00	4.00
о. Ст. Семчук 3 пер. 3.00 і прод.3.75	6.75
Н. Гнилиця і пані А. Герсак перед. ...	4.00
Разом	$278.46

— РОЗХОДИ

Печатка	$1.54
Друк БН число 1, 1944 ..	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	8.00
368 куверт	3.68
Календарі	35.70
500 куверток	3.06
Змінне чеків	.40
Почтові значки	1.00
Мети і ін.	10.18
Друк БН ч. 2	66.30
Додаток	10.00
Розсилка	6.00
370 куверс	3.70
Адміністраційні видатки	25.00
За ГСпасителя з Лановецького Відділу	10.00
Мети і ін. дрібні видатки	2.33
Почтові значки	1.25
За брошурки Дом. Заряд.	14.65
Разом	$258.69

Дм. Кобринський.

ПРЕСФОНД БН.

З пращального вечірка для пані **Т. Гнатюк** в Саскатун, Саск., $2.07.

З несподіванки для **Н. Бздель** в Вішарт, Саск. $2.26.

З ювилею пана **Василя Івасюка** в Манідосі, Ман. $2.00.

Збірка в Вотерфорд, Онт., підчас несподіванки для панства **Монастирських** $2.00.

Е. Петранюк, Форт Віліям, Онт. $1.00.

З Парохії св. Вознесення в Винипеґозис, Ман., прислав **Іван Оґризло,** $2.00.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо за прислані жертви. Хто буде слідуючий?

ЗНОВА ПРИДБАВ З НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Пан Корнилій Боднарчук з Тиндал, Ман. придбав для БН. трох нових передплатників. Дуже гарно дякуємо панові Корнилеєві за його старання поширити нашу газету. Коби так всі наші читачі поступали, тоді певно наша ґазета сталаби скоро тижневиком!

НОВИХ СІМ ПЕРЕДПЛАТ БН. В ТОРОНТІ

Заходом і старанням заряду відділу БУК-а в Торонті, котрий міститься при вул. 276 Бетирст, придбано сім нових передплатників БН. "Ми віримо," пише в своїм листі до нас секретар відділу п. Іван Мисаченко, "що богато більше передплатників ще приєднаємо."

Дякуємо гарненько Хвальному Зарядові БУК-а в Торонті за поширення нашої газети й надіємося від Вас знова дістати гарного листа з гарним також числом нових передплатників.

АЛЬБЕРТІЙЦІ!—ГРОМАДНО ПРИЇЖДЖАЙТЕ НА ВЕЛИКИЙ ЗЇЗД БУК-А, КОТРИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЕДМОНТОНІ В ДНЯХ 11-12-13-БЕРЕЗНЯ, 1944

Григорій Рудко,
з Винипеґу, рядовик, згинув в Італії з ран котрі дістав у бою.

Василь Богоріс,
капраль, зістав ранений в Італії. Походить з Мавнтен Ровд, Ман.

Андрій Г. Зволяк
арматщик, дістався щасливо за море. Роджений в Винипеґо-зис, Ман., де і був членом парохії св. Вознесення.

Іван Гира,
рядовик, був ранений в Італії. Іван Гира походить з Силвер, Ман.

АЗІЯТИ

Ми, люди західної культури, масмо приняті певні товариські форми співжиття, котрих нарушення пятнується і котрих строго зберігається між людьми. Отже приміром, в нас в товаристві ніхто нікого фляшкою по голові не лупить. А коли таке станеться по пяному, тоді такого хуліґана беруть на суд і суддя відмірює йому заслужену пайку кари.

Інакше є в Азії. Там вдарити несподівано людину і без видимої причини, то азійська річ. Читаємо, як то японці мучать і тортурують китайців, а навіть полонених білих жовнірів. На вість про такі жорстокости, нам серце здрігається.

Але ми хочемо вам сказати іншу ще новину. Подають з Льондону під датою 4 лютого ц.р. про обід в Тегерані, коли Сталін робив приняття для Чирчила і Рузвелта. Обід тревав вже шість годин і було много тоастів з усякими напитками. Гості були на охоті. Тимошенко став і зачав говорити по російськи. Але говорив не лишень по російськи, але й в російськім дусі, просто, грубо. Сталін і його товариші споважніли нараз. А Тимошенко ані думає перестати. Тоді Сталін встав, взяв фляшку зі стола, спокійно підійшов ззаду Тимошенка і вдарив його по голові.

Тимошенко затяв зубами в язик, заворнув очима, як підрізаний баран— і сів, а радше впав у крісло.

Він скінчив.

Сталін спокійно поставив фляшку на стіл і знова усів біля Чирчила.

Відтоді про Тимошенка так як не чути...

ДЕ Є КОРІНЬ ЛИХА?

о. Фултон Шін, славний радієвий проповідник з католицького університету у Вашинґтоні, промовляв про корінь лиха між молоддю. Він звернув увагу на це, що не брак діточих удогіднень, забав, спортових площ, молока і танців є причиною молодечої проступности, але головною причиною є родинний дім, брак виховання. Матері, які замість виховувати своїх дітий і занятися домом, ідуть до роботи, щоби заробити гроший, замість помогти нашим воєнним зусиллям, радше шкодять. Які діти виростуть потім, які це будуть дівчата, які це будуть хлопці?

о. Шін навів приміри. Одна доглядачка в Льос Анджельос начислила за короткий час 45 дітий в замкнених самоходах біля фабрики. Матері пішли на роботу, а дітий лишили в замкнених самоходах. Які це виростуть діти, коли взагалі виростуть? І чи ці матері не тратять більше, як заробляють?

В підмістю Дітройт матері навмисно виганяли дітий з хати на ніч, щоби ішли на вулицю, бо хотіли задня спати. А щоби діти задня не перешкаджали їм спати, тому виганяли їх на ніч з хати, щоби змучилися і потім за дня спали.

І тому твердить о. Шін, що **коренем лиха дітий є родинний дім. За кожною караною дитиною требаби карати родичів.** Коли нині матері працюють у фабриці і споюють два кусні заліза, то ще важнійшою справою є споїти дитину з чеснотою. І що за мир будемо мати, коли підростуть ці воєнні діти на тлі зараз і злочину. І тому заключає о. Шін, що найбільшою покищо втратою в цій війні є втрата американського родинного життя. Будучність Америки стоїть на родиннім домі. І коли той дім валиться, Америка не може бути щаслива.

ЩАСЛИВА РОДИНА

В Льоретвій живе родина французів, тато, мама і 19 дітий. Всі здорові, гарно зодягнені, веселі. Живуть і працюють на фармі, що має 100 акрів землі. Звуться Льири, що значить стільки, як по українськи Щасливі.

Дійсно та родина то щасливі люди. Не мають маєтків, великих фармів, діти не розійшлися до міста, всі працюють разом на своїх сто акрах і всім вистає. Всі задоволені, здорові, біди на них не знати.

А колиби тепер сказати неодному нашому фармерови, щоби так працював тільки на сто акрах та й ще з такою родиною, що то сказавби неодин? Кілько то нарікання булоб, скарг, невдоволення!

А родина Льири щаслива. В чім тайна того успіху?

Ця родина є віруючі католики всі. Вони не лишень ходять до церкви, вони виконують всі церковні обовязки, вони часто приступають до св. Тайн. І віра дає їм ту радість життя, той успіх, що світ негоден дати.

Ось взір для многих. Велика родина і щаслива.

ПОПЛЯР ПАРК, МАН.

В суботу 5-го лютого відбували тут 25-літній ювилей панства Йосифа і Теодори Михаилів. Коло девятої години, як панство Михаілів прийшли до галі, то їм заграла орхестра марша і зараз вся їх родина разом з ними засіли за стіл, на котрім стояв вбраний коровай. Усі гості заспівали їм многая літа, а діти вручили родичам дарунки. Опісля п. Петро Гарнецький попросив, щоби не забути і за нашу пресу. Усіх грошей зібрано $6.76, з чого на БН призначено $3.30. Жертводавцям належиться сердечна подяка.

Подав Василь Мачинський.

Батько: Скажи мені, Данку, хто є найбільший лінюх у вашійклясі?

Данко: Я не знаю.

Батько: Чому не знаєш? Скажи мені: хто в клясі сидить спокійно і не робить нічого в часі, коли інші пишуть, або читають?

Данко: Ага. Вже знаю. Це наш пан учитель.

ДУХОВНІ ВЕЛИКОПОСТНІ ВПРАВИ І СПОВІДЬ

під проводом
о. Гр. Шишковича, ЧНІ.
будуть в ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ
965 Бойд еве., у Винипеґу
цілий тиждень від неділі вечір 26 марта до неділі 2 квітня 1944 кождого дня.
Загал віруючих просимо сердечно прибути!

—Дописи—

КУЛИКІВ, САСК.
Посмертна згадка про бл. п. Марію Пешко

Дня 28. січня упокоїлася в канорській лічниці Марія з Грибів Пешко. В два дні перед смертю місцевий парох всеч. о. Колодій уділив їй послідні св. Тайни.

Величавий похорон відбувся в понеділок 31 січня в Куликові, Саск. Участь в похороні крім великого числа людей взяло двох священиків, а саме місцевий парох всеч. о. І. Головка і всеч. о. Колодій з Канори, Саск.

Покійна Марія Пешко походила з місточка Куликова жовківського повіту. До Канади приїхала разом з мужем і молодшими дітьми 1928 р. Подруживши діти, дальше ґаздувала з мужем після своїх сил. Покійна відзначалася великим привязанням і любовю до своєї церкви. В хаті Пешків відбувалися перші Богослуження заки збудувалася церква. **Панство Пешки дарували місце під будову церкви і на цвинтар, а жертвенність бл. п. Марії на окрасу новозбудованої церкви в Куликові, Саск. була гідна подиву. Вже умираючи, покійна разом зі своїм мужем Іваном дарували на власність церкви в Куликові найкращу частину своєї фарми разом з хатою.**

Скромна і гостинна вдача покійної зєднала їй багато приятелів, а доказом пошани до покійної був її похорон, на якім не бракувало нікого з околиці.

Бл. п. Марія Пешко прожила 74 роки з того 56 зі своїм мужем. Осиротила покійна мужа, двох синів і три доньки, а також внуків. Спочила на місцевому цвинтарі коло своїх двох доньок і внуків.

Після похорону відбувся обід в хаті покійної на якім присутні зложили $14.80 на українську католицьку пресу.

Присутний.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ В МАНІДОСІ, МАН.

Січня чотирнайцятого, на Новий Рік, з'їхались парохіяни до своєї новопобудованої церкви на Богослужения, яке відправив парох о. Йосиф Пуляк. Прибули вони з подвійною ціллю: щоб подякувати Господеві за одержані дари в старім році і просити в Бога благословення, щастя, здоровля і довгого життя для пана Василя Івасюка за княжий дар в сумі тисячу долярів, яку він жертвував на їх церкву в Манідосі. В той день пан **Івасюк** обходив 70 роковини свойого **життя**. Багато вірних приступили до святої **сповіди**. Приступили і панство Івасюки.

При кінці Служби Божої, найстарший син Ювілята, **Іван Івасюк** і Максим Кохан, з свічками в руках, припровадили дорогого благодітеля з дружиною перед престіл. Тут о. Йосиф Пуляк прочитав грамоту, яку на той день Їх Ексцеленція Кир Ладика зволили прислати для Ювілята. Відтак отець парох виголосив коротку проповідь, зазначуючи Василеву живу віру і глибоку любов до Бога й свойого народу.

Підчас налету американських літаків на Острови Маршал на Спокійному Океані, одна з бомб поцілила японський склад амуніції, котрий зі страшною силою вибухнув, як вказує ся знимка. Сила вибуху була така велика, що забила одного американського летуна, котрий летів понад місцем вибуху.

По відправі всі гості і свої удалися на спільний обід до Івана Івасюка. В часі обіду виголошено ряд привітів і ґратуляцій і подано цінні дарунки панству Івасюкам. Довгу промову виголосив отець Пуляк. Він підніс цінність жертвенних людей. "Все, що здобуте в світі, є здобуте жертвою, жертвою крови чи майна. І як високо стоїть жертвенність даного народу, так високо стоїть його культура й розвій", говорив о. парох.

Василь Івасюк уродився тому 70 літ в селі Вільхівцях, повіт Борщів, Галичина. До Канади приїхав молодим хлопцем. Замешкав в околиці Мавнтен Ровд, Манітоба. Тут вкоротці одружився з **Марією Лаба**. Бог поблагословив їх пятьома синами і трома дочками, які фармерують коло Манідоси, Ман.

Пан Івасюк був один з перших піонірів. Тому і був він один з перших, що клав тривкі основи під велику парохію в Мавнтен Ровд. Тепер той самий Василь Івасюк кладе фундамент під парохію і церкву в Манідосі. Бог був щедрий для нього. Земських дібр йому не жалів. Не жалів тих дарів і пан Івасюк. Все і всім він роздавав їх на добрі цілі, щоб Бог мав з них славу а люди користь.

Цей великий добродій був перший, що вставлявся за будовою церкви в Манідосі. Як потреба вимагала так він складав свою жертву. Починаючи від сотки а скінчивши на тисячі долярів. Якщоб не ця жертва Івасюка, то церковця в Манідосі булаб в дуже мізернім стані. Сегодня вона є викінчена й готова до мальовання. Так, знав пан Івасюк взяти дари від Бога, але й знав він їх звернути тому самому Богові на славу. Таких піонірів дай нам Боже якнайбільше. Тоді ми сміло можемо глядіти в світлу будучність нашого українського народу в Канаді. Честь і слава панству Івасюкам і його рідні.

Участник свята.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Подаємо до відома, що відділ БУК-а ч. 2 в Ланівцях заколядував на Бурсу БУК-а в Саскатуні поміж нашими парохіянами церкви св. Вознесення $9.75.

Наш відділ має около трийцять членів. Церковних членів є около сімдесять. Підчас Різдвяних Свят заколядували наші колядники на церкву трийцять два доляри, для Червоного Хреста двайцять девять долярів і двайцять-пять центів, для Бурси девять долярів, сімдесять пять центів. Ліста коляди для Бурси слідує: По $1.00: І. Войтович, К. Лозінський, М. Лозінський. По 50ц.: А. Сливка (Вонда), Н. Кінар; Кирило Вразняк, Н. Ґабрух, І. Лозінський, Н. Галабура, Й. Сливка, П. Жарий, Г. Сливка, А. Жарий, В. Лозінський. По 25ц.: Ів. Грапчак, Н. Корпан, П. Корпан, В. Бовковий, П. Ґабрух. Разом всіх гроший $9.75. Жертводавцям, що зложили коляду, заряд нашого Відділу складає найщирійші побажання на 1944 рік.

Никола Ґабрух, скарб. Відділу.

ЩЕ КОЛЯДИ НА БУРСУ БУК-а В САСКАТУНІ

На днях отримано ще клояди з Геффорду від Анастазії Жук $5.50; і від УКЮ, Геффорд, $13.10. Колядували: Н. Богун, М. Богун, М. Липовий, М. Стрнек, І. Кобак.

Поіменний спис добродіїв-жертводавців: по 1.00: о. Дрогомирецький, Д. Стрнек, Т. Бурлак, Н. Ребрина, І. Зарубяк, В. Давидюк, В І. Салютицький, В. Зарубяк, О. Сокіл, Ів. Палагіцький. По 50ц.: Д. І. Салютицький, Григорчук, М. Черній, Г. Марак, М. Заячківський. По 25ц.: І. Павлуш, Ю. Бідулька, Т. Баран 10ц.

На північ з Геффорд колядували: сини і дочки пан-ва Побранів і Е. Барлук: по долярови зложили Антон Жук, Анастазія Жук, Г. Зарубяк, Ів. Борух; по 50ц.: Ів. Багнюк, П. Ребрина і В. Гарах.

БУК з Лановець, Саск. заколядували на бурсу $9.75.

В імени Заряду бурси БУК-а в Саскатуні, складаю сердечну подяку нашим діяльним, ідейним членам УКЮ, БУК-а і Парохіянам, що не пожаліли труду і посвятились піти з колядою на бурсу і тим всім шан. Добродіям-жертводавцям, що щедро жертвували коляду. Нехай добрий Ісус гарно винагородить всім щастям, радісним успішним Н. Літом, благословенством Божим!

о. П. Криворучка.

Никола Костенюк,
радіо-технік, був у випраі на Кіску, тепер на відпочинку в родичів.

Григорій Костенюк,
служить при тенках-повзах у Канаді.

Михаїл Костенюк,
служить при армії, тепер в Італії при медичнім канад. відділі

Павло Костенюк,
рядовик, механік, тепер з канадійським віддлом в Новій Фундляндії.

Никола, Григорій, Михаїл і Павло і синами Панства Ілії Костенюк в Іст Кілдонен, Ман. Панство Ілія Костенюк є членами парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

ТОРОНТО, ОНТ.

В неділю 23 січня 1944 в 1-ій годині пополудні, відбулися річні збори БУК-а. Збори відбулись у церковній залі при 276 Басорст ул. Збори почато молитвою. Зборами проводив Н. Паращук, на секретаря зборів вибрано М. Дудара. Відтак приступлено до вибору нового заряду на 1944 рік. До заряду вибрано слідуючих членів:

Голова—М. Дудар
Місто Голова— І. Партика
Секретар Рекордовий— І. Мисаченко
Касієрка— Тетяна Дячинська
Фінансовий Секретар— І. Косар
Члени контрольної комісії— В. Липка, пані М. М. Капелівська, і І. Замора.

Організаторів БУК-а на Торонто затверджено тих самих, що були в минулім році, а саме: п. Мартинюка, і паню Анну Дудко, яка є організаторкою жінок при БУК в Торонто.

Як рівнож вибрано на тих зборах комітет "Рідної Школи." До комітету "Рідної Школи" входять: А. Бак голова, члени: пані А Чорномаз, пані А. Чайка, і пані П. Тенкалюк.

Годиться навести, що в часі зборів о. канонік Каменецький дали дуже поучаючий доклад про Рідну Школу. А. п. Мартинюк говорив про значіння і завдання БУК-а в Канаді. На тім збори закінчено молитвою

Михайло Дудар, секретар зборів.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(2)

Батько стояв ні в цих ні в тих. Рад був чим скорше вимкнутися звідсіль, щоб ще чого не довідатися.

—Ви мусите заплатити за шкоди, бо в противному випадку віддам справу до суду.

Щож мав робити, трохи заплатив зараз, решту зобовязався заплатити в короткому часі і зажурений вернув до дому. Дома оповів це жінці; вона в плач.

—Бог святий знає. Йому, відай, вже ніщо не поможе— сказав батько.

—Щож зробимо з ним тепер?

Олекса ріс і не поправлявся. Бідна мати молилася, щоби Бог опамятав сина й плакала. Та ніяк поправи не було видно й батько й мати дуже цим журилися. Минали роки, хлопець ріс і робив пакости дальше.

Аж раз на сам судний день в ночі привів його до дому жандарм. Боже, як настрашилися бідні батько й мати свойого сина. Не пізнали. Був перебраний на чорта, побитий та скрівавлений.

—Це ваша птичка?— питає жандарм.

Обоє з дива заніміли, не знали що говорити.

—То ваш син?

—Та-а-а-ак,— перелякано відповідають, перекидуючись поглядом.

—Він страшив жидів.

—Він...?— наче не довіряючи озиваються.

—Як жиди були на молитві, він зайшов до одного корчмаря в селі. В хаті на той час не було нікого, він заліз до шафи...

—Господоньку!

—Перебрався на чорта і як вернули вечером жиди, він вискочив зі шафи і просто на них.

—Милий Боже— прошепотіли, киваючи головами.

—Жиди зняли крик і кинулись до сіней, та до комори, а він за ними...

—Сину, сину!

—У сінях була отворена пивниця і він влетів до середини. Попався...

—Що за сором.

—Жиди замкнули пивницю на ключ і дали мені знати. Оце його приводжу. Пізнаєте його?— закликав, притягаючи його до світла.

Мати стала плакати, а батько чіхрався у потилицю. Не знали що їм говорити. Жандарм стояв хвилинку мовчки, наче ждав відповіди батьків. Та вони обоє стояли наче скамянілі.

—Прощайся, пташку, підеш зі мною —сказав жандарм потручуючи Олексу. А він спустив голову вниз і вперто мовчав.

—Сину, сину, живцем нас закопуєш до гробу. Спамятайся— закликав у розпуці батько.

—Марш вперід!— закомандував жандарм.

—Тату... крізь плач озвався Олекса.

—Від нині я не твій тато!— сказав твердо батько.

—Мамуньцю, татуньцю, простіть, це останній раз!— заридав у голос і пустився в двері.

—Останній?

—Радше хай вмру, як би мав я ще коли вам зробити якунебудь прикрість.

—Завернув з дверий і кинувся батькові й матері в ноги і став їх цілувати.

—Останній кажеш?—спитав батько.

—Останній! Так мені Боже допоможи!— урочисто заявив Олекса, обнімаючи батькові коліна.

—Прощаю тобі!

Зірвався з землі і кинувся у двері. За ним пішов жандарм, замикаючи двері. Мати впала навколішки й довго-довго молилася, щоб Господь відмінив сина і післав йому кращу долю.

Цілий день держали його в арешті, аж вечером випустили. Коли вернув, батько й мати ні словечком не обзивалися, а й він сам мало говорив, не сміючи навіть піднести на них очий.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

—ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА—

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

COURAGE OF THE ANONYMATE

It is the first time since I am the editor of this Youth Herald that I am really hesitating as to writing an article. The cause of my hesitation?— It is because I never stoop so low as to honor an anonymous attacker and I do not exactly like a stab in the back coming from someone who lacks the courage to come out into the open. Therefore if at this moment I write, it is because I want to show you, dear reader, that even our enemies are interested in what is written in our Youth Herald. The practical lesson of this is that we must propagate this paper amongst our own who still ignore its existence. If the enemies of our people, of Canada and of the Church can read it, why can't all of our Youth??

In Manitoba, not far from Winnipeg, there is a place called Lockport, and in this locality, like everywhere else, there lives a "Witness of Jehovah", who did not like my article about the said fanatical sect. He or she wrote me an anonymous letter (what noble courage!!... Judge Rutherford must have turned in his grave) full of invectives against the Catholic Church, its clergy and its members. This "witness" ignores the King's English and grammar, but knows the Bible fairly well in order to make false applications to those whom he or she hates. The tone of the letter is unchristian, but still his or her fanaticism quotes from Christ who preached love. I see no christian love in an anonymous letter full of threats and invectives as well as insults at a "wholesale quantity." Indeed that letter made me think of a certain non-Catholic minister, who is my neighbor here in Toronto and who preaches against our Church every Sunday and rolls in thousands of dollars in doing so. However, well-minded protestants are ashamed of him and rightly accuse him of sowing disunity in Canada.

To my "anonymous friend," who likes to do a lot of moral "mud-slinging" but whom nevertheless I call "my brother in Christ" (a Catholic loves his enemies too). I give this piece of advice *for nothing*. I advise him or her to get us early one morning, take a nice cold shower, and coolly meditate upon the truth of the Catholic Church and its teaching. Fr. Luhovy's catechism would help. Incidentally this "witness" would do well to ask this priest who's pastor there, how much money he makes. The same goes for my friend the Polish priest Fr. Stan. Prokop O.M.I. Then the truth will be that for us Catholic priests religion is not a "racket." Before one can talk AGAINST something, one should know a little ABOUT that certain something. All good people would become or remain Catholis if they studied the Catholic doctrine and find out by themselves once and for all about its logic and sound principles ranging from the most profound and sublime to the most humble and simple. I bear no hard feelings and am glad to hear that I'm succeeding in doing some good, for have I not put a doubt already into the mind of at least one Bible-student??? Yes, Christ promised us that we will be hated like He was, for are not we priests, His followers? One of the strongest apologetical proofs and signs that my faith is the true one, is that the Church is always persecuted in some part of this world

I'm putting a stop now, for polemics always provoke a certain lack of Christian love when carried on, because we're all human and have our faults.

My last advice is that my new friend may stop writing anonymous letters to anyone before he or she knows perfectly the King's English. Ladies and gentlemen, let us not insult the King!

Fr. Nick.

INTERNATIONAL COMEDY

Dear Reader, you are no doubt quite interested in the current events of nowadays. Lately we all heard about the squabble between the Poles and the Moscalis as to Western Ukraine, the part of the Ukraine which is Catholic and whence come our beloved parents. You also read that the Moscow Pravda accused Britain of trying to make peace with Hitler which accusation was a direct lie. To your ears also came the words of A. Eden who said that the British are sticking by the Poles. All these facts true and false came to us in a whirlwind. But the best of all was the announcement of the formation of the "explosive Molotov Cocktail." In other words the 16 republics of the USSR are to get more power in certain dealings. Yes, Russia has adopted, (at least on paper once again) the form of the British Commonwealth of nations.

It is yet hard to say what is behind all this comedy or tragedy in politics. It seems that Russia wants three or four great powers to run the whole world, i.e., proceed on the lines of imperialism. We are fighting against individual dictators, and now we are to have three or four nations as dictators. I agree here with Mr. Welles, the prominent British author, who said lately, "Who are we, to dictate to others?" The Atlantic Charter resurrected the hopes of small nations, but now it seems forgotten. The Ukraine is no small nation, but still it is not independent. The Poles want Galicia because there are about two million Poles there and the Russians want it because not admitting the existence even of the Ukrainians, they consider our people as Russians or Muscovites. Seeing that the Ukes are a white people and speak a language very similar to the Russians or Muscovite tongue, let us forget this crucial point just for a brief moment. But in what name can Muscovy dominate over a few republics where people are brown or yellow, and speak a wholly different language??— Is it not imperialism or a dictatorship of one nation over fifteen or so others???— We are fighting against Jap and Nazi-Supermen, but are we going to stand for a "Supernation"??? Did Moscow receive from God the power to "mother" (enslave rather, is the word) smaller nations? If Muscovy can run these 16 republics, why cannot they run themselves without having anything to do with Russia? They-ve a natural right to freedom under God's snun. Why such an injustice and why shed blood for Russian imperialism which had enough gall lately to throw off its communistic mask and fool once again all the workers of the world???

Methinks humbly that Muscovy had to reorganize its political structure. Why? Because before the war, its aims was a world-revolution. But Hitler attacked, the Reds feared a national and internal revolution. So, being reluctantly logical at least for once, the Soviet leaders told the people that they were fighting for "their" homes, "their" land etc.... The Ukrainians over there, I'm positive, are not struggling for communism or Russian imperialism, but are just throwing back the Germans who invaded "their" country, "their" land. However, I doubt if Muscovy will really give back the Ukrainians "their" land after the war. The proof is this: last year, a great Ukrainian general's name was on the lips of all, but where is he today? —Yes, he was even called Marshal Timoshenko, but today he is just a not-heard-of-anymore-general in some place called "Valdai-Hills." The Muscovites, so it seems, do not trust Timoshenko nor the Ukes in general. Generals Vatutin and Konev, pure Muscovites, are running the show in the Ukraine now that the tide has turned in their favor, thanks to Timoshenko! A lot of Mongols and Siberians are in what is called the Ukrainian Army. Why? Because the Ukrainians might try again their adventure of 1918, being stronger and better organized today in Canada, the USA and even Souht America.

We are indeed glad that Russia,— thanks to the Ukrainians woh shed their blood for the soil they love,— is helping the democraciee to beat Hitler, but we insist that Russia get more conscious of the fact that her successes are mostly due to the help sent her by Britain, Canada and the USA. Let her not forget that victory is a "dangerous and potent nectar" which can go into one's head. Russia should be grateful to the Allies and her gratitude is absent when she proudly and in an underhand is already aspiring to a great empire at the expense of smaller nations. There will be no stable peace

in Europe as long as ALL (and I really mean ALL,) nations are not independent. Amongst the latter is the Ukraine, whose history, ethnic entity and geography are there to prove that it should be an independent State. Let the diplomats never forget that. We will fight until our national dream of freedom comes true.

I take this oportunity to send a call to our compatriots, who were fooled by Communism. The latter has abandoned them. I pray them to come back under our national flag. They always wanted a "paradise." Russia promised it to them. She never lived up to her promise: the isles of Solovki and Siberia were the "paradise" our leaders got from Muscovy!

We and only we can make of Ukraine a real paradise, symbolized by the colors of our banner: "the yellow sun of justice in the blue sky of liberty."

Fr. NICK.

G.R.

WORK, OUR NOBLE BIRTHRIGHT

Professor George H. Palmer once remarked: "Harvard College pays me for doing what I would gladly pay it for allowing me to do." True contentment, he finds, lies in the fulfillment of some noble and worth-while task. Work, to him, is an exhilirating adventure; to many of us it is only a dull, harsh necessity. Our toil may be wearisome and tiring, but it is this toil which makes life at all endurable. Our life would be more drab and colorless than it ordinarily is, were it not for our opportunities of self-expression. Our abilities and talents would lie dormant and undeveloped, were there no obstacles to overcome. But an inborn urge demands that we conquer all obstacles, especially the greatest obstacle—ourselves and our failings. and this can be accomplished only by hard and exhausting work. (To be continued)

FOOD FOR SERIOUS THOUGHTS

1) The CCF provincial leader in Quebec has resigned. His eyes have opened—why?— "The movement is not what I thought," says he.— We knew that a long time ago.

2) What right has Russia to condemn governments in exile and form new Red ones in Moscow? Is Muscovy to become the capital of the world? Is it just Russian imperialism in disguise or the traditional muscovite messianic dream? Whatever it is, there's bound to be the same result.—Domination by a "super-nation." (!!!)

3) There'll never be another Empire like the British one. The Anglo-Saxons are born diplomats and please one and all, you see, but the same cannot be ever said of Russia.

4) Our Ukr.-Reds attack the Polish governments of the past. It's just a material coincidence, for they want us to forget about the crimes of the Soviet against the Ukrainian nation.— Gee! it really must cost Moscow a great sum of money for such whitewash and muscophile propaganda!

5) A lot of our Youth from the prairies and farms is making a lot of money but are losing their faith in our towns and big cities. That can be remedied by our clubs and real Catholic Action. Am I wrong?

6) The press, controlled by un-Christian hands, is now jumping through the Soviet-hoop.— That's playing with fire. The result, some day, will be horrible and bloody. Who'll live, will see!

[illegible]

Йосиф Крупяк

Йосиф Крупяк, син Ілії й Марії, родом з Виннипеґ, вже більше як чотири роки грає в американській гакейовій дружині Блек Гакс в Ню Йорку. Йосиф Крупяк має тепер 29 літ, повінчався в церкві св. Покрови в Виннипеґу з панною Оксаною Трач 15-го серпня 1942. Родичі його є членами церкви св. Покрови й мешкають при 1036 Манітоба вул.

Йосифові Крупякові бажаємо найкращих успіхів.

7) Hetman Chmelnycky must have turned in his grave... He's now a Russian hero, worthy of having a military decoration named after him!!! I wonder if the Russians know their own history!

8) The Russian Orthodox patriarchs and clergy do not seem to go for Sergius, who was recently adopted by uncle Joe Stalin. They want to be loyal but to one government... and a democratic one!

9) Why are there not more political parties during elections in the USSR if the latter is a democracy like Canada? Why only candidates of the Communist Party, if Communism is not afraid to lose power?

10) Our Canadian Socialists are to be like the Menchevikis ousted by Lenin and Trotsky.

11) Is the CCF to be the tool of Communism in Canada?

12) Even "Witnesses of Jehovah" read this paper... as you see, it must be interesting.

13) The "Evanhelska Pravda" showered on our people in Toronto, free of charge, slandered Arch. Sheptycky. For if he's no hero. Since when? Because he's a Catholic? Who paid you, o despicable traitor of my people, to write such blasphemy?

14) Most of our actual and potential intelligentsia seem to drift away from their faith... they prefer non-Catholic churches. Why? Is it because a Catholic sermon on Sunday bothers their "delicate" (!!!) conscience?

Fr. Nick, the Truthlover.

Раз пустився пес в погоню за заяцем, але заяць, згідно зо своєю вдачею, пустився на різні викрути і таки втік перед своїм гонителем. Інші пси висміяли гончого пса за невдачу. Але пес найшов свій викрут.— "Ви мусите тямити, що заяць рятував своє життя, а я хотів лише пообідати."

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

На 1944 р. Відділ УКЮ в Альвена, Саск., має заряд в складі:

Голова—Богдан Задворний (тепер в військовій службі)
Заст. Голови Йосиф Яблонський
Рек. Секр— п-на Катерина Скакун
Фін. Секр. п-на Зоня Янчищин
Один член – Орест Романко
Контрольори- Богдан Калапаца, Федор Стадник.

чСекретарка пише, що на сходинах буває Всеч. о. Чарний, парох Альвени, та своїми практичними вказівками богато їм помагає.

Цей відділ у минулому році вів сталу переписку з Централею, і точно старався виконати всі припоручення.

З Кридор, Саск., маємо слідуючий звіт:

Річні збори УКЮ в Кридор відбулися 27-го січня. По відчитанню звітів довідались члени, що приходу було $151.55, розходів $110.96— осталось в касі $43.59. Цього року члени заколядували на бурсу $12.75 а на церкву в Кридор $35.00. На конґрес відділ вислав 3 делегати; крім цих трьох було на конґресі більше членів. На контесті бесідництва також виступав один член цього Відділу.

Заряд на 1944 вибраний як слідує:

Голова Іван Барановський
Заст. Голови Левія Харко
Секр. і Касієр— Павло Гарах
Контрольори— Михайло Кірик, Павло Барановський

"Стараємося придбати більше членів і беремося до праці," пише секретар.

Слід тут згадати, що цей відділ дуже точно сповняє свої обовязки, а члени радо співпрацюють зі своїм Зарядом.

За старанням Впр. о. Форнальчука, ЧНІ. основано новий відділ УКЮ **в Бекенгем, Саск.** По короткій промові Впр. Отця, вписалося 30 членів. Вибрано слідуючий заряд: Голова- Павло Стан, Заст. голови Мих. Вінґерак, Секр.—Мих. Родич, Касієр – Розалія Вінц, Контрольори Василь Родич і Ева Кривуляк, Програмовий комітет - Юліян Крисуватий, Олекса Кривуляк і Василина Кривуляк.

Мих. Родич, писар.

30-го січня відбулися річні збори УКЮ в укр. нар. Домі **в Албертави, Саск.** Голова, Оля Рошко, отворила збори молитвою, "Царю Небесний." Секретарювала Анеля Дума. По відчитанню звітів і по вписі членів, вибрано заряд в складі: Голова—Оля Рошко, Заст. Голови—Мих. Ґресюк, Секр. Анеля Дума, Касієр— Василь Дума, Один член— Василь Гарах, Контрольори— Анна Рошко і Софія Климчук. Всі зібрані членські вкладки вислано до Централі на орг. фонд УКЮ. Попри різні підприємства на місцеві потреби, Відділ устроїв забаву, з котрої дохід, $25.00 призначив на фонд СУКВ. Відділ вислав дві делеґатки на Конґрес УКЮ. Закінчено збори відспіванням. "Боже послухай Благання."

Анеля Дума, секр.

ЗА Г. ЗАРЯД УКЮ,

А. Жук, секр.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО МАНІТОБИ

РЕДАГУЄ— ПОЛІКАРП БОЖИК

EDITOR— P. BOZYK
423 Garlies St., Winnipeg, Man.

YOUR PAPER

The purpose of this section "Manitoba U.C.Y. NEWE" is to further the work of our U.C.Y. We are scattered throughout the province of Manitoba and seldom come in contact with each other. Unless we form this contact, our work will always be localized and will never reach that unity which is necessary for a society to prosper.

We now have this section to bring about this Unity and Co-operation.— This is your paper— KEEP IT UP. If you haven't it at home, subscribe to it immediately - *Only one dollar a year.*

The Editor.

REPORTERS WANTED

In order to make our section worth while, every club should apoint several reporters who will send in write-ups regularly every month. Remember this is your section, and it will be just what you make it. Reporters may write either in English or Ukrainian. Write ups are welcomed not only from reporters but also from any club member. The name of the contributor and his parish will appear under each article.

The Editor.

MOVIES

It's on the screen already. The great story of Lourdes (the place of miracles) under the title of "The Song of Bernadette."

In 1858 the Blessed Virgin Mary appeared to St Marie Bernarde Soubirous, a fourteen year old, half starved peasant child, who was gathering wood by a little creek outside the city of Massabielle in France. Looking up she saw a Beautiful Lady smiling down at her from a grotto in the rocks. Here it was that the Blessed Virgin Mary herself, made known to the world that "I am the Immaculate Conception."

Did you know that the book "The Song of Bernadette" was written by Franz Werfil -novelist, poet, playwright, a jew? Did you know that this Franz Werfil is also a Catholic. Yes, the famous book was written by a Jewish Catholic-Convert.

You see it happened that Franz Werfil, fleeing from the Nazis, took refuge in Lourdes. Here he made a vow, that if ever he reaches America, he would "sing as best he could the song of Bernadette." He did reach America. He kept his vow. After pains-taking research he edited "The Song of Bernadette" which has become one of the best sellers. St. Bernadette heard his song and was glad. For in singing her praises he sang the praises of the Mother of God—Mary Immaculate.

U.C.Y. MONTHLY COUNCIL MEETING

On Sunday, February 13th., at 2.30 p.m., the Ukrainian Catholic Youth Council held their meeting at St. Nicholas School. Rev. Father M. Pasichnyk, OSBM., District Director, opened the meeting with prayer.

Mr. John Stasiuk, president, stressed the importance of punctuality and stated that everyone should make a special effort to attend every meeting on time.

The Council agreed to appoint Mr. Paul Bozyk as editor of the Youth Herald. The contributing editors will be the secretaries of each youth club. It was pointed out that the press is the best medium for publicity.

The Ukrainian Catholic Youth Club, Transcona, Manitoba, were represented at the Council meeting and were assigned to the Spiritual and Social Committees.

The Cultural Committee put forth a suggestion of holding a concert in honor of the great Ukrainian poet, Taras Shevchenko. All the committees were in favor of such an affair and will support the Cultural Committee in making this concert a success. The concert will be held on March 31st. (The place where the concert is to be held will be announced in the next edition).

The Organizing Committee will visit St. Andrew's Parish on Sunday February 20th., in order to form a young people's club. The meeting is to take place at 4.00 p.m.

Ukrainian Catholic Youth membership cards are on hand and are ready for distribution to the Ukrainian Catholic Youth Clubs of Manitoba.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to: "Q. and A." 1954 Logan Ave., Winnipeg.

Q. Since so many of our young men are now serving in our armed forces, please tell me who are the patron Saints of soldiers, sailors, aviators, etc?

A. The National Catholic Almanac lists the following as the patron Saints of:

Artillerymen—Our Lady of Loretto and St. Therese of the Child Jesus.

Aviators— St. Barbara.

Sailors— St. Cuthbert, St. Brendan, St. Eulalia, St. Nicholas of Toletino, St. Peter Gonzales, and St. Erasmus.

Soldiers— St. Hadrian, St. George, St. Ignatius, and St. Sebastian.

St. Elizabeth of Portugal is invoked for peace.

(If you have a friend or relative in the Armed Forces, say a prayer for them to their patron Saints).

Q. If a person is sick, may he receive Holy Communion after having eaten anything?

A. All persons whom sickness confines to their bed for a month without the hope of an immediate recover, may upon the advice of the priest, receive Holy Communion twice a week even though they have taken medecine (also, solid medecine, such as tablets, pills) or liquid food.

VALENTINE DANCE

Talk about celebrating St. Valentine's Day. Well we did. We had a grand time at the Holy Ghost Parish Youth Hall on Saturday night, Feb. 12th and topped it off with another gala occasion at St. Pokrova Hall, on Sunday evening. We danced everything from kozak to the conga.

That is what we call parochial co-operation. Keep it up!

"INVITATION"

The Youth Club of the Holy Family Parish, Fort Rouge, is inviting all members of U.C.Y. to a TRAMP on Friday, March 10th, at 8:00 p.m. Fort Rouge is known for their hospitality. If you are looking for the time of your life don't forget the date, time and place The weather man promises us a lot of snow, so let's go. (This was ordered three months ago). Take the Stafford car and ride to the end of the line and walk one block to the left. Admission 25c.

LAUGH AND GROW FAT

Customer (to Butcher)— Hey, there, you're giving me a bone.

Anotehr Customer— Oh, no, he's not, you're paying for it.

Paul—What time is it, Johnnie?

John— Don't know. Times got so hard that I had to lay one of the hands.

A Japanese spy was transmitting to Tokyo his daily reports on American morale, this is what he said: "Honourable Toe-Joe: please to report to suprem command that present condition in States deplorable. Everybody ask 'What's Cookin' ".

Молодий хлопець, відпроваджуючи свою дівчину домів, заки сказав їй "добраніч," оперся на брамі, щоб ще хоч щось від неї почути. Дівчина починає дуже несміло: "Чи ти сповнив би моє прохання?"— "Воно вже сповнене," відказує хлопець. — "Не знаю, як би то тобі сказати"— продовжує дівчина. "Алеж кажи сміло, не вагайся!" —"Та то таке," каже дівчина: "Тато ще ранком помалювали браму і тому дуже будуть негодувати, як рано встануть і побачуть, що її треба ще раз малювати. Так будь так добрий, не нахиляйся!"

ЛИСТ З ВОТЕРФОРД, ОНТ.

п. Симеон Здрилюк з Вотерфорд, Онт. написав листа й прислав на пресфонд БН $2.00. В Вотерфорд устроєно несподіванку для панства Монастирських і переведено збірку на католицькі часописи з котрої $2.00 призначено на БН

Дякуємо красно пану Здрилюкові за листа й за прислання грошей, а добрим жертводавцям з Вотерфорд за жертви.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK

ВСТУПНЕ СЛОВО

В цім числі "Будучности Нації," Провінціяльний Заряд Братства Українців Католиків Саскачевану, за згодою нашого Домініяльного Заряду, і о. редактора, започатковує свою сторінку виключно для своїх організаційних справ, як поміщення урядових звідомлень, розпоряджень, заяв, звітів, дописей, статей, і т.п.

Кожна поважна народня організація має і видає стало, чи то періодично орган, для своїх членів. В цей спосіб централя, чи урядовці даної організації мають контакт зі своїми членами, порозкидуваними по різних місцевостях. Такий орган є конечністю.

Братство Українців Католиків Канади є дуже поважною народньою організацією. І від самого початку істнування видає свій бюлетень— "Будучність Нації." Першим редактором як і також основником нашого БУК-а був о. С. Семчук. Через десять літ отець редактор видавав наш бюлетень без винагородження—а тепер вже другий рік редагує його о. І. Шпитковський також без винагородження. Значиться, маємо людий жертвенних, котрі не жалують ні труду, ні часу, а з кришталньої любови до свого народу працювали і дальше працюють для добра своїх дорогих братів українців. І так наш бюлетень з кількадесять чисел зріс в поважний журнал, котрий вже тисячі людий читає. Дальший успіх праці наших отців редакторів і нашого органу, як також і успішна праця наших зарядів БУК-а залежить від нас самих— членів нашої організації. Тому вставаймо в ряди до спільної праці для загального добра! Працюймо і жертвуймо для найкращої ціли —Бога і Вітчини! А певно що краще завтра буде наше!

Великого бажаймо!

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-а САСКАЧЕВАНУ

На 12-ім З'їзді БУК-а в Саскатуні, котрий відбувся в днях 9, 10 і 11-го жовтня 1943, вибрано слідуючий заряд на 1944/5:

Покровитель—Їх Ексцеленція Кир Василій Ладика ЧСВВ.

Почесний голова— Яків Стратійчук, Канора, Саск.

Дійсний голова— Андрій Кіндракевич, Box 748, Yorkton, Sask.

1-ий заст. голови— о. В. Фірман, Саскатун, Саск.

2-ий заст. голови— Іван Свистун, Гефорд, Саск.

Діловий писар— Володимир Филипович, Box 75, Arran, Sask.

Скарбник— Антін Жук, Box 40, Hafford, Sask.

Члени заряду— Гнат Костенюк, Никола Жабінський, Ст. Грицак.

Провірники— о. К. Лотоцький, Д. Сікорський, Гр. Гарах.

До Дирекції Бурси в Саскатуні ввійшли: о. ректор П. Криворучка, о. К. Лотоцький, о. М. Колодій, Іван Свистун, Антін Жук, М. Гриневич.

НАША ВКЛАДКА

Кожний член Братства Українців Католиків Саскачевану після нашого провінціонального Заряду в Саскатуні є зобовязаний платити членську вкладку одного доляра на рік. З того іде до Домініяльного Заряду 25ц., до провінціонального заряду 50ц., а 25ц. остається в місцевім відділі на свої потреби. Тому проситься всіх зарядів місцевих відділів пристосуватися до повищого рішення.

Ті, що бажають вступити в члени БУК-а де ще нема зорганізованого нашого відділу —то нехай присилають свої вкладки впрост до головного писаря.

ОРҐАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

На нашім величавім з'їзді минувшого жовтня в Саскатуні, також започатковано орґанізаційний фонд БУК-а Саскачевану. Кожна орґанізація для свого істнування і розвитку потребує фондів. Тому провінціональний заряд звертається до всіх відділів БУК-а Саскачевану, членів, і українців католиків з щирою просьбою о ласкаві жертви на наш орґанізаційний фонд БУК-а.

НАША ПРОСЬБА ДО ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ САСКАЧЕВАНУ

Ми знаємо, Всечесні і Дорогі Отці, що Ви і так є перетяжені працею, бо поза свої релігійні і парохіяльні обовязки все працюєте і на народній ниві. Це певне, що Ваша тяжка, піонірська і незаступлена праця серед українців буде записана золотими буквами в історії канадійських українців і що Ви будете гордістю наших будучих поколінь. Але також і знаємо, Дорогі Отці, що Ви ніколи не відказуєтесь від праці і співпраці для загального добра нашого доброго і дорогого народу. Тому відважуємося просити Вас, Всеч. Отці, помагати нам і надалі в нашій праці. Бо хто Вас заступить? Де можливо, творіть нові відділи БУК-а! Збирайте на орґанізаційний фонд БУК-а! Подайте нам адреси і інші інформації виднійших своїх парохіян, дописи і т.п., а ми за це Вам будемо дуже вдячні.

ВІДОЗВА
ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНУ

На недавнім нашім 12-ім провінціональнім з'їзді БУК-а Саскачевану, де численно були заступлені всі верстви нашого громадянства, зроблено обрахунок праці БУК-а за одинайцять літ його істнування. І помимо тяжких піонірських тягарів, та при малих зусиллях і кооперації ширшого громадянства, але при щирій і невпинній праці та жертвами піонірів БУК-а, осягнено чимало успіхів та зроблено рішучий і певний поступ вперед. І ми **всі** з цего радіємо.

Братство Українців Католиків це є **наша і для нас організація.** Всі ми українці католики маємо певні зобовязання взглядом неї, і за яку **ми всі** є відвічальні перед історією нашого буття тут в Канаді. Організація не може спочивати на **праці і жертві одиниць.** Ми всі мусимо поділитися тягаром і всі причинитися до успіху і дальшого розвитку БУК-а. Тому нам потрібно зорганізованої праці,— бо в добрій організації є **сила**. А хто сильніший той і побіджає.

Живемо в критичних і вирішальних часах. Стаємо не лиш свідками і учасниками переломових подій, але **і ковалями своєї власної долі— бути або не бути.**

Братство Українців Католиків Організує нас **фізично і духово.** Тому ми відзиваємося до всего українського католицького громадянства Саскачевану, **вступайте в ряди БУК-а—під один провід**—до праці для здійснення нашого ванеслого ідеалу для Бога і Вітчини. Тому просимо всіх Всечесних Отців Саскачевану, парохіяльних зарядів, фармарів, учителів і бизнесовців,— о співпрацю і працю для великого діла— великої ідеї.

Вступайте в ряди БУК-а!
Творіть нові відділи!
Віджививіть працю по істнуючих відділах!
Збирайте на орґанізаційний фонд БУК-а!
Читайте Будучність Нації!

Звіти, спис заряду і членів, та жертви і членські вкладки шліть на руки заряду.

Ще раз кличемо **всіх до щирої праці,** до великого діла, Богу на славу, Україні на честь, на добро Канади!

Для кращої будучности!
Всі разом до праці!
До остаточної побіди.
Великого Бажаймо.

За Провінціональний Заряд БУК-а Саскачевану,

А. М. Кіндракевич, голова — Володимир Филипович, д. писар

ЛАНІВЦІ ПЕРШІ

Відділ БУК-а число 2-ге з Ляновець, був першим, що прислав звіт з своїх річних зборів. Цей відділ існує від самого початку заснування Братства Українців Католиків Канади. Був все активним, і брав участь в усіх зїздах БУК-а в Саскатуні. Члени цего відділу своїми щедрими жертвами підтримували кожну нашу акцію.

Авторови цих стрічок нераз пригадуються ті веселі і щасливі часи пережиті між гостинними людьми в Ланівцях. Та нераз також пересуваються в памяті образки подій рідної інквизиції і саботажу рідних ККК що нам разом судилось пережити. Чи не в послідне, ворог нашої Церкви старався террором "підтинати" крила—і підтяв але себе. Бо все це пережилося, лиш "спогади" остались. А наші братти українці католики з Ляновець витревали до кінця на позиції. І далі працюють –бо це вже в їх крови і кости працювати і витревати до кінця до побіди. Честь Вам браття!

Заряд відділу БУК-а з Ляновець ч. 2 на рік 1944:

Голова Іван Войтович
Заст. гол.— Николай Жарин
Діл. писар— Кароль Лозинський
Скарбник — Николай Габрух
Скарб. писар— Михаїл Лозінський
Провірники — Йосиф Бажонський і Вол. Лозинський.

ЙОРКТОН, САСК.

В неділю, 23 го січня 1944 відбулися річні збори місцевого заряду БУК-а в парохіяльній салі в Йорктоні. Збори отворив о. Гаврилюк ЧНІ. колядою. А. Кіндракевич, голова, здав звіт праці за 1943 рік, і потім відбулися збори нового заряду тайним голосуванням. Вибрано новий заряд як слідує:

Голова Василь Козакевич
Заступник— Гр. Пристай
Писар— Іван Сіданко
Скарбник Іван Федорович

Новий голова подякував за вибір і висказав свій плян праці на 1944. Сходини відбувались досі в другу неділю кождого місяця, і так будуть відбуватись на будуче.

Іван Сіданко, писар

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ БУК-а В НОРКВЕЙ, САСК.

На річних зборах відділу БУК-а, дня 30 січня 1944 в парохіяльній салі, вибрано слідуючий заряд на 1944 рік:

Голова —Василь Черевик,
Заст. гол.— Іван Гуска
Секр. Рек. і Фінс. Іван Маркевич
Касієр— Іван Мартинюк
Контрольори Гринько Коваль,
Стефан Черевик і Іван Ромащенко.

Обговорено деякі справи місцевого характеру. Рішено постаратися о відзнаки БУК-а для кождого члена відділу.

На пресовий фонд Будучности Нації зібрано $8.00. Також залучено $9.75- відсоток — частину членських вкладок.

Збори закінчено, О, Канадо.

Іван Маркевич, писар.

П.С.—Відділ БУК-а з Норквей є перший, що прислав відсоток своїх членських вкладок, після рішення нашого з'їзду в Саскатуні. Щиро дякуємо!

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а САСКАЧЕВАНУ

Збірка на окр. З'їзді УКЮ в Вішарт, переслав о. Гр. Шавель ЧНІ. $38.85. По $10.00: Отці Чина Найсв. Ізбавителя, Айтуна, Андрій М. Кіндракевич, Йорктон. По $5.00: Впр. о. Ст. Бахталовський ЧНІ., Йорктон, о. М. Горошко, о. Н. Дрогомирецький, о. П. Криворучка, о. М. Колодій, о. К. Лотоцький, о. А. Фик, о. М. Оленьчук, М. Гриневич, Б. Л. Корчинський, Антон Жук, М. Трач. Яків Стратійчук; $5.34; Володимир Филипович: $3.00.

Отці Редемптористи були перші, що відгукнулись на зазив організаційного фонду БУК-а. Всім жертводавцям і Високопреподобним Отцям сердечно дякуємо.

Антоній Жук, касієр.

ЩО ЧИТАТИ

Цего місяця всі українці, деб вони не жили, обходять память Тараса Шевченка, поета, пробудителя українського народу і творця "Кобзаря". Хто "Кобзаря" не читав? – це ж найбільше читана і улюблена книжка в українськім письменстві. Якраз тепер коли ми не маємо ніякого контанту з рідними земляками, ні з своїми знакомими, і хто знає, як то це довго буде, тому ми повинні— вже може сотий раз— прочитати Козаря і з ним мріями полетіти на рідні землі, та подивитися "на рай тихий, на свою Вкраїну," та натішитися красотою свого рідного села.

Село! і серце одпочине,
Село на нашій Україні
Неначе писанка. Село
Зеленим гаєм поросло.
Цвітуть сади, біліють хати.

а кругом
Широколистії тополі,
А там і ліс, і ліс, і поле,
І сині гори за Дніпром
Сам Бог витає над селом.

а в селі
Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть;
Плугаторі з плугами йдуть.
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть
Сімя вечеря коло хати;
Вечірня зірнока встає
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати
Так соловейко не дає.

а по веечрі
Затихло все. Тільки дівчата
Та соловейко не затих.

І рветься серце туди, бо
"Здається, кращого немає
Нічого у Бога, як Дніпро
Та наша славная Вкраїна."

Та це "було колись," а тепер
...Страх погано
У тім хорошому селі
Чорніші чорної землі
Блукають люди,
Село неначе погоріло,
Неначе люде подуріли.

Та не падаймо на дусі, а
Свою Україну любіть!
За неї Господа моліть.

З надією, що
Встане правда, встане воля
Встане Україна."

КІЧЕНЕР, ОНТ.

В нед. 16-го січня 1944 в парохії Преображення відбулася забава, з нагоди свят св. Василія, Йосифа і Стефана. Жінки парохії справили несподіванку для всіх тих, що мають тих святих за іменників. Вшанували в особливий спосіб свого пароха всеч. о. Вас. Філевича. Зараз по відправі вечером всі зійшлися до ґалі, де гарно забавилися. Сестриці дали кождому відповідний дарунок і зараз пішли ґратуляції і подяки.

При цій нагоді о. парох згадали про вартість і конечність доброї преси. На заклик отця Пароха, Ст. Жовнір і Вас. Щурко занялися збіркою. Цю коляду розділено для всіх католицьких ґазет. Слідуючі жертвували: По $1.50: Ст. Пенсак. По 1.00: Всеч. о. Вас. Філевич, Вас. Сплавник, Йос. Биць, Т. Цірко. По 75ц.: М. Капшій, П. Андріяш. По 50ц.: Ст. Жовнір, М. Цінцірук, М. Стецик, В. Чорнолицький, В. Головатий, В. Кіршак, Йос. Пенсак, Йос. Петришин, Йос. Головатий, Ст. Гірний, Ст. Пасічник, Ів. Пігура, Н. Сеньків, Михаліна Жовнір, П. Цінцірук, Ів. Левандовський, В. Щурко. По 35ц Т. Бендзяк. По 25ц.: Вас. Шевчук, Анастазія Боднар, Ів. Петришин, Ів. Кочук, М. Кіршак, Н. Цісарчук, Ст. Броноштальський, Ст. Бабій, А. Кожочник, О. Дичук, Н. Осташевський, В. Дудяк, Ів. Шевчук, Ів. Віґера.

З цих грошей $ 5.25 уділено для БН.

Жертводавцям належиться сердечна подяка.

Подав П. Андріяш.

ПОДЯКА

13. лютого закінчився базар на поміч друкарні "Голосу Спасителя" в Йорктоні. При розіґравці мали щастя отсі особи: 1. А. Пшик, вояк з Саскатуну, ч. 5991 С, ($50), 2. Преп. Сестра Севастія, Йорктон, ч. 3155А, ($15), 3. Ів. Колісник, Вішарт, ч. 5149, ($10), 4. пані Ів. Свірська, Торонто, ч. 181 А ($5), 5. Ів. Круп, Сторновей, ч. 4682 С, ($5), 6. Всеч. о. М. Горошко, Саскатун, ч. 4490, трирічна передплата Голосу Спасителя, 7. М. Когуч, Айтуна, ч. 2650 D, дворічна передплата Будучности Нації.

Нехай Пресв Серце Ісуса і Преч. Діва Марія, Мати Неустаючої Помочі благословлять і винагородять своїм благословенням і заступництвом всіх тих, що самі розкупили тикети, чи їх розпродали, переслали свій дарунок на базар, або послужили своєю працею.

оо. Редемптористи, Йорктон.

ВУЙКО ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Скажу нині Вам—

ЯК МАЛИЙ ТАРАС ХОДИВ ДО "НЕЧИСТОЇ СИЛИ."

Коли Тарас Шевченко був ще на науці в дяка Богорського, сей зробив його "консулем," себто старшим, що мав випитувати товаришів завданої лекції. Та ся почесть не приносила йому нічого, хіба часом хтось із учеників дав йому щось зїсти. Та сього було мало й "консуль" часто голодував.

Тарас винайшов собі печеру на Педонівській могилі в Кирилівці й там варив собі нічну їду. Там і їв її. Люди помітили, що в печері часом у ночи горить огонь і думали, що там поселилася "нечиста сила." Попросили священика, щоб її вигнав. Священик вичитав молитви й окропив печеру й казав, щоби хто поліз у печеру подивитися, що там є.

Ніхто не відважився. Тоді люде зложили гроші, щоби заплатити тому, хто полізе. Зголосився малий Тарас. Зразу не хотіли люде його пускати, жаліли, щоб не сталось йому чого лихого, а відтак сказали— "Нехай лізе! Воно ще мале, до нього нечиста сила не пристане!" Привязали до Тараса веревку й спустили його туди. Тарас небаром виліз відтіля й поважно заявив людям, що там нема ніякої нечистої сили." От так і заробив гроші.

А ВИ Є ЧЛЕНОМ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"?

Членська вкладка виносить лиш 15 центів на рік. Вуйка Трохима Весела Родина іде на поміч сиротам та бідним дітям.

Новими членами стали:

ч. 5. АНДРІЙ ЧАРНИЙ, Вонда, Саск., літ 14, жертва: 25ц.

ч. 6. ЙОСИФ БІДУЛКА, Сматс, Саск., літ 13, жертва: 75ц.

ч. 7. ЛАВРЕНТІЙ КОЗЯК, Лішор, Алта., літ 11, жертва: 15ц.

ч. 8. ФЕДИК ДЖЕНДЖЕРА, Бруксбі, Саск., літ 12, жертва: 15ц.

ч. 9. МАРІЯ КУНАНЕЦЬ, Скарборо Блафс, Онт., літ 12, жертва: 15ц.

ч. 10. МИХАЇЛ КУНАНЕЦЬ, Скарборо Блафс, Онт., літ 11, жертва: 15ц.

ч. 11. ЗОНЯ ГАДУБЯК, Бюкенан, Саск., літ 11, жертва: 50ц.

ч. 12. МИХАЇЛ ЦЮПИК, Ґлен Елдер, Саск., літ 13, жертва: 20ц.

ч. 13. ЕВГЕНІЯ ЗАЯЧКІВСЬКА, Саскатун, Саск., літ. 9, жертва: 25ц.

ч. 14. ВОЛОДИМИР ЗАЯЧКІВСЬКИЙ, Саскатун, Саск., літ 11, жертва 25ц.

ч. 15. СЛАВКО ПАСЛАВСЬКИЙ, Ґлиден, Саск., літ 12, жертва: 34ц.

ч. 16. ЮЛІЯН БОГДАН ПАСЛАВСЬКИЙ, Ґлиден, Саск., літ 8, жертва: 33ц.

ч. 17. ВОЛОДКО ПАСЛАВСЬКИЙ, Ґлиден, Саск., літ 10, жертва: 33ц.

ч. 18. АННА СПІЛЬЧАК, Айтуна, Саск., літ 14, жертва: 25ц.

ч. 19. ОЛЬГА ЛЕҐАНЧУК, Гарт Ривер, Алта., літ 6, жертва: $1.15.

ч. 20. ВАСИЛЬ ХАРАНДЮК, Айтуна, Саск., літ 13, жертва: 25ц.

ч. 21. БОГДАН ДУХ, Винипеґ, Ман., літ 8, жертва: 25ц.

ч. 22. ПАВЛО ГНАТІВ, Форт Вілліям, Онт., літ 9, жертва: 25ц.

ч. 23. ПЕТРО ГНАТІВ, Форт Вілліям, Онт., літ 11, жертва: 25ц.

ч. 24. РОЗАЛІЯ ШИМІНСЬКА, Шортдейл, Ман., літ 12, жертва: $1.00.

ч. 25. ФРАНЯ ПАВЛЮК, Отава, Онт., жертва: 15ц.

Жертви свої шліть до-

UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Avenue,
Winnipeg, Man.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Тим разом Вуйко на сьому місці мусить подякувати слідуючим дітям за жертви на фонд Діточої Сторінки: **Йосифові Бідульці** зі Сматс, Саск., за 20ц., **Михаїлові Коляншір** з Саскатуну, Саск., за 25ц., **Палазі Бий** з Бур, Саск. за 25ц., і **Юрієві Бий** з Бур, Саск. також за 25ц.

Гарно Любі Діточки робите, що не забуваєте за фонд Діточої Сторінки. Памятайте за се при кождій нагоді.

Анна Черевик з Сван Плейн, Саск., написала першого листа до Вуйка й відразу придбала для БН., нового передплатника. Правда Ви діти всі радієте сим? А разом зі всіми дітьми Діточої Сторінки радіє Твоїм листом і Вуйко і просить Тебе Анно стало писати до Вуйка. Добре?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛЮТИЙ

Контест на Лютий був досить трудний, а всетаки 9 дітий-читачів Діточої Сторінки взяли в ньому участь і прислали до Вуйка свої гарні образки сиріток. Так як Вуйко обіцяв, нагородив аж пять дітий гарними нагородами: ВОЛОДИМИРА ЗАЯЧКІВСЬКОГО, літ 11, Саскатун, Саск., РУДОЛЬФА ЛУЖНОГО, Елфрос, Саск. ФЕДИКА ДЖЕНДЖЕРУ, літ 12, Бруксбі, Саск., АННУ ЧЕРЕВИК, літ 13, Сван Плейн, Саск., і ЙОСИФА БІДУЛЬКУ, літ 13, Сматс, Саск. Другими контестантами були: Марія Кунанець, Скарборо Блафс, Онт.; Михайло Цюпик, Ґлен Елдер, Саск., Анна Спільчак, Айтуна, Саск. і Василь Н. Харандюк, Айтуна, Саск.

Усім дітям Вуйко гарненько дякує за участь в Контесті й заразом проголошує новий Контест на місяць Березень. Ану, діти до праці! Ану, кого Вуйко нагородить?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

22. Нераз ми спочивали серед поля і я довідувався, що ми крілики творимо гарний і славний нарід, та на жаль, богато нас гине через те, що ми дуже лагідні і добрі на печеню.

23. Одної днини показав мені Вуйко гарну хатку з городом. —"Бережися!"— сказав при сім до мене.—"Сього городу пильнує не-добрий пан Брисько, не зближайся до нього!"

24. Брр, як я злякався! Щоби забути се немиле враження, пішли ми в гостину до чесної родини панів Крілів.

(Далі буде)

Памятайте, що сказав Шевченко—

"Бо хто матір забуває Того Бог карає!"

КОНТЕСТ НА БЕРЕЗЕНЬ

1. Часть

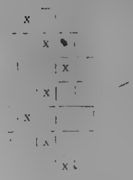

Інакше лісок
назва місяця
змучення
живе в воді
в устах маємо
дається до куті
дівоче імя

Букви на місце хрестиків дадуть назву поеми найбільшого українського поета.

2-го часть:

ЩО СЕ ТАКЕ?

Найдеш в ставі, а не в воді,
Найдеш в саді, а не в городі?
Є і в хаті, а не в домі,
Є і в шафі, а не в коморі
Має тато, а не Вуйко Трохим
Має Славко, а не кум Яким.
Має Дарка, а не Зося,
Має мама, а не цьотя
Петро Гнатів його має
Будучність ні лиш Нація має
Має Тарас не Шевченко
Немає Борис Грінченко
Має май— а не квітень,
Має марець- а не липень.

Зашліть розвязки перед 15-го березня подаючи Ваше точне імя і вік та адресу до—
RIDDLE CONTEST.
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man

Буде 5 гарних нагород!

Посвятіть часть приходів з Вашого Шевченківського концерту для "Веселої Родини!

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

До тепер— Дочка бідного Івана помогла свойому батькові відгадати князеві загадки. Князь віддав її до шкіл на науку, а відтак оженився з нею. Княгиня розсуджувала-годила богато людий. Сусідні князі почали через те князеви дорікати.

Дорікали вони йому нераз. От князь і заборонив своїй княгині мішатися в судейські справи, бо вони належать йому самому. Та проте княгиня не зайехала свого, бо й між людий пішла слава про її великий розум і до неї раднійше зверталися як до самого князя. Тількиж князь уважав, щоб сього не було і заказав строго, що всі мають звертатися у всяких справах лише до нього самого.

Та одного разу прийшло трьох селян, а князя тоді не було дома, поїхав на лови. Отже княгиня прикликала їх до себе тай питає, з яким ділом прийшли. Ті раді—не раді почали розказувати: Приїхали вони всі три у город; одного віз, другого упряж, а третього конина; розійшлися вони по крамницях, а як вернули назад, аж се біля кобили лоша; почали вони сперечатися, кому належиться лоша, кождий хотів собі; не могли погодитися і рішили піти до князя, щоб їх розсудив.

Вислухала їх княгиня та й каже:

—Возьміть кождий своє окремо: Один віз, другий упряж, третий конину. До котрого лоша прийде, того воно й буде.

Ті подякували тай відходять.

Аж ось і сам князь їде тай питає, чого вони в нього були. Ті розказали

Князь відпустив їх, а сам сердитий вступив у терем. Велів призвати княгиню і сказав їй, щоб забралася від него, бо зломила його наказ.

Запросив князь вельмож своїх та інших князів до себе на бенкет, бо буде прощатися з княгинею, та справив гучну забаву. Забавляються вони, аж княгиня просить усіх, щоби послухали її, вона скаже кілька слів на прощання. Всі радо згодилися на те, а княгиня почала говорити.

* * * *

На другий раз—"що княгиня сказала на прощання" і кінець казки.

ВІРШІ ВІД ДІТЕЙ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Марія Кунанець:

МИ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ

Ми українські діти,
Про сирітки дбаймо,
І в Вуйкову Родину
Гуртом всі вступаймо!
Тому діти поспішім,
Бідним сиріткам
Жертву принесім!

Анна Черевик:

БІДНИЙ СИРОТА

Бідний сирота щиро ся молить,
Що вже батька і мати не має.
Прийшов бідний на гроби,
Коли ще сонце не сяє.
Молиться бідний
Аж сонечко вже зійшло.
Став обернувся,
Тай бідний пішов.
Прийшов коло хати,
Запукав легенько,
До хати пустили
Тай попоїв смачненько.
На другий день раненько
Бідний збудився,
Заставили його до овець
І миленько дивився.
Тай так той бідний сирота
Все раненько ставав,
Щоби щось заробити
Тай щоби в щось ся убрав.

Володимир Заячківський:

ХЛОПЕЦЬ СИРОТА

Взяв він на плечі торбину
Пошарпану шапку узяв,
Замкнув свою пусту хатину
І в найми з села почвалав.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 1.

BLESSED TRINITY

There is only one God. But there are three Persons in God.

The First Person is God the Father.

The Second Person is God the Son.

The Third Person is God the Holy Ghost.

They are Three Divine Persons.

We call them *The Blessed Trinity* or The Holy Trinity.

The Three Divine Persons are all equal in every way.

This is something we cannot understand, and therefore we call it a *Mystery*.

There are many things about us, which we cannot understand. Only God can understand everything.

I give honor and I praise the Blessed Trinity, when I make the Sign of the Cross.

When I cross myself I say: In the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Amen.

THINGS TO DO: 1) Make the sign of the cross, slowly. Show your little brother how to make it.

2) LEARN: Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Ghost. As it was in the beginning, is now, and ever shall be, world without end. Amen.

MATCHING GAME

God can do and He sees	Second Person of Blessed Trinity
No man is	In this life and in heaven
God rewards	First Person of Blessed Trinity
God the Father is	Perfect
God the Son	All things

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Христос Раждається!

Дорогі Вуйку,—Се мій другий лист до Вас. Я сердечно дякую Вам Вуйку за нагороду, котру я дістав з контесту (загадка в вікні). І знова пробую своє щастя у контесті на лютий. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку. І також люблю брати участь в контесті.

Я посилаю 25 центів яко членську вкладку "Веселої Родини." Я ще Богу дякувати маю Тата і Маму і свій дім і буду старатись помогти бідним діточкам.

На сей раз кінчу свій лист і здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Василь Нестор Харандюк, Айтуна, Саск.

Від Вуйка: Маєш добре серце Василю, і умієш оцінити, що то значить мати тата і маму. Пиши стало до Вуйка.

ЛЮБИТЬ УЧИТИСЯ

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської шко-

ли (Чорчил), маю 14 років і я є в 8-ій клясі. Ми мали місяць вакацій. Я тепер вже ходжу до школи, я дуже люблю учитися. По українськи учуся вдома. Я посилаю розвязку на Контест на лютий і при нагоді посилаю 25ц. на членську вкладку "Веселої Родини."

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме щиро.

Анна Спільчак, Айтуна, Саск.

Від Вуйка: Анно, учися все пильно, а буде з Тебе може і учителька. Вуйко дякує Тобі за лист.

УЧИТЬСЯ ЧИТАТИ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю 7 і пів років. І я є в 2-ій клясі. Ходжу до англійської школи. По українськи учуся вдома. Я вступаю в члени Вуйка Трохима. Посилаю 33 центи. Здоровлю всіх читачів і Вуйка Трохима.

Юліян Богдан Паславський, Глиден, Саск.

Від Вуйка: Учися дальше гарно читати і писати по українськи. Пиши знова до Вуйка!

ПРИСЛАВ ЗНИМКУ ДЛЯ ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Пишу до Вас пару слів, бо я вже довший час не писав, то мушу признати, що я був недбалий. На будуче хочу поправитися і писати частійше до Вас Вуйку. Я вчуся грати на скрипці і вже добре умію грати. Я ходжу скийтатися і граю гокій. Я ходжу до Рідної Школи і учуся служити коло престола. Посилаю свою знимку до Вуйкового альбома. Я хочу бути членом "Веселої Родини" і посилаю 25ц. 15ц. на вкладку, а 10ц. на поміч бідним дітям. На тім кінчу і другий раз напишу більше і здоровлю Вас Вуйку щиро.

Володимир Заячківський,
132 Еве. Л. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що будеш частійше писати. Вуйко дякує Тобі за так гарну знимку.

ЛЮБИТЬ ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій третій лист до Вас, послідні два то вже трохи давно як я їх писав. Я маю 13 літ і ходжу до 8 кляси. Школа до котрої я ходжу є лиш одна миля від нас і називається Савт Поркюпайн Скул. В ній учить український учитель, п. І. Корпан. Я люблю читати Діточу Сторінку і я тут в сім листі залучаю 20ц. і бажаю стати членом "Веселої Родини," також посилаю і рисунок на контест на лютий. Поздоровляю Вас Вуйку,

Михайло Цюпик, Глен Елдер, Саск.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що любиш Діточу Сторінку. Поздорови від Вуйка Вашого учителя.

ВИСТУПАЄ НА КОНЦЕРТАХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас Вуйку. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку, бо я уже умію читати. Я маю девять років і ходжу до англійської школи до четвертої кляси. Я також ходжу до української школи до другої кляси. Нас учать Сестри Служебниці, а що неділі ходжу до церкви на катехізм. Нас учать багато концертів. Я все виступаю. Я хочу бути членкинею "Веселої Родини Вуйка Трохима" і посилаю 25 центів, 15ц. на вкладку, а 10ц. на поміч бідним дітям. Напишіть Вуйку, чи я добре пишу. Я другий раз напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Евгенія Заячківська,
132 Еве. Л. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Евгеніє, дякує Тобі Вуйко за листа. Будеш писати ще краще, коли часто будеш писати до Вуйка. Пишеш вже досить добре.

КОЛЯДУВАВ НА РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- Сей раз хочу Вам написати як ми свякували Різдвяні Свята і ходили колядувати на Рідну Школу. Пів до 11-ої години на Святий Вечір хор Парохії св. Юрія, під проводом о. Фірмана, колядували через радіо в користь Червоного Хреста. У 12-ій годині вночі почалася Різдвяна відправа. На Різдво старші ішли з колядою на церкву, а діти на Рідну Школу. Ми мали 4 групи і з кождою ґрупою ішла одна пані як провідник. Погода була гарна, тепла. Ми мали гарну розривку і заколядували для Рідної Школи, усі 4 ґрупи, около $100.00.

Прошу читачів Діточої Сторінки писати, як Ви святкували Свята.

Посилаю 25ц. на фонд Діточої Сторінки.
Остаюсь з пошаною до Вас.

Михаїл Колишір,
113 Еве. М. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за листа і жертву. Тішить Вуйка, що помагаєш Рідній Школі.

ЧОТИРИ БРАТИ ПРИ ВІЙСЬКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Я перший лист до Вас пишу тепер. Я маю чотирнайцять літ. Я маю чотири брати у війську, один у Канаді, а три на фронті. Я не добре вмію писати, але учуся вдома по українськи писати і читати. Я до Сестер ходив троха в літі, два тижні. Я посилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Я вже більше не маю що писати сим разом. Поздоровляю Вас Вуйку,

Юрко Бий, Бур, Саск.

Від Вуйка: Молися Юрку все за своїх братів, котрі є при війську. За Вуйка не забувай, часто пиши.

ПРИСЛАЛА ЖЕРТВУ НА ФОНД Д.С.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, -Я ще до Вас не писала, бо боюся, щоби Ви з мене не сміялися, бо я ще по українськи не писала, але вдома учуся писати і читати. Я буду мати десять років на четвертого мая. Я тепер в четвертій клясі. в англійській школі. Наша школа називається Майленд. Наша професорка називається панна Вийлен. У нашій школі є вісімнайцять дітей. Буду тепер кінчити до Вас листа і поздоровляю Вас Вуйку. Я посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Палазя Бий,
Бур, Саск.

Від Вуйка: Палазю, Вуйко з нікого ще не сміявся, як хто пише. Пиши богато і все до Вуйка, а навчишся добре писати.

УКРАЇНЕЦЬ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Українець я маленький,
Обовязки свої знаю,
Свому краю, народови,
Чим лиш можу, помагаю.
Не цураюсь свого слова,
Ним говорю я усюди,
Люблю пісні, всі звичаї,
Щирим серцем без облуди.

Вступаю в члени Вуйка Трохима Весела Родина.

Богдан Дух,
630 Мавитен Еве., Виннипеґ, Ман.

Від Вуйка: Таким щирим українцем будь все, а певно наш нарід буде мати з Тебе потіху.

МАМА ЧИТАЮТЬ ЇЙ ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Я дуже люблю слухати Діточу тСорінку і записки Івася Крілика і мама читали про членів товариства Веселої Родини. Отже я би любила бути членом якби Ви Вуйку мене приймили в члени, бо я ще маленька. Я маю шість років і ще читати не вмію, але дуже люблю слухати, як мама мені читають. Отож я маю своїх доляра і двайцять центів і хочу стати членом Веселої Родини і посилаю одного доляра як дар а 15ц. членської вкладки. Здоровлю Вас Вуйку,

Оля Леганчук, Гарт Ривер, Алта

Від Вуйка: Олю, Вуйко Тебе приняв до Веселої Родини й Ти є наймолодшим членом Товариства. Вуйко дякує Тобі за Твою так гарну жертву.

ХОЧЕ РОБИТИ ЛІТАК

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку, Як кажете, що Ви годні читати моє письмо, то я знова напишу кілька слів. Я пробував нарисувати образок на контест, але я не маю чим добре відмалювати. Посилаю Вам 15ц. на "Потіху Бідном Діточкам," і хочу бути членом. Я читав, що Михаїл Кунанець робить літак. Я би до него написав з чого він робить, бо я би також хотів зробити. Я до Вас Вуйку напишу більше другим разом, а тепер майтеся гаразд.

Федик Дженджера, Бруксбі, Саск.

Від Вуйка: Напиши до Михаїла Кунанець, (Скарборо Блафс, Онт.,) а він певно Тобі відпише. Вуйко буде чекати на нового Твого листа.

ЛИСТ З ЛІШОР, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Довідуюсь, що основали Товариство Веселої Родини, то прошу впишіть мене як члена до сего Товариства, на що посилаю свою вкладку в сумі 15ц. Я маю 11 рків. Не думаю бути

першим членом, бо заким ґазета прийшла до Альберти, то хтось зі Саскачевану поспішився. Поздоровляю Вас Вуйку і желаю, щоби як найскорше повернули до нас дітей.

Лаврентій Козяк, Лішор, Альта.

Від Вуйка: Добре маєш серце, коли хочеш помочи бідним дітям. Вуйко дякує Тобі за желання.

ЛИСТ ЗІ СМАТС, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- - Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи і я є в 8 клясі в англійській школі, а в 2-ій клясі в українській. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку і все читаю Записки Івася Крілика. Я посилаю 75ц. для помочі і потіхи бідним Діточкам, 20ц. на Діточу Сторінку, 5ц. на книжку, що називається "Кума Феська." Також беру участь в контесті на лютий. Здоровлю всіх читачів і Вас Вуйку, якщо зле написав, прошу поправити, бо я ще добре не годен писати.

Йосиф Бідулька, Сматс, Саск.

Від Вуйка: Йосифе, Ти гарно пишеш, Вуйко не мусів богато Тебе поправляти. За все Вуйко Тобі гарно дякує.

ЗЛАПАВ ЗАЙЧИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я маю 11 років і я є у 5 клясі. Я Вам тепер напишу, як я злапав зайчика. Я зробив собі скринку тай поклав її у ліс і поклав там трошки соломи і вівса, тай пішов до своєї роботи. Перший ранок я пішов дивитися чи нема зайчика; і на другий ранок нема і я вже був злосний. А на третій ранок пішов коло скринки і чую щось гуркає. Я пішов близше і пидивився, а то зайчик, тай я його взяв до хати і побавився тай пустив у ліс. Здоровлю Вас усіх.

Дмитро Черевик, Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Твій перший лист є дуже цікавий. -Оповідж Вуйкові в другому листі ще яку пригоду!

ПРИДБАЛА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Це мій перший лист до Вас Вуйку. Читаючи Діточу Сторінку, мене взяла охота написати. Я маю 13 років, і ходжу до школи, котра називається Свон Плейн. В вищій школі, де я ходжу, то учить пан Гриців, а в нищій школі, то учить пані Грабчак. Мені до школи є дві милі, а до місточка—і церкви три милі, бо наша церква є в місті.

В нашім місточку є чотири склепи, почта, Народний Дім, кузьня, і таке інше. А поза тим люди живуть в місті без ніяких занять. За містом то фармарі.

Наша церква також є в місті. Вона є гарна, велика, і красно помальована. До нас доїжджають о. Сірий.

В нашій школі ми мали "Велентайн забаву." По забаві, діти вибрали чотири дівчині, щоби роздавали ті Велентайнс, котрі були в скрипці, красно подекорований. Ми всі мали богато сміху з цею забавою. А Ви читачі і читачки, котрі пишете до Діточої Сторінки, чи Ви також мали таку забаву?

Я читала в деяких числах, що діти здобувають нових передплатників для БН і я також придбала нового, і то наша учителька пані Грабчак дали передплату на БН.

Посилаю Вам розвязку на Контест на лютий, але не знаю чи я виграю. Тепер посилаю $1.00 як за передплату для пані Грабчак. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме, і всіх читачок і читачів Діточої Сторінки.

Анна Черевик, Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: За Твого першого листа і за прислання передплати, Вуйко Тобі гарно дякує. Пиши часто до Вуйка!

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я маю дванайцять років і ходжу до англійської школи. Я є в 6-ій клясі. Ми по українськи вчимося вдома. Ми маємо два місяці вакацій. Вибачайте, що сим разом не добре пишу. Може другий лист напишу ліпше і прошу о відпис. Поздоровляю Вас Вуйку

Вероніка Хруник, Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Вероніко, дякує Тобі Вуйко за лист. Пишеш досить вже гарно. Напиши Вуйкові, що Ти робиш на вакаціях,

ПИШЕ ПРО СВОГО ТАТА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Я колись Вам обіцяла написати що я памятаю про свого тата. Мої тато померли 26 жовтня 1934 р., отже я тоді мала 3 роки і чотири місяці. Справді я ще була досить мала і не можу багато памятати як на свої літа, але мені кажуть мама, що я вже добре говорила і вже навіть молилася сама Отче Наш. Дехто скаже, що така дитина годна памятати? Правда, я не памятаю багато і- нічо важного, але то, що я памятаю для мене дуже то, але то, що я памята юдля мене дуже важне, бо то мені пригадує мого тата, їх видгляд, які вони були.

То було десь при кінци серпня 1934 року, як тато ще робили коло сіна, а тоді сіно робили на шкільній, около 1 і пів милі від дому, і тато як скидали сіно до копиць і загубили лайтер. А що тоді було дуже бідно, то така згуба була велика для них, отож зараз в неділю вони ішли шукати його, і сказали до мене: "Ходи Рузю зі мною шукати лайтера." Вони любили мене всюди брати, бо я тоді багато говорила. Як ми ішли попри озеро, я вже була змучилася, то тато взяли мене на плечі, і тепер коли я іду попри то озеро, хотяй воно змінилося, то воно все мені пригадує де мене тато брали на плечі і де я злізла з плечей і знов ішла, і як ми шукали лайтера, а нарешті помучилися (бо тато вже довший час слабували). Тоді ми полягали під копицю і вбоє заснули, але тато скорше прибудилися і щоб мене пробудити скоботали мене сіном по лици. То се всьо я памятаю як би то недавно ділялося. Ще трошка памятаю як тато мені байки казали і як я ті байки називала. А з пізнійших років то я вже нічо не памятаю, аж як зачала до школи ходити.

Сим разом посилаю $1.00; 15ц. на членську вкладку Веселої Родини, а решту на поміч бідним дітям.

Желаю Вам Вуйку якнайкращого здоровля і здоровлю всіх дітей БН.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Розаліє, дуже гарно Ти написала про свого покійного тата. Маєш добру память.

ХОЧЕ ВИГРАТИ ПУГАР

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- -Питаєте, чи мені сподобалась знимка? Так, дуже сподобалась і я маю охоту знова брати участь в контесті, котрий Ви проголосили в БН. Я любивби дістати цей пугар, який Ви обіцяєте, але не знаю, чи мені вдається, але пробувати буду. Вуйку, повідомляю Вас, що я і мій брат Павло стаємо членами Веселої Родини. Ми тепер приготовляємо концерт Тараса Шевченка. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме, і остаюсь з християнським привітом.

Петро Гнатів,
Форт Вілліям, Онт.

Від Вуйка: Пробуй Петрусю, а може здобудеш гарний пугар. Напиши до Вуйка по концерті Т. Шевченка.

ЛИСТ З БЮКЕНЕН, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Дуже сердечно дякую Вам за дарунок, а тепер я пишу другий лист і при сій нагоді посилаю 50ц. на фонд Діточої Сторінки. Тут коло нас в Саскачевані сего року не є дуже зимно і снігу дуже мало. В нашій церкві в Олеші буде відправа на Стрітення. Нашим парохом є Всеч. о. Колодій, а часом до нас приїздить Всеч. о. Теплий. Я зі своїми малими братчиками наших Всечесних Отців дуже любимо. Отці в нас мешкають, коли до Олеші приїздять. А тепер на сім кінчу сей лист, бо не хочу Вам Вуйку дуже докучати. Тепер поздоровляю Вуйка і всіх і желаю много літ прожити.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Противно, Вуйко дуже радий, коли діти пишуть. Поздорови від Вуйка Ваших Всеч. оо. Парохів.

ВСТУПАЄ В ЧЛЕНИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Дуже давно як я до Вас писав лист. Тепер зібрала мене охота щось написати. Хочу Вам Вуйку сказати, що ми чули через радіо з Саскатуну на Святий Вечір українські коляди. Дуже були гарні. Наші сусіди, що чули коляди то зложили 6 долярів і 25 центів, то тато вислали до радієвої стації. І ми вже дістали українську книжку. То там є гарні історії! Я вступаю в члени Вуйка Трохима "Веселої Рдоини." Я здоровлю Вас Вуйку щиро. Я маю 10 літ. Посилаю 33ц.

Володко Паславський, Глидден, Саск.

Від Вуйка: Справді, наші колядки є дуже гарні. А чи ти знаєш богато коляд?

Останні Вісти...

ОФІЦІЙНЕ ОТВОРЕННЯ КАНТИНИ Союзу Українських Канадийських Вояків в Льондоні, відбудеться в Льондоні в днях 10, 11 і 12 березня сего року. При отворенні дому-кантини будуть присутні між іншими Лейді Твідсмюр, Віскавнт Беннет і майор міста Педингтон. З централі КУК-а в Винипеґ вислано $2,000 на умебльовання сеї кантини. Подаємо адресу Союзу і кантини:

Ukrainian Canadian Servicemen's Association,
The Vicarage, 218 Sussex Gardens,
Paddington, London, W. 2, England.

Стараннням і працею Всеч. о. А. Лугового, появиться внедовзі з друку **ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА,** в двох мовах, українській і англійській, ілюстрована, приблизно буде мати 150 сторін.

Підчас бенкету Добродійного Братства св. Покрови в Винипеґу, заходом голови тогож Братства п. Дмитра Дороша, зібрано на БН. $23.70. На сю суму зложились: 11 дол.—11 нових передплатників, $9.70 пресового фонду й 3 відновлені передплати. Братство існує вже 5 років при парохії св. Покрови, де парохом є о. С. Семчук.

На З'їзді БУК-а Альбертійської Секції, котрий ведбулеться в Едмонтоні в днях 11, 12 і 13 березня 1944, в імені Домініяльного БУК-а приїде о. І. Шпитковський з Винипеґ, Ман., а від Саск. Секції БУК-а приїде п. Володимир Филипович з Арран, Саск.

В Арґентині була знова революція. Скинено дотеперішнього президента ґен. Педро Рамірез. Новим президентом став ґен. Еделміро Фаррелл.

У Канаді заведено новий кодекс праці.

Лейді Нелсон, одинокий канадійський шпитальний корабель, привіз знова до Канади зза моря около 500 ранених канадійських жовнірів.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурoа БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Иосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

До Англії щасливо доїхав найбільший дотепер з Америки конвой американських і канадійських жовнірів.

В Італії більших змін на полях бою немає.

На східньому фронті в Европі за послідних 2 тижні большевики завдали німцям досить поважних страт заявши Кривий Ріг, Старую Руссу і Вітебськ. Большевики зближилися на 20 миль до великого міста Псков, на північний захід від Вітебська.

В Канаді розпочалася кампанія Канадійського Червоного Хреста в ціли зібрання 10 міліонів долярів. Кождий канадієць повинен жертвувати на сю так шляхотну ціль.

В Льондоні появилися поголоски, що внедовзі Фінляндія загодиться з большевиками.

КУПЛЮ АВТОМОБІЛЬ

Хто має на продаж автомобіль з років від 1940 до 1942, а також хто має "токінґ машін" і всі прибори до неї, "бовлінґ слей" і столи на кулі до грання, нехай зголоситься на адресу:

TEODOR BUTCHKO
Box 23. ITUNA, SASK.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ

5. Перша Неділя Посту........ Босежур (від год: 3-5, а вечером від год. 7-9 буде слухання Великодніх Сповідей).
12. Друга Нед. Посту. .... Тиндал (в суботу 11-го березня по пол. від год. 3-5, а вечером від год. 7-9 та на другий день в тих самих годинах буде слухання Великодніх Сповідей).
19. Третя Нед. Посту, Хрестопоклінна ..... Лейдівуд (того дня по пол. від год. 4-6, а вечером від год. 7-9 буде слухання Великодних Сповідей).
26. Четверта Неділя Посту .... Елма (в суботу 25-го березня рано від год. 8-10, по пол. від год. 3-5, а вечером від год. 7-9, та на другий день в тих самих годинах буде слухання Великодніх Сповідей).

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

5. Перша Неділя Посту .... Ґонор
12. Друга Неділя Посту ...... Ля Брокері
19. Трета Неділя Посту, Хрестопоклінна .. .. Парки
26. Четверта Неділя Посту .... Ґімлі (Великодна Сповідь).

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

Між югославянськими повстанцями, котрі дісталися до Мальти на лічничому кораблі Дінард, є і ті два хлопці в роках 14 і 15, оба ранені в боротьбі з німцями

ПОБАЧИТЕ РІДНИЙ КРАЙ НА ФІЛЬМІ

Наші люди, що вже десятки літ живуть у Канаді, може, забули вже свій рідний край і ті місця, якими колись ходили. Щоб дати нагоду нашим людям відсвіжити в своїй памяті рідні сторони, пригадати собі старокраєві села, міста і звичаї та обичаї, я можу приїхати до Вашої околиці з українськими фільмами, на яких побачите те все. Висвітлюю такі фільми як Галичина й Гуцульщина, Наталка Полтавка, Маруся і Запорожець за Дунаєм.

Всюди, де я вже висвітлював ці фільми, то наші люди не годні натішитись ними, бо перед їх очима пересуваються картини з Рідного Краю і ті, що приглядаються тим фільмам, почувають себе, як у Старім Краю.

Постарайтесь, щоб і в Вашій околиці були висвітлені ці гарні українські фільми. По докладніші інформації вдавайтесь на адресу:

TEODOR BUTCHKO
Box 23. ITUNA, SASK.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 6 (150) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Березня, 1944 Vol. XII. No. 6 (150) YORKTON, SASK. March 14, 1944.

РІЗНЯ УКРАЇНЦІВ У КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

До Америки дійшли вісти, що мадярські монголи й надалі сильно і страшно знущаються над нашими братами й сестрами в Карпатській Україні. Орди осатанілих мадярських звірів переводять карні експедиції по селах Карпатської України й в страшний спосіб знущаються над бідним, безборонним, голодним населенням. Зі своїми пацифікаціями сі діяволи в людськім тілі дійшли аж до Хуста й Великого Березова, в котрих то містах перевели правдиву різню українського населення. Хуст і Великий Березів майже опустіли. Кого не замордували, того вивезли Бог зна куди. З самого лиш Великого Березова сі новітні татари вивезли поверх 3,000 українців.

Вісти з нашої любої Карпатської України нерадісні, сумні. Кат й надалі страшно лютує. Проливає неповинну кров наших братів і сестер. Однак ми віримо, що внедовзі прийде час розплати, час розрахунку з мадярськими гонведами. И повстануть вірні сини Карпатської України й пімстять всі кривди й стане до свобідного життя наша славна самостійна, незалежна від нікого Карпатська Україна.

ФІНЛЯНДІЯ.—Між Большевиками а Фінляндією ідуть тепер переговори в справі мира. Большевики подали слідуючі условини замирення: Перш за все Фінляндія має заперестати бо зірвати всякі звязки з Німеччиною, німецькі війська і кораблі в Фінляндії мають бути інтерновані, а вкінці має Фінляндія пристати на фінсько-большевицькі державні границі з 1940 р. Груба лінія на мапі вказує границі Фінляндії й Росії в 1939 році, а лінія переривана ґраниці в 1940, коли то большевики побідили Фінляндію й забрали кусень землі на північний схід від Петсамо (1), простір навкола Салла (2), простір на північний захід від Ленінграду (3), острови на захід від Ленінграду (4), і військові права в Ганґое (5). Останні вісти подають, що не прийшло ще до порозуміння.

ЕПИСКОП ТАКАЧ ВІДІБРАВ ЦЕРКВУ

Подано з Америки, що 24-го лютого с.р. найвищий суд Конектикату остаточно вирішив справу греко-католицької церкви св. Ів. Хрестителя в Бриджпорт, Конектикат. Церкву збудували поселенці з Карпатської України. Від 1911 р. парохом у ній був о. Чорняк, котрий потім збунтувався проти свого епископа й утворив незалежну православну дієцезію, в котрій став епископом. В 1938 р. Преосвященний Такач віддав справу до суду й тепер суд признав, що церква належить під юрисдикцію правного епископа Такача. Від імени епископа Такача перебрав тепер в посілість церкву і школу новий парох о. Д. Мачків.

Так бунт проти правної влади ніколи не кінчиться добре для бунтівника.

ЗАМОРДУВАЛИ 195,000 У КИЇВІ

Підчас свого панування в Київі, німці замордували поверх 195,000 українців, так подали большевицькі звідомлення. Перед опущенням міста німці знищили ціле середмістя Київа, як також сотки тисяч мешканців Київа німці перевезли до Німеччини.

ШЕСТА ВОЄННА ПОЗИЧКА

Канадійська шеста воєнна позичка почнеться 24 квітня. Підчас її кампанії, канадійці будуть мусіти зложити 1 біліон і 200 міліонів долярів.

БОЛЬШЕВИКИ В ТЕРНОПОЛИ

Большевики повели знова великий наступ на Україні й перервали важну залізничу лінію Одеса-Львів, дійшовши до Тернополя. Так отже Західна Україна—Галичина може стати внедовзі знова полем страшних боїв.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

Від Союзу Укр. Канадійських Вояків за Морем

Комунікат ч. 6, Січень 1944

РІЗДВЯНИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД С.У.К.В.

Різдвяний ювілейний з'їзд Союзу Українських Канадійських Вояків за морем відбувся в днях 6, 7, 8 та 9-го січня 1944.

Як успіхом так і числом присутних, був це найбільший та найкращий з'їзд, який коли тут відбувся. Присутних на з'їзді в Менчестер і в Льондоні було поверх 175 осіб, імена котрих будуть подані в дописах. Тут тільки подаємо числа присутних після провінцій.

Саскачеван 60, Манітоба 35, Альберта 30, Онтаріо 25, Квебек 15, Брітіш Колюмбія 5, Злучені Держави 5.

Окрім повище вичислених, були ще приблизно 20 осіб, що не точно записалися.

Замітне також, що на цім з'їзді було 15 старшин і три дівчині в уніформах при Кан. Жіночій Армії в Р.С.А.Ф. і два моряки.

З'їзд відбувся в двох частях, перша, святочна, частина відбулася в Менчестер, де ми разом святкували Святий Вечір і Різдво. Друга частина відбулася в Льондоні в суботу і неділю 8 і 9-го січня. Всі ті, що мали довшу відпустку були і в Менчестер і в Льондоні.

Як в Менчестер так і в Льондоні відбувалися офіційні паради до церкви під проводом своїх старшин, участників з'їзду.

Богослуження в Менчестер відбулося в Римо-Католицькій церкві недалеко від нашої гостинниці. Богослуження в Льондоні відбулося в англіканській церкві, найголовнійшій церкві частини Льондону-Падінґтон. В Льондоні парада відбувалася святочно і врочисто з прапорами і почестною ґвардією.

Священик Дж. Т. Чепел, парох міста Падінґтон і властник будинку де міститься наша гостинниця, врочисто зложив прапори на престіл, де вони повівали підчас цілої відправи. Прапори несли: старшина Лт. Петро Воробець англійський прапор, старшина Лт. А. Погорецький —український прапор.

Зокрема замітне, що на цім з'їзді в Льондоні були офіційні представники канадійської головної кватири військової і летничої. Військовим представником був полковник Мекленен а представником Р.С.А.Ф. був Флаінґ Офіцер Фентон Д.Ф.С. Обидва вони, від імени Головної Команди витали з'їзд і желали витревалости та успіхів в праці. На з'їзді були прочитані всі привіти, котрі прибули на час з'їзду з Канади, як також лист від Лейді Твітсмюр, опікунки (пейтронес) С.У.К.В.

Гостинниця українських канадійських вояків в Льондоні

Гостинниця

Завдяки Централі КУК в Вінніпеґу і їх фінансовим зарядженням, ми влаштували для вояків в Льондоні гостинницю, де малиб приют і гостину Українські вояки, які час від часу мають нагоду переїзджати або приїздити на відпустку до Льондону. З огляду на те, що наша гостинниця не була вповні докінчена, офіціяльне отворення не відбулося підчас з'їзду. Замість отворення, відбулася "толока": всі вояки, котрі прибули скорше, взялися до роботи: будувати шафи, вкладати ліжка, удекоровувати і т.п. Обидва вечорі, в суботу і неділю відбувалося чайне прийняття в нашій гостинниці. В суботу гостями були члени парохії.

Гостинниця тепер отворена кожного дня. Тут наші вояки можуть перебувати, ночувати, дістати харч та прочитати українські часописи, книжки та журнали. В домі є окремі кімнати до писання листів, для відпочинку, їдальня, кімнати для купання і для прасовання. Є також радіо, ґрамофон і пяно, де можна пограти, поспівати та забавитися. Що неділі відбуваються проби співу та музики. Гостинниця має платну службу, яка наглядає над будинком і дбає про всі гостинні справи. В гостинниці вже тепер постійно користають наші вояки з гостинности, яку дістають безплатно, завдяки всім добрим людям з Канади, які так щиро і щедро помогли та помагають нам в нашій праці.

Слідуючий З'їзд С.У.К.В

На слідуючім з'їзді СУКВ буде офіційне отворення нашої гостинниці, котре відбудеться в суботу і неділю 10-го і 11-го березня 1944. Запрошені на з'їзд є Лейді Твідсмюр і Вайкавнт Бенет, щоб офіціяльно отворити першу українську Гостинницю, для українських вояків в серцю Британської Імперії.

Пакунки з Канади

Тут хочемо зазначити, що всю цю гостинність через цілий з'їзд, на своїх власних харчах, як в Менчестер так і в Льондоні, ми змогли перепровадити тільки завдяки Вам всім, що прислали пакунки. Та не лише те, але й тепер постійно даємо перекуску всім тим, що загостить до нас аж доки цих харчів стане. Всіх пакунків було поверх 200 зі всіх сторін Канади від Галіфаксу до Ванкувер. Точний звіт всіх посилок буде поданий до Централі КУК в Вінніпеґу зокрема, з повним звітом нашого з'їзду.

Характер Союзу Українських Канадійських Вояків

При цій нагоді хочемо ще раз потвердити, що СУКВ є цілком безпартійним і єднає в собі **всіх українських вояків**, без огляду на їх погляди, або віроісповідання. Нас єднають дві річі: канадійський мундур і українська кров.

Склад управи СУКВ на 1944-ий Рік

Голова П/П Б. Панчук, місто голова Лт. Ів. Никіфорюк, 2-ий місто голова — Ф/О А. Погорецький.

Секретар ЛАС О. Хриптул, місто секретар Л/Капр. Галя Козицька, 2-ий місто секр. ЛАС Ів. Юзик.

Історик і 3-ий місто секр.—Капр. Ст. Калин. Скарбниця - Капр. Анна Креплів (Хроплива?), місто скарбник і авдитор - рядовик В. Еленіяк.

Комітет- Л/Капр. М. Турянський, рядовик Й. Хома і рядовик М. Феник, В/О В. Керелюк, ЛАС Л. Войціхівський, рядовик А. Николюк.

Дорадчий Комітет Старшин— Ф/Л Й. Когут, П/О Ів. Устяк, Капр. Ст. Воробець, Лт. І. Наконний, Лт. В. Купченко, Кап. Б. Михалишин, Ф/О Жук, Ф/О Гевус, Лт. Свистун.

Дальші Посилки з Канади

Для тих, що мають намір посилати чи пакунки, чи фінансову поміч для Союзу Вояків тут подаємо кілька завваг: Гроші просимо слати виключно на адресу **Комітету Українців Канади у Вінніпеґу:**

Ukrainian Canadian Committee,
711 McIntyre Bldg.,
Winnipeg, Man.

Пакунки харчів, книжки, комфортс і тому подібне просимо слати на адреси членів управи як до тих пор, або на адресу нашого Дому як тут подаємо:

Ukrainian Canadian Servicemen's Association,
The Vicarage— 218 Sussex Gardens,
Paddington, London, W. 2.

Всі пакунки треба тісно пакувати. Трапляються випадки, що впакунку побється і поміситься тому, що не тісно запакований. Треба також перевивати слабші річи, як пачечки зупи, чай, цукор і т.п. Добре також щоб пакунок був платком обвинений, бо і в кращім порядку приходить і ми маємо платок до начиння, чи пошивку на подушку. Про всі посилки, без ріжниці на чию адресу Ви їх посилаєте просимо повідомити нашу управу. Всі листи можна посилати на адресу нашого Дому.

При цій нагоді просимо всіх щирих і жертвенних, що до цеї пори нам писали (або посилали що будь) не майте нам за зле, що ми всім з окрема зараз точно в подробицях не відповідаємо. Ні час ні здоровля на більше не позволяють. Треба мати на увазі, що всі члени управи СУКВ мають свої звичайні, щоденні військові обовязки до виконання і що вся організаційна праця робиться у вільний час. Про всі одержані посилки ми будемо повідомляти КУК, який час від часу такі звідомлення буде подавати до преси.

За Управу Союзу Українських Канадійських Вояків за Морем.

Б. Панчук, голова, А. Хриптул, секр.
Анна Креплів—касієрка.

Виховний Інститут БУК-а у Винипеґу

ЖЕРТВИ ПАРОХІЯН СВ. ПОКРОВИ

Одними з них, що від перших початків щиро і віддано підперли справу нашого Виховного Інституту у Винипеґу є парохіяни церкви святої Покрови. Церква святої Покрови під опікою Пречистої, так як Інститут. Матір Божа помогла парохіянам не лишень збутися довгу в розмірно недовгім часі, але пристарати красну власність що нині є гордістю нашого міста. Парохіяни св. Покрови свідомі і учинні в добрім.

На перших зборах, коли складано жертви в Інституті Просвіти, на зложених і проголошених тоді $1,750.21 парохіяни св. Покрови зложили $288 готівкою.

Іменно: о. Ст. Семчук $100.; Парохія $100. По $10.00: Йосиф Степнюк, Д. Якімищак. По $5.00: М. Михайлів, М. Речкун, Прокіп Мащалір, Мих. Дух, Андрій Деда, Ірина Похович, Текля Дудар, Анна Самець, Григорій Капітанчук, Катерина Волощук, панна Самець. По $2.00: Ганя Баран, Марія Чокан, Дмитро Вовк. По $1.00: Роман Калинюк, Марія Капчинська, Андрій Бабінчук, Ів. Стасюк, Анна Бороська, Іван Шевчук, Текля Гановська. Разом $288.00

Тут враховані тільки жертви вище доляра

Зараз потім деякі з парохіян взяли збіркові листи на Інститут і перевели збірку так, що вона може послужити взором для многих.

Збирали пані Текля Дудар і пані Марія Дюк.

Жертвували: Сестриці Пречистої Діви при церкві св. Покрови $25.00. Іван Жаровський $5.00. По $1.00: Г. Бращук, А. Купська, Д. Гнойовий, С. Гірний, М. Вавриків, В. Цвіок, Е. Оберванець, Н. Яворський, М. Рурик, Р. Шпірець, М. Кондришин, Л. Нафостович, М. Бреліс, Н. Антошків, М. Слободзян, Н. Перегінець, Н. Горошок, М. Довжанська, М. Дюк, В. Шпур, Максим Слободзян. По 50ц. Матвій Бучко, П. Рогатинчук, К. Мельничук, М. Карґ, Д. Озеро, М. Дмитрів, М. Шкреметка, В. Мазур. По 35ц.: І. Попіль. По 30ц.: С. Оробко. По 25ц.: М. Ігнат, М. Хабінець, М. Колач. РАЗОМ $56.40

Збирав пан Григорій Капітанчук

Жертвував: пан Олекса Тимочко .. $5.00

Збирали пані Марія Журба і пані Ірена Похович (сестри). Жертвували: Н. Журба

Виховний Інститут БУК-а в Винипеґу

Т. Маланчук, М. Ґудз. По 35ц.: Л. Солтис. По 25ц.: Вахняк. РАЗОМ $52.60

На руки о. Семчука зложили:

Анна Ядушинська з С. Боніфас .... $5.00 Михайло Лазечко $5.00; Варвара Марцинів $2.00. РАЗОМ $12.00

Збирали пані Анна Порубанець і пані Ева Боднарчук: ....

Жертвували: Тома Мельничук $5.00, Григорій Парахин 5.00; Одна пані 5.00. По $2: І. Семенович, Д. Беляк, М. Самотілка, Ів. Кормило, М. Вавренчук, Н. Порубанець, П. Боднарчук. По $1.00: Василь Ленговий, М. Яцків, Марія Гладка, Н. Трусь, М. Кондришин, Пилип Чайковський, Іван Трусь, П. Возьнин, М. Сотник, В. Лесюк, К. Дершко, М. Мельник, М. Стародом, Н. Сінковий, В. Яструбчак, Ів. Туранський, Н. Томчишин, Ф. Мартинюк, М. Ділай, В. Ділай, Вас. Захарків, І. Коханський, П. Слупський, Анна Мартинець, Анна Гречкосій. По 75ц.: пані Татарин. По 50ц.: Марія Коробій, Дмитро Лутчит, Н. Янчук, Ф. Лихач, І. Кардинал, Н. Мончак, пані Козловська, пані Медвідь. По 25ц.: Н. Закопець, Д. Микицей. **Разом $59.25**

Збирала пані Гонора Дух:

Жертвували: Добродійне Братство св. Покрови при церкві св. Покрови $20.00. По $2.00: В. Чорненький, В. Скраба, В. Свистуй. По $1.00: Д. Добош, Степан Мороз, Ст. Купський, А. Загарійчук, Анастазія Бобесюк, Серкіс, Петро Владика, Текля Порубанець, пані Лакома, пані Стасюк, пані По... $5.00. С. Баран $5.00. Михайло Копяківський $1.00. По $2.00: Володимир Романець, пані П. Бріська, П. Жидик, Ліпницький. По $1.00: М. Калинюк, Зєнна Семенчук, Катерина Цюпак, Василь Мороз, А. Денчук, А. Мальчевська, Ілія Сидорчук, С. Андрусяк, Мушій, М. Бойчук, пані Мельник, пані Фрейзер, К. Купь, В. Василишин, О. Кудляк, М. Трусь, А. Костельний, Алилуя, Палига, Солило, М. Рурик, А. Романець, М. Біленька, Дан. Хімка. По 50ц.: М. Пяла, Н. Чабан, Баласка, Олекса Мицан, Марцінів, ... Герматій, А. Драган, М. Топольницький, піль, пані Думка, пані Сорокула, П. Зварун, пані Матковська. По 50ц.: І. Біленький, Григор, Т. Циганевич. По 50ц.: Анна Чубала. По 10ц.: І. Стахан. РАЗОМ .. $43.00

Ще дві лісті є в тягу збірку і в даний час, по скінченні збірки, подамо до відома повну узбирану суму. **Досі всіх жертв від парохії св. Покрови на Інститут БУК-а є разом $516.25 до дня 5 марта 1944.**

А це є сума, котрою можна все таки щось почати і вона свідчить про свідомість, активність і любов свого через парохіян святої Покрови. Ми віримо, що другі парохії Винипеґу, а є їх сім, також в міру своєї спроможности з любови до справи виконають збірки. Разом наш український католицький **Винипеґ представляє гарну, злучену ідейно громаду, яка працює, жертвує та постійно виказує красні успіхи. Всім жертводавцям і всім трудівникам, що занялися збірками, сердечна подяка і світлий спомин від грядучих поколінь. Творимо** кращу долю для нас всіх, через жертву з любови і вірности для високої справи.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

Попередно проголошено $1,750.21
о. Мирослав Колодій з Канори, Саск. 25.00 пані Різняк з Винипеґу $10.00; Полікарп Божик з Винипеґу $5.00.

Збірка з парохії св. о. Николая у Винипеґу: По $25.00: Іван і М. Беднарські; Олекса Малофій. По $15.00: Ева Калужняцька. По $5.00: І. Майхрук, Г. Когут, Ст. Пасічний, М. Закопець, М. Коваль. По $2.00: Текля Павлюк, А. Галас. По $1.00: Еміліян Щерба, С. Заплатинський, Пел. Ґерелюк.

Інші жертви: Сава і Анна Крук $10.00, Михайло Ядовський $5.00; М. Ядовська $5.00; А. Присоловський $5.00. За найм будинку $75.00.

Збірка в парохії св. Андрея у Винипеґу: Ф. Холоднюк $5.00. По $2.00: П. Матвійчина, Гр. Якимів. По $1.00: Никола Дудич, І. Кома, П. Орисюк, П. Москалик, М. Юхим, Семеон Чіх, Д. Юськевич, А. Муский, Анна Демянчук, Т. Турко, К. Осадчук, Яків Дідюк, Антін Шах, П. Бойко, Н. Дудка, В. Солодюк, С. Палій, пані Ничак, Ілія Галак, Вин. Пай Шап. Микола Богай 75ц. По 50ц.: А. Клим, Теодор Ліба, М. Деркач, Н. Скороденський, М. Романів, Л. Ништа, С. Мельник, Л. Березяк, Гр. Щербанюк, В. На-

(Продовження на стороні 6-ій)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ТУХАЧЕВСЬКИЙ ПЛЯНУВАВ ВІДІРВАННЯ УКРАЇНИ ВІД БОЛЬШЕВІЇ

Ню Иорк.—Норт Американ Нюзпейпер Елайенс подає статтю французького журналіста Пертинакса, який був давніше дипльоматом і тепер перебуває в Америці, з виявленням тайних заходів маршала Тухачевського до відірвання України від Совєтів в порозумінню з Німеччиною й Польщею. Тухачевський разом з офіцирами приготовляв скинення большевицького режіму в Росії і за це переплатив життям в червні 1937 р. Передтим він довідувався про становище Німеччини й Польщі до такого перевороту і дістав запевнення, що вони будуть невтральні. Польща поставила одну умовину, а це, щоб Тухачевський відірвав Україну від Росії на підставі клявзулі в Совєтській конституції, що кожна република може зірвати звязок зі Совєтським Союзом. Тоді в Совєтах ділали сили, які сприяли такому відірванню. Тепер, пише Пертинакс, ділають сили противні, а це такі, що тягнуть до російського центра.

СВІТ ОСТОРОНЬ ХРЕСТА

Про новітних гуманістів говорив на радієвій мережі славний проповідник о. Фултон Шін. Гуманісти це люди, які беруть світ релігійно, але без надприродної релігії. В них все добре і людина з природи добра, тільки обставини роблять її злою. Вони подібні до тих, котрі стояли під хрестом та глядїли з боку на муки Спасителя і потім спокійно пішли домів.

"Є міліони людий в цій країні, що не мають взагалі жадної релігії. Їх погляди в справі віри тягнуться від щирої пошани аж до глибокої ненависти."

Одними з тих уважає о. Шін теперішних гуманістів. "Це ті, що хочуть релігії але без хреста.— Вони хочуть вирівнання через самовияву, Бога без справедливости, моральність без релігії, Христа без хреста, християнство без церкви і царство Божого без відкуплення."

"Трагедією тих людий є, що вони вірять, будьто брудні справи є чистими, а гріхи легкі лагідними і тому нема потреби хреста."

о. Шін взивав, щоби признали хрест, бо лишень цим чином можливе відкуплення і спасення людства.

СТОЛІТТЯ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Вроці 1844 Франц Готреле заснував у Франції у Вальс орґанізацію, що називається Апостольство Молитви і котра тепер в 40 ріжних мовах видає часописі для двох міліонів своїх читачів. Всіх членів Апостольства Молитви по цілім світі є тепер трицять пять міліонів душ.

Повний розголос АМолитви дістало доперва з роком 1861, коли о. Рамієр поширив його на більшу скалю. Від членів АМолитви вимагається трох степенів вправ.

1) Щоденна посвята своїх молитов, терпінь і праці найсолодшому Серцю Спасителя.

2) Щоденне відмовлення коронки в наміренню Апостольства.

3) Спільне приняття святого Причастя бодай раз в місяць, в першу пятницю. Але можливо найчастійше принимання, що тижня і щоденно.

Між українцями АМолитви поширили головно Отці Василіяни, котрі видають в Жовкві "Місіонара," якого основником є ВПреосв. Митрополит Андрей Шептицький. Місіонар перед цею війною мав понад 36,000 передплатників і був одною з найбільше читаних часописий Західної України. В Канаді Отці Редемптористи видають "Голос Спасителя" в Йорктоні, що є місіонарем Найсолодшого Серця Христового.

За сто літ своєї діяльности АМолитви виконало одно з найкращих завдань для людства і освятило міліони душ.

ВЕЛИКИЙ ПРИЯТЕЛЬ БНАЦІЇ

Одним з многих приятелів БН є п. Володимир Филипович, з Арран, Саск., теперішний писар Саск. Секції БУК-а. Пан Филипович все дуже прихильно відносився и відноситься до нашої газети [illegible] БУК-а в БН.

Володимир Филипович

[illegible]

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

КОРИСТИ ДОБРОЇ СВ. СПОВІДИ

З Божої ласки знайшлися ми знова в часі Великого Посту. Чи всі? Деяких з нас, котрі в минулому році враз з нами сповідалися й причащалися, забрав ангел смерти. Вони стоять тепер перед престолом Божої справедливости, а ми знова стоїмо перед престолом Божого милосердя. За ними, або перед ними двері неба вже зачинились, а перед нами ще отворені. Доля їх, можливо, вже рішена безповоротно, а наша ще

в наших руках. Дякуймож Господеві, що не погубив нас з нашими гріхами і знова дарує нам усі засоби до покаяння.

Не думати нам, щоби хтонебудь з християн католиків проводив попередні пости зовсім не по християнськи, і навмисне ухилявся від св. Тайн. Немає більшого празника, як бачити скільки віруючих відбувають св. Великодну Сповідь, обіцяють щиру поправу, де спільно родичі й діти, свої й чужі, навіть вороги подають собі руки до згоди, забувають гнів, клякають разом рядами до св. Причастія, як одна св. Родина, як діти одного Отця, що є на небі. Справді чи може бути красша хвилина, свято-празник?

Застановімся отже й спитаймо себе нині:

1). Які користи дає св. Сповідь і для душі й для щоденного життя?

2). Яка велика Божа мудрість і Божа любов в установленні св. Тайни Покаяння!

3). Чоловік, що посвячує час і працю для доброї сповіди, робить велику роботу для Бога, для душі й для загалу.

1). Розуміється, що користи приносить тільки добра св. Сповідь, де є щирий жаль, злучений з рішучою постановою поправи. Коли людина, сповідаючись розуміє, що сповідається самому Богові і від Бога приходить розрішення і заплата за добру сповідь, то така сповідь несе великі користи, несе Боже благословення. Зла сповідь наносить великі й лихі наслідки: кару Божу, замість поправи, людина стає гіршою, затрачує страх перед Богом, байдужніє, стає рівнодушна, обоятна, закаменіла, а вкінці гине в непокаянню! Добра сповідь несе великі ласки і дає вічне й дочасне щастя. У душі такої людини світло Божої ласки світить так як ранішне сонце, підіймаючись все висше і висше розганяє всі хмари помилок, висушує всі злі похоти, робить день пізнання і почитання Бога.

Без св. Сповіди немає спасіння

Хто грішить, тратить Божу ласку, вирікається Бога й не може вернути до Бога, як тільки через св. Сповідь. Хочби грішник каявся, покутував, хочби молився, постив і ціле життя, а не хотівби висповідатися, нінащо не здаться його робота. Так учить Христос! Тільки св. Сповідь змиває гріхи поповнені по св. Хрещенні, тільки св. Сповідь привертає Божу ласку, конечну до спасення, а страчену через тяжкий гріх, тільки св. Сповідь відчиняє двері до неба, забезпечує добру й щасливу вічність. Тому сміло можна сказати, що найкрасшу роботу, собі найкориснійшу, Богові наймилійшу робить той, хто щиро сповідається. У св. евангелію написано є, що в небі більша радість є з навернення одного грішника, як з 99 праведників. Подумаймо над сими словами св. Письма!

Тому велику радість робите Богові в тім пості, коли так численно сповідаетеся. Для Бога сповідь, се найкраща молитва, жертва, покута, подяка. Хочеш щось випросити в Бога, потребуєш помочі, то найкрасше через св. Сповідь: "Обратитеся ко мні в пості і покаянії."

2. Кожда св. Сповідь приносить особисті користи тим, що сповідаються. В св. Сповіди людина пізнає себе. При іспиті совісти, треба заглянути в свою душу, пізнати свої гріхи, злі нахили, налоги. Коли побачить людина щось злого в собі, то не тільки має очистити свою душу, але й мусить поправитися. Тому св. Сповідь дає нагоду пізнати себе, дає охоту поправи, виробляє, сталить характер, волю, веде до праці, обовязку, а потім до чеснот, до досконалости. А як так часто діється, дає людині спокій совісти, вдоволення, а коли приходить смерть, то така людина спокійно, без страху віддає свою праведну душу в руки Судді.

Св. Сповідь дає загальні, суспільні користи. Погляньте в життя, підіть по хатах! Мало там доброго, а натомість мало не всюди проклони, сварка, ненависть. Родичі не

дбають про діти, діти знова зневажають родичів. Богато всюди кривди, ошуканства, гніву, процесів, необичайности, богато ріжних гріхів. Хто те все направить? "Прийдіть до мене, а я вас успокою," каже

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, Березень, 1944

15	С	2	Сщмч. Теодота
16	Ч	3	Мч. Евтропія
17	П	4	Преп. Герасима
18	С	5	Мч. Конона
19	**Н**	**6**	**Неділя 2 Посту, Хрестопоклінна**
20	П	7	Сщмч. в Херсоні
21	В	8	Преп. Теофілякта
22	С	9	† 40 мч. у Севастії
23	Ч	10	Мч. Кондрата
24	П		Св. Софронія
25	С	12	Пр. Теоф., Св. Гр. Двоєслова папи
26	**Н**	**13**	**Неділя 4 Посту**
27	П	14	Преп. Венедикта
28	В	15	Мч. Агапія
29	С	16	Мч. Савина папи **(Поклони)**
30	Ч	17	Преп. Алексія
31	О	18	Св. Кирила

УСТАВ

19. Трета Неділя Посту, Хрестопоклінна: Гл. 7, ев. утр. 7. По Отпусті на Вел. Веч. винесення Чесного Хреста на великий престіл. На Утрені, в часі Славословія, винесення Хреста на тетрапод, де лежить він аж до пятниці. Сл. Б. Вас. Вел.: Замість Святий Боже береться Хресту Твоєму. Ап. з. 311, ев. Мар. з. 37.

26. Четверта Неділя Посту: Гл. 8, ев. утр. 8. Сл. Б. Вас. Вел. Ап. з. 314, ев. Мар. з. 40.

29. Середа вечером: Утреня з Поклонами.

Христос. А той спокій дає Христос у св. Тайнах, а головно в св. Сповіді. Св. Сповідь заводить лад, направляє злі діти, учить родичів, повертає кривду, лагодить гнів, сварку, годить подругів, проганяє необичайність, піянство. Св. Сповідь вирятувала і ратує нераз людину, коли вона над пропастю.

Один священик оповідав таку подію:

Сповідав я раз в одному місточку, в церкві. Аж втім прийшов до церкви немолодий вже чоловік й почав розглядатися по церкві. Побачив, що я сповідаю, приступив до сповідальці. "Прошу мене висповідати," каже. "Добре," відповідаю. "Коли ви сповідалися?" питаю. "Давно, ще як ходив до школи," відповідає, "а тепер сповідаюся, бо хочу женитися." Я став його питати про його життя. Оповів мені, що є сином одинаком богатого господаря, який має добре господарство. Родичі його дуже любили, на все дозволяли. Робив, що хотів, гуляв, пив, розпустував. Як не мав гроша, тоді продавав, без дозволу батька, збіжа і худобу. Ночами забавлявся, а в день спав. Коли батько упоминав його, то він сварив на батька, грозив, а навіть кілька разів чинно зневажив батька. Працювати не хотів, до церкви не ходив і не сповідався. Батько сам працював при господарстві, а коли не ставало йому сил, господарство стало занепадати. Всі казали: Пропав богацький син, пропало його гарне господарство!

Недалеко, в сусідстві, була молоденька дівчина, сирота, на котру припадало велике майно, яке межувало з полем того одинака. Усі намовляли його, щоби женився. Він не хотів зразу, але вкінці рішився і назначили весілля. Та треба було перед весіллям висповідатися, то о. Парох вислав його до міста і він отже прийшов до сповіди.

Вже в часі сповіди видно було сердечне розположення каянника. При помочі Божій представив я йому, як тяжко він провинився, що зневажував своїх добрих родичів, що змарнував свої молоді літа в піянстві й розпусті. А тепер бере молоденьку 16-літну дівчину-сироту, котра лише на його опіку чекає. Ото раз буде опіка, кажу до нього, бодай Бог оборонивби всіх від такої! А далі почав я його просити: Не женіться, не беріть на своє сумління опущеної сироти— або скажіть собі, що станете другою людиною. Розговорилися ми сердечно й довго, бо вже не було нікого до сповіди і вкінці він сказав мені щиро: "Я поправлюся." І відійшов, видно розкаяний, щиро помолився, запричащався й пішов домів.

Минуло яких 10 років від сеї сповіди. Прийшлося мені, місіонареві, бути на місії в околиці каянника, про котрого іде мова; по Богослуженні приступає до мене він й сповіщає, що се він той, котрий перед своїм шлюбом сповідався в мене. А чи ви поправилися, питаю я його? – О, я став іншою людиною, мої старенькі родичі ще живуть, я їх шаную. Не пю, в зле товариство не ходжу. Вдома спокій, згода. Неділі й св. Сповіди обоє з жінкою не занедбуємо. При церкві я є заступником голови і належу до всіх установ народних і церковних...

Так одна сповідь переміняла людину. Правда, яка гарна історія? А скільки таких є! Одні для нас знані, а скільки нам незнаних.

3. І мусите признати, що св. Сповідь, се мудра Божа установа, се велике добродійство для людий, богато лиха минається через св. Сповідь. Сповідь веде людий по дорозі життя, як мама дитину. Сповідь виховує молодь, ломить в них самоволю—сваволю, зухвалість, гордість, вчить обовязку, упорядковує життя, заводить лад, спокій в родині, громаді, народі, на світі.

Не треба вже й говорити, що св. Сповідь приносить Боже благословення. Хто сповідається з любови до Бога, щоби публичню дати славу Богови, переблагати Божий гнів, Божу справедливість, тому Бог дарує кару і не жалує своїх дарів, щедрот. "Яко же щедрить отець синів, так ущедрить Бог боящихся его."

Маючи се все на увазі зрозумієте, чому св. Церква так часто накликає до св. Сповіди, особливо молодь, а навіть приказує під тяжким гріхом хоч раз в рік відбути великодну Сповідь. Тим дає доказ, що дбає про добро своїх вірних, хоче для них благословення не тільки по смерти, але також й за життя. Мусимо всі признати, що прийти раз в рік до св. Сповіди, се є ніякий тягар. Не скажемо, я не мав часу. І коли хто любить Бога, а ми Його всі повинні любити, хто дбає про свою душу, хто намятає про свою вічність, хто хоче добра по смерти й за життя, той радо буде старатися, щоби добре тепер відправив Великодну св. Сповідь. На те є св. Піст, на те річниця мук й смерти Божого Сина. Будиться завмерлий світ з довгого зимового сну, вбирається природа в весняну красу. Треба й людині пробудитися, скинути гріхи і зажити новим життям - ясним, сонячним, життям Божої благодати, живої віри, повної огню, неугнутої, витревалої, сильної, мужної- в дусі Божім.

В імя вс. Церкви, в імя Христових мук і Його св. Крови, кличемо Вас усіх, наші Дорогі читачі, старші й молодші: СПІШІТЬ ДО СВ. СПОВІДИ! Нехай не бракне нікого! Старші, дайте добрий примір молодшим, нехай молодші не гіршаться Вашим недбальством. Чи не боїтеся тяжкої відвічальности на Страшнім Суді? Особливо Ви родичі, коли хочете дочекатися потіхи з Ваших дітий, пильнуйте їх, учіть, ведіть до церкви, до св Сповіди. Діти добре виховані будуть все шанувати, слухати Вас. Спокійно будете вмирати, не будете боятися ані Божого, ані людського суду, коли виховаєте Ваші діти на добрих синів й доньок св Церкви, українського народу й Канади.

Гориться до св. Сповіди й Ви молоді, юнаки й юначки! Сповідь се Ваша школа. Ви хочете стати добрими дітьми св. Церкви, добрими громадянами й чесними синами народу. Церква, Ваш нарід й Канада потребують чесних, обовязкових, карних, громадян, тому до сього треба готовитися. Хто вміє слухати, буде вміти й приказувати. Перед Вами життя. Ви хочете жити в добрі, ви радіби не знати злиднів. Все те в руках Божих, але і в руках Ваших. Як соби заслужите, так Вам Бог дасть. Будьте добрими дітьми Бога Отця, а Бог буде добрим батьком для Вас. Любіть св. Сповідь! Часто й добре сповідайтеся, а будете носити Бога в серцях Ваших. Бог буде давати Вам богато благодати, буде благословити Ваші хати, родини, вашу будучу працю. Бог забере Ваші злидні й навіть в таких тяжких часах, котрі тепер переживаємо дасть Вам прожити ясні дні, дасть весе[лість] і в души і в щоденнім життю

Автор і видавець

Як там іде моя остання книжка? питається автор свого видавця.

Гм... не специяльно...

То тому, що видана нестаранно: негарна окладка, марний папір

- Дорогий пане! усміхнувся видавець горбатий ніколи не вдоволений зі свого кравця...

ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а У ВИНИПЕҐУ

(Продовження з сторони 3-ої)

валковський 30ц. По 25ц.: Стефан Тракало, М. Пелях, Бриджес, Дмитро Стойко, Л. Гумосейвич, І. Лісовик, Е. Августин, пані Степко. Разом до дня 1 марта 1944 всіх жертв є $2,023.76

* * * *

Попередно проголошена збірка о. Н. Демкова в Тюлон і Арборг, Ман. поіменно є як слідує:

$2.00: Іван Пушкар. По $1.00: С. Павлюк, А. Романюк, Анна Рибарчук, Вас. Кузина, Ева Кузина, Н. Юркевич, Матвій Барильський, М. Градовий, М. Мацків, Он. Нера, С. Гронецький, С. Трілець, Кл. Смалко, Анна Кравчук, Фр. Повзун, П. Потоцький, С. Додоляки, Кат. Драбак, Л. Дичук, Каспер Долик. По 50ц.: М. Сенів, П. Загарчук, О. Носатий; Ол. Ричкун, Ід. Панчевський По 25ц.: В. Скочко. РАЗОМ $24.76

Всім жертводавцям і збірщикам сердечна подяка!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

До дня 1 марта 1944 зібрано жертв на Виховний Інститут БУК-а під покровом Пречистої Діви, 49 Кенеді стр., у Винипеґу загальну суму $2,023.76— жертви напливають дальше. Ці жертви зложили головно українці католики міста Винипеґу, з прерії покищо наспіло небогато жертви. Всі жертви на дану ціль належить посилати на руки впр. о. Йосифа Сенькова ЧСВВ, 612 Фльора еве., у Винипеґу. В найблищій будучності розішлють на прерію до всіх чільних наших одиниць окремі відозви і збіркові листи на Інститут. Справа вимагає загального попертя і заохоти від всіх, бо діло вартне і жадна жертва тут не є завелика. А вартість чи безвартісність людини і груп міриться спосібністю та охотою жертвувати на свою ціль. Це пробний камінь вірности для ідеї, живлений соками любови.

Східна група БУК-а в Торонті зажадала 35 збіркових ліст на Інститут і готовляться перевести збіркову кампанію протягом марта ц.р. Всім шляхотним і добродійним активістам БУК-а з Бетгурст на цім місці повне признання і наша найглибша подяка за щиру співпрацю.

Книжечка "Мішане подружа," пера о. військового духовника Мих. Пелеха, цими днями появиться з друку. Написана приступно, цікаво і поучаючо. Ціна для масового поширення пять центів примірник — поодиноко десять центів для пересилки При масовім замовленню пересилку оплачуємо самі. Всі замовлення слати на адресу домініяльного заряду:

919 College Ave.. Winnipeg, Man.

Наші довжники за попередні книжечки БУК-а дістали листовні прохання виконати належитість. На цім місці ще раз просимо не відкладати справи і вирівнати належитість. Хто затягає довг в своїй організації, той її обтяжує в праці і доводить до школи. Наші видання обчислені не на зиск грошевий, але на моральне збогачення українців в Канаді. Однак найконечніші видатки друкарські мусимо оплатити і то готівкою. Наші довжники поможуть вельми коли нашілють, що винні, без отягання і поновних листів.

Перший відділ Українського Католицького Жіноцтва на основі нового статуту, печатаного в БНації з 14 січня ц.р. **повстав у Форт Вілліям, Онт.** Витаємо цей красний початок і дай Боже, щоби він став щасливим початком всеканадійського руху нашого жіноцтва в одній сильній нашій організації.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЛЮТИЙ, 1944

ПРИХОДИ—

І. Олійник, перед. 2.00 і Володимир Филипович дві передплаті 2.00...	$ 4.00
Ів. Огризло перед. 2.00 і Ів. Сеньків передплата 1.00	3.00
оо. Редемптористи з Йорктону, 15 п.	15.00
Відділ БУК-а в Йорктоні, коляда	33.85
З відділу ч. 2 в Ланівцях перед. 90 і Ів. Федорів перед. 1.00	1.90
Т. Бучко перед. 1.00 і за огол. 1.00 Н. Дудич перед. 2.00	4.00
о. М. Колодій зі збірки на похороні пані М. Пешко в Куликові	7.00
Павло Воробець перед. 2.00 і Т. Лазурко перед. 2.00	4.00
Єв. Помаран перед. 2.00 і збірка пр. фонд в Кіченер 5.25, одна пер. .50	7.75
К. Перейма перед. 2. і Н. Шкварок 2.	4.00
Сестри Сл. з Ріджайни і Сестра Сл. з Едмонтону перед.	4.00
П. Мойсеюк перед. 1.00 і з відділу ч. 11 в Гефорд, перед 11.00	12.00
З ювилійного свята п. Гадевича в Модел Фарм, пр. ф.	3.00
М. Джінгара і Н Юрків, перед.	2.00
Дм. Джус перед. 2.00 і з відділу ч. 65 Кадворт, 6.35	8.35
М. Чикорлій перед. 2. і М. Ситник 2.	4.00
Загальний Шпиталь перед. 1.00 і М. Лозинський зі спрод. брош. 80ц	1.80
З відділу ч. 17 на Приймовім перед. 90 і Н. Камінський перед. 1.00	1.90
Б. Л. Корчинський перед. 1.00 і о. М. Морис перед. 2.00	3.00
Кат. Миськів і пані Ів. Т. Цуцак перед.	2.90
о. Ст. Семчук зі спрод.	7.25
Й. Барановський перед. 2.00 і Семен Денисюк перед. 1.00	3.00
Я. В. Арсенич перед. 2.00 і М. Антонишин перед. 1.00	3.00
Вол. Филипович перед. 9.00 і 25% з відділу в Норквей 3.25	12.25
В Франчук перед. 2.00 і Н. Гненний перед. 2.00 і на Сироти 1.00	5.00
Д. Скакун перед. 1. і Н. М. Баранюк 2	3.00
Й. Новосад і К. Гича .... перед.	2.00
Н. Зевчук перед. 2.00 і П. Шевчук 1.00	3.00
З ювілейного св. п. Михайлів 3.00 і перед. П. Пачинський 1.00	4.00
Гр. Мадюк перед. 1.00 і пані М. Ролик перед. 3.00	4.00
Д. Мадюк пер. 1.00 і В. Литвин пер. 1.	2.00
о. Шпитковський зі спрод. 5.00 і Провидіння за св. жел. 5.00	10.00
З ювілею панства Іваськів 2.00 і Вілл. Ґрос за св. жел. 5.00	7.00
Й. Степнюк св. жел. 2.50 і П. Гнатів на кат 2.00, Прихітко пр. ф. 25ц.	4.75
З несподіванки Н. Бзделя 2.26 і з Вечерка пані Гнатюк	2.07
Сестри зі спрод. 1.00 і о. Шпитковський 27.88 передпл.	28.88
Ів. Данилишин перед. 2.00 і оо. Василіяни, Дервент, перед. 1.00	3.00
В. Качур перед. 50ц. і В. Іваніха пер. 1.	1.50
оо. Редемптористи збірки і прередп...	28.73
Укр. Жін. Тов. з Едмонтону перед. і Гр. Козакевич відзнаки 1.50	1.50
В. Хрущ перед. 2.00 і Н. Боднарчук 1.	3.00
о. Шпитковський зі спрод. 2.50 і Сестри з Ф. В. спр. 1.00	3.50
Діти на Діт. Стор. 8.70 і НН. на Діт. Стор. 2.00	10.70
М. Кучер перед. 1.00 і УКЮ в Ріджайні перед. 1.00	2.00
о. П. Серветник зі спрод. брош. 5.00 зі спрод. БН 3.15	8.15
Гр. Марикуца перед. 1.00 і о. М. Швед чотири перед.	5.00
Разом	$298.39

— РОЗХОДИ

Друк БНації ч. 3, 1944	$66.30
Додаток	10.00
Розсилка	6.00
375 куверт	3.75
Змінне чека	.15
Почтові значки	.25
(Дар Н. Гненного) на сироти в Айтуні	1.00
Друк БНації ч. 4	66.30
Додаток	10.00
Розсилка	6.00
375 куверт	3.75
1,000 листів	5.36
1,000 куверток	5.92
100 карток для Діт. Стор.	1.53
Мети	1.25
Почтові значки	.74
Домініяльному зар. БУК-а за брош. 5.80 і на відзнаки 5.00	10.80
Разом	$199.10

Дм. Кобринський.

ПРЕСФОНД БН.

Збірка з Кіченер, Онт. прислав п. П. Андріяш $5.25.

З нагоди ювилею панства Гадевичів в Модел Фарм, Саск. $3.00.

З відділу ч. 65 в Кадворт Саск. коляд. 1.25

З сороколітного ювилею панства Івана і Анни Волощуких в Мавнтенровд, Ман. 2.00.

З ювилею панства Йосифа і Теодори Михайлів в Поплар Парк, Ман. $4.30.

З несподіванки для п. Д. Постія в Ростерн, Саск. 3.55.

З пращального бенкету для п. Дмитра Пєтрика в Саскатуні $6.00.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо за ласкаві жертви. Хто буде слідуючий?

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ?

Дмитро Деркач

гарматщик, зістав ранений в Італії. Родичі його мешкають в Велей Ривер, Ман.

Николай Нога,

рядовик, зістав ранений за морем в активній службі. Походить з Елма, Ман.

М. Пробіжанський,

син пані Т. Пробіжанської в Стюартбурн, Ман., проголошений за пропавшого за морем.

Б. Стародуб,

рядовик, син панства М. Стародуб з Іст Селкирк, Ман., дістався щасливо за море.

Антін Іван Караїн,

сержант, з Ешвил, Ман. зістав забитий в активнім службі за морем.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Михаїл Чабан, рядовик, Оролво, Саск., забитий в активній службі

Е. О. Милий, арматщик, Курвел, Саск., забитий в активній службі

Д. В. Савчин, летунський старшина, Меріфілд, Саск., дістався до німецького полону

Володимир Адамець, лет. старшина, Едмонтон, Алта., забитий в активній службі

С. А. Цар, сержант, Сарнія, Онт., забитий в активній службі

Н. Г. Ґзовський, лет. старшина, Клевленд, проголошений за пропавшого в активній службі

Д. Володимир Пробин, лет. старшина. Мантреал, забитий в активній службі

Григорій Яків Захарія, сержант, Каюга Онт., забитий в активній службі

Стефан Ваврик, арматщик, Нетлі Лейк, Ман., ранений в активній службі

Александер Цюпа, рядовик, Едмонтон, ранений в активній службі

Яків Перегінський, рядовик, Ванкувер, ранений в активній службі

Василь Богоріс, капраль, Мавнтен Ровд, Ман., ранений в активній службі

М. Чайківський, летун, Фалун, Алта., згинув в активній службі

Петро Опрук, лет. старшина, Калдер, Саск,. згинув в активній службі

Стефан Василь Луцик, Кридор, Саск., летунський сержант, проголошений за пропавшого

Павло Смашнюк, сержант, Ендру, Алта., забитий в активній службі

Е. Прокіп, рядовик, Кіченер, Онт., забитий в активній службі

Василь Андрій Бродій, арматщик, ранений в активній службі

Л. Плішка, лет. старшина, Мирнам, Алта. проголошений за пропавшого

Йосиф Гелак, лет. старшина, Естевен, Саск., згинув за морем

Петро Шмігельський, сержант, Комарно, Ман., згинув за морем

Василь Юрій Капустинський, сержант, Ґвитбі, Онт., згинув за морем

Е. Еміліян Мариновський, лет. страшина, Кридор, Саск., забитий в активній службі

М. Е. Пріль, старшина, Мінбурн, Алта., забитий в активній службі

Андрій Петро Удитський, сержант, забитий в активній службі

Іван Теодор Максимчук, сержант, Торонто, забитий за морем

Б. Пригода, сержант, забитий в активній службі

Даниїл Є. Другань, старшина, поважно хорий

Йосиф Юрковський, арматщик, Фалун, Алта., ранений в активній службі

В. Свіній, сержант, Вейбурн, Саск., проголошений за пропавшого

Григорій Дубник, сержант, Винипегозис, Ман., проголошений за пропавшого

Мартин Антін Цибульський, Отава, старшина, небезпечно хорий

Антін Волковський, сержант, Гамільтон, проголошений за пропавшого

Григорій В. Гунтала, рядовик. Монтреал, забитий в активній службі

Юрій Тома Вікарий, лет. старшина, Торонто, забитий в активній службі

Теодор Домбровськийе, рядовик, Вісел Крік, Алта., ранений

Семен Литвин, рядовик, Ракі Репідс, Алта., ранений

Теодор Юрій Павлюк, рядовик, Гвітфілд, Алта., ранений

Теодор Карло Герульський, лет. старшина, Блейрмор, Алта., проголошений за пропавшого

Филип Пляцко, рядовик, Монтреал, поважно ранений в активній службі

А. Мадюк, рядовик, Тгорсбі. Алта., забитий в активній службі

Давид Слаботський, лет. сержант. Монтреал, згинув за морем

Григорій Урецький, лет. старшина, Едмонтон, згинув за морем

Стефан Стефанишин, арматщик, Винипег, ранений в активній службі

Л. А. Качор, Клів, Алта., рядовик, ранений в активній службі

А. Бабин, рядовик, Ст. Чарлс, Н.Б., ранений в активній службі

М. Красутський, арматщик, Ошава, Онт., помер з ран

Франк Козловський, арматщик, Норт Бателфорд, Саск., ранений в активній службі

Іван Лопух, арматщик, Транскона, Ман., ранений в активній службі

Николай Іван Пелех, арматщик, Норвуд, Онт., ранений в активній службі

Лев Йосиф Клатчук, рядовик, Тофілд, Алта., ранений в активній службі

Володимир Орлецький, рядовик, Ту Гилс, Алта., ранений в активній службі

Іван П. Полк, рядовик, Ст. Стефан, Н.Б. помер з ран

Тома Стефан Сташук, капраль, Монтреал, ранений в активній службі

Михаїл Свентак, рядовик, Етелберт, Ман. ранений в активній службі

Іван Потарчук, капраль, Кокрейн, Онт. проголошений за пропавшого

Юрій Малинський, рядовик, Табер, Алта. ранений

А. Копан, рядовик, Ню Вотерфорд, Н.С. ранений

Петро Михаїл Борисик, рядовик, Ка[illegible] ранений

А. Л. Костюк, рядовик, Ниаґара Фалс, Онт., ранений

Е. Григорій Мариневич, рядовик, ранений

Г. Лев Вижина, Норт Бей, Онт., згинув за морем

Володимир Яків Бігурський, рядовик, згинув за морем

Алберт Володимир Качан, Мелрос, Ман. ранений в активній службі

Іван Тереповський, рядовик, Абботсфорд, Б.К., ранений в активній службі

Е. Лаврентій Тихоліс, лет. сержант, Ком[illegible]сек. Саск., проголошений за пропавшого

Іван Боюк, рядовик, Ниаґара Фалс, Онт., ранений в активній службі

Павло Гопалюк, рядовик, Вейнрайт, Алта., ранений в активній службі

Василь Р. Зубик арматщик, Стонвел, Ман. помер з ран

Іван Голіновський, рядовик, Мирнам, Алта., забитий за морем в активній службі

Д. Прокопчук, рядовик, Сенді Лейк, Ман. проголошений за пропавшого

Дмитро Іван Тома, рядовик. Веллінгтон, Алта.. тяжко ранений

Дмитро Головайчук, рядовик, Веллінґтон, Алта., небезпечно ранений

Дмитро Деркач, арматщик, Велей Ривер, Ман., ранений

Никола Ковальчук, рядовик, Тюлон. Ман. ранений

Юрій Балюк, рядовик, Виндзор, Онт., забитий в активній службі

Никола Нога, рядовик, Елма, Ман., ранений

Антін Стефанівський, рядовик, Торонто, поважно хорий

Петро Пиніцький, старшина, Сидней, Н С., згинув за морем

Ф. Йосиф Зубик, лет. старшина, Льондон, Онт., забитий в активній службі

Е. Підборачинський, сержант, Арборг, Ман., забитий в активній службі

Ф. Ружицький, сержант, Іннісфрі, Алта., згинув за морем

Йосиф Слугоцький, старшина, Йорктон, Саск., згинув за морем

Никола Вончалюк, рядовик, Торонто, ранений за морем

Максим Рудик, Едмонтон, ранений за морем

Петро Дик, рядовик, Дідсбирі, Алта., ранений

Яків О. Уруський, рядовик, Торонто, ранений

Александер Мельничук, арматщик, Шіго, Саск., ранений за морем

Александер Янчук, рядовик, Форт Віліям, Онт., ранений

Василь Чукра, рядовик, Сандавн, Ман., ранений

Лев Волінський, рядовик, Винипеґ, забитий в активній службі

Михаїл Коник, капраль, Винипеґ, ранений за морем

Никола Ґрабовський, рядовик , Винипег Бич, Ман., ранений

Александер Кушнірик, рядовик, Винипег Бич, Ман., ранений

Л. Боднаренко, рядовик, Валш, Алта., ранений за морем

Франко Яків Горень, рядовик, Пелгрейв, Онт., ранений

Григорій Лякуста, арматщик, Едмонтон, ранений

Михаїл Глозан, рядовик, Порт Перрі, Онт. ранений

Матей Смаль, рядовик, умер з ран

Петро Шваґа, рядовик, Атабаска, Алта., забитий в активній службі

Йосиф Михаїл Поліха, старшина, Ифлей Саск., ранений

Василь А. Венямин, рядовик, Кентвил, Н. С., забитий в активній службі

А. Павло Мазур, лет. старшина, Торонто, проголошений за пропавшого

Теодор Кліщук, сержант, Кіркленд Лейк, Онт., дістався до німецького полону

Павло Л. Ракочий, лет. сержант, згинув за морем

Василь Котенко, сержант, Винипеґ, забитий в активній службі

Василь Михаїл Воцалевський, рядовик, згинув у активній службі

Михаїл Гайовий, рядовик, Винипеґ, згинув у активній службі

Ґ. М. Бредій, рядовик, Айрон Спрінґс, Алта., забитий в активній службі

Іван Т. Догертій, рядовик, Торонто, згинув з ран

Іван Йосиф Коралевич, рядовик, Кридор, Саск., умер в полоні

Михаїл Каковчик, рядовик, Едранс, Ман., ранений

Сей італійський батько несе свою тяжко ранену доньку до шпитальної станиці аліянтів, десь в Італії. Дівчину ранила ворожа куля.

Мешканці міста Базуто, на північ від Салерна, Італія, богато причинилися до сього, що 5-та англійська армія прогнала німців з сеї околиці. На знимці видимо двох мешканців міста Базуто як ідуть на визначені позиції, а зліва приглядаються їм селяни одної фарми коло Салерна.

Михаїл Слібода, рядовик, Винипеґ, ранений

Стефан Слупський, рядовик, Калґарі, ранений

Яків Фартушняк, рядовик, Ст. Кетеринс, Онт., ранений

Константин Р. Хома, сержант, Монтреал, забитий в активній службі

Іван Дикун, сержант, Арран, Саск., згинув за морем

Л. Л. Василинчук, капраль, Транскона, Ман., ранений

Іван Л. Завацький, сержант, Алтона, Ман., ранений

Іван Золківський, рядовик, Давсон Крік, Б.К., небезпечно хорий

Павло Котович, рядовик, Мирнам, Алта., ранений

Михаїл Дмитро Нищук, рядовик, Мейлардвіл, Б К., ранений

Тома Скрипник, рядовик, Немпа, Алта.. ранений в активній службі

Лаврентій Й. Янкуляк, рядовик, Колман. Алта., умер наслідком ран

Іван Гира, рядовик, Силвер, Ман., ранений в активній службі

Петро Кутинський, рядовик, Фокс Велей, Саск,. ранений в активній службі

Александер Бесараб, рядовик, Гай Прері, Алта., проголошений за пропавшого

Теодор Бойчук, арматщик, Силвервуд, Алта., забитий в активній службі

Йосиф Площанський, рядовик, Етелберт, Ман., ранений в активній службі

Стефан Турчак, рядовик, Винипеґ, ранений в активній службі

Дмитро Смерека, рядовик, Райф, Алта., ранений в активній службі

Петро Павло Зелковський, рядовик, Лакпорт, Ман., ранений

Стефан Ковальський, сержант, Принс Алберт, ранений

Самуїл Я. Загара, сержант, Ст. Вітал, Ман. ранений

Петро Павло Король, сержант, Ошава, Онт., ранений

Никола Вітошинський, рядовик, Оролов, Саск., забитий в активній службі

Яків Д. Ярич, капраль, Гамільтон, забитий в активній службі

Василь С. Бурий, старшина, Монтреал, ранений

Є. Іван Петрівський, сержант, Кіченер, Онт., ранений

Лаврентій Іван Санко, рядовик, Су, Онт., ранений

Ф. Бачинський, рядовик, Брендон, Ман., ранений

Йосиф Василь Стадник, сержант, Винипеґ ранений

Антін Еміліян Блонський, рядовик, Вудрідж, Ман., ранений

Йосиф Костелець, сержант, Калґарі, ранений в активній служ[illegible]

ВЕЛИКЕ ПОШИРЕННЯ СИФІЛІСУ В АМЕРИЦІ

Недуга сифілісу зросла на 132 відсотки упродовж двох останніх літ серед молоді у віці від 15 до 19 літ, як це виказує звіт директорки департаменту виховання пані Алти Елизабети Дайнс. Звіт предложений на конференції Нюйорського Товариства Туберкульози й Здоровля й 118 інших подібних організацій. Конференція відбувається в готелю Пенсилвенія під опікою Американського Товариства для Суспільної Гиґієни.— Референтка виказала, що війна приносить суспільні недуги і винищує молодь більше ніж боротьба на фронтах. На конференцію прибуло 3,000 делеґатів від медичних, виховних та суспільних організацій.

о. І. Борецький

НОВІ ВИНАХОДИ В СТАРІМ РОЦІ (1943)

(Продовження)

Дуже тяжко предвидіти кінець сучасної війни, про що ясно говорить промова преміера Чорчила, де він остерігає британський світ перед надмірним оптимізмом і сподіванням, будьто би теперішне пролиття крови мусіли конечно покінчитися цего року.

Про затяжність і довготривалість війни думає також німецький світ і то може більше як дехто інший. А то з тих причин, що німці впхнули людство у вир воєнного лихоліття і вони будуть тими, що понесуть відповідальність і наслідки на кінці.

А що пять років війни пожерли мільони людей німецького райху, тому то генеральний штаб продумує, якби можна було, малою чисельною силою, виграти війну з переважаючим противником.

Коли повільний відступ з Росії і скорочення боєвої лінії не дає запоруки на це, що Німеччина буде в силі стримати інвазію британсько-американську, та що виставить достаточне число вояків на всі фронти, мілітарні уми продумують нові винаходи, як зарадчі середники, проти надмірних страт персоналу.

ТАНКИ КЕРМОВАНІ РАДІЙОМ

Одним з останніх винаходів є танки кермовані при помочи радія. Таких танків перший раз ужито в Італії, на-полудне від Риму, в минулому тижні. Ці танки не є великі розміром, але мають у собі повно вибухливих матеріялів. Не потребують жадної обслуги, бо зі запілля військо провадить їх до бою, при помочи електромагнетичних филь.

Коли ці танки, з розривним матеріялом, увійдуть між вороже військо: вибухають, та роблять велике знищення.

Отже німці в той спосіб щадять своїх жовнірів, та однак не знати на як довго стане їм цих танків, тому, що багато з них зістають розбиті аліянтами заки ще доїдуть до боєвої лави.

НОВІ ЛІТАКИ

Черговим винаходом кермованим через радіо є літаки, що скидають бомби. Дехто припускає, що в останніх налетах на Льондон, багато з таких літаків були ужиті в часі бомбардовання. То, що кілька років тому звучало як казка, нині стало дійсністю і то не надто схліблюючою для людства, принайменше під сучасну пору. Може колись ці винаходи будуть ужиті для добрих цілей, що принесуть поліпшення долі суспільства, та на жаль нині, ще так воно не є.

Винахід чи поліпшення в ділянці радія, само собою є добрий, або як дехто скаже обоятний, індиферентний. Та розум людини може уживати його для добра або зла, на збудовання або знищення, та загладу.

РАДАР

Цей прилад сконструований на основі вже давно знаного принципу, уживаного до міряння часу, котрий є потрібний, щоби голос з корабля дістався на дно моря і відбившися від него, знова повернув до своеї вихідної точки. Як ми знаємо скорість голосу на одну секунду і знаємо час, в котрім голос повернув до нас, відбившися від якогось твердого предмету, тоді без трудноців можем обчислити віддаль.

Цей самий спосіб поміру, примінивши до филь електричних, дає нам радар. Або іншими словами. радар, це є прилад, яким міряється час, котрого потребують филі електричні, (вже не голос) щоб повернути від якогось предмету (пр. літака) до вихідної точки, до апарату.

Як ми знаємо час, то можемо обчислити віддаль літака, а під водою пр., положення зближаючоїся субмарини (підводного судна). В інший спосіб висловлюючись: цей прилад показує як далеко є ворожі літаки, котрих не годен видіти, або де находиться під водою субмарина (підводне судно).

А одно і друге для війни дуже важне, щоб умiти віднайти положення противника.

При помочи цего апарату англійці успішно боронили свої міста перед німецькими літаками, а конвої охороняли себе перед субмаринами (підводними суднами).

В останніх місяцях удосконалено також скорість літака до тої міри, що він летить скорше чим голос. Отже коли такий літак в своім леті стріляє, то летун вибуху кулі не чує тому, що голос не годен його дігнати.

(Докінчення буде)

ОЛЕКСА КОЦУР.

Написав Осип Лещук

(3)

Але і від цеї хвилі відмінився Олекса, як не той став. Виминав товаришів, з якими вперед сходився, не виходив на вулицю. Батько й мати думали собі що це лиш хвилевий прояв, що по якімсь часі він назад верне до давнього, і пильно за ним стежили. Минали місяці, ба навіть і рік пройшов, а він якби не той давний збиточник. Робота горіла в його руках, відгадував думки батьків.

—Ви мамо відпічніть, ви старі — бувало говорив—а я вже сам зроблю.

—Та спочинь ти вже трохи, дитино —радіючи відповіла мати.

—Ні мамочко, я прогайнував стільки літ, мушу тепер надоложити.

А батько всміхаючись додавав:

—Так сину, поки молодий і є сили, працюй, а постарієшся, будеш відпочивати.

А що за добряга з него став, хоч до рани прикладай. Малій дитині вступався з дороги, а для вбогого то й сорочку знявби зі себе. Люди в селі не пізнавали його, чудувалися.

—Чи ви заміняли свойого сина, кумо?— жартучи питали сусіди.

— Так! Заміняла його в Бога своїми молитвами й сльозами— відповідала радіючи Коцуриха— хай Бог благословить його на віки.

На самого Андрея, у ночі, вибух в селі пожар. Хтось підпалив Максимову хату. Заки загув дзвін на трівогу і прочунялись найблищі сусіди, ціла хата стояла у полумі. А Максимці спали собі спокійно і твердо, не прочували лиха. Луна вдарила просто у вікно Коцурів. Перший зірввася Олекса.

—Гей! тату, мамо, горить!

Всадив ноги у чоботи, вхопив кожушину і вибіг. Летів не чуючи ніг під собою. Прибіг на місце і застав вже кількох людий, що безрадно стояли, викрикуючи якісь слова.

—Де вони?— спитав сапаючи.

—Хто?

—Максимці!

—Мабуть сплять.

Кинувся до вікна і загримав:

—Гей горить! тікайте— закричав, що сили. В тім побачив, як дверми від хати визирали огневі язики, а ціла стеля у димі. В середині заметушилися. Знявся крик і плач. Збігались люди з коновками і бралися гасити.

—Гей виходіть!— закликав Олекса, вириваючи одним рухом обі віконниці. Крізь вікно бухнув дим, двері стояли у полумі.

—Туди, вікном!!!

У вікні показалась Максимциха. Одним рухом вхопив її Олекса і перетягнув через вікно. Пів мертва, без слова впала вона на землю. А по кімнаті, як пяний бігав Максимцьо і дер на собі волосся.

—Сюди, сюди!— кричав що сили Олекса.

В тім стала горіти стеля і в хаті нічого вже більше не стало видно.

—Скорше, скорше, туди!—накликував Олекса. Почув як Максимцьо заточився і цілим тягарем впав на землю. Відчув грозу нещастя і одним скоком був уже в середині. Вхопив його в пів, перекинув на двір і зараз сам вискочив. Міжтим люди віднесли Максимциху трохи дальше і холодною водою її очуняли. Щойно тепер загудів на дзвіниці дзвін.

—Де Оленка?— прошепотіла, наче з просоння Максимциха.

—Оленка, Оленка в хаті— закричало кілька голосів.

—Гей! ратуйте люди добрі Оленку. Вона в алькирі спить! зверещав наче божевільний старий Максимуцьо, що піднісся зі землі і пустився до вікна. Та вмить вхопили його люди і відвели на город. Знявся крик, та ніхто не важився ратувати нещасної жертви. Затріщали крокви і з лоскотом падали на стелю.

Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

[illegible] УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

GRAVEYARD FOR OBJECTIONS

(*Continued*)

One evening, Joe sees Tim standing and window-shopping in front of a book-store. Tim is with one of his own kind. The latter dissuades Tim from buying Fr. Conway's "Qestion Box" which is the nemesis of every enemy of truth. Joe comes up and touches his shoulder, saying: "Hello Tim, old-sock!"

Tim: Why, hello Joseph! May I introduce to you my friend Comrade Godlesson, one of our Party.

Joe: How do you do, sir?

Tim: I'd like to possess the knowledge of Comrade Godlesson in order to discuss religion with you, Joe! He knows his stuff! Comrade Godlesson, will you advance the objection which you worded just before to a guy we met?

Godlesson: OK, comrade.— Here it is. If your God, Joe, is infinite perfection, where did He dig up the imperfections of nature?

Joe: From His power, sir; just as the best of dentists could at times break your jaw with a punch, even though his profession wants him to fix, not spoil, your mouth. Do you think that an artist, even if he is excellent, cannot paint something imperfect! On the other hand, I find you presumptious to want to judge nature's imperfections: in order to judge in detail, one should understand the whole of nature first of all, one should appreciate that place occupied by such an event in the ensemble of events, what was needed to prepare it, what it will produce in the future, etc... If it is a nuisance to me, it may well be useful to others; if it is useless to-day, it may well be absolutely necessary to-morrow, etc., etc.

We find a complete human fact harmonious with all its lines, because we can understand its usefulness in respect with its parts. But the fly which flies at this moment on our face could maybe criticize it if it could impress itself. Why this mountain or nose? These tunnels or nostrils? And these bumps or bones, these valleys or wrinkles, this hole or mouth? Why not just a flat face?

Godlesson: You like comparisons, Joe, so it seems. However can you tell me the difference between what you know of God and of me?

Joe: God is Spirit and you are fleshy. God is Loyalty and you are of bad faith. God is Knowledge and you seem to know very little. God is Wisdom and you pretend you know all. God is Truth and you are all wrong. God is Infinite and you are narrow-minded. God is Prudence and you always seem to stick your nose in the fire, etc....

Godlesson: I give you back all these compliments, sir. One really must be crazy or ignorant to believe that 3=1 and 1=3, as you Catholics do.

Tim: Take that Joe, and defend your arithmetic on the Trinity, if you can!

Joe: It is absolutely false to say that the Catholics have ever made such an equation. We have never yet said that 3=1. However we contend that the three Divine Persons are but one God, which is not the same thing, for the terms or words are different. Undoubtedly, we do not comprehend how this is, but we know and believe that it is just as logical as when we say that three angles form a triangle. Mr. Godlesson, Tim and myself constitute one and the same trio, just as the Father, the Son and the Holy Ghost form but one and the same God! — I excuse myself now for I have to leave you, but I'm in a hurry. On the other hand, I could discuss with you for hours in vain. My experience with your methods is there to prove that you do not care much for adequate answers which you feign to ignore. All you want is to keep me on the defensive by bombing me with objections which you get from Satan's agents. I'll pray and have others pray for you. That's the only way I can help you. So, so-long and no hard feelings!

(To be continued). Fr. NICK.

A L.

CATHOLIC VS BIBLE STUDENT

Catholic: Listen Brother; you claim that you can explain any text of the Bible. Is that right?

Bible Student: That is right.

Catholic: Can you explain any combination of various texts in the Bible.

Bible Student: I can explain everything and do everything the Bible tells me.

Catholic: Do you want me to give you one text?

Bible Student: Quote any text you like.

Catholic: "Judas went and hanged himself". Is that understood?

Bible Student: Absolutely. Give me another text, and you will see what good job I will make of it.

Catholic: Now Brother, here is another text: "Go and do likewise."

Bible Student: Just a minute; let me see. ..... (silence).

WORK, OUR NOBLE BIRTHRIGHT

(Conclusion)

This striving for conquest reveals within us a hunger for complete happiness. An inborn instinct demands that we seek perfection, leaves us restless and unhappy until we do. Unemployment has a demoralizing effect on man, even though his material needs be provided for, because his unsatisfied instinct for labor leaves him gloomy and restless. Our industrial civilization leaves man no choice; often he must accept a boring, repetitious mechanical task, if only to provide for his livelihood. No "higher purpose," no striving for perfection here, only dull routine. No need to wonder then at the restless spirit of the modern age! This all helps to illustrate the principle: a task can be done quickly and well where it suits the individual's abilities, outlook, and temperament, where it satisfies an individual's love of beauty and perfection.

In a less efficient, if more Christian age, man took pride in his accomplishments, because he completed a task solely by himself, and for himself. A man's spiritual physical worth was reflected in his achievements. Men worked for the salvation of their souls and the greater glory of God. This age inspired some of the most insipiring artistic work of all ages. Man's deeds on earth, it was taught, shaped man's soul for all eternity.

Tomorrow's post-war world will demand sterling qualities. In today's pagan civilization many grasping individuals care only for material wealth and worldly success. Work is looked down upon, wealth is exhalted. Fewer than ever are the individuals who will devote themselves unselfishly for the benefit of humanity. We should all, in our own way, strive to give some meaning to life by directing all our various activities, towards a definite purpose—the spiritual and physical regeneration of mankind.

—G.R.

В ЄДНОСТІ СИЛА

Від часу до часу появляються вістки, що тут то там повстають місцеві українські католицькі організації для молоді під ріжними іменами як "молода парохія," "молода дружина," "молода ліга" і т.п. Хоч "УКЮ" існує вже довший час, має свій правильник, котрий є доволі легкий та елястичний і надається для якої би то не було місцевості, то ще бувають такі одиниці, що або задля незнання, або через злу волю, беруться формувати нові організації з новими правильниками і новими кличами.

Це з певністю є злишня втрата енергії і до певної міри ослаблення наших можливих сил. В кождій організації треба стратити богато часу на початкові приготовання, ідеольогії, правильники, літератури, ріжні діловодські форми та книги. Також треба пережити богато трудностей з боку своїх і ворогів. Аж доперва по кількох роках тяжкої піонірської борби можливо сподіватись ширшого і легшого розвою.

Організації чисто місцевого, не краєвого характеру, звичайно заки переживуть ці

Иосиф Пелех,
гарматщик, служить в Канаді

Григорій Пелех,
при армії в Канаді

Иосиф і Григорій Пелех є синами панства І. Пелех, котрі мешкають в Іст Кілдонен, Ман. і є членами церкви Пресв. Евхаристії.

Михаїл Ушій,
служить при армії

Иосиф Ушій,
служить при летунах

Михаїл і Иосиф Ушій, рідні брати. Родичі їх мешкають в Елмвуд, Ман. і є членами церкви Пресвятої Евхаристії.

початкові труднощі, то завмирають а по собі лишають поле засіяне невдачею та несмаком, поле тяжке до вичищення.

УКЮ, так як і матірна організація БУК, опирається на трьох твердих засадах:

1. Українська Католицька Церква,
2. Українська культура,
3. Наша державність, значить в скороченні Бог, культура, вітчина.

Кождий, хто працює в УКЮ для розвою молодого життя і характеру, працює з трьох мотивів: 1. На славу Божу, 2. на добро нашої культури, 3. на добро нашої держави.

Памятаймо, що в єдності сила. Юнацтво —твоє місце в рядах УКЮ!

Б. Л. Корчинський, прес. реф. УКЮ

ГЕФФОРД, САСК.

Пращали вояків П. Корпана і К. Панкевича

Дня 22 лютого с.р., УКЮ зробило забаву в домівці біля церкви на котру запрошено вояків, п. Корпана і п. Панкевича. Молодь гарно бавилася а жінки приготовили смачну перекуску. Господарем вечірки був п. Москалик. Підчас перекуски п. Москалик пояснив кількома словами ціль вечірка і покликав до слова М. Богуна, голову місцевого відділу УКЮ.

Панна М. Богун дуже зворушаючими словами пращала відїзджаючих. Між іншими спімнула, що і сама має брата за морем то і так відчуває якби і рідних братів пращала, які ідуть туди, куди і брат вже поїхав. І побажала їм від молоді всего найліпшого і щасливого повороту домів. пан. М. Богун вручила п. Корпану і п. Панкевичові дарунки від всіх присутних. П. Корпан і п. Панкевич гарно подякували за дарунки і за таку гарну несподіванку. п. Москалик попросив п. Мельничука, прінціпала школи в Геффорд, щоби також сказав пару слів, бо П. Корпан був його студентом у 12-ій клясі минувшого року і п. Мельничук сказав, що тут між нами всіх нема, бо пішли боронити край. Вояки гарно дякували і сказали, що сей вечірок буде їм довго в памяти, хотяй вони ідуть далеко, але духом будуть з нами, і всім особисто пращалися. Щасти Боже Вам борці! Принесіть побіду нашій Вітчині і честь УКЮ!

П. Богун.

РІДЖАЙНА, САСК.

"О Україно!", які то гарні й веселі слова. Якби ми раділи й веселилися, колиб ми почули, що наша мова, наші гарні пісні лунають по цілій земській кулі. Я знаю, що про сю нашу радсіть не можнаби було висказатися словами, ми всі чулибися тоді немов птички на весні. Не маю слів, котримиби міг представити Вам усім свою радість, колиб я почув, що Україна свобідна, що українська мова, ті гарні українські пісні лунають через радіо по цілім світі. Я думаю, що в кождого, в котрого пливе українська кров повинен мати то почуття, ту любов до своєї рідної мови, до рідних пісень та до своїх рідних земель.

В жалем мусим однак сказати, що між нашою молоддю в Канаді наша мова, головно по містах, в не дуже великім пошанівку, наші пісні втихають, а тим часом наші рідні землі, ген за морем, купаються в крові, крові не чужій але крові наших українських братів і сестер. Яка се страшна трагедія! Вона й кличе нас о поміч!

Я знаю, що кождий з Вас, що має ту любов до свого рідного, то старається як тільки може найкраще причинитися до поліпшення долі нашого народу. Однак велике є ще число серед нас молодих, котрі сього чуття здається не мають, неначе глухими стали тай замість поліпшувати нашу будучність то цураються всього й покидають наші ряди.

Се діється тому, що в нас тут в Канаді немає загальної любови один до другого, немає любови в родинах, між сусідами, по парохіях і так далі. Буває так, що хтось на нас щось скаже, або якусь прикрість нам зробить, тоді вже зараз на такого гніваємося и гнівом хочемо йому за се відплатитися. Чи не краще булоб, коли замість гніву панувала всюди любов? Коли нам зробить хто прикрість, то ми відплатім йому любовю й нагородою. Таким поведенням ви свого противника завстидаете й навчите богато, так, що він опісля прийде до Вас і схоче з Вами надалі жити в згоді. Щоби таку любов дістати, мусимо сердечно о се просити нашого доброго Ісуса, в котрого такої любови є безмірно. Як будемо о се Ісуса просити, певно дістанемо Не забуваймо, до е любов, там є й згода, а де згода будує, а незгода руйнує.

Через ту одну любов ми мусимо нині так терпіти тай кров проливати. Скільки то терпінь тай пролиття крови переносять там на Україні наші брати й сестри. Стараймося, ми молоді канадійці, українці католики, щоби в наших серцях запанувала любов до своєї рідної української Католицької Церкви, до своїх рідних братів і сестер, до своєї рідної мови, рідних пісень тай рідної України. Не забуваймо, що ми молоді се будучність українського народу в Канаді. Учімся говорити, читати тай писати по українськи, коли ми ще сього не знаємо. Коли за молоду сього не навчимося, тоді коли станемо старші певно сього не зробимо й пропадемо для нашого народу. **Де лише існує наша католицька парохія, молодь її повинна зорганізуватися в відділ Українського Католицького Юнацтва,** повинна вчитися рідної мови, українських гарних пісень, під проводом свого о. Пароха. Також повинна молитися до Ісуса й Його просити в поміч.

Коли так будемо поступати, тоді напевно ми віджиемо, ми молоді, котрі до сього часу на се не звертали уваги. Запанує між нами любов, згода, а по смерти вічна нагорода в небі. Нашій українській католицькій молоді я бажаю якнайбільшого успіху тай Божого благословення.

Василь Хрущ,
при канадійськім війську в Ріджайні, Саск.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО МАНІТОБИ

РЕДАГУЄ— ПОЛІКАРП БОЖИК

EDITOR— P. BOZYK
123 Garlies St., Winnipeg, Man.

OUR CLUB

The other Wednesday evening while attending the meeting of the Fort Rouge Branch, our President conferred the honorary degree of Press Representative upon this humble person. I gladly accepted. ignorant of what lay in store for me.

There are two questions which I will introduce. Firstly, does your Church and local organization mean anything to you? Most of our members have reverent feelings towards the Church, but to their own club, which is also very important in forming their lives there is little or no feeling at all, so we must overcome these obstacles by offering these uninterested members something that will give them the incentive to take an active part in our activities We must take these many members, establish ourselves in their confidence and thus find out what their interests are and then we can have a definite plan to work on in order to make our club a place of enjoyment and not one of discontent.

All our members belong to the greatest institution in the world, the "Catholic Church" and with concentrated effort on the part of our membership I believe we can prove our worthiness in belonging to it

Knowing how little religion plays in the lives of most people today we should get a better knowledge of the views of the Catholic Church and in doing so we should try to bring back others into the fold who have wandered and strayed from the Catholic Church

Too many people are only too willing to condemn the great work of the Catholic Church and the work of its devout members. It is only due to their ignorance of the subject that they carry their persecution on so heedlessly. Once they have been enlightened upon the subject their work shall be of a more useful nature to us rather than one which gnaws at our very roots.

We should all have some ideals or principles to look up to, and there is no greater ideal to look up to than that of the Catholic Church Any person without an ideal is like a ship lost at sea with all means of communication entirely cut off. Many individuals pace our streets today with a blank uninterested look about them. These people in most cases are those who denounce the Church and the teachings conveyed.

If these people believed in something that was complete as our teachings they would only be too glad to change their ironical views. The Japanese Soldier also has ideals which are not worth a plugged nickel. His leaders have installed these principles into him and the results have been most satisfactory to the Japanese High Command. The Jap Soldier, small and undernourished as he is has been developed into a master fighting man due to these above mentioned principles. I believe we could do a great deal more than the Japanese or any other fanatical nation, with our Good Catholic Church as our Guiding Light.

We now buckle down to a less serious business, mainly concerning our various social organizations which are trying to raise the moral and intellect of our younger people and also to try to provide them with some form of amusement.

After attending many meetings of several clubs I find that the young people's moral is ably taken care of by the Priests who are in charge. As far as amusement is concerned very little is being done. Everyone calmly sits around leaving the work of entertainment upon the shoulders of the over-worked executive. If the members of our executive are unable to produce a program everything is at a standstill. With nothing to do we automatically sit around, discussing the War, Mary's boy friend or one of Alex's hair-raising adventures. As soon as all the gossip has been chewed upon we have a short prayer and disperse. After looking over the preceding events most members feel that it is just a case of lost time and the only reason they have for attending are "there was nothing else to do"

We must offer our members a full program in which they can raise themselves intellectually and in doing so they will gain the incentive and courage to go out and do this type of work on their own. Most of our members are green and unaccustomed when it comes to delivering a speech or taking an active part in a debate, and I am sure as soon as they learn their own capabilities we will have a basis for a sound organization. The last meeting of the Central Council of the U.C.Y. there was no attempt made to establish the various delegates at ease with one another. There seemed to be a feeling of tenseness throughout the whole meeting. This could easily be overcome by cutting down our business meeting as much as possible and devoting the rest of our time to getting acquainted with one another and thus breaking the existing barriers of uneasiness that predominated throughout the various clubs which had congregated at the same meeting place with the same end in view and that is of having an enjoyable time and also broadening our moral and ascetic point of view. Those of you who have been content to sit back and watch the others work just buckle down and do your share and there won't be any stopping the U.C.Y. in the future, as we have wonderful possibilities within our ranks of our own membership. If we leave the tedious work to a few we shall just be an ordinary club and I am sure we would not be satisfied as being termed as just "ordinary."

RUDY, Fort Rouge

EAST SELKIRK, MAN.

The Ukrainian Catholic Youth held an annual meeting in the Ukrainian National Hall in East Selkirk on February 6th, 1944. The following were elected:

President— John Kuzminski
Vice-Pres.— Mike Stelma
Recording Sec. Olga Gerylo
Financial Sec.— Anne Sul
Treasurer— Katherine Setphaniuk
Controllers - Kay Kuzminski, Mary Jacyk, Sophie Stelma
Social Committee (Mrs.) Elsie Kuzminski, Stephany Bosko, Sophie Stelma.

After the elections, the coming year's activities were planned, followed by an encouraging talk by Rev. Sl, k, parish priest.

Mary Jacyk.

– ДОПИСИ –

САСКАТУН, САСК.

Річні збори Тов. св. Ольги відбулися 1-го січня 1944 р. під проводом Пароха о. Фірмана. До заряду зістали вибрані пані Яніцька голова; пані Патола - місто голова; пані Кмець—рек. секретарка; пані Заячківська—фін. секретарка; пані Фаміляк—касієрка; контрольори: пані А. Ременда і Головайчук; господині: пані А. Стадничук. М. Войтович і Ворошка. Сестриці до церкви: пані А. Петрик, пані Лоточинська і А. Сенюк. Просимо всіх парохіянок церкви св. Юрія вписуватися до Тов. св. Ольги, бо праця жде нас велика а саме треба сплатити довг на нашій церкві. Товариство минулого року підійшло фінансово досить високо, бо зробило $1,512.30, з того передано до Головної каси на сплату довгу 952 долярів, а $470.45 було дрібних розходів товариства. Лишилось у касі $89.85. У сей рік мусимо працю подвоїти. З Богом вперід до дальшої праці!

ЗА ЗАРЯД,
пані Яніцька, голова,
пані Заячківська, фін. секретарка.

РОСТЕРН, САСК.

Несподіванка для п. Дмитра Постія

В четвер 24-го лютого УКЮ, знайомі і родина справили милу несподіванку для рядовика п. Дмитра Постія. Всі зійшлись до дому його родичів. п. Д. Постій одержав першу відпустку з війська, в якій вже служить рік. Гарно всі забавлялись. Зложили свої щирі побажання п. Дмитрови та вручили дарунок як знак пошани та любови. Не забули й про БНації. На заклик п. Й. Голюка, голови місцевого відділу УКЮ, присутні зложили свій дар в сумі $3.55. По гарно проведенім вечірку, всі вдоволені розходились домів. При пращанню щиро подаючи руку п. Дмитрові, бажали йому здоровля та щасливого повороту домів.

Присутний.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

ДО ПРАЦІ!

Такий то закон Божий, що ми мусимо в поті чола працювати на "хліб насущний." Мусимо працювати, щоби одержати себе і свою родину. Мусимо тяжко і пляново працювати, коли бажаємо осягнути певне становище чи яку вищу ціль. Без праці і труду нічого не осягнемо. Без праці ми нічого не варта.

Так само справа мається і з організацією. Щоби організація була активною і розвивалась, то члени даної організації мусять бути активні— значиться мусять працювати інакше організація нидіє і завмирає.

Нашою організацією є Брацтво Українців Католиків. Наша ідея є найкраща і взнесла— Бог і Вітчина! Нашим обовязком є працювати—переводити ті ідеї в життя, бо майбутнє нашого народу тут в Канаді за океаном буде у великій мірі таким, яким ми самі його зробимо. Наша будучність в наших руках—в нашій праці! Це наш пресвятий обовязок!

Щоб праця наша приносила бажаний успіх, то нам усім треба спільно працювати. Мати один провід, одну ціль, одно велике бажання— "кращу і певну будучність". Ми є ковалями своєї долі. Памятаймо, що ми лише тільки варта, що наша **праця**. Тому-ж до **праці** Брати!

ДЕЩО З ДІЯЛЬНОСТІ ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО ЗАРЯДУ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ

Перші свої наради Пров. Заряд відбув 11-го жовтня 1943 в Бурсі Маркіяна Шашкевича в Саскатуні. На цих нарадах присутні були Їх Екселенція Кир Ніль Саварин, Всесвітл. о. візитатор С. Бахталовський ЧНІ., о. ректор Криворучка, о. Н. Дрогомирецький, о. Горошко, Брат Методій ЧБХШ. і о. С. Шевчук ЧСВВ. Наради були на актуальні справи дня.

Другі Наради відбулися дня 11-го листопада 1943 в домі панства Якова Стратійчука в Канорі. Присутні були п. А. Кіндракевич, Вол. Филипович, Я. Стратійчук, Д. Сікорський, О. Свистун, о. візитатор С. Бахталовський, о. М. Колодій і о. Н. Сірий.

Наради тягнулися до пізної пори. Обговорено много справ і між іншими рішено відбути конференцію йорктонського округа. Виготовлено програму.

Дня 30-го грудня 1943 відбулася конференція в парохіяльній домівці в Йорктоні. Було сорок делеґатів і три делеґатки. Були Отці з Роблин, Айтуна, Канора, Рама, Арран, Стінен і Йорктону.

До обіду програма складалась з ідеольогічних точок і дискусій. А пообіді були виклади на практичні теми. Вивязалась дуже жива дискусія. Зроблено деякі заключення і рішення. По цім відбувся бенкет. Тоаст-майстром був о. Бала ЧНІ. Вечера— переплітана піснями-жартами— патріотичними промовами як також внесено тоасти в честь Папи, нашого короля і наших вояків, протягнулася аж в північ. Ця одно-дневна школа випала дуже успішно. Дай Боже більше таких. Всі присутні з піднесенням духа і постановою праці, розїхались домів. Принятям занялося місцеве жіноче товариство. За їх труд щиро дякуємо.

Річне засідання Провінціонального Заряду відбулося дня 12-го січня 1944 в канцелярії Бурси БУК-а в Саскатуні.

В днях 24-5 січня с.р. п. Вол. Филипович діловий писар саскачеванської секції БУК-а перевів успішні наради з членами ДЗБУК-а в Винипеґу.

Знова в днях 3 і 4-го лютого с.р. діловий писар В. Филипоивч перебував в пана голови А. Кіндракевича в Йорктоні, здав звіт дотеперішньої праці. Зроблено плян праці на будуче.

ОРҐАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

Збірка, переслав о. І. Бала, Йорктон $18.26
Збірка, передав о. Н. Сірий 17.00
По $2.00: о. П. Серветник, Альвена; Гр. Гарах, Кридор; Гр. Жеребецький; Дм. Кобринський; Дм. Сікорський; п-на Евгенія Харко; Василь П. Харко; В. Харко. По $1.00: о. С. Шевчук ЧСВВ; о. Гр. Теплий; Брат Методій ЧБХШ.; М. Айнгорн; В. Войтович; П. Войтович; В. Войтюк; Ст. Возняк.

Пров. Заряд щиро дякує Всеч. Отцям Балі і Сірому за переведені збірки, а всім жертводавцям щире спасибіг.

А. Жук, касіер.

АРРАН, САСК.

Зі збірок Всечесного Отця Н. Сірого на орґанізаційний фонд БУК-а:

На похороні бл. п. Ф. Макогонюка ..	$5.00
З нагоди 30-літного ювілею панства Михайла і Насті Лилик	2.00
На поминальнім обіді Ф. Войтків	2.00
В день імении о Пароха	8.50
	$17.50

АРРАН, САСК.

Заряд місцевого відділу БУК-а складається як слідуюче:

Голова Теодор Демчук
Заст. Голови Михаїл Лилик
Дписар Вол. Филипович
Єкарб. писар— Ігнатий Німець
Скарбник Василь Гордійчук
Дорадники Теодор Гусак, Василь Григоршин, і Василь Швайковський.

Відділ вислав два делеґати, Вол. Филиповича і Т. Демчука на конгрес КУК-а до Вінніпеґу, а три делеґати: Вол. Филиповича, Д. Сікорського і Ігнатія Німця на пров. з'їзд БУК-а до Саскатуну.

– ДОПИСИ –

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.
Вшанували панство Гадевичів

З нагоди 25 ліття подружого життя добре знаних і всіми люблених панства Андрея і Анни Гадевич, родина і приятелі устроїли їм гарну несподіванку. Дня 23 січня 1944, прибули несподівано гості до дому де панство Гадевичі щасливо собі з діточками живуть, щоб зложити їм побажання. Наперід привітав ювилят Роман Середа, потім усі засіли за столи до смачної перекуски, за що належиться признання і подяка нашому жіноцтву. По нашому звичаю запросили ювилят на почесне місце, а по боках репрезентували їм дружби і дружки. Сего срібного 25-го ювилею господарем і тостмайстром був Р. Середа і дуже удатно помагали йому Д. Середа, Д. Климашко і Н. Попик.

По смачнім обіді виступали гості з желаннями для ювилятів і визказами прожити 25 ліття і дочекатись 50 літного золотого ювилею в здоровлю, щастю і веселости. За кождим желанням слідувало многая і благая літа.

При кінці забави вручено від присутних гостей, сет срібного начиння, на довгий спомин ювилятам. Так само діточки зложили дарунки з любови до своїх родичів. Панство Гадевичі зі зворушенням і сльозами в очах подякували всім своїм приятелям, сусідам і знакомим за оказану любов та щирість для них і за дарунки.

При кінці забави кілька слів до зібраних сказав Р. Хруник. Ми тут зійшлися не тільки погоститись і розійдемось, але ми хочемо, щоби і кождий, хто читає укр. катол. пресу взяли примір з нашої парохії в Модел Фарм, і заохотив перевести збірку на катол. часописи. Збірку перевели Р. Середа і П. Хруник, котра принесла $18.00. Суму розділено на поннщі цілі: $5.00 на сироти в Айтуні, $4.00 на Українські Вісти, $3.00 на "Світло," $3.00 на БН., $3.00 на Голос Спасителя.

Жертводавцями були слідуючі: Панство Гадевичі $1.50. По 1.00: П. Бабяк, Й. Грибінський, І. Д. Середа і К. Грибінський. По 50ц.: М. П. Середа, Г. Муха, В. І. Середа, М. І. Середа, П. Р. Хруник, М. М. Вельгош, О. І. Климашко, Р. Брикса, М. Брикса, А. Бойко, І. Гадевич. Дрібна збірка $7.00.

Присутний.

ВІШАРТ, САСК.

В неділю 30-го січня 1944, парохіяни з Вішарт, Красне й Голард прибули несподівано до дому панства А. Левандовських, щоби звеличати їх в 32 роки їх подружжа.

Панство Левандовські ще зраня лишили свою хату та поїхали до сусіда в гостину. Коли, на заклик, вернули домів то велике число людей привитала їх. Пан А. Воліцький, господар цеї несподіванки, привитав ювилятів в імени всіх зібраних і сказав про ціль цеї несподіванки.

Відтак слідував смачний обід, приготований родиною й гостями Дружба, А. Земляк і дружка, пані Мороз, заступали місце ювилятів

По обіді, господар А. Воліцький, гарними словами передав свої желання ювилятам Були ще і другі бесідники. Пр. Отець Шавель, ЧНІ., богато причинились своею присутністю й своїми словами до здвигу цеї церемонії. Родина від себе, а всі гості знов від себе, дарували ювилятам великий дарунок.

А. Федірко зробив збірку на БН. де зібра-
Дальше слідувала забава з музикою

Присутний

но $6.73. Ювиляти дарували одного долара.

ГЕФФОРД, САСК.
Несподіванка для пансвтва Бурлаків

22 лютня 1944 зійшлися члени церкви Пресв. Евхаристії і приятелі до дому панства Бурлаків, щоби вшанувати їх яко заслужених членів. Пані Бурлак є Старшою Сестрицею. Около двайцять літ працює щиро при церкві і Товаристві Лесі Українки, що гуртуєсь при церкві. Її тиха вдача і добре поведення перемагають всякі труднощі. За її старанням церква прибрана вишивками і квітами, що аж мило глянути. Пан Бурлак є головою тростів при церкві. Около десять літ працює він щиро, запобігає і пильнує як би свого власного Помимо того, що панство Бурлаки є фармарі і мають досить своєї роботи, всеж знаходять вони ще тільки часу, що коли яка потреба зайде щось зробити коло церкви чи порадитись, то вони обоє спішуть і все є на час. Отже з тої причина панство Бурлаків посадили на почеснім місци і відбулася гарна вечера. По вечері всі дуже гарно бавилися і співали народні пісні, відтак пані Стриєк вручила панству Бурлакам гарний дарунок і побажала їм ще многих літ прожити і добрих успіхів в праці. Панство Бурлаки зі зворушенням подякували і заявили, що а на дальше будуть працювати о скільки будуть мати сил і при тій нагоді зібрано $3.00 на пресу Будучність Нації і в добрім настрою розійшлись домів.

Гість.

САСКАТУН, САСК.

В вечір дня 21 лютого, сего року, українська католицька Парохія св. Юрія в Саскатуні урядила працальний бенкет для одного з наймолодших своїх членів п. Дмитра Петрика, який відходить до війська, щоби виконати свій горожанський обовязок супроти своєї канадійської держави. Дмитро Петрик, хотяй є молодим чоловіком, однак вступив в члени нашої Парохії і є одним з найлілших її працівником. В своїй скромности і християнській покорі він не шукає розголосу ані похвал за свою солідну працю в Парохії. Серцем і душею любив свою св. Церкву і свій обряд та для її добра з відданням працює. Новозбудована та величава церква протребує викінчення і прикраси і на сю власне ціль наш молодий Парохіянин широко отворив своє добре серце.

Тому, коли покликано п. Дмитра Петрика до військової служби, парохіяне нашої церкви рішились гідно попращати свого молодого члена, щоб сим оказати йому та його дружині своє признання і вдячність за безкорисну і приміриу працю в парохії.

Того дня в вечір відправлено при численній участи парохіян в церкві Парастас за поляглих борців канадійської армії, а опісля Суплікацію на упрошення Божого благословення для відходячого до війська Дмитра Петрика і для всіх українських воїнів нашої Канади. По скінченім Богослуженню велике число присутних удалось до парохіяльної салі, щоби взяти участь в працальнім бенкеті, а межи ними бачимо і старенських родичів Дмитра. Коли на салі зявився Вп. Дмитро зі своею молодою женою та маленькою донечкою, то присутні привитали їх грімкими оплесками. Відтак всі засіли до гостини при святочно прибраних столах, яку старанно приготовили Вп. Пані з нашої парохії. По смачній перекусці забрав голос наш молодий та ревний священик парох о. Володимир Фірман, який вже два роки працює в нашій парохії, та своею щирою працею зєднав собі серця всіх парохіян. Впр. о. Парох прекрасно представив нам всім щиру та безкорисну працю п. Дмитра для церкви і для парохії та його християнське життя, яко примірного мужа, яко доброго громадянина, та щирого друга-приятеля для тих, з котрими ближче жив. Відтак пожелав йому щастя в новім військовим стані та Божого благословенства щоби Всемилостивий Бог хоронив його серед небезпек війни та в здоровлю повернув до родини і до парохії, для якої досі так щиро працював. По відспіванім многоліттю Дмитро Петрик сердечними словами подякував Впр. о. Пароховi за теплі слова признання та всім присутним та за дарунки, які йому вручили від парохії і від приятелів. Відтак слідувала примірна весела забава, яка протягнулась аж поза північ. В часі забави зібрано жертву на українсько-католицьку пресу в сумі 12 долярів, з чого $6.00 жертвовано на Будучність Нації.

На тім місце ще треба підкреслити, що Дмитро Петрик в Саскатуні є одиноким членом з поміж українців в широко-знаній в цілій Америці католицькій орґанізації Лицарів Колюмба, яка минулого року пожертвувала 500 долярів на наш український Дівочий Інститут Пресвятого Серця в Йорктоні, а тепер в тім пості робить великопостну кампанію в Саскатуні, щоби зібрати жертви для нашого Сиротинця в Айтуні.

Вже пізно в ніч розходились парохіяне з сего працального бенкету домів, желаючи при прощанню ще раз особисто Дмитрови Петрикови щасливого повороту з військової служби до родини і до парохії.

Присутний.

Біля міста Єарнія, компанія полимер випродуковує річно 38,000 тон синтетичної ґуми. На знимці видимо один зі збірників, в котрих містяться складові части синтетичної ґуми: олива, вугля, солена вода і мило, змішані разом.

ПЕРША КНИЖКА УККГУРТКА В ЙОРКТОНІ

Українсько-Канадійський Культурний Гурток в Йорктоні, на котрого чолі стоїть загально звісний наш Брат С. Методій, ЧБХШ, видав першу свою книжку, котра носить назву: "Canadians on the March" (Canada United). Книжочка має 52 сторін, формату середного, видана на досить добрім папері, має тверду окладинку. Ціна 25ц. Написана в англійській мові, має одну знимку: заряд Гуртка.

Як подає Брат Методій в переднім слові книжочки, зібрані є в ній усі доклади котрі виголошено представниками Гуртка через радієву мережу Йорктонської стації CJGX на протягу послідних чотирох місяців в авдиціях Canada United. Як всім вже відомо заходом Гуртка надається що понеділка вечером, година 7.30, через радієву стацію в Йорктоні CJGX 15-хвилева авдиція Canada United. Книжочка варта сего, щоби її поширити. За замовленнями пишіть до:

Box 718, Yorkton, Sask.

Чоловік купив кілька соток цигар і обезпечив їх проти огню. Коли вже всі викурив, зажадав від асекураційної компанії відшкодування під замітом, що цигари згоріли. Очевидно, компанія обезпечень відмовилася заплатити премію, а тоді чоловік вніс позов до суду. Суддя признав рацію чоловікові, бо компанія приняла цигари в обезпечення проти огню.

Скоро лише компанія виплатила секурацію, зажадала від прокуратора арештування чоловіка за те, що він підложив огонь.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад Учитель

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Нині скажу Вам, **"як Приготовитись до Великого Діла."**

Щож то є то велике діло?— чи може бути щось більшого, милійшого, як приняти в гості великого пана, а до того ще дуже доброго чоловіка? А в святім **Причастю,** як знаєте,—приймаєте до себе дуже великого й невисказано-доброго Гостя, бо самого Бога Ісуса Христа. Може Ви вже нераз самі себе питались:— що, та як то робити, щоби прийняти Ісуса в святім **Причастю** як наймілше? Я покажу Вам один добрий спосіб приготування до святого Причастя, може й сподобається Вам.

Перед святим Причастям спитайтесь себе:

1). Хто прийде до мене? Та менше-більше відповідайте собі ось так: Сам той добрий Ісус, котрий народився як маленьке, миле, дитятко, пізнійше жив, ходив, навчав на землі. Він з любови до мене вмер на хресті є жие між нами укритий в малім кивоті. Він і в тій хвилі так сердечно і повний любови дивиться на мене,— а я люблю Його. Він за кілька хвилин прийде до мене, Він буде моїм, а я Його.

2). До кого Він прийде? До мене. Таж Він Бог, а я хіба Його маленький непотрібник. Та до того, кілько разів я Його посмутив, кілько разів я показую і тепер неохоту до молитви, до науки, до праці. О, кілько разів я не послухав тата, мами, спорився з другими.— Ісусе мій, Ти бачиш моє серце, я обіцяю бути ліпшим.

3). Чому Він прийде до мене? Таж Ісус мене не потребує. Так, але Він мене любить, тому Йому любо загостити до мого грішного серденька. Він хоче у мене замешкати, Він бажає, щоб я йому щиро сказав "Ісусе, я дуже люблю Тебе." Він бажає також уділити мені своєї ласки, в усім, у всіх моїх маленьких труднощах, смутках, слабостях, бажає помогти мені. Він хоче стати моїм найщирійшим товаришем.

Може це приготовання на початку ще якось не буде тобі йти, однак приступайте частійше до святого Причастя, з часом Вам це лекше піде, та я думаю, що опісля ще потрафите других того навчити.

Вуйко Трохим.

ЩОСЬ НОВОГО!

"Івась і Ганнуся на фармі"— образкова читанка котру Ви зможете витяти та зложити у 8-сторінкову книжечку появиться в слідуючім числі "ДС".

МАРІЯ НАША МАТИ

Дітоньки! Дивіться—це Ісус конає,
На хресті розпятий за всіх нас терпить.
Його люба Мати під хрестом ридає,
А з Нею ученик стоїть.

Ісус подивився на любимця свого
Й до своєї Нені мовити почав:
"Жінко! Це є син Твій"—а потім до нього
"А се твоя Мати"— так Христос сказав.

Дітоньки! Усі ми для Ісуса милі!
Не лиш для Йоана Він Матір віддав,
Але і для всіх нас в тій памятній хвилі
Лишив свою матір, як за нас вмирав.

Михась Мартинюк.

:: "ПОМОЧИ І ПОТІШИТИ" ::
ВУЙКА ТРОХИМА
ВЕСЕЛА РОДИНА

TO HELP AND TO MAKE HAPPY

"UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY"
THE FUTURE OF THE NATION
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Надходять "Великодні Свята"— час радости та приємних забав.

"Весела Родина" має на приміті справити малу приємність— післати писанку-дарунки —нашим сиротам.

А Ви причинетесь до цего гарного діла? Як?

Ставайте в члени "Веселої Родини." Річна вкладка виносить лиш 15 центів— але кому можливо можете жертвувати і більше. Кожний член одержить посвідку— членську картку. В додаток від 15 березня кожний член іще одержить 1-ий листок Бібліотеки Діточої Сторінки.

Устройте маленьку розігравку чи Діточий Базар та пішліть частину доходу для "Веселої Родини."

Розкажіть про сю діточу організацію своїм приятелям та заохотіть їх до членства.

Сим разом витаємо отсих 2-ох нових членів нашої чим-раз-більшої "Веселої Родини":

ч. 26. ВАСИЛЬ ПРИПУТНІЦЬКИЙ, Вішарт, Саск., літ 10, жертва: 25ц.

ч. 27. МАРУСЯ ФИЛИПОВИЧ, Арран, Саск., жертва: 25ц.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд прислали слідуючі:

Ольга Леганчук, Гарт Ривер, Онт., 25ц.
Ромко Михайлишин, Овкбурн, Ман. 25ц
Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., 15ц.
Маруся Боднарчук, Винипег, Ман. 25ц.

За всі жертви Вуйко красненько дякує. Хто буде слідуючий?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

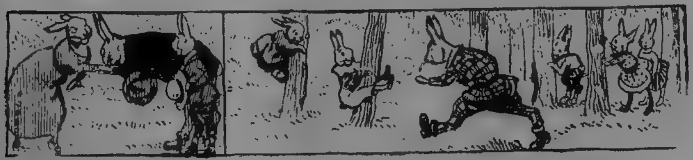

25. Пані Крілиха дуже щиро приймила нас. Вуйко лишився з нею в кімнаті, а мене вислав до городу.

26. Любо зійшов мені час на забаві з новими товаришами. За якусь хвилю закликали нас до підвечірку. (Далі буде)

ІВАСЬ ПИТАЄ

ЧИ ВИ ВЖЕ СПОВІДАЛИСЯ ?

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 5.

ANGELS

God made all things.

The chief and the most important creatures of God are angels and people

Angels are spirits; they understand: they have a free will, but they have no bodies like people.

We paint angels with wings, to show how quickly they can move.

God made angels to know Him, to love Him and to serve Him. God wanted all angels to be happy in heaven

All angels were good when they were made by God

Everything God makes is good.

Some angels became bad because they did not listen to God.

Bad angels were thrown out of heaven and sent [illegible] hell.

They are very unhappy.

Bad angels are called devils.

Good angels remained with God in heaven

There they are very happy.

Everyone of us has an angel to help us and to watch over us We call him our *Guardian Angel*

LEARN:

Angel of God, my Guardian dear;
To whom His love entrusts me here;
Ever this day be at my side;
To light and guide, to rule and guide

2 Put a picture of Guardian Angels in your room.

РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА

(Докінчення)

Отсе я сьогодня, по волі князя свого мужу розлучитися з ним. Тож ви усі, світлі князі, та шанoвні вельможі, розсудіть самі, чи не годиться мені за моє дотеперішне пожиття з князем, узяти собі з його добра для себе на память те, що мені наймилише?

Усі гості рішили, що справедливе її бажання і князь на се також охотно згодився

Княгиня подякувала усім, попрощала гостий і вийшла.

Тоді сказала княгиня слугам а всі княгиню дуже любили, бо дуже добра була для всіх та ласкава щоб дали князеви міцного вина. Коли вже бенкет скінчився, гості попрощали князя та розійшлися. А вино зробило своє, князь твердо заснув, а княгиня казала тоді взяти його сплячого на повіз і виїхала з ним із княжого двора

Пробудився князь і здивувався дуже, як се княгиня біля нього і вони кудись ідуть.

Що се зі мною? - питає її.

—Нічого, любий князю,— одвічає вона- тиж сам сказав, що я можу взяти собі з твого добра, що мені наймилійше. Ти мені наймилійший, князю, надусе, тому і взяла тебе з собою.

Князь побачив тоді, що має не лише розумну, але щиру та вірну княгиню, тож казав візникови завертати назад до свого двора, і від тоді жив у любові та згоді зі своею подругою. (Кінець).

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— **Щиро дякую** Вам Вуйку за портрет, котрий я від Вас недавно отримав. І за книжку. І ми тут належимо до Ред Крос. Тепер я вступаю в члени Вуйка Трохима Веселої Родини. Посилаю 34ц. Я кінчу сей лист і поздоровляю Вас Вуйку і бажаю Вам всього найкращого.

Славко Пасловський, Глиддин, Саск.

Від Вуйка: Чи Ти вже перечитав цілу книжку, котру Тобі Вуйко вислав? Як подобається Тобі портрет Вуйка?

СТАЄ ЧЛЕНОМ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Я хочу бути членом Веселої Родини Вуйка Трохима. Отож посилаю членську вкладку 25ц. Я маю 10 років. Прошу о членську картку. Прошу помістити ще коротенький віршик:

Боже, Отче, глянь на діти,
На дрібненькі Твої цвіти,
Світи сонцем і звіздами,
Над малими школярами.

Чемні діти серце гоже,
Просим Тебе, дай нам Боже,
Щоб росли ми здоровенькі
На потіху батька й неньки.

Дух святий най з нами буде,
Щоб з нас стали добрі люди.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх, що читають Діточу Сторінку.

Василь Припутніцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Вуйко вислав Тобі членську картку. Віршик Вуйкови дуже сподобався.

ХОЧЕ НАЛЕЖАТИ ДО "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Пишу до Вас Вуйку Трохиме листа, бо хочу також належати до Вашої "Веселої Родини" і посилаю 15 центів разом зі своєю сестрою. Поздоровляю Вас Вуйку. Маю 11 літ.

Михаил Кунанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Михаиле, ану напиши другим разом якусь знова гарну історію! Ага! чи Ти зробив знова новий літак? А чи літає?

БЕРЕ УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Посилаю вислід на контест на лютий і 15 центів на членську картку "Веселої Родини."

Ми також у нашій школі маємо таке товариство, що платимо 12 центів на рік. Ті гроші ідуть до місіонарів в Китаю, що беруть ті діти, котрі їх мама не хоче і вони їх хрестять і їх виховують. То товариство називається Голі Чайлдгуд.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Марія Кунанець, Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Як сподобалася була Тобі Твоя знимка в газеті?

ПРИСЛАЛА ВЕРШИК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Пишу до Вас пару слів, бо посилаю вершик на Тарасові Роковини.

Найкращий сину України
Тарасе, Батьку дорогий!
Про тебе слава світом лине,
Про тебе чує світ цілий.
Сьогодні в кожній нашій хаті
Твій образ в квітах на стіні
Перед ним стануть батько-мати,
А з ними діточки дрібні.
І "Заповітом" привітають,
І кожне Батька спом'яне
Дітворі личенька засяють,
У серці гордість спалахне.
Бо цеж великі роковини,
Велике свято Тараса—
В ньому вся гордість України
Вся наша слава і краса.
І прочитає дітям тато,
Як жив сиріткою Тарас,
Як з лихом він боровсь завзято,
Терпів недолю раз-у-раз.
Ми знаємо - він Україну
З неволі духа увільнив.
За те, що з неї пута скинув,
Він своїм щастям заплатив.
Тепер ми сильні і бадьорі,
Бо не опущені— самі!—
Хоч Ти пішов від нас між зорі,
Твій дух між нами по всі дні.
І усміхається з картини
До діточок своїх Тарас:
"Учіться, діти України,
До праці кличу— кличу Вас!"

Поздоровляю Вас Вуйку і всю Веселу Родину.

Марія Кунанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Марійко, дякує Тобі Вуйко за листа й за так гарний вірш.

ПОМАГАЄ В СКЛЕПІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій другий лист до Вас. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку. Я багато читаю нашій бабусі, котрі вже мають поверх 70 років. Вони дуже люблять слухати. Я минувшого року мала вершик казати на мамин день з Діточої Сторінки був дуже гарний Я вже зачинаю потроха татови помагати в склепі що суботи. Я маю чотири сестрички.

Залучаю в листі 25 центів на фонд Діточої Сторінки. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Маруся Филипович,
Бакс 75, Арран, Саск.

Від Вуйка: Марусю, дякує Тобі Вуйко за лист і жертву. Помагай татови й надалі.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Я ще до Вас

не писав. Се є мій перший лист до Вас Вуйку Трохиме. Я маю одинайцять літ, і ходжу до української школи. Я вже в другій клясі. Наша школа є під проводом Сестер Служебниць. У нас Сестри добре вчать. Наша школа є в салі під церквою. Ми маємо кружок служачих хлопців до котрих і я належу. Тепер ми приготовляємо концерт в честь Тараса Шевченка. Я маю ролю котру бажаю добре вивчити. Як концерт відограємо, то я більше напишу Вуйку Трохиме. Поздоровляю Вас Вуйку щиро.

Михаїл Данчук,
Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: Михаїле, Вуйко дякує Тобі за лист й очікує нового. Гарно пишеш. Чи знаєш Петра Гнатова?

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Як то я тішилася, як я довідалася, що я була перша членкиня "Веселої Родини," і що мої бажання сповнилися— бути першою членкинею. Ще маю одно бажання, щоби наших українських дітей о много богато більше стали членами "Веселої Родини" і тим причинилися бідним дітям.

Дорогий Вуйку! Я дуже люблю читати. Я читаю много більше англійських книжок ніж своїх українських. Мені тато казали, щоби я старалася більше читати своїх українських книжок. Які би Ви радили мені книжки читати, котрі би були корисні і цікаві для мене?

Посилаю 25ц. на фонд Діточої Сторінки. Остаюся з пошаною до Вас,

Маруся Боднарчук,
924 Буровс Еве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Марусю, Вуйко тішиться разом з Тобою, що Ти стала першою членкинею. Вуйко радивби перечитати Тобі на початок Кобзар Тараса Шевченка.

ПЕРШИЙ ЛИСТ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Дуже красно Вам дякую за фотоґрафію. Гарно виглядаєте. Я дуже не умію ще писати. Се, що я написала, то я научилася за тиждень.

Посилаю 25ц. на Діточу Сторінку.

Оля Леганчук, Гарт Ривер, Алта.

Від Вуйка: Як будеш вчитися пильно, то навчишся добре писати, Олю. Пиши все до Вуйка.

ЛИСТ З ОВКБУРН, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Я ще до Вас не писав, бо боявся, щоби Ви з мене не сміялися, бо я ще по українськи добре не знаю. А як буде що недобре то прошу поправте. Я є в четвертій клясі англійській, а українській першій. Я маю девять років. Я наймолодший вдома. Я в суботу як до школи не іду, навезу патиків коло хати. Я люблю читати Діточу Сторінку. Я посилаю 25 центів на пресовий фонд. На другий раз більше напишу. Кінчу писати. Здоровлю Вас Вуйку.

Ромко Михайлишин,
Овкбурн, Ман.

Від Вуйка: Ромцю, Вуйко дякує Тобі за все. Пиши часто до Вуйка. Як подобаеться Тобі Вуйка портрет?

ПРИДБАЛА ДВОХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се вже мій третий лист до Вас Вуйку, і в залученню посилаю Вам два доляри і 15ц. Отже я хочу стати членкинею Веселої Родини і на сю ціль залучаю 15ц. А два доляри то є від двох нових передплатників, котрих я придбала для БН. Ними є мій учитель п. Олекса Яцишин і мій дідо п. Семко Мальований. Отже прошу БН висилати на адреси, котрі подаю при кінці сего листа.

Тепер я Вам Вуйку дещо напишу про моє поводження на фармі. Як я писала в попереднім листі, мені до школи є три милі. Отже а рано і в день не годна мамі богато помагати, але ввечер як зі школи прийду, то помагаю корови доїти. Але минувшого тижня мене корова ногою вдарила і то через кота.

У нас є великий жовтий кіт і як ми доімо корови, то він крутиться кругом і муркоче, бо хоче молока і своїм грубим хтостом зачепив корову, а корова хотіла його вдарити тай мене зачіпила. Чи Ви Вуйку також маєте корову, чи молоко купуєте? Отже сим разом кінчу і здоровлю сердечно Вас і молодих читачів Діточої Сторінки.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Зоню, Ти дуже гарно робиш, що стараєшся придбати для БН. нових передплатників. Ану, чи Ти дістанеш при кінці року пугар?! Вуйко мешкає в місті й молоко купує.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

КОТРА Є ПРАВДИВА ЦЕРКВА ХРИСТА?

(Докінчення)

Три головні історичні факти

Є три найголовніші історичні факти, котрі кождий з нас повинен знати: 1. Що Христос дійсно заложив Церкву. 2. Що надав Церкві власть навчати всіх людей. 3. Що Католицька Церква, є тою Церквою, котру заложив Христос і тільки їй одній надав свої власти.

З вище згаданих історичних фактів слідує, що лише одна Католицька Церква є правдивою Церквою, котру сам Христос заложив для спасення людства. Розуміється, що є люди, котрі викривляють свою совість й хотілиби освободитися від сеї правди й будуть говорити, що після кількох століть Католицька Церква перестала навчати про правди Божі, ввела деякі блуди, тому ся Церква не може бути правдива.

Однак се противилобися обіцянці Христа, колиб таке сталося, бож сам Ісус Христос обіцяв своїй Церкві: "І я з вами по всі дні, аж до кінця світа" і "на цій скалі збудую мою Церкву і ворота адові не переможуть її." Коли Христос не додержав своєї обітниці, то я можу сміло сказати, що нині нігде немає правдивої Церкви Божої. Однак так не є. Ісус Христос додержав своєї обітниці й се видимо хочаб з сього, що Католицька Церква є лише одною Церквою, котра існує від сього часу як її Христос заложив аж по нинішний день.

Христос додержав обіцянки

Католицька Церква, як читаємо в історії, много терпіла: від царів, князів, від самого Нерона, аж по нинішний час до Сталіна. У кождій країні її діти були переслідувані. Навіть тут у Канаді, де чванимося свободою, то католиків все переслідують. А в українців те саме. Чи не був час, як безвірні українці переслідували, "бойкотували" українців католиків? Чи не був час, коли ті самі безвірки українці засудили католицьку українську Церкву на смерть? Але так як за часів поганства католики не боялися диких звірів, ні куль, ні вязниць, так и до нині Католицька Церква Христа стоїть серед нас українців.

А кілько то всяких ересей й схизм було в історії Церкви, однак Церква Христа втерпіла й далі стоїть. Була православна схизма, відлучення англійського короля Генрика VIII, увязнення Папи Римського Наполеоном, новійшими часами автокефалія і т.д., але Церква Христа не відступила ані на один крок від своєї науки. Хотяй і нині ще світ дальше переслідує Католицьку Церкву, однак Церква ще й це перенесе. Сталін, Гітлер і Мусоліні також пробували знищити Церкву, однак надармо. Церква Христа далі несе свою місію, проповідуючи Божі правди на всіх сторонах світа. Христос був, є і буде з нею аж до кінця. Христос додержить своєї обіцянки.

Безконечні роздори в других церквах

Лише одинока Католицька Церква держить ту непереривну лучність від часів апостолів аж по нинішний день. Ніхто не поважився сказати, що Католицьку Церкву пр. заложив той а той чоловік, як то буває по других церквах. Історія твердить, що лише одна Католицька Церква має апостольське наслідство. Як одною була вона в початках, так стала й по нині. Ті самі правди, що голосили апстоли, ті самі голосить й проповідує нині Католицька Церква. Як св. Петро був головою Церкви Христа, так й нині св. Отець є його наслідником. Підім денебудь, Католицька Церква є всюди одна.

Возьми тепер, дорогий читачу, протестанську церкву, на кільки то частий нині та церква поділена. Возьми й православну церкву, ось тут в Канаді, на кілька частий вона є поділена. Пригадую собі, коли я був у Сифтон, Ман., в маленькім місточку, то були в ньому тоді чотирояикі православні й всі ті чотири ґрупи себе взаїмно поборювали.

Так діється з кождою церквою, котра не Церква Христа. Вже пора, щоби ми стали свідомі та стали на праву дорогу Католицької Церкви! Не міняймо приналежности до Церкви. Не ґоворім, що то всьо одно, бо так воно не є! Церква Христа то не забавка, то не політика, але се інституція свята, бо її Основатель святий. Церква Католицька це неначе матір, наша вчителька. Не робім ріжниці хто ми, чи ми вчені, чи невчені, ми всі є діти одної матері. Полюбім ту нашу матір Церкву, хоронім її перед ворогами; безвірками й даймо їй доказ нашої вірности.

А.Л.

АНТИ-СЕМІТИЗМ

Часто чуємо і читаємо; особливо в теперішних часах, про анти-семітизм. Це складне слово можнаб перевести на українську мову, іншим складним словом: проти жидівство.

До семіцької раси належать жиди, араби, сирійці і горожани ливанської републики, і много інших. Однак в европейськім і американськім світі витворено опинію, що одинокі семіти, це жиди.

Значіння жидів

Чому жиди так голосні в Америці і в Европі? Чому з ними числяться і стараються вволити їх волю? Такі питання ставимо собі не раз і не два.

Статистика показує, що всіх жидів по цілім світі розкинених, нема більше як 16 міліонів, — тоді як приміром українців начисляють 40 міліонів Про українців, яко таких, мало хто з пануючих цего світа згадує, і мало хто з ними числиться, а з жидами всі числяться. Чомуж воно так?

Факт є, що жиди мають в світі значіння. Головна причина цего полягає в тім, що в жидів є гроші-капітал. За капіталом іде світова преса, а преса формує публичну опинію. З досвіду знаємо, що хто маючий, того люди люблять і поважають. Противно, з бідаками мало числяться. Такий то світ.

"Мало анти-семітизму, а богато бесіди про нього"

Один американський тижневик: "Аве Марія," в короткій статті з дня 5 лютого, подає маленьку розвідку "Крик проти-семітизму." У ній є подані такі завваги:

В цих часах деякі ґазети підносять крик, вказуючи на страшне лихо проти-семітизму. Коли якусь жидівську одиницю оскаржено, справедливо чи не справедливо, сейчас ми пятнуємо оскаржуючого, що він анти-семіт. Отже хто відваживбися внести яку скаргу на жида, той анти-семіт, навіть ще заки справу розсуджено.

Бувають случаї, що хтось оскаржує католиків, презвитеріянів, методистів. Преса що представляє інтереси цих ґруп, не все підносить крик, що той або той є анти-католик, анти-презвитеріянин ітд.... Що правда, нині в нашім краю є много більше анти-католицизму чим анти-семітизму. Отже жидівські протести переслідування їх переходить міру. Католикі мають більше причини протестувати чим жиди. Однак ми не чуємо, щоби католицькі єпископи або священики публікували такі статті, як рабін Вайз публікує, закликаючи американців до війни проти анти-семітизму.

Після того всього одна американська часопись: "Вестбрук Пеглер" подала на своїх сторінках, що тепер в нас є "мало анти-семітизму, а богато бесіди за нього."

Цікава Мапа

Американська ґазета "Сондей Нюз" з 14 січня 1940 видала кольорову мапу, показуючи чорними звіздами, де жиди найбільше поселені в Европі. Підчас коли в ріжних краях нараховують по кілька або кілька десять тисяч жидів, в Росії, в властиво на Україні, їх нараховують аж 4 міліони. Судячи після чорних, вищезгаданих звізд, то нігде нема тільки жидів, як на Україні і в Галичині. Тож не диво, що автор стрічок чув раз таку пісню:

"Ой нема то краю, краю,
Як то в Галилеї,
Коби мені погуляти,
Помеже евреї."

— Дописи —

ГОЛОС ДО СТАТТІ: ТРАДИЦІЯ І "ТРАДИЦІЯ".

Читав я БН з дня 14. II. 1944, де автор статті Традиція і "Традиція" пише про українську традицію, а заразом про старий і новий календар.

Моя опінія є, що лучше описати вперед про нашу укр. традицію, а опісля про календарі, отже я беру першу точку про традицію.

Ми всі українці дорожимо своїми піснями, танками, музикою, вишиванням, писанками, представленнями, концертами, де аматори виступають на сцену в чисто українських строях. Любимо своїх поетів, котрі то пишуть вірні і деклямації, котрі зворушують нас до глибини душі. Отже таку традицію старaймось передати нашим дітям і внукам, старaймось впоїти любов до нашої традиції, нашим молодим поколінням, котрі є роджені тут в Канаді. А ті забобонні традиції, як: на св. вечер йорданський дівчата заглядають в зеркало і хочуть побачити свого нареченого, інші виходять на двір і калатають ложками і слухають з котрої сторони пес загавкає, то з тої сторони її суджений буде; господарі пють горівку з медом і лишають троха в келішку і осмопають на стелю; кидають цілу ложку куті в стелю, щоби їм пчоли велися; на Введеніє Пр. Діви Марії уводять теля до хати, щоби худоба велася і богато таких інших забобонних звичаїв роблять і то уважають також за традицію.

Що до календарів, то ми вповні повинні і мусимо приняти новий календар, бо старий календар приносить нам великі клопоти і незгоду, бо старий календар не в ужитку десятки літ. На доказ наведу факт: в старім Краю, свищеники вписували до метрики дітей після нового календаря, так само витягали метричні слюби чи смерти, писали після нового календаря.

Усі транзакції купна і продажі були і будуть датовані після нового календаря і ніхто віколи не протестував, аж тут в Канаді зачинають бути невдоволення для одиниць, котрі мішають традицію національну і релігійну разом,

Ми тут в Канаді, як на фармах, так і по містах, числимо загально дуже малий процент, бо числимо себе на яких 300,000— 350,000 а ціла Канада має населення поверх 10,000,000

Населення є мішане і в більшім числі, тому то ми мусимо числитися з більшістю і тому ми повинні святкувати після нового календаря а не триматись старого.

Наколи ми будемо святкувати свята разом, тоді скористають з того наші діти і внуки, котрі є в шкільнім віці, так само наші діти, котрі покінчили вищі школи і є на посадах, по склепах, офісах, фабриках. Наші доктори, адвокати, інжініри, інспектори і робітники при ріжних роботах будуть мати нагоду піти до своєї церкви помолитись, будуть мати час відповідно забавитися і відпочати ще до того і платню візьмуть.

А тепер щодо самих свят, то вже не є традиція. Бог сотворив цілий світ, небо і землю, місяць, сонце і звізди. Бог приказав день святий святкувати, отже святкуймо після Його приказу, а не після планетимісяця, і хтож то має преносити "Різдво Ісуса" два тиждні взад? а великодні свята від тижня до 5 тижнів взад?!!

Часом припадає Велика Пятниця і Благовіщення в той самий день і вже муситься переносити Благовіщення на інший день. Чому Петрівки раз маємо 3 тижні а часом 5 тижнів?

Отже, ми як будемо святкувати після нового календаря, то не буде ніякого переношення.

Чому ми помагаємо святкувати тим, що не вірують в то саме, що ми і стояти все ззаду? Як і всі інші католицькі народи як німці, англійці, ірляндці і французи так і ми українці віримо в одного і того самого Бога, маємо одного і того самго св. Отця Папу Римськго, котрий є видимою головою цілого католицького світа.

На відтяганню свят терпимо ми самі і мішане подружже. На приклад: маємо сусіда католика німця або англійця і він справляє весілля синови або донці і просить мене на весілля і дітей моїх. Ми вже не можемо піти тому, що в нас піст а в сусіда вже 4 тиждні по святах. Підемо, мяса не будемо їсти, діти гуляти не будуть, бо в нас піст. Друге! Українець католик женяться з римо-католичкою, то увійде, бо вже по українськім пості. Але, як римо-католик по своїм пості хоче женитися з українською стороною, то вже не туда, бо в неї ще піст, ну а вона, розуміється, хоче щоби і музики були, бо каже, яке то весілля без музики!

Ми всі добре знаємо, що є тільки одно Різдво і Воскресення, а не два, ожте ідім після вказівок Христа.

Дорогі Читачі БН, перечитайте і подумайте над цим і відгукніться через пресу які є Ваші думки?! Може хтось має думку відповіднішу, то вискажіть на письмі.

Ізидор Лоточинський,
Саскатун, Саск.

Останні Вісти...

Большевики в Галичині.— Большевики ввійшли до Галичини (Західної України) й дійшли до Тернополя. На вулицях Тернополя ведуться великі бої. Над долішним Дніпром большевики заняли пристань Херзон.

Заборонено звичайним подорожним переїздити з Анґлії до Ірляндії.

Аліянти безнастанно бомбардують ворожі землі.

Большевики відкинули условини замирення поставлені Фінляндією.

"Мішане Супружа?", книжочка о. капітана М. Т. Пелеха, вже вийшла з друку. Коштує 5ц. Вийшла завдяки БУК-ві

Наша парохія св. Стефана в Ванкувер, Б.К. закупила за $10,000 величаву церкву від швецької місцевої лютеранської громади. Разом з церквою закуплено великий дім для священика, котрий має 13 кімнат. Парохом церкви є о. Кап. Т. Добко, ЧСВВ.

В Едмонтоні, в днях 11, 12 і 13 березня відбувся величавий З'їзд Альбертійської Секції БУК-а. **Підчас з'їзду зібрано $1,689.50 готівкою, а $760.00 деклярацій на Інститут св. Йосафата в Едмонтоні. Придбано також нових 90 передплатників для БНації.** Докладнійше про з'їзд напишемо в слідуючім числі.

У канадійських військах хорує на венеричні недуги кождий що 35-ий жовнір. За послідних 3 і пів років через венеричні недуги жовнірів стратилося 700,000 днів і $8,000,000.

Аліянти скидають тепер на Німеччину бомби котрі важуть 12 тисяч фунтів одна, себто 6 тонові.

Аліянти передадуть одну трету італійської воєнної морської фльоти большевикам.

З днем першого березня канадійський уряд зніс на якийсь час безмясні вівтірки в Канаді й пайковання мяса.

Незнаний літак знова скинув кілька бомб коло самого Ватикану, та знищив дім колеґії.

Канада дотепер стратила поверх 25 тисяч жовнірів.

СВ. ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ ДО МОЛИТВИ

Св. Отець Папа Пій XII в свойому листі до Архиєпископа міста Медіоляну, Преосв. Шустера, визнав свою безсильність, щоби в теперішний час поробити відповідні кроки, котріби допровадили до всесвітного замирення. При кінці листа св. Отець візвав всіх вірних, щоби в молитвах просили Бога о мир для людства, мир справедливий і чесний.

БОГАТО ГРОШЕЙ В БАНКАХ

З Отави подано, що канадійці мають в зачартерованих канадійських банках зложених грошей на суму $2,-026,213,000. Се є найвища сума котру коли були зложили канадійські горожани в банки, яко своїощадности. Так богато тепер канадійці мають грошей, мимо сього, що за послідний рік канадійці купили бондів на суму 2 біліони й 500 міліонів долярів.

НОВІ ПАЙКОВІ КНИЖКИ В КАНАДІ

При кінці місяця березня, с.р., канадійці дістануть нові, число 4, пайкові книжочки. Сі нові книжочки ввійдуть в життя 13 квітня с.р. Уряд не має в пляні заводити пайковання нових товарів.

18 БУШЛІВ З АКРА

Америка закупила в Канаді 175 міліонів бушлів канадійської пшениці. Великі сипанці майже опустіли, тому канадійський уряд позволив фармарам Західної Канади довозити до сипанців 18 бушлів пшениці від одного признанного урядом акра.

В САСКАЧЕВАНІ НЕ БУДЕ НОВИХ ПОДАТКІВ

Саскачеван буде сього року звільнений від нових податкових тягарів, помимо сього, що видатки провінції сього року будуть більші, так заявив провінціональний касієр, премієр В. І. Петтерсон.

"ДОМІНІОН ДЕЙ" ПЕРШОГО ЛИПНЯ

День Домінії, державне канадійське свято буде торжественно відсвятковане сего року в суботу 1-го липня.

НОВА УКРАЇНСЬКА ФІЛЬМА

Заходами й старанням Всеч. о. Ігнатія Лесюка ЧСВВ, вийшла нова українська звукова фільма. Подана буде вона канадійській публиці в трох мовах: українській, анґлійській і французькій. Назва фільми: "Канадійська Р...чина"

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ

19. Третя Нед. Посту, Хрестопоклінна ..... Лейдівуд. (того дня по пол. від год. 4-6, а вечером від год. 7-9 буде слухання Великодних Сповідей).

26. Четверта Неділя Посту .... Елма (в суботу 25-го березня рано від год. 8-10, по пол. від год. 3-5, а вечером від год. 7-9, та на другий день в тих самих годинах буде слухання Великодніх Сповідей).

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню, Винипег, Ман.
Телефон: 27 274

19. Трета Неділя Посту, Хрестопоклінна .... Парки

26. Четверта Неділя Посту .... Гімлі (Великодна Сповідь).

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скоція Стріт, Винипег, Ман.
Телефон 54 139

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винехід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Піґулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

АДРЕСАР

Єпископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 7 (151) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Квітня, 1944 Vol. XII. No. 7 (151) YORKTON, SASK. April 1, 1944

БОЛЬШЕВИКИ НАСТУПАЮТЬ НА ЛЬВІВ

Страшна війна перенеслася знова на поля нашої любої Західної України, Галичини. З собою несе вона нове знищення, нові руїни, нові терпіння для наших любих братів. Вісти з фронту доносять, що німці є майже в цілковитім відвороті. І так, большевики дійшли вже в одному місці на 38 миль, з північного сходу, до столиці Галичини Львова. На Волині заняли червоні місто Дубно. На вулицях міста Тернополя ще дальше великі бої. З кождим днем приходять все нові вісти: большевики ідуть вперед.

На Україні большевики заняли Жмеринку, Винницю, перейшли ріку Дністер і занимають Бесарабію, зблизившись до самої ріки Прут, границь Румунії. (Глядіть на залучену мапу).

Над Чорним Морем большевики дісталися до великої пристані Николаїв.

Большевики зблизилися, через свої успіхи на східному фронті, до границь Румунії, Мадярщини і Болгарії. Гітлер, боячися, щоби згадані державп не зробили угоди мира з большевиками, вислав сильні свої армії, котрі занимають насильно Мадярщину, Болгарію і Румунію.

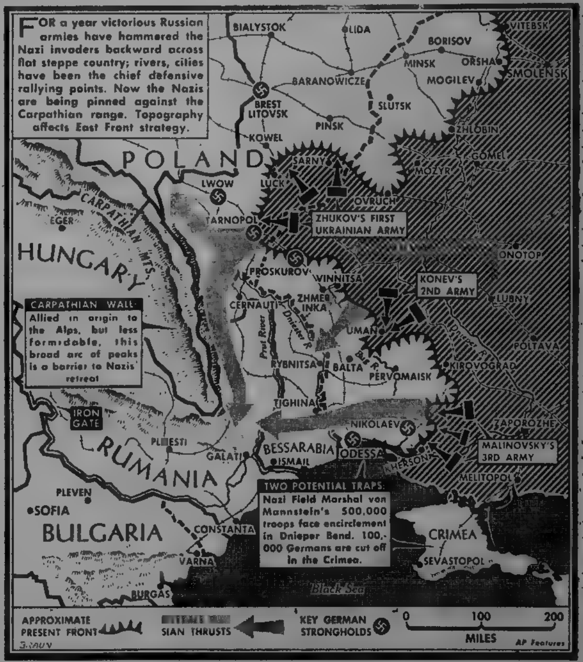

Мапа боїв в полудневій части східнього фронту в Европі. Червоні війська зблизилися на 38 миль до столиці Західної України Львова.

ВЕЛИКІ БОЇ ЗА КАССІНО

За послідних два тижні не було більших змін на фронтах в Італії. Німці сильно бороняться в цілковито зруйнованім, аліянтськими літаками, місті Кассіно.

ВЕЗУВІЙ ШАЛІЄ

Славний вулькан Везувій, в Італії, знова віджив. Вже кілька днів без перерви вибухає з нього величезна маса горячої ляви, котра знищила вже три міста.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

ПРОМОВА ХРУЩЕВА

З Москви, дня 16 березня, подано, що Никита Хрущев, премієр українського провінціонального уряду, виголосив промову, в котрій сказав, що Україна, як совітська република, буде домагатися прилучення до себе певного числа польських околиць, котрі лежать на захід від Курзон Лінії.

Хрущев говорив:

"Україна буде старатися доконати прилучення до української совітської держави таких предківських земель України як Холмщина, Грубешів, Замостя, Томашів і Ярослав." Усі вони (ті землі) є на захід від Курзон Лінії.

"Польський еміґраційний уряд в Льондоні," говорив дальше Хрущев, "представляє свої незаконні домагання по землі, котрі належать до українського народу. Український нарід не позволить, щоби предківські українські землі були від нього відірвані. **Український нарід буде старатися довершити великої й історичної злуки українських земель в одну українську совітську державу."**

Вичислені Никитою Хрущевом землі, котрі перед сею другою війною були заняті польськими ордами, є прадідними українськими землями. **Є вони власністю українського народу, були і будуть вони землями українськими.** Український нарід на них жиє, жив і буде жити. І тому цілком природно мають вони творити одну, нероздільну цілість з другими українськими землями, **мають належати** і ми свято віримо, що будуть належати **до одної української незалежної, самостійної держави, а не як "товариш" Никита подає до "української совітської держави."**

Аж гидь бере читати такі річи. Виступає в імені України, говорить в імені українського народу рижий, проклятий кацап, що гнобив перед війною той самий український нарід, котрого руки омочені в крови українських селян і робітників. Виступає й говорить в імені українського народу громитель тогож народу.

Україна таких заступників не потребувала, не потребує й не буде потребувати ніколи. Україну має заступати й буде заступати тільки українець, котрий справді свою батьківщину любить, котрого вибере український нарід, а не назначить москва.

А правдивий українець ніколи не згодиться на се, щоби над землями його народу панували ворожі орди. Хто годиться на таке не є і не може бути щирим українцем.

Наша батьківщина Україна тепер ціла в неволі, німецькій і большевицькій. Наш нарід в Европі закували прокляті вороги в тяжкі кайдани. Страшно наша Україна терпить. Однак ми віримо й то свято, що хвилина повстання нашого українського народу близька. **Настане загальний час відплати ворогам. Настане суд над зрадниками українського народу. Настане час пімсти над гнобителями України.** Задрожать тоді вороги, бо страшно впасти в руки местників народньої кривди. **Стане до нового життя наша люба Україна.**

А ви кацапські Никити знайте, що українці католики в Канаді ніколи не зрадили і не зрадять свого українського народу. А коли прийде хвилина пімсти над вами, прокляті вороги українського народу, то тоді ми нашим героям, нашим местникам, з нашої вільної Канади поможемо як матеріяльно так і морально.

Україна була, є і буде!

ОЧЕВИДЕЦЬ ПРО КОМУНІСТИЧНИЙ "РАЙ"

БН. з дня 1-го лютого с.р. помістили ми за американською Свободою статтю "Платня Робітників в Большевії," в котрій переповідалось за англійським журналом, що в теперішній большевії є богато богачів; робітники, селяни і другі купують бонди і т.д.

У відповідь на сю статтю, дістали ми листа від пана **Павла Рекуника з Стюартбурн, Ман., листа дуже цікавого, зо змістом котрого хочемо наших читачів познакомити.** Отже віддаємо голос панови Павлови.

"Ви подали до газети БН., що в комуністичнім советськім союзі богато є тепер богачів. Робітники, селяни, колхозники купують бонди по 100,000 рублів, а навіть церкви купують бонди за міліони. **Там у Росії колхозники не мають защо купувати бонди, тому, що вони роблять колективно (спільно), і як літо кінчиться, тоді приїзджає комісар з центрального комітету і всьо збіже забирає до найблищого городаміста і зсипають його до шпихлірів.** А для тих, що роблять у колективах, лишають на цілий рік на життя трохи збіжжа, а шмаття (білизну) і одіж, як пірветься, то привозять другу. **А грошей вони не мають, а від селянів,** кулаків, як вони їх називають, **землю відобрали,** лиш лишили на душу одну десятину **і селяни дуже бідні. На селян наложили дуже великий податок,** вони називають Прот Налоґ, 4 рази на рік. Вони не мають за що купувати бонди."

"А церкви в большевицькій Росії майже всі знищені. З церков поробили театри, стайні, приюти, школи. Священиків знищили, лиш тих лишили, що пішли слідами за ними і також не мають за що купувати бонди. Я тому се пишу, бо я там був як австрійський полонений жовнір. Я се пишу як правду, котру бачив на свої очи. Я є сам українець з Галичини, я був у полоні в Росії 9 років. Я перейшов Росію й богато бачив."

"Хто годен у Росії купувати бонди се ті, котрі гроші мають. А гроші мають комісарі, котрі є членами комуністичної партії. Вони їздять по всьому краю і переслідують селян... Ті комісарі беруть добру платню місячну від 300 до 500 рублів. Комісарі мають повне право чоловіка забити без ніякого суду. Якої нації є такі комісарі? Є чекісти і найбільше жиди, а українців дуже мало, а кацапів може 5-ий процент."

На закінчення п. Рекуник пише: "Пане Редактор, прошу Вас помістити се до газети, бо се є правда, котру я бачив на свої очи."

Радіємо, що дістали такого гарного листа. Друкуємо його цілого, справляючи тільки граматичні блуди. Дякуєм п. Рекуникові за нього й бажаємо, щоби перечитали собі його наші заблудні брати в Канаді, котрі пішли на службу того ката, що завів сей "рай" на землі. Ось який "рай" завів у свому царстві той, котрому Ви тепер служите. Подумайте над сим!

СВІТ ЗАГУБИВ ПОНЯТТЯ ГРІХА!

о. Ф. Шін бачить траґедію нинішного світа в цім, що він затратив поняття і свідомість гріха. В нього нині нема нічо доброго і нічо злого. Тому Христа розпяли між розбійниками і тому нині переходимо страшенну різню.

Подібно думає арх. Дюк з Ванкувер. Нинішна молодь, після нього, загубила поняття скромности і пристойности, разом з поняттям гріха і тому маємо так много молодечих злочинів. Нині гріх представляється для молоді не в виді чогось огидного, повного відрази, але в приманній формі через фільми, книжки, часописі, танці, принятти, нічні роізди самоходами і винопарти.

Голос Церкви часто лунає серед того божевільного танцю світа, як голос волющого в пустині.

А де нема поняття гріха, там нема також свідомости повного і правдивого добра. Ми розводнили все життя мілким розумінням найважнійших справ і в цім наша траґедія.

МОРАЛЬНА СИЛА КАТОЛИЦЬКОГО СВЯЩЕНИКА

Подають з Америки з міста Бронсвик, Ме. що 27 літний Джін Л. Гамаш впав в лють, підпалив сім домів, а коли хотіли його зловити, грозив стрілянням. Озброєний з рушницею відігнав міщан, що хотіли його зловити і так ціле містечко було на поготові. Тоді родичі нещасного хлопця закликали католицького священика, о. Василія Давфина з церкви св. Івана і він безустрашно пішов до хати, де крився молодий злочинець та своїм словом так поділав на нього, що той добровільно здався в руки поліції.

Ось доказ моральної сили духа, котра сильнійша від зброї та від наступу цілого міста. Тою моральною силою духа, що є непобідима, Католицька Церква володіє в царстві душ міліонів і тому недивним стають недавні напади большевиків на Апостольську Столицю.

ДВІЧІ ПОМАГАЄ, ХТО ЗАРАЗ ПОМАГАЄ!

Папа Лев XIII, автор енциклік про робітниче питання, передає подію, яка свідчить про справність і конечність скорої помочі. Ця подія мала стати вирішальною в життю св. Отця для дальшої помочі робітникам.

Подія була така.

Ще за студентських часів, коли Лев XIII виходив з будинку вищої школи в Римі, при брамі стояла бідно одягнена дівчинка і продавала шнурівки до черевиків. Вона зверталася до кождого прохожого і просила купити. При цім її вигляд був такий благальний, очі гляділи з такою надією і були відблиском горя, що втямлювалися на довший час. Многі відмовлялися купити і між ними був також молодий студент, пізнійший папа Лев XIII. Однак той погляд бідних очий не давав спокою студентові і за якийсь час, він, щоби заспокоїти свою совість вернув назад на це місце до брами, щоби таки купити пару шнурівок. Дівчинки однак вже не було. І стало йому дуже прикро. Того дня він перейшов много вулиць і шукав за тою нещасною дівчиною, щоби купити в неї шнурівки. Та надармо. Всі пошукування були даремні.

Ця подія так врізалася в свідомість Льва XIII, що відтоді він рішив помагати зараз, не відкладаючи. І все своє життя в своїх письмах, вже як найвищий достойник Католицької Церкви, також домагався негайної помочі для робітників.

Виховний Інститут БУК-а у Винипеґу жде вашої помочі.

На дорозі життя при широкій брамі будучности стоїть наша справа і просить Вас благальним поглядом своїх очий купити кришку милосердія, доброго вчинку, доброчинности.

Чи Ви лишите той погляд просьби без відповіди?

Чи перейдете мимо так, якби не виділи, не чули?

Українська будучність це є та, що витягає нині руку до Вас ради грядучих поколінь!

Вона просить о лепту на Інститут!

Її погляд на Вас, і на Вас, і на Вас...

То щоб згодом не гризла Вас совість, зашліть свою жертву ще нині, зараз, не відкладайте!

ДАЛЬШІ ЗБІРКИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-А В ВИНИПЕҐ

Збірка у Парохії св. о. Николая:

По $5.00: М. Біґун, Ів. Олійник, М. Лебітка, С. Стойкевич, В. Запісоцький. По $2.00: Пан Хомик, С. Квасниця, В. Підгірняк, С. Репа, Ів. Крайчак, П. Кучер. По $1.00: Пані В. Хміляр, Дора Барчук, Кат. Возьна, Пані Уліцька, Д. Бачинська, Пані І. Ґудз, Ів. Левак, Ів. Бойчук, М. Кізлик, С. Лебітка, М. Дудар, Н. Рибак, П. Стахів, О. Кудляк. По 50ц.: Пані Данчук. Разом $51.50

Збірку перевела пані М. Заковець

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УНС-А В НЮ ЙОРКУ

Український Народний Союз Америки, що має тепер понад 42,000 членів і понад сім міліонів долярів майна, обходив 50-ліття істнування торжественним концертом в в Карнеґі Гал в Ню Йорку при участі три тисячі видців. Співав наш Голинський, виступила з грою на піяні Любка Колесса, доповнив програму хор під проводом Кириченка. Були також промови. Від американців неукраїнців промовляв В. Г. Чемберлен, автор "Російської загадки," і знавець східно-европейських справ. Також професор колюмбійського університету Манинґ. З Канади промовляв посол Глинка на тему "Яка ціна свободи?"

Замітним є, що святкування золотого ювілею почалося богослуженням по церквах в Ню Йорку— але інакше, як тому 50 літ при заложенню УНС. Тоді то відправа була в одній лишень церкві—українській католицькій, і як писав тодішний редактор "Свободи" о. Грушка "божественною літурґією за призвання помочі святого Духа." Відчувається, що так міг написати лишень віруючий чоловік, котрий вірив в то, що писав і в то, що робив. Нині відправи були більше маніфестацією, свого рода зовнішним блеском, але без тої віри, що була тому 50 літ. І тому ці відправи були по ріжних церквах— тут вже не ходило о "божественну літурґію за призвання помочі св. Духа" виходить, що тепер УНС має сім міліонів і може собі позволити не просити о ту поміч, вже тепер може правити всюди ... А тоді, тому 50 літ це було немислиме і неможливе. Тоді поміч св. Духа була перша нині перші гроші. І тому ми всюди на цім суходолі зібрали тепер гроші, а втратили то, що найважнійше, любов, єдність і віру!

Це пишемо без нарікання і докорів. Пишемо тому, бо так само в нас в Канаді під деякими зглядами. А такий стан веде неоспірно і рішучо до упадку.

І коли "Свобода" тому 50 літ могла написати, що в Америці "на вільній землі українська чародійна пісня лунає на славу во вишніх Богу!"—то за тих 50 літ много змінилося. Так много змінилося, що навіть, коли залунала та українська чародійна пісня в Карнеґі Гал, не було там присутного нашого владики, бо прямо зроблено це неможливим.

Дивним, чому свята не переведено в дусі і намірі основників—в дусі українськім католицькім? Чому розводнено духа і торжество всіми вірами. Бо всі, а нічо, то те саме. Правда має то до себе, що вона нетолерантна, одинока і виключна. **УНС повстав з нашої Церкви, через працю українських католицьких священиків і вірних— ДЕ ВОНИ НИНІ В ПРОВОДІ?** Чому там взагалі тепер, ані в УНС ані в "Свободі" нема навіть одного українського католицького священика? **ЧОМУ?**

Уважаємо і віримо, що цим чином організація не іде вперед. Бо що повстало з надприродної віри, нею живе і без неї гине. Нарід без цеї віри перестає бути народом, а організація позитивним чинником. І тому наше побажання на друге 50 ліття УНС-а є, вернути назад до віри і сил, котрі основували і вивели УНС в широкий світ нашої Америки.

Горстка людей сиділа в задній частині сільської крамниці довкруги залізної печи, заглиблено в бизнесовій розмові. Нагло вбігає жінка з криком: "Матвіо, ваша хата стоїть в гоні!"

Зірвався один із бизнесменів, жене в сторону своєї хати, а перебігши кількасот кроків, не замічує ніякого огню. Нагло стає, як укопаний. "Звідки до біса прийшла мені думка, що це моя хата горить. Таж я не називаюся Матвій."

ВИКАЗ ДАЛЬШИХ ЖЕРТВ НА ІНСТИТУТ БУК-а З ЦЕРКВИ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ

Проголошених до 5 марта $516.25

Дальші збірки слідують.

Збирав Петро Хомин. Жертвували:
Свічкове Брацтво св. Андрея $25.00; Петро Хомин $5.00; Михайло Тивонюк $2.00; Йосиф Москаль $1.00; Онишко Шалай $1.00, Петро Пасічник 25ц. Разом $34.25

Збирала пані Марія Речкун:
Жертвували: Дмитро Ділай $5.00. По $1.00: Олена Квасна, Іван Панчук, Онуфрій Бобітко, Іван Годованець, Провиденс Чирч Ґудс. Ф. Солтис, Іван Цапек, Стефан Марцинюк, Ів. Негрич, пані Ф. Озеро, Ева Запісоцька, Стефанія Боровська. Разом $17.00

Передала пані Анна Сафіян 1.00.

До дня 20 марта 1944 жертв від церкви св. Покрови у Винипеґу на Виховний Інститут БУК-а є разом $568.50—всім ласкавим і трудящим збірщикам, всім щирим, свідомим і чесним жертводавцям на цім місці наша сердечна подяка і щире признання.

В БН. з 14. березня, стор. 3, через помилку збірку пань Марії Журби та Ірени Похович розміщено в 3-ох колюмнах, через що виказ жертв їхньої збірки став дещо неясний. За цю помилку щиро перепрошуємо жертводавців і пань, що зайнялися цею збіркою. Їх збірка має так представлятися:

Збирали пані Марія Журба і пані Ірена Похович (сестри). Жертвували: Н. Журба $5.00. С. Баран $5.00. Михайло Копяківський $5.00. По $2.00: Володимир Романець, пані П. Бріська, П. Жидик, Ліпницький. По $1.00: М. Калинюк, Зенна Семенчук, Катерина Цюпак, Василь Мороз, А. Денчук, А. Мальчевська, Ілія Сидорчук, С. Андрусяк, Мушій, М. Бойчук, пані Мельник, пані Фрейзер, К. Куць, В. Василишин, О. Кудляк, М. Трусь, А. Костельний, Алилуя, Палига, Солило, М. Рурик, А. Романець, М. Біленька, Дан. Хімка. По 50ц.: М. Пяла, Н. Чабан, Баласка, Олекса Мицан, Марцінів, К. Гарматій, А. Драган, М. Топольницький, Т. Маланчук, М. Ґудз. По 35ц.: Л. Солтис. По 25ц.: Вахняк. РАЗОМ $52.60

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

"Я Не Вірю в Бога ні в Діявола"--Сталін

Волтер Дурантий, славний заграничний кореспондент, як подала винипеґська Трибюн дня 23-го лютня 1944, приїхав був до Ванкувер, В.К., де мав виголосити публичний доклад. Місцеві кореспонденти питали п. Дурантого про різні справи й завдавали йому різні питання. Запитаний про Сталіна, Дурантий, називаючи Сталіна "Онкел Джов", сказав слідуюче:

"Раз спитав я був Сталіна, чи він вірить в щастя . На се Сталін мені відповів: 'Що ти думаєш я є—стара баба з Георгії?... **Я НЕ ВІРЮ В БОГА НІ В ДІЯВОЛА: Нічо не є неможливим для людської волі."**

Тільки з Винипеґської Трибюн.

Слова Сталіна, котрі точно подаємо за кореспондентом В. Дурантим не є ніякою новістю чи чимсь надзвичайним для нас віруючих українців католиків. Не є вони чимсь новим для нас, про що ми не зналиби, або не чули. Ні! **Що червоний деспот, Сталін, не вірить в Бога, на се вказували його діла, від коли тільки засів на діявольському престолі в Москві.**

Бо хто як не Сталін, дійшовши тільки до влади, виповів беззастережену війну з релігією, Богом, церквою? Хто як не сей діявол в людському тілі приказував мордувати тисячі священиків, епископів, митрополитів та міліони віруючих селян, а церкви, храми Божі, замінювати на стайні для худоби, доми розпусти, музеї й салі диких забав? Хто, як не сей грузин, завів в свому "царстві" союз безбожників, виховував й виховує дітий в ненависти до Бога, церкви, релігії, завів воююче безбожництво? Хто винищив голодом і розстрілами міліони наших братів на Україні? Хто вивіз другі міліони українців на Соловки і Сибір на певну смерть? Хто ненавидить українського народу й бажавби його цілковито знищити, хто зробив з селян маси безпритульних двоніжних тварин? Сталін, червоний деспот, антихрист, сатана.

Отже слова п. Дурантого не є нічим новим для нас. **Ми тільки є певні, що Сталін в своїм твердженні: "Я не вірю в Бога ні в діявола," зробив зі скромности одну тільки помилку, бо друга часть речення: "ні в діявола," повинна звучати: "тільки в діявола," або разом ціле речення: "Я НЕ ВІРЮ В БОГА, ТІЛЬКИ В ДІЯВОЛА."** Бо тільки діявол може так поступати, тільки діявол може допускатися таких діл, котрих допускається й допустився Сталін.

Чомуж отже наводимо слова п. Дурантого про Сталіна, коли вони нам нічого нового не доказують?

Наводимо тому, бо з хвилиною коли большевизм був сильно притиснений німцями, коли німці малощо не зайняли Москви, Сталін, той котрий нищив все релігію, переслідував Православну Церкву, нараз, щоби приподобатися Англії, Америці й Канаді, від котрих потребував помочі, став великим оборонцем віри, релігії, Православної Церкви й навіть позволив вибрати, чи радше назначив, для православних в большевії патріярха. И пустили большевики по цілому світі вістку, що се неправда, що Сталін переслідує релігію, що се брехня, що в большевії людям заборонено ходити до церков, мовляв дивіться навіть сам "батенько" Сталін, позволяє сій церкві вибрати собі верховного наставника. Також і в Канаді наші заблудші брати, котрі покинувши Бога, пішли служити "сонічкови" з Кремлю, почали твердити, що Сталін не виступає проти релігії й малощо не проголосили "Онкела Джова" святим.

Ми однак й надалі свято є переконані, що наведені слова п. Дурантого про Сталіна є правдиві й надалі. Що Сталін, коли назначив патріярха для Православної Церкви в большевії, то зробив се тільки для сього, що конечність війни його до сього спонукала, й що надалі Сталін "НЕ ВІРИТЬ В БОГА, ТІЛЬКИ В ДІЯВОЛА."

ПЯТЕРНЯТА І ШЕСТЕРНЯТА

У Буенос Айрес, Арґентина, народилися пятернята, три дівчинки і два хлопці. Усі живуть. В Нікараґуї народилися в місті Манаґуа шестернята, чотири хлопці й дві дівчинки. Знова одна муринська мама в Америці породила дитину, що важила 25 фунтів, була 32 інчів довга і зі всіми зубами, горішними й долішними.

ВОРОГ НЕ ЗНАЄ ПОЩАДИ!

Двічі розіпятий Київ,
і двічі розіпятий я..
П. Тичина

Наш Київ в руїнах, як тисячі міст України.

Знищені святі церкви Божі, спалена свята землиця, спустошені поля і ріля, столочені луги, вирубані ліси. І все полите кровю українського народу, посіяне кістками. Остали ще десь недесь матері з маленькими дітьми і старці дідугани. Старухи вештаються в шматах обвитими ногами, як горе України.

А тепер горить наша Західна Україна, наш Тернопіль, наше Поділля Горять наші загороди, ревуть нищені стада, виють пси голодні серед руїн і згарищ.

Ворог тиран не знає пощади.

Навіть Москва подала в світ, що німці в Києві вистріляли українських націоналістів і то перед особливими карними відділами. Москва, котра до глибини свого комуністичного єства ненавидить українських націоналістів, як своїх непримиримих ворогів, котрі одинокі стало, безсумнівно і рішучо все стремлять до незалежности України від Москви. Тої України, без котрої Москва неголна жити. І навіть та Москва, що сама вистріляла сотки тисячів українських націоналістів, нині признає і подає в світ, що німці також вистріляли в Києві українських націоналістів і то ще перед особливими відділами.

Ворог не знає пощади!

Не знаймо пощади для ворогів й ми!

Дієва справедливість домагається кари! Для всіх ворогів України! Бо поруганм не биває! Міра терпеливости сповнилася і вичерпалася.

Український нарід, як що він вартий свого імени, повинен піднести караючу руку і з соток міліонів грудий і з міліонів рук виповісти і здійснити відплату катам! Наругу треба змити кровю—катів!

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, КВІТЕНЬ, 1944

1 С 19 Мч. Хризанта і Дарії
2 Н 20 Неділя 5 Посту
3 П 21 Преп. іісп. Якова
4 В 22 Свмч. Василія
5 С 23 Прмч. Никона
6 Ч 24 Прев. Захарії
7 П 25 Благовіщення Пр. Діви Марії
8 С 26 Собор Арх. Гавриїла
9 Н 27 Неділя Квітна
10 П 28 Преп. Іляріона
11 В 29 Преп. Марка
12 С 30 Преп. Ів. Лiствич.
13 Ч 31 Преп. Іпатія
14 П 1 Квітень. Велика Пятниця

УСТАВ

2. Пята Неділя Посту: Гл. 1, єв. утр. 9. Сл. Б. Вас. Вел.: Ап. з. 231, єв. Мар. з. 47.

7. Благовіщення Преч. Діви Марії: Повечеріє Вел. з Всеночним. Сл. Б. Ів. Золот.: Ап. з. 306, єв. Лук. з. 3. **Віддання Благовіщення опускається.**

9. Неділя Квітна: Всеночне, вся служба лише празника. Сл. Б. Ів. Золот.: Антифони лише Квит. Неділі. Ап. з. 246, єв. Ів. з. 41. На утрені по пс. 50 Благословення лози.

13. Великий Четвер: Сл. Б. Вас. Вел. з Веч. Ап. з. 149, єв. Мат. з. 107. Вечером правиться Страсти.

14. Велика Пятниця: Царські Часи. По вечірні винесення Плащаниці до Божого Гробу, цілування Плащаниці. Вечером Єрусалимська Утреня при Божім Гробі.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Гідне приготування до подружжа.

Розумний чоловік завсіди приготовляється належно до важного діла. Великим і важним ділом для чоловіка є супружжа й тому вимагає воно гідного приготування. Св. Павло називає супружжа великою Тайною (Єф. 5, 32), значить важною, до котрої приступати не повинні люди без належної застанови.

На жаль видимо нині як то багато наших хлопців і дівчат приступають без належної застанови до сеї св. Тайни. Побираються чи женяться, не думаючи про будуче життя. А з таких неприготованих подруж згодом повстануть сварні, незгоди в родинах, зломання супружої вірности, тягання по судах і розводи, котрих католицька Церква не узнає!

В місяці квітні молімся сердечно, щоби наша молодь в Канаді приступала до св. Тайни супружжа з належним приготуванням, бо тільки тоді наші родини будуть щасливі, буде панувати в них любов і згода. Тільки тоді виховають родичі своїх дітей належно по християнськи й для добра Канади й України.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Постійне поширення католицької віри в західній Африці.

У Африці є ще богато праці для католицьких місіонарів в цілі поширення християнської віри між поганськими племенами. До сеї великої й святої праці треба богато ревних місіонарів-священиків, а з другої сторони треба богато Божої помочі тим місіонарам, котрі вже там в Африці працюють серед дуже тяжких обставин.

Тому сердечно молімся в сім місяці, щоби Бог благословив працю місіонарів у Африці й щоби покликав до сеї праці ще більше ревних і побожних місіонарів.

о. Н. Демків

БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

"Радуйся, благодатна, Господь з тобою" (Лук. 1. 28).

Ціле життя Пречистої Діви Марії повне ласк, повне небесних дарів.

Впродовж церковного року, з нагоди празників в честь Богоматері, дізнаємося про ті ласки, дари Божі для Марії і не знаємо, який дар більше подивляти: чи дар її Непорочного Зачаття, чи досмертного дівицтва, чи ласку Успення, чи гідність цариці неба та заступниці нашої перед Богом.

А з тих ласк найбільша—Материнство Її. Вонаж Матірю Божого Сина, Спасителя світу Ісуса Христа.

Сьогодні саме святкуемо памятку сего дня, коли то Господь Бог через Ангела Гавриїла звістив Марії, що вона буде Матрію Божого Сина. Тому й зветься нинішний день: "Благовіщенням," то значить звіщенням доброї, щасливої новини.

1. а) А тепер пригляньмося Марії, як Вона ту вістку неба приймає. О, зовсім інакше приймає, як кожда інша жінка булаб її прийняла!

Кожда інша жінка булаб лишень безмежно втішилася таким відзначенням. А Марія зжахнулася.— Просто аж перестрашилася тих слів. "Як се буде, коли мужа не знаю?" спитала перестрашена (Лук. 1, 34).

Перестрашилася Марія, думаючи, що задля сього материнства змушена буде стратити дівицтво- свою непорочність. А Вонаж сю непорочність надівсе полюбила. Вонаж конечно й до смерти хоче її заховати. Вонаж дорожить нею, як найбільшим своїм скарбом.

І в тім своїм страху о невинність-дівицтво, виявляється саме велич-слава Марії, велика Її досконалість-святість.

Занепокоєння Марії по причині слів Ангела було таке велике, що ангел аж мусів успокоювати Марію, кажучи: "Не бійся, Дух святий зійде на Тебе і сила Вишнього отінить тебе" (Лук. 1, 35).

То річі непонятні для Марії, але коли таке Господь Бог каже, то се безспірна правда. Бо то Бог каже. І коли так Бог хоче, то так мусить й статися. Так подумала Марія і сказала: "Се я слуга Господня, нехай буде мені по слову Твому" (Лук. 1, 38). Що за благородна покора, що за безоглядний послух Марії для Господа Бога! І тії саме чесноти о ціле небо вивисшують Марію понад голови всіх людей. Скільки жінок на її місці булоб попало в гордість з причини такого відзначення?! А в Марії річ мається цілком противно. Не чуємо слів гордости—а слова глибокої покори: "Я слуга Господня".

б). Така покора, то не ознака слабости Марії. Навпаки, то ознака Її сили-борби. Тією силою-борбою покори, Вона ціле Небо зеднала для себе, Вона Сина Божого спонукала, що Він Її Матірю своєю приняв, Її услуги приняв і сам Її услугував...

в). А беззастережний послух Марії супроти Господа Бога, що його виявила словами: "Нехай буде мені по слову Твому," то знову не ознака невільництва-рабства. То радше ознака благородного панування-володіння Марії. Сим послухом поконала Марія цілу силу-потугу пекла, діявола й смерти... Сей послух Її, "другоїЕви," Марії. вибавив всіх людей з неволі, наче з кайдан, у які закувала їх перша Ева Адамова в раї, своїм непослухом... На слово Марії "най буде", під пальмою побіди, під серцем Марії почав своє життя Спаситель світа.

11. Ось так розважуючи саму подію, подію Благовіщення, приходимо знова до переконання, якою то "благодатною"—повною ласк і чеснот є наша небесна Матінка

Марія. Не даром то сказав великий учитель св. Церкви св. Тома з Аквіну про Неї: "Пречиста Діва Марія одержала таку повноту ласк, що Вона найблище стояла до Того, що роздае тії ласки" (111. 2рб). Се значить, зі всіх святих Вона найбільше тих Божих ласк одержала і найблище стоїть самого Бога. Тому й слушно величаемо Її: Чеснійщую від Херувимів і без порівнання славнійшою від Серафимів… Бо такою Вона як благодатна е. Вона: Цариця Неба. Сі слова виявляють цілу силу Її, могуство, славу…

III. Тому величаючи сьогодні благодатнуповну ласк Марію піснею: "Радуйся невісто неневістная," наслідуймо Її водночас у чеснотах. Особливо нехай просвічують нам великі Її чесноти, котрі пробиваються зі слів Марії при Благовіщенню. Чесноти ті— то **чистота** серця, християнська **покора** та безоглядний **послух** Божій волі.

То справді три найкращі самоцвіти в Царській корові Цариці неба. То справді найбільші чесноти правдивого християнина і християнки.

Нехайже ті три ясні зорі ведуть нас дорогою життя, нехай ніколи з нашого овиду вони не зникають. А йдучи дорогою, якою вони нас ведуть до неба, заедно величаймо Небесну Матінку, невісту неневістную, тую, що найяснійше тими чеснотами ясніла:

"Радуйся обрадованная Маріє,
Господь з Тобою.
Благословенна Ти в женах.
Яко родила еси Христа Спаса
Ізбавителя душам нашим."

ПАПА МОЛИТЬСЯ ЗА ВІЧНЕ МІСТО

Рим називають вічним містом, бо він перебув всі заверухи історичних дій і остався містом світа, що далі е метрополією. Нині під Римом ведуться завзяті бої, котрі кождої хвилини годні перенестися на сам терен міста.

З нагоди пятої річниці своеї коронації, 12 марта 1944 св. Отець промовив до зібраних тисячів з балькону церкви св. Петра і Павла і взивав воюючі сторони, щоби пощадили вічне місто, так "щоби грядучі згадували з благословенням а не з проклонами через століття на виду землі."

Ст. Отець запевнив присутних, що йому звісні всі їх болі і страждання, та він їх поділяе. Згадав про це, що ззарання робив заходи, щоби не допустити до цьої війни, та даремно. Папа молився о мир світа "від імени міліонів, котрих ця велитенська борба втрунула в горе і море сліз."

Зараз другого дня канадійська радіева мережа СВС подала у воєнних звідомленнях вість з другого боку, що чотиромоторові великі бомбовики бомбардували Рим. При цім замічено, що часто коли тамті подають про бомбардування Риму, то кажуть навіть тоді, коли бомбардовано самі околиці міста.

Факт є однак, що так як з самого початку воюючі не слухали Папи, так само й тепер. Це пишемо тому, що коли війна скінчиться всякі ворожі агітатори дуже легко вміють накинутися на Рим, чому не спиняв війни. Це недавно вчинила урядова часопись Росії Ізвестія, винуючи Папу за війну. Але коли той самий Папа говорить і просить, щоби заперестати світову борбу, світ німий та глухий.

Здається всім нам "єдино есть на потребу."

Мир на землі можливий лишень для людий "доброї волі"—як звістили це ангели при народженню Христа тому вже 1944 літ…

о. Я. Чиж

ХРЕСТ

Посеред хатньої стіни
В горішній часті хрест видніє
На хатню челядь з вижини
З хреста Любов бе, проминє!

Гляди й питай: "Хто на хресті?
Чиї ці руки розпростерті?
Чий бік і ноги й руки ці
Глубоко цвяхами продерті?"

Приглянься в лице. "Чиє воно
Так повне болю і терпіння?
Хто вичав терням і защо?
В кого не стало вже сумління?

Чи може злого щось вчинив,
Що таких мук Він дочекався?
Чи чимось іншим провинивсь,
Що під так строгу смерть попався?"

Тож коли очі піднесеш
І на хрест глянеш в хатній затишні
Знай, що Жертва за люд ввесь,
Що на хресті Спаситель висить!

Хотів терпіти стільки мук;
Хотів приняти всі наруги,
А кровю серця, ніг та рук
Гоїти неміч… спрагу других!

Христа вела на хрест любов!
Христос любови не цурався!
З любови грішників приймав
Й любовю на хресті оставсь!

ЩО І СКІЛЬКИ КАНАДА ДАЛА РОСІЇ?

Кореспондент Жером Дейвис подає з Москви під датою 15 марта 1944, що кождого пятого дня прибуває до Росії транспорт з Канади. Кождий канадійський корабель **довозить дарунки** для Росії в лічничих засобах, як перевязки, нальники, ліки, перша поміч, ітд. Також вирядження промінями Х.

Тисячі канадійських грубок до огрівання оливою ідуть до Росії з Торонта. За ними там дуже попитують на фронті і в запіллю. Ці речі привозять головно через Владивосток і Архангельськ, інші через Перський залив на полудни.

Він бачив 6,000 сокир виробу Ітона, звалених на одну купу.

Цілі гори клунків з одіжжю всякого рода, новою і вживаною, посилається до Росії з Канади. Дейвис бачив гори синіх робітничих блюз зі штанами (овералс), які прислала фірма Нортерн Ширт з Виннипегу. Було там нараз 30,000 тих блюз.

З Канади прислали 5,728 клунків одежі і черевиків на лучну вартість $1,267,000. 3,262 клунків ліків та лічничих приладів разом з простиралами на суму $534,000. 2,819 скринь з насінням, разом з пшеницею, вартости $35,000, і 100 скринь запальники до запальничок на суму $133,000.

Це все оглядав Дейвис в товаристві канадійського амбасадора Вилгреса.

З того перегляду можемо уявити собі яку **кольосальну долю помочі для Росії виконує Канада** і де лежить тайна російських успіхів. Без тої помочі хто зна, що нині було б з Росією…

УКРАЇНЦІ В ПОЛЬСЬКІЙ АРМІЇ

Ген. Андерс, командант польського корпусу на Близькім сході, подав, що в його корпусі є 80% вояків з тих околиць котрі тепер червоні хочуть злучити з совітською Україною. Ця заява ген. Андерса має для нас українців особливе значіння, бо вона стверджує, що й тепер, у віці борби проти тиранії, за свободу, українці мусять каратися в польськім війську, що для кождого українця є прямо провокацією найглибших його національних почувань.

Корпус числить звичайно 40,000 люда. 80% значить 36,000 вояків. Коли приймемо згідно з дійсністю, що дійсних поляків на Західній Україні не було більше, як 20% — то в корпусі ген. Андерса є ще 28,800 українців, котрі проти своеї волі мусять служити і воювати за Польщу. **Уважаємо, що чим скорше тих українських вояків виділять в окрему військову частину зі своїми українськими старшинами і з повним зазначенням, що це українська дивізія— тим краще!**

ЧИ ВИ ВЖЕ СПОВІДАЛИСЯ?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

Семий З'їзд БУК-а Провінції Альберти

Відбувся в днях 11, 12 і 13 березня в Едмонтоні. Присутних на з'їзді було поверх 200 делегатів й около 500 гостей.

РІШЕННЯ СЬОГО ЗІЗДУ СЛІДУЮЧІ:

З'ЇЗД: 1. Складає заяву вірности і синівської любови Святійшому Отцеві Папі Пієві XII з нагоди пятьліття його коронації.

2. Пересилає нашим дорогим Владикам, Кир Василієві й Кир Нілеві, заяву синівського привязання, а також сердечну подяку за батьківський привіт і Архиєрейське благословення.

3. Витає братнім привітом Домініяльний Заряд БУК-а, манітобську Секцію Братства, саскачеванську секцію Братства і саскачеванську секцію УКЮнацтва і при тім щиро дякує за прислання делегатів з привітами на наш З'їзд.

4. Закликає до якнайбільш енергійного піддержання кампанії Червоного Хреста та до масового попертя надходячої позички перемоги.

5. Заряджує, щоби церковні заряди в кождій парохії в Альберті, разом зі своїми отцями парохами, виготовили плян збірки на Інститут та назначили квоту, що її кожда парохія малаб зложити до кінця року на сю ціль. Нагляд над збіркою передає Зїзд Провінціональному Зарядові Братства.

6. Тому, що Інститут має бути вислідом жертвенности країнців Католиків, цей Зїзд закликає всю українську католицьку суспільність провінції Альберти до щирої піддержки збірки на цю ціль.

7. Закликає до творення відділів УКЮнацтва по парохіях та поручає скликати літом З'їзд молоді в Едмонтоні.

* * * *

НАРАДИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА (УКЖ) В ЕДМОНТОНІ НА ЗІЗДІ БУК-а

Наради УКЖ в Едмонтоні відбулися першого дня З'їзду, себто в суботу 11-го березня. **На нарадах були присутних трийцять представниць. Заряд УКЖ провінції Альберти слідуючий:**

Пані Ю. Войтків, Едмонтон—голова
Пані С. Кошко, Чипмен—1-а заст. голови
Пані Н. Лисаковський, Мондер, 2. заст. гол.
Пані Г. Демко, Едмонтон—рекорд. писарка
Пані Старко, Чипмен—скарбова писарка
Пані Ф. Монтейн, Едмонтон—скарбничка
Пані І. Ісаїв, Едмонтон—справи Чер. Хреста
Пані І. Козяк, Ст. Майкил і Пані Бартель, Скаро провірниці
Пані Дарія Войтків, Мондер; пані Івасюк з Чипмен і пані Кошуба з Чипмен дорадниці.

Отворила збори-наради представниць голова УКЖ пані Ю. Войтків короткою промовою-привітом. Відтак попросила представниць, щоби дали короткий звіт з діяльности по околицях. Займали слово слідуючі представниці:

Пані Багрій і пані Сосник з Ламонт. Пані Бартель зі **Скаро,** пані Текля Петрик з Делф, пані Й. **Прийма** від жіночого Товариства "Зоря", котре працює при Народнім Домі в Едмонтоні, пані Цітульська від жіночого Церковного Комітету парохії св. Йосафата в Едмонтоні, пані Монтейн, від жіночого Товариства "Доброї Волі" в Едмонтоні та накінець пані Крушельницька від заряду Рідної Школи в Едмонтоні.

Опісля був перечитаний Статут УКЖ, котрий був надечатаний в газеті БНації з дня 14-го січня с.р. Рішено, що члени УКЖ мають платити тимчасово по 50ц. на рік членської вкладки до провінціонального Заряду УКЖ. З сих прошей 25ц. остане в провінц. заряді УКЖ, а 25ц. вишлеться до домініяльного заряду УКЖ. Такий стан буде тревати аж до остаточного вирішення провінціональних зарядів УКЖ з домініяльним зарядом на найблищих нарадах.

При кінці нарад обговорено справу збірки на Інститут. Щоби заохотити всі відділи УКЖ в Альберті до збірок, жіноче Товариство "Доброї Волі" в Едмонтоні зложило $100.00, а жіноче Товариство "Зоря" і Народний Дім в Едмонтоні зложили $50.00 на фонд Інституту.

ПОДРІБНІЙ ЗВІТ З'ЇЗДУ БУК-а В ЕДМОНТОНІ ПОДАМО В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ.

Редакція.

ПРЕСФОНД БН.

Іван Мидляк з Дейзленд, Алта. $1.00
Іван Коцан з Едмонтон, Алта. $2.00
З несподіванки панства Бурлаків в Гефорд, Саск. $3.00
З пущення в Вотерфорд, Онт. $3.34
о. А. Крохмальний з Ембрідж ЗДПА $1.00
Збірка на похороні бл. п. Теклі Ґурба в Ст. Майкил, Алта. $2.00
З несподіванки для о. І. Калуського в Роза, Ман., п. Петро Саламаха прислав $10.50
Підчас сходин відділу УКЮ в Бруно, Саск зібрано $4.00
На поминках по бл. п. Івані Бучинськім в Ланівцях, Саск. $9.25

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ПРАВДИВІ ПРИЯТЕЛІ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

Ми радіемо з сього, коли нам хто скаже: Я приятель БНації. Тішимося тим, бо лекше й приємнійше працювати тоді, коли хто цінить хоча трохи Вашу працю й вискаже Вам хоча кількома словами своє признання. Правда, що так є?

Однак ми дуже тішимося й справді радіємо також тоді, коли хтось, скажімо чоловік чи жінка, пан чи пані, не тільки словами доказують свою прихильність до БНації, але також й ділом се потверджують. Таких людий називаемо ми ПРАВДИВИМИ ПРИЯТЕЛЯМИ БНації.

Ділом помогти своїй часописи, не тільки словом але ділом показати прихильність до своеї братської газети, **се значить СТАРАТИСЯ ПОШИРИТИ** її між своїми приятелями, знакомими і мешканцями тої самої околиці. **Ділом доказати** свою прихильність до братської газети **се значить ПРИДБАТИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ для неї.**

Про таких правдивих двох наших приятелів хочемо власне сьогодні Вам сказати: **Назвемо Вам їх по імені: ЙОСИФ ПРИЙМА в Едмонтоні і ВОЛОДИМИР ФИЛИПОВИЧ в Арран, Саск.. Пан Прийма з Едмонтону, по фаху учитель і дірігент, стало продає коло церкви св. Йосафата в Едмонтоні кільканайцять чисел нашої газети, а підчас останного З'їзду БУК-а в Едмонтоні придбав для БН. 53 нових передплатників. Знова п. В. Филипович, по фаху учитель, а тепер головний писар Саск. Секції БУК-а і редактор двох сторінок тоїж Секції в нашій часописи, стало поширює нашу часопись в Арран, Саск., вже богато придбав для нас нових передплат, а на останному З'їзді БУК-а в Едмонтоні, придбав 12 нових передплатників для БН.**

Ось хто є правдивим приятелем своеї рідної часописи. Богу дякувати ми маємо богато таких правдивих приятелів і з вірою на краще завтра йдемо вперід. **Богу дякувати ми з кождим днем ростемо а се завдячуємо богатьом нашим правдивим приятелям, котрим усім на сьому місці складаємо сердечну подяку.**

Якщо Ви щиро працюєте над поширенням БНації, так і ми щиро і сердечно Вам дякуємо. **Усі ми працюємо без одного цента заплати, також і Вам седречно дякуємо за Вашу безкорисну працю.**

ЖИДИ ПРИЇЗДЖАЮТЬ ДО КАНАДИ

Подають з Лісбони, столиці Португалії, під днем 18 марта 1944, що три сотки жидівських втікачів з Европи цими днями від'їзджають до Канади. Якийсь американський комітет платить за них всі кошти.

Ми повинні подбати негайно, щоби Канада нарівні допустила до себе українських втікачів, котрі мають тут не лишень многих знакомих, але часто навіть родини.

—Дописи—

РОЗА, МАН.

Вшанували пароха о. І. Калуського

День 24 лютого залишиться довго в памяті Розецьких громадян. А то тому, що члени укр. кат. церкви Пресв. Евхаристії гідно вшанували свого пароха о. І. Калуського за його щиру, віддану працю серед тутешніх громадян. Щоби переповісти все те, що робилося того вечера, то забралоб багато місця в часописі, а так подаю в скороченню. Вже ввечір около осьмї години почали члени з'їздитись і кождий з цікавости питае чи нема ще священика? Всі очікують тої хвилі, коли приїде о. І. Калуський з Вайти. Авто за автом приїзджае, бо день був гарний і досить теплий, аж нараз приїзджае наш дорогий отець. Всі пішли до церкви на торжественний молебен до Серця Христового з молитвами за український нарід. По молебні всі перейшли до Нар. Дому, де мала відбутись гостина в честь о. Івана. Всі нетерпеливо очікують. Нараз відчинились двері, входить о. парох в супроводі п. Григорія Звіздарика. Всі як один привитали отця довго-тревалими оплесками, відтак в імени громадян привитав Отця п. Звіздарик і попросив на почесне місце. При довгих столах засіли наші члени разом зі своїм улюбленим о. парохом до вечері, яку приготовили наші пані. Господар тої гостини Петро Саламаха привитав в кількох словах отця пароха і всіх присутних, і попросив отця провести молитву. По вечері відбувались промови. Першим промовив п. Королюк, місто предсідатель і в своїй промові згадав про нинішний вечерок і чому ми його устроїли. "Кождий з нас в серці відчувае любов і пошану до свого пароха, однак то за мало, щоби особисто виявити. Щоби дати дійсний вияв пошани і любови, тому ми нині так громадно зійшлися і виявляемо всі разом свою синівсику любов і бажаю в імени громади і від себе щастя і доброго здоровля для місійної праці на многі а многі літа." Усі грімко відспівали многая літа. Другим промовцем був голова місцевого відділу запомогового Братства св. о. Николая, п. Василь Ясінський. Третим бесідником був наш старший брат, Антін Мигайчук. Де би він не був на якій гостині, то своею веселою вдачею розвеселить кождого і нині так само всі насміялися досить. Відтак промовляе маленька дівчинка Орися Іванчук, донька Михайла і Марії Іванчук, і в короткій але гарній промові привитала Отця від дітей і вручила китицю житих цвітів. Відтак п. Королюк вручив дарунок на памятку: гарну чашу. Тепер господар гостини попросив Отця Калуського до слова. Встае о. І. Калуський зворушений, і найперше дякуе в імени своїх родичів, котрі ще жиють. Дальше в своїй промові накликае до єдности і любови. "Якраз вчера минуло два роки, як я між вами, здаесь мені, що я нікого гірким словом не образив, а все з любовію відносився до кождого із вас, а той дарунок, що ви справили, то дійсно памятка, бо з тої чаші буде приноситися безкровна жертва за вас, за ваші родини, за ваші діти, за здоровля вас всіх. Подякував отець Іван за гарну гостину і пожелав всім многая літа. Ще більше було промов. від молоді говорив п. Андрій Касіян, відтак ще промовляв п. Маловський --бувший учитель місцевої школи, а тепер добрий пасічник. На закінчення ще говорив п. Петро Саламаха, і завізвав присутних до збірки на нашу католицьку пресу Будучність Нації. Зібрано $10.50, за що всім належиться щира подяка, нехай Всевишний надгородить всім стократно, а нашому Отцю Іванові Калуському дае здоровля і сили до праці духовної, якої тепер так дуже потрібно.

Петро Саламаха.

В королівській палаті Бакінґгем Пелес в Льондоні, арматщик Яків Кустра з Давфин, Ман., зістав відзначений Британським Медалем Імперії (B.E.M.) По лівій стороні стоїть його сестра Олена, котра служить за морем при жіночім відділі канадійської армії. По правій стороні стоїть арматщик Роналд Дірле, Біртел, Ман.

ОТТАВА, ОНТ.

Концерт Т. Шевченка

В неділю 26-го березня відбувся в парохіяльній салі концерт в честь Тараса Шевченка. Програма концерту була слідуюча:

1. Хор Рідної Школи
2. Вступне слово: Пан Чехарівський
3. Церковний Хор: Заповіт Т. Ш., Замучений тяжко... Віе вітер...
4. Деклямація: І. Яник
5. Мандолінова Орхестра
6. Деклямація: М. Пащин
7. Тарас з Могили
8. Реферат: Пан І. Рудачек
9. Дует: Пані Новосад і Панна Хиба
10. Деклямація (Тополя): п-і Ковальчук
11. Дует: П. Максимчук і П. Василевич
12. Мандолінова Орхетсра
13. Деклямація: І. Яник
14. Церк. Хор: Ой на нашій Україні...
15. Кінцеве слово: о. Парох И. Жан ЧСВВ
16. Церк. хор: О України, і Боже щасти.

Церк. хором проводив п. І. Максимчук. Р. Ш. хором проводив п. учитель І. Новосад.

ВОТЕРФОРД, ОНТ.

Вісти з парохії Пресв. Серця Христового

Дня 14 січня відбулися в домі пана Миськів річні парохіяльні збори. По перечитанні звітів, наші о. Парох Ізидор Борецький, подякував зарядові и усім парохіянам за щиру працю. Опісля вибрано урядників на 1944 рік, як слідує:

Іван Михайлевич, заст. голови. Гнат Гиндий, діловий писар. Василь Дзьопко, скарбовий писар. Михаїл Миськів, скарбник Михаїл Дзьопко, провірник. Збори переведено в дуже поважнім настрою.

Дня 6 лютого відбулися річні збори жіночого Товариства Пречистої Діви Марії. По звітах, приступлено до вибору нового заряду, до котрого ввійшли.

Ірина Дзьопко, предсідниця. Катерина Михайлевич, писарка. Олена Сисюк, касієрка. Панна Параня Михайлевич і Йоанна Гоменюк, провірниці. Панна Вероніка Гоменюк, господиня. По виборі, о. Парох Ізидор Борецький подякував жіночому Товариству за щиру працю для парохії й завізвав до любови, згоди й праці на будуче, для слави Божої і добра українського народу. Опісля вписалося до Товариства богато нових членів.

В домі панства М. Миськів відбулося пущення, підчас котрого переведено збірку на пресфонд БН. Збірка винесла $3.34 Жертвували слідуючі: Іван Михайлевич, Григорій Гоменюк, Іван Антків, Йосиф Монастирський, Юрій Антків, пані Ф. Ільницький, Николай Скобленюк, Іван Щудло, Михаїл Дзьопко, Лука Щудло, Михаїл Миськів, панна В. Гоменюк, пані Монастирська, пані П. Гоменюк.

Жертводавцям належиться сердечна подяка.

Подала Вероніка Гоменюк

СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

Перші збори місцевого відділу УКЮ с.р відбулися дня 13-го лютня, пополудни. Парох о. І. Борецький відчинив збори молитвою й пояснив значіння такої організації для молоді, та піддав гадку, що повинніби робити члени відділу, коли бажають, щоби відділ їх був живий і поступовий. Опісля вибрано заряд відділу, як слідує:

Володимир Бараник голова
Олена Попович---секретарка
Кляра Бараник- -скарбник
Анна Гуляй і Емілія Бараник провірники.

Опісля забрав голос нововибраний голова відділу, котрий подякував членам за вибір та сказав, що буде старатися робити все, що буде тільки міг, щоби відділ якнайкраще розростався. Збори закінчено молитвою, під проводом о. Пароха.

Подала Олена Попович, секретарка.

КАЛҐАРІ, АЛТА.

При парохії св. Стефана, де парохом є о М. Сирник, існуе відділ УКЮнацтва. Відділ УКЮ видає свою газетку "Лоре."

о. І. Борецький

НОВІ ВИНАХОДИ В СТАРІМ РОЦІ (1943)

(Докінчення)

РАДІЕВИЙ ПРИЙМАЧ І ВИСИЛАЧ

Військо уживае апарати радіеві малого розміру, котрі ловлять голос станцій радієвих, а також мають в собі висильник.

Значить, що жовнір з жовніром може, на далеку віддаль, говорити як по телефоні.

НОВІ МЕТАЛІ

Винайдено до тепер не знані металі, котрі споюють залізо без велдовання і стають з ним одною суцільною масою. Також виріб шкла уліпшено. Сьогодня продукують шкло, котре не беться, є елястичне, а притім не годен його бачити, та лучі сонця від него не відбиваються.

Це дуже важне для субмаринних перісконів, котрі над поверхнею води, освітлені сонцем, блищать, та зраджують свое становище.

ПЛЯСТИЧНИЙ МАТЕРІЯЛ

На закінчення нашого розважання про винаходи, треба згадати про новий плястичний матеріял, вироблений з кукурудзи, з якого мають будувати помешкання по війні.

Він буде дуже дешевий, а притім хати з цего матеріялу будуть теплі, та не будуть потребувати спеціяльної системи огрівання. Соняшна енергія буде сповняти ролю нинішних форнесів (огрівачів).

У зимі буде тепло, а в літі холодно, в цих хатах. Їх буде можна перевозити літом над озеро, а в час потреби буде легко повернути до міста.

Додатною ціхою цих мешкань малоб бути те, що вони будуть крутитися за сонцем.

КІНЦЕВІ РЕФЛЕКЦІЇ

Глядячи на ці всі винаходи, здавалобся, що і щастя разом із вдовіллям серед людей зростае.

Одначе так воно не є. І винаходів много і грошей не мало де хто мае, та щастя і спокою душевного діждатися не годні великі мільйони людей, про що свідчить найвимовніще теперішня війна.

І з цего всего можна зробити лиш, один висновок, а саме: не нових винаходів конечно людству бракує; не хатів, котрі крутилибся за сонцем; але сердець і умів, які би кружляли довкола Сонця-Христа і роздумували й винаходили, як краще і скорше годен подобатися і зблизитися Незаходимому Сонцю Правди.

Кінець.

о. Канонік П. Божик

ГИМН КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

О Канадо, о Канадо,
Наша люба вітчино,
Ми за тебе Бога молим
За свободу і добро.

За короля і за нарід
Ми постоїмо усі,
Ідеали канадійські
Українцям дорогі.

А як ворог тут загляне,
Щоб свободу нашу вбить,
Заберемо кріси в руки
Проженемо його геть.

Хай вороги не думають,
Що Канаду нам возмуть,
Бо Канаду Українці
По геройськи стережуть.

Кваліфікація на военного кухаря

Серед военного табору стоїть котел до зарення зупи. Біля нього сидить кухарський помічник і обирає цибулю.

--Що зробити з цибулею?— питається кухаря.

—Вкинь до кітла.
—А що зробити з морквою?
--Вкинь до кітла.
-Як з бараболями?
—Вкинь до кітла.

Після того кухар узяв мясо і теж кинув до кітла. Здивований помічник питається:

- Пане кухарю, не гнівайтеся, але що ви варили заки прийшли до війська?

—Асфальтову смолу у великих кітлах, Там, як мабуть знаєш, можна теж усе кинути і мазюка вийде знаменита.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(4)

—Боже в Твої руки — промовив Олекса хрестячись і вскочив до нутра. В середині вже горіло. Рачки, попід стіною приповз під алькир і отворив двері. Дим гамував йому віддих. Наткнувся на щось, що лежало серед силькира. Зрозумів, що це Оленка. Була без памяти. Вхопив її обома руками і пустився назад. Саме в цю хвилю обірвалась часть стелі; кілька дощок впало на землю, а кілька сперлось на печі. Перекинув через вікно Оленку, та сам вже не дав ради вилізти. Впав під самим вікном. Чув, що тратить память.

—Боже не опусти мене!— прошепотів. Зібрав всі сили і кинувся у вікно. Горіли на нім чоботи і горів кожух. А за ним зараз звалилась стеля. Останками сил розірвав на собі кожух і відкинув його, а на чоботи вилляв йому хтось коновку води.

—Господи слава Тобі!—шептав ідучи попід руки свойого тата. Чув біль в ногах, на руках і на лиці і нагадав собі усе, перед хвилинкою пережите. Здавалось йому усе те сном.

—Якже ти зважився сину; це очевидна смерть—дорікав йому батько.

—Я не думав про небезпеку, смерть. В огні була жива людина й треба було її ратувати. Ніхто не відважився, а вона могла згоріти. Я вірив, що мені поможе Бог,—виправдувався син.

—А ти дуже попарився?

—Ні, татуню. Не болить мене ніщо.

Ішли дальше мовчки, здавалось, думали про вогонь і бідних Максимців.

—Де вони бідні тепер примістяться; зима, морози... промовив, наче сам до себе, Олекса.

—Бідні вони бідні. Щож тут порадити. Може родина їх пригорне—сказав батько.

Знов оба вмовкли. Щойно по хвилі відізвався Олекса.

—У нас дві кімнати. Можеб ви, тату, прийняли їх на часок до нашої хати. Оленка трохи попеклася...

—Та можнаб. Колиб лиш хотіли.

—Бог не забув би нам за це. І нас може стрінути таке, або ще й більше, нещастя. А як то мило, як таких нещасливих захистить добра душа. Їм прикро буде впрошуватись навіть і до своєї рідні, а ще прикрійше булоб їм, колиб їм відмовили. Скажіть їм татуню, що їх приймете, як лиш вони хотілиб. Вернімся ще до них—благав син, цілуючи батька в руку.

—Золоте серце у тебе, сину. Добре, годжуся на те і думаю, що і мама цим втішиться.

Завернули назад на місце пожару. Вогонь малів. Клуби диму і пари неслися селом. Голоси людські не втихали. Підійшли і побачили обоїх Максимців, як в розпуці ломили руки і голосили над своєю Оленкою, що ще дальше лежала на дворі, на вязці соломи, без памяти.

—Не плачте: Бог засмутив, Бог і потішить—заговорив лагідно старий Коцур. Та вони мабуть не чули його голосу, нахилились над дочкою і плакали.

—Занесіть її до нас. Дасть Бог, вона прийде до себе, буде здорова.

—Занесіть, занесіть — сказав і собі Олекса, дотикаючись плечий Максимця.

Піднеслись обое і вдивилися у своїх добродіїв.

Ми просимо також, щоб і ви обое перейшли до нас на час, як відбудуєтеся. Поміститмось усі, дві кімнати.

—Мої добродії сердечні, хай Бог вам стократно нагородить, що ви нас бідних не забуваєте в нещастю—застогнала Максимчиха, складаючи руки як до молитви.—Ти мій спасителю дорогий, ти виратував нас від смерти. Ти ангеле наш... підійшла з тими словами до Олекси і вхопила його руки і стала цілувати. Олекса вириваючись, скочив до тата.

ВІДОЗВА

ДО
УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

НА НАШИХ ОЧАХ ВІДБУВАЄТЬСЯ МОГУТНЯ И ЗАГАЛЬНА БОРОТЬБА НАРОДІВ СВІТА. З УСЬОГО, ЩО ГОВОРИТЬСЯ И ПИШЕТЬСЯ НА РІЗНІ СПОСОБИ, ТРЕБА ДОДУМАТИСЬ, ЩО ТУТ ІДЕ О БУТТЯ И НЕБУТТЯ ДОТЕПЕРІШНЬОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ И ЇЇ КОРІННИХ ОСНОВ.

ТРЕБА Б БУТИ ГЛУХИМ І СЛІПИМ, ЯКЩО НЕ ДОГАДУВАТИСЯ Б НАМ УКРАЇНЦЯМ, ЩО В ТІЙ МОГУТНІЙ БОРОТЬБІ РІШАЄТЬСЯ ТАКОЖ ПРО БУТТЯ И НЕБУТТЯ ВСЬОГО ТОГО, ЩО МУСИТЬ БУТИ ДОРОГИМ І ПОНАД УСЕ НА ЗЕМЛІ ЦІННИМ НАМ — УКРАЇНЦЯМ.

МИ НЕ ЗНАЄМО, ЯКА ДОЛЯ СТРІНЕ ЗЕМЛЮ НАШИХ БАТЬКІВ, ЩО У ЦЬОМУ МЕНТІ ЗАЛИВАЄТЬСЯ КРОВЮ И ПОТАПАЄ У МОРЮ ПОЛУМЯ. МИ ТВЕРДО НАДІЄМОСЬ, ЩО БОЖЕ ПРОВИДІННЯ ЗБЕРЕЖЕ ПРИ ІСНУВАННІ НАРІД, ЩО КОЛИСЬ ЧЕРЕЗ СОТКИ РОКІВ СВОЇМИ СТРАЖДАННЯМИ И ГЕРОЙСЬКОЮ СИЛОЮ ВИРЯТУВАВ ЦИВІЛІЗАЦІЮ ЕВРОПИ.

ТІЛЬКИ ОДНЕ Є ДЛЯ НАС АБСОЛЮТНО ПЕВНЕ: ТУТ У НАШІЙ ПРИБРАНІЙ БАТЬКІВЩИНІ МИ МАЄМО ВОЛЮ И СИЛУ ЗБЕРЕГТИ ВСЕ ТЕ, ЩО СТАНОВИТЬ НЕСХИТНИЙ ФУНДАМЕНТ БУТТЯ И СИЛИ КОЖНОГО НАРОДУ: ПРАВДИВУ И ЖИВУ ВІРУ В БОГА И ПРАКТИЧНУ ЛЮБОВ ДО ТОГО ВСЬОГО, ЩО Є НАМ ЦІННЕ, СВЯТЕ И РІДНЕ — УКРАЇНСЬКЕ.

ЯКЩО МИ ЗУМІЄМО ВСЕ ТЕ ЗБЕРЕГТИ, ЗМІЦНИТИ И ПОМНОЖИТИ, ТО МИ СПОВНИМО КОРІННО-ЖИТТЄВИЙ ОБОВЯЗОК УКРАЇНЦІВ-КАНАДІЙЦІВ. ТОЙ ОБОВЯЗОК ОЦЕЙ: ОСТАТИСЬ ВІРНИМИ ПРАВДИВІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ, ЩО Є ДЖЕРЕЛОМ СИЛИ И ЩАСТЯ КОЖНОГО НАРОДУ, ДЕ Б ВІН НЕ БУВ І ЯКА Б НЕ БУЛА ЙОГО ДОЛЯ — И ОСТАТИСЬ ВІРНИМИ ТІЛОМ І ДУШЕЮ ВСЬОМУ ТОМУ, ЩО РОБИТЬ НАРІД НАРОДОМ: НАШІЙ МОВІ, НАШИМ БАТЬКАМ І УСЬОМУ ДОБРОМУ, ЩО УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НАДБАВ ЧЕРЕЗ ТИСЯЧІЛІТТЯ СВОЙОГО ІСНОВАННЯ И СВОЇХ ТРУДІВ.

ТІЛЬКИ ТОДІ, А НЕ ИНАКШЕ МИ БУДЕМО ГІДНИМИ ГРОМАДЯНАМИ ОЦЕЇ НАШОЇ НОВОЇ БАТЬКІВЩИНИ — КАНАДИ.

НАВПАКИ, ЗГУБИТИ ЯСНУ СВІДОМІСТЬ ПРО ТІ ДВА ОБОВЯЗКИ, ЦЕ ПОНИЖИТИ СЕБЕ САМИХ І В БУДОВІ НАШОЇ ПРИБРАНОЇ БАТЬКІВЩИНИ СТАТИ МЕРТВИМ, І ЛЮДСЬКИМИ НОГАМИ ПОСТУПУ ПОТОПТАНИМ МАТЕРІЯЛОМ, ЩО ВСЕ З СЕБЕ ДАВ, АЛЕ САМ НЕСЛАВНО ЗНИК.

ТОМУ МИ КЛИЧЕМО ДО ВСІХ ТИХ, ЩО ГОРІЮТЬ ВОГНЕМ ЛЮБОВИ ДО НАШИХ РЕЛІГІЙНИХ І НАРОДНИХ СВЯТОЩІВ:

ПІДІЙМІТЬ ВИСОКО ДО НЕБА СЕРЦЯ Й ОЧІ — НЕ ЛЯКАЙТЕСЬ — АЛЕ СТАНЬТЕ РАЗОМ СПІЛЬНОЮ Й МОГУТНЬОЮ ЕНЕРГІЄЮ ДО ДІЛА, ЩО ЗМОЖЕ ВДЕРЖАТИ, ЗМІЦНИТИ Й ПОМНОЖИТИ НАШІ РЕЛІГІЙНІ ТА НАРОДНІ ДОБРА: ЗБУДУВАТИ ВЕЛИЧАВУ ВИХОВАВЧУ ІНСТИТУЦІЮ ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ З ВИЩИХ І НАЙВИЩИХ ШКІЛ. ТА ІНСТИТУЦІЯ МАЄ СТАТИ В САСКАТУНІ Й МАЄ ЗАСТУПИТИ ДОТЕПЕРІШНЮ БУДІВЛЮ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНИ О. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА.

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ МИ ПОВИННІ СПОВНИТИ ТЕ ЗАВДАННЯ ЛЕГКО. МИ УКРАЇНЦІ-КАТОЛИКИ МОГУТНІ И СИЛЬНІ ЗОКРЕМА ЧЕРЕЗ НАШЕ СВЯЩЕНСТВО З ЕПИСКОПАТОМ НА ЧОЛІ. ТЕ САМЕ СВЯЩЕНСТВО ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ НАШОГО ЕПИСКОПАТУ ПОРУЧИЛО НАМ ВИКОНАННЯ ТОГО ЗАВДАННЯ И ВОДНОЧАС ВЗЯЛО НА СЕБЕ ОБОВЯЗОК ПЕРЕВОДИТИ В ДІЛО ОЦЮ КАМПАНІЮ, ЩО МИ Її ОЦИМ ЗАКЛИКОМ РОЗПОЧИНАЄМО. МИ ПЕВНІ, ЩО МИ ОСЯГНЕМО СВОЮ ЦІЛЬ І ЩО НАШ ОСЯГ СТАНЕ УГОЛЬНИМ КАМЕНЕМ КРАЩОГО И СЛАВНОГО МАЙБУТНЬОГО.

СЛІДІТЬ ЗА ДАЛЬШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ И У НАЗНАЧЕНИЙ НА ПІЗНІШ МЕНТ ВОЗМІТЬСЯ ДО ЕНЕРГІЙНОЇ ПРАЦІ.

ПРОВІНЦІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ.

В. ФИЛИПОВИЧ,
секретар

А. КІНДРАКЕВИЧ, адвокат
голова

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --.

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ST. TARASIUS AND TARAS

It's the 9th of March, so I take my breviary (priests' book of daily prayers) and on the page of the proper feast, I find this "kondak": "True dogmas, you taught the Church, O Blessed Tarasius, and also to adore Christ's holy picture. You accused the Iconoclasts of blasphemious intentions. That is why we say to you: "O father, rejoice, O wise Tarasius"!

Yes, in matters spiritual, this saint was invincilbe and adamant. His work was positive as well as negative: he constructed and be attacked.

Methinks it was no mere coincidence that our Shevchenko was given the name of Taras at birth. With God's help our poet followed the example of his patron-saint, although in the national field of true patriotism What the former was to his faithful in Constantinople the latter was and still is to the faithful patriots of Ukraine.

Shevchenko taught our people true love for their country. He taught us to fight against the enemy who wants to destroy us. That is what I call dogmas or truths of genuine patriotism.

* * * *

"So the Kobzar played and sang
"Of many an old, old story;
"Of wars withRussian, Pole and Tartars
"And the ancient Cossack glory"
(cf. Night of Taras).

* * * *

He loved the real Ukraine, which once was free, but now is in shackles.

* * * *

"Ukraine, Ukraine!
"Mother mine, Mother mine!
"When I remember thee
"How mournful should I be!"
(cf. idem)

* * * *

Yes! How can we ever forget the glorious past of the Ukraine free from the yoke of Muscovy? Taras was a slave of Truth. The latter was his queen. He knew not how to lie or stay silent before injustice. Alone he raised his voice in the desert of persecution for the defence of his enslaved brothers in blood.

* * * *

"Thy Truth (O God) we trust,
"Believing in Thy strength we live.
"Our cause shall rise.
"Our freedom rise
"Though tyrants rage!" (cf. Caucasus)

* * * *

His words gave and still give hope to all of us for an independent Ukraine. He did not give up, although behind prison-bars, so why should we, living in a democracy?

* * * *

"Arouse ye, be men!
"For evil days come,
"Quickly a people enchained
"Shall tear off their fetters
"Judgment will come!"
(cf. to the Dead)

* * * *

Our enemies may destroy bodies, but not such a spirit if we staunchly possess it and make use of it as Shevchenko did. As he, we needs must fight by word and deed for our liberty not-stained even by the shadow of the Hun, Pole or Moscall. The glory of our land's past will tell us who these persecutors are. Our enemies' deeds will tell us who we really are. They can never destroy a nation such as ours!

* * * *

"Why freedom grew up with us,
"Bathed in the Dnieper
"Rested her head on our hills.
"The far-flung steppes
"Are her garments.—
"But look ye well,
"Read again of that glory!
"Read it, word by word,
"Miss not a jot nor title,
"Grasp it all:
"Then ask yourselves—
"Who are we? Whose sons?
"Of what fathers?
"By whom and why enchained?
"Then you shall see
"Who your glorious Brutuses are.
"Slaves, door-mats!
"Mud of Moscow,
"Scum of Warsaw,
"Are your lords!
"And on your own fields
"The wily German
"Plants potatoes!"
"But with whose blood
"Was the land sprinkled
"That grows the potatoes?
(cf. idem)

* * * *

We could go on and on like this in our analysis of the Kobzar. We trust that every Ukrainian home has this priceless book. Let us remember that to us it should be second only to the Gospel, from which Taras drew his strength to fight back against the insidious enemies of our enslaved people.

"O God! We have Shevchenko, we have a plan, now just give us a leader and all will be well!"

Fr. Nick.

GRAVEYARD FOR OBJECTIONS

(Continued again)

After three days following Joe's introduction to comrade Godlesson, Tim walks into Joe's home.

Joe: Your friend, I presume, is not too furious?

Tim: Poor Godlesson! You did not treat him nicely at all. You surely went too far. He's a learned man and a bachelor of Arts, you know.

Joe: He talks though as if he were a child. It is never my policy to put on white gloves when I slap down error and falseness.

Tim: Error? Why don't you admit that you are just packing people's heads.

Joe: It is really quite hard to put something into narrow heads like yours. The little space you have left in your heads is already crammed with prejudices and moral mud.

Tim: I don't give a darn. I do not practice religion and I'm well off.

Joe: Just like my dog, but at least my dog does not fight against it.

Tim: If your dog knew religion as I do, he would criticize it, for it's not acceptable.

Joe: It is not religion that should be retouched, but your own conscience.

Tim: I'm a free thinker, but not a criminal!

Joe: There's many a thinker in our prisons whom society prefers not to see free. However I know that there are crooks and assassins who are free-thinkers. Draped in their mantle of free-thinking, they freely conceive crimes, dirt, injustice, lies and slander. If they are not caught, that is because they pretend to be good, like you do!

Tim: Are you insinuating I'm a crook or a murderer?

Joe. You are maybe both unconsciously. Let us consider. First of all, one can be a crook or an assassin without wearing a prison-tag on his or her shirt, as well as one can be a traitor without bearing the name of Judas. Secondly, a human being can be robbed or killed in many a way. For instance: He who scandalizes or hurts a soul and who corrupts it in error and evil, is more guilty than Cain. A dead heart cries more against its killer than the bloody body of Abel. Before sending to prison on embezzler, we should look for the one who is a hundred times more guilty, for him or her who spoiled the innocence of the actual embezzler. If we find pyromaniacs, there are also conscious maniacs who wilfully light a fire on the reputation of others, a fire whose result is irreparable. In brief, he who kills a soul is a spiritual murderer!

Tim: If so, religion also is a killer, for it chokes the joy of living.

Joe: And after having killed religion, do you think that you'll bring back to life this joy of living? Will the cemeteries be less sad after you have cut the flowers of resignation and hope? Will the wicked be more rare after you have massacred the upholders of morality? Will suffering become more bearable after you have taught men to forget its meaning? Will fires, droughts, hungers, contagions and epidemics be better accepted, after you have cut down the cross? Will the blind, the deaf, the fools, the vagabonds, the lepers be any happier, after you have set afire all our institutions of mercy? Will the respect for your own reputation, for that of your wives and daughters and for that of your rights, be certain by the killing of those who preach and uphold it? No, Tim, life will be infinitely unbearable, if you ever succeed to put capital sins on a throne of honor.

Tim: Reason will then guide the world and will keep it better than a religion of superstitions!

Joe: It's an insult to reason to talk as you do It is precisely in the name of reason that religious principles have been able to be affirmed and accepted since the beginning of the world by the vast majority of men.

Tim: I believe that religion grew out of ignorance like a mushroom out of humidity.

Joe: Nevertheless, I prefer the "ignorance" of Pasteur, Amper, and thousands of other geniuse who were masters in science, but who were also great and sincere believers.

Tim: Our science is as good as yours, for it explains now what you call miracles.

Joe: I know that miracles excite your so-called science. In order to get rid of miracles, your science has not yet found a better explanation than this ridiculous principle, which is an insult to a world of progress: "miracles are due to the intervention of a yet unknown force in nature."! Real science, however, proves that miracle depend of a force which is unknown but to the ignorant.

Никола Шалай,
служить при летунах
в Канаді.

Стефан Шалай,
служить при летунах
в Канаді.

Никола й Стефан Шалай, рідні брати. Родичі їх, панство Д. Шалай, мешкають в Іст. Кілдонен, Ман., і є парохіянами церкви Пресв. Евхаристії.

Михаїл Марикуца,
летун, служить за морем.

Походить з Іст. Кілдонен, Ман. Був членом парохії Пресв. Евхаристії.

Петро Куць,
летунський старшина,
тепер за морем.

Мама його є парохіянкою церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

THINKING AT LEISURE

1) A pro-Nazi traitor is now a quisling. A Ukr.-Red who sells the blood of his country-men was, is, and always will be a "judakisling."

2) According to the muscovite patriarch Sergius, God is supposed to bless Russia's atheist government. The Bible proves different: "The fool in his heart says there is no God!"

3) Comrade Yaroslavsky is dead. Wish the ahteist league had died with him!

4) The Youth of the prairies has awakened. How about Ontario and Quebec now?

5) A new Ukrainian film-star could not be forced by Hollywood to change his name. A fine example for those of our Youth who are ashamed of theirs!

6) How can a nationalist organization pretend to work hand in hand with the Ukrainian Catholics and still hold dances every week during Lent, is beyond me!

7) In march, one should say to himself: "What do I know about Taras Shevchenko?"

8) The Red Cross, so it seems, is large enough to be a mask for some subversive Associations in Canada. Is it the cross in it or the red??

9) Comrade Korneichuk should read the Kobzar and find out about Shevchenko's "love" (!!!) for Muscovy.

10) Why should the lead amongst our Ukr. university-students always be atken by Ukr. non-Catholics or sons and daughters of apostates?

11) Sir Pares is an authority on Russia. Wonder is his silence about the Ukraine is caused by "mazuma" (money) from Moscow! Long ago foreign philosophers and writers were also paid by the white tzars to keep mum or falsify our history.

12) If for some ignorant news-commentators Kiev is the "mother of all Russian cities", then what is the capital of the old Kozaks' Ukraine?

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

При парохії св. Духа, завдяки стараннями о. П. Серветника, пароха, основано С. М. Клюб, до котрого належать молодші хлопці й дівчата Клюб має вже 87 членів, також свою газетку "С.ОФ М. Репортер." Радактором газетки є Йосиф Костик. Співредактори: Д. Деник, І. Меласький, О. Мурмилик, Е. Сливка, З. Кіс.

БРУНО, САСК.

"Чому щось не робите"?— часто мож почути такий запит на якій небудь нашій кольонії. Як на замовлення всюди стрінетесь з такою відповіддю, "Нема кому, молодь при війську." Та одначе інше враження виніс я з околиці Бруно, Саск. І там певне число наших юнаків нині в рядах армії, та одначе життя організаційне там не завмерло, а противно—дальше розвиваеться. І неодин може сподіеться нині завтра покликання, та одначе до того часу не покидае праці.

Тому на сьому місці хочу поділитись зі Шановними читачами враженями з того памятного для мене вечірка сходин. Мав я нагоду бути в Бруно 5 марта. Се була неділя. День досить зимний був. Молодь помимо сего вся була на Богослуженні, а вечером вся зявилась на сходинах місцевого відділу УКЮ.

Сходини відбулись в школі, бо своеї домівки ще не мають. На сходини прибуло около 30 членів точно на означену годину. Дійсно радість, що наші молоді юнаки і юначки так точні та карні.

А тепер коротенько переповім сходини. 8.10 отворено сходини- -відспіванням пісні. Відтак пан голова місцевого відділу привитав всіх присутних та попросив секретарку, щоб відчитала протокол з попередних зборів. Прочитує... а все так докладно має записане... і мова українська, чиста, без ріжних домішок...

Довідуюсь з протоколу, що якраз місяць тому мали сходини і тоді відвідав їх о. Парох -всеч. о. Ректор П. Криворучка та виголосив доклад. Молодь вдоволена та радіе, що о. Парох ніколи не забувае про них.

Відтак ще слідував звіт секретаря. Прислухуюсь, а він подае стан каси на $450.66. Ось овоч їхньої річної праці.

Все те члени з одобренням приймають до відома.

Голова дальше запитуе чи не мають чле-

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

НАША КАМПАНІЯ

З цим числом нашого органу, започатковуємо кампанію на новий Виховавчий Інститут ім. о. Маркіяна Шашкевича, котрий збудується в Саскатуні, так скоро як лише обставини на це позволять.

Все на світі робить поступ і йде вперед, або занепадує і йде взад. Такий то вже порядок на цім нашім світі.

Ми хочемо жити, рости й сильнійшати.

Ми бажаємо забезпечити майбутність для себе і своїх. Тому ми й працюємо.

Дотеперішня наша бурса є замала й невигідна. Новий і більший будинок є конечний. А **ми хочемо** і мусимо іти вперед.

Тому провінціональний заряд Братства Українців Католиків Саскачевану рішився занятись кампанією нового Виховавчого Інституту. З **вірою** що наше добре і жертвенне громадянство щиро відгукнеться на наш заклик.

Ми творимо самі для себе.

Перед нами новий Інститут.

Тому до праці і жертви—всі разом.

Наша сила в нас самих.

З БОГОМ ВПЕРЕД!

ЗЇЗД БУК-А В АЛЬБЕРТІ

В днях 11, 12 і 13-го березня ц.р. відбувся в Едмонтоні величавий черговий з'їзд Братства Українців Католиків Альбертійської Секції. Помимо непогоди, присутних було поверх дві сотні делеґатів і гостей.

Перший раз на альбертійськім з'їзді БУК-а були присутні також і репрезентанти від Доміняльного Заряду о. І Шпитковський, від провінціонального заряду Саскачевану п. Володимир Филипович, а від УКЮ панна А. Жук.

По відчиті о. Курила, на його заклик, учасники з'їзду зложили около три тисячі долярів на фонд будови Виховного Інституту св. Йосафата в Едмонтоні.

Між іншими ухвалено, що членська вкладка буде виносити $1.00 на рік, з чого 25ц. іде до Доміняльного заряду, 50ц. до Провінціонального Заряду, а 25ц. остається в місцевім відділі. Також рішено повести зорганізовану кампанію на Інститут св. Йосафата по всіх парохіях в Альберті.

Високо Преподобні Отці і інші громадяни Едмонтону віднеслись до позапровінціональних гостей дуже щиро і гостинно, за що їм складаємо щире "Спасибіг."

ҐУДІВ, САСК.

Загальні річні збори нашого відділу БУК-а відбулися 6-го лютого 1944.

Заряд вибрано на слідуючий рік.

Почесний Голова- о. Й. Форнальчик ЧНІ.

Голова- Михаїл Бурак

Заст. Голови- Іван Денесюк

Секр. Рек. і фінанс. Людвик Чернецький

Скарбник- Іван Солтис

Контрольори- Ник. Жабінський, І. Денесюк

На зборах вписалося 16 нових членів, які зложили свої річні членські вкладки.

Половину всіх членських вкладок вислано на руки провінціонального касієра.

Збори закінчено "О Украино."

Л. Чернецький, писар.

ни якоїсь приготованої програми. Дивно мені робиться, голоситься кільканайцять кандидаток—охотниць. Виходять по серед кляси, й вже несеться українська пісня "У горах карпатах." Се був дует. Відтак ще слідував дует та тріо. Вкінці сольо яке відспівав п. Хмовий на домагання присутних. Вслухуючись в пісню яка пливе зі сердець молоді—радієм, що наша молодь є носієм своєї рідної пісні. Колиб ми мали всюди у всіх закутинах розлогої Канади таку молодь—ми не пропащі.

Голова всім щиро подякував за програму і попросив до слова всеч. о. Теплого.

о. Теплий виголосив доклад, обовязки доброго члена та заохотив присутних до дальшої праці.

Після сего докладу переспівали всі ще кілька пісоньок. Відтак ще уложено програму на слідуючу неділю та на найблизші сходини. Тихо без шуму переводять між собою колекту на пр. ф. БН. Колекта принесла $4.00. По 25ц. дали слідуючі: о. Г. Теплий, Ів. Сірмачевський, Теодор Сірмачевський, Гриць Іванишин, Никола Томс, Василь Комарніцький, Дмитро Хомовий. Решта дрібна колекта.

Відспіванням гимну закінчено сходини. Молодь ще дальше між собою розмавляє. Мені одначе вже час їхати до дому. Зі всіми прощаюсь. Прощаюсь з тою ідейною молоддю, яка не марнує часу, але використовує його на поглиблення свойого знання. Через сходини товариські стараються защіпити любов до всего, що благородне. Не один раз та молодь Бруна йшла з помочею для нашої Бурси в Саскатуні. На сю ціль устроювали в себе два рази базар. Всі працюють. Рамя об рамя несуть тягарі. Тепер їхньою метою ; збудувати салю... Треба признати, що богато помагають молоді наші учителі, між іншими п. В. Комарніцький, касієр провінціяльного заряду УКЮ. Не жаліє труду ні часу, коли то вимагає загальна справа—добро молді. В слідуючу днину я відїхав, а всеж таки слав і шлю свої думки пошани і вдяки провідникам відділу УКЮ в Бруно, як і молодим юнакам і юначкам,— бажаючи їм щастя, благословення Божого та успіхів в їхній праці.

Пр.

ОРОЛОВ, САСК.

Річні збори БУК-а відділу число 20 відбулися дня 26-го грудня 1943, зараз по церковних зборах парохії св. Духа, Оролов.

п. Іван Свистун отворив збори і в своїм вступнім слові пояснив ціль БУК-а. Просив присутних вступати в члени Братства і разом відновити і поширити працю в цій нашій організації, котра є для нас великим скарбом. На що всі присутні згодилися.

Вписалося кілька нових членів, як також зібрано девять нових передплат на "Будучність Нації.

Слідуючий заряд вибрано на рік 1944:

Голова Іван Свистун

Заст. Голови Михаїл Якимчук

Секр. і Касієр Петро Р Жеребецький

Контрольори Петро Харко і Гр. Жеребецький.

Зібрано на організаційні цілі 22 доляри.

Членські вкладки після рішення нашого з'їзду в Саскатуні вислано до провінціонального і доміняльного скарбника, а передплати до адміністрації БНації. Збори закінчено "Боже шасти."

П. Р. Жеребецький, секр.

ДЕЩО З ПРАЦІ БУК-а В ЙОРКТОНІ

В неділю дня 12-го березня с.р. відбулися наші реґулярні місячні сходини в нашій парохіяльній галі. п. В. Козакевич, голова нашого відділу в своїм вступнім слові дав короткий нарис про початки БУК-а. Також прочитав статтю з річника про отворення нашої Бурси в 1935 р. в Саскатуні. Відтак п. А. Кіндракевич дав довший і цікавий доклад про конечність нового Виховного Інституту в Саскатуні. А про "виховання Молоді," говорив о. П. Лантута ЧНІ.

По цім слідувала жива й цікава дискусія. Присутні рішили помогти по своїм силам в кампанії на новий Виховний Інститут, котрий побудується в Саскатуні, як скоро наші обставини позволять. Також члени рішили купити один уділ. Працю в цім напрямі вже започатковано.

В. Козакевич,
голова місцевого заряду.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

По $3.00: о. Н. Сірий: збірка Ф. Макогонюка; Семен Луκий з Норквей передав $3.50 По $1.00: Ів. Волкович, Ю. Воробець, С. Гаврилюк, І. Гишка, Іл. Гладій, пані М. Говорко, М. Голота, пані М. Гриневич, П. Грицуляк, Ів. Ґрева, А. Добко, Д. Драбинястий, пані Драбинястий, М. Задворний, М. Замулинський, Н. Жабінський, Н. Камінський, І. В. Кінащук.

За ласкаві жертви щиро дякумо.

А. Жук, касієр.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK
123 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

YOUR BUSY HEART

The heart is not the eighth, but the first wonder of the universe, says Doctor P. J. Steincrohn. It beats over three billion times between birth and total surrender. It is living proof of the superiority of blood, muscle, and nerve over metal. Clocks and watches which tick a mere two billion times in seventy years are consigned to the junkpile long before the normal heart begins to tire. But just as overwork soon wears out the insides of all man-made machines, unnecessary strains take their toll of your heart.

This sturdy organ has remarkable stamina. Consider that it leads no simple, machinelike existence. It is ever storm-tossed: affected temporarily or permanently by emotion, life-pace, and illness in any part of the body. It may be said with justice that the heart laughs with the gay, cries with the sad, grieves with the worried, and suffers with the sick. Without rewinding—or the advantage of periodic overhaul—it must meet the demands of the human organism.

Should the heart stop beating for ten seconds, death comes winging. One can hold his breath a minute, fast for five days, lose consciousness for ten hours, while lungs, stomach, and brain idle along without irreparable damage. But when the heart stops, everything stops. The brain, liver, lungs and all other organs die too though they may be in prime condition, because the central power supply has shut down.

It's a tough bit of machinery, the heart, to carry such a burden through six, seven or more decades. Given half a chance, it will produce those three billion or more beats necessary for mellow age. Even after it has in some way been tired or damaged, it will persist with amazing tenacity it not called on for tasks beyond its strength.

WINS BASILIAN TROPHY

Miss Celeste Reznowski, eleven years old, Grade V, won the Fourth Annual Oratorical Contest of St. Nicholas School, held at the Ukrainian Reading Hall, Winnipeg, on Thursday, March 2nd. The Contest was sponsored by the Knights of Columbus, Winnipeg Council. Miss Celeste Reznowski, daughter of Dr. and Mrs. L. Reznowski, will represent St. Nicholas School at the Grand Oratorical Contest which will be held at St. Paul's College on March.... His Grace Bishop N. Savaryn presented Miss Reznowski with the Basilian Trophy. His Grace mentioned that this was his first opportunity to be at a contest of this nature and was happy to see that the Ukrainian boys and girls are interested in the art of oratory.

Judge A. R. MacDonnell, Mr. F. Holyoake, and Mr. McManus were the judges of the contest. Judge A. R. MacDonnell stated that the contest was a close one and that it was very hard to decide the winner, and congratulated the Reverend Sisters on the manner in which they have trained the contestants. He also had words of praise for the St. Nicholas School Choir under the direction of Rev. Father Boniface, OSBM.

The guests of the evening were: Most Rev. Bishop Savaryn, Monseigneur P. Bozyk, Rev. J. Senkiw OSBM., Rev. M. Pasichnyk OSBM., Dr. and Mrs. L. Reznowski, Mr. J. Shelly, Grand Knight, and the judges of the contest.

B.V.M. YOUTH CLUB "WINNIPEG"

The Blessed Virgin Mary Parish Youth Club, Boyd Ave., Winnipeg held their election of officers on January 30th. The following committee was appointed:

Walter Melnychuk—President

Muriel Maydanyk—Vice President

Mae Kwasny—Secretary

Peter Stasiuk—Treasurer

A good attendance was had at the first meeting and plans are underway to make the club's activities interesting and enjoyable.

Support your parish Youth Club. The Club is YOURS, join it! The only way your club can be a success is by giving your whole hearted support. We will be expecting you at our next meeting. The meetings are held every Sunday evening.

Mae Kwasny, Secretary.

ST. ANDREW'S YOUTH CLUB "WINNIPEG"

On Sunday Feb. 20th, the Campaign Committee of the U.C.Y.L. took an active part in organizing the youth club at St. Andrew's parish. Canon P. Bozyk's opening remarks stressed the importance of the role that youth must play in carrying on the work our fathers began. Our churches, schools and clubs must pass to well-organized young people, who realize that they are assuming great responsibilities.

Following these few words Rev. M. Pasichnyk read and explained the constitution of the U.C.Y.L.

Then followed short talks by the members of the Campaign Committee. Walter Pastiak, Marcia Doerk and Jessie Borys spoke respectively on behalf of the Spiritual, Social and War Committees.

President J. Stasiuk then gave an encouraging talk to the youth of St. Andrew's Church, following which the election of officers took place.

Jennie Lechman acted as Chairman. Here are the results of the elections:

President Tom Bodykevich

Vice-President—Katherine Blaschuk

Secretary—Jennie Lechman (69 Grace St.)

Treasurer—Agnes Melnyk

SOME GAS TANK

One of the large new four-engine bombers carries 18,000 gallons of gasoline. The average standard railway tank car has a capacity of 8,000 gallons. On one four-hour mission this plane uses enough gasoline to drive the average six-cylinder automobile around the world six times.

Дорога до раю

Якийсь пан переходить через вулицю, задивлений на небо.

Панцю ладний- кричить шофер з авта - коли ви не будете дивитися там, де йдете, то підете туди, де дивитеся...

HONOR ROLL UNVEILED

An honor roll containing 154 names of members of the Holy Eucharist Church, East Kildonan, Man., was unveiled by Reeve P. Larsen on Sunday February 20th. Mr. Milton Ushy was master of ceremonies.

Out of 700 enlistments in East Kildonan Municipality the Holy Eucharist Parish was 154 service men doing their duty for Canada.

Mayor Coulter of Winnipeg was also present at the unveiling ceremony and stated that we are fighting this battle to preserve what mankind has been fighting for since the coming of Christianity.

Father I. Spytkovsky had a service to the Blessed Virgin Mary and Rev. Capt. Pelech preached the sermon.

ST. NICHOLAS YOUTH CLUB "WINNIPEG"

This being the first of a series of articles which will periodically be contributed to this page by the St. Nicholas Youth Club, along with those of other clubs, we will try to give you our impressions on the Ukrainian Catholic Youth League.

Some time ago, at one of our meetings, we were told that a central committee, comprising delegates from the various Ukrainian Catholic youth clubs, was to be formed. Our representatives were chosen that same evening and attended the first meeting of this new body a short while later. Needless to say, our delegates were very much impressed with the plans placed before them and the rapidity with which this committee, now solidly formed, tackled the tremendous task of construction.

The organization and aims of this committee have since been thoroughly explained to us and have proved extremely interesting to all in many respects. The enthusiasm to co-operate was and is prevalent among all our members who appreciate the importance of uniting all local clubs, operating as individual organizations, into one strong body.

On observing the work already done and the manner in which this was executed, we note many commendable characteristics in the U.C.Y.L. Among these is the alacrity with which an idea, once accepted by the body, is acted upon. As an example of this we might mention the preparation of the concert in honour of Taras Shewchenko which is to be presented in the very near future.

Another feature is the ability to organize, proved by the fact that already several inter-parochial socials have been held at different parishes so as to better acquaint the members of the various clubs. The campaign to organize the youth in communities where this has not as yet been done is well under way and we know that the final results will compensate their efforts.

The outstanding and most appealing factor is the composition of this committee. Each and every club affiliated with this League is well represented and certainly has every opportunity to air any views or opinions through the delegates. This wide representation affords a diversity of ideas which make possible the satisfaction of every group and community.

We believe that with these qualities, already in evidence, much can and will be done by the Ukrainian Catholic Youth League which will forge ahead in its undertakings. We deem it a privilege to be a part of this union.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад учитель

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:—

Кілька день тому бачив я одного хлопця, що був зробив паперовий орел. Вже усьо було готове, коли надбіг сусідський пес та замотався у шнурок від орла. Хлопець не роздумуючи богато, зачав голосно кричати на пса. Пес зі страху, хотячи втікти, перебіг через орел та замазив його своїми ногами. Хлопець іще більше взлостився. Взяв тай пірвав орел на кусники. Увесь його труд пішов на дармо через його злість та нерозважність.

Злість ніколи добра не приносить.

Вуйко Трохим.

УВАГА ДІТИ! — ЩОСЬ НОВОГО!

Ваша Сторінка появляється нині велика. Вуйко постарався для Вас о щось нового. А саме на звичайних сторінках БНації 17 і 18, **появляється нині гарна ОБРАЗКОВА ЧИТАНКА. Витніть собі цілу картку з ґазети й зложіть собі читанку "Івась і Гануся на фармі" в гарну книжочку.** Вуйко певний сього, що Вам подобається ся читанка.

Як самі видите, Любі Діти, ся читанка забрала богато місця, **отже Вуйко не міг помістити Ваших гарних листів до Вуйка, в сім числі БНації.** А тих листів дістав Вуйко знаете кілько? Гадайте! **Аж 25.** Вуйко дуже тішиться, що Ви, Любі Діти, так до Вуйка пишете й Вуйко обіцяє Вам помістити Ваші листи в слідуючих числах БНації, тимбільше, що дістав Вуйко дуже гарні листи від таких дітей, котрі до Вуйка ще не писали. Тому не забувайте за Вуйка й пишіть стало, якнайбільше і заохочуйте других до писання.

Накінець хоче Вуйко на сьому місці похвалити: Зоню Гадубяк з Бюкенен, Саск.; Розалію Шиминська з Шортдейл, Ман. і Петра та Павла Козіцьких з Кіндерслей, Саск., котрі придбали кождий по одному новому передплатникові для Бнації. А Марія Олiярник з Винипег сама запренумерувала собі нашу газету.

Також і Ви, другі Діти, до праці! Старайтеся приєнати для БН. якнайбільше передплатників. Поширюйте нашу газету! Пишіть часто до Вуйка! А хто найбільше буде працювати через цілий рік, дістане при кінці року гарний пугар.

Ваш Вуйко Трохим.

КОНТЕСТ НА КВІТЕНЬ

"ХРИСТОС ВОСКРЕС"

З цего святочного привіту зложіть якнайбільше слів, вживаючи лиш букви, що знаходяться у привіті. Букву можна вживати кілька разів в однім слові. На початок маєте такі слова — хор, сто, росте. Зашліть Вашу лісту слів разом з Вашим іменем і точною адресою та віком перед 15-им квітня до—

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Буде 5 нагород.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Від останного звіту прислали на фонд слідуючі:

Мирослав Гунчак, Геффорд, Саск., 15ц.
Марта Миц, Ольга, ман., 25ц.
Богдан А. Харандюк, Айтуна, Саск., 25ц.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

—ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА—

Постарайтеся, щоби і Ваші приятелі належали до "Веселої Родини"! Річна вкладка виносить лиш 15 центів. Хто може то робить більшу жертву. Кожний член дістає гарну членську картку та 1-ий листок Діточої Бібліотеки.

До тепер "Весела Родина" числить 39 членів, котрі жертвували $14.25. **Першу поміч в сумі $5.00 ця "Родина" вишле сиротам в Айтуні—яко писанку на Великдень.**

До "Родини" вступили слідуючі нові члени —

ч. 28. МАРІЯ ОЛІЯРНИК, Винипег, Ман., літ 10, жертва: 25ц.
29. МАРТА МИЦ, Ольга, Ман., літ 13, жертва: 25ц.
ч.30. ПЕТРО КОЗІЦЬКИЙ, Кіндерслей, Саск., літ 10, жертва: 25ц.
ч. 31. ПАВЛО КОЗІЦЬКИЙ, Кіндерслей, Саск., літ 10, жертва: 25ц.
ч. 32. ВАСИЛЬ КРОЧАК, Бідил, Саск., літ 14, жертва: 50ц.
ч. 33. ЕВЗЕВІЙ ЧЕРЕВИК, Норквей, Саск., літ 11, жертва: 25ц.
ч.34. САВЕЛЯ МАРАК, Геффорд, Саск., літ 12, жертва: $1.00
ч. 35. РОМАНА ЦІСЕНЬКА, Кридор, Саск., літ 12, жертва: 25ц.
ч. 36. ОЛЕНКА ПІХ, Прісвил, Саск., літ 8, жертва: 40ц.
ч. 37. РУДОЛЬФ ЛУЖНИЙ, Елфрос, Саск., літ 14, жертва: 25ц.
ч. 38. ПАРАНЯ КОЗАКЕВИЧ, Паркервю, Саск., жертва: $1.00.
ч. 39. ВЕРОНІКА ХРУНИК, Вест Бенд, Саск., літ 12, жертва: 25ц.

Жертви свої шліть до

UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Avenue,
Winnipeg, Man.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА БЕРЕЗЕНЬ

І. часть: гай, май, утома, рак, слина, мід, Оля. На місце хрестиків мало вийти: ГАМАЛІЯ.

ІІ. часть: Буква "а".

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

27. Я не давав себе просити. Дуже милі видалися мені домашні панночки.

28. Вони подавали великі тарілки з паштетами, булочками, капустяним кремом, а також капусту в сметані.

29. Який щасливий мусить бути пан Брисько, що має цілий город капусти!—

(Далі буде).

МИ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ

Ми українські Діти
Про сирітки дбаймо,
І в Вуйкову Родину
Гуртом всі вступаймо!
Тому діти поспішім,
Бідним сиріткам,
Жертву принесім!

Марія Кунанець

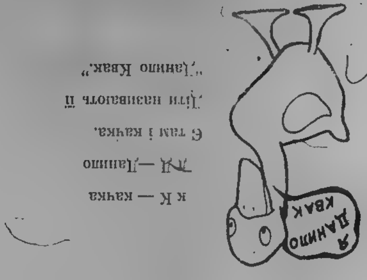

ц Ц — ціп к К — курята

На фармі є курята.

Івась і Гануся кличуть їх "ціп, ціп."

к К — качка
Д Д — Данило

Є там і качка.
Діти називають її
"Данило Квак."

л Л — ліс з З — зайчик
х Х — хвіст у У — уха

Зайчик має довгі уха
а короткий хвіст.
У нього є і вуса.

м — малий

Малий горобчик також жие у лісі.
Він гарно співає.

г Г — ґазета
а А — адреса
ч Ч — читає
т Т — тато
и й — вуйко

Тато читають ґазету.
Та ґазета то "Будучність Нації."
Є там новинки та поради для старших.

Для дітей є Діточа Сторінка.

У ній є історії та казки.

Івась і Гануся читають сю сторінку, беруть участь у контестах, та пишуть листи до Вуйка Трохима.

Вони належать до "Веселої Родини", котра помагає бідним дітям.

Вони Вас напоминають, щоби Ви так робили.

Пишіть на адресу:

UNCLE TOM,
THE FUTURE OF THE NATION,
369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

ІВАСЬ і ГАНУСЯ
— НА ФАРМІ —

НАПИСАВ
— ВУЙКО ТРОХИМ —

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
1-го Квітня, 1944

ф Ф — фарма   і І — Івась
г Г — Гануся   н Н — на

Івась і Гануся живуть на фармі.
На фармі є коні.

ї Ї — їсти   о О — овес   ь — їдуть
ю Ю — Юрко   я Я — яблоко   ж Ж — жие

Коні люблять їсти овес та сіно.
Івась і Гануся їдуть на коник.
Вони їдуть дорогою до ліса.
У лісі жие зайчик.

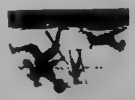

в В — весна
п П — Песик

На весні діти бавляться на дворі.
Песик Гавцьо бавиться з ними.

ш Ш — школа   є Є

Івась і Гануся ходять до школи.
Коло школи є гойданка.

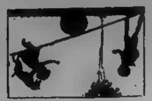

УКРАЇНСЬКА АЗБУКА

UKRAINIAN ALPHABET

First line is in Ukrainian. Second line is in English and tells you how to pronounce the letter.

а А	б Б	в В		
"a" as in saw	"b"	"w"		
г Г	ґ Ґ	д Д	е Е	
"h"	"g" in gone	"d"	"e" in set	
є Є	ж Ж	з З	и И	й Й
"y" in yes	"zh"	"z"	"i" in Sid	"y" in yet
і І	ї Ї	к К	л Л	м М	н Н
"ee"	"yee"	"k"	"l" in let	"m"	"n"
о О	п П	р Р	с С	т Т	у У
"o" in son	"p"	"r"	"s"	"t"	"oo"
ф Ф	х Х	ц Ц	ч Ч	ш Ш	щ Щ	ю Ю
"f"	soft "h"	"ts"	ch in check	"sh"	shch	"you"

я Я "ya"   ь Ь — softens a letter, giving it a short "y" sound as кінь "keeny"—"y" in yes.

р Р — риба
щ Щ — щупак

У літі Івась і Гануся ідуть над ріку ловити рибу.

Вони ловлять щупаки.

с С — санки

В зимі діти ідуть на горбочок.

З горбка їдуть санками.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 6

MAN HAS BODY AND SOUL

I have a body. Can see and feel it

I have a soul, but I can neither see nor feel it

All people have souls

God is a spirit. My soul is a spirit. My soul is like God

Some day my body will die. It will have no life.

My soul will never die

I care for my body when I eat, drink, breath, wash, dress

I care for my soul when I am good.

I care for my soul, when I pray, when I go to church, when I listen to my father and mother.

I must take care of my body, because God gave it to me.

I must take more care of my soul, because my soul is like God and it is much more important than my body.

WHAT TO DO: 1) Write what you are doing and what you will do to keep your body healthy and clean

2) Write what you are doing and what you should do to take care of your soul.

3) Can your father or mother help you in this work?

MATCHING GAME

Chief creatures of God

	more important than my body
Angels are	helps and watches over me.
Guardian Angel	spirits; they have no body.
My soul is	men and angels

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА БЕРЕЗЕНЬ

В контесті на березень взяли участь 7 дітей, як слідує: Рудольф Лужний, Елфрос, Саск., Софія Гадубяк, Бюкенен, Саск., Романа Цісецька, Кридор, Саск., Савеля Марак, Геффорд, Саск., Марійка Филипович, Арран, Саск., Володимир Заячківський, Саскатун, Саск. і Мирослав Гунчак, Геффорд, Саск.

З вищеподаних дітей, добрі розвязки прислали и тим самим дістали гарні нагороди слідуючі: СОФІЯ ГАДУБЯК, РОМАНА ЦІСЕЦЬКА, САВЕЛЯ МАРАК і МАРІЙКА ФИЛИПОВИЧ

Любі Діти, Вуйко проголошує знова новий, дуже легкий, Контест на Квітень. **Ану всі діти до роботи!** Хто з Вас дістане від Вуйка гарну нагороду другим разом? А таких нагород буде аж пять. **Тому до праці!**

ЗАПОВІТИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Життепис Тараса Шевченка певно кожному відомий, бо що року в місяці марті уладжується ріжні установи-торжества в його честь і тоді про Шевченка говориться дуже багато. Тому ця коротенька стаття присвячена для обговорення лише деяких важнійших думок цего Пробудителя України

Слава і велика заслуга Тараса Шевченка полягає в тім, що підчас великого занепаду і закріпощення та безнадійности українського народу, він своїм геніяльним талантом збудив віру, скріпив надію в народі і вчив як до ліпшого майбутнього змагати. Він лишив українцям безсмертні заповіти котрі напевно здійсняться.

Найважнійші свої думки висловив Шевченко в своїм безсмертнім Кобзарі. (Кождий член УКЮ повинен мати свій власний Кобзар і його читати). Богато з його віршів це наші дорогоцінности а між ними є три визначні заповіти, перли, котрі коротенько обдумаймо.

Шевченко в своїх віршах оспівував не тільки силу і славу укр. народу в минувшині, але вчив і показував як і що робити, щоби давню силу і славу завернути. Він кинув своє могуче слово "Борітеся, поборете!" Він казав: "Учітеся, брати мої." Він кликав: "Обніміте, брати мої найменшого брата" і це є найважніші заповіти, що їх лишив по собі цей найбільший поет України.

Від їх проголошення, український нарід після тих заповітів живе і робить великий поступ. Історія показує які великі кроки зроблено по цій дорозі. Скасування кріпацтва, розповсюдження українського слова, бажання волі і відродження власної держави в 1918-1920 роках—се є лиш деякі з наших важнійших осягнень. І хоч знова вороги перемогли український нарід, то він надальше бореться, робить великі поступи на науковім і економічнім полі і знову воля на коротенький час заблиснула в Карпатській Україні з початком сеї світової хуртовини.

Ці три заповіти може сповняти кождий українець, кождий член УКЮ. Вчитись, це наш перший обовязок. Ми повинні учитись чужого і свого. Ми повинні кінчити не лише публичну і висшу школу, але йти дальше на університети і технічні школи. Особливо повинні ми старатись щоби більше українських дівчат кінчило університети. Особливу увагу повинні ми звернути на рідну мову, історію, українську католицьку Церкву, народну пісню, звичай і все, що наше рідне.

Щоби була єдність, то нехай кождий українець любить українця і жие з вами в згоді.

А боротись може кождий член УКЮ своїм способом так, що всюда назве себе українцем, буде по українськи говорити і молитися і не дасть українського народу понижати.

Запамятаймо собі на ціле життя заповіт Тараса Шевченка.

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

— ДОПИСИ —

СКАРО, АЛТА.

Похорон бл. п. Теклі Ґурба

Дня першого марта 1944 р. упокоїлась в Бозі бл. п. Текля Ґурба. Була то одна з перших піонірів цеї околиці, бо приїхала до Канади разом зі своїм мужем і кількома діточками ще 1897 року. Взяли гомстед у теперішній околиці Скаро, і ту прожила до кінця свого життя. Муж покійної помер ще в 1927 році, і покійна доживала при своїм сині Степані, котрий лишився на старині.

Уродилась 1865 року, в селі Сколошів, Ярославського повіту, Зах. Україна, Галичина. Покійна була доброю парохіянкою, і одна з основателів парохії Ч. Хреста в Скаро. Була щира українка, віруюча католичка, і в такім дусі виховала свої діти. Свою церкву дуже полюбила ще в старім краю, і тут старалась разом зі своїм мужем від самих початків, щоб як найскорше побудувати. Усе старалась кождий раз бути на відправі у цій церкві, щиро молилась і часто приступала до св. Тайн. Але недождалась, щоб її послідний раз занесли до тої церкви, котру так за життя любила, бо церква згоріла а нової ще не побудовано. За то 3-го марта внесли її до народного дому, до котрого також покійна немало причинилась. Там всеч. о. Пащак ЧСВВ. відправив Сл. Божу, всі похоронні відправи, і виголосив прощальну проповідь. Покійна перед смертю пролежала тільки два дни, приняла Найсв. Тайни, і розпрощалась з цим світом, і за своїми дітьми, котрих десятеро лишила у великім смутку, 4 синів і 6 доньок, а також 26 внуків і 9 правнуків. Тлінні останки зложено на цвинтари цеї парохії, побіч її дорогого мужа і дітий, котрі там були поховані.

При кінці похорону над гробом покійної сказав кілька слів один з наших піонірів і член цеї парохії, про її піонірське життя, про її добрі діла і заслуги і попрацював від парохії. Також в хаті її сина Степана, завізвав до жертв на пресфонд, бо покійна була добра читачка і щира передплатниця наших сиріт в Айтуні, $3.00 на вироблення Присутні щиро віднеслись до сего, бо зложили $17.00. З того призначено $5.00 для наших сиріт в Айтуні, $9.00 на вироблення кліши до поміщення знимки. А решта розділено для наших часописів. З того вділено $2.00 для БНації. Збіркою зайнялись І. Войтас, і Н. Сенишин. Всім жертводавцям щира подяка, в покійній Теклі Вічная Память.

Гр. Козяк.

МИХАЇЛ ЖДАН,
рядовик, син пані Марії Ждан в Алонзі, Ман., помер в японському полоні через недугу.

Останні Вісти...

Большевики зробили великий перелом на Україні між Тернополем і Проскуровом, наперли на полудне, заняли Копичинці, Чортків, та зблизилися на 42 милі до Чехословаччини. На Волині большевики наступають на Ковель. У Бесарабії дійшли большевики до ріки, Прут. На полудні большевики заняли велику пристань Николаїв. Тимчасом німці довершили окупації Румунії. Львів, столиця Галичини, ще в руках німців.

В Італії немає більших змін на фронтах. Німці сильно бються.

Аліянти бомбардували Берлін, німці Льондон.

Премієр Чорчил промовляв в неділю 26-го березня до цілої імперії.

В Індії, в провінції Бенґаль, за послідний рік згнули з голоду 1,873,794 людий.

Японці почали наступ на Індію з Бурми.

Усі фармарські робітники, котрі були заняті підчас зими по фабриках, мають вернути з днем 31-го березня назад до фармарських робіт на фарми.

НОВА КНИЖКА—

ПРО СХІДНИЙ ОБРЯД

Написав о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.

ЗМІСТ: 1) Про церковні обряди взагалі; 2) Про церковні стилі; 3) Устрій Східної Церкви; 4) Про церковні річи; 5) Про Святу Літургію; 6) Інші Відправи; 7) Про обряди св. Тайн; 8) Про обряди свят. У цій книжці цікаво, ясно й коротко обговорює отець місіонар 150 важніших питань. Книжка дуже хосенна й потрібна для молоді й старших людей. Важніші обрядові назви для молоді подано в англійськім перекладі. Книжка прикрашена многими ілюстраціями. Сторін 100 — Ціна 25ц. Висилається лиш за попереднім надісланням належитости. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

НОВА КНИЖЕЧКА

Винипеґська "Культура й Освіта," видала нову, з черги трету, книжечку: "Де Поміч Для Нас або Щаднично-Кредитові Спілки," пера інж. В. Топольницького. Сторін 32, ціна 20ц. Пан Топольницький в дуже приступний спосіб, гарною українською мовою, з великим переконанням, дає короткий виклад читачеві про кредитові спілки, як їх закладати й провадити. Варта кожньому її перечитати. Але мало сього! Справді в кождій нашій громаді повинні такі спілки повстати. А при оснуванні їх конечною буде книжка п. інж. Топольницького. За замовленнями пишіть на адресу: Культура й Освіта, П. О. Бокс 3113, Винипеґ, Ман.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ:

2. Пята Неділя Посту............ Сарто (по пол. від год. 3—5 та вечером від год 6—8 буде слухання Великодніх Сповідей)
5. Середа, цього дня по пол. від год. — 5 буде слухання Великодних Сповідей на Гадашвил, а вечером о год. 5-ій свячення пасок.
6. Великий Четвер .... Лейдівуд (7 год. вечером: Страсті)
7. Пятниця: Благовіщення Пр. Діви Марії .... Саллов
9. Воскресення Господне (по новому стилю) .... Гадашвил (хор з Тиндал)
14. Велика Пятниця: Винесення Плащаниці і свячення пасок. —
    Тиндал год. 9.00 рано,
    Босежур год. 10.30 рано,
    Лейдівуд год. 12.00 в пол.
    Брокенгед год. 1.00 по пол.
    Елма—год. 4.30 по полудні.
16. Воскресення Господне ....Босежур (год. 6.00 рано) Тиндал (год. 10.00 рано.
17. Світлий Понеділок .... Лейдівуд Сарто (о. В. Божик)
18. Світлий Вівторок .... Елма ..... Брокенгед (о. В. Божик)

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню, Винипег, Ман.
Телефон: 27 274

---

2. Пята Неділя Посту .... Ґонор (Парки—читана Сл. Божа)
7. Благовішення П.Д.Марії .... Ля Брокері
9. Квітна Неділя .... Ст. Норберт Ґонор—читана Сл. Божа)
16. Воскресення Господне .... Ґонор (раненько) .... Парки (10 год. рано)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВЕЛИКІ ВОЗДУШНІ БОЇ

Аліянти безнастанно бомбардують з повітря Німеччину. Німці кілька разів напали на Льондон.

ПРЕКРАСНІ РЕЛІГІЙНІ ДРАМИ Й КОМЕДІЇ

[illegible]ення	.40
Прщик Ганусі	.25
Перше Причастя в Вязниці	.50
Вестальки	.50
Чуди-Диво	.40
Міріям з Магдалі	.25
Розпни Його	.25
Пастир Пастирів	.40
В Заранни Щастя	.25
Чудо в Лорд	.40
Медалик	.25
Аеропляк св. Катерини	.25
Ворожбитка	.2[illegible]
[illegible]	.25
[illegible]	.25
Вуйцуньо	.30
Отроєна	.30
Марія Магдалина	.30
Похорон Української Незгоди	.30
Кров за Віру	.30
Ніч у Квітках	.30
Пропала й Найшлася	.30
А Совість Обрушилась	.50
Свята Доротея	.40
Дитяча Мрія св. Тереси	.20
До Христа	.40

УВАГА: Оті представлення висилається лиш тим, що вперед надішлють означену належитість.

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

— We Do General Fine Mechanical Work —

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic
Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 8 (152) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1944 Vol. XII. No. 8 (152) YORKTON, SASK. April 14, 1944

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Пастирське Слово

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА ДО ВИСОКОПРЕПОДОБНИХ І ВСЕЧЕСНІШИХ ОТЦІВ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

"Воскресення Твоє Христе Спасе, ангели оспівують на небі й нам на землі дозволь чистим серцем Тебе величати й прославляти."

Христос Воскрес!

Дорогі в Христі,—Христове воскресення було завсіди у св. Церкві найбільшим святом, празником празників і торжеством торжеств.

Ціле наше воскресне богослуження є повне гарних висказів про Христа-Спасителя. Воно називає Ісуса: **"Сонцем правди," "дателем вічного життя," "радістю всього світу."** Воно оспівує Його, як цього, що "знищив адову силу," "своєю смертю поконав смерть," "перевів нас від смерти до життя" й "від землі до неба." Воно прославляє Його як побідника, "що дарував нам вічне життя."

Одною з найбільше зворушаючих правд нашого воскресного богослуження, **це правда про наше відкуплення.** Зі щирою вдячністю зазначує воно, що ми всі в Адамі "були сковані адовими узами," а Христос як "ягня був за всіх добровільно заколений," бо Він є "Сином Бога, що спасає людський рід."

В іншім місці співаємо **про наше спасення так:** "Сьогодні спасення світові, бо Христос воскрес, як всесильний." Наглядними овочами нашого відкуплення це те, що наш Божественний Спаситель увільнив нас із неволі діявола, замкнув пекло, отворив для всіх небо й вислужив нам цю ласку, що ми стали прибраними дітьми Бога.

Що поганський світ увірив у Христа, а мільйони мучеників віддали за віру своє життя, то **одинокою силою їх витревання в доброму було Христове воскресення.** "Підійми очі твої Сіоне й глянь, бо це прийшли до тебе, як богосвітлі світила, від заходу й півночі й моря й сходу твої діти, в тобі благословлячи Бога по віки."

"Нині всьо наповнилося світлом: небо, земля й підземне. Нехай торжественно святкує усе сотворіння Христове повстання, що в ньому воно утверджується." Бо **Христос не лише самий іде до неба, але також і для нас вислужив небо.** Він відзивається до свойого небесного Вітця так: "Отче, цих що дав єси мені, хочу, щоб де я, і вони були зо мною, щоб бачили мою славу, що її Ти мені дав." (Йоан: 17, 24).

Що ми є **прибраними дітьми** Бога, а небо є нашим наслідством і спадщиною в Христі, вчить нас св. Апостол Павло: "Бо ви не приняли духа рабства знову на боязнь, але приняли духа всиновлення, що через него кличемо: Авва, Отче! Цей самий Дух свідчить нашому духові, що ми діти Божі. А коли діти, то й наслідники, наслідники ж Божі, а співнаслідники Христові, коли тільки з Ним терпимо, щоб із Ним і прославитися" (Римлян: 8, 16).

Кінцеві слова св. Павла зазначують ще також і **условину нашого прославлення: "Коли тільки з Ним терпимо, щоб із Ним і прославитися."** Отже небо, наше прославлення, наше співвоскресіння з Христом у другому житті, є не лише нашим правом, наслідством і одідиченням, але також заслугою, нагородою, овочем нашої особистої співпраці з терплячим Христом. "Вчера був я погребаний з Тобою Христе, сьогодні встаю з Тобою, що воскрес; вчера був розпятий з Тобою, Самий прослав мене Спасе у твойому царстві."

Сумніваючимся ученикам, що йшли до Емаус, відповідає Христос: "Чи не мав Христос о це пострадати й так увійти в свою славу" (Лука: 24, 26). Тому й св. Петро, апостол, кличе до своїх вірних: "Улюблені, не дивуйтеся огневі, що вас досвідчає, наче б вам що нового приключилося, але радуйтеся, беручи участь в Христових муках, щоб ви радуючися, веселилися в обявленні Його слави" (I. Петра: 4, 12).

Наше воскресне богослуження дуже часто нам нагадує, щоб ми **чистим серцем прославляли воскресшого** Христа: "Ти Христе, що ад поконав, і чоловіка воскресив своїм воскресінням, вчини нас достойним чистим серцем, Тебе величати й прославляти." Щоб освободитися від гріхів, мати чисте серце й бути в стані ласки, то воскресший Христос дав св. Апостолам власть відпускати гріхи, кажучи: "Прийміть Духа Святого, кому відпустите гріхи, відпустяться їм" (Йоан: 20, 22).

При кінці воскресної Утрені так співаємо: "Воскресення день і просвітимся торжеством і один одного обімім; скажім: брати, і цим, **що ненавидять нас, простім усе з воскресенням,** і так заспіваймо." Ці воскресні думки нехай дійсно просвітять наш ум певністю побіди Христової Правди, скріплять нашу волю надією кращої будучини й запалять наше серце надприродною любовю, що огортає всіх, прощає всім і бажає кожному воскресної радости.

Вірою у побідного Христа кріпімся також у гірких хвилинах, що їх під цю пору переживає цілий наш український нарід. Надією світлого Христового Воскресення, по Великій Пятниці, набираймо сили, що й ми поконаємо всяке зло, підступ і ненависть ворогів. Любовю лучімся з мільйонами наших братів на рідних землях і поза ними й засилаймо наші сердечні молитви спільно й разом до воскресшого Христа, щоб чимскорше настав справедливий мир, а наш нарід зажив у свободі серед інших свобідних народів.

З нагоди Світлого Празника Христового Воскресіння засилаємо всім нашим Дорогим Отцям Духовним і всім Вірним нашої Дієцезії наші воскресні побажання, як найбільших ласк від Воскресшого Христа, із нашим Архієрейським Благословенням.

† Василій, Єпископ-Ординарій.
† Ніль, Єпископ-Помічник.

Вінніпеґ, Ман., 2. квітня, 1944 р.

ДОГОВІР ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ КАНАДИ З СОВІТАМИ

З Оттави дня 3 квітня подано близші подробиці про договір взаїмної помочі між Канадою а Совітами, котрий був підписаний ще 11 лютого. В подробицях подається, що Канада має дати Росії, а саме: Човги, літаки, стрільна і все інше военне потрібне знаряддя, як будуть обставини вимагати.

Москва зі своєї сторони: "Причиниться до оборони Канади і дасть такі знаряди, службу, улекшення і вісти, які буде могла доставити."

В КІЛЬКОХ СЛОВАХ

У нападі на Нірберґ аліянти стратили 93 літаки і поверх 700 летунів.

Іден—має уступити зі становища міністра заграничних справ Англії.

Аліянти знова ушкодили великий німецький военний корабель Тирпиц.

За перших 4 роки війни аліянти стратили 700,000 людий, в тім Канада около 20,000, половину з сього забитих.

Г. Ф. МекЛейн, канадійський будівничий, розкинув у Віндзор, Онт., через вікно свого готельного покою на вулицю $5.000.

НАРУШЕННЯ НЕВТРАЛЬНОСТИ ШВАЙЦАРІЇ

В дні 1-го квітня американські бомбовики через помилку сильно збомбардували місто в північній части Швайцарії, Шафенгавзен. Місто сильно потерпіло від вогню і було богато вбитих і ранених. В Швайцарії запанувало сильне обурення. Американський амбасадор перепросив швайцарський уряд за се і запевнив, що Америка заплатить за всі шкоди заподіяні літаками.

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕГУ, ПРИ 49 КЕНЕДІ

Дальший виказ жертводавців слідує:

Жертвували: о. військовий духовник, сотник М. Т. Пелех $100.00

Збірка парохії Пресвятої Евхаристії в Елмвуд, Винипеґ, заходами всеч. о. Ігоря Шпитковського і трудом жертвенних парохіян $105.50

Н. Шкварок з С. Боніфас 10.00
Б. Л. Корчинський з Гефорд, Саск. .. 5.00
Василь Козак з Джипсомвил, Ман. .. 5.00
Юстин Воробець з Кридор, Саск. 5.00

Дальша збірка з церкви св. Покрови у Винипеґу— Збирала пані Марія Речкун:

Жертвували: Дмитро Ділай $5.00. По $1: Стефа Боровська, Ева Запісоцька, Ф. Озеро, Ів. Неґрич, Ст. Марцинюк, Ф. Солтис, Ів. Капець, Я. Майданик, Іван Годованець, Онф. Вобітко, Ів. Панчук, Олена Квасниця. Разом $17.00

Збирав Петро Хомин—Жертвували: Братство св. Андрея при церкві св. Покрови $25. Петро Хомин $5.00; М. Тивонюк 2.00. По $1.00: О. Шалай, Йосиф Москаль. Петро Пасічник 25ц. Разом $34.25

(Разом досі з церкви св. Покрови у Винипеґу через жертву і труд зложено на Інститут $568.50 і це ще не все. Ще є одна ліста збіркова в руках пані Осадчук і вона надіється красної збірки. Свідомим і жертвенним парохіянам, українцям католикам чину і жертви, з церкви святої Покрови у Винипеґу дійсно **належить** повне признання і честь!)

Збірки в церкві св. о. Николая у Винипеґу.— Василь Чорний $10.00. По $5.00: Петро і М. Яковишин, Анна Кравчук. Юрій Рансюк $4.00. Марія Косован $3.00. По $2.00: Петруня Гринишин, Пелаґія Маланчак, Анна Ендровс, Мих. Мірус, Дм. Галущак, Волод. Запісоцький, Никифор Стельмах. По $1.00: Павлина Билинська, Наталія Остап, Ів. Мельник, Софія Гнатович, Анна Мартинюк. Разом $46.00

Збирала пані Михайлина Беднарська:

Жертвували: по $5.00: А. Булавка, Ів. і А. Хмара, В. Гумницький, Е. Рудницька, Ін. Завідовський, С. Лехів, М. і А. Строїч. По $2.00: А. Мизак, М. і М. Бачинський, Ів. і М. Гришко, Ілія і П. Петрашко, С. Гринишин, Ів. і Ю. Занюк, Павло Ґренків, Ів. Мозіль. По $1.00: Д. Дудар, І. Мовдій, Кат. Палик, Ів. і С. Гриневич, Бен. і Т. Дідух, Ан. Хроняк, Т. і П. Шановська, А. Березовський, Н. Байдюк, А. Костюк, П. Балаґуш, Ст. Масик, Ан. Педзівол, Текля Флис, Кат. Ліщинська, Дан. Гладій, Е. Щерба, Нат. Кот, А. Саган, А. Вербицька (зі Стелла), Гр. Білоцеркович, А. Слободян, П. Судома, М. Корбан, Ант. Войтишин, В. Хмара, Ілія Прокопишин, М. Гуменюк, В. Тимків, М. Гавриш, Ант. Заброцька, Ів. Бучко, (942 Причард), Яр. Бучко, Ів. Бучко (928 Прич.), А. Задорожний, Ів. Гнида, Л. Ожоган, Теод. Мазепа, Ів. Вербицький, Мак. Ліщинський, Теод. Ґарболінський, В. Деревянка, М. Маринюк, Дамян Пащак, І. Гнатович, П. Слободян.

Виховний Інститут БУК-а у Винипеґу

По 50ц.: С. Безкоровайний, Я. Паньків, В. Піхурко, Е. Сендій, Ів. Гордиловський, Ів. Паньків, М. Ядовський, Ф. Скиба, Ів. Горнський, Ольга Фінґерсон, М. Іваськів, А. Бакушка, С. Дудар, Е. Каспрович, Е. Будраш. По 25ц.: Ілія Пинґелка, Д. Погорецька. Петро Гаврилюк 35ц. Разом $105.85

Попередно до дня 15 марта 1944 проголошено $2,305.61

Разом з теперішним є до дня 1 квітня 1944 жертв **$2,739.11**

Всім жертводавцям і трудящим збірщикам сердечно дякуємо.

Не забуваймо однак, що це не все.

Треба будинок виплатити вповні, закупити потрібні річі, прибрати все. Потрібно ще гроша і гроша. Це все для нашої молоді, для нашої спільної кращої будучности.

Приходять свята. Будемо гоститись і згадувати рідних. Згадаймо наш Інститут і даймо йому писанку, красну і щиру. Най українці католики Манітоби і столичного Винипеґу тішаться осягом, що стане нашою окрасою і гордощами на десятиліття.

Поможім всі, а не лишень одиниці.

Поможім щиро!

Всі жертви просимо слати на адресу скарбника Інституту — **впр. о. Йосиф Сеньків, ЧСВВ., 612 Фльора еве., Винипеґ.**

Нарід будує собі, нарід творить для себе!

З наших жертв і посвяти творимо кращу долю поколінь!

Нехай ніхто не стоїть осторонь, всі разом поможім, а успіх певний!

Пресреферент.

* * * *

Подрібний спис жертводавців з церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен—Елмвуд, Ман., на Виховний Інститут БУК-а в Винипеґу:

Зібрано по день 4-го квітня 1944— $107.50 як слідує:— Збирали пані Анна Татарин і Михаліна Ґановська:

Жертвували по $1.00: Антін Ґановський, Стефан Прейдун, Іван Вельгуш, Юрій Вах, Кароль Кіндзерський, Іван Пелех, Василь Лотоцький, Михаїл Скаляний, Онуфрій Ройко, Іван Цар, Микита Рудик, п. Лутинець, п. Махніцький.— По 75ц.: п. Карбовник і п. Коржик. —По 50ц.: п. Терех, п. Поляк, п. Татарин, п. Вербіцька, п. Семків, п. Галіпчук, п. Завісляк, п. Коліда, п. Шкрабан, п. Семчук, п. Садловський, п. Курка, п. Бучко, п. Марикуца, п. Приймак, п. Сакалюк, п. Пелех, п. Петрик, і п. Коломия. —По 45ц.: п. Гринчука.— По 25ц.:— п. Максимчук, п. Восковська, п. Григоришин, п. Боюк, п. Смеричанська, п. Гаврилюк, п. Цапар, п. Зінко, п. Главин, п. Драчук, п. Цюник, п. Микула, п. Ковтало, п. Гриців, п. Вінзовський, п. Наводило, п. Сафранючка, п. Головчук, п. Метрик, п. Рогальська, п. Гриців, п. Кісик, п. Стибель, п. Канціру.— По 10ц.: п. Кісак (Вашінґтон вул.)
Разом $30.55

Збирали пані Евдокія Парубоча і Павліна Коломия: ....

Жертвували: по $2.00—п. Гаврилишин. По $1.25: п. Молчко.— По $1.00: п. Парубочий, п. П. Коломия, п. В. Лемеха, Катерина Вороняк, Петро Лебідь, Іван Вивюрка, Семен Цембровський, Ф. Берко, Стефанія Квасніцька, Стефанія Кендал, п. Ґурняк, п. Лис, Юрій Онишко і пані Стельмащук. По 50ц.: М. Генел, п. Криса, К. Цітулець, п. Коваль, Й. Цітулець, В. Бумбар, п. Хомяк, М. Середа, Дмитро Осмерчук і М. Чубак. — По 25ц. —пані Комера, Григорій Вах, п. Співак, п. Винтоник, М. Гуль, П. Гуль, Софія Шиманська. Разом $24.00

Збирали пані Ірина Пастух і Розалія Лихач:

Жертвували: по $5.00: пані Козоріз. — По $2.00: пані Свистун, Іван Іванчишин, Юліян Лесик. —По $1.00: п. Стефанюк, п. Ґолько, пані Линкевич, пані Турко, пані І. Пастух, пані Ю. Яблецька, Никола Бабій, Дмитро Мазур, Ю. Лихач, пані Равлюк, Ів. Левицький, пані Курян, пані Мартинюк, пані Багрій, пані Пура, А. Зазилевич, пані Карпів, пані Полинюк, п. Добровольський, п. Барилюк, пані Сисак, пані Сиркіз, пані Польна, М. Ушій, п. Сенчук, п. Челяда, і пані Ушій.— По 50ц.: Ілія Базилевич, Анна Мартинюк, Б. Фойдюк, пані Татарин, пані Грабовська, пані Лендик, п. Флис, пані Шпур, п. Процайло, п. Кисіль, Ів. Бабій, пані Смаль пані Стояк, пані Хамрик, К. Яблецька, Ф. Шевчук, В. Поляк, пані Скварій, пані Білінська.— По 75ц.: п. Пеник. — По 30ц.: пані Вацко.— По 40ц.: пані Метенко. По 25ц.— пані Лотоцька, пані Троцька, Н. Симко, п. Гуйда, п. Гамулка, пані Партика, Стефан Симко, пані Ярославська, пані Чарна, М. Микитин, пані Гавришко, Андрій Сисак.
Разом $52.95

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryasky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to [illegible] addressed to the Manager.

НА УКРАЇНІ ТВОРИТЬСЯ САМОСТІЙНИЦЬКИЙ РУХ

Зі Стокгольму подають, що на задах большевицьких армій на Україні появилися великі загони партизанів, а іменно в околиці Черкас і над Припет-[illegible]

Знова 1-го березня с.р. промовляв в Києві Никита Хрущев, премієр України, котрий в своїй промові згадав між іншими також про українських партизанів. Дослівно Хрущев сказав: "**Проголосивши, що й вони** (себто партизани), **є ворогами німецьких наїздників, вони пішли в підпілля і створили збройні націоналістичні банди, називаючи їх Партизанськими Загонами.**" Хрущев взивав при кінці своєї промови сі Партизанські Загони до покаяння і обіцяв їм прощення за зложення зброї.

* * * *

Дві вістки, з двох різних джерел, однак про один і той самий факт. Дві вістки стверджують ясно одно: **ЩО НА УКРАЇНІ ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ДУША, що на Україні появилися збройні відділи українських героїв, котрі почипають бій з большевиками за самостійну, незалежну від большевиків Україну.**

Боряться нині ті відділи українських партизанів з большевиками, виступали вони передтим проти німців, бо знали, свято були переконані, що їх батьківщина не буде досі свобідна, аж доки не проженуть з неї і одних і других запеклих ворогів самостійного руху України.

Боряться Партизанські Загони за волю України й ми віримо, що не підуть вони на лапку "премієра" України. Радше положать свої голови на полях боїв, а не підуть в вороже ярмо.

Ми, українці католики, в вільній нашій Канаді радіємо самостійницьким рухом наших братів на Україні. Витаємо сих нових наших героїв, та через моря з любої нашої Канади кличемо: Витревайте в борбі! Борітеся, Поборете!

Хай живе українська, самостійна, незалежна, держава!

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ МАНІТОБИ!

Це зазив і клич до Вас, свідомих, діяльних, чесних і віруючих наших людей в цій широкій провінції Манітоби.

Наш нарід розрісся тут на Божу хвалу чисельно. Є нас усіх вже понад 89,762 душ — бо стільки було ще в 1941 році. В самім Винипегу є нас 22,578 душ. Колиби ця сила чисельна дописала також свідомістю і вірою, ми булиб всюди передові. Бо дав нам Бог вроду, здоровля, здібности і велику любов праці.

Цій масі нашого народу треба так само розумного і віруючого проводу від світських людий. **Не лишень вченого, але також тої самої віри, що ми всі, тої самої любви і надії.**

Хочемо виховати для себе нове покоління віруючих українців католиків інтелігентів.

Для тої цілі куплено в місті Винипегу, 49 Кенеді ст. триповерховий мурований будинок і віддано під опіку Братства Українців Католиків Канади, а під покров небесної Цариці, Пречистої Діви. Той дім правдивої науки зветься **ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а під покровом Пречистої Діви.**

Дім має 18 кімнат, котрих треба ще прибрати в усю обстановку. Сам дім коштує готівкою пять тисяч долярів, котрі треба сплатити чим скорше. На обстановку треба ще яких два тисячі, щоби все зладити догідним і отворити той дім для нашої молоді з днем першого вересня 1944.

Тут наша молодь буде мешкати. Звідси буде ходити до вищих шкіл, а в самім домі крім харчів і догляду, **одержить повну науку українознавства** в читанню, писанню, співі, танках, історії, географії, а також релігії.

Просимо ВАС УСІХ поможіть нам довершити і успішно закінчити це величне діло!

Всі зібрані жертви просимо негайно слати на руки скарбника, впр. о. Йосифа Се[illegible]ова, 612 Фльора еве., Винипег. Всі Ваші жертви, навіть найменші, будуть проголошені на сторінках нашої української католицької преси в Канаді зі щирою подякою.

Заохотіть других до жертв на цю ціль!

Ми покладаємо на Вас велику надію, що Ви не лишите тої справи без належної відповіди і жертви, не збудете її мовчанкою.

Нарід творить для себе велике культурне діло!

Станьте творцем кращої будуччини нашого народу в Канаді!

А хто скоро діє і скоро поможе, той двічі поможе.

Просимо о ту поміч ВАС, ВАС, і ВАС— ВСІХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МАНІТОБИ!

**За Провінціональний Заряд БУК-а
і Комітет Інституту**

о. Я. Чиж

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес, воскрес Христос!
Зпід леду землю звільнив мороз,
Зазеленіли лани рілі,
Вже чути милі звуки пташні
Минулись сльоти, минувсь мороз:
Христос воскрес, воскрес Христос!

Христос воскрес, воскрес Христос!
На душу спливли струї рос,
А в очі блеск нових надій,
Із Воскресенням сотки мрій,
Радіє серце мов цвітонос:
Христос воскрес, воскрес Христос!

Христос воскрес, воскрес Христос!
Глянь, чи у тебе в душі мороз,
Чи в твоїм грішнім серцю журба?
Бо і для тебе краща судьба
Звільнити душу з вічних загроз
Христос воскрес, воскрес Христос!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Їх Ексцеленціям Преосвященним Кир Василію Ладиці ЧСВВ і Преосвященному Кир Нілеві Саваринові ЧСВВ., Всеч. Отцям Духовним, всім Членам Зарядів поодиноких відділів БУК-а, Усім рядовим членам нашої організації, усім нашим передплатникам і прихильникам,

складає найщиріші побажання з

ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Редакція і Адміністрація
"Будучности Нації."

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

ГОСПО-
ДЕНЬ

ОБОВЯ-
ЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ

"Ісуса шукаєте Назорея розпятого; встав, нема Його тут" (Мар. 16, 6)

1. Ісус в аді.

Знаємо, що Ісус Христос є Богом і чоловіком рівночасно; як чоловік мав Він тіло і безсмертну душу. Коли Христос Господь вмер на хресті, відділилася Його безсмертна душа від тіла, але Божество остало в злуці як з тілом, так і з душею. Кудиж удалася безсмертна душа Ісуса? **Безсмертна душа Ісуса Христа зійшла в ад, а тіло спочивало в гробі.** У св. Письмі називається ад також "лоном Авраама," се ані пекло з котрого виходу немає, ані чистилище. Ад се місце, де душі праведних, що померли перед Христом ожидали Бога-Спасителя в спокою і без терпінь. Задля первородного гріха не могли дістатися до неба. Ісус, що своєю хресною смертю згладив тяжку вину людства, зійшов отже в ад звістити праведним душам безсмертним їх спасіння. Душа Ісуса вже свобідна від терпінь, прославлена і побідоносна удається річ певна в великім окруженні святих ангелів в ад.

Ту побожні душі патріярхів, пророків і многих святих Старого Завіту чекали, надіялися приходу Христа Господа з напруженням і з бажанням. І нараз засвітила ясність: Се душа Христа Бога являється з ангелами: "радуйтеся!", витає їх. Ісус благословить їх, ущасливляє, розмовляє з ними. І поклонились вони небесному Царю, вони ж в Него вірили, на Него уповали, своїм життям, чеснотами і долею, Його прообразами були, Його появу-царство приготовляли. А з якою вдячністю мусіли повитати вони Бога Спасителя за превелику Його ласкавість, милість і любов.

2. Само Воскресення

Ту тіло Христове мертве ще. Нараз все заясніло — цілий гріб сіяє... Се душа Ісуса лучиться з Його Тілом. Небо звізд вже рожевіє, однак гарніший вид бе від гробу. Там Тіло Христа нове, чудесне, безсмертне, безболізне, совершенне, свобідне, ясніюче блеском сонця правди, проникливе, немає йому жадних перепон матерії, часу, віддалення... Преображене так як недавно на горі Тавор, майстерне діло Божої мудрости й могуцтва. Ісус поглянув— з під гроба ще замкненого величезним каменем—на Єрусалим. Ціле місто спить глибоким сном, тільки Його Мати чуває— лиш Його ученики і вірні любовію милими гадками кружляють довкола Його гробу неначе пчоли та барвні мотилі довкола цвітів. Знає і бачить Христос тревогу ворогів.

Як ангели над Вифлеємом, про народження Ісуса звістили були, тож випадало, щоби вони проголосили також і Христову силу. І от ангел зійшов до Господнього гробу явився серед грізних ознак сили як ли-

скавка—затряс могутньо землею - усунув надгробний камінь і усів маєстатично на його краю в передсінку гробу. Жовніри, що стерегли гроба, смертельно переражені, очунявши, відразу побігли сповістити урядово ворогів Христа про Його воскресення. Проти своєї волі старшина жидівська одержала урядове повідомлення про воскресення Ісуса і то від тих, що їх самих поставили, щоби усунути всяку обмацу. Але замість піти за правдою, вони отверто признають подію, однак послугуються неправдою... О, що за невірство, що за груба нечесність! Ложею втягають себе в сором, ганьбу і пекло. О, як гроші відограли ту сумну ролю несправедливости! Милосердний Ісус й за ворогів не забуває: ангела і жовнірів їм посилає, певну відомість про своє славне воскресення звіщає, щоби ви-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, КВІТЕНЬ, 1944

15	С	2	Велика Субота, Преп. Тита
16	**Н**	**3**	**Воскресення Христове**
17	**П**	**4**	**Світлий Понеділок (Загальниця)**
18	**В**	**5**	**Світлий Вівторок**
19	С	6	Св. Евтихія
20	Ч	7	Преп. Георгія
21	П	8	Ап. Продіона
22	С	9	Мч. Евпсихія
23	**Н**	**10**	**Неділя Томина**
24	П	11	Сщмч. Антипи
25	В	12	Преп. Василія
26	С	13	Сщмч. Артемона
27	Ч	14	Св. Мартина папи
28	П	15	Ап. Аристарха
29	С	16	Мч. Агапії
30	**Н**	**17**	**Неділя Мироносиць**

УСТАВ

15. Велика Субота: Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вечір. Ап. з. 91, єв. Мат. з. 115 і 116.

16. Великдень: Вечером, або дуже рано правиться перед Б. Гробом Надгробне. По нім заноситься плащаницю на вівтар (остає вона там аж до Вознесення), робиться обхід три рази навкола церкви, опісля починається перед замкненими церковними дверима Утреню. Сл. Б. Ів. Зол.— Євангеліє поділене на 12 частий. На вечірні єв. Ів. з. 65. Нині благословиться брашна (пасху).

Цілий тиждень загальниця. Час заказаний.

17. Світлий Понеділок: Сл. Б.: Антифони Пасхи. Ап. з. 2, єв. Ів. з. 2.

18. Світлий Вівторок: Сл. Б.: ап. з. 4, єв. Лук. з. 113.

23. Неділя Томина: Гл. 1, єв. утр. 2. Сл. Б. Ап. з. 14, єв. Ів. з. 65. По Отпусті розділюється Артос.

30. Неділя Мироносиць: Гл. 2, єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з. 16, єв. Мар. з. 69.

гоїти їх душі з закаменілости і невірства. Однак надармо...

3. Кому являється воскресший Христос?

З поміж приклонників Ісуса, першою, що удостоїлася обявлення і появи воскресшого Ісуса, була річ певна Його свята Мати Марія. Ісус являється своїй Мамі приватно. Не згадує про се св. Письмо, однак загальне переконання правдивих християн є, що Бог-Спаситель ущасливив найперше Марію своєю появою.— Вонаж була Його Матірю. Вона Йому найблизша щодо природи, степення ласки і участи в відкупленню. Тому заслугувала Вона, щоби Бог, Її Син, воскресший Господь, Її обявився й обявленням своєї слави радістю наповнив Її серце. Марія знала про Воскресення Сина і ожидала з тугою на Него у молитві— у роздумуванню над волею Божою. З Ангелами надходить Ісус. Ангел вістить радісну для Неї вість словами "Чиста Діво радуйся і ще раз кажу радуйся... Твій син воскрес тридневний от гроба." Чекає Марія Сина зі словами: "Величає душа моя Господа"... Врешті Ісус приходить... Ах, яке що ту повитання, для Марії є щастя, коли бачить свого Ісуса воскресшого... Так то потішає Ісус людий; не хоче ще йти до слави і щастя у Отця, а бажає знизитися до людий, відвідати їх, жити з ними, потішити їх, поучити. У своїх явліннях Ісус тримається певної тактики. Наперед являється очевидно Мамі, що з Ним терпіла. Потім наперід покутуючим: Магдалині; зразу поодиноким особам(бо приготовляє загал до своєї особистої появи апостолам. Потім Апостолам, хоча були Його покинули. Не навчає вже безпосередно народу, бо нарід має від тепер звертатися до апостолів... епископів, священиків. Так воно є краще з огляду на віру, та зогляду на підчинення Церкви, сеї установи й інституції спасення.

Кругом радість—Великдень—тільки тої радости грішний Єрусалим не знає. Сад Йосифа з Ариматеї з Божим Гробом є місцем обявлень; що за велика нагорода й честь йому за відступлення—пожичку свого гробу Ісусові! Воскресший Ісус приносить мир, любов, "велію милость," потіху, скріплення, науку. Все те дає нам за кождим разом, в Пресв. Евхаристії, наскільки хто користає з сього. Взбудім собі акт сильної-віри в Воскресення Христове. Живою надією прилягаймо до сего серед подяки і запевнення любови і витревалої служби Воскресшому.

канонік П. Божик

А ЩО ТЕПЕР? — Є, ЧИ НЕМА УКРАЇНИ?

I.

Всім нам добре відомо, що московський уряд, російські царі, історики, поети й вся провідна верства російської імперії, а також само Православна Церква з митрополитами й патріярхами на чолі, від того часу, коли гетьман Богдан Хмельницький злучив Україну з московським царством 1654, вперто і рішучо заперечували, що українського народу немає в межах Росії ані нігде на світі. Сього було тільки треба польським у румунським урядам, їх ученим і провідній верстві, котрі підхопивши пляци москалів і собі заперечували існовання українського народу, а ще більше виступали проти української самостійної держави.

Такий стан річей тих трох держав поділав дуже сильно і на інші европейські держави, а також на Америку і Канаду, які й собі не признавали, а навіть мало знали, що на світі є 45 міліонів українців. Що є українці, про се знали тільки невелике число учених істориків, але вони на жаль не могли на стільки поділати, щоби переконати світ, що є українці. Впрочім їх мало обходило те, щоб українці були відомі світові та були політично независимі. І так мимохіть наш нарід і наша питома й свята справа припадала порохами, затиралася й ниділа, бо не було кому обстати за українцями і помочи поставити українську справу на світовій політичній площині на рівні з другими народами. Українці маючи повне право до життя часто повставали —зривалися мов буря до своєї самостійности, боролись мов льви з ворогами, однак успіхів світлих не було, вороги перемагали, а Москва, Варшава і Букарешт, голосили, що українці бунтівники, без рації на те, щоб вони могли бути і мати право на свою самостійність. Вороги українського народу не числились навіть із тим, що Католицька Церква признала урядово українців за українців через проголошення "RUTHENIS RECEPTIS," себто "Українців назад принято" в XVI століттю. Ніякий уряд в Европі ґрунтовно не застановлявся нам тим, що коли папський уряд, що є найбільшим у світі, і якого требаби послухати, говорить, що злучились з католицизмом українці, то вони, українці, яко такі є, їх отже і собі требаби признати за окрему одиницю в сімї европейських народів. Значить і Папи Римського, що стоїть на чолі Христової Церкви, не послухали, коли ворогам ходило о се, щоби визнати українців за таких, як українці в дійсности є.

II.

І що сталося дальше з українцями? Час поволи йшов і тягнув за собою вперед всі народи, наділюючи їх долею й недолею і творив мимохіть сторінки нової історії і відгребував богато такого, що забулося, або нарошно сильними світа затиралося.

Прийшла вкінці друга світова війна і місяць лютий 1944 року. Російський диктатор Йосиф Сталін, грузин з походження, творичи 16 републик у свойому царстві, проголосив між іншими, що є український нарід під його володінням, проголосив українську републику і призначив для неї премієром українського людожера Хрущева а міністром заграничних справ Корнійчука.

Як задалеко примха Сталіна сягає у значінню сього, яка се має бутя українська република, як широкі буде вона мати політичні права і рухи, у се не входимо. Однак нам одно дуже добре відомо, а саме те, що українці зістали проголощені, що вони таки є, та що Сталін бувби української републики не проголошував, колиб в його царстві не було українців. Про українську републику нам у Канаді донесли англійські денники й радія. Значить українці є, як окремий нарід, що має свою питому мову, культуру и звичаї.

Але звернімо бачну увагу на одну дуже важну справу, а саме те, що, щоби признати українців за українців, то треба було аж сеї другої світової війни, так богато пролити людської крови, сліз, ридань і руїн. Правда, що війна не ведеться за українські справи, однак в її круговороті вирнуло українське питання, термін, назва. Обридливими туманами являються всі ті, котрі голосили та заперечували, що такого народу як український немає і не може бути. Добре то кажуть, що правда мусить вийти на верх як олива на воді.

Сталін, проголошуючи, що є українці, ударив по голові всіх російських учених, царів і патріярхів, котрі "твердять," що немає українців. Історії їх, в котрих було писано, що нема українців, тепер варті того, щоби викинути їх на смітник. Зробив брехунами також польських і румунських істориків, бо й вони писали, що нема українців. Цікаво, що тепер заговорять між собою москофіли, кацапи, бож вони також "твердили," що нема українців, що українці то витвір німецький, а тепер той витвір Сталін признав за націю, хоч беться з німцями і не повиненби "німецької креатури" визнати за дійсність.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ФОРТ ВІЛЛІЯМ, ОНТ.
Збірка на БН.

Заходом Сестер Служебниць, котрі провадять Рідну Школу при парохії Преображення в Форт Вілліям, відбувся в парохіяльній салі концерт в честь Тараса Шевченка. Підчас концерту місцевий парох, Всеч. о. А. Цимбалістий, по короткій промові, в котрій вказав на важність преси, зібрав на БН. пресфонду $12.50.

Гроші прислав нам о. Парох, котрому ми на сьому місці, як також усім добрим жертводавцям сердечно дякуемо.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. за БЕРЕЗЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

Збірка о. Гр. Теплого в Ростерн 3.55 і перед. 1.00	$4.55
о. И Кормило, Сестри з Виндзор, і Сестри з Детроіт перед.	3.00
Зі спрод. брош. 40, і А. Шутка пер. 1.	1.40
Джесі Дудяк і П. Даніелс, перед.	2.00
Осип Прийма зі спрод. 10.00 і Іван Гуленчук 1.00 перед.	11.00
Іван Войтович перед. 1.00 і о. А. Крохмальний перед. 5.00	6.00
На Парохіяльних зборах в Вотерфорд прес фонд	3.34
Доброд. Тов. св. Покрови в Вінніпеґу збірка прес фонд	9.70
Центр. Мол. св. жел. 5.00, Й. Степнюк св. жел. 2.50	7.50
Н. Костенюк на кат 6.00; і діти для Веселої Родини 2.00	8.05
о. І Шпитковський передплат	23.00
Читальня Просв. в Оттаві 1.00 і В. Филипович три перед. 3.00	4.00
З несподіванки панства Бурлаків в Гефорд	3.00
Дм. Юрчик і Евдокія Речук, перед.	2.00
Гр. Козяк збірка на похороні Теклі Ґурба в Ст. Майкел	2.00
Ст. Патола 1.00 і відділ. ч. 11 в Саскатуні 90.	1.90
П. Колішир перед. 2.00 і Н. Войціховський перед. 1.00, пр.ф. 1.00	4.00
З віділу ч. 6 в Канорі, перед. 8.і о. М. Колодій зі спрод. 2.00	10.00
Іван Бойцал, і Людвик Гарматій, пер.	4.00
А. Шимко і Андрій Сісецький перед.	2.00
оо. Редемптористи з передплат	16.00
З відділу ч. 17 на Приймовій пер.	7.20
З відділу ч. 2 пер. 90ц. і з похорону п. Бучинського збірка 9.25	10.15
Марія Колодій і Іван Швидюк перед.	2.00
М. Маланчук, Д. Галущак і М. Ковбель	3.00
о. Ст. Семчук зі спрод. 3.75, і Н. Перегінець пер. 1.00	4.75
П. Ґабрух і Іван Гнатів перед.	2.00
о. Іван Олійник зі спрод. 2.50 і 5 пер.	7.50
Ю. Михальчишин і Ю. Мартинюк пер.	2.00
П. Войтович і Й. Михалишин перед.	2.00
М. Глушка пер. 1.00 і А. Башуцька 3.00	4.00
оо. Редемптористи з Айтуни; 5 перед.	5.00
Н. Корпан і В. Воробій перед.	2.00
Д. Черевик і А. Черевик для В. Род.	.50
о. Сіянчук з похорону А. Яровий в Монтреалі	5.00
В. Ісаїв і М. Савчук перед.	2.00
о. Н. Демків і Ф. Шушак перед.	2.00
Павло Вербицький перед.	1.00
Разом	$190.54

Пані М. Войтків,
голова Українського Католицького Жіноцтва в Альберті

СЕМИЙ З'ЇЗД БУК-А ПРОВІНЦІЇ АЛЬБЕРТИ, ЕДМОНТОН—
11, 12 і 13 БЕРЕЗНЯ, 1944
ПОДРІБНИЙ ЗВІТ

СУБОТА, 11-го:

Офіціяльне отворення з'їзду відбулося в год. 3 пополудни в величавім будинку Українського Народного Дому. Присутних на салі поверх 100 відпоручників-делегатів на З'їзд від відділів БУК-а. Як також присутний на салі відпоручник Домін. Заряду БУК-а о. І. Шпитковський з Винипеґ, п. Володимир Филипович з Арран, Саск., представник Саск. Секції БУК-а, о. Й. Сеньків ЧСВВ з Винипеґ, представник Ман. Секції БУК-а і панна Анастазія Жук, Гефорд, Саск., представниця УКЮнацтва. На сцені засів майже в повні цілий заряд Альбертійської Секції БУК-а.

Орґанізатор Альберт. Секції БУК-а, о. Сев. Шевчук ЧСВВ, провів молитву Царю Небесний і Богородице Діво. Опісля привитав З'їзд **п. Юрій Войтків,** голова Народного Дому і член місцевого відділу БУК-а. Опісля **Іван Козяк** з Ст. Майкел, Алта., голова Альберт. Секції БУК-а, привитав усіх присутних, отворив з'їзд і висказав свою радість з сього, що видить на салі так велике число представників з ріжних околиць, як також представників з провінцій Саск. і ... и. Опісля здав звіт з діяльности ... іонального Заряду Альберт. БУК-а, ...

... о 10 нарад орґанізаційних в місце... Чипмен, Мондер і Едмонтон ... лано 250 листів—отримано 50 ... ано 2 обіжники до парохій ... Конґресі КУК в Винипеґ були присутні 3 делеґати від Альберт. БУК-а.

Дальше п. Козяк вказав, що усі члени заряду роблять свою працю задурно, як також усі подорожі свої відбували на свій кошт. На кінець дякує Народному Домові за відступлення салі на час З'їзду.

Дальші звіти подавали: **Николай Лисаковський,** провінціональний писар, котрий відчитав протокол з річного З'їзду і звіт з діяльности, як вище; **Царук Михаїл,** скарбник, здав скарбовий звіт.

По сім звіті, п. Козяк попросив **п. Івана Ісаїва,** редактора УВістий, щоби проводив З'їздом. Пан Ісаїв заняв місце предсідателя і покликав до звіту о. Сев. Шевчука, орґанізатора.

Всеч. о. Орґанізатор подав до відома, що в своїй орг. поїздці відвідав 17 парохій. Різне було заінтерисування, та питання були різні, однак загал прихильно й дуже радо відноситься до Братства. Думає, що конечним є, щоби був сталий орґанізатор, котрий стало відвідувавби відділи, тоді праця ще краще пішлаби.

Опісля п. Іван Ісаїв, яко предсідник З'їзду, в довшій промові говорив про конечність орґанізатора, без котрого орґанізації не годні існувати. А на потвердження сього сказав слідуюче "Доки в Саскачевані були орґанізатори, була орґанізація, хотяй не гарно се говорити в присутности ґостей з Саскачевану."

Потім п. Ісаїв проголосив, що жінки—делеґатки будуть мати в долішній салі Народного Дому свої окремі наради. (Про сі наради, а властиво звіт з них подавали ми на сьому самому місці в минулому числі БН). Жінки всі опустили салю. Тоді приступлено до вирішення справ, котрі були поставлені на порядок нарад. Першою справою була справа Інституту св. Йосафата в Едмонтоні.

(Продовження послідує).

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 5, 1944	$76.50
Розсилка	6.00
375 куверт	3.75
За друк 500 листів для адміністрації	4.28
Друк 300 почтівок	4.66
Пересилка кількох річників БН.	1.19
Почтові значки	1.00
За друк БН ч. 6, 1944	76.50
Розсилка	6.00
427 куверт	4.27
Почтові значки	2.00
Разом	$186.15

Дм. Кобринський.

ПРЕСФОНД БН.

На поминках по бл. п. Анатолії Яровім в Монтреалі зібрано $5.00.

З несподіванки для Панства Лучик в Монтреалі $9.00

Підчас Концерту Тараса Шевчекна в Форт Вілліям о. А. Цимбалістий зібрав $12.50

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.— Хто буде слідуючий?

ПРИЙНЯТТЯ В ЧЕСТЬ СОТНИКА ЙОСИФА КОГУТА В ЙОРКТОНІ

У вівторок, 21 березня загостив до Йорктону пан сотник Йосиф Когут, що саме вертав із короткого побуту в своїх родичів біля Паркервю, Саск.

Українська католицька парохія Матері Божої Неустаючої Помочі в Йорктоні використала побут рідкого гостя в місті, щоб віддати йому належну честь.

Сотник Й. Когут, Д.Ф.С.

Сотник Йосиф Когут уродився 12. листопада, 1916 р. в Західній Україні, в селі Зубрець, повіт Бучач. Приїхав до Канади з родичами 1923. р. і замешкав на фармі біля Паркервю, Саск. В 1938 р. скінчив торговельний курс у Йорктоні й відїхав до праці до Торонта. В 1941 р. охотником вступив до летунства, а в литім 1942 р. відїхав до Англії. Звідтіля відбув 38 военних летунських налетів на Німеччину та Італію. Налети на Італію були легкі, хоч виправа тривала 9 год., зате налети на Німеччину були дуже небезпечні. 23. вересня, 1943 р. сотник Й. Когут був на чолі летунської виправи на Ґановер. У виправі взяло участь 700 бомбовиків. Бомбовиком, де знаходився наш герой, і ще 7-ох летунів, кермував пільот Ґренвил Вилсон, що був роджений в Дублині, Ірляндія. В часі бомбардування Гановеру сотник Й. Когут, разом із двома іншими своїми товаришами був ранений у груди шрапнелею, ваги 4 павни. Хоч був тяжко ранений з гарматнього вогню не втікав, доки не вказав, яко провідник, цілі другим бомбовикам та доки не скинув бомб із свого літака. Підчас повороту з упливу крови втратив притомність, яку відзискав аж у англійськім шпиталі, де згодом перебув дві небезпечні операції. По двомісячнім побуті в шпиталі поволеньки вернув до здоровля. Вкоротці опісля Flight Lieutenant Й. Когут зістав відзначений одною з найбільших королівських відзнак D.F.C. за хоробрість і посвяту. Прикінці лютого вернув до Канади, а 4. березня впр. о. канонік П. Каменецький в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі в Торонті звінчав його з Антоніею Клочан. В коротці опісля разом із своєю дружиною прибув до своїх батьків, що є свідомими й віруючими українцями католиками та членами укр. католицької парохії Різдва Пресв. Богородиці в Шіго, Саск., коло П. Шевчука.

В середу пополудні пан сотник зо своєю дружиною, в товаристві о. Івана Бали ЧНІ. відвідав Інститут Пресв. Серця Христового, Колеґію св. Йосифа та церкву Матері Божої Неустаючої Помочі. О год. 8-ій вечером відбувся в українськім католицькім парохіяльнім домі бенкет в честь сотника Й. Когута та його дружини. Господар бенкету пан адвокат А. М. Кіндракевич в англійській та українській мовах представив численним учасникам сего вечірка світлого гостя, його подвиги та відзначення. Опісля по черзі покликав бесідників до слова. Першим із них був о. Д. Гаврилюк, ЧНІ. На основі історії України представив о. місіонар геройство українського народу за княжих, козачих і недавніх часів, як учасник завзятих боїв у рядах Січових Стрільців; виявив велику радість, що в теперішній війні українські юнаки йдуть слідами своїх батьків і прадідів і визначаються тою самою хоробрістю; вкінці пограту̀лював п. сотникові за його відвагу й посвяту в обороні прибраної батьківщини Канади!

Ірляндець Пет О'Двавер, представник часописів "Фрі Прес" у Вінніпеґу й "Лідер Повст" у Ріджайні сказав, що сотник Й. Когут своєю хоробрістю та високим відзначенням прославив не лиш український нарід, але й всі інші народи йорктонського округу; висказав жаль, що через брак часу, другі народи не могли спільно витати такого гостя.

Слідуючим бесідником був великий приятель українців, пан адвокат В. Р. Смит. На початку цеї війни, сказав шановний бесідник, запис українців до збройних сил стояв високо, коли не вище від народу інших походжень. Ми, що є іншого походження й я, що від 30 літ живу в Йорктоні, знаю, що той нарід, що прибув з інших країв і взяв участь у будові нашого краю, став нашою гордістю! Ми не можемо забути тих, що записались до цеї війни. Ми витаємо нині тут мужа, що хоч не був уроджений у Канаді, одначе, коли вибухла війна, вкоротці записався до летунів, удався в небезпеку й виявив відвагу в обличчі ворожого вогню. Є це овоч хлопців і дівчат, що виявляють мужність і посвяту при війську Його Королівської Величности. Ми, що чинно не служимо при війську, знаємо, що ті, що служать при нім, боряться не лиш, щоб поконати злобний уряд, але також, щоб оборонити свободу цего краю. Ніхто з нас не може вихвалитися тим, що ми є уроджені в цім краю, навіть коли він третьої чи четвертої ґенерації. Це не робить жадної ріжниці чи ми французької, німецької, української, англійської, ірляндської, чи якої іншої народности, бо ми всі канадійці. Я знаю, що я канадієць, і мій край числить на мене, щоб я льояльно та вірно працював, щоб вчинити цей край кращий, ніж той, що його оставили наші прадіди. Я є певний, що ці, що є українського уродження й походження є свідомі того, що один із них боровся за свободу та справедливість. Коли сотник Й. Когут оповів мені про свій налет на Німеччину з дуже відважним ірляндцем, я, яко канадієць ірляндського походження, горджуся прекрасним осягненням ірляндця! Ви також, українці-канадійці, справедливо гордіться з цеї нагоди, що один з вашого народу пішов до бою, відограв велику ролю та вернувся, щоб показати славу народу свого походження, хороброго народу України!— Свою прекрасну промову виголосив адвокат Смит з великим запалом.

Кен Мейґю витав сотника Й. Когута від часопису "Ди Йорктон Ентерпрайз," що його він є співредактором; гратулював йому за недавне вінчання та побажав молодій дружині всего найкращого.

Студенти Колеґії св. Йосифа на скрипках, ґітарі та мандоліні відограли три українські народні пісні. Богдан Третяк витав сотника Й. Когута від студентів тоїж Колеґії.

Брат Методій, ЧБХЩ. вичислив українських юнаків при канадійській збройній силі, що в часі першої й теперішньої війни, за свою відвагу й посвяту були відзначені королівським відзначенням: хрестом чи медалем.

о. Ів. Бала висказав гордість української католицької парохії в Йорктоні, що в своїм парохіяльнім домі може витати так рідкого гостя, хороброго летуна, що на полю битви здобув для себе, своїх батьків, українського народу, нашої святої католицької Церкви та цілої Канади одно з найбільших королівських відзначень; вказав на важність промови В. Р. Смита та росказав як це сталося, що в так коротенькому часі, неповнім однім дні, приготовлено отсей бенкет, на який всіх запрошено. Вкінці всі присутні відспівали сильне й сердечне "Многая літа."

Іван Когут, голова Братства Українців Католиків у Шіго-Паркервю, в імени своїх старенких родичів, що не могли сюди прибути, подякував присутним за уладження цеї гостини в честь рідного свого брата, сотника Йосифа.

Вкінці пан предсідатель попросив до слова самого гостя нинішного вечірка. Пан сотник Й. Когут подякував за цю несподіванку, що йому та його дружині улаштували парохіяни Матері Божої Неуст. Помочі в Йорктоні, бесідникам за їх привіти, промови та вкінці росказав про життя українських жовнірів у Анґлії. Опісля присутні ставили п. сотникові питання, на які він відповідав і якими розяснив свій побут і працю за морем.

За уладження цеї гостини належить признання о. Ів. Балі, ЧНІ., що заступив неприсутність о. пароха, впр. о. Ст. Бахталовського, ЧНІ., та добрим паням парохії М.Б.Н.П., що в так короткім часі приготовили цей гарний бенкет.

Національними гимнами закінчено цей веселий і родинний вечерок.

Юрій Яковишин, арматщик, походить з Сифтон, Ман., де мешкають його родичі.

Іван Гречкосій, арматщик, походить з Винипеґ, де родичі його є членами парохії св. Покрови.

Петро Назаревич, летунський капраль, дістався щасливо за море. Походить з Саптон, Ман.

Орест Дутчак лефтенант, дістався щасливо за море. Родичі його мешкають в Винипеґ.

П. Сапяк, петті офіцер, служить при моряках, походить з Винипеґ.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Посмертна згадка про бл. п. Івана Бучинського

Дня 4-го березня ц.р. упокоївся в Бозі Іван Бучинський, найстарший віком піонір цеї околиці, проживши 101 років і 8 місяців. Покійний родився 28-го липня 1842 року, в Галичині, село Ланівці, повіт Борщів. До Канади приїхав на весні 1899 року, і осів тут на гомстеді, де прожив до послідного дня свого життя. Около року 1847 помер його батько, то як сирота, не зазнав розкошів, а противно, нераз заливався слезами сироти, бо його відчим був суворий. В опіці свого Ангела Хоронителя, покійний переживав всякі труднощі щоденного життя в молодих, в середних і послідних літах. По приїзді до Канади покійний тішився, бо купив собі фарму, і так будуть, разом із своєю подругою Катериною і дітьми проживати в мирі, не треба буде найматися за 2 шустки на день, як було в Галичині. Так прожив 31 років. Року 1930 померла його подруга, і знова новий хрест, тоді з огляду на свій вік залишив фармерувати і жив самий в своїй хатині якийсь час, відтак його зять, блаженної памяти Стефан Лозінський (минуло 2 роки як помер) забрав до себе і під старанним доглядом доньки Ліонори прожив до березня 4-го, 1944 року. Полишив в смутку 2 доньки, Ліонору, і Геленку, і два сини, Антона і Адольфа. 19 внуків, 43 пра-внуків і 1-го пра-пра внука, також вже сирітка. Також на місце буде згадати покійного Івана в його життю релігійнім. Хотяй був Римо-католиком, ніколи не опускав Богослуження в тутейшій церкві, українській католицькій, молився щиро, жертвував на всякі добрі цілі, помагав другим в чім міг, піст перед Великоднем, через ціле своє життя заховував строго; їв лише раз у день, в пятниці постив до пізного вечера. Святі Тайни приймав з часта, за те Господь дарував йому довгі літа прожити в окруженню своєї родини, сусідів, і приятелів. Усі любили його, шанували і честь віддавали як- Дідо Бучинський. Величавий похорон довершив наш місцевий парох, о. Василь Чарний в понеділок 6-го березня, і тіло покійного зложено на цвинтарі св. Вознесенія, в Ланівцях. По похороні всі на запрошення Ліонори Лозінської, зійшлися до її дому на обід, що був замітний виявом релігійної і національної свідомости в формі збірки на українську пресу, котрої заслуги в кілька хвилевім поясненню підніс наш отець В. Чарний. Наша українсько-католицька преса нам конечно потрібна. Збіркою занялися отець Чарний і Андрій Овчар, зволили зложити лепти слідуючі добродії:

По $1.00: Отець В. Чарний, Ф. Стадник, Й. Рослінський, К. Лозінський, Із. Лозінський, Н. Стадник, Й. Сливка, П. Жарий, П-то Войтовичі, В. Лозінський. По 50ц.: П. Лозінський, Ліонора Лозінська, п-тво А. Сікорські, Н. Габрух. Фр. В. Лозінський; К. Возняк, І. Кобринський, В. Байда, В. Овчар, А. Овчар. По 25ц.: П. Візнюк, А. Бучинський, Н. Корпан, Н. Байда, Бр. Закрецький, Гр. Швидюк, М. Зобачинський, М. Сильський, М. Із. Лозінська, М. Сливка, І. Гнатів, М. Н. Жарий, М. Сильський, П. Жарий. Разом $18.50 - з чого призначено на БНації $9.25. Усім жертводавцям щира подяка, за їх ласкаві лепти.

Нехай Всемилостивий Господь наділить душу бл. п. Івана Бучинського, ревного християнина католика, вічним щастям в свому царстві небеснім. Вічная йому память!

Присутний.

МОНТРЕАЛ, КВЕБЕК

Несподіванка для Панства Лучак

У неділю дня 30-го січня 1944 відбулася несподіванка для Панства Лучак, з нагоди їх 25-літного ювилею супружого життя. Несподіванка відбулася в домі панства ювилятів.

Несподіванку приготовили панство **І. Поліщуд і панство Кушнірик.** Несподіванка відбулася в дуже веселім настрою, на котру прибули численні приятелі панства Ювилятів. Усі пожелали панству Лучакам всего найкращого. **При сій нагоді пані С. Кушнірик піддала гадку, щоби перевести збірку на пресфонд БН. Збірка винесла $9.00. Гроші переслав до Редакції Теодор Штим.**

Подав Теодор Штим.

Від Редакції: Сердечно дякуємо нашим приятелям в Монтреалі за так щирі жертви, пані С. Кушнірик, за се, що піддала гадку до сеї збірки, а п. Т. Штимові за пересланя грошей.

ВІСТИ З МОНТРЕАЛЮ

Похорон бл. п. Анатолія Ярового

Дня 13-го березня р. 1944 упокоївся в Бозі Анатолій Яровий з Монтреаль. Пок. походив зі с. Скала, п. Борщів. Прожив 63 роки. Тому сорок літ приїхав до Канади. Однак кілька разів вертав до старого краю. Останніх 11 літ стало проживав в Монтреалі. Тут мав склеп.

Бл. п. Анатолій з природи був веселої і доброї вдачі. В родиннім житті був взірцевим батьком. Належав до Парохії св. Духа в Монтреалі.

Смерть його заскочила нагло на удар серця. Однак його смерть не була несподіваною. бо тому рік пок. перебув дуже тяжку операцію тай від того часу слабував.

Пок. Анатолій лишив у великім смутку жену Анастазію, пять доньок, одного сина, одну сестру.

Похоронне Богослуження відправив Всеч. о. М. Сіянчук ЧСВВ. В похороні взяли участь велике число людей не тільки своїх але і чужих. Пок. мав дуже много приятелів.

По похороні відбувся обід у покійного доньки Анни Батюк. Підчас обіду на зазив пані Антоніни Бучковської зроблено збірку на Українську Католицьку пресу. Зібрано $17.25, з чого призначено на Будучність Нації $5.00. На пресу жертвували слідуючі: По $1.00— П. Теодор Штим, Й. Дзінджира, П. Батюк, Г. Абрамчук, Т. Мельник, Р. Скопчинський, Кат. Немий, Он. Немий, Гр. Ковбель, А. Веримчук, М. Трендовецький. По 50ц.: Анастазія Яровий, Петруня Стажинська. По 25ц.—Антоніна Бучковська. По $5.00—Франко Колінік. Щиро дякуємо всім учасникам похорону, які не тільки помолилися за душу бл. п. Анатоля, але також спомогли свою Укр. Католицьку Пресу.

Учасник Похорону.

Родина щиро дякує Всеч. о. М. Сіянчукові за відправлення похоронного Богослуження. Рівнож нехай Бог надгородить всіх, що в тім нашім тяжкім горю нас потішили, нам помогали нашого дорогенького батька на вічний відпочинок відпровадити. З окрема дякуємо за жертви Служб Божих.

Родина.

ТОРОНТО, ОНТ.

З діяльности БУК-а і УКЮ

Перечитуємо дописі в "Будучности Нації" із ріжних місцевостей, про працю БУК-а. А зокрема про українську католицьку Молодь, яка проявляє свою активність в західній Канаді. Такі гарні дописи, які появляються в нашім органі БН. Ті дописі своїм національним і релігійним змістом заохочують все наше членство БУК-а до корисної праці в користь нашої укр. католицької Церкви, та організації БУК-а.

Ми, члени БУК-а у Торонто хочемо іти за примірои доброї праці відділів БУК-а та УКЮ західної Канади.

Торонтонський відділ БУК-а, і молодечий відділ УКЮ, у протязі двох місяців організаційної й церковної праці, виказалися досить активними. Відбуто чотири збори. З того одні збори усего членства, то є старших, і молоді. А наша молодь була своїми зборами дуже заінтересована. На зборах УКЮ варто бути присутному. о. Канонік П Каменецький кождого разу дають поучаючі лекції для молоді. Наша молодь із тих лекцій є дуже задоволена. А всеч. о. Канонокові Каменецькому за їх труд і працю, яку вони віддають для БУК-а у Торонто, складаємо щиру подяку.

Як рівнож наша молодь на свої збори кождого разу запрошує п. Антона Мартинюка. п. Мартинюк як організатор БУК-а, також дає вказівки для молоді, як вона має поступати в організаційних справах. Годиться згадати, що на одних зборах нашої молоді гостив о. Джурман, який перебував в той час у Торонто. о. Джурман дав виклад для нашої молоді. У тім викладі було сказано, щоби наша українська молодь, яка роджена в Канаді, була горда з свойого українського походження. Наша віра, українське мистецтво, національні традиції. те все робить нас українців щасливими. —Наш молодечий відділ УКЮ складає всеч. о. Джурманови щиро сердечну подяку за такі щирі і поучаючі слова.

В загалі, яку працю наша організація БУК-а веде є дуже корисна, як для нашої Церкви, так і для громадських українських потреб. З рамена БУК-а у Торонто відограно на 12-го березня представлення "Три Герби." **19. березня** відсвятковано концерт в честь великого українського генія і пророка Тараса Шевченка. 26. березня наші хористи були запрошені співати до тов. Просвіти. В заміну, аматори тов. Просвіти відограли у нашій залі представлення на цей день під назвою "Украдене щастя." 1-го квітня БУК відограв дуже гарну драму за тикетами, під назвою "Безталанна." Увесь дохід із тих підприємств переданий для парохії крім одного підприємства, а це, із суботи 1-го квітня, з того представлення гроші передано до каси БУК-а.

Неділя, що припадала на 2 квітня була призначена днем для місцевого КУК-а. Того дня вні організації і товариства в Торонто давали підприємства в користь місцевого КУК. Таке рішення було зроблене на зборах усіх представників, що відбулися в пятницю 10 березня с.р. Увесь дохід із тих підприємств призначений для централі КУК-а у Виннипегу. Централя КУК потребує в теперішні часи богато грошей на свою велику та корисну для всіх нас працю. Такому ділу, організація БУК-а іде на зустріч.

І. Мисаченко.

На знимці видимо Ірляндію (затемнене місце на мапі), котру оскаржили аліянти о се, що хоронить вона в собі, через свою невтральність, німецьких шпіонів. Аліянти забажали від Ірляндії, щоби вона вигнала з краю усіх німецьких і японських представників. Ірляндія однак надалі остає строго невтральною, не зважаючи на ніякі погрози зі сторони аліянтів.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(5)

Внесли її в хату та поклали в постіль. Щойно тепер побачили, що мала попечені руки.

—Моя доню кохана, болить тебе дуже—ридала мати, прикладаючи платок полотна, намочений олієм.

—Перейде, перейде,—потішала Коцуриха, напуваючи Оленку горячим чаєм.

—Бозюню, дайже їй здоровля...

—Не журіться, кумо, не плачте.

Коцур з Максимцем і Олекса вийшли з кімнати і подались до вогню. Лишились обі мами й Оленка.

—Най Бог заплатить вашому Олексі. Він вратував нам життя. Ми були б згоріли.

—Він? Олекса?

—Він! Наш добрий ангел. Він виніс нас з вогню...

Обі тихцем розмовляли, не спускаючи з ока Оленки, що з примкненими очима тихо лежала.

—Мамо...

Обі кинулись до ліжка.

—Що доню?

—Мамо, де я?

—У добрих людий.

— А тато?

—Вийшли.

—А наша хата?

—Згоріла, доню!

Хвилину тревала мовчанка. Оленка водила очима по стелі, наче щось собі нагадувала.

—А хто мене виніс з вогню?

—Олекса.

—Він?

—Він, він!

—І він попарився?

—Здається, ні.

—А де він?

—При вогні.

—Який він добрий...

Коцурисі показались в очах сльози.

—Я булаб згоріла, мамо.—Звернула очі на Коцуриху . Їх очі стрінулись.

—Най його Бог не опустить ніколи. Я буду йому вдячна до смерти.

Може по добрій годині вернув до хати Коцур із сином. Максимцьо лишився при згарищах. Ввійшли до кімнати, де лежала Оленка. Оленка звернула очі на Олексу, що станув біля двєрий, тримаючи рукою клямку. Кидав очима на всі сторони наче шукав чого. Тут очі їх зустрілись. Гляділи на себе, наче вперше в житті бачилися. Чули обоє, що в цім погляді снувалась золота нитка, що злучувала їх серденька.

—Олексо... — тихо прошептала Оленка.

Він легко всміхнувся.

—Олексо.

Впялив очі в її благальне лице і мовчав.

—Ти вратував наше життя...

Не знав бідняга, що робити зі собою. Рад був підійти до неї, спитатися, як вона почувається, чи дуже болять її руки, та якась сила прикувала його до місця.

—Дякую тобі, Олексо, за твоє добре серце— промовила окидаючи поглядом його батьків.

Олекса вийшов з хати. В грудях нагально товклося йому серце. Ходив по подвірі, зайшов до стодоли, пристанув коло керниці та витягнув води, хоч зовсім не хотів пити, а в очах стояв йому погляд Оленки.

Над ранком поклався спати. У сні щось говорив, зривався. Батько й мати думали собі, що може хорий, або настрашився. А не прийшло їм на думку, що в його серці замешкала Оленка. Від того часу став сумний, задумчивий і крадькома, перед очима своїх батьків, шукав стрічі зі своєю коханою що й дальше проживала в їх домі.

Пройшла зима і завитала весна. Максимці готовилися ставити собі нову хату. Не могли нарікати на Коцурів, добре їм жилося в них. Та не хотіли наприкрюватися довше. Звезли матеріял і годили майстрів.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

— ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

"SHALOME ALLEKHA", OR PEACE UNTO YOU!

"Peace unto You!", said Christ in Hebrew when He appeared to His Apostles on Resurrection Day These words kept ringing in the ears of Fr. John long after the morning mass on Easter. Sitting near his tiny radio and smoking his pipe, Fr. John is day-dreaming. On the wall is hanging the cause of his meditation: the "wheel" which started his imagination rolling, i.e., a picture of Christ crying over Jerusalem, symbol of the war-faring world of to-day. Yes! Christ's holy body was torn and covered with blood like the bark of the earth is nowadays because of this our second world war. However, Christ's body became beautiful and peaceful through the glorification of His resurrection. On this first Easter, at the morn of Christianity, the Lord's body and soul are a living peace. No more blood flowing, but the irradiation of heavenly peace.... a complement and answer to the angels' song on Xmas!

Of a sudden in Fr. John's imagination passes a film: that of Christ bidding peace to one and all of us. He hears Christ's divine voice clear and sincere.

"O world of today, lay down your armaments. Accept my kind of love. All nations were made by my Father above. Do away with your pride which keeps Satan satisfied. The conquest of empires is not the goal of life. Heaven is our goal of life and demands a continuous strive.

And you, O Ukraine, who are on cross of war and slavery nowadays crucified, have faith in God, the Lord of heavenly armies, so that you may become resurrected in freedom and in liberty unified Your history today is that of your "holy Friday' .. Pray that not far off may be your national "Big-Day (Welykden). My Divine Father never did forsake the Hebrews, so He will also remember you, if you turn to Him in your need. I bid you peace, o torn land, justice and freedom and to your sons after life my Father's kingdom!"

"As to you, O Christian and Ukrainian family, may you have peace in your midst. May you, O Christian parents, bring up your children in the Christian way. T'is your sacred duty, I must say. Juvenile delinquency producing spiritual death by sin must be put away and not have full sway. Respect your parents and elders, O children, like I respected the law of obedience. Your life will be afterwards peaceful, glorious and before God meritorious. Arise to a better Christian life in which there is no sin or hate before it becomes too late."

At this moment, it seemed to Fr. John that Christ (in this day-dream or meditation) had a special sympathetic look on His glorified face. He was talking to our own Ukrainian-Catholic Youth. Said He:

"O My dearly beloved Youth, whose efforts I admire. To be with you all is My desire. I am always there in the Sacraments, awaiting you. Do not be afraid or ashamed of your Lord and God. I died for you and I arose to prove to you My love. The Church, My spouse, places high hopes on you. You are striving for your survival as a nation with solid religious convictions. You are to be the spiritual bridge between East and West some day not far off, in matters of Christian unity. I want you to remain what you are and become entrenched in what you know is right and true. Some day you will maybe have to bring Christianity back to the Ukraine if godlessness destroys it there. You needs must be apostles of Catholic Action... militant members of the "priesthood of the laity." Seek not something new for my words are eternal. Say not: "Am I the you prepared to work and die for what is true? Or work on Sundays. This was already a guardian of my brother?" I died for you all! Are are you ready to despair af success and fall away? Arise, arise from your grave of indifference and sleepiness. After all it's the day of My Resurrection. Follow my example!"

Here the picture faded away and the Voice became silent. All we can say is that Fr. John was lucky to have such a supernatural day-dream.

Fr. Nick.

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

Секретарка, п-на М. Козакевич, пише, що **Відділ УКЮ в Паркервю, Саск.,** не міг дуже богато зробити, тому, що члени порозїздилися, а ті що є, не мають відповідного місця на відбування підприємств. Ждуть на весну і літо, коли трохи вигідніше. Мають надію, що скоро будуть могли подати звіт зі своїх річних зборів та бажають успіху для УКЮ в цілій Канаді.

Марта 5-го 1944 відбулися річні збори в **Молел Фарм, Саск.,** на котрих був присутний Впр. о. Гр. Шавель ЧНІ. Збори отворено молитвою "Царю Небесний" і "Богородице Діво." Впр. о. Шавель коротко пояснив організацію УКЮ та, заохотив членів до дальшої праці. Зі звітів показалось, що приходу мали $29.42, розходу $29.17. До заряду ввійшли слідуючі: Голова—Катерина Войтас; Заст. Голови—Андрій Войтас; Секр.—Юстина Хруник; Касієр—Іван Кузміха; один член—Агафія Хруник. Контрольори—Андрій Хруник і Катерина Новак. По дискусіях закінчено збори молитвою "Радуйся Царице."

п. Ю. Цалинюк, секретар відділу УКЮ в **Карпентер, Саск.,** пише, що їх парохія дуже маленька, тому і відділ не має богато членів, та мають надію, що їх число збільшиться. Річні збори відбулися, на котрих вибрано слідуючих до заряду: Голова—Йосиф Якимчук; Секр.—Юліян Цалинюк: Касієр—Олександер Наливайко.

З Бруксбі, Саск., пише секр. Анна Синюк, що сходяться два рази на тиждень в народнім домі на проби співу під проводом п. М. Гриневича, директора школи, та приготовляють концерт в честь Тараса Шевченка. Також мали гарну забаву для молоді. По слідуючих чергових сходинах повідомлять що дальше в них на програмі праці буде.

На фармах коло Альвени є красний відділ УКЮ, котрий стало до централі дописує. Тепер надійшов слідуючий звіт котрий прислала п-на Оля Рогачук.

"Збори відбулися 20-го лютого, на котрих заряд вибраний в складі: Голова—Віктор Котелко; Заст. Голови — Оля Рогачук; Секр.—Маруся Залещук; Касієр—Дмитро Залещук; Контрольори—Василь Мазуркевич, Марія Шумелюк. Забавовий комітет: Павліна Савик, Никола Гількевич.

За рік приходу було $73.45, розходу $42.35, в касі осталось $31.10. На конгрес УКЮ в Саскатуні вислано трьох делегатів. На з'їзд БУК вислано бесідника і бесідницю, що виступали в контесті бесідництва УКЮ. З них один дістав першу нагороду. Є надія, що літом в Альвені відбудеться з'їзд УКЮ. Тепер думаємо влаштувати "амачур авер" і будем приготовлятися на "День Матері."

На річних зборах відділу УКЮ **в Ґронлід, Саск.,** не зайшло великих змін в заряді. Вибрано нову секретарку, Анну Боярчук. Відділ був оснований після конґресу УКЮ, та хотяй прикро бо мусять сходитися і робити підприємства по хатах, гарно попрацювали і мають $220 в касі. Ці гроші думають зужити на будову Народного Дому. Щасть Вам Боже!

Секретарка, Марія Федор, подає до відома, що в **Айтуні, Саск., (в місті),** від коли відділ був оснований 2-го січня 1944, члени сходяться деякі що місяця. Всіх членів є 42. В комітеті є слідуючі особи: Голова—Гр. Козакевич; Заст. Голови—Стефан Корчинський; Касієр—Зеновій Рута; Секр.—Марія Федор; Один член— Кароль Ковалишин; Прог. комітет—Ольга Ковалишин, Наталка Туркевич, Мих. Ухач, Лев Ковалишин. Контрольори—Марґарета Ковбель, Кароль Ковалишин.

Бронислав Соробій, моряк, за морем.

Василь Сенчук, служить при летунах

Михаїл Парубочий, служить при армії.

Михаїл Равлюк, служить при летунах

Моряк Соробій, летун Сенчук, рядовик Парубочий і летун Равлюк—є членами Парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Манітоба.

За час свойого існовання відділ гарно попрацював. Ходили з колядою. З різних підприємств до каси прийшло поверх $150.00.

"Через літо відділ УКЮ в Красне, Саск., мав мало членів, тому і тепер були припізнені річні збори"—так пише п-на Анна Башуцька. Тепер є лиш девять членів, та мають надію, що число їх збільшиться. Хотяй мало їх є, за те примірно працюють. На цей рік вибраний слідуючий заряд:

Голова—п-на Текля Сіянчук; Заст. Голови—Єлисавета Качилуба; Рек. Секр– Марія Василинка; Фін. Секр.– Роман Качилуба; Один член—Ґеня Гладій; Контрольори–Марта Качилуба, Мих. Підкович.

ЗА ЗАРЯД УКЮ, А. Жук, секр.

ЛЕЙДІВУД, МАН.

У Лейдівуд основано парохіяльний відділ Української Католицької Молоді (УКЮ)

У неділю 19 березня вечером, відбулися збори молоді при нашій парохії св. Димитрія. На ці збори зійшлося гарне число старшої молоді, а в усіх було помітне заінтерисування і готовість приступати до якоїсь більш зорґанізованої праці. Порядком зборів проводив Всеч. о. Я. Чиж, місцевий парох.

Найперше прочитано Статут УКЮ і пояснено деякі його точки, а відтак слідував вибір управителів новоосновaного відділу. У склад управи відділу ввійшли:

Петро Клим—предсідатель
Ліна Ференц—заст. предсідателя
Ірина Ференц—секретарка
Стефан Гарасим—касієр

По скінченні вибору, обговорено загально плян дальшої праці нашого відділу, та по успішно переведеній дискусії, наші збори закінчено постановою ставати в ряди нашого відділу та зорґанізованими силами нашої місцевої молоді братись до праці, яка має бути корисною не лише для нас молодих, але також для українського народу і Католицької Церкви.

Ірина Ференц, секр.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

А. Ф. Ґакала, летунський старшина, Су Лукавт, Онт., проголошений за забитого

М. Василь Пробіжанський, рядовик, Стюартбурн, Ман., пропав за морем

Іван Чорній, рядовик, Медісен Гет, ранений за морем

Володимир Красний, капраль, Винипеґ, забитий в активній службі

Василь Скібінський, сержнат, Винипеґ, ранений за морем

Николай Михаїл Соколовський, армат., Веґревіл, Алта., ранений за морем

Карло Яворський, капраль, Б. Кемп, Онт., ранений за морем

Юрій Туркот, рядовик, Транскона, Ман., забитий в активній службі

Антін Іван Яремчук, рядовик, Гамільтон, Онт., проголошений за пропавшого

Йосиф Л. Костельний, рядовик, Вішарт, Саск., пропав за морем

Михаїл Пугач, рядовик, МекКрірі, Ман., ранений за морем

Данаїл Сергонь, рядовик, Рама, Саск., умер за морем з причин ран

Іван Пукула, рядовик, Торндейл, Онт., ранений за морем

Лев Попель, рядовик, Ванкувер, Б.К., ранений за морем

Л. Л. Василишин, сержант, Е. Транскона, Ман., ранений за морем

Григорій Рудко, рядовик, Винипег, Ман., помер за морем з ран

Василь Самець, рядовик, Ґілберт Плейнс, Ман., ранений за морем

Михаїл Ворень, рядовик, Пірс, Алта., ранений за морем

В. Василь Ріпас, рядовик, Рімбей, Алта., ранений за морем

Антін Петро Гриневецький, рядовик, Винипеґ, помер за морем з ран

Павло Булаківський, рядовик, Монтреаль, ранений за морем

Юрій Теодор Матиня, лет. старшина, Норвуд, Ман., згинув за морем

[illegible]ль Кашмар, лет. сержант, Винипеґ, згинув за морем

Петро Кузьма, рядовик, Саскатун, Саск., ранений

Володимир Стефанишин, рядовик, Велланд, Онт., ранений за морем

Іван Я. Харумський, рядовик, Ґлейс Бей, Н. С., тяжко ранений

В. Р. Польовий, лет. сержант, Гіллiярд, Алта., забитий за морем

Антін Іван Караїм, сержант, Ешвил, Ман., забитий в активній службі

А. Е. Дімок, ст. сержант, з Нової Скошії, пропав за морем

Григорій Яків Захарія, сержант, Каюга, Онт., забитий в активній службі

Ф. Йосиф Новодворський, рядовик, Варренвіл, Алта., забитий за морем

Ф. Настюк, рядовик, Торонто, ранений за морем

М. Софа, рядовик, Мармора, Онт., ранений за морем

Н. А. Бакуска, рядовик, Портедж, Ман., ранений за морем

Никола Стефанець, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Петро Марисюк, капраль, Ст. Пол, Алта., пропав за морем

Б. Я. Вірачовський, рядовик, з Альберти, пропав за морем

Михаїл Війтишин, рядовик, Ксітуан, Алта. ранений за морем

Іван А. Велисевич, рядовик, Бусбі, Алта., ранений за морем

Йосиф А. Камінський, рядовик, Бруно, Саск,. ранений за морем

Николай Загарія, рядовик, Ґорліц, Саск., ранений за морем.

Недобра граматика

Приятель—Я чув, що ти дістав жінку із великої, знатної родини. Ґратулюю!

Молодий:—Я думаю, що тут недобра граматика. Требаб сказати:

"Дістав жінку з великою знатною родиною."

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK
423 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

U.C.Y.L. HONORS T. SHEVCHENKO

The Ukrainian Catholic Youth League held their first annual concert in honor of our greatest national poet Taras Shevchenko on Sunday March 19th., at the Ukrainian Reading Hall, Winnipeg. The program consisted of choral, recitation, and musical items sponsored by the Winnipeg Catholic Parishes. The guest speaker of the evening was Mr. John Kozoriz, B.Sc. Approximately three hundred people attended the concert.

This was the first great undertaking of the U.C.Y.L., which turned out to be a great success. It goes to prove that the league has great many possibilities.

WANT ROME DESTROYED?

Editor's Note: In the city of Calgary, Alta., certain congregations were taking up petitions to have Rome destroyed. Here we insert an answer to these blind forces of evil and destruction by Volodimir Barabash, a member of the Ukrainian Catholic Youth Club in Calgary. Good Work, Volodimir. —

Editor:

In view of the fact that:

Nearly four hundred millions of the world's population are of the Catholic faith:

That about half of the people of Europe are of the Catholic faith;

That the whole of South America is almost exclusively of the Catholic faith;

That over twenty millions of the United States populations are of the Catholic faith;

That about half of the total population of Canada are of the Catholic faith:

And bearing in mind that to these hundreds of millions of Catholic faithful, the City of Rome, because of the sacred memory derived from its long and closely interwoven association with the life of Catholic faith, has become thereby an enduring and visible symbol to its believers the world over;

What possible good, then do the members of some of Calgary's churches hope to achieve by "Gallup-ing" their votes around so freely in favor of its destruction? Do they wish to see the world plunged into religious war in addition to its present racial and spherical wars?

Ponder well over such matters my fellow citizens, Calgarians, before you start playing with forces over which you have no control.

Volodimir Barabash.

ON SCHEDULE
SWALLOWS ARRIVE AT CAPISTRANO

We see from the Associated Press, from San Juan Capistrano, Calif., March 20th., A flock of swallows fluterred down on the San Juan Capistrano mission Sunday maintaining the schedule of their traditional St. Joseph's Day arrival. Legend relates the swallows have arrived on St. Joseph's Day every year since the mission was founded in 1776.

Is not the hand of God seen in this?

Мапа боїв східного фронту в Европі: Большевики заняли велику пристань Николаїв над Чорним Морем, також і Одесу. Перейшовши ріку Прут большевики зблизилися до міста Яссів у Румунії, і заняли місто Чернівці В Галичині в руки большевиків впали міста: Тернопіль, по 23 днях облоги, а дальше на полудне: Делятин, Косів, Заліщики. Станиславів знаходиться перед упадком. Завзяті бої ведуться дальше за Львів. Большевики ввійшли до Карпатської України і заняли місцевість Ясінь.

Так італійський нарід зійшов на діда. Знимка вказує італійську жінку, котру війна позбавила всего. Несе вона шмати на голові, загорнена в шмати, в руках шмати, на ногах шмати.

A MESSAGE OF APPRECIATION

The Central Executive of the U.C.Y.L. wish to express their most sincere appreciation to all the Catholic clubs, parishes and persons who have so generously contributed their efforts in making our first annual concert a huge success.

It is very encouraging for us to see that our youth is interested in our Catholic Youth movement and we are confident that all the Ukrainian Catholic youth will help us make this League an outstanding organization in Canada. It is only when we combine all our efforts that a great deal of work can be accomplished.

This concert has convinced us that we can do great things if we continue to CO-OPERATE. It goes to show that our League has very many possibilities.

THANKS TO YOU ALL!!!

QUESTION BOX

Q. I have been asked to be best man at a non-Catholic church wedding May I do so?

A. For you to be best man under the circumstances described, would imply active participation in services of a religion contrary to the true faith. Such participation is seriously forbidden. Get in touch with your parish priest and if he finds that you have a justifiable reason he may apply for permission from the bishop. (Same applies to bridesmaids).

Q. I am a young girl who has always looked forward to a happy marriage and a home of my own. Is it correct for me to pray that I may meet and marry someone of my own faith, or is such a request considered trivial?

A. In no way can this request be considered trivial. It is difficult to thing of a more worthy object of prayer, with the exception of purely spiritual benefits. Marriage even considered in its material aspects only, is a worthy object of prayer; and since we know how deeply and directly a happy marriage affects one's spiritual life, prayer for a successful marriage is not only recommended but most vigourously urged. The choice of a suitable partner in marriage is of such great importance that it would be foolhardy, indeed, not to seek the ready help of God. The unhappiness that is gradually becoming more and more a part of married life is due precisely to an unfortunate choice of a mate, without the guidance of prayer. So pray, and pray hard that God may give you a true faithful Catholic partner in life.

LAUGH AND GROW FAT

Letter from Collgee Student: "Dear Dad—Gue$$ what I need mo$t of all. That'$ right. $end it along. Be$t wihe. Your $on, Tom."

Letter from Dad to Son: "Dear Tom: NOthing ever happens here. We kNOw you like your school. Write us aNOther letter. NOw we have to say good-bye.

* * * *

"You were always a fault-finder," growled the wife.

"Yes, dear," responded the husband, meekly; "I found you."

* * * *

"Why did you leave your last job"?
"Illness."
"What sort of illness?"
"My boss said he got sick of me."

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редаґує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

ДО ЖЕРТВИ

В минулім числі БНації була поміщена наша "Відозва" в справі кампанії на новий Виховавчий Інститут для нашої молоді в Саскатуні. Ми певні, що Ви її уважно перечитали, серіозно над нею застановилися, щирим серцем її приняли, та з любови до нашої молоді, на цю нашу просьбу жертвенно відгукнетеся. Ми сильно **віримо,** що Ви не лишите нашої горячої просьби без відповіди.

Коли Ваші діти, а через них і українська будучність для Вас є дорогі; коли Ви бажаєте зберегти, зміцнити й помножити те все, що є Вам **цінне, святе й рідне,** для грядучих поколінь, то ми певні, що Ви останете вірними тілом і душею, всьому тому, що робить нарід народом; нашій мові, нашим батькам і усьому доброму, що український нарід надбав через тисячіліття свойого існування й своїх трудів, та станете разом з нами в ряди до спільної праці й жертви. Тільки тоді, коли сповнимо цей наш національний обовязок, будемо гідними громадянами нашої нової Батьківщини—Канади.

Тому ми кличемо всіх тих, що **горіють** вогнем любови до наших релігійних і народних святощів. **До праці і жертви**—всі разом—для нашої рідної молоді— для кращого завтра і славного майбутнього! Для Бога і Вітчини!

ОРҐАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

п. Семен Лукий з Норквей, передав о. Н. Сірови $25.00. Відділ БУК-а ч. 6, Канора, переслав о. М. Колодій— $5.00.

Частина збірки о. Н. Сірого на богослуслуженню в домі Ђанства Михаїла і Анни Ябиніцьких в Гаес.. $2.00.

По $1.00: пані Кмець, п-а М. Когут, П. Козак, В. Король, П. Корчинський, Гн. Костиник, В. Кузьма, В. Кулак, А. Лазарович, М. Лєнюк, М. Лозінський, В. Луцик, Ст. Луцьків, Й. Лученко, Ів. Маркевич, П. Мишограй, П. Мойсеюк, п-а М. Музика, Мир. Налесник, Іґн. Німець, А. Овчар, п-ні М. Охоцька, Ст. Патола, Анна Перейма, п-ні Й. Петрик, п-ні І. Петрик, О. Чиняк, Гр. Романів, П. Саранчук, Ів. Свистун, п-ні І. Свистун, О. Свистун.

Всім жертводавцям щиро дякуємо.

А. Жук, касієр.

ПРИГАДКА

Чи Ви вже вступили в ряди Братства Українців Католиків?

Чи Ви вже відбули збори і відновили працю в своїм відділі?

Чи подали звіт діяльности до провінціонального заряду?

Чи вже заплатили свою членську вкладку?

Чи Ви читаєте і передплачуєте наш орґан, "Будучність Нації"?

Чи Ви вже зложили жертву на наш орґанізаційний фонд БУК-а СС.?

Чи Ви перечитали нашу "Відозву", в справі нового Інституту в Саскатуні?

Чи Ви вже відповіли на цю нашу Відозву-просьбу своєю жертвою?

Чи Ви читаєте і передплачуєте інші українсько-католицькі часописи?

Чи Ви придбали хоч одного нового члена чи передплатника для Будучности Нації?

Чи Ви сповнили свій святий народний обовязок?

Чи Вас совість не гризе?

То заспокійте її працею й жертвою!

ЗАКЛИК

Проголошено міністром фінансів кампанію шестої воєнної позички Побіди, котра зачнеться 24-го с.м. Суму на цей раз призначено один біліон і двіста міліонів долярів.

Тому **закликаємо** все українське громадянство Саскачевану до як найбільш енерґійного піддержання і масового попертя цеї надходячої кампанії. Побіда перше всього!

ЩО ЦЕ БІЛІОН?

В цих часах цеї воєнної заверюхи слово біліон дуже часто вживається. Не раз читаємо, що тілько а тілько біліонів долярів призначено на воєнні цілі, ітд. Але чи ми коли застановлялися що то є біліон—і яку величезну скількість—біліон собою представляє.

Для лекшого зрозуміння представимо це в мінутах.

В одній добі то є в 24. годинах, є тисяча чотириста і сорок мінут (1,440). Числячи що в році є (365) триста шістдесять і пять днів, то один біліон мінут буде представляте приблизно 1902 тисячу, девять сот і два роки.

Від уродження Ісуса Христа пройшло заледви один біліон і двацять-один міліон мінут.

А сума призначена нашої шестої позички побіди є один біліон ($1,200,000,000) і двіста міліонів долярів. Збирати по одному долярови на мінуту нас взялоби приблизно дві тисячі і двіста вісімдесять і два (2282) роки. От собі і біліон! Ая!

ПОДЯКИ

На днях пан **Семен Лукий,** фармар з Норквей, передав о. Н. Сірови $25.00 на наш орґанізаційний фонд БУК-а. Також довідуємося що пан Лукий жертвував сто долярів на інші наші народні цілі і інституції.

На цім місці бажаємо щиро подякувати пану Лукієму за княжий дар. Хай Господь Бог надгородить Вам стократно. Бажаємо Вам кріпкого здоровля і многая літ. Давби Бог нам много таких фармарів-маценатів!

Належить замітити, що п. Семен Лукий гому є таким щедрим жертводавцем на українські справи, бо він є також взірцевим християнським батьком. Одна його донька жертвувалася на службу Богові і народові та працює тепер як учителька, Пр. Сестра **Модеста** в С.С. Служебниць. Інша його донечка **Юлія** кінчить гайскул в наших Сестер в Йорктоні, Саск., і підчас ювилейного контесту бесідництва Марійської Дружини виголосила з великим захопленням промову "Про орґанізацію молоді БУК-а."

ЙОРКТОН, САСК.
Місячні Збори БУК-а

Дня 2-го квітня с.р. відбулися збори нашого відділу БУК-а, котрі є правильно щомісяця, в українсько-католицькій галі. Точно в заповіджений час голова відділу Вас. Козакевич отворив збори, привитав присутних і попросив писаря перечитати звіт з минулих зборів: звіт всі приняли без заміток. Тоді голова попросив отця Гаврилюка ЧНІ. о принагідний відчит-промову. о. Гаврилюк, духовний провідник нашого відділу, пригадав присутним членам БУК-а, що на минулих зборах обговорювано справу розбудови бурси БУК-а в Саскатуні та кампанії на ту ціль, а також заголошено збірку на удил, який наш відділ хоче мати в бурсі. І до цих справ о. провідник спримував свою палку, півторагодинну промову. Зачав від слів, що їх сказав секретар саскачеванської секції БУК-а п. Володимир Филипович на зборах делеґатів БУК-а в груднї минулого року. Ось ці слова: "Може прийти до того, що наша Канада стане пієментом України." о. Провідник згадав ті історичні факти, як то західна Україна стала тим пієментом ще за Романовичів, короля Данила та його наслідників, потім за козаччини, якій доставляла найкращих дисциплінованих воїнів-козаків та їхніх небуденних орґанізаторів, таких як гетьман Сагайдачний чи інші. Правда, великий стратеґ, а кепський політик Богдан завів Україну в московську неволю, однак західна провінція України Галичина—на щастя, попалась згодом під Австрію, де мала змогу за почином укр. католицького священика Маркіяна Шашкевича пробудитись зі сну, розрухатись і так освідомитись, що перед останньою війною стала покрита густою сіткою "Січий, Соколів," Читалень Просвіти, Кружків сільського господаря та інших національних орґанізацій і в тій національній свідомості Галичина ґеть перегнала Велику Україну, що стогнала в московському ярмі. Це й показалось на початку останньої війни, коли православні українці пішли проливати свою кров за того смока, що висисав з них українську кров, за Росію, коли тимчасом галицькі українці-католики створили собі самостійний "Леґіон Січових Стрільців" на то, щоб розбити російську тюрму і своєю також червоною кровцею воскресити молоду українську державу. Так! Патріотична Галичина створила не тільки армію в себе під Львовом, але навіть на великій Україні по розвалі царської Росії творила військові відділи, які були ще найкраще здисципліновані та найбільш надійні. Галичина отже стала пієментом для цілої України. На жаль той піємонт наш, той рідний край наших батьків тепер знова став тереном жорстоких боїв і руїнних вогнів а потім... а потім яка доля жде цей піємонт України? Не хочемо бути пророками песимістами, однак не сміємо бездільно вичікувати хвилі. Тут в Канаді маємо змогу і мусимо приготовлятись на все. Навіть колиб там прийшло до найгіршого, тоді не сміємо падати на дусі, а нашу Канаду зробити піємонтом України. Мусимо розбудовувати своє рідне шкільництво і то власне ми українці католики, котрі до тепер все вели перед в усильних змаганнях до нашого національного визволення. Мусимо збудувати в Саскатуні бурсу, де наша молодь малаби приміщення діставалаби виховання релігійне та національне вишколення в своїх рідних предметах, деби наші університетські сили, що під натиском червоних мусілиб сюди вандрувати, знайшлиб у наших бурсах і школах властиве собі заняття.

Слідувала палка заохота до складання жертв на розбудову бурси, і шумними оплесками нагородили присутні оцю промову. Були ще деякі запити й вияснення а потім збірка. Зложили слідуючі: По $5.00: Мих. Ніновський. По $2.00: Ів. Федорович, Ан. Кіндракевич, В. Козакевич, Павло Пристай, Стефан Корнак, Гр. Пристай, Гр. Сніданко. По $1.00: пані А. Шкільник, Вол. Павлюх, Пилип Вонітовий і Матвій Пахолко. Разом зібрано $23.00. Декотрі, що не були приготовані, обіцяли принести свої жертви пізніше.

Замітним є, що на наші збори все учащає голова саскачеванської провінції, пан адвокат Андрій Кіндракевич, і своїми дуже розумними порадами нам богато помагає.

Вас. Козакевич,
гол. відділу і прес. реф.

ЯК РОЗВИВАЛИСЬ МАРІЙСЬКІ ДРУЖИНИ

(Дня 15-го лютого ц.р. Марійська Дружина Дівчат у Йорктоні відсвяткувала 20-ту річницю свого існування великим промовчим контестом, у місцевім українсько-католицькім Народнім Домі. В контесті тім узяло участь дванадцять дівчат, членок Марійської Дружини. Перша, що промовляла, була панна **Василина Скалівська,** голова місцевого відділу. Ми оце й подаємо її світлину та промову).

Як неодне велике діло Боже на цім світі, так і **Марійська Дружина мала дуже незамітні початки.** Тому триста вісімдесят років один професор в Римі зорґанізував у своїй колеґії гурток учнів, що постановили собі особливішою набожністю до Пречистої Діви Марії освячувати свою молодість, і прямувати до поступу не тільки в науці, але також і в християнській чесноті. Гурток свій назвали ті пильні й побожні студенти "Дружиною Пречистої Діви Марії." Кілька років опісля діждалися вони великої радости, що сам святіший Отець Григорій XIII. похвалив їхню "Дружину," й року 1584 надав їй церковне затвердження (канонічну ерекцію).

Панна
Василина Скалівська

Гарний успіх того першого гуртка заохотив основувати подібні дружини й по інших школах Італії, а згодом і за границею. І так Марійські Дружини швидкою ходою перейшли високі Альпи, ба навіть переплили широкий океан, і здобули собі вступ до шкіл усього культурного світу. За десять років свого існування Марійська Дружина начисляла вже близько тридцять тисяч членів. Першу Дружину в Римі Святіший Отець Григорій XIII. підніс до гідности Матерньої Дружини з тим, що кожний новий гурток мусить конче приступити до злуки з нею, якщо бажає користати з її багатих відпустів та привілеїв.

Спочатку Марійська Дружина була собі тільки товариством студентським, але згодом повстали також Дружини й дорослих мужчин. Накінець Папа Венедикт XIV. позволив основувати Марійські Дружини й для жінок. Сьогодні існують уже такі Дружини для всіх станів: є окремі для мужчин, окремі для жінок, інші для юнаків, інші для дівчат. Дружини значно поширились усюди, де лиш процвітало католицьке життя, навіть у місійних краях. Упродовж перших двох століть свого існування Дружина мала вже яких дві й пів тисячі гуртків, що були розсіяні по різних краях широкого світу. За дальших сорок років число гуртків доходило вже до сімох тисяч— і всі вони були в злуці з Матерньою Дружиною в Римі.

Тому двадцять років ця діяльна орґанізація начисляла близько шість мільйонів членів у 50-тьох тисячах відділів, а в наступному десятилітті прибуло ще нових десять тисяч гуртків.

Декому між нашими людьми, особливо між старшими, може здаватися, що Марійська Дружина—для українців щось зовсім нове та чуже. Одначе історія виразно свідчить, що вже київський наш Митрополит Велямин Рутський був її членом, а року 1615-го Папа Павло V. позволив йому основувати Марійські Дружини при манастирських школах, по всій Україні, ще й надав їм відпусти й привілеї Матерньої Дружини в Римі.

У вісімнадцятому столітті було вже в Україні сто двадцять Марійських Дружин. А коли пізніше, через лихоліття, ті Дружини занепали, то Отець Дольницький, духовний провідник богословів, відновив їх тому п'ятдесят років, насамперед у Львівськім Духовнім Семінарі, а потім і в інших школах у Львові та на провінції.

Після минулої світової війни, на тій спустошеній галицькій землі, Божий посів зо Львова видав чудові плоди, бо за десять років централя Марійських Дружин у Львові мала записаних 230 відділів із вісімнадцятьма тисячами членів, і то здебільшого шкільної молоді.

Розсіваючи по світі оте своє прекрасне квіття, Божественний Сівач не поминув і нашої Канади. Бо ось тому 20 років, за почином оо. Місіонарів-Редемптористів, повстала в Йорктоні **перша** в Канаді українська Марійська Дружина. І власне цей наш дівочий відділ начисляє сьогодні близько 250 своїх членок, між ними 50 таких, що вступили до манастиря, й цілковито віддали себе на службу Богові й українському народові в Канаді й Америці.

Так! Наш відділ Марійської Дружини святкує тепер 20-літню річницю свого надзвичайно активного існування. Сьогодні рано ми всі, членки Дружини, зодягнені в свої однострої, старались якнайгідніш прийняти в святім Причасті Господа Ісуса до своїх сердець, та з особливішим запалом молились до Божої Матері, нашої Небесної Опікунки. А тепер увечері хочемо оцим промовчим контестом вияснити нашій дорогій молоді високу Марійську Ідею.

Нехай оця річниця відзначиться ще більшим зростом нашого відділу, та особливішим освяченням наших і багатьох інших безсмертних душ, на якнайбільшу славу та честь Всевишнього Бога й Його Пречистої Матері Марії!

Григорій Мороз

летунський старшина, проголошений за прошавшого. Був членом парохії св. Покрови в Виннипеґ. Родився дня 1-го грудня 1917 в Розбурн, Ман., слюб брав в червні 1940 в церкві св. Покрови в Виннипеґ з Панною Катериною Сафян. Родичі його мешкають в Транскона, Ман.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Христос Воскрес!

Всі Ви певно знаєте, що Ісусови Христови жиди-фарисеї заложили терновий вінець як Він ішов на гору Голгофту де Його розпято. Нині оповім Вам переказ про Христа і Тернину.

Колись, давно, тернина не цвила. А про те, яким чином вона дійшла до цвіту, оповідає так побожний переказ:

Римські жовніри на домагання жидів-фарисеїв зловили Ісуса і провадили звязаного на допит. Дорога вела з Оливного Городу неуправним полем, де росла тернина.

І коли Ісус проходив біля одного куща тернина під подувом вітру діткнулася Його одежі і болісно застогнала.

Почув Христос, Син Божий цей стогін тернини, пристанув і промовив:

—Чого так важко зідхаєш, колюча тернино?

—Жаль мені і соромно мені, Сину Господній, що колючки мої ранитимуть Твоє Божествене чоло, бо з терня мого вороги вінець Тобі готують. Це діється проти моєї волі, отже я тому невинна.

Утішився Христос, що тернина Йому співчуває, і сказав:

Так справді станеться, тернино! Та це воля Господня і вини твоєї в тому не буде. Голову мою покалічить твоє терня, та вина і кара за те впаде на мучителів моїх. Твоє милосердя надо мною і твоє співчуття наді мною видні Господеві. А твоя невинність буде засвідчена перед усім світом. На знак того, що ти невинна, ангели небесні що весни обсиплють тебе білим цвітом, мов одягнуть тебе в ангельські сніжнобілі шати. І так буде всім, хто зо мною співчуває.

І сказавши це, доторкнувся звязаний Христос куща і тернина покрилася рясним білим цвітом. І від тоді що року цвите тернина й пригадує світові про Христові муки і про свою невинність

Вуйко Трохим

"ПОМОЧИ І ПОТІШИТИ"

ВУЙКА ТРОХИМА

ВЕСЕЛА РОДИНА

— TO HELP AND TO MAKE HAPPY

"UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY"

— THE FUTURE OF THE NATION,

[illegible] Chalmers Ave., Winnipeg, Man

"Великодні дзвони дзвонять,
Пісня ллєсь: "Христос воскрес!"
І журбу і смуток гонять
В цей великий день чудес."

Усі члени "Веселої Родини" можуть радіти, бо вони своїми малими жертвами розвеселили сиріток цего Великодня. Писанка жертва у сумі $5.00 була вислана дітям у Сиротинці в Айтуні.

Чи Ви належете до "Веселої Родини"? Річна вкладка є лиш 15 центів.

Новими членами зістали до дня 3-го квітня.

ч. 40. ОЛЬГА ЧОРНА, Габбард, Саск., літ 8, жертва: 50ц.

ч. 41. ДМИТРО ЧЕРЕВИК, Норквей, Саск. жертва: 25ц.

ч. 42. АННА ЧЕРЕВИК, Норквей, Саск., жертва: 25ц

ВЕРШИКИ ВІД ДІТИЙ

Ольга Чорна

МОВО РІДНА

Мово рідна, слово рідне
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має.

Ой шануйте любі діти
Свою рідну мову
І заєдно розмовляйте
Своїм рідним словом.

Богдан Дух

У НАС В ХАТІ

У нас в хаті, мов в палаті
Приємно сидіти,
В ній все гарно, господарно,
Бо ми чемні діти.

В ній все чисто, урочисто
В будень, так і в свято,
Тому гарно, господарно,
Бо в нас рідна хата.

В ній де глянеш, всьо застанеш
В найліпшім порядку,
Бо ми любим і шануєм
Свою рідну хатку

УВАГА!

Любі Діти! Вуйко не міг сим разом помістити всіх Ваших листів в ДСторінці, бо листів до Вуйка прибуло дуже богато. Однак не зражуйтеся сим, другим разом будуть поміщені всі ті листи, котрі Вуйко не міг помістити в сім числі.

Ваш Вуйко Трохим.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

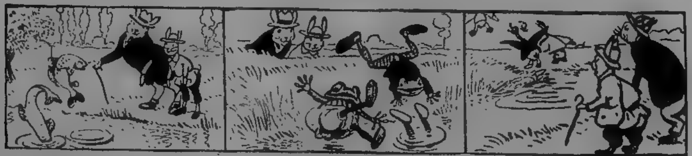

30. Вертаючи до хати понад берег річки, оглядав я риби, які цікаво вихиляли голови з води, щоби подивитися на нас.

31. А ті жаби, що се за змішні сотворіння! Налякані нашими довгими вухами, з криком скакали в воду.

32. Або й дикі качки! Чого вони втікають? Чи думають що ми стрільці і тому бояться нас? Ми не бажаємо нікому зла!

—ЦІП—ЦІП —

—Ціп-ціп! —
курятко говорить.
Дитино маленька
Чи ти знаєш
Де є моя ненька?

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 7.

WHY GOD MADE ME

We make hats to cover our heads.

We make homes to keep us warm.

We make things for some purpose

God made us for some purpose.

God made us to know Him, to love Him and to serve Him in this life.

If I do what God wants me to do, I will be happy in this life, and I will be happy with God in heaven.

All people want to be happy.

I know God when I learn what He told us

My parents, the priest or the teacher tell us about God.

I love and serve God when I am good

I am good when I say my prayers well, when I go to church, when I listen to my parents.

I love and serve God when I work, sleep, play at the proper time.

I love and serve God, when I do everything God wants me to do.

Animals cannot know God, as they cannot think or understand

Animals cannot love and serve God as we do.

I will study my catechism.

I will learn everything God wants me to know

I will try to be good at home, in school, at play, in church and in every place

When I am good, I am happy and everybody loves me

Bad children cannot be happy

* * * * *

DO: Make your own sentences, using these words:
Know Love Serve Study God Happy
Prayers Learn Obey Parents Priest

WRITE a Letter to Mobu, an African boy who is pagan and who does not know anything about God Tell him something about God and about your self Tell him what he should do.

SHOW the letter to your father and mother.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме. Се мій перший лист до Вас. Я маю 11 років і я є у 5-ій клясі англійській, а по українськи учуся вдома. Я хочу написати яка пригода мені була сталася. Минувшої осени вуйко камбайнували в нас тай не годні були одним тректором, бо дуже великі горби, тай один тректор не годен був тягнути і вуйко кажуть до мене, ходи зі мною і будеш їхати одним, а я другим, а робітник буде тримав камбайн, щоби не перевернувся. І я пішов з вуйком і ми обійшли три рази добре, а четвертий раз вже стало прикро і камбайн зачав перевертатися. Вуйко зачав кричати до мене, щоби я став і я став. Але добре на брики я не поклав тректор і заким сідів на тректорови, то він стояв, а я взяв і заліз у него і пішов собі помагати тримати камбайн, щоби не перевернувся. А я дивлюся, а мій тректор вже іде. Я тоді зачав бігчи до тректора тому, бо против горба брики мало що помагають, а я ше і не маю досить сили, що би годен добре покласти його на брики.

Посилаю Вам Вуйку 25ц. і прошу Вас запишіть мене в члени Веселої Родини і прошу Вас Вуйку поправте мої блуки, бо я ще не вмію добре писати. Здоровлю Вас Вуйку.

Евзевій Черевик, Норквей, Саск.

Від Вуйка: Мав Ти цікаву пригоду. Гарно вже пишеш. За Вуйка інколи не забувай.

ЩО Я РОБИЛА НА ВАКАЦІЯХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогій Вуйку Трохиме,- Ви хотіли знати, що я робила на вакаціях. Я була вдома, помагала робити своїм старшим сестрам і братам. Через цілий день я на дворі робила, а вечерами я в хаті вчилася вишивати, церувати, й гачкувати. Я також вчилася по українськи читати і писати. Що другої неділі ми ходимо до церкви на відправу. Наша церква називається Покров Пресвятої Богородиці.

Ми тепер знова ходимо до школи, маємо добру учительку.

Сим разом посилаю 25ц. на членську вкладку Ве[illegible]ої Родини.

Поздоро[illegible]ю Вас Вуйку й остаюсь з пошаною до[illegible].

Вероніка Хруник, Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: З Тебе працьовита дівчинка. Гарно пишеш. Все помагай родичам і всім вдома.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Щиро дякую Вам Вуйку за нагороду, котру я дістав з контесту на лютий. Ця книжочка є дуже цікава.

Це є дуже гарно, що українські діти уміють писати і читати по українськи. З нашого дистрикту лиш мої сестри, брат і я уміємо писати і читати по українськи (з шкільних дітий). На мою думку ті діти,

ВЕЛИЧАЄМ ТЕБЕ МАМО
(На День Матері—у маю)

Величаєм Тебе, Мамо,
В ту святочну днину—
За твій труд і за старання
Пильні без упину.

Величаєм за ту працю,
Яку мама мала,
Нім дитинка від колиски
На ноженьки стала.

Величаєм за сей догляд–
Сталий, невситущий,
Щоб собі що не накоїв(їла)
Син(доня) непосидющий(а) (показує на себе)

Величаєм за ті скорбні
Недоспані ночі,
Як недуга заглянула
Дитинятку в очі.

Величаєм за опіку
У життя зарані
І за те перед Тобою
Клонимось в пошані.

Іванна Блажкевич.

що не знають по українськи, не годні знати нічого доброго, хоч є добре знати і чуже але треба нам памятати, що Т. Шевченко заповів— "і чужого научайтесь, свого не цурайтесь!" Кілько є дітий, що своїх родиків цураються—чому так—тому, що вони є за мало свідомі.

Дуже гарно,-що є та Весела Родина на поміч сиротам. Я також посилаю 25ц. на ню. Не треба нам забувати про бідних дітий, та сиріт, бо не знати, яка доля нас стрічає.

Я хочу переписуватися з другими дітьми і подаю свій адрес:

Rudolph Luzney, Elfros, Sask.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів БН.

Рудольф Лужний, Елфрос, Саск.

Від Вуйка: Гарно і цікаво пишеш. Маєш Рудольф добре серце.

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій другий лист до Вас. Мені гарно свяжкувалося і досить дарунків мені св. о. Николай приніс. Я маю три брати і одну сестру. Коло нас гарно і тепло, снігу майже нема. Сим посилаю 25ц. на членську вкладку "Веселої Родини." Не хочу Вам Вуйку дуже докучати тепер і поздоровляю Вас Вуйку.

Я і мій брат Петро, ми здобули нового передплатника на один рік для Будучности Нації і посилаюємо $1.00.

Павло Козіцький, Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Дякує Вуйко Тобі і Твому братчикові Петрові за листи, і прислані гроші і придбання нового передплатника.— Працюйте далі, а може здобудете пугар!

ЛИСТ З КРИДОР, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас, я маю 12 років, ходжу до школи (Кридор) і я є в 7-ій клясі. По українськи учуть нас в школі. Я посилаю розвязку на контест на березень. При нагоді посилаю 25ц., вступаю яко членкиня до "Веселої Родини" Вуйка Трохима.

Здоровлю Вас Вуйку щиро,

Романа Цісецька, Кридор, Саск.

Від Вуйка: Романа, пишеш чистенько і гарно. Вуйко дуже любить чистеньких дітей. Напишеш ще коли до Вуйка?

ХОЧЕ МАТИ БН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Ваші відповіди на листи в Діточій Сторінці і в БН. дуже зацікавили мене і заохотили писати до Вас Вуйку. Я думаю, що це є дуже гарно належати до Веселої Родини і мати газету БНації. Прошу ласкаво вислати мені цю газету. Я залучаю почтову посвідку на $1.25. Одного доляра посилаю на передплату газети, 15ц. на членську вкладку до Веселої Родини, а 10ц. для бідних дітей.

Я є українка, маю десять літ, ходжу до св. Николая школи. Належу до св. о. Николая Парохії. Я є в 4-ій клясі англійській, а в 2-ій українській. Моя учителька називається С. Марія Служ. П.Н.Д.М. Я свою С. учительку шаную і люблю, за це і С. Марія мене любить також.

Я належу до Молодого Хору, який при школі св. Николая під проводом Впр. о. Боніфатого Слободи ЧСВВ., гарно розвивається. Цей хор вже робив кілька виступів і увінчався гарним успіхом. 1-ий виступ був в Бікон Театрі, 2-ий на учительській конвенції, а 3-ий через радіо (СКУ), Крім цих виступів цей хор співав на контесті Молодого Парляменту де між іншими гостями були Їх Ексцеленція Ніль Саварин, Всеч. Отець Канонік Божик, Впр. о. Ігумен Сеньків ЧСВВ, Впр. о. Пасічник, ЧСВВ. судія п. Мекдонел, і Лицарі Колюмба. Суддями були три Лицарі Колюмба. В нагороду за красномовство, одержала гарний срібний пугар панна Каліста Ріжновська, дочка славного лікара у Винипегу. Щоби звеличити ще більше це свято, Їх Ексцеленція Ніль Саварин вручили панні К. Режновській цей прекрасний срібний пугар. Це була велика несподіванка для Калісти Режновської, і як вона брала цей пугар, прошептала до себе: "Чи це дійсність, чи сон?"

Дорогий Вуйку, цей лист коштує мене много праці, я вже третій раз його пишу і ще не знаю де він буде за адресований, чи до Вас чи до коша. Може другий раз мені піде скорше.

Остаю з поважанням, Ваша мала приятелька,

Марія Оліярник,
Винипег, Ман.

Від Вуйка: Твій лист, гарно і цікаво написаний, не пішов до коша, але Вуйко його дістав і дуже гарно Тобі за нього дякує.- Пиши часто до Вуйка. Вуйко дякує Тобі за прислані гроші.

ПРИДБАЛА ЗНОВА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се вже мій четвертий лист до Вас, любий Вуйку. Минувшого разу я була післала Вам 2 доляри від двох нових передплатників, а сим разом посилаю лише одного доляра від ще одного нового передплатника для БНації. Розвязку до загадок посилаю, але чи буде добре то я не знаю. Я маю 12 років і ходжу що дня до школи. Тепер тут дуже вітер і мені дорогу снігом завіває. Отже я в залученні посилаю одного доляра на передплату БНаці і прошу висилати на адресу котру подаю при кінці сего листа, а я і на дальше буду старатися придбати більше нових передплатників, бо я дуже маю охоту на той пугар

Поздоровляю Вас Вуйку.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск

Від Вуйка: Вуйко доляра дістав, новий передплатник вже певно дістав газету. Як так дальше будеш працювати, то хто знає, чи не дістанеш пугар, при кінці року.

ПРИДБАЛА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,- Сим разом Вам скажу про наш Червоний Хрест (Джуніор Ред Крос). У нашій школі ми маємо около 24 членів. Членська вкладка є 5 центів. Я є голова, Михалінка Сторожук заступниця голови, а Марія Кузик секретарка. Ми думаєм зробити по Великодних Святах базар, щоби більше зібрати грошей як звичайно ми збирали. Отже тепер ми дуже заняті виробленням книжок. Ми вже маємо 18 книжок і вже трохи розпродали.

Ще Вам скажу Вуйку що я дуже тішуся, що вже близько весна, бо брат, що служить при літаках написав мені, що приде до дому на весні на кілька днів. Як я очікую нетерпеливо того дня, коли він приїде, бо він ще не був вдома, ще як минулого літа і то лише один день. Рано приїхав, а ввечер поїхав, то я навіть не мала часу надивитися на него.

Ну, і мій лист знов зробився задовгий, але я хотіла би Вуйку всьо сказати а не вмію ще вкоротити листа. Я Вам Вуйку дуже вдячна за Ваш труд, бо я думаю, що Ви маєте досить клопоту перечитати такий лист і його порозуміти, хоча би і мій, бо мені по англійськи пишеться не согірше, а по українськи досить зле мені пишеться.

Пані Слонь дали мені доляра на передплату БН., я Вам його посилаю. Дай Боже Вам Вуйку якнайкращого здоровля і всім читачам Діточої Сторінки.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за прислання доляра. Вуйко дуже любить також Твої листи читати, бо Ти гарно і цікаво їх пишеш.

МАЄ СЕСТРУ В МОНАСТИРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Я маю 13 років і ходжу до Чорчил школи. Я є в 5 клясі. Ми по українськи вчимося вдома.

Я маю три брати при війську, один брат зістав убитий при війську минувшого року 27 квітня у Верной, Б.К. Нещастя сталось, що перевернулася тенька і двох жовнірів забила, а двох поранила. Я також маю одну сестру у монастирі в Монтреал.

Я посилаю 25 центів на Діточу Сторінку, щоби розвивалася наша преса. На сім кінчу і здоровлю Вас сердечно Вуйку.

Богдан А. Харандюк, Айтуна.

Від Вуйка: Богдане, Вуйко дякує Тобі за жертву. Чи молишся за свого покійного брата?

ЛИСТ З ТИНДАЛ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,– Сей мій другий лист в котрім хочу Вам подякувати за портрет, що Ви мені прислали. Я навіть не сподівався і я дуже ним втішився.

Дорогі Вуйку, я задоволений також, що я хоч не є перший член Веселої Родини, але четвертий, але перша є Марійка Боднарчук, котра так само називається як я і перше її Імя зачинається так як моє, а то рідко може трафитися. І я вірю, що то мусить бути якась фамілія. Правда Вуйку?

Також пишу Вам Вуйку, що ми мали Великодну Сповідь на 23-го марта і ми всі ходили до сповіди. Нашому Отцю помагали сповідати ще Отець Божик.

Дорогі Вуйку, я дуже жалую, що Ви не годні прихати до нас до церкви, бо Ви тепер при війську. Я би хотів, щоби Ви послухали нашого хору, що співає в церкві Мої тато співають в басі, а брат в тенорах Я дуже люблю слухати співу де співаки разом зачинають і разом кінчать. І дуже люблю дивитися, як диригент диригує. Наш диригент називається Зеноній Мороз і дуже має гарний і сильний голос. Може Ви його коли де бачили?

Сим разом кінчу і здоровлю Вас Вуйку. Здоровлю Марійку Боднарчук, котра була перша членкиня і всіх читачів Діточої Сторінки і желаю Веселих Свят Воскресення Христового.

Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Як гарно Ти пишеш! Вуйко також думає, що Марійка Боднарчук може належати до Вашої дальшої родини Вашого диригента Вуйко знає.

ЛИСТ З ОЛЬГА, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Се мій перший лист до Вас Вуйку. Я маю 13 років. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку і записки Івася Крілика і також про дочку бідного Івана. Я читала в БН про п. Івана Новосада. Вони тому кілька років були учителем у нашій школі. Вони були дуже щирим учителем. Наша школа називається Ольга. Я хочу бути членом Веселої Родини. То посилаю 25ц. на членську вкладку, а 25ц. на Діточу Сторінку. Поздоровляю Вас Вуйку.

Марта Миц, Ольга, Ман.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти Вуйка знаєш. Пиши тому часто до Вуйка і заохоти других дітей до писання.

"Я Є МАЛА УКРАЇНКА"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я є мала українка. Я маю вісім років. Я є у першій клясі укр. ..ської школи, а в англійській в третій. Моя англійська школа називається Фирдій. Я мешкаю на 753 Бойд еве., Винипег. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,

Леся Гридова, Винипег, Ман.

Від Вуйка: Гарно пишеш і дуже чисто. Чи читаєш Діточу Сторінку?

ПЕРШИЙ ЛИСТ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Я маю десять років і я є у пятій клясі. Я ходжу до англійської школи але там не вчать по українськи. То я научилася вдома по українськи. Се мій перший лист по українськи до Вас Вуйку. Я дуже люблю українські співанки і Діточа Сторінка є дуже цікава. Я тому люблю її читати. Кінчу сей лист до Вас. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам всего найкращого.

Емілія Білінська, Виніярд, Саск.

Від Вуйка: Емілiє, вже добре пишеш по українськи, як на свої літа. Тішить Вуйка, що любиш читати Д. Сторінку.

ДІСТАВ СКРИПКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Дуже мене то тішить, що мої бажання сповнилися. Як я Вам писав в попереднім листі, тато обіцяли купити мені скрипку як навчуся по українськи читати. І я свого доконав, сидів вечерами і вчився, коли тільки мав час що не йшов до школи. І все читаю досить добре, як то на мене, казали тато. Так і мої тато дотримали слова і купили мені скрипку дуже файну і дуже добру з кейсом і всіми приборами, що належать до граня. І я вже тепер учуся грати на ній і вже трохи вмію грати. Дуже маю в тім велику приємність, бо на другий рік зможу грати на концерті в школі, як добре навчуся. Тепер ще Вам напишу, дорогий Вуйку, що я мав дуже велику радість, коли мої мама вернули зі шпиталю з Винипегу до дому і вже трохи здорові. На 25-го марта ми їздили всі до церкви і також мама вже їхали з нами. До нас доїздять о. Гр. Шавель ЧНІ., котрому я часто услугую. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам і всім що читають БН. веселих і щасливих Свят.

Василь Припутніцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Вуйко також тішиться тим, що Ти дістав скрипку, як також, що Твоя мама вже здоровійші. Пиши знова до Вуйка.

Із. Лоточинський,
Саскатун, Саск.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

Читаючи про першу укр. еміґрацію по ріжних провінціях спонукало мене описати про еміґрацію до Саскатуну.

Перші еміґранти прибули до місточка Ростерн, Саск., на весні 1898 р. Зі самого Борщева приїхало 6 родин, а з Городенького повіту 16 родин і так майже що місяця дуже мала квота прибувала. Аж на весні в 1902 році прибуло з самого Борщева 36 родин і кількох самітних. До місяця, з тих двох повітів прибуло поверх 100 родин. Не описую про наші враження як ми переїзджали через онтерійські гори, бо про те кождий сам знає. І так що року еміґрація постепенно зростала. Ми приїхали до Ростерн 19 липня, бачимо земля красна і рівна, трави вколіно високі, але земля від морозу біліється, ночи дуже зимні, а дні горячі, а від комарів трудно обігнатись.

Рано около 7 год. приходить до нас один чоловік і представляє себе, що він є еміґраційним аґентом і каже, щоби ми посписували свої імена всі фамілії і дали йому, і хто з вас хоче фарми то може собі брати де він собі сам сподобає, бо тоді ще ту нікого не було хіба Індіяни. Еміґранти були гроякі, були бідні, середні і богатійші. Отже середні і бідні кажуть,- ми би хотіли фармів з лісом і з озером. На се аґент каже, що ту є всілякі фарми які собі хто сам бажає, але далеко від міста, а хто хоче далі від міста, то мусить їхати фірою. Я постарався о фіри і завтра пішлю з вами одного молодого француза, котрого то вислали з Оттави і котрий знає помір фармів. Свою фамілію, каже аґент, лишайте ту у колейових вагонах і вони ту можуть собі варити їсти і можуть спати, бо тоді залізниця ішла раз на тиждень. (Далі буде)

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Річні збори Жіночого Товариства Преч. Діви Марії, при парохії Пресв. Евхаристії, відбулися в неділю 19-го березня 1944, по полудни, в парохіяльній салі. Парох. о. Шпитковський відчинив збори молитвою Богородице Діво. Опісля до перепровадження зборів, тому, що о. Парох був занятий, вибрано Марію Курцебу. На писарів зборів покликано Параскевію Курку і Теодозію Дячун. Пані Курцеба опісля попросила членкинь стати з місць і в сей спосіб віддати честь помершим членкиням Товариства. Опісля секретарка рекордова Павліна Коломия прочитала звіт за минулий рік.

На 1944 р. вибрано новий заряд, як слідує:

Предсідателька — Агафія Сенчук
Заст. Пред.—Ксеня Цітулець
Секр. рекорд.—Марія Курцеба
Секр. фінанс.— Анна Татарин
Скарбничка—Марія Осмирчук
Провірниці,—Михаліна Гановська і Марія Равлюк.

Господині—Анастазія Свистун, Марія Симко, Анна Челяда, Марія Коломия, Анна Чубак, Марія Середа, Марія Тхоровська.

Збори закінчено відспіванням Страдальна Мати.

То саме Жіноче Товариство улаштувало в неділю 26-го березня 1944 гербатку на се, щоби на Великодні Свята відвідати хорих по шпиталях в Винипег. Гербатка відбулася по вечірні в парохіяльній салі, в присутности численної участи членкинь і членів парохії. Гостем на гербатці був о. А. Луговий, котрий виголосив до присутних гарну промову. По гербатці була розіграка кошика з овочами, котрий приготовила пані Сенчук. Чистого приходу з гербатки прийшло $20.15.

Подала Марія Курцеба, секр.

Останні Вісти...

Капітан Віктор А. Кравченко, член большевицької торговельної комісії в Ню Йорку, Зл. Держави, зрезиґнував зі свого становища і віддав себе в опіку "американської публичної опінії." Кравченко обжаловує большевицький уряд в Москві в веденню дволичної заграничної політики і сказав, що режім Сталіна не дає російському народові ні політичних ні особистих вільностей. У Вашинґтоні думають, що аґенти Сталіна "заопікуються" добре Кравченком, так, щоби він не видав жадних большевицьких секретів.

Большевики ще далі бються на вулицях Тернополя і в околиці Скали. Над Чорним Морем большевики заняли Одесу.

В Італії не було більших боїв.

Японці мають великі успіхи в Індії; заняли місто Коґіма, 40 миль вглуб Індії, 60 миль на північ від міста Імфал.

В Анґлії скінчилися великі страйки вуглекопів і корабельних робітників. Наслідком страйків славна анґлійська поліція Скатленд Ярд перевела в Льондоні ревізію в бюрах анґлійського Четвертого Інтернаціоналу.

За чотири роки війни Канада стратила 19,697 жовнірів, з того 9,209 забитих.

До Канади прибули з Европи 270 жидівських утікачів.

Вендел Вилкі не буде ставити своєї кандидатури в найблищих виборах на президента Зл. Держав.

Солон Лов, касієр провінції Альберти, став провідником нової партії Нешонел Сошел Кредіт Ассосієйшин, на зборах в Торонті, дня 6-го квітня.

Святіший Отець назначив о. Филипа Ф. Покок з Льондон, Онт., на епископа Саскатуну в Саск.

Заходом о. Андрія Роборецького, пароха, парохія св. Йосафата в Вест Торонто, Онт., видала, трету з черги, "Ди їр бук," книжку про діяльність парохії в минулому році. Книжка гарно опрацьована.

Пані Анна Сороколіт, через о. Н. Кушніріка, пароха в Іст Торонто, Онт., зложила на пресфонд БН. $2.00. За сей дар пані Сороколіт належиться сердечна подяка.

Знимка представляє один з многих анґлійських літаків, котрі помагали з повітря аліянтським військам в наступі на Салерно в Італії. Сего рода літаки вилітали до наступу з великого анґлійського літаконосця Гантер.

В Анґлії відбулася черговa позичка побіди; мали зібрати 600 міліонів доларів.

В Анґлії велика посуха.

В цілій Західній Канаді фармарі можуть довозити до сипанців з одного призианого урядом акра, замість дотеперішних 15,— 20 бушлів ячменю і жита.

Американські воєнні кораблі знова затопили на Спокійному Океані 46 японських кораблів і 214 літаків. Американці стратили всего 25 літаків.

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ПРЕДСТАВНИКІВ У ЛЬВОВІ

У Львові, Західна Україна, в листопаді 1943 р. відбувся з'їзд представників Східної і Західної України. Про що радилося на ньому і з якою ціллю був сей з'їзд скликаний, не знати.

Pills **MISAR TREATMENT** Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Поленша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а поленша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ:

16. Воскресення Господнє . ..... Босежур (год. 6.00 рано) Тиндал (год. 10.00 рано.
17. Світлий Понеділок .... Лейдівуд Сарто (о. В. Божик)
18. Світлий Вівторок .... Елма ..... Брокенгед (о. В. Божик)
23. Неділя Томина ..... Тиндал (свячене)

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

---

16. Воскресення Господнє .... Гонор (ранéнько) .... Парки (10 год. рано) Ст. Норберт (10 год. рано)
17. Світлий Понеділок .... Гімлі
18. Світлий Вівторок .... Ля Брокері

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 9 (153) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Травня, 1944 Vol. XII. No. 9 (153) YORKTON, SASK. May 1, 1944

О МАРІЄ, МАТИ БОЖА, МОЛИСЯ ЗА НАМИ!

Пресвята, Пречиста, Діво Маріє, Царице наша, Опікунко наша!

З глибин наших сердець лине перед Твій престіл в небі наша сердечна молитва:

Дякуємо Тобі, Матінко Пречиста за се, що Ти все так щиро нами опікуєшся, що хорониш нас перед всяким злом. Не годні ми счислити тих всіх ласк, котрі від Тебе ми діставали і дістаємо. **Любимо Тебе, Пречиста, й обіцяємо, що ніколи не вирічемося Тебе, хочаб навіть прийшлося і смерть понести задля Тебе.** Бо тільки в Тобі одній наше Заступництво перед лицем справедливого Бога.

Як маленькі діти перед своєю мамою, так і ми, о Матінко наша, падемо на коліна перед Тобою і просимо Тебе, дуже а дуже сердечно: **Опікуйся нами і надалі.** Хорони нас передовсім перед гріхами, щоби ми ними не ображували Тебе і Твого Сина, а нашого Спасителя, Ісуса Христа. Будь нашою захороною, нашою поміччю, нашою потіхою!

Не чувано ще, щоби Ти, Пресвята Діво, опустила кого, хто до Тебе з вірою відноситься, тож ми з повною надією просимо Тебе дальше: Опікуйся нашим українським народом! Сама Ти, Матінко, знаєш як страшно наш нарід терпить. Земля наша спалена, брати наші терплять під гнетом ворогів. **О, Матінко, Матінко Божа, змилуйся над нашим народом!** Випроси для нього кращої долі в свойого Сина! Коли Ти нам не поможеш, нам ніхто не поможе. Можні сього світа глухі на терпіння нашої Батьківщини України. Від них нам помочі не сподіватися. **Ми любимо свій нарід і знаємо добре материнське серце, тому просимо Тебе зі слезами в очах: Не відмов, Матінко, нашій просьбі, спаси наш український нарід, котрий все Тебе так почитав і почитає, від ворожого ярма, дай йому зажити кращим, свобідним життям.**

Віримо, Матінко Божа, що вислухаєш нас, бо Ти наша Пані ласкава. І вже наперід дякуємо Тобі.

БОЛЬШЕВИКИ ЗНИЩИЛИ ЛЬВІВ

Зі східнього фронту в Европі новійші вісти слідуючі: Большевики зайняли майже цілий Крим і зблизилися до головного порту Севастополю, за котрий ведуться тепер великі бої. З останніх вістей виходить, що в Західній Україні большевики малиби занити Тернопіль, знова німці виперли большевиків з Бучача.

Також подають, що большевицькі літаки напали на столицю Західної України Львів та знищили його і його головний двірець та залізничі варстати. Хто з нас не знае тої гордої будови головного двірця у Львові? Таж майже кождий з нас, коли їхав до Канади, мусів принайменше через сей двірець переїхати. Стояв він перед нашими очима шей до нині. Аж вістки подають, що він зістав знищений до тла...

Упав він, сей гордий головний двірець, а з ним також горить цілий Львів. Не дивуймося однак, що так сталося. **Сталося се з волі Божої, Бог карае Львів за 1918 рік, колито через головний двірець і через Львів наша визвольна справа в Західній Україні пропала.** Якби не Львів, то нині інакше карта Европи виглядалаби, якби не Львів загарбаний в польські руки, малиби ми були свою державу. Поляки думали, що коли загарбають українські землі, а з ними столицю Львів, то вийде їм се на добре. Ні, самі пропали і другому не дали життя. Думали, що Бог сього не видів, думали, що Бог не глядів на сю кривду, котру вони робили нам. **Ні, Боже Провидіння не дасть з себе кпити. І коли наші війська в 1918 р. шкодували знищити до тла пишні камяниці того міста, в котрих позасідали були горді "ворлента львоскі," коли не мали серця висадити в повітря ті гнізда польських розбишак, і тоді спевністю запанувалиби були над Львовом, то се робить нині Бог справедливий, нищить до тла се місто огнем і кулями, котре стало початком нашої неволі в польському ярмі. О, з Богом немае жартів, повинні собі се раз на все наші вороги запамятати.**

Жаль нам тільки і думкою ми линемо на святоюрську гору, на котрій стоїть величава церква св. Юрія, а побіч неї палата, а в ній постать великого князя нашої Церкви Митрополита Андрея Шептицького. О, кобн Бог милосердний ухоронив нашого великого митрополита перед нещастям, а нашу величаву церкву св. Юрія перед знищенням. В тім намiренні ще нині помолімся сердечно до Бога.

МІЛІОНЕРИ

Др. Маер, якого часто чуемо через радіо, недавно розказав своїм слухачам таке: "Перед 1914 роком Дюпонт Корпорація заробляла пересічно 6 міліонів долярів річно Після 1914 вона заробляла пересічно 58 міліонів річно. Інша Корпорація "Вифлеем Стіл" подібно підскочила в 6 міліонів на 49 міліонів; Юнайтед Стейтс Стіл з 105 міліонів на 240 міліонів; Анаконда Копер з 5 міліонів на 21. Одна хемічна компанія піднесла свій зиск з 800,000 долярів річно на 12 міліонів, знова одна никльова компанія з 4 на 73 міліони."

Так то і подібно збогачувалися капіталісти в тамтій війні. Булоб воно дуже сумно колиб і в сій війні знаходилися подібні випадки. Треба памятати, що по цій війні ті наші хлопці, брати і мужі, що тепер бються за наші інтереси, повинні мати перші права і першенство до всяких привілеїв.

А.

Messner in the Rochester Times-Union

(The Winnipeg Free Press)

ЯК ПОВСТАЄ ІНФЛЯЦІЯ?

В часі війни:

1. Більше людей працюють.

Є нагода пускати більше грошей.

Але половина з того, що виробляється іде на війну

Тому купуючі не можуть отримати всього, чого треба.

2. Нарід є розположений дати вищу ціну, щоб лише набути потрібну річ. Так то ціни ПІДХОДЯТЬ ВГОРУ.

3. Робітники домагаються вищої платні.

Ціни виробу підходять вгору і тому фабриканти та торговці домагаються вищої ціни.

І так постепенно приходить інфляція.

4. Зарібки не покривають видатків життя.

За гроші купується щораз менше і менше

В наслідок того над фабриками, фармами і домами починається уносити брак і замішання.

ЩОБ ОХОРОНИТИ НАС УСІХ ПЕРЕД ІНФЛЯЦІЄЮ І ЗРОСТАЮЧИМ КОШТОМ ЖИТТЯ, ТО:

1. Над цінами і платнями поставлено контролю. Зарібки і платні є контрольовані, щоб не видерлися понад контролю. Надвижку зиску оподатковано; особисті доходи ще більше оподатковані.

2. Державний Уряд заряджуе Позички Побіди, щоб оплатити военні видатки.

3. Вироби є справедливо розділені поміж тими, що виробляють і тими, що продають чи купують.

4. Щоб вироби були доступні для кождого, заряджується пайкування. Нікому не дозволяється користати з війни і нагромаджувати більше, як треба, у тому часі коли наші вояки борються на фронтах.

(На підставі "Фрі Прес.")

ПРОТИ ДИСКРИМІНАЦІЇ

Підчас теперішної сесії в парляменті в Оттаві французький посол Жан Франсуа Поліо виступив проти дискримінації, себто проти нерівного трактування всіх горожан Посол Франсуа в тім випадку мав на думці відношення деяких вінськових чинників до французьких жовнірів, а на потвердження сього навів такий випадок:

Оден французький жовнір, католик, тяжко захорував. Небезпека смерти не минала, отже закликано священика, котрий уділив хорому жовнірові послідні св. Тайни. Перед умираючим жовніром зявився також офіцер і виміг на ньому се, щоби підписався під заявою, що він є звільнений з армії. Жовнір умер і мамі покійного відмовлено пенсії, на основі підписаної заяви умираючим її сином. Тільки задля великих старань і богато клопотів удалося, говорив дальше посол, йому дістати тільки тимчасову $40 місячну платню для матері номершого жовніра. Посол накінець сказав, що за кару, уряд повинен стягати з платні сього офіцера, котрий виміг підпис від умираючого жовнира, по $40 на місяць і платити мамі померщого жовніра.

ВІДАЮТЬ НА РИМ

В однім місті західної Канади недавно переведено голосовання в справі бомбардовання міста Риму. Це голосовання переведено в звязку з тим, що Папа Римський взивав обі воюючі сторони, щоб пощадили Рим, який містить в собі найцінніші і найдавніші памятки християнського світа. Парафіяни вище згаданої церкви, розуміється, не є католиками, але членами одної протестантської секти. Вислід голосовання показав, що християнські памятки в Римі не мають для них жадної вартости, а голос Папи не мае в них найменшого значіння. Отож переголосували 94 процентово, щоб Рим був збомбардований.

Питання: Не знати чи є велика різниця між тими голосуючими а тими жидами, що під хрестом також майже одноголосно переголосували кличами: "Розпни, розпни його"?! Як одні так і другі не знали що роблять; як одних так і других засліплювала ненависть: як один так і другим бракувало любови.

А.

КОМУНІКАТ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ШЕСТА ПОЗИЧКА ПЕРЕМОГИ

24-го с.м. почалася знова продаж Бондів Перемоги. Уряд Канади вже шестий раз звертається до своїх громадян за позичкою, щоби дальше провадити війну аж до успішної перемоги про котру не може і не сміє бути найменшого сумніву.

Тепер, коли армії так Канади як і Союзних Держав стоять на передодні наступу на Европу, потрібно безперервної достави военних матеріялів. Все, що роблено, спрямовано до хвилі, котра поставить ті армії на континент Европи і та хвиля з кожним днем зближається. Занагатися тепер, означалоб продовження боротьби і ще більше чим коли потрібна допомога кожного громадянина Канади, щоби доставити невичерпану кількість военних матеріялів для нашої армії.

Щоби дати армії той матеріял, уряд Канади звертається до кожного з нас за позичкою на його закупно.

ЩО Є БОНД ПЕРЕМОГИ?

Бонд Перемоги є фактично морґедж, який уряд Канади дае кожному громадянинові, котрий позичае державі гроші гарантуючи цю позичку майном цілої Канади.

Бонд Перемоги, це не є дарунок для держави а тільки позичка, за котру ви дістаєте означений процент а в даний час повний капітал.

Бонд Перемоги є тим самим що гроші, бо Ви можете за нього все купити, чи вимінятн його в котрім будь з банків, коли Вам на це зайде потреба.

Люди, що побоюються, що Бонди Перемоги можуть стратили вартість, повинні мати на увазі, що тоді гроші котрі так саме є заґарантовані державою, стратилиб свою вартість.

Ми канадійці щасливі, що можемо жити свобідним життям далеко від военних терпінь. Докажім, що ми цінимо ту свободу, якою користуемося---ця держава існуе для добра загалу, а не загал для держави.

Наші борці дають свое життя, щоби цю свободу задержати для нас-- даймо ми їм в руки зброю, щоби могли побороти того ворога, котрий готов ту волю забрати від нас!

Даймо їм те, що можемо від себе дати--гроші. Міліони платять кровю, щоби здобути таку свободу, якою ми користуемося, **позичмо** державі ті гроші, які нам свобода в цій державі дала змогу заробити.

КУПУЙТЕ ЯКНАЙБІЛЬШЕ БОНДИ ШЕСТОЇ ПОЗИЧКИ ПЕРЕМОГИ!

На знимці видимо англійську "літаючу фортецю" на летунській площі на портуґальських Азорах.

Із. Лоточинський,
Саскатун, Саск.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

(Продовження)

Містечко Ростерн, Саск., було маленьке, бо було всего два склепи, один був мішаних товарів, властитель був М. Камінецький, котрий сказав, що приїхав до Канади 10 літ перед нами і був трепером з індіянами, зимою відвозив шкіри псами враз з індіянами далеко на опівніч до Гадсон Бей Компанії, і там продавав. Ми накупили поживи і ідемо відвідати другий склеп залізний, властителем котрого був німець з Німеччини на імя Р. Б. Бешфорд. Він мав також свій власний ренч з худобою і кіньми. Ми там покупили ножики а де хто сокиру і инші конечні річі. Третий склеп був Ю Бредена, котрий мав ріжну фармерську машинерію. Другого дня ми виїхали на фарми. Ми їхали до яких 40-60 миль. Ті бідні брали фарми з лісом, а середні брали такі, де було менше ліса, а ті котрі мали зі собою гроші, забрали таки чисту землю, близько самого Ростерн. Хто собі вибрав фарму, так Е. Маркот давав йому посвідку, котра є його фарма і каже: врубай собі високу тичку і постав свое імя, колись вернеш до Ростерн і там оплатиш $10.00 і фарма твоя.

(Далі буде).

КАЛІКА І НІМА—ХОДИТЬ І ГОВОРИТЬ

В неділю дня 19-го березня с.р. в оселі Бієт, недалеко Монтреал, Квебек, сталася слідуюча подія:

17-літня Цецилія Монтрой, котра від березня 1943 стратила дар мови, а в листопаді минулого року так тяжко занедужала на ліву ногу на ревматизм, що мусіла уживати куль до ходження, нагло одужала в церкві підчас Богослуження. В неділю прибула вона разом зі своею мамою панею Артир Монтрой до церкви. Підчас Богослуження сказала вона своїй мамі, що її сильно болить нога, на котру вона не могла ні кроком ступити. Відчула вона, шо св. Йосиф, в котрого честь була ся неділя посвячена, в сей спосіб хоче її уздоровити. Тому по Богослуженні відмовилася уживати куль. Три рази сама пробувала стати, однак без наслідку. Доперва за четвертим разом сама вийшла з церкви і віла до авта, котре завезло її до дому. Виходячи з авта зі своєю мамою, подякувала вона візникові за перевіз—то був перший раз, від більше як одного року, що вона промовила. Кулі лишила панна Монтрой коло вівтаря св. Йосифа.

Мешканці місточка Бієт поділилися в своїх поглядах щодо сеї події, одні уважають се за чудо, другі ні. До сих других належать також місцевий парох о. канонік Г. Жулієн і др. Еміль Делорм, котрі твердять, що дівчина занедужала була на гістерію і що в данім випадку не було чуда.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукае посади,**
зверніться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 еве. Н.
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Почалося...

Велику російську революцію в 1917 році почав волинський полк в Петербурсі— українці з Волині, що відмовили послуху царській владі.

І почалося.

Як то яблочко, про котре згодом співали махнівці по Україні.

Ой, яблочко, куди котишся?...

Недавно прочитали ми нараз вибухову заяву в пресі.

Сотник совітської закупочної комісії в Ню Йорку, Віктор Кравченко, прилюдно поважився не лишень зірвати з совітами, але кинути в їхню сторону тяжке обжалування. Свідомий, що його жде від совітів, віддав себе під охорону прилюдної опінії в Америці. А та прилюдна опінія, коли числити після відгуку канадійських ґазет дуже немило і нерадо приняла той виступ Кравченка.

І може доведеться тому українцеві вертати "под стенку" під накривом дул НКВД, бо совіти вже проголосили, що Кравченко є дезиртер з красної армії і тому вони жадають його видачі з Америки.

* * * *

Таке жадання совітів не є дивним і зрозумілою є лють.

Бо сталася подія, яка свідчить, що червона стіна ЛОМИТЬСЯ!

І перший очевидний рис, від краю до краю, з самої середини їх будівлі вийшов на верх. І знова, як в 1917 році, почали справу українці!

* * * *

Щож Кравченко закидає своїм недавним панам?

Закидає дволичність в політиці і поведенню.

Каже, що 22 роки працював на відповідальних становищах в совітах і пізнав усі їхні способи та підходи.

Каже, що Москва розвязала комінтерн, а на ділі підтримує і кермує всіми комуністами по чужих краях. Слово "демократія" уживають в Москві для валяння дураків, а на ділі там нового покрою націоналізм, що має свої цілі. Вдома далі всевладно панує неволя, шпигунство і терор НКВД-истів (тайної поліції). Вже тепер підготовляють там нове покоління до нової війни, хоча ще й та не скінчилася, ітд.

Цікаві ці твердження Кравченка, котрий 22 роки був совітським урядовцем і не виссав собі того всього з пальця.

Не дивно, що можновладці з Кремлю лютують з того приводу.

Але для нас ось що найцікавійше.

Коли в 1918 році українці почали кінець царського владіння— коли в Уралі потім українці також почали кінець Колчака, бо український полк відмовився воювати і розкрив фронт, що стало початком кінця для білої армії, коли нині Гречуха обіцяє помилування всім тим українцям, які здадуть зброю на Україні—то ми твердимо сміло і певно, що **НА УКРАЇНІ ПОЧАЛОСЯ ВЖЕ ЛОМАННЯ ЧЕРВОНОЇ ВЛАДИ ЗНУТРА** і того ломання ніхто вже не здержить!

Це початок кінця червоного панування на Україні і то з середини!

Голову підносить правний господар України, український нарід, і виповідає послух своїм катам! Український нарід самий хоче правити собою Він самий хоче і буде володіти в Україні! До речі— чи наші земляки в Америці вже подумали над тим, щоби їм занятись і помогти цій людині, що жива ще вирвалась з комуністичних тенет?!

Люди з Корчів

(Причинок до культурного побуту нашого поселення в Канаді)

Вступ — Їзда з міста на похорон— Заможні оселі — Містечко на прерії— Хата—Виносять домовину — Під церквою — Дух бунту і нарікання — Проповідь священика— На цвинтарі — Тризна в хаті— Відвозять—Чи ви коли чекали на прерії?— Безтямна їзда—Насеред дороги—Вдома у місті — Не всі однакові — Закінчення.

"Там, де на карту поставлені і
"і життя, честь, ідея — там, де
"клекотять пристрасти, бажаю-
"чи помсти за незаслужені оби-
"ди й кари, там не поможуть
"слова, там потрібно приймати
"рішення не вагаючись."

ґен. Юрко Тютюнник.

* * * *

Описана тут подія— правдива.

Не ждіть однак імен, назв і дат. Згадані люди українські поселенці в Канаді, місцевість на широкій прерії а час от недавний.

* * * *

Чи ви коли виїзджали з великого міста ранком ранньою весною на широкий степ?

Вулиці міські щойно пробуджуються. Тут то там бачите гуртки робітників, які на колесах спішать в глибину міста з окраїн. Бачите ряди молоденьких дівчат, які гарно і принадно одягнені спішать в глибину великого міста до своїх занять. Мало жінок робітниць. Ці здебільша роблять у великім місті ночами, миють і чистять бюра, ожидальні і крамниці.

Сонце занялося ясним промінням і пробивається крізь хмарку. Нічні сумраки зсуваються з вулиць і вони промініють. Ясний холод відсвіжує і бадьорить.

В такий час приїхали по мене люди з фармів і повезли мене на похоронну відправу. Я бачив їх вперве і навіть не питав о імена.

Священик вірить всім...

Самохід скоро перекотився лункою вулицею міста і виїхав на широку цементовану дорогу через степ.

Мої оба візники сиділи напереді і говорили цілий час з собою досить жваво. З тої розмови я довідався поволі чимало річий. Що раз то цікавійших.

Заки вони були в мене, вже наперед поїхали скаржитися і то до самого епископа. Без огляду на це, що ми виїхали перед восьмою годиною зранця, вони уважали за можливе і відповідне наперед поїхати на скаргу.

На когож вони скаржилися?

На свого священика.

Бо вони хотіли того дня відправи, а священик не був годний її дати. Казали, що обіцяв їм відправу, а не самий лишень похорон. Отже вони таки хотіли відправи, бо так зле.

Годжуся, що так зле.

(Продовження на стороні 6)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ТРАВЕНЬ, 1944

1 П 18 Преп. Івана
2 В 19 Преп. ветхопечерника
3 С 20 Преп. Теод. Тріхини
4 Ч 21 Сщмч. Януарія
5 П 22 Преп. Теодора
6 С 23 Вмч. Георгія (на нед.)
7 Н 24 Неділя Розслабленого
8 П 25 † Ап. і Єв. Марка
9 В 26 Сщмч. Василія
10 С 27 Переполовения, Сщмч. Симеона
11 Ч 28 Ап. Ясона
12 П 29 Мч. в Кизиці
13 С 30 † Якова
14 Н 1 Травень. Неділя Самарянки

УСТАВ

7. Неділя Розслабленого і св. Вмч. Георгія: Всеночне. Гл. 3, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 23 і 29, ев. Ів. з. 14 і 52.

10. Середа Переполовлення: Сл. Б.: Ап. з. 34, ев. Ів. з. 26.

14. Неділя Самарянки: Гл. 4. ев. утр. 7. Сл Б.: Ап. з. 28, ев. Ів. з. 12.

Підчас місяця травня щоденно, як се можливо, повинно правитися в церквах, вечірною порою, або коли найвигіднійше, перед гарно прикрашеним образом Матінки Божої чудове маївське богослуження, популярно в нас назване: Маївкою. На початку місяця і на закінчення тих маївських богослужень робиться навкола церкви обхід, підчас котрого вихваляється Матінку Божу чудовими піснями. Де такі маївські богослуження будуть правитися, певно на тій церкві, громаді і на тих парохіянах спічне Боже благословення Божа поміч через ПДМарію.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Посвята всіх Непорочному Серцю Марії

Місяць травень посвячений в цілому католицькому світі в честь Матінки Божої. І де тільки в світі бється католицьке серце, в місяці травні побожні християни почитають Матінку Божу, кождий нарід як тільки вміє найкраще.

І наш український нарід тут в Канаді і Америці, як також по цілому світі, буде вихваляти Пречисту Діву. Залунають чудові пісні в честь Матінки, будуть відправлятися по наших церквах чудові маївські богослужения-Маївки. Полине до небесних просторів з глибин наших сердець сердечна молитва до тої, котра є одинокою потіхою, помічю і заступницею всіх христіян.

Вихваляючи Матінку Божу, посвятімся всі Її Непорочному Серцю, посвятім під Її опіку наші родини, церкви, наш український нарід. Головно просім, щоби Вона заопікувалася нашими бідними братами і сестрами на рідних землях, котрі тепер страшно терплять Просім Її, щоби скоротила терпіння наших рідних, щоби потішила їх і дала їм терпеливости перенести нещастя сеї війни в віддаючися на волю Божу. А коли будемо так всі разом щиро молитися, то певно Вона нам поможе, то певно Вона нас вислухає.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Розширення віри в середущій Африці

У той місяць травень, місяць Марії, маємо злучитися разом з молитвами всіх католиків і будемо молитися, щоби в Африці, де ще богато є поган, св. віра між ними поширилася, значиться, щоби Бог дав силу місіонарам, котрі працюють в Африці якнайбільше навернути африканських поган на правдиву віру.

о. Н. Демків

ПРО СМЕРТЬ

"Лежить чоловікові єдино умерти." "Од наглої і несподіваної смерти, сохрани нас Господи."

Розважмо над сим:

1. Що се значить умирати?

2. Коли наступить смерть?

* * *

1. Що се є умирати?

Коли є яка правда, ясна, певна і непомильна, яку кождий чоловік мусить знати, то є та, що всі помремо. Немає сумніву, не заперечить її ніхто, не накинеться на неї навіть найбільший невіра. Ту правду знали всі від початку світа так добре, як ми її нині знаємо і як всі будуть знати, що по нас будуть жити. — Яке се коротке слово смерть! Вимовляємо його часто, говоримо: сей помер, та померла, тільки як рідко самі вимовляємо, що і ми помремо! Так коротке слово— а кільки тривоги, кільки нужди, кільки боязни, кільки розпуки воно виражає... На малім куснику паперу напишемо його, тільки тисячі книг не містять цілої історії ріжної смерти ріжних людий.

Бо що се є умирати? 1) Се покинути той світ, вітчину, дорогий родинний дім, город, сад, де ми перебували милі години, школу, де розвивався наш розум, церкву, де ми брали участь в Службах Божих і духовних науках. 2) Умирати—се сказати в послідне прощай, будь здорова на все люба родино, тату, мамо, сестро, брате, приятелі. З вас ще ніхто зі мною не може піти! Сам один, сама одна йду в так далеку дорогу вічности. — 3) Умирати—се є покинути все, що маємо, чи богато, чи мало: маєток, посілости, поля, сіножати, дім, хату, город, сад, нічо а нічо не брати зі собою, ані одної травки, ані одної квіточки з того городця, ані одного колосочка з того поля. — 4) Умирати—се кинути всі забави, танці, розкоші, науки, все, що було для нас приємне і за чим ми так рвались. — 5) Умирати—се терпіти на душі і на тілі страшний неспокій-тревогу, боязнь і смуток, бо в той час очи станують стовпом, лиця западуть змарнілі, уста спалені і дрожачі, віддих тяжкий, перериваний і прискорений, всі члени задеревіють, ціле тіло студене, виступить зимний піт, легкі зачинають харчіти, ще один погляд ока, ще одно тяжке зітхнення і і людина мерцем.

О, якаж се страшна зміна в тій хвилі! Чоловік розумний, думаючий, чуючий— а тепер мертвий стовп без думки, чуття. Але і зміна в тих, що остають при мерцях. Плинуть сльози, чути зітхнення, стони, слухають на кожде слово, всі йому служать; умер, а найбільші свояки виходять, і сей, що перед хвилею був предметом любови— тепер предметом відрази, бо се, що в нім любили, душа, вже її нема, а хтож буде любити мерця, якого дуже чути гниллю?

6). Умерти—се є боротися з тяжким ворогом, князем тьми— рикаючим львом, се є зі злим духом; о що? О спасення душі, боротися о цілу вічність і тоді коли душа в тревозі і дрожить, коли тіло в болах і терпінню, а боротися без помочі з ворогм невидимим, хитрим, палаючим великою злістю, ненавистю і лютим гнівом. — 7) Умерти—се є лежати на твердій лаві, при запалених свічках, бути зложеним до трумни— несеним серед вулиць до церкви, звідси на цвинтар, там бути спущеним шнурами до темного гробу глубокого, бути присипаним землею а потім гнити і гнити— бути зїдженим червами і розсипаним в порох.— Що вкінці значить умерти?— 8) Се вислати свою душу до іншого життя, на інший духовий світ, до дому вічности, де не мають жадної вартости скарби сього світа, де не значать нічого почести, де не поплачуються

науки— є се поставити свою душу перед страшний суд розгніваного або милосердного Бога, щоби бути оскарженим, судженим, спасенним, або погубленим.

Отсе все історія смерти, о се значить ціле — то так коротке слово смерть.

2. А коли наступить смерть?

Відповідь така:

"Чувайте і моліться, бо не знаєте ні часу ні години, коли вона прийде!"

Ах, се все незадовго, може й зараз сповнитися! Може ще нині ввечір, може сього тижня, сього місяця, сього року се станеться. Се певно, що помремо і також се певно, що не будемо знати коли. Тільки се певне в якім стані вона нас застане.

Є тільки двояка вічність: добра або зла. Смерть для праведника: небо, для грішника пекло.— Дивна наша сліпота. Робимо пляни на будучність, один каже: буду жовніром, другий урядником, чи столярем... Будеш чи не бдуеш, се річ непевна— але певна, що помреш. Ми не думаємо, хоча так часто повтаряємо, люди освоїлися зі смертю, люди думати о смерти не люблять -не люблять правди о загальній смерти відносити до себе самих.- **Виджу трумну і дізнаю радости, що се прецінь не я в ній лежу, ані ніхто з моїх. А що вже є десь дошки для мене самого на трумну, о тім не памятаю.**— Треба умерти, життя коротке; хто думає о смерти, той буде покірний, лагідний, той не буде говорити неправди, не буде проклинати, той не буде других обмовляти, а буде судити себе самого.

Колиб нам хто сказав: Друже, ти завтра вмреш; чиби ми перебули день так, як звичайно перебуваємо? Один господар в сні дізнався, що завтра з полудня вмре о 4-ій годині. Рано телефонує по священика, слухає св. Службу Божу, сповідається, св. Причастя приняв і дальше чуеться здоровий. Однак з полудня зробилося йому слабо— недобре і о 4 годині при свідках родини і сусідів віддав Богові душу. Така смерть то велика ласка Божа.

Але я не вмру завтра, скажеш? Не мреш? Може бути, але може бути, що вмреш. Вже богато так говорили, але не дочекалися завтра. Кілько то людий в сій хвилі, коли се читаєш, бореться зі смертю, о котрій ані не думали. **Бо звідки знаєш, що нині не вмреш? Чи тебе запевнив о тім Господь Бог? Ні! Чи длятого, що ти молодий? Підім** на цвинтар, перечитаймо написи на гробах, а знайдемо більше молодих, чим старих.— **Чи длятого, що ти здоровий?**— Коли настане нагальна буря, тиф, зараза, війна, революція, поломить більше здорових дубів — юнацтва— чим малої ліщини— слабосильних.— **А щоби умерти, чи треба богато?** Подув вітру, замочені ноги, пукнення жили, здрапаний прищ, і попращайся зі здоровлям, і навіть життям. **—Чи длятого, що богатий, що маєш чим заплатити доктора і аптику?** Ні! І доктор межи рецептами і аптикар межи фляшинками і порошками-медицинами умирає, зі шпиталів мала часть вертає здоровими. Попри цвинтар їхав лікар і хвалився, що там всі його пацієнти спочивають. **—Але се так сумно думати про смерть, скажеш.** Вірю, сумно для такого, хто грішно жиє, що не хоче покинути злих навичок, що любується в забавах і грошах надмірно— для такого, що не любить Бога і не хоче Йому служити, участь брати в Богослуженню —дуже вірю, що смерть є сумна, для таких і то дуже сумна.

Але для доброго, длячого має бути страшною гадка о смерти? І щож? Чи се сумна річ для нас, колиби ми думали, що повернемо домів, до найліпшого Отця, котрого ми не виділи, до нашої неньки, за якою ми так тужили?! Чи се має нас страшити і засмутити? **Щож нам поможе, коли не будемо думати о смерти, чи через те омине нас смерть?** Щоби ми не боялися смерти, се залежить від нас самих. Думаймо про смерть, то будемо за нею тужити, навчимося добре жити, а хто добре жиє, тому смерть все пожадана, бо застане його все готовим. **Гадка о смерти не засмутить нас, а розвеселить. Бавимося,** а гадка о смерти зробить наші забави і розривки милими Господу Богові. **Нездужаємо,** а гадка о смерти додасть нам терпеливости витревати всі прикрости. **Убожества зазнаємо і нужди,** а гадка о смерти потішить нас, бо се все перемине. **Гадка о смерти навчить нас любови до ближнього, пошани для родичів, набожности до Бога,** бо та гадка о смерти навчить нас памятати на вічність, вказуючи нам дорогу до неба. Вже, вже неправда на язикові, а гадка на смерть відкине її з відразою і навчить нас визнати правду. Вже, вже має вибухнути гнів, а гадка на смерть навчить нас подарувати— опанувати гнів

Гадка на смерть одинокe средство, щоби нас не засліпило щастя. Маємо богацтва— маетки, як легко привязатися до них, які покуси до гріху, як то легко впасти, колиб не гадка: Що поможе людині, коли позискає цілий світ, а потерпить безмірну шкоду на душі? **Що поможе мені, як мешкаю в палаті,** коли завтра виженуть мене з неї? **Що поможе, що маю такі величаві городи,** коли мене нині винесуть на цвинтар? **Що поможе мені так красна хата,** коли замешкаю в темнім гробі? **Що се вигідне і мягке ліжко, коли замкнуть се тіло в трумну? Що ті смачні потрави,** коли мене розточуть хроби? На що мені се все придасться при смерти, при суді? Марність, марність і все марність. Там не спитають, що ти мав, але як уживав, тих богацтв. Не спитають, що ти їв і пив, але чи нагодував ти убогого; не спитають, чи ти бавився і танцював, але чи ти потішив сумного. Та гадка о смерти навчить богача уживати добре маетку і грішми купити собі небо. Та гадка о смерти навчить нас— коли нас хвалять, що значить та похвала. Зробить, що нас не засліплять почести, бо вона нам все повтаряє: "Чого виносишся гордий і порожний пороху памятай, я поздираю ордери-відзнаки з твоїх грудий— я полопчу ногами ті почести і щож тобі прийде з того, що нині тебе хвалять люди, коли тебе не хвалитиме Бог? Забудуть тебе люди, поставлять тобі нагробник, однак і він розсиплеться в порох і хочби похвала твоя тревала так довго як світ і що з того? Чи се тобі принесе пільгу в пеклі, чи пекольний огонь буде палити тебе менше."

Гадка на смерть, се найліпший наш приятель, се найліпший дорадник, він нам каже правду, однак ми втікаємо від нього, утікаємо від думки— а не утікаємо від смерти. Однак від тої думки не так легко викрутитися: Гробовим дзвоном задзвонить вона в ухах, гробовою свічкою блисне в очах, однак длятого, що ми забавлялися часто тою гадкою, то ті дзвони є милою музикою а ті свічки приємним світлом.

ЛЮДИ З КОРЧІВ

(Продовження з сторони 4)

Бо я тільки заступав їх священика. Він мене просив, коли сам їхав на дальшу кольонію і негоден був нараз їхати в цілком дві противні стороні. До того час був прикрий. Перед Великоднем священик кождий має чимало праці. І не може заповідати та не приїхати. Великодня сповідь незаступима. А тут нараз випав похорон. І він зробив все можливе, щоби задоволити їх. Але таки не задоволив. А тому, що я також не міг мати відправи в них цього дня, бо вже мав в своїй церкві і не змогли вони дістати іншого священика, таки кінець кінців приїхали по мене. Але наперед поїхали поскаржитися.

І думаю я. Колиб був знав зразу, що це за люди і як легко приходить скаржити других, навіть не передумавши справи і не узглядинивши обставин та тої доброї волі, що жертвує собою для інших, я бувби не їхав. Але пропало. Я вже їхав і самохід котився і котилося сонце. По ярках і ровах склився під і розмакав до сонця. Вилискувалися калюжі щораз більші при дорогах. Сонце приглядало через шибки і гріло. Ставало направду горяче— за шибою і за вітром. Відтер пустун однак легко продував з півночі і посміхався з сонця. До нього треба було загортатись і відвертатись. Така степова доля.

По дорозі взяли ще дяка, переїхали кілька місцевостий і гарне містечко, та вкінці опинилися під церквою. Тихо, тихенько. Ні сліду людий. Стримали самохід і я увійшов в церкву. Старенька, схилена, згорблена, тріщать стіни, тріщить підлога, вгинаються степені— от так стоїть ця церковця Божа від трицять і більше літ.

* * *

Ґазди розжилися.

Колись й вони були тихі, схилені, згорблені в праці. Нині поставили величні хати, широкі обійстя, обори, стодоли, хліви, статки і достатки, машини і худібка, всього повня. Повні обори, повні подвіря, повні хати.

Лише серце тепер чогось опустіло, обідніло і згорбилося від достатків. Нема тої любови і віри в Бога, що ко-

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

УВАГА АЛЬБЕРТІЙЦІ!

Заходами і стараннями Альбертійської Секції БУК-а, мішаний хор Українського Народного Дому в Едмонтоні, під диригентурою п. Осипа Прийми, буде передавати півгодинну програму через радієву стацію *CFRN*, **кождої пятниці від 8—8.30 вечером, через пять тижнів, почавши від 21-го квітня.** Передача звязана є з досить високими коштами, тому **просить українське громадянство Альберти поспішити з матеріяльною поміччю.** Переводіть на сю ціль між собою збірки й ласкаві жертви шліть на слідуючу адресу:

Rev. Father S. Shewchuk,
9648—108 Ave., Edmonton, Alta

Також проситься усіх свідомих наших громадян, щоби сейчас по вислуханні програми **написали листи до управи радієвої стації, що слухали сеї програми, що дають признання управі сеї стації за се, що позволила на сю програму, як також ставте виразне домагання, що бажаєте, щоби й на будуче такі програми стало були.** Альбертійці, покажіть, що Вам лежить на серці українська справа! **Шліть свої жертви на покриття коштів сеї програми!** Також не забудьте, що Ви поможете богато, коли напишете свої листи з признаннями до управи радієвої стації. **Ми певні, що Ви нам поможете! Уже наперід дякуємо за Вашу поміч.**

Альбертійська Секція БУК-а.

СЕМИЙ З'ЇЗД БУК-А ПРОВІНЦІЇ АЛЬБЕРТИ, ЕДМОНТОН—

11, 12 і 13 БЕРЕЗНЯ, 1944
ПОДРІБНИЙ ЗВІТ
(Продовження)

СУБОТА, 11-го:

Першою справою нарад був Інститут св. Йосафата в Едмонтоні.

Забрав голос **о. Севастіян Курило, ЧСВВ,** котрий вказав, що дотепер зібрано на Інститут вже 2 тисячі долярів, опісля візвав присутних, щоби висказалися в справі збірки на Інститут. В дискусії брали участь слідуючі:

п. Пухалік, Едмонтон, спитав на кого буде сей Інститут записаний та хто буде ним управляти. **На се п. Ісаїв відповів, що Інститут буде записаний на оо. Василіян, котрі також будуть ним управляти.** Світським людям, говорив дальше п. Ісаїв, предсідник зборів, тяжко буде вести сей Інститут, всего пильнувати. **Отці Василіяни вже мають в тім згляді досвід, отже рік тому назад ми прийшли до переконання, щоби оо. Василіяни переняли будову і ведення сего Інституту. Отці будуть мати право до сего дому, буде власть оо. Василіян, однак се не буде велика ріжниця для нас.** Се буде українська і католицька інституція. Ми хочемо, щоби сей Інститут ніколи не пропав, не перейшов в чужі руки, а оо. Василіяни в тім згляді є найбільш компетентні відповідальні.

Іван Войтас з Скаро спитав, чи то буде будинок, деби молодь діставала тільки удержання. Чи думається про щось більше? Пан Ісаїв відповів на се, що молоді крім удержання і нічлігу треба буде дати в Інституті католицьке і українське виховання. Для молоді будуть переводитися стало в Інституті виклади, котрі будуть виховувати молодь на добрих католиків і щирих українців.

Осип Прийма, Едмонтон, слідуючий бесідник, вказав, що буде се практично, коли Інститут будуть вести оо. Василіяни, бо буде менше тягару на Інституті. На прикладі вказав, що коли він був управителем Бурси БУК-а в Саскатуні, то на плечах Бурси лежало удержання його і його родини. Тепер задурно управляє Бурсою в Саскатуні о. Криворучка. На кінець ставить гадку, щоби відразу приступлено до заснования Колегії, деби студенти і мали удержання і мали також виклади. Знова відповідав на се п. Ісаїв, котрий сказав, що взятися до Колегії відразу буде затяжко, бо то винесе відразу дуже богато грошей. Зробім наперід Інститут, а доперва потім можемо перетворити на Колегію оо. Василіян.

Петро Крижановський, Мондер, вказав на се, що дуже конечним є, щоби молоді дати виховання в Рідній Школі, бо коли сього не буде, то ми певно пропали. З сим також погодився п. Пухалік з Едмонтону, котрий знова забрав голос і сказав, що покищо ніхто в Альберті не думає про се, щоби українська мова була знана молоді.

Теодор Войтків, Мондер, піддає гадку, щоби настановити колектора, котрийби збирав гроші.

Никола Андріів, Чипмен, годиться також на се, що провід в Інституті мають мати оо. Василіяни. Ідейні люди все були і будуть. Зачнім діло, а певно гроші будуть.

Павло Василиця, Мирнам, висказавши свою гадку, що занадто довго над тою справою розводяться, отже **вносить внесення, щоби церковний заряд кождої парохії, під проводом місцевого о. пароха, виготовили плян збірки на Інститут для даної околиці й перевели її до кінця сього року.** Гроші треба передати на руки провінціонального заряду. Сей внесок скріпив **Николай Пожарнюк** з Борщів. Усі присутні на се погодилися.

На закінчення дискусії, а властиво обговорення сеї справи, промовив **о. Сев. Шевчук,** котрий сказав, що тому два роки була сесія оо. Василіян, підчас котрої рішено, що оо. Василіяни годяться управляти сим Інститутом, однак люди наперід мусять дати гроші, значить його сплатити.

Опісля приступлено до другої справи, котра була поставлена на програмі, а се до справи: Організація Молоді, або Українське Католицьке Юнацтво. (Далі буде)

лись, що двигала гори недостатків, що виростила добробут і вивела в світ родини великі. Наросли достатки цього світа, змарніла віра. І тому церковця остала бідна, як була на початках.

Люди пішли вперед в достатках, та забули на свого помічника Бога. Божий дім оставили бідним, а самі збогатіли...

* * *

Від нашої церковці далі в містечко дорога сипана піском, місцями пробивається чорнозем. Тяжкі тягаровики пробили колії через середину, гребінь лишили верхом дороги. Зрання все примерзло, тепер колії пускають мамороз і робляться витерті наче мазею. Самохід їде, радше плигає по цім чорноземнім маслі. Будьте обережні, бо вискочити з такої колії одна хвилинка, коли необачно проглянути глибший вибій чи примерзлу верхом ще яму.

В містечку костел, просторий мурований. Кругом прометено, не видно снігових надм. Зараз при нім привітна і охарна хата для священика. Довідуюся, що ці парохіяни мають сталого священика там на місці і щонедільну відправу. При дорозі під костелом ряд самоходів, старої дати. Видно приїхали фармарі до сповіди. Цеж великодний час для всіх.

А там далі ще трачка, доперва рухається. Кілька крамниць, кілька хатин і то все.

Ми скоренько перебігли попри школу, будинок гарний, деревляний, просторий, охарний. Прапор свободи повіває на легенькім подуві, віконні скла аж сяють до сонця.

А там ще кілька зворотів і кілька хвилин, та ми на подвірю. Повно самоходів, тягаровиків. Дві хоругві і хрест підперті при тягаровику. Народу повно.

Наш самохід станув під хатою так щасливо, що коли я отворив дверцята і вийшов, то ступив якраз в розмерзлу мягку глину і ноги поїхали, що ледви втримався. Та зараз була калюжа з водою і я промив снігівці.

(Далі буде).

ЧИ ВИ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ВСТУПНА НАУКА

"Коли хочеш увійти в життя, заховуй заповіди" (Мат. 19, 17).

Немає нічого гарнійшого, Дорогі Читачі, як порядок. Не робить ріжниці де. Чи то на поли, чи в хаті, чи в родині, чи в школі, чи в товаристві. Глядіть як військо машерує в порядку, правда? Чи не кождий подивляє його, тому вибігає з хати й глядить?

Однак, щоби був порядок, треба, щоби хтось розказував, а з другої сторони, щоби хтось слухав. Чи не так? Ось вдома, батько і мати розказують, а діти слухають. Де так буває, там є порядок, там є згода, любов і Боже благословення. Ось маєте порядок.

Тепер погляньмо на цілий світ, на ту велику родину, що ми звемо її людство, та спитаймо себе: хто то такий, що має їм розказувати? Чи може Цезар, Наполеон, Сталін, Мусоліні? А знова з другої сторони спитаймо себе, а хто має слухати? Не дурім себе. **Той, котрий має право розказувати цілому світові є лише Бог; а ті, що мають Бога слухати є ми, люди.**

Так, це до Бога належить розказувати. Це є Його головно, незмінне право. Чому? **Бо Він е наш Сотворитель, наш Учитель і наш Пан.**

Господь е наш Сотворитель.

Ану так думкою вернімся сто літ назад тому—нас не було. Були, правда, тоді люди, жінки, діти як і нині. Але нас не було. Ніхто про нас й не думав, ніхто й за нас не знав, так як ми нічо не знаємо про них, що по нас прийдуть. Але ми нині є й жиємо. А звідки ми взялися? Хто нас сотворив? Певна річ, що ми самі собі життя не дали. Чи це може наші родичі дали нам життя? Наша мати не знає тайни життя. "О, ні!, сказала мати Макавеїв до своїх дітей, ні, це не я дала вам життя і душу! Я сама не знаю як ці чуда творились в моїй утробі." Я ще раз спитаю Вас, хтож дав нам життя, рух, і наше ество? Ви знаєте, що це сам Господь Бог і тільки він оден. Він отже є наш Сотворитель.

Він також є наш Учитель і наш Пан.

Возьмім селянина, що виліпив собі з глини горщок. Ця посудина є його власністю. Відобрати цю посудину від нього, се значилоби його скривдити. Він може з цею посудиною зробити це, що йому сподобається. Може її комусь подарувати, або й викинути – це є його виключне право. Також ми є власністю Божою, Бог нас сотворив, зробив нас такими, якими ми є. Ми є Його ділом, Його власністю і тому може з нами робити, що Йому сподобається. Він є нашим Паном.

Бог є Паном всесвітним, то значить, що Він є Паном всего світа, цілого людства, всіх сотворінь. Тут на землі королівська влада є огранична. Король може мати кілька міліонів підданих, але ще не володіє цілим світом. Все знайдуться кілька держав, котрі є незалежні від нього. У Бога

немає границь. Його влада сягає на цілий світ. Кожда людина знаходиться в Його державі, чи богатий, чи бідний, чи великий, чи малий, кождого віку, та у всіх обставинах.

Спитаєте мене, то що з того? **З цього виходить, що ми маемо обовязок слухати Його, Йому повинуватися.** Чоловік звичайно дуже скоро забуває про право, яке Бог над ним має. Коли розходиться о наше мале право, право яке Господь Бог нам поручив взглядом наших підчинених, то ми настоюємо, щоби нас слухали. Возьмім батька родини, як то він настоює, щоби його всі вдома слухали: "Коли я говорю, я хочу, щоби ви мене слухали, а коли я приказую щось, то хочу, щоби це було виконано." Дивно, як цей батько вимагає послуху від своеї жінки, від своїх дітий, а самий, тут коли Бог говорить, Бог Вчитель, Бог Сотворитель, Цар над царами цілого світа щось приказує, то цей батько не хоче нераз слухати і не хоче тому Богові повинуватися.

Як часто ми чуємо від людей таке: "Щодо мене, то я по своему Богові служу. Я не ходжу до сповіди, це справда; я не причащаюся; в неділю роблю; опускаю часто богослуження; одним словом, я не заховую ані заповідий Божих, ані церковних. Але, я сам до Бога молюся, в серці і не гірш заховуюся від тих, так званих побожних."

Ви кажете мені, що ви по своему Богові служите? Позвольте мені сказати, що ви правди не говорите. Чуєте? Ви правди не говорите! Ви жадному Богові не служите. Ваш спосіб служення спевністю не є милий Богові. А ви звідки взялися, що говорите, що по свому служите Богові? А яке право ви маєте служити Богові по свому? Якби так Ваша жена, діти, сказали, що вони по свому будуть робити, а не так, як ви хочете? Щоби ви тоді на се сказали? Чи не булиб ви люті? Що тоді булоби? Бачите самі, які ви глухі, коли ви говорите, що ви по свому Богові служите. Глядіть, Господь Бог, ще як вас на світі не було, то вже приказав як ми маємо Йому служити. Він не чекав аж на вас. Чуете? Його спосіб почитання, це не ваш спосіб. Якби так кождий по свому служив Богові, то вже давно не булоби жадної религії. Послухайте, наведу вам одно порівнання:

Припустім, що ви хочете будувати хату. Кличете майстра, подаєте йому свій плян, а він згодився за певну ціну. Згода! Майстер взявся до роботи й зачав будувати на свій плян. Замість шість кімнат, він зробив чотири, замість дати материял першої кляси, то він дав четвертої кляси, значиться, він побудував по свому. Відтак він приходить до вас і каже: "Я скінчив, заплатіть мені так, як ми згодилися. Я побудував так, як мені хотілося, заплатіть." Чи ви згодилибися на се? Ні! Ви сказалиби: "Я тобі подав плян моеї хати, а ти не виконав його, а збудував по свому, отже я тобі нічого не винен. Ти по свому будував." Чи не так?

Так само можна сказати щодо почитання Бога. **Господь Бог вже від давна висказав свою волю, як ми маемо Його почитати, й так, а не інакше треба Його волю виконати.** Він від давна мав плян готовий для нас, а ми маємо той плян виконати як слід— а не по свому. Не можна нам говорити: "А, я цего не зроблю, ані цего, я по свому зроблю." Господь Бог дав нам закон, й чи ми хочемо, чи ні, ми мусимо його, Його заповіди, виконати. "Коли хочеш увійти в життя, заховуй заповіди." Господь є нашим Паном, а нашим обовязком є Його слухати.

Бувають люде, що й таке говорять: "Нині так богато не заховують заповідий Божих, так богато впиваються, так богато кленуть і так богато не идуть до церкви, то я не є гірший." Це можливе, що ваш ближній й може гірше життя провадить від вас, однак що вас се обходить? **Його грішне життя вашого ще не оправдує.** Коли станемо на суд Божий, то Ісус Христос нас буде питати за наші проступки, кождого нас зосібна. Знова наш сусід сам за себе буде відповідати, а ми за себе. Кождого нас зосібна Бог буде судити. Нас буде Бог питати, чи ми заховували Його заповіди. Хотяйби девятьдесять і девять людей не заховували заповідей Божих, то це ще нас не оправдує. Котрі заховують заповіди, будуть спасенні, а ті, котрі не будуть заховувати заповідий, будуть прокляті. Небо і земля минеться, каже Христос, а слова Божі не минуться.

"Коли хочеш увійти в життя, заховуй заповіди."

—Дописи—

ЛИСТ З РІДЖАЙНИ. САСК.

Христове Воскресення приносить для нас велику радість. Того великого дня ждемо всі, очікуємо нетерпеливо його, хочемо в той день разом з Ісусом радіти, веселитися. Богу дикувати діждалися ми його і сього року.

Яка то для нас велика радість, коли ми почули перший голос дзвону по Великій Пятниці, а потім перші слова тої святої пісні Христос Воскрес. У тій хвилі ми відчуваємо, гейби ми знаходилися в раю, забуваємо за всі терпіння, свої журби, та йдемо до сеї церковці звідки чуємо той голос, щоби ми могли Ісуса витати, честь Йому віддати. Ми се робимо з любови, на Його славу, за ті всі Його тяжкі страждання за нас.

Розважаймо всі Його терпіння, від тої хвилі, коли Ісус молився, що аж кровавий піт виступив на Його чолі. Таксамо і ми молімся за наших братів і сестер, щоби пізнали і любили Ісуса і також за своїх ближніх. Розважаймо й усі дальші терпіння Христа, а певно сокрушаться наші серця, ми побачимо всі наші зневаги, якими ми Ісуса зневажали. Збудім в собі щирий жаль за се, що ми так страшно Ісуса зневажали, а в тій хвилі відчуємо бажання Ісуса принимати до свого чистого серця. Навіть будемо готові своє життя віддати за Ісуса.

Є такі, що не хотять Ісуса знати і чинять Йому смуток і зневагу. То за таких треба нам молитися, щоби Ісус їм простив і щоби вони навернулися. Ті, що люблять Ісуса спішать до церковці, щоби Його повитати і честь Йому віддати. Неможна навіть дібрати слів, щоб висказати ту радість, яку вони відчувають через се.

Ті, що відчувають сю радість через се, що можуть піти до церковці і можуть Богові в ній помолитися, повинні відчути смуток наших братів і сестер, що є далеко від нас і не мають своєї церковці. Вони не мають тої нагоди, що ми маємо витати Ісуса. Ми отже зі своєї сторони повинні їм помогти, розвеселити, а тим самим і розвеселимо Ісуса, котрий сказав, що хто вчинить добро для одного з тих найменших, то мені се зробить.

З нагоди Великодних Свят, котрі ми щойно пересвяткували, поможім нашим братам і сестрам, котрі не могли на свята піти до церковці, бо немає в них церковці, бо не можуть собі її поставити. Тим братам і сестрам нашим треба помочи, а певно Христос нам заплатить стократно. **Допомогою тим бідним околицям, котрі ще не мають своїх церков, занимамається Місійне Товариство,** на адресу касієра Товариства треба посилати свої щедрі дари. Адреса слідуюча:

Rev. B. Dzurman,
Box 570, Portage la Prairie, Man.

ВАСИЛЬ НОСІЙ,

рядовик, дістався щасливо за море. Мама його мешкає в Винипегу. Вступив до армії в 1939 і служить при Роял Винипег Райфелс. Жінка його мешкає в Іст Кілдонен, Ман., і є членом Парохії Пресв. Евхаристії. Рядовик Носій має також других двох братів при армії.

Я також прошу тих читачів, котрі цікавляться моїми дописами, то щоби до мене написали і мені про се сказали. Також можете мені оповісти про свої радости, чи клопоти, а я разом з вами буду се відчувати. Я дуже цікавий знати про життя наших братів в Канаді і Америці. Ми всі повинні горнутися разом, одного один знати, а як кому помочі треба, то ми всі повинні йому помогти. Як так будемо поступати, то буде для нас краща доля. Як хто до мене напише, я йому відповім. Від себе бажаю всім читачам якнайбільшої радости, помочі та опіки Божої. Христос Воскрес!

Василь Хрущ,
1731 Торонто Ст., Ріджайна, Саск.

САСКАТУН, САСК.

Примірне весілля

Дня 22 січня 1944 року пан Михайло Петрик вступив в стан супружий з панною Анною Кульбіда. Акту вінчання довершив Всеч. о. Фірман, парох. Вінчання відбулося в церкві св. Юрія в Саскатуні. Весільне приняття відбулося в парохіяльній домівці "Просвіта." На запрошення родичів молодят, прибуло велике число гостей. Забава відбувалася до пізна в ночі, а гості розійшлися домів з великим задоволенням. В неділю 23 січня панства Степан і Марія Кульбіда запросили близьких і приятелів на поправини до свого дому. По вечері п. М. Ковбель пояснив значіння таких поправин і щоби вони остались нам в памяти на довше, попросив присутних перевести збірку на пресовий фонд "Будучність Нації." Гості на заклик щиро жертвували і зложили $8.10, за що панству Петрикам і гостям належиться щира подяка.

п. Михайло Петрик роджений в Канаді. На заклик правительства п. Михайло 1941 р. вступив добровольцем до повітряної фльоти і служив 2 роки. 1943 року став звільнений з війська. Повернувши до дому не дармував, а взявся до праці в склепі, котрий родичі провадили через пару років. Тепер той склеп родичі Михайлови подарували, як дарунок на нове господарство.

Панство Антін і Анна Петрик то довголітні і щирі члени парохії св. Юрія в Саскатуні. Пані А. Петрик є сестрицею в церкві і голова заряду Рідної Школи. Родом з міста Кути, пов. Косів, Галичина. При сім ще і не забуває пані Петрик за поширення передплатників для "БНації". Заходом її новими передплатниками стали: Петрик, пані К. Сукнацька і п. М. Воротняк. Пишучи отсі рядки і я хочу пожелати панству Петрикам, Михайлові і Анні, щастя здоровля на многі літа, і благословення Божого на ціле життя.

Присутний.

ГЕФФОРД, САСК.

Вшанували Капраля Анну Полянчук

Дня 24-го березня приїхала капраль Анна Полянчук на короткий час відвідати свою маму паню Ю. Полянчук, і того самого вечера членкині Т-ва ім. Лесі Українки, при церкві Пресв. Евхаристії, зійшлися до дому пані Полянчук, щоби зложити побажання її доньці Анні. Була приготована смачна перекуска членкинями. При кінці перекуски голова Т-ва, пані Ю. Ребрина зложила побажання А. Полянчук і вручила її дарунок, і покликала до слова паню В. Жипчин, котра говорила довго і щиро, а при кінці сказала: "Най Бог тобі допомагає, і ми будемо Бога просити, щоби Бог дав мир на світі, і щоби всі здорові з побідою повернули щасливо домів." Опісля покликала присутних заспівати многолітствіє пані Полянчук і її мамі. При тій нагоді перевели збірку на БН. Зібрано $1.60.

Ольга Сокіл, секр.

ЛИСТ З ГАДСОН БЕЙ ДЖОНКШИН, САСК.

Дістали ми від пана Івана Федорія з ГБ-Джонкшин, Саск. лист, котрий є продовженням дискусії на тему якого нам календаря держатися, нового, чи старого. Отже пан Федорій пише, що читав в БН. ті дискусійні статті, і є тої думки, щоби довше над сим вже не застановлятися, бо і так, чи хто схоче чи ні, колись прийде час, що буде зрівнання календаря. Вже і тепер, пише дальше п. Федорій, ніхто з нас не тримається старого календаря в практиці, бо числимо все після нового календаря.

Від Редакції:—дякуємо п. Федорієві за листа. Думаємо однак п. Федорій, що газета є на се, щоби кождий міг висказати свої погляди, отже тому містили ми дискусійні статті в справі календаря й на будуче, коли хто хотівби висказати свій погляд в тій справі, ми дуже радо його помістимо.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

ТОРОНТО, ОНТ.

Про Виставу Блудного Сина, дня 2-го квітня 1944

—Чи чули ви, що аматори, з Вест-Торонта, з парохії св. Йосафата, дають виставу "Блудний Син" в парохіяльній салі на 276 Бетгурст Стр?

—Не чув! Може й вони, з може й не вони? Але знаю, що вистава буде! Підемо й поглянемо.

Ідемо нас двох широкою вулицею міста Торонта, а вітер з поза углів камениць висвистує, та іноді підбіжить крадьком й захопить капелюх з голови пішкоходови, чи волосся позводить як колоски високого жита.

От погляньте! Яке гарне оголошення висить над входовими дверима до салі, з написом "Відіграється религійна драма, Блудний Син, в трох діях."

-Твоя правда, друже Ярославе, ти слідиш й користаєш з вистав, з тобою і я проведу сьогоднішний вечір!

По Вечірні й по "Претерпівий за нас страсти...", ми сиділи в салі й очікували коли розниметься занавіса, та почнеться вистава. По третий-раз відізвався дзвінок і розпочалася вистава.

Юхим: п. Пілот, маючи головну ролю, грав ввесь час знаменито, виконуючи мовою і рухами батьківське почуття до дітей. Слухачі ловили кожне його слово, та можна було почути "Це не є представлення, але дійсність."

Захар: п. П. Музика, смирно з послухом, грає свою ролю, виповняючи прикази вітця свого, чим вдоволяє глядачів.

Матан: п. П. Фура, чи не найтяжшу і найважнійшу ролю грав за блудного сина? Не лише одному, але всім зворушилися серця, та многим виступали сльози з очей, коли побачили перед собою блудного сина. "От з нього не який-будь аматор і я його не забуду!" Так, говорили люди, коли по виставі розходилися домів.

Азорія: п-а М. Гошуляк, відіграла свою ролю як справжня акторка.

Садонія: п-а М. Місюрка, своїми здібностями причаровувала публику до сцени.

Наум: п. М. Корчинський є знаний з багатьох вистав, одержуючи все бурю оплесків.

Симон: п. М. Мокрицький, артистично виконував свою ролю, без жадного закиду.

Сафатко: п. В. Сидорчук, хотяй іще малий, але здібности до вистави неякі-будь в нього. Ох то діти любили його на сцені!

Старець: п. М. Бобик, надавав виставі поваги, та цікавив глядачів.

Воротар: п. Т. Гарасимчук, хотяй молодий хлопець, але бере велику участь на сцені, як також цього вечера вивязався аж дуже добре зі своєї ролі.

Слуги: Як своїми одежами, так і ролями вдоволяли публику.

Підчас павзи Впр. о. канонік Каменецький подякували аматорам за їх труд, та пояснили Комунікат КУК-а про збірку для українських вояків за морем, що і переведено. Дальше говорив Всеч. Роборецький —пояснюючи представлення, та пояснюючи його значіння.

Ми двох розходилися домів та дякували в серці аматорам за таку гарну виставу, повторяючи слова "не зви мене своїм сином, але прийми мене за свого слугу."

П.С.- Виставу "Блудний Син" приготовив п. П. Юднак, дякоучитель при церкві св. Йосафата на Вест Торонто, котрий є знаний зі своєї активної праці не лише між українцями, але також і між чужими.

(Мнемоніка).

Студентам не можна вірити

Декан університету, при якому находиться теж дім, де студенти мешкають і харчуються, дістає жалобу від студентів на кухаря, що він не дбає про належне варення. Тому, що це повторялося кілька разів, декан післав по кухаря і починає йому грозити, що відправить з роботи, коли дальше такі зажалення будуть повторятися. Кухар перериває промову декана й каже:

—Пане, то шкода так довго говорити. Студентам не можна вірити!

Як можете так говорити про студентів? Таж це чесні хлопці!— відбиває декан.

Може й так відповідає кухар.— Але в них манія на жалоби. Перед вами жалуються на мене, а передо мною все нарікають на ваші виктали.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(6)

—Може вам бракує грошей?— спитав раз Коцур.

—От власне ходив я в цій справі до жида.

—І позичив?

—Не хотів, не хотів, але, вкінці згодився на вексель.

—І на великий процент! Правда?

—Та ніби так. Від сто, двайцять чотири і добрих ручителів.

—А ви що на це?

—Шукаю ручителів.

—Плюньте на цю позичку! Як не погордите, то я вам позичу. Хочете?

—Мені ніяково. Ми й так вам вже богато винні...

—Не гнівіть Бога! Ми не жиди. Я міг би позичити двісті срібних; вистарчить?

—Спасибі; але направду кажу, мені стидно.

—Стид на бік! Христос каже взаїмно собі помагати, а до того ви тепер в біді.

Коцур вийшов і по хвилині вернув з книжочкою в руці, підступив до стола.

—Підійдіть до світла.

Максимцьо мовчки підійшов.

—Ось маєте. Почисліть.— Виложив на стіл паперові банкноти, зложив книжочку і звязав її ниткою. Максимцьо не ворохнувся, стояв безрадний, спустивши очі в низ.

—Но беріть. Векселя і свідків не потребую. Ми християни...

Бідняга, зворушений цим милосердям, присів на лаві біля стола, закриваючи лице руками.

—Візьміть, візьміть— просив Коцур, беручи його за руку—я ще і коло будови трохи поможу. Ставив я своїми руками свою хату, то й розуміюся на ділі.

Відкрив лице та розпростер руки, щоб обняти свойого доброго приятеля. В очах блестіли сльози.

—Боже вам заплати— ледви простогнав, цілуючи його в лице; та грошей не брав. Коцур зібрав зі стола гроші та всунув йому в руки.

—А свідки?— спитав тихцем.

—Свідки є! Бог!

—Благослови вас, Боже. Я остаюсь досмертним вашим довжником.

Говорили ще про це й про те та щасливі розійшлися.

Другого дня почалася робота коло хати. Хотіли на Великдень їсти свячене в своїм домі. Коцур що днини бував коло будови, а Олекса возив цеглу і глину на піч. За те Оленка помагала Коцурисі. Копала в городі, садила ярину і прала їх білля. Руки її згоїлись, остали лише дві червоні, рапаві плями. Чулася щаслива. З Олексою стрічалися часто, але говорили зі собою, наче таїлися з думками.

На сам Страстний Четвер, ранком, перенеслися Максимці до своєї хати, хоч як просили Коцурі, щоб залишилися ще в них через Великдень.

—Хочемо заспівати "Христос воскрес" у новій хаті і вас поважати, як гостей, у свойому домі— сказала Максимциха. Олекса запряг коні й перевіз їх добро. Помагав Оленці уставляти скриню, лавки.

—Підеш на Страсти?—шепнув, щоб не почув їх батько або мати.

—А ти?

—Як підеш ти, то й я піду.

—Попрошу маму й тата. Присунула під вікно стіл, отерла лице запаскою й спитала.

—Мамуньцю й татуньцю, чи позволите піти на "Страсти".

—Підеш зі мною, дитино— сказав батько.

Олекса кинув їй погляд і з поспіхом вийшов, затяв коні і поїхав до дому.

Обоє ждали вечора, коли підуть на Страсти. Страсти правились у другому, недалекому селі. Загув дзвін і стали гуртами й одинцем іти люди. Олекса зібрався і вийшов на дорогу. Поуз нього проходили люди, здоровкалися й кликали його до товариства.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

WHO IS NEXT?

A few days ago Canadian newspapers published a sensational article more or less in detail (according to their degree of sympathy towards the Reds) about the resignation of one (now ex-comrade) Mr. Krawchenko (the name sounds Ukrainian) as an official of the Soviet purchasing commission in the USA. Since 1929 Krawchenko has been a member of the Russian Communist Party and is (or was) a captain of the Red Army. He resigned because

I can no longer support the double-faced political manoeuvres directed at one and the same time toward collaboration with the United States and Britain while pursuing aims incompatible with such collaboration!"

He went as far as to say that the Soviet Government has dissolved the Communist International only "*in form*". "In reality," he said, "Moscow has continued to support its Communist Party affiliates in many countries!"— (These words agree with Msgr. F. Sheen's, who accused Russia of the same, stating that the International was only transported to Mexico.)

According to Krawchenko and we knew it all along— "Russia at home has failed to take a single serious step toward granting *elementary* liberties to the people." (How silly seem now films like "Mission to Moscow", "Song of Russia" etc. etc. How easily some of us can be fooled by such propaganda!)

"The Russian people," he charged, "are subjected now as before, to unspeakable oppression and cruelties, while the Commissariate of Internal Affairs operating through secret police acting through its thousands of spies, continues to wield its unbridled domination over peoples of Russia!"

(I wonder how red was the face of the author of "Mission to Moscow" when he read this in one of the American papers!) Our ex-comrade talked also about lawlessness, violence, prisons and concentration camps functioning as before. However the zenith or height of his bitter but sincere accusation was that the "rulers of Kremlin are preparing a new generation for the *next* war." (Will it be against democracies of free enterprise? This will see who will live)

We can but admire Mr. Krawchenko for his firm following of his Christian conscience in revolt, but he deserves our pity also for he admits: "Being aware of the methods of struggle employed by the Soviet rulers against political opponents, I fully expect that they will now be used against me: methods of slander, provocation, and possibly *worse*." (These last two words no doubt were inspired by the thought this accuser had about what happened to General Tuchachewsky at home or Trotsky abroad).

In the end Krawchenko gave himself up to the judgment of public opinion, which I know is favorable to him at least in democratic USA!

What should we, dear readers, think of all this? Well, we can say that once a person has tasted true democracy, he or she never want any "Red-paradise." Life on this continent is heaven, compared to what Krawchenko saw his people go through over there. In his position, we can presume, he was well-off, but he could not look upon the slavery of millions. To me, he is a hero of truth and a courageous man to brave the wrath of so powerful (thanks to our help!!!) a country. I sincerely hope he is a Ukrainian. I really believe that he has shown the way to many others who soon will follow him. If Russia is fighting for the freedom of the world along side of our democracies, it must grant true democratic rule to its people: freedom of election, religion, speech and above all— freedom from the "nahayka", the "pod stienkou"... in a word, freedom from fear according to the Atlantic Charter which, we needs must pray to God, will not be altered just to satisfy Russia's imperialism!

Those who were and still are dupes of Communism would do well to make a trip to the USA (cheaper and easier than going to the Soviet Union where one is not supposed to see all! and have a good heart to-heart talk with ex-comrade Krawchenko.

The latter's name makes us again think of Timoshenko. Wonder where he is now? Russia is certainly not very grateful to this famous Ukrainian general, who was the one who turned back the tide of Hitler's barbarian supermen! But why worry? We know that the USSR, through its official press and magazine "The War and the Working Class" (tricky title to fool the poor workers of the world) practically every month accuses some of those who help her of something or other.

All this proves that Catholics who know something about sociology were always right.

Consequently, when Communists themselves resign, we needs must say that our democracies are still OK, notwithstanding their faults. So let us all get to work for Victory and prepare now to reform *non-violently* the faults of our democratic life.

I'm proud to live in a country like our Canada! I pity those who cannot live in a democracy. I pray that the Russians will some day taste our way of living. In the meantime, I wonder who, amongst the Soviet officials away from Russia, will be next to protest and resign. Yes! Who is next??

Fr. Nick

SUNDAY AND WORK

Father Joseph, a venerable country-pastor, had in his parish a case which bothered him a lot. One of his parishioners, a watchmaker, was known to work on Sundays. This was already a spreading scandal. Moreover his wife was said to work also on the holy Sabbath day.

One Saturday evening, after having prepared his sermon and announcements for the following day, the Reverend Pastor decided to pay them a visit.

After having talked about the usual trifles, he attacked the crucial subject. "What are you both doing tomorrow?" asked he of them with a smile.

"The same as on all the other Sundays, Father," — answered the jeweller, —"after having assisted at Mass, my wife and I lock ourselves indoors like two ants: I repair watches and clocks and she sews or knits, etc."

"You are not afraid to work on the day of the Lord?" asked Fr. Jos.

"But, Father, you also work! You and your curate work as much as we do: you hear confessions sing Mass, preach, teach catechism and have Vespers... and at times you organize some other special ceremony."

"But you cannot compare ordinary labor to priestly work," struck back the Pastor. "Without doubt, this work of a priest is tiresome, notwithstanding what some of my faithful think or say. Above all, one does not know how hard it is to prepare a good sermon or catechism—lecture for children. However that kind of work is not the kind which is forbidden. To sing Mass and Vespers, etc... is to pray. To preach, teach catechism and hear confessions, is to sanctify souls and unite them with God. It is but glorifying the Lord. That is what we should do on Sunday: pray and glorify God. What is forbidden is the ordinary servile or profane kind of work which absorbs the mind and hinders it from elevating itself to God in order to render unto Him the cult which is due."

"After Vespers though, Father Joseph, you practice your hobby of photography," —said the jeweller with a grain of sarcasm— "Father curate comes out of church, goes into the garden with his paints and brushes in order to draw until dark... Your sexton or caretaker goes fishing or hunting!"

"My dear friend, - answered the priest,—you cannot kick because we take up an honest form of recreation on Sunday as well as on other days. Amongst the kinds of work which you have just enumerated there are some which are considered as liberal works and others which are but common tasks. Both kinds are permitted even on Sunday.

"Undoubtedly to paint or even decorate a room,

Александер Журба, летун, син панства Т. Журба з Ст. Боніфас, Ман., дістався щасливо за море.

Антін Федорук, рядовик

Юрій Федорук, зброатщик

Два брати. Родичі їх мешкають в Винипеґу і є членами парохії св. Покрови. Рядовик Федорук дістався щасливо за море.

Володимир Р. Сопух, летунський старшина, походить з Винипеґ.

Михаїл Татарин. сержант. дістався за море. Походить з Винипеґ.

is a servile work... so it is forbidden on Sundays; however to paint a picture (artistically speaking) is work in which the mind above all functions... it's called a liberal kind of work. My curate is an artist at heart; his only recreation is painting. You cannot reproach him that certainly!

"To go hunting or fishing is a common work. There is in this sort of task as much ability as physical fatigue. My caretaker or janitor is not full of ability but believes he is. It would be most unfortunate for him, for my humble person and above all his poor wife, to deprive him of this legitimate weekly recreation which gives him a convenient character for the rest of the week.

"I do not say—mind you well—that those whose trade is to be fishermen, such as those in British Columbia or Gaspe, may on Sunday take out their fishing-boats and go to work. No! in their case fishing is considered as a manual labor. Moreover, fishing is their ordinary means of livelihood. But fishing just for the sport or fun of it is not servile labor.

"My personal case is perhaps more difficult to justify. You reproach me with my hobby of photography. Without doubt, professional photographers must close shop on Sunday, give a holiday to their workers and not work themselves, because in this country at least it is considered as manual work. However, there is no theologian who will forbid even professional photographers to take some pictures outside... pictures of scenery or groups of people. But I'm not a professional photographer... not even an amateur. All I do is take pictures left and right. I do not develop the films, neither do I print them, nor do I enlarge them on Sundays or during the week.

"Now, if you desire, let us consider your own case. You are a jeweller. Your kind of work is generally called servile. It is forbidden on Sunday. It is moreover your means of livelihood. You must on holydays keep away from such material work and lift your mind towards God the creator of gold, jewels, metals, etc...

"As for you, madam,"—was about to say Fr. Joseph,—"you..."

"Well! I knit and sew on Sundays," interrupted the watchmaker's wife— "at your rectory they work also. Before lecturing me, why don't you lecture your maid and your dear sister?"

Fr. Joseph mildly smiled and bent his head in order to let pass this avalanche of verbality. (He is a very considerate and patient man, he is!) However, the jeweller was ashamed of his spouse and, turning against her, he said: "My dear, you really are ignorant. If you remembered your catechism like do children, you would know that to wash, sew or knit are servile works; there is no more effort for the mind in that than there is in chopping wood. If Father's maid and sister do some embroidery in their spare time, it is a kind of work too delicate for you. You never were smart enough to learn that!"

"Excuse my impulsiveness, Father," uttered timidly the lady. "I did not want to be so mean and insulting!"

Decidedly, this storm was needed to change the wind and direction of the conversation.

"No offense, madam, smiled the venerable priest. In every catechism-book is an example of servile and consequently forbidden work: "to sew." To knit, either by hand, or by machine above all is equally considered a manual or servile task. At times I saw my sister and my maid, on Sunday, after supper, embroider altar-cloths in order to kill time. I did not reproach it to them, because the theologians say that embroidery is servile work if it is done for money by people whose trade it is, but that it's looked upon as a liberal work if it is done free of charge and as a hobby killing loneliness."

The watchmaker and his wife were now completely won over and promised to do like all the other parishioners: not work on Sunday. However just as their venerable visitor was about to depart, they wanted to ask a last question, not by sarcasm or ill-will, but solely in order to be enlightened.

"In 1929, —said the man,— I had the privilege of going to Rome and there, to my great surprise, I noticed that all the barber-shops and beauty-parlors were open for business on Sundays also."

"And,—added the wife,— there is no Sundays for doctors and nurses!"

"The precept of abstaining from servile or manual labor on Sunday and holy days, —explained the priest—can have exceptions like any other general rule. The Catholic Church is a good Mother, who takes into consideration certain *local* customs and social exactions. Thus, in certain countries, we have hair-cuts on Sundays. This to us peculiar custom may be well justified, for on Sunday if one cannot shave himself, one can be shaved by another; so why not have his hair cut? The Church did not want to condemn this custom and just *tolerates* it wherever it exists, but this circumstance does not exist in Canada.

"As to the work of physicians and nurses, the Church always considered it as permitted on Sunday. The precept of Christian love even obliges these persons to answer sick-calls. Did not our Lord Himself heal the sick on the HolySabath day, to the extreme and utter exasperation of the Scribes?"

The jeweller and his spouse were now satisfied and Fr. Joseph took leave. Going home, he prayed the Lord to help these his two parishioners to keep their solemn word: No more work on Sundays or holy days of obligation!

Fr. Nick.

ЗЇЗДИ УКЮ

Надходить нас окружних, провінціональних і краєвих зїздів. Щоби зїзд випав успішно, треба до него старанно приготовитись. Приготовання потрібне як в місцевім відділі, так в окрузі, провінції чи краю.

Найперше треба постановити де і коли має бути з'їзд. Єсли йде бесіда про окружний з'їзд, то заряди місцевих відділів даного округа разом з отцем парохом цего округа повинні мати спільне засідання і всі справи зїзду спільно обговорити. Не на місци і не бажаним є, щоби якийнебудь відділ чи особа брали на себе відповідальність організування і провадження зїзду на власну користь. З'їзд се справа спільна, отже як морально, так і матеріяльно повинна загальна суспільність з него користати. Отже дуже важним є, щоби плянування і провадження зїзду було в руках представників тих організацій, котрих члени будуть брати участь в данім зїзді.

Щоби справу пляну улекшити, можна поділити зїзд на слідуючі части:

1. Богослуження
2. Ідеольоґічна часть
3. Мистецька часть
4. Спортова часть
5. Фінансова часть.

1. **Богослуження** проголошує Всеч. о. парох і важним є, щоби учасники вповні скористали з него і приступили до св. Тайн.

2. **Щоби Ідеольоґічна часть** випала корисно, треба мати одного доброго бесідника, котрий визначається на ідеольоґії організації. Найлпше запросити заздалегідь когось з головного домініяльного заряду. Не бажаним є мати забагато промов, бо вони мучать присутніх. Тут входять привіти від ріжних відділів і братних організацій та парохій. Привіти повинні бути короткі і річеві. Привітчики повинні їх виписати і навчитись на память. Крім головної промови, ідеольоґічна часть повинна мати короткі заклики до акції, на примір: поширення членства, преси і збирання фондів

3. **Мистецька часть** складається звичайно з концерту, виступу хорів чи драматичних груп і змагання в музиці та красномовстві. Важним є, щоби участь брали всі відділи і щоби кожна точка була добре приготована. Для провадження цеї части призначується комісію, котра організує перед тим цю часть, розписує листи, призначує судиів ітд. Це є интересна і корисна часть зїзду і не вільно її занедбати.

4. **Спортова часть** є дуже важна і треба приложити рук і праці, щоби вона успішно випала. Окружні збори перед зїздом призначують спортову комісію, котрої обовязком буде потрудитись, щоби відділи післали на змагання спортові дружини, щоби було готове поле і знаряддя і відповідні нагороди. Треба мати на увазі, що молодеча організація без спорту далеко не заїде. Добре зорганізований спорт притягає членів, а брак спорту їх розганяє.

5. **Фінансова часть** представляє дуже делікатну часть з'їзду. В минувшині дуже часто організація робила зїзди а місцевість, де зїзд відбувався забирала повну фінансову користь. А так не повинно бути. Зїзд є спільна справа, отже і фінансово повинні всі спільно користати. Розуміється, що з підприємства чисто місцевого характеру, як обідів, і т.п., користає місцевість, бо такі підприємства це власними силами роблені. Та зїзд може придбати гарну суму гроший, єсли до того впорядчики заздалегідь приготовані.

Ось які можуть бути жерела приходу:

1. Реєстрація делеґатів
2. Памятні зїздові стяжки 25ц. від особи
3. Продаж літератури
4. Вступ на мистецьку часть
5. Збірка на фонд по палкім заклику підчас головних засідань.

До цеї части повинно ся призначити комісію з метких і чідвічальних людей і з кождого цента повинен бути зданий точний звіт.

Вже тепер з початком травня заряди відділів повинні порозумітись і негайно скликати засідання, на котрі треба післати по одному представникови від кождого відділу, де буде уложений плян окружного зїзду. (Округ одного пароха є також округ УКЮ). Плян цей виниліть і кождий представник хай повідомить членів свого відділу, а праці по відділах буде подостатком.

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Ланівці, Саск.—Секретарка, Анна Овчар, пише, що тепер мають більше членів, котрі старанно працюють. З великою нетерпеливістю ждуть на виклад свойого Отця Пароха. Старатимуться по Святах попрацювати та причинитися до будови нового Інституту в Саскатуні.

Ростерн, Саск. Анна Д. Блоха, секретарка відділу УКЮ в Ростерн, і касієр, М. П. Блоха, точно і стало дописують до Централі. Довідуємся що дня 18-го березня відділ УКЮ при помочі диріґента, пана Білого, улаштував концерт в честь Тараса Шевченка. Концерт складався з хорових і струнних точок, деклямацій, сценічних картин, вступного і кінцевого слова, та головного реферату. Все було гарно виконане, а присутні розійшлись домів краще розуміючи Шевченка і його твори

Модел Фарм, Саск.- Секретарка, Юстина Хруник, подала спис членів в надії, що число їх збільшиться. Приготовляють концерт в честь о. Маркіяна Шашкевича. З весною розпочинають будову нового народного дому.

Бекенгем, Саск.—Михайло Родич, секретар відділу УКЮ, недавно основаного в Бекенгем, пише, що вислали гарну суму на Червоний Хрест, а тепер працюють на церкву, котра будується в Бекенгем.

Айтуна, Саск. (місто)—Відділ працює на місцеві потреби. Також вислали $50.00 на Червоний Хрест. В місяцю березні відбули свято в честь Тараса Шевченка. Це все довідуємось від секретарки, Марії Федор.

Кадворт, Саск.—Йосиф Бучинський, секретар відділу УКЮ в Кадворт, подає нам слідуючий звіт: "Відділ УКЮ працює з великим успіхом. Річні збори відбулися 23-го січня 1944, і слідуючий заряд вибрано.

Голова Анна Кондра
Заст. Голови Йосиф Баранецький
Секр. Йосиф Бучинський
Касієр – Павліна Кіндрачук
Контрольори – Петро Кіндрачук
Петро Стефанюк
Господар- - Никола Кіндрачук

Відділ помагає у різних підприємствах на місцеві потреби. В нас праця іде гарно. Молодь зацікавлена і співпрацює зі зарядом. Богато членів служить у військових відділах, та ті що лишились з більшою завзятістю працюють.

Сходини маємо два рази на місяць і на кождих сходинах маємо наукові виклади."

ЗА ЗАРЯД УКЮ, А. Жук, секр.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО В СПЕДДЕН. АЛТА.

До сього часу не згадувалось нічого про нашу парохію в сій околиці, котра положена яких сто миль на схід від Едмонтону. Ся околиця заселена українцями з котрих є около 25 родин гр. католиків. Маємо свою церкву, котру обслугує наш теперішний парох Всеч. о. Вінцентайло ЧСВВ. За їх старанням і трудом, а також поміччю парохіян, викінчено церкву в середині, а о. парох справили хрестну дорогу і гарний престіл, котрий прикрашує цілу церкву.

Slow Progress

—Shoemaker in the Minneapolis Star Journal.

Тепер хочу дещо написати про нашу молодь. Минає рік як о. парох зорганізував відділ УКЮ. 2-го квітня наша молодь зійшлася, щоби відбути свої річні збори. Збори отворено молитвою а голова Іван Бойко попросив секретаря рекордового, щоби перечитав звіт з минулих зборів. По перечитанню голова сказав, що рік минув і треба вибрати новий заряд на 1944, але всі члени вибрали той самий заряд на слідуючий рік. В заряді є слідуючі:

Іван Бойко— Голова
Никола Яцишин— Секр.
Розалія Левицька— Касієр
Варвара Бідний і Василь Левицький, — контрольори.

Члени, що були присутні, вирівнали свої членські вкладки, а голова попросив дівчат, щоби постаралися о квіти для прикраси престолу. По тім слідувала дискусія і перечитання "Будучність Нації," котру молодь передплачує. Збори закінчено піснею "Маріє Діво Пресвята." Сонце клонилось до заходу, як молодь весела на душі розходилась домів.

Щасливі сі юнаки і юначки, що належать до католицької організації, але є богато, що не належать до неї, але належать до клюбів, що ведуть нашу молодь до гріха і пропасти.

Дорога українська молоде! У Тебе бється українське серце, ставай в ряди УКЮ, що є під проводом матери Церкви. Не встидайся, що Ти українець, не встидайся своєї віри, своєї мови і пісні! Говори своєю мовою де лиш є нагода, бо чи є де гарнійша мова, пісня, чи то церковна, чи народна як у нас українців? Отож дорожім сим нашим скарбом по розумному Шевченковому заповіті: "І чужого научайтесь, свого не цурайтесь."

Маємо тут у нашій парохії ревного працівника священика, шануймо його і помагаймо йому, хочби і тепер при будові Народного Дому, котрий маємо плян будувати під проводом нашого отця. Жиймо в згоді по своїх домах і в своїх організаціях, бо памятаймо, що згода будує, а незгода руїнує.

Бажаю великих успіхів УКЮ по всіх канадійських преріях.

Никола Яцишин, секр.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

PRAYER FOR MEN IN SERVICE

Mother of God, our Mother, remember thy sons in military service. Protect them against all dangers of body and mind and soul. Grant them a deep love for and an enduring loyalty to thy Son, Christ, Our Lord. Amen.

THE BEADED CHAIN OF VICTORY

In a truly Catholic life there isn't a love, there isn't a fear, a plan or a worry, or a throb of gratitude that is not strung on a thread of prayer we call the Rosary. Joys and sorrows and hopes of glory are chained together in whispered confidence to our Mother Mary, she who is powerful to make intercession before the throne of God, her Son.

No matter how secretly the Rosary may be said, no matter how much alone a human heart may feel as the beads slip one by one through weary fingers, saying the Rosary frees the soul from the awful desolation of loneness. It links the solitary suppliant with all that vast multitude of men and women, mothers and fathers, brave men and weak, poor men and glad, desperate men and saints, fighting men and workers who have this in common —a string of beads they tell to Mary, Mother of God.

Because the Rosary binds separated hearts to one another and through the Virgin Mary to Christ, there is spreading through the land a great movement for the daily recitation of the Rosary. These movements are spanning the country and are finding perhaps the most enthusiastic members in the Armed forces themselves.

Now that the families are no longer together physically, many a family has revived the old Catholic custom of the family rosary. Over in Italy a pilot, a bombardier; out in the South Pacific in the jungle, in the air, on the sea, Catholic boys are praying the Rosary. At home, their mothers and fathers, their sweethearts and wives and children are saying with them, "Hail Mary," over and over again. It is comforting to the man who fights and the one at home who worries and works to know there still is something spanning the distance, binding them together with the blue strands of Mary's love.

SAY THE ROSARY!

COUNCIL MEETING

"Success" was the keynote of the U.C.Y.L. Council meeting of April 2nd. Mr. John Stasiuk, President, opened the meeting with an expression of thanks to the members for their fine co-operation which resulted in a splendid Taras Shevchenko Concert held on March 19th. The concert was both artistic and financial success.

The next item under discussion was a "bowling night" open to all members of the League. The number of persons willing to bowl was estimated at eighty. Two members of the Fort Rouge Club, Misses Mary Savashyn and Nettie Witrowich volunteered to arrange for alleys to accomodate our members.

With regard to holding an inter-club "Oratorical Contest" this spring, it was decided to postpone this project until fall. Each club will have the whole summer to develop its speakers, thus making the competition more interesting, as well as more balanced. The speeches may be either in Ukrainian or English.

After intermission, further arrangements were made for the League's Social for the Ukrainian boys in the Armed Forces, to be held in the early part of May.

Although the meeting was a success from start to finish, this does not say that the meeting was dull. Many diverse opinions were expressed, particularly on the subject of the Canadian Youth Commission. Miss E. Myzak, who had attended several of it's meetings was called upon to relate something about the body. The question under consideration was: "Should we, or should we not, endorse a conference sponsored by the Commission at the end of April?" Miss E. Myzak, Mr. Nick Kostyniuk and Mr. Paul Bozyk all took an active part (very active) in the discussion.

And so... until the next meeting on the seventh of May.

S. Kraychak, Secretary.

NO RESURRECTION — NO CHRISTIANITY!

Yes, I mean what I say. If Jesus Christ, who really died, did not rise from the dead, then as St Paul says: "If Christ be not risen again, then is our preaching vain, and your faith also vain." 1 Cor.: 15: 14. You may ask, do you mean to say, that in spite of all the teachings of Jesus, there would be no Christianity, if He did not rise from the dead?" Exactly!

Why? I'll tell you why. If Christ who really died, did not rise from the dead it would mean that He was not God but only mere man. It would then mean that His teachings were not God's teachings but man's teachings. It would mean that the religion He started would not be a "God-made religion" but a "man made religion," which could contain error. It would mean that all His teachings would then be of no more value then the teachings of Mohammed, Confucius, or any other man who started the many man-made religions, that are existing in the world today. All religions, pagan and Christian, would then be placed on equal footing.

But when Jesus, who really died, did rise from the dead, He showed the world that He was no mere man but God, (for no man by his own power can rise from the dead, only God can do that, the author of life and death). He showed that His teachings are God's teachings and not man's —that the religion started by Him is not a "man-made religion" but "God-made religion"—and that all His teachings have the seal of Almighty God.

Mohammed, Confucius and others gave the world their own religion; sure, but when they died their bodies decayed, turned into dust. They were mere men. Their teachings carry no weight, have the authority of a mere man, not of God. Jesus died, was buried, but His body did not decay, did not turn into dust. He died because He wanted to die, and when He wanted to rise from the dead, he did rise. His is no man-made religion. His Church is the only Church of the True God, to which all men must belong, for it is the only True Church left us by God Himself. Thank God daily in your prayers that you belong to it.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q and A.", 1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. What is the stand of the Church on the science of evolution?

A. The Church does not pass judgment on an hypothesis. The arguments so far advanced in favor of evolution are far from convincing. The only points stressed by the Church is that we can not believe that the human soul is a product of evolution. Each individual soul is a direct creation of Almighty God. Beyond this the Church has not spoken directly and scholars may study the hypothetical case.

A person can believe, if he wishes, in the evolution of the body, with this restriction, that at a certain stage of the evolution of the body, God directly created and put in that body, a human soul. However, as mentioned above, the arguments so far advanced in favor of evolution are far from convincing.

Q. Can a Catholic girl marry a divorced man?

A. NO! "What God hath joined together let no man put asunder" Mk. 10:9. Once a person is validly (rightfully) married he is always married, and cannot contract another marriage until death of the other party - (even is he has a divorce from the civil authorities).

If the first marriage prior to the divorce was invalid, that is, if they were not truly married in the eyes of God, such a person could get a divorce from the civil courts from civil obligations (not from marriage, because really there was no marriage from the beginning, in the eyes of God), and then, after consulting the pastor on all matters, can get married.

In such cases see your parish priest before you even start keeping company with such a person, otherwise you place yourself in the occasion of sin and risk the loss of your soul.

LAUGH AND GROW FAT

* * * *

On going into the cowshed, the farmer was surprised to find his new hand, a town girl, giving one of the cows a drink from her milking pail.

"What are you doing that for?" he demanded.

"Well," explained the girl, "the milk seemed pretty thin to me, so I thought I'd better put it through the process again."

* * * *

Once upon a time there was a Moron—who died with his boots on so that he wouldn't hurt his feet when he kicked the bucket.

* * * *

An Ontario centenarian died recently after seeing an automobile for the first time. He did not see it soon enough.

* * * *

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

ЦАРИЦЯ МАЯ

Що року, першого мая, цілий світ шанує традицію, що мала свої початки ще в поганських старинних часах. Цей звичай був скромний, але дуже приятний і захоплюючий. Вечером перед тим великим днем люди закопували в селі на майдані високий паль. Коло него складали красні і яскраві удекоровання. Кожна дівчина лягала спати з надією, що рано буде вибрана "Царицею Мая." Ранком ціле село йшло процесією в ліс, там збирали ріжні квіти, мірт і розмаїрин. З тим вертали до закопаного стовпа на майдані. Цими квітами і зіллями обвивали цей "маєвий стовп." Тоді, через більшість популярних голосів, вибирали "царицю" й провадили и до гарного підвищення зі сидженням, затиканий зеленим галуззям та квітами. Там ця "цариця" сиділа и лише час від часу виходила, щоби погуляти зі своїми "льояльними підданими," довкола "маєвого стовпа."

Вірна своїй мудрій практиці перемінювати поганські звичаї та забави в релігійні і побожні богослуження, Католицька Церква посвятила і цю поганську маєву церемонію. Вона вибрала за "Маєву Царицю" найкращу Дівицю, що була на цій землі, тую, що є "повна ласк," і є внесена до найвишої гідности Мати Божа.

І знов як кожного року і в кождім краю в місяці маю, увесь католицький світ, в особливший спосіб віддає честь Пречистій Діві Марії Матери всего роду людського.

Та не лиш ріжні народи світа почитають Царицю Мая- -Пречисту Діву Марію, але також і ми українці ревно Її почитаєм - бо імя Марії і імя українського краю є звязані з собою так тісно, як судьба з життям чоловіка.

Як отворимо картки історії нашого тепер страдаючого народу, як перейдем і переглянем їх докладно від найдавнійших часів аж до найновійших, то побачимо, що з іменем Пречистої вяжесь судьба українського народа через весь час його існовання, що не даром названо Пречисту Матірю Руського Краю.

Був час княжого правління хвали і слави українського народа.

Перед побідними прапорами українського війська клонились вороги, перед могучістю українських князів корились сумежні держави. Але на тих побідних прапорах ясніли образи Богородиці, біля княжих палат і хоромів пишались храми в честь Пречистої. Перед походом на війну, чи перед яким важним ділом, що рішало судьбу українського народу, засилали всі мольби до Пречистої. А по вдалім бою, по побіді в днях чести не обминув ніхто храму Цариці українського краю.

І вільний славний і могучий український нарід просив і вірив в Її поміч і опіку

Тому не дивнож, що вже від тих найдавнійших часів зачинається перше почитання Пречистої Діви Марії, і що нарід горнувся до Неї, як дрібні діти до любої Неньки.

Прийшов час упадку українського народу, час нападів татар диких, час неволі для українських синів й доньок в татарських тюрмах. Та нарід і тоді не забуває про Пречисту. В своїх красних піснях-молитвах величає Її і просить помочи і спасення.

Чом усе так?

Український нарід зрозумів, що лиш Пречиста Діва є найбільшою його заступницею перед Богом і одинокою охороною покривджених, бідних, як сиріт розбитих дітий українського народа.

Але і той час минувся, а прийшов час козаччини. Думав би хто, що ті люди, що вічно лиш в бою гуляли з шаблями, не видячи нічого кромі пожару і згарищ, затратили в собі іскру любови і почитання Діви Марії.

Навпаки! Вся козаччина була під охороною і покровительством Пречистої. В церкві пишались ікони Діви Марії, перед якою складали свої мольби козаки, чи то просячи о благословенство йдучи на війну, чи то дякуючи за щасливу побіду. Пошана і любов до Пречистої була в козаків дуже велика.

В цілім українськім краю від Сяну по Дніпро, від Буга по Карпати, де лиш чути рідну мову не знайде ніхто ні одної хати, деби не було образа Пречистої; не знайде ніхто ні одної родини, яка не вважалаб Пречисту за свою найбільшу Покровительку.

Більшість церков є присвячені Пренепорочній Діві Марії, а це все лиш вислід любови і пошани, яку плекає в своїм серцю увесь український нарід до Пречистої, та в Її честь зложив красну пісню-молитву і назвав Пречисту -Матірю Руського Краю.

Так, Пречиста була, є і буде Матірю нашого краю. Весь нарід з довірям горнувсь і горнесь до Неї, бо в нікого нема йому ні помочі, ні потіхи, хіба з Неї- одної Матери українського—тепер бідного, поневоленого й до краю зруйнованого краю.

Ось і Май- -місяць присвячений Пречистій.

І знов залунає пісня-просьба перед престіл Пречистої Діви Марії—Мати нашого краю.

"У нашім раї, на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим"

-- Тарас Шевченко.

Англійський танк (повз) на полі бою в Італії. Залога повза відпочиває перед новим наступом на німецькі позиції.

ТОБІ МАМО

У цей день, Твій День, Мамо наша люба, ми Твої діти, клонимо наші голови перед Тобою в подяці за Твої терпіння й труди, за Твої клопоти й страхи, за Твої всі добродійства для нас.

У цей день ми цілуємо твої спрацьовані руки. У цей день ми припадаємо до Твойого материнського серця і з глибини наших сердець дякуємо Тобі Мамо за всі Твої мудрі науки, за Твою любов, за Твою терпеливість.

Ликуй у цей День Твій, мамо!
Діти Твої вдячні Тобі!
Поклін Тобі, українська Мамо,
Прийми його —Мамо наша.

"Слово "мама" великее,
Найкращее слово."

Тарас Шевченко.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

По долярови зложили слідуючі:—С. Сенюк, П. Серветник, П. Сельський, П. Стадничук, п-на Зоря Стратійчук, п-ні Я. Стратійчук, П. Ткачук, Н. Товстега, Анна Шабага, В. Шабага, В. Шалянський, Ів. Шевчук, п-ні А. Шевчук, В. Шеремета, П. Шилюк, п-на Анеля Щербань, Гр. Харандюк, Анна В. Харко, п-ні Хоботюк, пані Фенко, М. Царук, М. Якимчук, п-ні М. Якимчук, А. Яримович, Йос. Юрчик.

о. Н. Сірий передав частину збірки $3.00 на поминальнім богослуженню—40 днів по смерти Івана Гаталая.

Якийсь пан переходить через вулицю, задивлений на небо.

—Панцю ладний,— кричить шофер з авта—коли ви не будете дивитися там, де йдете, то підете туди, де дивитеся...

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

КОЛИСАЛА МАТИ СИНА

Колисала мати сина:
Спи дитино, спи єдина.
Спи солодко в рідній хижці,
Стільки щастя, що в колисці.
Бо пізнійше... Бог то знає
Може біль тебе чекає,
Може лихо за дверима,
Жде на тебе, мого сина,
Може смерть у чистім полю,
За країни кращу долю.

---Володимира Жуковецька.

Любі Діти!

У другу неділю місяця травня святкуємо "День Матері."

У той день кожна дитина ріжними способами дякує своїй мамі за весь труд, що та мама понесла, щоб ту дитину вивести у люди.

Не лишаймо однак всі уприємнення життя нашої мами на один день, на День Матері.

Богато можемо зробити для своєї мами, якщо кождого дня подумаємо над тим, щоб мамі зробити якусь, хочби й малу, приємність, принайменше раз на день.

Вуйко Трохим.

ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА

"Весела Родина" росте з кожним днем. За надісланням 15 центів (або більш) Ви також можете бути членом. Кожний член отримає посвідку—членську картку.

Новими членами стали—

ч. 43. НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ, Айрон Ривер, Алта., літ 10, жертва 25ц.

ч. 44. АННА МАЛЯВСЬКА, Ріджайна, Саск., літ 10, жертва $1.00.

ч. 45. ВОЛОДИМИР ДАНИЛЮК, Повларфілд, Ман., жертва 50ц.

ч. 46. ЄЛИСАВЕТА НІМЧУК, Гейзел Глен, Ман., літ 14, жертва 40ц.

ч. 47. МИХАЇЛ ЯРОЦЬКИЙ, Вішарт, Саск. жертва 15ц.

ч. 48. ГАНЯ ЯРОЦЬКА, Вішарт, Саск., літ 8, жертва 15ц.

КОНТЕСТ НА ТРАВЕНЬ

Напишіть вірш в честь МАМИ, або коротко опишіть: "Як я помагаю своїй Малі"? Сей опис чи вірш мусить бути Вами написаний а не відписаний з книжки чи часопису.

Буде 5 нагород та нагороджені листи будуть поміщені в ДС.

Незабудьте подати точно своє імя, адресу, і вік та зашліть перед 15-го травня до

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд ДСторінки зложили слідуючі:
Єлисавета Ісаїв, Гудів, Саск., 25ц.
Маруся Филипович, Арран, Саск., 25ц.
Михаїл Данчук, Форт Вілліям, Онт., 25ц.
Василь Припутніцький, Вішарт, Саск. 25ц

Усім жертводавцям Вуйко дуже гарненько дякує. Вуйко всім вислав свій портрет. Хто буде слідуючий?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА КВІТЕНЬ

Контест випав дуже гарно. Діти богато напрацювалися над уложенням слів з привіту "Христос Воскрес" і 17 листів написали до Вуйка і прислали свої уложені слова. Вуйко є дуже задоволений, що діти так гарно працювали і замість 5 нагород обіцяних дав 6 нагород тим дітям, котрі, після свого віку, уложили якнайбільше слів.

Отже нагороди дістали слідуючі: **МАРУСЯ ФИЛИПОВИЧ,** Арран, Саск., котра уложила найбільше слів, бо аж 296; **ВАСИЛЬ ПРИПУТНІЦЬКИЙ,** Вішарт, Саск.; **МАРІЯ КУНАНЕЦЬ,** Скарборо Блафс, Онт., **ЄЛИСАВЕТА НІМЧУК,** Гейзел Глен, Ман., **ПАРАНЯ КОЗАКЕВИЧ,** Паркервю, Саск., і **НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ,** літ 10, Айрон Ривер Алта. Вуйко підчас осуджения звертав увагу на вік дитини і також на письмо, як хто писав, старанно чи трохи недбало. Вуйко дуже гарненько дякує всім за листи, а тих котрі не виграли взиває й надалі брати участь в контестах, а певно другим разом може будуть мати більше щастя.

Другими контестантами були

Вероніка Хруник, Вест Бенд, Саск., **Оленка Піх,** Прісвил, Саск., **Романа Цісецька,** Кридор, Саск., **Рудольф Лужний,** Елфрос, Саск., **Анна Черевик,** Сван Плейн, Саск., **Анна Малявська,** Ріджайна, Саск., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., **Марія Знак,** Іст Селкирк Ман., **Іван Кузіна,** Транскона, Ман., **Федик Дженджера,** Брукcбі, Саск., **Михаїл Яроцький,** Вішарт, Саск.

З браку місця ті листи від дітий, котрі ще не були поміщені, будуть на Сторінці Діточій на другий раз. Діти и надалі пишіть до Вуйка листи, однак не зражуйтеся тим, що лист Ваш зараз не буде поміщений. Всіх нараз листів годі помістити, бо тих листів є поважне число.

Ваш Вуйко Трохим

ВЕРШИКИ ВІД ДІТИЙ

Михаїл Ярроцький

ДИТЯЧА ПРИСЯГА

Поклін Тобі Тарасе,
Великий наш пророче!
Для Тебе вірно беться,
Те серденько діточе.

І кажеш рідний нарід
І рідний край кохати,
Для нього кажеш жити
Й для нього умирати.

Ось тут перед Тобою
Малі українські діти,
Святочно прирікають
Сповнити ті завіти.

На службу Україні,
На чесне діло гоже,
В імя святої правди
Благослови нас Боже.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

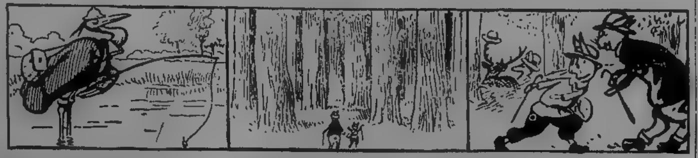

33. Трохи дальше стояла поважно пані Чапля-Чаплинська над рікою та ловила риби довгою вудкою. Не треба їй перешкаджати.

3. Перейшли ми гарною прогалиною в літі. О, який я маленький супроти тих старих дубів! Нараз побачили ми якісь сотворіння і я по неволі крикнув:

3. "Вуйцю, дивися на сих великанів, які вони веселі! Чи й їх треба боятися так, як пана Бриська?"

(Далі буде).

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 8.

OUR FIRST PARENTS

Adam was the first man.

Eve was the first woman.

Adam and Eve were our first parents.

They were very good when God made them.

God placed them in a beautiful garden, called paradise.

There they were very happy. God gave them many gifts (presents) of body and soul. God gave them a nice and strong body.

They did not suffer from any sickness, hunger, heat or cold.

They were not going to die.

God gave their soul the most beautiful gift. It was the *life of grace*. Grace made Adam and Eve very nice and pleasing to God. Grace made them holy. It made them the beloved children of God. It gave them the right to go to heaven.

But our first parents displeased God, they sinned.

They ate the fruit of one certain tree, which God told them not to eat. Then they were no longer pleasing to God.

They lost the life of grace. They were put out of paradise. That made them very unhappy. They suffered much and God told them that they were to die.

The loss of the life of grace by Adam and Eve, is called the *original sin*. All people were born without the life of grace. Adam and Eve could not pass the life of grace to their children, because they themselves lost it.

When I was born, I had the sin of Adam and Eve on my soul.

No one can go to heaven with the original sin on his soul.

God does not like sin. Baptism takes original sin off my soul. Blessed Virgin Mary alone had no original sin. We call this, 'The Immaculate Conception'.

DO. 1) Make believe that you are Adam and Eve in paradise. Tell us what gifts of God you would be enjoying there. What is the greatest gift? What different gifts is God giving you now? Have you a picture of some of these gifts? Paste them in your booklet. Write a story under each of them. 2) Have you a picture of the Blessed Virgin?

3) Make believe you are an angel in paradise. Tell us what you see, 1) while Adam and Eve were good; 2) after they sinned.

4) Jack wants to konw if he had the life of grace when he was born. Tell him. When did he receive it?

5) Tell your father and mother what you have learned in this lesson, about: God; Adam and Eve; yourself; Blessed Virgin.

6) Do you know the date of your baptism, and the place? Ask your father or mother about it. Who was the priest that baptized you? Who is your god-father; your god-mother?

ЛИСТ З АЙРОН РИВЕР, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Прошу приняти мене до Веселої Родини. І посилаю 25ц.,— 15ц. на членську складку, а 10ц. на поміч бідним дітям. Се мій перший лист до Вуйка. Я маю 10 років. У англійській школі беру 5-ий рік науки. По українськи вчуся вдома. Хочу брати участь в контесті на квітень.

А також посилаю одного доляра на передплату Будучність Нації. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Николає, Вуйко дякує Тобі за лист і гроші. Заохоти і других дітей, щоби писали до Вуйка.

ПОМАГАЄ СИРОТАМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Я трохи спізнився з писанням до Вас, але ліпше пізно як ніколи. Дорогі Вуйку, хочу Вас повідомити, що ми відбули концерт Тараса Шевченка 19-го березня. Концерт був гарний. Приготовили його наші Сестри. Програма концерту була слідуюча:

1. Пісня "Заповіт"- Всі діти
2. Вступне слово Геня Цимбаліста
3. Декламація збірна "Шевченко"- - малі дівчатка і хлопці
4. Пісня "Слава, слава" - Всі діти
5. Декламація "Від міліонів сердець діточих" Михаїл Данчук
6. Пісня "Україно моя рідна"— Всі діти
7. Декламація "Учітеся" — Всі діти
8. Вправи хлопців— Соколе
9. Пісня "Батьку наш Тарасе"..— Евген Опецький, Василь Ганчарик, Павло Гнатів і Лаврентій Ровджак
10. Реферат: Всеч. о. Парох А. Цимбалістий
11. Дует "Світе тихий" Єлена Ганчарик і Анастазія Чикорлій
12. Діяльог- Потомки Героїв
13. Пісня "Як я браття раз сконаю" - Всі діти
14. Декламація "Тарас у могилі" Євгенія Полищук
15. Пісня "Ой чогож ти почорніло" - Всі діти
16. Декламація "Учітеся"- Нестор Рудніцький
17. Пісня "Боже послухай благання" Боже щасти.

І ми вже пересвяткували Воскресення Христове. Нас вісім хлопців служило до Служби Божої. Коло нас тепло. І я з братом вислали $3.00 на сироти до Айтуни. А се ті гроші, що ми мали дати на фільми через цілий великий піст. І закликаю всіх дітий Діточої Сторінки, щоби зложили свої жертви для бідних сиріт. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і остаюсь з християнським привітом,

Петро Гнатів,
Форт Вілліям, Онт.

Від Вуйка: Так, ліпше пізно, як ніколи, Петре! Вуйко дякує Тобі за лист! Маєш добре серце, коли так помагаєш бідним сиротам.

ПРИСЛАВ 2 ПЕРЕДПЛАТИ

Дорогі Вуйку Трохиме,—Витаю Вас отсими словами: Христос Воскрес! Посилаю Вам 2 доляри, а то я придбав одного передплатника, а другий доляр то мої тато дали відновити свою передплату, що вже кінчиться. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам веселих і щасливих свят.

Василь Припутніцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Василю, Вуйко дякує Тобі за прислані гроші і листи.— Старайся і на будуже якнайбільше придбати нових передплат.

ЗНОВА ПРИДБАЛА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се вже є мій пятий лист до Вас Дорогий Вуйку і в сім листі хочу Вам подякувати за гарну книжечку, що я від Вас отримала. Також посилаю Вам Великодні святочні желання. Тут в Саскачевані тепер якраз дуже робиться болото і погано до школи ходити, але що то скоро висохне. Тепер в сім листі висилаю до Вас ще одного доляра і прошу висилати Будучність Нації до мого вуйка, котрого адресу подаю при кінці мого листа. В сего нового передплатника то є в мого вуйка також є дівчина на імя Галя, що має десять років і вона також скоро буде до Вас писати. Тепер тут я подаю слова, котрі є сполучені з контестом на квітень.

Здоровлю Вас Вуйку,

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Зоню, Вуйко дякує Тобі гарненько за все. З Тебе дуже добра дівчинка.

ЛИСТ З ГЕЙЗЕЛ ГЛЕН, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Пишу перший лист до Вас, і відразу беру участь в контесті. Я хочу належати до Діточої Сторінки. Таксамо хочу бути членкинею Веселої Родини і залучаю 40ц.Є 15ц. на річну вкладку і 25ц. на фонд діточої Сторінки. Я ходжу до англійської школи, і маю 14 літ і кінчу осьму клясу, а по українськи я учуся вдома, і дещо помагаю мамі.

Вибачайте Вуйку Трохиме, що я ще зле пишу. Веселі читачі, молім Воскресшого Спасителя, щоби український нарід в цілім світі воскрес і двигнувся з неволі до щасливого життя. Кінчу і здоровлю читачів Веселої Родини, Христос Воскрес!

Єлисавета Німчук, Гейзел Глен, Ман.

Від Вуйка: Дуже гарно вмієш писати. Так, ми всі повинні все молитися за кращу долю українського народу.

"Я ТАКА ВЕЛИКА"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Це мій перший лист до Вас Вуйку. Я ходжу до англійської школи в місті, однак знаю писати й читати по українськи. Маю 12 літ, але я така велика, що всі дивуються, бо вже майже маю шість фітів.

На вакаціях ходила я до Рідної школи, яку вчили Сестри з Айтуни. В нашій церкві є відправа два рази на місяць.

Я маю дві старші сестрі, Анну і Ольгу.

Цим разом здоровлю Вас, Вуйку Трохиме, і посилаю 25 центів на Діточий фонд.

Єлисавета Ісаїв, Гудів, Саск.

КОМУНІКАТ Ч. 7 СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ ЗА МОРЕМ

1. ОФІЦІЙНЕ ОТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ВОЯЦЬКОЇ ГОСТИННИЦІ В ЛОНДОНІ

Офіційне отворення вояцької гостинниці не відбулося на 11-го березня, як було проголошено, тому, що умеблювання забрало більше часу, як предвиджено. В той день відбулося Свято Шевченка **а офіційне отворення відбулося в суботу і неділю 15-го квітня, цебто на український Великдень.** Запрошені гості на цей зїзд і офіційне отворення були:

Наша патронка Лейді Твідсмюр, Барон Р. Б. Беннет, Вис. Дост. Вінцент Мессей, канадійський гай комішіонер до Лондону і пані Мессей і мейор міста Педдінгтон, де знаходиться наша гостинниця. Барон Беннет вже раз гостив в нашій гостинниці, де перебув з нашими вояками ціле пополудне.

Різдвяний обід заряджений Союз. Укр. Кан. Вояків в Лондоні дня 8-го січня 1944 р.

2. ПАКУНКИ З КАНАДИ ДЛЯ С.У.К.В.

В комунікаті ч. 5 було проголошено, щоби всі пакунки слати на імя Союзу, а не прямо на адресу вояків. Показалося, що це зарядження не практичне а головно тому, що на адресу вояка можна посилати пакунок що важить 11 фунтів а на адресу дому лише 7 фунтів. Богато пакунків було завернено з дороги тому, що мали забогато ваги. Тому на дальше просимо висилати всі пакунки на адресу членів управи СУКВ, котрі тут подаємо, а за другу адресу подавати адресу СУКВ.

P|O B. Panchuk, C-18825,
126 Airfield, RCAF, Overseas.
F|O Pohoresky, C-18642,
RCAF. Overseas.
LAW A. Cherniawsky, RCAF, W. D.
RCAF Overseas.
Cpl. S. Kalin, R-107141,
428 Squadron, RCAF, Overseas.
Pte. J. Chome, H-58468—C.F.C.,
No. 5 Coy., Canadian Army England.
LAC A. W. Kreptul, R-120760,
419 (RCAF) Squadron, RCAF, Overseas.
L|Cpl. H. Kozicky, W-13020—C.W.A.C.,
(43 Coy), Canadian Army Overseas.
LAC J. Luzyk, R-163911,
418 Squadron, RCAF, Overseas.
Spr. M. Fornick, B-56518,
12 Canadian General Hospital, Overseas.
Lieut. P. J. Worobetz, No. 1 CASC, R.M.,
Canadian Army, England.
Lieut. J. P. Nikifonik, C.P.C. Base Post Office,
Canadian Army, Overseas
Cpl. W. Crapleve, W-10061 C.W.A.C.,
(41 Coy), Canadian Army, England
Pte. U. Eleniak, M-17580 Bn. H.Q., The Calgary
Highlanders, Canadian Army, Overseas.
L/Cpl. M. Turansky, L 41259, A Wing & Regt.
Police, No. 1, C G R.U., Canadian Army, Eng.
Note: Alternative Address:
Ukrainian Canadian Servicemen's Association.
218 Sussex Gardens, Paddington,
London, W. 2., England.

Щоби уникнути непорозуміння, посилаючи пакунок для гостинниці на імя котрого будь з повище згаданих, просимо написати йому лист, що пакунок є для гостинниці як також просимо повідомити про це Екзекутиву СУКВ адресуючи прямо на гостинницю.

3. ПОТРЕБИ ГОСТИННИЦІ

А. Книжок до бібліотеки, та українських і англійських часописів. Б. Молока в бляшках, цукар, чай, кава, і чоколяди та інше. В. Зупа в пачечках дуже пожадана як також інші поживи в бляшках. Г. Рушників до начиння і до лиця. Ґ. Рекордів до грамофона і голок. Д. Педжемас, панчохи, рукавиці, светри і хустинки для роздачі для тих, що не дістають пакунків з Канади. Е. Мило до вмивання. Для голення, порошки до зубів, ножики до бритви, гребінці і паста до черевиків як жовта так і чорна

Всі річи які приходять до управи, розділюється до гостинниці в Лондоні і в Менчестер, головно поживу, а решту річей роздається даром або тим, що загостять до гостинниць або напишуть, що їм чогось бракує. Що місяця управа відсилає пакунки до всіх українських вояків в Сицилії, в Індії і інших місць де маємо адреси.

4. ФІНАНСОВА ПОМІЧ З КАНАДИ НА ПІДДЕРЖАННЯ ГОСТИННИЦІ І НА ФОНД СУКВ.

Щоби улекшити нам працю і сцентралізувати всю фінансову поміч, просимо всіх щирих і жертвенних добродіїв та всі товариства в Канаді, **не посилати гроші** впрост до нас, а слати виключно до **Комітету Українців Канади, 711 МкКентайр Блдг., Винипег, Ман.** Це є конечним для загального порядку.

Хочемо подати до відома українському загалови в Канаді, що до цеї пори ми одержали слідуючі фонди з Канади:

Відділ КУК з Монтреал около	$50.00
Тов. "Просвіта" з Монтреал	62.00
Жін. тов.П.Українки, міста на подано	25.00
Збірка з Геффорд, Саск. надіслав о. Дрогомирецький, около	275.00
Братство св. Михаїла, Винипег	50.00
Не подане від кого ані місцевости	70.00
Відділ Молоди в Оттаві	6.00
СУМК адреса не подана	50.00
СУМК, Монтреал	70.00
Зїзд СУС, Саскатун	120.00
Кап. Фик	45.00
Пані А. Козун	20.00
Пані Гаврилечко	5.00
Від Комітету Укр. Канади, Винипег	3,090.00

РОЗХОДИ—

За знимки, около	24.00
Передплати на магазини і часописи	26.00
Друки часопису "НЮС Леттер", книжечка, папір, ітд.	835.00
Марки, папір, каблеграми, телеграми	321.00
Кошта домівки, рент, електрика, вода газ, і т.п.	138.00
Меблі до гостинниці, около	1,110.00
Дрібні видатки	400.00

Заувага:— Повищі суми подані приблизно тому, що канцелярію КУК повідомлено з Лондону про суми одержані в фунтах стерлінгах. Зміну на канадійські доляри робимо ми, базуючися на вартости фунта-стерл. $4.44 в канадійських долярах

5. ЗАКЛИК ДО УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ В КАНАДІ

Цей дорогою Управа С.У.К.В. звертається до всіх братів вояків в Канаді і в інших сторонах світа із закликом:

Вписуйтеся в члени Союзу Українських Канадійських Вояків!. Членська вкладка виносить одного доляра на рік. Наколи секретар-касієр на Канаду отримає Вашу вкладку, зараз вишле Вам офіційну членську картку, котра свідчить, що Ви є членом СУКВ і можете користуватися всіми привілеями нашої організації.

Комітет СУКВ на Канаду:
Голова Ф-Л. І. Когут,Д.О.С.,
І. 17723 Р.С.А.Ф., с-о Бейс П.О., Оттава.
Заст. Голови: Ф-0 Т. Гевус, І. 15394 Р.С.А.Ф с-о Бейс П.О., Оттава.

Секретар-касієр Л.А.С. Л. Войціховський Р.155968. Листи на адресу пана Войціховського просимо слати на адресу КУК, тому, що пан Войціховський перенесений з Саскатуну, а нової адреси не маємо ще. Листи будуть переслані йому так скоро, як будемо мати від него повідомлення, як також оголосимо його адресу в пресі.

Комітет на Східний Терен.
Голова Ф-О Д. А. Жук, І. 16412, Р.С.А.Ф., А.Ф.Ю., Р.А.Ф., С.М.Ф.
Місто Голова: Гяр А. Никонюк, Б. 17606 Р.С.А., 2нд. Мед. Редж., С.А.О., С.М.Ф.
Секретар-касієр:
П-О В. Керенюк, Р.С.А.Ф. о-с, Р.А.Ф. Стейшон, Таколі, Малта.
Дорадчі члени:
Кап. о. Пелех, Кап. Савчук, Кап. о. Добко, Кап. Фик.

За Екзекутиву С.У.К.В.—
Б. Панчук—голова
І. Никифорук -місто-голова,
А. Погорецький—місто-голова,
А. В. Крептул секретар
Галя Коліцька—місто-секр,
І. Юзик місто секр.
Анна Креплів Касієрка

Від Вуйка: Єлисавето, пишеш гарненько і чистенько. Вуйко дуже хотівби видіти, яка то Ти велика.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Се є мій перший лист до Вас. Я маю 8 років і я є в другій клясі англійській, а вдома учуся по українськи. Мій братчик Михаїл писав до Вас вже кілька разів тай я також хочу до Вас написати. Я тепер до школи не ходжу, бо я була слаба, але вже як потепліє і дорога буде суха, то я знов буду ходити. Я також хочу вступити в члени Веселої Родини, тож посилаю 15ц. на членську вкладку.

Здоровлю Вас Вуйку,

Ганя Яроцька, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Ганю, пишеш вже гарно по українськи. Вуйко бажає, щоби Ти була все здорова.

Богдан Дух

ВИТАЙ ВЕСНО

Витай весно, весно життя!
Сонічком тепленьким,
Виклич любов, збуди чуття
В діточках маленьких!

Сонцем ясним привитай їх,
Як цвіти на полі,
Дай їм сили, зі сну збуди їх
До життя, до волі!

Дай їм сили, та охоти,
До знання й освіти,
Щоб любились та пізнали
Чиї вони діти!

Привитайже діти квіти,
Та скріпи в них сили,
Щоб як нарід працювали,
Для Вкраїни жили!

Виховний Інститут Бук-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕГУ, 49 КЕНЕДІ

Дальший виказ жертви на Інститут слідує.

Парохія св. о. Николая у Винипегу.—Збирала пані М. Закопець і М. Беднарська. Жертвували: По $5.00: Ів. Бабійчук, В. Сливчук, С. Маланчак, Семен Михальчук. По $3.00: В. Гаврилюк. По $2.00: К. Гнідан, пані Пискор, В. Савчук, Ю. Гавриш, В. Косован, Гр. Мельничук. По $1.50: С. Корняк, Н. Тимчук. По $1.00: пані Кифюк, Л. Бачинський, А. Завацька, А. Базюк, І. Назар, М. Пачковська, О. Вус, М. Пендаковський, О. Коник, П. Вишенка, Л. Лукас, А. Вербицька, П. Клим, П. Крайчак, С. Бакушко, Гр. Хмара, І. Дутка, І. Коник, Н. Леськів, І. Вбрицька, Е. Кунко, Кат. Вавренчук, М. Ольховецька, Р. Ольховецький, Кат. Садовська, М. Батрин, А. Біла, М. Метрик, П. Дрозд, І. Музичка, М. Мальчевська, П. Гроцький, С. Бала, А. Русак, М. Клим, І. Войтишин, І. Златинський, І. Жукотинський, А. Кузик, К. Далай, В. Мозіль, Яким Кондратюк, М. Дутка, І. Донбенко, І. Федун, М. Чавик, А. Карпа, Анд. Дидик, Гр. Іваськів. По 50ц.: Ковальська, П. Михайлишин, П. Бойчук

Разом $88.50

Досі з парохії св. о. Николая у Винипегу зібрано $645.00. Всім тим-трудящим і свідомим парохіянам за їхні визначні жертви нарід у Винипегу і грядучі покоління будуть вдячні. Це дійсно памятник нерукотворний!

Виховний Інститут БУК-а у Винипегу

Парохія о. Ів. Олійника в Мелеб, Ман.
о. Ів. Олійник $10.00. По $1.00: О. Носагин, Н. Кирилюк, Н. Швець, М. Гуль, С. Тракало, А. Гричин, Ф. Соколовський. По 50ц.: М. Комонько, А. Расович, І. Цапар, П. Соколовський, О. Семків, П. Вівсянський.

Разом $20.00

Збірка о. Ів. Олійника в Комарні, Ман.
По $1.00: Я. Вовчук, П. Кобрикович, В. Цимбалюк, Ів. Перлик, Н. Помаран. По 50ц.: Є. Бучковський, П. Стечкевич, Ф. Шимків, А. Остап, Н. Ковальчук. Іван Остап 30ц. По 25ц.: Гр. Персович, В. Гриньків, П. Стечкевич, В. Кузенко, П. Цимбалюк, М. Робовський, М. Юрчишин. **Разом** **$9.55**

Збірка в парохії св. Покрови в Іст Селкирк, Ман.—По $1.00: В. Романюк, Семен Суль, Ів. Мальчевський, Ів. Мельничук, П. Горинецький, Марія Чайковська. (Ів. Павлюк жертвував 50ц.) Дрібних жертв $7.20.

Разом **$13.70**

Збірка в парохії св. Петра і Павла в Талберг, Ман.—По $1.00: Корнель Бандера, Т. Солюк, І. Мавчишин. По 50ц.: Ів. Бандера, І. Кульбаба, В. Солюк. **Разом** **$6.15**

Збірка в парохії Успення в Портедж Ля Прері, Ман.—Занявся збіркою о. В. Джурман. Жертвували: По $5.00: Д. Папірник, І. Пакуляк, М. Фірман. По $2.00: П. Гикавий, П. Кушнір, Н. Лапчук. По $1.00: П. Стрілець, В. Гвоздь, А. Романюк, Розалія Савчук, Анна Кузик, Омелян Михайлишин, В. Купибіда, І. Маланчук, І. Шевчук, Ник. Когут. **Разом** **$31.00**

Попередно було $2,739.11
Тепер є разом 173.40

Разом . **$2,912.51**

о дня 15 квітня 1944.

Всім жертводавцям СЕРДЕЧНА І ВІДДАНА подяка!

Жертви напливають дальше. Місто поперло справу досить ясно і рішучо Прерія досить пиняво, як досі. Треба змести жертвенну працю на прерії!

...не читали досі про значнійші жертви наших інтелігентів. А їх є сотки вже в Манітобі . Є наші лікарі, адвокати, професіоналісти, купці, люди маючі, достатні, богаті. **ТЕПЕР НА НИХ ЧЕРГА доказати ділом,** що їм так само справа доросту і виховання нашої молоді не чужа, лежить на серці навіть до глибини їх кишені. Як вони з народом, **тепер нагода доказати жертвою, чином!**

Будинок треба прибрати, купити всю обстановку, щоби з початком вересня цього року отворити для вжитку молоді.

На це треба негайно фондів.

Всі жертви шлім на адресу скарбника Інститут: Впр. о. Й. Сеньків, ЧСВВ.,
612 Фльора еве., Винипег, Ман.
(Пресреф.)

ПАРА ЧЕРЕВИК 200,000 ДОЛЯРІВ

З Лісбони, Португалія, подають, що в Греції панує страшна дорожнеча. На примір одна пара черевик коштує під теперішню пору в Греції 20 міліонів драхмів, що винесе на канадійські гроші не менше ні більше тільки 200 тисяч долярів.

Направду, які ми щасливі в Канаді, як нам тут добре, можемо собі купити пару черевик за кілька долярів. Маємо що їсти, в що одягнутися. Не забуваймо тому щоденно Богови подякувати за сі добра, котрі від Нього дістаємо.

Останні Вісти...

Львів горить. Столиця Західої України, Львів, горить, збомбардований большевиками. На полудневий схід від Станіславова німці відобрали від большевиків місточко Отинію, а також відбили повітове місто Надвірму, що є на полудневий захід від Станіславова. Севастополь, велика пристань на Кримі, ще в руках німецьких.

Інвазія аліянтів на Европу може наступити кождої хвилі. До сього так вирішального діла аліянти дуже пильно приготовляються. Тимчасово літаки аліянтів не дають спокою німецьким містам, бомбардуючи їх безнастанно. Німці відплатилися аліянтам за наїзди і напали сильно на Льондон і другі англійські міста.

В Виндзор, Онт., страйкували 14,000 робітників в воєнних варстатах Форда. В Лондоні страйкували шофери від автобусів і робітники, що працювали коло ґазового світла.

Дочка англійського короля і королевої, **королівна Єлисавета,** скінчила в дні 21 квітня с.р. 18 літ. Після англійського звичаю, дійшовши до сих літ, королівна стала повнолітною і в неприсутности короля буде рядити імперією.

В Італії не зайшло за останніх два тижні знова більших змін в боях.

Важне для власників авт: Коли дістали ви вже нову ґазолінову книжочку, то зараз напишіть на кождім купоні число лайсенсу вашого авта. Коли сього не зробите, тоді можете наразитися на підозріння, що маєте чужі купони і жде вас за се велика кара. Так приказує всім зробити канадійський уряд.

Аліянти поволи, але певно витискають японців з Індії, за се японці повели великий наступ в Китаю на велике місто Чанґсіен, в провінції Гонан. Провінція ся є богата в пшеницю.

Мекензі Кінґ виїде вкоротці до Лондону, де відбудуться наради премієрів держав, котрі творять англійську імперію.

В новій Ґвінеї значні сили американської армії скочили 500 миль вперед та окружили 600,000 японців коло міста Голляндія. Третим наступом взяли летнисько Ейтап, положене 150 миль дальше, а тим відтяли 170 тисяч японців від Соломонських Островів.

Помер голова католицької Церкви в З.Д.П.А.— Кардинал Василь Оконел, літ 84, що походив з бідних родичів, зарібників у млині, в Новій Англії, став князем Церкви в Америці і деканом римо-католицької єрархії, помер в суботу на запалення легенів. Ще кілька мінут перед смертю уділив на просьбу пристоячого священика, благословення священикам і народові архидієцезії. Помер дуже спокійно коли епископ помічник уділяв йому апостольського благословення.

Десь в Німеччині, Адольф Гітлер і румунський маршал Антонеску, глядять на мапу і застановляються над воєнними плянами. В четвер, 20 квітня, Гітлерові минуло 55 літ.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

—We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ:

30. Неділя Мироносиць ...... Брайтстови

ТРАВЕНЬ:

7. Неділя Розслабленого .... Босежур
14. Неділя Самарянки .... Брокенгед
18 Четвер: Вознесення (новий стиль) .. ... Гадашвил (празник)
21. Неділя Сліпородженого .... Сарто
25. Четвер: Вознесення .... Тиндал
28. Неділя св. Отців .... Лейдивул

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

КВІТЕНЬ

30. Неділя Мироносиць .. Ґонор (Свячене) Парки (читана Сл. Божа)

ТРАВЕНЬ:

7. Неділя Розслабленого: Парки (свячене) Ґонор (читана Сл. Божа)
14: Неділя Самарянки: Ґонор (День Матері) Парки (читана Сл. Божа)
21. Неділя Сліпородженого .... Парки Ґонор (читана Сл. Божа)
28. Неділя св. Отців .... Гімлі

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

ОГОЛОШЕННЯ

Отсим повідомляється заінтересованих, що в першім тижні місяця червня с.р. вийдуть з друку: Історія Біблійна, в мовах англійській і українській, ілюстрована. Також в той самий час вийде з друку третє видання **Катехизму.** Отсим прошу мати се на увазі всіх тих, котріби хотіли замовити собі сі книжки. Знова зараз можна дістати довільне число **Молитвенників для Молоді.** Ціна за один молитвенник в звичайній оправі 20ц., в кращій оправі 25ц. Замовлення, разом з належитістю, прошу слати на адресу: — о. Антін Луговий, 235 Скошія Стріт, Винипеґ, Манітоба.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 10 (154) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Травня, 1944 Vol. XII. No. 10 (154) YORKTON, SASK. May 14, 1944

ОСТАННІ ПРИГОТУВАННЯ ДО НАСТУПУ

Є загальне переконання, що інвазія-наступ аліянтів на Европу—німецьку фортецю буде незадовго, може ще й сього місяця. Звідомлення подають, що аліянти роблять уже послідні приготування до сього важного бою, котрий має вирішити долю війни.

Воздушна інвазія на Европу вже так якби почалася, бо вже 25-ий під ряд день аліянти висилають тисячі літаків, котрі нищать важні осередки ворога. Щоби мати хочаб приблизне поняття яка іде тепер воздушна атака на Европу подано, що за перших 17 днів теперішної воздушної інвазії, аліянти скинули 80,500 тон бомб з 53,200 літаків. При тім знищили 832 ворожих літаків, самі стратили 626.

Німці готовляться стрінути інвазію аліянтів, однак є всяка певність, що аліянти виграють. Є також переконання, що аліянти вдарять нараз в кількох місцях на Европу.

Колиб німці пустилися на остаточний середник, щоби стримати задуману інвазію на Европу, та ужилиби ґазу, се однак богатоби їм не помогло. Англія і на се є готова. На знимці видимо вправи англійських жовнірів одітих в протиґазові маски і спеціяльні протиґазові одіння, як висідають з залізниці й спішать на місце вправ.

ПАПА ВЗИВАЄ ДО МОЛИТВИ ЗА МИР

Святіший Отець, Папа Пій XII візвав усіх католиків світа, щоби в місяці травні, коли всі католики моляться сердечно до Бога через Матінку Божу, молитися за скоре закінчення війни.

ЗНОВА ЗБОМБАРДУВАЛИ ЛЬВІВ

Большевики за послідних два тижні бомбардували кілька разів столицю Західної України, Львів. Знова більших боїв не було на східньому фронті в Европі. Як також в Італії є майже повний застій на фронті. Здогадуються, що большевики чекають, щоби вдарити рівночасно ззаду на німців, як аліянти зачнуть інвазію на Західну Европу.

БУДЕ МЕНШЕ ПШЕНИЦІ В КАНАДІ

Через се, що в місяці квітні була велика посуха в західних провінціях Канади, сьогорічний збір пшениці буде менший як послідного року. Уряд, як подають вісти, задумує як не цілком знести ограничення сіяння пшениці, то принайменше підвищить квоту достави бушлів пшениці з признаного акра.

ВИМІНЯЮТЬ ПОЛОНЕНИХ

З Отави подають, що внедовзі наступить знова виміна воєнних хорих вязнів і калік, між Канадою і Німеччиною. Шведський корабель заїде до еспанського порту Барсельони з німецькими полоненими з Канади а звідтам забере канадійських полонених й привезе до Канади.

УСЕ ДЛЯ БОГА, УКРАЇНИ, КАНАДИ!

ВІСТИ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТУ АРГЕНТИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Зараз по свойому заснованні, про що ми наших читачів в свій час повідомляли, Комітет Аргентинських Українців сейчас вжив заходів, щоби навязати і зміцнити звязки з національними українськими організаціями по світі, як рівнож установити контакт з організаціями інших народів, яких державність знаходиться під загрозою тих самих агресивних сил, що й державність українська.

Навязано контакт з українськими організаціями в Канаді, Америці, Швайцарії і Туреччині, як рівнож з представниками Прибалтійських народів, естонцями, литовцями і лотишами, котрі прихильно дуже віднеслися до повстання Комітету й заявили свою співпрацю з ним.

Комітет відбув два засідання 5 і 12 березня, с.р., на котрих рішено відділити Комітет від видавництва "Перелом", як також ухвалено складсти невеликий фонд на біжучі справи Комітету.

З Комітету виступили п.п. М. Гринчак, В Милінський, П. Фещенко. Головою Комітету вибрано п. В. Цимбала.

ПОСОЛ ГЛИНКА В ОБОРОНІ ПРОФ. КІРКОННЕЛЛА

Підчас теперішньої сесії канадійського парляменту в Оттаві, посли Р. Роз і пані Д. В. Нілсон гостро виступили проти книжки проф. Ватсона Кірконнелла "Сім Стовпів Свободи." Посол Роз сказав, що проф. Кірконнелл в згаданій книжці гостро виступив проти комуністичного руху в Канаді і комунізму взагалі. **Професор,** після слів Роза, **написав в сій книжці, що тільки 5 міліонів людий згинули в німецьких концентраційних таборах, підчас коли в Росії, під режімом Сталіна, згинули 25 міліонів.** Дальше, професор Кірконнелл пише, що Фінляндія тому не приняла російських условин мира, що боялася наслідків російської окупації своєї країни. "Се саме," говорив посол Роз, "тому тиждень, або більше, сказав Гітлер."

Посолка Нілсон скріпила твердження посла Роза і сказала, що проф. Кірконнелл виступив в своїй книжці проти Росії й її народу.

В обороні професора виступили: посол Глинка, міністер Лафлеш і посол Майбенк. Посол А. Глинка сказав, що він бажає оборонити проф. Кірконнелла, котрий сам себе не годен оборонити з сього місця. Професор, говорив Глинка, є добрим канадійцем, для Канади віддав весь свій час впродовж сих военних років. Посол Мейбенк сказав, що проф. Кірконнелл через довший час був почесним горожанином міста Винипег і його праця є дуже велика для Канади.

Посол Нілсон на слова посла Глинки відповіла, що вона розуміє, чому посол Глинка обороняє проф. Кірконнелла, бо вони оба мають такі самі ідеї.

ОЦІНКА ЕКСПЕРТА

Майор генерал Гейтгавз, котрий був командантом відділу тенків Монгомера в Аламейн, у Північній Африці, мав неабиякий клопіт у реорганізації армії після того, як Франція скапітулювала. Британські урядовці майже потратили голови, а військові команданти не знали, з чого зорганізувати армію. У Північній Африці їм залишилася одна бригада і з неї вони хотіли створити дивізію. Тому приймали до війська кожного, хто голоситься. Отже були там "Вільні Французи," араби, гіндуси і всякий, хто хотів. Один більший, другий менший; дехто хромав, дехто мав завеликий живіт поприк другого, але "дивізію" склеїли. Генерал Гейтгавз рішився остаточно перевести інспекцію дивізії. Переглянувши ту збиранину, каже генерал до них: —"Перевівши інспекцію можу сказати, що ви хлопці творите дивізію. Правда, я не знаю, які враження зробите ви на ворога, але щодо мене, то можу сказати, що ви є справжнім пострахом."

Courtesy [illegible] Publicity Bureau, Ottawa

Оттава. Памятник Сир Джан А. МекДоналд, основателя конфедерації, першого премера Канади, котрий був при владі в роках 1867 1891. Памятник приміщений на площі Парляментарної гори, що занимає 27} акри.

ФАШИСТИ Й КОМУНІСТИ ОДНАКОВІ ВОРОГИ АМЕРИКИ

Шікаго Геральд-Амерікан з дня 24-го квітня, 1944, подав промову І. Едгара Гувера, директора федерального слідчого бюра, котру виголосив він перед Дочками Американської Революції в Ню Йорку.

Гувер сказав, що фашистів і комуністів, котрі оперують тепер в Злучених Державах, береться разом і нерозривно як спільних ворогів американської форми уряду. Упереджуючи перед сим, що вільність й свобода можуть статися в Америці як "героїк меморіс", Гувер сказав:

"Наша внутрішна оборона жадає від кождого з нас посвяти, щоби задержати американську дорогу-спосіб життя. Америка не може існувати на половину демократична і на половину фашистівська чи комуністична."

"Фашистівсько думаючий тиран не ріжниться нічим від комуністичного думаючого шкідника. Бо вони оба стремлять до одної мети—тоталітарної контролі."

Гувер сказав дальше, що загал мусить звертатися до законної преси за охороною перед фальшивими пророками і пропагандистами, а не до органів-часописей протиамериканських груп і "фронтових" організацій. Він вказав дальше на се, що правдиві-патріотичні горожани є атаковані "отруйним газом неправди" і що ФБІ не була ощаджена перед сим, щоби не була атакована переворотною пресою.

Так злі як комуністична преса і фронтові групи, говорив Гувер, є Ку Клукс Клан і другі організації того напрямку. **Правдиві американці бридяться расовою політикою, ненавистю, завистю і несправедливістю,** кінчив Гувер.

До так знаменних слів високого урядника слідчого уряду Зл. Держав можемо сказати тільки одно, що вони дуже добре дадуться пристосувати також тут в Канаді.

М. Ганді, великий індійський провідник, тяжко захорів.

В Зл. Державах власники авт, котрі дістали пайкові книжочки на газоліну "B" і "C", можу купити для свого авта нові тайри. Власники пайкових книжочок "A", будуть могли купити собі уживані тайри.

НАШІ КАНДИДАТИ

Чутка йде, що в липні мабуть будуть вибори в Саскачевані.

Подібно говориться по інших провінціях. Колиб ми, українці католики, заспали тепер ці вибори, видалиб присуд самі про себе і на себе. Час тепер такий, що нам ніхто не поможе, як ми самі собі не поможемо. З многих натягнимо тільки ці справи.

Посли, що їх виберуть підчас них виборів, певно доживуть до закінчення цеї війни. Вони це будуть рішати про мир і повоєнний устрій світа, а з тим України і Канади. Сюди полине филя біженців з Европи, головно нашої української інтелігенції, що часто буде спасати саме життя, без жадних засобів ці люди проситимуть лишень оратунок від голоду і смерти.

Треба буде їм помогти, наші посли мають вести в цім перід.

Повоєнна Европа жадатиме живности, одягів і ліків, звідси це все піде. І знова в розподілі там на місцях повинні бути наші люди. Вони від імени Канади повинні розділювати цю поміч між українських людий в Европі Хто тут рішатиме? Знова наші посли у великій мірі.

Ціла маса справ внутрі нашої Канади по війні свого розгляду і вирішення. Будова нових шляхів, наводнення степу, розподіл земель і праці при будовах це все заняття будучих послів Канади.

Ми повинні напружити всі сили і ставити своїх людий!

Не дивімся на партії, дивімся на особи!

І коли іде наш чоловік, підіпрім його всіми силами. Не ділім тоді сил, не ділім голосів, всі як один на свого кандитата. Він має вийти!

Нам радісно поділитися вістками, що **СТЕФАН ШЕБЕЦЬ з Канори, Саск.,** дістав **ліберальну номінацію на округ Мекензі в Саскачевані, а І. ІСАЇВ в Едмонтону кандидує в окрузі Вегревил.** Оба до провінціонального парляменту. І віримо що оба виндуть послами, бо це люди на місці, здібні, рухливі, діяльні, чесні і рішучі. **Ми повинні їх підперти на місцях всіми силами!**

ХВАЛИТЬ БОЛЬШЕВИКІВ

Примас англіканської Церкви в Англії, архієпископ Йорку, Кирило Фостер Гарбетт, котрий гостить тепер в Ню Йорку, на бенкеті виданім в його честь виголосив промову, в котрій висказав враження з свого недавного побуту в большевії. "Російська Православна Церква в совітах," говорив Гарбетт, "має більшу свободу тепер, як мала навіть за царів, тому, що уряд совітів узнав, що релігії не годен викорінити. Церкви є все переповнені, всетаки богато церков є ще замкнених або перемінених на другі цілі. Совіти змінили своє відношення відносно релігії тому, що пізнали, що релігію не можна буде викорінити, дальше тому, що більша частина людий в совітах є релігійна, і врешті тому, що Церква попирає уряд в борбі з ворогом."

Тільки Гарбетт.

Щодо тверджень Гарбетта хочемо сказати се: **Чи замикання церков, перемінювання їх на другі цілі, як також практика викорінювання релігії, ті три факти котрі доконали й доконюють большевики відносно Православної Церкви в совітах,— як се стверджує сам Гарбетт, можна назвати свободою релігії? Ми думаємо, що ні. Ми** певні сього, що і сам Гарбетт на тій точці з нами погодиться.

Питаємо тому Гарбетта, чи се чесно є говорити проти свойого сумління й ширити публично неправду? Большевики все були, є і будуть проти всякої релігії взагалі, а що в теперішний час дають про людське око "свободу" Православній Церкві то роблять се тільки задля помочі котру дістають від своїх союзників, Англії, Америки й Канади, котрі шанують релігійні почування своїх горожан.

ВЕЛИКОДУШНИЙ СТАЛІН

Большевицька офіційна газета "Правда" опублікувала статтю під наголовком "Фінляндія мусить вибрати," де заперечуються всі твердження фінляндських газет про захватницькі пляни совітів. "Правда" пише, що СССР запропонував Фінляндії мир в наслідок своєї великодушности і підкреслює, що союз з гітлерістами поставив Фінляндію перед катастрофою і запровадив її в заулок, з якого немає виходу.

Отже з цеї статті довідуємося про ще одну рису Сталіна великодушність. Дотепер він був великий, ясний, світлий, геніяльний, а після запропонування миру Фінляндії став ще й великодушним та добрим. Коротко—золоте серце.

Зрештою цілком зайва річ підіймати в газеті питання, чи Сталін є великодушний чи ні? Про це говорять міліони трупів, тих що згинули з голоду в 1922 р. на Приазовщині, коли великодушний Сталін загородив довіз збіжа з Правобережа і Слобідської України. Про великодушність Сталіна свідчать також гори людських кісток, що закопані вздовж Балтійсько-Біломорського каналу по обох його боках. Соловецькі цвинтарі, Карельські табори, Пермо-Котлаські лісозаготовки, Якутські залізниці, Сибірські та Туркестанські копальні, Винницькі та Катинські масові могили, Львівські пивниці, Дубенські казамати, Одеські каміноломні і міліони жертв совітського садизму, переведеного "одиночним порядком" та дрібними групами— все це так пророчисто говорить про великодушність і доброту Сталіна, що в цім питанню на світі немає двох думок. Навіть його агенти і прихильники не беруться когось переконувати, що Сталін добрий і великодушний. Наколиб всі жертви комуністичних звірств нараз повстали з могил, то Сталін був би в стані скласти з них армію два рази більшу, як він має в сучасний мент.

В таких умовах дуже цікавого змісту набирає така фраза "Правди." "Коли керуючі фінські кола приймають великодушність Совітського Союза, за слабість, то будуть гірко розчаровані."

Ця фраза недвозначно вказує на те, що Сталін запропонував мир Фінляндії або тому, що він великодушний і пожалів фінів, або тому, що він слабий, і відчуває, як його базована на насильстві міць зачинає давати маленькі тріщини, яких зовні ще не видно, але які не віщують нічого доброго.

Питання чи пропозиція миру Фінляндії є великодушність чи слабість Сталіна і совітів, поставила сама "Правда."

Цілий світ знає, що про Сталіна можна говорити всякі річі, але коли називати його великодушним, то він би сам зачав сміятись. Таким чином для совітської пропозиції миру Фінляндії є лише одно пояснення слабість.

А. Б-кий.

Ось так виглядають аргентинські пятерняга, два хлопці й три дівчинки. Батько їх Франко Ділігенті через кілька місяців скривав перед людьми народження пятернят, бо не хотів розголосу. На знимці видимо пятернята разом з Сеніорітою Регіною Мусальво, журналісткою з Буенос Айрес.

Великий літак упав на улиці міста Монтреал в Квебеку, наробив шкоди, забитих є 16 людей.

Почавши від 1-го травня, в Канаді збільшено вартість пайкових купонів на чай і каву о 40 процент.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить [redacted] 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Коли Ми Будемо Робити Свято Соборности Українських Земель

З хвилею, коли большевицькі червоні орди вступили на землі нашої Західної України—Галичини, зраділи большевики в Канаді, мовляв вже ціла Україна буде "звільнена з ворожого ярма." И коли червоні війська почали чим блище зближатися до столиці Західної України, Львова, тим більше зростала радість большевиків в Канаді й сю радість висказали вони на многих публичних вічах.

Винипеґські большевики, згуртовані в Комітеті Українських Проґресивних Орґанізацій, пішли ще дальше і звернулися листовно до Комітету Українців Канади з пропозицією "спільно вшанувати звільнення українських земель від націстських аґресорських окупантів, що, без сумніву, буде доконане в найблищому часі."

Комітет Українців Канади, через свого ділового писара, І. Я. Рурика, дав гідну і рішучу відповідь на сю пропозицію большевиків у Винипеґу:

"Нічого більше ми не бажалиб, як відсвяткувати спільно і публично звільнення українських земель від всяких окупантів. **Ми певні, що нічого більше український нарід не бажає, як того, щоби Уркаїна була вільна, одначе вільною вона може називатися тільки тоді, коли господарем в ній буде сам український нарід—без опіки якихнебудь сусідних, чи дальших народів. Ми певні того, що українськйи нарід не бажає собі бути не тільки під зверхністю Берліну, але й під зверхністю Варшави чи Москви."**

* * *

На відповідь КУК-а большевикам, ми українці католики, вповні годимося.

Ми все стояли на сім становищі й ніколи з нього не зійдем, що ми будемо радіти тільки тоді, коли наш нарід буде мати на своїх історичних українських землях свобідну, незалежну українську державу.

Не раділи ми, коли німці заняли були цілу Україну. Не радіємо й тепер, коли другий запеклий ворог, большевики, заняли землі України й вдираються до серця Галичини, бо се означає нове ярмо для наших братів.

Радіти будемо; робити свято соборности українських земель будемо тільки тоді, коли всі наші землі стануть свобідними, звільнені від ворогів.

Ми віримо й то сильно, що день нашої великої національної радости вже недалеко, бо з нами Бог і Його Пречиста Мати.

РАБОЛІПІЄ

Православний військовий епископ Сава Совеєтов, що є з польською армією, післав польському ґенералові К. Сосновскому з нагоди Великодня талеґраму від імени православних вояків польської армії, в котрій заявляє "вирази привязання до Польщі і пана ґенерала."

Епископ Сава колись був в армії Денікіна старшиною. Згодом став православним епископом в Пинську між українцями і білорусами. Сам родом москвин. Він часто до війни заявляв свою підданість Польщі і казав співати після своїх відправ польські пісні, в роді "Боже, цось Польскен." Та це було колись...

Тепер на волі не може визбутись давного раболіпія і далі видає заяви. Бідна та "вера", що має таких провідників. Українські православні вояки певно радіб служити, але в Українській Державній Армії і Сава не має права від їх імени говорити.

З'ЇЗД УКЮ

Домініяльний з'їзд Українського Католицького Юнацтва буде в Саскатуні у днях 22, 23 і 24 липня 1944. Всі три степові провінції візьмуть в нім участь, сподівані є також представники сходу.

Вже відтепер готовтеся на з'їзд УКЮ!

НЕІМОВІРНЕ...

Преса і радіо принесли вісти, що польський католицький парох церкви Пречистої Діви в Спринґфілд, Мас.— о. Станислав Орлєманскі, поїхав до совітів і був принятий в Москві через Сталіна та Молотова. Поїхав з Америки літаком на запрошення комуністичної влади в Москві, перший католицький священик, що туди поїхав від 1934 року. Поперед нього поїхав туди також колишній професор краківського університету др. Оскар Лянґе. Разом з ксьондзом Орлєманським вони були діяльні серед американських поляків в цім напрямі, що треба погодитися з долею і шукати співпраці з комуністичною Росією. Тоді доперва, разом і спільно, Польща стане направду демократичною, як вони голосили.

В осені минулого року на сторінках нашої БНації появилася стаття "Заграва бурі"—з приводу котрої деякі много говорили в добрій волі, не хотячи навіть припустити ,що це можливе. Їх переконувати не будемо тепер.

Поїздка о. Орлєманського до Москви з чолобитнею до Сталіна від імени певних кругів американських поляків якраз в теперішну хвилину, сама говорить за себе.

Коли є такі добросердні і наївні люди, що навіть цього негодні зрозуміти, це їхня річ.

Щастя є однак, що між українцями досі не найшовся НІХТО такий, котрий в ту гірку хвилину нашої історії, робивби подібної поїздки. І не лишень це тепер не має між нами місця, але **також не було такого ніколи передтим.** Хоча були вправді деякі світські, навіть визначні колишні державні мужі України, як Винниченко і Крушельницький, що зміняли свої віхи і їздили в совіти, то однак доля їх незавидна. Всіх до одного з Грушевським включно. Ми знаємо, що їх стрінуло і як скоро вони ратували своє життя, хоча не всі з однаковим успіхом. Але **ніколи досі наш священик не зійшов до того, щоби складати чолобитні катам свого народу!**

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ТРАВЕНЬ, 1944

15	П	2	Св. Атаназія Вел.
16	В	3	† Преп. Теодозія Печерського
17	С	4	Прмч. Пелагії
18	Ч	5	Мч. Ірини
19	П	6	Йова многострадального
20	С	7	Явлення Ч. Хреста
21	**Н**	**8**	**Нед. Сліпородж., Ап. і Єв. Ів. Бог.**
22	П	9	† Перен. мощ. св. Николая
23	В	10	† Ап. Симона Зилота
24	С	11	Сщмч. Мокія
25	**Ч**	**12**	**Вознесення Господне**
26	П	13	Мч. Гликерії
27	П	13	Мч. Ізидора
28	**Н**	**15**	**Нед. св. Отців**
29	П	16	Преп. Теодора Освящ.
30	В	17	Ап. Андроніка
31	С	18	Мч. Теодота

УСТАВ

21. Неділя Сліпородженого і Єванг. Івана Богослова: Гл. 5. єв. воскр. 8. Вел. Веч. з Всеночним. Сл. Б.: Ап. з. 38 і 68, єв. Ів. з. 34 і 61.

24. Віддания Пасхи: Ап. з. 41, єв. Ів. з. 43. Отпуст Пасхи з хрестом. **Нині здіймається Плащаницю з престола і ховається в захристії.**

25. Вознесення Господн;: Всеночне. Сл. Б. Ап. з. 1, єв. Лук. з. 114.

28. Неділя Святих Отців і Попразденство Вознесення: Гл. 6, єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 44 єв. Ів. з. 56

о. Н. Демків

ПРО СМЕРТЬ

Застановляймося нині над смертю. Звернім увагу на се:

1. Як умирає грішний чоловік — смерть грішника?

2. Як умирає праведний чоловік — смерть праведника?

* * * *

1. Смерть грішника.

Декотрі удають, що не бояться смерти, хоча живуть зле і не по християнськи. Одначе коли смерть запукає до їх хати, коли недуга звалить тих зухвальців на ліжко, тоді вони стаються великими боягузами; **вони насміхалися зі смерти—засміється, закпить собі смерть і з них;** скаже смерть: "Ну, брате, чи сестро, збирайся в дорогу і ставай перед суд—забирай свої "заслуги"!

Однак, що тут брати?—немає нічого, крім гріхів, недосконалости, образи Бога. "Шукай, шукай, що знайдеш," скаже смерть. **Був ти дитиною. Немає нічого з того дитинства?"**—хиба непослух родичів, непошановання старших віком, занедбання молитов, лиш неправда, фалшиві скарги, збитки, обмови, висмівання, проклони, крадіжи, лайки і се і те—се мої заслуги,— не маю що поставити перед судію, як тільки сльози родичів— проклони.

Ну, був ти юнаком—молодцем,— поправив ти свої блуди? Відкаже конаючий: "Не пригадуй мені, смерте, тих нещасних часів! Заслуги мої змарновані: гроші, котрі родичі в поті чола зібрали, пішли серед нічних, пияцьких сходин. Моїм життям були лише слова неприличні і пісні, невмісні жарти, фалшиві доноси, очернення, заздрости, гніви, обжирства і піянства, вибрики сваволі, сварні і ненависти."

Але,— скаже смерть,— ти мав святі Тайни?! "О, мовчи, мовчи, - відізветься нещасливий, - мав я святі Тайни, уживав їх, однак тільки на свою загибіль. Я не приступав до Сповіди, а як коли був у сповіди, то без жалю, без постанови поправи. Приступав я до святого Причастя, однак лише на се, щоби ту святу Тайну якби здоптати ногами."

І щож скаже на суді?! От скаже на суді рідний батько, мати, котрих до гробу загнав, покажуть слези, що їм витискали мій непослух і непошановання. Будуть кликати і погублені душі, котрим давав згіршення. **"Нема, нема, вже ратунку для мене"**— і впаде в розпуку і буде нещасливий корчитися з болю на своїм ложи і буде видіти страшну смерть, цілу зимну, неумолиму і злого духа при своїм ложі, котрий буде тішитися. Надармо схоче його успокоїти священик, буде говорити йому о Божім милосердю; нема, нема милосердя для мене, бо я ціле життя надуживав се милосердя, бо я не мав милосердя над своєю душею, нема для мене прощення, я сам відкидав його від себе. Кликав мене Господь через голос совісти - голоси сповідників, але я не хотів йти за їх спасенною радою. **Міг я так себе вирятувати, однак добровільно я себе погубив.** І буде просити-молити смерти, щоби йому зіставила хоча рік, хоча місяць, хоча день до жалю покути, до сліз— але надармо! **Відкинув він гадку о смерти, то і Бог відкине його просьбу.**— Якби до нього говорила смерть: "Чи я приходжу до тебе несподівано? Часто промовляла я до тебе, ей, памятай, що я прийду, думай о мені, лагодься на моє прибуття; але ти ґадку на мене відкидав якби покусу. Вже тепер не думай, тепер вже маєш саму смерть перед собою. **Гадку про смерть міг ти відкинути, однак самої смерти не потрафиш відігнати.** Умирай - конай нещасливий в терпіннях.

* * * *

2. Смерть праведника.

Тепер станьмо при ліжку праведника і пригляньмося його смерти. Однак тут вже нема нічого страшного. **Який тут любий вид!** При ліжку хрест, свячена вода, образи святих, лице його веселе, спокійне, а хоча зболіле— має вигляд веселости. В покорі слухає голосу священика "розрішаю тя з гріхів твоїх з цілого життя твого і уділяю повного відпусту в імя Отця і Сина і св. Духа"; мило споглядає і хрестить присутних, з покорою приймає св. Тайну Єлеопомазання і все, що звичаї церкви приписують для спасення.

Минувшість його не тревожить— а будучність його тішить. Він не просить смерти, суду, але так, як добра дитина, хоч не почувається до нічого злого, боїться, чи мимоволі чим не образила родичів. Переходить ціле своє життя а нічого не памятає такого, щоби могло його непокоїти. Ангел хоронитель з яснiючим лицем взбуджує в нім надію на Боже Милосердя— а злий дух не важиться його спокушувати. О, скільки заслуг, скільки скарбів занесе з собою! **Мав гріхи, блуди мав— однак жалував за них, покутував, за життя виплатився зі своїх довгів.** Як дитина, був радостю і потіхою своїх родичів. Любив їх, шанував і потішав, був окрасою дому. Ніхто не видів його розгніваного, дармуючого, ніхто не чув неправди ні проклону з його уст. Покірний, послушний, ввічливий для всіх— учинний, не погордив, не виносився над нікого. Добрим прикладом, побожністю наклонював рідних до доброго і позискав Боже благословення. "Судіє," скажуть родичі, "він був нашою потіхою і окрасою, других ще наводив на дорогу спасення." Вже тепер сумління повторяє ті голоси і чого має боятися? Йде він до найліпшого Отця, йде не з порожними руками—йде по нагороду за чесноти і добрі діла, а на устах має солодке імя Ісус, Марія, Йосиф. Гасне легко, як полумінь світла з думкою: "Отче, неба, в руки Твої віддаю душу мою."

О щаслива смерте! Можна справді позавидувати такої смерти— без привязання,

ЧИ ТРЕБА МАРІЙСЬКИХ ДРУЖИН?

(Промову цю виголосила панна **Юстина Павлюх,** на ювілейному контесті Марійської Дружини в Йорктоні, дня 15-го лютого ц.р.)

Шановні Гості:

В оцій своїй промові буду говорити Вам про Марійську Дружину. Я дуже бажала б переконати Вас усіх, що Марійська Дружина, це організація не тільки гарна та корисна, але в наших канадійських обставинах ще й доконче потрібна. Бо й що ж це властиво таке — Марійська Дружина? Це релігійне товариство, що ставить собі за ціль можливо якнайкраще освитити своїх членів, щоб вони опісля, добрим своїм словом та гарним прикладом, були всилі ще й інших тягнути на дорогу Божої Правди та Добра. Товариство це зветься "Марійським," бо стоїть під особливою опікою Непорочної Діви Марії, плекає ніжну, дитячу набожність до Неї, та намагається наслідувати Її чесноти.

П-на Юстина Павлюх

Замітна річ, що перша Марійська Дружина повстала між студентами в школі. Отже з самого початку так і видно було, що та нова організація хоче стати до помочі школі, хоче бути її доповненням. Навіть коли школа буває добра, релігійна, католицька, то Марійська Дружина виконує дуже корисну роботу між молоддю. Вона допомагає студентам зберегти духа чесноти та набожности, що його вони набралися в школі.

Одначе незрівняно більше завдання має та організація там, де прилюдні школи на загал бувають безрелігійні, або, якщо релігійні, то все таки некатолицькі. Таких шкіл у наших обставинах на жаль, дуже, дуже багато.

Колись же так воно було в історії великих европейських народів, а також і в нашій рідній українській історії. "Церква та школа!" ось таке завжди було виразне гасло Католицької Церкви. І гасло те ширило між усіма народами віру й просвіту. І, як по всьому широкому світі, так і в нашій Україні були колись школи тільки релігійні й католицькі. Святий Володимир, давши Україні Христову Віру, подбав одночасно й про школи. Він, як каже літописець, нераз і силоміць казав брати дітей у школу, та й там учити їх мудрости. Як сам він був дуже релігійний, та любив слухати науки Святого Письма, так і дітям своїм передав він ту релігійну культуру, що згодом мала з'єдиняти всі племена предківських наших земель ув один нарід український.

Так само й наслідник Володимира, Ярослав Мудрий, пішов слідами свого великого батька. За його володіння книжка, школа та й взагалі освіта, були в Україні вже дуже поширені. В школах навчало тоді тільки духовенство, а хоч опісля працю ту перебрали на себе учителі світські, то все таки наука по школах ще довгі часи була просякла духом релігійним, Христовим.

Як колись там, в Україні, наша Церква дбала про науку й освіту, так само було й тут, у Канаді. Від самих початків організування релігійного життя на канадійській землі, наша рідна Церква пильно дбала про те, щоб були свої рідні школи, де молодь могла б одержати освіту й виховання вріднім українськім та католицькім дусі. В тій цілі покликано з Галичини Сестер, щоб вони бодай по містах основували свої вечірні школи. Богу дякувати, в Канаді Сестри мають уже й кілька цілоденних шкіл, де наша молодь одержує ту саму науку, що й у школах публичних. Кажемо "ту саму," але можна б сміло сказати, що навіть ліпшу, бо подавану в католицькому дусі, та релігійній атмосфері.

На жаль, багато ще в нас таких родичів, що їм байдужа доля їхніх дітей, та й доля всього нашого народу в Канаді. Вони не дбають про те, хто буде вчити-виховувати їхніх дітей, хто буде мати вплив на них. Вони зовсім не журяться тим, що їхні діти виховані в чужій, безрелігійній а навіть безбожній атмосфері, будуть страчені і для Церкви, і для народу раз на завжди.

І власне цьому лихові хоче запобігти Марійська Дружина. Вона хоче стати організацією, що нашу молодь гуртує та збирає в одно, й не позволяє їй розпорошуватись по чужих клюбах.

Тим, що мали щастя бути в українській-католицькій школі, Марійська Організація допоможе, щоб вони далі набуту чесноту, набожність та католицьку освіту піддержували, плекали, та допровадили до можливо якнайкращого розквіту

А тим молодим юнакам та дівчатам, що були виховані в школі чужій та некатолицькій, Марійська Дружина подасть велику поміч, що б вони доповнили свої великі недостачі. Своєю набожною атмосферою, своїми повчальними конференціями, лектурами й викладами, вона захоронить молоді душі від заразків брехні, що в безбожнім світі тепер усевладно панує

Марійська Дружина своїми спільними богослуженнями, сповідями, й Причастями подасть нашій молоді силу до доброго, чесного, чистого, здорового й веселого життя.

Тим то, на закінчення цієї бесіди, я звертаюсь до Вас усіх, щоб Ви Марійській Дружині допомогли серед молоді нашої в Канаді якнайкраще, якнайбуйніше розвинутись і процвітати!

без почестий і маєтку.— **Се в нашій силі умирати або смертю праведника або грішника— а найліпшим середником до доброї смерти є гадка на смерть.** За кождим ударом серця, чи годинника погадаймо собі: "То я вже о годину близщий смерти, а не знаю, чи вже буду чути другу годину яка ударить, се однак знаю, що прийде година, котра буде послідна для мене." Коли почуємо яку охоту до злого, до неправди, до непослуху, скажім собі: "колиби мене застала смерть в тім гріховнім стані, що буде зі мною? А може вже близька та година!?"

Робім тепер се, що хотілиби ми робити в годині смерти. Не робім того, чогоби ми жалували в годині смерти. Працюймо так, якби ми не мали умирати ніколи. Жиймо так, якби ми щодня мали умирати. Збираймо собі тепер заслуги, поки час. Зискуймо собі тепер приятелів в небі, котріби нам прийшли на поміч в годині нашої смерти. Маймо набожність до нашиx опікунів, ангелів хоронителів, особливо до Матінки Божої, Пречистої Діви Марії, до святих мучеників— св. Варвари, св. Теклі, св. Йосафата— всіх опікунів доброї смерти. Молімся і ми часто за терплячі душі в чистилищі, жиймо добре, стережімся гріхів, приступаймо часто до святих Тайн, маймо надію на Боже милосердя, бо так приготованим смерть не буде для нас страшною а пожаданою і солодко надійною.

Із. Лоточинський,

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

(Продовження)

Отже ті біднійші рубають дерево і кладуть буду для своєї фамілії, а богатші вертаються до міста і купують конечні початкові фармарські потреби. А тоді всьо було надзвичайно тане, прим. добрих пара волів коштувала $50.00; добра дійсна корова з телятком $20.00; пара добрих диких коней $75.00— $100.00; віз з подвійною скринею і сідлом $65.00; плуг до степу з чепигами $18.00; одна залізна борона $3.00; акр доброї землі близько Ростерн $2.00. Аж в осени 1902 фарми підскочили на ціні $2.50 за акер, а то тому, що 1902 зачали емігрувати німці з Злучених Держав, там продавали землю дорого, а ту купували за тано.

Таксамо в тім році приїхали духобори і меноніти з Росії і можна сказати, що ті дві народности забрали найлiпшу, чисту землю. (Далі буде)

ПРЕСФОНД БН.

Збірка о. Н. Сірого на поминках в Ф. Макогонюка, Арран, Саск. $2.00

Петро Торбяк з Попларфілд, **Ман. $3.00**

В. К. Чиж, Торонто, Онт., **писанка $1.00**

В. Комарніцький, Кармел, 50ц.

Григорій Козяк зі збірки на похороні бл. п. Мат. Дмитрова в Ст. Майкил, Алта. $4.00

А. Бурич, Монтреал, пресфонд $1.00

о. Н. Сірий з поминального Богослуження по бл. п. І. Гаталай $2.00

І. Німець збірка на похороні в Арран $1.50

З несподіванки для **С. Бугари** в Сандави Ман. $5.00

З пращального вечірка для пані **Олі Воляник** в Геффорд, Саск. $1.50

З проводів в Геффорд, Саск. $3.00

З несподіванки для панства **Дикунів** в Арран, Саск. $2.20.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. — Хто буде слідуючий?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА КВІТЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

Павло Андріяш, чотири перед. .... $	3.00
Іван Колісник і А. Сеньків, перед.	2.00
В. Филипович 15 пер. і зб. о. Н. Сірого	17.00
М. Левицька і Ст. Морси, перед.	2.00
Гр. Небозенько і П. Герман	2.00
П. Кізел 1.00 і П. Костів 2.00 перед. ..	3.00
П. Торбяк 2.00 пер. і пр.ф. 3.00	5.00
Гр. Пістун пер. 1.00 і Г. Николюк пр. 2	3.00
М. Коваль 1.00 і Д. Кобринський 2.50	3.50
І. Замойський і Ів. Гишка, перед. ...	1.80
о. К. Лотоцький зі сирод. брошурок.	5.00
пані П. Рудачек 1.00 і А. Смук 2.00 пр.	3.00
о. В. Дзюрман і Ів. Поляк перед. ...	2.00
В. Филипович пер. 4.00; від. Йорктон	15.00
Р. Савчук 1.00 і Е. Калуженська 2.00	3.00
В. К. Чиж 2.00 і В. Комарніцький 1.50	3.50
панна М. Тімо і Ю. Михальчук 1.00..	2.00
А. Туркевич і І. Завідовський	2.00
М. кач, і Оля Скалецька	2.00
М. Дільна і Вол. Мармуляк	2.00
Гр. Козяк зі зб. пороні бл.п. Дмитрова	4.00
Н. Чепига 1..00 і А. Бурич 2.00 перед.	3.00
о. Ст Семчук спрод. 6.45; О. Іванчук 1.	7.45
Пращ. бенкету Дм. Петрика, Саскатун	6.00
Несподіванка в честь о. Ів. Калуського	10.50
о. Шпитковський 5.00; Сестри Ф.Вл.1.	6.00
о. Ст. Шевчук 1.00; Ст. Максимович 2	3.00
Несподіванка пп. Лучик, Монтреал..	19.00
Збірка на сход. УКЮ в Саскачевані	4.00
І. Коцан пр.ф. 2.00 і Діти на ДС. 7.30	9.30
о. І. Шпитковський перед., пр.ф. і ін.	87.65
В. Хрущ 1.00 і Ів. Прибильський 1.00	2.00
М. Михайлишин, М. Закалужний пер.	2.00
пані Петрик, Саскатун, 8.10; пр.ф.5.00	13.10
ЖТ-во, Гефорд, привіт А. Полянчук	1.60
О. Тутколюк пер. 2.00 і пані Різняк 1.	3.00
М. Мельник, і М. Нога	2.00
о. Ігор Шпитковський перед. і пр.ф...	24.30
М. Бугрій і Докія Максимчук, перед	2.00
Н. Сенькус і Іван Гриців, перед.	2.00
Г. Федьків 1.00 і В. Шиба 2.00 ...	3.00
Ст. Круп і панна Вар. Головатюк пер.	2.00
УКЮ, Кадворт, пер. 2.00; О. Киба 1.	3.00
М. Ласюта 2.00; Іг. Підгородецький 1.	3.00
Яків Андріяш і С. Тодос, перед.	2.00
оо. Редемптористи передплат	10.00
Ів. Новосад зі спродажі	5.40
С.І. Киба і І. Ярмович, перед.	2.00
Вол. Филипович дві перед.	2.00
С. Кондришин і Ол. Яцик перед.	2.00
Осип Прийма, чотири перед.	4.00
пані Попович і Ст. Гурба	2.00
П. Поськів 1.00 і о. Борса 2.00 перед.	3.00
А. Андріяш 1.00 і 1.78 за пом. дописи	2.78
оо. Редемптористи, Йорктон, 3 перед.	3.00
С. Крайчак 1.; о. Колодій 2.00 і 2 пер.	5.00
Н. І. Войтович пер. 50ц. і Ст. Гутів 1.	1.50
о. І. Перейма зі спрод. 9.15; 1.00 перед.	10.15
Вол. Филипович 4.00; о. Н. Сірий зб.2.	6.00
Н. Стасюк пер. 2.; Ігн. Німець зб. 1.50	3.50
о. І. Шпитковський, перед. і збірки..	16.35
Ю. Петраш з несход. для Ст. Будяри	5.00
Петро Ковбель	1.50
о. Ст. Семчук зі сп. 3.75; Р. Калинюк 1	4.75
Разом	$386.63

— РОЗХОДИ

Папір ....$	.15
Зворот для пані А. Башуцької в Виніярд, Саск....	3.00
Змінне чеків	.33
За брошурки ДЗ БУК-а..	5.00
Почтові значки	1.22
Мети і інші дрібні річи..	12.05
Мети 2.70 і для Сиріт в Айтуні 5.00	7.70
Друк БНації ч. 7, 1944 ...	76.50
Розсилка	6.00
427 куверт	4.27
Програми для ДСторінки	3.15
Великі куверти	.20
Почтові значки	1.12
Друк БНації ч. 8, 1944 ..	76.50
Розсилка	6.25
435 куверт	4.35
Відливання метів БН від ч. 21 до 24-го і від 1-го до 8-го 1944	20.46
Мети	2.70
Разом	$230.95

Дм. Кобринський.

СЕМИЙ ЗЇЗД БУК-А ПРОВІНЦІЇ АЛЬБЕРТИ, ЕДМОНТОН—

11, 12 і 13 БЕРЕЗНЯ, 1944
ПОДРІБНИЙ ЗВІТ

(Продовження)

СУБОТА, 11-го:

Другою справою, що була поставлена на програму нарад була справа УКЮ (Українського Католицького Юнацтва).

о. С. Шевчук ЧСВВ., перший бесідник, висказався за сим, що нам конечно треба таку організацію як УКЮ всіми силами попирати В кождій провінції ся організація молоді існує й вона жде нашого щирійшого поперття. Опісля о. Севастіян поставив слідуючі пропозиції, котрі були одобрені опісля зїздом:

а) Де ще немає відділу УКЮ — конечним є його там заложити

б). Парох, на місцях, заохотить молодших і старших до праці у відділах УКЮ

в). Всі відділи в Альберті будуть втягнені під провінціональний заряд УКЮ Альберти з осідком в Едмонтоні

г). Кождий член УКЮ буде мати свою членську картку

ґ). Централя УКЮ Альберти буде видавати стало обіжники до відділів

д). В серпні с.р. відбудеться великий з'їзд молоді УКЮ провінції Альберти в Едмонтоні.

Опісля п. Ісаїв, предсідник, попросив до слова відпоручницю Саск. УКЮ, **панну Анастазію Жук,** учительку з Гефорд, Саск. Панна Жук в дуже гарних словах представила зїздові ведення УКЮ в провінції Саскачевані, як також, як писарка УКЮ, сказала, що через останній рік розіслано було з канцелярії УКЮ поверх 300 листів, відділи УКЮ стало збільшаються, членів є досить, з відділами є сталий контакт. Панна Жук подала число членів УКЮ і число відділів в Саскачевані.

Третою справою на програмі була справа вкладок: Ухвалено, що в провінції Альберті, членські вкладки до БУК-а виносять одного доляра на рік для мущин. Кождий член повинен мати також статут БУК-а й після нього поступати.

Дальше постановлено, що кожда парохія збере імена своїх хлопців, котрі є при війсках Канади й подасть найдальше до кінця сього року до провінціонального заряду в Едмонтоні.

По пяте рішено, щоби провінціональний заряд постарався про се, щоби мати стало в Альберті католицьку українську годину через радіо. Вкінці обговорювано справу окружних з'їздів БУК-а.

На тім закінчено наради делєгатів в суботу, год. 7 вечером. Опісля всі зійшли до долішної салі Народного Дому на спільну вечеру.

Тогож самого вечера в год. 8.40, в великій салі Народного Дому відбувся Концерт Рідної Школи, діточий, під проводом Сестер Служебниць. Концерт складався з 14 точок.

Кожду точку програми діти дуже гарно виконали, а се заслуга Сестер Служебниць, учительок молоді, котрі немало друду доложили до сеї праці.

Вступне слово до публики, котра по береги виповнила простору салю, виголосив п. Йосиф Прийма, учитель і дирегент, котрий візвав приустних, щоби й надалі попирали свою Рідну Школу. Також п. Прийма заголошував яка точка буде слідувати одна по другій.

В середині концерту виголосив красний доклад про виховання молоді о. С. Шевчук. Доклад був дуже старанно опрацьований і добре булоби його видати книжочкою, або памфлетом.

Концертом закінчився перший день з'їзду.

(Про другий і третий день з'їзду подамо в слідуючім числі).

Помер Ф. Нокс, американський секретар маринарки.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ПЕРША ЗАПОВІДЬ БОЖА

I.

Я постановив собі перейти десять заповідий Божих, одна по другій. В послідній науці застановлялися ми дещо загально про десять заповідий Божих, та побачили ми, що коли Господь Бог говорить, то нашим найбільшим і святим обовязком є Його слухати. Або іншими словами, Божа воля, це наш обовязк, заповідь.

Як скоро тільки Господь Бог сотворив першого чоловіка Адама і Еву, то Він сейчас дав їм до пізнання свою волю, дав їм пізнати що є зло, щоби то зло уникали й добро, щоби його робити. Одним словом, дав їм заповіди.

Опісля Господь Бог відновив і поширив ті заповіди для жидів на горі Синай. Відтак, по довшім часі, чотири тисяч літ по сотворенню, вічне Боже Слово, Єдинородний Син Божий, стався чоловіком й замешкав в людськім тілі, щоби самий, власними устами, наново пояснити чоловікові його обовязки які він має виконати.

Воля Божа, чи іншими словами обовязки, котрі чоловік має зглядом Бога, знаходяться в так званих Дісять Заповідий Божих. У перших трох заповідях знаходимо наші обовязком зглядом Бога, а в слідуючих сімох є поставлені наші обовязки зглядом наших ближніх і відносно нас самих.

Ось маємо перші три Заповіди Божі:

1. "Не будеш мати інших Богів крім мене."

2. "Не взивай імени Господа Бога твого надармо."

3. "Памятай день святий святкувати."

Коли уважно застановляемося над сими першими трома заповідями, то бачимо, що наказують вони нам се, що маємо робити зглядом Господа Бога. Отже: Треба Бога почитати. Треба Його святе Імя шанувати. Треба день святий святкувати, котрий Господь Бог собі задержав. Се є наші обовязки зглядом Господа Бога. Тому не можемо сказати, що ми по свойому будемо Йому служити. **Ці обовязки, котрі Господь нам дав, є перші й найголовнійші в життю чоловіка на землі.** Тому поставлені є на самім початку заповідий. "Не убий." "Не кради"... це все приходить опісля. Немає сумніву, що і прочі заповіди є також дуже важні, але вже не так як ці, котрі відносяться взглядом Господа Бога.

Звідсі видимо, якто зле є говорити: "Я ніколи не вбив, нічого не вкрав, нікому кривди не зробив, тому не маю з чого сповідатися." Воно правда, що й це добре, бо заховали ми другі заповіди. Однак коли ми лише це заховували, лише стереглися, щоби не переступити сих заповідий, то це все не вистарчає, це лише одна частина з Божих Заповідий. Крім цього маємо ще більший обовязок, а це почитати Бога.

У цій науці ми возьмемо лише першу заповідь Божу:

"НЕ БУДЕШ МАТИ ІНШИХ БОГІВ КРІМ МЕНЕ."

Застановляючись над сею заповідлю, завдаймо собі слідуючі три питання:

1. Що то значить Бога почитати?
2. Як маємо Бога почитати?
3. Коли маємо обовязок Його почитати?

* * * *

Перше: Що то значить Бога почитати?

Почитати Бога, значить Його узнавати і поважати як нашого Сотворителя, як нашого Учителя і як нашого Пана. Нині стрічаємо людий, котрі думають, що Бог є якимсь сотворінням. Це є мильне й дуже неправдиве поняття про Бога. Бог є вічний, то значить, що не має початку, коли сотворіння кожде має свій початок. Бог є всім, а ми нічим. Бог є всемогучий, так, що одним словом, якби хотів може сотворити тисячі світів більших і кращих без порівнання до світа на котрім живемо. Бог є сама велич і колиб Бог давѐся чоловікові пізнати в повноті своєї величі, тодіб чоловік не видержав сього пізнання і упавби мертвим. Бог є так великий, що ані земля, ані небо не можуть Його вдержати. Цей світ, котрий ми замешкуємо, й котрий для нас є так великим, в очах Божих є як зерно піску. Або возьмім такий примір, для кращого зрозуміння: Припустім, що якийсь птах летить 400 миль на оден день. Летить він стало, не відпочиває, летить він сто літ, без перерви, стало. І чи він, хочаб за такі довгі літа перелетів богато, дуже богтао, чи він вилетить з границь Божих? Ні, противно, Бог є о много більший, Бог є безконечний, сама велич. Тепер, коли ми узнаємо Бога і шануємо Його велич, коли упокоряємося перед Ним, то це ми звемо почитанням Бога. Почитати Бога, отже се значить узнавати Його за нашого найбільшого Пана і Сотворителя.

Друге: Як маємо Бога почитати?

Маємо почитати в двоякий спосіб: а) внутрішно, це значить душею і б). зовнішно, це значить тілом.

Чоловік складається з душі і тіла. Нашу душу сотворив Господь Бог на свою власну подобу. Наше тіло також дав нам сам Господь Бог. Тому отже маємо обовязок почитати Бога тілом і душею, одним словом, цілим нашим єством. Душа наша має почитати Бога внутрішніми чувствами, а тіло також має почитати Бога. Стрічаємо нераз таких мудрагелів, котрі говорять "Я Бога почитаю тільки серцем. Нащо ще почитати Його тілом? На що поклони, співи, обряди і зовнішні церемонії?" Правда, важнійший спосіб почитання Бога се внутрішний спосіб, або другими словами сказати, почитання Бога душею. Однак не забудьмо, що й зовнішний спосіб є також дуже милий Богові, а людям навіть дуже конеч-[illegible]. Бо колиб чоловік був тільки чистим духом, як примером ангел, тоді почитав Бога тільки душею. Однак чоловік крім душі має й тіло, тому його обовязком є почитати Бога також своїм тілом, цілим своїм єством, душею і тілом

Не вірмо таким людям, котрі говорять, що вони лише серцем почитають Бога, а все решта, всі зовнішні ознаки почитання Бога се забобони. Ні! Се неправда! Бо коли чоловік зовнішно не показує жадного знаку почитання для Бога, то будь певний, що й серце його є далеко від Бога. Коли когось любимо, тоді старэемось ту свою любов показати також на зовні. Дитина, приміром, що любить свою матір, буде оказувати свою любов й ділом. Коли дерево на весні не зазеленіє, не випускає паростків, тоді говоримо, що це дерево всхло. Так само буває з чоловіком Коли чоловік не оказує жадного почитання-пошани для Бога, то можна напевно, без сумніву сказати, що життя Божої ласки в ньому завмерло Легко говорити, що я Бога серцем почитаю, але це неправда, сама лож. Хто так говорить, значиться, що в ньому немає життя для Бога.

Трете: Коли маємо обовязок Його почитати?

Стало, все. Напевно вже від тоді, коли ми прийшли до уживання розуму. Коли дитина прийшла до уживання розуму, то родичі повинні насамперед навчити дитину як має почитати Бога. Опісля, коли ми стали старші, маємо через ціле своє життя все, стало, Бога почитати.

(Далі буде).

— Дописи —

АРРАН, САСК.

Несподіванка для Панства Дикунів

Несподіванку для панства П. В. Дикунів устроїли свояки і приятелі для того, що панство Дикуни вибираються на стало до Гамільтону. Отже всі хотіли якнайгарнійше з панством Дикунами попращатися. Підчас гостини вручено панству Дикунам гарний дарунок, як також відспівано многолітствіє. При сій нагоді переведено також збірку на католицьку пресу. Збіркою занялися О. Зарицький, і П. Дикун. Зібрано $4.75, з чого призначено на БН $2.20

Жертводавцями були слідуючі: П. і В. Дикуни $1.00. По 50ц.: Ірина Крочак і О. і М. Зарицькі. По 25ц.: М. Дикун, І. Нуздяк, В. Войтків, С. Барабаш, Юлія Дидів, В. Андрусяк, Анна Яроцька, М. Кракалович, М. Яроцький, І. Войтків.

Жертводавцям належиться сердечна подяка.

Присутний.

ВІСТИ З ГЕФФОРД, САСК.

Дня 20 квітня Жіноче Товариство ім. Лесі Українки, при парохії місцевій, працало відізджаючу на сталий побут до Росбурн, Ман. свою членкиню і бувшу секретарку, паню Олю з Гунчаків Воляник. На приняттю уладженім Товариством вручено пані Воляник гарний дарунок. Гості не забули також і за БН. і зложили на пресфонд тоїж газети $1.50.

Дня 23 квітня улаштувало Жіноче Товариство в місцевій парохіяльній домівці Проводи. По вечірни всі парохіяни засіли до спільного свяченого, підчас котрого зібрано знова на БН $3.00 пресового фонду.

Добрим і жертвенним людям з Геффорд належиться щира подяка.

Кореспондент.

САНДАВН, МАН.

Весела несподіванка

Дня 17 квітня устроено несподіванку п. Стефанові Бугарі з нагоди його уродин. Жена п. Стефан і його брат зробили для свого мужа і брата несподіванку в день його уродин. Стефанові Бугері припадало якраз 38 літ життя. Запрошено на гостину сусідів, близшу й дальшу родину, як також приїхав їх вуйко з Вайта, Ман., пан Фігус, котрий був господарем тої приємної забави. Гості перед гостиною помолилися, опісля засіли до гарно застелених столів. Опісля п. Фігус пожелав п. Стефанові й його жені всего найкращого, щоби Бог благословив їм добром і щастям. Потім побажав всім гостям всего найкращого. Усі заспівали Христос Воскрес. Підчас вечері було також кілька других промов. Стефан Бугара подякував усім присутнім за се, що звеличали його уродини, як також за гарний дарунок Опісля гості ще довго гарно забавлялися.

п. Фігус звернувся до гостей, щоби зложили писанку на українську пресу. Збіркою, котра винесла $7.25, занялися п. А. Фігус і п. М. І. Подольський. Жертвували слідуючі: По $1.00: п. С. Бугара і П. Бугара. По 50ц.: А. Фігус, І. Гапійчук, Ю. Петраш, М. І. Подольський, І. Верестюк. По 30ц.: І. Кирилюк. По 25ц.: М. Франко, С. Слюк, П. Кирилюк, В. Гапійчук, Ю. Гапійчук, К. Кирилюк, С. Соколюк, М. Герус, С. Бойчук. По 20ц. пані С. Маковська. З сеї збірки $5.00 призначено на БН. Ю. Петраш подякував за ласкаву жертву й всі в веселім настрою розїхалися домів.

Присутний.

ІВАН ВИНТОНИК,
служить при моряках. Його мама належить до парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

ПРИВІТ ДЛЯ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

* * * *

Брацтво Українців Католиків
Гарно ся розвиває,
Від початку, аж до тепер
Вірних управителів має.
І на тілах і на дусі,
Вони не впадають,
Усі члени, що є в Брацтві,
Їм все довіряють.
І все по добрій волі,
Й жертви складають
І так Брацтво Українців
Гарно спомагають.
Брацтво Українців Католиків
Недавно ся зорганізувало,
А вже в трох провінціях
Інститути заснувало.
Саскачеван, Манітоба,
І уже Альберта.
Щоби позаді не лишитись,
Так нам все треба.
Ми, українці католики,
До Брацтва вступаймо!
І на наші Інститути,
Жертви ми складаймо!
Щоби наші діти
Малися де вчити,
Бога Творця, свою церкву,
Й свій нарід любити.
Наше Брацтво Українців
Свій Бюлетень має,
"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"
Так ся називає.
А ви браття українці
"Будучність Нації" читайте,
Передплату й свої лепти,
До Смате- -посилайте.

Симеон К. Лукий,
Норквей, Саск.

МИХАІЛ АНДРІЯШ,
син панства А. Андріяш в Стюартбурн, Ман. зістав назначений супервайзором у компанії Кравлей-МидКрекен Голд Майн в Монтреалі Михаїл був наперед в компанії кухарем, опісля головним кухарем, від 15 червня 1943 працював в Нормента́л в Квебеку, опісля перенесено його до Монтреал. Михаїл має три брати, Павла, Якова і Івана й одну сестру, котра є тепер норсою, називається Анастазія. Родичі Михаїла занимаються в Стюартбурн торговлею.

ПАПЛИР БЛАФ, САСК.

У нашін околиці помер несподіваною смертю бл. п. Роман Томинчук, котрий помагав Василеві Войтекові в рубанню осики на дрова. Підчас рубання осика впала на бл. п. Романа й забила на смерть.

Покійний прожив 50 літ і був два рази подружений. Осиротив 10 дітий, з того двоє вже подружених. Покійний часто слабував і на лікування видав все, що мав. Несподівана його смерть полишила в прикрім положенню його жену і 8-ро дрібний дітий.

Похоронено покійного на парохіяльнім цвинтарі. Похоронами занялися діти подружені покійного, Іван і Анна, при помочі сусідів. Честь таким дітям, що не забувають за своїх родичів. З нагоди похорону зроблено збірку на сироти і на українську пресу. До збірки заохотив Ігнатий Німець. Збірка винесла $13.17. Збирали п. Олекса Корчак і Ігнатій Німець. Збірку розділено слідуючо: На сироти $10.00; і по рівній части (по $1.50) розділено на БН і УВ.

Щиро дякується всім жертводавцям і учасникам похорону, а покійному хай канадійська земля буде легкою.

Ігнатій Німець, учасник похорону.

ЗАКЛИК

КОМІТЕТУ БУДОВИ ПАМЯТНИКА В ЧЕСТЬ о. М. ШАШКЕВИЧА У ВІННІПЕҐУ!

Ще перед війною виринула думка у Вінніпеґу, щоб в центрі українського життя—Вінніпеґу—повстав величавий памятник в честь безсмертного пoета Галицької України о. М. Шашкевича. Зреалізуванням цеї думки занявся якраз Заряд Т-ва Рідна Школа ім. М. Шашкевича і виєднав від управи міста площу на повищу ціль в українській дільниці.

Цей памятник має бути не лише український прикрасою столиці Манітоби, але й доказом нашого культурного походження, та наших культурних змагань.

Зорганізовано Комітет Будови Памятника, в склад якого входять представники всіх українських Товариств і Парохій. Праця будови памятника вже почалася. Фундамент заложений, майстри обтісують каміння, а скульптури з Ню Йорку працюють над погрудям з бронзу.

Українці Канади! Комітет Будови Памятника апелює до Вас о матеріяльну поміч, бо кошт будови памятника буде виносити понад дві тисячі долярів. Тому звертаемося до Вас о жертви! Хай не буде між нами нікого, щоб не дав на повищу ціль свою щиру жертву!

По викінченню памятника буде видана Пропамятна Книга, в якій будуть подані жертви всіх Товариств. Парохій і поодиноких жертводавців.

Жертви разом із іменами жертводавців просимо слати на адресу:

MEMORIAL COMMITTEE OF M. SHASHKEWICH
P.O. Box 3557, Sta. B. WINNIPEG, MAN.

ПАМЯТНИК МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА У ВІННІПЕҐУ

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(7)

А він усе ще стояв, вдивлявся у Максимцеву вулицю, вичікував Оленки. Та вона не показувалася. Вже думав собі, що може вже пішла, або й зовсім не піде, коли нараз вийшла з вулиці зі своїм татом. Звернулася до нього, наче подала знак і скрутила на дорогу. Пустився за ними, приспішив ходу, щоб їх дігнати, аж почув за собою веселу розмову, і сміхи. Оглянувся. Були це його товариші, що жартуючи, оповідали собі якусь сміховинку.

—Не лети так скоро, Олексо, там не горить—закликав один з гурту.

Олекса хоч не хоч пристанув. Був злий на себе і на них, змішався з гуртом і пішов. Оленка на скруті села ще раз оглянулась і зникла з татом.

В церкві вже правилось, коли ввійшов. Людий повна церква, що ні куди протовпитися. Протискався поволи, шукачи очима Оленки. Нарешті найшов; стояла серед дівчат і молилася. Переходячи біля неї, легенько потрутив її й пристанув, наче шукав дальшої дороги. Оглянулася.

—Чекатиму біля фіртки—шепнув тихо й посунувся наперед.

По відправі зустрілись і в парі пішли до дому. Ішли скоро, неначе хотіли втекти від людий і гамору, від світа. Чули, що мають собі щось сказати, чого не можуть чути інші. Саме викочувався місяць, подібний до надрізаного кружка, червоний, великий і сіяв холодом та мерехтіли блідаві зірки. Дихали весняним воздухом і летіли що сили. Їх доганяв веселий гамір і сміх. Ішли мовчки, як тіни, скривали в серці слова, що тиснулись на язик.

Перейшли місток і наближалися до чорного каміня, що бовванів серед чотирьох дерев.

—Я боюся цього каміня—озвалася Оленка.

—Чому?

—Тут все щось страшить.

—І нині боїшся?

—Боюся...

—Навіть зі мною?

—А ти хіба не боїшся,

—Ні.

—А як би так що вискочило.

—Віджену.

—А як кинеться на нас?

Перейшли попри камінь. Злетіла сполохана ворона і закрякала. Обоє перехрестились.

—Ти боронив би мене?

—Так. Хіба не віриш?

—Не знаю.

Звільнили хід і йшли з близька поруч себе, зітхали. Перед ними показалися хати, замиготіли світла. Зближалися до села.

—Оленю...

—Що?

—Я хочу тобі щось сказати— промовив дріжучим голосом.

Відчула сердечна, що мав їй сказати, схилила голову й приспішила ходу, наче лякалася цього слова.

—Не тікай, Оленю! Мені на серці так важко. Вислухай... Підбіг за нею та вхопив її за руку. Рука її дрижала.

—Я тебе кохаю, Оленю...—відсапнув наче важкий тягар скинув зі себе. Держав обі її руки в своїх і глядів на неї, вичікуючи її слова. Станули.

—Олексо, ти не смієшся?

—Бог свідком! А ти, Оленко, любиш мене?

—Ти мій спаситель...

—Підеш за мене, кохана?

—Як Бог дасть.

—Скажи, скажи, Оленю.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

HE WAS AND NOW IS NO MORE!

This is a true-to-life story of a gob named Peter There's something about a sailor, but this tar had more than this "something" which thrills our sisters. Peter came from a certain town in Ontario. He was one of us a Canadian-Ukrainian and Catholic. Naturally he had a girl-friend with whom he went for moonlight-walks, had serious talks about their future, but above all it really was a pleasant picture to see them go hand in hand to church every Sunday. Kneeling before their God and praying together! That's something the people who admired them will never forget. Oh yes! there was also a dog who loved this young couple. He went with them everywhere, except, of course, to Mass.

Everything was too nice, so a guy by the name of Adolf had to cook up a world-war! Without hesitating, Peter joined the Navy. After training, he was assigned to the H.M.C.S. Weyburn, which sailed for the high-seas on her difficult mission. Millions of hearts were broken all over the world, but what did Hitler care if two more sweet ones were torn apart? Tears and blood flowed and the "Weyburn" sailed through fire and living hell. The captain and the crew were proud of their ship. Under their expert hands she did her duty until one day in the Mediterranian a sneakng U boat, lurking in the dark and foggy night, struck her with its torpedoes. Up she went in a cloud of smoke and a mountain of fire.

The survivors were miraculously few in number When brought to safety, every one had but one question: Where is our Peter"? With tears rolling down his burnt cheeks, a sailor answered: "He went down in a wave of fire when our ship was blown up" A long minute of silence followed It was unbelievable: "no more Peter!... no more Peter!" ...these words kept ringing in the ears of all. One and all loved him. He never cursed or swore, nor did he tell or listen to bad jokes. The "girl-in every port policy was not his. He had but one to come back to, and now he was dead!

The pity of it all was and is that never again Peter will be heard reading aloud with his skipper's permission, the whole mass to all the sailors gathered together around him every Sunday for the religious service. Protestant, Orthodox and Catholic boys alike loved to hear his voice praying like that of a priest to the Creator of the seas and oceans.

The breaking of the waves was like organ-music Yes! while the wind sang, all prayed under the directing of our Peter, who knew no human respect when it came to religion. No! a hundred times no, there was no atheist on the H.M.C.S. Weyburn. If the latter went down, it was not God's punishment, but because the Lord wanted Peter.

At this moment, it would be customary to throw into the sea a wreath of flowers to this unsung hero, but instead, we will let a sincere prayer fly to the Most-High for the repose of Peter's soul. Let us also hope that war will not destroy the religious faith of our brothers and sisters in arms, but will rather make it stronger and more deeply rooted in their souls and noble hearts.

May many other Peters take the place of the one whom we mourn today!

Fr. Nick.

IN MEMORIAM

He must have will it so—
To go
With smiling April on a new spring day,
A gold-coined path of early flowers flung,
To lead the mourners' way.
No backward turn of head,
No faltering tread,
He walked into the snowdropt meadowland
To join the dead.

What can we offer him of earthly things—
A pale blue star, a silver thrush that sings,
A fluttering flame of butterflies' bright wings;
A poignant image that his heart might fold
To warm against a breast that now its cold?
No words, how eloquent enough to tell,
Can break the soft intangible dark spell
Of the faint echoes of the mourner's bell.

All that he left behind,
The mind
Shall keep imbedded in its memory;
Each thought a pearl, whose dead sea loveliness,
Conceives diurnally.
All that he took with him,
Over that rim,
Is hidden where the curled fern lies in sleep,
Beyond the Dim

What can we offer him of earthly lot—
Fresh dew, plucked from a violet-studded grot,
A web of moonlight, delicately wrought:
What need has he of these, where he has gone
His face upturned to touch another dawn—
Perhaps, to warm his heart remembering
That one day he shall greet eternal spring,
And know, always, the song the thrushes sing.

—Myra Lazeczko.

FOOD FOR SERIOUS THINKING

1). General Montgomery is a genuine Christian: he believes that there still are a lot of good Germans. Emil Ludwig should do some thinking about this!

2). The Dies-Committee for un-American activities will examine Walter Winchell's words uttered over the radio during the last 2 years. Walter is a staunch Red-sympathiser and also a hater of Ukrainian patriots in USA.

3). The Russians have taken "Borschiw". Hope they taste some of the original Ukrainian "borsch" and let Hollywood know that the famous soup is not muscovite in origin. Russia can steal the 1st chapters of our history and dominate over us, through traitors, but our peasants know their "borsch"!

4). Another Victory-Loan is coming. Let us be loyal and sincere Canadians. Money is nothing when compared to security and peace and democratic life!

5). Thousands of genuine democrats in the USA are protesting against Russia's undue interference in the internal affairs of some countries. Their eyes see once again the disguised imperialism of the tsars. By golly, they're not so blind after all!

6). Will the Atlantic Charter have been only a utopian's dream? On it the Ukraine has put its only hope!

7). If Galicia is taken over by Russia, will there be a new pogrom of our intelligentzia?

8). Was General Tuchachewsky, a Ukrainian, shot in 1937 because he was a Trotskyist, or because he really wanted to separate the Ukraine from the USSR?

Знимка вказує як дві 500 фунтові запальні бомби летять з літаків на Кіль в Німеччині. Одна з сих бомб вибухла в повітрі й висипала зі себе поверх 100 малих запальних бомб, котрі мов сірники летять на місто. Друга бомба ще не вибухла.

В. В. Білінський,
родом з Винипег, рядовик, зістав ранений за морем.

Володимир Красний,
капраль, з Винипег зістав забитий в Італії.

Стефан Заяць,
саржетн, з Винипег, прd-голошений за правдоподібно вбитого за морем.

Михаїл Коник,
десятник, з Винипег, зістав ранений за морем в бою.

Николай Стефанець
рядовик, з Винипег, зістав ранений за морем в бою.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Еміліян Рука, рядовик, Нампа, Алта., ранений в активній службі за морем

Йосиф Качанівський, капраль, Сурис, Ман., ранений за морем

Петро Припутніцький, рядовик, Рочестер, Алта., ранений за морем

С. Ф. Худик, летунський старшина, Гамільтон, Онт., згинув за морем

Тома В. Форостіль, саржент, Торонто, забитий в активній службі

Борис Олег Боднар, летунський старшиан, Форт Франсес, Онт., дістався до німецького полону

Стефан Василь Луцик, летун, Кридор, Саск., забитий в активній службі

Еміліян Д. Кметюк, лет. саржент, Винипег проголошений за пропавшого

Д. Г. Страхан, лет. саржент, Едмонтон, проголошений за пропавшого

Юрій Е. Ксендз, лет. саржент, Джарвей, Алта., дістався до німецького полону

Йосиф Метка, летун, Мус Джо, проголошений за пропавшого

Петро Заяць, саржент, Винипег, забитий в активній службі

Іван Копчук, летун. саржент, Мелвил, Саск забитий за морем

А. Іван Смок, саржент, Винипег, забитий за морем

Е. Й. К. Криськів, лет. старшина, Веллінгтон, Алта., проголошений за пропавшого

Петро Лабач, летун, Ст. Джуліен, Саск., проголошений за пропавшого за морем

Григорій Іван Проскурняк, лет. старшина, Тимбертон, Ман., проголошений за пропавшого

Іван Дикун, десятник, Арран, Саск., забитий в активній службі

Юрій Л. Томасик, Торонто, помер з ран

Петро Паславський, десятник, зі Зл. Держав, тяжко ранений

Іван Шедлович, десятник, Торонто, ранений за морем

Йосиф Димитрів, рядовик, Прісвил, Саск. ранений в активній службі

Володимир Барановський, рядовик, Монтераль, ранений за морем в бою

Григорій Петро Клюс, десятник, Гудів, Саск., ранений за морем

Андрій Вінчура, Рядовик, Роздейл, Алта., ранений за морем

Григорій Семотюк, рядовик, Едмонтон, легко ранений за морем.

С. Ф. Фірман, рядовик, Виндзор, легко ранений за морем

Е. Кузів, рядовик, Транскона, Ман., легко ранений за морем

Михаїл Савчук, телефоніст, Монтреал, помер наслідком ран

Стефан Хемко, рядовик, Келвінгтон, Саск ранений за морем

Ярослав Кадла, рядовик, Ванкувер, ранений за морем

Тома Тисик, рядовик, Карлетон Плейс, Онт., помер за морем

Ф. Йосиф Щетульський, рядовик, Шумейкер, Онт, помер за морем

Григорій Богоніс, арматщик, Винипег, ранений за морем

Алберт Бабин, рядовик, Ст. Чарлс, Н.Б., проголошений за пропавшого

Александер Токарів, рядовик, Сандави, Ман., ранений за морем

Л. Василь Равлюк, лет. десятник, Саскатун, Саск., проголошений за пропавшого

Стефан Сапрунів, лет. старшина, Траел, Б.К., дістався до німецького полону

А. Боніковський, лет. старшина, Єнсен, Саск., дістався до німецького полону

М. Д. Онуський, Коністон, Онт., забитий в активній службі

Іван Ворончук, десятник, Брендон, Ман., ранений за морем

Стефан Шкробот, рядовик, Равнд Велей, Алта., небезпечно ранений

Іван Николай Царук, Тіний, Саск., десятник, помер в ворожому полоні з ран

Михаїл Жидан, рядовик, Алонза, Ман., помер в ворожому полоні

Іван Данилюк, арматщик, Едмонтон, небезпечно ранений

Михаїл Василь Джіголик, рядовик, Блейн Лейк, Саск., ранений за морем

Петро Лукасевич, рядовик, Торгілд, Алта, ранений за морем

Карло Теодор Круль, Галт, Онт., ранений за морем

Михаїл Квас, лет. десятник, Мелвил, Саск. проголошений за пропавшого

Іван Янчура, десятник, Бейтрі, Алта., проголошений за пропавшого

Іван Валастин, лет. старшина, Бродерик, Саск., в ворожому полоні

Михаїл Столяр, арматщик, ранений за морем

Василь К. Білий, Кемроз, Алта., ранений за морем

Д. Прокопчук, рядовик, Сенді Лейк, Ман. проголошений за віднайденого

Василь В. Страхан, старшина, Траел, Б.К. забитий в активній службі

Р. А. Шафран, сотник, Фертінош, Алта., в ворожому полоні

Юрій Лабюк, саржент, Калима, Саск., в німецькому полоні

Яків Плюта, лет. старшина, Геффрд, Саск проголошений за пропавшого

А. Г. Діра, лет. десятник, Калдер, Саск., проголошений за пропавшого

Іван Сировяк, лет. старшина, Летбридж, Алта., проголошений за пропавшого

Даниїл Боноковський, лет. десятник, Норквей, Саск., проголошений за пропавшого

Александер Павлюк, лет. старшина, Іспес, Алта., проголошений за пропавшого

Василь Козіцький, десятник, Форт Віліям, Онт., проголошений за забитого

Николай Чубінський, арматщик, Винипег, ранений за морем

Йосиф Кавчар, рядовик, Ню Денвер, Б.К. ранений за морем

Михаїл Драган, десятник, Ванкувер, ранений за морем

Володимир Коковський, рядовик, Смокі Гайтс, Алта., ранений за морем.

Дмитро Мазар, рядовик, Мідлендвейл, Алта., ранений за морем

Юрій Русняк, рядовик, Ріджайна, небезпечно ранений

Петро Гаврилюк, арматщик, Кенора, Онт. ранений за морем

Самуїл Яків Халатурник, десятник, Ст. Вітал, Ман., ранений за морем

Володимир Іван Грабець, десятник, Оттава, ранений за морем

Яків Д. Рудик, рядовик, ранений за морем

Йосиф Володимир Лежак, арматщик, Ист Кілдонен, Ман., ранений за морем

У нашім раї, на земли,
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.

* * *

Слово Мати—
Найкращеє слово.

Тарас Шевченко

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 423 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

KEEP PARKING LIGHTS ON

An old country pastor, whenever he had no suitable subject for his Sunday sermon, would choose the topic of buggy rides. It was always apropos and seasonable, even in winter time, and it alone lifted him to eloquence.

"And what do you think they are doing," he would demand. "He and she out on a country road, in a shady spot, or in the silent woods, lingering in the darkness of the night? Yes, what are they doing? I know, and I am not ashamed to tell you right here in church, in God's presence, WHAT are they doing? They are not saying their rosary."

Of course, this illuminating description explained the whole transaction in detail. The congregation of adults, from that moment on, dearily understood and knew what they understood and knew already.

Yes. Every thinking person easily can surmise what is going on in darkened automobiles parked at night on obscure streets or along country side roads. It can be guessed with a general certainty when there are only he and she in the car. Something is going on, of which the occupants are ashamed; otherwise, they would not select secluded spots covered by the pall of night

Must love be ever treated with profaneness, as a mere illusion—or with coarseness, as a mere impulse—or with fear, as a mere desease— or with shame, as a mere weakness —or with levity, as a mere accident? No: it should have the dignity of a great mystery and a great necessity, lying at the foundation of human existence, morality and happiness.

Why should anybody hide his love in hellish darkness, when all good, pure and real love is born in the light of heaven? Mutual love of young people is the beginning and the foundation of an existence most beautiful. It is intended by God to culminate into a sweet relationship on which the world's welfare must depend.

Primarily, decent moral only can shape the destinies of men; honorable courtships are the first and foremost requisite. A courtship, fostered and fed by constant sin, cannot materialize into a happy marital union. A young man who has not respected and treasured his future wife, will soon lose the necessary fine devotion for her after marriage. She, on her part, will grow tired and weary of one who became common to her during courtship days.

The blessing of God cannot be upon them, for they have wasted themselves in tortuous dissipation. Even nature will frequently pay with disappointment. Lack of confidence in each other is bound to crop up, for they have found out in their sinful association that neither of them is to be trusted, since both yielded to the lure of what was wrong. The green-eyed devil easily can infect them with the suspicion of infidility, since faithfulness to principle was discarded by them before they approached the altar.

"Hello, Mary!"

"Hello, Fred!"

"Listen, Mary; we can't go driving tonight."

"Fred Smith, I don't believe you want to go."

"Of course I want to go, Mary."

"Well, you want to go, and I want to go; doesn't that settle it?"

"No, Mary, it does not; the car won't go."

Mary hangs up, thoroughly disgusted. She sits around the house all evening, in a mean mood.

Isn't this a sorry picture? A young woman disappointed, her feelings distorted to ugliness, because she cannot go out to offend and insult God! Her desire was not for fresh air, because she could have got that without riding in an automobile. It was not a question of merely seeing Fred, because he could have accommodated her by coming to the house.

Real, stable and lasting happiness can come only from God. The Lord will not allow us to be contented and peaceful in mind and heart unless we have made ourselves worthy of His benediction. People who seem satisfied and successful in this life notwithstanding their sinful behaviour, are greatly to be pitied, according to God's justice, they are rewarded only here below, since He must repay them for the little good they have done, and the Eternal Judge knows that He will be unable to show His goodness to them in the next world.

Most of the souls eternally condemned are in hell because of the sin of impurity. At least, that is what learned saints taught. When the virtue of chastity has been seriously and repeatedly violated, it is difficult for a soul to be rid of it. The sin inclines us to vile sensational pleasure of the body, and Satan knows it; therefore, he employs this temptation Young people should realize this, and be ever on their guard. Seeking the occasions of this sin means that it is already committed. A marriage based on lewdness cannot blossom into everlasting love.

TYNDALL IS OK...

A new branch of the Ukrainian Catholic Youth League was formed at the St. Michael's Church at Tyndall on Sun. April 23rd. There, the Campaign Committee from Winnipeg found a very fine group of young people who showed interest in the proceedings of the meeting and who willingly accepted the positions to which they were elected. Here are the names of those elected to office:

Pres.—Anne Shalay
Vice-Pres.—Bill Kisiw
Secretary— John Lueck
Treasurer— Sophie Dolenuck
Comptrollers—John Yurkew, Eva Homan

Father Chyz, the Parish priest, spoke briefly on the aims of the U.C.Y.L. The main ideas he expressed were:

1) that Ukrainian youth must retain its identity —as what we have inherited is *good,*

2) to do this the youth must adhere faithfully to the Ukrainian Greek Catholic Church, as our Church goes hand in hand with the fortunes of our race.

The president of the U.C.Y.L., John Stasiuk, thanked the parishioners, young and old, for their warm hospitality. Then he read the constitution of the League, explaining various points as they came up.

— QUESTION BOX —

Learn about your Faith. Address all question to— "Q. and A." 1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. Do you have to say your penance right after confession, or could you say it at home?

A. There is no obligation to say your penance in church right after confession. A person could say his penance at home if he so wishes. There is also no obligation to recite the penance before communion. The penance however, must be said before the next confession. It is certainly recommended that the penance be said immediately after confession in church, lest we forget this important obligation.

Q. Is a Catholic allowed to be a godmother for a non-Catholic?

A. A Catholic may not be godmother for a non-Catholic in a non-Catholic baptismal ceremony. Sponsors have the duty of attending to the religious training of their godchildren if the parents neglect to do so or die. Naturally a Catholic could not bring up a child in heresy. Catholics are also forbidden to participate in non-Catholic religious services. Consequently they could not take part in the administration of baptism in a non-Catholic rite.

Q. I wish to study for the priesthood but am not certain if I have the calling. What qualifications are necessary to enter a seminary?

A. (1) A desire for the priesthood from a good motive; (2) sufficient health and aptitude of body, (3) at least ordinary talent and steady application to study; (4) a firm character and virtuous conduct. If you possess these, you should at least give it a try. Consult your parish priest and he will help you decide whether you have these qualities in sufficient degree or not.

Following this, the speakers of the Campaign Committee were introduced. Jessie Borys and Walter Passtiak, regular members of the committee, spoke on behalf of the War and Spiritual Committes, while Beth Myzak, a substitute, spoke on the work of the Social and Cultural Committees. John Stasiuk outlined the work of the Sport's Committee. The Secretary, S. Kreychak, was on hand to record the minutes of the meeting.

— LAUGH AND GROW FAT —

A missionary in Africa was trying to impress upon a negro convert that it was not right to have more than one wife. "When you get back home," he said, "tell all your wives except one that they can no longer look upon you as their husband."

The negro scratched his head thoughtfully and said, "You tell them, massa."

Man (leaning out of train window.): "Here boy —take this 50c and get me a sandwich; get yourself one with the change."

Boy (returning just as train is pulling out, chewing wildly on a ham sandwich): "Here's your change, mister. They only had one sandwich."

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕҐУ, 49 КЕНЕДІ

ДАЛЬШИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

Ліста пані Марії Осадчук з парохії св. Покрови у Винипеґу. Жертвували як слідує: Домініон Ломбер $5.00; Василь Калинюк $2.00. По $1.00: др. Новак, А. Кучер, С. Краснопера, Никола Рослюк, Марія Бовден, Дубчак Студіо, др. Йонкер, панна Симпсон, Централ Дейріс, О. Кушнір, І. Мостовий, В. Топольницький, В. Біленький, Таверн Лонч, А. Стойко, Стенлі Кафе, Юрко Лазар. По 50ц.: Орецкі Стор., І. Р. Вах, Н.Н., Т. Е. Варовий, М.Д., Рабій, Ш., Кормило Сервис. Н. Скрипник 55ц.; Д. Лузний 40ц. По 25ц. Векслер Клоак, М.А.С., Панків, М. Кушнір, І. Семенюк, Приятель, Марія Ростоцька, В. Волос, Методій Кобузяк, Антін Іванів, І. Фудима, Н.Н., Петро Рошко, Петро Романович, Винг, Ґертруда Сокаль, М. Гілюк, С.Ф., С.Ф., А. Парнес, Софія Корчинська, Н.Н., Петро Гаврилюк. І. Міндес 20ц.; Б. Берман 10ц. Разом $38.00

Попередно свята Покрова у Винипеґу зібрала жертв на суму $568.50, разом з цими є досі від парохії св. Покрови всіх жертв на суму $606.50. Сердечна подяка і честь для парохіян св. Покрови!

Збірка всеч. о. М. Шведа в Розбурн, Ман. $10.00. Сестриці в Розбурн, $20.00; Василь Валько, Рутінія, Ман. $5.00. Разом . . $35.00

Дальша збірка о. канонiка П. Божика в парохія св. Андрея у Винипеґу. По $5.00: Мих. Савчук, пані Джурман. По $2.00: Василь Шумський, Марія Тесляк. Пані Чорнейко $1.50. Іван Жулковський $1.00.

Разом $16.50

Дальші жертви від парохії св. о. Николая у Винипеґу. По $1.00: Йосиф Грицай, пані Багрій. По 50ц. П. Білиенська, пані Скорій. Разом $3.00

В попереднім виказі від парохії св. о. Николая у Винипеґу належить залучити імена цих пань, що помаґали збирати жертви пані М. Закопець — є це пані К. Запісоцька. Пачковська, Т. Павлюк, П. Хмара, Антонія Заброцька і панна Павлюк. Всім їм належить повне признання за труд і успіх, та щира подяка.

Григор Козяк з С. Майкел, Альта . . $5.00
Семен Луκий з Норквей, Саск. $25.00
Попередно виказано жертв на суму $2,912.51
Тепер $122.50
Разом досі $3,035.01

Всім жертводавцям і збірщикам сердечна подяка!

БУК Торонта прислав свої жертви, відділ при парохії на Бетгурст активний і справний завдяки свому зарядови, завдяки свому пароховi, впр. о. канонiку Каменецькому.

Ліста Степана Годованого: Степан Годований $5.00. По $2.00: Левко Боднар, Атаназ Мазур, П. Кардинал, Ів. Мисаченко. По $1.00: Г. Сеник, М. Прихітко, Д. Кравців, Т. Чайковський, П. Федорів, Т. Даньковиц, П. Бойчук, В. Залуцький, М. Ковальський, М. Паращук, М. Хабаль, В. Дацишин, М. Тинкалюк, Н. Юзин, Н. Іваницький, П. Ільчишин, Д. Жук, П. Сервин, В. К. Чиж, В. Ковальчук, П. Григоряк, І. Худий, пані Пруська, М. Дідик, О. Прохнюк, Д. Горайда. По 50ц.: Е. Бентрок, П. Мантика, Д. Косів, Г. Ґерула, Д. Федорій, І. Дирда, Т. Крушельницький, І. Никитчак, Ф. Малайний, С. Юріiчук. По 25ц.: Г. Максимів, пані Мандатор, пані Войтович, Д. Санчук, Г. Митрига. А Прихітко: 20ц. Разом $45.45

Ліста Володимира Липки: жертвували — По $1.00: В. Липка, Маруся Липка, Анна Чайко, Іл. Витрикуш, Б. Цимбальський, П. Борновський, Яр. Мокрий, Ів. Зояковський, Ст. Волянський, Ів. Кучма, В. Івасюк, М. Дудар, Ст. Дудар, В. Благун. По 50ц.: Д. Пагіцька, В. Циба, О. Паук, Г. Франк, С. Мельничук, Н. Ткач, М. Паращук, Е. Лосковіш, В. Підвербицький, Г. Мічолоф, О. Косюрак. По 25ц.: Ю. Чухара, Н. Вавричак, П. Рудий, О. Демчук, М. Кокольська.

Разом $20.75

Ліста Олі Дутка: жертвували: о. канонік Каменецький $2.00. По $1.00: І. Косар, О Дутка, М. Клечук, Тетяна Дячинська. По 50ц.: Анна Дутка, М. М. Капелівська, К. Годовський. Разом $7.50

Ліста Івана Козара: жертвували: По $1.00 І. Козар, М. Козар, Т. В. Купер, С. Окурлий, С. І. Палечка. По 50ц.: С. Драґанюк, Г. Драґанюк, І. Бутрай, Н.Н. По 25ц.: А. Котурдат, Г. Задійко. Разом $7.50

Ліста І. Замора: І. Замора $2.00. По $1.00 В. Чабан, І. Тлумацький, А. Бак. Разом $5.00

Ліста М. Каськова: По 50ц.: М. Каськів, Д. Федорів, Д. Кравців, О. Стадник, П. Шах, П. Капелівський. Разом $3.00

Ліста І. Партики: По 50ц.: І. Партика, П. Мудрий, Я. Шашкевич, М. Шулим, Д. Чайка, Т. Романишин. Разом $3.00

Всіх жертв на Інститут торонтонський відділ БУК-а зібрав і прислав разом **на суму 92.47. Цьому діяльному і жертвенному відділові на сході належить повне признання, честь і подяка за добру працю!**

Всеч. о. Ф. Коцаба $25.00
Іван Козяк з Ст. Майкель, Алта. $5.00

* * *

Попередно проголошено $3,035.01
Тепер в цім виказі є жертв на суму 122.47

Разом $3,157.48

Всім жертводавцям і збірщикам належить від нас подяка щира і прохання, не забувайте, най Ваша добра праця заохотить інших та спонукає до діла, до жертв, до чину.

Всі жертви посилати на адресу
впр. о. Й. Сеньків, ЧСВВ.,
612 Фльора еве., Винипеґ, Ман.

Пресреф.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНА РЕФЕРЕНТУРА

ПРИ КРАЙОВІЙ ЕКЗЕКУТИВІ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБЄДНАННЯ У ВИНИПЕҐУ, КАНАДА

5-ті ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ У ВИНИПЕҐУ відбудуться в ЛИПНІ Й СЕРПНІ, 1944 р.

Вищі Освітні Курси будуть мати два відділи:

1. Відділ для молодих,
2. Відділ для старших.

Кожний Відділ буде мати свою програму наук.

На Курси приймаємо:

1. Українських хлопців й дівчат (почавши від 12 року життя), що мають шкільне підготування
2. Учителів та учительок,
3. Диригентів, та культурно-освітніх працівників,
4. Всіх українців, та українок, що бажають доповнити освіту.

Ті курсанти, що будуть ходити на всі виклади, будуть **дійсними слухачами,** а ті, що будуть ходити лише на деякі предмети, будуть **надзвичайними** слухачами.

Курсанти будуть вчитися музичних предметів, Українознавства та загальних наук. До музичних предметів належать такі: історія музики й хорові вправи, теорія диригування, інтонація й ритміка, теорія музики, організація орхестр і фортепянова музика.

До українознавства належать: добре знання української мови, (граматики), українське письменство, історія України і бесідництво.

До загальних наук входять: соціольоґія, основи шкільного навчання (педагогія), кооперація і кредитові спілки.

Хто бажає вписатися на курси, хай жадає вписової заяви. Вписове на курси виносить $15.00. Про приміщення для курсантів подбаємо. Наука почнеться 1-го липня 1944 р. о годині 9-ій рано.

На курсах буде вчити, як і минулих років, світової слави диригент і композитор професор О. Кошиць.

Адреса Курсів:
Ukrainian Cultural Section of U.N.F.,
P.O. Box 3113, Winnipeg, Man., Canada.

Управа Вищих Освітних Курсів.

---

23 фунти цукру дістануть в Канаді сего року господині на кожду особу в родині на зроблення мармоляди і конфітур з овочів.

Данська королівна Інгрід привела на світ другу з черги доньку.

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau—Ottawa)

"Шатов Лоріє"—гостинниця в Оттаві

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau—Ottawa)

Вежа Миру в Оттаві 295 фітів висока, годинник має 16 фітів ширини. У ній висить 53 дзвони, 6 великих, а 47 менших. Найбільший, теноровий, важить 22,400 фунтів, а найменший важить 10 фунтів. Сі дзвони грають мельодії. Їх дзвониться вдаряючи кулаками по великім так званім піяні. В долині меморальна кімната про котру довідаєтеся більше з опису.

ОТТАВА

СТОЛИЧНЕ МІСТО КАНАДИ

"Їду до Оттави, до столиці нашої Канади, осідку нашого правительства, щоби на дещо подивитися, а може і дечого навчитися,' так відповідаю свому сусідові, що сидить побіч мене у потязі.

"Дуже гарно, в гості до нас,— я самий з Оттави," відповів він мені.

"Як так,"— кажу йому, "то Ви зможете дещо мені розказати про початки нашої столиці заки ми там заїдемо."

На це він радо згодився та зачав мені повідати.

"На початку, а це десь у 1613 році Шемплейн переїздив рікою Оттава, але вернувсь назад до міста Квебеку не засновуючи жадних осель."

"Це досить давно," сказав я,— "бо місто Квебек Шемплийн (Француз) заснував у 1608 році."

"Так — і аж у 1800 році зачали прибувати поселенці."

На початку місто Оттава було знане як "Бай Тавн," назване по анґлійськи в честь ґенерала Івана Бай, під котрого орудою збудовано Ридов Канал, що лучить ріку Оттава та озеро "Онтаріо."

У році 1854 назва Бай Тавн було змінено на Оттава. Слово Оттава витворено з назви індіянського племена "Одотава," що вела торговлю шкірами тоді з анґлійцями. Чотири роки пізнійше Королева Вікторія вибрала Оттаву на столицю Канади."

"Але ми так розговорилися—а то вже недалеко і Оттави. Треба зібрати пакунки, бо за пару хвилин будемо на стації."

Глянув я через вікно— і справді наш потяг вже був у місті та припиняв свій хід.

"Чи то не там на тій горі Парлямент," запитав я свойого приятеля.

"Так - бачите Мирову Вежу по середині. Мусите піти подивитися. Там Вас проведуть та покажуть. А що тепер сесія почалася, то ще і зможете бути на засіданнях та почути наших послів, як будуть радити над ріжними справами."

На сих словах ми опинилися на стації.

"Підете зі мною до "Шатов Лоріє" на снідання. Це наша найбільша гостинниця. Ходіть сюди, сим тунельом попід землю."

Так ми пішли і опинились у величавім будинку.

Услуга всюди. Я почувався як амбасадор. За чужі гроші, а може і за наші, подумав собі, добре гоститеся. Внедовзі я довідався, що мій приятель урядник та працює в парляменті.

Зачав Він мене випитуватися, що я за один. Сказав йому цілком сміло, що я канадієць, та заразом українець.

"Чув я богато про українців," сказав він мені. "На заході вас богато є. Чув я про Ваш торічний з'їзд у Винипеґу, про Комітет Українців Канади. Здається мені, що маєте посли тут в парляменті."

"Так, маємо одного посла," сказав я (трохи мені соромно стало, що мусів признати що лиш одного) пана Глинку, що репрезентує виборчий округ Веґревил з Альберти."

Так при бесіді перейшло нам снідання. Мій новий приятель пішов до своєї праці, а я повернув в сторону Рочестер вулиці, де я знав, що знаходиться українська католицька церква, і де певно стрінуся зі своїми людьми.

Завтра піду та подивлюся на парлямент. Підете зі мною? Добре слідіть у наступнім числі. (Далі буде).

Несправедлива доля.— Стара панна, колишня артистка, ліждалася несподіванки. На відвідини до неї прийшла її приятелька, вдова. Розбалакалися. Каже вдовиця:

Щоправда, я не чуюся така самітна. як ти. Я вийшла заміж вчас, а як незабаром мій чоловік помер, я казала його спалити. Я знову вийшла заміж, і за який рік я й другого чоловіка спалила по його смерти. На диво, й третий чоловік не довго пожив і я теж казала його спалити.

Стара панна-артистка аж уста роззявила, так слухала цього дивного оповідання. Колиж удалося їй прийти до слова, каже до вдовиці:

- Моя приятелько, сама бачиш, як несправедливою є природа. Ти мала стільки чоловіків, що могла ними палити, а я ані одного не діждалася!"

* * * *

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION.—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Дорогі Діти:

Підемо на прогульку (гайк) чи може на пікнік коло річки, озера, чи в тім зеленім ліску?

Підемо- -напевно всі Ви скажете, бо там ми набавимося, проглянемо світа, а може дечого навчимося.

Пішов раз так був Вуйко на прогульку, з горсткою дітей. Забрали ми перекуски, щоби могли бути довший час.

Зайшли ми в лісок, посідали та зачали розказувати один другому про ріжні пригоди, що ми мали у життю.

Нараз Василько зірвався із місця де сидів та зачав підскакувати та кричати- "Муравлі--муравлі."

"А не треба їм перешкаджати" сказали ми йому, "не треба сідати на їх хату."

Також не треба і птицям гніздечка руйнувати, коли ідемо на прогульку.

Не гарно лишати папері порозкидані по землі, а дуже небзпечно є лишити огонь незагащений.

Отож ідім на прогульки, бавмося, приглядаймося природі, але заразом і уважаймо, щоби декому не зробити неприємности.

Вуйко Трохим.

UNCLE TOM'S HAPPY FAMILY,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Avenue,
Winnipeg, Man.

—це є адреса Вуйка Трохима "Веселої Родини," до котрої рядів вступили вже много дітей. А Ви вже маєте ту членську картку "Веселої Родини"? Як ні, то ще нині залучіть 15 центів та вишліть на вище подану адресу.

ПРИЄДНАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Вуйко дуже радий, що Ви, Дорогі Діти, старається приєднати якнайбільше нових передплатників для своєї газети "Будучність Нації," а заразом нових читачів Вашої Діточої Сторінки. Ви вже богато в тім році зробили в тім напрямі й Вуйко певний сього, що Ви ще богато приєднаєте нових передплатників. **Не забувайте, Дорогі Діти, що Вуйко дуже докладно числить хто чим причиняється для Діточої Сторінки й при кінці сього року, як Ви вже се знаєте, той, хто найбільше в сім році причиниться для Діточої Сторінки, дістане гарний пугар (кап).**

Тим разом Вуйко мусить похвалити **МИХАІЛА МАТВІЙЧИНУ** з Винипеґ, Ман., **котрий прислав три нові передплати** і в своїм листі пише, "що я вірю, що ті, що дістануть часопись також будуть писати до Вуйка." Вуйко також думає, що нові читачі полюблять ДС. Знова **ОЛЯ ЛЕГАНЧУК** з Гарт Ривер, Алта., **прислала одну нову передплату** і при сій нагоді пише, що тепер дуже тішиться, що її брат приїхав на відпустку з війська. Вуйко також, Олю, тішиться тим і засилає Твому братові сердечні поздоровлення.

Вуйко сердечно дякує Михаїлові й Олі за труд. Ану, Дорогі Діви, Ви, котрі ще не придбали для ДС. нових читачів, зробіть се якнайскорше. Коли буде читачів більше, Ваша Діточа Сторінка буде ще краща.

Ваш Вуйко Трохим.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 9.

ACTUAL SIN

All of us had the sin of Adam and Eve.

It is not an actual sin.

It was on our soul when we were born.

Sometimes we do like Adam and Eve: we offend God; we commit sin; we do what God does not want us to do

The sin that we commit ourselves is called the actual sin

But if we do something bad, not knowing that it is bad, that is no sin; it is just a mistake.

All sins displease and offend God; all sins hurt God.

Big sins are called mortal sins; small sins are called venial sins.

Mortal sin is the worst of all evil; it is worse than loss of a large sum of money, than serious sickness; it is worse than death of the body

Mortal sin drives God and His grace out of our soul.

It kills the life of grace in us.

The person that dies with a mortal sin on his soul, will never go to heaven, but to hell.

Venial sin is a small offence against God; it is more easily forgiven.

I will avoid all sin, especially the mortal sin.

I will keep away from bad persons, bad places and bad things that might lead me to sin.

Before going to bed, I will be sorry for all my sins, and I will ask God to forgive me.

ПОДЯКА З СИРОТИНЦЯ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме, Як я втішилася, коли почула, що сим разом припадає та честь мені написати цих пару слів в імени всіх сиріток до нашого Дорогого Вуйка Трохима.

Наискорше хочу Вам, Дорогий Вуйку Трохиме, подякувати за Ваш цінний дарунок від себе як також від Членів Веселої Родиння, котрою Ви Вуйку є головою, і котру Ви заохотили до цего милосердного діла.

Ваша гарна писанка дуже тішила нас через цілі свята, бо Сестра Настоятелька кілька разів на день до нас приходили через цілих три дні зі солодощами на перервах наших гаїлок коло нашої гарної церкви.

А третий день був найвеселійший, бо ми подили вже на прогульку, де вже досить натішилися діточими забавами та перекусками. А найвеселійше нам було то, що о. Парох, кілька годин весело нас забавляли, так, що ми ще і тепер не можемо сих свят забути.

Вже кінчу сей раз, бо не хочу мучити Вуйка Трохима своїм діточими потіхами. На другий раз Вуйку напишу Вам за наші веселі теперішні часи у нашім дорогім сиротинці св. Анни в Айтуні.

Учениця Сиротинця в Айтуні,
Олена Юзик

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

36. "Може вони кинуться на нас? Я боюся їх, утікаймо!" 'Тихо, малий дурнику, не бійся.'

37. Се добродій Сернюк із родиною. Ось вони читають "Будучність Нації". Ходи, може би попросити, щоби й нам позичили.

38. По сих словах Вуйко закашляв.

(Далі буде)

ЧОМУ?

Учителька розповідає дітям, як то мала муха кусала коня.

На се мала Орися закликала: "А чомуж той кінь її не копнув?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю девять років і ходжу до англійської і до української школи. У англійській школі я є у третій клясі, а в українській я є у першій. Українську школу учать нас Сестри Служебниці. Я по українськи ще добре не вмію писати, то як є які блуди, то прошу поправити мені Вуйку. Я належу до церкви св. Покрови

Я тепер є у своєї цьотки на вакаціях на один тиждень, і я не мала що робити і вже давно думала до Вас написати, але не мала нагоди аж нині Я дуже люблю читати Діточу Сторінку.

Кінчу сей лист і здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів ДСторінки, і бажаю Вам всього найкращого.

Иоанна Натолочна, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Иоанна пишеш добре по українськи. Бери участь в контестах, а виграєш гарні нагороди.

ЛИСТ З ФОРТ ВІЛІЯМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се вже мій другий лист до Вас. Ми відограли концерт на 19-го березня і він був дуже гарний. Сестри мусіли багато працювати, щоби нас добре вивчити. Я дуже добре знаю Петра Гнатового і з ним ходжу до Рідної школи та бавлюся з ним. І кінчу лист і поздоровляю Вас Вуйку щиро.

Михаїл Данчук, Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: Михайле, Вуйко дякує Тобі за лист. Пиши стало до Вуйка й бери участь в контестах.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ І МАЛЮВАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Осьмілююсь і я написати до Вас Вуйку, хоч пару слів, отож коли не заберу богато місця у Вашім родиннім кружку між другими дітьми,— я бажаю познакомитись і заразом подякувати Вам за так гарні фотографії Вуйка, котрі моя сестра Тереця і я отримали і високо се цінимо.

Я ходжу до школи, котра називається "Гвайт Крік." Поселенці усі українці, але школа збудована німцями, котрі поселились були недалеко і назвали по тім, що біля школи плив чистенький потік. Тепер той потік уже висох, але нам школярам лишився спомин, бо від нього так зветься наша школа.

Я дуже люблю читати і малювати, дві тихі праці, як сказав один великий поет, "Мовчаливість при праці є золота." Поза шкільними годинами я богато вишиваю.

Другим разом напишу більше, а тепер залучаю 1.00 для Веселої Родини. Здоровлю Вас Вуйку щиро і жертвуюсь у молитвах.

Параня Козакевич, Паркервю, Саск.

Від Вуйка: Параню, Вуйко дуже радо приймає Тебе до гурка "Веселої Родини." Пишеш дуже гарно.

ДІСТАВ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку, Наперед хочу подякувати Вам Вуйку Трохиме за Вашу фотографію.

Я вже давно її дістав, але забув Вам написати, також отримав членську картку "Вуйка Трохима Весела Родина." А тепер останнім разом дістав від Вас дарунок книжочку "Максим і Марко" за контест. Красно Вам дякую. Книжечка дуже смішна. Ми в дома всі сміялися.

Хочу Вам Вуйку написати, що ми мали дуже гарний концерт в честь Тараса Шевченка на 5 березня. Дуже богато дітий малих брали участь, але я не міг брати участи, бо я був слабий. Я навіть до школи не ходив. Концерт приготовив учитель пан Гриневич, а реферат про Тараса Шевченка виголосили Отець Оленьчук.

Я собі добре запамятав як вони казали до людей про Тарасовий заповіт: "Учітеся, думайте, читайте, чужого научайтесь, свого не цурайтесь."

Федик Дженджера, Бруксбі, Саск.

Від Вуйка: Коли будеш дальше брати участь в контестах, певно ще неодну гарну книжочку виграєш.

САНКУВАВСЯ

Дорогий Вуйку Трохиме, Я нагороду отримав за що сердечно дякую і дуже люблю ту книжочку читати. Я маю богато книжочок Світ Дитини, а такої ще не мав. Мені мій тато не позволили читати камиків, а сказали купувати такі книжочки і їх читати, отже я їх читаю. Я ту ходив спускатися санками з одної гори. Там було богато сміху, там одні ідуть санками, а другі лещатами Але стати на тій горі, то аж страшно виглядає, як одні летять стрімголов, а не одні і носом запорять. Не одні то з плачем ідуть до дому і така наша діточа забава. Я на ту гору ходив лише в неділю по катехизмі, бо в будні не ставало часу. На тім кінчу і здоровлю Вас Вуйку щиро.

Володимир Заячківський
132 еве. Л. Савт, Саскатун.

Від Вуйка: Вуйко також любить санкуватися. **Читай все добрі книжки, а буде з Тебе Володомире колись добрий чоловік.**

ЛИСТ З ВИНИПЕҐ

Слава Ісусу Христу!

Дрогий Вуйку Трохиме,- Богато дітей пише до Вуйка з нашої Рідної Школи. І я також ходжу до української школи. Я люблю ходити до школи. Кінчу і здоровлю Вуйка.

Едвард Кобара, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Едвард, все гарно вчися і слухай своїх учителів.

У Форт Вілліям, Онт., Ди Кенедієн Кар енд Фавндрі Компані, виробляє масово для американської армії нуркові літаки звані Куртісс Гелдайвер. На знимці видимо довгий ряд тих літаків, вже майже викінчених.

ЛЮБИТЬ РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я ходжу до української школи. І моя сестричка іде до школи: Я люблю іти до української школи. Нас сестра учать. Я є у першій клясі. Ми діти українську школу дуже любимо і люблю писати листи до Вас. Моя сестричка має сім літ. Поздоровляю Вуйка,—

Маріянна Козловська, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Пишеш вже добре по українськи. Вуйко дякує Тобі за лист.

"МЕНІ НА ІМЯ ЗОНЯ"

Слава Ісусу Христу-

Дорогий Вуйку Трохиме,---Я іду до української школи. І я є українка. Я мешкаю на 826 Калидж. Мій братанець Володимир є при моряках і працює на воді. Мені на імя Зоня.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,—

Зоня Антонюк, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Зоню, а чи пишеш листи до Володимира?

Від початку війни до 29 березня, 1944, Канада стратила-30,538 жовнірів.

Затонув американський военний корабель на Середземному Морі; пропало 498 жовнірів.

Іван Пеник, служить при армії за морем

Іван Гуль, служить при армії в Канаді

Василь Козак, служить при армії в Канаді

Іван Витоник, служить при летунах

Іван Пеник, Іван Гуль, Василь Козак і Іван Витоник є членами церкви Пресвятої Евхаристії в Іст Килдонен, Ман

НАША БУДУЧНІСТЬ

Яка буде наша будучність? Буде такою, яку ми собі самі приготуемо. Залежить се виключно від нас і від нашої праці. Як ми будемо всі разом працювати й ще других до праці заохочувати, тоді наша будучність буде красна.

Коли знова ми не будемо працювати, тоді будемо сходити до щораз нишого культурного степеня і аж сумно подумати, яка буде наша будучність. Певно прийшлоби-ся працювати нам в наймах других народів і тоді трудноби було почути українську мову й побачити українське письмо.

Гарно є почути слова: "Я є українець." Але сумно стає, коли той самий чоловік, що каже, що він є українець, ніяким способом не причиняеться до полишення долі свого народу. Свідомий українець буде брати участь в кождій праці, котра є хосенна для нашого народу, й буде з вірою глядіти в кращу будучність. Українська радість має бути нашою радістю, а український національний смуток, нашим смутком. Ми не годні нині справді радуватися, аж доки не побачимо нашого народу свобідним.

Працюймо всі разом для кращої української будучности. Також Васильх прошу поширюйте часопись "Будучність Нації." Як хто вже сю газету має, то їм за се честь. Але дальше повинен заохочувати своїх сусідів і приятелів, щоби вони також читали сю газету. Доложім сього, щоби в кождій хаті був сей гарний часопис. У нім знайдете гарні сторінки для молоді, для дітий, як також для старших. "Б.Н." нас навчає і провадить до кращої будучности.

Коли будемо разом працювати, то певно наш нарід скоро стане свобідним. Деякі думають, що українці вже пропали і що для нас немає вже виходу. Ні, се неправда, бо ми жиємо і будемо жити дальше, як лише з Богом будемо щиро разом працювати.

Від себе бажаю українському народови якнайбільшої помочи від Бога.

Василь Хрущ,
1731 Торонто Ст., Ріджайна, Саск.

КРАКІВ ПОВНИЙ УКРАЇНЦІВ

З приводу боїв на східнім фронті Краків заповнили українські біженці в такому числі, що на вулицях міста радше чується українську мову, як польську. Українці не лишень заповнили і переповнили місто, але також окружні села, як подає ОНА зі Штокгольму.

Канада вислала до Англії в протягу 12 місяців 125 мільонів фунтів сира, за ціну 20 центів від фунта.

ЛЕТУН-ОФІЦЕР ВАСИЛЬ ПРИСТАЙ

Уродився в Йорктоні, Саск., 12. січня, 1918 р. Нишу школу скінчив в Інституті Пресв. Серця Христового, а середню в Колегії св. Йосифа. В 1937 і 1938 рр. працював як друкар у друкарні "Голос Спасителя". До летунства вступив у серпні 1942 р., а 13-го січня ц.р. покінчив студії й одержав крила та ступень летуна-офіцера. Тепер перебуває вже за морем у Англії.

Рідний брат Василя, Іван служить при армії в Кемп Борден, Онт., а рідна сестра Марія як норса-доглядачка обслугує хорих у шпиталі в Виндзор, Онт.

Офіцер Василь Пристай се свідомий українець-католик, син віруючих і жертвенних українських католицьких родичів, панства Евдокії й Григорія Пристаїв, членів-основників церкви Матери Божої Неустаючої Помочі в Йорктоні.

"Sure. Inflation Control Is Swell—for Him!"

— ПОДЯКА —

ПОНИЩЕ ВИЧИСЛЕНІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ Й БЕЗНЕСОВЦІ СКЛАДАЮТЬ ЩИРУ ПОДЯКУ ЦІЛОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ЗАГАЛОВІ В КАНАДІ, ЗА ТАК СОЛІДНЕ ПОПЕРТЯ КАМПАНІЇ ПРОДАЖІ БОНДІВ ШЕСТОЇ ПОЗИЧКИ ПЕРЕМОГИ:

ALBERTA

J. P. SWITYK, The Western Life Assurance Co., 13-14 Union Bldg., Calgary.

PETER GRESCHUK, Barrister etc., 710 McLeod Bldg., Edmonton, Alta.

INDEPENDENT WHOLESALE Ltd, W. Boycun, Manager, 10161- 108 St., Edmonton, Alta.

PETER LAZAROWICH, Barrister, etc., 210 McLeod Bldg., Edmonton, Alta.

PAUL MELNYK, C.N. Rooms & Confectionery, 10021 101 Ave., Edmonton, Alta.

DR. J. VERCHOMIN & DR. P. H. KOZIAK, 511 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.

W. SEREDA, The Western Pharmacy, Edmonton, Alta.

JOSEPH M. LAZARENKO, Barrister, etc., Myrnam, Alta.

KIERYLIUK BROS. & CO., General Merchants & Theatre, Vegreville, Alta.

SASKATCHEWAN

N. SYRNYK, Red & White Store, Buchanan, Sask.

DR. P. POTOSKI, Physician & Surgeon, Yorkton, Sask.

J. P. KOWBEL, Kowbel's Drug Store, Canora, Sask.

ZENON B. DRAGAN, Red & White Store, Krydor, Sask.

H. C. SHEVCHUK, Garage, Farm Implements & Radios, Wishart, Sask.

THE FUTURE OF THE NATION, The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

MANITOBA

DR. V. F. BACHYNSKI, 506 McArthur Bldg., Winnipeg, Man.

J. R. SOLOMON, M.L.A., Barrister, etc., 701 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man.

P. TORBIAK, General Merchant, Poplarfield, Man.

DR. B. DYMA, 592 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ONTARIO

WASYL KOWALCHUK, Clyde Hotel, 158 King St. E., Toronto, Ont.

W. HULTAY, Marshall's Drug Stores, 542 Queen St. W., Toronto, Ont.

DR. W. J. YARMEY, 314 Bathurst St., Toronto, Ont.

PAUL POOKE, Alexander Art Studio, 251 Bank St., Ottawa, Ont.

DAN GOVRILUC, Royal Groceteria, Kirkland Lake, Ont.

THOMAS R. BeGORA, Barrister, etc., Bank of Toronto Bldg., St. Catherines, Ont.

OSYP YAREMA, Essex Packing Co., Ltd., 897 Mercer St., Windsor, Ont.

P. FABIAN, Farmers Realty Co., 171 Niagara St., St. Catherines, Ont.

DR. MATTHEW REUTSKY, 3539 Park Ave., Montreal, Que.

ПОВИЩЕ ОГОЛОШЕННЯ ПОМІЩЕНО ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Останні Вісти...

Большевики гуртують великі скількости війська коло Коломиї, в Західній Україні, до нового наступу на Львів. Большевики заняли Севастополь.

Аліянти дальше бомбардують німцями заняту Европу.

В Італії на всіх фронтах бою без змін.

Могатмого К. Ганді, індійського національного провідника, випустили з арешту, в котрім він сидів ще від серпня 1942. Ганді є смертельно хорий.

С. Орлеманський, польський римо-католицький священик зі Зл. Держав, про котрого пишем більше на 4-ій стороні нинішного числа, мав другу візиту з Сталіном. Орлеманський по сій візиті сказав, що Сталін добре "відноситься" до Католицької Церкви й що бажанням його (Сталіна) є, щоби в будучій Польщі була дальше Католицька Церква.—По таких щирих і сердечних візитах й бесідах, ми не здивувалибся, колиб "сонце з Кремлю" назначило Орлеманського "біскупем."

оо. Василіяни купили в Ню Йорку, Зл. Держави, великий будинок за 75 тисяч долярів на Новіціят.

о. Николай Демків, парох з Комарно, Ман., перебуваючи в дистрикті Давфин, Ман., перед великодними святами, тяжко був захорував. Тепер о. Николай знова вернув до Комарна й приходить до здоровля.

У Віндзор, Онт., ще дальше страйкують 14 тисяч робітників у воєнних заведеннях Форда.

В Індії аліянти перемагають японців коло Когіми.

З Оттави подають, що можливо внедовзі фармарі будуть могли довозити до сипанців пшеницю без означеної скількости від акра, бо є великий попит на канадійську пшеницю.

Проголошено, що на канадійському кораблі Атабаскан, котрий затопили німці, пропало 202 канадійських моряків.

Амдірал Мінеічі Кога, командант японської фльоти, згинув в бою, а на його місце прийшов адмірал Соему Тойода.

Сього року покличуть в Канаді 100 000 18-літних хлопців до військової служби.

ПЕНСІЯ ДЛЯ РОДИЧІВ ЗАБИТИХ ЖОВНІРІВ

Канадійський уряд буде платити 30 долярів місячно родичам, котрих син зложив своє життя в обороні Канади в теперішній війні, а попередно давав їм удержання. Можливо є, що пізнійше будуть давати родичам навіть 60 долярів місячно.

За перших 11 днів теперішної великої воздушної атаки на Европу, аліянти стратили 2,300 летунів, 389 літаків вартости більш як 50 міліонів долярів.

Рядовик Н. Ковальчук з Тюлон, Ман., за геройство зістав відзначений. На знимці видимо як Лефтенанс Генерал Сер Олівер Ліс [illegible] йому Мілітері Медал

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Иосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

СВ. МІСІЯ

в церкві Різдва Пречистої Діви Марії

КАЛІЄНТО, МАН. (Сопівники)
від 11-го до 25-го ЧЕРВНЯ, 1944

Під проводом о. П. Пасічника, ЧСВВ
Порядок св. Місії, Катехизації дітей і станових Конференцій Отець Місіонар оголосить в часі Місії

УКРАЇНЦІ ПРИХОДІТЬ ВСІ ЩОДНЯ НА ЦЕЙ ДУХОВНИЙ ПИР!

Заряд

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ТРАВЕНЬ:

11. Неділя Самарянки .... Брокенгед
18. Четвер: Вознесення (новий стиль) .. .. Гадашвил (празник)
21. Неділя Сліпородженого .... Сарто
25. Четвер: Вознесення .... Тиндал
28. Неділя св. Отців .... Лейдівуд

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню, Виннипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

ТРАВЕНЬ:

14. Неділя Самарянки: Ґонор(День Матері) Парки (читана Сл. Божа)
21. Неділя Сліпородженого .... Парки Ст. Норберт; Ґонор (читана С. Божа)
28. Неділя св. Отців .... Ґімлі

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Виннипеґ, Ман.
Телефон 54 139

We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills **MISAR TREATMENT** Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF C. — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 11 (155) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Червня, 1944 Vol. XII. No. 11 (155) YORKTON, SASK. June 1, 1944

АЛІЯНТИ ПРЯМУЮТЬ НА РИМ

У Італії дня 12-го травня аліянти по[illegible] великий наступ в полудневій часті фронту. По кількагодинній гар[illegible] війська аліянтів пі[illegible] до наступу и прорвали дві оборонні німецькі лінії Густав лінію і лінію [illegible], котрі простягалися від міста Касино на полудне. Аліянти заняли [illegible] разом зі славним бенедиктинським монастирем и стало наступають вперід.

[illegible] вісти подають, що німці го[illegible] цілковито відтягнути свої війська з полудневої Італії й ставити будуть [illegible] опір аліянтам аж в північній Італії.

Канадійський премієр Мекензі Кінг був присутний в Льондоні на нарадах премієрів Домінії. На знимці, зліва до права, Вінцент Мессей, Високий Комішонер для Канади, Сер Арчібалд Сінклер, англійський міністер летунства, премієр Кінг і Петро Фрейзер, премієр Нової Зеляндії, як розмовляють перед нарадами премієрів.

ВИБОРИ В КВЕБЕК

Подають, що внедовзі будуть вибори в Квебек.

Саскачеванці йдуть до провінціональних виборів в четвер, дня 15-го червня.

БІЛЬШЕ КАВИ И ЧАЮ

В Канаді почавши від 20-го травня можна дістати на один купон пів фунта кави й дві унції чаю.

15 ДОЛЯРІВ ЗА ПЕРЕЇЗД

Жовніри, котрі їдуть з війська на відпустку до дому, будуть платити всего 15 долярів коштів подорожі. Надвишку коштів покриє уряд.

ІНФЛЯЦІЯ В КИТАЮ

У Китаю панує велика інфляція грошей. І так приміром за один тузин пампушків платиться на наші гроші 100 долярів, штучні зуби коштують 600 долярів, а за хату треба заплатити 400 тисяч долярів.

НА СХІДНЬОМУ ФРОНТІ БЕЗ ЗМІН

До дня 22-го травня на східньому фронті в Европі не було більших боїв. Видно большевики очікують часу, аж доки аліянти не зачнуть наступу на Західну Европу.

УКРАЇНЦІ В ОКРУЗІ МЕКЕНЗІ (КАНОРА) САСК., У ДНІ ВИБОРІВ ДНЯ 15 ЧЕРВНЯ, УСІ ЯК ОДИН ГОЛОСУЙТЕ НА СТЕФАНА ШЕБЕЦЯ!

СТЕФАН ШЕБЕЦЬ — КАНДИДАТ В ОКРУЗІ МЕКЕНЗІ, САСК.

Нашим виборцям з округи Мекензі (Канора, Саск.) подаємо блищі дані про п. Стефана Шебеця, котрий кандидує в тім окрузі на посла підчас теперішних виборів.

Стефан Шебець широко знаний для українського загалу в Саскачевані. Родився в околиці Канори. Нищу школу покінчив в родинній місцевості Ковалівка, Саск., в середню школу в Колегії св. Йосифа в Йорктон, Саск. Опісля був на вищих студіях через 4 роки. Послідних вісім років працював для домініяльного правительства, як інспектор фармарських позичок. У 1938 р. п. Шебець оженився з панною Славкою Стратійчук, донькою п. Якова Д. Стратійчука, відомого українського діяча в Саскачевані. Панство Шебеці мають двоє дітей, три і пів літню донечку і вісім місячного синка.

Пан Шебець се кандидат на посла з ліберальної партії. **В роках 1938-39 п. Шебець був головою Провінціональної Секції Саск. БУК-а.** До його прикмет належить точність і солідність в виконуванні своїх обовязків.

Округ Мекензі (Канора) є на 65 процент український, отже п. Шебець має всі вигляди на вибір. Взиваємо тому наших вірних й добрих людий: в дні виборів усі як один голосуйте на п. Шебеця. Не забуваймо, що нас перед урядом має репрезентувати такий чоловік, котрий вірить в Бога, є членом нашої церкви й ніколи не повстидається сказати слово в праляменті в обороні наших людий в Канаді і нащого народу в Европі. **А таким є п. Шебець.**

ЗАПРЕНУМЕРУВАВ БН. НА ЧОТИРИ РОКИ

Одним з многих наших приятелів і прихильників є **п. Андрій Маланяк в Дітройт,** Міш., Зл. Держави, котрий так сподобав собі нашу ґазету, що заплатив пренумерату на 4 роки наперед. Після слів п. Маланяка, БН. не тільки освідомлює своїх читачів релігійно, але й національно. Стала вона для нього улюбленою ґазетою.

При сій нагоді не від речі буде згадати, що п. Маляняк є практикуючим католиком, належить до церкви св. Івана Хрестителя при Клиперт вулиці і є членом українського Народного Дому. У церкві і в Народнім Домі п. Маланяк є активним членом і хоча тяжко працює в фабриці на прожиток й своєї родини, ніколи не відмовляється від грошевої помочи так для своєї католицької Церкви, як і Народному Домові.

Справді честь, кому честь!

ЩО ДАЛИ АЛІЯНТИ БОЛЬШЕВИКАМ

Преміер Чорчил в англійському парляменті проголосив, що Англія вислала до Росії: 5,031 повзів, 6,788 літаків і більше як за 360 міліонів вартости сирівців, на протягу від 10 жовтня 1941—31 березня 1944. За послідних шість місяців англійці доставили кораблями большевикам один міліон 250 тисяч тон военних матеріялів

До сего всего можнаби додати ще се, що по кінець березня 1944 в Канаді зібрано на фонд допомоги большевикам, в грошах і річах, $5,673,833.

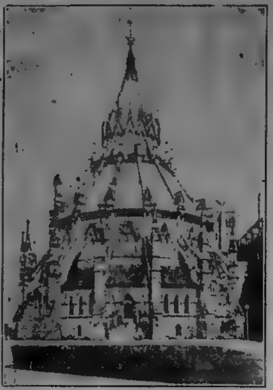

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau, Ottawa)

Бібліотека Парляменту в Оттаві— 90 фітів широка, стіни 4 фіти грубі, частина з неї осталась з старих будинків парляменту, що згоріли 1916 року. У ній міститься 500,000 томів книжок, декотрі із них старинні та цінні.

СТАЛІН ВІДДАЄ ЛЬВІВ І ВИЛЬНО ПОЛЯКАМ

Неустрашимий "батенько Сталін" відай починає, мимо своїх великих світлих побід на східньому фронті, трясти штанами, або інакшими словами починає сам не вірити в свою силу не є певний за долю совітів.

Бо слухайте, що сталося: Дня 15 травня донесли вісти з Лондону, що **Росія склонюється віддати повоєнній Польщі Львів і Вильно, а за се домагається від поляків, щоби скинули В. Рачкевича зі становища президента польського уряду на вигнанні.** Про сю пропозицію Сталіна повідомив урядово Англію і Америку американський амбасадор до совітів В. Аверелл Гарріман. Отже про правдивість сеї вістки немає що сумніватися.

Отже зле зі Сталіном, коли він перший простягає руки до згоди з безпритульними, нічого незначучими поляками. Видно тріщить той медведисько, котрий нажерся чужої кривди. Стає горячо тому, котрий пив роками невинну людську кров. Вже пускався іти Сталін навіть на Париж, як подавали недавно ґазети, аж тут нагло, не дійшовши навіть до Львова, дарує його вже босим "шляхціцам."

Цікаво, як чуються тепер канадійські большевики, котрі приготовляються навіть, говоримо поважно, відсвяткувати торжественно освободження всеї України з рук ворога, отже й столиці Галицької України, Львова. Тимчаєом "предобрий" батенько дарує вже Львів полякам. От пошилися в дурні, та самі не знають, що про се все думати.

Ми однак віримо, що Львів скоро буде свобідний як від большевиків так і від німців, а коли поляки схотілиби знова закоштувати львівського хліба, то так вдусяться як вдусилися в 1939. Бо Львів був, є і буде українським, разом з цілою Західною Україною.

Могандас Ганді, провідник індійський, дальше дуже тяжко хорий.

Поверх 1,500 жовнірів з західних провінцій Канади звільнено з війська на 2 місяці, щоби помогли фармарам в сінню.

Сього року не будуть спроваджувати бараболь до Канади зі Злучених Держав.

У Канаді в обороті є майже один білион долярів ($918,364,000)

В Істанбулі, Туреччина, проголошено стан облоги, бо [illegible] турецька організація [illegible] зробила велик[і] демострації вулицями міста Істанбул.

Знимка представляє двох аліянтських жовнірів зі славного регіменту Гурка, як десь в Італії зі звалищ будинку обстрілюють ворога.

ПОЛЯКИ ЗАСУДИЛИ ПЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ

Поляки подали вістку, що в місяці квітні відбувся в Сьотляндії военний польський суд над 23 жовнірами, в тім 19 білорусинів, та 5 українців, а за се, що вони здезертерували з польського війська. Як подає дальше ся вістка, всіх засуджено на кари вязниці від одного року до два і пів. Засуджені всі були еміґрантами з Арґентини.

Дезерцію вони мали поповнити тим, що в Льондоні 25 березня хотіли вступити до англійської армії. Англійці однак їх не приняли, мовляв на се треба позволення від польського уряду. Прийшли вони отже за позволенням до польського уряду і тут їх арештували як дезертирів, й як таких засудили

Кров в жилах ворушиться, коли читається таке. Чому наші українські жовніри мусять служити примусово в рядах польської армії? Деж є польська держава? Де її уряд? Всі майже самі поляки того уряду на вигнанні не признають!

Хоч служити наш український жовнір в англійських арміях не годен.

Се вже не перший раз в тій війні були такі випадки. Не перший раз ми про се пишемо. Видно ще замало. Хай вже раз урядові чинники зрозуміють, що коли змушують українців служити в польських арміях, то роблять велику кривду українцям, котрі бажають битися плече в плече разом з англійцями проти одного ворога, а се Гітлера.

А полякам кажемо не перший раз: український нарід все числить й у відповідну пору віддасть з надвишкою за кожду кривду заподіяну своїм братам.

НІМЦІ ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО ПРОТИ-ІНВАЗІЇ?

З Льондону доносять, що німці згромадили на побережах Західної Европи в підземних летунських майданах велику скількість перевозових і безмоторних літаків, так, що можуть ними спустити на Англію цілу дивізію війська з повітря. Однак в Англії думають, що німці не спробують зробити інвазії з повіря на Англію, бо їм се певно не вдалосьби. Всежтаки поступовання німців дало богато до застанови провідникам союзних військ в Англії.

Ворожа підводна лодка затопила знова канадійський корабель Веллейфілд, забитих й пропавших є 126 моряків.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ...**
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву—**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

Зі з'їзду Українських Канадійських Вояків в Англії. Зліва направо: Лефтенант Володимир Г. Купченко (Едмонтон), капітан Др. Степан Воробець (Кридор, Саск.), офіцер летун Й. Когут, Д.Ф.С. (Парквервю, Саск.) капітан Др. Богдан Михайлишин (Едмонтон), лефтенант Петро Воробець (Кридор, Саск.), лефтенант П. І. Никифорук (Ст. Майкл, Алта.), Лефтенант І. Наконечний (Ріджайна,, пайлот офіцер І. Юстик (Вінніпеґ), офіцер-летун А. Погорецький, Принг Алберт, Саск.), пайлот офіцер І. Панчук (Мічам, Саск.)

З ПЕРЕКЛАДІВ О. СТ. СЕМЧУКА

Персі Б. Шелі
1792- -1822

ХМАРА

Для повялих вітів, для пожовклих цвітів
я приношу свіжий дощ із рік і з озер,
як листя спочине жаркої години
я вгорну у тіни як в руки сестер
і з крил потрясаю росу чисторанню,
що збудить всі пучки зо сну,
а кожда росинка на груді перлинка
танцює у сонці хоч хвильку одну.
Коли я розпущу русо-сиві коси,
то зелень обілить лід-град,
і знов їх розчешу, дощем їм омочу,
і в громі сміюся навряд.

Снігом опорошу гористі узбічча
й смереки застигнуть в жаху,
а я собі ляжу на білу заглаву
й засну у обіймах снігу.
Високо на гилях, на гористих шпилях
чискавичний вершник мій сів,
а долом в яскині у кайдани сині
заковують громи свій гнів.
Понад моря й гори в безмежні простори
мій вершник проводить мене,
манять його мавки, русяві русалки
з багрової тоні, що розкішю тхне.

Землиця й водиця це моя родина
і небо любимцем зову,
крізь всі океани я леготом мрію,
зміняюсь, ніколи не вмру.
Як дощ перепаде й небо без змази
сяє храмом безкрай-будівлі,
то вихри могучі і світляні тучі
розбудовують неба греблі.
А я тихо сміюся з гробівця того мого
і з глибинних дощових яскинь,
як дитина з лона, якби дух безгомонно
я встаю і будую нову синь...

ЖАЙВОРОН
(Виїмки)

Що ти є, ми не знаєм.
Хто до тебе найблищий з усіх?
Хоч а мережки дуги ми збираєм
хоч краплини неземних утіх,
то від тебе спливає на землю
дощ і злива мельодій палких.

Глядимо вперед і дозаду
і журимось, з чого нема.
За найщирійшу раду
лунає біль сміха.
Наші співи найкращі сповила
турбота глуха і німа.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редаґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВИБОРИ

У демократичній країні горожани мають богато великих прав-привілеїв. Між іншими є ставлення своїх кандидатів на послів, свобідне голосування і право бути вибраним.

У Канаді, демократичній країні, всі горожани, а тим самим і ми українці католики, тішимося великими правами підчас виборів. **Можемо свобідно настановити своїх кандидатів, вести передвиборчу кампанію, голосувати на своїх кандидатів і вибрати своїх кандидатів на послів.**

Як історія українського народу в Канаді показала, ми дотепер належно не доцінювали сього великого права, бо або не ставили ми належно своїх кандидатів, або не йшли масово до виборів, мовляв, що нам се поможе. А возьмімо теперішний стан. Маємо тільки одного посла в Отаві й кілька послів провінціональних. Се як на поверх 300 тисяч українців у Канаді абсолютно за мале число.

* * * *

Усі ми любимо казати, що нині переживаемо великі й дуже вирішальні часи. І се правда. Вирішальними й важними часами є вони для всіх народів світа, у тім також для нашого українського народу в Европі. Війна доходить до побідного кінця аліянтів і коли скоро так станеться, тоді на мирових конференціях буде рішатися мапа Европи, границі держав. На мирових конференціях засядуть представники всіх народів світа, котрі будуть в імені своїх народів обстоювати права своїх держав.

Чи наші брати в Европі будуть могли вислати на мирову конференцію своїх представників, котріб домагалися й рівних прав для українського народу? Ми думаємо, що ні. Бо самі видимо в яких страшних оковах закований є наш український нарід в Европі, в оковах лютих ворогів большевиків і німців, котрі українському народові баж[illegible] тільки заглади.

На комуж отже буде лежати одинокий і святий обовязок сказати слово правди в імені українського поневоленого народу? На нас українцях в Канаді й Америці й то тільки через своїх представників до уряду Канади й Америки, або іншими словами сказавши, через наших свідомих, українських послів. І ми се мусимо зробити, коли сміємо називати себе українцями, коли кажемо, що ми в Канаді є віткою українського великого народу в Европі. Мусимо се зробити, коли в наших серцях ще є хоча трохи національної свідомости і любови до безталанної України.

* * * *

Нам отже треба ділати, й то зараз.

Ясним є, що внедовзі в Канаді будуть доміняльні вибори. До сих виборів вже відтепер приготовляються ріжні партії ставлячи своїх кандидатів, переводячи передвиборчі кампанії і т.д. Не сміємо й ми спати, мусимо ми українці католики взятися до праці й то зараз.

І наша доміняльна орґанізація БУК кидає своїм членам клич: готовмося до виборів! Ми маємо вже відтепер в кождій провінції Канади поставити принайменше одного кандидата українця католика й на нього громадно опісля голосувати. **Ставмо такого кандидата. котрий гідно й чесно заступивби нас й наш нарід перед урядом в Канаді й як зайде потреба перед урядами других держав.** Ми свідомі сього, що таким представником може бути тільки свідомий українець католик, бо такий ніколи не зрадить свого народу й не задля самої тільки посольської пенсії буде послом.

Нам послів, котрі показуються перед лице людей тільки перед виборами, а в парляменті ніколи ні слова не скажуть за нас, наші права й за наш нарід— нам, ще раз твердимо, таких послів не треба. Нам не треба й ми соромимося такими послами, котрі публично висказують своє задоволення з сього, що большевики забирають Західну Україну. **Ми вже раз українці католики мусимо собі сказати й то свято, що нас будуть й мусять репрезентувати свідомі українські католицькі посли, й на таких, й тільки на таких ми мусимо голосувати. Так маємо поступати як в провінціональних, так доміняльних виборах.** А поставивши раз одного українського католицького кандидата мусимо його вибрати. Поможім йому всіми чесними способами. **Не ставмо ніколи двох своїх кандидатів в однім окрузі, бо тоді ніодин не вийде. Ставмо тільки одного й на нього голосуймо.** Женім від себе всіляку большевицьку голоту, котра ставлячи своїх кандидатів, буде старатися нас розбити, роздвоїти. **Чи ми вже не досить переконалися, хто є большевики й що вони бажають?** Бажають вони заглади нашому українському народові, хочуть, щоби кат України панував над нами. **І вони малиб нас заступати в парляменті? Ні! Ніколи!**

Перші, котрі мають здати іспит своєї національної здібности, будуть саскачеванці, котрі йдуть до провінціональних виборів у дні 15 **червня**, четвер, 1944. У сім дні саскачеванці голосуйте всі як один на своїх українських католицьких кандидатів; голосуйте громадно, сповніть свій великий національний обовязок!

Нашими репрезентантами можуть бути тільки українські католицькі посли!

ТАНЕЦЬ ПО ТРУПІ

При кождім більшім міськім шпиталі є також психіятрична клініка. Там провінціональний психіятрист бадає людий, що вийшли з душевної рівноваги і відповідно до їх стану, або їх лічить, або відсилає як невилічимих до закладів для божевільних. Лічать людий так, що з висками залучують велику силу вольтів електричного наряду і нараз пускають. Кілька таких електричних струй потрясає мозґом хорого і забиває всю память на минувше, підтинає заривність і робить лагідним.

Чи Ви бачили коли, щоби хто танцював по трупі?

А коли таке дістся, що думати про людину, котра важиться таке робити?

* * * *

Ось в одній червоній ґазеті чоловяга, котрий пише по українськи але з українством нічого спільного не має, накинувся в дикий спосіб на покійного Ірчана, якого большевики замордували на Україні після 1929 року.

Хтож в Канаді, що є довший час, не чув, не знає про Ірчана?.

Таж то один з тих ідейних і запалених галичан, що навіть в червоній владі хотів таки видіти владу України і з нею ідейно працювати для України.

Хтож не знає його писань, його драм, які виставлялися літами на сценах турфдомів в Канаді, його книжок, що тисячами розходилися між українцями в Канаді та приготовляли і заво-

(Продовження на стороні 6)

† [illegible] ДЕНЬ [illegible] СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯ- [illegible] †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1944

1 Ч 19 Сщмч. Патрикія
2 П 20 Мч. Талалея
3 С 21 Суб. Задушна, † Конст. і Єлени
4 Н 22 Сошествіє св. Духа
5 П 23 Пресв. Тройці (Загальниця)
6 В 24 Преп. Симеона
7 С 25 † 3-те найд. Гол. Ів. Хрестителя
8 Ч 26 Ап. Карпа
9 П 27 Сщмч. Терапонта
10 С 28 Преп. Никити
11 Н 29 Неділя Всіх Святих
12 П 30 Преп. Ісаакія **(Петрівка)**
13 В 31 Ап. Ермія
14 С 1 Червень. Мч. Юстина

УСТАВ

2. Служба Константина і Єлени береться нині.

3. Задушна Субота: Заупокійне богослуження. Сл. Б.: Ап. і Єв. дня і за усопших.

4. Сошествіє св. Духа: Всеночне. На кождім богослуженні через цілий тиждень співається Царю Небесний з коліприклоненням. Сл. Б.: Ап. з. 3, єв. Ів. з. 27. По Отпусті зараз Вечірня з колінопреклоненними молитвами.

Через цілий тиждень Загальниця.

5. Пресв. Тройці: Сл. Б. Ап. з. 229 і 197, єв. Мат. з. 75 і 116.

11. Неділя Всіх Святих: Гл. 8, єв. утр. 1, Сл. Б.: Ап. з. 330, єв. Мат. з. 38.

12. Початок Петрівки, що треває до 11 липня включно.

На Зелені Свята ідеться на цвинтарі, де правляться парастаси над гробами померших. Добре буде сього роду, коли вже так богато українських католицьких канадійських жовнірів впали на полях боїв, відправити також парастас за спокій їх душ. — У місяці червні правиться коло престола Ісуса Христа молебен в честь Серця Христового.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Винагорода Серцю Ісуса й Марії.

Місяць червень посвячений Найсвятішому Серцю Ісуса Христа. Через цілий місяць правляться коло гарно прикрашеного престола Ісуса Христа молебни в честь Серця Христового; співається чудові пісні в честь того Серця, котре так дуже полюбило світ.

Сими набоженствами побожні християни хочуть хоча в части винагородити Серцеві Ісуса за сі зневаги, котрі воно дістає не лише з рук поган, невіруючих людий, але також дуже часто зі сторони християн. Бо коли християнин свідомо й уперто грішить, тоді він дуже зневажає Ісуса Христа, а передовсім приносить прикрість Серцеві Христа, котре людий так дуже полюбило, як також наносить прикрість Матінці Божій, Марії.

Нашим завданням в місяці червні буде посвятити всі свої молитви на се, щоби винагородити Серцям Ісуса й Марії за сі зневаги, котрі вони дістають від невдячного світа.

МІСІЧНЕ НАМІРЕННЯ

Зріст духовенства для численних католиків Східньої Африки.

Поширення науки Ісуса Христа між мешканцями Африки поступає невпинно вперед. Тисячі поган річно навертаються, стають християнами. До дальшого провадження, після науки Христа, тих нових християн потреба ідейних і побожних священиків. У тім намірені полинуть наші молитви перед Найсвятійше Серце Христа в місяці червні.

о. Н. Демків

ЗІСЛАННЯ СВ. ДУХА

"Царю Небесний. Утішителю, Духу Правди, що всюди є і все наповняєш, скарбе добра і життя Подателю, прийди і замешкай у нас. І очисти нас від усякої скверни і спаси Благий наші душі."

Таку щиру і сердечну просьбу нині і через 8 днів Зелених Свят заносить священик і вірні до неба перед і підчас Богослужень і св. Служб Божих. А є припис, щоби сю просьбу клячучо відспівати, бо св. Церква бажає надати просьбі більшої сили і осягнути то, о що просить. Бо Зелені Свята, то не тільки памятка того дня, в котрім колись перед віками св. Дух зійшов на Апостолів, але заразом св. час, в котрім св. Дух і на нас сходить і на нас має зіслати і зсилає свої св. дари. Се, що колись сталося в спосіб видимий, огненними язиками, у вечернику, доконується. тепер в спосіб невидимий в наших душах.

А що доконується? О що просить св. Церква?

Приближися, прийди св. Душе, вселися, наповни огнем любови Твоїх вірних і очисти нас від всякої скверни і спаси Благий наші душі.

Отже св. Дух має:

1. Приближитися—прийти до наших сердець

2. Має наповнити їх своєю ласкою

3. Має розпалити огонь Божої любови.

* * *

1. Від хвилі вознесення Господа Ісуса Христа минуло 10 днів. По Його приказу, Апостоли очікували зіслання св. Духа. І десятого дня зібрані були Апостоли в вечернику на молитві—як нараз повстав, як описує св. Лука, нагальний шум, наче від надходячого буйного вітру і як серед бурі видно було білі огняні пасма блискавиць, які спадали з неба на землю, тоді Апостоли і Преч. Діва Марія спостерегли сходячі на них огні у виді язиків.

Отсе в такий видимий спосіб зійшов св. Дух на Апостолів. Се саме, хоча в невидимий спосіб повторяється в тих днях на землі. І на нас має зійти св. Дух і роздати свої дари.

Чи ми вже отримали коли св. Духа?

Так! Перший раз св. Дух зійшов на кождого з нас при св. Хрещенню і разом з освящаючою ласкою вселився у наших душах і перебув так довго, доки ми тяжким ґріхом не позбулися освящаючої ласки. Приближився щодня св. Дух своїми побуджуючими ласками в думках совісти, сходив на кождого з нас кілька разів в добрій і важній Сповіди очищали ми свої серця з гріхів. Сходив також, коли ми приймали колись св. Тайну Миропомазання, бо вона є в особливий спосіб Тайною св. Духа, в котрій Він уділяє своїх св. дарів, помножує ласки, скріпляє охрещену душу людини, щоби вона віру святу відважно визнавала, після неї жила і осягнула спасення.

Але і в тих днях Зелених Свят, коли в тисячах св. Служб Божих відправлюваних по цілій земській кулі, св. Церква просить о Його ласки,— св. Дух напевно сходить на наші душі, коли ми сповнили все конечне з нашої сторони на Його привитання, а саме,

коли ми очистили свої серця з гріхів, та бажаємо приняти до сердець Святого Гостя.

Памятаймо однак. що "Прийди святий Душе і вселися в нас," то тим самим значить се: "Відійди від нас духу гріха." Бо не можна, як каже Ісус Христос, двом панам служити, або, як ми кажемо: "Господу Богу і сатані рівночасно свічки світити." Тож як хочемо, щоби св. Дух приближився і зійшов до нашої душі, то наперід усуньмо з неї все, що є вороже св. Духові, а се смертні гріхи, а тоді коли зітхнемо: "Прийди святий Душе," сповниться обітниця Зелених Свят і на нас зійде св. Дух.

2. І не тільки зійде на нас св. Дух, але вселиться-замешкає в нас. бож о се молиться ціла наша Церква в тих днях, коли співає: "вселися в нас"—наповни серця Твоїх вірних.

Пророкові Ісаї дав Бог видіти раз небо. І видів Господа Бога сидячого на троні, а святість—велика слава Божа наповнила ціле небо. Подібно й святий Дух сходить до людського серця, хоче в нім засісти якби на троні, наповнити своєю святістю-ласкою і в нім панувати.

Се дійсно так є, бо читаємо в св. Письмі слідуюче: "Чи не знаєте, що ваше тіло є у вас храмом Духа святого, котрого маєте від Бога." (1 Кор. 6, 19). **Наші душі є отже святинею св. Духа.**

Як будова взнесена людськими руками, через молитву епископа і посвячення стає церквою, святинею, храмом Божим, так і наша душа через молитву Церкви і помазання св. оливою в св. Тайні Хрещення сталася дійсно мешканням св. Духа. На наших душах є витиснена печать св. Духа, вже ми належимо не тільки до себе самих, але ми є посвячені-віддані св. Духові і до нього належимо. О, яка велика гідність наша!

Отже, коли наші члени є святинею св. Духа, то памятаймо, що очам нашим не вільно дивитися на щось плюгавого, бо ті очи належать до Господа Бога; ухам нашим не вільно до всего прислухуватися, бо вони належать до Господа Бога; устам нашим не вільно вимовляти брудних слів, бо уста наші належать до Господа Бога! в серцях наших не про все нам вільно роздумувати і пожадати, бо і серця наші є троном найвисшого Царя небесного, св. Духа правди.

О, прийди св. Душе, ми хочемо памятати, що наші члени є святинею Твоєю—прийди і наповни серця Твоїх вірних, бо Ти "вся исполняєши."

3. **Третя просьба,** яку в тих днях наша св. Церква заносить до св. Духа, **є та. щоби св. Дух розпалив в наших серцях огонь Божої любови.**

Що може зробити огонь-тепло, се бачимо в природі. Яка велика зміна, коли настане красна весна а огонь сонця зачинає огрівати вогку землю. Міліони чудес тоді діються. Як то все кільчиться, росте, вкривається зеленню, займається цвітами о ріжних красках, відмінах... Подібно ділає огонь Божий, який враз зі зісланням св. Духа в огненних язиках, зійшов на людські душі, дає їм надприродне життя.

Сказав Христос: "Я прийшов кинути огонь на землю і щож хочу, щоби розгорівся." І справді так сталося. Огонь св. Духа розпалив таку віру, такі чесноти, такий святий запал любови Бога, якого ані передтим, ані потім не бачено. Під впливом огнистих промінів світла св. Духа, виросли ті пурпурові рожі тисячі тисяч святих мучеників; зацвили огороди найкращих цвітів в чеснотах, яких видовищем були часи апостолів і наступні по них віки.

Хай подібний Огонь розжарить св. Дух і в наших серцях. Запалімся під Його впливом до того, що добре, чесне і благородне. Хай в нашім життю будуть видні овочі св.

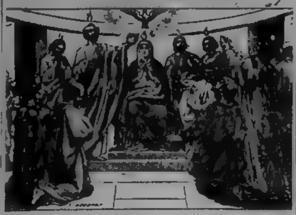

Духа. Вправляймось в добрих ділах, посвятімся для праці спасення наших ближніх.

Коли сумніви нас непокоять і ми в небезпеці впасти в гріх, просім о поміч св. Духа. Взиваймо св. Духа в смутку, а будемо потішені, кличмо до Нього в покусах, а будемо покріплені. Але на самій молитві не переставаймо. **Без нас самих благодать Божа нас не просвітить ані укріпить.** Нам треба співділати з Божою ласкою. На поли, де рільник не орав, не сіяв, не уродиться збіже. Дармо сонце гріє, дармо і дощ підливає се поле, в котрім немає благородного насіння, знова де рільник не щадив ні труду, ні поту, де засіяв, там і дощ і сонце помагають і взріст дають. Подібно діється з нами. Дармо будемо ждати на потіху, просвічення, коли про се не будемо дбати, не будемо правди шукати, науки церкви не будемо слухати і о поучення себе і наших близьких не будемо старатися. Не переможемо зла, не будемо другами Бога, коли не будемо чувати над собою, володіти над своїми пристрастями, коли не залишемо злих звичаїв, не віддалимося від нагод до гріха і врешті як не будемо вправлятися в робленню добрих діл.

О ні! Уживаймо дані нам від Бога здібности й таланти, будьмо чинні, ходім до церкви, слухаймо слова Божого а осягнемо за ласкою св. Духа пізнання і мудрість, поконаємо злі пристрасти. Принимаймо часто св. Тайни, а ласкою Божою подужаємо, взростемо в чеснотах. Будемо могли сказати тоді разом зі св. Павлом: "Вся могу в укріпляющім мя Ісусі Христі."

Тож прийди св. Душе, наповни серця Твоїх вірних і розпали у них огонь Твоєї любови, як у св. Апостолів і мучеників.

ТАНЕЦЬ ПО ТРУПІ

(Продовження з сторони 4)

дили у большевизм.

Ірчан сам собою був бідак, жив з праці пера, бідно і часто гірко. Колишні бойові товариші з УСУС-ів відреклися його, поліція чинила йому слідства, люди знаючі його ранші переконання докоряли, що пішов на службу червоних катів України та помагав недолюдкам Матір катувати. От і він взяв собі до серця слова колишніх другів та щоби переконати їх й себе, що він таки щиро вірить у радянську владу на Україні, поїхав туди, до того свого вимріяного "раю."

Як тільки приїхав туди, написав до большевицьких ґазет в Канаді ряд статий про це, як то селяни в Україні живуть в достатках. По приводу тих статей навіть одна з українських ґазет в Канаді написала тоді свою статтю, в котрій виказувала засліпленість і нещирість Ірчана в похвалах для большевиків. Та стаття тоді вийшла під наголовком "Засвинена комуна" і хто читав українську пресу в Канаді, певно пригадує її. Дійсно з письма Ірчана виходило, що комуна на Україні цілком засвинена, бо простіть, "свині" там множаться так, що все засвинили.

Хто знає, чи Ірчан не хотів так гірко висміяти колишні свої погляди і отямити інших.

Але не в тім річ. Недовго Ірчан побув на Україні. Большевики хутко пришпилили йому якийсь "ухил" і зліквідували разом з Сембаєм та Крушельницьким і тисячами інших ідейних комуністів. **Їм навіть українські комуністи страшні!**

А тепер якась мерзота взялась опльовувати память Ірчана на сторінках комуністичної преси в Канаді в безприкладний спосіб.

Таж він якраз був тим, що зорґанізував партію в Канаді і поставив її на ноги серед українців. Чим булаб компартія без Ірчана в Канаді? І тепер та сама компартія виливає ведра помийсловних на память того самого Ірчана, що її орґанізував, що був її чи не одиноким ідейним провідником, що життя віддав в траґічнім непорозумінню за ідею, хоч і фальшиву. Але комуністи того не хочуть признати. Вони в божевільнім завороті **танцюють по памяті замордованого ними Ірчана ще й тепер. Тінь його не дає їм спати...**

І такі люди малиб **панувати в Україні?**

Хіба ціла Україна стане домом божевільних—інакше це не станеться ніколи! **Катам України прийде заслужена відплата від народу України—катам України смерть!**

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІДОЗВА В СПРАВІ СТИПЕНДІЙНОГО ФОНДУ БУК-А

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ ДОБРОЇ ВОЛІ, ЩО ДОРОЖАТЬ ВИХОВАННЯМ НАШОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ!

По середних і вищих школах Канади студиює річно тисячі нашої молоді, котрі згодом стають в проводі ріжних заведень, установ, підприємств чи в них працюють. Та заки ця молодь успішно покінчить свої студії, часто брак гроша на жаль спиняє її в осягненню цїли, ба навіть часом унеможливлює. Деякі заробляючи ночами на удержання попри студії, надто виснажують своє здоровля і впадають в недуги, що потім нищать їх життя. В інших народів маючі і засібні люди з ріжних станів і кляс чито з нагоди старечих літ, чи в завіщанню, лишають певне ... в грошах, або в посілостях, з котрого мають щорічно виплачувати стипендії учням по волі жертводавців. В нас покищо таких леґатів нема, але відчувається наглича потреба такі мати. Оцим **взиваємо українців католиків, засібних та жертвенних, коли хочуть поставити тревалий памятник своєму імени на довгі літа, щоби ще за життя жертнували певну суму гроша чи більшу посілість на Стипендійний Фонд БУК-а, котрий буде запорукою, що кождого року в даний час по волі жертводавця і з його імени виплатиться нашим здібним, гідним а незаможним учням певну суму на успішне ведення і покінчення студій.**

Домініяльний Заряд БУК-а оцим започатковує Стипендійний Фонд одноразовою жертвою в сумі $25.00, котру складає оцим в банку на окреме конто і взиває інших одноразових жертводавців складати свої жертви на цей фонд. Імена всіх жертводавців проголоситься своєчасно в пресі і стануть вони добродіями нашої студіюючої молоді. Одним з перших, що ту справу започаткував своєю одноразовою жертвою в сумі сто долярів є впр. о. військовий духовник Михайло Пелех. Його жертва, поділена на чотири надгороди по $25.00, вже роздана між наших учнів.

Усі жертви просимо посилати на адресу доміняльного скарбника БУК-а:

A. MALOFIE, 687 Stella Ave., Winnipeg, Man.

Двічі дає, хто дає скоро і жертвенно. **За кожду жертву на Стипендійний Фонд БУК-а будемо вдячні і молодь наша оцінить працю для неї, а пошанує її історія нашого народу в Канаді. Хто може і бажає вчинити жертву чином свого гроша, маєтку чи вартісних річий, оце нагода на століття. Най Бог благословить цей почин і Його Пречиста Матір, під котрої покровом це діло най все буде і розвивається!**

За Домініяльний Заряд БУК-а,

Тома Мельничук, дієвий писар
о. Стефан Семчук, голова

СЕМИЙ З'ЇЗД БУК-А ПРОВІНЦІЇ АЛЬБЕРТИ, ЕДМОНТОН

11, 12 і 13-го БЕРЕЗНЯ, 1944

Подрібний Звіт—Докінчення

* * *

НЕДІЛЯ, 12-го:

Другий день З'їзду. Рано в год. 9 мав читану Сл. Божу в церкві св. Йосафата о. Ігумен Йосиф Сеньків, ЧСВВ, а співану, в супроводі діяконів, оо. Курила ЧСВВ і Пащака ЧСВВ, в год. 10-ій о. І. Шпитковський, котрий також виголосив проповідь.

В 1-ій год. пополудни був спільний обід в Народному Дому; простора саля заповнена по береги.

В 2.30 пополудні п. Козяк, голова альбертийської Секції БУК-а відчинив наради, привитав присутних і подякував всім за так численну участь. Опісля складали привіти слідуючі:

о. Ігумен В. Каменецький, парох в Едмонтоні, витає всіх в імені парохії и взиває альбертійців взятися до щирої праці, щоби скоро поставити в Едмонтоні Інститут. Дальше прочитано привіти і телеграми, котрі наспіли на з'їзд: Від Преосвященних Епископів Василія Ладики і Ніля Саварина, о. протоігумена Бараника, о. С. Семчука, голови Домініяльного Заряду БУК-а, п. Кіндракевича, голови Саск. Секції БУК-а, о. каноніка П. Каменецького з Торонто, о. П. Криворучки, ректора бурси БУК-а в Саскатуні, Павла Головатюка з Равндгнл, Алта., о. Ігнатія Лесюка ЧСВВ. Опісля складали привіти слідуючі:

о. Й. Сеньків, ЧСВВ, Винипеґ, Ман., Секції БУК-а, бажає, щоби Альбертійська Секція БУК-а скоро збудувала Інститут.

Володимир Филипович, Арран. Саск., складає привіт від Саск. Секції БУК-а.

Анастазія Жук, учителька, Геффорд, Саск складає побажання від Саск. Секції УКЮ й взиває, щоби попирати орґанізацію молоді УКЮ, котра є неначе дитиною БУК-а.

пані Марія Цітульська зложила побажання від Жіночого Комітету церкви св. Йосафата в Едмонтон.

пані Михаліна Войтків, від Альбертійської Секції УКЖ (Українського Католицького Жіноцтва).

пані Катерина Монтейн, від Товариства "Добра Воля" в Едмонтон.

пані Анна Демків від Жіножого Товариства "Зоря" в Едмонтон.

студент **Іван Пухалік витає з'їзд від УКЮ** в Едмонтон.

п. Григорій Гарах з Кридор, Саск., поділився з присутними своїми вражіннями з подорожі до Ванкувер і як один з основників БУК-а в Саскачевані загрів присутних до праці.

п. Юрій Шкварок, адвокат, з Мондер, Алта., візвав усіх до єдности й любови.

п. Николай Андріїв, Чипмен, Алта., заст. голови Альбертійського БУК-а, своїм привітом закінчив бесідників, що складали привіти.

Дальше слідували 2 довші реферати-доклади. Перший доклад **"Преса БУК-а"** виголосив о. І. Шпитковський; по сім рефераті між присутними на салі зібрано поверх 90 нових передплат для урядової ґазети БУК-а "Будучність Нації."

Другий доклад **"Інститут св. Йосафата в Едмонтоні"** виголосив о. Севастіян Курило, ЧСВВ. Всеч. о. Севястіян представив в дуже ядерних словах конечність такого Інституту для українців в Альберті. Присутні на салі переняті докладом о. Севастіяна, зложили на фонд Інституту поверх $2,000, про що ми в свій час вже подавали.

На сім закінчено пополуденві наради в неділю. Так як в суботу, в перший день з'їзду, відбулася опісля спільна вечера в долішній салі Народного Дому. По вечері, для звеличання З'їзду, відбувся Концерт в честь Тараса Шевченка. Саля була знова переповнена. Концерт був дуже гарно приготований і точки концерту випали дуже добре. Хорами диригував п. Осип Прийма. Кінцеве слово промовив о. Севастіян Шевчук, ЧСВВ., котрий подякував усім за так численну участь. Підчас концерту переведено збірку на УВісти.

ПОНЕДІЛОК,, 13-го:

Третого дня з'їзду відбулися рано в салі Народного Дому дальші наради делегатів, підчас котрих порушувано справи: збирання по фармах грошей на Інститут, місцеві-льокальні з'їзди БУК-а, присилання списків хлопців, котрі пішли до війська і т.д. На нарадах доповнено також заряд Альбертійської Секції БУК-а вибираючи другого заступника голови в особі Іляріона Боцюркова, знова на місце дотеперішнього писаря провінціонального п. Николая Лисаковського, котрий не міг дальше справляти свого уряду, вибрано писарем п. Осипа Прийму. З'їзд закінчено відспіванням національного українськаго гимну.

Треба на закінчення признати, що з'їзд був гарно приготований, перейшов з повним успіхом і є надія, що всі члени БУК-а в Альберті сповнять наложені на них з'їздом обовязки. Також едмонтонці дуже гарно й щиро приймили гостей і делегатів з провінції, за що їм належиться сердечна подяка. На з'їзд до Едмонтону справді було варта їхати.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

стало, Бога почитати. Є звичай в цілім християнськім світі, що два рази на день маємо обовязок почитати Бога, рано і вечером. Почитаемо Його тоді, коли відмовляємо свої ранні і вечірні молитви.

Спитаймо себе: чи ми так робимо? Чи може вже ні? Держімся сього звичаю! Коли тільки рано станемо, то наперед зверні́м своє серце до Господа Бога, а вечером, коли вдаємося на спочинок також віддаймося під опіку Бога, подякуймо Йому за ласки, котрі від Нього ми дістали. Коли молимося, чи рано, чи вечером, не забудьмо взбудити в собі акти віри, надії і любови. Це дуже гарний звичай цими трома чеснотами почитати нашого Сотворителя.

Добре є також в часі дня, коли працюємо, коли ми заняті, час від часу своє серце звернути до Господа Бога. Ми повинні безнастанно думати про Господа Бога. Ціла природа, наше окруження стало говорить нам, пригадує нам, про Бога. День, ніч, сонце, облаки, звізди, цвіти, птиці, це все говорить нам про Бога: Немає найменшого сотворіння, щоби не славило велич і красу Бога.

Тож почитаймо того Бога часто, як тільки ми знаємо, чи ми самі, чи з другими, чи вдома, чи в товаристві. Величаймо Його з Пречистою Марією та з праведними і святими, щоби Божа слава широко ширилася тут на землі.

* * *

II.

У попередній науці застановлялися ми дещо про наші обовязки відносно почитання Бога й пізнали ми, що почитати Бога се значить Його признавати як Сотворителя і як найвисшого Пана всего що є.

Таке найвисше почитання належиться тільки одному Богови. Не можна почитати сонце або звізди, як колись люди в старині почитали і якще декотрі це роблять до нині в поганських краях. Того самого почитання також не можна віддавати ні ангелам, ні святим, ні іншим сотворінням, хочаб не знати як досконалі вони були. Одному лише Богові належиться таке найвисше почитання, бо Він один лише є Паном всего. "Будеш почитати Пана, Бога твого й Йому одному будеш служити," каже св. Дух.

Дехто скаже, а ми чи не почитаемо Преч. Діву Марію, св. Йосифа, св. Петра... і взагалі всіх ангелів?—Так, це правда. Однак коли віддаемо почитання ангелам і святим, то ми їх не почитаемо як наших сотворителів, але уважаючи їх за приятелів Божих, котрі служать Богові, при їх помочі молимося до Бога. Ми до них молимося, їх помочі взиваємо, не тому, що вони самі від себе можуть нам помогти, або дати нам ласки. Ні! Цього вони самі не можуть нам уділити. Один тільки Господь Бог є автором всего добра. Ми удаємося до святих на се, щоби вони вставилися за нами перед Богом. Отже ми не віддаемо святим того

го самого почитання, що належиться тільки Богові. Прибігати під покров Матінки Божої й святих є дуже добре, похвальне й пожиточне діло и хто се перечить дуже помиляється.

Тепер застановімся трохи блище над почитанням святих.

Почитання святих полягає в трох річах. Треба їх шанувати, взивати й наслідувати.

Перше: Треба святих шанувати.

То значить дати доказ нашої пошани до них, як наприклад святкувати їх день торжественно й набожно, радуватися їх славою, що вони її заслужили на небі й на землі, співати в їх честь побожні пісні.

Друге: Треба святих взивати

Святі є нашими покровителями. Коли розходиться про матеряльні справи, ми шукаємо ради, помочі, хоронителів. На примір, маємо якусь поважну посаду дістати, ми шукаємо поради ,помочі, щоби хтось за нами вставився. Однак звичайно наші земські покровителі лишають нас безпомічними. Бувають також приятелі на котрих ми много надіємося, а дійсно вони нічого не можуть нам помочи. А є також такі наші приятелі, котрі лише словом, обіцянками нас минають. Святі в небі, котрі оглядають Бога, є могучими нашими покровителями, що вони в Бога випросять, се дістануть; вони нам можуть й хочуть помочи; вони нами більше не раз займаються, чим ми думаємо. Діставшись до неба, святі знають, що вони лишили на землі своїх бідних братів, слабих, немічних, котрі можуть кождої хвилини стратити ласку Божу. Вони бачать з неба наші небезпеки і все готові прийти з поміччю нам. Тому треба нам їх взивати все, коли тільки нам час на се позволяє, а особливо в неділю молімся через них до Бога, а вони певно прийдуть нам з поміччю не тільки в справах матеріяльних-земських, але спеціяльно в справах нашого вічного спасення.

Трете: Треба святих наслідувати.

Передтим як святі дійшли до неба, вони жили на землі, так як ми. Були вони людьми так як ми, мали поборювати ті самі пристрасти як ми і поконували ті самі трудности що ми, були наражені на зіпсуття як ми. Щож вони робили, щоби стати святими? Вони точно, вірно й докладно заховували Заповіди Божі й Церковні; вони любили Христа Бога понад все, а свого ближнього як самі себе; вони поборювали всі злі склонности: вони не завидили, не впивалися не кляли... Одним словом, вони наслідували Христа, у тім наслідуванні вони доходили до справжнього геройства. Ось, що робили святі й що ми повинні робити, кождий після свого покликання и стану

Святі повинні бути для нас взором до наслідування. Дорогою якою вони ишли, повинні ми також ступати. Йдучи їх слідами ми зайдемо до самого щастя Щоби краще наслідувати їх життя, дуже добре є знати їх життя. Колись бувало, що життя святих, була побіч Святого Письма, одинокою майже книжкою наших дідів і прадідів Сідає, бувало батько чи мати, син чи донька посеред хати, й читає з сеї книжки, а решта сімї навкола них прислухуються побожному читанні й учаться як наслідувати святих. Віра в наших батьків була сильна, через надію забували вони на своє нераз дуже тяжке життя, а через любов до Бога ставали сильнійшими в боротьбі. Спитаймо себе, чи ми читали й читаємо сю святу книжку? Кільки то на жаль нині по хатах наших людей злих книжок, романсів, летючок, часописів. Боже мій, Боже! Ану зацікавмося життям святих, перечитаймо їх життя, а певно будемо відноситися до них з більшою пошаною, будемо їх помочі взивати, наслідувати. Знаймо одно, що святі нас ніколи не опустять.

Чи можна також шанувати образи й статуї святих? Коли ми почитаемо статуйки, образи святих, як такі, або іншими словами самі в собі, то значить папір, чи полотно, дерево, чи глину й думаємо, що в них є щось тайного, немов у них є скрита Божа сила, се було би гріхом. Так не можна робити, бо в такий спосіб поступають погани, коли почитають своїх ідолів. Ми християни так не сміємо поступати. Ми коли на примір клякнемо перед образом Матінки Божої й молимося, то ми не віддаємо почести тому образові, але особі Матінки Божої, що є в небі.

(Далі буде).

—Дописи—

ГЕРНЗЕЙ, САСК.

Посмертна згадка

Численна родина Гуцуляків як і прочі парохіяни обидвох церков св. Покрови, так і Пресв. Евхаристії, Гернзей, Саск., прощали на вічний супочинок бл. п. Івана Гуцуляка. Іван Гуцуляк, як добрий батько, господар, чесний громадян і старший брат при церкві св. Покрови, заосмотрений святими Тайнами, упокоївся дня 22 квітня, 1944, проживши 69 літ, з того 39 в Канаді. Переживши 5 літ тяжких, піонірських злиднів в Манітобі в околиці Толстой, а решту в Саскачевані в Гернзей. Тут гарно доробився і гарну виховав родину: 2 сини і 6 дочок; а тепер діждався був 26 внуків і одного правнука. Був він все щирий, ревний і жертвенний Все гідно служив при церкві. Інтересувався українським життям-буттям. Радів нашими успіхами, сумував нашими невдачами, болів недолею рідного Краю.

Та вдача покійного була весела. Вмів пожартувати навіть коли смерть заглядала йому в очі. Пригадую собі, як то ще в осени було покликано мене сповідати й уділити йому послідні св. Тайни. Було се в неділю і не скорше аж по відправі міг я поїхати. Також яких 80 миль проїхав заким дістався на місце. Щасливо приїхав, гарно все своє відбув. Опісля стали гуторити. Може покійний, отче, знаєте що нині смерть тут, тут хотіла мене скосити. Та як видите мої діти і внуки так щільно обступили мене, що смерть ніяк не мала змоги приступити, і перетяти моє життя.

Всі ми усміхнулись. Однак ми бачили яку тяжку кризу переходив тоді покійний. Від себе я гейби запевнив його, що він ще буде колядувати і гаїлки з нами бевитись. І дійсно ще пощастило йому, був в церкві на Різдво й на Великдень. Що більше навіть в суботу 22 квітня ходив по обійстю з пилкою з клепем, забивав огорожу. Прийшов на обід і по обіді, ще самий підголився, помив собі ноги, перебрався і кажуть, почав скоро занепадати, казав покликати синів з поля, що засівали, та ще кого Коли ті поприходили, сказав синам шанувати матір, жити в згоді, в любові між собою то і добре їм буде і благословенство Боже буде з ними. Так леда вимовив і скінчив своє життя.

Гарний похорон відбувся в понеділок 24 квітня. Замість вінків родина й учасники похорону зібрали: $20.00 на Сиротинець в Айтуні, і $4.00 на БН. Всім добродіям-жертводавцям щире спаси-біг!

Поіменний спис жертводавців: По $2.00: Атаназій Леник. По $1.00: о. В. Фірман (що хоронив покійника), Ів. Стаднійчук, Ст. Сухий, Ник. Гуцуляк, Ів. Каньовський, Н. Бей, П. Стаднійчук, Мих. Добко, М. Кривінський, М. Білоус, П. Бейло, В. Василюк, П. Гуцуляк, Н. Гуцуляк, Ст. Бей, А. Сенків По 50ц І. Сенків, Теод. Стаднійчук, В. Савчак, Ст. Брик, Ф. Сиротюк. По 25ц.: П. Кривінський Ст. Добко, Ів. Сенків, М. Сенків, В. Козак, В. Сенків, Т. Пребушевський, Авкс. Григорків. о. П. К.

Між іншими, в Італії також знаходяться війська з Нової Зеляндії. На знимці видимо як арматщик, новозеляндець, наставляє армату перед вистрілом.

Із. Лоточинський,
Саскатун, Саск.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

(Продовження)

Отже ті наші українські емігранти забирають зі собою машинерію, купили готові вікна до хати, дошок на ліжко, стіл і лавки, забирають свою фамілію і тих жінок і дітей, що їх чоловіки кладуть були і вже твориться маленька українська кольонія. Ті, що вже буди побудували і примістили свою фамілію, беруть у мішок шмаття і йдуть шукати роботи, а роботу можна було дістати тільки на залізниці. Платня була $1.25 на день за 10 годинну працю, з чого компанія обтягала 50ц. за борт і спання, отже хто виробив 25 робучих днів, то заробив $18.00 за місяць. Так було аж до 1902 року а відтак компанія платила $1.45 за 10 год. і кождий міг сам варити собі їсти, отже кождий місячно заробляв до $45.00. Їда була дуже тана, наприклад 100 ф. мішок муки коштував $1.25, два бохонці хліба 5ц., фунт свинського або волового мяса 5ц., кава 20ц. фунт, гербата 25ц. фунт, 10 дозинів яець 25ц.; одіння: робучі черевики 75ц. 1.00, штани 75ц., сорочка до роботи 65ц . а доброї якости 1.00; черевики 1.25 1.50, добре святочне убрання $7.00 -10.00, а всьо було таке тане тому, що не було збуту, а друге те, що еміграція збільшилась. Кождий мав збіже, а збутку нема, отже всьо ішло на годівлю домашного скота і дробу, а трафиться, що де якого не змерзне пшениця то елевейтор платив по 40- 50ц. за бушель. Зима на початках була дуже люта бо морози побільшій части були від 40 65 степенів понище зера, а сніги на рівнині від 3-4 стіп, а попід ліси вітер надує до 20 стіп снігу. От і такі то розкоші тут були на початку, богато людей позамерзали, а навіть були такі випадки, що йде тільки пів милі до сусіда, настане заверуха тай чоловік блудить і хат вже не може знайти і так замерзне. (Далі буде).

МОДЕЛЬ-ФАРМ, САСК.

Дня 3-го мая ц.р. упокоївся в Бозі Яків Середа літ 71. Уродився в селі Ляшки, пов. Ярослав, прибув до Канади 1905 р. на кольонію Модель-Фарм, Саск. Покійний полишив два сини і віддану доньку. Всі добрі члени української католицької Церкви. Пан Яцко Середа знаний був зі свойого лагідного і миролюбивого успосіблення. Тихо та совісне сповняв свої християнські обовязки.

З нагоди його похорону, що відбувся дня 5-го мая 1944 р., присутні зібрали на БНації $3.25.

МОДЕЛЬ-ФАРМ, САСК.

З нагоди 25-літнього ювілею вінчання панства Дмитра і Юлії Середа відбулася гарна гостина в домі ювилятів. Щоби вшанувати це торжество добрим ділом, на заклик п. Р. Середи зложили присутні на руки п. Василя Войтаса $22.45, з того на Сиротинець в Айтуні $15.00, на Голос Спасителя $3.95, на Будучність Нації $3.50.

Ш. Ювилятам "Многая Літа", чесним жертводавцям щире спасибіг.

ЯК ДІЛЯТЬ ДОЛЯР

Не одному цікаво знати, як в місті стягають податок і нащо той податок іде.

"Винипег Трибюн" подає такі цифри щодо такси в місті Винипегу:

На одного доляра податку, що місто стягає, приходить 65 центів з оподаткування людських посілостей-маєтків. Бизнесова такса приносить 11ц. Інших 7ц. приходить з доходів так званих "ютилити." 3ц. приходить з отаксування з продажі посілостей і рентів, а 14ц. з ріжних інших доходів.

На які цілі іде такса одного доляра?

На школи іде 34ц. з кождого доляра; на громадські обслуги 9ц.; на услухи здоровля 9ц.; на поліцію і огневу сторожу 18ц.; на запомогу (реліф) і подібне 10ц.; на провінцію 3ц.; на уряд взагалі 6ц.; на дороги і мости 6ц.; на розривки 2ц.; на ріжне 4ц.

За 1943 місто стягнуло $9,724,470.00.

Слимак: Знаєш жінко, коли я був моряком, я просив свого капітана дати мені таку роботу на кораблі, яка розбуджувалаб мене, бо мав я страшний апетит до спання. Добрий капітан дав мені трубу і поручив трубіти кожного разу коли наш корабель стрічається з іншим кораблем.

Жінка: Справді, той капітан був добрий і мудрий. Ти вже здавна звик трубіти на свою власну трубу, так, що це твое нове поручення не спричиняло тобі жадної трудности.

Брат Слимака: О, який ти щасливий! Я також колись був моряком, але мое завдання не було таке легке як твое. Мені поручили шуфлювати на кораблі вугля. Я мусів так звихатися і так тяжко працювати, що мої плечі скрипіли як нові черевики.

ТОРОНТО, ОНТ.

"Вона Заслужила На То."

Сьогодня першого мая, котрий присвячений Пречистій Діві Марії, а вечером вірні українці католики, гуртками, то одинцем, спішать до церкви Матери Божої Неустаючої Помочі, на Бетирст улиці, на молебен, чи як у нас говорять на "Майське Богослуження." Скінчився молебен, а на широкім хіднику перед церквою люди купками гуторять, так поправді сказати, що іде бесіда про несподіванку. Ну, то й добре! Ходіть з нами!—А де? До кого?— До пані Анни Дутки, котра так щиро працювала між нашими сестрицями, тепер відіздить до Сімко на сталий побут. Дуже добре! От ідемо гуртом! Минае хвиля а наш гурт злився в тихо-щиру розмову, а де хто, то таки сміеться принизиним сміхом. Вже й хата, перед котрою висить лямпа на цементованім стовпі, а світло освічуе, мов та жовта лямпа, чепурний дім, борячись з вечірною темрявою. В хаті пануе празниковий настрій, а п-ні А. Дутка стоїть, схиливши голову, щоб не бачити того щастя, і сльози, як перли з край світа, стали в її очах.— Але, коли дізналася в чім річ, очі її світять бажанням, уста щебечуть з усмішкою, радісно, та ніби боячись злякати веселого настрою в гостей, шепотить до своїх доньок, котрим спромоглася дати вище образовання, як угостити гостей.

Пані Анна Дутка

Так! Недавно приїхала до Торонта, але ввесь час, кожну хвилинку, жертвувала для слави Божої і добра нашого народу. В церкві, в галі для неї не було перебору, але щоб лише зробити. Була вибрана організаторкою БУК-а, і тепер всі говорять "де в неї набралося тільки сил до перенесення тільки праці?"

При веселій гутірці та смачній перекусці, присутні складали подяку і желання. В імени парохії зложили отсі: Впр. о. канонік П. Каменецький, п-і М. Тинкалюк від сестриства, п. Рудий від співацько-аматорського гуртка, в котрім він е диріґентом, М. Капелівська в імени гостей передала прекрасну електричну лямпу. Тут понеслося грімке "Многая Літа," за працю, за труд, за жертви! Дальше, промови, признання і подяка від п. А. Дутки всім за несподіванку.

П-а Т. Дячинська перевела збірку, котра принесла $12.50 на українські часописи, з чого призначено $10.00 на "Будучність Нації."

З браку місця в часописи не подаемо імен жертводавців, на що всі погодяться.

І не зчулися, коли цей вечір проминув. Міський годинник виголосив дванайцяту, прощаючи понеділок а витаючи вівторок; ми розходилися домів. Гурт наш був числом пятьдесять. Темна мрака окутала місто… Дрібненький дощик змочував доми, дерева і зелену травичку в парку. Мрії молодої весни скріплювали нашу память, чого ми не забудемо. Прощавайте! До побачення! "Вона заслужила на то!"

(п-а Т. Дячинська зложила желання від місцевого відділу БУК-а).

Мнемоніка.

З Барсельони виплив швецький корабель Ґріпсгольм з поверх тисяча виміняних за німецьких полонених, союзних держав военних вязнів.

Аліянти подали, що німці застрілили аліянтських 47 летунських старшин, котрі хотіли втічи з концентраційного табору в Німеччині.

Аліянти дальше бомбардують Німеччину, німці відплачуються також бомбардуванням Англії.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(8)

Почули за собою кроки й гамір і стали скоренько йти дальше. Ввійшли в село.

—Обіцяеш мені?

Нараз вискочив з вулиці пес і став брехати. За їх плечима ішли вже люди.

—Добраніч — промовила Оленка і вмішалась у гурт. Олекса ішов одинцем, пяний від розмови, не чув ні веселих сміхів ні не бачив людий.

II.

По Великодних Святах відбулася військова бранка й Олексу взяли. Що не напросився батько полковника при комісії, руки цілував, плакав, не помогло. Мама, як довідалася, зімліла. Робили просьби, їздили й до Львова до команди, все на дармо. А Олексі байдуже.

—Не журіться. Не я один. Вислужу, верну й буде гаразд.

—А хто догляне господарства? Ми старі, не маемо сил,—говорив батько. Та ради на це не було ніякої, і з цим мусіли погодитися. І Оленка з разу цим смутилася, та Олекса вговорив її.

—Ти не хотілаб на мене й дивитися, як би я не був жовнір.

—А вжеж. Що варта такий хлопець, що не служив цісареви.

—От бачиш! А раньше плакала. Добре, що взяли мене.

—Ти готов потім і на мене не дивитися. Що там проста Оленка зі села. Найдеш собі може яку панянку.

—Може?

—Не жартуй Олексо, бо плакатиму.

—А ти чого жартуеш.

—Я так собі…

—Не будеш більше так говорити?

—Не буду.

—І не забудеш за мене?

—Ні!

—І чекатимеш мене?

—Не знаю.

—Скажи, обіцяй.

—Не скажу.

Та надійшла її мати.

—Ти чому нічого не робиш, Оленко?

—От саме скінчила роботу й не знала до чого взятися.

—Піти, корову видій.

Оленка вхопила скіпець і прожогом вибігла.

—Щож там Олексо?—заговорила, щоби щось сказати.

—Я хочу щось просити—з ваганням промовив, приступаючи до Максимцихи.

—Що, що?

—А не погніваетеся?

—Як що злого, то може й погніваюся.

—Та-а-ак?

—Так. Люблю її щиро і прошу, щоб ви за це не гнівалися—сказав і поцілував її руку.

В тім ввійшла Оленка з молоком і поставила його на лаву.

—Чуеш, Оленко? Олекса перед хвиле просив мене за сваху, бо жениться з Івасевою Горпинкою.

—З Івасею…

—Ні, ні, Оленко! Я сказав мамі, що тебе люблю і…

Та Оленка вже була на дворі.

—І годитеся, мамусю? настоював.

—А щож маю робити. Ти її виратував від смерти, тобі вона й належиться. Ти чесна дитина.—

Олекса не чувся на радощах. Припав до її рук і цілував.

Відтак вийшов і пустився на двір. З сіней вискочила за ним Оленка і закриваючи йому руками очі, стала сміятися.

—Вгадав, що?

—Вгадав, вгадав.

—Ти що говорив з мамою?

—За Івасеву Горпину.

—Іди, собі, іди,—сказала потручуючи його.

—Я жартую, а ти вже гніваешся.

—А що говорив?

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

—ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА—

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ВЖЕ Й ЧАС!

Задзвонила для нас українців, тут в Канаді, на вільній землі, серіозна й критична година. Новости про старий Край не е дуже потішаючі для нас. Радіемо, що на Україні повстають "націоналістичні партизани," але плачемо, бо наш Львів горить. Львів, це осередок і джерело нашої культури й наших моральних сил. Ворог загарбав Велику Україну а тепер хоче забрати в кайдани й Галичину. Страшно подумати, що станесь з нашим народом, мовою й Церквою в будучности.

Колись Галичина Канаді дала своїх найліпших синів. Не дай Боже, щоб прийшло колись до того, щоб ми мусіли аж звідси там посилати місіонарів і інших учителів християнської цивілізації.

На горизонті нашої будучности в старім Краю лунае червона хмара. Московський імперіялізм сильніший нині як коли!

От чому ми тут повинні еднатись під один, однісенький прапор, жовто-блакитний! Ворог може знищити українське тіло, але душі нашої він не всилі задусити, хіба ми самі піддамося.

Наш національний дух не сміе тут тільки тліти: він мае здорово й гучно горіти в наших серцях, так як в тих "партизанах," котрі повстають там за морем проти старого ворога, котрий не дае нам наше природне місце під Божим сонцем.

Ми розуміемо, що Англія, Америка, Польща й Росія, хочуть жити свобідними, але ми також свідомі того що й Україна мае право до свободи й незалежности, котрі е спадщиною всіх тих великих чи навіть малих згромаджень людей, котрі мають свою власну мову, культуру й віру, й котрих ми звемо "народами."

Ми маемо поверх 40 міліонів українців на світі. Маемо свою мову й культуру, а треба нам ще свободи, ту свободу ми здобудемо, коли в нас буде едність. Чужі нам не поможуть, про це свідчить історія Німеччини, Польщі й Росії.

Ми не сміемо впадати на дусі мов всьо нже пропало!

Нам треба одного без-партійного провідника, котрий би не був агентом наших ворогів. Нам треба одної партії: партії України! Нам треба людей самопосвяти: Апостолів українського Воскресення!

По цілім світі маемо таких національних Апостолів, котрі жертвують свій час і гріш для неньки України. Ми не віримо в таких провідників, котрі зрадили тут в Канаді свою віру батьків. Коли вони сміли зрадити свого Бога й свою Церкву, то лекше їм буде колись анова зрадити й жовто-блакитний прапор і свій нарід.

Хай ті псевдо-провідники відступлять на бік собі, й хай на їх місце станугь вже раз щирі Апостоли українського Воскресення, для котрих Україна не е в кишені, але в серцю й душі!

Вже й час…!

о. Н. Кушнірик.

GALLERY OF HEROES

An Art Gallery is a hall where are exposed works of master painters and others.

I'm not an artist or painter, but my pen many a time has helped me to destroy ignorance and teach others the little I know.

Methinks it would be nice if we all learned a bit about the history of the Ukraine. It would certainly make us prouder of being Ukrainians.

Consequently we are for a certain time, going to write about some of the most brilliant and significant men and women of our national history.

The first hero who merits to be put into the "gallery of our heart and memory" is OLEH.

T'was at the dawn of the 10th century that Prince (Kniaz) Oleh was the ruler of Kiev, the capital of the one and only Ukraine! (As you can see the Ukraine is just as old as France and England, for these began to develop around the same time).

A historic document—a treaty signed by Oleh and the prince of Constantinople—prove that Oleh is no legendary figure but a real one in our national history. (Incidentally, Moscow was then only a thing of the future). The treaty was signed in 911 A.D. It was an affair of commerce. Pressed by dire needs and the lack of international cooperation, as well as a just distribution of wealth amongst the "haves and the have-nots", prince Oleh attacked Constantinople with his noble and brave army mounted on boats, containing 100 men strong apiece. The Greeks of Byzance or Constantinople chained the Strait of Bosphorus, but they did not know of Oleh's genius and ingenuity.

Our prince outsmarted his enemies' smart enough scheme by having the barges put on wheels. Then he waited for a strong wind. When the latter came, it blew into the sails and Oleh and his Ukrainians landed at the gates of proud Byzance itself. The enemy was struck with awe and terror. Prince Oleh could ask for anything as long as he spared life and blood. The treaty permitted the Ukrainian business-men to buy and sell in Byzance without paying taxes to the Greeks. The government of Constantinople had to pay all their expenses also. In return Oleh promised not to forbid his compatriots' entering the military service of the prince of Byzance.

Oleh kept his promise, but he made way for Ukrainian commerce into other rich kingdoms enclosed in their own greed and selfishness.

As we see Oleh, one of the first kings of Kiev, was quite an aggressive type. He stood by his people and forced other kingdoms to cooperate in the just distribution of wealth which was never intended by God to be the heritage or fortune of a few chosen nations, be they great or small.

Oleh's adventures are an example nowadays to all. Does he not merit a place in this our Ukrainian Gallery of Heroes… our Hall of Fame?

N.B.—Try and remember this historic figure until you die. Thus and thus only you will be proud of being a Ukrainian. Do not keep this to yourself. Tell it to others.

Fr. Nick.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

ЗАСІДАННЯ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ УКЮ

Засідання Д.З УКЮ відбулося в Саскатуні 29-го квітня в бурсі БУК-а. Присутні були: о. М. Горошко, голова, о. Н. Дрогомирецький, фінансовий дорадник, панна А. Жук, секретар, В. Комарніцький—касіер, п-на К. Яремович -заступниця голови, М. Голота—організаційний референт, Б. Л. Корчинський, прес-реф., о. П. Криворучка, ректор бурси, о. Фірман—парох Саскатуну і о. Чарний, парох Альвени.

о. Горошко, голова, провів спільну молитву і подав начерк проблем під розвагу. Слідували справоздання зі стану каси і поступу організації. Показалось, що від часу конґресу, в 1943 р. УКЮ зробило великий поступ у многих напрямках. По всіх провінціях повстають нові відділи і нові члени прибувають до існуючих відділів. Юнацтво зі всіх сторін Канади через свої листи і пресу показуе велике зацікавлення в УКЮ. Зі всіх сторін видно здоровий заохочуючий приріст сил.

Постановлено відбути краевий з'їзд УКЮ в Саскатуні на 22-23-24 липня, 1944.

В з'їзді будуть брати участь делегати з усіх відділів всіх провінцій де існуе УКЮ. (Місцевости де ще нема УКЮ, можуть його заснувати. По інформації пишіть до п-ни А. Жук, Геффорд, Саск).

Точна програма з'їзду появиться в пресі. Одною з головних справ буде доповнення

Василь Котенко
саржент, згинув в активній службі за морем. Походив з Винипег.

Михаїл Дорош,
рядовик, з Винипег, проголошений за прошавшого в активній службі за морем.

Гр. Винський,
рядовик, зістав ранений за морем на полі бою. Походить з Винипег.

Петро Дутчак,
летунський саржент, походить з Винипег, проголошений за пропавшого в активній службі

В. Валесяк,
рядовик, помер за морем і е похований в Англії. Походив з Винипег.

ЗАМІСТЬ "СТУДЕНТСЬКОГО ДЗВОНА"

Замість друкувати "Студентський Дзвін," Студентський Відділ УКЮ при бурсі ім. о. М. Шашкевича в Саскатуні рішив видрукувати матеріяли в Будучність Нації на Сторінці Юнацтва.

Заряд Студ. Відділу УКЮ.

Проситься молоді, юнацтва, прочитати отсі вершики і реферати, в яких є висказані думки провідного Юнацтва.

Замітка Г. Заряду УКЮ.

ЧАСТЬ ПЕРША

Емілія Байда,
Студентка Коліджет

СОН БУРСАКА

Сидить бурсак над книжкою
Та й думку думає,
"На що мені так мучитись?"
Сам себе питає.
"На що мені так учитись,
Йти пізно спати?
Літ тільки марнувати,
Щоб знання надбати?"
Книжку кинув попід стіл,
В перину сховався...
Сниться йому...
Козацька доба...
А він...відважний козак
Швидко на кони їде.
Шаблями татарів розганяє,
Мов вихор скаче...гуляє...
Нема ні школи, ні альгебри,
Ні професорів, та докторів...
Він сам козак.
Прийшло свято, неділенька.
У холодочку, по городі ходить
Та дівчину милу за руку водить.
Дррррр...Дрррррррр...
Дзвінок дзвонить...
В бурсі гомін,
Позіхання, і зітхання...
Оттак в бурсі є вставання.

(зі змінами як вони потрібні) правильника УКЮ.

Відділи УКЮ приготовляйтесь на з'їзд в Саскатуні 22-23-24 липня!

Б. Л. Корчинський,
прес. реф.

Марія Фірман

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІВЧИНИ УКЮ

Хтож то з нас не бажає двигнути свого народу на арену могутности? Всі... всі! Гомонять зі всіх усюдів голоси. Та чи не найбільше бажають того юні серця молодь... Бож молодь то будучність народу.

Історія, наша матір, учить, що наша молодь, між якою так богато знаходиться дівчат, брали участь в організаційному житті. Юначка і юнак разом спільно прямують до тої веселої мети—помогти, щоб як найскорше повстала вільна Україна.

Чи ми не були свідками, коли тому кілька років назад покликав Всеч. о. Горошко до життя ту молодечу організацію, якою є УКЮ? Голос тої організації пролунав по широких степах Канади, та покликав під свій прапор і українську дівчину. Так, юначко, Тобі присвячую з сеї нагоди тих кілька слів.

Юначко, Ти певно вже стала членкинею так дорогої нам всім нашої молодої що до існовання, та взнеслої що до ідеї—завдання, організації УКЮ. На Твої рамена юнацтво вложило певні вимоги, завдання, які маєш і мусиш сповняти, коли хочеш і бажаєш свойому народові слави.

З Богом вперід!

Якіж то Твої завдання, спитаєш? Чи Ти не бачиш стягу Юнацтва, на нім напису, "Українське"?

Як то Тобі знане те слово, а заразом і дороге. З тим словом, "Українське" вяжеться історія, культура, та всі надбання Твоїх предків. Всім тим, що склалось на слово "Українське" маєш дорожити та передати грядучим поколінням як завдаток слави, бо то Твій обовязок.

Юначко, чи чуєш пісню свою рідну, як вириваеться з сердець міліонів Твоїх братів і сестер? Юначко, чи Ти шириш славу української пісні? Чи познакомлюєш і чужинців з тою чародійною мельодією нашої пісні? А може Ти музикальна? Так розвивай свій талант на тім полі. Вслухуйся в ту мельодію чудової української музики, а відчуєш як степ шумить та як "реве та стогне наш батько Дніпро." В українській пісні знайдеш супокій та вдоволення.

А може Ти юначко бачила коли небудь українські вишивки? Се наше народне мистецтво. А бачила писанки? То рука української дівчини та жінки докинула до тої школи, якій на імя українська культура. Певно все те оглядаючи Ти радієш, і є чому. Прикраси свій дім своєю ручною роботою. Перетвори свій дім в дім українського мистецтва. Познайоми і чужинців з нашим мистецтвом-штукою, бо то Твій обовязок.

Юначко, ще маю до тебе питання. Чи любиш ту мову? Якою ти вперше п[illegible] повторяти слова за своєю мамою? Вірю, що так. Бо мова рідна то наш найбільший скарб. Тою мовою написані наші найкращі памятки епоси. І серце само тужить за матірною мовою. Бережи сего скарбу, мови, юначко, бо то Твоїм обовязком.

Коли дальше глянеш на стяг УКЮ, побачиш друге слово, "Католицьке."

Так, дякуй Богові, що Ти в товаристві, яке має на своім стягу слово, "Католицьке." Гордись, що Ти католичка не тільки з імени, але й з практики. Тебе можна завсіди бачити на св. Службі Божій. Ти кругом себе шириш любов. Тебе часто можна стрінути в церкві, бо Ти там заносиш свої молитви перед престіл Всевишнього за своїх рідних та за свій нарід.

Юначко, Ти добрим прикладом свого власного життя шириш царство Христа на землі В Твоїм окруженні де Ти перебуваєш, сіяє сонце. Ти своїм благородним поведенням, українська юначко, несеш радість там, де царить смуток і біль.

Там де Ти, немає місця на незгоду та ненавість а тільки царить любов і згода. Будь отже горда, що Ти належиш до тої благородної організації на якої стягу видніє напис "Католицьке." Може Ти знаєш кого, що йде манівцями? Ратуй! Кричи о поміч! Та приведи свою товаришку на праву дорогу. Введи до своєї організації УКЮ! Опікуйся нею, а будеш вдоволена, що сповнила благородне діло.

Глянь, прошу Тебе ще раз на стяг Юнацтва, а побачиш кінцеве слово "Юнацтво." Так, так, будь не тільки юна тілом, але й духом. Юначка не знає втоми, не шукає похвал, ані вивищень. Взноситься понад все, що буденне, і бажає взнеслих ідеалів. Бережи всего, що Тобі дороге.

Докинь цеголку до тої великої будівлі, якій на імя могуча Украина.

Петро Задворній,
Студент Коліджет

ЧОМУ НАМ ТРЕБА ДОБРОЇ ІНСТИТУЦІЇ?

Де в серцях
Для вітчини нема любови,
Калики вбогі там—не люди,
Нікчемні в своїх ділах,
І слава їх порожня буде.
Тарас Шевченко

Нам треба виховної інституції, щоб наша молодь дістала добре виховання, та не пропала для своєї Церкви, свойого народу, була чесна та тілна тої держави в котрій живе. В добрім інституті директор дбає про добро студентів неначе рідний батько. В добрім інституті студент вчиться української історії, своїх рідних пісень, вчиться поводитися примірно, так, щоби бути примірним для других.

Тільки добра інституція може виховати молодь, щоби не засимілювалася і не вирікалася того, що повинно нам всім бути найдороще. А особливо в теперішний час нам треба якнайбільше добрих інституцій, щоб виховати працівників та поставити їх на сторожі свойого рідного народу.

Дійсно той студент щасливий, що дістав в рідній інституції солідне виховання. Він буде щасливим та примірним дороговказом для других.

Степан Кобринський,
Студент Коліджет.

ДО ПРАЦІ!

Не пізно ніколи до праці,
Тільки потрібно роботи,
Як сонце блисне на леваді
Ранком—братись до роботи.

Юнацтво! Українське!
Встань!
Подивися!
Кілько то праці для Тебе кругом!
Коли нива розлога лежить облогом
Не зорана.
Не засіяна,
А робітника мало- страх мало кругом!

Родичі наші потом, працею,
життя здобували.
Та заразом заповіт склали.
І сподівались, що ми,
Працювати будемо колись...

А де ж ті соколи?
Заснули...
Спите??
Чи може гуляють, забули, не знають
Що батьки старенькі уже не змагають.
Без потіхи, надії...
Пропали їх мрії?
Зі смутком у серці до гробу сходять.

До праці всі разом
Як той воїн на фронті!
Огнем...
Мечем...
І вперед, він вже не вертаєсь...
Хто плаче з того насміхаєсь.

Він пройшов!
І здобув!
Та мало таких між нами знайдеш!!

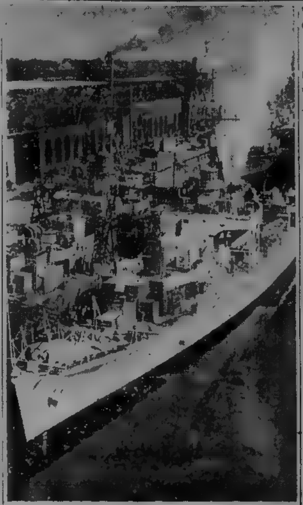

У корабельних варстатах в Канаді будують военні кораблі звані Фригетс. В 1944 р. мають в Канаді збудувати 44 таких кораблів, з котрих оден коштує близько 1 міліон і 500 тисяч долярів. На знимці Фригетс в неозначенім канадійськім порті.

ДЕЩО ПРО ВІДДІЛ УКЮ В ҐАМІЛЬТОН. ОНТ.

З десятого числа Бустера, газетки відділу УКЮ в Гамільтоні, довідуємося, що члени відділу виступали дня 24-го квітня с.р. в одній з головних саль міста Гамільтону з пописом українських танків. Виступаючі були убрані в чудові українські народні строї. Численно зібрана публика нагородила наших танцюристів грімкими оплесками.

Виступ відбувся під управою Василя Воробця; Іван Шут грав на гармонії, Фред Павлишин учив танків. Слідуючі виступали як танцюристи: Марія Музика, Марія Шут, Доллі Ґорда, Ольга Олійник, Марта Сливка, Володимир Юзама, Михаїл Гаврилаш, Михаїл Лащук, Іван Ярема і Іван Гаврилаш. Брали участь в виступі ще слідуючі: Стелла Кузик, Ольга Бец, Марія Караїм, Ольга Галчук.

* * * *

Всеч. оо. Гладкий з Бофало, Зл. Держави і о. А. Роборецький, Торонто, відвідуючи Гамільтон були присутні також на сходинах відділу УКЮ і виголосили до членів гарні промови.

ҐУДІВ, ССАК.

Дня 14-го травня відбувся в Ґудів в українськім Народнім Домі концерт в честь матері. Концертом займалися панства Ортинські, котрі учителюють коло Ґудів.

Предсідником того вечера був п. Петро Перейма. На програмі були слідуючі точки:

1. Петро Перейма отворив концерт привітом
2. Пісня— "Левадою, долиною
3. Вступне слово—Марія Музика
4. У горах карпатах—відограли на мандолінах Настя Олійник і Гася Косторівська
5. Діяльог—Матині діти
6. Пісня— "Мати доню колисала"
7. Головний доклад Всеч. о. ігумен Корба, ЧНІ.
8. Деклямація -- Евген Соколовський
9. Діяльог—Вірні сестри то золот
10. Мандоліновий дует—Настя Олійник і Гася Косторівська
11. Кінцеве слово виголосила Йогася Олійник і вручила гарну китицю рож найстаршій мамі в цій парохії, а се пані Косторівській.

В імені усіх мамів, зложила сердечну подяку за концерт пані Людвік Чернецька.

Підчас концерту відбулася збірка на покриття коштів української програми, що надається що тижня через радіо в Йорктоні. Концерт закінчено відспіванням національних гимнів. Всі розійшлися домів задоволені з так гарного концерту.

Найбільша подяка належиться панству Ортинським, за се, що тільки труду вложили, щоби сей концерт так гарно влаштувати. Сердечна подяка належиться також тим всім, що брали участь в концерті.

Член УКЮ.

Judge: "The case against you, Sambo, is that you left your wife. That makes you a wife-deserter. What have you to say?"

Sambo: "Judge, you don't know dat woman. Ah ain't desertin.' Ah'se refugeein'."

SPRING

Spring is here
The grass is riz,
I wonder where
The flowers is.

ПРЕСФОНД БН.

Збірка на похороні бл. п. Івана Гуцуляка в Гернзей, Саск. $4.00.

З пращання пані Анни Дутки в Торонто, $10.00.

Зі збірки в Борщів, Алта., $2.00.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.— Хто буде слідуючий?

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

НАШІ ПОСЛОВИЦІ

(Нагинай галузку, заки молода)

Народні пословиці мають для нас велике значіння тому, що вони тісно вяжуться зо життям народу. Вони виказують довголітний народний досвід; виявляють народні погляди на світ і життя, відслонюють здорову народню фільософію.

Одна з таких гарних, розумних пословиць є: "Нагинай галузку, заки молода" Слова прості й гадка проста, але яка мудрість криється в них.

Кожний знае, що молода галузка дається легко випростуватися. Її можна нагинати, як хто хоче. Так як її нагнеш, так буде рости. Але вже як виросла в грубу, сильну деревину,— скорше зломиться а не дасться нагнути. Тоді запізно.

Так само річ мається з молодою людиною,—як із тілом, так із душею. Якщо сидимо просто в школі, чи в дома при читанні, наше тіло буде просте. Але якщо будемо викривлювати свое тіло, зчасом буде горбате, нефоремне. А ще більше ця правда має свое застосовання до душі. Які ми за молоду, такі будемо на старість. Коли хочемо нагнути галузку, мусимо привязати її до чогось. А як виросте, така галузка буде зігнена так само, як була молода, зелена; але тепер не треба її привязувати до жадної підпори.

Час нагинення душі—це молодість, цебто час вироблення характеру.

Що то характер?

Коротко- це сталий спосіб поступовання. Молодість має виробити у нас характер простий, характер шляхотний—християнський. Кажеться, що час на те є молодість, бо вона гнучка, ніжна, податлива. Чим старші ми стаємося, тим тяжче приходиться нам нагинати нашу душу на добру дорогу.

Характер—це не льос, що можна виграти припадково, без праці. Він не є в нас вроджений. Характер є вислід тяжкої, самовиховавчої боротьби. Та боротьба вимагає запертя себе,— мужного, духового зусилля. Ту боротьбу мусить кожний сам за себе подібно вести.

Наслідків наших змагань ми скоро не побачимо. Вони покажуться аж ґеть пізнійше. Та боротьба буде тревати дальше, навіть тоді, коли наш характер буде кристалізуватися.

Не думаймо, що через постійну боротьбу затроюємо собі життя. Свідомість, що я є паном себе, принесе нам велике вдоволення,— хоч переконаємося, що нераз та праця над собою не легка. По якімось часі відчуємо, якого треба насильства, щоб боротися з блудами, і то безнастанно.

Але все одно! Скажімо: Я хочу! Я мушу!
Що я хочу?
Хочу бути паном моїх чувств і змислів.
Хочу впровадити порядок у моїх думках.
Хочу навчитися перше подумати, а відтак говорити.
Хочу перш розважити, а відтак ділати.

Хочу працювати охотно. Противності зносити терпеливо. Жити чесно, аби колись з надією вічного життя спокійно вмирати.

Чи може бути знеслійша програма життя?! Чи існує ціль, для котрої варт більше жити?

Дорогі хлопці й дівчата будьмо характерними! Безнастанно працюймо над виробленням свого характеру!

о. М. Пасічник, ЧСВВ.

THE INFLUENCE OF BOOKS

One's reading is usually a fair index of his character. Observe in almost any home you visit, the books that lie on the center table or note those that are taken by preference from the public library, and you may judge in no small degree not only the intellectual tastes and general intelligence of the family, but also—and what is of so far deeper moment—their moral attainments and spiritual advancement. "A man is known," it is said, "by the company he keeps." It is usually true that a man's character may, to a great extent, be ascertained by knowing the books he reads. You may, indeed, judge the man more accurately by the books and papers he chooses than by the company he keeps, for his associates are often imposed upon him, but his reading is the result of choice.

COUNCIL NOTES

On Sunday, May 7th, the Ukrainian Catholic Youth League held their monthly meeting at St Nicholas School. Rev. M. Pasichnyk, OSBM., opened the meeting with prayer.

The president, John Stasiuk, complimented the organizing committee for having so successfully carried out thier campaign speeches at their recent visit to Tyndall, Manitoba. The president assured the organizing committee that many more organizing tours will be held this summer.

Discussions were held to complete arrangements for the social evening which is to be held on May 28th., at St. Vladimir and Olga Parish Auditorium, for the Ukrainian boys in the armed forces. Plans for a bowling evening to be held in June are under consideration at which all the Ukrainian Catholic Youth Clubs of Greater Winnipeg will be expected to participate.

A report on the conference of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada which was held in Yorkton a short while ago will be made by Mr. S. Rebchuk at the next meeting.

WANTED

All Ukrainian Catholic Youth Clubs to send in to the editor news of their activities. Let the other Ukrainian young people know about your meetings, concerts or any other affairs that are of interest. Articles in Ukrainian or English will be greatly appreciated as it will make this page that more interesting. Your editor will be expecting news articles from your club for the next edition.

If any of our dear readers have the urge to write, your editor will greatly welcome their articles. Probably you wish to share your ideas with the Ukrainian Youth Clubs on how to improve our organization in Canada. It is only through the press that we could become active.

This page belongs to you. Use It!

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to "Q and A", 1054 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. I have been saving some old blessed palms from last year because I did not feel right about throwing them away. What shall I do with them?

A. You might burn it and the ashes in a place where they cannot be stepped on or else bury the old palm.

Q. If the laws of the Province hold that marriages are valid, why should the Church say they are not, e.g., Catholic marriages in non-Catholic churches?

A. A marriage for Christians is a Sacrament, and the Church (the Catholic Church of course) has, from Christ, the right to full charge over all the Sacraments. Therefore from Christ she has power over marriage.

Q. Why does a Bishop put a cross before his name?

A. Since early in the Church, Bishops used seals to authenticate official documents and also to secure privacy in their letters. While Bishops still have their seals, they are now used only for official documents. The cross, therefore, which the Bishop puts before his name, is in the nature of a substitute for the seal. It indicates that the writer is one whose dignity justifies the use of a seal

---

LAUGH AND GROW FAT

Two soldiers, on their way for overseas duty, were standing on the deck of a transport.

First soldier: "Did you ever see so much water in all your life?"

Second soldier: "You ain't seen nothin' yet. That's just the *top* of it.

* * * *

Doctor: "Your throat is very bad. Have you tried gargling with salt water?"

Sailor: "Well, I've been torpedoed six times."

* * *

Accompanied by a driver, an American major was stopped by the sentry on guard at a crossroad.

"Who goes there?"

"One American major, a one-ton truck of fertilizer, and one buck private."

They were allowed to proceed, but at every crossroad they went through the same formula.

After a time the driver asked if they were likely to be stopped again.

"I guess so," replied the major.

"Well, Major," said the private, "the next time we are stopped would you mind giving me priority over the fertilizer?"

* * *

Insurance Agent: "But surely you agree to take out a policy to cover your burial expenses."

Scotchman: "Na, na, mon, I might be lost at sea".

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 76, ARRAN, SASK.

До Українського Католицького Громадянства

В молоді наша будучність!

Чому нам українцям католикам конче потрібна велика виховавча інституція для нашої молоді з вищих і найвищих шкіл?

Вагу цієї інституції вповні доцінює наше свідоме громадянство. Нашу попередню відозву в цій справі прийняло з великим одушевлення так наше Всеч. Духовенство, як і наше світське громадянство.

З Божою поміччю, за Благословенням Українського Католицького Епископського Ординаріяту Канади, ми розпочинаємо **велику кампанію на будову нового Українського Католицького Інституту ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні, Саск.**

Цим письмом бажаємо познакомити Шановне Громадянство з **пляном цієї кампанії.**
Кампанію веде **Центральний Комітет** у злуці зі Ширшим Комітетом.

Центральний комітет (Екзекутива) з технічних зглядів міститься в Йорктоні, Саск. (тут мешкає Голова Бук-а і тут друкується орган БУК-а).

До **Ширшого Комітету** запрошені всі наші Всеч. Отці Душпастирі Саскачевану; до цего широго комітету належить з уряду Заряд Саскачеванської Секції Брацтва Українців Католиків.
Всеч. Отці Пароxи є провідниками збірки в своїх парохіяльних округах.

Місцеві **відділи БУК-а, УКЮ, УКЖ,** та інших українських католицьких орґанізацій, проситься, щоб в порозумінню зо своїми Всеч. Отцями Духовними виконували працю збірки в своїх місцевостях. До цієї цілі послужать концерти, чайні вечері і т..д

Жертводавці дістають посвідки друковані централею. При більших жертвах даються грамоти.
Вищі ступні жертв:

Хто зложить $1,000.00, стає КТИТОРОМ Інституту.
Хто зложить $500.00, стає ФУНДАТОРОМ Інституту.
Хто зложить $100.00, стає ОСНОВНИКОМ Інституту.
Хто зложить $25.00, стає ДОБРОДІЄМ Інституту.

Всі жертви буде оголошуватися в орґані БУК-а та в інших українських католицьких часописах.
Від нас залежить наша будучність! Український католицький Інститут має виховати нашу молодь **на свідомих українців католиків, добрих горожан Канади.**

Тому в імя Боже, берімся всіми силами до діла! До великої кампанії на новий український католицький виховавчий Інститут ім. о. М. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні!
Бог цего хоче!
Всі жертви прошу слати на адресу Централі:

UKRAINIAN CATHOLIC EDUCATIONAL INSTITUTE, BOX 777, YORKTON, SASK.

Екзекутивний Комітет:

о. П. Криворучка Ректор	А. Кіндракевич, Голова	В. Филипович, писар	А. Жук, скарбник

Ширший Комітет: Всеч. Отці: С. Бахталовський ЧНІ., Н. Дрогомирецький, І. Головка, М. Горошко, В. Гуменюк, М. Колодій, В. Корба ЧНІ., К. Лотоцький, М. Мельник, М. Оленьчук, Н. Сірий, В. Чарний, В. Фірман, А. Хорунжий, С. І. Шавель ЧНІ.

Заряд саскачеванської Секції БУК-а: А. Кіндракевич, голова; о. В. Фірман, 1-ий заст.; І. Свистун, 2-ий заст.; В. Филипович, писар; А. Жук, скарбник; Г. Костенюк, Н. Жабинський, С. Грицак.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти

Один турист подорожуючи в Америці заглянув старшого чоловіка, що сапав у городі сидячи на кріслі.

"Що за лінивство," подумав собі.

Але як оглянувся ще раз, зобачив дві палиці (кулі), що лежали коло того крісла. Чоловік, що сапав, був отже каліка.

"Це героїчно для каліки," промовив він. Думка про старого цілком змінилась, коли приглянувся ліпше та роздумав про обста-

Отож з того виходить, що не треба судити других, коли ми ще не роздумали, не розважали про обставини в котрих вони знаходяться.

Вуйко Трохим.

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

За надісланням 11 центів і Ви також можете стати членом. Весела Родина це горстка дітей, котрі своїми малими жертвами помагають біднійшим дітям, сиротам, котрі не є настільки щасливі як вони. Тим самим, розвеселяючи других, приносять і веселість собі.

Ану, хто буде слідуючим членом "Веселої Родини?"

БУДЕ ДОЩ

Буде дощ, буде дощ
Втікай, птичко, куди хоч!
Сховаюсь під деревце,
А головку під крильце.

Як надстане—вилечу,
Цілий світ розвеселю.
Вийдуть діти на двір,
Заспіваю: цір-цір-цір!

КОНТЕСТ НА ЧЕРВЕНЬ

ЗАГАДКА У ХРЕСТІ

І. часть:

```
      |x|
      |x|
 |x  x  x  x  x|
      |x|
      |x|
    |x  x  x|
  |x  x  x  x  x|
```

Букви, що творять у хресті просту лінію, означену хрестиками, дадуть назву сего, чого всі діти радісно ожидають. Рамена хреста дадуть назву частини хати. На підставі хреста буде назва річи дуже солодкої, а на долині буде пора року.

ІІ. Часть:

Що то за гість, що зелізо їсть?
Ніг немає, а втікає?
Який град не робить шкоди,
В якім морі нема води?

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 10.

INCARNATION: GOD MADE MAN

Adam and Eve offended God.

Heaven was closed to them and to all their children.

But God is all-good and all-merciful.

He wants all people to be happy with Him in heaven.

So God promised to Adam and Eve that He would send down a Saviour.

God is a spirit, but if He wishes, He can take upon Himself a body like ours.

Over 1900 years ago, God the Son, the Second Person of Holy Trinity came down on earth.

He was the Saviour that was promised to Adam and Eve.

Before sending down His Son, God sent angel Gabriel to a Virgin in Nazareth

Her name was Mary.

The angel said to her these words: Hail Mary, full of grace! The Lord is with thee.

He asked her if she was willing to become the Mother of God.

Mary said: yes.

The day on which the angel visited Mary, is called the feast fo Annunciation.

Nine months after, the Son of God was made man.

He came down as an infant born to Virgin Mary in a stable at Bethlehem.

It was the Christmas Day.

Angels sang a beautiful song for the Son of God.

They invited the poor shepherds to come and visit Him.

Eight days after birth, the Son of God was given the name of Jesus. Jesus means: Saviour.

WHAT TO DO: Find on your wall calendar the feasts of Annunciation and Christmas.

How many Christmas carols do you know?
Write down the first words of each of them.

Ask your father, mother, brothers, sisters or friends to help you.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

39. В миг ока повтікали налякані добродії Сернюка і то так скоро, що навіть "Будучність Нації" забули в лісі.

40. Ходи скоро, Івасю, ось маємо "Будучність Нації", ходи, прочитаймо."

41. Ціле пополудне провели ми на читанню. Як добре, що я навчився читати.

(Далі буде).

Хочете помогти бідним сиріткам? То вписуйтеся в члени "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ."

ЗНОВА МИХАЇЛ МАТВІЙЧИНА

Михаїл Матвійчина з Винипегу прислав знова $2.00 на дві нові передплати БН. Михаїл щиро взявся до поширювання нашої ґазети й тим самим до приєднювання нових читачів до Діточої Сторінки.

Вуйко щиренько дякує Тобі, Михаїле, за труд. А Ви всі, Любі Діви, беріть собі примір з Михаїла й приєднюйте нових передплатників, а хто найбільше їх приєднає, дістане при кінці року, як Вуйко Вам се обіцяв, гарний золотий пугар. Тому до праці!

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ТРАВЕНЬ

У Контесті на Травень взяли участь 7-ро дітий. Усі діти написали дуже гарні віршики в честь Мами; направду наші Діви люблять свою маму, коли так гарно уміють звеличати її в віршиках.

Так як Вуйко обіцяв, 5 Дітий дістали гарні нагороди від Вуйка за участь в Контесті й їх віршики є поміщені в нинішному числі. Нагороди дістали слідуючі: **ПЕТРО ГНАТІВ,** Форт Віліям, Онт., **ЗОНЯ ГАДУБЯК,** Бюкенен, Саск. **МИХАЇЛ ВИНҐРОВИЧ** Айтуна, Саск., **МАРІЙКА ЯСІНОВСЬКА,** Вішарт, Саск.; **БОГДАН ДУХ,** Винипег, Ман.

Другими контестантами були: Анна Черевик з Сван Плейн, Саск., і Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта.

Вуйко дякує усім Дітям за участь в Контесті й проголошує знова новий Контест. Ану Діти знова до праці! Ждуть Вас гарні нагороди!

Богдан Дух

ДОБРІЙ МАМІ

Матуся рідненька,
На руках носила,
До грудей любенько
Сердешна тулила.

І пісні миленькі,
Рідні співала,
Піснями маленького
Богдана присипляла.

Спи, ти, моя дитино,
Ягідко кохана,
Та набирай сили
На завтрішне рано.

Щоб годен ти рости
На втіху матусі,
Ой спи, мій синочку,
Любий Богданочку!

Марійка Ясіновська

ПОРОДИЛА МЕНЕ МАМА

Породила мене мама
Темненької ночи,
Дала мені біле личко
Тай і чорні очи.

Колисала, присипляла,
Не одну ніч не спала,
Щоби собі на потіху,
Мене згодувала.

А тепер я своїй мамі,
Подяку складаю,
Та щороку в день матері
Цвітів назбираю.

Прийми ненько сії цвіти,
Що я назбирала,
Тай прости ми за зле слово,
Як коли сказала.

Я від нині обіцяю,
Тебе шанувати,
Тай у смутку, люба ненько,
Тебе розважати.

Слово "Мама" се величне,
Слово над словами,
Нема в світі приятеля
Ліпшого від мами.

Зоня Гадубяк

ВІРШ У ЧЕСТЬ МАМИ

На світі є слово
Так знане, та любе,
Так всім дороге,
А тим словом є
Мамо, Мамо о, Ти!

Я люблю тебе,
Дорога моя мамо!
Ти дала пізнати
І Бога й правду мені,
За те честь й вдяка тобі!

Поклін тобі складаю,
Цілую тебе
І молю все Бога:
Для мами, о Боже,
Щастя і добро обильно зішли!

Петро Гнатів

ДИТЯЧІ ПОБАЖАННЯ

До добра Ви нас ведете,
Вмієте учити,
Як у світі чесно жити,
Господа хвалити!

Тож бажаєм Вам із серця
І душі цілої,
Щоб Ви добру долю мали
Не зазнали злої!

Хай дозволить Божа Мати
Літ дожити много,
Та дістати скарбів ласки
В Господа святого!

МОЛОДІ АРТИСТИ

Віра Сопух

Рома Сисак

Корнелія Ґайовська

У місяці квітні с.р. відбувся в Винипег 26-ий річний манітобський музичний попис. Виступали на ньому старші й молодші хлопці й дівчата. Між тими, котрі дістали нагороди, знайшлися й ті три дівчини, котрих містимо знимки. І так: **Віра Сопух,** літ 13, дістала нагороду за грання на фортепяні. **Рома Сисак,** знайшовшись серед 38 других контестантів, заспівавши українську народну пісню, виграла нагороду в співі. Серед старших дівчат виграла нагороду в грі на фортепян панна **Корнелія Ґайовська.**

Гарно стати переможцем, однак до побіди веде тільки дорога праці, труду й витревалости.

Чимжеж маю неньці
Нині заплатить?
Лиш хіба тим скарбом,
Що в душі лежить.

Над усе любити,
Я буду її,
Буду їй служити,
Як вона мені!

Михаїл Винґрович

ТРИ МАМИ

О, Маріє, Матусенько,
Царице небесна!
Ти за нас грішних молися,
Ти, леліє чудесна!

О, Мамо, мамусенько,
Мамусю наша люба,
Ми все тебе любили,
О, рожечко наша біла!

О Україно, матусенько дорога,
Ти всім нам рідна,
Рідна дорога,
Ти всім нам люба!

Маємо три рідненькі мами:
Мама, Мати Божа,
Мама, рідна наша,
І мама Україна, всім нам так люба!

ЛИСТ ДО ЧИТАЧІВ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Діточки і Читачі Діточої Сторінки!—**Чому ж ми діти повинні належати до Веселої Родини?** Дорогі Діточки, наші Родичі належать до організацій як церковних так просвітних, а молодь поверх 14 років має свою орґанізацію Українське Католицьке Юнацтво, а для нас менших дітий наш Добрий ВуйкоТрохим заложив організацію Весела Родина. Має вона нести поміч бідним дітям, а бідних дітий є дуже богато. Дорогі Діти, Весела Родина післала на писанку для сиріт в Айтуні $5.00, яка для них була втіха, що ми маленькі і за них не забули. Вони не мають тата або мами, а ми ж маємо тата і маму і як ми весело перевели Свята! Ак нами тішуться, мама нас пригор-

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕГУ, 49 КЕНЕДІ

Дальші жертви з церкви св. Покрови у Винипеґу. Збирали пані Осадчук з Бойд. Жертвували: По $2.00: Сити Ломбер енд Фюел, Ярослав Рудачек. По $1.00: Комюніті Фуд, Г. Б. Брик, Еткинс Фюел, А. Середа, Волч Деп. Стор., Р. Сліпак, О. Брик, Д. Чайковський, С. Кравaза, Тарновецький, Д. Максимович, М. Огаренко, Сеньків. Денис Ґросері 75ц. По 50ц.: Н. Бучер, М. Мандрика, М. Сакала, Г. Семанюк, Кобунацька, Воґт, Винг. Соседж, Ст. Яблонський, Лісовик, Головатий, Ґрей, Вахнюк. По 25ц.: Потурняк, Адовек, Одіярник, Шапіра, Ганущак, Колочин, пані Іванчук, Селрайт Міт, Ґах, С. Говм. Пані Бенник 15ц. По 10ц.: Ларчей, К. Гофард, Зорчин, К. Конопільський. Разом $26.80

Збірка пані А. Семотюк. Жертви: По $25.00: Український Народний Дім у Винипеґу, Вестерн Авто пан І. Коваль. По $10.: Форт Ґері Тайр пан Д. Ф. Сіцінський, В. Коман. По $5.00: Павль-с Тайр пан П. Коновальчук. По $2.00: пан А. Мирлович. Разом $77.00

Всіх жертв досі старанням парохіян святої Покрови є на суму $710.30. Це доказ праці і посвяти добрих парохіян та їх прихильників, за що всім їм належить сердечне признання і подяка!

На руки о. Й. Сенькова: По $10.00: Братство св. Николая відділ ч. ', УКЮ в Ріджайні, Саск, Гр. Хорунжий з Елма, Ман. $3.00.

Анна Ґулій, Винипеґ $2.00. По $1.00: пані Самець з Гадашвил, Ман. Гр. Івасюк з Ст. Мартин, Ман., М. Яблонський з Портедж Ляпрері, Ман. З. Маціборa з Портедж Ляпрері 50ц. Разом $28.50

Збірка в парохії св. Михаїла в Трансконі, Ман. Підчас квартальних зборів збирав **Яків Бойко.** Жертвували: Гр. Попович $10. По $5.00: Яків Бойко, Фр. Кішинський, Мих. Хомишин, Іван Климчук. По $2.00: В. Савчук, В. Будик. По $1.00: Іван Завалій, Никола Дутчак, Ів. Николишин, Теод. Гриньків, Вас. Боліховський, Роман Цанцар, В. Івасюк, Пелагія Боднарчук, Анна Новак, Мих. Бачинський, Ів. Чернець, Семен Танас, Марія Стрембіцька, Анна Бельбас, В. Головчук, Марія Романів, Марія Стриюк, Павло Когоцик, Ник. Атаманчук, Павло Івасько, Мих. Яківчук. Разом $55.00

Збірка пан: Варвари Чернець і Анни Танас. Жердвували: По $1.00: Юрій Макарський, Ник. Гуменюк, Ст. Пашкевич, Павло Бабій, пан Угринюк, Дмитро Мартинюк, Гарасим Меда, Вас. Дубенький, Марія Гушувата, пан Гальчак, Анна Краснопера, Анна Содомляк, Анна Кобилянська, Петро Дяків, Пилип Цинцар, пан Климочко, пан Семчук. По 50ц.: Ник. Спільчак, Ст. Чик, пані Люба, пан Тайман. По 25ц.: Пилип Николаїв, пані Дроздовська. Разом $19.50

Збірка пань—Марії Храпливої і Емілії Івасько. Жертвували: Парохія св. Михаїла $25.00. По $5.00: Вол. Івасько, Василь Храпливий, Вол. Маковський, Мих. Балабан, Франко Струтинський. По $2.00: Мих. Свізінський, Анна Рушнятовська. По $1.00: Катер. Клос, Вол. Іванюк, Франко Николюк, Вас. Николюк, Петро Недокіс, Антін Байрак, Ст. Тарнавський, Юрій Сас, Параня Персзяк, Анна Вукович, Марія Щербак, Марія Козар, Ів. Хапко, Ів. Татарчук 25ц., Ева Ґавдик 50ц.; Гр. Мулик, Он. Шевега, П. Рушнявська, В. Возьний, Катер. Шордій, Пилип Лехів, Ів. Николюк 50ц.. Разом $69.25

Всіх жертв в парохії св. Михаїла в Трансконі, Ман. зібрано досі на суму $148.75. Цій парохії на передмістю Винипеґу належить також признання за труд і жертвенність для справи.

Попередно голош. жертв на суму	$3,157.48
Тепер	281.05
Разом досі	$3,438.53

Всім ласкавим і трудящим збірщикам і всім добрим жертводавцям най Бог стократно надгородить здоровлям і всім добром на многі і благі літа!

Не забуваймо, що Інститут має бути отворений ще цього року з початком шкільного року. До того часу його треба виплатити зовсім, треба зібрати гроші на обстановку, будинок прибрати для молоді.

Наша жертвенність повинна уможливити прегарне діло. Наша—себто всіх кругів української віруючої суспільности в Манітобі. Ждемо ще на жертви від заможніших одиниць, котрі хотілиб уладати своїм коштом одну чи другу кімнату Інституту. Всі жертви треба надсилати на адресу **впр. о. Йосифа Сенькова, ЧСВВ, 612 Фльора еве. Винипеґ, Ман.**

Пресреф.

таують, за нас дбають, щоб ми наїлись і вбрані були. Дорогі Діти, як скінчиться війна, до нас простягнуть маленькі рученята Діти, що втратили тата і маму в тій нещасній війні. Вони нині блукають Бог знає куди. Вониж не мають де ночи переспати, куска хліба не мають. **Вони з сльозами нас будуть просити о поміч, о кусок хліба: хліба дайте нам!** Тому ми повинні належати всі як одні українські діти до Веселої Родини. **Нас повинно бути пять тисяч, а не пятьдесять. Я Вас всіх Діточок закликаю вписуйтеся до Веселої Родини! Тільки 15ц. на рік, то просіть своїх родичів а напевно Вам не відмовлять Ваші Рокичі тих 15 центів.** Я думаю, що ми сповнимо просьбу нашого Дорогого Вуйка Трохима, котрі тільки труду докладають до нас, нас так щиро просять належати до Веселої Родини і нам пишіть ріжні та цікаві статті. Як ми з радістю читаємо Д.С. Дорогі Діти, прочитайте тих кілька слів і **зараз впишіться до Веселої Родини;** і Вас Родичів прошу: дайте своїм дітям 15ц. Нехай буде сильна Весела Родина а я певний, що дамо поміч нашим братам та сестрам в рідною Краю на Україні, як простягнуть до нас свої рученята о поміч!

Здоровлю Вуйка Трохима і всіх читачів Д.С.

Михаїл Мавтійчина,
Винипеґ, Ман.

ФІЛЬМА "ТРАҐЕДІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ" ЯК ІСТОРИЧНИЙ ДОКУМЕНТ

Хто був на висвітлюванню фільми, "Траґедія Карпатської України" то виніс враження, що це є історичний документ великої ваги, який дійсно зображує траґедію, яку перейшла українська верховина підчас свого короткого державного існування. Як вже багатьом відомо, продукція цеї фільми рівнож сполучена з траґедією. Оператор Петро Лисюк, який під обстрілом здіймав картини українсько-мадярської війни в самім вирі бою погиб геройською смертю, коли ворожа куля скосила його молоде життя. Відвага і саможертва покійного П. Лисюка записана буде ясними буквами в літописи України, і його слава буде не менша від тої, на яку заслужили собі ті українські герої, що в нерівнім змаганню віддали своє життя за свій край.

Приємне враження роблять на глядача сеї фільми чудові картини карпатської природи і життя народу з його побутовим звичаєм. Неодин глядач, бачучи перед собою чудову природу Карпатської України, пригадує собі і рідні сторони в яких він виріс і прожив, заки незавидна доля кинула його в світ за очі. Вершком цеї фільми є однак зображення передостанного епізоду існовання Карпатської України: сесія новивибраного парляменту, на якій відчитується конституція Карпатської України, по чім слідують промови премієра о. А. Волошина і міністра Ю. Бращайка. Імпонує особливо глибока змістом промова о. А. Волошина, який своїм патріотичним запалом підносить на дусі український парлямент. Атмосфера його народнього збору є напружена. **Над українськими послами нависла чорна хмара неминучої траґедії.** Однак, на чолі зі своїм премієром український парлямент в Хусті продовжає свою працю до останньої хвилі для добра нововисвободженого народу. Уважаємо що обовязком кожного українця є побачити цю фільму і відчути той запал, що його відчував український нарід на Карпатській Україні. **Ця фільма буде висвітлюватися в цілім Саскачевані, тому ні одна кольонія і ніодна українська родина не повинна обминути сеї нагоди.**

Котра громада бажалаби побачити ту фільму, то зволить написати на адресу:

Theodore Buchko, Box 28, Ituna, Sask.

ОТТАВА

СТОЛИЧНЕ МІСТО КАНАДИ

(Продовження)

На другий день, пополудни, пішов я подивитися на наш канадійський парлямент.

Дверник візвав мене вписати своє імя в "книгу гостей," та попросив мене вступити до гуртка людей, що також гостили в Отаві. Як нас зібралось около двацяти, прийшов провідник і зачав провадити нас через ріжні кімнати, пояснюючи.

"Се кімната послів." Є тут 245 заступлених крісел коли є засідання. То крісло при кінці кімнати, то крісло предсідателя (спікер'с чер). Воно було даровано Канаді, Великою Британією, і якраз таке як є у Британійськім парляменті. Підвишення це для представників преси і людий, що хочуть слухати засідань. Колі однак Вам не можливо бути присутним на сесіях, а хотіли би мати точний опис промов замовте собі "Гансард" від Кинг'з Принтер, Оттава. Коштує $3.00 за одну сесію.

Це всьо було цікаве мені. Подумав "чому то ми маєм лиш одного посла українського походження? Чи то ми справді такі байдужі у політичних справах?

"А це кімната сенату," сказав провідник, коли завів нас до більш декорованої кімнати. Тут губернатор Канади, Ерл Атлон отворяє сесію.

Опісля відвідали бібліотеку парляменту, а накінець вступили до Поминальної Кімнати "Меморіял Чембер" під Мировою Вежою.

Це 'Вівтар Офіри' а тут Поминальна Книга" котра містить в собі около 60,000 імен борців, що лягли на полю битви у першій світовій війні. Камінь на стіни цеї кімнати був привезений з Франції; той на підлозі з Франції і Бельгії а вівтар з марморованого каміння з Англії.

Наостанку взяли ми елевентор (винду), котрий завів нас на верх Мирової Вежі, 295 фіітв високої. Стали ми коло великого годинника та розглядались на усі сторони на місто Оттаву та через ріку на місто Гал у провінції Квебеку.

Одушевлені, спускались в долину та слухали гомону та мельодії дзвонів, що висять у вежі та що голосить той мир та ту справедливість, котрих нинішний світ так дуже потребує.

ДОПИСЬ З ЙОРКТОН, САСК.

23. квітня, після Вечірні в церкві М.Б.Н.П., відбулося **спільне свячене** в парохіяльнім домі в Йорктоні, Впр. о. парох Ст. Бахталовський, ЧНІ., після спільної молитви, радісного співу "Христос Воскрес" поблагословив святочні страви, пожелав приявним радости з нагоди Христового Воскресення, та почастував старших, і молодь свяченим. В часі перекуски п. А. Вантух, голова парохіяльного дому, по черзі кликав бесідників до слова: о. Р. Хомяк, ЧНІ., ґратулював паням парохії за так багату й смачну вечеру, що її вони приготовили для так численно присутних парохіян. о. Д. Гавриитюк, ЧНІ., росказав про спільне свячене, що його спожив разом із Січовими Стрільцями на полі боїв у Карпатах в 1915 р. Брат Директор Альойзій, ЧБХШ., ґратулював о. пароховi й парохіянам за так гарну співпрацю в парохії, чого вичвом між іншим є нинішний вечерок. пан А. М. Кінкракевич, голова Братства Українців Католиків у Саскачевані, ґратулював о. Ст. Бахталовському за провід у парохії, вказав на потребу тісної співпраці членів парохії зо своїм парохом-провідником, а вкінці заохотив парохіян до читання й передплачування укр. католицької преси та піддержки шестої пожички Побіди. о. Ів. Бала, ЧНІ., вказав на потребу збереження гарних українських звичаїв між українською молоддю в Канаді, на хосен оповідання подій з історії України для української молоді в Канаді, підчеркнув потребу опору комуністам та заохотив парохіян до якнайбільшого закуплення Бондів Перемоги. Воскресні, радісні пісні переплітали промови й веселу гутірку.

Після вечері пані, дівчата й панове розвели забави гаґілок. З милим споминoм у серці пізною ніччю розійшлись присутні домів.

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau—Ottawa)

"Гавз оф Коммонс" Кімната Послів. Посли партії при владі сидять по правій стороні предсідателя (спікер) котрий сидить на величезнім 13 фітів високім кріслі взаді посередині кімнати. Опозиція сидить по лівій стороні. Тепер є 245 послів.

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau—Ottawa)

Кімната Сенату для 9 сенаторів. На стінах образи, що представляють першу світову війну. Стеля з 14 карат. золота.

(Courtesy Industrial & Publicity Bureau—Ottawa)

Домініяльна Обсерваторія з котрої регульований час у Канаді, та в котрій знаходиться величезне побільшаюче шкло, при помочі котрого можна студіювати звізди. Публика (люди) можуть вживати шкло кождої суботи вечером.

Останні Вісти...

Львів, столиця Західної України має тепер лише 100,000 мешканців. Перед війною Львів мав поверх 300,000 мешканців. Німці переводять масовий вивіз людий зі Львова. Мешканці Львова зазнали від німців страшних переслідувань; німці попросту мешканців сього міста ограбили зі всього. Люди, щоби лишитися живими, почали випродувати все, що тільки мали, й випродали все по незмінно високій ціні. Люди продавали не тільки поживу, але також біля, хатне умебльовання, образи і все, що можна собі тілки представити. Німці кажуть, що люди втікали так зі Львова і все продавали, бо боялися приходу большевиків. Бідна наша Галичина...

Евгена Онацько, славного українського журналіста, вивезли німці з Риму до Швеції. Онацький подає, що на **України діють великі партизанські загони Тараса Бульби, котрі борються не тільки проти німців, але також большевиків.** Сих загонів не треба звязувати з загонами Бандери, котрих німці скоро винищили.

Улас Самчук, славний автор "Волинь" та інших повістий, котрими здобув собі перше місце між новочасними українськими письменниками-повістярами, помер в німецькому концентраційному таборі.

Німці розстрілюють денно по дві сотні мешканців Львова. Тисячі людий вже "спалено" на Пісковій Горі біля Високого Замку. Всі важніші будівлі підміновані.

З Льондону подають, що мав згинути Роман Сушко, бувший полковник Січових Стрільців, що був одним з визначніших членів Організації Українських Націоналістів. Мали його вбити "Бандерівці" з групи "Тараса Бульби." Похорон відбувся в Львові. На ньому мав промовляти прелат о. Куницький, і покликуючись на заклик митрополита Шептицького, мав взивати українське громадянство до рівноваги.

Помер о. М. Пасдрій, парох української католицької церкви в Маганой Сити, Па., Зл. Держави. Походив з села Токи, повіт Збараж, Західна Україна.

Вестерн Кооператива в Винипег, котра провадить торговлю шкіряними виробами і рукавицями, закупила в Винипег триповерховий будинок в самім центрі міста за 14 тисяч долярів. Тішимося й радіємо поступом нашої Кооперативи.

В Італії, аліянтські війська, котрі боролися проти німців на двох фронтах: коло Анціо і на полудне від Кассіно, виперли німців, злучилися разом і створивши один сильний фронт зближаються скоро до Риму. По 25-го травня аліянти взяли в полон поверх 12 тисяч німецьких військ.

За послідних 39 днів аліянти скинули на німцями заняту Европу з більше як 117,000 літаків, 174 тисяч тон бомб. Рівночасно знищили 1,678 німецьких літаків, стративши при тім 1,361 власних літаків.

На східнім фронті в Европі дальше спокій.

Японці заняли важне китайське місто Лоянь в провінції Гонан.

До Канади приїхав новий большевицький амбасадор Юрій Н. Зарубин.

Алексій, 67-літний митрополит Ленінграду і Новгороду, зістав вибраний новим російським патріярхом.

МОЖНА ЇХАТИ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ НА ВАКАЦІЇ

Міністер скарбу Іслей проголосив, що від тепер буде вільно канадійцям поїхати до Зл. Держав на прогулку чи вакації й забрати зі собою 150 долярів. Се буде можна зробити тільки раз в рік. Можна буде поїхати й два рази до року в таку саму подорож, однак тоді позволиться взяти за кождий раз тільки по 75 долярів і між одною а другою подорожжю мусить бути протяг часу 6 місяців.

ВЕЛИКИЙ УСПІХ ШЕСТОЇ ВОЄННОЇ ПОЗИЧКИ ПОБІДИ

Шеста Воєнна Позичка Побіди перейшла в Канаді з надзвичайним успіхом. Канадійці перевиконали наложену на них квоту одного біліона 200 міліонів і закупили бондів за 1 біліон 388 міліонів.

МЕНШЕ МАСЛА В ЧЕРВНІ

Менше масла дістануть канадійці в місяці червні. А саме купон на масло, котрий мав би бути важним 1-го червня, буде важним аж 8-го червня.

КОРОТКІ ВІСТИ

Дне... [illegible] ... Москви ... [illegible]

Премієр Кінг вернув ... [illegible] ... Канади

З Канади можна посилати ґрошеві ... [illegible] ... тих частей Італії, котрі ... [illegible] аліянтами

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЧЕРВЕНЬ

4. Неділя: Сошествіє св. Духа: .. Босежур (празник)
5. Понеділок: Пр. Тройці .... Брокенгед (празник) .... Сарто
11. Неділя Всіх Святих .... Елма
18. Нед. 2-а по Сош. .... Тиндал
25. Нед. 3-а по Сош. .... Лейдівуд

о Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипег, Ман.
Телефон: 27 274

4. Нед. Сош. св. Духа .... Ґонор (празн.) Парки 8 год. рано читана Сл. Б.
5. Пон. Пр. Тройці .... Парки
11. Неділя Всіх Святих ....
18. Нед. 2-га по Сош. .... Ля Брокері
25. Нед. 3-та по Сош. .... Парки Ґонор 8 год. рано читана Сл. Б.

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.
Телефон 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання кости, біль голови, кримпи, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пухирців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Братство Українців Католиків Канади — Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII, ч. 12 (156) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Червня, 1944 Vol. XII, No. 12 (156) YORKTON, SASK. June 14, 1944

ВЕЛИКІ БОЇ В ФРАНЦІЇ

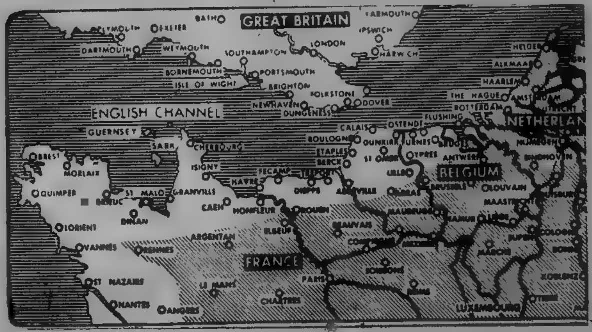

Мапа французького побережа. Аліянти зробили інвазію на півостров Нормандія, котрий є вказаний на мапі зліва зараз під англійськими словами "Бріттіш Чанел.". Аліянти забрали вже кільканайцять міст, між ними місто Каен (видимо його на мапі).

Великим днем сеї війни треба вважати вівторок, 6-го червня 1944. Бо в сей день наші союзні війська почали велику вирішальну інвазію на німцями заняту Европу.

До сеї інвазії союзні держави приготовлялися роками, громадили амуніцію, запаси поживи, вишколювали жовнірів. І коли вже все було готове, дня 6-го червня аліянти виступили до інвазії.

Як відомо, союзні держави зробили інвазію на Европу в північній части Франції на півострові Нормандія, межи пристанею Шербурґ і Гавр (глядіть на залучену мапу). Аліянти перевезли через англійський канал свої війська величезною флотилею кораблів, над котрими в повітрю уносилися тисячі літаків. Висадження військ на побережа Франції попередило велике бомбардовання з літаків і воєнних кораблів прибережних німецьких укріплень. Опісля висіли жовніри, котрі вже сильно укріпилися в -ранції. Німвже сильно укріпилися в Франції. Німчали поволи приходити до себе, стягають до Франції великі маси війська. Аліянти віднесли вже кілька великих побід, заняли між іншими міста Бає і Каен. Аліянтів начисляють німці тепер в Франції на 20 дивізій, або около 250 тисяч війська. Німці стягнули також великі маси жовнірів і Франція стала знова тереном великих і кровавих боїв.

КОРОЛЬ ЕМАНУІЛ УСТУПИВ

В Італії, по заняттю аліянтами Риму, 4-го червня, король Віктор Емануїл уступив. Німецькі війська в повнім розгромі утікають, прямуючи на північ. Дня 9-го червня німці були віддалені вже на 35 миль від Риму.

БОЛЬШЕВИКИ НАСТУПАЮТЬ

Сталін чекав через якийсь час, що то вийде з інвазії аліянтів на Заході. Коли побачив, що інвазія добре поступає, почав, як подають останні вісти, нову і велику офензиву в Румунії коло міста Ясси.

ДІЛЯТЬ КИТАЙ НА ДВІ ЧАСТИ

Японці бажають за всяку ціну поділити Китай на дві части, тим самим ослабили би його. Занявши міста Лоянь в провінції Гонан, японці в силі 70 тисяч війська наступають на дуже важне місто, столицю провінції Гунан, Чангша, до котрої зблизилися лише на кілька миль. У сей спосіб японці думають поділити Китай на дві відділні части, північну і полудневу.

НІМЦІ УЖИВАЛИ ДАРДАНЕЛІ

Англійський уряд остро запротестував перед турецьким урядом за се, що Туреччина перепустила певну скількість німецьких кораблів через Дарданелі. Кораблі сі хоча були ніби торговельні, однак везли воєнні матеряли.

ПОКЛИКАЛИ 17,666 ЖОНАТИХ

До канадійської військової служби покликано жонатих мущин, в віці поверх 25 літ, 17,666.

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ!

ВИБОРИ

Правила, тут згадані, відносяться так до федеральних, як і провінціональних виборів в Канаді—і взагалі, коли надіємося побіди і хочемо її здійснити.

Старе правило, що єдність творить силу, доказується в кождих виборах. Дім поділений, впаде і пропаде. Тому перше правило всіх виборів є **ЄДНІСТЬ ГОЛОСІВ** українських виборців.

Ставте ТІЛЬКИ ОДНОГО кандидата в однім окрузі виборчім і зробіть все можливе, щоби ніхто інший з українців жадної іншої партії не ішов проти свого родимця. Там де кандидує українець, жаден інший українець не повинен іти проти. Треба поскоромити свою гордість, задеркуватість, заїлість. Громада великий чоловік. Коли хтось поважиться нарушати це правило, громада може легко пригадати йому, що робить зле і нехай чимскорше забирається з овиду і не шкодить.

Кождий противний кандидат українець тільки розбиває голоси, вводить замішання в круги суцільних виборців, відбирає певність побіди і взагалі обнижує рівень сили.

МАЄМО СТАВИТИ ТІЛЬКИ НАЙЛІПШИХ, тих одних, всі особисті амбіції повинні відійти на бік, всі своєкорисні наміри відпасти. Найліпший іде з найліпших оглядів, він стане ідейним представником ВСІХ—для всіх.

НЕ ГЛЯДІТЬ НА ПАРТІЇ, не сварімся за партії та їхні програми, не зводім міжусобиць за те, котра партія краща, **АЛЕ ГЛЯДІМ НА ЛЮДИЙ**, на живих людий, що кандидують. Коли це наш чоловік, добрий, гідний, відповідний— всі маємо іти за ним, всі маємо помогти.

ВСІ ВИБОРЦІ МАЮТЬ ІТИ ГОЛОСУВАТИ, а не лишень деякі. Кождий виборець має знайти час і можливість сповнити своє ґорожанське право, віддати свій голос і не крутити, що не має часу, що без нього обійдеться, що він богато не заважить на висліді, і тим подібне. Хто таке говорить, ШКОДИТЬ загальній справі і тим самим шкодить собі. Для шкідників нема помилування, навіть колиб плакали потім і слезили. Вони варті того, що їм потім дієтся. Ми всі маємо іти до виборів, наші голоси так само вартні, як кождого іншого і так само цінятся в Канаді. Чи маємо ми самі їх обезцінювати і потім нарікати?

ВСІ ВИБОРЦІ ГОЛОСУЮТЬ ТІЛЬКИ НА СВОГО КАНДИДАТА, нехай він буде навіть бідний і не в силі дати голубих обіцянок, підпертих пивом і перекускою—він все таки наш, і його треба підперти! Не пакомитися на дриглі і чарку горівки, на всякі обітниці масні, на кілька дешевеньких користий— дешеве мясо пси їдять, як каже нарід. Перед нами велич діла і богацтво краю, яким будуть завідувати наші посли, нами вибрані—це більше варта як всі обіцянки, як всі дурнички!

Наші посли будуть рішати про будучий мир між народами.

Вони будуть мати слово в справі повоєнної перебудови Европи і долі України.

Вони будуть вибирати людий на всякі становища в ділі допомоги Старому Краєви, для всяких мирових комісій, для всяких допомогових цілий. Будуть посилати харчі, одежу, ліки— защо ми нині платимо податки, нащо ми нині купуємо бонди, а коли не будемо мати наших послів, що про це подбають, то хтось інший буде це все розділювати в Европі і для когось іншого. Наш нарід тоді лишиться бідний, забутий всіми, опущений через всіх, бо ми самі його позабули і опустили — підчас виборів **ТУТ**. Ось тут вже вирішується доля Старого Краю і ми самі, кождий з нас, вирішує долю міліонів.

Коли ми тепер не виконаємо нашого завдання гідно і сумлінно підчас виборів, коли поділимося голосами і кандидатами тай ще будемо сваритися за партії, то дамо перед цілим світом доказ, що ми не розуміємо ні часу ні години в історії світа, що ми неспосібні помогти навіть собі, що ми безсильні і безвартісні.

А це не може статися!

Вибори в других провінціях по Саскачевані вже на черзі.

Федеральні вибори вже за плечима!

Українці католики! Ставте своїх кандидатів, найліпших, одного тільки в однім виборчім окрузі і всі як один на нього тільки голосуйте!

Тоді буде нам честь, тоді докажемо нашу силу!

Статистика з 1941 року подає, що українців католиків в Канаді є 62.3%, а православних всіх разом (українців, москалів, сербів, ітд.) є 29.1%.

МИ, УКРАЇНЦІ. КАТОЛИКИ, ТВОРИМО ЛЬВИНУ ЧАСТИНУ НАШОГО НАРОДУ В КАНАДІ — будьмо свідомі тої сили і ваґи, ставмо наших кандидатів, голосуймо на них і ПЕВНО їх виберемо!

Рішуча воля і розумний провід, віра і охота довершити своє, доказують чудес! Треба тільки хотіти і виконати спільне хотіння в єдности віри, це сила!

Най Господь дасть нам мудрість це здійснити спільним зусиллям нашої волі на честь і славу собі, а на Божу хвалу і добро Канади!

Като

ЛИСТ З АНҐЛІЇ

Понизше подаємо уривки з листа, написаного з Льондону летунським старшиною **Франком Спікуляком**, на адресу Домініяльного Заряду БУК-а. **Франк Спікуляк належав перед вступленням до летунів до Парохії св. Покрови в Винипеґ.**

Лист п. Спікуляка датований 21-го травня. 1944, писаний гарною українською мовою.

"Остим маю честь до Вас писати," пише Франк, "І сим разом хочу Вам подякувати за Ваш дарунок для Союзу Українських Канадійських Вояків у Льондоні, в домі котрого то Союзу пишу тепер сей лист."

"Довгий час як я був перший раз в Анґлії я бажав, щоби такий Союз був зорганізований. **У сім домі тепер кождий український вояк, котрий чується українцем, має нагоду здибатися з другими українцями.** Се я сам від себе годен сказати, що я як довгі літа був при канадійській зброї, я шукав, щоби здибати других українців, щоби свою рідну мову почути і своє письмо перечитати. Тепер я перший раз за 10 років таку нагоду маю."

"...Нічого не може існувати без праці й гроша. Працівників тут не бракує, алеж кождий вояк має свої збройні обовязки виповнити вперід. Не раз буває, що одна особа зачне добру роботу, але не годна скінчити, бо десь мусить відіхати, або неможливо йому дістати відпустки. **Дуже гарно булоби, колиб ми мали тут сталого чоловіка, котрийби займався поміччю всіх членів. Якби була Ваша ласка, прошу передати сю справу до централі КУК, щоби з сею річчю поспішитися."**

"...сподіюся на будуче до Вас повернути. **Ще раз дякую Вам за Ваші дарунки харчів і папіросів, що Ви посилаєте. Без сих дарунків ми не моглиби існувати і своїх хлопців і дівчат до організації скликати."**

Гарний лист, навіяний великою любовю до свого рідного, повний вдячности до тих, котрі не забувають за вояка в тих прикрих воєнних часах. З сього листа видимо, що то значить допомога нашим воякам за морем, як її наші вояки приймають, як нею дорожать. **Після усіх наших змог СТАЛО ПОСИЛАЙМО ПАКУНКИ НАШИМ ЖОВНІРАМ ЗА МОРЕМ.** Робім се тимбільше тепер, коли підчас сеї інвазії тої помочі їм ще більше треба.

На кінець бажаємо летунському старшині Франкові щасливого повороту до любої Канади.

МОЖНА ДОВОЗИТИ ПШЕНИЦЮ БЕЗ ОГРАНИЧЕННЯ

У БН. в числі з 14-го травня подали ми були вістку, що внедовзі фармарі будуть довозити пшеницю до елевейторів без означеної скількости від акра. Наша вістка показалася вповні правдивою. Уряд, дня 29-го травня, зніс обмеження довозу пшениці, так, що тепер вже можна довозити всю пшеницю.

ВІСТИ З СОЮЗУ УКР. КАНАД. ВОЯКІВ У АНҐЛІЇ

Перед нами 14-те число окружного листа Союзу з дня 1-го травня 1944, друковане як звичайно в Льондоні, мова англійська. З нього довідуємося слідуюче:

Відчинення гостинниці Союзу в Льондоні і відсвяткування Великодних Свят у днях 13, 14, 15 і 16 квітня відбулося дуже урочисто і з повним успіхом. Мимо сього, що в той час вояки не діставали відпусток, всетаки на відчиненню гостинниці було присутних 74 членів Союзу і гостей, що треба уважати за гарне число. Плянована програма випала понад сподівання добре. І так

В суботу, 15-го квітня було відчинення гостинниці. З сеї нагоди кілька визначних фотографів брали знимки. Свої привіти й побажання з нагоди відчинення домівки прислали: опікунка Союзу Лейді Твідсмюр; Високий Комішонер Канади, п. Вінцент Мессей; як також наспіли десятки привітів від поодиноких людий і організацій зі всіх частин Канади і також від тих членів Союзу, котрі не могли приїхати на відчинення гостинниці.

Урядовими представниками при відчиненню гостинниці були летунський лефтенант МекДонелд і летунський лефтенант Белфрей, в заступстві лет. маршала Бреднера і майор Кемпбелл Мілляр, в заступстві майора-генерала Монтаґе, голови канадійських воєнних головних кватир.

На саме Христове Воскресіння, 16 квітня, в гостинниці Союзу відправив Богослуження український католицький священик Годиш. Українські католицькі вояки приступили до св. Тайн підчас богослуження. По Богослуженні було посвячення Пасхи і великодного яйця, після нашого старого звичаю. Дівчата, при ласкавій участи кухарів Союзу рядовика Свергона з Ростерн і рядовика Парняка з Ріджайни, приготовили були для всіх голубці, хрін, бураки і пасху. Коби тоді були виділи нас, пишеться дальше в листі, наші рідні з Канади. Неодній мамі, жінці або сестрі булиби потекли сльози радости. В суботу і неділю вечерами жовніри мали товариські забави в гостинниці, було досить що їсти і пити (чай), як також було досить гостей.

Одним словом відчинення гостинниці пройшло з повним успіхом.

* * *

В другій статті, котра носить наголовок "Наша Гостинниця в Льондоні і як її ведеться," подається докладно вияснення, що гостинницею управляє і завідує Союз УК-Вояків. Удержує гостинницю фінансово КУК з Канади. Менші видатки покривається з жертв і вкладок поодиноких членів Союзу. Гостинниця є відчинена для всіх канадійців і їх англійських, американських або других союзних держав гостей в уніформі. Чи хто є членом, чи ні, деби хто не находився, кождий є все і буде радо витаний в гостинниці.

Дальше подається, що все, що дістають вояки в гостинниці, дістають ЗАДУРНО, без одного цента заплати. Отже не береться заплати за переночовання, за перекуски, за папіроси і т.д., одним словом за щобудь. Річи котрі є в гостинниці є для вояків задурно. Колиби хто з вояків забажав якоїсь річи, коли напише до гостинниці, дістане її. Коли є хто на відпустці, а вступить до гостинниці чи відвідує гостинницю, дістане одну пачку папіросів на день задурно.

Також то саме відноситься до окружних листів Союзу і газети "Нюслеттер." Посилається їх до кождого українського канадійського жовніра, летуна чи моряка, як також до всіх дівчат, котрі є при війську, котрих адреси Союз має.

Рядовик Антін Ґадзоса, з Торонта, походження з Давфин, Ман., зістав назначений управителем-директором гостинниці; стало в ній мешкає і є все до услуг нашим воякам. Свої услуги запропонував рядовик Антін Союзові і виконує їх без одного цента заплати.

Вкінці довідуємося, що в Англії втопився (не є подано з якої причини.—Ред.) один з перших українських вояків, котрі добровільно записалися до воєнної служби за море, а се лефтенант Северин Слонецький з Саскатун, Саск. Бл. п. Северин дістався за море з першою канадійською дивізією, був з канадійськими військами в Франції, опісля в Африці, Сицилії і Італії. Осиротив жінку, малу дитину в Анґлії, двох братів і дві сестри і родичів в Канаді. Його смерть є великою стратою для Союзу.

Знимка вказує нам Площу св. Петра в Римі Подальше видимо непроглядні забудовання сеї кілька міліонової столиці Італії. Дня 4-го червня, неділя, 1944, союзні війська заняли Рим. Показалося, що німецькі війська відступаючи цілком не знищили Риму, так що Ватикан, усі історичні цінности Ватикану, церкви і проче, остали цілковито ненарушені. Знищені зістали тільки в Римі забудовання воєнні, котрі через кілька разів бомбардували літаки союзних держав. Св. Отець, Папа Пій XII, надалі остав у Ватикані.

ПОМЕР о. РОМАН ЛУКАНЬ

До Канади дійшли вісти, що у Львові, Західна Україна, помер о. Роман Лукань, ЧСВВ, котрий був бібліотекарем і організатором молодечих товариств при церкві св. Онуфрія у Львові, котру обслугували оо. Василіяни.

ВИЙШЛА З ДРУКУ БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ

Заходом і твором о. А. Лугового, вийшла з друку Біблійна Історія (Часть Перша, Старий Завіт). Се книжка, в котрій описані є важніїші події зі Старого Завіта. Написана в українській і англійській мові, сторін 136, обгортка тверда, друк гарний, папір добрий. Книжку збогачують дуже гарних 17 знимок. Ціна 25ц. за примірник.

Се перший раз в історії Канади заходом нашого свіцького священика виходить така книжка. Написана вона є дуже добре, займаючо і добре уложена. Послужить вона нашим учителям, священикам і катехитам в науці дітий катехизму. А також і старші люди знайдуть у ній дуже займаючу книжку.

По замовлення проситься писати на адресу: о. А. Луговий, 235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.

КОРОТКА ІСТОРІЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Вже друкується книжка КОРОТКА ІСТОРІЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ, написана о. С. Семчуком, котра вийде як слідуюче число бібліотеки БУК-а.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

До Всіх Вірних Нашої Дієцезії в Саскачевані

Разом з релігійним життям тісно лучиться і черпає з нього свою силу культурно-просвітне життя народу. Правдива віра є жерелом творчої сили і розвою правдивої освіти в народі. Наша Українська Католицька Церква, від століть була тому для свого народу забороном і твердинею правдивої освіти та поступу.

Гарної і величної справи піднялося Брацтво Українців Католиків Канади в Саскачевані через стремління і акцію для будови нового, великого, мурованого Виховного Інституту БУК-а в Саскатуні. Дотеперішний прегарно виконав і далі виконує своє завдання, виховуючи нашу молодь Саскачевану на активних, свідомих і релігійних украінців католиків, світських провідників народу. Однак дотеперішний будинок оказується чимраз більше малим і неспроможним задоволити великий наплив студентів. Треба будувати будинок новий, просторий, відповідно уладжений до тої цілі, бодай на сто студентів Саскачевану—так щоби всі бажаючі найшли там приміщення і виховання.

Супроти цього підняті в цім напрямі старання і діяльність наших духовних і світських одиниць, як представників загалу в Саскачевані, я оцим сердечно вітаю, одобрюю і благословляю. Нехай всемилостивий Господь дасть нам всім дожити тої хвилини, коли ми тут в Канаді нашою жертвою і працею поставимо будинок, що стане нашою славою на століття.

Нехай не буде ані одного українця католика в Саскачевані, котрий ставби осторонь тої великої справи! Всі наші парохії, всі народні доми, всі відділи БУК-а, всі наші вірні,—нехай по своїй змозі, але щиро і віддано поможуть справі. Кождий може зложити свою жертву на ту ціль і навіть найменша жертва, коли кождий її зложить спільно довершить великого діла. Хто зможе зложити більшу жертву, нехай стане ктитором і благодітелем тої світлої установи і тим воздвигне собі та своїм нащадкам нерукотворенний памятник на століття.

Добрими ділами увіковічнимо наші імена, забезпечимо нашу будучність в Канаді світлою!

Творимо діло для виховання нашої молоді, для розросту нашої віруючої інтелігенції, творимо діло для себе, для грядучих поколінь! Перед лицем всемогучого Бога, перед історією започатковуємо це діло і взиваємо всіх Вас разом з нами спільно помогти Екзекутивному Комітетові для будови Інституту в Саскатуні і туди посилати всі жертви.

Най Господь поможе своєю ласкою довершити і здійснити це діло та Його Пречиста Мати.

Дано у Винипеґу, в день св. ап. Карпа, 7 червня 1944.

ВАСИЛІЙ, еп. орд.
вл. рукою

ІНВАЗІЯ

Довго очікувана інвазія аліянтів на Европу почалася. На початку місяця червня сотки тисяч жовнірів союзних держав висіли на побережа Франції. Німці заскочені великою скількістю кораблів, літаків і силою військ, не змогли протиставитись наступаючим військам союзників.

Відомости з Франції з поля боїв є прихильні для аліянтів. Німці уступають щораз дальше вглиб Франції, а за ними наступають безперестанно наші військa.

Між військами союзних держав знайшлися також і наші канадійські жовнірі, між котрими є велике число українських канадійських вояків. Много з наших українських жовнірів доказали вже в сій війні свою відвагу, хоробрість на полях бою. Многі з них стало раненими, а тисячі вже зложили своє буйне життя за Канаду.

Також і на полях боїв у Франції наші жовніри докажуть ділом свою любов до вільної Канади. Будуть битися з відвагою як на канадійських українців пристало.

* * * *

Бої в Франції не будуть однак легкі. Німці ставлять сильний опір і наші союзні війська за кожду пядь землі мусять платити дорого. Чим дальше наші війська будуть посуватися вглиб Европи, тим більші трудноці, перешкоди будуть мусіти поборювати. І тому головні провідники союзних військ остерігають перед занадто великим упованням на се, що війна скоро і без великих трудноцей скінчиться. Настане побіда наших військ, однак до неї веде ще довга дорога жертв, боїв і посвят. Будемо мусіти бути приготованими на неодну ще невеселу для нас вістку.

* * * *

З хвилиною вступлення наших союзних військ на землю Франції, починає вирішуватися доля сеї війни. Віримо, що покінчиться вона внедовзі і що побідниками вийдуть наші союзні війська. О се ми, українські канадійські горожани, просимо в своїх молитвах доброго Бога. А наші серця і гадки безнастанно з українськими канадійськими жовнірами там далеко на полях бою в Франції.

* * * *

Війна покінчиться певно побідою наших військ і віримо, що настане по війні справедливий мир, котрий дасть кождому народові, навіть найменшому, свободу, вільність і незалежність. Стане свобідним і незалежним від нікого також і наш український нарід в Европі на своїх історичних землях. **Тільки чесний і справедливий мир по сій війні може дати всім народам світа свободу від нових війн.**

ЖИВІ ТРУПИ

Господь Бог наділив кождого з нас обовязком праці й відвічальности. Маємо свої заняття, обовязки, котрі ми мусимо сповнити по нашій змозі якнайкраще. І коли ті обовязки сповняємо, відчуваємо задоволення і радість. Чуємо тоді, що ми жиємо, маємо чисту совість, нічо нас тоді не покоїть.

Чим на вищім становищі, тим маємо більше обовязків, відвічальности, тим більше колись будемо мусіти Богові відповісти за се, як ми всі наші обовязки сповняли.

Живим трупом, а не жиючим чоловіком можемо назвати такого, котрий не сповняє точно, пильно і солідно наложених на нього Богом обовязків. Такий буде переводити день за днем тіль-

(Продовження на стороні 6-ій)

ДЕНЬ СВІЙ
ДЕНЬ ЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ô. Н. Демків

ПРЕСВЯТА ЕВХАРИСТІЯ — НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

На хресті лиш утаїв Ти, Спасе, своє Божество,
А ту криєш перед нами й своє людське Єстество;
Живу віру в Тебе Христе, що раз більше в нас скріпляй,
Дай надію непохитну і святу любов зсилай. (Церковна пісня).

\- - - - -

Жидівський нарід мав у давних часах Скинію Завіта. Каже св. Письмо, що була се скриня зроблена з дерева акації, зверха і внутрі позолочена чистим золотом. У ній лежали дві камінні таблиці, на котрих Господь Бог дав Мойсеєві своїх десять заповідий на горі Синай. Крім таблиць находилось у ній золоте начиння, повне тої чудесної манни, що падала була з неба, котрою живив Бог жидів на пустині через 40 літ. Врешті переховувано в ній палицю Арона, се є прут-різгу з мігдалового дерева, також чудесну памятку. Коли жидівські покоління (а було їх 12) вели між собою спір, котре з них має обняти священичий уряд, приказав Господь, щоби з кождого покоління вложити по одному мігдаловому прутові до сеї скрині на протяг 24 годин і се покоління, котрого прут в так короткім часі зацвите і зродить мігдали, має сповняти священичі чинности. І зацвила Аронова різка, цвіт зі себе дала і зродила овоч і на вічну память того чуда тримали її також в Скинії.

Понад тою скринею находилося ще віко, а на вікові стояли два ангели виляті зі щирого золота. Між тими ангелами в середині обявлявся часом Господь Бог в виді облака і звідси промовляв. Многі сотки літ посідали жиди ту Скинію. На пустині було переносили її священики на дручках з місця на місце, ставили під дорогим шатром, а коли король Соломон збудував у Єрусалимі величаву святиню, поставили Скинію в місці найсвятійшім, куди тільки раз у рік сам Архиерей міг входити в судний день нарід її більше не оглядав.

Цілий жидівський нарід уважав ту Скинію за свою найбільшу святість, за свою оборону. На війні бувало і заки стала вона в храмі Соломона, часто виносив її на поле війни, а при її помочі відносив великі побіди. Кілька сот років перед народженням Христа, стратив він той цінний скарб. Бо коли вавилонський король Навуходоносор вибрався з великим військом, щоби здобути Єрусалим, бачили жиди, що опертися йому не потрафлять, стратили віру і боячися, щоби Скинія не дісталася в руки ворогів, винесли її руками священиків в далекі гори і закопали в землю. Навуходоносор здобув місто, нарід загнав в неволю, а коли жиди з тої 70 літної неволі вернули до вітчини, шукали скрині, однак не могли її вже більше знайти...

На що ми так подрібно застановлялися над Скинією Завіта, тим найбільшим скарбом жидівського народу? **На се тільки, щоби побачити, що ми христіяни католики маємо безконечно більший скарб в Пресвятій Евхаристії, чим жиди в своїй Скинії.**

Над сим і нині будемо застановлятися.

Чим у жидів була Скинія, тим у нас католиків є кивот (перебування). Є се, як видимо по наших церквах, осередна часть на великих престолах—найбільш окрашена, звичайно позолочена, має деколи вид старозавітної Скинії. Велика тільки різниця заходить у тім, що переховувалося в давній скинії, а що переховується в Кивоті. **Там знаходилися дві камянні таблиці зі заповідями, посудина з манною і палиця Арона; тут в Кивоті переховується скарб без порівнання славніший, а се Пресвята Евхаристія.**

Розважмо справу блище:

1. У великий четвер, на тайній вечері, Ісус Христос "взяв хліб і благословив і переломив і дав своїм ученикам і сказав: **Прийміть і їжде, се є Тіло Моє.** І взяв чашу, віддав хвалу і подав їм, кажучи: **Пийте з неї всі, бо се є Кров Моя Нового Завіта,** що за многих проливається на відпущення гріхів" (Мат. 26, 26-28) і **"Робіть се на мій спомин"** (Лук. 22, 19). Тими словами Христос дав церкві скарб над скарбами, Себе самого, дав все, що від Отця свого взяв перед віками сеж своє Божество і що взяв від своєї Матері Марії, а се своє Чоловічество. Дав себе зі своєю всемогучістю, мудрістю і добротою; дав себе з Тілом і Кровію. Все дав, як каже Тертуліян, чим є і що має, як Син Божий і яко чоловік, як Син Небесного Отця і як син Марії Діви. Такий дар учинити може тільки сам Бог, котрий є паном пануючих, володарем володіючих.

2. Христос дав себе самого нам в Пресв. Евхаристії не на короткий час, але на все. Колиб був дав себе церкві на кілька годин тільки, на останній вечері, вже бувби гідний вічної від нас подяки і безсмертної слави. Однак Христос дав себе самого церкві на завсіди, бо сказав: "Се робіть на мій спо-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1944

15	**Ч**	**2**	**Пр. Евхаристії** (на нед.) Св. Никиф.
16	П	3	Мч. Лукиліяна
17	С	4	Св. Митрофона
18	**Н**	**5**	**Нед. 2 по Сош.**
19	П	6	Преп. Висаріона
20	В	7	Сщмч. Теодота
21	В	8	Вмч. Теодора Страт.
22	Ч	9	Св. Кирила
23	**П**	**10**	**Серця Христ.** (на нед.) Состр. М.Б.
24	С	11	† Ап. Вартоломея і Варнави
25	**Н**	**12**	**Нед. 3 по Сош.**
26	П	13	Мч. Акилини
27	В	14	Прор. Єлисея
28	С	15	Прор. Амоса
29	Ч	16	Тихона
30	П	17	Мч. Мануїла

УСТАВ

15. Пресвятої Евхаристії: Служба ця береться в неділю 18-го.

18. 2 неділя по Сош. і Празник Пресв. Евхаристії: Недільна служба вся опускається, береться все Пр. Евхаристії. Ап. з. 149, ев. Ів. з. 23. По заамвонній молитві торжественний обхід з Найсв. Тайнами. Читання 4 Євангелій при 4 престолах.

23. Пресв. Серця Христового: Служба ця береться в недлію 25.

25. Неділя 3 по Сош. і Празник Пр. Серця Христового: Гл. 2, ев. утр. 3. Всеночне. Недільна служба опускається. Все тільки празника. Ап. з. 306, ев. Ів. з. 9 і 10.

мии, тим самим посвятив апостолів і дав м і їх наслідникам (епископам і священикам) силу творити то саме чудо, котре в їх присутности сам учинив, се є силу переміни хліба і вина в Тіло і свою Кров. І се чудо переміни тревати буде через всі віки, аж до кінця світа.

Тим скарбом радуєтьси невисказано Церква, бо видить в нім своє найбогатше вивінування, свою славу і вінець, а всім своїм членам обявляє і дає знати, що є Спасителем вивінована так щедро, як жадна інша религія. Той скарб, котрого видом і прообразом була манна, медовосолодкі сніжнобілі зернятка, захована в Скинії, нереховує св. Церква на вівтарях в кивоті.

3. Ціна сього скарбу перевисшає все, що небудь людина цінного може подумати. Хотяй видимо, каже св. Амброзій, тільки види хліба і вина, то вірити треба, що се є Тіло і Кров Христова. А коли так є, то котрий скарб з тим може рівнатися? Перейдіть всі палати королів і князів цілого світа і зберіть всі цінности землі і невисліджених глибини гір і видобудьте все, на верх, що в них знаходиться, золото і діяманти; спустіться на глибині моря і згромадьте всі цінні перли, які там лежать... то скарб Пресв. Евхаристії безконечно більший. Скарби землі, гір і моря мають вартість ограничену, а скарб посідання самого Творця тих великанських цінностей є вартістю, яка не має в мові людий навіть відповідного виразу. І не тільки земля, але і небо не має більшого скарбу, бо і там той сам Агнець Божий, ту присутний в Пресв. Тайні є радостю, щастям ангелів і святих неба.

4. Всі скарби землі дадуться вичерпати, можуть зменшитися, навіть счезнути, як се часто видимо в нашім життю. Пресв. Евхаристія має однак ту визначну ціху, що як бездонне море, не дасться ані вменшатися ані вичерпатися; перші, котрі з того скарбу черпали, були апостоли, до них сам Христос казав: "Беріть їжде і пийте"... і хоча від сьої хвилі уплили 19 віків і в тім довгім ряді літ безчисленні міліони вірних приймали ту Пресв. Тайну, вона нічим не уменшилася. І проминуть ще тисячі літ і знови много народів і поколінь будуть черпати з того скарбу, однак ніколи він не вичерпається. І так буде тревати аж до кінця світа.

5. А хто викаже силу, овочі і наслідки Пресв. Евхаристії? Вона є обильним джерелом без міри, з котрого пливе широка і глибока ріка всяких благословень, розливається на цілий світ, аж по останні межі світа. Живить душі, щоби не ослабли на силах і кріпить їх у борбі з покусами. Стереже і хоронить їх від гріху. Розбуджує в душах замилування до небесних річий, а нехіть до земських утіх. Евхаристія будить волю до посвяти себе для Бога і ближніх; наповняє душу спокоєм і радістю. Гасить огонь тілесних покус, потішає сумних і терплячих, є бальзамом для умираючих. А навіть поза гріб сягає її ділання, аж ген до чистилища, бо наші св. Причастія скріпляють і терплячі там души, а врешті і їх спасають. Роздумуючи над сим великим скарбом Пресв. Евхаристії, можемо сказати з Дави-

дом: "Память сотворив єси чудес Твоїх, милостив і щедрий Господи. Пищу дав боящимся Його" (Пс. 110, 4, 5). Може також кождий кликати: "Що бо мені є на небеси? І від Тебе, що хотівбим на землі" (Пс. 72, 25) маючи Пресв. Евхаристію?

6. Свята Церква голосить торжественно, що Пресв. Евхаристія є її найбільшою радістю, славою і богацтвом. Длятого власне будує величавіші святині від королівських палат, бо вони є перебуванням, домом, короля королів. Длятого громадить в святинях всякі архитвори штуки, на які тільки здобутися може будівництво, різбарство і малярство. Длятого окрашує престоли, кивоти, дароносиці-монстранції, сріблом і золотом, дорогими каміннями, перлами і діямантами. Длятого укладає взнеслі гимни і пісні, що величають Пресв. Тайну. Длятого обносить її в урочистих процесіях-походах з великою взнеслістю. Длятого каже нам, щоби ми перед тим скарбом припадали на коліна, віддали Йому честь, поклінну, Божу. Длятого всіх взиває, запрошує, заохочує, щоби ми приступали до Господнього престола з почестю, з пошаною, святістю, страхом Божим; приступали і самі на собі дізнавали який се великий скарб, як в своїх наслідках чудесний.

О, Доброто Божа, невисказана! О наше щастя непонятне! Щасливі були колись пастирі, бож оглядали Господа Ісуса своїми очами в вифлеемській стаєнці; щасливий був Симеон, Єрусалимський старець, бож Його тримав на своїх старечих руках; щаслива Марта, що Його приймала гостем у своїм домі; щаслива Магдалина, що Його ноги цілувала; щасливим св. Йоан апостол, що міг положити на груди Його свою голову... але, щасливійші від них всіх є ми, бо маємо той скарб над скарбами, дар над всіми дарами все і безустанно, бо можемо не лише Його видіти, але і приймати і з Ним лучитися вірою і дійсністю. Длятого з глубини серця, з переконання повторяймо слова церковної пісні:

У тім Хлібі є Бог живий
Хоть укритий а правдивий.

Припадаєм перед Тебе утаєне Божество,

Що під видом вина й хліба криєш Єстество.

Тобі щиро свої серця на всі віки віддаєм,

І живого Бога-Спаса тут в тій Тайні визнаєм.

О свята Господня Тайно від гріхів нас захований,

Корми душу нашу й тіло впровадь, впровадь всіх,

У вічний рай!

З народньої фільософії

Прийшла чорна корова всіх людей поборола; прийшов сивий віл всіх людей ізвів. (ніч і день)

В лісі рубають, ю кожної хати тріски скачуть. (дзвін)

ЖИВІ ТРУПИ—
(Продовження з сторони 4-ої)

ки на марницях, бавити будуть його дурниці, а від своїх обовязків буде утікати. Такого праця відстрашує. Стративши раз почуття обовязку, котиться такий чоловік, живий труп, чим раз дальше і всякі підлі, нечесні діла будуть його бавити, займати. Він з призирством, з кпинами, буде відноситися до тих, що працюють, сповняють свої обовязки. В очі буде їм світити свічку облесної любови, а поза очі буде думати такий живий труп, якби то пошкодити тим, що працюють, є совісні і свої обовязки сповняють.

Живий труп, врешті докотиться до сього, що буде ставити явно перешкодити тим, що працюють. Не тільки, що не заохотить їх до дальшої праці, але навіть буде шкодити їм.

Кінець живого трупа дуже сумний: приходить смерть, забирає його з сеї землі, на втіху тим, котрим він шкодив. Лишає по собі тільки несмак і взір як то чоловік не повинен переводити свого життя.

Боже, сохрани наш український нарід перед такими живими трупами!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ТРАВЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

З відділу ч. 34 в Ріджайні, перед.	$10.00
пані Головчак 1.00 і В. Вацко 2.00	3.00
І. Денисюк 1. і оо. Редемптористи 7.20	8.20
Зі Сандави, Ман. 3.00 пер. і о. Ст. Семчук зі спрод. 3.75 і дві пер. 2.00	8.75
М. Новицький пер. 2. і Л. Михальчук	3.00
О. Прийма зі спрод. 2., і 4 пер. 4.00	6.00
о. І. Шпитковський перед. і збірок	17.00
М. Марчак 1.00 і Зеновія Проскин 2.00	3.00
І. Пробіжанський і В. Панчук	2.00
М. Чікон 2.00 і панна Д. Блоха перед.	3.00
оо. Редемптористи з похорону бл. п. Яцка Середи в Вест Бенд пр.ф.	3.25
А. Малинюк пер. 4. і Ів. Гутовський 1.	5.00
З прощ. вечерка для панства Ковальчуків в Саскатун пр.ф.	2.10
М. Друляк 1.00 і о. С. Семчук, 3.75	4.75
Т. Бучко за допись 2.50 і В. Мандзій 1.	3.50
Збірка на весілю в панства Цалинюків в Сейнт Джулієн	10.40
Николай Карец, перед.	2.00
о. І. Шпитковський пер. і жертви	29.50
Разом	$124.45

* * * *

— РОЗХОДИ

Змінне чеків і значки	$ 1.20
Друк БНації число 9	76.50
Розсилка	5.00
435 куверт	4.35
200 карток "Івась і Гануся"	5.40
1000 посвідок	6.12
Мети і инше	2.97
Друк БН ч. 10	76.50
Розсилка	6.00
435 куверт	4.35
Почтові значки	.85
Мети	5.32
Разом	$194.56

Дм. Кобринський

З'ЇЗД БУК-а і УКЮ В АЛЬВЕНА, САСК.

Довідуємося, що в днях 15—16-го липня, субота й неділя, 1944, відбудеться великий окружний з'їзд БУК-а і УКЮ (Українського Католицького Юнацтва) в Альвена, Саск. Є запрошені дооколичні околиці.

Вже відтепер готовтесь прибути на сю велику релігійно-національну маніфестацію!

ПРЕСФОНД БН.

У нинішному числі, на сій стороні, даємо нашим читачам знова докладний звіт-рахунок з кождого центра котрий прийшов і де ми його зужили. **Скарбовий звіт сього місяця не є для нас корисним, більше було розходів, як приходів, і то на поважну суму.**

Сими словами ми не бємо в дзвін тревоги і не кажемо, що пропадаємо, однак просимо наших дорогих приятелів і наших прихильників постаратися про се на будуче, щоби наші скарбові звіти ніколи не були відємними для нас. Бо кошта видавання є великі, ми ціни не підносили на початку року зі збільшенням формату БН., і коли нас не попруть наші приятелі і прихильники, тоді наші скромні фонди на видавання газети скоро вичерпаються. **А ми ніколи не будемо видавати газети за довги.**

Від послідного звіту, слідуючі [illegible] свої жертви на пресфонд БН:

З несподіванки в панства Дикунів, Арран, Саск. $2.20.

Збірка оо. Редемптористів на похороні бл. п. Я. Середи в Вест Бенд, Саск. $3.25.

Жін. Товариство в Саскатуні з нагоди пращального вечерка для панства Ковальчуків $2.10.

З весільної гостини Василя Краківця і Зоні Цалинюк в Ст. Джулієн, Саск. $10.40.

На весільній забаві Дамяна Білінського в Альвена, Саск., зібрано $4.75.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

Будьте обережні! Станислав Касалярський з Ок Гаммок, Ман., їдучи автом, через неувагу віхав на залізниче роздоріжжа, коли переїздив тоді потяг. Наслідки неуваги слідучі: Станислав зістав забитий на місці, а з авта зістала тільки купа безладного, поломаного заліза, як вказує наша знимка.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ДОМІНІЯЛЬНОГО З'ЇЗДУ УКЮ

Ідуть повною силою приготування до Домініяльного З'їзду Українського Католицького Юнацтва, котрий відбудеться в Саскатуні в днях 22, 23 і 24-го липня 1944. Теперішний Головний Заряд УКЮ, під головством о. М. Горошка, робить всі старання, щоби сей З'їзд випав якнайбільш величаво і успішно. На З'їзді вирішаться важні справи УКЮ. Як довідуємося, то вже є вибрані представники УКЮ з поодинких провінцій на сей З'їзд.

Юнаки і юначки, Ви всі котрі любите свою організацію готовтесь до участи в З'їзді!

З'ЇЗД БУК-а В КРИДОР, САСК.

З'їзд БУК-а відбудеться в неділю дня 2-го липня, 1944 в Кридор, Саск. Парохом в Кридор є Всеч. о. Н. Дрогомирецький. Запрошено на З'їзд всі дооколичні парохії. **Усі готовтесь на сей З'їзд якнайчисленнійше прибути.**

Великий англійський бомбовик десь на летунській площі в португальських Азорах, взноситься в повітря. Його завданням єслідити за німецькими підводними суднами.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ПЕРША ЗАПОВІДЬ БОЖА
(Докінчення)

Таке Почитання, таке набоженство Католицька Церка одобрює й до нього всіх нас заохочує. Є воно дуже пожиточне для пригадки правд нашої релігії і заохочення до побожности. Поглянь на знимку твоєї померщої матері. Таж це тільки папір, правда? Але ми дорожимо тою знимкою. Ми глядимо на ню й немов видимо нашу маму живою. Пригадаються нам солодкі спомини про нашу маму, ми усміхнемося, нераз заплачемо а відтак клякнемо й помолимося за її душу. Господь Бог це наш батько; Матінка Божа це наша Мати; а святі це наші братя. Чи не приємно мати з них знимку? Ми всі діти одного батька, матері- ми всі разом творимо одну велику Божу родину.

Коли думаемо справити до своєї хати якийсь образ, чи фігуру, не забудьмо справити між іншими також религійні образи. Кілько то нині по наших хатах немає ані одного не раз религійного образа. Є образи худоби, птиць, дерев, лісів, овочів, а святого образа немає ні одного. Немов поганська хата. Нераз навіть висять й беастидні образи. Що за велике згіршення для дітий й незіпсутих молодців чи дівчат. Памитаймо, що за се треба буде колись перед Богом страшно відповісти. Ви, котрі читаете сі мої скромні але щирі рядки, погляньте на стіни своєї хати й подивіться, чи ваша хата є хатою християнина, чи може ніби поганина.

Спитаєте мене: Які образи треба мати в хаті. Насамперед образ Ісуса Христа: розпяття. У найвиднійшому місці повішмо хрест. Кождого рана й вечера нехай ціла родина клякне перед образом Бога, щоби Йому віддати поклін, та просити Його о благословення. Не думаймо, що то щось старого, що вийшло з моди. Богато наших людий держаться сього звичаю. Коли немае в нашій хаті образу Христа, то спитаймо себе, які ми християни? Христос це наш Бог, наш Спаситель, наше всьо. Маючи Його образ перед очима, будемо більше думати про Христа. Видячи Його розпяття на хресті, Його терпіння, ми пригадаємо собі, кільки то Христос для нас зробив й будемо Його наслідувати, Його любити, а наслідуючи Його, будемо брати участь в Його славі.

Крім образу Ісуса Христа повинен бути в кождій хаті образ Матінки Божої, котра є нашою Мамою, нашою охороною і нашою Заступницею перед Богом. Добре є також мати образи других святих, котрі найбільше милі є для нашого серця.

Святі Мощі

Колись давно люди більше почитали святі мощі, як нині. Колись люди так шанували св. мощі, що держали їх як які дорогоцінности в золотих посудинах. В обходах, визначнійші люди уважали собі за велику

честь нести св. мощі. Побачити їх, доторкнути або поцілувати се було великим щастям. Перше християни виправлялися навіть в далеку дорогу, пр. до Палестини, щоби віддати честь св. мощам. А коли часом вдалось їм набути які св. мощі, тоді чулися дуже щасливі й горді.

Для нас не конечним є відбувати далекі подорожі, щоби віддати честь св. мощам. Ми їх маемо в себе, тут, пр. мощі нашого рідного святого св. Йосафата. Колиб нам вдалося їх набути, тоді ми повинні віддати їм належну честь. Нині вчені видають міліони на розкопи та вишукування слідів первісних людий і коли знайдуть їх то сим дуже дорожать. Тим більше святі повинні бути нам дорогі. Вони ж є близше Христа Бога, як навіть найбільші герої. Св. Мощі треба шанувати, бо колись вони були святинею св. Духа й живі члени Ісуса Христа. Серця їх, хоча нині перейшли в порох, то колись горіли любовю до Бога; їх ноги служили їм в несенню помочі ближнім; їх руки були предметом добрих діл; їх уста промовляли для світа мир і спасення, несли духа християнства поганам.

Тож шануймо і почитаймо св. мощі. Вони колись славно воскреснуть на вічну славу. Так, той порох, той попіл зимний і без чуття, колись буде знова живим і славним в небесній ясности. На цій землі святі умертвлялися, їх перслідували, вони були предметом погорди. Коли в той час світ жив у розкошах тілесних, убирався в розкішні одяги та виставлявся на покуси та згіршення свого ближнього, то святі наслідували Христа, Христа терплячого, Христа чоловіка тернінь і жертви, одним словом піддали свої тіла духові. Тому їх тіла при кінці світа будуть сіяти таким блеском краси.

Буває нераз, що сам Христос Бог має уподобання в цих св. мощах й надає через них різні ласки людям. Св. Письмо подає нам, що лише сама тінь тіла св. Петра творила чуда (Діян. 5, 15); дальше, що одяг і пояс св. Павла творили чудеса уздоровлення над хорими (Діян. 5, 11). Сотки тисяч можна начислити подібних випадків.

Колиб ми старанніше шанували мощі святих, більше памятали про святих, тодіб вони випросили для нас більш ласк від Бога. Св, Мощі можуть охоронити нас від многих нещасть; св. Іван Золотоустий каже. "Кости святих, в громаді, вдома є як твердині оборони."

- - - - -

ДРУГА ЗАПОВІДЬ БОЖА
I.

Друга Заповідь Божа звучить: "НЕ ВЗИВАЙ ІМЕНІ ГОСПОДА БОГА ТВОГО НАДАРМО".

Грішать проти сеї заповіди звичайно сі, котрі кленуть або присягають. Присягати, значить, брати Бога за свідка. Коли присягаємо, то так якби ми говорили: Я беру Бога за свідка, що всьо знає, всьо видить, всьо чує. Бога, котрий є Паном всього і що колись буде мене судити я беру за свідка; що то всьо, що я говорю є правдою і лише правдою.

Присяга може бути пряма, коли кличемо, взиваємо самого Бога, **або непряма,** коли кленемоси на сотворіння, або на св. Євангеліє чи на ангелів або святих. Присяга може бути й словом, говорячи ось таке: Я руку, як то нераз буває в суді, або присяга може бути й словом,, говорячи ось таке: Я беру Бога за свідка; нехай мені Бог свідчить; я присягаю на небо і на землю, або щось подібного.

Чи можна присягати, спитаєте.

Так, присяга є дозволена кождий раз, коли до сього є причина, наприклад, коли нас кличуть до суду. Присяга сама в собі є нічим злим, або противно може бути навіть добрим ділом, акт религії, бо почитається Бога як найвисшого Пана в Його безконечній досконалості.

Коли присягаємо з важної причини, тоді треба так поступати, щоби ніколи не сказати неправди на то, що ми присягаємо, дальше не можна присягати на щось злого. Боже мій, Боже! Кільки то нині фалшивих присяг! Зайдім до суду, а побачимо кілько нераз там образи Божої роблять ті, що присягають. Коли наші батьки тремтіли на згадку присяги в суді, утікали перед нею і борони Боже, щоби котрий присягнув на неправду. Нині знова люди нераз так легко присягають, як воду пють.

(Далі буде)

—Дописи—

САСКАТУН, САСК.
Пращальний Вечерок

Дня 22 квітня Жіноче Тов. св. Ольги і сусіди устроїли пращальний вечерок для панства Ковальчуків. Вони виїзджали до Бритіш Колюмбії на сталий побут. Отже всі хотіли якнайгарніше з панством Ковальчуками попрощатися і зійшлися до їх хати. Забава почалася у веселім настрою, потім дали перекуску. Опісля пані Яніцька, голова Товариства, від усіх подякувала їм за їх щиру працю при Товаристві та при церкві. Пожелала щасливого побуту на їх новім місци і вручила дарунок на милий спомин від Товариства і сусідів. Панства Ковальчуки зі зворушенням подякували за дарунок. При тім незабуто за нашу католицьку пресу, на котру зібрано $4.30, з того $2.10 призначено на БН. Жертводавцям щира подяка.

Присутна.

— —

СЕЙНТ ДЖУЛІЄН, САСК.

Дня 21-го травня звінчав в місцевій церкві Всеч. о. В. Чарний Зоню Цалинюк і Василя Краківця. Зоня є донькою місцевого громадянина М. Цалинюка, а Василь Краківець походить з Принс Алберт, Саск. Весільне принятти відбулося в домі панства Цалинюків, на котрі зїхалося богато гостей і численна родина молодих, з близька і з далека, бо аж з Гефорд і Витків. Усі весільні гості забавлялися весело й примірно до пізної ночі. На другий день, 22-го весільна забава дальше продовжалася. Гості співали веселі народні й весільні пісні, після старого українського звичаю. Коли зближався час відізду гостей і родини домів, тоді присутний пан Іван Свистун з Гефорд промовив пару слів до гостей і молодих, желаючи молодим прожити многих літ. По відспіванню многолітствія молодим і родичам молодих, пан І. Свистун попросив гостей, щоби зложили пресовий фонд на БНації, на що господар дому пан Цалинюк радо згодився. Збіркою занявся Евген Цалинюк, летун, котрий приїхав з війська на відпустку на весілля своєї сестри. Збірка винесла $10.55.

Жертвували слідуючі: По 1.25: М. І. Свистун. По 1.00: Панство Молоді, панство М. Цалинюк, Евген Цалинюк, летун. По 75ц.: панство Н. Бецкали. По 50ц.: панство Підвербицькі, панство Смитанюк, панство Д. Скопик, панство Дравняк, панство Куні; панство І. Свистун. 35ц. панство Ґжибовський. По 25ц:. пані Цалинюк, пан Смалинський, пан Н. Калиняк, пан Калинюк, пані Смитанюк, пан Ф. Смитанюк; пані Софія Куні, панство Кормиш. 20ц.: Евген Куні.

Жертводавцям належиться сердечна подяка, а Панству Молодим сотвори Господи всего найкращого.

Подав Іван Свистун.

п. ПЕТРО СЕРЕДА ЗДОБУВ ВИСОКИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ СТУПЕНЬ

Пан Петро Іван Середа, син п. Івана й Катерини з Вест Бенд, Саск., членів українськoї католицької парохії в Модель Фарм, Саск., осягнув тепер на університеті в Едмонтоні, Альта, степень "Местер оф Саєнс."

Пан інжинір Середа уродився в Модель Фарм, Саск., скінчив Вищу Школу в Саскачевані, частинно в родинних сторонах, один рік в колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск., відтак записався на університет в Едмонтоні, Альта, на факультет хемічної інжинірії. Тамтого року він скінчив цей факультет з відзначенням і одержав степень Бечелор оф Саєнс, а тепер по святах одержав степень Местер оф Саєнс.

Пан інжинір П. Середа має трьох сестер і трьох братів. Найстарша його сестра Анастазія віддана за Григорія Спільчака,фармера в Бедфордвил, Саск., Марія, жена Василя Шевчука в Фомлейк, Саск., третя сестра Ева, нині Сестра Венедикта Сл. П.Н.Д.М., учителька в Саскатуні, Саск. Брат Василь є при родичах у Вест Бенд, Саск. Дмитро лікар у Едмонтоні, нині військовий лікар у Торонті. Михайло служить при війську.

Всі члени родини панства Середів це свідомі й практикуючі українці католики. Молодому пану Інжинірові желаємо обильного Божого Благословення в його научній праці та громадськім житті.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ У МОДЕЛЬ-ФАРМ, САСК.

Ювілейний концерт для вшанування століття смерти Пробудителя Галицької України о. Маркіяна Шашкевича відбувся заходом УКЮ в Модель Фарм, Саск., в українській католицькій домівці 7-го травня ц.р. по богослуженні.

В програму входили слідуючі точки:

1. Коротке, а повне змісту Вступне Слово, виголосив Дмитро Назар.
2. О спомагай нас Діво Маріє —хор.
3. Деклямація в честь о. Маркіяна: Агафія Хруник.
4. Щасть нам Боже,- -хор.
5. "Мойсей" деклямація Івана Кузьміхи.
6. Не чужого ми бажаем—дует двох Блажейків і двох Войтасів.
7. "Веснівка"— Сольо, Ева Попик.
8. Реферат -- о. С. Бахталовський ЧНІ.
9. "Стоїть Явір над водою"— хор.
10. "Чи це тая керниченька"—хор.
11. Ой у полі могила—дует, Ева Попик і Юстина Хруник.
12. Вечірний Дзвін,- - хор.

Народні гимни. Всі точки програми випали дуже добре. Мимо браку молоді, хор під батутою п. Андрея Войтаса вивязався з питомим собі артизмом. В довшім рефераті о. Парох зазначив, що український нарід мимо всіх злиднів і переслідувань не гине, але кріпшає. Ідеї о. Маркіяна жиють в поколіннях. Те "щасть нам Боже" що колись тому 50 літ лунало на убогих селянських сценах у Галичині, нині гомонить по фармах Канади. Тепер, коли на наших рідних землях братя в наслідок воєнної заверюхи і противних обставин не можуть розвивати свого народнього життя, ми українці Канади, користаючи зо свободи, повинні зберігати й розвивати наші рідні українські цінности, наші традиції. Цей обовязок спочиває на нас не лиш з огляду на наш довг для нащої Батьківщини за морем, але також з огляду на наші обовязки супроти дорогої нам Канади, якої ми горожанами.

Культура Канади, це культура всіх народів Канади, отже також і українців. Бог дав нашому українському народові талан, прекрасну, богату мову, милозвучну музику й чудне мистецтво на те, щоб ми це все розвивали і збогачували цими цінностями канадійську культуру. Тому любім свою українську мову, говорім нею з собою, любім і все більше пізнаваймо наше українське мистецтво, нашу музику, пісню. Великий дух о. Маркіяна нехай веде нас вперед до любови своєрідного, українського.

На закінчення покликано до слова п. інжиніра Петра Середу, що приїхав на пару днів відвідати своїх старенських родичів. Цей ідейний молодець кождим разом, коли приїде до своєї родинної кольонії Модель Фарм залюбки бере участь у всіх церковних і народних торжествах.

У своїм короткім слові п. Інжинір заохотив приявну молодь до пильности в науці, чим визначався о. Маркіян.

З бадьорим підйомом духа, серцем повним любови своєї рідної української католицької Церкви і українського народу, розходились приявні домів.

Учасник.

Се є портрет майора-генерала Р. Е. Лейкока, англійського старшини. Портрет рисував В. Карш, Отава.

Із. Лоточинський,
Саскатун, Саск.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

(Продовження)

Помимо того люде любились, один другому помагав у чім міг і один другого гостив кусником чорного хліба, горнятком чорної житної або ячмінної кави.

Надходить вчасна і довга зима; робітники вертають додому до жінки і дітей і дякують Богу, що заробили кілька десяток; вже собі купують корову і молоді бики, з двое поросят і вже станут маленькими фармарами.

Зима! Ночи довгі, в день ідуть до ліса і рубають дрова на хату і стайню, бо хочуть таки взимі поставити вѕруб хату і стайню, а на весні знова ідуть до роботи, щоби заробити на машинерію. Прийде неділя, свята різдвяні чи великодні, вийти нема де, нема церкви ані священика, ані школи, люде банують, але безрадні. Уся українська, німецька і французька еміграція була майже 100% католицька, але всі безрадні, журяться і плачуть, бо уродиться дитина, охрестять з води, умре хто, то без сповіди і св. Причастія, тіло погребають в розі фарми, хоче хтось женитись мусить чекати, бо нема католицьких священиків і так тягнулось аж до 1902 року. Тоді то французи дістали свого католицького священика, так само приїхав французький єпископ, котрий був місіонарем між індіянами і ескімосами далеко на півночи через кільканайцять літ. Так зараз французи збудували малу церкву над рікою Фиш Крік.

Від того часу настало трохи лекше, бо тоді українці католики вже мали де слюб взяти; незадовго, того самого року, німці католики дістали свого священика на кольонії Гаду. Аж 1905 збудували українці католики малу церкву на Альвені, от і ми вже мали свого священика. Опісля наші церкви зачали рости як гриби по дощі. Кожда більша кольонія будуе церкву свою рідну католицьку. Але один священик то се було так як кропля води в морю, помимо того бідний священик їхав і волами і кіньми від одної церкви до другої (фармері возили). Де би священик не приїхав, то все мусів бути найменше 2-3 добі, бо було богато дітей до хресту, людей до сповіди, до слюбу, печатання гробів і т.д. Літом було яко тако, але як прийде зима, то знова священик іде від 19-30 миль санками. Богато разів фармар везе священика і заблудить, бо доріг не було ніяких і мусять скакати зі саний і іти пішки, щоби хоч троха розігрітись. Богослуження відбувались раз в три місяці, а по малих кольоніях, де ще не було церкви, то Богослуження відбувались один раз на пів року. От таке було колись, а тепер?

Тепер часи змінились, від 1910, фармері вже доробились, зачинають купувати компанійні фарми, купують модерну машинерію, молотарні до молочення, добрі коні, боги і демократи, але не забули і за церкви. Де ліпші фарми, там фармері побудували красні церкви такі, що не одно місто не повстидалобись такою церквою. Збудували Народні Доми, грають представлення і концерти. Ті, що мешкали по містах, фарму вичистили і докупили більше землі; той, що колись мав одну фарму то тепер має цілу секцію, а хто мав пів секції тепер має дві секції і більше. Мають люди вигоду, до міста чи до церкви іде дорогим автом, пшеницю возить троком, фарми оре тректором, попросту модерне життя.

Українці роджені тут в Канаді, так фармері, робітники як і наша українська інтелігенція є на високих становисках, як учителі, професори, інспектори, інжініри, адвокати, доктори іт.д. (Далі буде).

Довга служба

В однім військовім таборі в південнім стейті йшли довгі военні вправи в гарячий серпневий день. Сержант гонив свіжих рекрутів то в одну то в другу сторону, не даючи їм нагоди спочинку.

Саме переходив капітан коло чети, що так завзято відбувала військові вправи. Трапилося, що один рекрут, перемучений маршами й зворотами, випустив кріс з рук. Капітан прикликав рекрута до себе тай питається його:

– А як довги ти служиш при армії?

Ой, ой, уже цілий день!- - вистогнав рекрут.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(9)

—Просив маму, щоб не гнівались, що тебе люблю.

—Ха-ха-ха-ха!

—Мама згодились. Знаєш?

З хати дався чути голос мами.

—Будь здоров!— промовила і вскочила мигом у хату. А Олекса пішов до дому.

За вечерою признався Олекса батькові й матері, що любить Оленку й рад би з нею одружитися.

—Ми й догадувалися, що ти ходиш за нею. Та чи добре розважив ти, сину,— загадала мати.

—Продумав за це пів року і рішився, колиб ви лиш не були противні.

—Вона добра дівчина й чесних родичів, і роботяща й милосердна,промовив батько—коби лиш не попсувалася. Ти підеш до війська, а їй може трапиться інший, богатший, звісно, вона одиначка, та й ще богатенька.

—Вірю, що ждатиме на мене...

—Дай, Господоньку. Ми не противляємося—закінчила розмову мати, й стала мити посуду.

Олекса поцілував їх в руки, вийшов. Почувався безмежно щасливим і хотів налюбуватися своїми золотими думами. Думав про своє щастя, як поверне з війська, про господарку, про батька й неньку, як він їм буде старатись догоджувати.

Та в мить приходила йому на гадку військова служба та довга розлука й на душу налягала смута. Став шептати молитву, щоб Господь не опустив його ніколи й благословив його заміри, щоб кріпив постанови Оленки й подавав здоровля батькові й неньці.

Прийшли жнива, а з ними страшна вістка: війна. Дістав карту покликання до 24 годин виїхати до своєї команди до Перемишля. Мама, провожаючи його до залізниці, не памяталась із плачу, а тато на прощання завісив йому памятковий хрестик, що дістав його ще від свойого дідуня й дрожачим голосом сказав:

—Нехай Христос держить тебе, любий сину, в своїй опіці. Памятай про Бога й нас не забувай. Пиши часто про все добре й зле, щоб і нам лекше було.

Ще й третя особа прощала його. Це Оленка. Стояла в гурті дівчат і нишком втирала сльози. Не сміла приступити блище, щоб інші не сміялися з неї. Вдивлялася в нього, може й останнє вже.

І поїхав Олекса разом з іншими хлопцями, полишаючи непотішених батька й неньку та кохану Оленку.

Їзда видалася йому роком. Інші в вагонах співали, жартували, а він буяв гадками коло рідної хати, коло Оленки.

—Гей, товаришу, тобі тато вмерли, що ти так посоловів—сміялись інші. Пробував навіть співати, та голос завмирав йому в горлі. Вкінці приїхали. Попровадили їх до касарень і розмістили. Вправи відбувалися що дня з рана й пополудні, й часу не ставало написати листа до дому, а навіть помолитися. Думав собі, що бодай в неділю спічне й тоді напише. Та де там. Вправи та вправи й алярми й поготівля, так що з ніг валилися. По місяцеві вивезли їх на Мадярщину й товкли ними ще місяць, а опісля розділили їх по полках. Олекса дістався до одного мадярського полку, де на лік не було ні одного нашого чоловіка. Зачав писати до дому, не сподівався навіть що в рідному краю господарить москаль. В короткому часі пішов на фронт. Зразу зняв його страх, коли найшовся в полі, де слідком за кожним поступала смерть. Та з часом привик і до свисту куль і до стонів ранених. Боровся завзято наче хотів сам чим скорше покінчити ненависну війну, щоб вернути між своїх. Дістав медалю другої кляси й аванс до вістуна. Та це не дуже потішало його. Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

"STRIKE THREE OUT!"

In baseball the team in the field does not come in to enjoy batting when two men of the opposite side are "out" and the 3rd one is still "at bat" with some foul-balls and only two strikes.

Thus also Ukraine and its sons cannot enjoy themselves and be masters in their "own home," i.e., cannot "celebrate their liberation" until all the enemies are "out." We were invited lately to join our Red brothers in celebrating the ousting of the Nazis from the Ukraine, while Nazis put out the Reds when Hitler decided to slap Stalin down. If it were baseball, I'd say it was: "2 men out!" One more to go. Many foul balls: i.e., confusing some of our brothers blood with a lot of "muscovyganda" (Russian propaganda) destroying our leaders, pretending that Ukraine was always a part of Muscovy etc., etc.

However on this last "better" or enemy, there is a count of 2 strikes also, i.e., our people are not so ignorant nowadays, and nationalism is growing amongst the Ukrainians

The third strike will come when a "fast pitcher" or leader will throw the "ball-of-unity" and fan the big bad batter (enemy) out. Behind that "ball" will be 10,000,000 Ukrainians united in spirit and determined to get rid of all foreign domination in order to put their nation where it rightfully belongs

The Atlantic Charter is beautiful, but it seems it will not help any of the countries dominated by force by Moscovy. We were and will be ignored as a freedom-loving nation at the peace-conference for Muscovy is strong and must not be irritated. Our own Red fifth columnists are helping the enemy in blinding true democrats who are ignorant about us.

Yes! We rejoice when we hear about Hitler's defeat in our land, but our joy will be complete only when the blue and yellow flag of the Kozaks will flutter in the wind in Lwiw, Kiev and Kharkov. The "game" is going to be tough but so are we! What we want is our share of liberty We are not imperialists and do not like others to be such.

If Ukraine were under the British Empire, it would please us for Albion (England) at least believes in true freedom and democracy, which rules she grants to all. However those want the Ukraine to practice a dictatorial form of imperialism. Let us not forget that we are fighting against ALL forms of dictatorship. Let us remember that a dictator of over 20 years does not become a gentle democratic ruler just because he is attacked by a similar dictator or because his cause materially coincides for a time with that of the only true democracies.

We salute the Ukrainian armies which ousted Hitler, but we also bow to those nationalists who are organizing in spite of all to rid the land of the Kozaks of the enemy which wants to destroy us as a nation. To confuse the weak and ignorant amongst us, our enemies use the nationally sacred names of Chmelnicky, Shewchenko, Lyssenko, etc., but they cannot fool us for we know our history and do not give in so easily.

We presume Timoshenko was getting ready to pitch the "3rd strike," but he disappeared. No matter, many others will succeed until we can all say: "OUT!"

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) Fr. Orlemanski, a Polish-American priest went to see "Uncle Joe" Stalin. Amongst other things, I suppose they talked about the good old days when "Joey" was a seminarian in an Orthodox house of theology. They both have something in common: Joe was thrown out of the seminary and Fr. Orlemanski was suspended by his Bishop: the former used to sneak out at night to go to radical meetings, and the latter left his diocese without the consent of his Ordinary (Bishop O'Leary)!

2) The invasion of Hitler's Europe is on: Our brothers are in the thick of it. Let us pray!

3) Mother's Day should be every day: obedience, respect and love of us children should make it so!

4) The Russian anthem sung lately in front of the City Hall in Toronto. Passing there, I thought I was in Moscow!!!

5) Every one in a while some one invents a gas-saving carburator for cars. Big oil concerns say: "Sell or be a corpse!", so, we never see its production and sale on the market.

6) "Ukraine is Flames" is a picture or film full of Russian, Russian ideas and Russian lingo. The only thing Ukrainian about it is the good black earth... and scorched at that! No wonder it was not shown in big theatres. The propaganda-angle is too evident!

7) Anti-semetic, my eye! but this is a sore fact: Why do all the descendants of Jacob and Abraham (not Lincoln) who control most of the world's capital, stick up for Red Communism which precisely combats capitalism or private enterprise? I always smelled something "fishy" in this! Of all arguments, this is the one which should make us pray for a long life of private and free enterprise.

8) Do you thing you are able to contribute an article once in a while to the Youth Herald?

9) Do you go to the Sacraments at least once a month?

10) Do you come to church on time?

11) Do you stick up for your Church and faith as staunchly as do the non-Catholics for theirs?

12) Do you try to read something in Ukrainian?

13) Do you know in what serious situation Ukraine is today in respect to its national survival?

14) Do you pray for His Excellency A. Sheptycky, the Archbishop of Lwiw? Do you love Ukraine and its people like He does?

15) Did you buy a Victory Bond?

16) True Ukrainians say: "Ukraine for the Ukrainians!" and some Turks want the Azerbajon and Turkoman Soviet Republics from the USSR! I wonder what's "cooking"? Not everybody is blind to Russia's imperialism or hoarding of territories belonging rightfully to others!

Fr. Nick.

A POEM FOR JUNE

An extract from the 'Vision of Sir Lawnfal'.
by Tennyson.

'Tis only God that may be had for the asking,
No price is set on the lavish summer,
June may be had by the poorest comer.
And what is so rare as a day in June?
Then if ever come prefect days;
Then heaven tries the earth if be in tune,
And over it softly her warm ear lays;
Whether we look or whether we listen,
We hear life murmur or see it glisten,
Every clod feels a stir of might.

The buttercup catches the sun in its chalice,
And there is never a leaf nor a blade too mean,
To be some happy creature's palace.

Now is the high tide of the year
...We are happy now because God wills it;
No matter how barren the past may have been,
'Tis enough for us that the leaves are green;
We sit in the warm shade and feel right well,
How the sap creeps up and the blossoms swell;
We may shut our eyes, but we cannot help knowing
That the skies are clear and grass is growing,
The breeze comes whispering in our ear,
That dandelions are blossoming near,
That maise has sprouted, that streams are flowing,
That the river is bluer than the sky,
That the robin is plastering his house hard by;
And if the breeze kept the good news back;
For other couriers we should not lack,
We could guess it by yon heifer's lowing,
And hark! how clear bold chantecleer,
Warm with the new wine of the year,
Tells all in his lusty crowing.

* * *

The author of this poem had a sky high imagination. He was not only a poet but also a naturalist and a realist. He based his imagination on

something that is real and natural.

The author says:

that God alone may be had free, just for the asking,' and that the natural richness of June 'may be had by the poorest comer.' In June the 'heaven tries earth if it be in tune.' Then 'whether we look or whether we listen, we hear life murmur and see it glisten'; then a bit of sod feels a stir of might; we feel how the sap creeps up and the blossoms swell; Even if we shut our eyes, we know that the skies are blue and that grass is growing; that maise has sprouted, that the streams are flowing and that the birds are plastering their nests.

But should the breeze keep the good news back, we still could learn all that by the way the heifer is lowing and by the crowing of chanteclеer that is drunk with the fresh sap of the year.

A. L.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Відділ УКЮ в Бруно, Саск., дуже гарно працює. В заряді цего року є слідуючі:

Голова—Никола Томс; Заст. голови—Никола Бунько; Секретарка—Павліна Інджеовська; Касіер—Дмитро Хомовий; Контрольори—Петро Іванишин, Степан Чукровський.

Українських католицьких родин небогато, та членів є гарне число—35. 12-го лютого відбувся успішний базар. Члени стало на сходини приходять і беруть участь у всім чим відділ занимається.

Секретар відділу УКЮ в Кадворт, п. Й. Бучинський, подав спис членів та повідомляє нас, що відділ в Кадворт бере участь в Окружнім З'їзді УКЮ в Альвені.

Відділ в Айтуна, Саск., вже тепер приготовляється до Дом. З'їзду УКЮ в Саскатуні і на своїх чергових сходинах думають вибрати делегата. Концерт на День Матері приготовили діти зі Сиротинця св. Анни. п. Рута, що поміг приготовити хорові точки на Шевченківський Концерт буде старатися зорганізувати церковний хор.

Секретарка, Юстина Хруник, пише, що 7-го травня **відділ УКЮ в Модел Фарм,** Саск., улаштував концерт в честь о. М. Шашкевича. Були слідуючі виступи: Вступне слово—Дмитро Назар; Хор—О Спомагай Нас; Декл.—Співець Божий—Агафія Хруник; Хор—Щасть Нам Боже; Декл.—Мойсей—Іван Кузміха; Дует—Не Чужого Ми Бажаєм—В. і М. Войтас. і В. і Н. Блажейко; Сольо—Веснівка—Ева Попик; Реферат—Впр. о. С. Бахталовський ЧНІ.; Хор—Стоїть Явір Над Водою; Декл.—Підлісся—К. Войтас; Хор—Чи Се тая Криниченька; Дует—Ой у полі могила—Ева Попик і Юстина Хруник; Хор—Вечірний Дзвін.

Користаючи з нагоди, що п. П. Середа з Едмонтону був присутний, покликано його на закінчення програми. Відтак хор відспівав "Ще не вмерла Україна" і "Боже щасти йому".

З Ростерн, Саск. секретарка, Анна Д. Блоха, пише, що хотяй концерту на День Матері не могли мати, висланий матеріял використали тим, що прочитали на сходинах.

Думаю, що цікава програма на сходинах була—бо і дебату приготовили—рішено, що плекання самого збіжжя є ліпше як мішана господарка.

У Сматс відділ гарно працює хотяй невелике є число членів. Заряд як слідує: Предсідник—Никола Байда; Секр.—Філюся Шавага; Касіер—Емілія Дептух; Контрольори—Ева Слобода, Франя Ковбель; Забавовий комітет—Адам Байда, Славка Ґушка, Йосиф Шутяк. Цей відділ тепер приготовляється до Окружного З'їзду УКЮ в Альвені.

Відділ УКЮ в Бруксбі, Саск. часто пише. З того довідуємося, що в них успішно праця ведеться.

Відділ УКЮ в Албертавн, Січ, Угрнів-Оролов, Кридор і Геффорд були скликані на наради, що відбулися в парохіяльній домівці 28-го травня вечером. Присутні на нарадах були Впр. о. Дрогомирецький, Всеч. о. Горошко, Б.Л. Корчинський і 22 члени УКЮ від згаданих відділів.

Тут намічено слідуючу програму на ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ, який рішено щоби відбувся в Кридор, 2-го липня.

10.00 год. рано Торжественна Служба Божа. 12.00 до 2-ої години спільний обід приготований матерями юнацтва і панями парохії Кридор. 2.00 година відкриття з'їзду—п. І. Барановський, голова УКЮ, Кридор. Привіт від Отця Пароха, Всеч. о. Дрогомирецький. Привіти сусідних відділів УКЮ. Привіт секр. Дом. Заряду УКЮ. Виклади—Всеч. о. М. Горощко. В. Комарніцький, М. Голота, Б. Л. Корчинський. Між тим будуть концертові виступи співу і музики. Вечером—8-ма година, програма складається з виступів всіх пятьох відділів в роді контесту, де відділи матимуть нагоду виявити свої здібности. Кождий відділ приготовляє чотири точки. 1) Один бесідник від кождого відділу, тему сам бесідник вибирає, промова не довша як 10 мінут. 2) Музика—танок український—або вправи. 3) Спів—сольо або дует. 4) Коротка деклямація. Гарні надгороди будуть для відділів, що найкраще виконають ці чотири точки. Підчас контесту буде кілька хорових виступів з Кридор. По закінченню нарад комітет до перекуски гарно приняв всіх гостий, котрі по відспіванню кілька народних пісень розїхались домів.

За Гол. Заряд УКЮ, А. Жук, секр.

An Easterner go-getter spied a lazy Indian Chief lolling indolently at the door of his teepee somewhere out West.

"Chief," remonstrated the go-getter, "why don't you get yourself a job?"

"Why?" grunted the chief.

"Well, you could earn a lot of money. Maybe thirty or forty dollars a week."

"Why"? insisted the Chief.

"Oh, if you worked hard and saved your money, you'd soon have a bank account. Would'nt you like that?"

"Why?" again asked the Chief.

"For gosh sakes!" shouted the exasperated go-getter. "With a big bank acount you could retire, and then you wouldn't have to work any more..."

"Not working now," pointed out the Indian.

ЧЛЕНСЬКІ КАРТКИ УКЮ

Недавно вийшли з друку, довго очікувані, членські картки УКЮ. Ось як виглядає членська картка УКЮ:

* * *

1-а сторона

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

19...

Імя і назв. ....

Адреса ....

....

Власноручний Підпис Секр. гол. заряду

* * *

2-а сторона

ПРИРЕЧЕННЯ:

1. Буду вірним Богу й державі
2. Плекатиму українську культуру
3. Дорожитиму засадами УКЮ

Засади:

1. Бути практикуючим католиком
2. Бути міцним душею й тілом
3. Будувати в собі християнські чесноти
4. Шанувати авторитет Католицької Цер- [illegible]
5. Бути свідомим українцем
6. Бути вірним громадянином краю
7. Дбати про своє здоровля й силу
8. Бути карним і послушним
9. Бути активним
10. Бути ощадним
11. Плекати особисту ініціятиву
12. Бути вірним своїй організації.

* * *

Важним є не лише щоби кождий член цю картку все коло себе мав і знав засади, котрі на ній списані, але також щоби він ці засади розумів і старався після них жити.

Кожде угруповання, кожна організація має якусь ціль існування. УКЮ існує на те, щоби згорнути всю українську католицьку молодь під прапор Христової католицької віри, української культури і демократичної державности. Щоби УКЮ було успішне в досягненні своїх цілей потрібно, щоби кождий член був свідомий свого завдання, своїх обовязків. Ці завдання є кротко списані на членській картці.

Конечним до успіху УКЮ є, щоби юнацтво було не членами "про око" але дійсними переконаними одиницями, одиницями, котрі мають ідеали, до котрих прямують, ідеали, котрі ушляхотнюють життя і характер юнацтва. Всі члени мусять відчувати духову злуку, духове споріднення. Мусить бути духова єдність між членами, зарядом і централею.

Членська картка є видимим ланцухом злуки а ідеали, котрі криються під словами на картці є міцним духовим звязком членів в одну велику цілість УКЮ.

Дороге УКЮ, старанно перестудіюйте свої засади і після них жийте, а буде з Вас потіха для Христової Католицької Церкви, України й Канади.

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

ЗАМІСТЬ "СТУДЕНТСЬКОГО ДЗВОНА"

ЧАСТЬ ДРУГА

* * *

Йосифа Василишин,
Студентка Нормал

У КАНАДІ Я РОДИЛАСЬ

У Канаді я родилась,
Ходила до школи, і училась
Як доброю горожанкою стати,
Край де родилась шанувати.

Шаную я сей край,
Але також не забуваю
Про свою рідну мову, пісню,
Котру цілим серцем кохаю.

Ту українську пісню
Хочу все весело співати.
І де тільки буде нагода,
Українських дітий научати.

Щоб і вони полюбили
свою рідну пісню, мову,
Нею говорили, читали, писали,
І всьо, що українське шанували.

Тільки тоді усміхнеться
Краща доля Україні,
Коли всі її діти
Стануть свідомі та вірні.

Оля Озарко,
учителька

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІВЧИНИ

Нині рішається доля народів на довгі літа многих поколінь. Рішається і Твоя доля українська католицька дівчино. А рішає між іншим чеснота і витревалість. Наш Спаситель через Пречисту Діву вивисшив наш жіночий рід понад всяке сотворіння. Тому твоїм обовязком є стреміти до високої чесноти, особливо сильної католицької Віри, дівочої скромности і чистоти серця.

В теперішних часах безчислені нагоди є до злого, тому українська католицька дівчино, вистерігайся злого товариства, заказаних місць, нескромних строїв, танців в пості, неморальних книжок та бездільности, котра так велику приносить шкоду Тобі і Твойому окруженню. А потрібну силу до цеї борби можеш зачерпнути лиш в католицькій релігії, котру в першій мірі Ти повинна добре знати, наш обряд і нашу Церкву цілим серцем любити і після її науки жити. Отжеж першим твоїм завданням, українська католицька дівчино, є старатися добре знати католицьку віру і любити католицьку Церкву як матір.

Твоїм другим завданням є бути чесною, бути гідною дівчиною.

Третим завданням, українська католицька дівчино, є любити Твій нарід, рідну мову і звичаї. А тому, що Ти не можеш любити чогось, що його не знаєш, то треба тобі знати свою мову, а щоби знати свою мову треба її уживати, нею володіти, читати і писати.

Недавно один англієць запитався одної дівчини чи вона коли вдома говорить іншою мовою тому, що вона англійською так досконало володіє і дістав на своє велике здивовання таку відповідь, "Вдома я говорю лиш українською мовою." Тут доказ, що українська мова не псує особі доброї вимови інших мов. Честь такій українській католицькій дівчині.

Але це Твоє святе завдання, це четверта заповідь, каже Тобі любити Твій край, Твою мову, пісні та звичаї як прим. наші поздоровлення. Чи може бути кращий привіт як "Слава Ісусу Христу"? Дальше, наші свята з такими глубокими обрядами як наші коляди, гагілки та писанки, наші звичаї при весільних забавах, наші українські танки та вишивки і можна ще богато тут навести чого чужинці в нас подивляють.

Уважаю також Твоїм завданням, українська католицька дівчино, щоби Ти в своїй парохії, в своїм товаристві була витревалою і ревною апостолкою праці. Тут за много ніколи не зробиш особливо тепер, коли наші хлопці, сини українського народу в рядах борби за добробут народів життя віддають. І тому місця цих героїв порожні в церкві, в хорі і в народнім домі. Тому твоїм завданням, українська католицька дівчино, є помагати подвійно нашим священикам. Покажи свою готовість і охоту на всякий заклик Отця Пароха до праці, до окраси церкви. Та й не дайся зломити трудностями і невдачами мов безсильна дитина. А до цего завдання чим більш ти приготованою, тим кориснійшою Ти станеш для парохії, нашого народу, Церкви і вітчини. Це підготовання є іменно, свідомість—хто я є? Хто мій нарід? дальше побожність, активність і жертвенність.

В заключенню, українська католицька дівчино, будь потіхою для родичів, будь взором для свойого окруження, будь гордістю для народу і славою для Церкви і Бога.

Українська католицька дівчино,
"Не лякайсь, відважна будь,
Через борбу до слави путь."

Емілія Німець

БУДЬМО ДОБРИМИ ЧЛЕНАМИ УКЮ!

Боже! Наше рідне слово!
Наша пісня ще живе!
І про нас ще памятає
Покоління те нове!

Іван Франко.

Гляньмо оком у звірянний світ, який нас окружає, а сейчас побачимо, що між сотворіннями існує зорганізованість. Організація поміж сотворіннями є викликана інстинктом для само-оборони або самозбереження.

Такий рід зорганізованости подибуємо поміж муравлями, та поміж трудолюбивими пчолами.

Колиж між ествами нерозумними істнує той нахил до організації, то тим більше людина розумна потребує організації. І дійсно, люди з давен давна лучаться в організації для кращого переведення в життя своїх ідей—цілей.

І наша історія оповідає, що наш нарід провадив організоване життя. І чиж ми нащадки славних предків маємо лишитися незорганізованими? Ні! Так не сміє бути! Коли ми маємо свою організацію УКЮ, всі як один маємо належати до неї. Наші дівчата і хлопці мають бути добрими членами УКЮ.

УКЮ вже шестий рік несе в ряди молоді працю та карність. Тому бути в рядах УКЮ се клич нинішного часу. Ми маємо, ми мусимо належати до УКЮ, коли хочемо затримати надбання наших батьків, та коли хочемо, щоб історія нас не осудила.

Належати до УКЮ це честь кожному українському юнакові та юначці. Від нашої участи залежить сила організації. Вправді говориться, що сила не лежить в скількости, але в якости її членів, проте нашим обовязком є, щоби наша організація мала якнайбільше якостевої скількости. Наша молодеча організація потребує добрих членів. Від добрих активних членів залежить розквіт та життя організації. Бож не вистарчить заплатити членську вкладку. Ми мусимо виповнити певні повинности зглядом товариства, а коли сповнимо їх, щойно тоді будемо дійсно тими членама, яким на серці лежить добробут-розвій організації. А історія нас запише, що ми були добрими її членами.

Сповняймо наші обовязки совісно!

1) Ходім стало на сходини, виклади, курси, які устроює організація. Не вистарчить раз зявитись на сходинах. Через неприсутність богато для власного добра тратимо. Пр.: Вже довший час професор викладав історію України. Докладав всіх зусиль, щоб навчити все щось нового. По кількох місяцях тої мозольної праці зявляється одна з членкинь. Запитує професор то про се, то про те. Не знає. На своє оправдання подає де то вона бувала, всюди тільки не там де був її обовязок, явитись на сходинах. Забула, що член УКЮ є завсіди точним та карним.

2) Маємо інтерисуватись своєю організацією. Слідім як праця поступає, що ще треба зробити, щоб ще кращі висліди були. Нераз добру гадку піддати зарядові. Не говорити Е, то без мене зроблять. Ні... Я мушу помагати, я мушу разом з другими рамя об рамя нести тягарі моєї організації, якої я є членкинею-членом. Нехай то буде Твоїм обовязком якнайскорше привести його до організації та вписати в члени УКЮ.

3) Маємо любити свою організацію, а заразом цінити своїх провідників. Любимо

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK

ЛІТНІ З'ЇЗДИ

Час від часу відбуваються з'їзди в поодиноких околицях по провінції, щоби скріпити працю наших чисельних відділів. Ми дуже раді бачити таке щире зацікавлення і на кожнім кроці заохочуємо Вас до підготовання і переведення таких місцевих та окружних з'їздів. В першій мірі ми хочемо звернутися до Вас, щоби кожний з'їзд був одобрений провінціяльним зарядом. Це тільки значить, щоби наш провінціяльний заряд мав повідомлення найменше два тижні наперед так, щоби міг зробити відповідні полагодження щодо репрезентації і участи на з'їзді.

Також нам важне це з причини наших рекордів. Наш заряд старається задержати немов історію нашого істнування тут у Саскачевані. І що більше виявляє заохоту, піднесення духа, та єдність нашого Братства як наші з'їзди. Одже проситься всі відділи, заряди та комітети з'їздів, щоби негайно повідомили секретаря найменше два тижні наперед, що відбудеться з'їзд. Просимо зголошуватися на адресу:

W. Filipowich, Box 75, Arran, Sask.

ОРҐАНІЗАЦІЯ

Тому щоби пізнати себе близше і свої вимоги стремління, і так працювати разом спільно і пляново, для загального добра і для одної ціли, засновується менші або більші товариства-орґанізації.

Орґанізація, це ціха нашого часу, кождий кудись належить. Це конечність, що випливає з демократичного духа, теперішнього часу. Мудрі і розумні люде самі думають про свої потреби й завдання в зглядом себе самих, свого народу, своєї держави і Церкви. Ці люде спільно думають про свою долю, журяться і дбають про свою молодь, а через ню і про свою будучність. Ці люде працюють і жертвують, а не ждуть вже на готове. І тому такі люде нині сильні і могучі.

Орґанізація то могучість і сила, що всіх лучить органічно і ідейно в одно. Тому то в орґанізації є сила. Але орґанізація живе й розвивається і є сильною, тільки тоді, коли її відділи й члени на місцях є свідомі своїх завдань і є активні. Члени, котрі є витревалі, сильного характеру й волі. Члени, що все тямлять про свій обовязок, що знають чого хочуть і до чого змагають, і що зі своєї дороги не зійдуть ніколи.

Брацтво Українців Католиків, це є наша і для нас орґанізація. Ми бажаємо щоби ця наша орґанізація була сильною і могучою. Тому всі ми українці католики маємо певні зобовязання взглядом неї. Ми мусимо бути свідомі свого обовязку і того що ми всі є відвічальні перед історією нашого буття тут в Канаді і перед історією нашого народу і Церкви. Орґанізація не може спочивати на праці і жертві одиниць. Ми всі мусимо поділитися тягаром і всі причинитися до успіху і дальшого розвитку БУК-а. Ми всі станьмо будівничі великої будівлі, що творить кращу долю народу нашого в Канаді. В нас так довго не буде сили, доки не буде привязання до зорганізованого життя. Тому нам потрібно зорганізованої праці. Маємо стати активні і рухливі. Нехай нам не бракує духа енергії.

Тож до праці всі разом.
Приєднуйте нових членів для БУК-а.
Творіть нові відділи.
Віджививіть працю по існуючих відділах.
Орґанізуйте літні з'їзди БУК-а.
Збирайте на орґанізаційний фонд БУК-а.
Читайте і поширюйте нашу пресу.
Жертвуйте щедро на новий виховавчий Інститут в Саскатуні.
До праці а праці не лякаймося!

орґанізацію і її провідників, бо вони перші зрозуміли вагу хвилі і покликали УКЮ до життя. Любимо провідників, бо вони вщіплюють в наші серця любов до всего, що взнесле та благородне. І тому ми на поклик провідників готові пожертвувати всі наші зусилля.

4) Маємо гордитись, що належимо до УКЮ, бо те наше рідне Українське Католицьке Юнацтво гуртує в своїх рядах молодь нашого народу- - народу, котрого історія славна. Який мав славних володарів, як св. Ольга, св. Володимир. Який мав законодавця - Ярослав Мудрий. Який має свою пісню, музику, а мова є його милозвучна.

5) Боронимо нашу орґанізацію на кождому кроці- - все й всюда. Вороги не люблять світла добра. Ми боронимо до загину ідеї УКЮ і перепроваджуємо їх в життя.

Вірно сповняймо наші обовязки в нашій рідній орґанізації, а через сповнення докажемо, що ми є добрими членами. Докажім, дорога молоде, що ми є свідомі і розуміємо вагу хвилі. Берімся до праці. Праця принесе нам вдовілля а нашому народові славу. А громадяне та наші батьки приглядаючись нашим змаганням і овочам нашої праці радіти будуть. А все працюймо на славу Божу, на хосен народові своєму, та на добробут нашій дорогій батьківщині, Канаді, бо се наше завдання як доброго члена УКЮ.

СТАЛИ ДОГЛЯДАЧКАМИ ХОРИХ (Норсами)

У Винипегу відбулося закінчення шкільного року в школах для доглядачок хорих при шпиталях Ст. Боніфас, Мізерикордія і Вікторія. Між іншими, покінчили з додатним успіхом школу і тим самим стали норсами слідуючі: **Евгенія Кирилюк,** котра дістала також медаль відзначення (Мізерикордія Госпітал), **Берніс Кульчицька** з Винипеґ, **Ліліян Мазур** з Ґледстон, Ман., **Ольга Г. Шовська** з Винипеґ, **Кикилія Свелюк, Евгенія Дзєлзіц і Олеся Майданик,** дочка пана Майданика, власника склепу Провіденс Чорч Ґудс в Винипегу.

Радіємо успіхом і складаємо наші щирі побажання всім вищеподаним доглядачкам хорих. Доглядачок хорих тепер дуже богато треба, тому наші дівчата, котрі не мають сталого заняття, повинні записатися зараз по вакаціях до котрої будь школи для норс і старатися її з успіхом покінчити.

ЗАКІНЧЕННЯ РОКУ В МАНІТОБСЬКІМ УНІВЕРЗИТЕТІ

При кінці травня в Винипегу було закінчення академічного року на Манітобському Універзитеті. Усіх студентів, що покінчили успішно студії було 464, між котрими знаходимо такі імена:

Дістали В.А. (Бечлер оф Артс): Анна Я. Бобик, Михаїл Ф. Грапко, Володимир Карло Гуцул, Мирось Богдан Лехів, Тома З. Олійник, Анастазія Савчук, Михаїл А. Сервонка, Оленка Є. Станкович.

Дістали В.С. (Бечлер оф Сайнс): Карло Бачинський, В. Дичук, Михаїл Іван Манчуленко, Петро Головатий, Г. Кравецький, Богдан Мазовіта, Яків Мірошник.

Степень В.Л. (Бечлер оф Ла): Стефан Крипякевич.

Диплом доктора медицини дістали: Павло Іван Баранецький, В.А., Е. Адам Дерешівський, Василь Григорій Остапович В.А.

Степень В.С. (Бечлер оф Сайнс ін Гом Економикс): Маріян М. Ковалець, Стефанія Малюк, Е. Розалія Пастернак

Степень В.С. (Бечлер оф Саєнс ін Агрікалчир): Орест Йосиф Крет, Лаврентій А. Михальський.

Степень М. А. (Местер оф Артс): Володимир Симеон Жаровський В.А.

Свідоцтва з покінчення студій про виховання дістали: Катерина Купибіда, Карло Бачинський, К. Г. Кардинал і Марія Іванців В.А.

Стипендії дістали: Анна Созанська, Віктор Буртник, Маргарета Вівчар.

Хлопчик: Бо я щойно зїв 3 послідні кейки, що вони говорять правду?

Мама: Ні, певно що ні. А чому ти питаєш?

Хлопчик: Бо я щойно зїв 3 послідні кейки, що були в шафі.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

MOTHER'S DAY

The second Sunday in May is, as we know, the day set aside to pay tribute and homage to all mothers. The youth of the St. Nicholas Church, Winnipeg, showed their appreciation in a way which reflected their religious upbringing by their mothers.

The day was appropriately begun with the offering of Low Mass for the intention of mothers, during which Rev. Father M. Pasichnyk, OSBM., in his sermon, spoke on the origin of this commemoration and it's justifications. It was indeed an inspiring sight to see the long rows of young people, the girls dressed in their adopted garb of white mantles and floral wreaths, waiting to receive Holy Communion which was offered for their mothers.

Further tribute was paid to the mothers of the parish during the banquet held in their honour later in the afternoon. The mistress of ceremonies, Miss Beth Myzak, opened the program by introducing the toastmaster of the day, Mr Walter Paschak. A toast to the Church was the first proposed which was replied by Father Pasichnyk, OSBM This was followed by a toast to the King and finally a toast to mothers. At this point the guest speaker, Mrs. Romaniw, a mother of one of the members, replied to this toast, speaking on behalf of all mothers. She spoke very impressively and we feel sure that the thoughts of Mrs. Romaniw were the thoughts of all mothers present. The mistress of ceremonies, having thanked the speakers, then voiced the gratitude and filial devotedness of all her fellow members.

Without a doubt the desire of these sons and daughters to convey to their mothers the extent of their respect and love was very much in evidence and the impression and effect made is something to remember.

St. Nicholas Youth League,
B. M.

PARCELS FOR OUR BOYS

A Carnival and Dance in aid of the Armed Forces was held at the Parish Hall of the Holy Eucharist Church on May 26th., 27th and 28th. The event was sponsored by the Congregation of St. Mary of East Kildonen and Elmwood. All proceeds will be used to purchase parcels to be sent to the boys of the parish who are in the Armed Forces.

To date sixty-seven parcels have been sent and the sodality has received letters from their boys expressing sincere thanks upon receipt of the parcels.

Toatl proceeds for the three-day Carnival was $330.00. This sum indeed will buy quite a number of parcels for OUR BOYS.

NOTE: The Congregation is certainly setting an example for other clubs to follow— Congratulations! This is a challenge to the rest of us. Take up the challenge and do your share!

PRAYER FOR MEN IN SERVICE

Mother of God, our Mother, remember thy sons in military service. Protect them against all dangers of body, mind, and soul. Grant them a deep love for and an enduring loyalty to thy Son, Christ, Our Lord. Amen.

(Memorize this prayer and say it every night).

"NO PRIEST—NO OPERATION"

A good Catholic doctor was lying dangerously ill. His brother-practitioner, one of the most skilful in the city, came to perform a serious operation. "Wait a minute," said the Catholic doctor to the other, who was to begin the operations. "I expect the priest every minute."

"Oh," said the other, "we don't want one of those black-coated gentlemen about us! He will only disturb you and put the fear of hell into you. We shall get on much better without the priest."

The Catholic reply was "No priest, no operation."

At that moment a priest entered: whereupon the operating doctor retired, muttering that he would not be responsible for the consequences. The consequences were that when he returned to the room he found the patient in so wonderful a state of content and happy resignation that it gave him every chance to make the operation successful. But ever afterwards, when that doctor was called to a Catholic patient his first question was, "Have you sent for the priest?" And if he had not, he would say, "Well send for him and then I'll cure you." Many doctors are beginning to realize this fact these days and act up to it.

THEY ALL TAKE PART

The Catholicity of the Church was well demonstrated the other day in Westminster Cathedral. One morning at early Mass in the Blessed Sacrament Chapel an ebony-black negro knelt at the Communion rail between a Canadian airman and a British sailor. Mass was being said by an English priest, and served by a fair-haired slav soldier. The priest who said the next Mass was a German. His server was a Dutch airman. In a chapel on the south side a Belgian priest was saying his Mass served by a small knickerbockered Belgian boy, and in the Lady Chapel an Italian sacristan was busy with brush and dust-pan.

This is the Church YOU belong to.—The Holy Catholic Church. — Wanderer.

The proprietor of a highly successful optical shop was instructing his son how to charge a customer.

"Son, said, "After you have fitted the glasses, and he asks you what the charge will be, you say: "The charge is $10.00." Then pause to wait to see if he flinches.

"If the customer doesn't flinch, you then say, "For the frames, the lenses will be another $10.00.

"Then you pause again, this time only slightly, and watch for the flinch. If the customer doesn't flinch this time, you say, firmly, "Each."

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q and A", 1951 Logan Ave., Winnipeg, Man.

* * * *

Q. What is the reason for the announcement of marriage between two Catholics?

A. The Church demands the publication of a marriage between two Catholics in order that any one who may know that there is a legitimate impediment between the two people concerned may reveal it to the priest. All Catholics have the obligation to reveal such things in order that the priest may know whether or not the contracting parties are free to marry. A priest must know the moral certitude that the persons who present themselves to him for marriage are free to marry one another. He is also bound to investigate any facts which are brought to his attention which would lead him to doubt that the persons were free to marry. See your pastor a month before your marriage as the banns have to be read three times publicly in church.

Q. Are there degrees of punishment in hell?

A. Even amongst the lost souls the less guilty will not be punished so severely as the more guilty. Even the man bent on accomplishing his eternal damnation cannot multiply his sins with impunity on the score that one may as well be hanged for a sheep as for a lamb. Every degree of added guilt will result in an intensification of suffering which the less guilty will escape.

Q. Will men's bodies go to hell as well as thier souls?

A. If men die in such a state as to deserve hell, both their bodies and souls will endure the misery. Thus, in St. John's Gospel, V., 28, 29, Christ is recorded as saying: "The hour cometh when all that are in the graves shall hear the voice of the Son of God. And they that have done good things shall come forth unto resurrection of life; but they that have done evil until the resurrection of judgement." At that last judgement men will be present in their complete personality, body and soul. And they will reap one of two destinies, haeven or hell. The complete human being will be either saved or lost. Such is the teaching of Christ, and one must accept it, or cease to claim to be a Christian. But I might add that the mere repudiation of one's belief in Christianity won't make the slightest difference to ultimate realities. That an individual refuses to believe in hell has not the least effect on hell. Nor will the unbelief of men prove any hindrance to the fulfillment of all that Christ has predicted.

A candidate for the police force was being verbally examined.

"If you were alone in a police car and were pursued by a desperate gang of criminals in another car doing 60 miles an hour along a lonely road, what would you do?"

The candidate looked puzzled for a moment. "Fighty," he replied.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION.—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Дорогі Діти:

Надходять вакації!

Що будете робити?

Відпочивати—себто їсти добре і спати і знову їсти і знову спати.

Ні, на те шкода вакацій, шкода найгарнішого, найсвобіднішого часу. Навпаки, не проспати, але радше використати його якнайповніше. Бо спання здорове і добре в ночи, але свіжого, ясного, веселого ранка шкода тратити. І шкода сього сонця, що його так мало в зимі, а й на весні небогато у замкнених шкільних кімнатах. Жаль самохіть його зрікатися, коли є час і змога цілу літну днину купатися в нім цілому.

Вечером ідім скоро спати, але не пересипляймо ні ранка, ні дня. Не сидім у хаті, коли можна бути на здоровім воздусі.

Добре, але що робити, щоби не вкучилося?

Можемо бавитися. Коли бавимося уважаймо на правила гри, бо грання прихапцем, недбало, як будь і чим будь робить забаву танцем дикунів, а не забавою розумних дітей.

Хто не має товариства, може взятися до збирання ростин, мінералів, почтових марок, рисунків. Добре однак, заки пічнемо якє збирання, довідатися більше про нього з книжок та від своїх приятелів.

Коли любите майстерку, вишивки, брати знимки, чи інші вироби, то вакації дають Вам добру нагоду почати одну з цих розривок. Вуйко радивби щоби кожна дитина мала якусь розривку, котру можнаб використовувати і у старшім віці.

При тім Ваші родичі також схочуть Вашої помочі. Виконуйте їх розкази точно і охотно, а тоді певно вони Вам уділять много приємностей.

Вам бажаючий приємних вакацій,

Вуйко Трохим.

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

Має за ціль помогти бідним дітям. Членом може стати кождий читач Діточої Сторінки, котрий заплатить 15ц. членської вкладки. За се дістане гарну образкову членську картку—посвідку.

Новим членом Веселої Родини стала:

ч. 49. МАРІЯ БОЙКО, Спедден, Алта., літ 13, жертва 15ц.

Діти любі, ану хто з Вас буде слідуючим членом? Хто піде слідами Марії Бойко,

ЗОНЯ ГАДУБЯК НЕ ДАРМУЄ

Зоня Гадубяк з Бюкенен, Саск., справді гарно працює для Діточої Сторінки: прислала знова $2.00 на дві нові передплати. Зоня показує ділом, як належить працювати для своєї ґазети. Ану діти, хто з Вас покаже, що потрафить також придбати ДСторінці кілька нових передплатників?

Зоню, Вуйко Тобі за все знова сердечно дякує.

МАЄ БОГАТО ПРИЯТЕЛІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Тепер вже є літо. Я ходжу до Рідної Школи. Я є у другій клясі і йду до англійської школи і я є у четвертій клясі.

Тут у Виннеґу є гарно. Я маю багато приятелів. Тут один називається Олекса і я маю брата так само. У літі я поїду над озеро до Кенори до свого кузина. Мій кузин має човен. Ми будемо возитися на човні. Ми підем до ліса збирати ягоди. Я желаю Вам дорбих і веселих вакацій. Поздоровляю Вас Вуйку.

Зенко Коник,

877 Абердін евеню, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Зенку, памятай, що добре мати багато правдивих приятелів, бо приятель більш варта, як гроші.- Вуйко також Тобі бажає веселих вакацій.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 11

INCARNATION (Continued)

Jesus is the Son of God.

He is the Second Person of the Holy Trinity.

He is true God and true man.

As God, He had no beginning; He existed before all.

Jesus is also the Son of Blessed Virgin Mary.

Blessed Virgin Mary is truly the Mother of God.

Joseph was the husband of Mary, but he was not the father of Jesus.

God, the First Person of Holy Trinity, was the Father of Jesus

St. Joseph was the guardian or foster-father of Jesus.

Jesus, Mary and Joseph are called: the Holy Family.

Their home town was Nazareth.

Some people of Nazareth called Jesus, the son of carpenter, for St. Joseph was a carpenter.

WHAT TO DO. Buy yourself a little crib. Have it exposed in your room during the Christmas time.

Look at your crib: count how many persons and things are pictured on it. Write them down.

Write a short story of the first Christmas

Write down and sing a few verses of some Christmas carol; ask your parents, brothers or sisters to help you.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

42. Скоро зійшла нам ся гарна днина. Шкода, що ми мусіли покинути читання, бо заходив вечір і треба було вертати домів.

43. Вуйко положив обережно "Будучність Нації" на мягкій траві і зірвав китичку цвітів для пані Серни, в доказ вдячности, бо знав, що добродії Сернюки прийдуть завтра шукати згуби."

44. В дорозі до дому пригадували ми собі прочитані казки і відгадували ребуси.

(Далі буде)

ВЕСЕЛІ ДУМКИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

"Що чиниш, думаєш,

Ні раз не забудь:

Своїм рідним родичам

Завжди вдячний будь!

ВЕРШИКИ ВІД ДІТИЙ

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

МОЇЙ МАМІ

Я дуже люблю свою маму,
І роблю, що вони скажуть.
В сей день Твій мамо,
Я засилаю Тобі свій поклін.
Я тішуся Тобою,
І клонюся перед Тобою, дорога Мамо

Я все Тебе буду любити,
І не забуду Тебе ніколи.
А за Твої щирі слова, Мамо
Буду Тобі все вдячний.
І кладу поцілуй, дорога Мамо
На Твому зморщиному лиці.
І дякую Тобі сердечно, люба Мамо,
Що начилась мене української мови,
молитви й письма.

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

НА ДЕНЬ МАТЕРІ

Ой не знати як то мамі,
Скрізь і всіх нас пильнувати,
Нам здається се легко робити!
Але їм тяжко працювати

Але про сі всі роботи
І про всьо пильнувати
Бодай хоч раз в кожнім році
В день Матері їх величати

Величаймо їх весело
Дарунків їм купім
І певно вони нас будуть памятати
Цим Днем Матері в кождім році.

ЛЮБИТЬ РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме. Я недавно зачала ходити до української школи, та вже так навчилася, що можу трохи писати і читати. Я жалую, що я скорше не ходила, бо моглаби гарніший лист написати до Вуйка. Я дуже люблю ходити до Рідної Школи. Здоровлю Вуйка Трохима.

Текля Натолочна, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Теклю, пишеш по українськи вже гарно. Часто посилай Вуйкові листа.

ПОМАГАЄ ТАТОВІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, -Трохи давно як я до Вас писав, але я ніколи не забуваю до Вас написати. Хочу Вам подякувати за той гарний образок, котрий Ви мені вислали за жертву на "Вуйка Трохима Веселої Родини." Тепер що вже весна прийшла, то я дещо помагаю татові, хоч котре я годен, але я дуже люблю водити коні до води. То тато вже мене пускають це робити. Але до школи ходити і вчитися то я ще лпіше люблю, як і водити коні до води.

Здоровлю Вас Вуйку. Дмитро Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Помагай Татові в роботі й надалі. Учися пильно а будуть з Тебе люди.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Я маю вісім літ. Я йду до Рідної Школи у вівторок, четвер і суботу. Щодня я йду до англійської школи. Я дуже люблю писати лист. Поздоровляю Вас Вуйку.

Леонард Мороз,
Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Леонард, бери участь в контестах, а певно виграєш нагороду.

"Я МАЛИЙ ХЛОПЧИК"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -Я малий хлопчик, і іду до української школи. Я не є у першій клясі, бо ще не дуже добре читаю. А в англійській третій. Я ще не вмію добре писати. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,

Даниїл Лебітка, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Даниїле, скоро буде з Тебе великий, гарний хлопець. Учися пильно по українськи. Пиши часто до Вуйка.

"Я ЗДОРОВИЙ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Я тільки пишу кілька слів, що я здоровий. Я є в українській школі в другій клясі. Я люблю бавитися галкою. Трава вже зелена стає. На городі росте вже цибуля, горох, часник, бурачки, і біб. Я ходжу до церкви на маївку. Поздоровляю Вас Вуйку.

Олекса Годованець,
1049 Меґнус еве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Олексо, все шануй здоровля, бо се великий скарб. Вуйко також любить бавитися галкою.

ДІСТАЛА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Вже трохи давно як я до Вас писала Вуйку. Але я хочу цей раз Вам подякувати за ту гарну книжечку, корту Ви мені вислали, яко нагороду за мальовання в контесті. І також хочу подякувати за той красний образок, котрий Ви мені вислали за жертву на "Вуйка Трохима Весела Родина", і також за тў маленьку історію за "Кума Феська." Але найбільше я люблю читати той вершик про "Кума Феська." Тут вже досить файно тепло. І також весело, бо ріжні пташки прилетіли здалека. І як ранок наближається то самий голос пташок чути. Лиш листя бракує, то ще краснійше булоб. Далі, далі і квіточки позацвитають. Я цей раз посилаю вірш для матері, котрий я сама зложила, але не знаю чи виграю. Буду тепер кінчити цей лист і поздоровляю Вас Вуйку.

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Пишеш Анно гарненько, чистенько і дуже цікаво. Правда, що оплатиться брати участь в контестах?

"ІВАСЬ КРІЛИК СМІШНИЙ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я дуже Вам вдячний за нагороду, бо я дуже люблю читати по українськи. Я перечитую листи на Діточій Сторінці, і вони дуже цікаві. Івась Крілик смішний, бо він сернів боїться. У нас тепер весна. Тато з братом роблять на поли. А мама, сестра і я садимо город. Беру участь в контесті на травень. Ми малі діти молімся до Воскресшого Спасителя, щоби визволив український нарід з неволі і дав йому щасливе самостійне життя. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Дуже гарно пишеш Николае. Тішить Вуйка, що так дуже любиш свій нарід.

ПРИСЛАЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се мій перший лист до Вас. Посилаю $1.00 на передплату Будучности Нації, а 15 центів для Веселої Родини. Маю 13 років і ходжу до анґлійської школи, що називається "Еррол" і я є в семій клясі. В часі вакацій ходжу на катехізацію і Рідну Школу до Спедден, що її провадить Всеч. о. М. Вінцентайло ЧСВВ. Також вчуся грати на мандоліні. Напишіть Вуйку, чи і Ви любите грати на мандоліні. Кінчу писати і поздоровляю Вас Вуйку.

Марія Бойко, Спедден, Алта.

Від Вуйка: Маріє, Вуйко дуже любить грати на мандоліні. Пиши часто і бери участь в контестах.

ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

Заходом Сестер Служебниць, котрі провадять Рідну Школу при церкві св. Преображення, відбувся концерт на День Матері. Концерт випав дуже гарно. Діти, котрі виступали, пильно вивчили свої ролі й належиться їм за се признання. Добрі парохіяни церкви св. Преображення оцінюють працю Сестер Служебниць і наповнили салю по береги.

Програма концерту була слідуюча:

1. Пісня: "Маріє Діво, Царице Мая", хор дітей. 2. Деклямація: "Царице Мая" - Ольга Ганчарик. 3. Желання для всіх присутних Матерей - Павло Гнатів. 4. Многая Літа-- Хор Дітей. 5. Деклямація "Привіт Матерям"— Василь Ганчарик. 6. Пісня "День Веселий"-- Хор Дітей. 7. Желання дітей для своїх присутних мамів, і подання цвітів мама. 8. Діяльоґ "Чия черга"--Іван Олійник і Михаїл Данчук та Андрій Качур. 9. Вправи дівчат У діброві при долині. 10. Деклямація: "Як Настя Буль переходила на Штунду." -- Павло Вахоткевич. 11. Виступ мандоліновий-- Петро Гнатів і Йосифа Сафранська, в супроводі Єлени Ганчарик при пяні. 12. Сольо "Богородице Діво"—Єлена Ганчарик в супроводі Анни Марсинюк при пяні. 13. Діяльоґ 'Майор Міста"—Лаврентій Опецький і Петро Гнатів. 14. Сольо на пяні—Василь Ганчарик. 15. Пісня "Гей заграйте гори"—Хор Дітей. 16. Деклямація "Хоче рости"-- Андрій Качур. 17. Пісня "От весна"—Хор Дітей. 18. Діяльоґ "При брамі ласки"—Марія Качур і Йосифа Сафранська, Евген Опецький і Анастазія Русак. 19. Пісня "Боже послухай благання." — Боже щасти!

Дописувач.

П. М. Бамбурак, рядовик, дістався щасливо за море. Походить з Винипегу.

Семен Крисоватий, рядовик, з Шол[illegible] Ман., зістав забитий в Італії травня 23. Полишив жінку і двое маленьких дітий.

Йосиф Городецький, лет. саржент, з Еріксон, Ман., пропав за морем. Мав 22 роки.

Мартин Зитарук, рядовик, з Винипег, зістав ранений за морем в активній службі.

Василь В. Білінський рядовик, з Винипег, зістав по раз другий ранений за морем. 1-ий раз був ранений тамтого року

пані Іванна Петрівська,
Оттава, Онт.

ДЕНЬ МАТЕРІ

Майже дві тисячі літ узяло людям на те, щоби присвятити один день в році для матері. Цей день, День Матері, ми сьогодні якраз святкуємо.

Це є день в якому кожна дочка, кожний син, має нагоду та честь зложити поклін своїй милій матері, хоч раз у рік виразити їй ту пошану і любов, які належаться її кожного дня нашого життя. Благословенна най буде та людина, що дала почин до святкования Дня Матері, який сьогодні святкується по цілому світу.

Як кожний культурний, християнський нарід святкує нині цей день, так само і ми українці віддаємо поклін своїй рідній українській матері. Своїй матері, українська нація завдячує все, бо вона зберігла для України рідну мову, культуру, звичаї, релігію, історію, національну душу—одним словом, усе, що становить Україну.

Українська матір виплекала нам національного пророка, Тараса Шевченка. Вона дала нам других будителів і учителів народу, безліч працівників на народній ниві, борців за волю і незалежність України, які не дали їй загинути, померти, як сього бажали ріжні вороги.

Це та тиха, неоспівана героїня, достойна, хоч вічно терпляча, але з невміручою вірою у краще майбутнє, українська матір, котра зберігає долю України, продовжує нитку життя свого народу.

Це та матір, котра є першою, що будить в нас, ще при своїх грудях, любов до України, вчить нас іще в колисці рідної мови, чудової української пісні, вщеплює засади християнської віри та характеру. Цілий вечір можнаби вичислювати ті заслуги нашої матері, її шляхотні прикмети. Одначе, всі ми є свідомі вартости своєї матері та розуміємо добре значіння сього дня Дня Матері.

Саме слово "Матір", "Мама", виражає собою стільки значіння для нас, що годі словами описати, хіба серцем відчути. І сьогодні всі ми більше серцем ніж розумом, відчуваємо свою милу матір.

Свого часу поспитали одного славного поета яке, в його думці, найлюбійше, найсильнійше та найбільше вимовне слово він знає в словарі мови. Поет без вагання відповів "Мама."

І дійсно так воно є! Слово "МАМА" є найлюбійше, та найбільше вимовне слово в мові кождого народу, будь це нарід білий, чорний, жовтий чи червоний. Є те слово спільне для многих народів, бо вийшло з одного й того самого коріння. Є це без сумніву перше слово, що випливає з уст немовляти, а в жадній іншій мові не є воно таке ніжне і солодке, як в українській. Ми свою матір вміємо кликати не тільки "Мамою" а "Матірю" але й "Мамусею", "Матусенькою," "Мамцею" і "Мамунцею."

І так, в сей день символічний День Матері кожна й кожний з нас відчуває силу й чар сього солодкого слова. В цей день, коли ми причіплюємо на свої груди червону або білу рожу, ми німо, серцем відчуваємо, що в нашому житті є тільки одна, єдина у світі матір, і поки вона жиє, виражуємо ніжним словом чи подарунком свою вдячність, що нас у люди вивела. В той день нагадуємо собі її недоспані ночі над нашою колискою, коли з вдячністю цілуємо її спрацьовані, тверді, мозолями вкриті руки. В цей день почуваємо у своїй совісті жаль і сором за ті прогріхи, які маємо може супроти її. Не один невдячний син, чи дочка, пригадує собі в цей день, що має матір забуту на старість, котра може й терпить біду, зносить кпини людей і ронить сльози на думку, що прийдеться їй померти так опущеною дітьми. А скільки в нас таких мам є! То звичайно аж треба смерти мами, щоби потрясти сумління невдячної дитини, відповідно оцінити її.

Аж коли втратиться свою дорогу матір, тоді син чи дочка пригадує собі, що він чи вона мали матір. Як гірко тоді стане на душі. З болем у серці пригадує собі всі свої прогріхи супроти покійної мами, які нераз смутком і печалем ґриґнічували її душу, огірчували життя, викликували терпкі сльози в очах.

О, скільки би людина дала, щоби мати свою покійну матір хоч на годинку, в живих, щоби мати нагоду в цій годинці направити свої провини, виразити свою занедбану любов і шану. Але то вже запізно! Не має в світі сили хіба в одного Бога, щоби привернути життя матері. Свою любов і шану годилося виражати за життя. Тому то щасливі ті, що виконували свої обовязки супроти матері, і хоч сумні іхні серця нині, і не один син чи дочка може нишком і сльозу пустить, але за те та біла рожа, яка є в них на грудях у память покійної матері, має для них особливше значіння. Іхні серця спокійні, хоч сумні, бо свідомі того, що за життя своєї мамусі були для неї потіхою та котру й по смерти памятають.

(Далі буде).

ВЕЛИКІ ГРОШІ ЗАБИРАЮТЬ ПОСЕРЕДНИКИ

Пята воєнна позичка побіди, а радше її переведення, коштувало $11,817,209 після слів міністра фінансів Ілслого. З сеї суми поверх два міліони і пів припало для посередників, котрі займалися продажжю бондів.

В Канаді по день 1-го січня, 1944 було в Канаді 1,685,733 людий, котрі заплатили по $2.50 за позволення на радія. Отже виходилоби, що до державного банку вплинуло $4,214,332.50. Тимчасом до державної каси прийшло тільки $3,140,000. Решта грошей забрали посередники, котрі забрали майже чвертину того, що заплатили канадійці. Дійсно богато. Чи держава не має другого способу на збирання тих грошей?

ВЕЛИКИЙ ВІДСОТОК УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

На основі перепису населення, що відбувся в Канаді в 1941 виходить, що між українцями є 62.3% католиків, а православних лише 29.1%. Треба зазначити, що до православних зачисляються не тільки самі незединені з табору СУС, але також буковинці, російські староправославні, новоправославні, богданівці іт.д. Отже і сей процент 29.1% требаби ще розділити на кожду групу православних зокрема.

ВЕЛИКІ ДОЩІ В МАНІТОБІ

З початку червня в Манітобі падали такі великі дощі, що довший час стояли води на полях. Богато фармарів понесли великі шкоди.

ТИНДАЛЬСЬКА МОЛОДЬ ЗВЕЛИЧАЛА "ДЕНЬ МАТЕРІ"

В нашому місточку Тиндал, Ман., існує щойно основане УКЮ, яке досі має вже гарне число активних і працьовитих членів та членкинь зпоміж нашої місцевої молоді.

Наш відділ УКЮ, якого головою є панночка Анна Швлай, місцева учителька родом із Кукс Крік, Ман., береться рішучо до праці, про що може свідчити день 14-го мая, в якому наша мсіцева молодь гідно вшанувала память наших Матерей гарно підготованим чайним приняттям і концертовими точками.

Цього дня вечером по відправленім в нашій церкві майськім молебні, підчас якого наш парох виголосив принагідню проповідь в честь Матерей, всі присутні вдалися до нашої місцевої парохіяльної галі, де на них вже ждали чистенько застелені столи, повні смачної перекуски, а прикрашені гарними китицями штучних квітів.

На лицях наших молодих панночок, які в той час якраз докінчили свої останні приготування коло столів, було помітне легке поденервування.

Невже ж, треба знати, що це був їх перший публичній попис перед своіми родичами і прочими гостями, яких вони бажали угостити як найкраще.

Між присутніми були гості з Босежур та з Лейдивуд.

По скінченій перекусці слідувала властива частина цього вечерка. На вступі наш дириґент, п. З. Мороз, дав короткий начерк започаткованої праці нашою молоддю у Тиндал і відтак по черзі покликувано дальших учасників концертової програми.

Вступне слово виголосила в українській мові панночка Анна Шалай. Відтак слідувала деклямація панни Зофії Долинюк під наголовком "Привіт Мамі."

У дальшій програмі цього вечерка слідував дует: "Заграй ми цигане старий," відспіваний нашими панночками-сестрами, О. і М. Батеньчуками, які стало співають теж в нашім місцевім церковнім хорі.

Точками дальшої програми був виступ нашого енерґійного молодця Івася Лущика, який говорив теж від молоді на тему "Дня Матері."

А вкінці промовила до присутніх панночка Ева Хомин, взиваючи присутню молодь ставати в ряди членів Українського Католицького Юнацтва.

В ролі "Української Мами" виступала на сцені пані М. Лашин із двома малими дітьми, хлопчиком та дівчинкою, зібраними в українській ноші.

Програма цілого вечерка була дуже добірною і як слід підготованою, тому цей виступ нашої місцевої молоді в "День Матері" зрбив дуже миле вражіння на всіх присутніх та став незаперечним доказом, що ми маємо у Тиндал ґарну і працьовиту молодь, якій бажаємо як найкращих успіхів в їхній дальшій праці при щойно зорганізованім відділі Українського Католицького Юнацтва.

Кореспондент.

Знимка вказує американський літак, з котрого паде дощ 26 великих сто фунтових бомб десь на німців підчас теперішної інвазії.

АЛЬВЕНА, САСК.

У неділю дня 4-го червня відбулося в місцевій церкві вінчання. Співосновник БУК-а п. Михаїл Білінський з Борщів, Саск., женив свого сина Дамяна. Підчас весільної гостини на заклик п. М. Білінського зібрано на українські католицькі ґазети $6.75, з чого на БН. призачено $4.75.

Жертводавцями були слідуючі: По 1.00: п. Навосильський. 50ц.: М. Навосильський; 30ц. О. Пребушевський. По 25ц.: М. Білінський, Д. Білінський, Я. Білінський, Ю. Білінський, Е. Білінський, С. Сопатек, М. Макович, Н. Кацай, Д. Кацай, М. Змуд, М. Грельбіцький, І. Кільґіцький, С. Княгіцький, І. Буктович, О. Рогачук, -. Гринюк, В. Терещук, Н. Бащук, і П. Боднар. Добровільні датки 20ц.

Жертводавцям сердечна подяка, а молодятам всего найкращого!

Петро.

ПІВРІЧНІ ЗБОРИ

ДОБРОДІЙНОГО БРАЦТВА Св. ПОКРОВИ
будуть в Парохіяльнім Домі 965 Бойд еве. Винипег, Ман.

в НЕДІЛЮ, 2-го ЛИПНЯ 1944

в годині 3-ій пополудні.

Є нагода вписатися за найменшу можливо ціну і себе забезпечити.

ПРИЙДІТЬ НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ!

Д. Дорош голова — **Мих. Дух** писар

30-ЛІТТЯ ДУШПАСТИРСЬКОЇ ПРАЦІ

Сього року минає 30 років душпастирської праці серед українського народу в Канаді Всеч. о. Нестора Дрогомирецького, пароха Геффорд, Саск. Всеч. о. Н. Дрогомирецький богато заслужився для нашої Церкви і українського народу в Канаді, а від заснования Українського Католицького Юнацтва всі свої сили віддав на услуги молоді.

В Геффорд, о. Дрогомирецький перебуває вже 10 років, де є парохом. Вдячні парохіяни з Геффорд і дооколичних парохій: Кридор, Січ, Угринів, Орлів, Величка, Клемчуки, Алтікейн, Вітків устроїли в доказ любови і привязания до о. Дроґомирецького в дні 15 червня Святочний Ювілей. Ювілей пройшов з великим успіхом. Кождий з учасників ювілею дістав гарну памятку.

Також і "Будучність Нації" складає Всеч. о. Несторові Дрогомирецькому, свому великому прихильникові і добродієві, найкращі побажання.

ЩО ТО Є БІЛІОН?

Чинники, які занялися позичковою кампанією в Канаді, вложили на уста канадійців слово: Біліон.

В одному дні маємо 1,440 мінут. В році є 365 днів. На біліон мінут треба 1,902 років. Від часів Христа вплинуло заледви трошки більше чим біліон мінут.

Вкоротці, біліон долярів це великі гроші. Фінансуючи воєнну програму, канадійці доконали велику роботу.

Провідник показує школярам ґалерію малярських штук. Вказуючи на образ одного славного маляра, він сказав: "Той славний маляр, одним потягненням пензля міг перемінити усміхнене лише на скривлене."

На те відповів один студент: Ова! Моя мама може таке саме зробити.

Один чоловік виплекав дуже велику безрогу. Думав, що зробить на ній великий бизнес. Отож він виставив таку таблицю при стежці до своєї кучі: "Як хочете побачити порядну безрогу, покличте мене!"

ДЕНЬ МАТЕРІ В ОТТАВІ, ОНТ.

Українці Оттави віддали честь своїм матерям концертом, що відбувся в українській католицькій салі, при ул. Бальсам та Рочестер, у неділю 14 травня, о год. 8-ій вечером.

Вступне слово сказав п. Ст. Василевич. Відтак слідували співи та деклямації дітей Рідної Школи під орудою пана І. Максимчука та о. Й. Жана ЧСВВ, місцевого пароха.

Головний реферат виголосила пані Іванна Петровська (цей доклад починаємо друкувати на другому місці з нинішним числом Ред.)

Отець парох Й. Жан ЧСВВ, котрий немало труду поніс, щоб приготовити цей концерт забрав кінцеве слово.

По концерті церковні сестриці гостили присутних. -- Репортер.

Останні Вісти...

Поверх 400,000 союзних і німецьких військ ведуть бої в Франції, після звідомлень німецьких. Союзні держави мають мати з сього числа поверх 200 тисяч війська. Бої в Франції ведуться великі, завзяті і дуже кріваві, алянти поволи, але певно наступають вперід. Як сі вісти пишемо, 10 червня, аліянти наступають на велику пристань Шербурґ. Коло Каен повзові (танкові) дивізії німецькі ведуть завзяті бої з наступаючими канадійцями. Дотепер аліянти взяли в Франції поверх 5 тисяч німецьких жовнірів у полон. На морі, аліянти взяли в Франції поверх 10,000 раблі, котрі старалися напасти на кораблі союзників. Ґен. Монтґамері, начальний вожд союзних військ, приїхав до Франції.

Союзні війська зайняли місто Бає та Геріьські ліси.

В Італії німецькі війська надалі утікають в великім поспіху в північну часть Італії.

Большевики на полудне від Станіславова, в Західній Україні, знова відновили бої, як також, як подають фінляндці, на північ від Лєнінґраду ведуться великі бої большевицько-німецькі.

В Італії створено новий протифашистівський уряд, на чолі котрого стоїть 71 літний Іваное Бономі.

Японці біються вже на передмістях Чанґша, столичного міста провінції Гунан.

Місійне Товариство св. Иосафата, нашої дієцезії, зложило на Виховний

Як італійці зійшли на дідів. Війна далася знати сильно в знаки італійському народові. На знимці видимо дві італійські жінки, виголоджені, обдерті. Зліва, жінка дістала від наших союзних військ кусник білого хліба й його з великим смаком їсть. Зправа, старенька жінка, хора, завинена в шмати, сидить на руінах свого дому.

Інститут БУК-а в Винипеґу 500 долярів.

В Монтреалі були знова бійки між жовнірами а цивільними. Були ранені два моряки.

Е. Де Валєра виграв великою більшістю вибори в Ірляндії.

З народної фільософії

Ні кругленьке, ні маленьке, ні велике, ні тоненьке; з нього люди користь мають, ним ся звірі випасають (бараболя).

Що то за дерево, що сонця не бачить (корінь).

Без рук, без ніг на пліт лізе (гарбуз).

Лежить під плотиком, накрилося кокотиком (листком) і все просить: соли дайте! (огірок)

Ситок медок, кістяне горнятко (- орих)

Що то за гість, що сам себе їсть (свічка).

Ще ся батько не вродив, а син вже по світі ходив (дим і огонь).

Крутовило-мотовило, попід небеса ся вило по німецьки говорило, по турецьки заводило (ластівка).

—We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять ниби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЧЕРВЕНЬ

18. Нед. 2-а по Сош. .... Тиндал
25. Нед. 3-а по Сош. .... Лейдівуд

о Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

18. Нед. 2-га по Сош. .... Ля Брокері
25. Нед. 3-та по Сош. .... Парки

Гонор 8 год. рано читана Сл. Б.
о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII, ч. 13 (157) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1944 Vol. XII, No. 13 (157) YORKTON, SASK. July 1, 1944

О. М. ГОРОШКО -- ВІЙСЬКОВИМ КАПЕЛЯНОМ

о. Михаїл Горошко зістав назначений військовим капеляном для українських католицьких жовнірів за морем. о. Горошко приїхав з Західної України до Канади 1937, а від сього часу майже цілий час обслугував наші кольонії в Саскачевані, головно в околицях Гефорд і Принс Алберт. **Покінчив о. Горошко два роки студій на університетах в Торонті і Саскатуні. За почином о. Михаїла заложено Українське Католицьке Юнацтво, котрого головою о. Горошко є й під теперішню хвилю. Перейшовши кілька тижневий курс, о. Михаїл поїде з Канади за море.**

На сій самій стороні знимку о. М. Горошка **видимо серед студентів** Українського Студентського Кружка в Саскатуні.

Нашому першому українському католицькому капелянові для українських жовнірів за морем, о. Михаїлові Горошкові складаємо якнайщирійші побажання.

Студентки і студенти Українського Католицького Кружка в Саскатуні

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ

Познаки.—Всі познаки на небі і на землі вказують незбито на це що в осені станемо свідками загальних всеканадійських доміняльних виборів, якщо... вибори в Квебеку вийдуть добре.

Квебек.— Став язичком на вазі подій. Преса подає, що вибори в Квебеку будуть проголошені леда день, докладна дата, коли. Ці вибори на сході Канаді вирішать, чи ліберальне правительство розпише загальні вибори, чи може здержиться з ними, накопиб схід не дописав. Зміняти правительство в розгарі борби, не уходить за розумну річ. Ліберали досі вели наші воєнні справи мудро, второпно, успішно і оглядно. Зберегли країну перед інфляцією і цим уможливили не лишень широку воєнну продукцію тут, але також всебічну поміч для війни за морем. Прямо тяжко висказати це словами в цім напрямі. Але чи загал це оцінює, чи зважає на це?

Саскачеван.—Недавні вибори в Саскачевані є відповіддю на поставлене питання. Загал як такий часто не звертає уваги на це, ло для нього зроблено і готов іти за всякими обіцянками, що є тільки в сфері бажань. Ради принадних бажань закопує дорогу дійсність. Вибори в Саскачевані дали партії ССФ 47 місць, ліберали дістали 5— значить програли на цілій лінії, мимо того, що їхня праця була добра, успішна і потрібна. Маленькі помилки, недотягнення, обіцянки зробили більше, як реальна праця. Соціялісти через вибори в Саскачевані дістали в Канаді право горожанства і владу.

Соціялісти.—Є ці, що в суспільній справі хочуть всяких направ і змін мирним ладом ради добра широких мас простолюддя. В цім змислі Католицька Церква устами своєїх гієрархів не осудила партії ССФ і лишила своїм вірним вільну руку голосувати, як схочуть.

Не забуваймо однак цього, що є ріжні соціялізми.

Є національний соціялізм, котрого речником став Гітлер і котрий всі рішучо відкидають.

Є революційний соціялізм, котрий стремить шляхом сили перебрати владу в свої руки і без огляду на бажання більшости творити свою програму, котрого речником став тепер Сталін і з котрим ми також рішучо не погоджуємося.

Є демократичний соціялізм, котрий хоче суспільних поправ шляхом мирним і для широких мас більшости, котрого речником нині в Саскачевані є Доглес і котрий католицькі владики узнали за можливий для своїх вірних голосувати чи ні, як їх воля.

Є навіть християнський соціялізм,

Нормандський півостров, де ідуть завзяті бої між союзними військами і німцями в Франції. Аліянти наступаючи з Карентан на північ, дійшли до великого порту Шербурґ, котрий видимо зліва вгорі на поданій мапі.

котрий стремить до поправи суспільних відносин через здійснення християнських засад в щоденному життю і до війни цей рід соціялізму навіть був при владі в Австрії якийсь час, заки Гітлер не зайняв тої країни.

Якеж має бути наше відношення до тих всіх соціялізмів?

Українці в Канаді.—Повинні брати живу і діяльну участь в краєвій політиці. Ми є горожанами цього краю і як такі маємо свої права і обовязки. Нашим правом є голосувати і тим виказати, що ми цікавимося управою нашої Канади та через своїх послів беремо участь в цій управі.

Серед борби ріжних партій, яка певно прийде підчас доміняльних виборів, нам треба мати певні засади, як поступати і як іти до виборів.

Підготовка.— Ставити тільки найліпших в кандидати.

Для одного округа виборчого тільки один український кандидат без огляду з якої партії.

Не дивімся на партії, дивімся на людий, котрі ці партії творять і через них ділають.

З котроїнебудь партії наш кандидат піде, ми всі як один повинні його підперти і всі на нього голосувати. Тут є один виїмок—комуністи, або як вони себе тепер назвали 'лейбор проґресив.' Їхні кандидати, навіть з українськими призвищами, не наші і не для нас, вони інтернаціоналісти, що тільки хочуть використати національне почуття виборців для комунізму. Ми все є проти них.

Заключення.—Нам вже треба по провінціях порадитися, справу основно продумати на місцях і невідклично ставити своїх кандидатів по округах. Наші кандидати повинні старатися дістати конвенцію даної партії, бо тим чином дістають до розпорядимости виборчий апарат партійний і поповнення коштів.

(Далі буде).

НОВОВИСВЯЧЕНИЙ СВІТСЬКИЙ СВЯЩЕНИК

Дня 18-го червня, в неділю, в церкві св. о. Николая в Винипеґ, Преосвященний Кир Василій Володимир Ладика ЧСВВ., Епископ Ординарій, висвятив на священика о. діякона Еміліяна Фика.

о. Еміліян Фик роджений дня 1 жовтня

о. Еміліян Фик

1914 р. в Ґарленд, Ман. Нищі школи покінчив у Ґарленд, середну в Етелберт, Ман. в вищу школу в Колеґії св. Йосифа в Йорктон, Саск. До семинара св. Йосифа в Едмонтоні вступив 1938. Нищі і діяконські свячення дістав у Мондер, Алта., з рук Преосвященного Кир Василія 1943 р., в місяці квітні. Свячення на священика дістав дня 18-го червня, 1944 в церкві св. о. Николая в Винипеґ.

Крім родичів, Василя і Марії, о. Еміліян має ще двох братів вдома. Всеч. о. А. Фик, парох в Ріджайні, Саск., є рідним братом о. Еміліяна.

Дня 25 червня о. Еміліян відправив свою першу Сл. Божу в родинному місточку Ґарленд. Опісля о. Еміліян буде тимчасово обслугувати місточко Винипеґозис, Ман., і околиці.

Всеч. о. Еміліянові Фикові бажаємо якнайуспішнійшої праці серед нашого народу в Канаді.

ДВА ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ БУК-а В МАНІТОБІ

Окружні З'їзди БУК-а відбудуться на початку місяця липня в таких околицях:

Пятниця, 7-го, Різдво св. Івана Хрестителя— СЕНДІ ЛЕЙК, МАН., де парохом є о. Михаїл Григорійчук.

Неділя, 9-го— ОВКБУРН, МАН., де парохом є о. Маріян Швед.

Сі з'їзди відбудуться з рамени Манітобського Заряду БУК-а, як також Манітобська Секція УКЮ вишле на них своїх представ-

ЮВІЛЕЙНІ ТОРЖЕСТВА

В Стемфорді, Зл. Дер., в днях від 11-18 червня с.р. відбулися величаві торжества з нагоди потрійного Ювилею Преосвященного Константина Богачевського, епископа ординарія українців католиків в Зл. Державах, 60 ліття уродин, 35 ліття священства і 20 ліття епископства. На закінчення торжеств в неділю 18-го червня Архієрейську Сл. Божу відправив епископ помічник Преосв. Сенишин, в сослуженні численного духовенства. оо. Редемптористів заступав о. візитатор Бахталовський ЧНІ., а оо. Василіян, о. протоігумен Бараник. Проповідь виголосив Преосв. Сенишин. Опісля взято спільну знимку. На спільному обіді були присутними 600 осіб. Яко дар для Преосвященного ювилята зібрано $24,000, котрі будуть ужиті на збудовання палати Преосвященному. Вечером відбувся в авдиторії Вищої Школи в Стемфорд концерт, під проводом о. Борси. Виступали на ньому між іншими наші славні артисти пп. Придаткевич і М. Голинський.

ПОБІДА АЛІЯНТІВ НА ВСІХ ФРОНТАХ

Франція: Аліянтські війська в Франції з кожним днем сильніше закріплюються. Що раз більше військ аліянти висаджують. Бої ведуться переважно в західній части фронту. Аліянти вже здобули пристань Шербурґ. На занятій аліянтами французькій землі гостив англійський король Юрій, премієр Чорчил і Чарлс де Ґол, провідник вільних французів.

Італія: Аліянти дальше наступають на цім фронті. У руки аліянтів дісталося місто Перуджія, котре лежить 72 милі на полудневий схід від Флоренції, а 85 миль на північ від Риму. Французькі війська заняли остров на Середземнім Морі, Ельбу, на котрім перебував свого часу на вигнанні Наполеон.

Східний фронт: Большевики повели великий наступ на Фінляндію, заняли друге щодо величини фінське місто, пристань Віпурі й ідуть дальше вперід. Большевики перейшли оборонний вал Фінляндії так званий Маннергайм Лінія й прямують на столицю Фінляндії Гелсінкі.

Далекий Схід: Американські величезні, чотиримоторові, літаки виконали великий напад на Японію, бомбардуючи головний індустріяльний осередок Японії Явату. Чотири літаки не повернули з того наїзду. Один з тих літаків коштує півтора міліона долярів. На Спокійному Океані межи островами Філіпіни і Маріянас аліянти затопили знова 5, а ушкодили 10 японських кораблів.

Аліянти признали новий італійський уряд.

Уряд візвав канадійців, щоби свої запаси вугля на зиму тепер купували, бо може не стати вугля потім для всіх.

Знимка вказує нам, як то англійські, канадійські і американські війська, в повнім узброєнні, висідали з кораблів на побережа Франції підчас теперішної інвазії. Жовніри несуть зі собою навіть колеса- (байсикл).

ДР. КОСТЬ АНДРУСИШИН КАНДИДУЄ

Довідуємось, що одним з українських кандидатів Манітоби, до будучих доміняльних виборів, буде широко знаний в місті Винипеґ п. др. Кость Андрусишин.

Японці, як доносять останні вісти, заняли місто Чанґша, столицю провінції Китаю Гунан і повели новий наступ з Кантону на північ, як вказує мапа. У сей спосіб японці відлучили велику часть китайської землі від загального Китаю і зробили поділ Китаю на дві части.

АЛЬВЕНА І КАНОРА БУДУЮТЬ РЕЗИДЕНЦІЇ

Наші дві парохії в Альвені і Канорі, Саск., будують резиденції для священика. Хати сі будуть сталим мешканням кождоразових парохів тих парохій. За се старання, нашим людям в Альвені і Канорі справді належиться велике признання.

БУДЕ МЕНШЕ ҐАЗОЛІНИ

Як будуть надалі так великі теперішні воєнні запотребування ґазоліни й оливи, то можливим є, що цивільні люди дістануть ще менше ґазоліни для своїх авт, сказав міністер амуніції Гав.

КАПІТАН ФИК ПЕРЕСТАВ БУТИ ВІЙСЬКОВИМ КАПЕЛЯНОМ?

У Винипеґу кружляють вперті вісти, що капітан Фик перестав бути військовим капеляном для українських православних жовнірів в Канаді.

В березні ворожа субмарина затопила коло Нової Скошії канадійський корабель Ватука; один моряк згинув, 25 вратовалося.

По день 31 травня с.р. 5,278 канадійців знаходилося в ворожих полонах.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**...
не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —**
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редаґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: [redacted]mers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. М. Горошко, голова УКЮ

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД УКР. КАТОЛ. ЮНАЦТВА

В днях 22, 23, 24 липня, 1944, в місті Саскатуні відбудеться черговий доміяльний з'їзд УКЮ. Теперішні хвилі є важні на шляху розвитку та скріплення нашої молодої орґанізації. УКЮ виросло в Саскачевані, звідки і БУК узяв свій початок, та по літах піонірської праці не лише в Саскачевані пускає коріння ширше і глибше, але також по других провінціях цеї широкої країни виростає в молоді здорові віти. Минулорічним Ювілейним Конґресом УКЮ стало доміяльною орґанізацією та прибрало всеобєднуючу площину праці. **Ціль УКЮ є все та сама, ясна, чиста як хрустальна вода: "Зорґанізувати—сцентралізувати у праці українську католицьку молодь всіх провінцій—щоби дати новий тип свідомого українця-канадійця католика.**

На протягу пяти літ тисячі нашої молоді пішли в ряди канадійської армії та беруть участь в боротьбі на всіх фронтах. Воля, свобода, рівність та права усіх народів—честь Канади — дають силу їй нести великі тягарі до побідної перемоги. Богато вже склали свої буйні голови на полі боротьби. Зусилля і жертви не підуть на марне— нині чи завтра прийде світло перемоги і мир. Кажуть, що цей побідив хто не лише ворога поконав, але і мир добув та його вдержав.

По змаганнях прийде мир— нове життя та дальша будова красшого майбутнього в Канаді. Краще завтра залежить від молоді, але треба підчеркнути і додати— молоді ідейної, характерної, релігійної, вартісної... На цьому полі праця нашої Церкви і її проводу та всіх наших орґанізацій УКЮ є незвичайно важна та побажана. Дійсним скарбом Канади є не лише матеріяльне майно, богацтво, але в першій мірі її молодь— ідейна, працьовита та чесна. Скарбом основним держави є її духова культура, яку можуть творити духом вартісні горожани. Для будови фізичної культури Канади українці дали вже богато, пора тепер збільшувати вклад у духову культуру нашої батьківщини.

До так важної та взнеслої праці треба підготовки, обєднання сил, та послідовности. Таку підготовку, орґанічну працю серед нашої молоді старається вести УКЮ. Святі ідеї, що їх виписало УКЮ на сторінках свойого правильника "Бог, Українська Католицька Церков, Українська Культура та Канада" та ще й ясно зясувало в своїй ідеольоґії. Ці святі заповіти вийшли з сердець нашої молоді та приймаються серед байдужих та оспалих. Ідеалізм, який одинокий дає розгін орґанізаціям та робить їх незнищимим— випливає так замітно з сердець укр. кат. юнацтва. Труд та перепони гартують та зміцнюють у праці ради УКЮ. Провідні і рядові члени УКЮ свідомі цього, що лише ці здорові ідеї піддержали орґанізацію при житті, та її оправдують. Повільним але певним кроком УКЮ йде вперід. Не лише в Саскачевані, але й Альберті, Манітобі та Онтеріо росте посів УКЮ. Це є природний і бажаний розвиток кожньої орґанізації. На дорозі розвитку вже треба розглянути дорогу будучности. На цій дорозі УКЮ стрічає перепони і трудности. Далекі простори-віддалі— та головно загумінковість та вузький провінціоналізм, який є так часто видний у нашому суспільстві в Канаді— а дальше байдужність тай: "ану, що з того буде?", "моя хата з краю" є труднощі, які може усунути спільна обдумана праця—ріщення солідних з'їздів і їх виконання.

Цей красвий з'їзд відповість свойому завданні, коли в порозумінні налагодить всі справи для сцілення і зміцнення справи УКЮ. Бо коли ходить о справи великі і важні, то вони можуть бути здійснені лише спільними силами та послідовною працею. Коли ходить о нашу молодь та її добро, то всі зусилля повинні спливатись в одно русло. Бо й коли ходить о честь молоді, то її може дати лише міцна, всеобіймаюча орґанізація. Місцеві бажання і справи мусимо підпорядкувати вищим цілям. А дальше памятаймо, що однообразність праці і орґанізації— солідний заряд та послух і взаїмне довіря є конечним, коли хочемо бути першими та впливовими.

Цих кілька думок пишу з святого переконання та свого досвіду. Вірю, що з'їзд відповість висоті свого завдання. Я переконаний, що всі відділи УКЮ вишлють найкращих делеґатів які поможуть провідникам з'їзду нападнати машину ще красшого орґанізаційного життя. Коли хочемо жити як орґанізація, мусимо поступати вперід міцніше та розростатись. Взад УКЮ на може йти!

Нині пятий рік війни. Другий фронт заповідає скору перемогу. Лэн вдома не виправлений до ширшої праці. Не вільно нам змарнувати ні хвилі, ні марно пропустити нагоди краєвого з'їзду.

З Богом, надією скорої перемоги і мира Канади, та волі України— підготовляємось до Домініяльного З'їзду УКЮ!

ВІДЗНАЧИЛИ...

У неділю 11-го червня с.р. українці католики міста Винипеґу, на чолі зі своїми оо. Парохами, справляли на цвинтарі Всіх Святих релігійну і національну маніфестацію: а саме, як що року, на цвинтарі над символічною стрілецькою могилею, молилися винипеґські українці за наших національних героїв з першої війни, котрі віддали життя за свободу і незалежність своєї батьківщини України, як також за українських канадійських жовнірів, котрі у сій другій війні впали на полях боїв за славу і честь Канади. Молились віруючі винипеґські українці на вколішках також за скоре закінчення війни, за справедливий мир по війні, котрийби приніс нашому народові свободу і незалежність. **Молилися вкінці за своїх братів і сестер в Европі, котрі заковані в страшні кайдани неволі, му-**

(Продовження на стороні 6-ій)

ВІД РЕДАКЦІЇ

Повідомляємо наших читачів і передплатників, що слідуюче число з датою 14 липня БНації вийде як подвійне—вакаційне число. 16-те число БН. повакаційне вийде з датою 14 серпня.

У слідуючім, вакаційнім числі БН., помістимо на сторінках 9 і 10 **Підручний Співаник** укладу о. А. Лугового. Картку сю з ґазети буде можна вирізати і зложити в малу книжку народних і національних пісень.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛИПЕНЬ, 1944

1	С	18	Мч. Леонтія
2	**Н**	**19**	**Нед. 4 по Сош., † Ап. Юди**
3	П	20	Сщмч. Методія
4	В	21	Мч. Юліяна
5	С	22	Сщмч. Евзевія
6	Ч	23	Мч. Агрипіни
7	**П**	**24**	**Різдво св. Івана Хрестителя**
8	С	25	Прмч. Февронії
9	**Н**	**26**	**Нед. 5 по Сош.**
10	П	27	Преп. Сампсона
11	В	28	Перен. мощ. Кира і Івана
12	**С**	**29**	**Апп. Петра і Павла**
13	Ч	30	Собор 12 Апостолів
14	П	1	Липень. Косми і Дамяна

УСТАВ

2. Неділя 4 по Сош.: Гл. 3, єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 93, єв. Мат. з. 25.

7. Різдво св. Івана Хрестителя: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 112, єв. Лук. з. 1 (з переступками).

9. Неділя 5 по Сош.: Гл. 4, єв. утр. 5. Сл. Б.: Ап. з. 103, єв. Мат. з. 28

12. Верховних Апотсолів Петра і Павла: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 193, єв. Ів. з. 67.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Пристойність в книжках і фільмах.

Два великі винаходи людства друковане і звукове слово, або штука друкарська і фільмова, знайшли своє велике попертя також і в Христовій Церкві. Бо Церква, не відступаючи від своїх основних правд віри ні на один крок, все ішла й іде з духом часу, покористуючися все новими і добрими винаходами людства. Церква все одобрювала і похвалює такі винаходи, котрі людству приносять добро. Знова все противилася остро і непохитно таким, котрі служили до злих цілей, провадили до гріха.

Похваляє і покористується Церква штукою друкарською і фільмовою, уживаючи їх до сього, щоби ширити віру Христову між поганами, щоби напоминати й учити своїх дітий, щоби боронити їх перед ложними науками ворожих церкві людий. Видає Церква тисячі добрих ґазет, журналів, часописей, книжок і також заохочує усіх християн до читання доброї світської літератури. Бо велику силу має друковане слово.

Також не тільки, що не противиться, але самаж Церква покористується фільмовою штукою. Церква попирає все і попирала такі фільмові штуки, котрі є релігійні або мають виховне значіння.

Багато на жаль в теперішних часах люди нерелігійні і неморальні друкують злі книжки, котрі противляться добрим обичаям і ширять неморальність. Богато також є тепер таких фільмів, котрі не тільки, що нічого не вчать доброго, головно молодь, але ще й її псують. Правдивий християнин ніколи не возьме в руки злої, неморальної книжки, як також не буде ніколи попирати фільми злі, котрі затроюють душу.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Тубильчі африканські робітники й їхні родини.

У великій нужді живуть робітники африканських тубильчих народів та їх родини. Тяжко вони мусять працювати серед великих невигод і труднощей. Дуже часто покористовуються ними люди білої раси немов худобою, запрягаючи їх до найнищих робіт. Заплата таких робітників є дуже мізерна, часто їх можні сього світа дуже використовують. Щож казати про родини таких бідаків! Страшна нужда мусить в них панувати.

У місяці липні молитви наші мають полинути перед престіл Всевишнього за поліпшення долі тих нещасних, використовуваних часто робітників в Африці.

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ 4-А ПО СОШЕСТВІЮ

(Благородність душі сотника з Капернаума)

Євангеліє: Матей 8, 5-13.

У своїй месіянській діяльності переходив Христос в перших початках край, що зветься Галилея. Там було місточко Назарет, в якому Ісус перебув 30 літ. Біля Назарету було також місточко Капернаум, де Христос часто задержувався. У Капернаумі сталася подія, про яку говорить нині св. Євангеліє. **Коли се євангеліє читаємо з увагою, мусимо подивляти ту велику віру у всемогучість Господа нашого Ісуса Христа, яка наповняла серце сотника—поганина, як заразом і ту велику силу покори високого урядника римської імперії.**

Слуга сотника, як читаємо, занедужав і коли не помогли нічого жадні ліки і лікарі, тоді прийшла сотникові думка звернутися до Спасителя, про якого чудотворність много йому говорено, та просити о поміч.

Сотник, будучи поганином, не чувся достойним просити особисто Христа, а ще для свого слуги, тому вжив старшин міста за посередників. Старшина не відмовилася і пішла, предложила Спасителеві просьбу сотника, додаючи від себе, що він заслугує на вислухання, бо "він чоловік добрий, не переслідує жидівського народу а навіть збудував жидам синагогу." Вислухав Христос просьби старшини і враз з ними пустився йти в дорогу до хати сотника. Сотник довідавшися, що Спаситель іде, вислав чим скорше приятелів, щоби просили Ісуса, щоби не трудився, бо він сотник недостойний такої чести, щоби Ісус переступив пороги його дому. **Нехайби Ісус промовив лише слово... а слуга одужає. Що за сила віри!** Сам Ісус зараз таки узнав велику силу віри сотника, обернувся до йдучого за собою народу і сказав: "Направду кажу вам, навіть в Ірраїли не знайшов я такої віри." Задля сеї великої віри сотник одержав свою нагороду: одним своїм всемогучим словом Ісус вдоволяє бажання сотника, бо як тільки приятелі сотника вернули до нього, найшли слугу вже здоровим.

У цій події відбулася перша прилюдна стріча Ісуса з поганством. Посередничить в чуді Ізраїль в особах старшин міста, вони просять о чудо і без їх посередництва ледви, чи Спаситель бувби уздоровив недужого. Однак віра ізраїльтян не була така совершенна, як віра і покора сього поганина. Тому царство Боже перейшло від Ізраїля до поган.

Ісусові є милий кождий чоловік, хто правду любить і жиє по законові Божому, як також хто дає віру в Ісусове Євангеліє. Яка благородна і красна душа сього сотника, хоча і поганина, а обявляється вона в вірі і чеснотах, якими зєднав Спасителеву любов і прихильність. Жалувався нераз Спаситель на жидів, на їх невірство: "О роде невірний, доки буду з вами, доки терплю вам!" Навіть Його ученики, хоча жили з Ним, оглядали Його, однак були тяжковірні і Ісус говорив їм: "Кобисьте мали віру хоть на гірчичне зерно, тобисьте творили великі чуда." А тут поганин, вихований в поганстві, але дбає пізнати правду, її знаходить і вирікається блуду, приймає правду де її находить і ховає її і хоронить як найбільший свій душевний скарб в своїм серці. Жив між жидами, та мав нагоду познакомитися з Божим обявленням і законом, не є байдужий як інші погане, яких правда не обходить. Святу правду находить, вирікаа-

ється блудів поганських і принимає віру в одного правдивого невидимого Бога! з любови до Бога власним коштом будує синагогу, щоби було де голосити Боже обявлення, молитви і пісні Богові відправляти. — Ще важнійше є се, що Ісус навчає, творить добре, а велика часть Його краян були як люди, що мають очи, а не видять, мають уха а не чують, бо не хотять. Інакше цілком поступив сотник, бо чує о науці й чудах Ісуса, старається про все докладно вивідатися, застановлятися і чує, що в його души засіяло незнане досі світло; бачить, що такі діла мають силу з неба і він узнав Ісуса за висланця небес.

Слуга йому захорував, людська поміч безуспішна, шукає помочі в Ісуса і її находить через сильну віру в Ісусову силу, якого вся природа мусить слухати; не трудить Ісуса до дому, слово Ісуса є достаточне, щоби недуга устала. Так сильно сотник вірив! Коли ученики сумнівалися, нарід Христа подивляв, але хитався в вірі, старшина учена не вірила і ненавиділа Ісуса, тоді сотник твердо вірив в Ісуса і переконаний, що Ісус від Бога, що в Нім всемогуча сила. - За се Христос перед всіми, публично, так з великою похвалою і признанням висказався про сотника.

Що за ганьба-сором для невірних жидів і для многих нині християн. Тоді щойно Ісус зачав научати о небеснім царстві Божім, а ми поверх 19 століть маємо свідоцтва розросту серед переслідувань того Божого царства; видимо як міліони людий-поган давно найшли для своїх душ світло души і потіху. Його наука стається благословенням для одиниць і народів, тож повинні і ми твердо вірити в Ісуса і після Його науки жити. А межи нами кільки то хибновірних, або і невірних, що о науці Христа мало знають, є і хрещені, що про царство Боже не дбають, про слово Боже не по християнськи думають, не після науки Христа жиють. Сотник на Божім суді буде для них страшрим соромом.

Милі читачі! Вірмо сильно, що Бог обявив, що Ісус учив, що апостоли учили, що до нині одна тільки одинока Католицька Церква зберегла і від блудів боронить; як Бог святий правду любить, а неправду ненавидить, а нас дорогою спасення провадить. Хто віру має а хреститься, спасенний буде. Без правдивої віри не можна подобатися Богу. Нехай наша віра не буде сліпа, а розумна, правди віри треба собі присвоїти, за них постояти, а навіть, коли конечність прийде, за них понести жертви, як перші християни, котрі своє життя жертвували як було треба. Загально, всі обявлені правди маємо приймати, хоча розумом не годні нераз їх зрозуміти, не можемо о них сумніватися, ані жадної відкидати, всі бо правди походять від Бога і нам є хосенним, бо провадять до Бога у вічність.

Наша віра має бути сильно вкорінена, щоби жадні бурі не потрафили її знищити, ані жадні намови, напасти, обіцянки дочасних користей не зломили ані не угнули.

Як нерозумно, безбожно і погубно говорять люди нераз: "У якій религії хто уродився, в такій повинен остати." Се є так само, як хтось хотів сказати тому, що йде дорогою, щоби йшов дальше, хоча знає, що та дорога є хибна, блудна і мильна. Хто так говорить, той показує, що йому Божа правда є байдужа, що у нього религія має місце тільки трішки, по всіх світських справах, що він зовсім не дбає і не старається про душу, йому бракує практичної сильної віри, яку має сотник-поганин. Апостоли покинули жидівську віру; погане, міліони їх нині дали себе охрестити. Христос не дармо прийшов на сей світ, бо і нині найліпші і найученійші мужі, котрі слідять за правдою,—завсіди вертають до католицької віри і Церкви, коли до неї передтим належали.

Та віра є для всіх людий, віра така, що не терпить в людині побіч себе ніякої іншої (секти), бо голосить, що вона одніська конечна до спасення. Хто не вірить, хто її не має, буде осуджений. Одного разу прийшли до одної нашої хати на фармах баби з бібліями, щоби крутити голову религійним її мешканцям. Мама-жінка в хаті, показуючи тоді на образ Тайної Вечері, котрий висів на стіні, сказала таке тим байбельницьким бабам: "Ісус Христос мущинами-чоловіками обявив свою віру, а не бабами. Забирайтеся мені геть!" Баби з грамофонами, завстиджені пішли з хати.

Кажуть, що до цісаря Наполеона I. зголосився раз був якийсь ремісник, що виробляв рукавиці і так промовив: "Найясніший пане! Я уложив нову религію. Прошу дати мені поміч у її поширенню. Ось тут списані правди тої нової религії." І кажучи це, подав цісареві рукопись. Цісар уважно переглянув рукопись і за хвилю так промовив: "Все добре, я дам тобі поміч. Але дві річи мусиш ще виконати: Мусите творити чуда і дати розпятися на хресті, а після трох днів воскреснути з гробу. Тоді та нова религія буде новою... інакше буде обманом, брехнею..." Завстиджений тими словами рукавичник чимскорше відійшов і більше про свою религію й не згадував; відбаглося йому її. Він добре зрозумів слова Наполеона. Религію міг оснувати тільки Богочоловік Ісус Христос, як Бог творив чуда, як чоловік терпів муки і вмер на хресті і знов як Бог воскрес славно з гробу і других воскрешав.

Ніякий чоловік творити религії не зможе і немає права... хіба ошуканець, бандит правди. А тільки один правдивий Богочоловік і Спаситель Ісус Христос і тільки одна на світі правдива віра, яку голосив Ісус Христос та яку передає дальше основана Ним єдино-спасаєма католицька Церква, до якої ми маємо щастя належати.

Тому не шукаймо нових религій і Богів нової віри, нового щастя. Бережіть віру наших родин, визнаваймо її словом і ділом, перед цілим світом сильно, непохитно, а вона вирве наш нарід з пазурів ошуканців і заведе до вічного щастя у небеснім царстві.

ВІДЗНАЧИЛИСЯ...
(Продовження з сторони 4-ої)

чаться під німецьким і большевицьким ярмом.

* * *

Того самого дня, в тім самім місті, люди, котрі називають себе також "українцями", хоча до сеї назви цілком не мать права, бо як свідомі українці не думають і тільки плюгавлять се велике імя своїми поступками, справляли також маніфестацію-похід улицями міста, а накінець публичне віче. Що стало причиною радости тих "українців", що вони а жвийшли на вулиці міста, щоби публично перед усіми показати вияви своєї радости і вдоволення? **"Визволення" України зпід німецької окупації та перехід українських земель під любиме панування "батька всіх народів," Иосифа Сталіна. На** вічу промовляв до визнавців червоного ката предсідник совітів, котрий вказуючи на велику "любов" Сталіна до українців ствердив, що в совітах "відзначено" поверх триста тисяч українців в теперішній війні за відвагу... І заревіла товпа диким ревом радости, що Сталін такий "добрий," такий "добродушний," таке має "милосердне" серце...

* * *

Знаємо ми дуже добре то "сердечне" відношення Сталіна до українського народу. Богато натерпівся наш нарід напротягу своєї страдальної історії. **Панували над ним всілякі вороги, однак так страшної неволі, в котрій міліонами виголоджено наших братів, розстріляно, вислано в страшні сибірські тюрми, неволі під большевиками, під панування "сердешного" Сталіна, наш нарід не переносив і певно ніколи вже не перенесе. Знаємо також як той** самий Сталін вміє давати "відзначення" українцям. Не будемо іти далеко. **Спитаємо тільки, де подівся Тимошенко, той ославлений по цілому світі самими таки совітами герой з України, великий вожд і т.д.? Що за відзначення дістав він від "батенька" Сталіна?** Останній раз про нього говорилося як він, будучи в веселім настрою, щось там не дуже доречі сказав при великих **гостях в Тегерані, а "смиренний" Сталін став і спокійно "відзначив" Тимошенка фляшкою по голові, так що Тимошенко аж присів. . І від сього часу по Тимошенкові і слід застиг.**

Певно то називається в "батька" Сталіна відзначенням, котрим він "відзначує" усіх українців.

О, відзначив він міліони українців, так, що вони вже світа Божого ніколи не побачуть. Так, "любить" він наш нарід, так дуже, що Україна стала нині одною спаленою, знищеною землею. **Радилиб ми нашим канадійським почитателям "сонця з Кремля" не тут, в нашій любій демократичній Канаді, почитати свого "добродушного" вождя, але поїхати самим до його царства, прийти поклонитися йому в пояс і висказати йому свою любов. А ми віримо, що "добрий" товариш Иосиф "нагородивби" їх так, як "відзначив" товариша Тимошенка.**

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ — ЖІНОЦТВО —

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД

Організація Українського Католицького Жіноцтва сягає перших початків нашої еміграції. Творилася вона при наших церквах і установах та на протязі першого 50-ліття Українське Католицьке Жіноцтво сповнило велику місію в лоні нашої Церкви і народу.

У міру сього як назрівали нові завдання, затіснувалась також і організація Українського Католицького Жіноцтва, прибираючи щораз то виразнійші форми на всіх ділянках праці. Передвоєнні, а головно воєнні часи видвигнули нові питання і проблеми і поставили їх до розвязки нашому жіноцтву. У тій цілі відбувалися численні наради по провінціях між нашим жіноцтвом, а в послідних часах потреба скоординування праці Українського Католицького Жіноцтва довела до сформування Центрального Заряду.

На підставі міжпровінціональних конференцій, котрі відбулися з рамени БУК-а в Йорктоні в днях 26 і 27 квітня, 1944, та конституційних нарад, які відбулися в парохіяльній салі при церкві св. Покрови, а відтак в парохіяльній салі церкви св. Володимира і Ольги в Винипегу, **приступлено до остаточного уформлення Доміньяльного Заряду, якого склад понище подаємо до загального відома.**

Президент—Пані Марія Дима, В.А.

Заступниці президента— 1. Пані А. Семотюк, 2. Пані П. Козенко, 3. Пані І. Назар, 4. По дві представниці з кождої провінції, а іменно: голова і секретарка провінціональних зарядів.

Генеральна секретарка—Пані Д. Якімі- [illegible]

Звязкова секретарка— Пані Н. Шунь

Скарбова секретарка— Пані В. Валл

Скарбничка— Пані М. Лазечко

Провірна комісія— Пані М. Гаврилюк, панна Евгенія Калужняцька і Пані Ольга Левицька.

Комітет Членства:

Голова: Пані М. Лазечко. Члени: Пані Н. Шунь, пані А. Коваль, пані І. Козоріз, пані М. Павлишин, пані Т. Мамчур і панна М. Гаврилюк.

Пані МАРІЯ ДИМА, В.А.,
президент доміньяльний УКЖіноцтва

Освітний Комітет:

Голова: панна Галя Гаврилюк, учителька. Члени: пані М. Канцір, панна А. Сумка, панна Марія Корецька, учителька, пані В. Се-ніцька, панна Марія Карпець, учителька, та пані С. Меуш.

Програмовий Комітет:

Голова: пані В. Валл. Члени: пані Н. Панцішак, пані І. Дима і пані Д. Круцик.

Комітет Суспільних Питань:

Голова: пані Д. Якіміщак. Члени: пані І. Назар, пані І. Ковальська, панна Емілія Білінська, пані П. Боднарчук, пані М. Коваль, пані І. Беднарська і пані Анна Татарин.

Комітет Горожанства і Еміграції:

Голова: пані В. Костюк. Члени: пані К. Романюк, пані Е. Левицька і панна Марія Карпець, учителька.

Комітет Воєнних Зусиль:

Голова: пані І. Козоріз. Члени: пані І. Кравчук, пані А. Босак, пані А. Джексон. пані А. Шевчишин і пані М. Шутяк.

Пресовий Комітет:

Голова: пані Н. Шунь. Члени: пані В. Валл і пані А. Круцик.

Комітет журналів, фільм і театрів:

Голова: панна Анна Вах, учителька. Члени: пані В. Левицька, пані В. Сеніцька і пані Ю. Ґреско.

Гостинний Комітет:

Голова: пані М. Грушка. Члени: пані П. Курієвич, пані І. Рудачек, пані І. Солчук. пані П. Зепп і пані А. Беляк.

Здобувши вороже побережа в Франції, жовніри застромлюють англійський національний прапор.

Доміньяльні Організатори:
Пані А. Семотюк і пані П. Козенко.

Дорадчий Комітет:

Марія Вавриків, Л.Л.Б., голова.— Члени: Улицька, пані М. Куса, пані М. Бабух, пані І. Сенчук, пані А. Татарин, пані А. Сидорчук, пані Т. Дудар, пані А. Лехман, пані А. Матвійчина, пані Т. Мамчур і пані А. Шевчишин.

ЗАВВАГА: Звертається увагу, що всю кореспонденцію до Доміньяльного Заряду УКЖ проситься слати на адресу ґенеральної секретарки:

Mrs. D. Yakimischak,
439 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

Витаючи отсим Доміньяльний Заряд УКЖ, ми віримо, що українське католицьке жіноцтво не тільки, що розвине енерґійну працю, на всіх ділянках нашого життя, але кине далеко в майбутність живу ідею забезпечення, піднесення і ушляхотнення українського народу в Канаді. **Для всіх тих шляхотних змагань наш орган БУК-а, "Будучність Нації," не тільки що радо відступить свої сторінки, але буде старатися працю УКЖ всюди піддержати і поширити.**

ПРЕСФОНД БН.

З весільної гостини **п. Михаїла Кізлика і Марії Плазьо** в Тиндал, Ман. $4.00.

З празничної забави в домі пана **Иосифа Михайлишина** в Овкбурн, Ман. $4.00.

З забави в домі панства **Короташів** в Стюартбурн, Ман. $5.34.

З поминального Богослуження по бл. п. **Параскевії Гапійчук** в Сандавн, Ман. $9.40.

З несподіванки для панства **Івана і Анни** Радавець в Куликів, Саск. $6.00.

Усім тим, що заохотили до вищеподаних збірок, як також щирим жертводавцям ми дуже уклінно дякуємо. Хто буде слідуючий?

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ДРУГА ЗАПОВІДЬ БОЖА

I.

(Продовження)

Перше, ніколи не можна присягати проти правди, це значить, що коли ми заприсягнули **що щось є правдою, а воно нею не було,** або дали щиру обіцянку, котру ми не думаємо додержати, то це означалоби з нашої сторони як велике зло, або фалшива присяга. На примір: питаєшся склепаря кільки якась там річ коштувала. Вдійсности той склепар дав за ту річ три доляри. Але він відповідає й присягається, що дав чотири доляри. Якби він не присягався, то це лише булоб неправдою. Але він присягнув на неправду, отже його гріх стає поважнійший, стає фалшивою присягою. Скажім собі самі, на що й чому присягатись? Чи треба було тому склепареві присягатись? Ні! Але видко, що чоловік став захланний, фалшиво присягає й свою совість затуплює, а відтак накінець й Бога вирікається. Щоби ще краще зрозуміти якто тяжко Бога ображуєтьсй через фалшиву присягу, возмім сей примір.

Припустім, що Ви маєте доброго знакомого, котрий приходить до Вас й говорить: завтра я маю видіти одного чоловіка, в такій і в такій справі; я маю йому то а то сказати, але це все буде неправдою. Сподіюсь, що ви мені поможете й будете свідчити, що то все є правда. Коли ви є дійсно чоловіком чести, я певний сього що се вас образилоби. Це булоби для вас справдішною образою. Бо ніби за що вас той сусід має—уважає, коли просить вас свідчити свідомо ложно? Так само діється з чоловіком відносно Бога, коли бере Бога за свідка на неправду, лож. Яка смілїть, яке зухвальство на лож клястися й присягати! Коби люде так думали, коли фалшиво присягають. Брати Бога за ложного свідка, це найбільша образа. Не думаймо, що це нічо. Вірю, що ви добре зрозуміли, як важним ділом є присяга і як в ній поступати.

Друге: Не можна також присягати на щось злого. Заприсягнутись на зло, значить під присягою виконати якесь зле діло. Рішитись на щось злого, а відтак поликуватись на Бога, що це зло виконаємо, є також великою образою Бога. О, як часто люди надармо заклинаються! Буває нераз таке: зайшло чоловікові непорозуміння зі священиком й тоді заклинається: "Більше моя нога не буде в церкві." Є люди, що так заклялись, а відтак жалують сього й говорять: "Та яб пішов до церкви, але я заклявся й не можу." Чи мудро той чоловік поступає? Кленеться й Бога взиває, що до церкви не піде. Яка глупота! Який великий гріх! Є люди, що заклинаються ніколи не простити свому ближньому: "Не забуду йому сього до самої смерти!" Є й такі, котрі заклинаються, що пімстяться свому ближньому за кривди. Господь Бог дрожить в гніві над такими людьми, що так страшно

заклинаються, тому глядім, добре стережімся й ніколи не заклинаймося.

Трете. Як попередно сказано, не можна на маловажні річи заклинатися. Є люди, що кленуть на що небудь, без думання, майже за кождим словом. Це вже зла привичка. Проклін, це не є жарт. Є люди, що думають, що коли вони заклинуться, то хтось їм більше повірить. Ні! Коли ви є чоловіком правдомовним, то тоді люди повірять, а коли ми правди не говоримо, тоді не буде робити різниці кільки ми разів закленемося, люди й так нам не повірять. Звичайно, люде, котрі часто на що небудь кленуться, то правди однаково не говорять. "Не взивай імени Господа Твого надармо."

Дехто спитає: "Коли я заприсягнувся важно і не на малу річ, чи я зобовязаний додержати присягу?" Так, треба присягу додержати. Це обовязок совісти. По всі часи й по всіх краях, люде все додержували слова чести, коли раз зобовязалися. А коли хтось не додержував слова, то його всі уважали за чоловіка нехарактерного. Так, але коли ми зобовязалися на щось неморального, несправедливого, то цього не тільки що не маємо, але не повинні придержуватися. У такім випадку така обітниця, присяга є неважна, без вартости. Миб навіть грішили, якби таку несправедливу, неморальну обітницю додержали. Читаємо в св. Письмі якто одного дня донька Іродіяди танцювала перед Іродом царем, а цар будучи захоплений її змисловим танцем приобіцяв її, що дасть її то, що вона лише захоче і на се заприсягнувся. Дівчина, будучи пустою і намовлена мамою, зажадала голови св. Йоана Хрестителя. Цар засумував. Каже св. Євангеліе, що задля того, що цар заприсягнув і задля тих, котрі були присутні при столі, цар дотримав свойого слова й як ми знаємо, внедовзі слуга приніс на полумиску голову св. пророка, й відтак цар передав її дівчині. Чи мав в тім випадку цар додержати свого слова, присяги? Певно, що ні! Зробивши присягу без причини, він згрішив, а згрішив ще раз вдруге, що виконав свою обітницю.

Закінчуючи сі розважання, постановім собі, що ніколи не будемо взивати імені Бога надармо. Всі сотворіння шанують імя Боже. На згадку Його святого імені, навіть в пеклі злі духи дрожать. У раю, святі і ангели Його славлять, Його благословлять та почитають. Ми на землі, також благословім Його імя, щоби по цій нашій подорожі на землі, ми мали то щастя славити Його в небі.

II.

У попередній науці ми звернули більше уваги на присягу. **Нині будемо застановлятися над дальшим гріхом проти другої Заповіди Божої, а се проклоном.**

Є люди, котрі думають, що присягати і клясти се все одно. Ні! Се є мильне поняття. Присяга й проклін є дві, цілком відмінні річи. Присягати, в певних случаях дозволяється і як ми перше виділи є навіть заслугою, підчас коли проклін є все гріхом. Присягати, значить брати Бога за свідка. **Спитаєте, що це є проклін?** Над сим власне будемо зараз роздумувати.

Проклін, як говорить нам про це катехизм, це бесіда шкідлива Богові або святим. Дехто може думати, що грубі слова, брудні розмови і жарти, не будуть отже проклоном, бо не уживається Божого імені. Таке переконання є мильне, бо такі слова чи жарти є також великою образою Бога. А дальше, коли в проклонах уживаємо таких слів, то даємо собі дуже неприхильне свідоцтво про нас самих, як людей без виховання і без чести. О, як то нераз між нашими людьми уживається часто в проклонах злих слів! Є й такі, котрі кленуть дуже часто, а то й не раз, що слово то проклін.

Не буде однак проклоном тоді, коли ми в поважній чи побожній розмові час від часу згадалиб імя Боже. На примір: О, мій Боже, як то гірко жити! Це не буде зараз проклоном, однак треба дуже уважати, щоби через часте його повторювання сей оклик не зійшов на проклін.

Коли отже буде проклін? Тоді, коли ми вимовляємо слова, котрі є шкідливі Богові і Його святим. На примір коли кажемо: А, хто знає, чи там є якийсь Бог? Або: Хто знає, чи є позагробове життя, от чоловік помер і по всім.

(Далі буде).

—Дописи—

ТИНДАЛ, МАН.

Вінчання п. Михаїла Кізлика з панною Марією Плазьо

Дня 10-го червня в нашій місцевій церкві св Михаїла Всеч. о. Я. Чиж звінчав п. Михаїла Кізлика з панною Марією Плазьо.

По шлюбі відбулось гостинне приняття в домі панства Плазів, родичів молодої.

Тато молодої, пан Михаїл Плазьо є одним з тутешних наших добрих парохіян і визначений між нашими парохіянами цим, що через довгі літа був місто-предсідателем нашої парохії в Тиндал.

Родичі молодого, панство Олекса і Анна Кізлики є теж щирими парохіянами при нашій церкві в Босежур, до якої вони є приналежні.

На цім весіллю були присутні Всеч. о. Я. Чиж і Всеч. о. М. Заяць, гість із далекого Киченер, Онт.

На заклик нашого пароха переведено збірку на нашу пресу, з якої половину гроша, це є $4.00 призначено на "Будучність Нації."

Переведенням збірки займався п. Николай Козіна і п. Михайло Плазьо.

Всім щирим жертводавцим на нашу пресу складаємо сердечну подяку, а панству Михайлові і Марії Кізликам бажаємо прожити в щастю та здоровлю многі літа.

Кореспондент.

СТЮАРТБУРН, МАН.

В суботу, дня 3-го червня, с.р., відбулася в домі панства Короташів мила забава. Присутні забавлялися весело. При кінці гостини, забрав голос пан Іван Пробіжанський, котрий заохотив присутних до збірки на свою пресу "Будучність Нації"; а коли се зробимо, говорив п. Пробіжанський, тоді забава вийде нам ще ліпше. Присутні радо на се згодилися і зложили на пресфонд БН. $4.50 і одну передплату, отже разом $5.50.

На передплату $1.00 зложила Анна Пригроцька. На пресфонд зложили слідуючі: по 50ц.: Іван Пробіжанський, Іван Соколик, Іван Смук, Василина Смук, Петро Ґулка, Гафія Ґулка, Василь Короташ, Михаїл Короташ. По 25ц.: Анна Короташ і Настя Соколик.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.

Здоровлю всіх читачів "Будучности Нації,"

Іван Пробіжанський.

ОВКБУРН, МАН.

У домі панства Йосифа Михайлишин в неділю дня 11-го червня, с.р., була празнична забава, підчас котрої на заклик пана Володимира Мельника гості зложили $8.00 на пресфонд католицьких газет, з чого $4.00 призначено на БН.

Усі жертводавці зложили по $1.00, як слідує: Володимир Мельник, Адам Луговий, Теодор Михайлишин, Михайло Волохатюк, Михаїл Васілька, Йосиф Михайлишин, о. Антін Луговий і місцевий парох о. Маріян Швед.

Усім щирим жертводавцям сердечно дякуємо.

САНДАВН, МАН.

Дня 23-го травня відправив о. Іван Калуський, місцевий парох, в церкві св. Вознесения в Сандавн поминальне Богослуження за спокій душі бл. п. Параскевії Гапійчук. Богослуження відбулося в першу річницю смерти помершої. На поминки до хати пана Юрія Петраша, по Богослуженні прийшли сі присутні в церкві, близці і дальші сусіди і приятелі, як також сини, доньки і внуки помершої. Був присутний також син помершої Іван Гапійчук, котрий зі своєю жінкою приїхав з Морган, Онт.

По поминках о. Калуський виголосив проповідь, про се, який великий скарб діти утратили, коли стратили маму, котра є найбільшим скарбом для дитини на сій землі. Жадні скарби сього світа не заступлять рідної мами. Дальше о. Парох в своїй проповіди звернув увагу на сі великі труди, котрі переносить мама над вихованням своєї дитини. Проповідь була гарно обдумана і до сліз зворушаюча.

Опісля о. Іван Калуський попросив присутних о збірку на католицьку пресу. Зібрано $18.80, з чого на "Будучність Нації" призначено $9.40. Збіркою занялися Гаврило Чубей і Іван Гапійчук. Жертводавцями були слідуючі: По $1.00: о. Іван Калуський, Ів. Гапійчук, Ю. Гапійчук, О. Бойчук, Дм. Петраш і Анна Боднарчук. 95ц. зложив Пет. Натурчак. По 50ц.: В. Гапійчук, Ю. Петраш, Г. Ґуговський, В. Руговський, А. Бордун, Г. Олесюк, С. Стрілецький, О. Андрусяк, Д. Крайник, І. Соколюк, Н. Боднарчук, М. Яремчук, І. Стрембіцький. По 25ц.: Акс. Бордун, Анна Бордун, Соф. Яремчук, Ф. Гапійчук, Пар. Верестюк, В. Бехман, Н. Шипіт, І. Подольський, Дм. Білавчук, І. Бачевич, Г. Чубей, Ст. Гапійчук, М. Аскул Ів. Шувера, Ст. Соколюк, Ів. П. Андрусяк, Ів. Стрілецький, М. Стадник, В. Верестюк, А. Стрілецький. По 20ц.: Ів. Маковський. По 15ц.: Антониха Стадник. Усім жертводавцям сердечна подяка за жертви.

Ми, родина помершої, складаємо щиру подяку Всеч. о. І. Калуському, всім сусідам близщим і дальшим, що не жалували часу й труду і прибули до нас, щоби спільно помолитися до Господа Бога за душу покійної нашої мами.

Присутний.

КУЛИКІВ, САСК.

Несподіванка для панства І. і А. Радавець

Унеділю дня 11-го червня, пополудни, родина, приятелі й сусіди зїхалися до дому панства **Івана і Анни Радавець** і справили їм несподіванку з нагоди їх уродин. Прилагоджено обід і посаджено ювилятів за стіл в окруженні родини. Зяті подали панові Іванові кейк з 58 засвіченими свічочками, а для пані Анни з 46 свічочками. Три доньки, вже тепер віддані, а се пані Анна Ковальська, пані Анеля Гриб і пані Павліна Свідерська зложили для родичів гарні дарунки. З великим зворушенням серця родичі подякували дітям за дарунки. Також вручено панству Радавцям дарунки від гостей, опісля відспівано Многая Літа.

Належить тут згадати, щб панство Радавці завсіди належали й належать до тих жертвенних людей нашої парохії і також зложили $6.00 на нашу церкву Пресвятої Евхаристії. На закінчення несподіванки, на заклик панів **Григорія Пешка і Григорія Гриба,** переведено збірку на католицьку пресу, котра винесла $11.75. З сеї суми $6.00 приначено на БН.

Жертводавцями були слідуючі: По $1.00: Григорій Пешко, Іван Пешко, К. Орловський, Йосиф Свідерський, К. Ковальський, В. Хоптій, Волод. Бартецький М. Хапський, Гр. Гриб і Ів. Радавець. По 75ц.: Ст. Табин —По 50ц.: Ст. Іскра і Ів. Фідик.

Жертводацям належиться подяка, а панству І. А. Радавцям сотвори Господи многая літа.

Один з гостей.

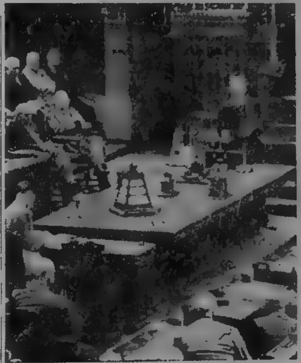

На запрошення премієра Канади, дост. Мекензі Кінга, Іван Куртин, премієр Австралії, гостив недавно в Отаві. Підчас короткого побуту в столиці Канади, дост. Куртин виголосив промову в Отавському парляменті, як се вказує нам знимка.

БЕЗЛЕТУНСЬКІ ЛІТАКИ

Від якогось часу німці почали бомбардувати Англію безлетунськими літаками. Се літаки на котрих немає летунів, летять вони зі скорістю поверх 200 миль на годину, мають в собі велику скількість вибухових бомб. Контролюють ними радієм летуни, котрі є далеко в глибині Німеччини. Коли такий безлетунський літак долетить до місця призначення, паде на землю, вибухає і нищить все довкруги себе. Ті літаки вже наробили великих шкід в Англії.

Із. Лоточинський,
Саскатун, Саск.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР

(Докінчення)

Так само маємо тепер поважне число священиків як старокраєвих так і канадійських, котрі працюють на полі релігійнім і на національнім. Доповнім то, що наші родичі не доповнили, бо хоча не мали великого знання, але тому щоби поліпшити вашу долю, то вони вам дали науку, а другим дали фарми вироблені, добрі будинки і машинерію. Нашим святим обовязком є віддячитись нашим священикам, котрі то своєю наукою підтримували наших родичів при Христовій Церкві, додавали потіхи і надії на ліпшу будучність.

Отже тепер подумаймо здорово і сумлінно, чи наші священики ще і тепер мають тулятись по фармерських хатах так як 45-50 літ взад? Моя думка є така, що кожда богатійша кольонія повинна побудувати для священика відповідну резиденцію, з відповідним умеблюванням.

Неоден скаже таке: У мене є добра хата на чотири кімнаті, дітей малих у мене нема, то священикові буде у мене досить добре. Моя відповідь є така, що ані вам ані священикові вигоди не буде,—а то тому: Прийде осінь, у вас машина молотить, а завтра припадає неділя або празник, священик приїзджає пів дня наперед. Тому, що буде богато до сповіди, дехто має дитину до хресту, а ще часом до того і дощ паде. Кождий іде до хати, отже і вам і священикові і тим, що прибули до вашої хати не є вигідно. Як самі знаєм, священик є все занятий, отже як буде відповідна резиденция, то священик може всі функції релігійні сповнити в резиденції. Там може мати малу капличку в одній кімнаті де може дітей хрестити, сповідати і причащати слабих людей, котрі не можуть бути на богослуженню з причини слабости

Інші приходять на запоміди, а ще до того мішане подруже, священик стягає протокол, дає поучення, що забирає богато часу, а неодин парохіян приходить о якусь пораду, а головно взимі, чи до хресту, чи до сповіди. Тоді вже не потребуємо палити в церкві, бо священик полагодить справу в резиденції.

Поле релігійне є велике, праця і для священика і для нас на полі релігійнім і національнім, отже стараймось працювати кооперативно з нашими священиками, бо де згода там любов і благословенство Боже..

Сини наші пішли на фронт, боротись з ворогом о нашу долю і свободу; розкинені по цілім военнім терені; богато з них вже проляли кров свою; богато з них віддали життя своє і богато є каліками на віки. Ми ту жиємо як в Бога за дверми, отже коли ми є дійсні горожани Британські, то нашим обовязком є купувати бонди і давати на Червоний Хрест. Будьмо героями національними і героями Христовими, даваймо на католицьку бурсу, на БУК-а, на УКЮ, на сиротинці, на нашу пресу, а то всьо, що даєм, то буде для нашого молодого покоління Будьмо дійсними а не мертвими героями. Є три роди людей: 1) щиродайні, котрі давали і дають, ходять на сходини і других заохочують, 2) ідуть от щоби тільки бути, а 3) то є наче трутні, приходять, вислухають бесідників і тільки критикують Коли прийде співати гимн: "Ще не вмерла" то вони кричуть на цілу губу, а перед хвилею як ішла колекта на добрі цілі, то одні давали гойно, другий запхає руку в кишеню і мацає за шклем, а рукою тисне зеленого, бо боїться, щоби він не вискочив сам, на тацу або в капелюх, а ті треті не несуть, бо забули гроші вдома; отже старайმося бути усі перші (громада по нитці бідному сорочка).

Єсли хочемо мати добру часопись, більшу католицьку пресу, бурсу, сиротинці і все інше, то мусим ліпше заплатити.

Возьмім собі примір від других людей, котрі мають свою часопись нераз і три рази в тиждень; вони дають останний цент.

Будьмо щиро-дайні і побільшім всі католицькі преси добровільною даткою.

Прошу всіх, хто тільки здібний до писання: пишіть до часописей і стіймо всі разом як один.

ВЕРНУЛИ ЗЗА МОРЯ

До Винипеґу вернули недавно між іншими такі ранені жовніри зза моря: **Спр. А. Дейголос** з Винипеґ, рядовик **Г. Галанчук** з Винипеґ, арматщик **В. Т. Грималюк** з Ди Па, Ман., і рядовик **М. Смаль** з Еріксон, Ман.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(10)

Не для медалі він боровся. Хотів бути ранений, щоб дістатися до шпиталю, а з відсіль може й до дому. Журився дуже, що не мав вістки з дому. Сумно було йому. Між чужими, ні з ким розмовитися, ні з ким вилити свої думи. Одинокою його розрадою в розумів тут його мову й він почувався тільки щасливим, що ще хтось його цьому положенні була молитва. Молився в кожну вільну хвилю, бож тільки було його розмови. Одинокий Бог слухає і розуміє. Жовніри сміялись з нього, що молиться, та він не зважав на це. Молився за батьків, за Оленку і відчував, що й вони моляться за нього, бачив їх нераз серед молитви, наче живих, усміхнених і засумованих, робилося тоді на душі так солодко. Бог був його потіхою й лучником між ним і домом. І чув він жаль до оцих жовнірів, що насмівалися з молитви й так намагалися розірвати цей лучник. Часто в день і в ночі прикладав до уст хрестик і сердечно його цілував. А тоді розвивалися перед його очима картини минулого.

У цвітні 1915 року перенесли його до одного пруського полку. Навіть не випрошувався. "Однаково мені, чи тут, чи там. І так моєї мови не будуть розуміти, а Бог однаково буде мене слухати." І вибув аж до кінця війни між чужими.

Після війни пустився до дому. Рад був на крилах злетіти до тата, до мами, до Оленки. За чотири роки не бачив їх ні разу; ні навіть листу від них не одержав.

Та в рідному краю кипіла війна, нова, затяжна, страшна. Чужинець намагався загарбати нашу рідну землю, готовив полки й ішов вперід. Він бачив ці полки й крізь них доводилося йому продиратись. Оволоділо ним одно бажання: чим скорше дістатись до рідні. Вже ось-ось. Роздумував про хату й числив хвилини.

Станув в одному селі під Равою. Бачив наші війська, що держали фронт і хотів виминути. Та достеріг його стійковий і задержав:

Папери маєш?

Маю.

Оглянувши папери, сказав:

—На команду.

І попровадив його до сотенної канцелярії, що містилася в школі.

Тут був сотенний командант, саме занятий розмовою при телефоні. Олексі було ніяково. Хотів вимкнутися, та стійковий стояв біля дверий і не спускав з нього ока. Кинув знеохотя оком на стіл, де розкинені були папері й лежала люпа. Під столом стояла скринка з крісовою муніцією. Нагадав собі ще бої на ріжних фронтах і задумався. Збудив його з задуми голос сотенного, що саме скінчив телефонічну розмову.

—Звідки йдеш?

Олекса випрямився на позір.

—З війни-

З далека?

—З французького фронту.

—Ти хто?— міряючи від стіп до голови різко говорить сотенний.

—Українець!

—Но, гаразд. Документи маєш?

Виступив стійковий і вручив командантові папери. Сотенний перебігаючи скоро очима папери, сказав:

—Лишися в нас.

— — — — — — — .....

—Нам треба війська. Ворог наступає, нема кому боронити рідної землі.

— — — — — — — — ....

—Лишися брате.—благає сотенний. Олексу запекло в грудях. Чотири роки на війні, не бачив ні батька ні матери, ні Оленки. Вони на нього чекають, виглядають його. А тут вже так близько. Звісив голову і мовчить дальше.

—І я був на війні і батька й матері не довелось бачити...

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

— ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

MY PRAYER

O Jesus, Lord of all and Prince of Peace,
Hear my words sincere in this prayer-piece.
Humanity is at war and blood flows;
Instead of relenting, evil's tide grows.
Christians, Thy brethren, fight one another;
The mere thought of this war makes one shudder.
Power, greed over leaders dominate,
And decide of poor peoples' future fate!
Are of this our world the spaces too small,
That we all should wage war and fight at all?
Are the riches of this earth worth the strife,
When one and all should think of Eternal life?
Are not of some men the aims insipid?
In Thy eyes, are not such things most stupid?
Why all this noise, evil and commotion?
Because of God the world lost true notion!
Because of true faith nations, peoples lack!
Make them O Lord, to Thee on knees come back.
Put a stop, O God, to this bloody fight.
Make us all come out of evil's black night
Put Satan and his agents into flight,
Make leaders and followers see Thy light.
Make us sturdy, truth-loving, good and strong.
Help us Christians to make this war not long!
Our sons, husbands, brothers do protect,
Help us never to sin and Thee neglect.
War is not joy, pleasure or merriment;
War is Thy Father's justly punishment!
Our enemies were and are God's instrument.
For our sins we and they reap detriment!
Glad we are to be punished on this earth,-
After living so long in moral dirt
But, Lord, spare those who are innocent;
Let them for us not suffer torment!
Sincerely we pray this war will be short,
On perfection's road we want to go forth!
After all this, caress us with Thy grace.
Make true peace govern the whole human race.
We want Thee for our King, Leader and Guide,
Never again, by war, Thy Light we'll hide.

Fr. Nick.

PAINT UP, CLEAN UP, BEAUTIFY

In every large city and even in smaller towns, all citizens are urged by their municipal authorities to do some cleaning and beautifying about their residences.

Here are some major jobs that the mayor of one large city in Western Canada asked to this last spring:

1) Paint and repair buildings and fences.
2) Tidy up the lanes and backyards.
3) Gather and destroy litter and rubbish.
4) Trim hedges, plant lawns, shrubs and flowers.

Similar campaigns are proclaimed yearly, just because the people, occupied by their daily routine work, are liable to forget these things. Everybody likes a nice frontage, a clean home with walls freshly painted and floor well polished. Unfortunately there are too many homes in our cities, and even entire sections of cities, that are far from being nice and clean and tidy.

FARM HOMES

As for the country (excluding towns and cities) it is still worse. It is true that villages and farm homes are not expected to have cemented sidewalks, water closets, electric lights, etc., although some of our country homes could serve as models for the city. Nevertheless the 'country' is more neglected in general than the city.

Why then should not our municipal authorities imitate the large city councils, which remind their citizens that everything about them should be nice, neat and clean? It is up to them, for an individual left to himself, is liable to grow negligent.

HOMES BY HIGHWAYS

Take a nice highway. Thousands of people pass by daily. The passengers look about; they examine the countryside, the homes, the barns and everything. To their pleasure they see so many nice country homes. These are freshly painted; the front is decorated with decent yard fence; the driveway is well gravelled, the barn, the pile of straw are away back; the sidewalk is in good condition, and the inside of the homes is just like a nice beautiful 'dollie.' Yes, it is a real pleasure to view a yard like that and to spend a few moments of leisure with the farmer who finds time for work and for keeping his yard and home clean, proper and presentable.

It must be stated with regret that some of our country homes do not live up to the ideal. They may be poor, but they should be presentable and should give pleasure to the farmers that spend in them many long years, if not their entire lives.

TASK FOR SECULAR SOCIETIES

Let our secular socities, especially those called Chytalnia' or 'Prosvita' urge their members and their communities to see that they do everything in their power to beautify their homes inside, outside, their yards, their frontage and to make their homes pleasant to live in.

But let not the city people think that all is well with them. Many of their homes need attention, so much so, that some of them had to be closed from time to time by the City Health Departments.

Alton.

FOOD FOR YOUR THINKING

* * * *

1) An ignorant member of the Canadian Parliament wants Canada to follow Russia in developing the northern country. Does he know how many slaves and exiled anti-communists the USSR killed like flies in the process??

2) We "solemnly announce (keep a straight face, please!) the "election" (!!!) of Alexei as successor to Patriarch Sergei, by the will of Uncle Joe, 'pope' (!!!) and protector of all the Soviet Republics. No opposition, please!!!

3) Is it true that some members of our intelligentzia in the "Queen City" gave money for a Communist and anti-Ukrainian affair? Was it because of their fear of the hammer and sickle or their lack of true patriotism and spunk to stick to the blue and yellow ideals??

4) Do you pray for the success of the second front?

5) Did you ever think of writing in this our "Youth Herald"? Fr. Nick is by no means a monopolistic writer, you know.

6) During May, did you receive your asked favor from the Virgin Mary? If not, try the Sacred Heart during June.

7) "In its itch (i.e., United Church) for popu-"larity and human approval it has forgotten that "it only helps when it goes against the world." — "If we are to be adequate to this hour we must "have a fresh concept of God and His divine ma-"jesty. The time has come to brood, not less on "love, but on His onmipotence. We must learn "the righteusness of the fear of God."—

N.B.—Catholic words coming out of the mouth of a sincere non-Catholic clergyman. Yes, the Protestants needs must revise their ideas on religion (faith without works) and as Christians we must help them especially by sticking to the light offered by our Church which also guides many non-Catholics, although these do not want to admit it because of their pride.

Fr. Nick.

PRINCE IHOR

Prince Oleh's successor was Ihor. He was above all an adventurer and a soldier. Bravely did he suppress all rebels in his kingdom and looked for conquest elsewhere Some of his subjects, according to the promise of Oleh, were in the military service of King Constantine of Byzance: they helped keep back the Arab hords from Europe. (This last fact is mentioned in one of our oldest Xmas carols). However for some reason unkown to us today, the pact was broken. Ihor went to attack Constantinople. His canoes or boats were

showered with "bombs" called the "greek-fire." (These "bombs" containing gun-powder were the "fore-fathers" of our modern block-busters, no doubt!)

Ihor took it on the chin and went home in defeat. The Greeks took away the privileges granted to those of Oleh's subjects who were travelling-salesmen. Ihor wat not to be so easily discouraged. He attacked the Arabs around the Caspian Sea in Karabak, where all went well until his army began to be attacked by a terrible disease. This time nature (fruits were too rich for Ukrainian stomacks in this warm climate!) conquered Ihor and his brave armies. Home again went the Ukrainians with a smile on their faces.

Ihor fought also versus peoples called Oulytchi and Derewliany. The former people defended themselves during three whole years, but Ihor's patience and military genius triumphed at last. His henchman Sweneld enriched himself immensely and this god the other followers of Ihor very jealous. They convinced their prince to go and conquer the Derewliany. The latter paid and gave all they could but Ihor's unselfishness turned to greed: victory is like wine; at times it turns one's head. The Derewliany under their prince Mall decided not to give in again to the Ukrainian Prince who sent most of his men home with their booty and was left alone with a small number of soldiers.

Their delegates came and begged Ihor not to tax them a second time. However Ihor did not listen. Ihor's men were annihilated and he himself was put to death in a barbarian manner: he was tied to the tops of two trees which tore him in two.

Ihor's life shows us his love for his poor people but it also teaches us that we should not listen to greedy friends: sooner or later, no matter how good we are, we will become like they.

Ihor did not want gold, for he gave it to his pal and subordinate Sweneld, but he tried to please others and in so doing met his death!

Nevertheless Ihor's name deserves to be put in our "Galley of Heroes" because it means history to us, or at least should mean history to a sincere Ukrainian born here or there, or even anywhere!

Fr. Nick.

УКРАЇНА ГОВОРИТЬ

Ой там в Европі, під Москвою
Лежить Ненька наша над водою,
Лежить давно славна Україна,
Знищена... цілая руїна!
"Ох! Мати, деж давная та слава?
"На щож козаків Ти поховала?—"
"Так! Поховала Я, мій Ти сину,
"Кожного з них мов свою дитину.
"Поховала, але не убила:
"Горда Москва це їм учинила!
"Татари, турки не перемогли,
"Але москалі це їм зробили.
"Чиж Я не добрая Мати була?
"Чиж я їх всіх не приготовила?
"В світ привела Олега, Ігора,
"Як й Ольгу, тай Володимира.
"Далаж їм духа, тай їх кохала,
"У Дніпрі часто Я їх купала.
"Ти також знаеш про тих Гетьманів,
"Та хоробрих, славних Атаманів.
"Про Богдана нашого й Мазепу,
"Котрі ворогів гнали по степу!
"Породила я й Тараса Шевченка,
"Кормила також Івана Франка.
"Годі забути за Маркіяна,
"Пробудителя, мудрого сина.
"Добрі були для мене діти вони
"Аж поки ворог заклав кайдани.
"Вічно не в силі були жити:
"Мене від ворогів хоронити.
"Не змінилась Я, но діти мої:
"Українці самі... браття твої!
"Далі стояв наш галицькій Львів,
"Стояв золотоверховий Київ;
"Але не було едности духа,
"Ані хитрого між вами руха.
"Блаженним сном діти Мої спали;
"Чужі на Мене кайдани клали.
"Огонь, бомби на Мене кидали,
"Сини-Юди мене продавали!
"Тай ще кидають й запродують,
"Невинну кров добрих проливають.
"Бо в череві своїм я богата,
"Тому на раменах маю ката!
"Не розходиться ворогам про славу:
"Аби но мали сильну державу!
"Не розходиться о мир, свободу їм
"А про власність серед майном моїм.
"Сумна є будуча моя доля.
"Колиж прийде мені моя вподя?
"На Бога вповаю,... віру маю,
"Терпеливо на волю чекаю.
"Встаньте теж діти Мої, та повстаньте,
"І на дусі тепер не впадайте!
"Плян ворогів своїх зрозумійте;
"Тяжкі кайдани з мене порвіте!
"Німець, Поляк, Москаль, наш вороги,
"Прапор едности ставте до гори.
"Що країну кищать, не сумуйте,
"А щиро до праці ся рихтуйте.
"Хай агітація не баламутить,
"До цілі волі хай дух ваш стремить,
"Ворог сильно фальшивий цей хитрий,
"Він все був й буде для нас прикрий.
"Бо в нас є сила, та з нами Бог.
"Не сміє панувати в нас ворог.
"Навертайтеся до мене, Мати,
"Будьте в "своїй хаті" знова панами!"

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД УКЮ

ДЕЛЕҐАТИ!

Краєвий з'їзд УКЮ відбудеться в Саскатуні 22-23-24 липня 1944 р., в салі Просвтіи при парохії св. Юрія.

Слідують потрібні числа телефонів і улиць: **Всеч. о. Фірман:** телефон: 3459, адреса 214 Аве. "М" С. **Бурса БУК-а**(де буде реестрація) телефон: 4449, адреса 304—4 Аве. Н. Прибувши на з'їзд делеґати і гості зголошуються до секретарки панни Анастазії Жук, котра буде урядувати в бурсі під повисше поданою адресою.

ЦІЛИ З'ЇЗДУ

1. Розбудова орґанізації
2. Вибір краевого заряду
3. Рішення справи осідку централі УКЮ
4. Уложення пляну праці
5. Пердискутовання правильника УКЮ
6. Дискусія над фінансовим забезпеченням орґанізації
7. Вислухання викладів на біжучі теми.

Кожний відділ повинен вислати делеґата на гей, дуже важний, З'їзд.

На делеґата старатися вибрати з посеред себе найздібнійшого члена, та такого, щоби володів добре українською і англійською мовою, та був приготований сказати в рідній мові короткий привіт.

ПРИГОТОВАННЯ ДЕЛЄҐАТА

1. Приготовити привіт.
2. Знати історію свого відділу, число членів, склад заряду, поступ і працю. Найкраще булоби якби делеґат мав всі ці інформації списані на папері.
3. Кожний делеґат повинен перестудіювати правильник УКЮ та перечитати брошурку: "Що це є УКЮ" в якій коротко з'ясована ідеольоґія УКЮ. (Ці книжечки можна набути в п-ни секретарки А. Жук, Геффорд, Саск.)
4. Делеґат повинен приготовити собі суґестії, бажання та поради від месцевого відділу, та їх представити в часі дискусії. Обовязком делеґата є взяти активну участь в цім з'їзді, що значить не лише зареєструватись і бути присутним на бенкеті, але в першій мірі взяти участь у всіх богослуженнях, нарадах, та голосуванні. Кожний делеґат має вислухати всіх докладів та по можности брати участь в дискусії. Кожний делеґат має бути присутний на бенкеті і товариській забаві по бенкеті в гостинниці Бесборо.

ПОВОРОТ ДЕЛЄҐАТА ДОМІВ

Вернувши домів, на найблищих сходинах місцевого відділу УКЮ, делеґат має здати точний звіт зі з'їзду і що там бачив, чув та свої враження. (Це все добре записувати собі підчас з'їзду) та представити постанови краєвого з'їзду та плян праці для місцевих відділів і орґанізації загалом. Делеґат повинен, по можності, списати свої враження та їх переслати до пресового референта для ужитку в пресі.

Проситься делеґатів говорити коротко, щиро і річево **чистою рідньою мовою** (булоби гарно, якби делеґати поза офіціяльною частю з'їзду розмовляли між собою також рідною мовою).

УКЮ пвинно мати внутрі свого життя доцільну і розумну критику. Кожний делеґат повинен почуватись гідним репрезентантом юнацтва і на кожнім кроці бути характерним, смілим і відважним.

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД
УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
В САСКАТУНІ, 22 до 24-го ЛИПНЯ, 1944

* * * *

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ

22-го, субота.—год. 9.00 рано до 1-ої год. реєстрація делеґатів в бурсі о. М. Шашкевича, 304—4 Аве. Норт. Телефон 4449.

Год. 2-га до 5-ої по обіді, в Читальні Просвіти, коло церкви св. Юрія, Авеню М. Савт.

Відкриття —голова УКЮ, Всеч. о. М. Горошко.

Звіти: Секретарка, п-на А. Жук
Касієр, В. Комарніцький
Референт орґанізаційний, М. Голота
Референт пресовий, Б. Л. Корчинський

Дискусія і уділення абсолюторії уступаючому зарядові.

Вибір комісій:
а) Резолюційна
б) Номінаційна
в) Правильникова

Субота вечір - 8.30: Товариські забави з перекускою (в цілі познакомлення делеґатів між собою.)

23-го, Неділя:— Читані Сл. Божі, Сповідь св. Причасти.

Год. 10.30— Торжественна Служба Божа з відповідною наукою.

Год. 12.00: Спільний обід.

Год. 2.00: Відкриття—

Привіти від Провінцій, Манітоба, Альберта, Онтеріо і другі.

Бесідники— Проф. Сімпсон.
Впр. о. МекҐегей, Проф. Університету
М. Голота— Ще це є УКЮ?
В. Комарніцький Праця в Місцевому Відділі.
Всеч. о. Н. Дрогомирецький—закінчення.

Предсідниками пополудневої сесії будуть Б. Л. Корчинський і М. Гриневич.

Неділя вечір—Мистецькі виступи.

24-го, Понеділок.— Год. 8.00 рано: Служба Божа.

Год. 9.00: Привіти делеґатів від відділів.

Звіт Правильникової комісії і принняття Правильника.

Вибір по-одиноких членів Домініяльного Заряду.

Справа Централі— А. Жук.

Сторінка УКЮ в пресі— Б. Л. Корчинський.

Плян праці (курс для провідників)

Год. 4.00: наради кінчаться.

Год. 6.30: Бенкет в готелі Бесборо.

Предсідник бенкету М. Голота.

ПРАВИЛА З'ЇЗДУ

1). Голосовання відбудеться картками.

2). Кождий відділ має право вислати делеґата чи делеґатів. В рішаючих справах кождий відділ має лиш один голос.

3). Члени Пров. і Дом. Зарядів мають право голосу.

4). В справі вибору Дом. Заряду, буде вибрана Номінаційна комісія, котра пошукає найменше двох кандидатів на кождого урядовця Дом. Заряду. Члени з'їзду мають право додати до лісти своїх кандидатів.

5). Всі кошта делеґатів мають бути покриті відділами чи орґанізаціями, яких вони представляють.

6. Всі привіти, промови мають бути виписані і дані в руки секретаря з'їзду.

За Гол. Заряд УКЮ,
А. Жук, секр.

КУЛЬТУРНИЙ ГУРТОК В ЙОРКТОНІ

Рік тому в Йорктоні заснувався "Українсько Канадійський Культурний Гурток." Ціллю цего гуртка було передавати українську програму через радіо кожного тижня, та коротенькими бесідами інформувати українців і наших співгорожан про українську пісню, музику, історію, літературу— словом про українську культуру.

Цей культурний гурток тримався своєї цілм й багато дещо доконав. Доказом цего є послідна промова Брата Методія, голови гуртка, котру тут поміщуємо.

Бесіда Брата Методія -

"З нинішньою програмою кінчиться перший рік нашої праці в "Українсько-Канадійськім Культурнім Гуртку." Через цей один рік ми мали дуже багато праці, як також дещо труднощів, перешкод та вложили много особистих жертв. Але ми мали й багато заохоти й помочі від наших слухачів, наших приятелів. За нашу працю й особисті жертви ми не нарікаємо. За моральну й матеріяльну поміч та заохоту—ми щиросердечно дякуємо нашим приятелям - української культури.

Нас мала горстка, чотирьох осіб, зачали цю "Українську Програму" й українську культурну працю тому один рік—без жадних матеріяльних засобів, без помочі й заохоти посторонних людий. Нині ми можемо смило сказати, що рік нашої праці не кінчиться з нічим. Перших кілька місяців всі наші бесіди мусіли бути в анґлійській мові. Відтак, по ріжних стараннях, ми одержали позволення говорити по українськи, здається ми були перші, що одержали це позволення підчас цеї війни. Ми передали 52 українських програм через це радіо, котрі були втіхою, піднесенням духа й користю наших українських слухачів, та правдивою інформацією й поглибленням знання для наших співгорожан. Ми видали книжечку англійською мовою про українську культуру, українську історію, котру приняли й оцінили найголовніші орґанізації й одиниці в Канаді. Про це свідчать кількадесять листів від таких важних осіб, як Премієр Канади, Премієр Онтеріо, кількох професорів університетів та много важних осіб і орґанізацій. Про "Українсько-Канадійський Культурний Гурток" в Йорктоні, про його працю й книжечку були редакційні статті в пятьох важних англійських ґазетах. Всі наші українські часописи й велике число анґлійських щоденників згадували про наш Гурток і нашу хосенну працю. Кількох нас були запрошені й виголосили інформаційні доклади про "Українців і українську справу" для анґлійських товариств.

Наші слухачі не лише, що дуже щедро піддержали цю програму фінансово, але й кількох околиць зорґанізувалися, приготовили програму й взяли участь в "Українській Програмі." Ось ці містечка й околиці— Інсінґер, Арран—аж два рази, Ґудів і Лисенко Школа, коло Тіодор. Також студенти Колеґії св. Йосифа й дівчата з Інституту Пресвятого Серця дали кілька дуже гарних програм.

Жертви на покриття коштів цих "Українських Програм" приходили від тих самих одиниць по два й три рази. Прибували жертви від товариств, орґанізацій та з ріжних підприємств. Навіть були жертви від одиниць, що не годні були чути нашої програми, бо мешкають в Альберті й Онтеріо. За весь труд і жертви наших слухачів, наших приятелів—приятелів української культури, наш Культурний Гурток складає щиросердечну подяку.

Нинішня програма є послідна. Ми не будемо надавати "Українських Програм" через це радіо підчас літніх вакацій. Однак нашої культурної праці ми не перериваємо. По можности будемо працювати й підчас літних ферій. Якщо продамо всі ті книжечки з першого видання і будемо мати фінансові засоби, постараємося видати другу книжечку, котра матиме історію української культури. Дальший розвій нашої культурної праці буде залежати від вашої жертвенности, дорогі слухачі. Ми дамо все, що можливе— працю, труд, особисті жертви й посвяту багато часу. Якщо обставини позволять, в місяці вересні, ми знова пічнемо надавати "Українські Програми" через це радіо.

На пращання скажу це—Мені особисто й кожному членові нашого Гуртка, було приємно й мило працювати для вас і разом з вами для поширення української культури тут в Канаді між нашою дорогою молоддю та наших співгорожан. Про конечність і користь цеї "Української Програми" свідчать ваші чисельні листи й щедрі жертви.

Щиро-сердечно пращаю вас всіх й бажаю вам щастя, здоровля, радости й много Божих ласк."

ВІДДІЛ УКЮ В САСКАТУН, САСК.

Дня 26 квітня ц.р., Відділ Українського Католицького Юнацтва в Саскатуні закінчив свою працю, разом зо шкільним роком, бенкетом. Предсідником бенкету був голова віділу Віктор Жук. Бенкет почався піснею Христос Воскрес. Підчас бенкету предсідник, п. Жук привитав гостей, між котрими були пятнайцять українських жовнірів і два саржанти, сарж. Драбінястий і сарж. Стасюк. Опісля п. предсідник вніс тоасти в честь св. Отця і Короля, Всеч. Отець Фірман, парох церкви св. Юрія в Саскатуні, виголосили важну промову на тему "Наша Церква." Всеч. Отець Фірман пояснив яку важну ролю католицька Церква грає у життю української молоді. На закінчення своєї промови Всеч. Отець заохочував молодих членів, щоби понад все щиро любили Ісуса Христа і Його Церков.

Слідував вокальний дует паннів Марії і Анни Шабаги. Тепер п. Стефан Кобринський вніс тоаст для бурси ім. о. Маркіяна Шашкевича. Всеч. о. Горошко заступив міеце о. Ректора Криворучки, котрий не міг бути присутний на бенкеті, і відчитав гарний реферат, який о. Ректор написав. В тім рефераті Отець закликав українську мо-

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

COUNCIL NOTES

A meeting of the Ukrainian Catholic Youth League was held on Sunday, June 18th. A letter for invitation to the Ukrainian Catholic Youth Convention which will be held in Saskatoon on July 23, 24 and 25th., was read by the president, Mr. J. Satsiuk. A discussion took place on the importance of such a convention and it was unanimously agreed that the convention will give the representatives from the various provinces an opportunity to express their thoughts regarding the youth movement. Mr. John Kozoris, B.Sc., and Mr. Paul Bozyk were nominated to represent the U.C.Y.L. at the convention. The Central Executive encouraged the individual clubs of Greater Winnipeg to send a representative to this gathering and it is hoped that at least five delegates will be sent from Winnipeg. A general discussion of all representatives will be held to discuss points of interest which will take place at the convention.

The U.C.Y.L. donated a gold medal to the St. Nicholas School Grade XI student who attains the highest marks in Ukrainian.

Plans are bing drawn up by the organizing committee to visit our Ukrainian Catholic Youth Clubs in Manitoba during the summer months.

The next meeting will be held on Sunday, July 16th.

SHE FLEW THROUGH THE AIR

You have all heard of Mary Gordon, the aerialist and trapeze performer. You haven't? Well then, let me tell you about her.

Mary Gordon's name rose from the 18th place in 1936, to 1st place in 1939 as the Billboard's selection of America's favourite aerialist and trapeze performer. She toured the States winning the hearts of the circus fans by her girlish charm and daring. Mary always performed on bars 110 feet above the ground, with no nets stretched below in which to fall in case of accident. Not only was she a daring performer on the "flying trapese," but used to thrill the spectators by lying on the ground without any bodily protection and allowing a 4800-lb automobile travelling at the rate of 60 miles an hour to run over her. Another of her stunts was to spill over in automobiles and to crawl out smiling and bowing. As a high diver she used to plunge from a 60 ft. high board into a 12ft. tank and was a good "rough rider". That was Mary Gordon.

Whilst in the act of ascending the rigging to begin her performance at Levoir, North Carolina, on the evening of August 9, 1939, she fell from the height of 40 feet plunging downward feet first. She was rushed to the Sanitorium at Chalotte, N.C., where Dr. Millar, a great spine specialist performed a daring and skilful operation. It was a success.

Attrackted towards the Catholic Church in early girlhood, (she was a non-Catholic) she now gave the Church serious consideration and finally was received into the Church at Banff on the first of July 1941. On March the 21st. 1944, she entered St. Mary's Priory, Victoria, B.C., to become a Sister of the Love of Jesus, O.S.B.

So you see not only goody-goodies become Sisters, Brothers, and Priests. No, to become a Sister, Brother or a Priest, one must be heroic, daring, a great lover. Sounds funny, you may say—but it is true. And not an ordinary lover, but a great lover. A love strong enough to sacrifice all the pleasures of this world, for the one you love—Jesus. That is giving up a lot. You see, love and sacrifice go together. The more you love a person the more you will do for that person, no matter what sacrifice. To give up all for God, one must have a heroic, daring, a great love.

We extend Mary Gordon our heartiest wishes, in her new and daring adventure. May she advance in Sanctity, as she grew in popularity as a daring performer on the "flying trapeze." From the "flying trapeze" towards heaven, to God

---

U.C.Y.L. BOWLING NIGHT

Eighty members from the U.C.Y.L. Parish Youth Clubs of Winnipeg gathered at the modern Mall Bowling Alleys on Monday June 19th for a grand get-together, and get-acquanted bowling night.

Competition was keen, as tempers rose in temperature. The pastors from the various parishes were there boosting the morale and spirits of their own parishioners—not mentioning the boost the pastors received.

It was agreed by all, that the alleys were to blame for their very poor scores—it could not have been the players. Oh yeah!

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to—"Q. & A." 1954 Logan Ave., Winnipeg.

Q. Some say that when you are invited to a meal by non-Catholics on Friday, you are allowed to eat meat with the company. Is that correct?

A. No. It is not correct. Why do they invite you on Friday, if they cannot serve lenten dishes? Why don't you tell them so? These good people have no power to dispense you from a duty which Holy Church imposes on you. Your firmness of character in such circumstances will not bring derision but rather admiration and respect for you.

Q. Why is there a different ending to the non-Catholic "Our Father"?

A. Catholics say the Lord's Prayer as the Lord Himself taught it to His Apostles. The words of the ending used by non-Catholics: "For Thine is the kingdom and the power and the glory, forever. Amen." were added as a marginal note by some early copyist. These words were rejected by St. Jerome as unauthentic in the fourth century as they have been rejected by the authors of the Revised Version (non-Catholic) in 1881.

SAINT'S BLOOD LIQUIFIES

Many centuries ago, St. Januarius died for the Faith in the tenth persecution of the Church 284-305 A.D., during the reign of the Roman Emperor Diocletian. The Saint was Bishop of Beneventum. On one occasion he travelled to Misenum in order to visit a deacon named Sosius. During this visit Januarius saw the head of Sosius, who was singing the gospel in church, girt with flames, and took this for a sign that shortly Sosius would wear the crown of martyrdom. So it proved. Shortly after Sosius was arrested, and thrown into prison. There St. Januarius visited and encouraged him, till the bishop also was arrested in turn.

The Governor of Compania ordered the Christians to be thrown to wild beasts in the amphitheatre. The beasts however did not harm them. The Governor instead of being moved by this miracle, in anger ordered that they be beheaded. The order was carried out.

The Christians who buried the martyrs took two vials (glasses) of St. Januarius' blood with them to the catacombs— and venerated the blood of the Champion who gave his life for the Christian faith.

Today the blood of St. Januarius congested in two glass vials and his relics rest in the cathedral of Naples. Through the blood which St. Januarius shed for the Church, God works a continual miracle confirming the faith of His Church, for which the blood of St. Januarius was spilt. Every year, once a year, from the death of St. Januarius, when the congested blood of the martyr in two glass vials is brought near the martyr's head, it melts and flows like the blood of a living man.

This year many of our boys overseas had the opportunity to witness this scene in the Catholic cathedral in Naples. The Free Press, Winnipeg, on May 8th., gave the following report of Liquification of the Saint's blood:

"Churchbells rang out in Naples Sunday as it was announced that the blood of St. Januarius, patron saint of the city, has liquified at 2.20 p.m., 22 hours after the annual solemn ceremony of the liquifaction had begun at the cathedral.

Pious Neapolitans who regard the phenomenon as an augury for good were elated. Had there been no miracle of the liquifaction, the Neopolitans would have regarded the failure as a sign that unhappy Naples devasted by war, would suffer even more in the year to come.

The liquifaction is said to have taken place almost every year for centuries. But Saturday night, after hours of waiting in the cathedral, many in the devout crowd wept when it did not occur, and the ceremony was adjourned because of wartime curfew.

The two phials containing a dark, reddish solid substance were being passed by an elderly priest, Msgr. Giovanni Battista Alfano, before the kneeling faithful for them to kiss when the change occured.

It first a few drops appeared, and then the contents slowly turned to liquid of a brighter red. The priest held up the phials for all to see, while many in the cathedral wept for joy."

May God give us the heroic spirit of the early Christians, that we like them be ready to suffer death rather than renounce the faith of His Church.

лодь, щоби ідейно і вірно працювала для слави Божої та для свого народу. Реферат був закічнений словами пророка, "радше язик мій нехай би приріс до піднебіння, чим забувби я признатися до свого українського народу."

п. Жук відограв сольо на гармонії. Василь Ониськів вніс тоаст до абсольвентів, на котрий відповів Едвард Бабин. По тім слідував корисний виклад проф. Павличенка. Всіх студентів проф. Павличенко заохочував до вищої освіти на полі знання, щоби українська культура у Канаді краще розвивалася.

Потім п-на Бубнюк відограла п'янове сольо. Всеч. о. Горошко на закінчення висказав важність українських виховавчих інституцій. Всеч. о. заявив, що молодь вихована у таких інституціях напевно буде працювати для своєї Церкви та українського народу. Всі промови тоасти на бенкеті були переведені по українськи. Бенкет був закінчений забавою.

Йосифа Василишин,
Секретарка.

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕГУ, 49 КЕНЕДІ

До дня 15 червня 1944 зложили дальші жертви на сплату довгу Інституту як слідує:

Василь Кузик, Попляр Пойнт, Ман. $50.00

Пан В. Кузик є парохіянином церкви в Портедж Ляпрері. Парохіяни з Портедж віднеслися прихильно до справи збірок на Інститут а велику долю праці і заохоти виконав всеч. о. парох В. Джурман. Всім їм належить щире признання.

Місійне Товариство ім. св. Йосафата $394.00

Попередно це Місійне Товариство дало жертву в сумі $106.00. З нинішною жертвою разом це творить суму $500.00. Ми повинні Місійне Товариство завсіди попирати своїми жертвами, так як воно попирає нас і наш заведення.

Вас. Мацінський, Попляр Парк, Ман. $2.00
Іван Шийка, Транскона, Ман. 2.00
Панство М. Р. Вербицькі з Винипегу.. 1.00

Дальша збірка пані А. Семотюк:

Центральна Молочарня $10.00
др. Вол. Бачинський 5.00
Разом $15.00
Попередно оголошено збірок на суму $3,438.53
Тепер разом 464.00

Досі на сплату довгу Інституту зложено $3,902.53

Остає ще виплатити Інститут і прибрати, а опісля отворити для добра нашої молоді, котра цього жде разом з усім нашим громадянством.

Спішіть зі жертвами, а вможливите здійснення цьої прегарної цілі.

Пресреф.

May: "What did father say when you asked him if you could marry me?"

George: "He didn't absolutely refuse, but he made a very severe condition."

May: "What was it?"

George: "He said he would see me hanged first."

Very late one night two chaps who had been imbibing too freely were sitting on the pavement with their feet in the gutter. One was hear to say to the other, "What does your wife shay when you shtay out late like thish?"

"Haven't got a wife," the other replied.

"Then why do you shtay out late like thish?"

УРИВОК З ПРОМОВИ

МІНІСТРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ВОЄННОЇ Служби, Дост. Л. Р. Ляфлеша виголошеної підчас Домініяльної Конвенції Канадійської Імперії Ліги Комбатантів, у Ванкувер, Бр. Колюмбія, 8 Червня, 1944.

Ті, що слідкують за денним звітом з парляментарних засідань мусіли спостерегти, що попри другі активности, якими кермує моє міністерство, є одна що недавно тому, підчас три-годинної дебати в Палаті Послів, викликала була особливо прихильні коментарі.

Маю на думці працю так званого Відділу Національностей і Дорадчого Комітету Співпраці в Канадійському Горожанстві, яких ціллю є наладнання кращого порозуміння між канадійцями французького та британського походження з одної сторони і між канадийцями недавнього европейського походження здругої заохочування цих останніх до набування ширшого знання і цінення ваги найкращих традицій канадийського життя, а в першу чергу, під теперішню пору, заохочування до ще більшого обєднання усіх ґруп по всій Домінії у виконуванню воєнних повинностей. **Приблизно одна шеста часть нашого канадійського населення є европейського походження, відмінного від етнічних ґруп що походять з Великої Британії та з Франції.** Велика частина цьої одної шестої нашого населення належить до другої або й третої ґенерації, богато з них зросли і виховалися у великих етнічно одноцільних околицях у західній Канаді.

Коли в 1939 році розгоріла війна, то як пригадуєте собі, величезна частина населення походження скандинавського, тевтонського та славянського підперли Канаду у виповідженню війни та громадно вступили до війська: Розуміється, найшлося теж кілька груп, які з причини їхніх пацифістичних релігійних переконань спротивилися ношенню оружя, яке за винятком певної ґрупи духоборів, Синів Свободи, з цеї провінції, яка становить відносно малу частину загалу, ці релігійні групи взяли участь у праці Червоного Хреста і в других ділянках.

Першою проблемою яка виринула в 1939 році була справа державної безпеки. Ми стали перед одною дуже малою ґрупою якою був німецький Бунд та перед ґрупою комуністів, які виявляли дуже оживлену діяльність в українських робітничих ґрупах та у фінських кругах і які в 1940 році поставилися неприхильно до воєнних зусиль. **З ними справилися в рішучий спосіб.** Військові власти і промислові круги виявляли спочатку деяке вагання у беззастережному приниманню до війська і до праці мущин, яких назвиська вказували на те, що вони не є французького або англійського походження. Міністерство з яким я був звязаний, зацікавилося тою справою і запросило в тій цілі до праці певне число канадійців, які від ряду літ працювали на полі кращого обопільного пізнання. В слід за цими бути пороблені заходи, щоби усунути всяку дискримінацію, чи це підчас принимання до війська, чи в приниманню до праці у воєнному промислі. Заохочувано ці громади до піддержки воєнних зусиль через їхню пресу і підчас їхніх зібрань. З військовими властями поведено переговори, щоби запевнити їм справедливу нагоду до осягнення підвищень, коли до того надаються, та щоби ті, що вступили до війська одержали капелянів своїх обрядів. Заведено відповідні радіо-авдиції, а у всяких добровільних організаціях заохочувано до засновування комітетів, яких ціль булаб наладнування тіснішої співпраці з членами цих ґруп.

І яку піддержку дістали ми від тих ґруп? Перш усього дозвольте мені сказати, що теперішні наші воєнні сили нараховують у свойому складі велике число як мущин, так і жінок, що належать до етнічних ґруп европейського походження. Ми доперва тепер починаємо розуміти який цінний добуток становлять в наших воєнних рядах ці десятки тисяч осіб, що правно володіють европейськими мовами, знання яких буде нам придатне підчас інвазії та визволюванню континенту.

Беручи дуже приблизно, довідуємося, що маємо між ними стільки осіб, які володіють не тільки англійською чи французькою мовою, але також говорять плавно одною з европейських мов, що можнаб з них створити три повні дивізії. Не забувайте при тому, що між нашими вояками є богато таких, що будучи з другої чи третої ґенерації европейського походження, вже забули мову своїх батьків та дідів.

(Далі буде).

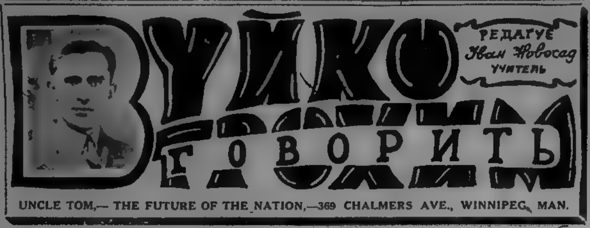

Дорогі Діти:

"Цілий мішок усмішок, продайте мені," зажадав усміхнений Петрусь, в усміхненого дідуся, що був власником "Склепу Усмішок".

Дідусь усміхнувся.

"Аж цілий мішок! А то кому?"

Усміхаючись, Петрусь зачав вичислювати:

"Треба усмішок для тата, коли прийдуть змучені з роботи; для мами, коли зажурені; для бабуні, коли скаржуться на крижі; для отця пароха, що вчать нас катехизму; для учителя у школі та для товаришів при забаві. Усмішки дуже здатні. Їх треба мати в запасі."

"Купуй скілько хочеш," дідусь знова усміхнувся. "На усмішки нема пайковання. Кожний повинен мати їх досить для себе а найбільше для других."

* * *

А Ви маєте їх досить?

Вуйко Трохим.

КОНТЕСТ НА ЛИПЕНЬ

Цим разом буде 5 нагород для тих, що самі уложать 5 загадок. Наперед уже Вуйко остерігає, щоби діти їх невідписували з книжок чи часописів.

Загадки разом з Вашим іменем та віком шліть перед 20-липня до

CHILDREN'S RIDDLE CONTEST,
The Future of the Nation,
869 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ЗВІДКИ ТО ВЗЯЛИСЯ КОЗАКИ-ЗАПОРОЖЦІ?

Не добре жилося українському народові під пануванням чужих володарів, бо скрізь на Україні заведено **панщину.** Селяни мусіли працювати на панській землі, бо всю землю дістали в посідання великі панивельможі. Селянин не мав ніякої свободи. Пан міг його продати або й убити і за це тяжко було з паном судитися, бо і суддями були самі вельможі

Деякі свободолюбні люди по селах, головно на Великій Україні, не могли стерпіти такої неволі. Вони кидали все й утікали в степи за Дніпрові Пороги. Там не було сіл, ні міст; не було ніякої влади. Тож ті люди гуртувалися по сто і по тисячу, добували собі зброю, полювали на всякого звіра і так жили. На ті степи нападали нераз з полудня з Криму, татари, бо вони шукали в степах паші для своїх табунів коней та домашної худоби. Узброєні люди з України оборонялися від татар, нераз самі гинули в битві, але часто й побивали татар іводбирали від них їхні табуни, а добич ділили між себе. Нераз, як зібралося тих свобідних людий кілька тисяч, то вони й самі нападали на татар або на турків аж за Чорним Морем і верталися в степи з багатою добичею.

Ці люди називалися **"козаки"**— від татарського слова "кайзак," що значить— "вільний чоловік," "неустрашимий вояк." А що козаки жили за порогами Дніпра, то їх названо також **запоріжцями.**

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

Діти, Весела Родина Вуйка Трохима поволи, але стало росте. Не забудьте, що має вона за ціль помогти бідним дітям. Тому, ті діти, котрі ще не вписалися до неї, повинні се зараз зробити. Належати до неї можете тоді, коли пришлете 15ц. членської вкладки. За се дістанете гарну членську картку.

Новим членом Веселої Родини стала:

ч. 50. ІРИНКА МИХАЛЬЧИШИН, Брендон, Ман., жертва 25ц.

Хто буде слідуючим членом?

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Сим разом на поміч ДС., прислали слідуючі свої щирі жертви:

Марійка Ясіновська з Вішарт, Саск., 25ц.
Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман., 50ц.
За усі жертви Вуйко дуже дякує.

ВІДНОВИЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Наша гарна писарка листів Розалія Шимінська з Шортдейл, Ман., прислала знова гарного листа, котрий Вуйко помістить в другім числі й також відновила свою передплату, присилаючи $1.00.

Любі Діти, подивіться на наліпку, й коли Ваша передплата вже скінчилася ,попросіть родичів, щоби дали Вам на відновлення передплати і зараз її Вуйкові пришліть. Добре?

ПРИСЛАВ 5 ПЕРЕДПЛАТ

Петро Гнатів з Форт Вілям, Онт., прислав 5 долярів, одну стару передплату (відновлення) і чотири нові передплати. **О,** Петро не дармує й дуже гарно працює для Діточої Сторінки. Вуйко вже сам цікавий, хто то дістане золотий пугар при кінці року. Діти, не забудьте, що той дістане пугар, хто найбільше причиниться за цілий рік для ДСторінки.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

45. В ночи приснився мені пан Брисько. Обіцяв мені вязку капусти, коли позичимо йому "Будучність Нації."

46. На жаль на другий день захорував вуйко Заяць і мусів лежати в ліжку, бо ломили його кости. Він провів неодну нічку в лісі, тому мусів шануватися, бо роса шкодила йому.

47. Я побіг до славного лікаря добродія Крука.

(Далі буде).

НІКОЛИ НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ НА ЗАВТРА ТОГО, ЩО МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ НИНІ

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

I. Часть.—ВАКАЦІЇ -се чого всі діти ожидають.

Рамена — вікно або вікна
підстава — мід
долина — осінь

II. Часть.—Ржа, час, виноград, коморі.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

В Контесті на Червень взяли участь слідуючі: ЗОНЯ ГАДУБЯК, Бюкенен, Саск., ВОЛОДИМИР ЗАЯЧКІВСЬКИЙ, Саскатун, Саск., РОМАНА ЦІСЕЦЬКА, Кридор, Саск., і ЯРОСЛАВА ПАВЛИШИН, Ст. Боніфас, Ман. Усі контестанти відгадали більшу часть Контесту, отже Вуйко всім вислав гарні нагороди.

Вуйко розписує новий контест. Ану всі діти до праці. За добре відгадання ждуть Вас знова гарні нагороди.

БИВ ҐОНТИ НА ХАТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку!

Я Вам дякую за фотографію, котру я отримав від Вас.

[illegible] року ми нову хату будували і я помагав. Тоді було дуже душно і я підкотив рукави і пішов ґонти бити. Я робив, але уже було час на обід. Я хотів докінчити ряд і дуже живо робив і я з дошки зсунувся і упав на рештовання. Я мав повні руки скалок, а по обіді я вже не міг робити, бо дуже руки боліли. На другий день я не робив вже так живо, як тоді.

Здоровлю Вас Вуйку, Юрко Бий,
Бур, Саск., Бокс 112.

Від Вуйка: Твоя історія дуже цікава Усе в праці треба бути уважним

ВИШИВАЄ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме. Се мій другий лист до Вас Я пишу і дякую Вам за Вашу фотографію, бо вона дуже гарна Я мамі вишила вишивку на кушин і мама казали, що вона є дуже гарна. Наш священик називається о. П Криворучка. На тім буду кінчити писати і здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Палазя Бий, Бур, Саск.

Від Вуйка: Вуйко сам хотівби побачити, як Ти вишиваєш. Вуйко дякує Тобі за лист.

"МАЄМО ДУЖЕ ДОБРУ УЧИТЕЛЬКУ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій третій лист до Вас, послідних два то вже трохи давно як я їх писав. Я маю 14 літ і ходжу до 8 кляси. Я люблю читати. Діточу Сторінку. Мені до школи не є далеко, бо ми мешкаємо в місточку. Ту є нас 18 дітий у нашій школі, 11 хлопців і 7 дівчат. Ми маємо дуже добру учительку.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Василь Крочак, Бідл, Саск.

Від Вуйка: Свою учительку все шануйте і слухайте. Пиши знова, Василю!

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку, вже давн як я писала до Вас. Я отримала Ваш портрет за що красно дякую. Я дуже рада, що Ви мені прислали свій портрет. Я маю вісім років і хочу належати до Веселої Родини. Кінчу сей лист і взиваю Вас, діти, приставайте до Вуйка Трохима "Веселої Родини".

Поздоровляю Вас Вуйку,

Оленка Піх, Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Вуйко висилає свій портрет всім дітям, котрі помагають Д. Сторінці. Оленко, пиши часто до Вуйка!

СЛУЖИТЬ КОЛО ПРЕСТОЛА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трхиме,— Я довший час не писав до Д.С. Вуйкові певно було дивно; я не мав часу, а тому, що я був занятий. У нас в церкві святого Андрея цілий піст правилась хресна дорога коло 14 образів, що пятниці, і я служив як отець відправляли. Тепер три рази в тиждень ходжу до української школи, а від 26 марта до 1 квіт. в нас була Свята Місія під проводом о. Гр. Шишковича, ЧНІ. А 2-го квітня в нас в церкві були Їх Ексцеленція Кир Ніль підчас Служби Божої нас шість хлопців служили. Їх Ексц. Кир Ніль мали поучаючу проповідь, а на Великдень рано я також служив. Нас було шість. Так богато людий було, ходили навкола церкви з процесією, потім прийшли до дому всі, ми спільно пообідали і співали пісні Христос Воскрес! Дорогий Вуйку, а там в старім Краю мої Баба і Дідо, стриї і цьотка напевно не мали що їсти, а може десь ховаються по ямах, замість дзвони дзвонити, то гармати дзвонять. Ох як страшно терплять наші рідні в Краю. Здоровлю всіх читачів Д.С. і Вуйка Трохима.

Михаїл Матвійчина, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Дуже гарно робиш, що служиш коло престола в церкві. Усе молися за кращу долю нашого народу в Европі.

БУЛА НА МІСІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Я дуже тішусь, що я є друга членкиня Веселої Родини Дякую дуже за прекрасну членську картку. Вуйку Трохиме, дуже сумно, що з Винипеґу так мало дітий є членами Веселої Родини а нас так багато є. У нас відбулась Місія в церкві св. Андрея. Місіонарем були о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Місія була цілий тиждень від 26-го марта до 1-го квітня. Ми, малі діти мали проповідь що день в пятій годині пополудні. Нас перший раз було 80 дітий, а потім щоденно приходило більше і більше. Ми богато навчились підчас Місії як любити Ісуса і Матір Божу. о. Місіонар так тішились, що нас так богато приходило дітий! При кінці Місії ми всі діти ходили до сповіди і до святого Причастя, потім ми мали спільне снідання в галі. Нам приготовили снідання наші мами. Ми так жалували як о. Місіонар відїхали від нас. Ми думаємо, що о. Місіонар нас маленьких при церкві святого Андрея усе відвідають. Ми за о. Місіонаря молимось, щоб довго і довго прожили. Здоровлю всіх читачів і Вуйка Трохима.

Юлія Матвійчина, Винипеґ, Ма.н

Від Вуйка: Юліє, Вуйкові дуже Твій лист сподобався. Ми всі любимо ходити на св. Місії.

ЛЮБИТЬ КОНІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—У цім листі хочу Вам написати Вуйку, як я люблю їхати кіньми. В суботу я помагав татови возити сіно. То було мені дуже цікаво на фірі толочити сіно і як дуже була фіра висока тоді тато кажуть, що уже будемо їхати коло стайні і скинемо то сіно на стайню, тай треба поїхати на почту. Але я так дібрав охоти самий їхати кіньми тай кажу до тата, щоби я самий поїхав на почту. Тато скорше подумали а відтак кажуть, що добре, можеш їхати. лиш дивися, добре їдь, щоби коні від тебе не втікли і так я поїхав до нашого місточка, відобрав почту і вернувся назад і усьо було добре.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх Читачів Діточої Сторінки.

Дмитро Черевик, Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Вуйко також дуже любить коні. З Тебе Дмитре дуже працьовитий хлопець, коли так татові помагаєш.

ДІСТАВ ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Се мій другій лист до Вас. Я повинен був скорше написати, але мого тата нема вдома, вони цілу зиму були в роботі. А я мав богато учитися вечерами, і мамі помагав дещо робити.

Дякую Вам за Ваш портрет, Ви дуже гарно виглядаєте в військовім мундурі.

Здоровлю Вас Вуйку.

Володимир Данилюк, Попларфілд, Ман.

Від Вуйка: Гарно робиш, що учишся і помагаєш мамі. Добре пишеш по українськи.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

А. Е. Стецій, арматщик, Гамільтон, тяжко ранений в активній службі

Роман Н. Вижина, звідун, Рокліф, Онт., помер з ран за морем

Юрій Бабяк, рядовик, Калдер, Саск., ранений за морем

Володимир Смалюк, моряк, Ріджайна, Саск., пропав при затопленні корабля ворогом

С. Стефан Левандовський, моряк, Віндзор, Онт., пропав при затопленні корабля ворогом

Василь Дащук, саржент, Прісвил, Саск., згинув за морем в активній службі

Іван Купка, лет. саржент, Ріджайна, Саск., згинув за морем в активній службі

Ф. Р. Маркович, лет. саржент, згинув за морем в активній службі

Михаїл Міщак, лет. старшина, Віндзор. забитий в активній службі

Іван Антін Білецький, лет. старшина, Лондон, Онт., згинув за морем

Е. Страхан, телеграфіст, Винипеґ, пропав

Нестор Стефанюк
рядовик, син пані Т. Стефанюк в Давфин, Ман., дістався до неволі під Діеп.

С. І. Шевчишин,
рядовик, походження з Винипе, помер 26 травня с.р. в Італії наслідком ран.

Михаїл Візняк

Василь Візняк
два сини панства Івана Візняк в Селкирк, Ман. Рядовик Михаїл був ранений підчас боїв у Сицилії. Василь, рядовик, служить при повзах, за морем, був тяжко хорий.

Б. Яровець
рядовик, дістався щасливо за море. Походить з Винипег.

при затопленні корабля ворогом

Йосиф Шах, рядовик, Брентфорд, Онт., помер з ран

Стефан Кубій, рядовик, Коністон, Онт., ранений за морем в активній службі

Николай Мельник, лет. старшина, Саскатун, пропав за морем в активній службі

Михаїл Стефан Ґурський, лет. старшина, Форт Франсес, пропав за морем

А. Новик, лет. старшина, Су Онт., згинув за морем в активній службі

Дмитро Зитарук, арматщик, Форт Ґері, Ман., ранений за морем

Василь Ф. Магдалинський, лет. старшина, Ґернсей, Саск., пропав за морем

Василь Студник, лет. саржент, Порт Артур, проголошений за пропавшого

Л. Василь Равлюк, лет. саржент, Ленґгем, Саск., в німецькому полоні

Е. Кобаринка, арматщик, Біфрост, Ман., страшно ранений за морем

Е. Йосиф Громадський, арматщик, зі Зл. Держав, небезпечно хорий

Володимир Шіпортан, лет. старшина, Норанда, Кве., пропав за морем

Іван М. Паламарчук, лет. старшина, Симко, Онт., забитий в активній службі

Петро Дутчак, саржент, Винипеґ, проголошений за пропавшого

Роман Кирило Коссар, лет. саржент, Вилтов Дейл, Онт., пропав за морем

Роман Т. Ждан, лет. старшина, Брункілд, Ман., згинув за морем

Михайло Федорук, лет. саржент, Едмонтон, пропав за морем

Карло Рудик, лет. старшина, Едмонтон, пропав за морем

А. Е. Яворський, лет. старшина, Рама, Саск., пропав за морем

Іван Боднарчук, капраль, Мічін, Саск., тяжко ранений за морем

Станислав Мидаський, лет. старшина, Мічеллтон, Саск., пропав за морем

Антін Волковський, лет. саржент, Гамільтон, пропав за морем

Яків Плюта, лет. старшина, Геффорд, Саск., в німецькому полоні

Василь Пура, арматщик, Тайні, Саск., ранений за морем

Стефан Німець, рядовик, Кінґсвил, Онт., ранений за морем

Юрій Коропчук, рядовик, Милґров, Онт., помер з ран

В. Тома Валесяк, рядовик, Винипеґ, помер з ран за морем

Л. Климчак, рядовик, Келлігер, Саск., помер за морем

Антін Смокаль, рядовик, Винипеґ, тяжко ранений за морем

Лев Білий, капраль, Лун Лейк, Саск., тяжко ранений за морем

Г. Винський, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Михаїл Дорош, рядовик, Винипеґ, пропав за морем

Петро Шинкарчук, капраль, Фрейзервуд, Ман., пропав за морем

Николай Волків, арматщик, Юрика, Зл. Дер., ранений за морем

Александер Е. Біяк, лет. старшина, Винипеґозис, Ман., згинув за морем

Атаназій Чорнейко, лет. старшина, Арран, Саск., згинув за морем

Іван Василь Нічка, рядовик, Бруно, Саск., ранений за морем

Р. Б. Качурок, рядовик, Янсен, Саск., помер з ран

Михаїл Савка, арматщик, Принс Руперт, Б.К., ранений за морем

Николай Шумей, капраль, Вернон, Б.К., ранений за морем

Яків Соколовський, рядовик, Веґревил, Алта., тяжко ранений за морем

Петро Варивода, лет. старшина, Винипеґ, пропав за морем

Григорій Мороз, лет. старшина, Флін Флон, Ман., пропав за морем

Йосиф Лев Довбин, лет. старшина, Данд, Ман., пропав за морем

Василь Михаїл Степ, рядовик, Торонто, помер за морем

Володимир Савчук, Іслінґтон, Онт., ранений за морем

Йосиф Костелець, старшина, Калґарі, пропав за морем

Дмитро Зійга, рядовик, Спирит Ривер, Алта., ранений за морем

Юрій Богацький, капраль, Форт Франсес, Онт., ранений за морем

Іван Перекоп, рядовик, Ґем, Алта., ранений за морем

Лев Фурович, арматщик, Монтреал, ранений за морем в активній службі

Григорій Калинюк, рядовик, Норт Едмонтон, ранений за морем

Іван Дучак, капраль, Мус Джо, Саск., ранений за морем

Теодор Трусковський, рядовик, Крайтон Майн, Онт., забитий в активній службі

Володимир Ґедрасик, Мейбат, Алта., ранений за морем, рядовик

Василь Тимко, сапер, Гай Прері, Алта., ранений за морем

Григорій Йосиф Стояк, Норт Бателфорд, Саск., забитий в летунському випадку

Северин Зенон Слонецький, старшина, Форт Вілім, Онт., помер за морем

Теодор Хмельовець, лет. старшина, Винипеґ, забитий в активній службі

Е. Лев Корнаш, рядовик, помер за морем, походив з Норт Бателфорд, Саск

Іван І. Лабів, лет. старшина, Бічбурґ, Онт. проголошений за пропавшого

Яків Антін Страхан, лет. саржент, Мулґрейв, Н.С., забитий за морем

Александер Ахтимійчук, лет. саржест, проголошений за пропавшого, походив з Андру, Алта.

Йосиф Городецький, саржент, Ериксон, Ман., пропав за морем,

Яків Евген Загарчук, лет. саржент, Ванкувер, пропав за морем

Павло Ф. Корбуль, лет. старшина, Гіллярд, Алта., пропав за морем

Василь Драганюк, саржент, лет., Порт Артур, пропав за морем

Володимир Михаїл Порчак, саржент, Мавнт Елґін, Онт., ранений за морем

К. Карло Огібовський, арматщик, Сенді Лейк, Ман., ранений за морем

Іван Стойко, лет. старшина, Айтуна, Саск. пропав за морем

А. Г. Стецій, лет. старшина, Торонто, пропав за морем

Іван Буцький, лет. саржент, Бурлінґтон, Онт., пропав за морем

Василь Володимир Білограй, лет. старшина, Редвотер, Алта., пропав за морем

Йосиф Михаїл Воловець, лет. саржент, Ашерн, Ман., забитий в активній службі

С. Б. Бандура, Бродерик, Саск., лет. саржент, забитий в активній службі

Василь Б. Студник, Порт Артур, лет. саржент, забитий в аткивній службі

Антін Збитнюк, лет. саржент, Зелена, Ман. пропав за морем

Володимир Л. Яськович, Виніярд, Саск., рядовик, помер за морем

Е. Іван Пернерівський, рядовик, Торонто,

забитий за морем

Іван Пазюк, рядовик, Еґлшем, Алта., ранений за морем

Павло Тверський, рядовик, Кампер, Ман. ранений за морем

Еміліян Ольга, рядовик, Транскона, Ман., ранений за морем

Алексaндер Топольницький, рядовик, Бівало, Алта., пропав за морем

Михаїл Столяр, арматщик, ранений за морем

Петро Буржуй, арматщик, В. Селкирк, Ман., ранений за морем

Іван Гаврилюк, рядовик, Нортерн Веллей, Алта., ранений за морем

Іван Лазовський, рядовик, Редвей, Алта., ранений за морем

Іван Стецько, рядовик, Монтреал, ранений за морем

Петро Зарубин, рядовик, Гвайт Біч, Саск. ранений за морем

Михаїл Чепіль, лет. саржент, Винипеґ, забитий за морем

Йосиф Фукала, капраль, Ґлейс Бей, Н.С., страшно ранений за морем

Григорій Дубник, летунський саржент, Винипеґозис, Ман., забитий за морем

Т. Іван Задворний, летунський старшина, Айтуна, Саск., забитий в активній службі

Стефан Бурак, рядовик, Кукс Крік, Ман., ранений за морем

Марко Е. Томчак, летунський старшина, Саскатун, забитий в активній службі

Станислав Азаркевич, рядовик, Сидней, Н.С., помер з ран за морем

Павло Васкович, рядовик, Ешдавн, Саск., помер з ран за морем

Василь Климентій Неґладок, рядовик, Вест Кілдонен, Ман., ранений за морем

Іван Буський, рядовик, Медов Лейк, Саск. ранений за морем

Юрій Корський, летунський старшина, Іст Брентрі Ман. проголошений за пропавшого

Николай Стусяк, лет. старшина, Ванкувер, забитий в активній службі

Григорій Чаплинський, рядовик, Віндзор, Онт., ранений за морем

Николай Гапюк, рядовик, Пайн Фалс, ранений за морем

Іван Котович, рядовик, Ст. Кетеренс, Онт. ранений за морем

Лаврентій Казьмір, рядовик, Кемсек Саск. ранений за морем

Алексaндер Савчук, рядовик, Велей Ривер, Ман., ранений за морем

Ізидор Смилович, рядовик, Торонто, ранений за морем

Франк Р. Прудень, рядовик, Бирней, Ман. ранений за морем

Петро Тостик, рядовик, Симко, Онт., проголошений за пропавшого

ВІДЗНАЧЕНІ ЗА ГЕРОЙСТВО

Між іншими, котрі останнім разом зістали в канадійських арміях відзначені за геройство, знаходимо слідуючі імена:

Александер Чернецький, капраль, з Брендон, Ман., котрий записався до армії в січні 1942 року, а капралем став 1943.

Анна Храплива, капраль, дочка Павла Храпливого в Лейдівуд, Ман. Записалася до жіночого відділу канадійської армії і 1942 дісталася за море.

п-ні Ів. Петрівська,
Оттава, Онт.

ДЕНЬ МАТЕРІ

(Продовження)

Святкуючи цей День Матері на пятому році страшної війни, ми не сміємо не згадати цеї траґедії, яку переживає українська матір на рідній Україні. Ніколи перед тим не переносила українська матір стільки страждань, що тепер. Її чоловіки, сини і батьки на фронті, гинуть від ворожих куль і гранатів в обороні батьківщини. Вони самі остались з осиротілими дітьми на ласку ворога, який в своїй хижості, милосердя ні пощади не має.

Бомби й ґранати рознесли її хату, все добро в руїні, земля випалена, зрита, кровлю зрошена. Вороги немов одичілі варвари, не щадять української матері ні її дітей— виловлюють їх та висилають на невільничі роботи, безчестять їх, вішають і розстрілюють аби чим більше вигубити український рід, щоб можна ворогам запанувати над прекрасною і богатою Україною. В голоді, нужді, в трівозі ховається нині українська матір із дітьми по лісах і печерах, аби в той спосіб пережити страшне лихоліття і тим самим зберегти свій рід і будучність України.

Це все жахливе. Серце болить читаючи про ту траґедію. І якщо Україна переживе щасливо те нещастя, то це буде тільки завдяки української матері. Вона не дасть їй тепер пропасти, як не дала в часах всіх інших страшних руїн України—в часах монгольських навал і вікового національного поневолення. Збереже вона кругом домашнього огнища своїх дітей, влиє в їх душі ще більшу любов до України, виплекає нових борців за волю і в свій час вони виконають заповіт нашого Тараса та знову воскресне вільна, самостійна Україна. І в цей день матері, ми Бога молимо, щоби держав нещасну українську матір в своїй ласкавій опіці, облекшив її печаль та дозволив відновити зруйноване, домашне огнище, від якого залежить життя грядущих поколінь України.

Не забудьмо, кінцем, згадами в тім дні й українську матір в Канаді, тої матері, яка привезла нас з України до Канади, або дала нам життя таки в цім, чужім для неї краю, Канаді.

Нам, молодим людям, може часом і не відомо ізза яких причин доля загнала нашу маму й батька до Канади. Чуже поневолення, бажання свобідного життя і десятки подібних причин пригнали їх до Канади.

Гірке було те життя нашої мами в Канаді на фармах чи місті в тих піонірських часах. Без мови в чужім краю, без приятелів, згублена в непривітнім і часто ворожім оточенні, іноді зносячи посмішки й кпини чужинців, які насмівалися з "форінерки," з її ноші, тощо. Ваша й моя матір мусіла будувати тут нове огнище, нове життя в Канаді.

Цілі томи требаб написати щоби зобразити життя нашої матері в тих піонірських часах. Чи ми з фармів, чи з міста кожен із нас є свідком великого вкладу нашої матері в розбудові нашого життя в Канаді. На щоб ми не глянули— бачимо руку нашої матері.

Коли ідете по українських фармах у Західній Канаді то бачите прекрасні будинки й золоті поля пшениці, то памятаймо, що кількадесять літ тому там була гуща, дикі ліси, які наша матір помагала батькові викорчувати, скільки поту, мозолистої праці, болю, сліз, як рівнож й витревалости й віри, представляє нинішний образ пересічної української фарми на заході.

І не тільки дбала наша матір аби розбудувати нове господарство. Вона рівнож дбала виховати своїх дітей на найкращих горожан в Канаді. Тисячі наших дівчат і хлопців, що покінчили вищі школи й сьогодні займають становища у всіх ділянках життя в Канаді, завдячують те все у великій мірі самопосвяті своеї мами. Тій милій матері, що нині сивенька і згорблена життям зломана,— вона іще пількується нами, радіючи тихцем, що вивела нас в порядні люти.

І в містах наші мами мусіли переходити гірке життя. Якщо нині українські родини мають гарні доми, авта, радіо і всі вигоди, дітей з вищою освітою, то памятаймо, що аби те осягнути, наша матір мусіла працювати в реставрантах, фабриках, навіть по жидах аби помогти батькові те все здобути.

Погляньмо на нашу Церкву в Канаді. Мати-жінка з природи релігійна й церкву любить, без церкви жити не може. І тому вона поза своїми другими обовязками, находила час аби збирати гроші на будову церкви, на її окрасу й одержання. Кожний наш священик знає, скільки заслуг і праці жінка матір вкладає в церкву й релігійне життя громади.

Це саме можна сказати про кожну нашу інституцію, освітне товариство, бурси, школи, шпиталі, сиротинці, одним словом всі ті чудові культурні й економічні здобутки, якими Канадійська Україна славиться і які служать подивом для всіх других канадійців. (Далі буде).

ПЕРШИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ УРЯД У КАНАДІ

Буде в провінції Саскачевані, бо в недавних провінціональних виборах партія соціялістична ССФ виграла вибори, вибираючи на всіх послів до саскачеванського парляменту 55,—47 своїх послів. Премієром провінції став Т. С. Даґлис. Шість українців кандидували, зістали вибраними тільки два в окрузі Пелі, Данилишин і в окрузі Редбері, Лазорко.

В суботу, дня 1-го липня, Канада відсвяткує Домінійон Дей.

Ісляндія стала дня 17-го червня самостійною републикою. Президентом вибрано Свеінн Бйорнсонна.

Німці вивезли з Бельґії до Німеччини короля Леопольда.

Останні Вісти...

Аліянти заняли велику пристань Шербурґ в Франції. Німці дальше безнастанно засипують Анґлію безлетунськими літаками.

Большевики почали велику офензиву на східньому фронті в околиці Вітебск. В Фінляндії большевики прямують на столицю Гелсінкі.

Страшний буревій навістив два американські стейти Пенсилванію і Вест Вірджінію, роблячи страшні матеріяльні шкоди і вбиваючи поверх 130 людий.

Сенатор Т. Д. Бушар в отавському сенаті виголосив промову, котра зрушила цілий Квебек проти нього. А саме він ствердив, що в Канаді між католицькими французами існує тайне товариство Жак Картіє, котре має кількадесять тисяч членів. Ціллю того товариства є створити в Канаді незалежний французький стейт, ствердив Бушард. Бушард є сам французом, католиком, та був головою Квебек Гайдро Комішин. Зараз два дні по тій його промові в сенаті, звільнено його, наслідком великих протестів зі сторони французів, з головства Квебек Гайдро Комішин.

Вибори провінціональні будуть скоро в Альберті, такі ходять вістки. Вибори малиб відбутися в серпні.

Онтаріо провінцію, навістила велика буря, котра зробила богато шкоди та забила одного чоловіка.

Тим Бак, провідник канадійських большевиків, чи як вони себе по панськи називають, проґресивними робітниками, вибрався був до Монтреалю з промовою. Однак не повелося йому добре, бо навіть не допустили його до промови, не дали йому говорити.

Канадійський шпиталевий корабель Лейді Нелсон причалив до канадійського порту й привіз з-за моря знова 500 ранених канадійських жовнірів.

В Західній Канаді перепадали за останні два тижні великі дощі. Сьогорічний урожай заповідається найкраще з трох західних провінцій в Манітобі. Місцями води цілковито заляли пшеничні лани й наробили великих шкод фармарам.

На роблення повил і мармоляд, кождий канадієць дістане сього року 10 фунтів цукру.

14 канадійських батальйонів боряться тепер в Франції проти німців.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Домініяльний Заряд БУК-а отсим повідомляє, що в днях від 17-го липня до 5-го серпня 1944, Домініяльний Голова БУК-а о. Стефан Семчук і редактор БНації о. Ігор Шпитковський, **вийдуть на організаційну поїздку на схід Канади і будуть мати ряд викладів в Форт Вілліям, Судбурі, Торонто, Гамільтон і других містах.**

Про точний час і місце даних викладів, подамо в слідуючім числі.

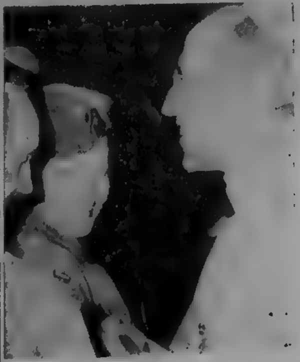

Святійший Отець, Папа Пій XII, свобідно усміхаючись, відповідає на питання кореспондентів на пресовій конференції в Ватикані дня 7-го червня. Се є перша знимка Святійшого Отця по заняттю Риму аліянтами.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Липень

2. Нед. 4-а по Сош. .... Босежур
7. Пятниця: Різдво св. Ів. Хр. .. Брайстон (храм)
9. Нед. 5-а по Сош. .... Брокенгед
12. Середа: Апп. Петра і Павла.. Лейдівуд (пикник)

Від 10-го до 16-го липня катехізація для дітий в Тиндал.

16. Нед. 6-а по Сош. .... Тиндал (пикник)

Від 17-го до 23-го липня катехізація для дітей в Елма.

23. Нед. 7-а по Сош. .... Елма
30. Нед. 8-а по Сош. .... Сарто

о. Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

2. Нед. 4-а по Сош. .... Гонор
8 год. рано чит. Сл. Божа Парки
7. Різдво Ів. Хрестителя ... Фолей коло Оліярника (празник)
9. Нед 5 по Сош., ... Ст. Норберт Ґімлі
12. св. Петра і Павла .... Фрейзервуд (празник)
16. Нед. 6 по Сош. .... Парки
8 год. рано чит. Сл. Божа Ґонор
23. Нед. 7 по Сош. .... Ст. Норберт

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Иосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ
У ЙОРКТОНІ, САСК.
в днях 6-7-8 ЛИПНЯ
Їх Ексцеленція Преосв. Ніль приїзджають на цей відпуст.
УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ, ВІЗЬМІТЬ МАСОВУ УЧАСТЬ У ВІДПУСТОВИХ ТОРЖЕСТВАХ!

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і приверiають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зминіють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 14, 15 (158-159) Йорктон, Саск. 14-Липня- 1 Серпня, 1944 Vol. XII. No. 14. 15 (158-159) Yorkton, Sask. July 14, August 1, 1944

ОРҐАНІЗАЦІЙНА ПОЇЗДКА БУК-А

З рамени Домініяльного Заряду БУК-а, в днях 17-го липня до 5 серпня, 1944, вийдуть на орґанізаційну поїздку на Схід Канади о. Стефан Семчук, домініяльний голова БУК-а і о. Ігор Шпитковський, редактор "Будучність Нації" та виголосять ряд викладів в слідуючих містах:

ФОРТ ВІЛЛІЯМ, ОНТ. —вівторок, 18-го липня, 1944, год. 8 вечером, парохіяльна домівка. Парох о. Антін Цимбалістий.

СУДБУРІ, ОНТ.—четвер, 20-го липня, 1944, год. 8 вечером, парохіяльна домівка. Парох о. Павло Сулятицький.

ТОРОНТО, ОНТ. - неділя, 23-го липня 1944.

1. Парохіяльна Домівка церкви Матері Божої Н. П., 276 Бетирст Стріт.—ЗАРАЗ ПО СПІВАНІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ. Парох о. каноник Петро Каменецький.

2. ВЕСТ ТОРОНТО— Парох о. А. Роборецький, парохіяльна домівка, 4 год. ПОПОЛУДНІ.

3. ІСТ ТОРОНТО— Парох о. Н. Кушнірик, парохіяльна домівка, 8 год. ВЕЧЕРОМ.

КІЧЕНЕР, ОНТ.—середа, 26 липня, 1944, год. 8 вечером, парохіяльна домівка. Парох о. Василь Філевич.

Мапа боїв в Франції між німецькими і союзними військами. Затемнене місце на мапі се частина півострова Нормандії котру здобули в дотеперішних боях війська союзних держав. Стрілки на мапі вказують на пристань Шербурґ, котру недавно аліянти заняли. Завзяті бої відбулись за місто Каен, котре й війська союзні заняли сими днями, і котре, як видимо на мапі, творить неначе браму до столиці Франції, Парижа.

ОШАВА, ОНТ.—пятниця, 28 липня 1944, год. 8 вечером, парохіяльна домівка. Парох о. Іван Перейма.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.—неділя, 30-го липня, 1944, парохіяльна домівка, 8 год. вечером. Парох о. Петро Серветник.

По викладах буде переводитися збірку на Виховні Інституції БУК-а в Винипеґ і Саскатун.

Усіх добрих, українських католицьких людей проситься якнайчисленнійше прибути на виклади. За найменшу навіть жертву на Виховні Інституції БУК-а будемо дуже вдячні.

ЖИЙ НАМ ВЛАДИКО НА МНОГІ Й БЛАГІ ЛІТА!

На знимці: Митрополит Андрей Шептицький в окруженні священиків та питомців. Другий від Митрополита зліва стоїть Преосвященний Будка, перший епископ канадійських українців. Знимка взята зараз перед вибухом другої світової війни в столиці Західної України, Львові.

Галицький Митрополит Андрей Шептицький буде мати 29 липня, 1944, 79 років життя. Ціла Західна Україна, коли на се позволять воєнні обставини, сьвяністю буде обходити з великою урочистістю уродини сего великого сина українського народу в Европі. Будуть віддавати поклін великої любови й вдячности тому, котрий як добрий пастир не покинув своїх духових овечок, свойого любого українського народу, але серед страхіття війни переносить з ним всі прикрости і невигоди.

Також і ми канадійські українці в дні 29 липня молімся сердечно за Великого Андрея до Всевишнього Бога й просім, щоби зволив дати йому ще довге життя, щоби перепровадив щасливо своїх вірних серед тих лихоліть до кращого, свобідного національного життя.

СТРАШНА ДОРОЖНЕЧА В КИТАЮ

Повідомляють, що в Китаю панують тепер страшно високі ціни на поживні товари. І так, приміром бочівка рижу коштує $250., фунт цукру $64, фунт смальцю $30., а фунт мяса $20. Не потрібно мати пайкового купону на черевики, щоби їх купити, однак пара черевик коштує в Китаю не менше ні більше, тільки $700.00.

НЕ ЇДЬТЕ АВТОМ ДО АМЕРИКИ

Не вибирайтеся до Зл. Держав автом, бо не дістанете ґазоліни. До Вининеґу вернувся один наш чоловік, котрий хотів відбути свою подорож по Америці автом, куди вибирався на вакації, та мусів завернути, бо в Америці не дістав ґазоліни.

КОНЦЕРТ РОМАНА ПРИДАТКЕВИЧА В ВИНИПЕҐ

Довідуємося, що славний наш скрипак проф. Роман Придаткевич загостить в місяці листопаді, в часі своєї концертової поїздки, також до Вининеґ, та дасть концерт. Вининеґські українці вже від тепер повинні про сей концерт памятати, щоби нашого славного скрипака якнайкраще приняти.

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а

У Голар, Саск., заложено відділ БУК-а, який дістав число 79. Відділ має 23 члени.

ВІДПУСТ У ЙОРКТОНІ

Вчасний ранок семого липня. На небі пересуваються хмари, часом легко покроплює дощик. Та те все не перешкаджає соткам прочан, що спішать до Йорктону на відпуст Матери Божої Неустаючої Помочі. Многі з них прибули ще вчера.

Досвіта від пятої години церква заповнена вірними. Відправляються Служби Божі, Утреня. О год. десятій формується під проводом о. Хомяка процесія. Вона поволи зближається до монастирських дверей, щоб там повитати Їх Ексцеленцію Кир Ніля і впровадити Їх на монастирську площу. Там під стіною монастиря підвисшення. На нього вступає асиста, диякони оо. Бала і Лаптута. Пристоящі Єреї оо. Фик, парох Реджайни і Вол. Корба ЧНІ., ігумен айтунського монастиря, за ними Преосвященний Ніль в товаристві о. пароха Бахталовського. Починається архієрейська Служба Божа. Співає хор питомців духовного Семінаря оо. Редемптористів. Площу заповнило 3,000 народу. Глубоко релігійний настрій. По евангелію коротке привитання виголошує о. Краєвський ЧНІ. Цей о. місіонар проповідав уже попередного дня і рано і вечером. До св. Причастя приступає так много, що двох Отців мусіло причащати. Всіх св. Причастій в часі відпусту 1000. По Службі Божій усі присутні з великою увагою вислухують пастирського слова Преосвященого Ніля. Св. Іван Хреститель хай буде вашим взором у дусі покути й покори, у відвазі постояти за Божу правду. Ото зміст прекрасної проповіди архипастиря. Їх слова глубоко останутъ записані в серцях присутних.

По відправі прочани йдуть до українського католицького Народного Дому; тут чекає на них смачний обід, що його приготовили нетруджені пані місцевого укр. кат. Жіночого Товариства.

Водосвяття під хрестом-памятником Хрещення України. "Пресвятая Богородице спаси нас" лунає далеко. Молебень у церкві а відтак по проповіди о. місіонаря Краєвського ЧНІ., величавий похід. Непроглядні ряди, взірцево уставлені о. Місіонарем, а при кінці Їх Ексцеленція несуть Найсвятіші Тайни. По Суплікації вірним трудно розлучитися зі своїм Архипастирем. Вони всі приступають до Їх Ексцеленції, цілують хрест, дістають Їх благословення і памятку, відтак цілують образ Матері Божої Неустаючої Помочі.

Відпуст продовжався ще слідуючих днів. Проминув він тихо, як лагідний весняний вітрець, що своїм леготом усе відновляє. Це Св. Дух через посередництво Божої Матері уділяв своїх щедрих ласк душам вірних прочан.

Німці затопили американський перевозовий корабель Санта Елена. [illegible] жовнірі [illegible] пули.

Страшна буря навістила північно-західну Манітобу, великі шкоди нанесла вона в національному парку Райдінг Мавнтен, де є славне озеро Клир Лейк.

В місяці листопаді, сього року, будуть в Зл. Державах вибори нового президента. Теперішний президент Рузвелт буде знова кандидувати. Його найбільшим суперником буде ґовернор Дюї з републиканської партії.

Провінціональні вибори в Квебеку будуть в вівторок 8 серпня, 1944.

Америка відкликала свойого амбасадора з Арґентини.

Знесено всі (граничні) плові оплачення та 10 процентовий воєнний податок на спроваджувані за границі до Канади фармарські машини й машини до виділювання смети з молока (центрефуги).

Домініальні вибори в Канаді будуть певно перед місяцем липнем 1945, так заповів премієр Кинґ. Поголоски тимчасом говорять, що домініальні вибори будуть ще сього року, десь в осени, в місяці листопаді.

В Канаді й надальше за один пайковий купон буде можна дістати 3 гальони ґазоліни.

Хто хоче їхати до Америки на вакації мати має тільки з собою посвідку канадійського горожанства, та реґістраційну картку.

Підчас маневрів в Квебеку вибухла велика куля, котра забила 10 жовнірів.

Серед ескімосів та індіян на північ від Ди Па, Ман., вибухла епідемія, підчас котрої згинули 42 індіян та ескімосів.

Теодор Стокотельний, служив при канад. артилерії, зістав ранений в бою в Франції. Син панства М. Стокотельних в Гілберт Плейнс, Ман.

А. Филип Чаванський, летун, походження з Вининеґ, проголошений за пропавшого за морем.

Михаїл Прокопчук, рядовик, зістав ранений в бою в Франції. Родичі його мешкають в Кревфорд Парк, Ман.

Р. І. Фірман, капраль, зістав проголошений за пропавшого в бою в Франції. Походить з Транскона, Ман.

Стефан Бурак, рядовик, син панства Н. Бурак в Кукс Крік, Ман. зістав забитий в бою за морем.

ПОХОРОН БЛ. П. О. НИКОЛАЯ ДЕМКОВА

Похорон бл. п. о. Николая Демкова відбувся в Вининеґу дуже величаво. І так:

Тлінні останки бл. п. о. Николая привезено з трупарні в 7 год. вечером в вівторок дня 4 липня до церкви св. Покрови; присутні сього вечера в церкві 14 священиків співали через 3 години величавий священичий похорон.

По 4-ім евангелію, о. Стефан Семчук, парох церкви св. Покрови й давний приятель покійного, прощав бл. п. о. Николая в імені всіх отців. Коли священики скінчили похорон співати, тоді 5 церковних співаків почали співати Псалтиру. Тіло через цілу ніч лежало в церкві.

У сам день похорону, в середу 5 липня, в 10 год. рано, стали 24 священики до співаної Сл. Божої за душу свого брата бл. п. о. Николая. Присутним на Сл. Божій був також Преосв. Кир Василій Ладика, епископ ординарій, котрий виголосив при кінці Сл. Божої прощальну проповідь від дієцезії. На похорон прибули не тільки світські священики, але були присутні також представники оо. Редемптористів, в особах о. Візитатора Ст. Бахталовського, о. Н. Копяківського, о. Ігумена С. І. Шавля з Роблин, Ман., і оо. Василіян, в особах о. ігумена Сенькова і о. Пасічника.

По останнім цілованню, отці винесли тіло бл. п. о. Николая з церкви і зробили обхід навкола церкви, так як се обряд наш приказує робити. За священиками ступали великі маси народу. Вкінці тіло зложено на цвинтарі Всіх Святих, на місці призначенім спеціяльно для священиків, побіч других трох покійних вже отців нашої дієцезії і там похованих.

✝

БЛ. ПАМЯТИ
ВСЕЧ. о. НИКОЛАЙ ДЕМКІВ

парох Комарно, Ман., помер в 65 році життя в Вининеґу, 30 червня 1944. Бл. п. о. Николай уродився 1 січня 1879 в Ясеневі, пов. Броди, Західна Украіна. Богословські студії покінчив у Львові й Відни в літах 1900-1904. Висвячений на священика Митрополитом Кир Андреем Шептицьким дня 28 серпня 1904.

До Канади приїхав 14 вересня 1928. Був парохом в околицях Ґефорд, Саск., Альвена, Саск., Вайта, Ман., а накінець в Комарно, Ман.

В Галицькій Україні полишив жену Людвіну Зеновію Демків, з дому Ваньо, та кількоро дітий.

Поховано бл. п. о. Николая на цвинтарі Всіх Святих в Вининеґ в дні 5 липня, 1944.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

МИ ПОНЕСЛИ ВЕЛИКУ ВТРАТУ

Смерть бл. п. о. Николая Демкова, про що згадуємо вище, є також великою стратою для нашої ґазети. Як знають читачі, бл. п. о. Николай, безнерестанно через два роки писав духовні науки до нашої ґазети. Писав бл. п. о. Демків стало, не звертаючи увагу на се, що нераз може і не дуже був здоровим. Писав, бо хотів промовляти до своїх братів в Канаді через писане слово, до тих братів котрих так дуже любив. Для котрих все віддав, все покинув і свій рідний край і навіть свою родину.

Писав бл. п. о. Николай свої науки так сердечно, так переконуючо і з таким знанням, що справді належать вони до найкращих наук, котрі тільки мають до розпорядимости канадійські українці. Писав їх без одного цента винагороди.

Немов відчуваючи, що буде вже внедовзі кінець, бл. п. о. Николай Демків написав науку, котру з нинішним числом друкуємо на 5 і 6 стороні, а в котрій немов прощається з всіми своїми читачами та впослідне їх научає. Радимо всім сю науку перечитати.

За перших 15 днів інвазії в Франції, Канада стратила забитими, раненими й пропавшими 2,815 жовнірів. Загальні страти аліянтів за перших 15 днів інвазії винесли 40,549 жовнірів.

В отавському парляменті промовляв премієр Нової Зеляндії, дост. Петро Фрейзер.

Партія ССФ має в саскачеванському парляменті 46 місць (послів)

Зл. Держави зірвали дипломатичні зносини з Фінляндією.

А. Ф. Губич, рядовик, з Вининеґ, зістав забитий в Канаді підчас маневрів. Мав 20 літ.

Р. Е. Стецій, летунський сарджент, з Ґаміота, Ман. дістався до німецького полону.

Іван Лихович, рядовик, забитий в бою за морем, дня 8 червня. Походив з Ґарсон, Ман.

Иосиф Сосновецький, кавалерист, пропав підчас боїв у Італії, 7 червня. Походив з Сифтон, Ман.

Еміліян Сарук, стрілець, помер з ран за морем. Був ранений підчас інвазійного нападу на Европу. Походив з Вининеґ.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

62.3%

Є щось стале, певне і неоспірне в обчисленню проявів життя, на основі чого можна з докладною певністю поставити певні діягнози, заключення і довести до успіху. Хто вміє належно, мудро і докладно плянувати, той технічно підготовить діло. Хто вміє належно провести технічну підготовку діла, той має половину діла за собою. Половина успіху залежить від того, чи і як хто підготовить справу, навіть найкращу саму собою. Це, що дана справа є правдива і дійсно добра, ще не ворожить її успіху в життю. Навіть найкращі ідеї остають тільки в сфері ідей, нездійснені і з часом позабуті, якщо нема нікого, хто належно і вправно підготовивби їх здійснення. Тому організатори діла є геніяльними виконавцями в межах великости діла.

Таким незрівнаним геніяльним орґанізатором української армії і фінансів був гетьман Хмельницький, котрий вмів зорґанізувати українську армію і ту армію забезпечити в живність та всі воєнні припаси через вмілу орґанізацію державного скарбу. Він знав і вмів приєднати до себе відповідних людий і тому йому ніколи не бракло полководців ані дипльоматів, котрі були всецїло віддані справі і всі прикази великого гетьмана виконували бездоганно. Він вмів також позбуватися шкідників, бунтівних і киринних, котрих без милосердія карав "на горло," як говорили сучасні.

В останній війні ми не мали орґанізатора тої міри і тому програли.

В цій війні нам тяжко почути імя того вижиданого Мойсея України.

Ми в Канаді мусимо також подумати про себе самих, бо ніхто інший тої роботи за нас не зробить. Мусимо належно оцінити обставини, відносини і на основі неоспірних даних поставити діягнозу нашого поступу.

Останний статистичний виказ подає, що нас, українців католиків в Канаді є у відношенню до інших українців і неукраїнців православних 62.3%—їх знова є 29.1%—на всіх прочих українців ріжних вір і без віри остає відношення 8.6% до цілости нашого загалу в Канаді.

Канадійська статистика є безумовно певна, точна, правдива і неоспірна.

Ніхто тямучий і в добрій вірі не поважиться подавати її в сумнів, чи оспорювати. В країні демократичних свобід статистика є зеркалом правдивого відношення сил, побуту і ускладнення життя.

Щож кажуть нам ці числа: 62.3%?

А ось що:—

Українці католики в Канаді є найсильнійша, наймогутнійша і львина часть нашого народу в цій свобідній домінії.

Українці католики є тими, що творять ядро, силу і остою нашого життя в Канаді. Без нас всі інші не можуть діпняти нічого!

Подумайте добре над цими словами!
Подумайте добре, що це значить!

А це значить ясно і безоспірно, що без українців католиків жадна всеканадійська акція українців не має вигляду на успіх, не має сил до росту, не має змоги жертв. Без нас жадні вибори не будуть успішні, жадна збірка не поведеться, жадна робота не піде.

А коли так є, то чому дати себе закричати малим ґрупкам, що це вони одинокі, єдині, роботящі і патріоти?! Чому лякатися пустого крику зарозумільців, коли вони кричать на сполох,

(Продовження на стороні 6)

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА ЗЇЗД УКЮ!

Сьогорічний З'їзд Українського Католицького Юнацтва відбудеться в Саскатуні, Саск., в днях 22, 23 і 24 липня. Не так як попередні з'їзди УКЮ, котрі мали характер з'їздів провінціональних, саскачеванських, **сьогорічний З'їзд буде З'їздом домініяльного характеру.** Будуть присутні на нім представлені представники з всіх провінцій Канади, де тільки є УКЮ. **Буде на сьому З'їзді вибраний Домініяльний Заряд УКЮ, полагодиться справа статуту УКЮ, та много других важних справ.**

Не може отже ніхто навіть сумніватися, що З'їзд УКЮ в Саскатуні сього року буде мати велике значіння, не тільки для самої молоді, юнацтва, або скажім по просту для УКЮ, але також для цілого нашого українського народу в Канаді. Бо на сьому З'їзді, наша молодь, українська канадійська, наша будучність в Канаді, має обєднатися в одну домініяльну, карну орґанізацію.

Буде присутним також на сьому З'їзді основник УКЮ, перший її голова й теперішний голова, о. Михаїл Горошко, котрий недавно став назначений військовим капеляном для українських католицьких жовнірів за морем. Всеч. о. Горошко перебуває тепер в Ріджайні, але як довідуємося, буде мав загостити на З'їзд, вже у уніформі військового капеляна. Внедовзі о. капелян Горошко виїзджає за море. Так, що сей З'їзд буде для о. Горошка немов прощанням з всіми членами заряду відділів УКЮ.

Приїзджайте на З'їзд всі, котрим лежить на серці добро нашого українського народу та нашої української католицької Церкви в Канаді!

ВИЯСНЕННЯ В СПРАВІ НАШИХ КАПЕЛЯНІВ

Появилися вістки в укр. пресі [illegible] відомленнях, начеб [illegible] українських орґанізацій [illegible] о наших військових душпастирів.

Стверджуємо згідно з правдою, що коли ходить про українських католицьких духовних капелянів, то ЖАДНА світська орґанізація про них не старалася, ані не робила заходів про їх назначення. Старався однак про це і робив заходи в цій справі Епископський Ординаріят українців католиків Канади, що можна доказати кождочасно документальними даними. Н[illegible] старання і заходи увінчалися дійсним успіхом. Тому тепер маємо двох [illegible] військових духовників наших в Канаді, а один відїзджає за море в найближчій будучности.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Пригадуємо читачам, що нинішне число БН. виходить як подвійне число, вакаційне. Слідуюче число БНації вийде з датою 15 серпня.

Звертаємо увагу нашим читачам, що в нинішнім числі на сторінках 9 і 10 друкуємо **Підручник Співанник,** в котрім знайдуть наші читачі релігійні та національні пісні, найбільш уживані та знані серед наших людей в Канаді. Картку з нинішного числа БН., де знаходяться пісні, радимо витяти й зложити в книжочку, а певно стане вона нераз в пригоді.

Усім нашим дорогим читачам, передплатникам і прихильникам бажаємо веселих, щасливих вакацій та доброго відпочинку.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛИПЕНЬ, 1942

15 С 2 † Полож. Ризи Пр. Богородиці
16 Н 3 Нед. 6 по Сош.
17 П 4 Св. Андрея Критського
18 В 5 † Кирила і Методія
19 С 6 † Атаназія Атонського
20 Ч 7 Преп. Томи і Акакія
21 П 8 Вмч. Прокопія
22 С 9 Сщмч. Панкратія
23 Н 10 Нед. 7 по Сош., † Антонія Печер.
24 П 11 Мч. Евфимії і Ольги кн. України
25 В 12 Мч. Прокла і Ілярія
26 С 13 Собор Арх. Гавриїла
27 Ч 14 Ап. Акили
28 П 15 † Володимира В., кн. України
29 С 16 Сщмч. Атиногена
30 Н 17 Нед. 8 по С. і Отців перших 6 Соб.
31 П 18 Мч. Якинта

СЕРПЕНЬ, 1944

1 В 19 Преп. Макрини
2 С 20 Прор. Ілїї (на нед.)
3 Ч 21 Преп. Симеона
4 П 22 Марії Магд. і Фоки
5 С 23 Мч. Трофима
6 Н Нед. 9 по Сош. † Мч. Бориса і Гліба
7 П 25 † Успення св. Анни
8 В 26 Сщмч. Єрмолая
9 С 27 Вмч. Пантелеймона
10 Ч 28 Ап. Прохора і св. Інокентія папи
11 П 29 Мч. Калініка
12 С 30 Ап. Сили
13 Н 31 Нед. 10 по Сош.
14 П 1 Серпень. Пр. Ч. Хр. (Спасівка)

УСТАВ

Липень

16. Нед. 6 по Сош.: Гл. 5, єв. утр. 6. Сл. Б. Ап. з. 110, єв. Мат. з. 29.

23. Нед. 7 по Сош. і Антонія Печерського: Гл. 6, єв. утр. 7. Сл. Б.: Ап. з. 116 і 213, єв. Мат. з. 33 і 10.

28. Володимира Великого: Вся служба святого.

30. Нед. 8 по Сош. і Отців перших 5-ти Соборів: Гл. 7, єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 124 і 334, єв. Мат. з. 58 і Ів. з. 56.

Серпень

2. Пророка Ілії: Служба ця береться в неділю, 6-го серпня, а де храм, там береться нині, і буде все Празника.

5. Субота, береться служба Мучеників Бориса і Гліба.

6. Нед. 9 по Сош. і Пророка Ілії: Гл. 8, єв. утр. 9. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 128 і 57, єв. Мат. з. 59 і Луки з. 14.

13. Нед. 10 по Сош.: Гл. 1, єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 131, єв. Мат. з. 72.

14. Проісхожденіє Чесного Хреста і Муч. Макавеїв: Від нині починається Спасівка, піст, що треває до 27 серпня, навечерія Успення включно. Сл. Б.: Ап. з. 125 і 330, єв. Ів. з. 60 і Мат. з. 38. По заамвоний молитві водосняття мале на памятку хрещення України, і благословення зілля.

* * *

Св. Володимир Великий, якого память святкуємо 28 липня, **се патрон і опікун БУК-а.** Кождий відділ БУК-а подбає про се, щоби память сього великого святого якнайкраще відсвяткувати, спеціяльним богослуженням, концертом чи яким другим підприємством.

НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ

Велика пристойність у незаміжних женщин.

Найкращою прикрасою незаміжних женщин, як учить наш катехизм, є пристойність — се значить стереження тіла і душі перед тим всім, що ображає невинність. Ті, котрі жиють після сеї науки катехизму, як каже св. Василій Вел. є Ангелами в людськім тілі, є надзвичайно милі Богові.

Наслідком війни, котра звичайно приносить не тільки великі матеріяльні страти для людей, але також звичайно наносить великі спустошення в людських душах, незамужні жінки головно є наражені на переступлення пристойности-обичайности. Просім в місяці серпні предобре Серце Спасителя, щоби було для них опікою, захороною і поміччю.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Діла милосердя в Африці

Сповняти діла милосердя, або другими словами, помагати ближнім, наказав Христос найостріййше в Своїй науці про страшний суд. (Мат. 25). Христос виразно заявив, що лише тим дасть вічну щасливість, котрі помагали ближнім в потребі. Знова хто не хоче спомагати ближніх в потребах, не знайде милосердя в Бога.

Розріжняємо діла милосердя що до тіла і що до душі. Діла милосердя що до тіла є слідуючі: 1. голодного накормити, 2. жаждучого напоїти, 3. нагого приодіти, 4. подорожного в дім приняти, 5. невільника викупити, 6. недужого відвідати, 7. вмерлого похоронити. Діла милосердя що до душі: 1. невіжу повчити; 2. сумніваючомуся порадити; 3. грішника навернути; 4. кривду терпеливо зносити; 5. обиду з серця прощати; 6. сумуючого потішити; 7. за живих і вмерлих молитися.

о. Н. Демків,

ПРО СВ. ВІРУ

Не лише тіло потребує хліба, але також і душа, для котрої хлібом є Божа благодать, що йде з віри. Життя в вірі, життя з вірою, то правдиве життя душі.

Пригадаймо собі, що треба нам знати про св. віру, а головно, які великі користи дає св. віра кождій людині.

1. Св. Віра є до спасения конечно потрібна.

Як віримо, що є Бог, так мусимо вірити, що є душа, що вийшла від Бога і до Бога має вернути. Але, без віри душа до Бога не верне, без віри нема для душі добра. Риба мусить мати воду, всі живі сотворіння мусять мати до життя воздух і сонце, а душа мусить мати віру. Хочеш спасти душу, хочеш, щоби ти не мучився на віки по смерти, хочеш дійти до Бога і бути на віки щасливий, то тільки можеш через св. віру. "Хто віру прийме, буде спасенний, хто не прийме віри, буде осуджений", каже Ісус Христос.

Треба при тім памятати, що сама св. віра не дає спасения. **"Віра без діл є мертва." До віри треба добрих діл;** віра тільки діла освячує і надає їм вічної вартости, значить, що ті діла з віри ведуть нас до неба.

Неодин поганин робить добрі діла. Примiром, видить бідного і помагає йому. Чому? Його серце відчуває біль на вид нужди, а його розум каже йому: "Маєш богато, дай бідному." Тимто невіруючий дає милостиню з природних понук: від серця і розуму, і їх вартість є ограничена, невічна.

Коли дає милостиню віруюча людина, то дає не тільки від серця і розуму, але більше з віри, бо уважає бідного за ближнього, за брата. Ми ратуємо бідного з любови до Христа, котрий сказав, 'Що зробите одному з сих менших, мені зробите." Тимто всі діла віруючих ідуть для Христа, для неба, для вічности.

У вірі кожде діло святе, кожда робота свята, кожда праця веде до неба. Не тільки як ти молишся, ходиш до церкви, спові-

даєшся, але як сповняєш кождий свій обовязок. Чи працюєш в полі, чи в уряді, чи в ремеслі, чи при тартаку, чи пораєшся в хаті, обходиш діти, вариш їсти, миєш, переш, служиш, пасеш худобу, щонебудь робиш, як то твій обовязок, коли ти його охотно сповняєш, і то тому, бо Бог так каже, і коли ти при тім маєш Божу ласку, робиш без тяжкого гріха, то кожда праця йде тобі на вічну нагороду.

Тим способом, кождого дня множаться твої заслуги перед Богом, кождої хвилі росте майно твоєї душі, а коли так у Божій ласці переведеш твоє життя, сповняючи свої обовязки, хочаб ти був навіть найскромніший чоловік,то ставувши на Божім суді, почуєш ласкаві слова Ісуса Христа: "Прийдіть благословенні, до мого царства", разом зі всіми святими, мучениками і Апостолами.

Таке гарне, таке цінне життя в вірі!

II. Та є і друга важна річ. Віра—життя в вірі дає і забезпечує дочасне добро.

Не всі дерева в лісі є однакові, та і не всі люди в світі є однакові; що чоловік то інший. Один працює від рана до ночі в поті чола, інший чекає ночі, щоби вкрав-зрабував. Один згідливий, спокійний, терпеливий, кождому уступає з кроку, другий, неспокійний, напасний, рідному братові не уступить, руку піднесе на брата, не стерпить свому татові, ані мамі. Один має мало і за те дякує Богові, а іншому і міліонів замало. Один каже, то чорне, другий, що біле.- Що людина, то інша натура, а треба разом жити.

Хто то все погодить? Жадна інша сила, тільки св. віра. Вона дає в серця любов, дає терпеливість, охоту до праці, до посвяти, учить навіть прощати, любити ворогів. І тому тої віри треба в родині, а особливо треба віри бідним. Якщо ти бідна людина, без майна, навіть хати не маєш, мусиш щодня заробляти для себе, для дітий. При праці не маєш навіть що зїсти; що дасть тобі силу, щоби ти не полав у зневіру? Тільки св. віра і надія на Бога. І в тій вірі ти будеш працювати веселий, ти будеш щадити, ти не стратиш гроша чи на піятику, чи на карти...; тяжко заробляєш, а не легко пускаєш. По праці ти спішиш до своєї хати, де на тебе чекає твоя жінка, так само бідна, як ти, і твої бідні діти, котрі поза тобою нікого не мають на світі. Ти забавишся з дітьми, пригорнеш до своєї груди, зїш бідну страву, і йдеш з Богом спати, щоби рано встати до дальшої праці. То дає св. віра бідному чоловікові. І тому вона великим скарбом і одинокою підпорою в злиднях і недостатках.

Який нещасний чоловік, що жие в злиднях, а Бога не знає. Йому праця тягарем, нарікає на свою судьбу, проклинає всіх, клине працю. Змерзіла йому його хата, жінка, діти. Ненавидить їх і проклинає, та шукає розради в забаві при шклянці, чи в картах. І не жие, а нидіє, мучиться і передвчасно кінчить нужденне своє життя.

Дивіться в родинне життя. Чи богато щасливих подруг? Чи богато мужів і мамів-жінок, що жиють в любови і згоді? Женяться молоді не раз з любови, але минають місяці, роки, десь щезла любов, а вдома пекло, сварки, до бійки приходить. Обридив собі чоловік хату, ходить по сусідах, волочиться по ночах, тратить і нищить працю,—ломить подружу присягу. То саме діється з жінками.

А причина? Гріх, утрата віри, утрата Бога. Віра піддержує подружу любов, заохочує до терпеливости, дає охоту до праці, до посвяти. Особливо жінки потребують великої віри. Становище жінки тяжке, бо її обовязки дуже тяжкі. Господарство, хата, діти, трапляться різні злидні. Треба великого розуму, спириту, терпеливости, посвяти. А те все дає тільки Божа сила, тільки св. віра. Особливо, кому трапиться нещастя, слабість, страта в господарстві, огонь, несподівана смерть. Здається, що немає ратунку. Яким добром стає тоді св. Віра! Заплаче бідна, але зітхне до Бога, помолиться і певно почує полекшу. Якась сила вступає в людину і Бог помагає. Чуда діються, лихо минає, а приходить Божа благословенія. Щасливі подруги, де є віра, особливо де жінки віруючі.

А дивіться по хатах: немає добра. Родичі нарікають на дітей, діти на родичів, зневажають їх. Сварка, незгода, прокльони. По ночі неспокої, розпусти, в полі шкоди, процеси. Одним словом не добре між нами, але і з кождим днем стає гірше. Біда в хатах, біда в громаді, товариствах, в народі.

Треба радити, шукати способу. **А тим способом є життя у вірі, життя з Христом.**

Церква робить свою роботу, духовні отці працюють, але ту працю треба підтримувати. Треба з Церквою працювати, щоби завести нове життя. І св. Церква звертається до вас, християнські родичі; Памятайте про ваш головний обовязок, виховуйте в вірі ваші діти. Ви перші апостоли в хаті і перші душпастирі. Перше зерно науки ви вкидаєте в молоде серце дитини. Учіть дітий, наказуйте від дитинства, ведіть до церкви, до сповіди, не жалуйте на добру книжку, часопись, в вашій хаті. Уважайте, щоби не змарнувалося молоде покоління. За них Бог буде питати, бо за них Син Божий свою кров пролляв. Подбайте за них, вони вам заплатять. Навчіть їх любови Бога, боятися гріха, ви перший овоч зберете. Діти будуть шанувати вашу волю, вашу працю, вашу старість. Спокійно умирати будете, не будете боятися Божого суду.

Добре виховання то найкраще віно для дітей. Не маєте майна, дайте добре виховання, а не пропаде дитина.

Християнська молоде! Ви надія родичів околиці, народу. Ви майбутні господарі, господині, батьки, проводирі. Дивіться, старіються ваші родичі, сивіють тягар перебутих літ гне їх до землі. За 5-10-15 літ ви на їх місце маєте станути. Треба приготовитися до тої великої роботи. Слухайте родичів, св. Церкви, бо вона вас на добре учить. **Хто хоче колись добре розказувати, мусить перше добре слухати.**

Любіть працю, шануйте гріш, не витрачуйте гроша на дорогі модні забави, карти, тютюн. **Беріться до науки, до рідної книжки. Світ тільки до розумних належить.** Господарство потребує великої науки. Дивіться, як господарують інші народи.— Позбувайтеся поганих привичок, як прокльони, крадіжи, бійки, пянства. **Всі заведіть нове життя з вірою, з Богом.** А віра навчить родичів виховувати дітий, навчить дітий шанувати родичів, навчить сповняти обовязки, віра захоронить вашу працю, заведе лад, спокій в родині, громаді, народі.

Зрозуміли значіння віри інші народи і вертають до віри. Колись безбожна Італія, Франція, Англія- нині стали релігійними. Де тої віри шукати?

Ми українці— Богу дякувати— не потребуємо віри шукати. Від тисячі літ вона вже в нашім народі. Вона нам дорогща тим, що стала нашою народною вірою. **Нарід наш держав віру, а віра держала наш нарід.** Колиб не наша віра, певно і сліду не булоби з нашого народу. **Тому не тільки релігійний українець держить свою віру і обичаї, але і добрий патріот шанує свою віру і церков, бо та Церква нераз виратувала нарід і тепер так само захоронить наш нарід... Тому** брате, якщо ти патріот, характерний чоловік, то своєї віри міняти не будеш... а її боронити будеш.

Але нам треба знати і розуміти, що св. віра конечно є потрібна до спасення. Потрібна, щоби був лад і добро в родині, громаді, установах, народі. Тому всі заводім нове життя в вірі, життя з Ісусом Христом в домі.

Кінчу, а ще і прошу милосерного Бога, щоби скріпив любов у ваших серцях до св. віри, щоби ви з нею жили, нею величалися і її боронили, щоби ви в вірі були щасливі і з вірою перемогли всі злидні, яких так богато має і наша українська Католицька Церква і наш український нарід.

62.3 %...

(Продовження з сторони 4)

так як той жидок в лісі кричав що їх сто—як пише про це Руданський, хоча самий трясся зі страху. Наші противники релігійні часто накидуються на наших владик в безприкладний спосіб, на нашу Церкву, на нашу віру і **КРИЧАТЬ** на жидівський лад, начеб їх було много. А їх мало, дуже мало, коли приглянетеся їх роботі в українськім життю, в канадійськім життю... Коли приглянетеся їм добре, як мало їх і які **ВОНИ МАЛІ!** Вся їх робота в цім, щоби голосно кричати.

В слідуючих провінціональних виборах в Альберті, в домініяльних виборах наші люди повинні витягнути заключення з цифр статистичного бюра в Отаві.

Нас є львина пайка і після демократичних засад, які обовязують в Канаді, **РІШАЄ БІЛЬШІСТЬ!** В життю українського народу в Канаді рішають українці католики, бо нас є більшість! І то подавляюча більшість.

Коли партія ССФ ідстала більшість голосів в Саскачевані, навіть не таку більшість, як маємо ми у відношенню до інших українців в Канаді, ця партія стала **ПРАВЛЯЧОЮ** в провінції. Українці католики є дійсно більшістю і тому мають бути провідною більшістю між українським загалом. Наші кандидати повинні іти до виборів і вони вийдуть послами! Ми не повинні слухати крику крикунів, коли вони хочуть ставити своїх кандидатів— **най вони ідуть на них голосувати, най вони їх вибирують своїми 29.1%.** Вже досить того, щоби во імя їх крику наші люди мали на них голосувати, бо вони хитро мудро поклали зазулине яйце в католицький голосуючий загал. Там, де вони поставлять своїх кандидатів, які це не булиб, най будуть свідомі того, що вони самі, їхній загал буде на них голосувати— **НЕ МИ!**

Ми ставимо, голосуємо і вибираємо тільки наших!

Більшість рішає в демократичнім краю!

Тою більшістю є ми, українці католики!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД БУК-а

У відповідь на відозву Домініяльного Заряду БУК-а в справі Стипендійного Фонду, котра появилася була на сторінках нашої газети в дні 1-го червня, 1944, по день 6-го липня, 1944, слідуючі зложили свої жертви:

25 долярів—Домініяльний Заряд БУК-а, Вининег

25 долярів— Григорій Козяк, Ст. Майкил, Алта.

Віримо, що зроблено гарний початок. Ми певні сього, що по сих жертвах почнуть приходити й дальші. Бо всім нам лежить на серці добро нашої студіюючої молоді.

Усі жертви просимо посилати на адресу Домініяльного скарбника БУК-а

A. Malolle, 867 Stella Ave., Winnipeg, Man.

КОРОТКА ІСТОРІЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Так називається книжка, котра скоро появиться, як подвійне число, 13 і 14, Бібліотеки БУК-а. Написана вона о. С. Семчуком. Як сама назва говорить, книжка буде містити в собі коротку історію нашої Церкви від початку християнства в нашому народі, аж по нинішний день. Книжка буде гарно ілюстрована. **Буде коштувати 10ц.** за примірник. Тому, що число видання її буде обмежене, проситься вже від тепер її замовляти, на адресу: о. Стефан Семчук, 519 Бойд Еве., Вининег, Ман., Канада.

Жертводавці були слідуючі: По $1.00: Ів. Сулимко, Ів. Ситник, П. Туткалюк, учитель В. Рагиський, Ст. Войтович, Ст. Кузняк, М. Туткалюк і П. Кокорудз. По 50ц.: П. і М. Ситники. 40ц.: М. Лем. 35ц.: М. Грошик. По 25ц.: Ст. Токарук, Т. Новосад, М. Мацюк, М. Новосад, П. Антонишин, пані Федь Твердун, Ів. Гребенюк, пані Кат. Лем, М. Люба, М. Туткалюк, Ів. Новосад, Ів. Ягільницький, Гр. Котик, П. Люба, Ф. Твердун, Н. Туткалюк, П. Матієшин, Ів. Ситник, Ю. Токарук, М. Диць, М. Ганка, П. Туткалюк.

ПУБЛИЧНА ПОДЯКА

В. А. Василишин з Вининег, Ман., складає отсим публично подяку Пресв. Серцю Ісуса Христа, Пречистій Діві Марії, св. Йосифові і св. Євстахії за отриману ласку й за вислухані молитви.

ПРЕСФОНД БН.

З нагоди срібного ювилею **панства Середи в Вест Бенд, Саск. $3.50.**

Збірка на хрестинах панства **Ситників в Оввбурн, Ман. $7.00.**

Збірка на поминальнім Богослуженні **в поминки Я. Буринюків в Вакав, Саск. $3.00.**

Похоронне зачислення **п. Федуся, Вининег, Ман. $5.00.**

На весільній забаві **в п. Павла і Стефанії Пристай, Прісвил, Саск. $4.43.**

З нагоди похорону **бл. п. Романа Хруника** Вест Бенд, Саск., зложено на БН. **$3.00.** Жертву переслав п. Іван Н. Хруник.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

Канадійський дарунок для U.N.R.R.A. (Юнайтед Нейшенс Реліф енд Регабілітейшин Адміністрейшин); інституції, зложеної з представників 44 союзних держав, котра буде нести поміч потерпівшій Европі по закінченні війни, а її тепер сю поміч дає там, де се можливо. Канада зобовязалася дати на повищу ціль 77 міліонів долярів. На знимці видимо як представник Канади Л. Б. Пірсон (стоїть) вручає директорові U.N.R.-R.A. в Вашінгтон, Гербертові Г. Легманові, чек на 6 міліонів, 886 тисяч і 936 долярів, як першу рату обіцяної суми.

ОВКБУРН, МАН.

Збірка на Українські Часописи

На весільній забаві **Філюськи Ситник і Антонія Туткалюка,** на зелені свята, с.р., перевели панове Іван Сулимко і Петро Ситник збірку на українські часописи, котра принесла $15.15. З сеї суми призначено на БНації $7.00.

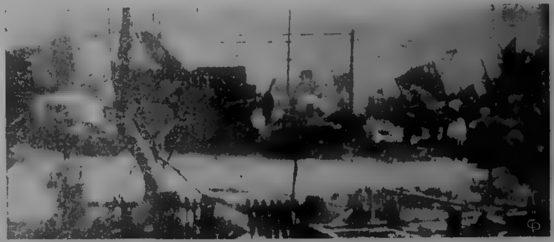

Недавно страшна буря навістила була два стейти в Зл. Державах: Пенсилванію і Вест Вірджинію, забиваючи 130, а ранячи поверх тисячу людей. Яке страшне знищення лишила по собі буря видимо на сій знимці, котра представляє місто Древосбург, стейт Пен., по бурі.

Приїзджайте на Зїзд УКЮ в Саскатуні

22, 23, 24 Липня, 1944

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ДРУГА ЗАПОВІДЬ БОЖА
II.
(Продовження)

Або говорити, що Бог є несправедливий; Ісус не є Богом, лише великим чоловіком-добродієм людства.. Буде гріхом, коли чоловік висміває на примір св. Тайни, набоженство до Пр. Діви Марії, святих і т.д. Годі входити в усі подробиці, але вже з цих кількох примірів видимо, кілько то проклонів, зневаг зазнає Бог від людий. За що?

Проклін між людьми є всюди. Робітник клине, бо робота не йде йому так, як він хоче—тому спихає всю вину на Бога й Йому клине. Селянин клине, бо збіжжа добре не зародилось, худоба його не слухає тому Бога зневажає. Піяк, що ледви ноги за собою тягне, клине на Бога. За що? І так в кождій клясі людий. Справді, число людий, що Бога клинуть є без числа. Гордий, зарозумілий, що трохи науки покушав клине, висміває релігію й все, що святе. Небогаті люди так часто проклинають Бога. Замість взивати устами Христа, котрий самий був бідним й нічого не посідав, то бідний буде нарікати, завидувати ближньому та відказувати на Провидіння і несправедливість Божу.

Буває часто, що й діти вже навчилися від батьків Бога проклинати. Заледво прийшли до розуму а вже Бога зневажають. Чуємо в нинішних часах проклін всюди, аж страшно. Чуємо його в бесіді, жартах, забаві, в хаті, на дворі... Чому так загально нині поширений є сей гріх? Тяжко на се відповісти. Можна розуміти, чому люди впиваються, бо це приносить їм певного рода приємність. Також і задля радости тілесної люди грішать проти чесноти чистоти. Але чому кленуть, то справді тяжко на се знайти відповідь. Я не бачу в цім якоїсь радости, не бачу в цім також користи. От возьмім, хтось працює, чи ліпше робота піде тому чоловікові, коли він заклине? Ні! Знова хтось терпить. Чи перестане його боліти, коли він заклине? Ні! Чому отже грішити?

Правда, ми не раз питаємо себе самих, чому таке велике горе у нас вдома, в громаді, в товариствах? Питаємо себе, чому таке горе, нужда, війна? Знай отже, що ці нещастя Бог зсилає на людство за проклони, за гріхи. Клинемо часто, проклинаємо Бога, а спитаймо себе за що?

Господь Бог чує наш проклін і не може бути обоятним на се. Колись наші батьки дуже остерігалися проклонів, оминали його як найбільше зло, бо мали сильну віру. Оповідають, що французький король св. Луї, казав випалювати язик тим, котрі кляли. Така велика віра й пошана була колись, а нині?

Коли ми маємо то нещастя проклинати, маємо ту грішну звичку, то чим скорійше поправмося. Вона є дуже негарною, грішною і паскудною навичкою, котру можуть навіть одідичити по нас наші діти й внуки.

Не кажім: "Я не годен її позбутися, бо така вже моя природа." Все ми можемо при помочі Божій зробити. Треба тільки доброї волі і охоти. Бог хоче й просить тебе, щоби ти Його не проклинав. Знай, що Бог є дуже добрий і милосердний, однак також Його милосердя має свої границі.

III
ПРОКЛІН

В попередній науці,застановляючись над проклоном побачили ми, що проклін є великим гріхом, образою Господа Бога і що немає жадної користи з нього. Проклін це зло для зла.

Як попередно ми бачили, гріх проклону є нині дуже розповсюдений. Є люди, котрі думають, що коли будуть послугуватися іменем Божим, то тим самим нададуть вагу своїй бесіді. Декотрі вже так привикли клясти, що їм тяжко щось сказати не уживши надармо імени Бога.

Нашим бажанням є, щоби цей наліг проклону викорінити серед наших людей, або принайменше здержати його розвій, й тому в тій науці будемо дещо більше розважати про нього, щоби ми всі зрозуміли як великим гріхом є проклін, а коли се зрозуміємо, щоби ми стало його побрювали.

І. Із самої вже природи, проклін є гріхом, й він є тящим гріхом як ми звичайно думаємо. Вдійсності проклін це є прямо бунт проти Бога. Клясти, значить заклясти самого Сотворителя. Хто образить свойого брата, свого ближнього творить зло; не має до сього права. А хто якусь вищу власть образить то ще більше зло творить. Возьмімо хочаби й самих царів, вони хоча є лише смертними як і ми самі, то всетаки в них повага є більша: а що доперва звернути проклін проти самого Бога?! То по просту щось не до зрозуміння. Ми, як найменше зерно піску між всіми сотворіннями, ми як маленький атом в воздусі, маємо відвагу кидати зневагу Його безконечності. Один святий сказав до тих, що проклинають: "Чоловіче, чи ти не боїшся, щоби огонь на тебе впав з неба, або щоби земля під тобою розступилася?"

Возьмемо такий примір, чоловік висить на одній тонесенькій нитці над страшною пропастю; чи він проклинавби того чоловіка, що держить ту нитку? Ні. Ось образ того, що клине. Його життя висить на нитці. Ту нитку його життя держить сам Господь Бог, котрий може її пустити кождої хвилі й тоді чоловік пропав на віки. А мимо сього проклоном так страшно того доброго Бога зневажає. Яка людська глупота, нерозум! Правда?

А що ще більше; у Вас може є й діти. Вони є Вашою радістю, хотяй Ви через них може много натерпілися, натрудилися. Ці діти коштують Вас много трудів і жертв. Правда, як буде Вас боліти серце, колиб ті діти Вас заклялм, проклинали. Ми тоді жалуємося на них перед своїми приятелями. Памитаймо однак, що коли ми самі клинемо, то це ще більше Бога болить. Господь це наш добрий батько, понад котрго кращого ми нігде не можемо знайти. Він нас сотворив на свою подобу; Він нас відкупив кровію свойого Сина; Він нас стеріг і хоронить надалі своїм Божим Провидінням; що дня нові ласки Він на нас зсилає й замість дякувати Йому за них, ми ще Його проклинаємо, зневажаємо Його святе імя. Говорить наша народна пословиця: "Пізнати пана по холявах." Стрінеш чужинця на вулиці, то по його народній ноші чи по мові, пізнаєш якої він народности. Так само є з тим, що клене. По його бесіді відразу пізнати, що він за один і з яким товариством він пристає.

Проклін це не малий гріх. Ще один святий сказав: "Я часами огірчений життям, я волівби скорше вмерти, як тут довше бути на тім світі, де так часто зневажають й кленуть Бога." Можемо сказати, що коли ми кленемо, то не думаємо тоді Бога образити, мовляв я не проти Бога клену, але на людей, чи худобу, що мене до злости приводять. Це правда, але коли люди кленуть, то якраз тоді вони по найбільшій части не думаютя зневажати Бога, однак всетаки, коли тільки вимовимо слово проклону, зараз ми зневажаємо Бога.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ ; ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

IF ONLY...!

Yes, dearest Reader, if only everyone of the preachers of different social "isms" would outrightly come out nad speak plainly, (as plainly as the Church does through her sociologists and lay apostles we would all know which road to take in our quest for post-war social security. Most of the time the voters in a democracy cast their ballots without exactly knowing, or, what is even worse still, without caring to know, what they are voting for—when they're not too lazy to go and vote!

Again we repeat: "If only the apostles of fascism, communism, socialism and liberalism were as concrete and plain in talk, as are those of Christian corporatism, 'John Canuck' (Canada) would not be so ignorant or so baffled in these our trying times when it is of paramount importance to prepare for the post-war years.

With your considerate permission, my dear Reader, we will imagine what will follow.

'John Canuck" was a hotel-owner in a typical country village. He tried to make his guests as comfortable as possible for, besides being an honest business-man, he was a fine Christian.

He loved to look upon the signatures in his register, in order that he might call his guests by their right names. At this moment, he has a smile on his face, for on to-day's page he can see a curious alignment of names, such as Misters Hugo Natzki, Red Kom, Jack Socialist, Bob Freeforall, and Chris Corporatist It being after supper, they are all in the main room having a hot discussion; only Chris seems to have control over himself. So J. Canuck decides to see what is up, for he does not want his other guests to be disturbed because some of them are men in the service and others essential war-workers. Standing before them, John says: "Well, gentlemen, what's the comotion about?" but nobody seems to hear him except Chris (Christian Corporatism incarnated just for our article here), who answers: "Do not mind them, for they are all preaching for their own steeples. They are all trying to sell to men like you their diverse "ism-products" of which some are mighty potent and others more dangerous than T.N.T.!"

Mr. Natzki: "Yes, Mr. Canuck, fascism is what you need here in this fair country of yours. Why should the non-Christians, whose ancestors murdered Christ, control everything? Why should Canada be a weakling? Why not a people of supermen, like Germany? My social-recipe will rid Canada of all the filthy and greedy Jews. A strong leader will do the work of all your members of parliament, who just waste people's money and precious time. We will purify our nation's blood by sterilization, mercy-killings, eugenism (birth control) etc... We will create a strong army, navy and air-force capable of conquering other territories. We will give work to all. We will have camps for our Youth where healthy girls will meet healthy boys in order to procreate a numerous people. We will put our enemies in prisons, and the weak shall be destroyed. Briefly, only a dictator can now save Canada from another depression like the one we just witnessed!"

John Canuck was about to say something when he was rudely interrupted by Mr. J. Socialiss (State Socialism): "We are precisely fighting against dictators..."

Mr. Natzki: "But what about Stalin???"...

Mr. Socialiss: "He's out of the question!— What my formula consists in is this: The State or government should own at least the major means of production such as power, mines, farms, banks, factories, etc... leaving but small business in the hands of free enterprise which is the root of our present evil and social crisis. It is time that the rich made way for the poor. However we propose that all this be done in a democratic way, i.e., through legal means such as elections etc... We are not vandals who want to destroy everything!"

Mr. Red Kom: "Are you by any chance referring to us Comrades as vandals?"

Mr Socialiss: "I surely am! That is the reason why my party and most of the labor unions rejected the pseudo-cooperation of the so-called Labor-Progressive Party of yours, which is plain Communism. Rejected by all, you are now playing up to the Liberals. Ha! ha! ha!"

Mr. Bob Freeforall: "We have already detected a fishy smell in that manoeuvre of the Communists in Canada. They better find other suckers than us!"

Mr. Red Kom: "You may laugh now, but the time will come when you'll all shed tears of blood. The Socialists are cowards. We have the same principles as theirs are, but we will push them to the utmost extremes. The end, for us, justifies the means. We will destroy the rich, we will burn their homes, we will sack the churches, which are but warehouses of opium or religion, which keeps the poor resigned and quiet. Everything will belong to the State be it person or thing. We will have a dictator, but a proletarian one. We will have a secret police organization which will detect fifth columnists. We have failed in Germany, France and Spain, but we have succeeded in Russia and intend to succeed in Canada. Not by evolution or reform, but by bloody revolution do we intend to proceed. There shall be only one party, and no opposition whatsoever. Religion and Christianity will systematically be uprooted from the hearts of the working-class. Briefly, we'll destroy Capitalism and Christianism. There is no God! Paradise is here. We'll make it be so and woe to those who'll stand in our way in deed or even word!"

Mr. Canuck: "My, my, such radical words!"

Mr. Corporatist: "What can I say that is already not known to these gentlemen present? They all

Mr. Freeforall: "Do not fear, Mr. Canuck, there is no danger. Canadians are not so ignorant as the Russians were in 1918 and under the Tsars. We are democrats and in economy we are liberalists. Let things be as they are: they'll straighten out by themselves. Why should not the shrewd and the smart make more money than the ignorant and the poor? Why should there not be freedom for all, be they good or bad? All religions are good! There is no need of farmers' or workers' unions. Capitalism as we have it now is better than a dictatorship!"

Mr. Canuck: "Oh.—I do not know what is best. What do you say, Mr. Chris?"

have recipes and social formulas with which I agree to a certain extent, but they are all too extreme. I can proudly say that my stand and that of my Church is rather a medium one. In order to begin with the beginning, I needs must say that our democratic way of life is still the best in the world. However it needs must be reformed but not destroyed by bloody revolution. What we have now is a regular financial dictatorship. There is no real justice and Christian love amongst the rich and the poor of Canada. The rich do not want to listen to the Church and her social program. Consequently the poor believe that the Catholic Church is in "cahoots" with the Capitalists, which of course is false, but a swell weapon for Communist propaganda. Religion is not the opium of the people, notwithstanding what K. Marx may have said. If every one followed Christ's teachings during every day of the week, there would now be no war nor misery, nor depressions at all. The Pope and his priests cannot perform miracles. There is no need to destroy or kill the rich: legal means may be taken to reduce their exhorbitant profits and do away with crooked deals of the greedy. We are for farmers' and workers' unions organized upon the lines of diverse trades or branches of human activity. These unions will make their own laws for the employers and the employees and will be sanctioned or approved by the government, because we do not believe that the State is like a god on whose altar all must be sacrificed. For us, the individual counts and has rights and not only duties. We are against monopolies and big concerns or trusts which destroy small-business. We want men to work shorter hours, for machinery i.e., muscles or steel should, in this our modern times of progress, take the place of the muscles of flesh. We want the workers and their families to live away from factories in which also should prevail better hygienic

conditions. Workers, whether married or single, should receive a family-wage which if not sufficient should be supplemented and helped by family allowances. We do not want older persons to be mercifully killed, but they should receive a pension. The blind, deaf and all cripples have also a natural right to life. The sick should be taken care of. Everyone should be forced to save money for future years and not depend on the old-age pensions. Everyone should have a good well-paying job!

If you want a practical example of what I'm saying, study the history of present Portugal or even better still the Antigonish Movement right here in Canada, and you'll know, gentlemen, what I mean. Good-night!"

"My jimminy! What a swell system!", said the hotel-keeper looking at Mr. C. Corporatist walking up the stairs to his room. Then turning to the others who sat there with their mouths wide open: "And as for you, my friends, you may leave "Hotel Canada" as soon as possible. The sooner the better, before I get real good and sore. How can you be so blind? How can you want to realize what you preach? All I can say is that you are but sly foxes who just take advantage of the ignorance, indolence, and indifference of us poor Canadians!"

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) Can you imagine the "humiliation" that the Canadian Communist Leader suffered when the Youth of Quebec City practically booted him out of the province?— No matter! Buck up, Tim old boy, you're used to dodging by now!

2) A French-Canadian Senator recently spoke of a secret society by the name of "Order of Jacques Cartier" which wants to form a French Catholic State in Quebec. He bitterly attacked the clergy of that province. For him it's nothing very new. He never had any love for religion. I'm proud to say that I, Fr. Nick, was formed by the same clergy and I know for a fact that they do not believe in extreme-nationalism. The Hon. Senator himself (it is a known fact) is with a secret society called "Free-Masonry." It is an internationally known fact that French Masons are the most diabolically atheist men on earth. I do not attach much value to a testimony put forth by a man who was always publicly anti-clerical! So, if some newspapers want to be unbiased, they better study the Senator's past life and character. And You, dear Reader, do not "swallow" every word you read in some papers. When you read and before you believe, try and find out who controls such or such a paper, and who is such or such a writer. That's but elementary philosophy.

3) "To be in Rome and not see the Pope"! say the Ukrainians. To this our soldiers, Catholic and non-Catholic, have added: "Just try and stop us!" "Long live the Pope!" is the cry that echoes through the halls of the Pope's residence during these historic days when Pius XII grants audiences to hundreds of our noble soldiers.

4) Just before "D-day" at some camps 95% of the total Catholic strength received Holy Communion.— Yes! our boys overseas have a living faith!

5) The Chief Rabbi of Rome expressed the gratitude of the Jewish people to the Catholic Church and its clergy for what they had done on behalf of so many persecuted persons. — Now, Mr. Red Communits, are Catholics Fascists???

6) Pius XII was lauded even in the English Commons!— We should be proud of such a leader!

7) The Pope received even escaped Russian prisoners of war. Wonder what "Uncle Joe" Stalin will say to that?—What irony of fate!!! A smart Ukrainian would say: "Koly trewoha, todi do Boha!"

8) They tell me there are three different nationalistic underground movements in the Ukraine. They, unlike after the last war, are united in their effort to get rid of Muscovy's yoke. Their goal is but one: freedom for the Ukraine, land of a freedom-loving people. God bless them!— Hope I live long enough to meet their leader!

9) A Ukrainian Red Quisling or "Judakissling" by the name of Chruschiw deserves the self-evident name of "Mr. Chrunj."— The day of reckoning is coming for him and his traitor-associates. A man who sells his brothers by blood is a scoundrel and a murderer.

10) From Fascism into Imperialism, is like falling from the frying pan into the fire.

11) Foreign domination made Ukraine go through Purgatory and Hell. We simply have to strive for the heaven of independence and liberty.

Fr. Nick.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

САСКАТУН, САСК. 22-го до 24-го ЛИПНЯ, 1944

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

СУБОТА, 22-го ЛИПНЯ

Год. 9.00 рано до 1-ої години реєстрація делеґатів в Бурсі о. М. Шашкевича, 304—4 Евеню Норт. Телефон 4449.

Год. 2.00— 5.00 по обіді: в Читальні Просвіти, коло церкви св. Юрія, Евеню М. Савт: Відкриття... Голова УКЮ, Всеч. о. М. Горошко. Звіти.... Секретарка, п-на А. Жук Касієр— В. Комарніцький,
Референт орґанізаційний,— М. Голота
Референт пресовий,— Б. Л. Корчинський.

Дискусія і уділення абсолюторії уступаючому зарядові. Вибір комісій:

а) Резолюційна,
б) Номінаційна
в) Правильникова.

Субота вечір—год. 8.30—Товариські забави з перекускою (в цілі познакомлення делеґатів між собою).

НЕДІЛЯ, 23-го ЛИПНЯ

Читані Служби Божі,— Сповідь,— Св. Причастя.

Год. 10.30— Торжественна Служба Божа з відповідною наукою.

Год. 12.00— Спільний обід.

Год. 2-га пополудні— Відкриття.

Привіти від Провінцій, Манітоба, Альберта, Онтеріо і другі.

Бесідники- - Проф. Симпсон
Впр. о. МекҐеґей, Проф. Університету
п. М. Голота- - Що це є УКЮ?
п. В. Комарніцький— Праця в Місцевому Відділі.

Предсідниками пополудневої сесії будуть п. Б. Л. Корчинський і п. М. Гриневич.

Неділя вечір— Мистецькі виступи.

ПОНЕДІЛОК, 24-го ЛИПНЯ

Год. 8-а рано— Служба Божа

Год. 9.00— Привіти делеґатів від відділів

Звіт Правильникової комісії і приняття Правильника

Вибір по-одиноких членів Доміняльного Заряду

Справа Централі— А. Жук

Сторінка УКЮ в пресі - п. Б. Л. Корчинський

Плян Праці (курс для провідників)

Год. 4.00: наради кінчаться

Год. 6.30: Бенкет в найкращім Готелі Бесборо

Предсідник бенкету— п. М. Голота

ПРАВИЛА З'ЇЗДУ

1) Голосовання відбудеться картками.

2) Кождий відділ має право вислати делеґата чи делеґатів. В рішаючих справах кождий відділ має лиш один голос.

3) Члени Прв. і Дом. Зарядів мають право голосу.

4) В справі вибору Дом. Заряду, буде вибрана Номінаційна комісія, котра пошукає найменше двох кандидатів на кождого урядовця Дом. Заряду. Члени з'їзду мають право додати до лісти своїх кандидатів.

5) Всі кошта делеґатів мають бути покриті відділами чи організаціями, яких вони представляють.

6) Всі привіти, промови мають бути виписані і дані в руки секретаря з'їзду.

За Головний Заряд УКЮ,
А. ЖУК, секр.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Секр. відділу в Бруксбі, Саск. Анна Синюк пише, що готовляться на з'їзд до Саскатуну і на засіданню вибрали трьох делеґатів. Відділ відсвіжується новими членами.

Анна Д. Блоха, секр. відділу УКЮ в Ростерн, Саск. пише, що 11-го червня відбувся пікнік за стараннням членів УКЮ. Членкині приготовили гарну перекуску. Вві члени відзначалися синьо-жовтими стяжками а хлопці "Софт-бал" дружини мали відзнаки з написом "УКЮ." Були різні спортові змагання і забави. Гарне число гостей прибуло на пікнік і забаву вечером. Дохід з цього призначений на будову нового Інституту в Саскатуні. Всім, що взяли участь щиро дякують. — 18-го червня на сходинах вибрано делеґатів на з'їзд до Саскатуну. 25-го червня члени УКЮ мали гарну прогульку до ріки, де гарно час перейшов в забавах і співі. —Відділ збільшився 14-ма новими членами. Члени братимуть участь в Окружнім З'їзді УКЮ в Альвені.

Надійшов до Г. Зар. УКЮ слідуючий лист:

С. І. Х.

Шановний Заряде—

Отсим складаю щиру подяку за прислані гроші. Се справді велика честь мені бути

як студент і репрезентант УКЮ на Освітних Курсах в Вінніпеґу. Я обіцяю, що на будуче буду старатися як найліпше віддячитися за ту ласку. Ще раз Вам дякую і дай Боже, щоби Вам річний З'їзд удався як найкраще.

З пошаною,— Степан Кобринський.

За Гол. Зар. УКЮ,
А. Жук, секр.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ В КРИДОР, САСК.

Відбувся 2-го липня при співучасти около 600 людий— молоді і старщих.

В цім з'їзді брали участь чотири відділи УКЮ—Січ, Угринів-Оролов, Геффорд і Кридор.

Ранок відсвіжив усіх по кілька дневній спеці· вітрець повівав і небо трошки захмарилось.

Коли в год. 10.30 о. Дрогомирецький в асисті о. капеляна М. Горошка стали на Торжественну Службу Божу, людей вже не можна було змістити в церкві св. Димитрія, Кридор. Хор під диріґентурою п. Н. Шурґота гарно виконав своє завдання

Підчас Сл Божої о. капелян М. Горошко в своїй глубоко-обдуманій проповідді вказав вірним як конечно є вщіплювати в молоді душі глибоку віру, надію і любов до всего, що гарне і нам рідне та тим витворювати з них постійних, жертвенних, працьовитих, і характерних людий.

По закінченню Богослуження всі вдались до Народного Дому де мами Юнацтва приготовили смачний обід. Юнацтво тут ще раз дякує матерям, що безупинно помагають молоді.

Все йшло після програми і точно в 3-ій годині всі гості були на місцях, сцена отворилась і кридорський хор відспівав О Канадо і О Україно.

Іван Барановський, голова відділу УКЮ в Кридор, кількома словами висловив свою радість, що вся до-околична молодь зїхалась зі своїми батьками, опісля покликав Б. Л. Корчинського на предсідника. Секретарювали панни К. Яремович і А. Жук.

На сцені видно було о. капеляна М. Горошка, о. Н. Дрогомирецького, А. Яремовича, та представників Відділів УКЮ між якими була панна Оля Рогачук з Альвени, котра також загостила на З'їзд.

Предсідник п. Корчинський рівнож висловив свою радість, що бачить велике заінтересовання серед молоді— та попросив о. Пароха Н. Дрогомирецького дати привіт.

"Чому ми приїхали на з'їзд?"— питав о. Парох. "Молодь приїхала, щоби скріпитися до праці—а старші, щоби енерґію молодечу повести для добра. Молодечій енерґії треба доброї праці дати—як ні, може та саме енерґія богато лиха накоїти.

З'їзд має молодечі сили взяти до праці для Бога, Народу і Канади. З'їзд має підготовити ґрунт на Доміняльний З'їзд УКЮ, щоби всю молодечу силу взяти до спільної праці."

Дальше слідували привіти

1) від Відділу УКЮ Геффорд, —голова, Марія Богун,

2) від Відділу УКЮ Угринів - Оролов,— Павло Харко, голова,

3) Юрій Ґудзак дав привіт від молоді з Січ, УКЮ

4) панна К. Яремович витала з'їзд Г. З. УКЮ і висловила надію, що УКЮ розвинеться по цілій Канаді. З'їзд в Кридор вказує, що молодь зрозуміла ідеї основателів організації і старається ввести їх в життя. п-на Яремович також всіх присутних запросила на Дом. З'їзд УКЮ в Саскатуні.

5) панна Оля Рогачук з Альвени завізвала батьків до помочі Юнацтву, і просила, щоби вони постарались, щоби всі діти їх, вся молодь, були в УКЮ. "Жиємо на світі раз. Жиймо так, щоби наше життя принесло славу Богові і народові з якого ми вийшли."

Від молоді подякувавши батькам за добре католицьке виховання, п-на Рогачук запросила всіх на Окружний З'їзд УКЮ в Альвені.

6) Від Пров. Зар. БУК-а Іван Свистун сказав що ще недавно, старші зійшлись, журилися що молодь пропадає, бо здавалось, що лише танці їй в голові. Бог післав помічника батькам, о. М. Горошка, котрий взявся до праці спільно з о. Парохом і нині бачимо результат їх праці—бачимо стільки молоді на з'їзді, чуєм молоді сили зі сцени.

Вірить, що будучність укр. кат. молоді в Канаді забезпечена—коли молодь буде дальше триматися своїх ідей.

7) Від Батьків і Матерей околиці, В. Ю. Харко витав з'їзд і сказав, "Честь Вам матері і батьки, що спрямували своїх дітей на добру дороґу в Орґанізації УКЮ. Ми певні, що наша молодь поставить високо честь народу в Канаді.

Від батьків і материй побажав о. капелянові повного успіху в праці і щасливого повороту, щоби могли продовжати працю поміж їх дітьми.

Дальше п. Корчинський сказав, що З'їзд і промови які слідуватимуть є наче малий університет— де маємо вчитися—і в котрих бесідах буде вияснене ціль з'їзду і орґанізації.

Він дав признання кридорському відділові, що пляново з'їзд роблять, подякував женщинам за ґарне приняття— відтак як пресовий референт представив стан української преси в Канаді, взагалі.

Зі статистики пресової виданої управою 'Мекклін'с Меґезін' навів таке—

1)В порівнанню з другими канадійськими часописами замало наших часописей розходиться.

2) Ще менше їх читається—чому? Наша молодь менше знає і уживає української мови. Вина паде на нас всіх, на часописи, провідників, родичів, учителів і на саму молодь. Всі ми є відвічальні за молодь.

Є надія в УКЮ—що обставини застрашаючі поправляться, бо УКЮ взяло собі за ціль плекати українську культуру—значить УКЮ старається щоби молодь знала, говорила і уживала української мови. Батьки найбільш відвічальні. Дитина має дістати початок сього у дома- дальше повинні всі українські учителі не занедбувати навчання дітий української мови. Як учителі цего не роблять, батьки повинні їм це пригадати і вимагати від них цього. Ми повинні богато читати добрих часописей а наші між ними мають бути на першім місци. Друге - всі ми повинні постаратись, щоби діти вміли читати і читали часописи.

Антін Яремович був слідуючим бесідником. Він дав признання членам Г. Заряду, особливо отцям провідникам за працю для молоді. Дальше сказав, що найбільше відчули брак знання рідної мови ті, що з фронту хочуть обмінятись вістками з домом. Відчула молодь в чужім краю брак знання мови, історії рідної -де хочуть представити свій нарід і культуру перед другими народами.

Наші хлопці, що борються за кращу будучність, матимуть свої горожанські обовязки до сповнення по війні— тому повинні бути свідомі.

(Далі буде).

ВІДОЗВА

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ

Зближається З'їзд який має скріпити нашу орґанізацію, щоби ми могли інтензивнійшу працю провадити.

З'їзд цей є Доміняльного значіння, бо від нього має початися злука всеї молоді Канади в одну орґанізацію УКЮ. Пригадуємо ще раз, щоби якнайспосібнійших делеґатів вибрати. Місцевий відділ має поповнити кошта і для кождого делеґата призначити $3.00 на утримання, відзнаки і бенкет, які найдальше в Суботу 22-го мають бути зложені. Пригадуємо, що "менеджмент" Бесборо Готел хоче якнайскорше знати кілько буде делеґатів і учасників бенкету. Тому просимо, щоби відділи повідомили нас не тільки кілько буде делеґатів вислано але і кілько гостий буде на бенкеті. Гості платять по $2.00 за бенкет і танець.

Як ми попередно писали, сего року нема жадних контестів ані розіґравок— тому кождий відділ обовязаний є устроїти підприняття з якого дохід має привезти на орґ. фонд УКЮ.

Нам, коли хочемо розвиватися, видатків треба. Тепер Головний Заряд вислав двох способних молодців, членів нашої орґанізації п. Ст. Кобринського зі Сматс, і п. Петра Задворного з Принц Алберт, на Освітний Курс до Вінніпеґу коштом $200.00.

Сего всього замало—бо нам більше треба свідомих юнаків і юначок які моглиб провадити нашу орґанізацію.

Памятаймо, що родичі наші й старші поможуть коли побачать, що ми про себе дбаємо і стараємося о розвій нашої орґанізації. Тому не занедбуймо сеї справи... і кождий відділ нехай старається якнайбільше придбати на орґанізаційний фонд і привезти на З'їзд.

Наша доля в наших руках! Тому відділи до праці а краща будучність перед нами!

Приїзджайте як найчисленнійше на З'їзд і просіть гостей!

За Головний Заряд УКЮ,
А. Жук, секр.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

HAVE A GOOD HOLIDAY

We're packing our grips. Why? Because summer holidays are here. Some of us will be spending our vacations at the summer resorts, on the farm and many of us will be staying at home and making the most of our holidays. No matter where we go, we are all going to make the most of our vacations. There are many ways which we may spend our time, we can go cycling, swimming, play baseball, tennis and golf. Wherever we are and whatever we do the main thing is to give our bodies the proper exercise, food and rest so when we get back to work our bodies will be rested sufficiently to get down to serious business.

Haven't we forgotten something? By golly, we nearly have— Ah yes! Those Sunday mornings. It sure is tough to get up on Sunday morning to go to church. But old man Satan is never too tired to persuade us to stay in bed. The devil will try his damnest to convince you that your rest is more important than Sunday Mass especially during vacations, but we know better than he does and we'll tell him where to go. Yes, our souls need attention too. We should make every provision to see that we don't forget our obligations. Attend Mass every Sunday, say your morning and evening prayers, read decent literature etc. Confession thrown in for good measure would'nt be such a bad idea at all.

During the holidays no thought of responsibility enters our minds and that is the reason why we should always be on guard against temptations. Let us have a good Catholic holiday. Don't forget the mosquito lotion.

ST. MICHAEL'S YOUTH LEAGUE TRANSCONA, MAN.

(A summary of the club's activities for the past few months)

The Annual Meeting of St. Michael's Youth League was held on February 10, 1944. A new committee was elected with the exception of Mary Popowich and Fred Malashewski, who are holding the position of Secretary and Treasurer respectively, for the third year.

Application to the Central Committee of Ukrainian Catholic Youth League was accepted by Fr. Mark, who is organizer, and representatives attended their first meeting of the Central Committee on February 13th.

The first big social event for the season was a genuine Tally-ho. St. Nicks (who should remember it) were guests. More than 50 members were present. A most exciting time was had on the two hour ride (or should I say walk?) On returning to the hall, games were played, then an appetizing lunch was served. A sing-song led by Fr. Baniface brought the evening to a close.

In honour of our Great Ukrainian National Poet, Taras Shevchenko, a concert was held at the Parish Hall. Fr. Boniface put in much time in organizing a girl's choir and also a men's choir. Fred Malashewski gave the opening speech and Father Boniface delivered a speech commemorating the memory of Taras Shevchenko.

On May 14th, th club held a Mother's Day tea in the afternoon at the Parish Hall. This was well attended by all Mothers of the parish. Mary Sheyka gave an address to the Mothers. She stressed the important meaning of the word "Mother" and how much a Mother means to us. Then, on behalf of all Mothers present, Mrs. Popowich thanked all the members for making this occasion such a happy one for all the Mothers.

The next "Big" event was the Club's Annual Bazaar held on May 31st, June 1st and June 2nd. Much effort and time was spent in putting this bazaar over, but in the end it proved worthwhile because the bazaar was a great success, and it certainly brought up the financial standing of the club.

The club now has 39 active members. We have organized a boy's baseball team and a girl's team, and are also organising a volley ball team. And club which dares to challange us, just let us know when and we shall be only too glad to let you try and do it.

Miss Mary Popowich, Secretary.

DOMINION CONVENTION

A convention of the Ukrainian Catholic Youth will be held in Saskatoon on July 22nd, 23rd and 24th 1944. The convention has been called by the Ukrainian Catholic Youth of Saskatchewan. Delegates fro Ontario, Manitoba and Alberta are expected to attend this convention. Matters of great importance regards the Ukrainian Catholic Youth movement will be discussed. The chief aim of this convention is to unite all the Ukrainian Catholic Youth into one solid organization. A Dominion executive will be formed to direct the work of the Ukrainian Youth throughout Canada. The executive should be composed of members from the same province so that they may get together as often as possible to discuss certain topics. Vice positions may be granted the delegates from the other provinces who will be contacted by mail and asked to give their opinions on a motion before it can be passed.

The Ukrainian Catholic Youth Constitution will need a thorough going over and a special committee composed of delegates from the other provinces, will have to draw up the constitution. The constitution must be 1. Catholic, 2. Canadian, 3. Ukrainian. After the constitution is drawn up and passed by the convention it should be sent to our bishop for approbation.

A convention of this nature is vrey important in times like today. Many organizations are now being formed to destroy the Church and freedom of naitonal traditions. We as Ukrainian Catholics have to unite with other Catholics against these evil forces. We have recently read in the daily English newspapers the attacks made on the Church by a French senator. Another case was a communist leader stating that a fascist youth group broke up his meeting which was not a fascite youth movement any more than ours.

If we Canadians, of Ukrainian decent, wish to preserve our Faith, traditions and customs, and freedom of speech we should prepare ourselves against the enemies of the Church. It is our duty to see that Canada remains a Christian country.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q and A", 1951 Logan Ave., Winnipeg, Man.

* * * *

Q. Can mincemeat pie be eaten on Friday?

A. There are some mincemeat preparations which are made solely from fruits. These, of course, can be eaten any day. However, if suet and beef form, as they do in many recipes, the base of the mincemeat, such delicacies cannot be eaten on Friday. As a general rule, most of the mincemeat pies served in hotels and restuarants have a definite meat base and as such cannot be eaten on Friday.

Q. My child is two weeks old. I am anxious to have a certain couple act as godparents. However, the man is travelling at the present time and will not be home for a month. As I am very desirous of having the baby baptized as soon as possible, I would like to know if one may act as his proxy or, in other words, as his representative?

A. Yes, another one may represent this gentleman and touch the child during Baptism. The touching, as you know, indicates the spiritual relationship contracted with the child. The actual sponsor, however, will be the one represented by this substitute.

Support this convention 100% and be proud that we are Ukrainian Catholics.

LAUGH AND GROW FAT

A Frenchman, struggling with the English language, turned to an American friend for counsel:

"What," he asked, "is a polar bear?"

"Polar bear? Why he lives 'way up north."

"But what do he do?"

"Oh, he sits on a cake of ice and eats fish."

"Zat settle! I will not accept!"

"What in the world do you mean, you won't accept?"

"Ah," he explained the other, "I was invite to be a polar bear at a funeral, and I will not accept."

New Vicar: "Are people subject to colds in this part? Quite a lot of people had coughs during my sermon."

Old Verger: "Coughs, sir—them ain't coughs, them's time signals."

A school inspector, having ended his investigation into the class's knowledge, smiled at them genially and said:

"Now it's only fair that I should give you a turn, children. Can anyone ask me a question that I may answer it?"

Presently he heard a voice.

"Please sir, I know a man who has two eggs for breakfast every morning. He doesn't keep hens, sir, he dosn't steal eggs or buy eggs, sir, and nobody gives them to him. Can you tell me where he gets them from?"

The inspector thought and finally had to answer: "No, I'm afraid I cannot. Well, where does he get them from?"

"Please, sir," said the boy, "he keeps ducks!"

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

ДЕЩО ПРО КАМПАНІЮ

Нам усім відомо, що кампанія на наш новий Виховавчий Інститут вже іде вперед з повним розмахом і дивлячись на загальне зацікавлення, ми маємо надію, що ця кампанія буде успішна. Наша ціль є висока і свята; в ній міститься наша будучність.

На добрім вихованню молоді залежить наше існування в Канаді. Ми бачимо, що шляхи українського життя в Канаді витичує і вкладає лишень віруюча, ідейна українська молодь, котра дістає своє виховання в наших католицьких школах та інститутах.

І чомуж її не заохотити і дати змогу ще краще розцвітати?

В цім напрямі хочемо пригадати, що кожний з нас може причинитися до цего діла. Кожна одиниця, котра має в серцю ту любов до свого народу, до своєї віри і до всего, що є українське, не перепустить нагоди, щоб пригадати другим, що наша кампанія вимагає всіх сил що будова виховавчого інституту це є будова доброго характеру в нашій молоді це є забезпека нашої будучности.

Як одиниці так і організації, кружки, товариства та відділи можуть причинитися до поширення, до збирання жертв на новий Виховавчий Інститут. Тут лежить велика сила. По цілій провінції, у кожній парохії, в найменшім містечку та на фармах існують товариства, котрі роблять хосенну роботу для нашого добробуту в Канаді. Ми звертаємося до зарядів цих товариств, щоби найперше прийшли зі своєю жертвою. В той спосіб і поодинокі особи і наші товариства зможуть своїми жертвами показати свою любов до нашої молоді.

Тому в імя Боже, берімся енергічно до акції, складаймо і збираймо жертви на будову Нового українсько-католицького Інституту о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

Жертви прошу слати на адресу:

Ukrainian Catholic Educational Institute,
Box 777, Yorkton, Sask.

УРИВОК З ПРОМОВИ

МІНІСТРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ВОЄННОЇ Служби, Дост. Л. Р. Ляфлеша виголошеної підчас Домінiяльної Конвенції Канадійської Імперії Ліги Комбатантів, у Ванкувер, Бр. Колюмбія, 8 Червня, 1944.

(Продовження)

Цікаво мені, чи не здивує Вас коли Вам скажу, що ми моглиб поставити більш чим одну дивізію складаючуся з членів нашого війська, які плавно володіють одною зі славянських мов, з них біля дванайцять тисяч говорять по українськи. Маємо понад девять тисяч жовнірів, що говорять німецькою мовою, і приблизно дві тисячі вісімсот що говорять по польськи. Думаю, що Ви знаете дещо про вагання, з якими ми приймали до війська мадярів та італійців. Помимо того, в наших военних силах служить біля тисячки осіб, які говорять по мадярськи та поверх дві тисячі двіста осіб які говорять по італійськи.

Цілком зрозуміло отже, що ми находимо їхні імена на наших листах відзначень за хоробрість і на наших листах страт. **Десять відсотків тих, що загинули в боях є неангльо-саксонського і не-французького походження.**

Коли будете прочитувати, так як я прочитував списки тих, що одержали відзначення за хоробрість в боях, то найдете, що в Канаді немає монополю на відвагу тільки одна котрась раса, такcамо як і немає монополю на патріотизм тільки одна група. Тільки киньте оком, наприклад, на листу молодих старшин Королівської Канадійської Повітряної Фльоти, які одержали Визначний Хрест Летунства (Д.Ф.К.) і що побачите? Такі імена як Безер, Біїч, Блюменауер, Бочар, Боднар, Цибульський, Діркс, Грудзень, Калліо, Кляссен Кестер Кропф, Кусар, Мізен, Олійник, Шмід, Шміт, Шульц, Шемильт, Шерк, Сондергаард, Сорсдаль, Вагнер, Вайзерж Вільгельмсон, Зее.

Минулого року приїхала була до Канади залога, що складалася з ветеранів бомбових атак на Німеччину й Італію, щоби перебрати перший в Канаді вироблений бомбовик-Ленкестер. Для них справили Ексц. Генерал-Губернатор та Її Королівська Величність Княгиня Алісія осібне приняття. Ось імена їх: команд. ескадрони Р. І. Лейн, Д.С.С., Д.Ф.К., сарж.-летун Р.К. Бурґар, сарж. М. Бачинський, пільот-офіцер Дж. Каррере, саржент Р. С. Вебб. Хочу щоби Ви знали, що зі ці летуни походять з західної Канади, що це канадійські хлопці які родилися, зросли та ходили до шкіл на захід від, як ми кажемо, Старої Канади.

Минулого травня вислав Міністер Національної Оборони (Летунства) вислів признання та ґратуляцій до п. і-пані Дайчер, які перед сорока роками прибули з Австрії до місцевости Одесса в Саскачевані і які, минулого року, мали вісьмох синів в канадійській летунській фльоті, три з них під ту пору були старшинами.

В лічниці Ст. Донстан, в Льондоні, находиться один канадійський жовнір, що втратив зір. Зветься він саржент Фред Кеніґ, з 1-го Доповняючого Відділу інжинірів, походить з Кемровз, Альберта. Високий на шість стіп, важить 184 фунтів, гарний тип фармерського хлопця, що покінчив наші школи, а сьогодня осліплий в наслідок військової служби. Але цей хлопець з Альберти родився 19-го травня 1921 року в Гамм, в Німеччині, в тому місті, яке ми так основно бомбардували. Цей хлопець поверне назад до Канади, але він вже не буде міг бачити цього прегарного краю, який який приняв за свою батьківщину, однак я певен цього, що Канадійський Інститут для Сліпих, наш добрий приятель Едді Бейкер та інституція Военних Ампутацій постараються, щоби він почував себе одним з нас.

Прохаю Вас, як леґіонерів, зрозуміти значіння цих річей. Ці, про яких я говорю, це горді на себе українські канадійці, польські канадійці, німецькі канадійці, скандинавські канадійці, іт.д. І коли війна скінчиться і відділи Канадійського Леґіону в Північній Манітобі, Північному Саскачевані і Північній Альберті зійдуться в німецьких, славянських і скандинавських околицях, щоби віддати честь тим товаришам, що від нас відійшли, то імена тих, що їм буде віддаватися честь, як також імена самих членів Леґіону, не будуть Гвайт, Ледук, Бравн, Смит, Ґревел або Джовнс, але будуть звучати так, як я згадав передше.

Це ставить перед Канадийський Леґіон нові проблеми і накладає на нього великі обовязки. Він мусить привитати цих, що сповнили свій обовязок тоді, коли Канада була в потребі. Канадийський Леґіон все обстоював демократизм і ніколи не підчиняв своїх членів якимсь пробам щодо раси чи віри. Питаєте тільки прямо, чи канадиець служив свойому краеви у збройній силі. **Я знаю, що ця велика організація, як так інтерисувалася справою горожанства, повитає у своїх рядах цих прегарних молодих канадийців, які походять з европейського пня.** Цей край є так великий, піонірські завдання його богатьох народів такі широкі, служба й пожертвування занадто розділені по цілому краєви, що немає в ньому місця на якийсь анти-семитізм, на якийсь проти-французький, проти-анґльо-саксонський, чи проти-чужинецький рух. Тепер богато дечого можна зробити. **Ми й не уявляємо собі, що на примір, в Канаді маємо поверх 75 часописів видаваних на чужих мовах.** Я думаю, що здалосяб доложити зусиль, щоби цим виданням подавати більше канадийських новин і приеднувати їх більше й більше до канадийського способу життя, коли цього бажають. Я беру цю справу під увагу. Радіо, фільми, винайдення промовців та літератури, на все треба дивитися з тої точки погляду, щоби нашим канадийцям дати ширшу змогу пізнати Канаду і дати змогу гідно оцінити добрі сторони наших спів-канадийців.

(Далі буде).

Канадійські втрати до заняття Риму в Італії виносять 11,340, з того 2,268 забитих, 8,572 ранених і 500 пропавших жовнірів.

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.

Спомин про бл. п. Р. Хруника

Дня 22-го травня раненько в шпиталі в Фовм Лейку, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, упокоївся в Бозі бл. п. Роман Хруник, визначний громадянин і знатний господар в тутешній околиці. Похоронні обряди відправив при великій участи рідні, парохіян і знайомих Впр. о. С. Бахталовський, ЧНІ., Візитатор оо. Редемптористів. Покійний прожив пятьдесять і два роки. Походив з села Ляшки, повіт Ярослав, Галичина. До Канади приїхав 1905 року малим хлопцем зі своїми родичами які поселились в околиці Модел Фарм, де покійний працював на фармі. В лютім 1912 року Роман Хруник одружився з Анастазією Новак, з котрою прожив поверх 32 роки. На фармі в Модел Фарм (Вест Бенд) прожив бл. п. Роман увесь час життя. Був визначним господарем між українцями в цій околиці. Небіжчик був ревним і практикуючим католиком. Був він щедрим жертводавцем на потреби місцевої парохії, як також не жалував помочі на сусідні наші церкви; був у заряді парохії Покрови Пресвятої Богородиці, а також головою будови нового Народнього Дому. Однак смерть не дала йому докінчити зпочаткованого діла. Також був покійний довгі літа членом муніципальної ради і при тім уряді захопила його смерть. Не забув він про наші католицькі інституції і помагав їх своїми щедрими лептами та передплачував українські католицькі часописи. Був він також у Комітеті Українців Канади. Цікавився життям і розвитком нашого народу по обидвох сторонах океану. Бл. п. Роман полишив у смутку опечалену 90-літню маму, жену Анастазію, сім синів: Василя, Івана, Панька, Андрія, Юліяна і Михайла (котрий є у військовій службі і не

бл. п. Роман Хруник

годен був прибути на похорон, як і син Роман, котрий є при війську в Ямайці, не був присутній, і чотири дочки: Емілію, Марію, Віру й Надію. Оставив ще брата в цій околиці і двох братів у Злучених Державах, як також багато свояків, дві невістки і внука. В бл. п. Романі втратила наша парохія члена, а всі парохіяни й приятелі доброго горожанина цієї околиці.— Нехай милосердний Господь подасть йому всі ласки в вічному життю, щоб за гарне і примірне життя на землі, удостоївся вічного царства Божого. Земля нехай буде йому легка, а вічність щаслива. На похороннім обіді зібрано $12.20, з того призначено на Українські Вісти, Голос Спасителя й Будучність Нації по $3.00.

І.П.Х.

ПОДЯКА. Ми, сумом прибиті, мама, жена й діти бл. п. нашого сина, мужа й батька, на цьому місці складаємо щиру подяку Впр. оо. Редемптористам за відвідини нашого батька в шпиталі і за похоронні відправи та слова потіхи для нас. Складаємо найщирійшу подяку всім нашим родині и сусідам, що не опустили нас в часі слабости ні в часі смерти нашого доброго батька. Нехай Всевишній Господь усіх Вас винагородить щедро за Ваші труди.

Мама, жена і діти.

СТВОРЕНО УКРАЇНСЬКО- АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

В Ню Йорку створено вівторок 20 червня Українсько- Американський Допомоговий Комітет, котрий має вести допомогову акцію для українців, діткнених війною на рідних землях та поза їх межами. Головою Комітету вибрано др. Володимира Галана з Филядельфії.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(11)

Стиснулось серце Олекси. Так і шепче йому щось до вуха "і твої батьки може не живуть." Підніс очи на сотенного.

Нас так мало, а в ворога сила. Хто його стримуватиме, хто захищатиме наших старенькиx батьків, наші хати, хто боронитиме наш рідний край...

В уяві зарисувалась йому рідна хата, перед очима станули тато, мама... Не чув вже дальших слів сотенного. Бажалось йому бодай на хвилинку зайти між них, бодай поглянути, привитатись.

—Но й щож? Лишишся, правда? — говорить командант клепаючи його го раменах.

Олекса наче з просоння збудився, підвів голову і глядить тупо вперід себе.

Ти не любиш свойого рідного краю. Жаль! За те ворог любить твою рідну землю! Іди, іди до дому.—говорить з жалем і глядить у вікно.

На дворі вечоріло, на краї неба блестів молодик-місяченько. Олексі зробилося жаль, що так тяжко його судить командант і вишептав:

—Я через чотири роки не бачився з батьком і ненькою.

—І що з того? А як наша Батьківщина в огні, ти не йдеш на ратунок? Рідна землиця тебе не прийме.

—Я ні разу не дістав навіть листа з дому...

—Може й добре це для тебе. Бо я одержав недавно письмо, та краще було його не дістати.

—Я лиш зайду на одну хвилинку і зараз поверну...

Нараз злопотіли скорострілі і селом понісся крик.

—Чуєш, чуєш, чуєш! Це зойк твойого тата й мами. Не йдеш їх ратувати? Так, будь проклятий!!— кликнув в розпуці командант і вискочив з крісом з канцелярії. Затиркотів телефон, наче відгомін послідних слів команданта. Та не було кому зняти слухавки і довідатись страшної вістки: "в селі ворог."

Наче грім, поразили Олексу слова команданта. Хватив кріс і полетів у село. Гнав без тями, без думки, в сторону звідки нісся лопіт скорострілів і крик. Перескакував плоти, впадав в рови та мигом підносився і біг дальше. В ухах дзвенів йому тиркіт телефону, втікав перед проклоном. Набіг на віз чимсь навантажений.

—Що це?— кричить, хватаючи коні за поводи.

У відповідь понісся гук кріса, збиваючи йому з голови шапку. Миттю відскочив в бік і піймавши напасника за обі руки, повалив його на землю.

—Ти хто?

Та відповіди не почув жадної. Пізнав, що це ворог. Повернувся, щоб звязати йому руки, та він вирвався і втік. Встав, важко дихаючи, і став оглядати фіру. Поміж усякими річами побачив на возі скоростріл з тасьмою набоїв. Хотів попробувати чи не ушкоджений, та в туж мить дійшов до його вух тихий гомін ворожої мови. Присів, впялив очі вперід і достеріг, як ровом посувались якісь тіни. Зрозумів, що це вороже військо. Не було часу на довгу застанову, бо хвилинка, і може бути запізно. Рішився на дуже ризиковний крок.

—Хлопці вперід!— крикнув що сили, пускаючи скоростріл. У рові заметушилось. Почувся крик. Ворог кинувся в розтіч. А скоростріл на сліпо сіяв кулі по полі. Нараз зникли тіни, лиш з села неслись крики. Оглянувся на село й помітив, як крізь городи мигали постатті, пізнав по мові, що це тікають наші.

—Все страчене—сказав у розпуці. Вхопив за віжки і пустився їм на здогін. Та було вже за пізно. Дорогу перетяв йому ворог, що вилітав і пустився за нашими.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Підчас вакаційних місяців в липні й серпні відбувається в Вашій місцевости українська Рідна Школа й катехізація. Провадять її Преподобні Сестри, або сам Ваш о. [illegible] По найбільшій части буде вона відбуватися або в Вашій церкві, або школі.

Добрі и побожні діти ніколи не опустять нагоди, щоби піти на науку до Рідної Школи або на катехізацію підчас вакацій. [illegible] знають, що дуже богато вони [illegible], коли підуть до Рідної Школи, [illegible]

[illegible] також просить Вас отсим дуже, Ви сповнили свій обовязок підчас вакацій, коли прийдуть до Вашої місцевости [illegible] Сестри, на науку Рідної Школи [illegible], тоді Ви всі точно ходіть на всі [illegible] та кличте других дітей, щоби якнайбільше Вас ходили на сі науки.

По катехізації напишіть до Вуйка, хто [illegible], кільки дітей ходили, та яку гарну науку запамятали Ви собі з вакаційної Рідної Школи чи катехізації.

Ваш,
Вуйко Трохим

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

[illegible] давній приятель і добродій, котрий [illegible] собі сього, щоби виявляти його [illegible] П.Н., зложив знова на Пресфонд ДС [illegible]

Нашому добродієві належиться сердечна подяка за таку щиру жертву.

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

Вуйка Трохима Весела Родина має за ціль помогти бідним сиріткам, котрі не мають батька, мами, та конечно потребують помочі. Стати членом Веселої Родини кождий читач чи читачка Діточої Сторінки, котрі пришлють 15ц. або більше, як річну вкладку. За се кождий дістане гарну кольорову членську картку. Конечним також подати точну свою адресу і вік.

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 51. МАРІЙКА ОЛІЯРНИК, Виннипег, Ман., жертва 20ц.

ч. 52. ГАЛЯ КРУК, Виннипег, Ман., літ 13, жертва 34ц.

ч. 53. ІРИНА КРУК, Виннипег, Ман., літ 10, жертва 33ц.

ч. 54. МИРОСЛАВ КРУК, Виннипег, Ман., літ 8, жертва 33ц.

Ану діти, хто з Вас буде слідуючим членом Веселої Родини?

ЗОНЯ ЗНОВА ПРИ ПРАЦІ

Так, Ви вже певно знаєте котра Зоня? Таж та сама Зоня, котра вже тільки разів прислала придбаних нею нових передплатників, **Зоня Галубяк з Бюкенен, Саск.!**

Сим разом Зоня прислала знова нового одного передплатника. Зоня наша працює не звертаючи увагу на се, чи тепло, чи зимно на дворі. Бо хто хоче, все знайде час на зроблення доброго діла. Зоню: Вуйко знова дякує Тобі сердечно.

MY RELIGIOU EXERCISESS

By A.L.

JESUS: HIS LIFE AND DEATH

Lesson 12.

Jesus lived on earth 33 years.

He lived in Nazareth until He was 30 years old.

He worked hard and suffered much.

During the last three years of His life on earth, He taught the people what they should know, believe and do in order that they might be happy on earth and be with Him forever in heaven

Many people believed in Christ and followed Him.

But some proud Jewish leaders did not like that They wanted the people to listen to them.

So they, and Pontius Pilate, the man from Rome, condemned Jesus to death.

Our Lord suffered, not because He was forced to suffer but because He wanted to die for us

It is the sins of the people that made Jesus suffer so much.

Jesus wanted and wants to make bad people good. He wants all to go to heaven.

So on Good Friday He let Himself be nailed to the cross.

That took place on Mount Calvary in Jerusalem.

When Christ died. His soul went to limbo.

Limbo was the place of rest for the souls of the good people that were dead. There they waited for Christ to open heaven for them

At last Our Lord brought them the good news.

How glad they were when they heard that heaven was opened for them!

After Good Friday, Christ's body was laid in a grave, made out of rock. There it remained until Easter morning.

JUMBLED WORDS: (*Arrange the following mixed up words, so that they tell something important you have read in this lesson*).

1) "all people to Jesus wants heaven go to"

2) "the sins Jesus suffered of the people on of account."

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

48. Лікар не відмовився, прийшов зараз, оглянув старацю бідного вуйця та записав йому недобрі ліки і спочинок. Два дни мав вуйко лежати, пити ріціновий олійок та придержувати строгу дієту.

49. Я ходив коло дорогого хорого та подавав йому ліки, які видавалися дуже недобрі. Мені не хотілося навіть покушати їх, та я був переконаний, що вуйко скорше поздоровів би, наколиб той старий осел записав йому вязку капусти.

50. Сі ліки міг би й я також зажити при нагоді. Та хоч як. погані вони були, всеж таки поздоровів небавом вуйко Заяць. Він сів собі в широкім кріслі і вигрівався на сонці.(Далі буде)

НОЧІ НЕ ДОСПИ, А ОБОВЯЗОК СПОВНИ!

ВІРШІ ВІД ДІТИЙ

Марія Оліярник

БЛАГОВІЩЕННЯ

Місяць ясний сріблом сипле,
По небес килимі,
Блудним огником мигочуть
Зорі нещислимі.

Всюди тихо, вкруг панує,
Тихе царство ночі,
Лиш у хаті в Назареті
Каганчик мигоче.

То не легіть листочками
Шелестить в діброві,
То Марія, чиста Діва,
На Божій розмові.

"О, Всевишній, так я клонюсь
Як зілля зелене,
Під косою—до стіп Твоїх,
Ох, поглянь на мене!

І клонитись так все буду,
Буду все благати,
Тебе, Боже, я в покорі,
Все му величати."

Так молилась Чиста Діва
Пізно серед ночі,
Всюди тихо, все поснуло,
Лиш каганчик мигоче.

Аж нараз, із неба ясність
Зійшла на хатину,
А в хатині стало видно,
Мовби в ясну днину.

Ангел Божий станув в хаті
З цвіткою лелії,
Поклонився тричі низько
Сказав до Марії:

"Се привіт Тобі приношу,
Від Бога самого,
Щоб потіхи скарб зложити
В ниву серця Твого.

Радуйся, Маріє чиста,
Радуйся всепіта,
Ти бо станеш Діво Мати
Спасення для світа.

І блаженна між женами
Ти світа цілого,
Щасливий, О Маріє,
Плід чрева Твого."

Богдан Дух

ДО ПІЗНА СПАВ БОГДАН

До пізна спав Богдан,
Хропів, аж вчула се мати.
Так каже: "Ходи, вставай Богданку,
Годі ранком спати!
Вже працюють люди,
Час і тобі встати!"

Завстидався я,
Гарненько убрався,
І чим скорше, бігом,
До школи подався.

Там я вчився пильно,
Похвалу дістав,
І веселий,
До дому вертав.

Що неділі я,
До церкви іду,
І коло престола,
Радо я служу.

А веселий я удався,
Нічим не журюсь,
Та з усего, що негоже
Я лише сміюсь.

Тому мене всі люблять
Зза моеї вдачі,
Що я хлопець чемний,
Хлопець неледачий.

ЛЮБЛЯТЬ Б.НАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,— Насамперед маємо честь подякувати Михайлови Матвійчині з Винипеґ за так гарну несподіванку, то є за пренумерування нам газети "Будучність Нації."

Ми з цікавістю перечитали сей часопис і нам сподобався, тож ми хочемо також стати членами "Вуйка Трохима, Весела Родина."

Нас є трое дітей, всі трое ходимо до школи. Я Галя, маю 13 років, ходжу до семої кляси в англійській школі, а до четвертої кляси в українській школі. Моя сестричка Ірина, має 10 років, вона є в четвертій клясі в англійській школі, а в українській школі вона є в другій клясі. Мій братчик Мирослав має 8 років, він є в другій клясі в англійській школі. Він ще не ходить до української школи.

Наш український учитель є пан Мушій. Він є добрий учитель і диріґент, отже діти його дуже люблять. Я ходжу до шкільного хору. Наш хор співав по концертах. Ми також співаємо пісні підчас тихої Служби Божої у нашій церкві.

Кінчиться шкільна наука і ми будемо мати наш український іспит на котрий мають прийти наші родичі. Як за добре ми здамо цей іспит, то я Вам Вуйку Трохиме, і Вам, Дорогі Читачі, про се напишу.

На заклик Михаїла Матвійчина до українських дітей, щоби ставали членами "Вуйка Трохима Веселої Родини," нести поміч бідним українським дітям, ми відзиваємось ділом і хочемо стати членами сеї Веселої Громади. Тож ми посилаємо від нас трое одного доляра на членську вкладку, і закликаємо всіх українських дітей, щоб ставали в наші ряди і помагали бідним українським дітям.

Поздоровляємо Вас Вуйку Трохиме.

Ірина, Мирослав і Галя Крук.
663 Селкирк Еве., Винипеґ.

Від Вуйка: Любі діти, Вуйко дякує Вам за так гарного листа. Беріть участь в контестах, а певно щось гарного виграєте.

"Я Є УКРАЇНКА"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Ваші відповіди на листи дітей додали мені охоти писати до Вас Вуйку. Я є українка, маю одинайцять літ, ходжу до св. Николая школи. Належу до св. Покрови Парохії. Моя учителька є Сестра Марія Служ., П.Н.Д.М. Ми її дуже любимо. А ходжу на катехізм що неділі до церкви св. Покрови. За кождий раз дістаю значок від Сестри. На катехізм ходить більше як сто дітей. Всеч. о. парох Семчук і дві Сестрі, Сестра Марія і Сестра Йосифа вчать ті діти катехізму.

Остаю з поважанням, Ваша молода приятелька,

Левкадія Боровська, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Пиши часто до Вуйка. Чи їдеш десь на вакації?

"Я Є МАЛИЙ РОСТОМ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Ваші відповіди на листи дітей на Діточій Сторінці дуже зацікавили мене і я набрав охоти писати до Вас Вуйку. Я маю 8 літ. Ходжу до школи св. Николая в Винипеґу. Наша школа є велика. Її провадять Сестри Служ. П.Н.Д.М. Я люблю ходити до школи. Свою Сестру учительку шаную але збитками завдаю багато клопоту. Я все свої задачі кінчу скорше як другі діти, тому і роблю клопіт. Тепер я вже менше збиткую. С. Марія все мені дають читати Діточу Сторінку, як я скінчу задачу скорше від других дітей. Я є в третій клясі англійській, а в першій українській, але я все вже можу читати. Диктат і іспит з української мови я пишу з другою клясою.

Я тепер учуся антифони читати, бо хочу дуже служити до Служби Божої. Я є малий ростом. Сестра дали мені дуже смішний вершик "Хоче Рости." Я говорив його нині в клясі і діти дуже сміялися.

Остаюсь з пошаною,—Ваш маленький приятель,

Василь Палагонюк, Винипеґ.

Від Вуйка: Василю, все шануй старших. Учися пильно, а вивчишся на великого чоловіка.

ВІДНОВИЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Я щойно придивилася, що моя передплата вже кінчиться і час би знов заплатити, бо то не гарно задурно з чогось користати. Ґазета за дурно не друкується.

Вже відбувся наш базар на червоний хрест, ту зібрали 31 долярів, то се найбільше, що наша школа ще післала.

Мій брат був вдома на тиждень і дав мені гарний дарунок. Мій брат тепер є що дві неділі вдома. Він тепер є в Давфині на три місяці. А буде до липня а відтак то вже не знати де переїде, може возьмуть за море. Я все прошу Бога, коби якнайскорше війна скінчилася, щоби наші брати поверталися до дому.

Посилаю одного доляра як свою передплату і 50ц. на фонд Діточої Сторінки. Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Розаліє, поздорови свого брата від Вуйка. Вуйко дякує Тобі за прислані гроші.

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕҐУ, 49 КЕНЕДІ

Попередно проголошено жертв на суму $3,902.53

Тепер зложили дальше, як слідує:

Анна Блага з Тиминс, Онт. $5.00

Збірка о. Антона Лугового в Парках, Ман.

Анна Дутчак $2.00

По $1.00: Ів. Парфанюк, Он. Білань, Анд. Лисик, Вас. Дутка, Вас. Дубовець, Йос. Проник, Ілія Сказик, Вас. Дутка, мол., Вас. Волощин, П. Шевчук, Н. Сторожук, Ан. Цесяк, Ілія Чижик, Мих. Пилатик, Ксеня Борщ, о. Луговий. Павло Проник 50ц. Разом $16.50

Стефан і Дарія Проник **$10.00**

Гонор, Ман.— По $2.00: Ів. Онишко, Теод. Левусь, Вас. Романів. По $1.00: Адам Данько, Йос. Романів, Мих. Гереґа о. Луговий, Йос. Поворозник, Анд. Ревуцький, П. Семпович, В. Гей, пані Жабінська, Йос. Ґонтар. По 50ц.: пані Ґереґа, Н. Дубовець, пані Шульська. Н.Н. 15ц. Разом **$17.65**

Всіх досі зібраних жертв є **$3,953.68**

Треба замітити, що крім повного признання, подяки і заслуги для тих осіб, що заохотили до збірок, в першій мірі всеч о. пароха Лугового і тих всіх, що жертвували — широкий наш загал в Манітобі так як призабув про Інститут, котрий треба виплатити і прибрати. Ось нагода до добрих діл для кождого, хто доброї волі. Всі жертви слати на адресу о. Й. Сенькова ЧСВВ., 612 Фльора еве., Винипеґ, Ман.

—Дописи—

ОЛЕША, САСК.

Дня 10 червня с.р. в місцевій церкві Пресв. Серця Ісусового, відбулось вінчання панни Стефанії Гича, дочки Михайла і Катерини, з п. Павлом Пристаем, сином Василя і Стефанії. Молоду пару звінчав Всеч. о. Теплий. Весільне приняття відбулось в домі батьків молодої, Панства Гичів. Родина, сусіди, приятелі й знайомі в тім дні прийшли зложити свої щирі побажання П. Молодим. Гостем в домі батьків молодої був о. Теплий, котрий так і в церкві, як і при обіді склав П. Молодим щирі побажання щасливого життя та многих літ.

Після обіду гості довго забавлялись, а весільні і народні пісні переплітали весільний хоровід.

При кінці гостини в домі молодої, переведено збірку на пресу. Зібрано $9.43, з чого призначено на БНації $4.43. Збіркою занимався п. О. Піх.

Жертводавцям щира подяка, а Панству Пристаям—Многих Літ.

О. Піх.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Посмертна згадка

В понеділок дня 12 червня с.р. в Ст. Боніфас шпиталі упокоївся у Бозі член Укр. Запомогового Братства св. о. Николая, Відділу 3, бл. п. Іван Типа, у 57 році життя.

Покійний був загально поважаний та шанований як щирий працівник в братніх організаціях до яких покійний належав при церкві Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен. Про те свідчили гарні вінки живих цвітів на його домовині.

Похорон відбувся в суботу дня 17 червня. В похороні взяли участь усі братні організації з прапорами, які супроваджали покійного з його дому до церкви, при поважнім числі громадян місцевих і з Винипеґу.

Похоронні богослуження відправив Всеч. о. І. Шпитковський та сказав пращальну промову. Пан Д. Шалай пращав покійного від Брацтва св. Николая, від Юнії, до якої покійний належав, сказав гарну промову п. МекЛейн.

Покійний Іван Типа походив з села Верхрата, пов.. Рава Руська, Галичина. До Канади приїхав 1912 року, через послідних 25 років працював у Електричній Компанії.

Полишив в смутку жену Теодозію і брата Василя та громаду знакомих, які з жалем його пращали, та згадують тихим, добрим словом.

Нехай ся земля буде тобі легкою!
Вічна йому память!

ПОДЯКА

Я, низше підписана, бажаю висловити отсим щиро-сердечну подяку всім тим особам і організаціям, які в сумний час для мене несли слова потіхи та розради і тим, що відвідували в часі слабости. Всім тим, що взяли участь в його похороні, всім особам і організаціям, що жертвували вінки та іхали безплатно на цвинтар.

Нехай Господь Бог всім стократно нагородить.

Теодозія Типа, жена.

З ОВКБУРН, МАН. І ОКОЛИЦІ

— Празник —

Празник Пресв. Евхаристії в Окбурн відбувся цего року (як в попередних роках) величаво. В неділю 11-го червня погода сприяла. Людей було богато. Місцевому парохови, . М. Шведові, помагав о. А. Луговий, що якраз тоді прибув з Винипеґу в гості до своєї мами і до рідні. Хор, під проводом пані Волохатюк, співав весело і гармонійно. По Службі Божій відбувся улицями міста величавий похід з Найсв. Тайнами. По богослуженню слідувала в парохіяльній салі перекуска, а після того відбулося представлення "Чудо в Люрд." Зміст і хід представлення такі, що вимагають спеціяльно дібраних аматорів. Треба признати, що всі аматорки вивязалися в своїх ролях несподівано гарно. Як Бернадетта, так сліпа дівчинка, її мама, її учителька так і прочі аматорки заслугують на признання і похвалу. Представлення зробило на присутних глубоке і зворушаюче враження, хоч воно відігралося в ясний день і в світлій салі. При кінці, один з гостей не міг здержатися від прилюдного признання для аматорок. Також на особлившу похвалу заслужив собі о. М. Швед. Він дійсно богато трудився підготовленням представлення і вибором аматорок, а ще до того зужив свого малярського таланту до вироблення сценерії.

В п. Михалишина

Вечером того дня певне число парохіянів зійшлося до п. Йосифа Михалишина на празничну гостину. Із тої нагоди, на заклик п. Володимира Мельника, місцевого бизнесмена, слідуючі особи зложили по $1.00 на добру пресу: Вол. Мельник, А. Луговий, Т. Михалишин, М. Волохатюк, М. Васілька, Й. Михалишин, о. А. Луговий, і о. М. Швед Половину збірки, то є: $4.00 призначено на БН., а половину на У.В.

ПОК. СТЕФАН АНТОНИШИН

Дня 15 червня відбувся похорон пок. Стефана Антонишина, поважного і заслуженого громадянина з Долинів. Тлінні останки поховано на цвинтарі коло церкви в Ольга.

СЕНДІ ЛЕЙК

Дня 15-го червня відбулося в Сенді Лейк і околиці Евхаристійне свято і місійний день. Великі маси вірних, місцевих і дооколичних, взяли участь. Священиків було 12. Опис цего свята появиться осібно в пресі. Я ограничуся до кількох завваг. Парохіяни Сенді Лейк-у дуже гостинні і щедрі. Завдяки їх щедрости, о. М. Григорійчук, їх парох, що сам є дуже гостинним чоловіком, міг приняти в своїм домі чимало гостей. Услужних кухарок також не бракувало. Серед такої атмосфери чоловік, хоч чужий-зайшлий, чується неначе вдома.

Парохіяльна резиденція для священика в Сенді Лейк, є так простора, так умеблювана і так обслужена, що о. Парох може вигідно коли-небудь гостити в себе не одного, не кількох, але більше число гостей. Видно, що в тій части Манітоби наші люди мають добре на памяти слова Христа: "Я був подорожний, а Ви Мене в дім приняли."

Як в Овкбурн 11-го червня, так в Сенді Лейк 15-го тогож місяця Місійне Товариство св. Йосафата, набуло поважне число членів.

Вдоволений гість.

В Туреччині народилися пятернята; всі пять хлопці, чуються добре й здорові.

У Канаді здержано на якийсь час продаж нових огрівачів (форнесів) котрі огрівають помешкання теплим повітрям.

В червні 1943 Канада мала 11,812,000 населення.

Останні Вісти...

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА В НОРМАНДІЇ? "Нови Свят," нюйоркська ґазета, подала статтю. Ігнатія Матушевского п.н., "Українці в Нормандії," в котрій пишеться, що в теперішній війні в Нормандії, Франція, по німецькій стороні, проти аліянтів, бється також "українська дивізія," зложена з українських січовиків. Урядово названа ся дивізія "Ост Дівізіон." Матушевскі дальше пише, що про ту дивізію німецькі чинники подають, хоча в аліянтських колах про ню не згадується. З котрої части української землі походять ті українські війська не знати. Матушевскі вкінці подає, що українці пішли служити до німецького війська не тому, щоби вони любили німців, але по просту з розпуки перед большевизмом, котрий принесе українській землі цілковиту руїну.— Від Редакції: Подаємо сю вістку з американського польського джерела. Ми не маємо потвердження її ні з якогобудь другого джерела. Тому треба брати її з великим застереженням.

Данило Жук, летунський старшина, з Геффорд, Саск., прибув до Канади з Анґлії, по причині слабого здоровля.

Парохія св. о. Николая в Винипеґ, з нагоди свого 40 ліття, видала гарну Ювилейну Книжку.

о. капітан Михаїл Пелех, військовий капелян, на 12 липня с.р. в сам день св. Ап. Петра і Павла, обходив 25-ліття священства.

Провінціональні вибори в Альберті будуть в вівторок 8 серпня; в той самий день будуть провінціональні вибори в Квебеку.

В Америці, в місті Гартфорд занявся підчас представлення, на котрому були 6 тисяч людей, цирк і в огні згоріли 152 людей, а поверх 250 було ранених.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Иосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

о. капітан М. Горошко, військовий капелян для українських католицьких жовнірів за морем.

За три тижні нападів на Анґлію німецьких безлетунських літаків, званих робот бомбс, згинули 2,752 людей, а 8 тисяч були ранені. Німці дальше і то ще з більшою силою бомбардують, головно Льондон, тими бомбами, так, що мешканці Льондону мешкають тепер майже цілий час в схоронищах під землею. Усіх дітий вивезено з Льондону.

До Америки приїхав ґен. Де Голл, голова французького національного комітету, на конференції з президентом Рузвелтом. ДеҐолл приїздив також до Канади.

Рузвелт поїде до Франції, так подають німці, де буде в місті Шербурґ. Опісля президент поїде до Анґлії на стрічу з Чорчилом, вкінці вони оба правдоподібно поїдуть до Риму на стрічу з Сталіном. Аліянти сеї вістки однак цілком не потверджують.

Большевики видали закон, який позволяє мешканцям Білоруссі і Західної України, на землях занятих большевиками, принимати польське горожанство, а не так як було передтим, що мусіли вони бути тільки горожанами Росії. Видно большевики з поляками договорилися до чогось...

Большевики за останні два тижні на східному фронті в Европі повели велику й скору офензиву. І так, занявши Вітебськ і Полоцьк, дійшли большевики до границь Литви і Латвії, дальше на полудне бються на вулицях Вильна заняли Мінськ, та Барановичі. На Волині заняли большевики Ковель й прямують до ріки Буг.

В Італії аліянти дальше побідно наступають на цілому фронті.

У Франції завзяті бої ведуться дальше поза містом Каен, котре аліянти недавно заняли, і на полудневий захід від міста Карентан.

В Квебеку лісові вогні знищили цілковито одно місто, а двом другим містам загрозили так знищенням, що всі мешканці мусіли з них вибратися. Будьмо тому осторожні з огнем.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Липень

16. Нед. 6-а по Сош. .... Тиндал (пикник)
Від 17-го до 23-го липня катехізація для дітей в Елма.
23. Нед. 7-а по Сош. .... Елма
30. Нед. 8-а по Сош. .... Сарто

СЕРПЕНЬ

13. Нед. 10 по С. ...... Босежур (пикник)

о. Ярослав Чиж
1951 Логан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

16. Нед. 6 по Сош. .... Парки
8 год. рано чит. Сл. Божа Ґонор
23. Нед. 7 по Сош. .... Ст. Норберт

СЕРПЕНЬ

6. Нед. 9 по Сош. .... Ґонор
Парки, тиха Сл. Божа, 8 год. рано
13. Нед. 10 по С..... Ст. Норберт (Катехизація)
20. Нед. 11 по Сош. .... Парки
Ґонор, тиха Сл. Божа, 8.30 рано

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

—We Do General Fine Mechanical Work

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 16 (160) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Серпня, 1944 Vol. XII. No. 16 (160) YORKTON, SASK. August 14, 1944

СЛОВО МОЙСЕЯ УКРАЇНИ

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ ВИДАНИЙ З НАГОДИ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Львів, 1944 р.

Кожний празник церковного року є символом, себто знаком чи образом якоїсь сторінки християнського життя. У церковному році рядом празників св. Церква представляє нам по порядку події з життя Христа Спасителя, Пречистої Діви Марії і Святих Божих Угодників. Всі ті події відносяться посередньо і до подій християнського життя, бо християнин у цім смертнім життю, яке його веде до вічности, переходить або ті самі або подібні події, що й Христос, Пречиста Діва Марія та Святі. Особлившим способом християнське, надприродне життя є якимсь повторюванням подій Христового життя, бо християнин, як кажуть св Отці, це неначе другий Христос. Життя Божої благодати – Христос у серцях християн родиться, росте, жертвує Себе Богові, терпить, умирає, одним словом – християнин християнським життям неначе повторює життя Ісуса Христа. Тим то і Христовий празник представляє нам ту сторінку нашого духового чи надприродного життя, яка відповідає тій події Христового життя, а яку обходимо в празнику.

Їх Ексцеленція Митрополит Кир Андрей Шептицький

Таким способом св. Церква пересуває перед нашими очима у церковному році всі події Христового життя й усі сторінки нашого християнського життя. Тим учить, заохочує, провадить християн до вічного спасення.

Празник Христового Воскресення це символ, себто знак і образ нашого воскресення з гріхів до стану благодати й зі смерти до вічного блаженства. Тому цей празник є найсвітлішим, наймилішим, найторжественнішим празником у році. Це празник празників і "торжество торжеств," як співаємо в каноні Воскресної Утрені.

На вид Воскресшого Христа Спасителя воскрешає, себто відновлюється, будиться, відживає в наших серцях ціле християнське життя. Передовсім будиться віра. Кожний християнин у цей празник каже собі так, як Апостол Павло: "Як Христос не воскрес, то пуста наша віра." Якщо це булаб правда, що безбожники повторюють, а саме що не було Христового Воскресення, то не було би християнської віри, ані Христової Церкви, ані Христових Тайнств — ціла Христова віра зійшлаб на пусті слова без значіння. А відновою віри відновлюється й ціле християнське життя. З новою радістю думаємо про будуччину, про вічне блаженство, що нас жде по смерти. Відновлюється й любов до Бога й ближніх, а вона це неначе квіт наших душ. Так як у природі з весною будиться все до нового життя, так само Христове Воскресення розбуджує наше життя в нове життя.

Люди привикли при кожній радісній нагоді бажати собі і близьким усякого добра чи може радше висказувати такі бажання, бо з самої природи чоловік не перестає бажати собі і своїм добра, навіть через сон; і тоді бажає добра. А те глибоке природне почування, що дрімає на дні серця кожного чоловіка, будиться також при якихсь виїмкових нагодах і людина відчуває потребу те почування висказувати, хочби й самими тільки словами. Звідси й гарний звичай—складати собі святочні побажання. Йдучи за тим християнським звичаєм хочу і я з християнським привітом "Христос Воскрес," переслати і мої святочні побажання.

Бажання християнина, коли вони згідні з наукою й благодатю Ісуса Христа, коли випливають з Божої любови і любови ближнього – є молитвами. —Тим то добрий християнин навіть у сні молиться. Молиться тими тихими, мовчаливими бажаннями серця, якими хотів би причинитися до того, щоб Боже Імя святилося, і щоб Його Царство зближалося, і щоб Його воля спо-

внялася. Бажання "Отченашу" є основами християнського життя, так як молитва "Отче наш" є висказом тих основних християнських бажань, що повинні бути основою нашого життя. Так само й святочні побажання, що повинні бути основою нашого життя. Так само й святочні побажання, якщо вони дійсно відносяться до правдивого добра, як дійсно вони є висказом християнської душі, вони годяться з християнською вірою. Нехай же і мої побажання несуть Вам мою молитву.

Прикований від кількох літ до крісла, не будучи в змозі ані відвідувати Вас, Дорогі Мої Браття, позбавлений майже цілком змоги проповідати Боже слово, тим більше мушу цінити ту нагоду, щоб з побажаннями посилати Вам і мої молитви. Нехай же вони ідуть до Вас, нехай Вам занесуть благословення, любов, память, журбу дбайливість, опіку душпастиря. Нехай окружать Вас усякими небесними добрами й усякою поміччю Божої благодати до справ дочасних нехай за всемогучим Божим Провидінням принесуть Вам потіху в усіх Ваших терпіннях і хрестах, нехай додадуть Вам сили до тяжкої і прикрові боротьби життя, нехай кріплять Вашу надію в ліпші часи, нехай утривалять Вас у певності, що Бог є добрим Батьком, що добра нам бажає, що навіть тоді, коли дає хрести, дає їх для нашого добра, нехай Вам принесуть ту свідомість, що як через смерть ідемо до життя, так і через хрест ідемо до спасення. Нехай Вас бережуть від ненависти, і злоби, і слабости, і глупоти людей. Нехай Вашим дітям дадуть розвиватися в здоровлі й силі на добрих, на святих громадян, себто на святих християн, що свято сповнятимуть усі свої громадянські обовязки любови ближнього. Нехай стережуть Вас від усякого обману, від усякого хибного поняття національного обовязку й національного добра. Нехай стережуть християнську родину поміж українцями від тієї страшної язви й зарази, якою є збезчещення святого Таїнства Христової віри. Нехай стережуть Ваші весняні засіви від граду й пересадної посухи чи вогкости і нехай, одним словом, приносять Вам усяке добро духове й усяке добро дочасне.

Які мої молитви, такі й побажання. Усі складаю в це слово: ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ – слово привіту, молитви, благословенств, побажань. Тим словом витаю усіх разом, тим словом звертаюся до всіх громад, родин, хат і до кожної душі зокрема, а Всевишній Бог, що обіцяв вислухувати наші молитви нехай і в слово цеї моеї молитви вложить те, що Його безконечна батьківська любов дарунком з неба приготовляє для кожного з Вас на день Свят. Благодать Вам, Браття. Амінь.

† **АНДРЕЙ, Митрополит.**

Від початку інвазії по день 20 липня аліянти стратили в Франції 115,655 жовнірів. У тім канадійці стратили 6,545 жовнірів, забитих, ранених і пропавших.

о. Степан Семчук

Організаційна Поїздка на Схід

В другій половині липня двох наших священиків з Винипеґу, домініяльний голова БУК-а о. Степан Семчук і редактор "Будучности Нації" о. Ігор Шпитковський вибралися в організаційну поїздку на схід Канади, першу того рода з рамени домініяльного заряду БУК-а. Як все в таких разах, ріжні думки і надії були в серцях відносно успіху. Однак ми були переконані наскрізь в доцільності тої поїздки, її конечности та необхідности для справи, навіть без огляду на успіх. Задумано з тої нагоди перевести після викладів збірки на Інститут БУК-а у Винипеґу, котрий треба ще виплатити і прибрати для вжитку, а також зібрати нові передплати для БНації і взагалі більше поширити нашу пресу, розголосити її, зацікавити нею загал на сході.

Виїдете за Винипеґ і майже незабаром починаються ліси, ліски, проліски та торфища. В однім місці бачите покопані рови і сушений торф на великім лісовім просторі. А там незабаром Кенора, прекрасна своїм положенням над озером, серед цвітів і рістні, літнисько великої краси. Тамже красується наша церква на підвищенім місці та споглядає на розкинені серед дерев і вод хати далеко, здається аж по Ківейтін, куди кораблі порять сині води і човни мерехкотять в горячім сонці на лазуровім тлі.

Наче вступом до Кенори є Ингулф, яких трицять миль перед Кенорою, таке прегарне гніздо серед скал, ліса, над водою, буквально над самою водою. куди тягне ясна світляна глибінь і скала. що вилискується наче велитенський бохонець хліба серед моху й зелені. А смереки все потягають. особливо нас з України сущих.

За Кенорою ліси, скали і озера майже без черги. Сіпіярська залізниця тягнеться довжезною смугою ліса і лісів. Тут нема фармарів, нема управлених піль, лиш тут і там грядка ярини. загінчик бараболь секційного формана при залізниці, а там кедрина, смереки, вільхи і клени. Від Кенори до Судбурі майже та сама околиця зовнішним видом, безконечні ліси, скали і води. Тут і там папірні, великанські як ці ліси і колоди дерева, що загатили воду. які спускають з далени до папірень. Той одинокий свого рода промисл на цій просторені яких тисячі миль, досить зазначений. Великі папірні є в Кенорі, потім у Форт Виліям, а ще будуються нові, навіть тепер серед війни, коли брак матеріялів. Ми стрічали по дорозі таку будову, розмірену на великанські кошти одного міліона долярів, ціле містечко бараків, нові залізничі рейки прокладані таки серед тутже на місці витинаного ліса. Це здається одинокий промисл Канади на цій великанській просторені від Винипеґу на схід, почавши від Кенори, аж по Судбурі.

Залізниця жене і по скорості, як минають дерева, обчислюєте яких 70 миль на годину. Глядите на залізничий розподіл і подану віддаль, обчислюєте і показується що дійсно так є. Десь тут і там при озері мала стаційка, часом більша, коли заходять кораблі. А все вздовж озера, над синою глибиною, котра наче топаз простирається серед островів, скельних берегів і темнозелених лісів. Так як хтось налив повну чашу, безмірну, рівну і глибоку дорогоцінного напою. Це природні дороги нашої великої і ще так занедбаної під многим оглядом її богацтв природних Канади, котрими колись поїдуть численні, скорі і часті кораблі, щоби привезти сюди плоди обмінні за нашу західну пшеницю і скот у всім добрі, що має схід і щедлива пишна Америка. Колиб так самому заблукати в ці безконечні онтерійські ліси, здається виходу нема з них, така ще сила дерева і то найкращого в своїм роді. Чи є де на світі ще стільки нетиканої кедрини, того прекрасного дерева, що колись росло на ливанських горах і про котре святе Письмо згадує з такою приналою і пошаною? Наша Канада нині як ливанські старовинні гори, тисяча миль вкрита тим многоцінним лісом А з озер і рвучих рік, скорих, глибоких, замулених, можна брати кошами рибу, смачну, здорову, велику і можна нею проживити маси Ця риба ще й нині гуляє по канадійських наших водах так як незаймана, бо ніхто її не ловить у належній скількості, нема часу на це і охоти. А кілько ще звіра мусить бути по цих лісах темних і зелених, котрий ще жде своїх ловців, чи догляду на продуману лісну господарку Покищо все це ще живе, росте і гутяю своїм робом, питомо як Бог сотворив і тільки тут і там видно. що ми ввійшли в це царство незайманої краси Божої і наш розум старається користати з нього для дальшої мети. Дуже рідко стрічаються індійські шатра, аж диво. А при дорозі, куди мчить поїзд, серед скорості вилискуються червоні і чорні ягоди надбережні, солодкі суниці, малини і чорниці. А гриби навіть ростуть серед рельсів, куди поїзди гонять, такі білі, повні печериці, як шапки, свідчать про незамайне ще добро нашої великої Канади. І ніхто там збирати не буде, ніхто про них не дбає, хоча вони такі поживні, смачні і здорові

Форт Виліям робить вражіння великого, але занедбаного міста. Земля тут вже червона і видно урожайна, ярина і городи стрічають скрізь при хатах, цвіти гарні і соковиті. Місто має красні камениці, хоча нема хмародерів. Є тут найбільші сипанці світа на пшеницю зараз при берегах озера Два міста лучаться разом - Форт Виліям і Порт Артур, перше більше торговельне і промислове, друге знова радше мешкальна частина, положена на горі, що домінує над всею околицею і з котрої прегарний вид на море, сипанці, кораблі і далеку околицю. Корабельні доки збудовані над глубокими пристанями, що окружають місто довгою

лентою і зараз при доках сипанці, цементовані, високенні, в котрих міліони бушлів нашого зерна зі заходу відходить в широкий, далекий світ, щоби живити міліони. Великанські крани двигають тягарі і ладують в кораблі. Вони здебільша привозять сюди вуголь, забирають пшеницю. Це вже не маленькі міжозерні пароходи, це справдішні морські велити, що гладко і рівно наче по склі ріжуть сине плесо глибин і димом гейби павиним пером безжурно значать свій відхід.

Наші церкви є в місті і в західній частині міста. Церква в місті велика, мурована, з красною банею, поставна, на рівній просторій площі, а при ній зараз хата для священика. Під церквою парохіяльна домівка, всюди чисто, ясно, просторо. Хата сестер служебниць дещо з боку, простора і гарна. В домівці сестри ведуть рідну школу.

Коли ми приїхали до Форт Виліям падав дощ, потім став ляти і здавалося, зо заповідженого викладу о. парохом Антоном Цимбалістим мимо всьої прихильности і труду для справи, ледви що буде. Наче на визов дощ став ляти в сам вечір і то такий добрий зливний дощ Однак на девяту годину домівка була майже заповнена, присутних 66 осіб. Отець парох радіє тим першим успіхом, а потім показується дальший успіх по викладі. Коли переведено збірку на Інститут, вислід був такий:

о. Антін Цимбалістий $25.00. По $5.00: Михайло Явний, Андрій Опіський, Никола Солтис, пані Петрушик, Гр. Гнатів, Д. Стефишин, Мих. Коростій, Сава Підлужний, С. Дубець, Юрко Шинкарик, Андрій Козлюк, Ів. Михайлюк, Ф. Литвин, Гнат Затульський, Іван Сироїд, Панько Періг, Ілія Гоян, Дмитро Марцинюк, Роман Козак, Мих. Зазуляк, Василь Юрик, Мих. Репіта, Артим Козак, П. Крушельницький. По $3.00: Марія Мушанська, Тома Чикорлій. По $2.00: Мих Влашин, Прихідко, Гр. Калуський, Василь Бай, Адольф Журик, Никола Гордій, пані Крижановська, Вас. Олійник, пані Кучерка, Ев. Опеський, Лилик, Т. Голубіцький. По $1.50: Ник. Боднарчук. По $1.00: С. Данчик, М. Мощук, А. Петраш, Мих. Влашин. По 50ц.: І. Садова. По 25ц.: І. Присяжюк, Н. Стець. РАЗОМ **$181.50**

Перший промовляв о. Семчук і потім переводжено збірку.

Опісля промовляв о. Ігор і після того записувано передплати. Ніде ми не збирали на пресфонд, ані не ходили "з капелюхом" на жадну ціль.

Все починав виклади місцевий о. парох молитвою і коротким вступом, вінже переводив і закінчував. Львина доля успіху цілої подорожі це була діяльна, щира і безкорисна праця і поміч місцевих отців парохів, для котрих прямо слів брак, щоби виразити вдячність і признання.

Ми всюди стрінули прямо старовинну українську гостинність в наших отців, а також в наших вірних. У Форт Виліям гостили нас сердечно і щиро панство Опеські, панство Солтис і панство Підлужні. На цім місці від нас ще раз уклінна подяка для них усіх.

Виклади кінчилися все по цій самій лінії в кождій місцевості десь біля дванацятої в ночі. Ми співали на сам кінець національні гимни, український і канадійський.

Бачили місто через услугу о. пароха Цимбалістого і околицю, хоч як мало було часу. Вражіння, що Форт Виліям мимо прегарного природного положення і богацтв надто використовують, замало вкладають тих богацтв назад в це місто, з котрого черпають і вивозять. Пристань міста повинна збогатити околицю, а вона досить мізерна домами, заведеннями, рухом–– тут треба вложити бодай частину того капіталу, що звідси забирають в широкий світ і певно видають деінде. Українців в місті богато. Мають кілька домівок і всі слабі, задовжені. Червоні дістали від уряду назад мурований великий будинок, чи не найкращий будинок того рода в місті, та гонять в нім бінґо, де збирають кождого тижня від грачів "буржуазні" сотки долярів і не цураються того капіталу та не викрикують на нього. Ми були свідками, як до цього дому йшли гурмами люди на бінґо, здебільша неукраїнці і так майже всюди є в Онтерії. Певні дні, певні домівки мають своє бінґо, де грають в гроші здебільша заводові і налогові грачі. В нас у Манітобі невільно того робити і за це поліція арештує та тягне на суд, а суд карає —в Онтерії це дозволене і всякі домівки заробляють тим чином поважні суми гроша.

Не лишень Форт Виліям лежить над озером, над водою, кругом міста повно рибних озер, положених в чудовім лісним положенню і окруженню. Ледви чи котре інше місто в Канаді дає стільки нагод для літниськ близько себе, як Форт Виліям. Яких двацять миль від міста над рікою Кам є дійсно гарний і імпонуючий водопад Кекабека — назва індійська, значить стільки, що "крутіж" чи "ріка зі закрутами." Вода паде з каминної тераси, що рівна наче стіл і тече спокійно верхом, нараз в прорив на півтора сотки стіп і пробиває стіну в глибокий яр, з котрого до верха зводяться на стіні ще кедри і кущі. Скала врізана водою наче ножем, гейби хто вкроїв великанський брунатний торт, а з перекладів того торту виростають кедри із щілин і вода розбита долом в камянім горнилі розприскується далеко і високо ще понад верхи скал, яких двісті стіп вгору. А коли ще повіє вітер, то несе дрібну мрячку, таку холодну і свіжу серед горячі, далеко на і поза береги яру та ожизнює вас наче цілющий лік. Ви можете зійти на сам крайок водопаду з одного і другого боку ріки, прямо рукою торкаєтеся скельної стіни, що уложена в пласти брунатного каменю рівно одні над другими, наче пластинки лискучої міки, по котрих пливе рівно, спокійно, тихо плесо лагідної водиці, щоби за хвилинку спасти в яр з шумом і розбитись на дрібочки до скал та рознестися молочною піною по глибокім ярі.

Це місце варта зувидіти кождому, хто буде мати нагоду бути у Форт Виліям.

Наша церковця у Вест Форт Виліям гарна, простора і чиста до найменших подробиць. Один отець парох обслугує обі церкві і звичайно править в обох церквах кождої неділі, хоча від одної до другої церкви буде понад три милі. Священик молодий, здоровий, охочий до праці і перенятий ідейним бажанням служити Христу та рідному братові ради Христа, виконує цей свій обовязок віддано та посвятно.

Він все веде перед своєю жертвою, своїм трудом, своєю працею—як дійсний провідник народу. Тому й нарід любить його, шанує і радо виконує намічені завдання на Божу славу.

Яких пятьсот миль дальше на схід є Судбурі. Знова ці самі ліси, скали, ріки, озера і вздовж берега над синіми водами мчить залізниця. Перед самими Судбурами вже маленька зміна. Переважають скали з рудими й брунатними жилами, а там виринає місто, гарне, поставне, веселе і скоре. Не є воно зовсім якимсь закопченим і нещасним пролетарем, з котрого виходять до роботи чи вертають домів робітники чорні, збіднілі і зарослі— але чимсь якраз навпаки. Ми були в Судбурах і бачили його середину та передмістя, бачили сусідне Капер Клиф, бачили як робітники саме вертали з роботи з відливарні і як ішли до роботи. Але зараз вам впаде в очі рух веселий, бадьорий і чистий. Здається то не робітники вертають з тяжкої праці у відливарні, де крушать і мелять скалу, відливають руду серед непомірної горячі, але що це учні вертають домів зі школи. Лиця робітників чисті до найменшої удробини, здорові, люди добре відживлені, веселі гутірки і жарти, убрання чисте.

В місті є трамваї і баси, обслуга дуже чемна. Тут за 25 центів дають 6 значків їзди, так дешево як ніде інди ми не стрічали на сході. І ще одна новина тут для священика. А іменно, священик їде даром на всіх басах і трамваях міста. Того також здається нема ніде інде на сході і на—заході.

Місто має прегарні, імпозантні будівлі, чисте, добре удержане, богате. Тут люди не-лишень взяли масу богацтв зі скали, але вложили в це місто назад і розбудували його як слід. Наша церква, монументальний солідний мурований будинок в самім серці міста, стоїть побіч французької церкви, а дальше англійської катедри, при найкращій з того огляду вулиці міста. Там дальше шпиталь і школи. Трамвай їде попри саму церкву, напротив велитенський гарний і чистий готель французів католиків Фронтенак, що самий займає бльок міста своєю будівлею.

Церква змурована на високій основі з каміня, де міститься парохіяльна домівка. Отець парох Сулятицький добудовує тепер до церкви резиденцію і робота буквально кипить. Старанням і заслугою о. Павла Сулятицького наш виклад мав повний успіх.

(Далі буде).

Німці дальше бомбардують полудневу Англію літаючими бомбами, званими робот. Шкоди матеріяльні в людях є дуже великі. З Льондону виевакуовано поверх міліон людей, головно жінок і дітей.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УСЯ УКРАЇНА В КІХТЯХ ЧЕРВОНИХ КАТІВ

"Боже великий, Творче всесильний!
На нашу рідну землю поглянь...
Люд у кайданах, край у руїні,
Навіть молитись ворог не дасть."

* * *

Вісті з східного фронту в Европі з кожидм днем стають більш неприхильні для нашого народу. **Червоні війська вдерлися до Західної України (Галичини) та заняли вже майже цілу разом з її столицею Львовом та другими містами.** На полудне від Львова червона лявіна дійшла до наших чудових гір Карпат та прямує на Закарпатську Україну. Тим самим усі українські землі дісталися в ярмо червоних азіятів.

Сльозами, плачем і руїною наповнилася безталанна Галичина до війни релігійний, національний і культурний осередок всього українського народу. І не сподіватися нічого доброго від азійських монголів нашій Галичині, котра під проводом Митрополита Шептицького, стояла все вірно за незалежністю і самостійністю українського народу, та тимсамим в очах Москви була тою, з котрою треба буде колись вже раз покінчити.

І ось прийшла нагода для Москви вкінчити раз на все з "мазепинською" Західною Україною. Голосячи світові, що йде "визволяти" з німецького панування українські землі, Сталін залляв своїми калмуцькими ордами землі Галичини і взяв в свої діявольські кіхті вірних синів українського народу, котрі не хотіли зрадити своєї батьківщини, але вірно стояли й стоять за її вільністю й незалежністю.

І повторяться в Галичині сумної памяти часи нашої історії, колито 1169 московський князь Андрій Боголюбський напав на Україну та знищив страшно її столицю Київ. Як каже нам історія (Історія України, Ів. Крипякевич, сторона 22-23), "Москалі діставшися до Київа убивали людей, не милуючи ні старого, ні малого, нищили й грабували все, що попало їм в руки. Забирали майно з міщанських домів, обікрали княжу палату, місто спалили, не пощадили навіть церков. З Десятинної Церкви і з святої Софії забрали ікони, дорогі ризи, церковні книги, дзвони; обдерли всі монастирі. Цілими возами везли москвини згарбоване добро до своїх північних країв... Сльозами, плачем і проклонами українці провожали відходячих москвинів."

Повторяться в Галичині часи лютого й немилосердного московського царя Петра, котрий знищив до тла Україну, завів в страшну каторгу вільних козаків, котрі цілими днями під доглядом московських наганячів працювали між іншими серед болот і озер при будові нової царської столиці Петербурга. Кількадесять тисяч тих вольних козаків згинули при тих роботах, а нарід казав, що Петербург побудований на козачих кістах. Вкінці сей самий цар, по війні під Полтавою 1708, за гетьмана Мазепи, цілковито закріпостив Україну.

І теперішній буржуазний цар з кремлю покаже як то він уміє "визволяти" українські землі, як "любить" український нарід, Галичину. Бо сю 'любов' до України доказав він вже аж дуже наглядно: міліонами заголоджених на смерть наших братів на Великій Україні, Соловками, страшними засланнями, паленням і руйнованням церков, розстрілами й мордованням українських священиків... **О, теперішній московський цар уміє й то дуже добре "визволяти" українців! І діявол краще не потрафивби!...**

* * *

На першій стороні нинішного числа друкуємо, за арґентинським "Українським Словом," Пастирський Лист, котрий видав з нагоди сьогорічних Великодних Свят, Митрополит Кир Андрей Шептицький. Лист написаний і виданий був Митрополитом у Львові. Отже дійшов до нашої любої Канади голос з Західної України якраз тепер, коли заняли її большевики, коли ми не знаємо що сталося з самим Митрополитом й величавою церквою св. Юра у Львові, при котрій мешкав Митрополит.

Коли читаємо Пастирський Лист Митрополита, то находимо в нім так богато змісту, такі глибокі гадки з нього пробивають, переповнений він так великою любовою до українського народу. І наші серця мимоволі здрігаються й ми мусимо собі сказати, що так писати тільки міг Митрополит Андрей.

Немов предчуваючи близькість страшної небезпеки зі сходу, Митрополит в своїм Листі приготовляє галицьких українців на прихід ще більших терпінь. Терпіння мають прийти, бо "християнин, пише Митрополит, християнським життям неначе повторює життя Ісуса Христа," котре було повне терпінь та переслідувань. Однак це життя є також нерозлучно звязане з Христовим Воскресенням. І з нагоди Великодніх Свят хоче зложити Великий Митрополит побажання всьому українському народові та їх передає в виді молитов.

Молиться Мойсей України: "**Нехай** (молитви Митрополита. Ред.) **за всемогучим Божим Провидінням принесуть Вам потіху в усіх Ваших терпіннях і хрестах, нехай додадуть Вам сили до тяжкої і прикрої боротьби життя, нехай скріплять Вашу надію в ліпші часи, нехай утревалять Вас у певності, що Бог є добрим Батьком, що добра нам бажає, що навіть тоді, коли дає хрести, дає їх для нашого добра...**"

Молиться 79 літній Галицький Митрополит за свій нарід, за своїх вірних, котрих не покинув ні на хвилину серед сього великого національного нещастя. Молиться з великою вірою, що прийдуть ще кращі часи, ро настане воскресення для українського народу.

І ми, українці католики, канадійські горожани, молімся сердечно до милосердного Бога за наш нарід в Европі. Молімся за нашого Митрополита, котрий так дуже любить свій нарід. Молімся за наших братів і сестер в Галичині. А своїми щирими й повними віри молитвами зможемо їм богато помогти. Кличемо до милосердного Бога:

"Боже великий, дай Україні,
Славу і силу, волю і власть."

ІТАЛІЙСЬКА КАТОЛИЦЬКА БОЛЬШЕВИЦЬКА ПАРТІЯ

Так! Се не жарти, але в Італії оснувалася була італійська католицька большевицька партія. Повстала вона підо впливом большевицькою агітацією в Італії. Папа однак її розвязав, уважаючи за шкідливу Церкві.

НЕ БУДЕ ДОМІНІЯЛЬНИХ ВИБОРІВ СЬОГО РОКУ

Премієр Кінг проголосив, що сього року не буде в Канаді домініяльних виборів, як про се були поширилися вісти.

Поверх 8,000 листоношів в Канаді дістали підвишку платень.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПО-ДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯ-ЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, СЕРПЕНЬ, 1944

15	В	2	Перен. мощ. св. Стефана
16	С	3	Преп. Ізаакія
17	Ч	4	7 Молодців у Ефезі
18.	П	5	5 Мч. Евсигнія
19	**С**	**6**	**Преображення Господнє**
20	**Н**	**7**	**Неділя 11 по Сош.**
21	П	8	Ісп. Еміліяна
22	В	9	† Ап. Матія
23	С	10	Мч. Лаврентія
24	Ч	11	Мч. Евпла
25	П	12	Мч. Фотія
26	С	13	Преп. Максима
27	**Н**	**14**	**Нед. 12 по Сош.**
28	**П**	**15**	**Успення Пресв. Богородиці**
29	**В**	**16**	**Перен. Нерукотвореного Образа**
30	С	17	Мч. Мирона
31	Ч	18	Мч. Флора і Лавра

УСТАВ

19. Преображення Господнє: Всеночне Сл. Б.: Ап. з. 65, ев. Мат. з. 70. По заамвонній молитві свячення овочів.

20. Нед. 11 по Сош. і Попразд. Преображення: Гл. 2, ев. утр. 11. Сл. Б.: Ап. з. 141, ев. Мат. з. 77.

27. Нед. 12 по Сош. Гл. 3, ев. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 158, ев. Мат. з. 79.

28. Успення Пресв. Богородиці: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 240, ев. Лок. з. 54. По Отпусті свячення зілля.

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ 13 ПО СОШЕСТВІЮ СВ. ДУХА І

О ЗАВИСТИ

"Завистею діяволею смерть вниде в мір" (Прем. 2, 24).
"Через завість діявола смерть війшла в світ."

Ісус Христос сказав слідуючу повість:

Був один богатий господар, що засадив виноград і обгородивйого плотом і викопав у нім точило і збудував вежу та винаймив його виноградарям. По-сім відійшов. Колиж приближився час, пора плодів, післав він своїх лсуг до виноградарів, щоби відобрали йому плоди. Та виноградарі піймали його слуг, одного побили, другого вбили, а іншого укаменували. Знов післав господар інших слуг, більше, як перше, а ті зробили їм так само. На останок післав до них свого сина кажучи: побоються мого сина. А виноградарі, побачивши сина, сказали собі: Се є наслідник, ходіть, убємо його і матимемо його наслідство. І спіймавши його, випровадили з виноградника й вбили. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить тим виноградарам? Кажуть йому: Злих люто погубить й свій виноградник винайме іншим виноградарам, котрі віддадуть його плоди в свій час. Сказав їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писанню:

Камінь, що його відкинули будівничі, той став головою угла. Від Господа се сталося і дивне воно в наших очах?

* * *

Чи із нами християнами, так не станеться, як не принесемо добрих овочів свому господареві Ісусові? Христос дав нам винницю, себто душу, одну, єдину, безсмертну. Засіяв її своїми благодатьми і дарами обгородив її плотом заповідий Божих, дав сторожа для неї Ангела, щоби ми принесли плоди. Працювати би коло неї, усильно і ревно, бо Ісусові дорога вона і мила. Таж власної крови не жалував, щоб не пропала, щоби и спасти, ущасливити. **Дві головні річи вимагає та праця: Перше,** викинути з неї всякий бруд, всяке сміття гріху, бо Ісус Бог, найвисша святість бридиться ним ("погубиши всіх, що говорять лож" Пс. 5, 7). "Чоловіком жадним крови, лютим, мстивим, настаючим на життя, на славу й добро ближнього, зрадливим, мерзиться Господь" (Пс. 5, 7). Вже досить довго відкладали ми ту святу працю, вже довго надуживали терпеливости Божої. Час зачати її скоро, рішучо й мужно. Щонебудь зможе зділати твоя рука, ділай, бо ані справи, ані мудрости, ані розуму не буде в пеклі, куда змагаєш, говорить мудрець Господень. **Друге:** та праця для душі не ограничується тільки на самім поисханню гріха. Як виноградник очистивши грядки, старашно їх засаджує, так і християнин, вирвавши бурян гріху, повинен защіпляти в души зерна чеснoти, "**що тільки правдиве, чисте, справедливе, святе, що тільки любе, доброхвальне,** чи яка чеснота, похвала, се розважуйте; а Бог **мира буде з вами**" (Филип. 4, 8). "Бо земля, що пє спадаючий на ню дощ... а приносить терня й бодяки є відкинена і близька прокляття" (Евр. 6, 7).

О, як мало людий ту правду розуміє, як мало і ми памятаємо про неї! Життя плине як ріка, день за днем минає, а де наші чесноти овочі, плоди винниці душі? Весь час нашого життя обертаємо на дочасні потреби, а мало на честь і славу Божу. І посилає Ісус слуги - своїх священиків - й ті питають часом о добрі діла, посилає нашу совість, та питає за добрими овочами-плодами, а ми що робимо? Може легко се беремо, сміємося з наук і напімнень його слуг, приглушуємо свою совість.

Якаж лагідність і довготерпеливість Ісуса на невдячність і нечесть людей! Ми не тільки не хочемо часами видати овочів, чеснот, але що більше падемо ще і в проступки, нові гріхи. **Як ві виноградарі побуджені завистю і лакімством, так і ми падемо часто в ті гріхи, які так много лиха і нині нанесли між людей, затроюють серця і до злого ведуть.**

1. Завість.

Звичайно завидується другим добра, котрого самі не маємо. Завидували виноградарі господареві винних плодів, яких самим не ставало. Заздростять люди людям здоровля (добре йому так), маєтку, ба і чеснот і Божої благодати, котрі би самі раді мати. **Що тільки хто кому завидує, що кого коли засмутить, болить, гніває, в кождім разі й завсігди є все завість, страсть підла й ганебна, недостойна розумної людини, а щобільше християнина, бо противиться любові.** Любов є терпелива, ласкава, не завидує, не чваниться, не надувається, не осоромлює, не сердиться, не задумує зла, не тішиться неправдою, а тішиться правдою. Все зносить, всему вірить, всего надіється, все терпить. **Любов ніколи не гине. Противно робить завість: нікого не любить, думає о всіх зле, шукає тільки своєї користи,** чуже поводження гризе зависного, шкодить другим, тішиться з нещастя, сумує з щастя ближнього, не має милосердя над ближнім, не стерпить другому, хіба то, що мусить, і то, що не дається оминути і се чинить з невдоволенням. Надіється від других лише зле. Християнин з Божою любовю в серці бажає всім добра, щастя других радує його, хвалить Бога за ласки якими Бог наділяє ближніх. Вид нещасного витискає йому сльози з очий, він помагає де може, то молиться, то просить о поміч і ратунок. Сумує з того, коли хто свого добра вживає на злі цілі.

Не так зависник! Він глухий на потреби. Чужа нужда—се його розкіш. Чуже добро—се його недуга. Він немає спокою, доки не підкопає щастя других, не затрує, не позбавить. Щож бридшого може бути в людині, як не завість? Зависні подібні до пса, котрий положиться в жолобі та гарчить на коні, чи товар, що хоче з жолоба їсти. Сам не їсть і другому не дасть. Роз-

казують слідуюче: У одного князя були два жовніри: зависний і добрий. Хотів раз князь розвеселитися й обіцяв в присутности дворян, що сим двом жовнірам нічого не відмовить, о щоб вони не просили. Перший просити мав зависний жовнір, котрому цар сказав, що дасть другому жовнірові подвійного з того всього, що дістане він (зависний). Тяжкий се хрест був для зависного жовніра, бо о що тільки не попросить, то другий жовнір дістане подвійно. Та почав думати: о що тут просити? О щось доброго просити—ні, годі! Попрошу о щось злого. І вкінці сказав до князя: "Прошу, князю, кажи виколоти мені одно око, а тому другому жовнірові два." Князь обурився сею просьбою і сказав до всіх: "Дивіться, до чого може довести людину зависть."

Любов боїться Бога, величає Його в щастю й нещастю, в радості й терпінню, пристає на тім, що Бог дає, — **а зависні нарікають на Бога.** Ісус оповідає про робітників, котрих наняв раз до праці один господар. Одних наняв рано, других в полудне, а третих аж під вечір. Усі вони взялися до роботи й вечером всі дістали однакову платню. Ті, що прийшли рано до роботи почали сваритися, чому господар дає всім рівну платню. Говорили вони се тому, бо були зависні, хоча їм жадна кривда не сталася, бо одержали стільки, за кільки були рано згодилися.' Так воно діється й по нинішний день. Зависні не вдоволяються, що Бог дає, ганять Божий промисл й Божу справедливість, забув на них ніби Бог, неласкавий для них, не дає їм майна, ні здоровля, роблять з Богом торг стало. Се тому роблять, бо немає в них Божої любові і ближнього, хочуть тільки себе видіти щасливими тільки для себе жиють й не стерплять жадної заслуги ні коло себе ні над собою.

2. Наслідки зависти.

Наслідки зависти страшні, діявольські. Душа прародичів була свята, розум її світлий, воля її склонна лише до доброго, а тіло не мало тяжко працювати й слабувати, ні умирати, жили в раю, а там діявол завидував їм того всього й звів до гріха, доконав сього, що перестали були святим і.. "завистю діяволею смерть увійшла в світ".

О, яка страшна тота зависть в своїх наслідках! Не згадую вже про **Йова,** що йому зависть діявола забрала майно, діти, здоровля й все Зі зависти убив **Каїн** свого брата Авеля, зі зависти продали брати брата **Йосифа** египтянам, зі зависти переслідував король **Савло** невинного Давида, зі зависти **фарисеї** не хотіли доглянути в Ісусі нічого доброго, все перекручували і посуджували Його хто знає о які злочини. **Зі зависти видумують й нині люди злі проступки на других, обмовляють, любуються сплетнями, не дають нікому спокою— сухої нитки не лишають на свому ближньому, блуди, уломности, наліг, злу привичку, деякий моральний упадок, ширять між людий, щоби їм доскулити, докучити, допечи до живого, відобрати їм честь, добре імя. Ба що більше! Завзята зависть жене їх до ще чорнійшого діла— очернення, ширять його словом і по часописях, чим відбирають хліб життя цілій родині. Зі зависти повстають сварки, колотні, чонення, переслідування, убійство. Хто годен счислити зло, яке діялось коли і діється нині через зависть!**

Грецький цісар Юстиніян мав воєводу Беліязар, що погромив перзів, ґотів і вандалів. Декотрі дворяне не могли дивитися на його почести, очернили його, позбавили почестей. Вкинено його до вязниці, викололи йому очи. Нещасний сліпий Беліязар ходив за прошеним хлібом і просив: "Дайте милостиню Беліязарові, котрого мужність і геройства вивисшили, а зависть позбавила очей і хліба." Щось як нашого колись князя Василька Теребовельського осліпили.

Зависть подібна до того моля, що гризе найдорощу і найкращу одежу, до **ржі** котра перегризає й найтвердше залізо, **до саранчі, до гусиниць,** котрі знищать й найгарнійшу зелень на полях... **Зависні ненавидять і мстяться.** Ненавидять тих, що становищем висші від них, тому, що не в силі дорівнати тим висшим. Ненавидять і низших від себе, бо бояться, щоби ті не дорівнали їм. Ненавидять і рівних собі, бо хотілиби бути висші від них. **Льви, тигри, гієни і інші кровожадні бестії—звірята не є так дуже завзяті і люті, як зависні люде — лідери (провідники);** бо ті роздирають інші звірята і людей, щоби заспокоїти голод; вони кидаються з голоду або з подражнення. Навіть їдовита гадина-змія не ранить, доки її не зраниш, не роздрочиш, на наздопчеш. **Лиш зависні є такими потворами, котрі неподражнені, неголодні нападають на честь, на славу, на життя других, щоби вволити своїй зависти.**

3. Закаменілість зависних.

Зависні стають зчасом закаменілого серця і не хотять покаятися. Кождої злої пристрасти можна позбутися лекше, як зависти. Зависні не хотять знати й розуміти як треба сповідатися, жалувати за гріхи, постановити поправу. Вони того не хочуть знати.

Схопив раз на папір зависть один маляр. Намалював стару особу поморщену, зі запалими щоками, зі зизоватими очима, висхудлу і винужденілу. Хроб добувався з решту тіла, внутренности пожерав пажерливо. Се образ зависти нині: Стара особа бо зависть давна як світ; зизоваті очи бо зависть на все дивиться кривим оком; висохла бо висушує всі добрі, шляхотні почування в зависників.

Браття, милі читачі! Найже бридиться і встидається кождий з вас зависти перед людьми і перед собою! Хай очистить душу і своє серце і вирве з коренем блуд зависти. Най любов має в серці, бо нею зближуємося до Бога і Божих ангелів, котрі люблять людський рід.

Любіть ближніх, оказуйте зичливість одні другим, признавайте заслуги і добрі прикмети других, а за Божою поміччю дух любови, дружби і спокою вступить і буде з Вами перебувати.

УРИВОК З ПРОМОВИ

МІНІСТРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ВОЄННОЇ Служби, Дост. Л. Р. Ляфлеша виголошеної підчас Домініяльної Конвенції Канадійської Імперії Ліги Комбатантів, у Ванкувер, Бр. Колюмбія, 8 Червня, 1944.

(Продовження)

Є ще друга важна справа. Від початку війни поверх 62,000 осіб одержали натуралізацію. Мені все здавалося, що ми повинні подбати про те, щоби ці нові члени канадийського горожанства могли перед натуралізацією присвоїти собі певне знання про наші канадийські інституції та про наш спосіб життя. Приняття чорожанства в Канаді повинно бути для нас подією, якою треба дорожити і я переконаний, що ми повинні цю святочну хвилю, коли їм надається горожанські свідоцтва, відзначити відповідною церемонією. Ось тут є нагода, де Ви, ті що билися за свободу нашого краю, зможете допомогти у витворюванню почуття ще глибшої гордости на наше канадийське горожанство. Коли переглядаємо список тих 62,000 осіб які одержали натуралізацію, побачимо, що велика частина з них походить із славянських країв. Але є між ними і майже 11,000 таких, що нім приняли канадийське горожанство, були американськими горожанами Припускаю, що всі є тої думки, що ті, що приходять з Европи, повинні одержати свойого роду підготовку до горожанства, але рівночасно не забуваймо, що богато і з тих, що приходять до нас із Злучених Держав, таксамо можуть не розуміти нашого парляментарного устрою та будуть вдячні коли зможуть одержати деякі основні пояснення про значіння конфедерации та про структуру наших доміяльних інституцій, нашого законодавства та судівництва. Я не дивлюся вузькозоро на демократизм, але я вірю, що ми є в посіданню традицій британських установ, які є частиною нашої великої спадщини і ми держимося їх цінко, таксамо у французькій як і в англійсько-мовній Канаді. Тому, даймо всім тим, що бажають до нас належати, нагоду,— ні, наложім на них обовязок,— щоби поширили своє знання про нашу Домінію, а коли їх вже принято як членів горожанства, то привитаймо їх у якийсь святочний спосіб, з достоїнством і з натиском на вагу тої хвилі. (Докінчення буде).

БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ КАТЕХИЗМ МОЛИТОВНИКИ

Накладом "Місійного Товариства св. Йосафата" вийшла недавно з друку Біблійна Історія. Книжка має 136 сторін, 89 лекцій і 17 ілюстрацій. Мова легка; ціна приступна: 25ц. — На днях вийшло з друку 3-е видання Катехизму "Наша Релігія". Ціна 15ц. На складі ще є молитовники для молоді. В них є молитви, Служба Божа й пісні. Тверда оправа. Ціна 25ц. ВСІ више згадані видання друковані по українськи і по англійськи. Замовляти в свого о. Пароха або писати до—

Rev. A. Luhovy, 235 Scotia St., Winnipeg, Man

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

КОНКУРС ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ БУК-а У ВИНИПЕҐУ

Оцим проголошується кнкурс на прийняття панночок до Виховного Інституту БУК-а під Покровом Пречистої Діви у Винипеґу, 49 Кенеді стр.

Є місце на прийняття двацять панночок, украінок католичок, на повне удержання (харч, помешкання, наука— з виїмком прання) під проводом Сестер Служебниць. Інститут є в одній з найкращих дільниць міста, зараз напроти парляменту, лицем до парку, кілька кроків до трамваю, в самім середмістю. Околиця чиста, спокійна, здорова. Кілька кроків звідтам до університету і до торговельної школи (Business College) Недалеко до інших середних і вищих шкіл міста.

Повне удержання в Інституті (з виїмком прання) разом з наукою українознавства, співу, танків, і релігії коштує місячно $27.00 платних згори.

Кандидатки можуть зголошуватися не пізнійше до дня 15 вересня 1944.

Всі зголошення слати на адресу: впр. о. Й. Сеньків ЧСВВ., 612 Фльора еве., Винипеґ, Ман.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЧЕРВЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

М. Бойко, п. 1. і ДС. 15ц., о. Семчук 2.	3.15
о. В. Чарний спр. 2.00; П. Андріяш 2.25	4.25
А. Корпан 1.00; пом. П. Гапійчук 9.25	10.25
Ів. Пробижанський, зб. в Стюартбурґ	5.34
о. М. Оленьчук зі спрод. брошурок ..	5.00
Н. Клембіцький 1.; кредит оо.Вас. 6 50	7.50
П. Каменецький за 10 ч. 10.00 і пер. 2.	12.00
А. Цюпик 1. і о. Шпитковський 23.05	24.05
Пом. Богослуж. Я. Буринюка 3.00, и 1.	4.00
Зб. на весілю в панства Ситників в Овкбурн для Укр. В. і БН.	14.15
і 1.00 для о. Шишковича на Сл. Б. ..	1.00
В. Гуцуляк 1.00 і М. Кукура 3.00	4.00
Т. Кравецький і Я. Дудич, перед.	2.00
о. Ст. Семчук зі спрод. 6.00, пер. 6.00	12.00
о. Шпитковський зі спр., пер. і огол.	39.10
Петро Сукнацький, перед.	1.00
Разом	$148.79

—РОЗХОДИ

Дом. Зар. зі спр. брошур.	9.90
Від. Норквей 25% (ДЗар.)	3.25
Друк БНації ч. 11 1944 ..	76.50
Розсилка	6.00
435 куверт	4.35
Мети	4.94
Друк БНації ч. 12	76.50
Розсилка	6.00
435 куверт	4.35
Почтові значки	.38
Збр. в пп. Ситників на УВ.	7.00
Мети	12.33
Разом	$211.50

Дм. Кобринський, скарбник.

Від початку війни аліянти знищили поверх 500 німецьких підводних суден (субмарин).

ПРЕСФОНД БУК-а

М. Кукура $1.00; **Дмитро Пуколь,** Торонто, Онт., $1.00. З пращального вечірка для **о. капітана М. Горошка,** Ріджайна, Саск. $4. Зі збірки на похороні **бл. п. Н. Немеровського** в Делгай, Онт., $4.00.

З несподіванки для **о. В. Шека** в Селкирк, Ман., $4.00.

З пращального вечірка для **о. капітана Горошка** в Геффорд, Саск., $8.00.

З несподіванки для панства **П. і А. Сенько** в Лейдівуд, Ман. $2.00.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючим нашим добродієм?

УСПІШНА ПОЇЗДКА БУК-а

Проголошена в попередному числі Організаційна Поїздка БУК-а відбулася й пройшла, дякувати Богові, з повним успіхом. Всеч. оо. С. Семчук і о. І. Ю. Шпитковський відвідали слідуючі міста на сході Канади: 18-го (липня)— вівторок— **Форт Виліям,** 21-го, пятниця, **—Судбурі;** 23-го, неділя— **Торонто;** 24-го, понеділок— **Брентфорд;** 25-го, вівторок— **Делгай;** 26-го, середа— **Ст. Кетеринс;** 27-го, четвер— **Велленд;** 28-го пятниця— **Ошава;** 29-го, субота— **Кіченер;** 30-го, неділя— **Гамільтон.**

По всіх містах виголосили отці виклади та перевели збірку на Виховний Інститут БУК-а в Винипеґ, як також переведено кампанію за придбанням нових передплатників для БН. Поїздка пройшла з повним успіхом, завдяки Всеч. оо. Парохам та нашим добрим людям на місцях, за що належиться всім від Домініяльного Заряду БУК-а сердечна подяка.

На другому місці нинішного числа починаємо подавати точний звіт з поїздки й будемо його продовжувати в кількох числах.

25-ЛІТНІЙ ЮВИЛЕЙ

Премієр В. Л. Мекензі Кінґ

Теперішній премієр Канади, дост. В. Л. Мекензі Кінґ, дня 7-го серпня с.р. святкував 25 літній ювилей яко провідник ліберальної партії в Канаді. Від 18 років дост. В. Л. Кінґ є при канадійському уряді.

НОВІ ПАРОХІЯЛЬНІ ДОМИ

Парохія Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен-Елмвуд, Ман., купила парохіяльний дім для священика за $3,600 при вулиці Монтроз в Іст Кілдонен. Торжественне відчинення дому відбудеться з початком вересня с.р. Парохом церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен є о. І. Ю. Шпитковський.

Парохія Неустаючої Помочі М. Божої в Судбурі, Онт., започаткувала будову парохіяльного дому для священика. Будова вже в повнім розгарі. Дім буде коштувати коло $6,000. Парохом церкви є о. П. Сулятицький.

Справді честь і вдяка належиться добрим людям та парохіянам вищезгаданих церков, котрі не жаліють труду та придбали парохіяльні доми, котрі стали прикрасою та гордістю парохій.

ВИЙШЛА З ДРУКУ, видана Українським Католицьким Юнацтвом, книжка під заголовком **"ПЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА,"** зі звітом першого Конгресу УКЮ в Саскатуні, 4-6 липня 1943—і з цінними рефератами виголошеними на тім зїзді в яких зясовані ясно шляхотні ідеї Українського Католицького Юнацтва, підготовання молоді до праці для слави Божої, добра українського народу в Канаді. Папір є гарний. Много є фотографій. Ця книжка повинна знаходитися в кождій укаїнській католицькій родині—і тому головний заряд УКЮ рішив продавати її тільки, щоб поповнити кошта друку по ціні 50ц. Замовлення слати до—

MISS A. ZUCK, HAFFORD, SASK.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ДРУГА ЗАПОВІДЬ БОЖА
Ш. Проклін. (Продовження)

II. Отже, будьмо на осторозі з проклонами. Цю навичку легко набути, переходить вона легко з уст до уст, від батьків до дітей, з роду в рід. Проклонами легко дати згіршення тим, котрі є в нашім окруженні, так, що це згіршення може перейти з роду в рід навіть и до третого покоління, а тоді ми будемо причиною цього згіршення, проклону.

Я ще дальше піду й скажу: **Не лише уникаймо проклону, але будьмо апостолами поборювання тогож.** Коли дебудь почуємо проклін, то стараймося звернути тому чоловікові увагу, що він зле робить. Головно се буде обовязком старших, котрі скорше можуть сему зарадити. Подумаймо, що приміром якийсь волоцюга проклинає — зневажаю нашу матір. Чи це нас не образилоби? Або приміром, Ваша дитина нехотячи збила якусь вартісну посудину, чи це не привелоб нас до гніву? Правда? Але, на жаль Ваша дитина може нераз й заклине, або вимовить паскудне слово то ми часами й не чуємо. Чи се справедливо? Памятаймо, що коли Ваші діти не будуть вдома шанувати імені Бога, то й Вас не пошанують. Бог карає за гріх вже часто тут на землі. А кільки нещастя нині на землі! Чи це не кара Божа за гріхи?

Поборюймо отже проклін на кождому місці. Коли часами не годні ми здержати когось від проклону, котрий чуємо, тоді зараз віддаймо славу Богові, на примір можемо сказати: "Господи, змилосердися над нами."

* * *

ТРЕТА ЗАПОВІДЬ БОЖА:
"Памятай День Святий Святкувати."

I.

Читаємо в Святім Письмі, що на початку Господь Бог сотворив небо й землю, відтак, світло, облаки з многими звіздами, зелень, птиці й звірята, а накінець чоловіка, котрий є вершком цього видимого світа. Господь Бог міг се все за одним разом сотворити, однак волів се сотворити в шістьох днях. Відтак, семого дня Бог відпочав, значить ввійшов в себе, або розважав і накінець перестав творити нові матеріяльні сотворіння.

Цей дивний відпочинок Бога дав почин-початок до святковання семого дня. Бог, іншими словами, освятив семий день, неділю. Звідси то за Божим почином, почалась неділя, котру чоловік заховує.

Обовязок заховування неділі є так старий, як світ. Значиться, що це не є видумка людей, чи церкви, але сам Господь Бог є автором її. Звідси то по всіх краях світа, у всіх часах, в старовині й нині, по всіх культурних державах як і в поган, знаходимо дні, котрі є призначені на відпочинок і на службу Богові. Як скоро Бог сотворив першого чоловіка, то цей обовязок заховування неділі вже йому наложив. Опісля цей обовязок Господь Бог відновив формально на горі Синай, словами: "Памятай, сказав Бог до свого народу, святкувати день суботний, в той день не будете робити, ані ви, ані ваші сини, ані ваші доньки, ані ваші слуги та наймиги, ані ваше звіря, ані подорожний, коли знайдеться в вашій хаті."

Ця заповідь Старого Завіту перейшла в Новий Завіт. Лише, що Ісус Христос дав право своїй Церкві перенести цей день, з дня суботи на неділю, бо в неділю Ісус Христос славно воскрес і в неділю Дух Святий зійшов на Апостолів і Церкву.

Отже неділя стала установлена на службу Богові й на потребу чоловіка.

А). Служба Богові.

Служба Богові це наш перший обовязок і найголовнійший тут на землі. Сповнити свій обовязок зглядом нам подібних, або бути добрим батьком, чи доброю дитиною, женою чи горожанином, це жве щось значить. Але це ще-не є вистарчаючим. Щоби сповнити свій головний обовязок тут на цій землі, треба памятати, що ми маємо обовязок зглядом Бога, Його почитати, до Нього молитися, Його слухати, та любити. Також маємо Бога шанувати як приватно так і публично як нашого найвисшого Пана. Господь Бог цього публичного почитання вимагає від нас, хоча в один день на сім днів. Той день є призначений на це, щоби ми зійшлися в Його Церкві, Його почитали, дякували за всі добродійства та просили о нові ласки.

Памятаймо отже, що свята неділя це день Божий, день, в котрий Господь Бог збирає своїх дітий, надгороджає їх ласками й пригадує через своїх священиків про головні правди спасення. Неділя, це тижневий празник на славу нашого небесного Отця, що нас сотворив; на славу Сина, що нас відкупив; на славу святого Духа, що нас освятив. Нема неділі, то не треба релігії. Чоловік все привязаний до землі, в короткім часі стративби до всего охоту, а навіть до бажання небесних дібр. Тоді розум чоловіка не розумівби справ Бога, свого Творця, а часом вернувби назад до поганства.

Б). Потреба чоловіка.

Неділя є також й потребою для чоловіка. Все, що Господь Бог нам приказав є добрим для нас, для нашої користи. Користь в святкуванні неділі чи свята є також добра не лише для нашої душі, але також й для нашого тіла. Здоровля чоловіка не є ані з заліза ані бронзу. Працюючи шість днів на тиждень, чоловік потребує й відпочинку. Інакше скоро чоловік витратить силу. У фабричних краях, де не всяткують ані свята ані неділі, то там люде слабі, згорблені, перетомлені перед часом, вкінці дуже скоро старіються. Возьмимо на примір міста, кілько там людей, котрі заледве перейшли шістдесять літ, а вже чуються старими, немічними, спрацьованими, підчас коли люде з сіл, рільники, чуються противно— загартованими, сильними, здоровими. Се все є наслідком незаховування й заховування третої заповіди Божої. Кільки то є наших старців, що пережили поверх сімдесять літ, а в неділю раненько стають й натше нераз кілька миль ідуть пішки до церкви. Господь Бог справді добре знає, що нам треба. Йти проти волі Божої, значить надуживати своє тіло й скорочувати собі життя.

Крім тіла ще маємо душу. Наша душа безнастанно потребує духовного корму, щоби ми заховали в ній стан Божої ласки. Корм для душі становить: молитва, слово Боже, св. Тайни. Душа може дістати їх в неділю, коли чоловік вільний від других занять. Без сеї неділі душа чоловіка скоро згубилабися в безодні світа й гріха. Без релігійного виховання чоловік скоро ставби зматеріялізований, загинувби на віки.

Тепер возьмім чоловіка не як одиницю, але в відношенню до других людей, пр. до свого батька, мами, жени, дітей, родини. І під тим зглядом неділя є конечною. Возьмім дім, родину, де заховують неділю. Яке там щастя! Від рана, цілий день для всіх свято. Через тиждень всі заняті при своїй роботі. Батько кождого дня занятий, діти в школі, а мати в хаті при своїм заняттю. А в неділю всі сходяться, всі святкують. Приходить час йти на Службу Божу, батько з родиною йде до церкви.

(Далі буде).

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
14 серпня, 1944

ПРАВИЛЬНИК

БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ВСТУП

Цей Правильник є виконанням точки 26 статута БУК-а згідно з рішенням Провінціональних і Домініяльного Зарядів БУК-а в Йорктоні, 26 квітня 1944.

ОСНОВНЕ СТВЕРДЖЕННЯ

БУК є Католицькою Акцією українців католиків в Канаді. Тому започаткував і спонукав до діяння окремі види цеї Акції серед молоді та серед жіноцтва, котрі повстали та істнують під назвами "Українське Католицьке Юнацтво" та "Українське Католицьке Жіноцтво." Ці два види КАкції є однак тільки відгалуженням БУК-а, отже організаційно і ідейно з ним злучені та залежні.

ДОДАТКОВІ ЦІЛІ

Вести добродійну діяльність серед українців в Канаді під ріжними видами, а також через забезпеку життя і здоровля родин, поміч в каліцтві чи слабости, посмертне, і тим подібне.

Винагороджувати орденами визначних і заслужених одиниць за їх знамениту діяльність і жертвенність на релігійно-народні справи українців католиків в Канаді. Намічується чотири степені відзначень, котрих завершенням є БОЯРСТВО СВ. ВОЛОДИМИРА.

Promoting such social and intellectual activities among its members as shall be desirable and proper.

Promoting sports.

для цілости організації і відривну від духа БУК-а, тоді Пров. Заряд може даний заряд завісити в урядованню, а навіть цілий відділ розвязати.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЗАРЯД

На річнім з'їзді всіх відділів, що з правила має бути в осереднім місті даної провінції, представники відділів тої провінції вибирають Провінціональний Заряд в цім складі: голова, заступник, писар діловий, писар скарбовий, скарбник, три провірники, звязковий з відділами і звязковий з домініяльною централею.

Кождий відділ посилає на річні збори по два представники, без огляду на число членів. Коли відділ многочисельний, тоді від кождих десять членів посилає по одному представнику. Представники відділів мають письменні уповноваження від своїх відділів, підписані головою і діловим писарем. Кошти висилки поносить відділ.

Заряд вибирають згідно з програмою, яку місяць наперед оповіщено від Пров. Заряду в БНації або в УВістях, явним голосованням через піднесення рук або тайним через карточки.

Голова представляє всі провінціональні відділи назовні, проводить на всіх засіданнях, підписує всі ділові письма і чеки, координує працю відділів в провінції, відбирає напрямні від централі та виконує їх.

Заступник ділає в тих самих правах і обовязках в случаю неприсутности чи перешкоди голови.

Діловий писар веде ділові книги, підписує письма разом з головою, дописує до преси.

Скарбовий писар веде скарбові книги, записує всі приходи і розходи, підписує чеки і видає посвідки.

Скарбник відбирає гроші і складає в банку на добро БУК-а, виплачує розходи чеками, які підписує разом з головою і скарбовим писарем, здає рахунок на зборах і на засіданнях.

Провірники провірюють скарбові книги, приходи і розходи, готівку в банку і на руках та здають звіт бодай квартально на засіданню Пров. Заряду. В случаю недокладностий, мають подбати, щоби грошеві справи були справлені негайно.

Звязковий з відділами координує працює відділів в провінції, має спис всіх відділів та їхніх зарядів, збирає їх зауваги, посилає упімнення.

Звязковий з доміняльною централею засягає порад в сумнівних справах, дістає вказівки і напрямні, намічує плян річної праці для всіх відділів спільно з другим звязковим і предкладає на засіданню до затвердження, підготовляє річний з'їзд та збори. Все робить за відомом голови.

Заряд вибирають на один рік праці, однак можуть перевибирати з року на рік, якщо викажеться успішною і доброю роботою.

Членом заряду провінції без вибору є висланник, іменований українським католицьким епископом ординарієм в Канаді. В порозумінню і за одобренням тогож епископа, він може здержати виконання всіх ухвал Пров. Заряду ізза важних і оправданих причин, котрі за повним своїм підписом має доручити на засіданню Пров. Заряду.

Заряд провінції буде дбати про Виховні Інститути БУК-а в своїй провінції, коли вони є. Коли їх нема, подбає про заложення таких Інститутів і буде їх удержувати. Для бідних а гідних учнів постарається о дарове приміщення і харчі в своїм Інституті. Голова наглядає над тим Інститутом, дає поради і вказівки для ведення.

Епископ ординарій українців католиків в Канаді іменує ректора даного Інституту на прохання і поручення Пров. Заряду. Тойже епископ є одиноко управнений такого ректора змінити ізза слушних причин. Ректор Інституту є одночасно управителем.

Пров. Заряд дбатиме про сиротинець в своїй провінції і старечі доми, чи захисти для бездомних.

Заложить і буде дбати про лічниці для наших людий в осередках нашого поселення провінції

Навяже лучність з богатими добродіями, котрі уможливлять широку грошеву витрату на добродійні цілі через свою щедрість для справи.

З'ЇЗДИ

Провінціональний Заряд скличе кождого року в своїй провінції найменше два або три окружні з'їзди, підготовить їх програму та вишле туди свого відпоручника.

В міру можности подбає про провінціонального організатора, відвідає всі відділи даної провінції і буде платний та відповідальний перед зарядом БУК-а даної провінції

ДОМІНІЯЛЬНА ЦЕНТРАЛЯ

Всі провінціональні заряди БУК-а, що другий рік з'їзджаються разом в однім осереднім місті Канади і вибирають зміж себе доміняльний заряд, або так звану Централю БУК-а на слідуючих два роки праці. Коли вона викажеться доброю працею, її можуть дальше перевибирати.

Поможе нашому загалові у всіх життевих актуальних справах і дасть йому діловий провід та авторитетне слово і заохоту до творчого чину.

А все це виконає через співпрацю всіх клясів і станів нашого загалу ради вищої ідеї здійснити царство Боже в душах українського народу в Канаді.

ЗАКІНЧЕННЯ

БУК не є політичною організацією, однак його члени повинні брати участь в політичнім життю Канади і організація як цілість поможе їм в цім всіми способами.

Відзнакою БУК-а є кленовий листок Канади а в ньому два хрести, що означають католицьку релігію і українську культуру

Часописею БУК-а є "Будучність Нації" і "Українські Вісти."

БУК істнує для співпраці з Українською Католицькою Церквою в Канаді та її гієрархією.

Тому все буде зі своїм священиком, зі своїм учителем, робітником, хліборобом чи кождим українцем католиком без огляду на стан і клясу, але тільки з думкою про це, чи він є віруючий, чи ні.

БУК істнує для праці найкращої у своїм роді, бо наскрізь ідейної і посвятної для загального добра народу і на Божу славу.

Істнує так довго, доки в нім остає десять членів—інакше все майно переходить на добро нашої Церкви в Канаді.

Rev. S. SEMCZUK, Thomas MELNYCHUK, Rev. IHOR SHPYTKOWSKY, Alex MALOFIE, Mrs. A. SEMOTUK, Dm. KOBRYNSKY, J. D. STRATYCHUK, Very Rev. Dr. W. KUSHNIR, Rev. P. KRYWORUCHKA, M. KOPIAKOWSKY, D. DOROSH, Very Rev. S. SHEWCHUK OSBM., M. KOZIAK, Walter FYLYPOWYCH, Very Rev. J. SENKIW OSBM., Rev. A. LUHOVY, Rev. A. TRUCH OSBM., Rev P. KAMENECKY, M. MYSACHENKO, M. BILINSKI, G. WOYTKIW,— and all other persons now associated with them, under and together by the name of the UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA, together with all such persons as may hereafter become associated with them, together with their successors, be and they are hereby constituted a body corporate by the name of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada for the purposes as above.

Затверджується.

† ВАСИЛІЙ, Еп. Орд.

Винипег, 10. липня, 1944.

RIGHTS and PRIVILEGES

Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada shall have perpetual succession and shall have power in law to purchase, receive, hold and convey all kinds of property, real or personal, requisite or convenient for the purpose of said corporation. May have a common seal. May elect and appoint such officers and agents as it may deem necessary and proper. Shall have power to make and adopt a constitution and by-laws, rules and regulations, for the government, suspension, expulsion and punishment of its members, the election and appointment of its officers and their duties and for the management and protection of its property and funds, and any and all other matters appertaining to the well-being and conduct of said organiation.

Said corporation shall make no laws, by-laws, rules or regulations which shall be inconsistent with the laws of this state or which are contrary to the word or spirit of the Catholic faith and are not confirmed with manu propria of the Ukrainian Catholic Bishop Ordinary of Canada (who is in communion with the Holy See in Rome)

ВІДДІЛИ

Десять членів творить відділ БУК-а і вибирають заряд. Відділ може бути збільшений до сто членів. Всі відділи дістають свої порядкові числа від дня повстання.

Відділ творить правну одиницю в організації, вибирає зпоміж себе і посилає на річні провінціональні збори своїх представників для вибору Провінціонального Заряду БУК-а, має свої фонди і веде свою працю автономно, однак в порозумінню і у співпраці зі своїм Пров. Зарядом.

Відділи самі усталюють способи, як зібрати фонди на свої потреби.

Працю всіх відділів даної провінції координує Пров. Заряд БУК-а в порозумінню з Домініяльним Зарядом БУК-а.

Річні збори відділів мають відбутися при кінці кождого року з тим, щоби були скорше як збори провінції.

Річні провінціональні збори мають відбутися також при кінці кождого року, однак після річних зборів всіх відділів даної провінції, але скорше як домініяльні збори БУК-а.

ЧЛЕНИ І ВКЛАДКИ

Члени діляться на фізичних, спомагаючих і досмертних.

Фізичним членом є кожда особа канадійської державности, української народности і католицької релігії, котру заряд даного відділу чи провінціональний заряд прийме в члени на поручення двох інших членів.

Членом спомагаючим можуть бути всі українські католицькі

Діловий писар веде ділові справи і книги, подає звіти до преси і виготовляє письма урядового характеру для властий. Разом з головою підписує урядові письма від імени організації. Переховує печать БУК-а.

Скарбовий писар веде скарбові книги, приходів і розходів, підписує з головою чеки, видає посвідки, старається перевести грошеві кампанії на добро організації і є за них відповідальний. Він і скарбник мають бути бондовані.

Скарбник перебирає гроші і складає в однім з чартерованих банків Канади на добро БУК-а, виплачує розходи чеками, які підписує разом з головою і скарбписарем, відповідає за повірені фонди і здає скарбовий звіт на зборах.

Провірники провірюють скарбові книги і готівку в банку та на руках. В случаю неправильности, мають сейчас повідомити про це підчас найблищого засідання всіх членів централі та подбати, щоби як найскорше все справити. Провірка має бути бодай квартальна. Вони вносять довіря скарбовим урядникам на зборах, або ні.

Централя буде старатися піднести організацію як найвище під кождим оглядом і вжиє всіх середників, щоби це здійснити.

Звязковий скоординує працю провінцій і намітить пляни діяльности згідно з потребами і вимогами місця і часу Він здебільша буде відвідувати заряди провінцій.

Централя повинна мати свого організатора, сталу канцелярію, платних урядників, щоби успішно і справно переводити працю у всеканадійській царині через виклади і відчити, радієві надання, концерти і мистецькі виступи наших мистців, поміч для істнуючих заведень наших в Канаді чи за морем. Тому матиме право переводити збірки, приймати дари і записи, на сиротинці, лічниці, інститути, бурси, старечі доми, захисти для бездомних, приюти, стипендії, пресу і тим подібне.

Буде плекати українське народне мистецтво в Канаді і зберігати його через заложення власного музею, буде вести мистецькі курси, нищі і вищі, дасть допомогу мистцям, поможе студентам, займеться доростом і вихованням нашої віруючої інтелігенції, зорганізує її в БОЯРСТВО СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА, куди добере інших чільних українців католиків як еліту нашого народу і моральний сенат прилюдної опінії.

Навяже звязь з іншими подібними організаціями католицькими в Канаді чи деінде ради піднесення і поширення наших впливів.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

OUR OWN OLHA

Princess or Queen Olha (Olga) was the widow of Prince Ihor who met with such a tragic death amongst the Derewlianys. They had a son by the name of Swiatoslaw. Her tears were quickly dried by her will to avenge her husband's death In those days, revenge was a sacred duty or act, well-regarded by all. She used all her genius in ways for punishing the culprit. Although a woman, she had a manly characted: a smart, queen she was, for she governed like a king.

In affairs of love she was most masterful and cunning. When the Emperor of Constantinople fell in love with her glamorous beauty and wisdom, she could not refuse him outright. It would have perhaps meant war between the two kingdoms. So she took advantage of the Emperor's ignorance in matters of elementary catechism. She asked him to be her god-father when she became a Christian. After her baptism, when he asked her for her hand in marriage, she candidly replied that a god father cannot marry his spiritual daughter in the Christian faith.

No doubt her ambitions must have tempted her to accept the Emperor, but she had enough spirit of self-sacrifice to dedicate the rest of her life for the good of her beloved Ukrainians, who needed a smart-ruler to keep them united and strong

Olha is a typical example of the Christian wife and mother: she loved her husband as well as his memory, she reared her son to become a strong man, she did not misuse the fortune left by her husband etc...

She was not a high-hatted princess or queen either. She visited her subjects, helped them in all ways, and kept them united. She lived at home in her palace as well as in the humblest abode of a poor Ukrainian peasant. (Some of our intelligentzia who are now well-off, should remember this, and stick through thick and thin with our poor people!

The Church respects her because she was not a coward: she accepted to become a Christian as soon as Providence sent her the grace of conversion. She always had a priest near herself, a chaplain in her home. In her will, she ordered her heir to bury her in Christian fashion, according to our beautiful Ukrainian rite, so symbolic and colorful!

In conclusion and to be practical, why do we not one and all choose a priest for spiritual guidance in life?—why not live christianly, so that we may receive a Christian burial after our death?— We are not pagans any more, so revenge must never flourish in our hearts! Why should we not stick by our people? Why marry outside of our religion or nationality?

"O, St. Olha, help us to follow the example of your good deeds, above all your noble love for the people of your own blood and your spirit of self-sacrifice!"

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

The Jewish Communist Party in London has ordered its members to belong to some church or religious organization... Wonder what's cooking?

2) It was bruited lately that Fr. Orlemanski would go to see the Pope and talk about "Uncle Joe." We know that when he went to Moscow it was in a bomber. Now, we presume he will make the trip in a huge transport-plane packed with "white-wash" .. He'll certainly need a lot, brother, to make red seem like white!!! The Pope is nobody's dupe!

3) Even if the Red Muscovites were to become Catholics, they will still be the enemies of our beloved Ukraine! Was not Poland a Catholic State? Then what about the "pacification" in the early thirties??

4) Sending Red Poles into Poland, Russia's dictator ordered them to behave and avoid bloodshed This is proof enough that Communists are not so gentle and peaceful and that Communism is no "bogey or myth"!

5) When our Ukrainian Reds make a big 'splash' they invite all their comrades of diverse nationalities, in order to show us how "strongly organized" they are!— Whom are they trying to fool?? They are but 5% of us!

6) A new political Protestant Party was formed by some disunity-sowers in Ontario. According to them Cardinal Villeneuve is the real premier of Canada!.. How corny!! Some people certainly see things nobody else sees! They believe in the danger of what they call "Romanism" and "Vaticanism", but close their eyes before Communism, the real danger to democracy!

7) Flash!... New military orders or decorations in Russia: the Order of Chmelnycky and the Order of "Crack-on-the-head with a Vodka-bottle"!

8) We are still insistent: "Where is the famous general Timoshenko???

9) Are you glad our boys overseas got a new chaplain in the person of a young, energetic and patriotic priest like Fr. M. Horoshko?— Thank the Lord and Bishop Ladyka for this!

10) We priests are still waiting for our Reds to return to the fold of the Church. However we doubt if they really believe in God now and in the freedom of religion.

Fr. Nick.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД УКЮ

22-24-го ЛИПНЯ, 1944

Домініяльний З'їзд УКЮ відбувся в Саскатуні при спів-участи 11 священиків, 70 делеґатів і відпоручників трьох степових провінцій та поважного числа вояків між якими були Лт. Степан Дідич і Ф.О. Данило Жук.

В суботу 22-го липня, 1944, 9.00 година рано почалась реєстрація делеґатів. Зареєструвалися 70 делеґатів від поодиноких відділів і провінцій. З'їзд заповідався гарно.

По обіді вдались всі до парохіяльного дому при церкві св. Юрія, і 2.30 о. капелян Горошко отворив З'їзд молитвою:Царю Небесний. В короткій промові о. капелян подякував Їх Ексцеленції Кир Василієві за моральну піддержку УКЮ—з окрема подякував Кир Нілеві за красні слова заохоти до праці і витревалости. Подякував пресі—ЬНації і УВістям, Світлові та Голосові Спасителя за поміщення прихильних статей і матеріялів про УКЮ.

Між іншим о. капелян сказав, "Цей З'їзд є історичний—що історія про нас напише залежатиме від нашої свідомости і праці. Ми мусимо йти вперід коли хочемо жити і дати нашій молоді ідею життя, коли хочемо врятувати її для Церкви і добра Канади. УКЮ має ціль не лише зорганізувати але й виховати молодь в св. католицькій вірі після нашого рідного обряду, вкорінити любов до рідної мови, пісні, традицій, мистецтва, та тим витворити добрих горожан Канади."

Дальше о. капелян підчеркнув важніші точки програми над котрими делеґати малиб краще роздумати. Маємо велике поле до праці. Як не хочемо бути погноєм бистроїздних панських поїздів, як хочемо бути дійсно вартісні одиниці, то зражування не мають мати місця між нами. Не сміє бути критики руйнуючої, а така, щоб збудувала нашу орґанізацію.

Закінчив словами,

"На вас завзятці, юнаки,
Борці за щастя України,
Кладу найкращії думки,
Мої сподівання єдині."

Слідував звіт секр. А. Жук, котрий складався зі звітів нарад членів Г. Заряду, які часто відбувались. Зі звіту довідались присутні, що Г. Заряд старався виконати плян праці уложений на Конгресі УКЮ. Впр.

Отці і члени співпрацювали з поодинокими відділами, та за рік УКЮ гарно розвинулось і по других провінціях. Видруковано брошурки, концертові матеріяли, та Історія Пятиліття УКЮ. Куплено машинки до писання та другі матеріяли для ужитку централі. Вислано двох хлопців на Вищі Освітні Курси до Винипегу, бо конечним є виховувати здібну молодь на провідників.

Відбулися кілька окружних з'їздів, відділи гарно працюють і є поважне число членів.

Пан Комарніцький представив звіт фінансовий. За рік приходу було $2508.96, розходу $1733.91. В касі остались $774.44.

Пан Корчинський дав звіт як пресовий референт. Між іншим сказав, що Юнацтво повинно старатися своєю мовою і письмом володіти, та повинні свою пресу більше читати і приєднувати нових передплатників.

По звітах слідувала жива дискусія. Р. Качур дав звіт контрольної комісії і на внесок І. Кубака і В. Хруща звіти принято і уділено абсолюторію уступаючому зарядові. М. Воробій вніс, піддержав п. Харко, щоби уступаючий заряд намітив особи до комісій.

Резолюційна комісія складалась зі слідуючих осіб:

п-на Возьна, Саскатун
М. Воробій, Винипег
о. С. Шевчук ЧСВВ, Едмонтон
Б. Л. Корчинський, Геффорд
п-на Е. Мизак, Винипег

Номінаційна комісія:

о. Й. Форнальчук, ЧНІ., Айтуна
п-на М. Музика, Ґудів
Павло Харко, Кридор
Славко Прийма, Едмонтон
П. Божик, Винипег

Правильникова комісія:

Пан Корчинський
п-на А. Ісаїв, Едмонтон
Вояк В. Хрущ, Ріджайна
І. Козоріз, Винипег
В. Комарніцький

В суботу вечір 8.30 відбулася товариська забава зі співами і перекуською.

(Далі буде).

ПОДЯКА ГОЛОВИ ДОМ. ЗАРЯДУ УКЮ

Тому, що я не був присутний як з'їзд УКЮ вибирав по-одиноких членів заряду, отсею дорогою хочу подякувати делегатам і делегаткам з'їзду котрі висловили своє довіря до мене вибираючи мене головою Домініяльного Заряду.

Я знаю, що обовязок наложений на мене представниками укр. кат. молоді є тяжкий, однак я вірю, що за Божою поміччю, та за співпрацею других членів заряду, Всеч. Отців, і всього членства, нам буде можливо спрямувати хід праці нашої організації до світлої будучности.

МИРОСЛАВ ГОЛОТА

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ В КРИДОР, САСК.

(Продовження)

Свідома укр. молодь, що створила С.У.К.-В. за морем— здобула собі тим більшу честь. З цею організацією мілітарні власти числяться, бо коли С.У.К.В у відозві запросив У.К.В. на з'їзд, в часі — канадійські військові власти на тих кілька днів звільнили всіх українських канадійських вояків.

Організація як УКЮ дають підвалину нашим хлопцям зорганізованого життя.

п. Яремович сказав, що він радіє, що о. Капелян М. Горошко їде за океан—бо там буде міг богато зробити для молоді.

о. Предсідатель пояснивши присутнім небезпечну, тяжку і жертвенну працю капеляна на фронті, попросив о. Горошко до слова.

Всі зі зворушенням слухали о. капеляна і час від часу перeривали гарячими оплесками.

Наш нарід нині переживає чорні хвилини своєї історії—на рівні з татарським лихоліттям—полон, неволя.

Український нарід наділений богатствами, родючою землею. Бог вимагає більше від нашого народу, як від інших, а найбільше вимагає згоди і братньої любови.

Наш нарід був також запаморочений що замість природно проголосити самостійність на своїх землях—хотів землі обіцяної большевиками а не панувати самий над собою.

Українці билися за чужих—а коли за себе треба було битися вони знеохочені були.

Тому доля наша не була інша. Неволя відродила ідеї— відновила релігійність та ще до нині той нарід відпокутує.

Ми українці можем знова в неволі знайтись по цій війні та коли українське серце матиме сильну віру в Бога і нарід— якщо цей нарід не загубить свого ідеалізму, правдивої ідеї—не загине.

"Тіло ми вбєш,
Душі не вирвеш."

о. М. Шашкевич.

Ми українці в Канаді маємо дві дороги

1) Дорога жидів перед Вавилоном— забути за Бога, культуру народу—забути себе—зайти на посміховисько народів.

2) Дорога тяжкої праці—любов Бога, народу, його культури і чести його.

Всі народи в Канаді мають свободу але треба її використовувати зорганізовано—мусимо творити цілість. Не сміємо повторити історії братнього розбиття в Канаді.

Батьки лишають дітям матеріяльні здобутки в Канаді. До цього молодь має додати духову культуру. УКЮ не сміє змарнувати таланти бо булоб не гідне бути горожанами Канади. Мають працювати і в згоді, любові, єдности вкласти найбільше української культури в скарбницю Канади—щоби імя українського народу було гідне найвищої чести.

о. капелян кінчив побажавши волі і свободи всім народам і незалежність нашому народові.

Відтак слідувала промова Впр. о. Н. Дрогомирецького, фінансового дорадника УКЮ. В ній о. Дрогомирецький сказав, "Ви всі слухали бесідників, лише працею можемо здобути щось. Коли чоловік не сповнить свого завдання не може бути щасливий.

Один американець сказав— Україна відродиться тому, що має підставу відродження—культуру, богатство. Нарід що має культуру, історію, багатство і додасть всіх зусиль, жертви—відродиться.

Молодь в УКЮ—поставила собі за ціль:

1) Скріпити віру в Бога,
2) Скріпити любов до рідної культури,
3) Скріпити любов до Канади.

Лиш в організації можна це осягнути.

Лиш зі зорганізованим життям числяться власти.

УКЮ хоче щоби молодь була спільної думки для кращої будучности. Провід організації робить що можливе в цім напрямі.

До минулого року всі працювали цілком за дурно. По контесті популярности, могли провадити організацію на ширшу скалю бо було трохи засобів.

УКЮ мусить розширитися! Мусимо всі помагати! Як збільшується організація, збільшуються видатки організаційні. От і тепер Головний Відділ вислав двох спосібних молодців—Ст. Кобринського і Петра Задворного на Освітний Курс до Вінніпеґу. На це Юнацтво не жалувало $200, бо розуміє, що провідників треба виховати. Мусимо що року висилати здібних членів. Мусимо такий провід мати, щоби вмів і хотів працювати.

На домініяльнім З'їзді будем збирати фонд. Кождий відділ Юнацтва має привезти жертву—щоби всі в Канаді виділи, що молодь приїхала на з'їзд з чимсь

Нинішне життя опирається на організації—тому молодь апелює до старших— Дайте змогу молоді розвиватися!

Слідувала збірка на організаційний фонд УКЮ і зібрано поважну суму, котру Юнацтво привезе як дар на Дом. З'їзд УКЮ в Саскатуні.

Оттак закінчилась перша частина з'їзду—точно 5.30. Господарі розїхались домів.

Для тих, що лишались пані приготовили перекуску.

Точно 9.00 розпочалась друга частина з'їзду. Чотири відділи УКЮ—Січ, Геффорд, Угринів-Оролов, і Кридор змагались висвітлюючи здібности своїх членів.

Було три гарних дарунків— гарно оправлені книжки, щоби заохотити молодь збільшувати свою бібліотеку.

1) Кобзар Тараса Шевченка.
2) Історія України
3) Співанник з нотами.

Суддями були—

1. о. Капелян Горошко
2. Антін Яремович
3. Оля Рогачук
4. п-ні Евгенія (Харко) Стерняк ВА., В.Ед.

Б. Л. Корчинський дальше продовжав як предсідник другої частини з'їзду—попросив суддів заняти місця приготовані для них на салі.

п. Корчинський попросив о. Дрогомирецького проголосити збірку.

Хор з Кридор відспівав "Гей Юнаки" — під диріґентурою Н. Шурґота. Відтак розпочався контест. Кождий відділ мав підготовити чотири точки—

1. Промова—10 мінут,
2. Спів
3. Музики, або вправи
4. Деклямація.

Перший виступав відділ Січ.

1. Промова—Юрко Ґудзак
2. Вправи дівчат
3. Пісня.

Угринів-Оролов Відділ слідував.

1. Промова Павло Харко
2. Сольо Павло Харко
3. Вправи хлопців
4. Деклямація—Зенон Пшебило.

Геффорд Відділ мав слідуючі виступи:

1. Промова Оля Харко
2. Квартет дівчат- "Мово рідна"
3. Сольо ґітарове Мих. Стрияк
4. Деклямація—"Ой Три Шляхи" п-на Оґенчук.

Кридор відділ кінчив програму

1. Промова Михайло Кірик
2. Дует—Панночки Михайлюк
3. Орхестра симфонічна складалась з 20 осіб.
4. Деклямація панна Мальвіна Харко

п. Яремович, представник суддів подав конструктивну критику і завваги і попросив судді розділити по 25 степенів на кожду точку.

Січ дістав 75 степенів, Угринів-Оролов і Геффорд по 83 степенів- а Кридор одержав 84.

Відтак о. капелян роздав представникам відділів грамоти і дарунки. Всім поодиноким членам, що виступали в Контесті також вручено грамоти на памятку. (Ці грамоти можна набути від Г. З. УКЮ, якщо булиб потрібні на контести).

Павло Гарах, секр. відділу в Кридор подякував о. капелянові за участь в з'їзді — побажав успіху в праці і щасливого повороту і вручив дар любови від місцевого відділу.

Закінчено з'їзд українським й англійським гимном.

Всі розїзджались піднесені на дусі.

А молодь пращалась "До побачення на з'їзді в Саскатуні."

А. ЖУК, Секр.

пані Ів. Петрівська,
Оттава, Онт.

ДЕНЬ МАТЕРІ

(Докінчення)

Українська мамо в Канаді! Тобі належиться честь і слава за той великий вклад у цю чудову будівлю канадійської України! Тобі наша мамо, честь і слава, що виховала своїх дочок і синів на прекрасних горожан Канади, які приносять честь для цілої України.

Відважно борятся твої сини на суші, морю, і в воздусі проти ворога, який знищив твою рідну Україну. Богато з них стали героями і були відзначені за хоробрість королем і державою. Це твій довжок Канаді, й Королю за ту свободу і нагоду, яку ми дістали в цім краю. Твої сини і дочки на фронті війни поклали для українців і наших грядучих поколінь ще твердійші підвалини в Канаді. За то все будемо на завжди вдячні тобі.

Як матір, що любить понад усе свого сина, дочку, тобі тяжко було на серці пускати свого сина на війну, але ти його пустила. Що хвилини ти дріжиш на гадку, що твій син наражається на небезпеку—що ворожа куля відбере його тобі і ти останешся оплакувати його гіркими сльозами. Але ти бодра духом і сього не даєш пізнати, бо свідома того, що син твій обороняє твою прибрану вітчину й рідну Україну.

Це, що українська матір в Канаді думає і відчуває про свого сина, котрого вислала на фронт, найкрасше виразила таки одна з наших матерей в своїй поемі: "Благослови Мати" а саме пані Дяковська з Монтреалу, а тепер замешкала на фармі у Вайнона.

Тою поемою я позволю собі завершити свій скромний реферат.

БЛАГОСЛОВИ МАТИ!

Виправляла сина мати
На кровавую війну,
Виправляла геть за море
У далеку чужину.

Як пращала, не ридала.
Мала усміх на устах,
Хоч щеміло серце в грудях
Сліз не було в очах.

Іди, сину, йди дитино,
Будь хоробрий в боротьбі!
Бо кується наша доля
В тій завзятій війні.

Не лякайся ти гармати,
Ані зброї ворогів,
Дивися сміло смерти в очи,
Ти ж нащадок козаків.

В тобі пливе кров козацька
А завзяття їхне діло
Дух твій буде вічно з нами,
Хоч би впало в борбі тіло.

Син матусі поклонився,
Знявши шапку з голови
Так, пращайте—я поверну
Стережіться, вороги.

Десь палало вогнем небо,
Громи били раз у раз,
Тут і там валялись трупи,
А син бється цілий час.

Як орел той, він літає,
Нищить клятих ворогів,
Не лякається він смерти.
Ще й глузує з німаків.

Не чіпаєсь його куля,
Ні ворожі гармати,
Бо на війну цю кроваву
Посилала його мати.

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

CANNED BEANS

Young, tender beans are the best to use for canning. The beans should be washed in cool water as soon after being gathered as possible. Cut off the stem and the blossom ends and remove any strings. The removal of strings is important because heat-resisting bacteria are found here more than in any other part of the bean.

The bean may now be cut, or left whole, as desired.

Place the prepared beans in rapidly boiling, salted water (using 1 tablespoon salt to 1 quart of water), and boil rapidly for 8 minutes, uncovered. If the beans have been cut, pack them directly into hot, clean jars. If, however, the beans have been left whole, remove from the boiling water and place in a pan of cold water for a minute to cool them so that they may be more easily handled. Pack whole beans into clean, hot containers, in an upright position. Do not pack them too tightly.

Add 1 teaspoon salt to each quart jar and fill the jars to within 1 inch of the tops with boiling water. Adjust the rubbers, glass tops and crew tops and partially seal the jars: that is, screw the tops on as tightly as possible, and then unscrew them a bare quarter turn. Place on a rack in a canner which contains enough water to come up over the tops of the jars at least 2 inches. Bring the water in the canner to a vigorous boil and keep boiling vigorously for 8 hours. As the water in the canner boils away, replace it with rapidly boiling water to maintain the 2-inch level over the tops of the jars.

Remove the jars from the canner at the end of the processing time, and tighten the seals immediately. When jars are cold, invert them to test for leaks. Any jars that show signs of leakage should have the contents emptied and repacked in fresh hot jars and these should be processed again for 1 hour. However, this re-processing will usually have such an adverse effect on both the texture and the flavor of the vegetables that most people prefer to use up the contents of defectively sealed jars immediately.

Store tested jars in a cool dry place.

СПРОСТУВАННЯ ДАНИЛА ЖУКА

Впр. о. Редакторе:— Знаходжу в числі БН з 14-го липня сторона двадцята вістку про своє прибуддя до Канади, з причини слабого здоровля. Прошу ласкаво се спростувати в слідуючім числі. Після найновішої схеми, я по три річній службі за морем заслужив на відпустку до Канади і маю продовжувати тут свою військову службу.

З належною пошаною— Данило Жук.

ВІДДІЛ БУК-а В ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

У неділю 30 липня с.р. усновано при місцевій парохії відділ БУК-а. В члени вписалися 122 місцевих парохіян. Парохом в Гамільтоні є о. Петро Серветник.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

800 ATTEND CONVENTION

At the three-day Dominion convention held at Saskatoon on July 22, 23 and 24, approximately 800 guests and delegates took an active part. It was very encouraging to hear that the Saskatchewan youth clubs had contributed to the provincial executive the sum of $2,500. Expenses for the year amounted to $1,784.52. During the convention $1,006.00 was contributed to the Dominion council which makes a grand total of $1,780.44 which is indeed a neat amount to carry on their youth work.

Mr. B. L. Korchinsky told the convention that every member of the Ukrainian Catholic Youth should read and spread the Ukrainian Catholic Press.

The following Dominion executive was formed: Mr. M. Holota, Pres., Vice Presidents, Misses M. Karpets of Winnipeg and A. Isaiw of Edmonton, Secretary, Miss A. Zuk, Ass't Sec'y, Mr P. Harach, Financial Sec'y, Mr. P. Charko, 5th member, Mr. J. Stasiuk of Winnipeg, Press Representative. Mr. B. Y. Korchinsky, Controllers, Misses E. Mysak of Winnipeg, K. Yaremovich and Mr. R. Preyma of Edmonton.

On Monday evening, to bring the convention to a close, a banquet was held at the beautiful Bessborough Hotel. The Shabaga sisters sang a duet, accompanied by Miss Bubniuk at the piano, who also played two selection during the course of the banquet. Father N. Drohomiretski bid Father Chpalain M. Horoshko, organizer of the Ukrainian Catholic Youth of Saskatchewan, farewell, on behalf of the Ukrainian Catholic Youth of Canada, and assured the honourable captain that the youth will always remember him and are looking forward to the day when Chaplain Horoshko will return with our brothers, husbands and friends, when this war is over.

THREE NUNS AND A JEEP

Three baggage-laden Sisters were stranded in the busy town of Kwantung because they were unable to pay the $600.00 the native carriers were demanding to transprot the nuns' baggage across the city to the station. An American sergeant solved the situation on hearing of the nuns' misfortune by commandeering a jeep and taking the missionaries and their baggage to the desired destination.

BID FAREWELL

Who will play the organ in the church? That is the question asked by the girls of the Holy Family Youth Club, Fort Rouge, Man. On Sunday, July 30th., the club held a farewell gathering for Natalia Proux, member and church organist. The wise crack were provided by Mary Savashyn and Nettie Witrovich. Mary told the gathering of her exciting (?) stay in Toronto, and Nettie added her two cents of laughter by telling of her experiences with the internes at the hospital where she had to spend a few dyas. The club presented Natalia with a broach and earing to match, and a small purse. Natalia Proux has left to visit her parents Mr. and Mrs. Ruta of Ituna, Sask. All the members have hopes that their organist will return in a few weeks.

"NOW WE'VE GOT YOU"!

July. One of those nights when you can barely breath. The humidity folds you in its sticky blanket. People sit on front porches, rocking gently on their swings. There isn't a breeze stirring.

Inside the Catholic Church, the lights on two or three pillars show dozens of people scattered. Sweat stands out on their foreheads. They shift from one knee to the other, as they try to keep their clothes from getting too firm a grip on their bodies.

"We've got you now, Father," they could say. "We're going to take our turn one by one, pouring into your ear all the grime scraped from our souls by a careful examination of conscience. Big and little sins—disobedience, hatred, pride, theft, drunkenness, cursing, bad temper you'll hear it all. You won't know us either, thank God. To us it will be peace, forgiveness, the happiness of security in God's love.

"Nine o'clock already? He's been hearing since seven. He should close up now, but he won't; we can depend on that. He'll stay there until there isn't another soul to be heard.

"How does he stand it—wrapped in black from his chin to his toes. ... with a collar of starched linen to catch the perspiration rolling down his throat... Doesn't he ever get sick of it? The same thing over and over again. It must be awfully monotonous.

"Only seven left to be heard now. Hang on, Father! You'll be glad to have a good conscience again. Two minutes in the confessional (hope I don't sweat through this coat!), and then peace. . a fresh start with God... another chance to prove myself with Him.

IS JOE'S WORD ENOUGH?

For quite some time we have been reading in the daily press about the would be religious freedom in Russia. How much of this religious freedom has Joe Stalin promised? After all Mr. Stalin has broken promises before. What the Catholic world wants from Joe Stalin today is a declaration of full religious freedom in Russia, not a mere promise. The following is a status of the Church in Russia:

Before the Russian revolution there were 200 Orthodox bishops, at present there are 1*. 48,000 churches for worship before the revolution, today 200 of them are set aside for religious use. The Catholic population had 17 bishops before the war, at present—none. They also had several thousands priests— at present only 5 remain.

The Catholic Church will only be too glad to help bring Christianity back to Russia, but there is only one thing holding her back... Joe Stalin. It is often wondered if the present Orthodox Church in Russia is not a tool to help reach Stalin's goal. The Orthodox Church has already made open attacks on the Catholic Church regarding the infallibility of the pope, which surely meant to knock the Catholic Church not because what she believes in, but in the stand she takes towards communism.

Yes, what we want to see is "open house" for religion in Russia and not religions which are going to work together to destroy the Catholic Church.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q and A", 1951 Logan Ave., Winnipeg, Man.

* * * *

Q. I am a girl of eighteen. I work in the city. Many girls at factory smoke. I don't. They say that I am not modern. Tell me Father, it is a sin to smoke? I know my parents would object, but the girls at the shop say parents are old fashioned. Is it a sin for a girl to smoke?

A. Things may be sinful for different reasons. 1. Something may be SINFUL FOR ITSELF, e.f., to steal, to lie. These things are always sinful for everybody. 2. Something may be sinful only when done or not done at a CERTAIN TIME, e.g., eating meat on Friday, missing Mass on Sunday. It is not a sin to miss Mass on a week day. It is a sin if you miss Mass on a Sunday. 3. Something may be sinful only when done for SOME SINFUL purpose, e.g., a girl who dresses according to the latest styles for the purpose of showing her loose morals, as if to say. Take a look, Bud, I am bad, pick me up." For a girl to smoke is definitely not sinful for the first two reasons mentioned above. It is not sinful in itself, otherwise it would be sinful for men also. If it is harmful for one's health it would be sinful; it would be just as sinful for the girl as for the man. Smoking for girls therefore, is sinful only when she smokes for some sinful PURPOSE, —if she were to smoke not because she enjoys smoking, but practically chokes on the cigarette in order to inform all concerned that her morals are not of the rigid, steadfast type,— "Take a look Bud, I am modern." From your letter I see that that is just the reason why the girls at the factory where you are working, want you to smoke, – just to become one of "the gang." Remember it si sinful to go around parading one's loose morals. A person playing with fire is bound to burn himself. He who plays with temptation will certainly fall into sin. Keep away from that crowd. Don't smoke. Listen to your parents. Parents are not old fashioned. Your parents have lived through all that you are now going through. Don't smoke. There is something more beautiful, more noble, more refined, something more effeminate about a young lady who dosn't smoke.

LAUGH AND GROW FAT

She was a big, strong woman, and the burglar she had tackled and captured bore unmistakable signs of punishment.

"It was very plucky of you, madam," said the magistrate, "to have set upon the burglar and captured him, but need you have blackened his eyes and knocked all his front teeth out?"

"Well," said the woman, "how was I to know it was a burglar? I'd been up three hours waiting for my husband. I thought it was him."

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-а

Редаґує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

МОБІЛІЗУЙМО НАШІ СИЛИ

Переживаємо надзвичайно важні й критичні часи. На наших очах відбувається могутня і завзята боротьба народів світа, не лише на полі битви, у воздусі і на морах, але і внутрі на домашнім фронті. Всі борються о краще завтра. І ми, чи хочемо чи не хочемо, стаємо не лише свідками, але і учасниками цих переломових і далекосяглих подій.

Нині, ми стоїмо на порозі нової доби нашого життя тут в Канаді—життя вже не імігрантів, а як дійсних канадійців. Ми за це горожанство заплатили тяжкою мозольною і піонірською працею. А тепер платимо кровю і життям наших рідних на всіх фронтах цеї ґльобальної війни. Ми вже стаємо учасниками і творцями канадійської нації, культури й історії. І як такі, маємо певні зобовязання до виконання супроти Канади, себе самих і України. Ми сьогодня є на полі найтяжчої битви— битви за наше краще завтра за наше власне існування.

Ми не знаємо, яка доля стріне землю наших батьків, що у цьому менті заливається кровю й потапає у морю полумя і нужди. Ми щиро молимося, і твердо надіємося, що Боже Провидіння збереже при існуванні нарід, що через століття стоїми стражданнями й геройською силою вирятував цивілізацію Европи, і ще вирятує і тепер.

Але ми знаємо що тут у нашій прибраній Батьківщині, ми **маємо волю і силу** зберегти все те, що становить несхитний фундамент буття й сили кожного народу, а це правдиву і живу віру в Бога і практичну любов до того всього, що є нам цінне, святе і рідне—українське.

Так, ми маємо свободу ділання, і можемо працювати і жертвувати для свого власного національного спасення- в цій найтяжчій і найчорнішій годині в житті нашого народу на рідних землях. Ми можемо і мусимо, як нащадки галицької землі, стати українським піємонтом, — на нас тяжить природно та по Божій волі **великий обовязок**—українську національність, культуру і віру зберегти від загибелі. Спільними силами, працею і жертвою, ми повинні сповнити це завдання. Тому ми кличемо до всіх тих, що горіють вогнем любови до наших народних і релігійних святощів, — "Підійміть високо до неба серця і очі— не лякайтесь але сміло станьте разом спільно до праці і жертви для кращого майбутнього.

Спільним зусиллям, посвятою і жертвою творім свій український католицький фронт в рядах БУК-а.

Віджившим і помножім нашу працю і жертвенність для великого діла—великої ідеї, Богу на славу, Україні на честь і на добро Канади—для кращої будучности.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

На весіллю п. Петра Клюка і Касі Адам, Арран Весна, Саск. $9.00.

На весіллю п. Дм. Яцишин і Насті Мосій, Норквей, Саск., $4.00.

— ДРІБНІ ВІСТИ —

Аліянти затопили коло Островів Бонін, на Спокійному Океані, 52 японських кораблів.

Під проводом ґен. Г. Д. Крірера, перший раз в історії Канади, в Франції виступила повна канадійська армія, звана першою.

В околиці Шол Лейк, Ман., була буря з градом, завеличини курячого яйця, котра наробила великої школи на полях.

На відтинкові фронту в Франції, де борються канадійці, американські літаючи фортеці, через помилку, скинули великі бомби на канадійські позиції. Було певне число канадійських жовнірів ранених та забитих.

Дня 10 серпня, над ранком, навістив полудневу Манітобу і часть Саскачевану (Кемсек) величезний буревій з дощем. Сила вітру була 71 миль на годину. Буревій наніс великих страт, понищив засіви, мешкальні доми, загороди фармарів та забив троє людий. Шкоди виносять на поверх 2 міліони долярів.

ОФІЦІЯЛЬНІ ВІСТИ

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Головна Канцелярія подає виказ Померших Членів від 1-го січня, 1944 р.

* * * *

Відділ 1. Вінніпеґ, Ман. Член Ґ. "0½" бл. п. Дмитро Холод, прожив 62 р., був в членах від 1931 року, помер 11/2-44 р., посмертне й похор. виплачено в сумі $231.00.

Відділ 15. Вінніпеґ, Ман. Член Ґр. "0". Бл. п. Прокіп Жидик, прожив 80 р., був в членах від 1911 року, помер 24/3-44 р., посмертне й похор. виплачено в сумі $462.00.

Відділ 14. Калґарі, Алта. Чл. Ґр. "Б". бл. п. Юстина Підвисоцька, прожила 50 р., була в членах від 1937 року. Померла 25/3-44 р. Посмертне виплачено в сумі $350.00.

Відділ 1. Вінніпеґ, Ман. Чл. Ґр. "0" бл. п. Юлія Воробець, прожила 51 р., була в членах від 1925 р. Померла 30/3-44 р. Посмертне й похор. виплачено $462.00.

Відділ 15. Вінніпеґ, Ман. Чл. Ґр. "0". бл. п Іван Гуменюк, прожив 66 р., був в членах від 1921 року, помер 27/4-44 р. Посмертне й похор. виплачено $462.00.

Відділ 15. Вінніпеґ, Ман., Чл. Ґр. "0". бл. п. Анастазія Гуменюк, прожила 60 р., була в членах від 1917 року, померла 7/5-44 р. Посмертне й похор. виплачено $462.00.

Відділ 9. Кенора, Онт. Чл. Ґр. "0". бл. п. Палаґія Волошин, прожила 63 р. була в членах від 1932 року, пормела 10/5-44, посмертне й похор. виплачено $462.00

Відділ 3. Іст Кілдонен, Ман. Чл. Ґр. "0". бл. п. Іван Типа, прожив 57 р. був в членах від 1925 року. Помер 12/6-44 р. Посмертне й похор. виплачено $462.00.

В. САГАН, секр. рек.

Ч. Заборовський, капраль, син панства Ф. Заборовських в Винипеґ Біч, Ман., зістав тяжко ранений в Франції й тепер є в шпиталі.

Алфред Гусак, стрілець, ранений в день інвазії на Францію, тепер помер наслідком ран. Мав 28 літ. Походив з Су Лукавт, Онт.

В. В. Миськів, саржент, син панства П. Миськів в Шол Лейк, Ман., згинув в активній службі в Франції 6 червня. Був за морем від 1941

Петро Колцун, рядовик, зістав забитий в бою в Італії. Мав 23 роки, походив з Ґілберт Плейнс, Ман. За морем був від серпня 1943.

Іван Качур капраль, син панства Г. Качур в Гілбре, Ман., згинув у активній службі За морем був від 1942 р.

ТОРОНТО, ОНТ.

10-ліття Священства Всеч. о. Андрея Роборецького

У неділю дня 23-го липня с.р. парохіяни церкви св. Йосафата, в Західнім Торонті, справили вечером в парохільній салі, під церквою, свому любому парохові о. Андріеві Роборецькому милу несподіванку, з нагоди йог десятьліття священства. Несподіванкою занялися пані з Жіночого Товариства парохії, як також парох церкви Пресв. Евхаристії в Іст Торонто, Всеч. о. Н. Кушнірик.

Точно в год. 9 вечером, о. Ювилята впровадили до парохіяльної салі, під грімкі оплески численно зібраних парохіян, оо. Н. Кушнірик і І. Ю. Шпитковський, опісля всі присутні засіли до гарно прибраних столів до перекуски. Молитву провів о. Н. Кушнірик. Між присутніми були ще слідуючі отці: о. канонік П. Каменецький, парох церкви Матері Божої Неустаючої Помочі в Торонті, о. Мих. Ірха, і о. ігумен Когут ЧСВВ з Грімсбі. Зараз побіч отців сиділа мама о. Андрія і дві систри Анна і Марія.

По перекусці, почалися промови, котрі започаткував заст. председателя церкви св. Йосафата, **п. Антін Музика.** Пан Музика привитав усіх присутніх та пояснив з якої нагоди парохіяни нині так численно зійшлися до парохіяльної салі та роблять сю несподіванку свому любому парохові. А саме 21 липня с.р. минуло 10 років відколи о. Роборецький зістав висвячений на священика.

Всеч. о. А. Роборецький

Секретар парохії **п. Василь Стангрет** в довшій промові підніс заслуги о. Пароха та в дуже гарних словах пожелав йому в імени усіх парохіян. (Мусимо признати, що п. Стангрет є дуже гарним бесідником).

Слідуючими бесідниками були: **о. канонік Каменецький,** котрий при кінці своєї глибоко обдуманої промови про гідність священика, пожелав о. Андрієві найкращого успіху в священичім званню. **о. Н. Кушнірик** зложив побажання від своєї парохії в Іст Торонт, та звернув увагу на сю велику скількість св. Тайн, котрі уділив через 10 літ свого священичого життя о. Роборецький Промова була виголошена в ядернім та дуже поетичнім тоні. **о. Шпитковський** зложив привіт о. Ювилятові в імені західної Канади. **о. Мих. Ірха** звернув увагу на се, що священик в свойому життї нераз мусить зазнати дуже богато прикростей, тому мило йому є хвилини, коли парохіяни оцінюють його працю. В імені оо. Василіян в Грімсбі говорив **о. Ігумен Когут.**

Дальше, мама о. Андрея, **пані Анастазія Роборецька,** зложила побажання та вручила отцеві від родини гарний дарунок. **Пані Розалія Мілько** в імені Жіночого Товариства парохії пожелала о. Ювилятові та зложила дар в імені усіх присутніх. Потім ще промовляли **пані Стефанія Савчук** від парохії та **п. Іван Бартош** в імені Асекураційного Братства при парохії

По сих всіх промовах, п. Антін Музика, председатель несподіванки, попросив до слова о. Ювилята Всеч. о. Роборецький в щирих словах подякував усім за сю несподіванку і дарунки, усім гостям за прибуття та візвав парохіян, щоби згадували його в своїх молитвах, щоби міг парохіяльну працю й надальше якнайкраще вести

На закінчення несподіванки о. Н. Кушнірик вніс многолітствіе в честь о. Ювилята і усі присутні відспівали "Многая Літа." Переведено також збірку між присутніми на католицьку пресу й призначено з неї по $5.00 на БН. і УВ. як також $2.50 на вироблення кліші знимки о. Ювилята.

Подав Гість зі Заходу Канади.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(12)

—Що мені робити?— вертілось йому в голові— скритися? але де?— Вже хотів злазити з воза, коли побачив, що кількох з ворожих частин звернуло до нього. Спрямував скоростріл і пустив другу тасьму. Ворог не сподівався цего, втратив голову. Счинилось замішання, а далі стали тікати. Нараз відозвались стріли наших втікаючих частин. Завертали.

—Дякую Тобі, Боже, за поміч—промовив Олекса хрестячись—ми лиш боронимо своєї рідної землиці.

Другої днини покликали Олексу до курінної канцелярії. Був ранок, випогоджувалося. Ішов, а серце так билось. На лиці слідна була втома, та ішов різко з крісом на рамени, наче на стійку. Перед канцелярією здержав його вартовий.

—Мене кликали, промовив, приставнувши.

Вартовий впустив його. Ввійшов, став на позір і виголосив:

—На приказ, вістун Олекса Коцур!

Курінний літами мабуть ровесник Олекси, стояв біля стола й бавився годинником. Здається ждав на нього. З видимим зацікавленшям приглядався свойому гостеві й щойно по хвилі, поступаючи крок вперід, лагідно промовив:

—Ти дуже гарно справився цеї ночи. Не спускав з нього ока стараючися читати з його лиця й очей. Олекса стояв "позір" навіть оком не моргнув.

Ти захоронив село й уратував честь нашого війська. Мені оповідав сотенний і інші, подивляли...

Та він стояв і мовчав, похожий радше на камяну статую як на живу істоту. Лиш на лиці показались румянці й ув очах миготіли диві іскорки. Курінний щойно тепер завважав, що він стоїть на позір, приступив до нього і кладучи руку йому на кріс, сказав:

—Но, спочинь, спочинь!—і подав йому крісло. Та Олекса не сідав.

—Казав мені сотенний, що хочеш іти до дому.

—Вчера хотів, та сьогодня вже не хочу.

—Чому?—запитав, недовіряючи.

—Бо рідний край в небезпеці відповів з повагою, акцентуючи кожде слово. Командант дивився на нього як в образ. Не багацько стрічав він таких хлопців, а оцей являється брилянтом поміж цими виїмками. Не важився навіть говорити йому "ти." Вагався, чи питати його ще що, чи відпустити. Та перемогла звичайна людська цікавість. Хотів з ними говорити, щоб насолоджуватися.

Ви, здається, маєте батьків і чотири роки ні разу не бачились.

—Мушу їх перше оборонити, щоб стріча була весела.

—Ви любите свій рідний край.

—Люблю, й тому лишаюся. Буду боронити рідного краю аж промине небезпека.

—Дякую тобі, брате,—промовив зі зворушенням командант, стискаючи йому руку. Ти чуєш жахливий зов рідної землиці, ти ніколи не зрадиш рідного краю!

Розпрощалися сердечно, як два найщиріші товариші, дарма, що один командант, другий простий вояк. Олекса вийшов із канцелярії, проводжений командантом і зник на скруті, за хатами. Бачив в уяві тата, маму і любу Оленку, що усміхалися до нього, благословили його за оце патріотичне рішення. "Не кину фронту, не зраджу рідного краю ніколи-ніколи, хочби прийшлось терпіти найбільші муки і життя віддати"— шептав собі, як вертав на свою кватиру.

А курінний ще довго глядів у його сліди й радісно всміхався. "Колиб більше таких, а напевно не дамося." Війшовши до канцелярії покрутився біля стола і сів. Та зараз встав і приступивши до телефону, став говорити:

(Далі буде).

—Дописи—

СЕЛКИРК, МАН.

Іменини Всеч. о. Володимира Шека

В суботу вечер, 29 липня 1944, парохія Селкирк справляла гостину і забаву в честь іменин свого пароха. Після забави вручено отцеви парохові дарунок від парохіян, за котрий Всеч. о. В. Шек подякував парохіянам та гостям і заохотив до дальшої релігійно-національної праці, як також пожелав всім многая літа. По відспіванню многолітствія на зазив п. Олекси Сольника присутні зложили на українську пресу $8.00, з чого призначено $4.00 на БНації. Всім жертводавцям щира поядка, а Всеч. о. В. Шекові многая літа.

ГІСТЬ.

ГЕФФОРД, САСК.

29. червня довідалася околиця Гeффорд, що Всеч. о. М. Горошко, який довший час обслугував сі парохії зістав назначений капеляном для наших заморських вояків. Всеч. о. Парох повідомив товариства УКЮ і парохію, що Всеч. Отець сейчас слідуючого дня мусить виїхати. Молодь і старші з'їхалися численно зараз вечером до церкви Пресв Евхаристії в Геффорд. о. Парох відслужив молебен на інтенцію о. капеляна і виголосив проповідь, зясовуючи о. капеляна для цих кольоній, і його тяжкий відвічальний новий обовязок до сповнення якого треба сил і много Божих ласк та поручив вірним о це молитися. По молебні о. капелян поблагословив всіх Найсвятішими Тайнами, почім всі удалися на преладжену добрим жіноцтвом в Геффорд перекуску до церковної домівки, по якій Всеч. о. Парох промовляв про заслуги Всеч. о. капеляна для народу, а передовсім для молоді, для якої о. капелян оснував гарно розвиваючу організацію УКЮ, якої до тепер є головою. Бажаюжи Всеч. о. капелянові якнайкращих успіхів і дякуючи за тутейшу працю передав Всеч. о. Парох в імени всіх гарний і щирий дарунок. Промовляли ще коротко п. Іван Свистун від парохіян Оролов і п. Григ. Гарах, по якій промовив Всеч. о. капелян Горошко. Подякував за щирість та завзивав всіх особоливо молодь до вартісного життя—до щирої праці для Божої слави, для українському народу та для Канади, та щоби не забували помагати воякам, які боряться по стороні аліянтів за морем за кращу майбутність —та просив всіх о молитви, щоби міг сповнити гідно свої нові завдання.

Опісля зібрано на пресу $23.31, з яких $8.00 пересилається для БН. Відспівано вязку народних пісень, а помолитві і національних гимнах о. капелян пращався особисто з присутними. З жалем всі пращали отця, хоч і тішилися, що о. капелян йде нести поміч і потіху найбільше цього потребуючим нашим заморським воякам.

Желаемо Всеч. о. капелянові як найкращих успіхів в праці та як найскоршого щасливого повороту до Канади!

Антін Жук.

ЛЕЙДІВУД, МАН.

Двайцятьпятьлітний Ювилей супружого життя панства Петра і Анни Сенько

В суботу, дня 15-го липня, вечером, відбувса тут ювилей двайцятьпятьлітний панства Петра і Анни Сенько. Родина і сусіди справили їм з тої нагоди несподіванку. Рідня, що живе дальше, також прибула, щоби дати від себе побажання, а також потішити їх в смутку, котрий вони тепер поносять. Не був на тім ювилею їх син Андрій, котрий служить про війську, далеко від дому. Коли один з бесідникві спімнув, що сина нема, то рясні сльози покотились по обличчу ювилятів Може і син бувби сказав кілька слів і вручив дарунок від себе, як батькові так і матері. Панство Сеньки щиро подякували всім гостям за несподіванку а також за дарунок, котрий їм вручено. Панство Сеньки є добрими членами української католицької Церкви св. Димитрія. П. Ференс попросив гостей, щоби зложили якусь жертву на українську пресу. Зібрано шість долярів, з того призначено $2.00 на БНації. Усім жертводавцям щире подяка, а панству Ювилятам: Щастя Боже!

Присутний.

ДЕЛГАЙ, ОНТ..

Посмертна Згадка

Десятого червня, цего року, упокоївся в Бозі бл. памяти Михаїл Немеровський.

Покійний приїхав зі села Кобильниця Воловська, пов. Яворів, Західна Україна. У Канаді поселився вже 39 років тому, перебуваючи до 1934 р. в Айтуні, Саск.

Звідси покійний був перенісся до Онтеріо на кількарічний побут. Короткий час проживав тут у своїх синів: Петра і Івана: а під кінець свойого життя перебував у Делгай, Онт., у своєї дочки Марії.

Приїзджаючи до Канади покійний Михаїл привіз був синів: Николая, Петра і Луку.

Прочі два сини: Іван та Теодор і дочка Марія родилися в Канаді.

Всі діти вже подружені кромі Теодора. Жена покійного, Ева, умерла в 1934 році. За свойого життя хорувала на недугу ніг через 26 років.

Покійний Михаїл сам мусів тяжко працювати на удержання родини, а при тім доглядати недужої подруги і дітей. Але Бог дав йому досить сил, що зміг виповнити свої батьківські завдання якнайкраще.

Покійний визначався великою працовитістю, витревалістю, дбайливістю і любовю до жінки і дітей. Тож не диво, що вся рідня відчула страту батька дуже сильно.

Сини і ціла родина з усіх усюдів зїхалися щоби віддати останний пращальний поцілунок батькові, а також зложити китицю квітів на його могилу.

Похоронні Богослуження почалися в десятій годині рано, на 13 червня, що їх відправляв Всеч. Отець Борецький. Тужні богослужебні молитви відспівувала пані Кравс разом з присутними на похороні.

По відправі Всеч. Отець Ізидор Борецький говорив пращальну проповідь, згадуючи про трудяче життя покійного, що в праці і молитві пережив 82 роки.

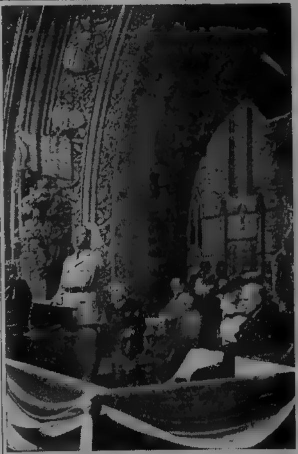

Провідник "вільних французів" ґенерал Чарлс де Ґол загостив був до Кандаи. На знимці видимо його як промовляє в Отаві під Вежою Мира, на площі отавського парляменту, до 10,000 зібраних там канадійців. В мовах англійській та французлкій Де Ґол заявив, що Канади дуже богато помогла та помагає Франції.

Перед смертю покійний Михаїл бажав бути похоронений коло своєї дружини Еви. Діти, щоб вшанувати і сповнити волю батька, забрали мощі на поїзд і повезли до Айтуни, де вони спочивають на кладбищі.

На 13 червня коло осмої години вечером, коли сонце заходило, ховаючись за делгайські хати, та розлогі поля, поїзд мчався з великим поспіхом на захід, містячи в собі тлінні останки покійного Михаїла.

На поїзді їхала дочка Марія і син Теодор супроводжаючи батька, а за ними гналися думки і зітхання зболілих сердець, оставших синів і рідн.

Поїзд зчезав з очей, ген далеко на овиді; сини з родиною залиті слезами шептали молитви і домовляли слова: Вічная Тобі Память, дорогий наш тату!

Наші серця будуть безнастанно з тобою, молячи Бога про твій вічний упокій.

Сини і дочка Марія.

На заклик пані Кравс і пані Максимів зложили на пресу $12.35. З чого на БНації призначено $4.00. По одному долярови дали слідуючі: А. Максимів, П. Немеровський, Н. Немеровський, Катерина Немеровська, пані Ковальчук, Л. Немеровський, пані А. Немеровська, Теодор Немеровський, Стефан Васік, пані К. Кравс, пані К. Гриньків. Іван Немеровський 75ц. С. Юрійчук 25ц. пані Миронюк 10ц. пані Зінкевич 25ц.

Присутний.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Недавно Вуйко читав діточу сторінку в одній англійській газеті.

Під заголовком "Лавра Лише Пять Літ Має а Знає Три Мові," редактор хвалив пять літну українську дівчину, Лавру Романюк, котра мешкає в Гал, Квебеку, за то, що вміє трома мовами володіти; а саме українською, англійською та французькою.

Так, гарно і похвально знати поза англійською мовою свою рідну українську, а поза тим не зашкодить знати і більше мов.

Тому любі діти, не встидайтесь своєї української мови! Вчіться писати та читати по українськи, а колись так як мала Лавра дістанете похвалу від других.

Вуйко Трохим.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На пресфонд Діточої Сторінки зложила Зоня Гадубяк з Бюкенен, Саск., 25ц. Зоню, Вуйко сердечно дякує Тобі.

ПРОДАВАВ БН. КОЛО ЦЕРКВИ

Ану, Любі Діти, згадайте хто знова продавав нашу ґазету коло церкви?

Та хтож як не наш великий приятель Петро Гнатів з Форт Віліям, Онт. Петрусь прислав з розпродажі чисел на руки Вуйка 65ц. А можеби хто другий з Вас, Любі Діти, пішов слідами Петруся? До сього треба тільки трохи доброї волі.

ПРИДБАЛИ 15 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Так, Любі Діти, хто хоче, то може богато зробити для своєї Діточої Сторінки й для своєї ґазети **Від послідного числа БН. Вуйко дістав від дітий 15 нових передплатників.** Правда гарне число? Хочете знати, котрі діти прислали імена, адреси і гроші сих нових передплатників? Добре, Вуйко Вам зараз їх представить. І так:

ПЕТРО ГНАТІВ, Форт Віліям, Онт., придбав 9 нових передплатників, прислав $9.00.

ЗОНЯ ГАДУБЯК, Бюкенен, Саск., придбала 3 нових передплатників, прислала $3.00.

ВАСИЛЬ ПРИПУТНІЦЬКИЙ, Вішарт, Саск., придбав 2 нових передплатників, прислав $2.00.

МАРІЙКА КУНАНЕЦЬ, Скарборо Блафс, Онт., придбала 1 передплатника, прислала $1.00

Такі діти, що так щиро помагають Вуйкові то гордість, то потіха, то надія Вуйка **Петрусеві, Зоні, Василеві й Марійці Вуйко сердечно дякує за труд й просить на будуче за Вуйка не забувати.** Ану, діти, придбайте й Ви хоча по одному новому передплатникові для БН. Добре?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИПЕНЬ

У Контесті на Липень взяли участь 8 дітий. Усі діти прислали дуже гарні загадки, так, що Вуйко помістить їх всіх на Діточій Сторінці в слідуючих числах БНації. Сим разом Вуйко однак жадної не містить, бо бракує місця.

Після своєї обіцянки Вуйко нагородив 5 дітий та вислав їм гарні нагороди: 1. МАРІЯ БОДНАРЧУК, Виннипеґ, Ман., 2. В. ВОЛОДИМИР НОВАК, літ 9, Вест Бенд, Саск.; 3. РОМКО МИХАЙЛИШИН, Овкбурн, Ман., 4. НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ, літ 10, Аурон Ривер, Алта.; МИХАЇЛ ВЕНГРОВИЧ, Айтуна, Саск.

Другими контестантками були: Ярослава Павлишин, Норвуд, Ман., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., і Романа Цісецька, Кридор, Саск. Вуйко сердечно дякує всім дітям за участь в Контесті й коли буде новий Контест взиває всіх дітий вислати свої розвязки. Уважно слідіть за ним в Діточій Сторінці.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 19.

RESURRECTION

On Easter morning, the third day after His death, Jesus rose from the dead. He rose by His own power.

Neither the large stone that was rolled to the door of the grave, nor the soldiers could stop Christ from coming out of the grave.

Christ is God. He can do everything He wants to do. He is not afraid of anyone.

After His resurrection, Jesus remained on earth for 40 days. The apostles and some other people saw Him.

He gave His apostles the power to teach the people, to forgive their sins and to sanctify them, in order that all may go to heaven.

After that, Jesus ascended into heaven with His body and soul. That took place on mount Olivet, near Jerusalem. Jesus will come down again at the end of the world.

Then all the people will be gathered before Him. He will judge every one of us before all the people.

TRUE OR FALSE: *(If the statement is true, place an X on the line at the left. If the statement is false, cross out the word which makes it false, and write the true word in the blank at the right*

........1. Jesus rose from the grave on Good Friday ....

........2. He rose by the power of His angel ....

........3. At the end of the world Jesus will judge some of the people ....

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

Вуйка Трохима Весела Родина, котра має за ціль помогти бідним дітям, **знова зросла о 3 нові члени.** Дітим, котрі до неї хочуть належати пригадуємо, що на рік членська вкладка до неї виносить 15ц. за що діти дістануть гарну, образкову членську картку. Можна прислати більше як 15ц., тоді більшу й скоршу поміч дістануть бідні діти При висиланні грошей, конечним є подати точне імя и назвиско, вік та докладну почту висилаючого.

Нові члени

ч. 55. РОМКО МИХАЙЛИШИН, Овкбурн, Ман., жертва 15ц.

ч. 56. ВАСИЛЬ ВОЛОДИМИР НОВАК, Вест Бенд, Саск., літ 9, жертва 25ц.

ч. 57. НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ, Айрон Ривер, Алта., літ 10, жертва 25ц.

Ану, хто буде слідуючим членом?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

Моя робота скінчилася, не було треба і я щораз ше роздумував, якби то ися на капусту в городі.

52. Крізь діру в мурі вліз я тихенько до городу небезпечного добродія Бриська.

53. Тепер я найшовся в країні своїх мрій!

(Далі буде).

ПИТАННЯ:

1. Кілько населення в Канаді?

2. Кілько українців в Канаді?

ВІДПОВІДИ:

1. 11,506,655.

2. 305,929.

ПОКАРАНІ ЛАСУНИ

Дука зайчик Миколайчик
Садка береже,
А три мишки книжогризки,
Лакомі усе,
Занюхали, побачили
Яблочка в садку
Запашненькі, румяненькі
На самім краю.
Закинули на гилячку
Мотузок кріпкий
Тай по ньому всі три бистро
На горі були.
Але й зайчик Миколайчик
Бистрий у ногах,
Примчав скоро й ножакою
Мотузочок чах.
І три мишки мов мячики
Впали до землі,
А яблоко стара мишка
Забрала собі.

Учитель: Як би ти мав 12 центів в одній кишені а 7 в другій, то що би ти мав?

Малий Івась: Чийсь штани.

Василько: Чи карають за правду?

Мама: Ні! Чому питаєш?

Василько: Нічо -я лиш щойно зїв останних три кавалки пая.

ПЕРЕЙШЛА ДО 5-ої КЛЯСИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,--Се мій другий лист до Вас. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку а найбільше "Записки Івася Крілика." Я маю 12 літ. В нас на Ст. Боніфас вже закінчилась наука української Рідної Школи. Я перейшла до 5-ої кляси а моя сестричка Богданна, літ 8, перейшла до 4-ої кляси. Дуже любимо ходити до українськоі школи і вчитися по українськи.

Сего року я не поїду на вакації, але буду ходити на Освітні Курси, що відбудуться в Винипеґу.

Сим разом беру участь в контесті відгадок. Виграю чи ні то не знаю, все одно пробую.

Поздоровляю Вас Вукйку щиро

Ярослава Павлишин, Ст. Боніфас, Ман.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ви обі перейшли до вищих кляс. Як подобалася Тобі нагорода?

НЕЗВИЧАЙНИЙ ТАЛАНТ

Парохіянин святої Покрови у Винипеґу, наш молодий **скрипак Андрій Бабинчук,** син панства Н. Бабинчуків з 392 Ґарліс стр., знова здобув 85 і 88 значків підчас музичних пописів у Винипеґу, разом 173 значків. Хлопчина має всього 13 літ. Всіх молодих в пописі було девять,Бабинчук став першим між ними в Манітобі. Відіграв на скрипці

Андрій Бабинчук

Дейлього "Святочний Час" і судді признали, що не лишень сам його виступ був націхований певністю, але ширина тонів була знаменита. Так само підчас іспитів в Королівській Музичній Школі, Бабинчук здав іспити з відзначенням в шестім степені науки гри на скрипці.

Андрій разом з братом часто служить при престолі, часто в церкві ставить свічечку перед престолом Серця Христового, часто сповідається і причащається. Він відзначаючий в науці світській, він так саме відзначаючий у вірі і побожності, що навчили його рідна мама. Панству Бабинчукам складаємо на цім місці наше щире признання, а молодому Андрієві желання всього найкращого в дальшій його праці і науці.

Ось взір, як наші українські робітники виховують свої діти у великім місті. Пан Бабинчук працював при будові кораблів, а тепер при контракторській роботі у Винипеґу.

ХОЧЕ БУТИ СВЯЩЕНИКОМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- - Я Вашу фотографію дістав. Я дуже собі її сподобав. Я думав, що Вуйко вже мають бороду, а Вуйко при війську. Отець Швед правили Маївку до Пречистої Діви Марії, а тепер будуть правити до Ісуса Христа молебен. Я люблю ходити до церкви. Я би любив служити коло престола, але я ще за малий. Як я виросту великий, то піду до Йорктону або до Винипеґу тай буду ходити до школи і буду учитися на священика. Я також маю брата при війську. Він вже два роки за морем.

- Здоровлю Вас Вуйку,

Ромко Михайлишин, Овкбурн, Ман.

Від Вуйка: Учися пильно і будь добрим, а певно зможеш стати колись священиком.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю 8 років. Я є в другій клясі в англійській школі, і в українській я є в другій клясі. Я дуже люблю читати БНації і Діточу Сторінку. Я посилаю 25ц. для бідних дітий. Більше немаю що писати. Поздоровляю Вас Вуйку.

Іринка Михальнишин,
36—12 Стр., Брендон, Ман.

Від Вуйка: Гарно пишеш по українськи. маєш добре серце, бо хочеш помочи бідним. Пиши часто!

СТАВ ЧЛЕНОМ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- -Я вже маю вакації і перейшла до пятої кляси. На Мамин День ми мали концерт і я мала вершики казати ті, що я Вам подала на катрці, бо я ходила до школи то не мала часу лист написати до Вас Вуйку, а тепер маю богато часу. Я здоровлю Вас Вуйку, щоб Ви були веселі і здорові, і так само посилаю 20ц. для бідних дітий. Остаю з пошаною, Ваша мала приятелька

Марія Оліярник, Винипеґ.

Від Вуйка: Підчас вакацій гарно відпічни до дальшої праці. Твої вершики дуже гарні.

ДРУГИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій другий лист до Вас. Я Вам вже дакую за дарунок, що я виграла у контесті на май. Посилаю Вам 25 центів на Діточу Сторінку Другим разом напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку.

Марія Ясіновська, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Чи будеш ходити в літі на катехізацію, Марійко?

ЗАПИСАВСЯ ДО ПЛАСТУНІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -Я хочу Вам написати, ш я записався до пластунів і уже дещо перейшов дуже добре. Наш старший пластун є при війську і як був удома на відпустці, то нас возив далеко за місто і ми там мали свої ринки і самі пекли мясо і бараболі. Я мав добрі марки за свою роботу. Тепер приходять вакації і досить треба учитися. Як я перейду, то я Вам Вуйку напишу, бо вторік я перейшов без писання іспиту і пробую сей рік добре перейти. Кінчу шесту клясу. На тім кінчу, а другим разом напишу більше і здоровлю Вас Вуйку щиро.

Володимир Заячківський,
182 еве. Л. Савт, Саскатун.

Від Вуйка: Дуже добре належати до пласту. Що будеш робити на вакаціях?

Останні Вісти...

ГАЛИЦЬКА ДИВІЗІЯ В ФРАНЦІЇ. "Українська Дійсність", українська ґазета з Европи, подає, що до Львова повернулися мистці та члени військової управи Галичини, які їздили до Франції на відвідини добровольців Н. Дивізії "Галичина," що перебуває там на вишколі. Поїздка відбулася під безпосереднім керівництвом ґубернатора Галичини Вехтера. Делеґація мистців була присутна підчас урочистої присяги українських добровольців. —(Тепер вже у Львові большевики. Ред.)

У вівторок рано, дня 15-го серпня аліянтські війська почали нову інвазію полудневої части Франції, в місцевостях Ніс, Марсай і Тюлон. Вживано около 800 кораблів, з пристань в Італії, Сардинії, Корсиці та Африці.

Аліянти на передмістях Парижа. Наступ аліянтів в Франції поступає скорим кроком вперід. Між іншими появилася в Льондоні вістка, що певна американська армія дійшла до міста Шартер, на полудневий захід від Парижа. Аліянти в Франції майже цілком докінчили заняття півострова Британії, занявши передтим півостров Нормандію. Канадійці в боях в Франції визначилися до тепер великим геройством.

Аліянти заняли в Італії велике місто Фльоренцію, та поступають дальше вперід.

Президент Рузвелт відвідував американські воєнні бази на Спокійному Океані.

Большевики увійшли до Естонії і Латвії та прямують на столицю Латвії Ригу. Німці сильно боронять границь Східної Прусії, так, що большевикам не вдалося ввійти ще на німецьку землю. Дальше на полудне, бої дійшли до столиці передвоєнної Польщі, Варшави, котру німці запалили. Занявши Львів, Стрий, Дрогобич, Борислав та другі міста Західної України, большевики прямують на Закарпаття, де словацький уряд проголосив стан облоги.

4,000 трамваєвих робітників у Монтреалі вийшли 3 серпня на страйк. Коли не прийшло до згоди між компанією а робітниками, канадійський уряд взяв в посідання компанійні заведення та урохомив з днем 14 серпня трамваєвий рух на вулицях Монтреалю.

Лібeрали програли вибори в Квебеку.— Сошел Кредит знова дістали велику більшість в Альберті. В вівторок 8 серпня відбулися вибори до провінцій Квебеку і Альберти. В Квебеку виграла досить великою більшістю (46 послів) партія Юніон Нешонал, а в Альберті С. Кредит дістала 41 послів, на всіх 57. З українців в Альберті вийшли: І. М. Попіль, округ Редвотер; Михаїл Понич, Веґревил і Василь Томин, Виллінґдон, усі з партії урядової.

В канадійському парляменті ухвалено 750 міліонів долярів для звільнених з війська канадійських жовнірів та тих котрі вернуть з воєнних фронтів до Канади. Сі гроші розділять між жовнірів на се, щоби вони мали з чим зачати знова цивільне життя.

З Арґентини подають, що дня 13, I. 1944, помер у Львові, Західна Україна, останній голова "Рідної Школи" проф. Іван Галущинський. У Празі помер проф. Олександер Мицюк а в Подєбрадах помер полк. української армії Назар В. Тюрин.

Американські літаючі фортеці бомбардували знова великий японський промисловий осередок Наґасакі. Пропали три фортеці

БОМБА ПІД ЦЕРКВОЮ СВ. ПЕТРА В РИМІ

Незнані злочинці підложили бомбу під церкву св. Петра в Римі, котра вибухнула й через се повилітали всі шиби в вікнах сеї великанської церкви. Монах, котрий хотів сю бомбу унешкідливити, зістав забитий на місці. Здогадуються, що бомбу підставили італійські большевики.

По 20 дневних боях американці відобрали від японців остров на Спокійному Океані, Ґвам.

НОВА КНИЖКА...

КОРОТКА ІСТОРІЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

6x4¼", стор. 40, Книгозбірня БУК-а, ч. 13/14, Йорктон, Саск., 1944. Написав о. С. Семчук. Зміст: Введення, Св. Володимир Великий і Його Часи, Безперервна Звязь і Єдність Віри з Римом, Берестійська Унія, Переслідування, Віра й Право Нашої Церкви, Орґанізація і Сила Нашої Церкви Тепер. Коротко але ядерно оповідає автор про поширення християнства в Україні, подає незбиті факти про безперервну звязь і єдність віри з Римо, вказує на мучництво й працю української католицької Церкви на релігійнім і народнім полі. Книжка мала обемом, але дуже цінна змістом! Незвичайно повчаюча! Кожний українець і українка повинні її перестудіювати. Належить признання впр. о. совітникові Ст. Семчукові за її написання. Ціна 10ц. Замовлення належить слати на адресу:

Rev. S. Semchuk, 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
або: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СЕРПЕНЬ

19. Преображення Господнє .... Лейдівуд
20. Нед. 11 по Сош. .... Елма
27. Нед. 12 по Сош. .... Брокенгед
28. Успення Пр. Богородиці .... Сарто

о Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

СЕРПЕНЬ

19. Преображення Господне .... Ґімлі
20. Нед. 11 по Сош. .... Парки
    Ґонор, тиха Сл. Божа, 8.30 рано
27. Нед. 12 по Сош. .. Ст. Норберт (храм)
28. Успення Пр. Богор. .. в окрузі Комарно

ВЕРЕСЕНЬ

3. Нед. 13 по Сош. .... Ґонор
   Парки (тиха Сл. Божа 8 рано)

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить неби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta

...ИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТО-...ЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII, ч. 17 (161) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Вересня, 1944 Vol XII, No. 17 (161) YORKTON, SASK. September 1, 1944

ВІЙНА СКОРО СКІНЧИТЬСЯ

Слідкуючи уважно за вістями з воєнних фронтів в Европі, можемо заключати, що в Европі війна може скоро скінчитися й то повною перемогою аліянтів. За наслідні два тижні слідні є великі перемоги аліянтських війск.

І так у Франції, в північно західній части фронту, аліянти заняли столицю Франції Париж та зблизилися на всего 90 миль до Німеччини. Друга часть жовнірів наступає на захід від Парижа впрост на північ, щоби очистити побережа французькі звідки німці засипують щоденно страшними роботами полудневу Анґлію.

Полуднева інвазія Франції зі сторони Середземного Моря також дуже добре поступає. Занявши великі твердині над морем Тюлон і Марсилію, аліянти подалися на північ й дійшли вже до границь Швайцарії, тимсамим відтяли полудневу Францію від північно-західної Італії. В Італії аліянти поступають дальше вперід на цілім фронті, на північ від Флоренції.

Великою побідою для аліянтів можна числити се, що Румунія, колишня союзниця Німеччини, устами свого молодого короля Михаїла, піддалася аліянтам та відтягнула всі свої війська з східного фронту. Король Михаїл установив новий уряд в Румунії, котрий, як подають німці, є цілком комуністичний. Большевики занявши велике місто Яси, прямують на столицю Румунії Букарешт. Генерал Іон Антонеску, дотеперішний премієр Румунії втік до Німеччини. Через виступлення Румунії, цілий Балкан зістав загрожений.

Большевики стоять над границею Східних Прус, окружили майже зі всіх боків Варшаву, в котрій німці завзято боряться, на полудне большевики прямують на Краків.

Яке спустошення несе зі собою воєнна завируха видимо на сії знимці, взятій з боїв коло Каєн в північній Франції. Чорні клуби диму уносяться з горіючих домів, всюди повно понищеної воєнної збруї. Канадійські жовніри наступають на ворога.

ДЕНЬ МОЛИТВИ

Неділю, дня 3-го вересня, назначено днем загальної молитви до доброго Бога за скоре закінчення війни та за мир оснований на любові та справедливості.

НОВА ПОЗИЧКА ПОБІДИ

В жовтні сього року буде розписана нова позичка побіди. Сподіються, що тому, що війна в Европі скоро поступає вперід, канадійці підчас тої нової позички куплять бондів якнайбільше.

КАНДИДАТКИ ДО ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ

Довідуємося, що вже є гарне число панночок, котрі зголосилися до мешкання в Виховнім Інституті БУК-а в Винипеґ, котрий відчиняється з днем 1-го вересня. Сподіємося, що скоро буде таке число панночок, котрі заповнять вповні наш перший Інститут БУК-а в Винипеґу. Українцям католикам у Винипеґу потрібно ще другого Інституту для хлопців й БУК до сього діла також скоро візьметься.

ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ!

В СПРАВІ ПРАВИЛЬНИКА БУК-А

В минулому числі БНації напечатаний Правильник БУК-а, як виконання точки 26 статута БУК-а, затверджений Преосвященним Епископом Ординарієм.

Цей Правильник відноситься головно до технічних ділянок нашої орґанізації, він точно определює обсяг ділання 1) місцевих відділів, 2) провінції, 3) домініяльного заряду, і відграничує поля діяльности поодиноких зарядів та дає їм питомі управнення.

В закінченню подано ряд імен тих осіб, що підписують орґанізацію перед загалом і владою. Той список подано тільки приблизно, а неповно. Ряд імен є много більший.

В першій мірі між тими, котрі від самого початку заслужилися для БУК-а своєю працею, є нині вже незамінні імена осіб наших священиків Чина Найсвятійшого Ізбавителя. А іменно: **Впр. о. Стефан Бахталовський, о. Іван Бала, о. Дмитро Гаврилюк, о. Гр. Шишкович, о. Р. Хомяк.**

До цих імен включаються дальше імена заслужених світських наших провідників і діячів, **як адвоката Андрея Кіндракевича з Йорктону, Гр. Гараха з Кридор, Михайла Гриневича учителя, Гр. Небоженка з Кадворт, Ол. Гунчака і Ів. Свистуна з Гефорд, В. Німця і Дмитра Сікорського з Арран, пані М. Коваль з Тайні і панни М. Музики з Ґудів.**

Це лишень Саскачеван і черга імен ще неповна.

Всі ці імена і многі інші будуть разом на урядовім акті орґанізації.

Тому вичислення даних імен в цім друку Правильника далеко не можна уважати за повне і вичерпуюче, ані остаточне.

БОЛЬШЕВИЦЬКЕ "ДОБРО"

В статті під заголовком "В Москві знова появилися ласощі" Дейвид М. Никол в каблєґрамі з Москви під днем 11 серпня подає таке через винипеґську Фрі Прес.

Річи, яких давно в Москві не було видно і про котрі люди призабули, тепер знова проявляються в розпродажі. Жінки в одностроях продають на вулиці морожене з ручних холодників, ціна за ріжок є 35 рублів, або на доляри $6.65. І каже, що люди купують то морожене, навіть чекають одні на других, щоби купити. Видно, що в Москві кождий має кишені випхані долярами чи радше рублями, коли може собі позволити на таку ласощ і за таку ціну. Недавно писали, що у Фейрбенкс в Алясці большевицькі летуни, які прилітають сюди на закупи, чи радше котрі приїзджають кораблями, щоби звідси забрати літаки, які Росія дістає на основі закону про позичку-борг, ці большевицькі летуни таки буквально мають кишені випхані американськими долярами старої дати (більшого формату, як теперішні). Для них дати одного доляра шоферові, котрий повезе їх таксівкою за простір за два доляри, то так як нічо. Перед Різдвом вони викупили всі забавки, які були там у крамницях. Вони взагалі купують, що побачать і не питають про ціну. А тому їх в Алясці мають дуже "любити" всі ці, що мають щонебудь на продаж і всі шофері, що возять їх таксівкою за випивки, котрих ніхто інший в такій висоті не дає. Питання остає лишень для нас грішних, **звідки** ці совітські летуни набрали тих старих долярів в такій скількості, що кишені ними повипихали?

Вартаби подумати над тим всім американським громадянам на Алясці.

Але вернім до Никола.

Він каже далі, що навіть можна пообідати по людськи в Москві тепер, очевидно, коли хто має гроші. Обід з печенею воловою великої кости Т. коштує 500 рублів, або в долярах $95. Це певно є смачний обід, хто може собі заплатити. Але чи робітник годен в совітах заплатити такий обід, про це Никол не згадує.

Совітська буржуазія уживає навіть тепер, бо хто інший годен платити такі гроші.

Вже можна дістати голки і нитки, котрих довший час не було, і навіть черевики, кухонне начиння, убрання —все по тих казочних цінах і поза значковою системою, котра в Москві істнує для пролєтарів совітського режіму, але не для богачів. Звичайний папір до писання за сшиток 25 рублів, або $4.75 і люди купують, бо хочуть писати в світ, коли хто має гроші...

Отак живуть люди в нинішній Москві, тому серці большевизму.

Ось такі їхні гаразди, розхвалювані тут в Канаді українською мовою печатаних кацапських ґазетах. І нічого не матиби проти, хіба одно мале побажання. Коби то всі прихильники зміж українців тої системи **на власній скірі** зазнали чимскорше того "добра"!

В Анґлії запалився в повітрі великий американський бомбовик, падаючи впав на будинок школи й забив 59 людей, в тім 35 дітий.

НАСЕЛЕННЯ БРИТІЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ

Після перепису населення в 1941, в Британській Колюмбії було 817,961 населення. З сього 7,563 особи подали своє походження расове як українське.

Кредитовці, після послідного обчислення, дістали в послідних виборах в Альберті 51 місць, на всіх можливих 57.

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ

Правительство Кінґа зробило дуже богато для суспільної забезпеки родин в Канаді. Законодавство в справі допомоги родинам, що дає сталу платню на виховання дітий для кождої родини в Канаді і котре увіходить в життя та виконання з найблищим липнем— а також недавне законодавство в справі грошевої відправи для вояків наших поворотців і то у відповіднім відношеню до літ служби військової тут і за морем, дає таку долю забезпеки для всіх, якої не дає жадна мабуть інша країна світа. Раз наші родини, що мають много дітий, дістали сталу забезпеку для тих дітий на виховання і відтепер їх голова не болітиме так дуже, звідки навіть серед кризи дістати одягу чи купити цукру, і тим подібне. Чим більше дітий, більша допомога. Ця допомога для наших фармарів на прерії, особливо в тих місцях, де поселення є недавне і люди щойно починають дороблятися, а таких місць в Саскачевані є досить, представляє дійсно велике добродійство і забезпекою першої кляси, бо незалежною від граду, чи посухи, від коників чи сарани, від вроду чи невроду. Родина все дістане свою поміч від держави і це наші люди повинні усвідомити собі та загал повинен бути вдячним нашому правительству за ту міру охорони і помочі. Так само вояк, що верне домів, не буде гризти собі голови, звідки і як починати господарку. Він дістане таку відправу грошеву, що зразу дасть йому змогу станути на ноги і вибрати собі звання та працю в мирних обставинах. Передумовою того всього однак є, що наші гроші лишуться у вартості і не впадуть. А це можливе лишень тоді, коли загал не пуститься на легку аґітацію і обітниці безвідповідальних партійних агентів і при слідучих виборах не вибере людий, які ані працею ані іншим чином не дали жадного доказу, що вони вміють пошанувати вартість гроша і не підуть на ризиковні партійні експерименти, що цілу країну можуть вкинути в хаос безладдя і нужди. Лишень тоді, як загал належно оцінить добродійство, зроблене нинішним правительством Кінґа і після 18 літ премієрства, знова однодушно і з переважаючою більшістю дасть йому нагоду далі вести справи Канади так гарно, відповідально і хосенно для всіх, як досі, тоді ми можемо бути певні про повний успіх всіх цих законів для нас. Доміняльні вибори будуть огненною пробою для населення Канади, чи воно вміє оцінити вчинені йому добродійства, чи може піде за вітром туманних обіцянок...

Бувший італійський король В. Емануель вернув знова до Риму.

ЗЛОЖИЛА ВІЧНІ ОБІТИ

Сестра Марта

У вівторок, дня 15 серпня, в церкві св. о. Николая в Винипеґ, зложила вічні обіти Сестра Марта. У той день припадало, після нового календаря, Успення Матері Божої. В год. 10 рано на св. Сл. Божій відбувся сей гарний та поважний обряд. Церква св. о. Николая була досить заповнена вірними, як членами парохії св. о. Николая так і вірними з других парохій Винипеґу.

По торжествах в церкві, родичі Сестри Марти, панство Василь і Марія Богайчук, члени парохії Пресв. Евхаристії в Винипеґ, устроїли в Школі св. о. Николая гостину, на котрій були присутні запрошені гості.

Парохіяни церкви Пресв. Евхаристії радіють так великим святом бувшої своєї парохіянки й бажають від Бога для Сестри Марти великих Божих ласк.

ЦІКАВА СТАТИСТИКА

Горожанський Відділ, Департаменту Національних Военних Обслуг, в своїм пресовім комунікаті з дня 19 серпня ц.р. подає цікаву статистику про населення Саскачевану. **Після цеї статистики населення провінції в році 1941 виносило 895,992 осіб.**

На 397,905 осіб, належучих до рас, котрі походять з Британських Островів нпр. англійців, скотляндців, айришів, і валійців 86 осіб подали українську як свою матірну мову.

На 10,655 осіб австрійського походження, 1270 подали українську як матірну мову.

На 25,933 осіб російського походження, 508 осіб подали українську мову за свою.

На 27,902 осіб польського походження 4,473 подали українську мову за свою рідну.

На 79,777 українського походження, подали як матірну мову: 75,060 українську, 2,680 англійську, 25 французьку, 3 фінську, 385 німецьку, 163 мадярську, 5 норвеську, 633 польську, 348 російську, 31 словацьку, і 3 шведську. А 21 скотляндців подали українську мову як свою рідну.

ВЕЛИКИЙ ПРОЦЕНТ КАТОЛИКІВ У КАНАДІ

Після перепису населення з 1941 виходить, що в Канаді на все населення є 43.34% католиків, в тім 1.56% українців католиків.

Швеція заборонила своїм кораблям причалювати до німецьких пристаней, та зірвала дипльоматичні звязки з урядом в Віші.

Недавно аліянти отворили четвертий фронт в Европі, роблячи інвазію від сторони Середземного Моря на полудневу Францію. Як звідомлення подають в тій інвазії взяли участь поверх 800 кораблів, котрих частину бачимо на повищій знимці.

БУВ У РИМІ ТА БАЧИВ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ

Пані Марія Зволяк з Винипеґозис, Ман., дістала недавно листа від свого сина Андрія, котрий знаходиться тепер з канадійськими військами в Італії.

Лист написаний 22 липня с.р., гарною українською мовою та звучить слідуюче:

Андрій Г. Зволяк, арматщик

"Я дістав від Вас Мамо два листи... Я також дістав від Вас пакунок і щиро дякую.. Дякую Вам усім, що так за мене дбаете... Я Вам усім віддячуся... Я здоровий і котрого здоровляю Вам щиро желаю. Тут дуже душно й почасті мене болить голова, то як будете знова посилати пакунки, то пішліть мені аспірини."

"Я, мамо, був у Римі й видів Папу. Видів ту церкву, що мають в Римі (св. Петра). Мамо, я ще такого будинку в життю не бачив. Я не можу Вам вияснити який то будинок, але як я до нього ввійшов, то аж здумівся. Став як вкопаний. Я не знав чи йти, чи рухатися, чи що. Також був у тих підземних печерах (катакомбах) де св. Петро правив Сл. Божі своїм ученикам. Я думав все, що то було в Палестині, але мені сказали, що то було в Римі. То я буду мати що Вам розказувати, як я приїду додому. Мамо, за мене не журіться... На себе уважайте, щоби Ви були здорові. Здоровлю Вас, мамо, і цілую, Ваш син Андрій."

Андрій Зволяк перебуває за морем від листопада 1943. Лист Андрія короткий, але який річевий. Справді то велике щастя для українця католика бути принайменше один раз в житті в Римі та видіти голову Католицької Церкви Святійшого Отця. Андрієві бажаємо щасливого повороту до Канади. Щасть Вам Боже!

РЕКОЛЄКЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ

Від 4-го до 8-го вересня, відбудуться в Йорктоні для українських католицьких священиків з Манітоби і Саскачевану, реколєкції.

Сліпа кишка

- Чи то правда, пане докторе, що звичайний чоловік може зовсім добре жити без сліпої кишки?

—Правда. Але лікар не міг би добре жити, як би її не було.

ПОЗІР! ПОЗІР!

БОСЕЖУР, МАН. І ОКОЛИЦЯ—

В церкві Св. Духа у Босежур, Ман., в неділю дня 10-го вересня 1944, о год. 10-ій рано відправиться **Архієрейська Служба Божа** при асисті двох священиків та при участі ХОРУ під проводом п. Зеновія Мороза.

Всіх українців-католиків околиць Босежур, Тиндал, Лейдівуд і Брокенгед, як теж гостий із дальших околиць просимо громадно прибути!

Приїзджайте і приходіть всі, а відійдете скріплені на душі, підбадьорені серед страхіть военних часів до ревньої праці для добра НАШОГО НАРОДУ І НАШОЇ ЦЕРКВИ!

Заряд Парохії.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Иорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВЕЛИКЕ ДОБРОДІЙСТВО ДЛЯ ЗАГАЛУ

Літня сесія домініяльного парляменту в Отаві скінчилася дня 15 серпня. Нова сесія пічнеться 31 січня 1945. **Перед закінченням сесії, канадійський уряд ухвалив два дуже важні й корисні для канадійського загалу закони, про котрі хочемо наших читачів блище познакомити. Перший закон се грошева допомога родинам а другий винагорода жовнірам, котрі добровільно служать в активній службі за морем.**

Допомога родинам

На основі закону з дня 17 липня 1944, почавши від першого липня 1945, кожді канадійські родичі, без огляду на походження, мову, релігію й національність, будуть одержувати від держави допомогу за кожду дитину, що має менше як 16 літ.

Трийцять і чотири держави в світі мають подібні закони допомоги родинам, однак після нового канадійського закону, канадійські родичі дістануть найбільшу поміч. Бо канадійські діти є найбільшим добром Канади й варто за них подбати, дати їм добре виховання й забезпечити їм красну будучність. Дуже часто родичі численного потомства не могли самі з праці своїх рук подбати про своїх дітий, отже уряд Канади іде з помічю родичам.

Впроваджуючи закон допомоги родинам, канадійський уряд виступив також ясно проти суспільної несправедливості, котру дуже часто стрічалось. Возьмімо на примір двох людей. Кождий з них дістає місячно по 100 дол. Чоловік, котрий не має дітий був у кращому положенні, чим батько, котрий дбає про прожиток чотирох, пятьох, шістьох навіть й сімох й більше дітей. Дальше, батько, котрий виходує дітей, дає Канаді нових добрих горожан, був таксамо трактований, як той, котрий не виховував дітий. **Щоби отже покласти край тій несправедливості, канадійський уряд впровадив закон допомоги родинам, щоби помогти родичам в їх нераз великих трудностях над вихованям дітей.** Справді, сей закон се велике гуманітарне діло.

Тепер застановімся докладнійше над сим, кільки отжеж родичі дістануть допомоги. Закон основується на сім, що чим більше дитина росте, стає старшою, тим більше зростають видатки родичів для неї. **І після сеї засади, родичі будуть діставати слідуючу запомогу за кожду свою дитину: $5.00 місячно коли дитина має менше як 6 літ, $6.00 коли дитина є в віці 6 до 9 років, $7.00 коли дитина є від 10 до 12 років, і $8.00 коли дитина є від 13 до 15 літ.** Тому, що

Премієр В. Л. Мекензі Кінг

утримання дитини стає меншим, коли родина стає більшою, родичі дістануть менше за кожду дитину понад чотири. І так менше о одного доляра дістануть за пяту дитину, два доляри менше за шесту чи сему дитину а три доляри за осьму чи девяту і т.д. дитину.

Пригляньмося як сей закон буде виглядати в практиці. Припустім, що ви маєте четверо дітий в роках 15, 11, 6 і 5. Від першого липня 1945 ви місячно будете діставати слідуючу запомогу: за дитину 15 літну $8.00, за 11 літну $7.00, за 6 літну $6.00, за 5 літну $5.00, або се все взявши разом ви дістанете на місяць $26.00, коли діти остають в тих літах. Коли ви маєте крім сього ще пяту дитину приміром 4 літну, дістанете додатково $4.00.

Як видимо з сього приміру, то родичі дістануть від уряду велику поміч що місяця, й теперішньому урядові належиться за сей закон велике признання. Скористають з нього також дуже богато наші, нераз дуже бідні, численні родини, котрим не раз вже й не два приходилося переносити дуже прикрі часи, приміром підчас минулої кризи. А так, чи буде мати хто роботу чи ні, запомога буде місячно іти, аж доки діти не будуть мати поверх 15 літ.

Винагорода жовнірам

Кождий мусить признати, що належиться вдяка й честь канадійським хлопцям, котрі добровільно зголосилися до війська й пішли за морем битися за кращу долю нашої Канади. Пішли добровільно, тай наражуються на всілякі воєнні прикрости, невигоди, страту здоровля, сил а навіть життя.

І канадійський теперішний уряд прийшов до переконання, що Канада мусить тим жовнірам віддячитися за сю жертву, котру вони перенесли для Канади. **І тим хоробрим своїм синам, уряд Канади, щоби хоча в части віддячитися, ухвалив дати запомогу грошеву, а радше сказавши дар, та на сю ціль ухвалив 750 міліонів долярів.** На основі закону, що входить в життя з днем 1-го жовтня цього року, канадійські жовнірі, що боролись за морем дістануть слідуючу грошеву винагороду, як про се нам докладно вказує понища таблиця:

* * *

	За 1 рік служби в Канаді й 1 за морем	За 1 рік служби в Канаді й 2 за морем	За 1 рік служби в Канаді й 3 за морем
Самітні вояки:			
Рядовик	$ 723	$1,122	$1,420
Сержант	754	1,162	1,570
Варрант офіцер	842	1,278	1,714
Лефтенант ..	883	1,337	1,791
Капітан	949	1,424	1,899
Майор	1,004	1,497	1,989
Полк. лефт. ..	1,103	1,627	2,151
Ген. майор ...	1,543	2,207	2,871
Подружені—двоє дітей:			
Рядовик	816	1,244	1,671
Сержант	846	1,284	1,722
Варрант офіцер	942	1,410	1,878
Лефтенант ..	991	1,575	2,086
Майор	1,126	1,657	2,188
Полк. лефт. ..	1,233	1,797	2,362
Ген. майор	1,673	2,377	3,082

* * *

Як видимо з сеї табелі, то більшу жертву дістане той, хто був довше за морем, та коли був подружений і мав родину. **Спевністю немає на світі другої країни, щоб так дбала про своїх жовнірів як Канада.**

Однак тільки на самій грошевій нагороді не кінчиться вдячність Канади для своїх синів-героїв. Коли вертає до Канади ранений, крім пенсії дістає лікарську обслугу аж до часу, коли здібний вернутись до цивільного заняття. Будуть могли повернувші жовніри навчитися якогось фаху чи покінчити університетські студії. Коли хто з них

(Продовження на стороні 7)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР ВЕРЕСЕНЬ 1944

1	Ц	19	Мч. Андрея Страт.
2	С	20	Прор. Самуїла
3	**Н**	**21**	**Нед. 13 по Сош.**
4	П	22	Мч. Агатоника
5	В	23	Мч. Лупа
6	С	24	Сщмч. Евтиха
7	Ч	25	Возвр. м. п. Вартоломея
8	П	26	Мч. Адріяна
9	С	27	Преп. Пімена
10	**Н**	**28**	**Нед. 14 по Сош.**
11	**П**	**29**	**Усік. Гол. Ів. Хрест. (на нед.) Піст.**
12	В	30	Св. Александра
13	С	31	† Полож. Пояса Пресв. Богород.
14	Ч	1	Вересень. † Поч. Церк. Р., Симеона

УСТАВ

3. Нед. 13 по С. і Попразд. Успення: Гл. 4. єв. утр. 2. Сл. Б.: Ап. з. 166, єв. Мат. з. 87.

5. Віддання Успення: Все празника. Сл. Б.: Ап. з. 240, єв. Лук. з. 54.

10. Нед. 14 по Сош.: Гл. 5, єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з. 170, єв. Мат. з. 89.

11. Усікновення Чес. Голови св. Ів. Хрест. Празник цей переноситься з всеночним на слідуючу неділю 17 вересня, але піст заховується нині

13. Полож. Ризи Пресв. Богородиці: Сл. Б.: Ап. з. 320, єв. Луки з. 54.

14. Преп. Симеона, Соб. Пресв. Богор. і початок Церковного Року.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Матеріяльне й духове добро домашніх слуг.

Наш Божественний Спаситель, Ісус Христос, перебуваючи на землі, побачив, якто дуже пани-хлібодавці використовували своїх робітників-слуг. Серце Спасителя не могло знести тих великих терпінь, котрі переносили слуги-робітники, тому, переходячи міста і села Святої Землі, почав Христос голосити науку любови ближнього. Ісус вказав панам хлібодавцям, що їхні слуги-робітники є такими самими людьми як вони. Що мають таку саму безсмертну душу, як пани, що сотворені також на образ і подобу Божу. Вкінці, що робітникам належиться справедлива заплата. Щоби несовісних панів перестерегти перед використовуванням бідних робітників, Христос, між іншими, сказав чудову притчу про богача й Лазаря. Ідучи після собою голошеної науки, Ісус "став прибіжищем убогих і їхнім помічником, у саму пору, в горю" (Пс. 9, 10).

Католицька Церква все голосила, голосить й на будуче все буде продовжати ту велику науку Ісуса Христа про любов ближнього, нашого найменшого брата. У місяці вересні Церква заносить свої молитви до Всевишнього за робітників- -домашніх слуг щоби мали вони все справедливе винагородження та змогу сповняти свої християнські обовязки.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Виховання африканського юнацтва

Богато ще молоді, юнаків та юначок, навернених на Христову віру поган в Африці, потребують від нас помочі, як матеріяльної так і моральної. Найголовнійшою їх потребою се католицькі школи, деб вони дістали з рук місіонарів чи сестер правдиве християнське виховання, без котрого вони можуть бути наражені на страту св. віри.

Як не можемо помогти їм матеріяльно, то хотяй в тім місяці прилучімся своїми молитвами до молитов Католицької Церкви, що молиться за християнське виховання тої молоді.

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ 13 ПО СОШЕСТВІЮ СВ. ДУХА

II.

О ЛАКІМСТВІ

Як ми розважали в попередній науці, першою причиною, що виноградарі стали убийниками слуг а навіть сина свого пана-властителя, котрий винаймив їм свій виноградник, була ЗАВИСТЬ.

У нинішній науці пригляньмося другій причині, яка спонукала несовісних виноградарів до так великого злочину. Тою другою причиною було ЛАКІМСТВО й про се коротенько будемо розважати.

Правда, кожда людина потребує майна, щоби мати з чого вижити, удержати при життю свою родину, помогти другим. Отже нашим обовязком є старатися про свою матеріяльну забезпеку, щоби не бути тягарем суспільности. **Однак так як у всім так і в тім згляді треба мати міру і границю, а без міри хто збогачується, сходить з дороги—стає лакомим.**

Такими є скупі або розтратні; на непотрібні річи видають, марнують; розпустні, гонять за вигодами і жиють безжурно по своїм уподобанні, гонорні, що мають за що виноситися над другими, роблять довги а не віддають що позичили, кривдять себе і кривдять других. Заповіди Божі їх не обходять, ні Бога не слухають ні своєї власної совісти. Нічо в них на світі не є святе, все горнуть до себе; жадна несправедливість, жадна підлість не є їм завеликою. Часто є продажні, готові на все, навіть поповняють часто убійство, не зважають ні на честь ні на добре імя, не в голові їм страх Божий, підходять, тиснуть ближнього, видирають насильно й підступами чуже. За нічо мають чуже добро, не зворушать їх слези бідних; на нужду, жалі та скарги нещасних вони зимні, холодні, байдужі. **Дарма, що кінець лакімства—погибель, от як Юди Іскаріотського.**

З острахом говорить о тім головнім грісі —лакімстві—св. Письмо і святі Отці Церкви

"Ані лакімці ні хапчиві царства Божого не наслідять. Лакімство най навіть не згадується у вас, бо всякий лакомий, який є ідолослужитель, не має чести у царстві Христа Бога." **Коренем всіх зол—лакімство, що його деякі желаючи, заблудили від віри."** А св. Єронім: "всі гріхи старіються з людиною, тільки скупство-лакімство не старіється, тільки росте все з відмолоділими силами."

Трудімся, працюймо на життя, але най нам совість нашої душі не робить закиду, що з лакімства і чужого труду, чужою кривдою жиємо, чужим добром доробилися. Будьмо вдоволені тим, що самі своїм трудом і чесно заробимо. Бо "що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а душу свою занапастити. Бо що дасть чоловік в заміну за свою душу." (Мар. 8, 37). Жде нас інший світ, інше життя, на нього памятаймо, думаймо, до того готуймося поки ще час. Взиває нас до того вічне добро і Бог словами своїх святих слуг і совість. Бридьмося зависти і лакімства- -скупства, а Господь Бог не зависно і скупо а щедро подасть нам свої кари для нашого туземного життя а ще щедрійше се певно, як нам наша віра каже, запевнення вічного добра.

ЯК МАТІНКА БОЖА ВИРАТУВАЛА ВІД СМЕРТИ СВОЇ ДІТИ

(Правдива історія з життя. Подала пані Марія Зволяк, Винипеґозис, Ман.)

Хочу читачам "Будучности Нації" оповісти про незабутню для мене подію, котру я пережила в Канаді в році 1930, в четвер, 16 жовтня. Той день, 16 жотвня, є глибоко записаний в моїм серці й за нього не забуду до кінця життя.

Було то в осени, 16 жовтня, 1930. День був гарний, погідний, теплий. Небо було чисте, ясне. У той день мої діти, риболовці (рибаки), вибиралися за озеро лапати рибу. Цілий день лагодили човен, наповняючи його поживою й другими рибацькими приборами, щоби мали всего досить на цілу зиму. Також взяли з собою на човен коня і пять псів. Загалом кажучи, до човна взяли річей на яких $600.00. Вечером я відпровадила їх до човна, побажала їм щасливої дороги, поблагословила і вони вирушили в дорогу. Поїхали мій син Павло, донька Мариня і зять Йосафат. Властителем човна, що їх мав перевести на то місце де вони мали за озером зимівку (кемпу), був англієць. А їхати човном треба було їм через озеро около 150 миль. Вертаючи додому, через цілу дорогу я сердечно молилася до Матінки Божої Неустаючої Помочі, віддаю-

чи під Її опіку мої дорогі діти.

Прийшла я додому, дещо поробила хатної роботи, помолилася, по своїм взичаю, та лягла спочивати. Однак якось мимоволі ще глипнула я в вікно та побачила на західнім боці неба малу сиву хмарку та вітер почав подувати. Подумала я собі, буде вже певно зміна погоди, та і з тим заснула. У ночі приснився мені страшний сон, котрий і збудив мене зі сну. Була се друга година по півночі. Дивлюся в вікно, Боже милосердний, а на дворі така страшна буря, що аж моєю малою хатою носить та трясе ліжком. Дерева від вітру гнуться майже до землі. Відразу згадала я за свої діти, котрих відпроваджала я вечером в далеку дорогу через озеро. Що вони бідні будуть робити на розбурханім озері серед страшної бурі! Я зачала просити сердечно Бога о змилування над моїми дітьми. Почала з слезами в очах благати Матінку Божу о поміч для своїх дітий, бо я знала, що вони тепер десь на озері ночують, далеко від людей, далеко від всякої помочі. А далі ходжу по хаті, плачу та ридаю... Вже певно по моїх дітях, вже я їх певно не побачу...

І так до раня не мала я спокою. Рано встала, вийшла на двір, а на дворі дальше шалена буря, вітер несе таким великим снігом, що на 10 кроків не видно. О Боже, що я тоді пережила! Бігала я по цілім місті (Винипеґозис), перепитувала за своїми дітьми, може хто знає що за них. Однак на дармо. Ніхто мене не потішив. Ніхто з хат ине виходив в таку бурю, отже ніхто нічо не знав про них. Куда я йшла, все молилася, благала Матінки Божої о поміч для моїх дітий.

Ся буря зі снігом тревала цілий день в пятницю і суботу, аж до неділі. У неділю небо почало випогоджуватися й стало тихо, гарно на дворі. За моїх дітий ні вісти. Аж пятого дня йду я на почту і все думаю за свої діти. Нараз глипнула я в бік, дивлюся, син мій іде просто до мене. Я настрашилася, голову спустила до долини і думаю собі, певно привид мого сина. О вже певно загинули мої діти, а се повляється мені тільки його привид. Постановляю собі, що не гляну більше в той бік та буду іти впрост перед себе... Однак не видержала я, поглянула знова в той бік де виділа свого сина, дивлюся, ні, се не привид, се мій син іде до мене. О Боже, я стала як вкопана, а він закликав до мене: Мамо! Я своїм очам не вірю, бо деби він міг тут взятися, коли тому пять днів вибрався в так далеку дорогу? Не можу Вам описати мого великого болю, коли я приглянулася блище свому синові... Як він страшно виглядав! Блідий, дзвонив зубами, тряс губами, змарнілий, струджений. З радости, що побачив мене, свою ма- що було йому тоді 21 років, а подабав тоді мені на 70 літного старця, так був струджений. З радости, щ побачив мене, свою маму, котру вже ніколи не мав бачити, спочатку не міг промовити ні слова. А я злапала його та притиснула до свого серця і плачу та питаю як ти тут взявся і де донька і зять, де ви були за той час?... А він каже, ходім до склепу (штору), бо я дуже змерз, а вам все оповім. Пішла я з ним до склепу а там насходилося згодом повно людей. І він почав усім оповідати свою пригоду.

Заплили вони щасливо на середину озера. А риболовці все в дванайцятій годині в ночи закидають на дво озера якір, човен в сей спосіб припнятий стоїть на місці, а риболовці ідуть спати і сплять до рана на човни, а навколо безкрає море. Рано стають, відчипають якір та пливуть далі. І вони то само зробили. Припнялй човен (закинули якір) і пішли спати. Нараз чують--кидає човнем на всі боки, на дворі страшна буря. Кінь почав ржати, пси скавуліти. Човен от от перекинеться до гори дном. Вийшли з трудом з кабіни, властитиль видить що не жарти, крикнув що треба перепилувати ланц якора, коли не можна було його витягнути. Най човном несе куда хоче, бо як дальше будемо стояти на місці, то певно всі потопимося. Заки однак перепилували ланц забрало довгої пів години. А далі, о Боже, як не схопить вітер човен в свої обійми, як не понесе водою, як не зачне кидати ним мов малою лушпиною. З човна все почало падати в воду. Лишились тільки кінь і пси, бо були привизані до човна. Які великі терпіння дальше пережили на тім човні мої діти, того не годен мені описати. А найбільше натерпівся мій син Павло.

Від другої години по півночі до вечера четвертої години носили їх страшні филі по озері і помочі не було ні звідки, бо почав падати великий сніг і ніхто не міг виїхати з міста на ратунок. Моя донька, зять і властитель човна пішли до середини човна, до кабіни, та зі зимна понакривалися ковдрами та моляться й плачуть мої бідні діти. А Павло лишився на верха на човни, сказавши собі: нехай діеться воля Твоя, Господи. Скоро дуже перемерз, а розбурхані филі озера цілком обілляли його водою, котра від морозного вітру замерзла була на його верхнім одінню на лід. Терпіти йому прийшлось однак так страшно, що приведений болями до крайности, не міг дальше стерпіти й сказав, Боже змилосердися наді мною, дай, щоби я ще раз міг пабчити свою маму, вибави нас... Нагадавши собі, що має компас (прилад, що показує сторони світа), дізнався в котру сторону є схід, і почав в ту сторону спрямовувати кермою човен, бо добре знав, що на східній части озера над берегом є зимівки рибаків. При кермі стояв цілий день еамий, а як то тяжко було стояти. Вітер і филі страшно кидали човном. І боявся тільки одного, щоби човен не вдарив о каміння де, бо тоді все пропало, човен розібється і вони підуть на дно. Але добрий Бог стеріг їх. Кільки плачу і крику було тоді на тім човні, Бог один тільки видів і знає...

Нараз, човен вдарив зі страшною силою о каміння і спід човна розбився та човен почав тонути. Не кричали вже діти, не плакали. Не памятали зі страху нічого. Аж Павло крикнув, ми вратовані, човен вдарив о каміння недалеко берега! І справді недалеко був беріг, суша, а трохи дальше на суші виднівся ліс. Скоро всі поскакали в воду, котра на щастя була в тім місці тільки по пахи, і з трудом дійшли щасливо до берега. Щож нам бідним дальше робити, о добрий Боже? Таж серед такої бурі, зимна і морозу перемоклі, скоро згинемо. Однак Бог і Матінка Божа надалі ними опікувалася... Розглянулися блище довкола й побачили, що під лісом стоїть зимівка Прийшли до неї—засунена. Скоро її отворили, ввійшли до середини й побачили кухню, а там патики сухі в куті стоять. Але чим тут запалити, коли сірники замокли? Знайшли по дальших розшуках в хаті сірники та розпалили вогонь. Тимчасом привязаний до човна кінь ржить, а пси скавулять від зимна. Вернулися ще раз до човна і відвязали коня і псів та завели їх в хату, щоби також загрілися. Посідали коло кухні, гріються та дякують Богові й Матінці Божій за вiратування від певної смерти, котра їм от от заглядала в очі... Загрівшися трохи, стало відраднійше на душі. Загріли собі також чаю, котрий також знайшли в зимівці, напилися його, однак їсти не було що. Всі споживи провіянти пішли з човном на дно озера. Чай, як я вже сказала, знайшли в зимівці, бо рибаки мають такий дуже гарний звичай, що як виїзджають з землянок до міста, то лишають в середині землянки всего по трохи, на случай якби хто де заблудив, то дістанься до хати буде міг розпалити огонь, спечи(?) та при горняткові чаю розігрітися. Висушивши своє одіння пішли спати. . Коло них кінь та пси, невідлучні товариші нещасної подорожі також собі на землі полягали...

Повставали на другий день рано, випустили коня і псів на двір хай ідуть самі собі найти поживи. Самим однак почав дуже голод дошкулювати. Шукають, однак немає нічого. На щастя знайшли стрільбу і кулі. Пішли в ліс, настріляли курий диких та заяців, принесли до зимівки, спекли і хоча не мали соли, однаково їм се все дуже смакувало, бо були голодні. Сиділи в зимівці чотири дні та очікували помочі. Пятого дня побачили вони далеко на озері маленьку плямку, котра що раз більшала. Врешті побачили, що се пливе рибацький човен. Дуже тим втішилися. Показалося однак, що човен прямував на захід і була небезпека, що може він їх минути. Тоді Павло виліз на найвисше дерево, взяв у руки простирало та зачав ним махати. Чоловік на човни побачив сей знак і приплив до них. Був ним один рибак, анґлієць. Діти розповіли докладно йому, що їм пригодилося, анґлієць скинув річи з човна на беріг, лишив доньці, зятеві й властителеві того човна, котрим їхали мої діти, хліба, соли та взяв мого сина на човен та вернув човном назад до міста Винипеґозис. І от ідучи на почту, як про се я вже перше говорила, побачила я свого сина, котрого на початку взяла за привид.

Мій син накупивши річей знова наняв другий човен, приїхав до того місця де лишилася моя донька і зять, взяв їх та щасливо вони заїхали тим другим разом там, де зміряли першого разу. І до нині мої діти здорові, а син і до сього часу ланає що ро-

ку риби.

Я свято вірю, що Матінка Божа виратувала мої діти від смерти і поки життя мого буду все Її дякувати за сю велику ласку, котру я від неї дістала. Моліться і Ви, дорогі читачі, до Матінки Божої, а все будете вислухані.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

(Продовження)

Виклад відбувся вечером в парохіяльній домівці і хоча це був робочий день пятниця, люди стали сходитися. Українці в Судбурах живуть в ріжних частинах міста, найбільше має бути на передмістю Донаван є однак також в інших дільницях і навколо стації, бо стрінете навіть українські написи і оголошення по ресторанах вздовж вулиці, що веде до стації.

Присутних того вечора було разом 36 душ, писарем був пан Дмитро Шепеля, місцевий дяковчитель. Жертвували на Інститут: **о. парох Павло Сулятицький $25,** від жіночого товариства пані Ст. Яворська $15 і Дмитро Шепеля $15.

По $10.00: П. Явний, В. Вирозуб, М. Татарин, К. Драґан, М. Мельник.

По $5.00: Ст. Кучерявий, пан Бендик, Юрко Гусяк, пані Парчевська, пані Злотник, пані Назар.

По $2.00: М. Явний, пані Лесько, пан Семенюк, пані Яровенко, пані Кіт, Павло Дворник, пан Іваницький, Ст. Кутний, Теодор Кульчицький, пан Вишньовський, Мих. Процюк, пані Панас, пані Юськів.

Пані Бідочка $1.50. По $1.00: пані Ґавалко, пані Кучмей, Йос. Тимчук, пані Ненич.

РАЗОМ $166.50

Всім тим жертводавцям, а особливо всеч. о. Павлу Сулятицькому, парохові, що якраз тепер занятий будовою хати і мимо цього започаткував щасливо цю збірку та завершив її успішно спільно зі своїми парохіянами, що також складають жертви на будову резиденції, на цім місці не лишень щира подяка, але повне признання за патріотичне зрозуміння справи і безкорисну жертвенність. Не треба забувати, що якраз о. парох Сулятицький був тим, за котрого повстала наша бурса в Саскатуні, бо тоді в 1935 році був парохом Саскатуну, підчас вакацій взяв свого старого форда і поїхав по цілім Саскачевані збирати жертви на нову бурсу. А було це завдання прикре і трудне на тодішні і тамошні відносини, однак раз започатковане і завершене потім отворенням заведення досі не лишень істнує, але видало нам цілий ряд віруючих українських католицьких інтеліґентів і є нині нашим видним здобутком взагалі на цілу Канаду. Та бурса в Саскатуні ім. о. Маркіяна Шашкевича, як сказав самий о. Сулятицький, то так як його серця твір і все чуткий. До нашого Інституту у Винипеґу отець парох віднісся з повним співчуттям і вирозумінням того, що самий організував ще недавно подібно заведення і котрому воно навсе лежить на серці.

Треба однак повне признання віддати пану писареві і присутним, що в невеликім числі виказали велику долю жертвенности і признання для справи.

Ми раді булиб побачити ще на власні очі копальню внутрі і тому поїхали до Капер Клиф за дозволом від центральної канцелярії відвідати копальню ніклю Фруд. Там мали нагоду стрінути робітників і будинки копальняні, все в найкращім удержанню і вражінню, але дозволу таки не одержали. Сказали нам, що тепер до скінчення війни нікому такого не дають, хіба бувшим робітникам, що з війська приходять на відпустку і хочуть відвідати свої старі місця.

З Судбур до Торонта вже трете коліно дороги, найкоротше і ріжноманітне. Кільканацять миль за містом ще тягнуться ці самі скали з рудавими жилами, а далі починаються суґорби, ліси, озера і літнища і то в такім числі, якби це була країна літнищ. Великі кораблі чекають в озерних пристанях недалеко стацій, богато літників, щораз дочіпають по дорозі більше возів. Коли ми проїздили недалеко Кемп Борден, там вже стояв з боку окремий поїзд повний військових, що ждали своєї черги разом з нами поїхати до Торонта. Їх дочіпили до нашого поїзду і так ми поїхали разом.

Одно треба зазначити. Досі погода була дощева, холодна. Коли ми виїздили з Форт Виліям, то воздух з уст лягав мрякою, такий був холод. Тут вже степлілo, а далі стало таки тепло і горячо, сухо. Вози всі наповнені по береги, у возах порохів і сажі куди рухнешся. Так заки ми доїхали до Торонта, то й ми були прикурені порохами і засажені, як всі інші подорожні. Вікна у возах здебільша не пристають щільно, повно шпар і коли машина димить, той дим таки видимо вдирається через віконниці і осідає на всім у залізничах возах. Однак подорожні жартують і веселі, гарно і чисто одягнені, не звертають на це зовсім уваги.

Чим блище до Торонта, ґубиться озеро зі своїми дивними крутими берегами, вириналють менші суґорби, міняються дерева і видно садки. А там далі виднокруг вирівнується, сади стають часті, видні каштани і волоскі горіхи, яблуні рясніють до сонця спілими овочами, груші і повно тих овочів на землі кругом дерев. Видно тут люди не лакомі на овочі і ніхто не спішить їх збирати.

Переїздимо західне передмістя міста і ще одну маленьку стаційку, літники висідають а наш поїзд поважно вкочується на ошклену торонтонську центральну стацію.

Торонто велике місто.

Це треба зазначити на початку для тих всіх, що там ще не були і хотілиб міряти схід тим, що бачили на заході Канади. Торонта годі прирівнати до жадного міста на заході. Від Судбур рух, підсоня, виднокруг чимраз більше схожий на той самий рух, підсоння і виднокруги, що тягнуться через границю на полудне до стейтів. Правдива, наша західна Канада починається від Форт Виліям. Торонто як місто своєю розбудовою, вуличним рухом, населенням більше схоже на Америку, як на Канаду. А чим далі поїдете від Торонта на полудне, то це вражіння тільки кріпне і довершується. Всі поїзди, що відходять з Торонта на полудне, є чисті, дуже добре утримані, мають холоджений воздух і сталу температуру, на них приносять вам холоджене молоко і чеколяду в парафінованих торбинках, чого нема ніде інде від Торонта на захід. Ба що більше, коли ви маєте щастя приїхати і оглядати славний водопад Ніяґари, то в самім місті при водопаді на канадійськім боці відношення до загалу таке саме як на американськім боці. Тут вперше по ресторанах не питають вас, чи хочете цукру до кави, але цукор стоїть на столі і можете його брати, скільки самі захочете до кави. Так є по другім боці і канадійський бік достроюється до другого під тим оглядом і під многими іншими.

Але вертаймо до Торонта.

(Далі буде).

ВЕЛИКЕ ДОБРОДІЙСТВО ДЛЯ ЗАГАЛУ
(Продовження з сторони 4)

схоче поселитися на фармі, дістане поміч. Ветерани-робітники будуть мати першенство на працю, будуть могли вернути до тих фабрик чи занять, де перше працювали. Крім сього будуть мати вони державну життеву асекурацію. Звільнені з війська також дістануть поміч уряду, а саме платню одномісячну наперід, 100 дол. на цивільне убрання й безплатну подорож домів.

І сей закон дуже добрий, і також за нього мусимо бути вдячні урядові, бо з нього скористають наші сини й доньки, котрих десятки тисяч пішли за море боронити своєї Канади. Тільки нерозумні або підлі люди, а нажаль були такі й є дотепер, можуть виступати проти теперішнього канадійського уряду й закидати йому злобу за ухвалення повищих двох законів. Ще раз кажемо, що повищі два закони є великим добродійством для канадійського загалу й українці католики, канадійські горожани, ними дуже радіють й їх радо витають.

У вересні відбудеться трета з черги виміна воєнних ранених між Німеччиною й аліянтами.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ТРЕТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
(Продовження)

У церкві він й ціла родина моляться, дякуючи Богові за всі ласки одержані в часі тижня. Діти моляться за родичів, а родичі за свої діти. Усі разом засилають свому Сотворителеві слова подяки, просьби за приятелів, за церкву й батьківщину. По обіді всі відпочивають. Діти бавляться, батько відпочиває або щось читає, після свого стану й волі. Вечером знова всі разом як одна правдива родина тішаться, радіють.

Думаю, що немає нічого гарнійшого для чоловіка-батька, коли він по довгім тижні праці в неділю відпочиває в окруженні своєї родини, дітий. Він чується тоді як правдивий, христіянський батько. Як мило йому, коли він хоча один день разом зі своею родиною, де він видить одно серце, одну душу навкола себе. Що може на сій землі чоловікові дата більше щастя як згода, любов, одно серце в його родині? А цього може він зазнати тільки в неділю, день відпочинку, коли він разом в окруженні родини.

Щасливі ті батьки, що святкують неділю, але не в обмовах або при шклянці, але з Богом, з цілою своею родиною. Для них неділя це день Божий, це день відпочинку, день радости, день благословенства. Для них неділя, це душевний празник.

II.
Обовязок слухання св. Служби Божої

На сім днів в тижні, Бог так якби сказати, лишив нам шість днів, а для себе задержав один. У тих шістьох днях чоловік дбає про потреби свого тіла, а семого дня Бог хоче, щоби ми подумали також про потреби нашої душі. Інакше нам поступати годі. Бог є нашим Паном Паном всего. День і ніч належать до Нього. Це Він, що дав нам життя і це Він, що удержує нас при житті. Отже Бог має право принайменше до частини нашого часу, що Він нам його дав.

Щоби докладно виконати Трету Заповідь Божу: Памятай День Святий Святкувати, маємо сповнити дві річи: Перше, треба вислухати св. Службу Божу, а по друге, треба здержатися від тяжкої праці. Це є закон Богом нам даний. Ніхто його немає права зміняти, ані я ані Ви, ніхто.

Отже, наперед, маємо вислухати побожно св. Сл. Божу.

Це є великий обовязок, так важний, що коли чоловік його не виконає, стягає на себе гнів Божий і наражується на вічне прокляття. Давби Бог, щоби всі наші люди зрозуміли, що в неділю маємо сповнити важний обовязок, а се вислухання св. Сл. Божої.

Цей обовязок є загальний, значить, коли дитина приходить до розуму, і чи вона буде дитиною богача чи бідака, вченого чи невченого, пана чи простого чоловіка, се не робить ріжниці, має вислухати св. Сл. Божу.

Св. Сл. Божа в Католицькій Церкві це є щось взнеслого, великого. **Немає нічого на світі, що моглоби рівнатися св. Сл. Божій.** Я можу сміло сказати, що коли немає св. Сл. Божої, то й немає Католицької Церкви.

У Старім Завіті люди приносили ріжні жертви Богові. Жертвували Богові голуби, ягнята, і другі звірята та тим виявляли свою віру в се, що Бог є Паном всіх сотворінь, паном життя і смерти. Служба Божа перевисшає однак всі старозавітні жертви. Вона бо є жертвою Тіла й Крови Ісуса Христа під видами хліба й вина.

Знаємо всі, що сталося девятнайцять сот літ тому на горі Голгофті. Там Ісус Христос пролляв свою кров за спасення людства. Добре про се памятаймо, що власне св. Служба Божа, котру ми маємо вислухати що неділі, є власне нічим іншим як продовженням і відновленням цеї жертви Христа на Голгофті. Між жертвою Ісуса на хресті а св. Сл. Божою немає жадної важнійшої ріжниці. На горі Голгофті сам Ісус Христос, син Божий, Єдинородний Син Пр. Діви Марії, жертвує себе в кровавий спосіб. Так само на св. Сл. Божій той самий Ісус жертвує себе на престолі в спосіб чудесний. Глядіть та розважайте отже, яка то вартість св. Сл. Божої! Ще раз повтаряю, немає нічого на світі, що моглоби дорівнати св. Сл. Божій.

Колись наші батьки, прадіди, краще розуміли вартість св. Сл. Божої, як ми. Читаймо історію Церкви. Побачимо якто нераз вороги переслідували Церкву, замикали Божі храми та забороняли правити св Сл. Божі. Вороги страшно переслідували тих, котрі учащали на Богослуження. Однак всетаки побожні христіяни хоча наражалися на великі небезпеки, всетаки учащали коли тільки могли, на св. Службі Божі. Нераз і не два, життя своє складали за вислухання св. Сл. Божої. Коли тільки довідалися, що того дня, тої години та в тім місці буде відбуватися відправа, то для них це була найбільша радість. Ось така велика віра була в наших дідів, прадідів. А нині?

А нині, чи є в нас така віра? Хоча в нашій любій Канаді немає таких перешкод, можемо свобідно визнавати свою віру, то як богато людей не заховують сеї заповіди! Нераз навіть найменша причина звільняє нас від вислухання св. Сл. Божої, як пр. малий біль голови, утомлення. Це вже уважаємо за причину не йти до церкви. Спитайте нераз сього або от того чоловіка, чому опустив минувшої неділі Сл. Божу, то відповість, що не мав часу, або був змучений... Не мав часу? А мав час піти до сусіда на обмови, мав час піти на забаву, мав на все час, тільки немав часу для Бога? Мав час пити до півночи, до рана, та йти в понеділок до праці, але на св. Сл. Божу не було часу. О, які ми бідні! Які ми нещасні! Прийде час, де станемо на суд Божий й тоді наші діди, прадіди, батьки, будуть свідками проти нас.

Ходім, христіяни, на св. Сл. Божу кождої неділі й свята! Не опускаймо її ніколи, хиба ми такі хорі, що не годні справді, або з іншої якоїсь дуже важної причини. Св. Сл. Божа ; ще більш гарнійша, краще її співати тоді, коли в церкві є богато людей, котрі всі як діти одного Батька зібрані разом на молитві. Не забуваймо, що перед Богом ми всі рівні, чи старець чи молодець, чи бідний чи богатий. ми всі однакові сини Бога. У церкві праведні моляться за грішників, діти за родичів, родичі за дітей, а всі засилають свої молитви до спільного всім Батька. О, як щасливий є чоловік, родина, громада, де всі без вимку, приступають часто до Св. Тайн, як одна родина!

Св. Служба Божа

Буває нераз, що в часі тяжкої, пильної праці декотрі люде легко звільняють себе від слухання св. Сл. Божої. Правда, що в декотрих випадках дозволяється працювати в неділю, однак треба памятати, що обовязок вислухання св. Сл. Божої лишається все той сам.

Розважмо тепер дещо блище про св. Сл Божу.

Св. Сл. Божа, це неначе душа христіянська, осередок нашої святої релігії. Є люде, що думають, що можна св. Сл. Божу заступити якимсь другим набоженством. Однак це неправда. Св. Сл. Божа є вправді також молитвою як і другі релігійні вправи, однак в ній є ще щось більшого, а саме жертва, жертва Тіла й Крови Ісуса Христа

—Дописи—

ВИНИПЕГ, МАН.

Вшанували о. каноніка П. Божика в його 65 ліття

Всеч. о. канонік Пантелеймон Божик, парох церкви св. Андрея в Винипеґу, обходив сього року подвійний свій Ювилей. А саме: 27 квітня о. канонік покінчив 65 літ життя, а 24 вересня минуло 20 років праці о. каноніка в рядах священства Католицької Церкви.

Парохіяни церкви св. Андрея, щоби вшанувати свого пароха, справили в неділю 20 серпня приняття о. Ювилятові. Вечером в год. 8 парохіяни численно зийшлися до салі під церквою св. Андрея та заповнили місця при чотирох великих столах. На сцені, до гарно прибраного стола засів о. Ювилят в окруженні своїх синів, доньок та других гостей. Всеч. о. Ювилят провів молитву.

Опісля почалася перекуска, котру приготовили сестриці парохії.

По перекусці, **Йосиф Щербаневич,** скарбовий писар парохії, принитав в імени парохіян присутних та зазначив з якої нагоди парохіяни роблять се приняття. Вказав на два ювилеї о. пароха та подякував усім за прибуття. Пан Щербаневич переводив дальше приняттям і наперід покликав до слова скарбника парохії **Григорія Кузя,** котрий вказав на важну і велику ролю українського католицького священства для нашого народу. Колиб не наша Католицька Церква, говорив пан Кузь, та праця наших священиків, то нас певно тут в Канаді не сталоб. **Панна Віра Різняк,** в імені парохіяльної молоді, зложила о. канонікові привіт та пожелала всего добра. Дальше **панна Стефанія Кома** відіграла на скрипці та відспівала "Навчила мене мати." Слідуючий бесідник **о. І. Шпитковський** зложив побажання о. Пантелеймонові в імені парохії Пресв. Евхаристії.

Пані Ольга Павлова, дочка о. каноніка. славна співачка, акомпаніювала на пяні своїй дочці **Олі,** котра дуже ніжно та гарно відспівала дві пісні: "Цвітка дрібная" і "Родимий краю." **Петро Гаврисишин,** дальший бесідник, говорив від Рідної Школи ім. М. Шашкевича а **пан Василь Валл,** зять о. каноніка, в імені всеї родини. **Пан Ільчишин** з Віндзор зложив короткий привіт. Довший привіт о. канонікові виголосив **пан А. Малофій,** котрий підніс слідуючі ціхи о. Ювилята: працьовитість, як на полі релігійнім так і національнім, щирість та дописування стало, без одного цента заплати, до усіх українських католицьких газет. **Пан И. Степнюк,** містовий радний, сказав в своїй промові, що старанням о. каноніка збудовано в Винипегу три церкви. **Григорій Якимів,** парохіянин церкви св. Андрея, переповів якто він, будучи від перших початків основання церкви св. Андрея в парохіяльнім заряді, видів великий запал до праці о. каноніка над збудованням церкви. Не раз приходилося тяжко, говорив бесідник, однак за старанням о. каноніка та при помочі добрих людей, нині церква св. Андрея вже майже сплачена, бо на ній лишилося довгу всего на 455 долярів. Дальший бесідник **Юрій Онишко,** парохіянин церкви Пресв. Евхаристії, зложив побажання о. Ювилятові в імені усіх парохіян церкви Пресв. Евхаристи, та підніс се, що о. канонік був також через сім літ парохом тоїж церкви. **Дмитро Кісакевич** говорив у імені церкви св. о. Николая. Дальше промовляла **пані Параскевія Кузенко** в імені Жінок Марії при парохії св. Андрея, зложила в імені усіх присутних о. канонікові побажання та щирий дарунок. Пожелала о. Божикові многих літ прожити и всі присутні о. канонікові відспівали Многая Літа. **Пан Павло Матвійчина,** зложивши свої побажання, візвав присутніх до збірки на католицьку пресу. Збірка винесла $9.75, котру по рівній часті ($3.25) розділено на БН., Г.С. і У.В.

о. канонік Пантелеймон Божик

Вкінці промовив сам Ювилят, о. канонік П. Божик. Тішить його, що зробили йому се приняття, дякує усім за прибуття, а своїй родині за вияви пошани та любови. Опісля в дуже гарній довшій промові о. канонік вказав на се, що тільки одна Католицька Церква захоронила й надалі захоронює наш нарід не тільки тут в Канаді, але й в старім Краю. Був сам наперід в іншій церкві, однак побачивши, що тільки Католицька Церква дає для нашого народу добро, перейшов служити до неї, де й працює вже через 20 років. Буде працювати далі, не звертаючи на літа. Тільки св. віра може нас захоронити тут, щоби ми й надалі жили своїм життям окружені другими численними народами й всілякими вірами. Стіймо все при свому народі, будьмо обєднані, любім свою Церкву Католицьку, котра тільки одна може нас зеднати. Тільки в згоді живучи будемо сильні й буде світла будучність для нас. А понад все, ще раз повторив о. бесідник, ходім до церкви й любім свою віру.

На закінчення несподіванки відспівано канадійський й український гимн, а дальше многолітствіє для наших епископів та зарядів і членів парохії св. Андрея.

Люди розходилися домів піднесені на дусі, а спеціяльно вбилася їм в память чудова та дуже переконуюча промова свого о. пароха, Ювилята, о. каноніка П. Божика.

Гість зі сходу.

АЛЬВЕНА, САСК.

Візитація Преосв. Кир Ніля та З'їзд БУК-а і УКЮ відбулись величаво й успішно

День 16 липня запишиться в історії альвенського округа, бо в цей день зібралися поверх 3000 вірних, щоб гідно привитати свого дорогого Владику Кир Ніля. Приготування до цього торжественного дня провадились від довшого часу під проводом молодого енергійного пароха всеч. о. В. Чарного. Ранок цього памятного дня був хмарний ще й умився дрібним дощиком і скропив земленьку від пороху і тую дорогу, котрою внедовзі мав прибути достойний Гість Їх Ексцеленція Кир Ніль. Відсвіжена довкруги зелень блестіла перлами роси, а воздух свіжий та приємний, що нагадував літній тихий ранок в наших рідних сторонах в Україні. Вже починають з'їздитись люди. З усіх усюдів, точно пів десятої появились із 4-ох сторін церковні процесії. Місцева процесія виходить з церкви на привитання сусідів. Прибуло всіх процесій із 8 церков. Всеч. о. В. Чарний і всеч. о. К. Лотоцький, парох з Кадворт, в ризах вийшли зі всіми процесіями на зустріч—нетерпеливо ожидають приїзду Їх Ексцеленції. За кілька хвилин надіхало авто М. Трача, а в тім авті довго ожиданий Гість Їх Ексцеленція Кир Ніль. Зворушаюча хвиля стрічі. 26 церковних хоругов похилились до низу на знак повитання. Їх Преосвященство в асисті двох згаданих священиків прямують до церковної привітальної брами. На брамі видніє напись "Витай Нам Владико" а на верху брами пишається мініятура епископського гербу з написю "На Тя Господи Уповах."

Малі дівчатка під проводом Преп. Сестер Служ. кидають дорогою квіти. Хор з Кадворт під проводом Ст. Кузьми грімко співає "Наче повний голос дзвону, наче зібрана ріка." В церковнім притворі старший віком громадянин Юзик витає Преосвященного хлібом і сіллю. Всеч. о. В. Чарний на знак своєї підданости вручив ключі церкви по чім понісся голос о. пароха: "Да благословиття Господь от Сіона." Хор відповідає і з могутним співом "Буди Імя Господне" впроваджують Преосвященного в церкву до великого престола де враз з священиками склонюють коліна в короткій молитві. За кілька хвилин починається Архієрейська Служба Божа. На дворі гарно-погідно. Богато народу з браку місця в церкві остають на дворі. Чи є що кращого в нашім обряді як архієрейська Служба Божа? Тут богато вірних вперш побачили свого Владику, почули його ніжний голос. Кадворський хор співав прекрасно. Церква невелика, але гарна, і гарно розмальована. По евагелії всеч. о. Парох привитав Преосвященного щирими повних любови словами... Служба Божа зближається до кінця—і хотілобся, щоб ще хоч трохи про-

довжалась, бо хочеться слухати і слухати.. По Службі Божій Преосвященний виголосили повчаючу проповідь про єдність і святість нашої св. Католицької Церкви, і завізвали вірних бути їй відданими на все життя. По проповіді Їх Преосвященство внесли многолітствія для Святійшого Отця папи Пія XII, короля і королеви, Їх Преосвященству Кир Василію і для всіх вірних та всему нашому народові. При чім не оминули наших найменших і до них Преосвященний мали повчаючу науку. По цім роздавали дітям образки на памятку а хор співав молитву "Боже великий єдиний". Церковна урочистість скінчилась. Все відбулось в святочному настрою, взнесло, величаво, гарно. По відправі всі перейшли до мійської залі на спільний обід.

По обіді почалась програма з'їзду БУК-а і УКЮ. З'їзд отворив всеч. о. В. Чарний довшою промовою привитавши всіх зібраних від парохії і від себе... Оповів обширно про ціль і завдання наших організацій БУК-а і УКЮ і що члени обоїх організацій здають собі вповні справу з того, що їх завдання є стояти на сторожі наших скарбів св. віри і народньої культури. Що всі котрі сьогодні зїхались до місточка Альвени, щоб вислухати святих відправ, послухати повчаючих промов, і своєю присутністю заявити, що в нас живе український дух, що ми переняті любовою до св. нашої Церкви і свого народу. Своєю присутністю на цьому з'їзді ми доказуємо, що ми хочемо бути народом релігійно певним, національно свідомим, економічно незалежним, і закінчуючи всеч. о. Парох сказав: Вступаючи в цю нову добу нашого життя в Канаді кличемо: "Все для України і українського народу, а Україна і український нарід для Бога."

Бесідники що промовляли на з'їзді були слідуючі: п. Корчинський, п. Мазуркевич, М. Голота і п. Кобринський. Також загостив Всеч. о. П. Криворучка, ректор Бурси із Саскатуну, котрий виголосив обширну промову про виховання нашої молоді. Їх Ексцеленція Преосвященний Владика були присутні ввесь час, і при кінці промовили до присутних завзиваючи до згоди й любови...

Дальше слідував вислід контесту УКЮ альвенського округа, що в нім брали участь із 7-ох парохій панночки як кандидатки на королеву контесту. Більшість голосів припало на п-ну Олю Рогачук, котра зістала Королевою Контесту. Дохід з продажі контестових тикетів був на будову резиденції для священика в місті Альвені. Резиденція вже побудована гарна, обширна, коло нової церкви.

Всім належиться щира подяка і признання що потрудились для цеї справи!

Так скінчився памятний день 16 липня, що оставив на все незабутній спомин Візитації Їх Преосвященства Кир Ніля і З'їзду БУК-а і УКЮ в Альвені.

Павло Заболотний,
Маляр.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Федь Івонус, син Николи й Параскевії Маріяк, був ранений і помер на полі битви в Нормандії, Франція, 22. липня. Уроджений 18. травня, 1915 р. в Мелвил, де й покінчив початкову й середню школу. В травні, 1942 р. охотником вступив до війська, а в березні, 1943 р. відїхав за море. Був свідомим українцем католиком. Любив св. церкву й цікавився життям парохії. Зза моря писав листи гарною українською мовою.

Батьки помершого це свідомі й жертвенні члени основники української католицької парохії св. великомуч. Юрія в Мелвил, Саск.

6. серпня, в неділю вечером, при великім здвизі народу, за душу помершого відправив о. Р. Хомяк, ЧНІ. Панахиду та сказав принагідно слово. Вічна Йому Память!

З ШКІЛЬНОЇ РАДИ В ВИНИПЕГ

Радіо-Година для Шкільних Дітей

На внесок радного А. Загарійчука, шкільна рада міста Винипеґ, на засіданню дня 15 серпня назначила комітет, який має розвідати про можливість заангажовання часу на радіо так, щоби школярі мали нагоду виступати з концертовими точками--хоровими співами, солями, дуетами, промовами і т.д. Це вони малоб робити лише в суботу.

Такий крок бувби незвичайно корисним для дітей, бо дасть їм нагоду розвивати свої артистичні здібности на полі музики, співу й бесідництва.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(13)

"Вчера вечером зробив ворог сильний наступ на наше становище. Наступ відбито, ворога зломано. Захоплено 220 полонених, чотири муніційні вози і вісім скорострілів. Справжнім героєм цеї побіди був вістун Олекса Коцур."

Скорострільний відділ, у силі трьох скорострілів, був розміщений в трьох крайних хатах, на західньому виході села. Олекса мав перший скоростріл і кватирував із чотирьома товаришами в одного богатого нашого господаря. Сам господар був вже вдовець і міг мати коло шістьдесять літ. Старший його син не вернув з війни, а молодший Максим був каліка, мав падачку. Наші хлопці не мали там надто великої вигоди, бо сам господар займався кухнею й страви не все йому вдавалися, хоч рад був нашим воякам угодити. Війни ні куль він не боявся, бо як говорив, не багацько оставало йому ще життя. У вільних хвилях, а найбільше вечерами заводив розмови зі своїми співмешканцями. Розмовляли про всяку всячину, про бої, розповідав їм про свойого старшого сина. Дуже часто випитувався про скоростріл, про його уклад і спосіб стріляння.

—На що вам це знати, дядьку,— бувало говорили жовніри.

—Чоловікові все придасться знати— відповідав дядько і напрошувався. Жовніри, серед веселого гамору, оповідали йому, як накладається тасьму, як реґулюється, як пускається в рух. Старець із зацікавленням слухав цих "викладів," дотикався цеї машинки, брав у руки тасьму, і страх, як був цікавий попробувати.

—Не можна пробувати, бо за це тяжка кара—говорить Олекса. На таких розмовах минали дні й тижні. Олекса обувся, як в дома. Написав два листи, один до тата, другий до Оленки і ждав відповіди. Та відповіди не приходили. Написав вдруге і втретє, але надармо. Вже зачав снувати ріжні припущення. "Може не жиють" вертілось йому у голові, "може віддалась за другого." Хвилями навіть жалував що тут лишився, або, що бодай не користав з відпустки, яку давав йому й курінний.

Надходили Різдвяні Свята, а він ще дальше вичікував письма з дому. Постановив просити відпустку на свята. Зголосився до звіту.

—Хочете на Свята до дому?—говорить курінний.

—Голошу слухняно, так!

—Добре! Дістанете пять днів.

День перед святами дістав готовий документ на пять днів відпустки. Зібрався, розпрощався з товаришами й господарем і пустився йти, коли нараз "алярм." Махінально кинув клуночок на лаву і вибіг по скоростріл. В мить усе було готове; ждали приказу. Та приказ не надходив. Вже озивалися канонки, вже й скоростріли лопотіли, а приказу нема. По хвилі озвались стріли з боків, а навіть чути було крик ворожих частин.

—Гей, хлопці; ви на що ждете? — кричить дядько—чи не чуєте що з трьох боків нас беруть. До роботи!

—Нема приказу! — говорить холоднокровно Олекса.

—Будете ждати, аж вас захоплять і поріжуть, як баранів?

—Будемо ждати приказу!

А в селі тимчасом зчинився заколот. Крик і метушня. Селом біжать задихані вояки одинцем і по кількох, летять люди, женеться худоба. Нарешті озвалися стріли й із нашого боку.

—Гей хлопці, не стійте дармо, не чуєте?—гукає що сили дядько.

Огонь змагався на всіх трьох боках. Кулі попадали вже й на подвіря.

Вкінці прийшов приказ. Привіз його вістовий, віддав Олексі і мигом почвалав дальше.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

WANT TO GET MARRIED?

Marriage is a beautiful thing. It is the normal vocation of many people who are not called to dedicate their lives totally to a greater cause. Since Adam and Eve, it exists amongst nations and peoples.

Nowadays we hear so many things about it that it is good to know what one should think of it.

Marriage is a pact by which a man and a woman legitimately give to each other the lasting and exclusive right in respect to acts which are necessary in the having of children, in the education of these children and in the mutual help needed in their (husband and wife) life together.

This our notion of matrimony was and still is attacked by many: history is ever-present to prove it. In days of old as well as today, people sinned and sin against the most sacred things and commandments. The 20th Century cannot be said to have the monopoly over free-love (people living together as man and wife without being churched), adultery and voluntary restrictions as to the having of children (birth-control).

Were not Rome's and Greece's downfalls partially caused by such mistakes as mentioned above?

That is really no surprise to us, because sexual instincts are the hardest to control and we know that the pleasure of love and loving is the most fickle and fussy of feelings in a human being.

However we needs must admit that there is something NEW in these modern attacks upon Christian marriage. Yes, the struggle against matrimony is nowadays made into a real system... Whole nations and men of learning have nowadays attacked the essential principles of marriage... They even praise the sins against the morals of married life... which sins, up to date, were looked upon as bad and shameful. What is new today is that these systems, which are related to one another, preach a complete separation between morals and the needs of sexual life. According to them, sexual relations need to be greately tolerated and entirely free, because man is not able to control and dominate his lower (sexual) instinct.

We can see already the terrible results of such a systematic separation between morality and sexual life!

1) ERRORS:

A) *Socialist opinion on marriage:*

This year (1944) the Soviets have modified their laws regarding marriage. It is certainly for the better. However, let us examine what existed in the USSR before this year. It is of a paramount importance to us, for right here in Canada we still have, in spite of the dissolution of the Third Internationale by Stalin, a great many fanatics who are against all morals.

Before 1944, Soviet legislation (laws) on marriage could be well explained, in part, by the hate of Bolshevism against God and religion as well as by its firm will to rid marriage of all moral character.

In the new society 'without classes' (no rich and no poor) organized by the proletariat (working-class), there will be no place for a religious marriage; the latter will have no value as a bond or link and no guarantee of permanence (lasting) or indissolubility (cannot be broken).

(We cannot yet say how Russia is working this point out today, but time will tell and show).

According to our fanatical Socialists (not those who think they are Socialists and do not even know what the system really is) even marriage considered as a pact or contract between a man and a woman (i.e., civil marriage... before a government-clerk etc...) will not be better treated. The registration of a marriage as a contract is considered only as a proof of the existence of such a marriage between such or such a couple... At times even such a registration will not be really necessary!

Before 1944, the Soviet laws did not even estabish any difference between a registered marriage and a marriage 'de facto' or free union (couple living just like that), except maybe in what regards its dissolution (break-up).

A marriage 'de facto' was or would be dissolved by the forsaking of the life-in-common left up to the will of the man and woman who thus lived as a husband and wife. As to a registered marriage (in Russia) it would get a divorce by a simple official declaration to this effect (dissolution) made by the 'husband & wife,' or even by just one of them who is fed up with being married.

2) *Materialistic opinions on matrimony:*

Boshevism, in the past, used its policy of equalizing the social classes as a powerful weapon in order to annihilate marriage (in the Christian sense) and to dominate over homes and families. At the opposite of Bolshevism taken as a doctrinal inspiration, are the modern Free-Thinkers, Hedonists and Eugenists(apostles of birth-control) who draw the same conclusions. Their opportunist, positive nad statist conclusions accentuate the down fall of customs and undermine the institution of marriage. For a certain Bertrand Russell (author of 'Marriage and Morals'*) or Norman Haire (author of 'Hymen or the future of Marriage') matrimony is but for one's pleasure. According to these writers and lecturers on the future form of marriage, sexual pleasure constitutes the main end and link in marriage. The link gets loose or breaks whenever the pleasure or the 'sympathy' weakens or fades away. Thus we have 'free-love,' companionate-marriage, trial-marriage, friendly-marriage with the most shameful behaviour masked by companionship.

Our 'friend' Russell writes without shame: "There is no unchangeable morality, there are no acts good or bad in themselves, there is no good or evil in itself independent of circumstances. Morals are just an affair of habit and vary from age to age, from country to country, form individual to individual."

That is why Pius XI, in His encyclical (pastoral letter) "Casti Connubii" promptly slammed down on such monstrosities.

B) *Opinions against marriage as a Sacrament:*

1) Every Atheist denies the sacramental character of matrimony. Briefly all those who do not believe in the supernatural and in Revelation, hold the same idea.

2) The Gnostics, Manichaens, and Albigenses (not many of them exist now) who are hostile to all matter, bodies, and flesh as such, condemn marriage because it is a work of flesh and propagates the original sin.

3) Luther and Calvin rid marriage of all sacred character.

4) The Modernists make of the Christian doctrine a philosophical and religious system subjected, like all the other systems, to the laws of evolution. They pretend that matrimony became a sacrament much later, after the elaboration of the sacramentary theology.

5) For those who believe in evolution, marriage is neither the work of God, as a natural institution, nor is it the work of Christ as a sacrament. It is a late form of family-organization forced upon the individuals by society. It later took on a religious and sacred character, in virtue of the tendency of divinizing social burdens...

6) Certain law-makers, in order to have the State control marriageg a lot more, and above all, to make divorce easier to obtain, invented or made use of the false principle of the separability of marriage as a sacrament and a contract. For them the sacrament-part consists in the benediction. The contract is under the State. For them only civil marriage is valid and they can make laws that are contrary to the laws of the Church.

7) According to some Socialists, the sacred character of marriage is a dogma invented by the priests in view of enslaving women. They say that the preaching of the fecundity of women is an invention in view of supplying the Capitalists and Governments the necessary laborers and men for imperialistic wars, i.e., cannon-fodder.

III. CATHOLIC TEACHING:

For us, marriage, as we have it, is a natural institution. In matrimony, as in everything else, it is always the will of God that is at the basis of the strictness and stability of laws which govern marital union and the use of sexual pleasures. More-

over independently of this revealed truth, marriage as a contract is an answer to the craving of human nature.

A man possesses an instinct, a feeling, a function which refer to the essence of human life itself... a passion which, by its biological nature, tends to give life by sexual union. That instinct in man, unlike in animals, is solid in its principle, end, and in the whole exercise of spiritual elements which are essential in any human activity. It is the will, illuminated by the mind, which has the mission of directing and moderating this sexual instinct so disobedient and often so in revolt, in order to bring it back on the road of moral law and order. Man is then ready to submit himself to the Divine commandment which was imposed upon all animated beings at the dawn of Time. "Grow and multiply yourselves..." Man will transmit life to others. Nature, which is the expression of Divine laws, will, through a free and powerful attraction, compel man to undertake wth the companon of his own choice a solid and unbreakable union in view of this transmission of life. In other words, man will not act blindly. His nature will not be satisfied, in this work of giving life, with free-love or a passing fancy of sexes. His nature makes him understand that the roots of human love go deeper, that this love can only be crowned by a child and that the education of this child needs the commond and steady intervention of BOTH parents. He will remember that this love is not the encounter of two egotisms which exasperate each other, but a friendship, a mutual tenderness, an unselfish devotion, to which only death can put an end.

Besides being a contract produced by the free consent of two persons of opposite sex, matrimony is also a sacrament, i.e., a sacred sign which produces divine grave and was institnted by Christ to last permanently. This truth is a dogma of our Catholic Faith. We must believe in it.

Of course Jesus did not teach explicitly that marriage was a sacrament, but at the wedding in Cana He openly affirmed the indissolubility of marriage, and indirectly its unity. When He answers the tricky questions of the Pharisees and restores marriage in its positive grandeur by excluding all forms of polygamy (many wives at same time) and divorce(it is felt that a new consecration of matrimony as such is in preparation or already is being accomplished. In any case, the first Christians regarded marriage as a mystery or a sacrament. They held this doctrine from the Apostles who knew Christ's teachings very well, after living with Him for some time.

According to the doctrine of the Church, the essence of this sacrament is the contract itself with the consent which is, through natural law, the formal cause of principle that by the institution of Jesus has become the sign and source of that special interior grace destined to better natural love, confirm the indissolubility and unity of marriage and to sanctify those who get married and thus are the authors of this contract.

The errors or systems which do away with the sacred character of matrimony or deny it its basis in human nature, necessarily take away from it all nobility and greatness.

Others try to lower humanity by teaching that its origin is similar to that of mere animals. For them death ends all.

However, in spite of all, Christian couples believe in the sanctity of marriage and accomplish its duties in order to sanctify themselves in this state of life. It is in God and in God alone that the delicate problem of the union of sexes can find its natural solution which divine grace just sanctions by giving it a supernatural power or efficiency. Outside of God, marriage is destined for a complete failure or dissolution.

It is consoling, for those who want to get married sooner or later, to know that our doctrine has the approval of nature and God. A Catholic marriage is the most beautiful thing on earth. Married couples, who follow such teachings as our Church presents, cannot but have a peaceful conscience... and this alone is worth all their trouble —because it already is in this our world a sample or fortaste of the bliss which God has prepared in Heaven for those, who act according to His laws.

Fr. Nick.

FOOD FOR YOUR THOUGHTS

1) Can you imagine the Soviets begging the Vatican for help to solves the Polish Question?? What next?

2) In the magazine called 'Sabotage' (we spoke of it before) nothing is said about the joint anti-democratic activities of the Reds with the agents of the Axis...i.e., when Hitler and Stalin were still great pals. The authors of that booklet can not be looked upon as unbiased historians despite all the facts which they produce, because they do not posses the main quality of a genuine historian, namely impartiality. They really are too one-sided.

3) A recent Hollywood fracas or free-for-all proves that we, movie-goers, should never idolize film-stars nor think that they are in person what they seem to be when on the screen... They might act certain parts very well, but still their private lives should not be imitated.

4) Wounded soldiers pray for their invading comrades... Very admirable indeed also very imitable. So, let us also pray daily.

5) Msgr. Fulton Sheen's talks are often read from Protestant pulpits and printed in non-Catholic papers. A proof that Catholicism is for all.

6) War today: bombers, robot bombs, tanks, guns, flame-throwers etc... Shelley would have said: "Death is here and death is there, death is busy everywhere, all around, beneath, above is death, and we are death."

7) "Once to every man and nation comes the moment to decide, in the strife of Truth and Falsehood, for the good or evil side." Thus spoke a serious thinker once. Yes, we Ukrainians must nowadays make a great decision. It is that for our survival. Are we going to let our enemies destroy us? Think, brother, think, and act fast.

8) Some of our old generation did not think of our future here in Canada. So, a lot of our fine Youth is lost for our nation and Church. Their attitude was like that of Mme. de Pompadour speaking to Louis XV: "After us the deluge"... Sure, they died or will die, but what about poor us??

9) After this war the social problem of unemployment will be more easily solved if all are willing to understand these words of T. Washington: "No race can prosper till it learns that there is as much dignity in tilling a field as in writing a poem" ...Nothing like the 'good earth,' kid. Stick to the farms.

10) We, the Ukrainian Catholic Youth, needs must remember that we have all a duty to perform in these trying times, when the world is topsy-turvey. How true the words of Ellen Hooper: "I slept and dreamed that life was Beauty; I woke, and found that life was Duty."?

11) Juvenile delinquency would not exist if people followed the advice of Elise Cook: "Better build schoolrooms for 'the boy', then cells and gallows for 'the man.'" The first school of education is the home and the first teachers are the parents.

12) There is during this war an era of pseudo-prosperity. Those who are the moral slaves of the passion for gambling should meditate on what Washington had to say about it: "It is the child of avarice, the brother of iniquity, and the father of mischief."

13) Some one said: "Every every country has the government it deserves." The Ukrainians have none. It is because of their lack of union. We must strive to deserve one first.

14) Catholic Action should always make haste slowly; it is not a mass-movement but a conquest of an individual by another individual.

Fr. Nick.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД УКЮ

22—24 ЛИПНЯ, 1944

(Продовження)

В неділю, 23-го рано правилися тихі Сл. Божі. В годині 10.30 розпочалась торжественна Служба Божа, котру відправив Впр. о. Н. Дрогомирецький в сослуженні Впр. оо. Пащака і М. Пасічника ЧСВВ.

Всі уважно слухали, щоби не пропустити ні слова проповіді Впр. о. Візитатора С. Бахталовського з Йорктону.

Підчас Сл. Божої співав прекрасно Саскатунський хор.

Відтак всі вдались до Парохіяльного дому на спільний обід приготований Впов. Панями парохії

Зараз по обіді почалась по-полуднева сесія, (котрої предсідником був Б. Л. Корчинський), відспіванням "О Канадо" і "О Україно." Місто-предсідником був капраль М. Чехніта, секретарювали панни К. Яремович, М. Музика і А. Жук.

Слідувала промова о. капеляна М. Горошка, в котрій згадав про погибших юнаків між ними і много-надійного учителя і поета, Степана Луцика. Одно-хвилевою мовчанкою всі вшанували погибших вояків Відтак о. капелян сказав "Ми мусимо добре виховати молодь, коли ми хочемо мати краще життя." Дав короткий перебіг історії УКЮ від основання. Обставини вказували на конечність організації і тому в 1938 була вибрана комісія, що мала виготовити правильник, і дано організації молоді окрему назву. Коли правильник вислано до Їх Ексцеленції Кир Василія, він був принятий і Їх Преосвященство заохотили до дальшої праці.

Назва УКЮ представляє всі ідеї. Основний принцип є християнське виховання Мусимо в Канаді плекати любов до укр. гр. катол. Церкви. Маємо неоцінені скарби, музику і традицію церковну. Укр. молодь в Канаді має певне призначення. УКЮ мусить в молоді творити любов до рідної культури, яка блестить перед народами. Юнацтво повинно бути повне життя, охоти до праці, посвяти... лиш праця, діла, посвята творять патріотизм дійсний. Ми повинні любити Канаду але не забувати за рідний край, бо це булоб неприродне. Добро Канади залежить від віруючої, працьовитої характерної молоді. Юнацтво повинно вложити частку свого духа в скарбницю Канади.

Пан Корчинський подякував о. капелянові за беседу, котру присутні приняли гучними оплесками.

Лт. Дідич апелював до молоді, щоби брали активну участь у всіх змаганнях Канади, та щоби наших хлопців було більше в рядах канадійської армії.

Ф. О. Данило Жук сказав, що радіє, що замість листовного привіту, міг його при Божій помочі, устно зложити. Згадав про приют Укр. Кан. Вояків в Лондоні і висловив бажання, щоби юнаки по скорім скінченню війни могли вернутись до кращого життя.

Пан Кіндракевич, як голова Пров. Секції БУК-а зложив привіт, а пані Семотюк з Вінніпеґу зложила привіт від Централі БУК-а.

Пан Козоріз зложив привіт від Манітоби і дав короткий перебіг праці Юнацтва в тій провінції.

Відтак п. Чехніта попросив Отця МекҐеґей, професора університету в Саскачевані, котрий сказав до молоді,

Do not act under emotion, sentimentality, but under the greatest gift to mankind: human reason."

Він звивав молодь, щоби не лиш повторяла те, що має і знає з минулого, але щоби до своїх рідних здобутків додавала і витворювала все щось кращого і нового.

Українці все любили свободу і за неї боролись, тому Юнацтво повинно постаратись, щоби свобода в Канаді устоялась.

Дальше Всеч. Отець взивав молодь, щоби жила з Богом, бо коли Всевишній не поблагословить нашої праці всі зусилля безвартісні.

Пан Чехніта подякував Отцю МекҐеґей за так поучаючу і глибоко-обдуману бесіду.

М. Голота в своїй бесіді "Що-то є УКЮ"? ще раз підчеркнув ідеї УКЮ. Це є організація, що вивела жертвенник молодців, котрі служать в цій війні. Це є організація, що має вихавати свідомих характерних українців Канади. УКЮ вчить нас як зорганізовано жити згідно з другими народами в Канаді.

Дальше о. Дрогомирецький в своїй беседі зазначив, що ми українці в Канаді не повинні дефензиви робити. Ми повинні бути горді, що ми є українці, що належимо до УКЮ, що віримо, що наш нарід не пропаде і дістане свободу Богом дану народові. Ніхто "не скує душі живої і слова живого." Наша душа є жива, наша укр. душа є велика... створила прекрасний обряд, мистецтво, скарби... та душа є гарна.

Ми маємо ту творчість продовжати невпинною працею. В серцю УКЮ має мати глибоку віру в Бога і в свої ідеї. По війні можна сподіватися добра лиш від добре вихованої молоді. Тому старші повинні помагати цій організації не лиш дивитися з далека. Кожна організація, щоби могла існувати, мусить мати видатки. Молодь взиває батьків дати матеріяльну піддержку.

Слідувала збірка на організаційний фонд, як нище:

о. Дрогомирецький $100.00; о. Горошко 50.00; Відділ УКЮ, Кридор 200.00; Відділ УКЮ, Айтуна 25.00; Відділ УКЮ, Бедфордвил 10.00; Відділ УКЮ, Модел Фарм 10.00; УКЮ, Сматс, 10.00; УКЮ, Альвена 10.00; п. Раїна 5.00; П-ство Гук 5.00; А. Жук 10.00; панна Пастернак 2.00; В. Хрущ 10.00; Анна Швидюк 2.00; П-ство Бурлак 5.00; УКЮ, Едмонтон 10.00; П-ство В. Ю. Харко 2.00; Оля Петрик 5.00; панна Стратійчук 2.00; панна Г. Калявська 5.00; УКЮ, Ґулів 10.00; п. Корчинський 25.00; УКЮ, Геффорд 85.00; УКЮ Угринів-Оролов 75.00; УКЮ Ростерн 25.00; УКЮ Ланівці 20.00; Яків Боринів 1.00; оо. Василіяни 10.00; О. Грицуляк 1.00; О Ковальчук, Келиґер 5.00; УКЮ Міт Парк 10.00; В. Мельник 2.00; О. Грицуляк 1.00; Марія Бурлак 1.00; Дм. Ранок 1.00; Пані Грицюк 1.00; Пані Головачук 1.00; М. Кінащук 2.00; Анна Третяк 1.00; Ір. Багнюк 1.00; Ілько Ящишин 2.00; Іван Свистун 1.00; Анна Бицкая 1.00; Іван Равлик 5.00; Невідомий 1.00; Невідомий 1.00; Гр. Синюк 5.00; М. Залещук 1.00; Я. Підвербицький 1.00; М. Загарійчук 1.00; УКЮ Альвена місто 20.00; П. Козак 5.00; о. Й. Форнальчик ЧНІ. 5.00; УКЮ Бекенгем 10.00; М. Чехніта 5.00; о. Колодій 5.00; УКЮ Ріджайна 10.00; о. Криворучка 10.00; П-ство Гарах, Редісон 25.00; А. Овчар 1.00; Оля Рогачук 2.00; Лт. Дідич 10.00; о. Бахталовський ЧНІ. 10.00; Н. Купецький 5.00; Ф/О Жук 5.00; пані Боцурків 5.00; п. Барановський 5.00; п. Голота 5.00; В..Комарніцький 5.00; П. Шилюк 5.00; М. Музика 2.00; К. Яремович 5.00; п. Малько, Ріджайна 2.00; п-ство Бабин 10.00; Одна особа, Ланівці 2.00; Зоня Ящишин 1.00; Молодь парохії св. Вол. і Ольги, Вінніпеґ 5.00, декл. 5.00; О. Заячківський 5.00; пані Шабага 2.00; В. П. Харко 5.00; В. Костина, Твей 1.00; Ю. Воробець 5.00; М. Гунчак 5.00; В. Кулак 1.00; Ів. Музика 1.00; М. Музика 1.00; Марія Косік 2.00; Петро Клюк 2.00; Славка Жеребецька 1.00; Кат. Воринюк 1.00; Вас. Вожкович 1.00; М. Свистун 1.00; Дм. Музика 1.00; Невідомий 5.00; Невідомий 1.00; А. Калинюк 1.00; Оля Рогачук 1.00; п. Петльований 1.00; Н.Н. .75ц.; А. Купецький 1.25; Іван Кубак 1.00; А. Кіндракевич 10.00; о. Лотоцький 10.00; УКЮ Албертавн 30.00; УКЮ Красне 5.00. РАЗОМ $1057.00

Вечером 8.30 аматорський гурток при парохії св. Юрія відограв представлення "Три Женихи."

(Далі буде).

Военний канадійський корабель Ріджайна затонув, два моряки були забиті, 27 пропало, а 60 вратувалося.

KITCHEN KNOWLEDGE

By M. M.

CANNED BEETS

Beets should be canned before they grow too large. Scrub the beets and leave the roots and about two inches of the stems on them. Place in a preserving kettle and cover with cold water. Bring the water to a boil and cook for about 15 minutes, or until the skin loosens.

Drain and cover with cold water and then remove the roots, stems, and slip the skins. Pack them into hot, clean pars and fill the jars to within about 1 inch from the tops with boiling water. Do not add salt, as this tends to draw the color from the beets. Adjust rubbers, glass tops and screw tops and partially seal the jars. Place on a rack in a canner with enough water in it to come up over the tops of the jars at least 2 inches. Bring the water in the canner to a boil and keep boiling vigorously for 2 hours.

Remove jars from canner at the end of the processing time and seal tightly immediately. When cold, invert to test for leaks and store tested jars in a cool, dry place.

CANNED CARROTS

Wash the carrots thoroughly and then scrape them. Place in boiling water, bring the water to a boil and cook at this temperature for 5 minutes. Drain, saving the water in which they were cooked.

Now the carrots may be cut in any desired shape, or left whole. Pack the prepared carrots into hot, clean jars, filling jars to within 1 inch from the tops with carrots. Add 1 teaspoon salt to each quart jar and fill to within 1 inch from tops with boiling liquid in which the carrots were cooked. Partially seal the jars and process in a hot water bath for 2 hours. Remove from the canner at the end of the processing time and seal tightly immediately. Cool, test for leaks by inverting when cold, and store tested jars in a cool, dry place.

FRUIT BARS

1 c raisins, $\frac{3}{4}$ c ch mixed peel, $\frac{1}{2}$ c ch nuts, $\frac{1}{4}$ c fruit jee, 1 t vanilla, $\frac{1}{2}$ c butter, 1 c sugar, 1 egg, $2\frac{1}{4}$ c flour, 1 t cinnamon, $\frac{1}{2}$ t salt, 1 t bak. soda, $\frac{1}{2}$ t soda.— Method: Wash the raisins in hot water and then drain and dry thoroughly between towels. Have the peel finely cut. Combine the raisins, mixed peel, nuts, fruit juice and the vanilla.

Cream the butter and gradually cream in the sugar. Add the egg and beat until light. Sift the flour, then measure and sift again with the cinnamon, slat, baking powder and baking soda. Add this to the creamed mixture and then add the fruit mixture, mixing well.

Pat out on a lightly floured board making 5 strips $1\frac{1}{2}$ inches wide and $\frac{3}{4}$ inch thick and 12 inches long. Score the strips in individual pieces before baking. Bake on a greased cookie sheet in a moderately hot oven (400 deg. F.) for from 18 to 20 minutes.

For packing, wrap the bars in wax paper and pack carefully so that they cannot jiggle, then wrap the box in wax paper and the cookies will arrive in proper condition. Shredded wax paper makes a good shock absorber to fill in the spaces in a box of cookies of any kind.

МАНІТОБСЬКА СЕКЦІЯ УКЮ

EDITOR: P. BOZYK, 428 GARLIES ST., WINNIPEG, MAN.

CLUB FOR ALLIED TROOPS IN ROME

A Catholic Club for the Allied forces, sponsored by the National Catholic Community Service, was formally opened by Archbishop Spellman on Aug. 3rd. The Chapel of the Club is situated at No. 1 Via Conciliazione, almost in the shadow of the dome of St. Peter's.

In a brief sermon the Archbishop said that His Holiness Pope Pius XII had furnished the chapel and supplied the vestments.

Many spoke in praise of the facilities offered at the Club for all Allied servicemen without distinction as to nationality or creed.

Occupying two full floors of the new office building the Club provides a drawing room, information centre, reading room, shower baths, snack bar, recreation room, waiting room, conference room and chaplains' quarters.

The Club can accomodate hundreds of soldiers at a time. The chapel, with gleaming white walls, is properly the most impressive room.

When photographers asked Archbishop Spellman to pose for a picture the prelate asked seven enlisted men who stood nearby to pose with him.

THERE ARE NO ATHEISTS IN FOXHOLES

When e person is healthy, strong, free from all dangers, he often becomes indifferent to everything, sometimes even indifferent to religion, but when he is placed in the front line of battle, with death staring him in the face, when he is about to stand before God and Judgement it's a different matter. It is all right to kid along with your fellow man, but you can't kid with God. Funny all the leisure time a person has at home he seldom thinks of this. No, there are no atheists in foxholes.

Rt. Rev. Msgr. Wm. R. Arnold, Brigadier General and Chief of Army chaplains reports that during the month of May there were 170,902 religious services conducted by U.S. Army chaplains, in all theatres of war, which were attended by 10,160,881 soldiers. 1,870,908 received Holy Communion. This was only during the month of May.

Here is a report of a Catholic Chaplain attached to a Regiment, on the battlefront. It reads, "As a corollary to the thesis that there are no atheists in foxholes, I submit the observation that there are few if any apathetic Catholics on a precariously held beachhead, as the 2,498 Communions in the Regiment during March attest. Not only were the Sacraments of Penance and the Eucharist received by men whenever possible, but the Catholic soldiers' favorite Sacramentals, the rosary and the miraculous medal of the Blessed Virgin Mary, were eagerly sought and used with edifying confidence and devotion."

COUNCIL NOTES

On Sunday August 18th, the Provincial Executive of the U.C.Y.L. held a meeting at the St. Nicholas School, Winnipeg. A discussion was held regarding the recent Dominion Convention at Saskatoon.

The executive unanimously agreed to hold a Youth Rally in Winnipeg on Sept. 30th, and October 1st. Letters and circulars will be send to all youth clubs in Manitoba outlining the purpose and programe of the rally. Mr. John Kozoriz was nominated at chairman of the publicity committee assisted by Misses Beth Myzak and Stefa Krachak.

It was stressed at the meeting that it is very important to have as many of the young people from the country as possible so that both city and country clubs may be able to set up a programme for the Manitoba youth.

The election of officers for the coming year (1945) will be held during the rally.

WHY NOT PRINT THE TRUTH

Remember how not very long ago the radio flashed the news— "Pope sends telegram to Adolf Hitler expressing pleasure that he escaped death," and how the newpspapers printed it on their First Page. Well here is the original radiogram sent to the "New York Times" on July 21. It reads, "The Pucci agency reported today that Pope Pius XII is PRESUMED to have sent a telegram to Adolf Hitler expressing pleasure that he escaped death." The radiogram further stated, "However, the VATICAN AUTHORITIES HAD DENIED THE REPORT."

Why not tell us it was only PRESUMED, and that the Vatican Authorities had DENIED the report. I wonder what pleasure do they get in stirring up hatred to the Holy Pontiff?

By the way, Most Rev. Francis Spellman himself denies that He visited Rome to discuss peace terms with Vatican Authorities. This false rumor is also being circulated.

"I SAW HIS HOLINESS THE POPE"

Washington, Aug. 4 (NC) "I may forget the wonders of the Roman ruins -the Colosseum, the Forum, Castel San Angelo—I may even forget the glories of St. Peter's, but I shall always carry with me the memory of that humble man in white," writes Capt. John V. Marshall, of St. Francis de Sales Church, Denver, in a letter to Miss Constance Doyle, of Sacred Heart Church here.

After describing the Fifth Army's drive on Rome Capt. Marshall says his greatest delight in the Holy City was his audience with His Holiness Pope Pius XII.

"I spent perhaps three hours marvelling at the glory of St. Peter's" he writes, "a glory that belies all description. I cannot even begin to tell you about it because no words have been devised that can properly describe its magnificent grandeur and perfect proportions.

"For my audience with the Pope I went into a small room and stood in silence, marvelling at the grandeur of the richly-colored draperies, at the three golden thrones, on two of which at Cardinals resplendent in their robes of office. I have a number of times felt the tenseness of an awaited H-hour but I have never experienced the tenseness I felt in that little room waiting for the Pope.

"And then he walked in through the doorway and took his seat on the central throne. Everyone of us felt rather than saw his presence. He said a few words of welcome in almost perfect English, gave us the Papal Blessing and then walked among us, permitting us to kiss his ring and giving each one a small rosary.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q and A", 1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.

* * * *

Q. On entering a Catholic Church one sees a light burning close to the altar, suspended from the ceiling by a chain. What do you call that light, and why is it always lit?

A. We call it the "Sanctuary Lamp", because it burns in our churches, close to the altar. It is a sign that in the tabernacle on the altar is our Lord Jesus Christ under the appearance of Bread. We believe that bread and wine, consecrated by a priest at Mass, become the actual Body and Blood of Jesus. We receive Him in Holy Communion and, more than that, we keep some of these Sacred Hosts in our churches day and night so that every Catholic, in the hour of his death, may have the comfort of receiving Jesus as a friend, just before meeting Him as a judge. When the Sancutary light is lit, it is a sign that Jesus is really present in the tabernacle on the altar.

All night long and all day, through war and peace, the Sanctuary Light burns in our churches —as a sign that Jesus is really present in the tabernacle on the altar. The same Jesus who walked on this earth 2,000 years ago. It is the same Jesus, the same person, body and soul, but hidden now beneath the appearance of bread. In other words, it is no longer bread. It simply looks like bread, but is Jesus. When the "Sacred Host" is not kept in the tabernacle, the Sanctuary Lamp is put out

So a Catholic, entering his church knows he is entering under the same roof with God Himself. He blesses himself with Holy Water, makes a deep bow, goes to his pew, and kneels there to tell God his troubles and asks His help.

That is why we never talk in our churches, even when there is no service going on. That is why no one notices a stranger or stares at him. There is a greater center of attraction up front. Jesus in the Tabernacle. So whenever you see a Sanctuary Light burning, remember, Jesus is in the Tabernacle waiting to speak with you.

LAUGH AND GROW FAT

Brakeman (to two bums): "Get offa this train, you guys; I'm gonna have you arrested."

First Bum: "Please let me go, mister. Me old mother's on her deathbed an' I'm hurryin' to be with her at the end."

Brakeman: "Yeah? Well, what about the other guy?"

Second bum: "Who, me? I'm goin' to the funeral."

The Indian chieftain opened a speech to his tribe with:

"You all know me as Old Chief Trainwhistle, but since I am extremely democratic I hope that, for short, you will feel free to call me Toots."

ВІСТИ З БУРСИ БУК-А

Як що року так і сього року учительський літний курс відбувся гарно з повним успіхом. Сього року було найбільше панів учителів на курсі чим минулими літами. А ще в додаток шість молоденьких літних нормалців, то наша бурса була заповнена до посліднього місця. Переважали молоденькі вчителі. Нормалці ще молодші. Се юнаки щойно на вісімнайцятім році життя. Заледви покінчили дванайцяту клясу.

Отже добрий знак, що наша українська молодь більше горнеться до школи. Наша молодь має більше замилування до науки, до студій. І то однаково як хлопців так і дівчат. Також інтересним є і то, що майже всі наші українські більші й менші центри були добре зарепрезентовані на курсі. Ось зразок адрес: Арран, Кемсек, Бюкенен, Рама, Кадворт, Альвена, Прудгом, Вакав, Еловкрік, Твей, Бруксбі, Ґронлід, Мітпарк, Марселін, Жлейнлейк, Кридор, Гефорд, Бруно, Елфрос, Вудмавитен (недалеко Монтани).

Зо всіх усюдів Саскачевану наші молоденькі, ідейні вчителі й студенти приїзджають до нас як до свойого дому. Хоч ми мусіли тиснутись, то всі були задоволені, що для всіх знайшлось примiщеня, і що в гарнім товаристві приємно й любо ми перевели тих пару неділь. Попри державні виклади на університеті, чи нормал, то ще ми мали свої українські кляси. Наука релігії, апольоґетики, історії Церкви, літератури, граматики. Релігійні кляси, се були по більшій части наші товариські засідання, апольоґетичні дискусії. Сего року ми мали и церковний спів. Особливо наші "гласи", співати "апостола," вірую.

О, якби так ми мали свою нову, гарну інституцію! Як би то можна знаменито розвинутись у правдиві, великі, літні, культурні курси. В кождій провінції моглиб відбуватися подібні, культурні курси як у Вінніпеґу. Також і на велику скалю, загально, дати нагоду ширшим верствам нашої молоді. Бо якщо хочемо бабезпечити нашу молодь, задержати її при собі, запевнити наше майбутнє, то ми як народ, мусимо спромогтись на відповідну інституцію, гарно випосажену, модерну, матеріяльну поміч, учительський склад і все що потрібне, щоби навчати, вишколювати й виховувати в рідному слові й дусі нашу надію-квіти-молодь.

Кампанія збирання фонду на будову нового виховного Інституту в Саскатуні вже в повнім русі. Наш укр. катол. загал жертвенно відкликується на збірку. Наші оо. Духовні, професіоналісти, вчителі, фармері, бизнесовці, робітники, всі й всюди радо складають жертви на сю ціль. В нас всіх є одно бажання зібрати відповідний фонд і чимскорше приступити до будови Інституту. Кому як кому, але нашим батькам, котрі мають дітей у шкільнім віці, то справа дуже пильна і на часі. Вони приїзджають і пишуть: мій син приїзджає до бурси тоді то й тоді. Віримо, що місце ще маєте для него...

Отже так як сього року стільки маємо місця в бурсі, то вее до послідного будуть заняті. А навіть вже зарезервував дещо місця у сусіди одного нашого українця. Сего року рік шкільний пічнеться досить пізно. Університет відчиняють аж на 10 жовтня, висші школи на 18 вересня, а нормал, то сими роками, що пару мсіяців прибувають нові студетни. Так що осінний нормал почавсь 21 серпня, і треватиме аж до половини жовтня. В нас вже є 4 студентів на сю клясу. Зимовий нормал підняться десь на 21 вересня. Тому проситься студентів хто має намірення йти на науку, до Саскатуну, то нехай орієнтуються після сих дат.

Проситься ласкаво наших, добрих студентів приїздити впрост до нас до бурси. Ми вже постараємось, щоби місце було для вас всіх. І так за Божим благословенням, та з найкращими сподіваннями, охотою, щирим серцем, ідейним стремлінням пічнемо новий, шкільний Рік 1944-45.

о. П. КРИВОРУЧКА.

РЕДБЕРІ, САСК.

16 липня, 1944, вечером, тов. ім. Івана Франка в Редбері, Саск., і жін. тов. імени Ольги Бесарабової, устроїли скромний вечерок на приняття повернувшого по трилітній службі за морем поручника летуна Данила Жука(сина заслужених господарів Антона і Катерини Жук). О годині 9.30 з'їхалось поважне число громадян старших і молоді і по перекусці, приготованій тов. Ольги Беесарабової, Н. Гарах, голова Нар. Дому, повитав п. поручника щирими словами і попросив до слова о. Пароха Дрогомирецького. о. Парох пригадав, як три роки тому працали всі многонадійного члена УКЮ виїзджаючого за море Саржента Данила, з найкращими побажаннями скорого і щасливого повороту, а нині витають повернувшого заслуженого п. поручника. Нам треба таких працьовитих, жертвенних, чесно сповняючих свої обовязки молодців, бо лиш на таких можна будувати краще завтра. о. Парох повитав п. поручника сердечними побажаннями, а пані П. Рибрина, містоголова товариства (голова—мати поручника) вручила щирий дарунок (туалетний сет і папіросницю). Промовляли ще Мих. Гарах з Редісон, п-на Іванна Щудлик з Саскатуну, п-на Лівія Харко від Юнацтва з Кридор і учитель Коцюба. Всі складали як найсердечніші побажання. Спеціяльно п. Коцюба, бувший учитель п. поручника в народних школах, звернув увагу, що нам треба таких досвідних а до того чесних людей, як п. поручник для здобуття кращої майбутности. У перервах між бесідами відспівали дует: панна Побран і п-на Михайлюк "Родимий краю." Опісля виконали музичний дует (саксофон і акордіон) Павло Гарах і Віктор Жук, а самоакордіон П. Гарах. По бесіді п. Коцюби відспівано вязку народних пісень, по яких промовив п. поручник. Подякувавши за повитання і щирий дарунок, звернув увагу, що всі повинні співпрацювати, щоби виграти війну та здобути справедливий мир для збудування кращого ладу. Український нарід повинен бути гордий зі своїх хлопців, які за морем чесно і совісно сповняють свої обовязки і приносять честь нашому народові та повинен чим може їм помагати. Дальше звертав увагу, що тут в Канаді, серед добробуту, вкрадається якась байдужність релігійна між наш нарід а це сумне і до добра не веде. За морем навіть ті хлопці, що тут і про церкву не хотіли чути—моляться щиро і відвідують церкви де лиш можуть—а відчувають, що брак релігійности спричинює зло. Опісля взивав всіх до щирої праці для слави Божої для Канади і свого народу. Бесіду поручника приняли всі грімкими оплесками. Потім відспівано йому многоліттвіє, та щоби упамятати цю хвилю, на візвання о. Пароха зложили присутні $40.00 для Червоного Хреста— потім молодь до пів до другої весело забавлялась та всі піднесені на дусі і вдоволені розїхались з найкращими постановами і охотою до праці.

Слідуючі присутні зложили жертви: По $5.00: В. і Св. Сенкусь, панство М. Гарах. Ан. Жук 1.50. панство Коцюби 1.25. По 1.00: Т. Гарах, п-ні Т. Гарах, Н. Гарах, Д. Жук, Гр. Гарах, М. Кортко, П. Рибрина, М. Зарубяк, пані Задорожна, пані Дерновська, М. Сорон, Т. Войтович, В. Побран, Дж. Залисчук, о. Дрогомирецький, Н. Побран, В. Побран, В. Багнюк, Г. Новицький, Н. Сенкусь, П. Гарах. По 50ц.: Н. Новицький, М. Побран, В. Жук, Д. Гарах, пані Н. Сенкусь, Лілія Харко. По 25ц.: С. Возьний, А. А. Зарубяк, І. Гарах, А. Залисчук, П. Джовні.

Усім жертводавцям щира подяка.

Славка Сенкусь,
секр.-кас. Чер. Хр.

ВІДЗНАЧЕНИЙ ЗА ГЕРОЙСТВО

З Отави подають, що саржент в активній службі Самуїл Яків Загара, син пані Марії Халатурник з Ґардентон, Ман., зістав відзначений срібною медалею Злучених Держав.

Геройства доказав тим, що підчас бою в Анціо в Італії, 16 лютня, коли арматні кулі ворога збурили майже цілком укріплення за котрими скривалися жовніри, роблячи великі шкоди й страти серед жовнірів, Загара однак зі становища не уступив й виратував, серед граду ворожих куль, одного жовніра, котрого майже цілком привалили були звалища.

КОРОТКІ ВІСТИ

З концентраційного табору в Канаді випустили колишнього майора міста Монтреалю, Каміля Гуда. До арешту дістався за се, що накликав горожан міста Монтреалю не повинуватися приписам канадійської реєстрації. Сидів у арешті 4 роки.

Німецькі літаючі бомби нищать 700 домів на годину, летять 500 стіп понад землею, зі скорістю 300 миль на годину. Наслідки вибуху бомби літаючої даються відчувати в проміру пять миль від місця упадку бомби. Літаюча бомба ушкодила також королівську палату в Льондоні.

Наймолодшим канадійським ґенералом є 31 літний Д. С. Спрай, родом з Винипеґ.

Стефан Кушнірик,

рядовик, з Бовсмен, Ман., зістав ранений за морем. Був за морем від серпня 1943.

Василь Швалюк,

легкопадник, зістав забитий в активній службі в Франції в червні сього року. Походив з Овкбурн Ман. Мав 21 літ. Син панства Стефана Швалюк.

Антін Г. Шкварок,

капраль, родом з Давфин, Ман., помер за морем в активній службі наслідком ран. За морем був від трох років. Його пять братів є також при війську.

М. Закалюк,

легкопадник, пропав за морем в активній службі. Походив з Елма, Ман. Був за морем від липня 1942. Син панства Ф. Закалюк.

Іван Балабух,

рядовик, зістав ранений в бої в Франції. Син панства П. Балабух в Сифтон, Ман. За морем від серпня, 1943.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Алфред Кісілевич, рядовик, Іннесфрі, тяжко ранений за морем

Л. А. Шапка, рядовик, Губалта, тяжко ранений за морем

М. М. Іван Рак, рядовик, Торонто, ранений за морем

В. Зербетаний, рядовик, Монтреал, ранений за морем

Михаїл Ріжок, рядовик, Сидней, ранений за морем

Василь Юрій Пацко, рядовик, Скентербурі, Ман., ранений за морем

Василь Васко, рядовик, Ст. Майкел, Алта. ранений за морем

Василь Голуків, рядовик, Кемсек, Саск., ранений за морем

Іван Костишин, капраль, Лішор, Алта., ранений за морем

Стефан Лузний, арматщик, Річмонд Парк, Алта., ранений за морем

В. Федьо, рядовик, Брудергайм, Алта., тяжко ранений за морем

Юрій Каленчук, рядовик, Стурджіс, Саск. тяжко ранений за морем

Михаїл Кукура, саржент, Солсґірт, Ман., ранений за морем

М. Рабовський, лет. старшина, проголошений за пропавшого

Іван А. Сіно, арматщик, Зл. Держави, ранений за морем

Станислав Войтович, арматщик, Розендейл, Ман., ранений за морем

Йосиф Марковський, лет. старшина, Монтреал, забитий в активній службі

Яків Касик, рядовик, Плюмас, Ман., забитий за морем

Михаїл Годецький, капраль, Пемброк, Онт., втопився в Канаді

Віктор Дудар, старшина, Винипеґ Біч, Ман., ранений за морем

Михаїл Кручкивський, арматщик, Шорнкліф, Ман., ранений за морем

М. Леронович, арматщик, Брендон, Ман., ранений за морем

Ґ. Зупа, рядовик, Су, Онт., ранений за морем

Д. Кабан, рядовик, Петерборо, ранений за морем

Николай Каліта, арматщик, Брус, Алта., тяжко ранений за морем

Петро Керелюк, рядовик, Ешвил, Ман., ранений за морем

Теодор Лісовий, арматщик, Тофілд, Алта. ранений за морем

Михаїл Кирило, рядовик, Торонто, ранений за морем

Ф. Пахайло, лет. саржент, Форт Френсис, проголошений за пропавшого за морем

Іван Никола, капітан, Трі Риверс, Кве., ранений за морем

Йосиф Юриковський, арматщик, Фалун, помер з ран за морем

Юрій Кух, арматщик, Геффорд, Саск., ранений за морем

Михаїл Гаврилюк, рядовик, Транскона, Ман., тяжко ранений за морем

Андрій Судицький, арматщик, Родней, Онт., ранений за морем

Ернест Б. Горань, арматщик, Саскатун, забитий за морем

Станислав Ф. Костельний, рядовик, Елфінстон, Ман., забитий за морем

Іван Крисоватий, арматщик, Айтуна, Саск. помер з ран за морем

Франко Бачинський, арматщик, Норт Августа, Онт., тяжко ранений за морем

Петро Боназів, рядовик, Йорктон, Саск., ранений за морем

С. А. Пінонзек, рядовик, Ванкувер, забитий в активній службі

Дмитро Мазар, рядовик, Мідлендвейл, ранений за морем

Тома Кундаль, капраль, Естевен, Саск., ранений за морем

Василь Налисник, рядовик, Колінтон, ранений за морем

Михаїл Зитарук, рядовик, Норт Кошмен, ранений за морем

Петро Калита, лет. саржент, Винипеґ, проголошений за пропавшого

Стефан Кулеський, лет. саржент, Мічел, Б.К., пропав за морем

Михаїл А. Сарук, лет. саржент, Альвена, Саск., пропав за морем

Михаїл Вівсянський, лет. саржент, пропав за морем

Карло Вицків, лет. старшина, Трентон, Онт., пропав за морем

Семен Крисоватий, рядовик, Шол Лейк,

Павло Волоків, арматщик, Саскатун, страшно ранений за морем

Петро Пасовистий, рядовик, Іден, Ман., ранений за морем

Фред Костреба, рядовик, Порт Артур, ранений за морем

Василь В. Білінський, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Йосиф Р. Думас, Спиритвуд, Саск., рядовик, ранений за морем

Василь Голенчук, лет. старшина, Гамільтон, забитий в активній службі

ВДОВА НА ВІЙНУ СИНА ДАЛА

Задзвонила сумна нам година:
Країні мати віддала сина.
Плакала вона як віддавала,
Того котрого нераз вмивала.
Ой поїхав він за синє море:
В серцю мами великее горе.
Пішов на війну нас рятувати,
Не славу, але мир добувати!
Породилаж мати й виховала,
Тай вітчині його подарувала.
День й ніч молитвою хоронила;
Божа воля інше там вчинила:
Дістала мати раз телеграму,
Прийшли люди рятувати маму.
Бо зімліла як перечитала,
Коли ту сумну вістку дістала:
"Ваш син за волю, свободу помер,
Серце му шрапнель ворожий роздер!"
—"Ой Боже, Боже, забери й мене,
Хай життя моє зараз ся мине!...
Ні! Хочу ще тут на землі жити
За сина душу, Тебе, молити.
Мов лелія чистий був хлопчина:
То була моя потіха, дитина!
Знаю, що Пречистая терпіла,
Як Ісуса на хресті бачила.
Не дав Ти сина смерти бачити,
Не хотів розпуки Ти мені дати.
Все й всюди, від моря до моря,
Хорони мамів від мого горя!
В старості, без сина лишаюсь,
Гіркими слезами я купаюсь.
Плиньте слези мої й спливайте,
Мойого серця жаль обмивайте.
Бог і ви все мені поможите,
На землі сумний мій вік влекшити.
Сумна, тяжка, гірка моя доля,
Але все хай буде Божа воля!"

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

У ВИНИПЕГУ, 49 КЕНЕДІ

Ділимося радісною вісткою з усіми, що наш Інститут отвирається торжественно в неділю 17 вересня 1944, пополудні святочною відправою у вітальній Інституту а потім посвяченням кімнат і принятям, на яке запрошується оцим вже наперед всіх наших вірних і прихильників міста і околиці, та гостий, які матимуть нагоду тоді бути у Винипегу.

До того часу Інститут приберється назовні і внутрі, річи закуплено ціною двох тисяч долярів, котрі треба ще сложити.

Дальші жертви на цей Інститут є як слідує:

Збірка пані А. Семотюк

Ф. Джеймс $6.00; П. Павлюкевич $5.00.
РАЗОМ $11.00

Пані А. Блага з Тиминс, Онт. $5.00

Збірка о. А. Лугового —Парки-Лакпорт, Ман. Стефан і Дарія Пронник $10.00. По $2.00: Анна Дутчак. По $1.00: П. Яремчук, Роман Гушта, Яким Кізлик, Юрій Федорук, Василь Цигульський, Іван Парфанюк, Онуфрій Білан, Андрій Лисик, Василь Дутка (старший) і Василь Дутка (молодший), Василь Дубовець, Йосиф Пронник, Ілія Скалик, Василь Волошин, Пилип Шевчук, Петро Сторожук, Антін Цесляк, Ілія Чижик, ... Пилипчик, Ксеня Борис, Павло Пронник, А. Луговий. РАЗОМ $34.00

Гонор, Ман. По $2.00: Ів. Онишко, Теодор Левусь, Вас. Романів. По $1.00: Т. Поврозник, Адам Данько, Й. Романів, Мих. Герега, о. А. Луговий, Й. Поврозник, Андрій Ревуцький, Павло Семпович, Вал. Гей, пані Жабінська, Н. Гонтар. По 50ц.: пані Конецька, пані Герега, пані Шульська, Н. Дусовець. РАЗОМ $19.00

Гімлі, Ман. По $1.00: Дм. Гич, Кость Бо... тоніс, Ник. Глова, Вол. Глова, Павліна Верстюк, Гр. Демедаш. Анна Мозслоська 50ц.
РАЗОМ $6.50

Ця збірка о. А. Лугового разом виносить $59.50.

Збірка о. Мирона Кривуцького.—Велі Ривер, Ман.—По $1.00: Ів. Паньків, Ст. Демчук, Дм. Василишин, Вас. Колцун, Вас. Журавінський, Мих. Сапач, Мих. Пристайко, Петро Гурман, Ан. Демчук, Мих. Яворський, Ів. Скутар, Василь М. Василишин, Вас. Атаманчук, Петро Риз, Фель Пристайко, Петро Крупа, Антін Ситник, Ник. Колцун, Гав. Ґавазюк, Ник. Балан, Фат. Лупак, Дмитро Лукій, Марія Петришин, П. Долинський, Розалія Колцун. Дрібні жертви $4.72.
РАЗОМ $29.72

Фишинг Ривер, Ман. По $1.00: Ник. Котирчук, Ст. Атаманчук, Ів. Гатюк, Мих. Янишин, Ів. Брездень, Теод. Перецький, Т. Соломон, Дм. Ляш, Мих. Борейко, Мих. Ожеховський, Ів. Іваншишин, Н. Наконечний і П. Хіта з Сифтону. Дрібні жертви 5.50
РАЗОМ $18.60

Сифтон, Ман.—По $2.00: Т. Демчук, Ілія Демчук. По $1.00: Семко Стечишин, Ів. Прийма, Кат. Прийма, Д. Кацак, Розалія Кацак, Марія Вонітова, Мих. Баланик, Ів. Баланик, Вас. Соляр, Антін Ситник, Марія Стасюк, Вас. Басараба, Ник. Ужковський, Мих. Наконечний (старший) і Мих. Наконечний (молодший), Ник. Стрільчук, Мих. Мацика, Ст. Атаманчук, Ник. Чухрій, Антонін Чухрій, Мих. Царук, Мих. Кузмяк, Іван Бойко, Мих. Прокопович, Юлія Прокопович, Марія Геник, Параска Федюк, Семко Марцинюк, Марія Вакула, Марія Лихач, Текля Візняк, Катерина Демчук, Олена Коновальчук, Марія Наконечна (Михаїла), Гафія Ребець, Анна Вовк. Дрібні жертви 10.70
РАЗОМ $50.70

Тутзейд, Ман.— По $1.00: Т. Пуляк, П. Солодчук, П. Ригалюк, Дм. Шмігельський, Н. Ділейчук, В. Дідойчук. Дрібні жертви 6.60.
РАЗОМ $12.60

* * *

Попередно проголошено всіх жертв на суму $3,953.68
Тепер всіх жертв є на суму ....$ 187.12
Домініяльний Заряд БУК-а зі збірок на сході .... $ 1,000.00

РАЗОМ досі зложено жертв $5,140.80

* * *

ДІМ ВЖЕ ЗАПЛАЧЕНИЙ!

Дякуємо на цім місці з глибини серця всемогучому Богу за ласку жертв і витревалости, дякуємо щиро всім ініціяторам і переводчикам збірок, дякуємо уклінно всім давним і найновійшим жертводавцям — най Господь наділить всім добром і здоровлям!

Остає тепер виплатити обстановку, котру куплено ціною двох тисяч долярів. На це покищо в скарбі є $140., а треба ще помалювати дім дещо надворі, направити дах, і дещо прибрати внутрі.

Віримо, що добрі і правдиві патріоти, українці католики, не забудуть тої справи з ріжних нагод, а таких нагод в осени є чимало підчас принять, обідів, весіль, хрестин а навіть похоронів. Цей дім служитиме панночкам для їхнього добра. Тим, що приїзджають до Винипеґу з ріжних околиць Канади. Там дістануть не лишень захист в чужім місті і повне удержання, але також науку українознавства і релігії старання і опіку під крилами нашої Церкви, під проводом Сестер Служебниць. Зголошення на прийняття до Інституту вже можна надсилати, так само як жертви, на адресу: Впр. о. Й. СЕНЬКІВ, ЧСВВ., 612 Фльора еве., Винипеґ, Ман.

Пресреф.

ЧЕСТЬ ДЛЯ ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Панна Анастазія Петсон, з Іст Селкирк, Ман., маючи 21 літ покінчила з успіхом студії на манітобському університеті минулого академічного року й дістала степень Бечлер оф Саєнс з домашної економії. Дістала вона також електричну машину до шиття яко нагороду за найкраще виконання практичних лекцій в шиттю жіночого убрання.

Анастазія заміряє з початком нового академічного року знова піти на університет, по скінченні котрого думає стати учителькою домашної економії.

Панна Петсон роджена в Іст Селкирк, Ман. Покінчила 11-у клясу в 1940 й відразу в осени сього самого року пішла на студії університетські. Анастазія є практикуючим й активним членом парохії Неустаючої Помочі Матері Божої в Іст Селкирк, як також належить до відділу УКЮ при парохії.

Молодь парохіяльна бажає панні Петсон якнайкращих дальших успіхів.

У французькому місті Каен, підчас боїв, згинули 7,500 цивільних людей.

Від початку війни аж по кінець червня 1944, канадійські страти виносили 46,394 жовнірів, забитих, ранених й пропавших.

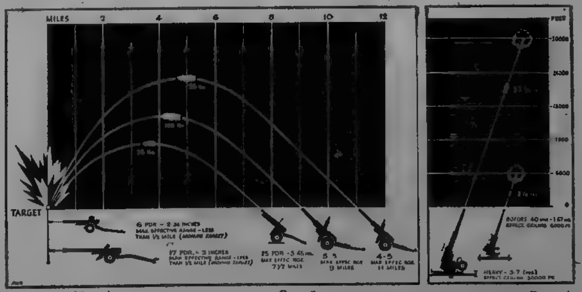

Коли канадійські армати ригають огнем. Ся образова карта представляє нам 7 родів тяжких армат та їх силу, яких уживають наші канадійські жовніри в боях за морем. Зліва тяжкі полеві армати. Зправа протилетунські армати.

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Дорогою ішли двох школярів, Петро і Івась. "Ходи зі мною, Петре говорив Івась.

"Ні, я йду до школи" відповів Петро. "Е, що там школа, в школі нудно, ходи краще зі мною, побавимося весело" — говорив Івась. —"Ні" Івасю, краще ходити до школи, а потім вже побавимося"— "Е, е,— роби як хочеш, я таки йду бавитися!"

Минуло двайцять літ. Був зимовий вечер. Падав сніг і було дуже зимно. Дорогою ішов чоловік за прошеним хлібом. Був дуже бідний і дрожав зі зимна. З трудом доволікся до брами шкільного будинку і застукав. Відчинилися двері. На поріг вийшов учитель. Був веселий і румяний.

"Ах, ласкавий пане, змилуйтесь над недолею бідного бездомного чоловіка. Шукаю праці. Я ще сього дні не їв, ані не маю де спати." "Що вмієте робити"? "Нічого, я не вчився за молоду," відповів тихо прохожий і засоромлено похилив голову.

Учитель подивився пильно на нього. "Ви тутешний"?—запитав учитель "Іван"? Прохожий підняв здивовано голову, "Так, я з цього села, Іван."

"Ходи Іване до середини ласкаво сказав учитель.—Тут холодно."

Іван не пізнав молодого учителя. Але ми знаємо його. Правда? Знаємо і прохожого. Це був той Івась, що втікав колись від школи.

ВУЙКО ТРОХИМ.

ЧИ ВИ ПАМЯТАЄТЕ...

Той перший день у школі? З ким Ви прийшли? Як то Ви учителя чи учительки боялися? Для Вас то був день величний. Був то і величний та повний пригод день для Ксені, котра щойно цего Вересня почала ходити до школи. Ви певно хотілиб дещо більше дізнатися про ню? Слідуть у слідуючім числі Д.С. в котрім пічнеться нова весела історійка:

"КСЕНЯ ШКОЛЯРКА."

КОНТЕСТ НА ВЕРЕСЕНЬ

1. ГРАМАТИЧНА ЛОМИГОЛОВКА

Зложіть якенебудь зрозуміле речення з якнайбільше слів, а кожне слово мусить починатися від "в". В тім реченню не сміють приходити інші слова або букви без початкового "в". На примір дається Вам коротке речення "Вуйко виїхав Вересня вісімнайцятого."

2. КРИПТОГРАМ

.т. .а.о ..та. .о.у Б.. .ае

На місце точок вставити букви, а вийде звісна народня приповідка.

3. ЗАГАДКА— ЩО ЦЕ Є?

З верха наперець, під ним ростинка
Як старший брат видить, йде йому слинка.
Хоч се нікотина, річ нездорова,
Нудить від неї тай болить головка,
А всеж до неї хлопці зітхають,
Крадькома (на шкоду собі) вживають.

4. ПРОЧИТАЙТЕ:

1. Жи 2 жить ци 3 ну.
2 100 рож -00 яв коло + а г 1 ну.

Буде 5 гарних нагород за добре відгадання контесту. Ану, Любі Діти, до праці й пришліть свої відгадки не пізнійше як перед 16. вересня (септембра) на слідуючу адресу:

CHILDREN'S CONTEST.
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 14.

HOLY GHOST

Before His ascension into heaven, Jesus had promised to send the Holy Ghost upon the apostles.

On the feast of Pentecost, 10 days after the ascension, the apostles, the Blessed Virgin and some other persons were gathered on Mount Sion. They stayed in Cenacle, the house where Our Lord held His Last Supper

Then the Holy Ghost came down upon them in form of wind and fiery tongues.

He strengthened the apostles, sanctified them and gave them the courage to preach the Gospel of Christ nad to spread His Church throughout the world.

The Church of Christ is God's big family on earth.

Bishops and priests of the Catholic Church are now taking the place of the apostles.

The Holy Ghost helps them to lead the people to heaven. He makes us brave and helps us to lead a good life.

WHAT TO DO: Look at your calendar. Find the feasts of the Ascension and the Pentecost.

Find a picture of the Descent of the Holy Ghost. How many persons do you see on the picture? What do you notice above their heads?

Make the sign of the cross devoutly and slowly; think of the Holy Ghost, Who is the third Divine Person of the Blessed Trinity.

ПРИСЛАЛИ 7 ПЕРЕДПЛАТ

Діти справді гарненько працюють над скріпленням своєї часописи. **Від послідного разу Вуйко одержав знова 7 передплат.** І так 4 нові передплати а 3 відновлені. Тими що прислали передплати були слідуючі:

МИХАІЛ МАТВІЙЧИНА, Винипег, Ман., придбав 3 нових передплатників і прислав 2 відновлені. Разом прислав $5.00.

ПЕТРО ГНАТІВ, Форт Віліям, Онт., знова придбав 1 нового передплатника. Прислав $1.00.

АННА ЧЕРЕВИК, Сван Плейн, Саск., прислала $1.00 на відновлення передплати.

Михаїле, Петре й Анно, Вуйко Вам дуже гарненько дякує за Ваш труд і вірить, що Вашими слідами підуть також другі діти.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

54. Ще не вспів я налюбуватися милим запахом капусти та засісти до величавого пиру, коли хтось загавкав коло мене.

55 Бриськo заскреготав зубами, і держачи якийсь страшний знаряд, крикнув: "Пожди ти поганий Крілику, дам я тобі капусту"!

(Далі буде).

КНИГИ

Книги – морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,

Той, хоч і труду мав досить,

Дивнії перли виносить.

—Іван Франко.

ПЕРША ЛЕКЦІЯ

Славця знає, що недавно
Почалась наука в школі...
Щось подумала хвилинку
І говорить так Миколі.
"За малі ми ще до школи,
Але можем школу мати,
Я учителька, ти учень,
Прошу чемно там сідати."
Сів Микола на крісельці,
Книжку взяв собі у руку,
Славця вилізла на крісло
І почала вже науку.
Перед нею на "катедрі"
Окуляри і чорнило
І перо велике з гуски
Цілу Славку заступило
Славка строго научає:
"Сісти тихо і вважати!
І без дозволу мойого
Не рушатись, не кричати"
І здається вже Миколі,
Що і він до школи ходить...
Ця забава їм обоїм
Тільки на добро виходить.

"Світ Дитини"

БУДЕ ПРОДАВАТИ БН. КОЛО ЦЕРКВИ

Слідом Петра Гнатова, котрий вже другий рік помагав Сестрам коло церкви в Форт Віліям продавати БН., пішов і наш дуже гарний хлопець з Винипег, а се **МИХАЇЛ МАТВІЙЧИНА, котрий замовив на своє імя 10 чисел нашої ґазети й буде її продавати, за ласкавим позволенням о. каноніка П. Божика, коло церкви св. Андрея в Винипегу.**

Дуже гарне й похвальне діло започаткував Михаїл Матвійчина. Вуйко сподіється, що й другі діти також так зроблять й будуть продавати нашу ґазету коло церкви. Любі Діти, гарненько попросіть о дозвіл на се Вашого о. Пароха, а певно його дістанете. Тоді напишіть до Вуйка, а скілько схочете чисел БН. то Вуйко Вам буде висилати

— ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА —

Вуйко представляє Вам знова 2 нових членів Вуйка Трохима Веселої Родини. Новими членами стали:

ч. 58. ДМИТРО НОВОСАД, Петлюра, Ман., літ 14, жертва 30ц.

ч. 59. ОЛЕНКА ПІХ, Прісвил, Саск., жертва 25ц.

Ану, Діти, вписуйтеся в члени Веселої Родини, а поможете бідним дітям! На рік членська вкладка всего 15ц., за що дістанете гарну образкову членську картку.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Дмитро Новосад з Петлюри, Ман., прислав 25ц. Вуйко вислав Дмитрові свій портрет. Дмитрові належиться сердечна подяка за щиру жертву.

РОБИТЬ ПРИНЯТТЯ НА ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Увага Винипег!—У неділю пополудни, ДНЯ 3-го ВЕРЕСНЯ, 1944, Михаїл Матвійчина, замешкалий при вулиці 57 Дізраелі (близько церкви св. Андрея) робить в домі своїх родичів і за їх позволенням приняття—чай на дохід Діточої Сторінки. — Михаїл зі своїми родичами щиренько запрошує всіх своїх близьких і дальших сусідів, старших і молодших читачів БНації, а спеціяльно усіх членів Діточої Сторінки, що мешкають в Винипег прибути на се приняття. — Прийдіть усі та поможіть Михаїлові в його краснім ділі! Не забульте! Неділя пополудні, 3-го вересня 1944, 57 Дізраелі Стріт.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю девять років і я є в четвертій клясі в англійській школі. Я також умію читати і писати по українськи то, що я вдома навчився. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку, а найбільше ті "Записки Івася Крілика".

Я хочу бути членом Веселої Родини, тому посилаю Вам 15ц. на членську вкладку, а 10ц. на сироти. Поздоровляю Вас Вуйку.

Василь Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Вуйко радо витає Тебе, як нового члена, Володимире й тішиться, що любиш Діточу Сторінку. Пиши часто

ХОДИВ НА КАТЕХИЗАЦІЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку, Се мій третий лист до Вас. Отож не гнівайтеся, що я так довго не писав до Вас а то тому, що я мав багато роботи. У школі писав іспит і в дома є також багато роботи. А друге я хотів щось Вам нове написати. Отож Вуйку, ми мали від 9-го до 16-го липня катехизацію дітей і першу святу Сповідь і св. Причастя. І вчили нас Сестри з Винипеґу. Хотяй я вже був до першої Сповіди, то я ходив на катихизацію, бо дуже люблю ходити як є своє рідне. Дітей ходило 23. Сестри нас дуже гарно вчили і нам все розказували і ми не раз дуже сміялися. У церкві отець Чиж мали читану Службу Божу в неділю скорше, щоби ми не були довго голодні, мали до нас дуже гарну науку. О, вони нас дуже люблять. Підчас Служби Божої ми співали чотири пісні на два голоси. По Богослуженню ми всі брали фотографію, як я дістану то я Вам пришлю одну. Кажу Вам Вуйку, що то був найвеселійший тиждень в моїм життю, котрого я ніколи не забуду. У нас є Товариство Молоді але мене не хочуть приймити, бо я ще за малий. Але як вони мали свій пікнік, то я їм продавав воду. Також Вуйку ми їздимо тепер на черниці. Ви приїльте до нас, а ми візьмемо Вас." Їх добре збирати, то собі на зиму назбираєте, або малин, котрі є таки на нашій фармі. Вуйку, нам Отець обіцюють, що приїдуть до нас Пресвященні на Михаїла на празник, то я Вам напишу. А тепер кінчу і здоровлю Вас Вуйку.

Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Твій лист, Мироне, дуже гарний. Усе будь добрим і побожним хлопцем. Дякує Тобі Вуйко за запросини, однак на жаль не годен пріхати до Вас на черниці й малини, бо далека дорога. А Вуйко так їх любить що страх...

ПЕРЕЙШЛА ДО ВИЩОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Пишу до Вас пару слів і посилаю одну річну передплату на БН. Прийшли вакації і я перейшла до гай скул. Мій брат, що є при летунах приїхав до дому на пять днів. Ми були дуже раді його видіти. Тим кінчу і поздоровляю Вас Вуйку.

Марійка Кунанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Марійко, дякує Тобі Вуйко за передплату. Тішиться Вуйко, що Ти вже перейшла до Вищої Школи. Здорови всіх дітей від Вуйка

ПОМАГАЄ НА ГОРОДІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку, Я уже до Вас довгий час не писала, бо була дуже занята, але тепер маю більше часу писати. Через сі довгі дні я їду купатися, їзджу на байсику, бавлюся волі-бал, їду на колесах, йду на проходи і роблю много більше річей. Часом, мої сестри і я помагаємо нашим родичам на городі. Мені здається, що як нароблюся коло того, котре потім буду їсти, то воно буде ліпше смакувати. Правда чи ні, Вуйку? Тепер, як є вакація, я думаю, що усі діти повинні бавитися і відпочивати кільки можуть, так, а як вернуть до школи, то будуть здібні і готові виконати свої обовязки без ніяких перешкод. Посилаю пять загадок на контест на липень. Остаюся з пошаною,

Маруся Боднарчук,
924 Бурос Еве., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Так, Марусю, коли ми працюємо на городі, то тоді не тільки нам страва більше смакує, але ми чуємося також більше здорові.

ПЕРЕЙШОВ ДО ШЕСТОЇ КЛЯСИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Вже час, щоби я до Вас знов написав. Нині ми покінчили науку в школі. Я дуже тішуся, що мені Найсолодший Ісус поміг перейти до 6ої кляси. Наші вакації є 2 місяці і пів, то я бажаю всім дітям Д.С. щоби сі вакації використали якнайліпше, на славу Богу, а родичам на потіху. Я тепер посилаю 25ц. на поміч бідним дітям. Я дуже жалую, що я не брав участи у контесті на квітень, однак я був тоді хорий, і не міг думати про контест. А тепер я Богу дякувати здоров і хочу брати участь у контесті на липень. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: І Вуйко тішиться, що Ти гарно покінчив шкільний рік. Добре собі тепер відпічни, бо потім знова чекає Тебе наука.

Останні Вісти...

Аліянти 50 миль від Бельгії.

Маршал Петен забитий? Маршал Петен, котрого німці старалися вивезти до Німеччини, попався в руки французьких большевиків, котрі його забили. Аліянти заняли Віші, столицю уряду Петена. В Парижі велися через кілька днів завзяті бої, котрі покінчилися побідою аліянтів. Тепер в Парижі спокій. Аліянти перейшли ріку Сен на полудне й на північ від Парижа і взяли в полон дотепер в Франції 250,000 німців.

У Франції від 18 серпня бере участь в боях канадійська четверта дивізія.

Туреччина зірвала дипльоматичні зносини з Віші.

Болгарія зірвала зносини з Німеччиною та заміряє звернутись в сторону аліянтів. В Греції ведуть великі бої партизанів з німцями.

Антонеску, бувший румунський премієр, зістав замордований. Румунія виповіла Німеччині війну. Большевики наступають на Букарешт і є від нього віддалені на 100 миль. Большевики почали також знова великий наступ на північний схід від Варшави, котру дальше німці завзято боронять.

В Італії німці втікають в австрійські Альпи.

Німецькі літаючі бомби, роботи, нищать денно в Анґлії 17,000 домів.

В Форт Вілліям поліція заборонила публичне грання "Бінґа."

У Манітобі відчувається брак 200 учителів, котрі як не зголосяться до ведення шкіл, тоді школи, головно по фармах, будуть позамикані.

В Америці відбуваються важні наради представників чотирох великих держав Анґлії, Америки, Совітів та Китаю. Радять вони над створенням міжнародного тіла по війні, котраб запобігала вибуховї нової війни.

У Ню Бронсвик 28. серпня в часі виборів подавляючу більшість дістали лі-берали.

Дня 22 серпня в Неаполі помер кардинал Маглїоне, секретар папський.

В Ню Бронзвик шаліли великі лісові вогні що наробили великих шкід.

Японці замешкують 2,000 островів. Коли аліянти схотять цілком заняти Японію, прийдеться їм ще довго війну провадити. Припущення се роблять на основі сього факту, що японці бються майже до послідного чоловіка, як се було в останніх боях за остров Гвам, де згинуло 14,067 японців, а до неволі дісталося тільки 100 жовнірів.

Від початку війни Анґлія стратила 561 военних кораблів.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

3. Нед. 13 по Сош. .... Тиндал (о. І. Кришталович)
Талберг (о. Я. Чиж)
10. Нед. 14 по Сош. .... Босежур
(Архіерейська Сл. Божа год. 10 рано)
17. Нед. 15 по Сош. .... Лейдівуд
21. Четв. Різдв. Пр. Богор. . Садлов (храм)
24. Нед. 16 по Сош. .... Сарто
27. Середа: Воздв. Ч. Хреста . Елма (храм)

о Ярослав Чиж
1934 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

ВЕРЕСЕНЬ

3. Нед. 13 по Сош. .... Ґонор
Парки (тиха Сл. Божа 8 рано)
10. Нед. 14 по Сош. ....
17. Нед. 15 по Сош. .... Парки
Ґонор (тиха Сл. Божа 8 год. рано)
21. Чет. Різдв. Пр. Богор.... Гімлі (празн.)
24. Нед. 16 по Сош. .... Ст. Норберт

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding Sharpening Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, - Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБИВНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і приворяють здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки по за шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масти. полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ОГОЛОШЕННЯ КАМПАНІЇ —

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українці католики в Канаді мають тепер добру нагоду вступити до певної, безпечної і для них корисної запомогової католицької асекурації. Принимаємо членів обох полів від 15-го до 60-го року життя.

Маємо пять родів асекурації для дорослих членів і два роди для дітей. Кожний може вибрати собі з них таке обезпечення, яке буде для нього найбільше виґідне й відповідне.

Для дорослих —
Грамоти Обезпеки на ціле життя "ВЛ";
Грамоти Обезпеки платні 20 літ на життя, "20 ПЛ";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 20 роках "ЕНД 20 р";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 65 році життя "ЕНД 65 р."
Грамоти Обезпечення на випадок слабости і похорон;

Для Дітей —
Обезпечення на ціле життя і на 20 літ "ЕНД 20 р."

У всіх організаційних справах вдавайтеся до найближчих наших відділів, або пишіть до Верховної Управи:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION
OF ST. NICHOLAS OF CANADA
P.O. Box 3641 St. B. Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 18 (162) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Вересня, 1944 Vol. XII. No. 18 (162) YORKTON, SASK. September 14, 1944

Library of Bas. Fathers 1944 Mundare, Alta

— Отворення Виховного Інституту —

Отворення Виховного Інституту БУК-а під Покровом Пречистої Діви у Винипеґу, 49 Кенеді стр., буде в неділю 17 вересня 1944 в годині другій пополудні при співучасті всіх наших Отців Духовних міста і численних вірних.

Наперед буде посвячення будинку, котре зачнеться в годині другій. Ця релігійна частина є незвичайно гарна і символічна. Буде відповідна до хвилі проповідь. Хто хоче стати свідком того торжества, нехай прийде на час.

Їхати можна котримбудь трамваєм до середмістя а потім треба брати віз, що їде попри парлямент через Бродвей. Будинок Інституту є напроти східної брами до парляменту і його видно здалека, тому що кругом є парк.

По релігійній частині буде прийняття в Інституті і оглядини будинку, на котре прийняття запрошуємо всіх українців католиків міста і околиці. З тої нагоди будеться принимати жертви на цю виховну станицю нашого народу в Манітобі.

Не забуваймо, що в Інституті житимуть дівчата зпоза міста, а не мійські, бо ці послідні мають де мешкати в своїх домах. Не забуваймо також, що крім повного удержання дівчата одержуватимуть в Інституті також науку релігії, українознавства (в слові і письмі, історія, ґеоґрафія, письменство) а також науку співу, музики і танків. **Це є Виховний Інститут** українців католиків Манітоби для наших віруючих дівчат, для їх добра і для їх користи.

Поможемо нашим дівчатам, коли прибудимо туди на 17 вересня.

Це не є справа тільки кількох одиниць, це справа загалу, нас всіх.

Нам всім залежить на тім, щоби наші дівчата мали гарне виховання, щоби вони були побожні, чисті, вічливі, ...

Виховний Інститут БУК-а при 49 Кенеді, Винипеґ

...ни такими були, треба їх виховати. Наш Інститут має сповняти ту ролю на многі літа, для многих поколінь.

Ще раз запрошуємо Вас усіх, що читаєте ці рядки, прибути на отворення Інституту в неділю 17 вересня 1944 в годині другій пополудні.

РОДИННА ДОПОМОГА

Широкий загал щиро зацікавлений цим новим родом забезпеки для родин, що увіходить в життя з днем першого липня 1945 року.

Заходять ріжні питання в цій справі.

Хто управнений дістати запомогу? Дістануть її родичі дітий від 16 літ вниз, котрі жили в Канаді в часі реґістрації (всенародного запису). А саме:

1) Діти мусять бути зроджені в Канаді і жити тут в час запису.

2) Або діти мусять жити в Канаді через три безперервних років перед записом.

3) Їхні родичі мають бути мешканцями Канади в цім самім часі.

4) Або діти мають бути роджені тоді, коли їхні родичі є у військовій службі Канади або протягом 12 місяців від дня, коли родичі перестали бути в тій службі.

Кому платитимуть запомогу? "Родичам," себто татові, мамі чи комусь з родини, **що опікуються дитиною.**

Відколи будуть виплачувати? Місяць потім, як родичі запишуть дитину, котрій належиться запомога. Як дитина скінчить 16 рік життя, кінчиться запомога. Також тоді, колиб дитина лишила школу або виїхала з

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ —

ЗМІНА АДРЕСИ РЕДАКЦІЇ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

Отсим повідомляємо всіх наших передплатників, читачів, дописувачів та прихильників, що з нинішним днем зміняємо адресу Редакції "Будучности Нації." Від тепер всі листи й дописи просиься слати на слідуючу адресу:

"THE FUTURE OF THE NATION" 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

УВАГА читачі Діточої Сторінки: Від тепер всі листи до Вуйка Трохима проситься слати на слідуючу адресу:

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

Просимо дуже запамятати собі нову адресу, котра буде сталою. Перекажіть про сю зміну адреси одні другим, за що вже наперід Вам усім сердечно дякуємо.

— Редакція "Будучности Нації.

ДЕЩО ПРО НАШИХ ЖОВНІРІВ В АНҐЛІЇ

Зістали відзначені

За геройство в бої та за точне сповнювання своїх обовязків зістали відзначені медалею: лет. старшина **І. Когут** і лет. старшина **В. Боднар.**

Віддали своє життя за славу і честь рідної Канади:

П. І. Алексій, рядовик; **Білецький,** лет. старшина з Льондон, Онт.; **П. П. Блажейко,** лет. старшина, з Фом Лейк, Саск.; **А. Е. Біяк** лет. старшина, Винипеґозис, Ман.; **Т. Р. Хліщик,** саржент, Кіркленд Лейк, Онт.; **М. Чепіль,** саржест, Едвин, Ман.; **А. С. Халис,** лет. саржент, **С. Ф. Хуржик,** лет. старшина, **І. Р. Черній,** арматщик, Едмонтон, Алта.; **В. Т. Херопіта,** саржент, Теодор, Саск.; **А. Чорнейко,** лет. старшина, Арран, Саск.; **В. Данчук,** Ріджайна, Саск.; **С. І. Дуда,** Торонто, Онт.; **Ґ. М. Драда,** саржент, Едмонтон, Алта.; **І. Демитрів,** рядовик, Прісвил, Саск.; **Р. С. Дутка,** саржент, Слава, Алта.; **М. Іванишин,** Овкбурн, Ман.; **П. Ґайовський,** Гамільтон, Онт.; **І. В. Ґралик,** Торонто, Онт.; **М. І. Ґрамяк,** рядовик; **І. Ґнип,** рядовик, Канора, Саск.; **Р. П. Ґрабек,** саржент; **І. Гринів,** Віндзор, Онт.; **М. Голуб,** лет. старшина; **І. Е. Ганішевський,** рядовик.

Листи зза моря від наших жовнірів

Один наш винипеґський священик дістав листи від своїх двох парохіян, котрі тепер за морем служать при летунах. **Написали листи Володимир Тригук,** летунський старшина і **Йосиф Волощук,** лет. десятник. Вибираємо з тих двох гарних листів декотрі місця.

Володимир Тригук пише, що за морем мають богато роботи як в день так і в ночі. Від коли є за морем відвідав вже досить богато міст в Анґлії як Льондон, Ґлеэґов і другі. "Анґлія, пише Володимир, є направду гарною країною і люди є для нас дуже добрі та гостинні. **Однак, хоча як ту гарно є й добрі люди, то всетаки відчувається дуже се, що ви стратили своїх людей, і вірте мені, я дуже відчуваю се, що я на якийсь час стратив людей з нашої парохії.** Ми ходимо на св. Сл. Божу, так часто як ми тільки можемо й в усіх годинах дня."

"Сл. Божу правлять нам в римо-католицькому обряді. **Я дуже відчуваю брак нашої св. Сл. Божої, однак тут ми маємо бути задоволені з сього, що ми маємо. Отче, я дуже Вас прошу зробити мені одну ласку, а саме прошу відправити св. Сл. Божу за моїх родичів, та попросити доброго Бога, щоби держав моїх родичів в кріпкім здоровлі та дав силу їм се все перенести.** Я буду дуже Вам вдячний, коли Ви не відмовите моїй просьбі. Як будете видіти моїх родичів, поздоровіть їх від мене й перекажіть їм, щоби не журилися мною. Я чуюся в доброму здоровлю... Сподіюся, що той час, коли всі наші хлопці вернуть назад домів, вже недалекий. **Не годен я вже дочекатися сього, коли знова зі своїми родичами піду в неділю до церкви..."**

Йосиф Волошук дякує за лист та пакунок, котрий дістав. Не мав змоги відвідати ще Союзу канадійських українських вояків в Менчестер, однак навязав вже звязок з Союзом й дістає місячні вісти від них. Думав бути на відчиненні гостинниці Союзу, однак два дні перед відчиненням власти уневажнили всі відпустки так, що не міг виїхати. Був сим дуже заскочений, однак "ми мусимо всі приймати добре зі злим." Вірить, що скоро дістане відпустку й тоді буде міг відвідати гостинницю Союзу.

"Погода тут є дуже зла, та я вірю, що там у Вас погода є богато краща. Від двох тижнів, чи що, тут без перерви падають дощі й є досить зимно. Думаю, що скоро буде теплійше хоча не дуже вже богато лишається літа. Щоби заповнити наш вільний час, граємо софтбал. Маємо один ґейм на тиждень. Часами також граємо з другою дружиною..."

Окружний лист для членів у Середному і Далекому Сході

Союз видав окружний лист для своїх членів, котрі знаходяться тепер в Сицилії, Італії, Африці і на других фронтах світа. Датований сей лист 1 травня, 1944. На початку листа пояснюється, що тому, що богато членів Союзу знаходяться поза Анґлією, постановлено для них видати спеціяльно лист і познакомити їх з діяльністю Союзу. Дальше іде згадка про відчинення гостинниці Союзу, про що ми докладно подавали в попередних числах БН.

Дотепер, як дальше читаємо в окружнім листі, вийшли з друку лише три числа ґазети союзу Нюслеттер, останній раз на Різдво. Під теперішню хвилю є в друку 4-е число і скоро буде всім членам розіслане, а пяте число є в стадії творення. Котре тільки число Нюслеттер вийде, дістануть його всі члени Союзу, деби вони не находилися.

Дальше подається, що в місяці березні

"The Last Time He'll See Paris."

Duffy in Baltimore Sun

Союз вислав до всіх своїх членів і вояків-нечленів поза Анґлією, котрих адреси тільки мав, поверх 100 пакунків з папіросами. Також і тепер Союз пише до кождого члена лист і посилає йому знова пакунок. Коли б хто з вояків хотів що від Союзу, нехай напише, а певно від Союзу дістане.

Канади. Або коліб дівчина віддалася перед 16 роком життя.

Запомога зміняється з літами дитини, вона збільшається до 16 року життя. Тоді, місяць перед 16 роком життя, родичі мають повідомити владу про це.

Хто буде виплачувати? Відділ народного здоровля і добробуту буде виплачувати допомогу родичам, але родичі мають ці гроші ужити **виключно** на добро дитини, удержання, виховання, вишкіл. Уряд буде контролювати, чи дійсно це діється. Буде окремий трибунал для справ з того приводу.

Чи допомога буде уподаткована? Ні. Але влада має право ужити відповідних мір і заходів, щоби хто не побирав допомоги з подвійного титулу.

Хто буде розділювати допомогу? Назначать окремого міністра для тої справи і він користуватиметься співпрацею всіх інших відділів державної влади чи приватних організацій для сої справи. Він назначить окремих урядників в тій цілі. Виплата зачнеться доперва з днем 1 липня 1945 і до того часу всі потрібні і подрібні зарядження докладно проголоситься в пресі.

НАША ДОРОГА КАНАДА

Канада є так завелика майже як вся Европа разом. Простір нашої Канади виносить 3,694,863 квадратових миль. Простір Австралії для порівнаня виносить лишень 2 974,581 кв. миль.

Однак густота нашого населення є мала, бо тільки 2.99 на кв. милю.

Для порівнання— густота населення в Бельгії на кв. милю є 698.61 в Анґлії 488.77 в Польщі 214.32 в совітах 20.85.

В нас ще є місця для міліонів громадян.

Наша **Манітоба** є найстаршою степовою провінцією. Після обчислення з року 1941 Манітоба має всього населення 829,744 душ. Найбільші расові ґрупи ідуть в такій черзі:

Анґлійці 168,917 душ
Шотляндці 109,619 "
Українців 89,762 " а далі ідуть ірляндці, французи, німці, ітд.

МАЄ ОДИНАЙЦЯТЬ СИНІВ ПРИ ВІЙСЬКУ

Френсез Дайк з Шикаґо, 43 літня жінка є тою матірю, котра дала Америці найбільше синів у сій війні, бо аж одинайцять. Так, одинайцять її синів, в тім дві пари близнюків та одні трійняки, пішли до американських військ служити своїй батьківщині. Справді належиться велика честь такій матері.

СВ. ОТЕЦЬ В ОБОРОНІ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТИ

Святійший Отець Папа Пій XII промовив через мережу радієву з Ватикану в пятницю 1-го вересня і виступив в обороні приватної власности яко "угольного каменя суспільного ладу" та осудив той рід капіталізму, що "узурпує собі необмежене право над приватною власністю."

У своїй промові, котра була виголошена з нагоди закінчення пятого року теперішньої війни, Святійший Отець візвав знова до миру основаного на Христіянських основах, однак зазначив, що ужиття сили може бути конечним, щоби запобігти будучим війнам. Дальше зазначив, що всі народи мусять співпрацювати над утриманням безпеки.

Святійший Отець вірить, що війна в Европі скоро скінчиться.

Зазначуючи, що "Христіянське сумління не може приняти такий суспільний порядок, котрий або в засаді опрокидує або в практиці негує природне право приватної власности," Папа заявив, що також то сумління не може приняти засади "неограниченого права над приватною власністю," котра позволяє великим богацтвам запанувати цілковито над публичним і приватним економічним життям. Держава повинна мати право, продовжав Святійший Отець, нормувати або сконфіскувати такі посілости, котрі є проти публичного добра.

Вертаючи до питання над можливістю ужиття сили, щоби запобігти будучим війнам, Папа сказав: "Меч може й нераз мусить відчинити дорогу до мира. Сила меча може покажеться конечною до ужиття навіть по заключенню мира, щоби запобігти дальшим війнам."

Святійший Отець сказав дальше, що в повоєнних часах люди сподіються далекоідучих економічних улекшень та поліпшення суспільних умовин.

На закінчення Папа зробив спеціяльний апель в обороні Італії і міліонів воєнних та цивільних полонених.

Як звичайно, промова Святійшого Отця була закінчена уділенням цілому світові Апостольського благословення.

ТРИ РАЗИ РАНЕНІ БУДУТЬ СЛУЖИТИ БЛИЗЬКО СВОЇХ ДОМІВ

Члени канадійської армії, котрі були ранені три або більше разів, будуть могли подаватися за службою близько своїх родин, так проголосило міністерство оборони в Оттаві. Сей закон можуть примінити також для тих, котрі були два рази ранені однак мають більше як три роки безперервної служби з канадійською армією за морем. Близькість місця праці буде залежати однак також від потреб служби та здібностей поодиноких людей.

СЕСІЯ САСКАЧЕВАНСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Перша сесія саскачеванського парляменту, в котрому більшість творять посли партії ССФ, буде 19 жовтня, 1944.

Анґлійська підводна лодка "Спайтфул" (на знимці) лежить побіч ладункового корабля, з котрого ладують на ню нові запаси газоліни і торпед. Заосмотрюється вона в конечні прибори до дальшої служби на морі.

СТО БУШЛІВ ВІВСА З ОДНОГО АКРА

Гаррі Адамс, котрий має свою фарму 10 миль на захід від Портедж ля Прері, Ман., дістав сих жнив сто бушлів вівса з одного акра. Адамс сіяв овес Ексетер, рід вівса, котрий недавно доперва почали уживати. Зерно сього роду вівса має гарну краску й важить 40 фунтів один бушель. Варта, щоби й наші фармарі сим зацікавилися та сіяли таке зерно, що гарно видає плід.

В ЖОВТНІ—НОВІ ПАЙКОВІ КНИЖКИ

З Оттави подають, що в тижні, від 14-21 жовтня, 1944, мешканці Канади дістануть нові пайкові книжки число 5, в котрих між иншими, будуть купони, що їх ужиють на випадок всяких можливих "несподіванок."

ПОВЗИ, ЩО НЕ БОЯТЬСЯ ВОДИ

Наші війська, в боротьбі з німцями в Франції, мають до своеї розпорядимости велике число повзів (танків), котрі є захоронені від води в сей спосіб, що можуть їхати через ріку не набравши до середини води. Такіж уліпшення пристосовано також до військових троків та других змеханізованих частин нашої армії.

УКРАЇНЦІ В КАНАДІ НА ШЕСТОМУ МІСЦІ

Після державної статистики з 1941, українці в Канаді, щодо чисельної скількости, находяться на шестому місці, по французах, анґлійцях, скотляндцях, айришах і німцях. Число українців за послідних 20 років сильно зросло, бо в 1921 українці в Канаді були на 11 місці, щодо числа.

РІЗДВЯННІ ПАКУНКИ ДЛЯ ЖОВНІРІВ ЗА МОРЕМ

15 Вересня — 25 Жовтня

Хоча для нас тут в Канаді, Різдво Христове є досить ще далеко, бо будемо його святкувати за неціліх чотири місяці, то канадійський головний почтар Вилліям П. Мулок радить нам, що вже тепер є час подумати за різдвяні пакунки для наших канадійських жовнірів за морем, як мають вони бути доручені жовнірам на час.

Загальний час висилки пакунків є від 15 вересня до 25 жовтня.

Само зрозумілим є, що треба вислати пакунки скорше для тих жовнірів, котрі знаходяться в більше віддалених місцях. І так:

Найдальше до 15 ВЕРЕСНЯ треба вислати пакунки до жовнірів котрі є на Далекому Сході: Індії, Бурмі, Цейльоні і т.д.

До 5 ЖОВТНЯ, котрі є в Єгипті, Ірані, Іраку, Сирії і т.д.

До 10 ЖОВТНЯ, котрі є на Середземному Морі, як Італія, Мальта і т.д.

До 25 ЖОВТНЯ, котрі є в Анґлії і Франції.

Залежно від сього як скоро війна буде дальше провадитися, сі дати можуть улягти деяким змінам.

Коли можливим є, то зменшім величину пакунків, котра того року буде й падалі виносити не більше як 11 фунтів, за оплатою 12 ц. за фунт, а тоді буде можливим вислати більше число пакунків нараз. **Дуже важним є точне адресовання пакунків та їх завинення.**

Не можна посилати в пакунках таких річей, що можуть збитися, як пр. фляшки, чи зіпсутися, як пр. свіжі овочі, грушки і т.д., а вже строго забороненим є посилати сірники й другі запальні річи. На верху пакунка треба подати точно, що в ньому знаходиться. Адресу треба написати чорнилом й подати точно імя, назвиско й адресу того, що посилає дарунок.

МОРСЬКІ ПРОВІНЦІЇ В ЧИСЛАХ
(Після Статистики 1941)

До морських провінцій Канади належать провінції Принс Едвард Айленд, Нова Скошія й Ню Бронзвик.

Принс Едвард Айленд є найменшою канадійською провінцією. Усіх мешканців у ній є 95,045, з котрих 78,718 є анґлійського походження а 14,799 французького. Проче число мешканців є поділене на кілька малих ґруп, з котрих найбільшою є голяндська, що числить 494 особи. Столиця провінції, Шарлетон, має 14,821 мешканців.

Нова Скошія має 577,962 населення, з котрого 445,178 є анґлійського походження, 66,260 французького, 15,038 німецького, 23,834 голяндського...

Ню Бранзвик має 457,401 населення, з котрого 276,758 є анґлійського походження.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодинокe число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Нові Методи -- Стара Система,

АБО СМЕРТЕЛЬНА ЗАГРОЗА ДЛЯ УКРАЇНИ!

Преса подала на основі вістий з Льондону під днем 1 вересня в пяту річницю цеї війни, що премієр польського уряду на вигнанні Станіслаф Міколайчик, з роду селянського, по повороті з Москви заявив, що він предложив совітському урядові свій спосіб залагодження границь при помочі певних "метод", котрих він блище відмовився подати.

Розуміється, що це ходить про українські землі, до котрих так Росія як і Польща роблять собі претенсії. А блище, ходить про справу нашої давної вітчини, Східної Галичини, з котрої прийшли в подавляючій більшості теперішні наші українські поселенці в Канаді і **для котрих доля того краю не є байдужна досі.**

В попередних вістках було подано, що большевики згодилися на коаліційний польський уряд у Варшаві, в котрім премієром мав стати той самий Міколайчик, а одним з міністрів проф. Станіслаф Ґрабскі, звісний українцям ще від 1918 року, як найбільше непримиримий і нестерпимий шовініст у відношенні до українців. Він то переводив галицькі пацифікації та їх перед світом обороняв, він то перемінював наші школи на польські з такою дурійкою, що з 3,600 наших шкіл остало всього 160. Він це робив, коли був членом польського передвоєнного уряду. З тим він не кривдся і ясно говорив що до 25 літ українців в Галичині не буде... Однак сталося так і Боже Провидіння так зарядило, що Ст. Ґрабского не стало в Галичині, а українці як були, так є. **Того то якраз гакатиста і чорного реакціонера, що душив українську освіту на українських землях під передвоєнною Польщею, совіти вибрали собі на міністра в новім польськім уряді у будучій Варшаві,** за котру, як подають самі, кровавиться тепер "українська перша і друга армія." Кровавиться видно вона на це, щоби поставити на стільцях влади найґірших катів всього українства з ласки Кремлю.

Були також вістки в пресі, що совіти навіть згодні віддати столицю Західної України, Львів, полякам—колиб тільки поляки погодилися з ними і пішли їм на уступки під іншим оглядом. Таке заявляв ксьондз Орлемански і таке мав подати американський амбасадор до совітів також.

Ми дивимося на це все **тільки з релігійної точки погляду,** бо лишень тоді можемо як слід оцінити також політичні і суспільні наслідки того всього.

Ці ославлені і надмінені Міколайчиком "методи" як виходить з попередних чуток і з того, що німці заводили вже на Україні, є нічим іншим, як **ВИСЕЛЕННЯМ УКРАЇНЦІВ З ЇХ ПРАДІДНИХ ЗЕМЕЛЬ** на схід, десь на Сибір, а на їх місце спровадженням поляків, які розсіяні по Україні. Таке вже зачали за свого короткого побуту в 1940, 41 роках переводити совітські власти, виселюючи наше населення цілими селами в глибину Росії. **Ця НЕМОРАЛЬНА і ПРОТИПРИРОДНА АКЦІЯ** покищо не стрінула жадного осуду зі сторони сильних світа цього. Однак перед Богом вона мерзотна, крайно несправедлива і кривдяча наш нарід, **котрий того ніколи не забуде!**

Та нова "метода" стара як світ. Ніхто інший, як польський довоєнний уряд переводив насильну, дурну і крайно несправедливу кольонізацію українських земель польським хлопом з корінної Польщі. Той польський хлоп не доробився тою політикою свого уряду. Нині він обійшов Сибір, Індію і десь є в Родезії або в Мексику, як витримав наслідки тої політики досі і остав живий з родиною. А кілько траґедій родинних! Ось польська кольонізація мазурами на українських землях та її дійсні наслідки! Хочуть нині знова повторити те саме, як нову "методу." Ми твердимо отверто і віримо твердо, що наслідки такого булиб тепер ще **сто РАЗ ГІРШІ ВІД ПОПЕРЕДНИХ! Це** є крайно неморальне і несправедливе позбавляти український нарід на його прадідній землі куска хліба і тої землиці, що він від століть обробляв своїм потом і кровю, щоби лишень наладнати якісь політичні коншахти. Колиб так мало статися, та **ЗАЩО ВЛАСТИВО ВЕДЕТЬСА ЦЯ ВІЙНА?**

Тому віримо, що це **НІКОЛИ НЕ СТАНЕТЬСЯ!**

УКРАЇНЦІ В МАНІТОБІ ПІСЛЯ ВІРОІСПОВІДАННЯ ПРЕДСТАВЛЯЮТЬСЯ ТАК:

КАТОЛИКІВ 67,291 душ
Усякого покрою ПРАВОСЛАВНИХ разом 17,326 душ
Злученої Церкви 2,080 душ.

Іншими словами українців католиків в Манітобі є майже чотири разів стільки, що українців православних і це відношення засвідчене незбито нашою державною статистикою і **ніхто** його не може навіть подати в сумнів.

Це треба нам докладно тямити підчас всяких народних здвигів і праці. І не треба дати собі позволити, щоби хтось накинув нам своїх кандидатів до виборів скоро-мудро не радившись нікого і не питаючи нікого, а потім вимагав на все горло, щоби всі українці на них голосували. Коли приходиться ставити кандидатів, тоді всіх українців не треба, а головно не треба для тих осіб питати українців католиків, що вони на це скажуть. Але **потім**—о то, всі українці мають на них голосувати во імя всяких можливих слів і закликів. Тепер кажемо ясно і отверто, живемо в демократичнім краю, де кождому свобода, але також рішає більшість. Тому й відношення українських кандидатів в Манітобі підчас слідуючих виборів має бути 4:1. Українці католики мають право і будуть ставити своїх чотирох кандидатів, а всі інші угрупования українські згідно з їх чисельністю можуть ставити свого одного кандидата. Ми будемо певно голосувати на їх одного, а вони на наших чотирох мають голосувати, якщо дійсно вони розуміють демократію вірно та необлудно. Не позволимо собі накидати кандидатів і потім вимагати во імя того чи іншого, щоби ми всі на них голосували. В Канаді рішає демократична більшість.

• • • •

Державна статистика подає також цікаву річ в числі польського населення Манітоби. Всіх поляків підчас обчислення з 1941 року було в Манітобі 31,839 душ. Між ними 622 особи подалили за своє віроісповідання православія. Здається аж тепер буде нагода певним чинникам втихнути з криком,

(Продовження на стор. 6)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР ВЕРЕСЕНЬ 1944

15	П	2	Мч. Мамонта
16	С	3	Сщмч. Антима
17	**Н**	**4**	**Неділя 15 по Сош.**
18	П	5	Прор. Захарії
19	В	6	Чудо Арх. Михаїла
20	С	7	Мч. Созонта
21	**Ч**	**8**	**Різдво Пресв. Богородиці**
22	П	9	Правед. Йоакима і Анни
23	С	10	Мч. Минодори, Суб. пер. Воздв.
24	**Н**	**11**	**Нед. 16 по Сош., Нед. пер. Воздв.**
25	П	12	Свщмч. Автонома
26	В	13	Віднов. храма, сщмч. Корнилія
27	**С**	**14**	**Воздвиження Чесн. Хреста, Піст.**
28	Ч	15	Вмч. Никити
29	П	16	Вмч. Евфимії
30	С	17	Мч. Софії, Суб. по Воздв.

УСТАВ

17. Неділя 12 по Сош. і Усік. Ч. Гол. Ів. Хр. Гл. 6, ев. утр. 4. Всеночне. Сл. Б.: ап. з. 176 і 33, ев. Мат. з. 92 і Мар. з. 24.

21. Різдво Пресв. Богородиці: Всеночне Від Празника. Сл. Б.: ап. з. 240, ев. Лук. 54.

23. Субота пер. Воздвиженням: Сл. Б.: Ап. з. 126, ев. Мат. з. 39.

24. Нед. 16 по Сош., пер. Ввоздв. і Попр. Різдва Богор.: Гл. 7, ев. утр. 5. Сл. Б.: Ап. з. 215 і 181, ев. Ів. з. 9 і Мат. з. 105.

27. Воздвиження Чен. Хреста: Всеночне Перед Вечірнею виноситься Чесний Хрест з захристії на головний престіл, а на Утрені підчас Славословія, переноситься на тетрапод, де робиться поклонення, як вказано в нашім обряді. Сл. Б.: Ап. з. 125, ев. Ів. з. 60

Нині заховуємо строгий піст.

о. Н. Демків

ПРО ЧЕТВЕРТУ ЦЕРКОВНУ ЗАПОВІДЬ

(Про обовязок св. Сповіди)

У четвертій церковній заповіді, наша св. Католицька Церква приказує нам, своїм дітям, котрим бажає добра, щоби часто, а найменше раз в рік, приступали до св. Сповіди, Тайн покути. Сю заповідь мусимо сповнити, коли ми не хочемо наразитися на страту вічного щастя в небі.

Застановімся коротенько, що спонукує нас, людей розумних, до виконання сеї церковної заповіди.

1. Про потребу св. Сповіди вчить нас по перше наш людський розум. Розумом, що є силою нашої душі, ріжнимося від звірини, розумом перевисшаємо звірину, розумом руководимося на кождім кроці, а і религія (звязь з Богом) каже нам у правдах віри скріплятися розумом. Святе Письмо говорить: "Нехай ваша віра буде розумна." І наш розум каже нам про конечність приступати до св. Сповіди. Розважмо над сим

Ми всі належимо до родин. У родині найстарший батько, потім мати. Задачею родичів є вести своїх дітей до щастя. Робота та нелегка, тому батько й мати діляться нею. Батько дбає про добро дітей поза домом, а мати старається про добро дітий вдома. Батько, опускаючи дім, дає приказн і мамі й дітям. До матері каже батько: "Уважай, щоби діти не смарувалися, щоб не були брудні, щоби були чисті, щоби їли, щоби не голодували." А до дітий каже "Діти, слухайте мами, а як не будете слухати, то мама мають вас карати, і як я верну, також вас покараю за непослух." Такі прикази дає батько для добра дітей. А чи розум осуджує таке поступовання батька? Ні! Так не робити булоб нерозумно.

В присутности батька, мати виконує його волю і майже безупинно напоминає дітии, щоби не смарувалися, помилися, слухали її йшли їсти, бо буде карати, а як не послухають, то скаже й батькови.

Та може дехто сказати, а щож се має спільного з четвертою заповідлю церковною? Лиш читайте дальше, а все буде вам ясно.

Ми жиємо в родині. Але наша родина не одинока на землі. Зі своєю родиною ми входимо в більшу родину-громаду. А зі своєю громадою ми входимо в більшу громаду- український нарід. А зі своїм народом в людський рід.

В людстві подібні відносини до тих, що в малій родині. Як у родині є батько і мати, так у людстві є батько людства Бог, а мати людства Церква. Задачею їх є допровадити своїх дітий-людий до вічного щастя. Коли в малій родині та справа нелегка, то тим більше вона нелегка в родині всіх людей. І як у малій родині працею для добра дітий діляться батько й мати, так і в родині всіх людей. Бог-батько поза домом людей, поза землею, в небі, працює над запевненням людям щастя, а мати-Церква, неустанно є між людьми на землі, уважає на своїх дітий, щоби того щастя, для них батьком, приготованого, вони не стратили. Богчоловік, Ісус Христос, відходячи зі землі на небо дав прикази і матері-Церкві і дітям-людям. До Матері-Церкві сказав: "Паси ягнята мої, паси вівці мої." Тими словами Ісус Христос немов сказав до Церкви: "Уважай, щоби мої діти не смарувалися -не грішили, щоби були чисті, без гріха, щоби не були голодні, щоби приступали до св. Причастя." А до людей сказав: "Повинуйтеся наставникам вашим... Коли хто не слухає Церкви, нехай буде тобі як поганин і митар."

І справді від хвилі розлуки Бога-чоловіка з дітьми-людьми, мати-Церква не перестає перестерігати людей-дітий. А на грішіть не смаруйтеся, а мийтеся-сповідайтеся, а їджте-приступайте до св. Причастія. А чи розум може осудити Церкву за таке поступовання? Ні, осудивби, колиб сього не робила.

Отже видимо, яка є велика подібність між малою родиною а цілим людством.

А тепер запитатися би вас: Чи діти в родині мають обовязок слухати приказів батька і матері? Мають. А котра дитина лiпше виходить, чи та, що слухає, чи та, що не слухає?

А котрі люди-діти Божі ліпше виходять, чи ті, що слухають Бога-батька і Церкви-матері, чи ті, що не слухають? Питайте вашого розуму, що він відповість.

А що має мати в родині на зmиття бруду дитини? Воду. А що має мати в родині на їду дитині? Хліб.

А чи мати-Церква має також якусь воду на зmиття бруду-гріхів з дітей-людей? Має святу Тайну Покаяння, Сповідь. А чи мати-Церква має також якийсь хліб на заспокоєння голоду дітий-людий? Має, святу Тайну Евхаристії, на Службі Божій -святе Причастіє.

Буває, що дитина не слухає матері і смарується, не миється, не їсть. І що з того виходить? Для батька нещастя, для матері журба, для дитини шкода і то велика. Дитина, коли не миється, дістає з бруду коросту, боляки, пархи... А коли не їсть, тратить сили і легко підпадає всяким недугам. Подібно буває в родині Бога-батька і Церкви-матері. Буває, що деяка людина не слухає Бога, грішить, не сповідається, не причащається. І що з того виходить?

Людина, коли не сповідається, не миється з гріхів, дістає з того душевного бруду душевні струпи, душевну коросту, душевні пархи, душевну проказу, що ведуть душу в загибіль. А коли людина не причащається не їсть, вона душевно слабне, щораз більше така людина тратить любов Бога, тратить здоровля душі, а і батьківське Боже наслідство- небо. А чи мудро так робити?

Коли в родині дитина слухає, то вона для батька є щастям, для матері радістю, має любов батька і матері, має здоровля, життя і отримає батьківське майно.

Подібно й в родині Бога-батька

Коли людина в Божій родині виконує волю батька-Бога і матері-Церкви, має здоровля душі, життя душі і отримає Боже батьківське майно, щастя дочасне й вічне, небо.

Ми всі під теперішню хвилю то в більшій части такі діти Бога-батька, й Церкви-матері, що часто не слухали їх, грішили. Заверні́м зі злої дороги, перепросім їх в добрій св. Сповіді. Батько, вертаючи домів з дарунками для дітей, чи дасть дарунок брудній дитині? Ні. Скаже: умийся, а щось тобі дам! І дитина миється, хоче щось дістати і дістає батьківські дарунки тай ще похвалу. Так і нам брудним, грішним, Бог-батько не дасть ніколи дарунків— свого благословення, але як умиємося-висповіда-

емося.

II. З огляду на нашу туземну вітчину-батьківщину. Ми любимо нашу вітчину, хочемо поправити її долю, а не маємо способу Виповним гідно обовязок четвертої **заповіди церковної—обовязок частої св.** [illegible] ни? Поможе і то дуже богато, більше, як які гроші. **Бо через св. Сповідь і св. Причастіє станемо приятелями Бога,** а яку силу [illegible] Мойсея. Просив він для свого народу визволення з египетської неволі, хліба-манни з неба, води зі скали, відвернення їдовитого гаддя, побіди над народами, що його народові перешкаджали по дорозі до святої землі, заключення завіту-угоди між Богом і своїм народом і все те отримав. Таку силу може кождий мати перед Богом, як лише стане приятелем Бога по взірці Мойсея. Дорога до приязни з Богом веде лише через св. Сповідь і св. Причастя.

Тут згадую і за другого Божого приятеля, Авраама. За його життя, Бог рішив спалити два міста Содому і Гомору, та Авраам просив ласки для тих міст. І Господь обіцяв вислухати Авраама, якщо в Содомі і Гоморі найдеться пять праведних. Та пять праведних в Содомі й Гоморі не найшлося. Нині наші нарід всюди де він тільки находиться, переносить долю Содоми й Гомори -добу руїни і матеріяльної і духової. Отже треба праведників-приятелів Бога и народу, задля котрих Бог помилувавби цілий нарід. Дорога дістатися до числа тих праведників—се тільки дорога св. Сповіди і св Причастія.

Так то на підставі розумних заключень ми пізнали, що конче треба нам послухати св. Матір Церкву, коли вона нам заповідає, нас просить, намовляе до частої св. Сповіди. Ідім до св. Сповіди, приступаймо часто до св. Причастія.

Обмиймо наші душі св. Тайною Покаяння, скріпім наші душі св. Тайною Евхаристії, а тим зискаемо любов Бога для себе, родини, громади й вітчини.

В ЗЛ. ДЕРЖАВАХ ШИРИТЬСЯ ДИТЯЧИЙ ПАРАЛІЖ

У Зл. Державах сильно поширився дитячий параліж (поліо), котрий за собою потягнув вже богато жертв. Ся недуга прибрала вже так поважні наслідки, що видано заказ канадійським летунам відвідувати Зл. Держави.

УКРАЇНЦІ В МАНІТОБІ...
(Продовження з стор. 4)

бо між українцями католиками ані один не подав себе за поляка, але також ані один поляк не подав себе за греко-католика. Тільки 622 поляків подали себе за православних! Або 622 православних є поляками в Манітобі. Це є доказ, що Православна Церква як така далеко не є українська і так само, що в самій Манітобі є аж сотки православних поляків. Дальших висновків покищо з того не беремося робити...

Знимка священиків котрі відбули реколекції в Йорктоні, Саск., в днях 4-го до 8-го вересня 1944. Посередині сидять Їх Екселенція Кир Ніль Саварин, ЧСВВ. Реколекціями проводив Впр. о. Гр. Шишкович ЧНІ.,котрий сидить по правиці Їх Екселенції.

НОВІ РОБОТИ НАПАЛИ НА АНГЛІЮ

На Англію німці висилають тепер безлетунські літаки, котрі мають в собі велику скількість вибухових матеріялів. Літаки такі долетівши до цілі падають на землю та нищать все довкола себе. Близші подробиці про сю нову німецьку зброю ще незнані.

КАРЛИКИ ДВАЙЦЯТОГО СТОЛІТТЯ
Найменша жінка в світі

До одного зі шпиталів в Філядельфії, Зл. Держави, привезли на лікування 63 літну жінку, панну Мартіна де ля Круз, котра важить всего 34 фунти і є висока 21 інчів. Походить вона з Філіпін і є найменшою жінкою світа.

Вісімлітний хлопець важить 11 і пів фунтів

До Ванкувер, Б.К., приїхав зі своїми родичами з Принс Руперт, Б.К., вісімлітний хлопець Дикі Соренсен, котрий може безпечно уходити за найменшого карлика світа. Поява Дикого на вулицях міста Ванкувера зробила справжню велику сензацію й викликала більше заінтерисування, чим якою будь фільмовою зіркою, котраби приїхала з Галівуд.

Бо й справді вісімлітний Соренсен є одинокою в своїм роді дитиною світа. Важить всего 11 і пів фунта і є високий на 29 інчів. Його руки є менші як його пять місячного брата, котрий важить 21 фунтів. Навіть його дитячі черевики, числа два, є для нього завеликі. Важив він тільки два і пів фунтів при народженню. Дик від трох років вже ані не росте ані не прибуває на тілі.

Мама Дика найбільше журиться вихованням свойого сина, бо до публичної школи його не приймуть через його малий ріст, а на приватного учителя не мають вони фондів.

ВЕЛИКІ ДОЩІ ПОШКОДИЛИ ЖНИВАМ

На початку вересня, через три дні за порядком, впали великі дощі в Манітобі, котрі нанесли великої шкоди фармарам. Впали вони тоді, коли ще богато фармарів не вимолотили були пшениці.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ...**
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву—**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

Діти Рідної Школи при церкві Св. Йосафата в Торонто, Онт. Посередині парох о. А. Роборецький.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЛИПЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

В. Киржик 2.00, Ів. Березяк 3.00	$ 5.00
о. Е. Фик 1.00; Жін. Т-во, Етелберт 2.	3.00
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
В. Ковч і Ст. Ковпа	2.00
о. Ст. Семчук, прод. 3.75; Дм. Беляк 1.	4.75
о. Шпитковський: спр., пр.ф., Д.Стор.	15.20
О. Заячківський і М. Обаряник, перед.	2.00
о. Шек 1.; Ан. Главер 3.; Ів. Березяк 1.	5.00
о. І. Шпитковський пер. 4.00 і пр.ф. 3.	7.00
М. Язенко і О. Цимбрівський перед.	2.00
Ів. Крочак і Софія Ричкун, перед.	2.00
о. І. Шпитковський, спр. 65ц., і 15 пер.	15.65
Працю. веч. о. кап. Горошка, Ріджайна	4.00
о. І. Шпитковський, передплати	65.10
Разом	$145.10

—РОЗХОДИ

Друк БН ч. 13	$76.50
Розсилка	6.00
435 куверт	4.35
Значки для чеків	.51
Зі збірки в п. Ситників в Овкбурн, за щасливий Новий Фронт	1.00
Мети	7.70
4 книжочки для дітей	1.00
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 14-15	76.50
Розсилка	6.00
435 куверт	4.35
Друк 500 куверт і посилка	4.13
Ґума	.10
Разом	$189.14

Дм. Кобринський,
Скарбник.

ПРЕСФОНД БН.

Николай Андріїв, Чипмен, Алта. $1.00.
З весільної забави панства Григорія і Марії Шведик в Гамільтон, Онт. $4.00.
З весільної забави панства Николая і Марії [illegible], Саск. $7.22.

Усім нашим добрим жертводавцям [illegible] щиро дякуємо й прошу за нас знова на будуче не забувати. Хто буде слідуючий?

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
Новий відділ БУК-а

В неділю 30 липня с.р. загостили до нашої парохії Впрп. о. совітник Семчук та Всч. о. Шпитковський. Того вечера, як було заповіджено на Службі Божій, зійшлося до парохіяльної салі поважне число парохіян, щоби вислухати відчитів обох отців, які обіздили східню Канаду в справі заснування відділів БУК-а при парохіях.

Зібрання отворив молитвою Всеч. о. Серветник, місцевий парох, та у свойому слові сказав про потребу і бажання такої організації при парохії, після чого попросив до слова Впр. о. Семчука—як першого організатора та основателя БУК-а. о. Совітник у своїй бесіді пояснив присутним причини й ціль заснования БУК-а та що він до тепер зробив доброго для нашого українського католицького громадянства в Канаді. По промові о. совітника вибрано заряд місцевого відділу БУК-а на чолі з паном Андрієм Рибіцьким. В склад заряду входять многонадійні та спосібні до провадження відділу молоді й поважні люди.

Всеч. о. Шпитковський говорив про силу та значіння доброї преси, зазначуючи, що найздібніші аґітатори не зроблять того, що зробить друковане слово, бо воно влазить всюди, так як та муха, що виженеш її вікном а вона влетить дверми. о. бесідник зазначив, що органом БУК-а є часопись "Будучність Нації" і на його заклик багато з присутніх стало передплатниками того часопису. Перед закінченням переведено збірку на Виховний Інститут у Вінніпеґу, яка принесла 88 дол. Спис жертводавців буде поданий прес-референтом БУК-а.

Зібрання закінчено відспіванням Боже щасти йому, та Ще не вмерла.

О. Б.

Сер Джордж Томпсон, Ф.Р.С., науковий дорадник міністерства летунства (воздушної сили).

ЗАБАВА СІРНИКАМИ

У Кембрідж, Масс. (Зл. Держави), 14 літний хлопець, для забиття часу, чекаючи на трамвай, кинув засвічений сірник до каналу на вулиці, і ось що сталося:

Ґаз в каналах вибух і висадив у повітря чотири накривки каналів та сильно стряс цілою околицею.

Самим хлопцем кинуло на 15 стіп і його одіж обіймив огонь. Другого хлопця вдарило в дерево Переїзджаючий поліцай, котрого авто було ушкоджене одною з накривок каналу, загасив вогонь на одежі хлопця та завіз його до шпиталю. На місце випадку зявилася вкінці поліція та відділ пожарної стації.

Справді немае жартів з сірниками!

КОШТОВНА ПОМИЛКА

Пані Аманда П. Юл, жінка жовніра, що тепер є за морем, в Ванкувері пішла до дентиста, щоби вирвати два зуби. Дентист замість двох зубів, вирвав її аж 13. Пані Аманда віддала справу до суду, котрий засудив дентиста на заплачення пані Аманді $5.200 відшкодовання.

Більше газоліни на війну—менше для нас.

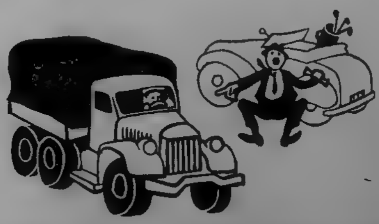

Більше газоліни для нас—менше на війну.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ТРЕТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
(Продовження)

Католицька Церква жертвує св. Сл. Божу задля чотирох мотивів: Перше, щоби Бога почитати, **друге,** Богові дякувати за всі добродійства від Нього одержані, **трете,** щоби надолужити Божій справедливості за людські зневаги і **четверте,** щоби випросити в Бога нових ласк.

Перейдім коротенько сі чотири мотиви:

Перше, щоби Бога почитати, то значить узнати Його як нашого найвисшого Пана. На св. Сл. Божій сам Ісус Христос жертвує себе за нас свому Отцеві. Це Слово Боже, що сталося тілом й замешкало між нами, Ісус Христос, жертвує себе свому Отцеві. Людське слово не всилі висказати тої жертви, почитання, що жертвується Отцю через св. Сл. Божу. Представмо собі, якби так були сотки тисяч таких світів як наша земля і ті всі світи булиби наповнені серафимами, людьми, котріб Богу честь приносили й Його славили. Це все в очах Бога булоби менше вартости як одна, тільки одна св. Сл. Божа. Бо слава, що світ віддає Богові є ограничена, а св. Сл. Божа приносить безконечну славу Богові.

Друге, Церква приносить жертву в св. Сл. Божій на се, щоби Богові подякувати за всі добродійства. Наше тіло, душа, хліб, що нас кормить, вода, що нашу спрагу відвертає, світло, що нам світить, ласка Божа, що нас освячує, і т.д., це все дари, котрі ми дістали від Бога. Як нам Богові за се все подякувати? Правда, ми не раз і не два своїми словами Богові дякуємо, але це буде лише мала краплина серед великого моря. Знова через св. Сл. Божу ми можемо вирівнати всі наші довги вдячности зглядом Бога. Коли правиться св. Сл. Божа, то ми неначе говоримо: "Боже, Ти мене обдарив обильно, я це знаю. Але, вислухай мене через сю св. Службу Божу, жертву Твого Сина, котру Тобі приношу яко подяку за одержані ласки. Приношу Тобі що тільки маю найкраще, найцінніше."

Трете, св. Службу Божу жертвується також на се, щоби надолужити Божій справедливості за людські гріхи-зневаги. Св. Письмо згадує нам, що Господь Бог спалив два міста Содому й Гомору задля їх гріхів. Чи не мігби й нині то само зробити? Чи люди не дають Богові до сього причини? Погляньмо навкола себе. На кождому кроці зневажається Його св. Імя, не святкується святого дня, а скільки розпусти, піянства, проступків. Колиб ми могли пізнати всі гріхи й зневаги, котрими люде денно Бога ображають, тодіб нам волосся дубом стало, а кілько зневажають за одну ніч, одну годину! А мимо сього Бог терпить і не зсилає огня. Чому? Немає сумніву, що цю руку справедливости здержує Кров Ісуса Христа. Христос за нас заступається перед Богом. Ця Його Кров, що колись проливалася на горі Голгофті, нині жертвується в св. Сл. Божій. Колиб не тисячі, сотки, щоденно відправлюваних по цілому світі св. Св. Божих, то певно зараз рука Божої справедливости страшно покаралаби світ.

Четверте, св. Сл. Божу жертвується на се, щоби випросити нових Божих ласк. Ми все потребуємо для нашого спасіння ласки Божої, щоби витревати в добрім, поконати пристрасти, уникати зла, робити добре. Навіть на се, щоби мати здоровля, ми потребуємо Божої помочі. Однак Бог вимагає від нас сього, щоби ми Його о ті ласки просили. А найлучше нашу просьбу о ті ласки висказуємо власне в св. Сл. Божій. В св. Сл. Божій ми лучимося з Христом, молимося разом з Ним, а Христос молиться за нас, благає свого Отця, щоби змилувався над нами. Число звізд на небі або зерна піску на дні моря не можна порівнати до того числа ласк, що може чоловік одержати для себе, для родини, для Церкви і світа, через набожне слухання св. Сл. Божої.

Історія оповідає, що французький король св. Людвик, помимо численних занять, знаходив час що дня вислухати св. Службу Божу. У стіп вівтаря, принявши св. Причастіє, він мав найбільшу приємність молитися за свій нарід, за спокій та добробут свого королівства. Ми не маємо занять королівських, ми є батьками родин або учителями, та маємо під своєю опікою нам підчинених, приходім все на св. Сл. Божу, як король св. Людвик вже як не щоденно то принайменше стало що неділі та свята. Прийшовши до церкви, молімся за мир і спокій нашого дому, а Господь поблагословить нас і всіх в нашім домі. Як сумно дивитися на таку родину, в котрій батько чи мати не йдуть вже більше на св. Сл. Божу, не моляться, жиють без религії. Ніколи на таку родину Боже благословенство не спаде. Знова коли чоловік стало ходить до церкви на св. Сл. Божу, то хотяй нераз може зійде з дороги праведности, то всетаки є надія на навернення, бо св. Сл. Божа це дійсно найвисше, найсвятійше наше Богослужения, котре для нас випрошує в Бога безконечне число ласк та Божого благословенства. Слухаймо все св. Сл. Божу набожно, з сильною вірою і покорою.

III.
Як слухати св. Службу Божу?

В сій науці будемо розважати про се, як треба вислухати св. Сл. Божу. **Отже наперід треба прийти на час.** У нас нераз люди цілком не дбають, коли приходять на св. Сл. Божу. **Заповідь приказує, що маємо вислухати цілу Сл. Божу,** отже прийти на Сл. Божу запізно або вийти скорше з неї, без важної причини, означалоби переступлення сеї заповіди. Є люди, котрі набули ту злу навичку і все спізняються на Сл. Божу. Коли дзвін на церкві дзвонить, даючи всім знак, що Сл. Божа починається, вони тоді доперва убираються, або є такі, котрі йдучи до церкви по дорозі забавляються чи розмовляють, так що спізняються. Нераз є такі, що стало приходять на половину св Сл. Божої.

Це все є непорядком. Кільки то нераз священик просить, благає, напоминає! Буває нераз, що й старші люди на "лайні" розмовляють в часі Сл. Божої. Сумно про се навіть згадувати. Яке то велике недбальство, лінивство з нашої сторони пожертвувати Отцю Небесному одну хоча годину нашого часу. Коли до нас закралася така зла привичка спізнятися на св. Сл. Божу, то зараз направмося. Нехай люди не називають нас "пізним Іваном," або нехай всі люди в церкві не оглядаються на нас, коли ми крадькома, в половині Сл. Божої, рипнемо церковними дверми. Це не тяжко прийти на час, треба лише хотіти.

Не вистарчить однак прийти на час на Сл. Божу, треба її також вислухати уважно й побожно.

Перше, треба вислухати уважно. Є люди, що в часі богослужения є розсіяні та всюди розглядаються. Замість уважати, що діється підчас Сл. Божої на вівтарі, або замість молитися, то їх думки Бог зна куди гонять; думають про свою працю, укладають пляни, або шукають очима за кимсь між людьми й так через ціле богослужения є розсіяні. У такий спосіб слухати св. Сл. Божу, то не є виконання заповіди. И Богові таке вислухання Сл. Божої не є приємне. Тілом ніби в церкві, а думкою літає поза церквою. Оповідають, що коли св. Франц з Асізи входив до церкви, то таке говорив: "Злий душе, злі думки та пусті, лишіться при дверах, заки я верну." (Далі буде).

ДЕЛГАЙ, ОНТ.

Тютюновий край

Маленьке місточко Делгай, в онтарійській провінції, не дуже знане нашому українському громадянству. Причиною цего є, що воно, крім фабрик тютюну, нічого надзвичайного не посідає. В історії нашого українського поселення в Канаді, воно не могло відограти поважної ролі, бо українські поселенці приїхали сюди досить недавно.

Парохіяни церкви св. Петра і Павла в Делгай, Онт., зі своїм о. Парохом о. Ізидором Борецьким по середині. По правиці о. Пароха сидить о. Ювен, а по лівій стороні о. Лесюк, ЧСВВ., і брат Андріян ЧСВВ. Знимка була взята з нагоди посвячення парохіяльної галі в Делгай, Онтеріо.

Щойно в останнім десятиліттю, східна Канада почала приманювати українців зі заходу, в більшій скількости. Одним подобалися великі, на лад американський, з'індустріялізовані міста; інші полюбили розкішні сади над онтарійським озером, а ще декому були до вподоби урожайні землі на берегах ірійського озера.

На тих, під управу тютюну пригожих, землях осіло поважне число українців. Садження і обрібка коло тютюну, була знана нашим землякам вже в Галичині. На урожайнім, подільськім чорноземі саджено багато тютюну, однак він не приносив такого доходу, як тут у Канаді.

Мешканці делгайської околиці засаджують по кількадесять акрів тютюном, а найняті робітники і великі сушарні дають їм спромогу цю велику скількість довести до ладу.

Праця на тютюнових фармах здебільша ручна, повільна і вимагає великого знання, головно в час збору і сушення.

Фармар починає свою працю дуже ранною весною, коли то він засіває розаду в великих теплярнях. Опісля, коли земля огріта і небезпеки морозу нема, він розсаджує маленькі корчики у землю, та підливанням і частим висапуванням із буряну, доводить їх до тої стадії розвою, де вони без його помочі починають рости й розвивати розлогі листки. Бо лише великий, сочистий і нічим не ушкоджений листок є ціллю фармаря.

Коли Бог зсилає гарну погоду і хоронить околицю від морозу, найбільшого ворога тютюну, тоді в половині серпня починаються жнива.

Не косаркою, очевидна річ, але руками треба обломлювати листки, постепенно, починаючи від спода. Збір, цебто ломання тютюнових листків, триває коло шість тижнів. В той час великі сушарні наповняються, навязаними на короткі жердки, листками, а великі печі не перестають дихати вогнем.

В Галичині господарі силяли листки на довгі шнурки, відтак чіпляли до дерев, або під стріхи хатів, щоб сушити. Тут цего не роблять. Бо сушення на сонці довго триває, а з більшою скількістю тютюну, фармар не давби ради. Тому то листки вяжеться до коротких жерток, що дехто з робітників робить справніще і з неменшою скорістю від машини, а потім вставляється їх у будинок, сушарню.

У підніжжа, сушарні мають печі, від котрих бляшані рури розводять тепло потрібне для сушення тютюну. Від умілого сушення листків залежить вартість тютюну. Тому то навіть добре вправлені господарі спроваджують людей, котрі палять в сушарнях, та регулюють тепло, потрібне до висушення листків. За їх знання в ділянці сушення дістають добру суму гроша. Бо за всяку роботу на тютюнових фармах платять добре.

Робітник місячно через літо дістає сто долярів, крім харчу і мешкання, а на час жнив, денна платня робітника виносить коло девять долярів. Та коли тютюн висушений, то ще не кінець роботі. В осені і через зиму треба тютюн сортувати на кляси, а притім складати в папушки. Доперва так прилагоджений приймає фабрика.

Видаток великий має фармар, заки він цей тютюн годен сподати. Але коли ціни є високі, тоді він має чим оплатити і робітників і собі на родинне життя годен належно заощадити. З пядесять-акрової фарми годен мати коло десять тисяч долярів доходу річно.

Але за те, коли щось не поведеться, пр. вчасний мороз навістить околицю, тоді такий фармар по цілорічній праці остається з кілька-тисячним довгом.

Тут є велика можливість заробити, але часом і легко стратити поважно.

Однак наші брати українці відважні, працьовиті і повні надії.

Почали з нічого, а сьогодня мають гарні господарства. Бог благословить їх труди і працю, а притім сильну віру в краще будуче.

Здобуток їх, це надбання цілого нашого народу. Багатші і заможніші сини,— багатший цілий наш український нарід.

Серце радіє в кожного свідомого українця, коли бачить, як наші брати задля своєї праці вибиваються на вершки в господарськім і суспільнім життю. (Далі буде)

ПАРКИ, МАН.
Посмертна Згадка

Филип Дутчак, літ 72, помер в Ст. Боніфас шпиталі, дня 13-го серпня. Покійний прибув до Канади 1904 із Бродських околиць, і того року поселився в Манітобі в околиці Парки-Лакпорт, де прожив до самої смерти. З женою Анною прожив 37 років. По собі лишив жену, 4 синів: Генрого в Шикаго, Френька в Торонто, і Йосифа та Петра в Лакпорт; також дві доньки: Агнічку Бурдяк в Дотройт, і Анну Малиш в Нароль, Ман. Рівнож покійний полишив по собі 14 внуків.

Похоронні богослужения відбулися в церкві св. Покрови на Парках-Лакпорт. Правили о. А. Луговий, парох і о. В. Шик, парох з Вест Селкирк. Мимо того, що це був будний день, на похорон прибуло богато людей. Покійний був піоніром своєї околиці, ревним парохіянином, добрим батьком і поважним господарем. В.Й.П.

А.

ГІМЛІ, МАН.
Вінчання

Іван Глова, син Михаїла й Варвари, звінчався з **Катериною Ленчук.** Вінчання відбулося дня 19 серпня в церкві Різдва Матери Божої в Гімлі. Після вінчання слідував спільний обід. Іван Глова служить тепер при війську в Викторії, Б.К. Родичі молодої мешкають в Гімлі. Родичі молодого, досі фармерували в Гімлі, але думають перенестися до Торонто. Вони були передовими парохіянами церкви Різдва Матери Божої в Гімлі.

А.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Карло Рудик, лет. старшина, Едмонтон, дістався до німецького полону

Роман Е. Стецій, лет. саржент, Гаміота, Ман., дістався до німецького полону

Йосиф Стаховнч, рядовик, Винипеґ, тяжко ранений за морем

Николай Нагуляк, капраль, Давфин, Ман. ранений за морем

Николай Косреба, рядовик, Порт Артур, ранений за морем

Юрій Задворний, рядовик, Окбенк, ранений за морем

Іван Богань, рядовик, Кіченер, ранений за морем

Теодор Зубрик, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Антін Гошовський, капраль, Мейпел Крік, Саск., ранений за морем

Петро Семенюк, рядовик, Шавфнессі, ранений за морем

Яків Сорока, рядовик, Ранґетон, ранений за морем

Стефан Варава, рядовик, Мондер, Алта., ранений за морем

Стефан Йосиф Шевчишин, рядовик, Винипеґ, помер за морем

Франко Скрипінський, капраль, Безвіл Ля Ґранд, тяжко ранений за морем

Михаїл Каковчик, рядовик, Едранс, Ман., ранений за морем

Йосиф Красовський, рядовик, Сидней, страшно ранений за морем

Петро Коронка, арматщик, Вернон, Б.К., ранений за морем

Ф. Іван Медвецький, арматщик, Гунтсвил, Онт., ранений за морем

Едвард Ісковський, арматщик, Донора, Па., ранений за морем

М. Наганяк, капраль, Рама Ровд, Онт., ранений за морем

Михаїл Зараник, рядовик, Лондон, Онт., забитий в активній службі

Іван Л. Завацький, саржент, Алтона, Ман. помер внаслідок ран.

Лев Березинський, арматщик, Рама, Саск. ранений за морем

Марко Чехітко, арматщик, Ґейнфорд, Алта., ранений за морем

Петро Харків, рядовик, Торонто, тяжко ранений за морем

Юрій Антонюк, саржент, Вільна, Алта., ранений за морем

Артур Гузій, капраль, Вест Селкирк, Ман., ранений за морем

Теодор Ростик, рядовик, Ню Воверфорд, ранений за морем

Іван Гнатюк, рядовик, Саскатун, ранений за морем

Михаїл Чернецький, рядовик, Шіт Гарбор, Н.С., страшно ранений за морем

Петро Назар, лет. старшина, Судбур, Онт., пропав за морем

М. Зубак, капраль, Ванкувер, забитий в активній службі

Юрій Богась, капраль, Вестон, Онт., помер з ран за морем

Михаїл Кравчук, арматщик, Пайн Ривер, Ман., ранений за морем

Стефан Блудів, арматщик, Кемсек, Саск., помер в Канаді

Едвард Ревуцький, рядовик, Винипеґ, забитий в Канаді

Йосиф Вижина, капраль, Кейп Ст. Іґнас, ранений за морем

Юрій Колінський, рядовик, Текумсе, ранений за морем

Станислав Каник, Гудів, Саск., ранений за морем

Григорій Савчук, арматщик, забитий за морем

Йосиф Губич, рядовик, Арран, Саск., страшно ранений за морем

Володимир Каденюк, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Йосиф Садовський, арматщик, Винипеґ, ранений за морем

Антін Дрефко, рядовик, Максим Саск., ранений за морем

Александер Федюк, рядовик, Ґвітфілд, забитий за морем

А. Ф. Губич, арматщик, ранений за морем, Винипеґ

А. К. Гриценко, саржент, Вернон, Б.К., забитий за морем

М. Г. Ропчан, рядовик, Атабаска, помер з ран

Йосиф Жеребецький, арматщик, Норквей, Саск., ранений за морем

Іван Марчук, арматщик, Сардис, ранений за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(14)

—Господи слава Тобі! А то булиб тут здрімалися—говорить дядько. Скочили на віз і поїхали, що дали ради гнати коні. За ними побіг дядько. Біля цвинтаря установилися і стали стріляти. Славно відстрілювалися наші скоростріли. Ворожі канонки "винюхали" наші скоростріли і зачали бити на цвинтар, та ніяк не могли жадної й поцілити. Кулі падали або за далеко або за близько.

—Вони бють певно з моздірів, коли не видно їхньої кулі—жартує один.

—Вони оттак бють у бочку, а нам здається, що це моздір—смієсь другий.

—Таж вони кашляють, не чуєте?—жартує інший.

В цей мент надбіг дядько, задиханий, розхрістаний, спітнілий.

Оглянулися й розсміялися.

—Кашільніть їм ви, дядьку, най знають, які то наші канони—жартує один.

—Не ті літа друже. Але тобі, то це вдалобся по горосі.

—Ха-ха-ха-ха— засміялись гуртом.

По якомусь часі канонки втихли й замовк крісовий огонь. Бій скінчився. Ворожий наступ відперто.

—Но, й щож, гарно на фронті? питає Олекса дядька, вкладаючи скоростріл на підводу.

—Чи гарно, не знаю, але весело.

Посідали на віз і вертали, співаючи про Наливайка.

Вже було геть з полудня, зближався Святий Вечір. Дядько збирався ладити вечерю.

—А вареники будуть?—питає один.

—А будуть, будуть. І стрільна до ваших канонок також будуть—говорить місячи тісто.

Знявся регіт, аж вікна задзвеніли. Один Олекса стояв біля вікна й задумався. Думками витав коло рідньої хати. Там мама готовить вечерю, а тато ладить запашне сінце й пайку соломи під стіл. "Іти чи ні" завдавав собі питання.

—Гей Олексо, ти язика загубив по дорозі— говорить дядько кидаючи пироги на окріп.

—Загубив, а ви найшли і маєте тепер два—відповідає один з гурту.

—А ти й одним товчеш наче ступою.

—Вам на кутю, дядьку.

—В такій ступі, то й кукіл не втовчеш, не то пшениці—каже дядько й розкладає пироги на лаві.

—А олій маєте до пирогів?— вмішуєсь знову хтось.

—Та як мені мати, коли я мусів тобі в голову вляти.

Сміялися всі сердечно, старались один одного перехитрити. Дядько мав для кожного готову відповідь. Порався коло кухні; відставив борщ, заглянув до голубців і став сипати до макітри мак.

Олекса не брав участи в розмові. Він передумував плян своєї дороги. Оцей нинішний ворожий напад перечеркнув всі його пляни, і тепер на сам Святий Вечір було йому ніяково пускатись у дорогу. Якийсь невидимий голос шептав йому іти хочби і в сам Святий Вечір, коби лиш бути дома, коби бодай побачитися зі своїми по чотирох роках розлуки. Рішився йти. Вхопив клуночок у руку, взяв кріс і кинувся до дверий.

—Гей Олексо, не годиться на сам Святий Вечір пускатись в дорогу—говорить старий, здержуючи його.

—Мушу. Буду бігти, а потім всяду до поїзду і над ранком буду дома.

—Кажуть, що лихо ходить на Свят Вечір, чіпає людий і блуд водить подорожними. Повечеряєш, заколядуємо, а тоді вже по північи можеш йти. Тоді безпечно.

—Там мене виглядають...

—І так не встигнеш на Свят-Вечір.

Олекса дався переконати. Уложив собі, що вийде зараз по вечері і рано буде дома. Відложив клуночок і кріс і сів собі на стільци. (Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

COME, FOLLOW ME!

Thus Jesus still speaks to many a young boy or girl, but only a few answer the calling of religious life. Modern life and parents are usually to blame for this spiritual defection or cowardice of most of our Youth who, when still young and innocent, dream of the Lord's Altar or a convent, or monastic life.

Not wanting to sermon anyone in particular, I'll just tell you all a true-to-life story. So... just relax and listen to the one who, for two whole years, has tried to be a 'Big Brother' to most of you.

In the year 1884, an important lady of the Italian aristocracy, accompanied by her youngest son, came to visit the famous miracle-making priest Don Bosco (now a canonized Saint). It was just a friendly visit. The family in question was reputed pious, and this not without reason for the head of the family voluntarily resigned from his important government position in order to lead a humble Christian family life.

With his usual kindness, Bosco informed himself about the whole clan, and finished by asking:

"And what are you going to do, Madam, with your oldest son when he grows up?"

"He will have a diplomatic career like his dad," answered the lady.

"That's very nice, but how about the second son of yours?"

"Oh, Father Bosco, he is already in a military college. He will become a general of renown some day."

"Marvellous!... Now what will this one be when he grows up?" asked the Saint, pointing at the one who was with his mother... "We will make a priest out of him, right?"

At these words the noble lady remained speechless for a few moments as if she were struck with a hammer. Then as if revived by her ire, she shouted with a savage tone:

"A priest?... Never!... He'll die first."

Don Bosco, deeply saddened by such a violent outburst, tried to bring the woman to a more unselfish feeling. His efforts were in vain. The lady left him, crying: "Never... never... never a priest!" Eight days later Bosco saw the lady again. She came, with tears on her fine cheeks, and with a trembling voice said:

"O Father, come... come quickly... Come and bless my child whom you saw here with me... He is dying"...

Without losing a moment, the holy priest ran to the boy's bedside. The child took the Saint's hand in both his and kissed it with deep respect. Many doctors were there but they were all powerless to save the boy. They frankly admitted their absolute ignorance as to the sick one's malady. The boy was conscious enough to hear all that was said around him. He just called his mother and, in a weak but clear voice, said:

—"Mommy, I know why I am now dying. It is your word which is killing me. Do you recall Fr. Bosco's kind suggestion?... However, you said that you preferred me to die rather than give myself to God. So God is sending the angel of death to take me, according to your desire." With this the boy, who might have become another Don Bosco, breathed his last and died.

* * *

Lesson or moral??— We need priests badly. We have a college for future levites in Roblin, there is a place in Mundare for boys and girls who want to dedicate their young lives to God, there are convents and there are monasteries as well as seminaries of philosophy and theology... but where are the recruits? Are they cowards? Are they afraid of the hardships of spiritual life?... God is calling. Will His Voice, as if in a desert amongst our Ukrainian Youth, have no echo in the hearts of a few boys and girls whom He has chosen for His own since eternity?? Oh, may some of you rid yourselves of the moral shackles of this pagan world and listen to the sweet words of Jesus.. "Come, follow me!" (Editor).

THINK WITH ME

1) A brave officer who fights to the end is a hero in the eyes of his countrymen, but he is "a fanatical madman" for the opposite side. Funny, is it not?

2) Russia is really sore at the heroes of Warsaw, because they did not wait for their liberation by the Reds. The real reason of Pravda's ire is that they chose to listen to the government in London and not to the one imposed on them by Moscow. I suppose the latter would now also want the credit for the liberation of Paris... However there is one serious handicap... distance.

3) The Ukrainian Reds (I really hate to associate these two words, for I consider this an anti-naitonalist sacrilege) in Canada lately sent $65.000 to help the "liberated" city of Lwiw. As you can see, our Coms do not throw dimes or quarters on the plate... unless they still get money from the supposedly "disbanded" Comintern. If we can say that Lwiw is really free, then I am a dunce. If a new form of domination by another hostile power can be called "liberation," then we might as well burn our dictionaries and buy new ones with a new definition of the word "liberation." The latter comes from the latin word "liber," which means 'free' or 'book.' Lwiw is not liberated in the sense that it was freed of all its enemies, but in the sense that our Ukrainian nationalists there are on the black-list of the Soviet Book. I'll believe in Lwiw's liberation only when I'll be sure that the blue and golden flag of our people is on every public building there, and that a really free Ukrainian government is running the whole show... and not some Red Quislings imposed by Moscow.

4) Ukrainian Partisans are still opposing the Reds in Galicia. Their aim?— Just a free Ukraine ...independent of Russia and Poland.

5) Why did a few Soviet sailors desert their ship lately in U.S.A., if there was and is a 'paradise' for the poor in the USSR?? —Is it because, having seen a really democratic country, they prefer the latter??

6) The Toronto Daily 'Pravda' was consoled as usual in hearing that the Reds 'liberated' a small Bessarabian town by the name of Paris (??). Too bad it was not the Paris 'par excellence' in France ... eh chum????

7) For most of the Ukrainians in these last years liberation only meant desolation and liquidation.. O Atlantic Charter, where art Thou?

8) The Soviets have just invented a new mask for imperialism. Divide the whole world into military parts and let the most powerful nation rule there... I pity the small nations and the Slavs of Eastern Europe.

9) The Pope and Churchill met lately, and the former remined the latter that in peace-talks the principle of nationalities must be considered, because nationalities do not die... We remind the world about the "Forgotten Nationality" par excellence, namely that of the Ukrainians!

10) A usually pro-Russ writer has lately tried to exonerate the Jews from crucifying Christ, implying, in so doing, that St. John, the Beloved Apostle, was a liar... We ask: So what if the Jews did murder Jesus? A fact is a fact. Do not sinners nowadays 'crucify' Christ in the moral sense? If the Jews had not done it, some other people would have accomplished the murder of our Lord. All the Jews have to do is to be sorry that their ancestors did it, and accept the Christian Faith in their lives ...Christianity is universal and catholic (for all).

11) A certain Canadian representative of the American Federation of Labor branded the Catholic Workers of Quebec as a "band of hoodlums." I happen to know that the said Jocist Movement is one of the finest reactions of the Catholic Youth against Communism, Socialism, financial dictatorship... etc... If they are 'hoodlums', I want to be a hoodlum too, for I am a son of a Catholic worker, who is against the injustices showered on the poor class. Like they, I want to help better the life of the working-class. Like they, in doing so, I want to remain a Catholic and do not give "a hoot" about what some Radicals and Union-racketeers think or say.

12) You can't beat the Devil for cleverness. He

coud not have chosen a better time for his attack on the clergy of Quebec than the day of the regional Eucharistic Congress at St. Hyacinth. He could not have chosen a better mouth-piece than an avowed and old anti-Çatholic French Free-Mason ... "Rage, Satan, rage!... We will continue to adore our Lord in the Blessed Sacrament... Why don't You come out into the open?"...

13) An American Army Captain tells us that the "Pope is the most democratic Man" he ever saw.. That's nothing new to us. Maybe that's why He is loved by all sincere men, not including a certain fanatical clergyman of Toronto, of course...

14) The film "Song of Bernadette" is such a success that the States just won't let Canada see it yet... $1.10 a ticket, if you want to see this show. That just goes to show you that a Catholic story can make a hit... but of course it has to be written by a non-Christian if Hollywood is to film it!

15) The Virgin Mary is supposed to have appeared again in Italy to a poor peasant girl.." Hold your horses," brother, until the Church puts its stamp of approval...

16) General de Gaulle is a good Catholic.... God bless him!

17) There is no real religious freedom in Russia. Mr. Timasheff, a Russian, says: "Regious freedom in Russia is impossible, so long as Communists continue to rule"... The Communists, who suffer no opposition ever, are quite logical because religious freedom cannot be given without the granting of the freedom of speech, of the press, of assembly... Religious liberty cannot be without civil liberty, and vice versa... In Russia there is none of these, no matter what some "white-washers" may say.

Fr. Nick.

Helen Popowich,
St. Catherines, Ont.

IRAN—A COUNTRY OF INTEREST

A few months ago, a little city in the heart of Iran, awoke one day to learn that it had become famous. The eyes of the world were turned toward it, for behind its beautiful gates, history had been made. Three of the world's greatest leaders had met there to hold a conference which was destined to change the fate of the world.

But what about this country which was chosen for such a meeting? This is a question which occupied the minds of thousands of people the world over, as soon as the Teheran Conference had been announced, and therefore I should like to tell you something about this land of ancient grandeur.

Persia or Iran, as it is called by its people, one of the most interesting and historical countries of the middle east, consists mainly of a vast plateau, situated between the Indian Empire on the East, and Iraq on the West. To the North lies the Caspian Sea, and on each side of this stretch of water, the Persian Frontier adjoins that of Russia. To the South lies the torrid Persian Gulf.

This is a country that has lingered on into modern life after a period of great military eclipse. Its beautiful fertile vales, set in the midst of dreary deserts, has given Iran the reputation of a paradise, scented by the rose and made melodius by the Nightingale. Such places may be found, but the way to them is long, rough, and monotonous, for among the countries that have been ranked as great in the past, it has the fewest of the conveniences that invention and manufacture have brought to the civilized world. Except for Air Service between cities, travel is almost unaltered from the most primitive times. To the stranger the interest in the country may be in its old fashioned methods of travel, by horse or camel or donkey, across regions that are checkered by mountains, dreary deserts, and the frequent liklihood of being robbed. It is a land where the nearness of danger drives away dull monotony.

Isfahan and Teheran, the cities that are supposed to be the countries glory, are rather sad instances of grandeur that have seen better days and become tawdry and decayed. Teheran the capital city, and also the largly populated one, is the most beautiful. Under its sky of fixed blue, the roses for which Iran is so famous, bloom in all their glory. The palaces and gardens are very fine, and are reminders of a glorious past, for this country was once a vast empire known to all the world.

Today, its chief source of wealth, and chief source of interest to other countries, is its rich oil deposits, which are operated by a British Company, in which the British Government has a controlling interest. Its beautiful oriental carpets are also renounced the world over for the loveliness of their blended designs.

But now let us look from Iran's present, for a glimpse of its romantic past.

The people of the country are called Persians. They belong to the Aryan-speaking family of natians which we ourselves, and the people of Europe are descended. Trained in poverty, strong in body, and simple in their lives, they swept down toward the old nations of Western Asia, who were weakened by wealth and long prosperity. Some settled on the shores of the Caspian Sea, and are known to us as the Medes.

In about 550 B.C. Cyrus the Great made himself known to history when he conquered all the neighboring tribes and formed the Great Persian Empire. Later his successors extended the boundaries from India to beyond the desert in Egypt. But one of their kings tried to conquer Greece, and after a bitter struggle the Greeks, under Alexander the Great, were victorious. Under the Sassanians Persia again rose to power, but this was not to last. Under another leader, Persia lost Egypt which she had held in spite of many rebellions, for more than a century. Slowly but surely a great Empire was beginning to break up. The end of their dynasty came when the Arabs, marching to war in the cause of their religion, overthrew the Persian power. Later the Turks swept down from Asia and ruled the country. But the Persians were not to be slaves forever, and in 1500 a new ruler arose in western Persia, and formed a National Government.

Through the centuries that followed, Iran picked up its bearings and tried to catch up to the rest of the world, but finding it so much ahead of her, settled down to the old policy of ignoring her neighbours.

During the last war, she remained neutral, but unfortunately, her territory became a theatre of operations for British, Russian and Turkish armies, and she was not strong enough to prevent it. A famine followed, and as a result Persia suffered more than any country at war.

The rise of Risa-Khan, a man of humble birth from soldier to Shah, has made the outlook for Persia brighter than it has been for many a long year. He is determined to unite his people and bring them from the middle ages to the Twentieth Century, for he knows that his people have lived in ignorance long enough. He knows that they must be made conscious of the fact that they have a part to play in a struggle for freedom never before equalled in history.

I believe that the Teheran Conference has given the people of Iran something to think about, and that they are slowly awakening to the fact that their freedom may be taken away from them, and this is not what their fathers have been fighting for throughout the ages. Yes, they know too well what it means to lose that precious thing called freedom. They know that once it is lost it is very hard to regain, so let us hope that under the leadership of her wise king, Iran will recover the position that is her due, and to help the allies in the blessed task of freeing the world of all evil, and to hasten the time when not only she, but the whole world shall awaken to see the dawn of a new day—a day of Peace.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД УКЮ

22—24 ЛИПНЯ, 1944

(Продовження)

Понеділок, 9.00 рано, розпочато сесію молитвою, котру перевів о. Капелян Горошко. Присутніх делегатів і гостий було 78. Пан Корчинський дав звіт правильникової комісії. Впр. Отці і делегати брали живу участь в дискусії над по-одинокими точками. Вибрано комісію з трьох осіб, о. Шевчук, п. Корчинський і п. Козоріз— котра має точно переглянути правильник і його справити. Коли буде готовий, буде видрукований на міміографі, і розісланий, щоби провіднійші особи і члени Г. Заряду могли подати остаточні свої завваги.

Цього року за згодою більшости делегатів членську вкладку піднесено на 50ц. Слідувала перерва на перекуску злагоджену панями парохії.

Пан Чехніта дальше був предсідником пополудневої сесії. Дальше, секр. А. Жук отворила дискусію над точкою, "Справа Централі." Вніс пан Козоріз, піддержав о. Форнальчук, щоби Централю тимчасово лишити в Саскатуні—всі згодились.

о. Й. Форнальчук ЧНІ., дав звіт номінаційної комісії, котра назначила по два члени до кожного уряду.

Найвищим Провідником УКЮ є Їх Ексцеленція Преосв. Василій Ладика.

Відбулося голосування і вибрано слідуючий заряд:

Голова—М. Голота, Box 39, Carmel, Sask.
Місто-голова—Марія Карпець, Манітоба: 688 Mountain Ave., Winnipeg, Man.
Анна Ісаїв, Алберта: 10710- 103 St., Edmonton, Alta.
Секр.— А. Жук, Box 40, Hafford, Sask.
Місто-серк.: П. Гарах, Krydor, Sask.
Фін. серк. Павло Харко, Krydor, Sask
5-ий член Іван Стасюк, 556 College Ave., Winnipeg, Man.
Контрольори Славко Прийма, 11127 96 St., Edmonton, Alta.
п-на К. Яремович, Redberry Park, Sask.
п-на Е. Мизак, 540 Stella Ave., Winnipeg.
Прес. Реф п. Корчинський, Hafford, Sask

Відтак п. Корчинський навів дискусію про пресу і сторінку УКЮ в пресі. Треба часопись розповсюднити, збільшити часть для Юнацтва, одна часть до котрої всі дописуватимуть, а матеріял можна слати впрост до Йорктону.. відділи повинні писати про свою працю.

Привіти зложили:

З Алберти Славко Прийма,
Галя Кулявська—Равнд Гил, Алберта.
Марія Федор, Айтуна
Марія Харандюк, Бедфордвил
Агафія Хруник, Модел Фарм
Павло Стан, Бекенгем
Іван Семчук, Міт Парк
Павло Харко, Угринів
Мих. Кірик, Кридор
Ф. Шавага, Сматс
Ів. Кубак, Гефорд
В. Хрущ, Ріджайна
П. Блоха, Ростерн
Стефка Яцишин, Альвена
Оля Рогачук, Альвена фарми
Йосиф Бучинський, Кадворт
Мих. Ковальчук, Ґудів
п. Кінащук, Арран
Анна Сильський, Ланівці
п-на Мизак, Парохія св. о. Николая, Впг.
п-на Квасниці, Парохія св. Покрови, Впг.

Листовні привіти і телеграми були від:

Преосв. Кир Василія
Впр. о. Семчука, Голов. Дом. Зар. БУК-а
п-ство Дж. П. Ковбель, Канора
п. В. Филипович, Арран
Іван Новосад, Оттава
о. Колодій і Я. Д. Стратійчук, Канора
о. Оленьчук, Принц Алберт
о. І. Бала, ЧНІ. Калгарі
о. І. Шпитковський, редактор БНації.
п. А. Яремович, Кемп Шайло

* * *

о. Шевчук дав звіт Резолюційної комісії. Слідуючі резолюції перейшли:

Українське Католицьке Юнацтво

1). Складає заяву вірности и синівського привязання св. Отцеві Папі Пієві XII і нашим дорогим Владикам Кир Василієві і Кир Нілеві.

2) Складає заяву вірности Його Величеству Юрієві, Королеві Британської Імперії.

3) Складає привязання Головній Управі УКЮ і в першій мірі о. Кап. Мих. Горошкові дотеперішньому голові та її скарбовому дорадникові Всеч. о. Н. Дрогомирецькому за їх повну посвяти працю для молоді.

4) Закликає всю канадійську молодь усіми силами піддержувати воєнні змагання аліянтів до побіди.

5) Вірить що в повоєнній мировій конференції будуть узглядненi домагання українців до власної і незалежної від нікого держави у вільній Европі.

6) Одобрює слушний і справедливий регабілітаційний плян, що в повні відповівби геройським зусиллям канадійських борців.

7) Дякує українській католицькій пресі за ласкаве уділення місця для УКЮ на своїх сторінках і рішає сильно її піддержувати.

8) Всім молодим юнакам і юначкам в активній службі шле побажання помочі Божої в їх змаганні за кращу долю світа та скорого щасливого повороту домів.

9) Закликає українську католицьку молодь Канади до моральної і матеріяльної піддержки збіркової кампанії на наші католицькі інститути.

10) Складає подяку о. Парохові церкви св. Юрія і парохіянам за щире приняття учасників з'їзду УКЮ.

Дальше, п. Комарніцький дав плян праці на біжучий рік, а о. Курило ЧСВВ. дав напімнення молоді, щоб наша молодь подбала про церковний спів.

Наради з'їзду закінчено відспіванням "Ґод сейв да Кінг."

Вечером відбувся бенкет в Бесборо Готел при спів-участи поважного числа делегатів і гостий. Предсідником бенкету був Ф/О Данило Жук. Тоасти в честь Короля вніс п. Дідич, в честь Святійшого Отця,—о. С. Бахталовський ЧНІ, в честь Преосв. Владик п. Корчинський, а для Укр. Катол. Юнацтва- п. Прийма.

Панни Шабаґа відвпідали гарний дует а пнна Бубнюк відограла гарне фортепянове сольо.

Отець Капелян Горошко виголосив пращальну промову до Юнацтва в котрій завізвав його до більш зусильної праці.

Предсідник попросив всіх встати і відспівати "Ще не вмерла Україна" і "Ґод сейв да Кінг." Молодь ще якийсь час забавилась.

Пращаючись Юнацтво постановило ухвали з'їзду виконати і взятись на цей рік до більш зусильної праці.

БУЛО, ТА МИНУЛО

Ох! Люблю собі пригадувати,
На "памяти струнах" своїх грати:
Про літа дитячі та минулі,
Такі веселі, такі то милі!
Знаю, що мене скоро хрестили,
Миропомазання уділили.
Коли до школи зачав ходити
Молитви, мови своєї ся вчити.
Вже перед тим до церковці ходив,
Богу пильно та щиро ся молив.
З дітьми в дома, на дворі ся грав
Нікому вікна не повибивав.
Грався в ріжнородні прекрасні гри,
Поволе виростав я до гори.
Всі діти хтіли мене, хлопака,
Їм грати в "Отця-священика."
Давав я "слюб", малих пташків "ховав,"
"Господи помилуй", гучно співав.
До домів ходив з "своїм кадилом,"
Мене дітей мами з "моїм димом"
Гарно в кімнатах своїх витали,
За мною по тихо собі співали.
Були то дні гарні, хорошії,
Нині, Богу слава, мої мрії
Сповнилися, бо я зістав Отцем,
Та увінчаний "Священства вінцем."
Єще є в батька хаті столик
Де стояв той "мій перший престолик."
"Читальня" є до нині тим свідком,
Моїх деклямацій з гучним криком!!!
Памятаю початок в ґімназії,
І кінець науки фільозофії.
Не можу забути свій семинар,
Бо це все був Божий для мене дар:
Там я вчився й там я молився,
Перед кивотом у груди бився.
Там я народові посвятився,
Богу вірно служить обіцявся.
Там я й зложив свою присягу,
Знаючи про хреста життя вагу.
Прийшов день великий посвячення:
Той вершок Божого покликання.
Гень від дому мене висвятили,
"Отцем Духовним" мене зробили.
Сонце радости в серці сіяло
Коли тіло мов хрестом упало,
Перед престолом Бога живого,
І Ісуса Спасителя мого.
Не довго хотів відпочивати;
Зараз жадав душі рятувати.
Покинув всьо й собі поїхав
До народу, котрого все кохав.

* * *

Коли я їхав з Монтреалю,
Не було в моїй душі жалю,
Бо чекав я на тую днину
Коли побачу Божу ниву.
Приїхав я до Винипеґу:
Мав радости повну "беґу"!!!
Був я трохи в Канцелярії,
Де чекав на свої милі мрії.
Нераз їхав по кольоніях,
Не по горах, но по степах.
Бачився з фармерами,
З щирими українцями.
Був я в "Портедж" тай "Давфін"
Де питались: "А то хто він?"
Був я в славнім "Сифтоні"
Де я бачив красні бані.
Їздив я геть на "Ґімлю,"
Де видів калини землю.
Возили мня аж до "Келди"
Де ніхто не знає біди.
Був я також в "Гадашвілі"
Де є люди доброї волі.
Не минув я також "Ґрендвю"
Де є люди що я люблю.
Післали мене аж до "Парку"
А потім жив собі в "Селкирку.
Далося мені гарні парохії,
Де люди добрі й хорошії.
Був я там зо два добрі роки
Нераз чути було мої кроки
Ідучи по улиці до пошти
Несучи, вибираючи листи.
А тепер до Торонта я прибув:
Нераз за це гарне місто я чув.
Парохія моя невелика,
Але церква наша мов писанка.
Люди добрі, веселі й щирі,
Жиємо собі у тихім мирі!—
В таких думках своїх я кохаюсь,
Далі все для Бога обіцяюсь
Служити, на славу працювати,
Нарід любити та навертати.

о. Н. КУШНІРИК, С.Т.Л

Модерна наречена

Батько:—Чи ти справді знаєш так добре свого нареченого, що йому віриш?

—Знаю його дуже добре.

—А як він зветься? Де мешкає?

—Тих дрібниць не знаю.

P. BOZYK,
Winnipeg, Man.

SHE SMILED AND SMILFD

I brought a wrist watch into the little jewelry shop in the uptown neighborhood. The tall, ancient watchmaker crouched behind his case, his eyepiece in his eye, a watch in his hand. He ignored my presence, I felt that was right enough, for quite obviously he was concentrating on some delicate operation, probably the removal of the watch's appendix. But he finished that, took out the eyepiece again, ignoring me with a pointed emphasis that was evidently meant to be disciplinary.

But when one wants repairs of any sort these days, one has to be patient... almost suppliant. The proper position for anyone approaching a workman is upon bended knees, with arms upraised and palms turned up as if seeking some vast and undeserved boon. That's one of the aspects of the man shortage.

Finally, in what seemed years, he laid down his watch, eyepiece, and tools, rose laborously, fiddled with some more stuff, and then came over toward me. He didn't look at me, and the strange sound far back near his Adam's apple was probably a "Well?"

I explained that my watch needed merely a new crystal.

"That will take a long time," he said.

I explained regretfully that, despite this unwarranted intrussion upon his privacy, I needed the watch for a trip that was starting within three days. His answer was a shrug of his shoulders. So I picked up my watch and the crumbling remnants of myself and wandered out into the night. After all, he was a watchmaker, so what possible right had I to interfere with his life and activities by forcing on his attention a watch that needed repair.

But I wasn't too put out. Indeed, I grew philosophical. "It's a matter of disposition," I reasoned. "You've got a nice disposition or you haven't. Of course, you can work on a bad disposition and improve it, or you can neglect a good disposition and let it go to rot. But this poor old dyspeptic evidently had started with a bad disposition and neglected it besides."

I sat me down in the Boston Oyster House of the Morrison Hotel to eat a solitary dinner between trains. I propped up my book against the table furniture and waited patiently. Restaurants, like everything else, are understaffed these days, and one takes it for granted tha service will be slow.

Then up to my table came the little waitress.

"Good evening, Father," she positively trilled. "Isn't it a lovely evening?"

It wasn't, but it suddenly was.

"What would you like for dinner, Father," and she handed me the menu as if it was a bouquet of flowers.

I selected my dinner quickly: it was not Friday, but the Boston Oyster House lives up to its name and its rightly famous reputation in the way it serves fish.

"I'm not sure that we still have that," she said regretfully, as is a disappointment in my entree was something that touched her personally, "but let me see."

She came back with my shrimp coctail, her face all aglow.

"Yes, we have it, Father, and I ordered it for you."

She was gone, and I saw that besides myself she was caring for a young soldier and his girl, positively brooding over them without however, intruding on their tete a tete, a table for four, and a rather insistent table that kept calling for a variety of things—most of which were lying right in front of them at the time they snapped their fingers and called for more service.

And she smiled and smiled. Not a hand-carved, artificial smile, but one as natural as the swift way she moved about among the diners.

Once as she passed back of my chair, I could'nt help but notice that she was humming a little tune —humming while she carried a tray altogether too heavy for a slight youngster like herself.

"Everything all right?" she asked on her next trip. I agreed heartily that it was and then ventured, "Are you always this cheerful?"

"Why not be," she demanded logically enough. "I've a customer who often comes in mornings. "Renee,' he say to me, 'when the day ahead looks bad, I like to come in and get a cup of coffee from you. It can't be such a bad day when you're as cheerful as you are,."

"Renee," I repeated tentatively after her; "that's a French name, isn't it?"

"Dad and Mother both come from Paris—to Canada. I was born in Montreal."

She was off and back with my tea.

"We haven't green tea—you know how things are with tea these days. But will this black do as well?"

I who don't know black from purple tea agreed willingly. If she had handed me a steaming pot of bluing, I probably would have nodded.

"This waiting on table is heavy work for a girl," I ventured.

"Well, I wanted to dance—no, not on the stage, but to teach it. Went two years to the university so that I could teach in the playgrounds. But you know how things are." This was smilingly vague, but I could imagine how a lot of things are. "And this is nice."

Very nice, I thought, when you have a disposition like that.

I followed her recommendation—wisely—for dessert and paid my check.

'Thank you, Father," she said. "I hope you enjoyed your dinner. Do come in again."

It was the gracious invitation of a particularly successful hostess to a particularly favored guest. I'm sure that she said it with equal cordiality to the transient soldier and his girl, to the foursome, to the insistent diners who were paying for a dinner and—doggone it!— were going to get what they paid for. To Rence it was all wonderful, we were all charming.

Yes, it's a matter of disposition, I guess. But aren't those the lucky people who have a nice one or who cultivate what they have until it looks and sounds nice.

A respectful bow to a charming disposition called Renee.

—*Rev. D. A. Lord.*

Lady Driver—"It was all your fault. I am an exprienced driver. I've been driving a car for seven years."

Pedestrian Victim— "You're experienced! I'm no novice myself. I've been walking for 57 years."

YOUTH RALLY

The Ukrainian Catholic Youth League of Manitoba will hold a Youth Rally in Winnipeg on Sept. 30th., and October 1st. A committee has been set up to plan out the rally, and according to latest news we are informed that it will be something worthwhile attending. A report of the recent Dominion Convention which was held at Saskatoon will be given anl discussed upon. Therefore, it is very important that every boy and girl (15 years and over) and young married couples attend this rally. It is up to the young people of Manitoba to make our youth movement a solid organization in this province. During the rally plans will be laid down to work out a program of activities to be carried through the year. The country representatives will be able to give the city youth an idea just what the young people in the country want and in this way there will be a closer understanding between the city and country youth. We have to work in harmony if the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba is to amount to something. It is our duty to see that this movement becomes an "ACTIVE" organization and we can only make it active by being active ourselves. There will also be an election of officers for the coming year and it is intended that the country youth get a fair representation on the executive. See your parish priest and let him give you a few ideas to bring to the Youth Rally; he will be glad to help you. But the rally isn't all serious business... all business is hard on the head. For some entertainment there will be a banquet and dance at one of Winnipeg's large hotels. A grand time is in store for all who attend.

Before you come to Winnipeg let the secretary know how many of you will be coming and whether or not you will need lodgings in the city. Write to:— The Secretary, U.C.Y.L., 612 Flora Ave., Winnipeg.

If you are Ukrainian,
If you are Catholic,
If you are over 15 years of age,
If you are a young married couple,
If you are interested in youth,
It is your duty to attend the...
YOUTH RALLY
Sept. 30, and Oct. 1.

WE ALL WONDER

A little girl came home late one afternoon after a walk with her mother and said: "Mummy, when we went through the cemetery I read all the words on the tombstones and what I want to know is, where do they bury all the sinners?"

Life is like a roller coaster—a lot of ups and downs and breath taking moments ending just where you started.

QUESTION BOX

There shall be no question box for the next month as Father V. Bozyk, who edits this column, is on sick leave from his parish. We extend Father our best wishes for a speedy recovery.

Boss (to employee coming in late): "You should have been here an hour ago."

Employee: "Why, what happened?"

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

XIII З'їзд Братства Українців Католиків Канади, Саскачеванської Секції в Саскатуні, 7, 8 і 9-го Жовтня, 1944

Річний з'їзд БУК-а Саскачеванської Секції відбудеться в читальні Просвіти в Саскатуні при вул. евеню М Савт. Програма з'їзду слідуюча:

СУБОТА, 7-го ЖОВТНЯ

Год. 7.30 вечером реґістрація делеґатів в парохіяльнім домі Просвіти.

Год. 8 вечером: Вступні наради делеґатів і назначення комісій.

НЕДІЛЯ, 8-го ЖОВТНЯ

Перед полуднем: Год. 7 рано: Сповіди в церкві св. Юрія при евеню М. Савт.

Год. 8: Служба Божа для делеґатів і гостий, та спільне Св. Причастя. Коротка наука.

Год. 9: Снідання в Парохіяльнім Домі Просвіти.

Год. 10.30: Торжественна Служба Божа з діяконами. Проповідь о. місіонаря з Йорктону.

Год. 12.30: Спільний Обід в Парохіяльнім Домі Просвіти.

Пополудні: Год. 3— Отворення З'їзду: 1) Голова Братства п. адв. А. Кіндракевич; 2) Привіт Всеч. о. Пароха В. Фірмана.

Впр. о. Й. Корба ЧНІ: Доклад на тему — "Виховний Інститут БУК-а в Саскатуні."

Заклик до збірки—Індивідуальна збірка.

Читання Резолюцій.

Промова одинокого українського посла до домініяльного парляменту п. Антона Глинки.

Год. 6: Спільна Вечера в Читальні Просвіти.

Год. 8: Впр. о. П. Криворучка, ректор Бурси: Будова Нового Інституту.

Год. 8.30: Звукова фільма: "Запорожець за Дунаєм."

ПОНЕДІЛОК, 9-го ЖОВТНЯ

Год. 8: Служба Божа.
Год. 9: Звіти
Абсолюторія
Вибір нового заряду
Плян кампанії
Звіт Бурси

На цьогорічнім з'їзді мають рішитися справи епохального значіння. Тому як найчисленніше приїзджайте на з'їзд.

ДЛЯ БОГА, НАШОЇ ЦЕРКВИ Й НАШОГО НАРОДУ!, — ДЛА ДОБРА КАНАДИ!

НА НОВИЙ ІНСТИТУТ У САСКАТУНІ

Кампанія на будову нового Виховного Інституту о. Маркіяна Шашкевича вже розпочалася. Наше свідоме громадянство прийняло наші відозви дуже щиро. З усіх сторін Саскачевану і других провінцій почали присилати жертви. Це все є найкращим доказом, що українці католики Канади зрозуміли конечність будови нового й великого Інституту, що вповні заспокоювавби потреби нашої ідейної молоді, що бажає працювати для Бога, нашої Церкви, нашого народу й Канади.

Понизше подаємо першу лісту жертводавців:

Йорктон, Саск. (перший виказ жертв): Збіркою займалися Впр. оо. С. Бахталовський, В. Краєвський, Р. Хомяк ЧНІ. і адв. А. Кіндракевич. Зложили: $50.00: п. П. Вонітовий. $30.00: Ст. Абранець. По $25.00: п. В. Семанців, п-і М. Баран, і І. Федорович. $11.00: п. Н. Брик. По $10.00: Іван Палиґа, Й. Панагапко, Ст. Крамар з Рокобей, Семен Крамар, Василь Крамар, Петро Благута, Іван Жуленяк. По $5.00: пані Семен Крамар, п. Г. Пристай, В. Кушнір, М. Хруник. $4.00: Павло Лощук. По $1.00: п. А. Яремко, п-і М. Попович, А. Попович. Разом з Йорктону до тепер жертвували $263.00

Парохія Вайтсенд, Саск: Збіркою зайнялися Аделя Библів, о. Р. Хомяк, Марія Шумей. $25.00: Никола Т. Библів. По $5.00: Павліна Библів, П. Яківчук. По $2.00: Никола Спільчин. По $1.00: А. Тріщ, Теодор Спільчин, п-ні Анна Шумей, Марія Шумей, Юрко Шумей, Марта Шумей, Павло Васильків, Василь Яківчук, Никола Павлів, Данило Павлів, Никола Федун, Михайло Тріщ, Іван Т. Библів, п-ні Іван Т. Библів. 35ц.: Прокіп Яківчук. 25ц.: Никола Библів, Данило Шумей. Разом з Вайтсенд зложили дотепер $51.85

Парохія Бівердейл, Саск: Збирали о. Р. Хомяк і Дмитро Середа. Зложили—$10.00: Михайло Лазорко. $5.00 Іван Прибильський. По $1.00: П. Гуменюк, Й. Урбановський, М. Середа, Н. Середа, Т. Лазорко, Іван Лис. Разом з Бівердейл зложили дотепер $21.00

Парохія Інсінґер, Саск: збирав п. Й. Тимофій. Зложили: Яким Федорчук $5.00. По $2.00: Ол. Пігович, Іван Цибульський. По $1.00: Іван Чопей, А. М. Сотський, Н. Овсяник, М. Рошко, І. Пиндус, П. Пасовистий, І. Федорчук, Г. Кревецький, Ів. Цибульський, Евген Раїна, Йосиф Тимофій, Андрій Федорчук, Ілько Паробок, Василь Куропатва, Настя І. Затварніцька. Разом з Інсінґер парохії св. Николая зібрано до тепер $24.00

Парохія Модельфарм, Саск. Збирали о. Р. Хомяк і п. Дмитро Климашко. $25.00: Василь Середа. $10.00: А. Войтас. По $5.00: Панько Хруник, Т. Бабяк, М. Войтас. По $2.00: Семен Новак, Т. Ґлубіш, Ол. Попик. По $1.00: Никола Ошитко, Софрон Олексевич, Мих. Длуґонь, Вас. Войтас, Василь Блажейко, Д. Середа, Н. Бабяк, Н. Попик, Е. Ковальчук, І. Федірко, Р. Середа, Р. Вітней, Дм. Дрібненький, Дм. Климашко. По 50ц.: Мих. Мима, М. Патроко, Г. Фенюк. 25ц.: В. Баюс. Разом з Модельфарм зложили дотепер $71.25

Всеч. о. М. Колодій, парох Канора, зложили $50.00

Всеч. о. Ігор Шпитковський, редактор "Будучности Нації" зложили $25.00

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

Родзинковий пай

2 горнят родзинків, 2 горнят води, пів горняти жовтого цукру, 3 ложки крохмалю кукурудзяного, 2 ложки зимної води, 2 ложки масла, 1 ложочка ванілії, пів ложочки соли, терту шкірку з пів цитрини, 1 ложку соку з цитрини.

Варити родзинки, цукор, сіль і воду разом, аж будуть мякі. Розбити крохмаль з 2 ложками води і вляти до родзинків, мішати доки не загусне. При кінци додати масло і ванілію.

Франк Судейко
кавалерист, зістав тяжко ранений в бої в Франції 1 серпня сего року. Син панства Н. Судейко в Емерсон, Ман.

Петро Пасовистий,
рядовик, з Іден, Ман., зістав ранений в бою в Італії. Син панства В. Пасовистих в Іден.

Петро Тракало,
капраль, син панства І. Тракало в Мелеб, Ман., зістав забитий в бою в Франції. За морем був від 1941.

Г. Боднарчук,
сапер, з Каліенто, Ман., зістав ранений в бою в Франції. За морем від 1942. Має 22 роки.

Антін Гах,
рядовик, зістав забитий в бою в Нормандії. Походив з Лейдівуд, Ман. За морем від 1942.

—Дописи—

НОРКВЕЙ, САСК.
Посмертна Згадка

В неділю 20-го серпня ц.р. упокоїлась в Бозі бл. п. Текля Маркевич у 84 році життя. Бл. п. Текля походила зі села Бурдаківнець, повіту Борщівського. 39 років провела тут в Канаді. Останними роками хорувала. Покійна відзначалась сильною вірою. А як часто лучилась з Ісусом Евхаристійним? Той не диво отже, що так мужно, так що християнськи несла свій хрест—терпіння.

Похорон зараз слідуючої днини то є 21 серпня відправив Всеч. о. Теплий. Поховано її на цвинтарі св. Димитрія у Норквей, Саск.

Покійна полишила в смутку сина Івана, чотири доньки. На похороннім обіді переведено збірку, яка принесла $21.15. З тої суми призначено частину на відбудову церкви в Кемсак, а частину на пресу, з чого на БН. призначено $4.15. Збірку перевів п. В. Черевик. Всім подяка за дар, а бл. п. Теклі Вічная Память!

Учасник.

ВИНИПЕГ, МАН.
Несподіванка для о. Володимира Божика

о. Володимир Божик, котрий є парохом двох винипегських церков, а се в Форт Руж та Брукленде, недавно нагло захорував на горло, так, що мусів виїхати на одномісячний відпочинок.

Перед виїздом о. В. Божика, Сестрицтво при церкві св. Духа в Форт Руж влаштувало для свого о. Пароха несподіванку, котра відбулася в парохіяльній салі 1-го вересня, в пятницю, вечером. Численно зібрані парохіяни побажали свому дорогому о. Пароховi скорого повороту до здоровля та вручили йому гарний дарунок на дорогу.

У час неприсутности о. В. Божика, парохом в Форт Руж та Брукленде буде о. І. Кристалович.

Подав: Парохіянин.

Від Релакції: о. В. Божикові бажаємо також від себе доброго відпочинку та скорого повороту до здоровля й дальшої праці у своїх парохіях.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
Не забула за Наш Часопис

В неділю 30 липня звінчались в Судбурах п. Григорій Шведик та панна Марія Стрийко. Акту вінчання доконав Всеч. о. Сулятицький. З тої нагоди молоді панство Шведики приїхали в неділю 6 серпня до Гамільтону відвідати своїх родичів панства І. Шведиків—примірних членів гамільтонської парохії. В часі родинної забави, на яку запрошено й близьких знайомих, зложено молодому панству желання "Многих Літ" після чого п. Григорій Ткачук попросив присутніх о жертви на укр. пресу. Збіркою занялися пп. Гр. Ткачук і Крочак.

Зложили по $3.00: панство Павлюки. По $2.00: панство Шведики (молоді), І. Семенюки, та пані Крочак. По $1.00: панство Гр. Ткачуки, п. І. Шведик і панна Параскева Шведик. По 50ц.: пані Ґрушецька. З того призначеноп на БНації $4.00.

Всім жертводавцям щира подяка.

Гість.

СЕМБУРҐ, САСК.
Весільний Дзвін

Дня 4-го червня с.р. відбулось вінчання панни Марії Трач з Николою Нищук з Стронґ Пайн, Саск., в церкві Рождества св. Хрестителя в Сембурґ, Саск. Акту вінчання довершив о. М. Оленьчук, торжественно з відповідною проповіддю до акту св. Тайни Супружества. Також отець побажав небесних і земних благ і благословенства Божого. Відчання відбулося в присутности численної родини, приятелів і вірних зі сеї парохії і сусідних. Панна Марія є дочкою п. Еміліяна і Анни Трачів, високо цінених людей піонірів, заможних та взірцевих господарів, та щиродіяльних працівників наполі церковнім і народнім. Є усіми людьми люблені. В тім самім степени стоять панство Іван Нищук, батько жениха Николи. Доказом любови свідчить се, що помимо перемоклих і утяжливих доріг, велике фармерське подвіря було тісно наповнене великими троками і пишними автами, котрими поприїзджали гості повеселитись в торжестві вінчання їх дітей. Другим доказом любови і пошани є дарованя молодій парі після українського традиційного звичаю, що по укінченню дарування, весільний пан староста, Фред Трач, проголосив обдаровану молодим квоту в сумі $450.00, окрім цінних дарунків, за що щиро сердечно подякував з піднесенням многолітствія.

У своїй промові п. Світенький, місцевий дяк, висловив значіння нинішнього торжества з побажанням всяких благ для молодої пари, й благословенства Божого, а родичам і українському народові якнайбільшої утіхи. Перед укінченням бесіди висловив значіння і користи та запотребовання наших українських Інституцій, і добрих газет, і с просьбою о ласкаву і помічну руку і незабутню память про них, в таких торжествах як нині ми обходим; з просьбою до діяльних і патріотичних молодих народніх працівників в особі пана Романа Бенрота з Фокс Форд до збирання а пана Фрида Патуха з Принц Алберт, секретаря, котрі охочо перевели збірку і по обчисленню проголосили збірку в сумі $30.05. Пан Світенький щиро сердечно подякував жертводавцям за ласкаву память і жертву. З цеї збірки призначено $7.25 на "Будучність Нації"

Гр. С., гість.

ПАЖЕРЛИВЕ ТЕЛЯ

Одному господареві в Америці, а се панові Л. О. Вудові, приключилося слідуюче. Одного разу доїв він корову. Через неуваґу випав йому з кишені пулярес, в котрім було 100 долярів. Теля, котре було коло корови, скоро зїло той пулярес. Вуд забив теля, щоби дістати назад свої гроші. Добувши з нутри теля рештки понищених долярів заніс їх до банку, де звернули йому назад тільки 75 долярів. У шлунку теляти знайшов пан Вуд ще велику голку до цирування шмаття, два гачки до ловлення риб, автомобілевий лайсенс і свою ґазоліно́ву книжку.

На прохожого чоловіка напали розбійники, щоб дав їм гроші. Прохожий зачав сильно боронитися. Нарешті розбійники його поконали й, перешукавши кишені, знайшли 30 центів. Перший розбійник:

—Бійся Бога, чоловіче, коли ти так бешся за 30 центів, то що ти робив би, колиб так мав цілого доляра?

Нападений- Мені не розходиться про 30 центів ні про доляр. Я не хочу, щоб хто знав скільки в мене грошей у кишені.

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

В Торонті брак приміщень, хоча по вулицях много написів, що дані доми на продаж. Віська на вулицях неслідно так богато примiром, як у Винипеґу і всюди на сході ми не чули того гудіння літаків цілісінький день над головами, що є уділом мешканців Винипегу. Тут трамваї на підґумованих колесах легко і плавко вистукують по шинах і мчать, буквально мчать по вулицях міста. Це значить, що в порівнянню до наших звісних трамваїв на заході, наші сунуться по вулицях. Там це конечне, коли візьмемо під увагу, що одна вулиця Йонґ тягнеться 70 миль, як мені сказали. Дістаєте тут чотири значки за 25ц. і можете ними їхати через пересідку в найдальші сторони міста і так побачите ціле місто, як маєте час довго їхати. А коли вам вкучиться, можете вийти з трамваю і перейтися, та далі їхати. Але місто майже всюди має однаковий вид. Доми збиті одні при других, рівні, з червоної цегли, звичайно двоповерхові. В середмістю є хмародери, але від них скоро виїзджаєте в широкий простір і тих хмародерів Торонто покищо не має ще богато. Ціни в місті не вищі від винипеґських, коли ходить про овочі і убрання то може дешевші в многих случаях. Вулиці міста не є такі широкі, як в нас на заході, але не є також вузькі, рух сильний кождої пори дня. Тоді було горячо і сухо, торонтонці як хто міг вибиралися замісто на зелень і ліси, бо води в місті не брак. Місто стоїть над берегом великого, синого і чистого озера, з котрого повіває навіть в найбільшу горяч легіт як мрія, холодить і освіжує, в Торонті є води як в жаднім місті заходу. Є тут також найбільша штучна пливальня в Канаді під отвертим небом і тисячі торонтонців користає з неї кождого дня. Над самим озером є куток, так званий "соняшний куток," де є літочі забави, малі ресторанчики з перекусками і пливальня, штучна і дійсна озірна. Має Торонто свій великий парк, в котрім з повагою проходжуються стрункі флямінґо а всі звірі мають о много більше місця і просторів, як у звіринцях західних провінцій. Однак інші парки Торонта досить малі, занедбані на дерева і цвіти, та взагалі їх мало, як на це велике місто. Зате Торонто має повноту поживи і торговці вздовж вулиць виставляють крам на продаж при хідниках цілими стиртами овочів, ярини і всякого добра. Тут обильність всього нагадує Америку а також дешевість цін, коли ходить о певні овочі. У Винипеґу ми не мали ні суниць, там малин було повно. Не диво, що многі зі заходу виїзджають до Торонта особливо жіноту так притягає. Тут є вигода живлення і обильність всього, нагода праці і високі заробітки тепер. Люди наживаються, але многі захожі зі заходу таки задумують вертати назад, скоро лиш війна скінчиться. І добре думають...

В Торонті є три наші церкві. Найстарша на Френклин в західній, тихійшій дільниці міста, простора, з червоної цегли, достатна, з красними малюнками на полотні мистця Куриласа з Галичини, що може одинокі того рода в Канаді і прегарним престолом з обильно золоченим і різьбленим кивотом. Під цею церквою є довга домівка парохіяльна зі сценою і кімнатою для рідної школи: Напроти мурована хата священика. Друга наша церква є тепер в осередку наших людий міста, на Беторст—це звичайний мурований чотирокутний будинок, втиснений в ряд інших того рода будинків вулиці, напроти місцевого парку, а збоку хата для священика. Парохіяльна домівка є вздовж під церквою. Тому що стеля цьої церкви є з бляхи, а неділя була горяча, дійсно було тепло в церкві, однак вона була виповнена по береги і зараз після богослуження, яке з чемности на прохання о. каніка і пароха Петра Каменецького відправив тоді о. Ігор Шпитковський, всі присутні громадно зійшли до домівки і засіли за столи. Це був спільний обід відділу БУК-а і вдатний на сто процент. Ця парохія збирає фонди на будову катедри в місті і збірки дійсно імпозантні, бо коли раз в місяць отець парох переходить на ту ціль зі збіркою, вона доходить до пятьсот долярів. Дійсно ця парохія постановила собі красну і реальну ціль до здійснення. Там катедри треба конечно, котра свідчилаб про наш нарід, його віру і красу. Добрий віруючий загал певно поможе ділом і жертвою свому отцю каноніку, котрий неструджено працює для тої цілі, щоби здійснити її у всій величі. В Торонті українці повинні мати таку церкву, як маємо в Кукс Крік, Ман.—а певно буде заповнена. Тепер однак війна і годі зачинати будови на ту скалю. Однак, дасть Бог війна скоро скінчиться і тоді прийде нагода збудувати будівлю, що стане памятком на сотки літ.

Трета наша церква є в східній дільниці міста, де є великі торговельні підприємства, гуртівні і склади, але також много бідноти і тісні вуличні бідних кварталів та запущені дільниці міста. Церква дуже мила, хоча невелика, але огрядна, чиста, простора, чотирокутна. Престольна стіна прикрашена малюнками на золотім тлі і вівтар, освітлений, дуже мило відбиває на цім тлі золота і святих малюнків. Є два бічні престоли, також гарні і милі. Під церквою домівка і кімната для рідної школи, збоку при церкві помешкання для священика. Зі східного боку церкви стоїть дім з червоної цегли, поверховий, хата сестер служебниць, котрі вчать рідну школу.

Згідно з бажанням отця-пароха Андрея Роборецького на Френклин я правив там Службу Божу і зараз при вході до церкви стрінув давних і недавних знакомих з Винипегу. Світ малий, а люди віруючі все стрінуться в Канаді, бо церква єднає нас усіх і лучить тіснійше навіть, як ми звикли думати. Проповідав всечесний отець парох, ясно, містовно, недовго, з переняттям. Співав хор під проводом пана Юндака, в цей літний горячий день, майже з самої молоді зложений, здебільша з панночок. Церква висока, акустична, голос лунає.

Зараз по відправі ми поїхали до церкви на Беторст, де був спільний обід відділу БУК-а і наші промови. Там о. канонік Каменецький перевів вже одну збірку підчас богослуження в церкві і там зібрано разом $154.31. Обід був як всі наші українські обіди під проводом пань, панночки, услугували, чемно, вправно, мило, всього на столах було достатно для всіх. По обіді була ще збірка з нагоди обіду для відділу місцевого, що принесла понад сто долярів. А згодом після моеї промови ще одна збірка на Інститут. Тут жертвували, як слідує: По $10.00: о. канонік Каменецький, С. Годований, П. Паращук. По $5.00: Іван Мисаченко, пані Коссів, Пилип Федорів, Ів. Дирда, П. Кардинал, др. Василенко, А. Бак, Вол. Липка, Гр. Рудий, Мих. Головатий, Параскевія Пруська, Евдокія Бойко, Павло Сємборський, Василь Чабан, Карло Чорномаз, пані Тинкалюк, П. Юрійчук. РАЗОМ .. $115.00

В церкві	154.31
Всього	$259.31

від парохії на Беторст жертв на Інститут.

Треба зазначити, що деякі з присутних на обіді вже дали раз свою жертву в церкві на ту саму ціль, як приміром о. канонік Каменецький жертвував в церкві $10.00 і тут знова $10.00, разом $20.00.

Секретарював пан Іван Мисаченко, дуже влучно і скоро. Треба зложити признання так пану Мисаченкові, що є писарем місцевого відділу БУК-а і котрий вже в церкві також складав свою жертву на Інститут, як всім присутним, а особливо трудящим і жертвенним паням за їх приняття і панночкам за услугу, а о. канонікові за весь труд, жертвенність і зорґанізування діла, бо без тої помочі і щирої співпраці той успіх будби немислимий. Всіх присутних в домівці було понад 250 осіб.

Зараз по скінченню промов ми відїхали на західне Торонто до церкви о. Роборецького і там в четвертій пополудні мали другі збори, при співучасті 59 осіб.

Жертвували там по $10.00: о. Андрій Роборецький, Іван Бартош. По $5.00: А. Музика, Панько Остапович, Вол. Корчинський, Василь Капуста, Йос. Мілько, Ілько Кучерепа, Карло Сорочинський, Семен Джурман, Мих. Джурман, Ілько Мицан, Мих. Неведюк, Дмитро Чабак, Петро Стецюк, Вас. Сукмановський. По $2.00: Мих. Кміть, Іван Пенюта, Йос. Строс, Анастазія Руснак, Ник. Юрків, Мих. Татарин, Неон Тимчишин, Павло Гарасимчук, Дм. Сенюк, Вас. Радовський, Карло М. Бобик. По $1.00: Н.Н., Максим Карабін, Григ. Савич. РАЗОМ ... $115.00

(Далі буде).

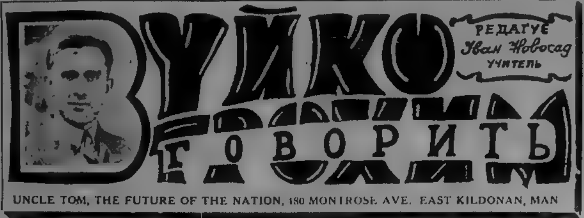

Любі Діти:

"Яка година? Який час?"

Кілько то разів кожний з нас чує цей запит.

Люди мусять знати час дня, щоб знати коли рано вставати, коли до роботи іти, коли мати обід, коли час дітям до школи; і так в кожній ділянці нашого життя ми потребуємо знати час дня.

Колись давнійше люди не мали точного часу, бо міряли час дня після положення сонця. Тепер коли кожна минута, секунда а навіть і часть секунди вираховані в ріжних винаходах, ми потребуємо знати точний час. Для того вживаємо годинників. Але часом годинник попсується, стане чи спізнить, що тоді?

Скажете певно, маємо радійо та телефон. Сими винаходами все можемо дістати точний час. Чи коли однак, спитали Ви себе звідки радійові стації та телефонічні компанії дістають точний час? Їх годинники також можуть попсуватися, станути, спізнити.

Чи чули Ви коли про Домініяльну Обзерваторію що знаходиться в Оттаві? З цеї обсерваторії інформують людей та заведення про точний час.

Спитаєте знова, "Як вони знають точний час?"

Дістають його з обсерваційі звізд та їх ходу по небесах. Після цих обсервацій реґулюють час два величезні годинники в обсерваторії. Мають їх два, щоби бути певному. Хотяй годинники досить точно зроблені, є можливість, що один може попсуватися. В такім случаю точність часу буде запевнений тим другим годинником.

Тепер вже знаєте, звідки дійсно приходить відповідь на питання "Яка година"?

Вуйко Трохим.

"Розкажи, розкажи, Ксеню! як то було?"

"Ну, добре, послухайте, ось так:

"Пішла я собі над потік, там за пасовиском, сіла на березі, ноги спустила в воду тай сиджу. Сонце показується коло мене в воді, а я по сонцю прутиком бай, бай, а воно розскакується на кавальчики. Так мені весело! Аж тут чую, як мама кличуть: "Ксеню, Ксеню!"

"Ой, Боже! то вже до школи, як я боюся!"

Бо мені сусідів Івасько казав: "Ого, Ксенька, вже завтра до школи, вже ти пропала!" Він знає, бо він уже третій рік до першої кляси ходить. Страшно! Я вже пропала!

Сиджу тихенько, притулилася до верби і вже прутиком по воді не байкаю, навіть не сапну, щоб не почули, щоб не побачили мене. Але вони вздріли, йдуть просто до мене.

"Но, час до школи, Ксеню!" кажуть. Беруть, таки в потоці миють, ведуть до хати, дають нову суконку і новий біленький капелюшок, знаєте, той з червоним квіточком.

І мені знов весело. Я забула, що мені треба боятися та що я вже пропала. Взяли мене мама за руку тай ведуть.

Ага! я забула, вони також по недільному вбралися. Ідемо ми, ідемо, там руди поза двори, аж тут діти з тими бабки печуть тай мене кличуть. І анд я спекла чудовий корован з рожами на верха. Хочу йти до них, але мама не пускають. Кажуть: "По школі, любко!"

Знов палатали, вже дали тяжко мені йти. Коло Штельмахів гуси пасуться і гусак напереді тай до мене! А я до нього: "Те-с-с! Він як розізлоститься, як посуне до мене, а я тілько шур! Тай за маму.

Дурний! Чи ж він не бачить, що я з мамою? А мамів гусаки боїться!

Прийшли ми до школи.

* * *

А що далі? Другим разом.

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 15.

THE CHURCH

We people have many societies on earth.

Our school is a society. Family, that is: the father, the mother, and the children, is the first and most important society. The Church is a society. The Church is God's big family on earth.

Christ founded the Church and gave her to us before He ascended into heaven.

All people who are baptized and who believe everything Christ taught are members of the Church of Christ.

The Church teaches us to love God, to love one another and to lead a good life.

She tells us what we should do to please God; she helps us on the way to heaven.

Christ founded His Church for all people and for all times.

The Church of Christ is called Catholic. The word 'Catholic' means for all people and for all times. Another word for 'Catholic' is universal.

WHAT TO DO: Name some societies, clubs, or organizations that you know in your parish, school, town or city.

Who founded them and for what purpose?

Name all the members of your family, which is also a perfect society.

What is the name of Christ's society on earth?

Who belongs to it?

ПРИДБАВ 5 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

БОГДАН ДУХ з Виннипеґ, Ман. написав до Вуйка гарного листа й залучив у ньому $5.00 та адреси 5 нових передплатників. Тішить Вуйка, що Богдан помагає Діточій Сторінці й бажає, щоби Діточу Сторінку якнайбільше дітей читали. Богдане, Вуйко дуже сердечно дякує Тобі за Твій труд. Ану, Любі Діти, хто піде слідами нашого Богдана?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

56 Я пустився утікати, та чи найду прогалину в мурі?

57. На жаль, буде мабуть по мені, бо Брисько біжить крок у крок за мною.

58. Я сховався під склянну шапку, що накривала диню і думав, що може не побачить мене Брисько зпоза дині.

"ВЕСЕЛА РОДИНА" ПОМАГАЄ БЕЗДОМНИМ ДІТЯМ В АНГЛІЇ

На днях "Весела Родина" вислала поміч в сумі $5.00 для бездомних дітей Англії через молодечий відділ Канадийського Червоного Хреста.

Нижче поданий лист подяки свідчить про отримання цеї помочі. Кожний член та членкиня "Веселої Родини" можуть радити з цього, що їх малі жертви принесуть потіху тих других, бідніших дітей.

Весела Родина є дуже молода дитяча організація, котра увийшла в життя щойно в літі цього року. Ви також можете стати її членом за післанням 15 центів на членську складку на адресу Вуйка Трохима. Кожний член отримує гарну кольорову членську картку.

* * *

Aug. 18, 1944

"Thank you for your letter of recent date, enclosing a contribution of $5.00 from "Uncle Tom's Happy Family." We shall use this in helping to finance the 14 War Nurseries that the Canadian Red Cross supports in Britain for bombed-out children.

It is very kind indeed of your organization to want to help these children through the Canadian Junior Red Cross."

(Sgd.) Jean E. Browne,
National Director, Junior Red Cross.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

МИ ДІТИ ВІД БОГА ДІСТАЛИ ЗАПЛАТУ

Прочитай дитино ті мої рядочки
Про кого я пишу то тобі скажу.
Було в нас дві пташки,
Вони відлетіли, а ми ся лишили
Прибиті на шляху.

Так з ними, нам дітям, всім було весело.
Дні наші минали неначе в раю.
Їх діти любили вони добра вчили,
Як нам шанувати ту віру свою.

Бо хто віру має, душа спокій знайде,
А тіло по трудах спокійно спочне.
Так нас вчили Сестра Матея и Єфрема,
А нині між нами вже їх і нема.

Нам з ними так було весело,
Дні наші минали у школі в науці
В неділю у церкві і свято
Ми втоми не чули хоч ми малі,
Бо від Бога дістанем заплату.

Де Ви Сестри наші, прошу відозвіться?
Чого Ви нас вчили, ми все памятаєм!
Ми щиро Вас просим, до нас поверніться,
Ми за Вашу долю Господа благаєм!

ПЕТРО ГНАТІВ,
Форт Віліям, Онт,

НЕ ЗАБУДЬМО!

Не забудьмо про тих,
Що для просвіти працюють,
Кормлять нас умом своїм
Кращу долю нам готують!
Честь і слава їх трудам!
Слава кожній каплі поту!
Честь мозолистим рукам!
Ми шануймо їх роботу!

Петро Гнатів,
Форт Віліям, Онт.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме. Се мій перший лист до Вас. Я маю 14 років і я є в 8 клясі англійської школи. Я ходив до української школи дни неділи і я є в другій клясі. Сестри нас навчили дуже гарний концерт, дуже багато людий було. На кінці концерту о. Й. Кормило сказали гарну подяку для Сестер і для всіх присутних.

Посилаю Вам Вуйку 30 центів на членську вкладку, а 25 центів на Діточу Сторінку і прошу Вас Вуйку вишліть мені Ваш портрет. Желаю Вам Вуйку як найкращого здоровля.

Дмитро Новосад, літ 14.
Петлюра, Ман.

Від Вуйка: Дмитре, Вуйко дякує Тобі за лист та гроші. Пиши часто до Вуйка й бери участь в контестах!

ВИДІВ РЕДАКТОРА БН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Читачі Діточої Сторінки!. Вам певно буде цікаво довідатись, що нашу місцевість відвідав редактор БН і дуже цікавий відчит нам дав. І я хотів бути таким великим як о. редактор, але не лише тілом але і духом великий як і Отець. І Вам буде цікаво, Дорогі Читачі знати, що говорили? А говорили ось таке:

У бою із тьмою
Будучність здобудь!
Будучність до долі
Вкаже нам путь!...
Долю і волю
Будучність нам дасть,
Щезне, загине
Зла темная власть,
Світло звільнить нас
Кволих, я ярма,
Будучність подасть нам
Радість життя!

Петро Гнатів,
Форт Віліям, Онт

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти собі так гарно запамятав, що о. редактор говорив на відчиті!

ЗБИРАЛА ДИКІ ОВОЧІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Вже трохи давно, як я до Вас Вуйку писала, але однаково я про Вас не забуваю. Тепер ми маємо вакації і дещо ми помагаємо дома. Ми тепер збираємо дикі овочі. Ми довго їх не будемо збирати, бо підемо на катехизацію, котру будуть вчити нас Сестри Служебниці, і вони починають вчити 1-го серпня. Я дуже люблю ходити на катехізацію, бо я вже кілька років що року ходила, що наш Отець Парох вчили або Сестри Служебниці.

Буду кінчити. Я тим разом посилаю $1.00 яко передплату на 1945 рік, бо мені цей часопис є дуже цікавий. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Гарненько Анно пишеш. Ходи на катехизм, а будеш все в життю добра й побожна!

КУПАЛАСЯ В ОЗЕРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме. Вже давно як я до Вас писала. Ще за тиждень і вакації скінчуться і знова буде треба іти до школи і працювати. Чи Ви Вуйку мали вакації? Підчас вакацій я ходила на катехізм де нас учили Всеч. о. Теплий. Вони нас учили церковні й народні пісні. Вони були добрі для дітий і діти їх дуже любили. На закінчення катехізму Всеч. о. Теплий справили для нас дітий вечерок, де ми мали "вінир ровст."

Найбільше цікаве для мене було то, що я їздила до одного міста де Всеч. о. Мельник мали Богослуження. По відправі я ходила до озера купатися, але я далеко не йшла у воду, бо я ще не вмію плавати. Чи Ви Вуйку вмієте плавати?

Я посилаю 25ц для бідних дітий. Здоровлю Вас Вуйку!

Оленка Піх,
Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Так, Вуйко мав 2 тижні вакацій. А пливати Вуйко добре вміє.

ТРІПАЛИ ШТАНИ

Малий Петрусь сидів на порозі та плакав. Внедовзі надійшла старенька бабуся.

"Щож з тобою?" запитала вона.

"Штани замургав в поросі," відповів Петрусь з плачем.

"Але вони виглядають чисті тепер," продовжала бабуся.

"Я знаю," сказав Петрусь, плачучи.

"То чого ти плачеш?" питала далі бабуся.

"Бо мама не хотіли щоб я скинув як вони їх тріпали," відізвався Петрусь.

З Богоги, Колюмбія, подають, що Абіон Ярамілльо, літ 75, батько 43 дітей, став тепер батьком четвернят.

Канадійські хлопці звільнені з війська, дістануть 100 дол. запомоги від уряду на закупно цивільного убрання.

В містечку Чорчил, Ман., побудовано величезну, за 10 міліонів долярів, летунську площу.

Останні Вісти...

о. МИХАЇЛ ГОРОШКО, військовий капелян для українських католицьких жовнірів за морем, виїхав за море.

В Рама, Саск. і Вайта, Ман., наші католицькі громади купили парохіяльні доми для священиків. В Арран, Саск., приступлено також до збудовання парохіяльного дому.

Преосвященний Кир Ніль Саварин і 34 священики були присутні на реколекціях, котрі відбулися в днях 4—8 вересня, в Йорктон, Саск. Реколекціями проводив Впр. о. Гр. Шишкович ЧНІ. Присутні священики, під проводом Кир Ніля Саварина, відбули важні наради.

Аліянти докінчують освободження Бельгії, Голяндії та Люксембургу. Війна за Францію скінчилася.

Большевики занявши Румунію, займають Болгарію,котра піддалася аліянтам. Фінляндія відступила від війни, піддавшися большевикам.

В Квебеку, в Канаді, відбуваються важні наради між през. Рузвелтом і премієром Чорчилом.

Від початку війни, по день 31 липня, 1944, Канада стратила 33,239 жовнірів, ранених, вбитих та пропавших.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
238 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills **MISAR TREATMENT** Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Піґулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД БУК-А

В КАНОРА, САСК.
НЕДІЛЯ, 24-го ВЕРЕСНЯ, 1944

ПРОГРАМА Год. 9. рано: Читана Сл Божа. Год. 10.30: Співана Сл. Божа. Год. 12. Перекуска в Народ. Домівці. Год. 1.30: Отворення З'їзду. На З'їзді БУДУТЬ ПРОМОВЛЯТИ: Адв. А. Кіндракевич, ЛЛ.Б., Голова Пров. Заряду БУК-а; Преп. Брат Методій; В. Филипович, секр. Пров. Заряду; В. Комарніцький, п-ні О. Коваль, Б.А., Адв. В. Балешта, ЛЛ.Б..

Всіх Просимо Громадно Прибути!
Заряд БУК-а в Канорі.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

17. Нед. 15 по Сош. .... Лейдівуд
21. Четв. Різдв. Пр. Богор. . Садлов (храм)
24. Нед. 16 по Сош. .... Сарто
27. Середа: Воздв. Ч. Хреста . Елма (храм)

о Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

ВЕРЕСЕНЬ

17. Нед. 15 по Сош. .... Парки Ґонор (тиха Сл. Божа 8 год. рано)
21. Чет.—Різдв. Пр. Богор. . . Ґімлі (празн)
24. Нед. 16 по Сош. .... Ст. Норберт

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

АРРАН, САСК.
ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД БУК-А

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 1-го ЖОВТНЯ, 1944
відбудеться Окружний З'їзд БУК-а в АРРАН, САСК.

Просимо українців з цілого округа прибути на цей З'їзд. Всіх радо витаємо.

Заряд місцевого Відділу БУК-а.

ПРАЗНИК І ЗЇЗД БУК-А

В СОПІВНИКАХ, МАН.

ЧЕТВЕР, 21-го ВЕРЕСНЯ, 1944

Різдво Пресв. Богородиці
УСІХ ВІРУЮЧИХ УКРАЇНЦІВ ПРОСИМО О ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

—We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Вступайте Громадно в Члени до—

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА
СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українці католики в Канаді мають тепер добру нагоду вступити до певної, безпечної і для них корисної запомогової католицької асекурації. Принимаємо членів обох полів від 15-го до 60-го року життя.

Маємо пять родів асекурації для дорослих членів і два роди для дітей. Кожний може вибрати собі з них таке обезпечення, яке буде для нього найбільше вигідне й відповідне.

Для дорослих —
Грамоти Обезпеки на ціле життя "ВЛ";
Грамоти Обезпеки платні 20 літ на життя, "20 ПЛ";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 20 роках "ЕНД 20 р";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 65 році життя "ЕНД 65 р."
Грамоти Обезпечення на випадок слабости і похорон;

Для Дітей —
Обезпечення на ціле життя і на 20 літ "ЕНД 20 р."

У всіх орґанізаційних справах вдавайтеся до найближчих наших відділів, або пишіть до Верховної Управи:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION
OF ST. NICHOLAS OF CANADA
P.O. Box 3641 St. B. Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШ... ЛИЦ... ...НИК ... КАНАДІ
"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 19 (163) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1944 Vol. XII. No. 19 (163) YORKTON, SASK. October 1, 1944

ПОСВЯЧЕНО ПАМЯТНИК О. М. ШАШКЕВИЧА

У Винипеґ, Ман., в неділю дня 24-го вересня, 1944, при участи кількатисячної маси винипеґських українців, посвячено величавий памятник в честь о. Маркіяна Шашкевича, Пробудителя Галицької України. Памятник збудований при вул. Юклид і Джервіс, коло церкви св. Андрея. Участь в посвяченню памятника взяли винипеґські парохи о. кан. Божик, парох церкви св. Андрея, о. совітник С. Семчук, о. ігумен П. Сеньків ЧСВВ., о. Ів. Кристалович, о. ігумен Корба ЧНІ., і о. І. Шпитковський. Акту відслонення памятника довершив лейт. ґовернор МекВіліямс.

ВЕЛИЧАВЕ ПОСВЯЧЕННЯ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ БУК-а В ВИНИПЕҐ

В неділю, 17 вересня, 1944, відбулося в Винипеґ величаве посвячення Виховного Інституту БУК-а під Покровом Пречистої Діви при вул. 49 Кенеді.

Акту посвячення довершив Преосвященний Кир Ніль Саварин ЧСВВ в сослуженні усіх місцевих парохів. Вірні з наших сімох винипеґських парохій заповнили вщерть великий будинок Інституту як також подвіря перед ним. По посвяченні Їх Ексцеленція промовили до присутних та в довшій проповіді вказали на се, якто св. Католицька Церква все дбала і дбає про виховання молоді. Опісля пані з Ліґи Українських Католицьких Жінок приготовили були чайне приняття для всіх присутніх. З нагоди отворення Інституту, присутні складали жертви на повне його виряджения.

ПОЧАЛИ БУДОВУ ЦЕРКВИ В СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

Українська католицька громада в місті Ст. Кетеринс, Онт., почала під проводом свого Пароха, Всеч. о. Ізидора Борецького, будову церкви. Пляни церкви виробив й будовою займається наш славний архітект о. канонік Ру. Церква буде побудована на дуже гарній площі, зараз коло славної дороги Елізабет Гайвей. Радіємо дуже тим великим ділом, що його започаткували добрі наші люди з Ст. Кетеринс та молимо Бога, щоби зачате діло якнайскорше довели до кінця.

Бл. п. Др. Александер Кошиць

Мапа боїв на західному фронті в Европі. Аліянти заняли цілу Францію, Бельґію, Люксембурґ, бються в полудневій Голяндії та вдерлися в німецьку землю коло Ахен, як вказує нам повища мапа.

ПОМЕР ДР. АЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ

Дня 21 вересня, 1944, вечером, помер в одному з шпиталів у Винипеґ, славний на весь світ музик, композитор і диріґент бл. п. др. Александер Кошиць. Покійний мав 69 років. Походив з села Тарасівки коло Київа на Великій Україні. По проголошенні Української Національної Республики, бл. п. Кошиць заложив український національний хор,з котрим відбув концертову поїздку по цілім світі. З сим хором загостив був також в грудні 1923 до Винипеґ. По концертовій поїздці бл. п. Кошиць поселився був на стало в Ню Йорку, Зл. Держави й став американським горожанином. Крім жени Татіянни, котра була присутна при смерти бл. п. Кошиця, на Великій Україні жиють ще брат покійного,Теодор і сестра, Дорія. Похоронено бл. п. Кошиця дня 27-го вересня, на одному з винипеґських цвинтарів.

"НАВІТЬ КОРАБЕЛЬ, КОЛИБ МАВ НОГИ, ВТІК БИ З РОСІЇ"— СЛОВА МОРЯКІВ, КОТРІ ВТІКЛИ З БОЛЬШЕВИЦЬКОГО РАЮ...

Із совєтських кораблів у Сієтл, на побережжю Тихого океану, утікли 7 моряків і віддалися під опіку американських імґраційних урядовців. Америка дала їм захист і після переслухання, щоб урятувати їх перед пімстою совєтського уряду, випустила їх на повну свободу. Двох із цих подали до ґазети Сієтл ПовстіІнтеліґдженс причини дезерції. **Вони виявили, що совєтський ґенеральний консуль Андрій Е. Васілєв і віцеконсуль Григорій П. Каспаров, старався дістати їх у свої руки, але Америка відмовилася видати їх і признала їм право азилю.** Один із моряків, що згодилися виявити себе перед кореспондентом згаданої ґазети, називається **Олекса Нікітин,** другий **Юрко Середа.**

З їх очей пробивався запал, коли вони говорили через перекладача про "життя й свободу, якою є Америка... **бо тут можна говорити й сміятися й курити й ніхто не стоїть за тобою, коли ти американець.** Оце саме, що нам так подобається, а не пай або сода та морозиво. **Зрештою йдучи впрост з роботи можете купити всі дива, яких вам захочеться."**

Вчасі довгої розмови з ґазетярем, в якій вони виявляли свобідно свої думки, чути було теж і такі вислови: **"Ми всі хотіли б приїхати до Америки. Ми не втікали з корабля, а втікали з Росії. Навіть корабель, колиб мав ноги, віддавсяб у руки іміґраційної влади.** Єдине слово, якого вживають між собою потихоньки вночи моряки на російських кораблях це "Іміґрація." Коли хто з нас вийде з корабля на американську сушу з тим наміром, щоб більше не вертати до Росії, то як хтось нас спинить, ми кричимо: "Іміґрейшен." Бо інакше ми боїмося, що нас наперед віддалиб російському консулеви.

Середа, хоч має щойно 24 літ, виглядає змарганий і старший понад свій вік. Він розповів, що він ходив до 3. **кляси в школі, доки совєтська влада не засудила його батька за те, що він затаїв одну корову у своїм посіданню, кажучи, що має лише одну.**

"Батько був застарий і заслабий, щоб відбути кару в концентраційнім таборі. А колиб він помер, то були б рахували, що кара ще не відсиджена. Тому я зголосився піти за нього"—говорив він.

Як Юрко відбув кару в концентраційнім таборі 8 літ, зголосився добровільно до військової служби, пішов на фінський фронт і був ранений, а коли перележав у шпитали цілий рік, йому дали дозвіл вступити до морської служби і відплисти заграницю.

Ясноволосий Нікітин має 21 літ, а служить на кораблях від 16. року життя. Він розповідав, як моряків навчають совєтської політики, заки вони відїдуть, як опісля слідять аґенти за кожним їх рухом і т.п. Сіятл це перший американський порт, до якого вони прибули. Його запитався кореспондент:

—Чи Америка представилася такою, як вам про неї оповідали?

—Алеж ні, зовсім ні!— відповів Нікітин. — **Нам усе казали, що американські робітники примирають з голоду і що лежать на вулицях голі й босі, а при уряді в Америці є лише самі багатії. Якраз лише ці багатії, урядовці, посилають допомогу до Росії— так нам казали.**

—А чи вам казали вимінати стрічі з американцями?—запитався ґазетяр.

Так і було. Нам казали ніколи не завязувати дружби з американцями. Особливо остеріґали нас перед американськими жінками, бо вони вхоплять нас на авта і вже ніколи не вернемося в Росію.

ЦІКАВИЙ ФАКТ

З Рочестер, Н.Й. подають, що там вступила до католицького монастиря Шкільних Сестер ім. св. Йосифа українка, панна Ольга Гончар, з роду православна. Вона занимала видне місце в мійських спортових кругах, була сотничкою дружини кошикового мяча і звісною жіночою атлеткою. Походить з Лакаванни, до Католицької Церкви перейшла тому два роки, а тепер вступила до монастиря.

МАТІРНА МОВА НАСЕЛЕННЯ МАНІТОБИ

(На основі перепису населення з 1941)

Не усі мешканці Манітоби, при послідні́м переписі, подали таке саме расове походження, як й свою матірну мову. І так. З загального числа усіх мешканців Манітоби 729,744—408,544 подали анґлійську мову як свою матірну, хоч в Манітобі є тільки 260,560 осіб що походять з Анґлійських Островів. З сього виходить, що 47,704 мешканців Манітоби, що належать до інакшого расового походження, подали анґлійську мову як свою матірну.

З 4,719 австрійців, 912 подали українську мову, як свою матірну.

З 41,479 німців, 10,314 подали анґлійську мову як свою матірну; 30,093 подали німецьку а 186 українську мову як свою матірну.

З 36,650 осіб, котрі подали своє расове походження як польське, 5,103 подали українську мову як свою матірну.

З 89,762 осіб українського расового походження, 3,108 подали анґлійську мову як свою матірну, 1,099 подали польську, 85,224 українську а 104 німецьку мову як свою матірну..

По заняттю Парижа, столиці Франції, військами союзних держав, французи досить остро розправляються з тими своїми сестрами, котрі співпрацювали колись з німцями. Знимка представляє нам одну з вулиць Парижа, котрою провадять на встид та видовище всіх, дві французькі жінки, що були прихильні німцям. Товпа здерла з них майже все одіння, волосся мають майже до скіри обстрижене, на чолі намазані знаки гейби свастики.

З 6,571 осіб російського расового походження, 451 подали українську мову як свою матірну.

Також дві особи китайського расового походження подали українську мову як свою матірну.

З загального обчислення виходить, що в Манітобі 408,544 осіб подали анґлійську мову як свою матірну, 92,456 осіб українську мову, 51,546 французьку...

Українці отже в Манітобі стоять зараз на першому місці по анґлійцях.

ЗНЕСЕНО ПАЙКУВАННЯ КАВИ Й ЧАЮ

З днем 18-го вересня, знесено пайкування кави й чаю в Канаді. Також від тепер гостинці й ресторани будуть могти подати з кождою їдою більше як одну шклянку чаю або кави. Однак гостинниці не дістануть ані більше, як звичайно, сметанки ані цукру. Пайкування кави й чаю було заведене в Канаді дня 3 серпня 1942.

Означення песиміста

Важко точно сказати, хто то є песиміст. Дехто каже, що песиміст це людина, що дивиться завжди чорно на кожну справу. А хто все лише добачує добро в другого, такого називають оптимістом.

Але найшовся чоловік, що легко виявнив значіння однієї й другої людини. Отже він каже так: Песимістом є така людина, якій оптиміст винен гроші.

ВЗІРЦЕВА РОДИНА

З Николет, Квебек, подають про рідке торжество католицької родини з нагоди золотого шлюбного ювілею панства Г. Алле. Старенькі ювіляти обходили тепер золотий ювілей свого подружа, мають 70 літ, виховали десятеро дітий, мали 14. З тих десять восьмеро посвятили себе на службу Богу й Церкві. Вісім їх їхніх дітий є в монашім стані: три священики, два братчики і три монахині. Всі вони приїхали на золотий ювілей своїх родичів. Сам св. Отець прислав їм желання і благословенство. Подібні желання прислали кардинал Вільнеф, апостольський делеґат Антоніютті і двох епископів. Оба епископи правили того дня Службу Божу в парохіяльній церковці, що чо береги виповнили вірні. По Службі Божій старенькі ювіляти повторили ще раз свою шлюбну присягу. Один з синів проповідав, а другий грав на органах. По Службі Божій відспівали в церкві благодарну пісню.

Ось так в Квебеку французи живуть і виховують своїх дітий.

Мали 14 дітий, але не слабували і видно операції не переходили, коли діждалися обоє сімдесять літ життя. І яка радість родичам в той час бачити своїх дітий на достойних становищах!

А як часто буває деінде?

Жінка має одну дитину а потім іде до шпиталю "на операцію." І ці "операції" коштують стільки гроша, що за ці самі гроші можнаб було цілу родину виховати. Однак лукавий світ не хоче мати дітий в родині, він хоче танцювати і уживати поза домом, без старань про родинний дім. І тому той родинний дім валиться при першій ліпшій нагоді. А лишається окалічіла жінка після "операції," часто нездібна до тяжчої праці на ціле життя, гістерична і переденервована, без щастя і без долі.

Нехай родина з Николет навчить "томів безвірних" що й нині, в XX століттю можна жити по Божому і по людськи гідно та щасливо, коли хто свою релігію не лишень знає, але також виконує.

ПОЧАТОК КАНАДІЙСЬКОГО АВТОМОБІЛЕВОГО ПРОМИСЛУ

Канадійський автомобілевий промисл є дуже ще молодий, бо сягає тільки до 1901, колито в місті Торонто одна фірма, що виробляла колеса (ровери) в сім році випустила на продаж кілька тільки автомобілів. В 1904 славний Форд заложив в Вокервилл автомобілеве заведення, котре продало за перший рік 117 автомобілів.

Від тоді автомобілевий промисл в Канаді почав дуже скоро розвиватися. Американські заведення почали будувати свої фабрики в Канаді й випускати річно що раз більше авт. В 1929 вироблено в Канаді поверх 260,000 автомобілів. Підчас теперішньої війни всі канадійські автомобілеві фабрики працюють для военного промислу й дотепер виробили вже сотки тисяч штук военних машин.

На знимці видимо новий анґлійський повз-тенк, званий Кракодайл, що кидає на ворога, підчас бою, вогнем. Ригати вогнем може він понад 150 ярдів наперед себе.

Павло Матвійчина

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ

4-го серпня, 1944 минуло 25 років смерти Міністра Військових Справ З.У.Н.Р. Полк. Дмитра Вітовського

Цікавий і дивний є факт, що коли йде буря то найбільше загрожені високі дерева й доми, бо в них найчастійше бють громи. Вийдеш по бурі в сад, і аж руки заломиш, бо що найкращі, найшляхотнійші дерева лежать поломані, потороще́ні, а якась там дичка дальше собі преспокійно стоїть і здається, що ще більше пишається своєю силою. Або хто з нас не бачив, як то огородник старанно ходить коло квіток? Як та дбайлива матуся хухає, пестить своє немовлятко, так і цей огородник підливає, підпирає, захоронює кожний корчик, кожну цвіточку. Та лиш зарохкотять громи, прогуде буря, а всі цвітки потороще́ні, прибиті до землі!

Така велика буря прогомоніла була над нашими українськими землями в Европі. Вона знищила багато щонайкращих цвіток нашої нації, вона поклала в сиру могилу тисячі вибранців-юнаків героїв, що своєю кровю, своїми могилками вказали нам, куди шлях до найвищої нашої мети. Й одним таким з поміж цих героїв, що зложили своє життя у жертві батьківщині був Дмитро Вітовський.

Хтож то був цей Дмитро Вітовський? Це був селянський синок зі села Медухи коло Галича. Батьки вже змалку виховували свойого Дмитруся на карного члена свойого народу. Ці чесноти, защіплювані батьками, Дмитро видосконалював і завдяки цій ревній і послідовній праці над самим собою займав він визначне місце починаючи від шкільної лавки в сільській школі, а кінчаючи на університеті, де студіював права. Вже яко ґімназист стає провідником тайнього освітнього кружка станиславівської молоді. Притім не занедбує він шкільної науки. Раз враз використовує він вільні від шкільних занять хвилини і виїздить на села. По що? Побавитись? Ні! Забава в нього була на останньому місці. Концерти, вистави, фестини, збори, закладання товариств, ось що було метою його праці на селах. По скінченні ґімназії, Вітовський записався у Львові на університет і студіював право. Не мав однак гроша на мешкання у Львові, тому туди лише доїздив, а мешкав у Станіславові. Бере живу участь у студентському житті. Між іншим був учасником студентської демонстрації 1910 р., коли то від ворожої кулі упав Адам Коцко; був учасником процесу 101-их за вбивство галицького намісника Потоцького за що його видалили з львівського університету. Студії кінчив у Кракові. (Далі буде).

ЗНОВА МЕНШЕ МАСЛА

Дня 13 вересня Оттава проголосила, що до кінця сього року канадійці знова дістануть менше масла. По раз четвертий в тім році заряджено продовження важности пайкових купонів на масло. Теперішний розпорядок відноситься до двох пар купонів. І так купони число 80 і 81, що наперід мали бути важні з днем 5 жовтня, будуть важні аж 12 жовтня, а купони 88 і 89 будуть важні аж 14 грудня.

Появилися були чутки, що канадійці дістануть менше цукру. Однак Оттава сю поголоску заперечила.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ Б.НАЦІЇ?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодинoке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Заміна Меча на Плуг

Скорим кроком зближається день закінчення війни й наші хлопці вернуться назад до своїх домів.

Канада вислала одну повну армію в поле і немає під теперішню пору ані міста ні навіть найменшої місцевости в цілій Канаді, котраби не була зарепрезентована, принайменше одним членом, в тім великім братстві, що називається Канадійська Оружна Сила. Обороняють вони свободи Канади й за се Канада з вдячности хоче забезпечити їм будучність.

Майже від того самого дня, коли Канада вступила до війни почалися приготування забезпеки будучності хлопців та дівчат в канадійських оружних силах. Вже в грудні 1939 був створений комітет міністрів, котрий почав застановлятися над справами повороту канадійських хлопців та дівчат до цивільного життя, по закінченні війни. І від того часу праця над сими дуже важними справами продовжалася безнастанно й приготування стали дійсністю.

На сам початок установлено пенсії для жінок та дітий наших жовнірів. На самім початку війни принято так званий Пенсійний Акт й від тоді стало його удосконалюється.

Для воєнних ветеранів і вдів по ветеранах установлено також пенсії. Парлямент ухвалив Акт Родинної Допомоги, на основі котрого буде платитися місячно родичам запомогу за кожду дитину, котра ще не має 16 літ. Всі ветерани є управлені дістати лікарську обслугу через ціле своє життя, однак найважнійше є се, що уряд допоможе дівчатам та хлопцям вернутися до цивільного заняття, коли вони покинуть військо.

Коли хлопець або дівчина, чоловік чи мущина, є чесно звільнений з війська, по найменше шістьох місяцях служби, він або вона дістане: 1) Одномісячну платню так звану Регабілітейшин Грент; 2) $100 на цивільне убрання разом з допомогою званою Депендентс Елавнс і 3) безплатну подорож з місця звільнення до їх домів.

Щоби помогти ветеранам та їх родинам в часі їх переходу до цивільного життя, буде їм платитися так званий **Мейнтененс Елавнс,** допомога утримання. Сю допомогу уділять тоді, коли зараз не буде можна дістати заняття і буде платитися її на протягу цілого року. На протягу першого року, по звільненню ветерана з війська, буде виплачуватися йому допомога на випадок часової його неспосібности до праці, з будь якого згляду-причини. Та допомога виносить $50 на місяць для самітного чоловіка а $70 місячно для жонатого, з додатковими допомогами для дітий.

Подібні допомоги будеться виплачувати ветеранам, котрі схотять осістися на фармах, будуть займатися риболовством або пічнуть яке друге заняття. Ті допомоги мають помогти їм до сього часу, коли вони будуть могли вже самі утримуватися зі свого заняття.

Ті ветерани, котрі схотять продовжати свої студії, будуть могли піти до шкіл чи на технічні курси і на університет. До шкіл чи на технічні курси будуть могти ветерани йти через один рік а на університет на протяг такого часу, як довга була служба ветерана при війську. **Уряд заплатить всі оплати.** Вдодатку до сього будуть вони діставати місячну запомогу і так: нежонатий $60 на місяць а жонатий $80 в часі студій.

Коли хто з ветеранів бажавби вернутися до своєї старої роботи, буде до сього також управнений, буде мати першенство перед цивільним чоловіком. Ветерани будуть користати також з Анемплоймент Інсюренс — Асекурації на випадок безробіття, котра зістала заснована в Канаді 1940. Обезпечення ветеранів будуть числитися від дня їх вступлення до війська.

Парлямент ухвалив новий закон Вор Сервисес Грент—себто грошевий дар для тих жовнірів, котрі добровільно записалися були до воєнної загальної служби. Височина сього дару буде основана на протягові служби вдома чи за морем. За кождих 30 днів служби в Канаді чоловік чи жінка дістане $7.50, а $15.00 за службу за морем. В уділюванні сього грошевого дарунку не буде уряд звертати увагу на ранґу ветеранів, отже чи рядовик чи ґенерал в тім згляді будуть однаково трактовані.

При звільненні з війська, кождий член воєнних сил, котрий служив також за морем, дістане платню за сім днів та допомоги за кождий період шість місяців служби.

На примір, рядовик, що служив у Канаді один рік а три роки за морем, коли жонатий і має двоє дітий, дістане

грошевий дар в сумі	$630.00
За службу за морем	$203.85
Регабілітейшин ґрент	$108.12
На цивільне убрання	$100.00
Загальна сума	$1,041.70

З сеї суми $411.97 дістане ветеран в хвилі звільнення з війська готівкою, а $630, себто решта грошей, буде діставати місячною пенсією.

Для тих, котрі будуть хотіти заложити склеп чи збудувати дім, уряд буде уділяти позичок. Також для тих, котрі схотять чи то направити свій дім, чи купити новий, чи купити домашне умебльовання, уряд дасть також позички.

Ветерани будуть могли за дуже малу ціну убезпечитися на ціле своє життя без попередніх лікарських оглядин.

Всіми справами, котрі будуть відноситися до ветеранів буде управляти осібне адміністраційне тіло так зване Департмент оф Ветеранс Ефферс.

Около один міліон мущин і жінок, чи хлопців та дівчат, служать при канадійському війську підчас сеї війни. Держава дуже добре подумала про їх будуче життя та про будуччину їх родин. З добродійств сих по рівній части скористає чи то син французького мешканця в Квебеку, чи молодий український фармар з Альберти чи син скотляндського рибака в Новій Скошії. Усі вони є горожанами Канади, за Канаду пішли битися й однакова нагорода чекає їх як вернуть знова до своєї батьківщини.

ДОДАТКОВА МОВА У ШКОЛАХ МАНІТОБИ

Шкільна Рада міста Винипег розглядає тепер справу заведення науки додаткової чужої мови по публичних школах як у місті так і на провінції. Радний Конвей дав пропозицію, щоби вчити еспанську мову, Зукен російську, а Загарійчук українську. Остаточне вирішення буде залежати від провінціяльного програмового комітету, якому цю справу передано.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЖОВТЕНЬ 1944

1	**Н**	**18**	**Нед. 17 по Сош., Нед. по Воздв.**
2	П	19	Мч. Трофима
3	В	20	Вмч. Евстахія
4	С	21	Ап. Кондрата
5	Ч	22	Свщмч. Фоки
6	П	23	Зачаття Івана Хрестителя
7	С	24	Первомуч. Теклі
8	**Н**	**25**	**Нед. 18 по Сош.**
9	**П**	**26**	**Престав. Ів. Богослова (на нел.)**
10	В	27	Мч. Калістрата
11	С	28	† Преп. іісп. Харитона
12	Ч	29	Преп. Киріяка
13	П	30	Свщмч. Григорія
14	**С**	**1**	**Жовтень. Покров. Пр. Богор(н.н.)**

УСТАВ

1 Неділя 17 по Сош. і по Воздвиженню: Гл. 8, Єв. утр. 6. Сл. Б.: Ап. з. 203, Єв. Мар з. 37.

8. Неділя 18 по Сош. і Ап. і Євангелиста Івана Богослова: Всеночне. Гл. 1, ев. утр. 7. Сл. Б.: Ап. з. 188 і 73, Єв. Луки з. 17 і Ів. з. 61

9. Ап. і Єванг. Івана Богослова: Служба ця переноситься на попередну неділю.

14. Покров Пресв. Богородиці: Служба ця з всеночним переноситься на слідуючу неділю, 15-го жовтня. Колиж де є храм, тоді нині треба брати службу Покрови

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Не-католики, що почитають Божу Матір.

Божу Матінку, як свою заступницю та Покров почитають також не-католики, або як ми їх звикли називати, братьми незединеними. Почитають вони Її також з великою вірою та любовю, хоча всетаки не з такою великою пошаною як ми католики, бож не признають вони на примір догми св Церкви про Непорочне Зачаття Пречистої Діви.

Місяць жовтень наша св. Католицька Церква призначила місяцем молитви за навернення незединених братів до Католицької Церкви. Тому ми всі послухаймо голосу Церкви й щиро-сердечно заносім перед престіл Божий наші молитви в тім наміренні.

Тим зарядженням місячної молитви за незединених братів, наша св. Церква вказує нам шлях, котрим ми маємо ступати в відношенню до наших незединених братів, як загалом також у відношенні до всіх нечленів Католицької Церкви. Се шлях любови, вирозуміння та молитви.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Тубильче африканське духовенство й світські провідники

Вже з природи так є, що найкраще люди розуміють таких провідників, що походять з того самого народу, що й вони. Також й провідники будуть відчувати долю й недолю своїх братів, коли в їх жилах пливе та сама кров, що в їх братях.

Се правило можна приноровити також в релігійнім розумінні або тоді, коли розходиться в поширенні св. Христової Віри в поганських краях. Наверненими на Христову віру певно найкраще заопікуються й будуть могти їх дальше провадити чи то священики чи то світські провідники, котрі будуть походити з того самого народу чи тої самої раси.

В жовтні маємо молитися за священиків та світських провідників в Африці, що походять з тамошного тубильчого населення.

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

ПРО "ТО-ВСЕ-ТЕ-САМЕ" В ПАРОХІЯЛЬНІЙ ПРАЦІ

Із серця щирої людини, щирого свідка, монотонність або "всетесамість" церковної праці декотрих діяльних християнів наносить глибоку задуму. Від перших християнських часів, нема в цій праці жадної великої зміни. Разом зі своїми священиками, щирі люди, бідні, невчені, працюють на славу Божу. Великим тягарем є піддержка церков і релігійних інституцій. Все ті самі люди дають свою щиру жертву "на Боже"; все ті самі особи журяться церковними справами. Рік за роком ділають вони... й навіть не видати жадної зміни... нема в тім нічо нового.

Двайцяте століття є жадне нових плянів, рухів, систем, і т.п.,... але при Католицькій Церкві нема нічо нового! Чомуж так? Бо Христос все той самий. Бо віра наша все та сама. Бо наш Бог не міняється! Бог би знищив сам Себе, якщо Він би змінявся! Правда, що ми зі світом, роками, відчуваємо на собі зміну, але наш релігійний дух не повинен мінятися, хіба на ліпше. Ісус не змінився через сотки літ, бо Він сказав: "От не Я з вами, аж до кінця віків..."! Люди Його хотіли змінити, але наша Церква все тримається Його вічної й кріпкої науки.

Перші християни й Апостоли вірили в того Ісуса, що проповідував в Палестині. Вони не впадали на дусі, але ділали все на славу Божу й працювали разом зі своїми Отцями. Що року вони любили справляти ті самі празники, слухали такі самі науки про нашу віру, ходили що неділі до того самого храму, де вони бачили ті самі лиця, образи, лавки й стіни. Що року, що місяця, й що неділі вони складали свої жертви на ті самі добрі цілі. Ті з них, котрі нарікали й були пригноблені тою "всетесамістю," не були правдивими вірними, бо в їх душах не панувала ласка Божа, або чеснота витревалости й терпеливости...

* * *

"Хто терпен, той спасен!"

Сатана не спить. Його робітники під нами кидають сіти в формі лінивства, байдужности й зависти

Ті, котрі в щоденнім своїм життю не вірять в добрі діла зроблені на славу Божу й на заслугу вічної країни, все знайдуть якунебудь причину, щоб втечи від парохіяльної праці. А наслідок цего? Лишаються все ті самі для все тої самої праці.

Декотрі, що є досить хитрі й люблять самі себе а не Бога, з поверховною терпеливістю зносять монотонність релігійної праці, бо вони жадні слави й хвальби перед людьми... "Вже на цім світі"—сказав Ісус "вони мають свою нагороду!"— Хоч вони тілом належать до Церкви, то дух їхній прикований до світа. Не можемо сказати, що такі особи вірять в небо або в пекло! Ліпше щоб такі люди собі були на боці, бо з релігії вони роблять комедію!

Много осіб щиро працюють, не ради хвальби, але через то, що мають "природну само-посвяту"; люблять другим помагати, бо ці їм до вподоби. Такі особи тратять дорогоцінний час і нагоду заслужити собі на більшу славу в небі, бо не мають надприродного наміру, котрий є мов душею кожного доброго діла на славу Божу.

Щоб діло мало заслугу перед Богом в небі, воно має бути добровільне: хто щось робить бо мусить, той не є вільний. Св. Єронім говорив так: "Бог нас сотворив вільними. Ні чесноти, ані гріхи нас не силують до діла. Там де є насильство, нема нагороди!" Але й сама добра воля, хоч непресилувана, не вистарчає: діло має бути також і морально добре; бо зло само в собі вже є достойне кари, а не слави або нагороди. Се й є очевидна річ!. За зле тільки злобні пани нагороджають!

Св. Павло, пишучи до свого улюбленого ученика Тимотея, так сповідається: "Боротьбою **доброю** я боровся, дорогу скінчив, віру зберіг. Впрочім заховано для мене вінець справедливости, котрий віддасть мені Господь, судія справедливий..."

Наші добрі діла повинні єще бути й надприрдоні, бо чейже: яка ціль, такий й спосіб до цілі! Небо є надприродною для нас цілею, тому діла заслуги мають бути подібними через свій надприродний характер.

Коли ми робимо добро, то безнастанно ми повинні його ділати на славу Бога, котрий має нам дати заплату. Якжеж я можу сподіватися від вас заплати, коли мої діла, хоч чесні й добрі, не є вам на користь???

От маємо під якими условіями добро має знаходитись коли розходиться о славу Божу й наше досягнення неба.

Діла ділами, але що сказати про тих, що їх ділають?

Певна річ, що ті що в небі, в чистилищі або в пеклі, вже не можуть добра ділати. Тільки ті, що живуть на землі єще мають нагоду для заслуги, бо єще для них "день", а не "темна ніч" про котру говорив Хрис-

тос (нормально говорючи, ніхто в ночі не робить!) Душа разом з тілом ділає на землі. Людина це є злука душі й тіла, а добрі християни цеж люди, а не самі духи або самі тіла.

Говоримо про добрих християн, значить про тих, котрі є без смертельного гріха, коли вони добро роблять. Коли йдеться на авдієнцію до Папи або до короля Юрія, то людина, після етикету або приписів, має бути так або сяк зібрана: голодраїв, дрантивих, замурених, нечистих на авдієнцію не пускають! Так само й з Богом! Наша душа, коли офірує Богові добре діло на славу, має бути чиста від гріха смертельного. Надприродна етикета, вложена самим Богом, приписує для душі духовну одежу, стану ласки освячаючої. Без цеї головної ласки, діла грішників смертельних, хоч які великі, не мають жадної заслуги, вінця перед Богом в небі!

Слуга цеї ласки є любов. Ця любов все має мати вплив над нашими добрими ділами. Маємо з любови до Бога, добро ділати. Добре, коли рано ми робимо такий надприродний намір любови. Тоді всі наші добрі акти й діла зділані в тім дні є приняті перед Господом Богом. Не мусимо що хвилини повторяти свою інтенцію, бо Бог цего від нас не вимагає!

От так поступали святі! От цим робом і поодиноким способом ми зможемо напевно спасти свої душі! Хто не робить цего не може звати себе практикуючим католиком. Бути християнином по метриці се найлекша річ; бути католиком в неділю, на пару годин, є гарна річ, але бути ревним підданим Богові й щирим співспасителем своеї власної душі що дня через ціле своє життя на "цій долині сліз," це є свята річ! Памятайтаймо, що наша религія не є комедією, але що вона твором Божим. А з Богом ніхто довго не може бавитись! Віра без діла, є марна; тільки сильна віра, котра переходить в акти й ділання може уподобатись Богові й досягнути для нас вічну радість в небі!

СЬОГОРІЧНИЙ ЗБІР КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ

Домініяльне статистичне бюро подає, що сьогорічний збір пшениці в Канаді буде виносити приблизно 447,656,000 бушлів. Буде він ненайгіршим збором, бо примірово в 1943 зібрано було поверх 154 міліони бушлів менше. Однак сьогорічний збір не може рівнатися до добрих зборів канадійської пшениці, який був на примір в 1942 р., колито зібрано 557,000,000 бушлів пшениці.

КАНАДА ВИРОБЛЯЄ ВОЄННІ МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ АЛІЯНТІВ

Канада стала підчас сеї війни одним з найбільших доставців воєнних матеріялів для аліянтів. До кінця червня 1944, Канада випродукувала воєнної машинерії вартости двох біліонів долярів, разом 650,000 штук, як тяґарових авт, повзів, армат, і т.д.

В Канаді вироблено два тисячі тягарових залізничих ваґонів для совітів в додатку до 40,000 тон рилів. До Індії вислано з Канади 145 залізничих машин.

НОВЕ ЧУДО СВЯТОЇ ТЕРЕНІ

Бомби знищили ціле місто—а церковні забудування лишились ненарушеними

Мешканці міста Лізіє в Франції, котрі стратили підчас сеї війни все своє майно, хати й забудования, оповідають про найновійше чудо святої Терені, котрої слава зробила Лізіє відпустовим містом, до котрого тисячі паломників з цілої Франції зїзджалися в своїх потребах та прикростях просити сю милу святу о поміч.

Св. Тереня

А саме: Шіснайцять разів від початку інвазії дощ бомб падав на Лізіє, поверх 1000 мешканців згинули, малощо з забудовань сього міста осталось, ненарушеним однак лишились релігійні забудовання міста, а се чудова базиліка в честь св. Терені, катедра міста і поблизький монастир, до котрого вступила св. Тереня, як 15-літна дівчина, в році 1888.

В ночі 8 червня с.р. відбулося найстрашнійше бомбардування міста, котре спричинило великі вогні, так що місто горіло через три дні. Огні перекидалися й займали одну частину міста за другою, лишаючи по собі страшну руїну та чим раз блище зближалися до монастиря. Перед самим монастирем, близько каплиці св. Терені, вогні нараз почали маліти а далі цілком остали. Мешканці міста вірять свято, що св. Тереня вратувала монастир від заглади своєю силою. Поза містом на високім верху скальної гори стоїть монументальна будова базиліки св. Терені. І хоча бомби падали наоколо неї, роблячи великі спустошення, однак самої базиліки, церкви в честь св. Терені, вони не знищили. Св. Тереня вратувала від заглади й церкву побудовану в честь свойого імені.

В монастирі Сестер Карміліганок, котрий св. Тереня захоронила тепер перед знищенням, між іншими е ще дві рідні сестри св. Терені, Сестра Агнета, що має 83 роки і є настоятелькою монастиря і Сестра Ґеновефа, що має 75 літ.

Св. Тереня, хоча французька свята, є також почитана серед українського народу.

ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ — З ХАТИ ДО ХАТИ— З РУК ДО РУК!

Англійський премієр міністрів В. Чорчил серед представників Китаю.

ПОДЯКА

Зарядові Добродійного Брацтва Св. Покрови в Винипеґ

За ласкаві відвідини мене в домі коли я був хорий, а спеціяльна подяка належиться опікунці хорих пані Коваль, що не жалувала свого труду, а сповнила свій брацький християнський обовязок.

Я вважаю за відповідне згадати про се, що колиб я не був членом Добродійного Бр. Св. Покрови, то не булоби кому мене відвідати підчас моеї слабости, і прийти мені з поміччю, яку я одержав від Добр. Бр. Св. Покрови.

Як Вам відомо, при Парохії св. Покрови зорґанізувалося Добр. Бр. Св. Покрови у Винипеґ, щоб своїм членам нести поміч, моральну і матеріяльну. Я щиро Вам поручаю хто не є членом Добр. Бр. Св. Покрови, впишіться зараз, не чекайте до завтра, та не відкладайте на пізнійше. А зараз Ви повинні записатися, та стати в члени Брацтва.

Кождий повинен подумати про це, що нині здоровий, а завтра може прийти час до якогось нещастя, чи слабости, а помочі не буде від нікого дістати. Одначе Добр. Бр. Св. Покрови прийде з поміччю свому членові, як членкині, тому кличу Вас впишіться в члени Брацтва, не відкладайте на пізніше, бо часом може бути запізно.

Заінтересованих просимо зголошуватися що понеділка 8-а год. вечером до заряду Добр. Бр. Св. Покрови, 965 Бойд еве. Членом Брацтва може стати кождий українець чи українка, католицького обряду, від 16 до 60 року життя. Член платить місячно 25ц. вкладки, і в случаю слабости може отримати запомогу. Добродійне Бр. Св. Покрови заснувалося в році 1939 на то, щоб давати поміч своїм членам. І неодній родині прийшло Барцтво з поміччю в часі коли її дім навістило нещастя, слабість чи смерть. На смертне дає кождий член 50ц. розмету. Брацтво має до сеї пори поверх пятсот членів; в часі потреби дає їм поміч. Вони зрозуміли вагу, і ціль Брацтва і запезпечили себе, й свою родину не будуче. Чому би не належати кождому гр. католицького обряду до такого Добр. Брацтва св. Покрови?

Зістаю з християнським привітом,
Роман Калинюк.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА СЕРПЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ—

о. І. Шпитковський, 37 нових передл.	$37.00
Зб. на вес. п-ва Трачів в Самбург прф.	7.24
пані Н. Парчин і Мих. Савіцька, перед.	2.00
о. Шпитковський 3.00 і Ан. Кравчик .	5.00
В. Филипович 7.00 і 3 перед.	10.00
о. Шпитковський, нові пер., прф. ДС.	26.85
Зб. на прин. п-ва Шведиків в Гамілтон	4.00
П. Політило і Андрій Каташ, перед. ..	2.00
оо. Редемптористи перед. і пр.ф.	7.00
п-і М. Циба пр. веч. п. Безкоровайної	3.05
о. Шпитковський, пер., огол. і ін. ...	46.75
М. Жеребецький, перед.	2.00
Разом	$152.89

—РОЗХОДИ

Почтові значки	.24
Мети	4.28
За друк БН. ч. 16, 1944..	76.50
Розсилка	7.00
Куверти	4.40
За Голос Спасителя	1.00
Мети	19.10
Разом	$112.52

Дм. Кобринський,
скарбник

ПРЕСФОНД БН.

З похорону **бл: п. Теклі Маркевич** в Норквей, Саск, $4.15.

З нагоди Архієрейської візитації в Бовсежур, Ман. $16.80.

о. Володимир Божик, Винипеґ, $1.00.

З посвячення дому панства **Вівчарів** в Комарно, Ман., $6.15.

Павло Сулятицький, Кенора, Онт. $1.00

З вечірка для пані **Безкоровайної** в Геффорд, Саск., $2.05.

З весілля панства **Стефана Ференса і Анни Гутняк,** Брокенгед, Ман., $1.00.

Пані М. Гошовська, Винипеґ, $1.00.

Підчас священичих реколекцій в Йорктоні сього року, слідуючі Отці зложили по $1.00 на пресовий фонд БН.: о. Антін Фик, о. Григорій Теплий, о. Ярослав Головатий, о. Андрій Хорунжий, о. Нестор Дрогомирецький, о. Іван Олійник, о. Йосиф Пуляк, о. Володимир Шек, о. Николай Сірий, о. Михаїл Мельник, о. Мирослав Колодій, о. Стефан Семчук.

З нагоди зложення обітів 7-ох студентів Редемптористів у Йорктоні, переведено збірку, з котрої призначено $10.00 на БН.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Український Католицький Адвокат

Адвокат Василь Момотюк

Нашим читачам хочемо представити католицького адвоката з Гамільтон, Онт., що буде писати статті на правничі теми в нашій газеті. Ним є п. адвокат Василь Момотюк.

Родичі п. Момотюка мешкають в Кенора, Онт., де і є членами місцевої української католицької церкви. Пан адвокат Момотюк кінчив вищі школи в Торонті та Льондоні. У Гамільтоні п. Момотюк є одиноким українським адвокатом. Він є також парохіянином місцевої української католицької церкви в Гамільтоні й заразом правним дорадником місцевого відділу БУК-а ч. 80. Пан Момотюк є членом Кенедіен Бар Ассосіейшин.

Віримо, що наші читачі з великою радістю приймили вість про се, що п. адвокат Момотюк буде дописувати до нашої ґазети й певно з великою нетерпеливістю очікують на появу їх статтей на сторінках БНації.

НА ПРАЗНИКУ В СОПІВНИКАХ ПРИДБАНО 11 ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

В четвер, дня 21-го вересня, 1944, підчас празника в церкві Різдва Матері Божої в Сопівниках, Ман., придбано для БН. нових 11 передплатників та відновлено дві старі передплати. Докладнійше про сей празник подамо в слідуючому числі.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Збірка на Сироти в Айтуні

В неділю дня 10 вересня, 1944, підчас співаної Сл. Божої в церкві Пресв. Евхаристії, в Іст Кілдонен, Ман., пані Анна Татарин і пані Марія Осмерчук перевели збірку на сироти в Айтуні, котра винесла $20.80.

По $2.00 зложили: Павліна Коломия. По $1.00: Іван Левицький, Петро Козоріз, пані Стибель, Василь Пелех, Іван Сенчук, Теодозія Дячун, пані Ленкевич, Марія Равлюк, пані Чубак. Решта було зібрано дрібними.

В імені маленьких сиріт жертводавцям належиться сердечна подяка.

Квебекська конференція в 1944. На тлі високих веж Шето Фронтенак, премієр Чорчил і президент Рузвелт в товаристві Ґовернор Дженерала і премієра Канади, беруть знимку на бальконі Цитаделі в Квебек.

НА НОВІЙ ПАРОХІЇ

Всеч. о. Йосиф Бала, дотеперішний парох в Етелберт, Ман., й околиці, зістав назначений парохом Кенори, Онт., й околиці.

ВОЄННІ КАНАДІЙСЬКІ СТРАТИ

Воєнні страти Канади в людях стало зростають. І так, після звіту, по день 31 липня 1944, Канада стратила 51,038 жовнірів, забитих, пропавших та ранених. Ще не видно скоро кінця війни, бо канадійці по закінченні війни в Европі підуть битися ще з японцями, отже се число страт ще зросте. Для порівнання пригадуємо нашим читачам, що в першій світовій війні, на протягу 4 і пів років, служили при війську 628,642 канадійців. Воєнні страти винесли тоді 190,092 канадійських жовнірів, в тім 62,817 забитих.

ВІДВІДАЮТЬ ЗАХІДНУ КАНАДУ

Відомі у східній Канаді українські музиканти, чотири сестрі ШКЛЯР, вибираються в дорогу по західній Канаді з концертами. Перший виступ будуть мати у Вінніпеґу дня 17 жовтня у Плейгавз театрі.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ?

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ТРЕТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
III.—Продовження

Відтак у церкві молився так сердечно неначеб був тільки сам перед лицем Бога. Його набожність була така велика, що він навіть не знав, що то є бути розсіяним. Коли виходив з церкви, тоді брався до свого заняття.

Ось так і кождий з нас повинен поступати. Коли ми вже ввійшли до церкви, то треба забути про все, тільки зайнятися тим, що діється в церкві підчас богослуження. Душею й серцем маємо перейнятися Христом, звернутися до Нього, котрий з любови до нас сходить з небес на вівтарі наших церков. Коли вийдемо з церкви, тоді треба нам занятися знова нашими справами, бо годі час на се.

Щоби не бути розсіяному в церкві підчас богослуження, добре є все мати з собою молитвенник. У ньому є св. Служба Божа, слідім за нею, чи співаймо її разом з другими людьми. Коли будемо так робити, тоді св. Служба Божа не буде ніколи нам довгою, чи нудною. Стараймося також зрозуміти зміст, слова наших богослужень. Коли прийдемо до церкви без молитвенника, тоді не будемо знати де наші руки положити, будемо нудитися, та ціле богослуження буде виглядати для нас довге й нудне. Постараймося про се, щоби також всі члени нашої родини мали молитвенники. Як сумно глядіти на людей, дітей, жінок мущин, котрі нераз в церкві стоять чи сидять й не знають що мають з собою почати в церкві. Відразу пізнати, хто до церкви прийшов з побожности, з вірою, щоби справді сердечно Богу помолитися й вислухати св. Сл. Божої.

Друге, треба вислухати св. Сл. Божу набожно. Наперед, коли приходимо, чи виходимо з церкви, треба зробити побожний поклін (метанію) перед Найсвятійшими Тайнами. В часі богослуження все треба сидіти, чи стояти поважно, спокійно. Коли ми на св. Сл. Божій, представмо собі, що ми стоїмо разом з Пречистою Дівою Марією на горі Голгофті коло хреста Ісуса Христа, глядимо на страшні муки нашого Спасителя, та на Його терпіння, котрі Він задля нас переносить О, тоді з якою побожністю та увагою будемо перебувати на св. Сл. Божій, котра, як ми вже про се передше говорили, не є нічим іншим, як тільки безкровним повторенням жертви Ісуса Христа на Голгофті.

Св. Отці Церкви говорять, що в часі св. Сл. Божої, міліони ангелів, в невидимий для людського ока спосіб, окружають престіл та є присутні в часі її відправлювання. А ми, чи наслідуємо ангелів; як нераз ми недбалі та розсіяні. Є люди, що їх св. Сл. Божа все мучить, нудить, не заінтерисує ні на хвилину. Тяжко нераз тим людям клякнути, а як вже клякнуть то тільки на одно коліно, рука під бородою, як коло "бари" в готелю, оглядаються, сміються. Не так ми повинні поступати, але як вже було сказано вище, маємо св. Сл. Божу вислухати уважно й побожно.

Недільний відпочинок

Тепер будемо застановлятися над сим, від чого нам треба здержатися в неділю та свята. **Кождий з нас про се знає, що в неділю та святочні дні маємо здержатися від тяжкої праці.**

Коли наші перші прародичі в раї согрішили, то Господь Бог наложив на них обовязок праці, щоби їх покарати. "У поті чола будеш їсти хліб твій," сказав Бог до Адама. Цей закон перейшов на всіх людей, від нього ніхто не є звільнений. Кождий з нас має працювати, кождий після свойого стану, звання.

Однак той самий Бог, котрий дав закон праці людям, сказав також: "Будеш відпочивати в день суботній. У той день не будеш працювати, ні ти, ні твої діти, ні наймити, ні твій скот." Закон відпочинку зі Старого Завіту перейшов й до нас й ми маємо обовязок здержатися від тяжкої праці в дні святочні та в неділі. Ми вже передше розважали про се, як велику шкоду приносять собі ті, котрі без важної причини працюють в святочні дні. Нині будемо розважати над причинами, котрі люди нераз уважають за важні, щоби працювати в святочні дні.

Кажуть одні, що краще працювати в день святочний як впиватися. Другі, що як не працюють, то не знають що з собою зробити й як час перевести. Інші, шкода часу, я небогатий, то треба на хліб заробити. І так дальше, і так інше...

Пригляньмоси тим людським оправданням близше.

Одні кажуть, що краще працювати як впиватися. Це правда. Бо великим, дуже великим гріхом є впиватися без памяти й рівнати себе з німою звіриною. Так. Але таке поступовання декотрих людий в святочний день нас цілком не оправдує й не дає нам ніби оправдання до праці в святочний день. Той, котрий убиває свого ближнього грішить більше, як той, що краде малу річ. Але вони обидва грішать, обидва ображують Бога. Так само піянство і праця в святочний день є заказані й треба їх уникати.

Інші кажуть, що не знають, що з собою зробити в святочний день. Коли в церкві є Богослуження, вечірня, радо поспішім в день святочний до церкви, а вже частина того часу, з котрим не маєш що зробити, буде занята. Дальше, у вільний час возьми в руки якусь побожну книжку чи добру газету та читай. Кажемо добру, бо зла тільки нам пошкодить. Знова добра, то зможе навернути нас з злої дороги на добру, Божу дорогу. Не є забороненим в святочний день чесно й забавитися. Однак уважаймо добре, щоби не перейти понад міру. Чесно забавляймося, з добрими, побожними людьми а найкраще нехай се будуть члени нашої родини. Через цілий тиждень, ти батьку, є при роботі, все занятий, мало видишся з своєю родиною. Йдеш до роботи ранењко, коли ще діти сплять, вечером приходиш, потребуєш відпочинку. Добре буде отже в неділю перебути в кружку своєї рідні.

Здається мені, що немає нічого кращого як видіти батька й матір, зі своїми дітьми, зібраних разом в неділю при однім столі, при чесній добрій розривці. Справді радість родинна, це Боже благословенство. На жаль нині є богато таких родин, котрі затратили вже духа християнського, котрі не зазнають потіхи родинної. Діти, нераз як підуть в неділю раненько, то вертають аж по півночі. Цілий день може й перевели на грішних жартах, забавах.

Ще другі кажуть, що мусять працювати, бо мають велику родину, шкода часу. На се хочу відповісти й сказати, що нечувано ніколи, щоби хто доробився тим, що запрацює в неділю чи святочний день. Знова видимо людей, що заховують свята й добре маються, бо Бог їх благословить. Ми можемо не знати як пильно й добре управити землю, однак не забуваймо ніколи, що то тільки один Бог дає зріст зернові. Кажуть люди: "чоловік стріляє, а Бог кулі носить." Се й правда. Нам нераз здається, що ми хоча працювали в неділю, то не мали випадку жадного, все добре пішло, ні якого другого нещастя. (Даді буде).

ГВАЙТСЕНД, САСК.
Архиерейське свячення церкви

В неділю 3. вересня відбулося в нашій парохії свячення нової церкви Покров Пресвятої Богородиці. Знаходиться вона 10 і пів миль на північний схід від містечка Спринґсайд. Члени цієї парохії це переважно переселенці з Лицівки, пов. Долина. Ґаздують здебільша на піскових землях і на туземне багацтво є вбогі. Одначе визначаються сильною вірою й в 1937 р. серед тяжких часів побудували під проводом п. В. Гузяка велику й гарну церкву.

Від 28. серпня до 3. вересня 90 дітей цієї парохії учащало на науку катехизму під проводом Сестер: Агнети й Венедикти П.Н.-Д.М. В часі тижня майже кожного дня падав дощ. Побоюючись, щоб і в неділю дощ не падав, старші люди разом із дітьми й Сестрами молились о погоду й треба сказати, що їх молитва була вповні вислухана. В неділю 3. вересня погода була дуже гарна, а день ясний і теплий.

На стрічу Преосв. Єпископові виїхали парохіяни автами, бандерією та роверами. Зворушаюча хвиля стрічі: Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин, в товаристві Впр. о. С. Бахталовського, візитатора оо. Редемптористів, зблизились до входової брами, що була прикрашена зеленню та синьожовтими стяжками. На вершку брами, на жовтім тлі, синіми буквами виднів напис: Витай Владико! На знак повитання хрест і патерица, фани й хоругви похилилися до низу. Студенти-богослови оо. Редемптористів: Й. Денищук, Д. Библів і С. Іваночко передали Преосвященному архиерейські ризи: мантію, мітру, жезл і ручний хрест. Член і основник церкви п. Юрій Шумей привитав Їх Преосвященство хлібом і сіллю. Тереня Библів передала Владиці китицю живих квітів, а о. Роман Хомяк, ЧНІ., передав ключі церкви, як символ пастирської власти над вірними й парохом та попросив о архиерейське благословення для всіх присутніх. Від входової брами до церкви хідник був окрашений вінками. Малі дівчата й хлопці під проводом Сестер кидали квіти у стіп Владики.

Після привіту розпочато торжественне архиєрейське свячення церкви, повне взнеслих і символічних значень. Оставило воно сильне враження на тих всіх, що мали щастя його бачити.

О год. 11.30 почалася архиєрейська Служба Божа. Діяконами були: о. Р. Хомяк і Пр. бр. Д. Библів, ЧНІ., По Євангелії, о. візитатор вказав на гідність і власть Єпископа та передав Преосвященному зо сторони вірних вияви пошани, послуху й привязання. По Службі Божій Преосвященний Ніль подякував отцям і зарядові за гарне привитання, виголосив зворушаючу проповідь про символічне значення церемоній архиерейського свячення церкви й велике значення Церкви в релігійнім і народнім життї народу, а вкінці вніс многоліття. Отець Візитатор вніс многоліття Святителеві церкви Їх Ексц. Кир Нілеві. По проповідді до старших, Преосв. Єпископ виголосив окрему науку до дітей і роздав їм на памятку образці. Церковний заряд, дякуючи Їх Ексцеленції за відвідини й свячення церкви, запросив Преосвященного Єпископа й отців на обід до п. Н. Библова, а побожний нарід, скріплений духовними науками й найкращими враженнями, прощаючись зо своїм новим Архипастирем, розходивсь домів.

Приятель.

ІНСІНҐЕР, САСК.
Архиерейське Посіщення Церкви св. Петра й Павла

Між містечками Інсінґер й Шіго, Саск., при гостинці ч. 14 біля п. Якима Бутули пишається українська католицька церква св. Апостолів Петра й Павла. Після торжественного посвячення церкви в Гвайтсенд, в неділю 3. вересня пополудні відбулась архиерейська візитація нашої церкви.

На стрічу Преосв. Єпископові виїхали парохіяни й гості численними автами, бандерією та роверами. Авта виїхали 6 і пів миль на проти Преосвященного. Хвиля стрічі була зворушаюча: Князь Церкви, Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин, в товаристві впр. о. С. Бахталовського, візитатора оо. Редемптористів і студентів-богословів, ЧНІ., зблизились до церковної брами, прикрашеної синьожовтими лентами та зеленню. На вершку брами, на жовтім тлі, синіми буквами яснів напис: Витай Архиерею! На знак повитання: хрест, фани й хоругви похилились до низу. Богослови: Й. Денищук, Д. Библів і С. Іваночко, ЧНІ., передали Владиці архиєрейські ризи. Член і основник церкви Матей Волошин привитав Преосвященного хлібом і сіллю, а о. Р. Хомяк, ЧНІ., передав кадило словами: "Благослови Владико кадило сіе." Коли ж Преосвященний поблагословив, тоді священик обкадив Єпископа й рівночасно заспівав: "Да благословить тя Господь от Сіона"... Співаки, під проводом дяка п. Михайла Савчука, відповіли й могутнім співом: "Буди імя Господне..." впровадили Преосвященного до церкви. Від брами до церкви малі дівчата й хлопці кидали квіти у стіп Єпископа. На вступі до церкви о. Роман Хомяк передав Їх Ексцеленції ключі церкви, як символ пастирської власти над вірними й парохом та попросив о архиєрейське благословення для всіх присутніх.

Тому, що церква верховних Апостолів є замала, щоб помістити парохіян і членів сусідніх парохій з Інсінґер св. Николая, Тофнел, Тязів і незединених братів з Буковини, що мешкають в цій парохії й численно взяли участь в архиєрейській візитації, соборний молебень відбувся на дворі. Після Євангелії о. візитатор привитав Преосвященного та вказав на великі добродійства св. віри й культури, що їх український нарід одержав від католицької Церкви. Після молебня Преосв. Ніль подякував за гарне привитання та виголосив дуже гарну проповідь про любов Бога й ближнього. По проповіді відспівано многоліття, а Преосв. Єпископ виголосив окрему науку до дітей і передав їм образці на памятку.

Церковний заряд подякував Преосв. Єпископові за ласкаві відвідини церкви та запросив Їх Ексцеленцію разом із отцями на вечеру до п. Дмитра Вуса.

Нехай Ісус, добрий Пастир, кріпить здоровля й благословить працю Їх Ексцеленції Кир Ніля на славу Божу й добро українського народу! ПРИСУТНІЙ.

ЙОРКТОН, САСК.—В неділю, 24. вересня в церкві Матері Божої Неустанної Помочі в Йорктоні відбулося велике торжество: сімох монахів-Редемптористів зложило свої вічні обіти. Імена цих молодих монахів-студентів св. Богословії слідуючі: Йосиф Денещук, Іван Сирота, Василь Ґлют, Дмитро Библів, Іван Лаптута, Мирон Созанський і Григорій Новак. Обряд професії довершив Впр. о. Ст. Бахталовський, візитатор оо. Редемптористів, при співучасти Впр. о. префекта Гр. Шишковича ЧНІ. Торжество відбулося зараз по співаній Службі Божій. На нього прибуло так много людей, що церква ледви могла їх усіх помістити. Всі вони з напруженою увагою приглядалися прекрасному обрядові, а коли сімох молодих монахів покладося хрестом перед вівтарем, приявні не могли опертися зворушенню. Проповідь виголосив о. візитатор, представляючи велич і далекосяглі користи монашого покликання. Відтак родина й знакомі молодих-професів зійшлись до галі під церквою, де товариство українських католицьких жінок йорктонської парохії приготовило дуже смачний обід. В часі обіду о. Шишкович підніс заслугу жертви родичів, що посвячують свої діти Господу Богу.

З нагоди цего торжества, на зазив о. Пароха, Гр. Пристай і Гр. Сніданко пішли зо збіркою на українсько-католицьку пресу, й зібрали $29.20, з чого призначено $10.00 на пресовий фонд Будучности Нації.

Нехай Мати Божа Неустанної Помочі виеднає, щоб подібні торжества якнайчастіше відбувалися.

КОМАРІ ОБЛЯГАЮТЬ ВИНИПЕҐ

* * *

Нечувана й невидана скількість колючих та їдливих комарів обляглм місто Винипеґ та околицю. Впрост цілими хмарами комарі нападають на мешканців міста та провадять з ними завзяті бої. Таку велику скількість комарів спричинила мокра а при тім досить тепла індіянська осінь в Манітобі. Тяжко а то й впрост неможливим є побороти ту язву, аж прийде мороз, повіє північний вітер, тоді комарі піддадуться обіймам зими, котра приколише їх вічним сном.

ВІЛЬНА ПРОДАЖ ЯЧМЕНЮ

Тому, що є брак ячменю, а з другої сторони є на нього велике запотребування, знесено квоту на ячмінь й фармарі можуть тепер довозити довільну скількість бушлів ячменю до елевейторів на продаж.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Стефан Набожняк, рядовик, Каліенто, Ман., ранений за морем

Петро Колцун, рядовик, Гілберт Плейнс, Ман., забитий за морем

Петро Чорній, рядовик, Тиндал, Ман., забитий за морем

Л. Ф. Куций, рядовик, Ст. Майкел, Алта., забитий за морем

Михаїл Війтишин, рядовик, Кситуан, забитий за морем

Михаїл Гомик, арматщик, Сперлінг, Ман. страшно ранений за морем

Михаїл Сова, арматщик, Курокі, Саск., ранений за морем

Михаїл Бойчук, рядовик, Мавнд, ранений за морем

Данило Онищук, рядовик, Санденс, ранений за морем

Володимир Карпінка, арматщик, Саскатун, Саск., помер наслідком ран

Григорій Калинюк, рядовик, Едмонтон, помер з ран

Кость Люта, арматщик, С. Поркупайн, Онт., забитий за морем в активній службі

Николай Калиняк, арматщик, Мейфер, Саск., забитий за морем в активній службі

Д. А. Вапній, арматщик, Еріксдейл, Ман., ранении за морем

Николай Вончалюк, рядовик, Ню Торонто, ранений за морем

Юрій Карча, лет. саржент, Мус Джо, забитий за морем

Володимир Кравець, рядовик, Гоні Мун, Саск., забитий в активній службі

М. І. Мотчук, рядовик, Торонто, ранений за морем

Володимир Баган, рядовик, Пайн Ривер, Ман., ранений за морем

Іван Глоговський, рядовик, Сидней, Н.С., ранений за морем

І. М. Галій, саржент, Ню Вотерфорд, ранений в активній службі

Яків Запорожан, рядовик, Вест Кілдонен, Ман., ранений за морем

Г. А. Кілбій, рядовик, Судбурі, пропав за морем

І. В. Дик, рядовик, Нелсон, пропав за морем

Іван Живина, лет. старшина, Віндзор, пропав за морем

Лев А. Титів, лет. старшина, Флин Флон. Ман., убитий за морем

Александер Й. Заяць, саржент, Мінстер, ранений за морем

Теодор Охримович, арматщик, Ардат, Саск., забитий в активній службі

І. Л. Песко, арматщик, Зл. Держави, забитий в активній службі

Еміліян Полинський, рядовик, Едмонтон, забитий в активній службі

Михаїл Пропопець, рядовик, МикНатт. Саск., ранений в активній службі

Александер Бузинський, арматщик, Мус Джо, страшно ранений за морем

І. П. Севастіян, рядовик, Престон, забитий в активній службі

Михаїл Гарасимів, арматщик, Горнпейн, Онт., ранений за морем

Д. Кулак, капраль, Гвітней, Онт., ранений за морем

Антін Кваснюк, капраль, Ст. Пол, Ман., помер з ран

Іван Жубр, рядовик, Просперити, помер з ран

І. Петрівський, саржент, Кіченер, ранений в активній службі

Василь Новосад, рядовик, Крукс, Онт., ранений за морем

Филип Бачиник, стрілець, Пайн Ривер, Ман., тяжко ранений за морем

Іван Каліта, стрілець, Денбирі, Ман., тяжко ранении за морем

І. П. Швед, арматщик, Летбридж, ранений за морем

Іван Ф. Грабиш, рядовик, Форт Віліям, ранений за морем

Василь Поліщук, стрілець, Кенора, Онт., ранений за морем

Михайло Іваночко, стрілець, Айтуна, Саск. ранений за морем

Лаврентій Качан, стрілець, Гейзел Делл, ранений за морем

Михаїл Серваткевич, стрілець, Айтуна, Саск., ранений за морем

В. І. Ситула, рядовик, Едмонтон, ранений за морем

Василь Й. Рабійчук, капраль, Гвайтмавт, ранений за морем

Юрій Монич, рядовик, Вернон, ранений за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(15)

—На, та три мак до куті.

Взяв і зачав терти. А в думці все йому дім. Нагадав собі як, малим хлопцем, просив мами, щоб давали йому трошки солодкого маку.

—А чому то дають мак до куті— озивається один з гурту.

—Як чому. Як Ірод казав вбивати дітей у Вифлеємі, то ангели стали плакати. О оці сльози падали на землю і родились з них маки—оповідає котрийсь.

—Мені оповідали мама— говорить Олекса—що, як народився Ісус Христос то всміхнувся. Матінка Божа побачила усміх Ісуса і питає: "Чому всміхаєшся, Ісусе?" 'Бо багато людей піде до неба." "А як богато?" питає дальше. "Вийди і подивися." Мати Божа вийшла на двір і поглянула на поле. А там росло богато маків. Вирвала один, прийшла назад до стайні та каже: "Людий я ніяк не бачила, але росло там богато оттаких головок" і подала Ісусові один мак. Ісус розірвав маківку і з неї висипалось богато білих зерняток. "Бачиш мамо тілько людий піде до неба, кілько зерняток в оцих всіх маках, що ти бачила." Матінка Божа дуже втішилась, що так богато людей піде до неба й нахилилась над Ісусом, хотіла Його поцілувати. Та зжахнулась, бо побачила в очах Ісуса сльози. "Чомуж Ти плачеш тепер?" питає Його. "Бо ще більше людей піде до пекла." "А як богато, Ісусеньку." "Піди на двір і подивися." Вийшла на двір і побачила по другій стороні на полях знова мак, але дуже—дуже богато. Вирвала одну, прийшла до Ісуса й каже: "Людий я не бачила, та по другій стороні росте дуже—дуже богато таких головок." "Розірви її." Розірвала Пречиста Діва маківку і звідтам висипався чорний мак. "Кожде зернятко, це чоловік" каже Ісус, а Матінка свята плаче. "Не плач мамо. Чорні зернятка розтиратимуть і мішатимуть з пшеницею і їстимуть люди на Свят-Вечір. Нагадуватимуть собі моє Різдво й багато-багато розкається і доступлять ще Божого милосердя."

Всі зітхнули вичуваючи тягар своїх гріхів, наче бачили свої чорні зернятка.

—А я й не знав, чому білого маку так мало, а чорного так богато—озивається один.

—Бо більше грішних, як праведних.

В тім дався чути тупіт кінських копит. Всі нагло зірвались з місць, хватаючи за кріси. До хати впав вістовий з приказом, і добуваючи з кишені папір, подав його Олексі. Олекса нервово отворив письмо, пробіг його очима, а потім промовив: "Здається, що ворог схоче нам зложити сьогодня свої "святочні" бажання. Заряджено остре поготівля. Ти Скибо, звернувся до одного, з одним скорострілом підеш зараз на цвинтар.

—От людська праведність. Навіть таку святочну хвилю нам каламутять —говорять всі нараз.

—Тому, що я ще сьогодня, після вечері, відходжу, провід на четою передаю Мигалеві.

Скиба, бажаючи всім щасливої вечері, вийшов. З надвору туркіт воза й знову втихло. Після цього запанував понурий настрій. Кождий рад був бодай цей один вечір пережити безжурно, святочно, без думки про стріли, про кров. А тут, наче подих смерти, розвіяв святочні думи. Сиділи мовчки, як тіни, схиливши голови. Не замітили, як в сінях почулись важкі кроки й у хату ввійшов дядько, з вязкою сіна в одній руці, а в другій соломи. Тричі поздоровив всіх словами: "Христос раждається." Очунялися й встаючи хором, поважно відповіли: "Славіте." Один світив лямпу, а другі стали розстелювати по столі і на лавах сіно. Відтак приніс ще діда і поставив його в куті за столом. (Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

MARRIAGE

Marraige is really a wonderful thing. Some day, dear Reader, you also will kneel, like your parents did a long time ago, and swear a lasting love to the one who, by the grace of God, will become your companion in the travel called "Life."

Marriage is a sacred institution. It cannot be transformed into a comedy ... Married to-day... divorced to morrow. Even Communist Russia has lately made divorce more difficult to obtain, because Russia wants to be a strong country and, without good morals, no individual, nation or people can ever be strong.

Marriage must be prepared. It must be studied. One must know what it exacts from those who are its subjects.

Let us therefore consider the principal conditions of a Catholic marriage.

1) *Freedom...*

Liberty or freedom is very important. The consent of those who are entering the state of matrimony or marriage is an essential condition. There is be no marriage without consent. No human power can ever take its place. That consent is an act of the will, by which act both parties (man and woman) give and receive the right over their bodies. That right is perpetual, and not just for a certain time... it is exclusive and cannot be granted to another person... it is for the [illegible] of the procreation of children.

Freedom of consent does not mean supremacy of sexual instinct and companionate marriage (those who live un-churched).

Many a writer has defended the Catholic doctrine on marriage, but unfortunately many have also tried to sabotage it. Tolstoi, the Russian, wickedly wrote: "We were like two slaves chained to the same shackle, who hate each other, poison their lives mutually and try hard not to notice it. I did not know that it was the same thing in 99 per-cent of homes and that this situation is fatal"... Russia, under Communism, tried to follow Tolstoi's advice, but it failed to work and the new laws of divorce there prove it.

On the other hand, is it true, as pretends another writer Paul Marguerite, that marriage is a "prison" where people must be locked up for the best welfare of society??!

We will readily admit that some couples live badly and are not suitable. Those are but isolated exceptions whose remedy is a legal separation, but not divorce, which the Church and nature itself do not admit. As a remedy, divorce is worse in its results than the evil it is supposed to cure. Unlike Tolstoi and Marguerite, we cannot conclude from something in particular to some general, from an exception to a universal rule...That would be stupid philosophy.

Having then admitted the freedom of consent, let us examine cases in which marriage would not be valid (good according to laws of Church) because of lack of consent.

We can have a case in which consent is simulated. The law of our Church considers as not valid a marriage in which those who are getting married express the contrary of their will. Void (not valid) also is a marrigae when the parties radically exclude either the primary end or object (having children), or an essential quality (for instance 'the indissolubility' i.e.. cannot be broken by divorce) of matrimony.

The consent may be a 'disturbed' one. According to the laws of the Church, void are the marriages over which presided violence, or a serious fear imposed without reason by someone else from outside. There could also be found a "fear inspired by respect." Let us take the case of a young woman who declares that she got married just because she did not dare go against her parents' wish. This her declaration, in the eyes of the law, has no value as a proof, but only as a starting point for the investigation which will follow. However if worthy and authorized persons knew the situation from the young girl herself or her parents BEFORE the marriage, or if the said persons were witnesses of any violence used on the girl, there would surely be a matter for prosecution. Finally consent may at times be affected by 'error'; the law admits that it spoils the consent, but only in the case where it refers to persons. This latter part refers also to any error concerning a quality: a marriage would be void ONLY if the error in question (on quality) can be reduced to an error refering to a person; for example: I want to marry th eldest daughter, otherwise I do not want to get married at all; but in fact they make me marry the youngest one...

2) *Dispositions to be had...*

The freedom of consent conditions marriage and affects it. If there is no freedom, the marriage is void. The dispositions of the future husband and wife, although they do not, generally speaking, affect the validity, bear an influence just the same upon marriage. There are two sides or opinions regarding this. We have the 'Old'-school which wants to put matrimony in a stiff frame of formalism. Its fault is that it does not consider enough the qualities of individuals, or sacrifices them to a question of social standing or fortune. This school or opinion shows itself quite lenient towards the follies of young people who want to marry, so much so that their physical as well as moral values do not come out very clearly in the preparatory examination preceding marriage. As for religion...Well, ..it is ofen a forgotten point. That, in a word is a system of 'exterior form' or masking.

These customs of formal exterior and the refusal (of those who are interested, i.e., young couples) to let one be known, have deeply discouraged our modern Youth. The Youth of today has revolted against the past and, conceiving its own opinion, it preaches a revolutionary program: "It is useless to fool ourselves, say they,... the conditions in life have changed so much that to stick to the 'frozen' customs of the past, would be to refuse the future husbands and wives the opportunity to know themselves physically, morally and socially."

Most often this Youth could not break their parents' silence regarding matrimony. However personal observations made them see the lack of intimacy in many a home. There they saw but an artificial or exterior union whose only end is the exterior and worldly way of life, maintained for the sake of convenience, but which does not represent a true union, nor happiness and which often is but a mask over a moral divorce. (I.e., husband goes his way and wife her own way...see each other once in a blue-moon, etc.).

The reading of novels and studies of customs, by analyzing such situations and taxing them with hypocracy, taught the modern Youth that adultery as long as it remains a matter of discretion—was the real and inevitable remedy tolerated and even permitted by both husband and wife in this 'puzzle' which is called matrimony. Their bitter conclusion was: "If there is in marriage but hypocrisy and camouflage, but an egotistic organization of a couple in the social frame, let us chose our companions as we well please and let us rid ourselves of all these artificial barriers and formalities of life. Why cannot we love 'for love' and according to our own passions without the chains of marriage, instead of loving according to the command of our parents? The real physical, intellectual and moral acqaintance or knowledge of one or each other is through free-love, free union, or a trial marriage (try for a time to see if we suit each or one another as husband and wife). Such a marital experiment permits a real and loyal knowledge of the candidates for matrimony. A couple then after such a trial are free to separate or continue for a certain period of time or for life such a union which began as a temporary affair."

The Old School sinned through its excess of formalism. The New one sins by attacking marriage as a sacred institution while pretending to put an end to hypocritical and artificial practices. Should we completely condemn their opinions?—Certainly not. To chose one's mate for life with care seems to be more in agreement with the object (end) and intimacy of marriage. Matrimony is too important a thing [illegible] it affects one's freedom [illegible]

it touches too well the responsibility and happiness of husband and wife, to let others chose our mates for us. On the other hand many a danger lurks around this free choice of a mate. Therefore it is necessary that one should seriously PREPARE one's self for matrimony.

A) *One must prepare from Afar...*

i) Religion alone can act against that morbid invasion of purely sensual desires which cause sexual down-falls. Religion preaches the denial and the mortification of one's sensual 'Ego.'

ii) Nowadays many a marriage blessed by the Church is contracted by couples who have kept of Christianism but the appearance, the rites, the formulas and the gestures. People enter married life with a spirit of pleasure and egotism... being decided to grant an excessive freedom to their love and every right to their every wish. Christian marriage for them is too strict and burdens them with too many duties... It would control their fickle hearts and their unsteady affections too much...so they say!

Consequently we see that couples must have a long and serious moral preparation before marriage Matrimony should be prepared by a virtuous youth. One must be accustomed, by the tough discipline of a clean and pure life, to govern firmly one's passions.

We often hear nowadays about 'sexual initiation.' Initiation ALONE is useless when one's passions are not controlled by a general and orderly formation of one's character. The best 'sexual initiation' is a general education. If the latter has been soft and superficial (nothing deep) or just intellectual, man will be, in spite of a most perfect initiation, the victim of his very first temptation. If, on the other hand, the education has always put forward the sentiment of moral honour before all that is sensual and vulgar, man will know, without any initiation, what he needs must not do. However this education or sexual initiation should not be undertaken in our public schools, but individually and gradually with a serious consideration of the social "milieu" and character of youngsters.

The education of the will is at the basis of the forming of one's character. A child, even at a tender age, should be taught to use his or her own will...to use it permanently and constantly. Social education should not be forsaken either. A child or a youngster should be taught to devote him or herself to others, to have sympathy, and to respect others: the care of plants, animals and persons. It is good to have the child help around the home during the holidays in order to unburden the mother or the servants. In this work the parents should exact from the child a serious care, exactitude and good humor.

B) *One must prepare just BEFORE...*

i) A sincere and truthful intention regarding the ends or objects of marriage is needed. Any rightful and honest end (for instance: the marriage of two heirs in order to consolidate the fortunes of two families) is a sufficient motive for marriage as long as the natural ends of marriage are not excluded. At times even such secondary ends or goals help in bringing more together the souls and make the primary and secondary ends of marriage much easier to attain.

ii) One should be prudent and very careful in chosing a mate. Marriage, as we know it, is indissoluble, or cannot be broken-up... only death can put an end to one particular marriage... "Until death..." A mistake would have serious consequences for the whole life. Therefore one must pray hard before chosing a companion for life. A young couple should strive hard to know each other as perfectly as possible. They should know each other's faults as well as qualities and virtues. Exterior qualities are not to be disdained, but the ones that count are the intellectual, moral and religious virtues.

A little examination of one's sweetheart's family-tree and history would be of great help in this, for physical, moral and mental health are very important in the building of happiness. A certain equality in age and social standing is necessary also. A man can, without too great an inconvenience, be five or ten years older than his wife, but this does NOT go 'vice versa.' Christian love and NOT egoistic and fleshy love should preside in marriage. . A love that is chaste and pure... founded upon self-sacrifice and devotion. One should sacrifice one's self for the welfare of the other.

It is legitimate and good to consult one's parents before making such a serious decision, because their experience will often be of great help.

Finally if a couple want their married life to be blessed by God Himself, they should prepare themselves for it by a clean confession and a fervent communion. Marriage in fact is the vocation or calling which permits one to put God in what life has of seemingly common and ordinary things. One must never make a 'god' out of the person one loves dearly. This kind of idolatry quickly brings about a dangerous indifference or hate and repulsion True and real marital love receives the loved one, NOT as a god, but as a gift of the only GOD. It never confuses this living gift with God and never separates it from Him.

"She would look towards Heaven, and I would look upon her," wrote Dantes about Beatrice, his sweetheart. That is the real secret and key of true Christian love...to drink of divine purity in the looks, soul and gift of a creature ..

Fr. Nick

THINK WITH YOUR EDITOR

1) Were all those arrested by the French Maquis or shot by them without a trial- pro-Nazi collaborators... Is not or was not this free-for-all a splendid occasion and alibi for the French Reds to get rid of true patriotic anti-Cmomunists who might sooner or later, spoil the "success"(,!) of a radical and bloody revolution?? According to one French nurse who spoke with one of our Canadian war-correspondents, Gen. de Gaulle is not the man to stop the Communist revolt, when it comes.

2) Once again the Pope, (and with Him the whole Catholic Church) has condemned the vices of Capitalism, and has taken the defence of free enterprise and private ownership of the individual before the encroachments of the mighty and the State.

3) Once again a Muscovite paper is accusing of pro-Hitlerism all those who are either anti-Communists or do not see eye-to-eye with Russia's imperialistic policy. "No, Mr. Editor of the Izvestia, we do not all approve of Communism, and we do not entirely trust your nation's policy towards the smaller peoples of Eastern Europe. Why don't you and your diplomats put all the cards on the table as do those of the other Allied nations?"

4) Another film about a Catholc subject is one of the best pictures of the year. Bing Crosby, a good Catholic, acts as a young priest. You should go and see "Going my way"... Maybe it will help you to better understand a priest and his way of life. It will certainly make you proud of being a Catholic .. We need things like that, once in a while, to make us feel good. Many a time sincere Protestants envy us, remember that!

5) Can anyone tell me what happened to Timoshenko???

6) "Are we fighting for a Communist Poland," wrote some Polish soldiers lately to their new friends in Scotland, when they heard about the "liberation" of the city of Lublin and the latest elections there in which 'a-la-Soviet-mode' there were only Red candidates to vote for?? I always thought that democracy was like the American or Canadian way of life... Let us not be fooled by the dictatorship of a State. A dictator can swear many different masks to disguise his greed for power or his country's imperialistic policy

7) Did you read Prof. Kirconnell's "The Seven Pillars of Freedom"?

8) Do you pray for our brothers by blood in Wetsern Ukraine?

9) Flash...Soviet press bitterly attacks once more the Vatican and the Pope for preaching a Christian peace of forgiveness and not revenge. The attack, no doubt, was inspired by the envy of the Reds because of the countless interviews granted by our democratic Pope to our soldiers in Italy who so eagerly and proudly hail the Holy Father. . Just too bad that nobody is so eager to s · Uncle Joe in the Kremlin. . is it not?

10) Hollywood is wise enough to catch on that people want more films on Catholic subjects. These are always so appealing. They tell me that even Walter 'Mr. Miniver' Pidgeon is taking a long shot at playing the part of a man of the cloth (religious).

(Editor)

IN THE FOOTSTEPS OF THINKERS

1) Hating people is like burning down your own house to get rid of a rat. (H. E. Fosdick).

2) The heart of the fool is in his mouth, but the mouth of the wise man is in his heart. (Franklin).

3) The heart has its reasons which reason (mind) does not know. (Pascal).

4) Heaven is not reached by a single bound, but we build the ladder by which we rise. (J. G. Holland).

5) To be ignorant of one's ignorance is the malady of the ignorant. (A. Alcott).

6) When Liberty is gone, life grows insipid and has lost its relish. (Addison).

7) If you want to know what God thinks of money, just look at the people He gives it to. (Anon).

8) Those who cannot remember the past are condemned to repeat it. (Santayana).

9) He who loves not his country, can love nothing. (Byron).

10) Patriotism is not enough. I must have no hatred or bitterness towards anyone.(Edith Cavell)

11) Personality is to man what perfume is to a flower. (Schwab).

12) Prejudice is the child of ignorance. (Hazlitt).

13) To-morrow, to-morrow, not to-day, hear the lazy people say. (Weisse).

(Collected by Your Editor).

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Відділ УКЮ в Красне, Саск., до сего часу про свою працю мало писав. Відділ цей основано за старанням пароха, Всеч. о. Шанля, ЧНІ. Членів є мале число, та за кілька місяців свойого існовання відділ придбав $292.90 до своєї каси. Сего року, між іншим, Відділ улаштував Шевченківський концерт, День Матері, і одну гарну забаву. Відділ старається працювати, щоб прикрасити гарну церкву в Краснім.

Заряд складається зі слідуючих осіб:
Голова—Текля Саєнчук
Секр. — Марія Василенка
Заст. Голови Єлисавета Качилуба
Контрольори—Марта Качилуба, Михайло Шкович

Заряд дякує панові Білінському за поміч в праці.

Лист до Заряду УКЮ від Петра Е. Задворного:

С.І.Х.-

Шановний Заряде УКЮ! Почуваюся до милого обовязку зложити щиру подяку Зарядові УКЮ, за то, що мене назначили як учасника Вищих Освітних Курсів у Винипегу.

Ті скарби знання і запал, які я наберу від сих наших щирих учителів, понесу всюди, де мене доля кине- як сказав наш дорогий професор О. Кошиць, "раз добром налите серце—вік не охолоне."

Не можу висказати який я чуюся щасливий, що користаю з наук. Буду совісно виконувати свій обовязок, після своїх сил і знання, чим сподіюся принести честь організації, котра мені помогла матеріяльно бути на Пятих Освітних Курсах

Враз з моєю подякою прийміть від мене щире побажання, щоб Бог поблагословив вашу працю для добра молоді.

Відділ УКЮ в Ріджайні.— Дня 14 серпня, справив працальний вечерок з нагоди відїзду п-ни Ф. Бучинської, заступниці голови.

Зібралось гарне число молоді, вояків рівнож присутні були Отець Фик і о. Хорунжий, п-ство Малько й п-ство Шебець.

Желання і подяку за працю в відділі зложили Отці, п. Шебець і п. Малько.

п. Хрущ, як голова відділу, працав членкиню, котрої праця лишилась приміром для других. Це була членкиня, що відзначалась точністю і присутністю на всіх нарадах, сходинах, підприємствах.

Дальше п. Хрущ говорив про обовязки членів, щоб всі старались якнайкраще зрозуміти ідею УКЮ та всіми силами старались ввести її в життя. Як члени УКЮ, всі повинні виробляти свій характер і знання - пізнавати й цінити свої рідні скарби, так щоб стати приміром для других.

На памятку п-ні Бучинської вручено гарний дарунок з побажанням від всіх членів.

Член УКЮ в Ріджайні.

МОЛОДЕЧІ ЛІТА ЦЕ БУРХЛИВИЙ ПОТІК

У свойому, не так іще довгому, житті найбільшою моєю розрадою і потіхою було й є приставати з українськими молодцями. Грапляється це на зборах молоді, на забавах і при інших, предбачених і непредбачених нагодах. Одні з них давні знайомі—сміло витаються зо мною, а другі стоять несміло збоку, наче боялися б приступити до мене. До таких "стидливих" я самий приступаю і по короткій, жартами переплітаній розмові вони освоюються.

Є між моїми молодими приятелями й такі щирі юнаки, що отвирають передо мною, на тисячу колодок замкнені, свої молоді душі й розказують щиро про свої клопоти, терпіння, боротьби й невдачі, що наче терня, ранять болюче їх юнацькі серця. Вони шукають потіхи й ради, там де сподіються її знайти. А тим заохочують мене до ревнішої праці над ними й подібними до них. Це для мене велика честь і радість, коли можу подати моїм молодим прителям якусь спасенну раду. А ще більша честь для мене, що зачинаючи з цим числом зможу поділитися своїми думками з молодими читачами цього часопису.

Душа молоді це копальня золота безмірної вартости. Але як золото в копальні не є чисте, так і всі сили душевні молоді не є іще упорядковані, а тим менше спрямовані стало до добра.

'Молодечі літа це бурхливий потік;—це час сильних душевних потрясень, час чарівних, деколи небезпечних, мрій, розпучливих сумнівів і невдоволень. Серед таких змінливих душевних настроїв і бурів молодець розвивається в дорослого мужчину.

Скріпити молодців у їх духових боротьбах, успокоїти їх розбурхані душі, помогти радою у сумнівах і перестерегти перед небеспеками оце моя ціль і намір.

Знаю добре, що мертва друкована буква не має сили живого слова, однак живим словом не можна до всіх промовити, а я хотівби заговорити до душі кожнього українського молодця, що в нього жевріє іще хочби найменша іскорка любови до всього, що гарне й чесне на тім світі.

Не знаю я тебе український молодче; не знаю як ти називаєшся, не знаю де ти мешкаєш, чи в місті чи на фармі. Не знаю рівнож, яке є, або буде, твоє звання у житті, чи ти є або будеш рільником, учителем, або якимось високим урядником —того всього я зовсім не знаю. Однак я знаю про тебе одне, що ти є український молодець. Знаю, що від тебе залежить, в меншій або більшій мірі, будучність українського народу в Канаді. Знаю добре, що нераз ти стоїш перед важними загадками життя, і серед сумнівів і непевностей шукаєш ради й заохоти. Твоя душа прагне правди й спокою, що виплиналиб із вічних джерел Божої Премудрости.

Заспокоїти твою спрагу й втихомирити твоє розбурхане серце—це ціль оцих скромних стрічок, писаних з великою любовю до тебе й гарячим бажанням охоронити тебе від зіпсуття і спрямувати твою душу на дорогу правди й добра,— вищих ідеалів. Моя щирість й любов повинні заставити тебе, український молодче, поважно роздумати те, що прочитаєш і взяти хоч одну сильну постанову й держатись її у всіх пригодах свойого життя.

Пізнай, український юначе, добрий напрям у житті й тримайся простої дороги, а не змарнуєш своїх юних літ.

Ювеніс.

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНКИ В АНГЛІЇ

Анна Храплива

На знимці Анна Храплива з Винипег, Ман. одержує відзначення ранги підхорунжого в жіночій армії, в Англії. Попередно вона одержала королівське відзначення й медаль Британської Імперії (Б.Е.М.). Панна Храплива є чи не першою з українських дівчат, котра одержала таку відзнаку.

Панна Храплива була одною з перших, що записалася до жіночої армії й виїхала до Англії в листопаді 1942 року. Від самого початку заснования вона була і є дуже активною в рядах Союзу Українсько-Канадійських Вояків і до цего часу завідує й є касієркою Кантини в Лондоні. Під цей час, коли більшість наших вояків порозкидувані по фронтах, майже цілий тягар провадження Кантини спадає на плечі панни Храпливої, яка, поза обовязки в армії ввесь вільний час посвячує для добра С.У.К.В.

ЩО РОБИТИ ЗАРАЗ

1. Вибрати новий заряд або потвердити старий, бо жовтень це місяць річного засідання і виборів у місцевих відділах УКЮ.
2. Зорганізувати осінну прогульку до ріки, ставу, парку і мати "вінер ровст".
3. Помагати в осінних парохіяльних базарах.
4. Зробити "кард партей" а дохід призначити на бібліотеку УКЮ.
5. Учитись плинно читати по українськи.
6. Готовитись на пресову кампанію.
7. Читати куток "УКЮ."
8. Посилати дописи до цего кутка.

Б. Л. К.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЄННІ СТРАТИ

По день 29 серпня 1944 американські воєнні страти виносили 389,125 жовнірів забитих, пропавших та ранених.

Йосиф Топольницький, сапер, син панства Ф. Топольницьких з Фішер Бренч, Ман., зістав ранений в Франції в активній службі

Станислав Линтик, рядовик, з Сифтон, Ман., помер за морем наслідком ран дня 14 серпня 1944. Зістав страшно ранений в груди підчас бою.

Михаїл Мороз, летун, зістав забитий в активній службі дня 9 серпня, 1944. Походив з Гранскона, Ман. За морем був від 1943.

Станислав Мазур, рядовик, зістав ранений за морем підчас бою. Син панства Йосиф Мазур в Винипег. За морем від 1942 року.

Володимир Сагалюк, арматщик, зістав забитий в Франції підчас бою дня 5 серпня, 1944. Походив з Винипег, Ман. За морем від 1942 р.

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

MASS ON THE BATTLE FRONTS

A soldier who landed with the Allied forces in Normandy on D-day reports that he has missed Sunday Mass only once since he has been in France. So well do army authorities co-operate with chaplains that notices are posted up, transport provided, and somewhere in a field, a farmhouse, a ruined abbey, or a village church, an altar is set up and every Catholic man who is not on active duty hears Mass.

It makes us sometimes think whether we are justified when we say, "Father, I was too tired to go to Church on Sunday after being at a dance the night before or to a picture show." Our soldiers don't hesitate to hear Mass, no sir! they realize the value of hearing Mass. So how about hearing Mass more often. Pray for our boys in the armed forces and for a just peace.

ST. MARY'S INSTITUTE

The Ukrainian Catholic girls and all Ukrainians of Manitoba should be very happy that we have a girl's institute in Winnipeg. This will give our Catholic girls an opportunity to come to Winnipeg to continue their studies. The building is situated opposite the Parliament Buildings in one of Winnipeg's finest residential districts. Girls who will be coming to Winnipeg to continue their studies should make it a point to stay at the Institute (Bursa). Here you will be given proper guidance in Ukrainian history, literature, religion and citizenship. Our parents should feel obligated to send their daughters to this Ukrainian Catholic Institute. The institute will be under the supervision of the Ukrainian Sisters This is another step gained by the Ukrainian Catholics of Manitoba. Support this Institute. Someday we hope that there will be a similar Institute for our young men, who come to Winnipeg to continue their studies.

A THOUGHT TO CONSIDER

The season has arrived and the Ukrainian Catholic Youth clubs will resume their activities for another year. Very often we ask our friends to join their parochial club. The answers we receive from them are, "Oh, there is no excitement," or "There aren't enough members." Sometimes these answers may be true but do we take any steps to remedy the problem. If we expect the youth club to be exciting it is up to us to make it such, and not wait for another person to do it. A boy or girl may have a special interest in study clubs, sports, Ukrainian literature, singing and customs, religion or public speaking, and with their leadership in any of these lines we may be sure that the club would become educational, interesting and exciting. Not enough members? Social activities is the answer to your question. Social evenings is a sure way to attract the boy and girl. Invite your boyfriend to an evening of "Rug Cutting" or your ladyfriend for "Tea and crumpets." When you show them that their company is welcomed they will make it a point to become a member of your local Ukrainian Catholic Youth Club.

Another very imporatnt matter to bear in mind is that it is our responsibility, the duty of every Ukrainian Catholic boy and girl, to keep our Ukrainian Catholic Youth clubs functioning in every parish. When our Ukrainian boys return to Canada after the war they will want to come to a place wherever people speak their own language, think the same as they do, have the same language, and love the same religion and customs. Therefore continue to be members of your local U.C.Y., and get your friends in. Be proud that you are a Ukrainian Catholic Youth. Give this a serious thought.

RALLY OF THE UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH LEAGUE OF MANITOBA

DATE Sept. 30th & Oct. 1st,
Saturday & Sunday
PLACE: St Nicholas School,
650 Flora Ave., Winnipeg, Man.

PROGRAM:

Saturday, Sept. 30: 12 A.M. to 2 P.M.—Registration at St. Nicholas School.— 2 P.M. to 5 P.M.: 1) Opening words by Chairman. 2) Report of standing committee. 3) Report on Dominion Convention of Ukrainian Catholic Youth held in Saskatoon in July. Open discussion to follow. 4) Nominating Committee to be elected.— 6.30 P.M.: **DINNER & DANCE at Picardy Salon.**

Sunday, Oct. 1: — Morning—MASS. — 2.30 P.M.: 1) Reading & discussion of Dominion Constitution. 2) Election of officers for 1944-45. 3) Outline of plans for 1944-45. — 7.30 P.M.: VARIETY NITE & REFRESHMENTS.

"This is a funny world,
It's wonders never cease;
All 'civilized' people are at war,
All savages are at peace."

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

CANNED TOMATOES
(Hot water bath method)

Fill hot, clean jars with juice that has been sieved, to within ½ inch from the top of the jars. Add 1 teaspoon salt and from 1 to 3 teaspoons sugar to each quart jar, if extra sweatening is desired. Partially seal the jars, and place the jars on a rack in a canner containing enough water to come up over the tops of the jars at least two inches. Bring the water in the canner to a vigorous boil and keep boiling like this for 20 minutes. Remove from the canner and seal tightly at once. When the contents of the jars are cold, invert to test for leaks. Any that leak should have the contents packed into fresh hot jars, and these should then be partially sealed and reprocessed in a water bath for about 8 minutes. Store tested jars in a cool, dry place

CANNED PEARS
(Hot water bath method)

Wash and peel well ripened pears. Whether you leave them whole or halve them, they should be placed immediately in weak brine (made with 1 tablespoon salt to 1 quart water). Make a thin syrup in the proportion of 1 cup sugar to 3 cups water and boil these together for 5 minutes.

Drain and dry pears and pack, cut side down, in clean hot jars. Pour the boiling syrup over the fruit, filling the jars to within ½ inch from the tops. Wipe off the sealing surface with a clean, damp cloth and adjust the rubbers, glass tops and screw tops. Partially seal the jars. Place the pratially sealed jars on a rack in a canner containing enough water to come up over the tops of the jars at least 2 inches. Bring the water in the canner to a boil and keep boiling rapidly for 20 minutes Remove the jars and tighten the seals immediately. When cold, invert jars to test for leaks. Store perfectly sealed jars in a cool, dry place.

Французькі Огіркові Пикилс

2 кварті огірків, 1 кварта цибулі, 1 кварта калафйорів.— Покраяти огірки, цибулю і калафйори на малі кавальчики, добре посолити і так лишити на дві години. В окремий баняк налляти кипячої води й до неї вкинути огірки, потім цибулю і калафйори. Коли вже все спарилося, зараз перецідити через друшляк, щоб вся вода стекла. Вимішати огірки, цибулю і калафйори разом. До того зробити слідуючу муштардову поливку: 2 горнят оцту, 1 горня води, 2 горнят цукру, 2 ложечки тюмерик павдер, 8 ложечки соли, 2 столові ложки муштарди, 2½ ложки муки. Взяти муки, муштарду, тюмерик павдер, трошки води, й оцту й все разом розмішати. Решту води й цукор поставити, нехай закипить. До того дати ту мішанину, щоб закипіла, а опісля додати огірки. Нехай все разом закипить і потім зливати в чисті слоїки.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

Українці Католики Саскачевану, —— на Зїзд до Саскатуну 7, 8 і 9. Жовтня!

Цегорічний з'їзд Братства Українців Католиків у Саскатуні надзвичайно важний, його значення далекосягле. **Від успіху цего з'їзду залежить у великій мірі доля нашої молоді, будучність нашого народу в Канаді.** Тому приїзджайте всі на з'їзд!

Всі наші українські католицькі організації сердечно запрошені. Бажаємо бачити на цьому з'їзді делеґатів тих організацій з щедрою цеголкою-жертвою на будову нового українсько-католицького Інституту імени о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

На з'їзд запрошені наші найзнаменитші бесідники, між іншими наш вельми заслужений посол до Оттави **пан Глинка. Тому в імя Боже приїзджайте на З'їзд!**

Наша будучність рішається. ТЕ, ЩО МОЖЕМО НИНІ ЗРОБИТИ, НЕ ВІДКЛАДАЙМО НА ЗАВТРА. КОРИСТАЙМО З ЧАСУ! ВИКОРИСТАЙМО ЦЕГОРІЧНИЙ З'ЇЗД!

Заряд.

НА НОВИЙ ІНСТИТУТ У САСКАТУНІ:

Парохія Ґерисей, Саск.— М. Добко $50.00. По $25.00: Н. Леник, П. Стадничук, Ів. Стадничук, Гр. Ґуцуляк, Р. Качур, П. Воробець. По $10.00: Й. Ґуцуляк, Ів. Сенько, Г. Федорчук, М. Сиротюк, Н. Лученко. По $5.00: Ю. Олійник, В. Ковч, П. Луцик, Е. Мудрий, С. Гнатюк. Н. Романюк $2.00. Разом досі зложили з Ґерисей $277.00

Се частина жертв з Ґерисей, Саск., і дехто зложив свою жертву в Саскатуні.

Свідомість людини пізнати по її розумній бесіді, шляхотність по її поведенні, благородність по її відклину на духовні, народні справи, а великодушність її пізнати по жертвенности.

Тим більше, коли ходить о будову своєрідної, народної, виховної Інституції. Наші чільні одиниці позитивно відкликуються на наш зазив. Вже відразу жертвують. Однак маси наші ще ждуть, щоби таки на місці їх зрушити, заохотити до жертви.

Тому наш З'їзд БУК-а в Саскатуні цего року має якнайінтензивніше розбудити духа жертвенности в нашого народу. Сьогорічний З'їзд має пустити "машину" кампанії в розманистий рух. Так, щоби наш український загал в Саскачевані в першій мірі дав доказ, що розуміє важність і пекучість справи: будову Інституту. Та належито й великодушно складав свої жертви.

Все, що жертвується, жертвуємо самі собі. Нехай наша жертва буде після міри любови до своїх дітей, молоді, нашого майбутнього.

о. П. К.

Парохія Ярослав, Саск: Збирав п. Іван Проць. Зложили: А. Лемчак $10.00, А. Смеречинський $2.00. По $1.00: Ів. Проць, М. Ґамраций, Ф. Добко, пані Шпіляк, Е. Добко, пані Смеречинська, М. Серган, А. Проць, П. Новак, С. Ґамраций, М. Проць, Г. Ґамраций, Ів. Добко, Ф. Лемчук, В. Шпіляк, С. Яремко. М. Пахолко 75ц., і по 50ц.: К. Н. Головка й панна Шкільник, М. Добко й М. Новак, пані Новак 25ц., дрібними жертвами $1.17. Разом з Ярослава зложили досі $32.17

Модельфарм, Саск. (другий виказ): Анастазія Хрупик $5.00. Досі парохія Модельфарм зложила .... $76.25.

Йорктон, Саск. (другий виказ): Анна Пристай $5.00. Досі Йорктон зложив $286.00

Парохія Плейнвю, Саск. Збирав о. Р. Хомяк, ЧНІ. Жіноче Товариство $5.00. По $1.00: А. Балаберда й Параскевія Балаберда. Досі зложив Плейнвю $7.00

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД Братства Українців Католиків успішно відбувся 24. вересня в Канорі, Саск. Поверх сотні делеґатів, многого гостей і місцевих членів парохії з напруженою увагою вислухали шановних бесідників: Всеч. о. М. Колодія, Всеч. о. Гр. Теплого, п. адвоката А. М. Кіндракевича, голову БУК-а в Саскачевані, Преп. Брата Методія ЧБХШ, паню Олю Коваль, представницю УКЖ Саскачевану та п. адвоката В. Балешту. Предсідником з'їзду був п. Я. Д. Стретійчук. На з'їзді порушено важні справи нашого Братства.

Точний звіт з'їзду подамо в слідуючім числі БН.

Англійські летуни, що творять залогу бомбовика Спитфаєр, студіюють мапу Німеччини, перед нападом.

LAUGH AND GROW FAT

Caller: "Is your mother engaged?"
Small boy: "She's married."

Customer: "Why don't you advertise?"
Village Storekeeper: "No sir! I tried that once and it pretty near ruined me."
Customer: "How was that?"
Storekeeper: "People came in here and bought durned near everything I had."

The teacher was trying to teach the significance of "white" to a class. "Why," she said, does a bride invariably desire to be clothed in white for her marriage?"
As no one answered, she explained: "White stands for joy, and the wedding day is the most joyful occasion of a woman's life."
One of the pupils queried: "Why do the men wear black?"

—— ПОЗІР! ——

Незвичайно цінні й корисні для молоді є слідуючі книжечки:
Не дайся, ціна .... 5ц.
У хуртовинах юнацьких літ .... 5ц.
Кождий юнак і юначка повинні їх перестудіювати. Замовлення слати:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

—Дописи—

ІЗ АРХІЄРЕЙСЬКОЇ ВІЗИТАЦІЇ НАШОЇ ПАРОХІЇ В БОСЕЖУР, МАН.

Неділя 10-го вересня ц.р. була днем побуту між нами нашого Епископа, Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики.

Від вчасного ранка через небосклін пересувались сірі осінні хмари, загрожуючи цілій околиці дощем так, що многі із нас почали сумніватися в повний успіх проголошеної нам Архієрейської Візитації.

Та всеж таки місцеві і дооколичні люди почали зїзджатись під церковцю, не зважаючи на це яка буде погода.

Площа перед входом до церкви почала наповнюватися старшими людьми і молоддю, які нетерпеливо очікували приїзду нашого дорогого Гостя, Їх Ексцеленції.

В призначений час залунав гомін дзвона на знак приїзду Їх Преосвященства. Всякі розмови нараз утихли, бо кождий із присутніх був зацікавлений церемонією привитання.

У прибраній входовій брамі наш парох, Всеч. о. Ярослав Чиж і Всеч. о. Ярослав Головатий стрінули Їх Ексцеленцію, о. парох поцілував Їх Ексцеленцію в перстень, подав мантію і Їх Преосвященство під проводом процесії та при асисті двох наших Отців підійшли до входових дверей нашої церковці.

Тут п. С. Рудакевич в імені парохії повитав Їх Ексцеленцію після уркаїнського звичаю хлібом і сіллю, а наш о. парох передав церковні ключі.

По цих вступних привитаннях Їх Преосвященство під звуки хорового співу "Буди імя Господне" увійшли до хаму, де вкоротці почалась Архієрейська Служба Божа при сослуженню оо. Я. Чижа й Яр. Головатого та при спів-участі мішаного хору під проводом п. З. Мороза.

Церква була переповнена вірними, бо на дворі випогодилось і це дало змогу многим прибути до церкви. В церкві було много наших людей із дальших околиць, як пр. з Елми, з Брайтстови, з Талберг та з Брокенгед.

Підчас Архієрейської Служби Божої хор співав гарно.

По прочитанню св. Євангелія о. парох в коротких щирих словах привитав Їх Ексцеленцію, підчеркуючи вплив Архієрейської Візитації на серця вірних та висказуючи радість такої хвилі.

По Службі Божій виголосив довшу проповідь Їх Ексцелецнія. Поучаючим словам Архипастиря нашої Церкви уважно прислухувалися всі вірні, накормлюючи ними свої серця до глибшої побожности та більшої ревности в праці для добра Церкви й Народу.

Архієрейська Служба Божа закінчилась проповіддю Їх Ексцеленції та роздачею дітям памяткових образочків, а відтак в нашій парохіяльній салі слідував спільний обід.

В салі привитала Їх Ексцеленцію панночка Оля Лиса і Їх Преосвященству вручно китицю гарних пахучих рож.

Господарем обіду був наш о. парох. По смачній перекусці покликувано до слова Всеч. о. П. А. Яворського, пароха місцевої римо-католицької церкви, п. П. Боднарчука з Тиндал, п. П. Ференса з Ґрін Овк, паню П. Кучинську з Босежур, п. З. Мороза з Тиндал і п. Г. Рицара з Босежур. Всі вище згадані промовці вивязалися гарно у своїх зложених привітах, а на закінчення до всіх присутніх промовив Їх Ексцеленція. Преосвященний у своїй промові піддав присутнім кілька дуже корисних думок та просив конечно їх здійснити.

Гостиннеприняття в салі закінчено спільною молитвою.

З переведеної збірки передано на "Будучність Нації" $16.80. Жертвували: $5.00: п. О. Матвієць. По $1.00: Всеч. о. Я. Головатий, п. Н. Гуральський. По 50ц.: пані П. Гуцал, пані А. Ференс, п. П. Ференс,, п. А. Горошко, п. О. Николаїв.

Всім щирим жертводавцям складається сердечну подяку за їхні жертви на свою пресу, а п. К. Боднарчукові за заохочення присутніх до цеї ж збірки.

Кореспондент.

КОМАРНО, МАН.

Посвячення дому П-ва Вівчарів

Хоча родина Вівчарів недавно прибула до Комарна, то однак вона вже є одною з провідних родин цеї місцевості. Своєю витревалою працею вона вспіла набути цвитуче господарство.

Поза домашним заняттям панство Василь і Марія Вівчар знаходили час для парохіяльної і народньої праці. Їх совісне сповнювання громадських обовязків знаходило оцінення в парохії так, що ледви коли збори минули, щоб їм не повірено важної відвічальности.

Посвячення гарного дому, що відбулося 13-го липня, було гідним завершенням їх чесної праці. Після свячення дому слідувало поминальне богослуження в парохіяльній церкві. Акт посвячення і св. Літургію відправив місцевий парох Всеч. о. І. Олійник. По укінченні літургічних відправ відбувся гостинний обід в парохіяльній салі, де Всеч. о. Парох в імени присутніх зложив щирі побажання панству Вівчарям та висловив признання їх заслугам для парохії Пресвятої Тройці в Комарно. Присутні потвердили ті заяви грімким многолітствієм.

При нагоді свячення дому був також присутний панства Вівчарів найстарший син Іван, котрий служить як механік при канадійській армії. Тому, що його відпустка кінчилась, то дооколична молодь справила йому пращальний вечерок в парохіяльній домівці, де молоді та старші весело забавлялись до пізної ночі.

Заки запрошені розійшлися п. Т. Шимків пригадав присутним, що коли хочуть гідно закінчити той день, по треба згадати на народні потреби. Першою між тими то католицька преса. Наша преса є сторожем і речником наших інтересів. І коли вона є сильною і має змогу поширювати свій благородний вплив то вміру того зростає сила й повага нашого народу. Слухачі радо одобрили заклик збірки на пресу й зложили $6.15 на "Будучність Нації."

ІВАН ВІВЧАР,
механік при канадійській армії

Панству Вівчарам, а особливо пані Вівчар, котра від якогось часу підупала на здоровлі, їх щирий приятель в імени присутних гостей бажає щастя та скорого повороту до здоровля, а їх синові Іванові, щасливого повороту до родинного дому.

Присутній.

ГЕФФОРД, САСК.

Пращальний Вечерок для пані Безкоровайної

У пятницю 18-го серпня, с.р., численно зійшлося жіноцтво до дому пані Циби, щоби попращати паню Безкоровайну, котра відїзджала до свого мужа на сталий побут до Торонта. Сей вечер останеться в памяти присутних на довший час. Підчас перекуски, котру приготовило жіноцтво, пані Гродзінська вручила пані Безкоровайній скромний дарунок на спомин від жінок. Пані Безкоровайна з одушевленням його прийняла, покотилися пару сліз гарячих по її лиці, і вона дякувала за так велику присутність жінок, котрі зійшлися і з котрими вона працювала при церкві около 20 років. Відтак покликано паню В. Жипчин, котра сказала пару слів, і побажала пані Безкоровайній щастя і здоровля на новому місці. На закінчення покликано паню Цибу. Пані Циба пращала в сльозах паню Безковоровайну, яко сусіду, з котрою прожила 16 років і завізвала до збірки на прес фонд "Будучність Нації," з котрої прийшло $3.05. Відтак відспівано многолітствія і з жалем всі попращалися з панею Безкоровайною і розійшлися домів.

Боже, щасти її на новому місці.

Присутна.

ЖОВНІРИ ЖЕРТВАМИ ЗУДАРУ

Понад 25 вояків зістало забитих а поверх 50 ранених, коли в Америці два скорі потяги зударилися коло міста Терре Готе, Інд.

о. Степан Семчук

Органiзаційна Поїздка на Схід

(Продовження)

о. парох Роборецький був так добрий, що мимо своїх щоденних занять ще найшов хвилину часу, щоби нас після вечері, якою гостили нас привітні і гостинні родичі о. Роборецького, що живуть разом зі сином, нас повозити по місті і бодай показати що важнійше і вартнійше оглянути в Торонті. На цім місці хочу подякувати за ту прислугу, як також за принятти в родинним кружку і цих кілька милих хвилин, що ми мали нагоду там провести. Торонто є дійсно розлоге і велике місто, одиниця, а ще до того чужа, губиться в нім. Без спромоги користуватися власним самоходом, дуже тяжко за короткий час щонебудь путнього побачити доцільно в місті, бо місто як кожде місто має все в своім скарбі. Тут доперва середмістя і ратуш, а там кілька кроків дальше зачинається китайська дільниця і жидівські торги.

Що варта в Торонті оглянути?

В першій мірі наші три церкви.

Дальше катедру св. Михаїла в середмістю, котра має прегарні вітражі і вівтарі. Я був в ній біля пів до першої на буднім дни, священик якраз зачинав співати Службу Божу. Людий було по лавках яких дві сотні. З того можна бачити, скільки там денно правиться Служб Божих і як люди ходять до катедри, навіть на будних. Біля катедри зараз є велика лічниця св. Михаїла.

Варта оглянути комплекс будинків університету навколо старого парляменту, котри тепер служить для університету і недалекий музей, дійсно в повним того слова розумінню збірник найкращих річий культури людства з ріжних часів і країв. Торонтонський музей з тесаного каміння на три поверхи будівля при тихій вулиці збоку університету має палолі збірки людського поступу на всіх царинах технічного розвою в ріжних країнах світа від найдавнійших часів. Є там моделі, як розвивалося хліборобство, мореплавство, лісорубство, ітд. Є там розвій письменства, зброї. На другім поверсі є головно культура середновичча і стариниих часів, римських, грецьких і фенікійських. Є там цінна збірка старинних монет, однак вона порозкидана по всіх кімнатах потроха і так загальний вид губиться. Є там маса срібних і золотих монет від старинних перських до римських. Є там також відділ геольоґічний і мінералів, в цім дорогих каменів ріжного рода, що подібно розкинені по всіх кімнатах не дають того суцільного враження, що далиб зібрані разом в одній більшій кімнаті. Там доперва подивляєте богацтво природне нашої Канади в її скалах, обильність вартних мінералів, ніклю, міди, золота, срібла, олова, заліза, ітд. Цілі обрізи асбесту і зараз показ, що і як з нього виробляють. Дивуєтеся, скільки добра виходить з того мінералу для потреб щоденного вжитку, від рукавиць до тафлів для будовання стін. Є там ріжні преріжні роди вугля нашої Канади, цінні кришталі, скаменілі дерева і ростини, і сотворіння.

На третій поверсі є відділ звіринний, а далі акварій і цей найцікавійше, бо в шклянних посудинах серед водоростів і природної води живуть, плавають і живляться перед вашими очима ріжні преріжні риби, ящурі — а навіть окремо павуки і гади. Все живе. Є там представлена також рістня і пташня нашої Канади.

З ріжних ділянок остав мені в памяті скитський ніж і кинджал зі степів нашої України, що найшов аж тут спочинок. Потім цікаві полотняні туніки давних римлян, що мають вид хитону, того хитону, про котрий римські жовнірі кидали жереб у стіп Розпитого. Ви бачите, що ці полотнянки були вишивані кругом шиї, долом рукава і долом коліна мали розетку, звичайно з чорної заполочі. Часом вишиття червоне.

Впадає там в очі на самім долі великий гріб одного з китайських царів зперед трох тисяч літ. Самий гріб як шапка півокруглий з тесаного каміння, а вхід до нього спочиваючі верблюди з одноцілого каміння витесані. Як той гріб зрушили з місця і сюди привезли з далекого Китаю, то вже диво нинішної техніки. Але, що китайці позволяють ці старовинні річи забирати зі свого краю, то також образ їх порядків і безсильности. Річ масивна, великанських розмірів, з одноцілих бльоків каміння витесана, мусить мати велику вагу і тягар.

Є в цім музею також старовинні річи турецькі, італійські, французькі, много образів і килимів давних, старовинних ікон, престолів, посуд, хатного знаряддя. Все це вартне видіти, тільки треба мати більше часу і не спішити. Інакше розболить вас голова з надміру вражінь і спостеріґань.

В Торонті варта ще оглянути ґалерію красних штук в малім але стилевім будинку з тесаного каменя. Творів штуки світової слави там небогато, але є бодай по одному образу з усесвітних малярів і як все, всі давнійші малярі полишили нам малюнки релігійного змісту. Образи песиків, котів, стайнів, ідиллі лук і борів, та всякого рода жіночих принад, це плоди новійших часів, від французької революції почавши. Ґалерія впливає мило і не розстрілює та не вичерпує уваги так, як музей. Тут менше творів, а ці, що є, порозвішувані рідко на стінах і лишають много простору для спочинку вражінь.

Назагал в Торонті богато церков і вони розміщені в досить рівнім відношенню щодо величини міста. Ніде нема замного в одній дільниці, ніде замало.

Місто доволі чисте, приличне, рухливе всього до купівлі досить.

Українці мають гарні церкви, діяльних, щирих душпастирів, нарід жертвенний і для добра все охочий помогти. Видніють вивіски українських професіоналістів, кажуть, що є також одиниці засібні і з чималим маєтком.

З Торонта їдеться прямо ідеально на полудне далі. Залізна дорога до Брентфорд веде через Гамелтон, звідки півкругом завертає і за недовгий час довозить до призначення. Вози чисті, обслуга чемна, вигідна. Біля дороги вздовж сади й виногради. Виноградники як стрижений живопліт на заході, не вищі. Від стовпів ідуть потрійні дроти а на них сперта винна лоза зі широким темнозеленим листям. Земля під виноградом очищена звичайно і тільки червоніє. Деякі виноградарі посіяли гречку і вона тоді буйно цвила. Нам сказали, що гречку сіють для погною, її ніхто не збирає, лиш приорюють. Грозен виноградних не видно прямо здалека. Треба приступити близше, щоби серед широких листових пластів побачити повні рясні темнозелені, лискучі, наче звосковані винні грозна-китиці.

Брентфорд, Сейнт Кетеринс, Ошава і Кичёнер майже тотожні скількістю мешканців а два перші навіть положенням і будовою. Всі мають свої баси чи трамваї, що довозять до найдальших кінців міста. Численність мешканців понад трицять тисяч душ. Не треба забувати, що два перші міста недалеко одно від другого, яких трицять миль доброї асфальтованої дороги. Близько там Вотерфорд, Симко, Веланд і його завершення Кровленд. Схід має широко розвинений промисл і це уможливлює близкість і чисельність положення для тих міст. Міста живуть з промислу і той промисл живить тисячі робітників та посередників, він живить на сході міста.

Наша церква в Брентфорді на горбі. Площа гарна, обведена живоплотом, з полудневого боку спадає стрімко до міста. Домівка є зараз при церкві. Церква мурована, невеличка, але гарна, чиста, привітна. Кивот в ній великий і дійсно гарно зроблений та прегарно золочений, дар одного (вже тепер покійного) робітника-парохіянина, що сам його робив.

Місто чисте, в середині базарна площа а серед неї ратуш з невідмінним годинником. Площа чотирокутна, кругом неї широкі биті дороги, що відводять у чотири кінці міста. Цілком подібно збудований Сейнт Кетеринс. Навколо базару крамниці з преріжним крамом, доми старі, з цегли, звичайно двоповерхові. Ці доми видно будовані по пляну і майже рівно поставою, так що ніде нема виломів і заломів в цім виді рівних мурованих однаково майже забудованих стін.

На наших викладах в Брентфорді було присутних 24 осіб. Це здебільша лемки і робітники фабричні.

Жертвували на Інститут по $10.00 о. Ізидор Борецький. По $5.00: Гафія Хауш, Катерина Гриньків, Стефан Мигаль, Юрій Кузьма $2.00. По $1.00: Ів. Лайтер, Йос. Ґавайда, Анна Барицька, Іван Сохацький, Анна Сердинська, Юлія Хауш, п. Стефанишин, Ст. Конкевич, Іван Кастранець, Анд. Мартинюк, Анна Диксон і Анна Хауш.

РАЗОМ $39.00

(Далі буде).

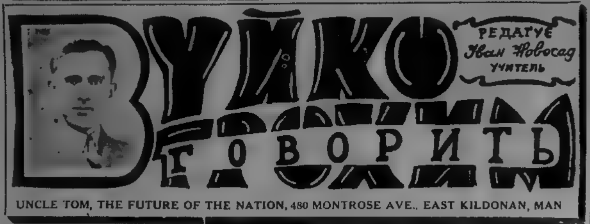

Любі Діти:

Скажу коротко а солодко:
"Пугар гарний, срібний,
чекае когось.
Чекае працівника щирого,
що Діточій Сторінці помагае,
Передплати та на фонд збирае,
про "Веселу Родину" дбае.
До кінця листопада
часу іще е.
Чий той пугар буде
Тепер ще ніхто не знае."

Вуйко Трохим

КОНТЕСТ НА ЖОВТЕНЬ

1. часть: Зложіть пять приповідок з—

1. Нема колача без Бога.
2. Таким бідному чоловік ся стаеш.
3. Великий сорочка без праці.
4. Пристаеш громада до порога по нитці.
5. Ані громада тай стаеш з яким.

2. часть—

Василько, тато і мама його,мають разом 75 літ. Тато є старший від мами 5 літ, а мама має три рази стільки літ, що Василько. Відгадайте Василька вік.

За влучні розвязки до цего контесту буде **пять нагород.** Не забудьте подати точно свое імя, вік, та адресу. Розвязки присилайте перед 15-го жовтня до:

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Галя, Іринка та Мирослав Крук з Винипег, Ман., зложили 50ц. на Діточу Сторінку. За се від Вуйка належиться їм сердечна подяка.

Вуйка Трохима Весела Родина має за ціль помогти бідним дітям. Членом її може стати кождий член чи членкиня Діточої Сторінки, що пришле 15ц. на членську вкладку. За се кождий дістане гарну образкову членську картку. Вже дотепер члени Веселої Родини помогли богато сиротам тут в Канаді та за морем. Любі Діти, вписуйтеся громадно в члени Веселої Родини, а поможете бідним сиротам та сиріткам!

Ану, хто з Вас буде слідуючим членом?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

У Контесті на Вересень взяли участь троє дітий, а се: ГАЛЯ КРУК, Винипег, Ман., НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ, Айрон Ривер, Алта. і ЗОНЯ ГАДУБЯК, Бюкенен, Саск.

Усі діти прислали добрі розвязки й за се дістали від Вуйка гарні нагороди.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

1. Найдовше добре зложене речення.
2. Хто рано встає, тому Бог дає.
3. Папірос.
4. а) Жид важить цитрину
б) Сторож стояв коло хреста годину

Ксеня школярка

(Ксеню мама привела перший раз до школи).

Боже, яка вона велика! Мама кажуть, що вона мурована. Може бути, я не знаю. Нехай собі буде мурована, але страшна тай уже! А вимита, позамітана, ні смітячка ніде, й дітей повно! Щож найстрашнійше, то сама пані учителька. Очи має такі великі, чорні! Говорить так голосно, скрізь ходить, нікого не боїться, ні не соромиться До моеї мами сказала зараз: "Як ся маєте, пані Коваль! То Ваша доня? Заведіть її самі до лавки." Мама посадили мене в лавку, хотять іти, а я не пускаю їх, боюся, за руку тримаю, прошу: "Мамо, не йдіть, сідайте коло мене!"

Тоді вже пані: "Що то. Вона така пещена? Прошу Вас, пані Коваль, вийдіть із кляси! А ти Ксеню, лишися з нами, бо ти вже школярка!"

Ой Боже, пішли мама, хочу й я йти за ними, та діти не пускають, усі сміються з мене і пані також стало смішно. Плачу, а вони сміються. Ох, недобрі! Так мені стало сумно! Їх стілько богато, а я сама одна, ні мами, ні баби коло мене.

Пані погладила мене рукою по лиці, а рука така мягенька, тепла! Та що мені з того, вона все таки "пані", дивиться на мене остро своїми чорними очима і говорить так голосно- "по панськи." Ні! Не люблю її!

Дивлюся по школі, а тут вікна такі великі, і близенько мене така страшна піч, Боже! Вона впаде на мене! І муха якась бзикає коло очий, хоче кусати; навіть Ісус на образі накивує мені. Пригадала я, що моя каша з молоком на припічку стоїть. Певно її киця з'їсть, поки я звідси вернуся. Плачу, тай плачу. Коби хоч мама сховали кашу, ... прийдуть, але вони певно забудуть. Заглядаю одним оком зпід капелюха, що далі буде.

* * *

"Що далі буде?"—то скажеться Вам другим разом.

ПРИДБАВ 2 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ПРОДАВАВ "Б.НАЦІЇ" КОЛО ЦЕРКВИ

Михаїл Матвійчина з Винипеґ, Ман., прислав Вуйкові знова 2 доляри яко дві нові передплаті. Також Михаїл прислав 50ц. з проданих чисел Будучности Нації. Наш Михаїл заміряє ще більше поширити свою газету й написав Вуйкові, що він хоче продавати коло церкви св. Андрея в Винипеґ не 10 чисел, як попередно, але 20 чисел.

Справді Вуйко дуже вдячний Михаїлові за його труд. Ану, Любі Діти, хто піде слідами нашого Михаїла та зачне продавати БН. коло церкви?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

59. Але де там, хоч зробив ся я маленький, ворог і тут побачив мене.

60. Замикаю очи, бо виджу, що Брисько вже зміряе до мене.

No. 26 E.M.C.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

ЛЮБИТЬ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -Я дуже Вам дякую за таку гарну книжечку, що називається "Біблійна Історія." Я дуже тішусь тою книжочкою. В тій книжочці є написано то, що ми училися з катехізму. Ще раз хочу подякувати за книжечку, бо я дуже люблю її читати. Здоровлю Вуйка.

Ярослава Павлишин,
419 Ґтрес Ст., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Бери дальше участь в контестах, а щось гарного виграєш!

* * *

ЗАГАДКИ,

(Подала Ярослава Павлишин- -Норвуд,

1. Стоїть в куточку підперезана мотозочком. (Мітла)
2. З одного боку дошка із другого боку дошка, а в середині сира трошки. (Пиріг)
3. Латка на латці а її раді в кожній хатці. (Риба)
4. Впало не розбилося, пішло на воду, розмилилося. (Папір)
5. Стоїть хата без вікон, без дверий, а в ній повно людей (Мяківка з маком)

Є В ШЕСТІЙ КЛЯСІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Дякую Вам за портрет і за смішну куму Фесю. Вже по нашім іспиті я перейшла до шестої кляси. Поздоровляю Вас Вуйку!

Марійка Ясіновська, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Марійко, вчися й дальше пильно. Пиши часто до Вуйка.

РОБИЛА КОЛО СІНА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку,— Се мій другий лист до Вас. Я повинна була скорше написати, але я не мала часу. Дуже мала я богато вчитися. Тепер напишу як я на фармі люблю робити. Я дуже люблю помагати татови і мамі, як вони сіно роблять. То я їм помагала, і мамі в хаті. Здоровлю Вас Вуйку.

Марійка Бойко, Спеддлен, Алта

Від Вуйка: Гарно Марійко, що Ти така працьовита! Ще коли напиши до Вуйка.

ЗДОРОВЛЯТЬ о. ТЕПЛОГО

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку!— Се мій третий лист до Вас. Вам певно Вуйку надокучило чекати на мій лист. І так Вуйку я не знаю, чи я потрафив. Може Ви їздили на галидей? І так прошу Вас Вуйку напишіть, чи Ви їздили, чи ні. Я не їздив, але я мав вдома ґалидей. Бо до нас приїхали Отець Теплий на тринайцятого. А на пятнайцятого липня був Петрів і мій день уродин. Ото дівчата і хлопці, що були з нами на катехізмі заспівали нам "Геппій Бирдей." І нам мама спекли кейк. І ми почастували всі діти. Я жалую, що Ви не приїхали. О то коли Отець Теплий покінчили з нами школу, ми ще мали того вечера гарний пікнік. Ми поздоровляємо всі Отця Теплого і Вас Вуйку.

Павло Козіцький, Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Так, Вуйкові було дуже скучно, що від Тебе Павлусю не мав листа довгий час. Вуйко їздив на два тижні на вакації. Вуйко також жалує, що не був на Твоїх уродинах.

НЕ ЗАБУВ ЗА ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, - Давно я до Вас лист писав. Однак я за Вас не забув. Вибачайте за се, бо я не такий то лінивий, але що не мав часу. Школу ми скінчили на 23 червня. Я перейшов до пятої кляси. На 13-го липня приїхали до нас з Канори отець Теплий учити нас катехізму і учили нас читати і писати. Було нас не багато дітей лише шіснайцять і ми всі ходили до Сповіди і до Святого Причастя, і що дуже було гарно тільки що замало, бо Отець Теплий мали школу тільки пять днів. Так ми багато з них скористали. Я думаю, що я ніколи не забуду їх як вони з нами бавилися і моя сестричка здоровить Отця Теплого і я здоровлю Отця так само. І так я здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Петро Козіцький, Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Гарно, що за Вуйка не забуваєте. Учися дальше пильно. Думає Вуйко, що о. Теплому буде мило почути, що Ви за них не забуваєте.

ЇЗДИЛА НА ПРАЗНИК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - Пишу до Вас сей лист і дякую Вам за такі гарні книжочки, що я отримала від Вас. В нас вже по іспитах і я перейшла до шестої кляси. Тут тепер дуже горячо часом і богато дощу маємо. Я нині зі своїми родичами їздила на празник до Канори. Службу Божу відправляли двох отців духовних, Всеч. о. Колодій і Преп. о. Бахталовський ЧНІ., з Йорктону.

Тепер я ще посилаю 25ц. на фонд Діточої Сторінки і також посилаю загадки і як вони варта щонебудь то прошу їх помістити.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти перейшла до вищої кляси. Твої листи все є дуже милі для Вуйка.

ПРИДБАВ ДВОХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Дорогі Вуйку Трохиме,—Витаю Вас словами: Слава Ісусу Христу! Давно я до Вас писав а то тому, що літом досить роботи, та треба помагати при роботі. Минувшого тижня я ходив цілий тиждень до Сестер на науку, що вчили в нашім народнім Домі. Мені досить далеко ходити, бо аж 5 миль, тож не ходив з дому. Тато просили наших приятелів, Д. Яроцьких, щоби я там перебував і з їх дітьми ходив. І я там перебував, аж в неділю приїхав до дому. При тім я придбав 2-ох передплатників БНації, котрі Вам висилаю і прошу їм вислати часопись. Здоровлю Вас Вуйку!

Василь Припутніцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Василю, Вуйко дякує Тобі за так гарного листа і за придбання передплатників. З Тебе є гарний і працьовитий хлопець.

В травні сього року аліянтські війська заняли були в Італії, між іншими, місто Пієдімонте. Знимка вказує як зі звалищ виходить німецький жовнір, котрого обеззброюють аліянтські жовніри.

ПОСВЯЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ КАПЛИЦІ В АРГЕНТИНІ

Дня 9 липня с.р. відбулося в Бериссо коло Ла Плати, Аргентина, посвячення каплиці при монастирі Сестер Василіянок. Рівночасно заложено вугольний камінь під новий будинок на сиротинець. Каплиця, в котрій є також мешкання для дітей з захоронки та Сестер, представляє собою гарний двоповерховий будинок, вартости кількадесять тисяч пезів. На посвяченню був великий здвиг народу. Місцевим парохом є о. Іпатій Майка, ЧСВВ. Посвячення каплиці довершив архієпископ провінції Буенос Айрес, Їх Ексцеленція Кіменто.

БРОКЕНГЕД, МАН.

Дня 16-го вересня с.р. в місцевій церкві брали слюб Стефан Ференс і Анна Гутняк. Пан Ференс походить з Лейдівуд, Ман., а Анна Гутняк з Брокенгед. Обоє молоді є членами наших католицьких церков у Лейдівуд і Брокенгед, є гарно виховані, а їх родичі також добрі працівники при місцевих парохіях.

Весільна гостина відбулася в домі пані Гутняк в Брокенгед, підчас котрої переведено також збірку на католицьку пресу, з котрої $1.00 уділено на пресфонд БН.

Панству молодим щасть Боже, а жертводавцям на пресу сердечна подяка.

Весільний Гість.

Останні Вісти...

Ліґа Українських Католицьких Жінок, устроїла в неділю вечером, дня 24 вересня, 1944, в парохіяльній салі церкви св. Володимира й Ольги в Винипеґу, величавий бенкет. На ньому були присутні усі винипеґські священики та поверх двіста українських католицьких пань та мущин. Блище про се інавґураційне свято ЛУКЖінок напишемо в другім числі.

Бурса БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні заповнена вповні студентами. Загалом усіх студентів є в ній під теперішню пору 30, з сього 12 студентів з Гай Скул. Щоби примістити ще більше студентів, котрі зголошуються, ректор Бурси о. Криворучка винаймив в поблизькім домі три кімнати, на приміщення тих студентів. Отже нам КОНЕЧНО треба більшого Інституту в Саскатуні.

Аліянти 30 миль від Ессен. Аліянтські війська прорвалися через німецьку границю в Голяндії, коло міста Німеґен, й наступають на місто Ессен від котрого віддалені є на 30 миль.

Пів міліона ворожих жовнірів взяли аліянти в полон від початку інвазії на західну Европу.

В Югославії партизани заняли важне місто Баня Люка.

Німці знова засипали Льондон страшними роботами.

Український Народний Союз, найбільша запомогова українська орґанізація в Зл. Державах, видав з нагоди свойого пятьдесятьлітного ювилею Ювилейний Альманах.

Большевики почали великий наступ в Естонії й Латвії.

В Італії аліянти ввійшли до долини По, занявши пристань Ріміні.

В Греції партизани почали похід на Атени.

Конференція між Рузвельтом і Чорчилом в Квебеку скінчилася.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЖОВТЕНЬ

1. Нед. 17 по Сош. . . . . Брокенгед
8 Нед. 18 по Сош. . . . . Брайтстови
16. Нед. 19 по С. . Босежур (год. 9.30 рано)
Тиндал (год. 11 перед. пол.)
Гадашвил (о. І. Кришталович)
22. Нед. 20 по Сош. . . . . Елма
Лейдівуд (о. І. Кришталович)
29 Нед. 21 по Сош., Царя Христа . . Сарто
Тиндал (о. І. Кришталович)

о. Ярослав Чиж
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

ЖОВТЕНЬ

1. Нед. 17 по Сош. . . . . Гонор
Парки (8 год. рано тиха Сл. Божа)
8. Нед. 18 по Сош. . . . . Лїброкері (празн.)
15. Нед. 19 по Сош. . . . . Парки (празн.)
год. 8.30 рано Тиха Сл. Божа
Год. 10.30 рано Співана Сл. Бож.

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

ПОЗІР! УВАГА!

В Неділю, 8-го Жовтня, 1944
відбудеться

ТОРЖЕСТВЕННЕ ОТВОРЕННЯ ПАРОХІЯЛЬНОГО ДОМУ

Парохії Пресв. Евхаристії в Елмвуд— Іст Кілдонен, Ман.

Порядок торжества: год. 4 пополудни Молебен в церкві Пресв. Евхаристії при вул. Ватт і Монтроз, Іст Кілдонен, Ман. Год. 5 Бенкет в парохіяльній салі, зараз коло церкви. Опісля Отворення парохіяльного дому при вул. 180 Монтроз, Іст Кілдонен, Ман.

Усіх українців з Винипеґ, Елмвуд і Іст Кілконен запрошує прибути на се торжество,

Заряд Парохії Пресв. Евхаристії.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБИВНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший виріх[illegible] проти ревматизму, [illegible] болі [illegible] мускулів і нерв'я в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поправляють циркуляцію, усувають всі болі і приверта[illegible] [illegible] [illegible]

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулки $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonen, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Вступайте Громадно в Члени до—

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українці католики в Канаді мають тепер добру нагоду вступити до певної, безпечної і для них корисної запомогової католицької асекурації. Принимаємо членів обох полів від 15-го до 60-го року життя

Маємо пять родів асекурації для дорослих членів і два роди для дітей. Кожний може вибрати собі з них таке обезпечення, яке буде для нього найбільше вигідне й відповідне

Для дорослих —
Грамоти Обезпеки на ціле життя "ВЛ";
Грамоти Обезпеки платні 20 літ на життя, "20 ПЛ";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 20 роках "ЕНД 20 р";
Грамоти Обезпеки Ендавмент по 65 році життя "ЕНД 65 р."
Грамоти Обезпечення на випадок слабости і похорон;

Для Дітей —
Обезпечення на ціле життя і на 20 літ "ЕНД 20 р."

У всіх орґанізаційних справах вдавайтеся до найближчих наших відділів, або пишіть до Верховної Управи:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION
OF ST. NICHOLAS OF CANADA
P.O. Box 3641 St. B Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 20 (164) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Жовтня, 1944 Vol. XII. No. 20 (164) YORKTON, SASK. October 14, 1944

ВЕЛИЧАВИЙ ЗЇЗД УКЮ МАНІТОБИ

Поверх 200 делеґатів присутніх на З'їзді—Учитель Іван М. Козоріз вибраний головою

У Винипеґ, Ман., в днях 30 вересня і 1 жовтня, 1944, відбувся дуже величаво провінціональний З'їзд Українського Католицького Юнацтва Манітоби. На З'їзді була зарепрезентована молодь з усіх більших округів Манітоби. Усіх делеґатів та учасників З'їзду було поверх 200. Були присутними також слідуючі отці: о. С. Семчук, о. А. Луговий, о. Я. Чиж, о. М. Пасічник, ЧСВВ., о. Боніфатий Слобода, ЧСВВ., о. канонік П. Божик, о. І. Кришталович, о. І. Шпитковський, усі з Винипеґ. Були також отці споза Винипеґ: о. С. Шевчук, ЧСВВ. з Едмонтон, Алта., о. И. Корба, ЧНІ., з Роблин, Ман., і о. В. Шумей з Давфин, Ман. З'їзд відбувався в парохіяльній салі церкви св. Володимира й Ольги.

Учитель Іван М. Козоріз

На З'їзді вибрано слідуючий **Заряд УКЮ Манітоби:**

Голова: Іван М. Козоріз, Б.оф Сайнс.

Заст. Голови: Єлисавета Мизак

Заст. Голови і директори на округи провінції:

Олена Варовей—Давфин, Ман.

Володимир Воробець — Портидж Ля Прері, Ман.

На округ Сенді Лейк, Ман. (Всеч. о. М. Григорійчук назначить сам)

Писарка—Стефанія Крайчак

Помічниця писарки—Марія Беднарчук

Скарбник—Марія Квасниця

Провірники — Катруся Остапчук, Аделя Сирник, Олесь Шийка і Теодор Малашевський.

Редактор сторінки УКЮ Манітоби в 'Будучности Нації'—Полікарп Божик.

Перший день З'їзду, субота 30 вересня. З'їзд почався в 2 год. пополудні в парохіяльній салі церкви св. Володимира й Ольги. Всеч. о. М. Пасічник, ЧСВВ. провів молитву, опісля голова УКЮ Манітоби, Іван Стасюк, приви-

Частина делеґатів, що прибули були на Провінціональний З'їзд УКЮ Манітоби, котрий відбувся в Винипеґ, Ман., в днях 30 вересня і 1 жовтня, 1944. Усіх делеґатів на З'їзді було поверх 200

тав присутніх, подякував за прибуття та візвав до праці в орґанізації. Всеч. о. С. Семчук, домініяльний голова БУК-а, зложив привіт. Опісля здавала звіт писарка панна Стефанія Крайчак. Полікарп Божик, редактор сторінки УКЮ Манітоби в "Будучности Нації", візвав до попирання католицької преси як також зложив признання БН. за поміщування матеріялів УКЮ Манітоби. Іван Козоріз здав звіт з нарад, котрі відбулися в днях 22-24 липня 1944, в Саскатуні з нагоди Домініяльного З'їзду УКЮ. Опісля промовляв о. В. Шумей з Давфин, Ман. При кінці сеї сесії вибрано Номінаційну Комісію. Вечером, того самого дня, в год. 8.30, відбувся великий бенкет усіх делеґатів в Пікарді Гал, підчас котрого промовляли: о. М. Пасічник ЧСВВ., Іван Козоріз, о. А. Луговий, панна Марія Карпець, пан Валл і о. І. Шпитковський. Сольо на пяні відограла панна І. Кулинич.

Другий день З'їзду, неділя 1 жовтня. Рано делеґати були присутні на Сл. Божах в 7 винипеґських церквах. Пополудн, 2 год., почалися знова наради З'їзду в салі церкви св. Володимира й Ольги. Підчас сеї сесії вибрано заряд, ухвалено членську вкладку, принято статут. Головним бесідником сесії був о. М. Пасічник, котрий подав практичні вказівки праці членам УКЮ. Вечером, в тій самій салі, для делеґатів та гостей устроєно вечір з різними забавами та танцем.

(**Від Редакції:** Точний звіт З'їзду появиться в БН. в другому числі на сторінці УКЮ Манітоби. Як також буде подана в слідуючому числі промова учительки Марії Карпець, що була виголошена підчас бенкету в Пікарді Гал).

Аліянти висадили свої війська на острів Середземного моря, Крету, також в Греції аліянти прямуть на Атени. В Італії аліянти є 12 миль від міста Больонь, головного комунікаційного осередку долини По.

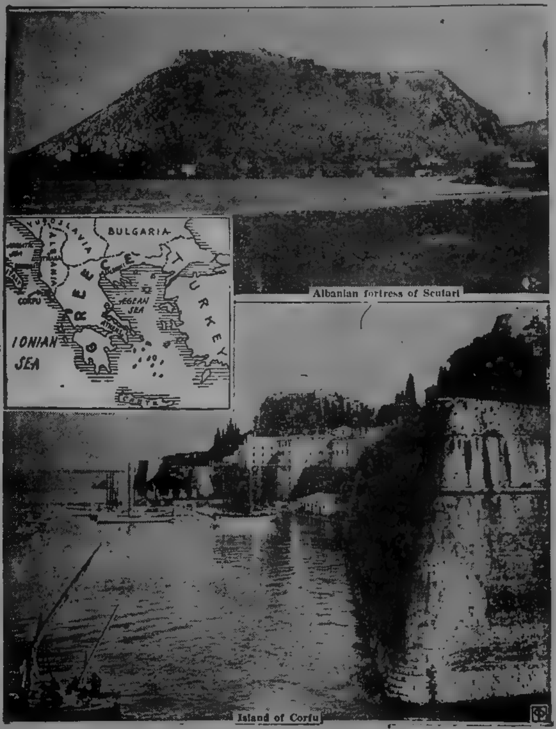

Аліянти зробили нову інвазію в Альбанії, інвазія успішно продовжається. Залучена повища мапа нам вказує місце інвазії. Аліянти висіли також на югославські острови. Вгорі видимо знимку альбанського острова-фортеці Скутарі, а вдолі пристань на острові Корфу.

ВЕЛИЧАВИЙ БЕНКЕТ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

Як про се ми згадували в попередному числі БН. Ліга Українських Католицьких Жінок устроїла була в неділю 24 вересня, 1944, в парохіяльній салі церкви св. Володимира й Ольги в Винипеґ, великий бенкет. На сьому бенкеті були присутні поверх 200 жінок з цілого Винипеґу, їх чоловіки, запрошені як також усі винипеґські священики й о. ігумен Корба ЧНІ. Велика саля парохії св. Володимира й Ольги сього вечера здається нам, що вперве зібрала разом на спільне приняття так велике число українського католицького жіноцтва з різних станів. Отже були присутні там і жінки докторів, адвокатів, учителів, професіоналістів, робітників, склепарів і других станів. Католицька Церква всіх їх зеднала і всі чулися того вечера як діти одної спільної Матері.

Перед бенкетом молитву провів й поблагословив страви о. ігумен Й. Сеньків ЧСВВ. Опісля відбувся бенкет серед милої та товариської розмови. На салі видно святочний настрій й кождий дивується чому скорше не започатковано так гарного й взнеслого діла співпраці всіх українських католицьких жінок в одній орґанізації.

Господинею бенкету й привітне слово до присутніх виголосила пані др. Дима, голова ЛУКЖ. Привитавши всіх, пані Дима подякувала за прибуття та попросила до слова о. ігумена Сенькова, котрий пожелав ЛУКЖ якнайкращих успіхів.

Опісля вступила на сцені з скрипковим сольом панна Стефанія Кома, котра відограла на скрипці й відспівала дві народні пісні.

Пані Марія Гаврилюк, слідуюча бесідниця, котра заразом є й контролеркою ЛУКЖ, виголосила довший доклад про ідеї Ліги. Сей доклад подамо в цілости в другому числі БН.

Потім на сцені відспівала дві пісні панна Ольга Бойчук, при фортепяновім акомпаніяменті панни Марії Андрусяк. Дальше, панна Роз Зачек виступала зі скрипковим сольом а панна Данилюк відспівала дві пісні. Пані Зачек і пані Данилюк акомпаніювала пані Борноф.

Довгий доклад про працю ЛУКЖ виголосила пані др. Дима. На закінчення промовляла ще пані Кузенко, котра завізвала усіх до щирої праці. Бенкет закінчено відспіванням національних гимнів.

Присутні на бенкеті розходилися домів піднесені на дусі та з бажанням, щоби такі спільні бенкети якнайчастійше відбувалися.

ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ - - З ХАТИ ДО ХАТИ— З РУК ДО РУК!

ПАМЯТНИК О. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА В ВИНИПЕҐ, МАН.

У неділю 24 вересня, 1944, в Винипеґ, як про се вже ми подавали в попереднім числі, посвячено памятник в честь Пробудителя Галицької України о. М. Шашкевича. Зліва знимка вказує памятник. Сам бюст, зроблений з бронзу, високий на три стопи, стоїть на підставі 12 стіп високій, зробленій з червоного та темно сірого ґраніту. Зправа знимка вказує хвилину відслонення памятника лейт. ґовернором МекВіліямсом. На цій знимці тільки мала частина кількатисячної маси винипеґських українців, що брали участь в посвяченню памятника.

СОЦІЯЛІЗМ

(Головна промова виголошена Всеч. о. А. Луговим на бенкеті підчас З'їзду Українського Католицького Юнацтва Манітоби, 30 вересня, 1944, в Винипеґ)

* * *

Мені припала велика честь промовляти до Вас із нагоди цеї конвенції Українського Католицького Юнацтва провінції Манітоби. Щиро дякую за довіря до мене і вже згори дякую за ласкаве вислухання.

За тему своеї промови я вибрав собі тяжкий предмет, однак це предмет дуже актуальний і на часі. Про нього говориться в парляменті цілого світа, ним переимаються журналісти, педаґоґи, товариські кружки і всякі верстви суспільности. І Церква також є перенята тим предметом, бо він торкається життя кождого із нас. Отож і молодь повинна ним заінтересуватись, бо молодь це будучність і надія народу.

Сподіюся, що Ви будете мене слідити, а з моеї сторони я буду старатися говорити, не "понад Ваші голови," але мовою приступною. Темою цеї промови буде: СОЦІЯЛІЗМ.

Що це є Соціялізм?

Соціялізм, після самого слова, це спільність-суспільність. Латинське слово: "соеіюс" означає: спільник, аліянт. Соціялізм говорить про справи суспільні.

Соціялізм, це наука, що заперечує чоловікові право приватної власности, особливо коли ходить о продуктивні маєтки, і каже, що всі ті богацтва належать до цілої суспільности, то є до держави. Він дальше каже, що уряд державний повинен мати повну контролю над тими маєтками, над їх поділом і доставою.

Продуктивні маєтки можуть бути природні або штучні. Природними маєтками є земля, ліс, худоба, ітд. Земля продукує збіже, ярину, овочі. Корова продукує молоко, дає нам мясо і шкіру. З дерева продукуємо дошки, матеріял до будови і т.д.

Штучними маєтками є ремісничі знаряди, як ножиці, сокира, пилка, варстат, машина а навіть і фабрика. Тими річами послугуються ремісники й фабриканти, і при їх помочі виробляють-продукують одіння, папір, шкло, машинерію і проче.

Соціялісти учать, що всьо то має належати до держави, зглядно до державного уряду, і всьо то підпадає під повну державну кронтролю. Одиниця, як така, не має права посілости.

Коли соціяліст не є соціялістом?

Бувають люди, що під впливом упертих кличів соціялізму, уважають себе за соціялістів. Вони може навіть голосують на соціялістичну партію і попирають її словом і ділом. Є люди, що уважають, що держава має право до посілостей, чи в більшій чи в меншій мірі. Однак не треба уважати їх за правдивих соціялістів, коли вони не перечать, що кожда людина-одиниця має право посідати свою власну землю, обробляти її, продавати збіже, ярину або саму землю за таку ціну, на яку вона сама згодиться. Ті люди, коли вони голосували на соціялістичну партію, робили це можливо лиш тому, щоб запротестувати проти існуючого уряду, який не дописує і не дає народові такого ладу, який повинен бути.

Ріжні назви

Много є соціялістів, але не всі і не все вони носять одну назву. В Росії, приміром, соціялізм іде під назвою комунізму. Комунізм загарбав приватні посілости, при помочі збройної сили. В Німеччині, є так званий національний соціялізм: На-ці. В Англії е партія з сильним соціялістичним нахилом, так звана: Лейбор парти. В Еспанії соціялісти ішли під назвою лоялістів або популярного фронту. В Канаді соціялізм виступав до недавна яко комунізм, а тепер дуже культурним терміном: проґресив лейбор і можливо С.С.Ф. Соціялісти не раз виступали, і ще тепер декуда виступають, під покришкою милозвучного слова: Демократи. — Як бачимо, то соціялісти ріжняться назвою, вони часом навіть ріжняться народною політикою, бож знаємо, що тепер соціялістична Росія б'еться із соціялістичною Німеччиною,— однак мимо того всього, всі вони мають одну спільноту: одну ціль: відібрати людям приватну власність і передати всі продуктивні маєтки в руки держав.и

(Далі буде)

ПОМЕР ПРЕОСВЯЩЕНИЙ ГРИГОРІЙ ХОМИШИН?

До Канади дійшли вістки, котрі треба брати з великим застереженням, бо можуть бути непевні й неправдиві, що в Station Станіславові, Західна Україна, помер Преосвящений Григорій Хомишин, станиславівський епископ. Друга вістка, котру також треба брати з великим застереженням, доносить, що Преосвящений Кир Никита Будка, перший епископ канадійських українців, що перед сею війною перебував у Львові, побіч Митрополита Шептицького, тяжко заслаб.

Ще раз твердимо, що ті вісти треба брати з великим застереженням, бо з Риму на се немає потвердження і давби Бог, щоби вони були неправдиві. Однак, колиб вони були правдиві, то се вказувалоби на се, що большевицькі опирі, котрі заняли майже цілу Західну Україну під своє ярмо, вже можливо почали своє "панування" та "опіку" над нашою українською Католицькою Церквою в Західній Україні й в короткім часі позбавили нашу Церкву двох великих епископів.

Давби Бог, щоби сі вісти були неправдиві. А ми, жиючи в Канаді, сердечно молімся за своїх братів в Західній Україні та за їх провідників-епископів та Митрополита Шептицького.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Коментатор

ЧОМУ НЕ БУЛИ НА ПОХОРОНІ?

В однім місті, середної Канади, недавно помер визначний український діяч. Заряджено величавий похорон. Покійний не був католицької віри і не належав до католицької Церкви. Виконання похоронних богослужень поручено одному українському духовникові, розуміється не-католикові. Деякі українці уважали, що похорон бувби більше величавий, колиб в нім взяли участь українські католицькі священики, враз з не-католицьким духовником. Тимчасом всі католицькі священики відмовились брати участь в наміренній ...і. Дехто був дуже здивований, а деякі одиниці веліли із тої причини поставити під знак питання патріотизм католицьких священиків.

Дві причині

Є дві причині чому католицькі священики не взяли активної участи в похоронних богослуженнях згаданого покійного. **Перша причина є ця: КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ДАЄ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ПОХОРОН ЛИШ СВОЇМ ВІРНИМ ЧЛЕНАМ.** Слідує, що хто не належить до звязи з Католицькою Церквою за життя, той не може жадати від неї урядової прислуги по смерти. Примір: До посмертної запомоги має право лиш та особа, що належала до запомогового братства або до асекураційної компанії за життя. Це кождий признає. Це річ ясна. **Тої засадничої засади тримається Церква від початку свого існування.**

Друга причина: КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ЗАБОРОНЯЄ СВОЇМ ВІРНИМ БРАТИ УЧАСТЬ В НЕ-КАТОЛИЦЬКИХ БОГОСЛУЖЕННЯХ. Колиб вона позволяла на такі річи, вона впевнялаб своїх вірних, що католицька віра і інші віри є одно і то саме, і що між вірами нема ріжниці. Тимчасом ми знаємо, що Христос установив лиш одну правдиву віру, одну правдиву Церкву. Він учив, що має бути лиш "одно стадо і лиш один пастир."

Дехто може собі думати, що всі віри є однаково добрі. Христос, вічна Правда, учив інакше.

Коли отже католицькі священики не взяли участи в прилюдних похоронних богослуженнях згаданого покійного, вони це зробили із згляду на закони правдивої Христової Церкви. Колиб один чи кількох з них були прилучились до похорону, вони булиб дали велике згіршення своїм вірним. Вірні в такім случаю моглиб думати, що Католицька Церква є то саме що не-католицька.

На звіди за японцями вибрався ... жовніри у північній Бурмі ... вони долі потоком. Доперва за ними посувається головна армія аліянтів

Правдиві патріоти

Ми католики є правдиві патріоти. Ми маємо рідне священство. Наше священство проповідує до нас в рідній мові; ми маємо свої церкви, свої товариства, свої ґазети, школи, і ми служимо інтересам свого народу на підставі Христової науки. Ми виховуємо своїх вірних в правдивій любові до всього, що є нам дороге. **Найбільшим патріотом, не є той, що зазначує свій патріотизм час від часу, але той, що постійно старається праведно жити перед Богом і перед людьми.**

Панахидові патріоти

Є такі люди, що оказують свій патріотизм лиш тоді, коли трафиться якась надзвичайна нагода. Коли прийде річниця смерти якогось визначного українця, ті "патріоти" побожніють і удаються до католицького священика, щоби він, на їх поручення, відправив за небіщика панахиду. Перед панахидою і по панахиді, вони виголошують високопарні промови, справляють обіди, вечірки, представлення і показують людям свою любов до народу і до колишних народних мужів. **І так, як би не панахида, то ті супер-патріоти, що до церкви не ходять, ніколи не сповідаються, не моляться, може навіть не знали, де їх український католицький священик мешкає; вони не булиб в своїй українській церкві; вони не чулиб проповіди в рідній мові.**

По панахиді, ті люди скидають свою патріотичну одіж і відкладають аж до якоїсь другої надзвичайної нагоди, так як ми відкладаємо в неділю вечер святочне одіння і не вбираємося в нього аж на слідуючу неділю. **Правдиві патріоти практикують свою віру постійно і то без шуму, без розголосу. На таких людей нарід покладає свою надію. На таких людях світ стоїть.**

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**...
не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву—**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. „Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЖОВТЕНЬ 1944

15	**Н**	**2**	**Нед. 19 по Сош.**
16	П	3	Сщмч. Дионізія Ареоп.
17	В	4	Сщмч. Єротея
18	С	5	Мч. Харитини
19	Ч	6	† Ап. Томи
20	П	7	Мч. Сергія і Вакха
21	С	8	Преп. Пелагії
22	**Н**	**9**	**Н. 20 по С., Отц. 7 Соб., † Ап. Якова**
23	П	10	Мч. Евлампія
24	В	11	Ап. Филипа
25	С	12	Мч. Прова
26	Ч	13	Мч. Карпа
27	П	14	Преп. Параскевії
28	С	15	Преп. Евтимія
29	**Н**	**16**	**Нед. 21 по Сош., Царя Христа**
30	П	17	Прор. Озії
31	В	18	† Ап. і Єв. Луки

УСТАВ

15. Нед. 17 по Сош. і Покров Пр. Богор.: Всеночне. Гл. 2, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 194 і 320, ев. Лук. з. 26 і 54.

21. Субота: Апостола Якова, уся служба Апостола Якова.

22. Нед. 20 по Сош. і Отців 7 Собору: Гл. 3, ев. утр. 9. Сл. Б.: Ап. з. 200 і 334, ев. Лук. з. 30 і Ів. з. 56.

29. Нед. 21 по Сош., Празн. Христа Царя: Воскресна Служба опускаєтьсу. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 250 б 251. Єв. Ів. з. 59.

о. Н. Демків

20 НЕДІЛЯ ПО СОШЕСТВІЮ

Воскресення юнака в Наїн

Ісус Христос, що казав сам о собі: Я є воскресення і життя, стрінувся у брамі міста Наїн зі смертю. Христос входить в товаристві апостолів і великого числа народу до міста, а з міста на марах несуть тою брамою помершого, окруженого рівнож многими людьми. З одної сторони й другої много свідків оглядати мають на власні очі стрічу Життя зі смертю. У брамі міста стрінулися два володарі: один володар - смерть виходить з міста зі своєю добичею, а другий володар— Пан Життя, входить до міста і відібрати має зрабоване добро. Два володарі, дві силі змагатися будуть, а хто переможе? Смерть чи життя? Смерть чи Ісус?

Пригляньмося й ми тій стрічі для великої користи нашої душі. Бо, там, звідки Ісус Христос виходить, чи то з душі, чи з дому, чи з краю, так щезає з Ним спокій і вдоволення, а зачинає гніздитися нужда, гріх і смерть, бо без Бога ані до порога. — А там, де Ісус Христос приходить, щезає геть нужда, гріх і смерть, а настає спокій, щастя і життя. Ввійшов Господь в дім хорої тещі Петра і сейчас подужала; війшов до Яіра дому, а донька, яка вмерла, ожила; війшов до митарів Матея й Закхея, а обом розяснилося в душі, понехали гріх а відзискали спасення, бо з Богом йдуть в парі всякі добра. Саме й се повторилося в Наїн.

Коли Ісус зближився до воріт міста—каже нинішна євангелія - отсе несли вмерлого сина матери-вдови. Виносили тоді не старця, але молодця-юнака, що вмер серед розцвіту літ.

Він певно мріяв, укладав було, що довге поживе, що стане колись підпорою своєю матері, аж тут зимна-нечула невмолима коса смерти підтинає ту молоду рослину й нівечить геть всю його надію. Смерть завсіди прикра, неприемна, але смерть є найприкрійшою тоді, коли посягає свою руку за молодими людьми; вона й передчасно, несподівано потрясла цілим місточком Наїн. Ще життя не зазнав, ледви до життя усміхатися почав, а вже його смерть зломила. Чомуж забрав його Господь Бог як стій?

Що смерть молодих викликує великий біль, то треба признати бо і дерево боліє, коли відітнеться йому галузку, але рівночасно мусимо сказати, чо мудрі є Божі зарядження. Смерть молодих кличе грімко: "Непевна є смерти година, не заслонить від неї ані краса ані сила." Длятого чуваймо і молімся, бо "не знаємо ні дня ні години!"

Смерть молодих людей не є ще в суті річи найбільшим нещастям для християнина, який глядить на смерть очима св. віри. Ба що більше має вона додатну сторону. Так! Книга Йова подає слідуюче: "Чоловік зроджений з невісти жиє короткий час, що є переповнений множеством всякого нещастя." І чогож жалувати молодого, коли вчасно помре, може длятого, що йому Господь Бог міру горя уменшив, що його вчаснійше увільнив від неї?

Друга користь з вчасної смерти є користь душевна. Життя наше є повне покус і небезпек, котрі наражають на гріх, зіпсуття і згіршення. Юнацтво є звичайно чисте й невинне, але чим більше підростає в літах, тим більше змагається небезпека утрати спасення душі. Отже скора-вчасна смерть є звичайно і спокійнійша і щасливійша як по довгім життю, перебутім в гріхах, як каже сь. Письмо: "Подобалася його душа Богові, длятого поспішився вивести його з посеред беззаконня, а люди виділи й не розуміли" (Кн. Прем. 4, 14). Не нарікати треба отже, коли хто помре, вчасна смерть має в Божих замірах великі цілі.

Зі случаем смерти в місточку Наїн лучаться ще інші прикрі обставини, бо св євангеліє додає, що померший був не лише молодий але і одинак, а мати була вдовою. Колиб вона мала була другого ще сина, колиб мала була мужа, доля її булаби ще до витримання, але втратити одинака і жити самій без підпори, без опіки, то така доля є дуже тяжка; немічна невіста-вдовиця не потрафить поконати праці й клопотів, які муж зможе знести; немає сили ані потрібної вправи чи то до провадження господарства, чи ремесла, а понад то наражена є на різнородні докучаючі переслідування, бо ніхто її не боїться і вже згори числить на її безрадність. Слези й плач, се її оборона, а поміч тільки в Бозі і в милосердю чесних людей.

Ісус узгляднив гірку долю вдови і прикладом нас навчає, щоби ми ступали в Його сліди. Християнським обовязком є нести поміч сиротам і вдовам, бо покривдження вдів і сиріт є гріхом до неба о пімсту взиваючим. Знова як каже св. Письмо (Яків 1, 27), ділом милосердним, Богу милим є опіка над сиротами і вдовами. Знова святим обовязком вдів є не піддаватися розпуці, тільки мати постійну надію на Бога, а чистим, богобоязливим життям заслужити собі на Божу й людську поміч.

Що вдова з Наїну була гідною особою, заслугуючою на співчуття, стверджують сі слова нинішної евангелії: "і нарід з міста многий з нею." Тож не сама йшла за домовиною сина, ані також не маленька горстка людей, як то часом буває, але много народу віддавало останню прислугу вмерлому одинакові й її згриженій несли потіху-розраду.

Хоронення померших, то стародавний і дуже гарний християнський звичай. Річ се справедлива похоронити з пошаною тіло, котре було мешканням безсмертної душі, а після слів св. Письма "храмом св. Духа" (1 Кор. 3, 16). Зі землі то тіло взяте, тож до землі вертає, а поховане в землі є виразним образом нашого будучого воскресення, бо так як зерно посіяне в рілю на ново сходить, так і тіло в землю зложене обудиться, проломить гробову шкаралупу і верне до нового життя. З тої то причини св. Церков противиться паленню тіл померших як поганському звичаєві.

Рівнож християнським, гідним похвали, є відпроваджування тіл померших на місце дочасного спочинку—цвинтар—коли відбувається не для паради, для ока людського, а

з пошановання. Хто за трумною йде без співчуття, бавиться розмовою, шепче о блудах помершого не може числити на заслугу, противно щей грішить. Але хто сповняе сю услугу з пошаною для чеснот помершого, за душу його молиться, сам о своїй смерти розважае, співчувае в своїм серці разом з родиною, або убогому, безінтересовно, з християнської любови, похорон справляе, або датком до сплачення його коштів причиняться, той зеднюе собі велику нагороду в Бога, на страшнім суді скаже Ісус Судія: "Що ви вчинили одному з тих найменших, то мені вчинили" (Мат. 25, 40).

А тепер звернімо увагу нашу на Ісуса Христа й з увагою оглядаймо стрічу смерти з Тим, що є воскресенням й життям.

Євангелія описуе ту стрічу коротко: "І видів єю Господь, милосердова о ней і рече, не плачи." Успокійся, осуши слези, набери надії, бо маю я серце на твою гірку недолю, маю потіху, для твого серця. Як успокоюючо й солодко звучить голос Ісуса, як мило споглядали Його очі; вже співчуття, сі слова скріпили її, піднесли, стали бальзамом на її зранену душу, зболіле серце; вже чорний смуток переходить в ясну надію... В Йогож руках життя, потіха, поміч...

І приступив Ісус, діткнувся мар, а ті, що несли стали з великою увагою. Ісус діткнувся мерця і сказав сильне, могуче слово: Молодче кажу тобі встань! І сів мертвий і почав говорити і віддав його матері його.

Так може промовляти тільки Бог, бо Бог тільки оживляе вмерлих (Рим. 15, 17), лучить знова з тілом душу. —А щож на се смерть? Смерть віддала свою добичу, бо мусіла послухати Господа й Володаря свого. І завернула душа знова до тіла, з котрого була вийшла і сів той, що був мертвий і почав говорити, бо рух і мова є найпевнішими знаками життя. Які були перші слова молодця, Євангеліе не каже, але нам вільно здогадуватися, що се мусіли бути зави почести, хвали й сердечної подяки для Спасителя й запевнення вірности на цілу будучність за так невисказано велике добро. В році 124, як пише апольоґет Квадрат, ще жив той воскрещий молодець з Наін.

Живого сина дав Ісус матері-вдові. Міг його затримати при собі, міг йому приказати, щоби як ученик Його пішов за Ним, але не зробив сього, а віддав його матері, для котрої був потрібний, щоби сповнив синівський обовязок, щоби був для неї поміччю, підпорою, потіхою, сонцем її очей, радістю її серця, він чудесно відзисканий її син... Господь ударив, але й загоїв, Він поранив та сам перевязав рани (Осія 6, 9).

Тисячні маси народу гляділи на воскресшого молодця а враження чуда було надзвичайне. Ісус перемінив смуток в радість. Радість огорнула вдову-матір і всіх присутніх, коли молодець кинувся в обійми матері... Всі плакали, але з радости. Страх обняв всіх, як каже Євангелія, та почали прославляти Бога. Великий пророк встав між нами і посітив Бог людей своїх, говорили всі. І розійшлося про Нього се слово по всій Юдеї і по всій країні (Лук. 7, 16-17).

Се чудо, видно, мало потрійний успіх в присутнім народі: вони налякалися, славили Бога і визнавали, що Ісус є великим пророком. Та сього було за мало. Зі сього, що Ісус своєю силою оживив молодця, вони повинні були заключити, що Ісус є чимсь більшим як пророк, що Він посідае Божу всемогучість, що Він обявив себе самого—є Богом. Сього однак вони не вчинили...

Чуда робив Бог завсіди й їх до нині творить, бо могуча рука Господня не ослабла, ані доброта Його не зменшилася.

Розважмо ще коротко о однім чуді, котре ми часто оглядаемо.

Є два роди померших, одні мертві на тілі, а другі на душі. Смерть тіла видимо очима, смерти душі не видимо. Може бути не знати навіть як здоровий чоловік на тілі, то однак заразом може бути трупом на своїй душі. Св. Письмо називае смерть душі - гріх тяжкий, смертельний. Назва ся дуже влучна, бо смерть душі де в чім до смерти тіла подібна. І так: 1) Смерть тіла обдирае свою жертву з маєтків, почестий, а гріх смертельний обдирае душу зі всіх заслуг, добрих діл і освячуючої ласки Божої. 2) Померший на тілі не рухається, не може нічого робити, а душа заваляна смертельним гріхом також нічого заслугуючого, нічого Богу милого зробити не годна. 3) Тіло помершого гние, ширить довкола незносимий сопух, так само й грішник розсівае навколо себе гнилизну гріха, згіршення. 4) Труп тілом спочивае в гробі, а грішник є своїм власним живим гробом повним моральної гнилі.

Коли воскресення помершого на тілі є чудом Божої всемогучости, то ще більшим чудом Божої ласки є воскресення помершого на душі або навернення грішника, бо неживе тіло не може опертися Богові, а жиючий грішник мае свобідну волю і часто опираеться Божій ласці і її відкидае або відсувае на колись—він закаменілий в гріхах і на спасенні упімнення.

А чи Серцю Ісуса Христа менше залежить на життi душі чим на життi тіла: Не забуваймо, що Ісус змилосердився над матірю і воскресив сього молодця. А духовою матірю є св. Церква—Матірю вдовою— бо її жених Ісус Христос вэнісся від неі до неба; доля її також вдовина, мае сини і доньки умерші на душі, тож заклопотана сумує, плаче і стало шле горячі просьби й жертви до неба, щоби Господь воскресив, оживляв дорогі її, хоча грішні діти. Чи і між нами не мае таких?— Плач св. Церкви, молитви праведних-святих за навернення грішників Господь часто приймае і з милосердя і силою своеї ласки двигае опертих з гробу гріхів. І се є якраз се велике чудо, яке развраз оглядаемо нашими очима. Ісус кличе своєю ласкою—"грішнику, встань" і чимало таких, що умерли для Бога і Матері Церкви, молодість прогайнували, старости дочекалися, однак ще далі оставали в гріхах, опутані налогами,—нараз на голос Божий двигаються, отрясаються зі своїх гріхів та навичок. З пажерливого звірюки переміниеться в лагідного агнця. Воскресшого-наверненого віддае Ісус Церкві-Матері вдові духовній, щоби його пильнувала, стерегла і провадила до вічного щастя. Усі дивуються, що сталося, що за сила Божа, що той, або та, донедавна заязятий ворог Бога й Церкви, нині клячить і молиться до Бога. І так пробудження грішника треба уважати за ще більше чудо як тамте в Наін.

Але пригадаймо собі, що Ісус найперше діткнувся мар рукою а потім молодця, а доперва потім сказав: Тобі кажу встань." Се означае, що заким Господь покличе грішника до навернення, то наперід мае його діткнути рука Божа.

Часами коли рука Божа діткне грішника, то дуже болить. Одного діткне легонько, другого діткне тяжкою слабістю, нещастям, каліцтвом, чи чим другим, заким грішник опамятаеться. Але ми не чекаймо аж Господь Бог на нас свою руку положить, берімся сейчас до покути, бо часто буває, що хто в гріхах жие, той в гріхах з сього світа сходить. А ми хочемо оправдані з сього світа відійти, щоби остоятися на Божім суді та перейти до вічної щасливості.

Павло Матвійчина

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ

(Продовження)

Тепер цікаво буде знати, як представляється каріера Вітовського на військовому полі? З початком війни був орґанізатором У.С.С. а на заклик боєвої управи один з перших вступив в ряди Українського Січового Війська. В рядах цьогож війська бере участь у всіх карпатських боях з москалями. Його свідомість казала йому, що Москва, це найзавзятіший ворог українського народу. Ця свідомість присвічувала йому все и у тому напрямі провадив свою діяльність. Вже в початках воєнної хуртовини бачимо Вітовського на становищі сотника У.С.С. Нічого дивного, що сотник полонив серця своїх хлопців і серед стрілецтва зєднав собі симпатію, бо ж він був знаменитим психольоґом. Пізнав вдачу й вимагання стрільця. Його мова коротка, вояцька, поривала всіх за собою. Вітовський хоч був сотником, то рівночасно вказував усім, як бути й звичайнісеньким стрільцем. Підчас дощу—мокнув разом із сотнею, мерз і грівся коло ватри разом із стрільцями та ніколи не тратив також й поваги. Яко сотник мусів вимагати багато від стрільців, але й від себе вимагав не менше. Коли висилав стежі, то вимагав від них великої відваги й докладної праці, хочби стрільці були перемучені. За це з своеї сторони дбав про сотню, та давав їй змогу відпочати, як лише була до цього нагода. Стрільців він шанував і любив і щадив та з болем серця висилав їх на видиму смерть. А яким ж духом кормив Вітовський свою сотню? Колиб дивитись на ідеольоґічний вишкіл сотні Вітовського, то треба сказати, що вона була між стрілецтвом під тим оглядом перша. В сотні дискусії на ідеольоґічні теми велись дуже часто за співучастю а то й спокуную самого Вітовського. З сотні Вітовського вийшов почин заложити стрілецький пресовий

Продовження на стор: 7, колюмна 3-а)

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ВЕРЕСЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ

о. Ст. Семчук, зі спродажі	$ 7.30
Ів. Новосад зі спродажі	5.60
Р. Качур і А. Бобесюк, перед.	2.00
Марія Зарубяк і Н. Боднарчук, пер.	2.00
о. Ігор Шпитковський пер., пресфонд	11.90
оо. Редемптористи, кредит	1.00
А. Шумська 1.25 і А. Библів 1.00 пер.	2.25
І. Вонітовий 1.50 і Ст. Гапійчук 1.00	2.50
о. Шпитковський пр. пресфонд і інше	66.15
Ф. Василенькі 2.00 і С. Рис 1.00 перед.	3.00
Сестри з Ембрідж 2.00, М. Сирник 1	3.00
І. Німець 2.00 і Ф. Вороник 1.00 пер.	3.00
Методій Галейчук і П. Малко	2.00
В. Годованський 2.00 і Вол. Зеньчук 1.	3.00
Приходів за вересень	$114.70

—РОЗХОДИ

На Червоний Хрест від Веселої Родини	5.00
Пересилка	.60
Мети	1.08
Друк БНації ч. 17	76.50
Розсилка	7.00
440 куверт	4.40
Друк БНації ч. 18	91.80
Розсилка	7.00
450 куверт	4.50
Адміністрація	20.00
Разом розходів	$217.88

Дм. Кобринський,
скарбник.

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

ПРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:
Анна Шунь Любка Вал Ангела Круцяк

НАШ ВЕЛИЧАВИЙ СКАРБ

На нас жінках лежить все наше будуче покоління, і ми як жінки католички, маємо наших діточок плекати в правдивім католицькім дусі. Перше всего ми маємо самі бути добрими католичками, бо найлекше і найефектовнійше є научати діти особистим приміром. Як наші діти можуть бути колись добрими католиками, коли можливо ми самі дуже релігійно легко-важні? Межи нами є може богато "апольоджайзінг кетолікс", а замало дійсно віруючих!

Однак ми не маємо бути з чого горді? Чи ми маємо не вірити в ті самі річи, що Христос самий установив нам? Чи ми маємо стидатися бути членами родини самого Христа?

Маючи такий величавий скарб, ми повинні передавати його другим, котрі є менше щасливі від нас. Се є наша дорогоцінна спадщина. Жиймо морально, виконуймо свої католицькі обовязки; берім участь у всіх католицьких справах і покажім всім, що ми є горді називатися католиками!

Гроші, чи се все?

Жінка каже мені одного дня, "Я є бідна." А я відповіла, "Бідна, але ти маєш троє діточок." "А, я томуж і бідна. Та дивіться! Мушу у дома з дня на день сидіти, мало коли можу вийти, тай таке мое щастя."

'Та чомуж ти бідна?" відповідаю її, "ти маєш доброго мужа, шанує тебе. Правда, грошей багато він не заробляє, але вистарчає вам на життя. Та і маєш здорові, гарні і послушні діти, і ще до того жиєш в краю де ти є свобідна."

Біда, що ми нераз забуваємо як багато річей ми маємо, за котрі ми повинні бути Богові вдячні. Треба подумати де коли, де лежать сховані вартости життя.

Добра річ мати гроші, але є много річей, котрі гроші не можуть купити.

Гроші не можуть купити чистоти совісти, бо чистота совісти походить лишень від правдивого християнського життя.

Гроші не можуть купити щасливості; людина може бути щасливою в хатині так як і в палаті.

Гроші не можуть купити співу пташок, музики вітру, красоти сонця, місяця і звізд. Се є дари Божі.

Як би ми всі зачали числити, як багато неоцінених річей окружають нас, ми б справді сказали: Дякую Богові за все, я є справді богата! Л.В.

ПРЕСФОНД БН.

Іван Вонітовий, Флин Флон, Ман. 50ц.

З нагоди несподіванки для панства Романа і Катерини Сироти $5.00.

Усім жертводавцям сердечно дякуемо. Хто буде слідуючий?

Знимка показуе нам вулицю міста Тюлон, Франція, котрою наперед військового авта іде німецький жовнір до табору для полонених. Нараз з хідника вибігае французька дівчина та копае його ногою в зад.

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ...

(Продовження з сторони 6-ої)

фонд, щоб видавати стрілецькі часописи й журнали. Стрілецтво зрозуміло свою ролю, ролю відповідників збройної боротьби за свою незалежну державу.

В тому то державницькому дусі стрілецтво впливало на наше громадянство й перевиховувало його. У.С.С. бажало, щоб державницька думка закорінилася без огляду на вислід війни, щоб наше громадянство по війні не стало знова вірними "Троянцями сходу." Вітовський не занехав говорити старшинам своеї сотні, що може прийти хвилина, коли треба буде ту саму зброю що боронила Австрію, обернути проти Австрії. Незабутнім фактом було заняття сотнею Вітовського, з іншими сотнями, II. куреня Галича. Щоби заманіфестувати окремішність українського війська від австрійського, наказав Вітовський вивісити на ратуші український прапор побіч австрійського. Словом, Вітовський говорив "Мусимо високо держати визвольний прапор, прибитий століттями забуття і щойно піднятий Усусусами."

Особа сотника Вітовського цікава ще й

(Продовження на стор. 8, колюмна 3-а)

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ТРЕТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

III.—Продовження

Однак Бог має час нас й потім покарати, зішле на нас слабість, недугу, мороз чи град пошкодить засівам, прийде посуха чи ржа й все піде марно.

Отже шануймо неділю та свята та здержуймося підчас них від тяжкої праці. Наші богацтва, почести, маетки зникнуть як дим. Думаймо про позагробове життя, що є вічним. За кілька місяців, років, чи навіть днів, станемо на суд Божий й що нам з того, колиб ми набули хотяй й цілий світ а Бога прогнівили й стали на віки проклятi?

IV.— Вислухання Вечірні.

Щоби закінчити розважання про Трету Заповідь Божу, на кінець хочу ще кинути кілька думок.

Господь Бог даючи людям Трету Заповідь, сказав слідуюче: "Памятай день святий святкувати!" Сказав отже Господь "ПАМЯТАЙ" й тим словом Господь хотів звернути нам увагу як важною є ся заповідь. Коли Господь Бог давав інші заповіди, то лише звичайно, без жадного застереження їх проголосив, от як: Не убий, не кради... Коли прийшла черга на заповідь святкования неділі й свят, тоді Бог спеціяльно звертає на неї увагу й каже: Памятай. Се значить як важною вона мусить бути й як повинні ми її точно заховувати.

Щоби святочний день належно відсвяткувати, треба сповнити дві річи, як ми про се вже попередно розважали, вислухати св. Службу Божу та здержатися від тяжкої праці.

Коли однак рано в неділю вислухаемо св. Сл. Божу, щоб тревала від пів години до двох годин, залежно чи співана чи читана, то чи се вже є вистарчаючим до сповнення заповіди? Стисло беручи то так. Однак хто може, має змогу, повинен також старатися вислухати в неділю Вечірню. Коли всі, цілим домом не можуть прийти на Вечірню, то всетаки декотрі члени родини повинні таки прийти.

В Старім Завіті жиди в день суботний приносили двояку жертву, одну рано, другу вечер. Таксамо робить й нині св. Церква. Приказує, щоби ми рано були на св. Сл. Божій, а вечером на Вечірні чи на якім другім церковнім богослуженні, як маївці, акафисті і т.д.

Вечірня в нашім обряді є дуже гарна. Складається вона переважно з псальмів царя Давида. У жадних піснях людський язик так не славить- величає Бога, як сі псальми. Св. Августин каже, що коли він чув спів тих псальмів, то вони його приводили до сліз. Що може бути кращого над псалом, приміром 103 Благослови душе моя Господа? Певно, що нераз тяжко є, щоби всі присутні в церкві зрозуміли точно майже кожде слово псальмів. Однак се не перешкаджає присутнім в церкві, співаючи сі псальми, [illegible]

тоді ми лучимося спільно з молитвами цілої Церкви, а Бог видить наш намір та певно нас вислухає.

Колись наші батьки в Старім Краю більше приходили на Вечірню як декотрі з нас Церква все була майже заповнена також на вечірних богослуженнях. Як коли хто мусів лишитися вдома підчас Вечірні, тоді сам приватно вдома її відчитував. Як то часи зміняються! Якби так наші батьки повставали з гробів й побачили таке наше поступовання то певно вониб нас за се не похвалили!

Се правда, що вислухання Вечірні не є таким строгим обовязком як вислухання св Сл. Божої, однак це є певним, що радою, бажанням св. Церкви є, щоби вислухати в неділю також Вечірні. Як це гарно є, коли вірні всеї парохії сходяться всі разом, щоби співати похвальні пісні в честь одного Бога. Знова як прикро дивитися на се, коли парохіяни мало приходять на Вечірню. Спитайте нераз когось, чому він тої а тої неділі не був на Вечірні? На се дістанете відповідь що се мовляв літо, ходив на прохід, оглядав поле і так без кінця. Чи це важні справи, задля котрих ми мусіли аж опустити Вечірню? Коли станемо на Божий Суд, то чи будемо могти перед Господом Богом бути оправдані? Думаю, що ні.

Звичайно по Вечірні, коли є досить людей в церкві, співається Суплікацію, по котрій приходить благословення Найсвятійшими Тайнами. Ось й се є ще одною причиною, [illegible] в шире богослу-

ження. Ісус Христос, правдивий Бог, Сотворитель й Спаситель, дійсно присутний в Пресвятій Евхаристії, виходить з кивота й руками священика нас благословить. Прийдім все вечером в неділю на Вечірню, склонім свої голови у великій покорі перед Христом, а Він зішле на нас свої обильні ласки.

По суплікації й Вечірні добре буде вернути спокійно додому й провести решта неділі над побожними розважаннями, або на відпочинку й так неділя мине й не буде нікому вам нудно. Так проведена неділя буде днем добрих діл й Боже благословення спічне на нас. Прийде ніч, будемо мати спокійний відпочинок.

Кажуть, що один епископ, все і всюди підчас своїх візитацій проповідав про святкування неділі Також й при других обставинах, чи то в своїй хаті, чи з проповідальниці чи на вулиці, все говорив про сю заповідь. Коли умирав, то приказав, щоби на його гробівці також написали слова: "Памятай день святий святкувати." Хотяй вмер опісля, а всетаки ще споза гробу накликував до святковання неділі тих, що відвідували його гріб.— Памятаймо й ми всі заховувати сю заповідь як найкраще Не забудьмо, що неділя є призначена на відпочинок нашого тіла й на освячення наших безсмертних душ.

(Далі буде).

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ...

(Продовження з сторони 7-ої)

тим, що в початках 1916 р. коли під австрійсько-німецько займанщину дісталися Холмщина, західна частина Волині й Полісся, стрічаємо його на Волині як освітника, як сірого робітника між сірим народом. Усусусам дозволено було вести культурно-освітню працю, усвідомлювати населення і заохочувати молодь зголошуватися до усусусів. До такої то праці кинувся з запалом Вітовський. Йому припало працювати серед дуже прикрих обставин у Ковельщині Він ізлив по селах, знайомився з життям села, з його потребами, недостатками й кривдами та поширював серед селян пляново вмілим веденням розмови, національну свідомість. Скоро зеднав собі довіря і прихильність. "Товчуся по селах як Марко по пеклі"- писав він нераз у своїх списках. Та на жаль уже в квітні 1917 р., під впливом різних подій, усусуси й Вітовський мусять залишати Волинь. Хоч коротко працював Вітовський на Волині, про те висліди тієї праці були величезні. Поминувши справу самих шкіл, що їх відкрив Вітовський. Волинське населення усвідомило собі, що тих шкіл треба. Побут Вітовського й стрільців на Волині причинився в дуже великій мірі до національного усвідомлення темних селянських мас Волині. Пригноблені російським урядом, волинські селяни дуже часто не тямили "чиї вони діти, ким за

(Продовження на стор. 17, колюмна 3-а)

Добродійне Братство св. Покрови у Винипеґу

Засноване в 1939 р. при парохії св. Покрови через пароха о. Семчука, з маленьких початків нині числить 298 членів і має майна $2,907.99. Братство приймає в члени не лишень парохіян, але також позамісцевих, чи місцевих українців католиків, що бажають вписати і виповняти постанови статута. Членська вкладка дуже мала, бо всього 25 центів на місяць і посмертне в случаю смерти котрогось з членів 50 центів від случаю. За тих 25 центів місячної вкладки член має право до посмертного, котре тепер доходить до $150 і є великою помочею для родини в цю прикру хвилину. А також член має право до запомоги, котру уділюють урядники згідно з потребою і фондами, якщо член заслабне і хорує. Понища табеля представляє наглядно добродійну працю Братства від початків досі.

ЗАПОМОГА

Рік	Осіб	Лучна Сума
1940	11	$ 50.00
1941	38	224.00
1942	25	170.00
1943	23	165.00
1944	25	197.50
Всіх Осіб	122	$806.50

ПОСМЕРТНЕ

Особи	Сума
бл. п. Нафостович	$ 100.00
бл. п. Дунець	107.00
бл. п. Батринчук	120.00
бл. п. Устяк	120.00
бл. п. Марцинів	120.00
бл. п. Лихач	120.00
бл. п. Беляк	120.00
бл. п. Зварун	132.00
бл. п. І. Гуменюк	146.00
бл. п. А. Гуменюк	146.00
бл. п. Бунзеляк	148.50
Разом посмертного	$1,379.50

Як бачимо з тої табелі від заснования досі виплачено допомогу 122 хорим на лучну суму $806.50 а також виплачено посмертне родинам 11 померших на лучну суму $1,379.50 і це все з тих 25 центів місячної вкладки і того дрібного посмертного 50 центів від случаю. Треба однак зазначити, що заряд тут майже незмінний (з маленькими дуже змінами в складі осіб) від самого початку досі і хоча, як це всюди буває, часом деякі зачинають сварку, то та сварка не має грунту в загалі і скоро тає, як сніг на сонці. У виду загальної згоди і співпраці всіх, Братство не лишень розростається але чинить велику добродійну акцію тихо і без голосних похвал. Заряд працює безплатно, і то дійсно працює. Самих дрібних підприємств досі заряд зробив на чисту суму $855.67 і тими грішми міг запомогти многих в потребі. Треба також признати, що Братство міститься при церкві і користає з церковної

Заряд Добродійного Братства святої Покрови в році 1944, 965 Бойд еве., Винипеґ, Ман.

Сидять з ліва на право: М. Дух, діловий писар Стефан Купський, скарбовий писар— о. Ст. Семчук, парох—Дмитро Дорош, голова- Ів. Ґрабовський, заст.— Вас. Чорненький, скарбник. Стоять в другім ряді з ліва на право урядники: Гр. Томчишин, Петро Григор, Гонора Дух, М. Коваль, П. Владика, Т. Коваль. В третім ряді: С. Мороз, Ю. Солило, К. Серафим, Ів. Микитишин.

домівки так як безплатно, бо крім того, що братчики раз в рік чи двічі ухвалюють номінальну лепту на церкву самі і добровільно, ніхто досі від них жадної плати за вживання будинку не жадав й не жадає. Так у співпраці зі своєю церквою, в згоді і охоті Братство має перед собою найкращу будучність. Ніхто на нього не напирає з контролями, братчики контролюють самі своє майно і всюди є безоглядна і до найменших подробиць чесність діла і видатків. Люди мають довіря і справи ідуть як найкраще. Ніхто не думає виступати, зате многі думають, якби то вписатися і сказати другим. Треба також признати, що велику долю заслуг в розвою Братства мають ці члени заряду,що від самих початків досі співпрацювали в цім зі своїм отцем парохом, а також незмінний від початків голова Братства, п. Дмитро Дорош. Засідання заряду є кождого понеділка вечером в парохіяльній домівці при 965 Бойд еве. і там можна засягнути блищих даних про вступ і вписатися. Добре буде, коли взагалі при кождій з наших церков повстануть подібні добродійні братства, що за найменшу можливо ціну дадуть своїм членам найвищу можливо долю забезпеки на случай слабости, чи родинам на случай смерти. Братство св. Покрови є прегарним доказом, як богато успіху має щира кооперація разом з церквою.

НАСЕЛЕННЯ АЛЬБЕРТИ ПІСЛЯ МІСЦЯ УРОДЖЕННЯ

(На основі поерепису населення з 1941)

Провінція Альберта має 796,169 населення, з котрого більшість були уроджені в Канаді (537,782). **В Альберті жиють 71,868 людий українського расового походження.** З них 48,137 були уроджені в Канаді; 3,679 в Австрії; 14,154 в Західній Україні; 3,019 в Румунії; 2,201 в Росії а решта в других краях.

30-ЛІТНІЙ ЮВИЛЕЙ ПАРОХІЇ СВ. ЙОСАФАТА В ТОРОНТО, ОНТ.

Парохія св. Йосафата в Торонто, котра обходить сього року своє 30-ліття, відсвяткує свій ювилей торжественно і велично в днях від 14-22 жовтня, 1944. І так, з нагоди ювилею, відбудеться від 14-22 жовтня св. Місія під проводом о. Гр. Шишковича, ЧНІ. а в неділю 22-го жовтня, в церкві св. Йосафата, буде Архієрейська Сл. Божа, котру відправить Преосвященний Кир Василій Ладика, ЧСВВ.

Видавництво "Будучність Нації" засилає отсим на руки Всеч. о. А. Роборецького, пароха Парохії св. Йосафата в Торонті щирі побажання з нагоди Ювилею. Щасть Вам Боже!

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Михаїл Сочовський, рядовик, Волслей, Саск., помер з ран за морем

Григорій Мостовий, арматщик, Рокстон, Саск., помер з ран за морем

Яків Фірман, саржент, Мекліод, Алта., ранений в активній службі

І. С. Романовський, Зл. Держави, рядовик раненний за морем

М. Кривошия, арматщик, Винипеґ, ранений в активній службі

Павло Мигайчук, арматщик, Йорктон, в ворожому полоні

В. Е. Крошинський, рядовик, Баронс, Алта., пропав за морем

Яків Ільницький, вістун, Трейл, Б.К., пропав за морем

Пилип Заглинський, рядовик, Відір, Ман., пропав за морем

Іван Бабій, рядовик, Винипеґ Біч, Ман., пропав за морем

І. І. Колоста, арматщик, Велленд, Онт., забитий за морем

Е. Кобаринка, арматщик, Арборґ, Ман., раненний за морем

Е. Г. Скузанський, рядовик, Ванкувер, ранений за морем

Ф. Й. Ошовий, арматщик, Гідлендс, Саск. забитий за морем

С .С. Ґулій, арматщик, Едмонтон, забитий за морем

Юліян Крамар, лет. старшина, Торонто, пропав за морем

Петро Томчишин, лет. саржент, Винипеґ, забитий за морем

Іван Гандзюк, лет. саржент, Ошава, Онт., пропав за морем

В. Р. Медик, лет. саржент, Торонто, пропав за морем

Николай Сомоленко, лет. капраль, Ню Вестмінстер, пропав за морем

Володимир Я. Бернацький, лет. старшина, Винипеґ, пропав за морем

Антін Неґрич, лет. старшина, Портедж ля Прері, Ман., пропав за морем

Д. Севастіян, лет. саржент, Саскатун, пропав за морем

І. М. Стецик, лет. саржент, Кіченер, пропав за морем

Йосиф Кавуха, лет. саржент, Бренчтон, Онт., пропав за морем

Василь Лестюк, лет. старшина, Торонто, пропав за морем

Володимир Гарачий, лет. старшина, Винипеґ, забитий в активній службі

Іван Петро Коломия, лет. старшина, Винипеґ, забитий за морем в актавній службі

Володамир Працак, стрілець, Торонто, забитий в активній службі

Николай Осадчук, рядовик, Ню Вестмінстер, раненний з аморем

К. Н. Рожак, рядовик, Отава, забитий в активній службі

Ф. А. Білий, стрілець, Лун Лейк, раненний за морем

Іван Дзюбинський, капраль, Рокстон Саск раненний за морем

Два канадійські жовніри малюють-відновляють хрести на гробах канадійських жовнірів на цвинтарі в Діеп, Франція, що погинули в сумної памяти нападі на Діеп в 1942.

Йосиф Полячок, капраль, Гай Гор, ранений за морем

О. В. Токарчук, стрілець, Калгарі, ранений за морем

Григорій Колпак, рядовик, Геспелер, раненний за морем

Михаїл Стратійчук, старшина, Гвайтфорд раненний за морем

Юрій Тома Гордій, старшина, Сурис, Ман. раненний за морем

Іван Ю. Карасевич, старшина, Винипеґ, раненний за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(16)

Робили це спокійно й із таким святочним піднесенням, як діти одного тата, як колись у себе в дома. Накрито стіл чистим, білим обрусом, витканим двома червоними тасьмами. Дядько поклав на стіл здоровенний книш, добув з полиці біленьку просфору і став її краяти. Всі мовчаливо приглядалися цему, здавалося, наче рахували ці малі кусні.

Олексі закрутилися в очах сльози. В уяві станув йому рідний дім і тато й різляна просфора. Четвертий рік не бачив цего, хоч там його виглядали, згадували; його частинку клали на столі біля вікна, де звичайно він сидів. Чи і нині тато поклали йому його частинку біля вікна?

Дядько покраявши просфору, підійшов до Олекси.

—Най Господь пішле тобі щастя, здоровля, довгого віку й добру жінку. Щоб Господь тобі дав застати в здоровлю батька й неньку.

—Дай Господи і вам багато-багато потіхи тут, а там вічного щастя. —Поцілувалися, держачи частинки в руці. І так по черзі бажав кождому та взаїмно цілувалися. Син лежав на постелі й йому подав частинку. На тарілці лишилося ще два кусні, один поклав на краю стола, другий біля діда.

—Це для моїх душ— сказав, потираючи очі, в яких блестіли сльози. Бідна, вмерла на тиф тому два роки, а син на італійському фронті впав. А оцей, —показуючи на хорого— стояв вже зі стричком на шиї під деревом, як були мадяри. Він ще дитина, а вони взяли його за шпіона. Перестрашився і дістав слабість. Зруйноване моє щастя тут, і я тільки мучуся на цьому світі.— Закрив лице руками й плакав як мала дитина. Ніхто не випитувався його про подробиці, ніхто не перебивав. В цьому старцеви бачили образ недолі цілого нашого народу. Держали в руках частини просфори, гляділи на прибитого горем батька, яким колисало горе. Піднісся, держачи вогку від сліз просфору.

—Не гнівайтеся. Наболіле серце не видержало. Це вже не повториться більше. Но, запсіваймо.

І затягнув "Рождество Твоє..." Підхопили інші й поплила таїнственна пісня. Як розбурханий потік у зливу, греміли голоси, дрожали, не достроювалися, несли жаль і скаргу до маленького Ісуса на недобрих лукавих людий, за кривди й насильства. Коли скінчили, стояли ще хвилину мовчки, слухали її відгомону в своїй души.

—Дай Боже, щоб другі свята ви святкували в щастю в своїх родинних гніздах, у вольній, щасливій Батьківщині.

—Дай Господи! промовили гуртом і стали їсти свої частинки.

—Сідайте хлопці за стіл. Чим хата богата, тим і рада.— Садовились. Душ чотири, на кінці сів дядько.

—Вибачайте хлопці, що я сів собі, забуваючи, що нема господині. Пора вечеряти. — Встав, підійшов до кухні, налляв у дві миски борщу і подав на стіл.

—Борщик червоненький, як людська кровця—замітив один.

Взяли за ложки й їли.

—Ти Олексо щасливий; завтра їстимеш дома.

—А ми...—озвався сусід.

—А ви зі мною— говорить дядько, припрошуючи.

—По чотирьох роках... зітхає Олекса.

—А я дальше буду без нікого, з оцим калікою. Боже, Боже... Не побачу ні сина з війни, ні своєї подруги... Широко роздулись йому ніздря, в грудях наче щось обривалося. Давив у собі плач, та в старечих очах блестіли сльози. Під кухнею палахкотів весело вогонь, гейби хотів розігнати невеселі думки, що роєм насідали бідні голови. Десь далеко вили собаки.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

OUR NATIONAL AND RELIGIOUS SHEPHERD

Dear Reader, the title strikes you as quite original, no.... Yes! Your guess is very correct Only one Ukrainian in our trying times really merits such a noble title. Ukraine, is poor, disorganized and not independent... so it cannot confer upon Archbishop Sheptytsky the medals, Orders and decorations he deserves for his national and religious deeds. He is a great man not only physically, but also morally and spiritually. Yes, I am proud to speak thus of one of the greatest primates Lwiw ever had. In my heart and memory, I want to build in his honour a spiritual monument ..pending the erection of a marble one, on Mount St. George, in Lwiw, by future government of free and independent Ukraine some day, when God grants us the freedom we crave for.

Mgr. Andrew was named archbishop of Lwiw when he was but 35 years old, such were his talent and previous achievements!

He comes from an old and noble family of Ukrainians, but this never made him high-hatted and too proud to serve the poor ones amongst his brothers in Christ. He answered the calling of God without hesitation, although a promising legal career scintillated before his youthful eyes. He joined a monastery and became first a monk at Dobromil. His very brilliant intellect permitted him to easily obtain his degrees in philosophy and theology. At the age of 27, he entered the sublime portals of the Eternal Priesthood. Seven years later. Rome named him bishop of Stanislawiw where he remained for a year, until his promotion to the See of Lwiw.

The early times of Mgr. Andrew's stay in Lwiw were a true index to his whole life as a primate of Western Ukraine or Galicia. In his archidiocese there were then 752 parishes, and he spent months every single year visiting everyone of them, preaching, confessing, lecturing and paying visits to poor people in their humble homes.

His pastoral letters always were strokes of art noted for their practical and concrete qualities. They embraced such difficult and delicate subjects like: the priesthood, marriage, frequent Holy Communion, social questions, etc... We are proud to say that he anticipated some of the later encyclicals of the Popes of Rome on these timely matters. Under his personal guidance the diocesan seminary was reorganized. He even made special arrangements to have promising students study in the most renowned theological colleges of Europe... in order to assure the intellectual prestige of the Ukrainian clergy in the eyes of the rest of the Catholic world.

He was himself a monk, and the Ukrainian monks had to take part in the active ministry of souls, because of the usual acute shortage of secular priests. However the Archbishop was very serious indeed for a revival of the traditional form of Eastern monasticism, in which the monk's first concern and business is the solemn celebration of the Divine Office, with intellectual studies and manual labor inside the sacred walls of the monasteries.

With this in mind, he established a new religious Order at Sknyliw, in 1903, calling the monks 'Studites', after the famous old monastery at Constantinople. This Order of monks flourished until the Great War, and again since that horrible time has grown and done fine work for the Ukrainian Church.

Knowing well that through their symbolic and beautiful religious rite, the Ukrainians were a natural spiritual bridge between the Western and Eastern Churches (Catholic and Orthodox), Mgr. Andrew always worked hard for the ultimate reunion of the dissident Ukrainians and Russians to the Catholic Church. None knew better than he that these Christians could be appealed to only through Catholics of their own race and Slavonic rite. Pope Pius X gladly approved his plan and granted the Archbishop extraordinary powers in relation to Russia, saying :"You will find them useful one day."

Our Primate's solicitude for his poor beloved people extended even across oceans to far away lands. He was deeply concerned about the state of the thousands of Ukrainians in North America. These, neglected and misunderstood by their Latin brethren in Canada, were being proselytized by the dissident Orthodox and by diverse Protestant sects which wanted to counter-balance the Catholic influence of Quebec in Canada, by making apostates out of these poor immigrants.

In 1902 the Archbishop composed a letter, "On the Truths of the Faith," which was widely spread amongst the New-Canadians of Ukrainian origin in Canada. In 1906 he convinced the Holy See of Rome of sending a bishop or a sort of a vicar general for the Ukrainians of the U.S.A.

Consequently Mgr. S. S. Ortynsky was appointed to this new post the following year. In 1910 Mgr. Sheptytsky, with the hearty approval of the Canadian hierarchy, made one of his characteristic journeys among his people in Canada... and that under the auspices of the Blessed Sacrament, for at that time one of the greatest Eucharistic Congresses was taking place in Montreal. The direct result of this visit was the nomination of Bishop Nicetas Budka as Ordinary of the Ukrainians in Canada. After the World War I., he paid a visit to our brothers in the land of Abe Lincoln and George Washington.

However these moral worries and crosses in life were not enough. To them were added physical ones. In 1914, Russian troops under general Brusilov invaded Galicia, which was then a conquered province of the Austro-Hungarian Empire. A few days later, our hero and greatest defender of the Faith and Ukrainian nationalism was carried off as a prisoner of the Tsar into Russia. He remained a prisoner there in diverse places for over two whole years, during which his greatest cross was the separation from his poor suffering people.

Being a national hero in the eyes of all Ukrainians, he was fairly well treated. Imbued as usually with the spirit of the first apostles, he was able secretly to make abundant use of the extraordinary powers invested in his humble person by Pius X. Therein he even received assistance from the Orthodox priests and monks who could not resist this truly great man's magnetism and prestige. When the Russian Revolution broke out in 1917, he was released and promptly made his way to Petrograd, where he assembled and presided at the first synod or congress of the Catholic Russians of our rite. At it he appointed, by virtue of his special powers, the Exarch Leonidas Fedorow to be their immediate superior.

His return home was a triumph. Our people received him as a national hero and a martyr. He found his diocese in a shocking state. His residence, offices and books had been rifled... his scientific collections were partly dispersed... his clergy were depleted and the Studites scattered... spiritual and material undertakings of his were overthrown or spoiled... the country had been ravaged by military advance and retreat twice over... and the poor people were suffering from the religious, moral and material deterioration naturally caused by warfare.

Above all there was an appalling lack of priests. This was due to executions and deportations, because our priests were always zealous and true patriots who stuck with our people through thick and thin. The tricky Russians had imported Orthodox priests to take their places. It was one big mess. It is to the eternal glory and credit of the Ukrainian people in the Western Ukraine that, when humanly speaking there was so much in favor of schism, they were practically unanimous in their refusal to renounce the Catholic Faith of their fathers.

However our Archbishop could not work in quiet and peace. In October 1918, the Ukrainians of Galicia legitimately proclaimed their long-awaited independence. The Poles, as usual, retaliated by declaring that Galicia was to be under the Polish domination. Civil war broke out. The Ukrainians disliked the Poles because of their quite brutal overlordship of old, and the Poles did not exactly

like the Ukrainians because of their passion for their freedom. The war was very bitter. Then followed the invasion of the Bolsheviks. Because of all that the Ukrainian Catholic Church suffered much, as did its Primate in Lwiw.

Most unfortunately the influence of crooked politicians and masons made the Conference of Ambassadors at Paris in 1928 recognize Galicia to be a part of the newly created Poland. BUT under the specified and explicit condition that the Ukrainians were to be granted an autonomous constitution— a condition which was never fulfilled.

Instead, the Ukrainians got the cruel 'pacifications' which are to the eternal shame of Catholic Poland.

In spite of all these trials and crosses, the post-war period was in many respects a period of gradual progress for our Church, thanks to the smart and solid guidance of Archbishop Andrew. In 1931, the Lwiw Seminary officially became an Academy of theology, in fulfillment of the university desires it has always had, and the number of students increased to meet the abnormal demand for priests.

In September 1939, there was a few million Catholics of the Ukrainian rite in Western Ukraine, with some 2700 priests and 3500 churches. There were 130 Basilian monks, 40 Ukrainian Redemptorist Fathers and the Studites had grown to six monasteries with 150 monks of whom only a score were priests. They all took part in the restoration of cultural enterprises began by their Archbishop. Vocations to the religious life amongst our girls were numerous.

The Ukrainian Church was and still is, in fact, the largest and most flourishing of the Catholic Churches of any Eastern rite. Its faithful nearly all of them peasants and many of them poor—are notably intelligent and very religious people who for generations now have kept Catholic unity and the Eastern rite of old under the most trying circumstances... Such is the praise given them by those who know them.

Since the start of this second World War, we do not know much of what is going on exactly in Galicia; but we have a pretty good idea about the suffering of our people and their Archbishop... twice the Nazis and the Reds have invaded our land, scorched it, destroyed many of its institutions, churches, etc.... Many of our cousins and leaders were either shot or taken into forced labour and exile. There is a story that when Hitler decided to kick Stalin in the pants two years ago or more, the Communist Secret Police wanted to murder our Mgr. Andrew before running away from the on-rushing Germans. However our hero was saved by the Ukrainians of the Red Army who admired him immensely for his kindness to the poor and his courage in not leaving his flock, but sticking with them through fire and living hell. No, Mgr. Sheptytsky did not abandon his people for one moment: he was and still is not afraid of the enemy because his faith in the Lord is exemplary.

We were glad to read his pastoral letter on the occasion of this year's Easter. He was still alive then, thank God! What is his fate now that the Reds are back again? God only knows. In his message to our people, he demanded of his faithful a strong faith in God, courage in sufferings, and a great hope for a better and rosier future... for he knew that, in spite of all, Ukraine and its noble people, who suffer so much from other [redacted]' wars, cannot be completely destroyed. Once again he anticipated the Pope, for just lately Pius XII reminded the Prime Minister of Britain that nationalities do not die. The author of: "Shche ne wmerla Oukraina", no doubt, also had the [redacted] principle in mind. A nationality is something stronger than a people, freedom, independence, etc... It is something more immaterial and spiritual; it is that by which one people differs from another. A country can be dominated, but the national mind, heart and spirit of a nation are indestructible. We as Ukrainians are now slaves. Our country is not free, but, having our own culture, language, arts, Faith, we are an independent nationality. We, as a people are not free, but we are a freedom-loving nationality. No!... a thousand times... No! as a nationality, we Ukrainians stubbornly refuse to die, for this law of nature is stronger than our enemies.

We strive and pray for freedom. We are forgotten by all, except God. With shepherds and leaders like Mgr. Andrew, we are sure to triumph some day. He is old, sick and paralyzed... He is mortal, but his spirit will live in our hearts forever. His example of devotion, courage, patriotism, faith, hope, labor, and love for the under-dogs will be like a flame in our Ukrainian Catholic souls. As far as I am concerned, Our Archbishop is the greatest living Ukrainian of this century. Will we ever have another one like he is? That is a question which only God can answer. Let us be brave. Let us pray for him and those who will have the spunk to follow in his noble foot-steps.

Fr Nick.

SWIATOSLAW

This son of Olha and Ihor was a typical viking. He had adventure and war in his generous blood. Like his predecessors he tried to find, for his poor people, new routes of trade and new markets for Ukrainian commerce. Under his rule, Kiev dominated over most of the Slavs in Eastern Europe. Even some Finns were, for a time, his subjects. The Bulgarians also hod to bow before the might of this Ukrainian Prince. The tribe of the Khazars was defeated by him too. He fought bravely against many hordes which tried to invade our vast steppes. His rule extended as far as the basin of the Kuban.

Thrown against the Bulgarians by the tricky diplomats of Constantinople, he defeated them and picked the city of Pereyaslavets for his capital and abode. He was asked to return to Kiev, his homeland, but stubbornly refused, saying: "I wish to live on the Danube. Here is the centre of my kingdom. All goods are brought here: silks, gold, wine, and fruit from the Greeks; silver and horses from the Czechs and the Hungarians; from the Ukraine come furs, honey, wax, etc."... As we see, victory and riches went into the proud head of this our pagan Prince, to the extent that he did not want to return to his own poor homeland. This is also nowadays typical of those our traitors who, for foreign money, work against the independence of the Ukraine. Thus also behave those who let false and flashy promises of our enemies fool them into abnegating what is dear to a true Ukrainian patriot. Freedom, methinks, is worth more than bloody money. One's own country, be it poor as Job, should be one's only national love.

Swiatoslaw's stay on the Danube did not last long, because his growing power put a scare into the Greek emperor of Constantinople. The latter forced our Prince to return to Kiev. Before his historical defeat, the Ukrainian Prince spoke thus to his soldiers: "Let us stand firm. Let us not put our land in shame. Better it is to die in battle than to be taken into chains: the dead do not feel shame"... On his way home he was attacked by a wild tribe who killed him in 972 A.D

His words should still ring in our ears. Let us not cover our people with shame by becoming assimilated, changing our names, being ashamed to speak Ukrainian on the street, in street-cars, at home, etc... Let us be proud of being Ukrainians today, tomorrow and always. Let us stick to our national ideals in spite of our enemies' efforts to destroy us as a people. We need the fighting spirit of Swiatoslaw. We need "modern Swiatoslaw" to guide our people in their noble struggle for freedom. We need leaders who by word and deed will counter-balance the evil propaganda of disunity sown amongst us by our slicky and many enemies. No, there really is no money in such a sincere and patriotic work, but there is glory, pride and the consolation that we are not quislings or traitors, but persons with spunk and courage who do not abandon their poor nation when the latter is in distress and needs urgent help. Everyone of us can be a national apostle, a leader, a propagandist of Ukraine, its past glory, its present torments and desire of retrieving its rightful place amongst the family of Christian nations.

What do You say, Bud?- Are You with me or not???

FOOD FOR THOUGHT

1) Prof. A. Koshetz is dead! It is a great loss to our people. However, it is a consolation to know that he felt the approach of death and even asked one of *our* priests to have a Ukrainian Catholic burial for him. Unfortunately our genius' will was not fulfilled, because of *certain* circumstances.

2) It is interesting to re-read some articles published at the time when Russia was bombing Finland to death (160.000.000 vs. 4.000.000) and compare them with those of these days, when that small country had to give up, because the USSR is "*afraid*" of aggression!!! Finland was then a poor victim... nowadays she was and is treated as an aggressor!!! Funny how the world's opinion can change in respect to those who suffer because they want only what is rightfully theirs. In our eyes, Finland is still a victim! seems there is no hope of freedom for the smaller peoples. Are we sowing the seed of a third world-war???

3) Many peoples were forced into the Soviet Union. That's a historical fact. Will their dreams of genuine independence be realized? If so, when?

4) A certain party tells me that some Polish airmen, who suffered from the Reds and who are now in Canada, do not exactly relish the though of going back to a Poland ruled by the government sponsored by Moscow. We add: "Who would?"

5) The Reds, taking over Western Ukraine, have the barbaric custom of beating up poor peasants. The whip is swung to the anti-religious question: "Is there a God?"—This we can prove with a letter received from "over there" by one of our friends.

Михаїл Мандзюк,
рядовик, син панства Ю. Мандзюк у Гвайтмавт, Ман., зістав забитий за морем в активній службі.

Іван Павлюк,
стрілець, зістав ранений дня 14 вересня в Франції. Його батько Никола Павлюк мешкає у Кукс Крік, Ман.

Йосиф Ференц,
рядовик, син панства Василя Ференц в Селкирк, Ман., пропав в активній службі підчас бою в Франції. Мав 20 літ.

Михаїл Гованик,
рядовик, походив з Винипег, Ман., зістав забитий в бою в Франції. Мав 20 років, був сином панства С. Гованик в Винипег.

Петро Іванчук,
рядовик, зістав забитий в Франції дня 28 серпня 1944 Походив з Винипег Біч, Ман. Був при війську від 1942.

However, some are still trying to "pull the wool" over our eyes by saying that religious freedom exists under the Reds. From now on, they can "tell it to Sweeny"!

6) "Where's Timoshenko?"— did we ask many a time. The world, with us, was getting also very suspicious. So: Moscow gave in and a small ridiculous item appeared lately in some papers about a new decoration granted unto General Timoshenko. The said article was so ridiculous that NOW we are SURE that the famous Ukrainian General or Marshall was done away with.

7) The Communist USA leader asked the American Reds to support the present President. Is it to be a "forced" marriage in politics???

8) Almost all the Hebrews are pro-Communist or at least pro-Russ, but still their synogagues were open and packed while their stores and concerns were closed for the holidays lately. Our own Ukrainian Reds should catch on to this and come back to the only God and to the faith of their fathers.

9) Some say "luck" or "chance," but I say: "a miracle"; the home of the Little Flower (Ste. Therese) at Lisieux escaped all damage in spite of all the bombs.

10) The Russian soldiers are being warned not to be hypnotized by the easy and free life of a democracy. Now we know, indirectly at least, that the USSR was a paradise *only* in the imagination of Reds not living there, or in propaganda-magazines!

11) French-Canadian pilots knelt and received Holy Communion. T'was a striking picture, the frame of which was but a hangar. So, a Rhodesian Protestant embraced the Catholic Faith. Such is the mystic power of good example!

12) Every country claims to be the one which suffered the most in this war. And how about the Ukrainians, shot, bombed, starved, and deported by the forces of occupation, i.e., the Nazis and the Reds?

13) How about those Xmas-parcels for our boys overseas?

14) In spite of all, we are "hoping against hope" that the dawn of genuine freedom will show itself for our beloved Ukraine on the eve of this dreadful war or cataclysm!

(Editor)

When we are not planning for posterity, we ought to remember that virtue is not hereditary. (Paine).

СИЛА ТВОРЧОСТИ

Український нарід, котрий розвивався на чарівній землі, обдарований Богом надзвичайними таланами, і посідае велику силу творчости в своїй душі, але ця сила занедбана й спить. Цілею Українського Католицького Юнацтва як і інших українських організацій та інституцій повинно бути розбудження до життя цих приспаних таланів творчости нашого люду.

Що українська душа посідае велику силу творчости годі заперечити. Хоч наш нарід більшість свого існування перебув у неволі, то таки зміг видати з поміж своїх синів величанів духа як Хмельницького, Мазепу, Шевченка, Лисенка, Шептицького та довгі ряди інших. А вже найлучший доказ цего твердження бачимо в цій вільній країні, де на свободі наші одиниці можуть розвивати своє життя. Наша молодь дуже здібна і коли дістане нагоду рівну з іншими дітьми з великими відзначеннями поступае в школах та університетах. За коротких тридцять літ наша майже неписьменна іміґрація, коли зазнала ту повної свободи, з'уміла видати з поміж себе з найвисшим образуванням одиниць, котрі нині занимають поважні становища в їх прибраній батьківщині. Ми нині в цій свобідній країні маемо поважних лікарів, священиків та ріжнородних знавців. А це примір, що наш нарід не лише тут, але де би він не був, посідае не лише Богом дані великі здібности, але також цим самим Сотворителем уділені йому невідкличні права, щоби ці великі дари на волі в повні розвивати на славу свого Творця і на добро люду.

Кожному народови Боже Провидіння у своїй безконечній мудрости призначило повноту життя. Народи, як всі речі дочасні, мають-свої початки, розвій і осінь життя. Наш нарід до нині лишився в холодних обіймах зимної неволі. Перед ним ще стоять і на него чекають теплі дні весняного воскресення, повні дні літного розвою, і надійна осінь благородної зрілости. Як зима не нищить насіння, котре спочивае під грубим покривалом снігу так подуви зимної неволі не знищать душі народу. Неволя не вбивае народу але кристалізуе його душу, його характер.

Бо характер народу творився через довгі століття під ударами ріжних чинників, котрі знаходяться в його окруженні. Український нарід знайшов свої початки на гарній, розкішній\теплій, надзвичайно обильній в природних багацтвах країні. Однак ця сама благородна країна, котра своїми чарами підносить дух чоловіка до творчости, своїми великими богацтвами навела на дітей своїх, заздрізних ворогів. Пишна природа України вливала в серце українця творчу силу, а ворог лютий завойовник найменший прояв тої сили здавлював. нищив. І замкнена нині в серці українця Божа благодать.

Та тут в свобідній країні ворог нас не гнобить. Є нагода дати повну волю нашим здібностям. Однак довгі століття нашого народу під ярмом лютого ворога лишили на серцю нашого чоловіка пятно кріпака, невільника. Наш чоловік боїться. Він затратив відвагу дати своїй силі творчости свободу життя. Він ще нині не сміло оглядається гейби над ним стояв жорстокий гнобитель з нагаєм в руках.

Пора стерти з нашого серця риси невільника. Час братись до творення добра. В наших рядах криються можливі великани духа—винахідники, державні мужі, архитекти, письменники, знавці— творці нової багатої культури. Даймо їм нагоду розвити свої здібности. Поможім їм і заохотім їх пустити свої мрії в життя. Українське Католицьке Юнацтво, серце, очі в гору і берись творити, на підвалинах старинньої культури, нове повніше життя для слави Бога, добра українського народу та користи твоєї нової батьківщини.

Б. Л. Корчинський,
прес реф. УКЮ

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ ПРОВІНЦІЇ ОНТЕРІО

У Гамільтоні, в днях 11 і 12 листопада, 1944, відбудеться окружний З'їзд Українського Католицького Юнацтва провінції Онтеріо.

На З'їзд прибудуть представники усіх відділів УКЮ провінції. З'їзд заповідається дуже величаво. Дальші подробиці подамо в слідуючих числах.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

IT'S UP TO US

Have we stopped to think of the part the Ukrainian Catholic Youth in Canada will have to play in the future? Let us look back some 40 or 50 years. Our fathers have come to this continent to start a new life, a place where they will be able to practice and maintain their traditions, religion, customs and language without fearing that someone will punish them for doing so. On the land they have first settled and today we, young Ukrainian Catholics, may proudly say that our parents have played one of the leading roles in the farm life of Canada. As immigration progressed our people began to seek employment in the mines, forests, railroads and factories. But they were not satisfied with the hope of making themselves a living, they knew that whatever they received came from the hands of God. Churches were built where they may be able to offer thanksgiving to our Lord and bring up their children in the TRUE FAITH. The Ukrainian culture had to be preserved and so today we see our Ukrainian Literary Institutes. It is true that the majority of our people who have come to this country were not the educated class. Many of them had to leave school at an early age on acount of hardship at home and political aggression. They are the self-educated class. Our parents fought hard to learn, work, sweat and tears were their only books and finally today we have what they have built. Yes, we can boast of having hospitals, colleges, orphanages, old folks home, institutes of education, and monasteries. Today we have our own physicians, dentists, teachers, etc. ..thanks to our parents.

Are we to let this monument of Ukrainian achievements crumple because we are too easy going about the whole matter? No! We, the Ukrainian Catholic Youth, will see to it that the Ukrainian contribution to Canada is maintained. Today, our brothers, sisters, and loved ones are proving this on the battle fronts. Yes, they are protecting all that which our parents have built.

It is up to us to prepare ourselves to carry on the work of our parents. We hear that in the city of St. Boniface, the French have petitioned Ottawa to grant them a license to operate a radio station. The French radio committee is headed by the French Archbishop together with priests, business men, organizations and laymen. Yes, they work hand in hand. They are not satisfied with their accomplishments through the centuries. No! They are looking towards the future. Helping to build Canada. We must do likewise. Let us not sit back and be contented with things as they are. We must strive to improve our social standing in Canada. Continue to be a good practical Catholic. Be proud of the flag under which you live. Continue your studies after leaving High School.

LAUGH AND GROW FAT

"Tommy," said the teacher, "why don't you wash your face? I can see what you had for breakfast this morning."

"What was it?"

"Eggs."

"Wrong, teacher. That was yesterday."

WHY COMMUNISM IS WRONG

One of the common forms of attack against the Catholic Church is based on ignorant or malicious misinterpretation of her reasons for opposing certain movements. Such a movement is Communism. Everybody knows how strongly the Church is opposed to Communism, but strangely enough, there are many who do not know the strength of the grounds on which that opposition rests. Here they are in a nutshell.

1. Both in theory and in practice, Communists in modern times have identified themselves with militant atheism. They not only reject belief in God themselves, but make it a duty of Communists to try to destroy belief in God in the minds of others. The Catholic Church sees in this atheism the greatest of all dangers to the peace of the world, the welfare of society, and the happiness of individuals. Those who admit the existence of no God have not even the foundation of motives for justice, charity, peace.

2. The Catholic Church knows that without responsibility to God, the leaders of a state or nation cannot be otherwise than dictators in the ugly sense of the word. With a sense of responsibility to God, a ruler recognizes that his power is limited by certain rights that the people under him have from God. If a ruler recognizes no God, he cannot recognize any rights of citizens that are outside the range of his authority. Therefore, even though Communism begins by saying that everybody should have an equal share of the world's material things, it ends with a clique of leaders parceling out the shares according to their whims and egotistic desires.

3. Commusism is not the remedy for the evils it assails. The Catholic Church recognizes those evils —the suppression of the rights of the poor, the unjust inequality of rewards for toil, the tyrannical power wielded by owners and controllers of vast financial and industrial empires. If rights are not honored, it is no remedy to take all rights away. If injustice is practiced, it is no remedy to propose to do away with justice. If industrial monopolies become dictators, it is no remedy to transfer the dictatorship to godless statesmen.

The Catholic Church, therefore, opposes Communism on definite and unassailable grounds. She is campaigning for the correction of all economic abuses—through the recognition of every man's God-given rights, through the universality of the practice of justice, and through the spread of ownership that will end monopolistic power.

Catholic Courier

Clarice—Why does Mary look so lovesick when she reads a newspaper?

Gladys—Her fiance is a typesetter.

He—What are you looking through all those war records for?

She—I am trying to find out who General Delivery was.

Dad—"Johnny's been sitting there all day, doing nothing but wasting time."

Mother:—"How do you know?"

Dad—Because I have been sitting here watching him".

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

CANNED TOMATOES
(Open Kettle Method)

Wash the tomatoes thoroughly in cold water. Place 8 to 10 of them in a pan of rapidly boiling water and keep the tomatoes immersed in this water for about 1 minute. Remove and place in cold water for about half a minute, then drain thoroughly. Cut the stem end from the tomatoes and any green portions. Remove the sinks and be sure to remove the small black spot at the blossom end of each tomato. Quarter the tomatoes and place in a preserving kettle. Add about 1 teaspoon salt and from 1 to 3 teaspoons sugar (if sweatening is desired) to each quart (4 cups) tomatoes. Heat the tomatoes to boiling point and keep boiling gently for about 20 minutes. Peak into hot, sterilized jars and seal each jar tightly at once. When the contents of the jars are cold, invert to test for leaks. Store perfectly sealed jars in a cool, dry place.

CANNED PEARS
(Open Kettle Method)

Use pears that are well ripened, that is, pears that are a brilliant yellow in color, and the flesh of which will yield to slight pressure. Wash the pears and peel them. They may be left whole if you wish, or you may halve them and remove the cores. Immediately they are peeled, and you have removed the core, if you have cut them in halves, drop them into a weak brine made in the proportion of 1 tablespoon salt to 1 quart of water. This is to prevent discoloration which occurs when cut pears are left exposed to air. Leave them in this brine until you are ready to place them in the syrup. Before placing them in the hot syrup they should be thoroughly drained, rinsed, if desired, and dried. Pears require only a thin syrup. Make a syrup in the proportion of 1 cup sugar to 3 cups water. Combine the sugar and water and heat to the boiling point, stirring to dissolve the sugar, then boil for 5 minutes. Now place the drained and dried pears in this syrup and cook until the pears are clear in appearance. This will take about 15 th 20 minutes. Now pack the pears into hot, sterilized pars and fill to overflowing with the syrup. Wipe off the sealing surface of the jars with a clean damp cloth and adjust the tops, then seal tightly immediately. When the contents of the jars are cold, invert to test for leaks. Leaky jars should have the contents emptied and brought again to a boil and packed into clean, hot sterilized jars and sealed tightly at once. Store perfectly sealed jars in a cool dry place.

SPAGHETTI-SAUSAGE CASSEROLE

1 ½-lb package spaghetti, 2 tablespoons shortening, 3 onions, 1 lb. link sausages, 2 cups canned tomatoes, ½ teaspoon salt, dash of pepper, 2 teaspoons Worchestershire sauce.—Method: Cook the spaghetti in boiling, salted water until tender, then drain well and rinse in warm water. Melt the shortening, chop the onions, and cook them in the shortening until they are tender and straw-colored. Brown the sausages, slice them and add to the onions in the pan. Pour over these the canned tomatoes, season with salt, pepper and Worcestershire sauce. Add the drained and rinsed spaghetti, mix well, and cook over low heat for about 30 minutes, stirring frequently to prevent the mixture sticking to the bottom.

Виховний Інститут БУК-а під Покровом Пр. Діви

ВИНИПЕГ, 49 КЕНЕДІ

Інститут отворено і святочно посвячено при участи представників нашого віруючого громадянства у Винипегу, дня 17 вересня 1944.

З тої нагоди підчас чайного приняття зложено на місці ці жертви.

Парохія св. Покрови $25.00. По $15.00: Товариство о. Маркіяна Шашкевича, Петро Гаврисишин. По $10.00: Парохія св. Володимира й Ольги, Василь Шуманський, Українське Національне Обєднання, Українська Народна Кооператива, пані Кунець. По $5.: Ів. Беднарський, Ол. Малофій, пані Бабій з Транскони, пані С. Меуш, др. В. Дима, о. Ів. Кришталович, о. Ігор Шпитковський, Ів. Николин, Хор церкви св. Покрови, о. Ст. Семчук, Семен Михальчук, пані Кондратюк, Тов. св. Івана Милостивого, Читальня Просвіти, Гетьманці державники, Тов. св. Ольги при Інституті, Еміліян Оробко, панство Мельник, Тов. Ольги Бесарабової, Запомоговий відділ ім. о. Маркіяна Шашкевича, Інститут Просвіти, Василь і пані Вал, Тов. Тараса Шевченка на Елмвуд. По $2.00: Тов. Св. Петра, Никола Головатий, Ст. Кучма, Анна Ендровс, др. М. Канчір, Ст. Квасниця. По $1.00: пані Мизак, пані Нютей, пан Мушій, Ів. Дутка, Е. Калужняцька, Марія Гавлюк, пані Парелик, Тома Мельничук, Ольга Палик, Кат. Гноєва, Ярослав Гноєвий, А. Вербицька з Стелла, П. Балагуш, Йос. Степнюк, Текля Назар, Василь Черес, пан Кузь, Никола Варик, Ів. Жуковський, Петро Велтровах, пані Кособіла, Тов. св. Володимира, Рудольф Гноєвий. Дрібна збірка $24.70 З продажі стяжок $38.79. Разом ..**$318.79**

Дальші жертви наспіли з ріжних околиць, як слідує: **Парохія св. Петра й Павла у Велі Ривер, Ман. $13.65, Парохія св. Духа в Зорі, Ман. $21.65, Збірка о. Ан. Лугового в Сейнт Норберт, Ман. $23.50, Стефан Пристанський з Розендейл, Ман. $10.00, Теодор Василенко з Торонта $3.00, Юрій Ранюк з Винипегу $2.** Катерина Поворозник з Гонор, Ман. $1.00, А. Олексюк з Винипегу $1.00, Анастазія Яворська з Гімлі, Ман. $1.00, Ант. Якимович з Гонор, Ман. 50ц. РАЗОМ **$77.30**

Голов. Управа Братства св. о. Николая $25.00

Попередно виказано жертв на лучну суму $5,140.80

Тепер	318.79
	77.30
	25.00
РАЗОМ	$5,561.89

Інститут отворений і є нагода нашим панночкам гарно і дешево мати повне удержання і виховання у Винипегу підчас своїх студій, чи підчас свого побуту.

Заряд Інституту спочиває в руках Сестер Служебниць, що мешкають разом з дівчатами в Інституті і наглядають над вихованням повіреної собі молоді.

Однак дівчат ще замало в Інституті. Є приміщення на много більше дівчат, як досі є. Тому наш заклик до всіх українців католиків провінції та Канади є, щоби їхні панночки користали з приміщень свого Інституту, коли пробувають у Винипегу на студіях чи праці. Тут є вся опіка і дбайливе удержання, тут є забезпека релігійного і народного виховання. За всіми близщими даними звертатися прямо на адресу Інституту, 49 Кенеді. Коли будете у Винипегу, просимо зайти туди і на власні очі переконатися про догідне положення і красу дому. Це заведення для нас і нашим трудом.

Подбаймо у свою чергу о його заповнення, і користаймо з прегарних можливостий, які наш Інститут дає для нашої молоді.

ЗБІРКА В СТ. МАЙКИЛ, АЛТА. НА СИРОТИ

Дня 17 вересня, 1944, відбулася в домі панства Юрія Зіняка гостина з нагоди весілля їх сина з панною Франею Мартинюк. При кінці гостини п. Іван Скублений пригадав присутнім, що зближається зима й добре буде, коли присутні зложать свої жертви на сироти в Айтуні, бо ті сироти конечно потрбеують помочі. Сам п. Скублений занявся збіркою, котра винесла $6.25. Господар дому жертвував одного доляра а решта зібрано дрібними жертвами.

Панству молодим щасть Боже на новім господарстві а жертводавцям сердечна подяка.

Весільний гість.

(Courtesy of Winnipeg Tribune)

Українська мячева (бейзбал) дружина C.U.A.C. в Винипеґ, Ман., знова сього року виграла мистецтво міста. На знимці видимо членів сеї мячевої дружини. Ми радіємо всі успіхом нашої дружини й бажаємо її й на будуче якнайкращих успіхів. Українці в Винипеґу, попирайте спортову орґанізацію C.U.A.C.!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ?

Заряд Жіночого Товариства ім. святої княгині Ольги при Інституті Просвіти у Винипеґу в році 1944

Перший ряд, сидять з ліва на право: пані Лупійчук, ґаздиня -- пані І. Ґайовська, скарбник- пані Й. Фуг, І. заступниця голови пані К. Бабій, голова— пані В. Мушій, ІІ. заступниця голови пані П. Сорокула, скарбова писарка. 2. ряд, зліва на право: пані Е. Козій, дорадниця— пані Г. Дух, контр.— пані Д. Павлюк, дор.-- пані Івасенко, контр.- пані Скоморок, ґаздиня пані Юрчишин, ґаздиня.

ЖІНОЧЕ ТОВАРИСТВО ІМ. СВ. ОЛЬГИ У ВИНИПЕҐУ

Істнує при Канадійськім Українськім Інституті Просвіти у Винипеґу. Засноване у вересні 1923 року через о. М. Оленьчука.

Ціль товариства є поміч бідним, опіка над сиротами та відвідини лічниць.

Пані не лишень дбають про справи суто місцеві і наші, також про справи загального значіння, як "комюніті чест" і Червоний Хрест.

З початком цеї війни досі пані членкині товариства помагають шити в робітні Червоного Хреста, уладжують приняття для вояків українців, висилають пакунки і папіроски за море, а також нашим воякам в Канаді. В листопаді 1943 р. відслонено заходом пань дуже врочисто альбум з 68 знимок наших вояків у военній службі Канади, а почесну грамоту з іменами поверх сотки наших хлопців, що беруть участь в цій війні.

Товариство дбає про рідну школу при Інституті і щорічно дає надгороди тим дітям, що ходять до рідної школи при Інституті, щоби тим чином заохотити їх до більшої праці і любови свого рідного.

Також під кождим оглядом пані помагають зарядови Інституту.

НЕЗНАНИЙ ДОБРОДІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ В ТОРОНТО, ОНТ.

"Блаженні милосердні, бо Вони милосердя доступлять." Так каже Христос у Своїм святім Євангелію. Цей висказ Христа Господа можна приноровити до всіх тих осіб, які своїми щедрими датками і жертвами підтримують свої українські інституції. Чужі народи мають много таких жертводавців і тому їх інституції так скоро розвиваються. Ми українці також можемо похвалитися сим, що й в нас є ще багато свідомих людей, котрі розуміють потреби виховних інституцій. Щоб потвердити се, що ми дійсно маємо такі особи, хочемо тут навести один случай, який стався в нас лише тому пару днів.

Одного гарного, соняшного дня в серпні приходить до нас Всеч. о. канонік Каменецький, та вручає нам $100.00 від одної особи, яка жертвувала цю суму гроша на українську захоронку, та бажає, щоб його імена не подавати до ґазети. Яке гарне діло милосердя! Який гідно-подиву примір для многих наших українців тут у Канаді! Нам треба багато таких добродіїв! Хто слідуючий?

Ми зі своєї сторони складаємо щиро сердечну подяку Всеч. о. канонікові за прислугу--що доручили нам цю жертву, а незнаному панові Добродієві желаємо, щоб Бог нагородив його ще в цім житті, многими своїми ласками, кріпким здоровлям та всяким гараздом. Щоб Бог позволив йому прожити ще многі літа тут на цій землі, а в вічності нагородив сторицею.

Сестри Служебниці П.Н.Д.М.

ВІСТИ З ОКРУГА ВАЙТА, МАН.

В БН. з дня 14-го вересня, 1944, було подане в Останніх Вістях, що в Вайті, Ман. наша католицька громада купила дім для священика. Ся вістка показалася трохи невчасною. Як нас повідомляють, то усі громади, котрі належать до округа Вайта почали вже кампанію збірки фондів на збудовання парохіяльного дому. Початок до сеї збірки дала громада в Роза а опісля за нею почали збірки на сей дім громади в Сандавн, Стюартбурн і Вайта. Треба сподіватися, що внедовзі сей дім скоро буде збудований.

Наша громада в Роза має гарний парохіяльний хор, котрого диріґентом є п. Петро Саламаха. Хор співає стало на св. Сл. Божій в церкві.

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

(Продовження)

Це був час робітний, на тиждні і серед жнив. Люди з фармів були заняті збором овочів, ярини і вже підбирали тютюн. Робітника було брак і платили за день десять долярів з удержанням. Мійські робітники також всі в праці і праця там буквально кипить. Люди працюють по три шифті на зміну і заробляють тепер дійсно великі гроші. Я стрічув в Киченер одну дівчину з Винипеґу, що там поїхала до старшої сестри з мамою і стала на роботу. Ця дівчина у фабриці штучної гуми заробляла на годину 63 центи нетяжкою фізичною працею, хоч її ровесниці ходили тут ще до школи. Але Киченер є може одиноке того роду місто в Канаді, що дає такі заробкові нагоди і тому нехай ніхто з того не витягає занадто рожевих заключень на легкі заробітки на сході для дівчат. Замужна сестра тої дівчини там вже від літ і саме збудувала хату за сім тисяч. Вона знала місце і обставини, спровадила до себе маму і молодшу сестру. Впрочім Киченер мабуть з усіх міст Канади відносно має найбільше цвітів, найчистійше і найкраще утримане. Тому не диво, що там саме наш уряд примістив всеканадійський вишкіл для дівчат-вояків.

Але вертаймо до Брентфорд і околиці.

Всечесний о. Ізидор Борецький, що несгруджено обїзджає свою околицю і все в неділю править по дві Служби Божі в двох місцевостях, двічі говорить проповіди і потім ще має вечірні, не лишень побить свою околицю, знає и і серцем для неї відданий. Лишень тим можна пояснити собі, що за короткий розмірно час він встиг збудувати при помочі о. Ру, нашого незрівнаного будівничого, прегарну церковцю серед садів і виноградів в Ґримсбі та и виплатити до останнього цента, але також закупив прегарну площу під будову церкви в місті Сейнт Кетеринс, якраз там, де сходяться дві дороги, з них одна, Квін Елизабет Гайвей, веде з Торонта до Наяґари, прегарно цементована в дві подвійні шоси до їзди в обі сторони та й ще освітлена, котрою по скінченні війни міліони переїдуть Наша площа там має здається два акри, чи більше і буде не лишень свідком Божої слави через будову величавої церкви, що свідчитиме всім про віру і жертвенність нашого народу в Канаді, але також буде найкращою пропаґандою для українців і української справи взаґалі. Пляни тої церкви чисто в нашім стилю виготовив о Ру і ця церква, як Бог дасть її збудувати, буде всім свідчити своєю поставою в такім виднім місці, хто ми є і чого варті.

Завіз нас на другий день о. Борецький до Делгай, в околицю де він перший завів орґанізацію церковну і де закупили простору школу з двома акрами також при гостинці. Ця школа покищо служить за церкву і домівку. Але нарід там щирий, жертвенний і заможний, думає будувати величаву церкву зараз близше при дорозі.

В Делгай присутних було разом з дітьми, бо приїхали цілі родини після цілоденної праці в садах та коли виклад закінчився, жертвенні трудящі пані ще приготовили малу але дійсно милу перекуску, защо на цім місці їм щира подяка - всіх разом присутних було 52 осіб. Це виключно майже садівники і фармарі тютюневі.

Зложили на Інститут по $10.00: Орест Заблоцький, Йосиф Тацій. По $5.00: Анд. Войтович, Іван Федорів, Ст. Васік, Марія Сельська, Іван Михайлевич, Юліян Височанський, Марія Войтович. По $2.00 Фр. Дзядецький, Стан. Дзядецький, Іван Павич, Гнат Семечко, Олена Кушнірик, пан Гнідий, Іван Юрійчук. По $1.00: Св. Кафлюк, Т. Данчак. Разом $71.00

Це люди здорові, працьовиті, на свіжім воздусі, свідомі своєї гідности й вартости за працю. Їх дорібок на очах росте. Вони не є жадні цента. З малих початків своєю вірою і працею, здоровлям і пильністю тих десять пальців доробилися тепер поважного майна. Їхні діти добре віджвлені, здоровенні, веселі всі і раді.

В Сейнт Кетеринс ми були слідуючого вечора і мали виклад в парохіяльній домівці римо-католицької церкви. Як згадано, нашої церкви ще там нема, будуть будувати. Богослуження покищо є в римо-католицькій церкві, яку відступають даром.

Місто так завелике як Брентфорд, однак здається більше рухливе і має більше крамниць. Оба міста мають свої дневники, котрі мають знова гарні власні камениці. І так подумав я собі, коли в Брентфорд купував тамошню часопись в будинку редакції і заразв першій кімнаті працювали три панночки, як сильно і достатно є зорганізоване все життя англьосаксонців. Місто трицять тисяч населення має власну часопись, котра забезпечена грошево, дає працю десяткам людий і добре удержання. Нас українців в Канаді понад триста тисяч, отже десять разів більше і не маємо одного дневника. А ці наші тижневики також не переливають достатків і не мають такого ряду працівників на повнім удержанню, як ці місцеві часописі. А як стоять наші культурні справи, такі ми сильні на економічнім полі. Знова культура народу черпає свою силу з віри того народу, з його Церкви. Розбитий нарід церковно на ріжні віри, розбитий культурно, слабий економічно—кінцевий підсумок, слабосильний... Коли то ми будемо мати для наших редакцій такі камениці, як ці місцеві часописі на сході? А вже час би, як не маємо дурити самих себе про наші успіхи.

У Сейнт Кетеринс зложили жертви на Інститут по $5.00: Никола і Іван Баранюк. По $2.00: Мих. Блаженко, Вас. Бардадин, Емілія Савчук. По $1.00: Мих. Лаба і Ник. Боровський. Разом $18.00

(Далі буде).

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ...

(Продовження з стор. 8-ої)

що закуті." Окрім своєї землі, що на ній працювали, вони нічого не знали тай не хотіли знати. Але тоді, як пробудилася в них національна свідомість завдяки щирій праці Вітовського й товаришів, Волинь ніби віджила, пробудилася з довгого сну тай заговорила. Належить додати, що військові прикмети, котрі Вітовський мав мабуть від уродження, далися пізнати й в культурно-освітній праці Вітовського. Докладність, точність, обовязковість—це прикмети, що характеризують Вітовського на кожному кроці. Вітовський яко людина високо ідейна, всю свою працю, всьо своє життя, віддавав своїй нації. (Докінчення буде).

Повоєнні доми в Англії. Так виглядатимуть повоєнні доми в Англії, котрі будуть на якийсь час заступати брак мешкань. Цілі части сих домів будуть виробляти в фабриках, опісля на місці будуть їх складати.

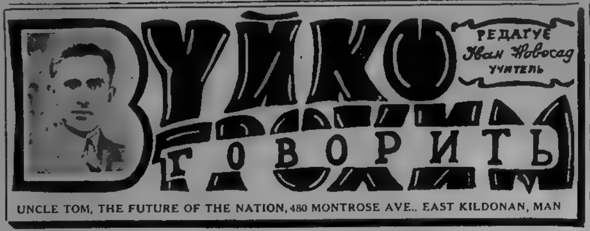

Любі Діти—

Галовін звичайно знаний як День збитків, припадає на 31-го жовтня.

Того дня, а головно у вечер, по школах та народних домах відбуваються забави. Діти мають свої "Галовін Партії," а по містах прибирають костюми та вечером ідуть хата від хати за яблоками та солодощами.

Знаходяться і такі (тепер їх мало є) що чи старші, своїми збитками приносять собі чи старші, своїми збитками приносять солі неприємність, а часом і кошта, коли потім виявиться хто був тими шкідниками.

Щоб усім був галовін приємний, мусимо залишити збитки. Можна натомість жартувати та забавлятися у ріжні гри. Так радить Вам—

Вуйко Трохим.

ПРИСЛАЛА ТРИ ПЕРЕДПЛАТИ

Зоня Гадубяк з Бюкенен, Саск. не дармує, а прислала знова три передплати, одну нову, дві відновлені передплати. (Разом $3.00)

Ану, Діти, працюйте й Ви, бо вже незадовго буде уділення комусь з Вас гарного пугара.

ЧАСТО ДОПИСУЄ ДО ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Богдан Дух

Любі Діти, Ви певно пригадуєте собі ті листи та віршики, котрі дописував й дальше пише до Діточої Сторінки **Богдан Дух** з Винипег, Ман.? **Послідного разу Богдан приєднав був 5 нових передплатників для БН.**

У нинішній ДСторінці Вуйко містить знимку Богдана. Щоби Ви трохи бодай знали більше про нього, то Вуйко коротко Вам скаже, що він є сином панства Михаїла і Гонори Дух, котрі є членами церкви св. Покрови в Винипег. Богдан ходить до Рідної Школи при парохії св. Покрови, що неділі йде на катехизм і часто служить до престола в церкві св. Покрови.

Ксеня школярка

Сіли пані за столом так високо, так далеко від нас! Сіли там сидять, а ми дивимося. Аж тут вони зачинають говорити за котика і за песика байку! Говорять і говорять, а я слухаю і мені що раз лише и веселише, навіть смішно, звідки пані те знають. Дивлюся по школі, дивлюся на паню, то Ви такі?

І вже мені цілком інакше.

За вікном показався воробчик; мушка сіла мені на рукаві і вже не бзикає, не хоче кусати; ніч не на іає на мене. А Ісус на образі не мені грозить пальцем, тілько всім дітям. За кашу я забула, вже їсти не хочу.

А пані, як вони говорять! Уже зовсім не „по панськи," цілком як наші мама! Так, то мої другі мама! Люблю паню, люблю школу, ніч, вікна, образ, лавки, мушку! Люблю все!

Як я так собі роздумувала, пані учителька перестала говорити байку.

"Друга і третя кляса возьмите свої записки та опишіть коротко про свого котика чи песика," сказала пані.

"Тії малі, що щойно почали до школи ходити, ходіть сюди до таблиці," далі розказувала учителька.

Всі менші діти пішли до таблиці.

"Ксеню ходи сюди і ти," зачула я.

Деб то сховатися, подумала я собі. Під лавку? Там мене певно не знайдуть і під лавку я полізла.

Щож то сталось? Всі діти в сміх. Невже то вони з мене так смиються? І чого? Хіба під лавку не можна ховатися. Ану загляну я трошки з під лавки. І вийшла!

Боже, що ж мені робити. Пані учителька іде просто до мене. Буде мені! Добре то мені Івасько казав, вже я пропала!

"Чи Ксеня пропала"? — в слідуючім числі.

Вуйко вірить, що Богдан й надалі буде дописувати до Діточої Сторінки и приєднає ще неодних 5 передплат для БНації.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

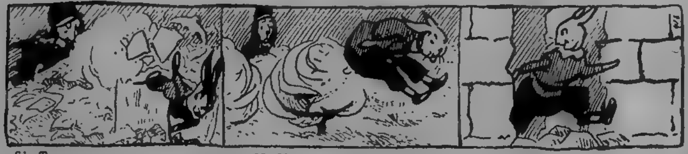

61. Та на моє щастя, чую страшний гук, скло розбивається, а я втікаю що сили в напрямі муру.

62. Находжу прогалину і вибігаю крізь неї.

63. Бриско лютує, що збив собі слій, а я здалека показую йому язик та чим скоріше втікаю до хати.

ЧИ ВИ ЧАСТО

КУПУЄТЕ ВОЄННІ

ЩАДНИЧІ ЗНАЧКИ?

MY RELIGIOUS EXERCISES

By A.L.

Lesson 16.

APOSTLES, BISHOPS, PRIESTS

Every society has a head, a president or a leader.

Father is the head in his family.

King is the head in his country.

Church is a society. It should have a head.

Christ Himself is the invisible head of the Church.

But Christ wanted His Church to have a head on earth.

Christ had 12 apostles.

He made them the first bishops of His Church.

He told them to teach all people about God, and to help them to get to heaven.

One of the apostles was St. Peter.

Christ made him the first visible head of His Church.

He said to St. Peter: "Thou art Peter, and upon this rock I shall build my Church."

St. Peter was given the first place among the apostles.

He worked and died in Rome.

He was the first bishop of Rome.

The bishop of Rome is called the Pope, or the Holy Father.

The present bishop of Rome is Pope Pius XII.

He is the head of the Church of Christ at the present time.

All the other apostles were united with St. Peter.

They obeyed him. St. Peter and the apostles taught the people everything Christ taught. The Holy Ghost helped them to teach the truth and nothing but the truth.

At the present time, the Pope and the bishops took over the place of the apostles.

They teach us the truths which Christ Himself taught.

The priests are united with the bishops and they help the bishops.

They teach us what Christ taught.

They help us on the way to heaven.

WHAT TO DO: Write the name of the first head of the Church.

Write the name of the present Pope, and the name of the city where he resides.

Ask your mother what is the name of your bishop, your pastor? Are they old or young? Where do they reside now? Have you spoken to them? How did you address them? Who was your former pastor?

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

БУЛА НА З'ЇЗДІ БУК-а

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Пишу до Вас сей лист і хочу написати дещо про окружний з'їзд БУК-а, котрий відбувся в Канорі, Саск., дня 24-го вересня. Я в неділю рано поїхала з родичами до церкви до Канори і була там на Службі Божій. Наш парох Всеч. о. Колодій правили Службу Божу, а Всеч. о. Теплий виголосили проповідь. По Службі Божій була Супплікація, а після того всі пішли до галі на перекуску і так по перекусці говорили бесідники: Преп. Брат Методій, п. Кіндракевич з Йорктону, п. Страгійчук, пані Коваль, п. Балешта і Всеч. о. Теплий. Тепер в залученню посилаю $3.00 яко передплати на Будучність Нації від 3-ох передплатників. Поздоровляю Вас Вуйку щиро. Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Зоню, Вуйко дякує Тобі за лист і посилку грошей. Ти так гарно все працюєш для Д.С. Напиши знова листа.

Вуйка Трохима Весела Родина має за ціль помогти бідним дітям. Належати до неї може кождий читач Діточої Сторінки, що прийшле членської вкладки 15ц. За се дістане гарну образкову членську картку. Ану, хто з Вас, Любі Діти, буде новим членом Веселої Родини?

ВИДІВ ЕПИСКОПА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,—Тішуся, що маю знова до Вас щось нове написати. Ото Вуйку пишу Вам як я обходив свої іменини дня 9-го серпня. Тато і мама дали мені по долярови а брат каже, "ходи зі мною на поле." Я пішов а той каже до мене, "сідай на трактор, тримай за колесо," а сам став за мною, пустив трактор, взяв мої руки у свої при кермі й так я з ним обійшов чотири рази жниваркою, а тато були на жниварці. Потім я вже сам їхав трактором, а брат на жниварці, а тато вже якусь іншу роботу робили. Ми оба всьо збіже викосили. Тішилися мої родичі, а я ще ліпше, що умію їхати трактором. Дальше, Вуйку, дня 10 вересня була архієрейська Служба Божа у Босежур і нас чотирох хлопців з Тиндал служили коло престола: я і Петро Луцик, Павло Здровецький і Стефан Симко. Хотяй у Босежур є хлопці, що колись служили, але вони чогось бояться як є багато людей. А я не боюся, ще мені ліпше іде, бо ліпше ще уважаю. Службу Божу правили Преосвященні, о. Чиж і о. Головатий. А співав наш хор з Тиндал під проводом п. Мороза, котрого Преосвященні похвалили за його хор, що співав дуже добре. По відправі ми всі ходили на спільний обід до парохіяльної галі. Кажу Вам Вуйку, що для мене то було всьо досить важне і цікаве, тілько я Вам не годен так усього написати. Але Ви Вуйку як роздумаєте, то і Ви скажете, що було всьо у Босежур гарно. Також Вуйку, пишу Вам, що Преосвященні, о. Чиж і о. Головатий були у нас на вечері.

Прошу Вас Вуйку, помістіть ще сю мою допись в БН, а я Вам не буду вже докучати, хіба щось буде дуже цікаве, то Вам напишу. Здоровлю Вас Вуйку, желаю Вам всякого добра і щасливого повороту з війська до дому. Мирон Боднарчук, Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Мироне, Ти дуже гарний лист написав. Ніхто Вуйкові не докучає, коли напише листа до Вуйка. Пиши часто.

БУЛИ НА ФАРМІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій другий лист до Вас. В попереднім листі я обіцяла написати як перейде наш іспит, але ми поїхали на фарму на вакації, і так переходить весело час, що я забула сповнити свою обіцянку. А тепер час зближається до школи і я пригадала собі, що, що треба написати до Вас Вуйку Трохиме. Тож я пишу про себе, сестричку, і братчика.

Я перейшла до восьмої кляси в англійській школі а до пятої кляси в українській школі. Моя сестричка перейшла до пятої кляси в англійській школі а до третої кляси в українській школі. Мій братчик перейшов до третої кляси в англійській школі, а піде перший рік до української школи.

Фарма нам дуже подобається. Я люблю корови, моя сестричка любить гарні кури, а мій братчик любить гарні коні. А також на фармі комарі гарнійші, бо як вкусять то аж нога спухне.:

Більше не маю що так писати.
Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме,
Щоб жили—не вмирали,
І для діток українських
Щось гарне писали. І також
Поздоровляєм українських діточок,
Щоб жили тай жили,
І для "Неньки України,"
Все добре чинили.

Закінчую свій лист і посилаю 50ц. на "Діточу Сторінку."

Галя, Іриня і Мирослав Крук,
663 Селкирк Еве., Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: За лист й жертву Вуйко Вам гарненько дякує. З Вас є пильні діти. Вуйко дуже любив Ваші желання для Вуйка.

ХОДИТЬ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— Моє імя є Фрузя Онишко. Я ходжу до Рідної Школи. Наша Рідна Школа є у Ґлендон. Нас учить Отець Пащак. Ми учимося писати, читати, співати, і з катехизму про Бога. Також учимося про Україну. Я також ходжу до анґлійської школи. Мені дві милі до анґлійської школи. Я є у пятій клясі. Мені минуло одинайцять років. Моя мама і тато фармарують. Я маю брата Стефана, що має сім років і сестру Марію, що має два роки. Мої мама називаються Текля, а мої тато Стефан. Щиро здоровлю Вас Вуйку.

Фрузя Онишко, Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, Фрузю, що написала до Вуйка першого листа. Пишеш дуже гарно. А можеби Ти брала участь в контестах? Ану спробуй!

Останні Вісти...

Провінціональний З'їзд Саскачеванської Секції БУК-а відбувся дуже урочисто в Саскатуні в днях 7, 8 і 9 жовтня, 1944.

В неділю **дня 8 жовтня,** с.р. відбулося отворення парохіяльного дому церкви Пресв. Евхаристії в Елмвуд—Іст Кілдонен, Ман.

Частини українських військ, що були примушені німцями боротися проти аліянтів в південній Франції, перейшли на сторону аліянтів, передтим однак повбивали наставлених німцями старшин та назначили своїх старшин, українських. Німці приневолили були українців боротися по їх стороні. Як подають вісти, українці повбивали всіх німецьких старшин і підстаршин ще 26 серпня, с.р., вибрали своїх старшин та навязали були звязок з французькими повстанцями "Макі", та боролися по стороні французів, часто як передові, пробоєві частини.

Газоліна в Канаді потаніла на 1 ц. в Онтеріо, а по пів цента в других провінціях.

Поверх 6 тисяч літаків знова бомбардували Німеччину.

В Канаді не будуть брати більше рекрутів до лецунства.

Японці заняли Фучав, столицю провінції Китаю Фукієн. Китай закинув аліянтам, що вони не дають належної помочі Китаєві в воєнних матеріялах, як також в військовій силі.

Як вказує нам знимка, аліянти прорвали німецьку лінію Зифріда на північ коло Ахен [illegible] [illegible] міста Кольон. Тим [illegible] Німеччину.

Премієр Черчил і Антоні Іден прибули до Москви на нараду з Сталіном.

В Канаді грозить великий страйк робітників трох великих компаній, що продукують мясні продукти для населення як також для війська.

В ЦЕРКВІ СВ. ЙОСАФАТА
(110 Френклин Еве.) ВЕСТ ТОРОНТО
відбудеться

СВ. МІСІЯ

від СУБ. 14-го ДО НЕД. 22 ЖОВТНЯ, 1944

Місією буде провадити широко звісний місіонар о. Гр. Шишкович з Чина оо. Редемптористів.

ПОРЯДОК ПІДЧАС МІСІЇ

Субота, год. 7.30 вечером: Всеночне, супплікація і перша місійна проповідь.

Неділя 15-го, год. 9 рано: Чит. Сл. Божа. Год. 10.30: Співана Сл. Божа і проповідь. Год. 7.30 вечір: Молебень і важна проповідь і конференція для мущин.

Понеділок 16 до Суботи 21-го Год. 7 рано: Читана Служба Божа: Год. 9: Співана Сл. Божа і проповідь. Год. 5 пополудні: Наука для дітей. Год. 7.30 вечір: Молебень і головна місійна проповідь.

В НЕДІЛЮ, 22-го ЖОВТНЯ: — 30-літній Ювілей парохії св. Йосафата.— Читані Сл. Божі Год. 7, 8 і 9 рано. Год. 9.30 рано: ПРОЦЕСІЯ і впровадження до церкви ЇХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ КИР ВАСИЛІЯ І ЇХ ЕКСЦ. К. МкГВІГЕНА, архиєпископа Торонта в супроводі Лицарів Колюмба. Підчас походу приграватиме банда з Де Ля Саль. Год. 10 рано: Архиєрейська Служба Божа в асисті многих священиків. Год. 12.30 Спільний обід у парохіяльній салі. Підчас обіду концерт дітей Рідної Школи. Год 8 вечір: Святочна Академія у просторій салі Колюмба. Гал.

Комітет.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найуспішніший виріх[illegible] проти ревматизму, ломання костей, біль [illegible] крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid прочищують кров з тругини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила [illegible] уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЖОВТЕНЬ

15. Нед. 19 по С. Босежур (год. 9.30 рано)
Тиндал (год. 11 перед. пол)
Галанич (о І. Кришталович)
22 Нед. 20 по Сош. . . . . Ема
Лейлис (о І Кришталович)
29 Нед. 21 по Сош. Цари Христа . . Сарто
Тиндал (о І Кришталович)

о Ярослав Чиж
1954 Логан Евеню, Виннипег, Ман.
Телефон 27 274

ЖОВТЕНЬ

15 Нед. 19 по Сош . . . . Парки (празн.)
год. 8.30 рано Тиха Сл. Божа
Год. 10.30 рано Співана Сл. Божа
22. Нед. 20 по Сош. . . . . Гімлі
29 Нед. 21 по Сош. . . . . Ст. Норберт

о. Антін Луговий
235 Скошія Стріт, Виннипег, Ман.
Телефон 54 139

We Do General Fine Mechanical Work –
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St, Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304 4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonen, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton. Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

[illegible] УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

The Library Basilian Fathers Mundare, Alta

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 21 (165) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Листопада, 1944 Vol. XII. No. 21 (165) YORKTON, SASK. November 1, 1944

ГЕРОЯМ ЛИСТОПАДУ 1918 РОКУ

ВИ ЖЕРТВОЮ В БОЮ НЕРІВНІМ ЛЯГЛИ
З ЛЮБОВИ ДО СВОГО НАРОДУ,
ВИ ВСЕ, ЩО МАЛИ, ЦЕ ВИ ВІДДАЛИ:
І СЛАВУ, І ЧЕСТЬ, І СВОБОДУ!
НЕРАЗ ВИ ТИНЯЛИСЬ ПО ТЮРМАХ БРУДНИХ,
СВІЙ СУД БЕЗЗАКОННИЙ НАД ВАМИ,
КАТЮГИ-СУДДІ ВИРІКАЛИ І ВИ
НА СМЕРТЬ ВОЛОЧИЛИ КАЙДАНИ.

І ДЕСПОТ ГУЛЯЄ В СВІТЛИЦІ СВОЇЙ,
И НЕСПОКІЙ ВИНОМ ЗАЛИВАЄ,
А ГРІЗНА РУКА НА ДВІРЦЕВІЙ СТІНІ
ОГНИСТІ СЛОВА РОЗСТАВЛЯЄ:
НАДІЙШОВ ВЖЕ ЧАС І ПРОКИНУВСЬ НАРОД
У СИЛІ МОГУТНІЙ, СВОБОДІ —
ВІН СКИНЕ КАЙДАНИ, ЩО ДАВЛЯТЬ ЙОГО
И ПРОМОВИТЬ НАПАСНИКАМ "ГОДІ"!

ГЕРОЯМ ГРЯДУЧОГО ЛИСТОПАДУ

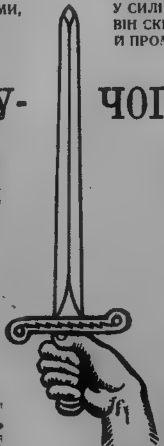

СМІЛО ДРУЗЯ НЕ ТЕРЯЙТЕ
ДУХА НА СТРАШНУЮ ПРЮ,
РІДНУ КРАЇНУ СПАСАЙТЕ,
ЧЕСТЬ І СВОБОДУ ЄЮ,

А СЛИЖ ВАМ УМЕРТИ ПРИЙДЕТЬСЯ
У СІРИХ КАЗАРМАХ-ТЮРМАХ,
ТО МЕСТНИК НОВИЙ ОЗОВЕТЬСЯ
НА ВАШИХ ЗБОЛІЛИХ КІСТКАХ!

НАЙ НАС У ТЮРМИ САДЖАЮТЬ,
НАЙ НАС ПРОБУЮТЬ ОГНЕМ,
НАЙ У СИБІР ЗАСИЛАЮТЬ,
МИ ВСІ ТОРТУРИ ЗНЕСЕМ.

А СЛИЖ НАМ УМЕРТИ ПРИЙДЕТЬСЯ
У СІРИХ КАЗАРМАХ-ТЮРМАХ,
ТО МЕСТНИК НОВИЙ ОЗОВЕТЬСЯ
НА НАШИХ ЗБОЛІЛИХ КІСТКАХ!

БОРІТЕСЯ, ПОБОРЕТЕ!
ВАМ БОГ ПОМАГАЄ!

Т. ШЕВЧЕНКО

КОРАБЛІ, ЩО БУДУТЬ МАТИ УКРАЇНСЬКІ ІМЕНА

В Злучених Державах внедовзі спустять на море два кораблі, що будуть мати імена: "Гончаренко" і "Ортинський."

ВИСТРІЛЯЛИ РІДНЮ ФРАНКА

До Зл. Держав дійшли вісти, що в червні 1942 був розстріляний німцями, по довгих тортурах, Микола Франко, рідняк славного письменника Івана Франка, яка також і його жена. Захар Франко, брат письменника, умер з голоду в Нагуєвичах, місці народження Івана Франка.

НАПАД БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ҐАЗЕТИ НА ПАПУ

Большевицька ґазета "Війна та робітнича кляса," що виходить в Москві, накинулася в острий спосіб на Ватикан та на Святійшого Отця Папу Пія XII, закидаючи йому попирання фашизму в Европі й також се, що Папа старається про се, щоби довести до угодного миру аліянтів з поконаною Німеччиною

Дальше закидає ся ґазета, що Папа поміг Гітлерові прийти до`влади в Німеччині як також, що на Папу спадає принайменше частина відповідальність за се, що повстала ся друга світова війна.

ПОМЕР ВЕНДЕЛ ВИЛКІ

В Америці помер Вендел Вилкі, кандидат на президента Зл. Держав підчас послідніх виборів.

МАДЯРЩИНА ПОКИНУЛА НІМЕЧЧИНУ

Мадярїнна, останній німецький союзник в Европі, зірвала з Німеччиною та піддалася аліянтам. Німці установили новий пронімецький мадярський уряд та задумують боронити мадярської землі перед нападом большевиків, котрі вже є недалеко столиці Мадярщини, Будапешту.

МАРШАЛ РОМЕЛЬ ВЖЕ НЕ ЖИЄ

В Німеччині помер наслідком ран оден з найбільших німецьких ґенералів, котрого здібностей не оспорювали навіть найбільші аліянтські полководці, маршал Ромель, котрий був звісний з сього, що зі своїми африканським корпусом вдерся був аж до брам Александрії в Єгипті.

"НАША АРМІЯ УКРАЇНСЬКА І СЛУЖИТЬ УКРАЇНІ

Зі Стокгольму подають, що на Україні ще дальше є велика, около 40 тисячна, ґрупа партизанів, що бються проти большевиків. Отоманом її є Тарас Бульба. Партизани хочуть самостійної, української держави, мають українські жовто-блакитні прапори та криються в лісах та недоступних місцях України. На зазив большевиків, щоби зложили зброю, а їх "помилується," партизани відповіли устами свого отамана: "Наша армія українська і служить Україні."

Ruins of the temple of the Olympian Zeus.

A view of Athens from the Acropolis.

Німецькі війська з великим поспіхом опускають Грецію. Аліянти заняли між іншими Атени, столицю Греції. Подвище видимо мапу Греції, остров Крету на Середземному Морі як також цілі Балкани. Зліва вгорі руїни святині олімійського Зевса. Вдолині, зліва, видно столицю Греції, Атени.

о. А. Луговий

СОЦІЯЛІЗМ

(Продовження)

Що ж зродило соціялізм?

Щож переконує деяких людей, що всі продуктивні майна треба відібрати від одиниць і передати їх державі? Преціњ кождий з нас любить мати свій городець, свою землю, свій варстат, свою "шапу" свою фабрику, свою корову, ітд.

Є многі причини, і так примір ом нелюдяність сильних, а завидть слабих; захланність, брак віри і любови. Але в цім місці я хошу підчеркнути одну провідну причину соціялізму. Тою причиною є: **несправедливе, нелюдяние поступовання богатих роботодавців зглядом своїх бідних наймитів.** Тих, що посідають більші маетки і наймають людей, приміром в фабриці, називаемо капіталістами, бо вони оперують більшим капіталом. Не кождий капіталіст е злий. Бувають капіталісти, що збогатилися в чесний спосіб, а свого маетку уживають на добрі цілі, на поліпшення долі бідних людей, на славу Божу. Але на жаль є капіталісти, які лишають по собі лиш лиху память.

Та не треба собі представляти, що в кождім случаю жалі бідних робітників були оправдані. Бували колись і тепер бувають робітники нездалі, ледащі, неспосібні, або такі, що сподіються щось за ніщо.

Повільний упадок

Якби воно не було, історія учить, що в середних віках обставини економічні так були уладнані, що не було причин до поважних зударів між працедавцями й робітниками. Історія вчить, що в тих часах робітники мали свої унії, "гилдс" і свої реміснічі знаряди; а знов хлібороби мали власні землі. Але з бігом віків обставини мінялися, так, що вже в минулім століттю фабрична індустрія поважно зросла. Фабрикантам дано вільну руку, після засади. "лессе фер." Чимбільше фабрик, чим більше заможних капіталістів,— тим більше було надужиття- визиску. Проти того визиску повстав крик. Боротьба між визискуваними робітниками і їх працедавцями заострилась.

Маркс

В половині минулого століття, 1848, німець Маркс і його спільник жид—Енгелс видали 1-ий Комуністичний Маніфест, з котрого зродився теперішний соціялізм. Через свої радикальні погляди, Маркс мусів утікати з Німеччини до Льондону. Там він далі учився і орґанізував, а 1864 він зорґанізував "1-ий Інтернешонал Воркінґменс Орґанизейшон." Року 1867 він видав книжку "Дас Капітал." Не представляймо собі, що Маркс був дійсно щирим оборонцем бідних людей. Він самий жив вигідно з ве-

ликих богацтв свого спільника Енгельса. Маркс учив, що люди діляться із самої природи на кляси: на бідну клясу і на богату клясу. Він далі учив, що між тими двома клясами має бути безнастанна боротьба, аж доки бідна кяса не заволодіє і не переласть всякі посілости державному урядові під управою соціялістичної партії. Виходить, що Маркс проповідував: Державний капіталізм, на місце поединчих капіталістів.

Розумнійші реформатори

Та знаходилися в тих часах розумнійші оборонці людських прав і визискування робітників. Вони признавали що державний уряд повинен присвоїти собі деякі маетки: приміром почту і державні будинки для урядовання. Однак вони не признавали урядові права відбирати від одиниць приватні посілости, чи то менші, чи більші. Радше вони учили, що уряд повинен видати деякі закони, які упоряковувалиб відносини між праце-давцями капіталістами й їх робітниками. І в многих краях видано закони в тім напрямі. Ще другі оборонці людських прав і робітництва, стреміли до того, щоб маетки були більше розподілені, то є розділені на більші маси людей. За їх поводом повстали **кооперативи,** з уділами шерами, і в той спосіб з доходів кооператив користав не лиш один чоловік, але всі уділовці.

Капіталізм це стація в половині дороги до соціялізму

Капіталізм, треба ясно зазначити має свої поважні хиби. Але соціялізм, має їх також що до більшої міри. Можна сказати, що капіталізм це стація в половині дороги до соціялізму. Капіталізм, як ми його бачимо, це одно лихо, а соціялізм, там де він прийде до сили, буде подвійним лихом.

Що злого в соціялізмі? Щож злого в тім, що соціялісти стають в обороні покривджених робітників, або в тім, що вони воліліб, щоб держава перебрала всьо продуктивне майно краю? Щож злого в тім? Застановімся.

Візмім примір з життя. Один чоловік має $100. Це його цілий маеток. Довідався про це злодій, напав на чоловіка і береся відбирати від нього гроші. Злодієви вдалося витягнути з одної кишені чоловіка $50.00. Боротьба далі тревала. Злодій напосівся рабувати дальше. Та бідний чоловік наробив крику і сейчас прибіг покликаний поліцман його ратувати. На вид поліцмана, злодій утік, забираючи з собою $50.00. Осталося чоловікові ще других $50.00, та на його здивовання. поліцман зажадав собі пятьдесятку за оборону. От так то виграв бідний чоловік. Подібно поступає той нарід, що з ненависти до надужиття капіталізму, урядово запроваджує в себе соціялізм. Капіталізм можливо загарбав в нього частину маетку, а соціялізм намагається "перебрати" всьо.

ПРО СОВЄТСЬКІ "ВИЗВОЛЕННЯ."

Бюлетен литовського посольства в Вашингтоні за місяць серпень подає багато матеріялів про окупацію Литви націстами і советами. Про це литовський бюлетен пише, між іншим, таке:

"Якщоб теперішнє советське "визволення" балтійських держав було таким правдивим визволенням, як є ним визволення Італії чи Франції англійсько-американськими військами, то балтійські держави повиталиб таке визволення з цілого серця. **Та задумане советами "визволення" може бути порівнане тільки до таких "визволень" як Манчука чи Филипин японцями."**

А далі читаємо ще таке:

"Факти стверджують, що **советська окупація зруйнувала цілковито "особисті й маеткові права"** і це заступило місце тої свободи, що їх зазнавали балтійські держави в часі їхньої державної незалежности. Це добре відоме тим, що хочуть знати правду, **що в часі советського режіму і терору (1940-41) литовський нарід був позбавлений усяких особистих прав, десятки тисяч литовців депортовано на Сибір, відмовляючи їм найпримітивніших прав, навіть невинної переписки зо своїми рідними в Злучених Державах."**

КАНАДІЙСЬКА ПШЕНИЦЯ БУДЕ ЖИВИТИ ЕВРОПУ

Аліянтські війська щораз більше країв освободжують зпід німецького терору в Европі. Населення тих країв однак дуже збідоване й потребує негайної помочі. Одною з перших, що вислала була великі скількости пшениці до Европи на поміч голодуючим, була Канада. Тепер, з приходом зими, зросли ще більше запотребування в Европі в муці та пшениці й тому внедовзі з Канади вишлють до Европи на поміч голодуючим поверх 800 міліонів бушлів пшениці.

НІМЕЦЬКІ СУБМАРИНИ ЗНОВА НА ОВИДІ

Німецькі підводні судна знова почали свою акцію в північному Атлянтийському Океані й затопили певне число кораблів союзних держав.

НАГОРОДА НОБЛЯ ДЛЯ ВИНАХІДНИКА ПЕНСИЛІНИ

Сьогорічну нагороду Нобля виграв Сер Александер Флемінг, що винайшов майже чудодійний лік пенсиліну.

ГАРНО ПОСТУПАЄ БУДОВА ЦЕРКВИ В СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

Довідуємося від власного кореспондента, що будова церкви в Ст. Кетеринс іде скорим кроком вперід. Під вмілим оком Всеч. о. Ру, славного архітекта, вже викопано салер під церкву та вилято фундамент.

Джім А. МекҐовен, з Отави, показує доглядачці хорих книжку св. Письма Нового Завіта, котра спасла його від смерти. А саме підчас боїв в Франції, в липні сього року, куля прошила 264 сторін св. Письма а задержалася аж на Першім Посланню св. Ап. Павла до Коринтян відділ 11, стих. 45-ий, де є слідуючі слова: "Деж, смерте, твоя побіда? Деж, смерте, твое жало?... Богуж дяка, що дає нам побіду Господом нашим Ісусом Христом."

ДОВІЛЬНИЙ ДОВІЗ ПШЕНИЦІ

Фармарі трох степових провінцій можуть довозити всю пшеницю до сипанців, як на се позволить місце в сипанцях. Квоту пшениці від акра відтягнено.

НОВА РАДІЄВА СТАЦІЯ

Внедовзі відчинять в Секвил, Н.Б., Канада, нову радієву стацію, коротко-филеву, що буде найсильнійшою коротко-филевою стацією в Північній Америці.

ВЗЯЛИ 570,185 В ПОЛОН

Від дня інвазії на Західну Европу, 6 червня, аліянти взяли в полон 570,185 німецьких жовнірів.

ПОВЕРНУТЬ ДО ДАВНОГО ЧАСУ

З Отави появилися чутки, що в Канаді скасують внедовзі приспішений о одну годину военний час, а повернуть до давного, що був о одну годину пізнійше від теперішнього-военного.

НА НОВИХ ПАРОХІЯХ

Всеч. о. А. Луговий, віце-канцлер та єпископський секретар, зістав назначений парохом в Етелберт, Ман. Всеч. о. Я. Чиж, парох підвинипеґських кольоній, зістав назначений парохом в Форт Віліям, Онт.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

АКЛЯМАЦІЯ ДЛЯ ПОСЛА ГЛИНКИ

Посол Глинка виробив собі таке імя між українськими і взагалі між канадійськими виборцями свого округа, що дістав номінацію одноголосно—через аклямацію.

Праця посла Антона Глинки є для нього найкращою пропаґандою.

Він все доступний для своїх виборців та їхніх потреб.

Він стало тримається свого округа поза сесіями в парляменті, обїзджає поодинокі оселі й околиці веґревільщини, здає на місцях звіт з парляментарної праці, вислухує всі побажання і погляди своїх виборців та є одним з тих нечисленних людий, що вміє, хоче і стало тримає руку на живчику всього життя. Коли до тої працьовитости додамо ще здібности непересічні, науку та змагання помогти в кождій потребі, постать посла Антона Глинки виростає зі звичайних рамців пересічної людини на чоловіка, що є виразником своєї доби.

В тім характері посол Глинка дбає не лишень про свій округ, він заступає справи всеукраїнські Канади і нераз лунав його голос в обороні нашого народу на Україні. В особі посла Глинки український нарід Канади має правного свого представника, а Україна свого неофіціяльного амбасадора доброї волі.

Ця ідейна постать вже історична за свою працю для Канади в цім переломовім часі. Не диво, що посол має загал прихильників всюди, де живуть українці в Канаді, він однак має також нечисленних але заїлих ворогів. І як все в життю, так само тут, то що сто приятелів збудує, один ворог легко знищить. З тим мусимо числитися і не засипляти справи, бо вона, мовляв, певна.

Послу дали аклямацію при номінації.

Тепер так само загал веґревільщини повинен дати йому аклямацію підчас виборів і жаден інший українець з народного демократичного табору не повинен важитися ставити свого імени на іншій виборчій лісті тої округи. Це значить, що ціла веґревільщина, як один чоловік, повинна дати доказ своєї пошани, признання і політичної зрілости в цім, щоби тепер вибрати одноду-

Посол Антін Глинка

шно і однозгідно навіть без голосування, але через аклямацію посла Антона Глинки на федерального свого представника до Отави, колиб тільки прийшли домініяльні вибори.

В цім напрямі всі тямучі, чесні і свідомі українці околиці повинні доложити всіх своїх зусиль, бо того вимагає честь нас усіх і добро Канади.

В ЛИСТОПАД ҐЕНІЄВИ УКРАЇНИ!

"Світе тихий, краю милий,
моя Україно!
Защо Тебе сплюндрували,
защо Мамо гинеш?
Чи Ти рано до схід сонця
Богу не молилась?
Чи Ти діточок непевних
звичаю не вчила?"

Такими словами ґеній України Тарас Шевченко говорить прямо до України в час її руїни, горя і сльоз.

Такими словами й нині ґеній України на руїнах нової доби лебедить до матері рідної, своєї України.

І відповідає йому Україна.

"Степи мої запродані
жидові, німоті,—
сини мої на чужині,
на чужій роботі.
Дніпро, брат мій, висихає,
мене покидає,
а могили мої милі
москаль розриває..."

Яке безконечне й невисказане горе пливе з тих слів України.

Як віщо предсказав ґеній Шевченка нову руїну, страшнійшу за всіх, навіть за знищення орди татарської Батія.

І в такий гіркий час, безтямий час—

"А тимчасом перевертні
нехай підростають,
та поможуть москалеві
господарювати
і з матері полатану
сорочку здіймати!
Помагайте недолюдки
Матір катувати!..."

Страшне прокляття тим, що в час такий рідну Матір катують і продають врагам лютим, що торгують нині почуванням волі за шмат огидних охлап сатрапа. Або як сказав Тичина:

"Прокляттям всім, прокляттям всім,
хто звірем став!"

А ПОКИЩО...

В "Кавказі" Шевченка незаступимі слова, самоцвітні думи.

Отакприссалися до нинішних днів і по віки.

"А покищо течуть ріки,
кровавії ріки..."

Чому і як те сталося?

"Оттам то милостиві ми
ненагодовану і голу
застукали сердешну волю
тай цькуємо...
Лягло кісьми
людий муштрованих чимало,
а сліз, а крови..."

Часом одинока розрада прочитати незабутнього кобзаря України

І дійсно серце одпочине від дум наважених, зотлілих.

Каже Шевченко:

"Не за Україну,
а за її ката довелось пролить
кров добру нечорну. Довелось
запить
з московської чаші московську
отрую..."

Чи не так тоді, як нині виривалось з томлених грудий:

"За когож Ти розпинався
Христе, Сину Божий?"

І як дієвий протест лунали слова, як криця тверді.

"Борітеся, поборете!
Вам Бог помагає.
За вас сила, за вас воля
і правда святая!"

Ще прийде наш Листопад!

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, Листопад, 1944

1	С	19	Прор. Йоіла
2	Ч	20	Вмч. Артемія
3	П	21	Преп. Іляріона В.
4	С	22	Аверкія
5	**Н**	**23**	**Неділя 22 по Сош.**
6	П	24	Мч. Арети
7	В	25	Мч. Маркіяна і Мартирія
8	**С**	**26**	**Вмч. Димитрія**
9	Ч	27	Мч. Нестора
10	П	28	Мч. Параскеви
11	С	29	Препмч. Анастазії
12	**Н**	**30**	**Неділя 23 по Сош.**
13	П	31	Ап. Стахія
14	В	1	Листопад, Косми й Дамяна

УСТАВ

5. Нед. 22 по Сош. Гл. 5, ев. утр. 11. Сл. Б.: Ап. з. 215, ев. Лук. з. 83.

8. Великомученика Димитрія: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 292, Єв. Ів. з. 52.

12. Нед. 23 по Сош. Гл. 6, ев. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 220, Єв. Лук. з. 38.

В місяці листопаді припадають великі роковини освободження й проголошення незалежної української держави. Добре буде зарядити відправу поминального богослуження за померших національних героїв як також устроїти святочну академію чи концерт в честь першого листопада.

Не забуваймо ніколи за тих, що зложили своє життя за кращу долю нашого народу.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Більше цінення св. Тайни Єлеопомазання.

Єлеопомазання є пятою Тайною. Установив її, після слів Тридентського Собору, сам Ісус Христос. Уділяється її тим християнам, котрі попали в недугу. В тім случаю священик відвідує недужого й відмовляючи приписані молитви, помазує св. єлеєм в виді хреста, пять змислів хорого: чоло, очи, уха, ніздрі, уста, руки, груди і ноги. Св. Тайна Єлеопомазання скріпляє, лічить та улекшує чоловікові осягнення спасення.

Хто не є тяжко хорий, не може приймати сеї св. Тайни. Однак хто є тяжко хорий, повинен її прийняти сейчас, якнайскорше, щоби стати здоровим на души й тілі. Не відкладати принимання св. Тайни Єлеопомазання аж на той час, коли хорий вже непритомний, бо тоді ся Тайна не принесе стільки користи недужому, як принеслаби тоді, колиб хорий приняв її свідомо, з жалем та набожністю.

Хто погорджує св. Тайною Єлеопомазання, сей стає для себе найбільшим ворогом. А Тридентський Собор слідуюче говорить: "Погорджування так великою Тайною не може бути без тяжкого ґріха, є великою образою св. Духа."

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Місії на Мадагаскарі

Мадаґаскар, се остров, що положений недалеко Африки, з полудневo-західної сторони. Мали його в посіданню французи аж до 1942. Тепер панують над ним війська союзних держав. Богато мешканців сього острова ще не є обзнакомлені з правдивою вірою Христовою. Багато праці мусять доложити ще місіонарі над наверненням усього населення Мадаґаскару. У тім місяці молімся з всею Католицькою Церквою, щоби Ісус Христос благословив працю оо. місіонарів на острові Мадаґаскар.

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

ПРО АНТИХРИСТА

Писати або говорити про Антихриста,, це є уявляти собі надзвичайного чоловіка, правдивого заступника Сатани, людину з диявольською силою, що має на світ прийти при кінці світа, і впливати над великим числом християн. Наша уява, наша фантазія може собі плести много різних байок на тему Антихриста, як то вже нераз ми мабуть чули від других людей. На початку цеї війни декотрі мовляли що Гітлер є ним, іт.п...

Коли ми читаємо св. Письмо, ми можемо бачити, що не є тільки один але аж кілька антихристів. Вони є актуальні; вони покривають своїм впливом часи християнства. Нині їх лишилося в свободі: прийде година, коли вони досягнуть великого успіху, бо сатана дає їм трохи своєї власної сили, щоб збільшити їхню діяльність.

Але читаймо св. Письмо:

В посланнях св. Йоана знаходимо слідуючі слова: "Дітоньки, се остання година, і як ви чули що **антихрист** іде, і тепер многі антихристи повстали. Звідси знаємо, що се остання година." (І. Йоана, I, 2, 18).

"Хто є лгуном, як не той, хто перечить, що Ісус є Христом? Сей є антихристом, хто перечить Вітця і Сина." (І. Йоана, I. 2, 22).

"Кождий дух, що не визнає Ісуса, не є від Бога. І се є антихрист, про котрого ви чули, що йде, і тепер є вже в світі." (І-е, I. 4, 3)

"Бо многі зводителі вийшли в світ, котрі не визнають, що Ісус Христос прийшов в тілі. Се є зводитель і антихрист!" (ІІ-е Йоана, 7).

Слова "остання година," ми можемо зрозуміти в значінню, котре їм давали пророки старого завіту, значить: "Часи Масії" або час від Різдва Ісуса аж до Його другого приходу з ангелами при кінці світа.

Замість однісенького антихриста, вже й за часів св. Апостола Йоана маємо їх досить поважне число. Як бачимо, Євангелист Йоан говорить, не про особу або особів, але про науку й злобного духа, котрі знаходяться в людях.

В Євангелію св. Матея знаходимо такі слова Ісуса до слухачів: "Глядіть, щоби хто вас не звів. Бо многі прийдуть в моє імя, кажучи: Я є Христос, і многих зведуть... Тоді видаватимуть вас на муки і вбиватимуть вас, і будете зненавиджені всіми народами ізза мого імени. І тоді соблазняться многі і один одного видасть і зненавидить один одного. І многі ложні пророки повстануть і зведуть многих. Та ізза намноженого беззаконня прохолоне любов многих. А хто видержить до кінця, той спасеться." (XXVI, 4, 9).

"Бо повстануть ложні Христи і ложні пророки і чинитимуть великі знаки і чудеса, щоби звести, як вдасться, і вибраних." (XXVI, 24).

Тут то вже на певно говориться й розходиться про кінець світа. Ложні Христи й пророки є многі числом. Після слів Ісуса, вони мають силу ділати щось подібного до чудес. Ісус не говорить про **однісенького** антихриста!

Обявлення Йоана споминає нам про звіра з моря. (Вхід). "І я бачив звіра, що виходив з моря і мав десять рогів, та сім голов, а на його рогах десять вінців, а на його головах богохульні імена. А звір, котрого я бачив, був подібний до пантери, а його ноги як ноги медведя, а його паща, як паща льва. І дав йому змій свою силу і свій престол і велику власть. І я бачив одну з його голов наче на смерть зранену, а його смертельна рана вилічилася. І ціла земля із здивованням пішла за звіром, і поклонилися змієві, що дав власть звірові, і поклонилися звірові, кажучи: Хто подібний до звіра і хто може з ним воювати? І дано йому уста говорити великі річи і богохульства, і дано йому власть робити так 42 місяці. І отворив свої уста на хулу проти Бога, щоби хулити його імя і його житло, і тих, що мешкають в небі. І дано йому власть над усім поколінням і людом і язиком і народом. І покланялися йому всі, що мешкають на землі, котрих імена не написані в книзі життя Агнця, убитого від основання світа!" (XIII, 1-8).

Цей звір з многими головами представляє многих людей, а не лише одну особу. Він ділає в імени змія, значить диявола або сатани. Цей звір голосно й гучно говорить. Він знаходиться всюди. Він переслідує християн. Можемо сказати, що цей антихрист є злобний й переслідуючий цивільний уряд!

Але св. Йоан далі пише ще про земного звіра (захід). Каже таке: "І я бачив другого звіра, що виходив з землі і мав два роги, подібні до рогів ягнятн, і говорив, як змій. І уживав всеї власти першого звіра перед його очима. І зробив, що земля і ті, що мешкають на ній, покланялися першому звірові, котрого смертельна рана вилічила-

ся. І робив великі знаки так, що й огонь спроваждував з неба на землю перед очима людей. І зводив мешканців землі знаками, що дано йому робити перед звірем... (XIII. 11-14).

Так як перший звір, і навіть ще більше, цей другий звір має диявольську пащу. Він матиме колись власть й силу ділати чудеса або знаки, й цим робом зводитиме християнство! Він на собі має маску, через котру він є подібний до Божого Агнця (Ісуса): очевидно це є образ злих духовних властей і фальшивих проповідників!

Св. Павло також споминає про часи антихристського духа. Говорить до своїх бувших парохіянів: "А просимо вас, брати, при приході Г. Н. Ісуса Христа..: будьто настає день Господній... Нехай ніхто вас не зводить ніяким способом. Бо прийде перш відступлення і явиться чоловік гріха, син погибелі, котрий противиться і виноситься понад усе, що зовуть Богом, або святинею так, що засяде в храмі Божім, творячи себе Богом. Не пригадуете собі, що я бувши у вас, се вам говорив?

"І тепер знаете перешкоду, чому не може зявитися в своїм часі. Бо тайна беззаконня вже діїствує. Тільки щоби той, хто тепер державить, держав, доки не буде усунений.. А тоді зявиться той беззаконник, котрого Ісус убє духом своїх уст і знищить явленням свого приходу того, котрий прийде при помочі сатани з усякою силою і знаками й ложними судами, і з усяким обманом неправди для погибаючих, бо не приняли любови правди, щоби спастися. Длятого зішле на них Бог силу обману, щоби вірили ложі, щоби всі приняли суд, котрі не вірили правді, а мали уподобання в несправедливи."

(II.. Сол. 1-12)

Та "тайна беззаконня," котру св. Апостол висше назвав "чоловіком гріха," занимає велике число осіб. Говориться в цих словах про "Тайне Тіло Сатани", котре встає проти Тайного Тіла Ісуса, то є, наслідників Христа!

Цей факт потверджує св. Іван: "А весь світ лежить в лихім (то є ',Цар цего світа: Сатана"); І ми есьмо в правдивім, в його Сині, Ісусі Христі!"

"Чоловік гріха" не є отже одинока людина. Уживані Апостолами слова означають то саме що й в Старім Завіті, то є: велике число людей, народи, групи осіб.

Прийде день, коли противник Ісуса покажеться з знаками й чудесами. Мов малпа буде хотіти наперед висміяти другий прихід Сина Божого в славі при кінці світа й початку загального страшного суду всіх людей. Коли він зявиться, буде загальне відступлення. Опісля він буде знищений й кінець світа вже буде близько.

Але яка перепона або перешкода йде проти цего антихриста, що вже ділає в світі? Що ж противиться його впливові? То є річ (то що) і що є особа (той хто)! Взагалі що до цього маємо многі думки:: римська імперія, надприродні дари, ідолопоклонство, св. Михаїл, Єрусалимський Храм, і т.п. ... Якщо ворог (по стороні сатани) і перешкода (по стороні Христа) бються проти себе з рівним або таким самими оружієм, нам виглядає, що ця перепона є: саме слово Боже!

Справді антихристи, про котрих пише св. Йоан, ложні пророки, проти котрих виступає Ісус в евангелію(й ті два звірі, про котрих читаємо в кнезі Обявлення... ВСІ вони ГОВОРЯТЬ!

Тому Ісус їм протиставитиме своїх проповідників і духовних бесідників.

"І (погани) доптатимуть святе місто 42 місяці. І дам моїм двом свідкам, і пророкуватимуть, одягнені в волосінницю через 1260 днів. Се є дві оливини і два свічники, що стоять перед Господом на землі. А коли би хто хотів їм шкодити, вийде огонь з їх уст і пожере їх ворогів. А коли би хто хотів їх облудити, так має бути убитий. Сі мають власть замкнути небо, щоби дощ не ішов у дні їх пророкування, і мають власть над водами, обернути їх в кров і поразити землю всякою язвою, скільки захочуть. А коли скінчать своє свідоцтво, звір, що виходить з пропасти, зведе з ними війну і побідить їх і повбиває їх. А їх тіла лежатимуть на улицях великого міста, що духовного називається Содома і Єгипет, де й їх Господь був розпятий.

"А ті, що мешкають на землі, будуть радіти над ними... А опісля трьох днів і половини дух життя зійшов від Бога на них, і станули на свої ноги, і великий страх напав на тих, що їх бачили." (Обяв. XI, 2-12).

Відозвою до тих 42 місяців панування звіра й поганів, є ці 1260 днів проповідування свідків Бога: 42 місяці по 30 днів! Ці цифри означають очевидно досить довгий час. Тим двом звірам противляться два свідки Божі. Ці свідки посвячені для проповідування. Вони дають примір життя і покаяння. Вони проповідують й є свідками Христа серед поганства!

На Церкву накидаються! Прийде час, коли ворог переслідуватиме її так як ще ніколи. Перешкода (проповідування Христової віри) буде ослаблена й Содома (переслідування) її знищить! Чиж сили пекольні переможуть? По короткім часі Божий Дух прийде і це буде кінцем ворога!

Христос сказав ці вічні слова: "Ідіть отже, научайте людей." Ці слова були сказані опісля цих: "Це евангеліє царства буде проповідуване по цілім світі, і буде свідоцтвом для всіх народів; опісля прийде кінець." (Матей, XXIV, 14).

Такі прямі слова Ісуса годяться зі словами Обявлення св. Йоана.

З цего всього виходить, що конечна річ є научати й проповідувати слово Боже все й всюди.

Отже мусимо ми змінити свої думки про антихриста. Він не є тільки один. Він не був, і не буде один. Їх було, є, й буде велике число, бо антихрист це злобний дух, ложна наука, безбожництво, переслідування, й це все, що противиться Богові, Христові і їх свідкам або проповідникам.

Антихрист це не є особа, але ложний, злобний, й диявольський дух, котрий панував, панує в душах, серцях, і умах людей й проповідників ріжних, і котрий панувати-ме аж поки сам Ісус не побідить його! Памятаймо, що нині є також антихрист, дух, котрий противиться правдивим свідкам Христової науки. Боротьба духовна на світі є страшнійша ніж ця друга світова війна. Тому тримаймося кріпко Христової науки й віри й робім так, щоб ця віра переходила в наше повседневне життя. В однім слові: будьмо проти-антихристами! З нами Бог!!

ВИСЛАЛИ 199 ПАКУНКІВ ЗА МОРЕ

Марійська Конгрегація при церкві Пресв Евхаристії в Елмвуд —Іст Кілдонен, Ман., вислала на днях 88 різдвяних пакунків для хлопців з парохії, що служать при канадійських військах за морем. З останніми післаними пакунками, Марійська Конгрегація дотепер вислала разом усіх пакунків за море 199. Заряд Мар. Конгрегації дістав з ріжних сторін світа від тих хлопців, що дістали від Мар. Конгрегації пакунки, листи в котрих хлопці висказують свою велику радість з сього, що за них не забулося.

В кождій нашій парохії в Канаді, спеціяльно відділи УКЮ чи відділи парохіяльної молоді, повинні зайнятися, коли ще дотепер сього не зробили, сталим висиланням пакунків для хлопців, що служать за морем Сим зробиться дуже богато добра, бо хлопці сього ніколи не забудуть й будуть всетямити про тих, що вони оставили там за морем.

БРУНО, САСК.

Збірка на відбудову знищеної вітрюгою церкви в Кемсек, Саск.

В неділю 1-го жовтня Всеч. о. Г. Теплий відправив Богослуження в парохії о. П. Криворучки в Бруно, Саск. В часі проповіди Отець згадав про знищену вітрюгою церкву в Кемсек і попросив присутніх о поміч. Як все скорі помоги потребуючим, парохіяни перевели збірку яка принесла $41. Збіркою занялися Дмитро Хомовий і Никола Томс. Жертви зложили: По $2.00: Т. Жмуд. По $1.00: М. Голота, М.М. Хомовий, І. В. Томс, Н. М. Томс, Гр. Іванишин, Т. Бунько, М. Соляр, І. О. Бориско, Гр. Риців, І. Цалевич, І. Бунько, Ю. Хомовий, І. В. Жмуд, Т. І. Сірмачевський, Н. І. Томс, І. Тарновський, М. Хомовйи, п-і А. Сірмачевська, п-і М. Тарновська, І. Фай, Й. Гнадів, П. Козак, Н. В. Томс, Ф. Стадник, В. Жмуд, Ф. Кушнір, Ф. Саранчук, М. Ярошка, Анна М. Стадник, П. Твардій. По 75ц.: П. Томс. По 50ц.: Г. Васюта, Р. Інджейовський, Р. Стадник, Н. Інджейовський, М. Н. Сірмачевський, О. Ярошко, С. Ґресько, В. Зосюк, п-і П. Іванишин, С. Ґамула, І. Сівіцький, В. Ґамула, П. Семань, О. Ярошка, Н. Синичшин. По 25ц.: п-і А. Томс, М. Стадник, І. Сірмачевський.

Всім жертводавцям з Бруно складаємо щиру подяку за їхнє благородне діло, а всіх щирих українців католиків просимо поможіть нам чимскорше своїми жертвами відбудувати знищений храм Божий в Кемсек, Саск. Ласкаві жертви проситься посилати на руки о. пароха на адресу:

REV. M. KOLODEY, BOX 57, CANORA, SASK.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

-ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ-

від вересня 1943 до серпня 31, 1944
Укр. Катол. Бурси, Ім. о. Маркіяна Шашкевича, Саскатун, Саскачеван

ПРИХОДИ		РОЗХОДИ
Вересень	$171.00	$509.50
Жовтень	354.90	285.42
Листопад	630.55	332.24
Грудень	138.00	371.75
Січень	550.30	379.86
Лютень	322.50	347.11
Березень	454.99	390.21
Квітень	286.32	304.03
Травень	156.25	229.11
Червень	165.50	177.50
Липень	466.40	307.91
Серпень	380.00	375.87
Загальна сума	$4076 71	$4010.51

Подрібно Приходи		Розходи	
В банку ..	876.94	Інвентар ..	170.34
уділи	150.00	харч	2268.88
жертви ..	88.95	обслуга ..	529.00
студенти .	3484.26	направа ..	187.51
гості	76.00	світло-вода	151.39
коляди ..	73.25	паливо ..	283.60
старі довги	202.05	орг. видат.	48.56
ріжне ...	2.20	ріжне ...	102.02
		телефон .	30.70
		податок .	238.51
Заг. сума	$4953.65		4010.51

Остається	943.14	Зужиття будинку .	170.00
бонди	150.00	зужиття інвент. ..	140.00
варт. будинку .	3500.00		
варт. інвент. ...	1565.43		
інвентар за 44..	170.34		
стар. довг. студ.	272.50		
довги за 44, ...	58.42		
	$5566.60		310.00
	310.00		
	5256.60		

Дійсна вартість	$5256.60
в бондах	150.00
в банку	876.94
	$6283.54

Провірено при помочі о. Ректора:
за контрольну комісію:

о. Петро Киворучка, ректор — Д. Сікорський

В східній Італії великі бої ведуться на північ від Ріміні.

ПРЕСФОНД БН.

Григорій Шаваґа, Тоцке, Саск. $1.00.
Михаїл Шкура, Торонто, Онт. $ 2.00
Зб. на З'їзді БУК-а в Канора, Саск. $11.50
З хрестин в панства Василя і Анастазії Гасай, Гамільтон, Онт. $15.30.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ПЕРЕДПЛАТА БН. НА 10 РОКІВ

Всеч. о. П. Серветник з Гамільтон, Онт. заплатив свою передплату на 10 років наперід й зложив на сю ціль $10.00.

Ми дуже вдячні Всеч. о. Серветникові за так гарне діло. Коби всі наші передплатники зрозуміли, що їх великим обовязком супроти своєї ґазети є заплатити свою передплату НАПЕРІД, як також виповнити всі свої залеглі передплати.

Ще раз дякуємо Всеч. о. Петрові за таке прихильне відношення до БН. й віримо, що слідами його підуть неодні наші передплатники.

Са мапа вказує нам північну часть східнього фронту в Европі. Большевики заняли Ригу, облягають Мемель і ввійшли з північно-східної части до Східних Прус. Варшава ще далі в німецьких руках.

Китайські чотирнята. Се є найновійша знимка китайських чотирнят, Чу. Прийшли вони на світ в місті Кантон, підчас коли японці се місто сильно бомбардували. Чотирнята названо в честь великих чотирох союзних держав. І так (з ліва на право) стоять: Велика Британія Чу, Китай Чу, Злучені Держави Чу і Росія Чу.

ЛІҐА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

ПРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:
Анна Шунь — Любка Вал — Ангела Круцяк

ПЛЯН ПРАЦІ ЛУКЖ

(Промова, що була виголошена панею Марією Гаврилюк, підчас бенкету ЛУКЖ в Винипеґ дня 24 вересня, с.р.)

Дуже приємно мені видіти так поважний збір людей перед собою. А що припоручено мені говорити до Вас, уважаю се за честь.

Ціль нашої ЛУКЖ є велика і важна. Перед нами велика і трудна дорога. Се завдання можна порівняти з великим дубом, з якого галуззя розходяться на всі сторони. Як корінь цього дерева мусить бути сильно і глубоко вщеплений в землю, так само й праця нашого товариства мусить розпустити галуззя на всі ділянки нашого суспільного життя. Товариство існувати ме довгі роки а з праці користати ме цілий український нарід. Праця наша мусить обияти і служити нашому народові тут в Канаді, нашим героям, борцям за волю в Англії і нашому народові на землях України.

На Україні огні горять! Кулі падають і руйнують все, що люде придбали за ціле життя. Не один заможний Господар за одну хвилину стався жебраком. Його хата й все, що було в хаті пішло з димом, згоріло, або гармати пошматували. І так в давнину стояв пророк Еремія над зруйнованими мурами Єрусалиму, так і той зруйнований господар стоїть над жорстоким ділом руїни—заломлює в розпуці руки і плаче. Його родина, жінка й діти скитаються по лісах і ховаються по ямах як вовченята. Його нива, яка пишалася золотою пшеницею нині зорана гарматними кулями та змолочена тяжкими тенками і троками.

Таких знищених господарів є міліони! Та цеж наші брати, наші сестри, наші діти! Вони простягатимуть руки до нас о поміч—до нас, що живемо на нашій вільній канадійській землі, де живемо свобідно, спокійно під великою опікою канадійського уряду.

(Далі буде)

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

"Шануй отця й матір твою, щоби тобі добре було й щоби ти довго прожив на землі."

Десять заповідий Божих були виписані на двох камінних таблицях. На першій таблиці були виписані три перші заповіди, а на другій решта заповідий. Такий поділ заповідий Божих заховався й до нині. Чому? Бо перші три заповіди містять в собі наші обовязки зглядом Бога, коли прочі заповіди містять обовязки зглядом нас самих, зглядом нашого ближнього. Про три перші заповіди ми дотепер розважали. Тепер пічнемо застановлятися над заповідями, що є поміщені на другій таблиці, а саме над гими заповідями, котрі відносяться до нашого поступовання зглядом наших ближніх.

Спитаймо наперід, хто є нашим ближнім? Відповідь коротка й ясна. Нашим ближнім є всі люди, наші сусіди, знакомі, навіть наші найбільші вороги. Між всіми однак людьми, найблищими є для нас наші родичі, й наші обовязки супроти них ідуть зараз по наших обовязках супроти Бога. Й про се говориться в четвертій заповіді Божій.

Під "отцем і матірю," слова котрі приходять в четвертій заповіді, треба розуміти не тільки родичів, котрі дали нам життя, але також і наших настоятелів. Або другими словами, Господь Бог в тій заповіді накладає не лише на дітий обовазок шанувати своїх родичів, але також приказує слугам-робітникам шанувати своїх хлібодавців, підданим шанувати свою законну власть, вірним шанувати своїх провідників-священиків... Одним словом, Бог приказує шанувати власть, чи то буде вона приватна чи публична, цивільна чи духовна.

Цілком певним є, що добре вихована дитина буде шанувати не тільки свого батька й матір, але також старших людей, священика, чи другого настоятеля. Отже буде всюда шанувати власть. Шануючи власть, тим самим шанує тебе. Таку дитину всюди полюблять, кождий про неї скаже, що вона добре вихована.

Противно, зле вихована дитина ніколи не пошанує старших, ненавидить своїх наставників, не узнає жадної власти, буде глядіти з відразою на своїх настоятелів. Зле вихована молодь є встидом, ганьбою для родичів, а пострахом для всіх.

Дорога молоде! Старaймося віддати все пошану нашим настоятелям! Шануючи старших, тим самим оказуемо нашу шляхотну природу, даємо гарний примір молодшим від нас. Шануймо других, а й нас другі будуть шанувати!

Між усіми добродіями й настоятелями, котрих ми маємо шанувати, є на першому місці наші родичі. Вони ж нам наймилійші, найблищі, найрідніші. "Шануй отця і ма-

тір твою," каже нам виразно Господь Бог. Й сей обовязок наша св. Церква дуже часто нам пригадує, нас усе до сповнювання його напоминає, бо наші родичі є зараз по Бозі та нашій вітчині нам найблищі, найдорощі. Правда, Бог є початком всього, все сотворив і нічого не діється на землі без Божої сили. Родичі, котрі дали нам життя, вони є тим самим нашими панами, з волі Божої вони мають до нас безпосереднє право. Вони заступають неначе місце Бога, вони є неначе представниками Бога й звідси ми маємо той великий обовязок пошани та любови супроти них.

Здається, що колись діти більше шанували родичів як тепер. Який то гарний образ, взірець, коли то в родині діти, внуки, правнуки, люблять, шанують своїх родичів, дідусів чи бабок. Чим родичі старші, тим вони їх більше люблять та шанують. Колись, дідуньо чи бабка, ніколи не покинули сеї землі, щоби передтим не поблагословили своїх дітий та внуків, котрі о се їх благословенство сердечно просили. Нині вже дещо на жаль часи змінилися. Вітер бунту проти власти, завіяв також до наших громад, домів, родин. Нинішня молодь заледви підросте до пятнайцять чи шіснайцять літ а вже дихає бунтом сваволі, непослуху, непошани своїх родичів та старших, вже хоче чим скорше вийти зпід опіки родичів. Нині дуже рідко можна знайти молодця двайцятьлітного, щоби був під батьківською опікою; котрий тішивбися опікою та благословенням свого батька, матері, своїх братів та сестер; котрий спільно радівби щастям своїх найблищих а співчувавби горем своїх батьків. Таких дітий нині й не часто стрічається.

Найбільшою потіхою для чоловіка це потіха родинна. Для доброї дитини найбільшим щастям усе щастя в батьківськім домі. На жаль, молодь двайцятого століття цього не оцінює. Здається, що нинішній молоді вже наприкрився батьківський дім, ним не інтерисуються, скоро забувають за свого батька, матір, братів чи сестер, а віддаються вповні забавам та розкошам.

До Вас, українська молоде, котрі ще маєте родичів, я звертаюся й хочу, щоби Ви подумали над сим, що є богато дітий, хлопців та дівчат, котрі не мають вже родичів, остали без батьківської опіки. Богато з них ніколи й не знали батька чи матері, а другі знова хоча їх знали, то вже їх на все стратили, стали сиротами. А Ви ще маєте родичів; коли рано стаєте, видите любе лице своєї матері, батька, чуєте їх слова. Подумаймо тепер про ті бідні сироти, хто до них так любо, щиро, по батьківськи заговорить? Устами родичів спливає на дітий благословенство. Шануймо тому родичів, бо можемо їх нагло стратити, стати сиротами. Коли не будемо їх шанувати, то сей гріх будемо мати все в памяти, що вони через наше зле відношення до них покинули скорше сей світ, як треба було. Памятаймо на слова св. Письма: "Не зневажай старшого, бо й ти колись станеш старим." (Екл 8, 5, 7).

Шануймо родичів, бо й на нас прийде час, що наша рука буде трястися, ноги будуть відмовляти нам служби(волосся наше посиві. Й тоді, коли ми станемо старі мило нам буде, коли наші діти прийдуть нам з поміччю.

Шануймо своїх батьків, а Господь Бог нас буде благословити. Буде нас благословити тут на тій землі й також нагородить нас вічним щастям в небі.

II.

Діти мають любити й шанувати своїх родичів.

Після народження, наш Божественний Спаситель жив аж до трийцятого року життям незамітним. Св. Письмо говорить, що Ісус через цілий той час був послушним своїй матері, Пречистій Діві Марії та св. Йосифові, свому опікунові, з котрими жив разом в Назареті. Сим поведенням, Ісус богато учить нас, як ми маємо поводитися зглядом своїх родичів.

І так маємо своїх родичів любити і шанувати.

Отже маємо родичів наперід любити.

Господь Бог приказує, щоби ми любили один другого, а навіть своїх ворогів. Тимбільше маємо любити своїх родичів, котрі є нам найблищі. (Далі буде).

[redacted], капраль, з -рейзервуд, Ман., зістав забитий в Італії. Вступив до війська 1941, за морем був від 1942.

Андрій Сопко, лет. капраль, син панства М. Сопко в Лібав, Ман., зістав забитий в активній службі за морем.

Тома Підруський, рядовик, син панства Н. Підруських в Еріксон, Ман., зістав забитий в Франції. Мав 22 роки.

[redacted] рядовик, зістав забитий за морем в активній службі. Походив з Брукленде, Ман. За морем був від 1943.

Франко Антюк, рядовик, літ 28, син Марії Антюк в Ольга, Ман., зістав забитий в бою в Франції. За морем був від 1942

Павло Матвійчина

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ

(Докінчення)

Вже дотеперішні події малюють як слід особу Д. Вітовського. **Та далеко неповною булаб його характеристика, колиб поминулося мовчанкою світлі дні нашого національного відродження—листопадові дні.** — Осінню 1918 р. австро-угорський великан почав хитатися в самій основі. Кожної хвилини карта Австро-Угорщини могла захитатися не допізнання. І дійсно вже в жовтні цьогож року, по проголошенні відозви цісарем Карлом І, народи почали зривати з Австро-Угорщиною. Всі народи бажали відлучитися від цеї держави. Українці замість поставити Австрію перед доконаним фактом, як це робили інші народи, поїхали до Відня просити від австрійського уряду потвердження наших границь і влади. Очевидно австрійські міністери обманювали, рішення відкладали й на обіцянках усе кінчилося. А тимчасом поляки впровадили в Кракові ліквідаційну комісію, яка обняла вже державну адміністрацію галичини та в дні 1-го листопада 1918 р. мали прибути до Львова, щоб тут обняти державну адміністрацію.

Ці події так поділали на українців, що Українська Національна Рада у Львові, на засіданню 30 жовтня 1918 р. на котрому то засіданню був також сотник Дмитро Вітовський з членами військової організації, рішила вже вчасним ранком 1. листопада 1918 р. виконати акт заняття Львова й перейму державної влади у цілому краю. Що переворотом рішено перевести найблищої ночі, це головна заслуга рішучости Д. Вітовського. Вітовський, як командант нашого війська у Львові, зясував собі докладно важність історичної хвилини й свою відповідальність перед історією. Він був глибоко переконаний, що в тій важній хвилині не можна ані дрібки вагатися й відкладати. Він твердо вирішив зробити переворот і то безумовно найблищої ночі. Лише цій рішучості, цьому незломному переконанню Вітовського завдячуємо, що переворот відбувся в пору та й уповні вдався так, що ми не прогавили цієї історії нагоди та не спізнилися, а наша історія вступила на нові тори. Листопадовий переворот, це найбільший вчинок Д. Вітовського в його життю, що ставить його в ряди великих постатей нашої історії. Коли засірів ранок 1. листопада 1918, Львів був у руках українців. Усі важнійші військові й державні будинки були обсаджені українським військом, а на ратуші лопотів жовто-блакитний прапор, — а все це львина заслуга Д. Вітовського. Ще свіжий був у памяті всіх листопадовий переворот, як вже 10-го листопада 1918 покликали Д. Вітовського до уряду З.У.Н.Р. і віддали йому міністерство військових справ

на котрому становищі перебув три місяці. Якіж наслідки праці Д. Вітовського як міністра військових справ? Він створив українську галицьку армію, зорганізував її, тай післав обороняти Батьківщину. Крім того днями й ночами їздив Д. Вітовський по селах, місточках, промовляв до народу, переконував про потребу сильної армії, для оборони Батьківщини, закликав дужих і здорових ставати в військові ряди, промовляв до розуму, до серця, освідомлював темних. Тимто й належиться йому, творцеві української галицької армії, велика пошана від тих, що визнають і доцінюють вагу національного війська. Та коли йде хуртовина, та найскорше—нищить шляхотні квіти. От і в квітни 1919 р. Національна Рада вислала Д. Вітовського до Парижа на мирову Конференцію, де вирішувалася між іншими справа Галичини. І коли вертав Д. Вітовський з Парижа до Батьківщини, сталася з літаком жахлива катастрофа і у воздусі наступив вибух. Коли літак упав на землю і прибігли місцеві люди, то побачили, як догоряв літак, догоряли рештки всяких документів, гроші, тай вісім трупів, між ними був і полковник . Вітовський та четар Чучмон.

Дня 14-го серпня 1919 р. українська громада в Берліні випровадили сина України на вічний спочинок. Було понад 20 вінців, а між ними й вінець від білоруського посольства, від німецького уряду закордонних справ, від німецького воздухополковника й по одному від богатьох наших установ. Понеслася остання, пращальна пісня: "Святий Боже," "Боже Великий, Єдиний" і національний гимн та домовина спочила в чужій, позиченій каплиці на давнім цвинтарі Губмотів. Аж весною 1928 р. заходом К.Т.О.В.М. у Львові побудовано там гробницю, де зложено тлінні останки двох гроїв—Полковника та його адютанта.

Нема вже між нами покійного Дмитра Вітовського через 25 років. Нема навіть його тлінних останків на нашій рідній Батьківщині. За це поміж нами його невмирущий дух, що завжди нам буде найкращим дороговказом до тієї мети, за котру зложив своє життя Дмитро Вітовський, Його дух між українським народом. Не вірите? Вслухайтеся у голос свойого серця, а почуєте як говорить його дух. Він немов докірає нам, що наш національний організм пошматований між наїздників, а кожний з них старається знести Україну з лиця землі. Наші землі текучі молоком і медом, шпихлірі цілої Европи, знищені ворогами.. Та приймім цей докір яко заохоту до дальшої праці над самими собою, до дальшого приготовання на другий великий день першого листопада, а тоді напевно і настане блаженний час,

Затихне брязкіт збруй...
І кликне до Карпат Кавказ:
"Вартуй! Вартуй! Вартуй!"

І кликне Сян до Чорних Вод.
Понад Веселий Край,
А ті до Припетських болот
"Чувай! Чувай! Чувай!"

Заграе дзвін, Софії дзвін
у Київі старім,
І вдарить той о небосклін
Як той весняний грім!

І Юр у Львові задріжить
Від дзвонів і пісень,
І всему міру возвістить
Про Твій Воскресний День,
Преславна наша Україно!

20-ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ "ПРОСВІТИ"

[redacted]

Дня 1. серпня 1944, минуло 20 літ від заснування першої "Просвіти" в Аргентині. Щоби належно відсвяткувати сю річницю, проголошено було місяць серпень "місяцем Просвіти," підчас котрого аргентинські українці устроювали в честь "Просвіти" різні обходи та святочні академії.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Е. І. Громацький, рядовик, Зл. Держави, помер за морем

Іван Д. Будник, рядовик, Бертвелл, Саск., ранений за морем

Модест Петраш, арматщик, ранений в активній службі

Ґ. М. Гойбак, рядовик, Панока, ранений за морем

Б. Д. Страхан, старшина, Винипеґ, ранений за морем

В. Василь Швалюк, рядовик, Овкбурн, Ман., забитий в активній слтжбі

Ф. Зарембінський, інжінір, Зл. Держави, ранений за морем

Стефан Кушнірик, арматщик, Бовсмен Ривер, ранений за морем

Іван Петро Більський, вістон, Армстронґ, Онт., пропав за морем

М. Закалюк, рядовик, Янів, Ман., пропав за морем

Михаїл Симків, арматщик, Торонто, ранений за морем

К. І. Весела, арматщик, Коннат, Онт., ранений за морем

В. Стронський, рядовик, Смитс Фалс, Онт. ранений за морем

Стефан Ґеруський, рядовик, Трейл, Б.К. ранений за морем

А. Е. Малина, рядовик, Принс Алберт, Саск., ранений за морем

Василь Дутка, арматщик, Винипеґ, пропав за морем

Е .Е. Копотецький, рядовик, Арнпріор, Онт., помер з ран за морем

В. А. Калмуків, Салмо, Б.К., ранений за морем

П. Р. Збоївський, вістун, Ненаймо, Б.К., ранений за морем

А. І. Міщок, арматщик, Кемпбелвіл, Онт., ранений за морем

С. Р. Лукаш, Пинчер Крік, Алта., ранений за морем

І. П. Артинюк, лет. старшина, Карвел, Алта., пропав за морем

Д. Ґ. Боюк, вістун, Авлствил, Онт., тяжко ранений за морем

Е. А. Кобилянський, рядовик, Вотердавн, Онт., ранений за морем

Михаїл Онуфрійчук, арматщик, Інґлис, Ман., ранений за морем

Йосиф Стоянович, арматщик, Голленд, ранений за морем

Дмитро Боднарчук, арматщик, Едмонтон, ранений за морем

Василь Протасик, рядовик, Монтреаль, ранений за морем

Петро Й. Ковальський, саржент, Тарнополь, Саск., ранений за морем

А. Капітан, саржент, Винипеґ, ранений за морем

Михаїл Прокопчук, рядовик, Кравфорд. Парк, ранений за морем

Ф. Петраш, арматщик, Лебрет, ранений за морем

Михаїл Солтис, вістун, Гудів, Саск., ранений за морем

Роман М. Сарецький, моряк, Гамболдт, Саск., забитий в активній службі

П. Білий, рядовик, Торонто, забитий в активній службі

Михаїл Голубляцький, рядовик, Винипеґ, страшно ранений за морем

С. Мізера, рядовик, Салмон Арм, Б.К., ранений за морем

Ґ. Малиняк, арматщик, Клендонелд, Алта. ранений за морем

Василь Горбаль, рядовик, Стюартбурн, Ман., ранений за морем

Северин В. Коський, рядовик, Портедж, Ман., ранений за морем

Петро Павло Ріпко, рядовик, Бирні, Онт. ранений за морем

І. Р. Ґедз, саржент, Пентіктон, ранений за морем

Е. Ушко, стрілець, Блумсбирі, ранений за морем

Юліян Довглоський, рядовик, Ґімлі, Ман., ранений за морем

М. Білян, рядовик, Гай Прері, Алта., ранений за морем

Василь Білик, рядовик, Ґріндрод, страшно ранений за морем

Дмитро Маткалюк, стрілець, Пай Ривер, Ман., страшно ранений за морем

А. Семотюк, стрілець, Мондер, Алта., страшно ранений за морем

Григорій Жидан, арматщик, Алонза, Ман. ранений за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(17)

—Гей хлопці, сьогодня не похорон. Веселімся, заколядуймо— закликав дядько, встаючи від стола.

—Геть із смутком! Хай ворог плаче. Колядуймо!

Встали, як на команду, й заспівали "Бог предвічний." Повеселійшали. Дядько подавав пироги й приговорював:

—А пильнуйте язика, щоб не прилип.

—А розмочити не має у вас чим?

—Он, повна коновка.

—Не цієї а...— Не докінчив, бо нараз злопотіли скорострілі. Зірвались всі на рівні ноги й вискакуючи через стіл, стягнули обрус і миски. Загув великий дзвін на трівогу. У селі знявся крик і протяжно скавуліли собаки.

—Ворог!— сказав дядько, заломлюючи руки.

—До скорострілів!— загремів Олекса й вибіг на двір. За ним побігли інші. Кинули машинки на вози й рушили.

—Та куди?—вертілось у голові Олекси. Чути було стріли під саміським селом і то з двох боків, значить ворог окружає. По хвилі озвались стріли вже в самому селі.

—Щож зробимо?—питали Олексу інші, що здержали підводи й стояли безрадні. В тім і з третього боку почули стріли і проразливий, боєвий крик ворога.

—Назад! закликав і завернув коні.

Туркіт возів по замерзлій груди заглушив частинно гук стрілів. Не від'їхали ще й сто кроків, як і з цього боку озвалися скорострілн.

—Здержатися!— загремів Олекса, зіскакуючи з воза. Ворожі стріли змагалися, мішалися з голосними боєвими окликами і реготом. Не мали надії спинити ворога, тим більше, що чулися стиснені з усіх боків і не мали вістий про наші частини. Хотіли бодай прочистити собі дорогу до втечі, щоб не попасти зі своїми дорогими скорострілами в ворожі руки.

—Скорострілн на землю!— закликав Олекса що сили і отирав рукавом піт, що цюркотом спливав по чолі й лиці, хоч на дворі тиснув мороз і дув студений вітер. Поквапно стали уставляти на дорозі скорострілн й закладати тасьми з набоями. Фіри з набоями стояли під плотом.

—Стріляй!

Загуділи нараз три скорострілн, сипали на сліпо кулями по вулиці й на поле. Хвилями якийсь із них затинався, гейби набирав сили, а тоді чулися крики, проразливі зойки, а навіть плач. Ворожі стріли втихли.

—Осторожно вперід!

Та в цюж мить за своїми плечима почули вороже "гурра," і задеревіли. Положення було більш як грізне, майже безвихідне, а до того не знали, чи ворог з переду не притаївся за останніми хатами. Смерть або полон заглядали їм у вічі. Та застановлятися не було коли, бо кожня хвилинка була дорога й треба було зараз щось робити. Олекса, важко дишучи, розказав:

—Скорострілами обернись! Стріляй!

Знову залопотіли скорострілн. Коні, що досі спокійно стояли біля плота, нараз зірвались і чвалом пустилися вулицею, ломлячи плоти, бігли на осліп, просто на воога. За чверть години й із цього боку стало втихати, розпорошений ворог тікав.

—Два скорострілн в село за ворогом, один лишається тут!

Давав приказ Олекса. Приказ зараз виповнено. Двох хлопців вхопило скорострілн, наче легонькі забавки і скорим ходом подалися в глиб села. Дорога була дуже небезпечна, бо зза кожного дерева й ізза кожної хати міг винасти ворог і їх полонити. Та це й на думку їм не прийшло, ішли собі як найбезпечнійше, нарікаючи на піт, що вгризався їм у вічі.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

WOLODYMYR VELYKAY

Being still a pagan, Wolodymyr, the son of Swistoslaw, wanted after his dad's death to become the sole ruler of the Ukrainian Kievan State. His aims did not justify his means, but still he destroyed his brothers Yaropolk and Oleh. He followed in his brave father's foot-steps in the consolidating of his power as a Prince of a great State. From Poland he took back the towns of Peremishl (of which we heard so much of late) Cherven and others. His goal was to unite the whole territory of the Ukraine under one flag.

His greatest feat was his conversion to Christianity which occurred in 988 A.D.... The Ukrainians then, although heathen, did not possess a regular form of cult, nor did they have a developed system of pagan religion. At random they worshipped such mythical gods as: Dazhboh or Kohrs, the god of the sun, Perun, the god of thunder... etc... There were no temples nor priests, only wizards and sorcerers. Christianity came to us from both Rome and Constantinople, the centres of the two great religious rites in the world.

After sending delegates out to find which is the most colorful and nicest form of cult, our Prince accepted the Greek rite, because of its colors and symbolism so appealing to a Ukrainian nature. With many of his people, he was baptized in Kiev or around there. Many bishops were made and a clergy formed. Churches began to spring up in every part of the Ukraine. Two tongues were in use: the Slavonic in church and the Ukrainian at home, as it is still nowadays. With the acceptance of Christianity, the Ukrainians were influenced in all branches of political, social and religious life.

At the end of Wolodymyr's reign, Kiev was a rich and greatly civilised city. A German bishop, who visited it in 1018, wrote that he saw 400 churches and many, many people.

After our first Christian Prince's death, his sons fought amongst themselves as Ukrainians usually do. Swiatopolk murdered his brothers Boris and Gleb, and destroyed also his brother Swiatoslaw (another one) in order to sieze Kiev. His aim, no doubt, was to avoid the division of the Ukrainian Princedom.

As we can well see, Ukraine became a Christian and civilized country quite early in the history of Christian Europe. With Christianity came architecture, arts, etc... from Constantinople. There was never a come-back to paganism there, until the Bolsheviks began the destruction of churches and their systematic persecution of Christ's followers about 25 years ago.

We owe it really to Saint Wolodymyr, our glorius first Christian Prince, to defend Christianity against modern atheism. Let the Russians and the Soviets return to heathenism, but let us remain true Christians until death. For us, Wolodymyr chose the finest religious rite...let us study the latter's symbolic beauty and love it, for now it is ours... it is "the UKRAINIAN RITE.". What was good enough for our ancestors, should be good for us also. We are not any smarter than they. Real progress is not a come-back to past lower things, but an advance towards higher ones. We are not mere animals. We cannot vegetate. We needs must live, as human beings whose souls need the "living water" of Christ's doctrine, whose hearts crave for religious consolations, whose ears love to hear the religious chants of our rite, whose eyes drink of the beauty of our Ukrainian church ceremonies, etc...

Yes, we are Ukrainians and Christians at that. Let not our enemies fool themselves into believing that they can make our people accept for long the yoke of foreign and hostile imperialism and the chains of atheism. We Ukrainians are nowadays, since the conversion of Wolodymyr the Great, born with naturally religious cravings for Christ and His doctrine.

My cry of battle to You, one and all, is:

"Onward Christian Ukes,
Onward, my dearly beloved
Ukrainian Canadian Youth."

Fr. Nick.

AND SO THEY BROKE AWAY!

The other night I had a dream. Of course I do not believe in dreams, but this one just gave me an idea for an article which might interest you, dear Reader, and many others.

I dreamt about a huge solid oak tree. It was the nicest tree I had ever seen. There was a terrible hurricane. It assailed the oak, but the latter had deep roots. However, one of its main branches cracked, broke, fell and was carried away by the powerful cyclone.

This, I thought, the next morning, when I woke up, was the perfect symbol and picture of the Greek schism which had such a nefarious effect upon the history of our Ukraine.

Most of our historians, being Orthodox or fallen-away Catholics, are too biased and one-sided in this historical subject. So with due respect, I put them simply aside.

My sources of documentation are quite foreign but exceedingly accurate, for I chose impartial historians of nations much older than the literature of our beloved Ukraine. (Do not be too surprised, for our nation had to ward off the Tartar invasions. Consequently arts could not progress and documents could not be safely kept, if any there were!)

Coming now directly to our subject, let us examine the causes of the first major "split-up in the Church.

I. GENERAL CAUSE: The racial rivalry and the hostility between the Eastern and Western worlds, were without doubt, the deep cause of that slowly progressive rift between the two Churches. This instinctive antagonism between the two peoples (East and West) was the main cause of many "cold-shoulder" feelings and incessantly repeated difficulties.

II. PARTICULAR CAUSES: The meddling of the emperors into purely religious affairs and the ambitious of the bishops of Constantinople were such causes and factors in the schism.

a) The *"two nosy"* emperors: A number of sore events excited the spite and ire of the Eastern emperors and made them break away from Rome. First there was, in the religious domain or field, the unending dogmatic quarrels fo yester-years (preceding times) and the then actual discussions about monothelism and the controversy on holy images. In all these purely religious events, the emperors, believing themselves to be like in the pagan days, "supreme high-priests and kings," always wanted to be the judges of all and make the final decisions in matters of faith. However, the "axe" of their excessive ambition always, in these spiritual and dogmatic questions struck upon the "rock" of Rome, the seat of the Popes!

On the other hand, in the political realm, the revival of the Western Empire, and above all the founding and creation of the Pontifical States (Pope's State), which took away from their (Emperors') civil jurisdiction (power) a part of the territory of the Roman Empire, did not exactly help in quieting the Emperor's human pride! Consequently they sided up with the ambitious desires of the bishops of Constantinople and tried to take away the clergy of their Kingdom or Empire from under the purely spiritual power of the Pope or Bishop of Rome.

And that's what a Ukrainian would call: "mixing peas with cabbage". or,... politics with religion!

b) The *ambition* of Constantinople's patriarchs.

From the very day Emperor Constantine (the one who granted religious freedom after persecution of first Christians) transported his political capitol from Rome to Constantinople, the latter's bishops took it for granted that the first place in the Church had to belong to them (be Popes). They based their ambition thus: Was not the East the cradle of Christianity? Was not mostly in the Orient that were to be seen the many churches founded by the majority of the Apostles? Was it not in the East that took place the general councils of the Church? Was it not from the Orient that came the greatest theologisns of the Church, namely: St. Basil the

Great, St. Gregory of Nyssa, St. Gregory of Nasianza, St. John the Goldenmouth (Chrysostom)?

Strengthened by this desire which they though to be their right, and encouraged in this their ambition by the people and the emperors, the bishops of Constantinople proceeded step by step in their demands.

At first they demanded the honour of being the first bishops *after* the bishop of Rome or Pope. Then they wanted to be the Pope's equals. And finally, they claimed to be superior to the Pope himself.

As we see, everything was ripe for the break-up. All the East had to do now, after such a progressively psychological preparation, was to await the proper moment and find convenient excuses in order to split with Rome!

The terrain was ripe for a schism. A bold leader was needed to take charge of an anti-Rome spiritual axis of all the "malcontents." Instead of one, there came successively two of them: Photius and Michael Cerularius.

1) *Photius* (820-891).—It so happened that in 857 A.D., the patriarch of Constantinople, Ignatius did turn away from the table of Holy Communion, for a reason of public immorality, the famous Regent Bardas, who was ruling over the Empire, in the name of his young nephew, Michael III, whom history has labelled: "The Drunkard." The revenge of Bardas came almost immediately. The bishop was accused of high-treason and sent into exile. A serious problem arose, namely that of a successor to Ignatius! What to do?

Photius was at the time about 40 years old. Being related to the emperor himself, enjoying through his family and frinedships a considerable influence,... being also,—we needs must admit without any bias,—a superior mind and a smart, but simultaneously more proud of his own value and intellectual virtues than desirious of honours and important positions. Photius was designated to become the next bishop of Constantinople. He was but a simple layman (not a priest even!), but that was not the principal objection to his becoming a bishop, for more than once already in the past lay people had been elevated by the emperors to the patriarchal seat or throne.

Consequently in a couple of days he received all the holy orders and was consecrated bishop on Christmas Day 857 A.D. by a suspended bishop by the name of Gregory Abesta!

If we are to believe him (Photius) when he confesses that he did all that was humanly possible m order *not* to accept the burden of so high an office, it is also a known historical fact that he used all posible means (conspiracy, hypocracy, falsehoods) to keep that honour, once it got into his hands and, we might add, his head!

Knowing very well indeed that his appointment to a non-vacant seat (of bishop) was not valid, Photius did his best to have it confirmed and approved by the other Eastern bishops and ...yes... even by the Pope of Rome himself!

At first he pretended to merely be the coadjutor (helper) of Ignatius. He said that the latter accepted him as such.

Then he corrupted the messengers of Pope Nicholas I, falsified the message they brought from Rome and, before a council of 318 bishops, gathered by him in Constantinople, he (Photius) had the falsified document read in which he declared himself to be the true patriarch and which condemned Ignatius as having violated the laws of the Church.

However the Pope unmasked the imposter Photius. In 863, at a Roman synod (convention of clergy), he deposed Photius and his partisans. Photius replied by organising and convening a pseudo-council in Constantinople (867). There, after having declared against the Church of Rome all the possible griefs of the East (such as the "Filioque" in the Credo, the celibate of the clergy, the saturday-fast, etc.,), he pronounced the deposition of the Pope of Rome!

The triumph of Photius was quite brief. That same year, he was locked up in a monastery by Basil the Macedonian, assassin and successor to emperor Michael III. Ignatius was brought back again!

Two years later, under Pope Adrian II, the VIII general Council held at Constantinople (869-870), condemned Photius, his doctrine and his sect. Eight years later, in 877, Photius won again the favour of his emperor and retook possession of the patriarchal seat which had become vacant by the death of Ignatius.

The schism was to begin all over again! In 879, Photius and some others condemned the VIII universal Council and in 880, the bishops of the East (Balkans, Asia-Minor and later Russia, Ukraine) proclaimed Constantinople to be over Rome. At the same time they rejected from the "Credo" the word "Filioque" i.e., they did not admit that God the Holy Ghost is equal to God the Son!)

In 886, Photius was again expelled from his seat by Emperor Leo the Wise. It was in exile, in the silence of a monastery that Photius died in 891, leaving to the whole world, as said Dr. Kraus, a "memorable example of a peculiar mixture of evil and good!"

2) *Michael Cerularius*:

The patriarchs or archbishops who succeeded Photius on the spiritual throne of Constantinople were more or less "haughtily cold" towards Rome, but the union of both Churches lasted more or less until the year 1054, when Michael Cerularius consummated or really did bring about a definite split-up or schism.

He hailed from a noble Eastern family, was a mystic-dreamer and had a more positive mind as well as a more ambitious character than Photius. This new patriarch of Constantinople renewed the attacks against Rome, but ten years after his election.

Being smart,, he did not lose time by dwelling on the question of the Holy Ghost's origin.

He attacked an issue more capable of provoking the passions of the people in order to turn the masses against the Pope and the whole Western world. He accused the faithful of the latin rite of having forsaken many customs dating from the times of the Apostles. He reproached them, amongst other things, 1) with the using of a different bread in the celebration of the Mass, 2) with their custom of fasting on Saturdays, 3) with the eating of forbidden meats, 4) and with the custom of not singing the "Alleluia" during Lent!

Furthermore he ordered all the priests living in latin monasteries out East to follow the Greek rite. Upon their refusal to do so, Michael anathematized them and closed their churches.

Having had enough of this, Pope Leo IX decided to intervene. Putting back the crucial problem upon

Два канадійські сапери, М. І. Котю (зліва) та Г. Заяць з Винипеґ, очищують з німецьких мін дорогу в котромусь з бельґійських міст. Г. Заяць є парохіянином церкви св. Покрови в Винипеґ. Мама його є передплатницею БН.

upon its real terrain, the Pope recalled to all the primacy of the Bishop of Rome and explained that because of this the customs of the Roman or Western Church were not out of line!

Simultaneously to these declarations, the Pope sent three delegates to Constantinople with a special missoin, i.e., to settle all these questions with the emperor and Michael Cerularius.

No agreement was reached. Consequently, before leaving, the delegates deposed on the altar of St. Sophia a document of deposition and excommunication against Michael Cerularius. A few days later, the latter (Michael) assembled in Constantinople a convention of Eastern bishops and in turn declared the Pope to be excommunicated from the Church! Thus the schism was realized definitely and officially! This, we repeat, occurred only in 1054 A.D. Thus was born the Greek-Orthodox Church!

History tells us that Ukraine accepted Christianity in 988 A.D. that is exactly 66 years BEFORE the definite split-up between Rome and Constantinople! That's more than a generation!

Our Prince Wolodymyr wanted Ukraine to be Christian. If he chose the beauty of the Greek ceremonies, it was a free choice but in RITES only! He chose the faith which was that of the majority, and the latter was then still Catholic, although some individuals may have had long before 1054 A.D. consummated the schism in their hearts and souls.

* * *

To an unbiased reader of universal history and to one who likes to analyze causes and effects as well as compare deeds and thoughts of people according to dates...briefly, to an impartial historian, Wolodymyr the Great chose the Catholic faith although he did not become a latin!

N.B.—This article was written in guise of a "literary-robomb" destroying a lot of silly arguments produced by the Orthodox and pseudo-Orthodox faithful talking about the faith of the Ukraine! (Fr. Nick.)

Знимка вказує делеґатів та гостей З'їзду УКЮ Манітоби в часі бенкету в Пікард Гал, Винипеґ, Ман., дня 30-го вересня, 1944

THINK, YOUTH, THINK!

1) Do you pray for the miracle of Ukraine's Russians could not agree with the others about granting political and press freedom. They found it hard to understand how criticism of the government and all its operations could be published and spoken so freely...— Try and tell us now that Russia is a democracy like Canada!!!

2) A social credit leader tells us that socialism is but a front for communism. We Catholics have said that all along That's the old story of the Menshevikis being taken for suckers by the Bolshevikis!

3) A socialist candidate for senator in the USA was sentenced to two years imprisonment for dodging the draft. All we can say is that he believed in sharing the wealth and not the duty of his fellow-citizens!

4) Boycott, the papers which are versus our nationalist dreams!

5) The Toronto Daily Star, in an editorial, if you please, lately accused some Ukrainians of being Nazi quslings. Why don't you name them, Mr. Editor?— Why do you cover up for the Ukrainian Red-puppets?

6) A famous (!!!) Soviet-sympathizer will give lessons on Slavonic history in Toronto. We know in advance, that he'll say nothing about the Ukraine!

7) Social security can only be attained in Canada through the following means: taxing the rich, return to the earth (farm), dissolution of monopolies and trusts, encouraging of free enterprise and small business, free medical care, family-allowances to supplement small wages, just pays and shortening of working hours!

8) *It is precisely* because the world is forgetting about the Ukraine, that I love to remember it, becuase it is in the claws of its enemies that I defend it, because it is crying for justice and liberty that I work for its complete liberation from all enemies!

9) Do you ever pray that our Ukrainian apostates in both the religious and national spheres, will soon come back to the good old fold of their ancestors?

10) In Heaven there will be no such or such a nation; that is why God is going to punish some day the nations which forget or persecute ours (Ukraine)!

11) Those who are to force the Ukrainian nationality to die, will never be born!

12) To observe some Ukrainians, one would say that they are doing the Church a great favor by remaining Catholics on paper!!!

13) In Latin, Rome is called "Roma." Spell it backwards and yau have: "Amor," which means "love." Yes! Rome is truly the seat of the love of God for mankind in these trying times.

14) Do you prya for the miracle of Ukraine's independence? Miracles can still happen, you know!

15) If small peoples are to be "bullied" by foreign imperialisms, we might as well prepare for another war. (Editor).

16) American communists loudly insist that they are loyal, patriotic, American. America, not Russia is first with them—so they say. Russia has absolutely nothing to do with the American comrades, has no control over them. For that reason these loyal reds must be very embarrassed when they are called upon to explain the following two statements:

"This is isolationism pure and simple, it is the absurd theory that the United States can avoid the fascist aggressors by running away from them." Daily Worker (Communist organ, New York, Oct. 4th issue 1937).

At the time Stalin was in mortal fear of Hitler, who was striking East. But a few years later, when the two dictators became bosom pals, official Communism in the United States had a somewhat different story to tell.

"The war between the Allies and Germany is a struggle between rival imperialistic powers, hence the workers can have no interest in supporting either group in the contest." (The War Crisis—by William Z. Foster, an American Communist leader)

American foreign policy has not changed during the last eight years in so far as Germany is conserned. Russia's has, at least a number of times. But of course our communist brethren were at all times echoing their purely "American" opinions. Russia's change in policy had absolutely nothing to do with these two contradictory statements...

17) Recent news reports have it that a seminary is to be opened shortly in Moscow for the training of clergy. Required studies—The Constitution of the USSR! Need any more be said?

18. H. G. Wells once wrote that we should not only bomb Rome, but deliberately bomb the Vatican, since the Pope was in open alliance with Japan! (The Sunday Dispatch, Oct, 1942) Perhaps Mr. Wells feels that the bombing should still be carried out—should have been carried out while Mr. Churchill and General Clarke, and other Allied leaders were visiting the Vatican! Our war leaders exchanging intimate secrets regarding the welfare of the post-war world with an "open enemy"! Come now, Mr. Wells!

19) Commenting on the visit of Father Orlemanski to Moscow, Msgr. M. J. Ready, general secretary of the N.C.W.C. said, "When we tried to send a small delegation of priests to Russia in 1942 we were rebuffed."

20) It has been reported in an American magazine that a society of young people has been formed —the members of which are required—or were, required, to wipe their feet on the American flag, and to stab the Bible with a knife wrapped in a purple cloth! Children are bright these days, they learn quickly from their parents. And they call it Juvenile Delinquency! That's right, blame it on the kids...

21. Author of horrible religious persecutions, Plutarch Elias Callas, former dictator and president of Mexico from 1924 to 1934, a man responsible for closing and pillaging churches, executing 4000Mexicans for their faith, now states that the future of the country lies with Catholicism, and is withdrawing all condemnation against the faith. Perhaps a number of Ukrainian enemies may yet repent...

The minister has preached for an hour and a quarter on the prophets.

"Now we come to Habakkuk." he said. "Where shall we put him?"

"He can have my seat," said a wearied listener, "I'm going home."

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

MESSAGE OF THANKS

The Central Committee of the Ukrainian Catholic Youth League wishes to take this opportunity to send you all who have taken an active part during the Rally this message of thanks. We wish to express our gratitude to all our clergy both in the city and country, for their sincerest effort in trying to get as many of their young people to the Rally as possible. Our heartiest thanks also go out to the Youth Clubs in the city (including Transcona) for their co-operation which helped greatly to make this gathering a success. Honorable mention go to the editor of the Future of the Nation for his unfailing effort and desire to make this Youth Page the most successful.

I wish to send my presonal thanks to: The Central Committee for their fullest co-operation and device in carrying out any tasks which we had undertaken during the past year; the clergy and the parish youth clubs for their heartiest support in all our activities; and to the large gathering of delegates and guests from the country points who left their more important work at home and came to the city to take an active part in the Rally. Finally I wish to congratulate the Rally for their election of the committee and believe that they in turn will not fail us.

J. Stasiuk, Past President.

ST. MICHAEL'S YOUTH LEAGUE TRANSCONA, MAN

During July and August, St. Michale's Youth League took a holiday from the business end of the club but it still met regularly for baseball and volley ball. To wind up the sports for the summer, while the Ladies' Society held a picnic on Aug. 27th by the church, the club held its final volley ball games. Quite an audience was present and the games were very close. In the evening the club went out on a "Korn Roast." There was plenty of corn to be had around here and we just couldn't let it go to waste—so, the result— Corn Roast, and believe me, there was a lot of corn flying around. While eating our roasted corn and a few of the other vegetables we picked on the way, we had a sing-song and Fr. Boniface wound up the evening with Ghost Stories. On the way home, the ghosts seemed to be on the loose, even the stooks seemed like weird figures. However, we all got home safely.

The club regrets that it has lost an old faithful member Miss Jean Beyko has left us. She was married on Sept. 2nd and is now living in Elmwood However, we all join in wishing Jess the best of luck and happiness.

The club has now started its meetings for the winter season and quite a full programme has been planned but you shall hear about them later as they come up.

THEY KEEP A SECRET

Through the centuries history reveals that a priest never betrayed what he has heard in confession. Of the hundreds of thousands of priests who have served Christ through the ages, a rare few may have lost their faith; but never have they been known to reveal who told them what in confession.

Wouldn't the inside story of confession make a snappy article for some cheap magazine?— and have you ever seen such an article? Have you ever heard of an ex-priest, real or an imitation, who even pretended to be specific about what he heard in confession? Have you ever heard of priests trying to blackmail a person who went to confession? Never in your life!

St. John Nepomucene, a confessor, suffered his tongue to be ripped out of his mouth rather than tell what he has heard in confession.

* * *

"I would make any sacrifice even to the pawning of my ring, pectoria cross, and soutane, in order to support a Catholic newspaper."—Pius X.

INFORMAL PARTY

The Ladies Auxiliary of the Blessed Virgin Mary Church honored L.A.C. William Shwaga, Wednesday evening, October 4th, at an informal farewell party prior to his leaving for overseas duty.

Mrs. Sidorchuk and Mr. Grabowski, acting on behalf of the guests made presentations to the guest of honor. Speakers of the evening were Mr. Yakimischak, Mr. T. Melnychuk, Miss Kwasney, and L. A. C. Shwaga.

Mrs Sidorchuk, Mrs Dershko, Mrs. Kapitanchuk and Mrs Samec were in charge of the evening.

L.A.C W. Shwaga has been a very active member in both parish and young people's activities and will be missed by all. We wish "Bill" a speedy and safe return.

CHRISTIANITY IN THE UKRAINE

Under St. Vlamdir the Great the Ukrainians have officially accepted Christianity in the year 988, but long before this date Christianity had spread as far as the rivers Dnipro, Dnister, and the districts of Kiev.

The first missionaries who spread Christianity among the Ukrainians were the Catholic priests of the Greek rite. At that time there was no other church but the Catholic Church. Therefore, the Ukrainians who first accepted Christianity were Catholics. In the year 1054, many Greeks broke away from the Catholic Church and these were called schismatics. Greece being so closely situated to the Ukraine (see map) gave the Greeks the opportunity to spread their schism among the Ukrainians. In spite of the constant Greek influence the Catholic Church existed for many hundreds of years. History and liturgical books prove this point. Finally the schismatics gained control. Then the question of returning to the True Church was opposed by the schismatic clergy in the Ukraine, and about the same time the country was being attacked by the Tartars which added greatly to prolonging the unification of the Ukrainians with Rome.

Then in the year 1596, once again the Ukrainians returned to the Church of Christ and recognized the Pope, Christ's representative on earth, as the successor of St. Peter.

The schmismatic Church has constantly tried to keep the Ukrainians from becoming Catholics History shows that under the Russian rule the Ukrainians had no freedom of religion and many have died for their faith. In 1623, St. Josaphat was murdered by the schismatics because he upheld the union with Rome. To this very day many are offering their lives for the Catholic Church.

The Ukrainians who lived under the Austrian rule enjoyed freedom of religion and were permitted to practice their faith (the Catholic faith) in the Greek rite, and at the same time became the strongest supporters of Ukrainian independence and culture.

LAUGH AND GROW FAT

The case before the Bench was a wife's application for a separation order.

"Oh sir," she pleaded, "he broke every dish in the house over my head and treated me cruelly!"

"Did he apologize or express regret for his actions at the time?" asked the magistrate.

"No, sir. The ambulance took him away before he could speak to me."

If you tell a man there are 276,679,854,638 stars in the universe, he'll believe you, but if a sign says "Fresh Paint," he has to make a personal investigation.

"I've just had a tussle with the dentist."

"Who won?"

"Oh, it ended in a draw!"

A small boy in the visitors' gallery was watching the proceedings of the Senate chamber.

"Father, who is that gentleman," he asked pointing to the chaplain

"That, my son, is the chaplain," replied the father.

"Does he pray for the Senators?" asked the boy

The father thought a moment and then said "No, my son; when he goes in he looks around and sees the Senators sitting there, and then he prays for the country."

МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Дня 17. вересня с.р. відбулось вінчання Василя Кушнірика з Теклею Іванською в церкві св. Арх. Михаїла при Ібервіл ул. Молоду пару звінчали о. др. Василь Кушнір з Вининеґ в асисті о. П. Котовича ЧСВВ. і о Николая Кушнірика, пароха з Торонта і брата молодого. Весільна гостина відбулась у парохіяльній домівці під ч. 1770 Сентур ул. Панство Кушнірики і Панство Іванські є широко знані українському загалові в Монтреалю і його дільницях. Отож приятелі і родина заповнили залю своєю присутністю. Вчасі забави о. Николай Кушнірик висказав гарну промову до присутних і обдарував молоду пару. В часі веселої забави Іван Дроздович віднісся до присутних з просьбою о жертви на укр. катол. пресу Збіркою зайнялись о. М. Сіянчук ЧСВВ і Іван Теленько, зібрано $28.00. Жертвували: В. Кушнірик $5.00; Онуфрій Немий $2.00. По $1.00: Панство Ковальчуки з Торонта, П. Ракубовчук, М. Сіриняк, Т. Шмит, Т. Білинська, П. Ґайда, П. Єнуєль, П. Орсуляк, А. Голубович, С. Кордуба, Н. Осо. По 50ц.: П. Бурич, К. Наконечний, М. Чубрій, Ів. Обух, Т. Мандзук, С. Солкіня, Н. Зальопана, Ів. Дроздович, Гр. Поліщук, Ів. Теленько. По 25ц.: Н. Войцеховський, Ю. Гиндра, П. Остофійчук, П. Хіжа, Ів. Онишкевич, Р. Дідич, С. Сологуб, Д. Поліщук, Романовська, Н. Карплюк. В сумі $2.50 жертвували особи, що не подали імен. Жертводавцям щиро дякуємо, а молодій парі щасливого й веселого пожиття бажаємо.

УЧАСНИК.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редаґує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

XIII-ий Зїзд БУК-а

XIII-ий З'ЇЗД БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ ВІДБУВСЯ В САСКАТУНІ В ДНЯХ 7, 8 і 9. ЖОВТНЯ ПІД КЛИЧЕМ: ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ!

Практичною програмою цего з'їзду була **справа будови Нового Виховного Інституту о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.** Осередною точкою цего з'їзду була збірка на будову цего Інституту.

Одно-годинна пориваюча **промова о. Йосифа Корби, ЧНІ.**, професора Колеґії оо. Редемптористів у Роблині, Ман., мала епохальне значення для будучности цего нового Інституту. Присутні глибоко переняті важністю діла, захоплені пламенним словом бесідника приймили зазив до збірки з небувалим одушевленням.

Збірка на будову нового українсько-католицького Виховного Інституту в Саскатуні принесла $5,300.00.

Тут подаємо часть спису імен жертводавців. Докладніший звіт і подрібний виказ збірок поміститься в слідуючім числі.

оо. Редемптористи, Йорктон (збірка від парохій і поодиноких осіб)	$562.42
оо. Редемптористи, Йорктон	500.00
о П. Криворучка	500 00
о. В. Фірман, Саскатун	100.00
Парохія св. Юрія, Саскатун	100.00
о. Пелех, Вінніпеґ	100.00
Парохія св. Йоана, Арран	100.00
Михайло Лозінський, Ланівці	100.00
о. Йосиф Пуляк, Брендон, Ман.	100.00
Володимир Філіпович, Арран	100.00
Андрій Кіндракевич, Йорктон	100.00
Парохія св. Михаїла, Вішарт	125.00
Жіноче Тов. св. Ольги, Саскатун	100.00
Франко Смеречинський, Йорктон	100.00
о. Кирил Лотоцький, Кадворт	100.00
Парохія св. Михаїла, Ґудів	100.00
Дмитро Петрик, Саскатун	100.00
о. Василь Чарний, Альвена	100 00
Степан Шебець, Канора	100.00
оо. Редемптористи, Роблін, Ман.	100.00
БУК, Йорктон	100.00
УКЮ, Голар	100.00
о. Григорій Теплий	50.00
Дмитро Сікорський, Арран	50.00
Спілка "міт Маркет", Саскатун	50.00
Жіноче Товариство, Ґудів	50.00
Н. Сорока, Саскатун	50.00
БУК, Ланівці	50.00
С. Кузьма, Кадворт	50.00
о. І. Шпитковський $25. (поперед 25.00) разом	50.00
З'їзд УКЮ, Вининеґ (збірка)	25.00
Парохія св. Покрови, Модель Фарм	25.00
Петро Пелехатий, Арран	25.00
Іван Дутчишин, Арран	25.00
Парохія св. Духа, Бруно	25.00
УКЮ, Ґудів	25.00
БУК, Ґудів	25.00
Григорій Синюк, Саскатун	25.00
Дмитро Кобринський, Смотс	25 00
Укр. Нар. Дім, Ґудів	25.00
Атаназій Леник, Ґернзей	25.00
Василь Григорків, Гамболт	25.00
Василь Гордійчук, Арран	25.00
Й. Мельник, Саскатун	25.00
Григорій Дубик, Прудгом	25.00
Петро Ковбель, Смотс	25.00
Юстин Воробець, Кридор	25.00
Іван Ґрева, Кридор	25.00
п. Хоботюк, Саскатун	25.00
Дм. Стефанюк, Прудгом,	25.00
Семеон Риж, Саокатун	25.00
Дм. Сікорський, Арран	25.00
Д. Данилишин, Саскатун	25.00
А. Васильців, Саскатун	25.00
п. Музика, Саскатун	25.00
Михайло Мудрий, Вен	20.00
Василь Іваніха, Саскатун	20.00
Т. Марусик, Саскатун	20.00
Дм. Равлюк, Саскатун	20.00
Петро Ґутів, Кадворт	15.00
Ів. Шевчук, Абердін	15.00
Іван Байда, Саскатун	15.00
Л. Савула, Саскатун	15.00
УКЮ, Бруно	10.00
Мирослав Ґолота, Бруно	10.00
п. Цибак, Гафорд	10.00
пані Котелко, Б.С.	10.00
Й. Вонджури, Саскатун	10.00
Антон Орищак, Мічам	10.00
М. Якимчук, Гафорд	10.00
Михаїл Турчиняк, Ґернзей	10.00
Жіноче Товариство, Айтуна	10.00
Парохія св. Духа, Бюкенан	10.00
Николай Царук, Альвена	10.00
пані Сукнацька, Саскатун	10.00
Юрій Яніцький, Саскатун	10.00
Василь Шеремета, Вакав	10.00
Петро Ґрицуляк, Саскатун	10.00
Анна Калитюк, Саскатун	10.00
Катерина Прийма, Ростерн	10.00
Павло Фірман, Портиджляпрері, Ман.	10.00
Александер Заячківський, Саскатун.	10.00
пані А. Петрик, Саскатун	10.00
Іван Лоточинський, Саскатун	10.00
Ігнатій Канюка, Ріджайна	10.00
Петро Бадик, Саскатун	10.00
Петро Кулішір, Саскатун	10.00
п. Яцюк, Саскатун	10.00
п. М. Бурак, Ґудів	10.00
Антон Герасим, Саскатун	8.00
Анна Шавага, Саскатун	5.00
Марія Шавага, Саскатун	5.00
М. Лоточинський, Саскатун	5.00
пані Катерина Синюк, Саскатун	5.00
пані Свеєцька, Саскатун	5.00
п. Репський, Саскатун	5.00
Парохія св. Покрови, Спрінґсайд	5.00
пані Червоняк, Саскатун	5.00
Николай Ягильніцький, Гаес	1.00
Анна Олексюк, Волверін	1.00

* * *

Початок кампанії на будову нового Інституту випав Богу дякувати знаменито. З'їзд в Саскатуні був наче пробним іспитом зрілости нашого громадянства в зрозумінні важности цієї інституції.

Нехай цей гарний почин буде тим горіючим смолоскипом, що має понести вогонь ревности до великого діла по всіх закутинах Саскачевану, де мешкають українці, щоб запалити їх серця духом любови до нашого народу й жертвенности на будову великого **Виховного Інституту о. М. Шашкевича в Саскатуні.**

Жертви прошу слати на руки:
Ukrainian Catholic Educational Institute,
Box 777, Yorkton, Sask.

Часть подрібного звіту збірки оо. Редемптористів на Інститут о. М. Шашкевича в Саскатуні зложили:

Плейнвю, Саск.: Збирав о. Р. Хомяк ЧНІ. $5. Товариство Укр. Катол. Пань. По $1.00: А. Балаберда, Пар. Балаберда. Разом $7.00

Ярослав, Саск. Збирав: Іван Проць. $10.00: Анна Лемчук. $2.00: А. Смеречинський. По $1.00: Ів. Проць, М. Ґамрацій, П-і Шпільчак, Ева Добко, п-ні Семеричинська, М. Єараган, А. Проць, С. Ґамрацій, М. Проць, Г. Ґамрацій, І. Добко, Ф. Лемчук, В. Шпіляк, С. Яремко, П. Новак. По 75ц.: М. Палохко. По 50ц.: Марія Новак, Добко, панна Шкільник, К. П. Головка. 25ц.: П. Новак. Разом $32,17

Йорктон (2-а ліста): $25.00 Григорій Сніданко (зб. о. Краєвський ЧНІ) $5.00 п-і Анна Пристай. (Зб. о. Хомяк ЧНІ).

Модельфарм, Саск. (2-а ліста): Анастазія Хруник $5.00.

Райн, Саск. Парохія $90.00 (Збирав о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ.)

ГІСТЬ ЗІ СХОДУ В РЕДАКЦІЇ БН.

Редакцію БН. відвідав недавно Всеч. о. П. Серветник, парох в Гамільтон, Онт., котрий відвідував своїх родичів на Заході Канади. Між іншими, о. Петро привіз імена нових передплатників БН з Гамільтон, як також від себе о. Петро заплатив передплату БН. на десять років.

WEST TORONTO, ONT.

NOTES FROM NEWSY NOOK

A cheery hello to everyone! Yes, this is our first hello and as it is rather unusual to greet strangers we shall take advantage of this opportunity and introduce ourselves. This is St. Josaphat's Young People's Club reporting from West Toronto, the *"better"* part of "Toronto the Good"! First of all we want to thank the Editor of this fine paper for his generosity in giving us some of this valuable space. We appreciate your kindness and to show our gratitude we will do our utmost to send in articles which not only will be of interest to our organization but which will bring us in closer contact with all the Ukrainian Catholic Youth throughout Canada. We sincerely hope that this will be a medium through which we will gain new friends, exchange ideas and "air our views."

Perhaps you would be interested in knowing a little about our Club here at St. Josaphat's: Right now we are in the throes of re-organization and from all indications we hopefully anticipate an [illegible] successful season. Now, that everyone has [illegible] those long-awaited two weeks of summer bliss, [illegible] autumn with all its colorful glory and cool, refreshing evenings is again upon us, we are all anxious to get in the swing of things again and really get our club buzzing. So, on Wednesday, September 27th we buckled right down to serious business and elected our new executive for 1944-45. Father Roborecki really took things in hand and conducted the elections, as capably as he always does everything. To our new executive we extend our heartiest congratulations and best wishes for a happy and successful term of office. Teddy Harasymchuk so competently displayed his ability last year in the office of Vice-President that this year he was unanimously elected President. The girls were not to be outdone and so our new Vice-President is Anne Mycan. We feel that the club made a wise choice when they cast their votes for Anne Milko to take over as Secretary. (Why, she can even read her own shorthand!) With her ability for [illegible] balancing, Mary Goshulak is just the right [illegible] for our Treasurer. For Auditors, a position which not only entails checking books but also [illegible]ing members to inform them of any special events was elected by Mary Roborecki and John Lisowski. Seeing that Teddy Harasymchuk succeeded so well in publishing our club paper the "Herald" last year we agreed that his experience would enable him to make it even a better success this year. Filling our need for welcoming hostesses are Mary Roborecki and Mary Tripak. I believe everyone will agree that with such a well-chosen committee our Club should really go places this season. The best of luck to you all!!!

NOVEMBER

Holy Mother the Church has set aside certain months of the year for different devotions. For example, the month of March is set aside specially to honour St. Joseph. May, to pay homage to the Blessed Mother of God and the month that has just passed, October, is reserved for the **Holy Rosary.** But here we are in November, surely the Church has not forgotten all about November. Indeed She has not. This month is set aside for the Holy Souls in Purgatory.

During this month we can perhaps do more good than in all the others put together. Yes, the poor suffering souls of Purgatory are begging for our help. Now you may say, "How can I help them?" Well, it is like this. Suppose we are playing hockey. Our team is attacking. We have sailed through the defence and already one of the wings has parked himself just outside the goal-crease, waiting for a pass. Now suppose you are the centre and have the puck, certainly you are going to try with all your might to feed that wing the pass for which he is waiting. Well, it is the same way with the Souls in Purgatory. They are parked right at the goal's mouth that is the Gate of Heaven and all they need in order to get in is a pass from you. Through the Communion of Saints we can give them this pass. Yes, by offering our Prayers, Masses, and Holy Communions during this month (or any other time, for that matter), for the Souls in Purgatory we are giving them the pass for which they have so patiently been waiting.

Usually when we pray for someone who is dead, it is one of our relatives or friends; but how about those poor souls who have no one to pray for them? This month of November is put aside for just such souls so, please, do not forget to pray for these forgotten, suffering friends.

Now you may ask, as any good business man would enquire "What do I get out of praying for the Souls in Purgatory?" My dear friend, you may be sure you will get rewarded a hundred-fold, for if, through your prayers even one soul gets to the Kingdom of Heaven, that soul will certainly not forget you and will pray for you until he sees you entering the Golden Gates.

This is one way in which you can practically assure your salvation. What's stopping YOU??? Let's all of us go to town in the thriving business of helping souls to get to heaven and by so doing help ourselves to get by St. Peter

M. Dzurman.

ROSARY SUNDAY HOLY HOUR

Rosary Sunday, October 1, 1944, will long be remembered in the hearts of 20,000 Catholics of the city of Toronto. The azure blue of the heavens blending with the crystal blue of Lake Ontario made a picturesque background for the altar set up in the open-air cathedral. A Holy Hour such as this many people have never witnessed. This was Rosary Sunday Holy Hour which was offered up in Thanksgiving for Victories and for the Safe and Speedy Homecoming of Our Loved Ones in the Armed Forces. A very worthy and appropriate intention, we all agree.

Students from the Catholic High and Separate schools played quite a prominent part in the celebration. They made up a choir of 2,400 voices whose singing was very delightful. The famous gold-caped De La Salle Oaklands Band and the blue-uniformed St. Mary's Band supplied the martial music for the lively-stepping students, among whom were a large number of girls from Loretto College School, the Alma Mater of your truly.

A thrilling spectacle was presented by the parade of the military forces. At the head playing a snappy march tempo was the recently organized De La Salle Bond Street Band. The three branches of the service were represented; 150 sailors, 800 soldiers and 350 airmen smartly formed a guard of honour for the dignified procession of clergy and seminarians. As the procession slowly wound its way to the elevated altar, a military motor vehicle bearing six large boxes which contained the 60,000 names of our loved ones, both living and dead, in the armed forces, brought up the rear of the parade. Three men and three women from each of the services carried the boxes to the foot of the altar, where thy handed them to six priests, who in turn placed them on the altar. Then the King of Kings under the veil of the Host was raised high in the monstrance, which glittered brightly in the sun in a glowing tribute to Our Lord. The Cathedral Choristers added to the solemnity of the occasion by an inspiring rendition of "Panis Angelicus." Out of pockets and purses slipped Rosaries of every colour and description; the entire body of people echoed the responses to the Pater Nosters and Aves. It was heart-warming to see this huge crowd of humanity united in one prayer. Surely Our Lord heard this earnest petition and His mercy will bring back our loved ones safe and soon, very soon

Most Reverend J. R. MacDonald, D.D., bishop of Peterboro, preached a sermon which struck the dominant note of the Eucharistic Holy Hour, pointing out the lesson of our unity with Christ in His Mystical Body, a message of unity and peace which this war-torn world so sadly needs. After His Grace had concluded, Drum Major Wm. Jordan sounded the Last Post which was followed by a minute of silent, reverent prayer in tribute to all the fallen heroes of this conflict. The Holy Name Pledge was recited by all present. Then a hush of reverential silence fell upon the entire congregation while the bishop prepared for Benediction. As the bishop raised the monstrance in the threefold blessing of St. Mary's Band played the Royal Salute. The singing of two hymns—"Holy God we Praise Thy Name" and "God Save the King" provided a fitting closing summing up the twofold character—religious and patriotic of this unified Holy Hour.

Lillian Dzurman

SOCIAL EVENTS

On October 1, our Young People's Club put on their first social event of the new season. The dance was a grand success. We had a big turn-out. The orchestra was very good, the music giving wings to the dancers' feet. Everyone was satisfied from the smooth waltzers to the peppy jitterbugs. The event was such a success that there was a repeat performance the following week.

Weiner Roast.—A warm crackling fire plus delicious hot dogs with tangy mustard add to that a happy cheerful crowd, subtract any sign of bad weather and the result equals a lively weiner roast. Yes. October 7th was the day, Humber Flats the place and a club weiner roast the occasion. Everyone had a grand time, munching on the hot dogs, sipping the soft drinks and chewing on toasted marshmellows. Yummy!!! Sounds good, eh what? It sure was!

СМЕРТЬ о. ІВАНА КУТСЬКОГО

У Вилкесбері, Пен., Зл. Держави, помер о. Іван Кутський, місцевий український-католицький парох. Родився 1885 в селі Стронибаба повіт Золочів, Західна Україна. Вічна йому память!

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

Відколи ми відїхали з Сейнт Кетеринс, там зачали вже будову церкви. І то зачали не без того, що так ціхує нещасне наше життя—зависти. Певна ґрупа загорілих партійників вже за нашого побуту позначила свою "свідомість" партійну як не мож краще. Опісля вони активно стали "помагати" о. Ідорові в будові так, що це лишень гризота і повсякчасний біль голови. Не думайте, що ці всі клопоти і прикрости стали робити більшовики або якієв інші ніґілісти. Це зробили люди, що здається приналежні до церкви, однак радіб церкву як таку використовувати для своїх впливів і потреб до останного рубця, глядячи на неї не як на установу Божу і спасення душ, але як на свого рода установу світську, що має безумовно підпорядкувати себе їхнім впливам і команді. Такий новітний аріянізм, що вдирає божественність з надприродної установи Церкви, є питоменний для того рода ґруп і вони тим якраз своїм наставленням чинять невимовну шкоду всьому нашому рухові в Канаді. Бо все, що тільки виросло великим і сильним та здоровим, виросло з надприродних понук, котрих жерелом ласка Божа і котрі уділюються широким масам через таїнственне діяння якраз тої Церкви, для котрої в плянах тих людей місця нема.

А друга річ, що воно підриває працю найкращих наших ідейних працівників, котрі працюють не ради хвилевих оплесків і признання юрби, але ради Христа, без заплати людської, але тим самим з найбільшої посвяти для свого народу і всецілої любови до кождого брата.

Звідтам ми поїхали до Веленд і Кровленд, де заночували в панства Лапавчуків і були приняті ними сердечно, защо на цім місці для них ще раз подяка і признання.

Веленд звісний своїм каналом, куди ходять кораблі і де рухомі шлюзи. В самім містечку треба переїздити через міст, котрий вразі потреби майже в цілости підносить вінда в ґору над каналом, щоби кораблі могли переїздити свобідно і незайманo. Це одна з помітних штук новітної техніки і взагалі цілий той канал робить своїм виконанням і положенням враження на кождого про силу і богацтво нашої Канади. Крім цього мосту є ще інші зводжені мости на цім каналі і коли їдете гостинцем, нераз пристанете заждати, заки не переїдуть кораблі. Рух корабельний досить сильний і Канада молода країна. Щож допервa, колиб доложити всіх старань і міліони гроша для повної розбудови нашої Канади також на заході?! Що можна було виконати у Веленд, можна так само в іншім місці Канади для добра краю.

Сам Веленд містечко збудоване принаґідно, більших будинків нема, вони перемішані з собою як случайно потреба і доходи заставляли промисловців їх будувати. Тягнеться вздовж каналу, а там далі лучиться з Кровленд, котре закурене і задимлене ґазами з великанських робітень і димом з численних коминів є типовим того рода фабричним містечком. Доми порозкидані по широкій рівнині то тут, то там і так наґло вимірені вулиці без точного пляну, але як уложилися доми по волі пришельців. Тут насеться корова, там знова бурян підняв било високо до сонця, тут дімок, а поздовж залізничий шлях, за ним день ніч гуде і димить столярня та відливарня. Тепер робітники всі працюють і то прямо без віддиху. Але недавно ще казали, що всі були без праці і на допомозі державній і тоді відносини мали бути дуже прикрі. Нині всі готелі там голосні аж на вулицю і видно заповнені людським муравлищем, що має працю і повно гроша. Чи люди думають, що принесе завтрішний день? Там же всі народи Европи знайшлися разом при спільній роботі і в цім кітлі военного, достатку хто думає богато про душу і духові цінноці народу?

Наша церква стоїть в Кровленд, обіч на степу, сама одна маленька біля великого дому, в котрім ми мали виклад.

Зложили жертви тоді на Інститут, як слідує: Михайло Стельмах $5. По $2.: П. Жуковський, П. Пазівовк, А. Гливка. По $1.: Н. Лапавчук, І. Чухрій, Т. Куций, Ів. Грицелюк, М. Кущак. Разом $16.00.

Якраз на другу неділю церква мала палити свій останний морґедж і люди були під враженням радісної появи, бо деякі мабуть свого часу захиталися і лишень одиниці остали тягнути справу до кінця. Дотягли і витягли. о. Борецький з великою любовою хвалив віру тих нечисленних кількох, що серед веландського замішання народів і большевицького очмару все таки вистояли мимо всіх напорів, глуму і дошкулювань вірно при церкві і нині громада наново зростає в силу. Праци о. Борецького це дійсно посвята і ще раз посвята. А посвята тому, що тут доперва творяться сильні основи а прикростий і перепон не бракує. Подолати це все і побідити можна тільки вірою та безмірно любовою своеї справи.

(Далі буде).

—Дописи—

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

На пресфонд БНації

"Менше говорити, а більше творити" каже приповідка, а тоді людина чи загал мусить добитися того, до чого прямує. Завелася у нас одна благородна річ, а саме, що при ріжних нагодах-сходинах відбуваються збірки на добродійні цілі. Однак і ту вже закрадається маленька нетактовність або й нещирість в жертвенності. Зложив хтось на примір пять центів на якусь ціль, вказану промовцем в часі гостни, а жертводавець пятьох центів з великою горячковістю чекає на слідуюче число часопису, щоби знайти там і своє чесне імя за так велику жертвенність. Не доглупаесь такий жертводавець, що за видрукування його повного імени і пять центів жертви треба заплатити робітникові, за машину з різними фарбами та оливою д онеї, коректу, папір, почту і т.д., і це все за пять центів.

З великою приємністю мушу зазначити, що понизше подану згадку про жертву на пресфонд пишеться з вдоволенням. Було се в неділю 24. вересня, як панство Василь і Анастазія Гасай принесли до церкви свою донечку, щоби її принято до Христового стада. Св. Тайну Хрищення уділив маленькій Варварі-Анні Всеч. о. Серветник. Хресними родичами були п. Микола Ґранка та пані Анна Микитчук. З тої нагоди відбувся у родичів новоохрищеної родинний обід, де до стола засіло всіх дванадцятьтеро осіб. По обіді о. парох побажав панству Гасаям, щоби виховуючи свою донечку в любові Бога, Церкви й народу дочекалися правдивої батьківської радости зі своеї донечки. Новоохрищеній пожелав о. парох "Многих літ" на що присутні а між ними шістьох членів хору, відспівали в хоровому укладі "Многая Літа." Щоби залишилася памятка для маленької Варварки-Анни, о. парох попросив о жертви на наш часопис БНації.

Зложили: по $5.00: Петро й Марія Гасай, родичі п. Василя; по $2.00: Всеч. о. Серветник, панство: Гасай—родичі Варварки-Анни і пані Бучинська; по $1.00: пані Анна Микитчук, Серветник та п. М. ґранка, і панна Ольга Паращук з Торонта; по 50ц.: пані Агафія Марусяк. Разом $15.50.

Щоби і других заохотити до подібної праці та жертвенности панства Гасаїв, не від річи буде сказати, що п. Василь Гасай належить до найперших молодших діяльних участь в хорі поверх десять років, не відмовляється і виступити на сцену, коли потреба, щоби своею грою розвеселити публику, помагає у видаванні тижневника для молоді при парохії і в новозаснованому відділі БУК-а взяв на себе тягар вести фінансові справи відділу, будучи його касієром. Своєю щирою та нестомною працею п. Василь добився поважного матеріяльного забезпечення а обслуговуючи своїх покупців з'єднав собі пошану не тільки між своїми але й між чужими.

З нагоди хрищення донечки панства Гасаїв бажаємо їм успіху в їхній праці так для своеї родини як і для добра нашої парохії, а всім жертводавцям складаємо щире "Спасибіг!"

О.Б.

СТ. БОНІФАС, МАН.

Василь Пинямський, роджений в році 1879 — 18 березня в Західній Україні, в Старім Самборі, упокоївся дня 7-го жовтня 1944 в домі для старців в Ст. Боніфас, Ман., проживши 65 і пів років. До Канади приїхав в році 1906 та замешкав у Винипеґ.

Вічна Йому Память!

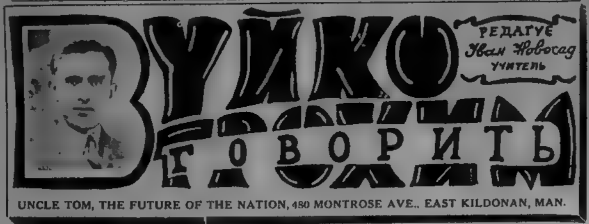

Любі Діти:

Послухайте сеї розмови:

Дідусь (дає чоколяду): На Васильку, поділись з Петром по щирости!

Василько: А то як ділитися по щирости?

Дідусь: О так синку- як переломиш чоколяду, то дай більшу частину Петрикови, а собі лиши меншу. Це називається по щирости.

Василько: Ну то дідусю дайте Петрикови чоколяду, най він ділить **по щирости.**

А як Ви ділитесь? По щирости?

Вуйко Трохим.

КОНТЕСТ НА ЛИСТОПАД

X — — 1. Звіря
X — — 2. Ксеня так плаче
X — — 3. без нікого
X — — 4. то саме що "є"
X — — 5. видимо ним
X — — 6. кладемо в него дрова
X — — 7. бо (означає непевність)
X — — 8. мешкаєм у нім

На місце хрестиків, в долину вложіть букви—дадуть імя осінного місяця. На другі місця вложіть відповідні букви.

Пять нагород для найвлучнійших розвязок. Шліть перед 15-им листопадом до—

CHILDREN'S CROSSWORD CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

I. Часть: 1. Без праці нема колача.
2. Без Бога ані до порога.
3. Громада по нитці тай бідному сорочка.
4. Громада великий чоловік.
5. З яким пристаєш, таким ся стаєш.
II. Часть: Василько має 10 літ.

ПРИСЛАВ ГРОШІ З ПРОДАЖІ БН.

Михаїл Матвійчина, котрий продає коло церкви св. Андрея в Вининег стало 20 чисел БНації, прислав знова $2.00 з розпродажі тих чисел. А видите, Любі Діти, що як хто хоче, то може доконати богато для своєї газети. Хто піде слідами нашого Михаїла?

ПРИДБАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Михаїл Матвійчина, Вининег, Ман. прислав $1.00 придбав 1 нового передплатника.

Богдан Дух, Вининег, Ман., прислав $2.00 придбав 2 нових передплатників.

Петро Гнатів, Форт Вілям, Онт., прислав $5.00—придбав 4 нових передплатників, а прислав також одну відновлену передплату.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Галя Крук з Вининег, Ман., прислала на Діточу Сторінку 25ц., за що належиться и від Вуйка щира подяка.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

В Контесті на жовтень взяли участь 7 дітий, з котрих 5 прислали добрі розвязки й тим самим дістали від Вуйка гарні нагороди. Ними є: ГАЛЯ КРУК, літ 13, Вининег, Ман., ЗОНЯ ГАДУБЯК, літ 12, Бюкенен, Саск., МИХАЇЛ КРОЧАК, літ 9, Бідил, Саск., ПЕТРО І ПАВЛО КОЗИЦЬКІ, Кіндерслей, Саск., і НИКОЛАЙ ОДИНСЬКИЙ, літ 10, Айрон Ривре, Алта.

Другими контестантами були: Ярослава Павлишин, Норвуд, Ман, і Михаїл Матвійчина, Вининег, Ман.

Вуйко дякує усім дітям за участь в контесті й проголошує знова **новий контест на** листопад. Любі Діти знова до праці а ждуть Вас гарні нагороди!

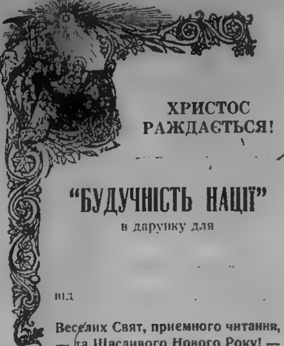

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

в дарунку для

від

Веселих Свят, приемного читання, — та Щасливого Нового Року! —

Замітка. Ксеня сховалася під лавку як учителька покликала менших дітей до таблиці.

* * *

"Ти чо боїшся?" заговорила надімною пані, "ходи будемо малювати котики!"

Зразу мені стало ніяково, лице певно почервоніло, бо стало гориче.

Учителька взяла мене за руку та привела до таблиці, де други діти вже стояли з якимись білими патичками у руках. Мені пані також такий патичок подала та сказала, "на тобі Ксеню крейду. А тепер всі дивіться що я буду рисувати."

Зробила вона кілька коліс додала вушка, вуса та хвостик і такий то котик що аж ну.

"Тепер беріться ви і собі рисуйте котики"

Мій котик такий виглядав худий, що пані аж спиталась, чи я його недоглядаю, молока не даю. Коло мене, малий хлопчик, Ромко, знова зробив свому котикови такий довгий хвіст, що аж до мого котика сягав, і я боялася щоб мій котик не став йому на хвіст.

Трохи ми насміялись з тих котиків а відтак учителька почала нам розказувати про Федя, що також щойно почав до школи ходити.

Про се однак я хіба Вам вже на другий раз скажу.

ЗАПИСКИ ЇВАСЯ КРІЛИКА

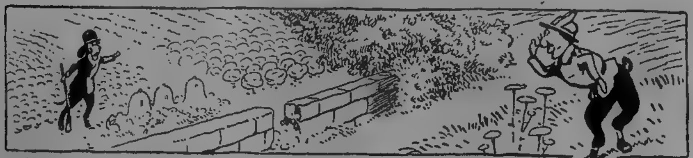

64. Чую лише здалека проклони. Брисько відгрожується, що зість свою капусту з моїм мясом

ЩАДІТЬ СВОЇ ЦЕНТИ!

КУПУЙТЕ СІ ЗНАЧКИ!

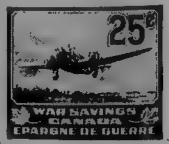

ЦЕГО РОКУ В ДАРУНКУ ДАЙТЕ—

СВОЇЙ РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ ТА ЗНАКОМИМ!

Разом з різдвяним числом вишлеться їм різдвяну картку, якої взір містимо нище, з желанням та Вашим іменем.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

ПРИДБАЛА 2 ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Пишу до Вас лист і хочу описати як проходять літні вакації на фармах Тут сего року на фармі нема багато вільного часу і відколи школа заперлася то я дещо мамі помагаю, деколи трохи учуся. Через один тиждень була свята Місія в Канорі, Саск., то я їздила деколи з родичами на Місію, а через минувший тиждень то о. Теплий вчили нас катехизму і також вчили нас гарних пісень. Дітий на катехизм учащало 46 і всі висповідалися. А в неділю 6-го серпня буде з'їзд БУК-а коло Кристал Лейк то я поїду з родичами на відправу і з'їзд, і се дасть мені нагоду сего року бути перший раз коло озера. Ми втратили дуже доброго учителя, котрим був п. Олекса Яцишин. Він тепер буде вчити коло Ґудів, Саск. а хто буде вчити в нашій школі то ще не знаю. Тепер ще в залученню посилаю два доляри від двох передплатників. Здоровлю Вас Вуйку.

Зоня Гадубяк, Бокс 123, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Працюй і надалі Зоню для Діточої Сторінки, а будеш мати нагоду щось гарного виграти. Вуйко дякує Тобі за все.

ЛИСТ З ҐЛЕНДОН, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Ми ходимо до рідної школи. Там багато вчимося про рідний край. Також вчимося з катехізму о. Лугового про Бога і Церкву. Нас вчить Всеч. о. Пащак. Мое імя є Оля Вихопень. Я маю 12 років. Я мешкаю в Ґлендон. Я люблю ходити до школи і тепер я є в 6 клясі. Моя школа, де я ходжу є Коломбайн Школа. Я маю дві сестрі. А в дома я є наймолодша.

Здоровлю Вас Вуйку. Оля Вихопень, Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Олю, Вуйко тішиться дуже Твоїм листом. Пиши часто до Вуйка й бери участь в контестах.

БУЛА НА ВАКАЦІЯХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -Се мій перший лист до Вас. Я маю 8 років і ходжу до школи до Сестер св. о. Николая. Я є в третій клясі. На 7-го липня я поїхала зі своїми родичами і братом до Саскачевану до свойого діда. Подорозі я бачила богато річей. Як би я хотіла описати все те,то би в цілій газеті то не змістилось. По 10 днях мої родичі і брат поїхали до дому. Хотяй мені було дуже жаль за ними, але я постановила, що я лишуся на довший час в діда і я так зробила. Я мала богато роботи, доглядала всьо, котики, й курята. А теляткам молока носила, і на поле обід носила і так минуло сім тижнів вакацій і я поїхала зі своєю мамою, котрі приїхали знов за мною. Дорогі Вуйку Трохиме, я люблю читати часопись БНації, бо вона дуже гарна. Прошу поправити мої блуди як що зле. На другий раз напишу ліпше. Здоровлю Вас щиро і бажаю Вам много нових передплатників, щоби кожда українська родина мала сю часопись.

Єлисавета Пастерпак,
385 Ендрус Стр., Вининег, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Пишеш вже досить гарно. Коби Твої желання відносно БН. справдилися! Коби то дав Бог!

ЗБИРАВ МАЛИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—У сім листі я Вам сердечно дякую за нагороду, що Ви мені прислали, бо я дуже люблю по українськи читати, і та книжка мені дуже цікава. І ще раз Вуйку Вам сердечно дякую. А тетепер я опишу як я перебуваю свої вакації. Як настали вакації, то я мав у дома богато заняття. Що дня я з мамою ходив збирати малини, грушки або вишні. Синенькі і червоненькі ми збирали пізнійше, бо вони ще були зелені. На 20 серпня приїхали до нас новий парох о. Е. Пащак, що заступили о. Д. Джіґолика. Чотири дні ми з нивим Отцем мали катехизацію. Була свята Сповідь а пятого дня була тиха Служба Божа і св. Причастя. Але нам було дуже жаль, що ми не мали концерту так як що року, бо було дуже мало дітей. Другого дня як брат жав пшеницю, я учився штукувати. Взяв два снопи, поклав їх сторцом, взяв ще два, обирнувся, а сі два впали, і так я не міг зробити штуки. Як тато і сестра побачили, то зачали сміятися. Але я їм сказав, що як я виросту, то складу штуку таку саму як і вони. Тай пішов до хати. А тепер і Ви діти опишіть про свої вакації. Я також хочу брати участь у контесті на Вересень. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Любі Діти, сим разом Вуйко представляє Вам знова двох членів Вуйка Трохима Веселої Родини, котра має за ціль помогти бідним дітям. Новими членами стали:

ч. 60. ЯРОСЛАВА ПАВЛИШИН, Норвуд, Ман., літ 12, жертва 50ц.

ч. 61. БОГДАННА ПАВЛИШИН, Норвуд, Ман., жертва 50ц

Ану, хто буде слідуючим членом?

Від Вуйка: Твій лист, Николаю, дуже гарненький і цікавий. З листа Вуйко видить, що Ти не дармуєш ніколи.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я ходжу до рідної школи. Нас учить Отець Пащак. Ми вчимося про рідний край, Україну, і про Бога. Я маю 10 років. Мое імя є Стефан Скрипичайко. Ми будемо мати концерт на 1-го жовтня. Я буду мати віршик і буду грати ролю. Коби гарно вдалося. Я маю три брати і одну сестру. Щиро здоровлю всіх читачів і читачок і Вас Вуйку.

Стефан Скрипичайко, Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Стефане, гарно пишеш по українськи. Напиши як Тобі повелося на концерті. Добре?

ҐЕРНСЕЙ, САСК.

25-літні Роковини Панства Івана й Марії Сеніко

Вечером 23-го жовтня зїхалася родина і приятелі зложити щирі побажання і з тої нагоди гості вручили гарний дарунок для ювилятів. Опісля Т. Леник згадав про наш Сиротинець, чи не булоби це на місці зібрати хоч маленьку жертву для наших сиріток. Гості на те згодилися. Тоді занялися збіркою Т. Леник і М. Допко. Збірка принесла $19.00. З того призначено на БН. $3.00, а $16,00 на вище згадану ціль. Жертводавці як слідує: Ювиляти Іван і Марія Сеніко $2.00. По $1.00: М. Допко, Т. Леник, Ф. Сиротюк, Й. Камінецький, Й. Лученко, М. Кобзей, Н. Бий, Н. Леник, Г. Григорків, Ів. Наконечний, П. Наконечний, А. Сеніко, А. Сеніко, П. Наконечна, С. М. Бий, С. Допко. Мир. Бий 50ц.; А. Качур 25ц.; Ф. Ткачук 25ц

Ювилятам желаємо кріпкого здоровля та многих літ прожити, а жертводавцям щирий Спасибіг.

Учасник Вечірка.

Останні Вісти...

Аліянтські війська зробили інвазію на острови Філіпіни. Між японцями а військами аліянтів почалися великі бої за сі важні острови Тихого Океану.

Ахен, перше більше німецьке місто, що лежить сорок миль на захід від Колонь над Реном, дісталося в руки аліянтів. В північній части західного фронту, канадійські війська ведуть дуже завзяті бої з німцями на північ від Антверп.

В суботу 21 жовтня, парохіяни церкви св. Волод. і Ольги в Винипеґу, справили свому парохові о. др. В. Кушніреві, з нагоди його 10 літної праці в згаданій парохії, величавий бенкет.

В Греції німці дальше втікають так, що аліянти є вже поверх сто миль на північ від Атен.

В Москві скінчилися наради між Сталіном і Чорчилом.

Большевики дійшли до передмість Будапешту, столиці Мадярщини. На півночі большевики війшли поверх 15 миль в землі Східних Прус.

В Клівленд, Огайо, була велика експльозія плинного ґазу. Згинули коло сто людей, сотки ранених. Шкоди виносять поверх 6 міліонів долярів.

Іван Брекен, провідник проґресивно-консервативної партії в Канаді, зістав номінований в Ніпаві, Ман., як кандидат партії з сього округа в будучих домініяльних виборах.

Полуднева часть східного фронту в Европі. Большевики ввійшли до Чехословаччини, прямують на Будапешт, столицю Мадярщини і заняли столицю Югославії Білгород. В Греції аліянти заняли Коринт.

ПЕРША НАГОРОДА В КОНТЕСТІ КАРТОНІСТІВ

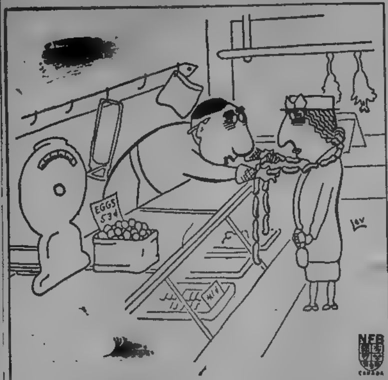

"Спробуймо щадити папір, пані добродійко." Около 300 артистів-картоністів, брали участь у недавнім контесті Канадійської Фільмової Ради і Военної Ради Інформацій. До контесту предложили згадані артисти з цілої Канади яких 800 рисунків. Навіть одни вояк з Англії взяв участь в цьому контесті. Першу нагороду в сумі 100 долярів дістав Вілліям Левій з Торонта за повищий рисунок відносно щадження паперу.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

—We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9661 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills - MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують крев з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять ніби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Піґулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИСТОПАД

5. Нед. 22 по Сош. .... Босежур
8. Сер., св. Димитрія .. Лейдівуд (празн.)
12. Нед. 23 по Сош. .... Броженгед
19. Нед. 24 по Сош. .... Елма
21. Вівторок, Собор. св. Арх. Михаїла .... Тиндал (Празник і Арх. Сл. Божа, год. 10 рано). Сарто (празник)
26. Нед. 26 по С. (нов. стиль) .. Гадашвил

о. Йосиф Кормило
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

КАНАДІЙСЬКИЙ
ВЕРТЕП

НАПИСАВ о. А. Л.

Бібліотека БУК-а ч. 11
Йорктон, Саск. 1943

Не треба розписувати ролі! Все готове. Дешеве! Замовляйте:
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
ДЛЯ МАСОВОГО ПОШИРЕННЯ
по пять центів підручник

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII ч. 22 (166) ЙОРКТОН, САСК 14-го Листопада, 1944 Vol. XII, No. 22 (166) YORKTON, SASK. November 14, 1944

ЗЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ У РИМІ

Рим (від власного кореспондента)

Підчас Різдвяних Свят, в днях 6 і 7 січня, 1945, відбудеться в Римі з'їзд українських жовнірів. На сьому з'їзді будуть присутні ті українські вояки, котрі в той час перебуватимуть в Римі та в поблизьких містах. **З'їзд відбудеться в резиденції Преосвященного Епископа Кир Івана Бучка,** котрий був епископом у Львові, Західна Україна.

Від себе хочемо додати се, що Преосвященний Кир Іван Бучко все брав дуже активну участь в житті галицьких українців.

о. М. ГОРОШКО В АНГЛІЇ

Наш одинокий військовий капелян для українських католицьких жовнірів за морем, Всеч. о. капітан Михаїл Горошко, дістався щасливо до Анґлії. Як довідуємося, наші жовніри за морем всюди дуже сердечно витають о. капітана. Сподіємось внедовзі дістати про побут о. капітана за морем більше інформацій.

На знимці видимо сім бомб, що важуть разом 84,000 фунтів, кожда по 12,000 фунтів, котрі летуні приготовляють до нападу на Німеччину. Ті бомби є нового рода бомбами, котрих уживають анґлійські літаки Ланкастерс в нападах на Німеччину.

УКРАЇНСЬКІ БІЖЕНЦІ В ФРАНЦІЇ ПОМАГАЮТЬ АМЕРИКАНЦЯМ

На західнім фронті в Европі, американцям приходиться переносити великі трудноці в достарчуванні воєнних матеріялів своїм військам, котрі щораз дальше посуваються вглуб краю. Ню Йорк Таймс застановляючися над сим питанням подає вістку, котра є дуже цікава специяльно для нас українців. А саме між іншими подається, що між тими, що помагають в Франції американським військам, є велике число біженців з України, котрих американці застали в Франції. Американська влада наняла тих людей до роботи, дала їм американський одяг та американську їду та ще платить їм по 40 центів ценно. Як подає ся вістка, сі люди є з нього дуже задоволені.

ВИВИСШЕННЯ ДР. КОСТЯ АНДРУСИШИНА

Др. Кость Андрусишин, що був редактором Канадійського Фармера в Винипеґ, дістав від одної американської фірми однорічну стипендію, 300 долярів на місяць, й внедовзі виїде до Злучених Держав, де на університеті Гарвард, коло Бостону, буде через цілий рік переводити студії над славянознавством. По річній студії, Др. Андрусишин верне знова до Канади й на університеті в Саскатуні обійме катедру славянознавства.

З глибини серця дуже радіємо тим вивисшенням нашого великого приятеля Др. Костя Андрусишина й бажаємо йому якнайкращих успіхів. Пане Доктор, щасть Вам Боже!

ВИСЛАЛИ ЕПИСКОПА ДО КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ

З Парижа вислано, на приказ влади, до концентраційного табору епископа Алберта Дютуа, за се, що мав він, підчас німецького правління, виголошувати проповіди проти аліянтів.

НОВИЙ ЕПИСКОПСЬКИЙ СЕКРЕТАР

Секретарем епископської канцелярії нашого Преосвященного Кир Василія Ладики в Винипеґу, став Всеч. о. Антін Цимбалістий, дотеперішний парох в Форт Вілліям, Онт. Всеч. о. А. Цимбалістий вже приїхав до Винипеґ.

30-ЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ ЦЕРКВИ СВ. ЙОСАФАТА В ВЕСТ ТОРОНТО. В неділю, 22 жовтня, 1944, церква св. Йосафата в Вест Торонто справляла 30-літній ювилей. Велику допись про сей ювилей містимо на 3-ій стороні. Повище видимо знимку з сього торжества взяту фотографом англійської газети Телеграм в Торонті. Вгорі, Преосвященний Кир Василій Ладика, підчас Архієрейської Сл. Божої, благословить двосічником та трисвічником людей. У спідній частині знимки видимо (в колі) Всеч. о. Андрія Роборецького, пароха церкви св. Йосафата, як також (видимо) акт впроваджування Преосвященного Кир Василія до церкви. о. В. Пащак, церемоніер, вкладає на голову Преосвященного мітру. Зліва від Преосвященного, В. Стангрет, парохіяльний писар, витає епископа по староукраїнському звичаю, хлібом і сіллю. Другий з правої сторони Преосвященного се Всеч. о. канонік П. Каменецький, дальше Всеч. о. Н. Кушнірик, а звернений боком на знимці се Всеч. о. Андрій Роборецький.

30-Літний Ювилей Парохії св. Йосафата в Вест Торонто, Онт.

Одним з найгарнійших торжеств, котре коли відбулося в Східній Канаді, це була 30-літня річниця першої української католицької церкви в Торонті. Річницю відсвятковано величаво в неділю, 22-го жовтня, 1944.

Св. Місія

Через цілий тиждень перед ювилеєм, о. Місіонар Гр. Шишкович, ЧНІ., проповідував св. Місію. Цей знаний місіонар майже доконав чуда в цім місті. Як буває по великих містах у теперішній час, люди є обоятні в справах релігії. Однак слова о. місіонаря так ділали на серця людий, що помимо праці, поверх 300 людий приходило щовечора через тиждень, щоби почути тих прекрасних місійних наук.

В неділю, вже від рана люди сходилися на це небувале торжество. На Службах Божих приступили до св. Причастія того дня близько 350 людий. Церква була прикрашена вздовж синьо-жовтими лентами. канадійськими й українськими прапорами та гарними срібними образцями з числом "30".

У год. 8.45 відправив Службу Божу, читану, о. парох А. Роборецький. Ця Служба Божа була особливо для дітей з Рідної Школи і для учасників славної Торонтонської орхестри Де ла Сал. По Службі Божій Жіноче Товариство прилагодило гарний сніданок для дітей і гостей.

Точно у год. 9.45 рушив похід впровадження Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики до церкви. На переді несено хрест і церковні хоругви. За ними орхестра Де ла Сал у синьо золотих строях, числячи 115 осіб. Відтак шкільна дітвора, хлопці у синьо-жовтих лентах а дівчата всі у ясно синих мантіях і шапочках, поверх 120 у чвірках. Слідували дівчата і женщини, і старші хлопці та мущини.

На закінчення процесії ішли хлопці, що служать до Служби Божої, асиста Їх Ексцеленції, діякони, пристояці, і авто, в котрім були Їх Ексцеленція Кир Василій, та Всеч. о. Микдона, заступник торонтонського Архиепископа. Похід ішов через чотири міські улиці. Увесь час грала банда. Всі так гарно ішли, що богато чужинців обляли улиці, котрими ішов похід а навіть і декотрі з наших, котрі на жаль відпали від віри батьків, мимоволі з цікавости також були глядачами. Міська поліція була на услузі і удержувала порядок.

Архієрейська Сл. Божа

Коли похід зближався до церкви, тоді всі стали парами по однім і другім боці улиці, а серединою перейшла услуга аж до церкви. Тут у дверах привитав Їх Ексцеленцію, хлібом і солею, п. В. Стангрет, а ключі вручив о. парох.

Хор парохії, що складається з 65 співаків, під проводом відомого дирігента п. Н. Юндака, привитав Їх Ексцеленцію грімким "Буде імя Господнє" і "Увійди Архиерею."

При вівтарі були о. кан. Каменецький і о. Когут, ЧСВВ., діяконували о. Н. Кушнірик, парох з Іст Торонто і о. Перейма з Ошави. Коло Ексцеленції обслугували В. Бандура, Йо. Блаженко й М. Грещук, укр питомці з семинаря св. Августина в Торонті; брат Пащак і Свірський.

Мабуть не потрібно згадувати, що ця найбільша церква в Торонті була так переповнена вірними, що вже не було місця дестати.

По св. Євангелію о. Роборецький привитав Їх Ексцеленцію з нагоди прибуття на цей "30" ювилей сеї парохії, о. місіонар Шишкович виголосив коротку проповідь. Їх Ексцеленція виголосив прекрасну проповідь з нагоди дня при кінці Служби Божої

По Службі Божій велике число присутних прибули до парохіяльної салі, де Жіноче Товариство, знане у цім місті з приготовування смачних страв, улаштували гарний обід. З огляду на це, що вже була пізна пора о. парох зазначив, що промови підчас обіду будуть ограничені. На обіді засіли до столів поверх 500 людей.

Підчас обіду діти з Рідної Школи, під проводом Сестер Служебниць, дали дуже гарний концерт, на котрий всі гляділи з задоволенням. Підчас обіду висказали свої побажання для дальшого успіху парохії, о. кан. Каменецький, о. Кушнірик, о. Микдона, п. Конбей, майор міста, а закінчив промови їх Ексцеленція.

Хотяй все було так виляновано, що від раня кожда хвилина була занята, однак у четвертій годині пополудні, церква знова була переповнена, бо тепер відправлено Молебен до Матері Божої, і о. місіонар знова промовляв слово Боже до сердець народу.

Святочна Академія

Вечером у год. 8 було закінчення цего великого свята Святочною Академією в Колюмбус Гал, що є одною з більших саль цего міста. Хотяй люди були умучені цілоденною програмою, вечером всетаки многі прибули до салі. Між іншими визначними гостями були о. канонік Бренон. Вікарій генеральний Архидієцезії Торонта, посол Робак з Отави й п. Т. Сомервіл, редактор "Кетолик Реджістер."

Підчас вечері короткий реферат виголосив о. Роборецький про початки й працю парохії св. Йосафата. Початки були тяжкі, бо кождий приїхав сюди на зарібок, але хотяй люди матеріяльно були бідні, то духом богаті. В році 1909 мали відправи по хатах, відтак у 1913 р. під проводом тодішнього енергічного священика о. Й. Боярчука і за позичкою Архиепископа в Торонті через Їх Ексцеленцію Н. Микніл, розпочалася будова теперішної церкви. Церква є 140 стіп довга, 56 стіп широка у хресті, а 110 стіп висока до хреста. Саля є під церквою.

То була перша церква у цілім місті а у салі провадилася Рідна Школа, концерти, представлення, та гуртувалися національні організації. Це був осередок укр. життя в Торонті.

У своїм рефераті о. парох зазначив, що були часи, що декотрі одиниці і організації котрі мали свої перші початки при парохії св. Йосафата, хотіли розбити парохію, але це не вдалося їм, бо знова загородили їм дорогу ті перші віруючі піоніри. Також парохія радіє, що помимо злих одиниць, за тих 30 літ були тисячі, котрі тут черпали духовну потіху й задержали свою любов до свого рідного. Рівнож парохія св. Йосафата радіє, що за її поміччю і піддержкою засновано ще другі дві укр. кат. церкви в Торонті.

Також спеціяльне признання було дано Всеч. о. Ру, нашому славному архитектові, пароховi в Кукс Крік, Ман., котрий тому два роки подав пляни й поміч, щоб відновити і прикрасити цю церкву в середині так, що ця церква безперечно є найгарнійшою в Східній Канаді.

Панночка Марія Остапович, а тепер пані М. Мазур, одержала признання за своє артистичне малювання церкви. Цей великий обовязок вона взяла на себе без ніякого винагородження.

Через ріжні й часті публичні виступи нашого хору й концертів у визначних салях і площах, нині чужинці, котрі кілька літ тому дивилися на нас українців з погордою, тепер числяться з нами, і часто бачиться їх на наших богослуженнях і підприємствах.

На закінчення Академії паночка С. Ченкалюк прочитала адресу вдячности для торонтонської дієцезії, а панна М. Лакович подала китицю квітів лдя Архіепископа МкВігена через о. кан. Бренон, генерального вікарія дієцезії.

Підчас академії виступав хор нашої парохії, славні сестри Шклярі, музикантки, панна Оля Смолик, знана солістка, котра часто виступала на сценах у східній та західній Канаді, як рівнож часто можна почути її приємний голос через радіо. Панна А. Бриковська відограла сольо на електричній гітарі, як рівнож виступали пані М. Юрків, Д. Мételоські і л. Доленчук. Укр. танки були під проводом п. І. Козака.

Так закінчилося це величаве торжество, найбільше що українське Торонто до цього часу бачило. Англійська преса через два дні містила знимки й дописи про наш обряд і святість цего дня.

Вечером п. І. Кучерепа, студент на укінченню медицини, виголосив реферат про працю молоді при парохії за минувші літа, а др. М. Капуста сказав вступне слово та заголошував точки програми підчас академії.

Цей день лишиться довго у памяти українців міста Торонта і дай Боже, щоби і на будуче парохія св. Йосафата дальше робила такий гарний і примірний поступ.

В.С.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагуе колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to ■ addressed to the Manager.

ПОСТУПОВАННЯ ГІДНЕ НАСЛІДУВАННЯ

Населення Злучених Держав мало вибрати нового президента. І як тільки на се воєнні обставини позволили, від кількох місяців велася велика передвиборча аґітація на радіо, в пресі та на публичних вічах. Станули проти себе два кандидати на президента: теперішний президент Рузвельт і ґовернор Тома Е. Дюї. Кампанія була дуже завзята. Два кандидати на президента обїхали майже цілі Злучені Держави та виголосили велике число промов.

І вкінці прийшов великий день для Злучених Держав, день 7 листопада, 1944, день виборів. Поверх 50,000,000 людей, управнених до голосування, пішли сповнити свій великий обовязок та вибрати на чотири роки нового президента, чоловіка, що буде ними проводити, що має їх очолювати.

Вже від самого майже початку, коли почали приходити звідомлення з обчислення голосів, з ріжних стейтів, показалося, що велика більшість населення Зл. Держав бажає надальше мати своїм президентом президента Рузвельта. І справді, коли прийшли кінцеві обчислення голосів, президентом став знова вибраний президент Рузвельт.

Придивімся тепер, як поступив ґовернор Дюї, кандидат на президента, опонент Рузвельта. Довідавшися, що більшість населення Злучених Держав вибрало знова Рузвельта, він тоді поступив дуже гідно, так як повинен чесний та лицарський чоловік все в таких випадках поступати. А саме, ґовернор Дюї публично пожелав президентові Рузвельтові з нагоди його вибору та пожелав йому, та його урядові, якнайкращих успіхів.

* * *

Поступовання ґовернора Дюї супроти свого передвиборчого противника є здається так самозрозумілим, що видавалосьби декому непотрібним про се писати та ставити його поступовання за гідне до наслідування.

Пригляньмося однак життї нашого народу тут в Канаді, а специяльно застановімся над товариським і орґанізаційним життям декотрих наших громад по містах і фармах, а побачимо, що варта поступання Дюї пригадати нашому канадійському загалові.

Дуже часто, бо найменше один раз на рік, в кождому товаристві чи громаді відбуваються вибори нового заряду до даних товариств чи церковних громад. Вибір нового заряду до даного товариства, чи церковної громади має свій вплив на громадське життя в даній місцевости та лишає певні наслідки по собі.

Усі не годні бути вибрані до заряду, так як не всі можуть бути королями. З волі Божої є одні пануючі, другі підвладними.

О, коби тоді, коли приходять вибори нового заряду, наші люди памятали про се. О, коби ті, що не зістали вибраними, бо їх самі люди собі не сподобали, памятали тоді на то шляхотне поступовання ґовернора Дюї відносно свого передвиборчого противника. А на жаль, як то часто через вибори, в даним товаристві чи громаді, поділилися громади на кілька таборів. Мовляв, мене не вибрали, то обійдеться. Я не мушу слухати теперішнього голови, зроблю-засную нове товариство де буду ѐам головою й потягну других за собою.

А кілько то ворожнечі через таке нешляхотне поступовання! Не вибрали мене до заряду, то більше мене не побачуть в церкві чи парохіяльній домівці. О, він (чи вона) не голосував за мною, він моїм ворогом. О, я того йому ніколи не подарую! Що? Вона має бути сестрицею при церкві, а я ні? О, що то, то вже ні! Вона давно вже проти мене... І так без кінця...

Замало в нашого народу тут в Канаді тої лицарськости відносно побідника. Замало того чесного поступовання відносно своїх противників у виборах.

Вернімся знова до ґовернора Дюї і застановімся над наслідками його поступовання відносно президента Рузвельта. Спитаймо себе, яке враження горожани Америки винесли зі сього, коли він публично витає та ґратулює свому передвиборчому противникові? Певно, його чесне поступовання та велику лицарськість всі американці високо піднесуть та будуть його високо шанувати та цінити, хоча він не став сим разом їх президентом. А як назвалиб були його люди, колиб він, довідавшися, що не став президентом, виступивби проти Рузвельта з лайкою, кпинами, та образливими словами? Назвалиб тоді його найгіршими словами, а коротко всі сказалиб, що він нечесний, що він чоловік, котрий не заслугує навіть на згадку в добрих людей.

Дивімся ми, українці, на поступовання великих людей відносно своїх противників та поступаймо після їх доброго взору. Не забуваймо, що чесність, лицарськість та добре поступовання більше варта як гроші, а добре імя чоловіка не гине разом з його смертю, але переходить з роду в рід, на його дітий, внуків та правнуків... й ніколи не гине.

О. ГОРОШКО ШЛЕ ПРИВІТ ДЛЯ УКЮ ТА БУК

Редакція "Будучности Нації" дістала від Всеч. о. Михаїла Горошка, військового капеляна для українських католицьких вояків за морем, котрий заїхав щасливо до Анґлії, **привіт для Головного Заряду УКЮ, усіх членів та зарядів відділів УКЮ, як також для всього членства та зарядів БУК-а в Канаді. Всеч .о. капітан Горошко пише: "Прошу зложити від мене щирий привіт УКЮ та БУК-ові. Я чуюся добре та здоров. Щасливо переїхав море. Ви мною не журіться."**

* * *

Від Редакції: Гарно буде, коли ми тут в Канаді, а головно УКЮ та БУК, будемо мати сталий контакт з Всеч. о. капітаном М. Горошком. Добре буде на його адресу посилати пакунки та листи для наших хлопців. Тому понище подаємо теперішню адресу до о. Горошка, капітана, котра є слідуюча:

H|Capt. M. Horoshko, c|o DAPC (RC)
HACRU, Canadian Army Overseas

КАРПАТСЬКА УКРАЇНА МАЄ НОВОГО ЕПИСКОПА

Карпатська Україна, що знайшлася ціла в большевицьких кіхтях, дістала нового епископа в особі Преосв. Теодора Рожки. Преосв. Рожка зістав недавно номінований Апостольською Столицею епископом для українців католиків у Карпатській Україні. Попередній епископ цеї епархії, Преосв. Стойка, помер був, як се загально є відомим, минулого року.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР; Листопад, 1944

15	С	2	Мч. Акиндина
16	Ч	3	Мч. Акепсима
17	П	4	Преп. Йоанікія
18	С	5	Мч. Галактіона
19	**Н**	**6**	**Нед. 24 по Сош.**
20	П	7	Мч. Єрона
21	В	8	**Собор Арх. Михаїла**
22	С	9	Мч. Онисифора
23	Ч	10	Ап. Єраста
24	П	11	Мч. Мини
25	С	12	**Свщмч. Йосафата** (на нед.)
26	**Н**	**13**	**Нед. 25 по Сош., † Ів. Золотоуст.**
27	П	14	† Ап Филипа
28	В	15	Мч. і іси. Гурія
29	С	16	† Ап. і Єв. Матея
30	Ч	17	Св. Григорія

УСТАВ

19. Нед. 24 по Сош.: Гл. 7, єв. утр. 2. Сл. Б. Ап. з. 221, Єв. Луки з. 39.

21. Архистратига Михаїла: Всеночне. Єв. утр. Мат. з. 52. Сл. Б. Ап. з. 305, Єв. Лук. з. 51.

25. Священомученика Йосафата. Празник сей з всеночним переноситься на неділю 26-го. Це є храм, там всю службу береться нині.

26. Нед. 25 по Сош. і Св. Священомученика Йосафата: Гл. 8, єв. утр. 3. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 224 і 311, Єв. Лук. з. 53 і Ів. з. 36.

27. Початок Пилипівки, посту, що треває до Різдва Христового. Не можна їсти мяса в середи та пятниці. В прочі дні треба відмовляти перед мясною їдою один раз "Отче Наш" і один раз "Богородице Діво."

Підчас Пилипівки не можна справляти гучних забав та весіль.

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

НЕНАВИДІТИ ЧИ ЛЮБИТИ?

Ненавидіти, чи любити ворога?— от питання! Нині світ знаходиться в крівавій війні. Нераз читаємо, що ненависть супроти ворогів родить хоробрість до побіди над ворогом. Безбожницькі провідники мовлять, що тільки через ненависть проти ворога ми можемо перемогти таку або сяку захланну державу, таких або сяких проклятих наїздників і убійників невинних людей!

Недавно тому безбожницька преса одного офіціяльного безбожного уряду накинулася на Папу задля того, що Він проповідує христіянський мир, дух котрого мав би бути Матірю любови супроти ближнього!

Декотрі проти-католицькі особи впали в сіти цеї безбожницької аґітації й зачали собі грати на струнах ненависти!

Отже питання: Чи світовий мир буде після христіянської любови, чи ні? Хтож побідить: диявол ненависти, чи Христос любови??? Всі менше більше інтересуються ним, але мале число людей на світі памятають, що вони повинні любити своїх особистих ворогів! Хто ж їх (ворогів) не має?

Міжнародний мир є відвічальністю наших цивільних провідників, над котрими нам дуже тяжко мати вплив, бо в міжнародній політиці ділають невидимі сили! Але що до наших особистих ворогів й миру з ними, то ми самі ділаємо. Народи походять з родин і осіб. Коли особи самі між собою будуть жити в мирі, то й народи будуть спокійні ...не буде й війни на світі!

Яко наслідники Ісуса Христа й яко сини Небесного Батька, ми маємо любити своїх ворогів. Це не є стародавною модою! Це є приказ самого Бога. Небо, а не Берлін або Кремль є нам до розказу! Диктатори панують через ненависть, а Христос Цар через правдиву любов!

"Ворогом" нашим зветься той, що нас гірко ненавидить, або нам шкодить ріжнородно, або навіть противиться нашій природі чи то особі.

Очевидно, що тяжко є для людської природи любити таких гидких осіб, але на то дана нам ласка Божа, бо Бог, коли нам приказує, не вимагає від нас неможливости!

Св. Йоан виразно говорить: "Кожний, хто ненавидить свого брата, є душегубом, а знаєте, що кожний душегуб не має вічного життя в нім!"

"Але що то значить "любити ворога"? — Противиться людській совісті, як і рівнож Божим заповідям любити "ворога яко ворога"; це булоб любити його злі або грішні діла!

Мусимо любити ворога, отже, не яко ворогом: значить, не можемо любити їх моральгом: значитв, неможемо любити їх моральні хиби й гріхи, але їхні особи, котрих Бог обдарував ласками природними й надприродними. Ради Бога й Ісуса любім свого ворога! Радше ненавидім їхні гріхи! Любов наша має бути та, через котру бажаємо ворогам добра, а кінця для їхніх гріхів й помилок!

Господь жадає, щоб ми любили "ближнього," тому ми не можемо виключити ворогів. Не мусимо специяльно любити ворога, значить більше ніж інших, але мати супроти нього в серцю намір любови (бути готовим до любови в случаю, коли це є конечна річ!)

Правда, що хто любить ворога **все,** той є тим котрий поступає не тільки після засад любови, але й голосу христіянської звершенности!

Памятаймо, що **наші** особисті вороги не є конечно й ворогами Бога! Вони ж також є синами Божими як і ми. Бог їх покликує також до вічної країни. Але навіть хотяй би вони тяжко согрішили, ласка Божа може їх навернути на праву дорогу святого життя. Якщо ми їх ненавидимо, то ми не тільки не наслідуємо Небесного Отця, котрий сонцем огріває й освічує добрих і злих, але й ми тоді Богові противимось, бо желаємо зла тим, котрих Він безнастанно любить!

Тепер скажімо як заховуватись маємо з своїми ворогами?

Вперше, обовязково мусимо із серця викинути й викоренити ненависть проти них. Це є дуже тяжко, але з Богом можливо!

В своїх ділах і словах мусимо показувати любов супроти них. Під карою смертельного гріха мусимо їм показувати "звичайні" знаки любови, значить такі, котрі христіянин звичайно христіянинові віддає, кревний кревному, горожанин горожанинові, і т.п....

Коли є серіозна причина цего не робити: (на примір: якщо це позволить ворогові бути гіршим:..) то конечно не мусимо в ділах показувати свою любов і своє приятельство. Але в серцю таки має бути любов а не ненависть!!!

Гарно є, коли ми й специяльні знаки показуємо, але Бог цего звичайно не жадає від нас. Часами й це треба сповнити, переважно, коли ворог самий це робить супроти нас. Ніхто не мусить слабого ворога відвідувати, смутного ворога потішити, або його в гостину приймити, бо це є надзвичайні знаки любови, але **правдивий** наслідник Христа Ісуса радо скористає з цеї нагоди, щоб з ворогом помиритися!

Христос приказує нам жити в мирі. Один одному мусимо провини простити. "Коли отже приносиш твій дар до вівтаря і там пригадаєш собі, що твій брат має щонебудь проти тебе, лиши там твій дар перед вівтарем і йди помиритися перш зі своїм братом і тоді прийди і принеси твій дар," сказав Ісус до нас всіх!

Коли ворог жалує й бажає з нами помиритись, то треба йому хоч провину простити.

Звичайно той, котрий провинився має перш старатися о помирення. Якщо цей й той провинилися, то о мир старатися мусить той, котрого більша є провина. Коли ця є рівна з цеї й з тої сторони, то старатися мусить о мир той, що зачав приятельство й любов розбивати. Обовязково обидва повинні старатися о відновлення любови взаїмної, й то **чим скорше!**

В серці, перед Богом, а на зовні в ділах, перед людьми, маємо простити один одному. Якщо ненависть наробила шкоди, то цю шкоду треба направити після засад справедливости, бо без направлення шкоди, **хоч в намірі** нема спасення!

Тяжко, важко ворогові простить, але мусимо. Не судім свого ворога. Якщо судимо, то судім перед образом розпятого Ісуса, котрий сказав: "Отче, прости їм, бо не знають, що роблять!" - Значить, Ісус в своїм серцю яко чоловік, вже простив своїм диким переслідувачам і мучителям, а й також хотів, щоб Небесний Отець простив

тим грішникам.

Хто перед розпятим Христом, на колінах і при молитві робить розважання про ворогів, той знає як і коли має простити свому ближньому. Ба! в очах такохо християнина ніхто не є ворогом, тільки слiпим грішником, над котрим треба ридати'

Диявол ненависти свобідно нині брикає по світі. Його противником є щира християнська любов. Наш нарід також має ворогів. Хай Господь на цім світі їх карає навіть й тяжко, але щадить на другім! Там всі є рівні, там нема великих або малих народів; там всі покликані, всі є синами Божими. Хай Бог знищить ту несправедливість вельможних володарів світа й злобних народів! Хай повстане новий світ, де народи не будуть ворогувати! Хай засіяє сонце справедливости а зникне ненависть між особами й народами! Ми хочемо Бога, а Бог хоче любови!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

бл. п. Василь Федун

Дня 22. вересня, ц.р. в Бельгії на полі боїв поляг геройською смертю старшина **Василь Федун.** Покійний, це син Михаїла й Магдалини Библів, членів основників церкви Покрова Пресв. Богородиці в Гвайтсенд, Саск. Родився 20 грудня, 1920 р. в Спрінгсайд, Саск. У грудні, 1942 р. охотником вступив до війська, а в червні, 1943 р. відїхав уже за море. Двох других рідних його братів: Петро й Микола також охотниками вступили до війська, з котрих Микола перебуває за морем.

* * *

Дня 24. вересня, ц.р. помер у шпиталі в Англії **Михайло Федун,** наслідком тяжких ран, що їх дістав на полі боїв у Франції, біля Каен в липні ц.р. Покійний, це братанич бл. п. Василя Федуна, і син Григорія й Анастасії Библів, членів основників церкви Покрова Пресв. Богородиці в Гвайтсенд, Саск. Родився 12 вересня 1918 р. в Спрінгсайд, Саск. В 1941 р. охотником вступив до війська, а 1942 р. відїхав за море.

Обидва покійні визначалися гарними чеснотами: любили українську католицьку Церкву та своїх батьків, до яких тиждень перед смертю бл. п. Василь написав іще останнього листа, в якім пише, що знаходиться на самім переді фронту в дуже небезпечнім місці.

В неділю 15. жовтня ц.р., на свято Покрови Пресв. Богородиці, храмовий празник парохії, після празничих відправ, в церкві в Гвайтсенд, Саск., о. Роман Хомяк, ЧНІ., за обидвох поляглих, при великім здвизі народу, відправив панахиду и сказав принадне слово. Вічна Їм Память!

НА ТАРАСОВІЙ МОГИЛІ

Той, що тут лежить,
муки в вік терпить,
дивлячись на таке поління,
що втеряло честь,
позабуло месть
і приспало народне сумління

Деж той заповіт
зперед сотки літ,
щоб порвати ворожі кайдани?
Нині, як колись,
кривда морем ллєсь
і лютують ще гірше тирани.

Деж той заповіт
зперед сотки літ,
щоб його в семії вольній згадати?
Люди в нужді мруть
і цілують кнут,
і блукають без власної хати.

Деж той заповіт
зперед сотки літ,
деж тоті незабуті глаголи?
Всьому винні ви,
плеканці Москви,
скандинавські нащадки, монголи!

Замість люд вести,
перед ним іти,
як стратеґи до бою за волю,
ви задля вигод,
як безумний скот
на ворожий бік претесь юрбою.

Що вам честь, що люд?
Там достатки ждуть,
там відзнаки, орден, надгороди!
Патріотизм- сміх,
зрада то не гріх,
ви і батька вбете для вигоди!

Та прийде кінець,
та урвесь терпець,
та настане день слушний відплати.
Тож у кого честь,
в кого сором есть,
хай завчасу виходить на чати.

Бо життя і час
не чекає нас,
тільки вічно іде своїм ходом.
Тож у кого честь,
в кого сором есть,
хай іде з своїм власним народом!

Богдан Лепкий.

Поборовсяб з москалями,
якби малось сили...

Т. Шевченко.

Елинор Вайлі
1887 1928

ПРОРОЦТВО

Буду лежати схована
в хатині серед лип.
Задні двері будуть забиті,
з передних не вийде скрип.

Буду лежати блаженною,
овита в пахучий звій,
на ложі синьомальованім,
вузькім і чистім з мрій.

Північ блестітиме теміню
зза шиб, і вітер знов уста
ніжно до шпар тулитиме,
щоб погасити всі світла.

НАДІЯ МИЛОСТИ

Нехай надія слабої милости
не споморочить мойого ума
над антельоною в кихтях орлиних, —
для них у мене милости нема.

Сама я родилась посеред світа,
мене як жінотy всі тяжко гнітуть
і кусень хліба, що мене живить,
я витискаю, як скельную ртуть

Літа минають ряд за рядами
і всі у масках жорстоких, страшних.
Та ніодно літо неварте жахтіння,
я усміхом кожде осяюю з них!

Переклав о. Ст. Семчук.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Весільні Дзвони

17-го жовтня 1944 звінчалися панна Анна Свідзінська з Ст. Галинським. Вінчання довершив о. В. Чарний, місцевий парох. Обоє молоді є взірцевими членами католицької церкви, бо добре виховання дістали від своїх родичів. Весільний спільний обід відбувся в домі молодої, де було гарне число гостей. При обідовім столі п. Дм. Кобринський згадав кількома словами про значіння католицької преси для нас, та що саме при таких нагодах є похвальним ділом жертвувати хто що годен на гуманітарні ціли.

Жертвували по $1.00: Дм. Кобринський, Ів. Войтович, П. Сельський, Ів. Дідура, Ів. Кобринський, П. Ковбель, Стефанія Охацька, А. Бідулька. По 50ц.: В. Візнюк, В. Голубець. По 35ц. Н. Свідзінський, Ів. Свідзінський. По 25ц.: К. Возняк, Н. Корпан, Н. Рачій, Й. Щепановський, ТересаПарчевська, М. Сливка, В. Гавлюк, Ів. Юрків, М. Гнатів, А. Свідзіський, Св. Камінський, М. Возняк. П. Юрків 26ц. По. 5ц.: Й. Божовський. Разом $13.01. Жертводавцям належиться сердечна подяка, а молодій парі: Щасть Боже!

Гість.

ПРЕСФОНД БН.

Семен Котик, Кивейтин, Онт. 50ц.

На весіллю Анни і Ст. Голинських $13.01.

На поминальнім Богослуженні в панства Натуркач в Сандавн, Ман. $2.87.

Всеч. о. М. Оленьчук, збірка на весіллю панни Зоні Трач в Клейтонвил, Саск. $10.00.

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку. Хто буде слідуючим нашим добродієм?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЖОВТЕНЬ, 1944

ПРИХОДИ —

З відділу БУК-а в Елфрос, перед.	$10.00
Семотілка і Сумка, перед.	4.00
пані А. Беляк з продажі	6.95
о. Шпитковський з шість перед.	6.00
о. Н. Кушнірик зі спрод. і 1 пер.	10.00
Гр. Шавага 2.00 на БН і 2. Гол. Сп.	4.00
о. Е. Пацак Го. П. Пасічник, перед.	2.00
о. Шпитковський перед. і пр. ф.	31.60
Д. Кобринський з спрод. брошурок	6.00
Зб. на весіллю пп. Кушніриків, Монтр.	8.00
В. Щербань і Гр. Сенюк, перед.	2.00
Вол. Филипович за три передпл.	3.00
В. Шеремета 2.00 і М. Михайлюк 1.00	3.00
Ів. Лоточинський і Ст. Шебець перед.	2.00
Кредит в оо. Редемптористів	13.00
С. Котик 1.50 і Ів. Швайковський 1.00	2.50
Павло Андріяш, перед.	2.25
Зр. на весілю А. і Ст. Голинських	13.01
о. І. Шпитковський пр.ф. 15.30, пер. 2.	17.30
Чимчишин 1., о. Шпитковський 23.60	24.60
о. Семчук спрод. 3.75 і 2 перед. 2.00	5.75
Кредит оо. Редемптористів	2.00
о. Шпитковський 1 пер. Діт. Стор. 1.	2.00
о. М. Оленьчук з весілля Зоні Трач.	10.00
В. Гапійчук 1.00, Ів. Костенюк 54ц.	1.54
о. І. Шпитковський з спрод. і перед.	9.50
Олеся Кучма 1. і о. Вол. Корба 4.00	5.00
Ю. Петраш пр.ф. 2.87 і перед. 1.50	4.37
Йосиф Крук і М. Медвідь, перед.	2.00
Разом	$213.37

* * *

— РОЗХОДИ

Мети	$10.00
Друк БН ч. 19, 1944	91.80
Розсилка	7.00
450 куверт	4.50
За Голос Спасителя	2.00
Почтові значки	1.20
Мети	6.32
Друк БН ч. 20, 1944	91.80
Розсилка	7.00
455 куверт	4.55
Мети	3.23
Разом	$229.41

* * *

Дм. Кобринський,
скарбник.

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

ПРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:
Анна Шуль Любка Вал Ангела Круцяк

(Продовження)

Їх просьби не можемо знехтувати! Нам треба бути приготованими, коли надійде пора дати нашу поміч! Ми українські жінки маємо нагоду прислужитися свойому народови й післати поміч голодним і потребуючим. Поможімо їм, а це буде доказом, що віримо в слово Христа, котрий сказав: Коли я був голодний, ви нагодували мене; коли я був прагнущий, ви напоїли мене; коли я був нагий, ви приоділи мене"... Що зробите для найбіднішого брата- для мене зробите!"

* * *

Завязуймо вже такі комітети і збираймо одіння, фонди на закуплення поживи, бо коли надійде пора в якій можна буде поміч переслати - ми будемо вповні приготовані.

Другі народи це вже від давна роблять і нам українським католицьким жінкам час піти їхніми примірними слідами!

Яких 25 років тому назад українська молода жінка, а її число тисячі, зігнувшись над колискою немовляти із світлою надією в будучність, співала:

"Спи дитино, треба спати, коло тебе твоя мати."

Деж та дитинка, колишне немовля знаходиться нині? Де обертається? А їх також тисячі! Він далеко від мати, далеко від рідні, далеко навіть від своїх дітей, далекий від своєї подруги. Він переносить голод і холод і невигоди. А може зі смертю бореться, а може вкритий ранами, а може в полоні, у ворога і мов пташка рветься на волю нині та сама мати перелякана непевністю, обтяжена невисказаним сумом, придавлена горем, не співає вже пісні, "Спи дитинко, треба спати," але з вірою в души, з надією в серці, з слезами на обличчі припадає на коліна, підносить руки в гору і молить Всемогучого Бога, щоби повернув її сина до дому, до неї!

Та він не вернеться сейчас! Він не вернеться поки не поконає ворога—поки не вибоpe волі для всіх народів- поки не стлумить насильства над поневоленими народами, поки не запевнить себе, що переможний ворог не буде пацифікувати безборонного народу на його власній землі.

* * *

Осередком сходин, стріч, святкувань, отих наших борців героїв є місто Льондон. Чи на фронт ідуть, чи повертають з фронту, чи підчас відпустки, завсіди сходяться в Льондоні. А що українська душа завсіди тужить за своїм рідним товариством, вони завязали там товариство, набули домівку і там сходяться—поговорити, порадитися і розважувати себе.

Поможімо підтримати цю домівку. Складаймо грошеві датки! Приготовляймо вже зараз пакунки і висилаймо їм в дарі на Різдво. Нехай знають хоч і на чужині, що за їх велику жертву ми не забули. Посилаймо пакунки, а коли надійде Різдво Христове, нехай святкують і колядують, "Бог Предвічний," як наш обряд велить. Це додасть їм відваги і віри до побіди!

Хочу також згадати про іншу галузь нашої праці: Діти з гнізда порозходились по світі, а родичі остали на старість самі—забули діти про батька, який тяжко працював, щоб нагодувати, вбрати, та до школи діти посилати. Забули за матір, яка ночами не спала, а наглядала над дітьми як ангел, щоб вивести щасливо в люде—а нині забули діти за батьків, на їх старість. Для них, забутих старців, ми повинні подбати, щоби збудувати приюти для бездомних, як це діється у других народів. Яка то радість, яка взнесла ціль, помогти нещасним старцям, щоб вони дожили свого дочасного життя без журби о хліб насущний.

* * *

А кілько дітей наших лишається без опіки? Не час в цій хвилі входити і розбирати причини сього. Але знаємо що такі діти є. І вони потребують опіки. І такі діти звичайно йдуть під опіку других народів і вони для нас як для українців цілковито пропадають. Якаж вдячна праця булаб, колиб таку дитину віддати на виховання і науку в українськім і релігійнім дусі. Як безмірно вдячна булаб така дитина! Яка гордість це булаб для нас українських католицьких жінок! Нашим обовязком дати захист, дати приюти, дати дім, дати науку сим дітям.

* * *

Ще про одно хотіла я згадати, а то про працю Червоного Хреста. Се є велика, гуманна, світська організація, яка пересилає поживу, одіж, кров до наших братів і мамів за морем, які лежать по шпиталях чи ранені на полях битви. Червоний Хрест ратує кождого вояка, який належить до аліянтів, дає йому поміч. "Блад Донор'с Клінік" завзиває всіх людей, щоби давати раненим пів літри своєї крови. Може Ваша кров стане в пригоді і приведе до життя вашого сина у бою?! Не забуваймо на се!

* * *

Я лиш начеркнула малу скількість галузь того дуба нашої праці. Праця велика. Треба сили. Праця ся потребує Вашої кооперації -праця ся потребує гроша—праця ся потребує Вас. Тож вставайте в ряди і працюймо разом, щоби осягнути ту взнеслу ціль. А по скінченню війни, коли вирішиться долю України, і колись богата земля, а нині знищена, стане вільною і независимою від нікого, ми всі духом будемо стрічати золоте сонце на нашій любій Україні і будемо торжественно і радісно співати "Вже Воскресла Україна!"

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ?

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

II.—(Продовження)

Чи ж не є вони, зараз по Бозі, нашими найбільшими добродіями, тут на землі? От приглянььмося наприміp нашій мамі. Від самого тільки приходу нашого на світ, як доброю та печаливою вона була для нас! Хто зможе почислити-описати її журбу, старання відносно нас? Кільки то терпіння через нас вона перенесла! Кільки ночей через нас не доспала! Як вона вже не старалася, щоби нам було добре, щоби нас потішити, розвеселити, коли ми були слабі! О кільки вона сліз за нас проляла! Кільки занесла перед престіл Всевишнього молитов за нас!

А наш батько, подумаймо як він все тяжко працює, як все занятий. Без спочинку все при праці, чи зима, чи літо. Він не чує ані болю ані небезпеки. А це все робить він для своїх дітий, щоби їм було краще жити. Весь маєток, що на нього так тяжко працює, то збирає для дітий. Тепер подумаймо про тих дітий, котрі не люблять своїх родичів й спитаймо себе, чи можна назвати їх християнами? Ні, ніколи, радше двоніжними звірами. А нажаль кільки знайшлосяб таких невдячних дітий, таких двоніжних тварин. Певно, що є ще нині дуже богато дітий, що люблять своїх родичів, що не встидаються їх, люблять коло них ходити Богу дякувати, що є ще такі діти, котрі люблять своїх родичів. Однак на жаль є богато таких дітий, що зневажають своїх родичів, гордять ними, ними навіть бриляться. Є й такі, що чекають навіть на смерть своїх родичів, щоби чим скорше загарбати маєток по родичах. О, яка то нелюдськість, що за невдячність! Ніколи з такими невдячними, недобрими хлопцями та дівчатами не приставаймо, що не шанують своїх родичів та їх не люблять. Коли з ними будемо приставати, певно не будемо щасливі.

Родичів своїх маємо також шанувати.

Св. Письмо каже, що "Проклятий той, що не шанує свого батька й матері." Пошану нашу відносно родичів маємо показати не тільки ділом, але також словом й цілим нашим поведенням. **Ділом,** це значить, все їм маємо оказати нашу щирість, нічого без їх ради не робити й нічого без їх згоди не творити. **Словом,** то значить, що наші слова, бесіда відносно наших родичів, має все бути покірна, чемна, повна пошани та любови. Як приємно є зайти до хати такої, де діти чемно й гарно вміють говорити до своїх родичів, та їх все слухають.

Зглядом своїх родичів маємо бути також терпеливі. Буває, що й наші родичі можуть мати свої блуди, як то звичайно між людьми трапляється. Однак ми й в тих випадках маємо бути їм вибачливі, бо подумаймо собі, що вони вже не одно на сім світі перейшли, неодного зазнали, згрижені нераз були, а тепер немічні, спрацьовані й можуть бути нераз нервові. Вони однак

все заступають нам Бога на сій землі. Св Письмо каже: "Мій сину, шануй твого батька в його старости." Шануймо той сивий волос батька. Може наші родичі убогі, біднійші від нас, то всетаки маємо їх високо цінити та шанувати, чи вони біднійші чи не є на так високім становиці, що ми можливо тепер знаходимося. Маємо їх однаково шанувати, бо вони всетаки нашими родичами. У тім зглядi гарний примір дає нам патріярх Йосиф. Він був славний і богатий, ба що більше, став навіть правою рукою цісаря фараона, заряджував цілим Єгиптом. Однак він не повстидався свого рідного батька й своїх братів, що були простими пастухами й котрі запродали його були передтим в неволю.

Оповідають, що св. Августин, коли стратив свою матір, дуже засумував. Тоді він вже не був дитиною, бо мав трийцять три роки. Однак смерть своєї матері він уважав за таке велике горе для себе, що ніхто його не міг потішити. Він говорив слідуюче: **"Більше не видіти своєї матері, це незаступима страта.** Коли я увійшов до тої кімнати де вона мешкала, мені все здавалося, що я її виджу. Хотяй я шукав за нею всюда, її більше не було. А що більше, говорить він, додавало мені смутку се те, що коли зближалися дні її смерти, вона гляділа мило на мене й кликала: "Добрий сину." Сих слів матері я ніколи не годен забути."

Дорога молоде! Може ти ще маєш батька й матір. Не забувай, що можеш їх стратити кождої хвилі, смерть може їх покликати до себе. Й ти заплачеш, засумуєш за ними як св. Августин. Коли ти був добрим відносно своїх родичів, так як св. Августин коли ти їх любив та шанував й ніколи не зробив їм прикрости, то ся хвиля смерти твоїх родичів буде для тебе незабутня. Яка це втіха, коли ти зможеш сказати: "Це правда, я вже не маю ні батька, ні матері, але я не був причиною їх смутку, я не загнав їх передчасно до гробу."

Шануймо тому своїх батьків, віддаваймо їм належну пошану та любім їх та поважаймо, а Господь Бог поблагословить нас й буде нам на сій землі добре та в вічній щасливості.

III.

Обовязки дітий змглядом своїх родичів

Послідного разу застановлялися ми над сим, що діти-молодь мають любити та шанувати своїх родичів й сю любов та пошану мають вони проявляти під кождим оглядом.

Замітне є, що Господь Бог не дав такої заповіди, в котрій приказувавби родичам любити своїх дітий. Цьогож не треба було, бо звичайно, родичі люблять своїх дітий. Однак виразно Бог в своїй четвертій заповіді приказує дітям любити своїх родичів. І мусимо признати, що та заповідь Божа є справді конечною.

Діти-молодь, крім любови й пошани супроти своїх родичів, повинні й мають ще обовязок слухати й помагати своїм родичам.

1. Треба своїх родичів слухати. "Мій сину, каже Господь в св. Письмі, заховуй науки твого батька й твоєї матери." "О діти, каже св. Павло, будьте покірні своїм родичам!" Також й сам Ісус Христос дає нам під тим оглядом дуже гарний примір, бо цілий час підчас свого перебування в Назареті був послушний своїй Матері та своєму прибраному батькові св. Йосифові. Там Христос сповняв кождий приказ своїх прибраних родичів. Не лише їх Ісус Христос слухав, але також і інших. Одним словом, Ісус Христос підчинив свою волю волі людей, котрих він був сам Сотворителем. Глядячи на так великий послух Ісуса Христа, чи зможе котрий хлопець чи дівчина, чи загалом вся молодь, противитися приказам своїх родичів та їх не слухати?

Щоби однак послух був милий Богові, мусить мати слідуючі прикмети: має бути точний, сповнений радо та загальний. Послух має бути точний, то значить зараз треба сповнити то, що нам приказується. Слухати лініво, відкладати на будуче, це вже не послух. Є діти чи молодь, до котрих родичі мусять не раз й кілька разів той самий приказ повторяти. О, такий послух не буде милий Богові. На кожде слово приказу родичів, треба зараз послухати, а тим самим не будемо приводити родичів до злости чи навіть, якто нераз на жаль буває, навіть до проклонів.

МОЛІМСЯ БРАТИ!

Ой, молімся за полонених
Що десь у морі бурянім пливуть,
Та ще за страждущих і угнетених
Що то шукають марно світлу путь.
За всіх в снігу живими погребаних
Що вже шляху до дому не знайдуть.
Над ними, Господи, в небесній тверді
Простри свої долоні милосерді!

Ще помолімся за всіх, кому
Вже не судилося узріти світла,
Що їх я думкою не обійму,
За всіх, кому зруйновано житла,
Кого безжально кинули в тюрму,
Щоб радість їм ніколи не розквітла.
О, тільки дотиком легеньких рук,
Позбав їх, Господи, страждань і мук!

Помолімся за тих, що у розлуці
Помруть, відірвані від рідних хат,
Помолімся за тих, що у розпуці
Вночі гризуть залізні штаби ґрат,
Що душать жаль у невимовній муці.
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними. Господи, в небесній тверді
Простри свої долоні милосерді!

Юрий Клен.

ОТТАВА, ОНТ.

Оттава Українським Воякам за Морем

У неділю, 15-го жовтня, 1944, Оттавська українська католицька громада спільно з читальнею Просвіти улаштували свято в честь та в користь українських жовнірів другої світової війни.

Свято почалося Службою Божою о 10-ій год. рано на котру прибуло поважне число наших хлопців, що служать у війську та при летунстві. По Службі Божій о. Й. Жан відправив панахиду за поляглих укр. вояків.

Вечером, по вечірні, у парохіяльній салі жіноцтво влаштувало приняття на дохід організації Канадійських Українських Вояків за морем.

Гостей та вояків привитав п. Чихарівський, голова Читальні Просвіти, та візвав українців використовувати свої здібности на користь Канади та українського народу. о. Й. Жан переповів цікаві спомини з свого побуття між українцями в Европі. о. Жан, хотяй французького походження, віддався цілковито для українського народу, та заслугує на велике признання від нас. Летунський старшина п. Когут, котрий перебув довший час в службі за морем, запевнив слухачів, що українські хлопці з Канади боряться не лиш за свободу для нас в Канаді, але також і за свободу українського народу в Европі.

Головну бесіду вечора виголосив п. П. Середа. "Щоб нам українцям та взагалі людям було лекше жити і за сотворення між народного брацтва під покровом Бога,- ось за се наші хлопці жертвують своє життя," говорив бесідник. "Щоб нашим воякам помогти та запевнити мир на світі мусимо плекати християнські родини." Війни повстають з ненависти, заздрости та гордости перше провідників, а відтак мас народу," твердив пан Середа. Слідуючий бесідник п. І. Новосад запримітив, що много українців мало користають з бесід та викладів та замало читають свою пресу. п. І. Стецик, бувший учитель, що тепер служить при війську, вказував що ми мусимо більше освідомляти других про наш нарід та його історію.

Бесіди були переплітані українськими піснями. На кінець зложено $38.25 на цілі Орґанізації Укр. Вояків за морем.

Листопадове Свято

Річне листопадове Свято оттавські українців відсвяткували в неділю 5-го листопада 1944. Програма концерту була слідуюча:

1. Вступне Слово п. Іван Новосад
2. Церковний Хор; "Боже Великий" "Чуєш Брате Мій!"
3. Деклямації– Дорка Лакуста та Івась Яник.
4. Шкільний Хор– "Тиха ніч."
5. Мандолінове сольо зі співом—Наталка Пук.
6. Реферат П. Проф. В. Біберович.
7. Деклямації Франя Павлюк, Федь Лакуста.
8. Шкільний Хор: Соловейко.
9. Церковний Хор: Ой ти пане, ти геть... Ой там зажурились Стрільці... Ой на нашій Україні...
10. Кінцеве Слово: П. І. Стецик
11. Національні Гимни.

Церковним хором управляв п. Іван Максимчук, хором шкільним п. І. Стецик.

ВЖЕ ЧАС...

Гей, чи знала ти громадо того Гриця і Микиту,
що ішли до коршми радо і тягнули оковиту?
І так довго тую брагу жльопали вони без тями,
аж свою родину нагу в світ пустили лиш з торбами.
Гей, скажім собі раз люди: пияків у нас не буде!

Та чи знала ти громадо того Проця і Івана,
що тебе так тяжко зрадив і свій голос дав на пана?
Він за гроші або страву, за патик і пасовиска
продавав народню славу для кишені і для писка.
Гей, скажім собі раз люди: хрунів більше в нас не буде!

Гей, чи знала ти громадо, чей чи знала, чи видала
патріота від паради? Таж то твоя честь і слава.
Чи то з'їзд який, чи віче, комітет, народні збори,
голосні говорить річи, ворогів по спині поре.
Гей, зробіть панове ласку: з патріота скиньте маску!

Гляньте но до нього в хату і скажіть, яка там мова,
почисліть сю передплату, що її він вишле знова
подивіться, як він пише до поліції і до суду,
і яким він духом дише, де іде о користь люду
А потому патріота з пантеону до болота!

Гей чи знала ти громадо тих московських посіпаків,
тих платних аґентів зради, тих народних розбишаків,
що борбу ведуть завзяту, щоб свій рідний нарід вбити
і за ту роботу кляту хочуть щоби їх любити?!
Гей, скажім раз добрі люди: з ними злуки нам не буде!

К.

ВІНОК ПОЛЯГЛИМ.—Через послідних кілька літ оттавська українська громада складає вінок під "National War Memorial" від українців Канади.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

В. Малковський, саржент, Порт Мен, Б.К. раненний за морем

Пилип Петро Качанівський, рядовик, Сурис, раненний за морем

Ф. Баранець, вістун, Міррор, Алта., ранений за морем

Антін Капустій, лет. старшина, Стронг Пайн, Саск., пропав за морем

Тома Братко, рядовик, Ванкувер, помер з ран за морем в активній службі

Никола Гаврилів, саржент, Глеслин, Саск. раненій за морем

Г. А. Покілюк, рядовик, Лондон, Онт., забитий в активній службі

В. Д. Слумський, вістун, Овен Савнд, пропав за морем

Іван Гатій, стрілець, Виніярд, Саск., ранений за морем

Станислав Дутка, саржент, Стеллертон, Н.С., пропав за морем

Володимир Шевчук, рядовик, Віндзор, помер за морем

Йосиф Смола, стрілець, Виндзор, пропав за морем

Андрій Павлик, лет. саржент, Калмар, Алта., забитий в активній службі

Ґ. Юрковський, арматщик, Едмонтон, ранений за морем

Б. Л. Білець, рядовик, Тименс, Онт., ранений за морем

Михаїл Марчинський, вістун, Портедж, Ман., пропав за морем

Йосиф Сосновський, рядовик, Сифтон, Ман., пропав за морем

Іван Р. М. Корман, лет. саржент, Вилловс, Саск., забитий за морем

Петро Коліда, лет. старшина, Іст Кілдонен, Ман., пропав за морем

Е. Й. Коліда, лет. старшина, Еббей, Саск. пропав за морем

Ф. Федорик, рядовик, Блу Ривер, Б.К., ранений за морем

Л. Василь Сорока, арматщик, Ґрендвю, Ман., пропав за морем

Василь Ярів, арматщик, Ню Вестминстер, пропав за морем

Михаїл Баран, лет. старшина, Гамільтон, Онт., пропав за морем

Михаїл Габілюк, лет. саржент, Винипеґ, пропав за морем

Стефан Ганчарик, рядовик, Шел Лейк, Саск., забитий в активній службі

Стефан Андрушко, стрілець, Говден, Ман. раненний за морем

Михаїл Пупець, рядовик, Сенді Лейк, Ман раненний за морем

Григорій Лацко, стрілець, Ґудів, Саск., раненний за морем

А. І. Цибульський, рядовик, Ренфру, пропав за морем

Теодор Гавриїлський, лет. саржент, забитий в активній службі

А. Юрій Строївський, лет. старшина, Винипеґ, пропав за морем

Е. Підборачинський, лет. саржент, Арборґ, Ман., згинув за морем

Р. С. Войновський, капраль, Кіченер, забитий за морем

Марко Грозик, рядовик, Шортдейл, Ман. забитий за морем

Ц. Тачинський, Джипсамвил, Ман., ранений за морем

Іван Гнатюк, арматщик, Едмонтон, ранений за морем

Іван Качур, капраль, Гилбре, Ман.; забитий в активній службі

Іван Лев Лихович, рядовик, Гарсон, Онт., забитий за морем

Василь Цибульський, стрілець, Рембрендт Ман., забитий за морем

Франк Топольницький, стрілець, Ольга, Ман., забитий за морем

Антін Громницький, Вудлайт, стрілець, забитий за морем

Іван Леськів, стрілець, Ріджайна, забитий за морем

Іван Завацький, стрілець, Ослер, Саск., забитий за морем

Евген Я. Ворончук, стрілець, Брендон, Ман., пропав за морем

А. Р. Грабовський, рядовик, Елм Крік, ранений за морем

Юрій Краснецький, стрілець, Росс, ранений за морем

Василь Лилик, рядовик, Пайн Ривер, Ман. раненний за морем

Петро Манчуленко, капраль, Винипеґ, раненний за морем

Александер Весоловський, стрілець, Сифтон, Ман., раненний за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(18)

Олекса лишився на місці, продумуючи, що дальше робити. Відійшов шмат дороги в напрямі виходу зі села й надслухував. Стрільня не вгавала. Зрозумів, що ворог опанував часть села і намагався заняти решту. Та не сподівався, звідки має його вичікувати. Від людського крику і плачу, у селі гуділо. Рад був почути команду, або боєві оклики нашого війська, але надармо. Пустився слідком за двома скорострілами й підійшов під пліт, де ще перед хвилею стояли підводи. До його вух дійшов притишений стогін. Станув і впялив зір на колоду, що лежала при вулиці, коло двох грубезних лип.

—Хто це?

—Ратуйте люди добрі—простогнав голос.

—Хто то?

—Ратунку...

Цей голос був йому наче знайомий. Поступив аж до самої колоди й побачив, як в болях вився дядько.

—Що вам дядьку? спитав, нахилившись над ним. Цей, благальним поглядом глядів на нього, дарма силуючись щось промовити. Не мав часу довше його випитуватися, бо важилась доля соток людей й уже хотів відійти, коли якийсь невидимий, у його душі, голос шепнув йому: "І цей старець належить до цих соток нещасливих і він терпить за рідний край." Приложив руку до його голови, налиплої кровю й запитав:

—Ви ранені?

—Ні.

—А чому ви скровавлені?

—Я скровавлений...?—прошепотів.

—Ваша голова в крові.

—Мені шумить в ухах. Води... —залебедів, як дитина.

—З чогож то це?

—Я пильнував коней... а вони сполошилися...—тягнув слово за словом дядько, поликаючи слину.

—Щож я тут з вами зроблю, де я вас подію...—жаліючи, говорить Олекса, —Можеб ви могли піднестись, я запровадив би вас до найблищої хати.

—Нога болить... не дам ради...

Олекса нагнувся, щоби руками взяти старця і занести, коли, у віддалі яких двіста кроків, нагально озвались кріси, а за ними скорострілі. Відчув, що ворог напирає вдруге.

—Прощавайте й не гнівайтеся—сказав Олекса, складаючи на його скровавленій голові горячий поцілунок.

—Лиши, лиши мене... тебе взиває розпучливий голос рідні землиці. Борони її.

Олекса не чув вже цих слів, а гнався що сили до двох скорострілів, що кликали його на ратунок. Перескакуючи через пліт, зачепився на кільчастий дріт і роздер собі руку. Не чув ні болю, ні упливу теплої кровці, а летів майже без думки, як божевільний. Байдуже йому, що городами й побіля небо мигали тіни втікаючих в паніці наших жовнірів, що над головою літали йому ворожі, а може навіть і свої стріли, що ціле село дрожало від гуку й крику, біг, важко дихаючи, на осліп до своїх двох скорострілів. Нараз, якби хто вдарив його сильно в праве рамя, відрухово вхопився рукою за болюче місце, і як довгий, звалився на землю. Та зараз-же схопився, і пігнав дальше. Ось вже і скорострілі один стріляє, другий мовчить.

—Другим стріляти!—закричав, що сили і прикляк біля нечинного скоростріла.

—Давайте тасьму!

—Нема!—озвався один захриплий голос.

Наче громом ражений, звалився Олекса на землю і шептав з розпукою "нема... нема..." А ворог настирливо підсувався крок за кроком, січучи кулями на два скорострілі; очевидно зрозумів він, що була це остання наша твердиня, що за хвилинку і вона мусить впасти і зі стрілами слався веселий регіт.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

FOR I HAVE SINNED

We know the story of the Prodigal Son or picture of the conversion to God of a sinner in general. This story shows us the infinite forgiveness of the Lord. Many Christians believe in and admit this goodness of the Creator. Non-Catholics go for it too! However when we say that God makes use of this His attribute through the medium of creatures such as man, that's when the trouble starts and some Christians have many an objection!

Why do so many followers of Christ back out before the imposed obligation of kneeling before a priest and condemn themselves to bear the weight of their sins until death???

And even amongst those who regularly kneel down in the tribunal of Penance, why are so many more preoccupied about the manner in which they must present themselves before "the man" (priest) than about the internal attitude of the heart before God?

Is it not often a certain lack of seriousness which makes them ponder over details instead of considering the whole aspect of this vital problem?

Let us then examine certain phychological (of the mind) aspects of the Sacrament of Penance (confession).

1) *The confession of sins corresponds to a deep want and craving of our human nature.*

The Reformation (Luther, a German priest, who quit the Catholic Church, and others) called confession: "the torturer of conscience."

The Protestants of today are but agnostics (people who are sure of nothing and pretend it is impossible to know truth for sure), that is why the problem of confession does hardly interest them.

However, is not confession a real torture for some of our Catholics?

Moreover some go as far as to say that it is impossible that God should torment human nature so much and strain the latter's legitimate instincts. But are not the Inviolability (cannot be touched) of conscience, the possession of a heart's secrets and the intimacy of a soul protected by the most legitimate of natural instincts???

And however, what is more natural for a human heart than to open up to another in order to spill, as if from a too-filled chalice, one's joys, love, fears, sorrows and even one's shame?

Friendship is the fruit or result of this gift possessed by all hearts sincere, because this heart-to-heart admitting is the root of friendship and its most consoling manifestation: true friends do not hide from each other or one another!

However amongst all the secrets which we carry in the "fragile cup" of our hearts, none bother us more than the secret of sin and its torments: intimate shame, remorse (regret) which moves in one's life as a worm in a wound!

But this special secret cannot be admitted to those who, charmed by the exterior of our lives, love us and still esteem us...

Moreover such confidential matters would break up cherished acquaintances. Ah! if only a heart could be found into which one could just throw this weight, with which one could at least divide it!...

The admission of mistakes or sins is a feeling which comes out so spontaneously from a human heart that many a book could be written thereon.

Thus in primitive Buddhism, the most solemn and important act of religion was "the confession" during days of lent. Plato, the pagan Greek philosopher, advised the malefactor ot "witness against himself in order that by the manifestation of his crimes, he may be delivered from the greatest of evils: injustice!"

In the Old Testament of Moses auricular (from mouth to ear as we have nowadays.) confession did not exist. However without opening his or her lips, one could admit all the sins he or she committed. The various sacrifices, big and little, were but a sign-language by which all the evil thoughts of the heart and all the sins of the body were indirectly revealed and forgiven!

If man confesses his sins, it is then because by this accusation, (no matter how hard to swallow), he reaches finally the satisfaction of one of his natural inclinations or desires (emptying of a troubled heart or conscience. *(To be continued)*.

Fr. Nick.

— FOOD FOR THOUGHT —

"I have never sought and I do not welcome the support of any person or group committed to communism," said President Roosevelt in a coast-to-coast broadcast lately. Do your blame him for saying that?

2) Many things were accidentally invented during this war and many others were purposely constructed. There is now a new kind of a "pan" out. No! It's neither a plastic, nor a pyrex product. It was invented and patented in Moscow and is called "panslavism" (all-Slav movement). Thus on the "fire" of Russian imperialism will be "cooked" the small and enslaved peoples of Slavonic origin. For a long time now the Ukraine is in the middle of this "pan." The situation?—Simply sizzling, brother and sister, and very hot!

3) How times have changed! True it is, that man is constant only in his "inconstance," steady in his unsteadiness! On October 31st, 1939, Molotov made a speech in Moscow and declared Britain to be an aggressor and said Germany was striving for peace! To-day, the situation is "vise-versa,"—Simply a machiavellian policy!

4) Once again the Moscow "Pravda" accused Polish anti-Communist leaders of being imperialists... Look who is talking!!!

5) Such fathers, such sons," they say. Such leaders, such policy! Small peoples are forced by Russia to join the Union of Soviet Republics, and in Canada poor workers are intimidated into joining Communist-controlled labor unions.

Freedom from fear, where art thou?—we ask. And the echo answers: "Only on paper, brother, only on paper, as a war-time "cliche" in oratory!"

6) Have you seen the film "Going my way?" Don't miss it for anything!

7) The "sun of resurrection" is about to rise on the horison of our Youth's future in Ontario. There's a convention in Hamilton which has a Club of over 125 members!

8) The original intention of Soviet Russia was to form the greatest army in the world in order to destroy our democracies. However the Red leaders in their plans forgot about a guy named Hitler!

9) Nothing was and is more idiotic than the explanation by our Reds of the late Hitler-Stalin pact.

10) Now that the fire of enthusiasm of our Youth convention in Saskatoon and Winnipeg is settled to normal conditions, are we really living up to the plans formulated there???

(Editor).

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ ПРОВІНЦІЇ ОНТЕРІО

В Гамільтон Онт., в днях 11-12 листопада, 1944, відбувся дуже величаво Окружний З'їзд Українського Католицької Юнацтва провінції Онтеріо. Програма З'їзду була слідуюча.

Субота, 11 листопада.

Год. 1-2 пополудни була реєстрація делеґатів в парохіяльній домівці церкви св. Духа. В год. 2. було отворення З'їзду, опісля привіти зложили о. Петро Серветник, місцевий парох, А. Рибіцький від місцевого відділу БУК-а та Л. Грицай від відділу УКЮ в Гамільтон. Опісля виголосили реферати: Всеч. о. І. Борецький: "Ціль Конвенції З'їзду." Др. Кучерепа: "Участь української католицької молоді в сій війні". Всеч. о. В. Філевич: "Будучність української католицької молоді в Канаді." Потім були дискусії на перушені повище теми.

В год. 4.30 в церкві св. Духа відправлено молебен, а опісля делеґати й гості приступили численно до св. Сповіді. В 7. год. ве-

(Продовження на стор. 12, колюмна 3-а)

WEST TORONTO, ONT.

— NOTES FROM NEWSY NOOK —

THIRTIETH ANNIVERSARY

Detailed preparation were planned for the great day. What great day? Why hadn't you heard?— The thirtieth anniversary of St. Josaphat's Church, of course. Yes, it is 30 years since the first Ukrainian Church was established in the city of Toronto. The preparations were great,—not only from the temporal and festive point of view but also from the spiritual side, for Reverend Father Roborecky very appropriately planned a mission to precede the great occasion. And it was just the thing to bring to the foreground the religious significance of the celebration. The missionary who conducted the mission was the widely known and deeply loved Fr. Shyshkowich. It is no wonder the church was filled every evening; no one would want to miss as interesting a speaker as Fr. Shyshkowich. His sermons were masterpieces of oratory, very moving and very convincing. The mission commenced Saturday evening October 14th and continued right through to October 23rd. In the course of the week. after the main sermon, Father had a special conference for each state in life. The mission was the preparation which was climaxed on Sunday by the entire parish receiving the Sacraments. It was indeed a success!

Sunday, October 22, 1944.

The sun was smiling down from the cloudless heavenly blue sky; the wind swirled about playfully toying with the fallen crimson glory of the trees—all in all, we had royal weather, such as it should be on this memorable day. After Low Mass and breakfast the De La Salle Band smartly took up their ranks in front of the Church setting the example for the congregation in the formation of the parade. The entire congregation proudly and openly demonstrated their Catholic Faith. Lead by the cross bearer, the De La Salle Band attracted a great deal of attention and admiration with their smart uniforms and snappy martial music. Behind them stepped lively the girls of the Sodality in their sky-blue capes and matching hats. The young ladies, women, boys and men followed. At the end came the clergy and seminarians attired in their vestments preceding His Excellency, Bishop Ladyka and Msgr. McDonough who viewed the parade from the inside of a slowly moving car. On reaching the church the Bishop was greeted at the door by our pastor, Rev. A. Roborecky and Mr. Stangret, representing the Church committee. To the strains of the welcoming hymn the Bishop entered the beautifully decorated church and took his place on the throne.

In less time than it takes to tell, St. Josaphat's was filled "to the doors and the roof" as one of the Toronto papers expressed it—people were crowded in the aisles, even sitting on the stairs leading to the choir loft. Assisting at the Pontifical High Mass were Msgr. Kamenecky, Fr. Kohut, Fr. Kushniryk, and Sub-deacon W. Bandura. It was a very colorful and awe-inspiring ceremony to observe—such reverence, such dignity. His Excellency looked very majestic in his flowing episcopal robes, bejeweled crown and gloden crozier. And yet, in the midst of all this solemn ceremony his tender paternal love shone above all else. Noticing that the little school boys had sacrificed their seats to older guests, His Grace in a loving fatherly gesture invited the boys to sit at the foot of his throne.

In his welcoming address, Fr. Roborecky briefly sketched the early days of St. Josaphat's and the progress we have made since 1914. He expressed his gratitude to everyone who came from far and near to help celebrate this great day.

Fr. Shyshkowich then delivered his sermon in when he proved that the Catholic Church is the one and only Church founded by Christ. He urged the faithful to live constantly in the grace of God, in love and unity so that Christ's plea for "one flock and one shepherd" may become a reality.

At the conclusion of Mass, Bishop Ladyka, whom everyone was impatiently waiting to hear, spoke to his flock. He congratulated the parish for the splendid progress during the past 30 years. He also pointed out that the church was erected during the first World War and on the 30th anniversary the world again was overcast with deathly clouds. He emphasized the fact that only our prayers will bring back our beloved boys home safely. In the course of his sermon the bishop petitioned for priestly vocations—for indeed, the harvest is great and the labourers few. In conclusion His Grace called down the blessing of Almighty God on all present.

After the service in church was completed everyone went down the hall where a delicious banquet had been skilfully prepared by the women of the parish. (Compliments galore were showered on the tasty holubchi!) Among the distinguished guests present was Mayor Conboy and his gracious wife. His Worship praised the Ukrainians for their tenacity in observing their native customs. He also paid a glowing tribute to all the Ukrainian boys in the armed forces.

During the banquet the diners were entertained by clever and amusing musical numbers rendered by the children of the Ukrainian school.

Evening Concert

To climax the day's celebration a concert was staged at Columbus Hall in which the local Ukrainian talent participated. Captain Michael Kapusta, master of ceremonies, introduced the choir in their colorful Ukrainian costumes, which was not only grand to listen to, but also beautiful to behold. Miss Olia Smolyk charmed her audience by her musical numbers. She favoured us with a Ukrainian piece "Dying in Exile" and for the English speaking audience she sang "You are Free." She was welcomed back later in the program. Her reverent interpretation of Ave Maria by Schubert held everybody spellbound.

The graceful, nimble-footed dancers "brought down the house" at the conclusion of their Ukrainian dances.

Reverend Fr. Roborecky gave a very informative as well as interesting talk on the history of the parish, both in Ukrainian and English. He brought out the fact that though the immigrants thirty years ago were materially poor, nevertheless, their spirit was strong and dauntlessly they overcame all the difficulties of early organization to grow up into the prosperous, thriving parish of 1944.

The four Shklar sisters provided the audience with a genuine musical treat when the three violins and piano were heard in "The Old Refrain" and "Begin the Beguine."

To our guest of honour Msgr. Brennan, who was representing Archbishop McGuigan, Miss Sophie Chenkaluk read and presented him with a brief summary of our parish history. Msgr. Brennan, a one-time teacher of Fr. Roborecky, expressed his thanks and congratulations on behalf of the Archbishop who was unavoidably absent. The choir brought the concert to a close by singing three final songs. And thus ended a day which everyone will agree brought praise and glory to God and added in a great measure to the prestige of the mother church in Toronto— St. Josaphat's.

Lillian Dzurman.

BOWLING

Just look at that ball zip down the alley—and whango! it's a strike!! (Believe it or not). We sure started our bowling league off with a bang. And what a crowd! Four alleys certainly won't suffice if our attendance is as good all through the season as it was on opening night, November 1st. Taking a peak at the score sheets we are sure that the competition is going to be "hot and heavy." Those pins will really be flying.

— HERE'S A CHUCKLE, CHUM —

Catty, Ouch!

"Cats, my dear!" said the spinster. "I hate the very sight of them. I had a sweet little canary and some cat got it. I had a perfect parrot, and some cat got that. I had an adorable fiance once, and oh don't mention cats to me!"

З'ЇЗД УКЮ ... (продовження з стор. 11)

чером в величавій салі Рок Ґарден Лодж був бенкет, підчас котрого головними бесідниками були Преосвященний Кир Ніль Саварин і проф. Киркконел. По бенкеті була забава для гостей та делеґатів.

Неділя, 12 листопада.

В год. 8.30 рано була читана св. Сл. Божа, підчас котрої всі делеґати, котрі сповідалися, приступили до спільного св. Причастія. По св. Сл. Божій було в парохіяльній салі спільне снідання. Преосвященний Кир Ніль Саварин відправив в год. 10.30 св. Сл. Божу в асисті многих священиків. Всеч. о. П. Серветник, парох, привитав Преосвященного в імені парохіян. Преосвященний виголосив також проповідь підчас св. Сл. Божої.

По св. Сл. Божій відбувся спільний обід. В год. 2. пополудні продовжався дальше З'їзд й першим бесідником був Всеч. о. А. Роборецький, котрий виголосив доклад на тему: "Потреба сильної організації." Другий реферат виголосив Всеч. о. канонік П Каменецький на тему: "Молодь і релігія." Послідний реферат виголосив о. ігумен Когут на тему: "Проблеми сучасної молоді." Опісля відбулися наради делеґатів, підчас котрих упляновано начерк праці на біжучий рік. В год. 7 до 8 вечером в церкві св. Духа було гарне релігійне богослуження Свята Година, на котрій були присутні всі делеґати та гості. Вечером 8.30 на закінчення З'їзду, улаштовано величаву Академію.

Цілий З'їзд пройшов з повним успіхом й був він першим того рода З'їздом УКЮ на провінцію Онтеріо.

Теодор Солтовський
рядовик, зістав забитий в Італії 4 вересня, 1944. Родився 1921 Походив з Винипеґ, Ман.

Йосиф Площанський,
рядовик, зістав забитий в бої в Італії. Походив з Палп Ривер, Ман. Родичі його мешкають в Флін Флон, Ман.

Антін Федорук,
рядовик, син панства І. Федорук в Винипеґ, Ман. котрі є членами церкви св. Покрови, зістав ранений в Голяндії.

Теодор Галовський,
стрілець, зістав тяжко ранений в Франції. Походить з Україна, Ман. Родився в 1921.

І. Якимів,
рядовик, зістав забитий за морем, в Франції 22 липня, 1944. Походив зі Збараж, Ман.

ЗАВДАННЯ МОЛОДІ

(Доклад виголошений учителькою Марією Карнець підчас З'їзду УКЮ Манітоби, 30 вересня, 1944, в Винипеґ)

Одного вечора сього місяця стояв один чоловік на своїм подвірю і глядів на небо. На мое питання, за чим так глядить, відповів: "Я нині рано випустив свої голуби в далеку, 300 миль, дорогу. Час їм вже вернутися до гнізда, але їх ще немае."

Я, мовби той чоловік, чекала нинішнього вечора и мала надію, що як наші голуби-молодь почули заклик до З'їзду до Винипеґ, то вони довго отяґатися не будуть а численно прилетять до Винипеґ. У своїй надії я не завелася.

Припала мені велика честь привитати Вас усіх тут присутних у нашім центральнім гнізді.

Яке діло нас тут привело, спитаєтеся? Скріпити велике гніздо молоді в Манітобі під назвою Українське Католицьке Юнацтво. Нагодуй, а відтак ласки проси, кажуть наші люди - так я, по такій смачній вечері, буду старатися вияснити, чи радше пригадати Вам в коротких словах про завдання молоді. А Ви прийміть сі мої зауваги зі щирим серцем.

Ви вже перше завдання сповнили, а се, Ви силою своїх крил прибули тут, отже ми є вже в силі покласти сильний фундамент під наше товариство. За сю нашу силу, треба подякувати нам нашим родичам, котрі переляли сю силу в наші серця. Маємо трохи сили, скажете, а через війну брак матеріялів, чим отже будемо будувати? Ні, дорога молоде! Українцям ніколи не забракне матеріялу. Господь Бог дав і нам великі талани і казав їх не марнувати чи закопувати в землю. Про се добре знають наші сусіди, котрі нам за се і дають признання. Дам Вам слідуючий примір.

Першого таки дня, коли я почала учити тут в місті, учительки та учителі почали питати мене, чи я вмію співати та малювати, бо вони почули, що я українка. Видите, що чужинці всетаки мають досить високе поняття про нас. Після них як українець, то вже і співає і малює. Між нашою молоддю є многі талани, однак дуже часто стається се, що многі з нас є в такім прикрім положенню, що не мають змоги тих таланів розвинути. На примір, один учитель з тої школи де і я учу, оповів мені про одну українську учиницю, котра була дуже здібна і учителі покладали на неї велику надію. Дійшла та учениця до 10 кляси а по вакаціях вже не вернула до школи. По якімсь часі сей учитель стрінув її на ринку, як продавала ярину. Так нераз марниться неодин цвіт нашого українського талану.— Також і я мала велику надію на дві свої учениці, українки, котрі мали дуже гарний голос. Але щож. Дійшли вони до 10 кляси й потім одна віддалася а друга пішла до роботи.

Дуже рідко трафиться, що чужі дають нашій молоді поміч. Маємо одну українську артистку, доньку бідних родичів. Жила вона в малім місточку де навіть нашої церкви не було. Учителька пізналася на ній, що з неї може вийти здібна артистка-малярка, й постаралася про се, що сю ученицю вислано до вищих шкіл. Ся учениця щороку здобувала собі стипендії та по скінченню шкіл дістала найвищу нагороду та славу в Канаді. Але така поміч дуже рідко приходить нашим артистам.

Радіємо дуже, коли наші талани розвиваються. Радіємо ми тут в місті Винипеґ, гарно розвиненим таланом панни Ґресько. У нас знаходиться досить здібностей, по треба отже нам ставати на свої ноги, не оглядатися все за чужою помічю. До Вас, шановні гості, родичі та учителі, відзиваюся я в імені Освітного Комітету ЛУКЖ Поможіть нам, в нашій праці, додайте нам охоти в праці, без котрої то охоти тяжко працювати. Кождий цент котрий збере сей Освітний Комітет піде на студентський Фонд, себто на поміч потребуючим студентам та студенткам. Ми хочемо тим виховати принайменше кілька інтеліґентних сил, котрі нас ніколи не покинуть та будуть гордістю нашого народу в Канаді.

Третє завдання, се зорґанізовання відділу УКЮ на місцях. Як повернете домів, згуртуйтеся при церкві в відділ УКЮ. Не забуваймо, що наші вояки внедовзі вернуть зза моря. Маємо на їх поворот гарно приготовитися. Який дім знайдуть вони? Вониж за нього пішли боротись. Маємо колись наших вояків всі спільно привитати в нашім кружку, орґанізації. Довго вони вже між чужинцями скитаються. Вже досить довго вони оцікують на той день, коли вернуть домів, між своїх людей. Нашим завданням тут в Канаді було о много лекшим, ми мали лише дім захоронити та приготовити на їх приняття. Я певна, що ми всі візьмемося до спільної праці з питомою для наших батьків силою та витревалістю, котрою вони сей край для нас здобували. Я також певна, що нам поможуть наші родичі, учителі та приятелі. Наш Освітний Комітет вже починає пляни програми помагати Вашим кружкам, про що ми будемо пізніше містити в нашій газеті Будучність Нації.

За четверте завдання кождий кружок повинен взяти собі за постанову мати свою підручну бібліотеку в котрій ся часопись буде знаходитися як наш провідник, щоби ми не забули за слова Т. Шевченка: "Чужого научайтесь, свого не цурайтесь." Домініяльна Централя УКЮ прислала для Ман. УКЮ, до масового поширення, книжку: "Пятиліття УКЮ в Канаді." В кождім відділі УКЮ, повинен бути принайменше один примірник сеї книжки. Не забуваймо, що ми навчимося розвиватися, тоді коли будемо брати приклад з других людей.

Яко українці католики, ми повинні взяти собі дальше за святий обовязок, що будемо пильно прикладатися до всяких наукових студій та під кождим оглядом будемо давати добрий приклад другим, а головно молодшим від себе. Добре буде, колиб Ви мали нагоду побачити фільму "Ґоінґ май вей," де артист Бінґ Кросбі своїм музичним таланом дає примір Католицької Акції.

Много нераз з нашої молоді легковажать активність-працю в відділах а більше дбають про забави та танці. Добре й нераз та конечним є забавитися, неначе відірватися від праці. Се і хосенне для нашої душі та навіть і для нашого тіла. Так як ми здорові тоді, коли будемо їсти різнородні страви. Наш ум повинен діставати різні поживи. Будемо ми такі, які книжки будемо читати. Нехай Господь Бог благословить нас і вішле нашого Ангела Хоронителя, щоби стеріг нас перед упадком. Щоби ми могли розпізнати все зло від добра. Щоби ми могли сього діпняти, то мусимо стало до Бога молитися, бо без Бога ні до порога.

Памятаймо на се, щоби ми все поважали один другого, а критикування лишім, бо

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

UKRAINIAN POPULATION IN CANADA

According to the Canada Year Book 1943-44, the statistics taken in 1941 show the following Ukrainian population by provinces:— Prince Edward Island 2, Nova Scotia 711, New Brunswick 22, Quebec 8,006, Ontario 48,158, Manitoba 89,762, Saskatchewan 79,777, Alberta 71,868, British Columbia 7,563, Yukon 18, Northwest Territories 42. Total 305,929.

Ukrainians living in the nine largest Canadian cities are as follows: Montreal 5,844, Toronto 10,472, Vnacouver 1,913, Winnipeg 22,578, Hamilton 2,265, Ottawa 547, Quebec 22, Windsor 1,817, Edmonton 6,070.

COUNCIL NOTES

Mr. J. Kozoriz, president, opened the first meeting of the new provincial executive of the Ukrainian Catholic Youth League at St. Nicholas School on Sunday, October 29th. The president read the program of activities and a very interesting discussion was held on each topic. Speakers were chosen to speak to the youth of Sandy Lake and district upon the invitation of Father Gregory. It has been decided to hold a series of lectures, once a month, for six months. These lectures will be based on: (1) Religion, (2) Post-war Employment, (3) Ukrainian Literature, (4) Health, (5) Ukrainian History, and (6) Ukrainian Music.

AND THEN...

In the days of St. Philip Neri there lived in Rome a young man whose name was Francis. From early childhood, he was a great favorite of St. Philip. The Saint liked him and took great interest in him, because he was so gentle and good and so clever in his studies. Pepole used to say that some day Francis would be a great man, and make a great name for himself in the world. This pleased the boy, but it made him proud and too ambitious to get ahead in this world and not amibitious enough regarding the things of the world to come.

The more successful Francis became, the less interest he took in religion He became careless about assisting at Mass and receiving the Sacraments. This worried St. Philip. So one day while the two of them were talking in their usual friendly and free manner, the Saint asked Francis: "How are you getting along with your studies?" "Fine," was the reply. "Soon I shall make plenty of money and become rich." "And then?" the Saint continued with a smile. "Then I'm going to hold one office after another until I reach the highest in the State." "And then?" 'Why that's the biggest success I can win on earth!" "And then?" "Oh, I suppose I'll die like the rest of people," the young man answered indifferently." There was a silence and the Saint said no more.

Francis walked home. The question, "And then?" kept haunting him. "And then," he was thinking, "I shall die. And then, I shall be judged. And then, I shall live forever in Heaven or in Hell." The next day the young man returned to his saintly friend. "I see now," he said, "I'm a failure; I am making a fool of myself. Show me the way to real success."

таймо, що критика є найкращим учителем. Відносно других будьмо все лагідні та вирозумілі.

Кажуть люди, що є трохи добра в навіть найгірших людей, а трохи зла в найліпших. Я вірю, що як ми будемо шукати того більше добра замість зла в других людей, тоді ми зробимо великий поступ в Канаді й всі будуть брати собі з нас примір, бо де буде згода, там буде єдність та мир.

SO LONG...

We are very sorry to hear that Father Chyz has been transferred to Fort William, Ont. Father Chyz will be missed by all the young people of Manitoba. We wish Father Chyz the best success in his new parish and we are sure that the young people of Fort William will give Father all the cooperation he will need Father Chyz's transfer is Manitoba's loss and Ontario's gain

LAUGH AND GROW FAT

Prospective emmployee: "Do you give your help two weeks' vacation?"

Boss: "No, a month. Two weeks when I go on my vacation, and two weeks when they go on theirs."

Small boy: "Mr. Smith, dad wants to borrow your corkscrew."

All right, sonny," said Mr. Smith, reaching for his coat. "You run along home I'll bring it over."

Sergeant: "How do you like the army?"

New Private: "I may like it after a while, but just now I think there's too much drilling and fussing around between meals.

Poor Private

It was the raw recruit's first turn of sentry duty So his voice was rather shaky as he exclaimed:

'Halt! Who goes there?"

Out of the darkness came the startling reply: "Foe!"

"Have a heart, chum," the sentry protested. "I haven't had time to learn the answer to that one yet!"

Nervy

Visitor What is this on the register?

Hotel Clerk A bug, sir.

Visitor (laying down the pen): I don't mind if you have bugs in this hotel, but when they come out to see what room you take that's too much.

З'ЇЗД УКЮ В ЕДМОНТОНІ

В днях 18 і 19 листопада, 1944, відбудеться З'їзд Українського Католицького Юнацтва в Едмонтоні.

Німці почали обкидати Льондон новою літаючою бомбою званою В-2, що летить 1000 миль на годину, несе з собою тону вибухових матеріялів та при вибухові засипує все на кілька миль довкруги себе. Летить вона високо 65 миль над землею. Цікавим є, що в Злучених Державах почали поважно застановлятися над сим що німці можуть засипати літаючими бомбами також Злучені Держави.

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

STANDARD BUTTER CAKE
(Made with Bread Foulr)

2 cups bread flour, 3½ teaspoons baking powder, ½ teaspoon salt, ½ cup shortening, 1 cup sugar, 2 eggs well beaten, flavoring. 7/8 to 1 cup sweet milk.— Sift flour once before measuring, then sift three times with the baking powder and salt. Cream the shortening, add the sugar gradually, beating between additions. Add the well-beaten eggs. Add the dry ingredients, alternately with the milk. Add flavoring as desired. Bake in two layer-cake tins in a moderate oven (375 deg. F.)

OATMEAL COOKIES

1 cup sugar, 1 cup shortening, 2 eggs, 3 cups rolled oats, 1 teaspoon cinnamon, 1 teaspoon ginger, 1 teaspoon baking soda, 2 cups Canada Approved Vitamin B flour, 1 tesspoon salt, ½ cup sour milk, 1 cup seeded raisins. — Cream the fat and sugar Add the well-beaten eggs and rolled oats. Sift the dry ingredients and add alternately with the milk Add the raisins and mix thoroughly. Drop from a teaspoon on greased baking tins Bake in moderate oven for 10 to 12 minutes. Makes 50 cookies

SAUERKRAUT

Select sound, firm heads of cabbage for this, and allow them to stand in a fairly warm place for a day or so to wilt. Remove the outer green leaves off the cabbage and any decayed or bruised leaves, then quarter the cabbage, remove the core and wash it. Dry thoroughly before cutting. Now either shred it finely with a sharp knife, or use a kraut cutter if such is available When the cabbage is all cut, it is then weighed, and for every 20 pounds fo cabbage, measure ½ pound salt, and use medium coarse granulated salt not iodized or freerunning salt Mix the shredded cabbage with the salt thoroughly. Place in an earthenware crock and press the cabbage down into the container, but do not pound it down. When the salt has dissolved, there should be a brine on top of the cabbage. Now cover the cabbage with a clean cloth, place a board on top of this which has been cut to fit the inside of the container. Place a weight on top of the board and an excellent weight can be made by filling a glass jar with water. The cabbage-filled crock should now be set in a moderately warm place, about 70 deg. F., to ferment. At this temperature the fermentation should require from 2 to 4 weeks. A scum will form on the cabbage as the fermentation proceeds and this should be removed from time to time(for if it is allowed to remain, it will check fermentation and may actually cause spoilage. This scum can be removed by lifting off the weight, board and cloth. Clean the cloth thoroughly each time before replacing it. Each time the cloth is put back in place, the board and weight are also placed on top again.

В Манітобі шаліє якась епідемія, котра зробила страшні спустошення серед домашнього птацтва, як індики й кури.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

13-ИЙ З'ЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ

В днях 7, 8 і 9 жовтня відбувся в Саскатуні з ряду 13-ий річний з'їзд БУК-а Саскачеванської Секції. Помимо припізнення жнив і полевих праць, через не сприяючу погоду було поверх чотириста учасників. Цей з'їзд всеціло призначено кампанії на новий виховавчий Інститут о. Маркіяна Шашкевича. Зібрано приблизно шість тисяч долярів.

До заряду на 1944-45 ввійшли:

Покровитель Їх Ексц. Кир В. Ладика ЧСВВ
Почесний Голова Яків Д. Стратійчук
Дійсний Голова Андрій М. Кіндракевич, адвокат з Йорктон, Саск.
1. заст. гол. о. В. Фірман, парох Саскатуну
2. заст. гл. Іван Свистун, хлібороб Оролов
Діловий писар Володимир Филипович, склепар з Арран
Скарбник Антін Жук, хлібороб з Гефорд
Скарбник кампанійного Фонду Яків Д. Стратійчук, банкир, Канора.
Члени Заряду Гнат Костенюк, Николай Жабінський і Ст. Грицак.
Провірники Всеч. о. К. Лотоцький, Д. Сікорський і Мирослав Голота.
Директор Бурси Всеч. о. П. Криворучка.

* * *

Цьогорічний з'їзд почався в суботу 9-го жовтня вечером, реєстрацією делегатів і гостей з поза провінції і спільними нарадами в парохіяльнім Домі Просвіти. Нарадами проводив п. А. М. Кіндракевич, голова БУК-а Саскачеванської Секції, а головним референтом був Впр. о. І. Бала, ЧНІ., який представив практичну сторону програми слідуючого дня, як також обговорено спосіб переведення кампанії. По коротких нарадах і дискусіях приступлено до вибору комісії.

До номінаційної комісії ввійшли: Мих. Гриневич з Гвитом, Мих. Лозінський з Лановець, Ст. Шебець з Реджайни, М. Бурак з Гудів, і Всеч. о. П. Криворучка, а до резолюційної комісії ввійшли: Впр. о. І. Бала, ЧНІ. з Йорктону, Мир. Голота з Бруно, Д. Сікорський з Арран, І. Ісаїв з Едмонтону і Впр. о. Й. Сеньків, ЧСВВ з Вінніпегу.

По цім слідували довгі наради самого головного заряду БУК-а з отцями.

В неділю 8-го жовтня рано, від год. 7-ої до 9-ої—сповіди і тихі Служби Божі та спільне св. Причастія до котрих приступило много делегатів і гостий, як також і заряд БУК-а. По цім коротка наука отця Бали, і спільне снідання в Парохіяльнім Домі Просвіти. Торжественна Служба Божа почалась о години пів до одинацятої, котру відправив Впр. о. Ігумен Й. Сеньків, ЧСВВ з Вінніпегу в асисті Всеч. о. Й. Корби ЧНІ. з Роблин, Ман. і Всеч. о. С. Шевчука ЧСВВ з Едмонтону. Проповідь виголосив Впр. о. І. Бала. По богослуженню слідував спільний обід. По спільнім обіді в Парохіяльнім Домі Просвіти, що його приготовили, як завсіди, гостинні пані з Товариства св. Ольги, слідувала коротка павза.

В третій годині з'їзд розпочато молитвою, котру провів о. капелян М. Т. Пелех. Адвокат А. М. Кіндракевич з Йорктону, голова БУК-а відкрив з'їзд своєю вступною промовою, в якій привитав делегатів від відділів БУК-а, парохій, народних домів, а також гостей зпоза Саскачевану, а то з Манітоби й Альберти і представника наших вояків в особі Всеч. о. капеляна М. Т. Пелеха.

Всеч .о. В. Фірман, парох св. Юрія в Саскатуні витав з'їзд в імени своїх парохіян, порівнуючи Саскатун до Єрусалиму, котрий жиди відвідували раз в рік, як це тепер роблять добрі українці католики Саскачевану приїзджаючи раз в рік на з'їзд Братства Українців Католиків в Саскатуні. Приїзджають вже як свої до своїх, зі щирістю серця, з одними ідеалами й одними бажаннями. Парохія св. Юрія завсіди радо витає своїх гостей на цих з'їздах, а Парохіяльний Дім Просвіти широко отворений для всіх учасників з'їзду, а жіноцтво, Товариство св. Ольги, все є раде і готове до услуг.

По цім слідував привіт від Всеч. о. капеляна М. Т. Пелеха, довголітного пароха Саскатуну, а тепер на активній службі в війську. Отець капелян передав привіт від команданта саскачеванської військової округи, бригадира Труда, від президента Комітету Українців Канади: Впр. о. Др. В. Кушніра, та від українських вояків в канадійській армії

Між іншими, отець капітан сказав, що кінець війни застане в страшній руїні і наш Старий Край- Україну. Може на нас в Канаді й Америці припаде історична роля рятувати перед цілковитим занепадом українства, а продовжати долю грядучих поколінь. Отже з цеї причини, як також найкращим памятником для наших повернувших вояків-героїв буде збудовання нового великого Виховавчого Інституту в Саскатуні. Так що по скінчені війни, як буде розпущена одна армія (армія військова), то ми мусимо зорганізувати і виховати другу армію, армію свідомих віруючих молодих людей. Нашу молодь можемо виховати для себе лиш ми самі, а виховаємо її тільки при помочі наших виховавчих інституцій і шкіл. Тому плянований Виховний Інститут в Саскатуні це негайна конечність. — Цей привіт о. капеляна присутні приняли гучними оплесками. (Далі буде).

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД БУК-а В АРРАН, САСК.

В неділю, 1-го жовтня, відбувся семий окружний з'їзд Братства Українців Католиків в Арран, Саск.

З'їзд започатковано богослуженням, котре відправив місцевий парох, Всеч, о. Н. Сірий

По богослуженню, відбувся спільний обід в парохіяльнім домі, яке приготовило наше жіноцтво. Пополудневу сесію отворив о. парох молитвою. Предсідником з'їзду був п. Д. Сікорський, а секретарював Вол. Филипович. Від парохії зложив привіт п. В. Гордійчук, п. Д. Т. Демчук від місцевого відділу БУК-а, а п. Гн. Німець промовляв від запомогового Братства о. Николая. Від молоді промовляв учитель Мих. С. Кінащук. А опісля принципал місцевої школи п. О. Свистун. Головним бесідником на з'їзді був Впр. Брат Методій ЧБХШ., професор колеґії св. Йосифа в Йорктоні.

В прекрасній бесіді Брат Методій зясував потребу захования наших національних традицій. Виховувати свою молодь в наших українських католицьких інституціях, де наша молодь научиться любити, цінити й заховувати своє, а пізнійше буде держатися свого народу та стане працювати в його рядах для добра Канади й слави свого народу. Промову Впр. Брата Методія присутні надгородили гучними оплесками.

По цім п. Вол. Филипович ,діловий писар

(Продовження на стор. 19

ЗАРЯДЖЕННЯ

Отсим повідомляється всі відділи БУК-а, щоби якнайскорше відбули свої річні збори вибрали відповідний і активний заряд, та подали звіти зборів, як також і перебіг річної праці відділу на руки ділового писаря пров. Заряду п. Вол. Филиповича.

Також пригадується, що кампанія на новий Виховний Інститут започаткована на нашім славнім з'їзді в Саскатуні, продовжується, і що на всіх лежить обовязок цю кампанію перевести до як найкращого успіху. Тому **всі** до праці і жертви!

Всі жертви зібрані на новий Виховний Інститут проситься слати на руки касіера нашої кампанії п. Якова Д. Стратійчука, Канора, Саск.

Слідуючих жертводавців пропущено в попередній лісті жертводавців з'їзду в Саскатуні . . . .

Замість Д. Сікорський, Арран	50.00
Має бути: о. Н. Сірий, Арран	**$50.00**
Павло Шебець, Беніто, Ман.	10.00
О. М. Свистун, Арран	10.00
Іван Швайковський, Арран	5.00
Антон Загарійчук, Арран	5.00
Мих. Губич, Арран	5.00
Вас. Нагнибіда	5.00
Григорій Сич	5.00
В. Гриценко	1.00
Іван Вітвіцький	1.00
Д. Чорнейко	1.00
В. Яремко	1.00
П-ні Ірина Гусак	.50

о. А. Луговий

[illegible]

(Продовження)

Масні слова а потім неволя

Капіталізм, знаємо, часто надуживає робітника: не дає йому справедливої заплати, не уважає на його здоровля, не інтересується його будучністю, його родиною, уживає його яко скотину, як бездушну машину, або за маленьке колесо своєї великої машини. Однак капіталізм ще лишає чоловікові трошки свободи: він каже до свого робітника: "як тобі не до вподоби в мене, то покидай мене й шукай собі іншого заняття, в іншім місці." Інакше поступає соціялізм. Спершу він приступає до чоловіка і робить себе його оборонцем. Соціялізм каже: "Чоловіче, дай мені свій голос, а я створю для тебе рай на землі." Колиж соціялізм дійде до повної сили, коли керма державна в його руках, в тих руках, що кермують армію і поліцію, тоді він не знає границі. Він не вдоволяється зліквідуванням одного чи другого капіталіста. Хліборобови він відбирає землю, худобу, коні, дріб; садівникові відбирає сад;- від шевця, машиніста, від кравця соціялізм перебирає варстат праці, фабрики і всі знаряди виробу, продукції. "Отже тепер чоловіче, я беру тебе під свою опіку. Ти будеш робити там, а той другий чоловік там, а там. Ви не будете працювати там де вам схочеться, лиш там де я вам призначу. Вам не вільно покидати роботи і шукати собі іншої, без позволення. Ви маєте робити по такій ціні, яку я вам призначу. І не вільно вам бунтуватися, страйкувати, гуртуватися в унії, бо це вам не поможе. В мене власть і сила. Я кермую поліцією, військом. Також не вільно вам переноситися з одного місця на друге. Ви, фармері, будете обробляти землю, але це не ваша земля, це земля державна. Ви будете доїти корови, але молоко маєте віддати державі, а державний уряд вам дасть тілько кілько сам осудить."- -- Оттак то промовляє соціялізм до людей, коли люди були на скілько нерозумні, що віддали йому повну власть над собою. Під соціялізмом чоловік, стративши приватну посілість, стратив свободу, став невільником, і за свою працю, мусить просити в державного урядника кусник хліба для себе і для родини. Він неначе сталий реліфник, жебрак державний.

Правда, соціялізм часом зацитькує людей як мама зацитькує дитину цукерком. Соціялістичні політекери кажуть людям: "Як ви нас виберете, ми постараємося, що ваші діти дістануть забавову площу, спільну купальню; ми вам дамо державного доктора, державну клініку; ми вам дамо це,—то." Тимчасом гоноровий чоловік скаже собі: "Пощож я маю жити з чужої ласки? Чиж я неможу сам собі вибрати такого доктора,як я бажаю, або постаратися о те, щоб моя дитина мала де скупатися, забавитися. Чиж я не батько дитині? Я не потребую опікуна над собою ані над своїми дітьми, поки здоровий. Хочби той опікун був державний. Хтож є державний урядник? Він є лиш слуга народу. Самий уряд є слугою для народу, а не його паном. Одиниця має перше право, а не держава, бо держава складається з одиниць. Держава для мене не є божище."--Так, капіталізм нераз визискує чоловіка, а соціялізм хоче не лиш визискати його, але відібрати йому всякі права та зробити з нього раба-невільника, або слабоумного, хорого чоловіка, який потребує над собою опіки. Так соціялізм понижає гідність людини. Під соціялізмом чоловік знає лиш одно: що він має робити то що йому скажуть, там де йому скажуть, так довго як йому скажуть і за таке винагородження, яке йому призначать. Позбавлений власного маєтку, чоловік не почуваеться до жадного обовязку, бо пощо приміром мавби він робити на землі, як збіже не буде його? Він не буде працювати, не буде щадити, не буде тверезо жити.

Панщина

Наші діди гірко нарікали на панщину, але панщина не доводила до того, до чого змірює соціялізм. За часів панщини наші діди мусіли працювати для пана день чи може кілька днів на тиждень, за що діставали скромну нагороду. Однак ті люди, по виконанню своєї роботи в Пана, вертали до своїх домів, і далі працювали на своїх полях, а збіже своє могли продати тоді, коли хотіли і там де хотіли. Соціялізм на те не позволяє. Він забирає від чоловіка маєток, свободу, його самого і його родину, не на день, але на все. Він робиться його опікуном, а чоловіка уважає за свого наймита, без маєтку, без власти, без права відклику.

За богато приписує собі

Щоб позискати прихильність у людей, соціялізм видумує всякі штучки. Він присвоює собі всьо, що на його думку було добре. Приміром він твердить, що старо-завітні пророки були соціялістами, бо обставали за бідними людьми. Вони кажуть, що сам Христос був соціялістом, коли ставав в обороні безборонних, навіть тоді, коли ті самі соціялісти відкидають Церкву Христову. Далі соціялісти кажуть що "онемплоймент іншуренс" або "фамилі елловенс" це їх заслуга.

Становище Церкви

Якеж є становище Церкви зглядом соціялізму? Перше скажім, що Церква має право і обовязок заниматися тими справами людського життя, які відносяться до обичаїв. Першим завданням Церкви це є інтересуватися духовними справами людини. Але щоб дістатися до душі чоловіка, треба мати доступ до його тіла. В цім життю людська душа і людське тіло є між собою нерозривно злучені.

Якеж є становище Церкви супроти соціялізму яко такого? Церква осуджує соціялізм. Вона каже, що кождий чоловік з природи має право до власности. Так Бог установив. Бог дав заповідь яка каже: Не кради! Не лиш не кради чужого майна, але навіть не вільно тобі того пожадати. Далі Христос казав що гідний є робітник своєї заплати. Отже треба дати робітникові те, що йому справедливо належиться, а він може з тим зробити, що сам забажає. Це його річ. Святе письмо каже нам, що не вільно замикати уст молотячому волові. Отож коли віл, звірина має право насититися тим, що він молотить, о скілько більше має чоловік право до їди і до того, що ту їду продукує. (Далі буде).

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ НОВИЙ КНИЖКОВИЙ

КАЛЄНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

НА 1945 РІК

Його зміст поважний і повчаючий. У нім знаходяться отсі статі й вірші: Містичне Христове Тіло; о. Б. Курилас ЧНІ.: Назустріч Гостеві; о. Ст. Семчук: Два Листи; о. Н. Копяківський, ЧНІ.: Християнська Мати; о. М. Оленьчук: У греко-католицьких Архієреїв Сходу; С. Вітишин: Іван Продав Жидові Буки; Д. Захарчук: У Ясну Ніч; о. Ст. Ковалів: Біблія у Католиків і у Протестантів; о. М. Перетятко, ЧНІ.: Спомин; п-на А. Жук. Українська Католицька Учителько!; З народньої Мудрости; о. Н. Кушнірик: "Дивлюсь, читаю та й сумно думаю"; Жіноче Товариство імени св. Ольги в Саскатуні; о. Ст Ст. Шавель, ЧНІ.: Хто Нам Найбільше Шкодив?; о. П. Кридоручка: Мир: Повоєнні Проблеми й Молодь; о. др. В. Кушнір Пошана Бога й Його Закону Бракує Провідникам Народів; о. Д. Гаврилюк, ЧНІ. Важніші Події з Історії Церкви в Україні; о. М. О.: Важне Питання; В. Стангрет: Організація, Школа, Свідомість; Б. Л. Корчинський: Цвіт Народу; о. Ст. Бахталовський Наша Будучність, З Життя Американських Українців; о. Ст. Семчук: Добродійне Брацтво св. Покрови в Виннипегу; Жіноче Товариство св. Ольги в Виннипегу; о. кан. П. Божик: Старий Плащ; Ів. Новосад: Дитячий Базар; о. Ст. Бахталовський: Лист до Наших Молодців і до Їх Родичів, До Колегії в Роблині!; Богдан Лепкий: Оповідання Дяка. - Прикрашений многими й гарними ілюстраціями. Календар Голосу Спасителя повинен найтися в хаті кожного свідомого українця. Ціна 40 центів. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask., Canada

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД БУК-а В ҐЛЕНДОН, АЛТА.

Заходом і старанням Всеч. о. Е. Пащака, ЧСВВ., місцевого пароха, та при співучасти ідейних людей з Ґлендон і околиці, відбудеться в днях 19, 20 і 21 листопада, 1944. окружний З'їзд БУК-а в Ґлендон. Се буде перший того рода З'їзд в сім окрузі. Усіх добрих та щирих українців католиків проситься взяти в ньому якнайчисленнійшу участь.

Большевики дійшли до брам Будапешту, столиці Мадярщини.

На італійському фронті в Европі застій.

Сема канадійська воєнна позичка в Канаді пройшла з повним успіхом. Канадійці закупили поверх одного біліона триста міліонів долярів.

о. Степан Семчук

Організаційна Поїздка на Схід

(Продовження)

З Веленд ми повернули разом з о. Борецьким до Порт Далгузі, де можна прегарно викупатися, пристань широка, мілка від ліва морської ліхтарні, чиста і хрустальна вода до сонця. Звідси кораблем ми переїхали до Торонта, а з Торонта залізницею до Ошави. Всюди возив нас даром своїм самоходом о. Ізидор Борецький і за цей його щирий та відданий труд на цім місці від нас уклінна подяка.

На сході всюди подостатком води, рік і озер. Вони чисті, пропливні, охолоджують воздух, наче жили проводять рух в організмі сходу сплавно і легко та дешево, і дають сходові то природне першенство, яке дає широкий і легкий доступ та перевіз і сполука з Америкою. Серед літної горячі маса води прочищує і холодить воздух, дає нагоду відітхнути на сонці і розрухати втомлені груди себед озерних филь.

Хто не бачив "сонячний куток" в Торонті, де купаються не сотки, а днесно тисячі торонтонців і куди доступ для кождого мешканця легкий, скорий і вигідний, навіть з найдальших округів міста, той не бачив і не зрозуміє також тої потягової сили, що для многих досі має місто Торонто. Бачити торонтонські доки і канадійські корвети, які там будуються інаправляються,це друга річ. Бачити кораблі, які поваґом впливають до торонтонської пристані, що головно дотикає східної частини міста (де о. Кушнірик має свою парохію) і де недалеко пристані зараз виросли хмародери, великанська союзна стація і почтовий уряд, тоді можна також зрозуміти силу і нагоду розросту для міст сходу. Наш корабель плив рівно півтретя години, поклад був заповнений. Далі від пристані ставали хвилі і троха завертали голову, але це филі невеличкі і вони тільки легенько підносять та гойдають в бігу кораблем. Ви маєте все таки почування, що ідете свого рода морем, бачите далекі обрії, часом вирине смуга диму з комина вантажного корабля, що іде по озері, а їдуть вони навіть з пенсильвенських вуглевих районів, навантажені вугіллям, до складів Форт Виліяму, де повиростали гори американського угілля, яке ми бачили там над озером.

З Торонта залізницею ми поїхали до Ошави, бо так було заголошено і о. парох Іван Перейма стрінув нас так щиро, як рідний брат. Ошава місто сходу, промислове, старе в нашім західнім розумінню і як звичайно ці міста сходу понад трицять тисяч мешканців. Тут то є варштати і робітні великих самоходових підприємств, які тепер працюють на три зміні для війни. Місто ринком подібне до інших на сході, камениці звичайно рівні, триповерхові, периферії міста мають доми одноповерхові, звичайно мурованi з червоної цегли. Така є парохіяльна хата священика, одноповерхова, тверді підлоги, простора, чиста як сльозина, гарно, хоч скромно прибрана. Там ми робили спільно сніданок і там почували.

Наша церква в Ошаві деревляна і невелика, добре удержана. Престіл при стіні на підвищенню, нище лавки. При церкві є парохіяльна домівка, велика, мурована. Церква св. Юрія в Ошаві стоїть в ряді домів недалеко від стації і колись певно буде мурована, велика. Колиб не розбиття між українцями, як всюди, ми певно представлялиб суцільну релігійно-культурну верству, спроможну і в силі на більші осяги, відповідно до числа. А так наш індивідуалістичний характер, котрий покійний Липинський охрестив отаманією в політичнім життю, надто велику вагу віддає нахилові і снаги до власновільного "я", котре на практиці все кінчиться розбиттям громади і послідовно обезсиленням. Мимо найкращої посвятної праці наших отців духовних, мимо жертв і золотоустих слів, все таки та індивідуалістична ментальність перемагає і бере свою дань.

Підчас викладу в парохіяльній домівці зложили і потім надіслали свої жертви, як слідує: о. Ів. Перейма $25.00. По $5.00: Олекса Сворик, Ф. Гранковський, М. Малаховський, П. Головатній, В. Вацко, Ф. Баран, К. Баран, В. Гулевич, М. Хрийк, Н. Лахман По $2.00: Т. Пилипів, І. Нагорняк, П. Висоцький, П. Процюк, Л. Рудий, С. Мажевський, В. Грайник, В. Самовопик, Ю. Калинка. По $1.00: І. Пащин, І. Ґлушка, П. Нагорняк, М Баран, К. Кузь, А. Слотвінська, В. Кушнелюк, В. Андрійців, І. Олійник, В. Стрихальський, П. Грайник, В. Кузь, Іл. Стельмах, Я. Малаховський. Разом $107.00

І знова тут львину пайку заслуги при збірці треба завдячувати о. пароховi Переймі, котрий не лишень самий дав гарний примір своєю першою жертвою і тим заохотив других, але пішов навіть так далеко на зустріч справі, що зичив гроші для тих, котрі хотіли жертвували, а не мали готівки з собою. о. Перейма є також тим, що справи не відложив і не позабув, але потім далі для неї трудився і трудиться. Нехай цих кілька слів будуть бодай малим виразом подяки для його золотого серця. (Далі буде)

ВИННИПЕҐ, МАН.

Звіт з Річних Зборів Сестрицтва Пречистої Діви Марії при церкві св. Покрови

Збори Сестрицтва відбулися 1-го жовтня 1944 р. в год. 3 пополудні в парохіяльнім домі. Предсідателька, пані Марія Сидорчук отворила збори молитвою та попросила присутних членкинь, щоби вшанували память померших членкинь повстанням і хвилевою мовчанкою. Дальше, сердечно привитала членкинь і попросила присутних вибрати президію до переводження зборів.

Вибрано паню Гонорію Дух на предсідницю а паню Марію Капітанчук писарку зборів. Покликано голову Сестрицтва паню Марію Сидорчук. Вона висказала яку працю вело Сестрицтво за минулий рік, заявляючи, що заряд виконував працю в згоді і любові. Пані голова подякувала щиро Отцю Совітникові С. Семчукові за поміч і поради та за заохоту всіх до праці і за оголошення в церкві. Сестрицтво старалося прикрашувати церкву якнайкраще. На парохіяльний опал дали $500.00. На парохіяльну резиденцію дали $1500.00. Пані заколядували $332.30,робили базар і приходу було$748.56 Молоді пані і старші роблять гарбатки. Відвідували хорих по місцевих шпиталях та по приватних домах, ходили збирати на Червоний Хрест і на комюніті чест.

Давали пані гербатку на дарунки жовнірам за морем і діставали від них листи з подякою. Пані Марія Осарчук, заступниця голови, подала короткий звіт праці, подякувала зарядові за кооперацію і прихильність. І сказала, що ходила збирати на жовнірів за морем. Дальше покликано до звіту рекордову секретарку паню Теклю Дудар, що здала звіт з цілорічної праці і подякувала за вибір.

Фінансовий звіт предложили пані Е. Боднарчук, скарбова писарка і пані Анна Беляк, касієрка. Загального приходу було за рік

1944	$1661.50
З перенесення	1583.36
Загальний прихід	3244.86
Загальний Розхід	2509.58
Остає в касі	735.34

Контрольна комісія в особах пань Марії Цюк, Анна Порубанець і Анна Купської зложили уступаючому зарядови заяву довіря.

Господині Марія Капчинська, Луцька Нафостович, Анна Янчин, Анна Матковська, Марія Капітанчук, Анна Солило подали короткий звіт зі своєї праці.

Тепер приступлено до вибору нового заряду на слідуючий рік.

Марія Сидорчук- -Предсідателька
Гонорія Дух Заступниця Голови
Марія Капітанчук- -Ділова Писарка
Катерина Луцька- Скарбова Писарка
Олена Заяць- -Касієрка.

До контрольонії Комісії увійшли пані:
Катерина Дершко, Анна Матковська,
Марія Дюк

Господині
Марія Осадчук, Луцька Нафостович, Анна Сеньків, Марія Капчинська, Анна Алилуя, Анастазія Біленька, Горпина Музичка, Магдалина Хабінець, Марія Сисак.

* * *

Пані Гонорія Дух, пред. зборів.
Марія Капітанчук, писарка зб.

Задиханий фармер прибіг до ветеринара й просить порятунку, щоб не вмерти від порошку, який він мав дати коневі.

Але нащо ви його зужили, коли я вам виразно казав насипати в рурку і дмухнути коневі в рот?

Та я так і зробив, але видно кінь того порошку не любить і дмухнув скорше, ніж я.

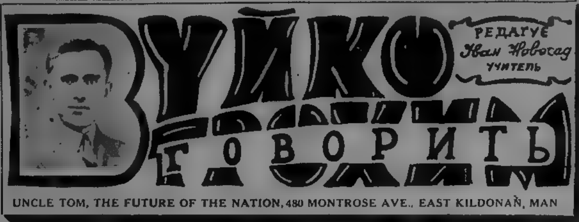

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти

Прочитайте собі й роздумайте!

"Скоро тільки рано встану
І довкола себе гляну,
Боже, Тебе величаю,
Твою милость прославляю.

А як встану з сеї ночи
Дякую, Тобі, мій Боже,
Многі тії вже не стали
Що учера полягали."

Вуйко Трохим.

Дотепер 61 дітий стали членами "Вуйка Трохима Веселої Родини." Сі всі діти тим самим помогли бідним дітям. Коли Ви ще не є членами Веселої Родини, а певно хочете помогти бідним дітям, пришліть на адресу Вуйко 15ц. яко членську вкладку а за се дістанете гарну образкову членську картку.

Ксеня шкалярка

Я обіцяла Вам разказати нині казку, котру нам учителька оповідала. Казка називалась,

ВЧЕНИЙ ФЕДЬ

Федь був малого зросту та дуже непосидющий. Любив одно око прижмурувати і якраз через те діти його кликали "сліпа бабка."

Був він уже в школі цілий тиждень та думав що богато знае.

По цілоденній науці як прийшов він у пятницю вечер до дому, зобачив, що його мама спекли аж дві курки на вечеру.

Хотів дуже перед родичами похвалитися який то він вчений. Пічне він з рахунків. Почав він до тата —

"Тату, Ви думаете, що Ви видите дві печених курки, а я Вам покажу, що тут є три. Дивіться, се одна, а се друга. Додати одну до двох - одна а дві (зачав він на пальцях рахувати) то буде три."

"Ну, як ти думаеш що то так, то я з'їм одну, а мама другу, а тобі лишемо трету," відповів батько.

Так і зробили!

І знаете, що вченому Федькови лишилося? НІЧОГО.

* * *

По байці учителька нам дала по цілій жмені кольорових патичків та казала нам зробити з них хату.

"Яку я хату виробила, хіба розповім Вам вже другим разом.

ПРИДБАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

ЗОНЯ ГАДУБЯК з Бюкенен, Саск. прислала $1.00, придбала 1 нового передплатника

ВОЛОДИМИР НОВАК з Вест Бенд, Саск. прислав $1.00, придбав 1 нового передплатника

Вуйко дякує дуже гарно Зоні та Володимирові за труд. Ану, хто буде слідуючий з Вас, що придбае нового передплатника?

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Володимир Заячківський з Саскатун, Саск., прислав 50ц. на Діточу Сторінку. Володимире, Вуйко дуже гарненько дякує Тобі за Твою жертву.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

Є ПЕРША В КЛЯСІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- Висилаю Вам загадки і дякую Вам за ті гарні книжечки, що Ви мені вислали. Я дуже люблю їх читати. Ми тепер маємо вакаці і я їх читаю, бо маю багато часу. Я вже перейшла до осьмої кляси і я є перша в клясі. Я маю 12 літ. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме!

Романна Цісенька, Кридор, Саск.

Від Вуйка: О, як Вуйко тішиться, що Ти є першою ученицею в клясі. Її надалі усе гарно учися.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Се мій першии лист до Вас. Я маю 13 років і ходжу до англійської католицької школи. Я є в 7-ій клясі і ходжу до Рідної Школи. Я є в 2-ій клясі. Нас учать Сестри Сона і Маргарета. Ми передплачуємо "Будучність Нації" для нашої мами в несподіванку. Вибачайте, що сим разом не добре пишу. Може другий лист напишу ліпше. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Методій Голейчук,
124 Гров еве., Торонто 3, Онт.

Від Вуйка: Методіє, Вуйко дуже дякує

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

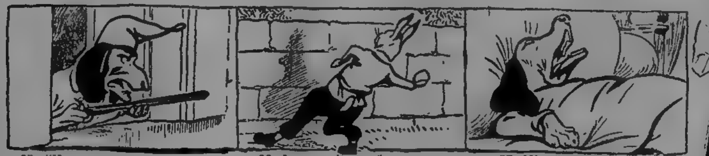

65. "Хто знае, чи не я перший з'їм свою капусту!" — думаю собі.—А другої ночи знов до тебе загляну."

66. І справді прийшов я, та цілу ніч викрикував під муром, а відтак лягав спати.

67. Цілий тиждень повтарян я те саме. Брисько не спав у ночі, бігав по городі, шукав злодія, за се у день спав, як забитий у своїй буді.

Тобі за лист. Пишеш вже добре по українськи. Ану, заохоти й других дітей з Рідної Школи, щоби написали листи до Вуйка. Вуйко все усім відпише.

ЛИСТ З БІДИЛ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю девять літ і ходжу до англійської школи. Я є в пятій клясі в англійській школі, а по українськи мене вчуть вдома мама і тато. Я ще годин трохи читати по українськи і годен трохи писати, але не дуже добре, але я навчуся. Я люблю читати по українськи. Я тепер хочу взяти участь в контесті на жовтень, але не знаю чи відгадаю, одвак нічо мені не зашкодить спробувати. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме, а другим разом напишу може що більше.

Михаїл Крочак, Бідил, Саск.

Від Вуйка: А видиш Михаїле, що ніколи не зашкодить спробувати. Ти спробував і виграв. Пишеш вже досить гарно.

ЗНОВА ПЕТРО ГНАТІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Повідомляю Вас що ми вже зачали науку в школі і я є в шестій клясі в англійській школі і в четвертій у українській школі. Нас учать Сестри. Я пересилаю пять долярів чотири нових передплатників а один старий.

Петро Гнатів, Форт Віллім, Онт.

БУВ В ЕДМОНТОНІ

Слава Ісусу Христу!

Пишу до Вас лист, бо хочу наперед подякувати за книжку, котру я отримав за контест з червня. Книжочка та Історія Біблійна мені тепер потрібна у школі, ми її читаємо. Я сего літа їздив на вакації до Едмонтону. Переїзджаючи дорогою я дивився як виглядае Альберта і думав я, що то жиють люди усюди а то так не є. Більше є лісів, гір, долин, а фармарів дуже рідко видко і деколи є малі містечка, де поїзд стає на хвилину. У лісі бачив я дикі кози як паслися і десь там зайчик утікав від потягу. І так я перший раз переїзджаючи бачив частину Канади. Нас тепер Сестри приготовляють до листопадового концерту і я беру участь, маю деклямацію "Заповіт Жонніра" в співі і в дрилі. На тім кінчу. Як вийде наш концерт напишу другим разом. Посилаю 50 центів на Діточу Сторінку. Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Володимир Заячківський, Саскатун.

Від Вуйка: Володимире, Ти дуже гарно описав свої враження з подорожі. Пиши часто до Вуйка. Вуйко бажає Тобі великого успіху в науці.

НАЙГАРНІЙШИЙ ДАРУНОК!—

Разом з різдвяним числом БН піде Різдвяна картка з Вашим іменем.

З'ЇЗД БУК-а в АРРАН... (прод. з стор. 15)

пров. заряду БУК-а в коротких але щирих словах, в питомий собі спосіб, заапелював до присутних о жертви на новий Виховний Інститут в Саскатуні, яку то кампанію започаткувано і котрою занялося Братство Українців Католиків Саскачевану.

Слідувала коротка збірка, яка принесла поверх $300.00. З огляду на пізну пору о. парох перервав збірку і припоручено дальчу збірку хата від хати новому вибраному зарядови місцевого відділу БУК-а. Збірка буде оголошена пізніше.

Також була переведена збірка на українські католицькі цілі, в сумі $23.00, котрі росподілено на Укр. Вісти $7.00, на Будучність Нації $6.00, а $10.00 на організаційний Фонд БУК-а в С.

Учасники з'їзду розійшлись піднесені на дусі і з вірою в кращу будучність в зорганізованих рядах БУК-а. Тому кличу всіх українців католиків— вступайте в ряди БУК-а і всі разом працюймо на місцях для кращої будучности.

Всеволод.

Премієр Кінґ, в своїй радієвій промові заявився дальше за добровільною висилкою канадійських жовнірів за море. Премієр також признав, що канадійський премієр оборони гон. Ралстон тому зрезиґнував зі свого посту, що був за примусовою висилкою канадійських жовнірів за море. Як відомо, на місце гон. Ралстона, канадійським міністром національної оборони, став ґенерал МекНатон.

ПРОПАВ ЗА МОРЕМ

Маріян Морис Небоженко

Панство Г. і Анна Небоженко дістали вістку, що їх син, летунський старшина, Маріян Морис Небоженко, пропав за морем дня 26 вересня 1944 в активній служби. Панство Небоженки є взірцевими парохіянами нашої церкви в Кадворт, й давби то добрий Бог, щоби їх син вернув ще до них.

Се мапа Островів Філіпіни. Американці висадили війська на один з островів, Леєт, видимо його зправа на малі, та почали великі бої з японцями

Останні Вісти...

ВІСТИ З МОСКВИ ПРО СМЕРТЬ МИТРОПОЛИТА А. ШЕПТИЦЬКОГО.—Різні американські пресові аґенції подали короткі звідомлення про те, що у Львові помер Митрополит Андрій Шептицький в 79-ім році життя. Подано їх на підставі звідомлення совєтської пресової аґенції Тасс. Поминаючи різні неточности, що подані в тих новинках, виходилоб з того, що подає Асошіейтед Прес, що Митрополит помер 1. листопада, 1944. Знов Релігійна Новинкарська Служба подає, що похорон плянується на день 5. листопада в катедрі Св. Юра у Львові. З того виходилоб, що Митрополита похоронено минулої неділі. Асошіейтед Прес ще подала, що "Йосиф Сліпий став виконувати обовязки Митрополита." Це певно мова про архієпископа Йосифа Сліпого, щодо якого особи вже давно ходили вісти, що має стати наступником Митрополита Андрія Шептицького. (Свобода)

* * *

Мапа [illegible] но-східного фронту в Европі. Чорні стрілки показують куди большевики наступають.

Мапа північно-західного фронту в Европі. Алянти стало наступають. Німецькі війська відступають в нелади на північ від ріки Маас. Мапа фронту щоденно міняється.

Ліґа Українських Католицьких Жінок у Винипеґ вислала нашим українським жовнірам за морем 185 різдвяних пакунків, як також велику скількість провіянтів до Союзу Українських Канадійських Вояків в Льондоні. На 12-го листопада заходом Ліґи відбулося чайне приняття в парохіяльній залі церкви св. Покрови в Винипеґ. На 10 грудня Ліґа улаштовує великий концерт в Винипеґ.

В Сенлі Лейк, Ман., в днях 25 і 26 листопада, 1944, відбудеться окружний з'їзд УКЮ.

У Давфин і Гілберт Плейнс, Ман., основано нові відділи УКЮ.

Внедовзі відбудеться знова стріча Черчила, Рузвельта та Сталіна.

Сенатор Бушард, з Квебеку, знова виступив з твердженням, котре наробило богато шуму в Канаді. А саме Бушард закинув Римо Католицькій Церкві в Квебеку, що вона бажає усунути усіх протестантів з Квебеку.

—We Do General Fine Mechanical Work

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИСТОПАД

19 Нед. 24 по Сош. .... Елма
21. Вівтор.: св. Арх. Мих... Тиндал (празн.)
Тиндал (празник)
26 Нед. 26 по С. (нов. стиль) .. Гадашвил

о. Йосиф Кормило
1954 Логан Евеню, Винипеґ, Ман
Телефон: 27 274

АДРЕСАР

Епископська канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила [illegible], уживайте МІСАР Пігулки і Масть.— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

КАНАДІЙСЬКИЙ

ВЕРТЕП

НАПИСАВ о. А. Л.

Бібліотека БУК-а ч. 11
Йорктон, Саск. 1943

Не треба розписувати ролі! Все готове. Дешеве! Замовляйте:

915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

ДЛЯ МАСОВОГО ПОШИРЕННЯ
по пять центів підручник

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ — "The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII ч. 23 (167) ЙОРКТОН, САСК 1-го Грудня, 1944 Vol. XII. No. 23 (167) YORKTON, SASK. December 1, 1944

СМЕРТЬ МОЙСЕЯ УКРАЇНИ

В попередному числі БН. подали ми були в останніх вістях коротко про смерть галицького митрополита Кир Андрея Шептицького. **Щоби віддати тому Великому Митрополитові належну посмертну згадку, ми се число Будучности Нації посвячуємо в Його честь та більш обширнійше згадуємо про сю велику і так жалібну подію для нашого народу.**

Покійний Митрополит народився 29 липня 1865 року в Прилбичах, Західна Україна. Родичі його були заможними дідичами, староукраїнського роду. Здобувши три докторати, вступив ґраф Роман, таке було родинне імя пізнійшого Митрополита, до монастиря оо. Василіян в Добромилі, де дістав імя Андрей. Зістав висвячений на священика 1892 року і внедовзі став ігуменом. Основує "Місіонар," релігійний часопис, котрий був так сильно поширений в цілій Галичині та Америці. **У році 1899 о. Андрей Шептицький став станиславівським епископом. На тому становищі перебув два роки, колито 1901 став назначений галицьким Митрополитом з осідком у Львові. На найвищім становищі нашої Української Католицької Церкви перебув Митрополит Кир Андрей Шептицький 43 роки. Епископом був разом 45 років.** Митрополит Андрей був найвищим Архієреєм, провідником та духовним батьком українського народу в Західній Україні. Його імя переходить до історії нашого народу, де буде записане золотими буквами. Відвідав був Митрополит також наш нарід тут в Канаді двома наворотами 1910 і 1921 р. ЗАДЛЯ СТАРАНЬ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ В КАНАДІ ДІСТАЛИ БУЛИ СВОГО ЕПИСОПА В ОСОБІ КИР НИКИТИ БУДКИ. Не годні ми ніколи забути про особливше послання до канадійських українців, котре написав Митрополит Кир Андрей. НЕ ГОДНІ МИ НІКОЛИ ЗАБУТИ ТУТ В КАНАДІ ПРО ТОГО ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА И ЧЕРЕЗ МОРЯ ШЛЕМО НА МОГИЛУ ЦЬОГО БОЖОГО СТАРЦЯ ВІНЕЦЬ НЕТЛІННИХ МОЛИТОВ!

Бл. п. Їх Ексцеленція Митрополит Кир Андрей Шептицький

— Память Про Нього Нехай Буде Все Між Нами з Роду в Рід! —

ПОМЕРКЛО СОНЦЕ УКРАЇНИ...

† † †

Померкло в темряві Сонце України...
Нема вже між нами Андрея-Святця...
На троні ерейськім мов привид засіли:
Печальна роспука, й могильна туга...

† † †

В Свят-Юрській Катедрі лежить Домовина,
Над нею звисає терновий вінець,
Зівяла в китицях червона калина,
Васильок і мята, і рути вязець...

І зблиська й здалека, селяни й міщани,
З обличчам воскресших з могили мерців—
Прибули зложити Князеві востаннє
Всенароднє горе і скарги без слів...

Не дзвони жалоби, а груди народу
Звіщають Град Лева риданням своїм,
Що князь України лягає до гробу—
На вічний спочинок по труді важкім...

Зжахнувся Град Лева, залився слезами...
У стінах Катедри каміння тремтить...
А гомін роспуки несеться світами—
Й від краю до краю- -у серцях щемить...

† † †

Нема вже Владики, нема вже Єрея...
Нема Покровителя вбогих діток...
Не має вже Батька визвольна Ідея...
Оставсь Україні терновий вінок...

† † †

Владича Катедра у страстній годині...
Ґолготою стала Свят-Юрська Гора...
При вході до Храму ворожі воїни,—
Призирством проняті—чекають кінця...

† † †

На вежу Свят-Юра злітаєсь вороння
З північних просторів, і з рідних руїн:
Тут може скінчиться остання погоня...
Тут трупом поляже останній загін...

Та жертва безкровна...І пиру не буде!...
Дух Богу відданий—дав Серце Горі!...
Дав силу Андрея героям у груди,
Дав Віру в побіду! Дав Зорю в ночі!...

† † †

Останнє Пращання... Ґолготне ридання...
Андреєві Мощі до Гробу несуть...
Крівавляться рани... Невісти хрестами
У страднім зомлінні на землю падуть...

† † †

Довершена Чаша... Катедра приймає
У серце, на лаврах, Єрея-Князя...
В могильній тривозі, Град Лева вмовкає...
В страдді Україна... Жде Третого Дня...

† † †

Утомлене Сонце пірнуло в простори...
Град Лева у кіхтях зловіщої тьми...
В руїнах блукає дух голоду й змори...
Хрести з веж зривають північні вітри...

Єдиний хрест сяє,—не зрушений з вежі,
Завінчаний Серцем, обмитий плачем,—
Над Гробом Андрея, де Юда на стежі,
В панцирі Христовім, з огненним мечем!...

— Йосиф Савек.

Митрополит Кир Андрей Шептицький в окруженні священиків і питомців. Другий від Митрополита зліва стоїть Преосвященний Будка.

Джан Мейзфілд
родився 1878 р.

ЗАХІДНИЙ ВІТЕР

Такий теплий той вітер із заходу від напіву птиць,
цей захід відчуває у вітрі з сльозами в очах,
бо він лине від піль, від брунатних ялиць,
а на заході квітень і козельці зжовтіли в межах.

Той захід є так добрий для знеможених сердець і умів,
сади розцвітають і воздух сповняєсь вином,
і трава зеленіє, мягка і пухлива, спочитиб хотів,
а з гнізден розливаються трелі пташат до вікон.

"Ти не хочеш мій брате вертати? Давно вже, як ти відійшов.
"Квітень вже є і сади розцвітають, білиною пашать,
"і сонце, мій брате, промінне, і дощ вже теплий настав,—
"ти не хочеш вертати, мій брате, домів, не є тобі жаль?

"Кукурудза зійшла зелененька і зайчики гонять туди,
"небо синіє і хмари біліють, дощик є теплий і сонце ясне,
"це спів для душі і вогнем запалають уми,.
"як вчують зузчання пчоли, зак втіха весняна засне.

"Понад пшениці високо співає жайворон-друг.
"Чиж ти, мій брате, не схочеш ще й тепер повернути домів?
"Я маю бальзам на зранене серце і сон для зболілих очий..."
Легоче так західний вітер, настроєний в пташиний спів.

Дорога на захід біленька, її я мушу пройти,
до тої травиці холодно-зеленої і там відпочити зовсім,
до фялків і тихих потоків, і співу з пташиних гнізден,
в цім краю на заході гарнім, котрий я назвав вже своїм.

—Перевів о. Ст. Семчук

СОВІТИ В ГАЛИЧИНІ

З Галичини надходять відомости до Льондону, що **по приході большевиків там лютує нечуваний террор. Н.К.В.Д. масово арештує українців і вивозить їх до концентраційного табору в Майданку коло Люблїна, який був свого часу уряджений німцями для поляків і жидів.**

Цей величезний табор обхоплює кількадесят гектарів землі забудованих бараками. **При ньому є величезний крематорій, в якому палять розстріляних. Ґазети подавали також, що там є величезна ґазова камера, в якій видушують засуджених на смерть ґазами.**

Хто з всіми добрий хоче бути,
Той швидко втратить добрий путь
Не може при добрі той жити,
Хто хоче злу й добру служити.
Бо хтівши догодить обом,
Він швидко стане зла рабом.

І. Франко.

На місце бл. п. о. каноніка П. Божика, парохом церкви св. Андрея в Винипеґ, став о. Й. Пуляк, дотеперішний парох в Брендон, Ман. Місце о. Пуляка обійме о. М. Сирник, дотеперішний парох о Калґарі, Алта. Всеч. о. Г. Теплий буде обслугувати округ Давфин, Ман. Всеч. о. Хорунжий, що був до помочі о. А. Фикові в Ріджайна, Саск., став парохом в Калґарі, Алта.

Аліянти бомбардували з великих літаків два рази Японію, а спеціяльно столицю Токіо.

НОВИЙ МУЧЕНИК НАШОЇ ЦЕРКВИ

АБО
ПРО ДИВНІ ОБСТАВИНИ СМЕРТИ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

Донині про смерть Митрополита Кир Андрея Шептицького ми не маємо повних даних. Усі наші інформації відносно смерти галицького митрополита опираємо на повідомленні большевицької аґенції Тасс з дня 4 листопада, 1944.

Коли брати вість про смерть Митрополита Андрея на основі того наразі одинокого нам можливого джерела, то обставини серед яких помер та похоронено Митрополита Андрея є дуже дивні.

Подається наперід, що **Митрополит мав померти у Львові дня 4-го листопада, але не в своїй палаті,** а палаті римо-католицького архіепископа Твардовського, (новійші вісти подають, що архіеп. Твардовський мав також вмерти). **Нічого однак не подається що спричинило смерть Митрополита але відразу подано, що похорон Митрополита мав відбутися в неділю 5 листопада в церкві св. Юра.** Се перебування Митрополита в палаті архіеп. Твардовського та так на скоро заряджений похорон ,а що більше не подана ані словом причина смерти Митрополита Андрея, промовляє за сим, що **большевики, попросту хотячися позбутись Митрополита, замордували його.** Чомуж не моглиб большевики пояснити принайменшеількома словами причину смерти Митрополита? **Чому так на скоро заряджено похорон?** Чи може на се, щоби галицькі українці не мали часу про їх юдине діло довідатися та щоби не було заворушень, бо знали большевики, якою повагою тішився Митрополит серед галицьких українців? Коли умирає світський чоловік, звичайний собі, тоді заряджується похорон принайменше два-три дні по смерти його, щоби люди мали змогу так розложити свій час, щоби могли бути присутні на його похороні. **А тут не вмер собі звичайний чоловік,** а таки голова цілого народу в Західній Україні **а заряджено похорон зараз на другий день, щоби можливо не мали змоги приїхати на нього навіть найблищі вірні,** не говорячи вже про тих, що дальше від Львова мешкають. **Або спитаймо себе чому Митрополит Андрей помер в палаті римо-католицького архіепископа?** Кождий знає, хто був у Львові, що коло церкви св. Юра була велика палата, де мешкав Митрополит. **Чи не знищили часом большевики палати та церкви св. Юра та силою передтим вивезли Митрополита?**

Що наше твердження, що Митрополита Шептицького попросту большевики замордували а не помер він природною смертю, є дуже можливим то за сим промовляє ще і **се що знаємо наперід чого сподіватися можна від безбожної большевицької голоти. Прикладів на се є без ліку як вони нищили Церкву в Росії, та мордували і знущалися над священиками та епископами. Дальше,**

Митрополит Кир Андрей Шептицький в усіх архієрейських ризах. Знимка взята внедовзі як Кир Андрей вступив на Митрополичий престіл.

дивним дуже виглядає, що нараз, так немов на замовлення померли крім Митрополита Андрея ще епископ Будка і епископ Хомишин. Нам виглядає й ми в се свято переконані, що большевики попросту взялися знищити нашу Церкву в Західній Галичині й зачали її нищення від мордовання її Владик. Ще раз твердимо, як собі пояснити се, що так нагло, один за другим померли три наші Владики? Знаємо, що на примір епископ Будка не був ще так дуже старим.

Що в Західній Україні коротко перед смертю Митрополита Андрея діялися якісь дивні річи, шал розстрілювання, щось в роді переслідування, про се знаємо досить докладно з сеї вістки, котру подав арґентинський Перелом з дня 9 вересня, 1944. **У тій вістці подано було, що в Галичині почав ширитися шал розстрілів, блище нам невідомий. Щоби запобігти сьому лихоті, Митрополит Андрей видав був спеціяльний пастирський лист до священства, в котрім писалося між іншими слідуюче:**

"В цім році маємо перед собою дуже важні недомагання... **Шал вбивання людей дійшов до верцика.** Стоїмо перед страшними громадськими недугами тоді, коли лік на них, беручи по людськи, виглядає на цілком безнадійний. Що поможе в наших часах давати добрі ради, коли вони супроти положення виглядають на цілком безсильні. Це почуття безсильности паралїжує мене..:

"Про вбивства я написав два листи до Синоду, але не маю вражіння, що ці листи і декрет, а також ухвалені закони посунули, або змінили справу хоч на йоту.

До листа про вбивства додав би я такі завваги. Християнське громадянство є таке вразливе на пролиту людську кров, що з специяльною відразою відвертаються люди від катів, які в імя державної справедливости виконують вироки смерти на засуджених. Навіть у великім місті, коли часом бував випадок страчення, приїзд ката потрясав цілим населенням. Особа ката виглядала на щось таке страшне, що його обходили на вулиці. Він мусів мешкати десь на передмістю скриватися і таїтися хто він.Все те для того, що люди вважали, що його руки є забрукані людською кровю. А прецінь він тільки виконував вироки суду і то дуже рідко. А нині?

Нині злочини убиття найбільш невинної людини є нічим. Нині находимо людей, що хваляться безкарню пролятою кровю. Як навернути таких людей? Як виздоровити людську природу? Як стримати той крик пролитої крови, що кличе небо до пімсти? Тільки ласка Всемогучого Бога може нам помогти. Маємо тільки один успішний спосіб--молитву."

Звертаємо увагу на сі слова Митрополита Андрея: **"Про вбивства я написав два листи до Синоду."** До якого Синоду? Синоду православної церкви в Росії. Отже в того Синоду Митрополит просить помочі перед розстрілами, котрі почали переводити большевики, котрі себе нині всі називають віруючими та православними. Як пише сам Митрополит: **"Але не маю вражіння, що ці листи... посунули... справу хоч на йоту."**

Думаємо, що власне ці листи та се обстоювання за своїми вірними спричинило смерть Митрополита Андрея. Насильне перенесення Митрполита з палати до чужого забудовання, замордовання а опісля скорий похорон, щоби не було заворушення між народом. Коротко і справно, так як большевики то вміють.

Ми певні сього, що з хвилиною смерти Митрополита Кир Андрея Шептицького, наша Українська Католицька Церква збогатилася в ще одного нового святого мученика.

Німці поносять вину за смерть др. Панчишина. Зі Західної України прийшли вісти, що німці прискорили смерть визначного ученого та славного доктора Панчишина. Як відомо, др. Панчишин був домашнім лікарем бл. п. Митрополита Андрея Шептицького.

В Винипеґ відбулися міські вибори. Майором міста став Г. Колтер. Радним міста зістав між іншими вибраний В. Скраба, а шкільним радним між іншим зістав вибраний п. Тараска.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. І. Шпитковський

ВІЩІ СЛОВА

Смерть Митрополита Кир Андрея Шептицького наводить на мене спомин з недавньо минулого.

Гадки мої линуть до княжого города Львова, де при вулиці Коперника, число 36, знаходився Духовний Семинар і Академія, в котрій вчилися на священиків студенти з Львівської Архієпархії. Духовну Академію оснував Митрополит Кир Андрей, був її духовним батьком та піклувався все нею дуже сердечно.

До тої Духовної Академії й до Семинаря у Львові мав я то велике щастя ходити й мав ту велику честь, що Митрополит Шептицький висвятив мене на священика.

Училися ми та мали виклади таки в забудованнях Семинаря. Учили нас щонайздібнійші професорські сили та священики, котрі були специялістами в теольоґічних науках. Справді, наш Митрополит Кир Андрей дуже дбав про се, щоби наш нарід мав в Західній Україні якнайкращих священиків, котрі не тільки знали б основно теольоґічні науки, але також дбав про се, щоби з питомців виходили священики-провідники свого народу.

Мимо великанської праці, котру все мав Митрополит Андрей, та мимо тяжкої недуги, котра прикувала була його до крісла, наш великий Митрополит бажав дуже мати час від часу до нас питомців духовні науки. Знав Митрополит, що на нас питомцях буде колись спочивати доля нашої церкви в Західній Україні, тому при кождій нагоді загощував до Семинаря а тоді до всіх нас зібраних виголошував глибоко-обдумані проповіди. І так Митрополит все приїзджав до нас на празник св. Духа, бо наша семинаритська церква була посвячена в честь св. Духа, та при других нагодах.

Замало було Великому Митрополитові однак тих відвідин до нашого Семинаря. Він бажав бачити нас, говорити до нас та поучати своїх дорогих питомців, (так любив бувало нас Митрополит називати) таки в своїй палаті. Тому часто збиралися ми та ішли на святоюрську гору на авдієнцію-конференцію до митрополичої палати.

Митрополит Андрей був дуже улюблений між питомцями. Тому коли о. Ректор заповідав нам, що ми підемо нині на авдієнцію до Митрополита, то сим ми все дуже тішилися.

Ще нині як виджу перед своїми очима, як ми питомці збиралися тоді якнайстараннійше, коли мали іти на святоюрську гору до палати Митрополита. Ще нині відчуваю сам сильнійше биття свого серця, коли згадаю на се, як то ми питомці входили до палати з якоюсь повагою та дрожанням своїх сердець. Сеж входимо там, де мешкає наш Великий Князь нашої Церкви. За хвилю Він буде до нас промовляти про вагу нашого священичого покликання та нашого будучого високого та відвічального становища. Се не хто будь за хвилю появиться перед нами, але Той, котрий так богато витерпів за наш нарід та нашу Церкву. Появиться Той, котрого імя з великою повагой та гейби святостію вимовляють всі віруючі українці розкинені по цілому світі. Побачимо за хвилину Того, котрого хотів бачити неодин навіть з чужинців, але тої ласки не міг дочекатися.

Звичайно принимав нас Митрополит в просторій гостинній салі палати. Брати, котрі услугували в палаті привозили Митрополита на великому фотелі, ставили фотель по середині салі, а тоді ми один за другим приступали до Митрополита і цілували його в перстень. Митрополит все до кождого мав якесь добре та привітне слово на привитання. Як було се всім відомо, Митрополит мав дуже велику память щодо запамятування імен чито священиків чито питомців. І неодин з нас, витаючися тоді з Митрополитом, нераз був дуже здивований й то дуже мило, коли Митрополит називав нас по імені. Яка то була тоді честь для нас, що мовляв сам Митрополит знає наше імя! По привитанні ми звичайно садовилися на кріслах навкола Митрополита й аж тоді починалася властива авдієнція. Сидячи, ми з великою увагою слухали глубоких та святих слів Митрополита та гляділи з великою любовію на то чудове лице Митрополита, ту велику, немов у Мойсея старозавітнього, голову та не могли опертись специяльно тій великій силі, котра била з тих всеживих та ясних очей Митрополита, котрими здавалось Митрополит читає в найбільших укритих закутках нашої душі.

Був я богато разів разом з другими питомцями та нашими професорами

Митрополит Андрей Шептицький як 75-літній старець

на авдієнції в Митрополита. На мене особисто всі авдієнції в палаті робили дуже велике враження, так як і на других питомців. **Однак специяльно одна авдієнція, на котрій ми були всі присутні, недовго перед вибухом другої світової війни, зробила на мене потрясаюче враження, котрого я ще до нині не годен забути.** І власне ся авдієнція в Митрополита, про котру понище згадую, довела до сього, що я нині пишу сі рядки. А було се так:

Були ми тоді на 5-ому році семинарійських студій в 1937 році. Вже не пригадую собі з якої нагоди, але були ми всі тоді питомці з нашого року разом з нашими професорами в палаті Митрополита на авдієнції. Як звичайно по привитанні Митрополит почав промовляти. Однак не звичайні були се слова. Бо Митрополит наперід вказав нам, як ми повинні любити свою Церкву, шанувати віру своїх батьків, поставив нам за взір наших великих святих. А опісля так промовив:

(Продовження на стороні 6-ій)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ҐРУДЕНЬ, 1944

1	П	18	Мч. Плятона й Романа
2	С	19	Прор. Авдія
3	**Н**	**20**	**Неділя 26 по Сош.**
4	**П**	**21**	**Введ. в Храм Пресв. Богородиці**
5	В	22	Ап. Филимона
6	С	23	Св. Амфілохія
7	Ч	24	Вмч. Катерини
8	П	25	Сщмч Климента папи
9	С	26	Преп. Авлипія
10	**Н**	**27**	**Неділя 27 по Сош.**
11	П	28	Препмч. Стефана
12	В	29	Мч. Парамона
13	С	30	† Ап. Андрея
14	Ч	1	Грудень. Прор. Наума
15	П	2	Прор. Авакума

УСТАВ

3. Нед. 26 по Сош. Гл. 1, Єв. утр. 4. Сл. Б. Ап. з. 229, Єв. Лук. з. 66.

4. Введення в Храм Пресвятої Богородиці Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 320, Єв. Лук. з. 54

10. Нед. 27 по Сош.: Гл. 2, Єв. утр. 5. Сл Б.: Ап. з. 233, Єв. Лук. з. 71.

Слідує седмиця 29.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Успішне святкування 100-их роковин товариства.

Великим і памятним днем для кождого товариства буде відсвяткування столітних роковин. У томуж дні члени даного товариства споминають основників-піонірів товариства, застановляються та оцінюють працю своїх попередників, в котрих честь та память устроюють всілякі академії та святочні сходини. Щоби увіковічнити свою велику річницю видають члени памятні ювилейні альманахи чи пропамятні книги. Члени товариства відбувають ювилейний з'їзд та на нарадах застановляються над сим, якби то працю товариства на будуче вести якнайліпше, після волі та бажань перших своїх основників.

Ми, християни, маємо специяльно молитися о се, щоби Бог милосердний благословив святкування столітних роковин християнських-католицьких товариств, котрі в основу своїх засад та за ціль свого ділання поставили вірну службу Богові та своїм ближнім. За сі товариства специяльно молімся в сім місяці й просім Серце Спасителя, щоби благословив такі товариства на будучі літа та давав їм якнайкращий розвиток.

МІСІЧНЕ НАМІРЕННЯ

Загальні католицькі справи в Африці.

В році 1944, кождого місяця зосібна, були різні наміреня в котрих були призначені специяльні молитви на всілякі потреби католиків в Африці. Сього місяця маємо молитися загально в наміренні католиків в Африці. Сьої молитви католики в Африці дуже потребують.

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ІДИ В МИРІ

"Іди в мирі й більше не согрішай!"... От такі то слова чуємо з уст наших Отців, коли ми, з сокрушенним серцем, вже вмили свою душу в духовній купелі— св. Сповіди.

Неодин говорить, що Сповідь це винахід духовників. Много вірють в цю св. Тайну, але з неї не користають. Є такі, що бояться сповіди мов кипячого окропу! Майже не всі вони хотіли б, щоб Ісус був навіть не споминав про ню, але дороги й способи Бога не є дорогами й способами людий. Ці (люди) мимохіть мусять пристосовувати своє життя до цеї правди й Тайни, а не пристосовувати її до себе. Не так було, є й буде як ми хочемо, але як Бог Господь жадає й приказує!

Щож отже є ця "страшна" для декотрих людей річ?—Щож то є сповідь?

Всі знають, із життевого переконання й неспокою совісти, що той, котрий має на душі смертельний гріх, є духовним мерцем! Щоб спастися на віки, він конечно мусить досягнути прощення своїх гріхів, а то є також здобути наново освячаючу ласку, котра є тою "весільною одежою," душі, про що в притеі говорив Ісус коли порівнював небо до весільної забави.

Отже котрий же спосіб лишив Христос до цеї ціли для тих, що мали, мають й матимуть грішну совість? Св. Євангеліє нам каже, що тим способом, тою "керницею ласки" є св. сповідь... "Кому **відпустите**... кому задержите..."

Ця Тайна є конечно потрібна для спасення душі бідного грішника. Слова Христові доказують, що сповідь має бути в формі суду, де той, що согрішив, признає свої провини, а судья—духовник в імени Бога судить діла грішника.

І. Розрішення є розсудженням

Даючи Апостолам і їхнім наслідникам таку високу духовну власть, Ісус дав їм не тільки власть відпускати гріхи, але й також право задержувати.

Цим Христос хотів щоби вони були конечними судіями над всіми смертельними гріхами, сплямленими людьми.

Якщоб вірні не мусіли обовязково приступати до тих властей, що мають право судити грішників за гріхи зроблені по хрещенню, й жадати прощення (розрішення), то на щож Христос дав би священикам власть задержувати гріхи? В такім случаю Ісус був би показав брак мудрости!

Також якщоб священик, що сповідає, хотівби вживати свою власть й задержати (не дати розрішення) гріхи, то грішник міг би вибрати інший спосіб, щоб осягнути прощення провини!

Знаємо, що власть "судити" грішників є тільки одною з тих властей, що Христос передав своїм Апостолам і їхнім наслідникам нам вірними тої Церкви, котру Він оснував. Ця власть отже має мати в собі то, що є конечно потрібне в кожній власті: то є, **авторитет**, котрому кожний мусить підлягати. Тому треба, щоби грішники підлягали авторитетові, що відпускає або задержує гріхи! Ніхто не може цего обминути.

Що більше! Даючи своїм Апостолам і їхнім наслідникам це подвійне право, Ісус виразно їм зазначив, що вони як будь не можуть його вживати, ні після їхнього власного відчуття супроти грішника, навіть ні після їхньої щедрости серця, але тільки після засад справедливости і після того, як вони вже узглянули винність і стан грішника.

Священик, котрий сповідає, має так як суддя, знати про число й вагу гріхів, як і рівнож про жаль й покаяння грішника, що перед ним сповідається; він мусить це всьо розсудити: чи грішник є гідний розрішення чи ні. Якщо гідний, то священик дає покуту, й розрішає його. Це розрішення не є простою молитвою до Бога, але реченням правдивого судії, що з повною властею говорить: "Разрішаю тя от всіх гріхов твоїх в імя Отца...!"

ІІ. Сповідь є отже потрібна:

Коли Христос хотів, щоб священики були суддями людей що зробили смертельні гріхи по хрещенню, то очевидно цим Він бажав, щоб всі такі грішники висказували свої провини, їхнє число, їхні обставини (принайменше ті обставини, що міняють характер гріха, то є, що додають другий смертельний гріх) й показували стан своєї душі.

Якжеж священик міг би розсудити винність грішника, колиб цей нічого не признав? Чиж грішник не є за одним заходом обвинуваченим і свідком, що всилі знати й говорити про свої провини?

Навіть й прилюдний грішник знаходиться в такім положенню: злоба прилюдного діла залежить від волі самого грішника, котрий сам себе добре знає! Тільки грішник самий може розяснити обставини, котрі мали вплив над його умом, і чинники, котрі, налягали на його хотіння підчас поповнення провини.

Основники протестантизму й всі нинішні не-католики, сектанти не признають того, що Христос приказав, що до сповіди. Лишаючи св. Євангеліє на боці, вони кажуть, що сповідь є винаходом Риму!

Але світова історія доказує, що вони фальшиво ставляться до цеї тепер для нас вічної правди. Читаємо в книжці "Дідахе," котра є мов апостольський катехизм, ось такі речення: "В Церкві Божій сповідатися будем із своїх гріхів, й не будем молитись з грішним сумлінням... В неділю, сходіться

всім разом, ломіть хліб й моліться опісля того, як ви вже висповідалися, ради того, щоб ваша жертва була чиста..." (Ломити хліб:—правити Сл. Божу).

Як бачимо, тут дійсно поступається післа св. Євангелія. Але мабуть це була загальна, масова, тайна сповідь цілої громади? На відповідь такому питанню, йдімо далі в історію. В II-ім століттю жив св. Іреней. Він оповідає про декотрих жінок, що були тяжко согрішили. Декотрі навернулись до Бога через сповідь, а решту віддалилися від Господа, бо встидалися признати свої тяжкі гріхи. В III-ім століттю вживалося тайної (приватної) сповіди й також прилюдної. Так, де котрі голосно перед всіма людьми признавали свої провини!

Ми могли би навести і навести велике число жерел історичних, що потверджують сповідь в формі тій, котру ми нині (так як і перші християни) признаємо.

Св. Афрам, котрий жив в IV-ім віці по Іс Христі, лишив прекрасну проповідь на тему св. сповіди. Сказав він ось таке: "Всі рани гоються, коли мудрий лікар над ними ділає ... Той, котрого диявол поранив не повинен встидатися висповідати свій гріх і просити о лік покути..."

Не менше отверто говорив св. Пагіен: "Браття, змилосердіться хотяй над своїми священиками! Вони є відвічальні перед Господом Богом... Ви крутите перед священиком; ви надуживаєте його брак знання й його неміч... Благаю вас, в імени небезпеки, котру ви ставите над мною, в імени Бога, котрий знає всьо, що ви ховаєте, перестаньте ховати рани вашої совісти!..."

Інші святі Отці то саме писали й проповідували в перших віках християнства. Отже наші протестанти не знають, що говорять, коли вони накидуються на нашу форму сповіди. Хай Господь їм простить!

Жерелом, причиною їхнього фальшивого зрозуміння є таке: вони не знають як розріжнити тайну (приватну: устно-слівну) сповідь від прилюдної, котрі існували в перших часах Церкви! В тих віках була тайна сповідь, так як і нині, котра відбувалася в сповідальниці, й була також сповідь, котру відбувалося перед всіма людьми, значить перед всіма парохіянами. За поповнення деяких гріхів, декотрі мусіли раз в життю висповідатися перед цілою парохією! Але це наробляло нераз богато заколоту й непорозуміння. Тому Церква це усунула. Наші протестанти отже, читаючи твори декотрих Отців, мішають ті дві форми сповіди! Кажуть, що й тайна сповіди повинна бути скасована. Ідучи за своїм провідником Лютером, протестанти мовлять, що: "Віра сама спасає..." Отже не треба нам ані сповіди, ані Тайни покаяння!!!

Натхнений Богом св. Апостол Яків предвидів, що знайдуться такі недовірки, тому він сказав: "Через діла оправдується чоловік, а не тільки з віри!" (II. 24). Наші протестанти ліпше би зробили, як що би вони читали всьо св. Письмо, а не лишень ту частину, котра їм до вподоби!

Навіть декотрі католики, в глибині своїх сердець, є протестантами. Кажуть, що сповідь є непотрібним тягарем.

О, дорогі в Христі, з яким же лицем ми сміємо критикувати пляни Божі? Ми повинні тішитися, що Господь лишив нам таку Тайну! Щож би ми бідні грішники нині робили, якщоб Він був дав свою власть ангелам? Ангели цеж чисті духи; вони би нас не зрозуміли; вони би були за строгі в сповідальниці. Ісус дав власть простим мужам, священикам відпускати нам наші гріхи. Вони розуміють людську неміч! Отже ніколи не кажім: "А нащо священикові знати мої гріхи?"... Так, священикові не треба знати, але така є Божа воля. Бог в небі всьо видить, але хоче щоби ми упокорювались час від часу, бо жерелом гріха є гордість й непослух, а лік проти гордости є покора. Ніякий мистець не всилі вималювати гарніший образ покори, як живий образ бідного грішника, котрий зі сокрушенним серцем клячить перед людиною (священиком) й висказує ревно й щиро грішні тайни, котрі тяжать йому на совісти!

Той, що говорить проти сповіди, показує, що совість його не є чиста, але повна гордости й гріхів!

Ні, сповідь не є тягарем! Вона є для нас божественним ліком і джерелом освячаючої ласки Божої. Я страшенно побоююсь за душу тої особи, котра непризнає сповіди! Молімся за таких, бо вони согрішають проти світла Св. Духа, а це є гріх непростимий!

КАНАДІЙСЬКИЙ

ВЕРТЕП

НАПИСАВ о. А. Л.

Бібліотека БУК-а ч. 11
Йорктон, Саск. 1943

Не треба розписувати роль! Все готове. Дешеве! Замовляйте:

915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
ДЛЯ МАСОВОГО ПОШИРЕННЯ
по пять центів підручник

ВІЩІ СЛОВА—(прод. з сторони 4-ої)

"Дорогі Отці, професори та питомці. Моє серце відчуває, що на наші землі зближаються часи перших християн. Зі сходу йде на нас навала. Нашій Церкві грозить кроваве переслідування. Кождий з нас, а специяльно ми священики та питомці, маємо бути готові перенести за нашу віру та Церкву навіть кроваве переслідування, так як перші християни."

Признаюся, що на мене особисто так як і на других моїх товаришів, слова Митрополита зробили були дивне вражіння. Що то сталося нашому Митрополитові, питалися ми самі себе, що нині до нас говорив так, як ще ніколи? І ніхто з нас на се питання не міг знайти належньої відповіди.

Від тої памятної для мене авдієнції в Митрополита минуло вже кілька років.

Кілька років—а кільки то великанських змін зайшло там на землях Західної України. Наперід на наші землі прийшла зі сходу навала, котра насилям, грабіжжю, розстрілами та переслідуванням Церкви заляла наш нарід. Почалося там справдішне кроваве переслідування так, як за перших християн. **Перенесли на собі то кроваве переслідування між іншими також і два наші товариші з того самого року, котрі також з нами були присутні тоді на тій памятній авдієнції в Митрополита.** Ті самі котрі також з нами всіми дивувалися словам Митрополита про переслідування нашої Церкви. **Вони ставши священиками, зістали в нелюдський спосіб розстріляні большевиками, колито большевики заняли були вперше Західну Україну. Сими нашими колишніми товаришами**, а тепер вже покійними, мучениками нашої Церкви, **були бл. п. о. Володимир Садовський та бл. п. о. Омелян Дурделла.**

Не стало тепер і самого Митрополита Андрея. Він, коли прийшли переслідування на наші землі, не покинув своїх вірних овечок, але як той ДОБРИЙ ПАСТИР ділив долю і недолю зі своїми вірними до послідної хвилини свого життя. Кілько він мусів натерпітися Бог один знає. **А як виходить з дуже неясних вісток про його смерть, то можливим є, що переніс Він також мученичу смерть.**

На нашій Західній Україні переводиться кроваве переслідування. Червоний опир винищує все, що тільки дорожить вірою в Бога, що любить свою Церкву та нарід і вивозить або розстрілює тисячами наших священиків, інтелігентів та вірних...

Прийшли страшні часи для нашого народу.

Слова Митрополита, тоді на тій авдієнції до нас, нині сповнилися до останного слова. Були вони ВІЩИМИ, ПРОРОЧИМИ СЛОВАМИ...

WEST TORONTO, ONTARIO

NOTES FROM NEWSY NOOK

* * *

Here is West Toronto popping up again in our little corner in the Future of the Nation. Since you last heard from us things have been running along at a normal pace here in the Queen City. But, we are afraid that our neighbor, Hamilton, stole the spotlight over the week end of November 11th and 12th. They really "went to town" and put on a gala affair. The first convention of the Ukrainian Catholic Youth Organization (U.C.Y.O.) brought on all the excitement. Kitchener, Oshawa, St. Catharines, Grimsby and Toronto, (of course) were among the cities represented.

There is no time like the present for a thank-you" note from the grateful Torontonian delegates. We enjoyed ourselves thoroughly at the social events the banquet and dance and also obtained helpful knowledge from the various lectures given by the guest speakers at the sessions. "Hospitable Hamilton" is what we like to call our neighboring metropolis after the cordial welcome and accommodations we received.

Since we do not believe in infringing on anyone's rights we shall leave it to the Hamilton correspondent to enlighten our readers as to the numerous and interesting details of the convention. But, however, there is one thing we would like to mention and that is that a great deal of credit is due to James F. Couglin, K.C., who at the banquet delivered a speech from which it was clearly evident that he took a keen interest in the Ukrainian people. His familiarity with Ukrainian literature was remarkable. He sketched briefly the lives of such great Ukrainian men as Markian Shashkevich and Bohdan Chmelnitsky. With ease he spoke of St. Josaphat and St. Volodymyr It is with pardonable pride that we state that our Ukrainian history contains an intriguing note if a stranger, one who is not of our nationality will take the trouble to delve into our records and produce as engrossing a talk as Mr. Coughlin succeeded in doing.

Incidentally we would like to let our readers in on a little inside informaton. (Curious???) You will be relieved to know that this is one item that isn't a military secret and doesn't need to be kept under your hat. In chatting with Mr. Coughlin after the final session of the convention we learned that he has prepared a pamphlet on Ukrainian Catholics, their rite, culture, literature and customs. It should make interesting reading and every Ukrainian should secure a copy of it as soon as it is off the press. So be on the look-out for it, friends.

Lillian Dzurman.

FOOD FOR THOUGHT

A member of the British Embassy attended a dinner in Berlin in March, 1939, at which Herr Geobbels was present. Warming himself up, Goebbels dramatically declared, "I shall break the power of the Roman Church as I break this glass." And seizing his champagne glass from the table he hurled it against the wall.

The goblet bounced against the wall, and landed on the floor, not even chipped.

From "The Universe."

HOME

* * *

'Home Sweet Home." Many a boy on the fighting front has murmured that phrase with tears in his eyes. Maybe when he was home he did not appreciate that phrase; maybe home to him then was only a place to eat and sleep. But now, how he waits for those letter from that far-off place called "home" What he wouldn't give to be here now with mother, dad, brothers and sisters just for a little while to show us how to appreciate them while we still can.

Yes, WE are still at home. Are we doing everything we can to make our home an abode of happiness and a place where our friends like to come? That is the sixty-four dollar question and only we can answer it.

You know the members of a family are like a team, an "all-of-us-at-home team." Everyone has to play his position and play it to the best of his or her ability to attain ultimate victory which is love and happiness in the home.

It is just like a bomber crew out on a raid over Germany. If anyone of that crew would dare to disobey an order given by the captain then not only the one that disobeyed but the whole bomber crew will meet with disaster. Are you doing your part on your team or are you one of those who disobeys orders and is leading not only yourself but the whole "home team" to disaster. Yes, indeed it only takes one boy or girl to make home one of the most miserable places on earth instead one of the most pleasant. You know it only takes a bit of selfishness or disobedience to bring a smooth running "all-of us at home-team" to a stop or to ruin it completely.

Let us make sure this does not happen in OUR home. The best way to do this is to take the "Holy Family" of Jesus, Mary and Joseph and model our home in exactly their style. We the children and youth of our homes should take Jesus, the greatest Child and Youth Who ever lived in a home on this earth of ours, as our special model to copy. As the Scripture says He was subject to His parents. He advanced in wisdom, age and grace with God and men." We the Catholic Youth should try to live an dact like Jesus This is done by doing our live and act like Jesus. This is done by doing our part on the all-of us-at-home team, by lending a ience, trustworthiness, honour, fair play and the square deal All of us know that without these qualities we cannot assure victory for our "Home team"

In a few years we the Catholic Youth of today will have to use our heads hands and our votes to save the new families and "home teams" we shall have started So let's prepare ourselves now by fighting for high ideals of purity, by reverencing, by loving and living purity in our lives.

Right now there are many empty positions created through the departure of our men and women into the armed forces, therefore, we at home have to work doubly hard to make a success of our "home team". Now we have a chance to show what we are made of. But in God's name let us learn from the other's mistakes and not spend time in vain regrets later on.

Let us keep in mind what Rev. Fr. Lord said, "Remember that love in the home is most clearly manifested in small things the cheerful word, the phone call, the small gift, the remembrance of birthdays, the letter when away, external acts of respect shown to parents."

Maurice Dzurman.

HERE'S A CHUCKLE, CHUM

Overdoing It

The manager of the firm looked grimly at their newest traveller. "Look here, Jenkins," said he, "we have no wish to sting you in the way of cash for reasonable expenses, but we think you've gone over the line by treating yourself to a new hat and calling the item 'Overhead expenses'!"

Tit for Tat

"Father," said little Frank as he turned the pages of his history book, "how did the cliff dwellers keep warm in the winter time?"

"Why, I guess they used the moutain ranges. Now don't ask any more foolish questions."

THE SIX AGES OF MAN

6 months—all lungs.
5 years—all ears
14 years—all hands.
21 years— all muscle.
45 years— all paunch.
60 years— all in.

FRIENDSHIP

The Rose of friendship is a lovely flower,
Which God plants in our heart,
To cheer us in some dark and lonely hour
With all its perfumed art.
Like any other rose it has a thorn,
That now and then may pain,
But should not this small suffering be borne
Unnoticed in our gain?

Have you heard about the little moron who ate dynamite so his hair would grow in bangs?

ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ — З ХАТИ ДО ХАТИ— З РУК ДО РУК!

ВИЙШЛА З ДРУКУ, видана Українським Католицьким Юнацтвом, книжка під заголовком **"ПЯТИЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА,"** зі звітом першого Конґресу УКЮ в Саскатуні, 4-6 липня 1943—і з цінними рефератами виголошеними на тім зїзді в яких зясовані ясно шляхотні ідеї Українського Католицького Юнацтва, підготовання молоді до праці для слави Божої, добра українського народу в Канаді Папір є гарний. Много є фотоґрафій. Ця книжка повинна знаходитися в кождій укаїнській католицькій родині—і тому головний заряд УКЮ рішив продавати її тільки, щоб поповнити кошта друку по ціні 50ц. Замовлення слати до:—

MISS A ZUCK, HAFFORD, SASK.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

III.—(Продовження)

Послух мае бути сповнений радо. Усі добрі прикази маемо сповнити з веселим серцем. Як прикро нераз видіти дитину чи молодця, котрий сповняе приказ своїх родичів, але як то він нарікае, відказуе. О, такий послух не е й не буде милий Богові!

По трете, послух мае бути загальний, то значить, треба родичів слухати ві всім, чи то в справах дочасних чи духовних. На примір, родичі приказують нам то а то зробити на поли чи в хаті, треба се сповнити. Або нераз родичі приказують нам щось зробити, що вийде нам на користь а специяльно для нашої душі або на Божу славу. Так! Тоді ми маемо все родичів послухати. Якто нераз родичі пригадують молоді про сповнювання религійних обовязків; радять уникати злого товариства; остерігають молодь перед злими налогами-звичками. О, коби молодь слухала все тоді тих важних напімнень родичів, меньше булоби лиха на світі. Одним словом, молодь повинна слухати все і у всім своїх родичів. Будьте певні, що Ваші родичі не прикажуть Вам нічого такого, щоб противилося законові Божому.

2. Треба помагати своїм родичам— треба ними заопікуватися. Коли батько чи мати е бідні та вж ене е в силі більше працювати, тоді діти мають їм помогти. Коли хто не помагае чоловікові, що знайшовся в біді, навіть щоби тим бідним чоловіком був наш ворог, то таке наше поступовання не є миле Богові. Тимбільше буде воно великим злом, коли ми не поможемо нашим родичам, що знайшися в біді. Пригадаймо собі. якто колись наші родичі нами опікувалися, нас доглядали й щоби нас вивести в люди нераз робили се з великою жертвою та посвятою. Як отже можна тих добрих родичів опустити в хвилині їх старости-немочі. Ми часто милосердимося навіть над бідним звірем, а нераз і не два невдячні діти встидаються своїх родичів та ними погорджують.

Не забуваймо помогти родичам, коли вони знайдуться в душевних потребах, а особливо тоді, коли дні їх життя на сій землі кінчаться. Будае нераз, що родичі просять своїх дітий закликати священика, бо хочуть висповідатися,— а діти відмовляють сповнити їх просьбу. О, яке велике прокляття зійде на таких дітий, що відмовляють сеї просьби своїм родичам. Буває дальше, що діти ломлять останню волю своїх родичів, щоби поховати їх по смерти в католицькій церкві. Як можуть такі діти спокійно жити, коли їх померші родичі зза гробової дошки кличуть до них і дорікають їм зломання їх послідної волі. Є й такі діти, що зараз по смерти своїх родичів, цілком забувають за них та навіть ніколи не моляться за них й не справляють ніколи поминального богослуження за них. О, яка чор-

на невдячність!

Молімся щоденно за своїх родичів. Молімся, щоби дав їм Бог якнайдовше життя. Не забуваймо також ніколи за своїх померших родичів. Молімся, щоби Господь приняв їх до себе й щоби ми колись з ними злучилися в небі; щоби ми колись разом з ними славили Бога на вік.

IV.

Ради для слуг-робітників

У тій науці хочу дати кілька рад слугам-робітникам.

1. Наперід, хлопці чи дівчата, що думають іти в роботу чи то до міста, чи до фармара, чи де інде, повинні добре застановитися, якого вибирають собі хлібодавця. Або іншими словами, повинні наперед добре вивідатися, чи їх хлібодавець е добрий.

Буває, що молодь не уважае на нічо в ставанню на службу лише на матеріяльні користи. Чи богато я зароблю, се часто одиноке питання, котре ставить собі молодь перед ставанням на службу, а про решту, на примір чи в тій службі дозволять йти в неділю до церкви на Сл. Божу, чи там буде можна заховати піст і т.д., навіть не думається. Звичайно молодь мало звертае уваги на сі обставини, котрі відносяться до добра її душі, коли шукае праці. Се однак е дуже важне, бо коли молодь не буде на се звертати уваги, буде легко попадати в тяжкі гріхи, згубиться та пропаде для Бога та свого народу. Буває нераз, що хлопець чи дівчина перед вступленням на службу були невинні неначе ангели, а по кілька місячній службі в несовісного працедавця виходять зіпсутими раз на все. Краще тому менше заробити а спасти свою душу, чим більше заробити а душу свою запропастити.

2. Другою радою для слуг та робітників е се, щоби вони не нарікали на свій стан. Часто чується нарікання, що мовляв то дуже тяжко служити пять, десять літ, а навіть ціле свое життя. Хочу сказати тим, що так нарікають, що часом буває, що лекше бути слугою чим якимсь паном. Треба всюди працювати чи в богатім чи біднійшім стані. Одні працюють фізично, тілом, другі працюють умово, кождий після свойого звання. Буває, що праця хлібодавця е о много труднійша, як того, що в нього працює. Коли є такі, що нічого не роблять, будьте певні, що вони не чуються щасливі, вони переводять свій час серед страшної нудьги. Ще раз повтаряю, що клопоти, гризоти світа не є більші для нас як для других. Правда, що хлібодавці є богатші та краще виховані, але памятаймо й про се, що богацтва світа це ще не повне щастя. Коби то ми могли нераз вглянути в серце богатирів, ми побачилиб там много журби, клопотів, котрихби ми не могли й знести. Тож памятаймо, що стан робітничий нераз е о много щасливіший. Господь Бог, коли поставив Тебе молодче чи дівчино в стан робітничий, так се зарядив на Свою славу та на Твоє добро. Й тому, чим більше ми той стан полюбимо, тим більше будемо вивисшені в небі.

3. По трете слуги й робітники повинні жити після свого стану. Після волі Господа Бога люди на землі е поділені на ріжні кляси, ріжні стани. Й цілком природним є, щоби люди жили кождий після свого стану. Самозрозумілим є, що на примір король мае відріжнятися способом свого життя від свого підданого, учитель від свого ученика, богатший від біднійшого. Отже відріжнення в спсобі життя людей з ріжних станів мусить зараз показатися.

Знова з другої сторони зараз пізнати, коли на примір робітник жие понад стан, убирається вишукано, поводиться так, неначеб Бог зна які великі маєтки посідав. Звідки це береться? З гордости та легкодушности. Буває, що хлопець-робітник вбирається понад стан а тимчасом його батьки гірко, чорно працюють. Нераз батьки обдерті, в великій нужді, а син чи донька розкидають грішми, нераз тяжко ними заробленими. Нині можна стрінути таких дітей, котрим не соромно є, що їх батьки заопікувався муніціпал, чи запомогова орґанізація, чи добрі люди, підчас коли вони самі вигулюють, забавляються, витринькують надармо гроші. Нераз донька, що робить десь в службі, всі свої гроші обертає на се, щоби тільки убратися гарно, а тимчасом мати її бідна, опущена, примирае майже з голоду. Чи се совісно? Певно, що ні.

САДЛОВ, МАН.

Вшанували Панство Гнатюків

Вже минуло пів століття, як панство Олексій і Анна Гнатюки прийняли св. Тайну подружжа. Пережили богато та здається їм що десь н едовго тому, як клали руки на святе Євангеліє, щоби сказати слова шлюбної присяги. Жили в згоді й любові. Панство Гнатюки приїхали до Канади вже тому 34 роки зі Села Гермаківка, повіт Борщів, і мешкали в околиці Садлов, де мешкають і до нині.

Увесь той час були глибоко релігійні, часто приступали до св. Причастія, все сповняють свої обовязки. Не жалюють датки на Боже, тому і не диво, що Бог є таким добрим для них і дав їм прожити 77 роки. Олексій і Анна Гнатюк ще при добрім здоровлю, тішаться й дякують Господу Богу за отримані ласки. Виховали двое дітий. Донька Доня Кулик мешкае в Ґонор, Ман., добра католичка. Син Василій замешкав в Армстронг, Онт.

Олексій і Анна Гнатюки

Господинею забави в честь панства Гнатюків була пані Садловська, що прилюдно згадала про заслуги панства ювилятів, поставила їх як взір для других і попросила присутних заспівати їм Многая Літа. Зворушливим голосом панство Гнатюк подякували за ту приємність усім гостям, і так само обіцюють і на далі працювати на церковній ниві. При тій нагоді не забули гості і за нашу пресу, й зложили $8.00 на БН., за що їм належиться сердечна подяка, а Панству Ювилятам всего найкращого. М.С.

Italia Відсвяткування Дня Бастилії. Дня 14 липня відсвятковано торжество в Сіенні память бастилійського дня. На знимці видимо генералів Александра, Марка Кларка та Джуіна, підчас сього торжества.

ЛАКПОРТ-ПАРКИ, МАН.

В суботу вечером, 28-го жовтня, парохіяни церкви св. Покрови на Парках справили дуже гарну гостину, з нагоди пращання о. А. Лугового, якого перенесено на місійний дистрикт Етелберт. о. Луговий прибув на гостину в товаристві о. М. Григорійчука. Велика парохіяльна саля була переповнена. Вечірок мав дуже культурний настрій. Один із гостей, що бачив Парки 20 років тому, не міг висказати своєї похвали для Парчан. **Він завважав, що тепер на Парках е много більше членів церковних чим попередно; е просторий Народний Дім, люди дуже щирі, а їх поведення вказуе на високу культурність.**

Всім тим, що причинилися до гостини було около 70 пар. За старанням парохіяльних сестриць і церковного комітету, справлено о. Луговому українську й англійську машину до писання. Надзвичайно інтересну промову виголосив о. Григорійчук, що давніше був парохом на Парках. Окрім того промовляли І. Чижик, З. Борец, В. Волошин, В. Дутка, М. Поврознік, пані Сказик. З тої нагоди зібрано $28.35 на добру пресу, з чого призначено $13.50 на Будучність Нації. Жертвували, по $2.00: Ілія Сказик. По $1.00: О. Білань, М. Пиланик, Р. Ґушта, о. Григорійчук, І. Пилатик, В. Дутка, В. Волошин, Н. Чешлак, І. Чижик, З. Борщ, Анна Дучак, М. Какустяк, І. Казюк, о. Луговий, С Ироник, М. Зелик, П. Сторожук, Й. Дучак. І. Зеліско, Й. Ироник, П. Проник.

На кінець подякував всім о. Луговий, що обслугував Парки близько 13 років.

Честь парохіянам на Парках!

Присутний.

ПРИМІРНЕ ВЕСІЛЛЯ В РОЗА, МАН.

День 21 жовтня остав торжественним і незабутним днем для Панства Скринських і Панства Будіїв. Панство Скринські женили свого сина Якова з панною Ґенею Будій, одинокою дочкою панства Івана й Анни Будій. Обі родини е практикуючими католиками і заразом свідомі українці.

Петро Скринський був першим, що дав почин до збудовання церкви в Роза. І як добрий майстер і будівничий, побудував при помочі других людей сей красний храм Божий, тай був довголітним дяком при тій самій церкві, виховуючи своїх трох синів в тій самій католицькій вірі, в якій сам до старости літ жие. Син Яків належить до Запомогового Братства св. Николая, належав до церковного хору й аматорського гуртка. подружився з панною Ґенею Будій. Панство Будії приїхали до Канади по світовій війні і відтоді замешкали на Роза, і від того часу е членами при місцевій церкві, і членами Запомогового Брацтва св. Николая. п. Будій є рівнож в церковнім заряді. Пані Будій помагае в аматорськім гуртку, як добра аматорка. Панство Будії виховали гарно своїх двох діточок Степана й Ґеню, котрі маленькими приїхали з Рідної Землі, і е добрими й примірними дітьми тихої й милої вдачі. **День вінчання відбувся 21 жовтня в місцевій церкві в Роза.** Акту вінчання довершив Всеч. о. Калуський. На Сл. Божій молода пара приступила до сповіди й св. Причастя. По шлюбі о. парох сказав гарну промову до молодих, щоб стояли непохитно при своїй католицькій вірі й на далі помагали при аматорськім гуртку і в хорі. На разі хору нема через брак молоді, котра розїхалася по роботах, але е надія, що вся робота відновиться. Відтак з церкви гості пішли на обід до місцевого Народного Дому. Підчас обіду о. Калуський знов сказав гарну промову до гостей і молодих, переплітаючи і веселу тему і за візвав присутних о збірку на Будучність Нації. Гості зложили $5.50 за що їм належиться щира подяка, а молодій парі Божого благословення многих благих літ. Відтак дальше гості примірно забавлялися.

Петро Саламаха.

САНДАВН, МАН.

Був я на поминальнім Богослуженню панства Натуркач дня 19. жовтня 1944, що наймили вони були у річницю смерти їх любого сина Василя. Богослуження і парастас відправив Всечесний о. І. Калуський в українській католицькій церкві в Сандавн. По Богослуженню панство Натуркач запросили усіх до свого дому на обід. При обіді о. Калуський виголосив глибоко патріотичну промову, що неодному потекли сльози з очей. Всеч. о. Калуський говорив про се, який тяжкий біль родичі мають по утраті сього, що для них найдороще і що родичі означають для дітий, а діти для родичів. Також при сій нагоді не забув о. Калуський спімнути і про нашу пресу, котра нас кормить не хлібом, але словом. Сам Христос сказав, що чоловік не жие лише хлібом. але і словом Божим.

Зложили на пресу слідуючі: Всеч. о. І. Калуський $1.00; Петро Натуркач $1.00. По 50ц.: Д. Крайник, Ів. Ґерула, В. Гапійчук і Ю. Петраш. Он. Соколюк 35ц. По 25ц.: Мих. Кирилюк, Григ. Стадник, Ів. Бачевич, П. Кирилюк і Мих. Ґерус. Ів. Боднарчук 15ц. Разом зібрано $5.75. Призначено з сеї суми на Будучність Нації $2.87.

Присутний.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Петро Тарас, капраль, Ватрос, Саск.; ранений за морем

С. В. Кізлик, старшина, Торонто, ранений за морем

Іван Л. Лихович, рядовик, Ґарсон, Ман., забитий за морем

Стефан Сливчук, стрілець, Росс, забитий в активній службі

А. Галіковський, рядовик, Рок Гевен, Саск., помер з ран за морем

Григорій Боднарчук, сапер, Каліенто, Ман раненнй за морем

Василь Олійник, рядовик, Саскатун, ранений за морем

Емілібян Березюк, стрілець, Босежур, Ман., тяжко ранений за морем

Г. М. Новак, стрілець, Монтреал, тяжко ранений за морем

Михайл Г. Федун, рядовик, Спирит Лейк, Саск., ранений за морем

С. І. Саган, рядовик, Кіченер, ранений за морем

Юрій Ройко, рядовик, Велленд, Онт., ранений за морем

Володимир Р. Гладій, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Іван Завацький, рядовик, Петіґен, Саск., ранений за морем

Ф. Кобаленко, рядовик, Монтреал, ранений за морем

Михайл Голуб, лет. старшина, Торонто, пропав за морем

Михайл Кіндрат, стрілець, Гемтон, Саск., ранений за морем

Іван Потоцький, стрілець, Брендон, ранений за морем

Александер Незнаний, саржент, Кіченер, ранений за морем

Дмитро Гарасимів, стрілець, Геффорд, Саск., ранений за морем

Н. Бучковський, старшина, Віндзор, тяжко ранений за морем

В. І. Черкас, капраль, Кіркленд Лейк, Онт. ранений за морем

Н. А. Гаюк, капральш Вирдне, Алта., пропав за морем

Е. Владика, стрілець, Винипеґ, забитий за морем

Йосиф Серваткевич, стрілець, Айтуна, Саск., забитий за морем

І. С. Гордій, рядовик, Мантон, ранений за морем

Василь И. Худик, лет. саржент, Винипеґ, пропав за морем

Л. Каганський, рядовик, Монтреал, тяжко ранений за морем

Іван Бандусяк, капраль, Брендон, Ман., ранений за морем

Франко Купина, стрілець, Ґеральдтон, Онт., ранений за морем

Володимир Ф. Косс, стрілець, Винипеґ, ранений за морем

Петро Сеник, стрілець, Етелберт, Ман., ранений за морем

Йосиф Урбанович, капраль, Давфин, ранений за морем

Ф. Г. Бережина, лет. саржент, Кіченер, забитий в активній службі

Йосиф Я. Винничук, стрілець, Мелвил, Саск., ранений за морем

Стефан Попадин, капраль, Винипеґозис, Ман., забитий за морем

Володимир Ратинський, стрілець, Морден, Ман., забитий за морем

Е. Задворний, стрілець, Винипеґ, забитий за морем

Володимир Ампільський, стрілець, Торонто, ранений за морем

Александер Куций, стрілець, Винипеґ, ранений за морем

Володимир Д. Бунька, капраль, Абердін, Саск., ранений за морем

Михайл Рублець, стрілець, Глен Елдер, Саск., ранений за морем

Симеон Малик, лет. старшина, Рокенвил, Саск., в ворожому полоні

В. М. Пухкий, лет. старшина, Дервент, Алта., пропав за морем

Антін Кринський, лет. саржент, Ґілберт Плейнс, Ман., пропав за морем

Володимир С. Войчук, лет. старшина, Брендон, Ман., забитий за морем

Іван Михалець, лет. старшина, Ню Вестминстер, забитий за морем

С. П. Шелест, рядовик, Тименс, Онт., пропав за морем

Василь Романко, рядовик, Торонто, пропав за морем

П. І. Безсмутка, рядовик, Торонто, забитий за морем

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(19)

Щераз піднісся Олекса зі землі, та не мав сили встоятись на ногах і оперся на підставу скоростріла. Побачив лиш одного-одніського свойого скорострільчика і другий замовклий вже скоростріл, хватаючись за голову, закликав з одчаєм:

—Втікли тамті?

—Втікли…

—Зрадники рідної ,святої землиці! Не даймось брате! Стріляй!

—Нема ніщо вже…

—Ніщо..? Берім скоростріли і йдім до тамтого скоростріла. Миттю вхопили оба скоростріли й пустилися бігом. Та ворог вже був за плечима. Олексі закрутилась голова, звалився на землю, накриваючись своїм скорострілом. Не чув ніщо, що ділось коло нього.

III.

Різдво…

У селі, біля церкви догаряють хати. Не чути ні плачу, ні крику. Втомились люди після Свят-Вечора і сунуться, як тіни по цвинтарищі, похиливши голови. Про що думають сердешні? Чи жаль їм цих недогарків з хат, чи недосвяткованого Свят-Вечора, чи оцего святого Різдва, що доводиться їм в огні і крові стрічати, чи може—може на дні серця заблисла їм золота надія" Гей, гей…

Біля догоряючих хат стоїть гурток людей і сторожить,, щоб не занялась дзвіниця. Вогонь притихає. Ще лиш палахкотить корчма і сіє кругом червоними пасмами й димом. З поспіхом бігають чоловіка й жінки з коновками, з розмахом виливають на вогонь воду і спішать знову.

Втім загуділо, наче грюкіт грому, у воздусі заблис синявий сніп вогню і впав на дзвіницю.

—Дзвіниця, дзвіниця…—понеслись голоси. І в мить дзвіницю обняв вогонь. Люди безрадно стояли з повними коновками над дзвіницеюі не могли ратувати, бо горів сам верх. Дехто вилазив по щаблях драбини і силувався зляти водою, та це на ніщо не придавалося, бо вона не долітала.

—Розбити дзвіницю!

І кількадесять людей кинулось під дзвіницю, хто з сокирою, хто з дрючком, а дехто голіруч. Та сильні стовпи не подавались. Лиш дзвін, одинолинокий, дорога памятка і свідок давніх часів, муркотів, як умираючий старець, пращаючись зі своїми мешканцями-дітьми.

—Горить дзвін! розступіться!

Ніхто не чув цієї отсороги, а розбивали що сили дзвіницю.

—Дзвін, дзвін…

Зачала горіти стеля і займались стовпи. Щойно тепер розскочилися люди на боки, як побачили над головами вогонь.

—Під церкву!

Ніхто не ворухнувся, як приковані стояли на місці й гляділи на дзвін, що легонько колихався в огні і скомлів, як хора дитина.

—Вогнем кидає на церкву!

В тій хвилі загуділо і понісся пронизливий гомін дзвона. Останній гомін. Захиталася дзвіниця і розсипався верх.

—Церква, Церква!

І справді вогнем зачало кидати на церкву; розпалені ґонти і іскри сипались на бляху і палахкотіючи, зсувались на землю.

—Боже ратуй нас—неслись голосіння.

Ціла дзвіниця була вже в огні, горіли підвалини.

Ісусе захорони нам церковцю… молились люди, зливаючи водою стіни церкви.

Заломалися стовпи й вязання дзвіниці і хитаючись падали; бухали свіжі клуби вогню та заразже притихали. Дзвіниця догаряла, а люди невтомно гасили вогонь водою. З дзвона остала розтоплена сціпеніла маса.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

A BIT OF FRIENDSHIP IS ALL I NEED

A modern Saint said that and was no other than the Cure of Ars, who led such a strict life of penance. St. Thomas Aquinas taught that friendship is a special virtue and a part of justice.

To speak of it is also to talk about Christian charity and human love… An immense, a difficult but also a paramountly practical problem it is! It's an immense problem because, as St. Augustine puts it, "the greatest desire of man is to love and be loved!"

It's a difficult problem, because it is infinitely a complex one. Moreover our vocabulary concerning the manifestations of affective life is much poorer than that about intellectual life Affective labour (procedure of affection) does not take as much spare in the field of conscience as does that of the intellect. That is why a word such as "friendship" has designated and still means realities which are very different. In order to validly or solidly judge of friendship, i,e., the flower of Christian love," one needs must study this delicate feeling of men and distinguish real friendship from its disguised or corrupted forms.

It is also a practical problem because our happiness largely depends on the good functioning of our affective life. It is doubly practical for us who want to build the "City of God," because in the "City of evil" many are those who do not believe any more in friendship, or who teach that in prescribing charity towards one's neighbors, Jesus Christ put away human friendships! Because then friendship ceases to be restricted in its goal and free in its choice in order to become universal and obligatory; as much as saying that it disappears, and is swallowed up by charity!! But does not the perfection of the love for God suppose the transfer of creatures to the Creator of all our affection, and does not then the renunciation of human links of friendship appear to be an ideal??

Let us then attack this problem

The idea of friendship has a curious history. In days of old, Grecian physicians, who had the ambition of giving a complete explanation of all the phenomena of the universe, used to call friendship the principle or cause of attractions and repulsions which preside at the combination and decompostion or separation of diverse bodies. Their crucial point was to be sure if friendship consisted in the union of creatures alike or that of contrary and opposed ones! Putting aside all these debates of philosophers and without even stopping to consider Cicero's study of friendship which he called "the sun of life," let us examine the many elements of friendship; then we'll study its nature and finally we'll judge of its moral value.

1) *The elements of friendship*

Friendship is an attraction. It is a sort of a dynamism (i.e., force), when considered by its principal result. Friends seek each or one another; they come closer and do not find rest but when together. If they are far apart, they follow one another through the medium of thoughts and desires.

However friendship is more than just a movement. It is an affection. At the basis of this dynamism there is an emotion, an element of tenderness which is something affective. If a friend wants to join whom he or she loves, it is in order to enjoy the loved one's presence, and the latter enjoyment will make still greater the attraction which caused it.

However this affection of tenderness needs must be mutual: this quality being, from the psychological point of view, very important as to its results. Since in friendship two forces (dynamisms) come together, they in a way, multiply their energies Since on the other hand, the tenderness of each friend is augmented by that of the other, the enjoyment or pleasure felt by each in respect to loving, is doubled by the pleasure of feeling another's love (being loved).

This union of two hearts or more is spiritual. Friendship has this in particular: it does not, directly at least, interest the life o four senses; it refers to the intellectual life! Its act is independent of matter. It is a union of minds, i.e., a union of thoughts, feelings and wills.

Therefore perfect friendship is a union of souls. A spiritual relation may repose upon more or less extended links—in its maximum of extension and intensity, it interests the whole soul and produces a union which comes down to a unit. St Augustine said: "One soul in two bodies!", for the souls mix and are swallowed up by each other in such a union that they destroy the seams which bind them together.

2) *What is friendship: its nature?*

In order to well understand this movement of attraction, this tendency called friendship, we must remember that we are reasonable animals: we lead an animal life and a "reasonable" one (we're humans, not brutes!). This dual life produces two kinds of knowledge; (a sensitive one, and an intellectual one) as well as two inclinations: (sensitive and rational). Friendship, such as described, is produced by our rational appetite or tendency. It is a movement produced by our rational (of the mind) appetite (inclination) reaching for its object (something good).

Friendship therefore is a kind of love and may thus be defined: "A love of well-wishing, paid well in return and reposing on mutual relations."

Let us consequently not confuse love with friendship as so many do nowadays! Friendship and love have this in common: both are movements of affection born in the cradle of appetite or natural tendency towards something good. They differ in this; love is produced by ohr sensitive inclinatoin and friendship by our rational, (of the mind) tendency.

Love consequently is more depedent of our physical organism: it is born from feeling and tends towards senstitive or sensual (of senses) pleasures.

Friendship as such, is of a superior ideal order; it is spiritual and therefore calm and peaceful. Sympathy presides at its origin, the mind (reason) governs it and it is above space or time. We must admit that these two feelings (love and friendship) are often mixed together to a certain degree.

3) *Friendship is good*

Friendship is a balm for wounds. It comforts and engenders joy, which joy pushes to activity and generosity. By the confidence it produces, friendship makes one profit of advice, warnings, scoldings etc…

By the place it has in a human heart, it satisfies the need one has of loving and thus turns one away from vulgar and bad desires.

Although friendship is not a duty, once it is contracted it produces mutual duties between friends.

It causes first of all faithfulness.

Father Lacordaire (French preacher of last century) said that "friendship lives by itself"; "its food is an immaterial convenience between two souls, a mysterious resemblance between the invisible beauty of both"! In order to keep up this likeness, to develop this convenience, interior as well as external actions must be made which will entertain, develop and manifest these feelings of friendship.

A special virtue called "affability" must regulate all the exterior manifestations of friendship. Like all other virtues, the latter (affability) sees to it that the middle is kept. It helps one to use caresses when necessary, but also it helps not to use sweet words unnecessarily. It helps to laugh with those who laugh, to cry with those who weep, to make friendly signs without any indecent familiarity, to greet one another with "the holy kiss" mentioned by St. Paul.

Otherwise friendship will be deformed and false. Then we will have:

a) *exclusive friendships*: Being a virtue, friendship is in connection with all the other virtues. It must not monopolize the affection of one to a degree that there will be no place for another. A friendship which would suppress Christian charity wohld be a nuisance and a harmful thing.

b) *excessive friendships*: A lack of control or limit in the practice of a virtue hinders its perfection. It is but natural for friends to think often of each other, but it is a disorder for them to do it always! That is in the intellect! As for the will, the disorder or excess becomes an insatiable (not satisfied easily) desire of being near each other: countless letters without ending, numerous visits which become longer and longer, etc... In the faculty of sensitivity or sensibility (of senses) this excess (i.e., too much) is manifested by foolish joys or deep sorrows, by anxieties, susceptibilities, jealousies, which are without cause, and prepare a way to quarrels to be followed by reconciliations (making up). In all this there is a kind of mental sickness! In reality, excessive friendships, even if they are based upon virtue, are a road to moral downfall: the body plays too great a part in them and soon they (friendship) become sensitive or sensual ones.

Consequently we needs must say that true Christian friendship is like gold or even more precious. Lucky are they who enjoy it!

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) Russia may be godless, but certainly not Satanless. Its claws are everywhere: in Estonia, Finland, Lithuania, Ukraine, Balkans, France, and lately in Spain again.—If this is freedom from fear, then we want none of it!

2) The proof that French Maquis are controlled by Reds, is the fact that they armed Spanish "Republicans"(!!!) and are helping them to stir a 2nd revolution in Spain.

3) We, for the past 25 years, know about the Soviets only what they want us to know. Lately Moscow asked the U. Nations Relief delegates to wait before coming over.—Reason?—So they will not see the misery in which Russia's people were EVEN before this war.—Why hide true conditions, comrades?—We knew about them all along!

4) In his farewell speech at Moscow airport, the Prime Minister of Britain mentioned something about "the *Russian* peoples"... then, as if wanting to correct his words, said... "the peoples *of* Russia"... A Ukrainian would have said: "peoples UNDER Russia!

5) In Europe, the fate of our forgotten nation is practically decided. Consequently we must organize here if we want to survive. We need high schools, colleges, a seminary and other national institutions! Let us give and give and give!

6) Do you hand out our paper to others?—Are you subscribed to it?

7) If your pastor comes only once a month or less to your mission, be an apostle yourself and organize a Youth Club. Do not waste precious time!

8) Do not believe everything some newspapers tell you!

9) Some persons have chronic attacks of hate versus the Vatican; v.g., Dr. Goebbels, the lords of the Kremlin and certain Toronto non-Catholic ministers who are supposed to be "true"(!!!) believers of Christian love! A certain clergyman spoke of the "villainy of the Vatican"(!!!) We think he is a bigot. It is not he who will have the last word after this war, but all those who believe in the sincerity of the Vatican's policy and who went to see the Pope while in Italy, and I mean from Mr Churchill down to the humblest of buck-privates!

(The Editor).

N.B.—Dear Reader, will you please let me know what kind of articles you prefer. We are here to teach and please you. (136 King St. East, Toronto 2, Ontario).

Buck Private: "Iceland is the coldest place I ever saw. While I was there I set a bucket of boiling water outside to cool off and it froze so fast that when I came back two minutes later the ice was still warm."

Get your friends to subscribe to The Future of the Nation!

Митрополит Кир Андрей Шептицький серед Отців та Братів Чину Найсвятійшого Ізбавителя (оо. Редемпториcтів) в Збойськах біля Львова.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Осінь кінчиться. Вже й сніжок присипав долю, щоби краще все відпочивало. Та між юнацтвом з зимою починається нове життя. Студенти вже давно примістились по містах де відновляються кружки та відділи УКЮ. Рівнож і по фармах, молодь вже трохи відпочивши береться до організаційної праці. Тому тепер до Централі частійше доходять листи. Одні подають звіти, другі з запитами різними, а ще інші повідомляють, що приготовляються до зборів та пляни вкладають на зиму.

В Саскатуні, Саск., Студентський Відділ УКЮ при Інституті о. М. Шашкевича відновлений.

Калина, Саск.—При парохії Самбург, новий відділ гарно розвивається. Рівнож відділ в **Гронлід, Саск.** за минулий рік гарно попрацював. Юнацтво в **Карпентер, Саск.** йде вперед під вмілим проводом голови, Й. Якимчука, та секр. Ю. Цалинюка.

Вояк В. Хрущ, **голова УКЮ Ріджайни,** старанно працює та стало з Централею веде переписку.

Юнацтво й Студенти міста **Альвени, Саск.** вибрали слідуючий заряд на цей рік: Голова- Й. Яблонський, заст. голови Павло Підскальний; Секр. Оля Рогачук; фін. секр – Вікторія Гишка; Скарбник--Орест Романко; Контрольна комісія складається з трьох осіб, та забавовий комітет з пять осіб. Члени сходяться на проби співу.

На фармах коло Альвени є рівнож відділ УКЮ. Секр. М. Залещук скоро подасть звіт як лиш річні збори відбудуться.

Гарно працює відділ **в Ніпавин, Саск.,** котрий є досить далеко на північ. Сегорічний заряд обіцює ще краще працювати.

Точно виконує припоручення Централі, відділ **в Красне, Саск.** А вже відділові в **Ростерн, Саск.** можна дати признання за точно сповнені завдання.

Деякі відділи вже дали свої жертви на новий Інститут в Саскатуні на З'їзді БУК-а в Саскатуні. Та Відділ в **Чорчил, Саск.,** де секр. є В. Спільчак, вислав свою жертву до Централі УКЮ, щоби Юнацтво спільно могло поважну суму на будову Інституту дати.

Недавно оснований відділ в **Олеша, Саск.** рівнож красно працює.

Всім Відділам УКЮ желаємо красного успіху та розвитку

За Г. Заряд УКЮ,

А. Жук, секр

УРАІНСЬКИЙ КВАРТАЛЬНИК

Український Конґресовий Комітет в Америці започаткував видавання журналу в анґлійській мові під повищим наголовком. Журнал має сторін 96, на гарному папері й містить статті на українські теми, анґлійських і українських авторів. Редаґує Проф Никола Чубатий. Є це дуже важна книжка й її повинні мати у себе всі українські товариства й одиниці, а головно молоді люде, які лекше читають по анґлійськи як по українськи. Ціна 50ц.

In his announcement one Sunday morning, the vicar regretted that money was not coming in quickly enough—but he was no pessimist.

"We have tried," he said, "to raise the necessary money in the usual manner. We have tried honestly. Now we are going to see what a bazaar can do."

(Northewst Review, May 25, '40)

Дотепний

Селянин, приїхавши до міста, побачив велике збіговисько людей і питає одного міщанина:

- Що тут сталося?

Міщан був жартливої вдачі і каже:

- Оце корова знесла велике яйце. Ніхто не знає, що з ньогo вилупиться. А ви як гадаєте?

—Здається мені,—каже селянин,— що з нього вийде такий бичок, як ви.

ВЕЛИЧАВИЙ ПОХОРОН БЛ. П. О. КАНОНІКА П. БОЖИКА

Похорон бл. п. о. каноніка Пантелеймона Божика, пароха церкви св. Андрея в Винипеґ, відбувся дуже величаво в Винипеґу в середу та четвер, 22 і 23 листопада, 1944.

В середу вечером, 7 год. церква св. Андрея наповнилася по береґи вірними парохіянами бл. п. о. Каноніка та дуже численними вірними з других винипеґських парохій. Засвічено все світло в церкві. Коло бічних престолів в церкві численні вінці, від парохій міста, родини та приятелів покійного. Точно 10 хвилин по семій священики серед жалібного співу Святий Боже, внесли домовину з тлінними останками бл. п. о. каноніка, серед великого плачу вірних, до церкви. Опісля почалася перша частина похорону: 18 священиків поділилися на два крилоси та співали чудові похоронні пісні священичого похорону. По четвертім Євангелію виголосив жалібну проповідь в імени всіх парохій міста Винипеґ та усіх парохіян о. Др. В. Кушнір. Закінчив похоронні богослуження в середу вечером о. Мирон Кривуцький, парох з Сифтон, Ман., прощальною проповiддю в імені усіх священиків та вірних цілої Канади. Опісля тіло бл. п. о. Каноніка спочивало через цілу ніч в церкві, а вірні приходили та молилися коло домовини

В четвер рано, церква св. Андрея була знова переповнена вірними. Були присутні майор міста, богато українських професіоналістів, промисловців як українських так і других народностей. Всім була дуже добре знана особа бл. п. о. каноніка Божика, тому прийшли віддати йому останню прислугу. Точно в 10 год. рано почалася заупокійна св. Сл. Божа за душу помершого о. Каноніка. Правив її син бл. п. о. Каноніка, о. Володимир Божик, парох церкви св. Духа в Бруклендс і церкви св. Родини в Форт Руж, в сослуженні 27 наших українських священиків. Присутнім на Сл. Божі був Преосвященний Кир Василій Ладика та ще другі два епископи римо-католицького обряду, в асисті 10 своїх священиків. Преосвященний Кир Василій по св. Сл. Божій виголосив проповідь, в котрій підніс заслуги бл. п. о. каноніка П. Божика. Обряд послідного цілования переводив о. Др. Кушнір. Послідну працальну молитву відчитав Всесв. о. візитатор С. Бахталовський, ЧНІ. Всі присутні в церкві, при послідніи цілованні, дістали памяткові портрети покійного. Дуже зворушаючим був обряд несення навкола церкви тіла покійного о. Каноніка. Тіло несли найстарші присутні на похороні 8 священиків, найблищих приятелів покійного. Обходом навкола церкви проводив Преосвященний Кир Василій Ладика. Численні вірні та всі священики відвезли тіло покійного на цвинтар Всіх Святих, де зложено його на родинному місці. Перед вложенням тіла до гробу священики відспівали ще послідні похоронні пісні.

На сьому місці треба піднести велике старання парохіян церкви св. Андрея в сім, щоби похорон їхнього пароха відбувся якнайкраще. Взяли вони наперед дуже численну участь в похоронах. Церкву дуже гарно прикрасили жалібно, постаралися про священичі ризи для свого пароха, в котрих зложено о. Каноніка до гробу та вкінці жінки-парохіянки церкви св. Андрея приготовили були для всіх священиків та Преосвященного епископа дуже гарний обід, котрий відбувся в парохіяльній салі, зараз по похороні. Справді належиться всім парохіянам за се велике признання.

Тепер ще кілька слів про життя бл. п. о. каноніка Божика. Уродився бл. п. о. Канонік 26 квітня 1879 р., в селі Онуті, повіт Заставна, Буковина. Помер 20 листопада, 1944. Мав отже поверх 65 років. Священиком в католицькій Церкві був 20 років. До Канади прибув 1900. Покійний був дуже працьовитий. Дбав про добро своїх парохіян дуже сердечно. За свого життя тут в Канаді збудував кілька церков, між іншими церкви св. Покрови та св. Андрея в Винипеґ. Покійний о. Канонік мав письменицький та поетичний хист. Дуже богато дописував до канадійських часописів в тім також дуже часто до "Будучність Нації." Дуже цінною і тепер вже незаступимою являється історична книжка Покійного "Церква Українців в Канаді," а дальше ідуть сі головнійші твори: "Канадійська Муза," "Хто наш провідник,", "25-Ліття Дієцезії в Канаді,", "Хрещення України." Неначе заповітом та послідним твором Покійного буде книжка "Історія України." Сю книжку Покійний якраз був написав і вона внедовзі вийде друком заходом БУК-а. Також працював Покійний від якогось часу над написанням Української Канадійської Енцикльопедії, однак смерть перервала працю бл. п. о. Каноніка над її написанням.

Бл. п. о. канонік Пантелеймон Божик

Повдовів Покійний тому 12 років. Полишив двох синів о. Володимира Божика і Полікарпа та дві дочки, Ольгу Павлову, відому співачку в Зл. Державах та Любу, котра є жінкою директора одної з винипеґських шкіл, п. Вала (Волохатюка).

ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

о. М. ГОРОШКО МАВ БОГОСЛУЖЕННЯ В МЕНЧЕСТЕР

Всеч. о. капітан М. Горошко, військовий капелян для українських католицьких жовнірів, котрий тепер перебуває в Льондоні, Англія, **дістав був запрошення від нашої української громади в Менчестер, щоби приїхати там на богослуження.** Як писали наші українці до о. Ґорошка: "Прийдьте до нас, ми дуже Вас щиро просимо. Бажаємо св. Служби Божої та св. Сповіди." **Всеч. о. капітан Горошко поїхав на се запрошення разом з паном Турянським до Менчестер, де в неділю дня 12 листопада, 1944, мав св. Сл. Божу в католицькій церкві Сейнт Чадс. На** богослуженні були присутні усі українські мешканці Менчестер. Як пише до нашої Редакції один жовнір канадійський, котрий був присутній на тому богослуженні, **"спеціяльно проповідь о. капітана, на всіх зробила дуже велике враження."**

З іншого джерела довідуємося, що **о. капітан Горошко стало відвідує наших хорих жовнірів по шпиталях в Льондоні, сповідає їх та причащає. Що другу неділю о. Горошко править св. Службу Божу в клюбі наших жовнірів у Льондон.** Богато жовнірів стрінув вже о. Горошко в Льондоні з ріжних місцевостей Канади. Наставники воєнні всюди дуже добре відносяться до о. Горошка. В клюбі наших жовнірів служить о. Горошкові до св. Сл. Божої капітан Петро Воробець. На св. Сл. Божій, котру правив о. Горошко в домівці клюбу в неділю 5-го листопада, 1944, були присутних 18 наших жовнірів.

От тих кілька вісток, котрі нам вдалоси дістати про перебування о. капітана М. Горошка за морем. **Писати до о. капітана повинні ми всі часто та на його руки проситься посилати листи та пакунки для наших жовнірів.** Ще раз подаємо адресу Всеч. о. капітана М. Горошка:

H Capt. M. Horoshko, 1 C.G.R.U.,
Canadian Army Overseas.

ПОМЕР ЕПИСКОП БУДКА

Вісти з Західної Галичини приходять до нас щоденно сумні-пресумні. **Недавно довідалися ми, що помер Митрополит Кир Андрей Шептицький, прийшли потвердження вістки, що помер станиславівський епископ Григорій Хомишин, а тепер приходять вісти, що у Львові помер Преосвященний Кир Никита Будка, перший епископ українців католиків в Канаді.**

ПРЕСФОНД БН.

С. А. Сіянчук, 50ц.

Дмитро Грабець, $1.00.

Збірка о. І. Головки, $4.30.

Збірка на несподіванці в честь Олексія і Анни Гнатюків в Садлов, Ман., $8.00.

З весілля панства Скринських в Роза, Ман. $5.50.

З нагоди пращання о. А. Лугового, підчас працальної гостини в Парках, Ман. зібрано $13.50.

Усім щирим жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

THE COW JUMPED OVER THE MOON

That will be the day: When donkeys sing and geese fly and cows take to jumping over the moon. We shall never see it, thank God, because everything under the sun is governed by law.

Isn't it foolish, then, to think that, although the sun and the moon and the plants and the animals have their laws, we men and women have no laws? That we are free to crack ourselves up by drunkenness, or addiction to drugs, or impurity? Poor Dame Nature would have been a pretty shabby housekeeper if she had put the world in such a nice order, spring following winter every year, the earth turning around the sun every twelve months, and all the rest of it—if she had done all that and still left man, the most complex and highly organized of her creatures, to dangle and flutter with no law at all to keep him straight?

But she has given us a law—there is a Creator and He is to be adored; we are to do good and keep away form evil. We may not murder nor commit adultery, nor steal.

Times Have Changed?

Suppose, now, that dictators and philosophers should tell us that times have changed; that, for instance, if one "must," one may get drunk or put aside one's wife and take up with some blond from down the street. Does that make it all right?

Let's see; try it this way. Suppose a friend tells you that the law of gravity has been repealed. You go to the top of the Empire State Building and step off the side. Will you get away with it? Your friend will look sadly at the blob on the sidewalk and say: "Dear me: I must have been mistaken."

God's law is changeless. Thinking that wrong is right doesn't make it so. You can't get away with violating His code. Look what happens when you break the natural law of gravity, and think of what will happen if you break that far more important moral law!

When the cow jumps over the moon and the dish runs away with the spoon, then it will be all right to get drunk, to lie, to cheat and to live with a lineup of women, one after the other, or all at once, like horses hitched to your wagon. But that day will never come—thank God!

WANTS GOD REPRESENTED

When the war is over in Europe, Capt. Eddie Rickenbacker urged that religious leaders be given a seat at the peace table. "I'm not too optimistic about a lasting world peace," the famous flyer said. "There is only one thing left. We should have representatives of God at the peace table. Let religion have its chance; the selfishness and greed of human beings can be overcome by faith and balanced thinking."

LAUGH AND GROW FAT

Hubby: "I guess you're pretty sore because I came home with this black eye last night."

Wifey: "Oh, no, not at all. When you came home you did'nt have that black eye."

* * *

Gert: "Has anyone ever told you how wonderful you are?"

Bert: "No-o-o."

Gert: "Then where did you get the idea?"

* * *

"How did you break your leg?"

"I threw a cigarette into a manhole and stepped on it."

* * *

"Do you like my new hat? I earned it myself."

"How?"

"I cut down on my husband's lunch and cigarette money."

1000 SOLDIERS SEE APPARITIONS

The Denver Register reports that—Two California soldiers, buddies in the Italian campaign last July, have gone on record as asserting they, together with nearly 1000 other American soldiers of divers religions, based in a small town in Southern Italy, witnessed for five nights an apparition of the Madonna with the Child glowing upon the walls of the church.

QUESTION BOX

Send all your questions to "Q. and A.", 1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. In the case of a Baptism of a dying baby, what kind of water should a lay person use?

A. Natural water, or, in other words, ordinary, plain water.

Q. Why is it that on some sacred vestments which the priests wear, ornaments of grapes and wheat are used?

A. Ears of wheat and bunches of grapes are used because they symbolize the Holy Eucharist, the true Body and Blood of Our Lord under the appearance of bread and wine; the bread being made from the wheat, and the wine from the grapes.

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

KUTIA

Kutia served as the first course of the Christmas Eve dinner.— 1 lb. wheat; $\frac{1}{2}$-lb poppy seed; strained honey. Method: This is not the ground or prepared wheat, but just as it is threshed. Wash well and soak over night in water to cover. Next morning drain and put into a large kettle, cover well with about 8 quarts of water and boil slowly for three hours. Scald the poppy seed with hot water and grind them through the very finest blade of the food chopper. When ready to serve the kutia, mix the ground poppy seed with it and sweeten to taste with strained honey. Only prepare as much as you intend to use at a time, for the wheat will sour quickly after the honey has been added.

FRUITY CHRISTMAS CAKE

2 cups butter, 2 cups white sugar, 4 eggs, $3\frac{1}{2}$ cups floors, $\frac{3}{4}$ cup milk, $\frac{1}{2}$ lb citron peel, 1 lb Sultana raisins, $\frac{1}{2}$ lb glace cherries, $\frac{1}{2}$ cup chopped almonds, 1 teaspoon brandy flavoring. Method: Cream the sugar and the shortening and then add the unbeaten eggs, one at a time, and beat hard after each addition. Sift the flour and add 1 cup of this and then part of the milk. Scald and drain the raisins and dry them thoroughly. Mix with the chopper citron the cherries, which have been chopped small, and the chopped almonds. I like these blanched first, but you needn't do that unless you care to. Sift the rest of the flour over the fruit and nuts and mix well, then add alternately with the rest of the milk. If you feel there must be spices, add them to suit your taste now, and add the flavoring also. Mix well and turn into pans lined with 3 thicknesses of waxed paper and bake in a slow oven for about $2\frac{1}{2}$ hours, again depending on the size of the pan that you use. Cool before storing, then wrap closely and store in a tightly covered container.

RICH CHRISTMAS CAKE

1 cup butter, $\frac{1}{2}$ cup sugar, $\frac{1}{2}$ cup honey, 5 eggs, 2 cups sugar, 1 teaspoon salt, 1 teaspoon baking powder, 1 teaspoon cinnamon, $\frac{1}{2}$ teaspoon allspice, $\frac{1}{2}$ teaspoon nutmeg, 1 lb mixed peel, 1 lb Sultana raisins, $\frac{1}{2}$ lb glace cherries, $\frac{1}{2}$ lb candied pineapple, 6 tablespoons fruit juice. Method:—Cream the butter and the sugar until the mixture is very light Add the honey and beat this in well. It is best to warm it very gently in order to measure it easily. Now add the well beaten eggs. Chop the mixed peel very fine and scald the raisins in boiling water Drain them and dry them thoroughly between towels, then mix with the peel and the cherries and pineapple which have been cut fine. Sift over these the flour, baking powder, salt and spices. Mix well with the hands and then turn into the first part, mixing lightly but thoroughly. Add the fruit juice, which may be orange juice or the juice from almost any canned fruit. Or you ca use home made wine or even water or milk. There should be enough to make a fairly stiff batter. Line the cake pans with 3 thicknesses of heavy waxed paper or with brown paper that has been thoroughly greased Turn in the batter and bake in a slow oven from $2\frac{1}{2}$ to 4 hours, depending on the size and depth of the pan that you are using. Be sure to test the cake carefully before removing, for cakes like this are so filled with fruit that they sometimes appear to be done while they are still unbaked in the center. If you place a shallow pan (a piepan) of hot water on the very bottom of the oven, there is less danger of the cake drying out and it will have a moister texture and be smooth and shiny on the surface. If it starts to brown before the centre is baked, lay a piece of brown paper over the cake, for it needs several hours in the oven. This makes about 5 lbs. and keeps well. To store a Christmas cake after it is cold, wrap it in waxed paper and then in several thicknesses of cloth. Store in a tightly covered tin box or in a stone jar with a cover. Do not remove the waxed paper in which it was baked, and if it gets dry, place half an apple in the box with the cake (it will absorb the moisture from this) or pour a little wine or brandy over the cake.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**...
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву—**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

13-ИЙ ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ

(Докінчення)

Много учасників з'їзду, котрі не могли знайти місця, щоби засісти до спільного обіду, розійшлись по знакомих в місті. І тому то богато приходило до салі і заповнили підчас повище згаданих привітів. В міжчасі наші головний прелігент проходжувався з непевними думками. Але коли покликано Всеч. о. Й. Корбу, ЧНІ. з Роблин; Ман., до слова, то присутні приняли появу Отця бесідника щирими оплесками, так як би відчували, що через слідуючу годину почують одну з найсильнійших патріотичних промов, і котра на завсіди залишиться в памяті всіх присутних слухачів.

Отець бесідник говорив так щиро, що присутні разом з всечесним прелігентом відчували боротьбу свого народу о краще завтра, і над нею боліли, і ніхто не встидався втирати слези, котрі понеслись на лиці, а також і раділи тим, що живемо тут в Канаді, де маємо свободу ділання і за так короткий час свого буття тут осягнули своєю тяжкою працею певні успіхи. І тому, щоби праця о. Маркіяна Шашкевича, нашого галицького предтечи рідного слова не пішла на марне, а дальше росла й розвивалась, ми мусимо розпочати велике діло, побудувати **школу** тут в Саскатуні в столиці науки. Без примусу, добровільно, свідомо—з нашим розумом, з серцем українським, до жертви щирої жертви, з любови до свого народу й Канади. Розкриймо щедро наші серця здобудьмося на геройське діло великої жертви і збудуймо великий Інститут.—З нами Бог."

По цій пориваючій промові Преподобного Отця Йосифа Корби, люди з незвичайним запалом підходили до сцени і складали жертви, а складали так, що за пів години присутні зложили готівкою близько шість тисяч долярів. Це могло статись лише в Саскатуні, і лише по огненній промові Отця Й. Корби.

Збіркою проводив о. В. Фірман, парох Саскатуну.

По цім ще промовляли Впр. о. ігумен Й. Сеньків, ЧСВВ. від Домініяльного Заряду БУК-а, а п. Мирослав Голота від Домініяльного Заряду УКЮ. М. Голота також і відчитав ряд резолюцій. Також говорив п. І. Ісаїв від Українських Вістей, котрий рік річно бере участь в наших з'їздах, котрий сказав, що для обнови духа треба місій, так і для обнови народної праці треба таких з'їздів і великих жертв, щоби вибудувати нашу школу, де виховалисяб нові Филиповичі, Кіндракевичі, Гриневичі, Корчинські й Голоти.

По цім забирає слово Впр. о. Ів. Бала, ЧНІ. і щиро дякує присутнім жертводавцям. Також просить присутних не забути й за тих, що богато напрацювалися для Братства й віддали честь оплесками, як Отцю Семчукові, основателеві БУК-а, Отцю Трухові, котрий піддав думку і започаткував збірку на першу Бурсу о. Маркіяна Шашкевича, п. І. Ісаєві, управителеві Українських Вістей, о. П. Криворучці за княжий дар $500.00, п. Володимирові Филиповичеві, п. А. Кіндракевичеві, теперішним урядникам БУК-а. Присутні довгими і гучними оплесками віддали признання всім вичисленим.

Тепер слідувала вечера. По вечері молебен, а потім висвідлювано фільму "Запорожець за Дунаєм."

В понеділок по Службі Божій відбулись наради про плян збіркової кампанії. Присутні Отці внесли, що всі присутні приняли, щоби підчас слідуючого року всі підприємства забави і з'їзди присвятити кампанії на новий Виховавчий Інститут, і всі приходи й жертви віддати на цей Інститут.

Отець ректор предложив звіт теперішної Бурси БУК-а.

Потім на внесок п. Мих. Гриневича, доручено провід БУК-а тому самому зарядові, що був цього року.

* * *

РЕЗОЛЮЦІЇ

Ми українці греко-католики, зібрані яко делегати й гості на XIII-ім З'їзді Братства Українців Католиків заявляємо слідуючі резолюції:

1. Яко католики завляємо вірність Голові Католицької Церкви Святішому Отцеви Папі Римському, його заступникам і нашим українським греко-католицьким епископам в Канаді.
2. Яко українці канадійці, заявляємо льояльність Його Величеству Королеві Юрієві VI., Королевій Єлисаветі і його заступникові в Канаді.
3. Яко українці канадійці заявляємо повне попертя надходячої 7-ої Военної Позички.
4. Яко делегати й гості заявляємо, що будемо старатися у своїх околицях розбудити духа жертвенности на нову виховну інституцію в Саскатуні, й переводити збірки в якнайскоршім часі.
5. Тому що канадійські українці беруть повну живу участь в теперішній війні, ми заявляємо, щоби квота Повоенної іміґрації на до числа жовнірів ріжного національної до числа жовнірів ріжного національного походження в канадійській армії.
6. З'їзд складає сердечну подяку парохії св. Юрія в Саскатуні й її парохові, Всеч. о. В. Фірманові за гостинне прийняття делеґатів, а зокрема Жін. Тов. св. Ольги, за приготовання смачної їди.
7. З'їзд шле свій щирий привіт капелянам о. Пелехові, о. Добкові й о. Горошкові, всім українським офіцирам і жовнірам тут в Канаді й за морем.

ЖЕРТВИ НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

(Дальше)

З КЮ, Айтуна, Саск.	$100.00
Дмитро Катеринич, Радісон	10.00
Стефан Гаврилюк, Вітков	10.00
Іван Войтович,	10.00
Василь Войтович	10.00
Григорій Войтович	5.00
Василь Ковальчук	5.00
Василь Даміон	5.00
Василь Горбач	5.00
Семеон Горбач	5.00
Павло Білий	5.00
Марко Мисько	5.00
Парох Рожд. Богородиці, Вайтбіч,	10.00
Іван Стрільчук	5.00
Николай Лисюк	3.00
Йосиф Шевернога	2.00
Іван Вітів	1.00
Максим Котюк	1.00
Петро Деренівський	1.00
Василь Кінащук	1.00
Михаїл Шевернога	1.00
Дмитро Гуминчук	1.00
Іван Слободян	1.00
Марко Кисильовський	1.00
Николай Митрополит, Мічам, Саск.	10.00
Дмитро Хомовий, Бруно, Саск.	25.00
Михайло Хомовий,	10.00
Андрій Сеньків, Волверін, Саск.	10.00
Дмитро Олексюк	10.00
Артем Козак	10.00
Теодора Костінюк, Саскатун	15.00
Николай Герик	10.00
Володимир Кулак	10.00
о. Степан Семчук, Вінніпег, Ман.	100.00
"Просвіта", Бенфійт, Саск.	20.50
Укр. гр. Катол. Парохія Возн., Ланівці	50.00
Іван С. Войтович	25.00
Кароль Лозінський	25.00
Михайло Байда	25.00
Франко Мазуркевич	25.00
Петро Стадник	25.00
Василь Войтович	25.00
Федор Стадник	10.00
Михайло Дзядик	10.00
Петро Жарий	10.00
Кирил Возняк	10.00
Йосиф Сливка	5.00
Іван Байда	5.00
Іван М. Дзядик	5.00
Укр. гр. кат. Парохія св. Йоанна (Приймове)—	
Василь Рак	60.00
Іван В. Байда	5.00
Михайло Василенко	25.00
Василь Шаваґа	25.00
Яків Боенько	25.00
Ілия Замойський	20.00
Василь Байда	10.00
Й. М. Новаковський	10.00
Василь Ременда	10.00

(Продовження на стороні 19)

о. А. Луговий

СОЦІЯЛІЗМ

(Докінчення)

Границі Держави

Церква признає, що держава має також право до власности, і до контролі, але на те право є границі. Загально признається, що держава має право посідати почту, майни, свої будинки для державних урядників. Вона має право посідати військові бараки, де моглоб перебувати військо для державної оборони. Держава має право і навіть обовязок удержувати канали, водопроводи. Школи також до великої міри повинні належати до держави й бути контрольованими урядом. Є ще інші права, які посідає держава. Однак на ті права є границя. Деж є та границя? Хто її визначив? Тут я хочу навести слова святішого Отця Пія XI, який між іншими писав таке в своїй енцикліці "Квадрагезімо Анно": "То є зле відбирати від одиниць, що вони можуть виконати своїми власними силами, і його передати суспільности... Подібно булоб то великою шкодою а заразом великим злом та нарушенням доброго порядку, призначити більшому й вищому товариству те, що може успішно виконати й суспільности передати менше й нище товариство"... "Це є усталена й незмінна засада, основана в соціяльній фільозофії." Іншими словами, більшу роботу най виконує більше товариство, як може,—а меншу працю можна й треба поручити меншому товариству. Соціялісти велілиб відібрати від одиниць і від поодиноких товариств всьо, і передати його найбільшому й навищому товариству, то є державі, зглядно державному урядові.

У Росії держава навіть дітей родичам відбирає й сама виховує. Тимсамим вона бере під ноги найсвятіше право родини, першого й найосновнішого товариства, без якого людство не може існувати.

Приватна Власність

Церква осуджує соціялізм яко такий, бо він відбирає чоловікові приватну власність, поневолює його, робить з него раба, ще більше чим капіталізм. В обороні приватної власности, в обороні людської гідности, святіший Отець Папа Лев XIII в своїй енцикліці: **"Рерум Новарум"** між іншими писав так:. **"Приватне майно це природний овоч праці, це продукт інтензивної діяльности чоловіка. Цей продукт він собі набув енергічною постановою запевнити й розвинути власними силами своє життя й життя своєї родини, й створити для себе й своїх рідних поле справедливої свободи, економічної політичної, культурної й релігійної."** Далі питається св. Отець: **"Коли робітника позбавиться надії набути особисту власність, яку природну заохоту дасться йому, що спонукає його тяжко працювати, щадити й жити тверезо?"**

Як Робітники Можуть Користати?

Той самий Папа поручає один дуже успішний спосіб поліпшити долю робітництва. Він поручає, щоб робітництво мало участь в доходах індустрії-фабрик. Він пише: **"Малі й середні посілости в хліборобстві, в штуці, в бизнесі, в індустрії, мусять бути ґварантовані й супортовані." "Кооперативні унії повинні уможливити користи з великого бизнесу. У великих підприємствах-фабриках, що в цих часах є дуже продуктивні, треба щоб контракти робітників були злучені з контрактами спільників-шировців."**

Виходить, що коли й працедавець і робітник мають уділ або шер в продуктах чи то землі, чи то машини чи фабрики, то це буде запорукою справедливого контракту. І це Папа якраз щиро поручає.

Митрополит Кир Андрей Шептицький серед оо. Редемптористів Перший зправа (на знимці) від Митрополита сидить Преосвященний Чарнецький, ЧНІ Перший зліва в першім ряді сидить брат Митрополита о. Климентій Шептицький.

Церква в Обороні Покривджених

Назагал, соціялісти не признають Церкви або виступають про Неї. Маркс і його вірні наслідники так далеко ішли, що казали "Релігія, це опіюм (утруя) народу." Так. Церква є соціялістам на перешкоді. Вони її признають лиш тоді, коли Вона осуджує визиски капіталістів.

Та Церква все стояла й буде стояти в обороні тих людських прав, яких одиниця не може зречися. Церква підносила гідність і високе покликання кождої людини. Вона дуже високо підносила гідність і права першого й основного товариства, то є родини. Вона завсіди учила, що кождий чоловік повинен мати на цім світі можність і право до таких зарібків, щоб вигідно жити разом із своєю родиною, та дещо защадити на случай слабости й на старші літа.

Церква підносить гідність праці. Сам Христос працював як тесля.

Церковні Інституції

Вірні сини й доньки Церкви покидали й покидають всьо, що на цім світі найдороще й спішили з поміччю бідним і тим, що потребують помочі. Під їх проводом повстали численні шпиталі, захоронки, школи. В тих інституціях вони посвячуються всеціло на славу Божу, на добро людей.

Раю ніхто не створив і не створить на землі. Через нашого прадіда Адама, Бог промовив до нас всіх ті слова: "В поті чола будеш їсти хліб твій." Однак долю людства можна поліпшити до певної міри лиш на підставі Христової науки: "Люби Бога понад всьо, а ближнього свого як себе самого."

Вийшла з друку й продається—

КОНҐРЕСОВА КНИЖКА

Містить повний опис нарад Першого Все-Канадійського Конгресу Українців Канади, реферети, привіти, резолюції й імена та адреси всіх учасників. Гарно ілюстрована. Ця книга повинна знаходитися в кожній українській хаті. Одна книжка видана в українській, друга в англійській мовах. Ціна одної $2.00 з пересилкою.

"УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА" в англійській мові. Написав Професор Колюмбійського Університету п. С. Меннінг. Необхідний підручник для шкільної молоді. Ціна $2.00.

"УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА ГРАМАТИКА", часть перша, написав п. Ілия Шклянка. Є це перша праця того рода на американському континенті. Ціна $1.25. Замовлення й належитість просимо слати до—

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
711 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man.

На західному фронті в Европі алянти заняли важне місто Мец, перейшли в одному місці Рен і бються на вулицях міста Страсбурґ.

У Львові, Західна Україна, дня 22 серпня, 1944, мав відбутися мітінґ "представників науки, культури й мистецтва." По тім вічу вислано лист з великими похвалами до Сталіна. Між всіми 693 особами, що підписали того листа, мали знаходитися і такі імена широковідних українських галицьких учених: академиків: Михайла Возняка, Василя Щурата, Філярета, Колесси; професорів: Банаха, Паше-Озерського, Іляріона Свєнціцького й М. Лисенка, артиста Івана Рубчака, композиторів: Станислава Людкевича і Миколи Колесси. —Від себе хочемо звернути увагу нашим читачам, що сю вістку треба брати з дуже великим застереженням.

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

З Ошави довелося нам вертати назад до Торонта і з Торонта сейчас їхати до Киченер, бо час був короткий Ми були в пятницю в Ошаві, на суботу було заповіджене в Киченер а на неділю в Гамилтоні. Треба було поспішати точнісько після маршрути, шоби не проґавити нагод і не обезпокоїти своїх добрих господарів

До Киченер дорога веде садами й городами з Торонта, а вже найкращий город і сад це Киченер саме для себе. Без пересади скажу, що Киченер є чи не найкращим містом в Канаді. Я чув богато про красу Вікторії, Б.К., але ще не мав нагоди бачити того міста. Тоді буду в стані розсудити, чи Вікторія чи Киченер кращі. Досі можу сказати одно. Киченер є найчистійше містом в Канаді, яке я досі бачив. Вулиці, доми, городи, богато парків це все так чисте, вимірене рівно, зі смаком, без пересади, але а іщо, що Ви в один мент найдетеся в іншім зовнішнім окруженню. Головний парк Киченеру зі ставами, що получені штучними каналами зі собою і по котрих плавають лебеді, серед прегарної зелені мурав і дерев, густо всіяних квітами, лишають незатерте враження. Це подібне як в многих інших містах, але таки інше. Щось там є більше більше краси, більше чистоти, більше ладу й більше вражінь. Тих парків є кілька на місто з трицять тисячами мешканців, а той при вулиці Вікторі (так мені бодай нагадується і як не помиляюся), де є водограї, безліч цвітів, цілі доріжки висаджені камінчиками многобарвними і то зараз при головнім гостинниці, то незабутнє. Та треба тямити одно, що в Киченер виїзджаєте з парку і прямо не знаєте, коли, так само як віїзджаєте, тому що скрізь при дорозі саджені цвіти, рістня буйна й цілим містом прямо їдете як парком. Доми всі рівні, здебільша одноповерхові з червоної цегли. Місто лучиться з другим подібним щодо краси й положення, з Ватерльо, де є чи не всі обезпечальні компанії Канади зі своїми осередними урядами. Чому вони вибрали якраз це місто з цілої Канади, не тяжко вгадати. Тут навіть працювати, це радість. Дороги всюди без закиду. Казали мені, що навіть зимою тут ніколи нема богато снігу, хіба впаде ночею а ранком розтає і злізе і покрапає дощик. Казали, що цвітів мають цілу зиму і ніколи не бракує. Навіть в церковних розпорядках, які повідомлено через оголошення в притворі, видніють імена панв, що по черзі стараються про нові цвіти для церковної окраси.

Наша церква в Киченер це справдішна краса. Вона невеличка, але так пишно (в повнім того слова значінню) прибрана й збудована в цілости, що стань і подивляй. Все там непорочно чистеньке від входових дверей з кристального різаного шкла аж до обрусів на престолах, свіч і лямпадок, які у виді сердець горять перед престолами. Лавочки аж блистять чистотою і прямо замавлюють уклякнути в котрінсь та молитися до Евхаристійного Ісуса Кивот надзвичайно милий і цілий головний престіл робить враження глибокої пошани та видимо тягне до побожности Тут правити Службу Божу то дійсна душевна розкіш і тамошний парох, всеч. о. Філевич цілим своїм єством доповнює ту атмосферу загальної краси й побожности.

В помешканню священика, що міститься і є добудоване разом з церквою (вона з червоної цегли з банею) є також сама чистота і краса. Все аж блищить і дійсно гарне Нема тут виставности, надмірности, все на своїм місці, але таке ґідне, відповідне і надихане спокоєм та важністю місця, що можнаб це назвати золотим місцем діяльности Парохіяни казали мені нема богато, але ці що є, мають дійсно золоті душі. Такі вірні й щирі. Коли ми вечером зійшлися разом в парохіяльній домівці під церквою, то настрій був такий, як їхня святиня це нарід повний любови й віддання для доброї справи. В парохіяльній домівці, що має красну, хоч невеличку сцену, є все потрібне для народної праці. Стіни вибиті кедриною і так само сцена, на котрій видніє з боку великий образ нашого світлого й нині вже покійного Митрополита Андрея. Мають голосник, машину до грання для забави, бібліотеку, гарні крісла, все дібране разом і творить суцільну єдність. Нас гостили в своїм домі панство Стецики й на цім місці за їх княже приняття я сердечно ще раз складаю подяку.

Підчас збірки на Виховний Інститут зложили, як слідує: По $10.00: о. Філевич, Мих. Стецик. По $5.00: Т. Осташевська, Ст. Жовнір, Ів. Пігура, Антін Цірка, Василь Головатий, Лев. Роласюк, Мих. Каспій, Мих. Вовк По $4.00: Петро Цінцірук. По $2.00: Павло Андріяш і Мих. Цінцірук. Разом **$73.00**

Потім додатково о. парох Філевич діслав ще збірку від таких парохіян: По $5.00: Онуфрій Дичук і Іван Левандовський. По $2.00: Теодор Бендзяк.

Киченер є малий своїм округом і числом, але великий своєю любовю і красою. о. Філевич возив нас по місті і познакомив з усім вартним уваги, про що буде дальше

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ ЗА МОРЕМ

1. Надходячий Різдвяний З'їзд і Другий Ювилей СУКВ

Як попередними роками, річний і Різдвяний з'їзд СУКВ відбудеться у Льондоні в пору українських Різдвяних свят, 5, 6, і 7-го січня, 1945. Це рівночасно буде свято другої річниці СУКВ. При цій нагоді відбудуться річні збори Союзу, будуть проголошені звіти членів управи і буде вибір нової Управи на рік 1945. Начерк програми в скороченню як слідує:

Пятниця, 5-го січня: год. 6. до 8: Реґістрація членів і гостей. Год. 8: Вибір різних комітетів Збори Управи.

Субота, 6-го січня: Год. 9. до 12. Річні збори СУКВ Звіти членів Управи, запити й дискусії. Год. 12. до 3.30: Спільна фотографія всіх учасників з'їзду. Обід. Год. 3.30 до 5-ої Реферат, "Канадійська Регабілітація і по-воєнні Пляни"— Представник Головної військової команди. По рефераті питання й дискусія. Год. 7. вечером: Спільна Свята Вечера у домівці. Кутя, пироги, голубці і т.п. Вечером: Спільний вечер в домівці вояків. Коляди, забави, співи і т.д. Господарями на цім вечерку будуть члени місцевої парафії

Неділя, 7-го січня. Рано— Богослуження для всіх. Відправляти буде капелян о. М. Горошко. Год. 2. п.п. Спільний бенкет на місті. Год. 4: Докінчення нарад і з'їзду в домівці. Вечером: Спільні забави й коляди.

Понеділок, 8-го і Вівторок 9-го: Для тих, що будуть мати довший урльоп, українська громада в Менчестер приготовляє святочну програму.

2. З'їзд СУКВ на Континенті

З'їзд СУКВ заряджений в пору і з нагоди Листопадового Свята в днях 25-го й 26-го листопада, 1944, відбувся в Бруселі в Бельгії в салі Монастирського дому при українській гр. католицькій церкві св. Йосафата.

При цій нагоді українці в Бруселі прилагодили приняття для канадійських вояків. Зарядчиками цего приняття були п. Руденко, п. Дорошенко, п. Косович і п. Граб, члени Української Національної Ради в Бельгії та Товариства Бувших Українських Вояків в Бельгії.

Різдвяний з'їзд на континенті відбудеться в пору Йорданських Свят, 19-го січня.

3. З'їзд СУКВ в Італії

З'їзд в Італії відбудеться в ту саму пору що і в Льондоні, себто 5, 6 і 7-го січня, 1945. Заряджують його комітет СУКВ на дальший схід: летун поручник В. Керелюк, стрілець А. Николюк і члени комітету, при помочі всеч. отців в Римі. З'їзд відбудеться в Римі.

4. Господар в Домівці СУКВ в Льондоні

Дається до відома, що Управа на днях наняла до домівки господаря в особі пана Томи Зуляка, українця з Тернополя, Галичина. П. Зуляк має в Канаді брата, котрий живе в Торонто.

5. Управителька Домівки СУКВ

Кап. Антін Ґаджоса, перенесений в інші сторони у виконанню своїх військових обовязків, перестає бути управителем домівки СУКВ в Льондоні. Його місце перебрала панна А. Чернявська, з Веґревил, Альберта. Панна Чернявська віддає свій вільний час цілковито для праці в домівці і в канцелярії союзу. Всі вояки і Управа вдячні їй за її працю. Праця ця є жертвована цілком добровільно, так як всі члени управи жертвують свій час.

Управа СУКВ.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

Любі Діти.

Народна Словесність (Фолькльор)

Кожді з Вас, котрі були на весіллю чи забаві, певно чули коломийки, козачки та другі пісні. Сі твори належать до нашої народної словесности або до фолькльори.

Фолькльор або устна словесність витворена невідомими творцями, не є писана, лиш передана з уст до уст До неї належать, крім вище згаданих, такі твори як колядки, щедрівки, гаївки, думи, похоронні голосіння; пісні історичні, весільні, побутові, любовні, жартовливі, приповідки; загадки, казки, байки, легенди, перекази, новелі, прикази (анектоди) й інші.

Деякі з них витворені ще в передісторичних часах й досі жиють між простим народом, богато вже забулося.

Ану зачнім з цею коломийкою

"Ой як я був малий хлопець,
такий сміхованець,
як заспівав на печи—
пішли горшки в танець."

А тепер заспіваймо сеї—

"Сеї ночи о північи неслава ся стала:
Миши хату підточили, кітка з печі впала."

Зміняймо на сю—

"Ой коби я козу мав, я би не журився,
Я би козу подоїв, молока напився."

Досить з нас коломийки. Заспіваймо козачка—

"Ой нема то над козака,
Пішов в потік, зловив рака.
Не мав його де подіти,
Кинув на піч межи діти.

Або сего—

"Гайда, гайда хлопці наші,
Наварила мама каші.
—А якої?—Пшоняної.
Гайда, гайда хлопці мої."

А Ви знаєте ще які? Спитайтеся родичів. Вони певно знають богато інших

Вуйко Трохим

СЕГО "РІЗДВА" ДАЙТЕ —

—родині, приятелям, знакомим а зробите приємність їм на цілий рік.

З Різдвинним числом піде Різдвяна картка й Вашим іменем.

Ще НИНІ запліть понижчий купон

THE FUTURE OF THE NATION
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Я ....

Адреса ....
залучаю $1.00 на цілорічну передплату "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ" в дарунку для

Імя ....

Адреса ....

Ксеня школярка

Учителька дала Ксені кольорові патички. Ксеня мала з них збудувати хату.

* * *

'Хату зроблю червону', подумала я собі, бо дуже люблю червоне, щоб воно небудо.

Так і зробила. Збудувала велику червону хату з зеленими вікнами. Василько, що зараз на перед мене сидів, знова збудував дуже маленьку. Я зачала сміятися з його малої та ще до того кривої хати. Він став злосний через те, взяв тай мою хату поломив своїм кулаком. Я тоді в плач, а Василько, бачучи, що учителька іде до нас, собі також почав плакати. Плачемо обоє.

Якось то учителька нас поладнала і тимчасом прийшла павза. При забаві я познакомилася з дітьми Решту дня перейшло скоро в цікавій науці, в красних оповіданнях нашої учительки та забаві.

Тепер вже не ведуть мене до школи. Я сама туди біжу, бо там мені так весело, так любо дні минають а з кожним днем я стаю мудрішша здібнійша.

Кінець.

КОНТЕСТ НА ГРУДЕНЬ

РІЗДВЯНИЙ КОНТЕСТ

На сей контест можете прислати одно із сих -

(1) Різдвяний вірш
(2) Різдвяне оповідання
або (3) Різдвяний рисунок.

Памятайте, що котре із сих трох Ви не вибралиб, то воно мусить бути оригінальне а не віднисане з часописів або книжок.

Сим разом буде яко нагороди **пять гарних великих "Вертепів,"** Крім сих пять більших нагород **кожний (а), що возьме участь в сім контесті, одержить** малий кольоровий вертепик.

Вуйко сподіється найменше 50 контестантів. Памятайте, що кожний дістане малий вертепик навіть коли не виграє великої нагороди.

Свої письма та рисунки шліть перед 15-им грудня на адресу—

CHILDREN'S CHRISTMAS CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

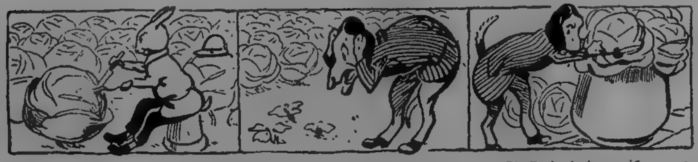

68. Я тим часом пирував коло його капусти, яка дуже мені смакувала.

69. Брисько рвав волосся з розпуки. Цілі ночи не спав, а злодія не зловив, і капусти було щораз менше.

70. В кінці рішив зібрати всю капусту (на жаль без мого мяса). (Далі буде).

ЛЮБІ ДІТИ!

УСЕ

СЛУХАЙТЕ

СВОЇХ

РОДИЧІВ!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

в дарунку для —

....

від ....

Веселих Свят, приємного читання, — та Щасливого Нового Року! —

ЯК ТАТО ХОРИЙ

(На Різдвяний Концерт)

Як тато хорий то біда.
Стогне, сопе, на всіх нарікає
"Жінко," каже, "клич родину
Кінець надходить, най мя прощає!"

Мама ліків, сестри води,
Служать, бігають всі по тихо
Так як норси в шпитали.
Тато хорий вдома лихо.

Як мама хора—то нічого.
Ходить, робить, усміхнеться
Бліда вона та що такого!
Завтра прийде, бідна минеться.

Тато вдає;, що навіть не знає
Що жінка хора—до роботи іде
Труду ніхто не піднимає
Мама хора, вдома так є все.

Яка ріжниця, і чому?
Бо тато мущина а мама жінка.
Мами терплять, а тати по свому
Так є на світі але не кажіть нікому!

Переклав з англійського
—М. Новосад.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,— В першій мірі дякую щиро Вам за нагороду.

Недавно як я писала свій лист до Вас, то ще було літо й тепло, а тепер вже зимно, вже осінь. Всюди сумно, на деревах нема листя, не чути вже того радісного співу пташок, тільки чути цвірінькання воробчиків. Сум в природі, та я весела, бо я здорова. Ходжу до школи та очікую вже Свят.

Перед Святами певно до нас ще завитає св. Николай як в школі так і в дома. Він напевно прийде, бо діти вже скоро будуть зачинати вчитись співи, вірші та декламації на його привитання. А яку ролю учитель мені призначить, то напишу пізніше.

Поздоровляю Вас щиро,

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Так, Зоню, хто веселий, той і здоровий. Вуйко думає, що св. Николай принесе Тобі щось дуже гарного, бо Ти добра дівчинка.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, У сім листі я Вам дякую за нагороду, що Ви мені прислали, бо я дуже люблю читати. Той катехизм для мене дуже цікавий, тому, що там є по українськи і по англійськи написано. Також Вам дякую за співаник, бо я хотів би уміти багато українських пісень. Я Вуйку знова пробую взяти участь в контесті на листопад, але я не знаю, чи тепер добре відгадаю, але не зашкодить спробувати. Здоровлю Вас Вуйку,

Михаїл Крочак,
Бідил, Саск.

Від Вуйка: Хто любить читати, той стане освіченим чоловіком. Читай, Михаїле, все лише добрі книжки.

ПОМАГАЄ Д. СТОРІНЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Хотяй ми ще не маємо відповіди на наш лист, але з нагоди що я виграла гарний дарунок, то я хочу подякувати Вам Вуйку, бо я навіть не сподівалася, що я виграю таку гарну нагороду. То я ще раз дуже дякую Вам, Вуйку. Поздоровляю Вас Вуйку й посилаю 25ц. на "Діточу Сторінку."

Галя Крук,
663 Селкирк Еве., Винипег.

Від Вуйка: Правда, Галю, що все оплатиться до Вуйка писати та брати участь в контестах?

ДІСТАВ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,—Я дуже сердечно Вам дякую за таку гарну книжечку, що називається "Наша Релігія." Другим разом напишу більше, бо тепер почалася наука тай нема коли. Здоровлю Вас Вуйку!

Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Добре, Николає, напиши другим разом більше. Вуйко бажає Тобі великих успіхів в науці.

ПОМАГАЮТЬ БІДНИМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Я дуже люблю брати участь в контестах. Сего разу знов беру участь і посилаю мої розвязки. Я і моя сестричка Богданна хочемо також бути членами Веселої Родини. Посилаємо 30ц. на членські вкладки Веселої Родини а 70 центів на піддержку сиріт, котрі піддержує Весела Родина. Здоровл Вас Вуйку якнайщирійше.

Ярослава Павлишин, літ 12,
419 Горис Ст., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Ти і Твоя сестричка Богданна маєте добре серце, бо хочете помогти бідним. Коби то усі діти Д.С. пішли Вашими слідами!

ПРИДБАВ НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Перепрашаю, що я так довго до Вас не писав. Я мав скорше писати, але мусів помагати при жнивах. Дуже Вам дякую, Вуйку, за таку гарну надгороду, що Ви мені прислали. Я люблю читати ту книжку, бо там є дуже цікаві історії. Здоровлю Вас Вуйку,

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск.

П.С. Посилаю Вам $1.00 і одного свіжого передплатника на Будучність Нації.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за листа та придбання передплатника Пиши часто!

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-а

(Продовження з сторони 15-ої)

Юрій Слобода	10.00
Яків Ремсида	10.00
Николай Дзядик	5.00
Николай Байда	5.00
Антон Бучинський	5.00
Е. І. Грицак	5.00
Петро В. Байда	5.00
Стефан Сатарчук	5.00
Йосиф Турчиняк	5.00
Алберт Бащук	5.00

Парохія св. Великомученика Димитрія в Голар, Саск.: (Збірку перевів Впр. о. Гр. Шавель, ЧНІ.) Зложили: $50.00: Йосиф Пастернак (син Дамяна). $20.00: М. Явний. $21.10: Парохія св. Димитрія. По $10.00: Н. Сирота Федор Бабій, Іван Пастернак, Федор Петришин, Петро Комуніцький, Іван Панчук. По $5.00: Никола Столярик, Василь Сирота, Юрко Олійник, Петро Костюк, Дмитро Котуцький, Михаїл Лузний, Дмитро Ясіновський, Михаїл Бачевич, Йосиф Школьний, Андрій Припутніцький. $2.52: пані Іван Кушнірик. Разом $203.62

З Парохії св. Івана Богослова в Краснім, Саск.: $10.00: Николай Василенько.

Парохія св. Арх. Михаїла в Вишарт, Саск. (Збірку перевів Впр. о. Гр. Шавель, ЧНІ.) Зложили: По $50.00: Василь Гаврилів. По $11.00: Іван Костик, Андрій Лищишин. По $10.00: Теодор І. Бздель, Никола Д. Бздель, Павло Василенько, Володимир Левандовський, Олекса Бздель, пані Петро Кикіш. По $6.00: Йосиф Духніцький, Михаїл Лотоцький. По $5.00: пані Олекса Юрчак, Михаїл Федірко, і Михаїл Петришин, Михаїл Василенько, Михаїл К. Мороз, Евгенія Мороз, Петро Василенько, Олекса Федірко, Василь Земляк, Петро Залуський, Іван Колисник, Григорій Повацук, Никола Залуський, Дасило Бздель, Теодор Василенько, Василь Панчук, Павло Бартошевський, Михаїл Попадинець, Федор Василенько, Никола Петришин. По $2.00: Параскевія Максимець, Ізидорар Лотоцький, Іван Кравчук. По $1.00: Андрій Качур, Дмитро Стоцький, Кароль Воліцький, Григорій Іваник, пані Ева Петришин, С. Качур.

Разом $256.00

* * *

УВАГА: Ті, що переводять збірку, нехай будуть ласкаві вписати на посвідках імя парохії в додатку до місцевости.

Останні Вісти...

ЗІБРАНО $1,000 НА ІНСТИТУТ БУК-а В ТОРОНТО. На з'їзді УКЮ в Гамільтон, Онт., в днях 11-12 листопада, започатковано збірку на Виховний Інститут БУК-а в Торонто. Зібрано готівкою тисячу долярів, а декларацій поверх 800 долярів.

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ МАВ ПОМЕРТИ 1-го ЛИСТОПАДА, 1944? Від нашого кореспондента в Англії довідуємося, що там ходять вісти, що Митрополит Андрей мав померти дня 1 листопада, 1944.

Поминальне богослуження в Англії за Митрополита Андрея. В неділю дня 19 листопада, 1944 Всеч. о. капітан М. Горошко, військовий капелян для канадійських католицьких жовнірів за морем та Всч. о. Годис, українець військовий капелян в Англії, відправили в Льондоні поминальне богослуження за душу бл. п. Митрополита Андрея. По богослуженні відправили Отці панахиду, а о. капітан Горошко виголосив відповідну проповідь. На сім поминальнім богослуженні були присутні також римо-католицькі епископи. Всі в Англії відчули з причини смерти Митрополита велику страту.

Культурно Освітні Курси започатковано в кантині СУКВ в Льондон. В неділю 19 листопада відбулося засідання в кантині СУКВ в Льондоні й рішено започаткувати ведення культурно освітних курсів для наших жовнірів. Лекторами між іншими будуть о. капітан М. Горошко і капітан Петро Воробець.

Митрополит Кир Андрей Шептицький в окруженні питомців та духовенства підчас св. Сл. Божої.

Поїздки УКЮ до Іст Селкирк і Портедж, Ман. Заходом УКЮ Манітоби відбулася в неділю організаційна поїздка до Іст Селкирк, Ман., а в днях 9-10 відбудеться місцевий з'їзд УКЮ в Портедж, Ман., на котрий прибудуть також делегати з провінціонального заряду УКЮ.

22 листопада почалася в Отаві сесія домініяльного парляменту. Сесія триває ще дотепер. Дуже важною ухвалою, що запала була на сесії, се постанова вислати в якнайскоршому часі з Канади за море 16,000 вишколених жовнірів так званої домашньої армії, значить тих жовнірів, що не хотіли іти служити за море. В місяцях грудень 1944 і січень 1945 мають вислати за море перших 10,000 тих жовнірів. Наслідком сеї ухвали в парляменті, пять послів французьких-проурядових перейшли до опозиції, а міністер летунства гон. Павер зрезиґнував. В богатьох містах Канади жовніри домашньої армії зробили публичні маніфестації, підчас котрих були поранені кілька осіб та подерто чи знищено кілька англійських прапорів.

Большевики дальше окружають Будапешт, столицю Мадярщини та перейшли через гори Карпати на Словаччину.

Канадійські воєнні страти в людях за місяць вересень, 1944, виносять 9,008 жовнірів забитих, пропавших та ранених.

Кордел Гал, секретар стейту в Зл. Державах зрезиґнував. На його місце став Е. Р. Стетініюс.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ГРУДЕНЬ

3.	Неділя 26 по Сош.	Босежур
4.	Пон., Введ. в Храм П.Д.М	Лейдвуд
10.	Неділя 27 по Сош.	Брокенгед
17.	Неділя 29 по Сош.	Елма
19	Вівторок, св. о. Николая	Сарто
22	Пят., Непор. Зачаття П.Д.	Тиндал
24.	Неділя Праотців	Саллов
25.	Різдво (Новий Стиль)	Галашвил
31.	Нед. пер. Різдвом, Св. Отців	Тиндал

о. Йосиф Кормило
1954 Лоґан Евеню, Винипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

КАТЕХИЗМИ
БІБЛІЙНІ ІСТОРІЇ
МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ МОЛОДІ

Всі вище згадані книжечки уложені в двох мовах: по українськи й по англійський. Катехизми продаються по 15ц., Біблійні Історії і Молитовники по 25ц. Замовлення можна слати на нову адресу:
Rev. A. Lubov, Box 86, Ethelbert, Man.

—We Do General Fine Mechanical Work—
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding. Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills **MISAR TREATMENT** Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 годинах.
Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XII. ч. 24 (168) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Грудня, 1944 Vol XII. No. 24 (168) YORKTON, SASK. December 14, 1944

ІНСТИТУТ БУК-а В ОНТЕРІО

В ТОРОНТО, ОНТ. КУПЛЕНО ВЕЛИЧАВИЙ БУДИНОК НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а ім. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Підчас конвенції молоді, котра відбулася у Гамілтон, Онт., 11 і 12-го листопада 1944 р. обговорено конечність набуття будинку для студентів, котрі приїзджають на вищі студії до Торонто, Онт. з ріжних частей Канади й Америки.

21-го листопада 1944 Їх Ексцеленція Н.Н. Саварин обговорив в Торонті про конечність інституції з торонтонськими і гамелтонським парохами і дав наказ, щоби взятися до цего діла як найскорше.

На цей розказ свого духовного проводаря, всі священики старалися знайти відповідний будинок. Нарешті найдено відповідний будинок через фірму "Dovercourt Realty" котрою провадять наші свідомі українці п. І. Кучерепа і Л. Ковала. Площа, на котрій стоїть будинок є велика на 46x150 фітів, **будинок три поверховий, мурований з твердої цегли а фундамент з каміння, збудований 1933 р. богатою панею Гейді Ітон, кошт будови був поверх $35,000.**

Так виглядає величавий будинок, що його куплено в Торонто, Онт., на **Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Андрея Шептицького.** Інститут призначений буде для студентів вищих шкіл. Інститут міститься при: 17 Wellesley St., Toronto, Ont.

Чому властиво потрібно такого будинку в Торонто?

1. Тому, що Торонто має найбільший університет в Канаді, й один з найбільших в порівнанню з американськими.

2. В Торонто нема ограничення в приниманню студентів (нема квоти) на університети.

3. Всі факультети має лише торонтонський і квебекські університети.

Лише ті два в цілій Канаді.

Через минувші роки студенти приїзжали до Торонта на ріжні студії.

Многі з них мали і мають трудности за помешкания, харч, сходини, приятельство і т.д. Многі, що хотіли ходити на університет не могли ходити задля високих коштів одержання в цім місті.

Щоби сьому запобігти куплено українцям Онтеріо й Канаді цей гарний і відповідний будинок. Дім лише 5 хвилин ходу від головного університету. Студенти будуть мати змогу користати з мійської бібліотеки й університету. Коли схочуть, будуть могти користати з викладів української мови, літератури, історії й ґеоґрафії.

Українська молодь зможе мати в Інституті свою централю на цілу провінцію.

Ліпшого і більшого патріотичного діла українці в Онтеріо не могли зробити, щоби запевнити свою будучність. В молоді наша надія і наша сила.

Назва Інституту не могла бути відповіднійша, як Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Андрея Шептицького, нашого славного і усіми улюбленого духовного і національного провідника. Всі старання будуть ужиті, щоби цей Інститут був гідний славного імена.

Тимчасовий комітет складається з слідуючих осіб:

Їх Ексцеленція Василій В. Ладика і Їх Ексцеленція НільН. Саварин—покровителі. Всеч. о. кан. П. Каменець-

кий—голова. Всеч. Отці провінції Онтеріо—заст. голови: о. В. Осадець, о. Борецький, о. Філєвич, о. Заяць, о. П. Сулятицький, о. Когут, о. І. Песюк, о. Романович, о. Жан, о. Чиж, о. Гуменюк, о. Бала, о. Борис і о. Перейма.
Всеч. о. Н. Кушнірик—касієр.
Всеч. о. А. Роборецький—секретар рекордовий і фінансовий.
др. Ів. Кучерепа—директор
Всеч. о. П. Серветник—організатор.

На заплачення будинку й закупно потрібних річей потрібно $20,000. Комітет відзивається до кожного свідомого українця, щоби приступити з помічцю у так конечнім ділі. $20,000 це невелика сума, коли кожний, що любить свій нарід і дбає про його будучність дасть свою жертву.

Отже всі як один висилайте свої жертви на Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Андрея Шептицького або через своїх Отців парохів, або впрост на слідуючі адреси:

VERY REV. P. KAMENECKY.
276 BATHURST ST., TORONTO. ONT.

VERY REV. N. KUSHNIRYK, L.D.,
186 KING ST. E., TORONTO, ONT.

Спис жертводавців буде поміщений в усіх часописях.

Подав—
За Комітет Інституту БУК-а ім.
Митр. А. Шептицького—
о. А. Роборецький,— секр.

В РИМІ ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ

В Римі, на чолі з Преосвященним Кир Іваном Бучком, львівським епископом-помічником, ідуть приготування до наміченого З'їзду в Римі українських жовнірів, що має відбутися підчас наших Різдвяних Свят в 1945 р. Сподіються гарне число українських жовнірів. Про се довідуємося знова від нашого кореспондента в Римі.

ВІСТИ З ЕВРОПИ ПРО УКРАЇНЦІВ

В Бельгії в місті Брукселі існує **"Українська Національна Рада"**, в котрій є згуртовані найсвідоміші як місцеві так і утікачі з українських земель, українці. Головою Ради був **Дмитро Андріївський,** котрий однак зістав згодом увязнений німцями. Заступає його в тім уряді п. Н. Граб, один з найсвідоміших українців в Бельгії.

В Берліні виходить український часопис "Український Вістник," часопись Українського Національного Обєднання. В Празі виходить часопись "Українська Дійсність," часопись Української Громади.

Під німцями має знаходитися тепер поверх 6,000,000 українських еміґрантів з українських земель. Для духовних услуг українських робітників в Німеччині **служить 11 українських католицьких священиків** на чолі з Апостольським Візитатором Прелатом **о. П. Вергуном.**

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО В АРҐЕНТИНІ

В місті Апостолес, Арґентина, основалось українське-католицьке видавництво, котре почало видавати часопись "Поступ" в українській та еспанській мові, як також видало "Український Еспанський Катехізм." Се радісна вістка для нас усіх.

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ЖОВНІРІВ В БЕЛЬҐІЇ

Перший З'їзд, що його відбули українські вояки в Европі на землі увільненій алійнтами відбувся в Брусели, Бельґія, в днях 24 і 25 листопада, 1944. На з'їзді були присутні 20 канадійських жовнірів.

В суботу, 25 листопада, відбулися наради під проводом **п. Н. Граба,** заступника голови Української Національної Ради в Бельгії. По нарадах наші вояки відвідали українську громаду в Ліеж. **В неділю, 26 листопада, рано відбулося торжественне Богослуження в українській католицькій церкві в Брусел на котрому були присутні всі наші вояки. Св. Сл. Божу та проповідь служив до вояків о. Максим Германюк, Редемпторист, в сослуженні оо. Карла Більке і М. Копе.** По Богослуженні наші добрі люди в Брюселі приймали вояків дуже гостинно по своїх домах. Вечером улаштували українці в Брусел **Листопадовий Концерт,** на котрому були присутні також наші жовніри. Концерт зробив на жовнірів дуже гарне враження. Головний доклад підчас концерту виголосив **В. Мулькевич.** Господарем концерту був п. Н. Граб. З Манітоби на концерті був присутним наш жовнір **Николай Іванків** з Іст Кілдонен.

ХТО ВИГРАВ?

Базар на поміч церкви М.Б.Н.П. в Йорктоні закінчився 10. грудня. Нагороди виграли

1) № 1047 пані Іван Лис, Джедбург, Саск
2) № 3411 А. Дулін, Ст. Боніфас, Ман.
3) № 7157 Ст. Пророчок, Йорктон, Саск.
4) № 3385 Марія А. Деборм, Ст. Боніфас, Ман.
5) № 2299 Василь Библів, Спрінгсайд, Саск.

Сердечно дякуємо всім тим добродіям, що розпродали базарові значки, або й самі їх закупили, теж дякуємо всім тим, що брали участь у базарі, або чимнебудь до його успіху причинились. Нехай Божа Мати Неустаючої Помочі помагає кожному своєю помічцю и опікою за кожну жертву на Її честь і славу.

Отці Редемптористи, Йорктон.

30-літний ювилей церкви св. Йосафата в Вест Торонто, неділя, 22 жовтня, 1944. Знимка вказує нам частину присутніх парохіян підчас Архієрейської Сл. Божої в церкві св. Йосафата. Церква була переповнена вірними по береги. На переді видимо Марійську Конґреґацію дівчат, в синьо-блакитних мантіях.

БАЛЮЮТЬСЯ...

В столиці Франції, Парижі, большевицька амбасада устроїла з нагоди річниці большевицької революції, **бенкет для кілька тисяч людей, гостей і представників других держав.** Цілі відділи поліції мусіли удержувати порядок, бо люди так тиснулися на сей бенкет. Бенкет відбувся **в великій палаті** большевицької амбасади. Гості заповнили великі салі по береги. **На бенкеті подавано крім перекуски через цілу годину горівку-водку. Члени большевицької амбасади були убрані в чорні шовкові уніформи зі срібними еполетами. Присутні на бенкеті поверх 12 старшин червоної армії перевищили вибагливістю своїх уніформів як англійських так і американських старшин...**

З такою виставністю та блеском балюються ті, котрі замилюють очі нашим бідним людям, котрим кажуть, що вони заступаються за "робочий нарід." **А наші декотрі брати вірять їм та ще на них дають свої тяжко запрацьовані гроші. Ось де ідуть гроші збирані між нашими бідними людьми.** Не на поміч тим бідним та голодним людям в Европі, **а на бенкети та балі большевицьких, жидівських, червоних комісарів.** І чи ми, голосячи нашим людям, щоби не вірили большевикам, милимося? Ні, ніколи.

З ЖИТТЯ НАШИХ ЦЕРКОВНИХ ГРОМАД

Церковна громада в Вотерфорд, Онт., де парохом є о. Ізидор Борецький, **закупила протестантську церкву за $1,200 на парохіяльну галю.** Дуже гарне діло, гідне наслідування.

В Ст. Кетеринс, Онт., будова коло нової церкви покінчилася на час зимових місяців. Під проводом славного нашого архітекта о. каноніка Ру та при помочі добрих та віручих наших людей в Ст. Кетеринс та околиці, на чолі з парохом о. Ізидором Борецьким, **щасливо скінчено салер під церкву та викінчено в нім парохіяльну салю.** З весною будова піде дальше вперід та почнеться будувати стіни церкви. Люди збирають тепер, підчас зими, гроші на купно цегли на церкву. Коби Бог милосердний поміг допровадити се велике діло збудовання церкви до щасливого кінця. Сього ми з глибини душі бажаємо синткетиринцям на чолі з їх парохом о. Ізидором.

ОСТОРОГА

Довідуємося, що по Манітобі вештаються з большевицькими фільмами певні люди, котрі стараються з сими фільмами дістатися також до наших парохіяльних саль. Фільми вихваляють та виславляють большевицьку армію та тим самим ширять між нашими людьми большевицьку заразу. Крім фільмів, сі люди поширюють також большевицьку літературу. **Остерігаємо тому наші парохіяльні та читальнянні заряди перед винаймлюванням сим людцям галі.** Будьте осторожні кому винаймаєте галю на висвітлювання фільмів. Не давайте нагоди, щоби найбільший наш ворог, большевизм, котрий виголодував міліони наших братів на Украні, поширювався між нашими людьми в Канаді.

РАДІЄВА ПРОГРАМА ЗАХОДОМ УКЮ МАНІТОБИ

Заходом Українського Католицького Юнацтва Манітоби, в вівторок 26 грудня, 1944, через радієву стацію СКУ в Винипег, Ман., від години 6—6.15 ВЕЧЕРОМ, буде наданий концерт різдвяних коляд.

Не забудьте отже про сей час. Постарайтеся, щоби Ви були на той час вільні від заняття. Ви знаєте як то тяжко дістати для українців програму на радіо, тому використайте сю нагоду й в дні 26 грудня слухайте сього українського концерту.

Листі зі заувагами та ласкавими жертвами на покриття високих коштів сеї програми проситься слати на слідуючу адресу: — Іван Козоріз, 180 Абердін Еве., Винипег, Ман.

ВИЙДЕ НА ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПОЇЗДКУ

Пані Марія Дима, голова Ліґи Українських Католицьких Жінок та голова Комітету Українок Канади в Винипег, вндовзі виїде з організаційною поїздкою на Схід Канади, де відвідає ряд наших українських громад.

САСКАЧЕВАНЦІ, СЛУХАЙТЕ РАДІЄВОЇ ПРОГРАМИ ЗІ СТАЦІЇ *CFQC* САСКАТУН, 7-го СІЧНЯ!

Повідомляємо всіх наших громадян в Саскачевані, що хор греко католицької парохії в Саскатуні, під управою Всеч. о. Володимира Фірмана, передасть Різдвяний концерт зі стації CFQC, Саскатун, в неділю, вечером, 7-го січня, від год. 10.30 до год. 11-ої.

Щоб ця програма була успішна й під фінансовим оглядом просимо всіх слухачів посилати жертви на слідуючу адресу:

Rev. Father Firman, Radio Station CFQC,
Saskatoon, Sask.

Скажіть про цю програму другим! Сходіться того вечора разом, щоб спільно, зі своїми рідними, приятелями, або сусідами послухати наших коляд і налюбуватись ними.

Канадійський шпитальний корабель Летішія привіз зза моря поверх 700 ранених канадійських жовнірів.

Торонто ,столицю Онтерія, навістив був страшний сніговий буревій. Снігу впало було кілька стіп, згинуло 24 людий.

ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ — З ХАТИ ДО ХАТИ— З РУК ДО РУК!

ВОЄННІ ПРИГОДИ

7-го жовтня, ц.р. на полі боїв у Франції зістав тяжко ранений **Василь Воробець,** син Олекси й Ксені Шульган, свідомих і жертвенних членів української католицької парохії Пресвятої Евхаристії в Чергіль, Альта.

Пару місяців перед війною в 1939 р., Василь разом із батьками, братьми й сестрами, оставив рідне село Сторонятин, повіт Львів, Західна Україна й приїхав до Чергіль, Альта ,де вже другі односельчани поселились.

В березні 1943 р. охотником вступив до війська, в травні того ж року відплив до Англії, а вкінці прибув на поле боїв до Франції. Одного дня канадійські наступаючі війська взяли в полон багато німецьких жовнірів. Між полоненими стрінув Василь Михаїла Маслюка, з Підлісок Малих, повіт Львів, Західна Україна В розмові довідався Василь, що полонений Михаїл, так добре йому знакомий, вже другий рік при німецькім війську.

Василь Воробець

Через якийсь час Василь не давав жадної вістки про себе до дому. Листи, що його писали й висилали за море батьки до сина, вертались до дому й вони думали, що сина між живими вже нестало. Нараз одного ясного дня приходить від Василя лист. У нім подає, що він попав у німецький полон, в котрім перебув 10 днів. В часі одної страшної британської канонади вдалося йому разом ізількома товаришами втекти з німецького полону й вернутися до свого канадійського відділу. За свою сміливість дістав Василь нагороду й 10 днів відпустки.

Бажаємо відважному Василеві скоро відзискати втрачене здоровля та щасливо повернути до батьківського дому в Канаді!

ЧИТАЙТЕ ПРЕКРАСНІ КАТЕХИЗМИ

НАРОДНИЙ КАТЕХИЗМ, стор. 114 .... 10ц.
ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ, о. др. В. Кушнір, прекрасний ілюстрований катехизм для дітей .... 10ц.
Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada." Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to addressed to the Manager.

Інститут БУК-а в Торонто

На першій стороні нинішнього числа подаємо знимку величавого будинку, що його набуто в **Торонто на Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Андрея Шептицького.** Як видимо зі знимки, будинок Інституту справді величавий та гідний мати своє приміщення в найбільшому місті провінції Онтеріо.

Кождий свідомий та віруючий українець незмірно радісно прийняв сю вістку про набуття Інституту БУК-а в Торонто, бож такої виховної інституції давно вже було треба в тім місті. І тому всім орґанізаторам та сим, що дали почин до сього великого та святого діла належиться від всього українського громадянства в Канаді сердечна подяка. Через набуття Інституту ми, українці католики в Канаді, згуртовані в нашій домініяльній орґанізації Брацтво Українців Католиків Канади, зростаємо в силу та дістаємо більшого значіння в очах других людей.

Набуття Інституту БУК-а в Торонто припало майже на той самий час, коли там на землях Західної України, звідки наші батьки та ми майже всі прибули, помер мученичою смертю Князь і Архієрей Української Католицької Церкви Митрополит Кир Андрей Шептицький, улюблений батько всего українського народу. **Щоби отже зазначити, що память бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького є для нас усіх тут в Канаді дуже дорога та свята, присвячено новий Інститут БУК-а в Торонто світлій памяті того Великого Митрополита.** Справді, кращої назви Інститутові БУК-а в Торонто не годен було дати.

Як подає писар Комітету Інституту БУК-а в Торонто, о. А. Роборецький, на першій стороні нинішнього числа, кошта будови будинку Інституту виносять поверх 35 тисяч долярів. **Щоби виплатити Інститут та постаратися про найконечнійші річи до нього треба 20 тисяч долярів.**

Започатковано велике діло. Тепер черга на все українське громадянство Канади. Інститут треба якнайскорше виплатити та випосажити, щоби з початком другого шкільного року почав він служити українській студіюючій молоді.

Всім нам дорога память покійного Митрополита Кир Андрея Шептицького. В честь Його основано Інститут. **Тож покажім, що ми доведемо се велике діло до кінця й в скорім часі зложимо поверх тої суми, котру вимагається!**

Наперід самі від себе, кождий по своїй змозі, даймо щиру жертву на сей Інститут! Заохотім потім своїх сусідів, близьких та приятелів до зложення жертви! А вкінці, **при всяких нагодах переводім збірки на виплачення Інституту.**

Ви, українці католики, мешканці провінції Онтеріо, маєте вести перід в щедрих збірках та датках на Інститут! Покажіть, що Ви гідні того великого діла! За Вами підуть всі українці з других провінцій. **Всі як один ЗАРАЗ вишліть свої жертви!** Не забувайте, що Альберта вже має зібрану гарну суму на Інститут. Саскачеван вже довгі роки має Бурсу БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича, а тепер збирається будувати великий Інститут. Манітоба має виплачений та гарний Інститут ім. Пречистої Діви Марії для дівчат. **Тепер на Вас, в провінції Онтеріо, черга показати перед всіми, що Ви також потрафите доконати великого діла в виплаченні Інституту в Торонто. Не забувайте, що всі українці з других провінцій також Вам поможуть, бож і Ви не щадили своїх жертв на Інституту в Західній Канаді.**

Коли даємо на Інститут БУК-а в Торонто, даємо не на чужу ціль, але на свою рідну, для своїх дітий, котрі там будуть виховуватися. Даємо для себе самих.

Памятаймо, що коли ми самі не виплатимо Інституту, чужі нам не поможуть. Тільки сила в нас самих.

Хай добрий та милосердний Бог та Його Пречиста Мати поможе нам усім в тім великім та гарнім ділі.

ЗАСЛОНА ВІДКРИТА – АКТ ПОЧАВСЯ...

Всесвітна траґедія добігає мабуть до свого кінця. Шеста дія почалася і світ все ще протирає очі з переляку—того, що гряде і прийти мусить. На дієвій сцені такі особи.

Премієр національного демократичного уряду **в Греції** Папандру уступив. Але це сталося не скорше, як на вулицях Атен полилася грецька кров пролита таки греками і сотки впало ранених. Колиб не поміч англійських і американських військ, то хто знає, чи між тими, що відійшли з овиду життя не бувби першим самий Папандру. Радіо гремить—ситуація напружена і тяжка, човги і озброєні вози патролюють по вулицях Атен, розоружили 800 червоних греків, що ішли на місто, червоні партизани зброї не здали і не здають, загальний страйк, ітд...

В Італії малощо бракує до подібних відносин. Доперва недавно стріляли італійці до престолонаслідника Гумберта а він довгий час негоден утворити уряду.

В Юґославії американські бомбовики гатили через недогляд і непорозуміння по червоних колюмнах російських військ, потім уряди перепросили за цю немилу і прикру помилку.

У Франції партизани "макі" також не хочуть складати зброї і ґен. Деґоль поїхав до Москви до Сталіна налагоджувати приязнь і сердечні відносини. Наші історики передали нам знова з історії України, як наш король Данило їздив до татарського хана Батія і мусів пити кобиляче молоко, з якого приводу писав літописець наш "О. зліє зла честь татарская!" Ми знаємо також з історії, як та приязнь закінчилася...

В Бельґії демонстрації і страйки спинили працю і спаралїжували рух, бо червоні відмовилися співпрацювати з урядом і уряд знова сперся на анґлійські й американські збройні сили—та покищо держиться. І знова ми знаємо з історії України, як то уряд гетьманський спирався на Україні проти червоних на чужі баґнети так довго, доки ці баґнети там були. А потім гетьман Скоропадський мусів найблищим літаком втікати з України, бо проголошено його поза законом і кождий міг безкарно убити. Ми не знаємо, чи воно так якраз буде. Але видиться, що як довго в Греції, в Італії, у Франції, но і в Бельґії є наші війська

(Продовження на стороні 6-ій)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ГРУДЕНЬ, 1944

16	С	3	Прор. Софонія
17	**Н**	**4**	**Нел. 29 по Сош.**
18	П	5	† Преп. Сави Освящ.
19	**В**	**6**	**Св. Николая Чудотворця**
20	С	7	Св. Амврозія
21	Ч	8	Преп. Атапія
22	**П**	**9**	**Непорочне Зачаття Пресв. Богор.**
23	С	10	Мч. Мини
24	**Н**	**11**	**Нед. Праотців**
25	П	12	Преп. Спиридона
26	В	13	† Мч. Евстратія
27	С	14	Мч. Тирса
28	Ч	15	Сщмч. Елевтерія
29	П	16	Прор. Аггея
30	С	17	Прор. Даниїла
31	**Н**	**18**	**Нед. св. Отців**

УСТАВ

17. Нед. 29 по Сош.: Гл. 3, Єв. утр. 6. Сл. Б.: Ап. з. 250 (з 28-ої нед.) Ев. Лук. з. 85 (з 29-ої нед.)

Слідує седмиця 29.

19. Св. о. Николая Чудотворця: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 335, Єв. Лук. з. 24.

22. Непорочне Зачаття Преч. Діви Марії: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 320, Єв. з. Лук. з. 3

24. Нед. Праотців і Попразд. Непор. Зач. Гл. 4, Єв. утр. 7. Сл. Б.: Ап. з. 257, Єв. Лук. з. 76.

Слідує седмиця 30.

31. Нед. перед. Різдвом, Св. Отців: Гл. 5, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 328, Єв. Мат. з. 1.

Слідує седмиця 31.

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ІСУС В СТАРІМ ЗАВІТІ

Пилипівка, це час посту. Триває вона сорок днів. Церква постановила такий піст, щоб ми могли приготовитись до духовного приходу Дитятка Ісуса, Месії в формі св Причастя на Різдво. Тих сорок днів представляють символічно тих чотири тисячі літ, через котрі Єврейський нарід і весь світ чекали на прихід Спасителя. Шож отже сорок днів в порівнанню до 4000 літ?

Св. Біблія є дійсно книгою любови, милосердної любови Бога, котрий притягає до Себе з превеликою прихильністю грішного чоловіка.

І. Милосердна любов:

Перші глави св. Книги є захмарені стратою Божого приятельства через первородний гріх Адама й Еви. Однакож на горизонті будучности людського роду вже трохи є надії: це приятельство буде знова відновлене Сином тої, котра знищить спокусуючу смію.

Але той Син так скоро не народиться. Рід людський перше має покутувати, терпіти, відчувати безнастанно свою неміч, і всіма своими силами жадати Спасителя!

2) Любов кличе любов!

Бог сотворив чоловіка, щоб цей Його любив і Йому кланявся. Мимо духовно-моральної катастрофи заподіяної Адамом в раю земськім, Бог ще любить людей так сильно, що Він готов післати Спасителя світові в особі Свого Небесного Сина!

Безнастанно Сотворитель жадає, щоб люде Його на світі любили. Навіть перед приходом на світ Його улюбленого Сина, Бог жадає приятелів, котрі би любили Його цілим серцем, старалися Йому вподобатися, и вже наперед часу бачили в Його Особі будучого Месію! Він тих приятелів Собі вибирає через чотири тисячі літ, аж до різдва нового Адама, Ісуса Христа!

3) Вибір;

Сет бере місце Авеля, котрого Каїн убив. Його сини, наслідники звуться (в Біблії) "синами Бога"; вжеж маємо вибраний люд.

Їхнім святим обовязком (в Старім Завіті) є затримати правдиву віру. Їхній контакт, їхне спільне життя з "синами чоловіка" (то є: з иншими синами Адама й їхніми наслідниками) будуть причиною їхнього морального впадку.

Бог мусить карати своїх споганшених синів, котрі відвертаються від Нього. Знаємо добре, як Бог тяжко карав жидів за гріхи й провини ідолопоклонства!

Але один, Ной буде спасений від страшного потопу! Колеса крутяться, а літа минаються. Ідолопоклонство людей, духовний потоп, всюди нищить правдиву віру в правдивого Бога. Вже 3-ий раз Бог мусить робити вибір і вичищувати людський рід. Авраам є вибраний за батька "нового" роду.

Вибір далі йде. Ісмаїл є виключений, мимо свого природного права бути "головою бо первородний." Ісаак бере це місце. Яків "краде" цю відвічальність від свого старшого брата Есаува. Дванадцять синів Якова, котрі, дякувати Йосифові, (що був премієром Фараона), прибули до поганського Єгипту, вийдуть з неволі колись й будуть числом 600,000 народу.

Через Мойсея, Бог їм дає Десять Заповідей, щоби вони неповторювали гріхів своїх попередників, батьків і прадідів.

В "обіцяній землі," Бог кермує своїм народом, аж до дня коли Євреї, натхнені суспільним, або масовим людським зглядом, зажадають мати земського короля так, як інші народи.

По неласці Савла в очах Бога, малий Давид наслідник племени Юди, бере в свої молоді руки королівську булаву. Але це царство стає розколене по смерти Соломона. Схизматичний Ісраїл вертається до ідолопоклонства. Племено Юди також согрішає: Бог тяжко знова карає, нищить й заґаняє в неволю!

Мимо цего декотрі останки синів і наслідників Юди вернуться. По многих роках історія, котрих є повна провин, кари, навернення до Бога (так як це повторяється й нині на світі), зявляється Месія, в годині й на місце призначенім пророками, котрі були звичайно проповідниками слова Божого, але котрі також, час від часу, сповняли свій надзвичайний обовязок і говорили за будуче!

II. Месія—Спаситель:

Пророки наперед часу говорили про Нього. Св. Павло отверто сказав, що Бог говорить до світа через своїх пророків і проповідників. Через них Господь Бог відслонює свою волю особам і народам, щоби ці стреміли до неба добрим шляхом. Через них в Старім Завіті Він говорить переважно до Свого народу (Евреїв), щоби цей нарід жив дійсно як месіянський нарід. Бог їм споминає дещо про будучність, і говорить до них про Месію, котрого вони надіються.

Старий Мосей проповідує про велику власть "Того", котрий має прийти на світ, і бути як він, Мойсей, основателем "Нового" Завіта. Каже: "Господь, ваш Бог, збудить для вас із поміж ваших братів пророка подібного до мене; будете Його слухати в всім. Хто не буде слухати Його, буде знищений із посеред народу!"

Як бачимо, прийде "Учитель", котрого науку всі слухатимуть обовязково. Хтож Він, той пророк надзвичайний, буде? Щож Він робитиме? Відповіди на ці питання знаходяться знова в творах і словах пророків. Одні говорять про славу, а другі про терпіння й муки Месії. Але жиди не схотять ніколи такого Месії(що терпітиме! Будуть пророцтва за Месію перекручувати до себе, переслідуваного народу. Вони жадатимуть славного Месії!

Пророк Ісая, котрий є немов князем над пророками, пише, що Месія народиться з Діви: "Отце Діва зачне, й породить Сина, й дадуть йому імя Емануїл (З Нами Бог)."

В Новім Завіті архангел Гавриїл, на Благовіщення, повторить ці слова до Марії Діви.

В 53-ій главі своїх творів, Ісая говорить про муки Месії: "Але Він, Він був проколений задля наших гріхів, мов знищений через наші провини; кара що нам заслугує мир тяжко лежить на Нім; через Його рани ми єсьмо вилічені. Над Ним знущаються, а Він піддається й навіть не отворить уста; подібний Він до ягнятка, котрого ведуть на заріз! Його переслідували й засудили. Хтож з поміж Його сучасників думав, що Він був виключений з землі живущих, і що рана впала на Него через гріхи мого народу? Подобалося Богові Його зломити через муки; але коли Його душа зложить жертву покаяння, Він побачить наслідників, Він продовжить свій вік, і плян Божий здійсниться в Його руках!"

Пророк Єремія, котрий гірко ридав над Єрусалимом, де Ісуса мали колись засудити й розіпняти, каже: "Він заложить завіт новий й вічний; буде це новий пакт, а ні такий як той що Я (Бог) заложив з їхніми батьками того дня, коли Я їх взяв за руку й вивів із Єгипту. Вони (батьки), зломили той пакт, мимо того, що Я був їхнім другом... Положу свою заповідь в них і напишу їм на серцях!"

Даниїл, що побідив покорою голодних левів, виразно пише: "Сімдесять тижнів були призначені над твоїм народом і твоїм святим містом (Єрусалимом), щоб покутувати за беззаконня,... щоб висвятити 'Святого над святими'... від дня, коли далося слово, щоб розбудувати Єрусалим. По 62-ох тижнях, один помазаний (Месія, по єврейськи) буде виключений... один провідник прийде, знищить місто й храм!..."

Не так добре всім знаний пророк Міхей виразніше промовляє. Він призначує місце де народиться той Святий, Месія, Пророк над пророками: "І ти, Вифлееме, від тебе вийде для мене Той, що має панувати над Ізраїлем; і Його походження буде від старих часів, від днів вічности!"

В словах Малахії вже можемо предвидіти **Службу Божу** Нового Завіта. Буде нова жертва офіруватися за гріхи світа: "Від сходу аж до заходу сонця, Моє імя є велике між народами, й всюди жертвують Мені ладан і чисту жертву!"

Ісуса, Месію видимо також в образах Старого Завіта. Різні особи, много фактів наперед представляють Христа й Його головні діла. Ось кілька: Адам, (голова людського роду). Авель, (братом убитий); Ной, (спаситель людського роду); Мелхіседех, (священик, хлібом і чашею віддає жертву); Ісаак, (батько його готов жертвувати Богові); Йосиф, (його спродали рідні братя); пасхальне Ягня; манна (св. Причастія); скала Мойсея; залізний вуж Мойсея на хресті, що вилічує заражених; Мойсей, (духовний міст між Богом а народом); Давид, (переслідуванай; Йона (через три дні був в киті) і т.п....

Науку Христа видно також в Старім Завіті.

Христос буде проповідувати, що но тільки через хрест дістанемось до слави вічної! Святі особи Старого Завіта жили після цих засад, хоч вони навіть Ісуса на землі не виділи, бо жили сотки літ перед Ним!

Авраам мав свої "хрести"; Йосиф був переслідуваний, а опісля прославлений самим фараоном; Йов був убогий духом ("Блаженні убогі духом..." сказав пізніше Ісус), він плакав ("Блаженні плачучі, бо вони будуть потішені"), і він був тихий ("Блаженні тихі...!). Тому св. Павло мав рацію, коли, пишучи до Коринтян, сказав: "А се все сталося для них прообразом...!"— А до Римлям Павло пише такі слова: "Бо все, що перше написано, нам на науку написано, щобо ми через терпеливість і потіху Письма мали надію"...

На закінчення згадаймо про слова цего самого апостола до свого ученика Тимотея, "Що від дитинства знаеш св. Письмо, котре може поучити тебе на спасення через віру в Христа Ісуса. Всяке письмо є натхнене Богом і корисне для науки, для картання, для направи, для поучення в правді, щоби чоловік Божий був звершений, й до всякого доброго діла готовий!..."

Очевидним є, що ціла Біблія стоїть на основі "Христоцентралізації." Старий Завіт приготовив й стремів до приходу Ісуса Христа, а Новий Завіт тягне всьо до Христа. Христос отже є центролм цілої Біблії. Він магнесом, котрий притягає все!

Бог у своїй мудрості поступає після пляну безнастанно в найменшій речі, але Христос не був, не є й не буде дрібницею!

Через цей піст, мов пророки, приготовляймося до Різдва Христового. О, хмари, котрі є на небесах, отворіться й хай зійде в наші душі сам Спаситель світа!

О Месіє, Спасителю наш, прийди, прийди духовно до нас на Різдво! Хай вже раз ми зрозумємо хто Ти є й чим Ти маєш бути в нашім щоденнім життї! В гріхах плачемо й ридаємо, на Тебе, Месіє, чекаємо! Хай від нині аж до ґробу наше життя буде святим і дійсно Христоцентралізованим! Ми з цілими силами будемо стреміти до Тебе, О Христе, наш предвічний Царю!

КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

НА 1945 РІК

Уже вийшов із друкарні оо. Василіян у Мондері

ВЕЛИКИЙ КНИЖКОВИЙ

КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ на 1945-ий Божий Рік

Зверхній вигляд календаря прикрашує мистецька окладинка: Христос і війна.

Статті й Вірші до цьогорічного календаря подали загально відомі автори:

Ганна Арабська: Релігія в життї народів

Наталя Королева: Центуріон

Теофіль Коструба: На мученицьких землях (Як москалі переслідували український народ за католицьку віру на Холмщині й Підляшші

Антін Лотоцький: Аскольд і Дир—Олег Віщий (Із української давнини)

Роман Придаткевич: Музика в життї людини. Цінна стаття нашого українського музики-композитора перший раз появляється в Календарі Української Родини. Гарно опрацьовану статтю п. Прикаткевича поручаємо особливо нашим молодим людям і любителям музики та співу

о. П. Божик: Буковинці в Канаді—Два клени

о. А. Луговий: Вівтарна Дружина (Докладна поука про служення коло вівтаря) — Про св. Тайни

о. І. Лесюк ЧСВВ: Українці в Ґримсбі, (Гарно оброблена розвідка про цю округу овочевих фармів в Онтеріо й нашу тамошню українську громаду; стаття прикрашена цікавими світлинами)— Наш перший архимандрит

о. Д. Попович, ЧСВВ: Наш церковний спів (Стаття дуже на часі; може послужити як доповідь для кожної парохії, а головно для юнацтва)

о. В. Дрібненький, ЧСВВ: Календар (Актуальна стаття про старий і новий календар)— Християнське виховання в родині— Василіянин і його завдання— Ню Йорк (Спомини з подорожі)

о. А. Трух, ЧСВВ: Знак перемоги— Почитання святих— Віра - Надія—Любов Бога - Любов ближнього— Вворопність—Справедливість - Повздержність— Мужність— Лагідність Покора— Послух— Чистота— Митрополит Андрей Шептицький— Українській Родині— До стіп твоїх—

Борис Лисянський: Прокинсь народе мій! - вірш

Леся Українка: До рідного краю—вірш

Трух-Придаткевич: Єднаймось щиро, юнаки!— Новий, бадьорий, славень Українського Католицького Юнацтва. Слова й мелодія о. А. Труха, гармонізація на три голоси й пяно Р. Придаткевича.

З життевої філософії— Жарти

КРІМ ТОГО: Календаріюм старого й нового стилю- Церковний і астрономічний календар- Місячні намірення Апостольства Молитви- Численні й гарні світлини духовних і світських осіб, поодиноких і груп, церков і природи - Адресарі духовенства й монастирів у Канаді й Злучених Державах Америки, преси й установ - Оголошення добрих фірм і професіоналістів.

КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ виданий на добрім папері, що влегчує читання, має 168 сторінок і коштує вже з поштовою пересилкою 50 центів.

ХТО замовляє відразу 10 примірників, або більше, одержує 20% опусту.

КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ повинен бути в КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ РОДИНІ!

ДОБРЕ Є висилати Календаря Української Родини воякам при війську.

Рідні й приятелям можна зробити з Календаря Української Родини— РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК.

Просимо замовляти це перед Різдвом Календаря Української Родини. Адреса для всіх замовлень—

THE LIGHT, BOX G, MUNDARE, ALTA.

Окружний З'їзд УКЮ відбувся в Портедж Ля Прері, Ман., в днях 9-10 грудня, 1944.

АКТ ПОЧАВСЯ... (Прод. з стор. 4-ої)

—так довго там можуть бути заворушення і неспокої від комуністів, але влада державна таки держиться—однак тільки так довго. В той самий мент, коли наші війська уступлять по скінченню війни з даних країв, доперва тоді зачнеться дія сема і остатна. Тепер тільки переводять проби в цім напрямі. А може ми милимося? Коби то Господь дав...

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

Побільшаємо Формат "Будучности Нації"!

З числом 1-го січня, 1945 пічнемо видавати "Будучність Нації" в побільшеному форматі. Побільшаємо формат тільки для вигоди і добра наших читачів та передплатників, щоби мали вони що більше читати, бо в побільшеному форматі будемо містити більше матеріялів. ПОБІШАЄМО ФОРМАТ, ОДНАК НЕ ЗБІЛЬШАЄМО ЦІНИ ПЕРЕДПЛАТИ. "Будучність Нації" й надалі буде коштувати **ВСЕГО $1.00 НА РІК. Просимо однак наших читачів, передплатників та прихильників ВИРІВНАТИ СКОРО СВОЇ ЗАЛЕГЛІ ПЕРЕДПЛАТИ й прислати відновлення передплат на 1945.**

Так як тамтого року, з числом 1-го січня, 1945, **кождий читач та передплатник "Будучности Нації" дістане В ДАРУНКУ СТІННИЙ КАЛЕНДАР "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ."** За всі ласкаві жертви на пресовий фонд "Будучности Нації" з нагоди Різдва Христового будемо дуже вдячні.

РІЗДВЯННІ СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ колиб хто хотів помістити в Різдвянному Числі БН., зволить прислати їх з жертвою на пресфонд БН. **ВПРОСТ ДО НАШОЇ ДРУКАРНІ В ЙОРКТОНІ НАЙДАЛІ ДО 30-го грудня, 1944.**

Редакція "Будучности Нації."

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ УКЮ МАНІТОБИ

В неділю 31 грудня, 1944, год. 8.15 вечером, відбудеться в Винипеґ, в салі Інституту Просвіти, РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ УКЮ Манітоби. Програма концерту дуже богата. Крім мішаних хорів наших винипеґських церков виступить орхестра й другі визначні артисти.

Білети на сей концерт можна дістати в усіх оо. Парохів в Винипеґ, або в день концерту при вступі на салю.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОЇЗДКА УКЮ ДО СЕЛКИРК, МАН.

Організаційна поїздка УКЮ Манітоби до Іст Селкирк, Ман. відбулася в неділю 3-го грудня, 1944. Збори молоді відбулися в парохіяльній салі. Молодь і старші заповнили салю по береги. Наперід був малий концерт на котрім між іншими виступала знана в Винипеґу радієва зірка панна Головчук, котра відіграла на ґармонії та відспівала кілька пісень. Потім до молоді промовляли місцевий парох о. Шек, пан Стасюк і панна Єлисавета Мизак з Винипеґ. Прикінці зборів була жива дискусія. Збори пройшли з повним успіхом.

ЗВІТ УКЮ З ГЕФОРД, САСК.

Річні збори УКЮ відбулися 5-го листопада 1944 р. в церковній домівці в Геффорд. Збори отворено молитвою "Отче Наш." Прочитані звіти секретара і фінансовий, були приняті як читано. Всі члени знова вписалися на слідуючий рік. Вибрано заряд на слідуючий рік 1945:

Голова—Іван Оґенчук
Заступник голови—п-на Марія Богун
Секретар— п-на Оля Когут
Скарбник— п-на Анна Палагіцький
5-ий член— Адам Герман
Контроля- Михайло Озарко і п-на Марія Борецький.

Всеч. о. Н. Дрогомирецький і Б. Л. Корчинський сказали пару поучаючих слів до молоді. Сходини назначені на першу неділю кождого місяця в 8.30 год. точно. Відспіванням "О Україно" закінчено збори.

Оля Когут, секретарка.

ПРЕСФОНД БН.

Кирило Нагнибіда, Арран, Саск. $1.30.

Збірка на хрестинах в панства Солимків в Овкбурн, Ман., прислав М. Волохатюк, $6.00.

На пращальнім вечірку пані Войтович в Саскатуні зібрано $2.50.

З весілля Романа Середи і Марії Новак в Вест Бенд, Саск., за заохотою о. Гр. Шавля, ЧНІ. перевів збірку Іван Хруник, котра винесла $3.00.

З пращання панства Шевчуків в Паркерю, Саск., п. Григорій Козакевич прислав $5.00.

З пращання панства І. Рудиків в Арнес, Ман., п. М. Нога прислав $5.20.

Антін Романюк, Саскатун, Саск. $1.00.

Гр. Свитенький прислав $7.24 з весілля панства Трачів в Самбурґ, Саск.

Володимир Филипович прислав збірку $5.00 з весілля П. Клюка і К. Адам в Арран Весна, Саск.

Володимир Филипович прислав також збірку $2.00 з весілля в панства Л. Яцишин і Н. Мосій в Норквей, Саск.

Підчас з'їзду БУК-а в Канора, Саск. зібрано $11.50.

Збірка підчас ювилею панства В. Балештів в Канора, Саск. $4.50.

Збірка підчас ювилею панства Ю. Резоборських в Канора, Саск. $3.50.

Від Парохії св. Апостолів Петра і Павла в Канора, Саск. $5.00.

Від Парохії св. о. Николая в Вереґін, Саск. $2.50.

Від Парохії Успения МБ. в Антонівка, Саск. $2.60.

Усім жертводавцям належиться сердечна водяка. Хто буде слідуючий?

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН, ЛИСТОПАД, 1944

	Приходи	Розходи
7 листоп.: З від. в Айтуні, вкл.	$10 00	
М. Чмишин і М. Фірман, пр.	2.00	
П. Матвіїв І., М. Григорак З.	4.00	
С. А. Сіянчук 1.50 і оо. Редемптористи кредит 6.00...	7.50	
Друк БНації ч. 21 1944		91.80
Розсилка		7.00
455 куверт		4.55
лист.: Ф. Чарнецький 1.00 і Дм. Грабець 3.00 перед. ...	4.00	
о. Ст. Семчук спрод 3.75 і пані А. Голинська 1.00	4.75	
П. Бащук 1.00 і Іван Новосад зі спрод. 4.60	5.60	
15 лист.: о. Ігор Шпитковський одна перед. 1.00 і ДС. 25ц. ..	1.25	
о. Шпитковський прес фонд і передплати	31.50	
Мети й книжочки		9.35
15 лист.: Відділ БУК-а в Монтмартре, перед.	11.65	
Теод. Попик і Петро Бравн	2.00	
16. лист.: о. І. Д. Головка збірка 4.15 і дві перед. 2.00	6.15	
Ф. Сидор і А. Когут, перед.	2.00	
21 лист.: Зворот за відділ в Айтуні до Провін. Касієра		10.00
Почтові значки		1.05
о. М.Колодій збірки пр. ф. 33.60 і одна перед. 1.00	34.60	
Р. Бенрот 1.00 і А. Романюк 2.00 перед.	3.00	
23. лист.: о. Й. Кормило 2 перед. 2.00, і УКЮ в Пр. ля Пр.	3.00	
Кредит оо. Редемптористів.	7.00	
Друк БНації ч. 22, 1944		91.80
Розсилка		7.00
455 куверт		4.55
26 лист.: о. Й. Пуляк 6 пер. ..	6 00	
о. І. Олійник з спрод.	8.50	
Гр. Козяк і Др П.Г. Козяк ..	2.00	
О. Кунанець 1.25 і о. А. Роборецький з спрод 12.50 ..	13.75	
С. Кондра 2.00 і Й. Новаковський 1.00 перед.	3.00	
Ю. Михальчишин 2.00 і Ст. Сулима 2.00	4.00	
Разом	$177.25	227.10

Дм. Кобринський,
скарбник БН.

Стріча "Трох", себто Рузвельта, Сталіна і Чорчила, має відбутися зараз по 20 січні, 1945, правдопоібно в Анґлії.

Знова менше масла для канадійців. З днем 1 січня 1945 канадійці будуть діставати тільки шість, замість дотеперішних сім, унцій масла на тиждень для одної особи.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
IV.— (Продовження)

Дорога молоде! Запамятаймо собі те, що кождий з нас повинен жити після свого стану. Не вивисшаймо себе самі, бо се й так нам нічого не поможе. Не думаймо, що коли ми будемо дбати тільки про свій зверхний вигляд, нераз аж дуже пересадно, а в тім самім часі наші батьки будуть чорно бідувати,- -то ми таким поступованням себе висисшимо в очах людей. Ні! Ніколи! Противно, добрі люди будуть нас шанувати, коли ми наперід будемо памятати на своїх родичів та ними гарно заопікуємося.

Є діти, що тільки що зароблять, то таки того самого дня розпустять, розстратять, а навіть нераз й задовжаться ще. О, які нещасні такі молоді! О, не буде щаслива така молодь. Жиймо скромним, релігійним життям. Представмо собі, що ми в порівнанню до Господа Бога є меншими від найменшого зеренця піску. Ми справді такі бідні, нужденні сотворіння в порівнані до Господа Бога, що аж страшно про се подумати. Нашими найбільшими скарбами на тій землі се скарби нашої душі, чистота душі та чесноти. Замість догоджувати свойому тілові ми краще подбаймо про свою душу, будьмо чесні, а певно всі люди нас будуть цінити.

Оповідають про одного великого князя, що коли його дні на сій землі зближалися до кінця, й він побачив, що мусить лишати всі свої великі добра, він тоді сказав слідуюче. "Ось життя Краще було мені бути бідним, віруючим в Бога селянином, чим великим монархом."

Дорогі робітники, й ви всі, що знаходитеся в стані біднійшім, памятайте, що це все скінчиться, й що може коли знайдетеся в старости й треба буде стати по смерти на Божий суд, тоді будете тішитися, що Ви були в такім стані. Ваші труди, праця, недостатки минуться, а коли Ви се все зносили совісно, по християнськи, Христос, котрий самий був бідним, посадить Вас по своїй правиці в небі, де буде вічне щастя та радість.

V.
Обовязки робітників—слуг

Ми всі рівні. Ми всі походимо від родичів Адама і Еви та ми всі вродилися в грісі. Ми всі колись будемо Богом суджені, кождий після своїх діл, чи то богатий чи бідний, вчений чи невчений. Але памятаймо, що тут на землі не може істнувати тільки один стан. Тут мусять бути всілякі стани, одні будуть на нисшім, другі на вищім становищі. Колиб всі були на тім самім стані, тодіб життя суспільне було неможливе. Так як ґенерал приказує і старшинам і звичайним жовнірам, так і Господь Бог кождому з нас призначив відповідне місце тут на землі, одному бути володарем, другим бути підданими. Чоловік в кождому званні має відповідні обовязки, котрі він мусить виконати.

Нині будемо застановлятися про обовязки стану робітничого, або що повинні думати про свій стан робітники-слуги?

1. Нині майже ніхто не є вдоволений зі свойого стану. Кождий на щось нарікає. Всі стараються діпнятися якнайвище. Часто погорджується станом робітничим. Однак коли хто сповняє свої обовязки в стані робітничім, може він також бути щасливим як і другі люди в других станах. Подумаєш нераз, дорогий робітнику, о який будби я щасливий, колиб міг заужнвати тих всіх роскоший, котрих уживають люди богаті, в високих станах! Чи думаєш, що роскоші принесуть чоловікові велике щастя? Пригадай собі про старозавітного Соломона, котрому не бракувало нічого, був він дуже богатий, славний. Зазнав він всіляких рскошей, а помимо сього, не був він вдоволений з тих всіх приємностей світа, був ними розчарований, й сказав такі слова: "Марнота, марнот і все марнота."

Знова скажеш: "О, колиб я дістав тільки майна, як от на примір той промисловець, яб вже більше не нарікав на свій стан! Однак це тільки нам так здається. Коли на примір фармар приїде до великого міста, він з початку подивляє в місті той великий рух, широкі вулиці, гарні доми, величаві церкви. Однак по кількох днях перебування в місті, він перестане цікавитися тим всім, пічне скучати за своїми, що лишив їх на фармі. Хотяйби й ми набули то, що ми бажаємо, то спочатку ми булиб вдоволені, миб сказали: "Я тепер вдоволений, щасливий, богатий." Однак скоренько почалибсь прикрости, журби, котрих ми не предвиділи. І тодіб ми знова булиб незадоволені. Отже, з волі Бога, коли ми робітником, сповняймо совісно свої обовязки, а будемо задоволені, спокійні. Кождий мусить працювати, чи то фізично чи умово, а кождому обовязок праці дав Господь Бог.

О, я будби щасливий, колиб нічого не робив, скажеш! О, вір, мені, що також і тоді ти не будби щасливий. Представ собі лінивого чоловіка. Години для нього довгі, як дні. Нудно йому самим з собою. Ходить, шукає і думає, сам не знає про що. Стає він тягарем як для других так для самого себе. Противно, коли чоловік занятий, то дні йому скоро минають і життя йому пливе легко, хотяй робота його була тяжка. В роботі він знайде свою найбільшу приємність.

Колиб я був богатий, тодіб я був незалежний від других, скажеш На се відповім, що нераз краще бути робітником чим роботодавцем. На цій землі, правду сказати, ніхто не є незалежний, бо на примір дитина є залежна від своїх родичів, жінка від свого чоловіка, жовнір від ґенерала, піддані від своїх настоятелів. Так само і в релігійним життю: священик від свого епископа, епископ від Папи, Папа від Господа Бога. Лише один Бог є незалежний від нікого. Подумаймо, що Ісус Христос, перебуваючи тут на землі, був залежний від св. Йосифа та Матінки Божої.

Щоби бути задоволений зі свого стану, на се треба дивитися також з огляду на вічність. Ми, що працюємо тяжко, згадаймо на слова Ісуса Христа: "Блаженні бідні, бо вони дістануть царство небесне." Також подумаймо про се, що коли чоловік є на вищім становищі, або все, що забажає, має, тоді дуже легко такому чоловікові впасти в гордість та може легко погубити свою душу. Число проклятих в пеклі є о много більше колись богатих людей як бідних.

II. Що має бідний робітник робити, щоби себе освятити? Що за обовязки тяжать на ньому? Є три головні обовязки, про котрі понище буде мова. **Треба мати пошану до своїх настоятелів, послух і треба бути їм вірному.**

Наперід треба мати пошану до настоятелів, треба їх шанувати. Се правда, що ми всі рівні, однакові, але коли Господь Бог дає нам настоятеля, то треба його шанувати. Це є порядок Божого Провидіння. Мало є пошани в нинішних часах до своїх настоятелів. Діти не шанують своїх родичів, вірні часом не шанують своїх священиків, а піддані не шанують свого короля. Буває таке, що Папа, заступник Ісуса Христа на землі, не дістає часами такої пошани, яка йому прислугує. (Далі буде).

—Дописи—

РІДЖАЙНА, САСК.
Прощальний вечірок для Отця Хорунжого як відізджали до Калґарі

На 27-го листопада парохія св. Василія Великого справила пращальний вечірок для отця Хорунжого. На вечерку було богато присутних, як старших так і молодих, щоби попращатися з всеч. Отцем. Жіноче Товариство прилаґодило гарну перекуску. Ціла парохія обдарувала їх гарним дарунком, потім говорили бесідники: П. Гук, П. Малко, Отець Фик, парох, пані Чиж, від жіножочо товариства, від молоді говорив П. Хрущ слідуючу промову:

"Вам всім є відомо, що ми нині тут зійшлися, щоби віддати честь, попращатись і зложити подяку нашому священикові.

Ми всі знаємо, як о. Хорунжий старався та працював для добра й потіхи цілої парохії, а Богові на славу. У других народів тоб навіть не позволили, щоби священик так тяжко працював для цілої парохії. Священик лише є наданий для духовної праці, а як буде працювати на двох нивах, то за якийсь час він буде впадати на силі і здоровлю. Лиш через наших священиків ми нині є зєднані і їм за се належиться велика подяка, а від Бога нагорода.

о. Хорунжий мав Богом дану ласку розвеселювати і потішати усіх. Ми всі знаємо, що ми поносимо велику втрату. Нам брак священиків, а нива і праця велика.

У далеку дороґу віджджає Отець Хорунжий. Ми лиш одним способом їм годні помогти, а се молитвою.

Від молоді я хочу їм щиро подякувати за їх труд і прихильність до молоді. Бажаю їм всього найкращого на многі-і благі літа."

При кінці всі присутні заспівали Отцеві Хорунжому Многая Літа.

Присутний.

АРНЕС, МАН.

Дня 18-го листопада ми попращали панство І. Рудиків, котрі вибралися з нашої околиці до Форт Віліям. Із сеї нагоди улаштовано в салі БУК-а пращальний вечірок. Зійшлися всі члени тов. БУК-а і чимало приятелів. По спільній перекусці і по кількох промовах відбулася коротка і весела забава. Забавлялися всі весело, однак видно по всіх присутних, що хоч весело було, то кождий спогадував собі, що тратить одних з найліпших приятелів і сусідів. Панство Рудик приїхали до Канади тому 6 років і замешкали в нашій околиці в Арнес; се є маленька околиця яких 70 миль на північ від Винипеґу, замешкують тут переважно українці католики. п. Рудик найбільше старався о зорґанізування нашого Тов. БУК-а, брав на першому місці живу участь у всіх товариських справах; панство Рудик були також щирими парохіянами тутейшої церкви.

Були взірцевими фармерами, а відіздячи звідси не лишили по собі ніяких злих споминів ані ворогів. На закінчення забави п. Рудик завізвав всіх присутних до збірки на нашу ґазету Будучність Нації. Зібрано $5.20. Бажаємо панству Рудикам якнайліпшого щастя в їх новім окруженню.

Один з членів.

САСКАТУН, САСК.

У вівторок 14 листопада сего року членкині Товариства св. Княгині Ольги і сусіди устроїли пращальний вечерок для пані М. Войтович з нагоди її виїзду на фарми. Пані М. Войтович була активною членкинею Т-ва кн. Ольги і сей рік господинею. Отже при милій забаві пані Яніцька, голова Товариства вручила пані Войтович дарунок на спомин від членкинь і сусідів. Пані М. Войтович зі зворушенням подякувала за дарунок і сказала, що то її лишиться милим спомином на все. Можна ще згадати, що пані Войтович вдова по Йосифові Войтович вийшла замуж за пана Франка Грабка в Пітерсон, Саск. п. А. Заячківський пояснив пару слів про українські католицькі преси і зібрано на їх пресовий фонд $5.00, з того $2.50 на Будучність Нації. Усім жертводавцям щира подяка, а панству Грабак щасть Боже!

Присутна.

ПАРКЕРВЮ, САСК.
Пращали Панство Шевчуків

Дня 21 жовтня вечером зїхалися до дому п-ва Шевчуків сусіди, приятелі і знакомі, навіть з подальших околиць, щоби спільно попращати п-во Петра і Євдокію Шевчук, загально шанованих членів нашої парохії в Паркервю, на їх нове місце побуту до Винипеґу, звідки вони, тому 36 літ, приїхали на сю околицю як піоніри. Зараз по прибуттю до хати жінки-господині, негайно приготовили смачну перекуску й почалась вечера.

Господар вечерка п. Іван Вовк привитав п-во Шевчуків від парохії, та висловив жаль, що наша парохія тратить ревних членів від самого початку її існовання та побажав їм кріпкого здоровля та Божого благословення на многі ще літа, при чім вручив гарний дарунок від місцевого Брацтва. Пані Євдокія Козакевич вручила гарний дарунок п-ні Шевчук від місцевого Сестрицтва та пожелала п-і Шевчук много літ прожити на їх новім місці та щасливої дороги. Потім забрав слово п. Іван Павлюк. п. Павлюк в своїй довшій промові згадав про щиру працю п-ва Шевчуків у нашій парохії ще від самих її початків. За його починном і кількох інших добрих людей збудовано тут церкву при котрій він сам був майстром і під котру він навіть подарував ґрунт і площу на цвинтар. Від самого початку аж до тепер, п. Шевчук отримував священика, коли приїздив на Богослуження до нас без найменшого винагородження, у своїй хаті. Нераз робилося ріжні підприємства в хаті п. Шевчука на церковні чи народні цілі. У церкві дякував майже безплатно і взагалі де треба було дати, він давав, а пані Шевчук також чи мало напрацювалась при церкві. Коли треба було що небудь зробити, порядок, чи щось вишити, чи квітки, чи щонебудь іншого, ніколи не чекала на других а робила все радо сама, тож дійсно, як сказав п. Павлюк, є великим жалем пращати таких ревних членів з нашої парохії.

Пан Шевчук, дякуючи за дарунки також висловив жаль, що мусить розставатись з нами, але щож? Син, котрий помагав йому господарити на фармі, при канадійській армії уже 2 роки за морем, де навіть уже був ранений, а він сам, уже старий віком, отже не в силі дальше фармарувати, і примушений кидати все і йти в інше місце доживати свого віку. Відспівано многоліттє і забава з танцями тягнулася до пізної ночі.

Панству Шевчукам і їх родині желаємо доброго здоровля, найкращих успіхів на їх новім місці та Божого благословення.

При сій нагоді на Будучність Нації зібрано $5.00. Жертвували слідуючі: По 1.00: І. Вовк, П. Березний. По 50ц.: Т. Козакевич, Гр. Козакевич. Дрібна колекта 2.00.

Присутний.

ВІДЗНАЧЕНІ УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ

За морем слідуючі вояки одержали відзначення за свої подвиги у цій війні:

П.О. Борис Боднар, Д.Ф.С. (Дістінґвищд Флаїнг Крос).

Ф. Сґт. М. Чепіль, Едвін, Ман. Д.Ф.М. (Дістінґвищд Флаїнг Медал).

Стрілець В. Чеховський, Вінніпеґ, Ман.—М.М. (Мілітарі Медал).

Сґт. Л. І. Комар, Вінніпеґ, Ман.— Д.Ф.С.

Лт. Анна Храплива, Вінніпеґ, Ман., Б.Е.М. (Брітіш Емпайр Медал).

Ф.Лт. І. С. Цибульський, Реджайна, Саск. Д.Ф.С.

Ф. Лт. М. Цибульський, Оттава, Онт.—Д.Ф.С.

Ф.О. П. Гулецький, Монтреал, Кве. Д.Ф.С. і додаток до Д.Ф.С.

П.О. І. Яворський, дістав похвалу за добру службу.

Ф. Лт. І. Когут, Паркервю, Саск.— Д.Ф.С.

В.О. В. Кондра, Прудгом, Саск.— Д.Ф.М.

В-О. Г. В. Костюк, згаданий в комунікатах.

П-О Ф. Поліщук (Маринарка) Торонто, Онт., згаданий в комунікатах

А.Б. Р.М. Сарецький (Маринарка) Гомболт, Саск., згаданий в комунікатах.

Сґт. Теодор Скиба, Вінніпеґ, Ман. Д.Ф.М.

Сґт. М. М. Вербіцький, Роркетон, Ман. Д.Ф.М.

Сґт. С. І. Загара, Ґардентон, Ман., срібна звізда (Зл. Держави)

Ф.Лт. Г. Чекалюк, Калґарі, Алта., Д.Ф.С.

Ф. Сґт. І. Сосяк, Транскона, Ман., Д.Ф.С.

Делікатний

В реставрації при виході говорить один пан до другого:

—Вибачте, прошу, чи Ви часом не будете паном Штоцьким з Козлович?

—Ні, я його навіть не знаю.

—То значить зайшла помилка, бо те пальто, що Ви наділи належить п. Штоцькому, а я якраз маю таке прізвище.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Юлій Жолудок, стрілець, Милнер Рідж, пропав за морем

С.С. Величка, стрілець, Паркервю, Саск., пропав за морем

Василь С. Погорілець, стрілець Кеск Саск пропав за морем

Ф. Марець, Фішер Бренч, Ман., стрілець, пропав за морем

Петро Гладиш, стрілець, Порт Артур, пропав за морем

Р. И. Фірман, капраль, Транскона, Ман., пропав за морем

Володимир Дереворіз, стрілець, Винипеґ, пропав за морем

Іван Чемерика, стрілець, Мавнтен Ровд, Ман., пропав за морем

Павло Палійчук, стрілець, Плейн Лейк, Алта., забитий в активній службі

І. Е. Петраш, рядовик, Корнвелл, Онт., помер з ран

Теодор Маковійчук, рядовик, Смокі Лейк Алта., помер з ран за морем

Григорій Лабовський, арматщик, Атабаска, Алта., ранений за морем

І. А. Крущинський, рядовик, Пемброк, Онт., ранений за морем

Никола Стефанюк, стрілець, Ґленелла, Ман., забитий за морем

Йосиф Турчак, стрілець, Форт Вілліям, Онт., забитий за морем

Григорій Франко, рядовик, Іст Селкирк, Ман., помер з ран

А. Гусак, стрілець, Форт Вілліям, помер з ран за морем

Володимир Колос, капраль, Брендон Ман. помер з ран

Михаїл І. Макійчук, капраль, Деберт, Н.С. помер з ран

В. Василь Миськів, саржент, Шол Лейк, Ман., помер з ран

Стефан Прокопчук, стрілець, Сенді Лейк, Ман., помер з ран

Еміліян Сарук, стрілець, Іст Кілдонен, Ман., помер з ран

Йосиф Сетляк, стрілець, Гадашвил, Ман., помер з ран

Михаїл Сололюк, стрілець, Винипеґ, помер з ран

Юрій Спільчак, стрілець, Пайн Ридж, Ман., помер з ран

Михаїл Вінтонів, стрілець, Згода, Ман., помер з ран

Ґ. Ґ. Крековський, рядовик, Ґудрідж, помер з ран

Ч. Шиманський, лет. старшина, Едмонтон, пропав за морем

А. С. Мірастий, стрілець, Твідсмюр, ранений за морем

Йосиф Борновський, стрілець, Саскатун, ранений за морем

Андрій Д. Городецький, стрілець, Емерант, Ман., ранений за морем

Юрій Кіндрачук, стрілець, Геффорд, Саск забитий за морем

Роман Крушельницький, рядовик, Айтуна, Саск., ранений за морем

Андрій Стельмах, вістун, Винипеґ, ранений за морем

Михаїл Бараскевич, капраль, Фоксваррен, Ман., забитий в активній службі

Тома Корпач, капраль, Глеслин, забитий в активній службі

Іван Шимко, капраль, Мус Джо, Саск., пропав за морем

Р. М. Войчук, лет. старшина, Калґарі, пропав за морем

Антін Змія, капраль, Кіченер, тяжко ранений за морем

Б. Дякович, рядовик, Віндзор, ранений за морем

Володимир Білобродський, рядовик, Ванкувер, ранений за морем

І. М. Крімчук, рядовик, Торонто, ранений за морем

Е. І. Ляховський, стрілець, Ванкувер, ранений за морем

Василь Потапчук, стрілець, Кокрейн, забитий в активній службі

Іван И. Малиновський, стрілець, МкКим, Саск., забитий за морем

Іван Туркоч, рядовик, Актон, ранений за морем

Стефан Грушка, рядовик, Лефонд, ранений за морем

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Лещук

(20)

На лаві, в одного господаря, лежав Олекса і важко дихав. Уста зісинілі, зчорніле лице, очі зайшли млою. Поволі підходила до нього смерть.

—Води...—застогнав, скидаючи зі себе накриття.

Над ним нахилилась жінка, у її очах кілька застиглих сліз. Діткнулась рукою його чола і похитала головою.

—Вмирає...

—Може Бог змилується ще над ним, ще такий молодий... озивається голос чоловіка від стола.

—Йому щораз гірше... говорить жінка і накриває його знов рядном.

—У Бога все можливе.

—Та так. Але йому вже не стає віддиху. Замочи ручник у воді й подай.

Чоловік подав замочений, в холодній воді, ручник і сів знову біля стола.

—Води... — вишептав хорий і вплив очі в стелю.

—Ого! Він вже дивиться на стелю. Коби хоч до завтра дочекав,— сказала жінка і заломила руки.

Обоє вмовкли, лиш прискорений легкий віддих хорого наче тикання годинника нісся по хаті.

У хату ввійшов ворожий жовнір і мірячи обоїх поглядом, спитав:

—Тут є хорий?

—Так.

—Може вояк?

Жінка звернула очі на чоловіка, шукаючи відповіди.

—Може тиф?

—Не знаємо.

Жовнір поступив кілька кроків до лави, де лежав Олекса. Приглядався йому мовчки.

—То вояк!

—...

—Як помре, повідомите нашу команду. Розумієте?—сказав і вийшов, посвистуючи веселу пісоньку.

—Як помре... а як буде жити, що тоді?—загадала жінка, зміняючи хорому оклад.

Три дні лежав Олекса без памяти. Обоє старенькі ночей не досипляли, ходили коло нього, чували. Четвертого дня трошки йому полекшало. Чув, що болить його ціле тіло.

—Де я є?

—А деж? у нас в хаті—силуючись на усміх, сказала жінка.

—Що зі мною?

—Хорий, хорий, парубче.

—Хорий?

—Чи радше ранений.

Прижмурив очі і збирав всі мисли, щоб нагадати собі попередні події. Та ніяк не міг зібрати гадок.

—Деж я був ранений?

—Тут у селі.

—Давно?

—На сам Свят-Вечір.

Знова приплющив очі і думав. Видко нагадував собі сумні події Свят-Вечора, бо стягав бровами і перебирав пальцями руки.

—Ви мене найшли на дорозі?

—Ні. На городі під стогом.

—Під стогом?

—Під нашим стогом, накритого військовим плащем.

—Я не мав плаща.—Вдивлявся у жінку з неводірям.

—Ти мабуть мені не віриш.—Вийшла з хати і за хвилю вернула, з плащем у руці.

—Оцим плащем— сказала і поклала його на него.

Олекса вдивлявся в него і звертаючи свої очі на жінку, сказав:

—Це Андріїв плащ.

—Якого Андрія?

—Мойого товариша. Ми разом несли наші скорострілі. А не знаєте, де він є?

—Не знаємо. Певно мусів втекти кудись, може перекрався до своїх.

—До своїх? А тут не стоять наші?

—Так, так, вже четвертий день сидять чужі.

—А де наші?

—Не знаю...

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

A SUPER-UKRAINIAN

(Dedicated to the memory of Archbishop A. Sheptycky)

There is right now a picture before me;
Of a man I always wanted to see.
To-day he is dead! God willed it so.
Death came; of a sudden He had to go!
Under a foreign yoke He had to die,
Was buried without His people's "good-bye"!
He was of noble birth, an aristocrat,
But never was He a snobbish "high-hat."
Yes! Of Archbishop Andrew I now speak,
Of a hero, sincere and meek.
A career He did not choose in this world,
But rather the spreading of Christ's own word.
He worked for God and people, and became
A saint and patriot of living fame!
Young, He was Bishop of Stanislawiw,
Then, Metropolitan in our own Lwiw.
Many did He build an institution:
Such were His zeal and staunch resolution!
Upward soared our people's and Church's prestige;
He knew of that principle: "noblesse oblige"!
He desired new saints for our Ukraine:
Studite monks He formed, and not in vain,
For now holy martyrs our Church has got:
A fate many Ukrainian priests sought.
His suffering began with first World War,
When not yet long the mitre of Lwiw He wore.
Then He became prisoner of the Tsar,
And was carried into Russia far.
When after trials, home to Lwiw He did come,
With tears of joy, people Him did welcome.
On ruins churches to rebuild He began.
From His soul to hearts of all His zeal ran.
In spite of a tough paralysis stroke,
And great hardships, His spirit never broke!
He believed in our nationalism.
An example He was of patriotism.
He was loved by everyone at home;
His name was respected as far as Rome.
He lived through cruel "pacifications,"
For freedom He proclaimed our intentions.
War didn't scare Him into running away.
Until death He chose Christ's hard-noble way.
When our poor nation suffered, so did He,
With our people He wanted always to be.
Two enemies in vain to break Him tried;
In "living hell," He was more fortified.
He didn't wear on Him a cardinal's red;
He had to die on a pauper's-death-bed!
He is dead! And the Reds are indeed glad:
He considered them devilishly bad.
He is dead! But His great spirit still lives:
A true example to us all He still gives.
An example of faith, hope and charity;
Now our ideals are seen in clarity.
Like He the Ukraine let us always love,
And pray for her to our dear God above.
His last breath He offered for his people,
In the shadow of a latin church's steeple.
He will not see our nation's suffering;
To-day He hears heavenly angels sing.
"We thank Thee, O Lord, who took Him to Thee,
We are orphans, but help us to be free.
We crave for freedom, genuine liberty,
Make them the reward of His sanctity!
Strike our enemies and who us forget,
Help us, O God, what is ours soon to get.
Our enemy is wicked and powerful,
But Thy justice is always wonderful.
Before we die, we all want to see
Our beloved Ukraine to be once more free!
We do not really ask of Thee for much,
Our national dreams were always such!
"For these died our great Archbishop Andrew;
Make free the beautiful land where he grew."

* * *

"And to You, our Leader, we bid farewell.
We now promise to remember You well.
From that 'hereafter" upon us do look,
In heaven help us prepare a small nook.
Our country we promise to vindicate!
Your name and works always to propagate!"

(Fr. Nick.)

A CUB OR A BEAR?

The Soviet is often symbolically pictured as a bear. Communism, about 25 years ago, was but a "cub." It grew up rapidly. The circumstances and unrest of this war were and still are the "vitamins" which favor its growth all over the world. Yes! it is as dangerous as a wild grizzly. Communism is no myth. It is an ever-present peril to our form of life. We Catholics are not blind, but other Christians are, as far as it is concerned. Lately, right here in Canada, a Red leader threatened our government with violence if we did not cooperate with Russia, as the latter wants us to... naturally —according to the will of Russia! The Soviet "bear" does not hide its sharp claws any more: deportations, mass-murders, persecutions and violence in Lithuania, Latvia, Galicia, etc... are not a myth or a bogey for those on whose skin they end. It is simply ridiculous when we consider that a gang of foreigners, to whom Canada is a heaven and a haven, persist in being dissatisfied and trying to destroy our democratic way of life. If they are not content, let them go back where they came from! We need a reform, but certainly not a revolution! Our capitalists are much to blame. They should better the conditions of the working-class, before something serious happens to our country.

As we already know, Communism is an economic doctrine which, based on the principles of Karl Marx, (German-Jew), pretends to replace the capitalistic regime with one of absolute equality. According to it, labor is the sole source of wealth; everything belongs to the laborer. However, as the worker cannot take possession of everything that he fabricates, and as every laborer cannot produce all the things he needs, all the wealth of a nation belongs to the government which administers or manages it for him.

Consequently—say our Marxists or Reds—private property or enterprise needs must be abolished, because it is against that their paramount principle. The family and religion must also likewise be done away with, because they protect private enterprise.

In his encyclical (pastoral letter) on he subject of "Atheistic Communism", Pope Pius XI gives a brief summary on the principles of this dangerous doctrine of Marx and Lenin: "This system teaches that there exists but only one reality: *matter*, with its blind powers; plants, animals, men are the result of its (matter's) evolution. Human society likewise is nothing (according always to Communists) but an appearance or a form of matter which evolves according to its "*natural laws*"; by an ineluctable necessity it tends, through a perpetual conflict of forces, towards the final synthesis, i.e., a classless society! In such a doctrine—it is evident—there is no place for the idea of God, there is no difference between spirit and matter, nor between body and soul: there is nothing after death, and consequently no hope for "another" life. Insisting upon the dialectical aspect of their materialism, the Communists hold that the conflict which brings the world towards the final phase, can be hurried by human efforts. That is why they try to make more acute the antagonisms which arise amongst the diverse classes of society; the struggle of the social classes, with its hate and destruction, takes the mark of a crusade for the progress of humanity!!! On the other hand, all the forces which are opposed to these systematic violences, whatever may be their character, must be annihilated as enemies of the human race!!!"

This idea was clearly worded, on the 18th *of May*, 1944, at a secret session of the IX. Congress of the Mexican Communist Party, by the delegate of Chili, Mr. Lafferte: "Stalin,—said he,—remains 100% faithful to atheistic Communism. His apparent concessions to capitalism and religious freedom have no other end but to appease distrust and suspicions!"

As we see, the III. Internationale is not dead! It lives in Mexico, nearer to us than before! And it is thus that, the principles remaining the same,

Communism, in order to reach its goal, changes its technique according to countries and circumstances: it is not only a bear now, but a leopard which changes its spots to suit its own purpose!

In Russia, Communism had dreamed of a people without a leader, but before the terrible misery which had followed the establishing of such radical regime, it was decidde that a government must be instituted, and we do not ignore that this government became a dictatorship. They believed they could abolish all ownership, but found out that it was impossible in respect to certain industries. They attempted to do away with the family, but, in presence of an extraordinarily high rate of infantile mortality, they decided to re-establish the family status. They even dared to think that Russia could be without religion and morality, but found out that religion was too deeply rooted in the minds and that, even to manage or administer the wealth or society (nation), there was needed a certain minimum of honesty which only morality could supply!

Unfortunately Communism does not feel beaten because of all these concessions granted to institutions which it wants to destroy. For it, they are but temporary and must be (these concessions) done away with as soon as circumstances permit it!

Communism behaves thus in all the countries it wants to conquer. The Reds flatter people's passions in order to gain their confidence. They pretend to defend the convictions and the most sacred traditions of a nation in order to win over minds and hearts, but the principles of their dangerous system remain the same all over, and they will always attempt to realise them when the hour of success will strike for them.

Because of the immense help given by Russia in this war to our cause, Communism, by intensifying its propaganda the world over, has made an immense progress in most countries. Poor and uneducated people cannot distinglish Russia from Communism unless prepared to do this.

It is also true that this propaganda is very much favored by the fact that, in our days, many non-Catholics, imbued with liberalism, have become materialists and unbelievers, and do not know how to react versus the Communistic theories.

No matter what happens, we believe that, when Germany is beaten, if Russia and the true democracies agree militarily, economically etc..., it is Russia that will have won this war. The Soviets will then impose Communism all over. We are deeply anxious as to the coming post-war period, because we fear either a new war between Russia and the Allies, or the domination over the world by Communism!

In Europe, in all the "liberated" countries, Poland, Baltic States, Italy and France, Stalin has won this: the governments of the said countries are either openly communistic, or at least sympathetic to Communism. These nations were and are worked on by the Red propagandists and agents who get paid for their work.

In the USA, Communistic theories are more and more in vogue. The Reds there can organize their assemblies more openly and freely... "O liberty, how many crimes are committed in thy name?"...

The C.I.O., a union in which the Communists have many key-positions, has about 2 million members. Let us not forget here that in 1917 the Soviet regime was imposed in Russia upon a global population of 136,000,000 people by a handful of Red Bolsheviks leading about 1,000,000 sympathizers! In Communism quantity and numbers do not matter, but quality and fanaticism aided by the indifference of those who should see the real danger to democracy!

Right here in Canada, anyone can see how active the Reds are nowadays... how jubilant and how glad they are! Let us recall that when Tim Buck (national leader of Canadian Reds, now called the Labor Progressive Party) was candidate for mayor once in the city of Toronto, he won a third of the votes. In last year's provincial elections in Ontario 12 members of parliament got 111,819 votes just out of the same city of Toronto. At the last convention of the Canadian Congress of Labor, held in Quebec City recently there were about 200 Communist delegates. We have in Caanda nowadays many federal M.P.'s and even aldermen who openly admit that they are Communists.

Many strikes, whether necessary or not, are led by Reds right under our noses and with our "indifferent blessing"!

In order to prove how much Communism has progressed in Canada, let us recall the words of a certain Mr. E. R. Scott at the last convention of the C.C|L. in Quebec City, when speaking of Quebec's prime minister: "If he (Monsieur Duplessis) attempts to bring back the padlock-law, there will be a regular fight here in the name of our social liberties!"

One of the goals of Communism is to abolish religion, morals, justice and honour. How then can we trust their word, honour and morals? They do not care if they keep their word or not. Their policy is: "Anything can be promised or said; as long as this is done in the interest of the Party, it is well!"

It is sufficient just to consider how Communism usually behaves. Its agents are everywhere and always faithful to their "principles of lie." They admit things which disagree with their fundamental doctrine; then, a few days later, they come out with something contrary to what they said before. Yes! like the devil they lie, for they want democracy to die!

Let us not be fooled! Communism is becoming more and more dangerous because it is very active, thanks to the indifference of Canadians. "At the moment—said Comrade Lafferte in Mexico City—when the war-efforts of the United Nations must be concentrated in order to crush the Axis-powers the chances for Communist infiltration are superb, not only into the working-class but also amongst the intelligentzia, the armies, finances, and international trade!"

Methinks that when one sees all this, one cannot call Communism a myth! After this war "our boys from over there" will have a lot to say. If they are not given decent jobs and just wages, it will be just too bad for Canada. The capitalists are blinded by their greed, and this helps the Reds. We do not and cannot, as Catholics, endorse and approve of the present capitalistic system. Upon this we agree with Communism. However, we are interested in a reform or in Christian Corporatism for Canada. We are not for union-racketeers who exploit labour while pretending to help the workers, and who follow the directives of the Soviet while acting as if they were loyal to Canada and the British Empire.

We do not approve of Russia mixing into the internal affairs of nations by exciting the workers to hate and revolution, in order to expand the Soviet imperialistic red-hand!

The workers must wake up and not be the dupes of Communism, because very easily they may become its victims; and we know that once the Reds get into power, it will be a real miracle if we ever throw them out.

Communism is now a "hungry and greedy bear." Let us unmask it and hunt it down: in this, capitalism must help by becoming righteous and fair towards workers so that the Reds will have no arguments against our system of free enterprise. Today's monopolies and trusts are the "murderers" of free enterprise. Tomorrow the latter's executioners will be the Communists if we do not get wise to them. If the capitalists persist in their abuses and injustices, let us organize according to the principles and lives of Christian Corporatism. The Maritimes are doing it, thanks to the Antigonish Movement of Nova Scotia, so why cannot the rest of Canada do likewise?

We are Ukrainians, yes! But that is not an inferiority complex. We are Catholics, and that is enough for us to become leaders of a movement which will really help the workers and the farmers. All other systems are but rackets in the hands of money or power-thirsty tyrants. Down with them all into oblivion and up with social justice!

Fr. Nick.

JUST RELAX AND THINK

1) The USA do not exactly relish Russia's severe peace-terms imposed on Hungary.—Brother, here comes trouble!

2) Let us always encourage our own Ukrainian-Catholic business-men!

3) A guy reads the History of Russia in England, comes to Canada and makes easy money by saying he is an "expert" on Russian history, even though he purposely omits everything about the Ukrainians. Such a man is not a historian or a genuinely impartial lecturer, but rather a "super-magician" who, in words, makes millions of Ukrainians disappear from the face of the earth!

4) An American Senator lately said that the problem facing the world today is the choice between Communism (chaos) and true democracy!

5) Repitition of history on a small scale: Bolshevics against Mensheviks in Rumania, i.e., Communists were said lately to have clashed with parading members of the Socialist and Peasant Liberal parties. Do you really think that Russia did away with the III. International?

6) Can you imagine?— Even the CCF admits that our labor unions are controlled by Reds. A provincial leader of the CCF lately spoke hotly of those labor-chiefs and members who want to be faithful to a foreign power"!

7) "Mr. Sarcastic" tells me that the reason why Russia wants so many countries is because the Reds want to make room for our Canadian and American Communists who will go to Europe and enjoy "paradise" after the war.— Tough chance we have of getting rid of them!!!

8) Communism is a European product; there's no market for it in Canada. Our boys are fighting for a reformed and bettered, but not a destroyed Canada.

9) Complete union of policy amongst the Allies

Іван Татарин,

рядовик, з Іст Кілдонен, Ман., пропав в бою в Франції 21 жовтня, 1944.

Іван Ісарук

старшина, з Вининег, Ман зістав забитий в бою в Франції 25 вересня, 1944. За морем був від 1939.

Андрій Г. Зволяк

рядовик, син пані Марії Зволяк, в Вининегозис, Ман., зістав ранений в бої в Італії.

Дмитро Парасюк.

рядовик, з Іден, Ман., зістав забитий за морем в активній службі. Був за морем від березня 1943.

П. Рушович,

рядовик, з Четфілд, Ман. зістав забитий в бої в Італії 1 вересня, 1944. Був за морем від 1943 р.

is always handicapped by Russia's undue "ingerence" in the internal affairs of other nations. The Soviet did not receive any such right from mankind, nor most certainly from...God! Even Britain and America, who fight for true democracy, do do not mix unduly into other nations' business!

PROPAGANDA AND THE UKRAINE

At the present time a variety of causes are conspiring to misrepresent the case for an independent Ukraine. A clever propaganda campaign seems to be succeeding in its purpose of discrediting Ukrainian aspirations in the eyes of the public. Even well-intentioned sources are being deceived, and are unwittingly aiding in the spread of biased and inaccurate information. Politicians, diplomats, leaders of social and racial groups, both foreign and domestic, historians, and even certain radio commentators, all the more powerful because of their financial and political backing, assist in this conspiracy of silence regarding the Ukrainians, by supporting either some radical pro communist, or else reactionary group in Europe, depending on which powerful interests they represent.

Examples of such discriminaiton and distortion of fact appear everywhere. For example, a certain Polish news agency has made it appear that the Ukrainians are aiding the Germans, by releasing to the world some very questionable news dispatches, knowing well that if the Ukrainians were presented to America in an unfavorable light, then the Poles could expect more sympathy for their claims in regard to the Western Ukraine. Then again certain half-educated news analysts and writers have a taste for supporting only radical and pro-communist movements, all of which helps to advance the cause of our political enemies. Some newspapers seem reluctant to even mention the word "Ukrainian",—anything Ukrainian must, it seems be either Polish or Russian. Even Ukrainian music must be classed as Russian on the air on odd occassions! The magnificent fight the Ukrainians of the Soviet Union put up against the Nazi aggressors to protect their lives, their home, an their land, is skilfully used to make it appear that the Ukrainians fought for Communism.

Factual inaccuracies regarding the Soviet Union, too, are not uncommon, as a noted authority on the Soviet Union, William Henry Chamberlain has recently demonstrated in a brilliantly-written article appearing in Harper's magazine

The Film Industry, in producing a frankly propaganda picture such as "Mission To Moscow" conveniently overlooked many historical inaccuracies. For instance, the Ukrainian general, M. N. Tuchachevsky is shown confessing guilt in an open court, which he never did, because his fate was decided behind closed doors. Amongst other startling curiosities, Mr. Davies, the American Ambassador is represented conferring with the Polish musician Ignace Paderewski, who is supposedly holding high office in the Polish government. Yet Paderewski resigned as prime minister of Poland in 1919, more than twenty years before the depicted scene.

The facts regarding the true situation in the Western Ukraine are obscured by most "experts" on Soviet-Polish relations. The majority of inhabitants of this territory are sometimes classed as "belonging" either to Russia or Poland. No one takes any notice of the people who are Ukrainians and have very definite ideas about independence. Are they to be bartered and bargained for like cattle or are they going to be allowed to decide for themselves in a democratic manner?

Even in the realm of history the Ukrainians are not spared. One Pro-Soviet writer, Vowles, in "The Ukraine and its People" does his very best to discredit the Ukrainians, their leaders and their traditions, with the purpose of proving that they are incapable of ruling themselves, and that therefore they need outside "assistance." Even otherwise well-informed historians, influenced no doubt by Russian and Polish writings, look upon the heroic Ukrainian partisan groups who fought for Ukrainian independence during the 1917 Russian Revolution, as "bandits" and "thieves."

At times avowed enemies of the Ukrainians let their emotions run away with them. They rave and rant, hurling insulting epithets and accusations at Ukrainian patriots, such as "Fascist", "Traitor" "spy." Fortunately the public pays little attention to such undisguised outpourings of hatred, knowing well the reason why such bitter insults are spread.

Ukrainians in Canada, therefore, must present the true facts before public opinion to counteract the slander of our enemies. Certainly our home grown parlor pinks and self labelled intellectuals desire to shelter public opinion from the anarchy and chaos which Eastern Europe is today. When the public is made aware of the true situation there, they will lend more wholehearted support to any scheme by which all democratic peoples and nations will be given a chance to determine freely their own future within the limits of their own borders, a basis for a true and lasting peace.

В Монтреалі посадником міста вибрано Камінела Гуда, котрого недавно випустили з концентраційного табору за се, що він виступав проти канадійської участи в війні.

КАТЕХИЗМИ
БІБЛІЙНІ ІСТОРІЇ
МОЛИТОВНИКИ
ДЛЯ МОЛОДІ

Всі вище згадані книжечки уложені в двох мовах: по українськи й по англійський. Катехизми продаються по 15ц., Біблійні Історії і Молитовники по 25ц. Замовлення можна слати на нову адресу:

Rev. A. Lebo..., Box 85, Ethelbert, Man.

РІЧНІ ЗБОРИ

парохії св. Покрови в Винипег, Ман., відбудуться в НЕДІЛЮ, 24-го ГРУДНЯ 1944, год. 2.30 пополудні, в Парохіяльнім Домі при 965 Бойд Еве.

Вступ на салю тільки за запрошенням. Усі члени Парохії дістануть запрошення, котрі просимо віддати при вступі на салю. Просимо прийти на час.

Заряд Парохії св. Покрови в Винипег, Ман.

ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ

Сестрицтво Пречистої Діви Марії влаштовує в ПЯТНИЦЮ, 22-го ГРУДНЯ, 1944 в год. 8 вечером в Парохіяльнім Домі під ч. 965 Бойд Еве. при Церкві св. Покрови в Винипег, чайне принятгя, на яке запрошується всіх членів і гостей прибути.

М. Сидорчук, голова

М. Капітанчук, секр

WEST TORONTO, ONTARIO

NOTES FROM NEWSY NOOK

Greetings, Friends!!!

Well, how has everyone been keeping these last few wintry weeks? (No casualties in the Christmas rush, we hope.) Things have really been perking in Toronto. We have news that will be welcome not only in Ontario but throughout Canada. As you, no doubt, know one of the best universities in North America is the University of Toronto. Consequently young men and women from all parts of Canada come to study in Toronto's halls of learning. Among them are quite a number of Ukrainian students from other provinces. Up to a few weeks ago there has been lacking in Toronto a centre where all our Ukrainian youth might gather. But now we can justly say that we achieved something which will promote the unity so sorely needed between our professionals and the Church.

On Monday, November 27th, the transaction went through by which we purchased a huge dwelling which from now on will be known as the Steptiscky Institute. It is located in an ideal spot in the vicinity of the university. Not only will university students be granted admission to this institution but all the Ukrainian youth of Toronto and neighboring cities. And thanks to the foresight of the Catholic clergy our fighting men will have a place wherein they can readjust themselves to the social activities of civil life on their return from the war.

This is a great undertaking and can only be crowned with success if everyone helps out. Contributions are badly needed. Calls for donations these days are very numerous but this worthy cause deserves all your generosity ... and then more.

SCOTTIES VS BETHLEHEM

With the soft downy snowflakes fluttering down to cover the earth under a blanket of white and the joyful cries of excited youngsters perching an old tattered hat over one eye of Mr Snowman, we are all reminded that winter has set in and with winter naturally come thoughts of Christmas. Almost upon us is the season when the fire of Christian charity and goodwill throws a heart warming glow over this cold world of ours.

The friendly handshake accompanied by the age-old wish for a Merry Christmas, a neighbor "popping in" briefly to convey the compliments of the season, the greeting card from an old friend to say nothing of Santa's visit, these are the things that make Christmas the happy, selfless season it is. To know someone has not forgotten to remember is a grand feeling to experience. This year just as every year, the post office will have a busy time with the exchange of Christmas greetings. You will be sending cards, won't you? If you have not already purchased your supply there is one question I would like to ask you, if you don't mind. What would you think of a person who instead of sending a wedding congratulation to his best friend who was taking the crucial step, mailed him a card of sympathy. Most likely you are saying, "No one would do a thing like that purposely." But it is just as logical as sending a card with a picture of cat or Scottie wih a bit of holly tickling his ear as an expression of best Yuletide wishes. After [illegible] they be) to do with the spirit of Christmas. Confidentially I don't see the connection, do you?

Christmas is the birthday of Jesus. Therefore, it is only fitting to send cards depicting the birth of Our Saviour. There are so many beautiful cards portraying the scene at Bethlehem that everyone, no matter what their taste may be, can be satisfied.

"SEND CHRISTIAN CHRISTMAS CARDS" let that be our slogan this year,- and every year.

CHRISTMAS

A star, glowing more brightly every moment, shone down on a humble couple who wearily turned their steps to a cold cave just outside the crowded city of Bethlehem. To a passer by nothing distinguished this couple from the countless other people on the road, except perhaps their poverty. Mary and Joseph were of the royal family of David, but the fates of their predecessors had been such that the holy pair had not been endowed with great riches but existed only through their own hard labour. Joseph's advice in any branch of carpentry might be valued, but his judgment or counsel was never sought in the affairs of the state. He held no prominent post in the court of the king. Yet to the Heavenly Father these two people were the most important human beings in the world. God had chosen them for the Mother and Foster Father of His own Divine Son. "Mary, full of grace . . . Joseph was a just man."

An uninviting, cold stable, swaddling clothes, a manger for a crib, a man and woman and a Baby Boy, nothing unusual, except again the poverty. At, but listen, strains of heavenly music herald the birth of the King of Peace. A host of angels bring tidings of great joy to the fearful shepherds. "For this day is born to you a Saviour, Who is Christ the Lord . . Glory to God in the highest and on earth peace to men of good will." The wonderfully beautiful angels paid homage to the King of Kings by their adoring presence and heavenly chant. The great mystery of the Incarnation had come to pass.

All those who passed through the doors of the stable to adore the King of Heaven and earth had the same passport Faith. The poor humble shepherds, the rich humble magi, all believed that the helpless Babe in the loving arms of His Mother was God, the Creator and Ruler of the universe.

That first peaceful Christmas was the Feast Day of the Holy Family. Since then it has become the day when every family shares the joys of the holy season with its loved ones. To many this year Christmas will not be as happy as others have been. War has spread its dreaded tentacles over the peaceful atmosphere of happy homes. Separation from loving husbands, fathers, brothers and sisters will bring a painful pang of loneliness into the heart of every family. For those families where the empty place at the Christmas table will never again be filled no adequate human words of comfort and consolation can be found. But prayer is the spiritual consoler that brings peace into the most troubled heart. Monsignor F. J. Sheen very aptly states, "Prayer is man's strength and God's weakness."

Let us all make this Christmas truly a happy one by preparing for the coming of Christ by prayers, Masses and Holy Communions so that on His Birthday we shall not greet Him empty handed.

We may be a little early but you will not be hearing from us until after Christmas so we would like to take this opportunity to wish all our readers that the peace of the first Silent Night, the Inspiration of Its Star and the Joy of Its Great Good Will be with you at Christmas-Tide.

Lillian Dzurman.

KITCHEN KNOWLEDGE
By M. M.

HOLUBCHI

1 medium sized head cabbage, ½ lb rice, ¼ lb bacon, 1 medium onion, salt, pepper, 2 cups strained tomatoes. Method: Remove the outer leaves and stem of the cabbage and scald it in boiling water so that the leaves will not break in rolling them. Remove the leaves, one at a time and cut away the thick stem so that they bend easier. Wash the rice well and cook in boiling, salted water for 10 minutes. Drain and add the chopped onion and season with salt and pepper. Mince the bacon fine and fry until crisp. Pour this with the fat which was extracted over the rice, and mix well. Spread a spoonful of this mixture over each cabbage leaf and roll up tightly. Line a baking dish with cabbage leaves and place the rolls tightly together in this. Place a second layer on top of these and continue until all the rolls are packed in. Cover with tomato juice and add about ½ cup water. Place a layer of cabbage leaves over the top, cover the dish closely and bake in a moderate oven for 1½ hours. The rolls are tender as butter and the tomato juice gives them a wonderful flavor. Be sure to make plenty too, you'd be surprised at how many you can eat.

STUDENETZ

3 pigs feet, 1 small beef shank, 1 small pork shank, 4 whole peppers, 3 whole onions, 2 carrots, 1 bunch dried parsley, 3 cloves garlic, salt, pepper. Method: Singe the pigs feet well over an open fire. Then wash and scrub them thoroughly. Cover with cold water and add the cracked beef and pork shank. Simmer steadily for about 2 hours, then add the vegetables. If you have the dried parsley, wash it and add, root and all. Now push this toward the back of the stove and allow it to cook gently all day until the meat is dropping from the bones. Strain off the liquid, of course, you keep adding more as it cooks away. Pick all the meat from the bones and arrange in a shallow pan. Pour the strained liquid over this and set in a cool place to harden. It will become firm very quickly for there is a good deal of gelatin in the pigs' feet and also in the beef and pork shanks. Serve in slices.

НАЧИНКА ДО ГУСКИ

2 горнят горячих пімнятих барабoль, 1 яйце, 1 покришену цибулю, чверть горнятка масла, одну і пів ложечки соли, одно і чверть горнятка мягких кришок з хліба, чверть горнятка покришеної солонини і одну ложечку "сейдж." Додати до бараболі кришки, масло, яйця, сіль і "сейдж." Зісмажити солонину з цибулею і також подати.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

Редагує Володимир Филипович. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

КАМПАНІЯ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛ. СТУДЕНТСЬКИЙ ДІМ В САСКАТУНІ

Провінціяльний Заряд Саскачеванської Секції Братства Українців Католиків проголошує оцим зазив до загальної Акції Збирання Фондів на Студентський Дім Імени Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

До певної міри та акція вже відбувається.

Кілька місяців тому ми видали в тій справі великий Маніфест, що розійшовся по цілому Саскачевані й навіть по цілій Канаді. Наше громадянство прийняло його з одушевленням...

Заряд Кампанії після того не робив ніяких шумних оголошень. Треба було зачекати, щоб перейшла Національна Позичка Побіди. Одначе акція йшла, хоча повільним та незамітним темпом.

Вершком тієї укритої, але гарячої праці був цьогорічний З'їзд Братства Українців Католиків у Саскатуні. Добре підготовлений, точно окреслений завдяки пильній праці Провінціяльного Заряду, той З'їзд мав величезний успіх. Після палкої та до ума й серця пронизливої промови Пр. Отця Йосифа Корби ЧНІ. почалась збірка, що принесла ПОВЕРХ ПЯТЬ ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ... Це чудовий початок. Ми тут висказуємо щирі почуття вдячности за ту промову Преп. о. Корби... Не зо слів була вона збудована... то каплі крови гарячого серця монаха Редемпториста - місіонаря-українця злились у підйом, що звалив перед собою всі труднощі.

Сердечне СПАСИБІ висловлюємо тут і на адресу Українських Вістей, що в особі п. Ів. Ісаїва були зарепрезентовані на З'їзді та після з'їзду прекрасним звітом причинились до звеличення й зміцнення нашого великого діла.

Та найбільш належиться подяка тим, що так щиро-сердечно пішли за нашим покликом і не щадили свойого твердою працею запрацьованого гроша... Самі приходили, самі складали жертви— без вагання, тільки з жалем, що не приготовились до більшої жертви, бо не знали... До тепер дають, по 100, по 50, по 25 долярів... Деякі давали менше, але виразно зазначили, що це тільки початок їхньої жертви...

Те все наповняє нас радістю... Наш Епископат, наше священство, наша інтеліґенція, робітники й фармарі під враженням могутнього почуття в одне зібраної сили взялись іти наперед до запевнення кращого й певнішого життя-буття нашого народу. Це все для нашого цвіту... для нашої надії... для нашого майбутнього релігійного й національного: для нашої молоді...

Заряд Братства й Кампанії торжественно заявляє, що не буде щадити труду ні часу ні гроша, щоб перевести розпочату акцію до славного оконечного успіху...

Ґак... Приречім... усі... без різниці... твердо... з запалом... з невмірущою любовю до наших релігійних й канадійсько-українських святощів, що радо, невпинно й без вагання працюватимемо, жертвуватимемо свій час, свій труд і свій гріш, аж доки в Саскатуні стане наша, українська-католицька Інституція, де буде забезпечене наше майбутнє в Канаді й навіть у Рідній, Кровю залитій землі.

Ми тільки зачали... Гарний це початок... Одначе ніщо інше, тільки початок...

Не забуваймо про це!!! Майже ціле діло ще стоїть перед нами до виконання. На цьому місці Заряд Кампанії регулярно проголошуватиме свої зазиви, спосіб акції й висліди.

В цім менті, покищо, кличемо до систематичної Акції всіх тих, що нам прирекли свою співпрацю й усе наше громадянство. На другий раз подамо подрібніший плян до переведення нашої постанови в діло.

Заряд Пров. Сек. БУК-а

ДАЛЬШИЙ ЗВІТ З КАМПАНІЇ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а в САСКАТУНІ

Парохія св. Духа, Оролов, Саск. По $25.00: Петро Р. Жеребецький, Григорій Р. Жеребецький, Василь Луцик, Петро Березовський, Іван Харко, Онуфрей Свистун. **По $20.00:** Василь Подолюк, Дмитро Скопик, Николай Свистун. **По $10.00:** Василь Матвієнин, Демко Войтюк, Антон Приступа, Леон Приступа, Петро Харко, Семеон Шилюк, Петро Свистун. **По $5.00:** Олекса Подолюк, В. Костюк, Іван Березовський, Петро Ткачук. **По $4.00:** Николай Гунчак. **По $2.00:** Павло Войтюк, Іван Приступа, Николай Романиця, Тома Бузікевич, Василь Мамчур. Разом **$314.00**

Парохія св. о. Николая, Кридор, Саск. — По $25.00: Петро Й. Харко, Василь Харко, Василь Ключевський. **По $10.00:** Кузьма Войтюк. **По $5.00:** Іван Олесько, Леон Омелян, Мирон Манько, Роман Манько. **По $3.00:** Параскевія Войтюк. **По $2.00:** Павло Чюра, Михайло Сорока. **По $1.00:** Діонізій Козак, Михайло Чабан, Михайло Гунчак. Розалія Шевчук 50ц Разом **$115.50**

Парохія Введенія Преч. Д. Марії, Гефорд, Саск.— По $25.00: Йоан Яримович, Павло Підерберіцький, Іван Равлик. **По $10.00:** Николай Петрів, Дмитро Бецкал, Василь Шуманський. **По $6.00:** Роман Когут. **По $5.00:** Николай Бецкал, Йосиф Грибовський, Дмитро Томин. **По $2.00:** Михайло Кормин. **По $1.00:** Параскевія Равлик, Ілия Витоник. Разом **$130.00**

Парохія Пресв. Евхаристії, Гефорд, Саск. По $100.00: Антон Жук. **По $25.00:** Онуфрий Сокіл, Іван Палагіцький, Матвій Побран, Тома Побран, Николай Сенкусь, Григорій Зарубяк. **По $10.00:** Онуфрей Побран. **По $5.00:** Василь Зарубяк, Дмитро Вережак, Ірина Батюк. **По $3.00:** Николай Озарко. Разом **$278.00**

Парохія св. Архст. Мхиаїла, Кридор, Саск. По $25.00: Василь Климчук. **По $10.00:** Михайло Бордун. **По $1.00:** пані Сміщек. Разом **$36.00**

Парохія св. Димитрія, Кридор, Саск.—По $25.00: Григорій Гарах, Олександер Дідич, Николай Михалюк, пані Анна В. Харко; Т. Саганський, Петро Шилюк, Михайло Павлик, Зиновій Драган. **По $5.00:** пані Олександра Саганський, Роман Яремчук, Іван Войтович, Йосиф Марцінюк. **По $2.00:** Параскевія Бузікевич. **По $1.00:** Кароль Борицький. Разом **$225.00**

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ:

У лісті жертводавців на Виховний Інститут було подано в БНації 1-го листопада що УКЮ з Голар, Саск. жертвувало $100.00. Має бути **УКЮ з Голар** **$25.00**
Парафія св. Димитрія в Голар **$75.00**

НОВИЙ ПАРОХ ДЛЯ КАНОРИ, САСК.

Всеч. о. Оленьчук, що був парохом в Принц Алберт, Саск., став назначений парохом в Канора, Саск.

— Архієрейська Візитація і Перший Провінціональний Зїзд УКЮ Онтеріо —

ПЕРШИЙ ДЕНЬ З'ЇЗДУ

Дні 11 і 12 листопада на довго остануть в памяті гамільтонських парохіян, бо се дні двох важних подій в нашій парохії, яка мала честь витати у себе Архипастиря Їх Ексцеленцію Кир Ніля Саварина та перший раз витати у себе нашу дорогу молодь провінції Онтеріо.

Кілька тижнів перед тими подіями рішено на з'їзді священиків, що відбувся в помешканню нашого пароха Всеч. о. П. Серветника (з'їзд сей—це ініціятива о. пароха) що пора вже, щоби й укр. катол. Молодь Онтеріо дала про себе не тільки знати західнім провінціям Канади, але й заманіфестувала свою вірність Укр. Катол. Церкві та Канаді та заявила, що вони є дітьми поневоленого українського народу. На тім з'їзді священиків рішено, що з'їзд має відбутися в Гамільтоні і весь тягар до підготовлення з'їзду взяв на себе наш о. парох.

Субота рано- погода неясна, похмуре небо, здається, що з'їзд молоді не набере тої величі, як повинен після уложеної програми. Члени тутешнього заряду молоді з невеселим лицем проходжуються біля церкви, очікуючи приїзду делеґатів. о. парох потішає їх кажучи, що за Божим благословенням з'їзд удасться. І дійсно перед самим полуднем небозвід проясниюється, а з тим і прибувають делеґати та гості з подальших парохій Онтеріо та входять до парохіяльної салі, де відбувається реєстрація делеґатів. Усіх делеґатів та гостей молоді прибуло поверх сотні з трьох парохій міста Торонта, Ошави, Брентфорд, Ст. Кетерінс, Кіченер, Ґримсбі. З Віндсор повідомлено телеграмою про трудноші прибуття на з'їзд. З делеґатами прибули і їх оо. парохи: о. канонік Каменецький і о. Роборецький з Торонта; о. Когут ЧСВВ з Ґримсбі, о. Лесюк ЧСВВ; о. Ізидор Борецький, парох Брентфорд, Ст. Кетерінс, о. Василь Філевич- -парох Кіченер, о. І. Перейма- -парох Ошави та о. Мих. Заяць, з Кіченер. О год. 3 пополудни отворив з'їзд молитвою наш парох всеч. о. Серветник витаючи його іменем парохії та бажаючи як найкращих успіхів. З рамени місцевого відділу БУК-а привитав молодь Андрій Рибіцький, а Лука Грицай, предсідник місцевого відділу молоді—привитав від української католицької молоді Гамільтону, "Ціль Конвенції" — реферат, виголосив до молоді о. Борецький, який у своїй бесіді зазначив, що молодь мусить пізнати себе а пізнає себе тоді, коли порівнає обставини серед яких живе, з обставинами нашої еміґрації, яка своєю енерґією та своїм потом зросила канадійську землю, щоби видобути з неї плоди, між якими є і вільний, свобідний з'їзд молоді на вільній землі. Завданням молоді має бути не тільки продовжувати ролю батьків, яку відіграли вони в піднесенню добробуту Канади, себто природний чинник, що змусив їх приїхати сюди, але й піти дальше а се злучити сей природний чинник з надприродним душевним, бо серед теперішнього світу матеріялістичного який розпоряджаючи пресою, радійом, фільмами та іншими средствами дуже легко може і хоче викорінити з молодих душ-сердець усе, що духове надприродне, одним словом, молодь має виробити в себе християнсько-католицький світогляд. Другою метою з'їзду є, сказав о. бесідник, щоби молодь, яка приїхала на цей з'їзд з ріжних міст, пізнала себе взаїмно, щоби одні з другими зжилися як діти а тоді закінчив о. Борецький, сей з'їзд осягне свою ціль.

Щоби говорити про будучність в реальному значінню того слова, то треба знати свою минувшість, так сказав о. Філевич, виголошуючи реферат на тему "Будучність української католицької молоді в Канаді". Наші батьки, покидаючи свої рідні сторони, бачили перед собою ціль поліпшити матеріяльно свою долю і вернути назад, хоч обставини склалися інакше. Між молодь уроджена в Канаді, маємо жити тут і вмерти тут, загально говорячи. Наші обставини інші- відмінні від обставин наших батьків, яких не мале число приїхало сюди неграмотних. Ми маємо змогу набути знання, якого тільки забажаємо. Брати нам треба примір від других культурних співгорожан Канади, хочби й від французів, які помимо так довголітнього життя в Канаді все таки заявляють себе французами. Ми горожани сеї країни, хочби і як змінювали свої українські імення на чужі, то все таки останемося українцями, бо українську кров не переміниш на чужу, так як чужу не переміниш на українську. І навязуючи до реферату о. Борецького, що молодь має продовжувати ролю батьків, яку відіграли вони в піднесеню добробуту Канади, сказав о. бесідник, молодь має старатися набувати якнайбільше знання-науки, а заховуючи гарні звичаї-обичаї, велич і красу нашого обряду, наші народні пісні, танки, вишивки, загалом це все, що лежить в обсягу культурного-народнього життя—мистецтва нашого народу, ми тим самим доложимо й свою цеголку до будови добробуту Канади і наше імення "українців" залунає по світу. Праця се велика і важка, але при добрій волі і помочі Божій, зможемо се осягнути та сміло дивитись в будучність закінчив о. бесідник.

(Далі буде)

о. Степан Семчук

Орґанізаційна Поїздка на Схід

(Кінець)

Нам показували на сході поле за містом, яких 200 акрів, котре ціле було заповнене донедавна військовими возами, тягаровиками і човгами тепер пусте. Все поїхало за море. Наша Канада під кождим оглядом сповняє ролю незаступимого шпихлїра і невичерпаного скарбу всіх природних богацтв. Хто прірвався на цю вину не розваживши цього як слід, подібний до того євангельського будівничого, що взявся будувати і не міг докінчити. Святе Письмо остерігає перед тим. Чи може бути влучнійша і практичнійша осторога для всіх без виімку, як оця, І як бідують гірко ці, що не хотіли ані не бажали навчитися вічної правди Божої зі сторінок св. Письма і з уст Христової Церкви.

З Киченер ночею зараз по зборах ми поїхали до Гемилтону і весь час потім нашим гостеприємцем і трудящим помічником був о. парох Гемилтону, всеч. о. Петро Серветник. В його домі ми перебули і там гостили нас його добрі родичі, він возив нас чимало і за це на цім місці ще раз уклінна подяка їм усім.

Гемилтон чи не одно з кращих міст Канади взагалі і особливе своїм мальовничим положенням. Серед озер і доплнвів, саме на долині, межує в стіну з горою, з котрої прекрасний вид на ціле місто і околицю. Яких три милі від осередку находиться в гарнім невеличкім парку водопад, з малої річки, котрий є мініятура Ніягари. Цей парк такий чистенький і так мило прибраний, що очаровує. Місто серед богатої рістні, зелені дерев, приток і озер незвичайно миле і робить незатерте враження. Нема тут надмірних будівель-хмародерів, але є будинки високі, гарні, дороги чисті, добрі. Латинська катедра домінує над одним округом міста (коштує понад міліон долярів) а наша церква при 19 Грей стр. є прегарною базиликою, велика, огрядна, чиста, простора, недавно мальована, збудована з червоної цегли; зовсім відповідає потребам великого міста. Під церквою домівка, досить простора і зараз з боку церкви помешкання для священика, бтдинок з червоної цегли на сім кімнат, одноповерховий, вигідний і зі смаком уладжений. Ця парохіяльна резиденція найкраща з усіх в Канаді, які мені довелося стрічати при наших церквах. Це без пересади і огірчення. Честь для гамільтонської парохії, що так гарно подбала про своє приміщення та свого священика. Для тих парохіян є приємність працювати і тамошний отець парох, хоч молодий, але досвідом і рухливістю праці може перегнати неодного старшого. Наші збори були в неділю по вечірні при заповненій домівці. Жертвували на Інститут, як слідує: о. Серветник $10.00, адвокат Момотюк $10.00. По $5.00 Павлишин, Гапійчук. По $2.00: Василишин, Рибіцький, Чернець, Костик, Оробчук, Оленічук, Демчук, Серветник, Ткачук, пані Серветник, Водчис. По $1.00: Ярема, Варварук, Прокопчук, Родзиняк, Кузик, Левчук, Смук, Слободян, Лащук, Гальчук, Кретович, Шугит, Пацай, Муха, Зінкевич, Скочиляс, Приступнюк, Буран, Ґродзик, Мисніцький, Прокопчук, Бучинський;

Стасюк, Гасай, Олійник, Кузик, Білінська, Шпак, Гапічук, Грушецька, Василишин, Ріпа, Оробчук, Костик, Петрович. По 50ц.: Бабяк і Зінкевич. Разом $88.00

Того самого вечора основано відділ БУК-а в Гемилтоні, котрий дістав порядочне число 80. До заряду нового відділу увійшли одноголосно:

Голова Рибіцький
Заступник—Костик
Діловий писар—Зінкевич
Скарбовий писар- Гапійчук
Скарбник- Ярема

Від жіноцтва до заряду увійшли— пані Рибіцька, пані Кретович, пані Смук. Молодь мала дібрати своїх представників на найближчім засіданню своїм.

Правник дорадник- адвокат Момотюк
Провірники- Гальчук і Чернець

* * *

Ціла поїздка стала великим досвідом і успіхом. Домініяльний заряд зложив зараз чек на тисячу долярів на Інститут, а потім ще дійшли $45.00 від сходу, головно від наших парохіян зі східного Торонта. Решта гроший остали на доміняльну інкорпорацію БУК-а. Ані я, ані о. Ігор не дістали ані одного цента від нікого за наш труд і того не жадали. Всю подорож, видатки залізничі, по готелях, їда і все проче **ми платили з нашої власної кишені,** з наших власних грошин. Ніхто ніколи не зможе сказати, що Семчук їздив орґанізувати і збирати гроші на Інститут і йому за це платили, бо такого не було. Ми зробили це з любови для справи і жертвували свій труд, гроші і час для того, щоби бачити наше життя в Канаді кращим, щоби прислужитися справі, доки ще чоловік годен, живий і здоровий, та може щонебудь доброго зробити. Нехай прийдешні наші покоління осудять, як повставали і виплачувалися наші заведення в Канаді, як зростала сила наших орґанізацій, чиєю працею, хистом і грошем. І знова ніхто чесний не буде міг закинути нашій Церкві в Канаді, що інші орґанізували, збирали а ми ні бо так не було. Від перших часів нашого поселення, від 1896 року, коли зараз по перших переселенцях з 1891 року приїхав наш священик о. Нестор Дмитрів сюди орґанізувати наші парохії — аж по нинішний день ніхто інший не положив стільки безкорисного груду для добра нашого народу в Канаді, що наша Церква, що наші священики. Всякі інші балачки основані або на незнанню справи, або таки на злобнім промовчуванню. Ми віримо всі, що слід тої поїздки остав в найкращих спогадах для сходу і коли нещодавно прийшла вістка, що в Гемилтоні відбувся зїзд молоді, на котрім започатковано збірку на Інститут сходу, яка досягла зразу $1,800 долярів, а далі, що наші отці і передові світські одиниці закупили вже мурований будинок в Торонті на трицять кілька кімнат і тільки сім хвилин ходу від університету за ціну $15,000 щоби той будинок служив нашій молоді, як її виховний дім, прибіжище і помешкання, то справа дійсно взяла найкращий з усіх можливих оборотів. Наша свята Церква має вже три Виховні Інститути—в Саскатуні, у Винипеґу, а тепер в Торонті. І так ділом доводить тепер давну правду нашої історії, що наша Церква все була світочем і просвітителем правдивої науки в народі.

* * *

Давали нам жертви на Інститут не богаті і можні, **але бідні, робітники і зарібники мійські на сході.** Це доказує, що наш робітник зовсім не пішов в масі до червоного безбожництва і не вирікся ні Церкви ні свого народного почування. Він в масі далі остає вірним своїм найкращим традиціям і все чуткий та вірний на потреби Церкви і народу свого. Ми не знайшли богачів-буржуїв, котрі хотіліб чи моглиб дати більшу жертву, бо таких між нами нема. І тому твердження підривних аґітаторів, немовби українці в Канаді мали так звану буржуазію і вони підпомагали грішми Церкву та народні установи— -неправда., Ні таких буржуїв між українцями нема, ні Церква ані нарід від них помочі жадної не мали ані не мають. Все наше життя і всі установи держаться жертвою тих кількох, тяжко запрацьованих центів, наших робітників і фармарів, наших нечисленних інтеліґентів духовних і світських, нашою працею і трудом. Штучно того ніхто не підтримує. Це наша кервавиця в буквальнім того слова значінню. В тих наших пишних установах, що є нашою гордістю в Канаді, є наші недоспані ночі засідань, нарад, праці, викладів, дарів котрих не зчислив ніхто і не зчислить, але вони там є і там будуть, як довго ці установи істнують. То є той невидимий фундамент нашого народного істнування в Канаді, котрого ніхто не в силі зрушити, бо він оснований на вірі і любові в правду вічну Христа і чесність народу свого. На цім фронті домашного здобування нових цінностий для грядучих поколінь ми всі в основу кладемо наші щоденні жертви геройських буднів праці і труду, непочислених і нерозхвалених ніким та призабутих в бігу літ. Однак тисячі цих невидимих працівників кращої долі свого народу колись з Божих рук приймуть вічну нагороду за свій ідейний труд, приймуть світлу память від прийдешних міліонів нашого народу в Канаді. Бо наш нарід живе і буде жити спільно з Церквою на силу і розріст— з соток тисячів на міліони.

І прийдуть колись ці нові працівники кращої долі, вірні і чесні сини і доні святої Церкви, народу свого—та вони з виду століть доперва наче з високої гори побачать тернисті дороги наші, котрими ми всі двигали непомірні часто тягарі на сам вершок нашого життя—і оцінять це, і признадуть.

* * *

Кінцеві зауваги булиб оці.

1) **Всі збірки** на потреби нашої святої Церкви і народу **повинні бути в першій мірі авторизовані нашою церковною владою,** значить нашим Преосвященним Епископом Ординарієм. Це є основа довіря загалу для справи і початок успіху.

2) **Мають бути скоординовані. Одного даного року тільки одна загальна збірка на дану ціль. Цілі підуть по черзі.** Інститут в Манітобі, тепер в Торонті, потім в Саскатуні, потім в Едмонтоні. Коли збірки будуть скоординовані і належно проголошені, ми певно будемо мати успіх на тисячі долярів і нікому вони не стануть ані одіозні, ані прикрені, ані тягарем. А успіхи будуть так очевидні, що стануть самі найкращою реклямою і пропаґандою справи.

3) **Найкращих джентелменів для справи найдете в кождім нашім священику, котрий** не лишень поможе безкорисно справі, але подасть вірні і актуальні вказівки, незаступимі при праці. Це радість є працювати в такій дієцезії, де всі Отці духовні собі як брати, поможуть і порадять, де кожда священича хата як Ваша рідна, де Ви є все вдома, чи на заході чи на сході Канади. **Коли наші Отці працюють спільно і разом, ми непобідимі.** Нема такої сили, нема такого противника, що змігби повалити нашу працю, нас самих— коли ми всі обеднані ідеалом і ревністю Христа ради Божої слави і добра свого народу. Коли шукаємо не себе і людського признання та слави, але Божої слави і чести народу свого.

4) **Широкі маси нашого народу** під фармерською блюзою чи робітничим кашкетом, **заховали золоте серце,** чисте і хрустальне, як серце дитини. Колиб Ви бачили ці сотки очий, які слідкують за кождим Вашим словом з натугою свого зору і думки, які з Вами разом переживають кожду думку- кожда думка тут дійсність, імператив життя- Ви негодні забути тої живучої сили тисячів посвятних душ нашого народу, що в Канаді доперва став розростатись, повними грудьми вдихати волю та її аромати щасливого і добробутного життя. Той нарід наш тут вкорінився і розростається на сотки літ. Він здобув фізичну можливість істнування для себе і своїх родин, він побідно закінчив борбу за власну душу і совість проти всіх напастий і нападів— і **тепер зачинає,** позбувшись зайвої витрати енергії на ці справи, **всю свою молоду й кипучу енерґію вкладати на розбудову своїх сил на всіх ділянках життя, він хоче жити і панувати нарівні з другими в цій країні, котру здобув своєю чесною працею і кровю своїх синів і котрої йому ніхто і ніколи не відбере хіба разом з його життям, бо вона його і він її.** В цій нашій і моїй Канаді ми по Божій волі будемо жити та розростати і співволодіти ще сотки і тисячі грядучих літ. Тому нашій молоді треба своїх Інститутів, її треба посилати до шкіл, виховувати в ріднім, своє любити і поважати, **бо нам її ніхто не виховає, як ми самі її не виховаємо.** Інші виховають її, але для себе, не для нас. І тому на цім шляху поступу наша праця і жертви най стануть бодай одною цеглиною, що сиементує наше життя у кращу силу і дасть йому більше блеску на честь прийдешних поколінь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Увесь наклад: Календар Голосу Спасителя на 1945 р. вже вичерпаний.

оо. Редемптористи, Йорктон, Саск.

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

Любі Діти:

По усіх школах в сю пору року великий рух—діти приготовляються до концерту, до відвідин Святого о. Николая або т— званого "Сента Клас."

Не всі з Вас можуть мати велику чи важну ролю у концертах, чи в виступах. Але всі з Вас, яку би Ви ролю не мали, навіть таку, як засування куртини, повинні її виконати точно і досконало а тоді коли Ви всі так зробите, Ваш виступ буде успішний і Ви будете мати велике задоволення із себе. Таке задоволення принесе Вам заразом радість та щастя у життю. Дав би Бог, щоби кождий із Вас мав такої радости та щастя подостатком. Так бажає Вам,

Вуйко Трохим

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Наталка Лесько, Судбурі, Онт. 25ц.

Леся Михальчишин, Портидж Ля Прері, Ман., 25ц.

Іринка Крук, Винипег, Ман., 25ц.

Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман., 50ц.

Усім дітям за жертви Вуйко сердечно дякує.

ПРИСЛАЛИ КОЛЯДУ НА Д. СТОРІНКУ

Галя, Іринна і Мирослав Крук з Винипег, Ман., є першими, котрі з нагоди надходячих Свят Різдва Христового **прислали $1.00 яко коляду на Діточу Сторінку**. За сю жертву Вуйко дуже дяує.

ХТО ДІСТАВ ПУГАР?

Хто дістав пугар за працю для "Діточої Сторінки" БН у 1944 році буде оголошено в числі з 1-го лютого — в четверту річницю цеї сторінки.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

Контест на листопад зацікавив більше число дітий як звичайно. **Взяли в нім участь 12 дітий. Добрі розвязки та тим самим гарні нагороди дістали слідуючі:**

Любов Чепига, Саскатун, Саск., **Галя Крук,** Винипег, Ман., **Михаїл Крочак,** Бідил, Саск., **Фред Дженджера,** Бруксбі, Саск., **Анна Лужна,** Елфрос, Саск.

Другими контестантами були: Ярослава Павлишин, Норвуд, Ман., Марія Кунанець, Скарборо Блафс, Онт., Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта.; Володимир Заячківський, Саскатун, Саск.; Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.; Романа Цісецька, Кридор, Саск.

Усім дітям Вуйко дякує за участь в контесті.

ПРИСЛАЛИ 15 ПЕРЕДПЛАТ

Від послідного числа діти Діточої Сторінки прислали 15 передплад на БНації. І так: **Петро Гнатів** з Форт Віліям, Онт., **прислав $7.00—3 нові а 4 відновлені передплати.**

Михаїл Матвійчина з Винипег, Ман. **прислав $6.00— 3 нові і 3 відновлені передплати.**

Також Михаїл Матвійчина прислав $4.00 з ПРОДАНИХ ЧИСЕЛ БН. коло церкви св. Андрея в Винипег.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск. **прислала $2.00—1 нову і 1 відновлену передплату.**

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

1.—Лис. 2.—И И И. 3.—Сам. 4.—Так. 5.—Око. 6.—Піч. 7.—Але. 8.—Дім.

Перші букви на місце хрестиків дають імя місяця: ЛИСТОПАД.

"ВЕСЕЛА РОДИНА— НА ЯЛИНКУ СИРОТОК В АЙТУНІ

На днях Весела Родина вислала знова $5.00 на ялинку сиротам в Айтуні. Сі гроші зложили члени цеї діточої організації. Це їх малі добровільні жертви. Ними вони приносять веселість собі і другим біднійшим діточкам.

У слідуючім числі появиться рахунок з 1944 року праці членів Веселої Родини та пляни праці на рік 1945.

Слідіть точно - та приготовляйтеся до вписовання в членство "Вуйка Трохима Веселої Родини" на 1945 рік.

* * *

Сим разом Вуйко має честь представити 9 нових членів Веселої Родини, котрі бажають помогти бідним дітям та сиротам.

Новими членами стали.

ч. 62. НАТАЛКА ЛЕСЬКО, Судбурі, Онт. літ 10, жертва 75ц.

ч. 63. НАТАЛІЯ ПОЛОВИЧ, Портидж Ля Прері, Ман., літ 12, жертва 25ц.

ч. 64. ЛЕСЯ МИХАЛЬЧИШИН, Портидж Ля Прері, Ман., літ 11, жертва 25ц

ч. 65. АНТІН ІВАН КУЧЕР, Фіндлетер, Саск., літ 10, жертва 25ц.

ч. 66. МАРЯ КУЧЕР, Фіндлетер, Саск., літ 11, жертва 25ц.

ч. 67. ДМИТРО ЧЕРЕВИК, Сван Плейн, Саск., жертва 25ц.

ч. 68. ІРИНКА КУРИЛО, Делф, Алта., літ 12, жертва 15ц.

ч. 69. ГЕНЯ КУРИЛО, Делф, Алта., літ 9, жертва 15ц.

ч. 70. ФЛЬОРКА КОЗЯК, Лішор, Алта., жертва 20ц.

Ану, хто буде слідуючим членом?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

71. Зварив її, з'їв, але не послужила йому ся страва.

72. Дістав болі в жолудку, що аж плакав.

73. Яж тимчасом не засипляв справи та поживлявся в спокою.

Любі Діти,

Ставайте в Члени

ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ!

СЕГО "РІЗДВА" ДАЙТЕ —

родині, приятелям, знакомим— а зробите приємність їм на цілий рік.

З Різдвинним числом піде Різдвянна картка й Вашим іменем.

Ще НИНІ зашліть понижчий купон—

> THE FUTURE OF THE NATION
> 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
>
> Я ....
>
> Адреса ....
> залучаю $1.00 на цілорічну передплату "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ" в дарунку для
>
> Імя ....
>
> Адреса ....

ВЕРШИКИ ВІД ДІТЕЙ

Іринна Крук,
Винипег, Ман.

МОЛИТВА ДО СВ. о. НИКОЛАЯ

Святий Отче Николаю,
Від маленької Вас знаю,
Приходите у ті Свята
Щоб дарунки роздавати.

Як що року приходили
І дарунки приносили,
Так і сей рік тут прийдіть
І дарунки принесіть!

А тепер я Вас благаю,
Святий Отче Николаю,
Не забудьте діточок
Там у нашімріднім Краю.

Десь там сердечні бідують,
Бідні мерзнуть, голодують,
І не мають батька-неньки,
Бідні діточки маленькі.

Батьків їм поубивали
Рідних в тюрми посаджали.
Полишились сиротами,
І без стріхи над головами.

Св. Отче Николаю сердечно Вас Молю,
Вимоліть їм дарунок, України Волю,
Сей дарунок найдорощий. Вониби любили
Бо воля України Отця й Неньку б заступили

Щоб вони були щасливі,
Не мали вже муки,
Щоб Соборна Україна
Воскресла на "Віки."

Юлія Матвійчина
Винипег, Ман.

НА ВІЧНУ ПАМЯТЬ БОРЦЯМ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Ген зза моря широкого
На могили Ваші,
Засилаєм поклін низький,
Любі брати наші.

Ви віддали все, що мали,
Там на полі бою,
За ту свою землю рідну,
За права й волю.

Ви віддали все, що мали,
За свою державу,
Ви здобули собі, друзі,
Незабутню славу.

Ви здобули собі славу,
Славу незабутню,
Для нас мрію здобували
Велику, могутню.

Ви ворота нам створили
До мети святої,
Ви нам і шлях показали
До щастя й волі.

Спочивайте ж, друзі наші,
У рідній землі,
І від нас поклін пошани
Прийміть Ви усі.

Вам сьогодні належиться
Пошана від нас,
За те все, що Ви вчинили,
З любови до нас.

Нехай Вам сира землиця,
Мов перо буде,
Нехай Господь душі Ваші
До раю прийме.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

"ПОМЕР НАШ о. ПАРОХ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме і Дорогі Читачі Діточої Сторінки! Ділимось з Вами сумною вісткою, що наші найдорощі і улюблені Всеч. о. Канонік П. Божик померли. Вони так нас дітий любили, тішились нами, научали нас як бути добрими католиками та добрими українцями. Нема нині між нами діточками нашого улюбленого отця. Дорогі Діточки, прийміть ту сумну вістку а в другім листі опишимо як відбувся похорон нашого дорогого о. Каноніка П. Божика.— В.И.П.

Михаїл і Юлія Матвійчина,
Винипег, Ман.

Від Вуйка і всіх дітий Діточої Сторінки: Дорогі діти, ми всі разом з Вами щиро співчуваємо й також усіх нас смерть Вашого о. Пароха дуже заскочила і прибила.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

в дарунку для —

Імя: ....

Адрес: ....

від ....

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, ПРИЄМНОГО ЧИТАННЯ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ! —

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас, і прошу, щоби Ви помістили його у "Будучність Нації." Я маю одинайцять років і учащаю до семої кляси в англійській школі а в 5-ої в Рідній Школі. Нас учать в Рідній Школі Преп. Сестри а наука відбувається в церковній галі при церкві Матери Божої Неустаючої Помочі. Сьогорічний празник нашоїцеркви відбувся на св Покрови і був під кожним оглядом величавий. На це велике празничне свято зволили загостити. князь нашої Церкви, Їх Ексцеленція Кир Василій Ладика з Винипег. Підчас читаної св. Служби Божої ми співали набожні пісні, котрих нас научили Сестри. Багато дітей і старших приступили до св. Сповіди і св. Причастія і то так багато, що я не годен докладно написати. По Архієрейській Службі Божій Їх Ексцеленція виголосили проповідь а ми діти то сиділи дехто міг знайти місце, бо людей було дуже багато. але кожний хотів почути слово з уст нашого князя Церкви. Це все представляло немов образ, коли Ісус Христос научав а діти і старші обсіли Його довкола. По науці Їх Ексцеленція роздали всім дітям образці на памятку і ми чулися щасливі розходячись домів.

Тепер Преп. Сестри приготовляють нас до Листопадового Концерту і я маю вивчитися деклямацію "На Стрілецьку Могилу." Другим разом постараюся написати про листопадовий концерт.

Щиро здоровлю всіх читачів і читачок і Вас Вуйку напишіть мені, як часто можна до Вас писати.

Йосиф Жуковський,
44 Меннінг Еве., Торонто, нОт.

Від Вуйка: Пишеш гарно і дуже цікаво. Можеш писати до Вуйка так часто, як бажаєш. Вуйко буде Тобі дуже вдячний за всі листи.

Останні Вісти...

КАТЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА УНІВЕРСИТЕТІ В ТОРОНТО.— З початком нового академічного року в 1945 р. в університеті в Торонто пічнуться виклади українознавства.

500 канадійських жовнірів приїхали до Канади з Анґлії на 30 денну різдвяну відпустку. Потім вернуть вони знова на фронт в Европі. Приїхали на відпустку до Канади ті жовніри, що були за морем від 4 до 5 років.

Кільканайцять тисячна американська армія зробила наїзд на остров Міндоро, що належить до ґрупи Філіпінських Островів.

На Різдво 25 грудня, буде промовляти через радіо до цілої англійської імперії, англійський король Юрій.

Поверх два тижні ведуться в столиці Греції, Атенах, завзяті бої між анґлійськими та проурядовими військами а грецькими партизанами-комуністами. Грецькі комуністи вже стратили поверх 3,000 війська. Бої в Атенах відбилися широким відгомоном по світі, та спричинили поважну крізу в анґлійськім парляменті. Появилися домагання, щоби премієр Чорчил зрезиґнував.

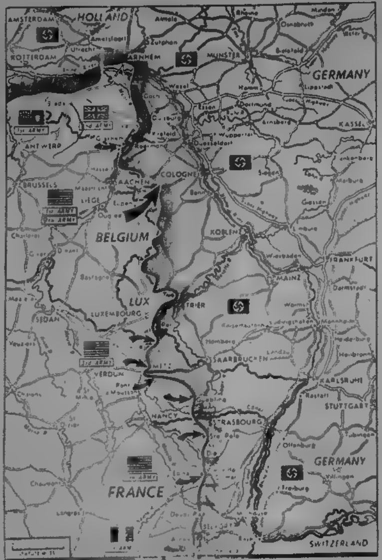

Мапа західного фронту в Европі. Аліянтські війська напирають на німців головно в тих місцях, де є зазначені чорні стрілки. На фронті 7-ої армії, (глядіть на мапу) аліянти ввійшли вже поза Страсбурґ та зблизилися на 35 мил на полудне від німецьких міст Менгайм і Людвіґсгафен

Большевики 115 миль від Віння, столиці Австрії. Большевики ввійшли до західної Словаччини. Будапешту червоні війська ще не взяли.

В неділю 17 грудня, німці розпочали сильний наступ на аліянтські війська й знова війшли до Бельґії та Люксембур-

Польща не буде мати Західної України? Премієр анґлійський Чорчил заявив в парляменті, що поляки повинні згодитися з большевиками щодо віддання Галичини, з головним її містом Львовом, большевикам. За се до будучої Польщі буде належати Східні Пруси і Данціґ.

Вийшла з друку й продається—

КОНҐРЕСОВА КНИЖКА

Містить повний опис нарад Першого Все-Канадійського Конґресу Українців Канади, реферети, привіти, резолюції й імена та адреси всіх учасників Гарно ілюстрована. Ця книга повинна знаходитися в кожній українській хаті. Одна книжка видана в українській, друга в англійській мовах. Ціна одної $2.00 з пересилкою

"УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА" в англійській мові. Написав Професор Колюмбійського Університету п. С. Меннінг. Необхідний підручник для шкільної молоди. Ціна $2.00.

"УКРАЇНСЬКО-АНҐЛІЙСЬКА ГРАМАТИКА", часть перша, написав п. Ілия Шклянка. Є це перша праця того рода на американському континенті. Ціна $1.25. Замовлення й належитість просимо слати до

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
711 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
480 Montrose Ave., East Kildonen, Man

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ГРУДЕНЬ

24. Неділя Праотців .... Садлов
25. Різдво (Новий Стиль) ...... Гадашвил
31. Нед. пер. Різдвом, Св. Отців ... Тиндал

о. Йосиф Кормило
1954 Логан Евеню, Виннипеґ, Ман.
Телефон: 27 274

ГРУДЕНЬ

22. Пятниця, Непор. Зач. ПДМ. .... Парки (Збори Сестриць)
24. Неділя Праотців .... Гімлі
31. Нед. пер. Різдв. св. Отців .. Ля Брокері

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Виннипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

—We Do General Fine Mechanical Work—

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9651 JASPER AVE., EDMONTON, ALTA.

Pills MISAR TREATMENT Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,— а полекша прийде в 24 годинах.

Ціна Місар Масти $3.00 — Ціна Місар Піґулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік. | БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ | The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIII. ч. 1 (169) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Січня, 1945 | Vol. XIII. No. 1. (169) YORKTON, SASK. January 1. 1945

РІЗДВЯНЕ ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

ДО ВСЕЧЕСНІШИХ ДУХОВНИХ ОТЦІВ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

"Звіщаю вам велику радість, що сьогодні народився вам Спас, Христос Господь, у місті Давида" (Лука 2, 12).

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

[illegible] в Христі!

Христове [illegible] великим святом нашого спасения.

[illegible] що наше спасення започаткувалося, як у Різдвяних Святах.

[illegible] започаткування нашого спасения у День Різдва [illegible] різдвяних богослужениях [illegible]

[illegible]

Ангелом: "Не бійтеся [illegible] бо народився вам сьогодні Спас, Христос Господь, у місті Давида [illegible] Дитя [illegible] яслах."

[illegible] нашої св. Церкви про наше спасения [illegible] Бо з ним [illegible] Брами неба широко отвираються від тепер для всіх людей доброї волі. А з небесних просторів розноситься радісним відгомоном над вифлеємськими полями весела пісня "Слава на висоті Богу."

Різдвом Ісуса Христа всі ми дуже тішимося! З вдячністю згадуємо про наше спасення [illegible] відмовляємо "Вірую", бо там виразно [illegible] чуємо, що **"нас ради людей і заради нашого спасения Христос зійшов із неба і воплотився від Духа Святого й Марії Діви й став чоловіком."** Так, Христос спас нас, не зі звичайної пропасти, але вічної, не з земської [illegible] але не [illegible] не одного чоловіка [illegible] всіх людей.

[illegible] рока [illegible] Христове Різдво [illegible] Однак не зможемо ми [illegible] повнотою нашого серця й душі у цьому році, бо цілий світ є ще у війні й серед воєнного настрою. **Голос остороги Святішого Вітця, повторюваний стільки разів з нагоди** находячих Різдвяних Свят у минулих останніх пятьох роках, не знайшов щирого відгомону у сильних цього світу. Війна продовжується дальше.

[illegible] кров [illegible] четвертий раз перекотився буревій війни за нашої памяти по наших українських землях, [illegible] всенародне лихоліття дійшло до таких розмірів, що його не предбачували передше навіть наші предки. [illegible] наших душ поширяться [illegible] Канади, бо скільки не синів наших буде ще на фронтах, скільки в неволі а скільки вже поляглих!

Люди шукають спасения. Одні в сильних цього світу. Другі в народних провідниках. Ще інші у полководцях [illegible] армій. **Ангел із над вифлеємських піль голосить нам, що нема самоспасения.** [illegible] провалився у пропасть [illegible] не може вирятувати самий [illegible] Господь Бог [illegible] майже, посилаю [illegible] на землю Свого [illegible] Сина, Ісуса Христа, [illegible] дає нам небесний мир і заспокоює для знеможених душ, як це Ангели звістили "а на землі мир людям доброї волі", бо тільки одинокий Христос був, є і буде князем правди і мира. А мав Христос такий [illegible] мир [illegible] що може ущасливити [illegible] Христос, що значить терпіть [illegible]

[illegible]

Христове Різдво стало осередком цілої всесвітної історії. [illegible]

[illegible]

[illegible] вірмо сильно у небо, але й заховуймо одночасно заповіди Божі, що суть певною дорогою до неба. Не лиш [illegible] ся св. Євангелієм, але й стараймося одночасно виконувати накази св. Євангелія.

[illegible] Дорогі Брати й Сестри, не треба тратити надії серед цього воєнного лихоліття, [illegible] саме тепер всі переживаємо. **Доля нас усіх, і нашого Українського Народу, спочиває в Божих руках.** Над цілим світом володіє Бог. Над [illegible] милосерний Бог. Над покривдженими справедливий Бог. Бог, що бачить наші сльози, що чує наші болі, **що може нас усіх спасти!**

Новонароджене Дитя Христ[illegible]

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Всечесні Духовні Отці й Дорогі в Христі Брати й Сестри! **З нагоди Різдвяних Свят і Нового Року складаємо Вам усім з глибини нашої душі найщиріші святочні побажання.** Нехай Новонароджений Христос обдарить Вас усіх сильною вірою в Його Божество, витривалістю в чеснотах, осолодою в терпіннях.

Благаймо Христа також про скоре закінчення страшної війни, загоєння завданих ран, повороту наших рідних і кращої долі для нашого Дорогого Українського Народу.

† **Василій**, Єпископ-Ординарій,

† **Ніль**, Єпископ-Помічник

Виннипег, 17. грудня, 1944.

О. КАПІТАН ГОРОШКО ПРАЦЮЄ

Наш одинокий український католицький капелян за морем, о. М. Горошко, неструджено працює за морем для наших українських жовнірів, що тепер перебувають в Англії. Недавно тому о. Горошко перебув тиждень в великім військовім таборі між нашими українськими жовнірами, котрим дав під всяким оглядом, можливу для нього, услугу. **В таборі о. Горошко відвідав 118 українських канадійських жовнірів. Щодня о. капітан мав для них Богослуження та проповіди, як також уділяв їм св. Тайн.** На закінчення свого перебування між ними о. Горошко мав знова Богослуження на котрому були присутних 50 наших жовнірів. Усі не могли бути приступними, бо сповнювали военну службу. **Говорив о. Горошко до жовнірів проповіди на переміну по українськи та по англійськи. Жовніри, коли почули рідне слово від свого священика, тим дуже утішилися та в неодного показалися в очах сльози. Крім українських жовнірів на Богослуженню о. Горошка були також присутні англійські жовніри та старшини, до котрих промовив о. капітан знова по англійськи та пояснив вкоротці їм красу нашого обряду та нашої св. Сл. Божої.**

о. М. Горошко дістає з Канади дуже богато листів від наших людей з усіх сторін Канади, котрі звертаються до о. капітана з всілякими просьбами. Се дуже відрадне, бо о. капітан М. Горошко може справді нашим хлопцям за морем богато помогти. Тому родичі, що мають своїх хлопців в Англії повинні стало писати до о. капітана. Адресу о. капітана М. Горошка ми вже подавали кілька разів, а тут її ще раз повтаряємо:

H-Capt. M. Horoshko,
No. 1, C.G.B.U,
Canadian Army Overseas.

Кождий український жовнір, коврого тільки відвідає чи стріне о. Горошко, **дістає від о. капітан Горошка в дарунку молитвенник, папіроси та другі річи.** о. капітан чується здоровий, хоча працює тяжко, та праця його є така, котра дуже виснажує фізичні сили.

В неділю, 17 грудня, 1944 о. капітан Горошко правив знова св. Сл. Божу в домівці нашого Клюбу в Льондоні, а в понеділок виїхав знова до другого великого військового таборі на відвідини наших жовнірів. **о. Горошко все в русі, все їздить та відвідує наших жовнірів, так що навіть на відписування приватніх листів нераз брак йому часу.**

Наші Різдвяні Свята в січні, 1945, о. капітан Горошко перебуде в Льондоні та в Менчестер. І так в Клюбі УКЖовнірів в Льондноі на Святий Вечір о. Горошко буде присутний на святій вечері в потім о півночі, на саме Різдво Христове (відправить торжественну Сл. Божу для наших жовнірів в Клюбі та виголосить відповідну проповідь. Опісля виїде о. капітан зараз до Менчестер, де буде мати св. Сл. Божу для нашої української католицької громади в Менчестер.

Підчас Різдвяних Свят відбудеться в Льондоні в Клюбі СУКВ загальний з'їзд українських канадійських вояків, котрі виберуть знова новий заряд Союзу на 1945 рік

Ми всі в Канаді високо цінимо працю о. капітана Михаїла Горошка та зі Святами Різдва Христового шлемо через океан о. капітанові та усім нашим українським жовнірам якнайщиріші побажання. Хай Дитятко Ісус благословить Вас усіх, кріпить здоровими на тілі та на душі та поверне Вас усіх якнайскорше до нашої любої Канади. Христос Раждається!

547 ПАКУНКІВ ДЛЯ ЖОВНІРІВ

Марійська Конгрегація при парохії Пресвятої Евхаристії в Елмвуд— Іст Кілдонен, Ман., щиро працює над сим, щоби висилати якнайбільше пакунків для жовнірів.

По теперішний час Марійська Конгрегація вислала для вояків з Парохії Пресвятої Евхаристії, котрі перебувають за морем чи тут в Канаді, 247 пакунків. З рамени Марійської Конгрегації відбувся в неділю 3 грудня, 1944, різдвяний концерт, дохід з котрого був призначений на се, щоби купити пакунки для жовнірів, котрі повернули раненими з війни та тепер перебувають в Дір Ладж Госпітал в Виннипеґу. Концерт, під проводом пані Савчук, випав дуже гарно. Парохіяльна саля була переповнена. Зібрано гарну суму гроша й на латинський Святий Вечір дівчата відвідали хорих жовнірів в Дір Ладж Госпітал та роздали пакунки 300 жовнірам

ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖОВНІРА В АНГЛІЇ

В одному военному військовому таборі в Англії, відбулися недавно між жовнірами змагання в боксі (дужання). До змагань виступили 12 пар жовнірів. **Найкращим однак боксером зпоміж тих 12 пар показався наш український жовнір, рядовик Іван Маїч, з Сидней, Нова Скошія, Канада, котрий виграв першу нагороду.**

Іван Маїч, рядовик, походить з Сидней, де його родичі є парохіянами нашої католицької церкви, котрої парохом під теперішню пору є о. К. Жарський. Будучи ще в Канаді, Іван Маїч брав живу участь в парохіяльному житті в Сидней, а головно в організованні молоді.

Радіємо всі з вивисшення нашого українського католицького жовніра в Англії. З нього горді ми всі та наша канадійська армія.

Мапа Европи, де відбуваються великі бої на заході та сході. На східнім фронті, червоні війська обійшли з усіх сторін столицю Мадярщини, Будапешт, та почали облогу сього великого міста. Місто Будапешт в огні. В ньому остали поверх 100.000 німецького війська, котрі завялися боронитись до загину. **На західнім фронті,** німецькі війська ведуть шалений протинаступ на аліянтів; ввійшли вони вже поверх 50 миль вглиб Бельгії та заняли майже цілий Люксембург. Чорні стрілки на мапі вказують нам місце тих двох фронтів в Европі.

УСПІШНА КООПЕРАЦІЯ

Всеч. о. Н. Дрогомирецький з Геффрд, Саск., є одним з тих наших Отців, котрі дуже успішно та щиро співпрацюють з Домініяльним Зарядом БУК-а в поширюванні поодиноких книжочок Бібліотеки БУК-а.

Всеч. о. Дрогомирецький високо цінить видавання книжочок заходом БУК-а та зложив $5.00 на видання слідуючої книжечки БУК-а а се Історія України. За се добре та щире серце належиться Всеч. о. Дрогомирецькому сердечна подяка

ДОБРА ЗГАДКА ПРО КОЛЕҐІЮ СВ. ЙОСИФА

"Ди Вор Файненс Нюс," місячник, що його видає в Риджайні, Саск., Военний Фінансовий Комітет, помістив в своїм виданні з дня 1 грудня, 1944 дуже гарну згадку про Колеґію св. Йосифа в Йорктон, Саск., а специяльно про її учителя Преподобного Брата С. І. Методия. Після них, Брат Метолій є одним з найкращих українських одиниць Саскачевану, що помагав та все помагає в перепровадкуванні канадійських военних позичок побіди. Щодо самої Колеґії св. Йосифа, то подано, що Колеґія повстала тому 24 роки і від того часу покінчили в ній студії поверх 1,200 студентів, з котрих 400 записалися до военної служби підчас сеї війни. Богато вже з сих що записалися до війська, віддали своє життя, чи були ранені чи знайшлись в ворожій неволі.

ЩАСЛИВО ВІДНАЙШОВСЯ

Летунський старшина Маріян Морис Небоженко з Кадворт, Саск., про котрого недавно було подано в БН, що пропав за морем, щасливо віднайшовся та повернув здоровий до Англії. А тепер щасливі родичі нас повідомляють що дістав він одномісячну відпустку та приїде до дому на Різдвяні Свята.

ДІТИ З РІДНОЇ ШКОЛИ НА СИРОТИНЕЦЬ

Діти з Рідної Школи при Парохії Преображення ГНІХ. постановили цього року розвеселити наших сиріт і тому **улаштували гарний концерт в честь Св. Николая і весь дохід** призначили на сиротинець в Айтуні. Концерт, котрим занився, о. Парох, випав дуже гарно і всі точки діти знамените виконали. При кінці концерту Св. Николай обдарив всіх дітей подарунками а щирі парохіяни зложили свою коляду на Сиротинець. Збірка на Сиротинець принесла $24.00. Не забули також про наші часописи, і вислали $5.00 для Будучність Нації і $5.00 для Українських Вістей.

НІМЦІ АРЕШТУВАЛИ ПРОВІДНИКІВ О.У.Н.

Німці арештували та тримають в концентраційному таборі в Потсдамі, під Берліном, таких провідних одиниць Орґанізації Українських Націоналістів: полк. Андрія Мельника, інж. Дмитра Андрієвського та ред. Олександра Бойкова

УКРАЇНСЬКІ ҐАЗЕТИ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Перед заняттям большевиками Закарпатської України виходили там два українські часописи, а се "Карпатська Правда," щоденник, в Мукачеві та "Греко-Католицький Вістник," тижневик, в Ужгороді. Обі ґазети друкувалися українською мовою. Що з сими ґазетами сталося, по занятті Закарпатської України большевиками, не тяжко здогадатися

СПРАВЛЕННЯ

В статті о. Семчука про збори БУК-а на ціль Інституту в Киченер, було подано через помилку, що панство Стецики гостили гостий, має бути панство Жовнірі і за цю помилку в імені сердечно перепрошуємо наших щирих і гостинних господарів та пань, що без пересади дали нам княжий обід не лишень обильністю і добором страв, але ще більше своїм сердечним і чемним відношенням. Їхня щирість остане все для нас найкращим спогадом, що відноситься до незабутнього о. пароха Філевича та його прегарної парохії в Киченер

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА КАТЕДРА В ВИНИПЕҐ?

Винипеґська газета "Трибюн" подала, що на загальних зборах парохії св. Володимира і Ольги в Винипеґ, в неділю 24 грудня, 1944, постановлено **внедовзі приступити до збудовання величавої катедри, котраби мала бути збудована на церковній площі при зустрічі вулиць МикҐреґор і Стелла.** Кошта будови винесуть около 150,000 долярів. Як подає згадана газета, се малаб бути перша українська католицька катедра в Канаді

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят і Божого Благословення в Новому Році бажаю всім моїм приятелям і знакомим.
о. Мирослав Колодій

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає своїм відборцям
СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ
WILLIAM GROSS & CO
322 Main St., Winnipeg, Man

НЕХАЙ БОГ ПРОСТИТЬ...

Голівуд це місто сензацій, несподіванок, таємниць, богацтва, нишноти і всього того, що світ годен дати.

Одно то місто не має повсякчасно одного. Йому бракує щастя.

Многі зітхають, за тим світовим виром утіх, що їм здається обіцює Голівуд і женуть наослін в той вогонь, що палить і нищить, однак не світить і не гріє.

Для многих дівчат Голівуд то місце мрій.

В дійсности це місце розчарувань і тихих, але страшних і переживанню, трагедій.

Доперва недавно преса була повна вісток про намагане отримання [illegible], тої неназвної [illegible], що правувалася з [illegible] о батькіство своєї безмужньої дитини і котру [illegible] в цивільним суді [illegible]. Доперва [illegible] преса помонила про [illegible]

[illegible]

[illegible] через самоубийство своє і дитини. Вона написала "Нехай Бог простить тобі і також мені..."

Яке моральне відношення такої душі, що ще не затратила віри в Бога, але не має сили ту віру практикувати і виявляти до кінця?

Яка страшна її розпука і безпомічність у першій тяжчій прикрості життя!

Бо колиб вона мала живу [illegible] в ласці Божій, колиб вона замість розпачати над гріхом, була пішла і перемогла свою неміч і страх і висповідалася добре, тоді вона не булаб мала страху стати матерію і понести всю дальшу відповідальність за виховання своєї дитини, навіть як та дитина незамужна. Але її віра була більше почуванням, сентиментом, як силою волі через ласку Божу—і що найважнійше, мабуть без тої ласки. Вона мабуть більше боялася втратити ласку в очах світа і глядіти на це, як за життя втратити ласку Божу і вмерти без Божої ласки.

Типова жінка світа цього в життю і в смерти.

І страшна осторога для всіх иниих, щоби не гналися наосліп за розкошами цього світа, бо така дорога дуже коротка і кінчиться пропастю.

З Різдвом Христовим і Новим Роком Найщиріші Желання складає
ІВАН ЗАВІДОВСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
561 Селкирк еве., Винипеґ
Тел. 51 500

ЩИРИЙ ДАР УКЮ НА БНАЦІЇ

Домініяльний Заряд Українського Католицького Юнацтва, через руки панни А. Жук, учительки в Геффорд, Саск., зложив на пресовий фонд Будучности Нації щирий дар — 50 долярів.

Щиро сердечно дякуємо Домініяльному Зарядові УКЮ за той щирий дар.

ЛИСТ ПРИЗНАННЯ

Слава Ісусу Христу!
Хвальна Редакціє БН.!

Я засилаю Вам три доляри два доляри як передплату на два роки на рік 445-46 і одного доляра на пресовий фонд. Бо то задуже дурниця за одного доляра отримувати таку часопись цілий рік, котру я так люблю, бо я її вже читаю десять літ. З тої нагоди бажаю Вам Божого благословення і дай Боже, щоби вона виходила два рази на тиждень замість раз на два тижні

Зістаю з глибокою пошаною до Вас,

[illegible]

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Бл. п. о. кан. Пантелеймон Божик

Дня 20-го листопада, 1944 помер член Братства, бл. п. о. кан. П. Божик, загально відомий і всіми шанований як духовник так і народний ревний працівник

Смерть покійного викликала сильне враження і загальну жалобу серед членства Українського Запомогового Братства св. Николая в Канаді

Бл. п. о. кан. П. Божик був через кілька років урядником у Верховній Управі і працював словом і ділом

Верховна Управа Братства висказує щире співчуття по утраті духовного і народного провідника. Відішла від нас велика людина, велика умом, велика душею, велика ідеями, велика працею та самопожертвою й лишив по собі незатерту память на спомин на довгі часи.

В.Й.П.
В. Саган, секр.

ГЕФФОРД, САСК.

Жіноче Тов. ім. Лесі Українки при укр. кат. церкві Пресв. Евхаристії зійшлися в неділю вечір, 26 листопада 1944 до церковної домівки на спільну забаву так зване Пилипове пущення. Не зважаючи, що на дворі було досить зимно, мимо сього зійшлося поважне число людей старших і молодших, і усі підпроводом живого тов. дуже весело і чемно забавлялися. Членкині згаданого товариства приготовили і дали смачну перекуску. Підчас перекуски М. Черній зібрала добровільної жертви $7.91. По оплаченню коштів призначено на пресовий фонд БН $2.50. По перекусці ще до пізна забавлялися всі і веселі та задоволені з такої спільної забави розійшлися домів.

За заряд— М. Чорний

30 літний ювилей церкви св. Йосафата в Вест Торонто, неділя 22 жовтня, 1944. В горішній части знимки видимо Преосвященного Кир Василія Ладики, як сидить на троні підчас Сл. Божої. Преосвященний в окруженні пристоящих. Вдолі видимо частину парохіяльного хору, що співав підчас ювилею, під дириґентурою Петра Юндака

ЛЕЙДІВУД, МАН.

На Свято Введення в Храм П.Д.М. відбулася річниця Жіночого Товариства Успенія П. Д.М. в Лейдівуд. Товариство вже два роки існує, має 25 членів-предсідателькою є пані Чимбура, касієркою пані Гуменюк, секретаркою пані Ференц. Сего року річниця відбулася торжественно. По Службі Божій Жіноче Товариство справило прекрасний обід в Новій Галі. По обіді о. Кормило сказав пару слів про ціль товариства і яку велику роботу жіноче товариство може зробити для слави Божої і добра нашої Церкви і нашого народу. При тій нагоді, покликали до слова п. Павла Ференца, котрий так багато займався будовою галі. Предсідателька Жін. Т-ва сказала пару слів про їх товариство і заохочувала щоби більше жінок вписалося до товариства. При кінці заспівали "Многая Літа" членам товариства і пішла збірка на католицьку пресу. Зібрали $3.75 на БН. Всім жертводавцям щиро дякую

Присутня

ВИНИПЕҐ, МАН.

Дня 17 грудня в парохіяльній салі, 965 Бойд еве., відбулися річні збори Добродійного Товариства св. Покрови. Уступаючий заряд здав звіт цілорічної праці. Приходу було $3,387.53, а розходу було $2,111.08. Чистого приходу є $ 1276.45. Бондів і позички є $1,500.00, отже до перенесення остається на 1945 рік $2,776.45

Вибрано новий заряд:

Голова Д. Дорош;
Зас. гол. І. Грабовський
Рекор. Писар Мих. Дух
Скарб. писар С. Купський
Касієр В. Чорненький
Контрольна Комісія: П. Григор, Д. Стасюк, І. Хабінець
Опікуни Хорих М. Сидорчук, М. Журба, Е. Похович, К. Черпко, А. Порубянець, Ф. Лакома, С. Мороз, І. Микитишин
Капітан П. Владика
Хоружний І. Поторока
Д. Дорош, голова,

Мих. Дух, писар

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ [illegible] ... Голов. Управител: [illegible] Передплату і замовлення слати до Головного Управителя
[illegible] THE NATION [illegible] ... General Manager ... [illegible] subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

РІЗДВО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

І сталося у ті дні, вийшов приказ від цісаря Августа, щоби списати всю землю.
2. Ся перша перепись була, коли Сирією правив намісник Кириней.
3. І йшли всі, шоб вписуватися, кождий в своє місто.
4. Пішов же і Йосиф з Галилеї, з міста Назарету, в Юдею, в місто Давида, що зветься Вифлеєм, бо був з дому і роду Давидового;
5. Щоби вписатися з Марією, обрученою собі женою, тоді вагітною.
6. І сталося, коли там були, сповнилися дні родити їй.
7. І породила свого сина первенця і повила його пеленами і положила його в яслах, бо не було для них місця в господі.
8. [illegible]
9. [illegible]
10. [illegible] велику радість, котра буде всім людям:
11. Що народився вам сьогодня Спас, котрий є Христос Господь, в місті Давида.
12. І се вам знак: Знайдете дитя повите пеленами і лежаче в яслах.
13. І зараз зявилося з ангелом множество небесного воїнства, що хвалило Бога, кажучи:
14. Слава на висоті Богу, а на землі мир людам доброї волі.
15. І сталося, коли відійшли від них на небо ангели, пастухи говорили один до другого: Ходім до Вифлеєму і подивімся на се слово, що сталося, котре нам явив Господь.
16. І пішли з поспіхом і знайшли Марію та Йосифа і дитя лежаче в яслах.
17. І побачивши, пізнали слово, що їм сказано про се дитя.
18. І всі, що чули, дивувалися, і тому, що говорили їм пастухи.

Лука, 5, 1-8.

РІЗДЯНИЙ ПРИВІТ ВІД ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

З нагоди світлого празника миру й любови Христа в Різдві Спасителя Домініяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Канади засилає оцим староукраїнським звичаєм найкращі побажання всього добра, щастя і гаразду в Христі всім Провінціональним Зарядам БУК-а, всім місцевим відділам і всім поодиноким членам по широкій нашій Канаді і тим, що зі зброєю в руках [illegible] віч на віч смерти в борбі за кращу долю людства на всіх фронтах бою, нашим членам в збройних рядах канадійських сил за морем.

Най Дитятко Ісус втихомирить розбурхані людські пристрасти і дасть знеможеним серцям нову силу надприродної віри зрозуміти і щиро з ангелами співати благодатне "Слава во вишних Богу а на землі мир людям доброї волі."

Най весь український великий нарід на рідних землях своїх через силу Христової любови діждеться правдивої свободи в незалежній від нікого, суверенній власній державній Україні.

За Домініяльний Заряд БУК-а

о. Степан Семчук—голова
Тома Мельничук—дієвий писар
пані Ан. Семотюк—скарб. писар
Олекса Малофій—скарбник
о. Ігор Шпитковський—редактор

БЕЗ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ НЕМА ЕВРОПЕЙСЬКОЇ РІВНОВАГИ

В цій статті, після останної промови премієра Черчила в польській справі, ми не хочемо нарушувати тих дразливих старих ран, напоминати, вчити, доказувати ітд.

Ні—ми далекі від того.

Хочемо одначе вказати на одну подійсність. А іменно—життя неоспірно доказує, що без самостійної Української Держави не буде рівноваги в Европі [illegible]

[illegible] Західну Україну і тим обезсилила українські збройні сили, що тоді боролися на три фронти, чи навіть на чотири. Українська Народна Республика з 45 міліоновим населенням і природним доступом до Чорного Моря, з невичерпаними скарбами українського чорнозему, хліба, вугля, заліза, мангану, соли, оливи, стала б природною могучістю на сході Европи протягом одного покоління мирної праці. Україні треба було мира і праці бодай на 25 літ від 1918 року, щоби нині історія світа виглядала зовсім інакше. Українські армії були б не дозволили ані на напад німців ані на теперішні події. І Україна ніколи не виглядала своїх рук по неукраїнські землі, звідси Польща не мала чого обавлятися.

Нині історія стверджує сувору правдивість того всього.

Для нас це однаково, чи Польща буде істнувати, чи ні. **Але для Польщі, як вона хоче взагалі істнувати, то суверенна Українська Держава і також суверенна Литва і Білорусь, зі сходу і півночі є незаступимі передумови.**

Однак події щоденного життя доказують, що поляки того зовсім не розуміють ані не хочуть розуміти.

Для них перед ведуть тепер ще передвоєнні шовіністи і закляті вороги всього, що тільки українське, в особі знаних професорів львівського університету—Ромера і Грабського, для котрих істнувала все і тепер істнує матушка Рассея.

Ці [illegible], як вони себе називали партійно, все думали годитися з Росією коштом України.

Ці рахунки нині безвиглядно завели раз на все!

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Преосвященним Кир Василієві Ладиці та Кир Нілові Саварииові, Всечесним Отцям Духовним, всім Членам та зарядам БУК-а і їх родинам, всім передплатникам, читачам та прихильникам

найкращі побажання з Різдвом Христовим засилає,

Редакція і Адміністрація "Будучности НАЦІЇ"

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

РІЗДВЯНА ПРОМОВА ПАПИ

[illegible] Папа Пій XII

Папа, в своїй промові, радо привитав плян союзних держав над створенням сильної організації, котрої ціллю було би се, щоби запобігти будучим війнам. Однак Святійший Отець остеріг, що коли справді мир має на будуче бути забезпечений, то ті сил організації мають бути зобовязані на [illegible] народи.

[illegible]

Святійший Отець [illegible], **що найкращою формою правління є демократичний устрій оснований на правах і обовязках одиниці.** [illegible]

Святійший Отець виступив остро проти "ворогів Бога та Його Церкви". [illegible] **мира доти, аж кождий нарід-нація не дістане своєї незалежної держави, без впливу на неї чи залежности від других держав. Люди не повинні бути прислуговані слухати такого уряду, котрого вони не годні свобідно критикувати.**

[illegible] Державам за їх поміч [illegible]

[illegible] Промова в своїй промові Папа Пій XII доброго Спаса [illegible] привернути якнайскорше світовий мир.

ВІДДАЮТЬ НАЗАД БОЛЬШЕВИКАМ

Канадійський уряд прода[illegible] в Виннипег Українському [illegible] Обєднанні не[illegible] при владі [illegible] сконфіскував [illegible] тоді комуністичної партії. Як довідуємося, уряд постановив відкупити [illegible] від УНО та передати нова попереднім власникам.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

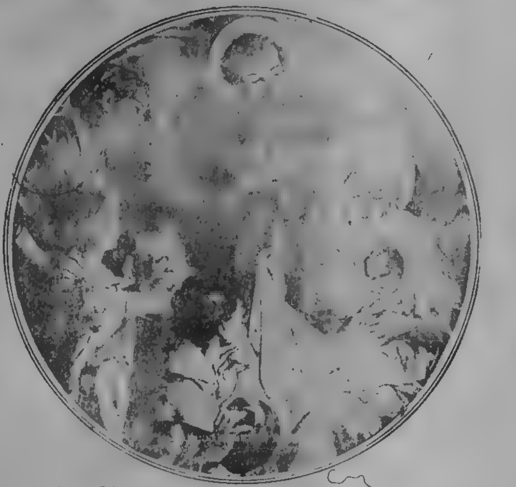

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

Спас Наш Народився!

[illegible] Родився!", чути з неба витав, та нас, Тілом і очима чудо в Вефлеємі, але [illegible]

[illegible] Мабуть знають [illegible] нині якии то був вертеп, де Христос, Син Божий народився в го[illegible] холоді.

Памятаєм добре, [illegible] як ти з [illegible] колядувати [illegible] цив. Про Ірода жорстокого ти співав, а Ісуса у нім голосом під вікном величав. Бу[illegible] Ірод нинов давно вже, минувся, а нині нині сподобали собі його мале[illegible] знищили, спалили наші церкви прекрасні, знова Ісуса [illegible] виганяли! Хмара глибокого смутку лунає над цим Різдвом. Війна й руїна обіймили світ. Природної радости є мало в серці. Але віра наша вгору до Бога підносить нині наші душі. "З Нами Бог!"— парох наш нині співає; на Службі Божій й перед кивотом Ісуса

[illegible] Вифлеєм народився. Він, але "Не в царських палатах, [illegible] шовками й перлами, але в [illegible] [illegible] як багач. Ісус наш Небесний Спас

Вже Херувими славу співають;

Ангельські хори Пана витають."

Тайно нині представляючи Херувими витаймо в душах наших Ісуса щиро й хай кожний колядує мило. Ангели багачили то перве Різдво, гай Бога Свого з неба на цю долину [illegible] піснями супроводжати.

"І пастиріє со страхом били до Вертепу, бо "Ознаймив се Ангел Божий: "наперед пастирям..." Бачили вони

На небі ярка [illegible] Ісус Дитя, котрого [illegible] як ясні мов сонце, ко[illegible] блиско свята нам [illegible] наших цего життя [illegible]

Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь!

О ви, що є багаті, гляньте на бідну шопку, на ясла та на сіно в Вифлеємі. Шож поможуть перед Богом срібло, золото, палати, самоходи ган високі становища?

А ви, котрих при[illegible] біднота й нужда, [illegible] ро, бо Сам Бог не погордив народитись мов найбідніший над всіма синами чоловічими.

Ви всі є багачами, коли можете із щирости души сказати нині:

"Ісусе милий, ми небогаті,

Золота дарів не можем дати,
Но дар цінніший несем від мира,
Се віра серця, се любов щира!"

Віра в Бога й любов супроти Нього, це дари, що Сотворитель [illegible] жадає від нас, бідних і багатих, вчених і невчених, грішних і негрішних, вбогих і [illegible]можних.

"Ливан, миро, злато дари,
Як принесли тріє царі!"

І ми також, хотяй не є мудрцями і не земськими царями, [illegible] Ісусові ливан щирої [illegible]

[illegible] бо;
Бог от Діви днесь родився!"
Не сумуймо, але радиймо
Хай між нами, добрі люде,

щира любов панує й мир буде.
Отже: "Возвеселімся всі купно нині!" Простім один одному гнів і провини; всі купно біжім до Небесної Дитини.

Желаймо собі взаємно здоровля, радости й посмертного спасення: "Щоби нам дав [illegible] довго прожити, царство Єго всім доступити!"

Молімся за наш нарід, за Україну, щоби Ісус дав "Врагам коритись,
Їм стидатися,
А нам во мирі прожити!"

Хай вороги наші зникають й коряться перед Ним! [illegible]

[illegible] могла вас розлучити з Ним!

Єще раз, нині й все, тут і всюди, памятаймо що "З нами Бог!"

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Січень, 1945

1	19	П	Грудень Боніфатія
2	20	В	Ігнатія свщмч
3	21	С	Юлиянии мч.
4	22	Ч	Анастазії вмч.
5	23	П	10 мч. в Криті
6	24	С	Навеч. Різдва, Евген.
7	**25**	**Н**	**Різдво Христове**
8	**26**	**П**	**С. Пр. Богор. Йосиф.**
9	**27**	**В**	**Стефана первомч.**
10	28	С	20,000 мч. в Нікомид.
11	29	Ч	Дітий уб. у Вифлеємі
12	30	П	Анісії мч.
13	31	С	Меланії прп.
14	**1**	**Н**	**Нов. Рік. Обр. Вас.В.**
15	2	П	Сильвестра папи
16	3	В	Малахи прор.
17	4	С	Соб. 70 Апостолів
18	5	Ч	Нав. Богоявл. Теоп
19	**6**	**П**	**Богоявлення ГНІХ.**
20	[illegible]	С	Соб. св. Ів. Хрест

УСТАВ

6. Навечеріє Різдва Христо[illegible]

[illegible]

У сей день заховуємо піст. [illegible] сього дня, після [illegible] української [illegible] звичаю, ціла родина засідає до **св. вечері,** на котрій звичайно подається 12 страв [illegible] вечерою батько родини [illegible] просфору (кусники біленького хліба помащеного медом) усім членам родини та при тім одні другим складають сердечні побажання. Діти в той день родичів своїх перепрошують за всі свої провини відносно них. Стараймося сей гарний звичай заховати й передаваймо [illegible]

7. Різдво Христове: Повечеріє [illegible] з Всеночним. [illegible] Великого. Все[illegible] празника. Замість Святий Боже співається Єлици. Ап. з. 209, Єв. Мат. з. 3.

Загальниця до Навечерія Богоявлення, але час заказаний, себто не можна справляти ні гучних забав ні весіль.

8. Собор Пр. Бог. Нед. п. Різдві і св. Йос. Обр. Вечірня. Сл. Б.: Ап. з. 306 і 200, Єв. М[illegible]

9. Св. Первомученика Стефана: Все празника. Сл. Б. св. Ів. Зол.: Ап. з. 17, Єв. Мат. 87

14. Неділя пер. Просвіщенням, Новий Рік, Обрізання ГНІХ і св. Вас. Великого: Всеночне. Сл. Божа св. Вас. В.: Ап. з. 298 і 254, Єв. Мр. з. 1 і Лк. з. 6.

18. Навечеріє Богоявлення: Царські Часи. Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вчр.: Ап. з. 143, Єв. Лук. з. 9. **У сей день заховуємо піст.**

19. Богоявлення ГНІХ.: Повечеріє Велике з Всеночним. Сл. Б. св. Ів. Золот.: Замість Святий Боже співається Єлици. Ап. з. 30[illegible], Єв. Ма[illegible]

По Заамвонній молитві Йорданське Водосвяття.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

[illegible] наміреня Св. Отця

[illegible] ства Молитви мають [illegible] наміреня Святішого [illegible] голови св. Католицької Церкви.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Природна добра воля між християнами та магометанами.

Магометанами називаємо таких людей, котрі визнають нехристіянську віру звану магометанську. Усіх магометан начислюють около 200 міліонів. З них три і пів міліона мешкають на балканськім півострові в Европі. Найбільше їх однак мешкає в Західній Азії та північній Африці. Не признають вони Ісуса Христа яко Бога а за се покланяються як Богові та віддають йому Божу честь "пророкові" Магометові.

За се, щоби між християнами та тими магометанами панувала згода, любов та добра воля, маємо просити о се Ісуса Христа в місяці січні.

— Архієрейська Візитація і Перший Провінціональний Зїзд УКЮ Онтеріо —

(Продовження)

Впр. о. Когут, ЧСВВ., говорячи про "Проблеми сучасної молоді," сказав ,що наша молодь на загал не є така, на яку часами нарікають старші. А причина сих нарікань се відмінність обставин, серед яких жили старші від тих обставин, серед яких живе наша молодь. Звертаючись до молоді о. бесідник радив, щоби вона більше читала книжок та памфлетів, з яких вказується дороги та способи вийти понад рівень життя теперішнього занепалого світу, який старається всіма способами запанувати над молоддю, щоби звести її на неправу дорогу життя. В трудностях, якіб вони не були, коли молодець чи дівчина хоче їх побороти, нехай молодь звертається з довірям і сміло до свого провідника, а ним є місцевий священик.

Се є найважнійша проблема молоді, і хто її після того приноровить до себе, той молодець чи дівчина тим самим стане висше понад сей хаотичний світ.

По скінченню рефератів молодь удалася до церкви, де о. Когут відправив молебен до Найсолодшого Серця Христового а отці слухали св. сповіді.

Вечором відбувся бенкет у Рок Гарден Лодж, в якім взяли участь Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин та достойні гості, між ними Колин Гібсон, міністер з Оттави, домініяльний посол з гамільтонської округи Тома Рос, професор Киркконел, Яків Ф. Коклин, член. Лицарів Колюмба з Торонта, отці парохи, місцевий адвокат п. В. Момотюк, та інші. Їх Ексцеленція поблагословив трапезу і поверх триста гостей засіло до столу. Господарем того вечера був наш о. парох. В часі бенкету Всеч. о. Серветник, господар того вечера, попросив до слова Їх Ексцеленцію. Тому, що промова Їх Ексцеленції подана тут тільки в скороченню, стратилаб на вартості для читачів, подаємо її вповні.

"Дорогі Отці, Шановні Гості, Онтерійська Молоде,"— зачав Їх Ексцеленція,— "Витаю Тебе, дорога молоде з Онтеріо! Найщирший привіт передаю Тобі з Виннипеґу від нашого Старшого Епископа Кир Василия Численним Твоїм З'їздом дуже радію. Підносить мене також участь многих Дорогих Отців, як і також велике число визначних гостей. Нехай буде також щире признання організаторів цього з'їзду й неструдженому працівникові, всеч. о. Серветникові, що приготовив цей з'їзд молоді й мене запросив. Дорога українська молоде! Нас усіх тут на з'їзді згуртовала одна велика й взнесла думка. Тебе молоде повнота великих мрій, надій і широко закроєних плянів,— а нас старших щире бажання помогти Тобі у цих гарних, ідейних і шляхотних задумах.

Теперішний час надзвичайно до цього догідний, бо всюди чуємо про відбудову перебудови й реконструкцію світа. Сучасні воєнні обставини такі наглядні, що не дають вони нам часу, щоб ми довго отягалися з цею справою. А наш край свободолюбна Канада дає нам таку гарну нагоду розвиватися, що вільно нам тут, навіть серед воєнної атмосфери обговорювати зовсім свобідно про свої насущні справи.

Дорога Молоде! Нема мабуть нікого серед нас, хто не сказав би спроквола, що нині є добре на світі. "Всі люди, навіть найбільше противних поглядів, є в цьому одному однозгідні, що нині є зле на світі," що теперішний стан у світі є злий й тому конечною являється зміна на краще, ліпше, інакше." Ми всі станули в огні без пощадної боротьби з духом нинішного часу й з духом завтрішного часу. Колиж однак приглянутися обом оцим питанням "нинішного зла й завтрішної перебудови", то побачимо, що оба ці питання є у дійсності лише одним питанням. А цьому одному питанні можна б надати назву "Проблема відродження нинішного людства" або "Проблема нового молодого покоління," або коротко "питання молоді. Щоби перебудувати світ то вистане відновити молодь, ушляхотнити хлопців і дівчат, [illegible] рішаючий вплив на віднову світу через добре виховання молоді. І тому проблема молоді це одна з найважніших проблем. Ми аж надто свідомі, що нинішні доростаючі хлопці й дівчата це за 10 чи 20 літ повноварті члени наших церков, це повні літами одиниці нашого народу, це будучі [illegible] Чим засів на весні, чим весна у порах року, тим молодь у народі. Хто має тепер за собою молодь, цей матиме за собою будучність.

Здібність до зорганізованої праці є одною з найконечніших прикмет у нашій добі. Чи не є це щось страшного, що [illegible] у своїй діяльності виступають збитою лавою, в доброї волі люди не вміють чомусь знайти спільної бесіди? Одність у праці є тяжкою. Працювати зорганізовано не є вродженим людині. Головно українській вдачі приходиться дуже тяжко працювати разом. Бо в зорганізованій праці треба вирічитися своєї власної по[illegible], своїх особистих поглядів і підлягати установленому чи вибраному проводові. Таке самовідречення може бути лише овочем великого виробления душі,головно в осіб більше талановитих. Але нема спільного ділання без карности й успіхів без порозуміння, що до цілі, що до проводу й що до засобів.

В організації треба нам прямувати, щоб бути всесторонно вихованими. Треба отже дбати нам не лише про землю, але й небо, цінити не лише силу, але й чесноти, бути сильними не лише тілом, але й душею. Треба нам сильних ніг, щоб лиш могли дігнати інші народи. Треба нам кріпких рук, щоб видержати у важкій праці. Треба нам бистрих очей, щоб бачити все, що кругом нас діється. Треба нам і сильних нервів, щоб витревати спокійно до кінця серед оцих неспокійних часів. Ключем всесторонно виробленої молоді [illegible] найліпша, при найці найпильніша, але й при молитві [illegible] божниця.

Українська Молоде! Гарна Твоя молодість, але й живе вона по розбурханому океані! Привабливі Твої молоді літа, але й повні небезпек. Палкою й многонадійною є Ти але й [illegible] Всеє [illegible] нового життя можеш використати, але й змарнувати. Тому працюй над собою. Сталь, що стоїть нечинно- ржавіє! Вода, що не рухається, псується. Нечинний дух, гниє.

Дорога Молоде! Нераз уже виздоровлював Бог цілі народи ідейною молоддю. Вірю у твою щирість! Сподіюся від Тебе многих річей на краще! Доконаєш їх усіх, коли віру свою опреш на Бозі, наче наш Маркіян на скалі. Коли виберш собі Провідником Христа, бо Його Слова не лише вернє "було на початку," але й докинч і в історію людства. Коли палатимеш горячою побожністю до Христової Церкви, бо поза нею не знайдеш спасіння. Коли високо будеш цінити наш прегарний обряд, що є нею пишноколоритною квіткою Вселенської Церкви. Коли щиро працювати будеш для нього Народу, що з нього ти вийшла, коли до канадійської культури докинеш наче до мозаїки, все, що маєш з своєї культури найкращого.

Жий в ожиданні великих подій! Сподійся від завтра великих річей! Великі можливости розгортаються перед тобою більші як у минулому. Ти нинішна молоде, стрінешся завтра з великанськими подіями. Чого Тобі треба, щоб станула ти на висоті грядучих подій? Приготовання відваги й змислу орієнтації! Чи ти готовишся? Чи маєш відвагу? Чи орієнтуєшся? Не отягайся! Час наглить. Ставай у ряди!

Онтерійська Молоде! Ми свідомі, що серед української молоді в Канаді, Ти маєш свої власні потреби, свій круг ділання, свій питоменний світогляд. [illegible] молоддю, як західною. Ти більше фабричною молоддю, ніж фармерською. Ти радше зацікавлена робітничими питаннями, як управою землі. Про те не забувай, молоде з Онтеріо, що Ти є сином і донькою цього великого народу, що тому 50 літ переселився до цієї гарної [illegible] Канади [illegible] Хоч у практичних [illegible] подрібницях, ти білыш [illegible] тися від молоді на заході. Спільно співпрацюй з іншими провінціональними зарядами прочої ідейної нашої молоді з Квебеку, Манітоби, Саскачевану, Альберти й Британської Колюмбії. Нераз чула Ти молоде, що 12 Апостолів навернули цілий тодішний світ. Лише певна частина правди є у цьому вискажі. Бо чи дійсно лише 12? Очевидно, що з початку було лише 12 Апостолів, але відтак, кому ці 12 Апостолів уділили апостольського духа, то цей став новим Апостолом. Від нових апостолів захоплювалися щораз то нові одиниці. І так любов Христа ширилася наче звук у воздусі, наче филі на мори, наче вогонь по степу.

Таким апостольським духом [illegible] молоде у всьому, що добре, гарне й шляхотне. Вернеш ти до свойого дому, але з ревністю передової молоді. Підеш по наших парохіях, але з високо піднесеним прапором Христа, за гостини до онтерійських [illegible] щастям не лише землі, але й неба. А тоді поможеш свойому народові не лише тут на поселенню, але й там на рідних землях. А тоді й станеш повновартною горожанкою нашої прибраної Батьківщини Канади."

(Далі буде).

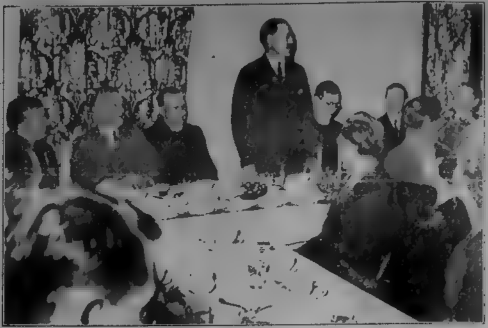

Зі з'їзду УКЮ в Гамильтон, Онт., 11-12 листопада 1944. Підчас бенкету в Рок Гарден Лодж промовляє федеральний міністер податків п. Гибсон.

УКРАЇНСЬКА ЗАХОРОНКА В ТОРОНТО, ОНТ.

Як вже всім відомо, що в Торонті якраз тому рік отворилася Українська Захоронка при улиці Бетирст. Початок цій захоронці дав **Андрій Боровський** з Лондону, Онт., котрий жертвував на [illegible] цель $2000 лишаючи продовжання цього діла українському громадянству міста Торонта та околиць. Знайшлося много жертвенних українців, що прийшли з більшою поміччю, щоб помогти купити конечні речі та меблі для цеї захоронки. За це належиться вдяка й пошана. Нехай їх Всевишний Бог дарить за це здоровлям, довгим віком, та потіхою з їх діточок.

Але показалось, що цей дім за малий та тісний, щоб помістити більшу скількість нашої дітвори. Тому конечність вимагає отворити щось кращого й відповіднішого, щоб було гордістю для нас українців тут у східній Канаді. Віримо, що наше українське громадянство зрозуміє потребу такого Інституту тут у Канаді, бо це є якраз осередок образування одиниці від молоденьких літ. У таких дитячих захоронках починається культура кожного народу. Без таких установ і нам українцям, тяжко булоб двигнутись до більшого розвою української культури в Канаді. Тому нам конче треба своєї УКРАЇНСЬКОЇ ЗАХОРОНКИ, де ціле виховання буде так спрямоване, щоб дитина в день у день набиралась духа Божого, моралі, пошани для старших і державного права, та послуху і любови для своїх родичів. Так вихований син чи донька будуть потіхою й радістю своїм родичам та свому народові. Це все дадуть нам наші українські Інституції, а головно Українська Захоронка. Якраз така Захоронка буде заборолом нашої віри й народности та всего, що для нас є дороге на довгі грядучі літа, коли нас, теперішнього покоління не стане між живими.

Сьогодня коли наша ціль є двигнути велику українську Захоронку, спішім всі разом зо щедрою поміччю до цього великого діла.

Хай наше свідоме українське громадянство в широкій Канаді немає одної хати, щоб з нагоди Свят Рождества Христового не прислали своєї коляди, на цю велику релігійну й патріотичну ціль.

Всі жертви прошу присилати на слідуючу адресу:

Sisters Servants of Mary Immaculate,
244 Bathurst Street,
Toronto, Ont

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

— ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ —

КОЛЯДУЙТЕ НА "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

Підчас Різдвяних Свят, коли то всі ми тішимося та радіємо з нагоди народження Божого Сина, заховався між нами дуже гарний звичай, котрий нам передали наші батьки, діди та прадіди. А саме, **підчас Різдвяних Свят ходимо з колядою.** Відвідуємо наших знакомих, рідних чи сусідів та разом з ними величаємо Божого Сина нашими чудовими колядами. З нагоди сього складаємо свої жертви чито на свою церкву, чи на сироти чи на якусь другу добру ціль.

Коли пригадуємо нашим читачам нині про сей старий український звичай, то хочемо сим звернути увагу нашим передплатникам, читачам та прихильникам, щоби були такі добрі та підчас розділювання жертв з коляди не забули також за свою "Будучність Нації."

Кождий читач дістав ЗАДУРНО з нинішним числом СТІННИЙ КАЛЄНДАР. "Будучність Нації" вийшла нині в гарнім побільшенім форматі та видрукована красковим чорнилом. Ми старасмося, щоби Ваша "Будучність Нації" була якнайкраща й щоби Ви мали якнайбільше що читати. Працюємо тільки для Вас, щоби Вас задоволити.

Мимо сього, що з побільшенням формату кошта за друк та пересилку сильно зросли, **ми однак не побільшаємо ціни передплати за "Будучність Нації."** Робимо се в тій надії, що Ви будете такі добрі та ЯКНАЙСКОРІШЕ **вирівнаєте свої залеглі передплати та пришлете відновлену передплату на 1945 рік.** НЕ ЗАБУДЬТЕ СЬОГО НИНІ ЩЕ ЗРОБИТИ. На рік передплата ВСЕГО ОДНОГО ДОЛЯРА. Також просимо Вас переводіть коляду на "уБдучність Нації" між собою.

За всі жертви та відновлені передплати будемо Вам дуже вдячні. **Даєте тільки для себе самих. Даєте тільки на се, щоби Ваша "Будучність Нації" була ще більша та ще краща як дотепер.**

Всі жертви на коляду на Бнації та передплати можете заслати в тій куверті, котру кождий з Вас дістав разом з нинішним числом.

Віримо, що Ви щиро відізветеся на нашу просьбу.

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" ЯКО РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

З нагоди Різдва Христового дали в дарунку "Будучність Нації" на цілий рік своїм знакомим, рідним чи приятелям слідуючі наші читачі:

Іван Кобринський з Ланівець, Саск., для пані Анни Гадинської в Мічам, Саск.

Панна Марія Кушпірик з Монтреал, Кве., для Йосифа Зальованого в Монтреал, Квебек.

Пані Олена Яник з Овкбурн, Ман., для Франка Войтович.

Олена Ленкевич з Виннипег, Ман., для пані А. Роснатовської в Транскона, Ман., і для пана А. Ленкевич, в Виннипег, Ман.

Панство Ліна і Елик Сказик з Лакпорт, Ман., для свого батька Марина Лакущака в Лакпорт, Ман.

Ярослава Павлишин з Норвуд, Ман., для Д. Матусів в Гадсон, Онт.

С. Личак з Дервент, Алта для Стефана Личак в Дервент, Алта.

Зофія Галубяк з Бюкевен, Саск., для Стефана Дусика в Мічел Вю, Саск.

Евгенія Черевик з Норквей, Саск., для Миколи Вільгоша в Стенен, Саск.

П. Шабець з Бенито, Ман., для пані І. Стецюк в Мелвил, Саск.

Пані Н. Сорока з Геффорд, Саск., для Антона Жука в Геффорд, Саск.

Пані Анна Залещук з Геффорд, Саск., для Антона Жук в Геффорд, Саск.

Усі наші читачі, котрі зробили своїм знакомим чи рідним сей дарунок то поступили дуже практично й ми віримо, що їх знакомі будуть їм за се вдячні.

Щоби кождий знав від кого дістав так гарний дарунок на цілий рік, то з Різдвяним числом ми вислали краскову святочну картку на котрій є подано для кого та від кого сей дарунок прийшов.

Хто з наших читачів та передплатників схотів зробити річний дарунок з "Будучности Нації" з нагоди Нового Року, то хай ЯКНАЙСКОРШЕ вишле до нас одного доляра, своє імя та точну адресу та точне перше і друге імя того, кому робиться дарунок і його точну адресу, а пішлеться на подану Вами адресу "Будучність Нації" яко Ваш дарунок вже від новорічного числа.

ОСНОВАНО ВІДДІЛ БУК-а В СУДБУРІ, ОНТ.

Заходом та стараннням о. П. Сулятицького, пароха в Судбурі, відбулися в неділю дня 10 грудня, 1944, в парохіяльній домівці, сходини в справі заснования при місцевій парохії відділу БУК-а. Сходини відчинив молитвою о. Сулятицький, котрий опісля промовив до присутних та в дуже гарних словах представив зібраним ціль сходин, вказав на акцію БУК-а на Заході Канади і представив ту працю, що БУК зробив дотепер. Вкінці о. Парох завізвав до створення відділу в Судбурах.

На поклик о. Сулятицького всі присутні вписалися в члени, оснували відділ БУК-а та вибрали заряд в такім складі:

Голова: пан Никола Гаврилюк

Членський писар: пан Василь Лукий

Скарбовий писар: пан Никола Дудич

Скарбник: пан Стефан Татарин

Провірники: Йосиф Явний, Іван Шимків та пані Варвара Крук

До Ініціятивного Комітету вийшли:

Панна Марія Богуш, панна Катерина Велигорська, пані Параскевия Волощук.

Відділ БУК-а в Судбурі має число 81. Зібрані вкладки між членами відіслано до скарбника Домініяльного Заряду БУК-а.

Домініяльний Заряд БУК-а отсим щиро витає новий відділ БУК-а ч. 81 в Судбурах а специяльно сердечно дякує о. пароховi П. Сулятицькому за се,що був такий добрий та дав почин до так гарного діла. Усьому зарядові та всім членам нового відділу БУК-а в Судбурах бажаємо всего найкращого з Різдвом Христовим та Новим Роком. Щасть Вам Боже!

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

о. Ярослав Головатий, різдвяний дар, $1.00

о. Й. Кормило прислав $3.75 яко збірку переведену підчас річниці Жіночого Товариства в Лейдівуд, Ман.

Григорій Гарах, Кридор, Саск., $1.00

Павло Пук, Оттава, Онт 1.00

Дмитро Грабець, Гант, Алта $1.00

З весілля Василя Свистуна і Олі Черевик в Норквей, Саск. прислав Павло Харко з Кридор, Саск. $11.00

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючим нашим добродієм?

РІЧНІ ЗБОРИ БУК-а ч. 55 Айгуна, Саск.

Річні збори нашого відділу відбулись 16-го грудня. До нового заряду вибрано слідуючих:

Антон Валько—голова

Марія Вінгерак — заст. гол.

Олекса Щебель — фін. писар

Михайло Козакевич — рек. писар і касієр

Никола Кравчук і Й. Корчинський — контрольори

Слідували дискусії і уложено плян праці на біжучий рік. Рішено цілою силою поперти кампанію на наш новий Виховний Інститут в Саскатуні.

На зборах вписалося двайцять нових членів. Членські вкладки вислано на руки головного касієра БУК-а п. А. Жука.

Збори закінчено "О Україно".

М. Козакевич, писар

Діти Української Захоронки в Торонто, Онт.

Їх Ексцеленціям Преосв. Кир Василію і Кир Нілю, Всечесним Отцям Духовним, Шановним Панам Уділовцям і всім нашим Жертводавцям, Приятелям і Добродіям

ВЕСЕЛИХ РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВЯНИХ
і Благословенного Щасливого Нового Року

желає в Христі від Дирекції Бурси БУК-а в Саскатуні—

о. Петро Криворучка, ректор.

КОЛЯДУЙТЕ НА 'БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ'!

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
V.—(Продовження)

Світ неначе бунтується проти своїх настоятелів. В тім власне лежить велика небезпека для світа, бо жадна суспільність неможлива без власти. [illegible] Не буде в світі гаразду без власти. Мати бо гаразд, значить мати порядок, а мати порядок се значить шанувати власть.

Дорога Молоде! Шануй тих, котрих Господь Бог положив над тобою. Не говори ніколи з погордою, кпинами, проти своїх настоятелів. Не роби сього навіть тоді, колиб Твої настоятелі навіть щось злого зробили. Памятай, що один Господь Бог буде їх судити колись за се.

Треба слухати настоятелів. Коли ми наймаємося до якої роботи, то сим самим ми зобовязуємося робити це, що нам приказують. На тих услівях ми і дістаємо свою платню, нагороду. Отже, коли ми не слухаємо своїх хлібодавців в тім, що вони нам приказують, відносно того, що ми до чого зобовязалися, то тим самим ми грішимо. Також повинні ми слухати настоятелів зогляду на Господа Бога, котрий від нас сього послуху вимагає. Слухаймо точно і радо та не відкладаймо на пізніше! Слухаймо не лише тоді, коли над нами хтось з настоятелів стоїть, але також тоді, коли ми є самі. Тоді також слухаймо, бо в той час є Господь Бог з нами. Слухаймо настоятелів у всім, хіба була би що таке, щоб противилося моралі, релігії чи твоїй совісти. На примір, хтось з настоятелів приказує тобі їсти в пятницю мясо, або приказує опустити Сл. Божу. У тім випадку ти не маєш слухати настоятеля, бо "Лучше слухати Бога, як чоловіка" (Дія. 5, 29).

Треба бути вірним настоятелям, значить не можна їх кривдити чи обкрадати. Ми згодилися, коли наймались на службу, що ми будемо вірні та будемо дбати про добро нашого хлібодавця, так як про своє власне. Тому не маємо нічого красти в нашого працедавця ні для себе самих ні для других. Коли ми чого бажаємо, краще попросім, а можливо що дістанемо від працедавця, а тоді і наше сумління буде спокійне.

Дехто скаже, я тяжко роблю, а моя платня замала. Це правда, однак подумаймо та все про то памятаймо, що ми самі добровільно згодилися за цю платню робити. Коли ми думаємо, що наше винагородження замале, тоді можемо [illegible] хлібодавця опустити та шукати другого, котрий нас краще нагородить. Коли ми однак раз згодилися [illegible] до роботи, то стараймося тоді вірно сю роботу сповнити.

Немає нічого гарнішого як бути вірному. Добре є навіть не говорити про своїх хлібодавців зле, не виявляти їх секретів і не обмовляти їх, бо з сього по якомусь часі приходить непорозуміння та сварки.

Не нашою справою є також вмішуватися в приватні [illegible] хлібодавців. А коли [illegible] та переходимо до другого [illegible] першого хлібодавця [illegible]

VI.
Обовязки Родичів

У сій науці будемо застановлятися над обовязками родичів та настоятелів.

Обовязки родичів [illegible] дитини вже починаються [illegible] перед їх народженням [illegible]

[illegible] життя, всі її діти відзначалися великою побожністю, а [illegible] син став потім великим святим, святим Бернардом. [illegible] прикладом повинні піти і ті всі жінки, котрі чують, що [illegible] стануть матерями. Повинні вони жертвувати вже [illegible] свої будучі діти Господу Богові. Дальше повинні [illegible] молитися та часто [illegible] св. Тайни, щоби Господь Бог охоронив їх від всякого випадку, та щоби дитина [illegible] св. Тайни Хрещення.

[illegible] дитина вже прийшла на світ, тоді починаються численні обовязки родичів відносно дитини.

[illegible] тіло. Тіло дитини треба піддержувати [illegible] що заробляють на піянство та [illegible] а діти їх лишаються [illegible] корму та опіки. А [illegible] отці, котрі свої діти лишають-покидають або віддають до всіляких за[illegible] для дітей сиротинців, [illegible] опіки. Коли мама [illegible] будемо довше застановляти[illegible]

(Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(21)

Коли так обоє собі гуторили, ввійшов якийсь парубок, закутаний в стару кожушину, з батогом у руці, і стручуючи з себе сніг, поздоровив:

Слава Ісусу Христу.

На віки слава, відповіла господиня, приглядаючись гостеві з усіх боків. Олекса пізнав цей голос і звів очі на нього.

Мовчали усі троє, якби надумувались від чого зачати розмову.

Ви вже збились з дороги? —заговорила перша господиня.

—Та ніби так... Позвольте господине, що хвильку собі відпічну.

Сідайте, сідайте! Вибачте, що я вперід не просила, але думаю собі..

Чи далиб ви мені трошки напитися води? —перериваючи господині, заговорив гість.

Кинка метнулася до коновки. Води було лиш на дні, і беручи коновку в руку, сказала:

Зажміть хвилиночку, принесу снігу.

Як замкнулись за нею двері, оцей незнаний прискочив до Олекси і вхопив його за руку.

Пізнаєш Олексо?

Андрій... Боже...

Так, він сам. Скриваюся по людях...

Тут в селі?

Тут. Передтим бував по ріжних хатах, тепер сиджу у дядька.

У дядька? Як там з ним? Лежшає.

Ти мене виніс з дороги тоді...?

Прости, що не заніс я тебе до якої хати, але Бог свідком, не було коли і як..

Щож думаєш дальше робити, Андрію!

Над цим я ще не думав. На разі жду, аж ти поздоровшаєш, а тоді може оба що придумаємо.

Довго ще ждати... Чую, що кроку не зроблю.

А певні ці люди, що ти у [illegible]..

Ввійшла господиня і поставила коновку на землі. Набрала в горнятко води і подала гостеві.

Чи ви заїхали до кого кіньми, бо не видко воза на вулиці.

Мені коні забрали на підводу..

А ви?

Я втік

І врекл[illegible]ся коней?

Ця розмова не була йому в смак, встав і прощаючися, якби з неохотя, промовив:

То ваш син хорий на лавці?

Син і оборонець рідної землі, сказала зачиняючи за гостем двері, і гірко всміхнулась.

Чесні люди, благослови їм, Боже, промовив з тиха Андрій, простуючи крізь городи, до хати дядька, а я не довіряв.

Дядько лежав на постелі з обвязаною головою.

Його син Степан куняв на стільці.

Степане, пали на вечерю.

Линиво піднісся син і позіхаючи підійшов до кухні, отворив дверцята і вкладаючи кілька полінець, заговорив наче сам до себе.

Що тут варити? [illegible] звертаючись до тата, питає:

Можна пшоно на молоці?

Можна

Налляв, ще теплого від корови молока до горшка і накрив покришкою.

Що ще наставити?

Батько не відзивався. У хаті зробилась тиша. Крізь поломані, кухонні дверцята визирав вогонь і рисував таємні, червоняві, знаки на стіні.

У сінях почулись кроки і до хати ввійшов Андрій. Скинув кожушину, приступив до кухні і грів руки.

Бере мороз, промовив, затираючи руки.

Ти де був, Андрію? спитав дядько.

Був у селі.

Щож там?

А щож, біда. Люди ходять як строєні.

Що ще?

Бачив Олекса. Лежить у Гелети.

Дуже хорий?

Хорий, але добрі люди не дадуть загинути. Доглядають, як рідного сина. Питав за вас.

Най Бог заплатить йому. Щоб лиш не довідались про него оці жовніри, а то певно не пощадилиб.

Степан засвітив каганець і почав сипати на молоко пшоно. По хаті понісся приємний запах молошної каші.

Мусить— і він скритися, бо сьогодня й свої можуть видати— продовжав дядько. У мене в стодолі є таємний скриток, ще з часів мадярів. Ніхто за нього не знає, крім мене і сина; і ніхто його не вилідив би. Колиб бодай міг він піднестись, то там цілими літами сидів би безпечно.

І мені можна буде там скритись?

Оба, оба ви. Кажу тобі, безпечнійшого місця не найдеш у цілому селі. Раз наїхало на подвіря кількох мадярів на конях.

Я стояв на вулиці, а жінка і син, оцей [illegible] були в [illegible] ній ямі.

Страх, як ми їх боялися оцих мадярів. Я, зі страху [иск]очив на гумно, а явлеси до обори і в скриток. Що не пошукалися, шаблями копали солому, навіть стріляли, а ми сиділи собі, правда зі страхом у своїй ямі. І не найшли нас.

А в котрому місці оцей схованок.

Зараз скажу. Присуньтеся [illegible]. І став шептати на вухо, роблячи знаки рукою. При слабому світлі каганця, стать Андрія звивалась з дядьком і на перший погляд годі було розпізнати, що біля ліжка стоїть нахилена людина.

Тату, каша зварена.

Ні тато, ні Андрій не чули цих слів, хотяй Степан кілька разів їх повторив.

Ледви по добрій хвилі піднісся Андрій і затираючи руки, тішився:

Дуже добре, знаменито. Як лиш Олекса зможе вдержатись на ногах, переведу його на оце нове мешкання. А в відповідний час, як прибудуть сили, перескочимо до своїх.

(Далі буде)

З РУК ДО РУК!
— ШИРІТЬ —
"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"
З ХАТИ ДО ХАТИ—

Youth Herald Editor

Rev N Kushnyryk, S T L.

-ВІСНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА-

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

His Example Won Her

Although only 23 years of age, Johnny Kozak was already a war-veteran. He was one of the boys wounded at Dieppe. His wounds healed nicely, but he had to be discharged in spite of his eagerness to see the "town of Berlin." His life in the Army did not change his attitude towards his own Ukrainian people and Church. He still says, as he did always: "A Uke I was born and such I shall die, with [illegible] in my eye!"

After a well deserved rest, Johnny visited the Selective Service and [go]t a job in a war factory in his [h]ome town. The very first day at work his many feminine co-workers [co]uld have eaten him with their [eyes], for the acute man-shortage was getting on the girls' nerves. The girls were glad to see some one [like] Johnny around, for all the [boy]s were either too young or too [old]. His looks certainly did not [allow] him to pass unnoticed. He was [illegible] proportioned, handsome man, with a superb head, a perfect profile and dark hair and light complexion. The great charm however, was in the broad intelligent forehead, in the smile of [chil]dlike sweetness, in the low and [singu]larly mellifluous voice, and the manner, gentle and graceful as any woman's. No doubt, his parents though poor, had made a masterpiece of his rearing and education.

At lunch time, that day, Johnny was the topic of every whispering conversation. Of all this he was quite unaware, for conceit was not one of his predominant faults. He ate his lunch and conversed with some of the boys who took an instant liking to him. They asked him about his name and his part in this war. To all this he answered directly and summarily, praising everyone else but himself. His listeners noticed however, that he stressed the fact that he was a Uke and a practical Catholic, whom the war did not change for the worse, but for the better. He was so interesting that when the whistle to resume work blew no one had seemed to hear it and the foreman had to come and tell them it was time to continue the "work on the home-front."

The afternoon hours flew by and Johnny took the street car, which would bring him home, to mother and dad and—oh yes, a nice Ukrainian meal of "borsh" and "pyrohy."

The days became weeks and the weeks turned into months, and Johnny kept on backing his pals at the front, in the air and at sea. On Sundays, he went to church where he sincerely prayed, beside his Dad, for the victory, a just peace and the resurrection of the Ukraine, the land of those heroes, whose name he bore! He came usually for low Mass in order to receive Holy Communion and remained for high Mass. Between the two he'd go and see his pastor, if the latter were not too busy. Whenever the altar boys happened to sleep-in and not come for low Mass, Johnny would serve. His baritone voice could be heard from the choir all through high Mass. Once a week he would come to the parochial Youth's meetings. His suggestions would always be the most practical for he believed that no program is too serious for a sincere Ukrainian Catholic Youth.

One day, at the factory, he found out that there were a few girls and boys who were Ukrainians. He approached them and made friends of them. They began going to his church and even became members of the Youth Club, and to say that before they met him, they were ashamed of admitting to others that they were Ukrainian Catholics! Amongst these was a girl named Gloria. She was a good kid, but her parents had not cared to teach her the right things. Gradually she got rid of her human respect and became one of Johnny's closest friends. This beautiful girl with her blooming face and sunny hair and rounded roseate neck and arms, all softly, delicately flushed with the pure glow of rich vitality, was like a sister to him. Often he would tell her of his anxiety concerning the survival of our people as a nation. In her own shy way she would console him. At almost every lunch hour they would talk about their pastor and his work and of how they could possibly help him in it.

Gloria enjoyed this, for it was something new to her. She had not been to church since the day the Ukrainian Sisters had prepared her for her first Communion. Now, thanks to Johnny's example and kind encouragement, life became simply beautiful. Their bond was not that of love, but of mutual understanding. Johnny's heart was like a chalice overflowing with solid [con]victions about the noble things in life and Gloria was too smart a girl to let such an opportunity pass without her using it to make herself useful in life. She did not want just to vegetate; she wanted to live and aspire to greater heights, yes [e]ven to sanctity!

It so happened one day that a new girl came to work in the same factory. Everyone could not help noticing her. She was the kind which like to be the cynosure of all eyes, the centre of all!

"Who is our newcomer?", Johnny asked Gloria at noon. In reply, Gloria said, "In case you are interested, she's a miss Mary White and I believe she lives not far from [you]r own district, if we are to believe Ann, the girl on the machine next to hers."

Frowning, Johnny replied: "A miss White, eh? Well! I can bet my last penny that her name is something like Biley, and that she's a Uke like you and I. Did you not notice her slavonic features? She's beautiful alright, but looks are only skin deep. It's what is in the heart and soul that counts!"

Slawka (Gloria) emitted a sigh and said: "I really wish all men thought the same, maybe I'd stand a chance of finding myself the right one."

"You're OK, kid," answered Johnny, looking towards a corner where Mary was sitting surrounded by her new admirers. Once in a while she would glance his way, intrigued that she was by his indifferent attitude. She always bragged that she was "easy to meet but hard to forget!" She was not used to be cold shouldered by anyone, especially some one as handsome and he mannish like Johnny. Oh! she certainly lost no time in finding out about him from the other girls who spoke of him with ecstatic sighs.

Many a time she tried to captivate his attentoin during the rest of that her first day at the factory. On the other hand, Johnny studied her from afar. For the first time in his life he felt a peculiar sensation in his heart. He tried to dismiss the feeling, but without success. Time passed and the five o'clock whistle blew.

After a nice cold shower, Johnny donned clean clothes and went out to the street car. Yes! Mary was there also. In her street clothes she looked petite and graceful; she did not wear her bandana, so he saw the clustering curls of shining gold which encircled a round, white forehead; pep and life were sparkling from her bright blue eyes.

When the street car came, they both got on, acting as if they never saw each other before. It so happened that Johnny got a seat opposite hers. He did not dare look up from his newspaper, but he knew that her eyes were dancing all over him in the most minute scrutiny. Mary was really intrigued by this "woman-hater," for that's what the other girls called him at work. She tried hard not to look his way, but like a magnet, his being was attracting her.

There were three Catholic churches on that way. At each one, Johnny would take off his hat slightly, and imperceptibly and without attention make a sign of the cross on his heart with his thumb. The last gesture could only be noticed if one was looking at him directly and for quite a while. Mary was doing just that. By the first church, she did not know what this meant, but by the third one, she guessed that he was a Catholic and was proud of the fact.

She got off at her "stop." Johnny continued a few more blocks and went home.

This continued for a whole week. Not a word was exchanged between them. It was a case of street neutrality. Mary was glad to be not far from him, but then he bought a car and her pleasure of riding in the same tramway homeward-bound was broken. "This would happen to me, she thought," just when I was mustering up enough courage to talk to him. I'm not as bad as he thinks I am. I cannot go on with my flirtatious attitude forever. Men are fun, but fun is not all in life. A woman craves for better things: love, a home, children, a husband who is nice and good. I will not always be young. My actual life is not normal. Oh! why was I not born in the same circumstances as he was?"

Thus Mary's conscience kept on rubbing it in, until her gayety dropped lower and lower every day. Everyone at the factory noticed the change. "It must be love," they teased her. Yes, she still was the main attraction, or should I rather say the main target of everyone's teasing. Johnny and Gloria, however, remained neutral.

Then one day Mary fainted. There was a lot of commotion. It so occurred that Johnny was not far off. He ran to pick her up and rushed her to the nurse's office. The foreman came tearing down like a tiger, but softened when he saw Mary's angelic pale face. She looked so sweet and innocent!

"You got my permission to take her home right now in your car John." —Of the nurse he asked: "How is she?"

The nurse answered: "Nothing serious! A good day's rest will do her a lot of good. She will be alright by tomorrow!"

Hearing this the foreman sighed with relief, but Johnny said in his heart: "Thank God!"

When she was well enough to stand and walk, Johnny and the nurse took her to the car. Mary gave him her address, and off they went.

"Do you get those dizzy spells often, Mary?" he asked.

"No! It's the first time I ever fainted in my life!" she replied. "I suppose you think I am terrible?"

"Well," he said, "to be frank with you, I think you are a swell girl!"

She smiled, but did not answer. He did not press on the conversation in order not to tire her.

Pulling up by her home, he took hold of her arm and guided her faltering steps up to the door, where he rang the bell. The door was opened by a beautiful middle-aged woman who, on seeing Mary, exclaimed in Ukrainian: "O my poor daughter, you look as white as death! What happened?"

"Oh, it's really nothing, mother, I just fainted," replied Mary.

Telling John to wait in the parlor, Mary's mother took her to a bedroom and made her lie on the couch. Like a baby, Mary fell asleep, but before she did, she said: "Mother, thank Johnny for bringing me home. Tell him he taught me a lot of things unknowingly."

READERS' OPEN FORUM

Comrade D. Zaslawski Finds a Friend...

There were just two countries in Europe before this war where passport was necessary for all the citizens and obligatory. Those two countries were USSR and Poland.

In USSR many of the citizens were orphans without the knowledge who their parents were or where they came from. We know them according to the official Soviet terminology as "bezprytulnie". In their passports the Soviets put instead of the real name the words "rodstwamepomniaschyie," (It means "those who do not remember their origin").

Apparently one of those specimens got into Canada and now as "Incognito" appears on the page 11 of Dec. 9, 1944 of the "Canadian Register" column first and according to the recipe of another David begins to lecture in Canada on history.

Well, the paper is very patient and tolerant. The columns of the "Canadian Register" have the unique privilege to bear upon such provocative and stupid nonsense which no other paper would be willing to bring to the attention of her readers.

Of course, there is such a thing as the respect before the truth and national unity of Canada—but we are living now in the times which the oldtimer of Palestine quit with the jest "What is truth?"

It is interesting, however, that comrade David Zaslawski found his friend just on the pages of "Canadian Register."

Congratulations - gentlemen!

- J. Woynar.

Johnny was standing by a window, smoking a cigarette, when Mary's mother joined him.

"So you're Ukrainian also," said he.

"Yes," she answered, "but my husband and we go under the name of White, for business reasons. Our name is Biley."

"I thought that your daughter looked Ukrainian," said Johnny.

"Well, we are not exactly ashamed of our racial origin, but for a long time now we did not live amongst our own people, so gradually we became quite indifferent!"

Johnny listened, then politely said he had to get back to work.

Mary's mother thanked him and asked him to come over some evening to meet her husband. Thought she: "If only Mary got herself a nice chap like he, instead of running around with those neighboring jackanapes!"

Johnny promised to come over some time when he had a few hours to spare. He took his leave, with the customary "Slava Isusu Chrystou!"

Closing the door after him, Mary's mother had tears in her pretty eyes. It was a long time since she heard that salutation!

The next morning Mary was on her feet. After a hearty breakfast she was ready to go back to work. Just as she was putting the finishing touches to her make-up (which she used slightly, for her complexion did not need any artificial stressing) the door-bell rang.

"Oh, I hope it's Johnny!", sang her heart. And it really was. "I came to see if you were well enough to go to work," he muttered.

"Sure, I'll be ready in a jiffy. Come on in and make yourself at home. Mother is still in bed. I guess she tired herself talking about you to dad last night. I think she fell in love with you, you woman-hater!" With this, she rushed to her room to put on her hat and coat. When she came back she was ready and very happy. Johnny's car was there. They got in and off they went to work. Having plenty of time, Johnny was in no hurry. He wanted to talk but somehow could not begin. And Mary wanted to ask him so many things! They were silent for the first few minutes. Then Mary said: "Thanks for being so nice, John!"

"Oh!" said he, trying to sound casual, "I always try to be of help to everyone!"

"A nice way to be," replied Mary.

"It's a grand feeling to be good, don't you think, Mary?"

"Yes, since I met you, although from a distance, I noticed that it is divine to be good. Until now, I was not serious. Life was just fun and frolic to me. Today it is something more beautiful. I want you, John, to teach me the right things in life whenever you can spare the time and if your fiancee is not the jealous type!"

John almost choked when he heard these last words. He managed to utter: "But I have no girl friend!"

If they had not been in a district heavy with the usual morning traffic, a side glance at his partner would have showed how glad Mary was to hear this.

From that day, it became a habit **with Johnny to bring Mary to and from work.** The results of their conversations while riding was that Mary and her parents were seen in church every Sunday. Mary joined the parochial Youth Club, not just to be with Johnny, but above all because her Ukrainian Catholic nature craved for those noble things in life. She and Gloria became the best of friends through Johnny. To them he was an idol, as to all the other members of the Club, for he was an ideal president.

The time went by so rapidly that Johnny began thinking of how short life can be. Many a time he was invited to Mary's home for dinner or supper. When Christmas was near, he bought a diamond ring after consulting Gloria, who could keep a secret. Mary invited him to her Christmas party. Most of the other members were present. They all had a swell time around the Christmas tree. No, they did not dance, for it was still "forbidden", but they joked, & sang carols. They all exchanged gifts according to the names chosen by chance at a previous meeting. It so happened that Gloria had to buy a gift for Johnny and vice versa. However, Gloria knew that Johnny's ring was not for her. Far from being jealous she was all for Mary.

When everyone was gone and Mary was alone with John, the latter asked her to see if her Mom and Dad were still up. She complied and came back with her parents. Smoking a briar, her dad asked: "Well did you kids have a swell time?"

Both Mary and John said they did. When everyone was seated, Johnny took out a cigarette and with a trembling hand lit it. After a few puffs he said: "What I have to say might surprise you all!"—Mary became pale, thinking that Johnny was drafted again, but he continued.—

"I have not spoken to your daughter yet, but I would like to ask you and her for her hand, if you think I'm good enough for her." His face was as red as a ripe tomato. Mary could not believe her own ears. "O God," she prayed in her heart,— "make Mom and Dad agree, and make me rather worthy of such a fine boy!"

"You have my blessing, my boy," said Mary's dad, "I am proud to have you for a son-in-law. Now I am going to bed. I think Mother here has no objection either!" With this he left them. Mary's mother got up and came to Johnny whom she kissed tenderly on the forehead and said: "At a moment like this, a woman cannot talk: she just acts: my kiss is my seal of approval. May God bless you both, my children!"

"O Mother," said Mary, rushing up to her,— "I'm so happy!"

Without a word Johnny got up and put the ring on Mary's finger.

"Don't you children think you should kiss?" said the mother jokingly, as she was leaving for bed. And so they did, but in a manner which was a true index for a fine, clean Christian married life. When Johnny left that night, there were stars in his eyes and not only in the sky above.

The other day, as I sat by my desk, writing an article, I heard the sweet melody of wedding bells playing at the neighboring parish. Yes, it was Mary's and Johnny's "big day." Gloria was one of the bridesmaids.

When Mary walked up the aisle with John, according to our custom, she promised herself that she would tell him a secret that night in the sanctuary of their room at home. The secret of what made her fall in love with him: his good Christian example given always and everywhere without ostentation. The sign of the cross made with his thumb on his heart while passing a Catholic church was a trifle, but it was enough to make her think about life and want him for her husband and the father of her children.

Methinks, we need more couples like Johnny and Mary everywhere.

Fr. Nick.

ЛИСТ ВСЕЧ. о. КАПЕЛЯНА ГОРОШКА, ВИСЛАНИЙ НА РУКИ о. ВІЗИТАТОРА СТ. БАХТАЛОВСЬКОГО, ЧНІ.

19. грудня, 1944

Христос Раждається!

Впрп. Отче Настоятель!

Дякую за пакунок—та агнці, які мені вже майже були потрібні. Прошу вислати мені устав на 1945 рік та адресар Всеч. Отців Канади й Америки. Згори дякую. Та по повороті віддячусь. Сьогодня св. Отця Николая- я відчитав рано Службу Божу в гарній і просторій католицькій церкві Богу дякувати здоров і Бог дае сили й охоти до праці важкої та відвічальної.

Всеч. о. М. Горошко

Коли пишу листа... то на континенті йдуть криваві бої. В снігах, болотах, надлюдських зусиллях бються наші канадійці за мир-свободу. Один полковник сказав мені: "Падре, Юкрайніян бойс ар гуд файтерс." Наші українські канадійські хлопці- -а їх тисячі —дають життя, труди, піт в боротьбі за краще завтра людства. Та може вони не зможуть промовити, тому я за них скажу кілька слів до їх матерей і батьків— до їх жінок і дітей— братів і сестер— до дорогих, з якими мають злучитись у житті:

Ваші сини, браття, чоловіки, чи наречені—ще одно Різдво--свято мира, любови-родинного злучення і віднови духової--далеко від вас-- одним будуть співати кулі пісню Різдва- другим праця в поті чола звенітимуть відгуки дул. Та вони в ніч таємну заспівають пісню Різдва... бо народився Цар-Бог... з вірою що цього 1945 року іх труди увінчаються успіхом -миром правди й справедливости Мир прийде мно нового життя свободи всім народам. Згадайте іх при святій Вечері не сльозами, в молитвою, помяніть іх не болючими зітханнями а працею, приготованням тепла й місця приюту всім, які дають все, що мають, для Вас Дайте надальше нашим воякам любов, щире, глибоке привязання - пишіть, шліть пакунки, не забувайте за їх Клюб "Союз Укр. Канад. Вояків в Лондон" та його відділ Менчестер, де е поважне число наших укр. греко-католицьких родин. Не журіться, що ми будемо їсти ,де спати—бо догляд маемо прекрасний. Наші хлопці одні в Лондоні, другі в Менчестер,— треті в Бруселі (там е наша церква)-ще інші в Римі, в Епископа Бучка будуть співати: Бог Предвічний народився... Всі, жовнірі, старшини й вояки бажаемо всім в Канаді Веселих Свят і щасливого Нового Року.

о. М. Горошко

капелян для укр. гр.католиків

Всім Отцям бажаю Веселих Свят. Якщо уважаете за відповідне, помістіть у всіх наших газетах

о. Горошко

FOOD FOR THOUGHT

1) Rev. T. T. Shields, the fanatical anti-Catholic minister, lately attacked. Cardinal Villeneuve, Mackenzie King, McNaughton, Bracken, Liberals, the C.C.F, . but forgot to mention Buck and his Reds! He wants to form a "United Canada Party" but without Catholics!!! This is a typical paradox of his, for how can there possibly be unity when he excludes Catholics, whom he hates. I wonder what Christ thinks of all this!

France needs a Communist regime!" sez (says) the deserter of the French Army, Thorez

3) Russia was a haven for Tito, Thorez and other Reds when it was "hot" for them, and now she squawks just because Eire does not want to promise that it will not receive war-criminals. Can you tell me what is the difference between a bloody revolutionary and a war-criminal? I always thought that both were murderers!

4) Russia is now "afraid" of Switzerland although the latter is small and quite distant! When will Russia be satisfied anyway?

5) "Will Dr. Shields (Jarvis Baptist Church,) be interned?—What for?" Can you imagine a more ridiculous title for a Sunday sermon? Well! a minister from Sudbury chose it. That's what some call "preaching God's word"!!

6) The American Federation of Labour accuses the Soviet trade unions of being Communist-controlled and not free at all. The A.F.L. refuses to attend World Labour Meet in England because the Soviets will be present —I for one, do not blame the A.F.L.!

7) Britain is a real democracy. Churchill is a great leader. We congratulate him upon his anti-Communist stand in Greece.—No! Stalin does not mix into the internal affairs of foreign countries. He has agents educated in Red Moscow to do that for him all over the world.

"Usque tandem, abutere patientiam nostram?"—As Cicero, we can say of the Red Dictator: "How long are you going to abuse our patience?"

8) Washington's "hand-off-policy" in Greece recently was not very democratic. It was and is an indirect way of encouraging a Red revolution and dictatorship of a radical party. We are asking ourselves if Roosevelt has already forgotten the "famous" Atlantic Charter.

9) Athens' Reds proved what will happen in other countries. We are gradually coming to a show down between true democracies and Communism. That is the only hope of a free and independent Ukraine! "Oh Lord, hurry that hour!"

10) The Pole who wrote a letter to the "Canadian Register" (Catholic weekly paper) and signed it "Incognito" (How brave, indeed!) should remember that Poland is maybe now suffering because like he, it always said and acted as if Ukraine never existed. Ukraine was and will be!

11) Brother, you should have heard Mr Churchill tell the Communist M.P. in the British House of Commons off, when speaking of Red ruffians in Athens!

12) "Democracy is no harlot to be picked up in the street by a man with a tommy gun!" Every British subject (I'm proud to be one!) should remember these words of Churchill in face of the Communist propaganda all over the world.

13) The Prime Minister of Britain proved that he is the greatest leader of our time, when he denounced bloody Communism in Greece and Belgium. "Keep thy precious fingers crossed and pray to God, O Ukraine, for thy hour of true liberation is not far off!"

14) Mischa Auer, the Hollywood comedian was recently thrown out of the Russ American Club because he does not like the Reds — At least he's one Russ who is not blind!

15) An Amer'k correspondent was thrown out of Yugoslavia because, seeing only Tito's and Stalin's pictures on display, she asked why there were none of Churchill and Roosevelt. That is certainly not a "hands off" but a "kick in the pants" policy of the Reds who do not like to be told the truth.

Is we Allies, or is we ain't???

(Editor).

ЖИДИ ПРИ КАНАДІЙСЬКІМ ВІЙСЬКУ

Канадійський Жидівський Конгрес подав до відома, що в дні 1 вересня, 1944, 7.57 процент всього жидівського населення в Канаді були членами канадійських военних сил.

В порівнанню до українського населення в Канаді, дуже мале число жидів служить при канадійськім війську. Українців найменше 15 процент зі всього українського населення в Канаді е в канадійських военних силах.

P. BOZYK,
WINNIPEG, MAN.

A true story from the war front!

"FATHER, HELP ME SAY MY NIGHT PRAYERS!"

A few of the Chaplains were sitting around rather late at night, relaxing after their day's work, when the phone rang. It was from the nurse of Ward 5 in the station hospital.

"Father," she said, "I have a patient who asked me to call you. He wants you to help him say his night prayers."

Hanging up the receiver, the Chaplain started toward the hospital and Ward 5. He found his soldier in bed 18. The nurse had placed a screen about the bed, and when he looked at the chart, he saw the lad was in pretty bad condition. He turned his flashlight on the bed, and saw a fine boyish face. "Father, help me say my night prayers," the lad asked. "I never missed them before—but tonight I just can't remember them. I can't go to sleep without saying them."

* * *

The Chaplain sat down on the chair next to the bed. "Sure, Jim," he said, "but before we say our night prayers—you know, I want to say mine, too. let me ask you, is there anything worrying you?" After a little hesitation the soldier said: "Father, I haven't been to confession lately. I did something I'm ashamed of... and ..."

"All right," said the Chaplain, "... Confession ... night prayers afterwards, and ... a real good night's sleep ..." Jim made his confession. After a few words of counsel, the Chaplain began: "O my God, I am heartily sorry for having offended Thee." Jim repeated the words. "And I detest all my sins because I dread the loss of heaven and the pains of hell." Jim said those words, too. "But most of all because they offend Thee, my God, who are so good and deserving of all my love." He stumbled a few times but finished the sentence. "I firmly resolve." No answer. The Chaplain turned his flash light.

Jim was just breathing his last breath.

DO YOU KNOW THAT..

The interior of the Basilica of St. Mary Major in Rome is decorated with the first gold brought back from the New World by Columbus.

* * *

James Augustine Healy, consecrated as Bishop of Portland, Maine, in 1875, was the first and only negro bishop in the United States.

* * *

President Polk appointed the first two Catholic army chaplains in 1846 for service in the Mexican War. During World War I, 1,023 priests served as chaplains in the military service.

* * *

St. Philip of Jesus, a Capuchin, was the first American to die for the faith in a foreign land. Born in Mexico, he was the first martyr of Japan.

MORTAL SIN

Three things must all be true about a sin before it is mortal— if any one of them is wanting it is only a venial sin.

Grevious Matter— Something serious, it cannot be a trifle.

Sufficient Reflection—You must be able to recognize the sin.

Full Consent of the Will. You must make a deliberate choice of the sin.

PORTAGE RALLY

The Ukrainian Catholic Youth League of Manitoba extends heartiest congratulations to the Ukrainian Catholic Youth of the Church of the Assumption, Portage la Prairie, Man., on their very successful youth rally held on December 9th, and 10th.

Three delegates from the U.C.Y.L.'s Provincial Executive attended, Miss Beth Myzak, Miss Mary Kwasny, and Mr. Walter Paschak.

The two-day rally program was as follows:

SATURDAY, Dec. 9th:

2.00 p.m.— Official opening and conference on "The organizational set-up of the Ukrainian Catholic Youth League." Speaker was Miss Beth Myzak.

4.00 p.m.—Conference on "The Press and Youth." Speaker —Mr. Walter Paschak.

8.00 p.m.— Social —an evening of fun and hilarity, consisting of games, skits, sing-song, refreshments etc.

SUNDAY, Dec. 10th:

8.00 - 9.00 a.m. Confessions.

9.00 a.m. - Mass and sermon by Father Dzurman

10.00 a.m. Communion breakfast in the Parish Hall followed by a conference on "Religion and Youth." Conducted by Miss Beth Myzak.

2.00 p.m. Conference on "Your local club and you." Conducted by Mr. Walter Paschak.

Election of officers. The following were elected into the executive:

Mr. Walter Worobec— President
Miss Minnie Zebeluk —Vice Pres.
Mr. John Shaldack—Secretary
Mr. Paul Strelic—Treasurer
Miss Helen Kully- - 5th member
Miss Nellie Yakimo—
Mr. Nick Plaseski—
Controllers

Representatives elected to the Provincial Executive:

Miss Helen Kully, Mr. Paul Strelic, Miss Francis Olynik, and Mr. Walter Worobec

Reporter: Mr. John Sholdak

The U.C.Y.L. of Manitoba wishes the new executive of Portage la Prairie the best success and is confident that the young people of Portage la Prairie will give their whole hearted support in making their club one of the outstanding organizations in Manitoba.

WINNIPEG, MAN.

On December 10th, the Catholic Youth of our Community and surrounding country districts assembled together in the Holy Ghost hall with the intentions of forming **a Ukrainian Catholic Youth Club. The hall was soon made merry** ... the youth assembled round **the large fire and expressed** their opinions in cheery laughter.

The meeting was opened with prayer. Father Cormylo welcomed all by introducing details of the Club as to spiritual, cultural and social matters. The following members were nominated into office:

Honorary President: Father Cormylo
President: Mr Michael Wolonin
Vice Pres.: Mrs. O. Lane
Secretary: Miss Alexandra Lysy
Treasurer: Mrs. W. Novak
Controllers: Miss Helen Kanaroski, Miss Anne Ryplanski, Mr. Joseph Kanaroski.

Business matters completed, Father Cormylo commented on Catechism. The meeting was closed with prayer.

What's that? It couldn't be coffee? Why, but certainly it is. These and many other comments were expressed by our male members. Our bright, cheery girls soon satisfied their fancies by serving a delicious lunch.

Our youth, with their high ideals and energy, with the Lord's help, will try to make themselves worthy of the title "The Ukrainian Catholic Youth."

May I here express, on behalf of the new members and myself our sincerest thanks to Father Cormylo and Mr. Wolonin, in bringing our young people together.

Here's extending the best wishes of the season for a Merry Christmas and a Happy New Year, and may God bless you all.

Alexandra Lysy

WEST TORONTO,
ONTARIO

NOTES FROM NEWSY NOOK

I guess most of our friends who read this column have heard about the record-breaking storm that hit Toronto recently. Yes, we sure had our share of the "Skiers Delight." The snow might be lovely to look at, but it certainly doesn't help our street-car service. Your "cub-reporter" has taken advantage of the street-car delays (and let me tell you they *aren't* one in a million). Since the conductor has just informed the passengers on our car that a truck very unobligingly broke down ahead of us and we will be delayed for an hour, I took out my pad and pencil and in the comparative comfort of the street-car began the first draft of my article.

We hope every one had a Merry Christmas,—that is, all the Ukrainians who celebrate on December 25th. As for us here in Newsy Nook we are still looking forward to "Svyatey Vechir," with all its delicacies and the carollers merrily singing our beautiful "Kolyadu."

* * *

Birthday Parties! Everyone likes them, that is, everyone but the old maids, or should we say the unclaimed treasures. And even they don't mind having them when the number of candles does not reveal the "awful truth!"

On December 10th the parish of St. Josaphat, thanks to the untiring efforts of the Ladies' Society held a surprise birthday party for our pastor, Father Roborecki. St. Andrew's Feast Day, Father's patron saint, was only a few days off, therefore the celebration was doubly significant. Amid enthusiastic applause the guest of honour was lead into a hall full of smiling faces. Monsignor Kamenecky and Father Kushniryk (better known to our readers as Fr. Nick) by their presence added to the enjoyment of the party. Attracting a great deal of attention was the gaily coloured birthday cake. Needless to say, all the candles "gave up the ghost" by a solitary blow from Father.

Credit should be given to the Sisters for the amusing and appropriate entertainment provided by the children of the Ukrainian school. The luncheon served by the ladies was delicious. And then came the speeches. All the speakers wished our young pastor a happy birthday and many returns of the day. Among the well wishers present were Dr. Sukman and Dr. Kucherapa.

SHEPTYSKY INSTITUTE,

When we hear of a campaign (in terms of war) being launched we know that the offensive army has a goal in mind. This goal can only be attained through the cooperation and self-sacrifice of every single soldier.

A campaign has been launchd in Toronto. Thank God, it is not a military campaign of hate, but a campaign of goodwill and generosity. The Campaign in support of the Sheptysky Institute. This campaign also has a goal to reach. Funds must be gathered to pay for and maintain this Institute. As we acquainted our readers in a previous issue this Institute is the future cultural, educational and recreational centre of Canadian Ukrainian Youth. As such, it will bring the youth of Ontario in contact with Ukrainian men and women of the other Canadian provinces. Such a centre is not only an advantage to the Ukrainian nation here in Canada, but it is a dire necessity.

A meeting was held in St. Josaphat's parish hall on Sunday Dec. 10th at which time an appeal to the generosity of the parishioners was made. The response was heartening. A committee was appointed to canvass the entire region of West Toronto. Every campaign launched here has gone over the top. Let us make sure this one will not be an exception to the rule. Dig deeply and give generously!!

* * *

Before you know it, St. Josaphat's will be giving the Metropolitan Opera some competition (The Dreamer! The Dreamer!) But we are taking the higher arts seriously. Preparations are under way for the production of the operetta, "Oy ne chody Hrytsu na Vechernytsi", and we mean to put something on that will be worth while seeing. So don't miss it. The date—January 1st. The place St. Josaphat's Hall. The time—8.30 p.m.

P.S.—Don't forget to bring your opera glasses!

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to — "Q. & A."
1951 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. Is there anything like learning Catechism in Ukrainian by correspondence?

A. No, sorry to say there is not. The closest we have to Catechism by correspondence is Father Luhovy's Catechism "Our Religion", in Ukrainian and English. The priests of the Dauphin District are working on a plan to introduce Catechism by correspondence in Ukrainian. I believe it will be realized soon. We will announce its publication in this section of the paper.

Q. I have read your reply to the question, is it sinful for a girl to smoke. Would you kindly tell me is kissing a sin?

A. Generally speaking, kissing in itself is neither good nor bad—not sinful. A mother kisses her baby. A Catholic kisses a bishop's ring. A girl kisses another girl. A patriot kisses his country's flag.

But kisses which are an occasion of passion are sinful. We are all by nature passionate, inflammable. When a person rouses and satisfies his passions by a kiss, it is a grave sin. A kiss is a sacred symbol of deep affection; it is the expression of the man's and woman's desire to bind that affection in marriage. That is why to allow a chance or a casual companion of an evening (just because he takes you out), the same symbolic expression by which a man and a woman pledge undying love is to do something quite out of line.

The high type girl will save her kisses against the day when she will give them to the man she really loves and to the children she will bear. The high-type young man will ask of the girl nothing that will cheapen her innocence, much less to excite her passions to the point of sin.

Remember 1 -that a kiss is a sacred symbol, a sign of love that must not be carelessly or casually granted to chance companions and casual acquaintances. 2 When kissing arouses one's passions, and the person willingly consents to it, it is a positive sin, and a matter for confession. 3 There are kisses which are always sinful.

HERE'S A CHUCKLE, CHUM

Making it Clear

A little boy asked his father the meaning of the word transatlantic, and was told that it meant across the Atlantic.

"Well, does trans always mean across?" asked the boy.

"Yes," replied father sharply, for he was very busy. "Now run away, please; I can't be worried with questions just now."

"Then," said the little boy meekly, "I suppose transparent means a cross parent."

KITCHEN KNOWLEDGE
BY M.M.

KOLACKY

½ lbs butter, 1 lb (4 cups) flour, 2 cakes fresh yeast, 4 well beaten eggs, ½ teaspoon salt. Method: Sift the flour and salt and rub the butter into this as you would for biscuits. Dissolve the yeast in ½ cup lukewarm milk. Add this with the well beaten eggs to the flour mixture. The dough should be as stiff as for bread. If it is too stiff, add a very little more milk. Mix it thoroughly and knead into a ball. Place this in the centre of a clean, wet towel and tie it up tightly and drop the ball into a pan of cool water. It should not be cold, but cool to the touch. It will not take long for the dough to rise to the top of the pan and

(Continued on page 18)

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-а

РЕДАГУЄ: ВОЛОДИМИР ФИЛИПОВИЧ. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 75, ARRAN, SASK.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

ЩО ТО МАЄ БУТИ, ТОЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ІНСТИТУТ?—Наше громадянство сильно заінтересувалось нашою кампанією й до нас вже приходять запити про ближчі інформації в тій справі. Тут ми відповідаємо на один преважний запит: Що то властиво має бути той Інститут. Чи то буде тільки така бурса, де студенти будуть тільки їсти й спати?— Ось наша відповідь: В тім Інституті наші юнаки будуть не тільки їсти й спати, спочивати та забавлятись, але також будуть студіювати. Ми певні, що в доглядному часі ми будемо мали своїх університетських професорів і тоді той Інститут буде частиною Саскачеванського Університету. Той час недалекий, бо вже деякі сили до того маємо. До того часу студенти будуть в Інституті перебувати, будуть одержували окремі виклади, що їх на Університеті тепер ще нема, а поза тим будуть ходити на виклади на Університет, до Нормальної Школи й до Вищих Шкіл.

З того можна догадатись, що сама будівля Інституту буде наскрізь модерна, вивінована в усі ті речі, що потрібні до спокійної науки. Буде то будівля велика, щоб вигідно помістила коло 100 студентів. Буде мала для молодших велику салю до спання, для старших окремі приватні або пів-приватні кімнати, модерне уряджения до огрівання й провітрювання, приватні умивальні й купальні, залі до науки, до концертів, до забав, тощо.— Чи кому видається, що ми за високо стріляємо, —Ми будуємо на довге майбутнє, тому треба пильнувати, щоб воно було відповідне, й щоб ми могли зо святою гордістю похвалитись тим, що ми зробили для нашої молоді. До того треба подбати про все те, що ми подали. Там буде й молитовня й навіть окрема заля для хорих.

Ми культурний, поступовий нарід; в нас є і сила, і масток, щоб спільними силами пристарати потрібні фонди.

ЧИ НЕ ПОМИЛЯЄТЕСЬ, КОЛИ ДУМАЄТЕ, ЩО ЗБЕРЕТЕ СТІЛЬКИ, СКІЛЬКИ ТРЕБА?—Не помиляємось й не занадто рожево малюємо наші сили. Ось, чому:

Ми тут в Канаді є свідомим і культурним народом. Такий нарід має дуже просторий спосіб фінансувати свої великі установи. Якщо в нас була б своя держава, тоді наше правительство цілком справедливо наложило б [illegible] и на таку Інституцію. Тоді гроші були б, були б дуже скоро, й було б їх на ту ціль подостатком.

[illegible] той спосіб неможливий тут в Канаді. Який [illegible] засіб? От—який: Кожний свідомий українець греко-католик буде особисто пильнувати того свого обовязку й неначе сам себе опо[датк]ує на ту ціль.

Порахуймо трошки: Кілько нам треба буде гроша? —На таку модерну будівлю треба буде принаймні 80 тисяч долярів. Чи то страшне? Де там. Ми маємо ось тут перед собою обрахунок нашого населення в Саскачевані. З того рахунку виходить, що якщо кожна родина в Саскачевані—ми рахуємо тільки Греко-Католиків— на той Інститут пожертвувала б 100 долярів, то ми мали б коло пів мільйона долярів. Ми не пересаджуємо, й в додатку навіть бідні могли б поволі таку суму скласти. Наш нарід, наше життя й щастя нашої молоді певно варті такої жертви.— Чи отже лякатись? Ніхто не буде з нас шкіри дерти. Ми навіть стидались б силувати, бо це виглядалоб на таке, що ми ніби не доцінюємо культурного рівня нашого народу. Ми маємо таких, що вже тепер дали більш і дадуть і пізніш.

ЯК ЗІБРАТИ ТІЛЬКО ГРОША? — ПЕРШИЙ СПОСІБ: Хай кожний висилає свою щедру жертву, навіть не чекаючи, щоб до нього прийшли до хати. Ми подаємо адрес, де мож висилати. **ДРУГЕ:** Заряд Кампанії приготовляє великий базар. Стільки буде книжечок, щоб кожна наша родина могла купити хоч одну. В кожній книжечці буде 12 тикетів, кожний за 25 центів. Ті книжечки порозсилається до поодиноких парохій і там на місці будуть їх продавати. Той базар принесе поважну суму. Це чейже не трудно й тільки треба б нам стидатись, як би це не мало успіху. **ТРЕТЄ:** Ми знаємо, що наше славне Українське Катол. Юнацтво ладиться зробити контест на ту ціль. Хай Бог благословить, хай всі працюють; то не забагато й ми будемо помагати і в тому контесті. **ЧЕТВЕРТЕ:** Хай кожна парохія зробить в себе хоч одне підприємство на ту ціль й можна кожної неділі зложити в часі відправи збірку на ту ціль через один рік, та передати Всеч. о. Пароховi. **ПЯТЕ:** Останній і найважніший спосіб: До Вас прийдуть до дому, щоб зібрати від Вас жертву. Дайте, не жалуйте, дайте як найбільш, хоч 25 долярів.

ЧИ ГРОШІ НЕ ПРОПАДУТЬ, ЧИ ВОНИ В БЕЗПЕЧНИХ РУКАХ? Не пропадуть, хіба б ми всі разом з Канадою пропали,а такого ніколи не буде. Що в тому зглядi нема чого сумніватись, це найліпше пізнати з того, що сам наш Епископат стоїть за нами, й усі гроші будуть в Бенк оф Монтріял на кілька імен. Щобільш —Кожний, що зложить принаймні 5 долярів, дістане осібну посвідку й його імя буде подане в ґазетах. За менші жертви також буде посвідка, одначе на імена в ґазеті не стало б місця. Чи хто не буде брати з тих грошей заплати? Ми знаємо, що різні організації свої і чужі дають з такого підприємства певний процент (часом доволі великий) тим, що для нього посвячують свій труд і час. В тім нема нічого ні несправедливого, ні дивного. Тут, одначе, ми заявляємо, що ніхто не дістає ніякої платні з тієї кампанії й за неї. Якщо зайшла б потреба мати окремого секретаря, що мусів би працювати на ту ціль від рання до вечера, то йому треба б заплатити, одначе ми того не зробимо без відома нашого жертволюбного громадянства. На нім підприємстві ніхто не буде робити особистого зиску.

ЧИ МОЖНА БУДЕ ЗНАТИ, ЩО ХТО ДАВ? Певно!! На цім місці буде подаватись точний звіт. Ми подамо імена всіх наших парафіяльних дистриктів, імена всіх парафій, суми, що їх зібрали в кожній парафії. В додатку ті, що не дадуть менш за 50 долярів, дістануть гарну диплому, яку їм вишлеться

ЧИ ВЖЕ ЗБИРАЮТЬ ТЕПЕР? Збирають, але поволі и без ніякої пропаганди. Чи ви цікаві знати, кілько вже є? Коло 15 тисяч долярів. Ми на початок хотіли мати [illegible] тисяч долярів.

ТОЖ ВСІ—РАЗОМ — ВСІМИ СИЛАМИ — В ІМЯ БОЖЕ — ДО ЖЕРТВИ — ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ ДЛЯ БОГА — ЦЕРКВИ — І НАРОДУ!

ЗАРЯДЖЕННЯ

[illegible] би якнайскорше відбули свої [illegible] збори, вибрали відпо[відних] [illegible] подали звіти зборів, як також і перебіг річної праці відділу на руки діловoго писаря Пров. Заряду п. Вол. Филиповича,

Box 75, Arran, Sask.

Членські вкладки — одного доляра від члена, і збірки на організаційний фонд БУК-а слати на руки нашого касієра п. А. Жука,

Box 40, Hafford, Sask.

Також пригадується, що [illegible] ... [illegible] ... зви помічені в наших часописах [illegible] ... [illegible] ... міг перевести [illegible] ... [illegible] ... цього успіху. Тому проситься всіх о співпрацю, працю і жертви.

Всі жертви зібрані на наш новий Виховний Інститут проситься слати на руки касієра нашої кампанії, п. Я. Д. Стратійчука,

[illegible] Canadian Bank of Commerce, Canora, Sask.

Всі члени обовязково по[illegible] ...

Нашому Дорогому Покровителеви, Їх Ексцеленції Кир Василієви і Їх Помічникови, Кир Нілеви,— Впр. і Всеч. Отцям Духовним, учителям, фармарам, робітникам та усім членам і прихильникам Братства Українців Католиків Саскачевану—

ЯКНАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

складає Пров. Заряд БУК-а Саскачевану
За Заряд: А. Кіндракевич, голова
В. Филипович, писар

[illegible] передплачувати і поширювати наш орган Будучність Нації

Веселих Свят і Щасливого Нового Року!

ДАЛЬШИЙ ЗВІТ З КАМПАНІЇ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а В САСКАТУНІ

[illegible]

Парохія св. Юрія в Саскатуні:

[illegible]	[illegible]
Василь Шалапський	[illegible]
[illegible]	10.00
Григорій Романик	[illegible]
Катерина Мушинський	[illegible]
Петро [illegible]	[illegible]
Павло [illegible]	[illegible]
Филип [illegible]	[illegible]
Августин [illegible]ський	[illegible]
Йосиф Мельник	5.00
Ісидор Лоточинський	5.00
Степан Потола	5.00
Марія Івацкевич	5.00
Марія Говорко	4.00
Пані Су[illegible]	2.00

Парохія св. Духа в Бруно:

Василь Жи[illegible]	[illegible]
[illegible]	10.00
[illegible]	[illegible]
Антон Жмуд	10.00

Парохія Преч. Богородиці в Ростерн:

[illegible]	[illegible]
Василь [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
Дмитро Блоха	10.00

Парохія Преч. Евхаристії в Ґерлзей:

Григорій Гуруляк	25.00
Степан Стадничук	15.00
Василь Хомечко	10.00
Василь Наконечний	10.00
Степан Сухий	5.00
Степан Гуцуляк	5.00
пані І. Гуцуляк	1.00

Парохія Покрови М.Б. в Волверін:

Степан Бей	5.00
Семіон Добко	5.00

Різдвяні і Новорічні Желання всім українським католицьким воякам нашої Канади тут і за морем пересилає

о. М. Т. ПЕЛЕХ,
військовий капелян

ЙОСИФ ВЕРБИНЮК
[капр]ал, з Виннипеґ, Ман., помер за морем з ран, дня 11 листопада, 1944

ПЕТРО ВАРИВОДА
летунський старшина, син Михайла Вариводи з Виннипеґ, Ман., проголошений за правдоподібно забитого за морем.

ТЕОДОР ЯРУШ,
летунський старшина, з Ґрендвю, Ман., літ 25, зістав забитий в активній службі за морем, 21 листопада, 1944.

ІВАН ПРИСНИК,
рядовик, з Емерсон, Ман., літ 21, зістав забитий за морем в активній службі. Був сином панства Василя Приснака в Емерсон.

ГРИГОРІЙ В. КУЗЕНКО
моряк, літ 20, син панства Ів. Кузенка, парохіян церкви св. Андрея в Виннипеґ, пропав в активній службі 17 листопада, 1944. Належав до відділу УКЮ при церкві св. Андрея.

ОГЛЯД ПРЕСИ

НА ЧУЖІМ ХЛІБІ

"Фармер" з 27 грудня 1944 [illegible] ... [illegible] ... [illegible] "Фармер" ... [illegible] ... 1945 вони коли[illegible] ... Україна була [illegible] ... Чехословаччина Словакію. А Карпатської України навіть "Фармер" Чехословакії не зробить.

ЯК МАЛО ЗМІНЯЄТЬСЯ ЛЮДСЬКА ДУША

В американській "Свободі" о. Петро Понятишин пише тепер ряд статий про це, як він став директором друкарні і [illegible] які причини та які були обставини, що до цього довели. Статті ці незвичайно цікаві [illegible] повні ясних спостережень автора, богатого на довгий досвід життя і праці

о. Петро Понятишин описує, як угроруські священики в Америці почали проти нашого покійного епископа Ортинського, що прибув туди 1907 року [illegible] як свідомо, зі злоби шкодили своїй Церкві і свому владиці.

В 244 числі "Свободи" з 15 [гру]дня 1944 сторона 3, о. Понятишин пише так: **"Метою тієї боротьби було обезславити нашого владику, підкопати цілковито його авторитет, здеморалізувати і зворохобити проти нього вірних, щоб його не слухали, унеможливити йому всяку роботу в порядкуванні справ Церкви і кінець кінцем спричинити його відкликання з Америки."**

"Ця боротьба проти владики була ганебна і підла, бо вона спиралась на брехні, клеветі, злобі та ненависті. Угроруські лідери були свідомі того, що вони не мали ніякої рації поборювати пок. Сотера, бо він не дав їм ніякої причини, ані не можна було йому нічого закинути. Та не зважаючи на це, вони воювали його із завзяттям гідним лишної справи і булиб його, як то кажуть, [illegible] ... [illegible] загубивши християнське сумління, не перебирали в засобах боротьби. У цій кампанії проти епископа, угроруські проводирі виставили собі свідоцтво, що вони були прислужниками хаосу, фаховими борителями і братогризцями первої кляси. Безперечно, що коли хтось у майбутности писатиме історію нашої Церкви в Америці, то боротьба проти епископа Ортинського буде в історії дуже сумною і [ган]ебною сторінкою."

"А я ще й добавити, що **ця боротьба була теж руїнницька, бо богато наших людий нею грішились, внаслідок чого вони байдужніли до своєї Церкви, або й переходили на російське царське православія."**

* * *

Стільки про цю боротьбу коротко пише, але ярко і болюче о. Петро Понятишин, що був свідком того всього і те все пережив.

Читаючи це все, мимоволі приходить на думку, як мало то змінилося серце людини! Замість "угро-руських борителів" підставте імена звісних канадійських борителів і образ виходить той самий, як вилитий. Ці чорні духи бунту проти свого і рабства перед чужим, всюди однакові своєю породою і складом.

І на жаль досі не перевелися, [illegible] цілий світ [illegible] ... кровю і червониться вогнем

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

ДЛЯ СВОЇХ ВИБОРЦІВ ТА ПРИЯТЕЛІВ ЗАСИЛАЮТЬ:

ВАСИЛЬ СКРАБА— радний міста Виннипеґ
ЙОСИФ СТЕПНЮК— радний міста Виннипеґ
ПЕТРО ТАРАСКА— шкільний радний в Виннипеґ
АНДРІЙ ЗАГАРІЙЧУК— шкільний радний в Виннипеґ

ОТТАВА, ОНТ.
Вшанували Пароха

У листопаді минулого року по вечірні, українсько-католицька громада в Оттаві вшанувала свого пароха, о. Й. Жана, приняттям в парохіяльній салі.

Впр. о. Жан

п. Стефан Василевич виконував ролю тоаст майстра вечерка.

Проф. Біберович розказав присутним про працю о. Жана яко військового капеляна при Українській Галицькій Армії, представника українського народу до Ліги Націй при кінці першої світової війни та яко духовного сина бл. п. о. Митрополита Андрея Шептицького. На заклик Митрополита, о. Жан, родом Француз, посвятив своє життя для служби українського народу. Родився у Римускі, Квебеку, 19-го марта, 1885 року а був висвячений на священика у 1910.

Панна А. Романчич, загально відома з її праці між українським жіноцтвом в Канаді, з рамени правительства признала о. Жану історичне імя здобуте тихою, щирою працею.

п. Павло Пук зробив всім милу несподіванку читанням привітів, що наспіли. Перший був від панства Ковальчуків, властителя Ґлайд Готелю в Торонті, у формі букету живих цвітів та дару любови $25. Пан Пук зложив привіт від себе та вручив дар $10; відтак слідували привіти признання від о. Тимочка та о. Пасічника з Монтреалу, і о. Н. Кушніріка з Торонта.

Від Читальні Просвіти, що гуртується при парохії, зложив побажання та дар любови п. Чихарівський. Дальше слово признання висказували Богдан і Никола Корса, та Ів. Максимчук. Накінці пані А. Пук передала грошевий дар отцеві Жанові від парохії.

ПЕРША НАГОРОДА ЗА МІД

Пан Стефан Василевич одержав першу нагороду за якість меду на державній виставі Експорт Фуд Шов, котра відбулася в Оттаві 21 і 22-го листопада, 194г.

(Зі студія Павла Пука Оттава)

Пан Василевич пояснює експонати льордови Семпілови підчас вистави про мід та вияснює декотрі питання про український нарід в Канаді." Видно також частину вистави меду.

ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ У ЧЕСТЬ СВ. О. Н. НИКОЛАЯ

котрий відбувся в неділю дня 17 грудня, 1944, в парохіяльній салі при ул. Бальзам ч. 28, в годині 8 вечером.

Програма концерту була слідуюча:

1) Вступне слово І. Стецик
2) Зелений Дубочку: Шкільний хор
3) Гість з неба (деклямація) Франя Павлюк
4) Три горіхи: короткий діяльог
5) На небі Зірка: Шкільний хор
6) Промова - проф В. Біберович
7) Через балку летить галка шкільний хор
8) Циганська штука (деклямація) Марія Кривоносюк
9) Пантоміна: Шнита[illegible] школярі
10) Ялинка [illegible] шкільний хор
11) Св. Николай дає дарунки всім українським дітям (Ст. Стефан Василевич)
12) Кінцеве слово..о. Парох Йосафат Жан, ЧСВВ

О Україно!

КОБИ ТАКИХ РАДІОВИХ ПЕРЕДАЧ БІЛЬШЕ!

В вівторок 26. грудня, 1944, заходом УКЮ Манітоби, передано через радієву мережу в Виннипеґу короткий різдвяний концерт. Діти зі Школи св. Отця Николая, під проводом о. Боніфатія Слободи, відспівали ряд коляд. Діточий хор вивязався зі свого завдання знаменито. Усі слухачі сеї радіової програми були очаровані. Справді УКЮ Манітоби належиться велика честь за улаштовання сеї програми. Від себе можемо додати хіба се, що добре булоби, колиб таких радіових передач мали ми більше

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?"

KITCHEN KNOWLEDGE

(Continued from page 11.

when it does, remove from the water and take it out of the cloth

Sugar for Rolling

Turn it onto a board thickly sprinkled with granulated sugar and roll out about 3/8 inch thick. Cut into small pie-shaped pieces and roll these quite thin. Place a spoonful of the filling on the dough and then, starting with the wide edge, roll up and pinch the point well into the dough. Shape like a crescent and place on a greased cookie sheet. Bake in a moderately hot oven for about 15 minutes until well browned. They do not need to rise before baking

FILLING - 8 oz walnuts, ½ cup rolled oats, ¾ cup sugar, ½ teaspoon cinnamon, 1 teaspoon vanilla, 3 egg whites, beaten stiff. Method: Grind the nuts and the rolled oats. Add the sugar, cinnamon and vanilla and then fold in the stiffly beaten egg whites. Use this for filling the Kolacky.

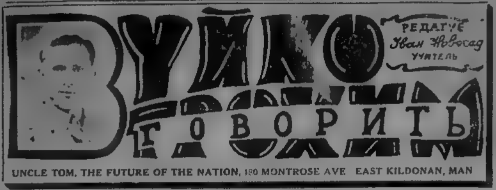

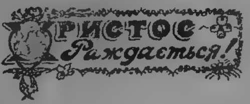

Любі Діти:

На дворі мороз, аж під ногами скрипить, та все таки якось так любо, так весело! І не диво Сеж день, що в нім мав народитися маленький Ісусик.

Ось там видно їде хтось саночками з ялинкою, тут знову купка хлопців говорить про [illegible] вечером підуть [illegible] Господині завиваються, [illegible]

[illegible] волосся в неї вже може [illegible] день не чесане [illegible] маленькі закостенілі рученята, а слези одна за другою котяться по змарнілому личку. Іде, куди очи ведуть.

Аж завернула під церкву и стала на вколішках під дверми.

Підходжу до неї й питаю: А відкіля ти, дитино, приблукалася?

Вона тривожно глянула на мене й промовила ледви чутно Із Романівки.

Я взяв ії за руку й повів в хату, не час розпитувати.

Дали ій у хаті теплої страви Коли дитина поживилася, стала сама оповідати Мої таго не вернули з війни а маму передучора поховали

Тут заплакала ревно, що годі було втихомирити її. Я прийшла тут до родини, але вигнали мене. Тепер куди піду, хіба на мороз тай замерзну!

Ми потішали, як могли: Не бійся, дитинко, сьогодні народиться Ісус. Він принесе з собою на землю богато ласк для сиріт. Напевно і про тебе не забуде.

Дитина трохи вспокоїлася. Мала Іванка принесла їй суконку, панчішки й черевички Служниця її обмила, зачесала й із обдертої, посинілої, брудної, сирітки стала гарна дівчинка.

За якусь годину бавилася сирітка з Іванкою й Левком у [illegible] ки й прикраси щоби прибрати ними ялинку. І сирітка [illegible] зом із нами [illegible]

[illegible] батько й ненька.

Про згадку про батька й неньку заплакала так гірко, що й ми всі не вдержали слез.

Колись з батьком, з ненькою засідала я до вечері, а тепер я кругла сирота.

Закрила очи руками й плакала.

Ми вспокоїли й сирітка найшла теплий кутик і приязне, рідне слово.

А ми мали задоволення, що під настроєм Різдва Христового зробили добре діло й уратували для нашого краю одно життя.

* *

Всім Веселих Свят Рождества Христового, приємної забави, та Щасливого Нового Року бажає,

Вуйко Трохим

ПРИСЛАЛА 4 НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Зоня Гадубяк з Бюкенен, Саск., прислала знова чотири доляри на чотири нові передплати БНації. Зоня дуже гарно працює для Діточої Сторінки. Цікаво буде довідатися чи Вуйко дасть їй в нагороду пугар? Трохи терпеливости, Любі Діти, довідаєтеся про се вндовзі.

ЖЕРТВИ НА СИРОТИ

З нагоди Різдва Христового слідуючі діти прислали свої жертви на сироти:

Володимир Заячківський, Саскатун, Саск., 50ц

Володко, Юліян і Богдан Паславські, Глиден, Саск. 70ц

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск 25

Марія Оліярник, Винипег, Ман. 25ц

[illegible]

ВИСЛІДИ КОНТЕСТУ НА ГРУДЕНЬ

У тім контесті взяли участь **16 дітий.** [illegible] ВЕЛИКІ ГАРНІ ВЕРТЕПИ

МАРІЯ КУНАНЕЦЬ, Скарборо, Онт МАРІЯ ДЗЕНДЗЕЛЬ, Вонда, Саск., ЗОНЯ ГАДУБЯК, Бюкенен, Саск., МИХАЙЛ МАТВІЇЧИНА, Винипег, Ман і НОРМАН КЛЮВАК, Пойнтфілд, Ман

[illegible] від Вуйка мали вертепики Ними були: Савеля Марак, Гефорд, Саск., Володимир **Новак, Вест Бенд, Саск.**, [illegible] чак, Дервент, Алта., [illegible] зуля, Родеф, Алта., Йосиф Бидулька, Сматс, Саск., Анна Череник, Сван Плейн, Саск., Михаїл Кунанець, Скарборо Блафс, Онт., Ярослава Павлишин, Норвуд, Ман., Галя, Іринна і Мирослав Крук, Винипег, Ман.

Усім дітим Вуйко сердечно дякує за участь в контесті та проголошує новий контест. Тому діти всі до праці.

КОНТЕСТ НА СІЧЕНЬ

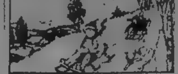

Нарисуйте сей рисунок, але зробіть більший та помалюйте красками, що самі прибере́те.

Буде 5 нагород кольорові українські стінні календарі.

Рисунки разом з Вашим імям, віком та точною адресою шліть перед 15-го січня до Children's Drawing Contest,

The Future of the Nation,
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Прислали: **Савеля Марак**, Гефорд, Саск 50ц

Володко, Юліян і Богдан Паславські, Глиден, Саск., 30ц

[illegible]

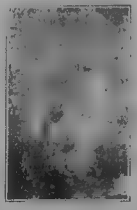

"Я ДІВЧИНКА МАЛЕНЬКА"

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

[illegible] Моя сестричка [illegible] у контестах, а я думаю пощо також написати То я сама уложила віршик Як він здібний то прошу помістити в часописі.

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме, і посилаю 25ц на "Діточу Сторінку"

Ірина Крук.
633 Селкирк Еве, Винипег

Від Вуйка: Твій віршик Іринно дуже гарний і Вуйкові дуже сподобався. Уложи ще коли якийсь віршик

ДЕКЛЯМУВАЛА НА КОНЦЕРТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Скінчилося літо, настала зима. Скінчилися шкільні вакації і ми всі пішли назад до школи англійської і до української. В українській школі нас учать Сестри Служебниці. Ми мали Листопадовий Концерт на 19 листопада. Ми вшанували тих борців, що лягли за волю народу тому 26 років Я говорила декламацію Прошу дуже Вуйку Трохиме помістити на нашій сторінці, що я говорила

Юлія Матвіїчина,
Винипег Ман

Від Вуйка: Юліє, Твій віршик дуже гарний. Вуйко містить його в нинішній Діточій Сторінці. Пиши знова до Вуйка

ЛИСТ З СУДЬУРІ, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

[illegible]

ЛИСТ З АЛЬБЕРТИ

[illegible] Я вже [illegible] членську вкладку За нас обі і прошу прислати нам образкові членські картки Я маю 12 років, а моя сестричка Геня 9 років. Також посилаю 20ц. від Фльори Коняк з Лінор, щоб і її вписали Ви до сего Товариства. Коли добре написала то в другім листі більше напишу.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,

Іринка Курило, Делф, Алта

Від Вуйка: Усім Вам Вуйко вислав членські картки. Пишеш вже добре. За Вуйка и Діточу Сторінку не забувай!

ЛИСТ ВІД СИРІТКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас Я маю 12 літ і ходжу до англійської школи. Я є в пятій клясі, а по українськи вчать мене дідуньо п. Ю. Михальчишин, бо я в них тепер на вихованню. Тата не маю, умерли, а мама в шпиталі і не знаю чи вийдуть Я читаю першу книжечку і так само пишу але ще не добре, то старяюся і пильную, що би уміла добре читати і писати по українськи. Дорогий Вуйку, я хочу належати до Вашої Веселої Родини, бо в мене ні братчика ні сестрички, тато умерли, а мама Бог знає чи вернуть до дому, і я не маю нікого то най хоч належу до Вашої Веселої Родини. Посилаю Вам Вуйку 25 центів на членську вкладку і желаю Вам Вуйку як найкращого здоровя

Наталя Половик,
Портедж ля Прері, Ман

Від Вуйка: Наталю, Твій лист дуже гарний. Пишеш гарно і чисто Вуйко висилає Тобі членську картку В. Родини, Вуйко бажає Тобі, щоби Твоя мама вернули здорові додому.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

74 За той час Вуйко Заяць виздоровів уже зовсім та забажав справити в мою честь велике свято

75 Післав Сороку з запрошеннями до всіх знакомих.

76 Опісля спровадив знаменитих кухарів.

(Докінчення буде).

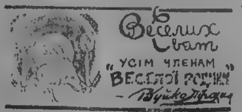

Так любі діти, вписуйтеся в члени Веселої Родини на 1945 рік **а дістанете прегарну відзнаку котру зможете носити на своїм одіню як також і членську картку, котра цего року є у формі книжкового значка** book mark. Відзнаки та членські картки будуть готові вндовзі а вишлеться їх висилати у лютім, у річницю Веселої Родини. Однак не чекайте а ще нині защліть 15 центів на членську вкладку, і коли можливо зробіть малу жертву на цілі цеї діточої організації а ціли є **нести поміч та потіху бідним діттям, тим,** що побіджені війною та нашим українським сиротам

Носіть відзнаки "Веселої Родини" та заохочуйте других вписуватися в члени! Творіть відділи, коли є пять або більше членів у місцевости. Ану де повстане перший відділ? За вказівками щодо творення відділів пишіть до Вуйка Трохима

"Несе Поміч на Потіху Бідним Діттям"
— 1945 —

ІМЯ . . . .

Адреса . . . .

ч. . . . . . . Вік . . . жертва . . . . .

ЧИТАЙТЕ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"!

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
180 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Членська картка "Веселої Родини на 1945 р.

СТАЄ ЧЛЕНОМ В. РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас. Я маю одинайцять років і хожу до англійської школи. Я в шестій клясі в англійській школі, а по українськи учать мене дідуньо. Я вже читаю трету книжку українську так само і пишу, але забуваюся як пишу то мішаю англійські букви а тоді як я зроблю в українськім писанню один блуд, то дідуньо кажуть бити поклін за кару, так само і в бесіді українській, як що не добре скажу також мушу бити поклін. То як я пишу або говорю то уважаю добре, щоби я не мусіла бити поклонів. Тепер дорогий Вуйку, я хочу належати до Вашої Веселої Родини і посилаю Вам 25 центів на членську вкладку а 25ц. на Діточу Сторінку і прошу Вас Вуйку вишліть мені Ваш портрет. Желаю Вам Вуйку якнайкращого здоровля.

Леся Михальчишин,
Портедж ля Прері, Ман. Б. 2

Від Вуйка: Лесю, Вуйко приймає Тебе до Діточого Товариства. Бери участь в контестах. Пишеш гарно

БУВ НА ПОХОРОНІ СВОГО о. ПАРОХА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Опишу Вам, як ми відпроваджали нашого найдорощого о. каноника Н. Божика на вічний спочинок. У середу в 7-ій годині привезли Отця до церкви св. Андрея. Вже від 6 години люди сходились з цілого Винипегу так, що на 7 год. вже була церква повна людий і всі Отці зійшлись також Я, щоби все бачити, то був на хорах в церкві тому, що я малий Коли вже була 7 год. то привезли нашого любого отця. З церкви вийшла процесія на двір. Відтак приїхало похоронне авто. Було чути голоси вже привезли Отця. Усі люди які були в церкві почали плакати і в церкві стало сумно та великий жаль. Всеч. Отці несуть тіло Отця а в церкві сум та жаль і плач. Відтак почали відправу похоронну. Отці, котрі приїхали з різних сторін Канади, було їх 15. Отці відправляли від 7 год. до 10. Потім промову сказав про нашого Отця о. др. В. Кушнір і о. М. Кривуцький по відправі. То люди розходились одні домів а одні були цілу ніч в церкві. У четвер рано Отці правили тихі Служби Божі і була панахида а в 10 год. була велика Сл. Божа. Правили 26 Отців. Був і наш Ексц. Єпископ Кир Василій, 2 римо католицькі Єпископи і 7 священиків римо католицьких. Прощальну промову сказав Єпископ Кир Василій. По скінченню відправи був обхід навкола церкви, відтак усі автами поїхали на цвинтар. Так, Дорогі Вуйку Трохиме ми вже не маєм нашого любого о. каноніка Н. Божика Вони нас дітий так любили, так нами тішилися, все казали то наша будучність. Ще Отець в неділю питали чи вже розпродав БН. і кажуть мені "Михалю, я би любив бачити тебе священником." А тут Матінка Божа і Ісус покликали їх до себе

Михаїл Матвіїчина,
Винипег, Ман

Від Вуйка: У сім листі дуже щиро і гарно описав Ти про похорони Вашого о. пароха. Не забувай ніколи за них помолитися.

СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ

Христос Раждається!

Дорогі Вуйку Трохиме і любі Діти: З нагоди Свят ми пишемо сей лист всі троє, щоб Вам пожелати Веселих Свят Рождества Христового і Щасливого Нового Року. А тепер ми хочемо взяти участь в Святочнім Контесті на грудень. Я Галя і мій братчик написали Різдвяне оповідання, а моя сестричка Різдвяний вірш.

Ми не маємо тепер перед Святами що так писати, як щасливо переживемо Свята, тоді напишемо більше.

Закінчуемо свій лист і посилаємо $1.00 на "Діточу Сторінку" як дар на коляду. Поздоровлюю Вас Вуйку,

Галя, Іринна і Мирослав Крук
663 Селкирк еве., Винипег.

Від Вуйка: Вуйко дякує Вам за желання і за дар. Також і Вам Вуйко желає всего добра

ЗНАЄ о. ГОРОШКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Дуже красно дякую за нагороду, котру Ви мені прислали, а тепер я знов беру участь в контесті. Ту тепер почалася зимна погода і сніжок вже впав, але люде ще їздять гарами. Тут від нас яких тисячу кроків були весілля. Женився хлопець, що мене колись возив на санчатах як я була маленька а тепер він є при війську. Його імя є Павло Трач. Він оженився з Марією Дяків. Шлюб давали всеч. о. Головка з Рами. Також я читала що всеч. о. Горошко є при війську і вже заїхали до Англії. Я о. Горошка добре знаю, бо вони в нас два рази ночували.

Тепер я посилаю одного доляра на БН. для П. Стефана Дусика і то має бути мій різдвяний дарунок для нього а другого на відновлення передплати для мого тата. Також посилаю загадки.

Поздоровляю Вас Вуйку
Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Зоню, Вуйко дуже радий, що Ти так часто пишеш. Незадовго побачиш, хто виграв пугар.

ПОМАГАЄ ЇЙ УКРАЇНСЬКА ЧИТАНКА З БН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я ходила на кетихизм сего року. Нас Сестри вчили багато гарних пісень. Вони тут були один тиждень а одного року були дві неділі. Мені тепер ліпше писати по українськи від коли я маю сю українську азбуку.

Марія Ясіновська,
Вишарт, Саск.

Від Вуйка: Маріє, Вуйко дякує Тобі за лист. Веселих і Щасливих Свят і щасливого Нового Року Вуйко Тобі желає

МАЮТЬ НОВОГО ПАРОХА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я писав Вам, що буду писати лише як буде щось нове і дуже цікаве. Отож, Дорогі Вуйку, в неділю дня 29 жовтня 1944 наш Отець Парох о. Чиж мали послідне Богослуження на котрім сказали, що се їх послідне Богослужненя, бо Преосвященні їх переносять до Форт Віліям. То справді була дуже сумна вістка для всіх, бо всі їх дуже любили а то тому, що Вони всіх любили, а най ліпше дітей і ми ті, що услугуєм коло престола думали, що ми вже більше не будем служити як Отець від нас поїдуть.

І ми дуже за ними жалували і жалуєм і будем жалувати, бо хто знає чи ми би були служили коло престола, як би не о. Чиж бо то вони о се постаралися, а я тую роботу дуже люблю. Але, дорогі Вуйку, сталося так як я хотів, на Празник на св. Михаїла а вже служив до Сл. Божої новому Отцеві, котрі мали у нас відправу і називаються Всеч. о. Й. Кормило. Були вони в гали на спільнім обіді і я їм продавав Календарі Голосу Спасителя і думаю, що буде всьо добре так як було.

Кінчу той раз і знов ще колись щось напишу. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам Веселих Свят і щасливого Нового Року.

Мирон Боднарчук,
Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Твої листи все дуже гарні. Напиши як Ти перебув Свята.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

Бог предвічний народився:
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь
І утішився.

В Вифлеємі народився
Мессія, Христос наш
І Пан наш, для всіх нас
Нам народився.

Ознаймив се Ангел Божий:
Наперед пастирям
В вчера звіздарям
І земним звірям.

"Слава Богу," заспіваймо
Честь Сину Божому
І Пану нашому
Поклін віддаймо

Вже появився . . .
УСТАВ БОГОСЛУЖЕНЬ
на 1945 р.
Містить: Церковний Календар, Календаріюм старого й нового стилю, Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц
THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK

Останні Вісти...

Аліянти відперли вчасти німців на західному фронті з тих міст, котрі німці були заняли в Бельгії та Люксембургу в своїй великій кампанії. Бої однак ідуть дальше дуже завзяті.

Будапешт, столицю Мадярщини, з усіх сторін облягають большевики. Німці бороняться завзято.

Північну Анґлію навістив землетрус, що тревав дві хвилини.

Літаки аліянтів в кількатисячнім числі, щоденно бомбардують Німеччину.

Німці далі засипують Анґлію літаючими бомбами.

В Атенах ще дальше бої. Бувший грецький король Юрій, що тепер є в Анґлії, годиться на се, щоби тимчасовим управителем (реґентом) Греції був архієпископ грецький в Атенах, Дамаскинос. Премієр Чорчил і Іден, анґлійський міністер заграничних справ, приїхали були спеціяльно до Атен, щоби довести до кінця війни в Атенах. До Чорчила в Атенах хтось стріляв та підложено було під будинок, де відбувалися наради, велику бомбу. Бомбу в час усунено і Чорчил вернув з Іденом щасливо до Анґлії.

В Італії на північно західнім побережі, німці гуртують війська до великих боїв.

В Виннипеґ, відбувся домініяльний з'їзд ССФ.

[illegible] ВЖЕ ВІДНОВИ[ЛИ] ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ВІСТИ СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ, УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАТСТВА

Виказ померших членів від 3-го серпня, 1944 р.

Відділ 10, Едмонтон, Альта. [illegible] Гр. О. бл. п. Анна [illegible], прожила 61 р. була в членах від 1932 р. Померла [illegible] серпня, 1944 р. Посмертне виплачено $462.00.

Відділ 1. Виннипеґ, Ман. Член Гр. О. бл. п. Іван Бабичук [illegible] був в членах від 1918 р. Помер дня 30-го серпня 1944 р. Посмертне виплачено $462.00.

Відділ 1. Виннипеґ, Ман. Член Гр. О. бл. п. Марія [illegible] прожила [illegible] р. була в членах від 1924 р. Померла [illegible] серпня, 1944 р. Посмертне виплачено $462.00.

[illegible] Ман. Член Гр. Б. бл. п. Катерина М[illegible] прожила 44 р. була в членах від 1935 р. Померла 14-го вересня 1944 р. Посмертне виплачено $100.00.

Відділ 1. Виннипеґ, Ман. Член Гр. О. бл. п. Дмитро Дацько, прожив 57 р. був в членах від 1927 р. Помер 7-го жовтня, 1944 р. Посмертне виплачено $462.00.

Відділ 1. Виннипеґ, Ман. Член Гр. О. бл. п. Олекса Ксьон[illegible], прожив 77 р. був в членах від 1907 р. Помер дня 2-го листопада, 1944 р. Посмертне виплачено $462.00.

Відділ 1. Вінніпеґ, Ман. Член Гр. О. бл. п. Антін Мриглод, прожив 6[illegible] р. був в членах від 1[illegible]26 р. Помер дня 6-го листопада [19]44 р. Посмертне виплачено $462.00.

Відділ 1. Виннипеґ, Ман. Член Гр. Б. бл. п. о. Кан. [illegible] Божик, прожив 63 р. був в членах від 1933 р. Помер дня 20-го листопада, 1944 р. Посмертне $200.00.

(Замітка): В Братстві померло 16 членів в протягу 1944 року, однак від початку існовання Братства то вже померло 305 членів.

В. Саган, секр.

САСКАЧЕВАНЦІ, СЛУХАЙТЕ РАДІЄВОЇ ПРОГРАМИ ЗІ СТАЦІЇ CFQC, САСКАТУН, 7-го СІЧНЯ!

Повідомляємо всіх наших громадян в Саскачевані, що хор греко-католицької парохії в Саскатуні, під управою всеч. о. Володимира Фірмана, передасть Різдвяний концерт зі стації CFQC, Саскатун, в неділю, вечером, 7-го січня, від год. 10.30 до год. 11-ої.

Щоб ця програма була [illegible] і від фінансовим огля[дом] просимо всіх слухачів по[сил]ати жертви на слідуючу адресу:

Rev. Father Firman,
Radio Station CFQC,
Saskatoon, Sask.

Скажіть про цю програму другим! Сходіться того вечора разом, щоб спільно зі своїми рідними, [illegible]

СВЯТОЧНІ И НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

Усім українцям Оттави, рівнож всім тим, котрих я мав нагоду стрічати у своїй студії та в моїх подорожах по Канаді та Америці

засилає

ПАВЛО ПУК—Управитель

ALEXANDER ART STUDIO CO.
[illegible] Street, Ottawa, Ont.

в котрім виготовляє [illegible] первоклясні портрети, торговельні фотографії та рами [до] образів.

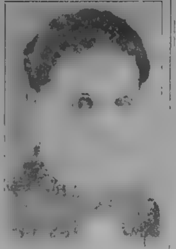

Павло Пук

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Січень

7. Різдво Хр. .... Гонор (7 год. рано) Наркі (10.30 рано)
8. Соб. Пр. Бог.: Ст. Норбер
9. Ст. Стеф. Првмч. .. Гімлі
14. Новий Рік .. Ст. Норберт (Рівн. Зборів)
19. Богоявл. ГНХ. .... Гонор (7.30 рано) Наркі (10.30 рано)

[illegible]

о. Антін Цимбалістий

[illegible]

[illegible] ... боках вагонів. [illegible]

[illegible] 95[illegible] Ave. Winnipeg, Man. [illegible] The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
[illegible]
9551 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
[illegible] український склад [illegible]
"ПРОВИДІННЯ."
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St., Winnipeg, Man.
Яків Майданик властитель

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желають своїм відборцям
NORTH WINNIPEG CO-OPERATIVE LIMITED
Phone 55 910 1042 Selkirk Ave.
&
WESTERN CO-OPERATIVE LTD.
Phone 22-995 2nd Fl. McRae Bldg.
WINNIPEG, MAN.
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБИЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, [illegible] МІСАР [illegible] — уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулки $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ [КАТ]ОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIII. ч. 2. (170) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Січня, 1945

Vol. XIII No. 2 (170) YORKTON, SASK. January 14, 1945

ЕПИСКОПСЬКЕ ЗВІДОМЛЕННЯ

Всечесні Отці й Дорогі в Христі Братя й Сестри!

Коли почали кружляти трівожні вістки про смерть нашого Митрополита Кир Андрея Шептицького, то Єпископський Ординаріят у Вінніпеґу звернувся до Апостольського Делеґата в Оттаві, щоб від него одержати урядове звідомлення.

Офіціяльне звідомлення з Ватикану від Св. Конґреґації для Східних Справ звідомило сьогодні Єпископський Ординаріят у Вінніпеґу, що Митрополит Кир Андрей Шептицький упокоївся в Бозі У Львові дня 1-го листопада 1944 року.

Замкнув свої очі Великий Князь нашої Святої Церкви. Не стало між живими найбільшого Сина Українського Народу, що був його провідником майже пів століття. Серед воєнного знищення наших українських земель допустив Господь ще й це на наш нарід, що він стратив свойого духовного Батька.

Зі засумованою Галицькою Україною по причині смерти нашого Митрополита лучимося й ми Українці Католики з Канади у глибині нашого зболілого серця. Ціле своє майже 80-літнє життя посвятив для добра нашого Народу не забуваючи й за нас переселенців тут у Канаді. Для нас канадійських українців присвятив Кир Андрей одне ціле Послання. У перших десятиліттях нашого іміґранського життя відвідав нас два рази. Своєю "Адресою" у двох мовах і своїм великим впливом у Римі виєднав для нас першого Єпископа, через що положив перші основи під наше релігійне, народне й культурне життя у Канаді.

У цій важкій годині всенародного лихоліття по причині такої великої нашої втрати з усіми засумованими українцями католиками лучимося й ми разом у наших щирих молитвах за душу нашого Покійного Митрополита. У цьому намірені заряджуємо по цілій нашій Дієцезії поминальні Богослуження, Панахиди й жалібні Академії. Всечесніші Отці підготовлять заздалегідь Вірних до масової участи у молитвах і обходах за упокоївшогося Кир Андрея.

А його праця, життя і примір нехай буде для нас вказівкою нашого поступовання у житті, щоб так чимскорше прискорився цей великий день освободження нашого Народу, чим жив і з чим упокоївся наш Великий Архієрей Кир Андрей.

† ВАСИЛІЙ, Єпископ-Ординарій.
Вінніпеґ, Ман., 3-го січня, 1945.

БУДУТЬ БУДУВАТИ ШКОЛУ Й АВДИТОРІЮ

На річних зборах Парохії св. Покрови в Виннипеґ між іншими рішено, що при найблищій можливости, парохія буде будувати велику муровану школу й авдиторію на власній площі біля церкви, що тягнеться між двома вулицями Бойд і Каледж.

Точні кошта будинку ще неустійнені, бо наперед будівничий виробить точний плян і кошторис, а тоді по спільнім одобренні й затвердженні, дасться про се всім знати до прилюдного відома.

Почин Парохії св. Покрови радо витаємо, бо се для нас дуже мила новинка з сеї части міста Виннипеґ. Коби Бог дав силу намірене діло довести до здійснення.

ПІСНЯ ЙОРДАНСЬКА

1. Крещаєся Владика, а в Йордани
Його Імя на небеси і над водами.
2. Хрещаємому в струях
Всі днесь іграймо,
"Благословен являється"
Богу кланяймось (воскликаймо).
3. Йоан Пророче Владика рече
Охристи мя во Йордани Ти мій Предтече.
4. Рука страхом трепеще, Христителева
Научай нас од небеси скоро Гетьмане.
5. Іоан Пророк, длань простирає
На того Спасителя все ся [illegible]
6. Йорданська ріка взад ся вертає
На того Спасителя все дуже грає.
7. Тож і ангели в небі ся радують,
А на того Спасителя всі ся готують.
8. І ми хвалу віддаймо, всі заспіваймо,
Честь Богу крещенному, поклін віддаймо.
9. Най же буде честь, слава на віки віков,
Будеш, будеш помічником всім чоловіком.

Подала Катерина Нога.
Арнес, Ман.

УКРАЇНЕЦЬ ВДРУГЕ РАДНИМ МІСТА ПОРТ АРТУР

Др. Едвард Антон, український католицький лікар в Порт Артур, Онт., зістав по раз другий вибраний в мійських виборах за радного міста Порт Артур. Дістав він 4,897 голосів, що ще ніколи перед тим не дістав жадний з поодиноких кандидатів в виборах сего міста. Пан Антон тішиться великою популярністю в Порт Артур і околиці, є дуже щирий чоловік, жертвенний, улюблений людьми, котрі його все попирають.

І ми також радіємо сим успіхом нашого свідомого доктора, пана Антона, та бажаємо йому стати вислови мабуть маєром міста Порт Артур.

о. ГОРОШКО В МЕНЧЕСТЕР

Підчас наших Різдвяних Свят, себто в днях 7, 8 і 9 січня, 1945, о. капітан М. Горошко, український католицький капелян за морем, гостив серед нашої української католицької громади в Менчестер, Анґлія. Всеч. о. Горошко правив на Різдво св. Сл. Божу в церкві св. Чуда в Менчестер, а потім відвідав всі наші українські родини в Менчестер. З Менчестер о. капітан Горошко вернув назад до своєї праці обїздки по військових кемпах, де відвідує всіх наших вояків.

З боїв у Греції. Анґлійський легкопадник умістившися на звалищах славного Акрополіс в Атенах, стріляє на грецьких большевиків. Зверніть увагу на великі клуби диму, що уноситься з горіючого будинку в Атенах, що зістав запалений підчас бою.

СТРАШНЕ ГОРЕ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Про се як велике горе в сій війні перенесли наші братя в Західній Україні вже не раз ми згадували. Подавали ми, що наші землі дослівно зістали зруйновані — Україна стала спаленою землею.

Сі вісти потверджують тепер наочні свідки, котрим вдалося вирватися зпід влади большевиків та дістатися до Анґлії. Доносять вони, що як німці так і большевики страшно знущалися тай надалі знущаються над нашими братами та сестрами в Західній Україні.

Німці відносно наших людей вели слідуючу тактику: **заганяли загалом наших людей до тяжких робіт а молодших та сильних хлопців та мущин силою вербували до своїх армій, та надавши їм своїх старшин, висилали на всі фронти боїв.** В сей спосіб сотки тисяч наших братів згинули на різних фронтах.

Большевики занявши Західну Україну, не довірявши галичанам, почали вивозити тисячами наших братів та сестер на схід, на Соловки. Взялися наперід до найсвідоміїших одиниць; а вивезши тих, почали переводити насильну масову перевозку загального населення. На місце вивезених, большевики спроваджують зі сходу кацапів, жидів та других своїх горожан.

За мало Сталінові знущання над безборонним населенням, котре осталося в Західній Україні, він старається дістати, й се вже частинно йому вдалося, всіх тих українців, котрі вітікли були перед большевиками до других держав. Не тяжко собі представити, яку долю готує той тиран для тих наших братів та сестер, коли дістане їх назад в свої руки.

Так терпить наше населення зі Західної України, котрого силою позбавлено рідної землі. А тут в Канаді українці некатолики в своїх ґазетах Вістникові та УГолосові плюгавлять память Митрополита Шептицького, того, котрий не покинув своїх вірних, але до останньої хвилини свого життя переносив долю й недолю разом з ними. Що за нікчемність та підлість!

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ЖЕРТВИ НА ІНСТИТУТ БУК-А ІМ. МИТРОП. ШЕПТИЦЬКОГО В ТОРОНТО, ОНТ.

Як вже відомо читачам, в Торонті при улиці 17 Велеслей куплено українцям католикам триповерховий, мурований дім, котрий буде ужитий на Інститут БУК-а ім. Митроп. Шептицького.

У цім домі будуть мешкати українські студенти, котрі приїзджають з ріжних частей Канади на студії до торонтонського університету.

Тут для студентів будуть дані виклади української історії, ґеоґрафії, літератури і т.д.

Тут має бути централя для нашої молоді у Східній Канаді.

Для наших вояків цей будинок може бути знаменитою централею ветеранської орґанізації.

Коли прийде рішення на мировій конференції про українську справу то з цего головного міста, українці Канади можуть удаватися до уряду і уживати своїх апливів в тім напрямі.

Це в дійсности велике діло розпочали українці Канади. Такий Інститут повинен був бути заснований тому 20 літ назад в Канаді, то нині з певністю наш нарід у много гарнійше стояв би в Канаді і на Рідних Землях.

До тепер на цю так конечну Інституцію слідуючі свідомі і патріотичні українці зложили свої жертви:

Парохія Пресв. Евхаристії, Іст Торонто, Онт.:

Парохія $300.00. Жіноче Т-во при парохії $150.00. Клюб Молоді $100.00. В. Ковальчук 100.00; В.В.Годованський 50.00 Ґерус 25.00; Феськів 25.00; П. Боднар 25.00; П. Стефаник 25.00; Н. Стефаник 25.00; М Шевчук 25.00; А. Сороколіт 25.00; В. Шевчук 25.00; о. Н. Кушнірик 50.00; П. Бабій 20.00.

По 10.00 зложили: Семчук, Лещишин, Корнута, Лещук, Банура, І. Стефаник, Павлишин, Дубас, А. Пруська, Сворінь, Турскі, Романчук, О. Мадриґа, Федорів, Шиналь, С. Джопко, Луців, Малик, Подлужевич, С. Шкура, Н. Дашкевич, Н. Марак.

По 5.00 зложили: В. Олсон, Р. Куланець, Е. Джопко, Й. Солтис, О. Попіжевська, М. Поніжевська, Н. Баннра, Веньгир, С. Вавренчук, П. Мадриґа, І. Дідух, Ґраґоринська, Феськів.

По 2.00: Куций.

Разом від Парохії Пресв. Евхаристії $1,257.00

* * *

Парохія св. Юрія, Ошава, Онт.

Парохія $500.00; Клюб Молоді 25.00; о. Й. Перейма 25.00 В. Вацко 25.00; Ф. Баран 25.00; А. Мачинська 25.00; М. Малаховський 25.00; Відділ Союзу Українських Братств 25.00; О. і А. Полов 25.00; С. Можевський 20.00; М. і К. Нагорняк 20.00; І. Котовський 15.00; І. і М. Нагорняк 15.00; М. Шубаній 15.00; В. Сорохан 15.00.

По 10.00: В. Кузь, К. Баран, Ю. Калинка, Н. Романюк, Я. Малаховський, П. Висоцький, Л. Рудий, В. Полоз, Х. Пашин, І. Глущка, В. Козак, П. Головатий, П. Франків, Т. Шиян, В. Морис, Союз Гетьманців, Д. Жук, Й. Олійник, М. Гуменюк.

По 5.00: П. Гриців, К. Кузь, В. Кушмелюк, А. Слотвінська, Д. Цимбровський, В. Самевоник, В. Вецел, Н. Нагорняк, Ф. Калинка, Ф. Гранковський, Т. Пилипів, С. Кравчук, І. Заболотний, А. Петришин, М. Хрийк, А. Возняк, І. Луцик, О. Сворик, Дм. Лезун, А. Кудін, В. Бойко, К. Корчинський, Павло Висоцький, І. Кормило, Ю. Лисенько, І. Рикала, П. Процюк, В. Андрейців.

По 2.00: Й. Лапкіш.

По 1.00: П. Дембровська, Г. Чупак.

Разом від парохії св. Юрія в Ошаві $1,134.00

* * *

Парохія св. Духа, Гамільтон, Онт.

Парохія $100.00; о. Серветник 100.00; БУК 100.00.

По 50.00: Я. Сенчук, УКЮ; Сестрицтво, Дм. Чернець.

По 25.00: П. Гасай, С. Серсетник, Свічкове Брацтво, М. Симпсон.

По 20.00: І. Тигинський, Й. Юзда.

По 15.00: пані Кенз.

По 10.00: А. Рибіцький, М. Кіршак, С. Ґорда, Т. Гаврилаш О. Забо, Р. Чичун, Сливка, П. Гарійчук, М. Мілявський, Мак, Тухтій, В. Денесюк, М. Николюк, М. Ґуран, В. Гасай, Л. Грицай, С. Ткач, М. Лащук, Н. Ткач, І. Гасай, Й. Мисліцький, Яківчук, Є. Ткач, Д. Зінкевич.

По 5.00: В. Муха, Д. Денак, Р. Свастун, С. Палійчук, А. Войтович, С. Сливка, С. Вец, С. Костик, Шпак, П. Баранюк, Дроздик, І. Козак, Й. Єванор, І. Рибачок, П. Баранюк, Р. Шуст, Нагірний, М Павлюк, Н. Ґайдаш, Є. Ґайдаш.

Пані Лаба 2.00; В. Єванців 1.00; Срібна збірка р.15.

З Ґримсбі зложили в Гамільтоні: пп. Вишньовські 50.00, В Вишновський 10.00; Андрейчук 10.00; Ромак 10.00.

Разом від парохії св. Духа в Гамільтоні $1,085.15

* * *

Споза Торонта: о. Шпитковський (Винипег) 100.00; о. Луговий (Етелберт) 25.00; о. Й. Бала (Кенора, Онт) 25.00.

Жертводавців в Торольд, Онт.: По 5.00: М. Скочила, пп. Підлесьні. По 1.50: А. Заблотський. По 1.00: Д. Комар, Е. Тимочко, В. Єн, Ф. Пиринюк Т. Вакарук 50ц. і І. Динисик 40ц. **Разом . $166.40**

* * *

Парохія Матері Божої Н.П. в Торонто:

Парохія 500.00. Бр. св. Андрея 150.00.

По 50.00: Впр. о. Канонік Каменецький, І. Замора, М. Ковтало.

По 25.00: Вербицький, Федорів, Чорній, Укр. Нар. Союз відділ 469.

По 10.00: В. Липка, Шавала, Дячинська, Чайко, Бойко, Вонц, Любенцький, Григорчук Мулярчук, Микитчак, Щурик, Бак, Дирда, Тинкалюк, Косар, Чорномаз, Кучма, Прохнюк, Фенька, Чабан, Сум, Сидяла, Дутка, Гриневич, Стоділка, С Годований, Косів.

По 5.00: Малайний, Ґерула, Кілик, Олецук, Котик, Сеник, Іарбуз, Балака, Кузик, Гриньків, Циба, Зальцький, А. Возьняк, Комінко, Дзедзіц, Джуґан, Войцун, Пастирнак, Мисоченко, Боднар, Дацишин, Козар

По 3.00: С. Федорів, Белей.

По 2.50: Чудий, І. Кучма

По 2.00: О. Возняк, Белз, Рудий, Каськів, Мазуренко, Волянський, Кудельський, Яремій, Мамчук, Білаш, Захарчук, Митриґа, Кос, Стасюк, Баковський, Д. Федорів.

По 1.00: М. Кардинал, Лещук, Ворощук, Савчук, Ґабіян, Труба, Жуковська Дрібні жертви 1.50. Кічур 1.00.

Разом від парохії М.Б.Н.П. $1,332.50

* * *

Парохія св. Йосафата в Торонто:

Парохія 100.00; Жіноче Товариство 150.00; о А. Роборецький 50.00.

По 25.00: В. Капуста, І. Кучерепа, К. Максимець.

По 15.00: С. Романюк.

По 10.00: Н. Яцків, С. Денеґа, Б. Падоляк, І. Романів, Л. Мізунь, С. Дзюрман, В. Мануляк, М. Босий, Лініця, А. Фута, І. Сидорук, Др І Кучерепа, М. Дзюрман, І. Бартош, П. Мілько, Ю. Багрич, І. Фута, М Неведюк, А. Музика, Й. Обельницький, П. Василик, П. Остапович, М. Матвіїв, Я. Роборецький.

По 50.00: Г. Савич, П. Стецюк, І Ріжко, Н. Юрків, М. Кміть, І. Боярський, М. Бацала, І. Нападій, М. і М. Бацала, В. Андрейчук, Й. Строс, Ф. Кушка, Н. Стебницький, Корпан, Н. Гошуляк, Н. Юречків, М. Шалапата, Г. Мостовий, Гузен, .. Бартошик, А. Тухлій, Т. Станґрет, Галос, Ченкалюк, С. Романюк, С. Пилехатий, О. Чобак, М. Живнюк, С. Засіткович, І. Мицан, П. Тарасимчук, Шкрабик, О. Ревега, С. Хомишин, М. Гуменюк, В Лащук, Н. Станґрет, Є. Зазинська, Олешс, Шкабаріцький, М. Гетьман, Укр. Робітник.

По 4.00 Із забави вп. Гурських.

По 3.00: П. Миськів, Н. Гузель.

По 2.00: Берник, О. Маскімін, Савчукова, П Озимок, І. Місюрка, Івськів, Хлопецький Н. Доскоч, І. Довбенька, П. Дмитрів, С. Довбенька, Пелех, О. Вінтоник.

По 1.00: Юркевич, Юрчишин, Кабан, Ільчишин, Ласкович, Соколовська, Андрейчук, В. Романюк, П. Мельник, П Хомишин, Костюк, П. Спортун, Голота, Братків.

Разом від парохії св. Йосафата в Вест Торонто . . $892.00

* * *

Всіх жертв по день 2 січня 1945 зібрано на Інститут БУК-а ім. Митроп. Шептицького $5,867.05

* * *

Повища ліста є офіціяльною. Ліста обіймає ті гроші, котрі вплинули до касієра Інституту Шептицького до дня 2-го січня, 1945 року.

Просимо на далі слати свої ласкаві жертви на Інститут Шептицького на слідуючі адреси:

REV. P. KAMENECKY,
276 Bathurst St., Toronto, Ont.
REV. N. KUSHNIRYK,
436 King St. E., Toronto, Ont.

За комітет Інституту
о. А. Роборецький, секр.
о. Н. Кушнірик, касієр.

Англійським військам, що борються з комуністами в Греції, безнастанно шлють воздушною дорогою з Італії поміч в людях та воєнних матеріялах. На знимці видимо летунський майдан в Греції, на котрому осіли великі транспортові літаки з військом та воєнними матеріялами.

ЖЕРТВИ НА ІНСТИТУТ БУК-а ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ ВИНИПЕГ, МАН.

Збірка Всеч. о. Н. Кушнірика в Торонто, Онт.

о. Н. Кушнірик	$5.00
Павло Боднар	5.00
М. Шевчук	5.00
В. Шевчук	5.00
А. Сороколіт	5.00
А. Шиналь	5.00
М. Вишницький	2.00
Ф. Лещук	2.00
І. Лещишин	1.00
С. Феськів	1.00
П. Килиштоф	1.00
Гр. Іваський	1.00
М. Підлужевич	1.00
С. Вавренчук	1.00
Разом	$40.00
Інші дрібні жертви	
Всеч. о. С. Семчук	5.00
В. Сеньків, тС. Норберт	1.00
С. Масник, Ст. Норберт	1.00
М. Корецька, Винипег	10.00
о. кан. Божик, Винипег.	10.00
Разом	$22.00

М. М. ВЕРБИЦЬКИЙ
летунський старшина, родом з Роркетон, Ман., зістав недавно відзначений за геройство англійським королем в Бакінгем Пелес в Льондоні

РІЗДВЯННИЙ ОБІД В АРМІЇ ЗА МОРЕМ

Думаємо, що цікавим буде нашим читачам довідатися, в який спосіб відбувався різдвянний обід наших канадійських вояків за морем. Про се написав нам один наш старшина з Англії. Пише він слідуюче:

Хочу описати Вам різдвянний обід в армії за морем, як він відбувається. Обід був в великій та просторій салі. Столи гарно застелені. Саля убрана ялинками. Другі декорації скромні, але гарні Точно в 12-ій годині вполудне сходяться всі жовніри, засідають до столів, а старшини, як полковники, майори, капітани та навіть і бригадієр, обслугують жовнірам, подають зупу, індики, пиво, тісточка та другі ласощі. Коли вже всі скінчили їсти, тоді стає один жовнір та в імени усіх жовнірів дякує старшинам та бригадієрові за услугу. На сю подяку найстарший старшина відповідає тому жовнірові та усім жовнірам. До жовнірів промовляють також і капеляни. Опісля виступають ті жовніри, що уміють оповідати жарти. Серед великої радости та загального сміху час минає всім дуже мило та скоро. По жартах, всі жовніри співають коляди. Всі чують так як вдома в Канаді. Обід різдвянний тягнеться пересічно дві годині. Жовніри розходяться по касарні, а доперва тоді всі старшини, що услугували жовнірам, засідають до обіду.

Так переводити різдвянний обід ввійшло в життя усіх канадійських армій за морем. Се гарний звичай, котрий є ознакою любови та пошани при війську.

ДАНИЛО СКОРОПАДСЬКИЙ В ЛЬОНДОНІ

Данило Скоропадський, гетьманич, перебуває тепер в Льондоні та працює там яко інжінір. В Льондоні знайшлося тепер досить поважне число збігців з Західної України.

— ШИРІТЬ —
"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

УКРАЇНСЬКІ-КАНАДІЙСЬКІ ВОЯКИ В БЕЛЬҐІЇ

ВРАЖІННЯ З ЛИСТОПАДОВОГО СВЯТА В БРЮСЕЛІ 26. XI. [redacted]

По чотиролітній примусовій мовчанці довелося нашій Громаді в Брюселі зійтися спільно з нашими канадійськими земляками, щоби разом відсвяткувати традиційне Листопадове Свято.

Богато з наших старших громадян опинилися по другій стороні барикади, хто насильно виселений а хто на примусових роботах. Не має між нами нашого першого орґанізатора і довголітного голови Української Національної Ради в Бельґії ін. Дм. Андрієвського, який карається тепер в тюрмі в Німеччині, за це лише, що не побоявся заступатися за своїх нещасних земляків...

Така вже наша доля, що радість з горем обнялася, бо коли тратимо старих то віднаходимо нових приятелів і цим разом, несподіваних ізза далекого Океану, з далекої Канади, про яку наші батьки нам стільки оповідали, куди їздили на роботи. А хто з нас не має там своєї далекої рідні.

Яка була велика наша радість, коли наші канадійські земляки повідомили нас про їхне бажання відбути в Брюселі перший з'їзд Союзу на континенті і з цеї нагоди спільно з нами відсвяткувати Листопадове Свято Заметушилися наші громадяне підготовлятися до цего Свята, прикрашувати свою Церкву а наші пані клопотатися, як то, помимо тяжкого харчевого положення, гідно приняти в хаті канадійських гостей. Запрошено до св. Служби Божої трох католицьких священиків як то бувало в Краю на празник.

Простора українська католицька церква св. Володимира Великого, яка вже не раз збирала в себе наших громадян і їх приятелів і цього року обходить десятилітній ювілей свого істнування, цим разом з радістю витала наших вояків, які так гордо призначаються до українського походження, до спільної Молитви за молодих Героїв, які віддали все, що мали найкращого на Полі Слави Багато з цих новітніх лицарів борються на цих самих побоєвищах, де їх славні предки на чолі з сотником Богданом Зиновієм Хмельницьким, під Дюнкірком захищали добру славу Козацького Війська. Коли наш молоденький український католицький священик-монах, о. Максим Германюк ЧНІ. теплими словами привитав новітніх Хрестоносців за Правду і просив присутніх молитися за Поляглих Братів, не в одного з нас заворушилося серце і сльози стали в очах... та підчас зворушливого співання "Вічної Памяти" за Поляглих, комбатанський Прапор "старої війни" схилився в пошану Героям Нової Війни. Спільним церковним гимном "Боже Великий на нашу Рідну Землю зглянь" закінчено церковну відправу.

Спільною фотографією всіх участників закінчено цей незабутній день в історії української кольонії в Брюселі.

Згідно з програмою Свята мали наші громадяне розібрати наших вояків до себе на обід. На жаль через воєнні операції на фронті не всім воякам вдалося приїхати на З'їзд так, що орґанізатори Свята були в великому клопоті, хто до кого може піти в гості, бо стільки було охочих витати в себе наших вояків, так що їх провідник порадив своїм "хлопцям" гостити принайменше на двох обідах.

Після гостини в прегарних сальонах Канадійського Клюбу зійшлися Українська Громада враз з Вояками на Листопадову Академію.

Промови — деклямації хорови спів стрілецьких та воєнних пісень виповнили програму Свята і надали настрій цій торжественній хвилі Відчувалося мимо воєнного часу і тяжких терпінь спільність нашої старої раси та нації, з яких сторін вонаб не походила, в одних і цих самих грудях пливе українська кров і в кожнього з них леле цей самий спільний ідеал служба батьківщині.

На закінчення академії поручник-летун Богдан Панчук подякував громадянам за численну участь та воякам за присутність на з'їзді, які мимо тяжких транспортових труднощів, поганої погоди та важних воєнних операцій на фронті відгукнулися на заклик Управи Союзу Вояків Відспіванням українського та британського гимнів закінчено академію.

Ще довго після цього гуторили між собою участники-громадяне та вояки спільно фотографувалися на спомин своїм рідним. Спільним бажанням є створення Українського Канадійського Клюбу в Брюселі, де наші вояки в вільних хвилях від служби та ці, що приїзджають сюди на короткий відпочинок з фронту, моглиб знайти кілька розради й українського оточення. Великою несподіванкою на З'їзді була присутність наших дівчат-вояків, які спеціяльно прилетіли з далекої Норманії. Їхне обходження і постава стягнули на себе симпатію і гордість, що традиція славних українських жінок-козачок відновлюється та не забувається.

Великим вдоволенням для громадян була обіцянка провідників Союзу скликання чергового з'їзду до Брюселі на Різдвяні Свята, скоро на це дозволять воєнні події. Видко почувалися наші вояки, як в себе в дома і на день, два забули вони, що вони на чужині і пригадалися їм їх рідні сторони, фарми, околиці де про них згадують їх батьки, брати, сестри, наречені які питаються де наші сини і дочки, чи мають вони до кого заговорити рідною мовою, заспівати свою пісню і помолитися в своїй рідній церкві, так як мама їх в дома вчила.. Богатьом з цих вояків прийшлося перший раз за чотирох років військової служби помолитися в рідній українській католицькій церкві

Тимчасом особистими зустрічами по українських домах привикають наші вояки до своїх нових знакомих і колиб на них не однострій, яких повно на вулицях, ніхто не сказавби, що це не хлопці зпід Чорткова, Перемишля, Станиславова чи Коломиї, так мовою, вдачею чи веселістю не ріжняться від своїх братів з Старого Краю.

З великою радістю оповідають вони про свою рідню в Канаді і нову для них батьківщину, як вони там жиють та працюють, звідки походять їх родичі про яких думають день і ніч. Показують фотографії своїх рідних і не забувають при першій нагоді фотографуватися з новими знакомими, щоб післати до дому. Дуже радіють, як можуть дістати від них який малий спомин побуту в Бельґії, щоб післати до Канади своїй мамі, сестри чи нареченій.

Найбільше радіють наші діти, як можуть бачити "своїх вояків," кожна дитина тут має свого Михайла, чи Павла чи Івана і тільки питають родичів, а коли він знова до нас прийде і чому його вчера не було, так як обіцяв нам. Наші знова вояки дуже пестять дітей і приходять кождого разу, як св. Миколай, "ато— кажуть,—ми дістали вчера пакунок з Канади від наших пань з Винипеґу і прийшли поділитись з нашими дітьми"... Є й такі хлопці, що чекають, аж прийде пакунок з Канади, бо кажуть, "як то до дітей з голими руками прийти"... Родичам трохи маркотно на це, бо як за це нашим воякам віддячитися. Але одні й другі раді, що свої своїх віднайшли. І діти до вояків привикають і дуже раді, як вони можуть відводити їх до школи, а яка радість, як візьмуть їх до своєї "кари" трохи переїхатися.

І так одним та другим дні скоро проходять, головно воякам, що дістаються на дводневний відпочинок з фронту до Брюселі. Як можна за цей короткий час наговоритися. Оповідав раз молоденький вояк, я думав приїхати до Брюселя добре виспатися, а тут на мою несподіванку, знайшов земляків та знакомих вояків і цілі ночи провів на розмовах, як у себе в Канаді.

Хай цих кілька рядків буде привітом нашим землякам з далекої Канади і потіхою для них, що їхні хлопці не поневіряються на чужині а віднайшли тепле серце між своїми людьми, які привитали їх як своїх братів.

— Микола Граб.

У ДЕНЬ УРОДИН

Преосвященному Кир Василієві Ладиці, ЧСВВ., епископові-ординарієві українців католиків в Канаді, у день Імянин найщиріші побажання складає "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" І ВСІ Її ЧИТАЧІ

ОГЛЯД ПРЕСИ

ОСЬ БОЛЬШЕВИЦЬКА "ПРАВДА"!

Московська "Правда" в своїм числі з 8 січня ц.р. напала грубо на св. Отця за різдвяну промову. Вона так пише: "Різдвяне послання папи зміряє до того, щоби відтягнути увагу віруючих мас від життєвих справ війни і мира."

Наша пословиця говорить. "Бреши та міру знай!" Хто бо в світі тепер більше говорив і говорить про мир при кождій нагоді, як не св. Отець?! Але комуністам не сподобалися слова папи про демократію, котра полягає у вільній критиці всіх і кождого громадянина своєї державної влади, котра не має права накладати великанських тягарів на своїх громадян без того, щоби дати їм нагоду висловитися наперед А в комуністів, як каже Шевченко:

На всіх язиках всьо мовчить...

Ось большевицька "Правда," що явно говорить неправду!

МЕКСИКАНЕЦЬ...

Канадійські комуністи українського походження тепер гуляють на всіх ділянках життя. Один з них, товаріщ Муцак, переїзджаючи через Винипеґ з Торонта разом з жінкою, сказав так, як подає Фрі Прес з 8 січня 1945 стор 3 "Наша музика в порівнанню до російської то так, як мексиканська до еспанської."

Знайшовся чоловічина, що мексиканить українську культуру А його жена, з Печинижина родом, все виступала на радіо, як Романов- тепер стала по українськи Романко. Побажатиб тій щасливій парі, щоби чимскорше покінчили свою поїздку по Канаді і приїхали до тої "щасливої вітчини всесвітного пролетаріяту," котру так обоє вихвалюють через свої надволжанські програми.

Там родовиті комуністи дадуть собі скоро раду з тим мексиканцем...

Чого вештатися по буржуазній Канаді?

"Вістник," орган СУС та так званої української греко-православної церкви в Канаді, з дня 15 листопада, 1944, сторона 1, в дописі під наголовком "Помер Хомишин і Шептицький," в нікчемний спосіб **напав на померших наших Владик в Европі, бл. п. епископа Григорія Хомишина та бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького. Не полишив Вістник в спокою також і памяти померщого вже першого українського католицького епископа для українців в Канаді бл. п. епископа Н. Будки.**

Для Вістника, як епископ Хомишин так і Митрополит се люди, котрі працювали для поляків, а не для добра своїх вірних. Для Вістника Митрополит Шептицький се той, котрий помагав ворогам українського народу, сам мало дбав про своїх вірних... Одним словом, Митрополит Шептицький для Вістника се останній ворог українського народу.

Жах збирає читати такі наклепи на померших людей, котрі так богато добра зробили для українського народу, і то в газеті, що зве себе "релігійною."

Плюгавлять память померших Владик ті, котрі самі стали найнікчемнійшими людьми свого народу. Бо замість дбати тут в Канаді про се, щоби наш нарід був зєднаний під одним проводом рідної української Католицької Церкви, нашої одної віри, то ті люди зрадивши ту Церкву, покинувши віру своїх батьків, створили собі власну церкву, для власної користи та наживи і тим самим нанесли велику шкоду нашому народові тут в Канаді, розєднавши його на кілька частей. І сі люди сміють нині плюгавити память того Великого Митрополита, котрий через такі довгі літа так богато і так віддано напрацювався для нашого народу в старому краю! Безчестять память того 79 літнього Старця, котрий так богато натерпівся задля сього, що не хотів віддати своїх вірних на поталу ворогів! Гірш поган та безбожників сі юдині діти кидають клеймом зневаги на померших, забуваючи на найпримітивніше правило в культурному світі: шануй память померших!

З НОВИМ РОКОМ

бажаємо всім нашим читачам, передплатникам і прихильникам всего добра, щастя й здоровля. Хай предобрий Бог кріпить Вас усіх на довгі, благі літа.
Щасть Вам Боже!
АДМІНІСТРАЦІЯ И РЕДАКЦІЯ БН.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СУС РОЗВАЛЮЄ КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ (КУК)

На початку сеї війни, канадійський уряд дав до ясного зрозуміння українським домініяльним орґанізаціям, котрі від себе різнилися головно релігійними поглядами й котрі часто між собою більше чи менше провадили борбу на сторінках преси, щоби представники з'їхалися до Винипеґ на наради й створили спільний Комітет. Ціллю Комітету мало бути: підчас війни так спрямувати всі сили українських людей в Канаді, щоби якнайбільше помогти воєнним діланням Канади.

Як всім відомо, такий Комітет створено і дістав він назву Комітет Українців Канади. Отже тільки ясне бажання канадійського уряду довело до заснования Комітету Українців Канади.

До Комітету ввійшла також наша домініяльна орґанізація БУК через своїх представників.

Одним з середників, що мали причинитися до сього, щоби КУК міг існувати, було рішення, щоби раз на все як довго існує КУК, заперестати пресову боротьбу, паплюження одні других по ґазетах.

Можемо сміло сказати, що всі українські орґанізації, котрої ввійшли в склад КУК, крім одної, заховали се приречення. **Тою одною орґанізацією, що того не додержала, стала орґанізація Союз Українських Самостійників (СУС). СУС через свої два орґани УГолос і Вістник не заперестав пресової боротьби ні на хвилину та звернув свої писання головно проти української Католицької Церкви в Канаді, її епископів та вірних.** Ми спочатку не звертали навіть уваги на сі лайки. Коли однак лайки замінилися на особисті очернення наших канадійських епископів, ми тоді в сім часописі звернули увагу були в острий та рішучий спосіб панам з УГолосу та Вістника, щоби раз на все перестали інтерисуватися нашою Церквою. Ми сказали тоді сим панам: "Проч руки від нашої Церкви." Ми тоді були навіть звернули увагу, що коли КУК має сповнити своє завдання та має існувати, мусять раз на все заперестатись наклепи на наших епископів та на нашу Церкву взагалі. (Гляди "Будучність Нації," 1 вересня, 1943, сторона 2).

Однак і се не помогло. Лайки та наклепи в вищеподаних часописях й надалі появлялися й появляються до нинішнього дня.

Недавно тому в Західній Україні помер голова української Католицької Церкви Митрополит Кир Андрей Шептицький. Особа Митрополита Кир Андрея Шептицького була, є і буде для всіх свідомих та віруючих українців дорогою. Память про сього Великого Митрополита остане між нами на все святою. **Шанували його та віддавали йому велику честь навіть незєдинені наші брати в старім краю.** Бо справді такої особи та такого Митрополита ще наша Церква ніколи не мала та й хто знає коли український нарід удостоїться того часу, щоби міг сказати, Бог дав нам другого Митрополита Шептицького.

Вороги Бога, погани, безвірки, явні безбожники, жадні з них не накинулися на память Митрополита Шептицького. Не згадували нічого вони в своїх часописях і не накидалися на память сього Божого Старця. Держалися видно вони засади старинних римлян, що коли не маєш що доброго сказати про покійного, тоді мовчи.

Гіршими від явних ворогів Бога, всякої віри та релігії, показалися редактори ґазети Українського Голосу та Вістника, ґазет, котрі є урядовими орґанами орґанізації СУС. Вони то гірше давних поган накинулися на память Митрополита Шептицького, а при тім також і не полишили в спокою других наших тепер вже померших епископів Західної України, епископа Хомишина і епископа Будки.

Такого у нас ще не було й здається вже й не буде. Людина вже нище впасти не годна, коли плює на найсвятіші почування свого народу, своєї Церкви, в котрій сама була колись хрещена, котрої колись сама була членом.

Так, на орґанізацію СУС спадає перед очами уряду Канади ся вина, що КУК перестане існувати. На орґанізацію СУС спадає ся вина, що вона підчас воєнного часу доводить своїми накидами в УГолосі та Вістнику до розєднання та розсварення нашого народу в Канаді. На тую ж саму орґанізацію спадає вина, що ми замість тепер тут в Канаді, де ще нам вільно діяти, де маємо повну свободу, замість єднатися так, щоби помогти нашим братям в Европі та нашим канадійським жовнірам за морем, стаємо розєднані, розсварені.

Так, СУС, через свої орґани "УГ." і "В" РОЗВАЛЮЄ Комітет Українців Канади і єдність українського народу в Канаді!

[illegible]

КУК-ові—менше говорити а більше праці

Премієрові Кінгові— погодити всі партії та щасливо закінчити війну.

Проф. КирКонелеві— стати амбасадором в новій Росії

Чорчилові — розвязати европейський вузол

Рузвельтові—знайти Атлянтійський Чартер

Сталінові —набрати відваги і приїхати до "буржуазного" Льондону

Італійському королеві —мати на поготівлі добрий літак

Грекам—не проливати братньої крови

Україні— виборoти незалежність

Українським арміям: 1-ій, 2-ій, 3-ій і 4-ій— звернути зброю проти своїх катів

Ген. Родійонові Малиновському— служити незалежній Україні

о. капітанові Горошкові—єднати в правдивій вірі та любові усіх наших жовнірів за морем

СУКВ за морем зібрати всіх наших вояків у свої ряди

о. капітанові Добкові придбати ще одну церкву в Ванкувер

БУК-ові в Саскачевані—зібрати 50,000 долярів на будову Інституту

БУК-ові на Сході Канади — виплатити Інститут в Торонто

Володимирові Филипович в Арран — стати федеральним послом

о. Н. Кушнірикові дістати докторат

Др. Андрусишинові— стати світилом нашої науки в Канаді

Др. Маценкові— професури на торонтонському університеті

о. Ізидорові—скінчити претарну будову в Ст. Кетеринс

Проф. Чубатому— витревати серед всіх обставин

Др. Димовій— зорганізувати ти жіноцтво по цілій Канаді

Вуйкові Трохимові в БН. — гарного і мудрого сина

Мирославові Голоті оженитися

Послові Глинці—подавляючу більшість голосів в своїй окрузі

Послові Вавриковi стати міністром

п. Валові—стати інспектором в Манітобі

п. Ісаєві— купити ще один лайнотайп

Адвокатові Якимішакові стати сенатором

Усім нашим воякам— скорого закінчення війни та щасливого повороту домів

Фармарам— не дати себе звести на пусті обіцянки

Інтеліґенції— потомства

Жінкам—цінити материнство

Дівчатам—чистоти і краси

Хлопцям— чеснот, сил і працьовитости

Українцям в Бразилії й Арґентині власних епископів

Біженцям в Европі— вернути до своїх хат

УГолосові— не накидатись на католиків

Світлові— просвітити всі українські душі

УВістям—збільшити обєм

ССФ—виконати свї саскачеванські обіцянки процент від бондів

Лібералам—втриматись при владі

Консерватам—вибрати Брекена на посла

Адвокатові Роборецькому стати послом

п. Малофієві — департмент стору

Др. Димі— професури на медичному факультеті Ман університету

Америці—остати на все для нас ідеалом демократії й добробуту

Американським українцям—більше рухливости

Полякам— не тратьте куме сили, спускаитеся на дно

Чехам—раз на все забути за Карпатську Україну

Українським воякам в Америці— своїх капелянів

Усім і вся—єдности, згоди і любови

Українським большевикам в Канаді— позбутися кацапства

о. Луговому— чимскорше видати Новий Завіт

о. Цимбалістому стати домініяльним секретарем УКЮ

Брацтву св. о. Николая накупити ще більше бондів

о. Серветникові— скликати з'їзд БУК-а на Сході

Гітлерові— відвідати Гесса

ЗІСТАЛИ ВІДЗНАЧЕНІ

Між списками відзначених жовнірів за морем за хоробрість знаходимо слідуючі імена

Василь Яків Страхан капітан Винипеґ

Яків Емилян Волчук лет. старшина, Винипеґ

Николай Зробак, сарджент, Денкросс, Ман.

Дмитро Шкільник, сарджент, Джедбурґ, Саск.

Іван Поліщук, моряк, Винипеґ, Ман

Іван Стрийковський, лет. капраль, Винипеґ

С. А. Мотрюк, лет. старшина Винипеґ

ЗАПЛАТИВ ПЕРЕДПЛАТУ НА 10 РОКІВ

Пан Володимир Филипович з Арран Саск. секретар Саск Секції БУК-а й редактор сторінки Саск. Секції БУК-а в Будучність Нації прислав $10.00 яко передплату на нашу ґазету на ДЕСЯТЬ РОКІВ вперід

Ось як повинні всі цінити нашу ґазету та про неї дбати Діло п. Филиповича котрий все дуже гарно відноситься до нашого Видавництва й в Арранському окрузі дуже поширив нашу ґазету заслугує на велике признання. Пану Филиповичеві сердечно дякуємо й бажаємо йому з Новим Роком всего найкращого.

ПРЕСФОНД БН.

Роман Калинюк, Винипеґ, Ман., $1.00.

Відділ БУК-а в Арран, Саск. прислав яко коляду $6.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ЧЕСНІСТЬ ПОПЛАЧУЄ — ХЛОПЧИНА ДІСТАВ $4,400!

Франко Коминський в Ню Йорку має 13 літ і ходить до школи.

Він також ходить до церкви.

Він працьовитий, пильний і чесний

Онодї найшов на смітнику $13,901 і віддав до уряду, щоби віднайшли власника. Не взяв собі, н есховав. Може ніде на світі нема стільки нагод протратити гроші і розпустити, як в метрополії світа, якою є Ню Йорк. Однак спокуса не взяла верх над малим Франком. Його чесність була більша і вона побідила.

Знайдені гроші розділено на ріжні части між шістьох осіб, що доказали свою власність до тих гроший.

А для малого -ранка признали всі чотири тисячі і чотириста долярів нагородя за його чесність, за це, що гроші знайшов і не сховав собі, а віддав правним власникам.

Ось зайвий доказ з многих, що чеснота поплачує.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

Месія Нашим Царем!

"І Цар Наш... нам народився!"... Ще чути відгомін коляди. Легко є співати й Ісуса словами величати, але чиж світ і ми з ним поступаємо й діламо нині після цеї правди? [illegible] народився, Син Божий [illegible] воплотився, щоби [illegible] рід людський до вічного [illegible] людську [illegible] всіх [illegible] рангу, [illegible] єством і має повне право, мов провідник, орґанізувати похід [illegible] до [illegible] цілі, і кожна людська діяльність паде під Його владу.

Знаючи добре про Свій обовязок і Свою царську власть, Христос діяв і поступав на землі мов Цар. Він світові пригадував про правила природи і Він проголосив засади, котрі мають бути правилами людської діяльности.

Але тому, що народи творяться з осіб; тому, що суспільність родинна й цивільна мають помагати й людям запевнити вічне щастя, правила Христом проголошені відносяться не лише до приватного життя людини, але також до суспільного життя людей; ті заповіди, ті правила обнимають всіх осіб і суспільностий.

Паном над цілим моральним ладом. Христос потвердив суспільну діяльність особи й буде її судити після вартости.

Тому то тільки в тій мірі, в котрій суспільна діяльність й родинна як і цивільна суспільність будуть підданими Христу-Царю, поможуть вони провадити людей до надприродної цілі. бо Ісус є одиноким жерелом спасения для народів, суспільностий й осіб.

А- Родина й Христос Цар:

Чи нинішний світ признає владу Ісуса над родиною? Маємо добру відповідь, коли роздумаємо над тим, що світ думає нині про супруже життя. Є нині много книжок підписані славними іменами, що **насміваються з нерозривности нашого супружжя. Знаходимо статті, що прославлюють розвід; кіно, театри й злі приклади людей, що пронадять народами, проповідують гріхи проти вічних засад супружого життя. Бачимо професіоналістів, котрі осуджують диктаторів, що не поступають після пактів і договорів, але в тій самій лекції до своїх учеників навчають студентів, що супружжя можна кому небудь розвязати.**

Чуємо послів, що нині жадають нашої крови, щоб позбутися завзятих ворогів, а взавтра будуть приготовляти правила розводу й руїну для християнської родини! Нині тільки Католицька Церква ще боронить сталість супружжя Мало що не всі держави нині признають розвід Марно нині наші психольоги вишукують про страшні наслідки розводу [illegible] дітей розведених родичів Марно нині порівнюємо збільшаюче число розводів [illegible] Марно нині побоюємося контролі пороцу, й признаємо, що краіни де є мало колисок, є ті, де знаходимо більше розводів, і що розвід є більшою спокусою для тих, що не хотять мати дітей! Шкода висловлювати засади біольоги, педагоги (знання про виховання дітей) й гігієни ума, (знання про здоровля розуму), щоби показати, що виховання дитини потребує сталости дому.

Шкода, що декотрі нині говорять про шкідливі наслідки заподіяні через розвід між особами й народами. Ба! нинішний світ жадає знищити супружі правила, що Христос-Цар заложив. Світ хоче дати супругам, котрі не жиють в згоді, (і чим лекший є розвід тим більше є й буде тої незгоди!) нагоду так то вони кажуть) розвязати супружжя, знайти собі іншу любов, і (додаймо це) чужоложити по волі після цивільного права!!!

До накидів проти нерозривности супружжя можемо додати й боротьбу, котру вороги провадять проти цілей супружжя. Такими самими способами й ще з більшою хитрістю, де котрі научають людей як "вбивати" дітей, котрі тільки ще є в формі тільців Є "клініки" де молодь черпає знання (!!!) без моралі. Вороги Христа-Царя грою! Наша християнська цивілізація є в небезпеці. Царюють нині на світі матеріялізм, натуралізм, і супружжя, що гладить людське самолюбство. Так то нині понижують супружий звязок що навіть мало що лишається в супружжі людського.

Якщо ми хочемо, щоби Христос царював над родинами світа, треба нам заховувати заповіди Того, котрий підніс супружжя до висоти св. Тайни, й створив його нерозривним чином для виховання дітей!

Якщоб я був малярем-артистом, мій первий малюнок представлявби мужа з женою на колінах перед христом, на котрім Ісус здобув Своє царство; вони би Йому жертвували ціле своє піддання, котре би їм запевнило щастя в цім житті й на другім світі. Я би їх вималював зі зложеними руками, й очима глядючими в будучність; вони би благали Христа о любов, що черпається з проколеного серця Спасителя й основою котрої є відчуття обовязку.

Така любов помагає перенести тайні муки й хрести життя; через ню рожі є більше пахучі, і терня менше колюче; така любов запевнює сталість присяги супроти єдности, нерозривности й взаїмної помочі; вона силує супружих людей жертвувати Христу-Царю свої християнські душі, що будуть маґнетичними центрами, котрі тягнутимуть одно другого до більшої любови й ліпшого порозуміння між собою.

Б) Нація, Уряд і Христос-Цар

Чиж нинішна світська суспільність признає Христа як Пана й Царя всього?

Бог і Ісус Христос є виключені з правил і прилюдної діяльності! Ми нині є свідками цеї боротьби урядників й провідників народів проти суспільного царювання Христа-Спасителя.

Модерні уряди й нації прибраним полем лаицизму (всьо без віри й Церкви), й цей "кенцер" (рак) розширюється поволи Сказав бувший Папа Пій XI: "Зачали непризнавати царське право Христа над всіми народами; відмовили Церкві право наслідок самого права Христа научати людей, заложувати правила, провадити людьми, в цілі вічного щастя. Опісля, поволи поволенько, засмілювали Христову віру з фальшивими вірами, й без встиду, поставили її на той самий степень з неправдою. По тім віддалося її під світські власти, й цим робом, запродалося її князям і урядникам. Декотрі навіть захотіли замість Христової віри якусь природну релігію, або такого простого відчуття релігійности. Знаходяться народи, уряди, що цілковито хотіли позбутися Бога, й заложили свою власну "віру" в формі безрелігійности й вмисного забуття за Бога!"

В декотрих країнах виховання-наука є монополем уряду задля проклятої політики; в Німеччині й в Росії, на примір, школа була й є нині одним з головних способів, щодо систематичного знищення християнства між людьми.

В інших частях світа, на примір, в Злучених Державах Америки, свобода наука в певній мірі залишилася, але в декотрих університетах американських Христос і Його заповіди не мають місця!

Борються народи за побіду демократичних ідеалів, але викидають віру Христову й Його засади. Царюють самолюбство, грошелюбство й безбожництво на престолі приналеженім для Ісуса!

[illegible] деяких, світські власти не походять вже від Бога! Американські епископи бачать це й кажуть нам "Самі основи цеї власти є перевернені, бо коли знищено головну причину права приказувати, й обовязок послуху; то власти світські не мають підвалини!"

Наслідком цего є це, що ціла людська суспільність трясеться, так ак видимо нині підчас цеї крівавої війни

Отже нині, як бачимо власними очима, уряди є зчаста перепоною для спасення душі, хоч вони повинні би бути головною помочею святости й звершености людей що їм піддані.

Браття християни, нам треба ділати в користь Христового царювання над усіми світськими орґанізаціями, великими й малими, щоби цілий світ поступав після Христової науки й цим робом було всім добре й весело жити в мирі на землі.

Якщоб земські володарі, князі й урядники, правильно вибрані, піддавались приказам Христа-Царя, вони би вживали свій авторитет з якнайбільшою чеснотою й мудрістю, коли заложують світські закони й правлять людьми Вони би досконало пильнували спільне майно й добро, і вони би поважали людську гідність своїх підданих співгорожанів

Тоді ми би були свідками, що внутрі держав є лад, порядок, мир і любов взаїмна між людьми. Це би також був знаменитий спосіб, щоб між державами була повна згода.

"Чим дальше шириться царство - пише Пій XI.- тим більше воно обнимає загальність роду людського, тим більше також люди розуміють взаїмний вязок, що їх привязує в єдності. Скілько то непорозуміння світ би обминув, й скілько то насильства це заперечувалоб!"

Всі були би дійсно щирі, покірні й лагідні. Це було би дійсне царство Христа на світі! Люди моглиб надіятися нагороди обіцяної тим, що піддаються солодкому й легкому ярмові Христа-Царя.

Нині по цілім світі виступають проти монархії й королів та царів. Але є один Цар, котрого світ мусить безнастанно признавати, а Ним є Христос! Урядники, королі, царі, диктатори можуть над нами панувати, але над ними й нами таки має панувати й царювати Ісус. Якщо ні, то вже від нині приготовляймося до нової війни й до панування незгоди й браку любови між членами тої самої родини, між різними родинами, й між народами світа.

Молімся, щоб чим скорше світ признав, що Христос дійсно є Царем. Він вміє панувати й Він був, є й буде премудрим Царем. Без Нього ми не можемо жити Він є Князем мира й любови, а цего на світі цего нам треба!

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР СІЧЕНЬ, 1945

21 Н 8 Нед. по Просв.
22 П 9 Мч. Полиевкта
23 В 10 Св. Григ. Нисського
24 С 11 † Преп. Теодосія
25 Ч 12 Мч. Татіяни
26 П 13 Мч. Єрмила й Страт
27 С 14 Преп. Отців у Синаї
28 Н 15 Нед. 29 по Сош.
29 П 16 Покл. Оков.Ап.Петра
30 В 17 † Преп. Антонія Вел
31 С 18 Св. Атанас. й Кирил

УСТАВ

21. Неділя по Просвіщенню і попразд. Богоявлення: Гл. 8, Єв. утр. 11. Сл. Б.: Ап. Нед. по Просв. з. 224, Єв. Нед. по Пр. Мат. з. 8. **Слідує седмиця 29.**

27. Віддання Празника Богоявлення: Уся ця служба празника

28. Неділя 29 по Сош.: Гл. 1, Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з 257, Єв. Лук. з. 85.

Слідує седмиця 30.

Від Богоявлення аж до Стрітення відвідують оо. Парохи своїх парохіян зі свяченою водою. Се дуже давний та гарний звичай нашої Католицької Церкви.

ПОДЯКА

Складаю сердечну подяку оцим за труд і добру волю для всеч. о. Семчука, що відвідували мою доньку в лічниці підчас операції о скілько могли і приносили дарунки. Я жалую, що отець в ту неділю не мали жадного відпочинку по відправі, але на заклик поспішили до лічниці, бо моя донька Розалія бажала вас видіти. Дякую за молитви, за богослуження, що їх отець відправили тоді, коли я просила і що я бажала, хотяй самі були нездорові, але мені не відмовили, послухали і ще раз щиро дякую.

Дякую Клюбови Молоді за живі цвіти, що їх принесла панна Квасниця, дякую панні Холоднюк, що часто її відвідувала, дякую пані Кондришин, що на Новий Рік горожанський мило провела час з Рузею, дякую пані Івчукові за радіо, що дав до лічниці і до дому, дякую сусідам, знакомим і всім тим, що не забули і відвідували Рузю, коли була хора в лічниці і дома.

Анна Беляк,
Винипеґ.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
VI.— (Продовження)

Моїм бажанням є трохи більше застановитися над релігійним вихованням дітий. Отже будемо застановлятися над обовязками родичів відносно релігійного та морального виховання дітий. Дерево, як воно прийметься, то вже буде само дальше рости — сама природа ним заопікується. Діти однак, котрі прийшли на сей світ, потребують опікуна. Через первородний гріх чоловік більше склонний до зла як до добра, тому коли дитина підростає, і лишиться її саму, то вона виросте зле, повна злих наклонів. Щоби дитина була добра, релігійна та лагідна, треба її від дитинства вчити і виховувати.

Спитаєте, а хто має дитину виховувати ,вчити? Це властне є обовязком батька, матері.

Господь Бог обдерив нас трома дарами: дав нам дар знання, любови, ділання. Або іншими словами Бог дав нам розум пізнати правду, дав серце до любови і волю-спосібність до ділання. **Отже зав-[redacted] родичів буде, щоби розум, волю і серце дитини справити на добрі річи.**

Наперід щодо виховання розуму дитини. Під тим оглядом починається виховання дитини. Коли тільки ум дитини починає працювати, розріжнювати добре і зле, тоді вже родичі повинні поволи починати вчити дитину про головні правди нашої релігії. Повинни навчити про се, що тільки є Бог один в трох Божих Особах, що Ісус Христос умер за нас на хресті, що є небо і пекло... Коли родичі не защіплять в серці дитини вже замолоду тих правд, то пізніше виховання дитини остане без основ та фундаменту. Глядім, на приклад, на сильний, великий дуб. Колиб він не мав глибокого та сильного коріння, тоді що з ним сталосяби? Лиш одна буря положилаб його на землю. Так буде й з дитиною. Добре знати трохи історії, рахунків, граматики чи других світських предметів, однак коли дитина немає віри, то все проче знання її богато не поможе, бо дитина буде потім через ціле життя нещасливою. Як сумно нераз глядіти на тих родичів, котрі догоджують у всім тілові дитини, а за душу дитини цілком забувають. Такі родичі, коли прийдуть до старших літ, переконаються на своїй власній шкірі як зле вони поступали не вихувавши по Божому своїх дітий. Будуть вони гірко колись оплакувати свою долю та долю своїх дітий, котрі будуть вести дуже недобре та нечесне життя. Чоловік так як та жива будівля. Добра хата потребує солідної підвалини. Тою підвалиною для дитини це св. Віра, головні правди християнства. Без них все іде в пропасть.

. **Треба також виховати серце дитини, щоби воно вміло любити.** Нині всюди брак християнської любови. Так як птах є сотворений до літання,

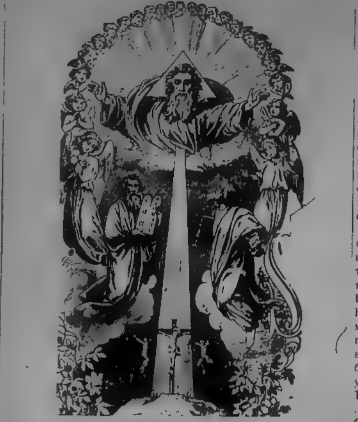

так серце чоловіка є сотворене на се, щоби любити. Господь дав всякій ростині життя, той самий Бог вложив також в серце чоловіка дар любови. Той дар любови можна справити на добре або зле, залежно від виховання котре чоловік дістав замолоду. Бо без любови годі жити. Вже з природи часто так є, що чоловік не любить сього, що є гідне його душі. Родичі мають отже глядіти на серця своїх дітий та від дитинства мають випілювати в їх серця любов до сього, що є гідним святим. Родичі повинні навчити дітий любити Бога, Преч. Діву Марію, свою релігію, церкву, нарід, своїх батьків, братів чи сестер, бідних, хорих. Справляти так серця дитини се велика та важна задача родичів. Тут можнаб ... що одинак чи одиничка в родичів буде справляти ... клопоту родичам в вихованню як там, де є численнійша родина. Де є близше дітий, там одна дитина має нагоду користати з доброго прикладу других дітий. Така дитина росте в любові зглядом ближнього та своїх братів та сестер. Противно є в одинака. Родичі йому у всім догоджують, йому здається, що він дуже добрий, всі лише на нього звертаються увагу, стає він одним словом пестуном родичів й коли родичі на його виховання не звернуть специяльної та рішучої уваги, то з нього вийде самолюб, скнира, скупар.

Волю дитини наклонюється через послух. Послух є конечним всюди. Навіть Христос, Син Божий, був послушний Матінці своїй, Марії і св. Йосифові, свому опікунові. На світі всюди видний, навіть між матеріяльними єствами, послух. На примір звізди, сі великі світи, кружляють в небесних просторах точно після усталених для себе Небесним Творцем правил та доріг. То само видимо в природі. Тим більше чоловік, єство розумне, повинен свобідно ... законові послуху.

Послух є потрібний в усіх ... життя, все чоловік є від когось залежний. Не думаймо що колиб ми були на високім становищі, то тодіб ми вже були свобідні від послуху. Ні! Противно. Люди на високім становищі, нераз більше підтягають послухови як хто другий. Отже, послух се конечність нашої природи, се загальне людське право

(Далі буде).

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(22)

-Гей, Степане, вечеря вже готова?

-Вже від пів години.—Наляв у миску і поставив на лужку біля батька. Степан сів собі на стільці коло ліжка, а Андрій на лаві і їли разом з одної миски. Після вечері клякнув Андрій і молився, а потім узяв кожушину й вийшов іще на двір.

Вже від двох неділь скриваеться Олекса і Андрій у дядьковій ямі. Мусіли скритись, бо хтось доніс про них ворогові і виявив навіть їхні імена, описав їх, як найкращих і найзавзятіших наших вояків. Хто це зробив, певно незвісно. Люди догадувалися й півголосом собі говорили, що зробив це один із наших хлопців, що в початку служив навіть при нашому війську, та вскорі здезертерував і скривався. Мав це він зробити з пімсти, що за ним шукали наші вояки, а головно ці скорострільчики не давали йому спокою. Інші знова говорили, що за цей донос мав він дістати навіть в заплату від ворога кільканайцять буків. Як воно в дійсности було, ніхто про це певно не знав, досить, що хтось на них доніс і вони мусіли скритися.

Олекса здоровшав, та здоровим ще не був. Рахував він, коли вже стане так здоровим, що буде міг вирватися з відділля і податися до наших, що стояли фронтом по сусідних селах.

Саме ввійшов в яму Андрій, і одною рукою притягнув над вхід старий жолоб. Якби на якийсь приказ лягла собі коло жолоба корова закриваючи тим способом вхід у таємний скриток.

Що сталося Андрію, що ти так змінився.

Шукають...

Шукають?

Може десятьох їх... є у дядька

Ти їх бачив?

Так.

В тій хвилі дійшов до їх ушний приспішений хід, радше біг, і голосна розмова. Притаїли духа, щоб ні одним рухом не зрадитись. Чули, як вони ходили по гумні, як перекидали вимолочені снопи, як розкидали старим заліззям, стукали кольбами об землю. Потім кількох відчинило стодолу, а кількох ввийшло до обори. Задеревіли. Зложили руки до молитви. Чули, як румигала корова коло жолоба, а по оборі ходили жовніри і крісами обстукували стіни, та рухали гноєм. Один вдарив кольбою об жолоб, а котрийсь став зганяти корову. Корова заревіла і не рухалась з місця. Ще трохи походили по гумні, а відтак, заклявши, вийшли.

Богу дякувати за ратунок промовили оба, і глибоко відітхнули.

Хтось нас слідить нас треба матися на осторожності — згадав Андрій, щоб навязати яку розмову, бо мовчанка для них обох була дуже ненависною й нагадувала їм смерть; а вони оба ще хотіли жити, бачитися з своїми найріднішими, ратувати рідний край.

Нам треба тікати до своїх, Андрію. Небезпечно...

А вжеж. Та ти ще не дам ради, а в утечі треба на все бути приготованим.

Справді, я вже ходити можу, але бігти ні.

Сиділи оба аж до вечора та говорили. Яма була досить простора, з двома прічами і віконцем і найголовніше, було тут тепло. Вже пізним вечором, оба виповзли зі схованки і підійшли до фіртки, та стали розглядатися. На дворі було тихо, денеде в хатах світилося блідаве світло. Стояли хвилинку мовчки, надумуючися, чи йти до хати, чи не показуватися. Почули як отворились двері в дядька та хтось вийшов. Всунулися за фіртку і слідили. Пізнали, що був це Степан.

Щож там, Степане?- спитав Андрій, зачиняючи за ним фіртку.

Біда, знова хтось доніс, що ви оба скриваєтесь у нас.

Доніс ...?— зі здивованим заговорили оба.

Самі вони казали, що хтось із наших їм доніс. Знали навіть за сховок.

Навіть за сховок?

Так, так. Длятого, як відходили, то загрозили татові смертю, як що вони вас не видадуть.

Гм... похитуючи оба головами, зачудовані гляділи на себе, і шукали щасливої розвязки цеї страшної новинки.

Тато казали, щоб ви цим не журилися і дальше сиділи собі спокійно. Вони якось собі з цим порадять.

Цею новинкою чулися дуже пригноблені, не бралися навіть до вечері, що їм приніс Степан.

Тато просили, щоби ви не виходили з ями. Вони пізнійше зайдуть до вас, щось вам скажуть.

Стояли ще кілька хвилин разом мовчки, а потім подалися в свій сховок. Засвітили малу ліхтарку і нетерпляче ждали дядька. Пробували навіть відгадати, що він мав їм сказати. Може коло півночі почули легонькі кроки. Прийшов дядько.

Як чуєтеся хлопці, заговорив, сідаючи на прічі.

Ніяково. Маєте з нами богато клопоту.

Ніщо, ніщо. Це дурниця. Коби вам лише що злого не сталося. Мені й так не багато ще життя, а ви молоді, і вас сьогодня потрібно. Таких як ви, мало. На вас чекають наші он-там і показав рукою на схід сонця.

Ми хочемо тікати... прошепотів Олекса.

За скоро ще, за скоро. І тут вас потрібно. Розумієте? Тут можете також богато зробити доброго.- Вдивився у них своїми, старечими, огнистими очима, як би хотів перелити у них свої замисли. Оба мовчки вдивились у дядька, силкучись у погляді вичитати його таємний плян, проникнути його думку. Похожі були усі три радше на статуї, ніж на живі істоти.

Що ви думаете?— перериваючи мовчанку, спитав тихо Андрій.

Я думаю, що ми маємо тут, у селі, помогти нашим військам.

Як, як?

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirуk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

REAL SOCIALISM

We hear more and more of Socialism nowadays. The adherents of the C.C.F. Party say they are Socialists. I spoke with some of them and believe you me, they do not know what Socialism really is. The C.C.F. leaders do not want to co-operate with Communism, which is the extreme form of Socialism, but prefer to modify their system C.C.F. to satisfy this or that Canadian province, just in order to beat the Liberals or Conservatives. The people who vote and do not know any different, just want to "give another party a chance": this is a dangerous game, like playing with fire! However let us come to the point: Socialism in its real and true light.

1) *How was this system prepared and when?*

Since the last years of the 18th century everything that could hinder the free play of our economic forces was suppressed. Corporative authority was forced to disappear and governments were made to respect the natural laws ruling political economy. Above all public opinion was made to believe that in business one should not care about morals or conscience! The "high priests" of such a doctrine predicted the greatest possible happiness for mankind! But what was the real result? In the economic arena the struggle has become terrible and ferocious!

Without opposition the strong (financially) smothered the weak. That is why riches are now in the hands of a few and the poor people live like "church-mice."

Are the concentration of riches, the economic or financial dictatorships of today, and the misery of the working class the only results of this antisocial economic doctrine which is economic liberalism? Yes, NO! As soon as appeared the disastrous effects of this non-moral doctrine, a socialist reaction was born! A group of men, being imbued with the opportunist and independent morals preached by classic economists, and also being provoked by the abuses of capitalism, have undertaken a merciless war in favour of a radical change in society.

In some countries, the poor people, from which the love of the true God and the real notion of riches were taken away, and which, on the other hand, are sick of being the victims of such abuses, have become socially blind. In this blindness, if they are unfortunate, they attack God, the Church and the whole social structure of today!

The passions of the poor people did not turn against God, the Church and Society by themselves. They were excited and directed by intellectual thinkers and writers. St. Simon, (1760—1825) the French philosopher, threw the thought amongst the people that "labor is the only source of riches and all value!" About the same time, Charles Fourier, another Frenchman, (1772 1837) flattered the people's passions by teaching that all that hinders the passion of enjoyment, in particular the actual structure of society, must be destroyed! Later on, Proudhon, a great French politician, came out with cries like these: "Property is robbery" - "God is the evil"...

However, it was a German Jew, Karl Marx, who scientifically organized the revolt of the people's passions well prepared by the French writers. In his book: "Das Kapital" (i.e. Capital) he exposed the doctrine upon which are now founded Communism and Socialism. In order to have an exact notion of these latter systems, one must understand first of all the guiding thought of Marx, the principles on which it is based and the means by which it can possibly triumph.

II *The elaboration (work-out) of Socialism by Marx*

A) Thesis (guiding thought) of Karl Marx.— According to him, society is fatally going towards its ruin and the establishing of a collective State, i.e., a society without distinction of classes such as the rich and the poor. This precipitation, this change is being done by the simple play of the economic factors or the struggle of the different classes of society.

Briefly, by the struggle between the classes, actual society is fatally going towards its death and will be replaced by one in which all will be equal.

Marx proves this his thesis or "brain-wave" thus: Let us change the economic system of today and we will change the whole civilization. The struggle of the classes is forcing the regime of free enterprise to give way to a collective form of life. Consequently, the whole civilized world as it is now is making place for a new form of civilization, called *Collectivism*.

B) *Marx' Principles*: The argument with which comrade Karl proves his thesis is based on two principles which disagree with common human sense, i.e., on the most repulsive materialism and the craziest evolutionism.

1) *The materialist principle of Karl Marx*

This is how Marx proves that by changing the economic system, we will change the actual form of civilization: morals, religion, law, philosophy, institutions, etc ...

According to him, there is but one existing reality, i.e., the material world which can be percieved by our senses (smell, touch, hearing, eyesight).

What we call thoughts (says he) is but a superior product of a material or physical organ, i.e., the brain. From this thought, as from their source, come philosophy, morals, law, religion, marriage, etc... all that makes up our actual civilization or culture. So just change the economic factors and you will change thought and all that it produced or produces, i.e., philosophy, morals, law, etc., etc.

2) *Marx's principle of evolution*: In order to prove that Capitalism (which he, K. Marx), always confuses with private property or free interprise) tends to make way for collective property, Marx says in this our world everything is in a constant evolution. Hegel, a German philosopher, said that our ideas continually succeed one another so much so that the second idea is always the negation of the first idea, and the 3rd idea the negation of the 2nd idea, and so forth. To this ridiculous invention of Hegel's brain, K. Marx adds that this evolution of ideas is but the symbol or image of the evolution taking place in the physical or material world, in the forces which produce riches and wealth: the one that follows is always the negation of the one preceding. This evolution is made by the struggle between the social classes. Until today, it has been the triumph of those who possess riches and wealth. The day will soon come when the workers will be on top. The present situation, consists in the centralization of capital and exploitation of the poor conditions of the workers. This ends by provoking depressions, i.e. overproduction and no-work. Progressively the depressions become greater and greater in number and intensity.

Fatally in one such depression we'll see the end and defeat of the rich class. Thus we'll have Collectivism.

C) *Means of realizing Marx' thesis:*

What means did Tovarish Marx invent in order to hurry this evolution which must be made through the war of classes? In order to excite the proletarian or workers' class against the capitalists (i.e., all those who possess or own something and not just those big bad millionaires), Marx adopted and made his one of the falsest ideas ever exposed by some liberal economists: "Labor is the only source of value" and he declared war upon the Catholic Church, because the latter does not admit this false idea!

1) *Marx' famous "plus-value" theory*:

Forgetting about the labor of the employer and not admitting the productive capacity of capital, Marx maintains that the wealth which comes into the hands of the capitalists, is the result of the workers' labor ONLY; that this wealth is contitutioned by what he calls "the plus-value" of labor, i.e., the margin (at times quite considerable) which exists between the profits made by the capitalists from the labor of the workers and the salaries paid to the workers.

The conclusion which Marx deducts from this reasoning is that private property is robbery. According to him it comes from that part of the workers' labor which is kept by the capitalists. So, all the property-owners must lose what they posses, because, says Marx, it does not belong to them but is the property of the workers. This wealth of the workers must be given to the Collectivity, i.e., the State. Thus we'll have extreme State Socialism.

2) *War on Religion*:

In his effort to throw the poor against the rich in a bloody class-strife, Karl Marx finds an enemy, i.e., religion, and above all the Catholic faith! He calls it "the opium of the people"!

"The social principles of Christianism," says this anti-Christian Jew, "were for ancient slavery, glorified serfdom in the Middle Ages, and nowadays defend the oppression of the proletariate (working class). These Christian social principles preach the necessity of a ruling class and an oppressed class and offer the latter but a pious wish that the former may show itself charitable. These principles place in heaven the ruling of all these injustices suffered on earth and thus excuse the duration of these injustices suffered by the working-class.

These principles are those of slaves and now the proletariate is revolutionary" (cf "Marxist texts on Religion, page 73)

Our modern Communists are not different from Marx the Jew, who knew not the principles of true Christian social justice and did not care to find out about them. He had a fixed idea and thought he was a genius!!!

"The idea of God," wrote comrade N. Lenin to Gorki in 1913, "has always put to sleep and smothered the social feelings of men by substituting what is dead for what is alive. It was always an idea of slavery without end. The idea of God has never bound the individual to society, but always was a yoke for the oppressed classes by the faith in the divinity of the oppressors" (cf. same as above, page 5).

OUR CONCLUSION: Briefly, above we have a notion of what Marxism is (system created by Marx). Upon it rely our socialists and Communists more or less. It is based upon *materialism* which is an absurd principle, because it does not admit the existence of God and rejects all difference between matter and spirit. The evolutionism which it admits is also false and absurd, because it is the negation of a first principle, i.e., the principle of contradiction. The goal which Marxism wants to reach i.e., a society without class-distinction is a myth or a dream. In order to attain it, Marx wants to throw men against one another and against God. That is absurd and a sacrilege. Finally his attacks against the social principles of Christianism are founded on lies, because history is ever present to prove that Christ's teachings, when applied, can satisfy one and all!

Being a fanatical non-Christian and a staunch anti-Christian, Karl Marx never tried to make a distinction between Christians and the Christian teachings, between the guilty mistakes of greedy Christian Capitalists and the solidity of Christian justice and love. The latter he ignored, because he never took the trouble of analysing Christ's true and real doctrine.

God, through the unexplainable mystery of predestination, never did give Marx the grace to see the true light of religion and faith. Marx' father was a rabbi, so if he noticed that for some Hebrews religion was but a racket, he took it for granted that even the Christian religion was false; he concluded from something particular to something general. Thus we can say that far from being a genius, Marx even ignored the elementary philosophy known to a sincere worker or farmer in whose hearts there is no passion but a desire for truth.

* * *

N.B. Dear Reader: Socialism (or rather this my article) is a dry subject. Please read it and re-read it attentively. Ask your parish-priest to help you in this. We cannot sleep while others work and propagate false doctrines. Let us do away with our ignorance on the social problem. We must prepare to defend the truth and fight against those who try to pull the "wool over our eyes"! Be smart. Be learned. Know your elements of Catholic Sociology, for the Church expects her sons to do their part! Are you a lazy coward or Christ's soldier???

Fr. Nick.

P. BOZYK, WINNIPEG, MAN.

WELL DONE

Over radio station CKY, Winnipeg, on December 26th., at 6:00 p.m., the St. Nicholas School children's choir, under the direction of Father Boniface Sloboda, OSBM., gave a fifteen minute broadcast of Ukrainian carols. The children are to be complimented upon their magnificent performance.

The programme was under the sponsorship of the Ukrainian Catholic Youth League of Manitoba.

After the broadcast the children were transported in private trolley cars to St. Nicholas where a treat was awaiting them. Mr. I. Sowka on behalf of the children of St. Nicholas School expressed his appreciation for all the U.C.Y.L. has done for the school.

CHRISTMAS CONCERT

A concert under the auspices of the U.C.Y.L. was held at the Institute Prosvita on Sunday December 31st. The programme consisted of choral, Ukrainian dance, recitations and musical items. Mr. J. Kozoriz served as Master of Ceremonies during the evening. An audience of 300 attended.

TARAS TURNS THE COLLAR

Taras Iwanyk is in the seminary. He is the little fellow of our parish who wanted to be a priest. It must have been very hard for Taras to leave his father, mother, sister and his friends and go to the seminary and become a priest.

Now he is at the seminary with 200 other boys who want to become priests. They get up at 6:00 a.m., and dress in silence. Then they are off to the chapel to hear Mass and then return to their rooms to make their beds. Breakfast—by this time Taras is mighty hungry but he doesn't mind making the sacrifice. After breakfast the regular classes begin, with some relaxation between subjects. Classes are over by 4:00 p.m. and off the boys go to play hockey or some other sport.

Taras likes the discipline of the seminary. He loves the life, the regularity, the intelligent company, the knowledge that every day adds to the self control; he loves the chapel and the growth of holiness, and he knows that he is getting the best education an age-old Church can provide.

Taras will have seven years of seminary training, three years philosophy (B.A.) and four years theology. Upon completion of his studies Taras Iwanyk has the strength of character which empowers him to lead a blameless life, to live unmarried and with absolute integrity in spite of the many who say it is impossible.

At about the age of 25, Taras Iwanyk will be ordained a priest but his name will no longer be Taras but Father Iwanyk.

KEEP 'EM PACKING

Parcels, parcels and more parcels. This seems to be the battle cry of the girls who belong to the Congregation of Mary, Holy Eucharist Parish, Elmwood—East Kildonan. The sodality has contributed 800 parcels to the soldiers at Deer Lodge Military Hospital, Winnipeg. All the girls had a marvelous time giving gifts and their cheerful smiles to the invalid soldiers.

One of the girls told me that they very seldom have trouble in raising funds to cover the costs of the parcels. She told me that they held a concert on Dec. 3rd in the parish hall and raised enough money to buy the boys at Deer Lodge Christmas parcels.

To date the Congregation of Mary has sent well over 500 parcels to the boys of their parish here and overseas. Many letters of appreciation have been received from the boys. All of them express their sincere thanks to the girls of the parish for the gifts which they receive from time to time.

Good luck to you girls and Keep Em Packing.

"GOING MY WAY," VOTED TOP FILM BY NEW YORK CRITICS

The motion picture "Going My Way" was chosen as the best motion picture of the year by New York firm critics, who also voted it top honors for direction and best male performance.

Isn't it odd that the world goes for Catholic films—as Boy's Town, Going My Way, Song of Bernadette, etc. I wonder why? The answer is simple. The Catholic Religion is a religion of Truth and Love. The more you know it the more you love it. The Church's greatest enemy is ignorance. If more knew about the Catholic Faith they would come flocking to it. Study it more and see if you don't see the beauty of its truths and get to love it more.

— LAUGH AND GROW FAT

Hal- What are you looking through all those war records for?

Cal— I am trying to find out who General Delivery is.

Landlady— If you don't stop playing that saxaphone you'll drive me crazy.

Sax player— Ha! Ha! You're crazy already. I stopped playing an hour ago.

Canvasser— (explaining the terms of sale)— You pay only a small deposit. Then you make no more payments for six months.

Lady—Who told you about us?

Franklin- He's been sitting there all day, doing nothing but wasting time.

Elizabeth—How do you know?

Franklin—Because I have been sitting here watching him.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to "Q. & A." 1954 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. What can a person do who was put under a curse by a neighbor now dead?

A. Do nothing except forget about it. No neighbor can put a curse on you. That's a lot of "hooey." Only by divine power (God's cursing the serpent, Christ's cursing the fig tree, etc.) can one curse another.

Q. Could you give me some information as to the "Massacre of the Holy Innocents" whose feast we celebrate the 4th day after Christmas? Is it true that thousands were massacred?

A. "Concerning the history of the Feast (of the Holy Innocents) we know very little. It was first celebrated in the Roman Rite about 485. After that, we find it in the Greek, Syrian, Chaldean and Armenian liturgies. The exact date of the occurance of the massacre is unknown, as is also the number of children who were killed. Flavius Josephus, the Jewish historian, does not mention the massacre in his account of the reign and deeds of Herod. For this reason we conclude that the number of infants murdered was rather small less than one hundred. Another reason for this conclusion is that at the time Bethlehem itself was only a village. Thus, the number of 64,000 to 144,000 infants accepted by early writers seems to be an exaggeration."

Q. Would it be a lie to say what is untrue to a person who has no right whatever to the information sought?

A. Yes, a lie is wrong in itself, no matter if others have a right to know the truth or not. If others have a right to the truth, a lie is by that fact a still greater sin. But even if they have no right, to say what one knows to be untrue is still a lie and sinful before God.

THE POPE SPEAKS

Pope Pius XII in an annual Christmas message Sunday welcomed Allied prosopals for a strong organization to prevent aggression but warned no "perpetual burden should be imposed on vanquished nations if peace is to endure.

While governments and peoples responsible for this war must be punished, the pontiff declared, they eventually must be allowed to become members of the society of nations.

In his sixth war Christmas address broadcast to the world, Pope Pius praised as the best form of government a democracy founded on the obligations as well as rights of individuals, declared democracy can exist in a monarchy as well as a republic, and denounced state absolutism.

Insisting that men should not be obliged to obey a government if they are not free to criticize it, he said, "the masses are an easy plaything in the hands of anyone who exploits their instincts and impressions ready to follow in turn, today this flag, tomorrow another." Such men, he added, are the capital enemy of true democracy and of its ideal of liberty and equality."

At the close of his address to the world, the pontiff thanked several countries, including Canada and the United States, for their response to his appeals for war relief.

POPE PERMITS SOLDIERS TO USE PALACE FOR CHRISTMAS PARTY"

Christmas is not appreciated nor enjoyed unless we make others happy. This spirit prevailed in Rome. His Holiness Pope Pius XII granted the use of the Apostolic Cancelleria Palace as the site for the Christmas party for the soldiers. The allied soldiers belonging to the Holy Name Society in turn threw a grand party for the orphaned and needy children of the Eternal City on this very palace. The palace is a masterpiece of Renaissance architecture. You can't imagine how the place looked as the children got through with ... Soldiers entertained them with singing of Italian and English carols. Yes that's true Joy. Do you ever seek happiness by making others happy? Try it.

Any free time that the soldiers have now they spend at the American Catholic Club for Allied Soldiers, which was also granted them by his Holiness Pope Pius XII.

"DON'TS"

"Never marry a man to reform him. Don't marry a man who is too fond of his mother; who does not like children; who does not respect womankind. Don't marry a man who is inordinately jealous and distrustful. Don't marry a man who lacks ambition or one over whom you can domineer, and beware of the one who is a spendthrift as much as you would the stingy man. Don't marry a man who is restless at home and wants to be on the go all the time. Beware of the man who changes jobs frequently. Don't sign up a life contract with a man who can offer you only sentimentalities. And, by all means, do not marry a man who is not religious, for he has betrayed or is shirking a great principle and he will not hesitate to overlook other principles that necessarily involve your happiness."

Msgr. Wyndeven

KITCHEN KNOWLEDGE BY M M

SPICED SUGAR DOUGHNUTS

3 T. shortening, ¾ c. sugar, 2 well beaten eggs, 4 c. flour, 1 tsp. nutmeg, 1 tsp. salt, 4 tsp. baking powder, 1 c. milk.

Cream shortening, and add sugar. Add eggs. Sift dry ingredients together. Add alternately with milk. If necessary add more flour to make a soft dough. Roll half inch thick on a floured board. Cut with doughnut cutter; fry in deep fat until brown, turning once. Drain. While still warm, shake in a paper bag holding: ½ cup sugar, 2 T. cinnamon,— until doughnuts are well coated. Makes two dozen.

TOMATO AND MACARONI CASSEROLE

1 c. macaroni, 2 c. tomato, 1 T. finely chopped onion, 3 T. butter, 3 T. flour, 1 tsp. salt, Pepper to

FOOD FOR THOUGHT

1) Did you read a magazine called 'Sabotage'? Well, don't. The way they slander some of our Ukrainian Nationalist Organizations in the U.S.A., which are anti-Communist, is enough to make any Uke's blood boil, even if he is not a member of those movements... Once again, we, Ukes, are telling the whole wide wide world that we want what belongs to us.. Ukraine must never again be the victim of ANY country's imperialistic policy!

2) A British columnist lately said: "The advocates of a big-power regional peace are not going to have any success without being compelled to resort to unjust interference with the sovereignty and independence of the smaller nations, probably with the ultimate use of force. That will be NO peace at all. The big powers seem so far to have established a principle of coercion (force) before they have established a principle of free negotiation. Britain might do worse than to make it her business to steer her Allies back on the road to international sanity and the Atlantic Charter."

We add: "O Atlantic Charter, work of art and only hope of the Ukraine and her sons, what is to be thy fate?"

3) Communism paid great dividends to the sons of Abraham in the U.S.S.R. Good positions, Leadership, etc... No wonder our Canadian Hebrews are 100% behind our Reds... Brother, that smells!

4) According to our Reds, we are all Fascists, just because we do not approve of Communism... What silly and fanatical logic!

5) A Communist told me lately: "If the U.S.S.R. closed up churches before, it was because the buildings were not heated and the faithful used to catch a cold."... That's news to me. How about You? —I guess one alibi is as good as another for those who want to excuse the bloody or systematic persecution of religion. We still say: "There WAS persecution in the U.S.S.R., because we Ukrainians have proof ... our brothers-in-blood died by the thousand for their Faith."

6) What kind of an independence can a small country have, if a BIG Power forces upon it a Quisling-Government made to its liking and not really representative of the nation's will?

7) We reiterate: "A Catholic cannot be a Communist and vice-versa"... Otherwise just as well that we say that peace is strife, order is anarchy, religion is atheism (godlessness), free enterprise is collectivitism, and life is death!

8) Pope Pius XII lately said: "The life of peoples is a continuous succession of light and shadow." How very true indeed!

9) Should the Editor of this our Youth Herald' write always in Ukrainian or in English?"... That is the Question!

Believe it or not, I know him personally, for I AM he... and his great cross is to know and feel that if he were to write always in Ukrainian, a lot of our Youth would not read our paper at all. It is truly most unfortunate, but we cannot be blind, for a fact is what it is and our wishful thinking cannot change it. However, we must cope with it as best as possible. We must talk to our Youth in the tongue they know best if we are to make excellent Catholics out of them. This does not mean that we should stop stemming and fighting against the tide of peaceful assimilation. No! We must fight, and above all PRAY that soon we'll see the dawn of our Youth's come-back or resurrection to what is purely Ukrainian.

10) How about a daily prayer for our Boys over there?

Fr. Nick.

— Архієрейська Візитація і Перший Провінціональний З'їзд УКЮ Онтеріо—

(Продовження)

П. Колин Гібсон, домініяльний міністер, привитав з'їзд нашої молоді, зазначуючи, що ім в Отаві не є незнаною льояльність українців для Канади, яких діти пішли добровільно на ті жертви, що їх потягає за собою війна. Бажаючи доброго успіху з'їздові, сказав п. Міністер, ми є всі одні канадийці, хоч ріжного національного походження.

Витаю Вас і говорю до Вас як канадієць до канадийців, сказав проф. Кірконел, бо Ви у великій мірі причиняєтесь до будови величі Канади. Згадуючи про напад на него зі сторони большевиків у Москві в особі Заславського, професор Кірконел сказав: "Ви належите до тої першої поважної числом групи українців в Канаді, що бореться за честь і свободу Канади."

Домініяльний посол з гамільтонської округи п. Т. Росс витаючи з'їзд, сказав, що уважає для себе за честь репрезентувати гамільтонську округу в домініяльнім парляменті, бо Гамільтон є початком важних подій для Канади, а до таких і належить оцей перший провінціональний з'їзду Укр. Катол. Молоді. Останнім промовцем на бенкеті був Я. Ф. Коклин, член Лицарів Колюмба з Торонта, який у своїй довшій промові, опертій на історичних даних України (маеться враження, що він добре знає історію України), сказав, що нам треба познайомитися добре з життям наших великих предків, про котрих світ або мало що знає, або не точно і про життя та діла їх познаномити не українські маси. Бо ніхто більше як Україна,— сказав п. Коклин, охоронила Европу перед навалою азійських диких кочовничьких ватаг, нігде більше не був і не є поширений культ Преч. Діви Марії, як серед українського народу. На всіх ділянках життя чи то суспільного, чи релігійного, Україна колись стояла на першому місці в середущо-східній Европі.

Забавою для молоді закінчився перший день з'їзду.

Архієрейська Візитація

В неділю рано пів до девятої читана Служба Божа. До св. Причастя приступило 65 молоді крім старших. По благодаренню спільне снідання для молоді; споживають його скоренько, бо вже формується похід, щоби супровожати Їх Ексцеленцію Кир Ніля Саварина з парохіяльного дому до церкви. При вході до церкви о. парох вручає Їх Ексцеленцію ключі від церкви а п. Дмитро Лащук старим укр. звичаєм витає епископа хлі- звичає мвитає епископа хлібом та сіллю. Підчас співу "Буди імя Господнє" Їх Ексцеленція в асисті священиків оо. Когута, Лесюка, Філевича, Заяця, і нашого о. пароха входять перед престол в церкві, щоби принести Безкровну Жертву в наміренню всіх вірних. По відспіванню "Увійди

З' З'їзду УКЮ в Гамільтон, Онт., 11-12 листопада, 1944. Частина делегатів з о. П. Серветником по середині стоять коло церкви св. Духа в Гамільтон.

Архієрею" зачинається торжественна Літургія. Церква повна. По церкві розноситься милозвучний барітоновий голос при словах, "Благословенно Царство,"— і зачинається Архієрейська Служба Божа. Хор співає прекрасно, за що опісля дістав признання від Їх Ексцеленції, священиків та людей. По Євангелію, наш парох, о. Серветник, в короткій, але змістовній промові витає Їх Ексцеленцію, прохаючи благословення для себе та повірених йому духовних дітей. Служба Божа продовжається і коли вірні почули "Благословеніє Господне на Вас"—здавалось всім, що за коротко тревала Божественна Літургія, така повна та милозвучна гармонія була в співі. По Сл. Божій Їх Ексцеленція виголосив проповідь до вірних на тему, "Любов Церкви." Маємо тому любити Католицьку Церкву — сказав Ексцеленція, бо її основником є Сам Ісус Христос і дав ій дар непомильности. І та Церква, йдучи за наукою Христа, перша стала в обороні невільників, піднесла гідність женщини, яка перед тим була в пониженню, стоїть за рівністю всего людства, закладала приюти для старців, дбала про школи, стала в обороні робітника і багато інших добродійств вчинила для людства. Длятого ми повинні щей бути послушними Церкві, більше жертвенними на цілі Церкви, бути свідомими українцями-католиками, набираючи знання з читання добрих книжок, доброї преси та виконувати совісно свої християнсько-католицькі обовязки.

По проповіді Їх Ексцеленція вніс Многолітствіє Святійшому Отцю, Кир Василію Ладиці, британському королеві, укр. священству, всьому укр. народові, молоді, що приїхала на з'їзд та ініціяторові й впорядчикові того з'їзду Всеч. о. Серветникові. Хор закінчив відспіванням "Многая Літа" Їх Ексцеленції Кир Нілеві Саваринові.

(Далі буде)

READERS' OPEN FORUM

Moscow Journalist Misrepresents the View of Ukrainian Canadians

CANADIANS OF UKRAINIAN STOCK REPLY

We Canadians are educated in the belief that when men differ in opinion, both sides ought equally to have the advantage of being heard by the public. In a recent article of Moscow paper "Trud," one Daniel Zaslavsky, endeavours to become a spokesman for the Ukrainian Canadians on matters which are of vital interest to them. Zaslavsky says: "We have no doubt that the substantial majority of Canadian Ukrainians who fled to Canada from the yoke of the German and Polish landowners experience ardent joy that the Red army has liberated all Ukrainian lands, enabling the Ukrainian people for the first time in their history to establish a united Ukrainian state."

Now what are the opinions of the substantial majority of Ukrainians in Canada on this matter? No doubt they rejoice that the Red army, so powerfully aided by Great Britain, America and Canada, has driven the ruthless Nazi invader out of the Ukrainian lands. But the point here is that Zaslavsky intimidates that this "liberation" is final, whereas the Ukrainian Canadians do not. They contend that until the last Russian soldier is withdrawn from the Ukrainian territory after the war, the "liberation" will never be complete!

It is on these grounds that a plea of the Ukrainian bolsheviks to celebrate in common the liberation of Ukraine was not accepted by the Ukrainian Canadian Committee, which represents the vast majority of the non-communist Ukrainian organizations, creeds and parties.

"Much as we would like to," said the Committee, "we do not consider this liberation as final and until all foreign invaders leave Ukrainian soil, we refuse to celebrate." For the sake of allied unity, this matter is hushed, indeed, for the moment. But this is a reprieve only, not a final sentence. A geographical line, coinciding with a marked principle, moral and political (self determination) once conceived and held up to the consideration of men, will never be obliterated; and every new irritation will mark it deeper and deeper. For years Russia has been following a policy of "make believe" towards the Ukraine. By the aid of half truths and quarterly lies she has been endeavouring totell us how happy the Ukrainians are to be incorporated in the USSR. When she overran the Western Ukraine in conjunction with Hitler in 1939, she instituted a "plebiscite" by which, we are told, the Ukrainian Catholics of Western Ukarine have proclaimed themselves 99% for communist Russia and all it stands for. Later still the world was shocked by a sudden and generous grant of "Independence" to no fewer than sixteen Soviet Republics, including the Ukraine. Now we so often hear of the "First, second, third Ukrainian Armies" (Fourth?) fighting shoulder to shoulder with the Red army and thus "confirming the decision of the plebiscite of 1939"!

Is this the "proverbial lip service" of Russia in her relations with the Ukrainian people? Well, we know what "lip service" is; we do not want that, neither do they, and dearly do they pay for it, if that is all they are fighting for! It is because we earnestly desire a lasting peace that we express ourselves so plainly. This is why we Canadians of Ukrainian stock, whose sons,— 40,000 strong,— are fighting all over the world for allied victory, deem it our right, indeed,— duty, to speak and verbally keep up our claims and hold forth our rights whenever occassion requires, secure, that from the growing importance of the Ukrainian problem and from the growing national consciousness of the Ukrainian people, these claims at long, will be attended to and acknowledged. Russia has never done justice to Ukraine. What she yielded at length, she has done so only when the Ukrainians were strong enough to make it prudent for her to do so. If at present she refuses to do justice to that country,—which is within her physical power to do,—it is a melancholy consideration to us to think that she is adding substantially to the power and drive of the Ukrainian cause.

We hope that our reader friends will not interpret us as advocating unfriendly relations between these two countries. On the contrary, it is because of our belief that unless the wrong done is righted, there can be no friendly relations that are sound and lasting.

KITCHEN KNOWLEDGE

(Continued from page 8)

taste.

Cook macaroni until tender and drain. Cook onion in butter, add flour, salt and pepper. Cook one minute. Add tomatoes to the flour mixture and cook until thickened. Add macaroni and pour into baking dish. Cover with buttered crumbs and bake unil nicely browned.

ANGEL CAKE

1 c. flour, 1 c. egg whites, (8 to 10 whites), ¼ t. salt, 1 t. cr. of tartar, 1¼ c. fine granulated sugar, ½ t. vanilla, ½ t. almond extract.

Method: Sift the flour once, then measure it and sift again several times. Beat the egg whites until frothy and then add the salt and the cream of tartar and continue beating until they are quite stiff, but not dry. Add the sugar, a small amount at a time, folding it in, then add the flavorings. Lastly, fold in the flour gradually—this folding is important because if you attempt to beat in the flour, a good deal of volume will be lost in the product.

Pour the mixture into an ungreased tube pan and bake in a moderately slow oven (325 deg. F.) for about 1 hour. Always test an angel cake before removing from the oven because if it is undercooked it may shrink when removed from the oven, and then when it is inverted to cool it may drop out of the pan before it is completely cold.

Remove from the oven when done and invert in the pan until the cake is thoroughly cold before taking it from the pan.

CREAM OF PEA SOUP

2 c. cooked peas, 9 T. butter, 3 T., flour, 3 c. milk, Salt, paprika, mace, 1 c. hot cream, 1 c. bread cubes.

Method: Drain the peas and then measure them and press through a fine sieve. Melt the butter and blend in the flour. Then add the milk and cook, stirring constantly until the mixture thickens. Season to taste with salt, paprika and a dash of mace. Add the sieved peas and heat slowly for about 15 or 20 minutes. Just before serving, add 1 cup hot cream and 1 cup of small bread cubes which have been browned by frying them in butter.

САСКАЧЕВАНСЬКА СЕКЦІЯ БУК-А

РЕДАГУЄ: ВОЛОДИМИР ФИЛИПОВИЧ. Адреса: W. FILIPOWICH, BOX 7[illegible] ARRAN, SASK

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

До нас приходять многі просьби, щоб ми подали нашим парафіям і організаціям в Саскачевані поради, як взятись до збирання гроша на наш Студентський Інститут в Саскатуні.

Ми просимо сердешно всіх наших свідомих і енергійних громадян, щоб ласкаво прочитали те, що ми написали в тій справі в останньому числі "Будучности Нації." —Ті самі інформації можна буде знайти також в "Українських Вістях."

З преси ми довідуємось, що культурна акція українців католиків прибирає надзвичайні розміри. Онтеріо, Манітоба, Альберта також почали свої сильні акції, що розвиваються з прекрасним успіхом. Не хвалімся, тільки намагаймось доконати свого діла. ХАЙ САСКАЧЕВАНЦІ БУДУТЬ В ПЕРШОМУ МІСЦІ у своїй акції. Ми мусимо будувати НОВИЙ ДІМ наче ПАЛАТУ НАУКОВУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ в Саскатуні. Для такої цілі ми й не можемо думати про закупно якогось старого будинка, бо за кілька літ воно стало б невідповідним й тоді дорожче коштувало б змінити стару будівлю, чим тепер ставити нову.

На цім місці хочемо поділитись з нашим громадянством з дотеперішними успіхами кампанії, що має аж тепер розпочатись на велику міру. Тому, що нема в нас останніх звідомлень, ми друкуємо тільки частину наших фінансових звідомлень.

Щоб мати кращий перегляд, ми подаємо імена наших парафіяльних дистриктів в Саскачевані. Кожний такий дистрикт має більше число парафій, що мають в себе зібрати відповідну суму на нову нашу Інституцію. Ми подаємо понижче імена тих дистриктів, їхніх парафій та процентову суму, що вони склали дотепер для нашої Інституції. Тих дистриктів є в нас 12 й ось вони за порядком:

Альвена, Айтуна, Арран, Кадворт, Канора, Гефорд, Принс Альберт, Присвіл—Г.Б.Д., Рама, Ріджайна, Саскатун, Йорктон; ми з радістю віддаємо честь Саскатунському Дистриктові проголошуючи вістку, що він дотепер стоїть на першому місці.

Числа наших членів в тих парафіях є наступні: Альвена 206, Арран 243, Канора 195, Кадворт 195, Гефорд 214, Айтуна 389, Принс Альберт 211, Прісвіл і Гадсон Бей Джонкшин 156, Рама 187, Ріджайна 163, Саскатун 427, Йорктон 1065.

Коли кожна з тих родин (а їх є багато більш, тільки нам в цім менті годі обраховувати наново, й тому мусимо держатись старих рахунків) дала б один долар на місяць, або радше 25 дол. за два роки на ту величаву ціль, то ми будемо мати коло 92 тисяч долярів за два роки.

Ми питаємось сміло: ЧИ ЦЕ ЗАБАГАТО??? Ганьба на нас всіх, якщо ми були б такими нездарами, що не потрапили б того зробити!! Ні! Ми потрапимо! Що я кажу!! Ми ВЖЕ ПОЧАЛИ АКЦІЮ й вона йде наперед багато ліпше, чим тут уплановано. Ми маємо таких, що вже дали не $25.00, але $500.00, і ми знаємо, що є більш таких, що зроблять те саме. Ми маємо довгий ряд таких, що вже дали по сто долярів і відразу зазначили, що то тільки початок їхніх жертв... Так, ми дійдемо до нашої цілі, тільки возмімся до праці й старáймось навипередки бути першими між всіма в нашій жертволюбності.

В деяких парафіях акції ми ще зовсім не розпочали, бо годі нараз взятись діла, хоч наші добрі люди бажають, щоб і в них вже почати.

По нашим рахункам Саскатунський дистрикт, коли числити разом з вим Саскатун, вже зібрав більш, чим 45 процент своєї загальної квоти, так само мож би сказати про Альвенський дистрикт, Арранський, Гефордський недалеко до того. СЛАВА і ЧЕСТЬ тим одиницям в тих дистриктах, що так гарно жертвують, бо ж це справді одиниці почали, а що ж то буде, коли в них рушаться цілі громади???

Так, ми певні, що наша акція увінчається прекрасним успіхом. При кінці ми хочемо піддати всім одну раду: Хай кожний старається дати від себе й від кожної своєї дитини (коли він одружений) жертву хоч ОДНОГО ДОЛЯРА й хай пришле сам, або через руки свого отця Пароха на ціль нашого Інституту й всі будуть бачити, що це правда: кожний по нитці й разом буде сорочка й то неякабудь.

Хай нашим кличем будуть ОЦІ СЛОВА:
Я Є ТІЛЬКИ ОДИН, це правда, але я Є один,
Я ОДИНЦЕМ НЕ В СИЛІ ЗРОБИТИ ВСЬОГО, але я МОЖУ зробити ЩОСЬ!!
То, що я МОЖУ зробити, то я МУШУ зробити,
А то, що я мушу зробити, то з БОЖОЮ ПОМІЧЧЮ Я ЗРОБЛЮ якнайскоріш.

Дивіться за інформаціями про кампанію, поступайте після них, а навіть не ждіть, щоб до вас хто прийшов а самі посилайте жертву.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ ЗА ГРУДЕНЬ, 1944

	Приходи	Розходи
З веч. в честь пані Войтович від Ж-тва, Саскатун	$2.50	
Н. Сірман 1.00 і Й. Когут 1.00, перед.	2.00	
А. Михалишин ь.00 і К. Нагнибіда 2.30 передпл.	5.30	
Зб. на хрест. в пп. Салимко, Овкбурн 6.00 і 1.00	7.00	
о. Ів. Перейма зі спрод. 10.15 і одна перед. 1.00	11.15	
о. Ст. Семчук зі спрод. 6.75 і 4 перед 4.00	10.75	
о. І. Шпитковський перед. зі провд. і прес. ф.	32.50	
Мети		2.16
Друк БН. ч. 23—1944		91.80
Розсилка		7.00
З 5 куверт		4.55
оо. Редемптористи, кредит	11.00	
М. Ковбель і Едвард Бискаль, перед.	2.00	
Іван Крочак і о. Шпитковський, одну перед.	2.00	
Ів. Новосад 6., для Сиріт 2., спрод. 2., і П. Пук 1.	11.00	
Ів. Новосад для Сиріт		2.00
Від Вес. Родини для Сиріт		5.00
Вел. куверти і папір		.25
Почтові значки		1.25
о. Ст. Семчук зі спрод. 3.75, П. Боднарчук 1.50	5.25	
ð. Н. Кушнірик зі спрод.	6.15	
пані М. Черній з Пущення в Геффорд	2.50	
о. Іван А. Головка, сім передплатників	7.00	
Укр. Катол. Юнацтво, Саск. Секція, дар	50.00	
А. Жук з Геффорд, дар дві передпл.	2.00	
о. В. Дзюрман 1 перед. 1. і о. Шпитковський 28.55	29.55	
о. В. Чарний зі спрод. брош. 2.00 і П. Данчак 1.	3.00	
Юрій Слобода і Н. Яцишин, перед.	2.00	
За брош. Історія Церкви		8.00
о. В. Фірман, П. Кашуба і Д. Музика перед.	3.00	
М. Кушнірик, і Йосиф Зальопаний, перед.	2.00	
Н. Драбинистий 2.00 і УКЮ, Едмонтон 1.00	3.00	
М. румелюк, і Петро Сулимка, перед.	2.00	
о. Й. Кормило Ж-тв-, Лейдівуд 3.75, М. Сирдочук	4.75	
о. Я. Головатий 2.00, пані А. Топольніцька 1.00	3.00	
Панько Габрух і М. Різняк, перед.	2.00	
Н. Паславський 1.00 і Ст. Гаврилюк 1.00	2.00	
пані Яник для Ф. Войтович 1.00 і Гр. Гарах 2.00	3.00	
Цензурна Канцелярія в Оттаві, перед.	2.00	
Юрій Голубець і Іван Макогонюк, перед.	2.00	
Марія Стефанчук і М. Губич, перед.	2.00	
Й. Мельник 2.00 і Анна Шутка 3.00, перед.	5.00	
А. Смук 1.00 і о. М. Григорійчук спрод. 8.40	9.40	
о. І. Шпитковський Д.Стор. 3.50 і перед. 11.00	14.50	
Мети		6.00
Р. Калинюк 1.00, панна Новак 1.00 і В. Король 2.	4.00	
В. Филипович свою передпл. 10.00, зі спрод. 12.00	22.00	
В. Филипович, БУК в Арран дар 6.00, 2 пер. 2.00	8.00	
О. Івах 1.00 і о. Ст. Семчук пять перед. 6.50	7.50	
Ів. В. Когут	1.00	
Разом	$306.80	128.01

Д. Кобринський,
скарбник і управитель БН.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

В жовтні, 1944 р. Студенти Колегії св. Йосифа в Йорктон створили відділ УКЮ. До заряду ввійшли слідуючі: Голова - Мирослав Яремович, Заступник голови -Данило Шумей, писар—Никола Библів, бібліотекар— Іван Хрущ; Лев Коваль—представник XII кляси, Іван Лукаш з XI кляси, Петро Чорний з X кляси, а Богдан Козовий з IX кляси.

Сходини відбуваються що другої неділі котрі все переводять в українській мові є дебати, промови, деклямації, музика, співи

Оля Рогачук, секр. **відділу УКЮ в Альвені** (місті) пише, що члени сходяться що місяця. Сего року підуть колядувати. Не забувають і за укр вояків за морем. Вони складають різдвяні желання всему юнацтву

Оля Когут, секр. **відділу в Геффорд** подає склад нового заряду:— Голова: п. І. Огенчук, Заст. голови: Марія Богун; Секр.: Оля Когут; Скарбник: Анна Палагіцький; Член Адам Герман; Контроля: М Озарко і п-на М. Борецьких В короткім звіті секретарка подає слідуюче: Дано 80 дол на Орг. фонд УКЮ, куплено цвіти Отцю Ювілятові. Н Дрогомирецькому, на пращальним вечірку для капітана о. М. Горошка дано дарунок 10 дол., вислано делегатів на Дом. З'їзд УКЮ, та спільно з другими відділами відбуто Окружний Зїзд УКЮ в Кридор.

П. Лозинський подає склад ново-вибраного заряду **в Ланівці, Саск.,** як слідує: Голова Вол. Сікорський, Заст. голови Олекса Габрух, Секр.: Анна Сильський; Скарбник: Павло Лозинський; Господар: Степан Войтович

З (Січ) Кридор, маємо також спис нового заряду. Голова Юрко Гудзак; Заст. голови Петро Марчук; Секр Михайлина Садловських Скарбник:Степан Гайдукевич

В Мейфер, Саск. основано новий відділ за старанням п-ни Марії Косик, котра від довшого часу цікавиться справами молоді, та організацією УКЮ. Бувши на Дом З'їзді УКЮ в Саскатуні, панна Косик постановила собі постаратись, щоби в її околиці також був відділ УКЮ. От і це зробила—та й цей відділ гарно розвивається. Це є примір котрий повинна наслідувати молодь де ще нема УКЮ.

А. Жук,
Секр.

[illegible]

Слава Героям України!
Віддали все, що лиш могли.
Тюрем, катів, ви не лякались,
За волю народу лягли.

Спіть сини козацькі, —
В могилі матері своєї,
Між нами все будете жити,
Іскрою мести, у душі.

На себе клич, ми той візьмемо
слідами вашими підем;
Прапор волі піднесемо,
Кайдани пута розірвем.

Роман Куманець.
Скарборо Блафс, Онт.

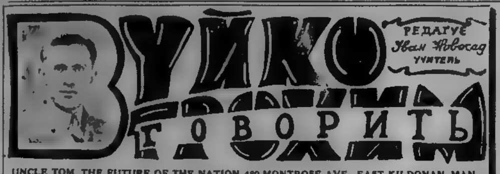

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

ВПИСУЙТЕСЯ В ЧЛЕНИ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ" НА 1945 РІК ТА—

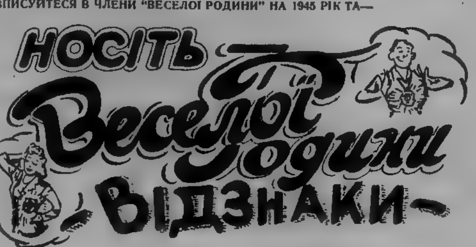

Річна вкладка виносить 15 центів за що член отримує відзнаку, котру може носити на одіню, та членську картку у формі книжкового значка (book mark). Відзнаки та членські картки будуть вислані у місяці лютім. Не чекайте однак до лютого. Вписуйтеся тепер. Коли можете зробіть малу жертву для бідних дітей

До кінця грудня, 1944 року, вписалося 70 членів, котрі зложили $24.24. З того уділено $10.00 сиротам в Айтуні, а $5.00 для побіджених дітей в Англії а решта осталися в касі.

Подвоїм число членів у 1945 році. Коли де можливо, де булоб 5 або більше членів, створіть відділ "Веселої Родини." За вказівками пишіть до Вуйка Трохима.

Любі Діти:

Зима. Дні коротенькі. Зате вечорі та ночі довгі.

Нераз то діти нудяться та не знають що робити тими довгими вечорами бо і забавки навіряються та і книжку не все хочеться читати.

"Що будемо робити?", нераз питають родичів. Не все родичі їм можуть помогти.

Щоб запобігти таке лихо кожна дитина повинна вибирати собі якусь розривку (hobby) так як збирання почтових значків, малюнків ріжного рода, майстерку, переписку з другими дітьми, або вишивання. Тим самим знайде собі цікаве заняття і богато навчиться.

Яку розривку маєте Ви?

Вуйко Трохим.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Анна Лужна з Елфрос, Саск. прислала 25ц.

Вуйко дякує Тобі, Анно, за Твою жертву. Хто буде слідуючий?

ПРИСЛАВ 5 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

Богдан Дух з Винипег, Ман. прислав 5 нових передплат.

Дуже гарно Богдан Дух починає працю для Діточої Сторінки в сім році. Певно він схоче виграти гарну нагороду, котру Вуйко знова приготовляє для тих дітий, котрі в 1945 найбільше причиняться для Діточої Сторінки.

Ану, хто піде слідами нашого славного Богдана з Винипег? Ану, Любі Діти, до праці!

ЗИМА ПІД ВІКНОМ

Раннім ранком Оля встала,
Глянула в вікно,
Ой, не бачила вже снігу
Такого давно

Геть засипало дорогу,
Білі дерева
Що прогорнуть люди стежку.
Вже гора нова!

Там з дитиною йде мати,
Сніг вище кісток,
В ніс, у рот, у вуха, в очі
Пхається сніжок.

В ту пору найкраще сісти
В хаті за столом—
І дивитись, як гуляє
Зима під вікном.

ЗЛАПАВ ЛАСИЦЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—

Я Вам тепер напишу як я злапав ласицю. Я раз ішов до школи, тай здибав слід з ласиці. Тай як я ішов до школи на другий день, то узяв лапку і наклав коло дірн, се було у пятницю. А в суботу я пішов до лапки тай дивлюся, а щось скаче в лапці. Я прийшов ближче, а то ласиця. Тай я узяв патика тай забив її і узяв до дому. Я дістав $1.25 за ню, і з того посилаю 25ц. на Веселу Родину.

Ми тепер учимося на концерт. Наш концерт буде на 21-го грудня.

Желаю Вам Вуйку веселих Різдвяних Свят та щасливого Нового Року!

А тепер Вам напишу вершик'

УЧИСЯ МІЙ БРАТЕ!

Учися мій брате,
Гарненько читай,
Що писано у книжці,
То усе памятай!
Бо пора от тая
Як пора весни,
Що тепер посієш,
Збереш в осени!

Учися, мій брате
Гарненько читай,
Що писано в книжці,
То усе памятай!
Добро там для тебе,
Щастя там твоє,
Учися, мій брате,
Поки час ще є!

Дмитро Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Твій лист дуже гарний як також і вершик. Будь здоровий!

ЛИСТ З АЛЬБЕРТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку—Я Вам сердечно дякую за таку гарну нагороду, що називається "Малий Декляматор." І ще раз Вам Вуйку сердечно дякую, бо там є дуже багато віршиків, і вони є дуже гарні.

Вуйку, у Вас упав сніг? бо у нас є багато. Ми їздимо саньми до церкви на Службу Божу, котру правлять наш парох о. Пащак. Раз по Сл. Божій був обід а по обіді було відслонення таблиці наших вояків, що служать при війську Потім була забава, бінго, а вечір танець. На 6 листопада була Сл. Божа і Панахида за наших вояків з минувшої вій-[illegible]

Я посилаю 25ц. для бідних дітий.

Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Тут дуже богато снігу також. Що Ти робив на Різдво? Чи був у церкві?

ДРУГИЙ ЛИСТ

Христос Раждається!

Дорогі Вуйку Трохиме,—

Я Ваш лист отримала. Я дуже дякую за Ваш лист. Я маю 8 років. Я ходжу до української школи і до англійської школи. Я є в третій клясі в обидвох школах. Вуйку, я посилаю Вам 5 центів на Куму Феську. Я була така щаслива того року на базарі. Я виграла велике крісло. А в перший день базару на коло когут ішов. І моі мама виграли його. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Іринка Михальчишин,
Брендон, Ман.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти така щаслива. А чи смакував Тобі когут?

ЛЮБЛЯТЬ УЧИТЕЛІВ!

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку,—Я вже трохи давно писав до Вас. За се не гнівайтеся, бо то не було так догідного часу. Але тепер буду більшу писати. Ми ходимо знова до школи. Я перейшов до 8 кляси. Наша школа має дві кімнаті. У одній учить англійський учитель а в другій українська учителька. Ми їх дуже любимо. Коло нас зима. Кінчу сих кілька слів. Бажаю Вам доброго здоровля.

Фред Дженджера,
Бруксбі, Саск.

Від Вуйка: Усе шануйте своїх учителів. Пиши часто до Вуйка.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ ЛИСТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій другий лист до Вас. Я ходжу до школи до осьмої кляси. А по українськи вчить нас пані Шклянка три рази на тиждень. Я люблю читати листи до Вуйка. У нас Церква св. Димитрія

Вуйку Трохиме, [illegible] розвязки на контест.

Здоровлю Вас щиро і бажаю Вам много літ.

Романа Цісецька,
Кридор, Саск.

Від Вуйка: Любить Вуйко також все читати листи від дітий. Чи Ти ходила колядувати?

БЕРЕ УЧАСТЬ В ПРЕДСТАВЛЕННЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Вже трохи давно як я до Вас писала, але я все читаю "Будучність Нації"!

Ми тепер учимося на Різдвяний Концерт, котрий відбудеться 21 грудня. Ми маємо такі точки як: Коляди, пісні, діяльоги, представлення, українські танки, і інші точки. Я беру участь в тих точках. Концерт відбудеться в Народнім Домі в містечку Сван Плейн.

Коло нас нема багато снігу, лише дуже гарно рано бо іней дуже вкриває восики та все інше, котре на землі. Сонце як блисне на іней, то він так блищиться як срібло.

Буду кінчити і желаю Вам Вуйку Веселих Різдвяних Свят та щасливого Нового Року.

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Анно, напиши як випав Вам Різдвяний Концерт. Як перебула Ти Свята?

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—

Перш у сього я складаю Вам щиру подяку за ту нагороду, що я отримала від Вас з Контесту на жовтень. А то книжочку Мишка Гризакнижка.

Дорогі Вуйку та книжка дуже подобається нам. Я думаю, що такої мудрої і цікавої мишки нема тут у Канаді, як у нашім любім Львові, а вона здалабся в Винипегу, бо би так мало знаємо самі про себе і про наші товариства. І ще раз Вам дякую за ті книж[illegible] Мишка Гризокнижка і співаник. Я закінчую свій лист і посилаю 25ц. на діточу Сторінку.

Галя Крук,
Винипег, Ман

Від Вуйка: Пишеш дуже добре. Бери участь в других контестах, а знова щось виграєш.

ЗАПИСКИ

[illegible]

77. В великім дни вбрали мене, вичистили. Вуйко переглянув мій стрій і гості почали з'їздитися.

78. Перші приїхали мої родичі і радісно повитали мене.

(Далі буде).

Останні Вісти...

ДЕЛЄҐАЦІЯ ЛЬВІВСЬКОГО МИТРОПОЛИТА В МОСКВІ? "Ізвестія" з Москви подають, що в советськім уряді для віроісповідних справ звилася делєґація від Йосифа Сліпого, митрополита української католицької Церкви у Львові. Як подають "Ізвєстія," це перший випадок, щоби Церква, обєднана з Римом, вислала офіціяльну делєґацію до советського уряду. Кажуть "Ізвєстія," що делєґація обговорювала правний стан української католицької Церкви. Від імені митрополита Сліпого та львівського духовенства делєґація зложила 100,000 карбованців на Червоний Хрест на допомогу жертвам війни в советському союзі. —Тільки подала большевицька ґазета. **Дивна вістка та дуже неясна, тому треба її брати з дуже великим застереженням.**

ІНСТИТУТ БУК-а В ЕДМОНТОНІ. Довідуємося, що вже в дуже короткому часі закупиться дім в Едмонтоні на Виховний Інститут БУК-а. Се вістка для нас усіх дуже радісна.

ЛУКЖівок з осідком в Винипеґ, внедовзі буде робити базар в Винипеґ на Виховний Інститут БУК-а в Винипеґ.

Володимир Филипович з Арран, Саск., діловий писар Саск. Секції БУК-а, в році 1944 придбав для БН. поверх 100 передплатників. Справді діло гідне наслідування.

В Ст. Кетеринс, Онт., салєр під будову нової церкви зовсім викінчений а в ньому гарно викінчена парохіяльна саля. Кошт салєру виносить поверх 8,000 долярів і на ньому не має ні одного цента довгу. Над будовою нової церкви неструджено працює місцевий парох о. Ізидор Борецький, котрому разом зі всіми щедрими парохіянами з Ст. Кетеринс і околиці належиться сердечне признання.

Померли в Европі такі визначні українці: професор малярства Микола Самокиша, о. Павло Пащевський, бувший командант 6-ої Стрілецької Дивізії ґенерал Марко Безручка і полк. Роман Сушко.

Американці зробили наступ на Люзон, головний острів філіпінський. Американці йдуть вперід.

Большевики повели на східньому фронті в Східній Прусії, коло Варшави і в Словаччині великі зимові офензиви.

На західнім фронті в Европі, в Бельгії аліянти витискають німців з земель занятих недавно німцями підчас недавньої німецької офензиви. В околиці Сарбрукен німці йдуть знова на Страсбурґ.

В Британській Колюмбії страйкували кільканайцять тисяч трамваєвих робітників.

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" ЯКО НОВОРІЧНИЙ ДАРУНОК

З Новим Роком дали "Будучність Нації":

Пані С. Вашік з Делгай, Онт.—Луці Німеровському в Симко, Онт.

Д Галущак з Винипеґ—Теодорові Яркові також в Винипеґ.

Ф. Кішинський з Транскона, Ман.- Юріеві Голубець в Су, Онт, і І. Макогоник в Калґарі, Алта.

Марія Стефанчук з Стюартбурн, Ман.—свому батькові Дмитрові Стефанчук в Стюартбурн, Ман.

Олена Зазуля з Родеф, Алта.—Теодорові Дурда в Мепова, Алта.

Іван Козоріз з Винипеґ—Юріеві Вах в Іст Кілдонен, Ман.

Пані Гарлабура з Толстой, Ман.—свому синові Василеві в Ґлентворт, Саск.

Володимир Филипович з Арран, Саск.—Йосифові Макухові

Пані А. Джексон з Винипеґ—пані П. Глад в Валор, Саск.

Йосиф Біловус,
бувший студент Колеґії
св. Йосифа в Йорктон, Саск.

РАТУЙ НАС ХРИСТЕ!
(На арію "Во Вифлеємі")

* * *

Ратуй нас Христе, о Божий Сину,
Ратуй наш нарід і Україну,
Бачиш, як нарід гірко бідує-
В московських тюрмах днює й ночує.

Червоні орди Сталін зсилає,
І рідні землі нам забирає;
Церкви плюндрує, села руйнує,
На наших землях Москву будує.

Людей свідомих кує за руки,
Шле у Соловки на страшні муки;
Багато нині в тюрмах страждає,
А на їх землях—Москва гуляє.

І на ті вдови глянь Божий Сину,
Що з діточками в Сибіру гинуть,
І на старців наших, що під плотами
Вмивають лиця свої слезами.

Збери ті слези в золоту чашу,
Та вгаси ними недолю нашу;
Зішли нам Христе кращую долю,
За тее горе- золоту Волю

Повстанці перевязують рану товаришеві

"НАША АРМІЯ УКРАЇНСЬКА Й СЛУЖИТЬ УКРАЇНІ"

Недавно подавали ми, що на Україні діє велика повстанча армія, що має числити поверх 40 тисяч повстанців. Бореться вона проти большевиків, як також боролася вона проти німців- однакових окупантів українських земель. Ся армія не хотіла піддатися ні большевикам ні німцям. Знаємо, що отаманом сеї повстанчої армії мав бути Тарас Булька. Большевики хотіли притягнути повстанців до себе та обіцяли їм "помилування," коли тільки вони зложать зброю та перейдуть на сторону большевиків. На сю пропозицію, отаман повстанців Тарас Бульба відповів слідуюче: **"НАША АРМІЯ УКРАЇНСЬКА Й СЛУЖИТЬ УКРАЇНІ."**

Яка доля стрінула сю велику повстанчу армію не знати. Певно знеможені довгими боями та перед подавляючими силами ворога зложили своє життя на полі слави.

Тепер прийшли вісти до Канади, що в Західній Україні була друга повстанча армія звана Галицька Стрілецька Дивізія Січових Стрільців, що також боролися як проти большевиків так і проти німців. Доля і сеї Дивізії Січових Стрільців нам незнана.

Також вдалося нам дістати через Полудневу Америку дві знимки українських повстанців на Поліссі. Містимо сі знимки на сій стороні БН. Як видимо зі знимок, то повстанці справді становили сильну армію, мали спеціяльні однострої та на шапках носили тризуби. З лиць повстанців пробивається веселість, рішучість та певність з якою вони виступали проти ворога. Глядім з якою вони запопадливістю піклуються своїм раненим товаришем. Роблять вони се свому товаришеві бо знають, що кождий член їх армії дорогий. Бо дорожать своїми побратимами, котрі не зрадили свого народу, але пішли разом з ними битися за волю України.

Вісти про повстанчі відділи на Україні голосять нам одно, а **саме, що наші браття виступили були збройно проти окупантів та сим зазначили, що як німці та большевики се наші відвічні вороги, від котрих Україні ніколи не сподіватись чогось доброго. Дорожім сими нашими національними героями другої світові війни та постановім собі, що ми підемо їх слідами як не зі зброєю в руках проти ворога то принайменше з сею великою та щирою любовю до свого народу, котрого нам не можна тут на чужині ніколи зрадити.. Будьмо вірними синами України та за її волю та незалежність щоденно молім доброго Бога в своїх молитвах...**

Повстанці на Поліссі

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

Січень

19. Богоявл. ГНІХ. .... Гонор (7.30 рано)
Парки (10.30 рано)
21. Нед. по Просв. ..... Гімлі
28. Нед. 29 по С. ..Ст. Мартин

Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипеґ. Ман
Телефон: 54 139

Січень

19. Богоявл. ГНІХ : Лейдівуд (Йорданське Водосвяття)
21 Нед. по Просв. .. Босежур (Йорданське Водосвяття)
28. Нед. 29 по С. ..... Тиндал

о. Й. Кормило
1954 Логан Евс., Винипеґ
Телефон 27 274

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice Yorkton Sask

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віпурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і змніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок$3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

УСТАВ БОГОСЛУЖЕНЬ НА 1945
Містить: Церковний Календар, Календаріюм старого й нового стилю, Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц.
THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIII. ч. 3. (171) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Лютого, 1945 Vol. XIII No. 3 (171) YORKTON SASK. February 1, 1945

ВІСТИ З ЕВРОПИ ПРО УКРАЇНЦІВ

Американська "Свобода" недавно помістила була довшу [illegible]ю, в котрій на основі листів одержаних "Свободою" зі Швайцарії, подається богато вістей про українську справу в [illegible] як також про українців. Думаємо, що наші читачі [illegible] радо довідатися про сі найновіші вісти про наш на[illegible] в Европі, тому на сім місці сю статтю зі "Свободи" вповні [illegible]ємо. (Редакція БНації)

* * *

З НАЙНОВІШИХ ВІСТЕЙ З ЕВРОПИ ПРО УКРАЇНЦІВ ТА УКРАЇНСЬКІ СПРАВИ

[illegible] українців в [illegible] про [illegible] українськ[illegible] [illegible] на [illegible] Не багато тих [illegible] Деякі такі, що нам вже відомі. І не багато якихсь особливо нових думок про українських справ в Европі. Та [illegible] й ці вісти важні. Теж і [illegible], що всі вони подають, [illegible] тепер в різних краях десятки тисяч українців, що є надзвичайно цінні для українського народу і української справи та що саме через те їх треба за всяку ціну ратувати. Очевидно, що поза Советами є нині міліони українців, що потребують помочі й ратунку. Та булоб уже добре, колиб ми з Америки могли вратувати хоч тисячі... Хоч тих, що вже положили великі заслуги для української культури; що працюють і готові дали працювати для доброї слави України.

Нижче подаємо виїмки з тих одержаних письм. Тут і там не є вони змістом тісно звязані. Але усе те різнородне є в одержаних нами письмах, тому і в такому виді не передаємо.

* * *

Думки про Совети і українську справу

Совети ні в чому не змінились і не можуть змінитись, бо до цього не допустить їхня економічна система.

Метою Советів залишається советизація світу, для якої вони мають тепер дуже великі можливости, незрівнано більші ніж в 1920 році.

Політика Гітлера більше сконсолідувала силу Советів ніж 20 років політики Сталіна.

Система політична та економічна Німеччини наблизилася до советської у такій мірі, що її советизація не представляє жадних труднощів.

Назагал корисна для Советів ситуація не дає проте їм права рахувати на стопроцентову перемогу. І то головно через присутність в Европі мілітарної анґльо-саксонської сили, як теж і через істнування широких кол людности, яка возьме зброю проти советизації.

Політика Гітлера остаточно [illegible] зробивала дурну леґенду про [illegible]німецьку орієнтацію укр[illegible] [illegible] не ще не видніє [illegible] українського питання, бо його тимчасово перекреслила [illegible] Советів у други частині [illegible].

Українське питання треба звязати з цілим комплексом національних питань в Европі, які фактично ще не на шляху до вирішення...

Навіть доля істнуючих держав, в тому числі й Польщі, ще зовсім неясна...

В акції за кращу долю України не можна рахувати на Советську Україну...

Начальник бюра для полонених, що говорив з тисячами советських полонених, заявив, що не було випадку, щоб советський українець назвав себе українцем; вони виясняють дуже каліченою українсько-російською мішаниною, що в них всі "руські" і що жадної ріжниці немає.

Відомости загально-персональні

В Европі не функціонують тепер ніякі українські організації. Усіх їх знищили німці. Організації У.Н.Р. (Української Народньої Республики) були переслідувані й закриті, а деякі діячі арештовані.

Щодо т.зв. українських націоналістів, то як тільки німці побачили, що большевики не ставлять на фронті великого опору, всі їхні організації закрили, а провідників поарештували; деяких розстріляли, в тому числі Бандеру та Барановського.

Всі націоналістичні делеґати, що їх вислано на Україну для громадсько- культурної праці, теж були розстріляні німцями. В тому числі є багато безпартійних галичан, що поїхали тамтуди на культурницьку працю.

Мельник і Ярий теж зістали арештовані та інтерновані, досі невідомо, чи зісталися при життю. Як німці вицофувались з Італії, вивезли з Риму Онацького.

Як німцям ішло добре на фронті, то не дозволяли на ніякий український рух. Українців вживали хіба для поліційної служби. Це доводило до загострення польсько-українсько- жидівських відносин, бо ті самі німці вживали теж і поляків для служби, але в українських та жидівських районах. Німці нарочито підтримувались ось таке загострення. Навіть самі писали на будинках (в кореннній Польщі),у яких приміщували українських робітників, що "псам, жидам та полякам вхід заборонений."

Вміру, як кріпшав советський опір на фронті, німці бралися давати українцям якісь полекші, а навіть ставити українське військо, але поставили його під команду російського ґенерала Власова. В останнім часі, як їхнє положення зробилося уже безпорадним, вони впали на думку визнати незалежність тих ними окупованих чужих земель, звідки їх вигнали, а в тому і України, але досі того не проголосили, мабуть теж і тому, що все ще є в них тенденція, що вони таки ще раз зговоряться з Советами.

Українці, що опинились в Німеччині, є обєднані в Українськім Національнім Союзі, який видає "Український Вістник." Преса українських націоналістів зістала закрита Виходять ще: в Берліні "Голос" для полонених, редаґує Кравців; "Українська Дійсність" в Празі, орган Національного Союзу, редаґує Омельченко: "Краківські Вісти" у Відні

Ця преса приходить свобідно до Швайцарії. Та її зміст є такий самий, що й німецьких газет. Крім персональних новин нема в ній що читати.

З тих видніших осіб, що повмерли, знаємо про таких: Вячеслав Прокопович, голова уряду УНР., О. Олесь —поет, професори: Чернявський, Мицюк та Вікул. Останні дні донесли про смерть митрополита А. Шептицького у Львові. Президія У.Н.Д.О. та українські посли і сенатори давного польського сойму перебувають десь в краях Центральної Европи. Там є теж: Мілєна Рудницька, Олена Кисілевська, Кедрин та Витвицький. Остап Луцький згинув в большевицькій неволі. Доля інших депортованих невідома.

В культурно-наукових українських інституціях в Празі змін немає. Теж і в берлінських. Головою варшавського наукового інституту є проф Яковлів.

Андрій Левицький, який передав свою повновласть ще в 1940 році В. Прокоповичу, знаходиться у Відні. По смерти Прокоповича та повновласть мала перейти на Олександра Шульгина, що теж був арештований німцями разом з сином Ростиславом; їх потім випущено.

Політична українська праця в Европі є дуже утруднена, майже неможлива. Але інформаційна праця через пресу, особливо в невтральних краях, є можлива. В Швеції публікує Кентаржинський. В Швайцарії має добрий звязок з аліянтськими колами Михайло Єреміїв, що дописує до різних швайцарських газет; останніми часами прибув тамтуди ще Ростислав Шульгин і розвинув працю.

В Лондоні є Соловій та син Остапа Луцького, але про їхню працю нічого не чути, бо мабуть нічого не можуть зробити.

Про українців в Америці взагалі нічого не знаємо. Лише довідуємося про них дещо з арґентинської газети "Пере-

Мапа боїв в Европі. На східньому фронті, на мапі з права, большевики повели великий наступ від Східних Прус аж до Мадярщини. Большевики заняли Варшаву і бються на вулицях Познаня; занявши Краків большевики ввійшли на територію Німеччини і прямують на Бреслав. Будапешт майже цілком занятий большевиками. На західному фронті аліянти випхали назад німців на німецьку територію з тих земель Бельгії і Люксембургу, котрі заняли були німці в недавній офензиві.

лом," але й та доходить до нас раз на пів року.

В Женеві, в Швайцарії, находяться родини Бачинських, Ковалівих, Троцьких, Курахів, Шульгин в справі опіки над жанківський зістав інтернований. Бачинський провадить ЧервонийХрест на давний лад. Курах, визначний маляр, працює в мистецькій царині, Шульган в справі опіки над українською еміграцією, а Єремив, що вів до вкітня 1944 року новинкарську агенцію "Офінор," яку замкнено під натиском большевиків, працює на пресовім, видавничім та концертовім полі.

Той останній переклав на французьку мову оперету "Запорожець за Дунаєм" і виставив її в Женеві, в травні 1944.

Дещо про українську еміграцію і поміч з Америки та Канади

Крім старої еміграції є тепер в Европі дуже численна нова українська еміграція з теренів України, як східних, так і західних. Тих, що їх стягнули на працю до Німеччини, як і тих, що ратувались втечею перед большевицькою смертю, буде до 2 міліонів.

В числі нових українських емігрантів є багато професорів з київського, харківського та одеського університетів.

Між новою еміграцією є теж велике число галицьких інтелігентів.

Усі ті люди знаходяться між двома фронтами. Усю надію ратунку життя покладають на Аліянтів, то є на американців та англійців. Під совєтською окупацією їх чекає певна смерть.

В Швайцарії робимо всі можливі заходи, щоби звернути увагу міжнародних чинників на їхню сумну долю, але наші сили заслабі. З Америки булоб лекше звернути увагу різних американських гуманітарних організацій на їхню нещасну долю, зокрема таких як Понг Мен Крисчен Асосіейшен, чи Квейкри, чи їм подібні. А ми тут далиб потрібні їм інформації.

Булоб добре, щоб американці мали своїх заступників у міжнародних американських гуманітарних організаціях. Теж гуманітарні українські організації тут цілком можливі і можуть мати великі впливи, бо культурну і гуманітарну працю можна вести.

Також булоб добре, щоб американські українці постарались вислати когось до Европи для засягнення інформацій, або, щоби покликати когось з Европи до себе, покриваючи фінансові витрати такої подорожі. В такому випадку можна би зробити дуже багато щодо інформацій в українських справах. По виміні думок можна би навіть наладнати інформаційну працю в невтральних краях, себто в Швеції, Швайцарії, та Португалії.

Меморіял у справі українських біженців

За посередництвом організації "Світовий Жидівський Конгрес" (Ворлд Джуїш Конгрес) надіслано до "Свободи" меморіял, виготовлений французькою мовою Ростиславом Шульгином, репрезентантом Українського Комітету в Швайцарії. В ньому описується дуже змістовно положення української еміграції в Европі з правного міжнародного боку.

Отсей меморіял є звернений до Міжнародних Орґанізацій Допомоги Біженцям, у Женеві, Швайцарія. В ньому обговорено спершу становище давних емігрантів, що були давніше під охороною Ліґи Націй і мали пашпорти Нансена. А окремо обговорено становище тих українських емігрантів, що зявилися масово в 1939 році й в пізніших роках. Тут подано причини цеї еміграції, як і ті міжнародні ухвали та закони, що їх повинни би брати в охорону.

Теж поставлено у меморіялі пропозицію створення Дорадчої Української Ради для справ звязаних з українськими біженцями.

Зокрема пропонує меморіял, щоби дати змогу Раді скомунікуватись з українцями в Злучених Державах і Канаді в справі матеріяльної допомоги українським біженцям в Европі, при чому висказано думку, що заокеанські українці цілком певно таку поміч зорґанізують і дадуть.

Копію того меморіялу переслано до "Свободи" в оригінальній французькій мові через швайцарського делеґата "Світового Жидівського Конґресу," що тепер перебуває в Америці.

Під копією написано українською мовою так:

"Прошу Високодостойну Редакцію віднестися з закликом до цілого українського громадянства в Злучених Державах і в Канаді в справі допомоги українцям в Европі Ростислав Шульгин."

* * *

До цього можемо хіба додати, що заклик звернений до "Свободи" тому, бо, як виявляється, там у Швайцарії нічого не знають, що американські та канадійські українці вже давно над тими справами застановлялись, та що саме тому покликано в Злучених Державах до життя Український Американський Допомоговий Комітет.

Ось ті відомости з Европи, що досі дійшли до американських та канадійських українців з Бельгії та Швайцарії, хоч які скупі змістом, та проте щодо одного ясні, певні й згідно всіми подані.

Зависло велике нещастя над міліонами українців-біженців, з яких якусь частину можна би ще вратувати, але зробити це можуть одинокі українці з Америки й Канади.

В Злучених Державах є великий попит на канадійські доляри, бо є переконання, що в Америці скорше прийде до інфляції, чим в Канаді.

Від початку війни по день 30 листопада, 1944, канадійські воєнні страти дійшли до 60 941 жовнірів забитих, ранених і пропавших.

ВАЖНІЙШІ ПОДІЇ 1944 РОКУ

СІЧЕНЬ

4 В Льондоні наради аліянтських провідників в справі інвазії

р- Большевики вийшли на землі передвоєнної Польщі

ЛЮТИЙ

1 Американські війська зробили інвазію на Острови Маршал

БЕРЕЗЕНЬ

1 В Канаді знесено пайкування мяса

14 Німці опустили Одессу

21 Німецькі війська заняли Мадярщину і арештували Гортого

КВІТЕНЬ

10 Росіяни заняли Одессу

27 Премієр Кінг взяв участь в нарадах премієрів в Англії

ТРАВЕНЬ

1 Затонув канадійський корабель Атабаскан; пропало 202 моряків

10 Большевики заняли Севастополь

18—Англійці заняли Кассіно

ЧЕРВЕНЬ

3—Німці опустили Рим; король Віктор зрезигнував

6— Аліянти почали ІНВАЗІЮ західної Европи

15 Американські літаючі фортеці B-29 вперше збомбардували Японію.

16 В Саскачевані вибрано уряд ССФ

17 Німці почали засипувати Англію літаючими бомбами V-1.

ЛИПЕНЬ

14 Большевики заняли Пінськ і Вильно

20 -Неуспішний заговір на життя Гітлера

СЕРПЕНЬ

10- Буревій наніс великі школи по західних провінціях Канади

15 Аліянти зробили найзд на полудневу Францію

23 Париж встав освобожений

ВЕРЕСЕНЬ

1 Канадійці заняли Дієп

4 Англійці освободили Брукселю в Бельгії. Фінляндія піддалася

11 В Квебеку відбулася конференція Чорчила і Рузвельта

13 По раз четвертий в тім році обмежено продаж масла для цивільного населення

19 Знесено пайкування чаю і кави в Канаді

ЖОВТЕНЬ

9 -Помер в Ню Йорку Вендел Вилкі

16 Помер з ран Маршал Ромель

ЛИСТОПАД

2 Ралстон зрезиґнував, ґен МекНатон обняв його уряд

8- Рузвельт вибраний по раз четвертий президентом

10- Німецькі бомби V-2 почали нищити Англію

2 Надзвичайна Сесія канадійського парляменту в справі висилки жовнірів за море

23 В канадійському парляменті рішено вислати війська домової армії за море

24—Велика перепалка в канадійськім парляменті підчас Сесії. Дост. Павер зрезигнував

ГРУДЕНЬ

6 Почалася домова війна в Греції, а спеціяльно в її столиці Атенах

8 Премієр Кінг дістав вотум довіря в парляменті 143 до 70 голосів

12 Велика сніговія в Торонто

15 Чорчил заявив, що Західна Україна має належати до Росії

16 Американці почали наступ на Острови Філіпіни

18 Фон Рунстед, німецький вожд, почав велику офензиву в Бельгії й Люксембургу

28- Невдалий замах на Чорчила в Атенах.

Щоби вивідати рухи ворожого війська на ворожій території та переконатися про страти, котрі ворог поніс через летунські напади, англійці висилають дуже часто на ворожі землі звідунські літаки, дуже скорі, звані Москітос, котрі мають в своїх крилах умищені дуже точні фотографічні апарати. Летуни дістаўшися на ворожу територію роблять знимки з важних воєнних обєктів. На знимці видимо як два вояки всаджують до літака Москітос ту прецезійну фотографічну машину до роблення знимок

КОЛЯДА НА БН.

З нагоди Різдва Христового зложили на коляду для БН. слідуючі:

З весілля Д. Ласька і А. Грабали, Арран, Саск. $8.50

о. В. Осадець, Витбор Онт. $5.00

о. Н. Сірий, Арран, $1.00

о. М. Колодій, Канора $1.00

о. Г. Пашак ЧСВВ $1.00

Теодор Демчук, Арран 50ц

Петро Пелехатий, Арран 50ц

Корнилій Боднарчук, Тиндал, Ман., 50ц

Анна Рот, Тиндал, $1.00

Юрко Рибак, Гейнет Глен Ман., 50ц

Евгенія Калужницька, Виннипег, $1.00

М. І. Фірман, Портедж Ля Прері, Ман. $1.00

о. М. Григорійчук, Сенді Лейк, Ман., $2.00

К. Мельник, Виннипег, $1.00

Василь Ворона, Ленг, Саск. ...$1.00

..Катерина Микитюк, Милнер Ридж, Ман., $1.00

Л. Тарнавський, Босежур. Ман., 50ц.

оо. Редемптористи з Роблин, Ман., $1.00

Григорій Сенюк, Саскатун. Саск., $1.00

Іван Воштовий, Флин Флон, Ман $1.00

Семен Котик, Кивейтин, Онт 50ц

Максим Гармідер, Пейсленд, Алта. $1.00

Юстин Воробець, Кридор, Саск., $1.00

П. Борисюк, Виннипег, $1.00

Семен Рись, Саскатун, $2.00

Анна Вахна, Стюартбурн, Ман., $1.00

Іван Пробижанський, Стюартбурн, $1.00

Панько Лужний, Финдлийтер, Саск. $1.00

П. Політило, Вільна, Алта.: $1.00

Панство Корецьки, Едмонтон Алта. $1.00

Софія Дерещівська, Ванкувер, $1.00

Іван Коцан, Едмонтон $1.00

Іван Швалюк, Овкбурн $1.00

Володимир Чиж, Торонто, Онт. $1.00

Іван Білинський, Поничай, Саск. $1.00

Ф. Петришин, Ельфрос, $1.00

Анеля Дума, Албертави, Саск., $1.00

М. Секундяк, Виріґен, $1.00

Юрко Драгацький, Мондейр, Саск. $1.00

Василь Смалюх, Виннипег Ман. $1.00

пані П. І. Прокопчук, Форт Сен, Саск., $1.00

Гаврил Пасічник, Вернон Б.К., $1.00

Дмитро Кузик, Гамільтон, Онт. $1.00

Іван Котут, Киченер, $1.00

Іван Горбач, Нора, $1.00

Антон Романюк, Саскатун Саск. 50ц

Василь Савків, Салткоц, Саск., $2.00

С. Денесюк, Гудів, $1.00

Антоніна Мач, Гамільтон $1.

Василь Луцик, Оролов $1.00

панство М. і А. Максимюк, Тиріян, Алта., $1.00

Данило Богач, Орлеанс, Міннесота, З.Д., $1.00

Анна Чорній, Торонто, $5.00

Марія Роговська, і її мама, Торонто, $1.00

пані М. Гошовська, Виннипег Ман. $1.00

панство Михальчуки, Поплярфілд, Ман. $1.00

Василь Поплавський, Гамільтон, Онт. $1.00

Д. М. Гуска, Гаєс Саск $2.00

Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта. 50ц

Марія Н. Корчинська, Айтуна, Саск. $1.00

Василь Мачінський, Поплар

НАША КРАЄВА ОБОРОНА

Коли цензура допустила до загального відома вістку про це, що наші доповнення і вісім тисяч триста вояків краєвої оборони вже є в Англії, подано також, що велика частина з тих, котрі рівнож мали відїхати заморе, бо аж 6 300 вояків не поїхали і без відпустки пробувають десь по Канаді. Вони покищо ще не є дезертирами, але після 21 днів добровільної відсутности від своєї частини, стають такими і тоді підпадуть під ділання даного закона про дезерцію.

Краєва оборона Канади є для оборони цього краю. Згідно зі запевненнями нашої влади і теперішнього правительства в особі премієра Кінга, ці війська ніколи не мали бути вжиті до акції заморем. Колиж однак консервативна партія сильно настанала, щоби таки вжити ці війська до заморської борби і коли бувший міністер Ралстон після повороти ззаморя так само поставив ту справу як вимогу дня, тоді влада премієра Кінга пішла на частинну уступку в цім напрямі і згодилася післати заморе 16,000 вояків нашої краєвої оборони. Деякі частини начали протестувати проти цього на заході і на сході, а тепер довідуємося, щовони взяли такий напрям-прямо військові полишали свої частини і через огорожу повтікали. При цім подали такий куріоз, що один підстаршина, якого післали спинити втікачів, сам вкохив свої річи і за другими побіг через огорожу.

Безперечно, що відносини є нездорові і нічого доброго не ворожать.

Судити нараз шість тисяч військових, це не є здорове рішення. Ці люди мабуть уважають, що правительство має дотримати свого слова про краєву оборону і не відсилати їх заморе. З другої сторони військові, що приїхали зза моря на відпустку до Канади як подають, не хочуть повертати назад заморе також як довго краєва оборона не хоче їхати заморе

Справа чимраз замотується.

Ми тої думки, що найкращий вояк військовий, котрий добровільно і свідомо іде до борби за рідний край. Хто воює проти волі, з того не богато буде користи у борбі, навіть, коли його доставлять до першої боєвої лінії.

Відсутність шість тисячів наших вояків з краєвої оборони мусить мати свою причину. То явище масове. Треба дану причину чим скорше усунути

Парк $1.00

Іван Горчинський, Гудів $1.00

Генри Гуть, Трибюн, $1.00

Д. Голинка, Кривен, $1.00

Василь і Татіяна Ханяк, Ледук, Алта. $1.00

Григорій Крочак, Бідл, $1.00

Василь Іваниха, Сатерленд, Саск., 50ц.

Николай Черевик, Норквей, Саск. 25ц.

Михаїл і Франя Антонишин, Овкбурн, Ман. $1.00

Роман Славута, Айрон Ривер, Алта. $1.00

Брацтво св. Покрови, Виннипег, $5.00

Михаїл Луцький, Виннипег, Ман., $1.00

І. Р. Швайковський, Арран, Саск. $1.00

Гр. Сич, Арран, Саск. $1.00

Усім нашим ласкавим жертводавцям складаємо сердечну подяку. Хай Дитятко Христос Вам сторицею винагородить. Хто буде слідуючий?

ПЕРЕВІВ КОЛЯДУ НА БН.

Корнилій Боднарчук, з Тиндал, Ман., належить до тих наших передплатників, що стараються все нам помогти та поширити нашу часопись.

Прийшли Різдвяні Свята і Новий Рік і п. Боднарчук використав ті наші річні свята на се, щоби також причинитися чимсь для своєї БН. Пан Боднарчук прислав на руки Редакції переказ почтовий і два листи в котрих пише нам, що посилає від себе коляду на БН, від свого сина вкладку до Веселої Родини, як також кілька передплат і коляду від кількох наших передплатників, котрих він до сьої жертви заохотив. Разом пан Боднарчук прислав $5.50.

Ми дуже гарненько дякуємо на сьому місці пану Боднарчукові за посилку та просимо доброго Бога, щоби довгі літа ще обдарував пана Боднарчука щастям і здоровлям.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

В різдвянім числі БН. на стороні 7, було подано, що пані Н. Сорока з Геффорд, Саск., і пані Анна Залещук з Геффорд зробили різдвяний дарунок п. Антонові Жукові з Геффорд, Саск. і дали йому вторічну передплату на БН. Має бути противно, що п. Антон Жук жертвував БН як різдвяний дарунок для пань Анни Залещук і пані Н. Сорока в Геффорд

У тім самім числі БН. на стороні 11, був поміщений допис по англійськи підписаний Александрою Лесою. Через помилку було поміщено наголовок дописи Виннипег, Ман. Має бути наголовок допису Бовсежур, Ман.

Ми дуже сердечно перепрошуємо наших дописувачів та читачів за ці помилки. Справді зайшли вони тільки через помилку. Злої волі в тім жадної не було.

Редакція БН.

О. ГОРОШКО В БІРМІНГГЕМ

о. сотник М. Горошко, військовий капелян для українських канадійських жовнірів за морем, відвідав зараз по наших Різдвяних Святах місто Бірмінгем, в Англії, а в ньому шпиталь. До наших жовнірів в шпиталі о. сотник Горошко промовив слова потіхи та розради, відвідуючи їх, о. сотник Горошко відправив нашим жовнірам в шпиталі св. Служ. Божу

ВШАНУВАЛИ ОТЦЯ ПАРОХА

9. січня, на празник св. первомученика Степана, українці католики йорктонської парафії улаштували бенкет на честь свого о. Пароха, впр. о. Степана Бахталовського, візитатора оо. Редемптористів, з нагоди їх св. Іменика. Бенкет відбувся в парафіяльнім домі, після вечірнього Богослуження.

о. Ст. Бахталовський, ЧНІ.

Піснею: Рождество Твоє Христе Боже Наш розпочато бенкет. Отець Парох згадав про символічне значення нашого гарного різдвяного звичаю спільної просфори. Просфора, продовжав о. Парох, представляє новонародженого Ісуса. Її роздроблюють і розділюють між усіх присутніх на знак, що Ісус уділяється всім, і що всі люди доброї волі можуть мати участь у Ісусі. Де Ісус, там чиста совість, там спокій душі, внутрішне вдоволення и правдиве щастя, тому кожда частинка просфори є посолена медом. Частинку просфори приймає кожний з рук найстаршого в родині, чи в громаді, щоби зазначити, що всі творять одно моральне тіло, оживлене духом згоди й любови. Парафія, це одна родина. Як батько цієї родини, о. Парох побажав усім парафіянам, радости, щастя й Божого благословення та просфорою почастував усіх присутніх.

Пан Андрій Кіндракевич, місцевий адвокат і голова Брацтва Українців Католиків у Саскачевані був господарем вечорка. У своїй гарній промові вказав на велику працю, повну посвяти о. Пароха для парафіян Йорктону. зокрема підчеркнув працю народню й релігійну о. Пароха й других оо. Редемптористів для Брацтва Українців Католиків Канади та кампанії в справі будови нового Інституту ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні. На заклик господаря бенкету промовляли: Пр. Брат Альойзій, ЧБХШ., директор Колеґії св. Йосифа дякував о. Пароховi за повну співпрацю оо. Редемптористів у Колеґії.

Пан Н. Брик, місцевий крамар, згадав про дві нові інституції українців католиків у Канаді, іменно про Сиротинець св. Анни в Айтуні, Саск., та Колеґію оо. Редемптористів у Роблині, Ман., де виховуються народні й релігійні провідники українського народу. Обі ці інституції в великій части завдячують своє існування ревности о. Пароха.

Пр. Брат Методій, ЧБХШ., професор у Колеґії св. Йосифа, подякував о. Пароховi та другим оо. Редемптористам за гарну співпрацю в Колеґії св. Йосифа й представив велике значення українських католицьких інституцій для українського народу в Канаді. Між іншим згадав про одного українця, що як українець має посаду в одній англійській школі і вчить французької мови. Цей українець говорить плавно ріжними чужими мовами, має велику бібліотеку и безперестанно студиює. Оповідаючи це, шановний бесідник додав: цей українець, це вихованець школи св. о. Николая в Вінніпеґу. Таких українців маємо вже багато, а будемо їх мати ще більше завдяки зростові нових українських католицьких інституцій.

В імени парафіян привитав о. Пароха та висказав чувства вдячности п. Іван Черевик. пані Аделя Кіндракевич вручила о. Пароховi дарунок.

Отець Парох сердечно подякував усім бесідникам за промови, а Товариству Пань за смачну перекуску й дарунок. У кінцевій промові о. Парох підчеркнув, що ми, українці, з любови до себе самих, обовязані зберігати все те, що є дороге для кожного віруючого українця.

Колядою: Бог предвічний покінчено цей симпатичний бенкет. Одначе присутні ще довго розмовляли між собою, начеб їм тяжко було відійти з того місця, де дізнали так багато милих вражінь.

ОГЛЯД ПРЕСИ

ПОТЕРПАЮТЬ ЗА НЕСВОЄ ДОБРО

Виннипеґська Фрі Прес з 20 січня 1945 стор. 12 в новинці з Льондону подає, що чеське правління на біженстві забирається в приспішенім темпі з Льондону.

"Президент Едвард Бенеш і члени його правління викінчують свої справи тут як загально йде чутка."

Причина: Карпатська Україна і домагання населення злуки з Україною. Задовго чехи опікуються на свій лад українським народом на Закарпатті і він тої "опіки" має повне горло, аж боком лізе. Нарід рад позбути тих непрошених "опікунів" раз на все. І пан Бенеш пакує багажі та вибирається до Москви ратувати там справу перед могучими нині світа цього.

Даремний ваш труд, пане Бенеш.

Український нарід Закарпаття вас не потребує! Він свою долю вже вирішив і без вас

Але пану Бенешові і його товаришам бажаємо - щасливої дороги у штаб Духоніна..

* * *

"Громадський Голос" з Ню Йорку подає, що в склад делеґації, яка їздила до Москви обговорювати правний стан Української Католицької Церкви в Західній Україні, входили слідуючі: "архимандрит Климентій Шептицький, брат покійного Митрополита Андрея, з монастиря студитів в Уневі коло Перемишлян- др. Гаврил Костельник, член митрополичої консисторії і відомий католицький письменник Іван Котів, радник митрополичої консисторії Г. Будзинський, ігумен Василіян."

Цю вістку подає ГрГолос в ч. 2 з 1945 за московськими Ізвестіями.

Коли ходить о двох перших осіб, то імена ці звісні скрізь, куди лишень живуть українці католики. Імена двох других цілком нові і досі невідомі для ширшого загалу.

В кождім случаю треба приняти, що представники нашої Церкви в цім случаю знали докладно, що роблять і зробили все передумано. Нам здалека воно може виглядати дивним, там на місці інші відносини настали, щоби ми годні були тут як слід їх оцінити. Імена о. Климентія Шептицького і о. др. Гаврила Костельника для нас є повною запорукою, що все зроблено мудро, гідно, хоч і рішучо, з одною тільки ціллю—для добра Церкви і народу.

КОРОТКІ ВІСТИ

Кардинал Вільнеф в одній своїй промові в Квебеку остерігав перед великим поширенням комунізму в Канаді. Тільки чудо, говорив кардинал, може нас остерегти перед комунізмом.

Німці мають уживати тепер в нападах на союзні кораблі нових підводних суден, з сильно удосконаленими арматами, котрі можуть обстрілювати кораблі з дуже далекої віддали. Ці нові судна мають залоги 25 жовнірів, припасів оливи стає їм на два тижні та визначаються дуже великою скорістю.

Советський абмасадор Константин Уманський, його жінка і два члени советської амбасади, зістали забиті, коли літак в котрім вони їхали, розбився недалеко Мексика Сіті.

Премієр Кінг оголосив, що коли ґен. МекНатон, ліберальний кандидат в доповняючих виборах в Ґрей Норт, Онт., що мають відбутися 5-го лютня, сего року, не зістане вибраний через аклямацію, тоді будуть домініяльні вибори в Канаді. Ся заява викликала богато розголосу в Канаді

В Канаді за рік 1943 вродилося 283,035 дітий.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonen, Man Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЯК БУДЕ ВИГЛЯДАТИ МАЙБУТНІЙ МИР?

Ми всі бажаємо і надіємося, що будучий мир міжнародний буде **справедливий** і тому **тревалий**.

Тревалим не зроблять його гармати ні човги, але свідомість загалу, що він оснований на справедливості.

З ріжних сторін чуємо нераз про майбутній мир, як він зарисовується.

Недавно промовляв премієр Великої Британії, Вінстон Чорчил і в головних зарисах подав ось що:

Британські війська тільки на волосинку спинили в Греції спробу троцкістів завести свою владу і зліквідувати всіх противників.

Союзники переведуть справу реґенції для Юґославії навіть проти волі і спротиву юґославянського короля Петра.

Італія не буде співучасником рівним другим союзникам в цій війні.

Еспанії взагалі не потреба.

Німці або самі заберуться незадовго з північної Італії ,або їх звідтам проженуть.

* * *

Ще передтим в одній зі своїх промов Чирчил зазначив, що по війні в Европі настане мандрівка народів через виміну. Шість міліонів німців з інших країв повернуть до Німеччини настало, бо там для них стане місця через виїзд чужинецьких робітників, що нині заняті примусово у воєнних робітнях і через смертність ворога на полях боїв.

Чеський міністер Ріпка говорив недавно, що з булучої Чехії забереться примусово до Німеччини два міліонів німців, а один міліон остане без прав меншини, значить мусить перейти на чеське.

Тимчасове правління червоних поляків вже поробило заходи про виміну населення між Польщею а Україною, на основі чого українці зза Сяна вже стали вивезені через Львів на схід. Львів став осередним пунктом тої виміни. Поляків натомість мають виселити з України на захід.

Знаємо, що німці за короткий час своєї окупації України зачали насилати на Україну своїх кольоністів, навіть з далекої Голяндії і для тих цілий навіть заснували окремий банок, що мав фінансувати ту кольонізацію України.

Подібне було в Семигороді, де мали виміновати румунське і мадярське населення. Що однак в бігу подій стало з тими виселеними вже людьми, один Бог знає.

Ми в Канаді звикли до такого погляду, що чоловіка невільно навіть зрушити з хати і уряд забезпечує йому це право. Невільно родини викинути з фарми навіть за неплачення старих довгів.

Ми в Канаді виділи такі фільми, що навіть пес вертає до свого дому сотки миль, коли його примусово вивезли в чужу околицю. Ця фільма, це LASSIE COME HOME

Чи можна представити собі, щоби український селянин, котрий зріс і виховався в рідному селі, нині дав себе добровільно гнати в далеку чуженицю на виміну населення, як бездушний скот?

Чи люди виселені в такий спосіб можуть колинебудь почуватися щасливими, чи радше не будуть вони це почувати ,як найтяжчу кривду для свого роду і ту думку передадуть з роду в рід, як непімщену зневагу. І **чи не стане якраз найяркійшим заревом і огнищем нової війни? Бо сила не вчинить права і мир становить проблєму справедливости у відношенні до людини, а не ужиття сили.**

В ОБОРОНІ ПАМЯТИ ПОМЕРШИХ!

Старинні погани мали таку пословицю: De mortuis nihil nisi bene

Коли ти не знаєш нічого доброго сказати про померщого, то не говори нічого. Так уважали за відповідне поступати давні погани, не християни і то релігійні.

В культурнім світі є такий звичай, що коли переїзджає домовина з тілом помершого— без огляду, хто то є той померший— люди на хідниках стають і знимають капелюх, щоби помершому віддати останну честь.

Коли похорон їде у місті, поліцай стримує всі інші самоходи і караван з тілом помершого має першенство на вулицях великого міста перед всіми іншими самоходами.

В певній частині української суспільности ці культурні звичаї ще досі на жаль не принялися, мимо того, що та частина навіть видає так звані "релігійні" часописі і навіть думає про вище наукове заведення. Але що значать всі наукові заведення для таких людий, котрі не знають про примітивні вимоги людської культури.

Недавно ці люди накинулися грубо і неправдиво на наших покійників, що дорогі величезній більшості українців в Канаді, а між ними також на память незрівнаного Митрополита Андрея Шептицького.

Коли один з членів КУК-а, українець католик, рішучо проти такого поведення запротестував і зажадав позитивних даних, що це більше не повториться — то ці панове так, якби про це не чули і не знали.

Казали, треба було "дискутувати"...

Чи може бути дискусія з людьми, що не знають примітивної культурної вимоги і скачуть по ногах? Чи будете дискутувати з таким чоловіком, що вам скаче по нагнітках? Чи можлива є дискусія з людьми, котрі мимо всіх осторог і заяв далі безцеремонно і безконтрольно уважають за відповідне накидатися приподно на світлу память не живих, а вже померших нам дорогих?

Чи ви позволите накидатися на память свого батька -матері?

Чи може це позволити чесна і гідна дитина?

Чи наш Митрополит не є батьком для нас всіх, як вже написав о. настоятель Стефан Бахталовський в своїй прегарний статті-спомині в Голосі Спасителя?

Чи можна позволити, щоби такі відносини далі ширилися між нами і перший-ліпший безкарно смів накидатися на память наших померших?

* * *

Ради уморальнення суспільних відносин цього допустити годі.

Не можна в очі говорити комусь компліменти, а поза очі висміватн його Церкву і владик.

Або між нами є дійсно єдність, або лицеміря.

Коли між нами є **єдність, то вона має бути основана на взаїмній пошані, толєранції, кооперації.**

А не на хитрощах, підказках, мудрованиях і так званих—**дискусіях.**

Стверджуємо, що між українцями національних переконань **єдности нема.** І наглядні ознаки того стану можна знайти на сторінках сектантських часописів

А коли так, то нема чого дурити людий про єдність українства в Канаді і взивати загал до тої ."Єдностевої" праці, бо **моральність є одинакова для всіх і всюди, нема одної назовні, а іншої внутрі.** Якщо є єдність, **треба раз на все заперестати напасти на українців католиків зі сторони СУС-а** та його релігійних і нерелігійних часописів **і дати позитивні докази, що тих нападів більше не буде.**

Треба навчитися примітної культурної вимоги бодай: вміти і хотіти скинути капелюх перед домовиною покійного, панове!

В ДОКАЗ ВДЯЧНОСТИ ДЛЯ "ВУЙКА ТРОХИМА"

Дорогі пане Іване Новосад, наш славний "Вуйку Трохиме"!

Минає точно чотири роки з нинішнім числом нашої газети, як Ви почали вести на сторінках "Будучности Нації" Діточу Сторінку.

Праця, котру Ви почали були тому чотири роки принесла вже дуже гарні овочі. За чотири роки Ви зорганізували при "Будучности Нації" найгарнійших та найсвідомійших українських дітий Канади. Члени Вашої Веселої Родини" розкинені є майже по цілій Канаді. Ваші листи писані рідною мовою до дітий зробили се, що українські діти, роджені тут в Канаді, пишуть до Вас також рідною мовою, вправляються в читанні й писанні рідного слова. А кільки то канадійських дітий задля Вашого виданого в послідному році, українського букваря, навчилися по українськи читати й писати! Ви Вуйку Трохиме, стали провідником української католицької дітвори в Канаді. Ваша Діточа .Сторінка в "Будучности Нації" стала улюбленою літературою для тисячів українських читачів. З Вашою Діточою Сторінкою не годен рівнатися ніоден український часопись в Канаді!

УЧИТЕЛЬ ІВАН НОВОСАД
знаний нам усім як "Вуйко Трохим."

Дорогі Вуйку Трохиме, починаєте пятий рік вести Діточу Сторінку. Починаєте пятий рік, без одного цента винагороди, тяжкої праці для нас усіх. У доказ вдячности до Вас, прийміть Дорогі Вуйку, від нас усіх щиру сердечну подяку за Ваше так добре серце для нас усіх. Будемо щоденно доброго Бога просити, щоби за ті великі труди, котрі переносите задля нас, Бог нагородив Вас обильними душевними ласками. Жийте нам Дорогі Вуйку Трохиме, на МНОГІЇ І БЛАГІЇ ЛІТА!

Усі діти Вашої Діточої Сторінки, Редакція й Адміністрація "Будучности Нації."

ПРОФ. СІМОВИЧ ПОМЕР У ЛЬВОВІ

Визначний український фільольог педагог, літературознавець та діяч, др. Василь Сімович, про якого смерть уже була згадка, помер у Львові. Як подають, то останнім його становищем було місце постійного редактора у Львівському Відділі Українського Видавництва. Походив з села Гадинківці, гусятинського повіту, Західна Україна. Найбільше відомий з наукових праць з ділянки українського мово-і-літературознавства

27 ВОЄННИХ ЖЕРТВ З ОДНОЇ ПАРОХІЇ

"Ди Кетолик Адвокейт," виданний українською молодю при укр. кат. церкві св. Йосафата в Рочестер, Н.Й., подає у виданню за січень 1945 що вже нараховано 27 воєнних жертв між вояками парохії, що пішли до війська, згл. на війну.

Ще довгий час не буде нових самоходів для цивільного населення, так заповідає міністерство війни в Отаві

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

ПРО ВДЯЧНІСТЬ

Над сим предметом будемо застановлятися після слідуючої програми:

1. Обовязок і користи вдячности

2. Способи сповнити обовязок вдячности для Бога

Хай Матінка Божа благословить наше розважання, щоби ми могли винести з нього якнайбільше користи для наших душ.

1. Обовязок і користи вдячности.

Коли, ми виключимо мале число людей без віри та засад, котрі вдають, що вони живуть після каригідної незалежности, ніколи не прибігають до Бога, бо вони більше люблять жити під законом верпої судьби як під дбайливою і доброю опікою Божою, коли отже, ще раз повтарляю, ми виключимо мале число таких людей, то побачимо, що немає такого чоловіка на світі, щоб не звертався до Неба, щоби звідтам вимолити для себе ласк, котрих він від Бога надіється та бажає. Звершені, більше бажають духовних дарів; а земські добра є бажанням тих, що дбають більше про землю як про небо; однак всі просять; всі удаються до небесних дверей і пукають в надії бути вислуханими.

Але коли вони вже були вислухані, котрі ж приходять, щоби прославляти Бога і Йому подкувати за Його дари? Не вагаюся сказати, що тільки дуже маленьке число з малого числа побожних і ревних душ.

Вдячність не є нічого іншого, як память серця (душі), але вона є обовязком забутим і загально незнаним. Тож чи потрібно дивуватися, коли джерело ласки висхло для великого числа самолюбних душ, більше уважних просити о добродійства як за одержані подякувати? Нічого немає більш обридливого, нічо більше не зниохочує ділати добро, як не бачити почуття вдячности в тих, що отримали добродійство. І се цілком слушно, бо така невдячність дуже ранить людське серце. Чиж Бог не має більше права бути вимагаючим відносно **нас, котрих Він обсипав і гейби вкрив множеством своїх добродійств?**

Пригадаймо собі в сій хвилі уважно на число і велич Божих добродійств а маймо підстави нашого права надіятися **їх із руки Божої щедроти**

Хто може почислити Божі добродійства? Зрозуміти їх ... Між множеством без числа можливих еств, котрих сотворити могла Божа всемогучість з нічого, Бог вибрав мене і пополюбив мене вічною любов, мене, що був нічим і що не міг додати нічого до суми безконечного щастя, котрого Він зазнавав. Бог не задоволився, що покликав мене з числа можливих еств. Він дав мені між ними занимати місце визначне і достойне. Не поставив між нищі ества, рослини, звірята, але вивисшив мене між сотворіння , що сотворені на Його образ і подобу і обдарованих як Він Сам силами знання і любови.

Не маючи змоги дати нам свою вічність, бо ся прикмета по суті тільки до Нього належить, Він її так би сказати розділив, коли нам дав безсмертність і Він був би нам її лишив, так для тіла як для душі, колиб в безмірі своєї гордости перший чоловік, від котрого ми походимо, не захотів був засягнути то, чого Він не міг дати, то що присягнув нікому не вручити се є своєї слави.

Щоби обмивити мені безмірну провину, котру ми поповнили в особі Адама, котрий хотів бути Богом, Він стався чоловіком і то в який спосіб? Стався бідною дитиною, положеною в стаєнці, переслідуваним, гоненим скитальцем, не маючи навіть каміння під голову підложити; відтак стався жертвою заздрости і ненависти, обкиданий зневагами, залишений своїми, приятелі Його відреклися, поранений, **прибитий на шибениці,** положився в гробі. І так якби се все не вистарчало, бо сі всі знаки любови мали місце тільки один раз, Він бажав завершити се все, засаджуючи себе позістати з нами до кінця світа в стані укриття, пониження і пожертвовання, що виглядає противним Божій величі слави

Колиб бажати вичислити всі **безконечні добродійства в подробицях, котрі Він вложив в** моє посідання, виключаючи інші сотворіння, то ніколи не можнаб їх покінчити. Однак не можемо мовчанкою помінути безперечно найбільшої ласки, котра є джерелом всіх інших ласк, а се ласку відродитися в лоні св. Церкви, в котрій **находяться** сім джерел Спасителя, отворених для всіх що радісно бажають черпати обильно воду, що пливе до вічного життя Се ті джерела, що ми були відроджені водою і духом, утвержені в ласці, помирені з Божою Справедливістю, **живлені Тілом** Спасителя Ті перші ласки були обильним джерелом сікількість тих нових ласк! Тоті наглі просвічення, як ясне світло просвичали наш ум, ті щирі ворушення, що проникали наші серця, ті щасливі наклони, що нагинали нас до доброго, ті мудрі поради, що нам вказували напрям, ті добрі примри, що нас заохочували, - особливо се християнське виховання, одержане в осередку родинни, де побожність передавалася з роду в рід

Чиж я можу собі пригадати ті всі добродійства, щоби моє серце не перенялося любовою для Того, що так щедро обсипав мене своїми ласками, особливо, коли побіч тих визначних дарів я поставлю дари природи, хотяй низшого ряду, однак котрі також є наслідком зробленої мені доброти.

І коли я так розважую, що той Бог, що мене так обсипав **своїми ласками,** не тільки не глядів за моїми заслугами в будучности, але Він предвидів страшне надуження, що я мав зробити з Його дарів, а однак Він не перестав виливати свої добродійства, то я не можу зрозуміти такої великої любови. **ВДЯЧНІСТЬ тоді не тільки видається мені обовязкой справедливости, але потребою так конечною, що я не вірю, щоби людське серце на одну хвилину моглоб її позбутися.** О, як тепер розумна відповідь ревного мученика Полікарпа, котрий окружений численною товпою тих, що тиснулися, щоби бути свідками його мук і смерти; а судія звернувся до нього з порадою: "Полікарпе, зглянься на Твій старий вік, не виставляйся на нещастя, котрі Тобі твоя упертість готовить, хули Христа, а я Тобі сейчас дам свободу'" Святий, дрожачи відповів 'Вісімдесять чотири роки я вже служу Ісусові Христові і такі літа Він мені такі добра давав, а ти хочеш, щоби я Його вирікся і проклинав?" Так, а я відрікся Тебе, Господи, я, що зазнав так богато Твоїх добродійств, я вирікся Тебе, не щоби вирвати своє життя від мук і смерти, але задля пустих вигод неґідних мене! Незалежно від нади безчисленних ласк, котрі Ти мені приготовив в майбутності моя вдячність за ті всі добра, котрі Ти вже мені удилив, повинна мене прикувати до Твоєї люблячої служби, а я отримав Твої дари,щоби їх надужити і ужити їх проти Тебе. Нині, принаймнеше, зволь научити мене, як я змігби сплатити той довг вдячности за всі Твої дари, що я отримав і з котрих я зробив так злий ужиток до сього часу.

2. Способи сповнити обовязок вдячности для Бога

По перше.

Ми будемо вдячними тоді, коли старанно заховаємо в нашій памяти всі Божі добродійства. Коли причина скромности або осторожности збороняє виявити людям Божі **дари, котрі ми дістали, ми повинні** принаймнеше думати про них в приявности Матінки Божої, ангелів, святих, вливаючи їх з пророком, щоби лучились з нами, щоби вихваляли безграничну доброту, що зволив ласкаво глянути на нас Прийдіть, поступайте ви всі, що боїтеся Бога, і я розкажу про великі добродійства, котрими наділив Бог мою душу. Відтак, звертаючися до самого Бога кажім Йому: Хто Ти є Господи, а хто я, за котрого Ти зволив так ласкаво памятати? Колиб я був тільки нічевість або порох, то вжеб було дивно, що Ти зливаєш на мене свої добра, але як можеш стримати свій погляд на грішникові і невдячним, що тільки уживав Твої дари, щоби Тебе зневажати?

По друге.

Щоби Богові віддячитись, неможливим є для нас віддати Господу Богові щось, що рівналобся Його добродійствам, бо жертвуючи Йому наше тіло, душу, наші посілости, ми Йому віддаємо се, що Він нам дав і се, що до нього належить; ми можемо Йому жертвувати Ісуса, Його Божественного Сина, який став, скажім, нашою власністю у Найсв. Евхаристії і скажім Йому: "Господи, мій Боже, я бідний і нічого не посідаю, навіть, колиб я віддав Тобі себе цілого, я

(Продовження на стор. 9-ій)

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ЛЮТИЙ, 1945

1	Ч	19	Преп. Макар. Єгип.
2	П	20	† Пр. Евтимія Вел
3	С	21	Преп. Максима
4	**Н**	**22**	**Нед. 30 по Сош.**
5	П	23	Свщмч. Климента
6	В	24	Преп. Ксени
7	С	25	† Св. Гр. Богослова
8	Ч	26	Преп. Ксенофонта
9	П	27	† Пер. мощ. св. Ів. З
10	С	28	Преп. Єфрема Сир
11	**Н**	**29**	**Нед. 31 по Сош.**
12	**П**	**30**	**Трьох Святителів**
13	В	31	Кира и Івана Безсрб.
14	**С**	**1**	**Лютень. Мч. Трифона**
15	**Ч**	**2**	**Стрітення ГНІХ.**
16	П	3	Симеона і нАни пр.
17	**С**	**4**	**Преп. Ісидора**

УСТАВ

4. Нед. 30 по Сош.: Гл. 2, Єв. утр. 2. Сл. Б.: з. 258, Єв. Лук з. 91.

Слідує Седмиця 31.

11. Нед. 31 по Сош. Гл. 3, Єв. утр 3 Сл. Б. Ап. з 280, Єв. Лук з. 93. **Слідує Седмиця 32**

12. Трьох Святителів: Всенощне Сл. Б. Ап з 335, Єв Мат. з 11

15. Стрітення ГНІХ: Всенощне. Все праздника. Сл. Б.: Ап. з 316, Єв. Лук з 7

ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

Світла св. Духа для народів і їхніх володарів

Св. Дух, трета Особа Божа, **як учить наш Католицький Катихизм, розділює людям ласки, котрі заслужив для нас Христос Своєю хрестною смертю.** Без помочі та ділання св. Духа на нас ми не годні бути спасенні.

Св. Дух, як учить наша св. Віра, діляє на нас через се, що уділяє нам своїх 7 дарів, котрі їх називаємо дарами св. Духа. Ними є: дар мудрости, розуму, знання, ради, кріпости, побожности і страху Божого.

У нинішних часах страшної війни, злоби ,ненависти, безвірства між народами, конечним є нам усім сердечно просити в своїх молитвах св. Духа, щоби зійшов та просвітив людство, котре так сильно відвернулося від вічного світла - Бога Просім св Духа, щоби головно просвітив володарів усіх держав світу, щоби могли проводити народами в взаїмній згоді, любові, глядячи безнастанно на вселаскавого та доброго Бога

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Навернення магометан через їхню віру в одного милосердного Бога.

Про магометан, людей, що визнають нехристіянську религію так звану магометанську, будемо знова молитися в сім місяці. Будемо просити милосердного Бога, щоби магометани навернулися до Христа, нашого Спасителя, щоби пізнали, що не Магомет, але Ісус Христос є нашим правдивим Богом, котрий з любови до нас зійшов з неба, щоби нас спасти.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

VI.—(Продовження)

Також вже ззарання треба і дитину приучувати до послуху. Коли дитина не послухала старшого, а Ви родичі про се довідалися, то не треба ніколи обставати за дитиною, але треба її зараз повчити, що вона зле зробила. Коли родичі противно будуть поступати, тоді вони зле учать свою дитину. Дитина, котрій все родичі позваляють, стає скоро гордою, зарозумілою та злою. Коли такі діти підростуть, тоді перестануть вони слухати й своїх родичів. Звертати увагу тоді вже запізно. На нічого воно не придасться. Схочуть тоді родичі покарати таку невдячну дитину, тоді той син чи донька не буде боятися піднести навіть руки на своїх родичів.

Щасливі отже будуть родичі, котрі будуть виховувати свої діти в дусі віри, надії й любови. На старости своїх літ такі родичі зазнають від своїх дітий почести. Смерть таких родичів буде солодкою а нагорода їх буде вічна в небі.

VII.

Навчання дітей

Виховання дітей се дуже важна справа спеціяльно для нас українців тут в Канаді. Цей обовязок найбільше лежить на родичах, бо родичі заступають дітям Бога тут на землі. Діти нікого так не знають як своїх родичів й нікого більше так сердечно не люблять як їх. Діти добре видять, що родичі говорять між собою та як відносно себе поступають. Родичі для дітий є всім, живим образом.

Душа дитини є немов віск. Що родичі на душі тої дитини нарисують, то остане на все. Коли родичі замолоду навчать дитину про Бога, заповіди Божі і т.д., то дитина на все буде доброю. Наука родичів для дитини буде представляти то велике щастя, котрого вона ніколи в будуччині не пожалує.

Попередно ми розважали про се, що родичі мають чувати над своїми дітьми, мають давати їм добрий примір, молитися за них. Тепер будемо розважати коротенько над ще одним обовязком родичів відносно своїх дітий, а се родичі мають все поправляти своїх дітий, коли вони щось злого роблять.

Ось що св. Письмо говорить на сю тему: "Маєш які діти, навчи їх за молоду послуху. Маєш які доньки, бережи їх тіла в чистоті та чувай над ними" (Екл. 7, 25-26). "Хто не карає свого сина, й его не любить" (Пров. 13, 24). "Хто любить свого сина, ~~буде~~ часто його карати" (Екл. 30, 1). Так говорить св. Письмо, отже є конечністю та повинністю родичів направляти та справляти свої діти.

Це не значить, що треба бути все суворим. Ні! Коли хочеш що від своєї дитини, то насамперед промовляй до її розуму, вказуючи чому має вона то або друге зробити.

Коли Ваша дитина зійшла з дороги, тоді навертайте її лагідно та з великою терпеливістю, пригадуючи це саме кілька разів. Коли мимо Вашої естороги та напімнення дитина дальше остає на злій дорозі, тоді до неї треба говорити острійше, а як і се нічого не поможе, тоді треба конечно покарати, даючи її до пізнаня, що карається її через се, що не послухала. Отже треба загально тоді дитину карати, коли не послухає Вашого приказу чи напімнення. Однак за все троб дитину покарати, коли вона зробить зле.

Може на сі мої слова не всі родичі згодиться, бо нераз є такі родичі, котрі через легкодушність, засліплену і нераз нерозумну любов до своєї дитини, не навчають дітий, псують їх, а вже про карання дитини той не згадуй. Родичі такі уступають та догоджують всім примхам дитини і тим самим позволяють дітям набувати злі навички. Родичі все оправдують і боронять їх, борони Боже нераз сказати, що родичам таким про їх діти. Такі родичі ніколи нічого злого не видять в своїх дітях, а коли хто зверне увагу, тоді вони кажуть "чогось люди вчіпилися моїх добрих дітий."

Будьте родичі на осторозі та не розпещуйте так своїх дітий, бо се буде для них колись найбільшим нещастям. З пещених дітий ніколи нічого доброго не вийде. У таких дітий все буде чогось бракувати. Щоби діти знали, що то є обовязок та набули сильний характер, то родичі мають їх на сю дорогу справити. До сього треба приступати від сеї хвилини, коли дитина прийде до розуму, бо потім буде вже запізно.

Не одні кажуть: "Я даю свободу своїм дітям, бо вони одмінно не послухають." Добре, але спитайте себе самі, коли діти Вас не хочуть слухати чи все не є може Ваша причина? Чи правильно Ви їх замолоду виховували, чи упоминали, картали? Щоби Ваші напімнення тепер мали якісь наслідки, то треба мудро поступати, справедливо і спокійно.

Напімнення мають бути роблені мудро. Характери дітий не є всі однакові. Є характери, що назву їх тяжкими, котрі треба неначе змягчити. Є характери боязливі, котрі треба заохотити і є характери пусті, котрі треба зміцнити.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(23)

—От саме в цему вся річ. Я думав вже кілька ночий про це, чи не моглиб ми викрасти в ворога скорострілa.

Скорострілa...?

А тоді, могли б ми помогти нашим, як будуть наступати. Ця дядькова гадка видалася обом смішною, та не поважились засміятися.

Це неможливо... сказав Андрій.

Чи розумієте хлопці, що би то сталося, якби ми взяли ворога зі заду. В два вогні. З одної сторони наші військa, а зі села, ми машинкою.

Ціла штука викрасти скоростріл? Це не кріс...

Усі три думали чи далобся це виконати.

-Я маю інший плян, дядьку. Роздумуючи про це, що ви висказали, прийшло мені на гадку, зробити великий деркач з дерева, знаєте? Такий великий... і показав обома руками.

Дядько засміявся в голос.

У мене нема малих дітий, забавляти нема кого..

Не такий, для забави. Ми вже раз страшили таким деркачем ворога, і чи повірите? Звук цілком як у скоростріла. Дається два язички і то з тонкої сталевої бляшки, або навіть деревляні, але обтягнені на кінці бляшкою, а трибн з бучини.

Ха-ха-ха-ха- - регочеться дядько.

—Ви смієтеся, На французькому фронті, ми такими деркачами і француза страшили. Думаєте, що не втікав? Як нам пізніше донесено, вони думали собі, що це новий тип скоростріла. Правда, що й одна машинка була тоді в роботі, але гуку було за десять.

Ти ще й банями будеш ковати?

Покажіть, я зроблю, а тоді вже будете сміятись. Лише прошу вас, принесіть мені матеріялу і острого ножа.

Добре, постараюся тобі це принести. Встав і пустився до виходу.

—Ага! Знаєте, ці жовніри, що тут були, обіцяли мені гроші за вас обох.

Хотіли собі вас купити. Та не на такого трапили.— Вийшов, погладив ще в оборі корову, і поволікся до хати. Було вже далеко по півночі, по небі косарі доходили вже до заходу.

По двох тижнях були вже готові два деркачі, а третій Олекса викінчував. Робота йшла дуже поволі, бо дядько не міг вистаратися сталевих пластинок, і не було відповідного ножа. Дядькові їх не показував, мовляв, аж будуть готові. Одного пізного вечера вибрались оба з Андрієм крадькома в поле, щоб спробувати, чи вдатна робота. Лізли рачки городами на спожати, де стояли стіжки. У ліс боялись іти, бо сподівались, що там розставлені ворожі стійки. Підійшли до найближчого стіжка і на хвильку присілися, та стали радитися, як робити пробу.

На кождий случай мусимо подумати над тим, щоб в разі потреби десь скритися.

А вжеж. Думаю, що буде найкраще як виберемо собі яму у стіжку, й там схоронимося. І в мить зробили глибоку яму у стіжку. Ніч була спокійна, темно. Взяли оба по деркачеві.

Вже!- - дав знак Олекса.

І злопотіли два керкачі, одностойно, сильно. Напружили оба слух і зір, якби ждали якого чудесного явища й крутили обома руками що сили своїми забавками. По кількох несповна хвилинах дійшов до їх вух гамір. Крутили безвинно дальше, хоч піт заливав очі. Почули боєву команду, а далі озвались ворожі кріси.

— Чудесно! За таку штуку варто й умерти— говорить Андрій. По хвилі всунулися в глибину стіжка, накриваючись сіном. Чули, як попри стіжок перейшли розстрільною жовніри, тихонько, як мушки, даючи разураз сальви

Щож тепер зробимо, Андрію? Небезпечно вилазити, бо вони розлізлись всюди як муравлі і моглиб нас прихопити

Мусимо сидіти й ждати

В день буде неможливо вертати.

Пропало. Тепер ще більше небезпечно.

Відкинули трошки сіна і надслухували дальше. По хвилині перейшла й друга розстрільна, чули непевні кроки і придавлені віддихи.

Добре ми їх перепудили, коли аж двома розстрільними сунуться. Прийдеться нам тут і кілька днів посидіти, бо вони скоро з відсіль не уступляться.

— Божа воля. Щоб бодай не хотіли перешукувати стіжків, а то попалобися нам

Сиділи ще так може доброї пів години, як на переді, куди посунулись обі розстрільні, знялася сильна стрільня. Не сподівалися цего. Висунули голови і дивились. Однак нічого не могли запримітити, бо ніч була темна.

Знова стріляють. Мабуть, чи й наші не рушилися?

І справді чути було подвійну стрілянину ,виразну і глуху

Справді й наші стріляють

Очевидно, наші думають, що ворог наступає і відбиваються.

-Непорозуміння Що з того вийде?

Знов перейшов відділ жовнірів і зник у темині. Стрілянина не вгавала. Біля стіжка переїхало кількох кавалеристів, побренькуючи острогами По якомусь часі стріли гейби глухли

Женуть наших

Як звичайно буває

—Щож ми доброго зробили своїм, Андрію?

По яких десяти хвилях почулись опять виразніші стріли. Зрозуміли, що наші сильніше напирають і витискають ворога.

Слухай Андрію, попробуймо ще раз своїх деркачів.

Чи вдасться?

Але і не зашкодить.

Легонько висунулися зі стіжка

Ти, Андрію, підлізь під другий стіжок.

Андрій поповз тихонько на череві, держачи в руці свойого деркача. Стіжок був віддалений може на яких 200 кроків. Приставав що хвилі і розглядався на всі боки

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

-ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА-

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CAPITALISM

We often hear the word, but let us see what is the thing in itself.

Nature of Capitalism:

We must not confuse, as do the socialists, capitalism with the regime of private and free enterprise. One may possess capital without being a capitalist. Capitalism, according to Pius XI, is the order in which men ordinarily contribute something to economic activity, i.e., some give their money or capital and others their labour or work. Under this regime, *capital*, (i.e., buildings, machinery, crude matter, money etc... all that is necessary for industry, commerce, even agriculture), is most often supplied by a company of share-holders. The labour, which is manual and mental (i.e., work of directing) is supplied by persons who are employed and receive a salary.

Not very long ago almost all the industries were exploited by family labour; in the stores one was almost always served by the owner himself and the members of his family. Then capital and labour mixed into one unit and there could be no conflict between the two.

Nowadays however, the conditions have changed. Almost all the industries have grown and need machinery, buildings (factories) and capital, which are very great and considerable. A great part of commerce or business, especially in big towns, was centralized in huge department stores or chain stores. The industries and business, by growing, passed into the hands of companies in which, on one hand, the capital is divided by shares, the responsibilities are limited, and the real owners are often unkown publicly, and in which, on the other hand, the work is done by an army of employees directed by bosses, foremen and managers. The latter, being paid workers themselves, are not free to treat the workers under them as they see fit; they must obey the orders of the board of directors who rarely meet.

But that's not all! Nowadays even farming or agriculture, which is extremely industrialised, is in the hands of capitalists. In some places we can see big proprietors (property owners) and even anonymous concerns which possess huge farms and employ during seed and harvest times, workers who cultivate on a high scale many a produce, for example, wheat. This latter cultivation has for its principal goal: speculation (i.e. wheat market—stock exchange etc.); It is called "speculative culture." Needless to say that it is a mortal blow to family culture, i.e., cultivation as universally known in which the farmer himself and his children cultivate on a fair-sized farm many a produce. "With the industrial progress of our world—says Pius XI.—capitalism has considerably stretched out its hand; it invaded and penetrated into the economic and social conditions of those, who are outside of it; it introduced with its advantages, its many faults and inconveniences..."

II. *Morality of Capitalism*

Capitalism is not bad in itself! It may be good as well as bad. Founded on the cooperation of persons who, for the production of goods which are necessary and useful to mankind, supply the capital and the labour, it is good if this collaboration is always ruled by justice and Christian love which are the two indispensable (absolutely necessary) rules for any human relation.

1) *It must be penetrated by love:*

In order that capitalism be good, it is absolutely necessary that all those who are engaged therein submit themselves to the necessities of love, i.e., consider themselves mutually as members of a body whose head is Christ, and try to help one another as much as possible. It is through this fundamental principle of Christianism that the Church first of all made slavery human and gradually disappear. Through the same principle did the Church found the corporations (i.e. unions) in the Middle Ages. These unions were very good and social as long as the employers and the employees considered themselves as brothers. It is this same principle which Leo XIII proposed as a rule over capitalism and which Pius XI and Pius XII still propose as an indispensable means of humanizing the world.

All those who cooperate in industry or business, either as suppliers of capital, or as workers, needs must love themselves as brothers. The rich and the employers must wish well to their workers, forgive their mistakes, and try to better their (i.e., the workers') physical and moral conditions. On the other part, the workers must do away with all jealousy and ill-feeling. This does not mean that the workers must accept injustice. It means that they must not be over-ambitious and ask for the impossible, especially they should never aspire to make equal all fortunes and social conditions. This would be going against the plans of Providence which is infinitely good even to the poor and the humble. It would be like throwing away the lesson of Jesus, who on earth wanted to be and was poor and a worker. Evidently, it must not be concluded from these our words that Divine Providence and Christ want poverty to be and desire men in general to go for it. No! the conclusion is that God pays a special attention to the poor and that our Lord wanted to teach them how to generously accept their condition of poverty!

2) *Capitalism must be ruled by justice*

To be good, Capitalism must also be organized according to the principles of justice. However justice has many forms. There is a *general kind of justice* which make us do what is possible to obtain the common good of society and avoid all that can hinder it, and *there is a particular justice* which rules over our relations with the members of society, i.e., groups and individuals. There are two sorts of particular justice: distributive and commutative justice. The former is a rule to be followed by the leaders in their distributing of favours and positions; the latter is a rule for private individuals in their mutual relations, above all in their contracts and the reparation of their acts of injustice!

a) Capitalism must agree and follow the priciples and laws of commutative justice, because it contains many contracts. First of all, Capitalism almost always has something to do with what is called a "society-contract" (i.e., many people involved). We know also that commutative justice forbids fraud (crooked deals) in the forming of societies (companies): for instance it forbids to sell shares of a company that will never operate: It equally forbids the promoters of a company to take for themselves more shares than they paid for. It also imposes on the directors of companies the duty to manage the business angle of the company very attentively and conscienciously, i.e. like a father handles the affairs of his own family.

In Capitalism there are many "buy and sell" contracts: the purchase of crude matter and the sale of products. Here we do not ignore that in such a deal commutative justice exacts always an absolute equality between the value of the merchandise and its equivalent expression in money, that is, its price.

Consequently if Capitalism is to remain just, those who are engaged in it must pay the right price for what they want to buy, and must not sell their products for too great a price!

Finally, Capitalism essentially deals with the labour contract. Justice wants the worker to faithfully and wholly supply the labour which he promised to give in a free, just and possible contract. It also exacts that the employers respect the rights of their employees and give them a just salary: i.e., to adult men who are normal workers and to women who do jobs usually reserved for men the employers should grant at least a salary sufficient enough to satisfy the legitimate needs of a normal worker's family; to women employed in jobs reserved to the feminine sex they should give a wage sufficient enough for a decent standard of life of one person.

b) *Capitalism should follow distributive justice*

This justice obliges men in public office (government) to give social functions only to honest and experienced persons, to tax not the poor and those who just have the bare necessities of life, but those who have great and superfluous incomes. It wants them to distribute favors and allowances not according to their fancy, sympathy or interests (for instance to rich companies which help their political party, which supply money for the electoral companies, etc...), but according to the needs of the diverse classes of society, i.e., mostly to the poor, big families, charitable institutions, those who direct a useful enterprise and those who need help in "a bad way." Consequently, in order *to be acceptable*, the Capitalist regime *should not force* public men to tax the poor above all and grant favors mostly to the rich class.

c) *Capitalism must respect social justice*

In order to be good, it must never forget the universal well-being of ALL at least it should not hinder the latter! It must not uproot in particular the rural (farms) populations by the bringing them to industrial centres and finally abandoning them to "depression." It should help keep the women in the homes where they belong. It should never cause a lack of proportion between production and consuming. The well-being of ALL must be considered above everything else. Otherwise overproduction and lack of jobs, or lack of production and *want* will reign in a country! Capitalism needs must not be an occasion of moral downfall for a government. The latter must be free from all financial, invisible strings and graft. Public men must not be tempted by "big-money," but strive to make laws which will help the progress of the common well-being of a whole nation or of the whole world! In other words the capitalists should never be financial dictators. Otherwise it would mean the death of true Christian democracy!

We need a reform by evolution, but not revolution!

Fr Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) They tell me a Soviet high official has just purchased a $20,000 limousine made in Britain. I suppose this is included in the Communist policy of helping the poor working class of the world!!! Poor suckers are they who still believe in the Reds!

2) Some of our Ukrainian Reds seem to think that only Russia can help the workers. The workers should get wise to labor-racketeers. Only the workers themselves can better the life of the working-class!

3) Russia religious?– What a joke! – How about the recent murder of priests and Catholics in Lithuania?

4) The Russians have promised to treat the Ukrainians "without mercy." Now is that freedom from fear?

5) An international comedy is now being played by the USSR. Some day not far off, it will become a bloody drama!

6) We cannot win the peace, because we are not willing to rid the universe of ALL dictators. This is not pessimism, but the truth!

7) The Nazis have taught the Russians something. Especially Goering did. Proof?—Flashy new uniforms for officers and diplomats of Russia!

8) Russia is granting medals, ribbons and decorations so much so that I'll not be surprised to see pretty soon in the Toronto Weekly Star a picture of a Russian officer wearing a uniform made only of decorations!

9) Russia's scientists and doctors are said to have invented many new treatments. We hear of them, one, then ... one more! Propaganda???

10) A Ukrainian traitor said lately in Toronto: "Kyiw was not, is not, and never will be Ukrainian!" —Silly fool; is he trying to change history?

11) Pseudo-Orthodox chaplains, "priests" and men are trying to govern our boys in the services. Hoggishly they grasp at all key-positions. Our Catholic boys should wake up! We also are Ukrainian patriots and we are in majority!

12) Many recent letters from our cousins in Ukraine prove that the Soviets want to destroy the Ukrainian nation. However our Ukrainian Reds still persist in being deaf and blind. I wish they were also dumb when it comes to criticizing religion and our blue and golden ideals!

(Editor).

ЕМІЛІЯН ЛЕВИЦЬКИЙ
арматщик, з Ренвер, Ман., зістав забитий в Франції 19 вересня, 1944 Мав 19 літ. Родичі його мешкають й надалі в Ренвер.

ЮРІЙ КРАСНЕСЬКИЙ
стрілець, з Росс, Ман., був ранений в бої в Франції і дістався до ворожого полону. Має маму в Росс, Ман.

ВОЛОДИМИР КОШЕЛЯНИК
рядовик, син пані Олени Кошеляник в Калієнто, Ман., помер з ран, котрі дістав в бою в Бельгії. За морем був від 1943 року.

ПЕТРО ДУТЧАК
летунський сарджент, згинув за морем Родився в Енгусвил, Ман. Родичі його мешкають тепер в Виннипег, Ман.

ПЕТРО УСИК
рядовик, літ 28, з Кінейтин, Онт., зістав забитий в бою в Бельгії 1 листопада 1944 Його брат, Михайл, зістав також забитий в Франції в серпні, 1944 р.

LETTER TO THE EDITOR

Reverend Father,

I have been a constant reader of your articles in the "Youth Herald" for the past two years. I am now writing in answer to your request for the kind of articles we prefer. I am certain that every reader of the "Youth Herald" will agree with me when I express my appreciation for the genuine inspiration and delight your articles have given me. You have done a truly superb job up to now because your articles have succeeded in being both interesting and informative, while remaining of a high literary standard.

I might mention some of your articles which I particularly enjoyed—your sketch of Archbishop Sheptitsky, your series of biographical sketches of Ukrainian heroes —your articles on economic matters, your article on Friendship and your article in Ukrainian concerning the Anti-Christ. The "Food for Thought" corner is pleasing for its brevity, humor and variety.

Nowadays many young Catholics are plagued with questions thrown at them by Protestants and non-churchgoing friends. Could we have more short articles along that line? Could we have more outlines of the lives of the Saints? More sketches of Ukrainian National and Church notables? A short historical sketch of the growth of the Ukrainian Catholic Youth (statistics of membership, etc.), an article on prayer. I don't think our youth as a whole are acquainted with the wonderous miracles in the Church in recent times. I am sure more articles along that line would inspire us to greater faith and devotion.

I hope that you may find at least some of the above suggestions useful, because I think many readers feel the same way.

I wish you the best of luck and continued success in your great work and an ever increasing circle of readers.

I am, Yours Respectfully,
"Reader."

* * *

From the Editor:—Sincere thanks to "Reader" for suggestions. Will endeavour to comply with wishes expressed. Help from all quarters in this matter is always welcome. Let us write and not jealously keep our knowledge to our "little" selves.

Afghanistan with a population of 10,000,000 is still closed to priests.

PAUL BOZYK,—EDITOR,
78 DISRAELI ST.,
WINNIPEG.

ST. ANDREW'S CHURCH

The Ukrainian Catholic Youth organization of St. Andrew's Church, held a successful tea on Sunday, Jan. 14th. A very pleasant programme was held which was as follows:

Introductory remarks— Miss Vera Riznak, President

Violin and Vocal Solo — Miss S Koma

The U C Y O Girls Chorus

Vocal Duet — Miss Vera Riznak and Miss J. Lechman

Vocal Solo—Miss M. Sitchuk

Vocal Duet—Misses Julia Matwichyna and Amelia Shelyst

A gift was presented by Miss V. Riznak, on behalf of the club, to their new pastor, Father J. Pulak. Father Pulak expressed his sincere thanks and encouraged the young people to carry on their valuable work.

Mr. P. Matwichyna spoke on the press and the importance of a Catholic paper among the Ukrainian people. A collection for the press was made and the sum of $39.25 was received.

The balance of the evening was spent in singing Christmas carols.

About one hundred people were present at the tea.

DOWN AND UP

A B-29 bomber crew was ordered to raid St. Michael's Cathedral at Alexishafen, New Guinea, they were loathed to attack a church. They took their problem to their Chaplain who investigated and found that the Japanese were using the cathedral as a storehouse. He told the pilots that it was absolutely a military objective. The next day the bombers levelled it. This did not satisfy the bomber crew, they were still unhappy. They took up a collection and in two days raised $1,314.00 to be used toward rebuilding the cathedral.

WHAT A LITTLE CLOCK DID

A little clock in a jeweller's window stopped one day for half an hour at fifteen minutes to nine. Children going to school, noticing the time, stopped to play; men and women on business, stopped to chat with one another. On account of this clock all were a half hour late. Never had these people known how much they depended on that clock until it had led them astray.

You may think you have no influence, but you cannot go wrong in one little act without leading someone astray.

ФРЕНК ФОЛДС,
директор Відділу Горожанства, який обїзджає тепер західну Канаду.

MR. FOULDS SPEAKS AT UCYL DINNER

Mr. F. Foulds, Director of Citizenship, spoke at the Ukrainian Catholic Youth League executive dinner held on January 19th., at the St. Charles Hotel, Winnipeg. Mr. Foulds stressed the importance of the work to build a strong Canadian nation and the contribution that the different nationalities can offer to the Canadian culture. A round table discussion was held after the speaker completed his address. Many of our reverend Fathers and executive members attended the dinner.

LAUGH AND GROW FAT

A worried-looking farmer drove into town tied his team and headed for the family doctor's office.

"Doc, the first time you're out our way, I wish you'd stop and see my wife."

"Is she sick?"

"Not exactly."

"What is the trouble then?"

"Well, this morning she got up at the regular time about four o'clock, milked the cows, got breakfast for the hands, done the housework, churned, and along about ten o'clock she said she felt a little tired. I expect she needs a tonic or something!"

Wife: "How did you ever become so intoxicated?"

Husband: "Bad company. There was a twenty-six among four of us, but the other three didn't drink.

FRIENDLESS?

The reason a dog has so many friends is that his tail wags instead of his tongue.

WEST TORONTO,
ONTARIO

NOTES FROM NEBS NOOK

A delightful bit of entertainment climaxed New Year's Day for the Ukrainians in Toronto. In St. Josephs Parish Hall was presented the sparkling operetta "Oy ne chody Hrytsu na Vechernytsi" under the direction of Mr Yundak. The season of the year and weather were especially appropriate for the production of this musical work. Undoubtedly everyone is familiar with the story of this well known Ukrainian Operetta of Christmas festivities and stark tragedy. Miss Sophie Wozney was cast as Marusia. Miss Wozney, in the leading role, was absolutely at home, both in the light amusing scenes and the heavy dramatic acts. Her melodic versatile voice matched her imaginative acting. Mr. J. Myskiw took the role of the hero. Mr. Myskiw won the approval of the audience by his interpretive art and clearly modulated renditions of his solos and duets. Mr. J. Moroz brilliantly portrayed the crafty, scheming villian. Miss Nadia Babry played the part of the village heiress remarkably well. Her interpretation of Helene was fascinating. Her flexible soprano voice contained fervor and purity as well as enchanting coquetry. Mrs. R. Chanak, as the mother of the heroine, sang and acted wonderfully well. Her presentation of a "grain-lulled" (or should we say slightly inebriated) matron proved thoroughly amusing. Johnny Sawych, the youngest suitor, provided many laughs by his clever performance. Miss Mary Misurka deserves praise for her well acted part in the supporting role of Daruna. Although Mr P. Kuta was called in on short notice, due to the originally cast actor taking ill, he nevertheless was quite at home in his part. The choral singing and folk dancing of the supporting cast deserves worthy commendation.

—Lillian Dzurman.

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Av
Winnipeg, Man.

Q. I have a rather valuable ring which I bought from a man who has since been arrested for burglary. I suspect that it was stolen. What must I do in this case?

A. The ring belongs to the owner. If the ring was stolen you may not keep it. The proper thing to do in this case is to report the matter to the police, who will probably find the owner and return it to him. The fact that you bought the stolen ring gives you no right to it in justice. If it cannot be proven that the ring was stolen or if it is discovered that it was not stolen, you may keep the ring.

Q. Is it true after a Rosary has been blessed it cannot be bought or sold for cash without violating the doctrine of the Church?

A. Rosaries that have been blessed may be sold for their intrinsic material value, that is, for whatever they were worth before the blessing was attached, without violating any laws of the Church. However, according to Canon 924, note 2, if they are sold for their intrinsic value—for whatever they are worth, any indulgences which were attached to the Rosary, because of the blessing, cease. That means the person would have to have them blessed again. But if a person gives a free will offering for the Rosary (doesn't buy it), the Rosary does not lose the indulgences attached to it by the blessing.

KITCHEN KNOWLEDGE
BY M.M

НЕ ЗАБУВАЙМО ПРО ФАСОЛЮ

З віджнвного боку сушену білу фасолю можна уважати одною з багатих ростинних пожив. В своїм складі фасоля містить протеїну і пребагатий склад вітамінів та мінералів.

Вітамін B (д) і Рібофлавін визначні в фасолі. Ці вітаміни підтримують здоровля нервів і побуджують апетит. Рібофлавін в додатку зберігає здоровля очей і шкіри та волосся. Через те фасолю треба уважати цінним додатком в їжі.

З мінералів вапно, фосфор, сірка, залізо, манган і мідь також знаходяться в поважній скількости. Всі ті мінерали це важна підстава будови людського тіла і тому запотребування на них таке велике. Загально пересічна канадійська їжа є надто вбогою на згадані мінерали. Фасоля збагачує денну їжу, тому занимає важне місце між поживами.

Коли фасолю намочується на ніч, треба її варити в тій самій воді, бо в воду вилуговуються вітаміни і мінерали. Перед намоченням треба фасолю перебрати, сполокати, налляти водою і накрити покришкою. В часі варення також накрити покришкою.

Фасоля надається до ріжних способів приготовання. Крім загально прийнятих українських фасолевих страв, варта присвоїти собі англійський так званий "порк енд бінс." Приготовляти цю страву в слідуючий спосіб:

Зварити фасолю, додати соли до смаку, скришену цибулю, стільки помідорового соку, що би фасолю покрити, ложку (або більше) молесес, дрібку муштарди солонини покраяної в кістки. Поверху покрити кількома тонкими окрайцями солонини. Пекти в печі без покришки одну годину.

Добре зварена фасоля є легко стравна і смачна. До фасолі надається квасна капуста, як додаток або салата зроблена з капусти і другої городини.

Фасоля повинна мати місце в їжі бодай раз на тиждень. Це не тільки є досить дешева пожива, але високо віджнвна і смачна.

— Архієрейська Візитація і Перший Провінціональний Зізд УКЮ Онтеріо—

(Продовження)

По Богослуженні вірні та гості зійшлися до парохіяльної салі, де пані Жіночого Товариства при парохії приготовили трапезу, до якої засіли й Їх Ексцеленція зі священиками та запрошеними гістьми. В часі обіду о. парох прочитав привіти, які надійшли з нагоди з'їзду молоді. Привіти надіслали Їх Ексцеленція Кир Василій, Домініяльна Екзекутива БУК-а, Провинціональні Екзекутиви УКЮ Манітоби, Саскачевану та Альберти, Централя КУК та Впр. оо. Семчук і Шпитковський, редактор Б. Нації.

Другий день З'їзду

О год. 3 попол. зачалися знова наради з'їзду. У своїм рефераті "Про потребу сильної організації молоді" о. Роборецький сказав, що в теперішних часах укр. катол. молодь не сміє бути інертною, коли елементи ворожі Церкві, народові, організуються на те, щоби приєднати до себе як найбільше молодого елементу, щоби зчасом знищити в неї найшляхотніші чувства любови Бога, Церкви, народу та запровадити на манівці, звідки вороття немає. Наша молодь мусить мати організацію, яка опиралабся на любові Бога, Церкви, народу. Члени такої організації взаїмно себе мають шанувати, та на ділі виявити послух законному авторитетові. Тоді така організація, сказав о. бесідник, буде сильною і осягне свою намічену ціль. Такою організацією є власне УКЮ.

В життю народів, се молодь, що бере на себе більшу часть тягару в часі війни — сказав п. Др. Кучерепа, виголошуючи свій реферат про "Участь Укр. молоді в війні." Се тому, що молодь, хоч се з жалем мусить ся сказати, є сим, що бере на свої плечі тягар війни, бо вона є фізично здоровою, чого якраз потрібно для жовніра, а до того і скорше податна для вироблення в себе духа одности, пошани авторитету та порядку, брак чого нераз відчувається в інших групах суспільства. Не треба розводитися над тим, що наша молодь перед війною не мала тих вигід, які їй правно належалися, як відповідний заробіток на приличне життя, але й ще до того наша молодь, як діти емігрантів, хоч уроджені в Канаді, були виставлені на сарказми зі сторони нетільки самолюбних та вузколюбних одиниць, але й груп. Називали молодь "форинерами" хоч вони уроженці Канади, яким законно належаться ті самі права та привілеї, що й другим. Не буду розводитися над тим жалюгідним вчинком їх, але з гордістю можу сказати, що пропорціонально до інших груп Канади, наша укр. молодь дорівнює в зусиллях для побідоносного закінчення війни для Канади другим групам. Теперішна війна вказала нам на наші обовязки на полю битви, на домашньому фронті та на права, які нам належаться ради понесених вже жертв і тих, що ще прийдеться понести. Щоби бути приготованим на користування тими правами, що належаться нам по скінченню війни за наші жертви, ми мусимо виплекати в себе спосіб повного розумовання, наші особисті міркування підпорядкувати шляхотній цілі, яку має організація, нашим кличем має бути, "Бог і Батьківщина." Рівнож треба матися на сторожі перед тими, що хотять поріжнити нас з другими співгорожанами Канади, що ставлять колоди під ноги правительства а найважнійше, що хотять нас між собою роз'єднати. Нам треба стати по стороні тих, які змагають до сего, щоби Канада належала до великих потуг світа та щоби кождий з нас міг з гордістю сказати: "Я є канадієць українського походження." Не буду вичисляти тих зусиль, які молодь вкладає в цю війну, але зазначу, що й укр. католицька молодь Канади має взяти на себе частину обовязку й відвічальности за кращу будучність. За нами ми маємо велику минувшину наших батьків- предків, що до числа ми належимо до ширших груп населення Канади, у нас є здібні проводирі і багато інших чинників, що промовляють в нашу користь. Длятого ставаймо спільно до праці в нашій організації, не забуваймо й за тих, що повернуть до нас з поля борби, щоби ми були приготовані приняти їх гідно в наші ряди, бо з ними, закінчив Др. Кучерепа,— йде в парі і дисципліна, яку набули та уміння підпорядкувати себе проводові організації.

(Далі буде).

Зі з'їзду УКЮ в Гамільтон, Онт., 11-12 листопада, 1944. Товариська гутірка після бенкету. Зліва до права стоять: о. Когут, Преосвящений Ніль Саварин, проф. Кирконелл, адвокат Коблин з Торонта й о. П. Серветник, парох в Гамільтон.

ПРО ВДЯЧНІСТЬ...
(Продовження з сторони 5-ої)

давби Тобі дуже маленько, але вручаючи Тобі Твого Сина, до я в силі сповнити довг вдячности за всі Твої дари."

По трете.

Ніколи не надуживаймо Його дарів, щоби Його образити, але противно, уживаймо їх для Божої слави, всі наші сили душі і тіла, всі матеріяльні та духовні добра, котрими Боже милосердя нас обдарувало.

По четверте.

Лучім усі наші діла подяки з тим ділом, що пресвята душа нашого Спасителя віддала свому Отцеві, від першої хвилі свого існування і з тими, що вона Йому віддасть через цілу вічність.

По пяте.

Наші молитви, милостині, пости, добрі діла, св. Причастя, Богослуження, се все жертвуймо доброму Спасителеві та нашому Богові, щоби висказати Йому нашу вдячність за всі добродійства нами від Нього отримані.

По шесте.

Жертвуймо Ісусові Христові в доказ нашої вдячности всю любов нашого серця, коли ми не в силі гідно признати всі Його добродійства, бо до нашої любови Він має право. Не може ніхто з нас оправдуватися, що Йому затяжко сплатити весь довг вдячности; ми всі можемо се зробити, бо маємо можність розпоряджувати любовію нашого серця.

Щиро віддаймо Богові наше серце, а наш довг вдячности буде сплачений.

КРИДОР, САСК.
Вінчання Василя Свистуна

З нагоди вінчання Василя Свистуна в околиці Норквей, Саск. На заклик Онуфрія Свистуна, принципала з гай-скул в місті Арран, Саск переведено збірку підчас весільної забави в домі чесних господарів панства Черевиків. Збіркою занявся Михайло Д. Черевик, склепар в місті Норквей, Саск. і Іван Маркевич, котрі не пожалували свого дорогого часу і щиро перевели гарну збірку в сумі $22.00. Маючи нагоду бути присутнім на весільній забаві в домі панства Черевиків і побачити як гарно а чесно бавилась вся родина і всі гості, мав я також велику приємність познакомитись з гарними людьми з околиць Норквей і Арран. Також мушу дати велике признання панствам Черевикам, що так гарно приготовились до весільної забави для своєї доньки Олі, де всі старші і молоді гарно бавились, всі разом гарно співали і танцювали, поминуло сего, що дім панства Черевиків був заповнений родиною і гостями. Коли почули заклик до збірки на українські цілі, всі жертводавці жертвували як слідує.

По 1.00: М. Черевик, І. Маркевич, О. Черевик, О. Свистун, П. Харко, І. Німець, О. Киба, п-во Великголова, Н. Черевик 1.20; В. Черевик, В. Гуска, М. Ґрабарчевський, Н. Панагалко, Всеч. о. Н. Сірий, К. Лесів, Стефан Черевик. По 50ц.: М. А. Стечишин, І. Гуска, Н. Гисюк, Н. Черевик, А. Киба, М. В. Гуска, О. Киндрацький; пані О. Черевик 39ц.

По закінченню збірки всі згодились, щоби сума грошей була розділена як слідує:

$5.00 на Українські Вісти,
$5.00 на "Будучність Нації"
$12.00 на будову Укр. Катол. Інституту.

Дальше, всі гості гостились як одна родина, а потім всі розїхались домів. Коли прийшов час, що пані Ольга Свистун мусіла лишати свій рідний дім, то гарно попрощалась з своїми родичами й всею родиною і разом зо своїм мужом Василем Свистуном виїхали до свого дому в околиці Гефорд, Саск., де переживають їх родичі панство Свистун. При Божій помочі і завдяки панствам Онуфрій Свистун що їхали своїм автом, ми щасливо переїхали поверх 350 миль до дому панства Свистунів, де вся родина і всі гості нетерпеливо чекали побачити панство молодих. Коли ми прибули перед дім панства молодих, родичі гарно привитали своїх дітей і запросили до гарного приготованого обіду. При обіді родичі і вся родина, і всі гості витали панства молодят, і бажали їм веселого життя і відспівали їм многая літа. Коли всі гарно пообідали, Павло Харко попросив о тишину і привитав Олю Черевик в її будучім домі. Також закликав всіх до збірки на українські цілі. Добрі і щирі жертводавці жертвували таку саму суму як була зібрана в домі Черевиків. Рішено було щоби гроші розділити як слідує:

$6.00 на "Будучність Нації
$9.00 на будову Укр. Кат. Інституту.
$7.00 для організації КУК.

Збірка була переведена поміж ріжними забавами так, що неможливо подати імена всіх жертводавців. Однакож щира подяка всім жертводавцям за їх ласкаві жертви на конечно потрібні укр. цілі, а панству молодим: "Многая Літа."

Павло Харко

КОРОТКІ ВІСТИ

Від початку війни, вересень 1939, по день 30 листопада 1944, англійська імперія понесла один мілион, 43 тисячі і 554 страт в людях. Канадійські страти виносять 78,985 жовнірів, забитих, ранених і пропавших.

8,300 канадійських жовнірів домашньої оборони приїхали щасливо до Англії, за се 6,300 других канадійських жовнірів домашньої оборони не вернули назад до своїх станиць по скінченні відпусток. Тепер поліцій Канаді як цивільна так також військова поліція вилапує тих дезертирів.

Збір пшениці в Канаді в 1944 виносив 435,535,000 бушлів.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Сердечне спасибі на адресу нашого свідомого громадянства, що так дуже заінтересувалось великим ділом Студентського Інституту в Саскатуні.

Тим, що вже зложили свої щирі жертви, честь і слава. Для тих, що просять, щоб до них приїхати збирати жертви, слово вдячности й заохоти, щоб і других кликали до майбутньої жертви. Тим, що сумніваються, чи вони зможуть помогти всією силою, від нас клич: де добра воля, там і чудес мож доконати.

Ми з притиском повторюємо те, про що ми згадали попереду: ТРЕБА БУДУВАТИ НОВУ БУДІВЛЮ. Ми й чути не хочемо й не сміємо про закупно якогось старого будинку. Ми певні, що після війни буде великий розмах у різних підприємствах, зокрема в будованню нових домів. Кожний розуміє, що треба старатись пристосувати різні дуже цінні винаходи до людського ужитку в приватному житті. Тому щораз легше буде купити старі будівлі, бо їхні власники розуміють новочасні зміни й приготовляються до них, і тому будуть намагатись спродати те, що вони мають тепер. Ми з тієї нагоди не хочемо користати, бо в дійсності була б це для нас страта, а не добуток. Хай наша Інституція буде чимось таким, чим нам, українцям, можна буде повеличатись на довгі роки в майбутньому.

До того треба гроша, певно, але ми ні трошки тим не турбуємось. Ми бачимо, як наше громадянство охоче до праці й жертви на ту ціль, і ми маємо в Бозі надію, що цього року можна буде нам взятись до діла.

Отже ще раз: МИ НАПЕВНО ОСЯГНЕМО СВОЮ ЦІЛЬ.

В нас є в Саскачевані 12 парафіяльних дистриктів і ми уплянували з кожного дистрикту дістати певну суму, чи то поодинокими жертвами, чи то через базарі, концерти й різні підприємства. Останнього разу, ми згадали похвально про всі ті парафії, що належать до саскатунського дистрикту, й де працюють Всеч. о. Фірман, парох Саскатуну й Всеч. о. Криворучка, що обслугує дооколичні парафії.

Запитаймо себе: Чи забагато це, коли кожна родина за два роки, дала б на ту преважну ціль, від якої залежить наше буття, коло 25 долярів? Чи ми свідомі, що одиниці стільки саме прокурять, не згадуючи про величезні суми, що йдуть на різні інші цілі? А ми мали б вагатись, коли йде о те, що в нас найцінніше, й від чого залежить наше життя або смерть!!!

ТОМУ МИ НЕ БОЇМОСЬ КЛИКАТИ ВСІХ І КОЖНОГО ЗОКРЕМА ДО ЖЕРТВИ!

ХТО має взятись до діла??

БЕЗ НАШОГО СВЯЩЕНСТВА МИ БЕЗСИЛЬНІ! На ньому наша надія. Воно на місці, між своїми людьми, воно може проголошувати цю кампанію, може організувати підприємства намічені або довільні, воно може йти від хати до хати й зібрати від своїх вірних жертви, воно може через два роки на кожній відправі заохотити вірних, парохії й різні організації до регулярних збірок і датків.— ТАК, БЕЗ НАШОГО СВЯЩЕНСТВА й його енергійної піддержки ми не зробимо нічого.

Але в тому згляді в нас нема сумніву. Ми ЗНАЄМО ВЖЕ, що СВЯЩЕНСТВО є однолитою силою, що постановила зробити все для нашої святої справи. Ми тільки кличемо ВІРНИХ, щоб вони йшли за проводом своїх Отців Духовних і виконували все те, до чого вони їх будуть накликувати.

Зокрема ми дуже просимо, щоб в кожній парохії ДОКОНЧЕ УТВОРИВСЯ ОКРЕМИЙ КОМІТЕТ до виконання нашої кампанії в своїй парафії. Хай в такому комітеті буде принаймні ТРОХ, хай вони будуть активні, хай беруться до діла, що його мож і треба зробити. Навіть найліпший священик не зміг би нічого зробити без доброї волі своїх вірних, особливо спосібних лідерів у своїй парафії.

Хай КОЖНА ПАРАФІЯ ВЖЕ ТЕПЕР ДОКОНЧЕ пішле свою ЖЕРТВУ. Ми думаємо, що то не за тяжко, коли парафія постановить собі дати 100 долярів. Сто парафій таким чином можуть зложити ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ долярів; а в нас є багато більш парафій!

ХАЙ КОЖНА НАША ОРГАНІЗАЦІЯ ДАСТЬ ВІД СЕБЕ ЖЕРТВУ. ЖІНОЧІ товариства, НАРОДНІ ДОМИ, УКЮ в кожній парафії, РІЗНІ КРУЖКИ. Це знову принесе велику суму.

Яка ТО РАДІСТЬ, коли ми бачимо, що такі малі парафії, не лиш не бояться, АЛЕ ВЖЕ багато дали. Згадаймо хоч би про Ланівці, в Альвенській окрузі, де самі одиниці зложили за одну добу 550 долярів, як ПОЧАТОК, і зложили без вагання, охоче. В деяких околицях самі організації зложили коло 300 долярів, коли одиниці ще не зачали своїх жертв...

ТОЖ БЕРІМСЯ ДО ДІЛА, ВЕЛИКОГО, ЯСНОГО, для нашої ДОРОГОЇ МОЛОДІ, ДЛЯ БОГА, ЦЕРКВИ, НАРОДУ, КАНАДИ. НАПЕРЕД!! СМІЛО!! ВІДВАЖНО!!

СМІЛИВИМ УСМІХАЄТЬСЯ ДОЛЯ!!

Ми подаємо тут імена тих парафій, де вже приступили до діла:

Альвенський дистрикт: Парафія св. Михаїла, Парафія Успення М.Б., парафія Вознесення в Ланівцях; св. Ів. Хрестителя в Прудгом; Покрова в Сейнт Джулієн.

Арранський дистрикт: Парафії: св. Івана Хрест., Пресв. Тройці в Норквей (там тільки почали й зараз зібрали 800 долярів) св. Петра й Павла в Беніто, Вознесення в Сван Плейн, Успення в Ст. Філіпс, у Гвайт Біч.

Канорський дистрикт: Парафії: св. Петра й Павла в Канорі й св. Духа в Бюкенен.

Кадвортський дистрикт: Пресв. Евхаристії в Кадворт, Серця Христового в Дейна, Преображення в Кадворт, в Вакав.

Гефордський дистрикт: Пресв. Евхаристії в Гефорд, Введення Матері Божої в Гефорд, св. Духа, св. Димитрія в Кридор, св. Николая в Кридор, св. Михаїла в Кридор, Вознесення в Гвитков.

Айтунський дистрикт: Пресв. Серця в Айтуні, св. Николая в Бедфордвил, св. Михаїла в Гудів.

Присвильський дистрикт: св. Николая в Стінен.

Реджайнський дистрикт: св. Василія в Реджайні.

Саскатун місто: пар. св. Юрія під проводом Всеч. о. Фірмана (близько $2,000).

Саскатунський дистрикт: Вознесення в Мічем, св. Духа в Ростери, Пресв. Богородиці в Ростерн, Пресв. Евхаристії в Гернзей, Покрова в Волверін, Пресв. Серця в Вонда. (В тій окрузі зібрано на початок вже $900)

Йорктонський дистрикт: Матері Божої Неуст. Помочі— Отці $500, місто коло других $500, хоч сама парафія невелика), св. Михаїла в Вішарт, св. Івана Богослова в Красне, св. Димитрія в Голар, св. Покрови в Модел Фарм, св. Покрови в Гвайтсенд, Рождества М.Б. в Ярослав.

Ми тут не подаємо суми, бо нема в нас останнього звіту. Одначе заявляємо, що жертви є значні й дуже щирі. Числа ми подамо пізніше.

МИ ПРОСИМО ВСІХ НАШИХ ЧИТАЧІВ ДУЖЕ УВАЖНО ПРОЧИТАТИ ОЦЬОГО ЛИСТА:

Дорогі!

Ваша кампанія на виховний [illegible] Інститут ім. М. Шашкевича [illegible] така переконуюча і так глибоко обдумана, що прямо ніяк не можна їй опертись, щоб нічого не [illegible]. Ось тому я залучую і свою скромну датку $5.00 на цей дім Студентів в Саскатуні. Бажання моє: Боже Вам помагай якнайскорше побудувати святиню Українського народа, не за 80 тисяч долярів, а за двіста тисяч. І це цілком не є пересадне.

Ось ми в Дітройт, Міш., наша парафія зі своїм ревним працівником і добрим народним психольогом Отцем Др. С. Тиханським за чотири роки мудрої праці тільки з одною тисячкою парафіян побудували прекрасну церкву за двісті тисяч долярів і купили вакаційну оселю за 35 тисяч долярів та вже зібрано на будову модерної школи, в якій будуть міститись всі кляси публичної школи, 100 тисяч долярів. А проєкт є вже вироблений, що школа має побудуватись за двісті тисяч долярів. І що думаєте? Щоб но школа зачалась будувати, то до скінчення її, скажім за пів року часу, будуть всі гроші, і то тільки з тих одної тисячки родин.

Це все завдячуємо нашому [illegible] Др. С. Тиханському [illegible] лише має [illegible] трібно до даної праці. А наш Отець її якраз має.

Остаюсь з глибокою пошаною до Вас,

Анастазія Г. Біловус.

* * *

Ось наша відповідь до Пані Біловус: Сердечне спасибі за Вашу малу жертву але сторазів більш ми дякуємо за Ваше прегарне серце для справ церковних та народних. Дай Бог, щоб у нашому народі було сотки тисяч таких як Ви, бо тоді ми ніколи не загинемо!

Нехай Всемогучий Бог благословить ревну працю о. Дра Тиханського й хай тут і в вічності надгороджає ту тисячку родин, що слухають його проводу, люблять його й доказують прямо чудес.

Пані Біловус ми просили б, щоб ласкаво прислала нам свою знимку. Вона поможе нам пригадувати нашому громадянству в Саскачевані, що для доброї волі нема трудношів, що не дали б усунутись.

А до нашого Громадянства: Читайте того листа щирої, ревної і мудрої української жінки. Яка гарна з неї золота душа! Своїм серцем вона зрозуміла й відчула наші думки й намагання. Так!!! ЦЕ ПРАВДА!!! Ми можемо збудувати Студентський Інститут за двісті тисяч, без ніякої надзвичайної напруги. **Тільки дайте нам в кожній нашій парафії одну таку душу, як душа пані Біловус, хай вона працює під проводом свого Отця пароха, хай виконує все те, що ми просимо виконати, й тоді ми ще ЦЬОГО РОКУ БЕРЕМОСЬ будувати святиню правдивої віри, глибокого знання й широкої науки для українського народу в Саскачевані, за двісті тисяч доларів, і прирікаємо, що при щирій співпраці наших одиниць, наших парафій, наших організацій, наших батьків, наших матерей, нашої молоді й навіть наших дітей, ТА СВЯТИНЯ БУДЕ ДО ДВОХ РОКІВ ЗАПЛАЧЕНА! Так хай допоможе нам Бог і Цариця України, Пречиста Діва Марія.**

ЛІСТА ЖЕРТВ

НА БУДОВУ ВИХОВ. ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

—з Парох. св. Іоана Хрестителя, Арран, Саск., і Пресв. Тройці, Норквей, Саск., та дещо про св. Николая, Стінен, Саск і прочих.

* * *

[illegible] Саскатун [illegible] Арран ... $300.00 Ще переслано з Арран $15.00 По $25.00 Михайло Лизик, Василь Загарійчук, пані Анна Гаталай, Андрій Прокопчук, Ігнатій Німець. По $10.00 Олекса [illegible], Михайло [illegible] [illegible] Кіналюк [illegible] Демчук. По $5.00 пані Марія Філіпович, Петро Пушкар, Михайло Гаталай, Василь Прокопчук, Гілярій Гаталай, Василь Гаталай, Дмитро Гаталай, Олекса Крочак, Іван Грабарчук, Семеон Гаврилюк, Василь Крочак, Андрій В. Кінащук, пані Марія Саламон, Іван С. Кінащук. По $1.00 Он. Зарицький, Марія Німець, Ів. Макогонюк, Агафія Кінащук, Анна Тихоліз, Анна Захарчук, Єрина Крук, Михайло Кінащук ....$9.00.

* * *

Норквей:

По $100.00: Роман Гуска, Іван Гуска, Дмитро Гуска. По $50 Укр. Катол. Сестрицтво. По $35.00: Михайло Кукура, скорше 10.00; По $30.00: Юрій Мартинюк, Ксаверій Яцишин. По $25.00: Николай Черевик, скорше 10.00; Іван Ромашенко, Стефан Газдевич, Семеон Лукій, Олекса Кукура, Юрій Гуска, Григорій Коваль, Іван Маркевич, Стефан Черевик, Андрій Лукій. По $15.00. Іван Мартинюк. По $10.00: Спиридон Грабчак, Йосиф Газдевич, Онуфрій Черевик. По $5.00: Роман Дружка, Михайло Василинчук, Василь Газде-

(Продовження на стороні 12)

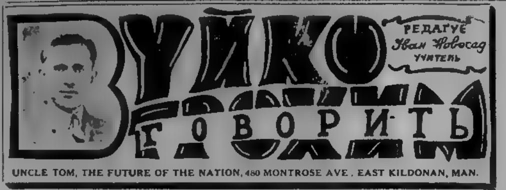

ТРОЄ ВИГРАЛИ ПУГАРІ

ЗА ПРАЦЮ У ДІТОЧІЙ СТОРІНЦІ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ" НА 1944 РІК

ПЕТРО ГНАТІВ
Fort William, Ont

МИХАІЛ МАТВІЙЧИНА
Winnipeg, Man.

ЗОНЯ ГАДУБЯК
Buchanan Sask.

Тому, що троє дітей рівняються працею для Діточої Сторінки у 1944 році, Вуйко Трохим уділив **три пугарі** замість **одного** як це попередно було проголошено.

Хто є ці Визначні працівники та чим Вони відзначилися?

Петро Гнатів, Форт Віліям, Онт. Це вже друга з черги його нагорода. У 1943 році Петро здобув "Медаль". В минулім році він придбав 21 нових передплатників для "Б. Н.", зібрав 6 старих передплат, на пресфонд зложив $3.00, Веселу Родину $25ц., коляду 25ц., продав БН за 65ц., брав раз участь у контесті та написав 9 листів.

Петро є рішучої постанови, коли постановить виконає. З таких повстають державні мужі та винахідники. На таких можна запевнитись, коли вони до [illegible] приобщяють. Петрові Вуйко засилає щирі побажання і бажає йому ще більших успіхів.

* * *

Михаїл Матвійчина: мешкає у Винипегу та належить до парохії св. Андрея. Михаїл є дуже активний. Він у 1944 році почав продавати по 40 чисел БН. з чого прислав $6.50 **придбав 14 нових та 5 старих передплат, зложив на коляду $1.00, на Прес Фонд 50ц.,** Веселу Родину 50ц., брав два рази участь у контестах, та написав 8 листів.

Михаїле, Ти маєш велике поле до попису, бо у Винипег мешкають богато українців. Ти любиш заниматися богато справами та розпоряджувати. Колись дав би Бог, щоб Ти розпоряджував у великім промислі. Тобі Вуйко також, яко першому з Винипег, з Манітоби бажає всего найкращого.

* * *

Зоня Галубяк, Бюкенен, Саск. Ти Зоню, перша дівчат, і зі Саскачевану. Честь та похвала Тобі!

За рік 1944 Зоня придбала 15 нових, а 3 старих передплат БН, зложила на Прес Фонд 40ц., Веселу Родину 50ц., брала 10 раз участь у контестах та написала 11 листів.

Для дівчини так високо відзначитися це щось небувалого. **Вуйкови приємно конгратулювати Тобі!**

* * *

Всім тим, котрі не були настільки щасливі, щоб дістали пугар, сердечна подяка Вам за Вашу щиру співпрацю. Вуйко **вірить, що Ви много скористали зі Сторінки та що і надалі зможе з Вами розписуватися, та працювати для добра українського народу Канади**

Любі Діти!

Чотири роки тому, у маленькім кутку "Будучність Нації" я перший раз до Вас заговорив коротко та дещо несміло, бо тоді ми не були знакомі.

Через ті чотири роки ми познакомилися; один другому росказали про себе, свої пригоди, про те, що ми любимо [illegible].

Ми переконалися, що у нас є також гарні звичаї, пісні, обряди. Ми пізнали себе, пізнали ту мило звучну чаруючу українську пісню, ту красну дослівну українську мову в котрій ми переписувалися та висловлювали наші думки.

Ми нині не встидаємося нашої мови, ми є горді з того, що її знаємо так як ми є горді, що знаємо вправно володіти англійською мовою.

Коли нині Ви пишете так много листів в українській мові; коли нині так богато з Вас бере участь у контестах; коли Ви так гарно вписуєтеся у поширенню "Будучність Нації"; коли Ви через "Веселу Родину" даєте прегарну поміч бідним дітям— коли я то все бачу нині радію.

Радію, бо знаю, що з Вас повстануть найкращі горожани Канади.

Вуйко Трохим.

ДВА РУЧНИХ —ГОДИННИКИ—

для хлопця і дівчини, що найбільше відзначаться у праці для Діточої Сторінки в "БН." у 1945 році!

Хто із Вас не хотівби мати гарний ручний годинник (15-jewel wrist watch)?

У пятім році існовання Діточої Сторінки у "Будучности Нації," Вуйко Трохим призначує аж **два** таких годинники; один для **хлопця,** а другий для **дівчини,** що найбільше положать праці у 1945 році у різних ділянках Діточої Сторінки.

Це є знаменита нагода для Вас, любі діти, показати свою здібність, богато навчитися, та через те відзначитися на ЦІЛУ КАНАДУ.

Ще нині постановіть собі, що цего року **Ви** отримаєте ту нагороду той ручний годинник постановіть, та беріться до праці сейчас. Маєте час аж до 31 грудня, 1945; але не лишайте всьо на останний місяць, на останних пару днів.

ЗА РІК 1944

Що Ви зробили!

Придбали 71 нових передплатників для 'БН,' та прислали передплати від 17 старих, з того Петро Гнатів придбав 27, Михаїл Матвійчина 19, Зоня Гадубяк 18. Продали "БН" за $7.15, з чого Михаїл Матвійчина продав за $6.50.

На коляду для "БН" зложили $3.55

На Прес Фонд "БН" зложили $17.32 з того Петро Гнатів зложив $3.00

70 членів "Веселої Родини" жертвували $24 24

Написали 211 листів—з того з Саскачевану було 89, з Манітоби 81, з Онтаріо 24, Альберти 16, Квебеку 1. Вірші написали 21 Богдан Дух сам написав 6

52 дітей прислали 99 розвязок до контестів. Зоня Гадубяк прислала найбільше—10.

Лиш 131 дітей зробили це все за один рік. Скілько могли б 500 дітей зробити! Подумайте над сим! Беріться до праці!

КОЛЯДУВАЛИ НА БН.

Вуйко мусить на сьому місці похвалити Ромка Михайлишина з Овкбурн, Ман., і Петра Гнатова з Форт Віліям, Онт. за се, що ходили вони підчас Різдва колядувати на БНації. Роемкові й Петрові, як також усім жертводавцям Вуйко дуже дякує.

Ромко Михайлищин з Овкбурн, Ман., заколядував $7 00; жертви свої дали слідуючі: По $1.00: Гр. Кристалович, о. М. Швед, П. Мороз, Іван Сулимка, і Т. Михайлишин. Володимир Мельник 50ц., К. Майданюк 40., А. Лугова, М. Новосад і Н. Михайлишин по 25ц. Н. Матієшин 20ц., і Н. Полевий 15ц

Петро Гнатів прислав $6.00, котрі заколядував Колядували Петрові слідуючі: о. Я. Чиж, парох $2.00. По $1.00 С. Тимців, Ю. Ливінський, Е. Петранюк і Г. Гнатів.

КОНТЕСТ НА ЛЮТИЙ

ГРА СЛІВ

1. Часть:

Напишіть якнайбільше слів що коли читаєте їх вперед чи взад то усе виходить той сам склад— наприклад дід, око

* * *

2. Часть:

Напишіть якнайбільше слів, що коли читаєте їх вперед то означають одно, а коли читаєте їх взад то означають друге. Наприклад: сил—лис; між—дім.

* * *

5 нагород чекає тих, що надішлють найлучші розвязки перед 15-им лютим, 1945, разом з Вашим іменем та віком на пониcшу адресу

WORD PUZZLE CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА СІЧЕНЬ

В Контесті на січень, 1945, взяли участь 10 дітий. Діти прислали гарні малюнки. Найкращі нарисовані образки та гарно помальовані прислали й тим самим виграли нагороди:

Стефанія Мандзюк, літ 13, Роза, Ман., Йосиф Жуковський, Торонто, Онт., Марія Куранець, Скарборо Блафс, Онт., Василь Крочак, Бідил, Саск., Петро Дзендзель, Вонда, Саск.

Другими контестантами були: Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., Юрко Бий, Бур, Саск., Володимир Заячківський, Саскатун, Саск., Анна Лужна, Елфрос, Саск., Марія Магдалина Нога, Арнес, Ман.

Вуйко дякує усім за участь в контесті. Ану, хто візьме участь в новім контесті на лютий, котрий Вуйко знова проголошує?

ХТО СТАВ ВЖЕ ЧЛЕНОМ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ НА 1945?

О, богато дітий вже стали членами Веселої Родини на 1945. З браку місця, Вуйко імена членів ВР подасть в другім числі

ПРОДАЄ БН. КОЛО ЦЕРКВИ

Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман., дальше продає БН коло церкви св. Андрея. Михаїл знова прислав з продажі чисел БН. $1.50. Гарно, Михаїле, Ти працеш для ДСторінки. Вуйко дякує Тобі за се.

ПРЕСФОНД Д. СТОРІНКИ

Савеля Свистун, Геффорд, Саск 10ц

Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман. 20ц

Володко, Мирослав і Юліян

(Продовження на стороні 12)

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

79. Найдійшли ще й інші гості в гарних одягах. (Далі буде).

Останні Вісти...

Пані М. Дима, голова Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади, виїхала в орґанізаційну поїздку на схід Канади. Проситься усіх наших місцевих зарядів та членів парохій прийняти пані Диму якнайкраще та помогти її в обїздці. Пані Дима є женою знаного українського католицького лікаря в Винипеґ.

Большевики девядесять миль від Берліну. На східному фронті німецькі війська в відвороті від Карпат аж до балтійського моря. На північний захід від Позная, большевики перейшли німецьку границю і вступили в провінцію Німеччини Бранденбурґ, котрої столицею є Берлін. В Східних Прусах большевики дійшли до Данціґу, обійшовши Пруси з полудня. Велике промислове місто Бреслав, на полудневий схід від Берліну, знайшлося в обстрілі большевицьких військ. За 15 днів інвазії, німці стратили поверх 300,000 війська. Для нас характеристичним зі східного фронту виглядає [illegible] до теперішної офензиви самі [illegible] біоруські армії. А [illegible] московські [illegible] Видно Сталінові краще [illegible] щоби [illegible] Росії [illegible] небезпечним для Росії.

На західнім фронті аліянтам іде добре. Німці уступають. Аліянти зблизилися на 25 миль від міста Дісельдорф.

На Італійському фронті застій.

Чехословацька делеґація до Москви, в імені всього свого народу раз на все зреклися своїх претенсій до Закарпатської України.

Американські бомбовики зробили знова напад на Токіо, столицю Японії.

На Люзон, острові філіпінськім, американці вже є тільки 40 миль від Маніли, столиці.

Страйк трамваєвих робітників в Західній Канаді закінчився. Робітники дістали підвищення платні о 4 і пів цента на годину.

Анґлійці 15 миль від Мандалей в Бурмі. Японці уступають.

В Москві, 31 січня, с.р. мав відбутися Собор Російської Церкви, перший по російській революції.

18,000 американських жовнірів в Европі здезертирували з американської армії та розбрились головно по столиці Франції, Парижі.

[illegible] ... прямують на місто Манілю.

ДІТОЧА СТОРІНКА...

(Продовження з сторінки 11)

Паславські, Глиден, Саск. 30ц.

За усі жертви Вуйко сердечно дякує. Хто буде слідуючий?

ПРИСЛАЛИ 10 ПЕРЕДПЛАТ

Від послідної Діточої Сторінки Діти не дармували, але знова прислали 10 передплат на БН. І так:

Ромко Михайлишин, Овкбурн, Ман., 1 нову і 1 відновлену передплату

Петро Гнатів, Форт Віліям, Онт., 1 відновлену передплату

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., 1 нову передплату

Михаїл Матвійчина, Винипеґ, 1 нову і 1 відновлену передплату

Маруся Филипович, Арран, Саск., 1 нову передплату

Надія Пешко, Куликів, Саск. 1 відновлену передплату

Зоня Галубяк, Бюкенен, Саск., 1 нову і 1 відновлену передплату.

Любі Діти, Вуйко Вам сердечно дякує за Вашу працю. Кого Вуйко на другий раз похвалить на сьому місці?

ВСЕ ЧИТАЄ БНАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я вже так довго до Вас не писала, що далі Ви мене вже і призабули. Однак, я все читаю Будучність Нації. А що не писала до Вас, то із тої причини, що дуже мала багато праці.

Я ходжу до української Рідної Школи, й є в шестій клясі. В анґлійській школі я є в осьмій клясі.

На другий раз напишу про наш листопадовий концерт.

Здоровлю Вас Вуйку,

Любов Чепига, Саскатун.

Від Вуйка: Любов, Вуйко за нікого не забуває. Пиши часто!

ЛІСТА ЖЕРТВ...

(Продовження з сторони 10)

вич, Теодор Червак, Володимир Червак, Богдан Коваль, Николай Коваль, Йосиф Лоінський, Антон Кіндрецький, Др. И. П. О'Шій, Петро Лукій. Пилип Дружка 1.00.

Ст. Філіпс:

Василь Волошин $25.00

Стінен:

Антон Василинчук скорше $100.00 $105.00. По $25.00: Антон Явний, Евстахій Тимочко. По $20.00: Николай Парасюк. Іван Михальчук: $5.00.

Гаєс:

По $5.00: Іван Ягильніцький, Антон Горський.

Михайло Гринків, Ґернзей, .. $10.00.

Укр. Гр. Катол. Парохії Преображення і Пресв. Евхаристії, Кадворт, Саск.:

Андрій Киндрачук 50.00 По 25.00: Іван Баранецький, Іван Г. Дубек, Петро Бучинський, Григорій Небоженко БУК ч 65.: $30.00 Д. Демчук $20.00. Петро Ґутів $15.00. По $10.00 Стефан Ленчук, Петро Сабадаш, Василь Слободян, Дмитро Косминка, Ілич Шавага, Іван Скопик, Василь Свентак, Михайло Хрун Іван Челяк: $6.00. По $5.00: Текля Дубик, Антон Голубець, Антон Каменецький, Василь Каменецький, Павло Бучинський

Укр. Гр. Катол. Парохія Пр. Серця, Прудгом, Саск.:

Пані Антоніна Ванджура, $25.00. Николай Місюра $10.00 По $5.00 Андрій Турта, Андрій Сельський.

Николай Бей, Ґернзей, Саск. $100.00, Іван Кобринський, Ланівці $50.00. По $25.00: Василь Колпак, Прудгом, Николай Дентух, Сматс. Ілия Замойський, Вонда: $20.00. Ізидор Лозінський, Ланівці $10.00 По $5.00: Антон Сікорський, Ланівці, Володимир Сікорський, Ланівці, Алберт Бачук Вонда, Ілия Боднарчук, Альва. Николай Галабура, Ланівці: $20.00.

Укр. Гр. Катол. Парохія св. Михаїла, і Пр. Діви, Альвена, Саск.:

Михайло Трач $50.00. По $25.00: Андрій Задворний, Михайло Ганчар. По $10.00: Стефан Романко, Михайло Недзельський, Йоан Олеськів, Михайло Романко. По $5.00: Ілия Ящишин, Василь Скакун, Едвард Олеськів, Д. А. Байда, Андрій Байда, Йосиф Яблонський, Каспер Голінатий, Михайло Гаврищук, Николай Ганчар, Йосиф Гнатів. Михаїл Гаврищук (з пращельного вечерка). Іван Губич $3.00.

Укб. Гр. Катол. Парохія Успення, Альвена, Саск.:

По $25.00: Михайло Задворний, Йосиф Ількевич, Петро Ількевич. По $10.00: Богдан Задворний, Михайло Скакун, Семеон Костюк, Іван Ількевич Андрій Гайовський, Елнард Гайовський, Василь Ількевич Ізидор Скакун, Василь Дубик, Николай Равлик, Прокоп Шавага, Стефан Залещук. По $5.00: Николай Котелко, Ф. Стадник, Стефан Костюк, Николай Шавага, Василь Юзик, Петро Гаврищук, Федор Залещук, Матей Черепаха, Михайло Марущак, Іван Шимилюк, Михайло Щербанюк, Марія Щербанюк, Іван Грицак

Ген. Даглас Мекартур, котрий висів разом зі своїми військами на остров Люзон, Филипини

ЖЕРТВУВАЛИ БНАЦІЇ

З нагоди Нового Року жертвували однорічну передплату:

Григорій Гарах, Кридор, Саск., для свого зятя Івана Вагнара, Порт Альберні, Б.К.

Йосиф Шевернога, Гвайт Біч, Саск., для Івана Слободяна в Гвайт Біч.

Володимир Филипович, Арран, Саск., для Йосафата Краковича в Паплер Блоф, Саск.

Через Вуйка Трохима на Діточій Сторінці в БН. Йосиф Жуковський, Торонто, Онт. жертвував однорічну передплату БН. для Мирона Бішка в Бруклин, Н.Й., Зл. Держави.

М. Мазурик, Едмонтон, Алта., для В. Бачинського в Еґримонт, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Лютий

4. 30 нед. по С....... Гонор
11. 31 нед. по С. Ст. Норберт
12. П. Тр. Святих .... Парки
15. Чет. Стріт. ГНІХ.... Гімлі
18. 32 Нед. по С. .... Парки
25. Н. Мит. і Фар.: Ля Брокері

о. Антін Цимбалістий

235 Скошія Стр. Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

Лютий

4. Нед. 30 по С. ....Босежур
11. Нед. 31 по С. .... Лейдівуд
[illegible]

о. П. Кормило

[illegible]

ПРЕСФОНД БУК-а

[illegible]

Николай В[illegible] $1.00

Константин Щерба[illegible] БУК (збірка на БН) $10.7[illegible]

Христофор Богдан, К[illegible] Онт., $1.00

Семен Лукій, Йорктон $1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

АДРЕСАР

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man

Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask

Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask

Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask

Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man

Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man

Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виназід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижей, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР Масть і Пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пізурції. Поломша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить наче мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і замліють, а сила опускає,—ужиавайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулки $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1576 Arlington St.,
[illegible]N.

[illegible]
Містить: Церковний Календар, Календаріон старого й нового стилю, Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц.
THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ К[illegible]

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIII. ч. 4. (172) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Лютого, 1945

V[illegible] No. 4. (172) YORKTON, SASK. February 14, 1945

УКРАЇНЦІ В ФРАНЦІЇ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ПАРИЖІ

Епископська Канцелярія в Винипеґ, дістала з Парижа, столиці Франції, листа з дня 21 грудня, 1944, від о. мітрата Е. Перрідона, настоятеля української католицької церкви св. Володимира Великого в Парижі. З сього листа довідуємося богато про життя українців в Франції, а головно в Парижі. Віримо, що сі вісти будуть дуже цікавими для всіх українців в Канаді, тимбільше, що вони походять від достовірного джерела, тому сей лист о. Мітрата Перрідона вповні передруковуємо. Пише о. Мітрат слідуюче:

"Ми раді, що маємо врешті можливість написати до Вас, та повідомити Вас про наше життя. Війну пережили ми якось щасливо та ще й дякуючи Всевишньому спромоглися на власну церкву в центрі Парижа. Її дістали ми від французького уряду та мусіли перебудувати, бо будинок находився в поганому стані. Всі матерял идо ремонту мусіли матеріяли до ремонту мусіли [...]их цінах. З цих причин, церква ще не зовсім викінчена, а наші фонди зовсім вичерпані. Українська громада в Парижі невелика, більшість вірних живе на провінції, з якими ізза комунікаційних труднощів не легко звязатися."

"Не зважаючи на всі ці труднощі, ми рішилися видавати ґазету, щоби мати контакт з нашими людьми та протидіяти ріжним аґітаціям."

"У цьому ділі просимо Вашої допомоги. Якшо це можливо — просимо ласкаво звернутися з закликом до наших земляків за океаном допомогти нам викінчити церкву та видавати наш релігійний журнал."

"В рядах союзних армій, що перебувають в Франції, находиться богато канадійців, а стаціоновані в Бельгії і Голяндії, приїзджають звичайно на відпустку до Парижа. Не знаючи нашої адреси, попадають у російську церкву. Просимо дуже оголосити в українській канадійській пресі або в інший спосіб, що українська католицька церква знаходиться в Парижі, адреса:

51, RUE DES SAINTS-PERES,
PARIS 6

Метрув:Odeon abo Sevres-Babylon

"В тій церкві щоденно в год. 9 а в неділю в 10.30 відбуваються богослужения."

"Просимо прийняти вислови нашої найглибшої пошани та поручаємося Вашим ласкавим молитвам," - о. Е. Перрідон (власноручний підпис— Примітка Ред. Б.Н.).

Ми дослівно передрукували лист о. Мітрата. **Разом з листом, Епископська Канцелярія дістала летючку, видруковану на дуже гарнім папері, котру видав о. Мітрат Перрідон з нагоди смерти Митрополита Шептицького. З сеї летючки довідуємося, що в церкві св. Володимира Великого в Парижі, о. Мітрат відправив дня 17 грудня, 1944, в неділю, урочисте поминальне богослуження за душу Митрополита, в якому взяв участь також Архієпископ Боссар.**

Всеч. о. Мітрат Е. Перрідон се бувший ректор Малого Семинаря, що находився перед війною у Львові при вул. Сикстуська 39 а. За нього Малий Семинар, котрим опікувався все Митрополит Шептицький, стояв на високому рівні та виховав цілі кадри української католицької молоді. Українським студентам особа о. Перрідона була дуже дорога й ми віримо, що тут в Канаді є богато таких українців, що особисто знають о. Мітрата.

У Парижі, що все був і напевно остане великим европейським осередком, не було перед сею другою війною української католицької церкви. Наші богослужения впраді там правилися, однак українська громада мала відправи в латинських церквах. Нині, Богу дякувати, українці католики дочекалися сеї радісної хвилини, що вже мають свою власну церкву. Се для нашої церкви є дуже великою подією.

Як бачимо з листа о. Мітрата наші брати в Парижі потребують матеріяльної помочі на викінчення церкви та на видавання української часописи. Звертаються до нас о поміч, своїх земляків та братів. **Ми в Канаді й Америці повинні їм помогти.** Українська громада в Парижі помагає нашим канадійським воякам, гідно несе релігійний прапор нашої Церкви та нашого українського народу. **Тому ми всі переводім збірки на допомогу нашим братам в Парижі.** Допомагаючи їм, самі собі помагаємо та робимо добро для нашого народу і нашої Церкви. Нехай не буде в Канаді свідомого українця, щоб не поміг нашим братам в Парижі. Всі збірки проситься слати, З ВИРАЗНИМ ЗАЗНАЧЧЕННЯМ, ЩО СЕ ГРОШІ НА ПОМ[іч] НАШИМ БРАТАМ В ПАРИЖ[і] на руки Епископської Канцелярії, 235 Scotia St., Winnipeg, Man., а Епископська Канцелярія всі гроші при найблищій спосібности вишле на руки о. Мітрата Перрідона.

ПО ЦІЛІЙ КАНАДІ ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА ПОМІЧ НАШИМ БРАТАМ В ПАРИЖІ! ВОНИ СЕІ ПОМОЧІ КОНЕЧНО ПОТРЕБУЮТЬ!

ГАРНЕ ДІЛО о. ЦИМБАЛІСТОГО

Секретар Епископської Канцелярії ,о. А. Цимбалістий, відвідуючи своїх парохіян з йорданською водою, не забув також за поширення нашої ґазети та зібрав 5 передплат на БНації. Отцеві секретарові на сьому місці сердечно дякуємо

Анґлійські війська висідають в Альбанії, як вказує нам ся знимка. Помагати будуть вони югославянським партизанам

ВІСТИ З РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ

В українських ґазетах з Европи, що надійшли недавно до Америки, було подано ряд вістей про життя українців. Вісті сі переважно сумні, котрі вказують нам в тільки малім приближенні на те велике горе, котре переносять наші брати в Европі підчас сеї війни. Вибираємо з тих вістей тільки важнійші та понище їх подаємо, сподіючись, що будуть вони цікавими для наших читачів. (Замітка Ред. БН.)

ЖИВЦЕМ СПАЛИЛИ ЛЮДЕЙ

Букарешт.- Одному мешканцеві місцевости Рудниця вдалося втікти вже після большевицької окупації. У свому зізнанні перед німецькими вояками подає цей свідок большевицької жорстокости, 36-літній Микола Владіміров, ось що: "Коли большевицькі війська зайняли Рудницю, совітський комендант прилюдно заповів "совітські права," а перед усім "релігійну свободу." Наступної неділі зійшлося до церкви дуже багато людей. Я запізнився; хотів саме вийти з хати, коли побачив знайомого, який біг до мене. Він був сильно схвильований, і ледви дихаючи, сказав: "Церква горить!" Зараз таки я побачив густий дим та ясне полумя. Коли я зблизився до горіючої церкви, почув з її нутра жахливий крик. Довкола церкви стояв відділ енкаведистів, який нікому не дозволяв зближатися. Мені нарешті стало зовсім ясно: большевицькі вбивники замкнули двері церкви та запалили її разом з усіми людьми. Таким чином нещасні вірні з Рудниці знайшли жахливу смерть, тому, що вірили в обіцянку большевиків. Кинувши ще один безнадійний погляд на горіючу церкву, я втік звідти, як тільки міг швидко, додому і ще тієї самої ночі втік з міста."

ПІД ХОЛМОМ ВЖЕ НЕ ІСНУЄ "ДАНИЛОВА ВЕЖА"

Недалеко Холма в с. Вілавин (3 клм.) з найдавніших часів стояла старовинна, вибудована з цегли, вежа. Ця вежа, як гадають повстала ще далеко до часів княжування Данила Романовича (XIII в.) хоч звичайна українська народна думка їх будову приписувала саме Вел. Кн. Данилові. Однаково не цілком зясованим залишилося і колишнє призначення цієї вежі. Нині Вілавинська вежа не істнує. Вона, ця памятка української старовини, видно, почала останно комусь муляти очі, і рука невідомих зірвала її, обернувши цього живого свідка давнього нашого минулого в кучу цегли. Таке сталося в кінці місяця березня, 1944 р.

ПОМЕР ПРОФ. ДР. БОРИС МАТЮШЕНКО

Дня 27 березня 1944 р. помер у клініці в Празі проф. Українського Вільного Університету в Празі, др. медицини Борис Павлович Матюшенко на 61-му році життя.

ЖИВЦЕМ РОЗПЯЛИ НА ХРЕСТІ

По обсадженні одної місцевости коло Тернополя найшли німецькі вояки у церкві хрест, на якому був прибитий на руках і ногах старий священик. Старця, який ще давав слабі знаки життя, німецькі вояки зараз же освободили. Перед смертю міг він ще сказати що большевики напали на його підчас молитви, побили і лаючись, прибили його до зробленого наборзі хреста.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

Жюрі Літературного Конкурсу Українського Видавництва, Краків-Львів на засіданні 20. 6. 1944 р. вирішило:

І. Надати літературні нагороди: ПОВІСТИ: Першу і другу нагороду по половині Тодосеві Осьмачці за повість "Страшний боярин" та Іванові Багряному за повість "Тигролови"; третю нагороду Уласові Самчукові за повість. "Юність Василя Шеремети." ДРАМА: Другу нагороду Ів. Керницькому за драму: "Сіль землі," третю нагороду Серґієсі Кокотові за драму "Під косою."

II. Відзначити: ПОВІСТІ: "На крутих стежках" Остапа Павлова-Білозерського та "Аркадій Ярош" Глибка Сірка-Східного. ДРАМИ: "Слава" Марії Цурканової та "Семен Височан" Юрія Косача.

III. Окремо вирізнити кінокобіографічний твір Павла Петренка "Трагічна Романтика" (біографія М. Хвильового), та драматизований світоглядовий твір Докії Гуменної "Епізод з життя Европи Критської," що не підходили під умови конкурсу.

В нарадах жюрі над драматичними творами брав участь реж. Йосип Гірняк.

Краків, 20 липня 1944 р.

Роман Купчинський, Груго-

рій Костюк, Володимир Міяковський, Юрій Стефаник, Юрій Шевельов.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКІ МАНІФЕСТАЦІЇ ГАЛИЦЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Перед приходом большевиків відбувалися в Галичині численні протибольшевицькі маніфестації. В Станіславові відбулося зібрання посадників, волосних старшин і громадських голів станиславівської округи. Учасники зібрання під враженням останніх політичних подій постановили оказути большевицькій армії збройний опір.

Борщів. Громадянство Борщівщини устами своїх представників на зборах у дні 12го лютого склало протибольшевицьку заяву такого змісту: "Українці повітового міста Борщева знають, що таке большевизм, який несе з собою загибіль. Тому заявляють, що й надалі віддадуть свої найкращі сили для перемоги европейського фронту проти большевизму".

Бучач. До голосів протесту проти большевицьких зазіхань на наш край, проти їх облудних та брехливих гасел долучилася також Бучаччина. На зборах 497 представників укр. населення Бучаччини ухвалили таку резолюцію: 1. Оголошуемо якнайгострійший протест проти большевицьких намагань взяти під свое ярмо землі, що їх посідаемо; 2. заявляемо, що комунізм є для нас зовсім чужий та що ми ненавидимо його; 3. всі ми готові кожночасно всіма силами й усіма засобами боронитися перед большевизмом; 4. готові та вважаемо за найсвятіший обовязок віддати всі свої сили щоб осягнути кінцеву перемогу

Чортків. В дні 11-го лютого ц.р. в Чорткові відбулася велика протибольшевицька маніфестація; в ній взяло участь майже 4,000 осіб. Наплив маніфестантів був такий великий, що заля кіна "Вікторія" не змогла помістити всіх зібраних; тому маніфестація відбулася на вільному повітрі.

Проти большевиків маніфестував не лиш осідок окружного староства Чортків, а й численні волості чортківської округи.

Скалат. Іменем усього українського громадянства Скалатщини склав заяву Український Комітет у Скалаті:"Глибоким внутрішнім бажанням українського народу є перемога над московським большевизмом. Наш нарід заявляе свою готовість зі зброею в руках взяти участь в цій боротьбі та в кінцевій перемозі. Він бажае дати в жертву свою кров у твердому переконанні, що в той спосіб оборонить основи свого національного істнування й матиме змогу здійснити свое змагання до волі."

Віче у Львові

5 березня відбулися маніфестаційні збори українців Львова, скликані Військовою Управою "Галичина." Сцена львівського театру прикрашена національними прапорами та емблемами Стрілецької Дивізії. Публіка вкрай переповнюе театр. О 10 год. оркестра театру під орудою дириг. Вощака виконуе увертюру з опери "Тарас Бульба." Потім на сцену виходить хор ім. Леонтовича під кер. Н. Городенка. Директор українського ансамблю Блавацький виходить наперед і деклямуе вірш Богдана Лепкого "Не хиляйте вниз прапора." Далі у виконанні хору грімить стрілецька пісня "Ой у лузі червона калина."

М-р. Кушнір, керівник відділу культурної праці УЦК, відкривае збори. У вступному слові він звертае увагу українського громадянства на значення спільности в боротьбі з ворогом. Тому з прикрістю зазначае, що в той час, як основна частина українського населення пішла за проводом УЦК і бореться проти большевицьких орд, дехто з молоді ще не розуміе складних обставин сьогоднішнього дня і перешкоджае цій боротьбі, чим допомагае большевикам. І це робиться тоді, коли на кордонах рідної землі уже впали перші жертви- рідні сини. Мірити вартість наших здобутків можна лише з участи нашого народу в загальній боротьбі проти большевизму. А те, що дехто стоїть на негативних позиціях, лише йде на шкоду загальній українській справі. Бо не можна зібрати тих овочів збройних зусиль, коли не стануть усі до боротьби в одному хотінні.

З великим інтересом збори прослухали доповідь добровольця - письменника Яценка на тему: "Українці під совітським ярмом."

Він розповідае про московську сваволю, якої зазнали українці на Великій Україні. Згадавши про підступні методи нищення нашого народу за допомогою нацьковування різних соціяльних груп одна на другу, він зазначае, що спродовж 24 років большевизму на Україні ту сваволю провадили головним чином два органи: Ц.К.П. (б) У. та Н. К. В. Д., де крім незначної кількости українців, які не грали ніякої ролі, сиділи москалі та інші чужинці.

Згадавши часи колективізації, доповідач каже, що українці боролись більше, ніж якийсь інший народ, за свою державність. Але боротьба була нерівна, підступна. І він розповідае низку фактів боротьби селян проти колгоспної системи, про повстання, що вибухали на Сумщині, Харківщині, Дніпропетрівщині, тощо. Процес СВУ масові арешти серед українського студентства, інтелігенції, страшний голод на Україні, що довів до людоїдства, все це заходи червоної Москви проти України, що не хотіла коритись гнобителям. Зайшовши в глухий кут з колективізацією, Сталін виступае з промовою про "Запоморочення від успіхів," звалюючи всю провину на тих, хто "перекрутив, або недокрутив." Виморивши українські села голодом, Москва присилае ешелони москалів і заселюе спустошені місцевості.

Побувши кілька років в засланні, письменник Яценко росповідае про жахливі знущання з нашого народу на засланні, де українців було 60%.

1928 р., каже доповідач— по Києву колонами маршують 900 колишніх військових армій УНР., що, повіривши совітській агітації, повернули на батьківщину. Їх зустрічають представники влади, говорячи, що їх помилувано, а згодом усі вони опиняються на засланні, де на їх тілі вишколювали таборових собак.

На одному з північних островів Совіти висадили кілька сот українців-засланців, а потім на них випробовували нові совітські бомби. Про це писала й протестувала навіть закордонна преса.

Щож тепер роблять Совіти на зайнятій території з українським народом? Вони мобілізують всіх і женуть, навіть без зброї, під німецькі кулі та на міновані поля.

- -На міну наскочіш, —кажуть вони,—тоже будет польза- взорвьош ейо

Серед полонених, навіть серед танкістів, щораз більше зустрічаються дівчата й жінки.

Люди цілими валками тікають геть на захід від большевицьких орд. Таких, як я, каже доповідач,- тут уже зі Сходу прибуло понад міліон, що моглиб теж стати до спільної боротьби з большевизмом.

Борітеся поборете, вам Бог помагае,- закінчує Яценко словами Шевченка під бурхливі овації публіки Хор виконуе пісню "Вкраїно мати, кат сконав."

На заклик полк. Бізанця присутні вшановують вставанням память перших поляглих українських добровольців у боротьбі з большевизмом. Він говорить, що ворог намагаеться вдертися на нашу землю і кращі сини українського народу вже стали до бою з ними. Він підкреслюе їх героїзм, їхню свідомість у цій боротьбі.

На закінчення зборів настрої присутніх ще дужче запалюе і підносить український національний гимн"Ще не вмерла Україна," що його врочисто співае хор.

Маніфестаційні збори показали солідарність українського громадянства міста Львова; вони ще міцніше зеднали українські маси в одно ціле в боротьбі з червоною Москвою і стали пересторогою для тих, хто ще й досі не зрозумів можливих наслідків цієї боротьби. ("До Перемоги").

СТАНИСЛАВІВСЬКИЙ ТЕАТР ЗАКОРДОНОМ

До Відня прибув 1 травня ц.р. Станиславівський театр, що з доручення УЦК виїхав на артистичне турне по Німеччині. Його ціллю в першу чергу влаштування цілого ряду театральних вистав для українського робітництва, що працюе в німецьких таборах та заводах. Цей театр під дирекцією Ів. Менделюка та під мистецьким проводом Олександра Яковлева мае ансамбль з 33 членів. Театр мае в своєму репертуарі старі й нові речі. Досі цей театр дав у Відні й околиці 6 вистав, що пройшли з гарним успіхом.

При американській армії за телефоніста служить Марія Кузьма з Шікаго. На знимці видимо Марію Кузьму при праці, при телефонічним апараті.

З ЖИТТЯ В ТАБОРАХ
Українські робітники — Шевченкові

Наближався березень ц.р. Українці, працюючі в Німеччині, добре памятають, що у них, на Батьківщині, теж відмічали память Шевченка за совітських часів, але в марксо-московському насвітленні.

Чим згадати память нашого рідного Батька, нашого геніяльного земляка тут, у таборі, хоч скромно, але по-нашому? -

В цьому питанні допоміг нам, робітникам молодий український письменник і журналіст Володимир Зоряний, який 4 місяці тому утік до Німеччини і тепер працюе тут звичайним робітником. Він написав листа до шефа табору, в якому розповідав про Шевченка, як і за що його шанують на Батьківщині та показав свої твори. Шеф табору дозволив провести Літературний Вечір, присвячений Шевченковим роковинам.

Розпочали ми підготовку. Вивісили обяву. Вчителька Швець теж готувалась. А в неділю, 12-го березня, в нашому таборі зібралось багато людей. Прийшли теж українці з інших таборів. Було радісно і якось урочисто.

Священик відправив молебень, а потім наш Володимир Зоряний виголосив коротку промову про Шевченка Він сказав:

"Тарасе, наш рідний Батьку! Кожний українець, деб він не був, завжди тебе памятае та високо цінить твої віколомні заслуги для України. Тут, на чужині, ми, українці, зібрались, щоб хоч скромною урочистістю відмітити твої роковини, твої, славні на весь світ, пісні."

Свое слово промовець закінчив: "Слава невмірущому Кобзарю!"

А потім молодий письменник читав свої твори, що були надруковані в багатьох українських часописах. М. і прочитав теж свою історичну новелю "В ночі, на пароплаві" (про Шевченка), новелі й оповідання: "Музика вояка," "Зрада ," "Смичок" та "Окремі записки до оповідання." Потому читав вірші зі збірника за 1943 р. п. з. "Ліричні акорди" свого друга, молодого українського поета Григорія Чаплі. Далі виступали українські діти. Вони добре читали Шевченкові твори. Хор дорослих відспівав "Заповіт," "Реве та стогне Дніпро широкий" та інші Шівченкові пісні

Так пройшли Шевченкові роковини в нашому таборі.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО В СТЮАРТБУРН, МАН.

В неділю 4 лютого, 1945 відбулася торжественна Академія в честь бл. п. Митрополита Шептицького. По Богослуженні в церкві о. Іван Калуський відправив парастас за душу Великого Митрополита; опісля в народнім домі відбулася святочна Академія. Головним бесідником на Академії був о. Іван Калуський, місцевий парох. Велике число місцевих паропіян, як також і з дооколичних осель приїхали, щоби віддати честь памяті того великого Божого Старця.

КУПИЛИ ПЛОЩУ ПІД БУДОВУ ЦЕРКВИ В ТВЕЙ, САСК.

В місточкові Твей, Саск., заходом наших свідомих молодих господарів, закуплено 2 акрову площу під будову церкви св. Апостолів Петра й Павла. Площа є дуже гарна, в гарнім положенні. Твей, Саск. обслугуе о. Кирило Лотоцький, з Кадворт, Саск. Радіемо дуже сьою вісткою та бажаемо нашим господарям в Твей, Саск., щоби якнайскорше побудували гарну церкву.

SCHLUSS!

Німецьке радіо перший раз за весь час стало свою програму переривати окликами: "шлюс".— себто: кінець!

Дуже відповідно як на відносини і обставини, котрі своєю політикою та хистом вит ворив лис зБерхтесгадену,що думав перехитрити всіх і вся.

Деякі люди на світі думають подібно.

Перехитрити всіх і вся.

Така політика однак мае короткі ноги і все кінчиться катастрофою.

І всюди.

Наш байкар оповідае про медвежий суд і про те, як це лисичка сама підвела і зорганізувала той суд на вола попелястого за то, що "він їв сіно, хліб та всякі сласти."

І присудили:

"за такі гріхи його четвертувать

і поділить на рівні части,

лисичціж ратиці отдать."

Ми є свідками тих судів тепер.

Але по давній байкарській раді, треба приняти до відома добру раду, "мовчи сину, а то будеш битий. . ."

Лис з Берхтесгадену дістав свою ратичку і давиться нею.

Приходить по всім познакам шлюс і розплата.

За ненависть, ненависть—за знищення, знищення—за невільництво, неволя.

Божі млини мелють поволі, а рівно.

Дивним лише стае, коли коня кують, а жаба ногу підставляе.

Щось таке враження маете, коли Берут з Осубкою у Варшаві "урядують."

МОЛОДА ПАРОХІЯ

При наших церквах у Винипегу істнують Молоді Парохії, зложені з дітий, які ходять на катехизм і до рідної школи при даних церквах

Про одну з таких Молодих Парохій, а іменно про Молоду Парохію при церкві св. Покрови, 965 Бойд еве., оцих кілька слів

Заснована в 1938 році при кінці січня виказала живе істнування і діяльну поміч для своєї церкви, що тоді була в тяжких ще довгах і котрій тої помочі дуже було треба. Наші наименші, діти наші, осягнули членів до 119 чисел, котрі свое членство заплатили і щонеділі в синих кувертах давали жертви на свою церкву. Діти давали зо своїх ощадностий, скільки і коли мали. По одному центови, по два, три, пять, десять а часом навіть кводра з тих маленьких жертв до кінця року діти зложили $38.05

Вони вибрали свого скарбового писаря, що докладно записував всі жертви з кождої синої куверти і вів їхні рахунки. Тим першим скарбовим їхнім писарем був Іван Хомин. Парохом, що започаткував це діло при церкві був о. Ст. Семчук.

Окремо під проводом Івана Стасюка діти назбирали річий —дарунків на базар і самі зробили базар на добро церкви, котрий приніс чистого доходу $58.17.

А ще ходили колядувати і заколядували разом $76.45.

Разом в першім році свого істнування Молода Парохія помогла задовженій парохії на суму $172.67.

Подібно пішла праця дальшими літами.

В році 1938 Молода Парохія помогла своїй церкві на лучну суму $124.05. Членів було тоді всіх 126. Робили знова базар і ходили колядувати.

В році 1940 ходили тількн колядувати, базару вже не робили. Лучна поміч для церкви з куверток і коляди була $111.28.

В 1941 подібна поміч для церкви, було лучно $61.36.

Стан членів оставав майже без змін

Церква почала виходити з довгів і діти заперестали трудитися базаром. Парохія все річно робить два базарі старших, урядників і Сестриць діточий був третій.

Від 1942 перестали колядувати, бо чути було надто докорів, що крім многих партій старших ще висилаеться дітвору. Довги церкви змалили і були на кінці

Через війну деякі повиїзджали в нові місця осідку. нові прибули. Стан сталости, який був майже незмінний від 1938 року доперва в 1942 році дав себе відчути. Менше дітий прибували на катехизм, менше нових приходило. Подібно як в міських школах, дається відчувати **брак дітий.** Це познака прикра і вона є питоменною для великого міста

В 1942 році стан членів є 119 сума помочи для церкви є $42.42

В 1943 стан остае, сума помочі є $41.59. Церква виплатила всі довги, купие парохіяльну резиденцію

В 1944 стан допомоги є $75 30 стан членів той самий

Діти не ідуть колядувати, щоби дати змогу старшим успішнійше провести коляду, котра іде для парохії з трох жерел, урядники, сестриці, хор. Коляда приносить близько тисячу долярів.

Так за час від 1938 до 1945 року Молода Парохія не лишень згуртувала при своїй церкві понад сотку дітий, що вибирають свій заряд і вчуться відповідальної і жертвенної праці для своєї церкви ,вони самі все ходять зі збіркою підчас першої (тихої) Служби Божої кождої неділі, самі обраховують і віддають гроші зараз до церковної каси.

Від 1938 до січня 1945 Молода Парохія помогла своїй церкві на суму $628.69 і кождий признасть, що це є гарний осяг як на дітий одної парохії. Діти дають свої жертви кождої неділі з маленьких своїх власних ощадностий. Вони вчуться одну частину свого гроша дати добровільно на добру ціль. Замість купити ласощів чи піти на представлення до кіна, дитина жертвуе частинку свого гроша для церкви. Вона вчиться робити приемність Богу, привикае до діяльної участи в організованім релігійним життю і до відповідальности за ту участь. З тими дітьми майже нема клопотів, вони виростають на свідомих українців католиків з літами своєї праці при своїй церкві і школі.

Добре буде заложити таку Молоду Парохію при кождій нашій церкві.

Річні збори Молодої Парохії були в неділю 21 січня 1945

Присутних було біля сто дітий—вибрали заряд на рік 1945 в такім складі:

Заступник предсідателя **Василько Рурик.**

Писар діловий - **Марійка Боднарчук.**

Писар скарбовий **Василь Стасюк.**

Скарбник **Роман Нагірний.**

Провірники **Олекса Голованець, Оля Бардецька і Єлисавета Оберванець.**

Збори переводив предсідатель, о. парох діти самі вносили своїх урядників, самі попирали - дане внесення і самі потім вибирали через піднесення рук, самі обчисловали голоси. Підчас голосовання кандидати, на котрих ішло голосовання, виходили на хвилину з салі аж доки голосовання не переведено. Тоді просили їх назад на салю і побідника у виборах витали оплесками

З ПРИЧИНИ СМЕРТИ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ПЕРЕВЕЛИ 40 ДЕННУ ЖАЛОБУ

Українці в Аргентині, зорганізовані в різні національні та релігійні товариства, коли довідалися про смерть Митрополита Шептицького, проголосили були 40 денну жалобу, по причині, як подае аргентинський "Перелом," "втрати загально шанованого провідника українського народу".

Поступовання аргентинських українців належить високо оцінити. В порівнанні з ними як нікчемно повелися деякотрі "релігійні" українські часописі в Канаді, що вилляли помиї зневаг на память Великого Митрополита.

Зрівнялись би. . .

Ідуть залізницею два паничі в колишній Галичині. У тім самім переділі їде селянин. Паничі покпили собі із селянина, а потім до нього:

Ви вдаете бідного, але як би ми мали ваші гроші. . .

А я як би мав ваш розум! перебивае селянин.

То що з того вийшлоб питають скоро паничі.

-Та ми зрівнались би відповідае селянин.

А цеж як?- питають.

Та я не мав би розуму, а ви не малиб грошей.

Маршал Тіто, провідник югославянських партизанів. Зправа коло нього пес Тигер.,

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Володимир Назарко, капраль, Гейзелрідж, Ман., помер з ран за морем

В. П. Винник, лет. сарж ент, Стрий, Алта , забитий в активній службі

Михаїл Квас, лет. старшина, Мелвил, Саск., згинув за морем

Николай Шушаль, моряк. Ріджайна, пропав на морю

Юрій Каплан, рядовик, Ст. Ліна, Алта., забитий в активній службі

Іван Середа, стрілець, Винипег, ранений за морем

Р. Едвард Могальський, лет. саржент, Гудвотер, Саск.. згинув за морем

Володимир Шпортан, Норанда, Кве., лет. старшина, згинув за морем

Петро Назар, рядовик, Судбури, Онт., згинув за морем

Андрій Новаківський, лет. старшина, Мелвил, Саск., згинув за морем

І. Т. Мирон, лет. саржент, Г.бурн, Б.К., забитий в активній службі

Лев Басараб, лет. саржент, Гай Прері, Алта., пропав за морем

Маріян Ковбель, моряк, Блачер, Саск., забитий в активній службі

Йосиф Л. Костельний, рядовик, Вішарт, Саск., забитий в активній службі

А. В. Бабин, арматщик, Делгузі, Н.Б., ранений за морем

Алберт Вижина, капраль, Оттава, ранений за морем

Лев Василь Когут, арматщик, Гефорд, Саск., ранений за морем

Александер Комісар, арматщик, Торонто, ранений за морем

Йосиф Крупа, рядовик, Ст Кетеринс, Онт., ранений за морем

(Продовження на стор. 12)

З'ЇЗД СУКВ. В АНГЛІЇ

Підчас Різдвянних Свят, в днях 7-9 січня, 1945, в Льондоні, Англія, відбувся річний З'їзд Союзу Українських Канадійських Вояків. З'їзд перейшов з повним успіхом. Присутних поверх 200 українських канадійських вояків. Яко гістьми були присутні також кілька американських жовнірів.

До заряду на рік 1945-46 ввійшли:

Б. Панчук, голова, кап. П. Воробець, заст. голови, кап. Варшавський, заст. голови, сарж. Олена Козіцька, секр., лефт. А. Храплива, скарбник, Анна Чернявська і Мілька Вінярська, директорки. Одним з дорадників СУКВ став о. сотник М. Горошко.

В пятницю, 5 січня, в домівці СУКВ від рана ішли великі приготування до З'їзду та до святої вечері. Спеціялістом в робленні пирогів до св. вечері показався п. Козак з Роблин, Ман. і секретарка панна Козіцька. У той самий день вибрано різні комісії яко приготовання до З'їзду Вже від пятниці вечера в домівці Союзу лунали до пізна коляди, співані одушевленними вояками.

Зі скарбового звіту Союзу виходить, що Союз мав за послідний рік обороту поверх $2,500. Вислано з Союзу около пять тисяч комунікатів. З Канади Союз дістав в 1944, 987 пачок, зі Злучених Держав 66. Союз одержав всього разом 125,000 папіросів

Св. Вечір

В суботу, 6-го січня, св. Вечір. Вечером, 6.30, почалася св. вечера. До першого стола засів, перед вечерою провів молитву та перший почав співати Бог Предвічний о. сотник М. Горошко. Разом до першого стола засіли поверх 100 вояків. Побіч о. сотника Горошка сидів справа саржент Шунь з Винипеґ, дальше Іван Дептух з Альвени (летун-студент університету), а зліва Михайло Романюк з Кридор, Саск., котрий був ранений в дні інвазії на Европу. До сього першого стола засіли були тільки рядовики, котрим услугували старшини. При кінці св. вечері, промовив о. сотник Горошко. Св. Вечера закінчилася молитвою та відспіванням коляд. Зараз потім до другого стола засіли були старшини також до св. Вечері.

Різдвяння Сл. Божа

В 11-ій год. вечером, в суботу, приїхав до домівки Союзу полковник о. Онілл, римо-католицьких капелян, бувший ректор Семинаря в Едмонтон, та почав разом з о. Горошком сповідати жовнірів. До сп. Сповіди приступила богато жовнірів, втім також жовніри гості з Америки. Точно в год. 12-ій в ночі зі суботи на неділю о. сотник Горошко став на св. Сл. Божу. Підчас св Сл Божої о. сотник промовив до присутніх вояків на тему: "Бог предвічний народився для нашого спасення." При кінці св.

(Продовження на стороні 10)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗАКЛИК ДО ВСІХ ЗАРЯДІВ БУК-А, ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ І МІСЦЕВИХ

СВЯТКУВАННЯ ПАМЯТИ ПОКІЙНОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Вістка про смерть світоча українського народу, Митрополита Галицького і Камянець-Подільського, Андрея Шептицького глибоко зворушила серця українців по цілім світі.

Преосвященні Епископські Ординаріяти в Канаді і Америці видали окремі розпорядження з тої нагоди.

Українці в Бразилії і Арґентині в межах своїх можливостий проголосили сорокдневну жалобу з того приводу.

Ми в Канаді живем в країні повної свободи і маємо можливість виявити наші найглибші почування ясно і прилюдно.

Після передуми і нарад, домініяльний заряд БУК-а рішив просити всі провінціональні заряди і також заряди всіх місцевих відділів БУК-а, щоби в найблизшій будучности, не відтягаючи справи на дальшу мету, приступили до підготовки і переведення академій в честь великого покійника, Митрополита Андрея.

Такі академії мають мати **виключно поважний характер** так добором як виконанням своєї програми. Все, на що найкраще стати українців в Канаді, ми повинні зложити в чолобитні памяті покійного Митрополита. Тому треба звернути бачну увагу на добір точок програми, добір сил до виконання і також на саме місце та обставини виконання. Все має бути в найвищім степені і найкраще, на що нас стати.

З того приводу повинен бути виголошений доклад про життя, працю і заслуги Митрополита.

Життя—Митрополит Андрей походив зі старовинного роду українських бояр на Шептицях Шептицьких, в котрих посіданню ще до останніх часів остало село Прилбичі в Яворівщині. З того самого роду походили інші славні владики нашої Церкви в XVIII століттю, Лев і Атаназій Шептицькі, котрих трудом і грошем збудували наші предки славну святоюрську церкву у Львові, так як вона досі стояла. Це були ці владики наші, що в подібно тяжких часах нашої історії давали розраду і бадьорість нашому народові через величаві фундації і будівлі.

Скінчивши високі наукові студії з надзвичайним успіхом трох докторатів з права, фільозофії і богословії, Митрополит Андрей вступає у старовинний Чин ОО. Василіян і стає спів-основником "Місіонаря," що до війни мав найбільше поширення з усіх українських часописів і вчинив силу добра в широких масах читачів з простолюддя.

Митрополит стає на короткий час епископом Станиславівським і в часі одного року не лишень орґанізує духовну семінарію, але закладає семінарицьку бібліотеку, котру випосаджує головно своїм коштом у цінні і рідкі видання старовинних українських творів.

Найбільшу частину свого трудящого життя Митрополит проводить на високім становищі галицької старовинної митрополії і там закінчує своє життя працівника, борця і страдальця-архієрея в 79 році, дня 1 листопада 1944 року.

В 1910 році Митрополит відвідує Канаду і широкий загал нашого поселення на прерії. Не цурається бідних і курних тодішних хат, сповідає в них до пізної ночі наших людий, править богослуження, уділює святих Тайн, радить, напоминає, вчить і веде, як добрий пастир Христа. В 1911 році видає Адресу до всіх епископів світа в справі нашої Церкви в Канаді, котра оконечно спричинила назначення для Канади нашого першого епископа, в особі Преосвященного Н. Будки.

Підчас першої світової війни москалі вивозять Митрополита як свого закладника з міста Львова в глибину Росії, звідки він повертає аж підчас революції окружною дорогою через Штокгольм. Приїзд Митрополита до Галичини тоді був тріюмфальним через всю дорогу від Сяну.

За польської окупації Західної України Митрополит виїзджає знова на захід, щоби своїми впливами і значінням помогти нашому урядові перед могучими аліянтам. Польська влада спиняє потім в повороті Митрополита і навіть пробує не допустити до Галичини, але даремно.

В останніх часах Митрополит видає ряд послань, в котрих з особливою дбайливістю звертається до нашої молоді і дає її незаступимі ради та вказівки. Виступає рішучо проти безбожницького комунізму, а перед самою смертю проти "шалу вбивання людий."

Праця.—Вчиться самий на університетах пильно і здобуває три докторати.

Стає основником і редактором Місіонаря.

Основує бібліотеки, в котрих збирає твори давних українських вчених і письменників.

Основує і удержує одиноку нашу "Народну Лічницю" у Львові, де лічать даром тисячі нашого населення.

Основує "Національний Музей" у Львові своїм коштом і випосажує своїми фондами та утримує. Це був одинокий того рода музей, що українці мали на світі.

Основує дяківську школу у Львові, в котрій будучі церковні співці діставали вище образовання.

Основує і утримує вакаційні оселі для молоді в горах в Підлютім, з котрих користали тисячі найбіднійших українських дітий.

Основує і дарує велику земельну посілість Милованя на сільсько-господарську школу для українських селян.

Дарує піскову гору для українського промислу у Львові.

Є одним з основателів одинокого нашого банку "Земельний Банк" у Львові, що фінансує наш промисл і нашу торговлю.

Є добродієм і грошево удежрує, спомагає та підтримує цілий ряд наших осіб і мистців, православних з Великої України, як маляр Новаківський, археольоґ др. Іл. Свєнціцький, співаків, що вчилися в медіолянській "Скаля," з котрих ще многі живуть. Його двері ніколи не запиралися і ніхто не відходив без помочі, хто її в нього шукав.

Попри цю велитенську працю, находить ще час сам студіювати дальше твори святих Отців, переводить аскетичні твори св. Василія на українську мову і пише многі послання з нагоди актуальних справ.

В рішучих хвилях народу дає вказівки і ради, що і як робити. Підчас польської пацифікації, сам іде в пошкодовані околиці з лікарем і засобами, котрі розділює на місці між нещасне населення. Підносить його на душі і підтримує в найтяжчі хвилини, без огляду на напади польської преси і послів у варшавськім соймі.

Заслуги.— Є будителем нашого релігійного життя і одним з перших творців католицької акції між українцями.

Все є і остає добродієм української католицької преси і видань. Його фондами утримуються львівські видання католицькі, Мета, Поступ, видавн. Віблыос і установляє надгороди за найкращі твори католицьких письменників. Тим є добродієм нашої культури і просвіти.

Виховує ряд молодих мистців, поетів і письменників своїми стипендіями і тим скріпляє наші культурні сили.

Зберігає і збирає давні памятки нашої культури та історії.

Помагає найбіднійшим і все є доступним для всіх кляс і станів, осіб і груп українського загалу.

Говорить ясно і сміло в часи, коли здавало все придушене брутальною силою, котра завзялася поневолити нарід. Стає в обороні свого народу перед чужими і перший витримує всі удари ворога.

А надівсе дбає про релігійну єдність українців і нераз робить заходи в цій справі, видає послання та цілі твори. В цілім світі знають імя Андрея Шептицького як найсильнійшого оборонця унії і нераз православні самі, як приміром теперішний арх. Холму Іларіон (колишний проф. Огієнко), проф. Заікин, посол Хруцький та інші з того приводу віддавали йому належну честь і прилюдне призвання. Імя Митрополита Андрея стало для нас всіх синонімом найкращої єдности українського народу, бо єдности релігійної через взаїмну любов і пошану.

Дійсно, покійний Митрополит це "світильник горяй і світяй," що зі святоюрської гори у Львові запалює наші серця до найкращих подвигів і любови своєї Церкви і Народу, навчає й тепер як маємо жити і ділати на Божу славу і честь українського народу.

* * *

З нагоди академій треба переводити збірки на наші культурні установи в Канаді, котрими є бурса БУК-а в Саскатуні, Виховний Інститут у Винипеґу, Інститут ім. Митрополита в Торонті та Інститут св. Йосафата в Едмонтоні.

За Домініяльний Заряд БУК-а:

Іван Мельничук
писар

о. Ст. Семчук,

НЕ ХОВАЙТЕ ГРОШИЙ ПІД ПОДУШКУ!

Залус[redacted] приїхав з Ріджайної до Гемилтону і мав при собі $2,170 готівкою.

Коли в готелі лягав спати, гроші вложив під подушку. Але коли рано став і збирався до поїзду, забув на все і аж коли приїхав до Торонта, нагадав собі, що під подушкою в готелю лишив своїх дві тисячі долярів. Чимскорше вернув назад до Гамилтону. Його гроші найшла дівчина, що услугує, панна Ольга Симлімська (мабуть українка) і віддала їх зараз до управителя. Так що коли Залуський запитав за своїми грішми, вони лежали готові для нього. Чи він винагородив дівчину за її чесність, не подають. Але що він має щастя, то певне. Натрафив на чесну дівчину робітницю, котра не полакомилася на грубий звій банкнотів, але все віддала назад. Не знати однак, чи всюди і кождий мігби мати в подібних обставинах таке щастя. Тому наука, не ховайте гроший під подушку, бо легко можна забути.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

О ПРИЗНАЧЕННЮ ЧОЛОВІКА

"Що дасть чоловік в заміну за душу свою?"
(Мат. 16, 26).

Чесний жовнір служив довгі літа своїй вітчині в чужих краях. Прийшов час вертати до дому. Вибрався весело в дорогу. Була зима. Захопила його ніч, густі хмари покрили небо він заблудив недалеко свойого села. Він втомився з далекої дороги. Зимно відбирало йому силу, мало що не сів на сніг, щоби відпочати. Якби був се зробив, булби замерз. Ввійшов він в темний ліс і побачив хатину а в ній світло і застукав до дверей. Вийшов старець. Жовнір його поздоровив як свойого спасителя і каже: "Скажіть мені татунцю, де я?" Старець лагідно відповідає: "Певно ти заблудив." Жовнір сказав: Так, но на милість Божу, скажіть мені яка для мене проста дорога." "А деж ти ідеш," спитав старий. "До рідного села," відповідає жовнір." "Ходи за мною, я тобі покажу." Уйшли кусник дороги вдоптаної стежки і побачили світло. Ото е проста дорога а світло тобі покаже де твоє село і хата тата. "Дідуню добрий, як я вам подякую," каже жовнір. "Я не хочу подяки," відповідає старець, "тільки памятай доки будеш жити, як то небезпечно е блудити." Жовнір обіцяв се, поцілував дідуся в руку і пішов за світлом і небавом був вдома, де мама сиділа при столі і молилася зі старої книжки за свого сина. Яка була радість мами і сина.

Возьмім собі до серци науку сього дідуся. Може заходить подібність межи нами а жовніром. Ми подорожні на землі. Маємо зайти до небесної вітчини, до Тата, котрий є на небі. Може ми зійшли з правдивої дороги? Коли так, то е небезпека, що можемо згинути, но велике щастя, що е світло з дому Вітця і воно показує дорогу до вітчини.

Я хочу вказати в тій науці чого ми на сім світі жиемо. Ми жиемо, щоби подобатися Богу, бути вічно щасливими. Хто пізнав ту правду і після неї жие, той уратований. Але хто не пізнав і після неї не жие, той блудить і гине. Отже призначенням чоловіка е Бога пізнати, Його любити і Йому служити, щоби вернути назад до неба.

Тяжка задача була для матері братів Макавейських, їх заохотити до мучеництва. Але се вона сповнила. Вона сказала своїм дітям, що вони одержали життя від Бога і вони повинні то життя назад віддати Йому. Коли одному з її синів мали відтяти руки, він їх розпростер і сказав: "З неба я ті руки одержав і звідтам назад їх дістану." Лишився ще найлодоший. Прикликав король матір і радив її, щоби вона вратувала його життя. Мама казала: "Сину мій, змилосердися наді мною, котра тебе виховала до того віку. Я прошу тебе, дитино, поглянь на небо, землю і на то все, що на них е і пізнай, що Бог то всьо і чоловіка сотворив з нічого. Не бійся тих посіпак, прийми смерть, щоби я тебе знов знайшла з твоїми братьми в небі." Син відповів: "Що ви очікуєте від мене? Я слухаю Бога." Так він думав, говорив і помер і був уратований.

Так мусимо і ми думати. Ми всьо маємо від Бога і всьо маємо посвятити Йому. Що ти маєш, щоби Ти від Бога не одержав? Життя дає Бог. Не е в силі чоловіка собі забезпечити здоровля і життя, бо не булоби жадного чоловіка хорого і ніхтоб не помер Ти маєш очі і видиш світло дня, але е і сліпі. Чи ти можеш зробити, щоби не був сліпий? Ти чуєш, але е і глухі. Що ти зробив, щоби ти не був хлухий? Ти маєш прості члени тіла а не покорчені. Що ти зробив, що ти не скорчений? То Божа ласка. Ти маєш здоровий розум, але е і дурні. Щож ти можеш зробити, щоби не був такий? Всьо ласка і Боже благословенство, що маєш на собі доброго. Бог тобі то всьо дав, то не твоя заслуга. Може Бог то всьо відобрати. Ще нині можеш бути сліпий, кривий, глухий, і мертвець. Думає може фармар, що благословенство робить все людська праця? Ні. Коли Бог не хоче, не звезеш богато збіжа. Коли немає благословенства Божого, все може піти з димом. Коли Бог не хоче то і худібка твоя вигине, хоча маєш чим годувати. Хотяйби ти був богатий то твої діти не принесуть тобі потіхи, бо хорують, умирають, або і ти захоруєш в той час, коли думав бути щасливим.

Бог е ласкавий, добрий Ми маємо краще місце уродження як Ісус Христос котрий уродився в стаєнці. Наша хата е краща як Ісуса Христа в Назареті. Вода, ячмінний хліб, молоко, то щоденна пожива Ісуса Христа. Ми маємо більше. Одна одежа вистарчала для Пана світа, а у нас ліпше. Бог дбає о нас. Дає нам на службу цілий світ, щоби ми Йому дарували серце. Каміння лежить під нашими ногами, коли хочемо будувати хату, то їх споюємо. Колосся збіжжа хилиться перед нами, дерева мусять давати овочі, ніч приносить відпочинок, сніг покриває землю, щоби воскресла на весну і нас збогатила плодами всякого рода. Сонце дає світло і тепло. Звірята помагають нам і ми можемо їх ужити для поживи. І птички своїм співом заохочують нас до хвали Бога. Земля скриває наші тіла на воскресення мертвих. Гори заохочують нас, щоби взнестися до гори як і вони. Люди мають заповідь Бога любити. Церква веде нас до неба, король хоронить життя і майно, ангел стоїть на сторожі, святі моляться за нас, Пречиста Діва Марія є нашою Матінкою небесною а Ісус Христос кормить своїм Тілом і своею Кров'ю. Покуси дають нам нагоду збипокуси даю нам нагоду збирати заслуги для неба Бог хоче, щоби всьо нам служило, а ми Йому. Навіть смерть є для доброго золотим мостом до неба, золотим ключем, що отвирає нам небо.

Длятого кажу тобі в імя Бога Отця посвяти Богові свое тіло. Чи ви не знаєте, що ви є храмом святого Духа, каже св. Дух. Посвяти Богові свої очі. Не дивися на марність світа. Посвяти уха, не слухай голосу грішнього. Посвяти язик, не говори, що є гріхом. Посвяти руки твої на чесну працю. Посвяти ноги, нехай ходить по стопам заповідий Христових. Посвяти Богові духа, думай о Божих річах. Посвяти свою волю, нехай твоєю утіхою буде все вірно сповнити волю Божу. Посвяти себе цілого, бо ти до Нього належиш.

Римський цісар Тит був поганином. Він що дня зробив щось доброго. Колиж сього не зробив, казав: стратив я день. Коли ми спитаємо себе, що ми зробили для Бога, то певно можемо сказати, дуже мало, або нічого. Чи ми не хочемо Богові чести віддати і свою душу спасти? Треба обовязок сповнити. Ти належиш до Ісуса Христа, бо Він тебе відкупив своєю безмежною любовю. Своїм різдвом у вбогій стайні, своїм простим але послушним життям в Назареті, своєю наукою і чудами, своїм хрестом і терпінням і своєю смертю, своїм святим тілом і своєю святою кровію, своїм славним Воскресенням і чудесним Вознесенням Ісус виляв всі каплі крови нкби монети, щоби відкупити всі душі. Куплені річи належать до купця, тоді ти належиш до Ісуса. Для того я тобі кажу в імя Ісуса, спасай свою душу, бо ти винен Йому вічну подяку, що Він умер за Тебе на хресті. Ісус пролляв за тебе кров. Ти не смієш казати, що мене обходить, Він най проливає кров, а я роблю що хочу. Ні Ти мусиш Його любити. Ісуса увінчано терневим вінцем задля тебе. Ти не смієш сказати, що мене обходить, нехай Його бичують, нехай носить терневий вінець. Ні! Ти мусиш Його любити. Ісус ніс тяжкий хрест, Ісус був за тебе розпятий, Ти не смієш казати най кров Христа тече і най умирає, я інакший не буду, я жию як хочу. Ні! Ти мусиш Його любити, Він того варт і твоя душа має з того користь.

Христос тебе освятив і всіх средств уживає, щоби тебе освятити. Ти був хрещений, ти одержав білу одежу невинности. Як сонце виливає на землю свое ясне світло, так твоя свята Віра все тебе внутрішно освячувала. Хоч ти кільки разів грішив, то ти мав богато добрих думок, ти мав богато склонностей до доброго, богато потіхи, ти приступав багато разів до св. Тайн. Погадай собі на твое перше св. Причастіє. Які постанови були в твоїм серці. Погадай на ті матірні слези, те батьківське благословенство, ту любов в родині, той спокій, з яким чоловік лягає до спочинку. Отсе все кличе, що ти маєш служити Богові.

Чоловік є призначений не тільки до праці але до чогось вищого, взнеслійшого. Чоловік не родився, щоби стреміти до богацтва, чоловік не є пчолою, котра збирає мід і лишає другим. Чоловік призначений до вищої цілі, бо він має вічно жити. Чи зі смертю має все скінчитися? Ні! По смерти все зачинається. Вірна душа одержує повну нагороду і на тім світі особливо спокій серця, внутрішне вдоволення, то є туземне щастя, яке походить з чистої совісти, а закінченням є небо.

Кажу тобі в імені Отця, що ти є на землі, щоби Бога чим раз більше пізнати. Кажу Тобі в імені Сина, що ти є на землі, щоби Бога більше любити. Кажу тобі в імя св Духа, що ти є на землі, щоби Богові служити. Кличу перед небом і землею до тебе: спасай свою душу! Ти маєш двоє очей. Стратив одно, маєш друге. А коли ти стратив душу, то все стратив. Ти маєш дві руки. Відітни одну. Ти маєш другу. А згубив свою душу, то все стратив і то раз на все. Господь Спаситель прийшов раз голодний під фігове дерево; воно не мало на собі овочів. Він прокляв його і вона сейчас всохло. Коли Ісус Христос прийде до тебе і буде шукати за добрими ділами, чи ти не маєш боятися?

Коли нині чуєш голос, не будь закаменілий. Як отець виглядав, чи не їде його блудний син, так і нині око Боже звернене на тебе з питанням, чи будеш дальше блукати і не вернеш до дому? Вертай, вертай до дому і спасай свою душу. Цвіточка хоче світла, найже і твоя душа звернеться до відвічного Світла. Гори взносяться в гору, най і твоя душа взноситься в гору.

Будь добрим, щоби Ісус не жалувався і не плакав над тобою. Розвесели серце Ісуса. Шукай щастя. Спасай, спасай свою душу.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР ЛЮТИЙ, 1945

18	**Н**	**5 Нед. 32 по Сош.**
19	П	6 Преп. Вукола
20	В	7 Преп. Партенія
21	С	8 Вмч. Теод. Стратил.
22	Ч	9 Мч. Никифора
23	П	10 Мч. Харалампія
24	С	11 Сщмч. Власія
25	**Н**	**12 Нед. Митаря й Фар.**
26	П	13 Пр. Март. (Загальн.)
27	В	14 Преп. Авксентія
28	С	15 Ап. Онисима

УСТАВ

18. Нед. 32 по Сош. і Попразд. Стріт.—Гл. 4, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. 385, Єв. Лук. 94.

Слідує семдиця 33.

22. Віддання Стрітення. Все празника.

25. Нед. Митаря й Фарисея. Гл. 5, Єв. утр. 5. (Від нині починається Тріод Постна). Сл. Б.: Ап. 296, Єв. Лук. 89.

Загальниця до неділі Блудного Сина.

З ЛЬВОВА

З советських джерел звідомлюють, що у Львові почали працювати Український Театр імені Марії Заньковецької, Польський драматичний театр і Львівська Фільгармонія. Від нового року має зачати давати вистави Оперний Театр і Театр Юного Глядача, які прибули з Києва до Львова.

У Сан Дієго, Каліфорнія панству Р. Е. Рейман вродилася дитина, котра при народженні важила тільки 750 грамів, або 25 унцій. Дитина називається Єлисавета Анна, щасливо розвивається та росте й прибуває на тілі і по 65 днях від народження важила вже три фунти і шість унцій. Народження так малої дитини уважають справдішньою рідкістю.

Німці відновили напади субмарин на кораблі аліянтів. З Вашингтону подають, що недавно зістав затоплений корабель, що віз військо за море. На кораблі було поверх 2,200 жовнірів. З сього 248 зістало забитих а 517 пропали. Німці подають, що вони затопили недавно шість великих кораблів, поємности 43,900 тон

Німці мають мати вже готові нові літаючи бомби звані V-4, котрі мають вислати на Америку. Сі бомби важать 15 тон одна, летять 1.8 миль на секунду. Мають вони бути дуже точні в паданні на те місце, на котре були призначені

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

VII. (Продовження)

З цього видимо, що щоби направити дитину, то до сього треба такту. Треба кожду дитину зосібна добре пізнати, щоби до її направи правильно взятися. Треба її вчити в час. Можна нераз говорити до дитини богато, але що з того, коли вона нічого з того не розуміє.

Напімнення має бути справедливе. Діти мають вже вроджену справедливість. Коли дитина тяжко провинилася, то треба її тяще покарати, тяще напімнути. Коли провина була легка, то напімнення має бути лекше. От візьмім такий примір. Дитина нехотячи збила шклянку. За се батько чи мати страшно на неї лютують, сварять. Знова коли дитина тяжко закляла ,або щось вкрала, тоді родичі неначе сього не видять й мовчать. Чи так поступати будуть розумні родичі? Ні!

Вкінці, напімнення мають бути висказані спокійно. Буває таке, що є такі родичі, котрі все злостяться, коли напоминають свої діти. Здається; що годі зробити напімнення без крику. Таке напімнення не направить дитини, але зробить її тупою на всі зауваги родичів. Спочатку дитина буде боятися, але поволі призвичаїться до сього крику й не буде нічого боятися. Діти навчаться вкінці також кричати до своїх родичів й тоді буде чисте пекло вдома. Коли напоминаете дитину, будьте спокійні та говоріть все лагідно. Часами може й буде треба щось трохи острійшого сказати, але і се треба робити без злости й гніву.

На примір, коли є майже ціла парохія зла, то як можна її направити? Не через старих людей ані тих, що є на злій дорозі. Це робиться тільки через молодь. Коли парохія добре розвивається, то се також тільки через молодь. Як гарно в парохії, коли діти, молодь, стало ходять на катихизацію, учащають до Рідної Школи, до церкви, на богослуження. Діти як цвіт.

Хто має справляти сі серця дітий на добру дорогу? Без сумніву, що це є робота священика, однак його робота має йти в парі з наукою родичів. Як немає в сій праці обопільної співпраці, тоді дармена вся робота. Щож з сього, коли священик буде вчити одно, а родичі друге.

Родичі, працюйте над своїми дітьми, доглядайте їх, вчіть, заохочуйте їх до доброго та чесного життя. Так виховані діти будуть на старість Вашою потіхою,, а по Вашій смерті, будуть Вас добре згадувати.

VIII.

Посилання дітий до католицьких шкіл і на катехизм

Виховання дитини се в нинішних часах є дуже важним питанням. Коли діти наших батьків в Канаді всі були добре і вміло виховані, тодіб наш нарід і церква мали запевнену будучність. Внедовзі старші мусять уступити зі сцени сього життя й зробити місце для молодого покоління. Всі ми бажаємо, щоби се нове покоління задержало віру, мову і звичаї та обичаї своїх батьків. Щоби так сталося, то молодь мусить бути належно вихована.

Як про се ми вже попередно говорили, родичі перші мають дбати про виховання дітий. На жаль нині часто так є, що родичі занедбують сей великий свій обовязок. Правдою є, що родичі дбають, щоби лишити дітям якийсь маєток, але щоби їм дати належне виховання або справити на добру дорогу, то цього немає.

Між многими обовязками родичів відносно виховання дітий є два великі обовязки, про котрі нині будемо розважати, а саме першим обовязком се посилання дітий до католицьких шкіл і друге посилання дітий на катехизм.

І. Посилання дітий до католицьких шкіл.

Нині богато говориться про вишколення-виховання. Школа для дитини се дуже велика та важна інституція виховання. Треба дітий посилати до шкіл, и се дуже важне завдання родичів. Нині посилання дітий до школи чогось занедбується. Возьмім наперід дітий богатих родичів. Посилають родичі такі свої діти до шкіл, дітям чомусь дуже скоро нераз школа наприкриться й діти вертають назад до дому не покінчивши наук. Вдома такі діти богатих родичів потім дуже зле провадяться, не мають чого чіпитися, волочаться, розкошують, а родичі дивляться на се і нераз нічого навіть не кажуть. Що з такої дитини буде, Аж прикро про се згадувати. Ні родичі, ні наш нарід ні Церква потіхи з неї не буде мати. Такі діти пропадають для всіх.

Погляньмо тепер на біднійших людей. І у них немає належного признання виховання дітий в школах. В Канаді навіть найбіднійші родичі мають нагоду післати свої діти до школи. Отже бідні родичі повинні конечно про се постаратися, щоби ні одна їх дитина не була без шкільного виховання. Але буває, що біднійші родичі через якубудь причину задержують свої діти в дома і не посилають до школи. Кождий батько все не може дати маєтку своїй дитині але кождий батько тут в Канаді може дати школу своїм дітям. (Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(24)

На щастя нікого не замітив. Стрілянина на переді йшла завзята. Понад головою Андрія пролітали стріли.

—Наші стріли—думає собі, долазячи вже до стіжка. Станув навколішки і відітхнув глибоко, якби відбув не знати які далеку дорогу. Не знав, що мав дальше робити, чи ждати на знак Олекси чи самому починати. Переміг себе, ждав на приказ свойого коменданта. І по кількох хвилях почув цей приказ, заграв деркач Олекси. Не міг навіть повірити, щоб це була забавка. Металічний глухий звук зовсім добре наслідував скоростріл. Прислухувався кілька хвилин, гейби рахував ці звуки. В одній хвилині вхопив обома руками свойого деркача і крутив ним з цілої сили. Не чув нагальної стрілянини на переді й ворожого крику, не бачив як сіножаттю мигали тіни втікаючого ворога. Заглушував і засліплював його лопіт власного деркача. Руки боліли з надмірного висилювання, але крутив дальше. Тревало це може близько години, та йому здавалось, що була це одна хвилина; не завважив навіть, що під другим стіжком деркач мовчав. Опритомнів щойно, коли побачив біля себе кількох жовнірів, що хвилинку йому приглядалися, а потім стали голосно сміятися.

Ти хто,

Якби німий, нічого не відповів, а крутив дальше.

Перестань вже чоловіче Хто ти є?—крикнув йому над самим вухом один жовнір.

Почув свою рідну мову і впав першому з краю жовнірові на шию, випускаючи з руки деркача.

- То ви свої... рідні... лебедів не своїм головом Андрій.

Жовніри вдивлялися в нього як в божевільного.

Ви прогнали їх.. ? Кажіть, кажіть Нема їх...?

Відчули, що говорить до них чоловік свій, рідний брат, зворушений.

Ти їх прогнав, брате.

Один з жовнірів підняв з землі деркача і став оглядати. Інші дивилися то на Андрія, то на деркача.

—Ха-ха-ха-ха— й цим ти стріляв? реготалися, перебираючи собі його з рук до рук.

Ми чули подвійний гук. Деж другий?—спитав один.

Щойно аж теепр Андрій нагадав собі за Олексу і показуючи рукою на другий стіжок, сказав:

—Он—там...

Мигом скочило двох до другого стіжка. За ними подались інші

--Ранений... закликали ті, що перші добігли.

На землі лежав Олекса, в руці стискав деркач і стогнав. Підвели йому голову і побачили як з лівої груди виплявала йому кров.

Свої? ... прошепотів Олекса, коли один прикладав йому до грудий кавалок білої [illegible]ти. Взяли його на руки і понесли, а з одежі скапувала кров і значила червоними слідами дорогу.

Стрінув їх вістовий і доніс, що село обсаджене нашими військами. І туди понесли непритомного Олексу Другого дня вивезли його до шпиталю. Товаришив йому, з двома санітетами, Андрій, не спускаючи цілу дорогу з нього ока. А дядько, зворушений до сліз, на прощання поцілував його в бандаж, що закривав глибоку, тяжку рану, що її завдала йому мабуть своя куля.

IV

У безнадійному стані везли Олексу до шпиталю. Рана була глибока. Куля пробила ліву грудну клітку і застрягла у легенях. Серця на щастя не нарушила, хоч дуже маленько до цего бракувало. Лежав обандажований у вагоні, весь блідий-блідий, майже зжовклий, як віск, з примкненими очима й зі звязаними руками, без памяти і руху. Андрій і санітети сиділи мовчки біля нього та з жалем вдивлялися в завмерле життя свойого товарища й сумно похитували головами. Передовсім Андрієви стискалося з болю серце на вид щирого друга, хвилями здавалося йому, що це сон, що привид, та вмить насувався йому спомин недавньої ночі. Тоді прикладав руку до його холодного чола, а поглядом огортав його поранену грудь і поликав ледви-ледви чутні його віддихи. Стації минали поволи, їзда тягнулася в безконечність. Рад був як найскорше довести його до місця, до шпиталю, віддати його в руки лікарів, а колиб це було можливе й самому лишитися при нім кілька днів.

По стаціях панував надзвичайний рух, одначе порядок мимо цего був доволі гарний. Дуже вразило його, що на стаціях вештається богато війська й то майже безчинно, коли фронт був слабо обсаджений і то майже все тими самими людьми, які з умучення падали з ніг і бажали собі бодай одної спокійної ночі.

Отже війська є у нас доволі—думав собі визираючи крізь вікно—та що з того..

Санітети мабуть те саме думали, бо споглядаючи, спльовували і порозумівались знаками

Вкінці приїхали до Сокаля Обережно знесли Олексу до одного бараку, що служив переходово за шпиталь. Прийшов лікар і переглянувши папери, які доручив йому Андрій, став оглядати Олексу. Відкрив бандаж і став як вкопаний?

Коли ранений?

Вчера.

--Їв що?.

—Ми напували його переваренною водою.

Лікар водив рукою по зраненій груди і слідив за віддихом. Та Олекса лежав як труп.

--Чи вийде? спитав тихцем Андрій, стараючись вичитати відповідь на лиці лікаря. Та цей гейби не чув цього питання, слідив дальше, оглядав його руки і ноги, і морщив чоло.

—Ви можете вертати!—заявив лікар і накрив Олексу легонським накривалом.

—Пане доктор, дозвольте спитати, чи вийде він з цього?—промовив Андрій, звертаючи благальні очі у лікаря.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

BEGGARS FOR A TIME

Dear Reader, for the first time in over two whole years of our long-distance acquaintance via this paper, I will ask for money from you.

You, no doubt, heard about the newly purchased building in Toronto, which will be for the use of our Ukrainian students who study at our university here. It is called "Sheptysky Institute," and legitimately so! The Ukes of Toronto and vicinity have already responded generously to our campaign for $20,000. Thus far, we have over $6,000.00. A few well-minded people from other provinces have also sent in large and small donations.

To be frank, we must admit that things will go easy ONLY when every one will understand the paramount importance of such an institution. We want our future leaders and elite to get the formation which they cannot receive at the university.

The Province of Ontario and especially the city of Toronto (Ukrainians) have responded primarily because of the motive of pride, for Toronto will be the seat of this new Ukrainian Institute. However, we ALL know that over 90% of the students who will benefit by all this come from the Western part of Canada

Why? Because a diploma or degree obtained a the U. of T. is recognized in the nine provinces of the Dominion. Justice dictates that the West should also share the burden. It was rather comforting and consoling for us priests, in and around Toronto, to see our young people come forth with the donations of $25, $15, $10, and the least $5.00 each. Some Youth Clubs, besides individual offerings, gave as much as $100.00 each group.

Twenty thousand dollars are not such a huge amount of green-backs. We are optomistic because we believe that our people, from B.C. to N. Scotia, will give until it hurts. This Institute is nothing just provincial and local,—it is of a national and federal scope.

In the Ukraine our institutions have been destroyed or locked-up; our leaders have been shot or exiled; so at least in Canada we must try to survive. We need a good patriotic and religiously practical elite or intelligentzia. In the past this was overlooked or was impossible, because of certain circumstances, but today the hour has struck for action, and our chance has come to do something for God and people.

To you all, young and old, individuals and groups, we are making this urgent appeal. We beg you to help our nation. Later on our students will become professionals and will be leaders in all parts of Canada, and there is a dire need for leaders of sound principles amongst our people.

We know that in every locality and parish, you have your own financial burdens, so that is why we have said before: "give until it hurts" your purse

We need the money as soon as possible, for we want no debts on our institute dedicated to the memory of our beloved Archbishop Sheptysky whom we miss so much nowadays. Think of Him and of the future of our people, and your generosity will do the rest!

N.B.- Sent donations to: 1) Very Rev. P. Kamenesky,
278 Bathurst St., Toronto, Ont.
2) Rev. N. Kushniryk, 136 King St. East., Toronto 2, Ont.

EDITOR

Christmas In England

by W. M. Shwaga

Ukrainians the wolr o'er recognize January 7th as the anniversary of the coming of our Saviour. Here, in England, too, we Canadians of Ukrainian descent or birth look forward to that day when we celebrate Christmas in the traditional manner associated only with the Ukrainians. Only in the confines of the Christian home can this be celebrated with true spiritual and moral enjoyment.

In England, we Canadian Ukrainians have at last found a spot we may call home, a place as close to home as any place in England can be

This year, 1945, we celebrated the traditional Christmas with the second anniversary of the Ukrainian Servicemen's Association. From all over this country and the liberated countries of the continent we have come here to celebrate and enjoy our Christmas with the carols, the Swiaty Wechir, and to seek the advice of our chaplain Fr. M. Horoshko, who is now with us. We also gathered here for our annual meeting and election of a new executive of the U.C.S.A.

I arrived in London on Thursday evening at ten o'clock, some miles away from the UCSA. Being a novice in the use of the underground railways it took me another hour to arrive at the closest underground station to the club. By previous correspondence with the Secretary of the Club, Sgt. Helen Kosicky CWAC, I had been provided with a direction card which showed me how to reach the club from any one of the railroad stations in London. It proved very useful to me, since I certainly had no idea where the Club would be situated

I walked through the front door of the UCSA that evening, and was surprised to find that a bed had been awaiting me. I immediately was invited into the Lounge for a late evening snack consisting of coffee, cookies, etc. By the cheery fireplace in the Lounge I met our Catholic Chaplain the Hon. Capt. Fr. M. Horoshko. While having a chat with the genial, and charming secretary Sgt. Helen Kosicky, whose home town incidentally is Calgary, I met another old friend of mine Cpl. Steve Kowalchuk of the RCAF from Redwood Ave., in Winnipeg. We had'nt seen each other in two or more years, and now in these pleasant surroundings over a cup of the delicious coffee they make here, we could at last discuss the events of the past two years, and how they affected us. I had at last retired about two o'clock Friday morning ,after bidding a good night to those still remaining in the lounge.

Early Friday morning, I was awakened by the furious clanging of a bell which I later found to my surprise was the signal that breakfast was ready, that is, come and get it. The breakfast served, was well prepared and consisted of toast, jam, and coffee made in the good old Canadian way. After breakfast, my friend Steve Kowalchuk and I went into the heart of the city to see some of the interesting sights. Steve, having been in London before might be considered my escort. We had ventured into Trafalgar Square where Nelson's Monument is situated, and visited Canada House, the Beaver Club, and after having lunched at the Knights of Columbus War Service Hostel, we visited the Ontario House

On returning home to the Club we had only to wait a few moments when supper was announced by the famous bell of which I have already written. The supper itself was very good and to go into detail would be asking too much of the reader's patience and imagination. After supper on Friday evening the President of UCSA, F/L Bohdan Panchuk, addressed those assembled at the tables. He gave us a general idea of the events which were to take place within the next few days. The attendance for supper on Friday evening, January 5th, numbered about sixty. On completion of the President's opening remarks, the various committees so necessary to carry on a successful convention were elected. Cpl. Steve Kowalchuk was elected to the Nominating Committee, while I had volunteered to work with the House Committee. It may be of interest to the reader to know that the work of the House Committee started immediately in cleaning and washing up of the supper dishes. The committee conferences and executive meeting were held that evening and carried on into the wee hours of the morning. The remainder of members, visitors, and guests were free for the evening

Saturday morning found us up bright and early, for the big day had finally arrived. Breakfast was served, and when the clock struck ten all members, visitors, and guests proceeded to the lounge for the opening of the second annual meeting of the UCSA.

Following the opening address of welcome by the President, F/L B. Panchuk, the election of the chairmen and secretaries were held. Lt. A. D. Prociuk presided over morning session, while LAC's Wm. Usick and L. Lazarovich acted as secretaries. The session continued with the reports of the various executive members, and committees. The highlights of the meeting, I believe, were the reports on UCSA Records and Statistics given sq F/L B. Panchuk; and the report of the Rehabilitation Committee submitted by Spr. M. Fennick. Cpl. Steve Kalin, of Hafford, Sask., gave a complete account, as historian, of the work done by his branch of the executive

Indeed as I sat in convention, I was amazed at all the progress the UCSA had made in its short period of existence. It was with regret that I heard the adjournment of the meeting, but lunch time had approached us with full speed, and we dispersed for lunch outside the Club, since lunch was not served here that day.

During the afternoon session we heard the reports of the Nominating, Resolution, and Verification Committees. Later we were given an address on the topic of Rehabilitation by Squadron Leader Sutherland of RCAF Overseas Headquarters. Following this the election of the UCSA Executive for 1945 was carried out in true democratic form.

The convention was adjourned at five p.m. to meet again the following afternoon. A period of recess followed in which we met with our friends and comrades who had just arrived to spend the week-end with us. Indeed, I had the greatest surprise ever possible when upon leaving the convention room, who should I first meet but my old friend Joe Gayewsky, of Winnipeg. We spent the greater part of the recess period talking over old times I also might state that during the recess period I met Tony Fedoruk.

FOOD FOR THOUGHT

1) Latvians say Soviet rule is a complete nightmare: mass executions, rape, torture, etc.,by the Soviet Army, which boasts before the persecuted, while showing off American made weapons: "Look, the Americans help with weapons even!

Yes, we are helping Russia to enslave and murder poor people, but still the world is blind and does not see that the USSR is using it as a tool for its own ends.

2) They tell us in the Toronto Daily Pravda (Star) that there are 200,000 Hebrews in the Red Army. Of these over 185,000 were cited by the Soviet High Command for bravery. Now who will tell us the number of Jews in the Soviet High Command, behind Communism as an anti-Christian drive, and behind the Toronto Daily Pravda which always places Russia's war effort first and that of Canada almost last???

3) The Nazis have destroyed Warsaw— the Poles with the Reds have "liberated" it— pretty soon the Russians will have liquidated it!

4) Some Ukrainian ex-Catholic renegades have recently attacked the defunct persons of Magrs. Sheptysky and N. Budka. How courageous, indeed!!! "Cowards" is too fine a word to be used against these anti-Catholics. "Rats!" -is a way better expression!

5) "The Ukr. Voice" (newspaper) is certainly not always voicing the true ideals of our people.

6) Do not believe the story that our boys in the services are turning to religion! Our prayers for them must be continued. May God make them see the Light!

7) Will Stalin give refuge to Hitler in the Kremlin? There are plenty of rooms there! -

8) Can you send your personal donation for the Sheptysky Institute soon?Or don't you care enough about the future of our nation?

9) Gallagcher, the British Red M.P., should ask the Greek-hostages (held by Reds) what Communism really is, not on paper, but in facts and deeds!

10) We would like to hear at least an echo, (in action), of the Hamilton Youth Rally held in November. Deeds should follow speeches. Wake up, Ontario!

11) We wonder if "some" persons and parishes in the East heard or read about the campaign for $20,000 for the Sheptysky Intitute in Toronto!!!

12) A Toronto RCAF boy brings a bomber safely home with over 200 holes in it and gets no medal! He is a Ukrainian, but still a DFC should be the least he deserves!

Editor.

of Pritchard Ave in Winnipeg, recently wounded in Holland

Following the recess period, I had the privilege of sitting down with all my comrades to Swiaty Wechir. Father Horoshko said Grace and led in the singing of that old carol, 'God Eternal.' The table was set in the traditional manner that we Ukrainians all know. Kutia, Pyrohe, Holubtsi, Borsch, Fish, Nuts and Cake were to be seen in abundance. The food was, needless to say, delicious, and I did not believe that I would ever sit to a table like that again until I returned to Canada. After Swiaty Wechir a social evening was held at which many guests were present. We sang carols, chatted with our friends, and before midnight had all dispersed to our various duties in the Club, as for work there was plenty.

At 11:30 p.m., we of the Catholic faith re-assembled in the lounge of the Club where confessions were being heard by Father M. Horoshko and the Hon. Lt. Col. Fr. O'Neil —Senior Roman Catholic Chaplain, Can. Army Overseas. Midnight Mass was sung in Ukrainian by Fr. M. Horoshko, and I had the privilege of serving at Mass, the first time in seven years. The choir assembled sang beautifully, and the carols were sung with added zest. Almost all the congregation attended Holy Communion. After the Midnight Mass, Fr. Horoshko spoke to us in the Ukrainian language which I hadn't hear spoken for a long time. Fr. Horoshko asked Lt. Col. O'Neil to say a few words to the congregation in English. A Xmas message was given us by Lt. Col. O'Neil. Following the Midnight Mass a light lunch was served, and was enjoyed by one and all.

On Sunday afternoon, a banquet was held at the K. of C. Canadian Services Club. Grace was said by the H. Lt. Col. Fr. O'Neil. Greetings also were brought by representatives of Canadian Military and RCAF Headquarters Overseas. Greetings and messages were read from UCY from Calgary, Edmonton, and other places in Alberta. A letter received from Miss Julia Zuck, Secretary of the Student branch of UCY, Saskatoon was read by the President, F. L. B. Panchuk, and was one of the heartiest letters received by the UCSA from the UCY. The banquet was wonderfully served, and it was here that I had another pleasant surprise in meeting an old school room friend of mine, Joe Strykowsky, of Winnipeg.

After the banquet all those present returned to the Club headquarters where, after a light supper, a social evening of singing, playing, and dancing was held. The music being supplied by talented musicians within the ranks of the Club.

At this point, I would like to thank you, dear Readers, for the many parcels and gifs which you have already sent to the UCSA Overseas. You may rest assured that they are appreciated and put to a good use. It might do well to remind you, that when you support the Canadian Ukrainian Committee you also support the Ukr. Servicemen Overseas and the UCSA. You help us in our work here, and also give us a home to come to when on leave.

In conclusion may I say to you, that we Canadian Ukrainian Servicemen, have really found a home to come to when in England. Many of our boys have already visited this Club from the Western Front, and we hope that many more may do so in the near future. It is with sincere regret that I must soon leave this wonderful home, but I hope that soon I may return to hear within its walls that wonderful song called the "Ukrainian Language."

Hierarchy Issue Momentous Statement

A just and lasting peace could only be had if built on true, solid principles. Fundamental Principles to such a peace were laid down by Archbishops at a Quebec Meeting. We present the highlights of their discussion.

FUNDAMENTAL PRINCIPLES

1. God still governs the world in the wisdom of His Divine Providence. On those who share His authority and whom He has gifted for their offices there now rests a most serious duty of leadership and inspiration.

2. Human nature was instituted by God. A human person is constituted essentially of an immortal soul and a body. Both need their proportionate reasonable care. This is had in the exercise and discharge of rights and obligations which flow from their nature. This is personal freedom. Simple, clear and unmistakable truth on this prerequisite to human happiness must be afforded to every responsible person.

3. The family is the fundamental unit of human society. It was instituted by God. He made the laws which direct and govern it. Disregard for these laws leads to inevitable decay in social life.

4. The State exists for the Common Good. It is a natural instrument to promote and safeguard the rights of the individual and of the family in view of the good of all. Its authority comes from God. Its law is a moral law, governing moral beings. It must give justice to all.

5. To all Nations belongs the right to life and independence. This means political freedom, economic development and protection of neutrality. Reparation for the violation of these rights is to be made by the laws of justice and reciprocal equity.

6. To racial minorities belongs the right to their culture and to their language. Their access to economic resources may not be restricted nor their natural fertility limited or abolished.

7. Peril of Communism.

We warn once more against materialistic and atheistic Communism, which now personifies in the world all the unleashed forces against the Church and against the moral values of which she has the care, namely, human dignity and Christian liberty. The courageous part which the Russian people have played in turning away from the world the frightful Nazi domination must not blind us regarding the world revolution which the leaders of international communism always seek. Governments and simple citizens alike have the very grave obligation of checking amongst us communistic infiltrations under whatever external appearance they present themselves. Otherwise they are preparing for our dear country, for which so many of our sons offer each day their life and their future, the worst disorders and calamities. It seems to us at least comforting, that even outside the Catholic circles a part of public opinion is on guard against this kind of danger of international dictatorship of which our country, moreover, is not alone in being subject to the hidden attacks.

8. Marriage and the Family.

If it is agreeable for us to see that public attention is beginning to turn towards the economic security of the family, we can only deplore the repeated attempts to loosen the sacred bonds of marriage. We condemn without hesitation all the attempts, conceived at times by public bodies from whom one should expect more foresight, to introduce divorce into the provinces which still repudiate it, or to make it more frequent and easier in the others. We invite in particular the Catholic Associations to make heard their protest against these efforts to dechristianize marriage and family life, and to demand that the legislative and judiciary authorities treat this double institution according to Christian teaching and to the best traditions of our country. We appeal finally with all our strength for a sound national family program, that is, for a policy of protection and assistance to the family, the living cell of the whole social body.

9. Appeal to Public Men.

It is from the depths of our soul that We send up our prayers to Heaven on behalf of our Rulers. May they always adhere to that ideal which His Holiness, Pope Pius XII proposed in his last Christmas message: "select men, spiritually eminent and of strong character; men chosen for their solid Christian convictions, straight and steady judgment, with a sense of the practical and equitable, true to themselves in all circumstances; men who in periods of transition, generally stormy and disturbed by passion, by divergent opinions and opposing programs, feel themselves doubly under the obligation to send circulating through the veins of the people and of the State, burning with a thousand fevers, the spiritual antidote of clear views, kindly interest, a justice equally sympathetic to all and a bias toward national unity and concord in a sincere spirit of brotherhood."

PROMISES

How often do we make promises without thinking whether or not we will be able to fulfill them. There are two good rules about promises: first, never make one without thinking it over carefully; second, never to break one when made, unless it would be wrong or seriously inconvenient to break it. The first rule teaches a young mind prudence, the second teaches it honour.

READERS' OPEN FORUM

Ukrainian Rights Ignored by H.S. in the "Canadian Register"

In nearly every issue of the "Canadian Register" of Toronto, there are items concerning Poland and her 'rights' to Galicia, the Ukrainian territory, ignoring the fact that Poland invaded and annexed against the will of the Ukrainians this Western Ukrainian territory with its capital city of Lviv.

What rights Poland has to her own lands, we concede and we justly proclaim, but when it comes to ignore a country that belongs to a people 40,000,000 strong, we cannot stand this truth to be disregarded and the historical facts concerning the Ukraine, its people and its rights to be ignored or disfigured.

If the writer of these items in the "Canadian Register" who goes under the name of H.S. would study the Ukrainian question, he would petition the Premier of Great Britain, Mr. Winston Churchill not to enslave the seven million of Ukrainians in Galicia neither to Russia nor to Poland, but to give the Ukrainians their old boundaries of the twelfth century or, at least the boundaries of 1919 when a Free and Independent Ukrainian Country existed as the Ukrainian people the only rightful owners of those Ukrainian lands, desired and still desire.

Mr. H.S. seems not to know much about the facts how cruelly and unjustly the Polish government acted towards the Ukrainian culture, etc. Here is an example. Of the 3,600 Ukrainian elementary schools in Galicia in 1918 only 120 remained in 1939 because the Polish government consisting of such ministers as the noted chauvinist, Professor Stanislaw Grabski, (now in London) openly declared that in 25 years there will be no Ukrainians in Galicia. Truly, 25 years after 1918, there was no Polish government nor Prof. Grabski in Galicia. Such a government with persons like Prof. Grabski will never make a good and strong Poland for they are violating God's laws. Consequently, these last few years, Poland was expiating her cruel deeds as the noted French Catholic historian, Fernand Mourret, predicted in his voluminous history when he critically brings out how Catholic Poland cruelly abused and treated the Ukrainian Catholics.

To propagate such statements as H.S. makes is not only against the evidence of historical truth but also highly detrimental to the Ukrainians. It does much damage to the Ukrainian cause before the large forum of the Catholic reader in Canada.

The Ukrainians continuously state: "We just want what every other people rightly want. JUSTICE, nothing more, no thing less. The Ukrainian territory annexed by Poland must not be Polish nor Russian, but Ukrainian always. The Ukrainian territory in Europe belongs to the Ukrainian people and nobody has the right to subject it to the yoke of Poland or Russia."

The Canadian Ukrainians appeal herein that this propaganda against the Ukrainian sovereignty in Europe be put to an end.

J. Woynar

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1951 Logan Av.
Winnipeg, Man.

Q. Can you have Masses said for non-Catholics?

A. Certainly. If they are alive, it may win for them the grace of faith and conversion; if they are dead, it may help them out of Purgatory. The Church allows such Masses for non-Catholics, if said privately and without public announcement.

Q. May a priest be elected Pope or is it necessary that a Bishop be chosen for this high post?

A. The College of Cardinals may elect a priest or even a layman Pope. Once elected, the Pope would have full jurisdiction over the entire Church. However, if a layman is elected he would immediately receive all the Orders, both minor and major, after being tonsored (that is he would be immediately ordained priest, and Bishop). The last Pope to be elected by the cardinals who was not a bishop was Pope Gregory XVI in 1831. He was a cardinal deacon and in priest's orders. He was consecrated a bishop on the day of his coronation.

Q. Has a layman ever been elected Pope?

A. Yes, St. Fabian, Pope and Martyr in the middle of the 3rd century was chosen while yet a layman because of a miraculous sign which singled him out during the assembly.

A FAREWELL EVENING

On Tuesday January 16th, the executive of the UCYL held a farewell party for Father M. Pasichnyk, OSBM, spiritual director of our organization. Mr. J. Kozoriz, president, on behalf of the League expressed his sincere thanks to Father Pasichnyk for his many helpful ideas and spiritual guidance during the many months he has been with us. Father Pasichnyk explained that the evening was a complete surprise and one that he will never forget and encouraged the executive to continue their work among the young people of Manitoba. Then all present sang for the honored guest "Mnohaya Lita." The balance of the evening was spent in singing Ukrainian songs.

Wife: We have been married ten years and not once have I forgotten to bake a cake on your birthday.

Husband: That's true, dear. I can look back on those cakes as milestones in my life.

— Архієрейська Візитація і Перший Провінціональний Зїзд УКЮ Онтеріо—

(Продовження)

У своїм рефераті про "Молодь і Релігія" сказав Впр. о канонік Каменецький, що більше чим колинебудь, молодь має стати більше релігійною та проявляти свою віру ділами, бо ворог наступає організовано, щоби цей скарб вирвати із молодечих сердець.

По дискусіях ухвалено мати слідуючий провінціяльний зїзд в Торонто та ухвалено резолюції

1 Провінціональний З'їзд Молоді пров Онтеріо сцим **заяляе свою льояльність британській корон та своїй прибраній вітчині Канаді**

2. Провінціональний З'їзд Української Католицької Молоді **заявляе свою вірність теперь володіючому Святішому** Отцеві, Папі Пієві XII-му й нашим **Епископам, Кир Василієві** Ладиці та його Епископові Помічникові, **Кир Нілеві Саваринові.**

3 **Провінціональний З'їзд** Молоді **Онтеріо заявляється** рівнож за спільним репрезентацийним тілом всіх українців в Канаді, **Комітетом Українців** Канади, якому складає признання і побажання найкращих успіхів у його великій народній місії біля визволення українського народу в Европі

4 Провінціональний **З'їзд Української Католицької Молоді** Провінції Онтеріо отсим приступає до обєднання в спільному Домініяльному Заряді **УКЮ** і до того заликує всі інші молодечі організації

5 Пров. З'їзд Молоді в Гемилтоні складає признання і сердичний привіт молодим українським хлопцям і дівчатам, що служать у Канадійських Военних Збройних Силах, Армії, Летунстві й Маринарці, та борються за свободу всіх народів, а найбільш свого власного й рідного— українського народу в Европі.

6 Провінціональний З'їзд Української Католицької Молоді Провінції Онтеріо **закликае всіх українців в Канаді до** злищення спорів, **непорозуміннь, та розєднання і до щораз то більшого посилення видвигнути нашу іміграцію на** рабель рівний другим **народам в Канаді, а наш нарід в Европі на ступень свобода і рівноправности** інших націй. З'їзд закликає отже всіх **до освідомлення собі великої місії, що спочиває на українцях по цей бік океану.**

7 Провінціональний З'їзд Української Католицької Молоді **ухвалює, щоб відповідні особи приготовили належну відповідь Данилові Заславському, на його фальшиві твердження про українців канадійців. Відповідь належить дати до всіх англійських часописів у Канаді.**

До Провінціонального Заряду УКЮ ввійшли: Лука **Грицай—предсідник; Марія** Семчишин—заступниця; Стефанія Варварук—фінанс. секр. Матильда Мізіброцька—рек. секр.; Володимир Юзва касієр. До ширшої екзекутиви УКЮ належить кожний предсідник з позагамільтонського відділу УКЮ.

Наради з'їзду закінчено молитвою.

Вечером відбулася Академія в Авдиторії Технічної Школи. Відспіванням "Се торжественний день" зачалася академія зі вступним словом, яке виголосив о. Серветник. Діти Рідної Школи відспівали в трьох голосовому укладі пісні "До Ниви," "Ой дубе кучерявий," та "Як славний наш Господь в Сіоні." Хор відспівав "Ізза гори снижок лежить" в память поляглих борців за Британську Імперію. Промову виголосив Їх Ексцеленція Кир Ніль Саварин а о. канонік Каменецький у свойому кінцевому слові подякував Їх Ексцеленції за ласкаву участь в тій Академії рівнож підніс працю і заслуги о. Серветника за успішний вислід з'їзду та дав признання діточому хорові й хорові старших, що добре вивязалися зі своїх завдань. Також подякував пані О. Смолик, що своїм виступом (співала кілька пісень в укр. і анг. мові) збогатила мистецьку часть програми академії та пані Марії Возьний Юрків, учениці Любки Колесси за ласкавий акомпаніямент для солістки. Не забув о. канонік і про танцюристів так гамільтонського відділу УКЮ як і західно-торонтонського, що виконали ряд танків дійсно по мистецьки.

Академію закінчено відспіванням "Боже щасти йому" та "Боже великий єдиний."

В часі академії о. Серветник звернувся із закликом до зібраних започаткувати збірку на Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Андрея Шептицького в Торонті, як перший вислід успіху Пров. З'їзду. В тій справі промовляв також о. Когут.

Жертвували по **$100.00:** М. Паращук, Торонто, Впр. о. Каменецький, оо Василіяни, Гримсбі, о. Серветник, Парохія св. Духа, Гамільтон, Відділ БУК-а, Гамільтон та парохія МБНП., Гримсбі.

По $50.00: Я. Сенчук, Й. Юзва, М. Ткач, Дм. Чернець,—всі з Гамільтону. Жін. Тов при парохії св. Дура, Гамільтон, Відділ УКЮ; о. Роборецький, Торонто та Т. і І. Вишновські, Гримсбі.

По $25.00: П. Гасай, С. Серветник, М. Сеньків, Ір. Грицьків, П. Вотчич, М. Ткач—і свічкове брац., всі з Гамільтону; о. Перейма, Ошава, А. Паламар, Гримсбі, Ольга Паращук, Торонто.

По $20.00: Тичинський, Гамільтон

По $15.00: пані Кенс і Марія Смит, Гамільтон.

По $10.00: А. Рибіцький, Сл. Горда, Т. Гаврилаш, Ф. Забо, Р. Чичун, М. Сливка, П. Гафійчук, М. Мьлявський, пані Мак, Т. Василишин, Ан. Тюхтій, М. Николюк, В. Денисюк, І. Крочак, М. Гуран, М. Гранка, В. Гасай, Л. Грицай, Ст. Ткач, М. Лащук, Н. Ткач, І. Гасай, П. Мислицький, І. Ромак, І. Кузик, Єв. Ткач, Дм. Зинкевич, всі з Гамільтону; М. Кіріцак, Кіченер; Марія Скверняк, Айтуна, В. Вишновський, пані Яківчук і п. Андрейчук, Гримсбі.

По $5.00: В. Муха, Дм. Деник, Р. Свистун, С. Палійчук, Ан. Войтович, С. Сливка, Ст. Бец, П. Грицьків, С. Костик, пані Шпак, Ан. Микицей, Пар. Баранюк, пані Дроздик, І. Косак, Ан. Федор, Й. Костик, П. Іванофф, І. Рибарчук, Марія Богач, Р. Шуст, пані Нагірна, Марія Павлюк, М. Гайдаш і Є. Гайдаш всі з Гамільтону; П. Баранюк, Ст. Кетерінс

По $2.00: пані Лаба, Ст. Кетерінс.

По $1.00: В. Іванців, Гамільтон.

О. Бучинський.

ВИНИПЕГ, МАН.

Загальні збори Парохії св. Покрови відбулися у неділю 21-го грудня, 1944 в парафіяльний домівці при 965 Бойд ул.

Збори були проголошені в церкві Всеч. о. Парохом С. Семчуком і рівночасно повідомлено кождого члена і членкиню картками.

Всеч. о. Пресідник отворив збори о год. 3-ій попол. молитвою "Царю Небесний."

Відтак віддано послідну шану покійним членам і членкиням Парохії, однохвилинною мовчанкою.

Опісля о Предсідник покликав двох секретарів до писання протоколу підчас зборів, п. П. Боднарчука і П. Кметя, які увійшли через акламацію.

Отець Предсідник покликав ділового писаря прочитати протокол з бувших річних зборів. По прочитанню протоколу, члени приняли протокол одноголосно. Потім приступлено до звіту старого заряду. Звіт був в повні вдоволяючий.

Опісля провірна комісія дала уступаючому зарядові вотум довіря, а члени провірній комісії.

Опісля приступлено до вибору нового заряду. Увійшли: Місто голова: М. Копяківський; Діловий писар: Р. Калинюк; Скарбовий писар: А. Химко; Скарбник: Ів. Хабінець

До провірної комісії увійшли: П. Григор, Йос. Музичка і Ст. Купський.

Дорадчики: Ів. Гаевський, Іл. Сидорчук, Йос. Марцінів, і Пр. Рогатинчук.

На закінчення зборів відспівано: Достойно есть,— і члени розійшлися домів з повним вдоволенням.

Заряд Парохії св. Покрови желає всім членам і членкиням і всему українському народові щасливого Нового Року!

Р. Калинюк,
діл. писар.

За рік 1944, населення Злучених Держав зросло о 1,400,000 людей. За рік в Америці вродилося коло 3 міліони дітий.

У Флин Флон, Ман., знайдено дуже цінні поклади металю, так званого "таллюм." Того металю, котрого перед тим нигде не знайдено в Канаді, уживають до дуже чутних очних інструментів.

Служби Божої в церкві св. Духа в Гемильтон пада, 1944. Знимка взята підчас Архиерейської Зі з'їзду УКЮ в Гамільтон, Онт., 11 12 листо

ПРЕСОВИЙ ФОНД І КОЛЯДА НА БН.

Михаіл Парубочий, Іст Кілдонен, Ман. $1.00
Сестриці ПДМ. при церкві св. Покрови, Винипег, 5.00
З поминального Богослужения по бл. п. І. Кошеляник в Калієнто, Ман. $17.20
З гостини панства Гоцуляк в Сандави, Ман. $10.00
С. Крук, Анрон Ривер, 1.00
Семен Лукій, Йорктон, 1.00
Ів. Вітів, Гвайт Біч, Саск. 50ц
В. Мадзій, Гарденток, 51ц
Вас. Керзик, Калієнто 1.00
Сестр. Пар. Рождества ПДМ, Калієнто, Ман. 5.00
Вас. Демйон, Гадарлей, 1.00
Вас. Олексевич, Резерв, 1.00
Гр. Череватий, Інгерсол, 1.00
Дм. Юрчик, Винипег, 1.00
Анна Вітів, Форт Виллям, 1.00
Гр. Гоцуляк, Ленiген Саск. 1.00
Із. Голубець, Су, Онт. 1.00
Бр. церкви Пресв. Богородиці в Калієнто, Ман. 5.00
Петро і Анна Комоніцький, Вішарт, Саск. 1.00
Вас. П. Ковч, Сван Плейн, 1.00
Семен Євчин, Нортерн В. 1.00
Ів. Федорович, Біверлей, 1.00
Іван Сольник, Іст Селкирк 50ц
Анаст. Базик, Комарно, 1.00
Евг. Руда, Згода, Ман. 1.00
Пані І. Гукало, Едмонтон 1.00
Пані П. Беляк, Винипег 1.00
М. Бачинський, Транскона 1.00
Ф. і Кат. Сидор, Винипегозис, Ман. 1.00
А. Лутовий, Овкбурн, 1.00
Ів. Войтович, Витків Саск. 1.00
Мих. Чубак, Рама, Саск. 1.00
Стеф. Бий, Бур, Саск. 1.00
Фр. Лушав, Брендон, Ман. 1.00
Незнана особа з Отави 2.00
В. Т. Библів, Шіго, Саск. 1.00
І. П. Німець, Арран, Саск. 1.00
Ст. Рудакевич, Бовсежур 1.00
П. Цихмиструк, Клеменсо 50ц.
Он Паснак, Голден, Алта 1.00
Вас. Нагірний, Овк Блаф, 1.00
Ан. Годований, Едмонтон 1.00
М. Гриза, Винипег, 1.00
Нат. Лярійоник, Дейвис, 50ц.
Ст. Лесько, Судбурі, Онт. 1.00
Юлія Тиро, Сарнія, Онт. 1.00
І. П. Палагіцький, Гефорд 1.00
Пані Г. Марак, Гефорд, 1.00
Ів. Скопик, Гефорд, 1.00
В. Заячківський, Кридор, 1.00
О. Черевик, Норквей, 1.00
Т. Вороняк, Кемней, Ман. 1.00
Н. Білінський, Поничай, 50ц.
о. М. Оленьчук, Канора $10.13

Усім жертводавцям та збірщикам сердечно дякуемо. Хто буде слідуючий?

ДАЛИ В ДАРУНКУ БНАЦІЇ

Яко цілорічний дарунок дали Будучність Нації:

Єлена Дзьопко з Торонта, Онт. -пані В. Шелегій в Р.Р. 3, Скотленд, Онт.

Пані Я. Д. Стратійчук з Канора, Саск. пані В. Куруляк, в Мікадо, Саск.

М. Петроняк, жавнір в Англії —дворічна передплата для пані К. Петроняк в Винипег.

З ЕСПАНСЬКОГО ГУМОРУ

Умовини подружого спокою

Альфонсо Пятий, король Арагону, любив говорити, що мир і спокій у подружю легко досягнути: треба тільки, щоби жінка була сліпа, а чоловік глухий.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Ми саме прочитали редакційну статтю останнього числа Українських Вістів. Як завжди, вона повна змісту... Її заголовок: "Це Наша Проблєма."

Так, це наша проблєма, чи ми житимемо, чи ні. Це наша проблєма, чи в лоні нової, великої держави, що в цьому менті величезними кроками наближується до свого повного орґанізму, й що несе дороге нам імя "Канади," ми, одні з передових її будівничих, займемо належне нам місце. Бо ж ми можемо пропасти без сліду в тім морю різних народів, що творять родину тієї держави, або, якщо не будемо дбати, то в найліпшім випадку станемо немов погноєм, що поможе другим рости, але сам несдавно зникає.

Є такі, що не мають правильного розуміння про наше канадійське право горожанства, й тому представляють собі, що чим скоріш пропаде все те, що творить нас українцями-католиками, тим ліпше для Канади. Є такі, що не жахаються сказати, що бути канадійцем, це те саме, що забути про землі наших батьків, забути про все те, що цілком і наскрізь відрізняє нас від прочих канадійців. Такі думки, це мов проклін недержавної нації.

Ні!!! Ми хочемо, як горожани Канади, Вільної, від других держав незавиcимої України там, на землях наших батьків, а тут, у нашій батьківщині, аж до глибини душі хочемо бути канадійцями, що на віки задержать усе, що їх творить українцями. Щоб осягнути це, ми мусимо працювати. Як працювати? Це саме наша проблєма, НАША, а не кого іншого. Певна річ, що ми запропастимо все, що наше й добре, якщо запропастимо нашу молодь. А не поможе нам співати "Ще не вмерла Україна," не поможе нам ніякий Комітет, не поможуть нам ніякі маніфестації, ніякі збірки світлин, ніякі пропамятні або ювилейні книги, ніякі орґанізації, хоч би й які патріотичні... Все те в мареві нашого майбутнього небуття буде тільки пусточельством, самообманом, дітвацькою забавкою, що деяким дає удержання досить дешевим коштом.

Отрясімся з оспалости, байдужности. Тут, на свобідних землях Канади, є в нас найбільший засіб великого майбутнього— золота свобода. Ніхто нам не сміє сказати: тут українцям нема місця! Ніхто не сміє нам тут заборонити уживати всіх законних засобів, щоб задержати, зміцнити й щораз більш розвивати все те, що нас творить українцями.. Бо ж Канада, це нація, сім'я свобідних народів, де насилля народу проти народу законом заборонене.

Так, ми тут свобідні, й від нас, тільки від нас залежить наше майбутнє. Це не є в інтересі нікого іншого в Канаді, щоб ми тут жили, міцніли, росли, тільки в нашому власному. Тож свідомі своєї свободи, свідомі своєї сили й своїх талантів та спосібностей, возмімся жити, жити енерґійно, завзято, з запалом, радістю та певністю про наше світле майбутнє.

Жиймо... то значить, видаваймо з себе все те, що витворює зріст, силу, національне здоровля, благодатну атмосферу довкола нас. Жиймо й памятаймо, що тільки ті жиють, що віддають для всього, що гарне й добре, свій час, свої сили, своє здоровля, свої гроші, свою кров, своє життя.

Тому ми почали, тому ми продовжуємо та зміцнюємо нашу кампанію ДЛЯ БУДОВИ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ. ДАВАЙМО, ДАВАЙМО й ще РАЗ ДАВАЙМО й ДАВАЙМО... ХТО!!?!... МИ, УКРАЇНЦІ ГРЕКО-КАТОЛИКИ в САСКАЧЕВАНІ. Даваймо, НЕ ЖАЛУЙМО...

МИ: ОДИНИЦІ, СВЯЩЕНИКИ, УЧИТЕЛІ, ПРОФЕСІОНАЛІСТИ, БІЗНЕСМЕНИ, ХЛІБОРОБИ, РОБІТНИКИ...

Ми, РОБІТНИКИ, ХЛІБОРОБИ, БІЗНЕСМЕНИ, ПРОФЕСІОНАЛІСТИ, УЧИТЕЛІ, СВЯЩЕНИКИ, ОДИНИЦІ...

Ми: ОРҐАНІЗАЦІЇ: ПАРОХІЇ, НАРОДНІ ДОМИ, ПРОСВІТНІ й АМАТОРСЬКІ ТОВАРИСТВА, КООПЕРАТИВИ, ЖІНОЧІ ГУРТКИ, КРУЖКИ МОЛОДІ, ДІТИ НАШИХ ШКІЛ... ЩЕ РАЗ ДАВАЙМО, ДАВАЙМО, ДАВАЙМО! Тільки то вратує нас при життю, коли ЗАПЕВНИМО ДУШУ НАШОЇ МОЛОДІ.

Не ждім, аж до нас хтось прийде. ПОСИЛАЙМО поштові перекази й гроші. ЗАОХОЧУЙМО других давати. Самі йдім до нашого пароха по поради, як взятись до праці... Читаймо статті цієї кампанії й даваймо другим читати...

Не жалуймо своєї КРОВИ, бо ж тяжким трутом добутий зарібок; це наша КРОВ. Даваймо тую КРОВ, зробім собі СТАЛЕВУ ПОСТАНОВУ, що до двох років, ЧИМ СКОРШ КОЖНИЙ З НАС ПОЖЕРТВУЄ ХТО МОЖЕ 1000, хто не може стільки, то 500, 100, 50, але ПРИНАЙМНІ 25 долярів своєї крови. Тільки ті житимуть, що не жалуватимуть КРОВИ. Певно, ми багато хочемо, коли хочемо крови, АЛЕ ТІЛЬКИ ТОЙ НАРІД ЖИВЕ й ЖИТИМЕ, що для своїх ВЕЛИКИХ І СВЯТИХ СПРАВ проливає КРОВ.

Велика школа, багато коштує. А НАЙБІЛЬША НАУКА, НАЙБІЛЬШ КОШТУЄ. А НАЙБІЛЬШЕ ДОБРО, ЯКИМ МОЖ ПЛАТИТИ, ЦЕ КРОВ. ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ, ДЛЯ ЇЇ ВИХОВАННЯ, ДЛЯ НАШОГО Життя В КАНАДІ треба ІНСТИТУТУ, отже не жалуймо ЖЕРТВИ. ВЕЛИКІ ЖЕРТВИ Є ЗАПОРУКОЮ БЕЗСМЕРТНОСТИ ЖИТТЯ.

НАШ КЛИЧ:— Я є тільки один, але я Є один.

Я сам, одинцем, не в силі зробити ВСЬОГО, але МОЖУ зробити ЩОСЬ.

Те, що я МОЖУ зробити, Я МУШУ зробити.

Те, що я МУШУ зробити, при Божій помочі ЗРОБЛЮ чимскоріш.

ЛІСТА ЖЕРТВ
НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

• • •

Парохія Пресв. Серця у Вонда: По $25.00: Максим Глуговський, Михаїл Михасів, Петро Сливка, Василь Староста, Теодор Чорний, Ігнатій Курией. По $10.00: Іван Замайський і Михайло Холоднюк. По $5.00: Антон Сливка, пані Ф. Дептух, Павло Староста, пані Марія Буртний, Михайло Олійник і Григорій Олійник

• • •

Парохія св. Петра і Павла в Борщів: По $25.00: Михайло Жмуд. По $10.00: Петро Сельський, Антон Сьорба. По $5.00 Михайло Хруш, Йосиф Підлісний, Николай Гучковський і Петро Гринюк.

• • •

Михайло Хрун, Кадворт 10.00
Ілия Дзядик, Приймове 10.00
Петро Данчак, Приймове 5.00
А. Бідулька, Прудгом .. 5.00
Дмитро Чиляк, Прудгом . 5.00

• • •

Федор Гуска, Глентворт 35.00
П. І. Шерман, Глентворт 20.00
Антін Смук, Годжвил .. 10.00
Ів. Гошовський, Гл. Бейн 10.00
Михайло Закалужний 10.00
Степан Крушельницький, Есмій $10.00 По $5.00: Михайло Фігіяль і Михайло Василишин з Фир Мавнтейн. Жіноче Товариство, Йорктон $50.00; Степан Абрамець, Йорктон: $20.00. Збірка Впр. о. Гаврилюка на похороні п. Петришина в Вішарт $30.75. Михайло Олійник і Юрко Кітц з Барвас по $2.00. Франко Влох, Джедбур $1.00. Йосиф Ласко, Джедбург $1.00. Дмитро Чиж, Дейзледи, Алта. $5.00. Іван Хруник, Джедбург $5.00. Федор Добко, Степан Яремко і пані В. Шпіляк з Ярослав по $1.00. Николай Драбинястий, Мічам $25.00; Николай Юрчук Мічам $25.00; Василь Хрущ, Борщів $25.00; Семеон Гнатюк Леніґан $25.00; Николай Сельський, Борщів $10.00; Михайло Загарійчук, Арран $10.00; Василь Ковч, Сван Плейн 10.00 пані Н. Томс, Бруно 10.00; Ів. Сірмачевський, Бруно 10.00; пані Мих. Тернавський, Бруно 10.00; Йосиф Тернавський, Бруно, 10.00; Федор Кушнір, Бруно 10.00; Николай Жмуд, Прудгом 5.00; Станіслав Король, Мічан 5.00; Дмитро Скопик, Оролов 5.00; Семеон Шилюк, Ґрейтдір 15.00; Стефан Бей, Волверін 10.00; Михайло Наконечний, Волверін 10.00. Николай Гуцуляк, Гернзей 10.00; Укр. Гр. Катол. Пар. Пр Серця, Олеша 10.00; Олекса Ткачук, Лейн Елма 5.00; Дмитро Боднар, Глейн Сайд 5.00; Всеч. о. Василь Шумей, Принц Алберт $100.00; Іван Сікора, Марлін 5.00; Михайло Шевчук Марлін 5.00; Григорій Курий, Марлін 5.00; Й. П. Горбей, Глеслин 1.00; Олекса Дмитришин, Марлін 1.00; Ф. Кошлей, Марлін 1.00; Андрій Гарасимів Глеслин 1.00; Тома Ягилніцький, Гаєс 5.00; пані М. Гошовська, Вінніпег 2.00

• • •

Парохія св. Василія Вел. Реджайна: Всеч. о. Антон Фик $100.00; Парохія $50.00; Жіноче Товариство $25.00; УКЮ. $25.00; Юрій Гук 10.00; Теодор Цин 10.00, Еміліян Ткачук 5.00, Дмитро Занівич 5.00

З'ЇЗД СУКВ В АНГЛІЇ...
(Продовження з стор. 3-ої)

Сл. Божої промовляв також о. Оніл. На богослуженні о. сотника Горошка були присутних понад 150 вояків та між іншими також і Данило Скоропадський, гетьманич.

На саме Різдво, 2.30 пополудні, в салі Лицарів Колюмба відбувся святочний бенкет. Між присутніми на бенкеті був також представник Канади. Предсідником бенкету був кап. П. Воробець, котрий дуже вміло вивязався зі свого завдання.

Вечером в клюбі Союзу вояки були зійшлися знова та перевели вечір на співанні коляд. Вояки потім почали роз'їздитися з тою вірою в серці, що другі свята будуть святкувати вже разом зі своїми рідними в Канаді.

РІЗДВЯНА ВІДПРАВА о. ГОРОШКА В МЕНЧЕСТЕР

В неділю, 7-го січня, 1945, год. 11 вечером, на наше Різдво, о. сотник М. Горошко вибрався з Льондону разом з другими 17 жовнірами до Менчестер, на запрошення української менчестерської громади, з Різдвяною відправою. З о. сотником між іншими їздили п. Калинюк, капітан в британській армії (зять п. Ліснього), секретарка О. Козіцька, капітан Воробець саржент Шунь, сарж Горечко, п. Туранський, п. Стратійчук з Канори, Саск., Іван Дептух, та п. Козак. В поїзді, в дорозі до Менчестер, всіх дуже веселив своїми жартами та піснями п. Козак, котрий між іншими приґравав усім на скрипці та зимбалах, котрі віз зі собою. В год. 5.30 рано заїхали всі разом з о. Горошком щасливо до Менчестер.

В год. 10 рано, о. сотник М. Горошко відправив торжественну св. Сл. Божу в церкві св. Чуда в Менчестер. На св. Сл. Божій були присутні понад 40 наших вояків та около 100 менчестерських українців. Дякував о. сотникові п. Стратийчук. По св. Сл. Божій менчестерці уладили для гостей з Льондону перекуску, а вечером того самого дня, великий та гарний бенкет. Під вмілим проводом наших пань в Менчестер бенкет був дуже гарно приготований. Підчас бенкету промовляли о. сотник Горошко, капітан Воробець і сарж. Козіцька, п. Туранський і п. Стратійчук. По тих промовах всі колядували. Потім ще промовили летунський старшина Устяк з Вининеґ, капітан Калинюк і п. Лісновський. Усі канадійські вояки у своїх промовах не знаходили слів подяки за щире серце і любов до них висказану менчестерцям. На сі промовив слова подяки п. Лісновський з Менчестер, котрий сказав "Усіх щиро приймаємо, як канадійських та американських вояків. Повитаємо також щиро наших вояків з рідних земель. Приходіть всі, всіх Вас будемо витати." По промовах коляди неслися до пізної ночі.

У третій день Різдва, на св. Стефана, о. сотник Горошко знова відправив читану св. Сл. Божу та виголосив знова відповідну проповідь. Підчас різдвяної відправи о. сотника Горошка в Менчестер, цілий час ряд знимок брав сарж. Шунь. По обіді о. сотник з п. Шунем відвідали католицьку школу при парохії св. Чуда, де вчить жена п. Устяка, пані Павліна Устяк, дочка панства Тарнавських. Діти в школі з одушевленням витали о. сотника Горошка. Вечером сього дня о. сотник Горошко вернув назад до Льондону

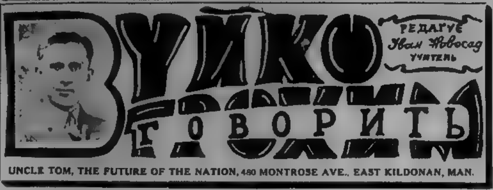

Dear Children:

Are you one of those who say—I can't read Ukrainian—I have no one to teach me . . ., I would like to learn"?

Write me a letter in English. Ask for the booklet "John and Anne on a Farm." It will be mailed to you FREE and will help you to learn to read in Ukrainian. With the help of this booklet, which is chock full of pictures, you will soon be able to read the funnies, the many lovely stories, verses and the interesting letters written by boys and girls from all parts of Canada, all of which are to be found on this page. You will be able to try for the *grand prize*, given away in the monthly contests.

Do not wait. Write for your copy of this FREE booklet TODAY. My address is to be found at the top of the page.

Uncle Tom

ВУЙКА ТРОХИМА — ВЕСЕЛА РОДИНА

Весела Родина Вуйка Трохима, котра має за ціль помогти бідним дітям, зачала дуже гарно другий рік свого існування. Понише Вуйко містить імена тих дітий, котрі стали членами Веселої Родини на 1945 рік. Для тих дітий, котрі ще не знають, що робити, щоби стати членом Веселої Родини, то Вуйко пригадує, що хто пришле найменше 15ц. членської вкладки на адресу Вуйка, та подасть повне своє імя та назвиско і свій вік, той стане відразу членом ВРодини й за се дістане членську картку і гарну відзнаку.

Членами Веселої Родини на 1945 рік стали, по день 7 лютого, 1945, слідуючі:

ч. 1. **Марія Черевик,** Вининеґ, Ман., жертва 25ц..
ч. 2. **Надія Пешко,** Куликів, Саск., літ 12, жертва 25ц.
ч. 3. **Оля Кунанець,** Монтреал, Кве., літ 10, жертва 25ц.
ч. 4. **Володимир Заячківський,** Саскатун, Саск., літ 12, жертва 75ц.
ч. 5. **Мирослав Паславський,** Глиден, Саск., жертва 34ц.
ч. 6. **Володимир Паславський,** Глиден, Саск., жертва 33ц.
ч. 7. **Юліян Паславський,** Глиден, Саск., жертва 33ц.
ч. 8. **Роман Кловак,** Полларфілд, Ман., жертва 25ц.
ч. 9. **Олена Зазуля,** Родеф, Алта., жертва $1.00
ч. 10. **Йосиф Зальопаний,** Монтреал, Кве., літ 11, жертва 50 ц
ч. 11. **Йосиф Бідулка,** Сматс, Саск., літ 13, жертва 40ц.
ч. 12. **Роман Михайлишин,** Овкбурн, Ман., жертва 15ц.
ч. 13. **Михаїл Матвійчина,** Вининеґ, Ман., жертва 15ц.
ч. 14. **Юлія Матвійчина,** Вининеґ, Ман., жертва 15ц.
ч. 15. **Зоня Гадубяк,** Бюкенен, Саск., літ 12, жертва $1.15
ч. 16. **Марія Сеньків,** Бур, Саск., літ 12, жертва 25ц.
ч. 17. **Марія Филипович,** Арран, Саск., жертва 25ц.
ч. 18. **Ольга Филипович,** Арран, Саск., жертва 25ц.
ч. 19. **Василь Филипович,** Арран, Саск., жертва 25ц
ч. 20. **Володимир Филипович,** Арран, Саск., жертва 25ц.
ч. 21. **Марія Кунанець,** Скарборо, Онт., літ 13, жертва 25ц.
ч. 22. **Савеля Сенстун,** Гефорд, Саск., літ 10, жертва 15ц
ч. 23. **Мирон Боднарчук,** Тиндал, Ман., жертва 50ц.
ч. 24. **Володимир Новак,** Вест Бенд, Саск., жертва 25ц
ч. 25. **Юлія Ковбель,** Форест Стейшин, Ман., літ 13, жертва 50ц.
ч. 26. **Михайло Ковбель,** Форест Стейшин, Ман., жертва 50 ц.
ч. 27. **Еді Прийма,** Ростерн, Саск., жертва 15ц.
ч. 28. **Евгенія Заячківська,** Саскатун, Саск., літ 10, жертва 25 ц.
ч. 29. **Наталія Половик,** Портедж, Ман., жертва 25ц.
ч. 30. **Леся Михальчишин,** Портедж, Ман., жертва 25ц
ч. 31. **Лаврентій Головайчук,** Вининеґ, Ман., жертва 18ц.
ч. 32. **Володимир Головайчук,** Вининеґ, Ман., жертва 16ц
ч. 33. **Анна Головайчук,** Вининеґ, Ман., жертва 16ц
ч. 34. **Оля Леґанчук,** Гарт Ривер, Алта., жертва 90ц
ч. 35. **Йосафат Гуска,** Норквей, Саск., літ 11, жертва 25ц
ч. 36. **Анна Черевик,** Сван Плейн, Саск., жертва 25ц.

ПРИДБАЛИ 2 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

На сім місці Вуйко мусить похвалити Йосифа Жуковського з Торонто, Онт. і Анну Черевик зі Сван Плейн, Саск., котрі прислали по $1.00 якo нові передплати. Ану, Любі Діти, хто з Вас буде слідуючий, котрого Вуйко похвалить?

ПРИСЛАВ $2.00 НА ПЕРЕДПЛАТУ

Яким Баюк з Лорет, Ман., прислав $2.00 на передплату БНації. Дуже гарно зі сторони Якима, котрий бажає наперід, щоби самий мав заплачену ґазету на цілий рік.

КОЛЯДА НА ДІТОЧУ СТОРІНКУ

На коляду на Діточу Сторінку зложили слідуючі:

Іринка Курило, Делф, Алта. 50ц.

Павло і Петро Козіцькі, Кіндерслей, Саск., 50ц.

Оля Леґанчук, Гарт Ривер, Алта., 25ц.

Леся Михальчишин, Портедж, Ман., 25ц.

За всі жертви Вуйко Дітям дуже гарненько дякує.

ЛИСТ З КВЕБЕКУ

Дорогі Вуйку Трохиме:—

Се мій перший лист до Вас. Я маю 10 років. Ходжу до французької школи, і я є в 5 клясі. Ходжу вчитися грати на мандолину. Нас учить український дірiґент, що проводить хор в церкві. Більше не маю що писати. Другим разом напишу більше. Перепрошую Вуйку, що я спізнилася. Посилаю $1.00 на передплату "Будучність Нації" і 25ц на Веселу Родину.

Оля Кунанець,
Монтреал, Кве.

Від Вуйка: Олю, твій лист гарно написаний. Пиши часто до Діточої Сторінки та бери участь в контестах.

ВЧИТЬСЯ ГРАТИ НА ІНСТРУМЕНТАХ

Дорогі Вуйку Трохиме:

Се мій другий лист я до Вас пишу. Я маю одинайцять років. Ходжу до Рідної Школи і є в четвертій клясі українській, а в англійській я є в пятій клясі. Посилаю 50ц. на Веселу Родину. Я вчуся грати на скрипку і на мандоліну. Наш учитель, що нас вчить грати, називається Михаїл Питрашек. Я тепер закінчую лист і знова до Вас напишу.

Йосиф Зальопаний,
Монтреал, Кве.

Від Вуйка: Дякую щиро за листа. Радію, що ти вчишся грати на скрипці. Будеш колись славним скрипаком. Пиши часто та заохоти других дітей нехай напишуть до Вуйка.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку:—Се мій перший лист до Вас. Я маю 11 років. Я є в пятій клясі англійській, а по українськи учуся вдома. Я люблю їхати кіньми, а також тректорем. Я часом помагаю татови на поли. На другий раз напишу про свої пригоди з кіньми. Я хочу бути членом Веселої Родини, тому посилаю Вам 15ц. на членську вкладку, а 10ц. на сироти.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Йосафат Гуска,
Норквей, Саск.

Від Вуйка: Гарно Йосафате пишеш. Пиши часто. Напиши про ту пригоду з кіньми.

ЛИСТ З ЕЛФРОС, САСК.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

По виграню нагороди з контесту на листопад, я набрала досить охоти написати пару слів до Вас. На самий перід Вам щиро дякую за ту гарну нагороду. Я також читала ту книжку, котру мій брат виграв. Та книжка є також дуже цікава. Ми тепер маємо свята на новий стиль. Посилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Здоровлю Вас щиро.

Анна Лужна, Елфрос, Саск.

Від Вуйка: Тішуся, що ти прочитала книжочки. Напиши, що тепер читаєш.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ ЛИСТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я дуже жалую, що я так довго до Вас не писала. Я мала скорше писати, але неставало часу, написати пару слів до нашої гарної "Будучність Нації."

Я люблю читати ті гарні листи, що другі пишуть, бо вони дуже інтересні для нас всіх.

Ми тепер приготовляємося до нашого концерту. Тут тепер коло нас ще нема богато снігу і ще не можна саньми їздити. Я журюся, що на концерті не буде богато людий. А як там коло Вас Вуйку? Є богато снігу чи ні?

Я тепер прошу, щоби більше дітий писали і дякували Вуйкові, що вони для нас такі добрі і так богато трудяться. Здоровлю Вас Вуйку.

Евгеня Черевик,
Норквей, Саск

Від Вуйка: Вуйко щиро тобі дякує за листа. Як випав концерт? Чи богато було присутних?

ЛИСТ З ОНТЕРІО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, –

Давно я не писав до Вас, бо я мусів надробляти в науці. Я був на роботі на фармі, то прилишився по заді. Тепер пишу, бо хочу взяти участь в контесті.

Посилаю рисунок контесту

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме, та бажаю щастя

Михаїл Кунанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Михаїле, Вуйко дякує щиро за листа. Як наука тобі йде? Пиши частійше

ВЗІРЦЕВИЙ ТОРОНТОНСЬКИЙ ХЛОПЕЦЬ

Йосиф Жуковський

Син Левка і Анни Жуковських, уроджений 18-го липня 1933 року в Торонто, Онт., Ходить до англійської школи до семої кляси, де є провідником в тійже клясі, а його улюбленим предметом є саєнс і ґеоґрафія. Не мало учителі звертають уваги на його природний талант рисовання і малювання. Свої шкільні предмети учиться не лише з обовязку, але із замилування. Це все його не вдоволяє. Він іде до мійської бібліотеки і вижичає книжки вже через шість років. Трудно булоби подати число кілько книжок перейшло через його руки.

В Рідній Школі, де вчать Прп. Сестри при церкві М.Б.Н.П. він є в пятій клясі й бере активну участь в співі й концертах.

Коли я прочитав його допись в "Будучність Нації" на сторінці, де редагує Вуйко Трохим, мене обхопила цікавість побачити квітку будучности серед нинішного нарікання на діти. На вулиці хлопці показали мені його і я зайшов до хати, де довідався, що його тато хорий в лічниці. Мама, помимо щоденної праці є першою учітелькою свого одинокого сина. Честь її за це! До основ мене потрясло, коли я поглянув на його бібліотеку. Скільки книжок

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

80. Діти забавлялися весело в городі. (Далі буде).

Останні Вісти...

Академія в честь Митрополита Шептицького відбудеться в Гамільтон, Онт., в березні с.р. В Академії буде брати участь також знаний всім український співак п. Голинський.

УКЮ Манітоби почало видавати друкований звіт зі своєї праці.

В Етелберт, Ман., основано відділ УКЮ

Підчас доповняючих виборів в Грей Норт, Онт., зістав вибраний на посла представник проґресивно-консервативної партії п. Кейс. Ліберал, міністер оборони, МекНатон, перепав.

Большевики 33 миль від Берліна. Облягають Франкфурт над Одрою. На західнім фронті аліянтські війська проломилися через Зіґфрід Лінію.

Стріча "Великих Трох," себто Рузвелта, Чорчила і Сталіна, відбувається десь над Чорним Морем.

Доперва тепер проголошено, що одною з умов перемиря між Італією а аліянтами була ся, що Італія зрікається всіх передвоєнних кольоній.

На острові Люзон, в Філіпінах, американці заняли столицю Люзону, Манілу.

Німці подають, що їх підводні човна затопили знова 14 кораблів аліянтів, в тім один корабель що віз військо.

Німці дальше засипують Анґлію роботами, котрі несуть смерть і матеріяльні шкоди англійському населенню.

о. капітан М. Горошко, військовий капелян в Анґлії, дістав від учителів та дітей школи в Попларфілд, Ман., де учителює панна С. Грицюк, листа та пакунок, за котрі отсею дорогою всім щиро-сердечно дякує.

ГОТОВТЕСЬ ДО ВИБОРІВ!

Про се, що внедовзі, мабуть в квітні, 1945, будуть доміні́яльні вибори в Канаді, немає вже що навіть сумніватися. Справа виборів стала ще більш актуальною з тою хвилиною, коли в доповняючих виборах в Ґрей Норт, Онт., перепав урядовий кандидат міністер оборони МекНатон, а вийшов кандидат партії проґресивно-консервативної п. Кейс.

До доміні́яльних виборів усі політичні партії Канади вже від довшого часу приготовляються, бо сі вибори будуть мати дуже велике значіння для Канади і для її горожан. Війна в Европі скоро доходить до побідного кінця аліянтів. До Канади з поля боїв вернуться сотки тисяч наших канадійських жовнірів. Настануть повоєнні часи, виренуть сотки повоєнних справ для Канади, котрі мають власне попровадити посли, котрі вийдуть в надходячих виборах.

Вибори, що будуть, є також дуже важними для канадійських українців, тому нам усім треба до них ЯКНАЙКРАЩЕ приготовитися. Про се ми вже писали на сторінках нашої ґазети часто. Однак тепер знова мусимо про се заговорити.

Підчас сеї війни, ми українці, горожани Канади, зазначили стопроцентово свою вірність до Канади, помагаємо Канаді виграти війну, сю любов до нашої нової вітчини доказуємо кровію своїх синів. Повоєнні часи, котрі прийдуть, мусять дати нам українцям-канадійцям рівне трактовання в уряді з другими горожанами Канади. За нас промовити в колах уряду, в нашій обороні стати, за наших повернувших вояків зможуть заступитися тільки вибрані нами посли, наші представники. Ми, як загал, самі не будемо могти нічого зробити.

Жиємо в демократичній країні. Можемо вибрати своїх послів, тож мусимо з того права скористати, щоби колись не було запізно.

Покиньмо всі особисті справи між собою, всі непорозуміння та тертя. Докажім, що ми гідні носити своє імя як українців та до грядучих виборів йдім одною зорґанізованою лавою. Постараймося, щоб принайменше з західніх провінцій Альберти, Саскачевану і Манітоби вибрали ми до доміні́яльного уряду принайменше по 2 послів. Се найменше число послів, що ми повинні вибрати.

Ставмо на послів людей, котрим справді на серці лежалаби справа нашого народу в Канаді та котріб хотіли, що тільки зможуть після своїх сил, помогти нашим братам в краю. Ставмо на послів людей ідейних та відданих нам вповні. А коли вже раз поставимо кого на кандидата тоді всіми силами старaймося його поперти.

На тлі крил вітряного млина десь в Голяндії, видимо на небосклоні ряд літаків союзних держав, котрі везуть жовнірів на фронт.

Не ставмо на милість Божу двох або і більше кандидатів наших в тій самій окрузі, бо тоді жаден з них не вийде.

"Будучність Нації" буде Вам в часі передвиборчої кампанії до услуги. Ваших кандидатів попремо.

Гряде час важний для нас українців канадійських горожан і не сміємо його змарнувати. Постановім собі і зараз таки виберім своїх кандидатів до надходячих виборів та всіх сил доложім, щоби вони зістали вибраними. Памятаймо, що на нас лежить доля нашого народу в Канаді та в старім краю. Тому мусимо взятися зараз до праці.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ..
(Продовження з стор. 3-ої)

А. Р. Конрад, рядовик, Ґарден Лотс, Н.С., ранений і тепер в ворожому полоні

Норман Е. Сильвестер, Чеплін, Саск., стрілець, забитий в активній службі

Станислав А. Мотрюк, лет. старшина, Винипеґ, Ман., забитий в активній службі

Яків Яський, лет. саржент, Монтвил, забитий за морем

Юрій Г. Фартух, рядовик, Струан, Онт., ранений за морем

Йосиф Р. Пйотрас, капраль, Лебрет, Онт., ранений за морем

Кирило Чіпура, рядовик, Дарлінґ, Онт., ранений за морем

Ф. М. Карковський, рядовик Престон, Онт., ранений за морем

А. Яків Карпенко, стрілець, ранений за морем в активній службі

Йосиф Сторожук, рядовик, Сти, Ман., забитий в активній службі

Александер Бондолюк, рядовик, Винипеґ, помер за морем

Теодор Лацій, рядовик, Винипеґозис, Ман., ранений за морем

Михаїл Сорока, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Теодор Антонюк, рядовик, Дафин, Ман., ранений за морем

Антін Голоський, рядовик, Портедж, Ман., ранений за морем

Михаїл Данилюк, стрілець, Калґарі, забитий за морем

Доналд Сорочан, рядовик, Мирнам, Алта., ранений за морем

Т. В. Козак, арматщик, Торонто, ранений за морем

Володимир Торбяк, арматщик, Сидней, Н.С., ранений за морем

Михаїл Остович, арматщик, Поркипайн, Онт., помер за морем

В.Ф.І. Гільгуля, рядовик, Четгем, Онт., ранений за морем

А. Мельник, рядовик, Винипеґ, ранений за морем

Стефан Рогачук, рядовик, Саттон, Кве., ранений за морем

Стефан Пилатюк, рядовик, Виніярд, Саск., ранений за морем

Николай Чатськів саржент, Ранімід, Саск., ранений за морем

Василь Кириляк, рядовик, Стінен, Саск., ранений за морем

Антін Яробовський, стрілець, Торонто, ранений за морем

Яків Кустра, арматщик, Портедж, Ман., помер за морем

Петро Лундій, капраль, Винипеґозис, Ман., ранений за морем

Йосиф Кулин, старшина, Торонто, ранений за морем

Іван Петро Салеський, Виндгорст, Саск., рядовик, забитий за морем

Николай Смицнюк, рядовик Айтуна, Саск., забитий за морем

Михаїл Володимир Басараба, капраль, Шипмен, Саск помер за морем

Николай Сікора, рядовик, Калмар, Алта., ранений за морем

А. П. Данилюк, рядовик, Виндзор, ранений за морем

Йосиф Болкий, рядовик, Ґрімша, Алта., ранений за морем

Р. М. Труш, стрілець, Торонто, ранений за морем

ДІТОЧА СТОРІНКА..
(Продовження з стор. 11)

гарненько поуставлювані на столику, де на першім місці стоїть Кобзар Тараса Шевченка, читаючи його в залюбленню і застановляється над його красотою. Лежить і бюлетень "Будучність Нації," котрого він є передплатником.

Дорогі діточки і Ви родичі, коли ви прочитали повище наведені рядки, вперед поглянули на знимку, розважте чи ви не позавидуєте йому? Ні! іще раз ні! Не потрібно завидувати, але наслідувати його працю. Ох, якаж то красна праця, яка благородна! Ану діточки, хто з вас піде слідом примірного Йосифа?

Родичі! Ви ж даєте все для своїх діточок, але забуваєте дати їм в руки добру католицьку часопис, котрою є "Будучність Нації."

Хай цей молоденький хлопець стане приміром для многих дітей, а мама для многих матерей, на славу Божу і добра українського народу!

(Михайло Буртник)

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

Лютий

15. Чет. Стріт. ГНІХ.... Гімлі
18. 32 Нед. по С. ..... Парки
25. 11. Мит. і Фар.: Ля Брокері

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипеґ, Ман
Телефон: 54 139

Лютий

15. Чет. Стріт. ГНІХ. . Сарто
18. Нед. 32 по С. .... Елма
25. 2 н Посту (Н.Ст.) Галабурда

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве., Винипеґ
Телефон 27 274

— АДРЕСАР —

Єпископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm Kobrynsky, Box 261, Smuts, Sask
Редакція БН 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 Jasper Ave., EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід против ревматизму, ломання костий, біль голови, кришки, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурції. Поленша ґарантована в 24 годинах МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

УСТАВ БОГОСЛУЖЕНЬ НА 1945
Містить: Церковний Календар, Календаріси старого й нового стилю, Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц.
THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Рік XIII. ч. 5. (173) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Березня, 1945 Vol. XIII. (173) YORKTON, SASK. March 1 1945

НОВІ ЗВІРСТВА БОЛЬШЕВИКІВ

(Оповідання втікача)

Большевики силою в яких 30 людей, ввійшовши одного понеділка на початку квітня в село О., зараз таки ограбили мене і мою доньку. Крім того був я наочним свідком, як мого брата і ще 6 інших осіб за [illegible] ограблено до чиста. Як мені розповідали знайомі большевики переводили такі грабіжі у цілій місцевости. Коли наступного дня я їхав фірою до Спишинців, надійшли виська всуміш з [illegible] і совітськими бандитами. 50 люда накинулося на 4-ох мешканців села. Після того, як їх ограбили, їх повбивали в жорстокий спосіб, ломаючи їм руки й ноги, та вбиваючи їх ударами рушниць і дрючків на смерть. Третього дня надійшла обслуга однієї гармати в силі 8-ох люда, забрала мого коня й свиню і вийшла собі геть. Того самого дня большевики забрали в селі ще 13 коней. Два дні пізніше відібрано й від інших коні й вони крім того заховані харчеві продукти та одіж. У мого брата забрали свиномат[illegible], яка через три дні мала опороситися. Її розчетвертували на місці а поросята залишили живцем на землі.

В одному з наступних днів [illegible] до мого мешкання 8 большевиків. У моє[illegible] мешканні находилося [illegible] 60-літня мачуха мого брата, 35-літня дружина мого брата, 25-літня небога, моя 46-літня дружина та моя 22-літня донька Анна. Большевики [illegible] на очах усіх мою доньку, мою братову і мою [illegible]. Під цю пору я сидів у [illegible] моєї хати, чув крик, але зі страху не міг йти на поміч. Таке саме чув я і на другий день, що в місцевости большевики насилували жінок без розбору.

У місцевостях Кутище і П[illegible] большевики повбивали багатьох у звірський спосіб. Їм закидали, що вони "вороги народу," що вони приятелі Гітлера та багато подібного. Большевики розбивали голови прикладами рушниць та переводили розстріли. Одного 17-річного хлопця, який хотів тікати спиймали на полі і його задавив один червоноармієць.

У селі О. заграбовано все збіжжя, худобу, одіж, одним словом все. Насіння зібране для весняного посіву також упало жертвою большевиків. Після того, як відправлено вже транспорт 8,000 українців, большевики ще раз забирали селян і між ними можна було бачити 60-літних і ще старших. Нас провадили через Залуче, Збараж до Стриївки. Наш транспорт складався з яких 100 люда, у тому було також багато поляків.

Вночі з 27 на 28 квітня мене відвідала моя донька, яка довідалася про місце мого побуту, і з її допомогою вдалося мені втікти з табору у Стриївці. З великими трудноцами вдалося нам пройти цілий шлях за 24 години. Побувши годин дома, я подався дальше.

У церкві в Залучу большевики зробили собі кватиру. Солома на долівці рухалася від вошей. Усі церкви, які я бачив по дорозі, находилися в стані, який годі описати, і в них розміщено коней, воєнне приладдя.

("Крак. Вісті")

Французькі утікачі, мущини, жінки і діти, як видимо на знимці, очікують на снігом покритім роздоріжжу, на приказ військового поліцая, що будуть могли дальше пуститися в дорогу. Військова поліція, що є умищена вздовж головних шляхів, має за завдання прочищувати дороги, щоби не було опізнення в доставлюванні воєнних матеріялів на поля боїв.

РОЗПОВІДЬ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ПОЛОНЕНОГО

Букарші. Червоноармієць 23 саперного куреня, Семен Нечипоренко, якого взято в полон у районі Дубосарів, розповідає, що залізничний вузловий пункт Роздільна від поверх трьох тижнів став місцем нечуваного терору большевики влаштували [illegible] свого роду станиці тюрми, куди приводять насамперед арештованих із простору Одеси та з Тираспольського повіту.

Табор полонених переповнений жінками, дітьми і старими, які перебувають у фруктових варстатах залізничної станції. Там є вже [illegible] [illegible] лягати на голім небом, багато з них без [illegible], бо совітські супровідні вояки по дорозі [illegible] ограбили арештованих. [illegible] [illegible] кусок хліба юшку, крім того нічого більше. Кожного дня відводить арештованих на розстріл. Багато з них розстрілюють зараз таки біля табору. Мешканці хутора, що лежить біля залізничої стації, повтікали, ціла околиця венаселена.

ДВА ТИЖНІ ПІД БОЛЬШЕВИКАМИ

Під таким заголовком п. М. К. в "Крак. Вістях" пише: Большевики зайняли Підгайці 24. 3. і вдержались у місті до 8. 4. ц.р. Цього було досить, щоб наповнити сотнями жертв нові братські могили. В с. Салові розстріляли большевики 22 хлопці і 8 дівчат. З інших сіл над Стрипою, як: Соснів, Бенева, Семиківці та Богатьківці, забрали вони до армії та копання ровів усіх мужчин від 16 року життя вгору; зі 170 забраних із села Соснів, 40 вспіло втекти. Щоб не захотілось пробувати втікати й іншим, большевики розстріляли відразу половину забраних із с. Семиківців. Не маючи належного постачання армії, большевики харчувались та вдягались, грабуючи місцеве населення.

ЛЮДИ, ЧИ ЗВІРИ?

Один селянин із Ясниця, біля Тернополя розповідає:

24 березня ц.р. вдерлися большевики в наше село та почали плюндрувати все і грабити. Витягали коні й корови зі стаєн, стріляли свиней і коней на очах власників. Крали у людей речі з мешкання і стягали просто одіж з людей. Я бачив на власні очі, як большевики брали від господинь навісні талувики з горшка і ховали їх в кишені. Зсипали також у кишені шнель і бльюзку, збіжжя та інше [illegible] розлива картина.

Коли я покинув під вечір свою хату, щоб скритися від небезпеки, почув нараз крик у сусідній хаті. Я глянув крізь вікно і був наочним свідком, як один большевик, тільки ввійшовши у хату, кинувся на 18-літню жінку, яка лежала в постелі й годувала дитину. Не зважаючи на присутність чотирьох інших жінок та батька цеї молодої жінки, большевик відсунув дитину на бік і зґвалтував жінку.

Таке саме завважив я наступного вечора, коли я йшов до хати, щоб принести собі дещо їсти. В одній сусідній хаті були дві молоді жінки і ще одна стара баба сиділа на печі. До мешкання увійшло трьох пяних большевиків й почали чіплятися до жінок, при чому жінки почали змагатися з большевиками. Одній із жінок вдалося подряпати і покусати большевикові лице і вона втекла крізь вікно. Другу жінку збезчестили в гане[illegible]бний спосіб.

Впродовж наступних днів я довідався, що після праці, до [illegible] заставляли большевики жінок і дівчат із села, вони задержували їх і насилували навіть 14-літних дівчат. В одному випадку большевики [illegible] [illegible] одну дівчину, не зважаючи на те, що її матір намагалася її оборонити. Одночасно інші большевики стріляли з своєї зброї в образи святих, що висіли на стінах. Іншу гарну дівчину забрали большевики з села і щойно по кількох днях вона вернулася зломана на тілі й душі. Таких і їм подібних випадків міг би я навести без числа, при чому часто доходило навіть до вбивств безборонних жінок і дівчат.

В нашому селі розстріляно дуже багато осіб. Так, напр., розстріляно також двох чоловіків, що давніше працювали в Німеччині, а третьому [illegible] шкіру з ніг і важко [illegible] [illegible].

Тому, що я був громадським [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Я [illegible] укривався у моїх родичів в одній [illegible] [illegible] [illegible] три тижні. Одного дня, як шукали мене, прибуло 16 большевиків. Вони били мого 70-літнього дядька і мою родичку, намагаючися висобути від них відомість про місце мого перебування. Не зважаючи на те, що 70-літній старець кричав їм, що він нічого не знає, большевики били його далі немилосердно. З нашої церкви червоноармійці забрали образи святих та інші церковні предмети.

Вночі на 1 травня я разом з моїм братом, шурином та маґірою поставив дістатися до німецьких ліній. Ми, три мужчини, переодягнулися в жіночі одяги, і скриваючися під плащами і хустками, добилися вкінці, після деякої блуканини, на другий бік фронту.

ПЕРЕГОН НАСЕЛЕННЯ ПІД СОВІТАМИ

З Москви повідомляють 7. 12, що переселення людности на пограничних просторах між Україною і Польщею відбувається "задовольняюче." До Львова прибула перша партія українців з Холмщини, після того з Галичини була вивезена відповідна партія поляків.

Місцева совітська ґазета подаючи цю вістку, наводить зворушливий факт, що один українець Іван Кулиш, 62 років, викинутий зі своєї хати під Грубешовим зі своєю жінкою, трьома синами і восьми внуками привезений до Львова заявив: "Прібив на границю я стал на колені і поцеловал родную землю. Я старик много страдавшій, нікогда етого не забуду. Моя мечта, чаяніе моїх синовей і внуков ісполнілось—я дома." Дальше він сказав, що хоч йому 62 роки, але він буде служити "родіне" і працюватиме, куди його не поженуть.

ХРЕЩЕННЯ 4-ох ПІДСОВІТСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Дня 11. 8. відбулось у парохіяльній гр. катол. церкві в Празі хрещення 4-ох українських дітей. Охристив їх після Служби Божої місцевий парох о. Чарк. Ці діти, три хлопці й дівчина, це діти бл. п. агронома Василя Мережка. Найстарша дівчинка має 13 років, наймолодший 5. Батько їх, повіривши большевицькій агітації, після закінчення подєбрадської української господарської академії у 1929 р. виїхав був до Совітів разом з дружиною, чешкою. Там, Н. К.В.Д. його 17. 9. 1937 р. арештувало, а 14. 1. 1938 р. у Вінниці розстріляло. Мати з дітьми вернулась до Чехії, коли в Україну прийшли були німці.

Тепер, на бажання матері та самих дітей, приступили вони до Тайни св. Хрещення. При хрещенні одержали вони імена: Лідія, Богдан, Святослав і Володимир.

З цього приводу о. парох виголосив у церкві дуже гарну зворушливу проповідь на тему значіння як для одиниці так і для всього народу віри в Бога. Присутні в церкві пильно слідкували за обрядом св. Хрещення та за змістом проповіді. На очах багатьох присутніх було видно сльози зворушення і радости, що четверо дітей, вирвавшись з большевицького пекла, вернулись на лоно Церкви.

Після акту св. Хрещення присутні зложили для цих дітей 1.800 крон, бо мати їх незаможня. Гроші зібрала п. др. І. Калюжна.

Васильку — каже мати — кожного разу, як ти наробиш мені клопоту, мені сивіє один волосок на голові.

Ах, подивіться мамо на бабуню, таж вона вже ціла сива. А хтож то їй тільки клопоту наробив?

ТАЙНИЙ НАКАЗ З МОСКВИ НА ЗНИЩЕННЯ УКР. НАРОДУ

При зайнятті совітського причілка на долішньому Дністрі к. Григоріополя в штабі розбитої стрілецької дивізії найдено такий тайний наказ:

Довірочно тайний. До уповноваженого Н.К.В.Д. дивізій, бригад і корпусів І. і II. українського фронту, до керівників політичних частин і предсідників военного трибуналу.

Є річчю певною, що українське населення Галичини і північної Буковини в більшости є наставлене проти большевизму і помагало фашистівським окупантам. Українські націоналістичні тенденції найбільше поширені серед міської молоді. Спеціяльна комісія народнього комісаріяту, на підставі даних з 1939 р. і 1940 року прийшла до переконання, що треба негайно вжити доцільних заходів у названих областях. Наказую:

1. До двох місяців, від часу зайняття совітськими частинами згаданих областей, перевірити все населення кожної місцевости, а специяльно звернути увагу на молодь. Перевірка провадиться за інструкцією ч. 14-а Н.К.В.Д. Української Соціялістичної Республики.

2. По переведенні тих доцільних заходів, треба відділити підозрілі елементи, незалежно від їх соціяльного походження. По переведенню переслухань, треба ці елементи виевакувовати в нутро краю. Місцем евакуації призначені копальні заліза в Альдін і області ріки Колими (Якутська Автономна Республика). Виевакування треба переводити частинами, після встановлених методів. Тимчасово призначено до евакуації 50,000 мешканців.

3. Цю чистку треба переводити під кличем короткотрівалої праці в східних областях Української Совітської Республики, щоб не викликати паніки серед населення. Докладніші інструкції будуть видані пізніше. Підписи: Народний комісар внутрішніх справ Української Совітської Республики, комісар III ступіня Державної Безпеки, Шеров. Київ, 3. 3. 1944."

На лівій сторінці цього документу знаходиться замітка червоним оливцем: Виконати Контрольна кількість для міста Львова 12,000 осіб.

Цей наказ є важним документом, що цілковито потверджує правдивість поданих нами повідомлень, отриманих від збігців зі східного фронту підчас недавніх там боїв.

Чи може бути ще якийсь сумнів щодо політики большевиків, які вирішили за всяку ціну винищити до краю українців на українських землях?! (У.Д.)

мий факт, що напередодню зайняття Вільна Московське радіо заявило, що німці винищили там 150 тисяч душ. Це число до зайняття міста їм, без усякого сумніву, не могло бути відоме. Пізніше виявилося, що большевики самі по захопленню Вільна розстріляли і винищили в місті і околицях приблизно таку скількість литовців.

Отже подана московським радіо скількість убитих в Галичині є не що інше, як контингент призначений до винищення. Ця скількість людей пізніше в Галичині бракуватиме. Розстріляти таку велику скількість людей—це завдання, яке технично є дуже трудне. Воно вимагає багато часу і великої скількости чекістів. Тому в зазначену квоту мабуть увійдуть і депортовані.

В секретному большевицькому наказі, як місце для депортації з Галичини, вказана Акутська область. Алеж не викликає сумніву, що аж так далеко кільканадцять тисяч кілометрів везти людей не оплатиться. Слова "Якутська область" мають інший зміст відомий в секретних відділах НКВД, і про значіння його не трудно догадатися. Коли совітські суди підчас революції посилали арештованих "в штаб ген. Духоніна," то лише пізніше стало відомим, що той вираз означав смерть.

Наскільки вдасться большевикам здійснити їх звірські плани це інша річ, але що подане нами число німецьких жертв виявляє большевицькі плани, в цьому ті, що знають большевиків, не сумніваються.

КОНТИНГЕНТ РОЗСТРІЛІВ ДЛЯ ГАЛИЧИНИ УСТАЛЕНИЙ НА 600 ТИСЯЧ ДУШ

Московська радіо висильня подала 22. 12 повідомлення, що німці розстріляли в Галичині за час свого панування 600 тисяч душ. Це повідомлення було також надруковане в місцевій газеті "Ла Расон." Повижчу скількість мала усталити большевицька слідча комісія.

Наведене повідомлення не віщує нічого доброго для населення Галичини. Большевицька тактика масових мордів загально відома. Вони приписують своїм ворогам те, що зробили або заміряють зробити самі. Загально відо-

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., СІЧЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
о. Ст. Семчук передплат 6.50	$ 6.50	
Братство св. Покрови 5.00; М. Луцький 1.00 прф.	6.00	
Нол. Филипович перед. 5.00 і жертви 2.00	7.00	
Змінне чека		25
Й. С. Гунчак і Зорія Стратичук перед.	2.00	
Проф. Симпсон 1.00 і С. Гупало 3.00 перед	4.00	
Дм. Стрнек і А. Патрик	3.00	
А. Гардабура 1.00 і Петро Сірко 2.00	3.00	
В. І. Баранецький 8.05 зі зб. пр.ф. і дві пер. 2.00	10.05	
Константин Щерба зі збірок	10.50	
А. Чура 1.00 і Н. Никифорчик 2.00 перед	3.00	
С. Антонишин 1.00 і А. Хабун 1.00 перед	2.00	
оо. Редемптористи кредит	8.00	
За Друк БНації ч. 24, 1944		91.80
Розсилка		7.00
455 куверт		4.55
Друк 500 куверт		3.06
Відливання метів від числа 9. до 24. БН		30.46
Почтові значки		1.00
о. М. Оленьчук зі зб. 10.13 і М. Чубак 2.00	12.13	
пані П. Іваська 1.00, Ст. Бий 3.00 і Фр. Лушав 1.00	5.00	
Безіменний з Отави 2. В.Т. Библів 1. П. Шилюк 3	6.00	
Т. Середа 2.00; А. Юркевич 3.00; Гр. Васюта 1.00	6.00	
Н. Німець 1.00; Ю. Катеринич 1.00; В. Нагірний 1	3.00	
О. Наснак 1.; С. Рудакевич 1.; П. Цихміструк 1.50	3.50	
А. Годований 1.00; М. Гриза 1.00; А. Мазур 1	3.00	
Н. Ларійопик 50ц., Я. Федорчук 1; Ол. Дзюбко 1	2.50	
Пані Н. Боднар 1.; Ст. Лесько 1.; Ю. Тиро 2	4.00	
Ів. Березяк 2.00; Іван Фурманюк 2.00	4.00	
І. Калужняцька 1.00; пані Барановська 1.00	2.00	
А. Журик 1.00; М. І. Фірман 1.00 і Ів. Кузіна 1.00	3.00	
М. Коваль 2; о. С. Семчук спрод. і 1 перед. 6.75	8.75	
о. П. Криворучка св. жел. 5.00 і одна перед 1.00	6.00	
А. Басараба 1.00 і Анна Миць 1.00	2.00	
Ф. Савчук 1.00 і Ів. Новосад, перед. і спрод. 3.75	4.75	
оо. Редемптористи, кредит 4.00	4.00	
Вилатки на Вертеп (Ів. Новосад)		3.75
Друк БН ч. 1, 1945		130.00
Календарі		40.00
Листи		7.75
Куверти		10.60
1900 куверт (для розсилки БН)		19.00
Податок (Ед. Текс)		4.15
Розсилка		13.00
За Голос Спасителя		1.00
оо. Редемптористи, Роблин 2.; Гр. Сенюк 1.00	3.00	
І. Вонітовий 1.; С. Котик 50ц; М. Гармідер 1.00	2.50	
Ів. Осадець 1.; Ю. Воробець 2; Л. Погорецький 1.	4.00	
П. Бобисюк 1.; С. Рись 2.; Н. Гнилиця 1.50	4.50	
В. Романюк 1., Ів. Чимбур 1., Анна Вахна 1.	3.00	
І. Пробіжанський 2.; П. Лужний 3.; П. Політило 1.	6.00	
Й. Кореида 1.; о. Григорійчук 2.; СС., Едмонтон	4.15	
К. Мельник 2; В. Ворона 3; К. Микитюк 1.	6.00	
Г. Яворський 1. Тарнавський 1.50 Сестри, Мондер	4.50	
П. Чуй 1; Стефан Сатарчук 1.00 передплати	2.00	
Почтові значки		1.30
пані Деренівська 1.; І. Коцан 2.; І. Швалюк 2.	5.00	
В. Чиж 2.; Ів. Білінський 2.; Ф. Петришин 1.	5.00	
П. Вербицький 1.; Ан. Дума 1.; М. Секундяк 1.	3.00	
В. Чарний 1.; М. Червонка 1; Ю. Дранецький 1.	3.00	
В. Свистун 1.; пані Прокопчук 1.; Г. Пасічник 1	3.00	
М. Кузик 1.; І. Когут 2.; І. Горбач 2.	5.00	
А. Романюк 50ц. В. Совків 2.; С. Денесюк 2.	4.50	
Ан. Мач 2; В. Луцик 2.; панство Максимюк 1.	5.00	
Д. Богач 2.50; В. Стус 1.; Анна Чорній 5.00	8.50	
о. Із. Борецький зі спродажі	35.15	
М. Роговська 4.00; пані М. Гошовська 5.00	9.00	
о. І. Шпитковський всего разом	29.30	
Мети		12.63
На Інститут (пані М. Гошовська)		2.00
о. І. Шпитковський все разом	32.70	
Розхід, мети і інше		17.70
За Календар Християнської Родини		.50
Л. В. Михальчук 1.; В. Поплавський 1.00	2.00	
пані М. Гричук 1.00, Л. Гуска 2.00	3.00	
Я. Лазарук 2.; Одинський 50ц, М. Корчинська 1	3.50	
о. П. Криворучка 3 пер. 3.00, Дм. К. Драбик 1.00	4.00	
В. Мачінський 2.; Ів. Горчинський 1., Г. Густь 1.	4.00	
Сенаторія з Ст. Боніфас 1.; Д. Голінка 2.00	3.00	
В. Ханас 2.; П. Мойсеюк 2.; Гр. Крочак 3.	7.00	
Іг. Підгородецький 2.; Й. Струс 1., Г. Шавага 1	4.00	
В. Іваниха 1.50; Н. Черевик 1.25; пані Л. Гарасим 1.	3.75	
В. Войтович з імянин 5.25, 3 перед. 3.00	8.25	
М. Антонишин 2.; Гр. Гарах 1.; Р. Славута 2	5.00	
І. П. Пологіцький 2; Г. Марак 2 Сестри, Сидней 1	5.00	
Ів. Скопик 3; В. Заячківський 1. О. Черевик 1.00	5.00	
Т. Вороняк 2., Н. Білінський 1.50; В. Т. Черевик 2.	5.50	
І. Новосад 2.; Ів. Данилишин 1., І. Войтович 2.	5.00	
Е. Шилер 1., Н. Палій 5., Ів. Палій 2.00	8.00	
М. Бачинський 2., С. Палій 1., П. Беляк 1.00	4.00	
О. Данилюк 1., Н. Юрків 1., пані І. Гукало 1.	3.00	
о. П. Сулятицький 20 пер. 20.00; Евг Руда. 1.00.	21.00	
пані А. Бозик 1., А. Сольник 1.50, Ів. Федорович 2	4.50	
С. Євчин 3., В. П. Ковч 2., П. і А. Комоніцькі 1.	6.00	
Ан. Г. Білоус 2., о. Шпитковський на раз 56.35.	58.35	
о. М. Григорійчук 2., М. Мадюк 1., Із. Голубець 1	4.00	
Я. Стратійчук 2., Гр. Гуцуляк 1., А. Стратійчук 2	5.00	
Ан. Вітів 1., пані Н. Диків 1., Дм. Юрчик 2	4.00	
Е. Речик 1., Г. Чимишин 3 пер. 3., Г. Череватий 2	6.00	
В. Олексевич 2., Гр. Камаранський 1., І. Спужак 1	4.00	
П. Шевчук 1., А. Бідулька 1., В. Деміон 2	4.00	
К. Горностай 2.50; В. Станьчук 1. П. Ковбель 1	4.50	
Вдал ч. 2, Ланівці, пер. БН 12.00; Гол. Сп. 6.00	18.00	
Сестрицтво пар. Рожд. Пр. Богор., Каліенто	5.00	
Я. Байрак 2., Д. Михалюк 1., В. Киржак 2.	5.00	
А. Стефаник 1., В. Мандзій 51ц. І. Вітів 1.50	3.01	
Н. Свистун 3. В. Герман 1. Ів. Янтків 2.	6.00	
оо. Редемптористи, кредит	27.00	
Почтові значки		1.35
Друк БН. ч. 2, 1945		91.80
Розсилка		7.00
460 куверт		4.60
За Голос Спасителя		13.00
П. Корпан 1., К. Пантелюк 1., С. Гаврилюк 1.	3.00	
о. Н. Кушнірик 3 пер. 3., Андрій Юрчак 1.	4.00	
Братство пар. Рожд. Пр. Богор. коло Сопівників	5.00	
Іван Новосад на ялинку		4.25
Голос Спасителя		1.00
Разом	$611.84	524.50

Дм. Кобринський, управитель БН

ФАМІЛІЙНИЙ ПЕС, або про забаганки Рузвельтової фамілії

Щось наче з давних добрих часів, коли писали фамілійні романи з усякими неймовірними пригодами і драчами, сталося тепер в дійсності в Америці.

Рузвелт і його родина видніють тут на першім місці.

А сталося так.

Син президента, полковник Елиот Рузвелт дістав в Англії расового пса і літаком прислав жінці, що є фільмовою акторкою в Голівуд. По причині того пса трох американських жовнірів, котрі їхали на наглі відпустки і в наглих справах, скинули безцеремонно з літака в Тенесі (Мемфіс), бо для пса мусіло бути місце а він їхав в наці і забрав собою місце тром людям. Для добавки справи, коли пес прилетів до Голівуд, сам майор американської армії доставив його в тягаровику до пані Рузвелт. пес мав в супроводі не кого будь. Часом на зустріч посла чужої держави не висилають такого старшини.

І тепер вся Америка питає, чи американський майор не має іншої роботи в армії, як доставляти псів для пані Рузвелтової і відколи то президентський пес набрав такої вартости, що через нього викинули з літака американських вояків які борються за свій край?

Обурення таке значне, що назначено комісію для розслідy справи.

Буде ця комісія коштувати знова суму гроша і так державні фонди раз пішли на дорогу для пса, а тепер на дальшу песячу історію.

Чи це буде заохотою людям купувати державні бонди военні, за котрі будують літаки і чи це причиниться до піднесення значіння президента і того високого старшини, що водив пса- -е великий сумнів.

Рузвелт почуває себе з родиною видно як неодин коронований цар себе не почував, коли його пес має більше значіння, як три американські во-[illegible]

М. Гірiяма, дівчина з провінції Африки, Kenya, уміє удержати рівновагу. На своїй голові несе вона на ярмарок до поблизького міста велику баньку сметани. Справді ся дівчина тяжко заробляє на хліб насущний, а в Канаді неодні дівчата на фармах нарікають на свою працю, мовляв є вона для них за тяжкою.

Розумні Слова

Якщо не стидаешся запитати про те, чого не знаєш, ти вже розумний чоловік.

Не заставляй другого робити те, що сам можеш зробити.

Всі знають, що ти українець але не знають, чи зробив ти щось доброго для свого народу. Не забувай же про те.

ОГЛЯД ПРЕСИ

ЦІКАВА ДОПИСЬ...

В числі "Канадійського Фармера" з 14 лютня 1945, стор. 6 є допись свящ. І. Хруставки п.з. "Дуже важний чинник."

Допись цього рода, що є наче нападом на католиків і тому сама редакція КФармера уважала видно за конечне додати на кінці таке: "Дуже можливо, що не всім подобається цей допис свящ. Хруставки. Але ми містимо його тому, що в ньому подаються прикрі історичні події і факти без ніяких упереджень..."

Позволимо собі додати до тих заміток шановної редакції, що **факт це є стверджена і доказана річ понад всякий розумний сумнів.** На жаль в цій статті таких історичних фактів **нема.** Є справді наведені деякі події, що вимагають справлення і доповнення ради історичної правди.

А далі, що нам цей допис направду подобається.

А чому він подобається, напишемо при кінці.

Але тепер до самої статті свящ. І. Хруставки.

На початку шановний автор наводить деякі дані з історії України, що вимагають доповнення, не полеміки. Звісним приміром нині є, що святий Володимир приняв віру не з Греції, а з Охридського патріярхату в Болгарії, що все був в єдности з Римом. І самий святий Володимир завдячує своє навернення чи не найбільше своїй бабуні, святій Ользі, що вчила його від малку і котра спровадила першого історичного владику на Україну в особі Преосв. Адальберта і то ще латинського обряду. Наш Великий Князь самий жив традиціями давних вікінгів і приятелів з Олафом Тригвісоном, пізнійшим норвежським володарем, котрого навернув до католицтва один з латинських місіонарів і котрий потім певно відіграв також ролю в наверненню св. Володимира.

Про княжу церкву в Перемишлі та її незавидну долю знаємо з польської літописі Длугоша, в котрій подається, що Ягайло здобувши Перемишль казав розібрати княжу церкву Різдва св. Івана Хрестителя, що стояла на самім верху гори замкової, звідки розлягався прегарний і далекий вид на угорський шлях, у підніжа котрої вився Сян і котра стрімко піднімалася з полудневого боку і становила природну кріпость. На цім самім місці ще до останної світової війни стояли три хрести, котрі потім стяли підчас облоги Перемишля москалями і за польських часів лишили то місце без хрестів, бо якраз там був один з фортів твердині. Дружинники Ягайла розібрали княжу церкву, що була з тесаного каміння і камінь мили в Сяні, щоби обмити з руського кадила а потім з нього поставили на другім боці замкової гори свою катедру, котру переробили і добавили потім у XVIII ст. Це однак каміння княжої церкви ще осталo видне наверх, бо з цього була збудована головна нава катедри. Наші князі вміли будувати, з віконого каміння, так як церкву Успення в Галичі, котрої розкопки почалися перед цею війною і довели до несподіваних відкрить. Колись хтось почне розкопки княжої гори в Перемишлі на місці, де стояли три хрести і певно, що знайде там над сподівання ще річний з нашого давного славного минулого. Коли розбирали княжу церкву, тоді також викинули кости померших князів, що там були поховані і Русь дуже ридала в місті, як подає Длугош, однак було запізно. Та сама Русь за життя князів вела міжусобиці та кликала ворогів собі на поміч одні проти других — тепер збирали жниво своїх вічевих устроїв.

Колиж поляки переслідували наш нарід до останних часів, то не тому, що він якраз був православний, **але тому, що він був український.** Вони так само самісько переслідували українців католиків весь час історії і на то не треба доказів.

А далі українці більшу частину своєї історії були католиками, як православними і коли свящ. Хруставка схоче далі шукати дійсних фактів та так думати рішучо як досі, то кажемо тут отверто, що певно піде слідами незаступимого покійного о. каноніка Божика і тому **ми сказали, що його письмо нам подобається!**

Воно свідчить про душу, котра щиро і нелукаво шукає істини Христа, а хто її шукає без злоби, певно знайде її тільки в одній святій соборній і апостольській Церкві, котрою є Католицька Церква.

Що свящ. Хруставка вже не є далекий від того, свідчать такі його слова: **"Нема де правди діти і муситься з жалем сказати, що тут в православній церкві чистий вавилон.** Тут та церква поділена на загумінки, яких тут є більше як пів тузіна і кожда церква признає за найліпшу тільки саму себе так, що православний священик **мусить сторонити** від свого собрата, другого православного священика, бо **так наказує йому його власть."**

"Візьму для приміру так звану русску церкву. Ця церква не хоче признати українського народа і всюди проповідує, що ніколи не було, нема і не буде. **Вона отже тим створила українську православну автокефальну церкву в Канаді й Америці."**

Наша замітка в цім така.

Свідоцтво свящ. православної церкви Хруставки тим замітніише, що він пише тут про справи, які знає з життя своєї церкви і він ясно стверджує, що не Христос установив автокефалію, отже не є вона Божого походження, але повстала через людську уломність і завзятість. А що від людий повстає, через людий гине...

А далі свящ. Хруставка пише так: "Всі церкви, що називаються православними церквами, маючи своїх епископів, **не мають єдности, не мають згоди між собою."**

"Католицька Церква тим сильна, що має **один** провід, має одну голову на цілім світі і з нею числяться навіть некатолики."

Накінці ще раз свящ. Хруставка стверджує таке: "А головне є те, що **в православній церкві нема одного проводу, нема одного голови** і **через те в церковнім життю безпорядок."**

"Христос сказав: Нехай будуть всі одно, як Ти Отче в мені а я в Тобі, так і вони нехай будуть в нас одно. Ів. 17, 21."

Отче Хруставка! Ліпшого апольогета для Католицької Церкви як Ви в справі єдности не треба. Ви самі доказали зі святого Письма і з розуму, що Католицька Церква є Божа.

Отже- -лишається Вам тільки одно, витягнути льогічні висновки з Вашого власного доказу і... стати католиком!

З недавно закінченої конференції Великих Трох, що відбулася в Ялті на Кримі. Скінчивши снідання, президент Рузвелт і премієр Чорчил, живо застановляються над якоюсь проблемою. Конференція відбувалася в бувшій царській палаті Лівадія.

ВІСТИ З СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

УКРАЇНЦІ СЕНДІ ЛЕЙКУ І ОКОЛИЦЬ ВІДДАЮТЬ НАЛЕЖНУ ЧЕСТЬ ПОКІЙНОМУ МИТРОПОЛИТОВІ КИР АНДРЕЄВІ

На заклик Домініяльного Заряду БУК-а відбулося у Сенді Лейк, Ман. в вівторок 20 лютого ц.р. свято-академія в честь покійного Митрополита Андрея. Рано, в годині 11, відправилась торжественна заупокійна Служба Божа з Парастасом. Службу Божу відправив всеч. о. Мирон Кривуцький, парох з Сіфтон, в асисті всеч. оо. Маріяна Шведа, Григорія Теплого і Михайла Григорійчука, місцевого пароха. В Богослуженню взяли участь велике число вірних. По Службі Божій заходом Сестрицтва відбувся поминальний обід в парохіяльний галі.

По обіді відбулась святочна академія, підчас якої много бесідників віддали поклін Покійному Князеві нашої Церкви.

Докладний опис цего Святочного Дня подамо пізніше.

ОСУДЖЕННЯ НАПАДІВ НА ДОСТОЙНУ ОСОБУ бл. п. МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ

Українці католики північної Манітоби зібрані на святочній академії, в честь Покійного Митрополита Кир Андрея, в парохіяльний галі в Сенді Лейк Ман., ухвалили відповідні резолюції, а **між іншими напятнували огидні напади на світлу память нашого Достойного Архиерея.**

ДІЛО ГІДНЕ НАСЛІДУВАННЯ!

З нагоди заупокійного Богослуження і академії в честь Митрополита Кир Андрея, в Сенді Лейку, Ман., приєднано 21 передплатників для Будучности Нації, органу Братства Українців Католиків.

Від Редакції: Вісти з округа Сенді Лейк, Ман., що їх подаємо вище, є для нас українців католиків, згуртованих в Братстві Українців Католиків Канади, дуже радісними та треба їх в особливший спосіб привитати та підчеркнути.

По перше, устроено особливше Свято-Академію в честь бл. п. Митрополита Шептицького, котрого смерть відчули дуже сильно всі свідомі українці розкинені по цілім світі. **Мешканці округа Сенді Лейк, Ман., на чолі зі своїм о. Парохом М. Григорійчуком,** пішли за закликом нашого Домініяльного Заряду БУК-а та своєю присутністю на поминальнім Богослуженні в церкві св. Духа в Сенді Лейк, а потім на святочній Академії в парохіяльній домівці, **визнали ясно, що память бл. п. Митрополита Шептицького була, є і буде для них всіх дорогою.**

По друге, зібрані на Академії присутні осудили та напятнували огидні напасти зі сторони СУС на память бл. п. Митрополита Шептицького. Тим своїм поступуванням, присутні на Академії публично і ВИРАЗНО зазначили, що вони НІКОЛИ не позволять, щоби хтобудь безкарно міг нападати в своїх часописах, чи в інший спосіб, на нашу св. Церкву, наших живих чи покійних Владик, вірних та священиків.

По трете, округ Сенді Лейк, що все дуже гарно відносився до урядової газети БУК-а, "Будучність Нації." **ПУБЛИЧНО одобрив поступовання "Будучности Нації" відносно сих, що соромно напали були на память бл. п. Митрополита Шептицького, за що на сьому місці усім нашим добрим людям як також присутним на Академії Всеч. оо. Парохам, сердечно дякуємо.**

В ПАРИЖІ ЇДЯТЬ КОТІВ

Від часу визволення столиці Франції Парижа, союзними військами, голодні мешканці Парижа зїли поверх 30,000 котів. Через се, що в Парижі дуже брак їди, витворився в тій великій митрополії Европи систематичний розшук і польовання на котів. В Парижі один кіт вартує 30 шілінгів, около 6.60 канад. долярів з сього 15 шілінгів мясо з кота, а других 15 шілінгів шкіра котяча. Що за рай ми маємо тут в Канаді в порівнанні до тих голодних парижан... А нераз ми собі за богато в їджені розбираємо й Богові не дякуємо за се, що нам тут так добре...

КОЛЯДА НА БН.

Мих. Левусь, Гонор, Ман. 1.00
П. Зальопаний, Монтреал 1.00
Д. Павлюк, Бритдір, Саск. 1.00
І. Колісник, Вішарт, Саск. 1.00
Д. Хімко, Винипеґ, Ман. 50ц.
о. В. Корба, Айтуна, Саск. 1.00
М. І. Киба, Дніпер, Саск. 1.00
Ілія Юрків, Тиндал, Ман. 1.00
Дм. Вус, Інсінгер, Саск., 1.00
Ст. Крук, Айрон Ривер, 1.00
Мих. Михалюк, Вінтгорн, 1.00
Павліна Данилишин, Вен Дик, Міч., Зл. Держави. 1.00
Антін Когут, Йоґставн, Огайо, Зл. Держави, 50ц.
Н. Федо, Едмонтон, Алта. 50ц.
К. Камаранська, Шортдейл 1.00
о. П. Сулятицький, Судбурі, Онт. 1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

СТРОГІ КАРИ ЗА ЗДИРСТВО

В урядовім часописі з Отави, в котрім подаються нові прикази та закони відносно продажі та купна споживних товарів, читаємо в послідніім виданні з дня 7 лютня, 1945. як то уряд строго карає тих купців, що продають товарі по вищих цінах, як уряд назначив. Згадує ся газета про двох купців з Монтреал, Квє. купця З. Міллера, що гандлював матеріями і Ізраеля Шафрана, що мав "голсейл" споживних товарів. Обом відібрано "лайсенси" і перший заплатив кари $1,200, другий, по першім виходить, що він є той з "нашої віри," заплатив $18.-000. Такі кари уряд накладає на несовісних купців. Мешканці Канади теперішньому урядові за сі строгі кари відносно несовісних купців сердечно дякують.

ПАННА АННА ВАЛЬКО

донька панства А. Валько, членів парохії Пресв. Серця Христового в Айтуні, Саск., скінчивши вищу школу в Айтуні, а курс норси в католицькім шпиталі св. Павла в Саскатуні, записалася як норса до Канад. Армії в 1943 р. Виїхала за море в червні 1944 і тепер працює у військових шпиталях у Франції та Бельгії.

ЖЕРТВА НА ПОМІЧ УКР. ЦЕРКВИ В ПАРИЖІ

На руки Епископської Канцелярії в Винипег, прийшла вже жертва на церкву св. Володимира Великого в Парижі в сумі $10.00 від М. Комінко з Біскарт, Ман. М. Комінко є першим жертводавцем на поміч нашій церкві в Парижі. М. Комінко належиться за сей дар щира подяка. Ще раз пригадуємо, що всі жертви на сю ціль проситься посилати на руки Епископської Канцелярії в Винипег, 235 Скошія Стріт, з виразним зазначенням, що се гроші на поміч церкві св. Володимира Великого в Парижі.

З Народної Фільософії

Не їсть, не пє, а ходить і бє (- годинник).

Сивий хробак лізе і отруби сипле (- свердел).

Лежить кожух, на нім хліба окрух, порозкидався як горох (- -Небо й звізди).

Іде лісом—не гине; йде по воді—не хлюпне (—місяць).

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодинюке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Минають дні, минає літо,
А Україна, знаю горить;
По селах плачуть голі діти;
Батьків немає.

Шелестить
Пожовкле листя по діброві
Гуляють хмари, сонце спить;
Ніде не чуть людської мови;
Звір тілько вие, йде в село,
Де чуе трупи.

* * *

Невже ж оцей грізний образ, це твір сучасного поета, літературна новина, з якої скапують теплі ще сльози й свіжа кров? ...

Ні, написав його Тарас Шевченко, 100 літ тому, та на жаль, малюнок по нинішній день не втратив свіжости красок.

Українська земля знов забагрилася кровю, а найбільше добро на світі, людське життя, знов не має ніякої ціни, а найвищі ідеали нашої культури лежать знову в болоті

Ворожий орел довбе ребра українського Прометея.

І так само добре, як тоді, міг би він відповісти:

Борітеся — поборете!
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда святая!

Правда,— що ми хочемо рідну землю вольною у власність нашим дітям передати, свій, в поті чола добутий хліб, спокійно їсти, своїм думкам, почуванням і своїй енергії творчій свобідні шляхи відчинити.

В момент, коли нам вороги наші оцю правду, ці людські права хочуть забрати, коли вони вогнем і мечем руйнують основи нашого істнування, в цей важкий історичний момент, з далекої степової могили лунає голос нашого поета, як протест проти всіх тих клевет і проти безкарного толочення правди й волі.

І неситий не виоре
На дні моря поля,
Не скує душі живої
І слова живого,
Не понесе слави Бога,
Великого Бога.

І не тільки творами, своїми протестує Шевченко, ціла його поява, це одно Мане-Текел-Уферзін, писане вогненними глаголами над столом, за яким пирують, мов на Белзацаровому пирі мучителі волі й гонителі правди.

Тарас Шевченко родився 9 березня 1814 р. в Моринцях, Київської губернії, як кріпак змосковщеного німецького поляка, Енгелгардта. Дитиною осиротілий, мачухою кривджений і всілякими вчителями пяницями та недотепами поштуркований, довго тинявся він від села до села й від хати до хати, шукаючи людей, щоб добра навчили, аж врешті опинився в покоях свого дідича, як лакейчук-козачок.

З паном своїм їздив до Вильни, Варшави й Петербурга, пан побачив його великий хист, і охоту до малярства й віддав його в науку.

В Петербурзі стрінувся Шевченко з земляком, малярем Сошенком, і цей допоміг йому викупитися з неволі

Сталось це 22 квітня, 1838 р., коли Тарасеві було вже 24 роки Тоді почалося для його нове життя Поступив в академію мистецтва, став учеником-любимцем "божественного" Брюлова і виявив такі великі поступи в малярстві, що незабаром признано йому титул свобідного мистця.

Крім цього працював пильно, щоб поширити свій умовий кругозір Ходив на всілякі виклади, читав Гомера, Шекспіра й Ґете, бував в освічених товариствах і в 1840 р видав друком перший збірник своїх творів, знаменитий "Кобзар." Книжку стрінув нечуваний успіх Ціла Україна читала "Кобзаря" й захоплювалась ним. Старому Квітці волосся на голові дубом стало від цих божественних глаголів і він книжку щире пригорнув до серця

Було щось могутне, зворушливе в цих, то романтично сентиментальних, то революційно-боєвих перших творах молодого поета Почувався в них бренькіт кайдан, і дзвеньк мечів і приск палаючих пожеж. Кобзар оспівував прежню славу України й малював її теперішнє горе, колишню вишність і нинішній сором.

Та не бракувало там і етично-релігійних тонів. Ніжно вчутлива й глибоко вдумчива поетова душа вела з читачем тиху розмову про вічні й незбагнуті питаня, а коли й щоді запалювала його до бунту й боротьби, то робила це лиш в імя правди й волі.

Таким був Шевченко вже 1840 року й таким остався він до смерти Все готовий до бою за вселюдські ідеали, гнівний і сердитий на кривду й погань життя, радий принести себе в жертву за добро рідного народу і за щастя людства.

І приніс, бо не знав границь між словом і ділом, між поезією й життям, змагав до гармонії внутрішнього й зовнішнього світу, до життєвої синтези.

За поеми "Сон" і "Кавказ" та за співробітництво з Кулішем і Костомаровом в Кирило-Методієвському братстві арештовано його 5 квітня, 1847 р., саме у хвилину, коли спинався на верхи свого життя Був іменований учителем мистецтва в Київському університеті, збірався в дорогу до Італії, а в його молодій голові аж кипіло від усяких літературних і мистецьких проектів Замість цього тюрма, допити, всі роскоші царської юриспруденції.

Дня 30 травня, 1847 прочитано йому присуд: Прогнання в Кіргіські степи і військова служба у степовій твердині, а цар милостиво додав ще від себе.

"Забороняється писати й рисувати."

В Орській кріпости, над Аральським морем та в Новопетровському карався наш поет. Не було такої зневаги, не було такого знущання, якого не зазнав би він Довелось йому випити до дна чарку "московської отрути." А всеж таки побідив він. Любов життя, віра у світову справедливість, надія на поворот до вітчини й охота до праці дали йому в руки таку зброю, якої ніхто не міг перемогти

По більше ніж 10 роках прогнання дістав Тарас Шевченко, завдяки своїм приятелям, амнестію

А всеж не дозволено йому жити на рідній землі, так великий був страх мучителів перед духовою силою мученика.

Мешкав наш поет в Петербурзі, писав і малював, брав живу участь у просвітній праці тамошньої української громади, заходився будутувати для себе хату над улюбленим Дніпром і дожидав погідного вечора після бурливої днини.

В цих дожиданних передчасна смерть замкнула йому втомлені повіки.

Умер Тарас Шевченко 10 березня, 1861 р у надневській столиці, в тій північній Пальмірі, яку такими яркими словами змалював був у своєму 'Сні'

Тіло поета перевезено весною того року на Україну й похоронено на Чернечій Горі, біля Канева, там де він заходився у власній хаті дожити трудного віку.

Там стоїть він тепер на сторожі над рідною землею й дожидає моменту коли його "Заповіт" буде сповнений що до слова

Та момент цей ще не настав Такі тажкі були приказй цього виїмкового вождя народу.

Не тільки скинути з рук важкі кайдани, не тільки добути собі волю, але відродитись, обновитися в собі, пережити духове воскресення, це його заповіт

Бо не дивлячись на численні революційні твори Шевченка, що звучать мов боєва сурма, був він всеж таки не бурителем старого, а будівничим нового життя, не воновником а співаком, котрого життя і твори були мов сон з відчиненими повіками про краще майбутнє

"В божественній, безсмертній природі багато, дуже багато прекрасного, алеж торжество й вінець безсмертної краси, це обличчя людини, осяєне щастям."

Це його слова.

Як великий мистець, поет і маляр, він всією силою своєї душі тужив за такою красою й ціле його життя й усі його твори, не були нічим одна мандрівка до неї.

Тернистий шлях і недостиженою осталася прегарна ціль поета

Та нам, його нащадкам, остається дальше верстати цю дорогу, дальше йти, поки не дійдемо туди, куди він нас провадив, бо у творах великих геніїв людства криється невблаганий імператив вічного прогресу.

Нехай, як буде, так і буде:
Чи то плисти, чи то брести!
Богдан Лепкий.

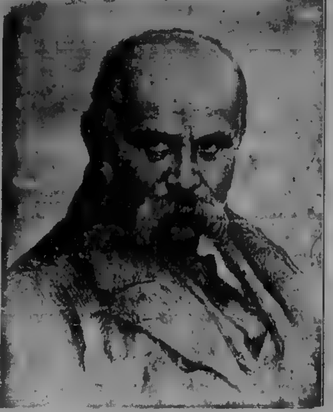

ТАРАС ШЕВЧЕНКО (1814—1861)

ЗАПОВІТ

Як умру то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого
На Вкраїні милій
Щоб лани широкополі
І Дніпро і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

* * *

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кровю
Волю окропіте!
І мене в сімї великій,
В сімї вольній, новій,
Не забудьте помянути
Не злим тихим словом!
(7 січня, 1846, в Переяславі).

* * *

І забудеться срамотня
Давняя година,
І оживе добра слава,
Слава України.
І світ ясний
Невечерній
Тихенько засяє...
Обнімітеся,
Брати мої,
Молю вас, благаю.
Тарас Шевченко.

ЗВІДКИ ІДЕ НАШ ДОБРОБУТ?

Нині ніхто не нарікає, що не має грошій Кождий має повні кишені і тому часто люди купують речі, про які навіть передше не думали

Звідки ці гроші беруться?

Воєнні обставини заставили фабрики виробляти речі воєнної потреби Держава не має стільки доходів, щоби це все поплатити, отже затягає позички в своїх горожан. Ці самі люди купують державні воєнні бонди і платять високі доходові податки. Так одною рукою приходить, другою відходить Але державний довг в людий остає

В 1939 році цілий державний довг Канади виносив суму $4,5 білонів · ця сума в році 1944 зросла до $14 білонів. В році 1939 сам процент від довгу був річно 162 міліонів, в 1944 $374 міліонів Коли порівнаємо, що перед війною весь річний розхід Канади виносив кругло пятьсот міліонів долярів, то можемо представити собі силу нашого довгу тепер, коли самий процент від нього річно виносить $374 міліонів, або мало що менше від всіх видатків, які держава робила в мирнім часі. На кожду голову в Канаді припадає платити річно тепер $31.30 самого проценту від довгу

Тому най не буде дивним, що люди мають повно гроший. В 1944 році населення Канади заробило понад $8.1 біліонів, з того заплатили ми всякі податки і ще остало $7.3 біліонів. Але так само зріс наш довг, котрий колись треба буде виплатити і тоді буде инша історія.

ЕВРОПА ДРОЖИТЬ СЕРЕД МОРОЗІВ

Ми в Канаді щасливі серед зимна і морозу, коли є вугля і дерево, кождий може купити, скільки сам хоче а люди на фамах палять в грубках скільки їх воля.

Не так є в Европі. Вісти подають, що Франція ціла, а головно столичний Париж посинів зі зимна, бо не мож купити крихітки вугілля Подібно в Бельгії.

В Льондоні на цілий місяць людям заряджено на родину чверть тони вугля. А коли хто має вдома 500 фунтів вугля, то не дістане ані кришки більше.

Люди палять в Европі лавки з парків і хатне приладдя, щоби бодай троха загрітися і зварити страву.

БНАЦІЇ ЯК ЦІЛОРІЧНИЙ ДАРУНОК

БНації яко цілорічний дарунок зложили:

Стефан Кучма з Винипеґ — свому приятелеві Филипові Пендулякові в Велленд, Онт.

Іван Колісник з Вішарт, Саск. свому синові М. Колісникові в Форт Вілліям, Онт.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

ПРО СІМ МЕЧІВ БОЛЮ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Здається, що се неможлива річ щоби могло найтись хоча одно таке серце тверде, неужиточне, котреби на вид Богородиці і Діви Марії, сеї Матері болів-терпінь, не відчуло ласкавого, солодкого, милого співчуття, а в смутку, болю і тузі, щоби хоть промінчик солодкої потіхи-розради не втиснувся в смутну душу і не розвиднив темної ночи—якою є замрачене серце. **Бо Марія є Матірю, а се слово "МАТИ" не відібється о наші серця ніколи без відгомону.** Перед нами пересуваються дороґі споминн дитинних, невинних літ нашого життя, які ми згадуємо мимоволі, зі зітхненням. О, межи тим "колись" а "тепер" яка велика ріжниця! Яка глибока пропасть розділила наше життя! Так ясно, мило, ласкаво розпочалося се життя таких чувств не були перелетною лискавкою, щоб радше переняли наші серця любовію Ісуса і Марії, що може нас одна успокоїти, потішити, спасти Вид Марії, чиж не обудить туги до Неї, чиж в нашим серці не запалить іскорки любови до Неї? А відчуємо і зрозумієм раз, що Вона Матірю і що ми Її діти, чиж та любов не покаже дитині дороги до Матері?

Алеж ся дорога крована, повна і болів і терпінь запровадить нас під хрест там наша Мати там наш Спаситель Любов Марії вабудить в нашім серці любов до Ісуса.

Набожність до страдаючої Матінки Божої несла все і всюди і всім потіху і полекшу в терпіннях і тепер приносить, коли тільки злучити схочемо наші болі з болями Марії під хрестом Спасення О, не розлюбимо нашого серця так, щоб Марія під хрестом Спасення терпіла а ми під хрестом світа Лучім наші серця з Її болями, наші серця з Її серцем Величаймо Її, роздумаймо про Її болі а Вона певно поспішить нам з поміччю-ратунком в наших бідах і терпіннях сих життя.

1. Перший меч болю Матінки Божої. "Тобі самій душу перейде меч ." (Лук. 2, 35). Марія терпіла—а як ми терпимо?...

Ледви праведний Симеон вимовив слова. "А Тобі самій душу перейде меч." в тій самій хвилі се пророцтво болю сповнилось на Марії, "Острий меч пронизав Її серце" Живо стали перед Її очима всі гіркі муки Її Сина, а нашого Спасителя. І від тої хвилі Марія носила в серці цілу майбутність болів. Тримає дитятко Ісуса на руках а видить Його на твердім дереві хреста розпятого, бачить ті невинні ручки цвяхами попребивані-подірявлені; бачить ті уста жовчею і оцтом напоєні; бачить ту найсвятішу голову страшно терним вінком увінчану, бачить се тіло від стіп до голови бичоване, пооране, бачить се ... ранами побите, бачить що серце копієм пробите і бачить ту кров найсвятішу до останньої краплі пролиту

Марія терпить так довгий час, терпить без перестанку, бо що в такім предвидженю майбутности могло Її потішити? Терпить а одна не нарікає, не піддається розпуці; Її душа страшно взрушена не тратить спокою і в серцю пробитім мечем виповняє найсвятіший свої обовязки бо Вона благую часть вибрала свою волю піддала волі Божій, злучилася з волею свого Сина

А чомуж ми, коли находимося в подібних обставинах, не йдемо за прикладом Марії?

Коли предвиджуємо грізну і повну болю майбутність; коли тривога та боязнь перераджає наше серце на вид тих терпінь які предвиджуємо; коли ні звідки не отримуємо ніякої потіхи і сили- йдім тоді до Марії, отворім Її весь наш біль, скажім з нею і Її Сином: "Господи, коли можна, най відійде від мене ся чаша. але не як я хочу, але Ти Знаю, дальше, що без Твоєї всевідучости і волі нічого мені злого не може статися. Знаю, що Твоя воля є не инша, як моє спасення, тож провадь мене, не буду вириватися з Твоїх рук Ти не пощадив, Предвічний Отче, Твого Сина й Його Матері, а ми грішні не хотіли би дізнавати жадної прикрости? Хочемо терпіти, коли Ти хочеш, щоби ми терпіли, а те просимо Тебе о поміч і піддаймся Твоїй волі, все і всюди і у всім. Твоя Мати хай нам випросить ту ласку."

Марія буде для нас взірцем в терпіннях. Марія буде для нас потіхою, осолодою. Марія най буде від тепер нашою опікункою в житті і при смерти Марія най провадить нас до Тебе, о Боже.

О, терпляча Мати, молися і вспомагай нас в гірких терпіннях сих життя!

II. Другий меч болю Матінки Божої. Марія втікає в Єгипет. Причина утечі—не хоче втратити Ісуса—а ми .світа.

Марія довго не надумується, коли тільки побачила небезпеку Щоби не втратити свого скарбу Ісуса, покидає стайню, дім, край, знакомих, кидає все, що посідає, в пізній порі року, серед холодної ночі, без іншої опіки, як тільки старця в літах св. Йосифа не зважає на пригоди і подорожні небезпеки, спішить, утікає в далекі, незнані поганські краї Вона емигрантка.

Але більше болить Марію чим всі труди та невигоди утечі ті причини, що спонукали ту утечу. Видить то Дитятко Ісуса, свого Сина, свого Бога, переслідуване, слідженe від людей, від першої хвилі Його життя на світі Люди наставуть на се життя. Він прийшов з неба на землю, прийняв на себе людське тіло і цілу нужду людської природи а люди, котрим нічого ніколи злого не учинив, хотять Йому все зло учинити Прийшов на се, щоби світ спасти а світ відтручує, відпихає Його. Прийшов, щоби смерть перемогти а люди ще маленьким хотять Йому життя відобрати Прийшов увільнити рід людський вибавити, а люди до утечі Його приневолюють. Від колиски світ Його переслідував і не заперестав сього, аж Його прибив до хреста

Марія все покидає, щоби Ісуса не втратити, ми, люди, опускаємо Ісуса, щоби не втратити світа Марія з Ісусом утікає перед світом, а ми зі світом утікаємо від Ісуса Ах, не тільки не утікаємо від того всього, через що ми моглиби втратити спокій сумління, ласку освячаючу, нашу душу але ще самі шукаємо нагоди до сього, самі розважно, добровільно, з цілою веселістю серця вмотуємося в сильця заставлені на наших погибель Хочемо часто позбутися нашої невинности, чим скорше бажаємо скинути Божу ласку з нашої душі, якби якийсь невиносимий тягар. - І той голос Ангела, до св. Йосифа: "Втікай" (Мат 2, 13), кількож то разів відзивався він в наших душі! Тим ангелом кількож то разів було наше сумління. Втікай від тої особи, котра хоче тобі видерти віру; втікай від того дому, на котрім очевидно тяжить проклін, Божа рука; втікай від тих занять (бизнесів), котрі кривдять твоїх ближних; втікай від тих організацій, котрі Бога хулять і зневажають; втікай від всього того, що може бути для тебе причиною упадку, бо "хто любить небезпеку, в ній згине" (Еккл. 3, 27). Не каже Бог, хто знаходиться, знеболений обставинами (пр. на війні), мимо своєї волі, в небезпеці, але "хто любить небезпеку" і її шукає.

Матінка Божа дуже болїла та утеча болїти може буде і тебе Але Марія мала потіху, бо мала Ісуса при собі так і ти подібну потіху можеш мати, коли покинеш нагоду до гріха, коли покинеш світове, що носиш в своїм серці, Ісус буде з тобою. Жий в тім стані, до котрого покликав тебе Бог, сповняй свої обовязки, люби людей, далай, у добре кільки і як можеш, але Ісуса люби понад все. "Стереженого Бог стереже" тож в болях, покусах і небезпеках, що грозить тобі не від Ісуса і не від Марії, але від світа, утікай чим скорше під опіку Христа і Його Матінки. Ісус і Марія хай все товаришать тобі в дорозі твого життя, тут на землі Прилучись до них сам, прилучись з цілою родиною, щоби ти міг ту дорогу життя з сею св Родиною, Ісусом, Марією і св Йосифом, перебути та і щасливо закінчити.

(Продовження послідує)

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР БЕРЕЗЕНЬ, 1945

1	Ч	16	Мч. Памфила
2	П	17	Вмч. Теодора Тирона
3	С	18	Св. Льва Папи
4	**Н**	**19**	**Нед. Блудного Сина**
5	П	20	Преп. Льва катан.
6	В	21	Преп. Тимотея
7	С	22	Найд. мщ. муч. у Евг.
8	Ч	23	Сщмч. Полікарпа
9	П	24	† 1 і 2 найд. Гл. І. Хр.
10	С	25	Суб. зад., Тарасія
11	**Н**	**26**	**Нед. Мясопустна**
12	П	27	Пр. іісп. Прокопія
13	В	28	Пр. і ісп. Василія
14	С	1	Березень Прч Евдк
15	Ч	2	Сщмч. Теодота
16	П	3	Мч. Евтропія
17	С	4	Преп Герасима

УСТАВ

4. Неділя Блудного Сина: Гл. 6, Єв. утр 6. Сл. Б.. Ап. з 135, Єв. Лук. з. 79.

9 1 і 2 Найд гол. Ів Хрест : Сл Б Ап 176, Єв. Мат 40

10 Субота Задушна Сл. Б. се за усопших.

11 Неділя Мясопустна. Гл 7, Єв утр 7. Сл Б . Ап 140, Єв Мат. 106.

ЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ ЗАХОРОНКУ В ТОРОНТО

п С Годований $30.00 Л Мазиченко $25.00, Л. Болнар $15.00 По $10.00 Др Вахна, І Бойер, Н.Н., з Гамільтон, Ів Маланчук В. Гультан, І Ревчук По $5.00, Н Данькович В Баган, Адв Н Романюк, І М Гураль, Панство С Андрейчук з Гримсбі, Р П Пашкевич, П Ситник, Ів. Хрін, Анна Мамчур і Оля Чикановська, п В Н. Білокевич, панство Дунець, п Кінаш. По $3.00: А. Козар, Л Гараїда, Д Ростецький Йосиф Яйко. По $2.00: п.-Легун, І Слота, І. Станевич, Ганна Кондрашка, С Дубельт, Іван Ружановський, В. Війтюк, пані А Савка, п Блазько, панство Чома, Н Добко, М Гніл, Анна Дребут, М М Пiечко, Н Волочатюк, Т. Васильський, п Воліцький, Ів. Федун. По $1.00 Д. Оліник, пані Куць, В. Куць, пані К. Кудла, пані Г. Мітро, І. Стеблий, С. Теребуш, Анна Дмитрів, Т. Ващук, В. Кучера.

п. Іван Малик зібрав $12.10.

Гр. і Катерина Луців $2.00

По $1.00: Ів. Малик, Д. Бий, Ів. і Юлія Жатковський, Й. і Павлина Бутник, Софія Бординюк. По 50ц.: Р. Канонець, п Добретий, А Нудник, Б. Нудник, В. Багнюк, Ів. Козоріз, О Бедрий, С. Своринь, пані П Сохацька 35ц., П. Картко 25ц

Пані Маруся Борисюк занялася збіркою: Л Боросюк $5.00, Г. Кухарський 2.25, Анна Грицай 2.00. По 1.00: Анна Медведик, С Баранський, Антонія Мазепа, Параскевія Кузь, Юлія Шкабарніська Марія Борасюк 75ц., Петрусн Борасюк 50ц Разом зібрала $15.50.

Зібрав. І. Щур: По 5.00 Ів. Бачинський І Щур 2.00. По 1.00. М Вдовичин, О Фастик, Ан Верес, П. Берчак.

Разом $11.00

Всім нашим Добродіям (Добродійкам) складаєм щиро сердечну подяку.

Сестри Служебниці

КОЛЯДУВАЛИ НА БУРСУ БУК-а В САСКАТУНІ

Укр. гр. катол. парохія св. Димитрія, Кридор, Саск: По 1.00: Всеч. о. Дрогомирецький, П Шилюк, Т. Саганський, М. Павлик, З. Лещишин, П Барановський, Ф. Дідич, Н Саганський, В. Романюк, В П Харко, В Смаль, Н Михалюк, П. Кірик, П Крисак, І Грева, А. Чехніта, Ольга Чехніта. По 50ц.: І. Войтович, Анна Харко, Н. Шурґот, Т. Луцик, Б Шклянка, А. Саганська, В. Кавулич. Переслав Петро Шилюк

З Лановець, Саск., переслав Никола Габрух коляду на Бурсу. Колядували Степан, Володимир, Василь, Николай Войтовичі, Орест Корпан, Олекса Габрух Жертвували: по 2.00 А. Овчар, К. Лозінський По 1.00 Н. Габрух, П Жарин, Ів. Войтович, Марія С.Войтович і Панько Габрух 50ц.

Всім шановним панам колядникам і жертводавцям сердечний спасибіг. Рік річно Кридор, Ланівці все перші памятають піти з колядою для нашої Інституції. Кадворт, теж прислали 50 долярів, і ще мають надіслати других 50.00. Се чесна Молодь УКЮ, жертвує на будову нового виховного Інституту в Саскатуні Айтуна УКЮ прислали 100.00 вже давнише Також УКЮ в Гудів, Голяр, Бруно, Ростерн, ще на зїзд БУК-а в осени прислали. Честь нашій ідейній Молоді. Наш кур. катол. Саскачеван вже богато разів дав доказ своєї духової й народньої вартості. Тому з повним довірям в Божу поміч, з довірям жертвенности наших українців католиків Саскачевану старших і молодших, ми зумієм успішно доконати нашого початого діла.

Новий Виховний Інститут!
о. Петро Криворучка.

ПОМЕР о. МИХАЙЛО ЛИСЯК

Дня 9 лютня 1945, упокоївся о. Михайло Лисяк, парох української католицької церкви в Оборні, Зл. Держави. Похорон відбувся дня 13 лютня, 1945. В.Й.П.

СВ. ЮР ЗНИЩЕНИЙ

До Америки з Риму прийшли вісти про се, що катедральна церква св. Юрія у Львові, Західна Україна, що стояла на святоюрській горі, зараз побіч палати бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького, ЗІСТАЛА ЦІЛКОМ ЗНИЩЕНА. Сумні, пресумні вісти приходять до нас з нашого рідного Краю ..

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
VIII.—(Продовження)

Школа для дитини се маєток. Хочеш дати своїм дітям добре виховання, тоді посилай їх до католицької школи.

Бувають родичі, що пічнуть посилати дітий до школи а по якімсь часі відбирають їх зі шкіл та запрягають до роботи. Оскілько можливо родичі повинні дати все дитині якнайвищі школи. Се не значить, що дитина котра ходить до школи не має помагати вже цілком родичам в праці, коли має вільні хвилини від науки. Ні. Зверну увагу тепер на наші Рідні Школи в Канаді. Кільки то їх є всюди, а як мало наші родичі користають з тих шкіл і не посилають до них своїх дітий, мовляв дитині того за богато або "воно дитині все помішається." Аж прикро се писати. Родичі подумайте над сим. Яка користь буде з ваших дітий для нашого народу і церкви в Канаді, коли діти ваші попідростають не будуть знати свого рідного слова.

II. Релігійне виховання дітий.

Родичі мають дати своїм дітям і релігійне виховання. Дітий своїх родичі повинні все зі собою брати до церкви, научати мають їх молитви і любови Божої, а не будеться стрічати в Канаді таких хлопців і дівчат, котрі навіть не знають якої вони релігії. Сеж сором для нас усіх. Релігійне виховання дуже поможе дитині, бо справиться її на добру дорогу в пізнійшім життю.

Релігійне виховання дітий починається від навчання катехизму, тому родичі повинні подбати про се, щоби їх діти від наймолодших літ стало приходили на науку релігії на катехизм. Там дитина навчиться обовязку служити Богові; там дитина навчиться робити добре а уникати злого, навчиться правд віри, чеснот, як жити добре після заповідий Божих.

Щоби дитина скористала з катехизму, то родичі вже в дома повинні дещо свою дитину повчити про головні правди Віри. Значить, що як дитина прийде на катехизм, то душа її буде вже приготована на приймання дальших правд Віри, так як зорана ріля до сіяння зерна. Часто однак так буває, що навіть вже дорослі діти приходять до школи без жадного приготовання релігійного та знайшовшися між молодшими дітьми, завстиджені своїм незнанням, покидають катехизм. Буває й таке, що навіть ті, що приходять до слюбу нічого не знають про найголовнійші правди св. Віри, заледви знають декотрі перехреститися. Ви, батьки, повинні бути тими першими учителями, пастирями своїх дітий. Це при твоїх колінах, мамо, дитина твоя повинна разом з тобою відмовляти свої молитви. А від тебе, батьку, дитина повинна навчитися головних правд віри. Як гарно глядіти, коли дитина разом зі своєю матірю клячить и відмовляє молитви. Ті перші слова молитви, що навчила їх нас мати ніколи не затратяться в нашій памяти.

Коли дитина вже трохи підросте, тоді треба її посилати на катехизм. Зацікався більше мамо і батьку своєю дитиною, поговори з нею більше про св. Віру, спитай що навчилася на катехизмі та заохоти її до дальшої участи. Ті добрі слова родичів богато дуже поможуть дитині.

Родичі часто плачуть, нарікають на свої діти, що діти їх не шанують на старість. Однак, колиб родичі були звертали колись увагу на релігійне виховання дітий своїх, тодіб діти були родичів більше любили та шанували. А так, самі не ходили до церкви, не вчили своїх дітий, часто говорили при дітях на своїх священиків і на старість самі за се покутують.

Майже не стрічається таких дітий, що дістали гарне релігійне виховання за молоду, котрі тоді коли родичі стали старими, щоб їх не поважали. Такі діти все будуть добрими християнами, [illegible] будуть потіхою для своїх родичів, свого народу та Церкви.

IX.
Обовязки хлібодавців відносно слуг

На світі так є, що один залежить від другого, бідний потребує богатого, богатий потребує бідного. Господь Бог наклав однак кождому чоловікові певні обовязки відносно других людей. Самим Бог так обовязки словами: "Слуги, слухай свого хлібодавця [illegible] зам." Хлібодавцям знова Бог приказує, щоби віддали кождому свому слузі, що йому справедливо належиться, бож і хлібодавці мають одного спільного хлібодавця на небі Бога.

Застановлятися будемо в тій науці над обовязками хлібодавців.

Чим більше Бог кого вивисшив, тим більше він має обовязків. На Страшному Суді Бог буде від такого більше вимагати, бо він більше дістав. Богатших Бог буде острійше судити як бідних, царя острійше як підданих, пана острійше як його слуг, епископа більше як звичайного чоловіка, священика острійше як його вірних. Отже, чим вище становище, тим більша відповідальність.

Обовязки хлібодавців є численні, однак ми будемо застановлятися тільки над трома.

1. По перше, хлібодавці повинні трактувати своїх слуг добре та з повагою. Усіх людей сотворив Бог, не залежно від сього в яким низьким стані вони є, на свою подобу. Всі вони є відкуплені кровю Христа, хрещені як і другі и призначені є колись бути мешканцями неба. То правда, що слуги тепер є небогаті, може уроджені в бідній хатині, діти бідних родичів. Однак так довго, як вони є чесні, вони є так за милі Богові як і другі.

Слуг отже не можна ненавидіти задля їх стану. Коли слуги завважать, що їх пани погорджують ними, то се слуг дуже болить і вони ніколи не будуть привязані до своїх хлібодавців. Однак противно, коли хлібодавець відноситься з любовю до слуг, тоді слуги будуть йому вірні в службі.

(Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(25)

Бажав почути притакуючу відповідь, та лікар не квапився з відповіддю, гейби важився чи має відкрити правду, чи ні.

—Пане доктор... це мій найщиріший друг...

Лікар ще раз відкрив накривальце і відкриваючи бандаж процідив знеохотя:

У Бозі надія...

Андрієві защеміло в грудях, в очах закрутились сльози і закриваючи лице руками, залебедів:

Боже не опусти його... пошли йому здоровля...— відрухово вхопив руки лікаря. Пане доктор, добродію наш, ратуйте, ратуйте його...

—Зробиться всьо, що буде в нашій силі...

Хвилину стояли мовчки, спустивши очі вниз, наче боялись глянути собі у вічі, щоб не розвіяти послідної надії. Не звертали уваги, як по бараку вешталися санітети, а з ліжок, уставлених у два ряди попід стіни, неслися притишені зойки ранених.

Ви вже можете відїхати-— сказав по хвилі лікар і покликав до себе одного переходячого санітета.

Я хотів би бути одну ніч бодай при нім...

Це недопускаємо!

Позвольте, позвольте, пане доктор.

Про мене... але будете в ждальні.

—При ньому... благав Андрій.

Лікар звернувся до санітета і скартав його, що крутиться безчинно по салі промовив:

Покликати зараз доктора [illegible]ха й доктора Франкля.

Санітет пустився бігцем зі салі, а лікар звертаючись до відходу, сказав до Андрія

Одну ніч можете зістати, але тепер мусите вийти й найскорше можете прийти щойно аж за три години.

Вийшов з поспіхом, лишаючи Андрія і обох санітетів при раненім. За хвильку ввійшов ордонанс і заявив усім трьом, щоби зараз вийшли зі салі.

-Чомуж зараз? замітив Андрій.

Здається буде операція.. шепнув ордонанс і настоював, щоб виходили.

—Андрій поглянув на Олексу й побачив, що на його лиці показалися румянці. Нахилився, поцілував його в голову, і при тім почув уриваний, прискорений віддих.

Горячка шепнув санітет, потягаючи другого до відходу.

Вийшли всі три на двір. Теміло, лиш на стації блимали три великі ліхтарні й сичала машина. Хвилинку стояли, наче надумувалися, що їм робити. У світлі ліхтарень мигали платки снігу, похожі на рій купавок, а з міста неслася військова пісонька.

Ходімо до кухні, сказав один санітет -ми ще сьогодні нищо не їли, може нам дадуть щонебудь перекусити.

Добре. Ходи Андрію! потягнув його другий за руку. Та Андрій не про це думав. Його гадки літали біля вмираючого Олекси.

—Та ходиж бо! настоювали оба

Куди?

До кухні!

Чого?

-Як чого? Говориш, як мала дитина.

Що там з ним тепер діється? Бідний... промовив сам до себе Андрій, не рухаючися з місця.

Вкінці потягнули його за собою та вступили до кухні.

Куховар порався біля кухні, приспівував собі під носом якусь пісоньку і не звернув на них уваги.

Чи можна у вас що поповнити? приступаючи до куховари заговорив один санітет.

По хвилі сиділи всі три за широким столом, а перед ними парувала у мальованих тарелях горяча каша. Оба санітети їли зі смаком, лиш Андрій знеохотя тягнув ложкою та вдивлявся раз у раз у мале віконце. Куховар, радий що має в кухні товариство, навязав розмову, а радше сам став оповідати якісь сміховинки, а при тому здорово сміявся. Санітети докидали час до часу й своїх кілька словець оттак, щоб щось сказати, а більше займалися кашою. Андрій не займала ні каша, ні розмова.

А цей третій з місяця впав? зареготався куховар, показуючи на Андрія.

В тім ввійшло до кухні кількох жовнірів з блящаними їдунками й куховар став їм ділити кашу й молоко. Серед того висунувся тихцем Андрій і подався під салю, де лежали ранені. З биттям серця потягнув за клямку і вступив до середини. Наближився до причі, де ще перед хвилиною лежав його друг, але місце застав порожне. Вже хотів кликати на голос, питатись що з ним сталось, коли в тім потягнув його за рукав один санітет і рухом голови повів його за собою. Водив очима по всіх ліжках, шукаючи Олекси. Перейшли здовж салю і ввійшли в другу, таку саму довгу, заповнену раненими. Нетерплячка брала верх.

Деж він? закликав у голос.

Пст! кричати не вільно!— напімнув його санітет.

Вступили в третю, значно меншу, слабо освітлену салю.

Ось тут, четверте ліжко на право, число 61.

Санітет пустив його вперід, а сам поступав за ним. Андрій посувався на пальцях, зі зложеними руками, вдивлений у четверту причу, подібний в цій хвилі до таємної постаті, що підкрадається на свою жертву. Станули біля нього Андрій запер віддих і нахилився.

· Він тепер спить шепнув санітет

—А може вмер...? і нахилився над ним еще близше, аж до самого лиця. Почув слабий його віддих і випростуваючися, зітхнув.

—При памяти?

—Здається ні.

Олекса лежав горілиць, з примкненими очима, змарнілий, з червоними на лиці плямками

Не вільно до нього нищо говорити, бо це дуже йому пошкодилоб. Розуміете?

Андрій кивнув головою. Відтак санітет відійшов, а він згинаючи легко колина, приклякнув біля причі, й мимохіть став молитись. Затоплений в молитві, не бачив, як на пальцях пересувались по салі санітети й дижурний лікар, що найдовше затримувалися біля цеї причі. Прочуняввся щойно, як санітет потрутив його злегка рукою й дав знак, щоби вийшов. На дворі вже робився день.

через салі хитаючися, з розкиненими руками, начеб шукав уперття. У дверях почекальні зустрінувся з лікарем?

Що з ним?

З ким?

З Олексом Коцуром.

Може вийде...

Певно не знати?

А що сьогодня певне на світі?- - сказав лікар і подався у салю. Андрій вийшов на двір; тут на нього вже ждали оба санітети й разом пішли до поїзду.

* * *

Відходить за пів години ваш поїзд сказав, відводячи його на бік. Щераз окинув причу поглядом і в очах затремтіли йому сльози. Ішов Олекса кидався в горячці. Санітети безпереривно над ним чували, міняючись що дві години. І лікарі часто до нього забігали, оглядали, нотували горячку, приписували нові ліки.

Не мала це річ. Закаження...—промовив один зі санітетів, що з кількома іншими, ішов за дижурним лікарем.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

WHAT IS OR IS NOT GOOD RECREATION

INTRODUCTION:

It is generally admitted that the fatigue (tiredness) of the soul necessitates (requires) a natural remedy, and that the letter is above all pleasure or fun. Looked upon from this angle, pleasure may be called "leisure." That is a general word meaning any agreeable occupation (action or series of actions), from arts to sports, including manual work etc., anything that is of nature to do away with the rest and monotony which are an impediment obstacle to the continuance of one's daily work. We are before human actions ordained towards the accomplishment of one's duty in life. As well as any other human action leisure needs must proceed according to honesty and modesty. On the other hand we must never for a moment even forget that leisure, pleasure, fun and recreation are but a means [illegible] a means towards a more noble and perfect goal or end.

Consequently we say that leisures or pleasures should in measure be sufficient without becoming excessive, too many and too often, not moderate.

Leisure and [illegible]

With the appearance upon the stage of modern life of large industries in which all is done according to a mechanical and standard [illegible] pattern, the working hours are nowadays fixed and relatively very few. The other hours are still shorter, and our professionals, or even our business men try to fall in suite. Consequently every one [illegible] a sufficient number of hours when one has no compulsory work to perform. These long moments called "time of leisure" and which should be used for recreation, are quite often spoiled by a very demoralizing worklessness.

However, human ingenuity and initiative, stimulated by greed and the thirst for money, hastened to offer to the general public a variety of amusements which are unequal in value: libraries, museums, theatres, amusement-halls and parks, gymnasiums, public baths, beaches, sport-clubs, etc.

In order to assure more securely a greater financial success, many companies who control all those means of pleasure, have hypnotized the eyes of the masses with the many attractions they offer and so unscrupulously advertize and announce. Easy work it is for them because human nature with the suite of its weaknesses is always very sensitive to the invitations of "Lady Pleasure" (pleasure—fun). Such excessive and picturesque propaganda has not only undermined morals but also has destroyed the very meaning of pleasure and leisure.

In the minds of many, organized pleasure is no more a simple means of repose in order to better one's work later on, but work itself has become a means necessary in the earning of enough money to enable one to amuse himself more often and for a longer time. People work and slave in order to make enough money for week-end parties.

Leisure may become a violent passion:

This state of mind is an index that certain leisures or forms of amusement, especially some sports have become passions. As every other passion, that of even an honest (good) sport has ended by making "*divine*" its own end, so much so that this object or end gives like its meaning, its thrill and its charm!

A great preacher said not long ago: "Sports become often and quickly and amongst many a real passion. It takes on all the forms of passion. One thinks of it, one believes in it; one hopes in it; one LOVES it. One lives on it; almost always one lives FOR it. It is the great event of the week, the grand joy of Sunday; when looking back, it is a dear memory or retain [illegible], when looking forward to it, it is a dream to be put into effect. Sport is the consolation of labourous days. Too bad if it gets one tired: blessed is the fatigue endured for its and through it! Too bad if it costs money: well spent is the money used for it! A swell time is the one when sport is in full sway. Bad is the day when it is not to be had. Everything is sacrificed for it, but never is it sacrificed for anything. The pages which concern it are the only ones read with a thrill. The only ardent and fall [illegible] hours are those which are devoted to it. The great desire is to progress and triumph in it. In it some find all that constitutes the value of a human being. Great admirations, terrible jealousies are of the sportive order!"

St. Paul would have legitimately called that the idolatry of leisure, since one sacrifices with joy for it, one's time, money, health, and spiritual values. A sole example will justify our talking thus. We know of the huge number of skiers who invade our Canadian mountains and hills every week. It is also a fact that such a trip for a couple on a week end costs at least as much as one worker earns during a whole week (we do not dare mention the cost of the equipment)!

On the other hand a large percentage of these week-enders, during that time, sleep very little, eat hurriedly, drink profusely, and come home all "wacked out"! If they are practical Catholics, they most probably assisted at the shortest (sermonless, singing-less) mass! The remainder of Sunday was spent in a very doubtful atmosphere as far as morality is concerned!

Gravity of immoderate amusements:

The gravity of immoderate pleasures does not then come so much from the occasions of sin, as it does from the changing of the meaning of life and its real values. The ability of the body, the glory of popularity overpower slowly and fatally the progress of spiritual life. One easily then believes more in two hours of fun than in two minutes of prayer. For pleasure some are ready to become tired, get up early in the wee-hours of the morning, to suffer difficult trips. But for God ...nothing!

The slaves of this passion have for their models and idols in life, certain actors, and sportsmen, instead of Saints who were and still are the true champions and heroes of humanity!

Catholic Action and ...Amusements:

In order to better bring Christ back into the souls of people, Catholic Actoin looks after the welfare of the human body in all its aspects. It reaches out for this secondary end which should not be neglected. It (C.A.) has services amongst which is to be found that of amusements. Nobody can remain indifferent to this work and if anyone contributes to it, he or she should always respect the circumstances of sex, age, profession and finances!

Amongst the Youth in particular!

A student needs amusing activities which are of a physical-culture order. Those responsible should organize games which will captivate those of strong as well as weak health. Spectacular sport in which the interest of educators bears only upon a few chosen ones, while the rest of the pupils are reduced to the ranks of simple spectators, should be in second place and give way to games in which almost ALL can have an active part.

It is indeed quite unfortunate that in the minds of our Youth sports and games are necessarily something to be put on just for a championship. Parties and talking films are not either the only means of amusing one's self. We must make our physical culture programs quite attractive to all. Why should not manual labor, sculpture, painting and arts enter into the list of the activities of leisure? Would it not be a fine recipe for amusement, if one could learn or pick up something while in recreation? Those parents who can not offer such programs to their offspring at home, should get the help of parochial organizations.

Public authorities must put a stress on physical hygiene and morals. They should effectively encourage private organisms which respond devotedly and successfully to the needs of the younger generation in the realm of leisure.

An educator (parents and others) should take advantage of the interest found in all the recreative organizations in order to better the physical, intellectual and moral education of the Youth.

We can here cite the example of the Boy Scouts. In this movement the educators and masters make use of "group-games" in order to develop the sense of solidarity (sticking together) through the abnegation (self-denial) of one's self and the cooperation of a whole team towards success. Thus also they develop a sense of honor through the loyalty and respect of the opposing team. Thus the young ones get used to unite what is useful with what is pleasant, through the obtaining of diverse badges which mean initiations to different trades or practical knowledge for social life well understood!

Finally all these activities are under the influence of one's state of life, one's religious duties. The scouts have their own laws and vows. They will say, for instance: "the duty of a good scout begins at home... I promise to serve my God, Church, country, King, etc."

This kind of technique should be followed by all our clubs, with necessary adaptations of course. Our Youth thinks that amusement means only dancing and drinking. The pagan world of to-day makes them think that. Are they really happy?— No! a thousand times: NO! True happiness for our Youth lies only in fine, clean and healthy sport which can develop the body as well as the soul. If you want your clubs never to break up, give the members some recreative programs, which will satisfy all their faculties: body, mind, heart and soul!

Fr. Nick

FOOD FOR THOUGHT

1) There is no difference between Berlin and the Kremlin, as far as greedy imperialism is concerned.

2) Twenty percent of the victims murdered by the Reds in Athens were "officials." The government officials, the Protestant clergymen and certain Jewish elements in Canada who have contributed to the giving back (on a silver platter) to the Reds of certain labor temples should meditate upon this morbid fact.

3) Where is Timoshenko? Leading Ukrainian patriots against the Reds in the Ukraine??.

4) Who's got the Atlantic Charter? Was it in a suit sent to the cleaners? Maybe the suit did not return just yet, for there is a shortage of help ... or is it a lack of good will?

5) Ukrainian Communist editors attack our hierarchy in Canada quite often. A compliment to the patriotism and fine national spirit of our spiritual leaders!

6) A certain Toronto M.D. of Ukrainian descent and Catholic bringing up never misses a Communist concert or mass meeting. Traitor or coward?? Another proof that Toronto really needs the Sheptesky Institute!

7) Communism today, like pro-Moscophilism in the past, is spread amongst our people in order to [illegible] them as to the independence of the Ukraine.

8) Our Communists nowadays boast that there is freedom of religion in Russia and that they have nothing now against Christ and God, but still we wonder about their sincerity... when we see that they themselves stay away from our churches. It is safe to say that our Reds are using religion as a tool towards their own ends.

9) According to private letters received and the English Roman Catholic weekly "Tablet" "the Reds are deporting our Ukrainians - (men between the ages of 18 and 55, and women up to the age of 35) to Russia. Let us now ask our Communist neighbors if that is liberation ... or Russianization! Ask this question of the next Communist you meet to-day or to-morrow or any time. He will not be able to lie himself out of this one, but will most probably take a ragging fit!

10) Proud we should be of another Uke! Fr. Nick's brother John of Uncle Sam's Army was wounded in Belgium, and received the "Purple Heart" for his bravery amidst fire and living hell at the Western front.

11) A United Church clergyman lately said: "The Roman Catholic Church is the handmaiden of fascism. Nay! It is fascism!" Right he is indeed if by fascism he means anti-communism, anti-order, anti-murder, etc... !

12) Another such clergyman: "If the Catholic churches are packed at 7 a.m. and our (Protestant) are practically empty at 7 p.m. I would like to know why.... Surely there must be a reason!"

Our answer is: "You're darn tootin," there's a reason, reverend; the reason is the *practical* faith of the Catholics who did not modify the truths taught by Christ!

(Editor

READERS' OPEN FORUM

THE FIRST TIME...

Winnipeg Free Press of February 21st 1945, page 1, in the cable from London brings a splendid news item for every Ukrainian all over the world. And this news item is the first, we do hope, not the last of the same kind to follow ..

During the debate on the Atlantic Charter and the Polish question some conservative members of the British House of Commons were critical in connection with the Curzon Line.

Eden replied— wo do quote— that the house "no doubt" knew the strength of the National Ukrianian movement, which has existed in this territory for many years. However, Britain could not be expected to have detailed, factual, up-to-date evidence on this matter, he said.

"This is not purely a Polish-Russian question," Eden said. "It is also very much a Ukrainian question .. and I know there is a large Ukrainian majority in this area (eastern Galicia)."

* * *

This statement of the foreign secretary is one of the paramount importance as far as the Ukraine is concerned. It is the first time in this war that one of the outstanding allied diplomats makes such a frank and true reply to all the critics of the Curzon Line.

We appreciate this very much.

And it is now up to our diplomats to supply as soon as possible all the detailed, factual, up-to-date evidence on this matter—as wanted by hon. Eden.

Before our enemies will do that.

Therefore, Ukrainians: up to work and make it snappy!

Your Friend and Mine

In the Church's Calendar the month of January is very important for during that month many of the saints are specially honoured. On the last day of this month we Catholics pay homage to one who while upon this earth proved himself a great friend of youth. We shall try to briefly present some of the highlights in the life of this great favourite of God.

1815– That year is one of the most outstanding in the pages of history. If you remember those history lessons it was in 1815 that the great Frenchman Napoleon Bonapart was defeated at Waterloo. He was a great conqueror of nations. During that same year was born another conqueror but he was destined to be a conqueror of souls for God. Let us leave the bloody field of Waterloo and follow this spiritual conqueror.

St. John Bosco was born to a peasant family in the little town of Turin, Italy. Since his father died when he was only two years old it was up to Mama Margaret to provide for the two other boys besides John. This woman was very holy and no doubt it was her influence and leadership that later on encouraged John to enter the priesthood.

John's childhood were hard and lean years for the little family but with the help of God John finished the schooling necessary before entering the seminary, though he often had to leave home to go to some city relative where he had to work hard to pay for his boarding and schooling.

At last after so many hardships John attained his greatest ambition for in May 1841 he was ordained a priest of God. Now, he went earnestly to work at his duties as pastor. He especially wanted to do something to improve the conditions for young boys for he had lived the hard way and now knew what it was to be a poor boy. So he constantly prayed that God would show him the way in which he was to help these poor and homeless boys.

One day after Mass he met one of these boys whom he was so eager to help. He talked with him, taught him his prayers and asked the boy to come again. Before long this boy brought his friends to this "kindly and interesting priest" as he described Fr. Bosco. He had a way with boys which made him a friend of all. He would say something humorous or do a trick for them, many of which he learned during his boyhood, and then, when he had their attention, he would teach them their religion and following that he would join in with them in sports.

In a very short time he had a crowd of homeless boys about him. He had to give them some sort of a home. At first he rented cheap tenement houses but he realized he had to have special buildings of his own in which to house these boys. Where was he to get the money?

Fr. Bosco had great faith in Our Lady, Help of Christians.

Indeed, such great faith that after putting this work under her guidance and care he started to build a modern home for his boys without a penny to his name. He was rewarded for his faith for money came in from unexpected sources and before long he had this building finished. But, Fr. Bosco did not stop here, he built more homes, schools, workshops and even churches. He had great need for these buildings for his boys seemed to multiply daily. He found work for them; he found recreation centers for them, yes he sent many a boy off with a splendid start in life. He established the Salesian Order of Missionaries who carry on his work even to this day in other countries such as Ecuador, Patagonia and many others.

Fr. Bosco not only helped boys but he also did much for young girls. Under his supervision a young woman bearing the name of Maria Mazzarello organized an order called the Daughters of Our Lady, Help of Christians, which helps girls as the Salesian Order helps boys.

After doing so much good work Fr. Bosco was getting old and feeble. He saw that he must soon leave his beloved boys so he prepared to depart from this earth. His soul which must have been overflowing with grace, on January 31st 1888 swiftly soared to the altar of His Master, whom he had served so well.

The Blessed Friend of Youth (the title given to him by Pope Pius XI at his canonization Easter Sunday, April 1, 1934) watches over the youth of today and by his intercession before the throne of the Almighty helps them even more than he could have on earth.

* * *

This brief resume of the life of this wonderful saint does not in any way do justice to the marvellous work he performed here on earth. For anyone who is interested we strongly recommend the very interesting and engrossing book named "The Blessed Friend of Youth" by Neil Boyton S.J. It gives an insight into the character of Don Bosco and relates all the personal and exciting incidents of his life in such a manner that you will not want to put the book down until you have read the last sentence. I noticed in a list of books published by the Toronto Public Libraries that it is among the new books attained. Ask for it, in your own city Library.

Maurice Dzurman.

ENGAGEMENT

We are happy to announce the engagement of Miss Julia Kalynych to Mr. John Stasiuk. Miss J. Kalynych is a member of St. Nicholas Church choir. John Stasiuk is the past president of the Ukrainian Catholic Youth League, president of the CYL of the St. Mary Protectoress Church and is a member of the church choir. The couple will be married at St. Nicholas Church on February 17th. The reception will be held at the Marlborough Hotel. To the young couple the UCYL extend their heartiest congratulations.

He: What's a rhumba?

Her: That's when the front of you goes along nice and smooth like a Cadillac and the back of you shakes like a jeep.

* * *

PAUL BOZYK,—EDITOR,
78 DISRAELI ST.,
WINNIPEG.

WHAT? ALREADY?

What? Already? So exlaimed the Mr. and Miss Average Catholic at the sudden realisation that Lent is just around the corner.

There are so many ways that we Catholics may make our sacrifices for the Glory of God. We have forty days to do it in. Yes, Christ Himself set the example, fasting forty days and forty nights before making his supreme sacrifice — the crucifixion. Let everyone seek to understand the suffering of the Saviour by tasting a little of His Cross of mental and bodily pain.

Giving up the things we like most is hard but if you do it in the right spirit you will find a great deal of pleasure in it. Those extra rosaries and prayers that you may say during Lent is a splendid idea for the intention fo having this war come to an early end and a Christian peace. Save the pennies that you would spend on dances, shows, cigarettes, candy, etc. and give it towards St. Josaphat's Mission Society c/o Rev. Fr. Dzurman, Box 370, Portage la Prairie, Man.

In this spirit the time of penance will fly by swiftly and you will exclaim on hearing the joyful bells of Easter "What? Already?"

DID YOU KNOW

That the first Ukrainian Catholic Bishop for Canada was His Grace Bishop Budka, who arrived in Canada in December, 1912.

That there are two Ukrainian General Hospitals in Canada.

That as soon as a child reaches the age of seven the child is obligated to go to Mass every Sunday.

That the Ukrainian Catholic soldiers in the Canadian Army have three chaplains of their faith to serve them.

That it is the law of the Church to make your Easter duty, i.e. go to Confession and receive Holy Communion.

That it is not proper for girls to go into church without a head covering.

That the Ukrainians officially accepted Christianity in 988 A.D.

That March is the month set aside to honor Taras Shevchenko the "Poet Laureate of Ukrainians."

NEED REAL MEN

Addressing 1,000 members of the Sodality of the Blessed Virgin Mary, Pope Pius XII said: "Present times call for resolute, well grounded men not afraid of meeting hardships."

"And what does the civil order of today ask of you?" the Holy Father continued. "That you be real men not like those who are but only enjoying and amusing themselves like children but solidly prepared men ready for action, to whom it is sacred not to neglect anything that might help promote progress to perfection."

"The woman of today," he said, "finds herself dragged into the struggle for life in the professions, trades and also in the war. In fact she is more affected by the present upset in social conditions than man."

"Present times need Catholics soundly grounded from early youth in Faith, so that they will not be shaken even if they are no longer sustained by the fervor of those surrounding them. Catholics, with their eyes on the ideal of Christ, on the virtues of purity and sanctity, must be aware of the sacrifices required."

Pointing out the Pontiff stressed the necessity of thoroughly grounding youth in Catholic dogma, morals, liturgy, the interior and exterior life of the Church, including a knowledge of her history."

ST. VLADIMIR'S TOMB FOUND

Moscow reports that fragments of the marble sarcophagus of St. Vladimir have been unearthed by the Soviet archeologist Prof. Karges.

St. Vladimir introduced Christianity (i.e., Catholicity) to the Ukraine nearly 1,000 years ago.

It is also reported that while digging the foundations of the ancient church, at Kiev, workers discovered also the well preserved tombs of the 10th century knights converted through St. Vladimir. Objects discovered by Prof. Karger in the church included helmets, swords, a gold ring, several Venetian coins, pieces of cloth with silver ornamentation, and molds for the fashioning of gold and silver ornamentation.

The excavations at Kiev begun before the German invasion, were interrupted during the occupation but were resumed after the Germans were driven out.

ЩО РОБИТЬ УКЮ?

Секретарі Відділів виконують важну частину свойого обовязку, коли точно і якнайскорше на всі канви, обіжники, тощо, відповідають. Та пори відповіди на важні питання, і які відділи подають коротко звіт своєї праці. Так повинні всі відділи робити, тоді ясно всі будемо знати "що робить УКЮ."

п. В. Хрущ, голова відділу в Реджайні [illegible] до централі.

З Мейфир, Саск., пише секретарка Мар[illegible], що відділ гарно розвивається. [illegible] Секретаркою Марія Жонток [illegible] Приготовляють представлення і Аматорський вечірок.

З Карвел, Альберта, писала секр. п-на Стефанія Васильків по членські карти. Мають гарне число членів 21.

Оля Рогачук з Альвени, Саск. пише, що сходини в них відбуваються що місяця. Мали гарний успіх з представленням. Приготовляють дебату на сходини і зачинають підготовку до Шевченківського концерту. Від членів тих днів секретарка також Всеч[illegible] Чарному за їх поміч, щоби могли та практично [illegible] Рівнож дякують і о. Заболотному за його поміч в праці для УКЮ.

З Райлей, Алта., секретар Виктор Романюк пише, щоби також їм вислати членські карти. Членів мають 63. О, тут є кому працювати!

Никола Кіндрачук з Кадкорт, подає нам зарід на 1945 рік. Він є секретарем відділу. Головою є п-на Катерина Вербицька, заступниця голови В[illegible] Небоженко, скарбник Петрусь Болнарчук, а в Контрольній комісії є Анна Кондра і Йосиф Бараневський. Вони сходяться два рази на місяць до Церковної Салі на сходини.

В Гулів, Саск., зарід на 1945 складається з слідуючих осіб: Голова Олександер Янишин, заступник голови Анна Перепима, секретарка Михалина Гнип, скарбник Михалина Семенюк, один член Ольга Ісаїв, контроля Іван Ковальчук і Матвій Підгородецький.

Студентський відділ має свої регулярні сходини на котрих вчаться укр. літератури, історії, та мають виклади на інші цікаві теми.

З Гронліа довідуємося від Секр. Анни Боярчук, що будується вже новий народний Дім. Члени УКЮ помагають, щоби дім був як найскорше скінчений бо буде де вже мати сходини та різні підприємства.

З Кридор, Саск., секр. Павло Гарах подав слідуючий звіт. Стан відділу такий—

Осталось з 1943	$ 37.65
Членські вкладки	10.00
З продажі книжок	6.50
Орг. фонд зі з'їзду в Кридор	200.00
Інші приходи	155.75
Разом	$409.90
Розходи на 1944	356.81
Остається на 1945 .	$53.09

Заряд ново-вибраний як слідує: Голова Михайло Кірик, Заст. голови Стефанія Михалюк, Секр. Павло Гарах, Скарбник Петро Саганський, контроля Іван Пархома і Володимир Шилюк.

НАДІЙШОВ СЛІДУЮЧИЙ ЛИСТ ДО ЦЕНТРАЛІ

Січня 26, 1945

СIХ–

До Секр. УКЮ,

Вп. Панно Секретарко,

В минулому тижні я одержав кілька пакунків від відділів УКЮ. Це справило мені надзвичайну радість. Маючи речі передав до [illegible] клюбу в Лондоні. Всім відділам які прислали вже, та які повідомили мене що пакунки в дорозі, я від себе [illegible] [illegible] Вам [illegible] Управа Клюбу. При [illegible] хочу де[illegible] кілька слів написати до УКЮ. [illegible] [illegible] Відділ [illegible] УКЮ. При[illegible] було УКЮ. Пам'ятаю якто [illegible] Петро Воробець тепер є в Англії. [illegible] Яремович в Голландії [illegible] [illegible] в Канаді. Та хоч деякі з нас розлучатися [illegible] обов'язки вірно послане [illegible] і жнива зближаються.

З'їзд Домініяльний в Саскатун, З'їзд в Едмонтоні, у Винніпегу і Гемілтон та обєднання всіх під проводом Домініяльного Заряду, мене радує і тішить. Видно, що така організація наша молодіжа [illegible] та й за Божою поміччю має [illegible].

Я від [illegible] Воробця, від Яремовича і від себе шлю Дом[illegible] Зарядові й всім Провінціональним Зарядам привіт. Працюйте в згоді, в любові й послусі. Перед Вами, Дороге УКЮ, великі завдання. У це є виховання молодого, дальшого покоління, вдержання й розвиток нашої Укр. Гр. Католицької Церкви, нашої культури. Поможіть старшим посилачувати ловлі, що тяжать на деяких інституціях, поможіть збудувати нові.

Богато наших вояків від в[illegible] [illegible] до школи, до студій. Чей же нові за труд і жертву вартії красних місць. Я вірю, що й ми поможемо всіми силами Вам довершити цих діл.

Українське Католицьке Юнацтво беріться до праці. Хай не буде ані одної укр. колонії, деби не було Відділу УКЮ.

Дякую від вояків й від себе за листи і пакунки. Не забувайте, пишіть до братів своїх. Від відділів шліть пакунки на адресу:

H. Capt. M. Horoshko,
218 Sussex Gardens,
Paddington, London, W. 2.
England

Ці жертви на дусі підносять наше воянтво, живо звязує їх з вами. Ми надіємось за Божою помічю вернутися скоро домів. А тоді разом, зі збільшеними силами будемо братись до праці.

СУКВ й його Заряд, та клюб та Ваша і всіх українців піддержка,— є милі, наймиліщі погади, що переидуть до історії.

Від українських канадійських вояків, остаюся з привітом.

о. Н. Горошко, капелян
За Г. Зар. УКЮ,
А. Жук, секр.

П. СОЛЬНИК
рядовик, син панства Александра Сольник, Іст Селкирк, Ман., літ 19, зістав забитий в Франції 17 серпня, 1944. Був членом місцевої української католицької церкви.

І. І. ТАРНАВСЬКИЙ
рядовик, літ 19, син панства Петра Тарнавських в Трегерне, Ман., зістав забитий в Італії. За морем був від березня, 1944.

І. КУЛИЧ,
рядовик, Елма, Ман., зістав ранений в Голяндії 7 січня, 1945. За морем був від вересня, 1944.

ПАВЛО АТАМАНЧУК
саржент, Винипег, Ман., зістав тяжко ранений в Голяндії 7 грудня 1944. За морем від листопада 1944.

І. ФУТОРАНСЬКИЙ
лет старшина, Гонор, Ман., пропав за морем в активній службі 24 жовтня, 1944. За морем був від 1943.

KITCHEN KNOWLEDGE BY M.M.

ATTENTION

The following abbreviations will be used in this Cookery Column:

c — cup
T — tablespoon
t — teaspoon

Other abbreviations will be standard, such as lb. for pound.

QUICK TOMATO SOUP

2½ c canned tomatoes, 2 c water, 1 T sugar, 1 t salt, 1 bay leaf, 1 small onion, sliced, ¼ T quick cooking oats. Method: Place the tomatoes, water, salt, sugar, bay leaf and onion in a kettle and bring to the boiling point. Add the quick cooking oats and simmer for about 10 minutes longer. Turn into a sieve and strain, mashing through all the pulp possible. Reheat and serve immediately.

MILLIONAIRE POT ROAST

2 lbs round beef, 3 T drippings, 1 large onion, 3 medium carrots, 2 c canned tomatoes, Salt, pepper.

Method: I like round steak for this, cut about 2 inches thick, but when I am very economical, I use chuck or even shoulder. Anyway select a nice, lean piece with very little bone. Wipe it well and flour it generously. Melt the drippings in a heavy kettle and add the meat. Sear it to a rich, golden brown on all sides. Season it with salt and pepper and it takes about 1½ teaspoons salt and all the pepper the family will stand for. Slice the onion thin, and peel and chop the carrots. Lay them over the meat and pour the tomatoes around it. Generally I add about 1 teaspoon of sugar to the tomatoes, for I don't care for that very acidy taste they have, but that is purely a matter of taste.

Now cover the kettle closely—if you wanted to, you could put the whole thing in a baking dish after the meat is well browned. But use something which has a tight fitting cover. Set it in a slow oven and bake for about 3 hours, until the meat is so tender that it practically falls apart and the vegetables are cooked to a nice thick sauce.

ЙОРКТОН, САСК.
Концерт-Віче Соборности України

У двадцять-шосту річницю злуки українських земель відбувся величавий концерт-вечірок в Українськім Католицькім Народнім Домі в Йорктоні, Саск., дня 21 січня. Вечірок отворив о годині восьмій вечером п. адвокат Андрій Кіндракевич, голова Саскачеванської Секції БУК-а. На його поклик всі приявні, що запов[illegible] простору салю, повстали з місць і відспівали пісню "О Канадо". Відтак, покликаний в пікаря п. Ф. Федоровича, п. Кіндракевич, як предсідник цього торжества, змалював у коротких словах ціль цього концерту, велику хвилю нас зібрала, ото 26-а річниця Державности України, тому українці-католики влаштовують сьогодні вечірок.

На концерті виступив на сцену хор Студенток Інститута Серця Христового під управою Пр. Сестер. І появилась з молодих грудей більш пятдесятки дівчат, учениць Висшої Школи, могутні звуки Гимну в честь Христа-Царя "Царюй між нами." Потім цей хор відспівав дві стрілецьки-патріотичні пісні "На поділному блакиті" і "Здоров будь рідний краю." Хором проводила Пр. Сестра-учителька Тарнинія, що сиділа на салі в передньом ряді разом з другими Сестрами-учительками Інститута. Виконання всіх трьох пісень було знамените. Цей хор, що вже від ряду літ знаний, яко один з найліпших українських шкільних хорів у Канаді, вже нераз виступав у радіових програмах. Тож не дивно, що приявні нагородили їх співи рясними оплесками.

Слідувала орхестра Студентів Колегії св. Йосифа, що відограла з великим поводженням кілька музичних композицій, між ними були також українські коляди. Кілько разів та орхестра виступає на сцену, оплески слухачів не замовкають, доки не змусять наших музикантів до повторного виступу.

Головною точкою програми був реферат, що його виголосив о. ігумен Бахталовський, ЧНІ. У своїй довшій промові бесідник насамперед начеркнув у коротких а ядерних словах образ змагань українського народу, щоб мати свою суверенну державу. Ця ідея, "Української Держави," мимо всіх лихоліть, все жила в серцях українського народу, доки не здійснилася вповні Універсалом з дня 22. січня в Києві, 1918 року, сміливим зривом 1-го листопада у Львові, 1918 р., а вкінці актом Соборної України з дня 22. січня, 1919 р. в Києві. Відтак промовець перейшов до теперішних часів, змалював сумний образ, що зараз представляють українські землі й український нарід в Европі. "Ми, яко канадійці й українці не можемо бути обоятні на вид знехтовання прав природної справедливости, що належиться українському народові, на землях, що від непамятних часів замешкує, що віками боронив своєю кровію... українському народові належиться велика суверенна українська держава, що обіймалаб усі землі, що їх він замешкує. А наш той голос хай загомонить не лиш у цій Галі, але хай відібється далеко по Канаді аж до Оттави."

На поклик п. Предсідника, промовець відчитав ряд резолюцій, що домагатися справедливого миру для українського народу в Европі, свобідної, від нікого незалежної великої української держави. Між тими резолюціями було коротко а ядерно зазначено, чого конечно треба, щоб був справедливий і тривалий мир. Ча резолюція звучала: "Що ми виграємо цю війну і в побіді будемо старатися о установлення міжнародного ладу, в якім дух Христа має рядити серцями людей і народів." Всі резолюції приявні прийняли гучними оплесками.

Відтак слідувала надзвичайно мила несподіванка для всіх приявних на салі: на сцені став мішаний хор йорктонської молоді з міста. Була це дійсно несподіванка, бо майже ніхто не знав, що від двох тижнів збиралася наша мійська молодь на проби співу. Цей хор відспівав дуже удатно дві коляди: "Нова Радість Стала" (Стеценка) і "Скинія Златая," крім цих пісню "Де згода в родині." Хором цим проводив о. Бахталовський, ЧНІ. Приявні винагородили виступи цього хору дуже живими оплесками, на що співаки вповні заслужили. Хоч їх було всего 20, та мимо того їхній спів під оглядом віддання чувства був дуже добрий. Треба зазначити, що вимова слів була знаменита. Молодому хорові желаєм Божого благословення на будуче.

Слідував поклик до збірки на потребуючих тепер так дуже терплячих українців депортованих до різних европейських країв. По короткім палкім слові п. Предсідника, слідував заклик, що його виголосив з питомою собі вимовою й силою о. Шишкович, ЧНІ. Збірка, що її переводив о. Шишкович з поміччю п. учителя І. Мародина, випала дуже гарно. Зібрано готівкою $147.35.

В часі збірки Орхестра Студентів Колегії св. Йосифа насолоджувала слухачів добірною музикою.

Відспіванням народних гимнів: "О Україно і Боже щасти Йому, закінчено ціле торжество. Приявні піднесені на дусі. Це вечірок їх захоплював, провідні думки високо-патріотичного реферату, пориваючі слова промовця, останутьв їх серцях яко щира, діяльна любов України. І дасть Бог, що та правдива любов свого народу, оперта на Христовім законі, любов України в серцях українського народу здіжає, що прийде хвиля, коли то по словам поета:

"Від Кавказу по Сян
Лиш один буде лан
Його власником нарід цілий."

Учасник

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.
Основано відділ УКЮ

В пятницю 2 лютого, засновано в Етелберт, товариство молоді. На початок вписалося 31 членів.

Панна Марцелля Галицька, учителька, істала вибрана на предсідательку, Мирослава Бляка і Ізидора Сирника вибрано на заступників. На секретаря вибрано Гелю Волохалюк і Єриху Волохатюк. На касіра вибрано Мирослава Козака. о. А. Лутоний, місцевий парох був присутний на зборах. Переговорено і зроблено пляни щодо дальшої діяльности молодечого товариства.

КЕМСАК, САСК.
З приводу Іменин на пресу

В неділю, 14 січня ц.р. о. М. Оленьчук відправив Сл. Божу в місійській галі, бо наш будинок церковний знищила буревій минувшого літа, а нам не було ще можливо його відбудувати. Людей було дуже богато, місцевих а також і з дальних околиць.

По богослуженню була перекуска, а потім відбулися річні парохіяльні збори.

о. М. Оленьчук подав св. Тайни двом старенькими чоловікам в місцевім шпиталі, де є також третий "молодик," який каже, що має сто років, добре тримається, тільки ноги трохи попухли.

Священик був на обіді у своїх давних знакомих панства Мих. і Ольги Фаріонів, властителів трох готелів, двох в Кемсак, а одного в Канорі.

На вечері ми були в панства В. Великголова з нагоди іменин пана Василя. Модерна простора, богато умеблювана хата була заповнена родиною і приятелями. Смачних і ріжнородних страв і напитків було дуже богато. Присутні гостилися, і під проводом п. Д. Ратушного, співали коляди, народні пісні, і многолітствіє Василеві, його жені і дітям, яких найстарший син служить при канадійській военній фльоті. Панство В. Великголова дуже милі люде, хотяй вже старші, але дуже молодо виглядають, свідомі українці, вірні члени нашої Церкви в Кемсак, та загально в місті люблені і шановані. о. М. Оленьчук за дозволом господаря дому перевів збірку на пресу, з чого $7.70 на Українські Вісти а $5.00 на БНації.

Зложили по 2.00: панство Ст. Киба, панство Мих. Фаріони. По 1.00: панство В. Великголова, о. М. Оленьчук, п-то Дм. Ратушний, М. Черевик, пані М. Чомик. По 50ц.: п. Ст. Івачівський, П. Березовський, пані М. Міколашек, Ів. Великголова 45ц. По 25ц.: Гр. Гусак, П. Перепилюк, М. Барабаш. Разом $12.70.

Бажаємо щиро, щоби пан Василь ще многі, многі літа зі своєю женою і дітьми гостив в себе в день іменин свою рідню, сусідів і приятелів; а Ви дорогі гості і надальше підпомагайте українську пресу.

Гість.

КАНОРА, САСК.
Срібний ювилей панства Калмуків

В понеділок, 15 січня ц.р. в просторій салі при укр. катол. церкві св. Петра і Павла чисельно зібрані парохіяне цеї церкви гідно вшанували панство Юрка і Антонину Калмук з нагоди срібного ювилею їх вінчання. Угощуванням цеї гостини занялося жіноче товариство при церкві під проводом пані А. Балешта.

Всі присутні засіли до гарно заставлених столів. Молитву провів о. М. Оленьчук. Господарем торжества був місцевий адвокат, п. В. Балешта. Він коротко а ясно представив життя ювилятів, даючи їм признання за гарне виховання дітей, вірність церкві і українському народові. п. Ю. Калмук, як український вояк брав живу участь у возвольних змаганнях українців.

Потім промовляв о. М. Оленьчук, бажаючи ювилятам прожити многі літа, помагаючи щиро катол. церкві і укр. національній справі, та дочекатися потіхи з дітей.

Від жіночого церковного товариства говорили пані А. Кутиній і вручила гарний та цінний дарунок на спомин.

Найстарший син Милько сказав кілька щирих слів подяки для родичів і також подав гарний дарунок від дітей. п. Ю. Калмук, щиро, зі слезами в очах, дякував присутнім за честь, побажання і дарунки для нього і його жени, кажучи, що в день їх вінчання не дістав такого дарунку навіть від своїх родичів, бо вони тоді вже були померли.

п. В. Балешта заголосив збірку на пресу, якою занялися о. М. Оленьчук і панна Оля Ратушняк. Зібрано $10.26.

Зложили: п-тво Ю. і А. Калмуки $2.45, о. М. Оленьчук 1.00, В. Галятовський 70ц., В. Балешта 50ц., пані К. Данилюк 50ц., Я. Д. Стратійчук 50ц., п. Ратушняк 50ц., пані А. Ковбель 40ц. Решта дрібні жертви. Половина збірки на Укр. Вісти, а друга половина на Б. Нації.

По молитві і відспіванню "О Україно" гості забавлялися при гарній орхестрі.

Щирі побажання ювилятам і їх дітям, подяка свідомим і патріотичним гостям за жертви на пресу.

Присутній.

РІДЖАЙНА, САСК.

Перший раз в історії Канади українські канадійські вояки, В. Кінар, Саскатун, І. Стечишин, Поркюпайн, С. Калабаба, Фовм Лейк, Д. Змуд, Сторджі, І. Махарук, Принс Алберт, під проводом вояка В. Хруща, хо-

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

НАШІ НАЙСТРАШНІШІ ВОРОГИ!

Комітет кампанії на будову Студентського Інституту в Саскатуні приготовляє подробиці дальшої акції й зокрема Базар, що внедовзі має відбутись. Той Базар повинен мати ПОВНИЙ УСПІХ. Ми порозсилаємо базарові книжечки по наших парохіях і проситимемо, щоб їх роздалось по всіх родинах. Тут не йде о те, щоб намагатись ті базарові білети РОЗПРОДАТИ ДРУГИМ, найважнішим є, щоб КОЖНА РОДИНА закупила сама ДОКОНЧЕ ПРИНАЙМНІ ОДНУ КНИЖЕЧКУ. Ми маємо на думці й розпродаж базарових білетів, одначе тільки тим, що ми про їх не знаємо, або що не мають ні національного, ні релігійного обовязку купити їх. УКРАЇНЦІ ГРЕКО-КАТОЛИКИ перед БОГОМ, перед СОВІСТЮ, перед НАРОДОМ мусять почуватись до ОБОВЯЗКУ закупити кільки можнайбільш книжечок, принаймні ОДНУ В КОЖНІЙ РОДИНІ й в КОЖНОЇ ОДИНИЦІ, що ПРАЦЮЄ САМА НА СЕБЕ.

Той базар, як і всі другі подробиці нашої Кампанії повинні мати повних УСПІХ. Тому успіхові можуть найгірш пошкодити НАШІ НАЙСТРАШНІШІ ВОРОГИ!!!

Хто це, ті вороги?— Певно, в нас сила силенна запеклих ворогів, але найгіршими є НАШІ ВЛАСНІ НЕДОМАГАННЯ. Це наша справа, щоб їх позбутись, і ніхто інший, тільки МИ САМІ будемо відповідати за руїни, які вони можуть нам спричинити тепер і в майбутньому. Ми про них будемо говорити більше, тут тільки згадаємо про них:

НЕДОСТАТОК РОЗУМІННЯ Й УСВІДОМЛЕННЯ в усіх тих справах, де йде о наше буття або небуття.

НЕЧУТЛИВІСТЬ ТА БАЙДУЖНІСТЬ для всього того, що творить нашу силу, честь і славу УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ.

САМОЛЮБСТВО Й ПОГОНЯ виключно ЗА ОСОБИСТИМ ДОБРОМ ТА НАЖИВОЮ, що як проклін убють наші релігійно-національні добра й святощі.

Це самолюбство виявляється на різні способи в різних випадках і обставинах: В провідних одиниць та організацій проявляється воно через НЕМОРАЛЬНІ ПЛЯНИ у КРУТІЙСТВО. В одиниць, через те, що вони про ніщо не знають і не хочуть знати, нічого не люблять і не хочуть любити, тільки СЕБЕ САМИХ, хоч би громада й нарід загибли.— НЕДОСТАТОК ПУБЛИЧНОГО ДУХА Й ЗАІНТЕРЕСОВАННЯ. ФАНАТИЧНА, ТУПОУМНА ЗЛОБА Й НЕНАВИСТЬ УГРУПОВАНЬ ТА НЕУСТАННА СЛІПА БОРОТЬБА МІЖ ОКРЕМИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ в нас самих.— САМОЛЮБСТВО та ВПЛИВ популярних КРИКУНІВ ТА КИРИННИКІВ. — НЕОХОТА ДАТИ ПРОВІД АБО ХОЧ ЧАСТИНУ ПРОВОДУ ДРУГИМ, ДЕ ТОГО ТРЕБА.

Загляньмо В НАШУ ВЛАСНУ СОВІСТЬ, ОСУДІМ СЕБЕ З—КОРЕНЕМ ВИРВІМ З СЕБЕ ТІ НЕДОМАГАННЯ, бо де вони спокійно житимуть і панувати, ТАМ ОРГАНІЗАЦІЯ, ГРОМАДА Й НАРІД НАПЕВНО ЗАГИНУТЬ!!!

Очистім себе з пороків і тоді сміло йдім НАПЕРЕД, ЗАВЖДИ ДАЛІ Й ВИЩЕ ДО ЯСНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО Й РЕЛІГІЙНОГО МАЙБУТНЬОГО.

Ми при кінці хочемо сердешно подякувати "УКРАЇНСЬКИМ ВІСТЯМ," за щиру піддержку в виконуванні нашої кампанії. Ми знаємо, що ЦЕ ПРЕКРАСНА ЖЕРТВА зо сторони того нашого дорогого часопису для саскачеванської справи й бажаємо у подяку заапелювати до нашого громадянства, ЩОБ СТАРАЛОСЬ ВСІМИ СИЛАМИ, ЩОБ "УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ" БУЛИ В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ХАТІ.—ДЯКУЄМО СЕРДЕШНО Й ВСЕЧ. о. ШПИТКОВСЬКОМУ, РЕДАКТОРОВІ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ", що так засипаний дописами й статтями до "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ," що треба б її обем подвоїти, як би все нараз в кожному числі надрукувати. СПАСИБІ, ОТЧЕ РЕДАКТОР, й просьба до наших дописувачів та писателів не гніватись, що Саск. Секція БУК-а користає так свобідно зо своєї Сторінки. Ми надіємось тієї самої доброти так довго, аж наша кампанія вівінчається повним успіхом.

дили колядувати на Різдвяні Свята в Ріджайні на Новий Інститут в Саскатуні та на українське Католицьке Юнацтво. Всіх грошей заколядували 71.55.

Сі вояки переїзджали Канаду від моря до моря і бачуть ту велику потребу нового Інституту в Саскатуні. Вони стрічали українські люди по цілій Канаді а зокрема найбільше українську молодь. Щоб вратувати українську молодь, нам треба більше Інститутів, в котрих молодь вивчувалабся на добрих релігійних українців.

Сі вояки не жалували труду бо бачуть ту велику потребу нового Інституту. Як би всі українці бачили сю велику потребу то напевно новий Інститут був би збудований за короткий час.

Українським воякам колядникам і всім жертводавцям сердечна подяка. Коли би хто хотів зложити свою жертву на новий Інститут, то прошу посилати на адресу:

Rev. P. Kryworuchka,
301—4th Ave. North,
Saskatoon, Sask.

Вояк Василь Хрущ.

ЛАНІВЦІ, САСК.
Річні збори БУК-а, Відділу ч. 2

Річні збори нашого відділу відбулися дня 31-го грудня, 1944. Заряд остався незмінений на рік 1945 з року 1944-го як слідує:

Голова – Іван Войтович
Заст. гол. - Никола Жарий
діл писар- Кароль Лозінський
фін. секретар- Михаїл Лозінський
скарбник-- Никола Габрух
контрольори-- Йосиф Бажовський і В. Лозінський.

Наш відділ мав загального приходу за 1944 рік $137.94, з чого куплено шер на нову бурсу БУК-а в Саскатуні за $50.00. У відділовій касі є готівки $17.64.

Кождого року заряд БУК-а занимався колядою. Сього року колядою занявся заряд УКЮ при нашім відділі.

К. Лозінський,
діл. писар

АРРАН, САСК.
Вінчання Дмитра Ласька з Анастазією Барабаш

Дня 4. листопада 1944, відбулося вінчання Дмитра Ласька з Арран, Саск., з Анастазією Барабаш, з Ст. Філіпс, Саск. Молоду пару звінчав о. Николай Сірий, в церкві св Йоана Хрестителя в Арран.

Весілля відбулося примірно у домах обоїх молодят. Обоє молодята, панство Дмитро й Анастазія Ласько, походять з родин добрих наших парохіян, й визначних й загально шанованих громадян тутешніх околиць.

На цьомуж примірному християнському весіллі, не забуто й про потреби наших українських католицьких установ. Саме- переведено збірку на нашу пресу. Зібрано $21.25. З цеї суми, призначено на нашу "Будучність Нації", орган БУК-а, $9.25. Всім жертводавцям й тим, що занялися збіркою, щира подяка хай буде на цьому ж місці.

Молодій парі панству Ласькам, благослови Боже в супружому житті!

Приятель.

СВ. СПАСА
коло Калворт, Саск.

Дня 28-го грудня, 1944, ми попращали Николу Слободян, котрий виїзджав від нас за море. Зараз по прибуттю до хати пані Слободян, мати вояка, приготовила вечерю. По спільній вечері присутні відспівали многолітствіє, і побажали Николі щастя, доброго здоровля і щасливого поворота до своїх родичів. Забава потім тягнулась до пізної ночі.

На закінчення забави п. Баранецький завізвав всіх присутних до збірки на нашу газету Будучність Нації. Зібрано $5.45. Жертвували: По 1.00: Катерина Слободян, В. Косминка. По 50ц.: В. Слободян. По 35ц.: М. Косминка, Ст Гутів. По 25ц.: В. Баранецький, Д. Косминка, Олена Косминка, В. Сопотик, Марія Сопотик, О. Кіндрачук, Варвара Сабадаш, П. Сиротика, А. Голубець.

Присутний.

ВИТКІВ, САСК.

З нагоди нового Року зіхалися мої діти до нас на мої іменини. Зараз по принятті я показав їм Будучність Нації і попросив, щоби зложили жертву на таку добру часопись і я, В. Войтович, даю 1.00. І так потім зложили: Г. Войтович, 50ц., Й. Войтович 50ц., Д. Білий 75ц., Лука Войтович 75ц., Стефка Войтович 50ц., Марія Л. Войтович 25ц., Е. Шумлич 50ц. і Ольга Шумлич 50ц., Разом $5.25. І ще я попросив може котрі хочуть собі запренумерувати ту часопись. Запренумерували БН.: Й.В. Войтович з Витков, Г. Войтович з Витков, і Е. Шумлиш з Гатерлей, Саск. Разом $8.25.

Здоровлю заряд БНації.

Василь Войтович,
Витков.

Від Редакції: Гроші ми дістали. Дякуємо дуже сердечно Вам, пане Войтович, а через Вас і усім жертводавцям

ВЕРНОН, Б.К.
Збірка на БН.

Я, як довго-літний Ваш передплатник при всяких нагодах, веселих чи сумних, стараюсь щось зібрати на нашу нам дорогу пресу. І от в сорок першу річницю уродин пані Дорош, при тій забаві на котрій був і наш дорогий Отець, Парох Ю. Жидан, ЧСВВ., вдалось нам зібрати трохи на наші преси, з чого призначено на БНації 4.00.

Знова на латинське Різдво, відбувся сумний похорон нашого довголітнього Старшого Брата, бл. п. Стефана Гошовського. І з сеї нагоди також зібрано на преси, з чого на Б Нації призначено $5.50. Один долар на передплату дістав отже разом висилаю $10.50

Хотяй се є прикро для редакції, але сего вимагають жертводавці, то прошу помістити їх імена. По 1.00 зложили: В. Кужель, Сивенький. Цап, М. Фенюк, А Остафів, І К. Спельчин 2.00; К. Щерба М. Гарашюк, Е. Гапко, пані С Гошовська, Марія Захарій, панна С. Захарій, К. Гошовський, І. Гошовський, Д.С. Гошовський 1.50, М. Гошовський В. Гошовський, А. Пасічник, По 50ц.: М. Демида, Й. Гриценко, С. Слизяк, С. Ільків, П Савенький, М. Цап, П. Шандюк, Ф. Ковальський, В. Гакман. По 25ц.: П. Палій, М Библів, І. Щерба, В. Библів, І Кравчук, С. Коцюба, П. Ільків, П. Дорош, П. Ковальський, А. Недокус, Н.Н. Разом $26 75

Здоровимо щиро та всі ми українці з сего далекого заходу бажаємо щасливого нового року Божого, всім українцям в цілій Канаді.

Константин Щерба

Від Редакції: Гроші ми дістали. Сердечно дякуємо панові Щербі та усім жертводавцям за жертви.

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.

Дня 10-го січня 1945 помер наглою смертю Іван Волохатюк, в 34-ім році життя. Покійний прибув з війська на відпустку і гостив в Етелберт Полишив по собі жену, Віру, з дому Фикула, 3 місячну донечку, трох братів: Михаїла з Овкбури, Стефана і Ілярія; чотири сестри: панію Мельник з Овкбури, Геню, Анну і Надію. Один стрий покійного, Михаїл, робить при елевейторі в Форк Ривер, Ман., а другий: Іван, фармерує в Етелберт Рівнож, покійний полишив цьотки: Анелю Боднар і Павліну Підскальну з Етельберт; Катерину Гаврилюк і Юстину Грицюк, що перебувають в Саскачевані. Також Анну Буртник в Етелберт. Покійний мав пять вуйків: Луку Сирника з Гилберт Плейнс, Стефана Сирника, з Етелберт. Дмитра Сирника в Саскачевані, і Михаїла Сирника в Енгусвил, Ман

Бабуня покійного: Софія Сирник, ще жиє Вона мешкає в Етелберт, і числить 75 років життя

Покійний був веселої вдачі, давався дуже любити і був услужний. Пять років він працював у свого шваґра, Володимира Мельника в Овкбури. Через який час, працював в елевейтори в Етелберт, а в послідних часах служив при війську

Похорон був надзвичайно величавий. Окрім рідні і гостий з Етелберт, були кревні і посвоячені та гості з Форк Ривер, Гарленд, Богдан, Куліш Гилберт Плейнс, Енгусвил, і з Овкбури. Вічна йому память!

А. Л

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
Річні Збори УКЮ

В другій половині грудня 1944 відбулися річні збори відділу УКЮ. Збори отворив молитвою Всеч. о. Серветник духовний провідник відділу молоді, який у своїй промові до членів сказав, що за один рік існування відділ членство його зробили досить великий поступ у своїй праці, бо між членами була замітна кооперація

З фінансового звіту показалося, що відділ мав поверх дві тисячі долярів загального приходу, хоч й розходи були поважні. Куплено машину до відбивання власної газетки а вийшло її 19 чисел на 4 сторінки-великого формату, висилано пачки для наших жовнірів за морем два рази покрито великі розходи під час провинціального з'їзду УКЮ Онтеріо, зложено жертву на Інститут ім. Митрополита Шептицкого в Торонто й інші видатки

На зборах відчитано листи від членів-жовнірів за морем в яких дякують за посилки По обговоренню більш важніших справ відділу приступлено до вибору заряду УКЮ на 1945 рік. Вибрані: Йосиф Мисліцький предсідатель, Стефанія Стасюк—заступниця, Олена Бец—рекорд. секретарка, Анна Голянич—фінанс. секретарка, Р. Сливка — касієр Лука Грицай і Василь Гасай контрольори. В склад видавничого заряду газетки УКЮ входять: Василь Гасай, Йосиф Мисліцький, й інші до помочі. Рівнож вибрано й заряди для поодинокох ділянок відділу, як забавовий комітет, спортовий і мистецький.

Збори закінчено молитвою й уся молодь взяла спільну знимку.

О.Б.

Як позбутися гостей

Чоловік:- Ох, як страшенно болить мене голова. Чи не можнаб яким способом позбутися гостей?

Жінка:- Щож робити, не можу їх вигнати з дому.

Чоловік: А як би ти спробувала заграти на піяні?

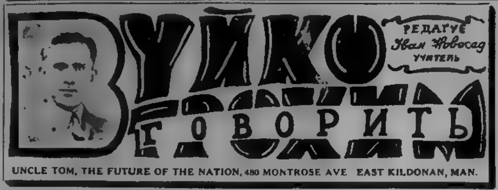

Любі Діти:

Недавно Вуйко перебув кілька днів у військовім шпиталі.

Ті з Вас, що були хорі чи то в дома чи в шпиталі знають, які то дни видаються довгі для хорого. Знають також, що відвідини знакомих є тоді дуже приємні; якою розрадою та потіхою є листи з дому та від приятелів! Всі ми знаємо, що по шпиталях усе тихо та чисто

Коли ми то все знаємо, стараймося заховуватися тихо, чемно, коли хто з родини в дома хорий, коли в шпиталі, відвідаймо його; коли тяжко хорий повідомім священика, щоб його висповідав; коли не можливо нам відвідувати у шпиталі через то, що шпиталь далеко від нас так як військові шпиталі за морем пишім до хорих листи часто, листи потішаючі, розрадні.

Будете памятати те все?

Вуйко Трохим

Весела Родина від послідного разу збогатилася о одного нового члена. Ним стала Ч. 37. **Оленка Піх,** Прісвил, Саск., жертва 25ц

Ану, хто з Вас, Любі Діти, буде слідуючим членом Веселої Родини, котра має за ціль помагати бідним дітям? Хто то пришле найменше 15ц. на очний вкладку, дістає членську картку і вкоротці дістане відзнаку гарну, що буде можна носити її на верхнім одінню

ЧОМУ ЩЕ НЕМА ВІДЗНАК ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ?

Любі Діти! Певно неодні з Вас ставлять собі питання: ми записалися до Веселої Родини Вуйка Трохима, прислали свої жертви, Вуйко обіцяв нам післати гарні відзнаки за се, а ми відзнак ще не маємо. Що сталося, чи може Вуйко за нас забув?

Ні, Любі Діти, Вуйко за Вас не забув і за Ваші відзнаки. Знаєте, що Вуйко, коли кому з Вас що обіцяв, то все дотримав слова. Правда? Але маєте не вина в тім Вуйка, що відзнак Ви ще не дістали. **Членські картки Вам усім Вуйко вже вислав, а на відзнаки мусите ще трохи почекати,** бо Вуйко дав їх робити в одній фірмі в Монтреал, але та фірма не могла ще їх зробити до тепер, хоч Вуйко дав замовлення на ті відзнаки ще тамтого року, бо та фірма виробляє воєнні річи. Вуйко дістав недавно листа з тої фірми з повідомленням, що відзнаки Ваші вже внедовзі будуть Тому мусите ще трохи почекати. Видите самі, що Вуйко в тім нічого не винен, що Ви не маєте ще відзнак

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., $1.00

Любов Чепига, Саскатун, Саск., 25ц.

Галя Крук, Виннипег, 25ц

Діти з Рідної Школи в Виндзор, Онт., що учать їх Сестри Служебниці, $1.00

За усі жертви Вуйко щиро Вам дякує. Хто буде слідуючий?

БУДЕ ТАКОЖ ПРОДАВАТИ БНАЦІЇ

Галя Крук з Виннипег, Ман., написала до Вуйка гарного листа в котрім пише, що хоче також продавати "Будучність Нації" коло церкви св. Володимира і Ольги в Виннипег, так як і другі діти се роблять коло других церков. На початок Галя буде продавати по 10 чисел

Дуже гарно зі сторони Галі, що вона бажає поширити нашу газету. Ану, Любі Діти, хто піде слідом нашої Галі? Пишіть до Вуйка за замовленням, а до Вас буде приходити тільки чисел нашої газети, скільки будете могти продавати. Не забудьте, що при кінці року, ті, що найбільше причиняться для своєї Діточої Сторінки, дістануть по одному, хлопець і дівчина, гарні ГОДИННИКИ НА РУКИ

ПЕРЕВІВ ЗБІРКУ НА ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Михаїл Матвійчина, Виннипег, Ман., перевів збірку на Діточу Сторінку, котра винесла $2 25 Михаїлові зложили слідуючі свої жертви: По 75ц Стефан Кучма, Федько Барановський, і Дмитро Івасечко. Михаїл на сьому місці тим паням, що дали ті жертви сердечно дякує. А панам жертводавцям і нашому Михаїлові належиться також велика подяка від Вуйка.

ПРИСЛАВ $4.75 З ПРОДАЖІ

Михаїл Матвійчина, що стало продає 35 чисел БН коло церкви св. Андрея в Виннипег, від тепер буде продавати 40 чисел. За послідні продані числа Михаїл прислав на руки Вуйка Трохима $4.75. О, Михаїл направду дуже гарно працює для своєї газети

ПРИСЛАЛИ 14 ПЕРЕДПЛАТ

Від послідного разу діти дальше гарно працювали для Діточої Сторінки, за що належиться всім щира подяка Діти прислали знова 14 передплат, 5 відновлених а 9 нових передплат. І так:

Михаїл Матвійчина 9 нових передплат 3 відновлені передплати

Зоня Гадубяк прислала 1 відновлену передплату

Володимир Новак з Вест Бенд, Саск., прислав 1 відновлену передплату.

Ану, Любі Діти, кого Вуйко знова похвалить та за взір до наслідування поставить на другий раз? Тому до праці!

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА [illegible]

В тім Контесті взяли участь 9 дітий. Усі діти прислали багато зложених гарно слів, однак найбільше та найвлучнійше слідуючі діти зложили слів, за що дістають вони тим разом від Вуйка гарні нагороди

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., Оленка Піх, Прісвил, Саск., Ромко Михайлишин, Овкбури, Ман, Надія Пешко, Інвермей, Саск., Любов Чепига, Саскатун, Саск

Другими контестантами були: Галя Крук, Виннипег, Ман., Михаїл Матвійчина, Виннипег, Ман., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., і Йосиф Жуковський, Торонто, Онт

Усім дітям Вуйко сердечно дякує за участь в Контесті

ПОДЯКА ВІД ДІТОЧОК СИРОТИНЦЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку: Не знаю як можу найлпше, але хочу від всіх дітей, що є в сиротинці подякувати Вуйкови за дарунок, що нам прислали. Ми дуже тішимось, що Ви Вуйку за нас не забули і прислали нам $7 00.

Сестра Настоятельна казали, що нам щось куплять, а ми знаємо, що то буде щось гарного. Тому ми Вам Вуйку дуже дякуємо

Ми минувшого тижня їздили до Йорктону співати через радійо. То Впр. Отець Бахталовський зробили так, що в Середу 13-го грудня нас поїхало 33 співати до Йорктону Отець були для нас дуже добрі. Дали нам цукорків і показали нам церкву. Ой, але то гарна церква, а як всі світла засвічені, то дуже гарно. Чи Ви виділи її?

Тому ми дякуємо і молимось за Отця Настоятеля. Ми мали ґуд тайм в Йорктоні. Тепер ми вчимося співати нові коляди, може знова ми поїдемо. Казали нам, що ми добре співали. Чи Ви Вуйку чули? За то ми на другий день мали "скейтінг парті."

Дорогий Вуйку- ще раз Вам дуже дякуємо за дарунок.

Щиро люблячі діти Сиротинця, Ангела Верклен

Від Вуйка: Любі діточки, Вуйко був у Йорктоні та бачив цю гарну церкву. Вашого співу через радійо не чув, бо Вуйко задалеко на виході.

ВУЙКО ТРОХИМ ВРУЧИТЬ ПУГАР М. МАТВІЙЧИНІ

Вуйко трохим, котрий приїхав на якийсь час до Виннипег, в неділю, 4-го березня, 1945, вечером, буде присутний на Концерті, що його улаштовує УКЮ церкви св. Андрея, в салі під церквою св. Андрея. **Підчас сього концерту Вуйку ВРУЧИТЬ ПУГАР Михаїлові Матвійчина, котрий виграв пугар Діточої Сторінки за рік 1944 з Манітоби.** На сім невиданім досі в Виннипегу торжестві, буде присутний також **о. І. Шпитковський,** редактор "Будучности Нації," газети, що дала сей пугар, котрий і виголосить відповідний доклад.

Усіх читачів "Будучности Нації," усіх Дітий з Виннипег, що дописують чи схочуть дописувати ко Діточої Сторінки, запрошується сердечно прибути.

Прийдіть, подивіться та познакомтесь з нашим СЛАВНИМ ВУЙКОМ ТРОХИМОМ! Не забудьте: НЕДІЛЯ 4-го БЕРЕЗНЯ 1945, год. 8 вечером, саля під церквою св. Андрея, при вулиці Юклид!

Прийдіть громадно та своєю присутністю покажіть, що Ви ціните працю нашого молодого хлопця Михаїла Матвійчини, котрий так богато причинився для своєї української католицької газети "Будучність Нації."

При нагоді сього торжества буде можна стати передплатником "Будучности Нації" як також всі жертви на Діточу Сторінку принметься з подякою.

ЧИТАЄ УКР. КНИЖКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Сердечно дякую Вам за нагороду, що Ви мені прислали. Я дуже люблю читати сю книжку. Вона є дуже цікава. Ми маємо малу українську бібліотеку у школі. Між іншими є За Сестрою і Віддячився Ті книжки мені найлпше подобалися. На 22-го грудня в нас починаються святочні вакації Тепер кінчимо іспити. Я тепер маю богато заняття і нема часу богато писати. А Вам Вуйку желаю щастя.

Йосиф Бідулька,
Сматс, Саск.

Від Вуйка: Йосифе, Вуйко вдячний, що не забуваєш за діточу сторінку. Тішиться, що читаєш так гарні повісти.

СПІВАЄ В ХОРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, —

Се мій перший лист до Вас. Я маю 8 років і ходжу до англійської 3 кляси а до української першої кляси. Нас учить п. Мушій, при церкві св. Володимира і Ольги. Я свого учителя дуже люблю і беру участь в хорі, так само під проводом п. Мушія.

На сім кінчу і здоровлю Вас Вуйку. Другим разом напишу більше.

Володимир Шутяк,
672 Алфред Еве., Винипег

Від Вуйка: Гарно пишеш, Володимире! Бери участь в контестах. Добре?

ЛИСТ З ВОНДА, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я повилаю Вам малюнок Рождества Христового на контест. Напишіть мені Вуйку, що було не добре намальоване. Здоровлю Вас Вуйку.

Марія Дзендзель,
Вонда, Саск.

Від Вуйка: Марійка, як Тобі подобалась надгорода. Пиши частійше

ЛИСТ З ЛОРЕТ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, —

Посилаю два доляри як передплату на два роки за "Б Нації." Не дуже добре пишу, бо я до української школи не ходив і добре писати не вмію

Здоровлю Вас, Вуйку

Яким Баюк, Лорет, Ман.

Від Вуйка: Якиме, Вуйко дякує Тобі за прислані гроші. Пиши часто до Вуйка, так як умієш, а поволи вправишся в писанні.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, –

Се мій перший лист до Вас. А то з тої причини, що мене по українськи писати аж тепер троха тато навчили. Я хочу писати до діточого кутка. Я маю 10 років. Я є в четвертій клясі. Наша школа називається Галич. Наша учителька називається панна Сагарчук. На тім кінчу і скажіть чи я добре пишу. Здоровлю Вас Вуйку,

Василина Ласюта,
Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі, Василино, за лист. Пишеш вже досить добре. Часто пиши до Вуйка, а певно будеш скоро писати дуже добре!

ЖАРТИ
Як скоро помагає газетний розголос!

Фармер з повіту Кук, у стейті Джорджія, чув, що голошення у газеті багато причиняється до піднесення бизнесу. Він подав отже оголошення до газети, що має 50 годованих свинок на продаж. Вислід оголошення був такий, що таки найближчої ночи після появи оголошення хтось викрав усі свині.

ЗАПИСКИ [illegible]

81. Свято зачалося сольовим співом пана Коса, який скомпонував на мою честь: "Вітання."

82. Відтак слідувала декламація Голубки: "Мені тринайцятий минав"...

83. Соловейко співав пісню: "Як почуєш в ночі."

(Далі буде).

ГАЛИЧИНА - ЦЕ УКРАЇНСЬКА СПРАВА

В англійськім парляменті ведеться під теперішню пору широка дискусія над вислідом нарад Великих Трох. Зачіплено справу також і Галичини (Західної України), котра має належати ціла большевикам. В часі дискусії дуже замітними словами являються ті слова, що висловив про Західну Україну англійський секретар заграничних справ, дост. Антоні Іден: "ПАРЛЯМЕНТ 'БЕЗ СУМНІВУ'—ЗНАЄ ПРО СИЛЬНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ РУХ, КОТРИЙ ІСНУВАВ НА ТІЙ ТЕРИТОРІЇ (Західній Україні—зам. Ред.) В ПРОТЯГУ ЛІТ... ТО НЕ Є ЧИСТО ПОЛЬСЬКО — РОСІЙСЬКЕ ПИТАННЯ, говорив Іден, ТО Є ТАКОЖ ДУЖЕ БОГАТО УКРАЇНСЬКА СПРАВА... І Я ЗНАЮ, ЩО В ТІЙ ОБЛАСТИ (Західньої України—Замітка Ред.) Є ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА БІЛЬШІСТЬ." (Замітка Редакції— Ми точно навели слово в слово слова п. Ідена як подала винипеґська Фрі Прес з 21 лютня, 1945, сторона 1.)

Григорій Козяк, Ст. Майкил, Алта., зложив 2.00 доляри на поміч церкві св. Володимира в Парижі, Франція.

Аліянти почали нову велику офензиву на західнім фронті в Европі і зблизилися на всего 9 миль від Кольон, над рікою Реном.

Большевики дійшовши на трийцять миль від Берліну наразі сталй спинені німцями. Познань тепер впало в руки большевиків. Появилися також чутки, що столичне місто Східних Прус, Кенігсберг, німці виевакували.

Більше як 5 тисяч літаків союзних держав бомбардували Німеччину.

В Англії на велику скалю є поширена "блек маркет" —чорна біржа, на котрій продають всілякі річи, що не годен їх дістати де будь, по дуже високих цінах.

Маніла, столиця філіпінського острова Люзон, дісталася в руки аліянтів. Між тим на острові Іво Джімо, 700 миль на полудне від Японії, ведуться дуже завзяті бої між японцями и американцями.

Туреччина виповість війну Німеччині, так думають в Европі.

Єгипет виповів війну Німеччині. У тій хвилі, коли премієр Єгипту проголошував се рішення виповідження війни, молодий чоловік стрілив до премієра й застрілив його на місці.

З недавно закінченої конференції Великих Трох, що відбулася в Ялті на Криму. Ск... ши снідання, президент Рузвелт і премієр Чорчил, живо застановляються над якоюсь проблемою. Конференція відбувалася в бувшій царській палаті Лівадія.

БРОКЕНГЕД, МАН.

Повернув зза моря сарженг Григорій Білий син Павла Білого, 26-го січня 1945. Родина очікувала на стації на його приїзд нетерпеливо, бо кождий може подумати, що то була за радість родині, коли їх син перебув 18 місяців за мо-

Саржент, лет. старшина, Григорій Білий

... вибув активну службу і вернув здоровий назад на канадійську землю. На 25-го січня зїхалася уся родина і близькі знакомі до панства Павла и Варвари Білих у Брокенгед, щоби привитати їх сина, бо він учителював на початку у сім окрузі а відтак учителював в Босежур. Полишив школу учителювати і вступив охотником до летунської школи і здобув свою рангу летунського старшини. З тої втіхи панство Білий зробили великий обід, на котрім було поверх 50 людей при столах, усі раділи їх сином, бо він був гарним учителем і знав віддати честь кождому. **За його славу і геройство** відспівано йому многая літа і вручено йому дарунок, щоб памятав як перебув зле і добре за морем.

Присутний тої гостини.

Не шукай за правдою у других, як у тебе її нема.

ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ

Сестрицтво Пречистої Діви Марії влаштовує приняття **в НЕДІЛЮ, 4-го БЕРЕЗНЯ** в год. 2.30 пополудні в Парохіяльним Домі під ч. 965 Бойд Еве., при церкві св. Покрови в Винипег, на ціль висилки жовнірам за морем на Великодні Свята пакунків. Запрошується всіх членів і гостей прибути.

БАЗАР

Сестрицтво Пречистої Діви Марії влаштовує Базар, котрий відбудеться від **СУБОТИ 7-го КВІТНЯ до 14-го КВІТНЯ 1945 р. в Парохіяльнім Домі під ч. 965 Бойд еве. при Церкві св. Покрови** в Винипег. Запрошуємо всіх членів Парохії прибути і помогти, щоби цей Базар випав якнайкраще.

М. Капітанчук

В КОЖНІЙ ХАТІ

В кожній українській організації, в кожному Народному Домі, в кожній парохії і в кожній українській хаті повинна бути хоч одна КОНҐРЕСОВА КНИЖКА, в українській або англійській мові, видання Комітету Українців Канади. Ціна одної книжки з пересилкою: $2.00. Питайте за ними в Книгарнях, або пишіть до: Ukrainian Canadian Committee 715 McIntyre Building, Winnipeg, Man

УСТАВ БОГОСЛУЖЕНЬ НА 1945
Містить: Церковний Калєндар. Калєндаріюм старого й нового стилю, Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц.
[illegible]
YORKTON, SASK.

УКЮ МАНІТОБИ ДЛЯ ІНСТИТУТУ БУК-а В ВИНИПЕҐ

Заходом УКЮ Манітоби, в **НЕДІЛЮ, 4-го БЕРЕЗНЯ 1945** в салі Читальні Просвіти при зустрічі вулиць Флора і Мекензі в Винипег, Ман., відбудеться в год. 3 пополудні **чайне приняття.. На приняттї будуть присутні два наші Владики, Преосвященні Кир Василій і Кир Ніль Саварин.**

Чистий дохід з сього приняття буде призначений на поміч Виховному Інститутові БУК-а ім. Преч. Діви Марії, що находиться при вулиці 49 Кенеді

Українську католицьку молодь, як також усе наше українське католицьке громадянство міста Винипег і околиць сердечно запрошується ... **бути.**

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія. 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

КАНАДІЙСЬКА МУЗА

написав о. канонік П. Божик. Збірник релігійних, патріотичних та святочних віршів, що дуже гарно надаются на декламацію з нагоди ріжних свят

Один примірник коштує 50c

Замовлення, разом з грішми, проситься слати на слідуючу адресу:

POLIKARP BOZYK
73 Disraeli St., Winnipeg, Man

Мапа західного фронту в Европі. Де вказані чорні стрілки на мапі, там союзні війська ... наступ на німц...

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБИЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму ломання костий, біль голови, кріжий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують кров і трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Піґулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F.N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted, Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9651 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Березень

1 Нед. Бл. Сина .. Босежур
11 Нед. Мясоп. .. Лейдівил
18 Нед. Сироп. .. Тинлал
25 1 Нед. Посту ...... Елма
(Великодна Сповідь)

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве., Винипег
Телефон 27 274

Березень

4. Нед. Бл. Сина ... Гонор
11. Нед. Мясоп. Ст. Норберт
18. Нед. Сироп. ...... Парки
25. 1 Нед. Посту ...... Сартo
(Великодна Сповідь). Служання сповідей буде також в понеділок, 26-го березня, рано

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипег, Ман
Телефон: 54 139

З боїв в Італії. Стрілець 8-ої англійської армії, держучи зубами в устах військовий ніж, приготовляє бомбу до кинення на ворога.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 6. (174) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Березня, 1945 Vol. XIII. No. 6. (174) YORKTON, SASK. March 14, 1945

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

[illegible] ... Брацтва Запомогового св. о. Николая, Брацтва Українців Католиків Канади, Ліґи Українських Католицьких Жінок і Українського Католицького Юнацтва— відбудеться в літі, 1945, в місті Винипеґ, Ман., КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ. У сьому Конґресі візьмуть участь представники вищеподаних домініяльних орґанізацій з усіх провінцій Канади.

Про докладнійші повідомлення та вісти в справі Конґресу слідіть на сторінках БНації. Уже від тепер готуймось взяти участь у тій великій українській католицькій маніфестації!

Знимка вказує нам місто Дрезден, що лежить над рікою Елбою, в провінції Німеччини, Саксонії. Большевицькі війська, в своїм наступі на східнім фронті, зблизились на кільканадцять миль від сього міста.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС В ПАРИЖІ

У столиці Франції, Парижі, виходить український католицький часопис "Вістник." Редакторами його є парох української католицької церкви св. Володимира Великого в Парижі о. Мітрат Е. Перрідон і о. Іван Леськович, що помагає в душпастирській праці о. Мітратові. Про о. Мітрата Перрідона ми більше вже були згадали в БН. з 14 лютого. Про другого отця, себто о. Івана Леськовича, подаємо слідуючі вісти, котрі черпаємо з певного джерела. А саме о. Іван Леськович, се шкільний товариш наших отців в Канаді, котрі приїхали до Канади з Західної України в 1937 і 1938 роках, а се о. К. Жарського, о. Бориса, о. М. Колодія, о. капітана Горошка о. І. Шпитковського. Всеч. о. І. Леськович, що з початку ходив разом з поданими вище отцями до Духовної Семинарії у Львові, покінчив свої студії в Бельгії і Франції, куди його вислав був, задля його великих здібностей, покійний Митрополит Андрей Шептицький. Війна перешкодила о. Леськовичові вертати до Західної України і він тепер в Парижі, помагає о. Мітратові в тяжкій праці для добра наших братів в Франції. Редакція БНації мала то щастя дістати листа від о. Леськовича з Парижа і на основі сього листа подаємо вістку про видавання українського часопису в Парижі.

Радіємо дуже, що українці в Парижі видають свій часопис. Віримо, що він сповнить велику роботу для добра нашої Церкви і народу. Бажаємо йому якнайкращих успіхів.

УРИВКИ З ЛИСТА ПРЕОСВЯЩЕННОГО БУЧКА

"Шлях", американський часопис, помістив дня 24 лютого, 1945, листа, що його дістав о. Гриньох, в Америці, від Преосвященного Кир Івана Бучка з Риму. Лист довгий та дуже цікавий. Ми вибираємо з нього то, що має загально українське значіння. Лист навіяний великим сумом .. Понище даємо кілька уривок з сього листа.

"Та я знаю, що Ви... радіби перш усього почути яку вістку про Ваших рідних, а зокрема про Вашого дорогого брата Івана. Як тільки я приїхав до Риму й мимо всіх інтервенцій урядових не вдалося мені дістати дозволу на поворот до хати так, що я міг слушно повторити слова св. Павла (1. Сол. 2, 18) "возбрани нам сатана" розвів я досить широку кореспонденцію з Рідним Краєм, хоч і контрольовану. Та показалося, що в листах сама згадка про о. Івана була небажана тай і вістки жадної не можна було дістати. По тяжких перипетіях вдалося мені урядово через Ватикан і Апостольського Нунція в Берліні переслати на руки Ексцеленції Митрополита усі ті гроші, які передали наші люди, отже й тих 100 долярів для Вашого брата о. Івана. З відповіди отриманої від Митрополита виніс я враження, що о. Іван перебуває о тюрмі враз з тою групою, що в 1941 р. проголосила у Львові ЗОРН. Такі самі вісти доходили потім ще й іншою дорогою. Ваш вуйко Степан є крилошанином Митрополичої Капітули у св Юрі. Що тепер там діється, ніхто не знає, а властиво вже від серпня 1943 р. не маємо тут зі Львова ніякої вістки, ані урядової, ані приватної.

А ось в половині цього місяця листопаду надійшла страшна вістка- яку вже певно маєте й у Америці а саме вістка про смерть нашого Великого Митрополита Андрея. При цьому щей яка дивна вістка, бо кажеться, що Митрополит помер у резиденції польського архиєпископа Твардовського. Дехто каже, що з радієвих звідомлень знає, що св. Юр підчас останніх боїв за Львів, був цілком знищений Воно не виключене, що "товариші" бомбардуванням схотіли вже наперед знищити ту твердиню українських"мракобісів," бож знають при цьому, чим є св. Юр для українського народу. Страшну трагедію переживає наш добрий український нарід, а втрата- саме тепер правдивого духовного й духового Провідника цілого українського народу, це доповнення й завершення трагедії. Бо дотепер сама думка про те, що там у святому Юрі Він живий, спочуває з народом у тому страшному лихолітті, молиться, жертвує свої терпіння за нарід, благословить на кращу долю, та сама гадка вже давала потіху, відвагу й витривалість. Не лишається нам ніщо інше, як повторити з Праведним Йовом: "Бог дав, Бог взяв Нехай буде благословенне Його Імя," тай очікувати потіхи від Матінки нашої Небесної, що то "в кожній потребі в кожній пригоді все прославлялась в українськім народі," то й тепер не дасть пропасти.

Навкруги настрої неприхильні, бо прикро те казати, чар Москви опанував світ. Щось таке, як було з Аріянізмом за часів св. Єроніма. Нашою справою ніхто не інтересується, вона для всіх вже вирішена. Ніхто не спочуває нашій недолі, ніхто не згадає, не потішить. Та нехай і так. Мусимо перебути нашу Голгофту самі..."

ВИНИПЕҐ—ПАМЯТІ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО

Український католицький Винипег віддасть належну честь памяті покійного Митрополита Шептицького в неділю 8. квітня, 1945. У той день відбудеться Велика Академія в честь памяті Великого Митрополита.

ЗНИМКА ВІД УКРАЇНЦІВ В МЕНЧЕСТЕР

Редакція БНації дістала велике число знимок від українців в Менчестер, а головно з Різдвяних відвідин о. капітана Горошка в Менчестер. У слідуючім числі нашим читачам подамо ряд сих знимок на сторінках БНації. Тому докладно слідіть та чидайте наше слідуюче число!

ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ПАРИЖІ

На поміч української католицької церкви св. Володимира Великого в Парижі, зложили на руки Епископської Канцелярії в Винипег, знова слідуючі особи свої жертви:

п. Григорій Козяк, Ст. Майкил, Алта., $2.00

пані Марія Гошовська, Винипег, Ман. $10.00

п. В. Ю. Носатий, Винипег, Ман. $15.00

За усі жертви належиться сердечна подяка. Просимо ще раз і пригадуємо(що наші брати в Парижі потребують КОНЕЧНО нашої помочі з Канади. Усі жертви на сю ціль проситься посилати на адресу Епископської Канцелярії, 235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.

УКРАЇНСЬКІ СВЯЩЕНИКИ В РИМІ

Военна хуртовина загнала до Риму богато українських католицьких збігців, між котрими знаходяться, крім Преосвященного Кир Івана Бучка, Львівського Епископа Помічника, ще слідуючі священики о. Дячишин, походить з Городка, Західна Україна; о. Прошко, о. Грабець і о. Рудницький.

17 ДІВЧАТ В ІНСТИТУТІ

У Виховнім Інституті БУК-а ім. Пречистої Діви Марії в Винипег, що находиться при вулиці Кенеді 49, бере під теперішню пору українсько-релігійне виховання 17 дівчат. Всеч. о. ігумен Сеньків є управителем Інституту. Сталі виклади в Інституті мають оо. Сеньків, о. А. Цимбалістий і о. Й. Пуляк.

НАЦІСТІВСЬКИЙ КІНЕЦЬ ЗБЛИЖАЄТЬСЯ!

Заповіджений шлюс для німецької бути і расової вищости з усіми дальшими теоретичними і практичними наслідками тої діяльности, цілком ясно і виразно зазначується чимраз більше на овиді подій в Европі.

Подають, що сам Гітлер мав мати наради зі своїми генералами і там признав, що війна для них програна. Таке подано через Штокгольм. Він мав заявити деякі сензаційні відкриття. А саме, що німецькі втрати в цій війні дійшли до 12,500,000 убитих, ранених і пропавших.

Наради в Ялті назвав нарадами піратів, що поділилися скірою медведя.

"Але, коли вони підуть через Німеччину -мав сказати - годі не найдуть тої скіри медведя, лише руїни, купу згарищ, щурів, заразу, голод і смерть."

"Такий наш святий обовязок— мав він далі продовжати-- не лишити жадної іншої спадщини для большевиків, жидів і богатіїв."

Цю його бесіду мали перепачкувати з Німеччини до Швеції і так вона мала дістатися у світ. Все те однак треба принимати з великою резервою.

Гітлер мав далі нарікати на зрадників-генералів, що саботували всі його пляни і на тяжколобих з найвищої команди, що перешкодили йому іти на Англію після Донкирк. Далі мав жалуватися на німецьких урядників, що фальшиво навмисне поінформували його про силу совітів і на

Мапа боевих фронтів в Европі. На мапі видимо докладно, як алянти щораз більше затісняють кліщі над Німеччиною. Грубі, чорні лінії на мапі вказують де тепер тягнуться военні фронти.

Япан, що прирік напасти на Росію і не напав, а навіть не розпочав великої офензиви проти Індій.

Від німецьких полонених приходять знова вісти про якусь силу нової тайної зброї, на яку німці ще числять в останнім разі. Від них довідалися, що Гітлер мав мати наради зі своїми ґенералами, на котрих сказав, що тайні сили ділають в користь Німеччини і мав скінчити тими словами: "Нехай Бог поможе мені в тім, що я зроблю в останних вісьмох днях цеї війни."

З того всього нема найменшого сумніву, що війна добігае кінця.

Американські війська перейшли Рен і входять в саме серце Німеччини. Червоні війська перейшли знова Одру і бються під самим Берліном, котрий горить день і ніч. Союзні літаки нищать без передишки для ворога всі засоби його руху і зброєння а против німців на всіх фронтах є такий, що вони з тяжкою бідою здібні стали до оборони, а про наступ нема бесіди. З тої їхньої оборони звичайно твориться відворот і вони вже уступили так далеко, що надовго не остає вже ні часу, ні часу відступати, бо нема куди і де.

Так кінчиться людина, котра думала робити тільки "свою роботу" без огляду на те, що діялося кругом. Через ту свою зарозумілу і вузько поняту роботу ця людина наразила собі цілий буквально світ і поставила проти свого народу з таким наслідком, що той нарід вигибає і винищується його добро, як ніде і ніколи на світі. Ось відстрашаючий примір, куди може завести чоловіка вузьке думання та зарозуміла впертість. Кінець того всього з тяжким гуком зближається і хто зна, чи в найблищій будуччині не будемо ще свідками газової боротьби, про котру вже було чимало натяків з обох сторін.

УСТАВ БОГОСЛУЖЕНЬ НА 1945
Містить: Церковний Календар. Календарім старого й нового стилю. Загальний і подрібний Устав. Ціна 25ц.
THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK.

ДИВНІ МЕТОДИ ПРОПАГАНДИ

Зразковим приміром такої пропаганди, котра все вміє нараз перемінити і закрутити для певних своїх цілий є життя і смерть червоного генерала Івана Черняхівського. Доки він жив і воював під Києвом, Вильном і в східній Прусії, він усе уходив і був проголошений по цілім світі совітською урядовою агенцією, як наймолодший генерал в совітах і один з найздібніших, родом жид.

Потім було подано, що він був сином залізничника.

А коли помер від боевих ран, тоді нараз розтрублено, що він був українцем, ба навіть членом православної церкви.

Інакше за життя, інакше по смерти.

Для яких то цілий робиться, дивно вгадати. Бо українцям в Канаді цілком байдуже до того, чи жид Черняхівськ був членом православної церкви...

ВІДЗНАЧЕНІ ЗА МОРЕМ

Українські канадійські вояки, що зістали відзначені за морем:

ФО. Ів. Павлишин, Ґудів, Саск.
ПО. Й. Навазік, Брендон, Ман.
ПО. Ю. Рабчак, Винипеґ, Ман
ФО. В. Пушинський, Калгарі.
ПО. А. Сливчук, Тимминс Онт.
ПО. М Бартман, Веґревіл Алта
ФО. М. Причляк, Сван Плейн.
ФО. Й. Кісак, Торонто, Онт.
ПО. П. Ґурський, Ф. Франсес.
ПО. П. Левицький, Ґ. Плейнс
ФО. А. Кузьма, Ванкувер, БК.
ФО. Петро Ярема, Тулон, Ман.
ФСгт. І. Сосяк, Транскона, Ман військовий медаль за відвагу.
Сгт. С. Дудка, Стелартон, НС.
Ґнр. Іван Онищук.
Срґт. Юрій Онищук.
Ґнр. Ф. Спеллей, Ґорліц, Саск.
Кпл. Ю. Кавюк, Калгарі, Алта.
Ряд. М. Бородяк, Престон, Онт
Ряд. Н. Ковальчук, Тулон, Ман
Ряд. В. Калинюк, Ванкувер БК
Рядовик Никола Загарія.
Сгт. Валтер Ковейчук.
Ґнр. Я. Круша, Давфін, Ман.— Брітіш Емпайр Медал.

ЗБІРКИ НА БН.

Прикінці минулого місяця відбулися дві річниці в Винипеґ, Ман., підчас котрих зібрано гарні суми гроша на фонд БН. Коротенько, бо не маємо богато місця, згадаємо про сі дві річниці, щоби в сей спосіб поляквати від БН за щирі жертви.

В суботу, 24 лютня 1945, в парохіяльній салі церкви св Покрови, при вулиці Бонд, відбулася річниця Добродійного Брацтва св. Покрови, а ряду 6-а, від заснування тогож Брацтва. Простора саля була заповнена гостями, членами Брацтва як також і парохиянами церкви св. Покрови. Всеч о. Парох, о. совітник С. Семчук, провів молитву а опісля всі засіли до смачної вечері. По вечері були ряд промов Предсідателем був п. Д. Дорош, голова Брацтва. Промови розпочав своїми побажаннями о. Парох, котрий побажав Брацтвові якнайкращих успіхів. Підчас річниці був присутний та промовляв також о. І. Шпитковський, котрий і виголосив довшу промову про важність доброї преси По промові, о. Шпитковський перевів збірку при помочі пп Дороша та Копяківського, на фонд БН. котра винесла $27 00 з того $9.00 на пресфонд, 9 нових передплатників і 9 відновлених передплат.

В неділю, 25-го лютня, 1945 парохіяни церкви Пресвятої Евхаристії зробили гарну несподіванку свому парохові о. І. Шпитковському, з нагоди його 30-их уродин. До парохіяльної салі церкви Пресв. Евхаристії зійшлося богато парохіян і гостей. Були присутні також і другі пароxи з Винипеґ Виголошено ряд промов, котрі закінчив сердечною подякою о. Ігор. При кінці несподіванки п. Юрій Онишко взвав присутних до збірки на БН. і на виплачення машини друкарської ГСпасителя. Збірка винесла $29.60, з чого $5.00 призначено на ГС., а решта на БНації

Усім добрим та сердечним приятелям БНації сердечно дякуємо.

В Імя Правди і Справедливости

ВІДПОВІДЬ "У. РОБІТНИКОВІ"

Ми, підписаний Головний Заряд парохи і всіх злучених церковних організацій при українській католицькій церкві М Б Н.П. в Торонті, оцим строго осуджуємо і з обуренням опрокидаємо злобний і брехливий напад на особу нашого пароха о. кан. П. Каменецького

"Український Робітник", ч. 9 з другого березня, 1945 помістив свідому лож на о. кан. Каменецького і рівночасно образив цілий українсько-католицький загал в Канаді, називаючи їх з погордою 95 процентовими і мало критичними парафіянами. А що після слівника Вебстера, малокритичний означає нездібність відріжнити між добром а злом, отже іншими словами У.Р. називає їх дурнями

В першім случаю У.Р. пише, що о. П. Каменецький, голова КУК-а, учить "свою паству непослуху" і ломить національний фронт

Ми, що ходимо до церкви і протягом вісім літ бачимо його працю в Торонті, можемо зізнати щиро, що ми ніколи не чули ані в церкві, ні поза церквою, щоби він коли учив свою паству непослуху, або яко голова КУК-а ломав національний фронт. Навпаки все і всюда накликував до згоди, єдности і любови

Про заслуги і працю наших священиків не рішає У.Р., але найвища церковна Управа т.з. Епископ і його дорадники. І наколи Найвища Влада нашої Церкви в заслузі 30-літної праці на церковно-народнім полі, в нагороду наділяє його гідністю каноніка, то це хіба найкращий доказ, що він не учив і не учить "свою паству" непослуху, бо за непослух не нагороджають, але карають.

Ломання національного фронту єдности робить У.Р. сам своїми злобними накидами на народних працівників

Хтож це в минулому накинувся як не "Український Робітник" брудною лайкою на Президента КУК-а о. Др. Кушніра який очолює спільний фронт національної єдности? Таж цілий КУК а була раз назавше запрокинути накиди на своїх провідних людей!

Чиж це не було ломання фронту? Якщо У.Р. обібрався бути оборонцем спільного фронту і без дозволу і уповажнення централі КУК-а, обкидав болотом лжі і неправди о. Каменецького, для добра єдности фронту, то чому для добра єдности не виступив проти тих, які не зважаючи на єдність національного фронту, накидалися на найвищий Авторітет нашої Церкви, на наших Владик?

Чи це не є ломання національного одного фронту єдности? рівночасно, чи не є це ломання принципу на якому зістав оснований Комітет Українців Канади в першу чергу?

А останніми часами та сама ґрупа зневажала Батька-Опікуна українських сиротів і Добродія українського народу, бл. п. Митрополита А. Шептицького

Чи став У.Р. в обороні єдности фронту? Ні, бо йому о жадну єдність не ходить, якщо він свідомо повтаряє брехні виссані з пальця, або сам їх фабрикує. Ось приміром У.Р пише, що десь там на Заході в якійсь там церковній галі, мав бути якийсь там більшовицький мітинг і хтось мав заплатити а хто знова мав взяти аж $150.00

Ми довідалися, що в жадній католицькій галі там такого мітінгу ніколи не було, і маємо се чорне на білім від самої Епископської Канцелярії. І на таких брехливих сплетнях У.Р основує свій божевільний атак, називаючи українське католицьке громадянство в Канаді "95 процентовими і мало критичними парохіянами."

А чому малокритичними? Хіба тому, що передплачують і читають У.Р. і дають робітникам У.Р. їсти хліб і робити життя

І за це дістали від него гарну подяку, що колись в своїх церковних галях позволяли организуватися гетьманській групі, яку очолює нині Редактор У.Р. І в диктаторський спосіб колишних приятелів називає дурнями

Щож властиво називає У.Р. ломанням фронту?

Ось послухайте: Коли наш о. парох перечитав листа в справі помочі сиротам союзних держав Англії, і висвітлив науку Ісуса Христа про загальну любов ближнього, яка в світлі Божого Милосердя обнимає всі народи цілого світу, не виключаючи навіть ворогів, та згадав про сумну долю українських сиротів в старім краю і по широких степах зруйнованої України і попросив в імя християнського милосердя пожертвувати їм яке старе і непотрібно-злишне шмаття, що збиралося по цілій Канаді, за дозволом Правительства при співпраці Червоного Хреста і співучасти всіх християнських організацій, то це У.Р назвав ломання національного фронту, накинувшись на нашого о. пароха кан. П. Каменецького в брудний спосіб!

В своїй ненависти, поміч сиротам називає **підпирання зла.** По його лінії думання, **сам Христос попирає зло, коли наказує дати поміч опущеним, голодним і обдертим.**

Як раз тепер Канадійський Червоний Хрест апелює до всіх канадійців о жертви, щоб поспішити з поміччю всім страдальцям военної хуртовини. То це після розуміння У.Р. називаєсь "підпирати зло." Чи ясно Вам? І сам У.Р. апелює на туюж саму ціль, і сам ломить національний фронт через свої атаки на провідних людей не з журби о єдність але для заспокоєння своєї особистої ненависти.

Радимо У.Р., що коли він береться своїм читачам пояснити науку св. Церкви перше повинен научитися і пізнати основні Правди Християнської Віри. Вкінці радимо У.Р. не забувати на слова Ісуса Христа, які були сказані до колишніх фарисеїв: "Не судіть—а не будете осуджені!"

1. Н. Перещук
2. Г. Фенка
3. І. Шавала
4. К. Чорномаз.

ОГЛЯД ПРЕСИ

Др. Володимир Коростовець подає в Українськім Робітнику ч. 8 з 23. II. 1945 стор. 2 таке: "**За російськими військами йшла адміністрація й назадницька брутальна поліція, це все під проводом великого україножера** графа Бобрінского, як генерал-губернатора. **Побачивши, що Українська Уніятська Церква це не тільки остоя сильної релігійности, а й осередок великого національного й культурного проводу, на Церкву цю була звернена скажена ненависть, а в першій мірі на її провідника. Католицькі і уніятські церкви перемінювано силою на православні, які зараз обсідали** російські **назадницькі попи,** під час коли **уніятських священиків вивожено до монастирів на півночі Росії,** де їх записувано як "еретиків" і вони відповідно до того **мусіли переносити всякі моральні й фізичні муки.**"

Др. Вол. Коростовець є високим колишним царським урядовцем а потім підчас революції так само високим урядовцем в міністерстві заграничних справ Росії, і є православним з роду.

Його свідоцтво тим важнійше, про котрі пише, бо знає їх наскрізь і католиком не був і не є.

І він ясно прилюдно стверджує та засвідчує, чим є для українського народу Українська Католицька Церква, а чим є для нашого народу православія. Гострійшої критики і осуду православія тяжко представити

Він також стверджує, що наша Церква була переслідувана безвинно.

На жаль є в Канаді певні перевертні, що самі загубивши віру колись в часах радикальщини, замість навернутись, досі пинуть "скаженою ненавистю" проти всього, що українське католицьке

Такі типи на жаль мають тут великий голос через свою пресу і осідлали в свої тенети тисячі українців. Вони далі ведуть свою роботу, підважуючи основи української чести та єдности, хоч навверх заєдно про єдність говорять і викрикують.

* * *

У винипеґській "Фрі Прес" з дня 26. II. 1945 стор. 3 є велика вістка про большевицькі мітинґи між українцями з вихваленням соборности України

Подано, що з того приводу комуністи винесли рішення, дословно такі: "*We express great satisfaction over the liberation and unification of the Ukrainian territory into one sovereign, free and independent state — the Ukrainian republic, which is a constituent part of the Union of Soviet Socialist Republics*"

Перша частина цього рішення то наче взята з четвертого Універсалу Української Центральної Ради і задоволить навіть найбільш строгого і вибагливого українського державника

Але друга частина і добавка то вже...смердить!

Та їхня "незалежність" воняє підробленням. Бо ось що комуністи втяли. Україна є для них тільки "е конститюент парт" великої Росії. Навіть не є цілістю для себе, але складовою частиною московщини. Ось яким "добром" підбиті ненависти ... З цього можете зрозуміти комуністичну діялектику, бо як навчав їх Затонський, щоби "осідлати українську національну стихію і повести в комуністичне русло." Ось як вони "сідлають" в Канаді українське почування має на більшу ... Росії. Канадиці здавалося перед війною вже загибала між свідомими українцями, аж ось відживає

Цікавим, що комуністичні вожді в Канаді з цього приводу вихвалили недавного лідера і творця православної автокефалії в Канаді, адв. В. Свистуна устами свого провінціонального секретаря Манітоби, І. Стефаницького на сторінках тої самої Фрі Прес з приводу промови В. Свистуна в котрій той занив ... становище, що канадійські українці не мають права накидати своєї волі Україні.

Ось так канадійське православія у своїм творці і заложителі поєдналося з канадійськими комуністами, цілком по тій самій лінії, про котру говорить др. Вол. Коростовець. Іншими словами, що одно і друге своїм корінням як два рідні брати

Страхіття війни. Грецькі жінки в Атенах плачуть по своїх мужах, котрі зістали забиті підчас домашньої війни в Греції в грудні, 1944. Голод, нужда і безмір болю малюються на лицях сих нещасних жінок. А чи ми тут в Канаді вдячні Богові за се, що нас обминають страхтітя тої війни?...

СКАРБОВИЙ ЗВІТ, Б.Н., ЛЮТИЙ, 1945

ПРИХОДИ —

Н. Чепига 2.00; Любов Чепига на Д. Сторінку 25ц.	2.25
о. Ст. Семчук 4 перед. 4.00 і зі спрод. 3.75	7.75
В. Бачинський 2.00; В. Нагнибіда 2.00, П. Королюк 1	5.00
М. Хомин 1.00; Гр. Дубик 2 00; Ст. Палат 1.00	4.00
Ілия Юрків 2.00; Павло Андріяш 5.25	7.25
М. І. Киба 2.00, о. В. Корба ЧНІ. 3.00; С. Серветник 1.00.	6.00
пані М. Новіцька 1.00; Н. Кабан 1.00; Ів. Хрущ 2.00	4.00
Д. Хімко 2.00; Ів. Колісник 2.00; Д. Павлюк 2.00	6.00
П. Зальопаний 1.00; Іван Кобринський 2.00	3.00
оо. Редемптористи, кредит	16.00
І. Шклянка 1.50; В. Захарий 1.50; Е. Циба 2.00	5.00
Сестри Сл. з Монтреалу 1 00; о. С. Семчук 2.00 Н. Бий 2.	5.00
о. Н. Сірий 1.00; Ів. Новосад 1.00; А. Гарасим 3.00	5 00
П. Прозняк 1.00; М. Закалужний 1.00; о. Ст. Семчук 7.75	9.75
о. І. Шпитковський, перед., збірки, пр. фонд і ДСтор.	54.85
о. П. Криворучка 2.00; Ю. Кений 2.00; Н. Вітюк 2.00	6.00
М. Н. Явний 1.00; Марія Харандюк 2.00; М. Бурак 1.00	4.00
Гр. Курило 2.00; П. Паськів 1.00; Марія Бойко 1.00	4.00
Ю. Михальчук 2.25; Гр. Козяк 1.00	3.25
Н. Жарий і жена 1.80; Катерина Гриньків 2.00	3.80
Анна Шумська 1.25; Том Нога 1.00, Брат Методий 1.00	3.25
Сестри Служ. з Віндзор 2.15, Андрій Ревуцький 2 00	4.15
С. Борецький 1., М. Михайлюк 1., Павл. Данилишин 2	4.00
А. Когут 1.50; Н. Федо 2.00; Каролька Камаранська 1.00	4 50
Ів. Маркевич 4 перед. 4.00; о. Ів. Борецький, 5 пер. 5.00	9 00
Ю. Мартинюк 1.00; П. Саламаха 1.00; В. Харина 1.00	3.00
В. Шеремета 1.00; П. Пиріг 1.00	2.00
о. М. Колодій 1 перед. 1.00; спрод. 3.00; збірки 7.50	11.50
Дім св. Ріти в Торонто 1.00; А. Пазюк 1.00; С. Бучко 1	3.00
А. Кутний 2.00; панна Александра Сич 1.00	3.00
о. І. Шпитковський перед. збірки, спрод. і ДСтор.	54.90
Ів. Березяк 3.00; пані А. Гайда 2.00; Ів. Парфанюк 1.00	6.00
В. Литвин 2.00; оо. Редемптористи кредит 20.50	22.50
о. Ст. Семчук 4 перед. 4.00 і Ст. Ласюк 1.00	5 00
П. Шевела 1.00; П. Голевка 2.00; о. Ів. Головка 2.00	5.00
В. Барабаш 1.00; Ів. Михайлевич 2.00; О. Сокіл 3.00	6.00
Ст. Бий 1.00; о. Ів. Олійник 2.00; о. Й. Кормило 2.00	5.00
Зі Супр. ювилею п-ва Фарюнів в Кемсек, о. М. Колодій	10.00
О. Ковбель 5.00; А. М. Камелівський 2.00; Ст. Патоля 2.	9.00
о. Ів. Головка збір. на пом. Богосл. бл. п. А. Данилишин	28.17
В. Ісаїв 2.00; В. Андрійців 1.50; І. Рудачек 2.00	5.50
о. Н. Кушнірик зі спрод. 8.18 і 4 перед. 4.00	12.18
М. Сулятицький 1.00; М. Мачула 1.50; П. Мензі 1.00	3.50
М. Стечишин 1.00; М. Григоров 2.00; А. Романов 2.00	5.00
М. Ткач 1.00; М. Данько 1.00; П. Кірик 2.00	4.00
Ів. Свистун 2.00; Сем Здрилюк 2.00; М. Шкільник 1.00	5.00
о. К. Жарський 5 перед. 5.00, за 15 чисел БН 15.00	20.00
Ст. Кузьма 5.00; Неті Когут 1.00; Іван Сопівник 1.00	7.00
О. Піх 2.00; оо. Василіяни з Ґримзбі 1.; Заг. Шпиталь 1.	4.00
В. Гордійчук 2.00; П. Р. Жеребецький 1.00; П. Харко 1.	4.00
Анна Василенко 2.00; М. Ковбель 2.00; Марія Журба 2.00	6.00
Разом	$437.05

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 3, 1945	91.80
Розсилка	7.00
570 куверт	5.70
Пересилка куверт	.28
Мети і інше	9.47
Почтові значки	1.35
Зміне чеків	1.30
Значки для чеків	.48
Ан. Гарасим для сиріт в Айтуні	1.00
І. Кобринський на лайнотайп УВ	1.00
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 4, 1945	91 80
Розсилка	7 00
570 куверт	5.70
Пересилка 5-ох річників БН	1.00
Почтові значки	3.00
Разом	$228 88

Дм. Кобринський,
управитель БН.

З ОКРУГА ВАЙТА, МАН. НА БН.

Округ Вайта, Ман., котрий обслугує о. Іван Калуський, дуже щиро відноситься до БН. Сим разом подаємо про два випадки збірки на БН., оден в Каліенто, Ман., другий в Сандави, коло Маковських.

* * *

Поминальне Богослуження по бл. п. І. Кошеляник в Каліенто, Ман.

При кінці минулого року згинув на полі слави в Голяндії гарматчик, Іван Кошеляник, літ 21, що походив з Каліенто, Ман., де полишив свою маму і вітчима Михаїла Горобця, котрі належать до місцевої церкви св. Івана Хрестителя. Похований зістав на військовим кладовищі в Голяндії. Хоронив його один з військових католицьких капелянів.

Вітчим бл. п. Івана Кошеляника, п. Михаїл Горобець, в місяці грудні, м.р. наймив був за душу покійного поминальне богослуження, на котре прийшло велике число до св. церкви. Богослуження відправив о. І. Калуський. По св. Сл. Божій був за душу помершого Парастас.

Бл. п. Іван Кошеляник

По Богослуженні в церкві, відбувся поминальний обід в домі родичів покійного, підчас котрого на заклик о. І. Калуського зібрано на БН $17.20. Збіркою занялися Н. Боднарчук і місцевий дяк п. Набожняк. Жертви свої зложили як слідує: По $1.00: Михаїл Горобець, о. І. Калуський, Н. Шувера, М. Кошеляник, п. Юзефович, І. Лазарук, І. Максимович, П. Кошеляник, Н. Боднарчук, Й. Гаврилюк. Дрібна колекта $4.20. По 50ц.: п. Крістенсен, п. Бурковський, п. Стасюк, С. Мандзюк, М. Фик, В. Шимас. Жертводавцям щира подяка за жертви.

* * *

Богослуження в Сандави, Ман.

Дня 13 січня, с.р. в українській католицькій церкві в Сандави, коло Маковських, відправив св. Сл. Божу о. І. Калуський в намірені панства Захарії і Анастазії Гоцуляк, що перебувають стало в Барвик, Онт. Пан Гоцуляк є секційним форманом в Барвик, а на Богослуження спеціяльно прибув до Сандави.

По Богослуженні, відбувся обід в домі панства Гавриїла Чубеїв, шваґра п. Гоцуляка. Пан Чубей є дяком при церкві в Сандави. Підчас обіду промовляв о. І. Калуський та візвав присутніх до збірки на БНації Збіркою занявся п Г Чубей. Зібрано $10.00, за що належиться всім сердечна подяка. Жертвували слідуючі: По $2.00: панство З. Гоцуляк По 1 00: о. І. Калуський, Г. Чубей, С. Боднарчук, Н. Маковський, І. Негрич, Г. Николюк 50ц. зложив С. Вепрук По 25ц.: Магдалина Іванчук, Марія Чубей, Паранка Николюк І. Данилюк, Анна Паскарук і Варвара Боднарчук.

ГАМИЛЬТОН, ОНТ.

На пресфонд БНації

Неділя 11 лютого, се день найторжественнійший в життю маленької Дорці-Кароліни, донечки панства Теодора і Анастазія (з дому Ментиньських) Павлишинів. Того дня Всеч. о. Серветник уділив її св. Тайну Хрещення. Пан Теодор се син відомих добрих парохіян та громадян панства Михайла і Анни Павлишин. Вчасі привяття п. Андрій Рибіцький предсідник місцевого відділу БУК попросив зібраних о жертви на укр. катол. пресу. Збіркою занялися пані О. Рибіцька і О. Бучинська.

Зложили по 1.00: пп. Рибіцький і Мих. Павлишин (старий); по 50ц.: пп. Т. Павлишин, Вас. Бода, Чорній, Дубик, Пацай, Р. Сокачок, В Рапко, Мих. Павлишин (молодий), пані Бучинська і Ольга Ментиська. По 30ц.: В. Купер. По 25ц.: пані Чорній, А. Козлоф, М. Дубик. Разом $6.40. З того на БНації призначено $4.00.

Всім жертводавцям щира подяка, а маленькій хрещениці "Многая Літа."

О.Б.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

О СОЛЬОНІ

Оповідають, що до давного Креза, найбільшого богача світа і короля, приїхав з Атен мудрець Сольон.

Крез показав всі засіки своїх скарбів, золота і срібла і жемчугів, але Сольон тільки похитав головою. Тоді здивований Крез сказав: То ти не уважаєш мене за щасливого? Щож мені ще до щастя бракує?

А Сольон відповів: Перед смертю нікого не можна уважати щасливим

Минули літа.

Той самий король Крез зайшов у війну з перським королем Киром і Кир побив Креза, забрав всі його скарби, а його самого привели під костир, де мали живцем спалити, як тоді був звичай побідника

І коли Крез побачив свій костир, закликав великим голосом: О, Сольоне!

Кир спитав зацікавлений: Кого він кличе

Тоді Крез розказав про свою стрічу з Сольоном і що той сказав йому про щастя.

Застановився Кир на ці слова і дарував Крезови життя...

* * *

Через Канаду переїхав альбертійський міністер і національний провідник партії суспільного кредиту, дост Сольон Лов.

Він мав виклади і кликав канадійців отямитися, проснутися і не допустити до того, щоби ми, котрі боремося з ворогами за свободу, самі її втратили.

Він сказав, що нашим незаступимим даром від Бога є дар свободи, вибору способу свого життя і праці.

Це є правдива особиста демократія через особисту свободу, котра є неможлива без демократії економічної, а до неї треба прийти через грошеву поправу. Особиста свобода вибирати свій спосіб життя і працю пропаде, якщо людина втратить право на свій контракт, на свій тайтел на право власности. Без особистого права приватної власности вся наша свобода пропаща.

І тут він скритикував чотири свободі президента Рузвелта і премієра Чирчила так, як досі здається ніхто.

Таких чотири свободі має кождий вязень. Він має свободу бесіди, бо може говорити скільки і що хоче сам до себе. Він має також свободу віри, бо може собі визнавати яку хоче релігію і вязниця це не заборонює. Він має також свободу від нужди, бо дають йому їсти і пити, має в що одягнутися і де спати. І має накінець свободу від страху, бо збудували для вязнів такі грубі і тверді вязниці з ґратами, що хіба гарматами можна до них добутися. У вязниці кождий безпечний від страху і такі свободи мають деякі навіть на ціле життя...

Але чому люди навіть життя віддають і втікають з вязниць, щоби тільки позбутися тих свобід?

Тому, що вони не мають основної і правдивої свободи, вибору способу свого життя і праці!

* * *

Приходить мимоволі на думку, що в світлі того лекше зрозуміти, чому Сталін так легко погодився на всі ті 4 свободи і чому Росію називають очевидці великою вязницею для своїх горожан.

* * *

Кожде намагання в Канаді, щоби відібрати і вкоротити ту особисту свободу вибору свого способу життя і праці, є дійсно підваженням нашої правдивої демократії і зворотом до того, щоби постепенно увести тоталітарний устрій, який дає державі повне і одиноке право контролі людського життя у всіх проявах.

ССФ і комуністи тільки говорять про цей тоталітарний соціялізм, ліберали його тепер постепенно здійснюють в Канаді.

Коли хочете втратити свободу, голосуйте на ССФ, комуністів і лібералів, каже Сольон Лов.

Мир може бути лише між вільними народами світа і тому вони повели освітну справу в Альберті так, щоби гроші не входили тут в перешкоду і загал на прерії діставав ту саму освіту, що в місті.

Освічений і свідомий своїх прав чоловік постоїть за них і буде їх боронити, він не дасть їх втратити.

Свобода одиниці без економічної свободи неможлива. Тому хочуть зрівнати виріб з ужиткованням загалу, щоби не лише було повно всього, але також спроможність нас купити ту повню. Тому зі загального богацтва краю хочуть давати поміч з дивідендах, щоби збільшити покупну силу споживача.

Перед війною говорили, що колиб Канада річно видавала понад сто міліонів на свої видатки, то наше народне господарство пропаде. Ми видаємо тепер по вісім біліонів річно і наша господарка не пропала. Ми даємо тепер забездурно дарунки в міліонах долярів нашим союзникам і нашим ворогам, одним добровільно, а іншим скидаємо на голови проти їх навіть волі.

Подібно в мирнім часі можемо зберегти ту висоту нашої продукції, але для мирних виробів і для нас самих. Можемо також дати міліони дарунків самим собі зі скарбу наших богацтв, щоби ніхто не терпів недостатку і всі мали заняття.

Він кілька разів підчеркав, що їх програма це програма еволюції, не революції, еволюції опертої на християнських засадах.

Сольон Лов не є аж надто ефективний і кольоротний промовець. Але зміст незрівнаний!

Слухаючи його слів в теперішний час, аж хочеться закликати разом з давним Крезом: О, Сольоне новітних часів, о Сольоне!

АРГЕНТИНСЬКИЙ ГУМОР

"Перелом," 18. XI. 1944, стр. 7.

Руданський-junior Малював Цвіркун.

ОБАЧНА БАБА

Прийшла в церкву стара баба
Свічок накупила,
Де була яка ікона,
Всюди приліпила.

А дві свічки зосталися;
От з ними морока!
—Пошукаю—каже баба,
—Нашого пророка. —

Знайшла баба і пророка,
А його чорт ціпить.
Вона одну йому ставить,
Другу чорту ліпить.

Бачать люди й розважають,
Щоб так не робила,
—Що ти, кажуть, бабо робиш,
—Таж то вража сила.

А баба їм відмовляє:
"Не судіте, люди,
Ніхто того не відає,
Де по смерти буде."

"Чи у раю чи в ком-пеклі
Скажуть вікувати.
Треба всюди, люди добрі,
Приятеля мати!"

ОЙ, БІДА БІДА ЧАЙЦІ НЕБОЗІ...

Подає кореспондент Бен Малкін з винипеґської Фрі Прес на фронті, що найбільше втікачів зі сходу на канадійськім фронті в Голяндії знайшли українців. Ці втікачі опинилися тут, вивезені чи іншим дивом завезені сюди аж з нашої Галичини і для них установлено табор біженців на полудне від Клеве в Голяндії, в Небедбурзі, звідки їх перевозять до Англії, а з Англії **відішлють їх до совітів.** Що це значить для тих українців втікачів, здається не треба говорити. А є їх 500 осіб.

Урядники в цім таборі дивуються, чому українці записують українцями, а не москалями. Якийсь добродій урядник Р. Вейнврайт з Лідс, Йоркшайр, сказав таке "Певно, істнує українська совітська республика. Однак відповідно до даних правил, ми маємо їх записувати всіх, як горожан совітського союзу. Це все робиться ускладненим."

Коли нині, після гір трупів і моря української, безвинно пролитої крови та неповинних сліз, є ще такі урядники, що сумніваються в правильність запису українців і намагаються їх записувати москалями, то нема слів на їх виправдання.

Гірка доля цих наших нещасних земляків! І хочеться тільки заломити руки...

Нам тільки плакать, плакать, плакать,
і хліб насущний замісить
кріваим потом і сльозами!
Кати знущаються над нами,
а правда наша пяна спить...

БН. ЯКО ЦІЛОРІЧНИЙ ДАРУНОК

"Будучність Нації" яко цілорічний дарунок жертвували:

М. К. Васілка, Віста, Ман.— Петрові Васілка в Віста, Ман.

Гнат Кузьмар, Бюкенен, Саск.- Дмитрові Секундяк в Бюкенен, Саск. на два роки.

М. Михайлюк, Винтгорн, Саск. для своєї доньки С. А. Фінько в Ґечел, Онт.

п. Е. Циба, Геффорд, Саск. Іванові Шайн в Алтікейн, Саск.

Николай Федо, Едмонтон, Алта.— для Дзюн Атаманюк в Норман Волс.

ПРЕСФОНД І ЖЕРТВИ НА БН.

Юлія Ковальська, Винепег 50ц
Онуфрій Сокіл, Геффорд, 1.00
Семен Здрилюк, Порт Довер, Онт. 1.00
Василь Андрійців, Арран 50ц.
Василь Ісаїв, Ґудів, Саск. 1.00
Олекса Піх, Прісвил, Саск. 1.00
М Григоров, Винипеґозис 1.00
о. М. Колодій з ювилею панства Фаріонів в Кемсек 10.00
о. І. А. Головка з Богослужения по бл. п. А. Данилишин $28.35
п-і А. Сороколіт, Торонто 1.00
Т. Вангела, Винніярд, Саск. 1.00
Ілія Кучерепа, Торонто, 1.00
З принятя для п. І. Крочак в Гамільтон, прислав о. Серветник $11.00.

П. Холевка, Винипег, ... 1.00
Вас. Литвин, Винипеґозис 1.00
В. Гордійчук, Арран, Саск 1.00
Дм Вус, Інсинґер, Саск. ..1.00
Стеф. Крук, Айрон Ривер 1.00
Г Козяк, С. Майкил, Алта 1.00
Ю. Михальчук, Ярослав, 25ц.
Гр. Курило, Делф, Алта. 1.00
Ілія Вивюрка, Виннпеґ, 1.00
М. Н. Явний, Ґетчел, Онт. 1.00
Антін Гарасим, Сатерленд 1.00
Ник. Бий, Ґернзей, Саск. 1.00
Вас. Захарій, Беніто, Ман. 50ц.
Іван Шклянка, Алтікейн, 50ц.
Е. Циба, Геффорд, Саск. 1.00
о. М. Колодій з похорону бл. п. С. Ткачука, Олеша 2.50
о. М. Колодій з 25 літного ювилею панства І. Кардиналів, Канора, Саск. 4.00
пані Текля Тишко, Канора 1.00
А. Кутний, Канора, Саск. 1.00
П. Пиріг, Форт Віліям, 1.00
Василь Харина, Едмонтон 1.00

Усім жертводавцям належиться седречна подяка. [redacted] буде слідуючий?

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

ПРО СІМ МЕЧІВ БОЛЮ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

(Продовження)

III. Третий меч болю Матінки Божої. Внутрішний біль Марії— раз лише в словах виражений. Згубила Ісуса і віднискала. А ми— згубимо ласку Ісуса і... обоятні, мало нас се обходить...

Тільки раз в житті Матінка Божа виявила свій нутрішний біль на зовні словами: "Сину, о ти нам таке зробив? Се ми отець і я зажурені шукали Тебе" (Лук. 2, 48). І та, що мовчки глядила на муки свого Сина і мовчки напивалась чашою терпінь, не може мовчки переболіти болю, коли 12 літнього Ісуса згубила в дорозі

Миж противно робимо. Наймениа згуба, чи на майні, чи здоровлі, чи славі. згуба нераз найменшої, наймарнійшої річи. побуджує нас до нешемрання, розпуки, жалю, нарікань і гніву; але коли утратимо Ісуса і Його ласку, се нас не обходить, е так мало, так дуже мало обоятним. Ах. ми не губимо Ісуса з ніякої іншої причини тільки для того, що самі Його хочемо і бажаємо стратити. Ми самі Його зневолюємо, щоби уступив зі своїми ласками з нашого серця, де Він так любо замешкав. Вступись покірний Ісусе, бо пиха, гордість моя з Тобою не погодяться! Вступись чистої любови Подателю, бо любов нечиста займила се серце! Вступись Ісусе, Царю мира і милосердя, бо пімста, ненависть встидалась, з Тобою в однім серці мешкати не може. Ти є життям моєї душі і для того вступись, бо вона хоче жити в смерти гріха і проклятя!

Марія потім не мала спокою, аж поки не віднскала свого Сина; ми потім не маємо спокою, поки Його не згубимо.. Марія шукала Ісуса, а нас шукає Ісус, бо Він говорить сам о собі: "Отсе стою під дверми і пукаю" (Обявл. 3, 20) Стою під дверми серця твого і пукаю стою як жебрак, що просить милостині. Я Господь неба і землі. Стою як той, що провинився, просить помилування Я судія живих і мертвих. Стою, як опинений просить о раду - Я мудрість безконечна. Стою як хорий просить вилічення я вічного життя Податель

Стукаю до твого серця, натхненням, словом, напимненням, прикладом, хрестом

Ах, все надармо! Коби ми розпізнали вже раз наше засліплення, а як в сміху ми та радости згубили Ісуса і Його ласку, так в жалю та слезах коби ми Його віднскали Возьмім собі за взір Матінку Божу, що шукала свого Сина Вона вкаже нам дорогу. Вона навчить нас в який спосіб зможемо віднскати втрачену ласку.

IV. Четвертий меч болю Матінки Божої. Голос вибраного народу: "Розпни, розпни Його," чує Марія.. Нині Голгофтою є цілий світ, котрий розпинає Христа гріхами...

О, як великий був біль, жаль Марії в часі гірких мук її Сина, коли почула той голос вибраного народу: "Розпни розпни Його!"— Розпни очікуваного від віків Спасителя Світа. Розпни того, що нам нічого злого не учинив, а переходив села і міста і всюди добро творив (Діян. 10, 38), уздоровляв наших хорих, воскрешав умерших, відпускав гріхи; розпни Його, най спаде кров Його на нас і на діти наші...

Чує Марія і нині ті слова нових розпинателів Христа; а може нераз вже ті слова повторяли як не наші уста то наші учинки; кров Його викликалисьмо може самі на прокляття і наше нещастя.

О, Маріє! Який біль зрівнається з Твоїм болем, коли Ти, серед товпи розілих людей, жадних невинної крови, побачила Твого Сина, як упадав щораз під хрестом, в терновім вінку, скровавленого своєю власною, кровію. —А той вид болів, чи не повторяється так часто і нині для Твого серця! В тій товпі виділа Ти і нинішних неприятелів Христа, як приготовляли знаряди мук до розпяття, щоби прибити Його до ще тяжшого, твердшого хреста. Чиж в тій товпі не видиш нас, готуючих знаряди муки до розпяття нашого Бога в наших серцях? Ах, і нині наш Спаситель є тим ягнятем на заколення веденим (Ісаія 53, 7). Нині тою горою Голгофтою є цілий світ, бо немає місця, ні годин, в котрій би люди не розпинали Бога своїми гріхами, не зневажали Його найсвятійшої крови Розпинаємо Його кождим нашим змислом, пожаданнями, злими думками, як також чувствами нашого серця. Розпинаємо Його в нашім ближнім ізза браку любови і розпинаємо Його найбільше болюче нашим невірством і кличемо неначе з насмішкою "Зійди з хреста, а увіримо в Тебе."

О. Ісусе! Ні, не сходи, не зіставай, як зійдеш з хреста, згинемо!

Ах! Поки Тебе видимо на хресті, не тратимо нашої надії. Для нас, для нас ті руки розпяті. До нас та голова нахилена. Для обмиття наших гріхів випливає та Твоя кров зпід терня. Для оживлення нашого серця се животворяще джерело вибрискує з Твого серця. Але, коли Тебе не побачимо на хресті, деж тоді нам треба буде удаватися? Коли Ти зійдеш з хреста, Мати Марія відступить від хреста, а з Нею остання наша надія

О, ні, не сходи з хреста, а радше, любий Христе, потягни нас під свій хрест, щоби ми стали між Твоєю Матірю і Твоїм улюбленим учеником і могли закликати з Тобою "Отче, в руки Твої віддаю духа мого" (Лук. 23, 46).

(Дальше буде).

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, БЕРЕЗЕНЬ, 1945

18	**Н**	**5**	**Неділя Сиропустна**
19	П	6	42 мч. в Амр. (ВПіст)
20	В	7	Сщмч. в Херсоні
21	С	8	Пр. іісп. Теофілякта
22	Ч	9	† 40 мч. у Севастії
23	П	10	Мч. Кондрата
24	С	11	Св. Софронія
25	**Н**	**12**	**Неділя І. Посту**
26	П	13	Перен. мщ св. Никиф
27	В	14	Преп. Венедикта
28	С	15	Мч. Агапія
29	Ч	16	Мч. Савина папи
30	П	17	Преп. Алексія
31	С	18	Св. Кирила

СТАВ

18. Неділя Сиропустна: Гл. 8, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. 112, Єв. Мат. 17.

19. ПОЧАТОК ВЕЛИКОГО ПОСТУ. В середи й пятниці Великого Посту правиться Служба Божа Преждеосвященних Дарів і Сорокоусти. Щодо заховування посту, то нас обовязують слідуючі приписи. Не можна їсти мяса в усі середи і пятниці. Набіл можна їсти все, крім Великої Пятниці. В прочі дні, крім середи й пятниці, коли ямо мясо, маємо зв кождий раз відмовити 1 раз Отче Наш і 1 раз Богородице Діво. Священики відмовляють Псалом 50-ий.

25. Неділя І Посту. Память почитання Образів: Гл. 1, Єв. утр. 9. Сл. Б. св. Вас. Вел.: Ап. 329, Єв. Ів. 5.

ЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ ЗАХОРОНКУ В ТОРОНТО

п. С. Годований $20.00. По $10.00: Павло Белей, пані Григорчук. п. І. Кохан $6.00. По $5.00: І. Кардинал, Р. Воліцька, п-ство А. А. Шусоцькі, п-во Черинські, Др. Василенко, Т. М. Яремко, Н. Достик, І. В. Бичак, Т. Пастернак, Л. Мізун, О Демницький. п. Бінілевський По 3.00: 9. К. Чиж, І. Козар, Н. Скрипець. По 2 00: Ів. Федун, І. Веліс, І. Мороз, І. Ващук, В. Комарніцький, А. Ляхович, Г. Чорномаз, Кс. Корніцька, пані Гарматюк, пані Луцишин, М. Дучип, В. Дмитрик, К. Обертас, пані Гаврилюк, Б. Гук, В. Уліцький, П. Штим. По 1.00: П. Пінчук, Гр. Сингалевич, А. Семеневич, п. Ґнрула, Д. Кравців, О. Парахнюк, У. Завербна, Г. Хіжний, Ю. Глушек. **Збірку перевів п. Ів. Федун, Ню Торонто.**

5.00: Укр. Нар. Дім. По 2.00: І. Федун, М. Мостовий. Г. Мостовий: Д. Колинчук. По 1.00; І. Симік, Г. Доскуч, М. Стефанишин. Разом.. $16.50

Збірка підчас гостини (хрестин) п-тва Бойдекевич $12.65

Збірку яку зібрала п-і І. Яворська: п-тво Яворські 10.00 По 5.00: І. Долішний, п-і Сороколіт. По 2.00: З. Кучарик, Гр. Луцик, П. Лабуда, І. Кіт, Т. Коса. По 1.00: І. Гуцал, Гр. Валент, М. Кизела, Ів. Петрас. Разом $34.00

Збірку перевели Василь і Ольга Пукіш: 5.00: Луй Пілл. В. і Ольга Пукіш 2.05. По 1.00: Т. Золотуха, С. Надик, М. Дуназик, Н. Дуназик, Д. Врайт, Т. Москалюк. По 50ц.: Д. А Дутамел, Н. Боднар, Н. Козак, В. Райні. По 25ц.: Е. Фречеті, Г. Сливка, В. Спенц. 20ц.: Е. Латонс. Разом $16.00

Збирав Василь Гасюк: В. Гасюк 6.00. С. Чепіль 4.00; П. Гладун 1.00, С. Гладун 2.00.

Збірку перевела пані Марія Стесюк: По 2.00: М. Стесюк, К. Дзюрман, О. Ревечак По 1.00: М. Кулик, Н. Карабін, Н. Юнків, С. Місюрка, К. Турчин, В. Прихода, Д. Пуколь, П. Жилісько, А. Урбанська, Іл. Романів, А. Музика, А. Трош, П. Вошчані, Т. Темчишин, А Потена, Н. Кульбіда, А Асафатів Н. Кузик, І. Бартош, А. Зубонська, М. Ронер, Н. Бохна, В. Кміть, П. Строс, Н. Капуста. По 50ц.: Г. Гнідий, І. Пенюта, Н. Юречків, В. Бабин, М. Солтис, М. Мокрицький, В. Боднар, І. Солтис, М. Нападій, І. Нападій, П. Дмитрів, К. Засітович, М. Ляхович, П. Музика, М. Осадчук, Н. Гуменюк, П Пурська, К. Лісовська, Т. Сукмановська, Ю. Посьвятенко, М Мицан, Т. Стангрет, М. Сеник, М. Чирський, О. Солотвінський, А. Палій, С. Кулик, М. Рімець, К. Запал. По 50ц.: К. Корчинський, Н. Русняк, К. Бартошик, І. Ден. По 35ц.: Н. Бураковська. По 25ц.: Ф. Сарахан, М. Ніля, Н. Буковська, С. Бачила, П. Фута, П. Білик, М. Бобик, П. Петровський, І. Максимець, М. Співав, А. Мізун, М. Татарин. 10ц.: А. Головка. Разом $51.70

Михайло Білінський 5.00, Всеч. о. Джурман 5.00, пан Скрипець $50.00.

Всім нашим Добродіям (добродійкам) складаємо щиросердечну подяку й бажаємо Божого благословення.

Сестри Служебниці

о. Ст. Семчук

ТРІВОЖНЕ

Далеко в далекій Канаді
ми вчули лиш крики і зойки,
почерез твердині і гори
ще хлипають в Сяноці бойки

А Сян і Дністер випливають
з одної пригорщі ріни,
а люди із люті пускають
струї крівавої піни

І мавки кружляють досхочу
під місяцем з голоду зблідлим
а бойки несуть деревище
з посмітом чорним і підлим.

Ялиці високі устали
і дуби зашуміли верхами,
бо Див народився безкрилий
і горем посіяв між нами.

А ми у заморській країні
ні серцем, ні духом не взнали,
як думу народню пробиту
в холодну яму ховали.

Погасли високі узгіря,
ми сонця негодні діждати,
скидають десь тони заліза
на людські хати і палати.

І тихо блукають по світі
апостоли мира й любови,
крутими із болю стежками
шукають щастя підкови.

І Матінка Божа рано
вислухує прохання бідні,
а ми вінок загубили
безрадні тепер і негідні.

З ПЕРЕКЛАДІВ -

Оґден Неш

ЗАРАЗКИ

Заразки могуча істота,
хоч менша від слона й-болота.
Звичайно замешкують хату
людської раси проклятy.
Самі собі дивуються,
як звички їх чергуються.
Невинно хваляться заразки
і людям вціпляють горячки
Ти чуєш себе щось недобре?
То певно заразка вже горне.

Дорота Паркер

ВОЄВНИЧІ СЛОВА

Кажи, що хочеш про мою любов,
кажи, що я горда навіть понад край,
кажи, що злослива є вся моя кров,
я все таки скажу: най...

Кажи, що я не є молода,
кажи, що люблю солодкі слова,
кажи, що язик мій як млинна вода,
я все таки серцем лиш буду твоя.

Але скажи лиш: твій вірш є лихий!
І більше ніколи не будеш ти мій.

ВІШАРТ, САСК.

Дня 22 лютого, 1945, в четвер в вечер зійшлися громадяни до нас як старші так і молодші до панства В. Панчуків, котрі задумали перебратися на сталий побут до Судбури, до своєї дочки. А що панство Панчуки були ревними католиками, завше виповняли обовязки зглядом церкви і побільше були в заряді церковнім та належали до Апостольства Молитви, то зійшлося досить поважне число людей. Гості весело та чемно забавлялися. Підчас перекуски Андрій Припутніцький попросив присутних о збірку на БНації, на що зложили $3.50. По перекусці пожелали усі панству Панчукам веселої і щасливої подорожі і добрих успіхів в їх новім побуті та многая літ прожити. Усі веселі та задоволені з такої спільної забави розійшлись домів.

А. Припутніцький.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
IX. (Продовження)

II. По друге, хлібодавці повинні своїх слуг любити. Слуги не повинні чутися в хаті хлібодавця як чужі, бож вони разом злучені є зі собою святою звязею. Слуги замешкують під тим самим дахом що і їх пани, їдять той самий хліб, отже вони є неначе частиною нашого дому. Слуг отже пани повинні любити, ними не гордити а тим більше не можна їх кривдити. Хто знає, що з нами може статися нині— завтра. Є хлібодавці, що збогачуються кривдою бідного робітника й тому нині немає на світі гаразду а панує ненависть між клясами. Буває дуже часто, що робітники-слуги, покривджені панами мають слушність.

Кількадесять літ тому взад хлібодавець і робітник жили собі як брати, не сварилися, не погорджували один другим, бувало робітник довгими роками робив у свого пана а навіть часом і ціле життя. Бували випадки, що в своїм завіщанні пані зі свого маєтку якусь часть иншав і своєму вірному слузі. Однак се бувало колись... Нині вже мало таких випадків... Нині, робітник прийшов того дня на роботу, а другого дня його вже немає, бо один другого не годен знести, немає між ними взаїмної любови.

Сумно й подумати чому воно так є, а це все добра нікому не принесе. Я не виную ні одної сторони ні другої, бо часто одна сторона не є ліпша від другої. Між хлібодавцями а слугами повинна панувати більша християнська любов, а буде се тоді, коли хлібодавець не буде кривдити своїх слуг а слуги коли будуть вірно й чесно сповняли свої обовязки.

III. По трете, хлібодавці повинні подбати про спасення душі своїх слуг. Розуміється що слуги мають самі дбати про себе відносно своїх душ; мають провадити чесне, християнське життя. Однак в совісти хлібодавці повинні подбати також про се, щоби їх слуги колись були спасенні. Хлібодавці повинні памятати, що їх слуги вперш належать до Бога, отже не треба тільки слуг кормити тілесно, але треба також подбати про їх душевне спасення. Коли слуги будуть колись прокляті через вину хлібодавців, тоді хлібодавці будуть за се відповідати; їх прокляття потягне за собою і хлібодавців. Хлібодавці повинні слуг хоронити від гріха а провадити до чеснот. Коли слуги мають якісь злі навички, як примір[ом] проклони, тоді хлібодавці повинні звернути їм на се увагу, не повинні на се позволити. Хлібодавці, глядіть, щоби ваші слуги сповняли свої християнські обовязки, рано й вечером відмовляли молітви, щоби вислухали св. Сл. Божої в неділі і свята, часто приступали до св. Тайн. Коли слуги не послухають тоді треба їх дальше напоминати лагідно А всіх своїх приказах відносно релігійних обовязків, хлібодавці повинні вперш самі давати примір слугам

Коли про се роздумаємо, то певно будуть нам всім більш зрозумілими слова Ісуса Христа, котрий сказав: "Нещасні, ви котрі є богаті." Замість дати добрий примір, ви дали злий; замість відвертати слуг від зла, ви їх провадили до зла; замість висилати їх на св Сл. Божу, то ви їм в сім ще перескаджали; замість заохочувати їх до заховування постів, то ви самі ще намовляли їх до їх зломання.

Колиб нині наша інтелігенція була більш релігійна, більш практично релігійна, то тим більше моглаб зробити для нашого загального добр А на жаль часто наші богаті люди, інтелігенти, безрелігійні, не провадять релігійного життя и їх слуги тим самим є для них невірні, зл

Щасливий дім, де між хлібодавцями а слугами панує згода, любов. Там не має місця нарікання, непорозуміння, хлібодавці и слуги знають свої обовязки й точно їх виконують. В такім домі пронвитає любов, побожність, довіря, котрого я бажаю кождому

* * *

П'ЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА:
НЕ УБИЙ!

Коли Господь Бог сказав сі слова: Не убий, то так якби говорив: Не смієш другому або собі самому відбирати, в ніякий спосіб, життя Чоловік має подвійне життя, себто життя душі й тіла Отже Бог наказав чоловікові нарушувати в який будь спосіб одно або друге життя. Так вкоротці можна пояснити зміст сеї заповіди

Будемо застановлятися над сею заповіддю трохи обширнійше та пічнемо наперед від життя тіла.

НЕ УБИЙ!

Цими словами забороняє Бог відбирати життя тіла собі самим як також і другим Наше життя не належить до нас, але до Бога. Бог лише наче поручив нам се життя й ми маємо його хоронити аж до сього часу, доки сам Бог його від нас не відбере. Ми самі через себе не прийшли на світ, отже не смієм[о] самі собі відбирати життя. Один Бог є Паном нашого життя і смерти. Самовбійство добровільне, це непростимий гріх Коли Юда, один з Апостолів, зрадив Ісуса Христа, це був дуже великий злочин, однак колиб був він сердечно жалував за сей гріх, певно діставби був від Ісуса Христа проще[ння], Христос бувби йому простив. Однак не дістане прощення, не посміє стати перед лицем Бога той, котрий непокаяний за скоро стане перед лицем Бога. Що за сліпота! Краще буде нести вічні муки, а не знесе терпінь кількох днів чи літ на сій землі

НЕ УБИЙ!

По друге, Господь Бог цими словами забороняє відбирати несправедливо життя нашому ближньому. Підчеркаю **несправедливо**, в несправедливий спосіб, бо в декотрих випадках є дозволено завдавати смерть. На примір голова якоїсь держави може укарати смертю великих злочинників. Зрозуміємо се краще на примірі

Припустім, що якийсь член нашого тіла зачинає гнити Без сумніву ми підламо[ся] операції, щоби позбутися сього члена тіла і в той спосіб хра[ни]мо ціле наше тіло. В такий спосіб поступає голова держави, як лікар суспільности

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(26)

–А вжеж. Але прецінь оперували.

–Щож з цього? Легша справа з рукою, ногою, але грудь...

–Мабуть не дожие вечора. А шкода такого хлопця. Писали за нього в послідньому числі "Голосу знад Буга."

Сам курінний писав до нас за ним замітив котрийсь.

Аж пятого дня під полудне вспокоївся, спамятався й отворив очі. Його погляд спочив на хресті з розпяттям, що висів на протилежній стіні. Вдивлявся довго-довго якби перший раз в життю бачив хрест. Відтак звернув очі на санітета, що зі здивованням його слідив.

–Він все тут висить? —прошепотів, і повернув очі на хрест.

Санітет здивувався. Не порозумів як слід, про що питався хорий.

—Чи хрест на стіні все тут висів?

Цим питанням чувся заскочений. Що за маловажна річ. Він був вже тут другий місяць і ніколи його не завважив. Впрочім, хто на це звертає увагу. Хорий проникав його своїми запалими очима і виждав відповіди.

Я не завважив...— замнявся санітет— але здається, що висить від давна.

Не завважили... простогнав хорий і примкнув очі.

Санітет взяв це за обяв горячки, а при цім мимохіть потягнув на хрест, що припадав у пилі.

По добрій хвилині мовчанки, хорий опять глядить на хрест, а відтак питає:

Він мене виратував... Зійшов з хреста і був при операції... Так, так...

Санітет піднісся зі стільця і приложив йому до голови свою руку. Горячки не було. Та ще не довіряючи, вложив йому під паху термометер.

Я не маю горячки... Пошукайте мені на шиї медалика .. Хотів витягнути руку, та не мав сили.

Одною рукою витягнув йому медалик, а другою виняв термометер, який показував 36 степенів.

Приложіть мені до уст медалик.

Миттю сповнив його бажання. Попеченими горячкою устами цілував раз враз медалик і шептав:

Мій Ісусе коханий, Ти мене виратував.

Санітет з зачудованням придивлявся цему і поликаючи кождий поцілунок і кожде слово хорого, насолоджувався його надземським щастям.

Вже.

Стиснув у пальцях медалик, нахилився і з набожністю його поцілував, чуючи ще на ньому тепло його сердечних поцілунків. Саме в цю хвилю прийшов другий санітет на зміну. Жалко було йому опускати хорого, хотів бути при ньому й то як найдовше Перекинувся з цим другим кількома словами й остав дальше. Олекса заснув і спав вже аж до вечора Другої днини чувся вже краще Лікар з двома санітетами змінив йому бандаж. Робота ця була дуже прикра, бо бандаж прилип до рани і тяжко було його відірвати. Санітети відривали поволи і за кождим потягненням показувалася жовтава теч з кровю. Це повинно було справляти хорому невиносимі болі. Та він лежав спокійний, легко всміхнений і заливлений у пилом припадений хрест на стіні. Нараз одним рухом шарпнув лікар бандаж, а ціла рана вкрилась червонавою матерією. Олекса навіть не зойкнув.

Ви дуже терпеливі завважив лікар, промиваючи рану.

Я прошу о це Ісуса, —лагідно всміхаючись, відповів хорий.

Та лікар гейби не дочув цієї відповіді, звертаючись до санітета, промовив:

Подати ляпіс.

Цей мигом сповнив приказ.

Мусите затиснути зуби і мужно держатись, як колись на фронті під Равою. Трошки болітиме. Витягнув прилад, похожий на оліве[ць] і став ним водити по рані. Олекса ані не скривився.

Болить?

За рідний край Ісус солодить мої болі.

Ісус...?— якби з відтінком іронії сказав лікар.

Ви не знаєте нашого Ісуса, пане доктор. Шкода, що ви не є християнином. Той Ісус вливає до нашого серця любов, в якій топиться всяке терпіння

Лікар обандажував його знова, а санітети накрили його грубим коцом.

Чи не маєте яких побажань? спитав лікар, збіраючись до відходу.

Маю одну просьбу, пане доктор.

Прошу, прошу.

-Я прошу ласкаво попросити команданта, щоби він зарядив отерти з пилу оцей хрест і рухом голови вказав на стіну.

То станеться зараз А звертаючись до одного санітета, приказав: Покликати сюди ордонанса з драбинкою, платком і водою.

Лікар лишив одного санітета при хорім, з прочими вийшов.

По хвилині війшов ордонанс з драбинкою, приставив її до стіни і став спинатись. Зняв хрест і зачав обмивати. Коли вже скінчив, узяв його в руки і хотів назад повісити.

—Будь ласка, подайте його сюди. -- попросив Олекса.

Ордонанс завагався.

Подайте, подайте...

Приніс, і ставляючи біля ліжка, спитав:

- Чи не хочете, щоби повісити його деинде?

—Ні. Хочу подивитись.

Я його добре обмив

Не це. Хочу його поцілувати. Піднесіть його мені.

Підніс до його уст. Олекса обняв його поглядом і поцілувавши кілька разів, промовив:

Я Його, оцего Розпятого, бачив живого біля себе, як мене оперували. Чи повірите? Лікарів було двох. Чи правду говорю?

Санітет і ордонанс з видимим захопленням потакнули головами.

А він, мій коханий Ісусик, був третій. З терновим вінцем і пробитим боком... але усміхнений... Він стежив, як лікарі різали мою рану й проводив їхніми руками Зітхнув глибоко і ще раз поцілував хрест.

Санітет і ордонанс роззявили роти і стояли ні в цих ні в тих.

– Віднесіть і повісьте його на цьому самому місці.

Ордонанс повісив хрест на стіні і, забираючи драбинку, повільною ходою вийшов зі салі.

Другої днини була неділя. Візита відбулася раньше як звичайно. Олекса поснідавши, відмовляв молитви. Та цего дня не мав щастя до молитви, бо раз враз вбігали до його салі санітети й шпитальна прислуга, порядувати ліжка, виміт[али] порошинки, одним словом, панував тут надзвичайний рух. Відтак прийшло двох ордонансів, перенесли Олексу на друге ліжко, а його ліжко перебирали біленькою постіллю, потім перебрали його у чисте, гарне білля.

-На милість Бога, люди, що ви робите? Я вчера перебирався. Нащо це все?

Приказ, приказ, друже! Мусимо сповнити.

І цього дня не помолився як слід Олекса, обіцюючи собі, що зробить це пізнійше. Та пізнійше рух ще більшав.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnir[y]k, S.T.L.

—ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА—

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Was Yalta Morally Another Malta?

No spot on earth (except Berlin perhaps) was bombed like was the isle of Malta Also nowhere since its doubtful existence was the famous Atlantic Charter torn to pieces as at Yalta! In the case of Malta, the bombing was done by German dive-bombers, but at Yalta, the "bombing" was done by Russian imperialism and greed for power over and in Europe.

Thus think and speak many true and sincere democrats. In Germany and Russia, one cannot speak freely, but in the British Empire and in America, we can democratically express our personal views on anything. Mr. Pyper of the Toronto Evening Telegram is our model when we write on national and international affairs He is a very outspoken man He is not a blind fanatic Before him we take off our hat, when he [speaks] in the name of justice and truth. Many a time he has been our [in]spiration, and his experience a real consolation to true Canadians

But let us come to the point. Those who read the news of the day [know] well that in the first part of February the conference of Yalta [over]shadowed every military event

The solution of the Polish question was but the surrender of demo[cratic] statesmen to the will of a dictator, and their implied approval, not [only of the] spoliation, but of the means by which the spoliation was affected and the trick which sought to justify it

No matter what, at least Poland was mentioned at Yalta, but here [is] our [never]-to-be forgotten refrain "Well, gentlemen and how [about ou]r beloved Ukraine?"

* * *

Some who were present at Yalta, were once upon a time the bitterest [critic]s of the Munich agreement The irony of it all is that once again [a] [illegible] of our democracies flew to the country of a dictator stub[bornly] determined to have his w[ay] Neville Chamberlain gave up Sudetenland to Hitler in the futile hope of preventing this war, which he [kne]w would be disastrous in its course and catastrophic in its results Once again (at Yalta) two and not one democratic leaders agreed to the plun[de]r of a small country in order to achieve victory and win the peace.

* * *

In many respects Yalta and Munich are similar However, the differences are worthy of notice Hitler's claim to the Sudetenland, inhabited [m]ainly by Germans crying for inclusion in the Reich, was incomparably stronger than Stalin's claim to Poland's territory (which is mostly Ukrainian). Mr. Pyper frankly says Germany had not broken two treaties of non aggression and made unprovoked war on two states, Germans had not been found guilty of aggression by the League of Nations as was Russia in the case of Finland! And Germany had not then made an open pact (i.e. like Russia: Berlin-Moscow pact signed by Ribbentrop and Molotov) with another totalitarian state for the destruction of a smaller nation'"

Setting these unpleasant facts aside, we still abide by the old refrain And how about our Ukraine?

* * *

The history of recent years shows a great change in the attitude of the democracies in respect to aggression. Those precisely who clamored the most for poor Czechoslovakia, are now on the unjust side of the totalitarian state against the first country that fought Hitler.

They are completely careless—our statesmen—about the fate of the Baltic States, Finland, and the Ukraine The democratic statesmen who made the Yalta agreement were men who denounced Russia's attack on Finland!

Once again we reiterate our refrain: "And how about the Ukraine?"

* * *

A New York paper is an example of this change We remember well how bitterly it criticized the Munich pact It was one of the bitterest critics of Russia for her cowardly attack on little Finland. At the end of 1941, it said: "We are aiding Russia to-day, not because there is any moral choice between Hitler and Stalin, but because Nazi Germany is much stronger than Soviet Russia, and incomparably the greater threat to ourselves. We must never lose sight of the fact that, while Hitler's invasion has made Russia's fight our fight, it has not made Russia's cause our cause."— It added also: "Stalin's invasion of Finland was as ruthless and unprovoked as any of Hitler's!"

However that paper's tone has changed today. It speaks with enthusiasm of the "Crimea Charter" which supplanted the one signed on the Atlantic, and it talks of the principles of the latter (Atlantic Charter) in connection with a decision that makes that document a derision!

According to the Atlantic Charter every nation was to be free, but after Yalta we needs must admit that after this war there will be fewer free nations than before it. For what then will the nations of the world have fought? The answer is: for the triumph of imperialistic Russia and Communism. Instead of granting freedom to all enslaved nations, including those under the Russian yoke, (like the Ukraine) our democrats "have sold others down the river!" Was Ukraine mentioned at Yalta? Perhaps only as the one that suffered the most and whose sons are at the gates of Berlin, but not a word was said about its freedom: that would have been a sin of "lese-majeste" against the Red dictator Stalin!!!

Once again the old refrain: "And how about the Ukraine?"

(Editor).

Виховуймо Свідомих Провідників Народу!

Минулий рік видвигнув блискучі успіхи української католицької Дієцезії в Канаді. В тім то році українці католики в Канаді закупили дві виховні інституції та почали інтезивну кампанію за збиранням фондів на велику бурсу в Саскатуні. Зпочатком сего року рухнулась й Альберта. Те все доказує, що українці католики в Канаді добачують потребу виховних інституцій, в котрих мається виховати свідомих, ідейних, та працьовитих провідників

Справа будучих провідників нашого народу в Канаді є серіозна По сей час ми мали людей старокраєвих, свідомих та ідейних, котрі очолювали наш нарід Приходить час, коли їх місця мають занити нові люди; молоді, виховані в Канаді.

В будучності український нарід в Канаді запотребує цілі кадри провідників. Так, нам потрібно провідників вихованих в Канаді, котрі будуть розуміти вповні життя і обставини сего краю; котрі будуть свідомі ідейні та працьовиті. Нам потрібно провідників-патріотів, котрим на серцю буде лежати краща доля свого народу, і котрі ідейно будуть працювати для свого народу, не шукаючи високих нагород. Нам потрібно людей, котрі будуть дорожити своєю Церквою, рідною мовою, рідною піснею, історією та українською традицією і культурою.

Я вірю, що ми вже придбали будучих провідників з вище наведеними прикметами. Однак я є свідомо переконаний, що їх є замало. Нам їх потрібно більше і то багато більше. І тих будучих провідників ми українці католики в Канаді маємо виховати. В нас є багато сил, лише потрібно їх видвигнути та дати їм нагоду

З певністю наші бурси мають виховати нам провідників І тому постараймося, щоби ті бурси якнайскорше повставали та в якнайбільшім числі українські батьки і матері, котрі бажають дати своїм дітям добре виховання, повинні всеціло своїми жертвами попирати наші інституції, бо лише в тих інституціях українська молодь дістане примірне виховання. Українці католики все були жертвенні. Тепер коли переводяться збірки на наші інституції, не відкажім своєї жертвенности Отворім свої серця й даймо всі!

М. Голота.

FOOD FOR THOUGHT

1) For this war Ukraine pays the bill, but how about the Ukrainians national will?

2) Lord Cecil of Chelwood said recently, "Our enemy is not only Germany. It is the spirit of aggression!"

3) The Duke of Bedford warned the world not long ago that "a grave danger exists of a future war with Russia!" He described Russia as the only country which does not admit the Red Cross or any other international body," and said there is "no liberty, no freedom of the press, nothing democratic." "We went to war to check ruthless totalitarianism, yet ruthless and totalitarian Russia will be supreme in Asia and in Europe!"

4) The Ukrainians of Montreal, notwithstanding difficult financial circumstances, have already donated about $900.00 for the Sheptysky Institute in Toronto.

5) The more we talk about and fight for freedom—so it seems—the less we see of it.

6) Toronto Ukrainians should seriously put in his place that unpatriotic and "spineless" doctor who, through cowardice, attends Communistic concerts and speaks there!— What do you say: do we boycott him or not?

7) Russia says it needs not the help of the UNRRA. The true fact is that the Reds do not want any outsiders to come and see how they treat those under their yoke.

8) Instead of giving our donations to the Red Cross, through our employers, etc.... let us donate via our Canadian Ukrainian Committee. Let the latter get the credit for this work!

9) Soviet Russia will not release our priests which were taken away into exile for "political reasons"! They did not mix into politics, but were just patriotic Ukrainians! Now they are martyrs and their blood cries to heaven for justice!

10) Why does Stalin always refuse to leave Russia for a conference? Because he is afraid to be killed in a democracy??? No! because he knows that if he leaves for a few days, some other Red will take his place and he will become like Trosky—a man without a country!

(Fr Nick)

DID YOU KNOW?..

That there is a Ukrainian Catholic Children's Orphanage of St. Ann's at Ituna, Sask.

That St. Nicholas School, Winnipeg, is once more competing in the Oratorical Contest, sponsored by the Winnipeg Council of the Knights of Columbus. We all know that St. Nicholas School's representative will bring home the trophy.

That our Ukrainian soldiers overseas are anxiously awaiting your most welcomed letters. Write often

That recently the Chief Rabbi of Rome, Israele Zollie, and his wife have become Catholics

That there are 345 churches and parishes of the Ukrainian Catholic Rite in Canada.

Heard about the little moron who was arrested because he took a street-car home?

PAUL BOZYK,—EDITOR,
78 DISRAELI ST.,
WINNIPEG.

A GRAND SUCCESS

A successful tea was held on Sunday afternoon, March 4th., at the Ukrainian Reading Association Hall, Flora and McKenzie Sts. The guests of honor were their Excellencies Bishop Ladyka and Bishop Savaryn.

During the tea a programme was arranged which included vocal solo, vocal duet, and a violin solo.

All the speakers of the afternoon were of the opinion that our parents should encourage their children to take up higher studies after leaving high school. Bishop Ladyka warned the Ukrainian Catholics to be on guard against the false rumors spread by the communist press against the Pope, our Bishops, and priests, which at the same time reflects on the Ukrainian Catholic population. His Grace called on all Ukrainian Catholics to read more Ukrainian Catholic literature (The Future of the Nation, The Ukrainian News, The Redeemer's Voice, and The Light) Bishop Ladyka also encouraged the Ukrainians to support the Red Cross campaign

The other speakers of the afternoon were His Grace Bishop Savaryn, Rev J Senkiw OSBM, Mr W. Wall, and J. Nowosad.

Many of the older members of the UCYL were happy to see among the guests John Nowosad, "Uncle Tom" of the Future of the Nation

Special thanks go to Miss Beth Myzak and her gang of helpers who did a marvelous job in looking after the guests The young ladies worked from 10:00 a.m. to 6:00 p.m. and we do not hesitate to say that they are largely responsible for the tea being such a success

Mr John Kozoriz, president of the UCYL, was chairman of the afternoon

At this time the executive of the UCYL wish to thank all those who aided in any way to make this tea, which was in aid of St. Mary's Educational Institute, a huge success

"KEEP PRAYING" SAYS G. I. JOE

Here is a letter written by a soldier to his sisters just before he was killed in action:— (October 15th, 1944).

"Today is Sunday and the first time in a month that I had a chance to go to church. At this point we no longer have to fast before going to Communion. I went to Confession and Communion this morning, as I don't know when I will have the chance to go again.

"This morning I wish that you and every good Catholic could have been present at this Field Mass This was the most impressive sight I've ever seen, including my trip to Paris. I would like especially to have present anyone who doesn't believe in the existence of a God and, after having witnessed this sight, to ask him if he still prefers to be an atheist.

"Several times I looked up from my prayer book and Rosary to glance around at the expressions on some of these men's faces There were old men, young men, kids of twenty, bankers, farmers and exe-

cutives at this display of Catholic Action. Some men looked tired and worried, some happy-go-lucky, some serious, but all looked thoughtful. It seems to me as if this display was the final end to which their years of Catholic schooling and training was meant for.

"During Mass, more times than one, as I scanned the crowd, a lump filled my throat, and that feeling of butterflies moving was in my stomach, while a sort of ticklish feeling went up and down my spine. All this time, I felt a little proud that I was selected to be a member of the Church.

I began thinking or day dreaming, a few times during the Mass—I know I shouldn't have—about life after this war if I come through OK as I know I will. I began day dreaming of post-war life and pre-war life, and felt a little ashamed of some of the then major problems I and we had to meet, and how petty and small they seem now. I thought, too, of people working a lifetime for glory, money, fame, and the contrast here where everyone is small, money is worthless, and fame just a word. Yes, I learned something at this Mass, something no one can teach you. I learned somehow that I and everyone with me at Mass was issued something not G.I. yet better than any weapon the Army has or will have, and that is the strong fear of the Lord. Every one of us, I think, has less fear of being a casualty now than before, since we all have a clean slate to start with.

"I'm beginning to think of post-war life, not in terms of an auto, a house, or a job, but in terms of what I can do and still be happy. What can I do to command the respect of my friends and enemies.

"I've been rambling on too far now. I guess I feel sentimental, but one gets that way at times. About the only one thing, the only incentive to keep going is looking ahead to the day when we come home. .

Keep praying and don't ever be ashamed of your religion, as I have already been at times."

L.M.

MISSIONARIES ARE WONDERFUL

That the wonders of missionary achievement are being seen and appreciated by the men in our armed forces is a well known fact. However, the following excerpts taken from a letter written on March 11th in New Guinea by Corporal Richard K. Kirsch, bear out the general consensus of opinion. After giving the details of an excursion into the Interior Corp. Kirsch writes:

We learned of a couple of native villages close by so we went over to see them. We found out from the natives that three years ago there had been two missionaries there. They were of the Sacred Heart Order and had converted those Fuzzy Wuzzys! They didn't believe him when our Chaplain told them he was a priest too. They were used to seeing habits, I guess. Then a couple of the older men stepped forward and told us they were the catechists of the village. They had been taught by the missionaries before they left and were teaching the pikanninys their catechism. We had quite a conversation with them in Pidgin English. They say all their prayers in Pigin, the Lord's Prayer, Hail Mary, Act of Contrition, and a few others. Then, and you will find this hard to believe, those aborigines burst into the O Salutaris and Tantum Ergo in Latin!

"They came to Mass that night. One family brought along their little baby to be baptized. They called her Anna, and our Padre baptized her. They came to Mass every night we were there, walking in the rain, both old and young. Padre heard their Confessions in Pidgin and they went to Holy Communion. They assisted at Mass perfectly too. It was the first time in three years they had been to Mass. Father, it was a revelation to see something like that. Oh, those luke-warm so-called Catholics at home! If only they could have seen that spectacle. Weazened and shriveled old men and women saying their Rosary and kneeling in prayer. Believe me, Father, it's going to be very embarassing for some of our alleged civilised people after this life when they are asked to take the lowest seats at the Banquet Table and find themselves looking toward the head of the Table seeing Fuzzy Wuzzys occupying the places of honor.

"We were sorry to have to leave at the end of three days, but that was all the time we could spend there. We want to go back very much; perhaps we shall someday. I know I shall never forget the faces of those humble natives as they knelt in the mud and rain and adored their God. Those missionaries must be wonderful men."

PRAYER FOR OUR BOYS IN THE SERVICE

Dear Jesus, kneeling before Thee in Thy tabernacle, we solicitously beg Thee to bless our sons who have answered the call of their country. They have gone forth to defend the land of their birth. They have placed their lives on the altar of patriotic duty.

They have left home not knowing what the future will bring. May they always depend on Thy divine guidance and be ever resigned to Thy holy will. We beg of Thee Who in Thy goodness and kindness watchest the sparrows fall to keep them from harm to soul and body. Sweet Saviour, stand by them night and day with Thy sustaining grace and bring protection. In their hour of trial forsake them not. Preserve them in the state of Thy holy grace. We place at the foot of Thy cross our hearts uneasy with anxiety. Permit us not to anger Thee by our sins and ungrateful shortcomings. We offer Thee our prayers, sacrifices and good deeds, humbly beseeching Thee to apply the merit for them, to the boys gone forth to our country's defense on land, on sea and in the air. Amen.

ACCORDING TO DIRECTIONS

"Now, children," said the teacher, as she distributed the flower seeds among the little ones, "I want you to plant these in pots, and when they begin to grow don't fail to tell me. I will give a prize to the one who reports first." The Chicago Tribune tells of a boy who won the prize.

At 5 o'clock one morning a few weeks later the family, with whom the teacher boarded was aroused by a loud ringing at the door-bell. The man of the house went to the door.

"Who's there?" he asked.

"Tommy Tucker."

"What do you want?"

"I want to see Miss Adair."

"What's the matter? What do you want of her?"

"I want to tell her something."

"Won't it keep till daylight? Can't I tell her for you?"

"No, it's something she wanted to know just as soon as it happened, and nobody else can do it."

Tommy was admitted and shown to the parlor. Miss Adair was awakened and informed that a boy allowed of no delay. She dressed herself hurriedly and came down.

"Why, Tommy?" she said. "What brings you here so early? What has happened?"

"Teacher, mine's growed."

WHAT TO DO WITH A "CHAIN" PRAYER

Recently many young people have been receiving "chain" prayers, and they are not sure whether there is anything to it. They ask "What should we do with a chain letter?" The answer is, "Crumple it up and throw it away." For some mysterious reason, probably a combination of the religious revival and of a religious ignorance, this sort of "prayer" seems to be spreading through Canada, USA and even in Europe. The usual formula consists of a piece of paper setting forth some invitation to say certain prayers a certain number of times within a certain number of days and to send the whole scheme to one or more friends. The letters are supposed to have had the approval of some Sisters of St. Francis and of course, there is always a gentle hint of some evil befalling you if you break the chain. The Franciscans deny any connection with the current crop of letters. The editors throughout the North American continent have considered the matter serious enough to write editorials on the subject.

The implied hint about something happening to you if you "break" the chain and the open affirmation that, if you comply with the conditions, you will receive, without fail, whatever you were praying for, because of the "magic" number of times, smack highly superstition.

CRUCIFIX REASSURES TERRIFIED SAIPAN MOTHER

It was a hot humid afternoon on Saipan. A patrol of demolition engineers was approaching cautiously the mouth of a great cave for their last job of the day. As they approached, they saw a Chamorro woman, not more than 20 years old. She was huddled there among the debris and rice sacks. Dead Japanese were all about her. At her breast she clasped a starvation-bloated infant.

Members of the patrol, the Chaplains' Division of the Navy Department has been informed, began to plead with her to hand over her baby, who was badly in need of medical attention. She refused and held the child more closely.

Into this seemingly hopeless situation stepped Corporal Ed McLaughlin. He removed the crucifix of his rosary, which he always wore about his neck. He placed the cross in the palm of his outstretched hand and approached the frightened young mother. Eddie, in his halting pidgin English, tried to reassure her.

His words were not only unnecessary- they were probably not even understood. The cross was the only message Eddie needed. The Chamorro woman placed her precious child in Eddie's waiting arms and confidently walked out of the cave to acept the help she now knew the Americans wanted to give.

INDIA

For the first time in history the number of baptized Catholics in India exceeds four millions. In the 1941 census they numbered 4,055,000.

In the last decade (1931-1941) the percentage growth of the Catholic community was better than twice the percentage growth of the general population, 32.7 per cent to 15.2 per cent.

Of the total Catholic population, about 1,920,000 live in the Indian States, about 1,800,000 live in British India, and 343,000 live in French and Portuguese India.

With regard to the liturgy, about four-fifths of the Catholics follow the Latin rite, and one-fifth the Syraic rites.

The Indian mission personnel is listed as follows: 4,578 priests, 869 Brothers, 8,868 Sisters, 4,148 Catechists.

These are the results of four and one-half centuries of missionary work in India.

DOES IT COME EASY?

"I never did anything worth doing by accident, nor did any of my inventions come by accident; they came by work."

—Thomas A. Edison.

"I WONDER, GOD..."

The following verses were found on the body of an American soldier who died somewhere in Italy. They were discovered by James Day of New York, and printed in The Boston Daily Globe.

Look, God, I have never spoken to You,
But now I want to say: "How do You do!"
You see, God, they told me You didn't exist,
And, like a fool, I believed all this.

Last night, from a foxhole, I saw Your sky;
I figured, right then, they had told me a lie.
Had I taken time to see things You made,
I'd have known they weren't calling a spade a spade.

I wonder, God, if You would shake my hand?
Somehow, I feel that You'll understand.
Funny, I had to come to the hellish place
Before I had time to see Your face.

Well, I guess there isn't much more to say,
But I'm sure glad, God, I met You today.
I guess the "Zero Hour" will soon be here,
But I'm not afraid since I know You're near.

"The signal." Well, God, I'll have to go;
I like You lots, this I want You to know.
Look, now, this will be a horrible sight,
Who knows, I may come to Your house tonight.

Though I wasn't friendly to You before,
I wonder, God, if You'd wait at Your door.
Look, I'm crying, I'm shedding tears. . .
I wish I had known You those many years.
Well, I'll have to go now, God, goodbye.
Strange, since I met You I'm not afraid to die.

DAUPHIN, MAN.

The Ukrainian Catholic Youth in Dauphin is a new branch, whose activities are just beginning.

On January 28 it staged its first concert under the direction of the president Miss Helen Waroway. Mr. N. Perepeluk, on behalf of the audience congratulated the young people and encouraged them to further efforts.

Early in February the whole gang (it's getting bigger all the time) enjoyed a sleighing party.

On Monday, March 5th the club appeared as guest artists in the "Display by Dauphin Youth" held under the auspices of the Dauphin Youth Services Council. This display is the first of its kind in Dauphin. It might be stated that the Ukrainian Catholic Youth artists fascinated and made a very favourable impression upon the audience.

— LAUGH AND GROW FAT —

Heard about the little lad who swallowed five pennies and then ran around asking people if they saw any change in him?

"Mother," asked Johnnie, "is Santa Claus really and truly a good man?"

"Why sure he is. What a question to ask!"

"Well, Christmas Eve when he was here, he fell over a chair and you should have heard what he said."

KITCHEN KNOWLEDGE BY M.M.

STORING MEAT IN SEALERS

If you have plenty of glass sealers, the safest way to keep meat indefinitely is to sterilise it in the sealers. To do this you can either pack the meat raw or pre-cook it and I think that is the nicest way for it looks better and has a nicer flavour. It needn't be cooked until it is done, just enough to brown it nicely and shrink somewhat. It may be either fried or roasted and salt and pepper to taste is added, but do not flour the meat. Cut it in sizes to fit into the sealers and closely. Add 2 or 3 tablespoons of the pan gravy, but no water. If you did not season the meat while it was cooking add 1 teaspoon salt to each quart sealer. *Sterilize thoroughly.* Now adjust the rubbers and lids (of course both of these together with the sealers have been sterilized) and screw the lids down tightly. Then unscrew a bare quarter turn. Set the sealers on a rack in a wash boiler and cover with hot water to come over the tops of the sealers at least three inches. Bring this to a boil and boil steadily for 3 hours. Keep a kettle of water on the stove so that if the water in the boiler cooks away, you can replace it with more that is boiling hot. At the end of the three hours, and this time must be counted after the water is boiling hard remove the sealers, one at a time, and tighten each seal immediately. Let them stand until they are cold, then store in cool, dry place. Meat canned like this will keep indefinitely and is ready to use as soon as it is opened and reheated.

STORING MEAT UNDER LARD

The meat can be either small roasts or cut in slices as steaks. Be fry it in plenty of melted shortening until it is well cooked, but not too well done. Or if you are using the roasts, roast them in the usual manner until they are done. They must be cooked done or they are apt to spoil, but if they are overcooked they will be hard. Place a layer of the meat in the bottom of the container and pour plenty of hot, melted lard over it. It must go well around the crevices of the meat or there will be air pockets and the meat will spoil. Continue packing it in until the crock is filled to within about 2 inches from the top. Now fill it full of hot, melted lard and as soon as it is cold and the lard has shrunk some, add another layer. Tie a piece of waxed paper over the crock and store in a cold place. When you take out any of the meat, be sure to melt the grease and pour it back over what remains in the crock. This takes a good deal of lard, but it can be used for any other purpose, so it isn't wasted.

— LAUGH AND GROW FAT

"Which do you think women prefer— men who give in to them or the other kind?"

"What other kind?"

"See that good-looking guy over there. He's annoying Helen."

"Why, he isn't even looking at her."

"Sure, that's what's annoying her!"

Chauffeur: "Where to, sir?"

Morbid Mogul: "Drive off the cliff, James. I'm committing suicide."

"Why do poets always speak of the moon as silver?"

"I suppose it's because of the quarters and halves."

A mandate, wrote a schoolgirl recently, is an appointment a girl makes with a fellow.

ІВАН ХЕМЕРКА
стрілець, син Николи Хемерка в Манітен Ровд, Ман., літ 24, дістався до ворожого полону. За морем від 1941.

ВАСИЛЬ ЛЯЛЮК
рядовик, Гленборо, Ман., за морем від 1943, зістав тяжко ранений.

А. КУШНІРИК
рядовик, з Винипег Біч, Ман., зістав страшно ранений за морем.

СТЕФАН НАБОЖНЯК
рядовик, літ 29, з Калієнто, Ман., зістав по раз другий ранений за морем. За морем від 1942. Його брат Іван згинув за морем 26 листопада 1942.

ВАСИЛЬ ТИМЧУК
рядовик, Торонто, Онт., зістав ранений в Бельгії, по раз другий. За морем від квітня, 1944

ДОПИС ЗЗА МОРЯ
З Моїх Споминів

Отче Редактор:

Почуваюсь до обовязку написати пару слів з моїх минулих вражінь і спостережень. Прошу вибачити мені, що на початку представляюся Вам, що я за один. Називаюся Андрій Шунь, син Миколая Шуня. Я до армії вступив 30 вересня 1940 року у Винипегу, а за море виїхав 3-го лютого 1941 року. Зі своїм винипегським реґіментом був через два роки, а опісля вступив до іншої військової служби, в якій я дістав рангу саржента.

Подорожував я богато за он час, та ріжних пригод зазнав. Часом волосся дубом ставало- а козацька душа завмирала— але поволі загартувався.

Богато цікавих історій, Отче Редактор, я міг би Вам написати, але для Вас цікаві будуть мої спостереження з організаційного життя. З перших днів мойого побуту в Англії я памятаю, що мені було уже приємно стрінути українських хлопців, котрі сказали мені за українську громаду в Менчестер. Поволі запізнався із другими українськими хлопцями. З часом я стрінув свойого приятеля Н. Іванкова з Винипеґу, котрий дав мені адресу до Данила Скоропадського, який має інжинерську працю в Лондоні. Вскорому часі я його відвідав. Він мене приняв зі щирістю, як канадійського вояка.

В червні 1943 року на відпустку поїхав до Менчестер до наших українців. Три дні гостив я у п. Лисновського та заїдав смачно пироги, борщик, голубці. П. Лисновський мені росказав, що кількох канадійських хлопців організують клюб, який вкоротці став дійсністю під назвою U.S.C.A. Я вписався до цеї організації в Менчестер. Коли вернув з відпустки, я відвідав вдруге п. Скоропадського й тут стрінув Сґт. Гелену Козіцьку. Панна Козіцька зробила на мене вражіння незвичайно працьовитої женщини U.S.C.A.

В цих часах богато наших хлопців, що знайшлись далеко від дому, прагнули рідного слова, пісні, та веселого усміхненого товариства. Коли я говорю це, то скажу, що панна Гелена Козіцька, наша секретарка, була тим всім. "Все усміхнена до кожного хлопця, заговорить, повеселить, рідне слово почуєте з її уст й поможе рідну пісню заспівати. Всі хлопці її шанували, бо вона була одна з перших українських дівчат, що вступили до Армії й прибула за море (з Калґарі, Алта.)

Пригадую собі одну суботу я приїхав до Лондону та зайшов до кантини Лицарів Колюмба на обід. Між товпою я побачив "Нашу Гелену," що серіозно розмовляла з якимсь капральом з РСАФ. Її лице було усміхнене, очі повні, лискучі, тішилась дуже, так, що я мав вражіння, що вона переживає щось дуже веселого. Ну, я приступив близше.

Представила мені РСАФ. хлопця Степана Калин з Гефорд, Саск., і додає: "Ми маємо хату дім! Хату! Дім! Клюб!" Мрія здійснена! Ми всі помагали цей дім упорядкувати. Поволі прибрали, упорядкували, тепер маємо рідний дім. Через нашу секретарку я стрінув Богдана Панчука і Анну Храпливу, Анну Чернявську, Турянського і інших. Так я пізнав поволі всіх, що причинилися до створення U.S.C.A.

Підчас Свят цього року (1945) ми мали своїх капелянів. Капітан о. М. Горошко— відправив Службу Божу о півночі та мав гарну проповідь. Також був Римо-Кат. капелян о. О,Ніл. Мали ми бенкет. В неділю в ночі поїхали ми до Менчестер, тут також о. Горошко мав відправу та люди в Менчестер нас дуже гарно приняли.

По Святах ще лишилося пару хлопців у клюбі в Лондоні. Хочу представити Вам один образець. У четвер (11 і 1945) нас зібралось кілька хлопців. Кімната простора, убрана гарно. Коло піяна сидить капраль Юзик, а Козак з Роблин, Ман. грає на скрипку. Побожної втихуть, коляди заграють, а між рядками козачка й коломийки. Це досить пізно, коло 12-ої год. в ночі. Тут надходить капітан о. М. Горошко, що щойно вернув з Бирмінґгем. Пісня за піснею Падре й крайової вчить. Коляди пісні лунали до 1.30 в ночі. "Ну, пора спати, хлопці"! Ану ще одної й заколядували "Нова Радість," а відтак добраніч всі гукнули... "Завтра о год. 10.30 рано чи гана Сл. Божа" заголосив о. Горошко за двох хлопців, що в Голяндії. Ми упорядковали кімнату та пішли спати.

Так нам час від часу сплинають мило хвилини. Голова Б. Панчук виїхав а лишився його заступник кап. Воробець що тихо без шуму помагає нам в праці. Хоч ми пороїзджаємось -то клюб наш живе а в ньому секр. Гелена Козіцька, Анна Храплива касієрка, директорка Анна Чернявська, Мілька Вінярська, п. Зуляк і всі в клюбі.

Для мене клюб U.S.C.A. - чимось більше як дім —

це рідна хата—
мов палата—
рідним словом гомонить,
добром розсипає.
Й нас на чужині—
як рідна мати згортає.

Г-56865,
Сґт. А. Шунь

КАНОРА, САСК.
Супружий ювилей Панства Кардиналів

В неділю 28 січня парохіяни української католицької парохії і приятелі панства Івана і Софії Кардиналів зійшлися до Народнього Дому при нашій парохії, щоби вшанувати їх з нагоди їхнього 25-літнього супружого ювилею. Вечіркою проводив І. Михайлицький, який вказав на ціль вечерка і вніс многоліття шановним ювилятам. Від парохії і жіночого товариства вручено панству Кардиналам дарунок срібне начення.

Панство Кардинали стоять при нашій парохії від початків її реорґанізації, а п. Кардинал був навіть першим рекордовим секретарем.

Підчас веселої забави присутні не забули і за нашу пресу і на заклик зложили $7.00. Збіркою занялися пп. Васильків і Резоборський. Всім присутнім складаємо щире спасибіг за жертву, а шановним ювилятам бажаємо многих літ і діждатися золотого і діямантового ювилеїв.

Парохіянин.

КУЛИКІВ, САСК.
Поминальне Богослуження по бл. п. Марії Пешко

Дня 28 січня минув рік, як бл. п. Марія відійшла із цього світу так як кожда правдива христіянка католичка з правдивим приготованням. У річницю її смерти, її муж, Іван, жертвував на заупокійну Службу Божу і Парастас, котрі відправив о. Головка з Рами, котрий обслугує також нашу кольонію, котра лежить 16 миль на північний захід від Рами а 7½ милі від Інвермей. Також відправлено Парастас за бл. п.Ілька Хапського, котрий жертвувала жена Марія.

По Богослуженню був обід в хаті бл. п. Марії. Ся хата служить за церковну домівку, бо стоїть пару кроків від церкви. Муж Іван старенький, 82 років, мешкає у своєї доньки. По обіді найстарший син бл. п. Марії, Григорій, подякував Всеч. Отцеві за відправлення Служби Божої, своїм сестрам, що приготовили обід, сусідам і знайомим що прибули до церкви. Іван Гриб взивав дітей щоб не забували за свою бл. п. маму і завше поминули її у святих молитвах. Потім усім Григорій Пешко перевів збірку на католицьку пресу, яка принесла $7.00.

Григорій Фешко.

ВІСТИ З ФОРТ ВИЛІЯМ, ОНТ.
Срібний ювилей супружого життя панства К. і П. Ганчариків

Дня 29-го січня панство Кирило і Параскевія Ганчарики обходили 25-літні роковини свого супружого життя. Того дня правилась в нашій церкві св. Сл. Божа в їх інтенції, а відтак наш місцевий парох, о. Я. Чиж, уділив панству Ганчарикам ювилейне благословення. Панство Ганчарики, як одна із взірцевих наших католицьких родин у Форт Виліям, зуміли гарно та в релігійному дусі виховати своїх семеро дітей так, що коли найстарший їх син Івась, що служить при летунах, відїздив за море, родичі одержали дуже похвального листа від військового католицького капеляна, який стрічав їх сина перед його відїздом за море.

Щоб панству Ганчарикам записатись милим споминком в цей день їх ювилею, їхні приятелі і знакомі улаштували для них дня 4-го лютого милу несподіванку. Це було в неділю ,сейчас по Вівправі, як в салі під церквою наші пані приготовили з цеї нагоди смачну перекуску, спросивши на ню знакомих і близьких приятелів панства ювилятів. По перекусці промовляли о. Я. Чиж, п. Н. Солтис, п. Ю. Левінський, а відтак покликано по черзі пана і паню Ганчариків, які в щирих словах дякували всім присутнім за цю милу несподіванку, приготовану їм в день їх срібного ювилею.

На цьому приняттю не забуто й про нашу пресу! На заклик нашого о. пароха слідуючі особи жертвували на пресу: По 1.00: о. Я. Чиж, К. Ганчарик, Параскевія Ганчарик, Анастазія Ганчарик, Левінський Ю., Ан. Опецький, А. Кізлик, Ан. Вахоткевич, Гр. Гнатів, Н. Солтис, Підлужний С., В. Козларик, Д. Стефішин. 75ц.: Дм. Марцинюк. По 50ц.: М. Кіцелюк, М. Зазуляк, Вік. Стефішин, В. Бай, Ів. Сироїд, Т. Литвин, Фрозина Петруняк, Й. Коменда, Й. Калецький, Дм. Калецький.

З зарядженої збірки на укр. католицьку пресу, яка принесла $19.25, $9.50 призначено на "Будучність Нації."

Всім жертводавцям на цьому місці складається щиру подяку, а нашим дорогим ювилятам, панству Ганчарикам, на дальший шлях в їхнім супружім життю бажаємо МНОГИХ ЛІТ прожити в Божій ласці, в здоровлю та в щастю.

Кореспондент.

ПРИ НАШІЙ ПАРОХІЇ У ФОРТ ВИЛІЯМ ЗОРҐАНІЗОВАНО ВІДДІЛ УКЮ

Дня 6-го лютого в нашій парохіяльній салі відбулись сходини молоді, на яких зявилось поважне число присутніх.

Завданням цих сходин було зорґанізовання нашої місцевої молоді у молодечий відділ УКЮ, бо треба знати, що у Форт Виліям є поважне число гарної, дорослої молоді при нашій парохії, яка має охоту і відповідні злібности до зорґанізованої праці!

Зборами переводив наш парох, Всеч. о. Ярослав Чиж.

Присутній молоді пояснено в коротких словах конечну потребу зорґанізовання відділу УКЮ у Форт Виліям і відтак приступлено до вибору заряду місцевого відділу.

До заряду ввійшли, як слідує:

Михаїл Стець- голова
панна Анастазія Чикорлій— місто-голова
панна Анна Котик рекордова секретарка
панна Анастазія Лемішка— касієрка і рівночасно фінансова секретарка
панна Ольга Наконічевська - контрольорка
Василь Бабяк, —контрольор

При відділі УКЮ у Форт Виліям створено два доповняючі комітети, а іменно Комітет для Відвідування Слабих, до котрого вибрано панночки—Ольгу Дирбавку і Ольгу Наконічевську,—і Підприємчий Комітет, в склад якого ввійшли панночки Йосифа Галяревич і Анастазія Чикорлій.

Форт Виліямський відділ УКЮ приступає до зорґанізованої праці при своїй парохії в надії, що в котроткому часі ряди нашого відділу значно збільшаться прибуттям нових членів, а зі зростом числа членів збільшиться й наша праця, яку жертвуємо для добра нашої Церкви і для кращої будучности української католицької молоді в Канаді.

Кореспондент.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
На пресфонд БНації

В неділю 4 лютого Жіноче Товариство ім. княгині Ольги при нашій парохії обходило річницю свого існування і з тої нагоди влаштувало спільне принняття, яке відбулось зараз по Службі Божій. В часі принняття пані Анна Деник, предсідниця Товариства промовила до присутніх, вказуючи на працю того Товариства в парохіяльному життю та візвала присутних жінок ставати в ряди Товариства та з більшою енерґією працювати для добра парохії і укр. громади, бо вороги, більше чим коли небудь, організуються на шкоду Церкви і укр. народу взагалі. По тім наш парох, Всеч. о. Серветник, промовив до присутних, вказуючи на вагу і користь з праці жіноцтва для нашої Церкви і народу взагалі, а зокрема для нашої парохії. Свою бесіду закінчив о. парох закликом до присутних зложити жертви на пресфонд БНації. Збіркою занялись пані Мілявська і підписаний.

Зложили: По 5.00: Всеч. о. Серветник. По 1.50: Гр. Олійничук (з того доляра як свою коляду); По 1.00: Андрій Рибіцький, і Павчук Теодор. По 50ц.: Чорній, Зінкевич і Денисюк. По 25ц.: Лащук Дм., Кульматицький, Поплавський, Пацай, Юзва, В. Грицай, Деник, Петрович, Чижак, Свистун Пилип, Сливка Стеф., Смотюк, Гасай П., Ракочий, Тичинський, Мілявський; пані Шелесть, Павлишин, Олійник, Кульматицька, Лащук М., Ткач Ол., Сливка, Рибіцька, Бучинська, Чернець М., Бойко, Крутяк, Гасай. Решту дрібними. Разом $17.60.

Всім жертводавцям щира подяка

О. Б.

КЕМСЕК, САСК.
25-літний супружий ювилей панства Фаріонів

В неділю вечером дня 4-го лютня парохіяни з Кемсек, як також приятелі і знакомі з Канори зібралися в їдальній салі Кінґ Джордж готелю в Кемсек, щоб вшанувати срібний супружий ювилей панства Фаріонів, власників готелів в Кемсек і в Канорі, як рівнож широко звісних наших громадян. Привитавши гучними оплесками вступ ювилятів на салю засіли присутні до смачної перекуски, а п. Яків Стратійчук з Канори, що був господарем вечірка, вніс многоліття шановним ювилятам. П. і М. Березовська вчіпила букет п-і Фаріон, після цього промовив

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

МИ СЕРДЕЧНО ПРОСИМО О СПІВПРАЦЮ!

..Хто це МИ?—Комітет, що його вибрано цю кампанію провадити. Члени того комітету йдуть наперед рука в руку. Між ними на першому місці стоїть наш адвокат, п. Андрій Кіндракевич. Хоча він дуже зайнятий в своїй адвокатській канцелярії, бо з усіх сторін неустанно приходять до нього люди з найрізнішими своїми клопотами—п. Кіндракевич завжди погідний та лагідний і тому й дуже популярний— він ніколи не жалує часу для нашої великої справи. От, кілька днів тому ми напали його в канцелярії з просьбами о пораду та вказівки. Він до тієї міри бажав послужити нам,що звичайні клієнти були б мусіли чекати, якщо ми були б не відмовились згодитись на таку жертву з його сторони. Й ось вислід нашої наради: ЧИМ СКОРІШ РОЗІСЛАТИ БАЗАРОВІ КНИЖЕЧКИ, всюда, де тільки є українці, ДО КОЖНОЇ ЗНАНОЇ НАМ РОДИНИ. Певно, ми всіх родин не знаємо. Тоді ВСЕЧЕСНІШІ ОТЦІ ПАРОХИ ласкаво згодились ПОСЛУЖИТИ НАШІЙ ВЕЛИКІЙ, СВЯТІЙ СПРАВІ Й РОЗДАТИ БАЗАРОВІ КНИЖЕЧКИ родинам у своїх парохіях. Ми ще раз пригадуємо, що КОЖНА РОДИНА МУСИТЬ ПОЧУВАТИСЬ ДО ОБОВЯЗКУ ВЗЯТИ ПРИНАЙМНІ ОДНУ КНИЖЕЧКУ, не щоб намагатись її другим розпродати, АЛЕ ЩОБ її ЦІЛУ ЗАКУПИТИ. Всі ті, що нам знані, дістануть більше книжечок, щоб їх або САМІ КУПИЛИ, або другим РОЗПРОДАЛИ. Є багато УКРАЇНЦІВ НАВІТЬ НЕ-ГРЕКО-КАТОЛИКІВ, що бажають причинитись до нашого великого діла. Ми не тільки не відкидаємо їхньої доброї волі, а навіть охоче її приймаємо в переконанні, що ті, що ПОВИННІ БУТИ З НАМИ, при цій спосібності повернуть ТАМ, ДЕ ВОНИ ПОВИННІ БУТИ, ЯКЩО БАЖАЮТЬ МАТИ СПОКІЙНУ СОВІСТЬ.

При тій нагоді, МИ ПОПРОСИМО В КОЖНІЙ ПАРОХІЇ ПЕВНИХ ОДИНИЦЬ, щоб ласкаво займились трудом ПОЗБИРАТИ СПРОДАНІ КНИЖЕЧКИ й вислати їх ДО НАС. Це дуже сильно кожному улекшить його особисту жертву. МИ МОГЛИ Б ДАТИ НАГОРОДИ ТИМ, що СПРОДАДУТЬ НАЙБІЛЬШ КНИЖЕЧОК. ОДНАЧЕ ПІД НАТИСКОМ ЗАГАЛЬНОГО ПОГЛЯДУ, ми порішилй не робити того. Кожний переконаний, що до такої справи КОЖНИЙ ОХОЧИЙ ПОМОГТИ БЕЗ НІЯКОЇ КОРИСТИ. З провадженням того ВЕЛИКОГО БАЗАРУ може бути ТАК БАГАТО ПРАЦІ, що треба нам буде ОКРЕМОГО СТАЛОГО ПИСАРЯ. Ми тоді його наймемо й заплатимо йому справедливо за його труд.

У справі того базару ми надіємось помочі НАШОЇ МОЛОДІ, ЗОКРЕМА НАШОГО УКЮ, передусім наших ПАННОЧОК.

МИ ПРИГОТОВЛЯЄМО окремий спис тих, ЩО ДАЮТЬ ЖЕРТВУ 100 долярів. МИ ПРОСИМО всіх тих, що таку жертву ВЖЕ ДАЛИ, й усіх тих, що її дадуть, ПРИСЛАТИ НАМ СВОЇ ФОТОГРАФІЇ (знимки), з малою додатковою жертвою. При помочі тих знимок ми зробимо металеві плити й ПОМІСТИМО ВСІ ТІ ЗНИМКИ НА НАШІЙ САСКАЧЕВАНСЬКІЙ СТОРІНЦІ. Це буде частина памятної Книги, де збереться цілу історію нашого Студентського Інституту, ТОЖ ПРОСИМО ВСІХ ТИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ЧИМ СКОРІШ ПОСЛУХАТИ ТІЄЇ НАШОЇ ПРОСЬБИ. ХАЙ НІХТО НЕ ВИМАВЛЯЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ СКРОМНІСТЬ. НАЙ СВІТ БАЧИТЬ ВАШІ ДОБРІ ДІЛА, ЩОБ ВОНИ БУЛИ НЕМОВ СВІТЛОМ, ЩО ПОКАЗУЄ ШЛЯХ ДРУГИМ. Це не буде власна, ПУСТА САМОХВАЛЬБА, А ПРЕКРАСНИЙ ПРИКЛАД, ЯК МАЮТЬ І ДРУГІ РОБИТИ.

ЩЕ ОДИН ВИСЛІД НАШОЇ НАРАДИ: В доглядному часі ми порозсилаємо окремі особисті заклики до кожної одиниці, що нам знана. ТОЖ МИ ПРОСИМО СПОДІВАТИСЬ ОСОБИСТИХ ЛИСТІВ ВІД НАС.

ЩО буде в тих листах?— НАСАМПЕРЕД ПРОСЬБА, ЩОБ ВИ ПРИСЛАЛИ СВОЮ ЖЕРТВУ. МОЖЕ Ви вже щось пожертвували; одначе ми просимо нагадати собі, що наше завдання є, ЩОБ ВІД КОЖНОГО ДІСТАТИ ХОЧ 25 долярів за два роки.— СКАЖІТЬ: ЩО ВИ ЗРОБИТЕ З ТИМИ ЛИСТАМИ?— Як би то було повідомлення з муніціпалу, щоб Ви заплатили свої такси, ВИ ТОДІ НАПЕВНЕ ЗАПЛАТИЛИ Б, бо йнакше мали б Ви клопоти. МИ ПРИЗНАЄМО, ЩО НАШ ЛИСТ ВАМ ВІЛЬНО КИНУТИ В ПІЧ АБО СМІТНИК, БО В НАС НЕМА СПОСОБУ СИЛУВАТИ ДО СПОВНЕННЯ ВАШОГО ОБОВЯЗКУ ДО БОГА, ЦЕРКВИ Й НАРОДУ... ОДНАЧЕ, ми знаємо, що Ви ТОГО НЕ ЗРОБИТЕ, щоб не стягнути на себе горя ПРОПАЩИХ СВОЇХ ДІТОЧОК. Ті листи й їхню висилку треба буде ЗАПЛАТИТИ; якщо Ви їх змарнували б, то Ви змарнували б КРИВАВИЙ ТРУД СВОЇХ РІДНИХ БРАТІВ І СЕСТЕР. — МИ ПРОСИМО ВАС ЗРОБИТИ ОЦЕ: Коли прийде до Вас наш заклик, то возміть, прочитайте й ПОЦІЛУЙТЕ ТА ДО СЕРЦЯ ПРИГОРНІТЬ, бож ТО ГОЛОС ЛЮБОВИ ВАШОГО РІДНОГО НАРОДУ, ВАШОЇ ЦЕРКВИ, ВАШОГО БОГА ДО ВАС.

Вам буде легко ВІДПОВІСТИ НА НАШ ЗАКЛИК. МИ ВИШЛЕМО ДО ВАС РАЗОМ З ТИМ ЗАКЛИКОМ ЗВОРОТНУ КУВЕРТУ з нашим АДРЕСОМ. Ви тільки ВЛОЖІТЬ ПОШТОВУ ГРОШЕВУ ПОСИЛКУ до тієї куверти, приліпіть поштовий значок, та киньте на пошту. Коли ласка, то ще напишіть кілька слів про те, що думаєте про наші змагання.

На нашій сторінці в Будучності Нації Ви знайдете своє імя; перший раз, КОЛИ МИ ВИШЛЕМО ДО ВАС НАШУ ПРОСЬБУ, ВДРУГЕ, КОЛИ МИ НАПИШЕМО ПРО ВАС, ЩО ВИ ПРИСЛАЛИ СВОЮ ЖЕРТВУ, й СКІЛЬКИ Ви прислали. Самі скажіть, ЧИ НЕДОБРЕ ЦЕ?

. От як ми то радили з нашим Головою, п. Кіндракевичем, й що ми постановили.

Ми нераз згадували про те, що до наших громадян приїде хтось в цілях збірки. На той раз просимо всіх ДОБРЕ ПРИГОТОВИТИСЬ. НАВІТЬ ТІ, ЩО ВЖЕ ДАЛИ, Й НАВІТЬ БАГАТО ДАЛИ, ХАЙ НЕ ВІДІШЛЮТЬ НАШОГО КОЛЕКТОРА З НІЧИМ. ДО ТАКОЇ ЦІЛІ ПРИЇДУТЬ ДО ВАС АБО ОТЦІ ДУХОВНІ, АБО НАШІ ВИЗНАЧНІ СВІТСЬКІ ЛЮДИ. ЗАВЖДИ ПРИЙМАЙТЕ ЇХ ЯК НАЙГАРНІШ. В цій зимовій порі годі їздити по фармах, тож треба сподіватись таких гостей допіро тоді, як потелліє й дороги стануть прохідними.

КОЛИ БУДУТЬ ДО ВАС ПРИХОДИТИ ПРОСЬБИ О ЖЕРТВИ НА ЙНАКШІ ЦІЛІ ДОБРІ, то дайте на кожну добру ціль, але якщо ВИ МАЛИ Б ВИБИРАТИ, то без ВАГАННЯ ДАЙТЕ НА НАШ ІНСТИТУТ. Бо ж ЦЕ НАШЕ ЖИТТЯ, ЦЕ НАШЕ МАЙБУТНЄ. ЯКЩО ЙОГО НЕ СТАЛО Б, ТО ВАШІ ПРОЧІ ЖЕРТВИ МИНУТЬСЯ З ТИМ, ЩО ПОВИННО БУТИ В ВАШИХ ДОБРИХ ДІЛАХ ГОЛОВНИМ: ЗА ВСЯКУ ЦІНУ ПОМОГТИ ЗАДЕРЖАТИ, ЗМІЦНИТИ Й РОЗВИНУТИ РЕЛІГІЙНЕ ТА НАЦІОНАЛЬНЕ ЖИТТЯ СВОЇХ ДІТЕЙ. ЯКЩО ТЕ ЖИТТЯ ЗАВМЕРЛО Б, тоді ВАШІ ЖЕРВИ ПІШЛИ НА ВІТЕР, і не знати, ХТО ЇХ ВИКОРИСТАЄ КІНЕЦЬ КІНЦІВ.

* * *

Війна наближається до кінця. Ми не знаємо, КОЛИ вона скінчиться, ні ЯК вона скінчиться. Тільки одна річ стає ясним маревом серед чорної пітьми, що в цей мент обгорнула наше українське релігійне й національне майбутнє: НАШ НАРІД ОСТАЄТЬСЯ на ПОЛІ БОРБИ О ЖИТТЯ не лиш самітним, але й зруйнованим та мов розчавленим.. По людськи кажучи, наше положення видається безвихідним.

Та не попадаймо в одчай. Це від нас залежить, покищо, чи сильні цього міра нас зїдять або дадуть другим з'їсти. І одиницям, і народам дав Бог засоби видобутись із найстрашніших недуг. Головне, щоб ми самі ВСТАЛИ... ХАЙ І ЗО СТРАШНИМ ТРУДОМ, АЛЕ ВСТАНЬМО; встаньмо ДУШЕЮ

Доля народів не є в руках тиранів... А нема на світі гірших тиранів, як РАБИ, ЩО ВИДОБУЛИСЬ З НЕВОЛІ Й СМЕРТНОЇ ТРИВОГИ Та не в їхніх руках є наша доля Вони можуть стріляти, але Бог кулі носить .. Все вказує на це, що страшна лекція ошеї війни знову вийшла на марне ПОТВОРНЕ САМОЛЮБСТВО опановує струї всесвітнього життя... Серед тих струй нам тяжко буде вдержатись, одначе, це залежить від нас.

НАЙГОЛОВНІШИМ, це РЯТУВАТИ ТЕ, ЩО В НАС ЗАДЕРЖАЛОСЬ. ДРУГЕ: ЯК НАЙБІЛЬШ ВИКОРИСТАТИ ВСЕ ТЕ, ЩО НАМ ПРИХИЛЬНЕ: ПОЛОЖЕННЯ, ПОДІЇ, ЗАКОННІ ПРАВА, ВОЛЮ, ЩО її ЗАЗНАЄМО ТУТ. ПЕВНО: БУДЬМО дуже вважливими на справедливість. Не робім нерозважних пяних кроків. АЛЕ ПОЗА ТИМ ЖИЙМО, ГОВОРІМ, ПИШІМ, ПРОГОЛОШУЙМО ЗАЯВИ, ПРАЦЮЙМО НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ПЕРЕХОДОВОГО МЕНТУ, але й для МАЙБУТНЬОГО на довгі роки наперед.

МИ наскрізь щиро переконані, ЩО НОВИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ІНСТИТУТ є чимось, без чого нема надії на життя. КОЛИ НАШІ ДІТИ поволі, але напевно ЗГУБЛЯТЬ ПОЧУТТЯ РЕЛІГІЙНОЇ Й НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВДИ, то КАНАДА СТАНЕ НАМ мов ДРУГИМ БЕЗКРАЇМ СТЕПОМ, ЩО НАГАДУВАТИМЕ УКРАЇНЦІВ ТІЛЬКИ МОГИЛОЮ, ДЕ МЕРТВЕЦЬКИМ СНОМ ЗАВМРЕ ВСЕ, ЩО ПОВИННО НАМ бути на тім світі НАЙДОРОЖЧИМ... А ВОНО КРАШЕ В МУКАХ ЗГИНУТИ, ніж у кайданах спати й спати...

Наша МОЛОДЬ, ЩО ТАК ПО ГЕРОЙСЬКИ БОРОЛАСЬ ЗА ПРАВДУ Й СПРАВЕДЛИВІСТЬ, вернеться домів... Чи ми готові їх прийняти??? Якщо в нас буде ГАРНИЙ, НОВИЙ, ВЕЛИКИЙ ІНСТИТУТ, то всі ті, що матимуть хотіння й можність, знайдуть там приміщення на час своїх студій, за які канадійське правительство вже зобовязалось платити на цілий ряд років. При тій помочі правительства нашим воякам легко й вигідно можна буде виховатись, якщо знайдуть готовим для себе наш Студентський Інститут.— Чи вони НЕВАРТІ ТОГО?

А пізніш, коли вони стануть на своїх ногах, вони стануть НОВОЮ КРОВЮ ВИЧЕРПАНОГО, ВИСНАЖЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО Й РЕЛІГІЙНОГО ОРГАНІЗМУ.

ЛІСТА ЖЕРТВ

на будову укр. католицького Інституту в Саскатуні

УКЮ, Кадворт, Саск	$50.00
УКЮ, Норквей, коляда	15.75
Ел Воробець, Кридор	25.00
Рой Грева, Кридор	25.00
М Трембицький, Борщів	25.00
Р Жила, Бруно, Саск	10.00
Гр. Гриців, Бруно, Саск	10.00
Н. Томс, Бруно, Саск..	10.00
Всеч. о. В. Каменецький	10.00
пані А Блоха, Ростерн.	10.00
Н. Жарий, Ростерн ...	10.00
М Барановський, Крид	10.00
Н. Гринюк, Прудгом..	5.00

Укр. Гр. Катол. Парохія св. Арх. Михаїла, Ґронлід, Саск.:

Йосиф Гудима ..	25.00
Григорій Піняк	25.00
Іван Бурлак .	10.00
Петро Бурлак	10.00
Петро Яцишин	5.00
Максим Кручковський	5.00
Прокіп Нецембер . .	5.00
Михайло Борух	5.00
Марія Дмитерко	2.00
Анастазія Нецембер	1.00
Я. Марец	1.00
Дмитро Клуб .	1.00
Анна Мязга	1.00
Богдан Жук	1.00

Укр. Гр. Катол. Парохія св. Николая, Бруксбей, Саск.:

Ігнатій Костинюк	30.00
Петро Томашівський	25.00
Юліян Синтенюк	25.00
Семеон Спивак	25.00
Михайло Бр[illegible]	25.00
Михайло Вовчук	25.00
Роман Юрчишин	10.00
Василь Мирен	10.00
Михайло [illegible]	10.00
Михайло Яцишин	10.00
Михайло Дженджера	5.00
Петро Чуй	5.00
Григорій [illegible]	5.00
Мотен Попуч	5.00
Пилип Никорук	5.00
Василь Петрочук	5.00
Євдокія Яремій	5.00
Андрей Ковак	5.00
Ядвига Дженджера	[illegible]
Михайло Гиків	1.00

Н Лужний, Файндлейтер	20.00
А. Кучер, Дайндлейтер.	10.00
П Шатковський, ...".	2.00
П. Мальовський, Реджайна	10.00

ряд бесідників, які у своїх промовах підносили значіння християнського супружжя, як рівнож підчеркали заслуги ювилятів для нашої парохії в Кемсек, як також шляхотні прикмети їхнього характеру. Між тими, що складали привіти були місцевий парох всеч. о. М Колодій, п. Д. Ратушний, секретар парохії, п. В. Василь Великолова, член будівельного комітету нової церкви, п. Михасів, і п. адв. В. Балешта з Канори, брат п-ні Фаріон. На спомин їхнього срібного ювилею дістали панство Фаріони дарунки срібне начення. І від кемсацької парохії вручила п-і Н. Гусак, від приятелів з канорської парохії п-і А. Кутна, а від присутної родини п-і А Балешта.

При веселім співі наших чудових колядок та народніх пісень, як також при музиці весело минав присутним вечір, але не забули присутні і нашу пресу і зложили щедрі датки в суму $29.65, з чого на Будучність Нації призначено $10.00. Збіркою занялися пані Т. Ратушна і А. Ковбель з Канори.

Всім ласкавим жертводавцям щира подяка, а шановним ювилятам панству Фаріонам бажаємо серед загальної пошани діждатися золотого і діяментового ювилеїв.

С.

РАМА, САСК.

Минулого року, в місяці січні, упокоїлася в Бозі ревна членкиня і добродійка рамської парохії св Петра і Павла, бл. п Анастазія Данилишин, донька Степана Бойка, зі села Звенят, чортківського повіту, проживши в Канаді 37 років. Тоді відбувся величавий похорон

Річницю її смерти обходжено поминальним Богослуженням. Церква відповідно прибрана та гарно освічена. Многі приступили до св. Тайн.

Після відправи, обід в п Івана Данилишина

Після обіду промовляв о парох Іван Головка, який і зарядив збірку на БНації, що принесла $28.35. Збірку зручно перевів гром., Михайло Мальований.

За минулий рік бл. п. Анастазія Данилишин та її муж Іван, окрім своїх чисто парохіяльних обовязків, зложили на ріжні парохіяльні цілі, суму $101.00.

Бл. п. Анастазія оставила 3-ох синів: Степана, в Онтеріо, Володимира, і Николая, який впродовж років совісно сповняє уряд шкільного троста, ведучи справу так, що в Рамі маємо стало 2 українські католицькі сили. Рівнож є за нами 3 доньки бл. п. Анастазії, п-і Яцишин, п-і Дігорай, та п-і Чикайло; п-і Будь живе в Торонті.

Вічна Їй Память!

Парохіянин

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

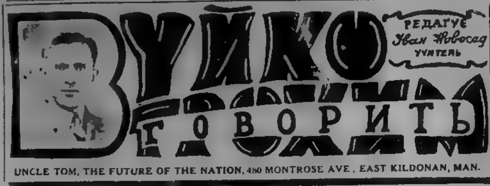

Любі Діти

У малім ліску, в малій хатці жили дві сестри-русалки (fairies). На імя їм не було Маруся, чи Галя, чи інші дівочі імена, що Ви часто чуєте Одна називалася **"Прошу"** а друга **"Дякую."**

Були вони все веселі, щасливі, бо мали всього подостатком. Мали досить гарних суконок, капелюшків, черевичків і кораликів. Забавок в них також було досить. Їли пампушки, пиріжки, та смачне морожене (айс-крім)

"Прошу" і "Дякую" усе ходили разом, працювали разом та і бавилися разом Усі інші русалки казали, що "Прошу" не могла бути без "Дякую", а "Дякую" не могла бути без "Прошу." Декотрі завидували щастю тих двох русалок

Де лише тільки **"Прошу"** пішла, то всюди її приймали та обдаровували всім, що вона бажала. Була вона така чемна, та так ласкаво говорила, що ніхто не міг її просьб відмовити. Розуміється, що вона не бажала річей непотрібних, або чогось забогато **"Дякую",** нерозлучна сестра "Прошу" таку сердечну подяку все складала **всім,** що всі запрошували обі сестри не раз, чи то в гостину, чи на забаву, помагали їм в усяких потребах

Добре булоб, Любі Діти, щоб і Ви познакомилися з ними двома сестрами-русалками, **"прошу" і "Дякую"** то може і Ви станете такі щасливі як вони

Вуйко Трохим

УВАГА — ДІТИ!

У наступним числі з 1-го квітня появиться **НОВИЙ КОНТЕСТ** в котрім Ви всі зможете брати участь. Надгороди будуть— **нові, цікаві. —СЛІДІТЬ ПИЛЬНО!**

ПРИСЛАЛА 11 ПЕРЕДПЛАТ

Галя Крук з Виннипеґ, Ман., що була присутна на врученні пугара Михаїлові Матвійчині, побачила на власні очі, що хто працює, той колись дістане нагороду і відразу взялася до праці, приславши на руки Вуйка $11.00- десять нових а одну стару передплату. Галю, Вуйко дякує Тобі за Твою так щиру працю! Ану, Діти, до праці, хто піде слідами Галі?

ПРИСЛАЛА ГРОШІ З ПРОДАЖІ ЧИСЕЛ БН.

Галя Крук, Виннипеґ, прислала Вуйкові 50ц. з продажі чисел БН. Галю дякує Вуйко Тобі за се. Хай Бог помагає Тобі й надалі як найбільше добра зробити для своєї газети.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ МИХАЇЛА МАТВІЙЧИНИ

День 4 березня, 1945, буде памятним для нашого славного Михаїла Матвійчини з Виннипеґ, Ман У сю неділю сам

Михаїл Матвійчина

Вуйко Трохим вручив гарний пугар Михаїлові підчас концерту, що його устроїв відділ УКЮ при церкві св. Андрея в Виннипеґ в парохіяльній салі тоїж церкви

По концерті, що був дуже гарний, і за котрий належиться відділові УКЮ належне признання, о. Н. Пуляк, парох, привитав численно зібраних парохіян, гостей і дітей, котрі прийшли, щоби бути присутними на тім небувалім досі торжестві в Виннипеґ, висказав свою радість з сього, що на парохію св Андрея припала така велика честь і представив нашого славного Вуйка Трохима, п. Івана Новосада Вуйко Трохим говорив, що радіє, що може бути присутним на сім торжестві і вручити пугар Михаїлові Матвійчині, що показався, щодо своєї праці для Діточої Сторінки першим на цілу Манітобу Дальше п. Новосад вказав присутним родичам, на се, щоби хоронили свої діти перед двома великими ворогами дітей, а се злим товариством і злою пресою. Опісля п. Новосад ще раз поґратулював Михаїлові за його працю та вручив йому пугар, під гучні оплески присутніх. Опісля всі відспівали Михаїлові Многая Літа.

Михаїл Матвійчина подякував сердечно Вуйкові Трохимові за пугар та обіцяв на будуче ще гарнійше працювати.

Останнім бесідником був о. І Шпитковський, редактор БН., котра з вдячности для Михаїла закупила була пугар. **По промові о. Шпитковського, Михаїл Матвійчина перевів між присутними збірку на фонд ДСторінки і зібрав разом $38.95. На сю суму зложилось $11.70 пресового фонду, 19 нових передплатників, 2 старі передплатники, з продажі чисел Б Н $3.75 і з несподіванки для панства Якимів 2.50**

Се гарне свято закінчено відспіванням національних гимнів.

ПЕРЕВЕЛА ЗБІРКУ НА ДСТОРІНКУ

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., перевела збірку на ДСторінку в домі пані Теклі Пристай в Бюкенен, Саск., і прислала $1.00. Зоня також починає знова братись до праці.

ПРИСЛАЛИ КОЛЯДУ НА ДСТОРІНКУ

Володко Паславський з Гладен, Саск., прислав $1.00 яко коляду від свого батька. Петро Гнатів з Форт Віліям прислав також $1.00 яко коляду від пана М. Мощука. Усім належиться сердечна подяка

ПРЕСФОНД ДСТОРІНКИ

Маруся Рекуник, Ґардентон, Ман., 50ц.

Оля Роговська, Торонто, Онт., 50ц.

Вуйко дякує за жертви. Ану, хто буде слідуючий?

ПРИСЛАЛИ 8 ПЕРЕДПЛАТ

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., прислала $6.00 шість старих передплат.

Петро Гнатів, Форт Віліям, Онт., прислав $2.00— одну стару і одну нову передплату **Зоні і Петрові Вуйко дякує за працю та рівночасно висилає їм гарні пугарі, котрі дав за працю в минулому році для ДСторінки.**

ЧЕРЕЗ Д. СТОРІНКУ ВІДНАЙШЛА РІДНОГО ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я дістала від Вас членську картку, і дуже тішуся, що я записалася до Веселої Родини, бо мій перший лист, що я написала до Вас, читали мої Вуйко в Діточій Сторінці, а вони мешкають аж в Гамілтоні, Онт., і написали до мене лист. Я думала, що я кругла сирота а то ні, бо через Веселу Родину вже знаю де мої Вуйко, що заступлять мені тата і маму. На Різдво у нашій церкві була Служба Божа о 12 год в ночі. Усі діти приступили до св. Сповіди і св. Причастя і я так само приступила до св. Сповіди і св. Причастя. А тепер прошу Вас Вуйку пішліть мені Вашу відзнаку Веселої Родини.

Поздоровляю Вас Вуйку і бажаю Вам якнайкращого здоровля.

Посилаю 25ц. на членство і на сирітки.

Наталія Половик,
Портедж, Ман.

Від Вуйка: Також і Вуйко дуже радіє, що Ти через Д. Сторінку віднайшла свого Вуйка.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,- -

Се мій перший лист до Вас. Я вже трохи довго читаю Будучність Нації. Я дуже мала охоту написати лист до Вас, але я не була певна ще за своє письмо, бо я робила трохи блуди. Ми не маємо тут української школи, але з тої нагоди, що ми мали Сестри у нас пару разів, по дві або три неділи, ми научилися по українськи вдома. Я ходжу до англійської школи. Маю одинайцять років. Читаю шесту клясу. Я намалювала контест на січень. Я тепер буду більшу участь брати у Діточій Сторінці, і маю надію, що мій лист буде поміщений на Діточій Сторінці. Кінчу свій лист

Марія Магдалина Нога,
Арнес, Ман.

Від Вуйка: Маріє, гарно пишеш. Не забувай ніколи за Вуйка.

ЛИСТ З КУЛИКІВ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас Я маю 12 років і я є в 7 клясі англійської школи. Я ходжу до школи, до котрої мені є 3½ милі. Наш концерт був на 22 грудня і був досить добрий Мені до церкви дуже близенько. У нас править Всеч. о. Головка. Поздоровляю Вас Вуйку!

Надія Пешко,
Куликів, Саск.

Від Вуйка: Надіє, Вуйко дякує Тобі за лист Гарно пишеш. Здорови Вашого о. Пароха.

МАЄ ДОБРИХ РОДИЧІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас. Я маю 12 літ і ходжу до англійської школи. Мені було 12 літ на першого січня. Я є в шестій клясі, а по українськи вчать мене мама і тато. Я ще добре не знаю писати, а читати знаю трохи ліпше. Дорогий Вуйку, я хочу належати до Вашої Веселої Родини. Посилаю Вам Вуйку 25 центів на членську вкладку. Я вже буду кінчити, бо вже більше не маю що писати. Прошу Вас Вуйку вишліть мені Ваш портрет. Желаю Вам Вуйку якнайкращого здоровля.

Марія Сенків,
Бур, Саск

Від Вуйка: Маєш добрих родичів, бо навчили Тебе по українськи писати. Часто пиши до Вуйка!

ЛЮБИТЬ ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас. Я вже давно збирався писати, але ми Будучність Нації не брали. Мої баба прислали Будучність Нації яко новорічний дарунок Я є в осьмій клясі у англійській школі, а в українській школі, в третій клясі. Наша учителька учить нас по українськи у літі по четвертій годині. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку Я їздив засівати на новий рік. Я посилаю Вам 15 центів на членську вкладку

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Еді Прийма, Ростерн, Саск

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що любиш Д. Сторінку. Пишеш добре. Чи маєш братів і сестер?

ЛИСТ З АЛЬБЕРТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас. Я напишу як я з мамою, татом і з братами пересвяткували Різдвяні Свята. На Святий Вечір ми поїхали до церкви Восток св. Николая у десятій годині вечер. До дванайцятої години ми колядували. Було дуже багато людей до сповіди. По дванацятій, о Орест Засійбіда правив Службу Божу. На Різдво ми мали гості а вечером колядували. Посилаю $1.00 на Діточу Сторінку і для бідних дітий та сиротам.

Щиро здоровлю Вас Вуйку

Геленка Зазуля,
Родеф, Алта

Від Вуйка: Вуйко також дуже гарно відсвяткував Різдво Умієш вже гарно писати.

МАМА УЧИТЬ Ї ПО УКРАЇНСЬКИ ПИСАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

То є мій перший лист Маю 13 років і ходжу до 6 кляси до англійської школи. Мама вчать нас по українськи вдома. Не знаю, чи годні будете перечитати лист. Посилаю членство до Веселої Родини для свого брата Михайла по 25ц. а решта на сирітки. Желаю Вам Вуйку якнайкращого здоровля

Юля і Михаїл Ковбель,
Форест, Ман.

Від Вуйка: Легко дуже Вуйко перечитав Твого листа, бо гарно вже пишеш. Попроси Михаїла, щоби написав листа до Вуйка!

ЛЮБИТЬ ІТИ ПО КОРОВИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас Вуйку. Я все читаю листи в БНації, що діти пишуть до Вуйка. Я маю сім років, ходжу до англійської і до української школи. В англійській школі я є в другій клясі, а в українській в першій. Я тішуся, що вже по Різдві, бо вже недалеко до літа, а тоді я поїду на вакації до бабуні і до своїх вуйків на фарму. Мені там добре поводиться. Я люблю іти по корови А вуйки мають багато машинів і я то всьо люблю Я би дуже хотів робити комбайном, але то моя біда, що я замалий Кінчу і поздоровляю Вас Вуйку.

Ромко Михальчишин,
Портедж, Ман

Від Вуйка: Твій лист гарний і займаючий. Не журись Ромку, скоро і Ти виростеш на гарного і великого чоловіка!

ВСТУПАЄ В ЧЛЕНИ В. РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи, котра називається Ґрент. Я є у четвертій клясі, а в першій української школи. Маю десять літ. Я дуже люблю читати листи, котрі діти пишуть до Вас. І тому мене зібрала охота написати до Вас і записатися до Веселої Родини. На Святий Вечір я приїхала з родичами до діда і баби на Вечеру. По вечері ми гарно разом колядували. Аж на раз почули го-

ЗАПИСКИ ІВАСЯ

84. Жаби танцювали всякі модні танки.

85. Опісля стали і всі інші гості гуляти. (Далі буде).

Останні Вісти...

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ В ВИНИПЕГ, МАН., В ЧЕСТЬ ПАМЯТІ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО, ВІДБУДЕТЬСЯ В НЕДІЛЮ, 8 КВІТНЯ, 1945, год. 2.30 ПОПОЛУДНІ, В САЛІ ІНСТИТУТУ ПРОСВІТИ. В Академії візьмуть участь всі українці католики Винипег і околиць.

Організаційні збори БУК-а відбудуться з рамени ДомініяльногоЗаряду БУК-а і на запрошення о. Дзюрмана, в неділю дня 18 березня 1945, пополудні в парохіяльній домівці в Портедж ля Прері, Ман. Головним бесідником будо о. І. Шпитковський.

УКЮ Манітоби зробило в Винипег в неділю 4 березня 1945 чайне приняття на дохід Виховному Інститутові БУК-а ПДМарії в Винипег, з котрого чистого приходу прийшло $75.00.

Напад на Токіо, найбільший до сього часу, виконали 300 американських літаючих фортець і завдали столиці Японії великі страти.

23 квітня, 1945, пічнеться в Канаді 8-ма военна позичка. Горожани Канади мають закупити бондів на суму $1,350,000,000.

Фармарі дістануть 18 центів більше за бушель пшениці, подають так з Отави.

Резервові частини летунської канадійської сили, будуть знова покликані до активної служби.

На Західному фронті в Европі, аліянти перейшли ріку Рен, занявши Кольон і бються на схід від міста Ремаген. Німці в переполосі. Виглядає, що війна скоро скінчиться.

Большевики відновили наступ на Берлін, від котрого зблизилися на всего 20 кілька миль. На північ від Берліна большевики облягають порти Стеттин і Данціг.

Премієр Мекензі Кінг відбув наради в Вашингтоні з президентом Рузвельтом.

У Римі помер цего місяця впр. о. Йосиф Схрейверс, генеральний консультор Чина оо. Редемптористів, довголітній провінціял українських оо. Редемптористів у Галичині, Апостольський візитатор Сестер Служебниць і Сестер Василіянок, знаний як аскетичний письменник і проповідник реколекцій для духовенства. Вічна Йому Память!

$20,000 НА КАТОЛИЦЬКІ СИРОТИНЦІ

— КАМПАНІЯ ЛИЦАРІВ КОЛЮМБА —

Одинадцить "Окружних Відділів" Лицарів Колюмба в Саскачевані працюють тяжко вже через кілька тижнів над приготуванням кампанії, щоби дати фінансову поміч католицьким СИРОТИНЦЯМ у Саскачевані. Ціль кампанії є осягнути $20,000 на греко-католицький СИРОТИНЕЦЬ СВ. АННИ в АЙТУНІ й латинсько-католицький СИРОТИНЕЦЬ СВ. ПЕТРИКА в Принц Алберт. У цих СИРОТИНЦЯХ благородні й повні посвяти Сестри виховують, вчать і одержують около 190 бідних **сиріт.**

Лицарі Колюмба взяли на себе цей труд і працю, осягнення добровільними жертвами $20,000, бо зрозуміли конечність цеї акції. На річній конвенції в Саскатуні, 14-го січня, був предложений фінансовий стан цих двох СИРОТИНЦІВ. Кошта завідування цих інституцій що року побільшаються й що року стають трудніші.

СИРОТИНЕЦЬ СВ. АННИ в **АЙТУНІ,** в котрім є 77 сиріт, потребує около $15,000 річно. Всього приходу від Уряду, опікунів сиріт та фарми є менше як $7,000 річно. Преподобні Сестри Служебниці мусять кожного року квестувати по трьох Західних Провінціях та здаватися на добру волю й жертвенність визначих одиниць і товариств, щоби— як так— провадити Боже діло. Крім цего, є ще $3,000 довгу на новім будинку, котрий спиняє працю Сестер та завдає їм не мало клопотів. Кожного року визначні українці католики й їх товариства щедро помагали СИРОТИНЦЕВІ в Айтуні. Поодинокі відділи Лицарів Колюмба також давали дещо фінансової помочі. Але це було замало на потреби дуже важної праці Преподобних Сестер Служебниць. Цего року Лицарі Колюмба рішились дати багато більшу поміч обидвом католицьким СИРОТИНЦЯМ у Саскачевані.

СИРОТИНЕЦЬ СВ. ПЕТРИКА в Принц Алберт має 110 сиріт. Річні видатки є около $25,000. Уряд платить лише около $3,000. Там конечно треба нового будинка.

Лицарі Колюмба в Саскачевані, а між ними є гарне число українців, започатковують кампанію на $20,000. Вони мають помогти обидвом СИРОТИНЦЯМ покрити річні видатки, сплатити морґедж СИРОТИНЦЯ СВ. АННИ в Айтуні, і започаткувати будівничий фонд на СИРОТИНЕЦЬ СВ. ПЕТРИКА в Принц Алберт.

Ексцеленція Кир Василій В. Ладика ЧСВВ. і всі епископи Саскачевану дали свою апробату цій кампанії. Ось вімки з листа Їх Ексцеленції Кир В. В. Ладики: "Ви маєте мое позволення започаткувати цю кампанію на католицькі сиротинці й перепровадити її до успішного кінця... Ця кампанія має мою апробату й благословення... Най Всемогучий Бог поблагословить Ваші труди красним успіхом..."

Тому Лицарі Колюмба апелюють до всіх щирих людей у Саскачевані. Якщо у Вашій околиці буде збірка при церкві чи парохіяльній галі будьте жертвенні! Дайте кілько можете! Це на Боже діло! Це на наші бідні сироти!

ПАННА МАРІЯ ФОДЧУК, БА, ЛЛБ.

Це є знимка панни Марії Фодчук, БА, ЛЛБ. — Панна Фодчук перебуває тепер в Реджайні й недавно тому дізнала одного з важних моментів свого життя. Дня 26. лютня адвокат Г. Ф. Самсон представив її на судовому засіданні Судді п. МекЛейнові, що побачивши її сказав: "Я несподівався, що цього ранку стріне мене така приємність."

Панна Фодчук є дуже добре знана в айтунськім парохії, де вона ходила до Вищої Школи. Спосібна й активна брала вона участь в житті молоді в тамошній парохії. Її батьки перебувають тепер в Винипегу й належать до парохії св. Покрови.

Їх донечка Марія родилась у Сифтоні, Ман., де зачала ходити до школи. Восьмий ступень скінчила в Калдер, Саск., звідкіля її батьки, що займались працею в крамниці, перешли до Айтуни. Дванадцятий ступень скінчила вона в Академії Пресв. Серця в Реджайні и зараз після того вписалась на університет в Саскатуні, вибравши собі студії права й політичного господарства. В р 1941 дістала ступень БА. і наступного року успішно скінчила право. Потім перебуває один рік в Принс Алберт на правничій практиці в фірми Дийфенбенкера, через якийсь час працює в Винипегу в одній державній фабриці, щоб познакомитись ближче з життям робітників і в вересні минулого року вступила до фірми Браун, Томсон й Дейвідсон в Реджайні.

Цікавим буде для всіх, що панна Марія Фодчук ще молоденька має всього 22 і пів року, та не зважаючи на те без страху віддається дуже серйозній праці. Вона є членом адвокатської краєвої організації й таким чином часто виступає на суді як адвокатка своїх клієнтів.

Хоча вона дуже зайнята адвокатською працею, вона радо працює в організаційнім житті й є в цім менті містопредсідницею УКЮ в Реджайні.

Ми тішимось успіхами молоденької адвокатки й бажаємо їй великих успіхів в обороні правди й справедливости. Ми певні, що наше українське громадянство радо користатиме з услуг своєї краянки й таким чином забезпечить собі совісну обслугу панночки, про яку ми знаємо, що вона ідейна і передусім бажає помочі тим, що її потребують проти всякої кривди й несправедливости. Многая літа!!!

ЕЛФРОС, САСК.
Несподіванка для Панства Н. Сироти

Дня 3-го марта численні гості зібралися в поблизку панства Н. Сироти, щоб в даний момент всі як один прийти до їх дому і зложити свої щирі побажання з нагоди 60-літних уродин п. Николая Сироти. Великою це було несподіванкою, коли в дверах показався довгий ряд гостей далеких і близьких, які кожний зі щирого серця бажав нашому ювилятові всего найкращого. Перш зі всіх свої горячі желання зложили діти які зібралися кругом свойого батька в цю радісну річницю та щирими дарунками обдарували Панство Сироти є першими парохіянами основниками в кольонії Ельфрос, Саск. На їх фармі знаходиться наша греко-католицька церква і галя враз з цвинтарем. Вже довгі десятки років посвячуються вони для її добра, передгримуючи в своїй хаті священиків, чи Сестер підчас катехизму, не відмовляючись від жадного труду і помочи для добра нашої Церкви й народу. Не було ще такої доброї цілі яку вони не спомогли би по своїй можности. Нема такої жадної доброї ґазети котра не знаходилабися в їх хаті. Один з їх синів, Іван, буде незадовго висвячений на священика місіонаря в оо. Редемптористів в Йорктоні, други, покінчивши середні школи зістав покликаний за море, один є елевейторником в місті Ельфрос четвертий ґереджменом тамже, а пятий працює в далекім Торонті. Середний остав при своїх родичах на фармі. Гарно напевно було родичам святкувати день своїх уродин серед таких дітей і дорогих гостей.

При тій нагоді не забули і за українську католицьку пресу і зібрано $12.00, які розділено по чотири доляри на УВісти, Будучність Нації і Голос Спасителя. Жертвували: 2.00: Николай Сирота. По $1.00: М. Підперигора, Т. Петришин, Ів. Паньчук, П. Костюк, В. Сирота, Н. Сирота. 70ц.: Й. Сирота. По 50ц.: п-а Софія Федірко, С. Сирота, В. Підперигора, Гр. Федоришин, М. Качур. Н. Підперигора 30ц. По 25ц Н. Качур, М. Качур. Разом $12.00.

Нашому Ювилятові бажаємо кріпкого здоровля і обильного Божого благословення у всім а гостям усім многая літа.

Гість.

ВИНИПЕГ, МАН.

Коляда і щедрівка Сестрицтва Пречистої Діви Марії, при церкві св. Покрови в Винипег, Ман. Нище підписані пані, котрі брали участь в коляді:

Пані: Дух, Довжанська, Самбор ович, Порубанець, Дудар, Пастушек, Хомин, Закала, Луцька. Заколядували суму ...$211.75

Пані: Сидорчук, Заяць, Біленька, Капітанчук:— $113.30

Пані: Дершко, Дюк, Капчинська, Годованець:—.. $75.25

Пані: Сидорчук, Нафостович, Дюк: суму $55.20

Пані: Журба, Похович, Заяць, Капітанчук: суму $36.30

Загальна сума $491.80

Заряд Сестриць складає щиру і сердечну подяку всім жертводавцям, що щиро нас привитали в своїх домах. Так само дякуємо тим панам, що не жалували свого часу і помогли нам колядувати за що належиться щира і сердечна подяка.

Писарка М. Капітанчук

ПОМЕР о. МИХАЙЛО КАПЕЦЬ

В четвер, 22 м.м. в ночі помер нагло на розрив серця о. Михайло Капець, парох Шенандо, Па., Зл. Держави

Бл. п. Михайло Капець родився 17-го грудня 1892 року в Глен Лайон, Па., а висвячений в р. 1920. В.П.П.!

[illegible] БОГОСЛУЖЕНЬ

Березень

18. Нед. Сироп. ...... Тиндал
25. 1 Нед. Посту ...... Елма
(Великодна Сповідь)

о. Й. Кормило
1951 Логан Еве., Винипег
Телефон 27 274

18 Нед. Сироп ...... Парк
25 1 Нед.-Посту ...... Сарт
(Великодна Сповідь) Слухання сповідей буде також в понеділок, 26-го березня рано

о. Антін Цимбалістий
235 Скошия Стр. Винипег, Ман
Телефон: 54 139

КАНАДІЙСЬКА МУЗА

написав о. канонік Н. Божик. Збірник релігійних, патріотичних та святочних віршів, що дуже гарно надаються на деклямації з нагоди ріжних свят

Один примірник коштує 50c

Замовлення, разом з грішми, проситься слати на слідуючу адресу

POLIKARP BOZYK
78 Disraeli St., Winnipeg, Man.

В КОЖНІЙ ХАТІ

В кожній українській організації, в кожному Народному Домі, в кожній парохії і в кожній українській хаті повинна бути хоч одна КОНГРЕСОВА КНИЖКА в українській або англійській мові, видання Комітету Українців Канади. Ціна одної книжки з пересилкою $2.00. Питайте за ними в Книгарнях, або пишіть до Ukrainian Canadian Committee
715 McIntyre Building.
Winnipeg, Man.

Pills Ointment

MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший виріб проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутизн, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять либи мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1878 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

We Do General Fine Mechanical Work

DOMINION BICYCLE REPAIR

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted, Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9851 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

...лос дзвінка на дворі. Дивлюся, а двері отвираються і Сента Клас ввійшов до хати і обдарував нас усіх гарними дарунками. Я дуже утішилася тими дарунками і попросила його, щоби за нас не забув і на другий рік.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме! Посилаю Вам 25ц. на Веселу Родину.

Савеля Свистун,
Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Вуйкові дуже сподобався Твій перший лист. Як називається Твій учитель в школі?

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я дістала від Вас на Свята Ваш портрет і членську картку. Дуже за се Вам дякую, і хочу сказати, що дуже гарний. В нашій церкві на Різдво о 12 год. в ночі була співана Сл. Божа і всі діти і люде приступили до св. Сповіди і св. Причастя. Я також приступила до св. Тайн. В нашій церкві була дуже гарна шопка, маленький Ісус лежав в яслах, Матір Божа, Святий Йосиф, три царі, пастушки. Всьо було так як наш Отець парох учать нас на катехизмі. А тепер прошу Вас Вуйку, щоби Ви мені вислали Вашу відзнаку Вуйка Трохима Весела Родина. Я закінчую свій лист і посилаю 25ц. на Діточу Сторінку.

Поздоровляю Вас Вуйку і бажаю Вам якнайкращого здоровля.

Леся Михальчишин,
Портедж, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Скоро тільки відзнаки будуть, зараз Вуйко Тобі вишле.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КА[ТОЛИ]КІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII ч 7 (175) ЙОРКТОН, САСК 1-го Квітня, 1945 Vol XIII No. 7 (175) YORKTON, SASK. April 1, 1945

ВІСТИ З УКРАЇНСЬКОЇ СКИТАЛЬЩИНИ В ЕВРОПІ

Німці припинили були нашу часопись в Парижі **"Вістник української греко-католицької Церкви у Франції"** як довго були у Франції.

Тепер Вістник знова став виходити **під редакцією о. мітрата Перідона** і з нього подаємо ряд новин. Адреса редакції є 186 Bd St. Germain, Paris (6)

Перше число за 1945 рік присвячене Різдву, смерти Митрополита та новинам парохії св. Володимира в Парижі.

Вістник так взиває: "Навколо Церкви, що визнає засаду не взаємонезависимства, а любови ближнього, закликаємо обєднатися всіх українців доброї волі. Не порожні, хоч і гарні слова про Україну і про український народ, а скромна щоденна і невтомна праця на користь цьому народові от що потрібне особливо тепер."

Вістник далі взиває до любови брата, заперестання сварів і незгоди, накликує до релігійного і національного виховання дітвори

Про покійного Митрополита "Вістник" подає з промови таке: "Ніяка ділянка національного життя не була йому чужа. Він був справжнім батьком свого народу."

Знаний історик Ілько Борщак містить там розвідку про першу українську католицьку церкву в Парижі зперед сто [illegible]

З парохіяльних новин довідуємося, що богослуження відбуваються не лишень кождої неділі в Парижі, але також на провінції наші священики правлять і уділюють святих Тайн. **Рідна школа** ведеться при парохії двічі в тиждень і устроює діточі приняття. Вона мала свою **вакаційну оселю.** При парохії істнує також **лікарська порадня.** Новозорганізований **хор "Бандура"** давав концерт на добро допомоги біженцям. Видно, що не брак там інтеліґентних сил до праці.

З рамени нашої парохії повстав при французькім синдикаті робітників відділ **"Обеднання українських робітників у Франції,** що видає власну часопись: **"Українець у Франції,"** котрої адреса є: "L'Ukrainien en France", 11 bis. Rue Roquepine, **PARIS** (8).

Обеднання має таку ціль: "1) Обеднати всіх українських працівників і працівниць по кожній професії, вливаючи їх, згідно з їхнім фахом, у відповідні професійні синдикати."

2) "Дбати за їхні соціяльні права шляхом леґальної синдикальної оборони."

3) "Боронити їх проти визиску несумлінних працедавців, нарушень контрактів та в інших робітничо- соціяльних справах."

4) "Допомагати безробітним у пошукуванні праці, яка булаб відповідна до їхнього фаху."

5) "Нести негайну поміч працівникам хорим і безробітним, турбуючись за них перед відповідними французькими чинниками."

6) "Дбати за професійний вишкіл нашого робітництва, особливож юнацтва."

7) "Уділяти правничих порад та полагоджувати ріжні адміністраційні справи у французькій адміністрації."

8) "Виготовляти переклади на потрібні мови."

9) "Виробляти і леґалізувати всякі відписи офіційних документів."

10) "Словом, часописом, книжкою вести культурно-національну роботу, улаштовуючи для цього спеціяльні відчити, реферати, тощо."

Секретарем цього Обеднання є Іван Попович.

Діяльними в праці є о. мітрат Перідон і **о. Іван Леськович,** що є духовним асистентом Обеднання.

Часопись подає жмут вісток з України. Свята Софія в Києві знищена, подібно Печерська Лавра, остали звалища і деякі старовинні малюнки-фрески. Німці вивезли з України все, нащо годні були покласти руки і якщо мали ще час. Понищені всі дороги, однак комунікація вже налаголена. Можна писати і посилати листи в Україну. В Европі начислюють від 1939 року сімміліонову українську нову еміграцію з ріжних земель України. Православний арх. Іларіон (колишний проф. Огієнко) є на еміграції, подібно луцький Полікарп і варшавський Діонізій. Українські католицькі владики всі остали на місцях. З Парижа вислано до Штрасбурґу для обслуги тамошніх українських вірних і околиці **о. Маркіяна-Романа Цурковського,** котрого адреса є: 29 rue d'Esperance, Saint Charles College, Strasbourge-Schiltigheim, (Bas-Rhin) France

В Парижі є українська книгарня "Кобзар", де можна дістати книжки, листи, молитвеники і образки. Адреса її є:- Librairie "Kobzar," 62 rue Meslay, Paris (3)

Ці всі вісти свідчать, що наші люди там в Европі не сплять а ведуть жваву працю у всіх можливих обставинах Ми повинні їм звідси помогти чим лишень годні.

Знимка вказує нам учасників, що були присутні на св. Сл. Божій, котру відправив підчас Різдвяних Свят, 1945, в Менчестер, Англія, о. капітан М. Горошко. Учасники стоять на тлі церкви св. Чуда, в котрій відбулася відправа. По середині стоїть о. Горошко, зліва його п. Йосиф Лісновський, писарка СУКВ вЛондон саржент Г. Козіцька і капітан Петро Воробець

Перебуваючи в Менчестер підчас Різдвяних Свят, о. капітан М. Горошко відвідав богато українських родин. На знимці видимо о. капітана Горошка з родиною панства Солярів, Менчестер, Англія, 1945.

КАНАДА ТРЕТА ЩОДО ВЕЛИЧИНИ

Наша дорога Канада є третою щодо величини державою в світі. Більшими від неї є тільки Росія і Китай. Канада є о одну пяту більша від Злучених Держав. Канада обіймає 27% зі всіх земель, що належуть до англійської імпери

ЗНИКАЮЧИЙ ОСТРОВ

Голяндія може стратити остров Валчерен, що має обем 45 тисяч акрів дуже богатої землі. Забудовання пристани на сім острові сильно були бомбардували літаки союзних держав. Тепер показалася небезпека, що остров поволі, поволі зникає морська вода, так, що може вкоротці він цілком зникнути під водою. Коли не [illegible], тоди Голяндія стратилаб пристані Флушинґ і Шелдт.

ШКЛО, ЩО НЕ БОЇТЬСЯ КУЛЬ

В Англії почали виробляти тепер таке шкло, що його не перебє куля. Уживають його до вікон повзів та великих літаків. Сподіються, що по війні зі шкла будуть виробляти богато річей для домашнього ужитку, бо техніка відносно виробльовання річей зі шкла для военних потреб, сильно пішла вперід.

СТРАШНА ПОСУХА В АВСТРАЛІЇ

Найстрашнійша посуха в історії Австралії загрожує руїною для 50 тисяч фармарів в Муррей долині, що є околицею штучно наводненою, бо великий збірник-резервоар води, котрий доставляє воду до господарств на довжині 300 миль в полудневій Австралії, вичерпався з днем 10 квітня хібаби впали великі дощі

Вже тепер в декотрих малих місточках так забракло води, що продають її по 50 центів за вядро

ЧОРНА БІРЖА В АНГЛІЇ НЕЙМОВІРНО ЗРОСЛА

В Англії чорна біржа зросла до таких розмірів, що річно злодії-розбишаки тої біржі заробляють поверх 22 міліони долярів. Розміри чорної біржі переміниілися по простому на одно велике злодійство, обкрадування інституцій публичного ужитку так, що загал Англії почав домагатися збільшеної та енерґійної поліційської протиакції.

Щоденно величезні скількости товарів пропадають з залізничих вагонів, пристаний і доріг та дістаються на чорну біржу, як приміром поживa, тютюн, папіроси, одяг, черевики, меблі, вугля, фотографічні апарати, аптичні припаси, радія і почтові пересилки.

Злодії найбільше обкрадають англійські товарові потяги, бо за пять років вкрали вони з тих потягів річей на около 50 міліонів долярів. Найбільші осередки чорної біржі є в таких містах як Лондон, Ліверпуль і Брістоль. Злодії обкрадають також дуже в великій мірі припаси англійського війська, з котрих найбільше крадуть машини до писання, машини до шиття і авта.

ЗАБОРОНИЛИ КОНВЕНЦІЮ УНС

28 травня, 1945, мала відбутися в Клівленд, Огайо, Зл. Держави, 21 Конвенція Українського Народного Союзу, найбільшої української запомогової організації в Америці. Недавно тому, головна управа УНС проголосила на сторінках Свободи, що Конвенція не відбудеться, бо не дістали на ню позволення американського уряду. Про се ми моглиб трохи більше написати, але здержуємося від коментарів, тільки скажемо, що ся заборона є дуже знаменна.

о. КУШНІРИК—РЕКТОРОМ ІНСТИТУТУ

Епископський Ординаріят в Винипег, назначив Всеч. о. Николая Кушніріка, пароха в [illegible] Торонто, Онт., Ректором Виховного Інституту БУК-а ім. Митрополита Шептицького в Торонто. Для наших читачів особа о. Кушнірика є дуже [знана], бо сей отець провадить вже через кілька років, без найменшого винагородження, сторінку для молоді, по англійськи, в БНації. Призначенням о. Кушнірика Ректором Інституту БУК-а в Торонто ми дуже радіємо й ми певні сього, що о. Кушнірик, як дуже здібний та енерґійний священик, вивяжеться якнайкраще зі свойого завдання. На о. Кушнірикові, що став першим Ректором Інституту на Сході Канади, буде спочивати велике завдання. Через його руки будуть переходити наші студенти, що будуть ходити на вищі школи в Торонто. Він буде тим ковалем сердець нашої молоді, котра буде йому поручена. Всі витаємо вивисшення о. Кушнірика якнайсердечнійше й будемо о. Ректорові у всім якнайкраще помагати. Хай Бог благословить через руки Матінки Божої Ваші пляни й працю для нашої молоді на Сході Канади, Дорогі Отче Кушнірик.

КНИЖКА, КОТРУ ВАРТА ПОШИРИТИ

В Торонто, Онт., вийшла дуже чепурненька й гарна книжка, в англійській мові, про українців, пера Джеймс Ф. Каглина, К.С., під заголовком "Юкраїніенс, дер райт, гисторі енд реліджис дестині." Книжка має дуже гарну синьо-жовту обгортку, друкована на гарнім папері, сторін 31, коштує всего 10 ц. за примірник. Книжка написана дуже приступно, дуже прихильно для нашого українського-католицького обряду й тому заслугує на се, щоби її якнайбільше поширити між нашою молоддю в Канаді. Добре буде її вислати з пакунками для наших жовнірів за море Вона богато поможе чужинцям пізнати наш нарід і нашу церкву. Тому ще раз повторяємо, родичі, молодь, й старші, всі повинні її поширити За замовленням проситься слати до: Джеймс Ф. Каглин, К.С., 85 Ричмонд Стріт Вест, Торонто, Канада

МЯСО ЗНОВА НА КАРТКИ?

В Канаді відчувається тепер великий брак свинського мяса. Через що появилися вістки, що уряд проголосить знова пайкування мяса. Чи так буде, ще не знати. Поживемо побачимо

Всеч. о. капітан Горошко під час урядування в одній з кемп. Англія, січень, 1945.

По св. Сл. Божій в одній з кемп в Англії, 1945, на знимці видимо о. капітана Горошка посеред жовнірів. Зліва до права: П. Косіковський, Ф. Коропатницький, Кісілевський, П. Терек, Дубенський, П.Д., о. Горошко, Н. Срайчук, Бабюк, Волес і В. Терек.

Всеч. о. капітан М. Горошко (зліва) в товаристві о. Годиса, військового капелана для українців католиків при польській армії в Англії. Січень, 1945, Льондон.

Всеч. о. Михаїл Горошко, військовий капелян, посеред наших жовнірів в одній з кемп в Англії. Перший ряд. Брутняк, Бутко, Соїк, Сень. Другий ряд: Голуб, Михальчук, Дутко, Данас, о. Горошко, Шумський і Марко.

ПРЕСФОНД БН.

Василь Ісарик, Торонто, $1.00
Збірка на весіллю М. Нагнибіди з панною Анною Проник, Арран, Саск. прислав Василь Гордійчук . 3.00
П. Стадничук, Саскатун .50
Ів. Пихалік, Коронадо ... 1.00
Дм. Галущак, Виннипеґ .. .50
Як. Бернадин, Бордеровд .50
Д. Федорів, Торонто 1.00

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

БН.—ЯКО ЦІЛОРІЧНИЙ ДАРУНОК

Пан Денис Федорів з Торонта, Онт. прислав $1.00 яко цілорічний дарунок, передплата БН. для Пані Насті Гарбарук в Мерселин, Саск. Діло гідне наслідування.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ И ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Йосиф Сторожук, рядовик Січ. Ман., зіставів забитий за морем

Александер Бондолюк, рядовик, Виннипеґ, Ман., помер за морем

Григорій Біяк, Волга, Ман., тяжко ранений за морем

Александер Козьовий, рядовик, Редвей, Алта., помер за морем

А. Ф. Кривий, рядовик, Абботсфорд, Б.К., ранений за морем

Гр. Волод. Клатт, Лемберґ, Саск., лет. старшина, дістався до ворожого полону

А. Коський, капраль, Горнпайн, Онт., ранений за морем

Тома Білик, Ґарсон, Ман., стрілець, ранений за морем

Михаїл Карась, рядовик, Дурбан, Ман., ранений за морем

Е. О. Галензовський, рядовик, Ріджайна, Саск., ранений за морем

А. І. Михалів, рядовик, Ню Торонто, Онт., ранений за морем

Василь Симотюк, рядовик, Ред Дір, Алта., ранений за морем

В. Б. Дитмар, рядовик, Куксон, Саск. ранений за морем

Йосиф Вербенюк, капраль, Виннипеґ, Ман., помер з ран за морем

Юрій М. Соколюк, рядовик, Сандвич, Ман., ранений за морем

Юрій Волод. Дембінський, рядовик, Ди Па, Ман., пропав за морем

Григорій Кируляк, рядовик, Стенен, Саск., забитий за морем

Іван Сірбій, рядовик, Теодор, Саск., тяжко ранений за морем

І. С. Левандовський, рядовик, Гейнфорд, Кве., ранений за морем

Павло Мелещук, стрілець, Украина, ранений за морем

Михаїл Керелюк, стрілець, Віндзор, Онт., ранений за морем

М. П. Бородайко, Престон, Онт., рядовик, ранений за морем

Андрій Й. Гардій, рядовик, Нипиґон, Онт., ранений за морем

Петро Горeній, рядовик, Ванкувер, Б.К., ранений за морем

Г. Шакаль, старшина, Монреал, помер за морем

Г. Крачківський, рядовик, Нелей, Саск., помер за морем

Николай Мельник, лет. старшина, Саскатун, Саск., забитий за морем

Яків Лупінський, лет. сарджент, Монтреал, пропав за морем

Михаїл Галюк, рядовик, Поплярфілд, Ман., забитий за морем

Андрій Харамбура, гарматчик, Виннипеґ, тяжко ранений за морем

В.І.С. Смолківський, рядовик, Зл. Лер., забитий за морем

Михаїл Шевчук, рядовик, Лемберґ, Саск., ранений за морем

Ф.М. Лемко, рядовик, Бруно, Саск., ранений за морем

П. М. Мандрика, сарджент, Брент, Онт., ранений за морем

Союз Українських Канадійських Вояків в Лондоні
Хорунжа Оленка Козіцька з Калґари, Алта, і Анна Чернявська з Ветревил, Алта., садить вечеру для гостей

Юрій Дверничук, механік, МекНатт, Саск., ранений за морем

Н. К. Цапар, лет. сарджент, Виннипеґ, в ворожому полоні

Григорій Кнобович, лет. старшина, Монтреал, пропав за морем

Г. І. Журба, лет. старшина, Принс Руперт, Б.К., пропав за морем

Лев Плішка, лет. старшина, Мирнам, Алта., забитий за морем

Е. Б. Козярський, капраль, Виннипеґ, забитий за морем

Петро Усик, рядовик, Виннипеґ, забитий в активній службі

Василь Качан, гарматчик, Виннипеґ, ранений за морем

Петро Маруський, капраль, Зл. Л., забитий за морем

Петро Е. Гоземпа, стрілець, Гленевон, Саск., забитий за морем

Володимир Гайовський, рядовик, Віндзор, ранений за морем

О. Й. Тробак, сапер, Линтлю Саск., ранений за морем

Лев Березінський, сапер, Рама, Саск., ранений за морем

Теодор Ярош, лет. старшина, Ґрендвю, Ман., забитий за морем

Василь Гуска, рядовик, Ґрендвю, Ман., ранений за морем

Николай Зробак, сарджент, Денкросс, Ман., пропав за морем

Г. Г. Лазенбій, Ст. Босвел, Саск., рядовик, пропав за морем

А. В. Юрчик, сапер, Вішарт, Саск., ранений за морем

О. І. Торбак, сапер, Вава, Онт., ранений за морем

Володимир Янушко, лет. сарджент, Виннипеґ, пропав за морем

Іван Присяжнюк, рядовик, Емерсон, Ман., забитий за морем

Александер Незнаний, сарджент, Кіченер, Онт., забитий за морем

Іван Краско, рядовик, Торонто, ранений за морем

УПАДЕ МОРАЛЬ, ВСЕ УПАДЕ

Подають з поля ділань першої американської армії над Реном, що один одинокий американець взяв в полон 19 німців, що добровільно піддалися. Та не тільки піддалися, але стали по дорозі кликати до товаришів своїх в ліс, так назбиралося їх 340, що повиходили з ліса, щоби піддатися одному одніському американцеві.

Оттак німці тепер воюють

ПАПА ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКАМИ ДЛЯ МИРА

18 марта 1945 промовив св. Отець на площі св. Петра до многотисячних мас народу.

Св. Отець сказав, що дорога до мира "ще досі покрита тінями, котрі можуть скривати несподіванки і небезпеки." Дальше св. Отець взивав до великодушности і шляхотности, коли мир між народами має бути сталим. Колиб однак хто хотів використовувати мир для себелюбних цілий, тоді нали народів заведуться. В корені цеї війни лежать гордість, амбіція і захланність і тільки через всеобіймаючу христіянську любов ми годні ... до вселюдського братства.

Маси народу, між котрими було богато союзних жовнірів, витали св. Отця бурею оплесків.

Майже одночасно з тим преса принесла вісти, що турки домагаються італійських кольоній, а болан Триполітанії. Прочі кольонії Лібія, Еритрея і Сомалі малиб припасти другим союзникам, головно Америці з огляду на вклади, які американці зробили в цих кольоніях підчас цеї війни. Безперечно, що Британія дістане з цього подилу італійських кольоній можливо найбільше.

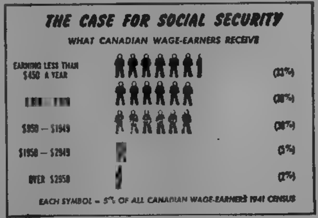

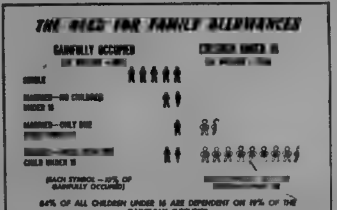

Канадійські летуни приятелями голяндських дітей. На знимці видимо одну з улиць в голяндськім місті Айдговен. Канадійські летуни бавляться з дітьми. Діти тішаться новими приятелями

КОМУНІКАТ

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ У ВІННІПЕҐУ

Українці Католики Канади!

Отсим подаємо до публичного відома, що в днях 3, 4 і 5 липня, 1945, відбудеться в Виннипеґ, Ман., Конґрес Українців Католиків Канади. Рішення відбути цей Конґрес попередили численні конференції зарядів 4-ох Українських Католицьких Організацій Домініяльного значіння, а саме: Братства Українців Католиків Канади, Українського Запомогового Братства св. Николая, Ліґи Українських Католицьких Жінок і Українського Католицького Юнацтва.

Ці рішення одержали санкцію та благословення Їх Ексцеленції Кир Василія, Епископа-Ординарія Українців Католиків Канади. До переведення Конґресу вибрано вже Конґресовий Комітет, на чолі котрого стоїть о. Др. В. Кушнір. Цілий склад Комітету подамо в найблизших наших звідомленнях так, як взагалі всі рішення і зарядження в цій справі подасться у свій час до прилюдного відома.

Українці Католики Канади!

Хвиля, в якій ми скликаємо наш Конґрес в Виннипеґ є незвичайної ваги. Ми скликаємо наш Конґрес серед нечуваної в історії кризи людства. На горизонті життя і долі народів насуваються постійно грізні хмари, які несуть з собою много глибоких соціяльних потрясень і пекучих проблем. Щоби пережити цю кризу людства, щоби поставити здорові підвалини для нашої майбутності, ми мусимо більше як коли небудь в нашій минувшині, викресати у нас самих як найбільше моральної сили, єдности і співпраці, ми мусимо сконсолідувати всі наші організаційні сили, намітити широкі напрямні ділання а що найважнійше, ми мусимо покликати до життя ЦЕНТРАЛЬНЕ ТІЛО, якеби кермувало працею всіх наших українських католицьких організацій, якеби намічену працю постепенно і доцільно виконувало і реалізувало. Назва цього Центрального Тіла ще невирішена, однак вона буде вирішена на самому Конґресі. Вона напевно буде відповідати назві: ЦЕНТРАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ (ЦІКАУК)

З нашим Конґресом, ми Українці Католики Канади, маємо зачати нову добу нашого життя. Памятаймо, що після страхіть нинішної війни нам усміхнеться свіжа надія нової, незнаної майбутности. Памятаймо, що після страхіть цеї війни, настане для нас новий досвідок дня, який буде для нас величним і славним, якщо ми всі сповнимо совісно і солідно наші обовязки зглядом нашої Церкви і нашого українського народу. Однак цей день може бути для нас повний сліз і терпіння, якщоб ми остали українцями і католиками тільки на папері, тільки в наших організаційних статутах, тільки в державному переписі населення Канади.

Поле ділання, нива, що жде ще своєї першої скиби заорання простягається широко перед постійною місийною працею нашого народу в Канаді. Мимо певного релігійного і національного оживлення, тисячі українських сердець є подібні до спрофанованої землі нашого Спасителя. Маленькі огники віри та ідеалу, здається, ось ось погаснуть.

Тому вже на порозі скликання нашого Конґресу, ми ставимо ясно нашу програму: Ми хочемо створити з української суспільности в Канаді суспільність направду віруючу і християнську, ми хочемо занести Христа до кождого українського серця, ми хочемо виховати нашу молодь чесно і гідно, передаючи їй в спадщину найкращі традиції і цінности українського народу, ми хочемо приготовити нашу будучність краще як була наша минувшина.

З тим кличем, в грізну хвилю нинішної війни, ми кличемо всі наші братні організації до живої і інтензивної підготовки до нашого Конґресу, усіми можливими середниками і дорогами. Цього вимагають від нас нинішні часи, цього вимагає від нас наш український нарід, така є воля Божа.

ЗА КОМІТЕТ КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ:

о. Др. В. Кушнір, президент
о. Ігор Ю. Шпитковський, писар

Виннипеґ, Ман., дня 22 березня, 1945.

УВАГА! В усіх справах відносно Конґресу писати на адресу: 115 МкҐрегор Стр., Виннипеґ, Ман.

Частина жінок-парохіянок недавно основаної церкви св. Апостолів Петра і Павла в Делгай, Онт. По середині сидить о. Ізидор Борецький, парох

ОГЛЯД ПРЕСИ

AT LEAST ..

The Canadian Register" of Toronto, March 10, 1945, page 3, has for the first time earnestly tried to venture on the subject "The Ukraine and the World" by Henry Somerville.

And the result is quite astonishing.

Making his Polish friends unofendable, declaring himself neutral and with all sings of great reverence to the Polish megalomania, Mr. H. Somerville nevertheless declares that he "cannot resist the temptation to venture some comments on the Ukraine as a world question."

You are very welcome indeed, Sir.

And every step you take in this direction brings you to magnificent obsession without even knowing it. The paradoxical result of it, seems to be evident.

To our real pleasure we read this conclusion of our esteemed writer:

"An independent Ukraine would make an enormous difference to the map of Europe."

And we may add— it certainly will.

But to quote:

"Poland would no longer have a common boundary with Russia. Most diplomats and politicians, no doubt, will consider it utopian to discuss independent Ukraine, but it is not utopian to recognize that with unification the Ukraine becomes a much stronger element than before in the Russian system, that Ukrainian nationalism will impose on a new strain on the Soviet Union even if there is no immediate demand for full independence, and the example of the strong Ukraine will have an encouraging effect on the weaker nationalities now subjected to the Russian yoke."

We may only comment on it, this is absolutely true as far as Russia is concerned. But the methods Russia is using are of such a way that the Ukrainians will be in no position to make an effective demand on a real strong adversary of her independence. It is up to the Ukrainians themselves to choose the ways and means and the time to make the independence a reality and not a question.

НОВІ КНИЖЕЧКИ БУК-а

Накладом альбертійської секції БУК-а вийшла з печатні "УВістий" в Едмонтоні чепурна і змістовна книжечка пера впр. о. С. Шевчука ЧСВВ п.з. **"Братство Українців Католиків Канади,"** сторінок 32,—16.

Це перша того рода праця, що подає коротеньку історію БУК-а, працю, осяги, ідеольогічні заложення, доказує конечність і потребу тої організації для нас в Канаді. Все написане з переконанням, знанням справи і вірою у велике завдання БУК-а.

Однак навіть найкраща книжечка і як вона не булаб потрібна, не встигне виконати свого завдання, коли загал не подбає про її поширення. Тому вимогою хвилі є, щоби чільні члени БУК-а і всі, кому на серці добро нашої організації, Церкви і народу в Канаді старалися цю книжечку поширити, тим більше, що її ціна є дешева всього 10 центів примірник. Для кождого, хто цікавиться організацією БУК і хоче про неї знати, для короткого викладу з ріжних нагод, для відділів БУК-а - ця книжечка незамінна. Замовляти у видавництві УВістий, 10012 109 стр., Едмонтон, або в Отців Василіян у Мондері, Алта.

Друга книжечка це нове гарне видавання бібліотеки БУК-а ч. 15/18, пера покійного **о. каноніка П. Божика** п.з. **"Коротка Історія України для всіх."** На заголовній сторінці книжечка має образок українського козака, має також знимку покійного о. каноніка а при кінці дуже красно і добірно виконані сторінки, малюнками: державного гербу України, прапору України в двох красках і повної карти України. Ці річи є особливо практичні для всіх, що цікавляться історією України і усувають неодно баламуцтво в цім згляді. Часто наші досі не знали, чи прапор України є жовтоблакитний, чи синьожовтий. Нині справа ця є усталена і оконечно вирішена. Для наших військових ця книжечка буде справдішним дарунком, бо не лишень вичерпує вона на 63 сторінках матеріял, але написана так цікаво і видана так приступно, що кождий може її купити і не забере йому богато часу її прочитати. Поодинокий примірник коштує 20 центів, для масового поширення, хто замовляє більшу скількість, платить по 15ц.

Це перша того рода книжечка і особливо потрібна в теперішнім часі, коли всякі прошені і непрошені опікуни українського народу стараються поширити ріжні непровірені а баламутні вісти про Україну та її нарід. Окремо ця книжечка вартна для нас тому, що написана вона з точки державницької, незалежницької і католицької, віруючої. Всі, що досі ждали на появу такої книжечки, тепер мають нагоду з неї користати та її поширити. Тим більше, що наклад її невеликий а ціна приступна для всіх, і видання приступне, вигідне, формат кишенковий. Замовляти по адресі 915 Бойд еве., Виннипеґ, Ман.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія. 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

На знимці видимо о. капітана М. Горошка, котрий виголошує проповідь підчас Різдвяної відправи в церкві св. Чуда в Менчестер, Англія. 1945

Знимка вказує нам о. капітана М. Горошка з членами українського Клюбу в Менчестер, Англія. 1945 р.

СПОВІДАЙТЕСЯ УСІ В ВЕЛИКОДНІМ ПОСТІ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НАШІ ОБОВЯЗКИ В ПОСТІ

Пригадаймо собі на наші обовязки підчас Великого Посту. Хай пригадка сих обовязків принесе користь для наших душ.

В часі Великого посту ми повинні: 1. Постити; 2. Більше молитися; 3. Висповідатися.

1. Першим нашим обовязком се піст.

Постив Ісуса Христос, перші християни, святі люди, наші батьки, діди й прадіди. Постять й тепер всі побожні християни. Постити й ми маємо, коли хочемо на сій землі спокутувати вину за наші провини.

Ісус Христос постив через сорок днів та тільки ночий. Перші християни та святі люди час Великодного Посту переводили на дуже строгій покуті. Згадаймо як то вірно постили наші батьки та діди в Західній Україні! Нераз й цілий Великий Піст не брали кусник мяса в уста.

Ми в Канаді маємо дуже улекшений піст. Нашим обовязком є остерегтися від іджения мяса в усі середи і пятниці Великого Посту а від набілу тільки в оден день Великої Пятниці. Чи не будемо могти сповнити сього нашого першого обовязку? Таж він такий легкий! Треба тільки трохи доброї волі!

2. Другим нашим обовязком се молитва.

Усі ми молимося рано й вечером, бож ми віруючі християни, любимо Ісуса Христа та Матінку Божу, нашу Небесну Покровительку.

Час св. Великодного Посту вимагає від нас однак сього, щоби ми до наших щоденних молитов додали самі собі ще якісь другі молитви, котрі добре буде відмовляти рано і вечер. Додаймо собі принайменше одно Богородице Діво й відмовляймо його щоденно; а се вже в часі посту буде частинним сповненням сього другого обовязку.

Підчас Посту маємо більше молитися, щоби нашого доброго Бога перепросити за наші минувші провини з цілого нашого життя. Маємо просити Матінку Божу, щоби хоронила нас на будуче, стерегла нас перед новими упадками. Молімся підчас посту за закінчення сьої війни. Згадаймо в своїх молитвах за наших канадійських хлопців, що бються на усіх фронтах світа а вкінці не забудьмо згадати також і за наш нарід, котрий так страшно терпить там в Европі.

Коли над сим усім роздумаємо, то чи справді не треба нам підчас Посту більше й більше молитися?

3. Третим нашим обовязком се св. Великодна Сповідь і св. Причастія.

Св. Великодна Сповідь се наш найважніший обовязок св. Посту. Щоби ми не знати як строго постили в часі сього Посту; щоби ми пішли слідами Христа й нічого не їли через цілий Піст, щоби ми пішли на пустиню, так як робили се побожні й святі пустельники; щоби ми так строго постили як перед війною постили наші родичі в Західній Україні в часі Великодного Посту; щоби ми не знати які добрі діла робили в тім великім св. часі... однак колиб ми не відбули св. Великодної Сповіди в тім Великім Пості, то марні наші труди, нічого перед лицем Божим не будуть вартувати наші добрі діла, бо Бог тільки тоді числить їх, коли ми маємо чисту совість, коли ми є приятелями Бога, а се стається тільки тоді, коли відбуваємо св. Сповідь.

Сповнім усі, без виїмку, сі великі наші постні обовязки! Уважаймо, бо хто знає чи Бог дасть нам дочекати другого св. Посту. Богато наших знакомих, рідних, сусідів, що постили з нами тамтого року, вже не дочекалися сьогорічного Посту. А так мало треба, щоби людина-чоловік умер, покинув сю долину сліз...

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ В СВІТЛІ СТАТИСТИКИ З 1941 РОКУ

Державна статистика подає, що українці католики творять 100% всіх католиків східного обряду в Канаді.

Передтим українців католиків записували спільно з римокатоликами. Від 1941 року перший раз статистика урядова в Канаді відмічує українців католиків окремо. За це належиться признання і подяка нашій владі.

Міське населення українців католиків є як слідує:

Галіфакс, душ	17	Порт Артур	1,053
Гемилтон	1,816	Киченер, Онт.	257
Льондон	120	Летбридж	848
Монтреал	2,987	Мус Джо, Саск.	281
Отава	280	Ню Вестминстер, Б.К.	118
Квебек	3	Наягара Фолс, Онт.	132
Сейнт Джан, Н.Б.	16	Ошава, Онт.	692
Торонто	6,672	Принц Алберт	339
Ванкувер	949	Ріджайна	604
Вікторія	39	Ст. Кетеринс, Онт.	293
Виндзор	1,292	Саскатун	1,235
ВИНИПЕГ	19,195	Судбурі,	1,131
Брендон, Ман.	1,251	Сидні, Н. Ск.	453
Брентфорд, Онт.	162	Тиминс, Онт.	472
Калгарі, Альта.	877	Веланд, Онт.	148
Едмонтон	2,852	Солт Ст. Марі	252
Форт Виліям	2,405	Ст. Боніфас	408

Ця статистика незвичайно цікава.

Коли докладно переглянете числа нашого населення в поодиноких містах, то мимоволі заставляє Вас думати, чому деякі менші числом мають прегарні церкви, інші численніші навіть досі не мають церкви.

До тих останніх треба зачислити такі численні наші громади в містах, як Льондон, Онт. Вікторія, Б.К. Порт Артур Онт. Мус Джо, Саск. Ню Вестминстер, Б.К. Наягара Фолс, Онт. Тиминс, Онт., но й вкінці **Сейнт Боніфас,** під самою метрополією Винипегу, що досі здобувся аж на три домівки, а неголен досі здобутися на власну церкву. Мріяв про це все і говорив покійний о. канонік Божик, думали разом з ним інші отці— але справа остала покищо, як є.

Конечним прямо і вимогою найблищої хвилі являється домагання будови церков в Сейнт Боніфас, Ман., в Порт Артур, Онт., в Тиминс, Онт. і в Мус Джо, Саск.

Це повинна бути наша найблища мета і амбіція дотичних найблищих парохій, щоби **зорганізувати в названих місцевостях наші нові парохіяльні громади і побудувати там зараз по війні церкви.**

Коли взяти під увагу, що Форт Виліям і Порт Артур, котрі є сусідами, разом начислюють 3,458 душ нашого віруючого населення, то одна церква у Форт Виліям а друга у Вест Форт ніяк не можуть дати повної і вимогливої обслуги цьому населенню, бо це прямо неможливо. **Конечним буде основання парохії у Порт Артурі і будова там нашої церкви.**

Подібно в такім окрузі, як Наягара Фолс, Тиминс і другі.

Заходить однак одна велика трудність, а саме **брак священиків**— покищо. Виховати священика треба покликання до духовного стану і шість літ студій. Нам брак священиків, нам брак покликань. І наші добрі родичі повинні молитися від серця, щоби ми мали більше покликань до духовного стану зміж наших добрих хлопців, та щоб більше їх бажали посвятитися на службу Богу і народові у священичім стані, як це мало місце досі.

Одною з причин є також **военний стан,** котрий забрав нам молодь.

Віримо однак, що скоро тільки війна скінчиться, покликань буде більше.

* * *

Накінець одно з найцікавіших.

Статистика подає незбито, що українців католиків у самім місті Винипегу є 19,195 душ на всіх 21,576 українців в цім місті. Іншими словами, **що українці католики у Винипегу творять не львину, але майже загальну, найбільшу і подавляючу більшість.** Вся ота сектантська злоба криклива про свою численність і силу, це піна на воді! **Коли між нами сектанти мають якесь право голосу до крику, то лишень тому, що ми самі часто не знаємо нашої власної сили і їм вдалося захопити криком верхівку, засіли вигідно в проводі і погоняють нашу прилюдну опінію своїм криком, куди хочуть. А то явище неприродне і воно певно скінчиться!**

ПОТРЕБА КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

Я вірю, що з великою радістю приймає український католицький загал оповіщення про надходячий конгрес українців католиків Канади. Бо ж і є чим радіти! Представники і членство чотирьох українських католицьких організацій Домініяльного значіння, перший раз в історії нашого поселення в Канаді, зійдуться щоби спільно класти трівкі пляни до будови і забезпечення нашого кращого життя в Канаді.

Конгрес українців католиків принесе великі користи з собою. Сим конгресом українці католики заманіфестують свою силу, видвигнуть свої великі культурні здобутки, та обговорять як слід ріжні справи, церковні і народні. Конгрес напевно видвигне справу нашої молоді, і зробить певні кроки, щоби забезпечити існування та розповсюднення організації молоді (УКЮ).

Надходячий конгрес з певністю буде мати історичне значіння. Ми знаємо про початки українців католиків в Канаді. Вони були трудні. Треба було сильної віри і сталевого характеру, щоби перемогти цю релігійну боротьбу, котру пережив наш нарід в Канаді. Наші батьки і матері, котрі привезли з рідного краю св. віру сюди до Канади, з'уміли затримати її, помимо всяких релігійних роздорів, котрі були кинені своїми і чужими. Вони вийшли переможцями і ту святу віру предків своїх передали нам, своїм дітям. І сей надходячий конгрес українців католиків має доказати нашу силу, нашу зрілість як народу. Він має скріпити та піднести нас на дусі до кріпшої віри супроти нашої Церкви та сильнішої любови до народу.

Щоби надходячий конгрес був успішний, потрібно доброї та плянової підготовки. На конгрес приготовлятися потрібно завчасу. Потрібно усвідомити себе що до потреби такого конгресу. На тім конгресі мають бути зарепрезентовані всі, професіоналісти, фармері та робітники, старші і молодші. З осібна конечно потрібно, щоби наша інтелігенція заінтересувалася конгресом та численно взяла в нім участь. Ми нераз чуємо вислови, що наша інтелігенція не цікавиться справами свого народу, отже тепер є нагода доказати противно. На конгрес повинні приїхати старші родини над долею своїх дітей, та молодь, радити про свою будучність.

Заінтересування надходячим конгресом є велике. Потрібно лише хотіння і організованої праці, щоби конгрес мав успіх. Українці католики в Канаді є настільки свідомі, і сильно зорганізовані, що доложать всіх зусиль, щоби конгрес був дійсно успішний, та щоби був записаний золотими буквами в нашій історії.

Мирослав Голота.

10-ня РІЧНИЦЯ СМЕРТИ

бл. п. о. А. Дельфорж, ЧНІ.

В середу 21. березня, в 10-ту річницю смерти бл. п. о. А. Дельфоржа, ЧНІ., о. Іван Бала, ЧНІ., відправив Службу Божу й Панахиду за душу бл. п. о. Дельфоржа. В часі Богослуження многі парохіяни приступили до св. Тайн.

Покійний о. Альберт працював 16 літ між українським народом, і любив його любовю великої посвяти. Вічна Йому Память!

ЧИМРАЗ ТО ЛІПШЕ

Майже в той самий час, коли завалився той оставлений міст Людендорфа, через котрий американці увійшли в Рен і котрий німці лишили не нарушеним, повідомлено через німецьке радіо, що чотирох вищих німецьких старшин розстріляли за трусливість і не сповнення обовязків в обличчу ворога. Це були два майори, один сотник і один поручник, а один сотник, якийсь братке втік собі чи став полоненим і його також позаочно засудили на смерть. Якби там не було, а військо що лишає по собі готові мости і не хоче їх ані боронити, ані висадити— нездібне до бою. Це є надія, що німці вже довго не потягнуть, коли мають таких майорів і таке військо.

Льондонський тижневик "Економіст" подав, що підчас нарад в Ялті рішено через 20 літ щороку стягати з Німеччини по скінченню цеї війни півпята біліона долярів за відшкодовання. Однак з Льондону не заперечили тої вістки, тільки подали, що мала бути згадана сума подана за велика. Для німців по цій війні будеться "легко" дихати і згадувати...

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСІХ
о. каноніка П. Божика
з мапою, прапором і гербом України, легко, цікаво і приступно написана, для масового поширення ціна тільки 15 центів за примірник, поодиноко 20ц. Замовляйте вже на адресу
915 Бойд еве. Винипег, Ман

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

ПРО СІМ МЕЧІВ БОЛЮ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

(Продовження)

V. Пятий меч болю Матінки Божої. Хрест прокляття світа— благословенний хрест Ісуса. Два серця— дві жертві.

Два серця до одного хреста прибиті, дві жертви на одним престолі. А ми гонимо по всіх дорогах за щастям і розкошами, утікаємо від усякого терпіння і болю, а однак визнаємо щиро, чим є наше життя, як не безнастанною утомою і неспокоєм переходом з хреста на хрест? Нині на хресті гордости, що нас втомляє і тривожить— завтра на хресті розпусти, що забиває душу і наше тіло. Нині самолюбство завтра любов світа ті два розпинателі видирають собі взаїмно нещасну жертву.

Правда, що світ кпить собі з нас і нашого болю, подає нам до уст чашу затроєну солодичею заправлену; але та солодість, коли тільки її засмакуємо, замінюється в гіркість. Ах, чому змучені, стомлені, пересичені, знуджені світом, не чуємо вже в собі ані сил до дальшої борби, ні охоти до дальшої утіхи, чому не хочемо перемінити сього хреста проклятого на хрест благословенний, під котрим чекає на нас наша Мати, щоби нас потішити, отерти наші слези, на хрест, на котрім наш Спаситель з цілою любовію і милосердям кличе і надить нас до себе?!

З хреста світа перейдем до гробу вічної смерти—з хреста Спасителя перейдем до вічного життя. Згадаймо тільки на все минуле наше життя. Кільки то ми витерпіли і наш цілий нарід! А ті всі терпіння були тим марним зерном киненим на ниву нашого життя, котре жадного не принесло і не приносить плоду. Пригадаймо собі, кільки то сліз ми проляли в життю! Але ті слези стались мертвим озером, з якого не виплене струя живої води, бо не для Бога, не з Богом, а для світа і зі світом терпіли і плакали. О, шкода розумна біль. Матінка Божа і для того не бокувала від сього страшного виду конаючого на хресті свого Сина. Бо знала, що коли той вид поранить, сей вид рівночасно і залить Її серце.

Чомуж ми з нашим болем не идемо під хрест? Волимо хрест двигати самі як з Ісусом і Марією? О радше в болю звернім очі до хреста, а очи потягнуть за собою і серце і ми закличемо: "Претерпівий за нас страсти, Ісусе Христе Сине Божий помилуй нас!"

VI. Шестий меч болю Матінки Божої. І ударив жовнір копієм в Серце Христа — і пробило воно два серця—Ісуся і Марії.

Закінчив на хресті свої болі наш Спаситель. Ах, але Твої болі, Матінко Божа, зі смертю Твого Сина не устали. Шестий меч, предсказаний Симеоном, був для Тебе приготовлений. Чаша гнів Предвічного Отця вилилася на голову Твого Сина, але чаша горя не була ще випорожнена для Тебе, Маріє. Устали болі Сина але не устали болі Матері. Стоїть Марія під хрестом і видить піднесене копіє жовніра виміреле до найсвятійшого Серця, яке вже бити перестало. Ще до тої рани Серця, ще тої останньої крови треба було до сповнення нашого спасення... І ударив копієм то серце і вийшла струя крови і води і... ударило копіє в серце Марії і морем гіркого горя залялася Її душа.

День смерти Богочоловіка був днем народження нашої душі. Болі Марії стали початком наших радостей. Тайнственна заслона ухиляється— виповняється пророцтво — прообрази уступають правді. Ціла наша мудрість—наша правда і наше щастя прибите до хреста. Коли в блуді і недовірстві згордимо крестом, згинемо. Будемо як той, що тоне, хапатся крихких надбережних галузок, але кожда з них нас зрадить, доки серцем і душею, чуттям і розумом не хопимося хреста, тої котвиці нашого спасення.

Се копіє пробило для нас два серця. Серце Ісуса і Марії є пристаньми для нашого серця, що від того світа тільки разів зраджене, зведене зісталo. Наше серце нераз світ бичував язиками, очерненням, вінчав терням гризот і викидів сумління, напоїв жовчею і оцтом, медом неуладнених змислових потіх, покрив нас лахами пустої людської мудрости, дав нам слабу тростину почестей до рук, а обдерши нас з одежі невинности, провадив нас з обмана в обман, з пропасти в пропасть. Світ відібрав віру, любов і видер надію видер Матір.

Вернем до Тебе, як верне дитя до Матері, не зважаючи на наруги світа. Може вже і близька для неодних година смерти, а коли жити будемо без Тебе, без Тебе, Матінко, будемо і умирати. А коли без Тебе сконаємо, хтож вставиться за нами перед страшним судом нашого Бога? Длятого, Маріє, в рани серця Твого складаємо наше серце, щоби Ти його переховала на віки.

VII. Семий меч болю Матінки Божої. Два розпинання— колись і тепер — різниця між ними: тіло Ісуса в гробі — а наше навернення з гробу гріхів до нового життя, якеб було початком вічного життя.

Марія не відступає від хреста, доки бачить мертве тіло Сина на нім розпяте. Глядить, як Йосиф з Ариматеї з Нікодимом се тіло здіймають з хреста, з того ложа болю. Люди останню болізнь завдали люди віддають останню услугу любови свому Богу. І та кровава, повна болів картина на горі Голгофті закінчилася, але її на жаль відновлюють щоденно ще болісніше ті, котрі на ново розпинають своїми гріхами Спасителя, "знов розпинають собі Божого Сина і зневажають" (Євр. 6, 6), як каже св. Павло. Бо відновляють причину гірких мук Спасителя відновляють її насилки. Але яка ріжниця між тим двояким розпинанням! На тамто йшов Христос з радостию, тугою і бажанням, "бажанням бажав я" (Лук. 22, 15) але на той хрест, котрий готують Йому наші гріхи, вступати мусить з відразою, з болем. Бо на перший хрест йшов для спасения нашої душі, на другий змушуємо Його, щоби йшов для нашого осудження. Жиди до твердого дерева раз тільки, а ми прибиваємо Його тільки разів до твердшого над всі дерева серця нашого.

Розпинаючи Сина, відновляємо всі болі Матері, прибиваємо то Серце, котре одно тільки вставитися може, хоче і бажає перед гнівом Божої справедливости.

І зложено Тіло Ісуса в гробі, в викутій скалі. О, тим гробом чиж не є наше серце, твердше від скали. Ту складаємо через негідні св. Причастя се тіло, не мертве, але живе з душею, божеством і чоловічеством злучене. Біймося, щоби з того гробу нашого серця не повстав той Бог на наш суд. О, час, час, щоби ми в той великий піст воскресли, повстали до життя ласки і перепросили нашого Бога. Час, щоби наше навернення вже було важне-міцне і правдиве, а не як се порохно, що світить блеском уданих чеснот і чувств, котрими можемо ошукати людей, але не Бога. Час обмити слезами покути, бруди нашої душі і викинути зі серця се гріховне сміття, щоби то серце, яке було гробом ласки, стало від тепер гробом гріху і через тісну злуку зі серцем Ісуса і Марії почало жити новим життям, котреби було початком нашого вічного життя в небі.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
КВІТЕНЬ, 1945

1	**Н**	**19**	**Неділя 2 Посту**
2	П	20	Пр. Отців, уб. в об. С.
3	В	21	Преп. іісп. Якова
4	С	22	Свщмч. Василія
5	Ч	23	Прмч. Нікона
6	П	24	Преп. Захарії
7	**С**	**25**	**Благ. Пр. Діви Марії**
8	**Н**	**26**	**Нед. 3 Посту, Хрест.**
9	П	27	Матрони
10	В	28	Преп. Іларіона
11	С	29	Преп. Марка
12	Ч	30	Пр. Івана Ліствич.
13	П	31	Преп. Іпатія
14	С	1	Квітень. Пр. Мр. Єг.

УСТАВ

1. Неділя 2 Посту: Гл. 2, Єв. утр. 10. Сл. Б. св. Вас. Вел.: Ап 304, Єв. Мар. 7.

7. Благовіщ. ПДМарії: Вечірня з Літур. Прежд. Дарів. Повечеріє Велике з Всеночним. Сл. Б. св. Ів. Золот.: Ап. 306, Єв. Лук. 3.

8. Неділя 3 Посту, Хрестопоклінна і Віддання Благовіщення: Гл. 3, Єв. утр. 11. По Отпусті, на Вечірні, винесення Чесного Хреста, з захристії на престіл, а на Утрені заносить священик хрест на тетрапод. Сл. Б. св. Вас. Вел.: Ап. 311 і 306, Єв. Мар. 37 і Лук. 3.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Щоб теперішне горе світу не було перешкодою для священицьких покликань.

У місяці квітні, місяці Великого св. Посту, маємо сердечно молитися в намірені тих молодців, котрих Бог покликає на своїх слуг-священиків.

Страшне горе запанувало по всьому світі в наслідок сеї війни. Як николи передтим, тому бідному світові треба конечно помочі, потіхи й розради, котру можуть дати людству своїм вповні пожертвовании життям ревні священики.

І в тім наміренні наші молитви полинуть перед престіл Всевишнього підчас сього Великого Посту.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Магометани, що живуть між християнами.

Християнин, своїм життям поведенням відносно других, заховуванням заповідий Божих, дає дуже гарний взір до наслідування тим людям, що не вірять в Ісуса Христа, нашого Бога.

Коби то Бог милосердний дав, щоби магометани, що живуть між християнами навернулися до Христа, потягнені до сього чесним та гідним життям християн.

БЛАГОСЛОВЕННЕ БУДЬ ТЕРПІННЯ!

Благословенне будь терпіння
Сам Бог тебе освятив,
Коли для нашого збавлення,
Те людське тіло приймив
Терпить бо зимна стайня,
Кращого місця не має,
Терпить по закону--обрізання,
А Ірод убити вганяє!

Благословенне будь терпіння.
Ісус чуда творить—навчає
Терпить переслідування,
Відпочити місця не має.
І каже: Що лиси мають ями,
А птиці небесні—гніздa:
Мені, по тяжкій праці--днями,
Де ж голову приклоню—Я?

Благословенне будь терпіння
Послідна вечера свята,
Христос дається в поживлиння,
Під видом хліба і вина.
Учеників своїх прощає,
На муки йде, щоб вмерти,
Сумна душа моя- повідає, .
Аж до самої смерти

Благословенне будь терпіння.
Ісус молиться до Отця,
Терпить зусильний біль-омлиння,
Крівавий піт ліесь з лиця.
Юда архіереям, старшині,
Він невинного продає,
На муки, терпіння страшні
Товпі Його віддає.

Благословенне будь терпіння
Христа стали судити,
Фальшиві свідки. Обчерниння.
Він не повинен жити.
Казав Пилат лиш покарати,
Бо не знаходить вини.
Взяли Ісуса бичувати,
Аж три чверти години .

Благословенне будь терпіння
Се, Чоловік! сказав Пилат.
Не вдоволена товпа, здичіння.
Розпни—розпни! кричать...
Злочинця Варраву звільняють.
А Христа засудили.
Тяженький хрест приготовляють.
Щоб на нім Його прибили...

Благословенне будь терпіння.
Взяв Ісус того хреста,
Всі наші гріхи, беззаконня,
Отворити нам—небеса...
Несучи хрест,—три рази упав,
Сили Його опускали.
А народ весь сміявся, кричав,
Чим скорше щоб розпяли...

Благословенне будь терпіння.
Любов Ісуса безкраю.
Просить для вбійників прощення,
Не знають, що ділають...
Се Мати твоя—се син Твій
Так Ісус з хреста сказав,
І от приятель Його дорогий.
Марію в опіку взяв.

Благословенне будь терпіння.
Пе чашу терпінь до дна.
Нема в болях полекшіння,
Хоч просив Свого Вітця.
Терпить повних три години.
Вся кров з Нього спливає
Дрожить земля—гроби ся втворяли
А сонце лучі скриває...

Скінчились муки, терпіння.
Отцю Духа віддає,
Прийшло ожидане збавління
Небо ся нам отвирає...

Для нас іншої дороги нема,
А взяти свого хреста,
Через Голгофту до Воскресіння,
Благословенне будь Терпіння.

Едмонтон, Алта.
Николай Федо.

НОВИЙ КАНДИДАТ В МАНІТОБІ

Партія ССФ поставила в окрузі Емерзон своїм кандидатом учителя П. І. Ольховецького з Ґардентон. Він є родимцем тих околиць, походить з Сендилендс.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ПЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА "НЕ УБИЙ"!
(Продовження)

Задля загального добра, усуває зпоміж людей один зіпсутий член. То право прислугує голові держави, бо вони з волі Божої мусять тримати порядок між людьми. Я поступлю дальше і скажу, що голова держави не сповнявби свого обовязку, колиб так не робив, не карав людей за злочини і проступки. Так само є і з жовнірами при війську. Коли знайшлися вони в бою, можуть вони нападати чи боронитися перед ворогом, уживаючи навіть і смертельної зброї. Також ще в однім випадку не будемо мати гріха убийства, колиб на нас хто напав а ми в обороні нашого життя, відбиваючись, боронячись, завдали ворогові нашому смерть. Однак сього послідного середника повинні ми тільки тоді вже уживати, коли іншого способу немає на ратунок.

Сі випадки, про котрі я згадав є вимкові, не часто стрічається їх в житті. Отже загальною засадою є не вільно відбирати життя ближньому. Цей закон є законом і Божим і цивільним, відноситься до всіх людей, до богатих і бідних, до всіх верств суспільности.

Убити свого ближнього! Се щось жорстокого, нелюдського! Такого звірства годі чоловікові допуститися. Без сумніву, такі злочини не є буденні нині, але час від часу все таки трафляються, на ганьбу цілого людства. Коли читаємо газети, то довідуємося, що люди поповняють сі гріхи, чи то в часі пятики, чи то в бійці, чи за гроші, чи з якоїсь другої причини. Або кілька є нині неслюбних матерей, котрі, зі встиду, вбивають свої діти! Горе тій особі, що плямить свої руки, в крові свого ближнього. Такий не буде мати ніколи спокою, він немов той перший душогуб, Каїн, буде блукати з місця на місце в неспокою й грижі совісти.

Оповідають, що римський цісар Константин другий убивши свого брата, згорів з жалю, бо видів безнастанно тіло свого брата перед собою. Щоби забути про сей злочин, він виїзджав в довгі подорожі, але й це не помогло. Все видів перед своїми очима брата, котрого був замордував. Бідний, нещасний є той, котрий руки вмочить в крові свого ближнього, або котрий має на своїй совісти злочин убійства.

Це все, про що ми висше згадували, відноситься до добровільного убійства. Є случаї, що чоловік сей гріх убійства може поповнити через нерозвагу. На примір грішать ті жінки, що знайшовшися в благословенним стані, не зважають на се і затяжко, надмірно працюють й тим способом загрожують життю немовлятам. Грішать матері, що не дбають про се, що дитина може задуситися й беруть свої маленькі діти зі собою до сну.

НЕ УБИЙ!

Пята заповідь забороняє також те все, що може довести чоловіка до убійства, як пр. ненависть та пімсту. Пімститись, се значить віддати другому злом за зле, ударом за удар, ранею за рану. Християни не смиють й не мають права в такий спосіб віддячуватися ближним. Сам Господь Бог Христос навчає нас як треба поступати: "Чиніть добро тим, що вас ненавидять і молиться за тих, що вас переслідують. Коли ви люди відпустите їх провини, то і Отець небесний відпустить вам ваші гріхи. А коли не відпустите гріхів вашим ближним, то і Отець небесний не відпустить вам." Хочеш, щоби тобі хтось простив, то вперше другому прости. Так робити приказує нам Христос. Пригадаймо собі життя Ісуса Христа на землі. Які нам дає гарні примірн як маємо поступати відносно тих, що нам нанесли прикрість, чи яке друге зло.

Христа зневажали, переслідували, оскаржували, а з Його уст лише виходили слова доброти і милосердя: "Отче, прости їм бо не знають, що роблять."

Коли ми в годині нещасти несправедливости або коли хтось нам в якийсь справі перечить, то зараз шукаємо тоді пімсти. Буває таке, що декотрі й літами носять ненависть до свого ближнього чи до своїх родичів. Коли ми ненавидимо до тих нещасних подій, тоді гляньмо на хрест розпятого Христа. Гляди на Бога живого, Христа, як Його укоронувано терневим вінцем, Його бік, ноги і руки зранені, а Він благає милосердя для нас. Він прощає серед страшних мук своїм мучителям і ще за них молиться. Так і ми маємо відносно своїх ворогів поступати. Христос дає нам найкращий примір до наслідування.

Щасливі ті, що милосердні, бо вони також доступлять милосердя.

II.
ПРО ЗГІРШЕННЯ

Чоловік посідає двояке життя, життя тіла й душі.

Сею Заповіддю Господь Бог приказує нам, щоби ми не убивали ані одного ані другого життя. Чинити зло свому ближньому через биття, ранення, мучення, забиття, се все є великим гріхом. Але й гріхом також буде тоді, коли ми допустимось чогось злого, грішного відносно душевного життя нашого ближнього.

Допускаємося злого діла відносно душі ближнього головно тоді, коли даємо йому згіршення. Й власне над сим питанням ми трохи більше будемо розважати. Ся справа є дуже важна, отже застановляймося над нею з великою розвагою.

Що то є згіршення? Згіршення це слово, діло або якась друга чинність, що відвертає нашого ближнього від добра, а склонює його до зла. Краще се зрозуміємо на примірі. Представмо собі, що ми є сами в хаті й прийшло нам на думку заспівати якусь брудну соромітцьку пісню й ми вінцисю пісню заспівали. Співаючи її, ми з цілковитою певністю та свідомістю поповнили великий смертельний гріх, однак ми не зробили гріха згіршення, бо ніхто нас не чув та тим не згіршився. Однак, колиб ми ту брудну пісню співали в приcутности других людей, а може й невинних хлопців чи дівчат, то вже тоді бу зробили згіршення, бо через наших пісню приносимо для наших ближних зло для їх душ...

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(27)

Ви з глуздів зійшли сьогодня. Цеж неділя...

Ніхто навіть не озивався на його уваги, а з поспіхом бігали, прятали.

Коло години одинацятої почув у сусідній салі надзвичайний рух.

Чи може відворот, або вогонь — думав собі надслухуючи.

Нараз отворились двері і до салі війшов військовий старшина-сотник, побренькуючи шаблею, за ним оба лікарі шпитальні, ще кількох старшин, а далі санітети, ордонанси.

Натягнув на голову коц і ждав аж перейдуть. Чув, що уставлялись біля його ліжка і якась рука легонько знимала йому з голови коц.

—Це той? звернувся сотник до лікаря.

—Так, вістун Олекса Коцур.

Оба лікарі, один з одного, другий з другого боку, піднесли йому трошки голову. Поглянув і здивувався. Напротив його ліжка в окруженню кількох старшин і санітетів, що держались на "Позір," стояв сотник і держав в руках звій паперу.

Ви, Олекса Коцур? спитав сотник.

Голошу слухняно, так— пане сотнику... відповів, силуючись на різкий тон.

Запанувала тиша, що чути було, як билися серця присутніх.

Мені доручено сповістити вам Державний Секретар Військових Справ висказує вам похвалу за ваші геройські подвиги для Рідного Краю й надає вам степень четаря.

Олексі закрутилося в голові, і не бачив уже ні сотника ні нікого з присутніх. Отворив щойно очі, коли почув, що стискає його хтось за руку.

Честь Вам пане четар, що так гарно бороните рідної землі. Не згине наша Батьківщина, коли має таких синів, закінчив сотник, вкладаючи йому в руку письмо Державного Секретаря.

Відтак всі по черзі підходили і стискали його обезсилену руку. Олекса не вірив, що це сон, чи ява. Звернув очі на стіну, на хрест і всміхнувся, бо виразно бачив, що любо всміхався до нього Ісус. Вдивлявся в нього, забуваючи за всіх; навіть не чув як усі вийшли, лишаючи його самого у салі.

Чи це дійсність? питав сам себе. Та вмить зір його впав на білий звій паперу, що сторчав у його руці. Силувався його розгорнути, та лиш зміг доглянути великі печать, по середині з тризубом, і побіч підпис. Вітовський. Згорнув назад письмо і поклав собі на грудях.

За богато радости даєш мені, Ісусе. Я негідний цього. Я лиш сповнив свій обовязок супроти своєї держави, як кождий інший. Розділи цю радість і на моїх родичів і на Оленку. Що там з ними тепер дієтся? Впялив очі в хрест, вичікуючи відповіді. І в тім привиділось йому, якби з Ісусового боку скапувала кров.

Кров .. кров .. Ісусе, Ісусе... Ратуй наш рідний край, захорони моїх найдорожчих...

Серце нагально товклось йому в грудях, в очах пожовкло, потемніло. Не бачив вже ні паперу, ні хреста, ні крови, не чув надзвичайного гамору і руху, що саме повстав у перших двох салях. Щойно по хвилині почув, якби крізь сон, як чиїсь руки вхопили його раптовно і понесли кудись. А далі, не памятав вже нічого. Коли прочуцився, спостеріг, що лежить у критому брезентом возі.

Що не має значити — думає собі, дармо силкуючись розгадати причину так наглої зміни, — значить мене кудись везуть.

Тепер виразно чув, що їде не лиш він сам, але мусить бути богато фір, що кудись ідуть.

Хотів піднести голову, щоб виглянути на світ, але не мав сили. До того була це нічна пора і двох чоловіків сиділо на переді воза і заслоняли цілий вид.

Чи може відворот? майнуло йому в голові. Можеб спитатись? Та краще ні! Примкнув очі і старався заснути, забути за себе за шпиталь, за рану, за туркіт возів.

Нараз фіра на якій їхав стала. Чув як приставали інші фіри а в парі з цим доходили до його вух наклукування фірманів, і притишені зойки ранених. Не міг видержати довше, щоб не спитатись, що це все має значити хоч був майже певний, що це відворот. А страх, як боявся його.

Гей, слухайте там, де ми їдемо?

Та фірман мабуть не чув його питання, бо навіть не оглянувся. Вичекав кілька хвилин і питає знова:

Чоловіче добрий, де ми їдемо?

Фірман оглянувся і нахиляючись до нього, озиваєсь:

Не чую, що говорите.

Куди ми їдемо?

Не знаю.

А чому виїхали ми зі Сокаля?

Відворот! пане четар.

Відворот ..? повторив зі смутком. Волів був радше почути, що запалася земля, ніж оцю страшну новинку.

Деж наше військо, чому не боронить своєї землі? сипалися йому на голову чорні думи. Правду казав мені колись сотенний під Равою, що ворог любить за нас нашу рідну землю.

Як довго вже ми їдемо? питає дальше, по хвилині.

Другий день!

Не питав вже більше про нішо. Це що довідався, так його прибило, що волів був радше вмерти, ніж бути свідком, як клапоть за клаптем пропадав рідний край, як розхитувалася і падала Батьківщина. В голові шуміло, в грудях пекло його наче розжарене залізо. Хотілося йому встати, і спинити оцей похоронний марш живих трупів, перекричати туркіт сотні возів, закликати всіх, хто живе і любить рідний край, станути муром, рамя об рамя проти тужинецької навали. Та, бідака, не мав навіть сили піднести руки. Опали важкі повіки і знова втратив притомність.

Обудився аж на салі, в шпиталі. Повів очима кругом і замітив, що саля була заповнена ліжками, на яких стогнали і вилися у болях ранені, тай ще на долівці лежало їх доволі. У перший хвилі здавалось йому, що це сокальський шпиталь і кинув оком на стіну. Хреста тут не було. Нагадав собі щойно пережиті хвилі відвороту і задумався. До його ліжка підійшла сестриця милосердя.

—Чи може чого потребуєте?

Дякую.

Хотіла відійти, та спинив її рухом руки.

Сестрице, в якому я місті?

—Золочів.

Золочів. ..? А Радехів ми вже минули?

Так.

Коли нас тут привезли?

Сьогодня.

Радехів ще в наших руках?

Не знаю цього, але здається.

Занятий?...

Говорили вчора, що Сокаль занятий.

Хто говорив?

Тут і в місті...

А за Радехів нічо не говорили?

Ні.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirуk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Introducing... St. Benedict

The feast of St Benedict falls, for the latin Catholics, on the 21st of March, and for us, on the 27th of the same month. The word Benedict comes from two latin words: "bene" which means "well", and "dictus" which means "said." Consequently "benedictus" means the same as "blessed."

Little Benedict was born of a noble Italian family towards the end of the fifth century. When just a young boy he was sent to the public schools of Rome, where he came in contact with those poorer than himself. As he grew up he became more and more observant of those around him. The "rough and tough" life of the young people in Rome scared him into retiring to the naked hills of Subiaco. The hand of God guided him into a craggy cave, which, to him, became like a natural monastery cell. For three long years he lived in it. His secret was known to no one except the holy monk Romanus, who presented him with the habit of a monk and brought him food from time to time.

However the fame of Benedict's holiness shone through the walls of the humble cave, so to say. The "dedicated" kids of old in Rome and sons of wealthy aristocrats gradually began to gather around our Saint like pale planets around the shining sun! So he gave his part ners in religion and followers a religious rule of sanctity to follow in a life of seclusion. The strictness of his rule provoked the hatred of some of the monks who were not called by God at all. One of them, inspired by Satan, put poison in St Benedict's drink one day, but when the Saint blessed the poisoned cup, a miracle happened: the cup broke and fell to the ground. In all he built twelve monasteries on the hills of Subiaco. He then went to Monte Cassino, of which we heard so much during this terrible war: the Nazis were bombed out of it by the Allies! At Cassino he founded an abbey in which he wrote a definite rule and died.

What was his power? His "secret weapon" was prayer! By it he did perform all things: made miracles, had visions and told prophesies about the future.

Here is a story amongst many accredited to St. Benedict, which pertains to the marvelous and the supernatural in life. A boy had just died. His father, a poor peasant, rushed in sorrow to our Saint and cried out: "Give me back my boy!"

The Saint answered: "Such miracles are not for us to work, but for the blessed apostles. Why will you lay upon me a burden which my weakness cannot bear?"

However his answer did not satisfy the peasant, who believed in the power of St Brendict before God. At last the Saint gave in. He knelt down and, placing himself upon the child's corpse, prayed fervently. Then getting up, he said aloud: "Behold not, o God, my sins, but the faith of this poor man, who desires the life of his only son, and restore to this body that poor soul which You have taken away!"

These words were hardly out of his mouth when the body began to move, and taking it by the hand like Jesus that of the daughter of Jairus—he restored it alive to the tear covered father. As we can see, in many things he was an imitator of Christ. A few days before his death, he ordered his grave to be ready and was stricken with a hot fever. When he felt the approach of death, he asked for the last rites and the holy Viaticum. He died with a prayer on his lips.

His spiritual sons and followers called the Benedictines, still continue his work. Who cleared the forests and spread Christianity in Eastern Europe if not they? They worked and still work hard intellectually, spiritually and manually, so much so that there is, in some languages, an expression worded thus: "to work like a Benedictine monk," meaning "hard work."

Like St Benedict, let us begin our simplest enterprises and undertakings with a sincere prayer and a greater faith in the help of the Almighty!

(Fr. Nick)

OUR OWN FATHER MARKIAN

(From West Toronto's Parochial Year Book, 1943)

Every sincere Ukrainian patriot born in the Ukraine knows of Father Shashkewych, the hero of our nation at the dawn of the 19th century.

Many of us young ones, although born here in a land of liberty, love to hear about this priest who loved his God and his persecuted people.

Death took him away in the "spring" of his life, but his voice still echoes in our hearts, for it is the voice of the Ukrainian soul.

During the past months all over the world sincere Ukrainians celebrated his name and memory. This we hope, will be repeated practically until the end of time.

Father Markian was a priest and also a real genuine patriot. God sent him to our people when forceful and systematic assimilation was reaching appalling heights. God is just, for did He not send to the persecuted Hebrews, the famous "Judges" or defenders in trying times?

Our enemies, after having robbed us of the first and most characteristic chapters of our national history, tried to rob us also of our tongue. But lo! when everything seemed dark for our forefathers, there on the horizon of our national life, like a guiding star, arose Markian Shashkewych.

Our intelligentzia was then asleep or had betrayed our most sacred interests. All that was left for a national war of legitimate defense in the Western Ukraine were the priest and the poor people. Even foreigners were against us and treated Markian as a fool for trying to awaken a "doomed people"!!!

He did not wait for the people to come to him, he went to them in their sorrow and fear of national death. Only they, the poor, illiterate peasants, had the courage to always speak in a clear Ukrainian language. In Galicia, he was the first to write a poem or an ode in honour of the Austrian Emperor, but that in our own tongue for the first time. Our enemies did not permit him to print at home his "Roussalka Dnistrowa," but this work came out and was a real cry to battle, a battle of national survival.

He called upon his colleagues and upon our teachers to arise and fight for the tongue which God, through Mother nature, gave them. He set millions of Ukrainian hearts afire with his pen and words. It was not a fire of hate but a fire of love for our own heritage!

Thousands of new leaders arose and accepted the call and went to work amongst the masses, until every one became conscious of the fact that we were no more a doomed nation.

He was the "angel who with his trumpet awakened the heroes from their graves"! In his works he made them live once more. He put them into life again and thus into the heart of the smallest child.

He proved that our language is richer than others and that it is adaptable to verse and prose. He showed to the world that our tongue is picturesque, melodious and full of harmony. Above all, he did not copy from or imitate foreign poets and writers: he spoke and wrote from the heart, he put the national feelings of millions on paper and into quasi eternal words. Yes! his works are almost eternal! We will never forget them no matter where we are unless we prefer to become traitors to what should be dear to us. He proved, once again, as did his predecessors and as do now always, his successors, that our priests are the greatest friends of our always persecuted nation!

"Wichnaya Pamyat" to him be today and always. He deserved our thanks for showing us the light to freedom. He opened a path for us. All we have to do is follow it until we realize our dream, the dream of a free and independent Ukraine!

He won liberty and independence for our language and history: these now should be the basis of our fight for our right as a people or nation under God's sun.

He fought in harder times than these. He had to build up "from scratch" a new intelligentzia. He had to defeat defeatism. His effort was not based or founded on selfishness or personal ambition. He is dead, but his spirit lives and must on amongst us young and old alike. We had and still have many leaders, but we must follow only those who have a spirit identical to that of Father Markian, a spirit of self-sacrifice! Party politics and bias should be done away with. When children want to deliver their mothers from the throes of evil they stick together and stay united: they forget about themselves and center their efforts upon the common goal. Thus also should we proceed if we want to deliver the Ukraine from its many enemies who like many buzzards and vultures are ready to jump at it. The factor in our unity should be our sincere love for what is Ukrainian.

In the end, our common hope is and should be that every year we will see and hear another leader with the spirit and soul of Father Shashkewych! With news like that we must not be afraid of the dark clouds in the sky of our national future. Our national banner is the symbol of the "sun of truth in the blue sky of liberty"! Whenever we feel downhearted and lack courage to keep on fighting, let us look up to our blue and yellow flag and remember the symbol it pictures.

N.B. Lesson: Compare situation of our people here and overseas, and get to work for Victory over our open and hidden enemies!

Fr. Nick

FOOD FOR THOUGHT

1. The former head rabbi of Rome became a Catholic recently, because "he heard voices." And now all the other rabbis raise against him their own voices. He has courage and God will help him. And to say that some people are still blind to the light of the Catholic faith!

2. A Ukrainian woman recently liberated by our Canadians, from a labor-camp in Germany, was asked if she would be glad to return to Russia. Her brave answer was: "In Russia it is the same as in Germany. One works day and night and gets very little to eat. I want to go to America where there is real freedom!" Only a Uke has the courage to talk thus.

3) The recent Russian Orthodox Synod in Moscow preached "hate of the enemy." It seems the participants have forgotten Christ's Gospel or maybe the latter was "censored" by the Kremlin!!! Their attack upon the Vatican and the Catholic Church will go down in history as one of the greater moral crimes of this war!

4) Joe Stalin is now the "invisible pope" of Russia. I wonder what St Peter and Our Lord will have to say upon Judgment day!!!

5) Two Polish Orthodox bishops protest against the Yalta agreement — Voices in the desert?

6) Even foreign ambassadors must get an official permit if they want to travel in Russia. Otherwise they must stay in Moscow. As for foreign correspondents and military advisors, well— Russia does not permit any. However the democracies accept Russians without such restrictions. WHY? The answer to this is that Russia is afraid that outsiders might be disappointed in the "Red Paradise" where the poor people suffer. Russia cannot blame all on this war!!!

7. Our friend, Mr Pyper of the Toronto Evening Telegram writes: "As after Munich, the peace of the world depends on the good (?) faith of a totalitarian state (i.e. Russia), a state that, like Nazi Germany, has steadily pursued a policy of aggrandisement and that has broken two treaties in the last six years. This week, (3rd of March) under cover of a complete blackout of news from the Balkans Communists in Rumania have forced the resignation of the non-party Prime Minister who headed a coalition government after Russian occupation. Today the Moscow-radio says the Yougoslav state Commission has listed as a war-criminal General Mihailovic, who fought the Nazis when the Communists were backing them. These are signs of the times!"

8) "There is not enough place on earth for both Naziism and Christian decency" — says Roosevelt. And how about Communism, the anti-Christian system which provoked extreme nationalism called Hitlerism???

9) It is never too late to give for the Red Cross. Give not only as a human being but as a Christian. Even a pagan can be a humanitarian, but only a Christian knows to give with the supernatural motive of Christian love!

10) Do not forget your donations for the Ukrainian Soldiers' Canteens in England each month.

(Editor)

Dalila Seducts... Rachel Cries...

In days of old as well as nowadays, seated on the hard schoolbench, who is the young man or girl who has not confided to his or her memory these following words of the Fables of Lafontaine:

"Two doves tenderly each other loved ..." Truly, because of the deep feelings which give them birth, sentative friendships (N.B. We'll come back to these in other articles if you please!) are developed more easily amongst those who do not always enjoy the love of their family. They exist in convents, colleges and boarding schools, but are not confined only to these. One can say that they have invaded practically all domains of affective (of affection) activity. Thus in certain places, where people pretend to be ultra modern and to have "streamlined ideas" and broad minds, they speak of a "friendly marriage," the most daring form of sensitive (founded on looks and senses) friendships.

Let us therefore see: 1) in what consist sensitive and sensual friendships; and 2) we will examine a new kind of friendship, called "flirting."

1) *Sensitive Friendships:*

They are called such because by their roots, basis, effects, they above all affect one's senses or sensitivity. They are founded upon the exterior qualities of the physical order or nature, such as beauty, gracefulness, charm, ability. They tend to satisfy senses, such as the eyes, ears and above all the sense of touch.

St Fr. of Sales, a few centuries ago, had noticed these friendships amongst Youth, friendships which depend upon the looks, "mustaches, hair, eyes, clothes,

words, accent..."!

This kind of friendship shows up at the end of childhood, i.e., when a boy or a girl change into youths. On one hand, it reposes upon the admiration provoked by these exterior qualities at an age when one sees them mostly because instinct compels one to acquire them, and on the other hand, upon the need of one's affection which, making itself felt more at this age in a young man's or girl's heart, makes one fall in love with superficial (exterior) qualities which are more easily noticed. This crucial age in life consists for many guidless youths in a period of light-headed years.

These friendships (i.e. puppy-loves) rather are superficial (weak) and not ever-lasting. St. Francis of Sales smartly says that "they melt away like snow under a hot sun."

They often imply in young people a lack of judgment rather than malice (i.e. moral evil). To a serious and older person, they are more ridiculous than blameful. However, these friendships or loves are harmful, either because of the means used in manifesting them, or because of their results: they are at times even morally dangerous.

These "worldly loves" are shown by flattery, praise about sensible qualities, sweet words, passionate terms, dreamy attitudes, sighs and moans, tender and sweet looking-on, caresses and consequently multiplied kisses!

I have noticed the results of all this for I know many a youth although I am young myself. They cause a terrible loss of precious time, and turn the mind away from serious things. They soften one's will-power. Finally and mostly, through the satisfaction which they look for, they awake and bit by bit excite a passion which takes more and more room in a friendship and send the latter to the bottom with the rest of sensual and fleshy loves.

The danger in this is serious, because the transition (sliding down) is almost always unnoticeable. Those who are the victims do not see it. When notified, they do not believe it. They make abuse of themselves, because their judgment is troubled, and their blindness is such that they take pretexts for reasons, so much so, that their desires, propositions, bad actions seem to them to be legitimate or even excellent. That is why sensitive (based on physical charm) loves often enough become sensual (tend to satisfy the lowest of man's instincts!)

Sensual friendships are those which originate from instinct and which, when well examined, are directed towards pleasures of the flesh. They imply a vague, dreamy, carnal feeling which escapes the control of reason, as well as a movement which is not free, but is a simple "dragging" by human weakness mixed with unholy loves and ending at all kinds of actions condemned by morals.

A normal friendship always is in danger of awakening in the roots of our being, our low instincts and thus become a sensual one, IF we let sensitivity (our senses) take a hand in it (i.e., in a normal, or even superior friendship!).

The virtue of prudence wants us not to get tangled with a friend without first considering such a friendship and we must be ready to "break-off" as soon as such a friendly relation becomes harmful or dangerous for our virtues.

We can say here that whenever sensitive friendships occur between two persons of different sex and no marriage is seriously contemplated, they are called "puppy-loves." The 20th century has called them "flirting."

2. Flirting

These such loves may have for cause or motive, one's vanity, especially in places where such a conquest of hearts is considered a title of glory! However, these links or relations tend most often to satisfy the need of loving and being loved, and this is a couse for anguish!

What is "to flirt"?— It is to play with love", just as children play "home", "soldiers," "priests" etc... But in this, one is not a child or a kid. Rapidly enough "the game" may stop being one and become an imprudent thing, a reality full of dangers, a camouflaged lack of sincerity, a leak of respect perfectly conscious in regard towards this great thing called LOVE!

To flirt is to amuse one's self with a heart. But we all know that hearts are not mere toys. A heart is a muscle, but a muscle with a destiny!

Christians may not do what they want with their hearts or those of others! Our heart has been given to us so that we may irradiate our tenderness and taste with it, of the sweetness of life, but that in conformity with the undisputable law of God which is superior to any human heart.

When flirting, one amuses him or herself with the heart of another. They are two, but have they the same "sentimental temperature"?

Have they both in this an equal moral health? If one is pious, he or she will find a safeguard in piety, a "life-belt" in faith, and a light in his or her principles. If the other party is less religious, he or she will see open barriers everywhere and everything will seem ... [illegible] ... are playing with ... However, for one of them to play here is but to smile and remain within the limits of healthy friendships, and for the other one who maybe does not laugh, it might mean a play or game without any limit, a game of immorality and death!

However one might ask: "Before one definitely engages in love, is not a period of preparation necessary?" — Yes, there should be such a period in love—matters and that is why flirting is so dangerous. Because beyond the sympathy which mysteriously birngs two persons together, beyond vowings and solemn promises which confirm and develop that sympathy, there is in Christian love an essential source of devotion, a capability of sacrifice, a forgetting of one's self for the good of another, a loyal faithfulness which all make of love a thing stronger than death itself!

To prepare for love by flirting, is like to prepare for the climbing of a mountain by softly sleeping on the hot sand of a beach. It is like thinking that by being lazy, we'll love work, and that by flowing like water we'll be as staunch as rocks.

It's by loving that one prepares for love. It's by an obscure devotion for one's parents that one develops in him or herself for the future, what is called wifely or husbandly care. It's by forgetting about one's self for friends that one becomes able of the fine generosity of marital (marriage) love. It's by remaining faithful, in spite of all, to one's legitimate affection as a girl, that one promises to herself and to others of being some day a faithful wife.

"Then, why not nail one's feet to the floor, padlock one's lips, and spend life by knitting by a growling watch-dog?" .... "Since when has the Church outlined such a program for Youth?"— Such are the remarks of some!

The Church, a good Mother to all in her wisdom warns all Youth that to "play with love" dirties the hearts, wears them out and falsifies them. Words are exchanged, confidences are prolonged, dreams meet... two lives breath one into the other, and these long contacts always leave a trace upon the flesh of a heart.

In how many hearts already in which was sung the "Magnificat" of pure nights long ago, now is heard the plaintive "Miserere" of nights which are vaguely guilty ones!!! And that is why the Church cries in her heart when remembering how many have perished in this dangerous voyage of lighthearted love begun with a joyous song on the lips of the victims.

Some may protest against this strict doctrine. However, the desolated cry of the souls who lost all is more moving than the protest of those who by an ensemble of circumstances have remained pure when "flirting". Flirting may not be an absolutely bad thing and consequently forbidden. But it is to be classified amongst dangerous things!

Dear Readers. Young man and young woman, if you want to play thus with your heart, just ask yourself before hand if you really can do it without shame or confusion under the eyes of Jesus our Lord! Because what we cannot do openly before Christ, is almost always something we should not do at all!!

Fr Nick

PAUL ROZYK,—EDITOR,
72 DISRAELI ST.,
WINNIPEG.

MOTION PICTURES

Hollywood has seemed to have taken a step towards the making of better type of movies for the cinema goers of America. This has been proven by the picture "Going My Way" which has won the Oscar for being the outstanding picture of the year.

In a few weeks we will witness another good film "Keys of the Kingdom". The picture revolves around the life of a priest, who, having lost his parents in his youth, finds a home with relatives, receives a college education, and after a tragic episode enters the priesthood. A failure in two parishes Father Chisholm accepts an assignment to a mission in China.

The swift moving drama, sketched against a teeming background of native Chinese trouble, draws frequent tears and chuckles.

Another film which will be the outstanding feature in 1945 will be the "Bells of St Mary" starring Bing Crosby and Ingrid Bergman, two Academy Award winners. It is expected that this picture will hit one of the highest box office receipts of the year.

Bing once more plays the role of Father O'Malley and Miss Bergman ... the part of Sister Superior. The same question is asked Father O'Malley as in Going My Way as to ... he has been ordained. This time Father O'Malley answers, "Oh, for quite some time now, Sister."

There is no doubt that there will be parts in the two above mentioned movies that will be criticized as to behaviour, the lack of positive Catholic tone" etc., but the amount of good the movies (regarding pictures of a Catholic nature) will do in general will outweigh the harm that it may do by some slight mistake.

ST. MICHAEL'S YOUTH LEAGUE
TRANSCONA, MAN.

The annual meeting of St Michael's Youth League of Transcona was held on January 31st, 1945 at the Ivan Franko Hall, 144 Melrose Avenue East. The following were elected to the committee:
President: Paul Ewasko
Vice Pres.: William Ewasko
Record. Sec'y: Patricia Chomishen
Financial Sec'y: Jean Novak
Treasurer: Freddie Malashewski
Auditors. Frances Chomishen, Olga Slulinsky, and John Yurkiw
Advertising Committee: Natalie Boyko, Michael Balaban, and Alex Sheyka.

The club's Annual Bazaar was an event of March 1st, 2nd and 3rd. The League takes this opportunity of thanking all the members for their splendid co-operation in making the bazaar such a success. We also give our heartiest thanks for the wonderful donations received, and, above all, we thank those of you who came and made the bazaar such a financial success. We feel that without your backing the bazaar would'nt have turned out as sucessfully as it did.

On Sunday evening, March 11th, members gathered at the home of Mr. and Mrs. John Sheyka, 22 McMeans Avenue for a farewell party in honour of one of the League's faithful members, Mary Sheyka, who is leaving on March 23rd to make her future home in New York. The President, Paul Ewasko, presented Mary with a Parker Fountain Pen. A farewell address was given by John Yurkiw and Rev. Boniface Sloboda. The evening was spent with games, sing song, etc. A dainty lunch was served. Members present were thirty-five.

DID YOU KNOW?...

That a Congress of the Ukrainian Catholics of Canada will be held in Winnipeg this summer. Four Ukrainian Catholic organizations are participating in this congress, namely: St. Nicholas Mutual Association, Ukrainian Catholic Brotherhood, Ukrainian Catholic Women's League and the Ukrainian Catholic Youth League. Watch for future notices.

That during Lent purple ribbons are tied to candle sticks in churches to remind us of the passion of Christ.

That there are seven Sacraments, namely Baptism, Confirmation, Penance, Holy Eucharist, Matrimony, Holy Orders, and Extreme Unction.

That Catholics cannot become Masons because Masonry is a man made religion with a doctrine and a ritual of its own.

That before the art of printing and papermaking were invented about the 15th century, everything had to be done by pen upon parchment or sheepskin, and a bible, for example, would have cost about $8,000.00.

WINS AGAIN!

Celeste Reznowski, daughter of Dr. and Mrs. Reznowski of Winnipeg, for the second successive time captured the Basilian Trophy at the St. Nicholas Oratorical Contest. Miss Reznowski will represent St. Nicholas School in the Oratorical Finals which will be held at St. Paul's College where all the winners from the Catholic schools will participate.

Mr J. Horne, one of the three judges of the evening, complimented the contestants in the manner in which they have given their speeches. The judges found no trace of foreign accent in the pronunciation of the words. Mr Horne pointed out that it is a great achievement to be able to speak both languages without the trace of a false accent. He also had words of praise for the St. Nicholas School children's choir.

His Excellency Bishop Savaryn presented the trophy to Celeste Reznowski. His Grace complimented the contestants on their fine performance. Bishop Savaryn congratulated the reverend Sisters for having prepared the children for this occasion.

The programme of the evening was as follows:
O Canada
Bless this House; SNS Choir, directed by Rev. Fr. Boniface
Opening Remarks: Vera Rizniak. (contestant of 1942)
1. Democracy needs Democrats: B. K Sandwell — Johnnie Tymkiw VII
2. Coronation Day Sermon: Cardinal Mercier— V. Yakowchuk VII
3. Address at Independence Hall: Abraham Lincoln — W. Balagus VIII
4. Education's Challange: L. W. Brockington — Lena Kaplan VIII
5. Catholic Education: Archbishop Spellman — Theresa Kushko VIII
6. Women in Politics: Lady Astor— Celeste Reznowski VII
7. Appeal to the American People: Dr Benes— W. Schurko VII
Decision of the Judges and the presentation of the Basilian Trophy by Right Rev. Bishop N. Savaryn OSBM
SNS Choir: God Save the King.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Would you kindly inform me through your column what happened to Simon of Cyrene who was forced to help Our Lord carry the Cross?

A. According to Christian writers, Simon of Cyrene embraced the Faith and preached the Gospel in Spain, with his sons Rufus and Alexander. According to some he died in Jerusalem: according to others he died a martyr in Bosra, Arabia, where he was Bishop.

Q. I would be pleased to know if a girl of seventeen is old enough to join a religious Congregation?

A. Yes, because by the law of the Church one is allowed to begin the noviciate at the age of fifteen. However, it will depend on the character of the girl and the decision of her confessor.

Q. If one took an aspirin tablet before going to Holy Communion would that break his fast?

A. Yes. Nothing at all can be taken by way of food or drink. This includes what is taken as medecine.

LAUGH AND GROW FAT

Wife, interested: "It says here that in some countries the people use fish for money."

Husband, not interested: "They must have a messy time playing the slot machines."

This is a true story sent in to ... U.S. Engineering Offices.

Major X entered the barber shop in the middle of the afternoon to find his safety engineer in a barber chair.

Major: "So! Getting your hair cut on government time, huh?

S.E.: "Well, it grew on government time."

Major: "Not all of it."

S.E.: "I'm not getting all of it cut off, either!"

The want ad clerk was baffled when a man placed an offering $50.00 reward for the return of his wife's cat.

"Isn't that an awfully big award for a cat?"

"Not in this case," was the reply. "I drowned the cat."

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Дорога Молоде і Діти!

Почавши від нині, будемо коротко подавати Вам про ціль Місійного Товариства.

Вересня 10-го, 1943, Їх Ексцеленція, Кир Василій Ладика заснував Місійне Товариство у нашій Католицькій Дієцезії в Канаді під покровом св. Йосафата.

Цілю сього Товариства є давати поміч околицям, що будують церкву або каплицю. В нас українців такої помочи не один раз потрібно і ніде тої жертви не можемо дістати.

Місійне Товариство складається з членів, котрі жертвують на добру ціль.

Підчас Великого Посту багато людей здержуються від алькогольних напитків, від курення, від цукорків, і т.д.

Молоді дівчата і хлопці, діти і старші офіруйте жертви на сю добру інституцію!

Звичайне членство є $1.00. Член Добродій $5.00. Можна записати цілу родину за $5.00.

Членство відновлюється кождого року.

УКЮ Манітоби ухвалило, щоби кождий молодий хлопець, дівчина чи діти належали до Місійного Товариства.

На ціль Міс. Товариства слідуючі жертви вплинули останніми днями:

Укр. Т. Мол., Монтреал	$25.00
Л. Дзюрман, Торонто ...	5.00
Єлис. Дзюрман, Торонто	5.00
Мир. Дзюрман, Торонто.	1.00
Теод. Дячун, I. Кілдонен	1.00
Ів. М. Козоріз, Винипег.	1.00
Анаст. Козоріз, Винипег.	1.00
Пет. Козоріз, I. Кілдонен	1.00
п-і Кс. Козоріз, I Кілдонен	1.00

Членство посилається на адресу:

REV. B. DZURMAN,
Box 570,
Portage la Prairie, Man.

Подав Іван М. Козоріз, голова УКЮ Манітоби

WEST TORONTO, ONTARIO

NOTES FROM NEWSY NOOK

Something New

It's here! "Hot off the press!" The thing we have all been waiting for. You may recall reading in a previous report from Newsy Nook, December 1st to be exact about a pamphlet that was then in preparation. It has been printed. It is called "UKRAINIANS Their Rite, History and Religious Destiny." The author is James F. Coughlin, K.C.

This is one article that every Ukrainian boy, girl and grown-up should put on their "must read" list. You won't regret it, I assure you.

One of the many attractive features of this book is that it is so brief and concise, but nevertheless very interesting. It is amazing how many phases of Ukrainian history, culture and religion Mr. Coughlin treats in his 81 pages. The author brings to the attention of the reader the various statements of different popes in connection with our rite which differs so much from the Latin.

A short "Geographical Survey" proves very educational. Facts about Ukrainian Catholics in the United States and Canada are both enlightening and encouraging. Everyone will be interested in the "Origin of Rites" and how we came to be of the Greek rite.

Mr. Coughlin must have spent many hours delving into old records and history books in order to produce such accurate "Historical Glimpses of the Ukraine." His familiarity with such Ukrainian historical figures as Prince Igor, St. Olga and St. Vladimir is amazing. The author then proceeds to state some very engrossing facts about the culture of the Ukrainians in the 10th and 11th centuries. He also mentions the Turkish invasions and the Cossack conquests.

It is the chapter on the Religious Destiny of the Ukrainians which will prove very interesting to every living Ukrainian. Mr Coughlin is convinced that the Ukrainians "are supremely fitted and qualified for the mission of bringing back to the Catholic Church the rest of the Ukrainians, and then through them the other Slav peoples who have Eastern rites." To prove this fact he lists six consecutive reasons.

We strongly urge every Ukrainian to read this pamphlet—from it each and everyone will learn something. If Mr Coughlin who is not of our nationality was interested enough in us to write a pamphlet about the Ukrainians, surely we will show our gratitude and read it and then pass it on to our friends. The easy-flowing style of his writing, his choice vocabulary and his "right to the point" approach are only a few features which make Mr Coughlin's booklet an article which should be read by everyone.

Be "in the know" — read the "Ukrainians."

Lilian Dzurman.

THE MASS

Do you remember how we honoured His Majesty King George VI when he visited Canada in 1939, how we decorated our buildings, how we appointed special welcoming and entertaining committees and how everyone turned out to cheer and honour their popular ruler?

Yet King George is only a man, one just like ourselves, nevertheless how much money we spent, how much worry and trouble we put to, so that we could provide all these earthly splendors which after all, are only fit for a "finite being."

Now I ask you how are we to honour the King of kings, our Creator, Almighty God and "Infinite Being." It certainly would not be right to honour Him as we honoured an earthly king.

Well, the answer is this: since God can be worshipped adequately only by God: Jesus Christ, the Son of God, before He left this earth instituted the Holy Sacrifice of the Mass. The Mass is the only form of true worship because in it we offer up God to God.

Maybe you have never thought or realized how important a place the Mass takes in our Catholic religion. Many of us take it for granted as if it is nothing out of the ordinary. But is it truly so? Is it really something not worth taking notice of? Indeed it is not. Christ instituted the Mass so that we would have a fitting sacrifice with which to honour His Heavenly Father until the end of the world and also because Jesus as Our Loving Provider did not want to leave us even for a little while, His children whom He had redeemed. So you see how perfectly the institution of the Mass makes both of these grand aims possible.

Through the wonderful medium of the Mass we have our Loving Benefactor Jesus Christ present with us in body and blood, soul and divinity here in our churches resting on His throne the altar. I believe He often must be very lonely all by Himself sitting there in his mansion waiting patiently for someone, anyone, to come to talk to Him. Don't you think that sometimes Jesus must get lonesome? Wouldn't you be? And, when, "once in a blue moon" something prompts us and we get up a few minutes earlier than usual and go to Mass how pleased and overjoyed His Majesty by it. Why, Jesus is so overcome with pleasure that He just showers us with graces and gifts in thanks for coming to visit Him and for giving Him relief from His loneliness even if it is only for a little while.

Here we would like to say a few words on courtesy. You might say, "We are talking about the Mass right now not about courtesy." But just a second and I will show you what I am driving at. But first, if you were given the rare privilege of having an interview with a king or a president how would you act. Why you would be so careful what you said, and how you acted and as for courtesy, why you would have it on your highest plain. Well, why not do the same thing when you visit your spiritual ruler, your Creator and Saviour the One to Whom you owe everything you have? We just throw all ourmanners and courtesy to the winds when we say the Rosary at Mass or still worse when we just loosely say some prayers. If we have come to church we might as well "Pray the Mass." After all the Mass is the greatest prayer we can say. So from now on let us say our Rosaries and other prayers anytime but when attending the Mass let us show a little courtesy in the presence of the King of kings and follow the Mass in our prayer books.

Now, we Ukrainians by virtue of our Ukrainian Rite have something extra in our Mass. Just because here in the Western hemisphere we are engulfed by the Latin Rite we sometimes are ashamed of our way of offering Mass, when we should be *proud* of it because it is so much more beautiful and after all our Byzantine Rite is older and therefore, the senior of the Latin Rite. But not only that, just take a look at the colourful and majestic vestments, the edifying ceremonies and our language, oh, just how solemnly and picturesquely it can express our petitions and thanksgiving in our prayers.

Anyone witnessing our Ukrainian Mass for the first time is overwhelmed with its grandeur and dignity. Yes, indeed in our Mass and in our Rite we honestly have something of which to be proud.

From now on let us make use of one of the greatest gifts God has put at our disposal. Let us offer up the Mass often and not like we have up till now so indifferently and so nonchalantly, but with fervour and with our whole hearts in appreciation to Almighty God for all His mercy and goodness to us. In doing this, we will be reaping the FULL benefits of the Mass. After all, "It is the Mass that matters."

Maurice Dzurman

Основники й перші парохіяни недавно основаної церкви св. Апостолів Петра і Павла в Делгай, Онт. По середині сидить парох, о. Ізидор Борецький.

ПАНІ ДИМА В ТОРОНТІ

Схід загально, а Торонто з осібна, уважають за негостинні і не товариські місцевости, не лише серед других народностей, але і серед українців. По півтора річнім побуді в місті Торонто, я змушена ствердити факт, що так воно є. Та, коли я приходжу до того заключення, то не приписую вини тутешнім поселенцям, а обставинам серед яких вони живуть. Брак часу на товарискість і гостинність в значінню нам зрозумілім. Нічні і денні години праці, частинні заняття, та жінки працюючі в ріжних воєнних індустріях унеможливлюють часті сходини та відвідини. Мимо сих відносин, ми знаходимо тут на Сході ту саму щиру українську душу яку можна знайти під стріхою в рідному селі. Про се я переконалася підчас недавного побуту пані Дими. Там де є якість, ідея, самопосвята, там українець і українка не пожаліють часу, гроша, чи іншої жертви,-- там вони стають в ряди до борби за осягнення цілі.

Наша амбасадорка з централі мала чотири публичні виступи і приняття в її честь, кромі стрічі з місцевим зарядом Відділу КУК. Візита вельми шановної прелеґентки була для нас наче віджвляючим тоніком, який зворушив серце і розум до дальшої акції в часі вирішальних подій.

На кождім виступі, пані Дима виказалася дійсною ораторкою. Крізь її промови пробивали щирість, відвага, глибокий патріотизм, почуття обовязку, повне знання величі української справи, самопосвята і широкий погляд на склад українського життя в Канаді. До глибини душі зворушаючі реферати були майстерно переплетені добірним гумором. Іншими оздобами промов була особиста скромність шановної бесідниці та приступний, всім зрозумілий вислів. Всюда слухачі виходили вповні вдоволені, скріплені, відроджені. Зі сторони українських установ в Торонто було бажання на більше приннять і виступів дорогої гості, та її ограничений час не позволив на се.

На приняття в Народнім Домі прибув український приятель, пан Снайдер, редактор-помічник, нам прихильного англійського дневника: "Де Ївнінг Телеґрем". Шановна Гостя скористала з його присутности і промовила також і по англійськи. Звернувшися до того редактора поміж іншим вона сказала таке: "Ви, англьо-саксонці уважаєте українців дещо нищими від себе. Таке думання про нас з вашої сторони не має жадної підстави. Я знаю рільничі господарства, покинені вашими людьми, що не зуміли на даній землі життя зробити. Коли українці пішли на ті самі землі, то не лише життя зробили, але й подороблялися. Подібні приміри можу навести з наукових, професійних, культурних і інших ділянок життя. Пані Дима також не пропустила нагоди пригадати англійському гостеві про великі українські воєнні з'усилля в Канаді, а також натиснула на факт, що на Рідних Землях український нарід платить ціну російської перемоги майном, терпінням і життям, і за те українському народові по справедливости належиться місце при столі Мирової Конференції. "Де Івінінг Телеґрем" подав нам прихильний звіт про сей вечір в Народнім Домі.

Гостина пані Дими серед українців міста Торонто дала нам до пізнання, що і наше жіноцтво має провідниць, які, що до знання, відваги, отвертости, вирозумілости і загальної здібности, як не перевисшають, то напевно дорівнують жіночим провідницям других народів. Ми чулися гордими, що серед нас находяться такі сили.

Катерина Кравс.

ТОРОНТО, ОНТ.

Річні Збори БУК-а

Загальні річні збори БУК-а, при церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, під числом 276 Бетирст ул. відбулися в неділю дня 11 лютого 1945.

Збори отворив голова п. М. Дудар молитвою, опісля предсідник попросив заряд до звіту за минувший рік. Звіт принято гучними оплесками.

о. канонік Каменецький, парох, щиро дякував зарядові і членам за так великий поступ і що так гарно повели працю. На се є доказ з приходу, який виносив загально $592.38, а розхід був $431.09. У касі осталось $161.29.

Членів старших маємо 74 осіб, а молоді 40 осіб. То тільки прибуток за один рік завязання БУК-а. Можемо бути горді з такої праці, бо наш БУК росте. Чим рік, то сильніший, і на другий рік бажаємо мати 500 членів і 100 передплатників для БНації. Всі разом до праці, але з Богом!

До заряду на 1945 увійшли: Голова: Михаїл Дудар; заступник: п. Партика; касієр: п-і Тетяна Дячинська; рек. секр.: Іван Замора; фін. секр.: Володимир Липка; до контрольної комісії: пані Марія Магдалина Капелівська, Осип Котик і Никола Дума. Організаторами: пані Катерина Кравс і Антін Мартинюк.

При кінці Всеч. о. канонік Каменецький апелював до членів, щоби мали довіря до заряду і разом працювали і щоб відділ БУК-а дійсно виріс на велику організацію, котрої нам нині так конечно потреба.

Іван Замора, рек. секр.

ВІДНОВЛЕНО ВІДДІЛ БУК-а В ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.

З рамени Домініяльного БУК-а, а на запрошення о. Дзюрмана, пароха в Портедж Ля Прері, Ман., вибралися в неділю 18 березня, 1945 пополудні Іван Новосад, наш славний Вуйко Трохим і о. І. Шпитковський, на відчити до Портедж. Всеч. о. Дзюрман дуже гарно все приготовив, так, що коли приїхали відпоручники БУК-а до Портедж, то стрінув їх на автобусовій стації п. Кушнір, котрого вислав був на зустріч о. Дзюрман. Сам о. Дзюрман кінчив якраз тоді катехизацію в церкві, отож не міг вийти сам на стацію. Пан Кушнір запровадив гостей з Винипеґ до хати священика, що находився в колишній захристії церкви. Все в хаті дуже гарно, чисто й зі смаком уладжене. Вкінці приходить о. Парох, котрий нас дуже сердечно витає.

Точно в год. 3.45 пополудні, починаємо в парохіяльній салі сходини. Людей на салі близько сто, переважно старших, хоча не бракує й молоді та дітий. Сходини відчинив промовою о. Дзюрман, котрий привитав г о с т е й, що прибули, як також всіх присутних на салі, та вказав на сю ціль, задля чого скликано сі сходини, а саме хочемо відно-

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Пані Анастазія Г. Біловус

Ми думаємо, що всі ті, що інтересуються нашою кампанією, пригадують собі ще той гарний лист, що ми одержали від Пані Біловус в Зл. Державах. Ми як слід подякували за її жертву, але зокрема за її щирого листа, де вона побажала нам великих успіхів і додала нам заохоти, впевнюючи нас, що наша кампанія напевно буде успішною, якщо в нас всіх буде хоч трошка твердої волі.

Минулого тижня ми від неї знову одержали листа. В тім самім часі ми з приємністю довідались, що Пані Біловус є поеткою й часто дописує до часописів. Щобільш, не так дуже давно тому видала вона оповідання "Катруся" з часів татарських нападів на Галичину... Цікаве оповідання й дає нам заглянути в просту дівочу душу наших давних українок. Ми їй бажаємо великих успіхів і наші читачі будуть мали можність бачити, як пані Біловус виглядає, бо в цім числі БН. поміщуємо її знимку. Останній її лист містив собі другу жертву $25.00 і оці слова:

"Високоповажані Панове,

Ви дуже мене перехвалили за мою скромненьку жертву. Тих кілька слів, що я написала, то не похвала, а свята правда про Вашу працю, так конечну для нашої молоді, нашої культури й у справі українського буття, коли Ви постановили побудувати Студентський Інститут ім. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

Своїми похвалами Ви так вильно застидали мене, що лице в мене паленіло й руки мимохіть закрили очі, в голові шуміло від усяких думок, що одна одну переганяли питаючи, за що для мене так велике призначня? Що я зробила так великого? Та мізерна жертва, це мій обовязок! Я ж чей же українка... Мої очі широко розкрились на ту згадку... Так, це честь для мене носити імя українки, а тут мені тільки похвали від наших провідників, наших нестомних провідників, що своїм життям здійснюють слова й мрії нашого великого поета: "Чого бажаю я? Працювати й працювати й від праці сконати." Так роблять наші провідники, ідеалісти, що мов конають від праці для рідної справи, для поширення віри, культури й свідомости в нашому народі. Вони кличуть до нас, до сірої маси: Давайте, жертвуйте, помагайте, бо нашому народові треба жити, рости, розвиватись. Ми не сміємо загинути, в нас багата й висока культура, ми мусимо доказати ворогам, що в нас княжа й козацька історія, що ми вміємо жити, боротись і своє рідне шанувати

А як ми, що носимо імя українець, українка, відповідаємо на ті заклики? Немов собаці кидаємо мізерну пятку, так, як я зробила, та думаємо, що ми Бог зна, що зробили, не думаючи про те, що в нас вороги так багато знищили, що треба майже від самих основ починати працю, й що своєю жебрацькою жертвою своєї культури й долі на ноги не поставимо.

Тому я в тім моменті порішила пожертвувати на Студентський Інституту в Саскатуні 25 долярів, що я собі зложила на літний одяг. Що нам одяги, хай вони пропадають, коби тільки жив наш нарід, наша Україна, наша так висока й багата культура, щоб виховалась в нас свідома молодь! А як житиме наша молодь,якщо в нас не буде таких інституцій,як та, що ви її приготовляєте? Тож прошу, прийміть ласкаво цю другу, невеличку, але зо щирої душі жертву 25 долярів, тільки не хваліть мене, бо я по можности хочу ділами показати, що я варта носити дороге імя "українка."

Остаюсь з глибокою пошаною до Вас,

Анастазія Г. Біловус.

Отакого листа ми дістали й ми тим тішимось. Ми вдячні за жертви наших однодумців з усіх сторін Злучених Держав, але ми не сміємо забути, що КОЖНИЙ українець греко-католик МУСИТЬ почуватись до обовязку зложити ЩЕДРУ ЖЕРТВУ, коли він живе в Саскачевані.

Діло, що йому присвячена оця кампанія, є ПРОБОЮ—є, як кажуть англійці: ТЕСТОМ нашої РЕЛІГІЙНОЇ Й НАЦІОНАЛЬНОЇ ЗДАТНОСТИ. Ми глибоко переконані, що наша вітка українського народу, що походить з Галичини й належить до Вселенської, Католицької Церкви, є чи не ОДИНОКИМ ЗАБОРОЛОМ ПРОТИ ЗАГЛАДИ, що НАМ ГРОЗИТЬ. Історія, це учителька життя, з нашого минулого ми повинні навчитись ДУМАТИ Й ПОСТУПАТИ. А що вчить нас наше минуле? Що НАЙКРАЩІ підйоми до сили й слави ЗАЛАМАЛИСЬ в нас тому, що або ШИРОКІ МАСИ, або ВОЖДІ нашого народу шукали рятунку АБО в ПОЛЬЩІ АБО В МОСКВІ. В Польщі, бо вона була колись сильна, в Москві, бо там панував ПРАВОСЛАВНИЙ БАТЮШКА ЦАР. Ми не будемо братись судити те, що минуло, але не сміємо мовчати на те, що ДІЄТЬСЯ ТЕПЕР.

..Деякі скрито, інші явно ТІШАТЬСЯ, що Сталін ЗАБРАВ ВСІ українські землі. Одні тому, що вони думають однако зо Сталіном, це наші більшовики. Другі тому, що Сталін РОЗДАВИТЬ (так вони надіються)УКРАЇНСЬКУ ВІТКУ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ й по ЦІЛІЙ Україні Православний батюшка цар Сталін злучить усе в ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ. Так вони думають, деякі голосно, інші стидаються призлати до того потворного скривлення своєї душі. При тім стають ПРОВОКАТОРАМИ, розголошуючи серед англійської публики враження, що ВОНИ, Й ТІЛЬКИ ВОНИ є льояльними горожанами Канади, бо держаться переконання, що канадійські українці, як чужі для України, не мають права боротись за Україну, не большевицьку, ні православну, а за свою, свобідну, незвисиму від нікого Україну, де українці самі зможуть уладити своє життя як слід. БОЖЕ ВСЕМОГУЧИЙ, чи ми раз позбудимось хамського думання?

Ми, УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ, МУСИМО ЗА ВСЯКУ ЦІНУ рятувати правду й життя нашого народу й через те НА ЗАПИТ ІСТОРІЇ в цім менті ми відповімо: МИ Є АЖ ДО ГЛИБИНИ ДУШІ ВІРНИМИ СИНАМИ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ КАНАДИ, хоч всупереч демократичним засадам нам українцям католикам ДІЮТЬСЯ ПОНИЖАЮЧІ КРИВДИ. Ми при тім заявляємо, що НІЧОГО КРАЩОГО не зможемо зробити для доброго імя Канади на інтернаціональній арені, як коли будемо як канадійці НЕУСТАННО ЗАЯВЛЯТИ, що МИ СТОЇМО ЗА ПРАВДУ Й СПРАВЕДЛИВІСТЬ, й тому як канадійці НАДІЄМОСЬ НА НАШЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, що воно, скільки від нього залежить, СТАНЕ ПРОТИ СТРАШНОЇ КРИВДИ, що ВИДАЄ УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ НАШИХ БАТЬКІВ І НАШУ ВІРУ НА ТИХ ЗЕМЛЯХ НА ПОТАЛУ, РУЇНИ. Ми заявляємо, що силою Божою й канадійського права ми будемо уживати всіх законних засобів, щоб УКРАЇНЦІ В КАНАДІ ЗАДЕРЖАЛИ Й РОЗВИВАЛИ СВОЮ МОВУ, СВОЮ КУЛЬТУРУ, СВОЮ ВІРУ КАТОЛИЦЬКУ В СХІДНІМ ОБРЯДІ, й постановляємо користати зо всіх прав, що нам дає канадійське горожанство впливати на майбутню долю українського народу й держави.

А ЯК НА ДІЛІ МИ ЗАГОВОРИМО? — МИ ДАМО ВСЮ ЕНЕРГІЮ, ВСІ НАШІ ЖЕРТВИ, ВСІ НАШІ ВПЛИВИ НА ТЕ, ЩОБ ПОБУДУВАТИ НАШУ ТВЕРДИНЮ: СТУДЕНТСЬКИЙ ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ.

ДАВАЙТЕ... ПРИСИЛАЙТЕ ЖЕРТВИ... ВИКОНУЙТЕ НАШІ ЗАЗИВИ... Присилайте нам адреси наших людей... САМІ ЗБИРАЙТЕ... РОБІТЬ КОЛЕКТИ НА КОЖНІЙ ВІДПРАВІ... УРЯДЖУЙТЕ РІЗНІ ПІДПРИЄМСТВА... Й ПОСИЛАЙТЕ ВСЯКІ ЗБІРКИ НА АДРЕС СКАРБНИКІВ НАШОЇ КАМПАНІЇ: в КАНОРА: Пан Я. Д. СТРАТІЙЧУК, Бенк оф МОНТРЕАЛ. — в САСКАТУН: Всеч. о. КРИВОРУЧКА, Саскатун.

ВСІ РАЗОМ, З БОГОМ, НАПЕРЕД...

ЛІСТА ЖЕРТВ

на будову укр. католицького Інституту в Саскатуні

Укр. Катол. Парохія св. Петра і Павла, Канора, Саск.

По $100.00: Від Парохії; Вс. о. М. Оленьчук; П. П. Ковбель $50.00. П. Д. Стратійчук. По $25.00: Д. С. Ковч, В. П. Ковбель, А. Кутний. Др. Ал. Данильчук. По 5.00: Іван Обдяк, Василь Яриш.

Укр. Катол. Парохія Пресв. Серця, Олеша, Саск.

По $25.00: Від Парохії; УКЮ По $10.00: Іван Гринишин, О. Ліх, Петро Гадубяк. По 5.00: В. Пристай, П. Гадубяк, Антон Трач, Ів. М. Мадараш, Ів. С. Мадараш, Тома Рудницький, Н. Антонів, Вас. Рудницький, Клим Мельничук, Мих. Ткачук, Анна Рудніцька. По $1.00. М. Мадараш, Марія Катеринюк, Петро Пуляк, Н.Н

Укр. Катол. Парохія Св. Духа Бюкенан, Саск.

Михайло Лукий 5.00; Тома Сергап 5.00

З інших місцевостей надіслано чи передано:

Іван Чижик, Альвена 10.00, Ольга Романко, Альвена 10.00 Гр. Ільгевич, Альвена 10.00 Д. Скакун, Альвена 5.00; Марія Кінаш, Альвена 5.00; Іван Козак, Альвена 5.00; Ванро Дмитрович, Ростерн 10.00; Анна Блоха, Ростерн 10.00; Вас. Шатанський, Саскатун 10.00, Іван Семчук, Янов Корнерс. 2.00

Укр. Катол. Парох. св. Юрія Принц Алберт, Саск.

По 10.00: Марія Мачульський, Антон Тендик, Василь Беловський. По 5.00: Гр. Вінський, Луіс Погоренький П. Чагарин, П. Притка, Ф. Іваськов, Ів. Свистун, Мих. Лицов. По 2.00: Гр. Маловський, Гр. Терлецький Марія Дук. 1.00

вити відділ БУК-а в Портедж. Першим бесідником був о. І. Шпитковський, котрий в майже годиннім докладі вказав на основні засади БУК-а, його ціль та працю для нашого народу в Канаді. Закінчив о. Ігор свій доклад завзивом до присутніх, щоби вписалися в члени БУК-а та відновили тим самим відділ в Портедж.

Отець Дзюрман подякував за доклад і візвав до вписування в члени. Вписалися в члени БУК-а слідуючі: Панове Павло Кушнір, Юрій Бандура, Мих. Фірман, Ник. Лапчук, Ігн. Горичка, Ник. Когут, Дмитро Папірник, Кир. Строць, Павло Стрілець, Ів. Пакуляк, Василь Купибіда, Петро Гикавий, Ів. Маланчук, Ю. Михальчишин, Василь Шкоробан і п. Савчук. **З вписаних членів до заряду відділу БУК-а, число 82, в Портедж ля Прері, Ман., ввійшли слідуючі: Голова—Николай Лапчук, писар—Петро Гикавий, скарбник—Ів Пакуляк, заст. голови—Кирило Строць, провірники— П. Кушнір, Ю. Бандура і Мих. Фірман.**

Другим бесідником був п Іван Новосад, наш славний Вуйко Трохим, котрий в короткій, але щирій промові, представив зібраним значіння друкованого слова для нас, в дальше пояснив зібраним нашу газету БУК-а, БНацію. Пан Новосад спеціяльно підчеркнув велике значіння Діточої Сторінки в БНації для дітей наших в Канаді. Візвав п Новосад вкінці, щоби в кождій хаті була наша БНація. Початок дав о. Дзюрман, що запренумерував 5 чисел для парохії та для відділу БУК-а, а від себе зложив $8.00 на пресфонд Діточої Сторінки БНації. Усіх грошей зібрано в передплатах та з розпродажі літератури $19.65, не числячи до сеї суми $8.00 жертви о Дзюрмана.

Всеч. о. Дзюрман подякував, на закінчення сходин, всім присутним та бесідникам за прибуття та закінчив сходини молитвою. Вечером в каплиці під церквою відправив о. Дзюрман молебен до Серця Христового а о. І. Шпитковський виголосив проповідь на тему: Як нам найкраще перевести піст. Портедж Ля Прері дуже гостинно приняв делегатів БУК-а, за що складають вони на сьому місці усім сердечну подяку.

Один з учасників

АРРАН, САСК.

Вінчання М. Нагнибіди з Анною Проник

Дня 17 лютня 1945, у церкві св. Івана Хрестителя звінчав о. Николай Сірий Михаїла Нагнибіду з Анною Проник. По слюбі в церкві, в хаті панства Проників відбулося весілля. Було поважне число гостей, котрі гарно й примірно забавлялися. Підчас весільної забави, Василь Гордійчук візвав присутних до збірки на наші часописи й зібрав між присутними $6.05, з чого призначено $3.00 на БН, а $3.05 на сироти. Слідуючі зложили свої жертви: По 50ц.: М. Юристий, П. Пелехатий, молоді панство Нагнибіда, Докія Пелехата 30ц.: Лев Камінський По 25ц.: Дм Пушкар, Д. Кінащук, П. Камінський, М. Іващенко, Ф. Крук, В. Гордійчук, Павлина Гордійчук, Я. Борделюк, В Нагнибіда, Ст Проник, Василина Бабюк, пані Нагнибіда, К. Нагнибіда, Я Нагнибіда і учитель з Попларблаф.

Щирим і добрим жертводавцям належиться сердечна подяка а молодій парі Многая Літа

Подав Василь Гордійчук

ВІСТИ З ГОНОР, МАН.

Чайне приняття на Червоний Хрест

В неділю, 4 березня, 1945, мав як звичайно св. Сл. Божу в українські католицькій церкві в Гонор, Ман., о. А. Цимбалістий, епископський писар. Церква була повна вірних, що прийшли в недільку свят віддати честь Богові та помолитися за себе та своїх синів, що поїхали далеко за море боронити рідної Канади. По відправі, усі люди перейшли зараз до парохіяльної салі, де відбулося, заходом Жіночого Товариства при Парохії, чайне приняття в дохід Червоного Хреста. На чайнім приняттї промовив о. Цимбалістий та в дуже приступний спосіб виказав на велике значіння Червоного Хреста, його ціль та завдання. Доклад о. Цимбалістого зробив на присутних дуже велике враження й присутні зложили на Червоний Хрест 80 долярів. Усім жертводавцям належиться сердечна подяка, а головно велике признання належиться заряддові Жіночого Товариства, а єс паням А. Романів, А. Гонтер і М. Ривуцький, за приготовання сього чайного приняття

З поминок на пресфонд БНації

Дня 17 березня наймила була св. Сл. Божу та Парастас Марія Гонтар, за душу покійного свого чоловіка бл. п. Івана Гонтара. Сл. Божу відправив, в присутности, досить поважного числа вірних, о. А Цимбалістий. По Богослуженні, в хаті Йосифа Гонтара, сина бл. п. Івана, відбувся поминальний обід, пдчас котрого на заклик о. Цимбалістого зібрано на пресфонд БНації $7.45. Усім жертводавцям належиться сердечна подяка а бл. п. Іванові сотвори Господи Вічную Память.

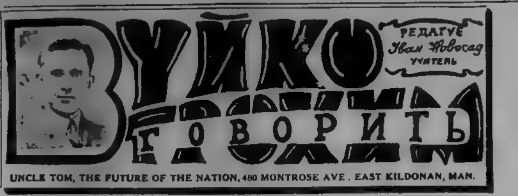

ВЖЕ ГОТОВІ— тож вписуйтеся та—

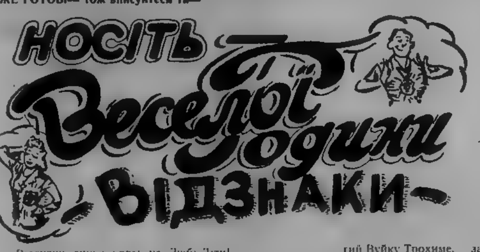

Відзнаки синьо-жовті, на міцнім матеріялі вже вислано всім, що прислали свою членську вкладку на 1945 рік

Членська вкладка виносить лиш 15 центів, за що член дістає членську картку (книжкову значок) та прегарну відзнаку, котру можна носити на грудях

При тім кожний, що зробить малу жертву для бідних дітей стає "Веселим Добродієм." Хто улаштує підприємство гарбатку, концерт чи бинго - що принесе $5.00 або більше "для фонду" Веселого Добродія стає Почесним Веселим Добродієм."

НОВИМИ ЧЛЕНАМИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ стали:

ч. 38. **Богдан Дух,** Виннипег, Ман., літ 9, жертва 15ц

ч. 39 **Мирослав Дух,** Виннипег, Ман., літ 14, жертва 15ц.

ч. 40. **Юліян Хрущ,** Войда, Саск., літ 13, жертва 25ц.

ч. 41 **Николай Одинський,** Айрон Ривер,Алта. жертва 40ц

ч. 42. **Ольга Роговська,** Торонто, Онт., літ 11, жертва 25ц

ч. 43. **Наталія Роговська,** Торонто, Онт., літ 6, жертва 25ц

ч. 44. **Петро Гнатів,** Форт Вілям, Онт., жертва 25ц.

ч. 45 **Павло Гнатів,** Форт Вілям, Онт., жертва 25ц.

ч. 46. **Галя Крук,** Виннипег, Ман літ 13, жертва 34ц.

ч. 47. **Іринка Крук,** Виннипег, літ 10, жертва 33ц

ч. 48. **Мироньо Крук,** Виннипег, літ 9, жертва 33ц

ч. 49. **Гарольд Сказик,** Виннипег, літ 11, жертва 25ц

ч. 50 Йосиф Жуковський, Торонто, Онт., жертва 15ц

Ану, Любі Діти, хто буде слідуючим членом?

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Йосиф Жуквоський, Торонто, Онт., прислав на ДС $1.00. за що Вуйко йому дуже вдячний

Люби Діти!

Вуйко щойно скінчив приймати собі відзнаку "Веселої Родини"

Вона така блискуча, так гарно представляє членів "Веселої Родини" тих малих добродіїв, що своїми малими жертвами диоть добро для бідних дітей, сиротів

Ви всі будете її любити

Вуйко Трохим

ЛИСТИ ПОДЯКИ ВІД НАШИХ ПУГАРОВЦІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

В перший мірі дуже а дуже красно дякую за пугар яко нагороду за мій труд і працю в 1944 році В 1945 році я буду старатися богато дещо більше зробити для Будучности Нації Отже ще раз гарно дякую за нагороду і поздоровлюю Вас Вуйку і желаю богато років ще прожити

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Чия заслуга має бути Вуйку Трохиме, що я вже другий рік отримав нагороду від БН? Ви мені Вуйку даєте признання за мою працю, що я зробив для БН, а рівнож для Діточої Сторінки А тепер я хочу подякувати всім тим людям, котрі мені сего року помогли своїми жертвами й передплатами ту нагороду отримати.

Отож я прошу всіх тих громадян прийміть від мене малого ту мою подяку, котру я на отсім місці Вам щиро складаю.

Петро Гнатів,
Форт Вілям, Онт.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Насамперед складаю щиру і сердечну подяку Вам, Дорогий Вуйку Трохиме, за той гарний пугар, котрий я дістав Це буде велика і незабутна памятка для мене.

Хотяй я старався щоби якнайбільше було нових передплатників для "БНації" то не на то, щоби дістати якусь нагороду, але щоби тим чином більша слава була Богови

Добра католицька преса преса грає дуже велику ролю в людськім житю, бо так як зла преса, так і добра преса має великий вплив на людей Я і надалі буду старатися, щоби все придбати нових передплатників, і дітям буду давати примір, щоб і вони робили так само Вірю, що богато дітей піде моими слідами, і так і наша "Весела Родина" буде збільшатися Ще раз красненько дякую

Також хочу подякувати тим всім людям, що купують нашу газету "Будучність Нації" і тим новим передплатником, що запренумерували собі ту газету.

Михаїл Матвійчина,
Виннипег, Ман.

ГАЛЯ КРУК ПРАЦЮЄ

Галя Крук з Виннипег, Ман., дуже гарно працює для Діточої Сторінки Від послідного числа БН прислала $1.00 з продажі чисел БН., коло церкви св. Володимира і Ольги в Виннипег а дальше прислала також 1 нову передплату і $4.00 на три відновлені передплати Дуже гарно Галю стараєшся щоби росла наша газета. За се Вуйко Тобі дуже дякує

ЗАПРЕНУМЕРУВАЛА СОБІ БН.

Дуже гарно поступила Наталія Задорожня з Геффорд, Саск., котра прислала $1.00 й пише Вуйкові, що дуже любить читати українську газету отже хоче мати стало в себе БНацію Так повинні й ті діти поступити, котрі ще не мають нашої газети.

КОНТЕСТ НА КВІТЕНЬ:

"МОЄ ДОБРЕ ДІЛО"

Під таким заголовком опишіть про одно добре діло, що Ви зробили для других дітей.

Буде 5 цікавих, надзвичайних нагород.

Свої описи шліть перед 15-го квітня до—

CHILDREN'S CONTEST.
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

З Діточих Листів:
Н. Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

ЗИМА

Піду я в садочок
Нема там квіточок,
Лист не зеленіє,
Один сніг біліє.

Не мають зернятка
Сердешні пташатка
Аж серденько ниє
Один сніг біліє

СЛУЖИВ КОЛО ПРЕСТОЛА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Дякую Вам, що просили мене щоби я Вам написав як мені святкувалося. Отож, Дорогий Вуйку, мені святкувалося дуже добре і я би хотів усе мати такі Свята. Два мої найстарші брати купили мені годинник на руку. Я ледво сказав дякую, так я втішився Третий брат купив мені гарний светер, а четвертий, котрий є у Ванкувер прислав мені $2.00, а про менші дарунки не згадую. На Різдво ми всі ходили до церкви і я служив коло престола Всеч. о. Кормилі. Дорогий Вуйку, ми всі мали дуже веселі Свята і я бажав би, щоби і Ви все мали такі веселі Свята і такі поважні гості як ми. В нас були на Різдво Їх Преосвященство і о. Др. Кушнір, о. Кормило, наш дириґент пан Мороз і інших багато гостей з котрих ми всі були дуже раді.

Дорогий Вуйку, посилаю Вам 50ц. на членську вкладку і думаю, що той раз буде а пізніше може ще щось напишу. Здоровлю Вас Вуйку!

Мирон Боднарчук,
Тиндал, Ман

Від Вуйка: Скорше Вуйко не помістив листа, бо не було місця. Жадного листа Вуйко не викидає, всі поміщує, тому пиши все Мироне!

ЛИСТ З ВОНДА, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я посилаю рисунок на діточий контест. Я маю 11 років і ходжу до школи. Я є в шестій клясі англійської школи. По українськи учать мене вдома. Здоровлю Вас Вуйку

Петро Дзендзель,
Вонда, Саск

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за лист. Пиши часто і бери участь в контестах.

ЛИСТ З ДЕЛФ, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Щиро дякую за фотографію і членську картку з такими гарними образками, що Ви нам прислали а також дякую що мій перший лист в Діточий Сторінці. Тепер напишу як ми святкували сего року Різдвяні Свята. Ми мали дуже гарні і веселі Свята сего року, бо святкували аж два рази. На перші Свята ми всі поїхали до нашого діда, що належать до парохії Ч. Хреста в Скаро, і вони всі святкують після нового календаря. Там богато їх дітей і внуків засіли разом до св. Вечери. По вечери Санта Клавс приніс великий мішок дарунків для всіх. Ще троха ми поколядували і поїхали всі до н. дому на відправу, що розпочалась о десятій години вечером. На другий день ми всі поїхали аж до Мондер, бо там мешкають два наших стрийки. У той час всі шкільні діти в Альберті мають Різдвяні вакації також. У наші Свята, що святкуємо після старого календаря в перший день діти святкували, бо то була неділя, а на другий день треба було іти до школи, бо вакації скінчились 2-го січня. На третий день Свят, була відправа в нашій церкві Всі діти змовилися, щоб не шли до школи але до церкви Дітей не було в школі, то і наші учительки могли бути на відправі. По відправі було у нас багато гостей і о. Хміляр ЧСВВ, що тут до нас доїзджають з Монтер з відправою.

Ще раз за все дякую, і щиро Вас поздоровляю.

Іринка Курило, Делф, Алта.

Від Вуйка: Іринко, пиши часто до Вуйка. Листи Твої Вуйко все помістить. Добре?

"СЛУХАЙТЕ ТАТА І МАМИ":

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Хочу тепер написати про свою пригоду з кіньми. Перед Різдвяними Святами тато з мамою мали їхати до церкви порядок робити і не годні були авто пустити в рух і узяли коні і вчіпили до авта і як авто зачало іти, вони сіли на авто тай поїхали а мені казали взяти коні до стайні. А я не послухав але запряг коні до саней і взяв молодшого брата і сестру тай їздимо по фармі. Як вже добре ми навозилися, приїхали на подвіря і випрягаємо коні. Я відчіпав паси з одного боку а сестра з другоодного боку а сестра з другопив а сестра ще мала відчіпати оден пас, аж тут коні чогось настрашилися і зачали втікати з саньми до стайні. Стайня була однак заперта та вони побігли далі попри стайню а там були ворота і вони забігли у ворота і там пас урвався і сани лишилися, а коні побігли межи осики тай пірвали упряж і побігли дальше Як тато і мама приїхали додому то я боявся, що будуть мене бити за то, але вони не били лише посварили трохи Тож я кажу: "Слухайте тата і мами та добре Вам буде!"

Поздоровляю Вас Вуйку,

Йосафат Гуска, Норквей

Від Вуйка: Йосафате, Твій лист дуже гарний і цікавий. Так! Все треба слухати своїх родичів!

ЛЮБИТЬ Д. СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Знова пишу до Вас лист і посилаю Вам одного доляра вписового в члени до Веселої Родини. А се за сестру Олю, братів Володимира, Василька і за себе, а решту на сироти

Ми всі нетерпеливо чекаємо на "Будучність Нації." Ми вдома маємо кілька газет, але наша діточа сторінка в "БНації" найкраща і також наш маленький але дуже цікавий Івась Крілик і його пригоди Нове число нашої газети і гарний календар дуже нам сподобалися. Ми всі дякуємо Вам за се. Я також придбала одного передплатника. Здоров-

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

86 Стіл був гарно накритий так, що годі вичислити всі страви й ласощі. (Закінчення буде)

Останні Вісти...

Німці вбили таких українських націоналістичних провідників: Андрія Мельника, Евгена Онацького, Олександра Бойкова й Андрієвського, так доносить вістка з Парижа.

Український Ню Йорк, Зл. Держави, віддав належну честь памяти бл. п. Митрополита Шептицького, Жалібною Чолобитнею, в днях 24 і 25 березня, 1945.

Аліянти перейшли ріку Рен, дня 24 березня, на північ від Діссельдорф. Інвазія Рурщини поступає після пляну та з позитивним вислідом для аліянтів. Між тим аліянти заняли майже цілу Саршину, на полудне від Люксембургу.

Большевики відновили наступ на Берлін і зблизилися від Берліна на 32 милі.

Іспанія зриває дипльоматичні відносини з Японією.

Аліянти засиплюють німецькі міста бомбами, що важуть 11 тон, одна.

Кампанія Червоного Хреста в Канаді увінчалася успіхом і канадійці зложили на Червоний Хрест поверх 10 міліонів долярів.

В Онтеріо будуть знова провінціональні вибори. Теперішний онтерійський уряд, на чолі з премієром Дру, на недавній сесії Онт. Парляменту, після промови з трону, зістав побитий голосами опозиції.

Український Католицький Конгрес, що скликаний є до Винипег, на дні 3, 4 і 5 липня, 1945, буде відбуватися в великих салях Роял Александра Готелю. Постановім собі вже від тепер, що ми будемо старатися за всяку ціну прибути на се велике торжество українців католиків Канади.

Лойд Джордж, англійський премієр в часі першої світової війни, помер 26. березня.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ
ДО
УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українське Запомогове Брацтво Св. Николая є одинока найстарша, найбільша і найсильнійша українська запомогова католицька асекураційна організація в Канаді, яка принимає в ряди членів у віці від 15-го до 60-го року життя. Кожний аплікант в члени Брацтва має до вибору аж сім родів ГРАМОТИ ОБЕЗПЕКИ: для дорослих членів пять родів, і два роди для дітей:

РІД 1. Грамоти Платні на Ціле Життя "ВЛ"
До сего рода обезпечення принимається
Женщин і мущин до 45 літ віку до суми $1,000
Женщин і мущин до 50 літ віку до суми 500
Женщин до 55 літ, мущин до 60 літ до суми 250

РІД 2. Грамоти Платні 20 Літ на Життя, "20" ПЛ.
До сего рода обезпечення принимається
Женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку, до суми $1,000
Женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку, до суми 500

РІД 3. Грамоти Ендовмент по 65 Році Життя, "Енд. 65 р."
До сего рода обезпечення принимається
Женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку до суми 500
Женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку до суми 500

РІД 4. Грамоти Ендовмент по 20 Роках Плачення Вкладок "Енд. 20 р."
До сего рода обезпечення принимається
Женщин до 35 літ, а мущин до 40 літ віку до суми $1,000
Женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку до суми 500

РІД 5. Грамоти Кляса "А" на Запомогу і Похоронне

Обезпечення для Дітей принимається в віці 1 до 15 років життя,

Грамоти ендовмент 20 роках плачення вкладок "енд" 20р.
Діточі **Грамоти** виставляє Брацтво до суми $100, і $200.

На повисше згаданих родах **Грамоти Обезпеки** є вартісні звороти як позичка, продовження, обезпечення і вартість в готівці по пятьох роках членства.

У всіх організаційних справах вдавайтеся до найближчих наших відділів, або пишіть до Верховної Управи на адресу:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION OF ST. NICHOLAS OF CANADA
P.O. Box 3611, St. B Winnipeg, Man.

...ло Вас Вуйку щиро.

Марійка Филипович, Арран.

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за слова признання. З 1-им мая 1945. буде нова історійка на Д. Сторінці.

ПРИСЛАЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Посилаю доляр на газету [illegible] Я маю [illegible] і вив[illegible] Я [illegible] люблю читати [illegible] газету. То прошу [illegible] в БНації на мою адресу. Я ходжу до школи до четвертої кляси а по українськи навчилася вдома читати і писати. А як що я зле написала то поправте і скажіть що добре а що не так. Колись напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Надя Залорожна, Гефорд

Від Вуйка: Надю, вже досить добре пишеш по українськи. Тішить Вуйка, що любиш читати по українськи. Коли знов напишеш?

ВИТАЛА НОВОГО о. ПАРОХА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я похвалюся Вам, що ми вже маємо нового Пароха а то є Всеч. о. Йосиф Пуляк. Ми мали приняття в честь нового о. Пароха. Говорили привітни старші і молодші, а я говорила привіт від нас малих дітий.

Всечесний Отче Парох: "Я в імени тих всіх малих дітей сеї Парохії витаю Вас, і хочу висказати нашу велику радість, що ми вже маємо духовного тата, котрий віримо, буде нас так провадити, що Бог буде мати з нас велику славу, а родичі велику потіху. Будемо молитися, щоби Добрий Бог відвернув від Вас, Отче Парох, смуток і печали, а зіслав луч ясної веселости і многих ласк потрібних для праці над людськими душами. Жийте Отче на многі, многі літа!"

В Рідній Школі був до нас загостив св. Миколай, і приніс для нас всіх даруники, бо ми добрі були; а другий раз був в гали під церквою св. Андрея. Дорогі Діти, як то добре бути добрими, а в неділю на 14 січня молодь при церкві св. Андрея мала концерт получений з гарбаткою. Було дуже багато людий а той концерт був в честь нашого дорогого Пароха Всеч. о. Пуляка тому, що Отець називаються Йосиф. Хоча було дуже зимно, то я ходила колядувати на церкву св Андрея Здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Юлія Матвійчина,
Винипег, Ман.

Від Вуйка: Ти дуже гарно привитала Вашого о. Пароха, певно о. Парох тим тішилися

З боїв за столицю філіпінського острова Люзон, Манілу. Зліва видимо як американські війська віздажають повзами та автами до Маніли. Перед американцями великі дими, се японці запалили місто. Справа видимо частину Маніли. Як відомо, Манілу американці звняли аж по сильних боях.

Союз Українських Канадійських Вояків в Лондоні
Капітан М. Калинюк з Гамільтон, Онт. і лет. старшина В. Панчук колядують підчас Різдвяного з'їзду, 7 січня, 1945

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Квітень

1. Воскр. Хр.(н.ст.) Гадашвил (Вел. Сповідь: Пят. год. 3 Суботу рано і вечер)
7. Благ П.Д.М. .... Лейдівуд (Вел. Сповідь Пят. 4-8.30 Субота рано 9-10.30)
8. 3 Н. Посту, Хр. Брайтстови (Великодна Сповідь)
15. 4 Нед. Посту .. Босежур (Вел. Сповідь: Субота вечір год. 7-9; Нед. рано 9-10.30 і вечер 5-7 год. і Понеділок рано)
22. 5 Нед. Посту .. Брокенгед (Великодна Сповідь)
29. Нед. Квітна ...... Тиндал (Великодна Сповідь: Пят. вечер 4-9.00 – Суб. рано 7-10.30 вечер 7-9. Нед. рано.)

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве., Винипег
Телефон 27 274

1. Нед. 2 Посту ...... Гонор (Великодна Сповідь: суб. вечер, неділя рано і вечір і понеділок рано.
7. Благов. ПДМ. Ст. Норберт Великодна Сповідь: пятниця рано і вечір та субота рано
8. Хрест. Неділя ...... Гімлі Великодна Сповідь: неділя рано і вечер та понеділок рано
15. Нед. 4 Посту ..... Парки Великодна Сповідь: неділя рано, вечером і понеділок рано.
22. Нед. 5 Посту .. Ст. Мартин Великодна Сповідь: субота вечером і неділю рано.
29. Квітна Неділя ..... Сарто

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипег, Ман
Телефон: 54 139

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, [illegible] Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding, Sharpening Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9651 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пліхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з труїзни, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру руки і ноги терпнуть і заминають, а серце опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIII ч. 8, (176) ЙОРКТОН, САСК 14-го Квітня, 1945 Vol. XIII, No. 8 (176) YORKTON, SASK April 14, 1945

ВІЙНА ВНЕДОВЗІ СКІНЧИТЬСЯ

Війна в Европі доходить до побідного кінця для союзних держав проти Німеччини. Аліянти з двох боків, сходу й заходу, так стиснули й щораз більше стискають німців, що ледви чи вони зможуть довго ще втриматися. **Є загальне припущення, що війна в Европі скінчиться перед 1-им травня, с.р.** Німці цілими сотками тисяч піддаються аліянтам, для котрих не страшні ні німецькі ріки, ні окопи, ні всякі лінії "Зігфріда." Думають, що колиб аліянтам вдалося злапати або забити Гітлера, тодіб війна сейчас скінчилася. Коли війна скінчиться, тоді по цілій Канаді відбудуться специяльні дуже торжественні манифестації.

Гонять на захід. Безчислимі ряди німецьких військ, що дісталися в полон по заняттю аліянтами німецького міста Весел, гонять англійські війська на захід...до полону.

НА ДОПОМОГУ УКРАЇНЦЯМ В ПАРИЖІ

Пані Софія Ричкун з Белфілд, Норт Дакота, Зл. Держави, прислала на руки Епископської Канцелярії в Винипег Ман., $37.00, котрі вона зібрала між українцями в Белфілд. Жертводавцями були слідуючі:

По $1.00 зложили: Марія Козак, Настя Пасежник, Марія Шкуковська, Докія Андріяш, Марія Обач, Іван Ганчук, Марія Тараба, Анна Глибийчук, Гафія Масловська, Анна Криворучка, Петро Гаврилюк, Анна Гаврилюк, Оксана Канська, Докія Басараба, Іван Петришак, Франк Петришак.

По $2.00 зложили: Катерина Андріяш, Юстина Ричкун, Марія Олексів, Докія Басараба.

По $5.00 зложили: Дмитро Наґагнюк.

По $5.50 зложили: Софія Ричкун. По 50ц.: Петро Моковський, Петро Лобуш, Наталія Глибийчук, Марія Дудка й Василина Намнюк.

Всім жертводавцям належиться сердечна подяка. **Наші брати в Франції НАШОЇ ПОМОЧІ ПОТРЕБУЮТЬ. Усі** жертви на сю ціль слати на руки Епископської Канцелярії в Винипег, 235 Скошія Стріт, з виразним зазначенням, що се гроші на поміч нашим братам в Франції. Ану, хто буде слідуючий?

ДЯКУЮТЬ БНАЦІЇ

Від Союзу Українських Канадійських Вояків в Льондоні, Редакція БНації дістала листа з подякою за прислані стінні календарі БН. для Союзу, як також за стале посилання газет для тогож Союзу. Анна Чернявська, що написала лист в імені Союзу, пише: "Отсим хочемо Вам подякувати за прислані стінні календарі а також за числа "Будучність Нації." Всякі річи, післані з Канади, є для нас великою поміччю та розрадою."

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО ДЛЯ БН.

Від заступника голови Місійного Товариства св. Йосафата, Всеч. о. Мирона Кривуцького в Сифтон, Ман., Редакція БН. дістала листа й чек на суму $50.00 яко жертву на пресовий фонд БН. Пише Всеч. о. Мирон: "... **Щоб наше признання й подяка не були голословними, залучаємо 50 долярів на підтримання Будучности Нації та желаємо, щоби ся корисна часопись була в кождій українській хаті."**

Редакція й Адміністрація БНації дуже сердечно й уклінно дякує Місійному Товариству св. Йосафата за так щиру жертву як також Всеч. о. Миронові за так щире признання та побажання. Хай Бог благословить працю Місійного Товариства для добра нашого народу в Канаді!

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД

ЗАКЛИК В СПРАВІ КОНГРЕСУ

До всіх провінціональних і місцевих зарядів БУК-а, та взагалі до всіх членів Брацтва Українців Католиків Канади.

Навіть в тяжких часах слово радости є миле всім. Таке слово висилаємо нині.

Вкінці ми діждалися того часу, коли конгрес українців католиків Канади став не тільки потребою, але конечністю, що випливає з повних можливостий здійснення справи через щиру працю пятьох українських католицьких домініяльних організацій, з котрих одною є Брацтво Українців Католиків Канади. Цей конгрес започаткує нову добу нашого поселення в Канаді через динамічне наставлення праці на Божу славу, добро Канади і честь українського народу. Нам треба зосередити всі наші сили для всецілого устийнення і уладнання ріжних течій праці під одним проводом для одної найвищої цілі. Це станеться у виді Центрального Інституту Католицької Акції українців Канади, котрого покличе до життя намічений конгрес.

Основою тої діяльности для нас незамінні і вічні правди і чесноти по науці Христа передані нам Церквою. Толеранція для всіх, що поза нами, а льояльність до всіх, що з нами. Та льояльність всебічна, бо вона обовязує нас во імя справедливости і любови в першій мірі до ідеї, котру заступаємо, а далі до нас самих і до всіх, що з нами

Тими самими чеснотами руководилися предки славної памяти наші, що другого жовтня 1656 року на раді старшин козацьких в Чигирині присягали одні другим на вірність, коли на овиді України збиралися познаки неминучих змін і нагальних.

З тими самими почуваннями нині ми закликаємо всі наші заряди БУК-а провінціональні і місцеві, всіх наших членів в Канаді, всеціло і зі щирої душі підтримати акцію конгресу, що буде у Винипегу в Роял Александра готел у днях 3, 4 і 5 липня 1945. Треба зробити все можливе на місцях для повного успіху справи і тому належить скликати негайно сходини членів, представити величність діла, заохотити і намітити до подробиць всі дані, що поможуть ділу, вибрати своїх представників і далі помагати Комітетові Конгресу через весь час його праці. Завершенням цього буде громадна присутність членів наших на конгресі, де вирішиться чимало справ, пекучих і наглих, під конець цеї війни

Всім нам дорога наша Церква, наша вітчина Канада і наш старий край, Україна. Вчинім жеж все можливе, щоби доказати це ділом на конгресі

ЗА ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-а

Тома Мельничук, писар — о. Степан Семчук, голова

З'ЇЗД УКЮ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

В Сенді Лейк, Ман., відбудеться в днях 26 і 27 травня, 1945 ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ На З'їзд прибудуть специяльні відпоручники з Винипег. Про близші інформації щодо сього З'їзду слідіть в слідуючих числах БНації.

ПРИДБАВ 96 ПЕРЕДПЛАТ ДЛЯ БНАЦІЇ

ОТСИМ ХОЧЕМО В ОСОБЛИВШИЙ СПОСІБ ПІДЧЕРКНУТИ ТА НА СЬОМУ МІСЦІ СЕРДЕЧНО ПОДЯКУВАТИ ВСЕЧ. О. ВОЛОДИМИРОВІ БОЖИКОВІ В ВИНИПЕГ, МАН., ЗА ПРИДБАННЯ ДЛЯ БН. 96 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ. КОБИ ТАКИХ ПРИЯТЕЛІВ БН. МАЛА БІЛЬШЕ! ХАЙ БОГ ВИНАГОРОДИТЬ ВАМ, ДОРОГІ ОТЧЕ, ЗА ТАК ДОБРЕ СЕРЦЕ ВІДНОСНО НАШОЇ ГАЗЕТИ. АНУ, ХТО З НАШИХ ЧИТАЧІВ ТА ПРИХИЛЬНИКІВ ПІДЕ СЛІДАМИ О. БОЖИКА?

Англійський бомбовий літак Ланкастер, що знісся понад хмари, кидає бомби на ворожі позиції.

ВЕЛИКОДНЕ ЧИСЛО БНАЦІЇ

Великодне число Будучности Нації, з датою 1 травня, вийде вже з друкарні дня 26 квітня, так, що навіть найдальші наші передплатники й читачі дістануть його перед нашими Великодними Святами.

Великодне число БНації буде мати 16 СТОРІН, буде друковане в ДВОХ КРАСКАХ, буде мати богато матеріялу до читання, як також в ньому започатковуємо НОВУ ОБРАЗКОВУ ІСТОРІЮ ДЛЯ ДІТИЙ й даємо по англійськи КОМИКС для старшої молоді, що будуть ВЖЕ СТАЛО появлятися на молодечій стороні.

Великодне число буде коштувати ВСЕГО 5 центів.

ВЕЛИКОДНІ ЖЕЛАННЯ, як хто хоче, щоби були поміщені в сім НАДЗВИЧАЙНІМ ЧИСЛІ БНАЦІЇ, хай зволить вислати ВПРОСТ ДО ЙОРКТОНУ, САСК., де друкується БН., однак НЕ ПІЗНІЙШЕ, як ПЕРЕД 21 КВІТНЯ.

Коли Ви думаєте, що хтось бажавби запренумерувати БНації, то будьте такі добрі напишіть нам, а ми ОКАЗОВІ ЧИСЛА БН. РОЗСИЛАЄМО ЗА ДУРНО, на подані нам адреси.

РЕДАКЦІЯ БНАЦІЇ.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КОНГРЕС
У ВИНИПЕГ, МАН.

КОМУНІКАТ

УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ

ДО

ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНІВ БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Хвальні Заряди Відділів Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Канаді і ВИСОКО ДОСТОЙНІ ЧЛЕНИ!

Ділимося з Вами радісною вісткою. Цього року минає 40 літ відколи заіснувало наше Українське Зап. Брацтво св. Николая. Цей ювилейний рік сороклітньої нашої праці і трудів ми хочемо відсвяткувати як найбільше торжественно у місті Винипеґ в днях 3, 4 і 5-го липня, 1945 р.

В тімже місці Винипеґ відбудеться УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КОНГРЕС заходом чотирьох українських католицьких організацій домініяльного значіння: Українського Зап. Брацтва св. Николая, Брацтва Українців Католиків, Ліґи Українських Католицьких Жінок і Українського Католицького Юнацтва. Приготовляйтеся вже від сьогодня до цього відсвяткування ЮВИЛЕЮ і КОНҐРЕСУ!

Радісна вістка ювилейних обходів з нагоди сороклиття існування й діяльности Брацтва св. Николая нехай котиться з потужною силою від відділу до відділу, по всіх усюдах де тільки живуть українці католики в Канаді!

ЦЕ найпевніший знак життя. Це наша сила і поступ у місійній праці нашого Брацтва св. Николая.

Величнo і гідно приготовляймось до ЮВИЛЕЮ і до КОНҐРЕСУ. Годиться, щоби ми зїхалися як найчисленійше — на ці великі торжества, з великою радостю і піднесенням духа, з надією й вірою в наших серцях.

СЕЖ українська католицька асекураційна організація в Канаді, яка щасливо переступає поріг 40-ліття своєї важної праці для українського народу. Це ЮВИЛЕЙ мозольної праці, труду і жертви. Ювилей довгої і важкої боротьби о наше життя в Канаді. Це ЮВИЛЕЙ творчої праці для українського народу і з народом.

Заклик! Брацтво св. Николая — мов той голос розколиханого дзвону на високій дзвіниці гомонить і кличе всіх українців католиків до сповнення обовязку.

НЕХАЙ наш заклик—несеться по наших містах, місточках, по наших кольоніях і оселях. НЕХАЙ він будить усіх наших українців католиків до нової плянової і доцільної праці на усіх ділянках організаційного життя.

НЕХАЙ—цей ЮВИЛЕЙНИЙ рік остaнеться памятним роком глибоко записаним в серцях українців католиків в Канаді. НЕХАЙ важна хвиля назріває для нас -хвиля відродження й обнови усіх наших сил, хвиля нового життя й надії на краще завтра.

ЮВИЛЕЙ Брацтва св. Николая і КОНҐРЕС Українців Католиків Канади НЕХАЙ стане виявом тіснійше спільних ідеалів, ТОМУ всі заряди, всі члени і прихильники подбайте, щоб і Ваш Відділ і Ваша громада були заступлені на тім першім українськім католицькім КОНҐРЕСІ у Винипеґ! Делеґати молоді нехай будуть гідно заступлені!

НЕХАЙ імена Вашого Відділу і Вашої громади на листі останутся світлим учасників українського католицького КОНҐРЕСУ! Сповніть свою повинність, готуйтеся вже до великої хвилі!

ВЕРХОВНУ УПРАВУ БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ
Ів. Жаровський, голова — В. Саган, секретар

СКАРБОВИЙ ЗВІТ, Б.Н., БЕРЕЗЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
М. К. Васілка 2.; А. Майданюк 1., пані Ткачик 1.	$4.00	
Ф. Вангела 2., М. Цінцірук 1., Іван Гапійчук 2.00	5.00	
А. Припутніцький з пращ. веч., панства Панчуків	3.50	
М. Мадараш 2., В.І Левандовський 2., Н. Бздель 1.	5.00	
Гр. Баран 1., Ст. Лесюк 1., А. Біркенмаєр 1.00 ..	3 00	
о. Шпитковський, передпл. прф., і Д. Стор ..	124.90	
Мети		3 08
Змінне чеків		.48
Друк БН. ч. 5, 1945		91 80
Розсилка		7.00
За друк 500 куверт		3.32
570 куверт		5.70
І. Петронюк 2., Р. Волощук 1. Т. Пробіжанський 3	6.00	
оо. Редемптористи кредит 5., Н. Задорожна 1.00	6 00	
С. Сирник 3., Віра Гуменюк 1., Ст. Панчук 2 00 .	6.00	
М. Корнат 1., Вар. Ткачук 1., І. Войціховський 2.	4.00	
Ів. Федорович 2., П. М. Самоїл 3., Анна Барталь 1.	6.00	
Гн. Кузьмар 2., Ів. Ґуска 2., Ів. Павлюк 5.00......	9.00	
Я. Ткачук 1., Ів. Каменецький 3., В. Шаєвський 1	5.00	
П. Марцинів 2., Укр. Націонал. Обеднання 1.00 ..	3 00	
о. Калуський 1., о. Семчук з спр. 7.50, о. Пащак 1.	9.50	
Й. Собітянський 1., В. Гулей 1., о. М. Оленьчук 2	4 00	
П. Войтович 1., В. Стангрет 1.50; Ів. Головчак 1.	3.50	
Ів. Ласюк 1., І. Сеньків 1., і Джесі Дубровська 1	3 00	
А. Гайда 1., Ів. Журбик 2., М. Чавсик 1.00	4.00	
П. Андріяш 6.50; з відділу ч. 2 в Ланівцях 1.80 ..	8 30	
А. Штибель 2., С. Савчук 2., Кат. Гича 1.00	5.00	
М. Підперигора 1., Сестри Сл. Форт Виліям 4.00	5.00	
Ів. Пухалік 1.; П. Стадничук 2.50; Ю. Яніцький 2.	5.50	
Текля Шуст 2., Ів. Гриців 1., Г. П. Кравчик 2.	5.00	
панна Н. Мартинюк 1., Ст. Вітишин 1., о. Корба 2.	4.00	
Зб. на весілю М. Нагнибіда з панною Проник ..	3.00	
о. Е. Фик 1., П. Франський 1., В. Ісарик 2.	4.00	
пані Шкільник 1., М. Дженджера 1., оо. Вас., 2.	4.00	
панна А. Суль 1., Я. Бацюк 2., і А. Шимків 1.00 ..	4.00	
І. Маркович з Норквей, збірка на весіллю	3.00	
о. Шпитковський з передпл., зб. пр. ф. і ДСтор.	78.65	
Д. Яроцький 1., С. Конескі 1., Н. Бурак 1.00......	3.00	
П. Герман 1., Й. Михайлишин 1., Том Бурлак 3.00	5.00	
пані Головчак 2 Юрій Войтків 2.00	4.00	
о С. Семчук 1., о. В. А. Фик дві перед. 2.00 ..	3 00	
Друк БНації ч. 6, 1945		91 80
520 куверт		5 20
Розсилка		7.00
500 почтових карток (почтівок)		7 67
Друк 500 листів		5 62
Пересилка тих друків		67
Мети		10.91
Книжочки		1.00
Почтові значки		1.00
оо. Редемптористи кредит	16.00	
Сестри Сл. з Дітройт 1., Сестри Сл. з Торонто 2	3 00	
Ст. Яремко 1., Н. Сенькус 1., В. Михальчишин 1.	3.00	
пані П. Ребрина 1., Е. Юрчак 1., Б. В. Іванкевич 2	4.00	
о. М. Колодій 2 . С. Котикович 1 . Н. Демко 1 [redacted] .	4 00	
Р. Боднар з ювилею Бабіїв 2 , з хр. Стефаників	4.00	
о. Ст. Семчук пр. 1., Читальня Просв. в Оттаві 1.	2.00	
В. Харича 1., о. П. Криворучка 1., А. Сісецький 3.	5.00	
П. Заболотний зауп. Сл. Б., Е. Романко, Альвена	15.25	
Кат. Хомяк 1., і А. Рудачек 1.00	2 00	
Разом	$417.10	242.26

Дм. Кобринський, управитель БН

Затемнена площа на мапі вказує ті землі, що стратила Німеччина в році 1944 і за перших три місяців в 1945. Грубі, чорні стрілки на мапі вказують куди йшла офензива союзних військ на трох більших фронтах боїв в Европі, на протязі останніх 15 місяців війни.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ Й ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Іван Присяжнюк, рядовик, Емерсон, Ман., забитий в активній службі.

Александер Незнаний, сарженг, Кіченер, Онт., забитий за морем.

Михаїл Федина, рядовик, Торонто, Онт., помер з ран за морем.

Н. І. Гнатюк, рядовик, Вегревил, Алта., помер з ран.

С. Неструк, саржент, Монтреал, Кве., ранений за морем.

Михаїл Кісар, рядовик, Кровленд, Онт., ранений за морем.

Петро Халас, рядовик, Гронлід, Саск., ранений за морем.

Андрій Горбатюк, рядовик, Лак де Бонет, Ман., забитий за морем.

Михаїл Гайдюк, сапер, Винипеґ, Ман., ранений за морем.

С. І. Сіменовський, рядовик, Престон, Онт., страшно ранений за морем.

Петро Лачинський, сапер, Торонто, ранений в активній службі.

Яків Махляр, капраль, Норт Бетелфорд, Саск., ранений за морем.

Едвард Хмельницький, рядовик, Бовсежур, Ман., ранений за морем.

А. Йосиф Долинський, Стюарбурн, Ман., кол., ранений за морем.

Василь Муха, телефоніст, Бетюн, Б.К., помер з ран за морем.

Михаїл Прокулевич, рядовик, Кенора, Онт., помер з ран за мoрем.

Р. Д. Мусик, капраль, Кинросс, П.Е.А., ранений за морем.

Гніт І. С., рядовик, Бервин, Алта., ранений за морем.

Г. Е. Чесний, Едмонтон, Алта., ранений за морем.

Карло Володимир Стрим, саржент, Блайнд Ривер, Онт., пропав за морем.

Н.Г. Ґзовський, лет. старшина, Зл. Держави, пропав за морем.

В. Федорук, лет. старшина, Бриттавз, Б.К., забитий за морем.

Михаїл Кревяк, саржент, Винипеґ, ранений за морем.

Р. Різка, рядовик, Лейдівуд, Ман., забитий за морем.

Іван Шведяк, рядовик, Ґімли, Ман., ранений за морем.

Василь Козій, капраль, Винипеґ, Ман., ранений за морем.

Михаїл Онуфрейчук, стрілець, Інґлис, Ман., ранений за морем.

Е. Ф. Араб, старшина, Галіфакс, Н.С., забитий за морем.

Михаїл Клапоущак, стрілець, Гефорд, Саск., помер з ран за морем.

Володимир Квятковський, арматчик, Гендон, Саск., помер з ран.

М. Р. Соломка, капраль, Форт Вілліям, Онт., ранений за морем.

Петро Музика, капраль, Ошава, Онт., ранений за морем.

Антін Ліщинський, рядовик, Глеслин, Саск., ранений за морем.

Микола Грицюк, рядовик, Венгем, Алта., ранений за морем.

Ф. І. Тарас, рядовик, Ст. Кетринс, Онт., ранений за морем.

Яків Сорока, рядовик, Ренгетон, Алта., пропав за морем.

Йосиф Попилюк, рядовик, Мерритон, Онт., помер з ран за морем.

Андрій Е. Щук, арматчик, Ріджайна, Саск., ранений за морем.

Николай Проданик, капраль, Роен, Кве., ранений за морем.

Стан. Дудка, саржент, Стелартон, Н.С., пропав за морем.

Володимир Гелрасик, рядовик, Мейбутт, Алта., пропав за морем.

Альберт Коблун, рядовик, Арборґ, Ман., забитий за морем.

Володимир Комарницький, стрілець, Давфин, Ман., помер з ран.

Василь Семенюк, стрілець, Глен Елмо, Ман., ранений за морем.

І. Г. Річинський, рядовик, рядовик, Торонто, Онт., забитий за морем.

Дон Богдан Равлюк, гарматчик, Форт Вілліям, Онт., забитий за морем.

Василь Долань, рядовик, Верден, Кве., помер за морем.

В. І. Стасюк, саржент, Кіченер, Онт., ранений за морем.

А. Е. А. Демерих, капраль, Гамболдс, Саск., ранений за морем.

Володимир Стефанишин, рядовик, Велленд, Онт., ранений за морем.

Петро Погорілець, капраль, Еск, Саск., ранений за морем.

А.А. Гулько, рядовик, Су, Онт., ранений за морем.

Григорій Турянський, рядовик, Торонто, ранений за морем.

Карло Дирда, рядовик, Кендінк, Саск., ранений і пропав за морем.

Николай Воловидник, рядовик, Ейлсгам, Саск., ранений за морем.

о. Ст. Семчук

КУЛЬТУРНІ ОСЯГИ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Від року **1935, коли отворено в Саскатуні нашу бурсу ім. о. Маркіяна Шашкевича,** досі минуло цілих десять літ і справа нашого культурного розрібку пішла очевидно і значно вперед.

З початку здавалося, що бурса БУК-а в Саскатуні ледви чи переборе всі труднощі, які хмарою насунулися. Недовіря загалу, підозріння, брак гроша, будинку, довги, а далі зміни ректорів- то все нераз доводило бурсу до такого стану, що здавалося справа висить на ниточці людської жертвенности і посвяти одиниць. Та однак поволі, поволі з тої ниточки став мотуз загального признання, довіря жертвенности і посвяти. Нині о. ректор Криворучка справедливо збирає відсотки за свою працю і посвяту у виді щедрих жертв на будову нового виховного інституту в Саскатуні, котрий в мурованім вигляднім і обширним будинку має продовжати працю започатковану бурсою в 1935 році.

Були тоді часи інші, як тепер.

Було тоді зачинати, як з каміння.

Нині дорога протерта і пробита. Колоди труднощів усунені, довіря привернене, вірующий загал наш назад несе голову високо в гору, свідомий своєї сили і вартости, котрі то ціннощі колись сектанти присипали і прямо стероризували своїм криком.

В нинішних обставинах вже не представляло надмірних труднощів для покійного о. каноніка Божика купити в **1943 році** красний мурований будинок на **виховний інститут у Винипеґу** під числом 49 Кетон стр. і його потім виплатити в скорім часі.

У виду тої праці, натхнені нею і захоплені, наші отці духовні на сході за почином о. Серветника в Гемилтоні, купили гарний мурований будинок на **виховний інститут в Торонті в 1944 році** і тим поклали незамінні підвалини під культурну розбудову нашого життя на сході Канади. Цей будинок ще виплачується з довгу і мається віддати до вжитку молоді у вересні цього року.

За тим рухом пішла вкінці також альбертійська рухлива частина БУК-а і збираючи фонди на **Інститут ім. св. Йосафата** вони рівночасно глядiли за будинком. Дорівнуючи кроку другим провінціям, **альбертійська секція БУК-а купила** оце будинок на **свій виховний** інститут і тим чином справа виховна нашої Церкви скріпилася оце на чотири виховні інститути, три в кождій провинції заходу, а четвертий на сході.

Це є природний розвій і скріплення нашої Церкви в Канаді.

Культурна ділянка дещо дала на себе ждати, тепер вона розбудована так як повинна бути. Коли додати до того **колегію св. Йосифа в Йорктоні,** то образ наших культурних впливів буде повний, коли ходить о Канаду та рівномірний розділ наших культурних станиць.

На черґу прийдуть тепер інші справи, що віддавна також ждуть свого здійснення.

Ходить про **нашу пресу,** на ше друковане слово в Канаді, його поширення та рівномірний розподіл видавництв. Ніхто не заперечить, що схід Канади жде ще свого українського католицького часопису, - але про це в слідуючій статті.

Виховний Інститут БУК-а ім. Пречистої Діви в Винипеґ, Ман. (для дівчат)

Виховний Інститут БУК-а ім. св. Йосафата в Едмонтон, Алта., (Для студентів університету й нормальної школи).

Виховний Інститут БУК-а ім. Митрополита Кир Андрея Шептицького в Торонто, Онт.
(Для Студентів вищих шкіл)

Бурса БУК-а в Саскатун, Саск. (Для студентів вищих шкіл)

Колеґія св. Йосифа в Йорктон, Саск.

ВИСТУП ОЛЬГИ ПАВЛОВОЇ НА АКАДЕМІЇ В ЧЕСТЬ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО В НЮ ЙОРКУ

Наша славна українська співачка, Ольга Павлова, дочка покійного о. Каноніка П. Божика, виступала в неділю, 25 березня, 1945, підчас Академії, що її устроював український католицький Ню Йорк в честь покійного Митрополита Кир Андрея Шептицького. Пані Павлова відспівала три пісні, а між ними пісню Діво Маріє, композиції К. Ґунода, до котрої українські слова уложив бл. п. о. Канонік П. Божик. Виступ пані Павлової був дуже успішний.

Підчас недавніх боїв в Голяндії, аліянти скинули були великі маси війська з літаків. На знимці видимо частину леґкопад- [redacted] вояків, що потім боролися в Голяндії, як ідуть в сторону літака.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

РОДИННА ЗАПОМОГА

Будуччина Канади лежить в її дітях. Діти є найбільшим скарбом нашої вітчини. Здорові й щасливі діти, виховані в атмосфері безпеки, будуть колись активними й діяльними громадянами Канади.

Виховати однак діти, приходилось нераз дуже тяжко, головно бідним горожанам Канади. Тому канадійський парлямент ухвалив Родинну Запомогу, іншими словами, поміч, котру будуть місячно діставати в грошах родичі, щоби помогти їм в вихованні дітей. Родинна Запомога се велике добро для канадійських горожан.

1. Питання: Що то є родинна запомога?
Відповідь: Родинна запомога се стала грошева запомога, котру будуть діставати родичі, щоби могли краще виховати своїх дітей.

2. П.: Чи родинну запомогу мають також другі держави?
В.: Так. На примір Австралія, Нова Зеляндія

3. П.: Хто дістане родинну запомогу?
В.: Кожда дитина в Канаді, що має понище 16 років життя, що жиє при родичах. Іншими словами сю запомогу дістануть близько 3 і пів міліонів дітий в Канаді

4. П.: Кільки кожда дитина дістане?
В.: Діти понище 6 літ життя. $5.00 місячно
Діти від 6 до 9 року життя. $6.00 місячно
Діти від 10 до 12 року життя $7.00 місячно
Діти від 13 до 15 року життя $8.00 місячно

Запомога однак є зменшена для тих родичів, котрі мають більше як чотири дитини, бо шмаття, шкільні книжки і другі річи можуть бути ужиті знова молодшими дітьми в родині. Оже тому родичі дістануть менше о $1.00 за пяту дитину, $2.00 менше за шесту і сему дитину, а $3.00 менше за кожду дальшу дитину. Інакшими словами, чотири найстарші діти нище 16 років дістануть звичайну запомогу, а дальші молодші діти дістануть знижені запомоги.

На примір, Родина, що має:
ДВОЄ дітий, що мають 7 і 5 років, дістане на місяць: $6.00 та $5.00. **Разом місячно $11.00**
ЧЕТВЕРО дітий, що мають 13, 9, 6, 2 років, дістане: $8.00 $6.00 $6.00 $5.00 **Разом $25.00**
ОСМЕРО дітий: 15, 14, 11, 10, 8, 4, 3, 1, р. $8, 8, 7, 7, 5, 3, 3, 2. **Разом місячно $43.00.**

5. П.: Коли почнуть виплачувати Родинну Запомогу?
В.: В липні 1945.

6. П.: Чи родинну запомогу будуть виплачувати, коли батько родини є слабий, безробітний, стратив свою роботу або з якоїбудь другої причини не має роботи?
В. Так

7. П.: Хто буде виплачувати родинну запомогу?
В.: Домініяльний уряд, а не одні провінції другим.

8. П.: Чи родинна запомога буде числитися як дохід, з котрого мається заплатити доходовий податок (інком текс)?
В. Ні, родинна запомога є вільна від того податку.

9. П. Де можна дістати карти реґістраційні або форми аплікаційні родинної допомоги?
В.: Форми чи картки родинної запомоги доручила вже почта кождій родині де є діти нище 16 років. Коли хто таких форм не дістав, може дістати їх в почтовім уряді

10. П.: Чи треба доручити метрики родження до аплікаційних форм?
В. Ні, бо кождий провінціональний уряд дасть списки дітей, після провінціональних записів. Хіба в дуже виїмкових випадках потреба буде метрики родження.

11. П.: Чи форми род. запомоги можна виповняти в якійбудь мові?
В. Ні, тільки в мовах або анґлійській або французькій.

12. П.: Що робити в випадку, коли родичі не вміють писати?
В. Тоді хтось другий може виповнити їх форму, а вони самі мають дати на формах свій знак в присутности двох свідків.

13. П.: Що робити, коли уродиться дитина потім як родичі вже зареєстрували свої діти?
В. В тім випадку родичі мають дитину зараз зареєструвати на новій формі род. запомоги. Форму таку буде можна дістати все на почті. По виповненні форми треба її вислати в тій куверті, котра є долучена до кожної форми.

14. П.: Чи в тім послідним випадку треба метрик уродження?
В. Ні.

15. П.: Коли дитина, що діставала запомогу помре, що робити?
В. Зараз треба про смерть дитини донести до провінціонального директора род. запомоги.

16. П.: Як і коли будуть виплачувати родинну запомогу?
В.: Запомогу будуть виплачувати чеком кождого місяця. Перший чек буде висланий родичам в протягу місяця липня, 1945.

17. П.: Хто буде міг чек зміняти?
В. В найбільших випадках мама дітий.

18. П.: Чи буде один чек для кождої дитини, чи один чек для всіх дітий?
В. Один чек для усіх дітий.

19. П.: Що робити, коли хтось не дістане чека?
В. Сейчас тоді треба про се повідомити провінціонального директора родинної запомоги. Такий директор є назначений урядом і він має свою канцелярію в столиці кождої провінції. Примірoм в Манітобі в Виннипег, Саскачевані в Реджайна

20. П. Чи родинна запомога буде виплачувана для тої дитини що має поверх 6 років, котра однак не ходить до школи?
В. Дитина, котра є тілесно здорова та добре розвинена і котра опускає ходження до школи, загально кажучи, не буде діставати запомоги.

21. П. Чи запомога зможе бути виплачувана тій особі, котра в головній мірі не займається вихованням дитини?
В. Ні

22. П. Чи родичі, котрі адоптували дітий будуть діставати запомогу?
В. Так. Родичі, котрі прийняли діти за свої, адоптували, будуть діставати таку саму запомогу як і правдиві родичі

23. П. Чи запомога буде виплачуватися інституціям?
В. Ні, бо закон хоче помогти родичам виховати діти. Коли однак батько оплачує одержання дитини в якійсь інституції тоді він буде також діставати запомогу

24. П. Чи родичі, що дістають другі запомоги, як примірoм воєнні пенсії, безробітну асекурацію і т.д., будуть також діставати родинну запомогу?
В. Так. Родинна запомога буде виплачена усім родинам в Канаді.

25. П. Чи дитина, що жила поза границями Канади, буде діставати зараз по прибуттю до Канади, родинну запомогу?
В. Ні. Такі діти мусять жити в Канаді найменше три роки. Одинокий виїмок становлять тут діти канадійських вояків або жінок при канадійськім війську, котрі на якийсь час були поза Канадою.

26. П. Чи діти канадійського жовніра або жінки, що були за морем, по прибуттю до Канади зараз дістануть родинну запомогу?
В. Так. Також зараз дістануть запомогу родинну діти тих родичів, що були поза Канадою якийсь час на воєнній службі будь якого роду.

27. П. Як ми можемо знати, що гроші будуть ужиті для дітей?
В. Велика більшість канадійських родичів має то довіря в уряді, що вони зужиють гроші виключно для дітий. Про се переконався уряд з практики. Тільки дуже малий процент родичів не дістануть виросл грошей для дітей своїх.

28. П. Що буде з тими родичами, котрі будуть невластиво уживати гроші, котрі дістануть з родинної запомоги?
В. Коли родичі гроші [illegible] ужиють [illegible] вання своїх дітей, тоді директор родинної запомоги, провіривши справу, призначить виплачування тих грошей такій особі, котра буде могти обернути ті гроші на добро дітий тих невдячних родичів.

29. П. Як будеться робити доходження, чи гроші родичі будуть властиво уживати на добро своїх дітий?
В. В кождій провінції будуть призначені на се певні урядиаґенції, що будуть мати певне число відповідних урядників

30. П. Коли якась особа буде відчувати, що її зробилася якась кривда відносно виплачування родинної запомоги, то що вона буде могти зробити?
В. Така особа буде могти віднестися до відповідного трибуналу, що буде до сього установлений.

31. П. Що то буде за рід трибуналу?
В. То буде комітет жінок і мущин, котрі будуть вибрані урядом як ті, що через свою практику та чесний характер зможуть видавати справедливі осуди.

ВАЛИТЬСЯ НАЦІСТІВСЬКА ДЕРЖАВА

Заповідали колись представники нацистів, що коли вони будуть валитися, то в Европі настане "сумерк богів" — будвалитися вся культура і цивілізація, останується згарища і руїни лиш і пошести, в котрих звалиться побідники і пропадуть.

Говорили ці панове, як говорили дечого чимало іншого, бо добре їм було і легко тоді говорилося. Нині, коли станули віч на віч переможної сили, згубилася їх бундючність пруська. Нині панцирні й непанцирні війська втікають, куди їх очі несуть перед себе в дикій паніці, а тільки цивільна людність боронить ще своїх міст і то деколи так відважно, що збуджують подив. Отак оповідають про оборону одного міста в рурщині, Аршенбурґу, де дівчата пятнацятьлітні кинулися до бою і кидали ґранатами на повзи а міське населення прямо виперло американців з міста, що вже були заняли. В той самий час нацистівське військо втікало на безголовя і десятками тисячів піддавалися недалеко звідтам. Це свідчить про повний моральний розвал і заломання тих бундючних "надлюдий," що уважали себе за надрасу, а всіх інших тільки за посміт для них і робили свою роботу без огляду на всіх інших, на цілий світ. І доробилися до того, що нині міліонові армії союзників стоять на німецькій землі та ідуть нестримно вперед, перетинаючи Німеччину на двоє, а з другої сторони москалі підійшли під сам Відень і перетинають одиноку дорогу через альпейські гори до Італії, де ще борються інші німецькі війська. Досі німці втратили не лишень свої найбогатші промислові околиці і тим самим доплив зброї, але також получення і найшлися в становищі без виходу. Як довго вони в тих обставинах ще будуть боротися, побачимо. Але вже недовго, це певним. А з хвилею останного розпаду нацистів увійдуть побідні червоні частини, щоби панувати в Европі, підготовляючи світову революцію...

П. Кеніг

О, вітре, мій вітре,
куди ти летиш?
—Я так утомився...
Спочитиб в степах
Далеко, далеко,
на сонячних мхах

Куди пташко гониш,
куди як стріла?
– Шукати у лісі
свойого кутка,
спочити по втомі
на шовках листка

А ти моє серце,
куди та куди?
Я гірко втомилось.
Спочитиб тут
високо над хмари,
у царстві любви

ВЕСЬ У ВСІМ

Зірка, що шукаю,
камінь, де стою
вождь, котрому вірю,
хліб, котрим жию,
кніт, котрим впираюсь
жерело постій,
ціль, куди змагаю
скрізь є Господь мій!

ПРЕСФОНД БН.

З похорону бл. п. Евдок. Стойко в Іст Торонто, Он. приславо. Н. Кушнірик $4.00
З хрестин в панства М. Ку[illegible] в Іст Торонто, Он. прислав о. Н. Кушнірик $3.00
З похорону бл. п. Анни Малюк в Оквбурн, Ман., о. М. Ш[illegible] прислав $3.50
З [illegible] М. К[illegible] в Гамильтон, Онт., $3.00
М. Максимюк, Терешн, Ал. $1.00
Яків Юзвак, Едмонтон, А. [illegible]

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

КІВЕЙТИН, ОНТ.
Віддав життя за Канаду

Летунський старшина Александер Котикович, літ 20, з Ківетин, Онт.; Александер, покінчивши нищу й вищу школу

бл. п. Александер Котикович

вступив до летунської фльоти в червні, 1942 р. Побирав свій вишкіл у Едмонтоні, Мос Бенк і у Виннипегу, де і покінчив останний вишкіл на бомбардієра. По отриманню ранґи лет. старшини переїхав в червни 1943 р. за море. Шість місяців пізнійше він зістав підвищений до ранги Ф.О., де і повнив службу аж до 25 лютого 1945, колито зістав забитий. Таку сумну вістку дістали панство С. Котович в Ківейтин, Онт. 3-го березня 1945. Полишив у смутку родичів, сестру Марію, і старшого брата, Володимира, котрий служить в активній службі за морем при армії в Німеччині.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ІСУС НА ХРЕСТІ

Колись давно театральні аматори звались гипокритами або лицемірами. В театрі трагедии є замаскованям або так нині званим "камуфляжом". Артисти, аматори позичують або присвоюють собі відчуття героя або злочиння, котрих вони представляють. Вони раз по раз відогравають ролі чесної або нечесної людини з рівним успіхом. Спектатори, люди, уявляють собі правдивий образ терпінь, любови й ненависти осіб що їх представляють аматори, бо таке вже є порозуміння між акторами а людьми!

Драма Страстей є правдивою трагедією. Злобний і фальшивий поцілунок Юди на устах Ісуса є початком, а поцілунок губки з оцтом є початком близького кінця, страшної смерти Сина Божого. Це була й є найбільша трагедія, що людина може бачити. Правдиві є й аматори: Бог, Христос і люди. Бог відограває ролю правдивої любови, доброти й милосердя. Бог-Чоловік, Ісус Христос представляє любов, послух і справедливість. А римські жовніри й євреї мають ролю зависти, ненависти й богохульства!

От маємо головні причини особи Страстей.

1) Роля й участь Бога:

[illegible] Христові є зависимі від вічного приказу або декрету Отця Небесного, й досвідчують про доброту, любов і милосердя Сотворителя супроти сотворінь.

На землі нічого нема, щоб Сотворитель про це не знав або цего не жадав. Думати, що частина ества, найменше діло, або якийсь невидимий рух не є від Бога, не по правді сказати, не признавати, що Бог є причиною всього... "Без Бога ані до порога".

Хоч які би то тайні нам видали шляхи Божого Провидіння, й хоч би ми не все видали всюди лад Божий, то таки все нам треба конечно признавати, що воля Божа всьо рішила й що Отець Небесний приказав смерть Свого Сина на наше відкуплення від гріха!

Наш Бог не є один з тих сліпих божків поганських часів. Він дбає про найменше сотворіння.

Ісус богато перетерпів, бо Він богато любив. Але то Бог Отець, що в Ісуса вилляв ню надприродну любов, котра прийняла терпіння, щоби в наших душах породити Божу ласку й Боже життя. Яко Бог, Ісус видав себе на смерть через то саме хотіння й той самий акт, через котрий Отець Його видав. Але яко Чоловік Христос піддався смерті волею, котру Йому натхнув Бог Отець. Отже ініціятива нашого відкуплення походить від самого Бога, й від ласки, любови, що Він дав душі Ісуса.

Бог не пощадив Свого Сина, але видав Його за нас, бо Він Його не хоронив перед терпінням, але видав Його мучителям. На Хресті Христос закликав: "Отче мій, Отче мій, чогож Ти мене опустив?" Між нами християнами таке нераз чути в часі терпінь, слабости й гіркої долі. Цей жаль висказує муку християнської душі, але не є богохульством, і не конечно означає нарікання на Бога! Цей клич жалю до Бога є радше актом віри в всемогучість Божу, відданням почести й слави супроти Божого рішення, й є також просьбою повною надії на Боже помилування.

Ісус приняв й не опущений рівнож з іншими муками. Його Страсти були здійсненням Божого приказу й знаком правдивим любови, милосердя й доброти нашого Сотворителя, що хотів, щоби ми дійшли до життя вічного.

Бог міг нас лишити в нашій біді, але Він нас полюбив! І коли Бог любить когось, то Він дарує добро. Його любов не жадає своєї власної звершености. Бог не тому любить нас, бо ми Йому потрібні, але тому, що Він жадає вилляти в нас Свою предвічну доброту!

2) Роля Христа—

Чи Христос був розпятий за Себе чи за інших? Заким ми дамо відповідь, розважмо над тим щось може бути причиною якогось наслідка через два способи: 1) ділаючи прямо, щоб створити той наслідок; ним робом переслідувачі Христа вбили Його, бо вчинили то, що треба було, щоби Він помер, і мали такий намір, бо наслідок був їм успішний; 2) кажемо, що щось є причиною чогось непрямо або індиректно, коли не кладе перепони проти наслідку... Цим робом Ісус був причиною Своєї смерти й своїх мук. Бо Христос міг протистати їм: 1) задержуючи своїх ворогів так, що вони би не були мали хотіння, ні сили Його вбити; 2) бо Його душа мала силу задержати й хоронити природу Його тіла, так що тіло Його ніхто би був не міг поранити або вбити.

От видимо як Христос був причиною своєї смерти й чому говоримо, що Він добровільно пішов на смерть.

Всяке людське діло має свою ціль. Наші вільні діла є нашим вибором. Наш звичайний спосіб поступовання предусліблює в нас декотрі зрозуміння вартости й наш спосіб ділання має тісний звязок з нашими виборами. Психологи шукають за цими причинами, котрі є підвалиною нашого звичайного поступовання й котрі показують наш характер. Через осторожність и методичний пригляд, вони уникають помилки, котру роблять ті, що контентуються одним актом, щоб осудити характер людини, але вони рідко можуть перейти границі можливости.

Коли розходиться про відчуття, що спонукували Ісуса йдучого по шляху терпіння й вмираючого за нас на хресті, то ми можемо дійти до певности, бо маємо св. Письмо, котре було натхненним Св. Духа. Св. Павло пише що "Він (Ісус Христос) був послушний Свойому Отцеві аж до смерти" (Фил. 2, 8) й що "Він віддав себе за нас на приношення і жертву, Богу на солодкі пахощі." (Еф. 5, 2).

Ісус дістав приказ терпіти. Він був послушний: "Хай буде воля Твоя." (Мат. 26, 42). Ісус терпів задля любови до Отця: "Та щоби пізнав світ, що Я люблю Вітця, і як заповідав мені Отець, так я роблю!" (Іоан, 14, 31). Ісус терпів, бо Він і нас також любив: "що мене полюбив і віддав Себе за мене" (Гал. 2, 20). Ісус сповнив й заповіди справедливости, бо Своїм терпінням Він задоволив Отця, котрого гріхи наші образили: Він направив то, що ми знищили!

Така то була роля Христа: Первосвященика й живої жертви, через послух, любов й бажання сповнити в муках всяку справедливість всякого правила й приказу.

3) Діла людей:

Ми добре розуміємо діявольський дух Іродів, завистну ненависть моральности Пилата. Але ми не розуміємо так легко зради Юди. Юда, толом, може й священиком; толом, може й священиком; він був щоденним свідком добрих діл Ісуса, він бачив Христову любов, й він таки віддав й зрадив Сина Божого знаком любови: поцілунком! Він запродав Христа за 30 срібняків мов невільника. Яке то грошелюбство! Яка то страшна невдячність!

Данте, поет італійський, котрий особисто ненавидів невдячність, кладе в своїх творах, Юду й його злочинства на саме дно пекла!

Пилат також відограв ролю. Він був боягузом. Він боявся, щоби євреї не заскаржили його перед цесарем! Видимо також і товпу людей, що переслідують, ображають и катують Христа.

Ненависть й завість ними провадить. Але не всіж рівно винні, бо провідники єврейські знали, що Ісус є Месією, котрого Бог обіцяв їхнім предкам в Старім Завіті. Ці провідники зворушили ту товпу або масу народа проти Христа, бо невчені жиди й поганські римляни, що були присутні, не знали, що Він є Месія! Провідники мають більшу відвічальність все ніж ті, що під ними.

Коли я дивлюсь на Христа в муках і на хресті, то що мене застановляє, це є та надмірна віддаль між Христом-Царем і тими, що Його мучать.

Ісус був й є Богом. Він був й є вічною добротою. Він був й є вічною силою, а ми є немічні. Він все й всьо знав й знає, а наше знання є помішане нераз з неправдою й помилками. Він всьо видів, а ми мусимо трудностями дійти до правди. Він Сином Сотворителя, а ми простими сотворіннями!

Ісус був й чоловіком, але Його чоловічість, людська природа була тайно злучена з Словом Божим. В Його людській природі Він мав перше місце між сотворіннями. Він був королем всіх людей, ангелів. Він був без гріха й плями, повний ласки й знання, без хиби й помилки! На землі, на цім світі Він безнастанно дєлав добро!

Якщо образа міряється після достойности особи ображеної, як і після недостойности тих, що ображають, який то був превеликий той гріх, що його поповнили ті люди, котрі замордували Ісуса й забили на хресті?

В цій драмі, християни, якаж була ваша участь, бо Він терпів за наші гріхи. Грішник все був, є і буде убійником Ісуса. Нині перед хрестом присягнім всі, що ми будемо втікати від гріха й покутувати аж до смерти.

ВІСТИ З СХІДНОГО ТОРОНТА, ОНТ.
Примірні хрестини в панства Івана і Анни Стефанчиків

Родичі справили їх для свого синка Михаїла, Івана; св. Тайни хрещення уділив о. Н. Кушнірик в церкві Пресв. Евхаристії дня 25-го лютого. Хресними родичами були п. Петро Стефаник і пані Л. Козловська. З нагоди цеї радісної хвилі панство Стефаники зробили дуже гарні хрестини свому синкові, спросили велике число гостей, котрі гарно забавилися та щедро обдарили малого похресника. Також при сій нагоді гості зложили $8.00 на українські часописи, з чого призначено на "Будучність Нації $2.00. Усім жертводавцям щира подяка, а маленькому Михаїлові щасти Боже на многі літа.

Гість

НЕСПОДІВАНКА ПАНСТВУ

Односельчани з села Демарочі, повіт Тернопіль, котрі переважно належать до парохії в Іст Торонто, за старанням пані А. Сороколіт, пані М. Прокопович і пані Н. Васильхова, справили 15-літній ювилей супружого життя панству Бабіям, котрі мешкають на Новім Торонті. Несподіванка відбулася дня 4 березня, в неділю пополудни, з дуже гарною та примірною забавою. Шановні ювиляти всім щиро подякували за дуже гарний дар, котрий вручено їм від односельчан, від приятелів і родини. Всеч. о. Н. Кушнірик зложив їм щирі побажання і уділив їм благословення на многі літа. Гості відспівали ювилятам многая літа. З цеї нагоди зібрано на пресовий фонд "Будучности Нації" $2.00.

Нашим ювилятам щасти Боже на многі літа!

Гість

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
КВІТЕНЬ, 1945

15	**Н**	**2**	**Неділя 4 Посту**
16	П	3	Пр. Никити ісп
17	В	4	Преп. Иосифа
18	С	5	Мч. Теодула (Покл.)
19	Ч	6	Ев. Евтихія
20	П	7	Преп. Георгія
21	С	8	Ап. Іродіона
22	**Н**	**9**	**Неділя 5 Посту**
23	П	10	Мч. Терентія
24	В	11	Сщмч. Антипи
25	С	12	Преп. і исп. Василия
26	Ч	13	Сщмч. Артемона
27	П	14	Св. исп Мартина папи
28	С	15	Ап. Аристарха
29	**Н**	**16**	**Неділя Квітна**
30	П	17	Преп. Симеона

УСТАВ

15. Неділя 4 Посту: Гл. 4, Єв. утр. 1. Сл. Божа св. Вас. Вел. Ап. 214, Єв. Мар. 40.
18. Середа вечером: Утреня з ПОКЛОНАМИ
22. Неділя 5 Посту: Гл. 5, Єв. утр. 2. Сл. Божа св. Вас. Вел. Ап. 321, Єв. Мар. 47.
29. Неділя Квітна: Всеночне. Уся воскресна служба опускається. По 50 Псальмі на Утрені, благословення лози, яку роздається на Каноні підчас мирования. Сл. Б. св. Івана Золотоуст. Ап. 246, Єв. Ів. 41.

АЛЬВЕНА, САСК.
Поминальне Богослуження по бл. п. Емілії Романко

В суботу 3-го лютня, в місцевій церкві св. Михаїла Всеч. о. В. Чарний відправив заупокійну Службу Божу по бл. п. Емілі Романко, що упокоїлася 3-го січня. По відправі відбувся поминальний обід у панства М. Недзельських. При тій нагоді на заклик п. М. Лозинського зібрано $31.01 на нашу пресу. З того призначено половину на Будучність Нації. Жертвували. По 1.00: Всеч. о. В. Чарний, М. Недзельський, П. Заболотний, М. Лозінський, М. Романко, Мик. Юзик, Мих. Трач, пані О. Трач, Гр. Підскальний, К. Буртний, Ів. Юзик, Й. Соловій, К. Недзельський, М. Вінтоник, пані М. Рогачук, Із. Лозінський, Ф. Залещук, Р. Недзельський, С. Залещук, С. Юзик, М. Залещук, П. Романко, О. Романко, Ів. Ґураш, пані М. Каламаца, І. Симак, Г. Підскальна, Сл. Романко. По 50ц., пані Й. Соловій, Е. Яцишин, С. Залещук, І. Лозінська, А. Байда. По 25ц. пані М. Залещук, пані А. Юзик пані Й. Жмуд.

Усім жертводавцям сердечна подяка.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
Прощання на відході за море

В неділю дня 4-го березня брати, сестри і шваґри зійшлися попрощати Мирона Калиновича. Мирон родився в Ételберт, Ман. В 1923-ім р. родичі його перенеслиса до Ґримзбі, Онт., звідкіля й покликано його до воздушної фльоти. Летунську школу укінчив у Риверс, Ман. і вислано його з відси за море. При нагоді прощання Мирона присутний шваґер пана Калиновича спімнув так само і про українську пресу і зложили як слідує: батько Мирона Калиновича, Стефан Калинович 50ц. Ю. Гальчук 50ц., О. Кутко 50ц. Р. Шуст 50ц. По 25ц.: Оля Гальчук, Р. Гальчук, Н. Калинович, П. Калинович. Жертводавцям щира подяка, а Миронови Калиновичеви доброго поводження за морем.

Присутний Ю.Г.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ПЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
Про Згіршення—II.
(Продовження)

Вони, через твої слова, будуть думати чи може навіть й бажати злих річей! Загально говорячи, даємо згіршення тоді, коли через нас наш ближній допускається гріха.

Гріх згіршення є нині дуже сильно розповсюднений в усіх верствах суспільности. Стрінути сей гріх можна на полі, публичнім місці, в хаті, в школі, всюди. Є люди, що все клянуть, присягаються, бігмаються, говорять стало брудні слова й то нераз в присутности малих дітей, так, що то згіршення переходить з роду в рід. Грішать згіршенням ті, що висміюють релігію, обсуджують священиків, єпископів, насміхаються з релігійних практик та зі святих річей чи осіб; грішать, що підкопують повагу нашої св. Церкви; грішать ті, котрі говорять неправду або фальш переборщують, сіючи ненависть й роздор в родині, бунтують брата проти брата, родичів проти своїх дітей. Грішать згіршенням ті, що до церкви не ходять, хоча можуть, не приступають до св. Тайн. Головно дуже тяжко грішать ті родичі, що самі ні не ходять до церкви ні не приймають св. Тайн і тим самим дають велике згіршення своїм дітям.

Коли глядимо на нинішнє суспільне життя, то здається, що люди тільки на се жиють, щоби один другого гіршити. Колиб ми могли так вглянути в пекло, де мучаться страшно прокляті люди, то вониб всі майже до нас закликали: "то через згіршення, що нам други люди дали, ми тут знайшлися. Так страшно сей гріх є нині поширений.

Згіршення є більшим злом, як ми собі думаємо. Той, що допускається сього гріха, то нападає та убиває найбільший скарб свого ближнього, найцінніше що наш ближній має, а саме убиває його душу. Це, що надає життя нашій душі, се ласка освячаюча. Убити це Боже і надприродне життя нашої душі, вистарчить допуститися один раз тяжкого гріха. Отже, дати злий примір або до злого намовити ближнього, це значить убити його душу, свідомо й добровільно зробити його ворогом Бога, невільником злого й учасником вічного прокляття.

Розбійників, що нападають на подорожуючих уважаємо за великих злочинців. Й це правда. Однак й це правда, що чоловік, що дає згіршення є також дуже а дуже великим злочинцем, бо він не лише убиває тіло, але й заразом наносить смерть душі, засуджуючи її на вічну нещасливість.

Чоловік, що дає згіршення, прямо нападає на Христа. Христос є Спасителем цілого людства. Народився в Вифлеємі, жив тут на землі тридцять три роки в нуждї, покорі й терпіннях, вкінці став розпятий між двома розбійниками, пролляв свою кров… й це все на що? Щоби спасти нашу душу. І так, чоловік, що робить згіршення видирає ту душу, що належить до Христа з рук Його, а кидає в руки діявола.

Кождого року тисячі місіонарів йдуть слідами Христа, полишаючи свою рідню, товаришів, все, що мали найдорожче задля поширення віри. Йдуть в далекі краї, дикі, некультурні, щоби ратувати душі для Христа. А чоловік, що дає згіршення, в своїм домі, між своїм народом, десятьн відвертає від Христа, убиває многі душі й видирає їх з рук Христа. Чи може бути що

страшнійшого, огиднійшого? Виповісти війну невинним душам, се робота сатани.

Кільки то по наших родинах нераз самі родичі дають згіршення! Самі родичі клянуть, проклинають своїх дітей, що слово, то проклін. А які то нераз неприличні жарти ведуться в присутности дітий! Звідки наша молодь так скоро псується?

Сам Христос дуже строго питнує тих, що дають згіршення: "Горе тому, котрий дає згіршення! Хто згіршить одного з тих менших…, краще булоби привязати йому камінь до шиї та кинути в море." З сих слів видимо, як то Христос буде судити строго тих, що дають згіршення.

Оповідають, що один бібліотекар, задля земського зиску, продав много злих книжок проти релігії та проти добрих обичаїв. Коли приближався час, що мав він померти, мав сказати таке: "Коби то я мав оплакувати свої гріхи, то це булаб надія на Боже милосердя. Але чи не вкарає мене Господь Бог за так много душ, котрим давав я злі книжки?" Правда, кільки [illegible] священики напоминають перед читанням злих книжок, часописей? А хто то наш український нарід так здеморалізував, роздвоїв? Чи може ті, що читають добрі книжки, часописи та ті, що ходять до церков? Злі книжки, часописи не лише нашу душу запропащують, але й цілу нашу суспільність ведуть до пропасти. Ми, коли любимо ближнього й наш український нарід, коли ми залюбки мали звичай невинного відвертати від добра й справляти його до зла через злі книжки, часописи, схаменімся. Своїм злим поступованням ми наслідуємо розбійників. В годині нашої смерти всі ті души, що ми їх згіршили, довели до вічного прокляття, станучь свідками проти нас на Страшному Суді. Це не буде жартом стати перед Христом, Сином Божим, знаючи, що ми довели до загибелі много душ, за котрих Христос пролив свою св. Кров.

Коли Каїн убив Авеля, свого брата, Господь сказав до Каїна: "Каїне, де твій брат, Авель, що ти з ним зробив?" Так і буде з нами на Страшному Суді. Що ти зробив з душею твого ближнього, котрого ти втягнув до злого? Батьку, ти мав четверо-пятеро дітей, як ти їх виховав, де вони? Ти мав їх поучати, давати їм добрий примір, посилати до церкви, учити добра [illegible] вони? Де вони, ті души котрих ти запропастив?

Кінчаючи розважання про згіршення, наводжу слова самого Христа, "Горе, тому чоловікові, що дає згіршення". Не забуваймо тих слів. Коли ми мали то нещастя, що зпсували чи згіршили свого ближнього, то направно се [illegible].

(Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(28)

Не гнівайтесь, сестрице, що проситиму вас, щоб ви написали кілька словець до моєї рідні… я не маю ще сили рушити рукою…

Дуже радо, але ще мушу оглянути кількох ранених. Добре?

Дуже вам буду вдячний.

Пішла спокійно поміж хорих, несучи поміч оцим нещасливим. Олекса проводив її очима. Приглядався з якою терпеливістю і лагідністю кождого обслугувала; оцего прикрила, тамтого підвела, одного напоїла, другого обандажувала, до іншого заговорила, а робила це все так спокійно, так любо, начеб не була це людина, а ангел. Не звертала уваги на шорсткі слова, що падали з уст деяких ранених, а тих, що нарікали, вговорювала.

Не журіться. Бог милосердний не забуде й за вас.

Під стіною, коло дверий счинило двох ранених сварню.

Підбігла до них.

–Чого ви сваритесь, приятелі?

––Він мені витягнув папіроса, промовив один.

І за дурного папіроса, ви підносите бучу? Ви, мужчини, жовніри… Не сором вам? І думаєте, що Христос буде благословити нас, коли ви нарушуєте Його святий закон братньої згоди. Тепер саме більш як колинебудь треба нам взаїмного вирозуміння і згідливости. Там пропадає рідний край,а ви воюєте о марного папіроса…?– Оба загоромлені, вмовкли.

Золота у неї душа думав собі Олекса. Що зневолило її тут мучитись серед оцего гамору і болю?

Втім внесли на ношах до салі якогось тяжко раненого. Підійшла і перекинувшись з ними кількома словами, повела їх за собою. Поклали його на останньому ліжку під стіною. Довший час була коло нього, обмила, перевинула його і аж щойно тоді прийшла до Олекси. Розвинула папір і сіла на стільчику.

До кого має бути лист?

Олекса надумувався.

– До батьків?

Хай буде до батьків промовив, ховаючи очі, гейби стидався. Зітхнув і став диктувати. Сестриця не підводила очий, а писала слово в слово, що їй диктував. Коли лист був в цілости написаний, встала і прочитала його в голос.

Постій, 30 січня, 1919.

Найдорощі Тату й Мамо!

В цьому місяці пишу вже одинацятий лист до Вас. Лежу ранений у шпиталі. Рана поволеньки гоїться, та не скоро ще буду міг піднестися. Не довелося зайти до Вас бодай на часок, подивитись на Вас, привитатися. Бог покерував моїм рішенням і я, замість вертати до хати, станув на службу рідній Батьківщині. Простіть, не гнівайтеся, рідний край в огні, а так мало іде на ратунок. Рад би я ще з Вами побачитись, пожити, осолодити Вашу старість. Відпиніть, змилуйтеся. Передайте поздоровлення для Оленки.

Цілую Ваші руці. Ваш син
Олекса.

Дописка.

Молиться за мене, щоби Ісус позволив мені вернути ще до дому й Вас, здоровими застати.

Сестриця зложила лист і вложила у коверту, та заадресувала.

– Щиро дякую,– сказав, коли вона забираючи зі собою лист, відходила.

Пробував зібрати думки, щоби нагадати собі щасливі хвилини з дому, але надармо. Розмови й зойки ранених, наче чорна хмара налятала на його голову й розсівали щасливі спомини. Хотів бодай заснути й приспати своє горе, але й це не вдалося. Бився з розсипанними думками, що давили його тяжким тягарем і непокоїли. Щойно в вечір, по лікарських оглядинах і свіжім обандажованню заснув. Та був це сон томлячий, повний страхітливих привидів.

Другого дня рано збудив його переразливий крик, що виходив зза стіни. В першій хвилі думав собі, що це ворожий напад, тимбільше що в ночі снився йому бій з ворогами, але коли розглянувся по салі і переконався, що все було в порядку, а крик втих, успокоївся. Всну́ти вдруге вже не міг. По якімсь часі війшла до салі сестриця, а за нею жовнір, несли хорим снідання. В цюю ж мить почув знова зза стіни вривані стони. До нього підійшла сестриця і поставила на столику горятко молока і булочку.

– Сестрице, що це за стони?

Це операція.

Чия?

Он [illegible] не принесли на ношах.

Ранений?

Так, під Жужілем біля Белза. Чи повірите, що за відважний хлопець. Підчас відвороту наших частин на Сокаль, він заховався в Жужіли зі скорострілом. Коли вже ворог дійшов до Кристонополя і готовився переходити Буг, він в Жужіли пустив скоростріла на задню сторожу ворога

Чудесно.

– І ворог мусів відступити аж на Белз, а наші військa заняли становища кругом Белза.

А як він тут дістався?

Дістав три кулі в руку, вище лікття і місцеві люди скрили його у себе.

– Скрили…? Боже їм заплати за це.

Ворог з пімсти спалив пів села, а люди його не видали.

Обоє задумалися. Стони повтарялися

–Щож оперували? перервав урочанку Олекса.

Страшно сказати. Знаете, дрож проймає…

Кажіть, кажіть.

– Руку…

– Може відтинали?

—Так.

Ліву?

Ні, праву.

Бідний…

Закрила лице рукою, витягаючи хустинку. Олексі стало ніяково. Порівняв своє каліцтво з його і пересвідчився, що тамтой без руки більше нещасливий. Ще щоби бодай ліва а то права.

Богато жертв і крови коштує воля, – промовила сестриця, і подалась у двері до салі звідки неслись стони.

Коби хоч не надармо подумав собі Олекса, перехрестився і став молитись. Не забув споминути і за цего брата-героя, що жертвував праву свою руку за рідний край.

Снідання сьогодня йому не смакувало; молоко видалось гірким. В очах стояв йому цей бідний народній каліка, без руки, зі скривленим з болю лицем і сумними очима.

– Мусить прийти воля вертілось йому в голові, – ми платимо за неї високу ціну, згарищами, каліцтвом, кровю, а може й хвилевою руїною. Без жертв, нема нічого. Навіть сам Спаситель за волю людського роду заплатив своєю святою кровю…

Перервав свої думи, бо до салі війшов лікар і почалась візита. Приступив до нього лікар.

Як здоровля, пане четар?

Дякую, лпше.

Горячка спала – сказав, кидаючи очима на орієнтаційну картку, що звисала на стіні над головою Олекси.

– Рана також менше болить мене.

– Апетит? Бачу снідання не тикали?

– На разі ще не хочу їсти. Трошки пізніще… звинявся Олекса.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirуk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

We're All Human!

"After all, we're human, aren't we?" Such is a common slogan of today used by us as an excuse or alibi for many a mistake or even sin. We do not intend to phycho-analyze the word "human" taken in that sense. Our intention is to speak of what may be called "the Human Fact." In doing so, let us quote one of the greatest phychologists the world has ever given birth to, i.e., Pascal: "Man is a *weed*, the weakest one in the realm of nature, but he is a *thinking weed*. It is not necessary that the whole universe arm itself to destroy him, for a vapor, a drop of water is sufficient to kill him. However, even if the universe were to destroy him, man would still be more noble than what killed him, because he *knows* that he is dying; and as to the advantage that the universe has over him, it is *unknown* to the universe itself."

It is interesting to compare these words of Pascal with those of a more recent free thinker who said: "What is not thought, is but nothing; since we cannot think but thought and since the words we use can express but our thoughts, it is therefore an assertion which cannot have a meaning. However thought—a strange contradiction for those who believe in time—geological history shows us that life is but a brief episode between two eternities of death, and that, in this very episode, the conscious thought did not last and will last but for a moment. Thought [illegible] in the midst of a [illegible] but it is [illegible] which is all."

We do not attempt here to discuss [illegible] philosophy of the late Henri Poincare, but these words taken from his work "The Value of Science" put in evidence the mysterious fact of man.

Yes! many a mystery is in man, who is a being full of weakness and grandeur!

A) *Mystery of time and space:*

We really are sure that man was the last one to come in the series of living beings or creatures on earth. But how did man appear? When did man set foot on Earth? Such are the questions which preoccupy Science since centuries and to which Mother Science answers with childish murmurs. Science tells us that the apparition of Man on earth could go back to some tens of thousands of years, a duration which at first seems like a fabulous antiquity, but is almost nothing when compared to the duration of the geological times which must come up to hundreds of millions of years.

As soon as Man appears, the scale of time becomes shorter. The basic unit of time, before Man, on Earth, was a million years; for Man, it will be a thousand years (basic unit) at first; then, when he'll know how to write history, it'll be but a century; and when he'll consider himself, the basic unit will be in a small number of years…the year!

And what is man's place in space? —The powerful telescopes of our astronomers have revealed the existence of worlds which are measured by lights which take years to reach us! On the other hand, the study of atoms has given us the secrets of these infinitely microscopic worlds which are as mysterious as they are unclear and which float in spaces where reigns a terrifying silence. A modern scientist has calculated that man holds the middle between the atom and the biggest star known. Man indeed, according to this English savant, would be 10.5 powers bigger than an atom and the star 10.5 bigger than man (100 billions of billions!!!)

B) *The mystery in itself*

Psychology has undertaken to give us a methodical classification of our intermixed states of souls. But let us not forget ever this judicious remark of a great physiologist speaking of the researches of his collegues: "They are but coachdrivers who know the streets and the house numbers without knowing what is going on inside.

First of all, what is terrifying is the number of pieces of our human organism.

1) *Reason (intelligence)*

We have (as men human beings) an intelligence and it is speculative (thinking just to think) and practical (thinking in order to do something). Both are able to grasp (in a way) infinite objects (with means and diverse operations which determine the diversity of arts and sciences.

2) *Will:*

We have a human *will* (will power), whose basic unit is the search for our own good, but which [illegible] the influence of the objects [illegible] to it by reason appears [illegible] will [illegible] capable of [illegible] and whose ways of accepting are many: natural willing and willing by choice: to simply consent and to command; to decide and utilize; to enjoy in peace which ends an action.

3) *Sensibility:*

Besides our external senses (eyes, nose, ears, etc.) whose moral and religious practise depends on ourselves, we find this moving and flowing matter of our internal senses, i.e., of our imagination whose fantasies are known and of our instinct so submitted and so hidden.

4) *Passions:*

Passions of concupiscense (weakness, result of original sin—) with their sudden outbursts, their unceasing waverings between love and hate, desire and rebellion, joy and sadness. Passions of struggle, ambition, discouragement, fear, bravery, anger, etc…

5) Finally, *Revelation* teaches us all to acept a new realm. A source of sin contaminates with its moral microbes this whole living mass from our reason to the last one of our passions. This river of moral lava does not change the intimate nature of things, and man is always man, but the power of that source is such that theology, in order to give us an idea of it, has found but the analogy (similarity- likeness) of a fire which works amidst dry branches. Before these natural energies, so beautiful, but at times so unfortunate, let us recall the high and diverse exactions (duties) of faith, hope, love, and we'll understand the fear which grips certain timid souls!!!

C) *Mystery of an ideal to be realized:*

The world makes personality consist in the possession of certain goods, while personality really consists in "*being someone*"! Yes! man is great not because of what he has but because of *what he is!*

Man will never fully be a person, a human being but in the measure in which the life of reason and liberty will dominate in him the life of his senses and passions. Without that, man will remain the slave of events, circumstances… incapable of self-guidance! Without that, man will live the egotistic life of his passions, making of himself the centre of all. Some philosophers have almost foreseen that the full development of our poor personality consists in retiring away from what is sensitive (of senses). However only the Saints have understood that in order to acquire a true personality we needs must lose ourselves in God, who alone possesses personality in the strict meaning of the word, because He *only* is absolutely independent in His being and action. Therefore in the order of knowledge and love, the Saints tried to apply, in a way, to their own personality, that of God: (the personality of God they tried to die to themselves in order that God may reign in them!

Only the Son of God Incarnated is our model and our all. In Him is the final abode of that p r o d i g i o u s personality of which history never had, nor will ever have so fine an example. That and such is the ultimate reason or cause of the infinite majesty of this "I" which is becoming only to Christ: "I am the Way, the Truth and the Life"!

Fr. Nick

Human Suffering...

Since Adam's fall, men suffer all! Of course, more or less do we all suffer at times in life.

I) *What is suffering?*

To suffer is to feel in one's self a certain lack or limit. Lack of what one loves; limit referring to what one loves. To suffer is to be wounded in one of those countless loves which compose us. It is to feel a privation and a limit; either in the things we have possessed, or in those we need, or in those which we want. Suffering comes to us as through our past, for our deeds follow us. It comes into us though the uncertainty of the future. It is present in our work, or pleasures; [illegible] love, [illegible] friendship… It eats into our body, strangles our mind, makes our heart weep…

Suffering is, in a way, a *reality*, as powerful as we; a hostile and adverse reality, which is in us and against us. The Stoics of old tried to doubt of this reality in order to better triumph over it in practice. Said they (Stoics, i.e., cold and proud philosophers) "First of all do your duty which depends of you, quiet as to the rest of things, obey the law which rules without love the whole flock of beings!"

There is in these their words a paradox (contradiction) of the will, which does not change the eternal truth of things. This their philosophy is also cold and did not satisfy men. So a poet was right in saying: "An immense hope has passed though the Earth: in spite of ourselves towards heaven, we must lift our eyes!"

A religion which reigns for years amongst Oriental peoples, i.e., Buddhism, has but one goal, that of relieving man of suffering. A Buddhist's mind is not occupied by God or the world. He knows but one thing: "How can I in this world of grief, deliver myself from suffering?"

"Here is o monks, says Buddha the holy truth on suffering: birth, sickness, and death are sufferings. They are not but shadows cast upon life by suffering. There is not a stage in our short existence, not a form of our activity which are not fastly linked with grief. Such was at the beginning of time the pitiful state of humanity, and such will it be for always…"

And that is why the life which Buddha will teach will be a life of Deliverance for entering into nothing… not the nothing of which speaks St. John of the Cross and which prepares to receive the "Whole" (God), but the nothing which is made: "In order to at last breath of silence and the night

Why then did we stop to study this Hindu thought, this negative gesture? — It is because this gesture is nowadays taught to us by writings founded on pessimism (i.e. to see everything in black), by writings in which amongst idealist and rosy aspirations, discouragement, the desire of death, and [illegible] for total destruction are glorified. Through all means (i.e. philosophy, religion, art) man has always wanted to evade the prison of grief or suffering. The latter appeared to him as a hateful foreigner in the universal harmony of a world of order and goodness, where each being seems to tend by nature towards its completion. The human mind alone, be it full powerful and calm, can give to this problem of suffering but a cold, incomplete and poor answer!

What help can the mind offer when one has been hurt in love? Is not this love-wound worthy enough of being helped by something more than just a pale reflection of a created intelligence???

The only one who can really make clear to us this problem of grief and suffering is our God, who is greater than our hearts. That is the reason why a Christian completes and enlightens with the help of God his natural knowledge of grief.

For a Christian suffering does not cease to exist in theory as well as in practice. On the contrary, it exists for him even more than for any one else: he feels it more than anyone else, because his soul is purer and consequently less distracted, less absorbed by things which are different from this grief. He knows it. He understands it. He must handle and conduct this horrible thing, even go as far as loving it (suffering), looking for it, because its mystery will help him to go over himself in order to throw him more quickly into God.

Man is an apprentice and grief is his boss or master. It is a mystery like that of his faith, a mystery made to augment his faith, hope, love, merits.

II) *The Christian answer.*

The link between suffering and supernatural life is not essential or absolutely necessary, for many suffer, but still do not become any better. How many also suffer like the damned in a spirit of revolt and despair! Alas! their number is hugely great!

Moreover supernatural life, at the morn of Time, existed without suffering and grief. A voyager as well as a pilgrim "en route" towards heaven, Adam was to get there by the highways of joy. However, sin came along and devasted all!

At the beginning of the world, supernatural life was displayed without any obstacle and with ecstatic bliss. Suffering came through the stain caused by sin. It is then not God who created suffering and grief. Nothing which tends towards imperfection can have for its maker the Perfect Being (i.e., Creator). Through Adam and Eve, we are the ones who made it enter into the world. It may be called a product of human industry stamped with the poverty and ugliness which are like our trade-mark!

Man, by destroying through his own rebellion the world's order and harmony solidly built himself in suffering, but God "married" this s u f f e r i n g ! It was not enough for God to re-establish a troubled order: He wanted to hide Himself in suffering so that He could establish another new contact with us.

Suffering is nothing else then but God being NEAR, because He desired to come to us sinners in what was punishment and make suffering a means of acquiring merit and salvation.

For a true practical Christian, suffering is a visit from God. A Christian knows that it is a privation of this world and that, containing nothing of the latter, it cannot contain anything but God Himself!

Suffering therefore becomes a sort of a "*sacrament*" in which the Eternal Being comes to us, carried on the throne of nothingness, a privation, an absence, in which a *lack* of an object which is loved, possessed and desired, means or signifies God and may produce divine grace!

Suffering is an enigmatic sacrament… It is the veil before nothing, and a partial death, if it is not accepted as a sacrament, as a visit from God: if we do not seek behind it the mysterious and exact intention which the Lord has put in its shadow, suffering produces in our being, not the holy miracle of grace, but the merited death of the general punishment to which it is an answer. That is why suffering cannot be but something divinized. All suffering has a character and mark of redemption and who does not accept it, resembles those who use blessed and holy things for vulgar and profane uses; it is a kind of a sacrilege added to a misunderstanding.

Suffering is a sacrament of trial. In it, the trial is what tries, i.e., judges, decomposes and weighs the value of our soul and faith. In other words it is an exhibition of what we really are and of what we wanted to keep of God in us: a demonstration going through our body, blood and soul and which ends

by progress or a fall.

The question of human suffering is clear enough. We cannot misunderstand its meaning. This suffering which stops the blood in our veins must be the annunciation of something much greater. It is strong and clear enough so that we may reflect upon (i.e., think seriously) this visit of God! It is a God who knocks hard, but a God who knocks at *our* door! A God who knocks at our hearts and who knocks with His own heart against ours… It has been also said: "Tell me what you suffer and I'll know who you are, because then I'll know what you love and how you love!"

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) The Gestapo enjoys killing priests and Catholics. Well! so did Nero! But who won?

2) In the USSR. the III. International is not dead, but just under a "local anaesthetic." Other parts of that "body" are quite active and full of life. Proof?—The attempt at a second revolution by Reds in Spain!

3) DeGaulle ordered the French Reds to lay down their arms. They do not like it, for how can they stage a revolution without weapons?

4) Natural brothers are Russia's modern and systematic atheism and Germany's Neo-paganism. Their common enemy is Catholicism which is like an anvil which wore out many a hammer of persecution!

5) Russia's attacks upon the Vatican are a lot of good publicity for the latter. He who is dissatisfied with all others but himself, cannot be right; people can see that!

6) The Toronto Telegram is certainly not pro-Catholic a paper, but we like its genuine anti-Red attitude. In defending Generalissimo Chiang Kai-shek, it writes: "The difficulty with the Communists in China, as in Canada, is that they owe their allegiance *not* to their own country, but to a foreign power. A *patriotic* leader may properly regard them as a danger to his country!"— How true!

7) An unbiased reporter is complaining about the criticism showered by pro-Reds on his accurate articles concerning Russia's policy. I would here say, he is in the same bag" as we, true Ukes. His telling the world about true facts cannot be digested by those who want to get rid of democracy in Canada and make us bow under a foreign yoke.

8) As far as Russia's imperialism is concerned, we can frankly say that its past is a genuine index of its future. So, why split our heads trying to find out what are the intentions of the lords in the Kremlin? They are playing the Tsar's game!

9) The Red Dictator wants to make war forever impossible. Sure, after "stealing" so much territory from other small nations, he would not like to lose it easily!

10) If the coming peace be unjust again, there will be another war sooner or later… a war of revenge! And it will take a lucky scientist to invent a super-weapon which will not need great armies to man it. We must have a Christian and not an atheistic peace!

11) The Soviets say Rumania is not fulfilling the armistice conditions. Fulfilling them would mean to become a communist country. Then Russia would be satisfied!

12) Moscow now attacks the Swiss. It seems everyone is wrong, except the USSR! It is a moral miracle how our leaders manage to be patient with the lords of the Kremlin. Let these not forget that our patience is not infinite!

(Editor).

PAUL BOZYK,— EDITOR,
78 DISRAELI ST.,
WINNIPEG.

ANOTHER LETTER

The following is a letter from a boy who was captured by the enemy and is about to be shot for spying. The boy is only 22 years old.

"Adored Family—

I am going to be shot soon now, at noon. It is now 9:15 a.m. This is a mixture of joy and sorrow. Forgive me for everything the sorrow I have caused you, what I am causing you, and what I shall cause you. Forgive me for everything—for the evil I have done and for all the good I did not do.

"My testament will be short: I adjure you to keep your Faith. And mind, no hatred for those who shoot me. 'Love one another,' Jesus said, and the religion to which I have returned and from which you must not deviate is a religion of love.

"I embrace you all with all the fibres of my heart. I do not mention names for they are too deeply graven in my heart.

"Your son, grandson, and brother, who adores you.

Roger.

P.S. 10:15—I am calm, serene. I have shaken hands with my guards, a great pleasure. I am about to see the priest. Immense Joy. God is good.

TAKES 2nd PLACE

Miss Celeste Reznowski, Grade VII student at St. Nicholas School, took second place at the fifth annual oratorical contest of the Catholic Schools of Winnipeg, held at St. Paul's College Auditorium, Friday evening, March 23, under the auspices of Winnipeg Council, Knights of Columbus.

The judges' decision was given, before a packed hall, by prof. H. P. Armes, B.Sc., Ph.D., President of the University of Manitoba, representing himself and his colleagues, Mr. T. W. Laidlaw, K.C., Dean of Manitoba Law School and Rev. Fr. G. Fahey, S.J., of St. Paul's College. Mr. Ames avowed himself highly impressed by the consistent excellence shown by the contestants.

Eleven contestants participated in the contest. The contestants were of all different racial origins. It is with pride we congratulate Miss Celeste Reznowski on her fine showing and for not letting her school down. Also the Reverend Sisters of St. Nicholas deserve all the credit in the world. It was a fine showing for St. Nicholas School.

A minister was telling his congregation of the effects of intemperance, and said: "I hope the time soon will come when all liquor will be poured into the river. Now let us sing, No. 94, "Shall We Gather at the River?"

LENTEN CRABBINESS

"I wish Johnnie wouldn't give up smoking during Lent; he gets so awfully cranky," complained his younger sister to her mother. That remark reminds us that when an individual undertakes to do penance during Lent he is expected to be the one who suffers, not those living with him.

Surely the acts of penance during Lent are not intended to make us less charitable. If they cause us to fail in charity, they are an evil instead of a good. No one could spend a spiritually profitable Lent if charity is offended.

In fact, the benefit which Lenten practices bring to our souls is in direct proportion to the charity which inspires them. Giving up smoking, rising an hour earlier to attend Mass, abstaining from shows —all of these are of value insofar as they are done for love of God. If we forget—or only vaguely advert to the fact—that our actions are pleasing to God only when we do them because we love Him, we are just going through motions.

A simple but sure way of knowing how true are our Lenten practices is to ask the question: How often do I tell God that I love Him and that because I love Him more than I love myself I am willing to deny myself? And, with love of God motivating our daily deed it also will make us more loving and charitable towards those about us.

—H.C.

"Do you think this photo does me justice?"

"Well, yes - justice tempered with mercy."

DOWN THE SINK

The old doctor was heartbroken. Mrs. Ill has stopped by with a bad cold in her head. It was nothing unusual, so Doc poured her some medecine out of a big bottle in the back of his office. A few days later, he had been called to her home. The cold has settled in her chest.

"Keep warm, and take a teaspoonful of this in a glass of water every three hours," he had said.

But she got worse and died. And she shouldn't have. That's what hurt the doctor.

A short time after the funeral, he happened to be talking it over with Mrs. Well sister of the late Mrs. Ill, and he found out something just by accident It seems that Mrs. Ill hadn't taken a drop of medecine. She'd been pouring it down the sink. She hadn't stayed in bed as "Doc" had told her to. She'd been sitting up reading.

"Doc" was relieved in a way. His self confidence was restored. He wasn't responsible, thank God, for patients who didn't take his medecine.

Nor is the Catholic Church responsible for Catholics who don't follow her advice. She sets the law of God before her faithful and offers them every help she can. If Catholics break those laws, if they refuse the help of the Church, it isn't her fault, is it? Bad Catholics prove no more about the Catholic Church than Mrs. Ill's death proved old "Doc". If we wanted to learn about "Doc's" skill, we'd talk to the people he'd healed, wouldn't we? And if we wanted to find out about the Catholic Church's power for good, we'd have to interview the people who were following her advice good Catholics, that is.

If we hear a person cursing it's wrong to infer that his Church approves of cursing.

We Catholics point to that great friar St. Francis of Assisi, to St. Josaphat to St. Basil the Great, to St. Theresa, to the millions of devout Christians living in our fold, at peace with God and their neighbors. These are the ones who have lived and who are living according to the Catholic way of life.

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Must night prayers be said before midnight?

A. No. Whatever the hour may be, we should not retire without giving thanks to God for the blessings received during our waking hours, asking forgiveness for our faults, and seeking the Divine Master's protection.

Q. Is it proper for a Catholic girl to study medecine and become a physician?

A. Certainly; it is most desirable that there should be a number of good Catholic woman doctors.

Q. Do we know just when the Sacrament of Penance** (Confession) **was instituted?

A. We believe that the Sacrament of Penance was instituted on the day of Our Lord's Resurrection, when He spoke these words to His Apostles: "Receive ye the Holy Ghost. Who sins you shall forgive, they are forgiven, and whose sins you shall retain, they are retained" (John 20; 22, 23).

POSTAL CORPS ON PARADE

On a dull and chilly morning,
Stood the Postal corps in line,
On parade no packs adorning,
Every man of them felt fine.

Called to line up by the Sergeant,
Standing there so stiff and grim
Ready there, willing and ardent,
Duties to perform with vim.

Waited they both loyal and faithful
Not a man who blinked an eye
Never had they looked less playful
Ready there to do or die.

Then at last the Sergeant shouted,
"Listen men that you may hear!"
Fifteen men of you are wanted,
"Which of you will volunteer?"

Then without a moments pause,
No one stopped to wait or think,
Fifteen answered for the cause,
[illegible]

Peter P. Chomowsky

KITCHEN KNOWLEDGE
BY M.M.

ONE EGG CAKE

2 cups sifted Swans Down Cake Flour
2 teaspoons Baking Powder
½ teaspoon salt
4 tablespoons butter or other shortening
1 cup sugar
1 egg, unbeaten
¾ cup milk
1 teaspoon vanilla

Sift flour once, measure, add baking powder and salt, and sift together three times. Cream butter thoroughly, add sugar gradually, and cream together well. Add egg and beat thoroughly. Add flour alternately with milk, a small amount at a time, beating after each addition until smooth. Add vanilla. Bake in two greased 8-inch layer pans in moderate oven (375 F.) 25 minutes. Spread Chocolate Orange Frosting between layers and on top and sides of cake.

CHOCOLATE ORANGE FROSTING

2 teaspoons grated orange rind
4 tablespoons butter
2 cups sifted icing sugar
Dash of salt
1½ squares Baker's Unsweetened Chocolate, melted
3 tablespoons orange juice

Combine orange rind and butter, cream well. Add part of sugar gradually, blending after each addition. Add chocolate and salt and mix well. Add remaining sugar, alternately with orange juice, until of right consistency to spread. Beat thoroughly after each addition.

(All measurements are level)

ДО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ

ПРИ УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ І ЗЛ. ДЕРЖАВ

Головна Дирекція Осередку Української Культури й Освіти цим подає до відома українських студентів і студенток при університетах Канади і Злучених Держав, що Осередок Української Культури й Освіти у Винипегу призначив на рік 1945 суму $500.00, яка буде уділена як однорічна стипендія (сколаршип) тому з українських студентів—при будь якому університеті цих двох держав—, який (яка) викажеться а) високим поступом в науці, б) знанням чужих або славянських мов, в) викаже дійсний інтерес до української культури й освіти та г) заявить виразну охоту спеціялізуватись на поли словистики, журналістики або міжнародного права.

Стипендія може бути уділена лише тим кандидатам, які в часі подання аплікації вже перейшли на четвертий рік університету, або які покінчили курс університету й хотять брати дальший вишкіл для здобуття академичного степеня магістра або доктора певних наук.

Аплікації належить подавати по закінченні біжучого шкільного року на адресу Осередок Української Культури й Освіти,
Комісія Стипендії, П.С. 3113, Винипег, Ман., Канада
Ukrainian Cultural and Educational Centre, P.O. Box 3113,
Winnipeg, Man., Canada)

Форми аплікації можна набути негайно.

За Головну Дирекцію Осередку Української Культури й Освіти

Секретар
Др. Т. К. Павличенко
Канцелярія Осередку
612 McIntyre Block,
Ph. 94 100

ГУДІВ, САСК.
УКЮ в честь Т. Шевченка

Дня 18-го березня в укр. кат. галі відбувся концерт в честь Тараса Шевченка, який влаштував відділ УКЮ під проводом П. Александра Яцишиного, учителя з околиці Гудів.

Предсідником програми був Володимир Музика.

Програма була як слідує:
1. Хор: Заповіт
2. Вступне слово: Михаїл Ковальчук
3. Дек.: Сонце Заходить: Ірина Денесюк
4. Реферат: Григорій Музика
5. Хор: Роковини Шевченка
6. Дек.: Мені однаково: Василь Денесюк
7. Представлення Розрита Могила.
8. Скрипкове сольо: Видиш брате мій: Александер Яцишин, на рясні оплески виступав другий раз і відограв "Стоїть гора високая."
9. Пісня Дівчат: Ой у полі могила
10. Головний Реферат: Александер Яцишин
11. Дек.: Хто Шевченко: Ольга Олійник
12. Пісня Дівчат: Де Дніпро наш
13. Дек. 'До живих і Мертвих' Володимир Музика
14. Слово: Впр. Отця Бали ЧІІ., нашого великого гостя того вечора
15. Хор: Реве та Стогне
16. Дек.: Розрита могила: Анастазія Олійник
17. Кінцеве слово: Марія Музика
18. О, Україно і Боже щасти.

Предсідатель концерту подякував в імени членів УКЮ Всеч. о. Бали за так щирий і гарячий зазив до дальшої праці. Як рівнож подякував панх Ортинському, учителеви за щиру поміч у сім концерті, як також і панх Яцишиному, що не жалів ні часу ні труду, щоб успішно перевести сей концерт.

З доходу сего концерту передано 10 долярів на укр. радіовий комітет у Йорктоні на піддержання укр. програми через радіо.

Всі присутні, розійшлися домів задоволені з концерту.

Член УКЮ

В. Р. ЛАГОДА,
рядовик, помер з ран в Голяндії, 15 лютня, 1945. Мав 27 літ, походив з Винипег, Ман., за морем був від червня, 1944.

Б. СТАРОДУБ,
рядовик, син Михаїла Стародуб в Іст Селкирк, Ман., зістав забитий за морем. Мав 26 літ, був за морем від 1942.

ЙОСИФ СОСНОВСЬКИЙ,
арматцик, зістав забитий за морем 7 червня, 1944. Походив з Сифтон, Ман., мав 22 роки, був за морем від 1943.

АНДРІЙ КІНДРАТ,
лет. старшина, син Дмитра Кіндрата в Давфин, Ман., пропав за морем. Мав 22 роки, за морем був від лютня 1944.

Г. БЕРЕЖЕНСЬКИЙ,
л. капраль, котрий дістався був до полону в Гонг Конг, помер в одній з японських кемп. Походив з Винипег, Ман., за морем від 1941.

GRANDMA'S MOCK-MINCE PIE

2 cored, unpeeled apples
½ unpeeled lemon
1½ cups raisins
½ cups ground suet
¾ cup granulated sugar
½ cup Grandma's Molasses
½ tsp. salt
½ tsp. cinnamon
¼ tsp. allspice
¼ tsp. ground cloves
1-3 cup boiling water
1 beef bouillon cube
Pastry for one 9-inch double crust pie

Chop apples. Put lemon and raisins (except ½ cup) through food grinder. Combine all ingredients, including the ½ cup whole raisins. Bring to boil, simmer 30 minutes, stirring often. Cool slightly. Roll 2-3 of pie dough. Fit loosely in pie plate. Pour mince meat into pie shell. Roll remaining dough, cut in ½ inch strips. Arrange in lattice pattern, flute edges. Bake in hot oven (450 F.) 10 minutes, reduce heat to moderate (350 F) for 30 to 40 minutes.

A MESSAGE OF THANKS

WE WISH TO TAKE THIS OPPORTUNITY TO EXPRESS OUR SINCERE THANKS TO THE U.C.Y.L. FOR THE VERY BEAUTIFUL GIFT PRESENTED US ON OUR WEDDING DAY.

MR. & MRS. J. STASIUK

MISSIONARY SOCIETY OF ST. JOSAPHAT

The privileges of this Society are numerous. Let us consider them one at a time.

The first privilege is that High Mass is said for the living members of the Society. We are all aware of the fact that we need help on more than one occasion.

Prayer is a powerful weapon, however, Mass intentions, when in a state of good Grace, does more towards the saving of one's soul.

We are living in a fast moving world and young boys and girls, and our youth, are neglecting to fulfill some of their obligations.

I recall a recent incident in one of our large cities where a Catholic team played against a non-Catholic team. Our boys had gone to Holy Confession, Holy Communion, attended Mass, during which special prayers and offerings were given. The result was that our team won.

By becoming a member of this Society you will have Mass said for your benefit. Let's see if we can raise our membership everywhere. The fee is only $1.00.

Helen Lukiewicz, Elmwood $1.00

John M. Kosoris,
Chairman of UCYL of Manitoba

ОЛЬГА, МАН.

Дня 3-го березня с.р. відбулася працальна забава для п. і пані Гнат Миць, котрі весною вибираються до Биртл, Ман., де купили фарму. Було гарне число сусідів присутних, котрі хотіли попращатися з добрим сусідом.

Пращальну промову сказав п. А. Шевага і при тім вручив дарунок панству Миць від всіх присутних. Відтак слідувало приняття і забава.

При забаві згадала пані Миць, щоби не забути про Будучність Нації, газету котру вона все читає і дуже любить. Пані С. Антошишин зайнялася збіркою, котра винесла $5.20.

Усім жертводавцям належиться щира подяка.

пані С. Антошишин

НОРКВЕЙ, САСК.
Похорон бл. п. Марії Друшка

Дня 6-го березня 1945, умерла бл. п. Марія Друшка, маючи 89 років. Прибула до Канади 1905 зі своїм мужом, Іваном, котрий упокоївся 23 роки тому. Прибули вони зі села Бурдяківці, повіт Борщів, західна Україна. І привезли з собою трох синів, Романа, Пилипа і Гната, і одну доньку Анастазію, котра віддана за С. Грабчака, що тут фармарує. Покійна полишила крім синів і доньки 25 внуків і 10 правнуків.

Службу Божу і похорон відправив о. Н. Сірий. По скінченню похорону син покійної, Роман, запросив усіх на обід. Зійшлося гарне число людей. Зараз по обіді о. Сірий заохотив до збірки на українську пресу й зібрано $10.55, з чого припало на БН. $3.00. Збіркою занялись І. Маркевич і О. Черевик. Жертводавцями були: По 1.00: П. Друшка, Гнат Друшка, Р. Гуска. По 50ц.. Р. Друшка, С. Грабчак, пані С. Грабчак, Г. Коваль, А. Грабчак, М. Друшка, І. Маркевич, О. Черевик, пані П. Друшка, Гелена Грабчак, Катерина Грабчак, пані Г. Друшка. По 25ц пані Г. Коваль, пані І. Маркевич, пані О. Черевик, Н. Черевик, Вік Кравчинський. І Муший 20ц., С. Яцишин 10ц.

І. Маркевич.

ТИНДАЛ, МАН.

Місяць березень лишиться незабутним спомином в наших околицях, як доказ солідної праці нашого хору, який уладжував ряд концертів в Тиндал, Босежур і Лейдівуд. Збільшений хор, переважно наша молодь з УКЮ, під управою знаного і дуже здібного диригента нашого п. І. Мороза дали доказ в очах чужинців, що український нарід шанує свої традиції як релігійні так і народні.

Хор зложений з 35 осіб виконав свої завдання дуже добре беручи під розвагу, що більшість хористів перший раз були на сцені. Вступне слово у кожній місцевости виголошувала панна М. Галик.

Відчит про сучасне положення нашого народу в Европі виголосив гість, п. Тома Мельничук з Винипег. Соля, дуети і танки виконували панночки О. М. Батенчук, Ференс, Миколаїв, Долинюк і Козар. Як також вправи дітей випали дуже гарно. Кінцеве слово виголошував наш парох о. П. Кормило.

На особливу похвалу заслугує наша гостя, молоденька артистка, панна Оля Головчак, яка своїм виступом одушевляла слухачів і сим звеличала наш концерт, а головно нашу пісню в очах чужих, які винесли гарне враження про наш концерт. Ми вдячні панству Головчакам за їх прибуття до нашої місцевости, а головно молодій артистці. Яка ставить нашу пісню на вищий рівень в очах ріжних народів, які витають її появу на сцені гучними оплесками. Ми не раз подивляємо і хвалимо єдність других народів в Канаді. І приходить нам на думку чому то в нас так нема. Тому, що за мало в нас таких як Оля Головчак і її родичі. Що за мало в нас енергії до праці для свого народу. Замало в нас довіря до свого церковного проводу, за мало віри і посвяти, а багато сварні, критики з рамени людей, що за ледви можуть своє імя підписати. Нам потрібно людей ідейних, працьовитих, бо без цього ми загинемо. Тому шануймо себе і працюймо на славу нашого українського народу, на честь Богові і славу нашого будучого покоління!

Корнилій Боднарчук

В понеділок, 2 квітня, 1945, відбулися в Винипег, Ман., квартальні Збори УКЮ Манітоби. Світлина вказує нам учасників сих Зборів. Знимка взята на закінчення Зборів в салі під церквою св. Андрея.

Між тими пятьома дівчатами, що працюють в одній з східних военних фабрик Канади, три дівчини в першім ряді, зліва до права, мають такі імена: Агнет Клованська з Фалліс, Алта., Ольга Сулятицька з Геффорд, Саск., і Катерина Безпалко з Дервент, Алта. Дві послідні дівчини мають англійські імена.

ІСТ ТОРОНТО, ОНТ.

Дня 14-го березня в парохії Пресв. Евхаристії відбувся величавий похорон бл. п. пані Е. Стойко… якраз в день патронки покійної, то є св. Евдокії! Покійна була членкинею парохіяльного жіноцтва. Лишила мужа, два сини, дві сестри й одного брата.

Всеч. о. Н. Кушнірик відправив панахиду в хаті, а опісля співану Сл. Божу, й виголосив працальну жалобну проповідь в церкві. На похороні було много людей, бо пані Стойко мала много приятелів. Сильна була її віра, велика була її надія й глибока була її любов супроти Бога й ближнього.

По похороні много з присутних прибули до дому пана Стойка, щоб далі висказати йому своє співчуття. На обіді незабулося й за нашу укр. католицьку пресу. На БН. призначено $4.00.

Цей похорон лишиться в нашій памяти на віки. Вічная її память. Не забудьмо покійну в наших молитвах!

Присутний.

ІСТ ТОРОНТО, ОНТ.

Дня 25-го березня, п.п. М. Кульчицькі (зять й донька пп. Своринів) запросили гостей й о. Н. Кушнірика на хрещення їхньої новонародженої донечки. Отець парох уділив перші дві Тайні, а опісля гості, по

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

НАШІ БАЗАРОВІ КНИЖЕЧКИ ВЖЕ ПЕЧАТАЮТЬСЯ

Певно, що наші читачі не забули про наші заклики всіми силами помагати до повного успіху нашого великого Базару на зібрання фондів до будови нашого Інституту. Нам здається, що багато добрих наших громадян мов закидують нам: Ми не забули, але чи ви не забули, бо ж так багато разів про те говорили, а базару як не було, так і нема. Ми просимо простити нам, бо не наша вина в тім. Так тяжко дістати робітників, що не зважаючи й на найліпшу волю, ми тільки тепер дістанемо книжечки.

Тикети будуть по 25 центів, одна книжечка $3.00. Для кожного парафіяльного дистрикту ми печатаємо певне число книжечок, залежне від числа наших родин в кожному дистрикті й тому в книжечках буде зазначене імя дистрикту. Всі книжечки будуть вислані до Отців парохів, щоб вони мали в своїх руках контролю й відповідальність. Ми просимо всіх людей доброї волі працювати тільки в порозумінню зо своїми духовними отцями, бо там, де лад і послух, там і Бог і Його благословення.

Ми в цім менті можемо поділитись з нашим громадянством вісткою, що в Саскатуні вже робиться заходи про закупно землі під новий Інститут. Місце буде дуже вигідне під усяким оглядом і Заряд намагається дістати стільки землі, щоб була й площа до спорту й забав. До всіх Інституцій буде близько. Якщо деяким студентам було б до їхніх шкіл задалеко, то Інститут буде їх перевозити своїм власним "ваном", щоб студенти не мусіли журитись перевозом.

Очевидно, треба багато старань, щоб усе перевести в діло, одначе ми певні, що все піде гладко. Найважніш це, щоб можна взятись до діла вже цього року. Зо всіх сторін ми одержуємо слова признання й заохоти. То значить, що ми на доброму шляху.

Розуміється, що ввесь тягар відповідальности лежить властиво на нашому широкому загалові. Тільки тоді, коли Саскачеванське громадянство напружить всі свої сили, щоб виконати своє завдання, тільки тоді все буде скінчене, як слід. Ми надіємось що українські греко-католицькі маси не дадуться завстидати.

Ми апелюємо до всіх, але зокрема до найсвідоміших. Хай вони й самі сповнять свою часть і водночас, хай заохочують других, менш свідомих або гарячих.

Для заохоти ми хочемо напечатати знимки тих, що дали по СТО долярів. Ми просимо наших дорогих добродіїв ласкаво прислати нам свої фотографії. При найближчій нагоді ми бажали б виповнити Саскачеванську сторінку Б.Н. знимками нашиx шляхотних жертводавців.

А ВСІХ НАШИХ ГРОМАДЯН МИ ЗНОВУ КЛИЧЕМО ДО ВЕЛИКОГО ПІДЙОМУ ДЛЯ НАШОЇ СВЯТОЇ СПРАВИ. НЕ ЗАБУДЬМО, ЩО МОГУТНЯ, СИЛЬНА ВОЛЯ ДОКОНАЄ ЧУДЕС.

Про людство наших часів деколи говорили, що в нього сильне, мужне тіло, але слаба, діточа воля. Воно це правда до певної міри. Серед наших величезних нещасть, що звалилися на наш нарід і його святу Церкву, ми мусимо більш за всіх інших пильнувати, щоб наша енергія, наша воля, наші хотіння жити й рости не маліли в міру нещасть і труднощів, а противно, росли. Це ознака життя й сили: серед руїн і нещасть не подаватись, а радше черпати з них нову енергію життя.

В Старім Краю руїни, вогонь, кров і нелюдські страждання заливають наш національний і релігійний організм. Ми певні, що наші браття й сестри в Галичині, що перейшли вже за нашої памяті грози смертних судорог, а не подались, також у цьому часі страшного фізичного, морального, національного і релігійного іспиту, не впадуть. Мов скривавлений, замучений і зваляний кольос, вони поволі, але безпечно й певно будуть підійматись, що пізніш при першій нагоді стрясти з себе ворогів своїх і чужих та закипіти новим, молодим і бистрим життям.

Для нас в Саскачевані сучасні події також є іспитом. Ми вільні, в нас є повно всякого добра, нам у цих хвилях скорботи треба рятувати нашу власну національну й релігійну свідомість, не тільки через наші власні потреби та почуття самопошани, але також для всього українського життя на світі. Так, як інші народи, що їх недоля колись була розігнала по світі, будували й нарешті збудували вільне, свобідне життя в своїй батьківщині, так і ми. Хоч ми канадійці, але ми також українці й ми всіми засобами, що нам їх дає Бог і державне право, будемо боронити життя, свободи й розросту нашого народу й Церкви в Старім Краю.

Горе тим, і хай мов чорний дим счезнуть між нами в Канаді ті, що явно або скрито наклинують до того, що ми канадійці українці повинні плекати свою культуру, але при тім лишити наших братів в Европі та всю Україну тій долі, що її приготовляють культурні й некультурні, свої й чужі вороги для України.

БОЖЕ УКРАЇНУ ЗАХОРОНИ, а ми в Канаді торжественно заявляємо: Хай радше язик завмре в наших устах, хай рука в нас всохне, хай серце радше перестане битись, чим мали б ми спроневіритись Богу, Народові й Церкві у цьому менті важкої проби.

...молитві, сіли до смачного обіду. Підчас забави, п. А. Шиналь що разом з панною М Диків були хресними батьками, сказав кілька слів й попросив присутних, щоби дали початок в житті маленькій донечці пп. Кульчицьких. Гості щиро її обдарували. Незабулося й про пресу. п. Мамчур запросив гостей до цеї цілі. На БН. призначено $3.00.

Всі забавлялись по християнськи й желали молодим родичам й їхній донечці многая літ прожити

Присутний

ЙОСИФ ПАСТЕРНАК

Йосиф Пастернак, син панства Дамяна Пастернаків з Ельфрос, Саск., (парохія Гонар). Уродився на тій кольонії і тут перевів свої дитячі літа. Опісля родичі післали його до Ювенату оо. Редемптористів до Йорктону і до Колегії св. Йосифа, де він закінчив свою середну школу. По скінченню школи, покликано його до військової служби, і в короткім часі за море до Італії. Там працює він в бюрі як радіо оператор, і має вільну хвилю, щоб написати кілька слів зза моря. Між іншими пише в останнім листі до своїх родичів що люде часом дивуються що йому там так добре живеться і може неоден не хоче вірити, але воно так є.

Останніми часами мав він ту велику приємність з полудневої Італії десь зпід Неаполя дістатися до Риму і бути присутним разом з прочими українськими вояками за З'їзді в Римі. Там на Джанікольо в нашим Духовнім Семинарі зібралися численні вояки з цілої Італії. Радість тих хлопців була превелика, коли зустрінулися з нашим Епископом Преосв. Кир Іваном Бучком, Отцем Ректором і Віцеректором Духовної Семинарі. Преподобні Сестри приготовили смачну вечеру. Підчас вечері Преосв. Кир Іван Бучко сказав їм гарну довгу промову, що запалила серця всіх юнаків-вояків. По промові розлялися в широкій салі наші українські коляди. Зі щирого серця співали всі разом чуючись неначе в себе в дома в рідній хаті. По колядах виступали семинаристи з промовами і жартами. Один з Отців дав на конець гарну промову про історію України. Опісля наступили запити про наше життя тут в Канаді. Дуже мило було їм почути, що українці в Канаді так щиро інтересуються і по своїх змогах помагають нашим браттям в старім краю. Так само Йосиф Пастернак розказав їм широко про українське життя в Канаді, українські організації, Домініяльні і провинціональні, про це, що наша українська нація видала за тих 50 літ поселення велике число учених людей, які тепер працюють для добра своєї нації і своєї вітчини Канади, про нашу пресу католицьку, наші школи, які розростаються в кожній провинції і стягають великі ряди молоді до себе та дають їм гарне католицьке виховання. Всі присутні серед воєнного смутку, були одпак вдячні і захоплені тим. На другий день хлопці були присутні на Службі Божій, яку відправляв Кир Іван Бучко, і приступали до св. Причастія. Також кілька наших родин були присутні тої Служби Божої. По скінченій відправі всі вояки пішли на спільний обід, а по обіді відвідали Церкву св. Петра та інші славні памятники і по короткім часі мусіли повертати кожний на свою стійку, радо покріплені на дусі і тілі, та щасливі, що могли бачитися зі своїми браттями у вічнім місті.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а) 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton Sask

Знимка вказує нам англійську найновійшу 10 тонову бомбу. Сю 22,000 фунтову бомбу, щоби рушити з місця, треба спеціяльних приладів, як видимо на знимці.

Два німецькі жовніри, полонені союзними військами на землях Німеччини. Зліва німецький жовнір, наймолодший який тільки коли дістався в полон аліянтів. Має він всего 14 років і 7 місяців. Зправа, старий німецький старшина сидить на куснi розбитого пня й заїдає ту порцію їди, що дістав від аліянтів. Лице сього старшини малює велика гордість та завзятість. Сі два німецькі жовніри дуже ясно представляють шалений упадок воюючої німецької машини, що котиться в пропасть.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти!

Прийшла Весна! З Весною прилетіли пташки, зелена травиця починає вкривати сіру землю, водиця струмками спливає в ріки та озера.

Весело всюди. Світ розбуджується до нового життя, бо Весна це ранок року. Зима, це була ніч світ, ростини, земля тоді відпочивали, бо всьо мусить мати відпочинок. Тому то любі Діти, Ваші родичі кажуть Вам іти завчасу спати, щоб і Ви відпочили а з ранком встали свіжі відживлені до науки та праці. Коли Ви змучені, не виспані, тоді Вам нічо не миле. Наука видається трудна, учитель строгий та і забава не є приємна.

Коли хочете бути здорові, веселі та щасливі, лягайте спати вчасно та вставайте рано.

Вуйко Трохим

ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 51. **Нетті Когут,** Роза, Ман., жертва 15ц.
ч. 52. **Василь Якимів,** Портедж Ля Прері, Ман., жертва 15ц.

Новими членами та **Веселими Добродіями** стали:

ч. 53. **Марія Гвоздь,** Портедж Ля Прері, Ман., жертва 25ц
ч. 54 **Володимир Гвоздь.** Портедж Ля Прері, Ман., жертва 25ц
ч. 55 **Іринка Курило,** Делф, Алта., жертва 25ц
ч. 56. **Геня Курило,** Делф, Алта., жертва 25ц
ч. 57 **Лаврентій Козяк,** Лішор, Алта., жертва 25ц
ч. 58. **Фльора Козяк,** Лішор, Алта., жертва 25ц
ч. 59. **Володимир Данилюк,** Попларфілд, Ман., жертва 35ц
ч. 60 **Мотрія Черевик,** Норквей, Саск., літ 9, жертва 25ц
ч. 61. **Евзевій Черевик,** Норквей, Саск., жертва 25ц.
ч. 62. **Михаїл Стрілець,** Портедж Ля Прері, Ман. 25ц
ч. 63 **Наталя Вус,** Інсінгер, Саск., жертва 25ц.

Членська вкладка Веселої Родини виносить 15 центів на рік, за що член отримує членську картку, та прегарну відзнаку (crest).

Веселими Добродіями стають ті, що поза членську вкладку зроблять жертву на добродійні цілі ВР, а се помагати бідним дітям

До тепер звичайних членів ВР. має 10, а Веселих Добродіїв 53. **Почесним Веселим Добродієм** стає той, хто придбає $5.00 або більше на добродійні цілі ВР

НОВИНА!

У слідуючім числі БН. почнуться нові смішні образки під назвою

"МУРЦЬО І БУРЦЬО"

Хто вони такі? Прочитайте про них більше у слідуючим числі Діточої Сторінки

ПРИСЛАВ ГРОШІ З РОЗПРОДАЖІ Й З НЕСПОДІВАНКИ

Михаїл Матвійчина з Виннипеґ, Ман., прислав $4.00 з розпродажі чисел БНації як також $1.00 на пресфонд з несподіванки для панства Побережник в Виннипег. Вуйко дякує за присланi гроші

РОБИТЬ БАЗАР НА ДОХІД ДСТОРІНКИ

Михаїл Матвійчина з Виннипеґ, Ман., робить в недовзі БАЗАР на дохід Діточої Сторінки. Се буде перший сього рода базар, що колибудь якийсь читач Діточої Сторінки робив, на дохід тої Сторінки. Вуйко дуже вдячний Михаїлові за задумане діло. Близше про сей Базар Вуйко повідомить усіх в других числах БНації. А можеби так і хто другий з дітий подумав над сим і зробив щось подібного?

ДОБРОДІЇ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Любі Діти, Вуйко хоче Вам усім сказати, що сим разом знайшлися два гарні та жертвенні добродії для Діточої Сторінки. Один добродій Н. Н. жертвував на ДСторінку $2.00, а другим добродієм є парох з Портедж Ля Прері, Ман., о. Дзюрман, що жертвував на сю ціль $8.00. Правда, Любі Діти, що ми всі є дуже вдячні нашим щедрим добродіям й за них молимо доброго Бога?

ПРИСЛАЛА 5 ДОЛЯРІВ

Зоня Гадубяк, з Бюкенен, Саск., що була виграла гарний пугар, прислала на пресфонд ДСторінки $4.00 і одного доляра яко одну нову передплату

Зоню, Вуйко дякує Тобі за все.

ПРИСЛАВ НА СЛУЖБУ БОЖУ І НА СИРОТИ

Петро Гнатів, наш пугаровець з Онтерія, прислав $1.00 на св. Сл. Божу за здоровля свого о. пароха Я. Чижа, що знаходяться тепер хорі в шпиталі як також $2.00 на Сироти. Петро має дуже гарне серце й старається все помогти тим, що терплять й потребують помочі

ПРИСЛАЛИ ПЕРЕДПЛАТИ

Володимир Данилюк з Попларфілд, Ман., прислав $1.00 на відновлення своєї передплати

Надія Пешко з Інвермей, Саск., прислала $1.00 яко одну нову передплату

Іван Погорельний з Торонто, Онт., прислав $1.00 на одноpічну передплату для себе

Усім Любим Дітям Вуйко дуже сердечно дякує.

МАЄ ДВІ СЕСТРИ В МОНАСТИРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Дуже Вам дякую за гарний вертепик, який Ви мені прислали недавно. Ми мали концерт в нашій школі. Я також брав участь в нім. За презент я дістав гарне перо. Тепер я маю вакації і є більше часу писати до Вас. Я маю дві сестри у монастирі, одна є в америці а друга в Альберті. Також один брат учиться на священика в Йорктоні. Я також хочу колись бути священиком.

Я не буду дуже тепер писати бо знаю, що я не є писар і виразно не пишу. Тому мій лист Вам Вуйку забере богато часу поки прочитаєте.

Посилаю Вам $1.00 і свіжого передплатника. Також 15ц яко членську вкладку а 10ц. для сиріт

Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Дуже гарно, що Ти хочеш бути священиком Пишеш вже досить гарно

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Хочу Вам Вуйку подякувати за ту красну шопку, котру Ви мені вислали. Ще раз дякую. Ви Вуйку питали мене, як наш концерт відбувся. Досить добре всьо нам вдалося. По концерті, як звичайно, приїхав св. Николай, або Санта Клавс з дзвінками, та ми всі почали йому співати. Потім всім св. Николай почав роздавати дарунки. А як Вуйку, одержали Ви багато дарунків від св. Николая?

В цім листі я посилаю Вам нового передплатника та посилаю $1.00, а також цей раз хочу знов відновити річну вкладку на Веселу Родину і посилаю 25 центів. Буду кінчити та поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Анно, Вуйко дякує Тобі за лист. Гарно пи[illegible].

ПОМАГАЮТЬ СИРОТАМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Давно як я писав до Вас, але тепер з нагоди свят то я взявся до Вас написати листа, бо свята будуть всюда, та не всім однакові. Тож щоби бідним дітям помогти ми змовилися з Мирославом і з Юлком і посилаємо одного доляра від нас трох, 30ц на Діточу Сторінку а 70ц. на сироти. У нас сего року була катехизація і Отець Теплий нас вчили Рідної Школи і ми їм за се вдячні. Здоровимо всі три Вас Вуйку.

Володко Паславський,
Глидден, Саск

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ви маєте таке добре серце й хочете помогти бідним дітям.

НЕ МАЮТЬ УЧИТЕЛЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я вже троха давно писала до Вас. Я вже зачала була ходити до школи. Наша учителька була французька і вона не учила дітей, тільки другі діти показували меншим. Від Різдвяних Свят вже її нема. Другі діти щасливі, що мають своїх рідних учителів, учаться англійського і ще свого рідного, а ми бідні тут на Піс Ривер нічого не будемо знати. А тепер висилаю на Діточу Сторінку 25ц. а 75ц. для сиріток, а 15ц. вкладка до Веселої Родини. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Оля Леганчук,
Гарт Ривер, Алта.

Від Вуйка: Також і Вуйкові жаль, що Ви не маєте учителя. Вуйко дякує за жертви.

ЛЮБИТЬ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я отримала вертеп за котрий я Вам щиро дякую. Я його люблю, бо він дуже гарний.

Я посилаю 25ц. на членську вкладку і на поміч бідним діточкам. Поздоровляю Вас Вуйку і желаю Вам щасливого Нового Року

Марія Куманець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Маріє, чи там на сході вже тепло? У нас ще досить зимно

НАЛЕЖИТЬ ДО "ДІТЕЙ МАРІЇ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я хочу Вам написати, що я належу до товариства "Діти Марії", котрим провадять Сестри Служебниці. Я брала участь в концерті Різдвянім, грала представлення, робила вправи і співала, за то св. Николай дав мені гарні дарунки. На наші свята ми мали ялинку, і під ялинку я ще дістала дарунки. Я дуже люблю українські Різдвяні Свята. На

ПЕТРО ГНАТІВ З ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ., ЗДОБУВ ПУГАР В ЦЬОГОРІЧНІМ КОНТЕСТІ Д. СТОРІНКИ

Як кожда родина горда своїми гарно вихованими дітьми, так і кожда парохія радіє якимись визначнійшими осягами цих дітей, яких родичі є приналежні до даної парохії. Родичі нашого Петра, панство Гнатові, які є взірцевими членами нашої місцевої парохії, заслугують в особливший спосіб на похвалу за примірне виховання та піддання заохоти своїй власній дитині до обширійшої праці для добра нашої преси!

Петро Гнатів від довшого часу є заінтересований Діточою Сторінкою, яка стало друкується в "Будучності Нації," і все старається бути учасником її щорічних контестів

Питомий Петрові запал і завзятість в його праці не позволили йому остатись позаду в цьогорічному контесті Діточої Сторінки!

В контестовій боротьбі Діточої Сторінки наш Петро вийшов побідником й тому в його руках гордо видніє пугар, на який він заслужив собі через свою працю для Діточої Сторінки

Коли в неділю дня 18-го марта вечером в парохіяльній салі у Форт Вілям відбувався концерт Тараса Шевченка, приготований Рідною Школою, яка існує при наших парохії, цього вечера зроблено Петрові милу несподіванку в той час, коли він враз з другими дітьми брав участь в концертовій програмі. На сцену вийшов Всеч. о. Я. Чиж, наш місцевий парох, щоб приготовити заціквлену публику цею несподіванкою, яка припала Петрові Гнатовому.

По короткій промові о. Я. Чиж покликав на сцену нашого контестанта Діточої Сторінки, Петра Гнатового, та прилюдно вручив йому гарний пугар, гратулюючи Петрові за його успіх у вище згаданому контесті

Відтак на сцені появилися Марійка Качур і Йосифа Сафранська з додатковим дарунком, приготованим для Петра від молоді з Рідньої Школи, та під гучні оплески присутніх передали його Петрові!

Петро з помітним зворушенням складав прилюдно подяку від себе за приготовану йому так милу несподіванку і відтак на заклик о. Я. Чижа пішов між присутніх зі збіркою на фонд Діточої Сторінки, друкованої в "Будучности Нації." Учасники концерту жертвували Петрові підчас його збірки $14.15 на пресфонд в $4.00 на 4 нові передплати, за що всім жертводавцям цього вечерка складаємо щиру подяку, а нашому Петрові Гнатовому бажаємо дальших успіхів в його праці для своєї преси!

Кореспондент.

Петро Гнатів з пугарем в руках

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРОЛИКА

87. Пізним вечером скінчилося се гарне свято, бо все, що гарне, скоро минає. (Кінець)

Останні Вісти...

Німеччина котиться милевими кроками до упадку, хіба дійсне чудо може виратувати її з програної війни. Наші союзні війська дуже скоро занимають німецькі землі. Коли се пишемо, 7 квітня, на західнім фронті в Европі 9 американська армія є 10 миль від Ґановер, на північ від неї англійська армія є 12 миль від Бремен і 60 миль від Ґамбург. В Голяндії канадійці є на всего 47 миль від Емден. В Рурщині впало місто Гамм, а 3 американська армія ген. Паттена є 120 миль від Берліна

Большевики бються на улицях Відня, столиці Австрії. Заняли також червоні війська Братиславу в Чехословаччині.

Аліянтам в занятті німецьких земель помагають тисячні воздушні фльоти літаків.

Американці затопили 6 японських кораблів та зістрілили 391 літаків, підчас морського бою на полудне від Японії. Американці стратили 3 воєнні кораблі та 7 літаків.

На 25 квітня с.р. буде відбуватися в Сан Франціско конференція Союзних держав. Підчас дебати в канадійському парляменті в Оттаві над сею справою, наш посол Антін Глинка з Веґревил, Алта., домагався, щоби на сю конференцію допущено також і українців з Канади та Америки. Справді всі ми повинні бути дуже вдячні послові Глинці за його так смілий виступ.

Японський кабінет зрезиґнував, новий кабінет утворив адмірал Сузукі.

Коли скінчиться війна в Европі, в Канаді більше не будуть поликувати хлопців до війська.

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Вельмишановний Пане Редактор "Українського Робітника" в Торонто, Онт!

"Український Робітник," Торонто, Онт., з дня 2 березня, 1945, сторона 4, в статті "Заносить Чадом Розкладу," дослівно написав так: **"Бо такий його жест показав малокритичним парохіянам—а таких буває 95%...".**

Що це значить?

Прошу спокійно подумати й застановитися над сим, що написано. **ВИ, РЕДАКТОР "УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИКА," НАЗИВАЄТЕ ПАРОХІЯН МАЛОКРИТИЧНИМИ І УЗАГАЛЬНЮЄТЕ ТО СЛОВО НА 95%.**

Питаємо тепер Вас. Хто то є парохіяни? Після нас парохіяни се люди, що належать до Парохії, ходять до церкви, підтримують її і сповняють свої парохіяльні обовязки. До тих то людей всякі організації, не виключаючи гетьманців, безнастанно і безперервно апелюють і віднзиваються, коли тільки треба якоїбудь збірки чи помочі. Тоді звичайно пан Редактор "Українського Робітника" має солодкі слова. **Але тепер, коли забаглося Вам переїхатись по священику і по цілій парохії, то називаете їх малокритичними.** І не лишень се. **Ви позволили собі кинути тою обидою на цілий загал парохіян, бо вразно додаєте "таких буває 95%."**

Ясно, чи ні, пане Редактор "Українського Робітника"? А коли Вам схочеться ще викручувати, які то парохіяни, то Ви дуже добре знаєте звідки дістали Ви сю сплетню про Білецького, бо комуністичний кандидат Білецький тільки один в Канаді і він кандидує в виборчім окрузі Спрінґфілд, Ман. **Отже сплетня про Білецького відноситься тільки до одної особи і бдних парохіян, про котрих сплетні пустили несумлінні люди з Виннипег а Ви видно скоро тим утішилися і розтрубіли по цілій Канаді, не розпитуючи дальше чи воно правда чи ні, бо Вам видно не ходило о правду, але о сплетню, при помочі котрої Ви могли накинутись і на церкву і на загал парохіян.**

Тому згідно з Вашою заявою в "Українськім Робітнику" з дня 30 березня, 1945, сторона 4, в статійці "Спостереження" "Щоб себе покарати, виплатимо $100.00 (сто) готівкою кожному хрищеному, без розбору... коли вони нам... покажуть, де в "У. Р." написане, що українсько-католицький загал у Канаді це '95 процентові й малокритичні парафіяни"— **виплатіть 100 долярів на Інститут БУК-а ім. Митрополита Кир Андрея Шептицького в Торонто, Онт.,** на руки о. Ректора Н. Кушнірика, 436 Кінґ Стріт, Іст Торонто, Онт., **а Вашої покаянної заяви нам цілком не треба.**

Чого Ви просили, то дістали. Прошу не винувати нас, що починаємо з Вами полеміку. Ви самі зачали—тепер кінчіть.

З поважанням,

Виннипеґ, Ман., 3. IV. 1945 — Редакція "Будучности Нації"

...Різдво я ходила колядувати на Рідну Школу. Тоді було дуже зимно, але нам було досить весело, бо нас люде усюди добре приймали. Ми колядували до пізна у вечер. Здоровлю Вас Вуйку

Евгенія Заячківська, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Евгеніє з Тебе дуже гарна й добра дівчинка. Напишеш так гарно знова до Вуйка?

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я Вам дуже красно дякую за малий вертеп, котрий я отримав від Вас за контест на грудень. Він дуже гарний і котрі діти його побачуть дуже цікаві би його дістати. Я посилаю 15ц на членські вкладки на рік 1945. Також посилаю 25ц. жертву на потіху бідним дітям. Прошу вислати мені Веселої Родини відзнаку. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Йосиф Бидулька, Смате, Саск.

Від Вуйка: Вуйко вже вислав Тобі відзнаку. Як Тобі подобається?

МАЄ МАЛЕНЬКОГО БРАТА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я давно не писав до Вас. Я посилаю 33ц. на Діточу Сторінку а решту бідним дітям. На Різдвянім концерті я співав. Я маю малого брата. Він має 4 місяців. Його імя Нестор Василь Паславський. Здоровлю Вас Вуйку,

Юліян Богдан Паславський, Ґлидден, Саск

Від Вуйка: Юліяне, свого братчика люби та уважай все на нього!

Німецьке цивільне населення, як видимо на знимці, працює для американських військ, розбиваючи скалу та ладуючи каміння на тягарові авта на направу доріг.

ДО ЧИТАЧІВ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

Усім Читачам "Будучности Нації" подаємо оцим до відома, що в Мондері, Алта., оо. Василіяни видають український релігійний часопис "Світло" з гарними "Католицькими Картинами," що крім різних світлин із Канади й Злучених Держав мають також англійську частину для молоді з католицькими поученнями й ці[redacted] оповіданнями. Річна передплата за "Світло" й "Католицькі Картини" разом виносить річно тільки $1.00. Редактором є Преп. о. А. Трух, ЧСВВ.

Хто бажав би замовити собі "Світло," нехай напише листа на адресу:

THE LIGHT.
MUNDARE, ALTA., CANADA

КОРОТКА

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСІХ

о. каноніка П. Божика

з мапою, прапором і гербом України, легко, цікаво і приступно написана, для масового поширення ціна тільки 15 центів за примірник, поодиноко 20ц.— замовляйте вже на адресу -

915 Бойд еве. Виннипеґ, Ман.

Pills — Ointment

MISAR TREATMENT (УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, кримпі, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров і трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

We Do General Fine Mechanical Work

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP

WE REPAIR

Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.

We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses

9551 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Квітень

15. 4 Нед Посту .... Босежур (Вел. Сповідь: Субота вечір год. 7-9; Нед. рано 9-10.30 і вечер 5-7 год. і Понеділок рано)
22. 5 Нед. Посту .. Брокенгед (Великодна Сповідь)
29. Нед. Квітна ...... Тиндал (Великодна Сповідь: Пят. вечер 4-9.00 Суб. рано 7-10.30, вечер 7-9. Нед. рано.)

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве., Виннипеґ
Телефон 27 274

15 Нед. 4 Посту ..... Парки Великодна Сповідь: неділя рано, вечером і понеділок рано
22. Нед. 5 Посту .. Ст. Мартин Великодна Сповідь: субота вечером і неділю рано.
29. Квітна Неділя ..... Сарто

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Виннипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

УВАГА! МІСТО ТОРОНТО УВАГА!

СВ. МІСІЯ В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ МАТЕРИ БОЖОЇ Н.У.П., 276 БЕТЕРСТ, ВІД НЕДІЛІ 22-го, до НЕДІЛІ 29-го КВІТНЯ, 1945, ПІД ПРОВОДОМ ОО. МІСІОНАРІВ ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.

ПОРЯДОК СВ. МІСІЇ

НЕДІЛЯ 22-го квітня: Год. 9 рано: Сл. Божа читана Год 10.30: Сл. Божа співана і отворення св. Місії. **Неділя вечір:** год. 7.30: Молебень до Серця Христового, Місійна Наука, молитви по наміренням і Благословення

ПОНЕДІЛОК: Год. 7 рано: Сл. Божа читана. Год. 9: Сл Божа співана і Проповідь. В Вечір: Год. 7.30: Молебень до М Божої, Місійна Наука, молитви по намірені і Благословення Найсв. Тайнами. По Богослуженні Місійна Наука Для Самих Мамів.

ВІВТОРОК: Год. 7 рано: Сл. Божа читана. Год. 9: Сл. Божа співана і Місійна Наука. В вечір, год. 7.30: Молебень до Серця Христового, Місійна Проповідь, молитви по наміренню і Благословення Найсв. Тайнами. По Богослуженню Місійна Наука Для Самих Дівчат від Літ 14 в гору.

СЕРЕДА: Год. 7 рано: Сл. Божа читана Год. 9: Сл. Божа співана і Місійна Наука. В вечір: Год. 7.30: Молебень до Матери Божої, Місійна Наука, по науці Панахида за всіх померших парохіянів і за наших поляглих жовнірів в послідній і в теперішній війні. По Панахиді Благословення Найсв. Тайнами. По Богослуженню Місійна Наука для Самих Хлопців від літ 14 в гору. **УВАГА: О год. 5-ій п.п. Місія для Школярів від літ 7 до 13.**

ЧЕТВЕР: Год. 7 рано: Сл. Божа читана. Год. 9: Співана Сл. Божа і Місійна Наука. Пополудни год. 5, Місія для Школярів від літ 7 до 13. В вечір, 7.30: Молебень до Серця Христового. Місійна Наука, по науці Акт Перепросьби Ісуса Евхаристійного за зневаги і Благословення Найсв. Тайнами. По Богослуженні Наука для Батьків.

ПЯТНИЦЯ: Год. 7 рано: Сл. Божа Год 9: Сл. Божа співана і Місійна Наука. В вечір: 7.30: Молебень до Серця Христового, Місійна Наука, Молитви по наміренню і Благословення Найсв. Тайнами **СЛУХАННЯ СВ. СПОВІДИ.**

СУБОТА: Год. 6 рано: Сл. Божа читана і Сповідь. Год 9: Сл. Божа співана і Наука. СВ. ПРИЧАСТЯ для молоді Субота вечір, год 7: Всеночне, Місійна Наука, Молитви по Наміренням і Акт Посвяти Наших Родин і Всього Українського Народу Під Покров Матери Божої. По Богослуженнях св. Сповідь.

НЕДІЛЯ ЦВІТНА: Год. 7 рано: св. Сповідь і Служба Божа читана. Год. 9 рано: св. Сповідь і Сл. Божа читана. Год. 10 Велика Служба Божа, і Місійна Наука. По Службі Божій, Акт Посвяти Всього Українського Народу Найсв. Серцю Христовому, Молитва в Намірі Святійшого Отця, Христового Намісника в цілі позискання Повного Відпусту, Надання Папського Благословення і Повного Відпусту та Роздача Місійних Памяток і Посвяченої Лози. Неділя в вечір: Год. 7: Молебень, Місійна Наука, Апостольське Благословення і Закінчення св. Місії

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТО[ЛИКІВ] КАНАДИ

[illegible] Української Католицької [illegible] в Канаді $1.00 на Рік [illegible]

[illegible] ЙОРКТОН, САСК. [illegible] YORKTON, SASK. [illegible]

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

[illegible] Христового Воскресення. [illegible]

[illegible] побіду виявив Христос [illegible] на Великодних Святах [illegible]

Христос, як Побідник [illegible] над смертю. [illegible]

[illegible] Христос, як побідник віри над безвірством. Христос [illegible] свої [illegible] (Йоан 2, 19) [illegible] храм Христового Т[іла] [illegible] розпили Сина Божого [illegible] Велику Пятницю й [illegible] хресті. Але по трьох днях [illegible] Великої Пятниці [illegible] Не безвірство [illegible] побіда [illegible]

[illegible] Великодних [illegible] показує нам [illegible] Христос як побідник любови над ненавистю. Ненависть ворогів [illegible] коли вона зложила Христ[а] [illegible] гробу [illegible] тяжким каменем [illegible] державними печатками [illegible]

[illegible] смерть побідив, [illegible] Хоча гроб [illegible] Ти Безсмертний, [illegible] Ти адову силу, й воскрес як **Побідник Христе Боже,** і жінкам Мироносицям [illegible]

[illegible] І тим, що ненавидять нас, простім усьо з Воскресенням." [illegible]

[illegible] **Побідний Христос вливає у нас всіх непохитну певність, що ми віруючі служимо побідній справі.** [illegible] Воскресення **Останнім словом нашої св. віри не є смуток, терпіння, невдача, але щастя, радість і побіда!** Почерез століття [illegible] нас всіх віруючих Христос. [illegible]

[illegible] до своїх учеників [illegible] будете плакати і ридати [illegible] але смуток ваш обернеться [illegible] (Іо. 16, 20) [illegible] Христового Воскресення [illegible] не лише для всіх [illegible] **але також для нашого многострадального народу.** Хоч темно кругом [illegible] хоч переживаємо [illegible] хоч здається, що ми вже в гробі, проте ми є лише в хвилинних досвідах. Не [illegible] є останнім **словом для нашого народу,** але [illegible] надія й безсмертність [illegible] Христос, що всі ми віруючі служимо побідній справі [illegible] Я розповів вам, що б ви [illegible] **будьте відважні: Яж побідив світ"** (Йоан: 16, 33). [illegible] перемоги. Через терпіння до [illegible] Через Голгофту до Воскресення! [illegible] побіди нема! [illegible] царська дорога до [illegible]

[illegible] правдивою побідою [illegible] віруючого чоловіка є: побідити себе самого, віднести [illegible] над своїм тілом і пристрастями, своєю гордістю; побідити злі засади світа і побідити диявола, ворога [illegible] душ. Коли віднскаємо утрачену ласку Божу через покаяння і св. Сповідь, жити на цьому світі у стані Божої ласки і так у стані цієї ласки явитися при кінці туземного життя перед побідоносним Воскресшим Христом! [illegible]

[illegible] Христа [illegible] ми! **Дивна сила скривається у побідоносному Христовому Воскресенні!** Христова побіда [illegible] (Римлян 8, 18).

З Світлим Празником Христового Воскресення засилаємо всім нашим Дорогим Отцям і всім Вірним нашої Дієцезії наші найщирші воскресні побажання. - Передовсім нашим дорогим і улюбленим канадійським жовнірам на всіх місцях, желаємо повної побіди, під кожним оглядом, [illegible] поворот домів, та [illegible] скорше, обходити Великдень [illegible] з рідними та знакомими в Канаді. Нехай Воскресший Ісус охоро[нить] [illegible] український нар[од] [illegible] побідив і по[illegible] всім [illegible] Архиерейське Благословення. [illegible]

ВАСИЛІЙ, Епп. Орт [illegible] Еп. Помічник
Виннипеґ [illegible] 1945 р.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

Львів в Большевицьких Руках

(Витяги з приватного листа)

Уневажнення злотого

"Несподіване уневажнення злотого ударило нас всіх, як громом. Без попередження, без можливости виміни ми в протягу кількох годин зістали "піддані соціялізації" і залишилися без сотика. Розпорядження про уневажнення злотого було проголошене 21 грудня, хоч ще два дні перед тим всім урядникам і військовим виплачено платню в злотих. Зрозуміло, що навіть між совітськими старшинами і урядниками панує роздрато[illegible]

Злоти скуповує "чорна гельта" платячи від 30 до 50 копійок за 1 злотого. Їх у великій скількости шмуглюють на свіжо зайняті червоною армією терени і там пускають в обмін перед уневажненням.

"Лішенци"

В парі з тим ограбованням людности з останніх засобів утримання іде вивласнення будинків. Господарів не тільки позбавляють права власности на будинки, але одночасно викидають з помешкань. Їм дозволено взяти з собою лише убрання і дві пари білизни і зачислено до так званих "лишенців," себто осіб, позбавлених всіх громадян[illegible] [illegible]

[illegible]

Робітникам і селянам н[illegible]

[illegible] чоловіки у віці 300 десять [illegible] головне коли за гроші [illegible] що можливо купити

Ціни

[illegible] чревиків коштує 500 рублів, метер [illegible] [illegible] а білизни в [illegible] знати

Що торкається живности, то кави і чаю взагалі не можливо дістати. Ціна мила (лише в підпільнім торгу) дійшла до 25 рублів за кіло. Цукор коштує 12 руб. за кгр. Ті предмети, що можливо знайти в склепах, також не дешевші. За кіло масла жадають 20 руб., кіло сала коштує 16 руб., літр молока 2 руб., яйце 0.50 коп., кіло яблук 5 руб. За 100 кгр дров треба заплатити 30 руб.

Настрої на селах

Зріст дорожнечі витворив у початках по селах "конюнктуру." Готівка все сильніше зачала оплилвати з міст на село і зникати по матрацах та інших сховках. Декрет про анулляцію злотого одним заходом зліквідував всі нагромаджені по халупах "капітали" і викликав загальне обурення. В деяких повітах Станиславівщини і Тернопільщини дійшло навіть до розрухів. Ворожі настрої села до совітської влади найбільше зросли в наслідок наказу про здачу врожаю державі. Одібрана од панів земля дійсно роздана селянам, але 60 до 70% врожаю мусять бути віддані державі.

Такі розпоряджения не витворюють дуже сприятливих умов для весняних засівів і будучого врожаю. Так само і декрет про реєстрацію худоби і безрог не викликує поліпшени настроїв.

Набор і арешти

Великий неспокій не тільки по селах, але й по містах викликаю проголошення про реєстрацію всіх мужчин уроджених в роках 1908 1920.

З оголошенням реєстрації чоловіків в поборовім віці збіглися переведені на широку скалю арешти коло 1,000 резервових старшин і членів підземного руху, яких тримають у вязниці на Замарстинові.

Безробіття Інтелігенції

Серед інтелігенції панує руйнуюче морально і фізично безробіття. Дотепер має працю лише невелика частина учительства, залізничників і магістрацьких урядників.

Церква і школа

Одправа Служб Божих не заборонена. Священство всіх обрядів мусить вдягатись по цивільному.

Хоч значна скількість шкіл урухомлено, наука в практиці дуже затруднена з причини заборони вжи[illegible] всіх польських [illegible] підручників [illegible] [illegible] [illegible] учительники мусять бути обі[illegible]

Ті, хто думають, що під московською окупацією ніби буде для людности легше перетревати, бо совітська організація влади не є така вправна і еластична як німецька, дуже помиляються. Різниця між утиском німецьким, а большевицьким дуже мала. Головним спільником ворога в боротьбі з населенням має бути [illegible] раз сильніше і [illegible] опановує край.

Львів, 4 січня, 1945 р.

ЧИН МІСІОНАРОК П.Д.

Заходом наших двох Преосвященних Владик в Злучених Державах, основано новий жіночий Чин, що зветься Сестри Місіонарки Покрова Пречистої Діви Марії. У вівторок, 3 квітня, с.р. в Стемфорд, Кон. Зл. Держави, посвячено каплицю для членкинь сього нового Чину. Забудовання монастиря, що знаходяться серед гарного городу і саду складаються з новицiяту, каплиці, помешкань та бібліотеки.

[illegible]

Canadian Revue

Товариство канадійської молоді у Виннипеґу дало двічі виставу під повищем заголовком, що стягнула поважне число людий, головно з молоді. Але було також чимало старших різних станів.

Цікавість полягала головно в тім, хто і як представив дану народність.

А в програмі були вичислені майже всі народности провінції, крім німців, греків, сирійців, альбанців і подібних. Італійці вправді були на програмі, але згодом на сцені не виступали і не було пояснення, чому так сталося. А шкода, бо так італійці, як німці, є численним відсотком свого походження між нами в провінції і ці народности внесли богато культурних цінностий у загально людську скарбницю, тому й їхній виступ певно був би стрінув належну оцінку присутніх, як подібний виступ японців, котрих витали щирими оплесками. В ним на прямі комісія молоді повинна старатися усунути всяке упередження, бо в Канаді маємо канадійців, що дьюяльно працюємо над розбудовою величною цьої нашої країни.

Програма починалася ев[illegible] [illegible]

[illegible] балалайковою орхестрою. Проводила нею панночка Патек, полька з роду. Дівчата були одягнені цілком так само, як потім польська орхестра розуміється в білі строї гучно прикриті червоним і червоними кокардками. Під оглядом строїв між московською так званою групою а польською потім не було найменшої ріжниці в у виконанні також не дуже богато. Здається, що між тими кількома дівчатами, що виступали на славу московської культури [illegible] було родовитих москальок, бо на жаль були там деякі українки з роду, а сама управителька була полька, що вже згадано. І сам виступ був собі такий, як в[illegible] "балалайка."

[illegible] що висту[illegible] програми [illegible] в програмі такі чисто [illegible] твори, як "Побесіда" [illegible]

[illegible] своїми релігійни[illegible] [illegible] Україна [illegible] перед очима [illegible] веселка чудових [illegible] вінків, котрі [illegible] бурею оплесків. [illegible] "вербовая д[illegible]" [illegible] цілком в стил[illegible] Кошиця і др. Маценко може бути дійсно задоволений свого виступу. Пізнійше виступав ще мужеський хор і були танці наших дівчат, дійсно гарні танці, тільки треба з них усунути це, що тут замість подиву викликує загальну веселість, а саме мужеські полотнянки до того ще підкасані і босоніж. Воно своєго рода символізує бідноту народу, а з тим в Канаді раз треба покінчити і не гльорифікувати того, що не вартує. Ми хочемо, щоби нарід України раз вийшов зі своеї бідноти і не ходив босоніж по світі, навіть на винипеґській сцені. Але саме танці були дійсно майстерно виконані і захопили глядачів. Виступ українців завдяки культурній підготовці др. Маценка вийшов як найкраще з усіх і за це належить йому повне признання і поляка від всіх українців міста.

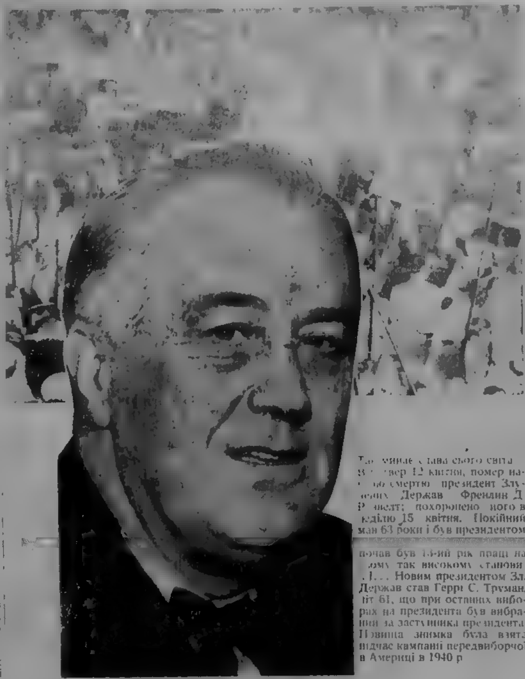

Та[illegible] слава свого світа [illegible] 12 квітня, помер на[illegible] смертю президент Злучених Держав Френклин Д Р[illegible]велт; поховано його в неділю 15 квітня. Покійний мав 63 роки і був президентом [illegible] почав був 13-ий рік праці на [illegible] так високому становищі. ... Новим президентом Зл. Держав став Гері С. Труман, літ 61, що при останніх виборах на президента був вибраний за заступника президента. Повища знимка була взята підчас кампанії передвиборчої в Америці в 1940 р.

о. Степан Семчук

Розбудова Нашої Преси

Після розбудови наших Виховних Інститутів в Канаді, котрих дякувати Богу — маємо вже чотири, слідує цілком природно, що друковане слово є на черзі свого поширення і розбудови.

Досі наша преса головно зосереджена на заході Канади. Тут виходять **"Українські Вісти,"** а недалеко них в Мондері **"Світло"** і так Альберта має аж два українські католицькі видання, тижневик і двотижневник.

В Йорктоні, Саск., виходить наша **"Будучність Нації"** і **"Голос Спасителя."**

Коли взяти під увагу, що ці часописі мають чимало передплатників на сході Канади, а деякі, як примиром "Світло" може більше навіть читачів в Америці, як вказують часті [illegible] в шедрі жертви з Америки, то природним виходить, [illegible] силою обставин життя саме доматається [illegible] чи друга часопись перенесла свою дру[illegible] Канади і там [illegible] [illegible] преси [illegible] [illegible] наших [illegible] на сході [illegible] рост є сумнівна а наслідки короткі можуть бути прикрі всім.

Натомість **"Будучність Нації повинна перше всього перейти на 16 сторінок, а згодом стати тижневником.** Отець Ігор Ганнов і виробив собі відданий круг співробітників, котрі точно виконують порученя і добровільно перебрані на себе завдання. Це у великій мірі улекшує редаговання і коли б ще так само Отці в Йорктоні найшли круг прителів, що радо поможе докупити машини, тоді справа збільшення сторінок перейде в стан чинний. Формат відповідний і вигідний, богато сторінок з красними образками, цікаві і гарні вісти, дописи, не все чинить "БНації" люблевою часописею широких кругів нашого населення, а особливо дітвори, котра ї запалом помагає в її поширенню. Коли б війна скінчилася, є надія, що "БНації" може дістати ще одного двох сталих співробітників, що свій увесь час віддадуть тільки для часописі і тоді зможе легко виходити тижневником, котрого редакція є у Виннипегу а друкарня в недалекім Йорктоні.

В тім самім часі **"Голос Спасителя" повиненби перейти на двотижневник'** і виконувати свою працю між широкими кругами вірних, як апостол-місіонар.

Думаю, що цей розвій нашої преси є природним фактом розвою цілости нашого релігійного життя і скріплення наших становищ в Канаді. А тому, що природний, силою самого життя, мусить здійснитись скорше чи пізнише. Від нас залежить, щоби для нашого власного добра як цілости, здійснився як найскорше і щоби в слід за тим наша преса дістала своє рівномірне розпреділення в Канаді через перенесення "Світла" на схід, що здається є найбільш можливим до виконання в теперішних обставинах, зараз і без проволоки.

[illegible] на думка є щоби **"У Вісти" остали дальше в Едмонтоні,** де вони виробили [illegible] [illegible] праці культурно[illegible] [illegible] рівнини [illegible] дійнов [illegible] причинилися до розвою нашого життя в Альберті, а так[illegible] [illegible] праці перед [illegible] [illegible] щоб "УВісти" взяли збіль[illegible] [illegible] [illegible] прекрасно виконують завдання. В Едмонтоні "УВісти" є дійсно [illegible] що Ванкувер і робля[illegible] а робитимуть [illegible] працю в тім напрямі. Через перенесення [illegible] ця, ніхто не скористав би [illegible] ні Церква, ані наші організації, ані взагалі широкий загал. [illegible] коли нема оправданої причини і потреби, пощо переводити спробу, котра вже в ко[illegible]

ВІСТИ З УКРАЇНИ

[illegible] "Пир [illegible]" [illegible] [illegible] ки є тайн, ані не знають сказати десять заповідий."

[illegible] вими 50 монахів, але ці є ста[illegible] людьми. Їм дали [illegible]

[illegible]

ОГЛЯД ПРЕСИ

"Канадійський Фармер" в [illegible] з 11 квітня 1945, стор. 6 помістив відповідь свящ. І. Хруставки на нашу статтю з приводу його допису в цім самім КФармері.

Ми оцим вічливо дякуємо свящ. Хруставці за відповідь, бо вона так само подобається нам, як його попередна стаття.

Він перш усього уважає, що "найважнійшим" в його попередній статті було це, що все написане ним не мало "злоби до котроїнебудь наміченої ним церкви." Це дійсно гідне відмічення і похвали, так само як його ствердження, що покійний митрополит Андрей Шептицький був "великий чоловік." Бо коли взяти примиром під увагу, що офіційний часопись церкви, до котрої свящ. Хруставка належить, не вмів і не хотів заняти подібного становища до покійного митрополита, але ще й накинувся на його світлу память, то дійсно свящ. Хруставці належить признання за цивільну відвагу висказати відмінну думку й то ще похвальну для тої подиви, на котру чільні люди з церкви свящ. Хруставки [illegible]

[illegible] що покійний [illegible] [illegible] 14 серпня. Він [illegible] полит не потребує того всього, так само як Католицька Церква не потребує доказів свящ. Хруставки, що він влучно підчеркує, але потребують того люди, а особливо захитані у вірі, недовірчиві і упереджені. Для них свідоцтво свящ. Хруставки матиме свою вагу і поможе позбутися упереджень та ненависти.

Однак ми стверджуємо ще раз, що коли поляки переслідували православну Церкву, то не тому, що вона була православна, але тому, що більшість її пастви в бувшій польській державі це були українці. Ба що більше, коли вони переслідували її взагалі, то лишень там, де та Церква проявляла яку таку українську національну свідомість. Навпаки в многих случаях **вони її підтримували** навіть штучно і попирали проти католицької всюди там, де ці дві Церкви стрічалися разом. А на тих теренах, де вони понаставляли верхи православного духовенства з москалів там вони явно і безцеремонно її попирали, бо православний митрополит Діонізій Валединський з Варшави не лишень завів внутр[illegible] [illegible] проводство в православ[illegible] Церкві по польськи [illegible] [illegible] відправи [illegible]

[illegible] як практичне з[illegible] [illegible] працюємо для дєлинешн.

Кажучи все те, ми хочем [illegible] [illegible] Католицька Церква є Бо[illegible] бо тільки [illegible] Церква

ВІДПЛАТА

[illegible] військ[illegible] війська зайн[illegible] [illegible] виц в Німеччині, тися[illegible] і полонених німців зачали [illegible] копальнях добувати вугля для большевиків. Передтим не[illegible] велике число силою вивезених людей працювали для німців, теперь німці мусять працювати для своїх побідителів.

НА ПОМІЧ НАШИМ БРАТАМ В ПАРИЖІ

На руки Епископської Канцелярії в Виннипег сим равом [illegible] на поміч нашим братам в Парижі Пилип Сидор з Виннипегозис, Ман., $2.00. За сю жертву належиться п. Сидорові щира подяка. Хто буде слідуючий?

Не клопочіться тим, щоби вас люди любили. Любіть у, а вони вас і так полюблять.

Гора золота... Семого квітня, 1945, американські війська заняли коло німецького міста Меркес, копальню соли в котрій знайшли тисячу мішочків німецького золота, що належало до німецького національного банку. На знимці видимо військових полициянтів 3-ої американської армії, як прислухуються високому урядникові німецького національного банку (зліва, сперся рукою на мішочки золота.). Усіх ворків зі золотом знайшли 1,000 кождий варта принайменше $14,000... Цілком так як з історії про графа Монте Крісто

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year Single copy 5c Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВЕЛИКОГО БАЖАЙТЕ!

З нагоди Великодних Свят бажаю Українській Молоді, те першому молодому поколінню видати якнайбільше число великих християн у всіх напрямах суспільного та громадянського життя.

А великим християнином називають святого. І всі ми покликані до святости. Всі маємо над собою [illegible] працювати, щоб в собі збудити, в собі виплекати, чи з Божою благодаттю отримати великого християнського [illegible]. [illegible] християнський дух полягає передовсім [illegible] сумлінному сповненні своїх обовязків.

Будьте людьми зо сталі у виконанні своїх обовязків! Нехай обовязок буде Вашим першим і найважнішим ідеалом! До чого б цей обовязок не кликав, до любови й послуху для родичів, до громадянської служби, до науки — памятайте, що [illegible] можна більше зробити, як сповнити [illegible] свій обовязок. Але в сповненні обовязків шукайте правди, [illegible] вводити тому, що видається обовязком, а в дійсності [illegible]. Бо є люди, що на словах покладають усі чесноти й усі обовязки [illegible] людьми, яким видається, що голосний крик [illegible] самохвальба є [illegible] патріотизму. Таке представлення найважнішої чесноти може багато людей баламутити. Патріотизм є найважнішою християнською чеснотою, бо є любовю ближнього. А любов полягає на ділах, на праці, на жертві сто раз більше як на слові. Ті, що в шумних, крилатих словах [illegible] любов вітчини, нераз можуть [illegible] тільки не служить вітчині, але проти [illegible] раїни. Тому, Ви, мої Дорогі, мусите [illegible] що є правдивою любовю Батьківщини [illegible] гатом.

Христос Спаситель [illegible] найвищі й найсвятіші ідеали нет любови [illegible] жертви смерти за ближнього [illegible] поняттій обовязок любови ближнього веде душу до св[illegible]

Хай же воскреслий Христос веде, Дорогі мої, Ваші душі до геройських чеснот, до геройських жертв і нехай працею християнського життя приготовить Вас на ті жертви, що їх може сподобатися Господу Богу від нас зажадати.— Христос воскрес.

Андрей, Митрополит

Від Редакції: Ці великодні желання [illegible] Митрополита Кир Андрея Шептицького [illegible] Україні були друковані [illegible]

ПРОТИ ДИСКРИМИНАЦІЇ
АБО
ЧОМУ ДАНИЛЮК НЕ ДІСТАВ НАГОРОДИ?

Винипегська Фри Прес [illegible]

Летунський старшина В[illegible] канадець при англійськ[illegible] тим, що одного разу, коли [illegible] воєнної виправи над німецькою [illegible] німецького стрільна. Данилюк мимо сього, що очі його запалені були димом та сильними газами, не опустив свого [illegible] але кермував Ланкастером, щоби він не впав на [illegible] й тим дав нагоду другим летунам гасити вогонь на літаку. Данилюк щасливо вкінці доправадив літак, з котрого не чимилося, на одно[illegible] потім, коли летунські [illegible] [illegible] Дистингвішд Фл[illegible] одному канадійському й одному англійському [illegible] що гасили вогонь... Про Данилюка однак там немає ні слова більше згадки.

[illegible] дуже гарно зробила влада, що нагородила тих летунів, що гасили вогонь на сьому літакові. Вони сього варті. А ми питаємо, що булиб ті летуни гасили колиб НАШ ДАНИЛЮК не був тримав керми літака, мимо сього, що мав такі [illegible] перешкоди, бо [illegible] [illegible] ЯВНО [illegible]

Християнське Відродження: Чи наші Данилюки тисячами не [illegible] своєї крови за Канаду?

Ми все були, є і будемо проти дискримінації. Нехай віпровідальні чинники знають, що коли вони так поступають з нашими жовнірами вони роблять їм велику кривду.

[illegible] ПРИВІТ
ХРИСТОС ВОКРЕС!

[illegible] пересилаємо враз із найщирішими побажаннями для [illegible] Читачів та взагалі всіх Братів по крови [illegible] ні гори, ні океани, ні вязничні мури ані [illegible] концентраційних [illegible]

Адміністрація й Редакція
"Будучности Нації."

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ

Євангеліє Иоана, 1, 1-17, Зач. 1.

[illegible]

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ ВІД о. КАПІТАНА ГОРОШКА ЗЗА МОРЯ

Всеч. о. капітан М. Горошко

Христос Воскрес! [illegible] Воскресну [illegible] Христос Воскрес! [illegible]

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
о. капітан М. Горошко

[illegible] 30 березня 1945

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАТЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

[illegible] шле найкращі побажання з нагоди Великодня всім Провінціональним Зарядам БУК-а і зарядам всіх місцевих та взагалі всім членам БУК-а по широкій Канаді і за морем, що є в рядах наших збройних сил. [illegible]

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Тома Мельничук, писар — о. Степан Семчук

І РАДІСТЬ У ВСЕЛЕННІЙ

Воскресіння Дзвін! [illegible]
[illegible]

Уляна Кравченко.

НАЦИСТІВСЬКІ ВАРВАРИ

[illegible]

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ

[illegible]

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ

[illegible] Чи на марно ллється їхня кров? Молимся до Ісуса нині за них [illegible] жертва не була намарно. Він побідив царство Сатани й гріха. Він прирвав кайдани беззаконня. Молимся щоби народи світа прирвали кайдани злоби, слави марної, й панування над другими. Молимся, щоби провідники народів побачили сонце Христового Воскресення й зрозуміли його значіння.

[illegible] радости й були нам в очах, коли під церковними дверми ми чули то перше. Христос Воскрес! Слези радости надприродної радости, слези віри глибокої, але між ними були й слези гіркого жалю, бо знаємо про страсти народу там в старім краю! Наші серця тяжко здіхнули й така бу[illegible] раненько їхня молитва: "О Ісусе, Ти, що став із гроба й смерть побідив, Ти, що перенис страшні муки, дай [illegible] довгі ласку терпіння, а [illegible] дай йому вже хоч раз [illegible] воскресення! Вороги [illegible] нарід на смерть [illegible] холоду, нужди, [illegible] й голоду. Так Ти Христе, їх всіх відкупив [illegible] Мир всім!, були Твої [illegible] Дай нам справедливий мир і правдиву любов!

Щиро молитви засилаймо до Бога за Вкраїну, з котрої вороги зробили руїну. В молитвах незабуваймо про краєву долю народу, що нам дав наших кров, нашу культуру [illegible] правдивого Бога. [illegible]

[illegible] може при[illegible] в часах ріжних [illegible] Великдень в [illegible] символ [illegible] грішника, котрий не лежить в багні, в гробі гріха [illegible] встає до святого життя [illegible]

Тяжко нам часами є молитися до Бога, це правда. [illegible] нам на поміч наша Пречиста Мати Марія. Вона [illegible] співтерпіла за гріхи світа! Також Вона є співспасителькою душ! "Страдальна Мати під хрестом стояла!
Мій Божа Мати! Усердно Тя молю,
Додай ми сили в нещасній болю;
Тебе благаю, як сама знаю,
І Тобі днесь Сина мого поручаю
На хресті!"

Отже нема страху на світі для нас, коли маємо з собою такого Спасителя й таку Матір. Отворім нині свої душі; хай в них засяє сонце радости, віри, надії й любови! Хай кожна неділя буде для нас "Великим Днем." Наша віра в Бога спасе наші душі; дасть нам радість й добробут на світі, й заслужить перед Богом, щоби наш нарід встав з неволі й щоби воскрес як Христос Воскрес!

О СЕЛА РІДНІ

А коли нині грають дзвони,
То наші дзвони, Великодні
Бо наші нині небосклони
Ясний світ цілий сьогодні!

Повітря мов пливе рікою,
Що сріблом грає, пінить
склиться.
О, ниво рідна! Над Тобою
Його усміхнене обличчя!

[illegible]

Анатоль Курдидик.

ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ

[illegible]
Щоб правда [illegible] воскресла
Щоб волю [illegible] принесла

Уляна Кравченко.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
ТРАВЕНЬ, 1945

1 В 18 Преп. Івана
2 С 19 Преп. Івана Ветхоп.
3 Ч 20 Преп. Тедд. Трихини
4 П 21 Велика Пятниця
5 С 22 Пр. Теод. Сікеотс
6 Н 23 Воскр. Хр., Вмч Геор
7 П 24 Світ. Пон. (Загальн.)
8 В 25 Світ. Вів., + Єв. Мар.
[illegible]
13 Н 30 Нед. Том. + Ап. Якова
[illegible]

УСТАВ

[illegible] Велика Пятниця [illegible]

[illegible] Велика Субота [illegible] Мат. 115 і 116.

[illegible] Великдень [illegible] Опісля обхід навколо церкви 3 рази, потім Воскресна Утреня. Сл. Б. св. Ів. Золотоустого. На Вечірні Єв. Ів. 65.

Через цілий Світлий Тиждень загальниця. Похорон правиться цілий тиждень в світлих ризах. Час заказаний. По св. Сл. Божій благословення брашен. Через цілий Світлий Тиждень не правиться за упокійної Сл. Божої.

7. Світлий Понеділок, Великомученика Георгія. Всенощне. Сл. Б. Ап. 2 і 29, Єв. Ів. 2 і 52.

8. Світлий Вівторок і Ап. і Єв. Марка; Сл. Б.: Ап. 4 і 63. Єв. Лук. 113 і Мар. 23.

13. Неділя Томина і Ап. Якова: Всеночне. Сл. Б.: Ап. 14 і 29, Єв. Ів. 65 і Лук. 17. По Отпусті, роздавання звірним ар[illegible].

Через цілий місяць травень правиться щоденно вечером Майське Богослуження.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Більше довіря через почитання Непорочного Серця Марії.

Дякуймо доброму Богові, що дав нам дочекатися травня, того чудового місяця посвяченого в честь нашої небесної Матінки. Так як що року, в сім місяці маємо старатися якнайкраще віддати честь Матінці Божій. В руки нашої небесної Заступниці вложім усі наші просьби, прикрости терпіння, усі наші [illegible] Молімся так щиро до [illegible]

[illegible] та любовю.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Щоби европейські народи будували поступові східні народи

На схід від Европи живе много народів, котрі [illegible] кости та числа богато [illegible] [illegible] пізнали [illegible]

ВОСКРЕСЕННЯ

[illegible] третій день [illegible]
[illegible] з гробу!
[illegible] блискає і блакоту
[illegible] віток зелена хор[illegible]
На [illegible] [illegible]
[illegible] заблисло срібло рос
[illegible] білі, як алмаз
[illegible] перед Божим Сином
[illegible] Воскрес Христос!

* * *

При нужді, нещасті,
радимо враз
Хай щезне туга
Берім [illegible] ясні
і крашанки червоні
у долоні,
і стрічаймо друга,
вітаймо брата:
Воскресла Правда на хресті
розпята.

* * *

Хоч бачимо свій шлях
у тернах,
але ми знаємо, по днях
страждань Голгофти
йде воскресення День.
Ми смiло ставимо життю чоло
—для нас у срібні дзвони
дзвонить джерело.
Для нас лунає великодній
дзвін:
—Христос Воскрес!

І ШЛЯХ ПРОБИВ ДО ПРАВДИ І ДОБРА

Умер Христос поганьблений
побитий
І в гріб Його поклали на скалі
Затьмився день і жах несамовитий
Струснув старі підвалини землі

Здавалося що правда вже не
встане,
І не осяє темряви світів,
Що не Петро, а Юда загетьманить
З ватагою обманців і катів

Та в третій день, в бліду годину ранню
Хитнулася від грохоту гора
Воскрес Христос із гробу
[illegible]
І шлях пробив до правди і до[бра].

[illegible] камінь долі
[illegible] для наших
[illegible]
[illegible] розпят
[illegible] світ.

Роман Купчинський

ПАРОХІЯ СВ. КИРИЛА І МЕТОДІЯ, СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

Положення Міста

Ст. Катеринс лежить над онтерійським озером, при гарнім гостинці, що веде з Торонта до Злучених Держав. Колись давно в своїх початках було воно станицею на індіянськім шляху, який вів нинішною улицею св. Павла. Коли перший католицький місіонар зайшов туди, то джерело, коло якого гуртувалося тодішне життя назвав іменем св. Катерини.

Звідси, як кажуть нині, пішла назва міста, що повстало з бігом часу. Головний індіянський шлях зістав переназваний іменем нашого великого апостола св. Павла, а церков католицька в осередку міста дістала назву св. Катерини.

Назва вулиць: Марії, Якова, Павла, і пр. свідчать, що в початках основання цеї місцевости предомінував дух релігійний.

В останіх роках місто взросло в своїм обемі, як також числом мешканців. Тридцять кілька тисяч людей проходять денно улицями нинішного міста садів і цвітників.

Літом мешкальні доми а то і фабрики тонуть в зелені дерев. Мимо високої промислової продукції не перестало бути середовищем огородників та садівників.

Довгі роки не заїзджали українці сюди в ціли поселення. Може тому, що не доціновали краси околиці у кутку півострову, або й тому, що садівництво на високу скалю було їм чуже. Та коли наші брати розглянулися по Канаді то й найшли Ст. Катеринс. Тут прийшли і осіли з родинами, навчилися від чужих як обробляти сади, а то в коротці так взросли в досвід, що вже і другі неодне від них перенимають.

Там де багато людей не годні були вижити, наші люде взбогатилися і живуть вигідно. Невтомна праця й Боже благословенство е тайною їх успіху. Основною прикметою українців е релігійність. Вона проникала наше щоденне життя на рідній землі й не відступила від нас і у Канаді.

Зорганізовання Парохії

Коли наші брати трошки загосподарувалися,сейчас почали думати про свою українську католицьку церков.

Перші Богослуження в латинській церкві св. Катерини притягали гурток людей, що своєю сильною і живою вірою просвічували і приєднували інших.

Громадка людей росла аж до дня, коли в січні 1942 року, основано перший церковний комітет.

Члени першого уряду працювали якнайщиріше, збираючи фонди на речі церковні, конечні до Богослуження, а при тім носилися з думкою купити площу під церков.

Перші члени заряду були: о. Ізидор Борецький; Степан Войтович, місто-предсідатель; Никола Баранюк, касієр; Петро Фабіян, секретар; прочі члени: Павло Сврганюк; Павло Ґулай; Андрей Грицак.

Ст. Кетеринс, Снт.—Учасники св. Місії, що відбулася в лютім, 1945 По середині стоїть Всеч. о. Місіонар Гр. Шишкович, ЧНІ. По правій стороні о. Місіонаря стоїть Парох о. Ізидор Борецький а зліва о. ігумен Н. Когут.

Ст. Кетеринс, Онт.—Знимка взята підчас св. Місії, що відбулася в лютім, с.р., в Ст. Кетеринс. В першім ряді зліва стоїть Всеч. о. Місіонар Григорій Шишкович, ЧНІ. Побіч о. Місіонаря стоїть Парох о. Ізидор Борецький,а дальше заряд Парохії св. Кирила й Методія в Ст Кетеринс.

По довгій роздумі заряд рішився купити площу на розі улиць Ніягара і гостинця Королевої Єлисавети за $1,600.00

Цею подією зраділа ціла околиця, бо на роздоріжжю головних міських гостинців і при найкращім шляху, що лучить Канаду з Америкою, мала пишатися українська католицька церков. Вона мала свідчити всім переїзджаючим і прохожим, що ось тут на сході Канади, далеко на полудне, росте в вірі і розвиваеться українське населення; а завершенням їх успіхів, це стилева українська церков

Жертви людей взбільшалися до тої міри, що до сорок четвертого року в касі було близько десять тисяч долярів

Всім стало ясно, що час починати будову давно мріяної церкви

Архітект, Отець Канонік Ф Ру прийняв на себе вироблення плянів і в половині літа минулого року приїхав до нас щоб почати будову.

В самих початках виринули труднощі питомі часові війни, а крім того також і чисто місцевого характеру. Однак св Кирило і Методій, котрих імя носить нова парохія, помогли перенести і поконати усі перепони, та копання фундаментів почалося під проводом о. Канонікa Ф. Ру.

Парохіяне приходили день у день в великім числі, щоб помагати при початках будови. Робітники залишали нераз працю у фабриці а помагали при основі Дому Божого.

Заряд трудився невпинно, що робота йшла скоро і успішно. Дехто залишав фармерську роботу в йшов до помочі столярам, котрими на час неприсутности о. каноніка Ф Ру проводив Андрей Мовчко.

Коли покінчено копання фундаментів і роблення формів, прийшла тяжка праця лиття цементу.

Довгі дні, а то і тижні треба було стояти, п Николові Баранюкові коло машини, а прочим парохіянам возити і виливати цемент у шіснадцять фітові форми.

Багато промислу і сприту кожний з робітників уживав, заки покінчено стіни красної салі під церквою

Поміч заряду і всіх людей довела до цего, що сьогодня перша частина будови скінчена, а приготовання ідуть дальше, щоб найскорше зібрати фонди на докінчення горішної частини церкви.

Коли Бог дозволить то цего літа будова буде під дахом, на котрий то дах матеріял вже лежить готовий на площі.

При будові заслужилися усі парохіяне доброго і щирого серця, а особливо заряд під проводом п. Михаїла Ластівки, місто предсідателя, і Николая Баранюка, як надзвичайно щирого касієра.

Великі заслуги положили й прочі члени уряду: Николай Боженко секр. фінансовий, Макс Лаба, секр. рекордовий. і провірна Комісія: Михаїл Сосяк та Дмитро Сочило.

На тих кількох членах заряду спочивав великий тягар цеї будови, а решту двигали прочі парохіяне. Всім щирим і добрим людям нехай Бог милосердний нагородить в сотеро.

Поднят, парохії в Ст. Катеринс бувби не в цілости представлений, колиб поминути жіноче товариство.

Жіноцтво зі своїм урядом працювало якнайкраще і успішніше. Львина частина суми зібраної на будову це праця і труд жіночого товариства.

Уряджуванням принять, вечерниць, забав, тощо, жіноцтво при парохії зложило понад три тисячі долярів

Члени товариства співпрацювали якнайкраще. Щире признання належиться паням: пані Пелюх, як предсідательниці, Анні Баранюк, касієрці, Марії Лабі, секретарці; Марії Чорнобай; Ользі Сосяк; Марії Баранюк; Софії Медвідь; Марії Кіршак; пані Боженко; пані Ластівка, пані Скочиляс; пані Осадець і многим иншим паням, що часто помагають парохії

Кілько річна праця обох зарядів принесла великі плоди, а парохія св. Кирила і Методія взросла і розвинулася.

Свята Місія, що відбулася в лютім цего року, під проводом о. Місіонаря Григорія Шишковича, ЧНІ., обеднала багато людей у вірі і любові до Христа.

Сотки людей старших і молодших відбули першу св. Місію в місті Ст. Катеринс.

Видно, що Бог благословить наш нарід в новій парохії і хоче між нашими братами на стало замешкати в храмі св. Кирила і Методія.

Ст. Кетеринс, Онт .В осені 1944, започатковано будову церкви св. Кирила й Методія в Ст. Кетеринс. Знимка взята підчас копаниясалеру під церкву. По середині стоїть наш славний архітект о. Канонік Ру посеред робітників. Зправа на знимці стоїть Парох о. Ізидор Борецький, наш неструджений молодий священик, за котрого стараннями збудовано також церкву в Ґримсбі, Онт.

Пляи церкви св. Кирила й Методія в Ст. Кетеринс, Онт. Пляни сеї церкви виробив знаний в Канаді наш великий архітектор о. канонік Филип Ру. Салер в котрім міститься велика парохіяльна саля є вже збудований. В літі сього року приступлять синткетеринці, під проводом свого о. Пароха Ізидора Борецького, до дальшої будови.

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Христос Воскрес!

Воскресения Христове попередила Крестна Дорога, бо як сказав Божественний Спаситель, подобало пострадати Христу і ввійти во славу Свою. Чи то одиниці, чи то народи нім дійдуть до своеї слави, мусять перейти свою дорогу терпінь. Наш український нарід на еміґрації мусів також іти тернистою дорогою. Згадаймо перші піонирські часи. Чужий край, чужий нарід, чужа бесіда. Брак своїх церков і Богослужень а до того темні, непривітні бори без комунікаційних доріг а при тім наемне сектанство зі своіми нападами на все, що було дорогим і святим душі нашого доброго народу. Се ряд терпінь нашого поселенця в Канаді. Почалось однак з часом усміхатись ясне сонце свободи і добробуту. Виростали каплиці, церковці, які громадили спрагнених релігійної потіхи побожних людий. Яка радість і веселість запанувала, як в день Воскресения Христового залунала чарівна пісня Христос Воскрес Випогоджувались тоді засумовані лиця а слези правдивої радости поплили не лише по лицях жінок, але і з загартованих і обсмалених морозистим вітром лиць мужів. В радісних звуках воскресної пісні затихла журба, занімила туга, бо Христос Воскрес, смертю смерть поправ і сущим во гробі живот дарував. Бодрість і надія вливалась в зболілу грудь і з новими силами брались до життевої борби. Повстають нові оселі а в них церковці, появляються рідні священики місіонарі, приходить Епископ Ординарій з рідного краю. Позавидував дияволи льнивого розвою нашому народові і післав язву сектанства, яка почала нищити спокій і єдність народу. За юдині гроші продавали душі свого народу, вірою торгували. Радість Христового Воскресения принесла знова побіду нашому віруючому народові, бо смертю смерть поправ і сущим во гробі живот дарував.

Під прапором воскресшого Христа українська католицька Церква вийшла побідоносцею. Знамя Христове ратувало загал душ розбитого сектанством народу. Однак диявол упертий ворог роду людського розпочав сіяти релігійний індеферентизм. Ті чорні духи, що раньше нищили і розбивали єдність нашого народу, що загарбували наші церкви і народні доми, почали підкрадатись до наших добрих і віруючих людий і в імя згоди і єдности пропагувати релігійну рівнодушність, бож ми всі українці, то пощо нам робити ріжницю в релігії? Облесні хитрі слова нема що казати. Українці католики спішім під знамя Христове, бо Христос смертю смерть поправ. Се Боже знамя, знамя побіди над дияволом дасть нам силу і третий раз побороти підступ диявола, та захувати свою віру. Однак годі нам спокійно спочивати і тішитись побідою над дияволом і його слугами. Ми українці католики мусимо взятись до конструктивної праці, щоби Царство Христове закріпити в нашім народі, щоби раз на все зломати силу диявола Ми мусимо розбудувати сильно наше религійно народне життя після засад Христової віри і Його св. Церкви

Вже від 1942 року істнує у нас в Канаді Місійне Товариство св. Йосафата, яке спокійно працює між нашим народом, щоби поширити і закріпити Царство Христове через християнську жертвенність

Ціль Місійного Товариства:

1. Дати поміч бідним околицям вибудувати церкву, або каплицю.
2. Дати фінансову поміч інституціям, так як: --бурсам, школам, сиротинцям, домам старців, шпиталям, іт.д.
3. Помагати добрій пресі. Поширювати наші газети. Друкувати брошурки, катехизми, і т.д.
4. Помагати бідним Отцям-Місіонарям у бідних околицях.
5. Помагати будувати помешкання Отцям-Місіонарям, де це не можливо бідним людям.
6. Доставляти фелони й церковні речі бідним парохіям, або де ще нема церкви.

Членство Місійного Товариства—

1. Звичайне членство ..$1.00
2. Член Добродій ... 5.00
3. Член Основатель .. 25.00
4. Можна записати цілу родину до членства офірою в сумі $5.00

Членство відновлюється кожного року.

Привілеї членів Місійного Товариства—

1. Співана Служба Божа правиться за живих членів
2. Співана Служба Божа й Парастас правиться за померлих членів
3. Члени беруть участь у всіх Службах Божих, відправлених у церквах, де Місійне Товариство дало поміч
4. Сироти й студенти моляться кожного дня за членів Місійного Товариства як за добродіїв

Хто може бути членом Місійного Товариства?—

1. Кожний християнин-католик.
2. Можна записати цілу родину.
3. Можна записати померших.
4. Можна записати жовнірів.

Як можна стати членом Місійного Товариства?—

1. Отець Парох може записати Вас у членство
2. Можна післати членство на слідуючу адресу:

REV. B DZURMAN,
Box 570,
Portage la Prairie, Man

Грамоти Місійного Товариства—

Кожний член отримує гарну велику грамоду від Заряду Місійного Товариства на котрій є світлини св. Йосафата, Преосвященного Ладики та Преосвященного Саварина.

Молодечий Відділ Місійного Товариства—

Цего року зорганізована Молодь у Канаді має на цілі зібрати 500 долярів, щоб помогти вибудувати каплицю в бідній околиці

Пресові органи Місійного Товариства—

1. Всі збірки є поміщені в Українських Вістях.
2. Збірки Молодечого Відділу є поміщені в 'Будучність Нації."

Огляд праці Місійного Товариства—

В протязі двох і пів року члени Місійного Товариства щиро давали свої жертви. Тепер ми поміщуємо на які цілі ці жертви були розділені.

Для пояснення ми хочемо спімнути, що поміч було уділено в кожнім разі за апробатою Їх Ексцеленції Кир Василія, що є Головою Місійного Товариства.

Число членів Місійного Товариства—

1. Звичайні Члени ...	2,000
2. Члени Добродії. ..	58
3. Члени Основатели	9

Місійне Товариство помогло слідуючим парохіям вибудувати церковцю—

1. Кемсек, Саск., збірки ...	$1,945.59
2 Вінніпег Біч, Ман	500.00
3 Піс Ривер, Альта	400.00
4 Мус Джо, Саск .	200.00
5. Росел. Ман.	200.00
6. Киндерслей, Саск.	150.00
7. Розбури, Ман. ..	150.00
8. Рекгем, Ман.	150.00
9. Британ Колюмбія, о. Ю. Жидан, ЧСВВ	150.00
10. о. М. Оленьчук, на бідну церкву ..	100.00
12. Дак Ривер, Ман.	50.00
13. Твей, Саск.	50.00

Місійне Товариство для Інституцій Нашої Дієцезії—

1. Інститут Преч. Д. М., Винніпег, Ман.	$500.00
2. Інститут Митр. А. Шептицького, Торонто Онт.	500.00
3. Сиротинець в Айтуні, Саск	375.00
4. Колеґія св Йосифа, Йорктон, Саск.	250.00
5. Бурса ім. Маркіяна Шашкевича, Саскатун, Саск.	25.00

Місійне Товариство Добрій Пресі—

1. Українські Вісти .	484.19
2 Світло	50.00
3. Будучність Нації ..	50.00
4 Голос Спасителя ...	50.00

Місійне Товариство й Добра Література—

Місійне Товариство видало катехизм— "Наша Релігія" і "Біблійну Історію." Праця Всеч. о. А. Лугового

Внедовзі Місійне Товариство має видати на памятку бл п. о. Каноніка П. Божика брошурку: "Початки Християнства на Україні." о. Канонік написав її перед самою смертю з нагоди Евхаристійного Свята в Сенді Лейк, Ман.

Ці книжечки можна набути від Заряду. Для поширення між бідними українцями, Місійне Товариство дає ці книжечки без кошту

Церковні Річи—

1. Місійне Товариство подарувало фелон бідній церкві коло Сомиків в Манітобі. Ціна— $50.00
2. Фелон, чашу й всі речі потрібні до Служби Божої були вислані Інститутові Преч. Д Марії в Вінніпег, Ман., Ціна $74.90.

Закінчення

Се тиха праця в Христовій винниці, яка повинна запалити серця всіх віруючих наших людий. Се праця для слави Божої і для духового добра нашої св. Церкви. Се праця на яку мало хто звертає увагу. Свої мовчать а вороги з запертим духом її слідять. З Воскресенням Христовим високо підіймім знамя побіди і під проводом Місійного Товариства звучно заспіваймо Христос воскрес із мертвих. Зединені християнською жертвенностю в велику українську родину, в Місійнім Товаристві св. Йосафата знайдемо широке поле для конструктивної праці для слави Божої і добра українського народу.

Христос Воскрес!

ГІТЛЕР ОСТЕРІГАЄ ЖОВНІРІВ СХІДНОГО ФРОНТУ

Гітлер в дні 16 квітня видав спеціяльний манифест до жовнірів, що бються на східнім фронті. У сім манифесті між иншими так говориться:

"По раз послідний жидівсько-большевицький надворог розпочав великий наступ. Він хоче знищити Німеччину і змести з лиця землі наш нарід."

"Жовніри східнього фронту, ви самі найкраще знаєте яка доля жде спеціяльно німецьких жінок, дівчат й дітей. Коли старі мущини й діти будуть замордовані, жінки й дівчата будуть обернені на проститутки а решта буде вивезена на Сибір."

"Ми сподівалися сього наступу ворога ще від січня сього року й все було зроблено, щоби збудувати сильний фронт. Надзвичайна сила артилерії стрічає ворога."

"Тим разом большевиків стріне стара судьба Азії—вони мусять й будуть знищені перед столицею Німеччини."

"Хто в тій хвилині не виконує свойого обовязку є зрадником свойого народу."

Опісля Гілтер остеріг жовнірів перед "кількома старшинами й жовнірами, котрі, щоби забезпечити свої нужденні життя, будуть битися проти нас за російську заплату і можливо навіть в большевицьких однострoях."

"Кождий, хто приказує вам відступати і є незнаним для вас мусить бути зараз арештований і як конечним є знищений, не дивлячися якої ранґи він не бувби..."

"Берлін остає німецьким. Відень знова стане німецьким і Европа ніколи не буде російською."

Гітлер кінчачи свій манифест візвав жовнірів "втопити большевицький наступ в кровавій купелі."

"В тій хвилі, коли судьба виелімінувала найбільшого военного злочинця всіх часів, черга на відплату скоро прийде," закінчив Гітлер.

ГОЛАР, САСК.

Дня 13-го квітня наша парохія прощала одного молодого парохіянина, який відїзджав до Манітоби продавши тут все свое майно. Цим молодим парохіянином є Григорій Денищук, син панства Василя і Агафії Денищук, які є від давна членами нашої греко католицької церкви, і котрих син Йосиф буде незадовго висвячений на священика місіонаря в семинарі оо. Редемптористів в Йорктоні.

Старші Сестриці зійшлися підчас того і улаштували гарну та смачну перекуску, а при тім незабули за добру пресу, на яку зібрали $6.00. Крім того зібрали $5.00 на свою церкву. Ось гарний приклад щирости, любови та жертвенности наших добрих парохіян з Голар. Дай Боже, щоб наша сусідна парохія, яка є так густо заселена нашими людьми так само йшла прикладом тої малої але щирої парохії Голар, тоді напевно що в кожній хаті буде католицька газета або місіонар.

Зі жалем серця присутні попращали молодих господарів, які перевезлись до Манітоби від нас, та пожелали їм всего найкращого, а память їх побуту останеться серед нас.

Присутний.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ПЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
II.—Про Згіршення
(Продовження)

Старáймося нашого ближньо-го тепер нашими молитвами, добрими ділами та примíром заохотити до доброго. Ста-раймося все, щоби ми душі приєднали для Христа а се ро-блячи, ми спевністю спасем свою власну душу.

ШЕСТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
НЕ ЧУЖОЛОЖ!
I.
Нечистота

[illegible]

Не чужолож

Цею Заповіддю, Бог забо-роняє нечистоту і це все, що веде до сього гріха як злі по-гляди, злі розмови читанич-[illegible] книжок злє товариство одним словом все [illegible] до нечистого гріха.

У нинішних часах гріх нечи-стоти є дуже поширений в сві-ті. Ану придивімся близше на-вкола себе кількі того гріха побачимо всюди. Які бруд-ні пісні почуємо [illegible] [illegible] Яка свавоти які [illegible] обичаї. Сей гріх поширe-ний дуже серед дітей, [illegible] проти нього супроти, [illegible]

Натога нечистоти [illegible]

...пільність, поширилась у всіх верствах людства.

Гріх нечистоти є великим гріхом, й то великим гріхом є все. Не тільки діло нечисте є [illegible], але вже на-[illegible] уподоблання є тяжким гріхом, отже з грі-[illegible] не є так як з другими гріхами, котрі мо-жуть бути і легкими й тяжки-ми, примíром може бути лег-[illegible], або неправди [illegible] проти чистоти, [illegible] добровільно й з [illegible] розважанням, є все смертельним гріхом, великим [illegible] Цей гріх робить на все ворогом Бога й гідним віч-[illegible]

[illegible]

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(29)

Лікар продовжуючись, подався поміж дальші ліжка.

По полудни цього дня заві-тали до шпиталю гості: кіль-кох панів з панями з міста, з дарунками для ранених. Лі-кар начальник опроваджував їх по салі і давав їм короткі інформації що до ранених. Ходили від одного до друго-го, випитувалися про це і про те і роздавали дари.

Ще памятають про нас — думав собі Олекса, стежачи очима за оцими гістьми. І терпіння стає приємним, коли бачиться, що хтось спочуває з нашим терпінням, поділяє наше горе.

Наближались до нього. Лі-кар шепнув їм кілька слів а вони кидали очима на Олексу.

—То ви цей герой з під Рави, пане четар? спитала одна пані.

Герой...? здвигнув ра-менами Олекса я сповнив лиш свій обовязок жовніра супроти своєї держави. В та-кому разі більшість наших жовнірів це герої, а навіть і ці, що півнагі і босі стоять на фронті, без випочинку, хотяй не здобули ні ворожого ста-новища, ні ворожого кріса.

—Певно, певно .. але ви.. Ми читали за вас в газетах, славно списувались... — вмі-шалася друга.

Як накавувата совість.

Слава Богові, що ви жи-[illegible] один пан. А звер-нувся до лікаря, спитав:

Чи скоро випустите нам шпиталю пана четаря?

Як лиш цілком виздоро-віє.

А довго ще на це ждати?

[illegible]

Думаю, до Великодня.

А, як довго?

Скорше, скорше, пане доктор, ми возьмемо пана че-таря до міста, покажемо на-[illegible] може яку собі [illegible] сказала пані вемі-[illegible]

Олекса не відповів нічо, [illegible] цих слів. Вони ще сказали кілька словець, а відтак відійшли, лишаючи йо-му спору пачку дарунків. Він навіть не замітив цего, пото-[illegible] в думках. Нагадав собі Свят-Вечір під Равою [illegible] дядь-ка. Чогось зробилося йому жаль. Хотів, щоб вернулася ця хвилина, коли сидів у дядь-ка за столом при вечері, рад би побачити його жартовли-вого і розпліканого, як гото-вив вечерю і ділився просфо-рою. Що [illegible] тепер з ним.

V

Повних два місяці пройшло Олексі в шпиталі. Рана [illegible], та сили вже не верну-ли. Ходив при палиці, легко по-давшись вперід і кождої дни-ни напрошувався, щоб пусти-ли його до дому, що правно йому належалося. Лікар все відкладав, мовляв, аж набере більше сили, щоби в дома не дуже його перестрашилися.

Одного дня вийшов на шпи-[illegible] [illegible] проходжу-[illegible] Побачив як [illegible] [illegible] сестри [illegible] ко [illegible] друг [illegible] По-здоровивши її, спитав, щоб щось сказати:

Що нового, сестрице?

Біда, пане четар.

Як?

Вчера втягнули другу руку [illegible] тесятникові.

Котрому?

А цему, що так славно [illegible] в Жужети.

- Бідний, щож він тепер робитиме?

Жалко глядіти на нього, без обох рук. Може хочете подивитися на нього?

Дуже радо, але

А не боїтесь, щоб не роз-[illegible]ватися? Подумайте собі, він веселий, начеб нічо йому не сталося.

Нині ще не піду, може пі-зніше.

І дійсно, по кількох днях він пішов зі сестрицею до одина-цятої салі, де лежали самі ка-ліки, а між ними і цей, без обох рук. Коли війшли до са-лі, спостерегли, що він спав. Підступили на пальцях до лі-жка. Олекса глянув на него і зі здивовання скрикнув:

Петро Чумак

Каліка отворив очі і вди-вився в Олексу.

Це ти, Петре?

У відповідь закликав грім-ко:

Олексо!

Хвилинку глядiли на себе мовчки. Відтак Олекса нахи-лившись над ним, простягнув руку до повитання.

Не маю чим повитатись з тобою, братіку. Рідному кра-єві віддав я обі руки.

Щойно тепер нагадав собі [illegible] захоплений, що не чув, як цей дотикався його раменами, силкуючись пригорнути його до себе. Підводячись, досте-[illegible]

[illegible]

[illegible] рідний край [illegible] [illegible] дораненим рабом.

Олекса [illegible] собі [illegible] [illegible] став йому при-[illegible] В [illegible] бачи-[illegible] як їхав ще на війну. П[е]тро був тоді ще хлопцем і при-праціанню дуже за ним пла-кав. Були собі дальшими сво-яками і дуже любилися. Вди-вився в нього як в надзем-ське явище, як в [illegible] якого мав допитатися, про те все, що його непокоїло, бо[ли]-ло, про що не знав і не міг до-відатись через звиж чотири роки. Насувалося йому тіль-ки питань, що не знав, про що перше питатися, від чого за-чинати. Нараз ввійшов до са-[лі] ордонанс і сповістив, що іде лікар. Олекса тихцем ви-сунувся, шепнувши на про-щання:

До побачення в вечір.

Викрався, як злодій, пяний зі зворушення. Опритомнів що-йно на дворі, зачерпнувши повною грудью свіжого повіт-ря. Присів на лаві й став пла-кати, чого, сам не міг собі ви-яснити.

Коли пройшло перше вра-жіння, почав сміятися "Як це гарно складається, що його бачу. Неодного довідаюся [illegible]

[illegible] дочекатись з дому ніякої віст-ки, що може немає нікого в дома, щоб йому відписати, і збирав його страх. Встав з [illegible] до свое[ї] [illegible] ліжко і став [illegible] [illegible] в серце, рані-[illegible] Лежав, як [illegible]

[illegible] Коли на салі втихилося, неза-мітно висунувся, подався на подвіря, а з відсіль до оди-надцятої салі. Отворив двері і станув в середині.

Ходи ходи [illegible] почув голос.

Стоне прикований, без дум-ки, без руху.

– Сюди, я тут.

Важко поступаючи, присту-пив до ліжка й оперся обома руками об поруччa.

Сядь осьтут на ліжку.

Послушний, як мала дити-на, присів. Ліжко проваз-ливо заскрипіло. Впялив без-душні очі у блідаве світло ма-лої лямпи, що висіла на стіні.

Ти не був ще дома? пе-ребив мовчанку Петро.

Ні.

І письма не дістав ніяко-го?

- -Ні.

Нічо не знаєш?

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

An Easter Story

For three whole years now Betty is going out with Jerry [illegible] [illegible] And yet [illegible] he proposed to her [illegible] [illegible]

[illegible]

...the altar of marital vows.

Dear Reader, if at this precise moment your door is locked and no one is in the sanctuary of your [ro]om and if there are no hidden [mi]crophones therein, I will whisper [a] deep and poignant secret into [you]r trustful ear. She! Betty will [no]t marry Jerry until deep in his [he]art blooms the flower of Catholic [fai]th. Please do not interrupt me [fo]r I know what you want to say. Yes! Jerry comes to church every Sunday, but still he does not be-lieve in the same things as his love-[ly] fiancee. He comes because she goes to Mass and vespers. You see, Jerry's parents were both killed by lightening and consequently he was brought up by his god-father. This latter person was an atheist al-though born a Gr. Catholic. When Jerry was christened by a priest of our faith, the god father was not a Catholic any more, but fooled the poor young priest that he still was. He gradually poisoned poor Jerry's mind, heart and soul against the most sacred things in life. And he still does, for Jerry lives with him. However, Jerry has a mind of his own now and thanks to Betty and her very good parents, who often discuss religion with him, his soul is beginning to soften. All that is needed is the grace of God, and his conversion to the faith of our fa-thers will be complete! If we were to penetrate Betty's soul we would see the conflict between it and her heart: this war is nothing compared to what is going on in Betty's be-ing! Countless novenas did she make, and many a candle did she burn in honour of the Blessed Vir-gin, but still to no avail!"

...that today is Easter for the Ukr[ainians] [illegible]

[illegible]

...by Father John who, before the closed doors, begins singing: Chrystos Woskress. "Jerry is by no means a sissy, but he has tears [in] his eyes. Why the tears? After [illegible] Victory and glo-[ry] [illegible] They are tears of happiness. Jerry, in a flash sees himself as a tiny lad with his dear departed parents at a similar ceremony years ago. The doors of the church open and into it goes Fr. John followed in order by his flock of parishion-ers. The tomb of Jesus is empty. [A] statue of the Resurrection is in the place of the plaschtschanytsia, and from the interior of the sepul-chre and above it emanate golden rays of light. "Christ has arisen! Truly has He arisen!"

Except for the reading of the announcements and our beloved Bishops' pastoral letter, as well as the sermon, Jerry remains on his knees throughout the Mass. He does not even see Betty. His eyes travel from the statue of the Resu-rrection to the main altar and vice versa. Fr. John singing the words of "Myr wsim" reminds him of Christ appearing to His Apostles and saying "Peace unto you!"

Yes, Jerry's soul has found inner peace at last. The lack of faith, which for three years, Betty had tried to destroy in him, have van-ished inside an hour or two. The Mass is practically over. The priest sings out: "Let us go in peace." Now the people are going out. Outside everyone is happy. People are exchanging Easter wishes. Jer-ry follows suite. The boys pat him on the back and he returns the same. After all, it is Easter for everybody, but for Jerry, it is

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

[illegible]

Щоб нам, бідним нарід [illegible] воскрес,

Із гробу смерти, нужди, руїни,
Випросим волю для України!

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

THE Easter which he will al-ways remember. The people are beginning to drift away, home-ward bound, where a real Ukrain-ian meal blessed on Holy Saturday by Fr. John is awaiting everyone. But where is Betty? Oh, here she is.

Hello sweetheart," says Jerry a little awkwardly. Betty's eyes get bigger than ever as she joking-ly says, "Why, Jerry! That's the first time you ever called me that. I know you felt it but I never thought it would come out so sud-denly!"

Emitting a sigh, Jerry laughing-ly says, "Let's go home, I have a wonderful story to tell you, and it's not a fairy tale!"

"Alright," says Betty, let's get mother and dad and Fr. John, and go home. I'm famished!" "Let's do that, woman!" sighs Jerry.

At Betty's beautiful home, the meal is almost over. Fr. John is engrossed in a conversation with Betty's parents, who are incessant-ly congratulating him on his short and up to the point sermon of the morning. "Well, Father," says Dad, "you certainly set many a conscience athinking, especially that of those who come to Mass only twice a year. May their har-dened hearts open up like did Christ's grave on Easter-morn, and may they arise to a stronger faith!" and so on, and so on...!

[illegible] all thank God for such a wonderful day and meal. Fr. John reminds everyone to come to the parochial hall for the Easter Haywka. "Our national customs must be kept up according to tra-dition," says he.

At this moment Jerry speaks up: "Father, have you a few minutes to spare? I'd like to tell you all a story." And he did tell it without interruption in his own sincere way. Betty and her Mom had tears in their eyes: tears of thanksgiving to God and tears of happiness. Betty's heart sang: "At last, at last, God has heard the prayer of His humble maiden!" Getting up she kissed Jerry and said aloud: "Well, dear, what are we waiting for? Father John is ready to take down our names and start publishing our banns. Today my answer to your repeated proposals is a definite 'Yes!' unless ... unless ..." Here she looked from him to her parents. Guessing the rest, Betty's Dad muttered through his teeth clench-ing a briar: "Mother and I have no objection." And in order to allevi-ate [some] of strain of the moment Fr. John added: "Neither have I! So kiss your bride to be, Jerry, and make a good job of it before she changes her mind."

Everyone laughed, but Betty's cheeks got redder when Jerry foll-owed Fr. John's advice! Quick on the repartie, she said: "Not after all this, I won't!" - And they all laughed again.

Here we come to the end of our story. For Jerry and Betty it is but the beginning. God's grace was beginning to work. Betty's prayers were answered. And her parents know this. Next Sunday we will hear the publication of the banns, and we sincerely hope that we will be invited to the wedding of the most wonderful couple we know — a couple who are proud of being Ukrainian Catholics. We are sure that with Betty's guidance and Fr. John's advice, Jerry will put into practice his knowledge of the Catholic faith, which knowledge he always possessed, but could not put into use, because God's grace had not worked on him, until this morning.

Fr. Nick.

FOOD FOR THOUGHT

[illegible]

...but his adventure in Quebec a couple of months ago was not exac-[illegible]

[illegible]

10. There is much talk every-where about making divorce harder to get. Why not chuck it overboard altogether, or would this be too too Catholic???

Fr. Nick

— LAUGH AND GROW FAT —

Lady: "Young man, does your mother know that you smoke?"

Boy: "Does your husband know that you speak to strange men on the street?"

Wife: "How do you like my new dress?"

Husband: "Dou you want me to give you my honest opinion?"

Wife: "Go ahead, be as nasty as you can."

"Ever been in the army?"

"Sure! I was in charge of a squad of men one time."

"On special duty?"

"Yes, they were taking me to the guard room."

PAUL BOZYK,—EDITOR, WINNIPEG.

THIS PRESS IS YOURS— USE IT!

A young veteran of this war who was such an excellent speaker and organizer that many organizations called on him to speak and organize various drives for the community in which he lived. This young man knowing that he was in great demand, seemed to grow careless about religious matters but he still attended Mass every Sunday. During the celebration of the Mass he would pay very little attention to what was going on nor even prayed. He would buy a local Catholic paper and during the whole Mass would be reading this paper. You can imagine the spectacle this man was to the others in the church and the good old parish priest did not want to extinguish "the smoking wick" left this man undisturbed.

There are entirely too few ardent readers of the Catholic Press as the person mentioned above. Obviously there is time for praying and time for reading. This young veteran did too much reading and not enough praying. So it is with many, they exaggerate one activity at the expense of the other and so Catholics in this day and age who content themselves with the ordinary religious duties become sort of lax in their Catholic reading without which they know little of their faith, if their faith does not disappear.

Our own Catholic Press, living in the midst of many papers and journals which are constantly making statements that are contradictory to Christian morals and practices, is always striving to give us, for our own good and for the good of those with whom we associate, answers to the very many misleading articles which appear on the streets, news stands and even at work.

At one time we all studied the Catechism and every Sunday we listen to sermons, the press completes these by applying many of the lessons given in the sermon and the questions and answers in the Catechism to the concrete problems of the day.

In the pages of a Catholic paper you will read something about your Church, your people, your country and your own parish.

If we are to improve our Press, so that it can have a greater influence, improved news, features, increase the subscriptions, so that this paper may become a weekly edition, the work lies on our present readers. YOU are in the best position to tell your neighbors and friends the meaning of a good paper by passing him a copy, and then by trying to have them subscribe to a Catholic paper, even just to give it a try, if necessary.

Example is the best teacher. Are you ready to show your friend and neighbour what a good paper the Future of the Nation is?

THREE OBJECTIONS

"He merely Swooned"

Christ did not really die on the Cross. He simply lost consciousness for a time, went into sort of trance. When He placed in the tomb, and was allowed to rest for a number of hours, His body recovered its strength and His mind cleared. Once consciousness returned, He pushed aside the stone blocking the entrance to the tomb and rejoined His companions. Consequently, it was easy for Christ to give the Apostles the impression that He had won a victory over death.

Can't be surprised if you find individuals who try to deny the Resurrection of Christ with this argument. It's an old one. It holds no water. Christ received a terrible scourging, sharp thorns pierced His brow, nails penetrated His feet and held Him upright on the cross, a soldier pierced His side with a sword allowing blood and water to run out. These are the facts. How could any man who was so severely wounded and exhausted from loss of blood have the vigor to move a large stone? This stone was a problem for the healthy women who came to anoint Jesus. Scripture says they wondered how they would be able to roll back the stone, "for it was very great." Every honest mind must reject this hypothesis.

The Apostles Stole the Body

The priests who hated Christ had placed soldiers on watch at the tomb after the burial of Our Saviour. They had not forgotten the prophesy of Christ. When they approached Pilate for a special guard for the tomb they declared "We have remembered that that seducer said, while He was yet alive, 'After three days I will rise again.'" Christ rose from the dead in spite of the guards. When the guards reported to their employers what had happened, they were bribed and told to spread the lie that the Apostles came by night and stole the body while they slept.

A poor argument. St. Augustine spiked it for all time with this counter-argument: "If the soldiers were asleep, what could they have seen? If they saw nothing, what is the value of their testimony?"

"Just Their Imagination"

This argument of modern adversaries falls flat. Christ said He would arise from the dead. The Apostles had not forgotten that prediction. The crucifixion placed these men in a state of terrific excitement. They longed so passionately for the return of their Lord and Master that their minds often created a vision of the risen Saviour.

The disciples of Our Lord had no "longing" for the Resurrection. The women who came to anoint Christ would never have started for the tomb if they expected the Resurrection. Mary Magdalen accused the gardener of hiding the body. Thomas, the Apostle, would not believe until he had put his finger "into the place of the nails," and his hand "into His side." Christ did not appear to a select group. He appeared to hundreds at various times and circumstances. It is not rational to hold that hallucination existed in all these cases. The facts are too cogent. Christ rose from the dead.

Effect On Our Life

If Christ rose from the dead, then His words are true: He is God and His teachings are to be believed and followed. If Christ rose on the third day, then there is a heaven, an after-life of endless joy, a hell for those who die unrepentant, merit for the cheerful acceptance of suffering and the practice of charity to young and old, black and white; the Resurrection proves that your faith is not in vain. If you are half hearted in imitating Christ, sit down and reflect on the Resurrection.

—N. D. Bulletin.

Sonny: "Mother, while I was playing I pushed over the ladder which was propped up against the house."

Mother: "Does your father know about this?"

Sonny: "If not, he will, father is on the roof."

The Quarterly Meeting of the Ukrainian Catholic Youth League

During the course of each year, several occasions arise on which the members of the U.C.Y.L. executive in Winnipeg are able to meet the members of some of our rural branches. In some cases we have the pleasure of meeting those who came from districts which we have visited on organizational tours. In other cases we met people new to us, people who are interested in the U.C.Y.L. and wish to become affiliated with our body.

Our Quarterly meeting, held on Monday, April 2, was just such an occasion. We had the pleasure of becoming better re-acquainted with persons from East Selkirk and Portage la Prairie, who are our co-workers in these districts. Also, for the first time we met the young representatives from the districts of Sandy Lake and its neighbor, Elphinstone. It was inspiring to hear them discuss the plans they have made for the U.C.Y.L. club in these districts.

During the afternoon session of the meeting (which was expressly for out-of-town representatives) various points concerning organizational matters were discussed, and satisfactory agreements arrived at, all of which will help in the smooth functioning of our League.

After the meeting, our country guests together with representatives from the City clubs (including Transcona), enjoyed a Dinner in one of our downtown hotels. At the close of the Dinner, Father M. Gregorychuk from Sandy Lake, Man. gave an interesting talk on the angles from which he valued an idealistically sound, active, Youth Organization among Ukrainian Catholics. Other special guests at our Dinner were Miss A. Zuck, Dominion Secretary of our Organization from Saskatchewan, and Miss Mary Karpets, Dominion Vice-President. Sincere, informal words were spoken by Miss Zuck, expressing her faith in our work.

The remainder of the evening was spent at the St. Andrew's Parish hall, and was devoted partly to business and partly to social activities. The main feature of the evening was an appeal by Father B. Dzurman of Portage la Prairie to the Youth on behalf of the St. Josaphat Missionary Society. He outlined the good work already done by this society and stressed the vast amount of work that still remains to be done. The most practical way in which the young people could help this society would be to form amongst themselves a Junior Missionary Society. The work of this body would consist mainly of campaigning for members, as the funds of the society depend upon its membership. The benefits gained by being a member of this body are spiritual. Masses are said every day in the intention of the members in those institutions which the organization has helped.

The type of work done by the St. Josaphat's Missionary Society is along these lines.

1. Building churches and chapels in poor districts.
2. Giving financial aid to Ukr. Cath. schools, institutions, orphanages and hospitals.
3. Giving donations to the Ukr. Cath. Press.
4. Giving aid to priests working under great difficulty in poor missions.

Father Dzurman's talk was taken seriously by the young people present, and we feel that when the time comes to organize this Junior Missionary Society, we will get a willing and spontaneous response.

The conclusions to be drawn from our Quarterly Meeting are not numerous, nor are they elaborate. We could say, that the views of country and city clubs coincide. It will be up to the country representatives to build up Youth Clubs in their respective districts. They are the ones who understand the youth in their locality, and if not they are in a position to study it. This is a responsibility of some weight, yet, having met the delegates from various points we feel that they have the necessary qualifications and determination to carry on this work.

Following is a list of out-of-town guests who attended the U.C.Y.L. Quarterly Meeting, on Monday, April 2, 1945:

EAST SELKIRK, Man.
Rev. W. Shek
Mr. and Mrs. John Kuzminski

SANDY LAKE, Man.
Rev. M. Gregorychuk — Anne M. Procyk — Michael Gulchak
Steve Sianchuk — John Proskin

ELPHINSTONE, Man.
Jean Danchuk

PORTAGE la Prairie, Man.
Rev. B. Dzurman — Walter Pollock — Demet Sawchuk — Malania Zebeluk — Frances Olynik — Paul Strilec — Rosemarie Zdan — Nick Plaseski — Helen Kully — Walter Worobec

MISS S. KRAYCHAK,
Sec'y

MISSIONARY UNION OF ST. JOSAPHAT

The Junior campaign for the Missionary Union is progressing. Here are the following new members:

Anastasia Zuk, Dominion UCY Secretary, Hafford, Sask. $1.00
Helen Lankowicz, Winnipeg 1.00
Portage la Prairie, Man.—
$1.00 each William Gwozd, RCAF, Rosemary Zdan, Paul Strilec, Michael Strilec
Glenella, Man.
$1.00 each Rosa Flinsky, Elsa Flinsky, Sophie Flinsky, Helen Huston

WEST TORONTO, ONTARIO

NOTES FROM NEWSY NOOK

Easter

HE arose!!! Goodness conquered evil, but the first glorious Easter morning dawned only after the trembling noon-day darkness of Good Friday. Let us go back to the happenings of the first Good Friday. What do we see?

A huge, unfriendly crowd is nearing the hill of Calvary.

The Figure upon Whom every eye is focused is barely recognizable. That precious Head is cut deep by the cruel wounds of the crown of thorns. Those eyes which shed such loving glances and comforted men's hearts now shed tears of blood. Those shoulders which once carried the lost sheep back to the fold ache agonizingly under the weight of the cross. That back which knew no comfort even in the stable at Bethlehem still quivers and bleeds from the painful scourging. Those feet which always hurried to the sick now stumble as Jesus finally reaches the place of Golgotha.

The executioners heartlessly fling Our Saviour on the rough wood of the cross. They pull and stretch His arm. The hammer is lifted, it falls—falls with a sickening thud as the nail pierces the flesh, the bones and finally is embedded in the beam. The other hand and feet are nailed likewise and...

It Is Done

There He hangs: The King of the Universe. Who could in one second have the earth swallow up the mad crowd. All innocent, and yet suffering worse than the worst criminal.

He has not spoken for a long time. As He moves to speak a hush falls over the crowd. Will He bring down a curse upon them? No, He is not bitter. He thinks not of Himself, those precious parched lips utter a prayer "Father forgive them, for they know not what they do." That prayer was uttered not only for those witnessing the crucifixion, but also for you—for me—for all of us. There He hangs in love for us. His hands are nailed so that his arms are out-stretched in the widest embrace possible; His feet are nailed so they cannot turn away from us. His side is pierced with a lance to let us see the love pouring from His Sacred wounded Heart.

Jesus died but three days later death was defeated for Jesus arose glorious. He proved that He was God. Let us all rise on Easter morning from the shadow of sin and bask in the sunshine of God's grace.

We sincerely hope this Easter will be a gloriously happy one for all our readers. We know it will be, because on Easter Morning we can bring with us those Lenten sacrifices—the daily Masses, frequent Communions, visits to the Blessed Sacrament and all our Stations of the Cross—and let us not forget those self denials, no dancing, no candy, no movies. When we whisper to Jesus after Communion "I love Thee," He will know that we mean it because we have done something for Him during Lent.

At this time when the whole world is plunged in this terrible war the best way I can find of expressing my Easter wish to you is to use the words of our Risen Saviour, "Peace be to you."

Lillian Dzurman

MUTT AND JEFF — *BUT THAT WAS BEFORE THE JIMMY BYRNES' MIDNIGHT CURFEW* — By BUD FISHER

ДОРОГА ДО ВОСКРЕСЕННЯ ВЕДЕ ЧЕРЕЗ ГОЛГОФТУ

В часі посту тисячі християн спішать щорічно з Европи і з цілого світа до святого міста Єрусалиму. Побожні паломники звиджують святі місця і моляться на них.

Надзвичайна Подія

Поміж святими місцями є одно між ними, що безперечно має видне первенство, а це є місце Божого Гробу. Як християнин стоїть перед старинними мурами будівлі, що зазначує місце, де спочивало тіло Божественного Спасителя, він мимоволі представляє собі жахливі події, які сталися около дві тисячі років тому назад. В глибокій задумі він уявляє собі молитву Ісуса в Городі Оливнім, зраду Юди, піймання, суд, бичовання, коронування терним, двигання хреста, розпяття, й похорон. Потім наступає зворотна точка в трагічній історії. Христос встає з гробу власною силою; перелякані Його вороги утікають, а Його вірні, Його учні й побожні мироносиці радіють невисказаною радостю.

Зі всіх надзвичайних подій, які зазначують хід людської історії, історія Великодньої Пятниці й Великодня виринає на перше місце. Як сонце своїм блеском перевисшає заблещі дрібних звізд так історія Великодної Пятниці і Великодня перевисшає всі прочі історичні події. У Велику Пятницю Бог обявив свою безмежну любов зглядом бідного грішного чоловіка, а на Великдень Він показав Свою всемогучість і повну власть над життям і над смертю.

Мури розсипались але Дух не завмер

Христос предсказав що в Єрусалимі не останеться камінь на камени. Це пророцтво скоро сповнилося. Року 67, то є заледви трийцять чотири роки по Вознесенню, цісар Нерон з Риму вислав свого генерала Везпезіяна з шістьдесять тисячною армією, щоб приборкати непослушних жидів, а їх місто Єрусалим знищити. Перед облогою міста, що тривала два роки, християни (здебільша навернені жиди) перебралися до Пелли поза Йорданом. Інші жиди шукали захоронку десь коло Середземного Моря.

Хоч місце в Єрусалимі де спочивало тіло Ісуса було зрівнане з землею, бо в місті не лишився камінь на камени, воно не затерлось в памяти християн. Час від часу побожні християни приходили туди на молитву і приводили із собою своїх дітей. Так робило одно покоління за другим. Щоб ця практика не повторялася, цісар Адріян казав відбудувати місто, а на місце Божого Гробу поставити божницю Венери. Це сталося року 135 по Христі. Однак і це не відстрашило християн. Вони приходили до святого місця, хоч не зовсім доступного і переказували про нього своїм дітям.

З початком четвертого століття, свята Єлена, мати Константина Великого, доложила вских старань, щоб віднайти хрест на якім спочивало тіло Спасителя і де був Божий гріб. Її труди не пішли на марно. Святе місце віднайдено і там здвигнено Церкву Божого Гробу, яка по нинішний день існує, хоч не в первісним виді.

Зійди з хреста

Невірні жиди кричали під хрестом "Зійди з хреста а повіримо в Тебе." Христос не зійшов з хреста, але мимо того притягнув і далі притягає до Себе міліони людей доброї волі. Кождий розумний чоловік знає, що твір має повинуватися своєму майстрови. Стіл має бути таким як столяр бажає; дім має так виглядати і так служити, як велить будівничий. Люди є Божим твором, Божим сотворінням, і люди мають так робити і так поступати, як Бог хоче а не так, як людям подобається. Христос не зійшов з хреста; Він не послухав злих людей.

Подібно і тепер злі люди викрикують на Христову Церкву. Вони кричать: "Най Церква покине проповідати піст, покуту; най вона позволяє на розвід; най не домагається, щоб люди визнавали свої гріхи в Сповіди; най вона не проповідує, що кождо-разовий єпископ Риму, то є Папа Римський, є одиноким правдивим верховним головою Церкви і Христовим намісником.—Нехайже Церква покине цю науку і най позволить кождому так жити як йому подобається, а тоді ми всі повіримо в ню і пристанемо до неї!" Та коли б Церква пішла на уступки злим людям вона перестала б бути Христовою установою, а булаб чисто людським твором. А людський твір має це до себе, що він нині існує, а завтра може його нестати. Христос не зійшов з хреста. Він вибрав собі хрестну дорогу. Кождий віруючий християнин іде в слід за Христом, і вибірає собі також хрестну дорогу, бо дорога до великодної радости веде через Голгофту терпінь.

о. А Л

ПРЕСФОНД БНАЦП

Василь Рак, Вонда, Саск. $1.00
С. Зварун з роковин Й. Кутного в Сидні, Н.С. $4.86
о. П. Криворучка з поминального Богослуження по бл. п. М. Жмудів в Борщів, $4.75.
о. Н. Дрогомирецький з пращання панства Гунчаків в Гефорд, Саск. $5.50.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка! Хто буде слідуючий?

Молодь—Великдень

"Воскресенія день просвітимся людіе"...

Великдень—найбільше Свято в році. В нашій воскресній пісні співаємо. Празник празників, Торжество торжеств. Свято радості. Свято побіди! Христос воскрес з уст до уст несеться, і воскресні дзвони ту радість голосить, юна зелень, перші цвіти фіялки, і пчілка, птички, вся природа радіє, веселиться! І молодь, християнська молодь, віруюча молодь радіє, веселиться! Наша українська молодь особливіше радіє, веселиться, радісну пісню Воскресення побіди співає. І то не один день а три дні зраня в церкві, а пополудні дзвінким хороводом гаївок виводить довкола церкви.

О як то радісно святкувалося сей Празник празників в нашій любій Україні! Бувало на Великдень дуже ранесенько, леда на світ розвиднялося, ще зорі не всі згасли, ще хрущики бреніли, соловейко не втихав, як вже наш віруючий нарід всіми стежками, доріжками розлогого як писанка села, громадка за громадкою спішив до церкви. А ранок був тихий, свіжий, кришталевий. А люде спішуть з пасками, начинками, писанками.

А там коло церкви в посеред старих липах на горбочку всі укладаються вінком довкруги церкви. Щож там за роскоші, всякого добра- лиш стань та дивись. В церкві правиться надгробне, відтак тріюмф похід, величава процесія "Воскрес Ісус із гроба". "Воскресеніє Твоє Спасе Ангели поють на небеси..." Бувало як грім грімка, як дзвони голосна воскресна пісня побіди несеться із тисячних грудей гей на перегони з воскресними дзвонами змагається, несеться аж відголос десь луною відбивається по буйних садах, гаях, ярах. Церква битком набита і довкруги церкви народу, народу, молоді, дітвори. Все в новесеньких пестрих строях. Все з божеським натхненням слухає св. Літургії. От і знова молодь з хоругвами, хрестами, хор, побідне Христос Воскрес, дзвони грають, предовжезна процесія. А за третим разом о. Духовний посвячує паски... І гак все осяяне небесною радістю Великодня чим скоріш спішить домів на величний сніданок-свячене.

А як воно під сейчас там? Один Господь знає. Одно певне, там одна Голгофта, Велика Пятниця, один трівожний сум, руїна, жахливий розвал руїна наших святинь в Львові, Києві і всюди, міста і села, хутори в оплаканім стані, наші мережані ниви, поля арматами, човгами, бомбами пооранi, порити. Пишні сади, темні гаї лиш зломами недогарами стовбурями світять... І еще щось страшніше— родини на віки порозривані. Сотки тисяч українських вірлят склали свої буйні голови на безмежних теренах кровавих боїв. А стільки погинуло від бомбів, голоду, холоду, пошести. А вдовині тяжкі сльози, а бездомні сироти... А вершком є того всего горя большевицьке ярмо. На протязі століть на Вкраїну набігали гуни, татари, турки, далися добре в знаки панування Варшави, Москви, царської Москви, але від сих всіх гнобителів тиранів, то найбільший і найстрашніший гнобитель тиран то червона Москва! Бо не лише поневолила всі частини нашої української землі,але також вже звиж чверть століття страшно пустошить душу українського народу так загально а душу української молоді зосібна.

Своїм безбожницьким атеізмом, явною війною проти Бога, Церкви, червона Москва до гори корінем перевернула душу молоді. Сталин став цілим божищем, а на місце Євангелія заступлено письмами Маркса, Леніна. А церкву "відновлено" ще в один департамент комісаряту шатенот большевицької пропаганди. Вона спрямована захопити у свої лапета ввесь православний схід, та кидати наклепи обчернення на католицьку Церкву, помагати Сталінові валити її.

Горе, велике горе пережоває наш нарід на рідних землях. Страшну господарсько економічну, шкільно-інтелектуальну, релігійно духову руїну переживає. Одинока наша потіха і надія на Господа й на невичерпаний духовий скарб життєздатності і життєрадості католицької Церкви. Маємо повну підставу вірити, що українці католики на областях Західної України надхнені тою геройською вірою перших християн, та мучеництвом св. Йосафата залишуться всегда вірними своїй св. Вірі, католицькій Церкві.

Тим більше ми українці в Канаді та в Америці не сміємо навіть тіни сумніву припускати до серця в нашу слушну справу незалежности України.

Горе, велике горе пережиі українські землі знайшлися під большевицьким обухом. Помимо того, що навіть можні світа сего підуть в супереч переконань своїх, та справедливих домагань наших подавляючої більшости українців, і підуть на компроміс зо Сталіном, ми таки навіть проти надії, маємо і мусимо горі імієм серця йти з надією. Бо й не ситий не вноре поля на дні моря, і не скує душі живої і правди святої.

Ми українці маємо мати глибоку віру і святе переконання, що коли Боже Провидіння берегло нас перед загладою на протязі яких 600 літ, то очевидна річ, що то св. Провидіння має для нашого українського народу ще якусь важну і відповідальну місію відбути в житті народів і націй світу: Будьмо отже гідні і достойні пляну, тої Божої економії. Чейже сумніву не може бути, що коли українській нарід пережив вже три великі свої історичні руїни: татарську, велику руїну, і новітню большевицьку, то нема чого боятися, щоби ми як нарід так великий і численний, і тепер не пережили сього найновішого розвалу, що нам нанесли новітні займанці.

А навіть був час, коли то наша аристократія, наша інтелігенція була полишила свій рідний нарід й пішла на услуги ворогам сусідам, то й тоді Провидіння найкраще подбало за нас. Бо наше здорове село, незначне міщанство видало із себе нам нову інтелігенцію: Шашкевича, Шевченка, Шептицького, Кошиця. Цілі кадри поетів, письменників, професорів, послів, військових старшин, ідейне Духовенство, учительство, наших професіоналістів, мистців, працівників так на духовній як і на народній ниві.

Чейже перед нами українцями так старшими як і молодшими ще стоїть живий образ галицької Армії, Української Армії 1918-19 р. їхнє геройство і хоробрість боїв за незалежність України. Ті незабутні Герої—вони і сьогодні нашим натхненням молитви, праці й боротьби за наші святі права, свободу, суверенність.

Суверенність і незалежність України на її рідних етнографічних землях, а нам в Канаді плекати і розвивати свою українську культуру. Любити свою віру, католицьку Церкву, українську мову, пісню, музику, мистецтво. Все для нової Вітчини Канади. Маємо якнайкраще розбудувати своє духове і народнє життя. Маємо прекрасні церкви, народні доми, дещо рідних шкіл. Та прийшов час, що маємо подбати ще за свої школи, і виховні Інститути. Бо до сеї пори, то що маємо, то се гейби піонирські здобутки. Власне на їх фундаментах маємо розбудувати і загосподарити наші величні виховні установи.

Тільки більше завзяття жертви, жертви і ще раз жертви, інтензивної праці, всі разом, одним змаганням, одним стремлінням, а Боже благословенство буде з нами. Бо наша віра в побіду через Воскресення Господа Нашого Ісуса Христа!

ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО РЕЛІГІЙНОГО РОЗБИТТЯ

Сподіємося, що українці католики знають про се, що так звана Юнайтед Чирч оф Кенеда, видає по українськи періодичну часопись "Канадійський Ранок," щоби ширити між нашими людьми тут в Канаді протестантизм. Однак ми певні сього, що майже ніхто, або дуже мале число наших читачів знають про се, що та сама Юнайтед Чирч оф Кенеда тримає аж 18 українських прічерів-міністрів, котрі ширять словом протестантизм між українцями канадійцями. Як то комусь бажається, щоби наш нарід тут в Канаді був релігійно розбитий і відрікся своєї рідної української католицької релігії. Однак надаремні труди ворогів нашої релігії. Наш нарід на протестантські баламуцтва не пішов й не піде, а з тими відпадками, зрадниками української католицької церкви, для котрих Юнайтед Чирч оф Кенеда тримає аж 18 прічерів, вони далеко не зайдуть. Шкода тільки труду та грошей, панове.

ЦІКАВЕ СПЕЦІЯЛЬНО ДЛЯ ФАРМЕРІВ

У першій мірі фармарі будуть заінтересовані сею вісткою, що в Англії винайдено хемічний середник,званий Метоксон, котрий показався дуже добрим в винищуванні бурянів на полі. При своїй великій руйницькій силі відносно бурянів, Метоксон, коли його розпорошувати по полі, не убиває однак й не нищить при тім трави й посіяного зерна. Досліди показали, що один фунт сього Метоксии вистарчає на один акер землі і по його ужитті такі буряни як молочій, гірчиця зістали цілковито знищені а збір пшениці був цілковито неушкоджений.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Високопреосвященним Владикам, Кир Василієві й Кир Нілеві, Дорогим Парохіянам, Приятелям і всім Знакомим, бажає Веселих Свят Воскресення Христового.—

о. Мирослав Колодій,
Канора, Саск.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Останнього разу ми приректи видати окремий спис деяких наших жертводавців. Їхні імена вже були появились у звітах з різних місцевостей, де відбулася вже збірки на новий Студентський Інститут, одначе ми тут хочемо їх подати окремо, наперід на памятку, потім як заклик, щоб вони й надальше не забували про наші величні цілі, і вкінці, щоб заохотити до подібних жертв також прочих наших громадян.

Ми не думаємо, що нам возьмуть за зле, що ми вибрали тільки певну групу жертводавців,—тих, що подарували по сто долярів—; ми їх вибрали не тому, наче б ми забули про других (деякі дали більш, чим 100 долярів, інші 25, ще інші тільки 5), але тому, що своїм числом вони становлять поважну лісту, що заохотить і інших, щоб до неї вписатись. Крім того є тут же багато таких, що дають 100 долярів, але тільки мов сплатами, й ми не хочемо їм робити кривди та зробити враження, наче б вони не дали або не хотіли дати більш.

Остання рація, чому ми саме їх вибрали, та, що ми доконче бажаємо дістати їх знимки, щоб пізніше їх усіх подати в "Будучності Нації" на памятку.

В тім самім часі наша праця иде поволи, але напевно вперед. Весняне сонце з трудом протомлює зимовий холод з його сніговими хмарами, але нарешті певно заволодіє на небозводі своєю силою та висушить шляхи так, що наші колектори небавом будуть могли пуститись в дорогу по хатах наших щирих громадян, щоб зібрати від них щедрі жертви. Ми знову просимо приймати їх як найкраще: Обставини так склалися, що неможливо було дотепер давати порядок місцевостей, де коленти мають відбуватись, одначе там, де має відбутись збірка, там звідки завчасу повідомлять, щоб були готовими зо своїми жертвами.

НЕ ЖАЛУЙМО ЖЕРТВ!!! НАШІ БРАТТЯ ЗА МОРЕМ ЗРОБИЛИ ТАКІ ЖЕРТВИ, ЩО МИ НЕ В СИЛІ ЇМ ДОРІВНЯТИ, ХОЧА Б МИ И МІЛЬЙОНИ ЗБРАЛИ!!! В ОГНІ ПОЖАРІВ, серед тріскоту бомб, все, що мали и нарешті, як довідуємось навіть з англійських часописів з Европи (отже це не німецька пропаганда) самі мусіли поволіктись у глиб Росії, щоб мученичим життям ратувати наше релігійне и національне майбутнє в величезній тюрмі народів.

ТОЖ НЕ ЖАЛУЙМО. Хай дух тупого самолюбства не зробить нас сліпими, ні безсердешними на наші найсвятіші потреби. Що поможе нам, як одиницям, коли б ми й тисячі долярів мали в своїх банках і карманах, коли б одиниці й в палатах жили, та будували величезні підприємства, що їх можуть зробити й мільйонерами, якщо наш український народний і релігійний організм занидіє??? В страшнім самообмані ми думали б, що ми будуємо життя, коли тим часом приготовляли б тяжку й неславну смерть широкій масі, без якої ми були б тільки причепами в тих, що нас ні бажають, ні потребують.

Ми знаємо фармарів, що мають тисячі долярів. Ми їм не завидуємо, Боже борони!!! Навіть навпаки: ми бажаємо їм, щоб їх Бог благословив здоровлям і силою, щоб ще більше мали; ми знаємо бізнесменів і професіоналістів, що доробились трудом і бажаємо їм ще більшого успіху. Тільки о одне просимо й благаємо: ХАЙ РОЗУМІЮТЬ ВОНИ, ЩО БОЖЕ ПРОВИДІННЯ БЛАГОСЛОВИТЬ ЇХНЮ ПРАЦЮ ТІЛЬКИ НА ТЕ, ЩОБ ВОНИ МУДРО СВОЇМИ ДОБРАМИ СПОМАГАЛИ ВСЮ НАРОДНЮ МАСУ НА ПОЛІ РЕЛІГІЙНІМ І КУЛЬТУРНІМ.

Ми знаємо також, що є багато таких, що тільки ждуть, щоб до них прийти, й вони радо дадуть свої щедрі жертви. Є такі, що треба їх тільки попросити й їм нагадати, й вони дали б. Ясно, що тут нам треба помочі людей, що і самі дають, але також готові займитись збиранням жертв від других. Ми позволимо собі написати до кількох одиниць в кожній околиці, щоб ласкаво помогли нам збирати на самому місці жертви й також, щоб давали нам деякі потрібні інформації.

Нарешті ще одна річ в тій справі. В нас є цілий ряд імен таких одиниць, що зробили деклярації. Ми були б їм дуже вдячними, якщо вони ласкаво виповнили б ті деклярації. Не забуваймо, що два рази дає, хто хутко дає. Ми мусимо взятись до будови зараз, коли погода позволить на те, й розуміється, до того треба буде поважних фондів. Це було б дуже зле потішати нас обіцянкою, що хтось поможе зараз, як тільки робота почнесь. Нам треба грошей вже тоді, коли будемо братись до роботи. Бо ж як починати, коли нема з чим. Ми розуміємо дуже добре, що зараз як люди побачуть початки будівлі, то наберуть ще більш запалу до пожертви, та проте не відкладаймо своєї помочі. Ми ще раз пригадуємо: ЧИМ ХУТШЕ ХТО ДАЄ, ТИМ БІЛЬШ ДАЄ.

СМЕРТЕЛЬНА НЕБЕЗПЕКА ГРОЗИТЬ НАШОМУ НАРОДОВІ!

Наша пословиця говорить: Коли Бог кого карає, то розум йому відбирає. Ясно, що Бог нікому розуму не відбирає, але в кару за проступки може допустити, що чоловік хоча б нього має розум, того розуму не хоче або не вміє вживати.

Ми любимо величатися величними поступами культурного [illegible] цивілізації. Може наше твердження видасться дивним, але ми скажемо, що наша гордість є величезним самообманом. Ми того не бачимо тільки тому, бо ми отупіли.

Широкі маси, зокрема в таких народів, як український, є тільки на шляху до того самообману умового отупіння, але якщо [illegible] будемо вилькувати, то дійдемо там, де дійшли найдосконаліші продукти сучасної цивілізації. Ось вони:

В одному зо стейтів середущої Америки одна багата (и звичайно гиперцивілізована) пані знайшлась у великому клопоті. Мала вона маєток 30 тисяч долярів й не знала, кому той маєток записати, свому синові, чи свому собаці, Фокстерієрові. Думала, думала и при кінці порішила синові не оставити нічого, а все записати собаці. А не думаймо, що це тільки один пес на світі багатий. Ні, їх більш. У часах нашої страшної високої цивілізації, що грошем і кровю молоді намагається звалити гітлерівське варварство (оставляючи в ранці [illegible] спокоєм звірські методи большевиків, доки вони не шкодять не самим) число багатих собак і котів росло дуже значно. В Філаделфії одна високо культурна пані оставила значний капітал на те, щоб добре пильнували її собаку на імя [illegible] за життя, а по смерти поховали його в гробі, де спочиває кіт тієї пані, на імя Бобі (не пан, а кіт). В Льос Анджелес місцевий Вищий суд післав урядове покликання трьом собакам і шістьом котам, що мали в одному тестаменті записаних 16 тисячів долярів. Ті гроші були варті, щоб суд написав повідомлення. Гарний суд. В Новій Англії один адвокат записав 40 тисяч долярів малому тигрові на імя Бастер (не адвокат, а тигер). Недавно тому померла одна багата, високо цивілізована пані в Лонг Айленд і записала 100 тисяч долярів 25-ом собакам і одному перському котові. Всі ті "спадкоємці" перебувають у гарній сalі свого опікуна, що має 24 квадратових стіп (не опікун, а саля). І в додатку гарно заладжену купальню й будуар. Скажіть, будь ласка, чи то худобина переходить на людину, чи людина на худобину.

А в Канаді ми всі читали, як то військовій собаці віддавали найвищі військові почесті, коли вона здохла чи була забита.

А що в нас??? В нас нема ще таких великих багачів, щоб записувати маєтки собакам. Скільки знаємо, в нас ще судити не повідомляти котів і собак про їхні записи. В нас ще нема гіперцивілізованих адвокатів і пань, що лишають маєтки звірятам. Але є в нас повільний поступ до того божевілля, де ми також починаємо забувати, що не худобу, а чоловіка створив Бог на свій образ і подобу. Ми пильнуємо [illegible] напором нашої вищої культури нашого тіла. Вбираємось, натягаємо на себе дорогі креми. Пильнуємо мати мудові авта, всякі домашні вигоди, що стоять сотки и тисячі долярів, радія, честерфілди, ліжа чейрс. Та нехай би. Але серед тієї пихи панує мором заражена мертва тишина. Нема дітей. Або є діти, одно чи друге, и то й його пильнують та люблять як та пані свого собаку, як той адвокат того тигра. Це страшне. Відповідальні чинники починають бачити. Отому (хоч дуже запізно) держава рішила давати допомоги.

Ми в Саскачевані маємо щоденник Лідер Пост. Глядіть, що ми там вчера вичитали: НАХИЛ ДО МЕНШИХ РОДИН. Канора, Саск. 18. квітня (спеціяльне). У звязку з рішенням про госпиталізацію обрахунок в цьому північно-східному саскачеванському містечку дав спізнати, що тут нахил до менших родин.—Показалось, що є 145 неодружених осіб. 94 подруж, де нема ні одної дитини, 55 подруж, де тільки одна дитина; 39 родин, де двоє дітей, 24 родин з трьома дітьми; 14 родин, де більш, як троє дітей. Було 24 випадків, де було один з батьків і одна дитина.— В Кемсаку за 20 років населення зійшло з 2,002 до 1776, а в Йорктоні впало число людей з 4,931 в 1921 році на 4,931 в 1936, але підійшло знову до 5,586 в 1941 році (це приріст штучний, тому, що в Йорктоні летунська школа).

НА ЩО МИ ЦЕ ГОВОРИМО?? ХАЙ БАГАЧІ ЗАПИСУЮТЬ ГРОШІ КОТАМ, ТИГРАМ І СОБАКАМ. МИ ПИЛЬНУЙМО ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ. ВИХОВУЙМО ДІТЕЙ І ТО БАГАТО ДІТЕЙ. ДОРОГИХ МАМІВ БЛАГАЄМО НЕ ЛЯКАТИСЬ ТРУДІВ НІ ЖЕРТВИ. А НАДІВСЕ ЗБУДУЙМО СВОЮ УСТАНОВУ, ДЕ НАША ІНТЕЛІГЕНТНА МОЛОДЬ НАБЕРЕ ШИРОЇ ЛЮБОВИ и СИЛИ ХАРАКТЕРУ, ЩО НЕ ДАСТЬ НАМ ЗАГИНУТИ, А НАВПАКИ, ЗРОБИТЬ НАС ПАНАМИ НА ЦІЙ ЗЕМЛІ, ЩО СКРОПЛЕНА ПОТОМ І КРОВЮ НАШИХ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ. ХАЙ "ЛІПША КЛЯСА" БОЖЕВОЛІЄ, А МИ "ГІРША КЛЯСА" ЖЕРТВУЙМО ВЕЛИКОДУШНО НА НАШУ БУДОВУ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ.

[illegible]

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

[illegible]

ІНЖІНІР МИХАЙЛО ДЕНИЩУК

[illegible]

ОСЬМА ПОЗИЧКА ПОБІДИ

[illegible]

МОЯ РІДНЕ ЗЕМЛЕ

[illegible]

Богдан Лепкий

Наш Інститут в Торонто

Український загал радіє цими часами, що майже кожна [illegible] Канади, де находиться [illegible]

[illegible] жертви, між часом помищення першої офиціяльної жертви, з кінцем місяця лютого, 1945.

Парохія Пр. Евхаристії, Іст Торонто.

[illegible]

Парохія Матери Божої Н.П. в Торонті—

[illegible]

Парохія св. Йосафата, Вест Торонто, Онт.—

[illegible]

Парохія св. Духа в Гамільтоні—

[illegible]

Парохія Усп. Преч. Д. Марії, Гамбей, Онт.—

[illegible]

Парохія св. Юрия в Ошаві—

[illegible] парохія в Ошаві $1209.00

На бенкеті бизнесовців, котрий відбувся в салі св. Йосафата, Вест Торонто 28.1.45.—

[illegible]

Парохія св. Йоана Хрест., Отава, Онт.—

[illegible] рший, Н. Пришляк, Н. Павлюк, С. Дідич, В. Чагрівський, С. Ковальчук, М. Стрибольська [illegible] Т. Грабець. По 1.00 М. Кривоносюк, І. Твердун, Л. [illegible] М. Кшинський, Ю. [illegible] кіль 25ц. Разом від парохії в Отаві $220.25

Парохія Преображення Г.Н. Ісуса Христа в Кіченер, Онт.—

[illegible] Мага, Д. Гирилюк, М. Попроцький, В. Куриль, Мих. Ка[illegible] 100 Др Пи[illegible], Жоржецька, В. Чорнолицький, Р. [illegible]

Разом зібрано на Інститут ім. Шептицького до кінця лютого 1945 р. $7,939.25

[illegible]

[illegible] легко догадатися...

о. А. Цимбалістий

НАШІ ДІВЧАТА В ВИХОВНІМ ІНСТИТУТІ БУК-а

[illegible]

Виховний Інститут БУК-а ім. Преч. Діви в Винніпег, Ман.

[illegible]

(Продовження на стор. 16)

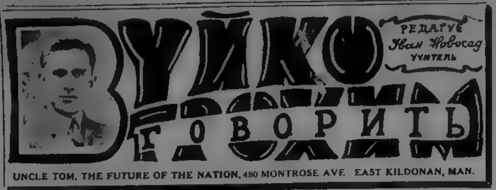

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN.

Христос Воскрес!

Любі Діти!

Останніми днями Вуйко богато подорожував. Вуйко любить подорожувати, бачити нові міста, здибатися з новими людьми. Найбільше однак любить знакомитися з дітьми.

Перше таке познакомлення Вуйко мав у Портедж ля Прері, де промовляв до около 30 дітей в парохіяльній салі при церкві Успення Матері Божої, де є парохом отець Дзюрман. Діти у Портедж дуже миле враження зробили на Вуйка своїм гарним поведенням. По гостині Вуйко разом з дітьми пішли до церкви на "Хресну Дорогу." Діти у Портедж були перші, що бачили нову відзнаку "Веселої Родини."

Друге познакомлення Вуйко мав у Форт Віліям, Онт., коли через то місто переїздив. Там Вуйко витався з нашим знаменним працівником Петром ...товим, його братом Павлом та їх мамою. Ця стріча була дуже приємна—хотяй того дня на дворі віяла завируха.

Вуйко любив би ще більше Вас бачити ... Канаді ... пору не...

Вам всім, Вуйко, в день святого празника Воскресения Христового, складає сердешні Бажання Веселих і Радісних Свят.

Ваш Вуйко Трохим

ПИСАНКА ДЛЯ СИРІТ

"Весела Родина" ... дві писанки для ... $5.00 для дітей в Сиро... $5.00 для ... в Торонто.

Це є жертви "Веселих Добродіїв" ... членів Веселої Родини ... 5 центів. Кожний ... "Веселої Родини" ... постановити со... кожного місяця та зашле на фонд "Веселого Добродія."

Член котрий здобуде $5.00 на цей фонд стає Почесним Веселим Добродієм.

Любі діти, це є прегарна ... НОСІТЬ ВІДЗНАКИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ! НЕСІТЬ ПОМІЧ ТА ПОТІХУ БІДНИМ ДІТЯМ!

РАДА МАТУСІ

Серце болить, як погадаю
Що не всі діти тепер щасливі
Не мають батька не мають ...

Сиротам в жертві віддай при...

Юрчик Сухий.

Новими членами та Веселими добродіями Веселої Родини стали:

ч. 64 **Тереса Іванишин,** Гадашвил, Ман., літ 13, жертва 25ц.
ч. 65 **Михаліна Гидилевич,** Давфин, Ман., літ 16, жертва 25ц.
ч. 66 **Василина Ласюта,** Віннарт, Саск., жертва 25ц.
ч. 67. **Оленка Колісник,** Віннарт, Саск., літ 13, жертва 50ц.
ч. 68. **Стефанія Мандзюк,** Роза, Ман., літ 13, жертва 25ц.
ч. 69 **Марія Оліярник,** Ивнипег, Ман., жертва 25ц.
ч. 70 **Василь Рибрина,** ...

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 71 **Левко Івасюк,** Брендон, Ман., жертва 15ц.
ч. 72 **Орест Івасюк,** ...

Ану, Любі Діти, хто з Вас буде новим членом Веселої Родини Вуйка Трохима?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА КВІТЕНЬ

В контесті на квітень взяли участь 5 дітий, котрі написали дуже гарні листи до Вуйка в котрих описали свої добрі діла, що вони їх зробили. Тому, що сі листи є дуже гарні Вуйко їх при найблизшій нагоді помістить. Тих пять дітий, що ... всі дістали гарні нагороди.

В контесті брали участь: **Михаїл Матвійчина,** Виннипег, Ман., **Петро Гнатів,** Форт Виліям, Онт., **Михаліна Гидилевич,** Давфин, Ман., **Николай Олинський,** Айрон Ривер, Ал..., **Стефанія Мандзюк,** Роза, Ман. Усім Вам, Любі Діти, Вуйко дякує за участь в контесті.

Ану, Діти, знова до праці. Вуйко проголосив дуже гарний та легкий контест на місяць травень.

ПІДГОТОВЛЯЙТЕ "ДЕНЬ МАТЕРІ"— ПОКАЖІТЬ ВДЯЧНІСТЬ СВОЇМ МАМАМ

МАМА

Ма-а-ма, м-а-ама!
Мама, мама, мама ма.
Вимовляти, чи писати,
Чи читати чи співати,
Слова кращого нема.

Чи сюди, чи туди,
Чи то хліба, чи води
Чи сорочку, чи штанята
Все до мами не до тата.
Там би вічно ...

"Мамо ма! Мамо ..."
Бо ти мама, ...
Затягнан чобітята
Щоб сховатися від тата
...

ЖЕРТВА НА СИРОТИ

Савеня Свистун з Геффорд, Саск., прислала 50ц на сироти. Добре серце маєш Савеню.

КОНТЕСТ НА ТРАВЕНЬ

МОЇ ПРИЯТЕЛІ

Спишіть імена та точні адреси всіх українських дітей, що знаете в своїй околиці, та сусідних околицях Буде пять нагород за найдовші листи. Подивимося хто знає найбільше дітей, хто має найбільше приятелів. Листи шліть перед 15 травня на адресу—

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

ВПИСУЙТЕСЯ В ЧЛЕНИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ!

Христос Воскрес!

Дорогі читачі Діточої Сторінки

Ми знов дочекались Великодних Свят. Ми співаємо Христос Воскрес, тішимось всі, бо ми маємо родичів, та все, що ми хочемо. Дорогі Діти і читачі ДСторінки! Діти там на Україні сумні. Неодна дитина плаче, бо тата забрали вороги або до німецьких таборів або до російських Соловок, а мама плаче, ридає, що в день веселости немає що їсти, нема де переспати, всьо зруйновано, побито, а до церкви піти ані згадати, бо не пускають наші вороги. Дорогі Діти! десь там на Україні мама з діточками сидить в кутику в голоді, в холоді тай ридають, плачуть, і зносять ручента до Матінки Божої ...

ПРИСЛАЛИ ДВІ ПЕРЕДПЛАТИ

... прислала по $1.00 ... гарно з їх сторони, що вони дбають ... на цілий рік

ЛИСТ З ТОРОНТО, ОНТ.

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист ... Я хотіла давніше до Вас написати, але все мені не стає часу, бо цілими днями ... Я є в пятій клясі в англійській і пятій в українській. Нас вчать Сестри Служебниці ...

Вірші від дітей ДСторінки —

ГАЇЛКА

Заспівайте дівчатонька
Веселої гаїлочки!
Хай ся матір утішить,
Ісус з гроба воскрес.

Най воскресне, най прибуде
Поміж українські люди,
А ми її привітаєм,
"Ще не вмерла" заспіваєм
Ще не вмерла тая слава,
Що триста літ в степу спала.
Христос Воскрес!
Україна Воскресне!

Юлія Матвійчина

...бниці. Наша українська школа міститься при парохії Пр. Евхаристії, 463 Кінг Ст., Іст, де є парохом о. Кушнірик. Вони гарні проповіди пишуть до БН., Я дуже люблю їх читати. Ми всі нашого Отця любимо і дуже любимо нашу Сестру котра нас учить. Я маю 11 років і моя сестра Наталія має 6 років. Вона є в першій клясі в англійській школі і в першій в українській. Ми сеї зими мали богато снігу в Торонті. Чи там у Вас було богато снігу, Вуйку Трохиме?

Напишіть чи я добре пишу. Моя сестра Наталія і я бажаємо стати членкинями "Веселої Родини." На то посилаю 50ц і 50ц. на Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме

Ольга Рогонська
Торонто Онт.

Від Вуйка: Ти гарне ...

ЛИСТ З ГАРДЕНТОН, МАН.

Слава Ісусу Христу!

...

Гардентон, Ман.

Від Вуйка: Ма... дякує Тобі ...

ХОДИЛА ДО СВ. СПОВІДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Пишу до Вас другого листа. Я, Богу дякувати, здорова. Я того року була в церкві на перший день Різдвяних Свят. В північ я чула перший раз в своїм життю як священик на переміну з людьми співали "З нами Бог." Богато людей було до св. Сповіди і я також приступила до св. Сповіди і св. Причастя. Сл. Божу правили Всеч. о. ... Здоровлю Вас,

Надія Пешко,
Бокс 113, Інвермей, Саск.

Від Вуйка: Надіє, хто часто ходить до св. Сповіди, той Ісуса Христа направду любить.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме

Се мій перший лист до Вас. Я маю 9 років, і ходжу до школи до 4 кляси. По українськи вчать мене тато і мама. Я ще добре не знаю писати і читати знаю трохи ліпше. Я маю два брати і три сестри. Я посилаю Вам Вуйку 25ц. на Веселу Родину. Я була в церкві у пятницю. Вчера тато і мама, сестра і брат їздили до церкви, а я сиділа дома ...

БУРЦЬО і МУРЦЬО

АБО ПІМСТА СУСІДА

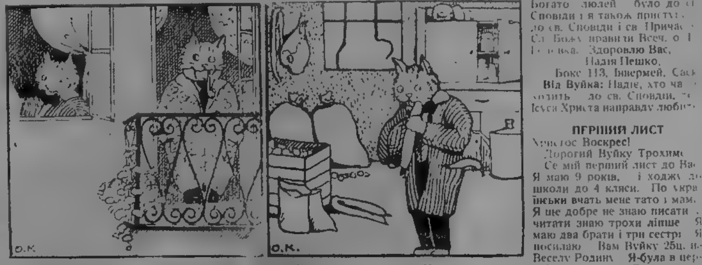

1. В сусідстві жили собі два котики один Бурцьо, другий Мурцьо. Та все вони один другому робили "на злість" пакости і шкоди.

2. Одного дня закрався Мурцьо до хати Бурця тай позїдав йому всі припаси, що той придбав собі по "паскарських" цінах на зиму

...сестрою і з малим братчиком. Я би більше написала, але я не знаю чи се добре, я боюся, що Ви може будете сміятися. Як Вуйко напишуть, що не будуть сміятися, то я напишу другий раз. Здоровлю Вас Вуйку.

Мотря Черевик,
Норквей, Саск.

Від Вуйка: Мотрю! Пиши частіше- а краще будеш писати. Ні! Вуйко з діточих листів ніколи не сміється.

ВИДІЛА ЯК ВУЙКО ВРУЧИВ ПУГАР

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я хочу Вам, Дорогі Діточки описати про незвичайний концерт, котрий відбувся в салі св. Андрея, 4 березня, у Виннипег. Сам Вуйко Трохим вручив пугар Михайлові Матвійчині. Се був перший такий концерт, що я памятаю, або бачила. Мені було дуже приємно бачити та познакомитися з Вуйком Трохимом.

Михайло був дуже веселий, що Вуйко Трохим вручив йому пугар за його працю. Ми усі раділи, бо ми хотілиб бути Михайлом Матвійчином.

Ану Діточки, ми всі любимо дістати нагороду, тож беремось до праці!

Поздоровляю Вас Вуйку і Дорогі Діточки

Ева Крук, Виннипег

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко ...

ЛИСТ З ТОРОНТО

...допиcи про дітей і знимки

ЇЗДИТЬ КОНЕМ ДО ШКОЛИ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас, дорогий Вуйку, бо до сеї пори я ще не міг добре писати, але за короткий час я навчуся добре.

Я люблю читати ті гарні листи, що другі пишуть в Діточій Сторінці, і вони мене так зацікавили, що я також хочу писати.

Я маю 13 років і ходжу до англійської школи, до 8 кляси. Мені до школи є дві і пів милі. У зимі я їжджу до школи конем, а в літі ходжу пішки.

Я люблю до школи ходити і вчитися. Я люблю також вчитися по українськи. Нас професор не вчить в школі по українськи, то я вдома сам вчуся. Я посилаю Вам Вуйку 25 центів на Веселу Родину і прошу вислати книжку. Здоровлю Вас Вуйку

Юліян Хрущ, Вонда, Саск.

Від Вуйка: Учися усе, а колись буде з Тебе великий чоловік. Пишеш вже досить гарно.

ПРИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТУ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас Вуйку, хоч я повинен більше був написати до сеї пори але мені якось так мина... Я дуже люблю читати Будучність Нації, а особливо ... Я посилаю ... на рік 1945 до Веселої Родини ...

Йосиф Жуковський,
Торонто Онт.

Від Вуйка: ... Вуйко ... також

...дорога ходити до школи.

Кінчу сей лист і здоровлю Вас Вуйку.

Оленка Піх, Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Радий Вуйко, що Тобі так подобається відзнака.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Дякую Вам за книжечку "Бжоли" яку від Вас дістала яко нагороду, що я брала участь в контесті на місяць лютий. Посилаю Вам одного доляра яко однорічну передплату БН для одного нового передплатника.

Поздоровляю Вас Вуйку.

Надія Пешко, Інвермей, Саск.

Від Вуйка: Писати до Вуйка й брати участь в контесті все оплатиться. Правда, Надю?

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКИ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Моя сестра і я складаєм Вам щиру подяку за відзнаки Веселої Родини. Дорогий Вуйку Трохиме! як ми їх отримали, як ми утішились ними та зараз ми собі повпришивали. Якіж вони гарні! Щож то за радість носити наші рідні відзнаки синьо-жовті з українським написом! Дорогий Вуйку Трохиме,— нема слів щоб Вам висказати ту подяку за той Ваш труд, що Ви нас відзначили від всіх організацій. Миж правдиві українці, бо ми маємо українські відзнаки! Слава і честь Вуйкові Трохимові за їх труд, а ми Діти покажім нашу любов до нашого дорогого Вуйка й масово впишімось до Веселої Родини! Ану Діти засипте листами Вуйка! А Вуйко зараз Вам пішлють ті гарні відзнаки

Михаїл і Юлія Матвійчина,
Виннипег, Ман

Від Вуйка: Михаїле й Юліє. Вуйко вдячний Вам за слова признання

... армати стрільно и гроші з трока розсипалися вздовж дороги та заповнили предорожну фосу. ... На знимці видимо, як американські жовнири черпаками збирають ті гроші та ладують на новий трок." Вістка подає, що тих грошей, що розсипалося було на більше як пів міліона долярів. Досить мало, правда?

Отож дякую дуже за відзнаки Вуйка Трохима Весела Родина. Коло нас вже весна, Вуйку. Пташки прилетіли, сніг вже стопився. От і буде ...

MY RELIGIOUS EXERCISES

Lesson 17

HOW GOD REWARDS

One day I shall die; but I do not know when that day will come. Then my body will be laid in a grave and it will rest there until the end of the world.

My soul will leave the body and will go to God.

God will judge my soul; He will examine all my thoughts, desires, actions and words. He will also judge my soul about the things which I did not do and which I should have done.

Then He will pronounce the sentence.

All people will be judged.

The souls of those who die in the state of mortal sin, will go to hell.

They will be separated from God and from heaven forever.

Hell has been made only for bad people.

In hell, the wicked suffer everlasting pains and fire.

The souls of those who die in the state of venial sins, or those who did not do enough penance for their sins, will go to purgatory. They will not see God, nor will they enter heaven for some time.

These souls must do penance; they must suffer for some time before they can be admitted to heaven.

These poor souls need our prayers and our good works.

The souls of those who die in the state of grace, or those who were ...

... heaven.

I will be good. I must take care of my soul.

If I try my best, Jesus will help me.

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Виннипег, Ман.)

Вступ

Було то в році 1942, в місяці червні, коли случайно стрінув мене бл. п. о. канонік П. Божик, таки близько церкви св. Андрея в Виннипег, і ще здалека на увесь свій голос закликав мене по імени, і з запитанням, що я тут у місті роблю і як там на фармі? Як у парохії? А по стисненню рук, як і за давної знайомости, бо ми були знайомі ще як він обслугував румунських осадників, православного віроісповідання, на сході Манітоби. Бувало все переїздив через нашу оселю, а потім доїздив до нашої католицької церкви через чотири роки, й ніколи не оминув мене, все відвідував коли тільки була нагода. По відповіді з моеї сторони на його питання, і я здобувся на сміливість, запитав як Вам тут поводиться на новій парохії? Сподіюсь, щосьте задоволені?

На моє питання, покійний о. Канонік аж крикнув на увесь голос, чи задоволений? Я навіть не маю слів висказати свого вдоволення, то щось знаменитого, то понад моє сподівання, то моя розкіш, то моя щасливість, то мій рай, за котрим я ніколи навіть не мріяв. Я замолоду змірив спору часть Америки, перемандрував вздовж і поперед Канаду, а де не здибав таких людий, як тут в тій закутині Виннипегу. Правда, що невелика се парохія, маю всего до обслуги 55 родин, але і з ними можна доказувати чудес.

От возьмим хотяйби ось тую церков. Зачали майже без фонду, без готівки, а от так якби уже скінчена, і довгу уже на ній небогато, як так піде, як йшло дотепер, то за два роки довг буде сплачений.

Тії люде якісь послушні, ввічливі, щирі, офірливі, якісь чичливі, не горді, одні другим довіряють, чи на зборах, або в яких інших сходинах, не підозрівають одні других, як то буває по інших громадах, не критикуються взаїмно. Свих зарад шанують і їм зовсім довіряють ... робота іде тихо ...

... мене непокоїть. А то якби часом Єпископ мене забрав з сеї парохи, то я сего не перебо... би, я без сих людей не знав би як жити, і чи то називалобися для мене життям? Мені все здається, що я сего непережив би... І на тім закінчено нашу розмову.

Наша стріча, котра добігає недалеко тому 3 роки, тож най не буде дивно, що богато вдечним призабулось. Аж показалось вповні заслуга згаданої парохії в день 23 січня 1945, коли то обявлено на загальному зібранню, що зі самої коляди зібрано поважну квоту, бо поверх $630.00.

Я, як цілком чужий, не давно приїхав з фарми, вчувши той рахунок, зачудувався сим, як то могло статись? 55 родин у парохи, після рахунку бл. п. о. Каноніка Божика, могти на тільки щедрими, щоб аж таку офіру на памятку Дитятку Ісусови зложити?

Справді то небув би гріх позавидувати тим щедрим людям, за такий княжий дар. Ось таким людям співав хор ангельський у Вифлеємі над вертепом. Слава на висотах Богові, а на землі мир, споволення, благословенство і радість, бо сі люди посідають добру волю." Я не маю того дару, щоби умів хвалити, і величати за благе діло, а най похваляє вас ваша щедрість, праця, сповнення святого обовязку, віра у будучність, і надія на вічну славу від Господа свого.

А ще припадково дістався я 25 лютого летючку, в котрій поданий був фінансовий стан сеї церкви. У ній про довг, що передше тяжив на церкві, не пригадується(видко, що виплачений), а на томість ще поважна сума надвишки у воєнних бондах і у банку.

Знов мені пригадуються пророчі слова покійного о. Каноніка, що з тими людьми можна творити чудеса.

Честь Вам, що ходили колядувати, а і не менша честь тим, що так щедро посипали датками на доброугодне діло.

Я також колись ходив колядувати, але там де я колядував, то була так велика ріжниця, як від сонця до землі, або як казав Авраам до богача (що з пекла простягав руку о поміч), поміж нами велика і непроходима пропасть, тож зйтись нам нема спромоги.

Тож мене спонукало до сего, що не всилі я опертись від спокуси, не виявити з одної сторони щирости, енергії, і напруження, а у інших оспалости, лінивства, недбальства, злоби, і утрати чести.

Одним словом, що можна доконати за кілька років з 55 добрими членами парохії, а що неможна зо 150 родинами за десятки років.

Тож не зражайтеся люди доброї волі, коли довідаєтесь тої гіркої правди, яку мені розповідав один з тої парохії, що перебув в ній 39 років, (так якби 39 віків) що завсіди зазнавав розчаровання, зневаги, а за свою гірку працю, поживав терпкі овочі.

Заголовки будуть тій історії ріжні, бо та організація і будова була чи ненайсумніша на цілу Канаду. Назви уступів будуть такі: Поселення, Організація, Запис Ґрунту, Огонь і Рабунок, Застій, Палець Божий, Будова, Коляди, Страта і Кривда, Покриття, Завязання Сестрицтва, Спроневірення, Профанація, Бурливе посвячення, Забави, Занепад, Народний Дім, або Доми-Гроби

(Далі буде).

Останні Вісти...

Большевики в Берліні. ... від Берліна ...

В Італії ... місто ...

В Европі ... браку поживи ... та медичних апаратів, ... ширитися страшна ... тифус, ... дифтерія та другі ... недуги.

Англійська ... дня 21 квітня, 1945, скінчи... 19 років життя.

Літаки ... не перестають бити по Японії, а го... воєнних ...

Коли тільки скінчиться війна в Европі, тоді ... Премієр ... по виборах англійських ...

Ліга Українських Католицьких Жінок ...

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КОНГРЕС У ВИННІПЕЗІ

КОМУНІКАТ
ЛІҐИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ
ДО ВСЕГО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА В КАНАДІ!

... 1945 ...

... WOMEN'S LEAGUE ...

DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
9551 Jasper Ave
EDMONTON ALTA

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ
Травень.

о. ... о. ...

Piles Ointment
MISAR TREATMENT
(ОБИЧНИЙ РЕВМАТИЗМ)
... Части $3.00 ... $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F-N, 1578 Arlington St,
WINNIPEG MAN

КОНВЕНЦІЯ

ЦИМ ЗГІДНО З СТАТУТОМ І УХВАЛОЮ ВЕРХОВНОЇ УПРАВИ ПОДАЄТЬСЯ ДО ВІДОМА ВСІМ ЗАРЯДАМ ВІДДІЛІВ І ВСІМ ЧЛЕНАМ БРАЦТВА, ЩО СЕМА З РЯДУ

ЗАГАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА Св. НИКОЛАЯ В КАНАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 30-го ЧЕРВНЯ, І 2-го ЛИПНЯ, 1945 року В САЛИ БРАЦЬКОГО ДОМУ під ч. 804 СЕЛКІРК ЕВЕНЮ, в Місті ВИННІПЕҐ, ПРОВІНЦІЇ МАНІТОБИ

ЗА ВЕРХОВНИЙ УПРАВУ БРАЦТВА

... Василь ... секр. ...
... дня 17-го квітня 1945 р.

НАШІ ДІВЧАТА В ВИХОВНІМ ІНСТИТУТІ БУК-а
(Продовження з стор. 13)

... в Інституті ... а студенткам, що ... котрі охотно ... пожертвувати себе ... загального добра. Нам треба ... але альтруїс... таких, що хоті... посвятитися для загаль... ного добра, одиниць, з почу... правдивої ... та ... для других. Таких одиниць нам треба ...

... в Інституті БУК-а в Винніпеґ... під доглядом Сестер Служебниць. Між ними панує гарне, приятельське від... ношення, так, що можемо мати надію, що ся щаслива час... тина ... молоді, що знахо... диться в Інституті, поза шко...

АДРЕСАР
Українська Канцелярія 235 Scotia St., Winnipeg, Man
Бурса БУК-а 304—4th Ave. North Saskatoon, Sask
Колегія св. Йосифа St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а) 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

Нова Книжка!—
КОРОТКА
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ДЛЯ ВСІХ
о. Каноніка П. Божика
з мапою України, ... гербом ... красках, коротко ... цікаво ... 15 центів ... Спішіть з замовленнями ... 915 Бойд ев. ...

Campbell's Machinery Ltd.
Phone 435 Yorkton, Sask.
ГАЗОВІ й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ й АВТОМОТОВІ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДІНҐ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ й ВИГЛАДЖЕНІ.
Пістонс, Пінс, Рінґс, Бушінґс, Велвс, Велв Гайдз, Коннектінґ Род Берінґс енд Мейн Берінґс.
General Machine Shop Service
Welding—Gas and Electric Arc
НАШ КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДЕР ... 17,000 фунтів
НАШ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНҐ ...
... ВИКОНУВАННЯ ПРАЦІ й СКОРОСТИ
Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що собі бажаєте.— Прийдіть й подівіться на наше знаряддя.
Phone 435 Yorkton
СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Рік XIII — 10 (178) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Травня 1945 — Vol XIII No 10, 178 — YORKTON, SASK. May 1?, 1945

ПОХОРОН МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Першого листопада 1944 р. як про це вже свого часу гадувала наша часопись упокоївся в Бозі славний Український католицький Архиєпископ Львова Кир Андрей Шептицький.

З приводу його смерти весь нарід своєю участю в похоронах виявив найживіше співчуття и зворушення.

Зараз слідуючого дня тіло Митрополита перенесено з приватної молитовниці до Собору св. Юрія, а нарід весь ... без перестанку аж до неділі 5 листопада, дня призначеного на погріб, горнувся туди, щоби віддати домовині свого улюбленого Владики.

В торжественній Архієрейській Літургії, що почалася о год. 9:30, взяли участь: Архієпископ Митрополит Кир Йосиф Сліпий, вже передтим Єпископ Помічник з правом наслідства невіджалуваного Екселенції Шептицького; Преосвящений Коциловський, Український Єпископ Перемишля і його Помічник Преосвящений Лакота; Преосвящений ...ський ЧНІ., тит. Єпископ ...; Преосвящений Будка, тит. Єпископ з Патара і Генеральний Вікарій Львова для Українців Католиків; Каноніки Львівської й Перемиської Капітули, Впр. о. Протоігумен оо. Василіян; Впр. о Й. ДеВохт, Провінціял оо. Редемптористів; Впр. о Климентій Шептицький, Ігумен оо. Студитів; Впр. о Ректор Семинаря та многі інші священики.

В тім самім Соборі рівночасно правили осібно св. Службу Божу в їх власному обряді Преосвящений Болеслав Твардовський, латинський Архиєпископ Львова і Місіонар ...ович Капітулярний Вікарій Вірменів, а Преосв. Базяк Коадютор з правом наслідства Преосвященого Твардовського, асистував у св. Богослуженню.

По скінченню св. Літургії Архієпископ Сліпий виголосив похоронну проповідь на площі перед Катедрою, бо сама церква не могла змістити множества вірних, що прийшли в останнє зложити свій поклін у стіп свого неоп... ...ного спільного Батька. Тоже уформовано довжезний похід з домовиною; священики несли її вздовж улицями міста, щоби в цей спосіб дати можність товпам народу ще раз виявити останнє свідоцтво невисказаного привязання та віддати послідню чолобитню улюбленому Пастиреві.

Після цього похід з домовиною повернув знова до Катедри, де по відспіванню Панахиди зложено мощі побіч гроба бл. п. Кардинала Сембратовича. В похороннім поході взяли участь около 150 священиків, 70 студентів Богословської Академії і 130 семинаристів. По 45 літах Єпископської праці й посвяти для добра своїх вірних спочив Митрополит Шептицький; Його похорони заслужено були маніфестацією щирої всенародної жалоби.

З Osservatore Romano N. 71, Mercoledi 28 Marzo, 1945.
(Переклав з італійського о. С.Г.)

ПРО ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ

Про се, що війна в Европі скінчилася, знають уже усі, й ми подаючи сю вістку по так довгому часі, по причині сього, що наш часопис є двотижневиком, згадуємо про се тільки з часописного обовязку.

Війна в Европі покінчилася дня 7 травня, 1945, цілковитим упадком-розгромом Німеччини. В неволю аліянтів дісталися поверх 6 міліонів німецьких військ. Німеччина дісталася тепер під управу англійських, американських, французьких й большевицьких військ. Гітлер, як подають вістки, згинув в Берліні. Немає однак про се певности, чи він сам відібрав собі життя, чи помер нагло на удар мозгу, чи застрілений зістав підчас боїв большевиків за Берлін. Сильно вдаряє в очі, що колишні проводирі нацизму як адмірал Деніц, ген. Кессельрінг, права рука Гітлера. Герман Ґерінг й другі віддалися добровільно з міліоновими арміями в руки аліянтів. З усіми військами проводирі німців віддали усі кораблі, славні субмарини... Занявши Німеччину, аліянти викрили величезні концентраційні табори в котрих німці по страшній жорстокости поводилися з воєнними полоненими й тими робітниками, котрих взяли були силою до невільничої роботи... Тимчасом по усьому світі панує невисказана радість, що війна в Европі вже скінчилася. Провідники народів, як приміром англійський король, вказав у своїй промові з нагоди побіди, що аліянти доперва аж тоді зможуть вповні тішитися, коли побють другого ворога. Японію. Кличем аліянтських військ під теперішню пору є: На Японію!

Чи закінчення війни в Европі принесе нам тут в Канаді звільнення від пайкових кулонів на примір на цукор, масло, газолину? Чи будемо мати доволі відразу тайрів до авт і т. д.? На ті питання канадійський уряд відповідає, що відразу канадійські горожани не будуть вільні від пайковання. По перше треба дуже богато ще всього, щоби побити Японію, а по друге, дуже богато потребує, й то зараз, поживи бідна й знищена Европа, котрої вигодування спало тепер на плечі аліянтів.

Коли вернуть наші хлопці зза моря? Питаємося тепер усі. И на се питання уряд нам відповідає, що вернуться наперід й то по зможности якнайскорше ті, що записалися добровільно на служби до війни проти Японії. Такі вернуть найскорше до Канади на місячний урльоп, потім знова підуть до кемпів, в котрих дістануть відповідне вишколення, що його вимагають обставини війни на Сході. Другі жовніри будуть приїзджати до Канади після сеї засади, що хто скорше був до війська записався, значить довше служив, той скорше верне до Канади. Ті, що недавно тому поїхали за море, будуть включені до сих військ, що будуть рядити Німеччиною.

ВИВОЮВАЛИ...

Подає кореспондент Кук з аліянтського фронту в Німеччині, що німці втратили в цій війні 132,000 миль моторових доріг, які тепер понищені і непридатні до вжитку. Також 42,000 миль залізниць, 7,000 миль каналів, цілу водну сітку над Реном.

Всі німецькі школи позамикані, діти безпритульні вандрують по дорогах і жадне не знає, куди і за чим. От коби кусник хліба. З 80 міліонів населення остане яких 50 міліонів, прочі вигинуть з голоду, зараз і холоду, підуть на примусові роботи і пропадуть.

Американці окремо віднайшли закопаних німцями понад 200 тон щирого золота в Туринги, а тона щирого золота вартує тепер міліон долярів. Попри це відкрили цілі міхи повні жемчугів і дорогоцінностий з усіх країв, що німці порабували, а також вязки цілі чужих банкнотів ріжних держав.

Окремо Гітлер і його прибічні всі позчезали, чи убиті чи постріляні, а широким масам народу остало платити рахунки перед цілим світом. Чужі закладники повиходили на волю, як от польський командант Варшави ген. Бор-Комаровфскі і премієр Франції Блюм, з роду жид.

І в протягу того всього постать старого маршала Франції Петена стає у всій величі терпеливого розуму, що вспів зберегти свою столицю Париж цілою і краю розмірно мало знищеним а прусацька бута Гітлера знищила їхню землю та стерла Берлін з лиця землі.

УКРАЇНСЬКА ПРОЩА ДО ЛУХАН

Дня 25 лютого, 1945, під проводом греко-католицького душпастиря на провінцію Буенос Айрес о. І. Майки і при участи монастиря Сестер Василіянок з Берісcо та місцевих українських культурно-просвітних організацій було зорганізоване і переведене українське паломництво до місцевости Лухан, де є величавий собор зі славною на всю Аргентину чудотворною іконою Божої Матері.

Паломництво випало дуже величаво. В ньому згідно зі звітами взяло участь понад тисячу душ.

На прощу був виготовлений Сестрами Василіянками при участи релігійного і жертвенного жіноцтва богато оздоблений український прапор. Він був урочисто посвячений перед Чудотворною іконою і вміщений в галерії прапорів всіх інших національностей поза престолом Собору.

Служба Божа, як рівнож і посвячення прапора та поміщення його у стіп Богородиці викликали велике зворушення в душах присутних і змішило їх в почуттю взаїмної любови, вірности до релігії предків та в любові і жертвенности до Рідного Краю і Народу.

ВІДЗНАЧЕНІ ФРАНЦУЗЬКИМ УРЯДОМ

Між канадійськими жовнірами, що зістали відзначені спеціяльними медалями хоробрости, знаходимо такі імена: Петро Неґрич, капраль, Тюлон, Ман., і Франк Духніцький, арматцик, Форт Вілліям, Онт.

ВІДЗНАЧЕНІ КАНАДІЙСЬКИМ УРЯДОМ

Військовий медаль дістав сапер Николай Тарнавський з Торонто і Ниагара Фалс, Онт. за се, що виказав надзвичайну відвагу в дні 1 вересня, 1944, підчас бою за таку звану Ґотик Лінію в Італії.

Більш як три міліони німецьких жовнірів піддалися союзним військам й тим самим закінчилася війна... На знимці видимо частину з 134,000 німецьких жовнірів, що піддалися большевикам в боях за Берлін. Стоять вони на великій площі в осередку Берліну.

СТРАШНА НУЖДА НАШИХ БРАТІВ У ФРАНЦІЇ

Іван Рудиців, колишній член найвищого суду Української Держави в Києві а потім настоятель української бібліотеки й музею ім. С. Петлюри в Парижі, подає в листі, що ще 1940 німецьке Гестапо забрало й вивезло українські книжки і збірки зі сеї Бібліотеки С. Петлюри до Німеччини, а в 1941 тіж самі німці вичистили з сеї бібліотеки все до тла. Іван Рудиців, дальше ..., щоби американські українці, через свої американські установи домагалися звороту покрадених німцями річей, а дальше дословно так подає:

"Наша інтелігенція тут страшно бідує. Наш славний боєвий генерал О. Удовиченко лежить тяжко хорий, мучиться, не має жадних матеріяльних засобів. Пані Петлюрова поховала свою єдину донечку Лесю, а тепер самітна хора живе в страшних зладнях і потребує помочі. Пишіть до добрих людей, щоби їм допомогли."

Як видимо, наші браття потребують конечно помочі. Колиб знайшовся хто з наших братів тут в Канаді, котрийби хотів помогти нашим братам там в Франції, най послає свої жертви на руки Епископської Канцелярії, 235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.

Адреса Івана Рудиціва в Парижі є слідуюча:

Mr. Ivan Rudicev.
3 rue de la Grande Chaumiere,
Paris 6, France.

На знимці видимо (зліва до права) найвищого команданта союзних держав в Індії, лорда Л. Мавнтбеттена і маршала лорда Вейвела, представника короля в Індії, як розмовляють зі старшиною, котрого передтим в імені короля відзначили за геройство в бої.

ОТЕЦЬ ГОРОШКО ДЯКУЄ ЗА ПАКУНКИ

На руки Марійської Конгрегації при Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман о. капітан М. Горошко, капелян для наших жовнірів за морем, прислав слідуючого листа.

"Вчора, тобто 30 березня, один з наших жовнірів, рядовик М. Туранський, приніс з почти між іншими й 3 великі пакунки від Марійської Конгрегації... Пакунки були дуже старанно запаковані та переслані річи дуже вартісні для хлопців. Хай Бог нагородить Вам в сотеро. Коли поверну домів не забуду Вам подякувати устно... Бажаю Веселих Свят." о. Капітан Горошко.

ЖЕРТВА НА БНАЦІЇ

У вівторок, 24 квітня, в парохіяльній церкві в Гонор, Ман., о. Цимбалістий відправив заупокійну св. Сл. Божу за спокій душі бл. п. Олі Романів, що недавно тому упокоїлася була при приведенні на світ своєї першої дитини. На св. Сл. Божій було присутних богато людей. По відправі в церкві, відбувся обід в родичів мужа покійної, Михаїла, панства Романів. По обіді відспівано панахиду. З сеї нагоди пані Романів зложила $3.00 яко жертву на БН., за що пані Романів належиться сердечна подяка, а бл. п. Олі Романів сотвори Господи вічную память.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Подяка

Отсею дорогою складаю щиро-сердечну подяку тим всім, що причинилися до влаштування для мене приняття з нагоди моїх імянин, що припадають на день св. Олексія. Особливша подяка належиться від мене Всеч. о. Серветникові, нашому пароховi, пані А. Деник, предсідательці Жіночого Товариства, п. Андрійові Рибіцькому, предсідникові місцевого відділу БУК-а, п. Мих. Павлишинові відпорудчикові церковного братства п. Гр. Олійничукові - відпоручникові Запомог. Братства св. о Николая та дітям Рідної Школи, а се Елисаветі Сливка та Михайлові Смук за так гарні желания для мене та похвали на мою адресу, хоч я може й вповні не заслужив собі на те, за мою працю з огляду на ті обставини, що їх витворюють "шифти", що перешкаджають повести на ширшу скалю роботу аматорсько-співацького гуртка при парохії. Подяка належиться впорядчикам того приняття за так щедрий дарунок.

Присутні, щоби надати більше ваги такому приняттю, були ласкаві зложити жертви в сумі $31.70, з чого призначено на сиротинець в Айтуні 15 дол., на БНації і Укр. Вісти по $8.35.

Нехай Всевишний благословить усіх тих, що не забули й за найменшого брата-працівника при парохії.

Зложили: по $5.00: Панство Бучинські. По 2.00: Всеч. о. Серветник. По 1.00 Ан. Рибіцький, А. Петрович, М. Павлишин, Зінкевич, Сенчук, Сабо, В. Ткач, Дм. Лащук, В. Раховський. Лиховід; по 50ц.: п. Ракочій, Баран, Тичинський, П. Гасай, Д. Варварук, Т. Марусяк, Гладун, П. Джугла, І. Смук, Мілявський, Корнило Гуран, Кошута, В. Кісс, Сливка Мих., Марусяк Гриців, і Гр. Олійничук. По 25ц.: А. Ярига, Т. Павлишин, Т. Стасишин, Гафійчук, Поплавський, Міклавський, П. Кузик, С. Варварук, Караїм, Левчук, Пацай, Моцок, Критович, Іванців, пані Ткач, Лащук, і М. Чернець; дрібними—45ц.

Щира подяка за жертви.

Олексій Бучинський.

ВОТЕРФОРД, ОНТ.

Поминки по бл. п. О. Мисці

У понеділок, 26 березня, Всеч. о. І. Борецький відправив заупокійну Сл. Божу і великий парастас за бл. п. Онуфрія Миску, який упокоївся у Бозі 26 березня 1944, проживши 77 літ і за його дружину, Евдокую, яка упокоїлась на 1-го січня 1945, у 74 році життя. Покійні прибули до Канади 1898 і замешкали в Етелберт, Ман., а у 1922 році перейшли до Онтерія, де замешкали на стало. Полишили чотирох синів і дві дочки, Ілько і Михаїл у Вотерфорд, Онт., Іван в Бурґісвил,Онт.,а Василь при війську. Настя Чиж у Дітройт, Міш., а Ірина Дзьопко в Вотерфорд. Посходилися усі діти, кревні і сусіди до церкви, щоби спільно помолитись за упокій їхніх душ. По відправі син Михаїл запросив усіх з церкви до свого дому на поминальний обід. При обіді помолились гості,розмовляли на всякі теми. І при тій нагоді згадали про українську католицьку пресу і п. Йосиф Манастирський промовив до зібраних пару слів про піддержування католицької преси і Всеч о. І. Борецький перевів збірку, яка принесла $10.45, з чого призначено на БН. $4.25. Жертвували слідуючі: По 1.00: Всеч. о. І. Борецький, І. Миска, Й. Манастирський. По 75ц.: Віра Гоминюк, Параска Гоминюк. По 65ц.: Ірина Дзьопко. По 50ц.: Т. Гоменюк, п. Миска, Г. Гоминюк, І. Михайлевич, В. Квасниця, пані Квасниця. Д. Миска 45ц. М. Миска 35ц. По 25ц.: М. Дзьопко. Параня Михайлевич, Параня Буртняк, пані Михайлевич.

Подала панна Вер. Гоменюк

ГЕФФОРД, САСК.

Дня 8 квітня 1945 пополудні по зборах БУК-а попращала церковна громада і злучена громада панство Ілько і Параню Гунчаків, які переноситься на нове господарство 30 миль від Гефорд, в околицю Борден, Саск. Панство Гунчаки брали все живу участь в життю церковнім і народнім. п. Ілько яко довголітний секретар заряду церкви Пресв. Евхаристії в Геффорд і голова БУК-а, а пані Гунчак як членкиня Сестрицтва і Товариства ім. Лесі Українки. По сходинах підчас перекуски приладженої Тов. Лесі промовив о. парох, з'ясовуючи працю і заслуги панства Гунчаків для тутейшої організації, по нім п. А. Жук, секр. фін. заряду церковного вручив дарунок від церкви і БУК-а, а пані Ю. Рибрина від Тов-а Лесі. Панство Гунчаки (обоє промовили) подякували за несподіванку, обіцяючи на дальше працювати для укр. кат. організацій і започаткували сумою 2.00 збірку на пресу. Зібрано $11.00, з яких 5.50 призначено для БНації. Панству Гунчакам желаємо якнайкращих успіхів і вдоволення.

Присутний.

ТРАНСКОНА, МАН.

Посмертна Згадка

Дня 8-го березня по прийнятті св. Тайн упокоїлася в Бозі, Ірина Цинцар, у 66 році життя. Походила зо села Гриньковець, повіт Гусятин. До Канади приїхала 1907 року й проживала в Трансконі.

Полишила в смутку чоловіка Романа, дві доньки Марію Папроцьку в Торонті, Онт., Анну Рожнятовську замешкану в Трансконі, Ман., сина Юліяна, що замешкує в Ванкувер, Б.К., одного брата, Павла Андрусіва, в Форт Віліям, Онт., дві сестрі у рідному краю, 7 внуків, 2 правнуків. Через 14 років була членкинею Братства св. Івана Милостивого.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ КВІТЕНЬ 1945

	Приходи	Розходи
А. Гнишка 2.00, В. Рак 2.00 о. Е. Фик 3 перед.	$ 7.00	
о. Ст. Семчук спрод. 3.75 і Гр. Гусак 1.00	4.75	
о. Ігор Шпитковський з пер. пр.ф. і ДСторінки	102.10	
Розхід мети і ін.		33.67
Ів Колісник 1., М. Новицький 2. і А. Чулевич 1.	4.00	
З від. ч. 17, Приймовій, 3.60, В. Байда 1., на ГС.	4.60	
М Бойко 1.00; П. Хомин 1.00; Дм Скакун 1.00..	3.00	
оо. Редемптористи, кредит	9.00	
Розхід змінне чеків		.60
Друк БНації число 7, 1945		91.80
Друк 520 куверт		5.20
Розсилка		7.00
За брошурки для В. Стангрета		.50
Голос Спасителя (В.Б.)		1.00
о. Н. Криворучка, пом. Бог М Жмуда, Борщів	4.75	
... в Сидней НС збірка	4.86	
... Якимчук 1.00, ... 2.00 Ласт Жук 1.00	4.00	
... Дроломирецький, прац. ... Гунчаків Геффорд	5.50	
о. С. Семчук спрод. 3.75, Вас. Пастух 1.00	4.75	
о. І. Шпитковський пер. пр.ф. і ДСтор.	108.75	
Розхід, мети		21.7[illegible]
Від Веселої Родини для Сиріт в Айтуні		5.00
Від Веселої Родини для Сиріт в Торонті..		5.00
Гр. Пашкевич 1.00, Ст. Сулима вісім пер. 8.00....	9.00	
о. Ст. Семчук зі спрод. 3.75 і пер. 2.00	5.75	
В. Гумницький 2.00, Н. Пришляк 1.00, Ів. Зазуля 1	4.00	
... Пухалик 3.00, оо. Редемптористи кредит 10.00	13.00	
Розходи: За друк БН ч. 8, 1945		91.80
Розсилка		8.00
520 куверт		5.2[illegible]
Почтові значки		2.7[illegible]
Ст. Лотоцький 1., К. Перейма 2., А. Семенчук 1.	4.00	
Гр. Б. Кристалович 2., А. Г. Біловус 2.	4.00	
пані М. Чорній з прац. обіду в честь П. Климчука	7.00	
В.Филипович 4.25, Ф.Кравецький 1., В Вирозуб 2.	7.25	
В. Годованський 2., О. Прийма спр. 10.00, пер. 2.	14.00	
о. Шпитковський перед. спрод. і пр.ф.	32.00	
Розходи: Мети і інше		46.58
Додаток на змінне чека		.15
На паску для сиріт (М. Черній)		5.00
Почтові значки		.44
о. К. Жарський 5.00., Г. Курмей 1., Ів. Новосад 5.	11.00	
Марія Максимчук 1.00, Г. Федьків 1.00	2.00	
Разом	$380.06	$331.49

Дм. Кобринський, управитель БН

Служба Божа і похорон відбулися в понеділок дня 12 го березня при участи о. Б. Слободи і о. Хр. Кондратюка. Тіло спочиває на цвинтарі св. Родини в Трансконі. В.І.П.

Подяка

Муж і діти Покійної складають сердечну подяку о. Б. Слободі і о. Хр. Кондратюкові за похоронні Богослуження, а також усім за участь в похороні и останну прислугу для покійної жени і мами.

Роман Цинцар і діти

СТОРНОВЕЙ, САСК.

В суботу 21. квітня, в церкві св. Володимира й Ольги в Врокстон, Саск., Всеч о. Роман Хомяк ЧНІ. відправив Сл. Божу й Парастас за бл. п. Никиту Миська. В часі Богослуження сказав отець науку про душі в чистилищі та вказав на середники, котрими можемо їм помогти. В часі спільного обіду, що з тої нагоди відбувся в Сторновей, Саск., в хаті Михайла, наймолодшого сина Покійника, Отець заохотив присутних до жертви на українську католицьку пресу. По $1.00 зложили: о. Р. Хомяк, М. Демборовський, Н. Дембровський, М. Собко й Марія Дембровська, дрібними жертвами $5.05, разом $10.05. З того призначено на БН і УВісти по $3.00, а на Голос Спасителя $4.05. Покійний походив з села Чабарівки, пов. Гусятин. Помер 28 грудня, 1944 р.

Усім жертводавцям щира подяка, а бл. п. Никиті Миськові Вічная Память!

РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ МОЛОДІ

Реколекції для українського католицького юнацтва в Йорктоні, Саск., відбулися в церкві М.Б.Н.П. під проводом о. Гр. Шишковича, ЧНІ. Для дівчат-учениць Інституту Пр. Серця Хр. та членкинь Марійської Дружини від 22-25 березня; для хлопців-учнів Колегії св. Йосифа та других учнів, що мешкають у місті від 10-13 квітня; для учнів Колегії оо. Редемптористів у Роблин, Ман. від 23-26 квітня. Для студентів-Богословів семинарії оо. Редемптористів у Йорктоні від 30-го квітня до 4-го травня. Дай Боже, щоб реколекційний рух якнайкраще розвинувся серед нашого українського юнацтва в Канаді, подібно як це було на рідних землях України та видав благодатні овочі для св. Церкви й українського народу!

ЕЛФРОС, САСК.

Вшанували П. Емілію Петришин

Дня 19 квітня родина і приятелі П. Е. Петришин справили їй несподіванку з нагоди 35-ої річниці її життя. Зійшлись сестри, швагри і сусіди, які зложили П. Е. Петришин побажання всього найкращого і вручили її дарунок. Панство Петришин є взірцеві парафияни котрі не жалують труду чи то до церкви чи до народного Дому. П. Е. Петришин є в заряді Сестриць довгі роки в парохії Голар, а П. Теодор Петришин є головою Народного Дому. По веселій гутірці П. Е. Петришин подякувала всім гостям за таку несподіванку, котру зробили для неї. При тій нагоді на заклик Н. Сироти зложили на українську католицьку пресу $6.15, котру розділили на три часописи по 2.05 на У.В., Б.Н., і Г.Сп. Жертвували: Емілія і Т. Петришин 1.00. По 50ц.: Н. і А. Сирота, Н. Сирота, О. Сирота, І. Бартошевський, К. Кринькевич, Ю. Козубаль, Ева Петришин, Я. Підперигора. По 25ц.: Н. Качур, М. Качур, Н. Підперигора, С. Підперигора Мир. Качур 15.

Н. Сирота

ДНІПРО, САСК.

Було це якраз перед Великодними Святами. Час в якім приходять на память всі ті, що нам дорогі. Братство Апостольства молитви, Старших Сестриць незабуло так само за наших бідних Сиріток в Айтуні і пішли підчас Служби Божої по проповіди зі збіркою, на ту ціль. Збірка принесла 15 долярів, а крім того Сестриці зі своєї щедрої і материнської руки додали десять долярів так, що разом зібралась гарна сума $25.00. Парохія Дніпро, це гарна і взірцева парохія Йорктонського округу. Це свідомі люди які були одні з перших, що зрозуміли потребу нашої доростаючої молоді і приняли новий календар. Дай Боже, щоб усі матері по широкій Канаді памятали про наших Сиріток і своє материнське серце і руку отворили для них.

ОТ КОМУ ЗАЗУЛЯ КУВАЛА...

Подають з Торонта, що першим суддею жидом в Канаді став іменований адвокат Самуїл Фактор, що родився в Києві і як мала дитина приїхав до Канади.

В Канаді є 170.000 жидів і з приводу іменовання, Фактор сказав так: "Уважаю це за честь і за відвічальність.. Це признання для жидівської спільноти в Канаді."

Що ми на це?

Нас в Канаді, дякувати Богу, є 305,929 душ ще в 1941 році. Маємо вже гарне число адвокатів, з котрих деякі є королівськими радниками. Понад сорок тисяч наших хлопців пішло на цю війну за Канаду і сотки вже полягли на ріжних фронтах бою. Ми також ожидали від теперішнього правительства узгляднення того всього і признання. Але де воно є? Чи український загал в Канаді одиноквий не може мати навіть того, що дістав і чим хвалиться о половину менший жидівський загал? Чому?

Щоби літаки мали все на час подостатком газоліни, побудовано було в Англії підземні великі збірники на газоліну, з котрих рурами, як на знимці, допроваджувано газоліну на летунські площі.

БЕРЛІН—СТОЛИЦЯ НАЛЛАБСЬКИХ СЛОВЯН

... Берлін це словянське імя і зараз на передміснях цього міста ... ... Сербії ... і остали ся ... мешканці тої околиці Лужицькі Серби Вони ... заховали свою мову і звичаї та свідомість своєї окремішности, видавали свої книжечки і навіть в церквах говорили по лужицьки до приходу ... до влади. Німці называли їх вендами, столиця ... в Будущині.

... Берлін зазнав такої ..., якої колись зазнали ... поселення з рук тевтонських лицарів. Остане імя і ..., котре може стати окремою твердинею лужичан ... в іншім виді, бо ... німецький Берлін пропав також раз на все. На наших очах розіла його зрада і ... тевтонців, залила його ... згарища і попели з тих ... що королі і князі будували через сотки літ.

ДЕНЬ СВ. ЮРІЯ

23 квітня англійський світ святкував яко день св. Юрія. Святковання сього дня є дуже ... Близько кожний нарід в світі має свого особливого святого, котрому є посвячений в опіку цілий нарід. І так напримір ірляндці мають св. Петрика, скотляндці св. Андрея, а велшицький нарід св. Давида.

Канада не має свого особливого святого яко патрона, бо поперше канадійська нація є ще дуже молода, а подруге зложена вона з дуже богато всіляких народностей. Однак кожді народности в Канаді мають свого особливого святого. І так на примір французи святкують день св. Івана Хрестителя, українці в день 28 липня віддають честь св. Володимирові Великому, а серби св. Саві.

Після книжки "Життя святих," св. Юрій Мученик, котрого день припадає 23 квітня, був ... в великім почитанні як між східними так і західними народами, однак про нього знаємо дуже мало. Греки звуть його Святим Великомучеником. Був він старшиною ... цісаря Діоклетіяна й тому, що не хотів принести жертви божкам, страшно його мучено а потім відрубано йому голову в Нікомидії, місті в Малій Азії, в році 308. Святого Юрія звичайно представляють на коні як пробиває списом змія. Має се представляти побіду св. Юрія над дияволом. Менше більше від 13 століття став він патроном Англії. Він також є патроном Португалії.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ И ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

* * *

І. Л. Козловський, капраль, Веллєнд, Онт., ранений за морем

Василь Тимчук, рядовик, Торонто, ранений за морем

С. Замбрицький, стрілець, ранений за морем

Іван Гамбровський, четвер старшина, Гефвей Лейк, Алта., забитий за морем

Теодор Зитарук, рядовик, Винипег, Ман., ранений за морем

Антін Цьопа, рядовик, Флинтофт, Саск., забитий за морем

Е. І. Ляховський, стрілець, Ванкувер, помер з ран за морем

В. Г. Лемко, рядовик, Плевна, Онт., ранений за морем

В. П. Ястремський, рядовик, Кіченер, ранений за морем

Петро Гусак, рядовик, Арран, Саск., ранений за морем

Михаїл Гарасимчук, рядовик, Ґрінровд, Н.Б., ранений за морем

М. Ф. Зломанчук, рядовик, Лерос, Саск., ранений за морем

Даниїл Попович, сарджент, Винипег, ранений за морем

І. Мишковський, рядовик, Квебек, помер за морем

Н. Кухарський, рядовик, Монтреал, ранений за морем

В. Протасик, рядовик, Монтреал, ранений за морем

Павло Олексевич, рядовик, Гайтор, Саск., ранений за морем

М. Р. Павлицький, рядовик, Геспелер, Онт., ранений за морем

Яків Лісовський, рядовик, Винипег, ранений за морем

Николай Матич, капраль, Ванкувер, ранений за морем

Антін Рибак, арматшик, Форт Віліям, ранений за морем

Іван Пеленський, арматшик, Дарлінг, Алта., ранений за морем

Г. Йосиф Дерґак, рядовик, Транскона, Ман., ранений за морем

Ф. Т. Кубішевський, арматшик, Ренфру, Онт., ранений за морем

С. Володимир Мисліцький, рядовик, Ріджайна, ранений за морем

Петро Сьоза, рядовик, Форт Віліям, ранений за морем

Р. Барицький, рядовик, Вейн Алта., дістався до ворожого полону

Леонард Гоменюк, рядовик Транскона, Ман., ранений за морем

А. Е. Лаба, рядовик, Гримсбі, Онт., помер з ран за морем

Володимир Манович, рядовик, Гудів, Саск., ранений за морем

Антін Більський, рядовик, Марго Саск., ранений за морем

Яків Ільницький, капраль, Трейл, Б.К., дістався до ворожого полону

Іван Ісарук, старшина, Стоні Мавнтен, Ман., забитий за морем

Петро Левкун, рядовик, Інвуд, Ман., ранений за морем

А. В. Стецій, Лемберг, Саск., ранений за морем

С. І. Рудка, стрілець, Ричмонд Гилл, Онт., ранений за морем

Іван Стрита, рядовик, Норт Вейл, Саск., ранений за морем

Теодор Гуцуляк, рядовик, Карпентер, Саск., ранений за морем

Яків Рублець, стрілець, Кал... Саск., ранений за морем

Дмитро Моросюк, рядовик, Полонія, Ман., забитий за морем

Антін Шимків, рядовик, Макарофф, Ман., помер з ран за морем

Корнило Богоніс, стрілець, Принс Алберт, Саск., помер з ран за морем

Василь Білик, рядовик, Ґріндрод, Б.К., ранений за морем.

С. Пітчук, рядовик, Сидней, Н.С. ранений за морем

А. Петро Побурений, рядовик, Кеттилгат, Саск., ранений за морем

Ф. І. Токар, рядовик, Савт Поркюпайн, Онт., ранений за морем

А. Е. Яворський, лет. старшина, Рама, Саск., забитий за морем

Іван Коняк, рядовик, Гардентон, Ман., ранений за морем

Р. В. Король рядовик, Винипег, ранений за морем

Павло Попольчук, рядовик Гама, Ман., ранений за морем

Михаїл Козакевич, капраль, Винипег, ранений за морем

Николай Чорній, рядовик, Бирдс Гил, Ман., ранений за морем

С. Іван Дудзки, рядовик Гасевик, Ман., пропав за морем

Л. Р. Білий, капраль, Вікторія, забитий за морем

Михаїл Прокопич, рядовик, Капускесинг, Онт., ранений за морем

Михаїл Г. Пекарчук, рядовик, Кенора, Онт., ранений за морем

Юрій Лабюк, рядовик, Гамільтон, Онт., ранений за морем

Статуя Матінки Божої, що знаходиться коло церкви св. Андрея в Винипег, Ман. Збудовано її за старанням бл. п. о. Каноніка П. Божика 1943 р.

З ПРАЦІ МІСІЙНОГО ТОВАРИСТВА СВ. ЙОСАФАТА

"Християнство на Україні," так називається книжочка, що зістала видана заходом Міс. Товариства. Написав її бл. п. о. Канонік Божик, кілька місяців перед своєю смертю. Книжочка має 32 сторони, гарну тверду окладинку, папір добрий, ціна 15ц. за примірник. Дуже добре надається до масового поширення, бо автор її в дуже приступний та ясний спосіб представляє як то правдива св. Віра прийшла на Україну. На почеснім місці в книжочці знаходиться й портрет бл. п. о. Каноніка. Варта її всім перечитати. За замовленням проситься слати на адресу: о. В. Дзюрман, Бокс 570, Портедж ля Прері, Ман.

* * *

Місійне Товариство видало також перше число **"Місійні Вісти,"** газети, що буде її видавати Товариство що кварталу. Газета має 8 сторін, кілька ілюстрацій, ряд статтей та дописей, в котрих представляється працю Товариства для широкого канадійського загалу. Товариство видало сеї газети кілька тисяч й буде вона роздана, за малим винагородженням, нашим людям по усіх парохіях.

One of the more elaborate ways of adding sleeping space to an already existing structure is the expansion scheme illustrated above. Here a bedroom has been built above an existing flat-roof garage wing. Quite possibly the handy man of the household would have to undertake the inside finish, in order to bring the total costs within the lowest possible limits, after the local carpenter has carried up the side walls, put in stock windows and shingled a new roof. The scheme does not fit every house of this general exterior appearance, says Parents' magazine, for its success depends almost wholly on the plan of the interior. Many houses that look not unlike this have the more common central hall and stairway, in which one arrives at the top step to find bedrooms to right and to left. With such a plan the added bedroom could be reached only by going through another bedroom or bath, unless the depth of the house were sufficient to permit cutting a new hallway without too great cramping of the existing rooms. A variation of the scheme might bring a new stairway down from the wing bedroom into kitchen or dining room. In any case, the plan of the second floor will require close study before deciding on such an addition.

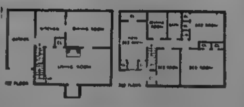

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НЕВОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Друга світова війна, що тревала майже шість років, скінчилася. Побідоносними вийшли держави союзних держав на чолі з Англією. Скінчилася війна побідоносним кінцем и для Канади.

Ми, українці католики, чи горожани вільної Канади, нашої дорогої батьківщини, радіємо щирим серцем з сеї нагоди та з глибини душі дякуємо за сю побіду нашому дорогому Богові. У часі війни ми все дали, щоби наша Канада виграла війну й тепер ми радіємо.

Попри се, що ми горожанами Канади, ми також членами, синами и доньками великого українського народу. З волі Бога нашим серцем любимо український нарід, тішимося його успіхами а знова сумуємо в хвилі неволі того ж народу. Се ж цілком природно. Тільки зрадник не буде любити свого народу.

Як вірні сини українського народу відчуваємо великий біль до причини сього, що наш нарід в Европі з усіми своїми історичними землями, знайшовся в большевицькій неволі. Мимо сього, що в світі, а навіть між декотрими нашими братами тут в Канаді, є поширена думка, що большевизм "визволив" наш український нарід з неволі и тепер Україна стала "самостійною" державою, ми, знаючи аж занадто добре які то "вольности" несе, несе й приніс українському народові большевизм, уважаємо теперішнє положення українського народу за страшну неволю.

Передвоєнна Росія, а тепер большевизм, все була, є і буде проти самостійности українського народу. Большевики а послідовний спосіб нищили розстрілами и висиланням на Соловки найменші навіть прояви самостійности на Україні. Після них, хто не замінив жовтоблакитного прапору за червоний штандер, се ворог большевизму, такого треба якнайскорше позбутися. Хто не хоче большевизму для України, не сміє довше жити. Тільки раби, що згинулися під кнутом большевизму могли продовжати своє нужденне життя та в колективах працювати на червоних комісарів.

Не кращі часи запанували й тепер в Україні. Все, що тільки носило прояви самостійности України, головно в Західній Україні, большевики безпощадно винищать [illegible] відносно нашого народу певно вони вже почали. Заповнюються Соловки та страшний Сибір жертвами тих, що не хотіли склонитися перед чоботом [illegible]. Нова [illegible] запанувала на землях нашого народу в Европі.

Свого українського народу ми ніколи не зрадимо. На [illegible] большевицьких обіцянки ніколи не підемо. Нашим прапором національним все був, є і буде жовто-блакитний прапор. Нашим народним гербом — тризуб, а не що іншого. Радіти тоді будемо, коли над нашим народом, в усіх його історичних землях, буде рядити вільний уряд самостійної України, а не хто інший!

Марійка
Кузьмович-Головінська.

МАРІЯ

Багряне сонце заходило за шпилі гір і дрижали вітки смерекові. Їх тіни виплітали великий хрест — і тишa болем покотилася в село, прилягла біля кожної хатини.

Смереки випрямили горді корони в гору і з любовою глянули на хрест зі своїх тіней.

Піднесли голівки перші чічки, розвинула листочки перша травичка, бо як сонце зайде, треба сплітати вінки на хрест смерековий...

А сонце все дальше ховалося, тільки де-неде пробивалося крізь вітки смерекові.

Відбилося у віконця старенької хатини вдови Марії і зникло.

Вона склонила голову над столом. Старече обличчя вкрили дрижачі руки і зісунулася на очі біла хустина.

Перші каплі роси впали на мохом порослу стріху і вона зісунулася на віконця, а хатка немов пішла ще глибше в землю.

Вдова немов забула, що завтра свято велике... У неї нема вже ніодного сина... Тільки [illegible] кожушки і спомини, що хата ця колись була гамірна, весела...

...А може неправда це, що дітей уже нема?

Відбиваються від очей білі рукави. Очі неспокійно по хаті [illegible]. Вона над [illegible], чи не скрипнуть часом сінешні двері. Може ось [illegible] хоч одна дитина.

За вікнами болюча тиша і руки ловлять судорожно хустину, а очі знову по хаті...

Здригаються темні уставки на рукавах.

Не можна плакати... ні!

Над столом ікона Мати усіх зі Своїм Сином.

...І Вона віддала Сина...

Камене обличчя і біль безмежний ховається в душі.

Цих синів не ховала я собі... Тепер там хрест смерековий...

Над селом входили гори і [illegible] і кінчилася великодня субота.

Легенький вітрець розсівав нове життя поміж хати, поміж гільки смерекові.

"Сьогодні кінчиться вже... а завтра не може бути таке... завтра Воскресення."

І оживав ліс, струшував росу зі свойого гілля, бо на сході рожевіла хмарка і перші дзвони продирали її та стелили дорогу ясному сонцю на день Воскресення.

Вдова Марія у церкву йшла й очі знову на ікони над столом.

Дай силу йти самій між люди.

І пішла доріжкою поміж смереки.

Її усміх розяснював обличчя сумних.

"Не час на смуток і жалі... ось діти ростуть, хай у радости кують свої душі зі сталі."

А у церкві серце... [illegible] просила вже, та хоч губи дрижали, очі були сухі і вона перша

"Христос Воскрес"
між людьми заспівала.

ВІДПОВІДЬ АМЕРИКАНСЬКІЙ "СВОБОДІ"

[illegible] речитали в "Свободі," що американський уряд заборонив Конвенцію Українського Народного Союзу, написали були в БН з дня 1 квітня, 1945 в новинці "Заборонили Конвенцію У.Н.С.," що нам вияснює, що така заборона є дуже знаменна."

У відповідь на свою новинку "Свобода" з дня 14 квітня 1945, сторона 2, відповідає нам в трохи вже більший статейці "В справі Конвенції У. Н. Союзу."

Нашим братам з У.Н.С. хочемо відповісти, що коли ми писали сю новинку, то написали ми були її з свого насвітлення, що нам справді дуже дивно було, є і буде, що Ви там в Америці маєте такий уряд, що забороняє Вам конвенції, підчас коли ми тут в нашій Канаді, котра також є в [illegible] тяжкі конвенції відбутися на [illegible] не потребуємо мати жадного дозволення. **Уряд наш видно є кращий й тому ми ніколи не заміняли нашої Канади за Вашу Америку.** Тим більше нам було дивно, що мимо того що УНС такі великі мільйони доларів вложив в американські бонди и тим самим так дуже помагав американським [illegible] не дозволено йому відбути конвенцію.

Тільки з свого [illegible] дивилися на сю заборону и тому так написали. [illegible] Вам щиро, що нам и на тут [illegible] заборона американського уряду відбути УНС свої конвенції [illegible] видає дуже знаменна. **Ми дякуємо Богові, що не живемо в Америці, в котрій люди мають менше свободи, як ми тут в нашій Канаді.**

ДОПИСЬ З АНГЛІЇ
Наші хлопці горнуться

Неділя, 8 квітня, 1945

Раньком було мрачно и холодно. Та вновні небо виясняється. Це була важна хвилина для українських католицьких вояків Канадійської армії. Капеляно М. Горошко перед [illegible] через цілий тиждень був занятий відвідинами околичних [illegible], в котрих було 136 жовнірів українців католиків. Кожний з жовнірів познакомився є о. Капеляном, дістав порадy, а молитвеник, та крім сього усі жовніри разом були на науці катехизму.

Усі хлопці знали точно про [illegible] Від год. 9 рано о. Капелян сповідав. До св. Сповіди приступило понадже число хлопців, що сповідалися в рідній мові. Усі тішилися, що будуть мати нагоду бути на св. Сл. Божій рідного обряду. У військовій церкві, що поміщує понад тисячу людей, наші хлопці засіли в перші лавки. Церква була заповнена англійськими й канадійськими жовнірами та й цивільними людьми, що прийшли бачити божественну Літургію українського католицького обряду.

Точно в год. 10.15 о. капелян вийшов зі служащим Мих. Турянським до головного престола. О. Капелян має дуже гарні ризи нашого обряду, які зробили Впр. Сестри Служебниці в Торонто. Це мало [illegible] вражіння усі звернули увагу на престіл. Відтак о. Капелян вийшов на проповідальницю й у короткій, річевій науці пояснив красу нашого обряду. Церемонії нашої св. Сл. Божої та поважне число наших хлопців, що приступили до св. Причастія, зробили дуже гарний вплив на присутніх. Підчас Сл. Божої молилися за зединення усіх під головство Христового Намісника.

По Сл. Божій усі наші хлопці зібралися під церквою. Тут [illegible] з Льондону гості приїхали, а між іншими пiкарка СУКВ пані [illegible]. Усі хлопці [illegible]. До знимки стали усі хлопці з о. Капеляном М. Горошком, майор [illegible] Мекдоналд, міcіонар, що перебув понерх [illegible] Хлопці [illegible] хлопці дуже [illegible]

[illegible] хлопців ще звели [illegible] мельники тістами напроскі [illegible]. Хлопці усім дуже тішилися й дякували [illegible]. Почали один з другими прощатися бо мали розїзджатися. В полудне, тої самої неділі було дуже гарно. Голубе небо й весна в повному розцвіті. Англія це веселий й красний край, зелений цілу зиму. Городи цвітів. У нім вже спокій.

З Воскресенням Христовим вітаємо Вам усім там в Канаді щирий привіт. Бажаємо Вам усім здоровля та не забувайте й за нас у своїх молитвах.

Англія, 8 квітня 1945
Один з учасників

ДЛЯ СИРІТ НА ПИСАНКУ

В неділю, 8 квітня, в церкві Пресвятої Евхаристії в Ист Кілдонен, Ман. переведено збірку на писанку для сиріт в Айтуні. Зібрано $30.10. Збіркою занималися: пані Цітулець, пані Гановська, пані Осмерчук, пані Татарин і пані Лесик. По 1.00 зложили: пані С. Стибель, Петро Флис, пані Т. Дячун, пані Гановська Ю. Ленкевич, К. Яблецька, Т. Лесик і Е. Турко. Решта дрібними жертвами.

Усім жертводавцям належиться щира подяка.

НА ЦЕРКВУ В ПАРИЖІ

Славко Рудачек (віддєтано до Еписк. Канцелярії) . $1.00

КІНЕЦЬ СТАРОЇ ВІНДОБОНИ

[illegible] далеко старого римського [illegible] табору, що [illegible] над Дунаєм, виросло під крилами Габсбургів мільйонове місто Відень, котре живилося соками всеї давної австрійської монархії, висисало маєтки і піт з нашої Галичини. Коли наша Галичина не мала [illegible], рики виливали і нищили поля, то в Відень мав кожду доріжку вистелену камінцями [illegible], Дунай з променадами і тисячами електричних світил. [illegible] соками цілої імперії, дихало безжурністю [illegible] музеями, величними школами, [illegible] ринками, де були скарби цілого світа, часто унікати [illegible]. Тут жили найбогатші люди імперії [illegible] життя [illegible] до крамниць і виноград.

Той Віден тепер перестав існувати і вже ніколи не вернеться давна його розкіш безжурного світого і розкішного життя. Люди, що навикли до [illegible] втратили їх безповоротно. Теперішний знищений боями Віден, не буде кому відбудовувати. [illegible] від Відня, одна година дороги [illegible]

[illegible] Хто з них має засоби і матеріяли нині будувати колишні палати, музеї, дороги?

Впрочім Віден окружений слов'янським морем, нищений тепер [illegible] але вже у іншім виді. Золоті часи його історії [illegible] Габсбургів пропали на все.

ПРЕСОВИЙ ФОНД БНАЦІЇ

П. Лесюк, Гвант Біч, Саск. 25ц
Пані М. Черний з працівльного обіду в честь и П. Климчука в Гефорд, Саск. 1.00
В. Годованський, Торонто 2.00
В. Вирозуб, Судбурі, Онт. 2.00
Пані Романів з Гонор, 3.00
З похорону бл. п. Кокорудзи, Отьєл, Ман. $6.50
З празника панства М. і К. Пецових в Гефорд, 2.00

За всі жертви дякуємо. Хто буде слідуючий?

КОНФЕРЕНЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ

В четвер, 10 травня, відбулися конференції наших священиків в Винипег, Ман., Йорктон, Саск., і Торонто, Онт. У Винипеї були присутні 16 священиків. На конференції повзято далекоідучі [illegible]. Преосвященні Кир Василій та Кир Ніль на конференції в Винипеґ виголосили цілий ряд вказівок та порад священикам.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Юліян Дзерович

МАТІНКА БОЖА — МАЛО ВИМАГАЮЧА

Коли дивлюсь в погідну, зоряну ніч на небо, очі мої бачуть мільйони, міліярди звізд, [illegible] по овиді, [illegible] своїм маленьким світлом. А око душі [illegible] в тих безчислених звіздах і безконечних [illegible], які бачить [illegible] Пресвятої Марії Небес[illegible].

[illegible]

[illegible] кожна доброчинства [illegible] Марії отримані, які є близько нас. Але коли надійде колись день вічности [illegible], тоді в блеску [illegible] Божого [illegible] в подиві з мудрістю Господньою. Прийдеться ж нам [illegible] вся вкупі є нею, й не [illegible]. Марія була посередницею [illegible] кожний мій крок, кожду [illegible] мого життя [illegible] добродійствами [illegible]. Якщо би нам [illegible] не закривали [illegible] множества [illegible], на землі походять від Бога через руки Марії.

Вона [illegible] Вона уміє війти до всіх сердець, мягчить найтвердші, [illegible] дикі і неврожайні, облагоджує горді і справляє, що [illegible] тих душ витріскають ручаї слез щирого жалю, і на тих [illegible] чеснот.

Тому, хочби ціла земля стала величезною святинею в честь Марії, а всі люди перемінились би в марморні статуї і колюмни, і хоч би так вічно і нерухомо розважали в святім упоєнню всі добродійства, отримані через Пречисту і так Її славили, а стіни своїх мешкань і церквей виложили самими подарками вдяки, не могли б достойну зложити подяку за всі Її ласки.

Однак слухайте, любимі що вам скажу: Не має і не може бути скромнійшої, менше вимагаючої Пані як Наша Пречиста. Вона вдоволяється дрібничками, марничками, якщо вони лише свідчать о любячім серцю Її дітий. Вона не відкине найменшого дару. Вона вислухає найкоротшу молитву. Вона змилосердиться над кождим зітхненням. Хочете доказів на се?

* * *

Нема, здається, коротшої і приємнішої дороги доказати се, як навести кілька історій і подати кілька оповідань. Коли прислуга хоче поучити себе взаїмно о доброті або [illegible] о вимаганнях своїх [illegible] своїх панів [illegible]

[illegible] коли говоримо про Пречисту Діву; бо в певній мірі [illegible]

[illegible] Умираючий був звісний з свого безвірного, гуляцького життя [illegible]. Я прийшов до нього, але се вже була майже бездушна, умираюча колода. Давши йому розрішення, я поспішив до церкви відправити Службу Божу до "Всіх скорбящих радости," бо дуже боявся за душу умираючого. По Службі Божій я знов пішов до мого умираючого, але яке було моє здивовання, коли я побачив мого хорого при повній свідомости, а ще більше мене здивувало, коли старий грішник зажадав святої сповіди, і слезами жалю і щирим каянням умивав свої гріхи. Звідки ж та ласка йому? старому, окаянному грішникові! Отже сю ласку подала йому Пречиста. А за що? Коли мати моя умирала так оповідав грішник прикликала вона мене до себе і зажурена моїм легкодушним поведенням і небезпекою юних днів, просила мене зволити один просьбу, а то щоденно змовити молитву до Пречистої. Се я умираючій мамі обіцяв і точно дотримав, хоч від десять літ не заходив ані разу до церкви, хоч не приймав святих Тайн, хоч не молився. Але молитовню до Пречистої я не забував і ось моя сповідь, ось моє щастя, ось моє навернення.

В річниках Матери Божої з Люрд читаємо слідуючу історію [illegible]. Один молодий чоловік жив щасливо з своєю жінкою Мартою. Однак нещасти хотіло, що його жена Марта померла. Великий біль [illegible] вкрався в серце бідного вдівця. [illegible] Він замикався [illegible], виймав річи покійниці [illegible] одежу, цвіти [illegible] оповідав [illegible] він постановив позбавити себе життя вистрілом з револьвера. Коли так почав за ним шукати, случайно натрапив на медальйон своєї покійної жінки з образом Матери Божої Неустанної Помочи. [illegible] всі на грудях носила [illegible] особливо перед спанням. З великою ніжністю і він устами припав до сеї дорогої памятки [illegible] Самоубивчі [illegible] Один поцілуй медальйоника Пречистої [illegible] самоубийчі гадки і запевнила спасення...

В славнозвісній церкві Матери Божої в Гошові, де ревно віджджаються католицькі українці з всіх усюдів, клячала селянка з її може 17-літній молодець. Се мати і її син. Селянка молилася дуже сердечно: "О, голубка небесна, о чудотворна Матінко, о райська пташечко, заопікуйся моїм сином, захисти його, борони, порадь, провадь, стережи, ратуй перед всяким злом. Я його дальше не можу провести, бо я маю ще маленькі діти мої ягідки, а він іде від мене в світ, щоби мені трохи допомогти своїми руками. Він іде в чужу сторононьку, хто знає, що його там може зустрінути. Не дайже його, люба перепілонько, будь для него Матерю Опікункою!" Коло церкви купила один образок Матери Божої Гошівської, а даючи його синови, сказала: "Маєш се на памятку, Івасуню! Будь же вірним сином Матінки Божої. Памятай на чудний в кождій хвили на Пречисту Діву. [illegible] твою земську маму." В тиждень пізніше відїхав зі станції [illegible] відділ [illegible] робітників, законтрактованих до копальні вугля на Шлезьк, а межи ними і наш Івась. Прощаючись з сином бідна мати ще раз відозвалася з напімненням до сина: "Памятай синку, будь добрим і побожним. При кождій роботі і в кождій хвилі памятай на мене і на Гошівську Пречисту. Я вже нераз се тобі казала, а і тепер тобі наказую, щоби ти Її собі глубоко записав до серця." Образок даний йому матерю був для него найбільшим скарбом. Чи лягаючи спати, чи встаючи, чи виходячи з свого робітничого дому, він все цілував з великою побожністю образ Пречистої Діви. Раз [illegible] на роботу, забув він якось на свій звичай і пішов не розпрощавшись з Пречистою. [illegible] Черга [illegible] робітників [illegible] многих робітників похоронила, многих тяжко покалічила. Наш побожний Івась, завдяки своїй побожности до Пресвятої [illegible] образку [illegible] собі життя...

Один з найповажніших днівників французьких оголошує [illegible] новинку [illegible] в Пари[illegible]. Одна жінщина, яка пішла на кладовище, на гробі своєї родини побачила на одним з гробів статую Матери Божої поросшу мохом. Приблизилася вона, вийняла хусточку і начала обтирати мармор з моху. Коли [illegible] упорядкований був покинуве Мати Божа стала немов живою, опустила руку на хусточку і сказала: "Се полотно є від тепер освячене, [illegible] його. Я його поблагословила, [illegible] нагородити [illegible] і твій труд для Мене." Се сказавши, Мати Божа [illegible] знов непорушною [illegible] почав вияти вітер. Добра жінщина опустила скоро кладовище, повернула домів [illegible] і спаралізована донька, і мати положила хусточку на тіло донечки. По хвили певности побачила, що спаралізована навко ворушить [illegible] і почала ходити. Обтирали Матери Божої [illegible] чудо [illegible] як за таку малу дрібничку, як обтертя пороху, віддячилась Мати Божа щедро бідній невісті.

В одній збірці проповідий читаю такий гарний примір. Жиє по нині, то є 17 марта 1885 один правовірний жид, з котрого усі поважний кружок осіб чув слідуюче оповідання: "Маю млин недалеко великого міста. Звичайно, від часу до часу виїзджаю на збіжевий торг для закупна або замовлення зерна для млина. Служив у мене вже семий рік парубок, а подобався мені, бо з коні не зле обходив, і до праці був скорий, а оказався побожним. Одного пополудня отримую лист, що завтра довіз на торг збіжжа буде великий, що буде можна корисно купити, або зробити угоду зі спродаючими. Я знав, як стоїть моя каса, що маю потрібний гріш до интересу, кличу отже мого Семаня, парубка і кажу: "Семаню, затра досвіта треба нам буде їхати на торг, памятай, будь готовий до дороги." Мій Семань притакнув і собі подумав "А! та я від того богача жида привіз лист до мого пана, певно він хоче продати панові по приступній ціні запас збіжжа, то певно пан возьме зі собою споро грошей." На другий день ми справді виїхали на торг. Жид був побожний, то ж зізнає сам, що шептав свої молитви. Почінало дніти, коли приїхали на горбок, на [illegible] стояла статуя Матери Божої [illegible] Семань, як оповідаю [illegible] мельник завважав все здійняв свою бараницю шапку перед фігурою Матери Божої. [illegible] того не учинив! Се [illegible] око правовірному жидові [illegible] і сейчас собі подумав, для чого Семань не кланяється перед фігурою, як [illegible] "Чому ж" питається його, "не віддав ти хвали [illegible] Матері Божій?" "Е, — відповів Семань, бо я іду з вами, а ви пане господар є иншої віри, тож і я не дуже хочу вам своєї віри показувати." Ов, зле! думаю собі! Тепер будемо їхати лісом, а хто знає, як би мені щось шептало, чи Семань злого чогось не задумує. Він знає, що я маю з собою великий гріш, а коли вже [illegible] своєї релігії не шанує образ Матери Ісуса, Марії, то [illegible] то він має злі мисли. "Семаню, заверни [illegible] Бійся Бога, чи я згубив гроші, чи я їх зі стола не взяв? Мусиш вертатись, на возі їх нема, або мені в дома випали, або я їх не взяв." Но, но, відворкнув Семань і навернув кіньми. Ми вернулись домів. По обіді я закликав Семаня до кімнати, вичислив йому заплату за цілий рік, хоч мав ще два місяці добути до року і хочу його відправити зі служби. Мій Семань зблід як стіна, признався до всего, що за намовою одного підмельника хотів справді мене убити і гроші мої забрати, але Бог остеріг і мене і його від злого, мене від смерти, а його від душегубства.

Так отже бачимо, що Пречиста не забуває грішника ратувати ,навіть за один уклін сам, зроблений перед Її фігурою. Колись Семань все кланявся, тепер не уклонився, се впало в око купцеви-млинареви і ся ріжниця спасла Семаня від душегубства.

І чи ж не добра, чи ж не милосерна, чи ж не скромна та невибаглива Вона, наша Пані, наша Мати? Тому любимо Тебе Пречиста, величаємо Тебе і ніколи від Тебе не відступимо.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
ТРАВЕНЬ, 1945

20	Н	7	**Неділя Мироносиць**
21	П	8	† Ап. і Єв.Ів.Бог.(нд)
22	В	9	† Пер. мщ. св. Никол
23	С	10	† Ап. Симона Зилота
24	Ч	11	Сщмч. Мокія
25	П	12	Св. Епіфанія
26	С	13	Мч. Гликерії
27	Н	14	**Неділя Розслабл.**
28	П	15	Преп. Пахомія В.
29	В	16	Преп. Теод. Освящ.
30	С	17	**Переполов. Ап. Андр.**
31	Ч	18	Мч. Теодота

УСТАВ

20. Неділя Мироносиць і Ап. і Єв. Івана Богослова. Гл. 2, Єв. утр. [illegible] Воскресна. Сл. Божа. [illegible] Мироносиць [illegible] Євангеліє Мар. [illegible]

22. Перенесення мощей св. Николая.

27. Неділя Розслабленого. Гл. 3, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. [illegible] Єв. Ів. з. 14.

30. Середа. Переполовення. Це празник Господський. Сл. Б.: Ап. з. 34, Єв. Ів. з. 26. Отпуст Пасхи з хрестом.

СВЯТА МІСІЯ

відбудеться в днях 10-14 ЧЕРВНЯ в Сандавн, Ман., під проводом впр. о. Вол. Краєвського, ЧНІ.
СПІШІМ УСІ НА ЦЮ МІСІЮ!

Заряд Парохії

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ШЕСТА ЗАПОВІДЬ БОЖА
I,—Не Чужолож!
(Продовження)

Господь Бог прощає тому, що жалує. Прощає Бог раз, два ,три рази... але коли ми занадто будемо уповати на Боже милосердя та будемо свідомо грішити, Бог може й певно нас страшно покарає та кине нас до пекла на вічні муки. Подумаймо, яка то велика глупота-нерозум задля хвилинки розкоші попадати в пекло на вічні муки. Ви всі, що по нинішний день задержали свою невинність без змази і без бруду, глядіть, щоби ви цю невинність задержали. Щоби се осягнути на се треба великої відваги та безнастанної борби. Однак памятаймо, що чим більша буде з нашої сторони жертва, тим Бог дасть нам більшу нагороду в небі

II.
Чистота

Св. Чистота-невинність це найгарнійша и найбільш мила Богові чеснота. Св. Письмо говорить, що все золото й срібло сеї землі, є нічим в порівнаню до чистоти. Свята чистота се немов сонце, що освічує світ своїми лучами..

Св Апостол Павло в своїх листах хвалить, поручає й безнастанно виписує св чистоту. Св Отці пишуть, що чистота це дорогоцінні перли, що це найдорожший камінь та найяснійший, що освічує св Церкву. Гі дійсно, немає нічого кращого над сю чесноту чистости. Гляди на дитину як в ній все спокійне та невинне Чистота й тіла переходить такби сказати наскрізь її тіла, так як сонце через шкло. На її лиці, очах, усміху, всюди, видно те тихе, лагідне, невинне поступовання. Мала дитина мов лелія, невинна, тому, що вона не зазнала земських покус. Чеснота. св. чистоти робить її так гарною. Тому так кождий любить дитину.

Але ось коли дитина росте й розвивається, приходить до літ, тоді в тілі її починають будитися невідомі для неї дотепер інстинкти й дотеперішня дитина змінюється, стає її усміх не той вже щирий, невинний як був колись... Для такої дитини світ є повний небезпек. Спеціяльно грозить її велика небезпека від злих, зіпсутих її товаришів та товаришок, що будуть наслідувати злого духа в раю, що кусив Еву, та будуть говорити: "Чому боїшся покушати з сього дерева овочу? Прийди, покушай!"

Таких покус буде мати дитина дуже богато. Гі дитина стане немов на роздоріжжу Хвилина і постанови, в один або другий бік, буде належати до найважнішої хвилини її життя. Бідна дитина, що далась намовити, бо з хвилиною як нечиста утрук ввійде в її серце, релігія та набожність, майже цілком уступають. Гляди батьку і мамо, на вашу дитину, вона вже не та сама. Вчера ваша дитина ще любила и шукала Бога, а нині вона вже більше не складає рук до молитви. Така дитина вже [illegible] до неба не пiднесе. Така дитина вже більше не хоче [illegible] про спасення [illegible] душі, ані про справедливість ані про милосердя Боже. Правди віри и мучать [illegible] Ваша дитина іде в вічну пропасть

Побич цеї дитини живе друга чиста дитина. Цю дитину Господь Бог полюбив а вона любить Бога, любить св Церкву і любить все, що Церква її навчає. Вона добра, щира її серце повне довіря, любови, щастя для всіх, що її окружають

Чистота, це Боже благо [illegible] вення. Люде, [illegible] [illegible]

[illegible]

мати родичів, котрі так мало дбають про невинність своїх дітей, чи то дівчат чи то хлопців. Є мами, що скорше дали б своє життя, ніж малаби дитина стратити невинність. Є мами, що уважають на своїх дітей в день і в ночи. А скільки нона є родичів, що не дбають за свої діти, не спитаю де були, що робили. Колиб нині світ мав більше добрих мамів то світ бувби щасливий

Українська молоде, не забувай про ту чесноту чистоти, що є Вашим найбільшим скарбом. Цей скарб Ви несите в дуже ніжній посудині що дуже легко може збитися. Чеснота чистоти є дуже ніжна. Один погляд, один подув, одно слово може її зломати. Уникайте від сходин, на котрих можуть Ваш той найбільший скарб ограбувати. При [illegible] Тамі, [illegible] часто [illegible] помочі Матінки нашої в небі бо Вона є Непорочною Царицею. Вона є патронкою дівицтва. Молім [illegible], щоби Вона чувала над нами [illegible] в день і в ночі, та хоронила нас від всіх небезпек.

[illegible]

СЕМА ЗАПОВІДЬ БОЖА: НЕ КРАДИ!

I.

У сій Заповіді, Господь Бог заказує нам дві річі: по перше, не брати добра ближнього, а по друге, сього краденого добра не задержувати.

(Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(30)

Це питання разило його наче громом. Затовклось нагально серце. Інстинктовно вичув, що над головою, наче темний, злий дух, повисла жахлива вістка. Зірвався на рівні ноги, наче хотів перед нею ухилитись, встромив свій зір у його лице й прошептав, а радше, проскавулів:

Ну, що? говори

Петра переляками поведінка Олекси, й вимиваючи його погляду, не відповідав

І ти не говориш?

Ти дуже схвильований, братіку. Сядь собі...

-Говори, говори хай знаю, не знущайся надімною.

А будеш спокійний?

Не муч мене. Пожалій...

Їх вивезли.

Куди?

До Перемишля.

-До Перемишля...? Давно?

—На початку війни.

—За що?

-Взяли за шпіонів

Тата і маму за шпіонів?

Так і в Перемишлі посадили їх до вязниці.

І випустили?

Ні

Деж їх поділи?

Петро не важився відкрити страшної тайни і думав якби це оминути.

Що розстріляли?--закликав з болем.

Ні.

Повісили?

Ні. Глибоко відітхнув, неначе скинув з себе важкий тягар

Щож, що з ними зробили?

—Нас випровадили з вязниці, душ около сорока

І ти був також?

Так.

І що дальше?

Вели нас мабуть до потягу. Ескорта. Люди за нами кричали, кидали камінням, болотом, цеглами, гноєм...

Чорти.

Кількох розбили голови, вибили очі, калічили. .

—І татові і мамі також?

Ми йшли спокійно, навіть зойку ніхто не видав. Аж вийшли ми на вулицю Семирадського ..

Семирадського - повторив Олекса, якби хотів спамятати собі цю назву.

І тут застогнав, обрушився цілий на ліжку, якби відпихав від себе якусь невидиму примару, заплакав на цілий голос. Олекси запекло в грудях, щось задавило в горлі. Вхопився обома руками за голову і скричав несамовито

- І що?

Випав відділ гузарів і влетів на нас з кіньми, з шаблями, і крісами .. Оці слова зморозили Олексу, чув що хитаються під ним ноги і вхопився руками за поруччя ліжка

І тратували і били... Я не памятаю, що було дальше. Я впав на землю, а на мене валилися пошматовані тіла рідних. Вечером мене підняли з купи людських тіл

Всі погибли.

Всі

Тату, мамо — скричав останками сил Олекса і як підкошений, звалився цілим тягарем на землю. По хвилині вбігло кількох ординансів і винесли непритомного Олексу на двір, а звідтам до його саліи

* * *

Після цеї ночі стан здоровля Олекси значно погіршився. Дістававн серцеві атаки і горячкував. Перенесли його до особної кімнати і строго заборонили входити там іншим. Коли вертала йому свідомість, насувалися перед його очі страхітливі події невинних мучеників, скровавлені і скатовані жертви з улиці Семирадського, тато і мама, тоді кидався несамовито на ліжку і лебедів, як дитина.

Не бачити мені вас більше, тату і мамо... Не заговорите вже більше, не повитаєте мене дома. А я хотів вам осолодити старість, віддячитись за минуле. Не довелось...

Минали дні за днями, надходила весна. У воздусі сміялися жайворонки, купаючись у сонячному сяйві і розсипали радість. Та радість ця не долітала на землю, до людий. Не тішився і Олекса. В його душі звеніла недоспівана пісня війни. Визираючи крізь велике шпитальне вікно на поле, що дихало весняним сонцем, завдавав собі питання:

А що з нею?

І рій думок насідав на його голову. Бачив її попарену вогнем, але всміхнену і сам усміхнувся всміхався. [illegible] знов вся важалася йому схвильована уведена, як тоді коли вертали у Страстний Четвер з відправи [illegible], якби бачив її біля себе

Я тебе люблю.

То знова стояла йому перед очима заплакана, як прощала його при потязі, посилаючи йому останний погляд

Не забуду тебе ніколи, дорогенька Оленко. Ніколи, ніколи ..

Не вчувся, як стала біля нього сестриця і подала йому лист

Здається, з дому, пане сотнар.

Не відповів нічого, взяв лист і став читати.

Пости, 8 квітня, 1919

Дорогий Друже!

Даруй, що так довгий час не давав я про себе вістки, але не моя в цьому вина. Я попав був у полон від Стаями і випочивав за дротами. Та надоїв мені цей випочинок і я втік. Що чувати коло Тебе? Певно вже здоров і може відвідав свою рідню. Ждемо тут на Тебе. Дядько з під Рави вже небіщик. Бідака тяжко відпокутував за свій опір, що не давав своєї корови. "По моєму трупі" кричав. І так сталося. А його син, отец, що дістав палачку, переходячи через кладку, дістав славість і втопився. Хай їх Бог милує. Ходять вісти, що ворог готується до офензиви. Побачимо. Може вдасться на Великдень дістати кілька днів відпустки, то скочу на часок до Тебе. Здоровлю Тебе щиро,

Андрій.

Прочитав ще раз і задумався

Саме сумне промовив сам до себе, складаючи листа

З дому? спитала сестриця, що весь час стояла біля нього, якби сама вичікувала цеї вісти

Від товариша з поля

А з дому?

Не має у мене вже дому нікого, хитаючи головою. Сестриця не питала вже більше. Зрозуміла, що згадка про його рідню справила йому велике горе, кинувши слово на прощання, звернулась до виходу

Сестрице

Може чого потрібно?

Чи можна би бачитись з тим десятником?

З цим без руки і ноги?

З ним.

А може я моглаб сама переказати йому всі ваші побажання, бо лікарі заказали.

Заказали...?

Після цього, як вас найшли непритомного біля його ліжка

—Лиш на малий часок, сестрице. Він з цього самого села що и я...

Так? Я не сподівалась. В такому разі попробуємо. Заждіть хвилинку, а я розглянуся, чи нема лікарів. Вийшла скорим кроком. Олекса присів на ліжку, і підпер голову руками. Ждав нетерпляче приходу сестриці, та вона не приходила. Став готовитися на зустріч зі своїм другом і хотів зібрати гадки, які немилосерно пекли його серце, але надармо.

Youth Herald Editor

Rev N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Antireligious Ceasaropapism

[illegible] the [illegible] of the last week Jesus, as such lived on earth [illegible] days ago He made His triumphal entrance into Jerusalem [illegible] by the masses of pilgrims and local people. The Scribes and Pharisees fearing the wrath of the [illegible] dare not strike openly at the Master. They try to trap Him into saying something at least illegal. In the Jewish schools at the time learned men were ardently debating whether it was according to Jewish conscience to pay taxes to Caesar or Emperor of Rome who was a pagan. Would it not be recognizing and admitting his [illegible] over Israel which was really governed by God Himself? That was a crucial question. In the minds of the people to admit the legitimacy of the taxes was to [illegible] [illegible]. On the other hand, at the time [illegible] [illegible] Palestine there was no king but Caesar. The Jews [illegible] [illegible]

Christ [illegible] blunder.

[illegible] *Jesus* [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] and inscription is [illegible] answered: Caesar's." [illegible] He replied: "Render unto Caesar what is Caesar's and unto God what is God's""

These words of wisdom were a deliverance. They show the distinction between the civil and spiritual powers. One, immediately [illegible] and superior to all human [illegible] affected by countries and times, has for its end and object the cult of God and the eternal interests of man. The other which [illegible] exercises through the medium of civil governments has for its end the temporal interests of present [illegible]. Until then religion and fatherland were more or less confused in the minds of people as [illegible] also royalty and priesthood. Jesus therefore distinguishes them [illegible] in order to oppose them, nor to make them mutually indifferent [illegible] in order to teach to all the compatibility of the duties which we [illegible] to perform towards God and towards the leaders of people

II Ceasaropapism with a religious basis

The word "ceasaropapism", which one cannot find in our ordinary dictionaries, means or signifies the politico-religious system by which Ceasar (king, emperor, dictator etc.) is at the same time the pope or spiritual leader of the people over whom he rules, because according to this policy, the temporal rule is considered to be the legitimate recipient of the supreme spiritual power"

Even after Christ's clear words, ceasaropapism persisted or was reborn amongst baptized nations. In the West as well as in the East in times past as well as nowadays, amongst the Protestants and the Eastern "Orthodox." this system existed or still exists in diverse degrees! The existence of synods or meetings of men of God, which deliberate and make laws and decisions concerning things religious, does not exclude it, if their decisions are, in the end, submitted to civil authority for final approval!

Until now we knew only of one ceasaropapism which [illegible] [illegible] [illegible] gave two instances taken one from the West and the other from the East

The former is a [illegible] of [illegible] kind of ceasaropapism and is officially recognized. The Anglicans live it. The Anglican Church is founded upon the "Thirty nine articles". Article thirty seven is read as follows: "The Royal Majesty has sovereign power in the kingdom of England and in its other Dominions. To it pertains in all cases the ruling of all [illegible] classes of people in this kingdom be they clergymen or civilians, and this power is not and must not be subject to any foreign jurisdiction [illegible] The Bishop of Rome [illegible] [illegible] jurisdiction in this kingdom of England"

[illegible] [illegible] problems which are essential [illegible] spiritual. Thus on [illegible] British House of Commons rejected by a [illegible] 220 [illegible] the [illegible] of the Book of Common Prayer and [illegible] motion was presented by the Church of England [illegible] that time religious chaos continues!

Our second example takes us in [illegible] depths of cold Russia. It was about six or seven centuries after the Eastern Schism birth of the "orthodox" that Russia became a nation, under the tsarist regime. The autocracy of the tsars [illegible] to penetrate into the religious [illegible] Catholics in union with the Holy See of Rome could react, however under the tsars the immense majority of Russians were orthodox and this schismatic Church unfortunately was not only a religion of a state but also a religion of THE State.

The influence of that degenerate [illegible] pseudo-monk Rasputin in Church affairs was but a particularly scandalous sign of the control over the spiritual rule by the temporal power. This control contributed to discredit the clergy whose reputation was not always spotless. From generation to generation, the Orthodox Church enjoyed an intimate union with the State, but this union was just another form of subordination or subjection. It was calculated that of the 65 proverbs in Russian relating to the tsar, 39 of them were a comparison between him and God"

High Orthodox Church dignitaries, during the last twelve years of Tsarist regime, had distinguished themselves by the active help they had given to the re-establishing of the established order. One day, this order fell, with the tsar disappeared also his governor of the Holy Synod, the right arm of autocracy in the spiritual realm. Then, for the first time since 1667, did the Orthodox Church assemble in a council

We have there a factual ceasaropapism which helps us a little to understand the Russian soul, the struggles and the submission of the Orthodox Church in Russia! We do admire these dissident brothers of the Christian Orient, when we see them fight against the enemy for their religion, but we cannot help fearing that some day they will become completely extinct

III Antireligious ceasaropapism

At first glance these two words put together indicate something monstrous. However, these two words are the only ones which explain in short the propaganda lately displayed about Stalin, the protector of the Orthodox Church, and the heir to the role of the late tsars

It is already since the Soviet Constitution of 1936 that this picture of Stalin was being prepared, especially for foreign eyes! The canvas of this portrait was already made, [illegible] the hardships and "naivete" of the world

[illegible] was mixed in the 124th article of the Soviet Constitution: "The freedom to practice religions and the freedom of antireligious propaganda is granted to all citizens"

In other words for those who [illegible] religion was granted freedom at [illegible] propaganda, for the anti-religious was given the freedom to [illegible] religion with propaganda

A few months before this, Comrade Jaroslavsky who died last [illegible] who was the president of the Godless, wrote in Pravda on the 10th of March 1936

How could the organizations of the Party in the Northern province have imagined that the anti-religious work was already a passed period? Let them read again the program of our Party! Therein it is clearly stated that our Party participates in the liberation of the workers from all religious prejudices by organizing antireligious propaganda which should be extensive scientific and educational. Has this problem been rejected? In what division of the Party has it been rejected? Those who say this forget the words of Lenin: Our propaganda inevitably includes atheistic propaganda! What is in fact a passed period, are certain ways of anti-religious struggle used during the stormy period of the destruction of the past. The Communist Party has always exacted [illegible] in anti-religious propaganda. Now above all we need not assault but proceed in a profound, persistent and patient manner ...''

These affirmations let one guess the meaning of the famous 124th article. After 1936 the instructions of atheistic propagandists continues in the same vein. They are taught to resist the temptation of seriously believing in the thesis of conciliation, reserved only for foreign use! Let us open the "Anti-religiozník" of June 1938; and look at these programs of courses for anti-religious clubs

"Efforts of some clerics and sectarians to conciliate religion and communism. Incompatibility of communism and religion .. The attitude of the parties of the II Internationale regarding religion. Criticism of an opportunist disfiguration of an order: 'Religion is a private affair"... The tendency of certain social-democratic groups to conciliate scientific socialism with Christian doctrines... What Karl Marx has said of the social principles of christianism ."

The October issue of the same paper contains an article by Yaroslavsky on "The fight of the Bolsheviks Party against religion". In it one can clearly see a curious confession of the duplicity with which the Party, before its triumph in Russia had not inscribed in its program this anti-religious propaganda.

"At this period, the great majority of workers and peasants had a religious mentality, and anti-religious propaganda could have deprived us of a part of these workers and peasants who, although with revolutionary enthusiasm in their hearts had not yet broken away from religion. Lenin considered that we could even include into the Party those who were still attached to religion. We had to, on the one hand, destroy all oppression in the name of religion, and on the other hand, to deprive church organizations of any possibility which would enable them to educate children, and to transform these organizations into private associations of believers deprived of all state privileges.

However, after coming to power in Russia, the Bolsheviks proclaimed that, like said Lenin "Our program is based entirely on materialism, it necessarily includes atheistic propaganda . All religions, all churches, all kinds of religious organizations will always be considered by Marxism as the organs of bourgeois reaction in order to exploit and rule over the working class''

We know by heart the classical texts of K. Marx, Engels and Lenin about religion. Communism has always had and still has the same principles. Comrade Lafferte was right in reassuring his communist brethren assembled in Mexico las May (1944). "The government of Marshall Stalin continues to be entirely faithful and we should not be surprised at the policy of Moscow and that of other Marxist centres which try nowadays to appease the lack of confidence and the suspicions of capitalism"

The Sovietism of Stalin wants to divide the Christians, rather than protect them. It is a huge octopus which protects, but at the same time strangles its prey slowly against the help which could come from the outside.

A general reaction is always needed: a development of spiritual power, a struggle against misery "Render unto God what is God's"

(Editor)

Ох, Не Жалую!

Що я українцем, не жалую,
Обовязок свій я розумію,
Супроти народу и свого Бога,
Більш як коли, бо нині тривога!
Мати Вкраїна нині розпята,
Сумная кожна наша хата.
Провідників ворог замордував,
В полон невинних позабирав.
Синів, батьків, наших безчисленно
За вару мову позабивано
Ходять нагі діти, тай ридають
І між трупами мамів шукають
Хтож подасть їм лижку страви нині
Хто ж лице вмиє бідній дитині?
Сестер наших рідних збезчестили,
Німці, москалі їх насилували!
Ціла Вкраїна плаче, ридає;
На славу, але волі виглядає
"Чого ж Боже, Ти мене караєш,
А свободи мні не присилаєш?
Таж я колись також була славна,
А тепер .. остання я . остання!
Про мене ніхто не споминає
Ворог, друг, син мене забуває!
Лавина страшна війна народи,
Дайсь чути клич вільної природи
Таж Ти и мене також сотворив,
Красою, свободою обдарив!
Красу знищили, волю забрали,
На синів кайдани поставили!
Гіркі, тяжкі ті наші кайдани,
Сумні, чорні наші степи, лани!
Жадає ворог нашої смерти,
Але жити хочу, и смерти
Так як и колись свободно жила,
Цілую Європу хоронила,
Від загрози татарів, монголів,
Султанів турків, диктаторів!
Чужого не хочу, но мати своє,
Бо що моє, то таки моє!
Припет, Чорне Море моя високість,
Карпати и Дон моя широкість
Природні є мої границі,
Там в мене аж дві красні столиці
Східної Европи краса. Київ,
Колиска провідників, гарний Львів!
Належать до мене, не до Москви.
Не дістануть и мої вороги!
Без помочі, я здобуду волю,
Для всіх синів створю кращу долю
Чужих і ворогів не жадаю,
Готових провідників вже маю
Рядом з ними всьо поборемо.
Козацький рай собі сотворимо.
Покищо, терпитиму, а не спати,
Визвольний план му приготовляти.
Сини мої, доньки мої, квіти.
Тримайтесь, любіться, мої діти,
Легко йти слідами козаків,
І в єдности побити ворогів
Мою історію, мову любіть.
Під мій прапор козацький ся горнить
Коли прийде година, вставайте!
Кайдани ворожі з себе зривайте.
Це мій заповіт, це моя воля,
В нас самих лежить краща доля!"
Коли чую голос України,
Мов той голос Неньки до дитини.
То кров козацькая в жилах кипить,
Дух посвяти, охоти ся кріпить
Чим вродився, я є вельми гордий.
Не хочу бути нині байдужний,
Хочу жити для Бога, Вітчини
Хоч канадієць, я син Вкраїни!
Хоч тіло з земли канадійської,
То серце з крови української
Ох не жалую, не жалую я,
Бо в серцю Бог і Вкраїна моя!

о. Н Кушнірик, СТЛ

Miss Dora Chomyn

LABOR AGAINST ITSELF

Madam Chairman and Fellow Members:

How does it happen that labor unions have become our great national headaches? If you travel over the country you will find labor unpopular with the small independent businessmen and consumers. If you talk with soldiers you discover bitter resentment, and threats of future retaliation. Farmers who should be labor's national allies, because high wages in industry increase the farm market, regard present labor management as an enemy.

Most surprising is the dissatisfaction among the workers themselves. Only 13.4% of factory workers believed labor unions have done an excellent job and should be given more power. 29% thought that labor unions have gone too far and should be watched closely. Less than a majority were willing to say that labor leaders have been fair with management. Only about [illegible] believed that most labor leaders were honest with money.

Sensible reform of the abuse of labor power will not come from the enemies of labor. It must be adopted by its liberal friends. But those friends have been obsessed by the theory that if labor leaders and farmers and consumers and businessmen will only sit down and discuss their problems indefensible exploitation of labor power will cease without the necessity of limiting the abuse of that power by law.

Only a few unions strategically situated are mistreating their power but unfortunately these dominate the production of some of the necessities of life.

What is the reason for the restrictive policies to which labor unions have become committed? A certain percentage is graft and corruption but a larger percentage is the result of the age-old struggle for economic power by men who love power.

Labor acquired its present extensive power as a result of a series of Supreme Court decisions which suddenly and completely reversed the Department of Justice's interpretation of the antitrust law, that unions were subject to penalty when they used their power for an illegitimate labor objective. The Supreme Court decisions completely changed the picture because they compelled the abandonment of prosecutions against any form of labor coercion. Some time ago a progressive and intelligent attorney for a national labor union was negotiating with the Department of Justice to obtain a court decree [illegible] prohibit a number of [illegible] restrictions which the [illegible] was imposing in the building trades.

If present labor management [illegible] in maintaining its power to restrict production and to handicap new enterprise, it has fed the present popular resentment against unions until the cause of collective bargaining itself is in danger. If we want to preserve strong unions we must re-establish the power in the Department of Justice to prosecute those who abuse the privileges of organized labor to gain ends which are not only against the public interest but against the interest of labor itself.

FOOD FOR THOUGHT

1) A Russian officer says that he [believe]s in God but sees no reason why we should pray to Him. Silly [illegible] How can one believe and not pray?

2) In Soviet Russia you earn [illegible] $20.00 per week. Prices of things there at a 'rynok' (market):
- eggs $16.10 per doz. Cheap?
- bread — $5.67 per pound
- mutton — $11.34 per pound
- honey — $15.00 per pound
- cot-lander $1.02 each (our [illegible] gives them free here).
- potatoes $1.05 per lb.
- g) cheese — $6.00 per lb.
- milk $2.05 qt
- rayon stockings — $25.00 pair
- shoes — worn: $80.00 a pair; new: $333.33 a pair
- k) sweater — $56.00.

So tells us the author of "Report on the Russians", i.e., Mr. W. L. White, and we know he is right!

In six weeks he saw more in and of Russia than some reporters did in six years, because they are not allowed to go around. Even an ambassador is not permitted to go about as he pleases!

3) Stalin is keeping open the churches because the people liked this when Hitler did it. Such is religious freedom granted lately in the USSR. Who then deserves the credit for it?

4) Those who attack my friend's (Mr. Anthony Hlynka's) speech (in parliament) about the 40,000,000 Ukrainians who are enslaved by a major power and cannot freely voice their opinion, should really get down to reading the history of the Ukraine before attacking our only M.P. in Ottawa. 'Stick to our guns, Tony, for thus far we are with you all the way!'

5) We wonder if the christian spirit of Saint Francis dominated the peace-conference in San Francisco?

6) What are true freedom and justice amongst nations? — Brother I used to know, but nowadays...???...

7) How about our Easter duties towards God? We can still perform them, although the big day is gone!

8) Do we contribute money and prayers for our new Institutes?

9) A good reader passes this paper on to others: The power of the press is immense!

10) Good men die, but the wicked ones remain. Take a look around you.

11) Hatred cannot produce love and justice, especially amongst nations.

12) The farther nations go from the Church, the nearer slavery comes to them: there are more enslaved people and nations today than ever before in the history of mankind! Amongst them there are millions of Ukrainians.

13) How can a Russian, Mongol or Tartar express the will of a Ukrainian to the world is beyond my comprehension!

14) Slowly but surely we are ridding the world of tyrants and dictators, but there are still some tricky ones left.

15) Believers in God and atheists, democrats and totalitarians, communists and capitalists sit at a peace table and discuss problems of the future, but still there remain many forgotten nations which also are composed of human beings. So how about them, gentlemen? Does not your conscience bother you? Or have you lost it?

16) Communist ruffians are sometimes called "Patriots" by the press. But that always depends on what side Soviet Russia is!!!

(Editor).

ЗАПЛАТИВ ЦІЛОРІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ БН В ДАРУНКУ

НН. з Веригін, Саск., заплатив цілорічну передплату БН. в дарунку для пані А. Чорномиз у Форт Пелі, Саск.

MISSIONARY UNION OF ST. JOSAPHAT
Junior Section

The Junior Campaign of the Missionary Union has gained some speed thanks to Father Gregory's Young People in Sandy Lake and district.

But perhaps some of our readers are wondering just what the idea of this campaign is.

For the last 2 years the Missionary Union of St. Josaphat, organized by His Excellency B. V. Ladyka, has been doing wonderful work in Canada. Its aims are to help build chapels and churches where the Ukrainian Catholics are too poor or too few to do so themselves, to help finance our educational and charitable institutions, to consolidate and strengthen the Catholic [illegible] by the mass [illegible] Ukrainian Catholic literature [illegible] to help our Missionary priests in their work of salvation of souls.

[illegible] Young People's Clubs expressed their [illegible] the work of the Missionary Union. And so a campaign was organized by the Ukrainian Catholic Youth to raise $500.00 [illegible] Canada [illegible] chapel for Ukrainian Catholics [illegible] Youth Club [illegible] first boost [illegible] of $25.00.

[illegible] Will you help? The following Young People did their bit [illegible] weeks.

SANDY LAKE, Man. — Donations of $1.00: Steve Semchuk, Peter Malkowski, Miss Prokopchuk, Harry Diachynsky, Joseph [illegible].

OZERNA, Man. — Donations of $1.00: Hope Shewchuk, Walter Shewchuk, Paulina Shewchuk, [illegible] Pawliuk, Miss Soltys, [illegible] Prockow, Miss Fedorkiw, Anton Solomka, Thomas Prock[illegible], Peter Moshchuk, Steve Soltys, Stepania Didenonsky, Mary [illegible]sko.

PORTAGE la Prairie, Man. — $1.00: William Yak[illegible] [illegible]chuk.

ST. NICHOLAS School, Winnipeg — Lorraine [illegible], Elizabeth Pasternak.

GRIMSBY, Ont. — [illegible] Laba $1.00.

To date the JUNIOR MISSIONARY CAMPAIGN has [illegible] $7.00 with $125.00 to go. [illegible]

REV. B. DZURMAN
BOX 370
PORTAGE LA PRAIRIE, Man.

PAUL BOZYK, Editor,
73 Dufferin St., Winnipeg

EASTER AT ST. ANDREW'S PARISH

The Ukrainian Catholic Youth Club of St. Andrew's Church Winnipeg, took an active part at the Easter activities of their parish. The children of Mary and the Altar boys paid frequent visits to Christ's tomb, and the boys of the UCYO acted as guards of honor under the captaincy of Thomas Bodkewich.

The girls of the club prepared Easter parcels for the Ukrainian boys at Deer Lodge Military Hospital. On Easter Sunday afternoon the girls visited the hospital and entertained the Ukrainian boys with Easter songs and good cheer.

Charity is the greatest of all virtues, and the members of the young peoples club of St. Andrews church have put this into practice. Good work girls and boys. Keep up the good work. Kind deeds go a long way. By showing Christian charity to your fellowman will give you great rewards in the end.

L. K.

WEST TORONTO, ONTARIO

A NEW EASTER BONNET

Spring is here again and in Toronto we have been having some wonderful weather. St. Josaphat's Parish is very thankful for this grand weather because Fr. Roborecki has started spring cleaning (and How!) Our Church is getting a brand new Easter bonnet, yes, we are putting on a new roof.

It is evident that our pastor has energy plus. No sooner he finishes one job than he starts another. Fr. Roborecki has really done a magnificent bit of work in his five years with us. In that time the mortgage of the [illegible] was paid [illegible] and hall were [illegible]. Father was in charge of the [illegible] of consecrating our [illegible] Bishop, and now he has taken on the [illegible] responsibility of [illegible] a new copper roof [illegible] that copper [illegible]

[illegible]

[illegible] Spring has her apron filled with seed to sow.

Winter has lain
Her dead to rest beneath the sodden snows.
And now her sacraments of death disclose
Naked, and awful, every truth to view.
Sunlight slinks through
The dirty buildings, hot and close and dry;
The air comes up, earth-mingled with decay,
Where stone and body lie.

Here is no sound of weeping;
Theirs is grief
That's marked a place
In the dark annals of the human race,
So deep is it, so dread beyond belief.
Spring comes unbidden, not as once before,
Knocking upon the barricaded door.
Each stares upon her, blind from tragedy
With eyes that cannot see.
Spring comes with flowers in her arms outspread;
They carry in their arms the early dead.

But they that grow
New grain in stubbled fields of char and weed,
Can Spring, alone, sustain their bitter loss,
Or earth suffice their need?

— Myra Lazechko

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to "Q. & A." 1954 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Q. Why is it that Golgotha, where our Lord was put to death, is also referred to as Calvary?

A. Both words mean the same thing—skull; Golgotha being the Hebrew word, and Calvary the Latin equivalent.

Q. How does one obtain Sanctifying grace for the first time? How [illegible] Sanctifying grace remain [illegible]?

A. One receives sanctifying grace for the first time by the Sacrament of Baptism. Sanctifying grace [illegible] with us until we lose it [illegible] mortal sin. When we lose it [illegible] life of God in our soul [illegible] to be members of His [illegible] we go to [illegible] lose sanctifying grace. [illegible] perfect act of contrition [illegible] the Sacrament of Penance.

HOT CROSS BUNS
ГАРЯЧІ БУЛКИ

[illegible] ... щоб виросло, опісля розкачати тісто на пів цаля грубо, потяти його на круглі кусники і зложити рівно в намащений маслом пательни й оставити на пів години, щоб підросло, або поки не стануть легкими. Опісля всадити їх до печі, зробивши вперед знак ножем хреста на кожній булці. В печі булки повинні печися поки добре не зарумяниться, а відтак помастити білком з розбитого яйця зі спорошкованим цукром.

RAISIN RICE PUDDING

1 cup cooked rice, 2 cups milk, 3 eggs, ½ cup sugar, ½ teaspoon lemon flavoring, ½ cup seedless raisins. — Method:— Add the milk to the cooked rice, beat the eggs slightly and add to these, along with the sugar flavoring and raisins. Pour into a buttered baking dish, and set in a pan of warm water. Bake in a moderate oven (350 deg. F.) for 35 minutes or until nicely browned.

ЮРІЙ КОРСЬКИЙ
лет. старшина, 6 травня, 1944, [illegible] забитий. Походив з Форт Фреі, Ман. Мав 22 роки. Його брат Ернест, зістав забитий за морем.

ТЕОДОР МАРИЧ,
стрілець, син пані Т. Марич, в Фішер Бренч, Ман., зістав забитий за морем. За морем був від 1941 р.

РОМАН ГАЮК,
капраль, зістав забитий за морем. Походив з Вірден, Ман. Мав 24 роки, був за морем від 1940 р.

В. Ф. ПАЧКОВСЬКИЙ
рядовик, зістав забитий за морем. Походив з Стонвалл, Ман. Був сином Теодора Пачковського.

ЮРІЙ БЕРЕЖАНСЬКИЙ
капраль, помер від ран в японському полоні. Походив з Винипег, Ман., за морем був від 1939 року.

Оттава в Воєнному Часі

[В] часі війни очі народу більше звернені на столицю краю як коли инде. Тут визначні мужі краю рішають справи, що не лише торкають людий в тім краю, але і всіх народів світу.

Канада, хотяи в порівнанні з европейськими державами є краєм новим, всетаки займає високе та поважне становище у міжнародних справах. З Отави, столиці Канади, голос канадійських горожан говорить. Його було чути на міжнародній конференції в Сан Франциско. Його буде чути і тоді як війна закінчиться, і прийде мир.

В той голос канадійських горожан входить і **голос канадійських українців. Який за сильний буде голос канадійських українців, буде залежати від нас всіх; буде залежати як ми підопремо своїх кандидатів в наступних федеральних виборах.**

Населення Оттави Збільшилося

З тисячами, що прибули до Отави на службу в уряді, находиться і поважне число українців. Декотрі не зголошуються признати, що вони українського походження. Прибуті до столиці, відшукали [illegible] укр. катол. церкви при рогу Рочестер і Бальсам улиць, та читальню Просвіти, що існує при парохії. Декотрі взялися до праці, почали брати участь в підприємствах церковних та народних, помагаючи оскільки їм час та праця позволяли, щоб розбудувати оттавську українську оселю та використати час свого побуття в столиці а тим самим і лишити по собі **памятку.**

Зорганізовано Відділ УКЮ

Часом, коли молоді чимраз більш прибувало до Оттави, заходом панни Анни Хаби (з Егремонт, Алта) та пана Ілька Стецика (бувшого учителя з [illegible]бард, Саск.) зорганізовано відділ УКЮ на початку року.

До заряду вступили Анна Хаба, предсідателька; Андрій Цибульський (бувший учитель з Шіго, Саск.)— заст. пред.; Анна Рибак (Оттава)— секретарка; Марія Хіта (Сиф[тон,] Ман.) касієрка, Марсея Пасчин (Оттава) та Марія Ліпка (Фостон, Саск.) контрольори; Ілько Стецик референт та гардеробчик.

Шанують Вояків

На 12 квітня, 1945, відділ УКЮ улаштував принятя в честь молодих вояків, що повернули щасливо домів з заморської служби. Присутні вояки були - Николай Остапик, Стефан Бреннй, Роман Кривоносюк, та Михайло Сидор.

Короткі промови сказали— панна Анна Хаба, отець Жан, Іван Новосад (представник БН.), Ілько Стецик та вояки.

Того дня випали також іменини господаря при читальни та церкві, пана Івана Токара. Молодь віддала йому честь відспіванням грімкого многая літа. Пан Токар є один із піонірів Оттави, прибувши до Канади в 1907 році.

Українське Католицьке Жіноцтво

У січні, ц.р. заходом пані М[иколи] Іими повстав в Оттаві відділ Ліги Укр.-Кат. Жінок.

Заряд складається з голови пані Марії Рибак, заст. гол. панни Анни Хаби, касієрки пані Марія Лакуста [illegible] контрольорів паніочок Марії [illegible] Анни Рибак.

Жіноцтво від тоді улаштувало принятя для Пані Дими, вечерок для закупна пакунків воякам за морем; принятя в честь вояків з-за моря на котрім говорив Доктор Тязьків на тему "Хоробрість українського жовніра," принятя для представників канадійського та американського Комітету Українців.

Сестрицтво

Заряд сестрицтва на 1945 рік є такий: голова- пані Марія Рибак, заст. голови пані Н. Остафійчук; секретарка пані Пасчин; касієрка - пані Д. Люба; контрольори пані Н. Пук та пані Опульська.

Сестрицтво старанно виконує свою ролю у прикрасі церкви, та улаштовує чай та вечерки. Один із цих вечерків відбувся в честь професора Біберовича за його працю для дітвори при Рідній школі.

Рідна Школа

Рідна Школа провадиться два рази в тиждень в вівторок та пятницю. Провадить її проф. І. Біберович.

Щоб були фонди на утримання Рідної школи, кожного понеділька, під умілим проводом пана Стефана Рибака, провадиться Бінго. Час від часу гроші з цего Бінга уділяють на посилку пакунків укр. воякам за морем.

* * *

Вінчання

На 14-го квітня, після нового календаря, в церкві св. Йоана відбулося вінчання Марії Дверничук (Винярд, Саск.) та Григорія Назара (Вест Бенд, Саск.) котрий тут служить при війську.

Дружкою була Ольга Гри[illegible] з Саскатуну; дружбою, Дмитро Назар, брат молодого.

(Студійо Павла Пука)

ОСТОРОЖНО
Молода пара крають короваль

* * *

По вінчанню молода пара та гості удалися до "Бел Клир" гостинниці, де цілком по українському звичаю відбувся весільний обід.

Молодій парі желаємо всего найкращого.

* * *

ЗАРУЧИНИ

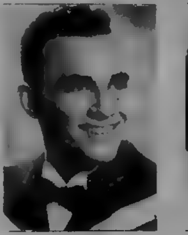

п. Петро Середа

панна Анна Рибак

Заручені—панна Анна Рибак, донька панства Марії та Петра Рибак (Оттава) зістала заручена з паном Петром Середою, M.Sc. сином Івана та Катерини Середи з Вест Бенд, Саск.

* * *

КУК

Тут треба також зазначити що оттавський відділ КУК-а, через свого предсідателя пана Павла Пука, переслав до американського секретаріяту телеграму співчуття, в час смерти президента Рузвелта. Мило була запримітити кожному українцеві згадки про цю телеграму в англійській пресі.

* * *

Вистави—Представлення —Концерти

На 15-го квітня під режисерством пана Івана Максимчука, тутешнього дяка та дирігента, відограно дво актівку, комедийку "Жених з Міста."

Заходом УКЮ, 29 квітня, молодь представила комедію "Сватання в нецках". Режисерував Ілько Стецик.

"День Матері"— молодь з УКЮ вшанувала концертом на 13 травня.

Реферат "Дорогоцінности Матері" виголосила панна Марія Хіта.

* * *

З цего всего видно, що оттавська укр. громада, хотяй має ріжні перешкоди в час военний, є жива.

Запрошає вона кожного українця, що переїздже через столицю, на відвідини. Закликає вона кожного, що перебуває в Оттаві якийсь час— прийти подивитися, поділитися думками, приємностями.

Кореспондент.

She: "Superstitious after all these years. Don't you remember on the evening we first met how a black cat ran across our path and you said you were sure some misfortune would happen to you?"

He. "Well?"

CATHOLIC YOUTH GO TO CHURCH

A poll of youth opinion made for the Canadian Youth Commission reveals that, apart from Quebec province, weekly attendance at church by young Canadians between 15-24 decline steadily from east to west—from 63 percent in the Maritimes, 40 percent in Ontario to 34 percent in the prairie provinces and British Columbia.

Eighty-nine percent of all young Catholics in Canada say they go to church every Sunday. Only 38 percent of young Protestants mark this claim.

ПОДІЇ забуваються
ДІТИ підростають ...
СТАРШІ минаються ...
ФОТОГРАФІЇ лишаються.

ALEXANDER ART STUDIO CO.
"СТУДІЙО ПАВЛА ПУКА"
Phone 3-4242 —
254 Bank St., OTTAWA, Ont.
Послужить Вам!

MUTT AND JEFF — AFTER ALL THE TWELVE O'CLOCK CURFEW HAD TO DO SOMETHING FOR THE BUS BOYS — BUD FISHER

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ВЕЛИКЕ ДІЛО — БУДЬМО ГОТОВИМИ

В життю кожного народу й кожної держави трапляються час від часу великі моменти, що з могутньою силою надають народам, державам і навіть цілому світові напрям на довгі часи наперед. Такі моменти звуться переломовими, тому що наче ломлять те, що було, й розпочинають новий період історії.

В нас українців в Канаді наближається такий момент. ЩО ЦЕ ТАКЕ?

НАЦІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД—КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ!!

КОЛИ ВІН МАЄ ВІДБУТИСЬ?

ЦЬОГО РОКУ В ДНЯХ 3, 4 і 5-го ЛИПНЯ В ВИНИПЕГУ!

Ми наскрізь переконані, що той Конгрес має стати початком нового періоду нашого релігійного й культурного життя. То не значить, що в нас нема сили. Навпаки!! Ніколи й ніде український нарід не зазнав так свобідного, бистрого й успішного релігійного життя, як він зазнає в цей час в Канаді та в Злучених Державах завдяки мудрому й енергійному проводові нашого Епископату. Ми в окремий спосіб говоримо про Канаду, де ми живемо, й що нам така дорога. Наша Церква тут багата. Минули ті часи, що вороги мали надію зруйнувати нашу Церкву, що була й є спасенням не тільки наших безсмертних душ, але й всього того, що нам дороге й святе, як українцям.

В нас Епископи з найвищим ступнем культури, який є в світі. Силою свого уряду вони стоять на чолі нашого релігійного життя. Силою обставин вони Є КНЯЗЯМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА ЕМІГРАЦІЇ. Тому в нас така сила. В нас цілий ряд світського й монашого священства, що імпонує не лиш своїм, але й усім прочим громадянам Канади, до якого народу вони не належалиб. Кожний з наших священників мусів перейти найвищий ступень освіти.— В нас цілий ряд Сестер Монахинь, Служебниць Непорочно Зачатої Діви, що працюють сильно, мудро й успішно в школах нижчих, в Вищих Школах, в Рідних Школах, в Інституціях для сиріт і старців, в пенсіонах, в Лічницях. В нас величне число Божих Домів, Народних і Парохіяльних домівок. В нас ПРЕСА, що великими кроками ступає наперед та стає вище від усякої іншої української Преси. В нас добре випосажені Печатні. В нас Студентські Інститути в Альберті, Саскачевані, Манітобі, в Онтерії. В нас щораз числом зростаюча свідома українська Католицька Інтелігенція жіноча й чоловіча. В нас монаші Колегії, де з посвятою працюють для зросту тієї інтелігенції. В нас мислительські й писательські незвичні таланти.. В нас солідні організації

ТІШИМОСЬ ТИМ І НЕ ЛЯКАЙМОСЬ ПОЧУТТЯ СВЯТОЇ ГОРДОСТИ!! ТАК, З БОЖОЮ СИЛОЮ І З БОЖИМ БЛАГОСЛОВЕННЯМ МИ ЗРОСЛИ В НЕЗЛОМНУ СИЛУ й ДАЛІ РОСТЕМО.

ОДНАЧЕ НЕ ОПУСКАЙМО РУК!! Де перестає поступ наперед, там життя іде взад. Це закон історії. МИ МУСИМО НАПРУЖИТИ ВСІ СИЛИ Й УСЮ ЕНЕРГІЮ, ЩОБ ІТИ ДАЛІ. Чи є в нас спосіб зробити щось таке, що вкоротці й міцно поставило б нас вище серед нашого власного, українського громадянства й серед прочих співгорожан?

ТАК!! МИ МОЖЕМО Й МУСИМО ЩОСЬ ТАКОГО ЗРОБИТИ. ЩО ТАКЕ?

ВСЮ ТУ НЕВИЧЕРПАНУ СИЛУ, ВСЕ ТЕ БАГАТЕ Й БУЙНЕ ЖИТТЯ ТРЕБА ЗІБРАТИ В ОДНУ МОГУТНЮ СТРУЮ, ДЕ НАШІ ДОБРА ТИМ САМИМ ЗРОСТУТЬ В СОТЕРО, ДЕ НАША СИЛА ЗМОЖЕ ПОКОНАТИ ВСІ ЛЮДСЬКІ ТРУДНОЩІ ТА ДОКОНАТИ ДІЛ, ЩО ПЕРЕВИЩАЮТЬ СИЛУ ОДИНИЦЬ.

Саме ту могутню струю має створити величний Конгрес, що за благословенням наших найвищих властей має злучити сили Братства Українців Католиків, Братства св. Николая, Українського Католицького Жіноцтва й Українського Католицького Юнацтва. Не усунути їх з їхнього місця, не запаралізувати їхню акцію, а змцінити їх!!

Тому то Провінціяльний Заряд Братства Українців Католиків Саскачеванської Секції ЗАКЛИКУЄ ВСІХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ БУДЬЯКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИГОТОВЛЯТИСЬ ДО ТОГО КОНГРЕСУ!!

ЯК?? НАСАМПЕРЕД ВИБИРАЮЧИ ПО ОДНОМУ ДЕЛЕГАТОВІ з кожної ОРГАНІЗАЦІЇ на той Конгрес. ТРЕБА ВИБРАТИ НАЙКРАЩИХ, І ТІЛЬКИ найкращих. КОЖНИЙ БУДЕ МУСІВ мати свідоцтво своєї організації.

ВОДНОЧАС ТРЕБА З УСІЄЮ СИЛОЮ ВЗЯТИСЬ ЗБИРАТИ ГРОШІ НА ПОКРИТТЯ КОШТІВ Конгресу. МИ НЕ СМІЄМО ЇХ ЛЯКАТИСЬ. Кожна парохія й кожна організація мусить почуватись до обовязку зібрати як найбільшу суму. Як воно не булоб, нам невільно для такої справи щадити гроші, якими Боже Провидіння нас обдарило не тільки для нашого добра, але й ДЛЯ ДОБРА ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!!!

Хай кожний слідить в часописах за дальшими оголошеннями й нехай виповняє ті завдання, що їх потрібно до як найкращого успіху Конгресу.

У ЦИХ ТЕМНИХ ХВИЛЯХ, ДЕ ІДЕ ПРО СУДЬБУ НАШОГО НАРОДУ, ПІДНІМІМ В ЯСНІЙ, ВІЛЬНІЙ КАНАДІ ВИСОКО ПРАПОР НАШОГО РЕЛІГІЙНОГО Й КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ!!!

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КОНГРЕС МУСИТЬ СТАТИ ВИБУХОМ НОВОГО, СИЛЬНОГО РЕЛІГІЙНОГО ТА НАРОДНЬОГО ЖИТТЯ.

За Саскачеванську Секцію Братства Українців Католиків

Андрій Кіндракевич, ЛЛБ., Голова
Вол. Филипович, писар.

Заряд Кампанії сердечно дякує всім тим, що йому не щадять слів признання й заохоти. Від цю пору праця стане багато живішою. Ми просимо всіх співпрацювати для твердині нашого релігійного й культурного життя. Бог буде нам благословити, тільки ми самі не лякаймось труду ні жертви. З нашої праці, з нашого життя багато пропаде й загине без сліду й без слова подяки, але те, що зробимо для нашої студентської молоді, досягне берегів самої вічности, де велике, добре діло укрите золотом вічного щастя.

Працюйте, помагайте, збирайте, давайте, сповняйте свої деклярації, заохочуйте одні одних.

Жертви слати на оці адреси:

о. Петро Криворучка, Саскатун, Саск.
п. Я. Д. Стратійчук, Канора, Саск.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ У САСКАТУНІ

Іван Хруш, Борщів	$100.00
Федір Саранчук, Бруно	25.00
Збірка Саскатун Парох	20.58
Олекса Ярошко, Бруно	10.00
Вас. Регуш, Ростерн	10.00
Григ. Тварницький, "	10.00

Вп. Заряде!

Висилаємо передплату на два роки на Будучність Нації. Притім кілька слів до Кампанії Будови Студентського Інституту в Саскатуні. Рішучо подавайте все адреси, де гроші висилати, бо матеріяли агітації є надзвичайно зворушливі, але людина перечитавши їх не маючи адреси під руками адреси, як відложить, то вже … а вкладаний спір … добрий, але людина є найкраща тільки тоді, як зворушена. Друге, з Українським Робітником краще занерестати полеміку. Ми … високо патріотична часописка, … статті редакциї, прат Анни Храбської, … творча сила.

З пошаною,
Анастасія Г. Бялоус

Ось гарний приклад, про який повинні памятати всі наші родичі, які мають своїх синів при війську. Тоби вони … широ молитва … поможе їм … і щасливо повернути до свого дому. …

АДРЕСАР	
Епископська Канцелярія	235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а	304 4th Ave North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа	St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації	Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН	480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади	Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а)	915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН.	The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВОЛЬВЕРІН, САСК.

Парохіяни з Вольверін будучи щирими і добрими католиками та памятаючи за своїх синів при війську, зложили жертву $27.00 і розділили на три церкви в яких мається відправити Служби Божі за їх синів, щоб щасливо повернули домів з війни, та так само щоб заслати в тім самім намірі горячі молитви до Матери Божої Неустанної Помочі. Жертвували: п. Василюк $4. По 1.00: Олексюк, М. Андрейчук, І. Волочевський, С. Комарницький, А. Олексюк, Н. Гриньків, К. Ромашенко, Турчиняк, І. Шмигельський, П. Гуцуляк, С. Бий, В. Бий, А. Сенько, М. Допко, І. Сенько, М. Гуцуляк, Н. Ленік, В. Савчук, М. Гриньків, І. Турчиняк, І. Р. Ленік, С. Ливонів, С. Ліно

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипеґ, Ман.)

(Продовження)

Каже той учасник таке:

Було то 22 грудня 1905 року, як я приїхав на ту кольонію, і застав уже около сотки родин, що уже мешкали не більше року, а ще було богато дарованих земель, на котрих засідали поселенці, виключно українці, а між ними один поляк і кільканайцять латинників з галицького Поділля.

Було місце лісисте, мочаровате, місцями пісок; так само не бракувало і каміння, і було далеке від старшої оселі. Люди, що пускались на такі бідні землі майже самі з найнизшої сіроми, заїзджали зимою до тих непривітних і дівичих лісів, в надії, що буде з чого побудуватись, і паливо буде своє, а як ліс уступиться, то ґрунт обісхне, і буде все добре.

Ще за заморози 1905-го року заїхав сюди перший поселенець, досить заможний господар з Тиндел, Ман., родом з села Дубя, повіт Броди; пригнав кільканайцять штук худоби дещо з потрібних знарядів господарських, і заложив невелику крамницю; імя його було Ігнатій Долинюк. А решта, як сказано висше, самі бідаки. Минула зима якось так непомітно, що і не оглянулись щасливці дарованих скарбів, що вже весна. Аж тут дала про себе знати смерть, котра забрала в одного поселенця дитину, і тим приневолила нас подумати за цвинтар. І п. Долинюк дуже радо позволив зо свого посідання місце на цвинтар, але застеріг, що і церква малаби бути побудована попри цвинтар.

Може воно булоби так куняло довгий час бездільно, але сили темряви пустили в рух свою брудну роботу, а то недалеко в сусідстві; якісь Спільчаки збудували щось в роді косцьола, запросили з Винипегу ксендза з виправи біскупа Блажовського, котрий їм співав по польськи якісь стихи, а вірні чи невірні, відгукували до него по нашому, Господи помилуй! Друге: десь зявився і якийсь Макарій, і той забігав по хатах, зо своєю біблотекою під назвою Божі листи, пісні по цісаревій Єлисаветі, Египетські сонники, Михальда і подібними непотрібними творами. Але він приставлявся, що він настоящий патріярх аж з Патмос, чи ще може дальше, і затуманив двох легковірів, що далися викропити на попів. Трете з іншого боку десь взявся несподівано якийсь москаль, зо своїм крамом (від д-ра Рутерфорда), тай зчаста приїзджали агенти "тлумачи свієнтего пісма." А четверте: і ті що виглядали на око смирні подоляки, людовци, понатягали на себе атеїстичні оверолси, і тим гордились, що вони невірять в нішо. Отже, отак, чи воно було обдумане пляново, про тоє не знаю, але ішло з чотирох сторін на цілу пару.

Було то вже на Різдво Христове 1907-го року; як то буває у свята, сидіти у хаті бездільно, якось кучно, треба перейтися поміж люди, може де котрі краяни свіжі приїхали до нас, помагати нам розкошувати; і задумчиво мене несли ноги аж до тої висше згаданої крамниці, в котрій уже де хто міг примітитись, сидило яких 10 або 12 чоловіків, (і так здорово закурили димом, що мороз пхався до хати, дверима сподом, а дим горою на двір). Кажу я до присутних: Ви панове і я з вами сидимо собі преспокійно, і чекаємо мов якогось чуда, а вороги якби змовились, зо всіх сторін пхаються аж поміж нас, і заводять якісь поворідні секти, а ми байдужно дивимось на їх роботу, і безборонно піддаємось під ярмо злих сил.

А ну но якби ми щось зачали, ліса у нас не бракує, є з чого побудувати хоч невелику церковцю, майстрови платити не потребуєте, всьо зробить безвинагородження, но аби постаратися о матеріял.

Майже всі сказали, що треба щось таки робити. Ще того самого дня написалося богато оголошень, а на збори на день 19 січня то зн. на свято Йорданське, на другий день розліпилось майже на кождім подвірю. Збори мали відбутись у Гн. Долинюка, бо там найбільше сходились люди.

Організація

Прийшов день на збори, якось в той день якби нарочно потепліло, дуже відповідно на таке зібрання.

Але якеж не було розчарування; зо 150 поселенців явилось аж 5 людей. Кажу я до зібраних: коли нас є аж 5, то ще не дуже зле, бо Бог колись приобіцяв Авраамові, що як знайде у Содомі 5 людей вірующих, то пощадить від знищення два міста Содому і Гомору, а нам передовсім треба забезпечити ґрунт під будову, бо воно таке право, чий ґрунт, то того і будинок, то найважніший крок.

Всі одобрили той внесок, але одно занепокоїло зібраних, що треба вислати одного чоловіка до Винипегу до уряду земельного, щоби уповажнив сей запис Г. Долинюка 3 акри ґрунту під будову церкви і на цвинтар, і зложити принаймні у один бік на білет колійовий, котрий мав коштувати $1.75, і то, що той депутат мав іти піхотою 24 милі до колії, і назад платити білет той добродій мав заплатити зо свого фонду. А Г. Долинюк з того задоволений, що на його ґрунті хотять церкви, радо зобовязався їхати своїм коштом.

(Далі буде).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти

ВИТАЙТЕ НАМ ПТАШАТА!

Коли до міста чи якоїсь кольонії приїзджає достойна особа то люди витають її свято. Ставлять у честь гостя брами, виходять йому на зустріч, підносять радісні окрики в його честь. А на брамі вмішують напис: "Витай Нам."

А чи подумали Ви коли, що кожної весни прибувають до нас наші добрі і щирі приятелі, що не тільки розвеселяють нас своїм щебетанням але й приносять нам велику користь? Це пташата. Якраз тепер вернулися вони до нас. Приймім їх як дорогих гостей, погостім, чим хата багата. Подбаймо, щоб мали що їсти і де сховатися, бо на полі нема ще корму, ні в повітрі не літають ще комахи, ні не лазять гусениці по ростинах. А погода непевна. То день холодний, то й сніком ще замести може та й приморозок потискає. А птахи до того не звикли, бо вернули з теплих країв.

Тож сипмо їм окрушини й зерно по садах, по подвірях, будуймо їм домики — гнізда.

"Хто шанує птахів той щасливий" кажуть люди.

І це правда. Бо птахи приносять велику користь вигублюючи шкідників комах, мотилів, гусениць. Якби не птахи то ті насікоми знищилиб нам городи, сади й ліси і нам самим не булоб з чого жити.

Памятайте це й шануйте птахів!

Вуйко Трохим

ПРИЛЕТІЛО ЛАСТІВЯТКО

Прилетіло ластівятко
Дороге усім пташатко,
Під селянську, рідну стріху,
Діточкам малим на втіху.

Прилетіло ген, з чужини,
В наші гори і долини,
Бо хоч там було тепліше,
Але в нас йому миліше.

В нас найкраще пахнуть квіти
В нас веселі й добрі діти,
Гарні пісеньки співають
Щиро пташечку вітають.

О, вітай нам, ластівочко,
Тут на тебе жде гніздочко!
Ждуть на тебе діти милі,
Що серденька мають щирі!

ПРОСЬБА ДО ДІТЕЙ Д. СТОРІНКИ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!-

Дорогі Діти Читачі: Як Вам відомо, я роблю Базар на дохід Діточої Сторінки з доброї волі моїх родичів і за одобренням Вуйка Трохима. Дорогі Діти, я Вас прошу поможіть мені розпродати ті книжки. У книжочках є вартости на $22. Один тикет 5ц. а книжка 50ц. Галя Крук взяла книжочок і каже, що як розпродає, то візьме ще 10. Ану Діти, пишіть за книжочками. Скажіть собі так, що ми Діти маємо розпродати 250 книжочок на Д. Сторінку. Пишіть на адресу

Mike Matwichyna
57 Disraeli St.,
Winnipeg, Man

ДОБРИЙ ПРИМІР

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

В залученню висилаю сім долярів. Пять долярів то є на відновлення передплат для Будучности Нації на пять років наперед від мого колишнього учителя пана Олекси Яцишина, котрий тепер учить в Гудів, Саск., а одного доляра на відновлення передплати від одної бабусі з Олеші, Саск. пані Теклі Пристай, а також посилаю одного доляра на пресовий фонд, котрі я зібрала в бабусі пані Теклі Пристай. Я би Вас Вуйку дуже просила, щоби Ви сей лист помістили в БНації як можливо, бо я би хотіла в нім подякувати панові Яцишиному, що дає такий добрий примір і заплатив за БНації аж на пять років наперед, бо може до сповнюває наших учителів і сестрих школах і вони через уже замовлять собі БНацію. Також дякую бабусі Пристай що не жалує грошей на добрі цілі. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам доброго здоровля.

Зоня Галабяк,
Бюкенен, Саск

Від Вуйка: Також і Вуйко сердечно дякує панові Яцишиновi й пані Пристай за їх добре серце.

ЛИСТ З БІДИЛ, САСК.

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Вже трохи давно як я писав листа до Вас Вуйку, а тепер хочу написати до Вас. Як я вже писав, тут у Бідил нема українських людей, тільки мої тато, що роблять на трицію яко форман у СНР. Ми ту святкували Різдво на новий календар з тої причини, що тато не мусіли йти до роботи того дня, а на українські свята та то мусять робити. Ту зима була трохи зимна, але снігу багато не було. Я не маю що багато писати, бо не маю того щастя, що другі діти по українських кольоніях.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Василь Крочак, Бідил, Саск

Від Вуйка: Гарно, Василю, пишеш. О, якби Вуйко хотів Тебе побачити!

УЗЯВ УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Я посилаю Вам свій рисунок на контест. Я не маю добрих крейдів і не міг добре зробити свій рисунок.

Ми свої свята відбули добре. Я дістав богато дарунків. Я до Вас третий раз уже пишу, а на сім кінчу свій лист. Здоровлю Вас Вуйку.

Юрко Бей, Бур, Саск.

Від Вуйка: А можеби Ти, Юрe, заохотив ще і других дітей до написання листів до Вуйка?

ЛИСТ З ВИНИПЕГ, МАН.

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Вже проминуло троха часу як я писала лист до Діточої Сторінки. Ми приготовлялися до піврічного іспиту і тому я не мала часу писати. Зараз я хочу написати як ми святкували на Свята. На 24 грудня, на латинський Святий Вечір, ми мали концерт св. Николая, а при тім гарбатку, у салі св. Володимира і Ольги. Усі діти, що ходять до української школи або до шкільного хору, сиділи при одним столі разом з нами: Др. о. Кушнір і п. Мушин, наш учитель, відтак ми діставали дарунки від св. Отця Николая. На наш Святий Вечір ми гарно прибрали ялинку, тоді засіли до Святої Вечері. По Вечері ми колядували, а потім пішли до нашої церкви св. Володимира і Ольги, на Різдвяну Архієрейську Службу Божу, котру відправили Преосвященний Василій Ладика, при помочі трьох священиків. На Різдво нас чотири дівчат ішли колядувати. Ми заколядували $22.00 на церкву. Так ми відбули, щасливо і весело, наші Різдвяні Свят. Поздоровляю Вас Вуйку і посилаю 25ц. на Діточу Сторінку.

Галя Крук, Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Ти дуже гарно пишеш по українськи. Як перебула Ти Великодні Свята?

Тигр фармирує. — Мелвин Кучі з Четворт, Каліфорнія, що займається освоєнням звірят, запріг свого освоєного тигра (тайгер) до плуга та обробляє ним своє поле. Чи ви любилиб мати такого освоєного "песика"?

ДЯКУЄ ЗА ПУГАР

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Перше щиро дякую за такий гарний дарунок. Се для мене памятка на ціле життя і була для мене велика несподіванка, бо я не знав про ніщо, аж на концерті Отець наш Парох вийшли на сцену і мене покликали зпоміж дітий і вручили мені цей пугар, і я не знав що зі мною є. Я мало не заплакав. Я щиро дякую Отцю за гарний дарунок, котрий вони мені вручили і ще інший дарунок і всім тим, що мені помагали здобути цей гарний пугар. Я буду старатися здобути ще раз нагороду, яку Ви обіцяли на слідуючий рік. Тепер висилаю Вам $18.15, з того $14.00 зі збірки на концерті і чотири нові передплати.

Петро Гнатів,
Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: Хто працює, все дістане заплату.

ЛЮБИТЬ НАГОРОДУ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!-

Я вже давно лист до Вас писав. Коло нас досить уже тепло. Ми зробили були в зимі совганку і в школі робили також. Я Вам дякую за той гарний дарунок, що ми виграли на контест.

Ми мали в нашій школі концерт на 20 грудня. Ми мали місяць вакацій. Ото будемо мати в літі місяць.

А тепер закінчую мій лист, а тепер я і Петро посилаємо 50ц. на Діточу Сторінку як дар на коляду. Поздоровляю Вас Вуйку.

Павло Козіцький,
Кіндерслей, Саск

Від Вуйка: Павле, гарно пишеш по українськи. Як виростиш, чим хотівби Ти бути?

ЛЮБИТЬ НАГОРОДУ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Я вже давно лист до Вас писав. Я люблю читати ту книжку, що ми виграли на контест. Ми мали концерт в нашій школі і я дістав багато презентів. Здоровлю Вас Вуйку.

Петро Козіцький,
Кіндерслей, Саск

Від Вуйка: Як святкував Ти на Великдень?

ЧИТАЄ КНИЖКИ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме! —

Давно уже я до Вас писав. Немав часу, шеста кляса у школі завдає доста роботи. А у неділю часом брав я санки тай ішов з братом і сестрою тай зі сусідськими дівчатами і хлопцями або часом зі шкільними товаришами, як прийдуть, та й з горба шу-у-ур аж перевернувся. Ой, ой, руку вдарив, але болить. Але що перевернуло сани? Ага, то патик таке намайстрував, але най буде, бо то треба одною рукою сани до горба тягнути, а це тяжка робота. Ну, іду до хати, бо то треба руку завити, у хаті є що читати, бо о. І. Пащак заснували у Народнім Домі бібліотеку гарних книжок, то я їх позичаю і читаю.

Посилаю 15ц. на членську вкладку, 20ц. на фонд Д.С., а 25ц на бідні діточки. Здоровлю Вас Вуйку!

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта

Від Вуйка: Николай, хто читає богато, той буде колись великим чоловіком. Читай тільки добрі книжки.

БУРЦЬО і МУРЦЬО

АБО ПІМСТА СУСІДА

3. Бурцьо забажав пімститися. Іде він по раду до адвоката Лиса-Хитруна, що йому зі своїм сусідом робити?

4. Вислухавши ради, вертає Бурцьо задоволений домів і зараз зачинає виконувати те, що порадив йому Лис-Хитрун. (Далі буде)

Останні Вісти...

Зза моря внеловзі будуть вертати наші хлопці до Канади. Перші приїдуть ті, що записалися добровільно на війну з Японією.

Німці в Норвегії усі піддалися. Ще рештки німців билися проти большевиків в Берліні й Чехословаччині аж до неділі 13-го травня.

По цілій Канаді неділя 13 травня була яко день подяки Богові за закінчення війни. Усюди відбулися торжественні Богослуження.

Великі дощі, зимна й зла погода спричинили се, що в Манітобі сього року засіяно менш як 1 міліон акрів пшениці.

В Галіфаксі й других прибережних містах по проголошенні закінчення війни відбулися великі розрухи. Матеріяльні шкоди сягають на кілька мілонів. Згинуло два моряки. За се покарано вже кілька моряків на довготревалий кримінал.

О. Свистун дістав номінацію з партії Сошел Кредит в окрузі Мекензі, Саск.

Внеловзі канадійці будуть мати чотири ґальони ґазоліни, а не три, за один купон, так як дотепер.

Канадійські военні страти в людях по день 7 травня, виносили 102,875, ранених, забитих та пропавших, в тім забитих 37,206. В минулій війні Канада стратила 190,092 жовнірів, в тім 62,817 забитих.

КОМУНІКАТ

В СПРАВІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО КОНГРЕСУ ДО ВСІХ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ І МІСЦЕВИХ ЗАРЯДІВ І ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКЮ

Ділимось радісною вісткою, що 3, 4 і 5 липня, 1945, в Роял Александер готелі, у Винипегу відбудеться Конгрес Українців Католиків Канади. В Конгресі візьмуть участь представники парохій і наших чотирьох Домініяльних організацій БУК, УКЖ, ЗБСН, і УКЮ.

Ціль Конгресу зосередити всі наші сили в одну велику струю на славу Божу, добро і честь українського народу.

Наші батьки, перші українські поселенці в Канаді, приїхали в цю добру і свобідну країну з великим запалом і волею до тяжкої праці, і з невичерпаною вірою і надією на поміч і доброту Божу. Здобутки праці їх мозолевих рук і крівавого поту були це наша слава і гордість.

Тихий, скромний, працьовитий, чесний українець здобув собі глибоку пошану у владі і спів-горожан сего свобідного краю. Наш обовязок іти слідами їх твердої віри і глибокої надії на Божу поміч- слідами невсипущої праці, ощадности, солідарности, запалу і зусилля. Будучність перед нами розкриває можливости великих осягів та успіху.

Дороге Юнацтво, до Тебе належить світле майбутнє — одначе успіх і краща будучність належатиме лише тим, котрі новою плановою, невсипущою працею, з вірою на Божу поміч, на світлу будучність і успіх собі заслужать.

Тому, добре юнацтво, закликаємо Тебе післати від кожного заряду своїх представників на цей світлий Конгрес- щоби там з матірними організаціями порадитись, засягнути з їх зрілого досвіду і розсудку, та вляти до роздумувань і плянів юначого запалу, так щоби цей важний Конгрес започаткував нову добу ще більших успіхів і праці на Божу славу, велич нашого краю і Славу України.

ЗАВДАННЯ:

1. Негайно скликати Конгресове засідання.
2. Уложити плян як придбати фондів, щоби післати представників.
3. Вибрати представника, делєгата
4. **Повідомити панну А. Жук, Дом. секр., Геффорд, Саск., про засідання подаючи імя делєгата не пізніше 1-го червня. Це дуже важне.**

Чим скорше це зробите тим лучше, щоби було приміщення запевнене у Винипегу.

За головний Заряд УКЮ,
А. Жук, секр.

ВІСТИ З ГЕФФОРД, САСК.

Пращали панство Мих. і Кат. Пецових

Сусіди і приятелі справили 29 квітня в народнім домі при парохії св. Евхаристії в Геффорд несподіванку на пращання панства Пецових, які відїджають на сталий побут до Вернон, Б.К.

Жінки приготовили смачну перекуску і вечір скоро переминув у веселих розмовах і народних піснях та забавах.

Панство Пецові за 22 роки свого побуту в цій парохії своєю милою вдачею приєднали собі велике число щирих приятелів. Вони були практикуючими католиками і примірними членами БУК-а з самого початку його існування. Пані Пецова через довший час була сестрицею парохії і головою жіночого товариства Ієсі Українки.

По смачній перекусці господар приняття п. Т. Барлак покликав п. Б. Л. Корчинського, голову місцевого відділу БУК-а, до слова. П. Корчинський висловив в імени присутних признання панству Пецовим за їх примірне життя і невсипущу працю на релігійно-національнім полі і побажав їм якнайкращих успіхів і Божого благословення в новім осідку у Вернон. Пані Бурлак вручила гарні дарунки панству Пецовим від зібраних приятелів. Пан Бурлак зробив збірку на укр. кат. пресу, з чого призначено 2.00 на БН.

Панство Пецові подякували присутним за дарунки і побажання і обіцяли на дальше щиро працювали на славу Божу і честь українців іприрекли ніколи не забути на добрих приятелів з Геффорд.

На закінчення відспівано "Многая Літа" і "Де згода в Родині."

Приятелька

Пращальний Обід для пана П. Климчука

Дня 24 березня зійшлися родина близша і дальша до дому пані М. Черній, щоби попращати п. П. Климчука, котрой приїхав відвідати свого старенького тата п. Якова Климчука, своїх братів, сестер і сестриних доньок замужних і всіх знакомих. П. Климчук робить в Детройт на стації (кінон депо) вже 19 років, має 3 сини, 2 сини подружені, один син старшиною при американській армії за морем.

З нагоди його відїзду до Детройт, пані М. Черній приготовила обід. Гості гарно забавлялися. При кінці обіду п. М. Черній сказала промову, подякувала братові п. П. Климчукові за відвідини і побажала йому щастя, здоровля і щасливого повороту до Детройт. Підчас промови всі були зворушені, що вже пращають так дорогого гостя, котрий приїхав на короткий час відвідати родину, бо через брак робітників теперішний час не позвалює на довшу гостину. А на память вручила братові дарунок від всеї родини. Пану П. Климчукові зі зворушення з такої несподіванки стали сльози в очах, по хвили п. П. Климчук подякував за дарунок і всій родині за таку гарну гостину.

З сеї нагоди зібрано $7.00 зложили слідуючі по 1.50 пані В. С. Климчук; по 1.00, пані М. Черній, пані Ю. М. Климчук, пані І. К. Шклянка, пані Л. К. Погореський. По 50ц. І. К. Кучера, панна Оля Шклянка і п. Р. Шклянка, студент. З сеї збірки призначено на пасху для сиріт в Айтуні $5.00, 1.00 на передплату на БНації як дар для П. Климчука, 1.00 на пресовий фонд БН.

Всім жертводавцям щира подяка а пану П. Климчукові бажаємо много літ прожити і ще колись загостити до Геффорд.

Приятель

Індійський вояк з машиновим крісом в руках наступає на ворога в Аракан.

Нова Книжка!—
КОРОТКА
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ДЛЯ ВСІХ
о. Каноніка П. Божика
з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу 915 Бойд еве. Винипеґ, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Травень

13. Неділя Томина .... Ґімлі
20. Неділя Миронос. .... Парки
27. Неділя Розсл. .... Ла Брокері

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

13. Нед. Томина .... Елма
20. Нед. Мирон. .... Садлов
27. Нед. Розсл. .... Брайтставн

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве., Винипеґ
Телефон 27 274

ЗЇЗД УКЮ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

Великий З'їзд Українського Католицького Юнацтва відбудеться в Сенді Лейк, Ман., В СУБОТУ й НЕДІЛЮ, дня 26 і 27 МАЯ. Присутний буде на нім провінціяльний Заряд. ПРИЇЗДЖАЙТЕ ВСІ!

— ПОВІДОМЛЕННЯ —

Для всіх відділів БУК-а і українських католицьких Парохій, що відбудеться З'ЇЗД БУК-а на провінцію Онтеріо в днях 8-9-10 ЧЕРВНЯ, 1945 в Торонто, Онт. Проситься всіх відділів БУК-а й парохій, щоби приготовили молодих бесідників на Контест Красномовства: одного хлопця й одну дівчину на той Контест. Слідіть за дальшою програмою в тій часописи.

(За відділ БУК-а при церкві М.Б.Н.П. 276 Бетгурст Стр. Торонто).

Іван Замора, Секр.
Михайло Дудар, голова.

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras, Sewing Machines, Umbrellas, Guns, Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted, Welding, Brazing, Grinding, Sharpening Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors, Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
[illegible] Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1878 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

Campbell's Machinery Ltd.
Phone 435 Yorkton, Sask.

ҐАЗОВІ й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ й АВТОМОТОВІ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДІНҐ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ й ВИГЛАДЖЕНІ.

Пістонс, Пінс, Рінґс, Бушінґс, Велвс, Велв Ґайдз, Коннектінґ Род Берінґс енд Мейн Берінґс.

General Machine Shop Service
Welding—Gas and Electric Arc

НАШ КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДЕР є найновішої моди Вен Норман ч. 111, поемности 94"x24". Солідно збудований і точний ґрайндер, ваги 17,000 фунтів.

НАШІ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНҐ і КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРІНҐ машина є також найновішої якости.

ОБІ ВИЩЕ ЗГАДАНІ МАШИНИ ЗАПЕВНЮЮТЬ НАЙТОЧНІЩЕ ВИКОНАННЯ ПРАЦІ й СКОРОСТИ

Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що собі бажаєте.— Прийдіть й подівіться на наше знаряддя.

Phone 435 Yorkton
СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 11 (179) ЙОРКТОН, САСК 1-го Червня, 1945 — XIII. No. 11 (179) YORKTON, SASK June 1 1945

УКРАЇНЦІ В ШВАЙЦАРІЇ СТВОРИЛИ ОСЕРЕДОК

З Аргентини дійшли вісти, що в Швайцарії в місті Женеві, в місяці березні 1945, створився Український Комітет. Швайцарський Український Комітет очолюють такі особи: Іда Бачинська, Єремїїв, Ковалів, Соловій, Шульґан. Пишуть швайцарські українці: "Глибока недоля наших земляків, збігців і депортованих в Европі, які засипають нас проханнями допомоги, примушує нас до повзяття нагальних кроків для створення допомогового осередку."

Українці католики в Канаді витають Український Комітет в Швайцарії та сподіються, що він богато поможе нашим бідним братам в Европі. Адреса Українського Швайцарського Комітету є слідуюча:

COMITE UKRAINIEN,
CASE 20... RIVE,
GENEVE SUIZA

ЛИСТ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Зі Львова, столиці Галицької України, прийшов до БН властиво почтова картка. Картка ся була надана, як се вказують почтові печатки, ще в грудні, 1944. Крім чисто приватних вістей нічого нового, щоб надавалося до публичного подання, ся картка не містить. Картка ся була реґістрована-порвчена, перейшла аж дві цензури, "Военную Цензуру, СССР" (большевицьку) і також англійську. Почтові печатки є в двох мовах на почтових російських значках, українській та російській, не числячи тих, що поприбивали їх на канадійській почті в Отаві і Винипеґ. Адреса на картці, як також і відворотна адреса вкладаючого є подані в двох мовах, українській та англійській.

Колиб хто хотів писати до Західної Галичини то требаби адресувати так: Наперед треба подати по **українськи та по англійськи повне перше імя та назвиско до кого хочете писати,** дальше подайте імя місцевости, міста, чи села, а при кінці так:

URSR, Zapadna Ukraina

Конечним й самозрозумілим є подати Вашу повну відворотну адресу. Коли пишете до великого міста, то дайте то саме імя вулиці та число дому, під яким мешкали Ваші знакомі перед сею війною. Можете також до краю висилати через СПР чи СНР телеграм однак тільки в англійській мові, підчас коли лист можете писати по українськи.

ПРЕДСТАВНИЦТВО АРГЕНТИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ В ЛОНДОНІ

Комітет Аргентинських Українців створив власне представництво в Лондоні, на котрого чолі стоїть проф. Соловій, що стало мешкає в Лондоні. Цілью сего представництва буде навязати сталий звязок інформативний з Англією як також, коли зайде потреба, через сей Осередок вживати різних політичних кроків в справі українського народу.

Конференція в Сан Франціско

МИТРОПОЛИТ ЙОСИФ СЛІПИЙ АРЕШТОВАНИЙ

ПАТ, польська агенція телеграфічна подає з Вашингтон, про масове вивоження населення до каторжних робіт в Совітах. Богато людей заслано в Донецький басен (Донбас), а ще більше в околиці арктичного порту Архангельськ.

Після сеї вістки, на всіх землях України НКВД (чекісти) переслідує українське католицьке духовенство. Большевики мали арештувати українського католицького Митрополита Йосифа Сліпого, що став наслідником бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького, як також усіх епископів. Усіх студентів теольоґії забрано до совітського війська. Відношення населення до совітської влади різко вороже, наслідком чекістського терору.

Читаючи сі вісти не треба забувати, що сі вісти можуть бути тільки тоді дійсні, коли потердження їх прийде з Апостольської Столиці, бо ж ПАТ для нас не може бути певним джерелом.

НОВИЙ ТРЕКТОР

В Англії почали виробляти новий рід тректора, що є малої величини, дуже таний, й дуже мало буде коштувати, щоби ним робити. Надається він дуже до обрібки навіть найменших частин поля.

ЖЕРТВУВАЛИ БН. В ДАРУНКУ

Пані Анна Чойко, Торонто, Онт., заплатила на один рік передплату для Івана Е. Дудара в Етелберт, Ман.

Николай Дячинський з Сенді Лейк, Ман., заплатив на один рік передплату БН. для п. М. Жука в Гаміота, Ман.

ПРО УКРАЇНЦІВ У ФРАНЦІЇ

Перед нами українська газета "Українець у Франції," число 2, що виходить в Парижі, столиці Франції. Се орган "Обєднання Українських Робітників у Франції," організації, що "старається зєднати в одну сильну організацію українських робітників в Франції й тим самим захоронити їх від можливого визиску," як пише про се редактор сеї газети на другій сторонї сего числа, Іван Попович.

"Обєднання Українських Робітників у Франції" основане на здорових релігійних та народних основах й проти організації, як читаємо на 3-ій стороні, виступила публично часопись "Батьківщина," котра подала вістку, що загальні збори місцевих українців у Стен, членів У.Н.Ф. (українські большевики), виступили проти висилання їм "Українця в Франції". Видно, що У.Н.Ф.-ці бажають знищити тих українців та сю часопись в Франції, що не пішли за приказами Москви.

Цікавою вісткою являється се, що в славнім французькім Чужинецькім Леґіоні служать також українські вояки, котрі користаючи зі свого перебування в Парижі, куди вони на час приїхали, вступили були до домівки "Обєдн. Укр. Робіт. у Франції" та висловили радість та вдячність за висилку їм газети "Українець у Франції."

Українська школа в Парижі улаштувала 25 березня, 1945, Шевченківський концерт. Святочну промову в честь памяті Шевченка виголосив **о. Іван Леськович.** Програма концерту складалася з виступу дитячого хору під проводом п. Корецької, сольових співів, читання Кобзаря, гри на фортепяні та виступу українського хору під проводом композитора п. Євсеєвського. Концерт випав з великим успіхом.

"Обєднання Українських Робітників у Франції," що має свою централю в Парижі, щораз більше розростається та має богато вже відділів по других містах Франції. **І так, в місяцях лютім та на початку березня, створено відділи в таких містах: Санс, Везін, Мелен і Фрікур.** Імя нашого українського католицького священика о. Івана Леськовича, що помагає о. мітратові Перрідонові в Парижі, згадується ще при тій обставині, що коли приїхали представники Обєднання до міста Везін, щоб там створити відділ, дня 25 лютня, с.р., то наперід відправив св. Сл. Божу о. Іван Леськович, на котрій усі робітники були присутні, а доперва потім відбулися загальні збори в справі створення відділу.

Стільки з сеї української газети з Франції. Хочемо хіба ще тільки зазначити, що друкована вона на досить біднім папері, однак друк є дуже читкий, хоча досить дрібний. Газета має чотири сторони, формат малий.

Колонел, Отто Скорзений, славний нацист, дістався в руки американської армії, котра, по його зловленню, закула зараз його в кайдани. Він вирвав був з полону Мусолінія, плянував зловити з легкопадниками Айзенгавера й перебирав німецьких жовнірів в американські одностроі й висилав їх ширити роздор в американських частинах. Що його чекає… не тяжко відгадати.

БАЗАР НА ПАРОХІЯЛЬНУ ХАТУ

У днях 22-25 травня, с.р., в містовій галі в Бовсежур, Ман. відбувся великий Базар заходом української католицької парохи в Бовсежур і дооколичних парохій, з котрого весь приход призначено на збудовання парохіяльного дому для священика, що обслугує сі околиці. Теперішнім парохом сих околиць є о. Й. Кормило, що на відправи до сих околиць приїздить аж з Винипеґ. Діло парохіян в Бовсежур та других дооколичних парохій треба похвалити та подати за взір до наслідування. Справді, коли наші люди хочуть, щоб їх парохи давали їм належну й все на час обслугу, повинні усі постаратися о відповідне помешкання -дім для священика. Честь Вам бовсежурці та добрі люди з дооколичних парохій. Приступайте якнайскорше до будови парохіяльного дому, так, щоби сей дім був до осени цілком викінчений. Хай Вам Бог помагає.

11 ЧЕРВНЯ УСІ ЯК ОДИН ЙДІТЬ ДО ГОЛОСОВАННЯ!

о. Степан Семчук

Плян Науки Українознавства в Наших Інститутах

(Стаття дискусійна)

Дякувати Богу маємо тепер чотири наших Виховних Інститути, крім цього працює колегія в Йорктоні. Нема сумніву, що назва сама вказує на ціль цих заведень. Вони мають не лишень навчати нашу молодь, будучих інтелігентів і провідників світських народу, вони головно і перш усього мають **виховати**, себто сформувати характер, дати наставлення і напрямні життя у всіх питаннях, на всі справи, у всіх обставинах.

Виховання не є легка річ, а тим більше релігійно-національне виховання. І тому перед нами стає у всій величі питання, як наші Виховні Інститути мають цю справу повести і здійснити. Не лишень другі будуть дивитися на нас в цій справі і судити нас, але також й наслідувати в многім. Колиб, не дай Боже, ми самі тут справу злегковажили і не дописали, тоді взагалі наше виховання в Канаді буде кулявіти в цілости. Бо від кого, як кого, але від нас Боже Провидіння і суд народу буде домагатися точної здачі і повної відповідальности за кожде потягнення на полі виховання. Другі можуть собі позволити на многі ризика чи спроби менше відповідні, ми ні. **Ціле наше українське віруюче виховання в Канаді залежить від нас одиноко і найбільше.** Виконаємо це завдання гідно і повно, честь наша перед людьми і історією. Не виконаємо його, Бог тяжко буде нас судити за прогайнування найкращих дарів і змарнування завдання, що відібється потім на цілих поколіннях народу.

* * *

По цім вступі хочу подати спробу начерку такого виховання тільки в царині українознавства. Певно, що **релігійне виховання іде перше і воно просякає кожде інше виховання і кожду іншу науку. Але** в цій справі одиноко компетентними є лишень наші духовні власти і вони певно зарядили чи зарядять, що належить.

Ця спроба є дискусійною. Значить, кождий має право і повинен також висказатися в **тих справах прилюдно на сторінках нашої преси чи особистим листом до редакції або до проводу своєї організації, якщо ці справи його цікавлять і він має на серці загальне добро та почувається в силах, щонебудь і якнебудь в цій справі могти зробити.**

Українознавство в наших Інститутах може бути тільки наукою доповняючою і тому числить на час поза шкільними годинами і в обмеженім **розмірі. Наші студенти і студентки мусять в першій мірі виповнити державний розклад** наук, а дальше також набути рідне знання і це вже у великій мірі є їхня жертва. Крім звичайних студій, часом дуже вимагаючих і утяжливих, **вони ще мусять увірвати зі свого часу спочинку та пожертвувати на рідне навчання.**

Тому треба вибрати і дати їм тільки це, що найконечнійше і подати так, щоби вони **потім мали змогу вже самі студіювати дальше і доповнити це, що дістали на викладах** українознавства. Іншими словами, наука рідного в Інститутах ніяк не може вичерпати даних предметів. Вона тільки зацікавить слухачів і дасть їм головні точки опору, звідки можуть поступати дальше.

Які предмети викладати з українознавства?

В першій мірі **українську мову в слові і письмі.**. Наші студенти і студентки повинні знати свою мову у всій красі і поправно. Вони вже прибудуть зі знанням своєї мови. Але воно часто пересипане висловами місцевими і з признакою старокраєвих діялектів. В Інститутах молодь має навчитися мови поправної, чистої говорити нею і писати. Найкращим з примірників для викладача буде Граматика др. Василя Сімовича і можна ще дістати, або скоро буде можна дістати з Праги.

Дальше, **українська історія і географія.** Ці два предмети себе доповнюють і один від другого вельми зависимі. Для історії підручники будуть ріжні, залежно від поступу в предметі. Є цілий ряд українських добрих підручників того напрямку. Добрі є книжки: Целевича "В Заранні Сляви," В. Будзиновського "Історія України" і його "Шли Діди на Муки," Терлецького "Історія України," дальше Крипякевича, Кострубн, Дорошенка, Томашівського, Аркаса з більших, "Велика Історія України" видання Тиктора а твір головно Голубця, но й Грушевського з коментарами учителя. Короткий підручник, але повний і незвичайно цікаво написаний є о. П. Божика, котрий також можна вживати з прегарним успіхом, коли ходить о короткий час і головно знання. Для географії є гарні підручники проф. Кубійовича і др. Рудницького.

Завершенням було навчання **українського письменства,** що своїм обсягом занимве в першій мірі мову, а далі історію і географію, а далі народну фільозофію, побут і найкращі почування душі народу, їх вислів та напрямні. Без відома письменства ніхто ніколи не буде розуміти ні культури, ні душі, ні історії даного народу.

(Далі буде).

ДИВНЕ—АЛЕ ПРАВДИВЕ

Г. Г. Бойден, англійський фармар, мав раз таке курятко, що мало чотири ноги.

Один китайський священик в Шангхай через 27 років не обтинав своїх нігтів (фінгер нейлс) на руках й виросли вони йому на 22½ інчів.

Чи знаєте, що комаха (інсект), що зветься Катерпілер, по якомусь часу обертається в ростину?

В Америці чоловік що зветься І. В. Томлісон тримає жабу, котра замість кота полює на миші.

В Франції в 1925 вродилася була дитина, котра не мала цілком очей.

В Цейлоні живуть такі риби, що виходять з води й часами цілу милю плазують по землі, а потому знова вертаються в воду. Можуть вони жити цілий тиждень без води.

Японський старшина приготовляється, щоби острим мечем стяти голову одному з алійнтських летунів. Знимку сю вдалося дістати американському часописеві Лайф Магазин з тих земель, що заняті є японцями

ВАЖНІШІ ДАТИ З 2-ОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Дня 1 вересня, 1939, пятниця, 3 год. рано, війна почалася. Скінчилася 7 травня, 1945, понеділок, 2.41 рано. Отже тревала війна 2,076 днів

Рік 1939

Вересень.
1. Німеччина напала на Польщу.
3. Англія й Франція виповіла війну Німеччині
10. Канада виповіла війну Німеччині
28. Німеччина й Росія поділили Польщу.

1940

Квітень
9. Німеччина напала на Норвегію й Данію
15. Англійські й французькі війська висіли в Норвегії

Травень
10. Німеччина напала на другі малі краї
30. Англійці понесли страшні страти в Данкирк

Червень
10. Канада виповіла війну Італії
22. Франція піддалася Німеччині

Серпень
6. Італійці почали наступ в Єгипті
15. Німці напали на Англію з 1,000 літаками

Грудень
9. Англійці почали наступ в західнім Єгипті

1941

Січень
22. Англійці заняли Тобрук

Березень
24. Почався протинаступ німців у Лібії

Квітень
6. Німці напали на Югославію й Грецію

Травень
31 Німці заняли Крету

Червень
22. Німеччина, Італія й Румунія виповіли війну Росії

Липень
12. Англія й Росія підписали договір ведення війни проти Німеччини

1942

Червень
21. Німці заняли знова Тобрук

Липень
1. Німці заняли Севастополь

Серпень
19. Канадійці напали на Дієп

Листопад
11. Німці заняли цілу Францію

1943

Січень
18 Симмісячна облога Сталінграду німцями впала

Березень
28 Англійці здобули Марет лінію в Тунсі

Травень
13 Німці програли війну в Африці

Липень
10 Аліянти почали наступ на Сицилію
25 Мусоліні зрезигнував, Бадольо став головою Італії

Серпень
17. Аліянти заняли Сицилію

Вересень
3 Італія піддалася безумовно
10. Німці опустили Смоленськ

Грудень
24 Назначення Д. Д. Айсенгавера понести інвазію на Европу

1944

Січень
4 Большевики війшли знова до Польщі

Квітень
2. Большевики напали на Румунію

Червень
4 Аліянти заняли Рим
6 Зачалася інвазія аліянтів на Европу
15. Німці почали посилати ракетні бомби на Англію

Липень
20. Гітлер ранений в невдачнім нападі на його життя

Серпень
15 Аліянти ввійшли до Франції

Вересень
1. Освободження Брукселі столиці Бельгії. Финляндія вицофалася з війни

Жовтень
11 Англійці ввійшли до Атен
15. Мадярщина піддалася большевикам. Помер ген Ромель

Листопад
16 Аліянти почали наступ в Рурщині

Грудень
10. Підписання договору між Росією й Францією
20. Стримання нової німецької офензиви на заході

1945

Січень
17 Большевики заняли Варшаву
29 Большевики ввійшли в Німеччину

Лютий
5 Конференція Великих Трох на Ялті
13 Большевики заняли Будапешт

Березень
7 Американці перейшли Рен

Квітень
14 Большевики заняли Відень
26 Стріча американських й Росийських військ в Торгав, Німеччина
28 Муссоліні зістав застрілений коло Комо

Травень
1 Смерть Гітлера
2. Берлін заняли большевики. Німецькі війська піддалися безумовно в Італії и Австрії
3 Англійці ввійшли до Гамбург
5 Німці піддалися в Голяндії, Данії й Північній Німеччині

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

З Англії дістали ми спис наших канадійських жовнірів, що впали там на полях боїв

С. Маркевич, рядовик, Сидней, Н С

А. Ахтимичук, лет. старшина, Ендру, Алта

Ф. Андрейчук, Різерв Манк

С. Бандура, Торонто, Онт

Н. Боган, Кіченер, Онт

К. Богонис, Принс, Саск

М. Борис, Фоммілл, Саск

І. Бялас Брентфорд, Саск

А. Басараб, рядовик, Гай Прері, Алта

Н. Бойчук, Виндзор, Онт

Г. Білець, саржент, Оттава

С. В. Бандур лет. саржент, [illegible]

[illegible] Ванкувер, Б К, рядовик

В. Цюротенко, рядовик, Монтреал, Кве

М. Хоботюк, Сновден, Саск

Г. Е. Хмеловець, лет старшина

Г. Дубник, лет саржент, Винипег, Ман

М. Данильчук, стрілець, Блек Донелд, Онт

П. Дутчак, саржент, Винипег, Ман

В. Душак, саржент, Прісвил, Саск

В. С. Дроган, стрілець, Торонто, Онт

М. Добренський, Торонто

(Далі буде)

Тіло капітана Д. Е. Карріга, літ 35, з Баффало, Зл. Держави, звисає з телеграфічних дротів. Авто, яким він їхав, вдарило зі страшною силою в телеграфічний стовп, цілком розбилося, а його самого викинуло в повітря та завісило на дроти.

ДОМІНІЯЛЬНІ ВИБОРИ

Дня 11 червня, 1945, відбудуться в Канаді домініяльні вибори.

Обовязком кождого горожанина Канади є піти до голосування і свобідно віддати голос на одного з 965 кандидатів. Сей бовязок є так важним та зрозумілим, що не потребуємо про се більше тут говорити

До домініяльних виборів мають піти також і українці, канадійські горожани. Так як усе, українці масово підуть до голосування, дякуючи Богові, що можуть свобідно віддати свій голос на того кандидата, котрого будуть уважати за найвідповіднішого.

"Будучність Нації" є понадпартійна й особливо за якоюсь партією, кандидатом чи кандидатами не працює, але перед виборами хоче й має право подати декілька своїх заввaг.

Як ми вже сказали, усіх кандидатів на домініяльних послів є поставлених аж 965. **Переглядаючи лісту кандидатів від початку до кінця, ми не знайшли НІ ОДНОГО українського кандидата з урядової ліберальної партії, хоча з других партій є по кілька українських кандидатів. Це виглядає нам трохи неясне.**

Дальше зауважили ми, що на ЦІЛОМУ СХОДІ КАНАДИ НЕМАЄ НІ ОДНОГО УКРАЇНСЬКОГО КАНДИДАТА на котрогоби могли голосувати усі українці. Чи можливо було поставити кого в кандидати, як можливо, то чому сього не зроблено, й на такі другі питання, ми не хочемо нині відповідати, бо про се думати тепер вже запізно. Отже українці на сході підуть до виборів й будуть голосувати після своєї волі, ОДНАК, так як у цілій Канаді, **УКРАЇНЦІ НЕ ПОВИННІ ВІДДАТИ НІ ОДНОГО ГОЛОСУ НА БОЛЬШЕВИЦЬКИХ КАНДИДАТІВ.**

Українці в західних провінціях Канади можуть, принайменше в декотрих округах, голосувати на українців, що не належать до комуністичної партії.

І так:

У провінції Манітоби, в двох округах Давфин і Спрінгфілд, українці повинні поперти своїх українських кандидатів. В окрузі Давфин Т. ЗАПЛІТНОГО, а в окрузі Спрінгфілд В. ДАНИЛЕЙКА.

В Саскачевані: В окрузі Мекензі кандидує О. М. СВИСТУН, в Норт Бателфорд, І. ІВАНИШИН, а в Йорктон І. ГНАТИШИН. Їх треба поперти й на них голосувати. Коли ми їх попремо, тоді вони певно вийдуть.

В Альберті ,в окрузі Веґревил, кандидує бувший посол до Отави, котрого нам не треба більше представляти, бо його знають усі українці в Канаді й Америці, а ним є АНТІН ГЛИНКА. Антін Глинка тільки добра зробив для українців в Канаді, що УСІ ЯК ОДИН, з округи Веґревил, повинні віддати на нього свої голоси.

Глядимо на кандидатів з округи Веґревил й читаємо з листи, що там кандидує лiберал, дальше большевик, наш Антін Глинка і з партії ССФ це Михаїл Томин. Довідуємося, що був поставлений кандидат з консервативної партії, але він свою кандидатуру відтягнув. Українські голоси будуть поділені на три части: Большевики будуть голосувати на свого кандидата, а другі українці будуть голосувати на посла Глинку й на кандидата ССФ. **Ми певні сього, що партія ССФ дуже невластиво поступила, що поставила свого кандидата в Веґревил проти посла Глинки. Сим розібє голоси при виборах й тоді ЖАДНИЙ УРАЇНСЬКИЙ КАНДИДАТ НЕ ВИЙДЕ.** Того тільки очікують большевики, котрі хочуть, щоби Глинка не виходив й проти котрого, як довідуємося, комуністи ведуть сильну кампанію. **Тому найкращим булоб, щоби пан Михаїл Томин відтягнув, ще поки час, свою кандидатуру. Ще раз твердимо, що як кандидат з ССФ буде кандидувати тоді розібє голоси й ЖАДЕН З УКРАЇНЦІВ НЕ ВИЙДЕ.**

Українці, горожани Канади, йдім МАСОВО до голосування! Українці західних провінцій голосуймо на УКРАЇНСЬКИХ КАНДИДАТІВ! Подбаймо про все, щоби в Отаві нас заступали українські посли!

В ДНІ 11 ЧЕРВНЯ УСІ ЯК ОДИН ЙДІМ ДО ГОЛОСУВАННЯ Й ГОЛОСУЙМО НА УКРАЇНСЬКИХ НЕБОЛЬШЕВИЦЬКИХ КАНДИДАТІВ!

На знимці видимо, як летунська прислуга ладує бомби на літак перед його відлетом на ворожі землі.

ДОПИС З АНГЛІЇ

Як перевели Великдень наші вояки в Англії

Хочу описати якто ми святкували цвітну неділю в Лондон... Неділя була трохи холодна, та всеж дощу забогато не падало. О год. 10 рано Богослуження. Наш о. Капелян М. Горошко винайшов й солідного дяка стрільця Гнеська з Монтреал. В суботу, перед квітною неділею, наїхало було з всіх усюдів так богато наших жовнірів, що в домівці Союзу не стало місця й богато хлопців мусіли шукати собі місця в других клюбах. Ранком на Богослуження хлопці посходилися на час. Поважне число з них приступили до св. Сповіди. Відтак посвячення лози наш старший брат Мих. Турянський постарався про гарну лозу. Церемонія випала красно

Кождий з лозою в руках став співати, а перед вів своїм гарним голосом наш "дяк" Гнесько а всі йому помагали, от як кап. Луцик. Шмельський, Капуста... Св. Службу Божу усі співали дійсно дуже гарно, так що було справді радісно деяким хлопцям, що не були присутні на своім рідним Богослуженні через 3-4 роки..

Проповідь виголосив о. капітан Горошко з питомою верною життя. Наш о. капітан про одно не забуває, а се про науку катехизму, котру все має по св. Сл. Божій. Сим разом о. капітан на катехизмі говорив про св. Тайни. Ця релігійна частина тревала до години 11.45.

В 12 годині о. Горошко мав [illegible] для жовнірів. Темою доклада була справа, що дуже цікавить усіх жовнірів, а се "Регабілітейшин," привернення жовнірів до цивільного життя. Треба зазначити, що о капелян недавно скінчив курс, котрий виключно тим справам був посвячений. Реферат о. капеляна виголошений в англійській мові й переплітаний жартами, був гарним духовним відпочинком для жовнірів. Знаючи добре матеріял, о. капелян зміг відповідати хлопцям на всілякі питання. Найголовнійшим й першим питанням жовнірів було "А коли ідемо до дому?" Усі сподіються бути вдома скоро Коби то Бог добрий дав.

У дискусії забирали голос також і капітан Шмельський з Гамільтон і капітан Луцик з Вест Торонто й своїми дуже влучними радами богато порадили воякам відносно їх будучности

Усі радісно відітхнули, коли почули голос дзвона, що з долини домівки СУКВ кликав на обід. Усі посходили на долину до їдальні та засіли як діти одної родини. Молитву провів о. Капелян. При обіді був дуже гарний настрій, сміхи и жарти Деякі трохи спізнилися з обідом, щоби злапати в концертовій салі в Лондон симофічний концерт, а другі щойно почали розговорюватися за столом з другими, котрих не бачили по 2-3 роки.

От так рух й життя пливе в нашій домівці що неділі. Пливе весело, бо війна кінчиться Немає гуків сирен, що спати не давали немає небезпеки нечайної смерти й страху

Тепер дещо про сам Великдень.

Наші хлопці перевели тут Великдень серед дуже радісних настроїв: Війна покінчилася, тож скоро вернемо домів..

о. Капелян М. Горошко відправив на сам Великдень Воскресну Утреню, співану Сл Божу в Ст. Едвардс Конвент На св. Сл. Божій було присутних усіх 138 наших хлопців Добрі Сестри дали [illegible] своєї **гарної церкви.** До Сл. Божої усі співали під проводом стрільця Гнеська з Монтреал, що справді має голос першої кляси. На Богослуженні був між іншими присутний також Данило Скоропадський. Проповідь на тему "Маємо воскреснути до кращого, нового життя," виголосив о. капелян Горошко. Говорив о. капелян з таким перенияттям, що слова його витиснули рясні сльози в деяких слухачів а головно гостей з Менчестер, що приїхали були на Богослуження.

По Сл. Божій о. капелян посвятив Пасху, а секретарка Гелена Козіцька вручила Сестрам красний дарунок. Капітан Др. Капуста з Вест Торонто взяв фільму та саржент Шунь брав знимки як звичайно. Усі ми вернули до клюбу на спільний обід. На обіді були присутні Колонел о. Онейл та другі капеляни. Предсідником підчас обіду був капітан Луцик з Вест Торонто Підчас обіду промовляли полковники до наших жовнірів а пан предсідник заявив, що "найбільшим добром, що ми тут дістали до Англії з Канади, се наш рідний о. капелян." Дальше говорили Лейді Гилл —Д. Скоропадський й два **другі** англійські священики. **Усіх** на обіді було коло 200 людей.

По обіді, під предсідництвом капітана Шмельського, відсвяткували ми "День Матері.""Паням-мамам,що приїхали були до нас в гості з Менчестер під проводом пані Соляр і пані Лісновської, присутні зробили велику овацію. Панна Гелена Козіцька промовила по українськи до матерей й вручила їм цвіти, а відтак дарунки усім матерям. Промовляли також оо. капеляни. Музичні частини вивів дуже вміло п. Юзик з Ріджайни. Наш о капелян М. Горошко говорив на тему: "Плекати ідеал християнської української матері— се наш обовязок."

Ще довго пісні радости лунали кругом... а згодом поволи усі розїздилися з великою вдячністю в серцях для своїх матерей, що полишили їх в любій Канаді.

Кореспондент БН. в Англії.

Ґус Боднар, на знимці, своєю грою причинився в великій мірі до сього, що торонтонський гакейовий клюб Мейпел Лиф здобув сього року, в місяці березні, світове мистецтво в грі гакей

НАШІ ВИБОРЦІ ГОЛОСУЮТЬ НА НАШИХ КАНДИДАТІВ

Давфин, Ман.: ТЕОДОР ЗАПЛІТНИЙ

Спрінґфілд, Ман.: В. ДАНИЛЕЙКО

Мекензі, Саск.: О. М. СВИСТУН

Норт Бателфорд, Саск.: І. ІВАНИШИН

Йорктон, Саск.: І. ГНАТИШИН

Веґревил, Алта.: АНТІН ГЛИНКА

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНА В САН ФРАНЦІСКО

На сторінках англійської преси кореспондент Б. Т. Ричардсон оповідає, як Україна виступила в особах своїх представників у Сан Франціско.

На чолі делегації з України стоїть старий київський адвокат большевик Д. З. Мануїльський і має ще девять других осіб. Однак підчас сходин з кореспондентами преси, а було їх триста, всі ці інші делегати не важились ані духа спустити з себе і виглядали як залякані вівці, що тільки оглядалися на чужинних кореспондентів, а говорив самий тільки Мануїльський.

І чого він не наговорив!

Він заявив ,що українська напрямна, це "незалежність зі збереженням нашого союзу"—значить незалежність **залежна від московських большевиків.**

СТАНОВИЩЕ УКРАЇНИ

Про становище України він подав писаний меморіял, в котрім зазначено страждання України в цій війні і бажання мати сильну, незалежну, демократичну і приятельську Польщу

От "жадання" України!

На основі терпінь делегат від большевиків від імени України домагається **сильної** Польщі.

Хто не бачить, що комуністи тут валяють дураків перед західним світом, або сказавши на іншій мові, дипльоматично хочуть помогти Москві осідлати польське питання так само, як вже осідлали українське.

Мануїльський наговорив навіть, що Україна має право виходу зі союзу совітських республик- але сказав, що колиб хто тільки спробував про це сказати слово там в Україні, то зараз його розстріляють, бо це буде "контреволюція."

Най Мануїльський проголосить це в Києві, не тут у Сан Франціско

А тоді ми всі йому повіримо, разом з кореспондентами, котрі щось дуже усумнілися в слова комісаря закордонних справ України, бо написали на кінці його промови таке своє заключення:

"Скільки в цім теорії, а скільки практичної самоуправи, побачимо з літами Мусимо почекати і побачимо"

Товариш Мануїльський перебрав міру. **Західні люди не так легко дадуться підвести під дурного хату масними комуністичними словами.** Нам промовляють факти, а не пропаганда.

ГРАМОТА ПРАВ ЛЮДИНИ

Від імени КУК **о. др. Кушнір** зложив меморіял канадійській делегації в Сан Франціско **з домаганням карти прав людини,** а Україна стане пробним каменем здійснення тих прав в рамцях або поза рамцями совітів.

Хто буде говорити далі, Київ чи Москва через Київ?

Чи Україна дійсно воскресла і здобула належні права, пише Ричардсон?

Фактом є однак, що Україна нині сповнила заповіт Франка:

І прийде час, і ти огнистим видом
засяєш у народів вольних колі

Україна нині засіла у народів вольних колі і звідси ніхто її вже не усуне. Ми тішимось навіть через сльози, що вкінці **імя України стало іменем держави, яка нині нарівні з другими у Сан Франціско і згодом підчас мирових нарад по цім боці має свою силу і ціну у ході всесвітних подій.**

АТЛЯНТИЙСЬКИЙ ЧАРТЕР НА ПРАКТИЦІ

Цікаві вісти з Европи що дня.

Війська червоних партизанів заняли Трст, пристань словінців, котру свого часу по розпаді Австрії забрали італійці. Вони переіменували місто на Трієсте, так само як з другої пристані Адріятику Реки зробили своє Фіюме. Вождом їхнім в цім здобуванні був італійський письменник і батько всьої ідеольогії Мусолинія, Габрієле Данунціо, котрий в супереч постанов мирових тодішного часу забрав Реку і прилучив до Італії, так як польський генерал Желіговскі заняв Вильно і прилучив до Польщі. Це були акти першої кляси і очевидної агресії, але хто сміє це сказати до лиця сильних?

Сам Трст, як його звуть словінці, є містом і пристанею старої словянщини від давен давна. Околиця гориста і люди живуть тільки з риболовства. Всі оселі рибацькі кругом Трсту були словінські ще в передостанній війні, а як там остало досі, годі нам певно твердити. Міські шари населення, робітництво і бідніші верстви всі були словінські або сербські. Зараз недалеко каналу в самім середмістю, недалеко церкви св. Антонія, стоїть величава церква сербська, з мозаіками назовні на стінах і кириличними написями, начеб це було десь в Галичині. Церква цілком в нашім стилю будови і промовляє до Вас, як щось знакоме. Вище робітництво, богатші купці, промисл- взагалі вище платні шари населення і багатші були здебільша італійські, так само як богаті крамниці і вистави. Щось подібно як було в нашім Львові. Цілком отже природно, що тепер, коли італійські війська так прегарно програли війну і зложили зброю, словінці знова знайшлися панами Трсту і війська так званого Тіта заняли місто і завели свої порядки.

І тут сталося щось для них непередвиджене.

Воєнні кораблі з нищівниками підіхали до пристані і висадили на берег новозеляндську залогу під охороною хмари тяжких бомбовиків і всякого роду інших літаків. Тітови та його команді остало тільки зробити солодку міну і забратися поволі перед входячими...

Союзники проголосили через Льондон, що Трст потрібний для вилядовування постачання для Австрії, так начеб не було інших доріг до тої гористої і бідницької Австрії з інших боків і сторін і начеб в Італії не були кращі під боком зараз пристані. Давнійше Трст був потрібний старій Австро-угорській монархії, котра під боком Італії на полудні не мала інших більших пристаний- але тепер, коли для аліянтів дороги скрізь отворені і ціла Італія з усіми пристанями до услуг, заяви про потребу Трст для достави постачання в Австрію що найменше виглядають дивними. Тим більше, коли пригадати недавну осторогу Чирчила в сторону італійців, що без огляду на зміну кабінетів в Італії справи монархії жадна партія не може підносити в дискусію, це остане ненарушимим. А як так, що тоді думати про постанови так званого Атлянтійського Чартеру, корий запевняв народи світа, що аліянти не будуть вмішуватися у внутрішні справи жадного народу, яку він хоче мати владу.

А коли італійці не схочуть мати довше королівської влади і щось воно на це там заноситься, коли недавно партизани стріляли до престолонаслідника Гумберта біля Міляно і він ледви з життям втік, та заповіли, щоби там більше не показувався, бо живим не вийде. Значить італійці не дуже дбають тепер про королівську родину та її владу чи можна їм приказувати з Льондону, яку владу мають тримати?

Також заява Чирчила проти тоталітарних і поліційних правительств, котрим не дадуть місця у визволенній нині Европі богато говорить.

Цікавим є також, чому то поляки не хочуть вертати до визволеної Польщі, ані військо, ані провідники, ані священики. Тільки один Бенеш поїхав до Праги не ждавши щоби поляки їхали до Варшави.

Все це вказує, що на обрії Европи збираються раз нові і важчі хмари з котрих може стати зова буря. А причиною може бути такий Трст чи якась інша визволена частина і люди з розпуки, голоду, нужди і знищення все годні зробити. Розпука то дуже поганий дорадник і навіть чужа поміч тим **не поможе, як колись не помогла Україні.**

НА ОВИДІ ХМАРИ...

У вересні 1939 причиною війни стала тодішна польська держава, коли говорити про безпосередну і остаточну причину цеї війни, котра щойно в Европі закінчилася.

Гітлер заповів для свого народу здобуття "життевого простору," а для Европи "новий лад." З того приводу було зараз тоді чимало критиків зі світських і духовних станів, головно з кругів цих останних. Але їх голос заглух серед воєнного гуркоту люті.

"Життевий простір" німці **дістали такий, як ніколи ще в своїй історії і коли судити по словах їх недавніх провідників, що тепер опинилися в полоні американських військ, то їхній провід творив збиранину принагідних людий без характерів і віри в це, що голосили. Тому Німеччина нині вкрита трупами і згарищами від краю до краю,** а її населенню пророкують знатоки зменшення майже на 50%

"Новий лад" дійсно став здійснений, хоча у відмінній формі, як предповів Гітлер. Той "новий лад" здійснює тепер Сосо Сталін, маршал, товариш і "сонце" СССР. Ціла Европа опинилася нині перед маревом комунізму, що ро-[illegible]

[illegible] польська справа ще бурить на овиді, як неспокоєна оса і навіть в Сан Франціско не вдалося її поладити на згоду союзників. Вона кождої хвилі може знова стати за причину для того хто схоче її вжити за нагоду і мотив нової війни.

А суть тої польської справи є ніщо інше, як справа українських земель, котрих однак саме ми так невигідні для можновладців вишнього світа, що й згадати словом поіменно бояться, щоби не викликати духа, з котрим потім не зможуть собі дати ради. Все таки той дух України живий і впертий зголосив своє право також до життя і хоч не хоч признали йому місце підчас конференції в Сан Франціско. Під оглядом міжнародного право це **річ першої ваги. Відтепер Україна, яка вона не булаби, навіть хоча тільки номінально, але таки існує як чинник міжнародної політики з явним голосом.** Треба нам тільки подбати, щоби прийшов той час, коли замість теперішних людий, які представляють Україну засіли до стола люди дійсно українського духа і правдиво українського імени і роду. І **от перед нами завдання, щоби коли з теперішних хмар стане накрапати дощ і піде нова громовиця в Европі, ми замість теперішної фіктивної державности, виповнили праве поняття слова дійсним змістом і на канві теперішної соборности поставили твердо тризуб незалежної і суверенної України зі своїм жовто-блакитним прапором.**

НОВИЙ ЧАС

Пробудилась весна мила
Землю зеленью вкрила.
А народи в тяжкім горю
Журба придавила!

Поміж всіма народами
Рідна зажурилась,
На вигнанню, в горах ,в чужині
Слезами залилась.

Ро[illegible] поділили
[illegible]
Щоби любов, вірність, чес[ть]
Н[illegible]

Бажаючи утвердити
Стали промишляти,
Як би Бога, Творця всего
З сердець видирати!

Доконали не надовго
Буря світ обняла,
Кров ріками розлилася
Тривога настала!

[illegible]
[illegible]
Бо могучі світа сего
Святість зневажали!

Святіший Намісник правний
Творця Бога молить
Справедливий мир у світі
Доконати вносить.

Нині вожди українські
В прибраних краях
Вірних Богу закликають
Щоб скріпили в вірі!

Голосімо браття, сестри
[illegible]
З під прапора Христа Царя
Світові сказати.

Батьківщина України
Богом була дана,
Для нації, що з князями
Йому честь складала!

Ми нащадки предків славних
Будем продовжати,
Богу славу, честь народу
В віки зберігати.

А могучі світа сего
Зможуть доконати,
Україна є держава,
Вільна має стати!

І помоляться на волі
Діти і правнуки
Увільнені із кайданів
Та з тяжкої муки!

Торонто, 15-4, 1945
Василь Годованський

Домініяльні Збори БУК-а

Згідно зі статутом БУК-а, III 18, сторона 16 і Правильником БУК-а "Домініяльна Централя" сторона 5, оцим подаємо до відома всім Провінціональним Зарядам БУК-а і членам, що домініяльні збори БУК-а **будуть у Винипеґу в ПОНЕДІЛОК, дня 2-го ЛИПНЯ, 1945.** Точну програму подамо в слідуючім числі БНації.

Тома Мельничук
писар

о. Степан Семчук

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У АРҐЕНТИНІ

В українській католицькій парохії в Апостолес було недавно перше св. Причастя для українських католицьких дітий. Перше св. Причастя приняло 60 дітей.

При тійже парохії основано бібліотеку для молоді з котрої користають як молодші так і старші. За найбільше число прочитаних книжок дістали діти гарні нагороди

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

Церква—Се Святе Місце

(Розважання з нагоди посвячення церкви)

"Місце, на якому стоїш, се свята земля" (II Мойс 3, 5).

Св. Іван Боско, опікун опущеної, ремісничої молоді, починував першу каплицю для "своїх хлопців." Каплиця була така маленька і бідненька, що коли єпископ встав коло престолика, то мітрою вдарив в стелю.

Щось подібного було і ту. Маленька капличка тільки мале число людей могла помістити, а решту людей в літі лишались на дворі. І ви приготовлялися до будови не каплиці, а церкви. Фонди зпочатку були скупі, пікніками й базарами, а все до купки хоч ішло "як з каменя," однак праця все пхла вперід і от нині церква стала, нині діждались ми радісного посвячення церкви. В часі першої утрені ви плакали з радости і я з вами, що вийшли до стін нової церкви і всі кажете, що [illegible] Благословляй церкви най нам все пригадує, що не так люде, а Бог будує церкви.

В одному місці будували величавих церков. Проживала там жінка, бідна в земли добра, але богата в небесні майна, повна Христового духа та широї любови до Матінки Божої. Вона хотіла також причинитися до будови Божого дому. Принесла заощадженого доляра на жертву, однак священик з жалости вагалися сю жертву приняти, бо знали, що вона находиться в крайній нужді. На се жінка відповіла [illegible] вірою: "Як? Я бідна? Чиж я не християнка [illegible] великого Царя [illegible] Царства? Я християнка, хоча в нужді, однак се все переношу з любови до Бога. Хочу з доброї волі добре діло придбати для своєї душі. Я дитина світла..." Певно богато з вас, хоча небогаті, однак з доброї волі жертвували її на сю церкву. Хай Бог усіх вас благословить.

Нинішне свято величю обрядів та молитов уводить нас усіх в молитовний настрій. Радіємо не тільки ми живі, але і душі померших, за котрих будуть у сій церкві приносити молитви. Ми живі нині молимося: "Боже дякуємо Тобі за ласку вибудовання церкви, взнеслися [illegible] нашого народу, май в опіці парохіян, дай царство небесне покійним. Дай нам ласку, щоби ми мали віру св. мучеників, щоби в ній не захиталися і були здібні і гідні життя своє за неї віддати."

Мойсей, коли молився за долю народу, побачив горіючий корч і почув голос: "Не наближайся сюди, скинь обуву з твоїх ніг, бо місце на якому стоїш, се свята земля." Ті слова відносяться до кождої церкви. Про кожду католицьку церкву можна сказати словами св. Письма: "Божий дім, небесні ворота" (Битія 28, 17). Тут говорить Бог до людей в їх молитвах.

Церква се святе місце молитви.

Можемо вправді всюди молитися. Найвеличнійша святиня, се сама природа. Господь Бог, яко найчистійший дух, наповняє ціле небо і землю, є всюдиприсутний й тому ми можемо Йому на кождому місці віддавати належну честь. З тої причини цілий світ можемо назвати великим храмом Божим, в якому всі твори проголошують Його славу. Небесний звід є немов склепінням-дахом тої величавої святині. Стовпами-філярами- гори. Жарке сонічко- вічним світлом, що безнастанно світить перед Божим престолом. Свічниками небесні зорі, всі інші сотворіння, від маленької травички аж до величавого дерева, від незамітного зеренця піску до високих, небосяжних гір від маленького хробачка, що повзає по землі, аж до бистрого птаха що скорим летом пронизує повітря, всі твори [illegible], собі тільки питомим способом величає і вічно проголошує славу Божу. Тому кожде місце на землі є пригоже до того, щоби на ньому почитати Бога. Всюди Його очі на нас звернені і всюди Він чує наші молитви, але найскорше вислухує нас Господь Бог на місці, на молитву особливо посвяченім.

Так, вже від найдавніших часів люди шукали собі затишки від світового гомону місць, на яких [illegible] голим небом (Авраам на горі Морія) потім у наметах (святиня Мойсея), а пізнійше в величавих храмах (Соломон) віддавали честь Богови. "Я вибрав собі се місце на дім жертви і коли замкнеться небо і не буде падати дощ, коли саранча буде нищити земні плоди, а зараза нарід, а мій нарід навернеться і буде молитися... то моє око буде отворене і моє ухо буде слухати того, хто буде молитися на тім місці." (II. Пар. 12, 15).

Христос освятив сей набожний, віками заведений звичай, своїм власним прикладом, бо він раньої молодости ходив до єрусалимського храму і виразно назвав його домом свого небесного Отця (Лук. II 49). По торжественнім вїзді до Єрусалиму вигнав зі святині купців і сказав: "Мій дім се дім молитви" (Мат. 21, 13). Перед своїми муками установляє посвячення безкровну жертву, але не в єрусалимськім храмі, але в осібній кімнаті, на знак, що Старий Завіт і його жертви не вяжуть Його визнавців, та що християни повинні мати окремі церкви. І справді християни виставили згодом величаві храми та не щадили ні трудів ні гроша, щоби їх як слід прикрасити. Ніякий нарід, ніяка країна, чи велике місто, чи села - не хотіли остати під тим оглядом поза другими, а столиця України, Київ, числив у 1124, до 600 церков.

Церква се святе місце, бо ту роздається найбільші благодати. Церква є серцем католицької громади. Як кров розливається з серця і оживляє тіло, так Божа благодать у святих Тайнах оживляє души католиків. У святім Хрещенню дістає душа найбільший дар Боже синівство, лікується в тайні сповіди, в Евхаристії кормиться небесним хлібом, щоб мати вічне життя.

Кожда церква - - се справдішний дім Божий- мешкання самого Бога. Христос мешкає в кивоті утаєний в найсвятійшій Евхаристії. Так, що можемо повторити за св. Йоаном: "Ото мешкання Бога з людьми, він буде мешкати з ними; вони будуть його народом а сам Бог буде Богом їх" (Апок 21, 3).

"Прийдіть до мене всі, що працюєте і є обтяжені і я вас успокою" (Мат. 11, 28). Вічне світло в церкві вказує тобі, що на великім престолі в кивоті перебуває заєдно Господь Ісус. Він світло світа. Незабудь тому ніколи при входи й виходи з церкви віддати Йому належний поклін, як велить наш обряд. Сей поклін Йому належиться від кождого. Він гідний такого поклону, наш Господь Ісус, наш Учитель і Добродій.

Коли патріярх Яков утікав перед своїм братом Ісавом до Мезопотамії. В дорозі заскочила його ніч, у якій він мав дивну зяву. На драбині, що сягала від землі аж до самого неба, бачив він серед ангелів самого Бога, який потішав його в горю та обіцяв, що з його роду прийде дожиданий всіми Спаситель світа. Захоплений сею появою Яков збудився та закликав зі святим страхом: "Напевно є Господь на сьому місці, а я й не знав! Як лячно! Не що инше воно, лиш дім Божий і брама небесна" (Бит. 27, 16-17). — Далеко більшим правом можемо сказати ті слова про католицькі церкви. Ту є престол Того, якому служать усі ангели і святі. Тут немов друге небо, де Пан панів приймає радо наші просьби, бо се місце вибрав собі на дім нашої жертви. Вже сам вигляд церкви вказує на се, що тільки [illegible], як вона величаво збудована, а її вежі сягають майже зір.

Церква се дім молитви. Можна і треба молитися вдома, але там взиваємо Бога немов здалека, тут зблизька, там молиться чоловік сам один, тут разом з другими, громадою, а молитва спільна і красна і милійша Богу. Бо як розжарене вугля а розкинене— скоро погасає, а згорнене в одно місце палахкотить яриким полумям та зберігає свій жар на довший час, так і молитва, говорена одиницем, мляна, а злучена разом з другими тут в церкві несеться величногей спів ангелів у небо. Сам Христос упевняє про се словами: "Де двоє або троє зібраних в моє імя, там я посеред них" (Мат. 18, 20).

Церква се святе місце, свята земля. Тут і Вифлеєм і Назарет і Єрусалим і Голгофта і гора Елеонська. Ту діються чуда уздоровлення. Таж тут приноситься безкровна жертва, Служба Божа, в якій відновляється смерть нашого Спасителя на Голгофті. Чи думали ви коли над тим, що на кождій Сл. Божій ви є свідками хрестної жертви самого Спасителя? Коли на престіл сходить з неба чудесно Ісус Христос, а хліб і вино переміняються в Тіло і Кров Христову, престіл стає Голгофтою. Голос дзвінка звертає на се вашу увагу та взиває віддати найглибший поклін та пошану приявному на престолі Спасителеві. Ах! Ах! Як справді святе се місце! Як гідне те все, що в церкві находиться; і ті стіни, престоли, образи, та долівка, котру з покори вірні нераз цілують.— Місця на яких являється Бог людям все були у великій пошані у набожних людей. А наші церкви й їх престоли чи ж не заслугують на таку саму почесть й пошану? Ще й набільшу, бо тут Христос все перебуває. Не даром кличе пророк: "Господь у храму своєму святому, хай уся земля мовчить перед ним" (Ав. 11 і 20).

Якщо так, то якжеж в церкві поводитися?

Усі, що приходять до церкви повинні перш усього покинути журби про всякі щоденні заняття, прикрости, злидні, а думати, що місце де знаходиться є святе. Якжеж сліпі є християни, що в церкві невідповідно поводяться або приходять сюди тільки на се, щоби зневажати приявного на престолі Спасителя. Болюче се підносити, та годі мовчати, що много людей поводяться в церкві дуже невідповідно. Приходять пізно, немов до якої гостинниці, не віддають належну пошану Христови, виходять з церкви без потреби перед закінченням Сл. Божої, сміються в церкві, оглядаються, нераз сплять, говорять, не моляться а й то нераз снують безбожні й нечисті думки, а постава їх тіла така, що аж пізнати, що вони не розуміють як у церкві поводитися.

Що неділі спішім до церкви і як можливо також і в свята. Поводімся в церкві примірно так як на віруючих християн пристало.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб ми стали гідні обітниць Пресвятого Ісусового Серця.

За се, що люди будуть почитати Пресвяте Серце Ісуса, Ісус обіцяв слідуюче:

1. Дам їм усі ласки потрібні в їх стані.
2. Внесу мир в їхні родини.
3. Потішу їх в усіх прикростях.
4. Буду їх безпечним прибіжищем в життю, а особливо в смерти.
5. Надилю обильним благословенням усі їх підприняття.
6. Грішники знайдуть в моїм Серці джерело і нескінчене море милосердя.
7. Озяблі души стануть ревними.
8. Ревні души вознесуться скоро до високого совершенства.
9. Моє благословенство спічне на домах, де буде виставлений і почитаний образ мого Пресвятого Серця.
10. Священикам дам силу зворушувати найбільш затверділі серця.
11. Імена осіб, що ширитимуть це набоженство, будуть записані в мому Серці і ніколи не затруться.
12. Обіцяю тобі в безмірі милосердя мого Серця, що Його всемогуча любов наділить усіх тих, що приймуть в девять перших пятниць за порядком св. Причастя, ласкою розкаяння, що не вмруть в моїй неласці ні без св. тайн і що Воно само стане їх безпечним пристанищем в цій останній годині.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ЧЕРВЕНЬ, 1945

1	П	19	Сщмч. Патрикія
2	С	20	Мч. Талалея
3	**Н**	**21**	**Нед. Самарянки**
4	П	22	Мч. Василиска
5	В	23	Пр. іісп. Михаїла
6	С	24	Преп. Симеона
7	Ч	25	† 3 найд. Гл. Ів. Хр
8	П	26	Ап. Карпа
9	С	27	Сщмч. Терапонта
10	**Н**	**28**	**Нед. Сліпородж.**
11	П	29	Прмч. Теодосії
12	В	30	Преп. Ісаакія
13	С	31	Ап. Ермія
14	**Ч**	**1**	**Червень. Возн. ГНІХ**
15	П	2	Св. Никифора
16	С	3	Мч. Лукиляна

УСТАВ

3. Нед. Самарянки, Попр. Переполовення та Константина й Єлени: Гл. 4, Єв. утр. 7. Сл. Б.: Ап. 28 і 49. Єв. Ів. 12 і **35.**

6. Віддання Переполовення: все Переполовення.

10. Неділя Сліпородженого —Гл. 5, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. 38, Єв. Ів. 34.

13. Віддання Пасхи: Сл. Б. Ап. 41, Єв. Ів. 43. Отпуст Пасхи з хрестом. Нині здіймається з престола Плащаницю і ховається її в захристії.

14 Вознесення Господнє: Всеночне. Сл. Б.: Ап. 1, Єв. Лук 114.

Через цілий місяць червень правиться молебен в честь Пресвятого Серця Христового.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Вісімдесять міліонів могаметан, що живуть в Індії

Пресвяте Серце Христа Спасителя молім, щоби так численні магометани, що не вірять ще в Христа, навернулися та стали членами одиноко правдивої Церкви Божого Сина.

Увага—САНДАВН і околиці округу ВАЙТА: —
В церкві Вознесення ГНІХ. в Сандавн відбудеться

СВЯТА МІСІЯ

від неділі, 10-го до 14-го ЧЕРВНЯ, 1945, під проводом знаного Місіонаря о. Володимира Краєвського, ЧНІ.

Заряд.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

СЕМА ЗАПОВІДЯ БОЖА: НЕ КРАДИ!

І. (Продовження)

По перше, не вільно брати-красти добра ближнього. Крадіж можна поповнити в ріжний спосіб. Наперед, силою, коли приміром розбійник силою відбирає в когось якусь річ, напавши на якусь особу. Поповняє крадіж також і сей, що бере якусь річ без відома властника, приміром дитина, що бере гроші без відома родичів, сусід краде без відома свого сусіда якусь річ чи з подвіря, чи з поля. Краде також і сей, що другого шахрує, на примір склепар, що продав зіпсутий товар за добрий, шахрує на вазі і т.д. Годі на сьому місці описати всі можливі шахрайства, що їх нині люди поповняють.

Красти є злочином не лише перед людьми, але також і перед Богом. Все і всюди, у всі часи, крадіж уважалася все за великий злочин. Крадіж — се наліг, котрого кождий повинен встидатися; се наліг, що упокорює не лише тих, що зловилося на крадіжи, але також й тих, котрих в крадіжі підозрівається. Ніхто в світі не хотівби, щоби його називати злодієм. Інші провини можна нераз чоловікові простити, але крадіжи ніколи.

Щоби мати чисту совість, ніколи не лакомся на чуже добро, хочаб навіть й на найменшу річ, бо часто буває, що малі крадіжи доводять людей до великих крадіжей. Злий дух наперід намовляє чоловіка до маловажних крадіжей, а потім до щораз більших. Злодій, що стратив честь й сидить все в криміналі, розбійник, що стратив життя за розбої, звичайно зачав вперід красти малі річи.

Не дозвольмо, щоби навіть тінь підозріння в крадіжи спала на нас. Оповідають, що св. Ельва, коли був ще золотником, дістав поручення зробити золотий трон для французького цісаря Клотера II. На се було дано йому все, що було йому треба до зроблення трону, й св. Ельва зробив дуже гарний золотий трон, котрий і дуже був сподобався цісареви. На будову цього трону і. внести йому так богато дорогоцінних камінів та золота, що трохи з них було лишилося. Цих решток золота певно ніхто не бувби навіть домагався назад, і святий мігби був їх собі заховати. Але він бувби надто совісний, щоби до цього допуститися, щоби ці рештки заховати для себе. Й шож наш святий робить? Він зробив другий [illegible] котрого він [illegible] так само старанно працював, як [illegible] першого і передавши його цісареви, зробив він цісареви дуже гарну несподіванку.

Бо, [illegible] нам брати добро ближнього й [illegible] задержати добро других людей. Між цим грахом крадіжи а другими грахами [illegible] [illegible] є [illegible] за сей гріх й висповідатися з нього, так як се робимо при визнаванні других гріхів при сповіди, але маємо ще по сповіди звернути те, що ми вкрали й направити зло. На примір чоловік задержав добро чуже й знає, до кого воно належить! Не знати як може він молитися, постити, покутувати, а коли не хоче цього добра звернути, не дістане прощення гріхів та не може бути спасенний.

(Дальше буде).

ОТТАВА, ОНТ.

День Матері

УКЮ Оттави вшанувало мамів концертом та прийняттям у неділю, 13 травня, 1945 вечером в гр. католицькій салі при ул. Бальсам й Рочестер.

Програма була слідуюча:

1. Радійте Всі — Хор УКЮ
2. Велике Слово — п-на Анна Хаба
3. Сольо — Що я люблю — з грою на гитарі — Наталька Пук
4. Деклямація — Для Мами — Ганя Грабець
5. Сольо — Дитина до Матері — Івась Янек
6. Деклямація — Я маленька — Іванна Бренний
7. Хор Рідної Школи відспівав — Що я люблю. — Мати сина колихала
8. Реферат — Мамині дорогоцінности — п-на Марія Хіта
9. Дует — п-на Анна Хаба, п-на Попик — Україна Мати
10. Гра на мандоліні — [illegible] — Казимир Стогрин
[illegible]
11. [illegible]
12. [illegible] Тебе Мамо — Хор УКЮ
13. [illegible]
14. [illegible]
15. Боже [illegible]

Режисерами були: І. Стецик, І. Максимчук й І. Новосад.

ЛЕЙДІ ВУД, МАН.

В неділю дня 13-го травня День Матері, відбулося веле[illegible] торжество в парохії св. Димитрія в Лейдівуд. Вечером всі парохіяни зійшлися до церкви, щоби подякувати Богу, що закінчилася війна в Европі. По відправі всі [illegible] до парохіяльної [illegible] спільне свячене і гарну програму на День Матері, котрою займалося УКЮ з Лейдівуд під проводом нашої учительки пані Анни Гуменюк. На спільнім обіді мами засіли за столи, а їх доньки услугували, тим способом ушанували свої мами. По відспіванню "О Канада" Марія Ференс мала вступну промову від молоді до мамів. Поучаючий діяльог "Мамина Заплата" виграли [illegible] і Стефка Ференс, Василь Кошулак. Марія Галик виступила на сцену з красною промовою про День Матері. [illegible] Николайчук вершик в англійській мові [illegible] "Мотер". [illegible] маленька Броня Онищук зачарувала людей своїм прекрасним співом "Мама сина колисала." Катерина Кошуляк мала маленьку промову "Мамо." Раймонд Струс "Люблю Тебе Мамо." Вершик висказав Петро Чимбур, [illegible] Онищук мала промову від [illegible] до дітей. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] грами. Концерт закінчився "Ще не вмерла Україна" [illegible]

Присутний

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(31)

Чув таку порожнечу в душі, опанувала його така бездушність, що перестав почуватись самим собою. Нараз вийшла сестриця, зближилась до нього і шепнула:

-Не можна.

Зірвався на рівні ноги і зміряв її недовірчивим поглядом.

—Чому?

Він звинявся що хорий, може пізнійше...

Чув що опускають його останки сил, наче давив його хто залізними кліщами. Вхопився безрадно руками за голову і важко відітхнув.

--Кажете, не хоче бачитися зі мною?

--Пізнійше...

Пізнійше...? Чи я доживу того "пізніше"?—Присів, падаючи на ліжко, та заразже встав і міряючи остро сестрицю, різко промовив:

Я хочу зараз! Розумієте сестрице, зараз!

Він не хоче.

- Що...? не хоче? Кат!! Він мене ріже. Він мусить!! — став хвилюватись і поступив крок вперід. Сестриця відступилась на середину кімнати

-Я не проведу вас.

-Ні? Мусите!!

--Я кричатиму.

—І ви проти мене? Я велю вам провалити!— Поступив ще кілька кроків, якби хотів її захватити руками і примусити, щоб його провела. Та вона, очевидно, зрозуміла його намір і відскочила кілька кроків в напрямі дверий. Олекса зрозумів, що цим способом нічо не вдіє, що даремні його зусилля, відступив назад до свойого ліжка. Серце нагально билось йому в грудях, в очах потемніло і звалився на долівку. Сестриця з окликом вибігла зі салі і миттю вбігла назад з водою і з фляшинкою якогось ліку. По кількох хвилинах прийшов він опять до себе

Не катуйте мене, сестрице проведіть. Я вас благаю. Я конечно хочу з ним бачитися. -Він мені має щось сказати, просив її як свойого ангела.

Ви не маєте тепер сили...

милосердячись на ним, промовила. У відповідь зірвався з ліжка, якби зовсім нічо йому не сталось і взяв її за руку. Не в силі була дальше опиратися. Подалась вперід, він за нею. Перейшли кімнату і вийшли на подвіря.

Станули під дверми, де лежав Чумак. Ще отворила йому двері, впускаючи його до нутра і сама зникла.

Олекса приступив до його ліжка і станув. Поглянули на себе, якби не пізнавались і мовчали. Перший промовив Олекса

--Ти не хотів бачитись зі мною?

Чуюся дуже хорим. Усе тіло болить мене.

А мене ось-тут, -і приложив руку до грудий.

-Вспокійся, Олексо...

-Петре... що з Оленкою? [illegible] подаючись цілим тілом наперід. Петро обрушився на ліжку, якби хотів завернути це питання від себе

Друже! Одно-однісеньке слово скажи мені: що з нею?

Нищо.

--Що це значить?

Не хвилюйся брате, я добре не знаю..

Кажи, кажи!

...

-Жиє?

—...

Потакни.

Ти дрожиш увесь. Вспокійся. Підійди блище, Олексо.

Ні! кажи зараз!- Поступив ще крок вперід, і вдивився усім своїм еством у нього.

Лякаюсь сказати.

Значить, не жиє, закликав з одчаєм, і одним скоком був вже при ньому. Обняв його голову своїми руками і запер віддих.

Не жиє?

—...

Оленка не жиє? проникав його своїм зором, шукаючи заперечення. Та він примкнув очі і мовчав.

Не говориш? Знаю вже! Чуєш? Знаю вже, що не жиє!

Піднявся і пустився до виходу.

Олексо... вона не жиє.. промовив ледви чутно

Ці слова наче шпилькою шпигнули його у серце. Здавив у собі зворушення і випростувався на цілий зріст?

Вмерла?

Підійди, усе розкажу.

Приступив до нього і сів на ліжку. Перед очима стояла йому Оленка, у барвінковому вінку, уся в квітках. Любувався цим видом і не чув, як Петро оповідав за перші дні московської окупації. Спамятался [illegible] як цей став розповідати, як у Максимців закватерувалися салдати

Так. Один з них став слідити за Оленкою.

Салдат?

Так. Батько і мати пильнували її, але бачили що не можуть її випильнувати, відслали її до тітки. Але і там найшов її цей нахаба. І раз у вечір причепився до неї

Бідна сиз!

Але заплатив за свою нахабність, бо аж око втратив

Оленю

З мести спалили їм хату. А її якби приарештували

І засудили?

Салдати без суду й судили. Заподіяли їй лихо, а відтак у ставі втопили.

Олексі закрутились сльози. Петро піднісся на ліжку і доторкаючись устами його голови, шептав

Не плач брате. Вона з честю згинула. Не судилось вам обоїм тут зазнати щастя видко, така Божа воля.

Олекса встав, попращав свого друга, і вийшов.

Щож мені тут лишається? Мізерне пожиття. Тобі жертвую, його моя Україно! Прийми його, хоч марне воно і надірване, як приняла еси тисячі-тисячі дорогих жертв нашого невоженого народа і засіяй на славу Богові і на щастя мільонам

VI

Як доспіли збіжжа і під жаром горячого сонця кладися під серп, прощалися галичани зі своєю вузшою Батьківщиною [illegible] [illegible]. Переходили за Збруч. На прощання шелестили їм вівсяні колоски, а кучеряві верби слали їм придавлені зітхання найрідніших. "Гей... ви бездольні діти, куди вибираєтесь? Чиж немає вже для вас місця у рідній стороні, чи не бачите, що ваші хати в [illegible], що доспіли вже збіжжа? На когож не лишаєте?" шептав їм вітер. Ішли довгими рядами, з похиленими головами мовчаливі, як тіни за Збруч. На здогін їм кликали поля "Верніться, не кидайте нас." У відповідь, води Збручі, змішані зі сльозами вигнанців, шепотіли, вдаряючи об береги з верболозами, наче хотіли вирватись зі свого корита і заступити їм дорогу.

Олекса їхав з обозом. Оцей відворот видавався йому сном. Не міг погодитися з думкою, що рідна сторона западається під ногами, що чужинець аж так далеко посягає по наше добро. Розглянувся кругом і бачив безчисленні фіри, що довгими рядами посувалися вперід, а ген, далеко горіли села. Всунувся у нутро воза і примкнув очі, щоб не бачити цієї всенародньої трагедії, щоб забути оцю видовище. Та туркіт возів палив його мозок, роздерав його серце.

Що це сталося? кричав в його нутрі якийсь голос. склонив голову і заплакав, як ще ніколи в життю.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnlryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Superstitions

In order to keep people away from true religion, Satan has always strived to make them believe in superstitious practices which are more or less ridiculous. Here are some:

(I.—In days of Old)

Ancient writers speak of the "art of knowledge", i.e., useless recipes to acquire knowledge without following the natural human course of discovery and teaching.

"One must,- says St. Thomas Aquinas.— look on certain figures, emit certain unknown words and other similar expressions without any link between 'cause and effect.' Their part is but that of signs and symbols. However, they cannot be regarded as signs divinely instituted, as are sacramental signs. Then there is one thing left: conclude that they are useless and, consequently, refer them to those symbolic pacts (relations) in which one makes an alliance with the devil" (IIa IIae XCVI, 1.)

Evidently, St Thomas does not refuse to recognize the knowledge which God at times gives by infusion to his adorers. But this gift is not given to anyone at random, as there is no definite formula which would assure its possession; it is the Holy Ghost who rules in this" (IIa IIae XCVI, 1

(B) For centuries now some people see in certain signs an omen of good or bad luck. St Augustine speaks of many of these "nothings" to which is granted a superstitious attention. The jumping of a body's member (e.g. arm), a stone, a dog, a child finding itself between two friends who are promenading: the practice of stepping on the threshhold when going in front of a house; of going back to bed when one sneezes while putting on shoes, of going back home if one has tripped when going out, and when a dress is found eaten by mice, to be ready for bad luck in the near future" (IIa IIae XCVI 3)

Time did not change this stupid mentality. Even today, there are days (v.g. Friday the 13th), numbers (No. 13) and actions (walking under a ladder) which are considered fortunate or unfortunate. How many pitiful fools do not dare work on a Friday, are afraid of No. 13, think they are "goners" if they break a mirror, walk under a ladder or light three cigs with one match, etc. etc.!!!

These signs, says St Thomas cannot be considered as instituted by the Lord: no divine power has ever established them. They are but the fruit of human folly aided by the devil, who wants to lose humans in these futile lies. It is then clear that all these practices are superstitious and forbidden. One must see in them what is left of pagan idolatry which believed in signs for the future" (IIa IIae XCVI, 3)

(T) The art of magic is equally very ancient. In the history of all peoples and at all times, we find magicians, i.e., individuals who had or have the reputation of being in contact with spirits and performing "miracles.": of curing some sickness, stopping blood, and of realizing other phenomena by making impossible gestures. In the Middle Ages, these magicians were said to be able to throw a curse on persons and things; they were called "witch doctors" and were considered to be terrible beings. Even today, in heathen countries (v.g. Africa) there are some: they are the greatest menace to our missionary Fathers and Sisters because their diabolical art is, in a way, a real religion. However, we must not confuse this magic which is called black or diabolical with the one called "white." The latter is the art of producing, by a marvelous ability, effects which seem a marvel because the hand of the artist or performer is faster than the eye of the spectator.

That is why, in order to judge magic, St. Thomas asks: "Do the means used in producing certain corporal effects have this power *naturally?*" "If so,—he answers,— they are legitimate: from natural causes may be drawn all they can produce. However, if the result obtained is beyond the limits of the power of these causes, this is no more a case of cause and effect, but something symbolic. Then we deal with symbolic facts concluded with the devil" (IIa IIae XCVI, 2

(II.—Nowadays)

Nowadays, in civilized and so called Christian countries the superstition which is in vogue is called *spiritism*, i.e., the art of conversing with spirits. Spiritism makes misuse of two new phenomena namely magnetism and hypnotism

(A) Magnetism is a physical power very much related to electricity (the world, incidentally, uses the latter but still ignores what it is exactly!); its results and effects are known to us, but its nature or essence is quite mysterious, so far, to this our progressive world of science

If this power comes from certain minerals, it is called mineral magnetism; if it comes from a human body, it is then called animal magnetism. In fact, one can notice that from the human body comes an imperceptible fluid which can strongly act upon objects as well as other men. It is something similar to the power of a magnet which attracts iron, for instance

Those who possess the secret of this power, use it diversely; it is said that they use it to cure some sicknesses. Magnetism appears to be *in itself* an honest thing. It becomes bad or illicit when misused by spiritists; for example when these use it to make tables turn or objects talk.

Truly, these wonders extraordinary may be explained by animal magnetism. If at least one of those who touch a table, for example, or question a *"Ouija-Board,"* knows the truth, he or she can, by this mysterious fluid, influence these objects, he or she can lift up the table so many times and reunite such or such letters in order to form a sentence. However, if none of the active participants know the truth or answer, how can these objects (table or "Ouija-Board") answer??? especially when these inanimate things are asked about things of the other world???

That is why the Plenary Council of Quebec (Bishops, theologians and priests) has condemned as superstitious, the use of turning-tables when these are consulted about the *other life* and even about unknown things as well as the future in this world!

(A) According to many, hypnotism is but a superior degree of magnetism. It may be defined: The art of provoking, by special means, the artifical sleep of a person who is willing and of submitting him or her to one's own will. The ordinary results of hypnotism are a deeper sleep than natural slumber, the rigidity of the body, the insensibility to pain and above all, the subjection to the hypnotist, the victim generally performs all according to the will of the hypnotizer.

Although the victim seems deprived of his or her external senses he or she can see and hear the hypnotist and obey him at his will

Physicians have pretended to use it to cure certain maladies, educators in order to correct certain bad habits in pupils; but most of the time hypnotism is used to excite curiosity or rather satisfy it. Unfortunately, spiritists make use of certain hypnotized persons as a MEDIUM for some of their dark demonstrations or seances

In themselves, hypnotic wonders are natural and can be explained without diabolical intervention. However, we needs must admit that they are astonishing and hard to understand. It is exceedingly dangerous to give up one's will power to another, so much more that often enough the victim remains under the hypnotist's power and influence even after the hypnosis or hypnotic act.

It is evident that the hypnotizer if he is a bad man - may misuse this power over another person. On the other hand, may we, outside of serious reasons, consent to suspend the use and function of our will?? That is why most of the moralists are strict about hypnotism and forbid its use!

(C) More reprehensible is *spiritism*. The latter is a false science of those who communicate or pretend to commune with spirits especially with the souls of the dead. This so called science is expanding more and more in our societies as rapidly as these are becoming more and more pagan and materialist. There is even in some universities, notably in Philadelphia, a chair of spiritist teaching. Spiritism is becoming a kind of a religion for some. It has its pseudo-dogmas and morals even! The messages of the spirits are written down and are evidently the negation of what the Church teaches! They constitute a sort of "counter-religion," the cult of Lucifer, we can call it

Our spiritists pretend that the spirits appear before them in a sensible and visible form which can be even photographed. This is what they call the "materialization" of the spirits. They use tables also as we said before. They also make use of "mediums" or persons who have the "ability" of conversing with these spirits. These persons, under hypnotic powers, are in what is called a "Trance." At this moment these persons produce the famous "materialization" before an audience filled with astonishment, curiosity and fear. It was often proved that the "mediums" were but *imposters* and actors of great talent in fooling others. Consequently many serious persons do not admit spiritism. What augments our doubt about it is that the seances are usually made in dark places where one cannot see all the tricks of this modern racket.

Spiritism, be it true or false, is nevertheless condemnable. If the effects produced by it are real, they cannot be attributed to God or the angels, but to Satan; an explicit or implicit pact must have been made with the devil himself. If these phenomena or effects are false, they cause a serious scandal (moral meaning to this word: spoil people, fool them etc...), guide to sin a crowd of stupid believers and do a great amount of wrong to our own true religion of Christ. That is why, on the 24th of April, 1917, the Church has forbidden any of its faithful to take part in a seance of spiritism!

Fr. Nick.

Even If He Killed Me...

"Even if He (i.e., the Lord) were to kill me, I would not tire of having hope in Him!..."

It was by these words of heroic confidence that saintly Job answered to his friend Sophar (in the Bible) who came to insinuate that the old man's crosses were the result or fruit of his iniquities.

The Christian aceptance of suffering is, should we say, an essential condition of holiness or sanctity, for is it not in sufferings that we can practise the finest virtues of our religion?

Grief and pain for a true Christian come as messengers of God, as a sacrament bearing Him, as an unexpected visit which seizes us, as a call to letting His divine will be done, which puts us in the direct presence of His will. It is a mystery in which we are intimate with what God has personally touched, for the Son of God made Man deigned to suffer horribly!

God is therefore in our suffering, more present than elsewhere. In a way He is there doubly present, for He not only comes to us in pain or grief but He also watches over us!

I. Suffering...: a source of confidence in God:

It is not just a question of a profitable use of grief, but of a fundamental disposition of the soul. This aspect of human suffering can only be revealed to us and made to look upon with joy, by the eyes of a strong religious faith. God gave us all . He wants us to look upon it all with joy. God gave us all. He wants to give us more than all, because He wants to give Himself to us. However, here is a time when He desires something in return. We'll give Him nothing but the best of us in a solemn sacrifice which gives up our soul, destiny and whole being. Suffering is there to transform our confidence in the Lord into a heroic sacrifice. In this confidence our soul must conquer what might mostly hinder our life on earth.

This confidence leaves us a "right" to suffering, a noble right, a right to a living grief in a Christian soul! However it penetrates suffering with faith, hope and love, faith in the God of love who makes no one suffer in vain; hope in the divine riches of the Heart of love all ready for the revenge of an eternal morrow; love of the God of love whom we adore when His Providence strikes us and from whom we expect a fruit of love greater than our sufferings.

Our attitude in all pain or grief should be that of a child during a life-saving and bloody operation which he or she must bear without any resistance, upon the request of his or her mother whose heart is torn but who desires her child to be well again. The child accepts all believing in the security of a torn motherly love about which he or she has no doubt. And the more the child feels its body shudder the more pressure it puts on the hand of his mother, who desires for it such amputations. The child will not feel less the scalpel(physician's knife), and the mother will feel it even more, but their mutual affection transforms all this. The results of this trial may be first of all the cure of the ailment to which this cruel remedy (operation) was the only answer; then a link of more tenderness and gratitude.

If this confidence in God is full and complete, we see the negative element which destroys pain disappear like a nightmare. One feels with an invincible evidence that He who takes away from one something loved, does so just in order to make one become better and transfigured forever

Yes God really keeps vigil over us when we suffer! He is like a mother who is ever present at the bedside of her sick offspring.. The darkness in the child's room is complete in order that the sick one may peacefully rest. The sick child does not see its dear Mom . To the darkness of the room are added unconsciousness and delirium and feverish dreams. However it is precisely when the child cannot recognize its mother that the latter is nearer. . Her eyes are opened; she is bent over the bed; she watches out for the slightest false breathing; she prays incessantly and refuses to go and rest. Her motherly heart is filled with all that she would like to give to this her sick baby who is the flesh of her flesh and the blood of her blood!

God keeps watch over His sick children. He is the Watch man of all the nights: nights of the mind, the heart, and the body whose darkness descends always over our poor humanity. It is because God watches that pain and grief become a light. This light will show to the poor sinner the right road to life, it will awaken those who are indolent and it will purify the moral leprosy of those who rebel against the laws of God. That is the reason why this light, when penetrating the soul with its beenvolent rays, becomes a source of joy.

II. Suffering is a well or source of great joy:

St Paul said: "My heart overflows with joy in my troubles!"This is according to the logic of our holy faith. If nothing is done in this our world without God's will, and if this divine will is infinitely benevolent, contradiction, pain, and suffering must seem to us like true signs of the interest which God has in us, and consequently cause us deep pleasure. This joy or pleasure will flow in us at the mere thought that we have a choice-spot in the universal love of God.

Did you ever understand on what is based the whole universe?? The world is made according to an immense blue-print or plan of love. Therefore the human mind will never be able to give an adequate answer to the big problems which confront man as such.

Nothing is ever made outside of this thought of love and he who understands it begins then to know God and the world. And it is because suffering is a proof of love that God chose it in order to tell us His love and sends it to us so that we may be able to tell Him ours... That is why in grief a Christian must fight vs. this absurd fear of Him who is love, who has shown to the whole wide world the *"folly of love"* by wanting His painful death to be an authentic sign of His love.

Pascal, the great French thinker, was about 30 years of age. The death of his Dad and the entry of his beloved sister into a monastery tore his soul. So what?—He suffered morally. God was keeping watch... On the night of the 23rd of November, 1654, he is alone in his modest room. He cannot sleep. So he opens the Bible and comes to the 17th chapter of St. John's gospel: Jesus was preparing for the sacrifice of the Cross! He thinks for a long time. Of a sudden a light is seen and grows in his mind. It was as if his "soul were melting before a divine fire"!— He finds God in his grief. For two whole hours—in meditation—he talks to God and God speaks to him. It was then that in order to have a remembrance of this ecstacy, Pascal wrote these words of fire: "O God of Abraham, Isaac and Jacob, not of our philosophers and savants, God of truth and Lord who sent Jesus the grandeur of the human soul! Certitude! Joy! Tears of joy!" Suffering is joy for it always remains a deliverance which associates us with the work of Redemption of Christ. His sacrifice was more than abundant and we can add nothing to it. However, in the measure in which our griefs contribute to the satisfying of God for sin, they are equally redeeming: which makes us second-class and subordinate redeemers!

The Saints knew this and loved suffering so much! While they were ascending marvelously, they still merited, through their very intimate union with the mystery of Christ's Passion, to be the instruments of God's grace and His powerful helpers in the divine work of wholly repairing the ravages of sin!

A poet said; "Sacrifice is worth more than action...!" Fortunate are the souls whom the Lord attracts to Himself in order to teach them the knowledge of dying; of dying not with the dramatic gesture of sensitivity, but in divine certainties, happiness and sweetness of holy love; of dying in great simplicity like He!

Blessed are the souls of silence, hurt and despised who bear in the purity of peace their sacrifice for God!

Fr. Nick

PAUL BOZYK—Editor, WINNIPEG

Just a Reminder...

No doubt you have heard of the congress which is to be held in Winnipeg at the Royal Alexandra Hotel on July 3rd, 4th, and 5th. The Ukrainian Catholic Brotherhood, St. Nicholas Benefit Association, the Ukrainian Catholic Women's League, and the Ukrainian Catholic Youth are all concentrating their efforts in making this congress a huge success. Has your young peoples club made all arrangements to send down delegates to the congress? The congress will be the place where you will be able to help plan the work of the youth program for Canada. Therefore, it is desired that every young peoples organization which is affiliated with the Ukrainian Catholic Youth League send as many delegates to this conference as they possibly can afford.

To the Ukrainian Catholic Youth Clubs of Manitoba: Plans are underway to hold our Provincial Annual Meeting a day prior to the congress, on July 2nd. At this annual meeting there will be the annual report of the Central committee and the various executives. Discussions and reports from the various youth organizations of Manitoba will be expected from the delegates. The election of officers for the new term will also be held. Therefore, a special appeal to the young peoples Catholic clubs of Manitoba is being made to send down there delegates to attend this Annual Meeting a day before the congress begins. Keep in touch with this paper for further particulars, or write to "The Ukrainian Catholic Youth League," 815 Redwood Ave., Winnipeg, Man.

DATE LOAF

2 cups of dates cut in halves, put in 1 teaspoon baking soda and pour over them 1 cup of boiling water, let cool, then add the following:

1 cup brown sugar, ½ cup butter, ½ cup walnuts (if desired), 1 egg well beaten, 1 teaspoon maple flavoring, 2 cups of sifted bread flour. Mix well and put in a loaf pan and bake for about one hour. This cake keeps nice for weeks if keeping it wrapped in wax paper and stored in an airtight container.

DATE ROCKS

¾ cup butter, 1 cup sugar, 2 eggs well beaten, ½ teaspoon soda dissolved in 1 teaspoon of hot water, 1 cup dates chopped finely, ½ cup walnuts chopped finely, pinch of salt, 2 cups of bread flour. Mix well, drop by teaspoons on greased cookie sheet, and bake till nicely browned.

MEAT BALLS WITH RICE

2 cups gr. meat, ½ cup uncooked rice, 1 small onion, 1 egg, salt, pepper, 1 can cond. tomato soup, diluted or 2 cups tomato juice.

Method: Grind through the coarse blade of the meat chopper any left over meat. Combine the ground meat with the uncooked rice, finely chopped onion, egg and seasonings. Shape the mixture into balls. Now place these in a baking dish and pour over them the condensed tomato soup that has been diluted according to directions on the can, or the 2 cups to tomato juice. Bake in a moderate oven (350 deg. F.) until the rice that projects from the balls is tender. Serve these hot with an accompanying vegetable and a salad.

VISION OF ST. MARGARET MARY

One day, as St. Margaret Mary was kneeling before the altar, Jesus appeared to her in a visible manner in all the splendor of His glory. His five wounds shining like five bright suns. He showed her His adorable Heart all surrounded with flames, and told her the great extent to which the excess of His love for man had carried Him.

"Behold," He said, "behold this Heart which has loved men so much, and made every effort to testify that love. In return I receive from the greater number only contempt and ingratitude.

"It is this," He continued, "which I feel more deeply than all that I suffered in My Passion, for if they would only return My love I would consider all that I have done for them as nothing, and, if possible, I would even wish to do more; instead of which I meet with coldness and repulses from men in My anxiety to do them good.

"At least, then," He added, "do thou give Me satisfaction by atoning for their ingratitude as far as thou art able."

You also will try to make up for your own past ingratitude by loving Jesus with your whole heart. In return, He will write down your name in His Sacred Heart, never to be blotted out.

CROSBY WANTS HIS CHILDREN TO PRAY

Bing Crosby, the well known stage, screen and movie star, spoke from Hollywood on Mother's Day to the American homes. Mr. Crosby made some very fine statements.

"Just like all parents everywhere", Mr. Crosby said, "I want my children to become honest, useful citizens in an honest, peace-loving world. I want my four boys to love their country, love their home, love their God. I want my children to pray—because I know the deep and all moving power of prayer.

"I know that power, not as a member of the clergy, but just another father, just another parent just like you.

"I want my children to pray in our home as well as in our church. That is why I want them to believe as I believe, in the true glory and true greatness and true significance of the family Rosary.

"In our home we believe in the family Rosary as a great force working for good, working for good and against evil. We believe that today as never before this vital force for good is necessary if we are to fashion from the holocaust of war the framework of lasting peace.

"As Christians, as Americans, we believe in the power and necessity of family prayer in all homes. As Catholics, we believe the family Rosary to be the perfect family prayer. We pledge ourselves to do everything in our power to spread the ever-growing popularity of the daily family Rosary."

Ed. Note:—It is very encouraging to hear some of our outstanding Catholic laymen make such wonderful statements. It also would be a very good practice if we Ukrainians would follow Mr. Crosby's example.

UCYL of Manitoba

SANDY LAKE YOUTH RALLY
May 26—27, 1945
PROGRAM

Saturday—May 26th:
10.00 a.m.—Low Mass
11:00 a.m.—Registration
12:00 a.m.—Lunch at Parish Hall
2:00 p.m. MEETING
1. Welcoming Address by Rev. M. Gregory
2. Opening Address by President
3. Introduction of UCYL speakers from Winnipeg by Regional Vice President.
1) "The UCYL" by John Kozoriz. (Discussion and Resolutions)
2) Short Intermission
3) "The Press" by Beth Myzak (Discussion)
6:00 p.m.—Dinner at Parish Hall for delegates.
8:00 p.m.—Benediction.
9:00 p.m.—Social Evening
Sunday—May 27th
9:00—Low Mass and Communion
9:45 a.m. Communion Breakfast
10:30 a.m.—High Mass
1:00 p.m.—Community Gathering
1—"Ukrainian Catholic Institutes"
2—Concert
3—"Nationalism and Religion"
5:00 p.m.—Dinner for Executive, Winnipeg Guests and visiting delegates.

LAUGH AND GROW FAT

Wife (reading a Safety Bulletin): "Did you know a great many accidents occur in the kitchens of our homes?"

Husband: "Yes, and we men have to eat them and pretend to like them."

She: "If you turn me down, I'll never love anyone else."

He: "Yeah but what if I accept you?"

QUESTION BOX
Learn about your Faith.
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. In what language was the Bible first written?

A. For the most part, the Old Testament was written in Hebrew. Certain portions, however, were composed in Chaldaic, Syriac or Greek with the exception of St. Mathew's Gospel which was written in Hebrew (Aramaic, exactly speaking).

Q. What saint is particularly pointed out as a striking example of perseverance in prayer?

A. St. Monica, mother of St. Augustine, who for 17 years prayed for the conversion of her son.

Q. Where is Heaven?

A. The Church has said nothing on this subject, but according to the teaching of many theologians, it is a place beyond the stars. This opinion has some foundation, for Christ has spoken of as coming down from Heaven and ascending into Heaven.

Q. Is it proper for a girl to go into church without a hat or shawl?

A. The law of the Church states that women's heads should be covered when they assist at sacred rites, whether in the church or elsewhere.

TRUTH IS VERY OFTEN STRANGER THAN FICTION

Truth is stranger than fiction. Day after day we learn there are more complications in real life than on the screen, complications of our own making. Day after day we learn that it pays to be sincere in all things. Those who wear a daily mask must suddenly one day take it off. What happens then?

Let me tell you a story of a woman who wears a daily mask and has had suddenly to take it off only to put it on again, a woman who is afraid to do what she knows is right, afraid to right what she knows is wrong, finding the mask more difficult to wear each passing day.

When in her teens she joined the Catholic Church. She was of Catholic ancestry and seemed to take easily to the faith. But a few years later, she married a Klansman and it was the fear of her life that he would find out she had been a Catholic. She set out to prove how much she disliked Catholicism by her activities against it. Her marriage brought her wealth and position and a beautiful and idolized daughter who was reared to believe money and position were all that counted.

Less than two years ago death stood at this mother's side. It was then that her thoughts and her heart went back to the faith of her girlhood. She wanted a priest, yet she dared not ask for him, knowing he won't be allowed in the house. Silently she prayed for another chance. A Catholic friend, informed a priest of her plight, and he offered a Mass for her. The doctors said a miracle had happened. After having been given but a few hours to live, she recovered. Then she again forgot all about her faith and followed the same old trail, too great a coward to make use of the chance God had given her.

During the recent holidays her daughter met with a fearful accident resulting in internal injuries and a dreadfully cut and bruised face. Immediately her mother frantically called the same Catholic friend and begged: "Call Father... and beg him to pray. Call him right away and beg him to pray for her and for me." Again the good priest responded, again he offered Mass. At the hour of the Mass she was a shade better. Still later she became conscious but the outcome, because of complications that may be ahead, is still in doubt. Father is still praying—and so is that mother, praying even more fervently than she did before. "How will it all end." It leaves many things about which we may well wonder. What will this mother finally do about the Faith she knows is right, to which she turns in her hour of trouble and then works against when all is well? Pale and wan, the girl is fighting for her life, waiting in the shadows and longing for the things she has missed because of this mother. Waiting perhaps to realize one day what our Faith really means, and how sure is our hope for a better. Catholic ancestors may yet win the day. May I ask all who read this story to say a few Hail Marys for souls in travail, and pray that all may yet be well.

How many are following the same trail as this mother? How many are holding out against what they know to be right because of worldly interests? How many are thinking, and thinking hard, as they stand helpless beside hospital beds? Will they let this year grow old before they come to a final decision, a decision that may come too late, even an hour too late for them to take off the mask they have worn so long. Only God can answer.

Susan Russell

АЛЕКСАНДЕР ПАРФАНЮК, зістав забитий за морем 15 квітня, 1945. Мав 24 роки, полишив маму в Гледстон, Ман.

ІВАН КОЗАКЕВИЧ, рядовик, що був в німецькому полоні від 1942, щасливо дістався до Англії. За морем був від 1941. Був ранений. Його брат, Василь, є друкарем в друкарні Г.С. Йорктон, Саск.

ІВАН ВАКУЛА, рядовик, зістав забитий за морем 17 квітня, 1945. Мав 19 років, походив з Сифтон, Ман. де полишив родичів.

Т. Г. МИСЬКІВ, рядовик, зістав забитий за морем 24 березня, 1945. Походив з Винипег, Ман., мав 20 літ. Був легкопадником. За морем був від листопада 1944.

ТЕОДОР ОЛІЙНИК, стрілець, літ 19, син панства А. Олійник в Рестон, Ман., помер з ран за морем, що дістав їх в бою. Був за морем від грудня, 1944.

ДЛЯ БОГА І НАРОДУ

З великим одушевленням і небувалою радістю витав світ перемогу і мир в Европі. Сею перемогою і миром в Европі радіємо і ми, канадиські українці. Радіємо тому, що і ми вложили свою дрібну частину щоби принести побіду аліянтам та забезпечити мир. Нещастя хотіло так, щоби жорстока війна і сей раз не оминула наші рідні землі. Ми в Канаді відчуваємо ці терпіння котрі перенесли наші брати на рідних землях, і ми радіємо проголошенням миру, бо знаємо, що тепер може завитати до них краща доля - мирне життя.

Ми в Канаді тепер будемо приготовлятися до по-военного життя. Особливо молодь буде переживати велику зміну. Війна в Европі доказала нам, що лише спільними з'організованими силами можна осягнути побіду. Перемога аліянтів є великою наукою для нас молодих, а заразом і визовом до організування.

Українська католицька молодь в Канаді є згуртована в організації УКЮ. За кілька останніх літ організація УКЮ зробила кольосальний поступ. Починаючи від кілька маленьких відділів в Саскачевані, УКЮ сьогодні числить сотки міцно з'організованих відділів від одного берега Канади до другого.

Замало є однак, з'організувати відділ УКЮ, зібрати членські вкладки і на тім стати. Кождий відділ УКЮ повинен проявляти велику активність. Всі члени УКЮ повинні брати живу участь у всіх ділянках праці організації. Ми молоді юначки і юнаки мусимо раз на все відогнати від себе лінивство та недбалість, а взятись щиро до праці. Перед нами є новий світ життя. До того нового по-военного життя ми молоді мусимо бути приготовані, щоби не остатись позаду других.

Праці нам потрібно, і то богато праці. Молодь має ту працю виявити на кождім кроці; в церкві, в товаристві, в народнім домі. Серед українського загалу в Канаді є широке поле до праці, однак є брак працівників. Члени УКЮ повинні працювати по своїх відділах незважаючи на всякі перешкоди. В нас молодих повинні бути високі ідеали життя, і ми повинні доложити всіх старань, щоби ці ідеали життя сповнити.

Ми, люди, є сотворені на образ і подобу Божу. Ми є сотворені для чогось кращого і вищого як інші сотворіння землі. Цілею нашого життя повинна бути праця і добрі діла для слави Бога і добра народу. Ви дорогі юначки і юнаки можете багато причинитися до розповсюднення слави Божої і добра свого народу. Се Ви можете доконати працею у своїх відділах. Працюйте щиро, невпинно. Працюйте ідейно, не дивлячись за жадними винагородженнями. Бог напевно винагородить Вас за Вашу працю. Бо ніяка заплата на землі не може рівнятись заплаті Божій, Його благословенням. Нехай наш клич буде "Все Для Бога і Народу."

- Мирослав Голота.

A recruit called at a base hospital and told the nurse: "I came around to see how my buddy, Henry Smith, is getting along."

"He's doing all right," said the nurse. "He's convalescing now."

"Well," said the recruit. "I'll just sit down and wait."

The three-year old boy had taken his mother's powder puff and was fixing his face as he had seen her do it, when his five year old sister grabbed it from him:

"You mustn't do that," she said, "Only ladies use powder. Gentlemen wash themselves."

ІНСТИТУТ БУК-а Ім. МИТРОП. ШЕПТИЦЬКОГО в ТОРОНТО, ОНТ.

Тішимось, що наш український католицький загал не забуває, що в Торонто приготовляється Інститут для наших студентів. Жертви малі і великі напливають на наші руки. Ще маємо довг, треба дім відповідно переробити й постаратися о гарні меблі. Віримо, що всі розуміють конечність сего діла, бо тут розходиться о будучність нашого народу. Або підемо вперід, або як нарід, впадемо, бо на місці ніхто не може стояти! Попри особисті й парохіяльні жертви, присилають нам щирі українці лепти з ріжних підприємств. Видно, що навіть при забавах, наші люди памятають про долю свого народу. Обовязково мусимо все й всюди наслідувати тих, що це роблять.

Що до жертв то нема ріжниці між українцями з заходу або сходу, бо цей Інститут є й буде для всіх наших юнаків, котрі черпають знання в торонтонськім університеті, а їх є досить поважне число.

Наш нарід є бідний, але розуміє, що треба нам інтелігенції. Лише в такій українській і християнській інституції наші юнаки будуть могти вивчитися на щирих провідників нашого загалу. Наш нарід не пропаде, бо він щирий і все жертвує на добрі цілі.

Словами будувати Україну, не легка річ, але своїми жертвами приготовляти собі будучність, це річ трудна, й тільки цим способом показуються правдиві патріоти, що готові боротися за нарід до загину! Всі ми маємо свої фінансові трудности, але ми не сміємо забувати й про нарід.

Наші жертви хай здобудуть і збудують цю моральну й народну твердиню, котра буде джерелом нашого проводу і нашою потіхою. Хай вороги бачуть що ми не спимо, але хочемо жити ак нарід вільний, й ніколи не піддамося асиміляції або ворожій силі, що жадає нас знищити.

Нині жертви будують нашу будучність. Ми на ті Ваші жертви нетерпеливо ждемо. Встаньмо і кайдани рівнодушности порвімо! Жертвуймо бо така воля Бога, й так диктує голос України!

Жертви проситься слати на адресу:

Rev. P. Kamenecki,
276 Bathurst St., Toronto, Ont.
Rev. N. Kushniryk,
130 King St. E., Toronto, Ont.

Подав
о. А. Роборецький,
писар

Дальші жертви на Інститут ім. Митр. Шептицького як слідує:

Парохія Пр. Евхаристії, Іст Торонто. Попередно зложила .. $1354.00
Д. М. ВасилишинНАСОВИТД М. Сеник $20.00. Христина П. Балішин 11.00; По 10.00: Д. М. Василишин, В. Годованський, П. Олещук. І. Дідух 5.00. Разом Парох. Пр. Евхаристії зложила $1420.00

Парохія М.Б.Н.П. в Торонті. Попередно зложила $1332.50 Збірки 39.00; Шкиярек 5.00; п. В. Чиж 10.00. Разом Парохія МБНП. зложила $1524.00

Парохія Св. Йоана Хрестителя, Оттава. Попередно зложила .... $220.25 Й. Смігельський 5.00; о. М. Гґейчук 25.00. Разом ..$250.25

Парохія в Форт Віліям, Онт. Пані Ф. Петранюк 5.00; пані А. Барилюк 5.00. Разом . $10.00

Парохія св. Михаїла, Монтреал.— По $100.00: М. Майка, В. Постригач. По $25.00: оо. Василіяни, Молодь, Н. Заяць, М. Мотилівський, П. Витвіцький, О. Данилевич, П. Банира, В. Заяць. А. Стефанюк $20.00. По $10.00: Г. Крук, Я. Касевич, панна Ю. Мариць, І. Олещук, А. Яремчук, М. Чиж, П. Андроник, Е. Батюк. По $5.00: М. Чернецький, Д. Мариць, Й. Чижик, І. Левандовський, Д. Запальницький, В. Бойчук, І. Шибка, пані Ярема, В. Бронгиль, Н. Сархаліз, пані Прокопій, пані Южда, В. Гнесько, П. Гритчук, З. Валентюк, С. Натірний, І. Бачинський, М. Бородай, Маланчук. Разом з парохії св. Михаїла, Монтреал $495.00

Парохія св. Духа, Монтреал С. Кушнірик $50.00. По $20.00: В. Кушнірик, Парохія, Н. Войціховський. По $10.00: І. Форостян, Триснюк, С. Зальопаний, П. Ракубовчук, А. Голубович, Коцулима, Задорожний, панна М. Кушнірик. По $5.00: пані М. Лащук, Онишкевич, пані Батюк, С. Трусевич, С. Стефанюк, Керніцький, І. Ракубовчук, А. Семинюк, Возняк, Шух, Гайда, Кордуба, Хижий, І. Наконечний, пані Кійко. По 2.00: Блоха, Немий, пані Ракоча, Романовський. Збірка 20.00. Разом .. $293.00

Ст. Кетеринс, Онт.— По $10.00: Н. Баранюк, К. Кизінкевич, І. Макизій. По 5.00: п. Тимочко, І. Баранюк, А. Іващук, О. Мовчко, пані Буртник. Разом $52.00

Парохія Пресв. Серця Христового, Кіркленд Лейк, Онт. Парохія $50.00. По $25.00: Жіноче Т-во, П. Войчишин. По $20.00: Д. Гаврилюк. О. Іванюк 10.00. Вол. Янчук: 7.00. По 5.00: М. Семенюк, І. Гурало, М. Залещук, М. Леськів, І. Марушко, В. Ямка, Д. Левко, Д. Фенюк, М. Возьний. Н. Матієк 3.00. По 2.00: Остафійчук, С. Клемач, А. Дідик. Разом $191.00

Судбури, Онт. о. Сулятицький $75.00. Жіноче Т-во $50.00. Збірка п. Шапеця $45.00. п. Вирозуб $25.00. По 10.00: п. Зина, Джаган, Шалай, Шапеця, Козак, Татарин. Давида 7.00. По 5.00: п. Гавашко, Дворняк, Гусяк, Кучеревий, Танас, Мелоник, Борух, Скоратко, Парчевський, панна Вирозуб, Бабій, Янчук, панна Тимчук, Зельонка. Кобилюх 4.00. Волощук 3.00. По 2.00: панна Богуш, панна Татарин, Чикало, Семенюк, Яшан. По 1.00: панна Зима, Вишорська, Щітка, Леська 5.00. Підзамецький 2.00. Разом $364.00

Коністон, Онт. В. Коваль 10.00. п. Вільган: 1.00. Разом $11.00

Парохія Усп. Пр. Діви Марії в Ґримсбі, Онт.— Попередно зложено .... $282.00 Дальші жертви: Вас. Паламар $25.00. По 10.00: Алек Мазур, п. Кульматицький, І. Лаба (ст) Е. і Е. Татарник, Онесик, Монтейн, Ник. Андрейчук, Д. Мазур, Я. Прихітка, А. і С. Яківчук. По 5.00. С. Галан, Т. Савчук, Прусяк, Н. Лутик, Л. Лаба, Ел. Лаба, Крочак, М. Крочак, Ів. Голинський, пані Смерек, Н. Андрейчук, П. Романів Филипчук, Скрипка, Теслюк. Рутак, Лабюк, Д. Лаба, Обельницькі (хлопці), П. Лаба, Савчук, Д. Галай, Мих. Ромак. Вас. Лаба (ст.). Герман (діти) 2.00; Обельницький 2.00. Геня Лаба 1.00; Вас. Турчак 1.00. Разом $533.00

Слідуючі зложили на академії в Гамільтон і були вже раз поміщені у лісті з Гамільтон: Андрій Паламар $25.00; Вас. Яківчук 10.00; І. Рибачок 5.00. Разом $40.00

Парохія св. Йосафата, Вест Торонто, попередно зложили $979.85. Панна Оля Дзюрман 5.00. Разом $984.85

З західної Канади—
Капелян о. М. Пелех (Винипег) $50.00. Я. Рудачек (Ріверс, Ман) 2.00; п. Прокопович (Брітіш Колюмбія) 5.00, Др. Мегас (Едмонтон) 5.00; Др. Беланджер (Едмонтон) 5.00. Разом $67.00

* * *

Разом зібрано на Інститут ім. Митр. Шептицького до кінця квітня, 1945 .. $9,968.25

о. А. Роборецький.
писар.

Знимка вказує нам Маргарету Вівчар, що на університеті в Винипег дістала золотий медаль з загального курсу штук і наук природничих.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

ДАЛЬША ЛІСТА ЖЕРТВ НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

Айтуна й Округ:

оо Редемптористи	$250.00
БУК	$100.00
А. Харандюк	25.00
Антон Валько	25.00
Й. Поніс	20.00
Жіноче Товариство	15.00

По $10.00: Н. Голдун, А. Смицнюк, Н. Корчинський, Ів. Лисюк, М. Базюк, Крушельницькі Спілька, В. Федор. По $5.00: Айтуна Гередж, Ів Обух, Н Корчинський, Ів Корчинський, Марія Федор, Дм. Спільчак, В. Харандюк, Г. Спільчак, В. Смицнюк, М. Козин, І Смицнюк, П Братковський, Марія Н. Корчинський, Ол. Брик, Ів. Дорош, Ізидор Герега, С. Тодос, М Калинчук, Ів. Винграович, Ів. Мацуляк, О. Голінчак: $4.00. По $2.00: Ів. Пяста, Ів. Арабський. По 1.00: В Спільчак, С. Харандюк, Й. Войцешко, С. Смицнюк, Н. Спільчак, А Й Іваночко, Н Коваль, Й Спільчак, Н. Обух, М. Ливіцька

* * *

Ґудів, Саск.—

По $25.00 Вас. Ковальчук, Б. Музика, Ол Яцишин, Ф Яворський, С Л. Чернецький, І. Ґорчинський. По $10.00 Й. Вегерак, М Зварич, В Ісаїв, К. Перейма, М. Ключ, М Крат, М Й Бурак, Й Ковальчук, Н. Юськи, П Ковальчук. По $5.00 Дм Гнатюк, С Денесюк, Себ Чернецький, пані М. Крат, С Дума, П Солтис, С. Колодзи, Й Вошак, А Коляса, Емиль Стос, Й Монастирський. (Й Ковальчук 7.00); І. Музика, Анна Вегерак, Й Чернецький, В Гарасимюк, Н. Савчин, А. Чорний, Н Жабінський. По $2.00 Марія Клюс, Д. Лутз, І. Музика, І. Осшани, Р. Петран, Й Вошак. По 1.00: Й Лінш, пані Богач, М Петлак.

* * *

Габбард:

По $10.00: Й Г. Корчинський, Т. Мостовий. По 5.00: Н. Гетета, Н. Чорний, Павліна Корчинська. Анаст Гнилиця 2.00

* * *

Фенвуд:

Р Ортинський $10.00; В Бурак $15.00; По $5.00: П Денисюк, Й. Бурак, Й Слюсарчук, П Сідлович, А. Тимків, пані Пилат, Н Савчин. М. Костишин 1.00.

* * *

Гомфілд:

В. Денисевич $10.00; М. Теслюк $10.00.

ВИНИПЕГ, МАН.

При церкві св Николая в Винипег був зорганізований відділ Ліги Українських Католицьких Жінок Канади.

На сі сходини зійшлися молоді пані котрі є членами сеї парохії, і з цікавістю слухали як їм Отець Йосиф Сеньків вичислював, яке широке поле до праці чекає всіх католицьких жінок.

Пані М. Симочук, заступниця голови Домініяльного Заряду Ліги, привитала сей новий відділ, і пояснила ширші плани акції католицьких жінок, спеціяльно звернені до Конгресу Укр Кат. Канади.

Слідуючі пані були вибрані до заряду Ліги Укр Кат. Жінок при церкві св Николая.

Голова пані Ольга Мюзик
Заст Гол Ф Становська
Рек. Секр.- панна Евгенія Калузницька
Фін. Секр пані Ів. Садома
Касієрка пані Мар. Рибчук
Контрольорки пані А. Назар, панна Емілія Білинська, пані Евгенія Ничак.

Комітет гостинний пані Е Ласик, А Кризновська, А Джексон, А Пендлвол.

СТ. НОРБЕРТ, МАН.
Похорон бл. п. Параскевії Масник

В Ст. Норберт (Говден), місцевости, що лежить 16 миль на полудне від Винипег, упокоїлася дня 7 травня с.р Параскевія Масник. Покійна мала 81 років. Похорон відбувся 9 травня. Св. Сл. Божу, похоронні відправи й проповідь виголосив о. А Цимбалистий, місцевий парох. На похорон було велике число людей.

Покійна полишила 5 синів, 2 доньки й мужа Петра, що має тепер 83 роки й уходить за першого піонира сеї околиці. До Канади бл п Параскевія прибула 1909, походила з села Вороняки, повіт Золочів, Західна Україна. Осиротила покійна 19 внуків, 19 правнуків і одну праправнуку. Покійна належала до тих щирих та примірних матерей, що виховали свої діти в страсі та любові Божім. Усі її діти по нинішний день вірно держаться своєї Віри та св Церкви.

Підчас похорону в церкві, на заклик о Цимбалистого зібрано на пресфонд БН. $7.70, з чого пан Павло Скалецький пять померлої, зложив 1.00

Усім жертводавцям належиться за жертви щира подяка а покійній сотвори Господи Вічную Память.

Приятель Покійної.

ВИНИПЕГ В ЧЕСТЬ ПАМЯТІ МИТРОП. КИР АНДРЕЯ

Український католицький Винипег віддав належну честь памяті бл п Митрополита Кир Андрея Шептицького в неділю, 8 квітня, 1945. В сей день по всіх церквах міста відбулися поминальні панахиди по бл. п. Митрополиті, а в 2.30 пополудні в найбільшій українській місцевій салі, в Інституті Просвіти, відбулася святочна Академія. Простори салі Інституту Просвіти заповнили по береги вірні на чолі зі своїми оо Парохами. Програма Академії була слідуюча: 1 Боже Великий Хор Парох. св. о. Николая; 2. Вступне Слово: о. Й. Сеньків ЧСВВ, 3 1) Благослови душе моя Хор Парохи св о Николая, 2) Слава Україні Діригент В Тимків, 4 Померкло Сонце України Деклямація, Г Судол, 5 1) Аве Марія, 2) Ой горе тій чайці Терцет, 3) Ой піду я в ліс по дрова Ірина, Анна і Емілія Білоус, 6 1) Вечірний дзвін Хор Парохи св Покрови, 2) Коль славен Діригент Н. Лазечко, Пяно акомп.— І. Лазечко; 7. Владико неба і землі—сольо, Е. Бучко; 8. 1) О Україно Діточий Хор; 2) Стоїть явір над водою Парохи Вел і Ольги, Діригент О. Муший; 9 Реферат о Ігор Шпитковський. ДРУГА часть: 10 1) Возвеселися Хор Парох. Пресв. Евхаристії; 2) Се торжественний день, Діригент М Чевинський, 3) В память вічную; 11 Розрита Могила- Декл Т Шевченка, А Олексюк; 12 1) Аве Марія Бах Скрипкове сольо, 2) Лягро Гандель: А. Бабинчук, пяно акомп Л Смит, 13 Кінцеве Слово Іван Козоріз. Боже Щасти Йому.

СТАРА КАЦАПЩИНА ВІДЖИВАЄ

Або як то автокефальне православія через свою соборність все тягнуло до обрусіння і обмосковлення народу.

Творець і основник автокефалії в Канаді, пан адвокат В Свистун певно довго не дасть спокійно дихати свому православію і навіть коли воно від нього **тепер відмовляється, він** все нагадує йому "чиїх батьків вони діти."

Ось у свому викладі в Торонті пан Свистун пригадує пану М Стечишину, що той самостійник так само думав і думає, як він в справі України.

Для них недоторкаемим табу було слово "соборність". Вони увели його в своє церковне життя перенявши з політичного вислову про єдність всіх українських земель. Перед тим словом все інше мусіло відступити. Навіть правдивість віри, навіть політична суверенність України. Слово "соборність" стало забобонним гаслом, во імя котрого все має скоритися, байдуже кому і в котрий бік.

Вийшло так, що большевики посунулися тепер через воєнні обставини і вдалося якраз їм зібрати разом всі українські землі, про що мріяли російські царі ще від Івана Грозного. Цю теперішну московського видання соборність пан В Свистун приймає за дійсний факт і виходячи з того факту ставить своє політичне твердження ... України дістала все, що могла дістати і тому всі українці повинні бути задоволені, погодитися з обставинами того факту та очевидно стати у щиру співпрацю разом з комуністами.

Цікавим є наведення слів пана М Стечишина в цій справі. Ще 28 січня 1942 р. "Укр Г." так писав. **"Не маємо сумніву,** що якби вже до того прийшло, що українцям лишиться до вибору належати частиною до чесько-польської **федерації,** як сателіта Росії, **або творити одну політичну** цілість з Україною, **як частиною федеративної Росії, то скорше рішаться за тим, аби бути разом при Росії."**

Така то була "холодна калькуляція" пана Стечишина в 1942 році в справі самостійної України, того самого пана редактора, що висміває незалежність Карпатської України в 1939, бо мадяри мали сало і хліб, а на Карпатській Україні люди їли вівсяні ощипки. Для нього, коли справа дійсного здійснення української незалежности виринила на овиді, то вона находила кпини і підсміхи. Натомість кацапська соборність під кормигою Росії, находила признання і заохоту.

Пан Свистун стверджує, що він такої самої думки, як пан Стечишин в справі соборности України.

Значить, лише під московського царя православного як у своїй незалежній державі України, за котру треба ще боротися і терпіти, щоби відбити її від московської кормиги.

Політика дуже реально зорієнтована і безідейна.

В нас вона все називалася коротко "кацапщиною" і нині народ наш розуміється на ній, ... не підє.

Для ... ще один новий доказ про це, що кожде ... своїй праці ... обмосковлення й ... для народу ворожим і шкідливим навіть з політичних оглядів.

Примівки

Як чоловік косить, то каже деркач бер бер! а перепелиця: відполю, відполю! а жінка каже вже мене відколює!

Слово масне, а пироги пісні (як хто не дотримує слова)

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохи св Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

Зачалась складка на ту ціль подорожі; нас чотирох кинули по 35 центів, а один сказав, що немає, щоби котрий йому позичив, то він відробить, або пізніше віддасть, але один не утерпів такого пониження, вихав проти него зо словами як? щоби уже немати при собі 35 центів? Встид і ганьба! А той так тим образився, що якби підстрілений, підскочив вгору, потім метнувся по хаті, допався великого різницького ножа, як шалений прискочив до свого противника (всі ми задеревіли зо страху повидівши такий електричний гів) і несамовито закричав: на тремай ніж! Той зо страху обняв твердо ручку від ножа, бо не зрозумів ще тої команди, не знав, до чого то приходить. Вилякався, збілів зо страху, а тим часом противник, розчіпує собі кожушок і сорочку, хапає свого противника за руку в котрій тримав ніж, і кричить зо всеї сили, і показує свою гортань, на о-о-о-тут пхай ніж! Але давай 35 центів, і бери душу. Сцена тая так блискавично нас заскочила, що ми не могли навіть добре опамататись, щоби перешкодити сцені. Але до якоїсь конклюзії неприйшло, бо ми ніж відобрали, а чоловік мов у февері якийсь час перетрясся і успокоївся, і навіть зачав жартувати. А ми решта зложили 35 центів, і на тім збори закінчились.

Може кому буде здаватись, що той чоловік був такий лукавий, що аж таку жахливу комедію вструґав. О то ні, сто раз ні. Він пізніше на усю церкву дилі потопорував, а як не ставало докінчити, то зо свого подвіря дав матеріял, що мав наготовлений собі на хату.

А тоді на зборах, так на него поділало, бо обидив його такий чоловік, що немав поняття, що то нема.

Запис ґрунту

Не гаючись довго поїхали ти репрезентанти до Винипеґу, пішли до емігранційного уряду, котрий радо принявся поінформувати і як зробити, аби було всьо гаразд.

Були в той час в уряді емігранційним п К Гевик, українець, і німець, що його називали Гарвий. Зробили вони як могли, (чи може як хотіли) витяг з мапи, описали положення, розмір ґрунту, і сказали щоби із тим піти до уряду дарованих земель, щоби вписати до книг ґрунтових, а посідач того ґрунту щоби підписав при свідках, що добровільно зрікається 3 акрів землі, на посідання для громади на ціль цвинтаря і під будову церкви, на що п. І. Долинюк підписався при свідках Н. Кольба і Івана Миколаєва, і також комішінера І. Гендінґера з Гімлі.

Запис ґрунту

Перепис перепровадив комісар земельний, по нації француз, але знав і по українськи, хоч не богато, але вистарчаючо.

По прибуттю делеґата до своїх і по переконанню, що все зроблено як треба, прибуло до організації нас пятьох, ще 5, котрі помагали більше, а потім ще 5, котрі помагали менше.

А яка робота була коло того матеріялу? Бо зачинено нікому не приходило до голови, така вибаглива мрія. А взялись жваво до способу незабутого з Галичини в таким формі. Обтесували колоди на два боки, висаджували до сего урядженя козли, один ставав зверха на колоду, а двох у споді і з стоповою пилою, різали вздовж дошки, в що були сильні морози, то одні грілись коло огню, а другі колопили і так мінялися в тій каторжній роботі. Того рода працю можна числити до найтяжчої, її може зрозуміти тільки той, що тую роботу робив.

А решта людий в лісі тесали дилі, бо то церква збудована з грубих бревен, тесаних на чотири боки, а пізнійше обложена з надвору сайдінком, а з середини сілінком, у стилю форми византійської (навхрест, з великою вежою по середині).

До весни наготовили великих дві кліти дошок, і тілько дилів що мало вистарчити на цілу будову, котра мала розпочатись аж у місяці червні, бо треба було, аби матеріял просох. Тож дили витягнули з ліса на місце до будови і люди розійшлися підготовляти собі поле під город і на барабол.

Огонь і грабіж

В той час зайшла неприємна перемина. Г Долинюк виїхав на довший час з фарми до Тиндал, на якийсь важний интерес, до хати впустив іншого римокатолика по вірі, а той за намовою висше згаданих атеїстів, поїхав до уряду земельного і доказав, що давніший посідач вирікся землі, а він зн. уже робить на тій фармі, і уряд переписав на него тую землю і тих три акри долучив до фарми, значить, додав новому посідачеви, а той зараз виповів, забратися з місця, бо каже: я там хочу робити поле. Не довіряли ми на той визов, і вислали чоловіка, аби дійсно вивідав, чи то правда. А в уряді земельнім заспівали інакшої. Сказали так. Ми роздаемо землю для кольонізації, щоби люди продукували хліб і інше для себе, і на хосен держави, а не для таких, що трималиби землю неплодною.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 180 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти:

Від послідного часу, що Вуйко до Вас говорив, цілий світ святкував велике свято ДЕНЬ ПОБІДИ!

Для кожного малого і великого, це буде день памятний.

Дуже було приємно Вуйкові бачити дітей, сотки ідучих вулицями співаючи, одні в банях тарабанять, другі з прапорами нашими канадійськими, вимахують, а ще інші їдуть на удекорованих троках, возах та возиках.

З високих будинків посипалися кольорові папері, котрі аж покрили вулиці.

Банди орхестри- старших, а теж трубки дітей в один ... почали приграватй. Військо вимуштроване маперує.

Всі радіють — лишають свою роботу- ідуть за тур... людей, що прямує на парляментарну гору, де мають бути промови.

Це вид то з нашої столиці Канади Оттави.

Коли то все Вуйко бачить— думає він про Вас, любі діти, і про тих, що так гарно в сеї довгої війни в Европі помагали як могли. Думає Вуйко і про тих малих дітей, ... їх батьки вже більше до них не вернуться, бо полягли ... полю битви, а вони тепер сироти. Їм треба помочі ... хто їм сю поміч дасть?

... то Вуйкови причувається ... може справді так є. Він ... голоси наших малих українських канадійців, що кажуть—

Я—я—я відложу пару центів— я уладжу гарбатку— я улаштую розігравку— я —я— ми всі впишимося членами до Вуйка Трохима Веселої Родини ... ми всі їм поможемо ми всі будемо носити ту гарну синьо-жовту відзнаку— ми покажемося перед другими дітьми, що ми стоїмо на першому місці!

Ваш Вуйко Трохим

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Наталка Лесько, Судбурі, Онт., 25ц. Наталю, Вуйко дякує Тобі за сю жертву.

З ПРОДАЖІ БН.

З продажі чисел БН прислали:

Михаїл Матвійчина, Винипег, $4.00, і Галя Крук, Винипег $3.00. Любі Діти, може хто з Вас хотівби також продавати БН? Напишіть до Вуйка.

ПРИСЛАЛИ 11 ПЕРЕДПЛАТ

Галя Крук, Винипег, 1 нову і 1 стару передплату

Петро Гнадів, Форт Віліям, Онт., 2 нові передплати

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., 1 передплату відновлену

Михаїл Матвійчина, Винипег, 2 старі а 3 нові передплати

Мартин Іванів, Калаґу, Алта. 1 відновлену передплату

Усім дітям Вуйко дякує за так велике старання над поширенням БН.

ВУЙКО ТРОХИМ У СМИТ ФАЛС, ОНТАРІО

На Великдень, Травня 6-го, Вуйко Трохим відвідав Смит Фалс. Того дня отець П Жан відправив богослуження в англійській католицькій церкві для українських родин, що живуть у сім містечку а нараховується їх коло 15.

На богослуженню було присутних много англійців, для котрих це був перший раз, що чули українську співану Службу Божу. Можна було зауважити богато дітей.

По богослуженню Вуйко разом з отцем Жаном, дяком п Іваном Максимчуком та паном Пітуром гостили в деяких родин.

Вуйко познакомився з трома дуже чемними дітьми з Смит Фалс, а се були Стефка, Маруся та Сталь Пітура, діти Івана Пітури. Вуйко сподіється, що в недовзі почуєм ... них.

ДІТИ НА ПИСАНКУ БІДНИМ ДІТЯМ

Галя Крук, Винипег, Ман $1.00
Наталка Лесько, Судбури 75ц
Наталя Половик і Єлисавета Михальчишин, Портедж Ман зібрали $1.90
Юлия Ковбель, Форест Стейшин, Ман., $1.00

Вуйко дякує усім дітям за ... добре серце

ЗБИРАЛИ ДЛЯ СИРІТОК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Наталка і я дістали від Вас відзнаки. Як ми їх дістали, то ми не могли ними натішитися. Ми Вам своєї потіхи не годні описати, дорогий Вуйку. Ми обі з Наталкою зібрали від наших членів Весела Родина на писанку для сиріток $1.90, а то зложили: Михаїл Стрілець 25ц., Василь Якимів 25ц., Єлисавета Михальчишин 25ц., Марія Гвозд 15ц., Володимир Гвозд 15ц., Наталя Половик 15ц., Анна Галососька 10ц., Павло Лапчук 10ц., Кат Михальчишин 50ц.

Здоровлю Вас сердечно.

Наталя Половик і Елисавета Михальчишин, Портедж ля Прері, Ман.

Від Вуйка: Ви маєте дуже добре серце, бо так дбаєте за бідних. Вуйко Вам дякує за все.

ПОДЯКА СИРОТИНЦЯ СВ. АННИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я хочу знова подякувати усім членам Веселої Родини та і Дорогому Вуйкові Трохимові за те, що знова нам сиротам прислали $5.00 на пасочку. Нам треба великої паски, бо нас є богато, але Сестри і веливкy спечуть. Коли нас все богато так болото, та ми можемось, щоби було гарно.

Тепер зачинаємо вчитись до концерту на "Мамин День." Люблю давати всім мамам концерт. А наші мами будуть з неба дивитись. Я найлпше люблю співати і танцювати. Вже кілька разів сама співала.

Ще раз Вам всім дякую від нас всіх сиріток.

Ангела Верклин,
Айтуна, Саск.

ВИДІВ ВУЙКА ТРОХИМА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Хочу з Вами поділитись радісною вісткою. А це я мав нагоду бачити Вуйка Трохима, коли вони переїздили з Винипегу до Оттави. Я був і мій брат Павло на стації тоді, коли вони переїздили через Форт Віліям, і тоді Вуйко Трохим дали мені з братови відзнаку Веселої Родини, за що Вам, Вуйку, щиро дякуємо. Раджу Вам діти належати до Веселої Родини.

Петро Гнатів,
Форт Віліям, Онт

ЛЮБИТЬ ЇХАТИ КІНЬМИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас. Я маю 10 років, я є в четвертій класі англійській, а по українськи учуся вдома. Я люблю читати ті листи, що є в Діточій Сторінці. Я люблю їхати кіньми і також трактором. Я вже робив трактором на поли. Я хочу бути членом Веселої Родини, і на то посилаю 25ц. Поздоровляю Вас щиро, Вуйку Трохиме.

Томий Трач,
Бюкенен, Саск

Від Вуйка: Витає Тебе, Томо, Вуйко як нового члена В Р. Вуйко також любить коні.

КОНТЕСТ НА ЧЕРВЕНЬ

Цього разу помалюйте, добірними красками, обидва образки Мурця і Бурця, що знайдете на цій сторінці. Зашліть помальовані образки разом зі своїм іменем, віком, та точною адресою перед 15-го червня на сю адресу.

Children's Coloring Contest
The Future of the Nation,
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

Learn to Read in Ukrainian. Ask Uncle Tom to send you his FREE booklet "John and Anne on a Farm" IT WILL HELP YOU!

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ТРАВЕНЬ

В Контесті на Травень брали участь 7 дітий. Усі діти прислали богато імен та адрес тих дітий, що вони знають. Всетаки найбільше імен та адрес прислали ті: Юлия Матвійчина, Винипег, Ман., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., Еді Прінгма, Ростерн, Саск., Нетті Когут, Роза, Ман., і Тома Трач, Бюкенен, Саск. Сі всі діти дістали від Вуйка гарні нагороди.

Другими контестантами були Михаїл Матвійчина і Надія Пешко. Усім дітям Вуйко дякує за участь в Контесті та оголошує новий контест на червень.

ЛИСТ З СУДБУРИ, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я дуже жалую, що я так довго не писала до Вас, бо день за днем так скоро йде. А тепер я дякую Вам за Ваш портрет, за Куму Феську, та Веселої Родини картку. Ми нині мали Святе Причастіе з цілої рідної школи. Святе Причастя нам давали Отець Сулятицький. Я посилаю 75ц на сироти, а 25ц на Діточу Сторінку.

Наталька Лесько,
Судбури, Онт

Від Вуйка Хто часто приступає до св Причастя, той справді любить Ісуса Христа.

Вуйко знова проголошує нових членів Веселої Родини. І так новими членами стали:

ч 73. **Тома Трач,** Бюкенен, **Саск., літ 10, жертва 15ц.**
ч. 74. **Стефанія Побран,** Гефорд, Саск., жертва 15ц
ч 75 **Філюся Побран,** Гефорд, Саск., жертва 15ц
ч 76. **Ольга Шаварська,** Гефорд, Саск., **жертва 15ц.**
ч. 77 **Мирослав Побран,** Гефорд, Саск., жертва 15ц
ч. 78 Морис Іванів, Калаґу, Алта. жертва 15ц
ч 79 **Ромко Іванів,** Калаґу, **Алта., жертва 15ц**

Новим членом та Веселим Добродієм стала

ч 80. **Анна Лужна,** Елфрос, Саск., літ 11, **жертва 25ц.**

Ану, Любі Діти, хто буде слідуючим Членом Веселої Родини? Не забудьте, що всі члени дістають гарні жовто-блакитні відзнаки

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се є мій другий лист. Я дістала Веселої Родини відзнаку і дуже дякую Вам Вуйку. Я попросила свого брата Михаїла, щоби написав до Вас. Посилаю бідним дітям $1.00 на паску. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам всего найкращого.

Юлия Ковбель.
Форест, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист і за жертви. Пиши часто!

ДРУГИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Пишу до Вас другого листа

Я маю 11 років і ходжу до школи, і я є в 5 класі. Нам до церкви 6 миль, а до міста однаково. Нам до школи лишень через дорогу. Я маю стрия в Альберті, котрим є 4 милі до містечка, Вільна. Їх найстаршин син, Стефан, є в армії за морем. Він був чотири рази ранений. Однаково він є здоровий. Мій стрий також мають одну доньку, Анельку, при воздушній силі. Вони мають також дві доньки відданих, а один син й наймолодша донька ще є при них. Посилаю 25ц на Веселу Родину і прошу Вас Вуйку вишліть мені відзнаку. Здоровлю Вас, та остаю з глибокою пошаною

Анна Лужна,
Елфрос, Саск.

Від Вуйка: Пишеш дуже гарно і цікаво. Чи у Вас уже є гарна погода?

БУРЦЬО і МУРЦЬО
АБО ПІМСТА СУСІДА

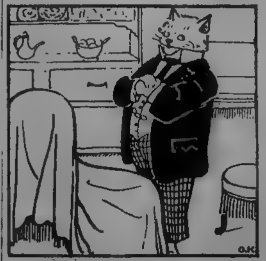

5. —Отсе то буде гарний фотель для Мурця -думає собі в дусі сердитий Бурцьо.

Затямить він собі добре, що то значить "зачіпатися" зі мною.

6. Незабаром увійшов у кімнату пан Мурцьо. Ах, які милі гості закликав пан Бурцьо. Прошу, прошу сідати! Якже там ваше цінне здоровлячко? - Ой недобре! Вертаю від мого лікаря. Він приказав мені виїхати зараз до купелів у Карльсбад. (Далі буде).

ГОЛОСУЙТЕ НА

ОНУФРІЯ М. СВИСТУНА!

ДО ШАНОВНИХ ВИБОРЦІВ "МЕКЕНЗІ" ОКРУГА, САСК.:

Шановні Виборці:

Зближається день домініяльних виборів. В дні 11-го червня, підете до виборчих пулів, щоби вибрати своїми голосами посла до парляменту в Оттаві.

Короткий час до тих виборах, цеї тяжкої весни через непогоди, і спізнення весняних праць, не дасть спромоги мені побачитись, поговорити, й познакомитись з всіми Вами, та обговорити наші спільні політичні й економічні проблеми.

Тому, в отвертій особистій цій відозві, хочу з Вами познакомитися й представитися Вам. Називаюсь Онуфрій М. Свистун!

Я є сином фармара. Мої родичі прибули так як й Ви, з Европи, з Західної України, шукати кращої долі за морем, в Канаді.

Родичі осілися на фармі в околиці Геффорд, Саск., де і я родився. Там скінчив я публичну й вищу школу. Учительський й університетський курс брав у Саскатуні. Через останних звиш 10-літ учителював як принципал в Арран, Саск. гайскул, що є в цьому ж виборчому Мекензі Окрузі, я зістав вибраний кандидатом на посла з Соціял Кредит Партії.

Як фармарський син, і учитель, я є дуже добре обзнакомлений з всіма тутешніми потребами й вимогами виборців.

На просьбу многих Виборців, я згодився кандидувати на посла до Домінії, в тому виборчому окрузі Мекензі, з Партії Сошел Кредиту.

Про Партію Сошел Кредит, Вам всім є відомо, що вона повстала в фармарській провінції в АЛЬБЕРТІ. І ця народня політична Партія Сошел Кредиту, вже ТРИ РАЗИ зістала вибрана в провінції Альберті,—а також іде третий раз до виборів до Домінії. Ця Партія Сошел Кредиту має найкращий рекорд свойого правління і господарства в провінції, що всі це признають, а мешканці Альберти є всі з нього раді й задоволені.

Загальне заінтересовання в Канаді програмою Сошел Кредит Партії зросло до тої міри, що в теперішних домініяльних виборах поставлено кандидатів з Сошел Кредит у провінціях західної і східної Канади.

Партія Сошел Кредиту дала в Саскачевані між іншими виборчими округами, ДВА ВИБОРЧІ ОКРУГИ, для двох кандидатів українського походження, задля великого числа виборців тогож походження в тих виборчих округах. Я маю честь бути одним з тих двох кандидатів!

Запевняю всіх моїх виборців, що колиб Вашими голосами я зістав вибраний на посла, то я доложу всіх моїх зусиль і здібностей, щоби гідно й чесно, з цілковитою посвятою працювати для всіх Вас. Буду заступати й обороняти Ваші життеві, господарські й економічні інтереси у домініяльному парляменті, в сполуці з всіма іншими послами Сошел Кредит Партії.

Тому прошу Вас всіх, Шановні Виборці, о щире попертя мене своїми голосами в день виборів. Заохотіть одні других, щоби шли до голосування Голосуйте на кандидата з Сошел Кредит Партії!

Всі разом ідім в рамя об рамя, вперед! За краще життя, відносини, й будучність в Канаді.

Вам щиро відданий і вдячний,

ОНУФРІЙ СВИСТУН

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

3. Неділя .... Тиндал
[illegible]
[illegible]
17. Неділя .... Елма
24. Н. Сош. Св. Д. .. Босежур (Празник—обід і Пікнік)
25. П. Пр. Тройці: Брокенгед (Празник)

о. [illegible]
[illegible]
Телефон 27 274

[illegible]

Великі листки з церковними [illegible]

Незадового вийде в двох мовах Біблійна Історія Нового Завіта.

REV. A. LUHOVY,
Box 83 Ethelbert, Man.

Нова Книжка!—

КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСІХ

о. Каноніка П. Божика

з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. Спішіть зі замовленнями на адресу: 915 Бойд еве Винипеґ, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим.

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 Jasper Ave., EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЯНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і змініють, а сила опускає — уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Американці, занявши концентраційний табор Бухенвальд, Німеччина, знайшли сю скриню повну слюбних перстенів, що німці [illegible]

Останні Вісти...

25,000 канадійських військ будуть становити частину альянтської армії, що рядить німецькими землями. Канадійці займуть землі коло Гамбурга.

Канадійці дістануть за кождий пайковий купон замість дотеперішних трьох гальонів чотири гальони газоліни. За три місяці в Канаді буде знесене пайкування на газоліну цілком. Компанія Форда в Канаді проголосила, що при кінці сього року будуть могти канадійці купити нові автомобілі. Пайкування на тюби до тайрів зістало знесене. Щодо самих опон до авт (тайрів) то немає ніякого запевнення коли дістануть їх цивильні люди.

Канадійських [illegible] до війни з Японією, добровільно зголосилися 45,000 канадійських жовнірів.

В декотрих місцях Канади й Злучених Держав появилися японські бальони, малого формату, до котрих прочіплені були малі вибухові бомби. Ціллю сих бальонів є викликання лісових вогнів в Канаді й Америці. Правительство Канади остерігає всіх перед сими бальонами й коли хто знайде такий бальон, щоби його не рухав, бо може наступити вибух прикріпленої до нього бомби, та сейчас про знайдення його треба повідомити поліцію.

Величезні американські фортеці безпощадно нищать бомбами столицю Японії, Токіо. Токіо, що є третим містом щодо величини в світі, горить.

о. др. Кушнір, що був присутний від канадійських українців на конференції в Сан Франціско, вернув до Винипеґ.

По цілій Канаді йде завзята передвиборча кампанія, перед домініяльними виборами, що будуть 11 червня. Ще раз пригадуємо, що обовязком кождого українця буде йти до виборів й голосувати на українських небольшевицьких кандидатів.

Преосвященний Кир Нил. Саварин був присутний на закінченню шкільного року учениць Інституту Пресв. Серця Христового й учеників Колеґії св. Йосифа в Йорктон, Саск., в дни 24 травня.

В Англії відбудуться загальні вибори в дні 5 липня. Премієр Чорчил зрезиґнував був з премієрства, бо робітнича партія в Англії, що мала недавно річні збори, висказалася була проти дальшої участи робітничих послів в коаліційнім уряді Англії, що створений був 1940 на час війни. Чорчил на припорученню короля Юрія створив тимчасовий уряд, що буде діяти до виборів.

Вкоротці відбудеться стріча през. Трумена, Чорчила і Сталіна.

Г. Гіммлер, голова німецьких СС. військ, коли зістав арештований, поповнив самовбійство, заживши отруї.

Злучені Держави від початку війни стратили вже поверх 1 міліон людей, забитими, раненими та пропавшими.

УКРАЇНЦІ! ВИБОРЦІ!

ГОЛОСУЙТЕ ЦИМ РАЗОМ НА ПРОГРЕСИВНО-КОНСЕРВАТИВНОГО КАНДИДАТА

Щирий, характерний, розуміє робітничі справи, належить до Юнії, мешкає в сій околиці, і розуміє всі наші проблеми.—

Він обстоює за правом кожної людини до сталої праці, правом зарібку на відповідне удержання своєї родини, правом мати власну хату, правом доступу до вищої науки, правом признания незалежної України!

ГОЛОСУЙТЕ ТАК:

ENGLISH, W.J.	X

W. J. ENGLISH

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 12 (180) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Червня, 1945 Vol. XIII No. 12 (180) YORKTON, SASK June 14, 1945

ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ БУК-А

Домініяльні Збори Братства Українців Католиків Канади будуть в понеділок **дня 2 липня 1945** в Парохіяльній Домівці церкви св. Володимира й Ольги, 115 Мекгрегор стр., у Винипеґу.

Порядок зборів.

(Згідно зі статутом III, 19, Правильником право і обовязок участи в загальних домініяльних зборах БУК-а мають всі члени домініяльного заряду і всі члени поодиноких провінціональних зарядів БУК-а. У всіх наших церквах у Винипеґу в понеділок рано правиться Служби Божі в годині семій і всім учасникам зборів поручається піти на Службу Божу до найблизшої їм себе української католицької церкви у Винипеґу та просити Бога за успіх зборів і нарад).

Година 10 рано— Отворення домініяльним головою.

Короткі привіти від провінціональних голов.

Назначення двох писарів і трох скрутаторів для проведення голосовання.

Вибір комісій: номінаційної і резолюційної.

Прочитання звіту з попередних зборів.

Приняття.

Звіти урядників домініяльного заряду, як слідує:

Голови, заступника, діловодного писаря, скарбового писаря, скарбника, провірників уділення абсолюторії. Звіт пресового рефєрента.

Перерва на обід.

Година друга пополудні:

Внесення нового заряду через номінаційну комісію.

Одобрення одноголосно або додаткові перемини через **голосовання.**

Переняття проводу через новий заряд.

Наради. Пляни праці БУК-а на слідуючих 2 роки, як слідує:

1. Домініяльна інкорпорація.
2. Пляни науки українознавства в наших Інститутах.
3. Пляни науки українознавства в Рідних Школах.
4. Підручники до навчання, їх видання.
5. Стипендії для наших учнів.
6. Кампанія за фондами.
7. Домініяльний організатор.
8. З'їзди БУК-а.
9. Преса і видання бібліотеки БУК-а.
10. Наша суттева участь в Центральнім Інституті Католицької Акції.

Перерва.

Рішення, внесені резолюційною комісією, та їхне принятя.

Закінчення молитвою і гимнами.

ЗА ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-а

Тома Мельничук, ділописар

о. Ст. Семчук, голова

Чотири американські жовніри з 4-ої армії Паттена, приглядаються тілам непохоронених полонених, що знайшли їх по занятті одної німецької кемпи на полудне від Гота, Німеччина.

ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО КОНҐРЕСУ У ВИНИПЕҐУ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ, второк, Третого липня, 1945

Рано, сема година Служби Божі в намірению конґресу по всіх наших церквах у Винипеґу, як слідує: в церкві св. Володимира і Ольги, 115 МекҐрегор стр.,— св. о. Николая, МекҐрегор і Стелла еве, в св. Покрови, 965 Бойд еве. Пр. Евхаристії на Елмвуд, Монтроз і Ват— св. Андрея, Юклид еве. Пр. Родини на Форт Руж і св. Духа на Брукленде при Лоґен еве.

Передполуднем від години 9 до 12 **реєстрація делеґатів і гостий в Роял Ал. готелі.** Кожда складова організація має свою окрему реєстраційну кімнату, реєстрове один долар. Всі делеґати дістануть стяжки з написом свого імени, котрі управнюють на вступ до салі нарад. Гості матимуть окремі стяжки.

Пополудні, година 2.— ОТВОРЕННЯ КОНҐРЕСУ, вибір президії.

І. Виклад - **о. др. Василь Кушнір: Наша плятформа.**

Привіти державних представників.

II. Виклад— **о. Андрей Трух, ЧСВВ: Христіянство і відбудова міжнародного порядку.**

III. Виклад **адвокат Дмитро Якімішак: Пошанування міжнародних трактатів.**

Година шеста **спільна перекуска в чайній Роял готелю** (Кождий замовляє особисто місце, ціна місць $1.00. Ціль перекуски: спільне познакомлення делеґатів і гостий, і товариська ґутірка).

Другий день, СЕРЕДА, 4-го липня, 1945—

Рано в семій Служба Божа по всіх церквах наших у Винипеґу, як першого дня.

Година девята рано до дванайцятої ДИСКУСІЯ на пленумі конґресу в салі нарад Роял готелю, точно після програми, як слідує: Дотеперішна діяльність наших складових організацій, конечність скоординованої праці, потреба централі у Винипеґу. Схема організаційна майбутньої централі завдання організаційні кождої складової організації, перешкоди та трудноші, їх розвязка, пропаґанда, праця в організаційних гуртках, дискусії на теми релігійні, культурні, професійні, ріжні підприняття. Технічна функція централі та її підрядних організацій.

До дискусії треба підготовитися і передумати її в цілости, щоби зміст нарад був успішним.

Перерва на обід.

Година друга пополудні:

І. Виклад — о. Ст. Семчук: Соціяльна структура Канади і доля української іміґрації.

II. Виклад— Володимир Филипович: Рільництво і торговля в організмі економії Канади.

III. Виклад— Тома Мельничук: Проблеми робітництва і індустрії в Канаді.

IV. Виклад— пані Марія Дима: Проблеми жіноцтва.

Перерва на вечеру.

По вечері **КОНЦЕРТ** в місцевим Плейгавзі. Значки вступу можна буде дістати на салі конґресу. В антрактах відчитання надісланих привітів і одна промова, о. А. Трухв, ЧСВВ.

ТРЕТИЙ ДЕНЬ, четвер, 5-го липня, 1945—

Рано сема година Служби Божі по всіх наших церквах у Винипеґу, як першого дня.

Від години 9 до 12 **ДИСКУСІЯ в конґресовій салі, як слідує: Відношення українців католиків Канади до ріжних місцевих і позамісцевих проблем.** Вихідною точкою дискусії стане **вступ про горожанство Вас. Вала.** Зі становища нашого горожанства в Канаді і зі становища місії нашої Церкви, ми занимаємо наше становище до ріжних проблем, приміром: Наші відносини до української проблеми в Европі, до українських і неукраїнських політичних організацій в Канаді, до наших установ, школи, харитативних, читаниць, преси, ітд. Наша суспільність і священичі покликання. Український католицький фонд. Проблеми нашої інтеліґенції, купців.

Ціль цеї дискусії прийти до певних основних заключень і так поступати в нашій діяльности.

Остаточна ціль конґресу:

1) Покликати до життя українську католицьку Централю.

2) Наше Вірую (манифест нашого становища).

3) Молитвою, працею і жертвою зачати нову еру нашого життя в Канаді.

Наш конґрес не є звернений проти нікого. Він сам собою строго позитивний і **конструктивний.**

Перерва на обід.

Пополудні, година друга на салі конґресу.

І. Виклад— **о. Іван Бала, ЧНІ.: Українське Католицьке Юнацтво.**

Кореферат: панна Анастазія Жук

II Виклад— **Осип Прийма: Наші економічні і культурні установи**

Кореферат, Іван Паснак.

РЕЗОЛЮЦІЇ І ПРОГОЛОШЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ІНСТИТУТУ КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ.

Вечір **БЕНКЕТ в Роял готелі.** Значки участи ціною $1.50 мож буде дістати на салі нарад. Підчас бенкету загальний спів і промови визначних гостий.

о. Ігор Шпитковський, писар

о. др. Василь Кушнір, голова

МАНІФЕСТАЦІЯ БУВШИХ ПОЛОНЕНИХ В ПАРИЖІ

Три тисячі бувших военних полонених, що по більшій части були убрані в понищені уніформи, в котрих були пішли до війни в 1940, зробили велику маніфестацію в Парижі і стримали всілякий рух на двох великих площах Парижа. Демонстранти несли таблиці з такими написами: "Три місяці платних вакацій." "Домагаємося гідного одіння і черевик" "Три тисячі франків для кождого за кождий рік неволі." "Прочистити чорну біржу і тих, що доробляються на війні."

ГЕРОЙСТВО КАНАДІЙСЬКИХ ЖОВНІРІВ

З Оттави подали, що підчас боїв в Голяндії, богато канадійських жовнірів відзначилися надзвичайною хоробрістю, за що дістали вони відзначення. Між іменами відзначених находимо такі імена: Ів.Г.Кривик, капраль, з Форт Віліям, Онт., що одержав воєнну медалю і Милтон Л. Недогін, капраль, з Винипеґ, Ман., що також одержав за геройство в бої, медалю.

НА ДОПОМОГУ БРАТАМ

На допомогу українській католицькій церкві в Парижі зложив о. В. Філевич з Кіченер, Онт., $1.00. Всечесному Отцеві належиться за сей дар сердечна подяка. Усі жертви на сю ціль треба слати до Епископської Канцелярії в Винипеґ.

ГОТУЙТЕСЬ НА КОНҐРЕС В ВИНИПЕҐ -- 3, 4, 5 ЛИПНЯ

Звіт Про Росію

Так називається книжка, яку написав Вилям Л. Гвайт, який був членом делегації, що в осені 1944 року їздила до Росії перевідати як там використовують тую матеріяльну поміч із Америки (ленд-ліз) та якої помочі ще буде потрібно. Самий Гвайт є популярний письменник та редактор "Емпорія Ґазет" впливового демократичного органу. Делегація була під проводом Е. Джансона, який є головою американської торговельної палати, цебто організації бизнесменів. Решту делегації становили люди, які користуються не меншим довірям як Гвайт.

Книжка цікава та займаюча тим, що дає в числах порівнання висоти зарібку робітника із тим що цей робітник може купити за свій заробіток. Цікава вона й тим, що ті із нас, які бачили або хоч чули про положення в Росії перед десятком років, побачуть, що матеріяльне та суспільне положення робітників під російською тоталітарною диктатурою на багато погіршилося. Цікава вона ще й тим, що має багато матеріялу, який посередно торкається положення нашого народу під Росією. Вилям Л. Гвайт це бистроумний американець, який зумів добачити правду пересіваючи маси слів пропаганди російських урядовців, який теж з'умів найти способи, щоби вивідати все, що можливо про положення в Росії помимо того, що делеґація за вісім тижнів свого побуту в Росії була під дуже строгим надзором "Н.К.В.Д." (поліційської охрани) що майже рівнялося арешту.

Гвайт був членом делеґації, яка мала за завдання дати американському народові теж наскільки можливо, точні відомості про внутрішне положення в Росії, щось подібне до звіту, який подавала російська делеґація про положення в Америці. Маючи таке завдання, Гвайт хотів посилати щоденні депеші до Америки. Це йому не вдалося. Зразу його депеші строго цензуровано, а опісля йому таки просто сказали, що він не може писати так як він думає із власних спостережень, хіба тільки передавати те, що появиться в російських ґазетах. Йому заборонено було подавати в депешах скільки заробляють робітники, про ціни поживи одіння, палива, про нужду та голод, про те, що підчас облоги Ленінграду там вигинуло сотки тисяч народу. Гвайт уважав, що як він подасть звіт про дійсний стан в Росії, то це викличе більшу симпатію в американців до росіян і американці дадуть ще більшу поміч. Він не бачив нічого злого в тім, коли дасть знати американцям, що пара жіночих черевик коштує в Росії триста й трийцять три доляри на американські гроші або около вісімнайцять сот російських рублів, що вже три роки нічого не робиться в ткацьких фабриках. Люди ходять в лахміттю. Це далоби світу знати які жертви поносить російський нарід.

Не можна було ніяк споминати, що Литва, Латвія та Естонія були вільними республиками перед тим, як Росія взяла їх в склад своєї імперії. Не можна було нічого подавати про пайкову систему поживи—цебто скільки дозволяється робітникові купити поживи місячно по твердих ці-

Коли Гвайт побачив такий стиск та пізнав, що ціла поїздка була так хитро вложена, що не буде нагоди встрічатися та говорити із звичайними людьми, він тоді заперестав висилати депеші і став потихо збирати відомості, щоби видати їх у формі книжки як вернеться до Америки.

Не менше розчарувався Гвайт і тим, коли довідався, що російська преса нічого ніколи не писала про те, що Америка дала поміч Росії близько на **шість біліонів долярів.** Не тільки що не знали про це звичайні люди, але навіть дрібні урядовці та офіцири. Що більше, то делеґації було дано до зрозуміння, що про це не повинно говорити. Гвайт описує випадок про який йому оповідав один американський кореспондент. Цей кореспондент говорив, що подорожуючи близько фронту, він побачив "джіп" (тип військового самохода) та звернувся до офіцира із запитом чи цей "джіп" є американського чи російського виробу. Офіцир здивовано подивився на нього та відповів, що джіп є російського виробу. Гвайт пізнійше переконався, що Росія таких "джіпів" ніколи не продукувала й зараз не продукує, раз, що не має на те засобів, а по друге, нащо їх виробляти, коли Америка дала вже Росії сорок тисяч таких "джіпів." Попри те Америка дала Росії ще десять тисяч літаків і двіста десять тисяч троків.

Помимо того, що росіяни та заграничні москвофіли сильно реклямували розвиток індустрії в Росії, Гвайт зауважує, що їхня індустрія на початку війни була дуже бідна та незорганізована і якщо Америка не далаби була военного приладдя а британська імпреія поживи то ледви чи Росія змоглаби була провадити війну. Самі росіяни, вояки не злі. Бракувало їм военного приладдя та досвідчених офіцирів. Росія має величезні засоби людської сили. Кожний мущина від шіснайцять до сорок пять років, за вйімком калік, урядовців, та тих, які конче потрібні в індустрії, були покликані до армії. Беруть до армії навіть і тих, що були ранені по кілька разів. Маючи таку масу народу та технічне приладдя із Америки, Росії вдалося не тільки вигнати ворога із своєї території, але й завоювати ще значну частину Східної Европи від Гітлера.

Російська армія має добру поживу та не зле одіта. Урядовці та інші члени партиї теж мають всего подостатком включаючи шампанське вино. Робітники є поділені на кляси; першу клясу становлять ті, що працюють у военній індустрії. Другу клясу становлять ті, які працюють по другорядних підприємствах. Третю клясу становлять робітники й селяни, яких за політичні провини заслано на примусові, каторжні роботи. Гвайт подає, що таких каторжників буде десь між пятнайцять до шіснайцять мільйонів або близько десять відсотків населення всієї російської імперії.

Робітник першої категорії дістає тисячу рублів місячно або вісімдесять долярів на американські гроші. Із цего він має заплатити рент, різні вкладки, дати на бонди та втримати сімю. На поживу йому дається місячний пайок або позволення купити двайцять шість долярів вартості поживи на місяць по твердих цінах. Це дасть йому кожного дня 16 унцій хліба, фунт мяса, кварту молока, унцію масла та ще деякі дрібні речі. Це ледви вистачить одній особі. На будьяку родину цього зовсім замало. Робітник тоді мусить купляти решту поживи на "вільному ринку." Хоч ці "ринки" є державні, то ціни у них страшенно високі. Ковбаса $13.20 за фунт, яйця $13.20 дозин, мід $16.00 фунт, баранина $11.24 фунт, хліб $5.57 фунтовий бохонець, картопля $1.05 фунт, молоко $2.65 кварта, солонина $24.00 фунт, сметана $16.00 кварта.

Друга кляса робітників дістає около $70.00 місячної платні і має дозвіл на $22.00 місячної пайки.

Третя кляса цебто каторжники не мають жадної місячної платні ані пайку. Їх засилається на Сибір або у північні краї. Мущин береться до праці по копальнях, лісах або на будівлі а женщин береться до фабрик, де вони працюють окремими віддідами та під сильною узброєною сторожею. Робочий день каторжників триває дванайцять годин. Одіті вони в лахміття, пожива дуже погана. У випадку слабости вони не дістають лікарської обслуги. Живуть у землянках без найменших санітарних приборів. Гвайт пише, що в одній копальні на Сибірі, яку відвідала делеґація, працює трийцятьпять тисяч таких каторжників. Мешкали в землянках, у яких була страшенна нечистота. Одного разу поширився тиф так, що протягом одного місяця померло дві тисячі чориста чоловіка.

Богато народу помирає зимою із холоду. Каторга триває пять або десять років. Мало хто видержує каторгу. Коли видержить то випускають на "волю" але дають пашпорт із червоним знаком. Це значить, що такій людині дуже трудно дістати роботу в містах і вона поневолі мусить опять вертати на місце де відбувала каторгу та вже там наййматися до роботи. Попавши на таку чорну лісту, людина вже навіки носить пятно кримінальника.

Гвайт пише про ще одну клясу людей- селян переселенців. Їх теж буде кілька мільйонів. Це люди із України та Білорусі, яких по плину "суспільного інжінірства" переселено до Азії на Узбекістан. Мущин на тяжкі роботи, а їхніх жінок та дочок на колхози. Таке переселення начато було ще перед війною. Як Росія забрала від Польщі Західну Україну, то звідти теж переселено півтора мільйона людей на Казакстан.

Таке переселення велося на величезну скалю. Людей наковано в товарні вагони, які замикано та провваджено до Азії. Часто бувало таке, що коли такі вагони приходили на означене місце то через недбальство забували їх відмикати, а коли вже догадалися відімкнути то находили там половину мерців.

Ось кілька слів із книжки про "суспільне інжінірство" які я переводжу дословно:

"Н.К.В.Д. найбільше переводило такі депортаційні облави пізно почами, коли людність є найпотульніша. Аксіома "суспільного інжінірства" є розлука таких депортованих людей не як діло жорстокости але тому, що мужчини більше здатні до тяжкої праці чим їхні жінки або дочки. Звичайною практикою є висилка мущин до лісів та копалень північного Сибіру а жінок та дітей до колхозів та неготень Казакстану."

Гвайт твердить, що житьовий рівень первоpядного російського робітника був все і зараз є нижчий чим рівень звичайного американця, що був на реліфі. Ось слова Гвайта: "Підчас депресії ми мали в Америці пять мільйонів людий на реліфі цебто на дуже низькому рівні життя. Це тривало кілька років. У Росії, сто вісімдесять мільйонів людий живе ще на нижчому рівні уже через двайцять сім років. Тільки пару мільйонів привилийованих мають трохи лекше життя."

Дальше пише таке:

"Вони пояснювали нам низький рівень життя російського населення вказуючи на технічну відсталість та брак розвитку природних багацтв. Але вони мали двайцять пять років миру і це було досить часу, щоби справити цей брак."

Гвайт не вірить, що російська індустрія зможе колинебудь дігнати американську, навіть колиби Росія могла позбутися сталінської автократії. Коли Америка буде відбудовувати Росію, то вона повинна знати, що й як там робиться. Рівнож населення Росії повинно знати яку поміч дає їм Америка.

"Ми тут повинні знати що ми помагаємо будувати" пише Гвайт. "Російська Комуністична партія заняла автократичне становище передане із середновіччя від Джінгіс-Хана. Можна смило сказати, що спадщина партиї ділиться на дві половині Маркса й Джінгіс-Хана. Підчас революції 1917 Росія не була готова до ліберальної демократії. Завдяки правлінню Сталінового залізного пястука, яким здушено свободу думки, Росія зараз ще менше приготована до демократиї чим попередно **помимо всяких їхніх паперових конституцій."**

Ця монгольська психольогічна спадщина в москалів була витворенія в Росії атмосфери загального страху й недовіря. Навіть перед війною по усіх фабриках Росії були узброєні вартові. На туристів дивилися як на шпіонів. Від коли зачалася війна то кореспонденти та диплломати живуть під дуже строгим доглядом майже так як в арешті. Гвайт підкреслює цей факт для порівнання із тим, що Росія зараз має 1500 членів своєї торговельної місії в Америці, які користуються повною свободою та яким Америка довіряє як союзникам.

Про те славне "голосування" населення Західної України за прилученням до Росії, Гвайт пише, що не був славнал демократією. Відбувалося воно в такий спосіб: російська армія окупує територію за армією посилає Москва велике число "політичних робітників" специяльно вишколених для такої роботи, троха пізніше зачинають переводити "суспільне інжінірство" —цебто виловлювати та депортувати до Азії увесь передовиший елемент за вийімком москофілів. Коли вже зроблять таку чистку та підготовлять грунт то аж тоді проголосять "голосування." Звичайно голосування буде тайне але кажеться усім, щоби "голосували отверто" і тим "задемонстрували свою солідарність із союзом."

Поміж населенням пускається чутки, що хто буде тайно голосувати того буде підозрівати ся як противника. Населення так затуркане та залякане депортаціями не має іншого виходу як голосувати за "злукою." Хто не хоче голосувати тому грозять карою. Після голосування бальоти підраховують самі комуністи отже хто зна як їх там рахується. Військо та всі зайшлі посіпаки, що находяться на територіі теж мають право голосу та, мабуть, "найголосніше голосують.

Пишучи цю статтю я не мав на думці подавати повний огляд книжки ані вибирати цікавіщі уступи. Подаючи цих кілька уступів я тільки хотів вказати який матеріял міститься в книжці. Ціла книжка дуже займаюча. Уступи про "вибори до совітів", про "робітничі юнії," про релігію є настільки цікаві та повчаючі як уступи про проституцію, страйки, дітей, та "свободу преси."

Книжка Гвайта ще раз підтверджує, що Росія як була іззa царів так і зараз є тюрмою народів. Росія є імперіялістичною державою про яку мріяв цар Петро Великий, що зараз є символом російських імперіялістичних зазіхань. Сталін став гідним наслідником Петра.

Звичайна річ, що проти цеї книжки буде богато скиглінья, не тільки від тутешніх москофілів, але й теж від самих росіян. Ще заки книжка була видана, російська преса протестувала проти неї. Гвайт дуже чемно вказав москалям, що на американському континенті існує свобода слова і кожний може говорити або писати правду, хоч вона можливо декого в очі коле. Ця свобода слова дає право навіть і москофілам вести пропаганду в користь чужого уряду та тоталітарної системи чужої нам держави та тимсамим підкопувати фундамент демократії, яка забезпечує їм та всьому населенню свобідне життя.

ІВАН ГЛАДУН,
Винипеґ, Ман

Аліянти, по занятті концентраційного табору в Бухенвальд, Німеччина, пригнали німецьке цивільне населення до сього табору, щоби наочно переконалися про сі звірства, що гітлерівці допускалися їх над полоненими.

КАРНАВАЛ і КОНТЕСТ
Парохії св. Покрови у Винипеґу

Подібно як минулими літами на виплачення довгу церковного, так тепер знова на будову нової школи і авдиторії для парохії, наші добрі панночки, а іменно— панна Ольга Головчук, панна Ганя Баран, панна Розалія Беляк і панна Ольга Журба взяли на себе труд і обовязок перевести успішно **контест і карнавал, котрий відбудеться в парохіяльнім домі, 965 Бойд еве. в понеділок третого вересня, 1945, на День Праці.**

Панна Ольга Головчук це загально звісна наша молода мистецька сила, що кождої суботи вечером виступає з програмою прегарних народних пісень і грою на акордіоні з радієвої стації СКРС у Винипеґу. Її гру і пісні оцінюють так свої, як чужі, вона часто виїзджає на запрошення до ріжних місцевостий, щоби там занести розраду своими піснями, з ріжних нагод її запрошують військові власти до лічниць, до таборів, національні організації з нагоди двигів чи зіздів, парохи тішаться її помочею в ріжних підприняттях і за це її всі люблять та шанують так її, як її родичів, котрі виховали таку [illegible] виховання. Вона [illegible] пристуває до [illegible] в чистім серці [illegible] Христос, що дає її силу [illegible] правдивої радости і потіхи для других.

Панна Ганя Баран є не лише діяльною членкинею в організації Дітий Марії, є тим зарядi і коли треба підприняти чи виконати працю, вона одна з перших, але часто виступає на наших сценах у Винипеґу і околиці з прегарними деклямаціями. Коли бачите її в чудовім народнім строю, як перенята словами з особливим чуттям і зрозумінням віддає навіть найтрудніші твори мистців слова, а все тільки позитивні, творчі і будуючі заклики, з гарною милозвучною українською вимовою, то ви бачите силу нашого народу в цім великім місті, що у своїм молодім поколінню береже найкращі традиції непоборну силу розросту та краси. Родичі панни Гані мають крамницю споживчих товарів і обслугують велике число наших парохіян.

Панна Розалія Беляк усе брала чинну участь так в строго релігійнім життю внутрішнім, як в праці при парохії— чи це було в Рідній Школі, чи в Дітий Марії, чи тепер в Клюбі Молоді. Її мама виконала вже чимало незаступимої праці для церкви, мозольної і часто може навіть як слід неоціненої — вона є одною з тих апостолів нашого печатаного слова, що на першім фронті католицької акції за рідну пресу розпродує кождочасно 75 примірників нашої БНації та ріжних інших добрих видань і тим помагає успішно ширити царство Боже в душах та його закріпляти добрим словом. Розалія у всім поступає слідами своєї мами, так само як брати, що є діяльними членами нашої парохії в найкращім того слова значінню.

Панна Ольга Журба є одною з найкращих дівчат околиці і своєї мами, чиста серцем як сльоза і добра, ревна, релігійна дівчина наскрізь. Її мама виконала вже чимало праці для церкви і є одним з тих ревних апостолів поширення доброго друкованого слова, як також чинна в заряді товариств при парохії, а найбільше ревна своїм власним примірoм, молячись перед кивотом кождого дня підчас святої Служби Божої за себе і своїх добрих дітий, з котрих хлопці нині далеко від дому, за морем, в рядах нашої армії. Ольга у всім дорівнює наслідує маму, тому взяла на себе завдання в контесті, хоча [illegible] трудне і вимагає праці.

Всі ці наші молоді панночки або ходять до школи, або працюють і не думайте, що вони не мають іншого заняття і тому взяли на себе обовязок контесту. Вони мають свої заняття і то часто навіть дуже вичерпуючі, але вони доброї волі, щирого серця і шляхотних поривів тому не відмовили проханням свого отця пароха і взялися за працю, щоби помогти парохії збудувати велику і гарну, муровану школу при церкві, в котрій одночасно буде авдиторія. Вони працюють для всіх, з найкращих поривів своїх молодих сердець, з любови Бога і свого українського народу від нас тепер належить дати їм повну підтримку і помочі для успішного переведення контесту. Котра з них стане королевою, котрі будуть князівнами це побачимо і почуємо на третого вересня. А тепер нагода до праці, до суперництва в найкращім для найкращого!

Книжка значків ціла коштує одного доляра, один значок десять центів, три за 25ц. Хто має три значки, буде мати вільний вступ на карнавал і забаву, з тої нагоди при добірній музиці в дні третого вересня, а окремо ще братиме участь в розіграванці цінних і гарних річий. Буде розіграно в той день три річи: дуже гарний золотий гварантований ручний годинник (бюлова) для мужчини або для женщини, відповідно до того, хто буде щасливий його дістати. Дальше срібне столове начиння Виліяма А. Роджерса і туалетний збір синього або рожевого виробу, що складається з зеркала, гребіня і щітки до волосся, все на відповідній до того підставці!

Панночки, що беруть тепер участь в контесті, дістануть в той день свої окремі надгороди за свій труд і працю.

Всі будуть задоволені, всі будуть веселі. Поможіть тепер збільшити той успіх своїм трудом і помочею, а буде й Ваша цеголка в будові нової школи…

За всіми даними чи значками і книжками писати на адрес 915 Бойд еве., Винипеґ, Ман.

ВІВТАРНІ ДРУЖИНИ ХЛОПЦІВ ЗМАГАЮТЬСЯ

В неділю, 3 червня, 1945, вівтарні дружини хлопців усіх парохій в Винипеґ, почали між собою змагання в софтбал. Сими змаганнями хлопці живо перенялися та ними дуже цікавляться. В неділю, 3 червня, грали між собою хлопці з церкви св. Андрея і Пресвятої Родини в Форт Руж та хлопці св. Николая церкви та св. Покрови. Виграли перші змагання хлопці з Форт Руж і св. о. Николая. Найкраща з дружин, при кінці змагань, дістане гарний мандруючий пугар на 1945 рік.

ПРЕСФОНД БН.

З хрестин в панства І. І. Байдин в Сматс, Саск. Василь Щербань зібрав $3.36.

Пані Євка Романік, Торонто, Онт. $1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

Братня могила… Тіла полонених, що погинули в концентраційному таборі в Нордгавзен, Німеччина, спочивають в братній-спільній мо-гилі. Хоронять їх цивільні німці під сторожею американських жовнірів.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., ТРАВЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
С. Гресько 1.; о. Григорійчук 1., п-а Скалецька 1	3.00	
Др. Дима 3., оо. Василіяни 2.; Ген. Шпиталь 5…	10.00	
П-а Обарщик 2.; В. Стасишин 2 оо.ЧНІ. кр. 14.05	18.05	
М. Гриневич 3., А. Завадська 1., М. Назар 1. ….	5.00	
Друк БН ч. 9		204.00
Розсилка		10.00
540 куверт		5.40
1,000 листів		5.10
1,000 куверт		4.59
600 інших куверт		6.12
Оплата пакунків		1.87
Змінне чека		.15
Від. УКЮ Гефорд 3., Т. Весела 1., А. Федірко 1.	5.00	
М. Федюк 1., М. Вавринюк 1., Ів. Горчинський 1.	3.00	
о. Ст .Семчук з спрод. 3.75, пані К: Яворська 4.00	7.75	
М. Покляс 1., В. Воробій 1., Я. Опульський 1.00 ..	3.00	
П. Береза 1., М. Леонтович 2., П. Мороз 1 00 ….	4.00	
о. Н. Кушнірик 10.15, Антін Цюпик 2.00 ……..	12.15	
Ів. Козяк 3., Ів. Новосад 2., М. Н. Явний 2 ….	7.00	
Гр. Байрак 1., пані М. Олексевич 2., Ів. Новосад 7	10.00	
О. Прийма прод. 2., пер. 3., О. Свистун 2. ……	7.00	
Ю. Гук з в. ч. 34 в Ріджайні 8., Г.М. Стадничук 1.	9.00	
о. П. Каменецький 15., за 15 ч. і 5-річну пер. 5. ..	20.00	
пані Гукало 1., В. Каракоцюк 2., о. Коримило 10.	13.00	
Д. Гладун 1., о. Жарський 1., оо. Редемптор. 14.	16.00	
Ів. Потурнак 1., о. Курило 1., Б. Л. Корчинський 1	3.00	
о. Ст. Семчук 3.75, К. Гірна 1.50, Дм. Любій 1 ..	6.25	
Іван Новосад 2., хрестини в І.І. Байдів, Сматс 3.36	5.36	
Пані К. Яворська, Сиротам		4.00
Друк БН ч. 10-те 1945		91.90
540 куверт		5.40
Розсилка		7.50
Почтові значки		1.36
Разом	$167.56	347.29

Дмитро Кобринський, управитель

ІСТОРІЯ 115 УКРАЇНСЬКИХ НЕВІЛЬНИЦЬ

Одну з безчисленних трагедій, пережитих сотнями тисяч, може кількома міліонами, українських людей, вивезених насильно з рідної землі на примусові роботи до Німеччини, розкрила ню-йорська ґазета "Геральд Трибюн." В числі з 8-го грудня цього щоденника поміщений опис припадкової стрічі кореспондентки з групою 116 українських невільниць у французькому місті Страсбурґ.

"Ми натрапили припадково на цей випадок світової війни, розповідає С. Тамара.— "Пресовий фотограф підвіз автомобілем двох гарних дівчат, що блукали на дорозі. Одно, що він міг зрозуміти, було те, що вони походили з СССР., тому він просив розслідити цю справу.

Ми найшли їх в бараках біля залізничої стації. Коли я промовив до них по руськи, вони мене зрозуміли і заговорили по українськи. Їх лиця заясніли; нарешті вони могли розповісти про свої турботи.

"В бараках було 102 дівчат, в віці від 18 років до 25, і 13 хлопців. Всі були українці. Коли німці зайняли Україну в 1941 році, вони забирали до Німеччини всіх мужчин від 16 до 60 року і всі молоді жінки, так сказали нам дівчата. Українців везли в замкнених товарових вагонах. Хто не хотів іти, тих застріляли; їх хати були спалені.

"Цих українців тримали в робітничім таборі біля Інгольштадт, в Німеччині, через два роки. Працювали в фабриці від 6-ої зранку до 6-ої вечером. Їхній харч складався з картоплі, капусти і брукви. Вони не мали теплої одежі і часами ходили на роботу босі. Пізніше їх забрали до Альзації до виладування потягів.

"Підчас моеї розмови з дівчатами, прийшла їх комендантка. Це була 21-літня Нуся Шевченко, дочка вчителя з Винниці, білява, гарна дівчина, хоч очевидячки виголоджена. Того дня з ранку вона зробила шість миль дороги до котроїсь з французьких установ, щоб дістати харч для свого табору.

"Відколи німці відійшли, два тижні тому, табор істнував завдяки припадковим запасам, найденим в покиненім польськім таборі,— сказала нам Нуся. Але ці запаси доходили до кінця й українці стояли під загрозою голоду. Тому ця дівчина була знеохочена й вичерпана."

Американський старшина, що керував цивільними справами в Страсбурґу, післав за дві години каміон американської армії, який привіз до табору поживу.

"Не зважаючи на всі жахливі переживання, дівчата виглядали чисто й порядно. Вони казали, що альзатські французи були дуже ввічливі для них, давали їм одіж і харч, щоб доповнити скупий німецький придїл, також передавали їм вістки про наступ аліянтських військ. Деякі дівчата мали вістки про своїх рідних, інші не мали їх.

Теодор Пецель, Небраска, мав такий сильний голос, що коли він кричав, то його крик можна було чути на три милі.

Марія Тереса, австрійська цісарева, була мамою 16 дітий, з котрих двоє стали королями а 3 королевами.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Ст. Семчук

Плян Науки Українознавства в Наших Інститутах

(Стаття дискусійна— докінчення)

Література даного народу це зеркало його духової культури і поступу, жерело нових ідей і відзеркалення всього життя народу, його надій, осягів та мрій, що задумує здійснити. Твори великих письменників більше натхнули умів, як найбільші війни і спричинили більше відкрить, як калькуляції при технічним столі.

Для народу поневоленого загарбливими сусідами література ділає окремо і є незаступимим вістуном визволення, вона рухає найширші маси народу та активізує загал. Тому кожда держава, що боїться за свій стан посідання неправно набутий, утримує цензуру і цензорів, цілі штаби їх, щоби прикрувати вільне слово і вільну думку в творах. Мабуть найбільший штаб цензорів мають тому комуністи в своїх совітах, а полякам в недавній Польщі також не бракувало цензорів, від котрих почерку українські твори і часописі часто світили білими плямами.

Одними з коротких а добрих підручників українського письменства є Начерк Богдана Лепкого, а далі цілий ряд підручників, як Бараінського, Застирця, Грушевського і один з найкращих досі і найповніших Сергія Єфремова. Автор цих стрічок також має власний уклад підручника українського письменства в рукописі, що обіймає простір від найдавніших часів до початків цеї війни і котрий ще жде свого мецената, щоби появитися друком.

* * *

В науці українознавства незаступими є **спів, музика і хоровід (танець).** Ці три чинники культури може навіть більше ділають, як всі інші, скорше доступні і більше промовляють до серця. Кождий з наших Інститутів **мусить таки мати доброго управителя хору, що рівночасно буде вчити української музики і танків.** Учні мають нагоду слухати всяких інших світових композиторів, в наших заведеннях треба плекати музику творів рідних мистців, котра в нічім не уступає чужим, є безгранично настроєва і часто глибоко меляхолійна, так як степи України і доля народу. Тут треба звернути бачну увагу, щоби не користувати всякими московськими взірцями, котрі є тільки часто балаганом музичним і носять виразні признаки азійських впливів.

Для молодої світської людини до цілости образования танці є не лишень потрібні, але конечні, якщо вона має колись вміти знайтися в товаристві і не соромитись за брак інтересовности.

В обсяг додаткових годин, значить таких, що не є конечні для науки українознавства, але хосенні— можуть входити навчання таких предметів, як **різьба, малярство для хлопців, а для дівчат шитво, вишивання, мережання, писанки і варення.**

Кождий нарід має тут свої питоменности, має їх також український нарід. Вони відмічують нас від других народів світа найкращими надбаннями, котрі входять в скарбницю вселюдської культури і котрі добре є знати.

* * *

Ціле взагалі виховання має бути перенятe пошануванням народних і релігійних **звичаїв і передань.**

Тому священик повинен приходити зі свяченою водою до наших інститутів по Йордані і всі питомці, хлопці і дівчата повинні на той час бути присутними та ожидати священика. Всі вони повинні також брати в цім торжестві живу участь, коли священик окроплює кімнати свяченою водою, співати "Явился еси" та іти перед ним зі свічами та свяченою водою, не забуваючи також поцілувати святого хреста.

Подібно по Великодні треба для них устроїти спільне свячене в Інституті, на котрім повинні бути присутні не лишень питомці, але також особливо запрошені гості з міста і дуже дбайливо підібрані промовці, з котрих два повинні бути від Інституту.

Треба строго заховувати пости наші після уставу.

Коли на цвинтарі є спільні поминки, як це буває в часі Зелених Свят, питомці Інституту повинні взяти в них участь.

Я не згадую нарочно про це, що вони повинні, коли лишень це можливо, щоденно брати участь в Службі Божій, яка правиться в каплиці Інституту, і як найчастійше приступати до найсв. Тайн, бо це само собою розуміється.

* * *

Я бувби рад, колиб відізвалися другі в цій справі і ми могли прийти до позитивного заключення під тим оглядом. Тоді можнаб такий плян предложити до затвердження нашим духовним властям і раз затверджений плян мігби стати пробним на який рік-два, а колиб оказався практичним і успішним та влучним, тоді справивши, що треба, можнаб його затвердити настало і згідно виховувати ряди поколінь після нього на Божу славу і добро нашого народу в Канаді.

ТИПОВЕ ЗМІНОВІХОВСТВО

Деякі одиниці з українського національного табору в Канаді стали прилюдно міняти віхи наставлення щодо свого політичного вірую і навіть взивають загал, щоби за їх взором став себе "перевірювати" і погодився на оманну думку, начеб то Україна справді була вільною державою.

Чого то не можна доказати діялектикою, а ще до того адвокатові?!

Нема такої справи на світі, котру не можнаби перебілити чи роздискутувати, так що навіть з самих очевидних понять остануть огризки, тяжкі до зрозуміння. Пан адвокат з Винипегу і творець канадійської православної автокефалії вміє навіть доказати, що державна суверенність то є собі таке маловажне поняття, про котре добре сперечатися новітним теоретикам міжнародного права.

Надії однак і в дійсності для України це справа бути чи не бути. І не така маловажна вона і простенька собі, коли за неї гинули і гинуть найкращі сини кождого народу, що хоче жити вільним життям.

Видно, що останні події завели деяких людий в трагічне прямо непорозуміння.

І тільки тим можна оправдувати це, що на сторінках КФар мера шириться це новітне зміновіховство між українцями в Канаді (тим разом політичне), а навіть проти нашого одного-одніського посла в Отаві оголошується і захвалюється кандидатура комуністичного ставленика.

Для всіх зміновіховців **прийде однак скоро тверезе пробудження** на основі тих самих фактів життя, котрі тепер завернули їм голову і в котрих на жаль вони трагічно нерозуміють. І то пробудження **буде дуже гірке.**

Ми однак сміємо поставити справу отверто і виразно: Коли панегіристи і прославлячі теперішного стану на Україні **дійсно вірять в те, що пишуть**—а ми хочемо розуміти, що саме так воно є і дійсно переконані в ту ними розхвалену українську державність совітів, **то чому не поїхати туди і працювати** в тих обставинах там, замість тільки мріяти тут в Канаді?

Ми віримо, що вони будуть настільки відважними, щоби туди таки поїхати!

З ЛИСТА О. ПЕРРІДОНА

Американська газета "Шлях" [illegible] лист, що його одержано від о. Митрата Перрідона, що є настоятелем української католицької церкви св. Володимира Великого в Парижі, столиці Франції. Всеч. о. Перрідон пише, що велике значіння для нашого народу має церква в Парижі, тож потреба її поставити на репрезентативному степені серед чужинців. На прикрасу сеї церкви та привернення в неї ладу, бо як собі наші читачі пригадують се був старий будинок, що його подаровано було на нашу церкву, о. Перрідон пише що треба ще праці та великих грошевих видатків. Українці в Франції находяться в дуже прикрих матеріяльних обставинах, тому треба конечно їм помочі від братів в Канаді та Америці.

Дальше о. Митрат подає що мимо тяжких матеріяльних труднощів вдалося їм видати два числа "Вістника", органу української католицької Церкви та два числа "Українець в Франції," органу "Обеднання Українських Християнських Робітників у Франції." Як відомо о. Перрідонові, то українські епископи в Галичині лишилися на своїх місцях. У Франції відчувається великий брак українських книжок та часописей. До Франції і Парижа прибули з Німеччини 70,000 українських втікачів, що є дуже виснажені, виголоднілі й крайно бідні і просять о негайних поміч, тому організується в Парижі Український Допомоговий Комітет, щоби помогти тим бідним братам.

Кінчить о. Перрідон свого листа так: "З вірою, що ми знайдемо зрозуміння і всесторонну піддержку в наших заходах для добрих наших братів - ми поручаємося ласкавій памяті."

Як видимо з листа, наші брати в Парижі потребують КОНЕЧНОЇ ПОМОЧІ. Ми, українці в Канаді повинні їм ЗАРАЗ помогти. Свої ласкаві жертви проситься слати на адресу Епископської Канцелярії 235 Скоція Стріт, Винипег, Ман.

ВЕЛИКОДНЕ ЧИСЛО "УКРАЇНЕЦЬ В ФРАНЦІЇ"

Дістали ми знова нове число, великодне, української газети, що виходить в Парижі, столиці Франції, "Українець в Франції." Ся газета є органом "Обеднання Українських Робітників у Франції."

Як і попередно число 1 се число 3, вийшло на чотирох сторінках. На першій стороні є великий та гарний образ, що представляє воскресшого Христа, що благословить українських козаків та вояків, що прийшли Христові поклонитися. Христові слова до козаків та українських вояків звучать: Заграє дзвін воскресний і для вас… Треба на сьому місці признати, що сей образ робить на читача дуже гарне враження.

На третій стороні зі статті "Українцям з французької армії" довідуємося, що до Обеднання приходять листі зі скаргами на погане ставлення окремих осіб французької адміністраційної влади до українців, що були вояками-добровольцями у французькій армії, Чужинецькому Леґіоні, Партизанах ("Резістансі") чи в інших військових формаціях. Обеднання відповідає, що українці не повинні зневірюватися таким поведенням декотрих несовісних одиниць, але вперто домагатися своїх прав. Обеднання звертається до українців, котрим сталася кривда, щоби писали до Обеднання, а воно буде старатися заступити за українцями перед відповідними властями.

Просвіта в Труа (Об) улаштувала 20 травня ц.р. в салі "Ле Ліля" свято в честь Івана Франка.

Лазор Василь, у Франції, пошукує свою сестру, Маркович Анну, з роду Лазор, що проживала в Канаді, в провінції Альта.

На 4 стороні є поданий Порядок Богослужень в церкві св. Володимира Великого в Парижі на Страстний та Світлий Тиждень. Під Порядком є подане, що ті українці, що прийдуть на Воскресення до Парижа, будуть могти спожити свячене у великій залі при церкві. Подано також порядок богослужень української католицької місії у Франції, що дбає про відправи по других містах в Франції для українців католиків.

З колюмни "Українське Життя" довідуємося, що у Львові - Галичина, почалася наука у львівському державному університеті ім. Івана Франка. Почав також у тому місті грати український драматичний театр ім. Марії Заньковецької. Працює також Львівська Фільгармонія (Концертове бюро). —Старий Самбір, місто в Галичині, що мало перед війною поверх 5 тисяч мешканців, зістало цілком знищене. Самбір, місто, знищене, але не дуже тяжко. — У Києві, столиці України, під теперішню пору є вже понад пів міліона людей. Підчас свого перебування, німці знищили дуже важні та цінні документи давної історії України, що були заховані в Історичному Архіві. Поволи зачинають також відбудовувати музеї в Києві, котрі страшно були понищені.

ВІДНОВЛЕНО ВІДДІЛИ УКЮ

Недавно відновлено відділи УКЮ при українських католицьких парохіях в Іст Кілдонен, Ман., і в Гонор, Ман.

ВЕЛИКЕ ДОБРОДІЙСТВО ПЕНІСІЛІНИ

Сер Александер Флемінґ, винахідник чудодійного ліку пенісіліни, недавно у свойому відчиті для англійських докторів в Лондоні сказав, що сей лік може стримати розріст прища якоїбудь недуги в тілі за два дни. Він предсказав, що кождий хто захоруе на біль горла буде міг піти до аптики і там дістане застрик пенісіліни й зараз горло його перестане боліти. Пенісіліна є ідеальним ліком, бо ним не можна ніколи строїтися навіть коли хто його забогато заживби.

ПОБІДА КОНСЕРВАТІВ

В понеділок, 4 червня, відбулися провінціональні вибори в Онтеріо. Виграли великою більшістю, дістали на всіх можливих 90 послів, 66 послів, консервати.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

Безмір Любови Пресвятого Серця Ісуса Христа

Справа нашого спасення це справа перед всім любови, й ця любов йде аж до свойого кінця, обильно до свойого вершка! Так писав св. Павло до Ефесян і так навчала й далі навчає наша Церква.

В однім із своїх премудрих пастирських листів, бувший Папа Лев XIII, пише: "Намірність Божої любови до нас грішників вчинила, що Бог віддався мукам задля нашого спасения!"

От так виразно показується значіння приходу Месії на світ і зрозуміння, що ми повинні мати що до Його діла і науки. Воплочення Сина Божого стремить прямо до нашого визволення з гріха, до слави Христа, що є Первосвященником і Царем відновленого людського роду. А Христова слава є зависима від слави Бога, котрого доброта є надмірна, є цілею всіх сотворінь, й сіє в ділах Спасителя! Але причини, що в Страстях Христових призначують стремління до цих високих цілей, є все таки любов і послух підданий любові. Бо обильність любови Христа Ісуса була чинником Його терпінь, Його натхненням, і мірою Його послуху супроти вічного рішення Небесного Отця.

В Христі Ісусі любов показується мов міра або звязок всіх чеснот, особливо чесноти послуху, що є разом з любовю й первою причиною того, що Ісус віддався на смерть. Бог Отець вічно приказав, а Бог Син послухав й в своїм часі довершив!

1) Бог Отець приказав—

Св. Письмо каже: "Хтож може знати ум Божий, або хтож може поняти то, що хоче Бог?" - Але що до смерти Ісуса маємо певні слова, котрі доказують, яке було хотіння Боже Син Божий дістав **приказ від Отця Свого, щоби** Він терпів за гріхи світа. "Я маю власть давати й відбирати моє життя. Це є заповідь, що мені дано Моїм Отцем" (св. Йоан Х, 18).- Перед смертю, по св. Вечері, Ісус повторяє: "Бо йде князь сього світа, і в мені не має він нічого; та щоби пізнав світ, **що я люблю Вітця, і як заповідав мені Отець, так я роблю"** (Йоан XIV, 30-1).

Цей приказ даний Отцем, є формальний й висловлює обовязок піддання висшій волі. Бо Христос, в цій самій проповіді, порівнює заповіди дані Апостолам, до тих, що Він дістав від Небесного Отця: "Коли заховаєте мої заповіди, перебуватимете в моїй любові; як і Я заховував заповіди мого Вітця і перебуваю в Його любові" (Йоан, XV, 10).

Знаємо ми добре, що заповіди Ісуса Апостолам дані, й через них Церкві, є правдивими правилами, приказами, що приказують християнинові конечно й обовязково ділати або занехати таке або сяке діло, щоби запевнити ті цілі, що Христос бажає. Пророки Старого Завіта також говорили про муки Месії мов про вірне сповнення Божого приказу. "Господь скинув на Нього "гріхи наші!" (Іс. 53, 8).- І св. Павло бачить в сповнених словах пророків одну з наших кріпких причин надії, що до користи нашого Ізбавлення "Він (Бог) що Свого Сина не пощадив, а видав Його за нас усіх, як же з ним і всего нам не подарує?" (Рим 8, 32).

Св. Тома з Аквину вживає троякі слова, коли говорить про три способи якими Отець видав Христа на муки. Коли мова про самого Бога, то він говорить про вічний декрет що приказує муки Христа на висвободження роду людського. "Вподобалось Господеві зломити Його (Месію) муками." (Іс. 53, 19).

Як підчеркує св. Тома, муки Ісуса, зі сторони прямих причин, (злоба мучителів, неморальність природи) є великим злом що не може бути цілею Божої волі; але зі сторони Мученика Ісуса, муки разом з всіми обставинами (любов Христа і.т.) є великим добром. І це добро могло бути великим добром. І це добро могло бути бажане й приказане Богом!

Колиж розходиться про мучителів, то Бог **позволив** що би вони Ісуса замордували після своєї злоби. Бог оставив Сина Свого їм. "Боже мій, Боже мій, чогож Ти мене оставив?" (Матей, 27, 46). Це є таїнство Ізбавлення: тайна морального зла (гріха) й невинності що терпить за справедливість. Це тайна Провидіння Божого, котра провадить вселенною й все мило ділає! Це тайна героїчного послуху: "Його замучили, бо Він самий цего жадав." (Іс. 53, 17). -- Бо коли розходиться о Христі, Отець видає Сина на муки й Йому дарує, через любов і ласку, щиру волю терпіти за нас грішників. І так "Христос понизив Себе, ставши **послушним** аж до смерти, а смерти Хресної!" (Фил. II, 8).

2) Послух Сина Божого:

Послух це моральна чеснота, котрої ціль є воля висшої власти. Слухати тих, що нами провадять це є обовязок, що відповідає Божому ладу, що написаний по цілій вселенній; бо є лад природи й лад ласки. Той отже, хто поступає після послуху розуміє лад. Він рівночасно розуміє, що є правдиве, а неправдиве. Бо той, що є послушний, вживає чесноту супроти других. Він віддає довг, але не може всього віддати бо він є підданий властям, що над ним.

Якже ми годні обіймити всі наші обовязки віддання почести тим, що нам приказують? Все одно послух хоч частно знаходить справедливість. Послух це чеснота, котра є піддана справедливості. Той що не поступає після послуху, согрішає проти справедливости. Є більші чесноти як послух, але між моральними чеснотами, він є найбільший. Через послух другому, чоловік відрікається своєї власної волі. Послух має також звязку з чеснотою релігії, бо він віддає почесть властям. Послух має звязок і з любовю. "Хто говорить Знаю Його, а Його заповідей не заховує, є лжцом і нема в нім правди. Хтож заховує Його слово, справді любов Божа в нім звершилася" (І Йоана, 2, 4).

Христос був дістав від Свого Отця приказ терпіти. Він зробився послушним. Послух Ісуса спонукав до терпіння за гріхи світа. Бо послух і приказ взаїмно себе кличуть.

Але послух Христа був добровільний й свобідний: якщо послух вимагає моральної конечности до сповнення якогось приказу, він і також потребує добровільного прийняття що до сповнення заповіди або приказу. Треба нам знати, що свобода це тільки така автономія особиста. Ця автономія виключує всяку природню або фізичну конечність в волі людини, всяке присилування! Але нема свободи супроти морального правила. Моральне правило є провідником свободи до її звершености. Можемо сказати, що свобода є звершена коли вповні вона піддається заповіді або приказові. Тому ж, хоч страсти й смерть самі в собі противились природній волі Христа Ісуса, Він жадав сповнити свобідно волю Отця Небесного: "Отче мій, коли не може ся чаша минути, щоби я не пив її, хай буде Твоя воля!" (Мат. 26, 42).

Ісус отже терпів за нас через послух і через любов. Заповіди любови супроти Бога й нас грішників, Він сповнив через Свій послух. А заповідь послуху Ісус сповнив до кінця задля любови до Отця, котрий Йому їх передавав: "Сповняти Твою волю, мій Боже, для мене мило!", сказав пророк в Старім Завіті.

Через Свої муки, Свою жертву, і Своє задоситьвчинення, Ісус Христос зробив кінець Старому Завітові, сповнивши всі заповіди цего самого Завіта. Він переніс всі муки, бо Він любив Бога й ближнього: "Він мене любив й віддався за мене," писав св. Павло колись до бувших парохіянів в Галатії. Він сповнив не тільки діло приказане моральними правилами любови, але й також діло церемоніяльних заповідей, що тичилися до слави Божої, передусім до принесення людної жертви, бо ці старі жертви й акти побожности предображували правдиву жертву що Христос приніс Богові коли дався розпяти за нас на хресті. Поступив Ісус і після заповідей еврейської справедливості; бо Він задоситьучинив Богові за гріхи, а ці заповіди тичилися до взаїмних відносин між синами Ізраїля.

Можемо сказати, що в цім потрійнім роді знаходяться всі заповіди Божого ладу, людського ладу, як і ладу природного.

Через Страсти Свої Ісус отже сповнив діло справедливости.

Людська й вільна воля Христа була все в згоді з волею Бога. Він був героїчно послушний, бо первий гріх прийшов на світ через непослух Адама й Еви. Його самопожертва була мила й приємна Богові, бо послух це жертва своєї власно-особистої волі. Отже достойно й праведно було коли жерелом жертви Ісуса був Його примірний послух супроти Бога.

Послух годиться знаменито з побідою через котру Ісус знищив смерть й автора смерти. Вони не може побідити ворога, коли він не є послушним своєму провідникові. Біблія пише що "послушний чоловік множить свої побіди!"

Христос дав нам всім аж до кінця віків примір покірного и широго послуху. Аж до назначеної Богом години смерти Ісуса-Месії, вороги й переслідувачі не були в силі Йому пошкодити. Але коли Бог з неба позволив, то пекольні сили зворушились масово проти Божого Сина, котрому залерлися в тім моменті двері небесної помочі! Ці злобні зусилля булиб марними, якщоб Ісус був хотів їм протистати. Він цего не зробив. Віддався Він мов ягнятко на кривавий заріз. Чиж воля Отця Небесного є в зраді Юди Іскаріота, в злобі еврейських священиків, й в всіх цих превеликих злочинах…? Тут маємо зрозуміти, що сам Бог є на чолі цих мучителів .. що Він приказує темряві й світлові, значить, що Бог чинить всьо після Свого пляну й провидіння, й що, мимохіть всі злобні особи, піддані є ладові Божої мудрості.

Славім нашого Бога, що непощадив Свого Сина. Честь віддаймо й Сину, що був послушний, воплотився й нас від гріха кровю пресвятою відкупив!

О НАЙСВЯТІШЕ СЕРЦЕ ІСУСА, ПОМИЛУЙ НАС!

АРРАН, САСК.

В річницю смерти бл. п. Теодора Войткова

Дня 23 квітня відправлено поминальне богослуження в домі родини Войтків за бл. п. Теодора Войткова.

Бл. п. Теодор Войтків помер 25-го квітня, 1944. Жена його Анна з дітьми найняла богослуження і справила поминальний обід в річницю смерти мужа й батька.

Богослуження відправив Всеч. о. Н. Сірий. На богослуженню й поминальнім обіді були присутні вся рідня, численні приятелі й парохіяни.

Бл. п. Теодор Войтків прожив 77 літ. Походив з села Сапогів, повіт Борщів, Галичина.

До Канади приїхав з родиною 1905 року й поселився зразу в місцевости Стюартбурн, Ман., де прожив до 1912 року. Опісля переселився з Манітоби до Саскачевану й поселився в околиці Арран. Тут на фармі жив до смерти. В Канаді прожив 39 літ.

Оставив жену Анну, 5 дітей, з котрих одна донька ще незамужна. Оставив багато внуків і правнуків. Був добрим членом греко-католицької церкви з усею родиною, й належав до місцевої парохії св. Йоана Хрестителя.

З нагоди поминального богослуження й обіду переведено збірку на пресу. Зібрано $12.00, з того призначено на Будучність Нації $6.00. Збірку перевели Олекса Крочак й Іван Дикун. Жертвували слідуючі:

По 1.00: В. Сафанов. По 50ц: Т. Гусак, Докія Заруцька, І. Заруцький, Н Крочак, В П. Крочак, Анна Войтків, В. Андрусяк. По 35ц.: Д. Кінащук. Н.Н. По 25ц.: Оксана Войтків, Марія Німець, Єрина Гусак, Марія Павлійчук, Й. Кракалович, М. Губич, П. Дикун, Г. Юристий, П. Сухопляв, Д. Бугера, П. В. Дикун, Гр. Голіватий, Ч. Ден, Ів. Дикун, Анна Кінащук, Д. Палешнюк, О. Крочак, М. Кракалович, Христина М. Дикун, Василина Захарій, Єрина Крочак, Анна Нуждяк, Василина Андрусяк, Юлія Федьо, Михайлина Войтків, В Войтків.

Решта меншими датками.

Бл. п. Теодороті Войтковому вічная память.

Приятель

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ЧЕРВЕНЬ, 1945

17	**Н**	**4**	**Неділя Св. Отців**
18	П	5	Сщмч. Доротея
19	В	6	Преп. Висаріона
20	С	7	Сщмч. Теодота
21	Ч	8	Вмч. Теодора Страт
22	П	9	Св. Кирила
23	С	10	С. Зад. сщмч. Тимот.
24	**Н**	**11**	**Сош. св. Духа. † Вар.**
25	**П**	**12**	**Пр. Тройці (Загаль.)**
26	В	13	Мч. Акилини
27	С	14	Прор. Єлисея
28	Ч	15	Прор. Амоса
29	П	16	Тихона
30	С	17	Мч. Мануїла

УСТАВ

17. Неділя Святих Отців Нікейського Собору і Попразденство Вознесения:— Гл. 6, Єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 44, Єв. Ів. з. 56.

21. Апостолів Вартоломея та Варнави з 24 червня переноситься на нині.

23. Задушна Субота:— Заупокійні богослуження. Сл. Б.: Ап. і Єв. дня і за усопших.

24. Сошествіє св. Духа: Всеночне. На кождім богослуженні через цілий тиждень співається Царю Небесний з колінопреклоненням. Сл. Б. По Благословенно Царство співається з колінопреклоненням Царю Небесний Ап. з. 3, Єв. Ів. з. 27. По Отпусті сейчас співається Вечірня з колінопреклонними молитвами.

Загальниця через цілий тиждень.

25. Пресвятої Троиці: Сл. Б. Ап. з. 229 і 197. Єв. Мат. з. 75 і 116.

Підчас Зелених Свят ідемо на цвинтарі та молимося над могилами наших померших родичів, братів, сестер та других рідних. Підчас війни в Европі много наших українських канадійських хлопців, як також дуже много наших братів та сестер в Европі погинули, тож не забудьмо й за їх душі підчас Зелених Свят помолитися та наймити за них парастас.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

СЕМА ЗАПОВІДЬ БОЖА

(Продовження)

Треба звернути чуже добро. Для скупаря це тяжка річ. Нині є богато людей, що лакомляться на чуже добро. Кільки то нині тої несправедливости - а поправи так мало. Від цього, як ми будемо заховувати сю заповідь, богато залежить наше спасення.

Кому звернути чуже добро? Певно, що тому, кого скривдилось, коли він ще жиє. А коли вже не жиє, то його спадкоємцям. Коли й тих немає, тоді віддати на церкву або бідних.

А що звернути?

Насамперід то, що ми набули в несправедливий спосіб, коли маємо ще сю річ; а коли не маємо вже її, треба звернути її вартість. Ми також зобовязані направити кривду, що її ми заподіяли коли вкрали. Коли неможливим звернути всего, що ми вкрали, тоді треба звернути хоча частину Господь Бог від нас не вимагає нічого неможливого. Але все треба старатися звернути о скільки є це можливим, хочаб і пізнійше.

Коли треба звернути?

Якнайскорше, коли тільки будемо могти. Не можна задержувати чужих річей роками. Чим довше ми чуже добро задержуємо, тим більш стаємо винні. В годині смерти се не буде легка річ пригадати собі кому ми що вкрали або винні, тому полагодьмо усі справи відносно наших ближніх зараз й направмо скоро кривди. Памятаймо, що все, що маємо тут на землі—то все лишимо. Чиж варта отже до них так дуже привязуватись?

* * *

СЕМА И ДЕСЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА

Сема Заповідь Божа: НЕ КРАДИ!

Є у нас пословиця: "Людська кривда не гріє." Й слушно, про це знаємо з щоденного життя. Через крадіж, людську кривду, Божий проклін спадає на такого чоловіка й як його самого Бог не покарає, то мститься Бог за сю кривду на потомках того проклятого чоловіка.

А чиж нині по світі мало того гріха? Одні домагаються більш, як їм належиться, інші не платять цього, що повинні. Одні рабують, інші діляться так ніби званим доходом. Є діти, що не виконують волі своїх батьків, задержують гріш на інші цілі, інші знову шахрують при поділі; декотрі ховають знайдені річи, хотяй моглиб знайти властителя; а декотрі не виконують угоди, на котру згодились. Це все є заборонене семою Заповіддю Божою. Коли шкода буде велика, то гріх буде великий що заслугує на вічне проклятття.

Є богато людей проклятих за крадіж. Коли б хто з нас що вкрав, то щоби бути спасенним, то треба то добро звернути. На жаль буває, що люди навіть не думають про звернення. Є люде, що думають, що коли сказали на сповіди о своїй крадіжи, то все є вистарчаючим. Ні. За мало ще висповідатись. Треба звернути, направити кривду. Воно буває, що це часами тяжко, однак нічо не поможе, треба звернути, направити крадіж. Чи воно приємно, чи неприємно, не робить різниц. Через крадіж є більш проклятих, як пераз ми може думаємо. Є люде, що думають, що в богача вже можна вкрасти. Ні. Сема Заповідь Божа каже "Не кради." Не робить різниці крадіж [illegible]. Нераз через крадіж [illegible] ...добро [illegible]

Десята Заповідь Божа:

НЕ ПОЖАДАЙ НІЧОГО ТОГО, ЩО Є БЛИЖНЬОГО ТВОГО!

[illegible]

...ли хтось хоче набути подібне добро в чесний спосіб, то тут немає жадного гріха. Грішить також чоловік, коли бажає знищення добра свого ближнього, щоб його в той спосіб понижити або заняти його посаду. Богато грішить рідня завидна, коли чекає на смерть родичів, чи вуйка чи другої рідні, щоб відтак якнайскорше набути добро. Бідні, нещасливі ті, що так пожадливо чекають, бажають смерти, щоб посісти добро рідні. Колись так ваші діти будуть чекати на вашу смерть и вашої смерти будуть вам бажати.

"Не пожадай добра ближнього."

Даючи сю Заповідь, Господь Бог хотів, щоби ми не завидували ближньому в його добрі. Отже не завидуймо, будьмо вдоволені з того, що Господь Бог нам дав. Коли Господь Бог нас поблагословив, то будьмо вдячні. Коли Господь Бог уважав за відповідне дати нам чи більше [illegible] ...менше, то [illegible] ...треба би [illegible] Йому вдячним. Чи не краще вмерти як бідний Лазар й увійти до неба, як вмерти богачем и бути проклятим. В на землі як сон, все [illegible] Чоловік коли народився принес [illegible] з собою, також [illegible] нічого не возьме [illegible] з собою. Як чоловік прийшов з нічим, так і з нічим відиде. Отже перше шукаймо царства Божого, спасення [illegible] ...Його провидінню [illegible]

[illegible]

(Далі буде)

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(32)

–Тільки народа, тільки війська і надармо. Боже, Боже так коротенько світила нам Воля— виривалися йому пекучі слова. Виглянув знов і глядів вперід себе. У місячному сяйві стелився вид Поділля Великої України. Вискочив з воза, бо не хотів їхати в таку страшну хвилю. Здавалося йому, що всі на нього ззираються, що йому дорікають, що злорічать. Та ледви поступився кілька кроків, як сталися гнути під ним ноги і сів назад на фіру.

-Не дам ради, Бог свідком! Який пожиток з мене, для Тебе, кохана Батьківщино! Я вже каліка.

А другої днини під полудне загули в послідне ворожі гармати і гнали наших недобитків на зустріч большевикам.

* * *

В Новій Ушиці приділено Олексу як підкоманданта до бригадного обозу. Оце назначення приняв він холодно, а радше з болем, вважаючи таке життя повільною смертю. Та хоч з цим фактом погодився, то все таки не переставав мріяти за фронт, за бої. Знав, що так довго не здійсниться його мрія, як довго не прийде до здоровля і не набере сили. Длятого що днини робив на своїй кватирі вправи і носився з невідступним воїм товаришем, крісом. Жовніри з обозу з недовірям приглядалися оцим щоденним його заняттям і сміючись, говорили:

Знаєш Івасю, до нашого старя щось приступає. Щодня у вечір, як усі підуть спати, він бере кріс і зачинає вовати, як на фронті

Кажуть, що він не при своїх— відповідає Івась,- а шкода його.

Навіть і старшини-товариші не могли зрозуміти його поведення, а навіть сторонили від нього. Він це відчував і не накидувався їм. При ріжних нагодах, де мусів додержувати товариства, чувся не свій, або незамітно усувався Раз затягнули його на іменини одного сотенного командаита Серед того, як усі найкраще бавилися, він неспостережено вийшов на двір і вустився на друге село, до свого обозу.

Вже під самим селом побачив якогось підозрілого ні то жовніра, ні то парубка, що через плоти передирався на поле. Стискаючи в руках кріса, більше з цікавости, як з обовязку, кинувся за ним, і дігнав його вже на полі.

—Стій! -крикнув що сили. Підозрілий обернувся і спрямував до нього револьвер. В цююж мить вдарив його Олекса сильно крісом по руці, вибив револьвер і піймавши його обома руками, кинув на землю.

—Ти хто?— спитав дивлячись йому у лице.

—Я з цего села.

—Що за один?

Я [illegible] зуби

Повстанець [illegible] службі?

Підозрілий рушився, намагаючись вирватись

Це тобі не вдасться, добродію Ти підеш зі мною.

Він шарпнувся з цілої сили і вскалив свої зуби у його руку.

Так ти вмієш? засичав Олекса, хватаючи його одною рукою за шию і держав його що сили Ти хіба собака а не повстанець

Саме надійшло кількох чоловіків і з цікавістю цьому приглядалися.

- Люди, ходіть сюди, поможете мені затягнути оцего чоловіка на команду. - Люди приступили і піймавши його, повели за Олексою Олекса привів його на свою кватиру і при цих людях став його випитувати

Ви люди знаєте цего чоловіка? звернувся до людий

Це не наш пташок, відповіли усі три разом Це якийсь заволока, може конокрад

Олекса став перешукувати його кишені, а відтак встромив руку за пазуху Підозрілий пручався що сили, качався по землі і став харчати

—От скотина, як удає... промовив один з людий.

-Це мабуть буде комуніст докинув другий.

Тимчасом Олекса витягнув йому зза плечий брудний, чорний платок.

Злодій! Он гроші' сказали люди випускаючи його з рук. З платка висунувся зімнятий кусень паперу.

[illegible] Пісханий [illegible] ...зубами. Олекса блід [illegible] ...ніц, пробігаючи папір [illegible]

Чортівський зрадник! Бодай ти був на світ не родився!

Що, що? перекидувалися поміж собою чоловіки

Він викрав наші пляни бригади

Викрав пляни? значить, він шпіон, якийсь большевик, сказали усі три

Він наш, галичанин, дявол у людському тілі

Олекса з досади не знав, що з собою робити Усе припускав, але щоб це був галичанин і до того найчорнійший дух своєї армії і своєї Батьківщини, не прийшло йому навіть на гадку Щоб краще впевнитись про це, поступив до нього і спитав

Ти галичанин?

...

З девятої бригади, другого куріння, Мирон Зайчук?

Добув револьвер і скерував йому у грудь.

Ти Мирон Зайчук?

Так, прошепотів, ховаючи голову під себе.

- Ти вкрав це для большевиків?

—Так.

—Ти найбільший зрадник свойого народа, бо в найстрашнійшу народню хвилю, ти готовиш шибеницю для нього. Ти підла худоба. Сплюнув і відвернувся

Йому оттак! сказав один, даючи знак рукою, щоб його повісити.

Ні! Ще [illegible] ...цього зрадника

Олекса витягнув [illegible] ...раз кусом

Ти Федю будеш пильнувати оцего чоловіка щоби не втік А вважай не шпон! [illegible] ...протокол [illegible] На голову навались йому ріжні думки передовсім не міг збагнути що спонукало цего жовніра на так чортівський крок Т[illegible] рукою, якби хотів вишукати розвязку цеї страшної загадки, що хвилі ставав від стола, то знова сідав

Слухай чоловіче, хто намовив тебе на це огидне діло спитав, стаючи напротив нього

...

Радше тобі признайся не зменшить твою вину.

Ніхто

Брешеш! Наш чоловік ніколи сам на щось подібне не зважибся Хтось тебе намовив, або підплатив Правда?

...

- Скажи! Ти знаєш, що тебе жде, а виявиш, то може помилують. Я сам вставлюся за тобою і боронитиму тебе Не скривай

Звязаний обрушився на землі і прошепотів:

Намовив.

- А хто?

—Жид з Бару

—Жид...? А видиш, я сподівався, що ти сам не впавби на цю зраду А не знаєш, як називається?

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Spiritism Unmasked

Spiritism, as we wrote before, pretends to evoke spirits and commune with them, but, in reality, it is often a racket used by imposters looking for easy money.

Spiritists call "medium" a person which enters easily in communication with spirits. A certain man called Bastien, who, as a medium, acquired a lot of celebrity, organized in Vienna, in the month of April 1881, a few seances in the presence of Archduke John, prince Rudolf and other members of the Viennese aristocracy

During these meetings many things occurred which those present could not explain. An invisible hand would give them articles placed on a table, diverse persons would appear, etc, etc....

Prince Rudolf quickly noticed something false in this and, in order to unmask the imposter, invited the spiritist to give a seance in his palace. To refuse would have been to "show one's hand," so Bastien accepted the invitation of the prince.

The latter ordered a hidden trap to be put in the floor of the hall and in the thick of the seance the "spirit" fell into it amidst the laughter of all those present.

Needless to say that Bastien lost his popularity and had to scram out of town. In spite of this some people will never admit that spiritism is but falsity. They will on the contrary, pretend that another spirit—a bad one— played a dirty trick on the "medium!"

This true story happened quite a while ago. Nowadays the spiritists use all the modern necessary equipment and inventions so as to more easily fool those "suckers" who are willing to pay for this racket in which they believe more than in Divine Providence!

Fr Nick

German Atrocities

In spite of the great amount of absolutely reliable evidence describing the atrocities of Nazi concentration camps, we have been unable to grasp the horror in any emotional way. Distance is a barrier to such understanding, but far greater a barrier is the shape of a democratic mind. The traditions, faiths and emotional habits which determine our thinking and feeling are simply not elastic enough for us to realize the tragedy.

The dictionary explains the word "atrocity" as great wickedness or cruelty. Do these few words describe the hell and torture through which thousands of people— human beings not animals— have passed through?

The German people, or shall I say deformed minds, have forced this horror unto others for they believed in destroying all opposition and extending German influence into strategic areas murdering the inhabitants. There are sadists in every land, and once they have the power to satisfy their lust there are no limits to their monstrosities.

In one camp starvation became so desperate that its inmates were reduced to cannibalism. Starving men watched the dying with hunger and, as soon as one was dead, they would cut out his heart, liver and kidneys and devour them.

One of the worst of these earthly hells was the camp. Buchenwald. Here, a scientific laboratory was kept, where various shelves of bottles were filled with various organisms of the human body. In one shelf was a human head which had once belonged to a prisoner, as did all the other human parts displayed. A Czechoslovak scientist related the history of each part because he had known the human beings to which they belonged. Thus these human beings were deliberately used for medical experiments. These unfortunate individuals were reduced to mere skeletons deprived by brutality of every human quality but the power of locomotion. These human skeletons wander through the yards and barracks with idiot eyes, reeking of their own filth. A startling new evidence of horror was revealed at this notorious German concentration camp. Within its walls was installed a noise making machine designed to drown out moans of strangulation victims. Also, there was a conveyer belt to move these bodies to an incinerator. The bodies were stacked like cordwood outside the incinerator. A daily quota of 80 deaths was set, if that figure was not reached each day by starvation or disease, then the doomed victims were taken to this strangulation room to die.

Russian officers were burnt alive and shot if they tried to escape. I wonder which is the easier way to die?

The usual clothing of prisoners was a ragged shirt or cotton jacket beneath which protruded a thigh no thicker than normal wrists. Take a look at your wrists. Can you imagine the fate of gradual starvation? A doom which comes slowly and tortures its victims into insanity?

Hanging appears to have been the regular method of killing at this camp. Some prisoners were operated on at the camp without anaesthetics and in full view of the others. Also a heavy, wooden club, about two feet long was discovered. It was used for knocking out anyone who died slowly. It was stained with blood.

Pictures described things that look like men, women and children, but are so twisted, deformed and brutalized, that our minds cannot consider them human—these people are the future citizens of Europe.

The shocking and terrible lesson of the atrocities is not to be found in the torture nor even in the deaths, but in the moral vacuum of the regimented people of Germany.

— Mary Bodnarchuk.

— LAUGH AND GROW FAT —

Wife: (Back from vacation): "Where did all these empty bottles come from?"

He: "How should I know. I never bought an empty bottle in my life."

* * *

Mrs. John: "Wake up, John! There's a burglar going through your pockets."

Mr. John: "Oh, you just fight it out between yourselves."

* * *

The Advertising Industry

Fellow Members,

What does advertising mean? Advertising as it stands today means not only to give the public advice but it might be termed as a big brother of most forms of illth. It enters largely into the output of super-luxuries, fashions, commercialized recreation and the patent medecine industry. It is an invaluable adjunct in mobilizing a nation for war. It is not an end product. No one consumes advertising directly. It is an intermediary service which points the way to consumption and which enters into the cost of consumption whether the product be soap, lingerie, motor cars or pink pills.

We all read these adverisements in newspapers, magazines, books, pamphlets and now that radio is invented most of the time spent is on advertisements. A rough estimate of the total space in newspapers alone, runs from 60 to 75% in advertisements. Also 80% of all mail matter is advertising material.

The economical pointview of advertising industry viewed from an aeroplane, would be seen to consist of some 600,000 workers—who write copies, canvass for clients, desing layouts, paint pictures, operate engineering campaigns and these are supported by—printers, compositors, paper makers, chemical workers, lumberjacks, railroad men, carpenters, sign and billpost painters, electricians, lithographers, mail clerks and letter carriers, telephone operaters, stenographers, bookkeepers, psychologists and efficiency experts— to name only a few. It keeps the whole 600,000 busy. But advertising would not disappear in a functional society, it would simply shrink to perhaps 10% of its present volume and let the other 540,000 workers go back to productive ocpation

The function of advertising, as we see it, lies in the spreading the truth of news about the coming events, new inventions and new products Advertising such as theatre and concerts advertisements, new books published, a campaign for public hygiene, a safety campaign, six months space for a new synthetic food, for a reliable device for controlling birth, for an alcohol engine that was cheaper than gasoline— would be agreeable and welcomed to the public. National advertising for the education of the consumer, if conducted by some impartial and scientific body, might conceivably provide a great channel for eliminating wastes in consumption. But nine-tenths and more of advertising is largely competitive wrangling as to the relative merits of two undistinguished and often indistinguished compounds.

Take for instance those copywriters who stand equipped to replace the graduate doctors of medecine as the family physicians of today. This new family of physicians enters your home constantly by his words coming from the pages of newspapers, magazines, and mail circulation and also over the radio. With a laboratory in his mind and a medical dictionary in his hands, they are ideally equipped to help the medicine and food manufacturers, and hoodwink and POISON the public. Knowing nothing but willing and able to build anything out of a few borrowed phrases and faked photographs, he can assume with ease the role of family physician or dietician. What an advertiser says may be in a narrow sense true, but he does not tell the whole truth. The advertiser calls it an avoidance of negative appeal. However, such avoidance of negative statements and implications is definitely dangerous to the consumer. To the average advertising agency head or copy-writer, negative statements are crimes that threaten the foundations of our business and advertising world.

In a recent report on family budgets and the cost of living, dwells at some length of the relentless advertising pressure upon the working classes to buy, buy, buy. The very man who preach thrift spend thousands of dollars trying to make poor men miserable if they do not buy things they cannot afford. Roughly the advertiser operates his forcing frailties: shame, cupidity, fear, vanity, curiosity, particularly sexual, superstition and motherly love. They throw the fear of God into the populace with threat of old age, lost vigor, decline in physical freshness and beauty. When a citizen has become possessed of an instrument such as a sewing machine, or typewriter, or motor car, or what not, capable of doing him efficient service for ten years, extraordinary efforts are made by means of advertising to induce him to purchase a new model every year; and changes are made— for better, for worse— in the instrument, to persuade him that it has been improved. Consider the superfluity of goods which this forcing of turnover, this breaking down of "sales resistance" entails. We are deluged with things which we do not wear, which we lose, which go out of style, which disappear anyhow such as fountain pens, jewelry, patent pencils, straw hats, mouth washes, key rings, hair tonics, tooth-pastes— endless jiggers and doodads and contrivances. Here it almost seems the advertiser plays on the essential monkey within us— grabbing for a rose only to pick it to pieces, petal by petal.

Articles of intimate and conspicuous personal use such as cosmetics, jewelry, snappy suits, sheer silk stockings, lend themselves particularly to advertising These things appeal to the youth, as the health and vigor program appeals to the ageing. So the publicity agents of the sovereign remedies throw a scare into the old generation, while the salesman of the proprietory beautifiers work on the aspiration of youth— that eternal youth which feels so pathetically and earnestly that it must keep up with the procession.

One way that the advertiser fools us is by manufacturing containers or so called package goods. In cosmetics and remedies, the ratio will run higher. A vast traffic has been built up— largely through advertising— in selling the package, rather than in selling what it contains. The glitter of a fancy shaving stick holder, the unique shape of tonic bottles, the goldfoil about a cigar, monogrammed cigarette boxes and powder puff containers, all lead the eye away from the underlying product, and fastens it upon the splendor and the glitter of the container. It is also the confident testimony of persons in a position to know that— except for line, shape, color and surface of the containers, and apart from verbal differences in the doctrinal matter which surrounds them—the distinctive character in these various articles of intimate personal use is something very difficult to get at.

We should look now to the "Truth in advertising" movement which has gathered considerable momentum in recent years. This movement has made great strides in eliminating bold-faced lying. It has done no little to discourage the production of notoriously deleterious products. It has tended to improve quality, but we fail to see how it can affect the fundamental economic issues involved. The elimination of certain forms of cheating and chicanery is good from the public standpoint. The intangible, unseen, indeterminate value of the truth movement has already been shown in its general activities There is a sharp discussion between publicity devoted to genuine public education— say that of the Anti-Tuberculosis Association—and puffing your own goods. Why do you puff? Not to educate disinterestedly, but to make money. In the long run you can only be sincere about your balance sheet. The Truth Movements is thus caught in a paradox. The professions have grasped the psychological implications of this paradox clearly enough, and have banned advertising. A good professional man is known by his works, not by his proud words

In conclusion when all is said and done, advertising does give a certain illusion, a certain sence of escape in a machine age. For ourselves as consumers, there are a few things we can do. First if we pay less attention to pretty girls on the magazine covers and to supersalesmen with pants like the Prince of Wales and payed more attention to the technical advice from the Bureau of Standards where skilled chemists, physicists, engineers, research workers spend their time continually and relentlessly upon the relative quality of the goods which we consumers propose to buy. If we let our voices be heard, not once, but often, by our city, country, state and national legislators and our newspaper editors when we think that some or all of the foregoing provisions and changes should be made If we use our own judgments to protect ourselves against the indifference, ignorance, and avarice responsible for the uncontrolled adulteration and misrepresentation of foods, drugs, and cosmetics which lurks a menace to our health that ought no longer be tolerated.

If we do these things it will create a dream world which we will all have cornless feet, smiling faces, shining teeth, schoolgirl complexion, perfect fitting union suits, distinguished collars, wrinkless pants, odorless breaths, regularized bowels, charging motors, punctureless tires, perfect busts, shimmering shanks, selfwashing dishes and happy homes behind which the moon was meant to rise

The real trouble of life isn't that we exist—that's a vulgar error—but it is that we do not really exist and we want to.

— Nick Bielak.

КОМУНІКАТ — МАНІТОБА

В справі Українського Католицького Конґресу до всіх відділів УКЮ в Манітобі і до всіх молодечих членів парохіяльних організацій—

Дня 3, 4 і 5 липня, 1945, в Роял Александер готелі, у Вінніпеґу, відбудеться Конґрес Українців Католиків Канади. В Конґресі візьмуть участь представники парохій і наших чотирьох домініяльних організацій: БУК, УКЖ, З.Б.С.Н. і УКЮ.

Провінціональна Рада ухвалила, що слідуючі мають право прибути на Конґрес:

Ті зорґанізовані відділи УКЮ, котрі заплатили $3.00 вступне і 10 центів за кожду членську вкладку.

Там де ще не істнує відділ УКЮ а бажають взяти участь в Конґресі то прошу як найскорше вдатись до Провінціяльного Заряду.

В Вінніпеґу, Пров. Секретарка буде реєструвати лиш манітобських делеґатів.

Кождий відділ має дати фонди делеґатам, отож час є короткий. Старайтесь, щоби були репрезентанти від кождої парохії. Сподіємось, що може будемо мати спеціяльні Провінціональні наради, або першого дня Конґресу, або при кінці.

Готуйтесь до Вінніпеґу, бо то буде надзвичайна оказія.

В короткім часі ви отримаєте посвідки, котрі мають підписати отці парохи.

Прошу пришліть нам спис делеґатів наперід, і чи маєте яких знакомих в Вінніпеґу, де ви можете перебувати, бо ми мусимо постаратися вам о місце, як ви не маєте де перебувати. — Всі запити і листи пишіть до предсідателя Провінціонального Заряду.

ЗА ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЗАРЯД УКЮ,

І. М. Козоріз,— голова.

Address: J. M. Kozoriz, 180 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

З'ЇЗД УКЮ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

В суботу 26-го травня, Всеч. о. М. Григорійчук, парох Сенді Лейк і околиці, витає урядників, делеґатів і гостей, на басовій стації, в Вінніпеґу. Хоч рано показувалося хмарно, то всі весело вступали на бас і з веселими усмішками і переговорами зачали довгу подорож до Сенді Лейк—179 миль.

Ми стали короткий час в Портедж ля Прері, де Всеч. о. В. Дзюрман, з своїм УКЮ зарядом, приготовили смачний сніданок для всіх. Тут хочемо подякувати о. Парохові і зарядові. Дуже було приємно нам, коли ми довідалися, що що Всеч. о. М. Кривуцький, з нами поїдуть.

Лишаємо Портедж ля Прері і далі скоренько бас іде. Тепер молодь трохи розрухана і починає співати. І які ті пісні чудові. Наша молодь николи ни забуде свою рідну пісню, бо досвід був на цій оказії. Стаємо трохи в Ніпава і там о. парох, з Сенді Лейку, купують всім подорожникам айс крім, води і т.д., в склепі.

Їдемо далі, а на решті стрічаємо гори, Райдінґ Мавнтен. Декотрі з Вінніпеґу николи не мали нагоди подивитися, як гарно виглядає Манітоба. Дійсно ті гори не є великі, бо як вже мав нагоду бачити гори в Західній Канаді. Тут і там бачимо гарні фарми на горах і долинах, а часами і маленькі річки і водопади. Так їдемо і приїхали ми до Мінидоси. Се місто є на долині, бо окружене горами. Ми знов вилізаємо з баса на маленький спацирик по місті.

Лишаємо се місто, бо в короткім часі маємо приїхати до Сенді Лейку. Ми приїхали около 3-ої години пополудни. І тут хочу признати, що п. Іван Процкин і другі урядники витають всіх, а іменно Сенді Лейку і окружних відділів УКЮ.

Зараз відбувся спільний обід і реєстрація делеґатів. Отець парох відчиняють з'їзд молитвою і потім всі зїли смачний обід, бо вони довго очікували страви, бо де котрі не їли аж від дуже ранної пори. Тут належиться всім паням і молодим дівчатам сердечна подяка за такі гарні обіди й прислуги.

По обіді, Всеч. о. В. Слобода, ЧСВВ. отворили пополудневі сесії молитвою. Тут офіціяльно привитав Всеч. о. М. Григорійчук, урядників провінціональної екзекутиви, делеґатів і гостей. Вони також подякували всім, що загостили і приїхали на їх просьбу звеличати сей окружний з'їзд. Делеґати і гості були з далеких околиць— Сенді Лейк, Озерна, Город, Долини, Елфінстон, Рекґем, Окбурн і інші. Також вони бажали, щоб всі відділя в Манітобі були добре зорґанізовані і зеднані в одним солідарнім тілі. Рівночасно прочитали дуже гарний лист від Всеч. о. С. Семчука, голови Дом. Зар. БУК-а, о. М. Оленчука і телеґрама від Товариства Молоді св. Володимира й Ольги, Вінніпеґ.

Тепер бере до перепровадження сесії Іван Процкин, котрий є місто предсідник в околиці Сенді Лейку. Він витає Пров. урядників, делеґатів і гостей, представляє програму і просить першого бесідника, а іменно Івана М. Козоріза, голови УКЮ Манітобі, до слова.

Промова Івана Козоріза була досить довга і помимо того, що бесідника боліло горло, то всі присутні були дуже захоплені словами сего молодого учителя.

В імени УКЮ Манітоби, я складаю сердечну подяку УКЮ Сенді Лейку й околиці за запрошення приїхати до Вас і за таку гарну прислугу і попослух ваш.

Наша організація УКЮ стоїть на високих засадах і тому я підчеркую, що ми маємо бути сильні в нашій католицькій вірі і члени нашої Святої Церкви. Наша віра має нам стелити ту дорогу щоби ми знайшли охоту до більшої праці і лучшої діяльности. В сій праці ми маємо стати один за другим і створити солідарний фронт, як католицьке Юнацтво. Наша Церква велику ролю відограла в минувшині в Канаді і буде відгравати навіть і більшу ролю в будучині. Коли ви хочете се виконати, або сповнити то ви мусите бути завсіди добрими католиками і горожанами Канади, ідеальні і льояльні. Коли ми будемо цінити нашу Церкву і провід і будемо працювати і йти слідами науки Христової Церкви, то ми велику користь знайдемо для себе й через се будемо мати лiпшi школи, організації і інституції.

Іван М. Козоріз.

(Далі буде).

YOUTH HONOR POPE

On June 2nd, St. Eugene's day, which is the name day of the Holy Father and also the first anniversary of the liberation of Rome, the Catholic Youth Federation held a demonstration to pay tribute to the Holy Father's activities in saving the Eternal City.

HOW TO FIND THE TRUE CHURCH

Recently the Protestants of Canada have been placing large advertisements in the daily papers announcing rallies and various lectures where their men make abominable accusatoins against the True Church.

Speaking of such outbursts of bigotry, for example, Msgr. Sheen, American wide known lecturer, radio commentator and Professor, in his preface to Volume 1 of "Radio Replies" says: "If I were not a Catholic, and were looking for the true Church in the world today, I would look for the one Church which did not get along well with the world: in other words, I would look for the Church which the world hates. My reason for doing this would be, that if Christ is in any one of the Churches of the world today, He must be hated still as He was when He was on earth in the flesh."

"If you would find Christ today, then find the Church that does not get along with the world. Look for the Church that is hated by the world, as Christ was hated by the world... Look for the Church which is accused of having a devil, as Our Lord was accused of being possessed by Beelzebub, the Prince of Devils. Look for the Church which, in season of bigotry, men say, must be destroyed in the name of God as men crucified Christ and thought they had done a service to God."

Many of the non-Catholics will be attending these lectures and Catholics will be approached by the members of Protestant church with questions put forth to them by their lecturers. Their chief aim is to destroy the Catholic Church. Be on your guard against such attacks.

BASEBALL

On Sunday afternoon, June 3rd, the Holy Family junior boys ball club (Fort Rouge) played ball against the St. Andrew's junior boys ball club (Pt. Douglas). Father V. Bozyk led his team (Holy Family) to victory be defeating Father J. Pulak's team (St. Andrew's) by a score of 7 to 1. Both ball clubs were given wonderful support by the spectators. After the game the boys were given a treat at the home of Pani Bozyk.

St. Nicholas Church ball club defeated the St. Mary's team. Father S. Semchuk will have to get his boys out for more ball practice to make up for the loss to St. Nick's. Father Shpytkowsky is eager to match his team against any of clubs mentioned. Elmwood (Fr. Shpytkowsky) will have their chance.

ГУДІВ, САСК.
Вшанували п. Михайла Солтиса

Ввечері, 16-го квітня, по богослуженню в церкві за поляглих на війні наших воїнів, відбулася в парохіяльнім домі

Михайло Солтис

несподівана забава з гостиною. Її приготовили члени УКЮ й працьовиті пані нашої парохії, щоб вшанувати капраля Михайла Солтиса, сина панства Мартина й Катерини Солтисів, членів нашої парохії.

Михайло Солтис записався добровільно до війська у квітні, 1941 року, а в серпні того самого року виїхав за море, де минулого року був два рази ранений: раз 7-го червня на фронті в Франції, а другий раз 10-го жовтня в Бельгії. До Канади вернувся 20-го березня цього року. Його приїздом усі втішилися, передовсім його родичі. Не диво отже, що бесідники виявили радість і гордість парохи, у своїх промовах в присутности воякагероя.

Господарем свята був п. Олександер Яцишин, а Николай Жабінський вручив нашому дорогому воякові гарний дарунок від парохіян і Товариства. При тій нагоді, на заклик п. Олександра Яцишина, місцевого вчителя, гості зложили $20.00 на католицьку пресу, з чого $10.00 призначено на Українські Вісти, а $10 на БНації.

Усім жертводавцям щира подяка, а нашому воякові якнайскорішого повороту додому бажають родина й приятелі.

QUESTION BOX

Learn about your Faith. Address all questions to— "Q. & A." 1954 Logan Av., Winnipeg, Man.

Q. I would be pleased to learn if the Church has ever made any regulation with regard to the sending of flowers at a funeral.

A.—No; but since the aim of the Church is to look after the spiritual welfare of souls, she reminds her members that the best way, the only effective way to help the departed is by prayers, and Holy Communion and by having Masses offered up for their eternal repose. Flowers strewn on the grave show respect and love. We must remember, however, that they do not benefit the dead. On the other hand, the "Spiritual Bouquet" of prayers and Masses will live and will hasten the soul's flight toward its eternal home of glory.

Q. Does the Bible expressly delegate to the successors of the Apostles the power to forgive sins, or is such power based upon inference only?

A. The Bible does not delegate any powers. Christ delegated His power of forgiving sins to the Apostles, and for more than a quarter of a century before the New Testament books were written the Apostles and the Bishops and priests anointed by them were kept busy in the exercise of that power. The Holy Scriptures or Bible affirms that power had been given by Christ, as also had the power of preaching, baptising, etc. These powers were for the benefit of all nations and all times. Christ spoke not for His day only or for the people of Palestine alone. His mission and work through the ministry of the Church were to continue to the end of the world. Christ announced these distinctly and in them was included the remission of sins.

"Would you give ten cents to help the Old Ladies' Home?

What! Are they out again?"

MUTT AND JEFF — *UNGRAMMATICALLY SPEAKING, IT WAS ONLY A HYPERBOLE, AT THAT* *BY* BUD FISHER

ЙОСИФ ГАЙРАК, сарженґ, зістав забитий за морем дня 10 квітня. Походив з Ельфінстон, Ман., за морем був від 1944.

АНДРІЙ ШИМАНСЬКИЙ, капраль, з Сифтон, Ман., зістав ранений за морем. Має 25 років, за морем від 1944.

ГРИГОРІЙ МАЧУРА, рядовик, з Гнавза, Ман., помер за морем з ран, 23 квітня, 1945. Осиротив крім родичів, пять братів і пять сестер.

А. І. КУЧЕРА вістун, з Виннипеґ, Ман., помер з ран за морем, дня 27 квітня, 1945. За морем був від 1944.

ПЕТРО ЯРОВИЙ, рядовик, помер в бою в Італії. Походив з Виннипеґ, Ман. Мав 30 років. За морем був від січня 1943.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
"Блаженні милосердні."

В неділю 20 травня відбулися надзвичайні загальні збори місцевого відділу БУК-а, якого предсідником є п. Андрій Рибіцький. Зі звітів показалося, що праця увінчалася добрим успіхом так зі сторони культурно-просвітної праці, як і зі сторони матеріяльної, бо за не повних десять місяців свого існування відділ має в посіданню чистої готівки майже девятьсот долярів помимо великих видатків. Зібрані признали в цьому заслугу п. Андрія Рибіцького, що помимо ріжних "шифт" у фабриці, весь свій вільний час посвячував для добра відділу БУК-а, влаштовуючи ріжні предприняття та беручи активну участь на сцені як першоклясний аматор і у виступах концертових та в церковних хорі як першорядний хорист. Не пише се, щоби хвалити п. Рибіцького, бо він людина скромна і за похвалами не вганяєсь, його праця сама говорить про нього, але тому, щоби й другі, що мають також здібности брали більше участи в життю товариства, бо дещо занедбуються.

Всеч. о. Серветник, як почесний голова місцевого відділу БУК-а, переводив зборами признаючи заслуги п. Рибіцького у праці для добра відділу як рівнож і других членів заряду.

Після того о. парох звернувся до присутних зі словами святого евангельського блаженства: "Блаженні милосердні, бо ті будуть помиловані." Він одержав кілька листів від п. Степана Пасічника з Мічам, Саск., в котрих просить о. пароха о ласкаву матеріяльну поміч, бо в нещасливому випадкові стратив ногу, що її переїхав залізничий потяг. О. парох зазначив, що особисто знає жертву нещасного випадку, бо п. Пасічник жив в сусідстві родичів о. пароха. Маючи біля 65 років життя та живучи в бідній хатині, а ще й до того внаслідок того нещасного випадку він не є в змозі заплатити за протезу (штучну ногу). Присутні на сей заклик зложили $32.25.

Зложили по 2.00: Гр. Баран. По 1.00: Всеч. о. Серветник, Андрій Рибіцький, Пестрак, Вас. Раковський, Серветник, Петро Гасай, Вас. Слободян, Вас. Гасай, Ів. Шведик, Дм. Чернець та Іван Кабанюк; пані Шелест Цимбалюк, Бучинська, Іванoф, Крамар і Мадрига. По 50ц.: Теодор Стасишин, Петро Гафійчук, Дм. Зінкевич, Ів. Крочак, Іван Ведиш, Данило Варварук; пані: Серветник, Гасай, Стечишин; дрібними 8.75. Гроші вислав п. Пасічникові о. парох.

Всім жертводавцям хай милосердний Ісус нагородить сторицею.

О.Б.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.
На пресфонд

До тих наших парохіян, що вірно тримаються укр. катол. Церкви та сповняють свої християнські обовязки що до Бога та Церкви належать і панство Микола та Марія Озимок, і ось недавно Всевишний обдарив їх гарною донечкою. З тої нагоди пані Жін. Тов. ім. кн. Ольги під проводом пані А. Деник влаштували їм милу несподіванку. (Пані Озимок є членкинею того Товариства). Пані Анна Кузик зложила желання панству Озимкам, бажаючи їм діждатися потіхи на старші літа від новонародженої, при чім пані А. Деник вручила їм гарний але практичний дарунок. В часі перекуски пані А. Деник попросила присутних о жертви на укр. катол. пресу. Зібрано $6.80 з того на БНації призначено половину.

Зложили по $2.00: панство Озимок; по 50ц.: пані Ведиш, Пацай, Гасай; по 30ц.: Н. Нарожанська; по 25ц.: пані: М. Стасюк, Левчук, М. Чернець, Бучинська, Шпак, Шелест, Когута, Цимбалюк, Іванoф; дрібними 75ц.

Всім жертводавцям щира подяка а донечці пп. Озимок "Многих Літ" желає

О. Б.

РОСТЕРН, САСК.

В неділю на 27 мая відбулось Богослуження в нашій Церкві Сош. св. Духа на котре загостили до нас Місіонар о. В. Краєвський, ЧНІ. Люди були раді їх бачити тому що вже довший час не бачили ще від 1937 року як давали в нас св. Місію. Людий було досить гарне число. Отець Місіонар на проповіди сказали, щоби люди трохи затрималися по Службі Божій в галі, бо вони мають ще дещо сказати цікавого. Люди зійшлись до галі і Отець Місіонар дали відчит котрим люди були зацікавлені слухати. Згадали дещо про Европу, про наших братів там, і також про Америку, як вони їздили по місіях, а опісля згадали про Бурсу в Саскатуні і просили, щоби люди дещо офірували на Бурсу. Тоді пішли з капелюхом і зібрали $60.10.

Отець Місіонар були дуже раді, що добровільна колекта принесла таку суму, що вони не сподівались на стільки людий. Ті гроші Отець Місіонар передали Отцю Криворучці, ректорови Бурси.

Н. Камінський.

АРРАН, САСК.
Ліга українського католицького Жіноцтва при праці

Дня 11-го лютого, 1945, засновано відділ жіночого товариства під назвою "Ліга Українського Католицького Жіноцтва" в парохії св. Івана Хрестителя. Централя цього жіночого товариства є в Вінніпеґу.

До заряду ввійшли слідуючі пані: Голова, пані Марія Свистун; заступниця голови пані Зеновія Швайковська; секретарка рекордова й фінансова, пані Евдокія Пелехата; касієрка, пані Анна Гордійчук, контрольорки: пані Марія Григоришин і пані Емілія Грабарчук.

До новозорганізованого товариства вписалося гарне число жінок-парохіянок. Маємо надію, що все наше жіноцтво, старше й молодше, вступить в ряди цеї нашої української католицької жіночої організації в Канаді.

В короткому часі уладжено підприємство на ціль висилки великодніх пакунків для наших вояків з тутешнього округа, що служать за морем.

Підготовано концерт для відсвяткування 100-ліття Заповіту Тараса Шевченка.

Спільними заходами Жіночого Товариства Сестриць при парохії й Товариства Ліґи Українського Католицького Жіноцтва приготовлено парохіяльний обід у неділю, 13-го травня по відправі з нагоди перемоги й за мир. При цій нагоді звеличено День Матері. Бесідниками були: Всеч. о. Н. Сірий, Василь Гордійчук, Володимир Филипович, Онуфрій Свистун, та пані Анастазія Загарійчук.

Членкині ЛУКЖ перевели по обіді збірку на нашу пресу. Зібрано $7.25, з того на БНації $3.00.

Збірку ту перевели пані Зеновія Швайковська й Марія Свистун.

ШІГО, САСК.
Посмертна Згадка

7-го червня в Йорктонськім шпиталі, помер бл. п. Василь [redacted] Прожив 53 роки. Перед смертю з говінням приняв останні св. Тайни. Покійний визначався глибокою побожністю, релігійною і народньою свідомістю та працьовитістю. Був членом української католицької церкви Різдва Матері Божої в Шіго коло Петра Шевчука. Визначався жертвенністю на церковні й народні цілі. Високо цінив добру книжку й пресу. Передплачував й залюбки читав Будучність Нації, Голос Спасителя, та Українські Вісти. Походив із села Лицівка, повіт Долина. В 1906 р. з батьками приїхав до Канади й до 1925 р. перебував у Вайтсенд, Саск. Тогож року купив фарму коло Шіго, Саск., і тут тяжкою й чесною працею доробився гарного майна. У глибокім смутку полишив жену, 7 дочок, з котрих Евдокія вчиться в Інституті Преса. Серця Христового в Йорктоні та 4-ох синів, з котрих Дмитро служить про війську.

Похоронні Богослуження в хаті помершого й церкві 9-го червня відправив о. Роман Хомяк, ЧНІ. Людей було богато. Многі з них приїхали з Вайтсенд, а деякі аж з Йорктону. У пращальнім слові отець підкреслив великі християнські чесноти, що окрашували душу помершого, заохотив присутних наслідувати їх та вказав на середники, що ними можна помогти душам у чистилищі.

На могилу Покійного до інших вінків, додала вінок живих, пахучих і дорогих квітів панна Коропатніцька з Шіго, учителька зо школи Дір Крік, в котрій учаться діти помершого.

В часі спільного обіду отець заохотив присутних до жертви на добру пресу. По $1.00 жертвували: Й. Франісішин, А. Библів, Ів. В. Библів, Ів. Т. Библів, Ф. Шпилей, Й. Крупа, Ів. Павлюк, М. Кабан, А. Гас, та дрібними жертвами $7.00. З того призначено $ 3.00 на БНації. Усім жертводавцям щира подяка, а бл. п. Василеві Библів Вічная Память!

ВИНИПЕҐ, МАН.
Несподіванка

Дня 20-го травня, пані Коломия, Ландиґа, Ленкевич, Карбовняк, Заборняк, Дячун, Рознатовська і Смук, зробили несподіванку для Панства Антошка і Юлії Ленкевич в їх 20-ліття супружого життя.

Забава відбулася в парохіяльній салі в Іст Кілдонен Ман.

На другий день гості зійшлися до Панства Ленкевичів і зібрали на католицьку пресу БНації $5.00.

Жертводавцям належиться сердечна подяка, а панству ювилятам сотвори Господи: Многая Літа!

Гість

На знимці видимо американських жовнірів, що переглядають тіла більше як 2,700 примусових робітників перед їх похороном в концентраційному таборі в Нордгайвзен, Німеччина. Той табор є ще одним прикладом жорстокостей, що їх допускалися німці

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

На острові Ільфунґен, Ліводія, є малий остров, що раз врік зникає під водою на початку листопада. На весну остров знова показується з води і остає понад водою ціле літо, так що фармарі косять на ньому сіно.

Каспер Гавзер, Німеччина, хлопець, міг видіти своїми очима, без помочі астрономічних апаратів, в ясний день звізди на небосклоні.

Гірогіто, японський король, є 124 японським королем, що походить з сеї самої королівської родини. Японська королівська родина є найстаршою родиною в світі і тягнеться безперервно від Джімму Тенно, що жив 2,588 літ тому.

Чи знаєте, що є такий птах, що замість співати, сміється так як чоловік. Називається він Джекесс.

Лука Тшаффен з Алберґ, Німеччина, що жив в 17 столітті, коли вмирав то полишив 5 дітий, 87 внуків, 446 правнуків, 553 пра-правнуків разом 1,091 нащадків з простої лінії.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

ДАЛЬША ЛІСТА ЖЕРТВ НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

Укр. катол. Парохія св. Духа, Плейнаю, Саск.— По $100.00: Николай Цюрко, Михайло Галабуза. По $25.00: Йосиф Галабуза, Антон Жулиняк. По $20.00: Казимир Цюрко, Петро Сигнаровський. По $15.00: Йосиф Цюрко. По $10.00: Йосиф Чопик, Йосиф Гарик, Володимир Кравець, Степан Турчак, Володимир Горбачевський, Франко Жулиняк. По $5.00: Василь Турчак, М. Стопа, Стефанія Паліщак, Василь Кравець, М. Лазор, Іван Р. Лазор, Петро Турчак, М. Кравець, Анна Мисько, Василь Волошин, Василь Блажейко. Мирон Лазор: 2.00; Марія Лизун 1.00.

Джедбург,— Бівердейл — Катерина Бенько $25.00. Антон Богдасевич $10.00. По $5.00: Петро Гуменюк, Теодор Чазурко, Федор Щурко, Василь Жукевич, Павло Пашек, Михайло Кишко.

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

(Продовження)

А. Дутка, Іст. Кулі, Алта.
М. Кусик, Монт Марте, Саск.
І. Ісарик, старшина, Винипег.
В. Федун, Біттерн Лейк, Алта
А. Федун, капрань, Спрингсайд, Саск.
В. Фредерик, саржент, Винипег, Ман
Федюк, рядовик, Гвайтфорд, Алта.
М. Гайовий, рядовик, Винипег
А. Галущан, рядовик, Рама, Саск.
А. Гретовський, рядовик, Вебстер, Алта.
Е. Гарлінський, Ешвилл, Ман
І. Гулак, Дніпро, Саск.
Т. Гаврилівський, саржент, Монтреал, Кве.
А. К. Гриценко, саржент, Вернон, Б.К.
В. Гнідан, летунський старшина, Зувал, Алта.
А. Гавриш, стрілець, Давфин, Ман.
М. Гованик, Винипег, Ман.
І. Гуменюк, Торонто, Онт.
І. Гандзюк, лет. саржент, Ошава, Онт.
В. Гарачий, летунський старшина, Винипег, Ман.
І. Гарасимчук, Ґріндрод, Б.К.
І. Гладій, Іст Кілдонен, Ман.
Г. Гіщук, арматщик, Реджтавн, Онт.
Г. Гопчук, лет. старшина, Лонг Бренч, Онт.
В. Голеньчук, лет. старшина, Гамільтон, Онт.
С. Ганчарик, стрілець, Н. Вестминстер, Б.К.
Іван Р. Т. лет. саржент, Бронкелд, Ман.
І. Юриковський, стрілець- Фалум, Алта.
Л. Янкалюк, рядовик.
А. Еремчук, рядовик
Т. Корпач, капраль, Глеслин. Саск.
І. Кочан, рядовик, Торгілд, Алта.
М. Курковський, рядовик, Гаес, Саск.
І. Крисоватий, старшина, Девідсон, Саск.
П. Кривярчук, Винипег, Ман.
П. Костик, Винипег, Ман.
Л. І. Клатчук, Тофілд, Алта.
В. Козіцький, саржент, Форт Вилям, Онт.
Г. Корапчук, рядовик
Л. Клімезак, рядовик
П. Кравчук, Ошава, Онт.
М. Кудрик, стрілець, Торонто, Онт
М. Кузина, Квоверліф, Ман.
А. Кресак, Форт Вилям, Онт

З ОТТАВИ

Українські Писанки, Вишивки на Виставі

В парохіяльній салі при одній з найбільших французьких католицьких церков в Оттаві, в днях 26-го та 27-го травня відбулася вистава жіночих робіт.

Заходом отця Й. Жана, Оттавська укр. катол. парохія була зарепрезентована українськими вишивками та писанками.

Сотки людий, французького походження, звертали особливу увагу на український куток. Гуртки пильно слухали викладів про писання писанок.

Отець Жан, своїм усміхом та прихильною вдачею, притягав та поучав наших співгорожанів про український нарід.

Многі купували писанки на памятку. Іще інші питали за українськими книжками та часописами, що також були на виставі. Богато жінок заявляли бажання вивчитися українських вишивок.

На місці тут зазначити, що отець Й. Жан, парох укр. кат парохії в Оттаві, заслугує на велике признання, за його так щиру працю в освідомленню французького населення про українців.

До повище згаданої вистави причинилися також пані Анастазія Панасюк, Марта Рибак, С. Василевич, К. Норис та мала Марійка Кривоносюк.

СПРАВКА

У числі 15-го травня зайшла помилка в дописі про Оттаву. Пропущено імя **Пані М. Попик** секретарки оттавського відділу укр. кат Жіноцтва. Жалуємо.

Делегати на Конгрес Українців Католиків Канади

На конгресі укр. кат. Канади, що відбудеться у Виннипегу, 3, 4 і 5 липня, 1945, будуть репрезентувати Оттаву: Пані М. Рибак та пані С. Василевич від УКЖ та парохії. Пан Ілько Стецик буде делегатом від УКЮ.

о. Й. Жан

Зі жорстокостей німців. Трета американська армія, що заняла була концентраційний табор в Бухенвальд, Німеччина, знайшла таку гору попілу та костей рештки з попалених тіл полонених, що були за один день забирі німецькими СС відділами в тім таборі

КНЯЖИЙ ДАР В СЕНДІ ЛЕЙК ДЛЯ БН.

[illegible] УКЮ в Сенді [illegible] УКЮ [illegible] Михайл Григорович [illegible]

Шановному Заряхові УКЮ в Сенді Лейк, хоч ширим жертводавцям як також їх неструдженому пароховi о. Гриничкові, сердечно дякуєм за сю так щиру жертву. Хай Вам Бог стократно винагородить.

Подяка

Іде баба жебрачка і стрічає вояків. Вояки йшли вже багато миль того дня і дуже помучилися. Хотілиб уже спочати. Як побачили старчиху, жаль їх узяв, тай почали їй по центови в хустку кидати. Зрадила старчиха и взялася воякам дякувати: "Ох, мої дорогенькі! Дай вам Боже, щоб ви по цілому світі ходили!"

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

А як показано попередний запис, то так легонько і делікатно відповіли: То правда, що ми записали для вас 3 акри, але і то правда, що ви вибрали собі найліпше місце з цілої фарми, тож без тих 3 акрів, ніхто не схоче взяти тої фарми, а ми маємо наказ, що би земля не лежала дармо. Але були на тілько ще для нас зичливі, що порадили: просіть нового посідача, як він згодиться відступити тих 3 акри для вас, то ми зо своєї сторони навіть вам поможемо.

Заки той чоловік вернув з Винипегу, а то вже було добре загріло, стала знова несподівана страта. Місце недалеко тих дощок і дилів було замічено як гіллям щітинного дерева і тріскамі, й якась злобна рука нарочно запалила ріща і вогонь знищив багато дилів і дощок, а решту дощок заїхав один з ворожої сторони фірою і дошки повозив не до себе, а до одного такого з наших як самий.

А ми решта дилі повозили на іншу фарму, котра не відповідала ані розміром ані положенням на так важну будову як церква і цвинтар, а інакшого місця не мож було дібрати, а ще той, що мав церковні дошки, побудував з них собі хату.

Думав би хто, що то уже по клопоті, та де там! То щойно почалось

Навіть дуба, що був обтесаний на хрест, то і той атеїсти вкрали.

Застій чи неміч?

Тут не можна посуджувати, що люди богато винні. По тій страті люди зніяковіли, збайдужніли, зневохочені до дальшої праці, чекають якогось чуда, і думаете, що недочекались? Дочекались, бо аж палець Божий в тім поміг.

Але треба і то взяти в рахунок, що люди позаїздили сюди майже без засобів життя Одні на чужий кошт приїхали, другі немали на подорож на всю челядь, то пізнійше вже з Канади посилали шифкарти на подорож по решта челяди, а притім необхідно треба якось коровини для дітий, а і будинка на фармі потрібно, на котрий треба було носити колоди на плечах, то і жолудка не можна було здурити чим небудь. А що на цілу околицю була тілько одна пара волів, то не було надії на потягову силу, і через ту розкіш розбіглись люди де хто міг, лишаючи челядь під опіку судьби. А то ще не всьо. Проминуло літо, а по літі чи хто хоче чи не хоче, то зима таки приходить.

Палець Божий

По сім, як нас з грунту зігнали, і матеріялу більшу часть знишили, сталася в той час велика і непонятна подія.

В того, що нас зігнав з грунту, захоріла жінка, і що він з нею не тягався по докторах, шпиталях, нічого не помагало; вона як дні так і ночі страшно кричала з болю.

Грім вдарив у хату того, що її побудував з церковних дошок. А що до тих атеїстичних провідників, то двох по довгій недузі померло, один утопився, а трьох загорілців відвезла поліція до карного заведення, бо їм доказано вину що до утопленого. По відбуттю кілька років покути вони вже більше не вернулись, а у громаді настав спокій

Другий запис

Якось одного дня в початку березня, 1911 рику, прийшов до мене той, що зігнав нас з грунту, і по довшій мовчанці, каже до мене: Ви, сусідо, не здогадуєтеся навіть чого я прийшов?

Я зігнав вас не зо злого наміру, а з боязни, бо ті, що мені грозили смертю*) а в потребі помочею, уже для мене не страшні, бо одні пішли туди звідки ніхто не вертається, а ті, що у кримінали, то на їх грунтах уже інші газдують Тому їдьте до Винипегу, зробіть там так як буде можливо найліпше, а я підпишусь тут десь у корті, або де буде можна, бо не можу лишити смертельної хорої жінки.

І я бим просив вас, може люди скинулиб мені по пару долярів за 2 акри, а один то я дарую без нічого. Видко, що то кара за зломання слова, бо я обіцяв давнійше, що я не порушу того місця, що було призначене для хвали Божої, моїм попередником.

Скликав я безпроволоки кількох своїх союзників, зложили тим часом $10.00 для него а других $10.00 на вписове до грунтових книг.

Снігу тої зими було аж забагато, але сонце вже зачало пригрівати, не питаючи нікого, чи кому воно поможе, чи пошкодить.

Але воно мені добре вілося в моє здоровля.

Вибрався я на всю ніч в дорогу 24 милі піхотою, щоби на ранок злапати потяг, черевик не взув, бо під снігом уже стояла пару цалів води, тож аби не застудити ніг, то уважав за ліпше взяти маґуси. Подорож була така, що крок то заломлювався під мною зашкаралупний сніг, а я без церемонії топив у воді свої маґуси, котрі до рамя виросли у двоє тілько, як були колись, аж позагиналися майже до моїх колін.

(Далі буде).

*) Як би я відважився відступити той грунт на річ гр. католицької церкви.

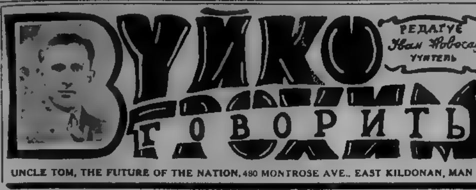

НОВІ ОБРАЗКИ

Нова смішна образкова Історійка під назвою "ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ"— появиться в слідуючім числі. Не оминіть її.

Любі Діти!

Шкільний рік кінчиться. В короткім часі прийдуть вакації, той веселий час, на котрий Ви всі так нетерпеливо ждете.

Запитаюся Вас, що Ви думаете робити підчас вакацій?

Одні скажете - "Поїдемо на фарму до бабуні, стрийка чи знакомих." Другі знова "Будемо бавитися"— Треті "Поїдемо на прогульку до парку." Ще інші "Будемо помагати родичам на городах" "Підемо до Рідної Школи."

Сю останну відповідь Ви звичайно даете з неохотою. Думаете собі "Ми щойно вийшли зі школи тай знов до школи."

Колиб Ви трохи роздумали над тим, то Ви ніколи би так про Рідну Школу не думали.

Перше Рідна школа не забере Вам цілих вакацій Вона творить Вам двері до нового світу українських історій, казок та байок. Їх є так богато. Вони такі цікаві. Вона принесе Вам ті прегарні українські пісні, що розвеселять Вас. Може і дасть Вам (коли буде час) нагоду виступати на сцені, на концерті в гарнім українськім строю з деклямацією, піснею чи представленням. Рідна Школа дасть Вам знання ще одної мови вашої рідної - мови Ваших батьків і матерей. Рідна школа так багато має всего для Вас, так мало вимагає від Вас. Подумайте про ню, коли уложуєте плани на вакації.

Вуйко Трохим

НАЛЕЖИТЬ ДО ДІТЕЙ МАРІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Хочу Вам описати як ми складали обіти "Дітий Марії" 24 грудня 1944, рано, мали тиху Службу Божу і всі діти приступили до св Причастя, потім зійшлися до Рідної школи і при кінці співаної Служби Божої нас парами Сестри повели до церкви і там перед образом Матери Божої і цілували Євангеліє і священик поклав нам на шиї медалики і ми співали пісні до Матери Божої. Того дня у вечер мали різдвяний концерт котрий випав дуже гарно, було багато людий і дуже нам плескали. Я брав участь у тім концерті, грав представлення і робив управи, і співав, потім нам св. Николай дав гарні дарунки. Той тиждень ми мали вакації і я помагав мамі дешо робити на наші Свята, убирав ялинку і чекав святого вечера, коли буде кутя і багато страв По вечері були у нас колядники, а потім у 12-ій годині у ночі ми пішли до церкви на Різдвяну Службу Божу, на Різдво у день ходили колядувати на Рідну Школу. Тепер посилаю 25ц. на жертву Веселої Родини і хочу бути членом на 1945 рік. Здоровлю Вас Вуйку щиро

Володимир Заячківський

Від Вуйка: Твій лист Вуйко тепер доперва містить, бо скорше не було місця Пиши часто!

ГОДУЄ ЛОШАТКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Ми мали наші зимові вакації Вони почалися були на 21 грудня 1944 а скінчилися 4 лютого 1945 Через ті вакації я був цілий час вдома. Що дня я помагав татові і мамі і братам Ми маємо двоє малих лошаток і я що дня їм даю їсти сіна Я також ставив сітки і зловив три зайці

Тепер посилаю Вам Вуйку $1.00 на відновлення одної передплати і $1.00 на пресовий фонд Будучности Нації. Також посилаю розвязки на контест

Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує за листа і за прислані гроші. Чи у Вас уже тепло?

ДЗВОНИВ В ЦЕРКВІ НА ВЕЛИКДЕНЬ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій другий лист до Вас Я вже трохи ліпше вмію читати і писати тай мене ліпша хота збирає читати по українськи Ті діти, що ще не умиють читати або писати то нам беруть примір від других дітей, що уже вмиють Вони не знають як то добре вміти читати або писати по українськи. З англійський учить нас моя сестра Вона часом їздить зо мною до школи бо я в школі палю і їду зрана, щоби було тепло в школі коли діти поприходять до школи. В нас вчера був великдень і ми їздили до церкви і мене закликали на перед коло тетранода і дали мені дзвіночок і казали, щоби дзвонив на Евангеліє за кождим разом як священик стане і я боявся, бо думав, що я не годен буду добре вивязатися з того, але то не було таке страшне, як я собі думав. То так само за тяжко як би і підчас суплікації, бо я вже тоді багато служив. Посилаю Вам 25 центів на Веселу Родину. Здоровлю Вас Вуйку.

Евзевій Черевик,
Норквей, Саск

Від Вуйка: Ти дуже гарно і цікаво пишеш. Вуйко дякує тобі за листа.

ЧОТИРИ МИЛІ ДО ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій другий лист до Вас Я дістала від Вас членську картку Дуже красно дякую Вам за се і тішусь, що я записалася до Веселої Родини, бо я люблю читати в БНації, що діти пишуть до Вуйка.

Я ходжу до школи з братом, до котрої мені є 4 милі. В нашій школі учить пан Лащук Нам до церкви дуже далеко, буде коло 8 миль Ми все є на відправі Посилаю 50ц. на бідних дітий та сиротам Щиро здоровлю Вас Вуйку.

Савеля Свистун,
Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Савелю, Ти дуже гарно робиш, що усе ходиш до церкви. Пиши усе до Вуйка.

СТАЮТЬ ЧЛЕНАМИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Щиро дякую, що помістили мій лист в Діточій Сторінці, що я написала про Різдвяні Свята

Тепер напишу, що ми вписалися до Товариства Веселої Родини минувшого року, і заслали свою членську вкладку Але я думаю, щоб бути завше членом Веселої Родини, то треба що року свою членську вкладку відновляти Отож я посилаю одного доляра як членську вкладку на 1945 рік, для нас чотирох. То я, Іринка і Геня Курило, Делф, Алта. і Лаврентий і Фльорка Козяк, Чіпор, Алта.

Другим разом напишу дещо про нашу школу Щиро Вас поздоровляю Вуйку

Іринка Курило,
Делф, Алта

Від Вуйка: Так, щоби бути членом В.Р., то треба що року відновляти вкладку.

ЗБИРАЛИ НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

То мій перший лист до Вас. Я Вам хочу написати про себе. Я є в шестій клясі англійській, в українській науці я є в другій клясі. В нашій школі є 27 школярів. Ми зібрали $11.96 на Червоний Хрест. На другий місяць ми будемо мати День Матері і розігравку на Червоний Хрест. Що два тижні ми маємо програму, а що тижня маємо дві фільми висвітлені. Висвітлюють хлопці вищої школи.

Посилаю Вам 15 центів на відзнаку Веселої Родини. Я вже її виділа і вона дуже гарна.

Бувайте здорові!

з пошаною,
Ольга Шаварська

Від Вуйка: Твій лист цікавий та гарно писаний. Відзнаку Вуйко Тобі вислав.

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Се мій перший лист. Я маю 11 років, ходжу до 5 кляси англійської школи а вдома вчуся по свому але ліпше люблю друкувати. Дякую Вам Вуйку за відзнаку, що Ви нам прислали. Дуже люблю на ню дивитися. Маю малого брата що має 2 місяці, називається Дмитро Іван. Поздоровляю Вас Вуйку.

Михаїл Ковбель,
Форест Стейшин, Ман.

Від Вуйка: Михаїле, Ти вже гарно пишеш Що будеш робити на вакаціях?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

То мій перший лист до Вас, що я пишу Я Вам хочу написати про себе. Я маю 8 років і я є в другій клясі. Я люблю багато писати, то Ви будете тепер все листи від мене мати.

Я хочу бути членом Веселої Родини, але мушу перше наскладати грошій, то я скоро до Вас напишу знов.

Сего року я зробила свому братові светер а тепер роблю собі рукавички з пальчиками. Я ще й мамі зроблю. Ми нині маємо в школі програму і я буду деклямувати.

З пошаною,
Надія Зарубяк.

Від Вуйка: Вуйко вже тепер тішиться, що Ти будеш часто писати.

ЇЗДА НА КОНІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Пишемо наш перший лист до Вас і скажемо Вам про нашу першу їзду на коні.

Була то неділя. Дуже тепло і гарно світило сонце. Ми зібралися і пішли по коня. За короткий час пригнали його, посідали і поїхали. Нараз кінь побачив білий папір і скочив угору. Ми позлітали а кінь утік і ми пішки за ним

Ми хочемо бути членами Веселої Родини і посилаємо 30ц на відзнаку.

З пошаною,
Стефанія і Філюся Побран,
Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Ви дуже гарно, Стефаніє і Філюсю, описали свою історію. Вуйко дуже любить такі історії

ЛИСТ З ГЕФФОРД, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Я хочу до Вас написати пару слів про нашу школу. Я ходжу до школи, і я є в семій клясі. До школи мені пів милі. В нашій школі є 27 школярів. Є 4 хлопців а 2 дівчині в семій клясі. У нашій школі вчать від 1 до 12 кляси і називається школа Крейгмор Нас учить панна Жук а у вищій школі вчить пан Давидюк. Ми також учимось по українськи писати і читати Нашу школу відвідали минулого літа Преосвященні Н. Саварин. Ми дуже тішилися Нас часом відвідають Отець і учить катехизм. Я хочу бути членом Веселої Родини і посилаю Вам 15 центів на відзнаку. Я вже її бачив і вона дуже гарна. Здоровлю щиро

З пошаною,
Мирослав Побран,
Геффорд, Саск

Від Вуйка: Гарно пишеш. Відзнаку Вуйко Тобі вислав Пиши часто.

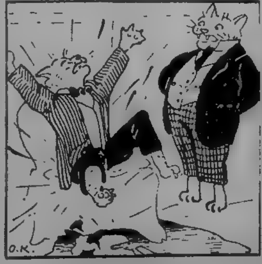

7. О, се не належить до приємностий потішає його Бурцьо Однак прошу спочиньте; будьте ласкаві сідайте!

Дяку-у-у-у-ю! Ах! ах! Ратуйте!

8.- Ви повинні, добродію, буди задоволені, що так скоро виповнили припоручення свого лікаря тай ощадили собі дороги до Карльсбаду Не рухайте чужого і не обідайтеся людським добром, а тоді не треба вам буде виїздити до купелів! (Кінець)

500 ДОЛЯРІВ ЗА ВЕДРО ВОДИ

Така страшна посуха панує в Китаю, що в околиці Чункінг платять за одно ведро мутної води з ріки Янгтсе не менше ні більше тільки 500 долярів, а електричні вахлярі (фенс) продають за 150 тисяч долярів один.

ЮВИЛЕЙ СЕСТРИ НИКОЛАЇ

Сестра Николая, Сестра Служебниця, що під теперішню пору знаходиться в школі св о. Николая в Винипег, недавно скінчила 61 літ життя, з того 40 літ перебула в згромадженню Сестер Служебниць.

Щоби Сестрі Николаї зложити побажання з нагоди її так гарного ювилею, бувші її ученики, гості й приятелі, улаштували в її честь в неділю, 27 травня, в школі св. о. Николая гарне підприняття. Сестра Николая тішиться великою популярністю, тож на сей вечер прибуло дуже много гостей

БНації долучується до побажань бувших учеників Сестри Николаї та бажає її ще довго прожити та неструджено надальше, при Божій помочі, трудитися для нашого народу в Канаді

ЖЕРТВУЄ "БНАЦІЇ"

Пані О. Свистун з Оролов Саск., жертвує цілорічну передплату БНації свойому синові Вікторові Свистун

о. МИРОН КРИВУЦЬКИЙ НА ВІДПУСТЦІ

Всеч. о. Мирон Кривуцький довголітний парох в Сифтон, Ман., задля поратовання здоровля, перебуває тепер в Ст Бонифас, Ман., на відпустці.

Останні Вісти...

Домініяльні вибори 11. червня увінчались побідою ліберального правительства під проводом В. Л. Мекензі Кінга. Вислід виборів слідуючий: Ліберали здобули 119 послів, Прогресив-Консервати 66, ССФ 26, Сошіял Кредит 13, Незалежні 8, Незалежні-Ліберали 7, Незалежні Прогресив-Консервати 1, Незалежні ССФ 2, Бльок Попюлер 2, Робітники Прогресивні 1. Один сумнівний. Около 20. червня буде проголошений вислід виборів нашого війська. Зістали вибрані провідники всіх партій. Посол Антін Глинка, на велику радість всіх українців, зістав на ново вибраний у Вегревил, Алта. Міністер Оборони генерал МекНатон та міністер Доходів МекЛарен при виборах перепали.

Теодор Заплітний в окрузі Давфин, Ман., в домініяльних виборах, зістав вибраний послом з партії ССФ.

Українська католицька громада в Лювен, Бельгія, через руки пана Граба з Бруселі, доручили нашому капітанові о. М. Горошкові чудові ризи до Богослуження. о. Капітан Горошко покінчив якраз обїздку українських католицьких летунів, що знаходять по різних кемпах в Англії. Треба дуже піднести велику віру наших братів в Бельгії, їх велику любов та привязання до своеі церкви та вкінці велику жертвенність, бо в часі такого великого горя, що вони самі переживають, не жалють нічого та справляють нашому капелянові нові ризи. Українців католиків в Лювені, Брюселі та других містах Бельгії обслугують оо. Редемптористи. о. капітан Горошко сподіеться внедовзі відвідати наших лювенських братів та особисто подякувати їм за так гарний дарунок.

З пять провінцій Канади численні делегати зголосили свою участь в Українськім Католицькім Конгресі, що відбудеться в Винипеґ, Ман., 3, 4 і 5 липня, 1945, отже Конгрес буде справді історичною хвилиною в житті канадійських католицьких українців. Чи і Ви готовитеся до приїзду на Конгрес?

Василь Вирозуб з Судбурі, Онт., зложив 5 долярів на поміч українській католицькій церкві в Парижі, столиці Франції Панові Вирозубові належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

Спір за пристань Тріест, Італія, скінчився. Партизани югословянські відтягнули з сього порту свої війська.

Американці докінчують завойовання острова Окінава, на полудне від Японії.

Вислід виборів провінціональних в Онтеріо слідуючий: Консервати здобули 67 послів, лібарали 10, ССФ 7, Лібералн-робітники 3, большевики 2.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗЇЗД ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ

Оцим подаемо до відома всім відділам Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, що в день 2-го ЛИПНЯ, 1945 год. 9-а рано, в місті ВИНИПЕҐУ відбудуться НАРАДИ ДЕЛЕҐАТОК відділів Л.У.К.Ж.

На програмі буде:
1. Реґістрація делеґаток і гостей
2. Відчити
3. Дискусії над плянами праці
4. Вибір провінціональних зарядів.

Дня 3-го липня, вечером буде товариська ґутірка на котрій делеґатки будуть мати нагоду близше познакомитися

ЗА ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД Л.У.К.Ж.

М. Дима—голова А. Якиміщак - писарка

КАНАДІЙЦІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ

CANADIANS OF UKRAINIAN ORIGIN

Заходом Українського Статистичного Бюра, при Комітеті Українців Канади, вийшла з друку перша книжка під повищим заголовком, яку зладив п. Н. І. Гунчак, управитель Бюра. Книжка має 164 сторін друку й містить інформації про українців в Канаді на підставі статистики з 1941 року. Тут знайдете статистичні дані з поясненнями що до числа, релігії, заняття, місця уродження, горожанства, матірної мови, віку, степення науки і інше відносно українців. Інформації подані за цілу Канаду й по провінціям. Так само подане число українців по містах, містечках, селах і муніціпалах і чисельне порівнання їх з австріяками, поляками, ромунами й москалями й инші інтересні інформації. Ця книжка в англійській мові й повинна знаходитися в кождій українській організації, парохії, товаристві як також у публичних бібліотеках. Повинні також її мати наші священики, учителі, лікарі, адвокати, секретарі муніципалів, склепарі, фармері, робітники і т.д. словом всі свідомі українці в Канаді й Америці. Це є перша того рода статистика. — Ціна $1.00.

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
711 McIntyre Building, Winnipeg, Man.

ЯК В АМЕРИЦІ РОЗПОДІЛЕНЕ БОГАЦТВО

В році 1935, то є десять літ тому взад, після думки американського сенатора Лафоллет, з Висконсин, поділ богацтва в Америці виглядав як слідує: Колиб все богацтво Сполучених Держав числило $100.00 і колиб в Америці було лиш 100 людей, то тоді на найбогатшого чоловіка припадалоб $59.00; на другого найбогатшого припадалоб $9.00; двайцять двом людям припадалоб по $1.22, а на 76 послідних припадалоб менше, як по 7 центів

Як бачимо, то після думки того сенатора, майно в Америці було дуже нерівно розподілене, бо міліонери, хоч їх мало було, побивали на ґлум великі маси народу.

Не знати як там тепер, але як би воно не було, то коли наші провідні державні мужі, особливо ті, що тепер радять в Сан Франциско над поліпшенням долі людства о тім не подумають і не зроблять радикальних змін в тій справі, то не буде добра на світі. Несправедливий поділ світових богацтв спричиняе постійні і слушні нарікання, жали, розрухи, а це все не будує ли ... руйнує.

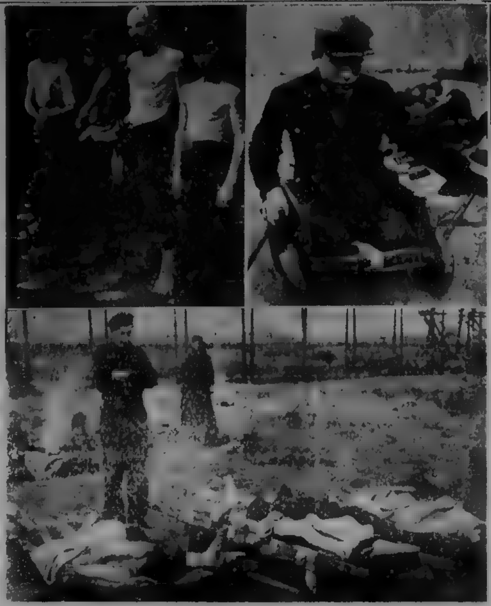

Як німці поводилися з полоненими союзних держав в концентраційних таборах вказують на мловищі знимки, котрі взяті були в одним концентраційним таборі, що заняли його канадійці. Вгорі зліва, чотири полонені, що були призначені на повільну голодову смерть. Не вмерли вони в таборі, в котрім були 2 роки тільки тому, що з хвилиною як дісталися до полону, відзначалися сильним здоровлям. В горі зправа молодець що стратив дві ноги на східньому фронті, перебув в таборі поверх два роки. Приятелі зробили йому візок на котрім мав змогу їздити по таборі. Вдолині канадійський жовнір з жахом приглядається помершим з голоду тілам полонених. У тім тільки одним таборі згинули з голоду та брутального поводження німців тисячі полонених. Німці поводилися з полоненими так, як поводилися та поводяться большевики з полоненими на Соловках та Сибірі, де міліони наших братів та сестер страшно погинули...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

24. Н. Сош. Св. Д. .. Босежур (Празник—обід і Пікнік)
25. П. Пр. Тройці: Брокенгед (Празник)

о. Й. Кормило
1954 Лоґан Еве. Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

НА ЛІТНІ КУРСИ ДЛЯ НАШОЇ ДІТВОРИ

маю слідуючий матеріял:
Катехизи в двох мовах
Біблійні Історії в 2-ох мовах
Підручник для Служачих коло престола
Великі листки з церковними і народними піснями, 4 за 5с
Незадовго вийде в двох мовах Біблійна Історія Нового Завіта.

REV. A. LUHOVY,
Box 85 Ethelbert, Man

Нова Книжка!—

КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСІХ

о. Канонiка П. Божика

з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляе більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу: 915 Бойд еве. Винипеґ, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа. St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ДЕНЬ МАТЕРІ

Заходом МКЮ, при церкві св. Андрея в Винипеґ, в неділю дня 27 травня, устроено святочний вечер в честь матерей. Вечерок дуже гарно випав. Було досить гостей, а спеціяльно мамів, присутних на сьому торжестві. Парох церкви св. Андрея є о. П. Пул...

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted. Welding, Brazing, Grinding, Sharpening: Lawn Mowers, Saws, Knives, Razors, Scissors Skates, Etc.
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9551 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Поленша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять неби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і замніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Рік XIII. ч. 13 (181) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1945 Vol. XIII No. 13 (181) YORKTON, SASK. July 1, 1945

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ ВІДЛОЖЕНО

З огляду на зарядження державних властей відносно транспортації і приміщення в готелях, Конґрес Українців Католиків Канади, що мав відбутися в днях 3-5 липня сего року, в Винипеґ, Ман., відкладається на пізнійше.

Близші інформації про се у свій час подасться до публичного відома. Приготовання до відбуття Конґресу в пізнійшому речинці просимо на місцях продовжати.

о. др. Василь Кушнір,
голова Конґресового Комітету

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ НА ЗАСЛАННІ

Від власного кореспондента з Лондон, Англія, довідуемося, що 50 українських католицьких священиків, в тім 16 професорів та докторів св. Богословія, знайшлися на засланні далеко поза межами Західної України. Знаходяться вони в тій части Европи, що нею рядять англійсько-американські війська. Положення їх є трагічне, бо до крайної нужди, що панує між ними, долучується ще ся найстрашнійша обставина, що грозить їм примусовий перехід в руки большевиків. Колиб не дай Боже се сталося, то не тяжко догадатися, щоби з ними сталося... Сих 50 священиків знайшлися поза межами рідних земель наслідком воєнних обставин, себто зістали силою вивезені.

СВЯЧЕННЯ ХРЕСТІВ НА ЦЕРКВІ В КЛОНДАЙК, МАН.

Преосвященний Кир Василій Владика посвятив хрести на новозбудований церкві в Клондайк, Ман., в неділю дня 17 червня, 1945. Парохом в Клондайк є о. Ф. Ру, знаний по цілій Канаді наш архітект і будівничий

КОРОТКІ ВІСТИ З АНГЛІЇ

Наш власний кореспондент з Англії подає слідуюче:

Всеч. о. капітан М. Горошко дістав 100 примірників Історія України від Домініяльного Заряду БУК-а в Винипеґ. Примірники сеї дуже гарної та популярної книжки, що видало Братство Українців Католиків в Канаді, о. капітан Горошко роздає між наших вояків за морем.

Зелені Свята о. капітан Горошко перебув в Лондон де відправив Службу Божу. Пополудні був похід на цвинтар Бруквуд, де було поминальне Богослуження за наших померлих вояків.

Дня 17 червня, в неділю, о. капітан Горошко мав відправу для наших українських жовнірів та людей в Менчестер.

Союз Українських Канадійських Вояків дістав від українців з Брукселі дуже гарний прапор, що його привіз до Лондон п. Стефанюк.

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Джей Брус, Каліфорнія, забив в своїм життю 284 львів.

Індійський злодій Бурґем вбив 931 людей на протягу 50 років.

Зиґмунд Клайн, силач, що важив сам 146 фунтів, підніс понад свою голову кулі, що важили 233½ фунтів.

Один чоловік написав був листа до одної промислової фірми в Англії. Доручено його листа доперва аж по 64 роках.

Ел Ек, з Броктон, Зл. Держави, має найкоротше імя в Америці.

У Франції живе родина, що замість звичайного імени носить число 1792. Ся родина має чотирох синів, котрі є названі після місяців. Січень 1792, лютий 1792, березень 1792, і квітень 1792. Березень 1792 помер в жотні 1904

В. І. Брассард, Америка, має одно око сине а друге сіре.

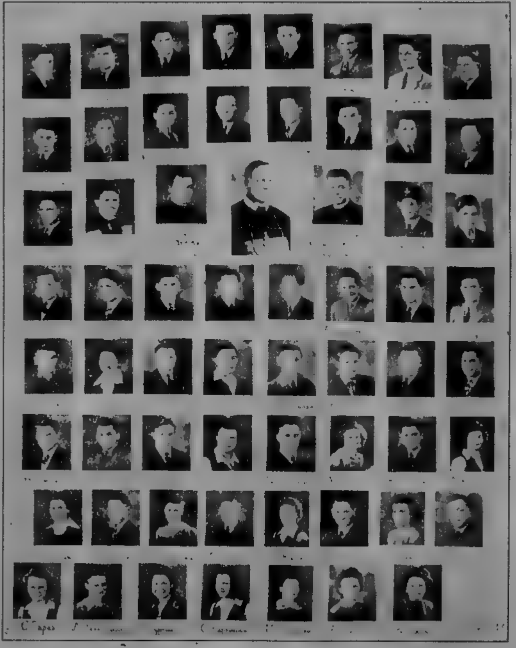

В шкільнім році 1944-45, в бурсі БУК-а в Саскатуні було 45 студентів. Одного нема на поданій світлині, бо виїхав учителювати вчасно не полишаючи знимки. 14 студентів стали учителями; 6 були на зимовім курсі на університеті; 11 студентів побирали ріжні курси на університеті. Один вступив до армії. До середної школи ходило 14 студентів.

На поданій світлині також бачимо гарне число дівчат. Всі вони перебували у Конвенті Пречистої Діви Марії, побирали ріжні курси і брали живу участь у студентськім гуртку.

Бурса сього року була переповнена і показалася велика потреба нової будівлі, більшої, вигіднійшої, щоби примістити наших студентів. Наш гурток певно був би подвоївся як би було приміщення. **Тому тепер ведеться кампанія на будову нового Інституту у Саскатуні і сею дорогою запрошуемо весь загал, щоби щедро помагали нам у тім ділі.** Кождий українець католик повинен заінтересуватися цею справою. Повинен відчути свій обовязок щодо виховання нашої молоді і до майбутности нашого народу тут у Канаді

З ПРАЦІ О. КАПЕЛЯНА М. ГОРОШКА В АНГЛІЇ

1. - Великдень для українських католицьких вояків перешов незвичайно успішно. У клюбі в Лондон о. капелян 5-го травня вислухав богато сповідей. Хлопці радісно приступали до св. Сповіди у рідній мові. В неділю 6-го травня, в день Воскресення, при асисті полк. о. О'Нейла, о. капелян відправив Утреню Воскресну та співану Службу Божу. Велике число вояків приступили до св. Причастя. Проповідь виголосив о. М. Горошко в рідній мові до зібраних. "І ми маємо воскреснути до нового, кращого життя- воскресне й наш многострадальний нарід, хоч ще чорні хвилини Голгофти перебуває. Через Христа, і в його світлому Воскресенні надія й потіха наша. Передаю Вам з Воскресенням Христовим— привіт й благословенство від наших Преосвящених Владик в Канаді- -всіх Отців й цілої Церкви. Були присутні гості з Менчесдер, та декому з радости очи слезами заходили. Христос Воскрес лунало по красній церкві Ст. Едвард Конвент--англійських Сестер. Полковник о. О'Нейл зложив привіт від себе і всіх Р.С. капелянів. Всі співали під проводом красного дяка Ґнесько з Монтреал. Англійські Сестри дякували щиро та тішились гостиною українців католиків.

Др. Капуста взяв цінні знимки. Тоді всі вернули до клюбу СУКВА на спільний обід. Всі разом як брати по крові й мундурі. Воскресенням Христовим ділились. Обід був красний. По обіді День Матері. Присутних матерей з Менчестер вшанували вояки гідно під проводом своїх капелянів. Коли секр. Геляна Козіцька вручила квіти пані Соляр з Менчестер як найстаршій матері, багатьом сльози радости стали в очах. (Про це будуть докладні звіти).

2.—Всеч. о. капелян М. Горошко на слідуючий день виїхав на північ до РСАФ. Тим разом якийсь час працювати серед українських католицьких хлопців що служать при РСАФ. Хлопці щиро зголошувались, хоч "перемоги дні" вийшли на цей час. То велике число хлопців бачили свого капеляна. Всеч. о. капелян в кожній станиці відправив Сл. Божу і виголосив в англійській і українській мовах для

ВАКАЦІЙНЕ ЧИСЛО БН. Слідуюче число БН., що вийде з датою 14 липня, 1945, буде ЧИСЛОМ ВАКАЦІЙНИМ, щоби дати змогу працівникам Друкарні, Редакції та Адміністрації БН. поїхати на літний відпочинок. По вакаціях, БН. вийде з датою 15 серпня, 1945.

ВИТАЙТЕ НАМ ГЕРОЇ ЗЗА МОРЯ!

багатьох гостей науку про українську католицьку Церкву в Канаді. За гарну працю лист признання одержав від РС головного капеляна РСАФ.

3.—13-го травня Це була неділя у Менчестер. Кап. о. М. Горошко співав Сл. Божу в Менчестерці при помочі вояків співали красно. Наука в рідній мові піднесла всіх на дусі. В церкві було богато людей. Спільний обід, та концерт на котрому кап. о. М. Горошко виголосив зворушаючу промову до матерей. "Коли всі наші матері (так як у Менчестер) остануться вірні Церкві й народові [illegible] нарід не пропаде нігде й ніколи…" Тоді о. капелян подякував всім матерям за опіку й приняттям та захистом, що його давали через літа всім нашим воякам Менчестерні матері. "Хай за це буде честь й слава Менчестерцям…"

4.—23-го травня.— Знова о. капелян М. Горошко відправляв в Лондон. По при проповідь, коротку— о. капелян по Сл. Божій все вчить вояків катехизму-віри. Вчасі культурної години, о капелян попросив до слова п. Святослава Фроляка, що приїхав як один з членів урядників уряду для Німеччини. зложив привіт п. Святослав Фроляк та розказав про це як люде в Канаді тішуться нашими вояками та клюбом СДКВА в Лондон.

5.- Всеч. о. капелян М. Горошко має гарну сталу канцелярію та коли вертає з обїздки то поважне число хлопців вже чекає з відвідинами.

У праці капелянській йому помагає з великим пожертвованням й ревністю рядовик Михайло Турянський зі Саскатун, як старший брат (все обслуговує до Сл. Божої).

6.—о. капелян тішиться повним здоровлям та одержує багато листів й пакунків. Пакунки передає до клюбу або й роздає хлопцям та висилає на континент потребуючим воякам.

7. Українська католицька громада у Любенському університеті, через руки п. Ґраба з Бруселі, переслала красні ризи о. Горошкови. Дійсно мило подивитись як це всьо виглядає. Це красні ризи з Рідних Земель. Є надія, що о. капелян у цих ризах відправить вкоротці й Любенській громаді…

Кореспондент
"Будучности Нації" в Англії.

Англія, травень, 1945. Всеч. о. капітан М. Горошко, з укр. католицькими летунами в часі відвідин до одної зі станиць.

Англія, квітень, 1945. Всеч. о. М. Горошко, військовий капелян між українськими вояками. По середині Гелена Козіцька і лет. старшина Керелюк.

Англія, травень, 1945. Всеч. о. капітан Михаїл Горошко.

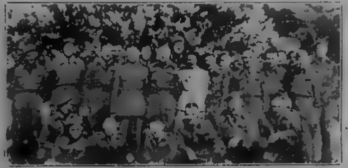

Англія, травень, 1945. Всеч. о. капітан М. Горошко, секретарка Гелена Козіцька, капраль Шунь та українські вояки, в неділю попол. на прогульці у славному Кю Гарден- -городі цвітів.

Англія, квітень, 1945. Всеч. о. капітан М. Горошко з вояками, що ходили на проби церковного співу перед Великоднем. В другому ряді, перший зправа се п Гресько, "дяк", походить з Монтреал. Решта жовнірів були за "піддячих."

Англія, квітень, 1945. Всеч о капітан М. Горошко у славному "Кю Гарден" в окруженні українських католицьких вояків зі Саскачевану. По боках о. капітана Блоха з Ростерн і Крисак з Кридор

Англія, травень, 1945 о. Ляплант, римо-католицький капелян, летунський старшина витає о капітана М. Горошка на початку його обїздки станиць воздушної фльоти.

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" В ДАРУНКУ

М. Лехман з Винипег, Ман., передплатив БН. на один рік для Івана Чопко в Транскона, Ман.

Рамзес II, славний Фараон египетський, був батьком 162 дітий— 111 хлопців та 51 дівчат.

В НЕДІЛЮ, 8 ЛИПНЯ, 1945
Парохія Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., святкує
РІЧНИЙ ПРАЗНИК

Порядок празника буде слідуючий: Год. 8.30 рано: Читана Служба Божа. **Год. 10 рано: співана АРХІЄРЕЙСЬКА Служба Божа і проповідь Преосвященного.** По Сл. Божій обхід навкола церкви. **Год. 12 вполудне спільний обід в парохіяльній домівці.**

Усім добрих людей з Винипег і Іст Кілдонен запрошуємо на се торжество прибути.

Заряд.

ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР МІСІОНАРОК ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЛЮБОВИ

"Жниво справді велике а робітників мало," (Мат. 9, 37)

Ці слова нашого Божественного Спасителя заєдно приходять нам на думку, коли так поглянути на релігійно-церковне життя нашого народу. Праці багато, а сил мало; а ті робітники, що трудяться на євангельській ниві, скоро перепрацьовуються і помимо найлучшої волі, не вспіли всьому дати ради.

Коли справжніх робітників мало, то за те ніколи не бракувало багато різних ворогів і шкідників, що з невтомним неераз завзяттям старалися розложити наш нарід і вже стільки лиха наколи, що й не знати, коли те все дасться направити.

У інших народів є подостатком священиків і законниць різного роду, що дбайливо виховують їх та служать їхнім різноманітним духовним потребам, а наш нарід все відчував великий брак належної релігійної опіки й цей брак фатально відбився на його церковним і народним житті.

З літами, український нарід розростається, в з тим повстають все нові, різнородні й дається відчувати все більший брак евангельських робітників і робітниць. А учасний релігійний стан людей по цій другій світовій війні, цієї потреби не то що не зменшив, а зробив її ще більш пекучою.

[illegible]

тепер настали такі сумні змін, що може незабаром звідтам простягнуть до нас благальні руки, щоб дати їм [illegible] рятунок. Жниво справді велике, та робітників мало. А їх так дуже потрібно, а їхня праця так незвичайно важлива для дочасного й вічного щастя людей.

Що ж тут вдіяти? Ось цим нашим письмом ми хочемо подати Вам веселу вістку в цій важній справі. Боже Провидіння, що своїм бачним оком чуває навіть над маленьким земним хробачком, глянуло також милосерно й на наш бідний нарід та його великі потреби й хоче йому післати більше евангельських робітниць, що крім праці над особистим освяченням мають ще всеціло віддатися місійній праці між українським народом.

Святий Дух, у своїй любові, покликує до існування нове українське Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови, якого завданням є закріплювати й поширювати Христове царство на землі виконуванням діл християнської любови й милосердя щодо душі й тіла, головно ж між бідною фармерською й робітничою клясою, по парохіях і місійних станицях.

Повстання нового українського Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови, **що започаткувалось за дозволом і благословенням Апостольської Столиці й наших Преосвященних Владик у Канаді,** ми певні, що Ви радісно привітаєте, бо ж це новий і гарний прояв релігійного життя нашої рідної Церкви, та прийдете йому можливо з якнайбільшою поміччу. А чеї помочі Згромадженню СМХЛ в його початкових трудах так дуже потрібно. Хоч Згромадження вже має гарну 20-акрову площу в Гримсбі, дар побожного українця Андрія Боровського, то все ще потрібно відповідного дому на новиціят. Грошевих засобів на будову дому не має. Є тільки велика надія на Бога й людську поміч. Тому з цим письмом з великим довірям звертаємось до Вас і сердечно запрошуємо Вас стати добродієм цього великого й спасенного діла. **Своєю щедрою жертвою станьте будівничим Матірного Дому Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови й також пошукайте в Вашій місцевості ще й других жертволюбивих душ та заохотіть їх зложити свій дар на будову.**

Тим способом зробите дуже миле діло Господеві, корисне нашому народові, собі заслуговуюче на небесну нагороду. А вдячні Сестри Місіонарки напевно не забудуть за Вас, коли як за одного зо своїх перших добродіїв. То ж нехай Бог [illegible] Вам"

[illegible]

ВАСИЛІЙ [illegible]
Дня 31 травня 1945

СМАТС, САСК.

Хрестини у панства Байди

Дня 8 травня с.р. панство Байди справили хрестини для своєї внуки Глорії. Зїхалося досить родини і усі забавлялися примірно. Опісля Василь Щербань з Саскатун, як хрестний батько, пішов поміж гостей з посудиною в руках та зібрав 77 долярів як дарунок для маленької Глорії. Потім знова Василь Щербань і Василь Байда з Приймового Саск., попросили гостей до збірки на БНації. Зібрано $3.35. Жертвували як слідує: Панство Байда, родичі, 1.00, Бабка і дідо дитини і Михаїл Байда по 50ц. По 25ц.: Василь Щербань, Василь Байда (другий), Іван Байда, пан Римеда, Д. Демидчук, 10ц Николай Демчук.

Жертводавцям щира подяка, а малій Глорії много літ прожити.

Подав Василь Щербань

— АДРЕСАР —

Єпископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

КАРНАВАЛ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ

Значки вже в русі і наші панночки просять Вашої прихильної помочі.

Вони працюють при помочі своїх добрих родичів ради нас всіх, щоби поставити при парохії нову гарну школу і авдиторію. **Вони для нас, ми для них!** Поможемо їм, **поможемо самі собі**

П-а Р. Беляк П-а А. Баран П-а О. Головчук П-а О. Журба

Значки на карнавал дають нагоду виграти гарні речі і вартні. Хто купує, не буде жалувати, бо матиме нагоду прегарно забавитися в день карнавалу, також взяти участь в торжественній [illegible]

Панночки стараються по найкращим своїм силам
Як нам їхня праця дорога і цінна, стараймося також ми.
А спільними силами певно будемо мати успіх
І буде нам радо всім на день праці, на третого вересня 1945!

Англійськими військами, коли вони висіли були на остров Ремрі в Бурмі, проводив адмірал Б. С. С. Мартин, що видимо його на знимці.

ОГЛЯД ПРЕСИ

КУК що є свого роди конкордатом між одною частю українців католиків в другою частю українців автокефальних, виходить ясно і виразно в користь автокефалії, що запрягла через КУК, до свого воза прилюдну національну опінію, висунувши наперед і прикривши свої потяги католицькими деякими представниками. Ось на се Вам один з доказів:

В "Укр. Робітнику" ч. 23 з 8 VI 1945, стор. 7, поміщений є Комунікат КУК-а ч. 15 за травень 1945. Написано там дословно таке: "Стараннням отця Германюка з Лювену, отець Рейгарт передав на руки управи СУКВ світлий фелон для вжитку наших отців капелянів в своїх богослуженнях в домівці СУКВ в Льондоні. Фелон пересланий до домівки, де обидва наші капеляни отець Симчич і отець Горошко мають нагоду з него користати."

Германюк з Лювену це священик Чина Найсв. Ізбавителя монах, католик— так само і о. Рейгарт. Виходить, що він постарався про фелон і переслано його до Льондону. о. Горошко також католицький наш священик. Але друге імя, згадане на першім місці комунікату, це автокефальний духовник, що з католицькою Церквою і відправою нічо спільного не має і не буде мати. Католицьким священикам невільно вживати риз до відправи разом з некатолицькими духовниками.. Отже кому післаний фелон, панове з КУК, чи для о. Горошка, чи для духовника Симчича? Бо коли для автокефального духовника, то не для о. Горошка, а коли для о. Горошка, то не для автокефального…

Так той неписаний конкордат світло помагає автокефальним ширити баламуту в релігійних поняттях канадійських українців.

* * *

"Голос Спасителя" з Йорктону, число за червень, 1945, сторона V, у статті "Не словами, а ділами" подає, що в Монтреалі о. С. Шевчук ЧСВВ з парохії св. Духа, що "дала почин" до того, зібрав на концерті $1,564.20 чистих гроший і переслано до Винипег до Центрального Комітету, котрим завідує КУК, для українських збігців в Европі.

КУК безперечно буде тішитися за ту видатну поміч. Будемо раді також почути, коли і кому КУК ці гроші перешле і які збігці будуть користати з тої помочи.

* * *

"Канадійський Фармер" ч 23 з 6 червня 1945, стор. 8, помістив велику та широку відозву, за підписом чільних представників СУС а іменно Я В. Арсенича, О. Бабинця, Мир. Стечишина, а навіть В Свистуна, зі зазивом до українських виборців північного Винипегу, щоби голосували на ліберального кандидата, Петра Тараску.

Пан Петро Тараска є поляк панове Я. В. Арсенич і В Свистун це непримирімі самостійники, разом з Мир. Стечишином ,котрі нараз прегарно знайшлися разом в ліберальній партії де самі чомусь були неспроможні здобутися на кандидата українця, але як єдин заапелювали голосувати на кандидата поляка.

* * *

"Канадійський Фармер" ч. 25 з 20 червня, 1945, стор. 5, подав статтю "Праця" в Товаристві Читальні Просвіти у Винипегу." Подається в сій статті, що Товариство між іншими також устроїло було концерт Шевченка. Пишеться про сей концерт Шевченка дословно так:

"Концерт був підготований дуже добре і замітний тим, що вперше можна було побачити людей в програмовім виступі, що передтим навіть з собою не сходилися через різницю поглядів. Для цікавости наведу важніші виступи: Мішаний хор Т-ва Читальні Просвіти і церкви св. о. Николая під проводом о. В. Слободи дуже гарно підготований; шкільний хор зі школи св. о. Николая, що є під проводом сестер служебниць, щебетали Шевченкові пісні мов соловеї в літку. Також виступив зі своїми учнями… проф. Е Турула. Реферат про Шевченка виголосив редактор "У. Голосу" Мир. Стечишин."

Тішся душе моя і радій, бо канадійські українці знайшли "єдність" через… КУК.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ И ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

І. І. Білас, рядовик, Брентфорд, Онт., забитий за морем в активній службі

І. А. Кловак, рядовик, Порт Кредит, забитий за морем

Василь Романик, рядовик, Торонто, забитий за морем

Михаїл Борис, арматщик, Фонгилл, Саск., ранений за морем

Іван Троцюк, арматщик, Ґлейс Бей, ранений за морем

М. Р. Павлицький, рядовик, Геспелер, Онт., ранений за морем

Е. Г. Верства, рядовик, Ванкувер, ранений за морем

Антін Сас, рядовик, Чойслєнд, Б.К., ранений за морем

Михаїл Гнида, летун, Ремингтон Парк, Онт., пропав за морем

Василь Ігнатій, рядовик, Кемлупс, забитий за морем

Н. М. Старко, рядовик, Івансбург, Алта., забитий за морем

Нестор Ягольницький, рядовик, Дандурн Кемп, Саск., забитий за морем

Іван Дуляк, Гаєс, Саск. пропав за морем

Е. В. Клосс, рядовик, Монтреал, ранений за морем

Іван Г. Москва, рядовик, Принс Алберт, ранений за морем

Николай Болоковський, капраль, Летбридж, Алта., забитий за морем

Г. Г. Чернецький, рядовик, Веґревил, ранений за морем

Василь Трач, моряк, Белвилл, Онт., ранений за морем

Петро Степпан, стрілець, Рокфорд, Саск., ранений за морем

Дмитро Боднарчук, Едмонтон, стрілець, ранений за морем

П. І. Юрченко, сапер, Ванкувер, ранений за морем

Карло Мамчур, стрілець, Кенора, Онт., забитий за морем

Йосиф Плечак, рядовик, Ню Вестминстер, забитий за морем

І. Е. Брик, рядовик, Торонто, ранений за морем

Іван Пилипів, рядовик, Ґудів, Саск., ранений за морем

Дмитро Зитарук, рядовик, Винипег, Ман., забитий за морем

Володимир Кошеляник, рядовик, Калеінто, Ман. помер з ран за морем

Йосиф Футорянський, лет старшина, Винипег, пропав за морем

М. Байда, рядовик, Веґревил, ранений за морем

Роман Федорчук, стрілець, Торонто, ранений за морем

Антін Бабчак, рядовик, Медисен Гетт, ранений за морем

Еміліян Левицький, арматщик, Ренвер, Ман., забитий за морем

Николай Сиротюк, рядовик, Кукс Крік, Ман., ранений за морем

Михаїл Дусик, сапер, Монтмартре, Саск., помер з ран

Николай Гнатюк, рядовик, Леніген, Саск., пропав за морем

Николай Панасюк, арматщик, Ню Вестмінстер, Б.К., помер з ран за морем

Йосиф Ґрабовський, лет. старшина, Чойсленд, Саск., забитий за морем

ЙОРКТОН, САСК.

Девятниця на честь Матері Божої Неустанної Помочі

Маєві Богослуження на честь Матері Божої є загально поширені серед нашого українського народу. Як що року, так і цего року в місяці травні, в церкві М.Б.Н.П. в Йорктоні, Отці правили вечером молебень до Пресв. Богородиці та голосили Її славу, велич, могучість і милосердя. Так вечером як і рано много людей, передовсім молоді брало участь у Богослуженні. В часі Служб Божих протягом травня приступило 2,640 осіб до св. Причастя.

Цього року в травні відбулося в Йорктоні ще щось більше як попередніми роками, іменно девятниця на честь М Б.Н.П. в намірені: 1) наших українських хлопців і дівчат, що знаходяться на полі боїв, що мучаться по ворожих тюрмах і тих, що вже згинули на фронті, 2) справедливого миру в світі та 3) кращої долі для поневоленого нашого народу на рідних землях України. Про девятницю подбала Марійська Дружина дівчат в Йорктоні. В березні ц.р. членкині Марійської Дружини розіслали 500 листів до рідні, знакомих і других людей, а іншим устно переказали в часі великодніх ферій, щоб обзнакомити їх з ціллю девятниці. У відповідь на свої листи одержали 259 відповідей і 724 імен хлопців-вояків і дівчат-воячок. Між ними були імена живих, ранених і поляглих на полі боїв.

Побіч престолу в церкві М Б.Н.П., Сестри Служебниці взнесли, на білому як сніг шовкові, ікону М.Б.Н.П., що її украсили живими й пахучими квітами та численними світлами, синіми, білими, рожевими й зеленими лямпочками та сильним електричним рефлектором, що в часі Богослужень ясно опроміновали ікону Матері Божої. Довкруги ікони Пречистої, на синьо-білих хоругвках М.Б.Н.П., були виписані ініціяли імен і прізвищ вояків і воячок.

Девятниця тривала від 16-24 травня. Кожного дня вранці о год. 6.30 правилась Служба Божа, на котрій студентки з Інституту Пресв. Серця Христового разом із Сестрами, студенти з Колегії св. Йосифа разом з Братьми Християнських Шкіл та другими вірними одного дня до Служби Божої голосно відповідали, а другого дня співали пісні. Ввечері кожного дня о год. 7.30 девятниця починалась виставленням Найсв. Тайн і гимном на честь Пресв. Евхаристії: Пливи Світами, відтак священик відмовляв молитву о мир у світі, що її одобрили Їх Ексцеленція Преосвященний Василій; після неї всі присутні разом відмовляли, "Згадай всемилостива Діво Маріє," потім в намірені девятниці всі разом відмовляли Отче Наш і 10 Богородице Діво, а вкінці слідував Молебень до Матері Божої та Благальна Пісня.

24. травня вечером зволили закінчити цю девятницю Їх Ексцеленція Преосвященний Ніль, що цього дня зволили ласкаво загостити до Йорктону.

Численна присутність вірних рано й вечером, спільні молитви, прекрасно омаєна та ясно освітлена ікона Пречистої зробили велике й незатерте враження на всіх, що брали участь у цих Богослуженнях.

За уладження цеї девятниці належиться признання членкиням Марійської Дружини та її зарядові й проводові Сестрам Венедикті й Харитині Сл. П.Н.Д.М. та о. Ів. Балі, ЧНІ., провідникові Марійської Дружини в Йорктоні

ПОШУКУЮТЬ:

Kateryna Oleksowich. Rue Al Linchaut 77, Brussels, Belgium. пошукує свого брата Михайла, з села Зерниця, Вижня, пов. Перемишль.

Daria Mazo. Rue Ale Linchaut 23, Brussels, Belgium. пошукує Олексу Калиновського з села Рибно, пов. Станиславів.

Gregor Sydor, C.M.F., Polish Forces No 171. пошукує Дмитра й Йосифа Сидора з села Тяґалів, почта Угнів, повіт Рава Руська, Зах. Україна.

Нова Книжка!—
КОРОТКА
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ДЛЯ ВСІХ
о. Канонїка П. Божика
з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. Спішіть зі замовленнями на адресу: 915 Бойд еве. Винипег, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПОВИБОРЧІ РЕФЛЕКСІЇ

Вибори відбулися, прийшли деякі зміни, а впрочім остало по давному.

В порівнанню з 1940 роком голосовання виглядає так:

Голоси	1945	1940	1935
Лібералів	1,787,592	2,352,557	1,955,727
Консерватів	1,277,236	1,402,271	1,311,459
ССФ	664,344	393,230	392,715
Суспільно-кредитовці	189,980	121,194	182,767
Комуністи	100,100	14,616	31,151
Інші (незалежні, і т.д.)	529,425	336,392	533,035

Ліберали вибрали загально 119 послів, консервати 65, ССФ 28, кредитовці 13, комуністи одного, а решта всякого рода незалежні.

Цікаві помічення цих виборів такі:

Консервати наново прийшли до себе і вспіли не лишень побідити в провінціональних виборах в Онтерії, але також вибрати поважну опозицію. Їх головна сила на сході. Брекен, їхній провідник, вийшов великою більшістю в Манітобі.

Ліберали побідили, але це зглядна побіда, сам провідник, дост. Мекензі Кінг провалився через військові голоси в своїй окрузі у Принц Алберт, котру заступав від 1926 року. Надіді лібераги втратили чимало голосів, мимо їхнього мудрого ведення війни і воєнних заряджень в Канаді. Дійсно ми тут ані не мали інфляції, ані нам нічого не бракувало весь час війни.

Зростають безперечно в силу ліві партії.

ССФ вибрали 28 послів і здоганяють консерватів. Військові голоси здебільша помогли ССФ. З тої партії вийшов наш новий домініяльний посол з околиці Давфину, **Теодор Заплітний,** великою більшістю, защо належить повне признання українцям округи.

Кредитовці вибрали своїх послів тільки в Алберті, хоча число їх всіх голосів по Канаді помітно збільшилося. Так як ССФ вони є за реформами, але на основі християнської моралі, часто вони навіть радикальні в своїх твердженнях. Це тільки початок їх впливів. На всеканадійську арену вони щойно виходять. З тої партії вийшов послом другий наш посол, **Антін Глинка,** також великою більшістю. Його противники з ССФ і комуністичної партії, перепали. Але коли комуністам нема чого дивуватися, то українцеві з ССФ, що йшов проти Глинки і розбивав українські голоси в окрузі, треба не лишень дивуватися, але напятнувати, як кирнину роботу проти нашого одинокого тоді посла. Сам не мав вигляду вийти, а другому шкодив. Таке не будуче в карній громаді є недопускаеме.

Большевики вибрали тільки одного посла жида Розенблята в Монтреалі, але дістали таки своїх 100,100 голосів і ці голоси це потенціяльна завірюха і кубло всіх можливих неспокоїв в Канаді. Як не буде клопіт урядові, то нехай винує себе за всю поміч і співчуття в розвою тих голосів.

По всій Канаді цікаве явище для нас одно.

Там, де партія в силі, вона українців відсуває від співволодіння, але вимагає, щоби на неї голосувати. Правлячі люди звикли на нас глядіти, як на щось меншевартне. Тому треба приписувати мабуть це явище, що ліберали не поставили на всю Канаду **ані одного** українського кандидата, але поставили у Виннипегу поляка і українські ліберали загорілі самостійники видали запальну відозву до українських виборців, щоби голосували всі на того кандидата ліберала поляка, що йому у великій мірі помогло зібрати понад вісім тисяч голосів. За те ці самостійники лібера ли не встигли ще додуматися до того, щоби поставити українського кандидата ліберала, бодай одного на всю Канаду, в цім місті, де живе 22,578 українських мешканців. Правда, ми є в Канаді, де такі справи не входять під рахунок. Але ми живемо в демократичній країні, де цінится і рішає голос більшости. А та наша більшість все потоптана у своїх правах...

Консервати встигли поставити одного українського кандидата, некатолика і то в переважно католицькій українській окрузі, так що самі запечатали його кандидатуру.

ССФ там, де є при владі, не поставили ані одного українця. В Манітобі поставили двох і один вийшов.

Одинокі кредитовці, будучи при владі, не відсунули українського кандидата і за це належить їм признання.

Коли ліберали хочуть і вимагають від українських виборців співпраці, повинні самі оказати ділом цю співпрацю. Крім одного адв. Момотюка, котрий зібрав гарне число голосів в Гемілтоні самих наших людий і то є заслуга тамошнього пароха о. Серветника, що хотів і вмів зеднати наш загал там при своїй церкві та правах — на цілих 305,929 душ нашого населення ліберальна партія, що є при владі, також не подумала про це, що українські виборці повинні мати бодай одного-двох кандидатів...інакше на цім будуть користати комуністи, як у Виннипегу.

А співпраця є **двостороння,** а не одностороння.

Не лишень українці мають співпрацювати, також мають це саме робити другі ці, що хочуть співпраці наших голосів при виборах.

І для нас булоби мило, колиб ми дістали номінацію на суддю одного з наших радників чи правників українця католика.

І між нами є заслужені для Канади одиниці, що з гідністю понеслиб достоїнство сенатора.

АНТІН ГЛИНКА, що вийшов на домініяльного посла в окрузі Вегревил, Алта.

ТЕОДОР ЗАПЛІТНИЙ, що вийшов на домініяльного посла в окрузі Давфин, Ман.

І це є богато інших справ провинціонального значіння, про котрих тут не місце говорити.

Загрозливе є збільшення комуністичних голосів, але воно не торкає українців. Між нами комунізм вже задеревів в своїм стані посідання і коли він здобуває голоси, то легко почислити де, при перегляді виборчих станиць. У Виннипегу примірoм найбільше комуністичних голосів було в жидівських дільницях міста. А серед українців вони поставили питання до ліберального кандидата про лінію Керзона, використавши національну чуткість загалу.

Нам треба брати живу участь в політичнім життю і не чекати аж останньої хвилини перед виборами. Нові партії дають нам більше нагоди, як старі правлячі. Цим треба пояснити наш вибір з ССФ і СКредитом. Там ще для нас є досить позитивних можливостий і прихильного відношення. Ходить о людий, що представляють націю і творять життя. Коли поставимо наших людий, життя наше скориcтає. Це значить, що ми ніколи не відкинемо прихильної руки від практичних партій, якщо вони чесно по демократичному до нас вiднесуться і будуть жадати не лишень наших голосів, але також справедливо і гідно поставлять наших кандидатів зі своїх ліст.

Поживемо, побачимо...

А покищо, складаючи найкращі желання нашим двом вибраним домініяльним послам, самі берімся до праці відтепер і то всіми силами!

ВИТАЄМО ВАС ГЕРОЇ ЗЗА МОРЯ

Почавши від 20 червня, щомісячно около 30,000 канадійських вояків, що боролися в Европі і котрі в великій мірі причинилися до так світлої побіди аліянтів над німцями, буде повертати до Канади, до своїх родичів, жінок, дітий і рідних. Кораблі зараз везуть наших вояків через море до канадійської пристані Галіфакс, звідки потяги порозвозять їх по цілій Канаді до рідних міст, сіл та місцевостей. Рух на залізницях так великий, що канадійський уряд візвав горожан, щоби вони стрималися від їзди на потягах принайменше на якийсь час.

Вертають наші любі канадійські вояки назад до своєї доброї та вільної Канади, котру вони покинули були на кілька років. Вертають назад з великою радістю на лицях та зі знаменами пальмових листів побіди та геройства на своїх грудях. Вертають як найкращі та найвірніші сини своєї батьківщини.

День повороту наших любих хлопців зза моря став для Канади днем національної радости і буде він тревати до сього часу, аж поки останній наш вояк не верне щасливо домів. Канада, так як добра мати, витає своїх дітей та тішиться й радіє, що велике число їх вернули назад з кривавих виправ.

Більше як 300,000 усіх канадійських жовнірів мають вернути до Канади до різдвяних свят — себто до грудня сего року. Між тими сотками тисяч жовнірів велике число занимають українці. Ми, витаючи усіх канадійських вояків в їх повороті домів, витаємо в першій мірі та найсердечнійше українських католицьких вояків. З глибини наших сердець та душ, кличемо до Вас, українські католицькі вояки:

ВИТАЙТЕ НАМ, НАШІ ДОРОГІ ГЕРОЇ ЗЗА МОРЯ!

ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ БУК-А ВІДКЛИКАНІ

З огляду на це, що конгрес, який заповіджено на 3, 4 і 5 липня 1945 відкликано, по цих самих причинах відкликується оцим заповіджені на 2 липня 1945 домініяльні збори БУК-а.

Якщо відносини уможливлять, заповіджені збори БУК-а **відбудуться в першій половині жовтня 1945** і про це своєчасно вийде повідомлення.

ЗА ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-а

Тома Мельничук, діл. писар — о. Степан Семчук, голова

ТИНДАЛ, МАН.

У четвер, 7-го червня, ц. р. відійшла від нас на вічний супочинок Марія Тупило, на 81 р. свого життя.

Похорон відбувся в пятницю, в церкві св. Михаїла, Тиндал, о год. 3 пополудни, при численній участи приятелів та рідні покійної.

Покійна походила з села Ілавче, Галичина. До Канади приїхала 1903 року і майже ввесь час перебувала у Тиндал.

Похорон відправив Всеч. о. П. Кормило. Співав п. Мороз.

Втрату Покійної жалісно відчувають муж, 7 дочок, два сини, та дальша рідня й приятелі, 46 внуків і 17 правнуків.

Спи, дорога Мамо, вічним сном, а канадійська земля хай буде Тобі легка.

К. Боднарчук

ГРИМСБІ, ОНТ.
Не забувають за Сиріт

В неділю, 27-го травня на несподіванці, що її справили сини і доньки [illegible] пані Марії Калинович, з нагоди її 60-літних уродин, що припадали на 25-го травня, зібрано на внесок самої таки ювілятки, $7.00 на сиріток в Айтуні. Жертвували по $1.00: [illegible] Лесюк, [illegible], Н. Калинович і Н. Калинович. Панство Стефан і Марія Калинович жертвували 2.00 [illegible] один долар призначений був на "БНації", а решта на сироти.

Олесь

ЛИСТ ПРИЗНАННЯ З АМЕРИКИ

Христос Воскрес!

Дітройт, Міш., 8 чер. 1945

Пане Управителю БН

Мені принагідно дісталося в руки 6-е число БН з 14 березня, 1944. Побіч усего повчаючого і новинкарського змісту, сторінка для дітий з Вуйком Трохимом притягнула мою особлившу увагу. Ця сторінка безперечно богато помагає українським родичам і школам, де вчать нашої рідної мови. Шкода тільки що в нас, у З. Державах, нема подібного часопису. Може за Вашим примір[ом] і тут [illegible] подібного започаткують. А Вам за те честь і подяка, що "за своїх дбаєте."

Залучаю один долар на однорічну передплату і другий на пресовий фонд БН.

Василь Яворський, Дітройт, Міш.

Від Редакції: Сердечно дякуємо пану Яворському за так гарні слова признання.

Pills — Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижів, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді вікурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулки $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N. 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Володимир Божик

ВЕРХОВНІ АПОСТОЛИ СВ. ПЕТРО і ПАВЛО

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ — ЗНАК ПРАВДИВОЇ ХРИСТОВОЇ ЦЕРКВИ

Сьогодня обходимо празник Святого Петра і Павла, двох найбільших Апостолів. В чім вони визначалися? Чому вони є найбільші з Апостолів? Погляньмо перше в життя Св. Петра. Бачимо, Христос змінює його імя з Симона на Петра, що значить скала, і обіцює зробити його головою Своєї Церкви. (Мат. 14-13). "А Я тобі кажу, що ти еси Петро і на сій скалі збудую свою Церкву." По воскресенню Христос передає своє стадо в опіку св. Петра (Ів. 21-15). "Паси ягнята мої, паси вівці мої." І десять літ по воскресенню св. Петро пускається в дорогу до Риму, там зложити свій престіл, престіл Голови Христової Церкви. Пішов здобути гордий, богатий поганський, могучий Рим для християнства. І входить до Риму, духовий володар світа, в одній одежі, з палицею в руках, як справжній пастир. Де його зброя? Та подивім: його зброя, Христос із ним, Христос його сила. Здобуде Рим своєю кровю, кровю християн, і вірою в Бога. Коли Петро ділає в Римі як Голова Христової Церкви, св. Павло, найбільший Місіонар, будівничий святої Церкви, кидає собою по римській Імперії, організує церкви і громади. Христос його покликав на найбільшого місіонаря св. Католицької Церкви в чудний спосіб.

Св. Павло не був з Христом за життя Христа. Він походив з міста Тарсус на північний захід від Сирії. Був жидом, належав до секти Фарисеїв. Христа навіть не бачив. Учився на Рабина. Був завзятим ворогом християн. Він горів жорстокою ненавистю, і жадою убивства учеників Христа. Він був присутний коли каменували святого Стефана. Тримав одіж тих, що убивали святого. Сам нападав на християнські доми, і забирав людей до темниці, де їх мучив. Він бажав цілковито вигубити християн, і дістав позволення від жидівського архиєрея, щоб поїхати до Дамаску, і там християн звязати і забрати до Єрусалиму до вязниці. Коли він зближався до Дамаску з товаришами, освітило його ясне світло, блеск Христової слави, що кинуло його з коня, на котрім їхав, до землі, і почув голос. (Д. 9): "Савле, Савле, чого переслідуєш мене". Христос, яко невидимий голова св. Церкви, відчув катовання свого містичного Тіла, котрого ми є членами. Бо всі члени Католицької Церкви творять одно містичне тіло Христа. Павло Христа не переслідував. Христа навіть не бачив. А Христос каже: "Савле, чого мене переслідуєш?", бо коли переслідував містичне Тіло Христа, себто християн, Голова того містичного Тіла, Христос, виступив в їх обороні, і тим дав світові знати, що хто переслідує Церкву переслідує Його. Христос все виступає проти тих, що переслідують Його Церкву. Павло [illegible] "Хто Ти є Господи?" а голос відповів: "Я, Христос, котрого ти переслідуєш." Павло налякався і запитав: "Господи, що маю робити?" А Ісус відповів йому: "Встань і йди до міста, там скажуть тобі, що маєш робити." Св. Павло встав, але був зовсім сліпий. В трох днях, Христос вернув йому зір, і з лютого переслідника Христової Церкви, став він найбільшим Місіонарем в Христовій Церкві. Нікотрий Апостол так далеко не поширив Христову науку як сам св. Павло, ні так богато не написав.

Ніяка сила людей, ніяка сила пекла не могла зломити одушевлення святого Павла. Ніякі тортури, ніякі перешкоди не були в силі спинити його працю. В листі до Коринтян він описує терпіння, що терпів ради Христової Церкви. (І. Кор. 11, 21). "В трудах премного, в вязницях пребогато, в ранах без міри, при смерти почасто. Від жидів пять разів по сорок без одного прийняв я, тричі палицями бито мене, раз каменовано мене, тричі корабель розбився зі мною." В подорожах часто, в небезпеках від розбійників, від чужих, від земляків, в небезпеках між тожними братьми, у труді і нужді, часто в несипанню, в голоді і жажді". Справді високо цінив свою віру. А вкінці яко вязня, вязли його до Риму, і тут два роки в вязниці тримали. В вязниці жидам проповідував. Слухати не хотіли. Він їм сказав (Д 28—28): "Нехай ще буде вам відомо, що поганам післане се спасення Боже і вони слухатимуть."

Славний Рим згорів 64 року по Христі. Римський імператор, Нерон, кинув вину на християн. Сам сказав підпалити Рим, щоби мати образ горючої Трої. Щоби відвернути від себе вину, кинув вину на християн. І року 64-го зачалося перше загальне переслідування християн. Зачали мучити християн, і до сього ужили всі диявольські способи, що знали. Зашивали християн, мужчин, жінок, дітей в шкіри диких звірят і кидали їх диким звірятам. Намащували їх смолою і палили їх в городі Нерона, підчас його забав, щоб йому було видко. Кидали їх диким звірям в амфітеатрі, в присутности 50,000 римлян, що дивилися на це з великою втіхою, так як ми на бейсбал. Або роздирали їх на кусники. І радо умирали християни за Христа. Радо діти відрікалися своїх поганських родичів і йшли на мученичу смерть. Вони цінили свою віру, за ню умирали, бо знали, що їх за це чекає небо. Як встидно нам, коли бачимо, що декотрі, як Юда поцілунком, зраджують Христа, або Його заповіди безжурно переступають.

Се переслідування не минуло святого Петра і Павла. Їх спіймано і засуджено на смерть 67-го року (того самого дня) в Римі. Перед своєю смертю святий Павло написав лист до Тимотея. В нім [illegible] "Ти знаєш се, що відвернулися від мене всі, що в Азії. Нехай Господь дасть милосердя Онисифоровому домови, бо часто мене покріпив і не стидався моїх кайдан." Св. Павло не перестав проповідати слово Боже, ні, були хорі, і пише дальше: "Старайся небавом до мене прийти. Бо Дима мене покинув, полюбивши сей світ, і пішов в Солунь." Що за сумний, страшний образ! Переслідування Християн. Тисячі проливають свою кров за віру Христову. Тисячі дітей. Тут Дима відрікається Христової науки, щоб тільки не був переслідуваний, бо каже святий Павло: полюбивши сей світ з його розкошами. Кілько то людей покидає Церкву Христа з тої самої причини. Далі пише св. Павло: "Тільки Лука є зі мною. Коваль Александер накоїв мені богато лиха, нехай віддасть йому Господь по його ділам. Його й ти бережися, бо дуже спротивився нашим словам. При моїй першій обороні нікого при мені не було, а всі мене опустили. Нехай їм се не почислиться." Просить, щоб Бог їм простив. "Я вже йду на жертву і час мого розвязання близький. Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віру зберіг. Впрочім заховано для мене вінець справедливости, котрий віддасть мені Господь того дня, судія справедливий, та не тільки мені, але й тим, що полюблять Його прихід."

Коли вели святого Петра і Павла на місце страти, передання каже, що вони стрінулися. Святий Петро сказав: "Іди в мирі, Післанче радісної вістки провідників спасення"... а святий Павло мав відповісти: "Мир з тобою, підставо Святої Церкви, Пастирю Христового Стада." Тоді запровадили Святого Петра до цирку імператора Нерона, а Святого Павла до жерела Сальвіна. Хотіли святого Петра розпяти. Він уважаючи себе негідним умирати так, як Його Господь і Спаситель, просив, щоб його розпяли головою до землі. Це і зробили. Як помер Христос, невидимий голова св. Церкви, так помер і св. Петро, видимий голова, на хресті.

Святого Павла не мали права розпяти, бо він був горожанином Римської Імперії, мав римські папері, так говорячи, і відтяли йому голову. Тіло св. Петра поховали християни на Ватиканській горі, де тепер стоїть церква Святого Петра. Святого Павла також поховали в Римі, де тепер стоїть церква Святого Павла. Своєю кровю здобули вони Рим для християнства. Кров мучеників родить християн. Той є гідний Христа, хто готовий за Нього терпіти. Що скажемо про тих, що Його заповіди легковажуть: що продає свою віру як Юда Христа, як Дима Павла, за розкоші світа? Історія Католицької Церкви це історія переслідування і це доказ правдивости Католицької Церкви. Христос сказав: "Слуга не є більший від свого пана, тож, коли мене гонили, то і вас гонитимуть." (117-19). Але сказав Він до Святого Петра, що навіть "Ворота пекольні не переможуть її."

Моліться за тих, що тепер переносять переслідування ради Христа, як це діється тепер в Японії, Хінах, Німеччині, Росії, в Африці, бо Католицька Церква все мае, по всі часи, навіть в теперішних часах, дітей, що переносять мученичу смерть ради Христа. І може ваша молитва якраз скріпить того мученика перенести свої тортури яко хоробрий жовнір Христа. Ваші молитви можуть їм помогти. І ви жийте як хоробрі діти Святої Церкви. Дай Боже, щоб ви могли сказати в годині смерти словами святого Павла: "Я боровся, дорогу скінчив, віру зберіг. Для мене заховано вінець справедливости, котрий віддасть мені Господь."

В БОВСЕЖУР І В КАДВОРТ БУДУЮТЬ ПАРОХІЯЛЬНІ ДОМИ

В Бовсежур, Ман., і в Кадворт, Саск., приступлено вже до будови парохіяльних домів, в котрих будуть стало мешкати священики, місцеві парохи. Діло наших добрих людей в Бовсежур та Кадворт, належить на сьому місці піднести та оцінити, як також повинні вони стати добрим примірoм до наслідування тим громадам, де ще немає парохіяльних домівок. Парохом в Бовсежур є о. П. Кормило а в Кадворт, Саск., о. Кирило Лотоцький.

ЗІСТАЛИ ВИСВЯЧЕНІ НА ДІЯКОНІВ

Преосвященний Кир Василій Ладика висвятив в церкві св. о. Николая в Виннипег, Ман. на дияконів богословів **Івана Ворону** і **Григорія Овчарка.** Нововисвячені диякони походять: о. диякон Іван Ворона з Гeффорд, Саск., а о. диякон Овчарик Григорій з Етелберт, Ман.

"НАШЕ ПОХОДЖЕННЯ"

Так називається книжочка, що вийшла накладом та старанням Українського Католицького Юнацтва. Написав її Впр. Брат С. Методій, ЧБХII. Книжочка має 40 сторін, гарну обгортку та видрукована в друкарні Голосу Спасителя, як звичайно дуже старанно. На другій стороні її видне гарна знимка автора сеї праці а зараз потім передмова пресового референта УКЮ, Б. Л. Корчинського.

Шановний автор вийшовши з заключення, що "в Божому плані було се, що ми родилися в краю Канаді й з українських родичів," старається вказати на наші обовязки як відносно Канади так і українського народу. Щоби заохотити своїх читачів до любови українського народу, шановний автор в дуже гарний та щирий спосіб представляє коротко але дуже влучно цінності тогож народу, богацтво його мови, чар української пісні, мельодійність української музики, високий рівень українського малярства, велич українського будівництва, великі цінності української літератури, а вкінці світлі факти з української історії.

Щиро витаємо працю Брата Методія та поручаємо її до якнайбільшого поширення не тільки тут в Канаді, але також [illegible] де живуть наші брати.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛИПЕНЬ, 1945

1	Н	18	**Неділя Всіх Святих**
2	П	19	† Ап. Юди (Петрівка)
3	В	20	Сщмч. Методія
4	С	21	Мч. Юліяна
5	Ч	22	**Пр. Евхар. (на нед.)**
6	П	23	Мч. Агрипини
7	С	24	**Різдв. св. Ів. Хрест.**
8	Н	25	**Неділя 2 по Сош.**
9	П	26	Преп. Давида
10	В	27	Преп. Самсона
11	С	28	Пер. мощ. Кира й Ів.
12	Ч	29	**Апп. Петра й Павла**
13	П	30	**Пр. Серця Хр. (на н.)**
14	С	1	Косми й Дамяна

УСТАВ

1. Неділя Всіх Святих: Гл. 8, Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 330, Єв. Мат. з. 38.

2. Початок Петрівки, що триває до 11 липня включно.

5. Пресвятої Евхаристії: Служба ця береться в слідуючу неділю (8 липня).

7. Різдво Івана Хрестителя: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 112, Єв. Луки з. 1 (з перестунками).

8. Неділя 2 по Сошествію і Празник Пресвятої Евхаристії. Недільна служба опускається, а береться лиш служба празника. Сл. Б.: Ап. з. 149, Єв. Ів. з. 23. По заамвонній молитві торжественний Обхід з Найсвятійшими Тайнами. Підчас нього читаються при 4 пригот[ов]лених престолах Євангелія.

12. Верховних Апостолів Петра і Павла. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 193, Єв. Ів. з. 67.

13. Пресвятого Серця Христового, Сострадання Пресвятої Богородиці: Якщо службу Серця Христового береться нині, тоді Сострадання береться завтра, в суботу, а якщо ні, тоді нині треба брати Сострадання. Служба Серця Христового: Всеночне, все празника. Сл. Б.: Ап. з. 306 від Святий і священ—может і іскушаемим помощи. Єв. Ів. з. 9 і 10. Служба Положення Ризи Пресвятої Богородиці з неділі 15 липня переноситься на суботу 14 липня.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Навернення усіх некатоликів.

Тільки той може спастися, що є членом одинокої правдивої Церкви Ісуса Христа, котрою є св. Католицька Церква. Бо тільки Католицьку Церкву Христос оснував і є її невидимим головою.

Ми маємо то велике щастя належати до сеї одинокоспасаемої Церкви. Як знаємо є богато однак таких людей на сьому світі, що ще не є її членами. Тож у сьому місяці щиро молімся за тих, котрі ще не пізнали віри Христової а також за тих, що через людські зглядди від сеї Церкви відступили. Молімся переважно за наших многих братів в Европі та в Канаді, що не належать до тіла Католицької Церкви. Молитви за своїх братів жертвуймо через заступництво Матінки Божої, небесної Цариці.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Вільність проповідування Божого слова в середній Азії

В місяці липні молімся в наміренні тих місіонарів, що в Азії, де ще є богато народів, що не належать до Католицької Церкви, голосять слово Боже. Хай Бог дасть їм сили навернути до правдивої віри усіх тамошних мешканців. Не [illegible] наша молитва [illegible] Богато помогти.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ОСЬМА ЗАПОВІДЬ БОЖА: НЕ СВІДЧИ ЛОЖНО НА БЛИЖНЬОГО ТВОГО!

I.

Осьмою Заповіддю, Господь Бог забороняє нам говорити неправду, очернювати та зле говорити про наших ближніх.

По перше, не можна нам свідчити на другого неправдиво.

Свідчити ложно, неправдиво, значить обрабувати правду. Коли притрафиться нам коли стати на суд, будьмо на стільки отвертими, щоби говорити правду, не впадаймо під вплив товариша ні під вплив ненависти чи милосердя. Говорим тоді правду, лише правду і цілу правду.. Піднести руку перед Богом і перед людьми, а відтак говорити проти своєї совісти, твердити щось за правду, що не є правдою, це великий злочин.

По друге, не можна других очернювати.

Що то значить очернювати? Очернювати, се значить неправду говорити з ціллю ввести ближнього в блуд та пошкодити ближньому на славі. Буває часами, що хоча не говориться правди а всетаки і не очернюється. На примір, хтось вам оповідає якусь лож, ми віримо що це є правдою а відтак ми то саме переповідаємо другому. Отже ми цьому не винні нічого, що це було неправдою, і в тім випадку ми не обчернюємо. Отже очернювати значить говорити інакше а інакше думати.

Очернення може бути трояке: лукаве, корисне і жартобливе.

Лукаве очернення буде тоді, коли з наміром хочемо пошкодити ближньому. На примір чоловік в склепі хоче щось купити. Склепар знає добре, що даний товар нічого не вартує, але щоб ввести в блуд покупця, то хвалить що товар є добрий, ба навіть перехвалює. Це буде лукаве очернення, бо не вірить сам в се, що говорить. Або ще один примір Подорожуючий зблудив и питає нас, котра дорога веде до даного міста. А ми, щоби йому прикрість зробити, кажемо, щоби їхав тою а тою дорогою, котра є злою, невластивою дорогою Це буде також лукавим очерненням

Корисне очернення буде тоді коли ми щось говоримо неправдиве, щоби звільнити себе від вини На примір дитина щось злого зробила Щоби її не карати, вона каже, що того не зробила

Радісне очернення є таке, котре не приносить нікому шкоди, лиш говориться неправда от так для забави

З повище сказано, о видимо що очернення лукаве є найгірше, розуміється однак, що і други два очернення є також гріхом Ніколи не можна очернювати, хотяйби то було навіть в користь ближнього або навіть мало оминути смерть Краще понести мученичу смерть, як очернити когось. Не можна очернювати так як не вільно ніколи обридити Бога. Найбільшим злом, що чоловік може зробити, се гріх.

На цей случай є один гарний історичний примір. Оповідають, що за часів переслідування, цісар Максиміян вислав військо за епископом Нікомеди. Жовніри шукаючи за сим епископом увійшли до [illegible] Старець [illegible] де мігби би бути епископ Нікомидії? - Це я самий перед вами стою,- відповів святець. Він мігби був легко не датися на смерть й жовніри були б його не пізнали, однак він волів краще сказати правду Жовніри здивувалися з якою любовю старець повівся з ними и не хотьли старця брати

Ми вас лишаємо свобідним [illegible] шов старець з жовнірами, щоби віддатися в вязницю. Ось гарний примір чесноти и відваги.

Глядім й ми, щоби вистерігалися очернення. Бог це правда і він сказав, що говорити неправду це є злом в [illegible] очах Святий Йоан, апостол, говорить, що батьком очернення є сатана. Він був перший, що сказав неправду. Він неправду сказав злим ангелам, їх товаришам, даючи їм до зрозуміння, що вони стануть подібними до самого Бога Він неправду сказав нашим першим родичам, коли [illegible] ручив, що вони не вмруть, к[illegible] ли зїдять з заказаного овочу Тому св. Августин каже, що ті, [illegible] говорять неправду є дітьми [illegible] Стараймося уникати очернення Навіть вже тут на землі ті покутують, хто говорять неправду, очернюють. Люди таким не вірять [illegible] коли вже кажуть правду Таких очернителів люди уважають якo людий [illegible] характеру Ніхто з [illegible] не любить дволичника [illegible] [illegible]

[illegible] коли провинилися, наперід опімнувши їх, а коли се нічого не поможе, тоді карайте остро Тим чином ваші діти будуть виділи яке то зло і поволи привикнуть назад говорити правду а це роблячи, їх і себе забезпечите на дорогу вічности

(Далі буде).

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(33)

-Мошко Маховський.

—Гм . . . А дав тобі які гроші?

—Обіцяв.

—Богато?

Сто карбованців золотом.

А задатку не дав?

—Ні.

Олекса втішився оцими зізнаннями і сів за стіл, роби оце все списати, та прийшло йому на гадку, що може він це все видумав, щоб ратуватись перед смертю.

Длятого встав і підійшов ще раз до нього.

—Як це все що ти сказав є правда, ручу тобі, що тебе помилують.

Але...

Не хочу помилування, я вповні заслужив на кару,—перебив йому, а говорю правду не щоби себе ратувати, але перестерегти інших.

Інших...? Чи ще був хто з тобою у спілці?

—У спілці? Ні! Але було двох жовнірів зі мною, і він нас всіх трьох намовляв Тамті не далися ще зараз намовити, обіцяли пізнійше... А я, окаянний, згодився...

Олексі закрутилося в голові Не сподівався, щоби аж так дуже наражена була наша армія на большевицькі впливи і місцеві жиди закидали зрадницькі сіти на нашого жовніра.

А як зовуться ці два стрільці?

Вони невинні. Я не можу виявити їх назвиск.

А як суд запевнить, що їм нішо не станеться, чи назвеш їх?

—Назву.

Но, добре! Бачу тепер, що твоя вина не дуже велика. Та все таки завтра рано буду мусів післати тебе до корпуса і залучу свій протокол. Сподіюся, що все піде гарно.

Пане четар! озвався з благанням

Прошу, прошу, говорить!

Не вставляйтеся за мною. Я не варта вже жити Я сплямив своїм вчинком чесне імя своєї родини і своюго народу Мене гризе сумління.. Я не мігби показатися людям на очі. захлипав, корчачись цілим тілом

Не міг знести цього виду і вийшов з кімнати Ніч була спокійна, тиха Небо дихало на нього міліонами зір і розтивало тугу і смуток Десь заскрипів сверщок і зараз затих

Бідна. Ти Україно, всіх Ти притягаєш до себе, лиш своїх рідних дітий не в силі пригорнути і впоїти їх горячим до себе коханням Вернув у хату і поклався спати

Та спати не міг. Пережи вання нинішнього вечора шматували його мозок; катували його душу темні духи дороги Батьківщини, що так немилосерно віддались у живе тіло народу, жирували і ссали Нагадував собі зізнання цего нещасливого "зрадника," потаємні зазихання скритих і явних ворогів, що всю Україну омотали павутинням підступу і зради— і заморозило його на цілому тілі. .

Раненько зірвався з постелі. Ноги тяглися в голові шуміло, якби після тяжкої слабости Покликав двох жовнірів, вручив їм писаний протокол і велів відвести до команди бригади Мирона Зайчука

—Пане четар! Прощавайте і не памятайте мені цього Я є зрадник і хочу спокутувати свій злочин А колиб доведось вам бути в Тиневі, не вкажуйте мойому отцеві за мене

вийшов, завертаючись, і хопився за голову. Замкнулись двері Чув ще хривання хлипання і одностайні кроки ескорти.

Може пів години після цього звилось перед його кватирою кількайцять місцевих людий. Думав собі, що прийшли вони з якою скаргою і вийшов до них

З чим приходите люди добрі? спитав

Ми прийшли подивитися на зрадника, що вчора зловили.

Я його вже відіслав до вишої команди.

Люди мабуть не дуже вірили цим його словам, бо стали перешіптуватися, а далі виступив з них один і промовив

Його зловлено в нашому селі і тут належалоб його судити.

Ні, громадяни! Його судитиме військовий суд

Говорили ще хвильку між собою, а відтак стали поволи розходитись Олекса вернув у хату Поклався на постіль і захропів, та не надовго Прийшов наказ рушати дальше в дорогу І тепер почалися щасливійши дні нашої армії. На усіх фронтах поведено завзяту офензиву. Ворог тікав, Рабуючи ще по дорозі що попало Наша армія більшала кріпшала, жовнірів обіймало одушевлення Село за селом, місто за містом очищували наші війська з під ворожої навали і йшли все дальше і дальше. Населення витало своїх братів, спасителів і плакало від зворушення Була це не писана казка великого народу порізаного варварським ножем гнобителів, але дійсне реальне єднання неумирущої української сімї, значена жертвенною кровю найкращих дітий одної Неньки Лунав клич "через Київ на Львів" і з гігантичним поступом наших військ прибирав він щораз більш конкретні форми

В першій половині серпня заїхав Олекса з обозом на довший побут до Бердичева і заняв на кватири величезні касарні за містом Та вже по трьох днях переїхав у місто Місто, доволі велике, не зробило на нім майже ніякого враження Хотів вирватись звідсіль на село а радше на фронт Почувався вже здоровим і шукав тим нагоди, щоби пригадатись команді бригади, щоби придтягла його в поле. Не мав можности скомунікуватися з бригадним комендантом, бо він стало бував на позиції, і то кождої днини в іншому місці

Доведеться мені і вмерти при обозі думав собі перечитуючи найновіші воєнні комунікати ось і Козятин наш, а за Хвастів іде бій

Якось тиждень після цього при вечері заговорився зі своїм комендантом за фронт.

— Пане сотник, надоїло вже мені життя при обозі. Я радби в поле, а тут немаю до кого віднестись з одним проханням.

—Терпеливости пане товаришу, терпеливости і фронт ще побачите. Ми війни ще завтра не кінчимо..

—Та бо вам жарти, а я тут конаю з безділля Я не видержу довше Кину обоз і піду сам без приділення

Про мене промовив сотник, щоб якось закінчити оцю розмову

- Вам це байдуже?

А хібаж плакатиму за вами Вам пахне фронт, а мені добре і при обозі Впрочим хочете в поле, будете мати знаменитy нагоду о це просити навіть самого генерала Микитку

Справді? Ви жартуєте, пане сотник. Самого генерала.. ?

А так! В цих днях переїздитиме через Бердичів на Хвастів

Так?

От саме і наш обоз про це повідомлено телефонічно Будемо робити тут дефіляду - і витягнув папір, подав Олексі

Шудово складається, -- сказав пробігаючи очима письмо — Прекрасно! Буду просити, щоб мене відпустили з обозу і зараз приділили на фронт Дякую вам, пане сотник, за цю вістку. — Прискочив до сотника і стискаючи йому руку, закликав

Хочу і я увійти, а не в'їхати до Києва

Youth Herald Editor

Rev N. Kushnyryk, S.T.L.

-ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА-

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Deliver Us from Evil...

We have often felt in the deep recess of our souls after a good and clean confession that the sacrament of Penance led re-establish us in the realm of God's friendship. For a few precious moments we did feel ourselves then penetrated with the balm of pious compunction, . . . All those moments of contrition and divine love . . . How can we ever forget them?

However once out of church, we again fell into the cruel reality of [illegible] and return to our struggle with a kind of anxiety. Will our sincere resolutions hold? Will [illegible] have the spiritual [illegible] before [illegible] danger [illegible] at a certain corner on the road of our daily life temptation will show its hideous [illegible]

It is understood that we have [illegible] our faith in the God of Armies [illegible] the evil from which we beg Him to deliver us [illegible] life is the great evil of sin [illegible] only evil which we should fear [illegible] our existence on this our earth.

We pray not to sin but prayer alone is not enough I will go as far as to say that prayer alone is worse than just total indifference, because it entertains in a soul a very stubborn bias: "I pray... and I pray, but the Lord does not listen to me... I commit the same sins.. I pray, but it is in vain. ."

This reminds me of a story I once heard... At Oxford there was once a student who used to take many "shots" of whiskey-and soda every evening. After this he would feel a little dizzy in the head. So he switched to brandy-and-soda, but still he would be drunk. He then tried gin-and-soda, but that [illegible] made him "tight" . "No [illegible]" said he "it must be the soda... blimey."

Many Christians behave likewise They read books and stories which trouble their senses, but pray to remain in God's love. A sin shows [illegible] that such a recipe is not practical In order to replace such reading, they go and see any play while asking the Lord to keep them good and pure The result is exactly the same. They then put aside all novels, the theatre, shows and without forgetting to pray, they let themselves in for free flirting.

[illegible] A third mistake should open their eyes and make them understand that prayer alone is not sufficient On the contrary they just go ahead saying Prayer is useless God does not keep His promises. We pray, but we sin again."

Prayer is necessary but the Lord advised His Apostles also to be vigilant... "Keep watch and pray" It was in the Garden of Gethsemani, when He was in His terrible agony, that Jesus pronounced those words to His Disciples, who were too confident of their own natural strength Already sleep was getting the best of them That heaviness, that sadness which was bearing down on them was but the beginning of temptation It was the coming of darkness, which envelopes the soul and which soon will seize it Their duty was to pray while the Master was still with them, but vigilance was also necessary if the enemy were not to find their souls half awake and completely down. Prayer, therefore, does not suffice. We must let divine grace influence our thoughts, will, and above all, our deeds

* * *

A great philosopher wrote these words which seem to be a paradox a seeming contradiction but which has a deep meaning Execution must come before the will"

It is thus that a puppy thrown into the water swims, although he has no experience in swimming The puppy still swims before willing to [illegible] We, humans, from the day of our birth are thrown into the sea of things and we all try to swim as well as we possibly can It is not a question of changing our constitution but that of well organizing our travel by following the chart drawn by God

Planning may be necessary, but [illegible] "Acting" To draft a plan for perpetual peace [illegible] a child's game for President Wilson but to keep the peace in Europe for many years was a huge task

To think is easy said Goethe [illegible] to act according to one's thought is the hardest thing in the world"

Tolstoi, the Russian, spoke likewise: "It is easier to write ten books of philosophy than to put one precept into practice."...

If it is necessary to think, study and organize one's Christian life it is still more important to LIVE it. By meditation, one must inscribe this life in the depths of the soul, but through action one must inscribe it in the body, in order that the highest thoughts may reach one's inferior layings and that one may have good reflexes. These Christian reflexes' will give us in action and decision that powerful speed which is needed almost always in daily events.

We must therefore pray and meditate, but above all, we needs must ACT. In this sense that prayer and the serious study of our holy religion must strive to create in us certain good habits, that is often repeated deeds or acts which will stabilize us in what is good. (We call that virtue

Let us consider an old physician when a sick person is brought into the clinic He might ask, as do his younger colleagues, to look on diverse analyses, and without doubt these analyses will aid him in his subconscious reasonings, but it is a reflex born of thousands of sick cases observed by him, which will dictate his diagnosis Compared to some young and brilliant professor the old Doc may seem less learned However, he KNOWS, through practical experience, and makes less mistakes than do others Thus a small ignorant girl like Bernadette Soubirous KNEW her theology better than some priests, in this sense that she knew what to do in such or such an occasion in order to avoid sin and love God

A doctor in Divinity, in spite of the high pile of theses built up in his head, does not always have a reflex quick enough to make him translate into the register of action what would be in conformity with the ideal notions which he carries in his head Temptation, nature, etc. . in him may be quicker than divine grace

Keep watch, says Jesus, and pray not to enter into temptation: for the mind is quick but the flesh is weak "

In his lovely 'Way of the Cross Paul Claudel, the French poet, addresses to Christ three prayers which show us the reflexes of nature and flesh in the face of evil and temptation By fighting against these bad dispositions we will be more apt to conquer with divine grace

At Christ's first fall Claudel ends his prayer thus 'Save us, a Lord from the very first sin which we commit by surprise . ."

At the 7th station, he says "Save us o Lord, from our second fall or sin which we willfully commit through loneliness and boredom "

And finally, before Jesus, who falls for the third time, the poet says, Save us, o Lord from our ord sin, which is despair..."

Surprise 'willfully through boredom' , despair' . it is a triple step or better they are three classes which come one after the other which call for one another, and which sometimes end in final impenitence if not checked by the strong discipline of Christian life

So O Lord, deliver us from the sin committed by SURPRISE". .

life is a tough trade, and if the Bible had not told us that it is a struggle, experience would have taught us the same.

We must face the fact and not lose any precious time by imagining other solutions which will never be realized.

Unfortunately many do not want to accept this law, either because they ignore, or confuse or play brave.

a) Religious ignorance is really one of the big causes fo the moral low-tide which we witness in the world to-day. Modern life has completely modified the frame of our lives. Family-life is a thing of the past We are attracted out-doors by the automobile, theatre, and a pest of amusements The radio, newspaper, and magazines have invaded our indoors Every day new social exactions are invented and a young man or girl who want to create a position for themselves must accumulate many and diverse things in their heads, as well as follow up huge study programs.

In order to counter-balance all these forces which are not always bads, but which are most of the time of the natural order, a Christian should dedicate enough time to his religious formation so that he may keep in his soul a moral equilibrium making him able to sanely judge the new problems encountered on the road of life

But what usually happens?? — After school or college-days young people will be content with the short sermon in church on Sundays. Listening to it they' will associate two ideas in their young heads boredom and religion'.. Just imagine'. . A short sermon of ten minutes to face all that can happen in seven times 24 hours' . And it is after one of these stream lined sermons that a young and inexperienced soul will go and meet temptation . Satan and his agents.

The devil is full of experience Since centuries he does his work of evil, and hate always makes him invent new plans, for hate is as ingenious as love when it wants to make someone fall It renews its methods and refreshens its seduction Human desires, human weakness and pleasure were and are always the same, no matter where [illegible] go . but the way of catching one's attention is different at times

Consequently, from one generation to another, from one country to another the tempters (books, theatres films, styles, pleasures put on a new cloak, a new accent That's why our world, which changes so little, seems so full of exquisite changes, and sin, which is so ordinary a thing, seems to be so curiously fresh .

Woe, then to those who do not "keep watch" . In no time, before any possible reaction, sin will jump at their throats or will stick a dagger in their conscience . .

a) There are those who confuse joy, happiness and lightheadedness

Life is maybe no tragedy nor drama, and it is no comedy either. It is at least a solemn responsibility The emotion of a sea-voyage comes from the great depths on which glides the ship and in which it risks to sink during a storm That which causes anxiety in a sickness is the ignorance of its happy or fatal ending

Has not life then its own mystery? Eternity envelops life and awaits it The judgment of God is on the watch for it. If the Church blesses Christian joy and those who sow real happiness, it condemns, on the contrary, that ironical laugh which Jesus Himself cursed thus: "Woe be to you who laugh!"

At times life is a great temptress. It is the sparkling of lights, toilettes, and shows And this life, or at least that which the world calls life, becomes something fascinating like the eyes of a snake from which comes out a magnetic power creating around it a zone of dangerous attraction

Many a soul has thus been hypnotized by temptation A haunting dream it is, like that of a young girl who, after a hectic and bright night on a boulevard, is coming back home in the country by a dark and rocky trail

A thrill enters into these souls and fascination will put them to sleep with the chloroform of their weakness and consent

c) To be brave and to act presumptuously brave are two different things However, many Christians take for courage what is simply a lack of prudence. Often enough, real bravery consists in not braving at all, but in fleeing, hiding away, seeking shelter behind the wall of vigilance and prudence

Experience is there to show us that such or such a book, place . etc may take away our treasure of faith and purity .

The others may say Yes, b[illegible] I NO '

But why this exception to the rule?? Whence is this privilege of being bitten by the snake (temptation without the poison entering our blood... of feeling evil slide on our cheeks without being victims of such an enchantment???

Oh, our Lord Jesus was right when He said: "Keep watch so that you may not enter into temptation ..." His advice is solemn All show of false bravery is dangerous or at least seems ridiculous . .

(To be continued

Fr. NICK

FOR I HAVE SINNED...

(Continued)

Basing Himself on this natural desire of discharging one's heart, Christ instituted the Sacrament of Penance (Confession). A French writer, Count de Maistre, expressed himself thus in that respect: "No Catholic truth of faith (dogma) is without having its roots in the deepness of human nature, or without being founded upon some inner feeling such as our own existence, and consequently, upon some universal custom as old as mankind... This above all is to be noticed in the dogma of Confession and Penance"...

Our Lord knew perfectly well the nature of man's heart and soul, even more than an artist knows his instrument Jesus knew what was and is in men, and there is a perfect accord between the dogma He established (and which is kept up by the Catholic Church) and human nature, which is so full of mystery. All Christ wanted was to satisfy the inner desire of man's heart which likes to discharge or empty itself

Moreover in our world many a non-Catholic has often secretly desired inner peace and confessional absolution. Madam de Stael (Protestant) often said and wrote. Oh what would I not give just to be able to kneel down in a Catholic confession-box"

In a work which he presented before the Academy of Geneva, Mr. Naville, also a non-Catholic, said Who did not ever look with envy toward the tribunal of Penance? Who did not ever desire, when in remorse and the uncertainty of God's forgiveness, to hear a mouth (priest) able to say unto him or her, in the name of the Lord: Go in peace... Thy sins are forgiven..."

Oh, if our Divine Lord has stirred our poor nature in its most intimate deepness, it is not in order to torture it, even less to destroy it but to satisfy it in its holy desires and to make it able to bear the structure of sanctifying grace, the great nemesis of mortal sin

Far from us indeed be the thought that confession is something very easy. It would be contradicting the teaching of the Church which says that 'the DIFFICULTY of this confession and the shame of uncovering sins would seem hard, if they were not compensated by consolations and such numerous and great advantages "

If there are consolations and advantages to be had from confession, the Church also admits the former's hardships But there is a compensation which overpowers shame

When You, o dear Reader, enter the confession-box, do You ever think of all the tears of joy which have been silently shed in it?? Yes, many a heart cried in it . even great ones did I speak not now of those Saints who had the gift of tears, which is one of the finest graces God can bestow, but I speak of these prodigal children (sinners who expressed the joy of their spiritual home-coming to God

From amidst many examples which I could produce, I choose the following one: the last words of a book called God Suffering," written by a modern poet . 'O You, unfortunate, who shudder under the weight of your bad remem-

brances, come nearer and shake off all human respect. Is it that hard? For quite a long time, I was like you are now: a poor sinner. Like you, I was miserable and instinctively I looked for some one to whom I could confess. I found him Do likewise"...

Confession is really made easy by the circumstances which surround it.

a) God does not order us to confess or admit our sins to a common man The priest who receives our confession is the ambassador of God Himself in the tribunal of Penance He is also a representative full of understanding and compassion God could have chosen Angels, but could these pure spirits have understood our nature's weakness? Do you not think that they would have been a little too hard on the sinners? So, God preferred to choose less perfect ministers who, because they are also men, could inspire more confidence and be more indulgent, lenient and forgiving.

This minister (priest) of God is able to use goodness towards those who sin through ignorance or mistake, because he himself is surrounded by weakness. It is precisely because of this weakness that he needs must offer for himself and his own people many sacrifices of atonement for sins committed

This unique man, this confessor may be chosen FREELY by us St Thom. Aquinas writes: 'A priest would sin, if he would not show himself ready to easily offer to another the opportunity of making a good,clean confession. In fact, some persons are so morally weak that they would rather die than confess to a priest.'

What we needs must avoid here is this crazy idea or fantasy which forces some to change confessors every month or even more often than that. But on the other hand, let us never forget about that holy freedom which the Church grants the souls

And this man (priest), after receiving the admission of our sins, will be tied by the power of the confessional secret which is like a lock on his lips. Even torture and death should never break it.

b) With infinite sweetness and consideration the Church prescribes the manner in which a confession should be made Thus a sinner or penitent, who is too ashamed to talk about his or her sins, may write them down on paper. It will be enough then to say to the priest: Father, I accuse myself of all that." A sinner, on the contrary if he or she be more at ease may tell about his or her mistakes or sins OUTSIDE of the confessional, and then when comes the moment of confession, he or she can just say Father, I now accuse myself of all that I just told you."

If the Church asks that a confession be made behind a net or grill in semi darkness, it is in order to preserve the Sacrament of Penance from all forms of profanation, but it is also in order that the knowledge or recognition of persons may be avoided and that the causes of shame may be done away with as much as possible.

c) A repeated admission of the same sins or sin does not bore God in the least However, when God forgives us through absolution, does He not see that in the very near future our sincere promise of the moment to live a better life will be broken by us? Then how can He forgive us??

It is because He sees that at the moment of our receiving of the priest's absolution (forgiveness of our sins), we are really sincere and that the said absolution bestowed upon us at a moment of deep sincerity and contrition

God never refuses His pardon or forgiveness when our sorrow for having offended Him is really genuine, because He takes all and wants to forget about everything especially sins Finally, let us recall once again that if the admitting of our sins is sincere and accompanied by the required dispositions, it receives a complete forgiveness.

After the most morally horrible way of life, after having satisfied the lowest of our instinct, we can still go find a priest and clean our souls which, through absolution will become as white as snow The absolution of sins can make hearts be better and break also some tough ones as TNT or dynamite blows up rock mountains.

Let us never be afraid to kneel down before a priest and say .. "Bless me, Father, for I have sinned..."

Fr. Nick

P. BOZYK—Editor, WINNIPEG

SIGNS OF A VOCATION

Many Catholic boys, especially those from good Catholic homes, at some time or another ask themselves this question. "Does God want me to be a priest?" Prayer with reflection, the discussion of the subject with one's pastor or confessor and, especially, time, usually settle the matter one way or the other But there are some for whom it is not so easy. 'Are there any signs by which God marks His future priests?" they ask, and the answer is, "Yes"

The singes of a vocation can be grouped under three heads. One who has a true vocation will: first experience a real desire for the priesthood based on the right intention, second, possess the required moral, intellectual and physical qualifications; and third, be called by a bishop to receive Holy Orders

These signs do not come all at once Usually the beginnings of a vocation are vague and confused Consequently, it it not required that a candidate for the priesthood be absolutely certain of a vocation before he is accepted as an ecclesiastical student: it is sufficient if the vocation is probable. The years the young man spends at school will afford him an opportunity to test his vocation, and under the directions of competent teachers, he will develop those moral and intellectual qualities the Church requires of her priests Just as a soldier is not prepared for battle the day he enlists, but undergoes weeks of training, so the prospective priest must spend years preparing himself for priestly service.

The First Indication

The first indication of a vocation, so far as the individual is concerned, is his real desire to become a priest. If one does not want to be a priest, regardless of how good he is or how well he is otherwise qualified, he can be certain he has no vocation. This desire must be based on the right intention. This means it is one which is prompted by a love of God and a zeal for souls. Anything less, for example, the expectation of an easy life or the wish to please one's mother, is proof enough that one has no real vocation.

Next, the candidate for the priesthood must be qualified

Morally, the boy should be good not "goody-goody." He may have sinned in the past and be bothered by sin in the present, but if he is truly sorry for his sins and has a firm purpose of amendment, he will learn to rise above his sins and advance in virtue as he progresses step by step in his priestly training Of course the better the boy is, the better priest he is likely to become

Intellectually the future priest need not be a genius. An average boy with average intelligence, who is willing to study and who will not avoid hard work But regardless of goodwill, if a student continually fails in his classes, he can be certain that God has not called him to be a priest. Indifferent individuals and those who have no respect for authority even though they are geniuses, cannot qualify for service at the altar

Physically, a priest must have a sound mind in a sound body. If the applicant cannot pass the physical examination his vocation is doubtful

Bishop must call

No one has a strict right to be a priest. If one is otherwise qualified, one must be accepted by a bishop and called to ordination before he has a final and confirming sign of his vocation

A boy who thinks he has a vocation is foolish to try to settle the matter for himself He should consult a prudent and experienced priest, preferably his pastor or his confessor, who will help him not only to determine the possible vocation, but who will also direct him what to do to begin his priestly education

There are many ups and downs on the road which leads to the sanctuary. If one has a true vocation God will remove the obstacles which block the road, but perseverance and singleness of purpose must characterize the prayers and efforts of the aspirant to the priesthood if he is to complete the journey.

FACES TRIAL ON A CURIOUS CHARGE

Rev. Leopold Braun, A.A., American priest who for more than ten years has served as chaplain for American Catholics in Moscow, is being brought before Russian courts to answer charges that last October he assaulted a Russian workman in the French Embassy in Moscow, where the priest has been staying since 1934. The Dept of State and the Soviet Embassy in Washington refused to make any comments

One Washington columnist writes: "The American Embassy is reported to have asked permission for an official representative to be present at the trial," and that the action "may have wide diplomatic repercussions." "It has producted a stir in foreign quarters in Moscow," the columnist adds.

While, according to the article, "the penalty which may be imposed on Father Braun is not likely to be severe," the charge brought against him, that of striking a Soviet citizen, is considered by most diplomats as an excuse on the part of the Politburo to 'hang' something on him."

Father Braun is the last Catholic priest still allowed to reside in Moscow.

GRADUATION AT ST. NICHOLAS

On Sunday evening, June 17th, 1945, at the Ukrainian Reading Hall the graduation and closing exercises were held Miss Vera Rizniak gave the Valedictory address in both the Ukrainian and English languages

Mr. J. E. S. Dunlop, inspector of schools complimented the Sisters, the choir under the direction of Father B. Sloboda, on the fine and well prepared programme He also complimented Master of Ceremonies Willie Balagus on the manner in which he most ably handled the entire programme. Miss Rizniak received honourable mention from the inspector on the manner in which she gave the Valedictory address

Rev B Dzurman of Portage la Prairie, Man., presented the graduates with diplomas. The Hight School graduates were:— Messrs. W. Sahan, T. Bodikewich, B. Skrypnyk, and Misses L. Paluk and V. Rizniak. Father Dzurman also presented the awards: General Proficiency Bishop Ladyka Medal V Sahan; Religion. St. Josaphat's Mission Society Medal— B. Skrypnyk; Ukrainian Language, U.C.Y.L. Medal- (1944-1945 V Rizniak; V. Bilotserkovych; Junior Parliament. Rev Fr Paluk Medal M. Piskor; General Proficiency Grade IX Basilian *Fathers Medal* ... Bohuska

Father Dzurman reminded the graduates that they received more than an education at St Nicholas School but they also were taught to be good Catholic Christian citizens Father Dzurman was sure that the graduates will be ever so proud of St. Nicholas School.

The programme of the evening was as follows

O Canada Bless this House SNS Choir, directed by Rev Fr Boniface OSBM, Salutatory Willie Balagus, Gr. 8. Conferring Diplomas- Valedictory: Vera Rizniak Award of Prizes- Vocal Solo, Miss Eva Buchko, accompanied by Miss May Kwasny. Accordion and Violin: Tony Charowski, and Romcio Moroznick. Trio: Bilous Sisters. Irene, Anne and Emelie. Address to the Graduates: Mr. J. E. S. Dunlop, Inspector of Schools. Farewell to thee — SnS Girls' Choir God Save the King.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Is a Catholic, in poor circumstances, compelled to pay for a Mass for the dead?

A. It is well to remember in the first place that no payment is or can be made for a Mass. It is merely an offering made to the priest. Any priest will be pleased to accomodate the poor of his parish who desire to have a Mass offered for a deceased relative and cannot afford to offer the usual stipend

Q. Where in the Bible is it stated that women should not preach in Church?

A. St. Paul, in the first Epistle to the Corinthians, 14th Chapter says: "Let women keep silence in the churches, for it is not permitted them to speak but to be subject It is a shame for a woman to speak in the church."

Q. Is it true that St. Peter's is not the Cathedral Church of Rome?

A. Yes. The Basilica of St John Lateran is the Chief or Cathedral Church of Rome, founded by Constantine. Under the Treaty with Italy the Lateran is also included into the territory of Vatican City. Over the entrance of St John's Basilica is the inscription The Mother and Head of all the Churches of the City and the World

Q. This year I am completing my Grade XI. I would like to study for the priesthood Will you please tell me with whom I should get in touch with so I can make arrangements to go to the Seminary?

A. My dear young man, if you think you have the vocation to serve Christ, get in touch with your parish priest. If you will not be seeing your parish priest, send your enquiries to. The Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg Man Our need for Ukrainian Catolilic priests in Canada is great and we do hope that many of our boys will be following your example

SAD APPLE

A Cardinal at a state dinner was assigned as partner to a young Countess who wore an extremely low-cut gown. He showed his displeasure by ignoring her until late in the meal when he peeled an apple and offered it to her Highly flattered, she gushed, "I do so thank your Eminence. To what do I owe this gracious attention?"

Hardly noticing her, the Cardinal replied, "After Eve ate the apple she realized how little clothing she had on. I thought it might do the same for you

Ave Maria (31 March '45,

The Indian chieftain opened a speech to his tribe with

"You all know me as Old Chief Trainwhistle, but since I am extremely democratic I hope that, for short, you will feel free to call me Toots"

MUTT AND JEFF—*AND THEN MUTT'S FACE MUST HAVE TURNED A NICE SHADE OF CERISE* *By* BUD FISHER

МИХАІЛ КРИЩУК, летун, походив з Виннипег, Ман., зістав ранений за морем

М. СОПКО саржент, зістав ранений за морем Сопко має 24 роки і походить з Виннипег, Ман

ПЕТРО КАЧАНІВСЬКИЙ, рядовик, з Сурис, Ман., що був раз ранений за морем, тепер зістав відзначений

ІВАН СЛИЗЮК, рядовик, з Давфин, Ман., зістав забитий за морем. Був за морем від 1944 року.

ЕДВАРД БОРКОВСЬКИЙ, летун, саржент, з Інглис, Ман., правдоподібно забитий за морем

ЗЇЗД УКЮ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

(Продовження)

"В Австралії на сході є величавий кораловий риф. Сей риф, то колись не існував, але через многі літа, маленькі звірята потрафили зробити щось великого. Тепер великі филі бють і ніякої шкоди не роблять. Ми повинні то взяти до сердець і будувати нашу організацію на твердім фундаменті, так, щоби ми були сильні і ніякі сили не зможуть розділити нас.

Як вам відомо, Провінціяльна Рада має велику і ширшу роботу. Хочу вам уявити, що кождий член чи членкиня є безплатно і не жалують свого труду або часу, помимо того, що декотрі дуже заняті. З сего місця я хочу признати урядникам подяку

Ми також маємо благословенство від наших епископів. Наші Владики бажають, щоби ми солідарно були зорганізовані в провинції. Ви маєте поперти і провід від ваших Отців духовних. Місцями старші парохіяни помагають в праці. Ми повинні кооперувати з старшими в кождім ділі в громаді

Розуміється, що часами треба зміни зробити або поправити якусь річ до поліпшення нашої справи. Конструктивна критика є добра але руйнуюча критика не повинна знаходитися між нами Нікому не кажіть, що ділялося в салі бо слухачі можуть бути наші вороги і вони чекають на такі балачки Уважайте до кого ви говорите в справі організаційній. На ті уваги я сподіюсь, що ви будете памятати і охота і бажання до роботи в конець вийде успішна

Памятайте, що се є історичний день в Сенді Лейк. Сей зїзд і другі зїзди не лиш будуть записані в рекорди, але в кождого присутного."

Потім коротенько бесідник пояснив склад екзекутиви і що повинні мати плян праці і наперід приготований. Треба виконати працю, бо велике вдоволення буде тоді, коли праця є успішна

Наша Церква вчить молодь щоби шанувати авторитет Ми повинні шанувати наших провідників і помагати урядникам о скільки сил позволяють. Збори чи засідання перепроваджуйте по парляментарськи Майте на увазі, що ви колись заберете ваших родичів посади в організації Тепер богато з наших хлопців на полю битви. Коли вони вернуть то ми повинні їх дуже радо приняти і старатись щоби вони добре чулися в дома. Розумійте, що вони мали дисципліну військову, а ми часами не любимо бути в тім стані. Зачинайте думати тепер, що ви зможете зробити для них

Витревалість є дуже важна точка до щасливого успіху Старайтесь виконувати всьо як слід і ви зобачите як щасливо ваш гурток розвинеться.

УСПІШНА МІСІЯ В ТОРОНТІ

1100 людей й 250 дітей взяли участь у св. Місії

Стараниям о. каноника П Каменецького, пароха Церкви Покрова М Б и на просьбу церковної громади в порозумінню з церковним зарядом, в днях від 22-го до 29-го квітня, відбулася в церкві Покрови одна із найуспішніших місій в місті Торонті. Місією проводили о Василій Каменецький ЧСВВ., Ігумен з Едмонтону, що є рідним братом Отця каноника Каменецького, й о Ігнатій Лесюк.

Здавалобися, що тепер в часах преси, радія й фільмів, сила голошеного слова певно затратилася, або бодай дуже змаліла Тим часом показується, що тим самим старим й випробованим способом яким то Євангеліє поширилося колись по світі, цебто проповідю евангелія, тепер можна той самий світ назад до Бога навернути.

Впр. о. кан. П. Каменецький вже від двох років думав над тим щоби дати місію у своїй парохії До цієї місії він належно людей приготовив Бо коли все вимагає приготовання, то тим більше таке діло як місія А тому, що місія не справа віднови душ, тому тут треба богато Божої помочі І в парохії Беторст ішли молитви за успіх місії. Ще від Нового Року і то прилюдно в церкві по кождій Сл. Божій. Але "Бога взивай, а рук прикладай," каже наша пословиця, й тому на Беторст рук приложили, особливо Отець Парох и парохіяльний заряд, Братство св. Андрія й Братство Українців Католиків, що стягали своїм апостолованим велики маси людей на науки и Сестри Учительки, що через дітей Р.Ш., вже то молитвами то прикладом потягали й самих родичів до Бога й церкви Але здається що таки найбільше зауважили на успіх місії сам такт й любов Отця каноника, що своєю добротою потрафив зеднати співпрацю всіх церковних й народних організацій. Тут знова показалося, що в єдності сила

Місія тривала вісім днів Зачалася в неділю, 22-го квітня на співаній Службі Божій, коли то о каноник прилюдно в церкві привитав в імени парохії обидвох оо. Місіонарів й вручаючи українським звичаєм їм ключі церкви, віддав їм души своїх вірних на час св місії На що коротко відповів провідник місії, Впр о Ігумен Каменецький вказуючи, що місіонарі приходять як Христові висланики голосити його науку й тому як науку Христову просив, щоби її всі приняли По Сл Божій, що и відправив молодий місіонар, о Василій виголосив першу місійну науку до вщерть заповненої церкви.

Відразу було видно, що люди є належно приготовані на місію, бо на вечірну науку прийшло дуже велике число людей. А в понеділок вечір, коли задля робіт можна було сподіватися що число учасників спаде, число їх ще побільшилося й зросло. Відразу отже було пізнати, що це буде дуже успішна місія Вже в понеділок не стало місця для людей і треба було випрошувати діти з лавок, щоби старші могли собі сісти Було також наглядним, що люди сподобали собі науки оо. місіонарів й не тільки самі приходили але й своїх сусідів притягали

Не досить того, що місія була добре заголошена українською католицькою пресою. Тепер факт місії підхопили ще два найбільші англійські щоденники, Дейлі Стар й Івенінг Телеграм і подали до відома ще ширшим кругам міста Торонта, враз зо знимками місіонарів.

Діточа Місія

Цілком виїмкову згадку заслугує дуже успішна діточа місія під проводом о. Ігнатія, молодшого місіонаря, й Сестер Учительок. На цю місію учащало як вже згадано, 250 дітей! А де їх тільки взялося, спитаєте? Відповідь на це має Р.Ш. при Парохії Покрова М.Б., звідки приходила переважна часть дітей За це честь й признання належиться особливо зарядові РШ. І не було нічого кращого як бачити, як ці українські гарні діти щодня по школі заповняли майже цілу середну наву в церкві й пильно вслухувалися в науки отця місіонаря. Честь також тим родичам, що посилаючи своїх дітей на місію, показали, що розуміють, що дитині треба до життя, не тільки науки але і чесноти, не тільки наповненої голови, але й вихованого серця. І знова тут, як всюди, Сестри були невідступними ангелами хоронителями цих українських дітей і помагали вдержувати їх в порядку перед, підчас і по місійній науці. При кінці цієї триденевної діточої місії, діти мали гарний діточий бенкет, що його приготовили добрі мами, коли то була знята спільна повисша знимка, що й й появилася у великім англійськім щоденнику Торонто, Ди Івенінг Телеграм, що виходить у числі 196.000.

Послідний день й пращання оо. Місіонарів

Але таки найкращим днем був день послідний Це була Цвітна Неділя Всі лавки, всі сходи, всі захристи й всі алеї заповнили вірні Що більше, всю салю під церквою теж заповнили вірні люди, що прийшли послухати Отців Місіонарів Наставлені голосники передавали відправу і науки й до залі під церквою. Вже давно як було тільки людей в церкві Старший місіонар правив співану Службу Божу а молодший говорив про місію "Наша Місія вже скінчилася, але ваша місія щойно тепер зачинається... Місія—це післанництво. А нащо нас Бог вибрав і післав у цей далекий край, де ми можемо свобідно Бога хвалити, як не на те, щоби ми, український нарід, в єдності й любові заховали ті цінні скарби віри й народности тут в Канаді, а це зробивши, простягнули руку и помогли нашим братам за морем .." Слухаючи цієї науки богато людей нишком встирали сльози.

В туюж неділю вечером люди ще раз всі зійшлися до церкви, щоби вже впослідне попращатися з дорогими отцями місіонарями. Послідну й пращальну науку виголосив старший отець місіонар, о Василій. Богато людей, хотячи нехотячи, мусіли заплакати, бо відчувши, що вже на довгий час пращаються з оо Місіонарями. По послідній пращальній науці, о. провідник уділив всім учасникам місії повний відпуст, а молодший поблагословив Найсв. Тайнами. Тепер всі люди за порядком ішли отримувати від оо. Місіонарів місійні гарні памятки з благословенням й підписом Єпис помічника, Кир Ніля Саварина Специяльне Архієр. благословення учасникам місії передали через о. Місіонаря самі Преосв. Кир Василій Ладика

Місія в Торонті була тим богатим живом, що принесла великі й бажані успіхи. Вона була тим могучим припливом Божої ласки, що зрушив не одного з піску буденщини й виніс на ясні тихі води дальшої плавби до остаточної ці-

Діти Рідної Школи і української Католицької церкви Матері Божої Неустаючої Помочі в місті Торонто, підчас св. Місії. По боках учительки Рідної Школи Впр. Сестра Ювеналія і Євгенія В середині зліва: п. Василь Ситник, голова Рідної Школи; о. Місіонар В. К. Каменецький, о. канонік П. Каменецький, парох, і о. І. Лесик.

Вкоротнім часі буде Домініяльний католицький Конгрес і ви повинні прислати делегатів на сей величавий Конгрес Молодь мусить бути добре зарепрезентована. З того Конгресу вийде нове тіло, котре буде вказувати, що католицькі організації повинні робити Я апелюю до Вас, щоби Ви тепер зачали думати і постарались о фонди для делегатів на сей Конгрес

Іван М. Козоріз.
(Далі буде).

— LAUGH AND GROW FAT —

William "Putting a tack in a person's chair is an old and stupid joke"

Peter: Yes: but it hasn't lost its point yet!"

* * *

Lanky "Why do you associate with all those university professors?"

Shorty "My doctor says I must live in a dry atmosphere"

* * *

Mistress to Servant: "Now, Nora, I want you to stand at the drawing room door and call the guests' names as they arrive"

Servant Yes, ma'am, she replied. "I've been wanting to do that to some of your friends for the last twenty years"

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Кілька тижнів тому ми оголосили на цьому місці, щоб усі відділи Братства Українців Католиків як найкраще приготовились до Українського Католицького Конгресу, що мав відбутись в Винипегу з початком місяця Липня. Завдяки енергійній праці наших активних одиниць, зокрема в Винипегу, пороблено було всі технічні підготовання як найкраще.

В цім менті наші читачі вже знають, що Міністерство Державної Оборони звернулось до Домініяльного Заряду з просьбою відкласти упляннований Конгрес на троха пізніш з тієї причини, що до Канади вертається кількадесять тисячів війська й тому треба мати місце в готелях та поїздах для переїзджаючих вояків. Розуміється, Домініяльний Заряд радо згодився кооперувати з Міністерством і оголосив, що Конгрес відкладається на пізніш. ОДНАЧЕ ЦЕ НЕ ЗНАЧИТЬ, ЩО ПІДГОТОВКА ЗРОБЛЕНА ВПАЛА! ЗОВСІМ НІ! ВИБРАНІ ДЕЛЕГАТИ ХАЙ БУДУТЬ ГОТОВІ ЇХАТИ ТРОХА ПІЗНІШ. ДЕ ЩЕ ДЕЛЕГАТІВ НЕ ВИБРАЛИ, ХАЙ ВИБИРАЮТЬ ЩЕ! ХАЙ ВСЮДА РОБИТЬСЯ ВСЕ ПОТРІБНЕ, ЩОБ ЗАПЕВНИТИ ТОМУ КОНГРЕСОВІ ЯК НАЙБІЛЬШИЙ УСПІХ!

Тому, що той Конгрес Національний-Всеканадійський, на ньому неможна сподіватись дискусій про подробиці нашого Релігійного й Національного видержання в Канаді. На ньому ТРЕБА ГОВОРИТИ ПРО СПРАВИ ВСЕКАНАДІЙСЬКІ ТА МІЖНАРОДНЬОГО ІНТЕРЕСУ, хоча б декому й видавалось, що МИ НІЯК НЕ В СИЛІ ВПЛИНУТИ НА ТАКІ СПРАВИ. МИ МУСИМО НАВЧИТИСЬ ФІГУРУВАТИ В НАЙВИЩИХ КРУГАХ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ, йнакше ми не тільки НА ДІЛІ, АЛЕ ТАКОЖ ДУХОМ станемо карликами, з якими не тільки не числяться, але й НЕВАРТО ЧИСЛИТИСЬ. Не затруваймо нашого організму трійлом душі, що особисто розчарована й хоче розчаруванням затроїти всіх.

НЕ ГАСІМ ВОГНЯ ЗАПАЛУ В ТИХ, ЩО ПРАЦЮЮТЬ І ХОЧУТЬ ПРАЦЮВАТИ. ЦЕ ГИДКИЙ КАРИГІДНИЙ ЗЛОЧИН в моментах судорогів українського життя НИЩИТИ БУДЬЯКИЙ ПРОЯВ НАДІЇ НА МОГУТНЄ ЖИТТЯ. Ми не скриваємо перед собою нашого нелюдськи тяжкого положення, одначе ми ПАМЯТАЄМО Й МУСИМО ПАМЯТАТИ, що НЕ ТОЙ ПРОПАВ НА ПОЛІ БОРОТЬБИ, що ВПАВ, АЛЕ ТІЛЬКИ ТОЙ, що ВПАВ І НЕ ХОЧЕ ВСТАТИ!

Тож глядім холоднокровно в очі всім нашим труднощам, але не думаймо, що через те треба нам обмежуватись тільки до подробиць навіть в таких величних справах, як ВСЕКАНАДІЙСЬКИЙ КОНГРЕС. На ньому ми повинні подати тільки найширші лінії думання та акції, а подробиці, що вимагають часу й особистої праці, треба полагдити при інших, більш буденних нагодах.

ТОМУ МИ ЩЕРАЗ ЗАКЛИКУЄМО ВСІХ ДО ЯК НАЙГАРЯЧІШОЇ ПРАЦІ ДЛЯ ЗАПЕВНЕННЯ ЯК НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ ТОГО КОНГРЕСУ.

ЯК СТОЇТЬ СПРАВА НАШОЇ КАМПАНІЇ ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ?— Ми тільки одно скажемо: ДОБРЕ. Але праці й пожертви треба щораз більш.

Перед Саскатунською міською радою вже приготовляється закупно грунту. Під тим оглядом зайшла зміна. Многі просили, щоб площа Інституту була не там, де первісно пляновано, але БЛИЖЧЕ УНІВЕРСИТЕТУ. Організаційному Комітетові вдалось знайти таку площу, хоча вона менша від першої, одначе тому, що поблизьку находяться забавові площі Університету, вигоди студентів на тій зміні нічого не потерплять.

Справа є вже в руках адвокатів, але немож повести її так скоро, як нам бажалосьби, бо це вже від нас не залежить.

По різних околицях відбуваються збірки. ХАЙ НАШІ ГРОМАДЯНИ ЗАОХОЧУЮТЬ ОДНІ ОДНИХ ДО ЯКНАЙБІЛЬШИХ ЖЕРТВ. Деякі троха гнівались, що ми відмовились приймити жертву тільки одного доляра. АЛЕ МИ ПОВТАРЯЄМО: МИ НЕ СМІЄМО ПОСТУПАТИ ЙНАКШЕ, бо ми в противнім випадку ПОНИЖИЛИ Б ВЕЛИКЕ Й СВЯТЕ ДІЛО. ЧИ Є ТАКІ, ЩО НЕ МОЖУТЬ БІЛЬШ ДАТИ, ЧИМ ДОЛЯРА НА ЦЮ СПРАВУ, ДЕ ЙДЕ О НАШЕ БУТТЯ Й НЕБУТТЯ? МИ РІШУЧЕ ТВЕРДИМО, що НІ. Тим більш, що траплялись випадки, що люди МАЮЧІ, але аж до болю САМОЛЮБНІ, хотіли доляром позбутись того великого обовязку національної й релігійної чести.

НАВПАКИ ЛЮДИ БАГАТО БІДНІШІ НЕ ВАГАЛИСЬ ДАТИ 25, 50 й навіть 100 долярів.

ТОМУ, ЖЕРТВУЙМО, ЖЕРТВУЙМО й щераз ЖЕРТВУЙМО на ЦЕ ВЕЛИКЕ ДІЛО, що важніше від всяких інших підприємств, з якими до нас звертаються ..

Просимо посилати жертви на оці адреси:

MR. J. D. STRATYCHUK,
Canadian Bank of Commerce,
Canora, Sask., Canada

REV. P. KRYWORUCHKA
304—4th Ave. N.
Saskatoon, Sask., Canada

НАШ ВЕЛИКИЙ БАЗАР ВЖЕ В РУСІ. Ми говорили вже багато разів про нього. Його успіх запевнений, коли КОЖНА РОДИНА КУПИТЬ ХОЧ ОДНУ КНИЖЕЧКУ на той базар. В такій книжечці є 12 купонів по 25 центів, отже ціла книжечка коштує 3 доляри. Ми благаємо, НЕ ДЛЯ СЕБЕ, А ДЛЯ НАШОГО ЗАГАЛЬНОГО, НАРОДНЬОГО Й РЕЛІГІЙНОГО ДОБРА, ЩОБ не пожалувати тієї мізерної жертви.

ТИХ, котрим справді лежить на серці життя й майбутнє нашої молоді, ми просимо не виставляти різних проблем, що СТОЯТЬ НА ЦІЛКОМ ДРУГОМУ ПЛАНІ. Те, що ПЕРЕДУСІМ, НА ПЕРШОМУ МІСЦІ Й АБСОЛЮТНО КОНЕЧНЕ, ЦЕ НОВА БУДІВЛЯ ІНСТИТУТУ, ніщо іншого. Мати її та намагатись її побудувати, це наше перше завдання. Не розуміти того та виявляти те нерозуміння словом або чином, це те саме що не давати нашому суспільству взятись до будови ФУНДАМЕНТУ.

Ми знаємо, що неодин наш недосвідчений хлібороб-іммігрант багато потерпів колись, бо зле взявся до господарства. Дав великі гроші за фарму, але забув, що фарма без машин та приладів безвартісна. Мав фарму, але не мав чим працювати й усе втратив.

В нас ВЖЕ Є ФАРМА: ЦЕ НАШЕ ГРОМАДЯНСТВО, НАША МОЛОДЬ, НАШІ ТРУДНОЩІ Й НЕБЕЗПЕКИ РЕЛІГІЙНОГО Й НАРОДНЬОГО ЖИТТЯ. Того всього в нас є подостатком і ми це знаємо. АЛЕ ТРЕБА НАМ МАШИНЕРІЇ, БЕЗ ЯКОЇ НАВІТЬ НАЙКРАЩІ СИЛИ В НАС БУДУТЬ БЕЗВАРТІСНИМИ, й та МАШИНЕРІЯ ПЕРША Й НЕОБХІДНА, ЦЕ НОВИЙ, МОДЕРНИЙ ІНСТИТУТ ДЛЯ НАШОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ. Тож хай усі ДОКЛАДУТЬ ЯК НАЙБІЛЬШ ЕНЕРГІЇ ДО ТОГО, ЩОБ НАША КАМПАНІЯ та наш Базар, БУЛИ ЯК НАЙУСПІШНІШИМИ.

— З ОТТАВИ —

Оттавська українська громада радіє вісткою, що пан А Глинка зістав наново вибраний послом до Парляменту в Оттаві, та що і Манітоба буде мати свого українського репрезентанта в особі Теодора Заплітного з партії ССФ з округа Давфин.

Отці Лаптути гостять в Оттаві

Отці Петро та Дмитро Лаптута, ЧНІ, гостили в Оттаві та відправили богослуження в укр. католицькій церкві на 10 та 17 червня

Поїздка до Смит Фалс, Онт.

В річницю уродин, приятелі з Оттави встроїли п. Н. Базикові в Смит Фалс, Онт., несподіванку.

При милій забаві п. Павло Пук, фотограф з Оттави, закликав для збірки на українську пресу. З сеї збірки вділено $5.50 на Будучність Нації. Жертвували слідуючі по 1.00: Павло Пук, Ник. Базик, Павло Пітура, Василь Гапяк, Зося Василевич, Федь Сеньків, Стефка Костів, Варвара Ковальчук, Льора Джосеф, пані А. Кубашевська, та Карпо Пук.

Щира подяка панові Пукові за то, що займався збіркою та всім жертводавцям що вміють оцінити працю укр. преси в Канаді

ВІДДІЛ БУК-а ч. 83 в Гримсбі, Онт.

При парохії Успення Матері Божої в Гримсбі, Онт., за помічю отця Пароха ми зорганізували відділ Братства Українців Католиків. Вписалося 13 членів

З тої нагоди вислано вкладку до централі в сумі $3.25. Наша членська вкладка $1.00 на рік.

Слідуючі члени вписались: Андрейчук Никола голова, Андрейчук Стефан - скарбник, Бараник Петро Діл. писар, Вишновський Теодор Скарбовий писар, Свірський Алєксандер заступник голови, Вишновський Іван, Кузик Стефан, Лаба Василь, Прихідька Григорій, Паламар Андрій, Паламар Василь, Ромак Михайло, Савчук Тимко

Дописувач

...ли. Люди дійсно прегарно користали з того часу благодаті і нічого їм не перешкаджало, ані дощ, ані сніг, щоби все вилятися на місійних науках, і то не тільки вечером, але й рано. Бо не по всіх церквах можна давати місію і рано на Службі Божій, хоч може й є причини, як роботи і т.п., чому люди не можуть прийти, але тут в Торонті й щодня рано велике число людей приходило до церкви на Службу Божу і місійну науку.

Але не можна закінчити, щоби не віддати признання там де то признання найбільше належиться. А по ласці Божій і Божій помочі, найбільше таки праці до місії положив достойний отець парох, о. П. Каменецький і якраз завдяки його ревному приготуванню місія увінчалася такими успіхами

Учасник

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

Всів я до кляси, заледви віддихаю, ніг своїх зразу не чую, а по якімсь часі якась невидима сила зачала мов електрика в моїх мускулах ділати. Подивився я до своїх ніг, а під ними калабаня води, що мовиби качата купатися, а магуси навіть не червоніючись зо сорому, своїми грубими носами вказують на мене будьто я сему винен. Понагиняв я тії надуті їх пики до нормальної форми, хоч то мало помогло, і іду далі.

Приїхав до Винипегу, тай просто до о. С. Дидика, показав той перший запис. А отець сказали, що тую роботу мусить зробити католицький адвокат, котрий перепроваджує усі контракта на церкви з цілої Манітоби, і таки зараз поїдемо до него. Але я глянув на свої магуси, а вони аж моргають до мене, щоби я їх тишив у спокою, не показувався з ними між люди, бо їм буде дуже соромно, тож я просив Отця Дидика, щоби поїхав самий там де знає, бо я страшно змучений і таки допався вигідного крісла, заледво що приганув і витягнув тих $10.00, дав на вписове, і зараз у кріслі сидячи заснув, аж о. Дидик повернули від адвоката, і дзвінок над моїм ухом мене збудив. Показали письмо, я переглянув, і доглянув, що розмір грунту не був точний ,бо ширина перемінена на довжину, а довжина на ширину.

Я пояснив сю помилку, і о. Дидик знов поїхали до адвоката, авдокат тільки що зазначив місце хрестом, де мають підписати свідки і посідач фарми.

А о. Дидик ще убурились над моєю заввагою, що будьто я і адвоката, такого, що він видає дипльоми правничі другим адвокатам, хочу учити розуму. (Ділялось се 8-го березня, 1911 року).

Подумав я, може то в Канаді урядово узнають за добре, що беруть полудне за схід, а захід за північ, а за $10.00 то сказали, що адвокат не дав посвідки, бо казав, що то кождий повинен розуміти, що вписове грунту дарованих земель коштує 10 долярів.

Дали мені сей документ від адвоката, і сказали що по підписі сего документу, можемо сміло будувати церкву, а контракт тоді буде у нас, як побудуєте церкву, і разом і той властитель від фарми, бо таке право.

Документ був у куверті вже з адресою до адвоката, а я навіть не здогадався, що треба було той адрес відписати і добре заховати. Звірився я на то все і пустився до дому, над вечер приїхав до стації, а звідтам знов 24 милі піхотою бю поклони майже за кождим кроком. Мої магуси не видержали таких тортур, у спідах так витерлися на цілі довжини, підлізли аж під коліна, а що панчохи були сильні, то ними я дійшов аж до дому.

Полежав може дві години, пішов до властителя, повідомив, щоби на завтра ішов до підпису, і так само запросив свідка, щоби пішов, і знов 24 милі маршу, геть і назад, але вже в черевиках. По переведенню присяги, і підписів, налипив значка почтового, (знов не здогадався відписати адресу(і документ пішов під воду як біблійний Йона, тілько з тою ріжницею, що Йону поглотила риба на 3 дні, а наш документ поглотила сталева каса не знаного нам адвоката, котрий в її нутрах пролежав повних 14 років.

Правда, що він там не стратився, але стратив за то наших близько 100 долярів.

По такій не дуже приємній прогульці над ранком, зводять мене на ноги, майже мертвого ,щоби я ішов з ними до ліса рубати колоди, чекати не можна, бо сніг топиться, а дошок буде треба на вежу, підлогу, фоціяти, на дах і вироби столярські, бо на купно нема фондів, то все муситься зробити руками.

І до весни ще вивезлося за снігу, бо весною там ніяк не заїхавби.

Примітка: Може декому здається, що то без потреби була тая тяганина за грунт під будову, і цвинтар, але взяти на розвагу, то мусілося так робити, бо посунутись не було куди, бо з двох сторін жили самі украіножерці, з третої сторони грунта багнисті і далекі від головної дороги, з четвертої сторони широка ріка, що на ній моста не було можливо побудувати, бо ріка проходила вздовж лінії дорожної, а посунутись задалеко то булоби прикінці залюднення, а в інший бік то там жили самі москофіли.

Будова

Будова розпочалась в день 29-го мая, 1911.

Майстром був до неї Н.К., родом з села Цішки, повіт Золочів, Галичина, чоловік рішучий і неабиякого знання, в кождім ділі завзятий і витревалий. Офірував своє знання і працю, без найменшого винагородження, вірно все виконав, і найтруднійше що було, докінчив.

Робота ішла дуже пиняво, бо кождий обвід дилів вимагав 12 замків і чотири чопи, а з такими людьми, що коло будови не робили, то не могла робота іти скоро, а ще і таких не було но кілька.

(Далі буде).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад учитель

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 180 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти
От і скінчився рік шкільний
Хто працював, тепер вільний--
Книжки і зшитки і перо,
Усе школярськеє добро,
Прощайте! Іду на ...

Де б Ви не їхали чи ішли
Веселої забави, приємних вакацій желає Вам
Вуйко Трохим

ЛЮБІ ДІТИ—ЩОСЬ НОВОГО

Нині, як видите, Вуйко містить знимку і кoriginalньку згадку про се, що Михаїл Матвійчина з Винипег на 30 червня скінчив 13 років

Від нині Вуйко постановив, що на ДСторинці буде містити також і згадки про дни уродин других дітей. Тому, коли котрому з Вас і котрій з Вас буде зближатися день уродин (биртдей), тоді завчасу напишіть до Вуйка подайте своє ім'я і друге ім'я, адрес, день уродин і кілько в той день Вам скінчиться років. А тоді Вуйко се подасть на ДСторінці. Отож не забувайте!

Коли Ви хотіли, щоби також і була поміщена Ваша знимка з нагоди Вашого дня уродин, тоді зашліть її до Вуйка, мусите також зложити $2.50 на вироблення кліше, бо кліша так коштує.

Коли з нагоди сего, що Вуйко помістить згадку про Ваш день уродин, Ви з доброї волі схочете зложити якусь малу жертву на ДСторінку, то Вуйко буде Вам за се дуже вдячний.

Пишіть отже до Вуйка, коли буде зближатися Ваш день уродин. Але пишіть принайменше три тижні наперід перед днем уродин.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

Видно, що діти були досить занятї наукою при кінці шкільного року, ,бо в Контесті на червень взяли участь тільки троє дітий, а се **Володко Паславський** з Глидден, Саск., **Михаїл Матвійчина**, Винипег, Ман., та **Марія Дзендзель** з Вонда, Саск. Усім тим трои дітям Вуйко вислав вже гарні нагороди

Знова Вуйко проголошує новий контест. Ану, Любі Діти до праці! Ждуть Вас гарні нагороди.

ПРЕСФОНД ДСТОРІНКИ

Володко Паславський, Глиден, Саск., 10ц. а Оля Кунанець, Монтреал, Кв., 50ц

Новими членами та заразом і Веселими Добродіями Веселої Родини Вуйка Трохима стали:

ч. 81. **Маруся Пшик,** Теріен, Алта., жертва 25ц.
ч. 82. **Михайло Макар,** Малой, Алта., жертва 25ц
ч. 83 **Никола Вихопень,** Френчір, Алта., жертва 25ц
ч. 84. **Марія Кметь,** Теріен, Алта., жертва 25ц
ч. 85 **Сенді Кличик,** Теріен, Алта., жертва 25ц
ч. 86 **Оля Вихопень,** Глендон, Алта., жертва 25ц
ч. 87 **Михайло Мегерюк,** Глендон, Алта., жертва 25ц
ч. 88. **Зенько Гупало,** Глендон, Алта., жертва 25ц
ч. 89 **Стефка Гупало,** Глендон, Алта., жертва 25ц.
ч. 90 **Марійка Скрипічайко,** Глендон, Алта., жертва 25ц
ч. 91 **Ганя Шклянка,** Глендон Алта., жертва 25ц
ч. 92. **Текля Юрий,** Шортдейл, Ман., жертва 25ц., літ 11.
ч. 93 **Василь Войтович,** Винипег, Ман., літ 8, жертва 25ц
ч. 94. **Наталка Пук,** Оттава, Онт., жертва 25ц

Новими членами стали:

ч. 95 **Оля Горматюк,** Глендон, Алта., жертва 15ц
ч. 96 **Марія Дзендзель,** Вонда, Саск., літ 14, жертва 15ц.
ч. 97. **Василько Матвійчина,** Винипег, 3 місяці, жертва 15ц.

Усі діти дотепер дістали гарні відзнаки Веселої Родини. Коли Ви хочете належати Любі Діти, до Веселої Родини, що помагає бідним дітям, то як напишете листа до Вуйка та жертвуєте 15ц., то станете тільки звичайним членом. Коли крім сього зложите якусь жертву на бідні діти, тоді станете і членом і Веселим Добродієм. За се дістанете зараз гарну відзнаку та членську картку Веселої Родини. Ану, хто з Вас, Діти, буде новим членом і Добродієм Веселої Родини?

КОНТЕСТ НА ЛИПЕНЬ

На вакації малий Михась поїхав до бабуні, котра мешкала у великім місті що звалося ПИННЕВЕГ.

Скажете ми про таке місто навіть ніколи не чули То мусить бути помилка Михасеви десь певно букви помішалися Ану придивимося Так, то має бути ВИННЕПЕГ Добре. Тепер далі з нашою дописею.

Михась казав бабусі, що як виросте великий то поїде ще до—

ОВАТТО
НАВВЕРКУ
РОНОТТО
ЖАЙДІРНА
НОТМІГАЛЬ
ВАДНИФ
ЛЯТРОЛЕМН
ТОМДЕННО
ТАСУНСАК
ЛАГАФІКС

Що? Знова букви помішалися. То може тому, що Михась не був пильний в школі. Де то він думає їхати? Поможіть йому. Зашліть свої розвязки разом з іменем, віком і повною адресою перед 25 липня на повижче поданий адрес. Буде 5 нагород.

PUZZLE CONTEST
The Future of the Nation.
180 Montrose Ave.
East Kildonan Man

ПРИСЛАЛИ ПЕРЕДПЛАТИ

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., одну стару і Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта., також одну стару передплату. Оля Кунанець, Монтреал. Кве. прислала одну нову передплату, **як також зложила 50ц. на бідні діти.**

Усім дітям Вуйко щиро дякує за їх жертви та прислані передплати. Ану, Любі Діти, кого Вуйко другим разом на сьому місці відзначить? Тому до праці!

МИХАЇЛ МАТВІЙЧИНА ПРАЦЮЄ

Від посліднього числа Михаїл прислав знова $8.15, з того $4.00 з несподіванки, що декотрі пані зробили його маленькому братчикові Васильковi; $4.00 з продажі чисел і 15ц. на членську вкладку до Веселої Родини для Василька, свого брата. Михаїлові Вуйко за все дякує

ТІШИТЬСЯ ВІДЗНАКОЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Отримав книжечку й відзнаку за котру я Вам складаю щиру подяку. Як я отримав ту відзнаку, я дуже утішився. Якаж то гарна! Щож то за радість носити ту відзнаку синьо-жовту з українським написом! Дорогий Вуйку Трохим, нема слів, щоб Вам висказати ту подяку за відзнаку

Слава і честь Вуйкові Трохимові за їх щирість до дітей

Здоровлю Вас Вуйку!

Юліян Хрущ, Вонда, Саск.

Від Вуйка: Юліяне, Вуйко дякує Тобі за Твої щирі слова

СКІНЧИВ 13 РОКІВ

Михаїл Матвійчина

Наш славний Михаїл Матвійчина з Винипег, котрого Ви, любі Діти, добре знаєте зі сторінок Діточої Сторінки, покінчив дня 30 червня, с.р., 13 років. Михаїл дуже гарно працює для ДС., бо стало продає по 40 чисел БН., бере все участь в контестах, збирав на пресфонд ДС., а також перший з дітий внедовзі робить РОЗІГРАВКУ на ДС. Як Вуйкові Михаїл сказав "на ухо," то вже дотепер Михаїл розпродав в більш як 70 книжок на сю розігравку.

З нагоди дня уродин, нашому дорогому Михаїлові Вуйко бажає многих літ прожити.

БУЛА УЧЕНИЦЕЮ ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вашої сторінки. Посилаю членство для себе до Веселої Родини (25ц.) Я маю 16 літ і ходжу до десятої кляси до англійської школи. Може я трохи старша, але я дуже хотіла написати.

Тут у нашім містечку є клюб УКЮ. Наша президентка є панна Гелена Варовей. Нас членів є около 30.

Я дуже люблю українську мову і її ніколи не забуду. Також дуже люблю учитися, бо я дуже хочу бути професоркою.

Кінчу свій лист та поздоровляю Вуйка!

Михаліна Биделевич,
Давфин, Ман.

П.С.—Я Вас, Вуйку добре знаю й ще памятаю, бо Ви мене колись вчили

Від Вуйка: Михаліно, Вуйко дуже добре пригадує собі Тебе. Бажає Тобі Вуйко всего найкращого в Твоїх студіях

ЛІТО

Літо, літо! Прийшла спека,
Часом чути грім здалека;
Буря втихне, сонце світить,
Знов купатися йдуть діти

Дозрівають ниви наші,
Буде повно хліба й паші;
Люди будуть хліб збирати,
А діти муть помагати.

ЛЮБЛЯТЬ ОТЦЯ ПАРОХА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!--

Се є мій перший лист до Діточої Сторінки. Я маю 13 років і я є в осмій клясі в англійській школі. Я дуже люблю читати Записки Івася Крілика Я хочу стати членом Веселої Родини, тож посилаю 25 центів на членську вкладку.

Нашу околицю обслугує о Ів. Калуський. Ми, діти околиці Роза, дуже любимо Отця бо вони нас учать катехизму на вакаціях

Я Вам Вуйку гарно дякую за нагороду, яку я дістала з контесту на січень

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме!

Стефаня Мандзюк
Роза, Ман

Від Вуйка: Стефаню, не забувай ніколи, що Ваш о. парох, то Вас усіх найбільший приятель

ЛИСТ З ГАДАШВИЛ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Се мій перший лист до Вас Я маю тринайцять років. Я є в 6-ій клясі англійській, а в 2ій клясі українській. Напишіть чи я пишу добре по українськи. Посилаю 25 центів на членську вкладку. Я вже буду кінчити, бо вже більше не маю що писати. Желаю Вам Вуйку якнайкращого здоровля.

Тереса Іваннишин
Гадашвил. Ман

Від Вуйка: Тересю, пишеш вже досить добре по українськи. Також і Вуйко Тобі бажає всего найкращого

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Се мій перший лист що я пишу до Вас. Я маю одинайцять літ і ходжу до англійської школи, і я є в пятій клясі, а по українськи мене навчили родичі а трохи Сестри, котрі вторік вчили дітий у нашій школі. Я люблю ходити до Сестер і слухати катехизму, що вони нас учать. Я маю одного братчика Антошка, він має всього 4 роки. Також посилаю Вам Вуйку 25ц. на Веселу Родину. Я раз читала діточі сторінки, і вони мені дуже сподобалися, і заохотили мене писати сей лист. Я ще не умію дуже добре читати і писати, і я Вам щиренько дякую, що Ви нам позволили писати листи. На сім кінчу писати і поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Текля Юрий,
Шортдейл, Ман

Від Вуйка: Теклюню, пишеш уже гарно по українськи. Пиши стало до Вуйка. Добре?

ЛЮБИТЬ ВІДЗНАКУ В.Р.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Се є мій перший лист до Вас. Я мешкаю у Брендоні Брендон є гарне місто над рікою Ассенобойн. Є тут богато українців католиків Маємо читальню, і гарну церкву Всеч. отець М. Сирник є нашим парохом

Неділя осмого квітня була нам радісна, бо переїзджаючи через Брендон, загостила до нас панна А. Жук, секретарка УКЮ.

Панна Жук обїхала з нами місто, а відтак поїхала між наші люди.

Отець Сирник отворили нам

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО

ОБРАЗКИ А. МАНАСТИРСЬКОГО

Діти, скажу казку гарну!
Тільки слухайте примірно,
Щоб нішо не йшло на марно!
Я вам все розкажу вірно!

Се було в літа давненькі
У ліску лисиця жила
Та три зайчики жвавенькі,
Літом жилося їм мило

Та зима наспіла біла
Тай морози з нею люті
Гей, як їм за шкіру сіли
Ті морози гостро куті!

Лисичка Жартівничка Жартує

Учитель сказав ученикам описати гру у мяч (бейсбал). Усі щось написали, лиш один нічого не написав Учитель дав йому ще 5 мінут. На пятій мінуті хлопець написав: Дощ гри не було.

НОВІЦІЯТ ОТЦІВ РЕДЕМПТОРИСТІВ

ЗАКЛИК ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЮНАКІВ ІДЕЙНИХ І АКТИВНИХ

Згромадження Отців Найсвятішого Ізбавителя або Редемптористів є одною з найбільш активних частин українського релігійного й національного тіла. Нам нетреба пояснювати, хто є Отці Редемптористи, й яка їхня праця. Сотки тисичів українців в Галичині, Канаді й Злучених Державах знають про них через їхні місійні праці, що доказували й доказують чуда в духовному життю цілих міст, містечок та дистриктів. Бо тому, що Згромадження Отців Редемптористів всеціло Богом призначене до проповідання науки Ісуса Христа, Спасителя людського роду.

Без тієї місійної праці, що звісна цілому світові й усім народам землі, тисячі душ впали б жертвою неправди й зіпсуття.

Таких місіонарів, що всією душею й всім серцем посвятили себе для Католицької Акції, для Поширювання Царства Божого на землі, треба нашому народові більш, чим будьколи перед тим. Ісус при помочі перших Місіонарів навернув поганський світ та дав світові мов нову душу. В наших часах Ісус також кличе до себе вибрані душі юнаків, щоб прилучились до групи Його Апостолів у Згромадженні Отців Редемптористів. Хто є ті юнаки? Ось-вони:

Ті, що бажають посвятити своє життя Богу й працювати як Місіонарі для нашого народу по цілому світі.

Чого їм потрібно, щоб їх тут прийняли до Новіціяту, де вони почнуть свою місіонарську підготовку?

1. Треба мати щире й вирішне хотіння посвятитись Спасителеві в Чині Отців Редемптористів.
2. Треба мати здоровля й добрий характер.
3. Недоконче треба бути священником, коли хто до того не має спосібностей. Монахи Редемптористи є НЕТІЛЬКИ СВЯЩЕННИКИ, АЛЕ Й БРАТЯ, що помагають місіонарям своїми працями й таланом в монастирі. Братя Монахи мають ті самі духовні ласки й привілеї, що й Отці Місіонарі.
4. Щоб бути прийнятим до Новіціяту на священика Місіонаря, треба мати укінчений принаймні одинадцятий ступень-грейд. Коли хто не має того ступня, нехай зголоситься також і його пішлють до Колегії Отців Редемптористів, де він укінчить потрібну школу й тоді піде до Новіціяту.
5. Щоб бути принятим за Брата-Монаха, треба мати 17 років життя й бути здатним до праці, або до якогось ремесла, як столярство, будівництво, обувництво, кравецтво, шлюсарство, куховарство, огородництво, друкарство, дяківство, або взагалі до якоїсь ручної праці. Місійна праця без таких Братів-Монахів майже неможлива.

УКРАЇНСЬКІ ЮНАКИ, ЩО МАЄТЕ В СОБІ ЗАПАЛ ДО ВИЩОГО ЖИТТЯ Й ДО ПРАЦІ ПОШИРЕННЯ ХРИСТОВОГО ЦАРСТВА НА ЗЕМЛІ, НАПИШІТЬ ДО ОТЦІВ МІСІОНАРІВ НА ОЦЕЙ АДРЕС:

THE REVEREND MASTER OF NOVICES
UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

Останні Вісти...

Помер Павло Скоропадський, бувший гетьман України. Мав 72 роки. Помер 26 травня, 1945. Гетьман України став 29-го квітня, 1918 і був ним до 14 грудня тогож самого року. Дальший період свого життя перевів був у Німеччині.

Евген Онацький врятований. Подають з Риму, що туди прибув український журналіст Евген Онацький, котрий дістався був до німецького концентраційного табору в хвилині як німці опускали Рим.

о. др. Василь Кушнір, парох церкви св. Володимира і Ольги в Винипег, Ман., внедовзі виїде до Европи, щоби, в імені канадійських українців, принести поміч українським засланцям, що знаходяться в крайній нужді по різних державах Европи.

Американці здобули від японців остров Окінаву, на полудне від Японії. Алянти ведуть тепер бої з японцями за остров Борнео.

В Винипег дня 22 червня, 1945, пятниця, було 99 степенів тепла. Є великий брак дощу.

Пайковання газоліни в Канаді буде надалі тривати, так кажуть з Отави. Часописи між іншими подали, що канадійські туристи, що їдуть до Америки, дістануть всего 20 гальонів газоліни на дорогу по Америці.

В Сан Франціско покінчилася міжнародна конференція в справі будучого миру в світі.

Канадійці дістали знова менше цукру за свої купони.

УНОбеднання купило площу та внедовзі буде будувати в Винипег, при вулиці Мейн, велику домівку.

Здогадуються, що бувший бельгійський король Леопольд зречеться престола, бо чує проти себе велику опозицію.

церкву і ми увійшли, помолились і відтак панна Жук оглянула церкву, і хвалила.

Панна Жук привезла зі собою відзнаку Вуйка Трохима і показувала нам. Я собі дуже сподобав ту відзнаку і хочу стати членом. Тому залучаю Вам дорогі Вуйку, трийцять центів. Залучаю одного доляра, і прошу прислати нам "Будучність Нації."

Здоровлю Вас щиро,
Левко Івасюк,
Брендон, Ман.

Від Вуйка: Вуйко вислав Тобі дві відзнаки. Де будеш на вакаціях?

ГРАЄ НА ГІТАРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Пишу до Вас сих пару слів, що я ходжу до школи. Я є у третій клясі. У дома учуся по українськи. Я учуся також грати на гітарі.

Михайло Мегерюк,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Михайле, пиши частіше до Вуйка, а буде краще писати по українськи.

УЧИТЬ СЕСТРА ЕВГЕНІЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—

Се мій перший лист до Вас. Я маю 9 років і ходжу до англійської католицької школи, і я є в 4-ій клясі а потім ходжу до Рідної Школи і я є в 2-ій клясі. Сестра Евгенія вчить мене в Рідній Школі. Я ще дуже добре не знаю писати а читати трохи ліпше знаю. Я була на місії і було 250 дітей і ми брали знимку і на переді сиділи Отці. Я добре знаю Отця Лесюка, бо Вони приїхали з Альберти і я приїхала з Альберти. Вони були у нас на парафії.

Здоровлю Вас Вуйку,
Марта Голейчук,
Торонто, Онт

Від Вуйка: Усе добре учися! Гарно, що Ти не забуваєш за свого попереднього о. Пароха.

МАЮТЬ КАТОЛИЦЬКУ УЧИТЕЛЬКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас Я маю 13 років. Я ходжу до англійської школи. Наше школа у місті велика і дуже гарна. Я є у 5 клясі, а по українськи учить мене моя старша сестра, але я ще не вмію добре писати по українськи. Я також Вам Вуйку ще напишу, що нас учить католицька учителька, називається панна Магдалина Плете. Вона нас учить два рази на тиждень релігії, але англійською мовою, бо вона не українка. Дорогий Вуйку, посилаю Вам 50ц. на членську вкладку і думаю, що на сей раз буде а пізнійше може ще щось напишу. Здоровлю Вас Вуйку.

Оленка Колісник,
Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Твій лист гарний і займаючий. Як переведеш вакації добре і щасливо, тоді знова пиши!

МАЮТЬ МАЛОГО БРАТЧИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я похвалюсь, що я маю малого братчика. Називається Василько. Я вже маю з ким бавитися. Мойому братчикові робили "бейбі шавер." Було богато женщин. Після тої забави пані Гавліцька мала промову до жінок і тоді попросила пані Козенко до слова. Пані Козенко побажала многая літа нашому братчикові а потім закликали присутних, щоб з тої нагоди зложили лепту, на Діточу Сторінку в БН. Присутні зложили 4 доляри, то є три доляри на Діточу Сторінку а одного доляра на сироти в Айтуні. Я складаю сердечну подяку всім жертводавцям і також пані Козенко, що вони памятають про нашу Діточу Сторінку. Усім бажаю много літ прожити і щоб памятали про нашу ДС.

Дорогий Вуйку, я і моя сестра просимо Вас прийміть нашого братчика Василька в члени Веселої Родини. Він напевно буде наймолодший член. Як ми вже будемо належати до УКЮ, наш Василько буде тоді дописувати до ДС займе наше місце.

Здоровлю Вуйка Трохима, і всіх читачів ДС.

Михаїл Матвійчина,
Винипег, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує за прислані гроші. Твого братчика Вуйко дуже радо приняв до В. Родини

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ

МАТЕРІ БОЖОЇ НЕУСТАННОЇ ПОМОЧІ

В ЙОРКТОНІ, САСК., 6–7–8 ЛИПНЯ

СПІШІМ УСІ до Матері Божої, щоб випросити в Неї справедливий мир для світу та кращу долю для нашого українського народу. оо. Редемптористи.

З'ЇЗД ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК ВІДЛОЖЕНИЙ

Оцим повідомляємо всі Відділи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади що з'їзд Українських Католицьких Жінок, котрий мав відбутися 2-го липня, 1945, відложено на пізнійше так само як є відложений самий Конгрес.

Просимо на далі готуватися на з'їзд нашого жіноцтва, а ми в час повідомимо Вас про нову дату, так скоро як дата самого Конгресу буде рішена.

ЗА ЛІГУ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК
М. Дима, —голова А. Якімішак,— писарка

ПРЕСФОНД БН.

оо. Василіяни з Ґримсбі Онт., з несподіванки для пані М. Калинович 1.00

Василь Яворський з Дітройт, Мишіґен 1.00

Іван Гунчак, Геффорд, 50

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Липень

1. Нед. Всіх Святих: Босежур
7. Різд. Ів. Хрест.: Брайтстон (Празник і Пікнік)
8. Нед. 2 по Сош.: Лейдівуд
12. Ап. Петра і Павла: Тиндал (парох. обід)
15. Нед. 3 по Сош.: ... Ліма
22. Нед. 4 по Сош.: Гадашвіл
29. Нед. 5 по Сош.: Брокенгед

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве. Винипег, Ман.
Телефон 27 274

1. Нед. Всіх Святих:. Гонор
7. Різдво Ів. Хрест.... Сарто
8. Нед. 2 по С.: Ст. Норберт
12. Ап. Петра і Павла:.. Розедейл (Парки)
15. Нед. 3 по Сош.:... Гімлі
22. Нед. 4 по С.: Ст. Мартин
29. Нед. 5 по С.:.. Ля Брокері

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипег, Ман
Телефон: 54 139

We Do General Fine Mechanical Work
DOMINION BICYCLE REPAIR SHOP
WE REPAIR
Radios, Gramophones, Accordions, Musical Instruments, Cameras Sewing Machines, Umbrellas, Guns Electrical Appliances, Locks and Keys Fitted Welding, Brazing, Grinding, Sharpening Lawn Mowers, Saws Knives, Razors, Scissors Skates, Etc
We mend the Frames of all kinds of Eye-Glasses
9651 Jasper Ave.,
EDMONTON — ALTA.

Campbell's Machinery Ltd.
Phone 435 Yorkton, Sask.
ГАЗОВІ й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ й АВТОМОТОВІ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДІНҐ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ й ВИГЛАДЖЕНІ.
Пістони, Пінс, Рінґс, Бушінґс, Валвс, Вели Гайда, Конектінґ Род Берінґс енд Мейн Берінґс.
General Machine Shop Service
Welding—Gas and Electric Arc
НАШ КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДЕР є найновішої моди — Вен Норман ч. 111, поємности 94"x24". Солідно збудований і точний ґрайндер, ваги 17,000 фунтів.
НАШ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНҐ і КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРІНҐ машина є також найновішої якости.
ОБІ ВИЩЕ ЗГАДАНІ МАШИНИ ЗАПЕВНЮЮТЬ НАЙТОЧНІЩЕ ВИКОНАННЯ ПРАЦІ й СКОРОСТИ
Телефонуйте або напишіть до нас по ціни віл роботи що собі бажаєте.— Прийдіть й подивіться на наше знаряддя.
Phone 435 Yorkton
СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч. 14, 15 (182-3) Йорктон, Саск., 14 лип. 1 серп. 1945
Vol XIII. No. 14, 15 (182-3) Yorkton, Sask. July 14, August 1, 1945

ЧЕХИ ВІДДАЛИ КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ

Недавно тому подавали ми були вістку про се, що чехи віддають Карпатську Україну Росії. Тепер ті вістки показалися вповні правдивими. Через Льондон подали, що в Москві, дня 29 червня, 1945, підписано формальну угоду між Чехословаччиною та Росією, на основі котрої Чехословаччина віддає Карпатську Україну Росії.

Карпатська Україна се гористий край з 725,00 населення, головно українського, величини 4,871 квадратових миль. В році 1939 заняли Карпатську Україну мадяри, поваливши український уряд о. Волошина.

Про теперішню чехословацьку-російську угоду відносно Карпатської України подано ще, що угоду в імені чехів підписав премієр чехів Зденек Фірлінгер а в імені росіян міністер заграничних справ комісар Молотов. Карпатська Україна стала частиною Росії, як подає вістка,"на основі взаємного порозуміння та бажання її населення належати до Української Совітської Соціялістичної Республики."

В той спосіб Карпатська Україна фактично стала частю Росії. Большевики подали, що позволять чехам чи словакам, що мешкали на Карпатській Україні, як вони схотять, покинути в час Карпатську Україну та переселитися до Чехословаччини.

УКРАЇНСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ТИРОЛІ

Американський "Шлях" помістив в числі з 30 червня, 1945, лист, що його дістав Преосвященний Кир Константин Богачевський від о. Богдана Куриласа, ЧНІ., з Інсбруку, Німеччини. Лист є замітний сим, що вперше довідуємося з нього про українських скитальців з тої части Европи. Всеч. о. Богдан Курилас писав з Інсбруку дня 3 червня, 1945. Наводимо сей лист.

"Це вже другий раз судилось тисячам нашого народу кидати Рідну Землю зо страху перед більшовизмом. Перший раз у 1939 році. Другий раз у 1944 році. Як доказує статистика, на теренах бувшої Великонімеччини опинилось 2 мільйони українців, чи то насильно забраних на роботи, чи втікачів перед режімом Совітів.

Тепер, по розгромі Гітлера, тисячі молоді зо Східної України, що виросла в комунізмі і справді страждала від націстів чотири роки, бажають вертатися до дому.

Але одночасно тисячі і це не тільки Галичан, ніяк не хочуть і не можуть вертатись під червону зорю, бо це рівналосяб з їх знищенням.

Не знаю, чи від часу приходу американців наші еміґранти уже пборганізувалися на зайнятих теренах Німеччини.

У нас, у Тиролі повстало в Інсбруку Українське Релігійне Товариство св. Андрея Апостола, що має за ціль духовно і релігійно і харитативно опікуватись нашими земляками. Президія цього Товариства зложена з самих священників. Головою Товариства є Отець Каноник Гірняк зпід Станіслава. Харитативно хочемо охопити увесь Тироль, покищо не вийшли з меж Інсбрука. Інсбруцький Епископ взяв Товариство під свою опіку.

На теренах Тиролю знаходиться около 80 греко-католицьких священиків, в Епископа зареґістровано досі понад 20 священиків. Виглядає що минулого року внеміґрувало з Галичини около одної четвертини усіх греко-католицьких священиків.

Кілька днів тому Лондонське польське радіо подавало вістку про арештування більшовиками трох наших Владик: Митрополита Йосипа, Преосвященного Хомишина і Преосвященного Коциловського. Хочуть Москалі стероризувати наших Архієреїв і українців - перетягнути в православіє.

Тому просимо дуже Вашу Ексцеленцію по силам помогти (о скільки можливо через католицькі круги чи Червоний Хрест)".

Наша адреса:
Ukrainian Religious Union: St. Andrew's Brethren, Innsbruck, Annichstrasse, 4, 2 stock.

Моя адреса:
Maximilianstrasse, 6 Redemptoristenkloster.

о. Богдан Курилас,
редемпторист.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ У БЕЛЬҐІЇ

До Бельґії прибуло дуже велике число українських біженців з Німеччини, котрі зараз знаходяться в дуже тяжкому матеріяльному та моральному положенні. Щоби тим біженцям помогти, робляться заходи в Брусселі, щоби осн.вати в Бельґії **Український Допомоговий Комітет Жертвам Війни.** Також вже є пороблені перші крови в ціли основання в Брусселі української Рідної Школи, щоби навчити українських дітей української мови та співу.

Основано також в Бельґії **Український Хор ім. Олександра Кошиця.** Завданням сього хору буде плекати український хоровий спів, брати участь в українських імпрезах в Бельґії як також популяризувати українську пісню посеред чужинців.

В неділю, 24 червня, 1945, в перший день Зелених Свят, відбулася в українській католицькій церкві в Брусселі урочиста Панахида й Парастас за спокій душ покійних українських жовнірів з двох світових війн. Той день в українськім Брусел був святкований як **День Пошани** українських поляглих вояків-героїв.

о. ГРИГОРІЙ С. ОЛІЙНИК

Всеч. о. Григорій Олійник, що був близько 10 років священиком канонічної православної церкви в Канаді та востанне був парохом в Гардентон, Ман., в неділю дня 15 липня, 1945, в церкві св. о Николая в Винипег, Ман., зложив Визнання Віри на руки Преосвященного Кир Василія Ладики і тим самим зістав урядово принятий в ряди священиків Українського Католицького Екзархату в Канаді. Всеч. о. Олійник, так як се буває в православній церкві, перед свяченням оженився і від сього часу жие з женою та має троє дітий. Всеч. о. Олійник назначений є обслугувати місії в окрузі Комарно, Ман. "Будучність Нації" витає о. Олійника та на сьому місці складає йому якнайкращі побажання.

ВАКАЦІЙНЕ ЧИСЛО БН.

Отсим повідомляємо усіх наших читачів та передплатників, що нинішне число БН. є ЧИСЛОМ ВАКАЦІЙНИМ. Слідуюче число вийде з датою 14 серпня, 1945.— Вакаційне число робимо на се, щоби дати змогу усім працівникам, що займаються через цілий рік видаванням БН., виїхати на вакації-відпочинок.

Усім нашим читачам, передплатникам та приятелям на сьому місці бажаємо: ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ!

Редакція та Адміністрація "Будучности Нації."

ДЛЯ БОГА — ЦЕРКВИ — НАРОДУ

Єпископський Ординаріят
ч. 64-45.

ГРАМОТА КАНОНІЧНОГО ОСНОВАННЯ

ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР МІСІОНАРОК ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЛЮБОВИ

Між прегарними Божими ділами в Католицькій Церкві, безперечно одним з найкращих, є законні Чини й Згромадження, де душі всеціло Богові посвячені, прямують до осягнення християнської досконалости та своєю молитвою, жертвою й працею приносять народам неоцінні користи.

В нашій католицькій Церкві й в українськім народі, на протязі віків, Чини й Згромадження довершили величніх діл і здобули великі заслуги на різних ділянках життя, та ще й далі виконують високовартісну працю там у Рідним Краю й тут за морем.

Однак поминмо того всього, поле праці таке широке й різнородне, а потреби такі пекучі, передусім у наших часах і обставинах, що показується конечність мати ще одне законне Згромадження, якого члени віддалися б особливо місійній праці для ратування душ, що погибають у нетрах новітнього поганства, або живуть серед небезпечних ворожих впливів безвіря й сектанства, чи потребують дбайливого виховання й опіки та проводу на дорозі християнської праведности

І Боже Провидіння, якраз у сьогоднішніх переломових часах, що їх переживає сучасний світ, покликає до існування серед українського народу в Канаді таке нове Згромадження під назвою: "Сестри Місіонарки Християнської Любови," якого члени крім праці над особистим освяченням мають іще віддаватись місійній діяльності для спасення і освячення інших людей, виконуванням діл християнської любови й милосердя, відповідно до різнородних потреб місця, осіб і часу, а головно між фармерською й робітничою клясою людей.

Радісно витаємо появу цієї так знеслої й потрібної релігійної установи й властю даною Нам від Апостольського Престола та цією Нашою грамотою, канонічно ерегуємо Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови разом з усіми правами й привілеями, що їх дає церковне право того роду інституціям.

У відповідному часі будуть видані, Нами одобрені, Устави Згромадження.

Нехай Дух Святий, під якого покров віддано новоповстале Згромадження, огорне його Своєю любовою, обсипле Своїми небесними дарами й щедрими ласками, дає зріст і розвій та успіхи в праці. А Ми з глибини Нашого серця разом із побажанням уділяємо Згромадженню своє Архієрейське благословення.

Дано в Вінніпеґу, Ман.,
Дня 19 червня, 1945

† ВАСИЛІЙ, Єпп. Орд.
Апост. Ексарх Канад. Области.

Печать
Василій Володимир Ладика
Єпископ Канад. Українців

РИЗИ З БЕЛЬҐІЇ БУЛИ ПРИСЛАНІ ТІЛЬКИ ДЛЯ О. ГОРОШКА

Наші читачі з певністю пригадують собі се, що ми подавали недавно тому, що українська католицька громада в Лювен, Бельґія, під проводом своїх отців Редемптористів о. М. Германюка і о. Рейґарта постаралися були про гарні ризи до Богослуження для нашого о. капітана М. Горошка в Анґлії.

КУК в Винипеґ, щоби ширити баламуту між нашими людьми в Канаді, подав був вістку в Комунікаті ч. 15 за червень 1945, про що ми згадували в попередному числі БН. на стороні 3, що сі ризи були прислані і для духовника Симчича і для о. Горошка в Лондоні.

"Будучність Нації" не тільки що напятнувала в попередному числі таке підле поведення КУК, але ще дальше пішла та постановила собі цю справу прослідити до кінця, щоби вказати усім нашим людям, а особливо українцям католикам фали та руїнницьку роботу КУК.

Не від нікого інакшого але тільки від самого о. капітана М. Горошка довідуємось, що "п. Граб з Брусселі в імені української католицької громади в Лювен прислав мені ризи та ВИРАЗНО НАПИСАНО, ЩО МЕНІ ЗАСЛАВ. Ці що інформували не зрозуміли справ. ЗРЕШТОЮ В РИЗАХ ПОСВЯЧЕНИХ КАТОЛИЦЬКИМИ СВЯЩЕНИКАМИ ХТО ІНШИЙ МАВБИ ПРАВИТИ?"

От як справа на ділі мається. І чи не маємо ми рації, що виступаємо проти КУК та проти його потягань?

СПРОСТОВАННЯ

В "БН" з дня 14 червня, 1945 сторона 1, було подано, що о. В. Філевич з Кіченер Онт., зложив на поміч нашим братам в Парижі $1.00. **Має бути, що сей отець зложив $10.00.** Всеч. о. Філевича на сьому місці за сю помилку сердечно перепрошуємо.

БАЖАЄМО УСІМ ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ!

ТОРОНТО, ОНТ.

КОНТЕСТ КРАСНОМОВСТВА

В парохії М.Б.Н.П. під ч. 276 Бетирст Стр., у Торонті відбувся в неділю, 8-го квітня, о годині 2-ій пополудни.

Вступ: "А"

Уже від довшого часу було проголошено у церкві, що має відбутися Контест Красномовства молоді, котра гуртується при церкві. Це мене цікавило й не цікавило, бо вже кільканацять разів я мав нагоду бути на контестах української мови. По осуді неприємного звичаю то наші люди не хочуть слухати промов.– Але, тут мене запросили зайняти місце судиі й я радо прийнявся. Контест уладжував місцевий відділ БУК-а. Хочу прилюдно ствердити, що так поважної публики і такого зацікавлення рідко я стрічав, як тим контестом красномовства, котрим проводив п. І. Витрикуш серед юнацтва при повище згаданій церкві. Підготовлення було надзвичайно добре, так зі сторони контестантів, як зі сторони провідника і його помічників. Понис всіх промовців був понад все сподівання, чим старші, що прислухувалися тим змагам, були, по правді сказати, прямо зачаровані. Почути було ту молодь, як вона досконало володіє рідною мовою, та вміло висказує глубокі думки, плинно виголошує здоровий гумор; душа радыла. Зібрані часто нагороджували підроста[ючих] провідників широсердечними оплесками.

Ц[е] академічне улаштовання б[уло] ... доказом чого може доконати добре проваджена і примірно вихована молодь. Це збудило байдужих, зохотило неохочих, заінтересувало всіх. Молодь і старші напевно будуть п. І ...

п. І. ВИТРИКУШ,
провадив контестами: Контестом Красномовства й Контестом Популярности для Хлопців в 1942 році. Рівнож був провідником цього року Контесті Красномовства.

ВПР. о. КАНОНІК П. КАМЕНЕЦЬКИЙ
...обняв парохію на місто Торон[то] ... яко перший парох на місто Торон[то] ... [Неу]стаючої Помочі Матері Божої ... пароха, тож вимагало ревно[сти] ... [ви]нити парохію, як духово, так ... [укра]їнського напряму. Отець пар[ох] ... працею ним дякують Всевишн[ьому] ... Мо[ло]дь ... за рев[ні] ... в Канаді ... хіба дозати ... (Іоан. 10. 11)

... Як довго серед ... молодших ... нагоди, та ...

п. НИКОЛАЙ ПАРАЩУК,
[illegible]

Програма Контесту

[illegible]

... Пан Н. Паращук ...

Контестанти 1942.

Сидять зліва до права: п-а Татіяна Дячинська, п-а Марія Дудар (тепер п-і Липко) і п-а Елена Сеник. Стоять пп. Михайло Дудар і Володимир Липка. Неприсутний п. Йосиф Джуган. Контестантки, що здобули пугарі в 1942 році, а тепер занимали вишкіл молодих контестантів, як також займають становища і працюють при церкві М.Б.Н.П. Дай Боже більше таких ідейних працівників нашій парохії. А для Вас, молоді працівники на релігійно-національнім полі, належиться щира подяка. Честь Вам за Вашу працю.

Контестанти 1945

Контестанти, що брали участь в контесті красномовства дня 8-го квітня, 1945. Сидять зліва до права: п-ки Надія Іванців, Марія Коцько, Мирослава Приступа, Анна Федишин і Анна Войтович. Стоять зліва до права: пп. Юліян Чухара, Теодор Середа, Михайло Левандовський, Зеновій Бак і Василь Шашкевич. Неприсутний Михайло Буртник.

Перший

п. ЗИНОВІЙ БАК,
син Андрія й Ольги Бак, котрий ходить до 12-ої кляси до Паркдейл Каледж, є передплатником двох часописей Будучність Нації й Голос Спасителя, як також є колектором останної часописи. Рівнож дописував до Укр. Вістей, і є предсідником 'Олтар Бойс' і інструктором сторожі при Божім Гробі. Належить до молодечого хору і бере участь в представленнях. Полем для науки уважає саєнс, а улюбленим предметом є хемія. В контесті красномовства здобув перше місце поміж хлопцями за промову "Пізнай себе, а буде з тебе," одержавши 98%, і тим здобув пугар подарований п-вом Сеники. Його гасло: Наука, Праця й Ощадність.

Перша

п-а МИРОСЛАВА ПРИСТУПА
донька Евгена і Марії Приступа, котра ходить до 12-ої кляси Паркдейл Каледж, належить до БУК-а і передплачує Будучність Нації. Рівнож передплачує Українські Вісти і дописувала до них. Дальше належить до "Дружини Марії" і бере участь в хорі. Полем науки уважає саєнс, а улюбленим предметом є хемія. В контесті красномовства здобула перше місце поміж дівчатами за промову "Українські Пісні," одержала 97%, і тим здобула пугар подарований п. С. Годованим. Мотто: Пісня народу це пашпорт його ...

Друга

п-а АННА ФЕДИШИН,
донька Олекси й Малані Федишин, є у 12-ій клясі у Гарборд Каледж, належить до БУК-а і передплачує Будучність Нації. Також належить до "Дружини Марії" й бере участь в церковнім хорі й представленнях. Полем науки уважає літературу, а улюбленим предметом є історія. В контесті красномовства здобула друге місце поміж дівчатами за промову "Думайте Читайте," одержала 96%, і тим здобула пугар подарований Сестрицтвом при церкві. Її мотто: До своєї цілі доходити, поволи, діствуючо лагідно, незамітно але витрева[ло].

[пу]гарів, три для хлопців, а три для дівчат і покликав по черзі тих людей, що ті пугарі подарували. Оплески не переставали, підйом духа, подяка за жертви для молоді. Рівнож кожний контестант і інструктор одержуть медалю за участь в контесті на памятку.

Програму переводили: п-і М. Липко для хлопців, п-а Т. Дячинська для дівчат. Почалися промови. Судії засіли коло призначених столів а провідник і інструктори увиваються з програмами в руках. Кругом панує поважна тишина, неначе щось святочне відбувається. Так! Це наше рідне й святе слово дочекалось свого свята. Найдорожчим маєтком народа є мова, бо вона є душею, вона є ядром його життя. Тратиш мову, тратиш життя, вириваєш серце і сповняєш убійство не одного чоловіка, але міліонів.

Судіями були: п. Юліян Кравс, продавець реальностей, а колишний принципал публичних шкіл в Канаді. Другий п. А. Мартинюк, бувший учитель. Третий Всеч. о. Н. Кушнірик, парох Іст. Торонта.

По проголошені присуду суддів Всеч. о. Н. Кушнірик СТЛ., виголосив змістовну промову.

Тут знова, коли відслонили куртину ми побачили Впр. о. кан. П. Каменецького і урядники місцевих братств і товариств, як також і судії засіли на почесних місцях.

Провідник контесту п. І. Витрикуш сказав такі слова: "Кожне товариство і кожна держава спочиває на мудрости старців і хоробрости молодців." І сей час відбулося вручення пугарів з відповідними висловами. Провідник подякував Впр. о. П. Каменецькому і помічникам-інструкторам та всім присутним за таку численну участь і передав закінчення контесту голові БУК-а п. М. Дударові. Він сказав кілька гарних слів і попросив всіх на перекуску, котру приготовили сестриці.

Хор обома гимнами, українським й англійським, закінчив контест і ми попивали теплий чай, думаючи: Мова українська, то стобарвна квітка, виплила з мягенької груди найчувственнішої дочки слави України.

Закінчення

Отсим відділ БУК-а складає прилюдну подяку всім, що причинилися до переведения цього контесту красномовства як також тим всім, що жертвували гроші на пугарі й медалі.

ЗА ЗАРЯД БУК-а:
Іван Замора, секретар
М. Дудар, голова.

Третя

п-а АННА ВОЙТОВИЧ,
[доч]ка Андрія й Софії Войтович, котра ходить до Раєрсон ... робить гарний успіх ... Будучність Нації й Новий Шлях," як також дописує ... Рівнож належить до "Дружини Марії. В контесті красномовства здобула третє місце поміж дівчатами за промову "Цариця Мая," одержавши 94%, і тим здобула пугар подарований п. Іваном Заячківським. Її мотто: ... наше рідненьке ...

Другий

п. МИХАЙЛО БУРТНИК,
син Николая й Анни Буртник, котрий є в 12-ій клясі в Сент Майкел Каледж. Передплачує три часописи й дописує до них: Українські Вісти, Будучність Нації, Голос Спасителя. ... пише під псевдонимом "Клепка" як також дописує до місцевої часописи. Виграв "сколаршип" о. капітана Пелеха. Полем для науки уважає літературу, а улюбленим предметом є мовознавство. В контесті красномовства здобув друге місце поміж хлопцями за промову "Чашa Українського Народу," одержавши ...%, і тим здобув пугар подарований п. Н. Паращуком. Його гасло: Перо в руку книжку перед очі.

Третий

п. ЮЛІЯН ЧУХАРА,
[син] Мирона й Катерини Чухара, котрий ходить до 10-ої [кля]си до Паркдейл Каледж, [пе]редплачує Голос Спасителя. [Н]алежить до вівтарної дружини (Олтар Бойс) і до молодечого хору. Полем для науки [у]важає літературу, а улюбленим предметом є історія. В контесті красномовства здобув третє місце поміж хлопцями за промову "Чоловік став ...," одержавши 94% і тим [здо]бyв пугар подарований па[ні] Анною Чайко. Його гас[ло] ...

Перший

п. ЙОСИФ ДЖУГАН,
син Михайла і бл. п. Юлії Джуган, в 1942 році на контесті красномовства здобув перше місце поміж хлопцями за промову "Як виглядає чоловік." Вступив до канадійської армії 1943, і побирав вишкіл по ріжних місцевостях Кана[ди] ...

Англійські повзи наступають в Бурмі на село Гватітгі, котре опісля заняли англійські війська. Японці се село обороняли до послідного вояка.

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Один індійський аскет висів одного разу через три години догори ногами.

Франк Бравн, ранений підчас війни жовнір, може курити папірос (сигарет), запхавши його в діру-рану в чолі.

В стейті Ню Йорк, один фармер виплекав був такого великого гарбуза, що важив 100 фунтів а в промірі мав сей гарбуз 64 стп.

Англійський король, Юрій I, не знав ані одного слова по-англійськи.

Джіованні Галянті, Італія, нічого не видів очима в день, за се, так як сова, видів дуже добре в ночи.

Людей в світі умирає що хвилини 68, по ... 97,920, а річно 35,740,800.

В Каліфорнії в році 1928 виросла була раз на цитриновім дереві така цитрина, що важила 4 фунти а в обороті мала 22 цалів.

З гори Іразу в Костаріка можна побачити два океани, Спокійний Океан і Атлянтійський Океан.

В стейті Кентакі є найменша церква в світі. Має вона тільки три сидження— для трох людей.

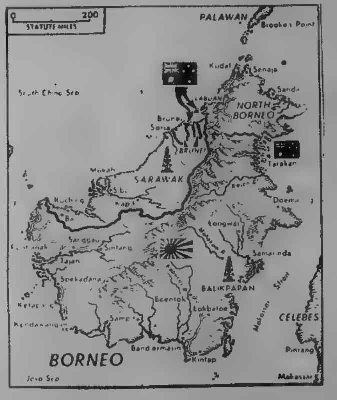

Борнео, що є дуже богатий в газоліну і котрий заняли були японці, тепер поволи переходить в руки союзників. На знимці видимо стрілки звідки австралійці почали наступ на острови. Останні вісти доносять, що австралійці заняли нафтове місто Баликпапан.

ВІДЗНАЧИЛИ ЗА ГЕРОЙСТВО

За геройство, що його оказали жовнірі в боях, відзначили між иншими слідуючих **канадійських жовнірів: Івана Букурак з Колонсей, Саск., і Михайла Дмитра Дрогомаза з Ошава, Онт.** Медалі дістали між иншими: Петро Олійник з Сарнія, Онт., і Петро Осадчук з Фом Лейк, Саск., капраль.

КАРДИНАЛ ВІЛЛНЕФ У ВИНИПЕГ

Кардинал Віллнеф, архіепископ Квебеку, гостив кілька днів у Винипег, Ман. Був він присутний на закінчення урочистостей, що відбувалися в Ст. Боніфас, Ман. з нагоди 100 ліття приходу до Канади Отців Облятів.

Між українцями католиками в Канаді є також один священик, що належить до сього [Ч]ина оо. Облятів. Ним є о. Ф. Ру, наш славний архітект і будівничий, парох в Кук Крік, Ман.

Мати: "Ти знаєш, мій любий, наша Зоня має тепер вже 15 літ. Я нині з нею мала бесіду про життєві питання."

Тато: "Так, а чи ти навчилася чого?"

Знимка ся була взята 26 березня, 1945, коли то премієр Черчил був присутний над рікою Рен в Німеччині, після того, як [бр]ітанські війська перейшли були Рен. Видимо премієра Черчила, польового маршала Монтгомері (зправа) і маршала Брука (по середині) підчас перекуски над рікою Рен.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Мирон Кривуцький

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Овочі поганства до Христа

В старині, до приходу Ісуса Христа, людство через поганство дійшло до такого страшного занепаду, що навіть їх фільософи з страхом зауважали, що якщо Бог не зійде з неба, щоби направити зло, то народи згинуть в тьмі неморальности.

Погляньмо в сумні картини старинної історії а побачимо страшний занепад в розвою людства. Повстають завойовники-царі деспоти, які своїми військами заливають сусідні держави. Огнем та мечем нищать всі культурні здобутки підбитих народів, безпощадно мордують старців, дітей, жінок, пустошать землі поконаних, та виселюють їх в чужі далекі землі, як рабів-невільників, щоби працювали в гіркій неволі на своїх завойовників. Руїна-трупи-зойки волочених в ясир-неволю значили шлях побідників, які грубим насильством здобували собі славу непобідимих. Свої величали, боготворили царів деспотів а поневолені ненавиділи та дишіли пімстою-відплатою. Ті могучі кольоси несправедливости, поневолення та знищення валились а на їх руїнах повставали нові сатрапи-деспоти царі, котрі тою самою ішли дорогою в забуття. Перед нашими очима пересуваються страшні історичні картини царств Вавилону, Перзії, Сирії, Египту, Македонії та всевладних римських імператорів. В тих пресумних картинах ми бачимо страшний занепад у побідників і їх народів та відродження поневолених. Жадоба марної слави та уживання земського добра була провідником поганських народів та їх царів деспотів в несправедливім гнобленню народів та в безпощаднім нищенню їх культурних здобудків. Спалена-скорчена земля се кровавий шлях деспотів-сатрапі.

Відблеск християнства в історії людства

Серед незносних відносин старинного світу прийшло Світло з небес, яке просвітило вселенну. Народився обіцяний Цар мира Христос не в царській пишноті, але в вифлеемській убогій стаємниці. Свою науку проголошує не з золотокованого трону — не серед товпи підлесних двораків,—але з хреста на якім повис Син Божий, Світло мира, серед ненависти-наруг князів вибраного народу. Царя Мира не величають пеани слави, але дикий рев жаждучої невинної крови товпи: "Распни, распни Його!"

За що розпяли Ісуса—Князя Мира? Таж поганин Пилат, намісник римського імператора завляє публично на суді "не знаходжу в Нім жадної вини." Наука Христа була незрозумілою для перенятих матеріялізмом жидів. "Отче наш іже еси на небесіх"— всі народи світа мають спільного Вітця, всі є собі рівні як діти одного небесного Батька. У всесвітній Христовій родині нема місця для расової або соціяльної ріжниці, бо "ність юдей-грек-римлянин; ність раб іли свободен."

Люби ближнього як себе самого— се знова новий Христовий клич незнаний до сеї пори в самолюбнім світі. Самолюбство, здирство, захланність се основи грабіжництва, несправедливости та заборчих воен, се почва на якій виростають ненависні деспоти-сатрапи людськости, се посів руїни родинного життя, народного добробуту, та своєбідного розвою народів.

Любіть ваших ворогів і добре творіть ненавидячим вас се чудотворний лік на рани людського серця зраненого кривдою, се антидот проти ненависти і жадоби пімсти для поневолених, се ратунок для гнобителів. Дійсно се наука "ність от міра," се наука Божа. Рівність для всіх, взаїмна любов та спільна пошана у всесвітній Христовій родині, обопільне прощення собі провин, се нова незнана досі наука, яку приніс нам Ісус Христос— Цар Мира, а проголосив її з хреста на горі Голгофті.

Під чаром тих божественних наук поволи зміняється обличче поганського світогляду. На звалищах поганських деспотичних імперій повстають християнські держави. Королі переняті християнськими ідеями злагоджують долю рабів-невільників, вкорочують сваволю непокірливих панів вельмож, справедливо кермують підчиненим народом та доводять людство до морального і матеріяльного добробуту. Християнські засади довели народи до пошанівку законів Божих, до пошанівку законів державних, до пошанівку родини та її приватного майна.

Колиж однак з упливом століть провідники народів захитались в своїй вірі в відвічні закони Божі і науку Царя Мира Христа, коли переняті матеріялізмом, подоптали їх злобно та викинули християнські засади з державних законів, то старопоганське самолюбство, здирство, ненаситена захланність та несправедливість опанували народи і держави та довели до жорстоких воен. Руїною, мордами невинних людий хотять вирвати з їх сердець християнські засади. Поганський світ, який виростає на наших очах безсоромно глузує з моральних законів та поневолює підбиті народи, переселює їх в чужі далекі краї. Утрата християнських засад доводить народи до підлого рабства.

В початках сеї страшної війни ми чули горячі заклики провідників ріжних народів, що се свята війна, яка боронить християнські засади, свободу одиниць та народів. Заніміли дула гармат, затих грюкіт самолетів— лиш ворон сумно кряче над згарищами розбитих країв. Заніміли і голоси проводирів, що так буньчучно голосили світови оборону християнства, свободу прав людини та міжнародну справедливість. Мир без пошани законів Божих стане зародком ще страшнійшого знищення і руїни.

На землях Канади від двох літ заложено Місійне Товариство св Йосафата, яке має виробити в українськім народі пошану законів Божих через розбудову церков, через християнське шкільництво, через християнські добродійні інституції. Через пошану засад Христа-Царя Мира, ми станемо гідними будівничими луччої долі свого народу.

Чи Ви вже стали дійсним членом Місійного Товариства і заплатили своє членство одного долара на рік? Крайна пора стати кождому віруючому українцеви членом сеї Інституції, яка успішно працює для релігійно-народного розвою вже два роки.

Списи жертв і нових членів у Місійне Товариство св. Йосафата прошу висилати на руки скарбового секретаря Всеч. о. Василя Дзюрмана:

REV. BASIL DZURMAN,
Box 570,
Portage la Prairie, Man

КАРНАВАЛ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ ІДЕ ВПЕРЕД

Можна з подивом глядіти на працю наших добрих панночок та їхніх родичів для добра і успіху карнавалу. Вони працюють не лишень в місті, але навіть уладжують пікніки по фармах. На одним такім пікніку в околиці Вайти, де виступала з грою на акордіоні і зі співом панна Ольга Головчук, одна з контестанток пароxії, приводять до неї сліпого старого чоловіка і починається така розмова:

Де є та моя зазулька?
—Тут дідусю, тут.
То то ви співаєте на радіо і я слухаю Вас кождої суботи вечір?
Так, я співаю для всіх.
—То Ви веселите мене старого і сліпого рідною піснею?
—Я всім співаю дідусю.
Зазулько моя, прийміть від мене дарунок, що маю...

І старенький сліпий чоловік витягає гроші та просить приняти дар від нього.

Дівчина відборонюється, каже, що не приймає грошей. Але старовина просить і просить, так що не приняти булоб прикрістю для сліпого старенького чоловіка...

Так наші "зазульки" здобувають серця людий і дають розраду своїм гарним співом, своєю працею.

А тих зазульок в карнавалі ми маємо аж чотири.

І всі вони трудяться, і всі вони мають своїх прихильників щирих— сердечних.

Будьмо одними з них.

Поможім їм широю звохотою, признанням - тим нашим добрим зазулькам- дівчатам, панночкам: Розалії Беляк, Гані Баран, Ользі Головчук і Ользі Журбі!

АНДРІЙКО БАБИНЧУК ЗНОВА ПЕРШИЙ!

Андрійко Бабинчук, член парохії св. Покрови, учень 9 кляси державної школи, літ 14 —знова **перший грою на скрипці** в клясі семій підчас пописів та іспитів!

Підчас іспитів в Королівській Музичній Школі в Льондоні, 7 степень гри на скрипці, Андрійко одержав найвищу міру значків, 133 і дістав знамениті похвали. Дослівно вписали йому таке признання: "Він має стиль та інтерпретацію далеко понад свої літа. Я був глибоко вражений його силою гри на скрипці."

Андрійко Бабинчук

Підчас пописів музичних у Винипегу Андрій дістав 178 значків, найвищі з усіх, за гру на скрипці композиції Крейзлера "Пісня про Людвика XIII" і "Павaне."

Судця, сам славний скрипак англійський, Бенжамин сказав так про нього: "Він є одним з тих, що знайшли дорогу до скрипки як природний вислів своїх почувань і цей хлопець має всі признаки правдивого скрипака."

Андрійкови Бабинчукові та його добрим родичам, які тішаться його успіхами, на цім місці складаємо найкраще наше признання. Дай Боже діждатися через його молоду і щиру працю дальших успіхів, бо Бог надгородив його великими здібностями. Честь родичам, що дбають про своїх дітий та гарно їх виховують- честь дітям, що є окрасою своєї Церкви, свого народу та своїх родичів.

Годиться замітити, що Андрійко є кождої неділі на Службі Божій і часто приступає до найсв. Тайн.

З ПРАЦІ о. КАПІТАНА

Недавно тому о. капітан Горошко був на авдієнції в Льондоні в архієпископа Гріффин, при Вестминстер Катідрел. Вдодавзі о. капітан Горошко відвідає й других високих католицьких достойників Англії.

Щоби англійський загал познакомити з нашою католицькою церквою, о. капітан Горошко мав виклади про нашу церкву в католицьких інститутах.

ПОШУКУУВАННЯ

Пане Ситник Юльку з Га... матив, вуйку моєї Орисі С., подайте негайно свою адресу листом або в конечности в пресі або через Червоний Хрест до

Paris, 8, France
13 Rue La Fontaine, TISSEN
(pour JAK, artiste peintre
(Те саме відноситься до Д. Дудри, Ню Йорк)

Гумовського й Бігика з ... Мунова, повіт Рава Руська п... шукає Ігор Гумовський, внук Івана

186 B-d. St. Germain, Paris France

Бем Теодор з Розгодов пошукує родину і знакомих які тепер є в Канаді

Різник Володимир з Помоpян, пов. Зборів

Голота Дмитро з Розгодова пов. Зборів. (Перед війною був в Торонто, Онт.)

Луців Іван, Колесник Іван Далик Василь. Любовицький Стефан всі з Розгодова просять своїх знакомих зголоситися до них на слідуючу адресу:

186 B-d. St Germain, Paris. France.

Пошукую свою тітку з родини Воланюків, родом з міста Радзивілова на Волині. Вона виїхала до Америки з чоловіком Фарасеєм. Прошу відгукнутися на мій адрес

Nina Salienko,
30 Rue des Solitaires.
Paris, 29-e. France.

З ЛИСТА ПАНА Н. ГРАБА З БЕЛЬГІЇ

Домініяльний Заряд БУК-а в Виннипег дістав листа від пана Николая Граба з Брукселі, Бельгія, в котрім є слідуючі вістки, котрі віримо будуть цікаві також і для наших читачів:

"Доходять до нас вістки, що група католицьких українських священиків, майже усі з перемиської дієцезії, находяться в північній Баварії. . **Апостольський Візитатор о. Пралат др. Вергун остався в Берліні зі своїм помічником о. Романишиним.**"

"Робимо тут, що можемо, щоби звязатися з нашими людьми на еміграції, досить приїхало їх до Бельгії і ми стараємося помогти їм чим можемо... **Наші отці, як о. Мітрат Перрідон з Парижа та о. капелян М. Горошко з Лондону роблять старання, щоби відвідати нашу еміграцію в Німеччині...** Наші перемиські Владики залишились на місцях, а між іншими і о. Степан Граб, мій брат, який перебував в Германовичах біля Ніжанкович..."

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. В. Божик

ПРО УПАВШИХ АНГЕЛІВ

(Пята Неділя по Сошествію)

Коли читаємо в Святім Письмі про нечистих духів, про диволів, декотрі недовірливо кажуть, "Де там нечисті духи, диволи!— Вони не існують, їх тільки видумали на те, щоб страшити людий." Що вони існують, це правда, Христова правда. Сам Христос сказав що вони існують, назвав люципира, князем сего ... і як читаємо сьогодни в святім письмі. Він вигнав їх з біснуватого чоловіка. Звідки і як вони повстали? і що вони роблять?

Світ в котрім ми жиємо називаємо видимий світ. І справді гарний світ, з ріжнородними сотворіннями. Між всіми річами на найнизшім степени є камінь, що ані не жиє, не росте, ані немає ніякого чуття.

Висше вже стоять ростини, котрі ростуть і розвиваються. Висше від ростин стоять звірята, що жиють, ростуть, і мають чуття навіть і память. Висше від звірят, найвисше земське сотворіння, є чоловік, що жиє, росте, має чуття, память, і має ще до того розум і волю. Однак він не є найвищим Божим сотворінням.— Це не є одинокий світ, що Бог сотворив. Крім видимого світа Бог сотворив невидимий світ, де жиють найвисші Божі сотворіння, чисті душі, бо мають розум і волю, а не мають тіла Їх душі не є обмежені тілом, як наші душі. Це чисті души, що мають розум і волю а не мають тіла. Ми їх називаємо ангелами. Уявіть собі душу з розумом і волею - це ангел.

МОЛИТВА ДО АНГЕЛА ХОРОНИТЕЛЯ

Ангеле Хоронителю мій, Ти все при мені стій. Рано, вечер, и день, в ночи, будь мені все до помочи. Стережи душі й тіла мойого й допровадь до життя вічного. Амінь.

Бог сотворив з нічого велике число чистих духів для їх власного щастя, бо Бог є саме Щастя і їх не потребував. Щоби вони Його хвалили в тім находять своє щастя, любили, Йому служили, людей стерегли і щоб були післанцями між Богом і людьми. Бог злих духів не сотворив, всіх сотворив чистими. Пекла не було. Тому їх малюють з крилами, инакше летять нам на поміч— птах крилами взноситься на небо і спускається на землю крилами; хоч ми добре знаємо що ні тіла ні крил вони не мають. Їх розум і мудрість такі бистрі, що знають богато більше як чоловік,- знають всі тайни, всі сили природи. Бог сотворив їх безсмертними. Бог обдарив їх великою силою. Читаємо в святім письмі, що одної ночі два ангели знищили Содому й Гомору з їх мешканцями. Ангел убив одної ночі 75,000 асирійського війська. Крім цього Бог украсив їх надприродними дарами, ласкою, і красою.

Однак Бог їх ще не взяв був до неба. Небо тільки для тих, що на нього собі заслугують. І ангели мусіли собі заслужити небо. Тому коли Бог сотворив ангелів то дав і їм пробу. Хто побідить буде нагороджений. Що сталося? Люципер, Ангел світла, що найбільше одержав, найбільше ...ж і зрадив. Велике число Ангелів з Люципером на чолі, уючися сильними, могучими, забули в своїй гордости, що вони є сотворіннями а не сотворителями, що все мають не від себе а від Бога, задумали стати рівними Богу... і піднесли бунт проти Бога. Тоді виступив проти збунтованих ангелів, Архангел Михаїл з вірними Ангелами, з кличем: "Хто яко Бог"? Бунт довго не тривав. Не дав Бог їм нагоди покаятися, бо їх розум був богато досконаліший від чоловіка. Вони ліпше як всі люди пізнали Бога і мимо того збунтувалися проти найвисшого Єства. В тій одній секунді коли збунтувалися, Бог сотворив пекло, і кинув їх в саме дно пекла. Святий Петро пише (2 П.—2, 4): "Бог не пощадив Ангелів, що згрішили, але звязаних пекольними оковами, віддав на покарання до пекла." От як пекло дістало свій початок, от як дияволи повстали. Вони стратили свою красу, освячаючу ласку, святість, на віки втратили небо, втратили своє імя, називаємо їх злими духами або чортами. Часто їх малюють з рогами на голові, поганими, і т.д., однак треба памятати, що вони тіл не мають, вони є далі духами, тільки душі з розумом і волею, але вони справді погані, та відражаючі.

Що найгірше, нечисті душі заховали, задержали свої бистрі уми і знання як і силу волі. Вони Бога втратили, але сего не втратили. Вони богато розумніші, сильніші як ми. Правда, деб вони не були, вони все носять свої пекольні муки в собі. Але вони не тільки в пеклі находяться. Святе письмо каже (І. Петр. 5, 8-9): "Будьте тверезими, сторожіть, бо ваш противник діявол, як лев рикаючий ходить, шукаючи кого пожерти." Святий Іван пише (Об. 12-12): "Горе землі і морю, бо зійшов до вас діявол, маючи великий гнів, знаючи, що має короткий час." Маючи великий гнів, ненавидять нас завидує нам, бо ми є образом Бога. Чи люди уліплені з підлого болота мають тішитися в небі, на престолах слави, з котрих скинено нас, так вельмидостойних духів? Завидує нам, бо ми нисші сотворіння від ангелів є сотворені заповнити їх місце в небі, звідки вони були скинені. Вони нас ненавидять, бо ми хочемо забрати собі ті місця в небі, що були для них призначені. Тому Святий Петро пише, що діявол як лев рикаючий, ходить шукаючи кого пожерти. Хочуть зі собою нас втягнути до пекла. Думаєте, що се їм не удається? Памятайте, що вони розумніші як ми. Перший гріх на світі, гріх злих ангелів, це гордість. Найбільш поширений гріх, жерело всіх гріхів, є гордість. Діяволи сей гріх уживають щоб людей відтягнути від Бога. Збуджують в нас гордість. "Що будеш церкви слухати, що розуму не маєш? Яке право має вона це тобі заборонятн?" Так сатана склонив наших родичів до гріха. "Їж з того заказаного дерева і будеш розумніша від Бога."— "Він тебе образив, не прости Йому, Він тебе назвав так і так." Чоловік ближньому не прощає, і Бог тоді йому не прощає, і сам себе засуджує на вічні муки. Брехнею нас втягає в гріх. Представляє нам гріх як щось доброго, гарного. Він має велику силу, може навіть в нашій фантазії витворити ріжні думки, в умі. Представляє їх нам як щось гарного, любого, каже: "Зроби се, се ж нічого не шкодить, тисячі людий роблять се, а ти боїшся то зробити? То не є жадним гріхом, лише заховай добре імя перед світом. Чому якраз ти маєш собі відмовляти того, що ти любиш, коли другим вільно. Уживай світа доки молодий." Тоді навіть відшукає нам ріжні книжки і доказує що то не жадним гріхом, тільки людськість. О, діявол хитрий! Тоді чоловік піддається його спокусам, грішить. По доконаним грісі сатана змінює свою тактику. Перше каже, що в тім нічого злого нема. Тепер робить його боязливим, встидливим: "З того гріха не сповідайся, таж встидайся, що священик буде про тебе думати, йому і так не треба знати." І так нещасний чоловік грішить бо "в тім нічого злого нема," каже діявол, з гріха не сповідається, бо встидно, і так жиє, і так умирає з тим гріхом невисповіданим, на души. Діявол своє доконав. Він втратив небо, але його місце в небі чоловік не буде посідати, буде разом з ним мучитися в пеклі.

Діявол спокушує людей як спокушував Христа: "Се все тобі дам, коли припадеш і поклонишся мені," (Мат. 4-9) показуючи на богатства і розкоші світа. Чи ті хвилеві розкоші варта тої ціни, що маємо за них заплатити? Ціною вічних мук? О ні, скажім з Христом (Мт. 4-9): "Проч сатано, бо написано, Господу Богу [redacted] маєш кланятися і Йому одному служити." А коли ви впадете в гріх, з нього висповідайтеся, більше не слухайте діявола. Не маєте чого встидатися, ви не перші що з того гріха сповідаєтеся. Ви на те щоби визнати свої гріхи, сповідаєтеся, а не, щоби себе хвалити Я не хочу знати які ви за святі, що доброго зробили. Сповідь не є місце на се. Сповідь є місцем прощення гріхів. Не місце хвальби. О, як радо би діяволи покаялися, і висповідалися зі свого гріха, якщоб Бог їм дав нагоду по їх упадку. А Бог їм тої нагоди не дав, бо їх знання Бога було велике. Чим більше наше знання, тим більша кара. В тій секунді Бог їх покарав. Тому і вони хочуть щоб ми не користали зі святої сповіди. Якщо Бог дає нам нагоду поправитися, висповідатися, подякуймо Йому, не ідім за шептами діявола Товариство з ним в вічности не миле. Злі духи дрожать перед силою Імени Христа і бояться. Маємо лиш одну душу, як її стратимо, тоді певно попадемо в товариство сатани в пекло. Діявол може нас спокусувати, дуже гарно представляти нам ріжні гріхи, я ніколи не може приси-лувати чоловіка, його волю, до гріха. Памятайте, що в покусах Бог нам дасть потрібні ласки. Він сказав, Христос, що не позволить, щоб діявол вас спокусував понад ваші сили. Діявол нікого так не боїться як Христа. Коли Христос зявився перед біснуватим чоловіком, закликали дияволи (Мат. 8-30): "Що тобі до нас Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити?" В покусах моліться, зробіть на собі знак Хреста, бо хрест діявола побідив. Що за велика радість нас чекає разом з ангелами в небі. . Христос сказав (Об. III, 21) "Хто побідить, дам йому сісти зі мною, на моїм престолі."

ЛИПЕНЬ, 1945

15 Н 2 **Н. 3 по С † Пр.Р.М.Б.**
16 З 3 Мч. Якинта
17 В 4 Св. Андрея Крит.
18 С 5 † Кирила й Методія
19 Ч 6 † Атанасія Атон.
20 П 7 Преп. Томи й Акакія
21 С 8 Вмч. Прокопія
22 **Н 9 Нед. 4 по Сош.**
23 П 10 † Пр. Антонія Печер
24 В 11 Мч. Евф., Ольги кнУк
25 С 12 Мч. Прокла й Іларія
26 Ч 13 Собор Арх. Михаїла
27 П 14 Ап. Акили
28 С 15 † Волод. В., кн. Укр.
29 Н 16 5 по С. і оо. п. 6 Сб.
30 П 17 Вмч Марини
31 П 18 Мч. Якинта

СЕРПЕНЬ, 1945

1 С 19 Преп Макрини
2 Ч 20 Прор. Ілії (на нед.)
3 П 21 Преп. Симеона
4 С 22 Марії Магдалини
5 Н 23 Нед. 6 по Сош.
6 П 24 † Мч. Бориса й Гліба
7 В 25 † Успення св. Анни
8 С 26 Сщмч. Єрмолая
9 Ч 27 † Вмч. Пантелеймона
10 П 28 Ап. Прох., св Ін. папи
11 С 29 Мч. Калініка
12 Н 30 Неділя 7 по Сош.
13 П 31 Евдокіма
14 В 1 Серпень. Пр. Ч. Хр.
15 С 2 Пер. мо: св. Стеф.
16 Ч 3 Преп. Ісаакія
17 П 4 7 молодців у Ефезі
18 С 5 Мч. Евсигнія

15. Нед. 3 по Сош. і Празн. Пр. Серця Христового: Гл. 2, Єв. утр. 3. Всеночне. Недільна служба опускається, а береться все празника.

22. Нед. 4 по Сош.: Гл. 3, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 93, Єв. Мат. з. 25.

29. Нед. 5 по Сош. і Отців перших 6 Соборів: Гл. 4, Єв. утр. 5. Сл. Б.: Ап. з. 103 і 334, Єв. Мат. з. 28 і Ів. з. 56.

СЕРПЕНЬ

2. Пророка Ілії: Служба його береться в неділю 5 серпня.

5. Нед. 6 по Сош. і Пророка Ілії: Гл. 5, Єв. утр. 6. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 110 і 57, Єв. Мат. з. 29 і Луки з. 14.

12. Нед. 7 по Сош.: Гл. 6, Єв. утр. 7. Сл. Б.: з. 116, Єв. Мат. з. 33.

14. Проісхождение Чесного Хреста і Муч. Макавеїв: Від нині починається Спасівка, піст, що триває до 27 серпня, навеч. Успення включно. На Вечірні, по Отпусті, винесення Чесного Хреста. На Утрені, по Славословію, винесення Чесного Хреста на тетрапод. Сл. Б.: Ап. з. 125 і 330, Єв. Ів. з. 60 і Мат. з. 38. По заамвонній молитві мале водосвяття на память хрещення України і благословення зілля.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ СЕРПЕНЬ, 1945

Поворот відлучених східних народів до давньої віри

Між східними народами, що прийняли християнство, спочатку панувала єдність, себто належали вони до одинокоспасаємої Католицької Церкви Через гордість царів з якимсь часом східні народи, а між ними й в більшій мірі і наш нарід, відпали від правдивої церкви.

Сей роздор між східними народами та Католицькою Церквою панує й по нинішний день. Нам усім членам Католицької Церкви треба щиро молитися в місяці серпні, щоби ті східні народи вернулися зі злої дороги та звернулись назад до правдивої Церкви Христа. Молімся ми в спеціяльний спосіб за наших братів та сестер, що ще не мають того щастя належати до Католицької Церкви. Молімся з повною вірою а певно Бог нас вислухає.

За місії між магометанами в Північій Африці, Сирії й Яві

Між магометанами в Африці, Сирії та Яві працюють богато місіонарів, щоби магометан навернути до християнства. Крім матеріяльної помочі тим місіонарам конечно є помочі моральної, себто наших молитов. Коли хочемо зробити велике діло милосердя, то не забудьмо в місяці серпні помолитися в наміренні сих оо. місіонарів.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ОСЬМА ЗАПОВІДЬ БОЖА
II.
Обмова

Тим разом будемо застановлятися над сим, яким то великим гріхом є обмова.

Як видили ми передше, не можна говорити зле про нашого ближнього. Тепер до сього хочу ще додати, що також невільно й думати зле про наших ближних.

Так, дорогі читачі, ми грішимо, коли прислухуємося бесіди де говориться зле про ближнього. Як очернення так і обмова є тяжким гріхом.

Якби не було слухачів, то й не булоб обмовників. Коли хтось в нашій присутности говорить зле про ближнього, а ми даємо йому до пізнання, що це для нас є неприємним, то я певний, що той котрий обмовляє, зараз перестане говорити. По найбільший части люде одинак се собі легковажать. Нераз замість не слухати тих, що обмовляють, або замість їх здержати, ми слухаємо їх радо або стоїмо обоятно і тим самим заохочуємо їх через наших цікавість, до дальшого говорення. Тим способом цей гріх продовжується й помножується.

Але може хто спитати: щож я маю робити, коли стрінуся з такими людьми? Чи можу перед ними утікати, тим самим уникати їх товариства, чи їх учити? Ті люди, що є нашими знакомими і ми знаємо, що вони обмовляють, є або нищого стану від нас, або рівного або вищого від нас. Коли вони є нище від нас, то треба їх научити, щоби вони на будуче з християнською любовю відносилися до ближнього. Коли вони є на рівні з нами, то також і їх треба упередити, мудро, лагідно, щоби нікого собі не зразити. Коли вони є старшими від нас, то краще мовчати але не потакувати, або дати їм до пізнання, що ми тим не займаємося, що вони нам говорять про других. Також добре буде звернути бесіду на щось іншого. Колиб ми мали більше тої християнської любови то все ми моглиб зменшити обмову. Краще навіть стратити товариство і ласку в людей, як образити Бога.

Не можна зле говорити про других ані слухати коли хтось їх обмовляє. На примір, коли чуємо, що хтось зле про нас говорить, то що тоді робити? Чи сваритися? Ні! Зносім се все терпеливо, без нарікання, памятаючи на се, що нам без волі Божої нічого злого не станеться. Як дерево, що похилилося в один бік і вже ось, ось має бути зломане, але через вітер з противної сторони встає й кріпиться. Так само і з нами. Нераз Бог зсилає прикрости від людей для нашого добра, тому сим не турбуймося. Подумаймо самі, що нам можуть зашкодити людські слова? Господь Бог нас найкраще знає й кождого нагородить після його діл. Будьмо отже спокійні.

Коли ми провинились, нехай ця обмова людей про нас послужить нам за покуту. Коли ми не провинились а очерняють нас, то тим більше заслуги будемо мати, коли будемо терпеливі. Ті, котрі терплять переслідування задля справедливости, певно колись будуть спасенні. Не знаю чи кого більше обмовляли як Ісуса Христа. Чомуж ми маємо сподіватися, що нас не будуть обмовляти? Ісус бо виразно сказав, що й нас будуть переслідувати, як його переслідували.

При розважуванні над сею заповідлю Божою, варта також дещо сказати й про підозріння. Не вистарчить, щоби ми лише не обмовляли, але також треба уникати всякого підозріння. Буває нераз, що ми зле думаємо про нашого ближнього, без жадних доказів, без жадних важних причин. На примір, хтось щось вкрав, а ми зараз думаємо, що то той а той чоловік. Не можна так думати, не маючи до сього причини. Ато хтось збогатів а ми зараз думаємо, що він мусів когось скривдити. Так не можна думати. Або щось нам бракує в хаті, а ми думаємо, що то вкрав нам сюріч наш сусід. Таке поступовання є грішне.

Не судім отже, бо часто буває, що ми помилимося, думаємо про нашого ближнього, що щби він мав половинити щось його, а тимчасом виявиться, що то все було марницею, неправдою. Св. Письмо каже, що "любов не знає лиха". Хотийби чоловік не знати як богато мав блудів, то ми старaймося пошукати в нім також і його добрі сторони.

Припустім, що якийсь чоловік щось злого зробив. Можливо, що він добре думав зробити а не вдалося. Заким його осудимо, то треба вперід знати мотив його ділання. Один лише Бог, котрий знає також усі наші заміри наших сердець, зможе і має право судити людей. Ми не судім наших ближніх. Памятаймо на слова св. Письма: "Не судіть, то вас не будуть судити, не проклинайте, то й вас не будуть проклинати" (Лук. 6, 37)

(Дальше буде)

КЕНОРА, ОНТ.
Родинне Свято

В понеділок Зелених Свят відбулося гарне домашне торжество в хаті наших фармерів Христофора і Теодори Богданів 5 миль від Кенори.

Старші вони і чесні люде 70 і 68 літ мешкають у нашій околиці 38 літ та все були щиро привязані до нашої церкви. Прибули до Канади з Волині, куди виємігрували їх родичі з Галичини. Дітей у них 6-ро, внуків 14-о і пятеро правнуків.

Після Йордану справляли вони золоту річницю свого подружжя а що тоді дороги були лихі, відложили торжество на св. Тройці. Чимало гостей прибуло на їх домашне свято посвячення хати і Службу Божу в новопосвиченому домі. По Службі Божій господарі щиро приймали гостей та зложили 2 дол. на пресфонд Будучности Нації, котрої є передплатниками.

Щасть Боже і на далі благослови нашим чесним парохіянам!

Учасник

ДІСТАВ МЕДАЛЮ

Канадійський вояк Филип Петро Качашвський з Сурис, Ман., дістав медалю за геройство в бої.

ОЛЕКСА КОЦУР
Написав Осип Олещук

(34)

Послідні слова вкололи сотника. Дослухався в них, хоч і несправедливо, іронії киненої на його адресу і закурюючи папіроску, ніби нехотячи кинув на нього недогарком.

Не всім судилось входити. Декто мусить вїздити, а декого також довозять.

Олекса не чув вже цего злобного дотинку, а дав волю гадкам. Мрів про ґенерала, дефіляду, про свій вимарш у поле, про чудовий Київ, за який чув лиш з оповідань.

-Ви ще лишаєтесь? — перебив йому сотник, збираючись до відходу. Я вже йду.

І я також.

Вийшли оба з кімнати, та зараз за порогом сотник відтручився і подався у місто, а Олекса на свою кватиру. По дорозі весь час думав про ґенерала, укладав собі, як просити ме його і як вже в короткому часі стане на фронті. Зайшов до хати і засвітив лямпу.

А що буде як не схоче мене вислухати і я лишуся дальше при обозі майнула йому гадка я інвалід, з постріленим боком. Кинувся, як був одітий, на ліжко.

- -Ні! За всяку ціну мушу дістатись у поле. Я ще хочу жити!— Вмить зірвався і станув на "позір". Витягнувся як струна, вдарив обцасом і виголосив "На приказ четар Олекса Коцур Голошу слухняно ..

Втім отворились двері і в кімнату вступив ордонанс.

Побачивши четаря в поставі "на позір," спустив очі і вхопив за клямку.

Ти що хотів? -спитав його різко і підійшов до вікна.

Приніс письмо, пане четар.

Письмо? Від кого? говорив, не відвертаючи очий від вікна. Може приказ?

Ордонанс подав йому папір і вийшов. Він наблизився до лямпи і став читати. Було це запрошення місцевого театрального гуртка на виставу, яку даватимуть на честь нашої галицької армії.

Випадає піти сказав сам до себе і сховав письмо до кишені. Покликав ордонанса.

Ти схочеш піти завтра зі мною до театру?

Дуже радо пане чітар.

—Маєш тут сто карбованців, купиш завтра рано два білети.

—А які

Звісно, сидячі.

Для мене стоячий, я собі потім і так сяду.

Другого дня пішов до театру. У почекальні застав уже кількох старшин і трохи стрільців. Підійшов до свого команданта сотника і почав з ним розмову. Та бесіда якось не клеїлась. Сотник поглядав раз в раз на годинник і позіхав. Відтак встав і пішов на салю, а Олекса лишився ні в цих ні в тих. Шукав очима, до когоби приступити і побачив двох знакомих старшин, що курили папіроски і весело балакали. Встав і пустився до них.

Доброго здоровля, гаразд! відповіли оба на його повитання. І ви тут? Здається, перший раз тут в театрі?

Я був вже минулого тижня у "літному театрі" у салі. Витовкли мене добре і хтось добирався мені до кишені...

Ха-ха-ха, знали у кого кишені повні засміялися оба.

Тепер саме стало напливати щораз більше людий і вони подалися на салю, легко всміхаючись.

Саля була простора з ґалерією і льожами, в дві треті частини заповнена вже людьми. Орнаментика стін блестіла і мінилася у сяйві електричного світла, фантазійна куртина дихала виживанням.

На салі панував притишений гамір, похожий до шемрання водограю. Тут і там виріжнялася голосніша розмова переплітувана окликами і сміхом. Старшини побренькували шаблями, стояли у гуртках і приглядалися прилюдним. Задзвонив дзвінок і заграла музика "Гриця." Олекса не чувся на радощах. Цього він навіть не сподівався, щоб тут було так гарно. А до того ця музика. Вона добиралася до його серця і розривала присохлі рани його нещасливого кохання. Він чув цю пісню ще у свойому рідному селі на вечерницях. Співала їх також Оленка. Хотів нагадати собі, коли в послідне чув її.

На Зелені Свята на вечерницях у читальні нагадав собі і потонув у спомниках. В цім задзвонено вдруге і втрете і стала поволи підноситись заслона. Саля заніміла. Сцена була пуста. По хвилині і обно показався один пан, вклонився і промовив:

"Достойні Громадяне!

В огні й крові купається уся Україна. З усіх боків налітають на наші землі вороги і готують нам нові кайдани. Хочуть нам видерти землю, за яку наші прадіди мучилися, вмирали. Наші брати-Галичане не мали сили устоятись переважаючій силі і прийшли на ратунок Київу. Їхня стотисячна армія, рамя об рамя з нашими юнаками жене ворога і наближається до золотоверхого Київа. Ось перед годиною наспіла вістка з поля бою, що Біла Церква, і Мотовилівка у наших руках. Перші увійшли там наші брати-Галичане..."

Тут перервали йому присутні гучними оплесками і окликами: "Слава Галичанам." Коли на салі втихилося говорив дальше:

"... За день два і святий наш Київ обніме своїх далеких синів, славних братів Придністрянців, відітхне від кровавої змори, якою заворожив його москаль і випускає і цідить його святу кров. Зеднились брат з братом у воріт своєї столиці, рабованої віками, усякими ворогами; піднімуть заплакану матір і святом чинного єднання зложать святу присягу, гомінку на весь світ: "Батьківщина Дітям." Наш театральний гурток оцією виставою "Бурлака" шле своїм братям Придністрянцям всенародний привіт "Ще не вмерла Україна..."

І з тисяч уст і сердець поплав гимн як ураган. Він злучив всіх в одно серце і в одну душу.

Після нього почалась вистава. Штука ця, хоч така звичайненька фабулою, чудово підходила під хвилю і гармонізувала з настроєм кождого Придністрянця. У безталанному "бурлаці" кождий галичанин відчував свою теперішню долю. В антрактах приграваля музика і доповнювала настрої нашими стрілецькими піснями. Олекса був зворушений. Не розглядався по салі, до нікого не говорив, а весь час сидів непорушно на своїм кріслі. Вдивлявся на сцену, ловив кождий рух актора, поликав кожде слово штуки, усею своєю душею переживав долю бурлаки. Хвилями йому здавалося, що оце все йому сниться, то знова ввижалось, що це він сам бурлакою, що це його власний дух снує спомини минулого. Не виходив зі салі також в часі перерв. Хоч спадала куртина, в його уяві всі дієві особи грали дальше.

По скінченій виставі приступив до нього його ордонанс.

- -Подобалося панові четареві?

—Дуже. Шкода що вже скінчилося. Я слухавби до рана.

—І я також. Але людий, як у церкві.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnіryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE RIGHT TO POSSESS

We write of it because nowadays so many radicals are trying to deprive us of it.

Social order depends on many facts which cannot be overlooked without putting society on the road to ruin and death. To deny, as do our radical Socialists or Communists, that God is the Absolute Master and end of societies as well as all individuals, is something illogical and horrible! It is also horrible to admit the existence of God but at the same time to deny it in practice as do many economists.

Another fact which needs most be considered is that societies and nations are composed of men, i.e., human beings elevated to the supernatural order, fallen and redeemed. These beings are absolutely in need of society in order to develop their physical abilities as well as their intellectual and moral faculties. Living in society, they retain and keep their rights.

Amongst all the human rights we must consider in view of the social order, one of the most important, i.e., the right of ownership or property. Social order *is for* the domination of man over earthly goods by making use of these man directs them towards God who is the goal of all creatures. Without private property, the riches of this world, whose first object is to respond to the needs of humanity, would be a constant occasion for disagreement amongst men living in society. On the other hand if private property had no limits, nor [illegible] where would social order be? A group of men would soon [illegible] choke the life of others.

That is the reason why the question of property or possession has an important place in the social teachings of our Church. It is like the centre of Catholic sociology. It is the cause of our Church's attack against Socialism. It is in order to stop it from falling entirely into the hands of financial dictators that the Church attacks economic liberalism and the abuses made by the capitalists. It is because the Church wants the working class to possess and own things, that she talks of the relations between capital and labor, of a just wage, of allowances, of unions, and of corporatism!

I. Man has a natural right to use the wealth of this world

God alone of course, has absolute power over the nature of worldly riches. His Divine power created them and He alone may do as He pleases with them.

However, after having made man to His own resemblance, and endowing him with a mind and a will, God made him partake of the rule He has over creation. God made a king of man: the king of Creation! Man may make use of all the other creatures to perfect himself.

The basis of this right of man is founded upon the order established by God, as we read in the first chapter of the Holy Scripture. In the series of created beings, those that are less perfect are for the use of those which are more perfect: mixed bodies have their stability from the simple bodies which compose them; the plants of this earth "*eat*" these mixed bodies, i.e., mixtures such as air, water, etc...; animals eat plants, and amongst animals the ones that are more perfect and stronger eat up those which are less perfect and weaker. As for man, he makes use of everything for his own good; he eats plants and animals and even makes clothes for himself from some of them! Thus man possesses a natural power over all the riches of this earth.

The condition of the inferior creatures is thus higher and more noble because in this manner all beings from the bottom up are like a ladder going up to man and from man to God Who is the beginning and the end of everything that exists.

We cannot admit that just because man possesses creatures subjected to him, the animals are also the owners of vegetables and other animals which are inferior, etc.

In order to possess or own something in particular, a being must be endowed with a mind; one must be able to appreciate a thing's goodness and usefulness, and this can be done only by the minds (intelligence). One must be able to choose this thing amongst the others, take it and keep it: which can be done only by a free will. As we know an animal has no mind and just makes use of things before it according to the needs of the moment and according to instinct which is sometimes marvellous. That is why we cannot say that an animal can possess the things which God puts at its disposal. All we can say is that animals are just the users of things.

Man has a steady and perpetual right to possess

The right of property is not just the power to use things. It is also the steady and ever lasting right to own not only the things which can be consumed by use (food and clothes) (that's Communism) but also the things which remain after being used, i.e., houses, farms, stores, work instruments etc.

This right of man comes from the duties imposed on man by God. Thus if God obliges every individual to keep up his own existence, and to better always his physical life, his mind and his morals. This right also comes from the duty which a father has to support his family. How indeed can a man conserve his existence, perfect his mind and will, support his children, if he has not a *minimum* of earthly riches which he owns and upon which he can rely?

An animal is satisfied with the use of things before it. However this is not enough for man who is a reasonable being endowed with an intelligence and a will of his own. God gave man power to see ahead because He obliges him to conserve his life, not only from day to day, but in sickness, misfortune and old age. Moreover, it is because God has imposed upon the father the duty to support his children, that He put in his (father's) heart the powerful law of love which makes him save for them and keep them.

Seeing that children, says Leo XIII, reflect the physiognomy of their father and are in a way the continuation of his person, nature inspires him (father) to think of their future and to save for them!

This strict duty of keeping oneself and those dear to one's heart requires not only the use of some victuals and clothing, but also a steady and perpetual minimum of earthly wealth!

Why grant such importance to worldly riches, if man has above all an immaterial soul?— Yes, man is above all a spirit, but he is also made of matter. He is composed of a spiritual soul which will live always and of a material body which will return to dust while waiting for the Last Judgment (end of world), but as long as man lives on earth, these two elements (body and soul) are so bound and united that to neglect the needs of the body, would be to hurt the soul. Thus to neglect the need of food needed by one's body, to neglect rest and sleep, to neglect cures and medicines, etc... would be also to hurt the soul. All this would hinder a worthy human existence.

This theory is not against the doctrine of our Church which preaches the vanity and uselessness of earthly riches. The Church wants us not to make a god out of riches which are but a means to an end, i.e., God. The Church even counsels some (i.e., monks living in community) to detach themselves from riches and make a vow of poverty. However for humanity in general, our Church wants a minimum of material well-being!

More than that! For all mankind our Church wants a certain easiness in life without which the practice of virtue is difficult. The absorbing preoccupation of having what is strictly necessary in life and the thought of not having it, stops men in the developing of their intelligence, the performing of religious duties and the giving of a convenient education to their offspring. In our big bad cities many of those who lived or live in hard ships would have recourse to the worst kind of means in order to better their abject condition. We cannot otherwise explain the existence of prostitutes, bootleggers, dope-sellers, etc., etc.

"A certain minimum of material riches," — says St. Thomas Aquinas, "is required for the normal practice of virtue." (cf. "De Regimine Principum, I 15.)

Far from me is the thought that all the poor people live in abject vice! A very great number of poor people, even in our big corrupted cities, are stronger than poverty and the temptations of evil. Who does not see this? In order to remain good and virtuous in such circumstances, one needs heroism and we know for a psychological fact that heroic deeds cannot be demanded constantly of the ensemble of humanity!

Fr. Nick

DELIVER US FROM EVIL...

(Continued.)

2) "Save us, O Lord, from our second fall which we have willfully through boredom..."

Boredom is a subtle feeling. Here we speak not of that sadness which invades us when we think of our loved ones who are away. We speak here of that secret disgust which is caused by doing the same things: curiosity is worn out... our illusions have fallen. Since a long time now, the traveller (man) has left behind him the shores of enchanting childhood. He has maybe crossed rough regions during adolescence. However he is now walking through a huge valley, a real desert... it is the "noon" of life.

Novelists have made use of this subject of the temptation of noon, especially since the notion of sin entered literature. Already in the Old Testament, the Psalmist asked God to deliver him from this "devil of noon" whom he dreaded so much.

"Noon in the sky, noon in the centre of our life, that is the age when it is an anxiety to be free. And here am I at this hour of noon when one can see so much what is very near...
That one can see nothing else."

And the crux and woe of it all is that one entrenches one's self in these things which are "very near", and believes no more in the value of life, its greatness, and its sublime goal: God. Then life becomes terribly small, without sense, and deceiving. All these great words: Happiness, Ideal, Irradiation etc., worlds which shone in the heaven of a soul, have no meaning whatsoever.

But seeing that one has to live just the same, and that it would be sad to always think of one's intimate confusion, people just act like everyone else, they play, laugh, try loving, perform their duties like do prisoners... but the worm of boredom discolours the flowers and changes the taste of the fruits in life.

This boredom can be born of a lack of goodness (it always produces this lack) which throws on things a dark veil... We readily grant to things around us our own feelings, and when we walk on the road of life with indifference and a lack of conscience, things lose their meaning and choke us under their weight instead of bearing us.

What can be worse and more dangerous than such a state? Every morning from the threshhold of one's home, one looks upon the day: a vague period without anything definite or noble. I do not think only of those who are inactive, to those who have nothing to do but "kill time"... at this very moment I am thinking of all those armies of workers who go to their factories as if they were slaves. I am thinking of those thousands of girl-stenographers who, entering their offices, will find again the killing atmosphere of yesterday. I am thinking of those who will go dancing this evening, of those who will go for a long trip and far away find at the bottom of their heart's chalice that same old boredom which eats them... I am thinking of those conquerors of old, of those founders of empires, such as that Frenchman who wrote in his diary: "I am going, and boredom always follows me. Since a year, and even when I go back in years, since I know myself, boredom has glided everywhere, poisoning all joy, hindering all study. This eternal boredom, this disgust, is always there no matter where I go or am." It is a regular sickness. He who is so bored does not know what to grasp, on what to stand... He is sick at the heart, which is worn out by a never satisfying and vague tenderness, huge dreams.... which dreams and remembrances are like worms... He is sick in his will-power which does not know anymore how to attack, impose itself. He is sick in his Faith which is dying out and will soon go out like a lamp not supplied with oil.

Yes, let's say it, boredom, monotony, disgust, lukewarmness... are the great desease of the soul...

This plague is to be found in a chronic state in many a Christian. It is of them that in the Apocalypsis Jesus says that He ready to vomit them from His mouth!?

However even in those that are good and fervent we can see the signs or symptoms of this evil at certain periods of their lives, and especially at the "noon" of this life whenever in the least they abandoned their watch or vigilance.

At the bottom of this terrible boredom is a beginning of hell. This evil of hell is called: the absense of God. When one pretends to live without God, one can but fail in life. Whenever one is bored because of this sickness of the soul, one must take the medicine which he knows will cure him.

The only remedy is love. The heart has been torn... so it is necessary to come back to that love of which spoke St. John.

"The Saints loved; that was their whole secret"... These words of Father Lacordaire are real food for thought. We need ideas which are like power, mothers, and pillars. Above all we need a great love in life:... Jesus.

Whenever Christ will be the supreme top, the final point, and the centre of our whole lives... then boredom will go away forever...

3) "Save us, O Lord, from the third sin which is despair..."

There is despair and despair...

There is a despair which gets a strangle-hold on the poor soul and dries the latter up. The unfortunate ones who are suffering from this moral cancer of the soul will end by jumping into the river, opening the gas-tap, or blowing their brains out...

This total loss of hope is perhaps an acute case which seldom occurs. But many people and, who knows,? maybe in ourselves there is something indicating a low-tide in the will, a lack of moral courage.

a) There is the sterile despair of those who moan, saying: "The longer I live, the less I am able to." Sin in them has become all-powerful and, for them, to be tempted is to give up hope.

It is really true that sin carries in itself its punishment. Christ said: He who commits sin becomes the slave of sin"... Whenever sins are multiplied they produce a terribly heavy weight in a soul. Sin becomes then like a tyrant. The narrower the field of freedom, the weaker the will.

However the slavery of sin is total only when it is accepted. It is really and precisely this acceptance which constitutes despair: "the third sin"... Here the moral fall is not the result of sin; it IS in itself a sin.

When one thinks seriously, it (despair) is the silliest of things: to get discouraged: throw away one's courage because one has not enough of it. It is hard to be less logical. We agree that it is better not to sin than to sin, but let us not forget that it is better to commit one sin than two or more. There is at least one sin more when we get so discouraged: because to lose hope is already a sin.

b) There is that melancholic despair of those who aspire towards an ideal and who fall into the same lack of goodness. Some great preacher said that "melancholy is inseparable from a far-reaching

mind and a deep heart. It has but two remedies: Death... or.. God"

Unfortunately many try to reach great heights in the same way as St. Peter before he was clothed with the power from Heaven. He solemnly swore that he would rather be killed on the spot than forsake the Lord. A few hours later, on hearing a maid, he was denying our Lord and breaking his word and vow.

God is exacting and we are weak These are two truths which stick together and which, going through our lives, produce in them that splendid equilibrium found in all the Saints St Paul said: "When I seem weak, then I am strong... not I, but the grace of God in me".

That ideal which one desires to attain is nothing fictitious or unreal which one puts so high in order to have an excuse for not trying to reach it. It is rather a concrete ideal which one makes pass through one's flesh and bones with patience and resignation.

On the other hand, this melancholic resignation to one's suffering contains at times a sly form of willing cowardice. Despair is not always loyal. Often enough it is a camouflage for laziness, an alibi for cowardice, and that famous "I cannot", may often be translated into "I do not want to..."

When one thinks that to give up an ideal, because it is despairing, ends up in a languishing, easy, safe life... a life without effort or violence, without anguish or remorse of conscience, without a divine nightmare in one's sleep..., it is really hard to believe that this despair is as tragic as it seems to be, and that to admit one's own defeat regarding too nice an ideal, is nothing but an elegant way of remaining in the lack of goodness whilst having others pity one's person and keeping their reassuring esteem...

Discouragement is a real corrosive for the will. Under its action the will falls apart like the ground under the continuous action of the waves. As the waves work on the basis or bottom, thus also discouragement undermines the will, until under a final little shake, the will breaks of a sudden and everything just crumples.

Only Christian dicipline, by making us establish a control over our thoughts most intimate, is a remedy capable of destroying all forms of discouragement.

It is amongst and against ideas that one must wage war. Our heads are like cross-roads where passes at random a mixed world. It is not healthy to know all and everything, . the whole world.

It would not be very good to come in contact with certain unhealthy ideas (amongst which is that is discouragement). Just to consider them in the least is already to make them enter into one's imagination and to broaden their hold on one's self. If we let a crazy idea full of harm come towards our organism, go down into our heart, into our senses, we will have to conquer anew what we would have lost; it would be a tough struggle.

"It is easier, said Franklin, to resist the first desire than to satisfy those that come after it"...

P. BOZYK—Editor,
WINNIPEG

CAPTURE K. of C. TROPHY

Father B. Slobodian, OSBM, led the St. Nicholas School's boys ball team to a victorious end by defeating St. Ignatius School. The St. Nick's team were presented with the Knights of Columbus trophy. Winnipeg Council 1107, Knights of Columbus, formed a baseball league among the Catholic Schools of Greater Winnipeg and it is in this league that the St. Nick's boys proved that they were the better team.

Good work boys! See how long you can keep it in your school.

SON OF A COMMUNIST BECOMES CATHOLIC

A son of the German Communist leader, Ernest Thaelmann, is now a Catholic having become acquainted with the Catholic religion when he was being cared for by Catholic Sisters after his release from the Buchenwald concentration camp in which he was held as a child before the outbreak of the war.

UP-TO-DATE NUNS

The nun's orchestra, so publicized last summer in the many magazines, was less important as an orchestra than as a reminder that these demure, habit clothed ladies are up-to-the-minute performers. Nuns as full-fledged dentists, nuns as teachers of aviation and of mechanical engineering, nuns with degrees in medecine, nuns contributing to chemical research and making discoveries in astronomy, nuns flying orphans from remote villages to their orphanages... we are constantly reminded by accomplishments like these that nuns, despite their fifteenth century dress, are twentieth century ladies.

LAUGHS

Betty: "I'm sure that soldier is following us."

Louise: "Oh, my, what will we do?"

Betty: "I guess we will have to match for him."

"Come over quick, doc! My wife has appendicitis."

"Why? I removed her appendix three years ago. How can your wife have a second appendix?"

"It's my second wife."

Vacationist: "Any big men born hereabouts?"

Native: "Nope. Just babies."

Yes, it is easier to discard the very first thought than to suppress its consequences. It is much easier not to sow the gland than to uproot the oak.

Christian discipline always overcame temptation. However that discipline means: resistance in effort, purification in atonement or penance, supplication in prayer, patience in results, and humility in lack of success. It is only after achieving this program that a Christian soul may and can say with confidence: "Deliver us from Evil. Amen!"

Fr. Nick.

CANNING SPINACH AND OTHER GREENS

Spinach that is to be canned as we have just mentioned, must be freshly picked Then it should be thoroughly cleaned, and this is done in exactly the same manner as we described when cooking for immediate use.

After this, the spinach is to be cooked, covered, for from 10 to 15 minutes, or until it is thoroughly wilted The water that clings to the leaves should be sufficient, but if necessary to prevent burning, a little more water may be added

When the spinach is thoroughly wilted, it should be packed at once into clean, hot jars Add 1 level teaspoon salt to each quart jar and fill the jars to within 1 inch from the tops with the cooking water, or fresh boiling water will do if there isn't enough water in which it was cooked Partially seal the jars, that is, screw the tops on tightly and then unscrew them a bare quarter turn.

Place the jars on a track in a canner or wash boiler that contains enough warm water to come up over the tops of the jars at least 2 or 4 inches Bring the water in the canner to a boil and keep it boiling vigorously for 3 hours As the water in the canner boils away, replace it with rapidly boiling water so that the water remains at least 2 inches in depth over the tops of the jars all during the processing time

When the processing time is up, remove the jars from the canner at once, and seal them tightly immediately When the jars are cold, invert them to test for leaks Store tested jars in a cool, dry place

When spinach is opened for use, as with any other home canned vegetable, it should be emptied into a saucepan and heated for 15 minutes before being tasted.

CANNED RHUBARB (Open Kettle Method)

Wash the rhubarb and cut into ½ inch lengths Make a syrup in the proportion of 1 cup sugar to 1 cup water and boil the amount of this you think you will require, for 5 minutes Place the cut rhubarb in this and cook slowly until the rhubarb is tender

Fill hot, sterilized jars with rhubarb and fill to the top with hot syrup Wipe off the sealing surface with a clean, damp cloth and seal tightly immediately. When the content of the jars are cold, you can invert the jars to test for leaks. Any jars that show signs of leakage should have the contents emptied, brought to a boil again, and they should be packed in fresh, hot sterile jars Store tested jars in a dry, cool place.

U. C. Y. L. BOWLING

On Tuesday, June 28th, the Ukrainian Catholic Youth held their annual bowling night at the Bowladrome Alleys. A very grand time was had We were fortunate to have with us several of the priests who have added much to the enjoyment of the evening. Father Zink of Kitchener, Ont., was the magnificent performer of the evening with his special inside out curve ball which was the envy of all the other Fathers. St Nicholas, St Vladimir and Olga, Holy Eucharist, Holy Family, Blessed Virgin Marys St. Michael's, and Holy Ghost, Youth Clubs were all present, throwing for all their worth and if I may say St. Vladimir and Olga members took the prizes of the evening. L.K.

LISTEN KIDS

"Joe E. Brown, movie actor and comedian, who lost a son in the war, was entertaining a group of soldiers on the tip of New Guinea when a young private requested him to tell a dirty joke, and here is what Joe E. Brown writes in his recent book, "Your kids and Mine

It had been a long show," he writes, "for those kids were simply starved for some fun. Every time I got ready to stop they'd scream and applaud and make me go on

"Listen, you silly jerks,' I said 'that's all I know '

They kept up the racket, and then there was a slit of silence and way back on the edge of the crowd a youngster shouted:

Hey, Joe, tell us some dirty stories

You could have heard a pin drop. The kids looked at me. I stood there a minute and then I just forgot that I was a comedian and told them just what I'd have said to my own sons:

Listen, kids. I've been on the stage since I was ten. I've told all kinds of jokes to all kinds of people. But I'm proud that in all that time I've never had to stoop to a dirty story to get a laugh, I know some dirty stories, kids I've heard plenty of 'em in my life. But I made a rule a long time ago that I'd never tell a story that I wouldn't want my mother to hear me telling."

What makes you say your neighbor is a cheapskate?"

Well, what would you think of a guy who fixed his lawnmower so you have to drop a dime in a slot to make it go?"

ЗЇЗД УКЮ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

(Докінчення)

п. Процкин подякував голові Провінціяльної Ради за його таку пояснуючу промову і заохотив присутних на дискусію важних точок, котрі були піддані бесідникам.

Потім офіціяльні делегати з Виннипеґських відділів і з відділів з Сенді Лейк і околиці дали звіти, що вони робили або роблять в своїх відділах. З отсих звітів молоді присутні бачили, що всьо є можливе. Праця в відділі тоді іде вперід коли члени мають щось конкретно виконати

На запит чи можна дістати інформації як організувати відділи памятайте що урядники Провінціяльної Ради працюють о скільки час їм дозволяє. Ми висилаємо до кождого відділу запити і бажання є, щоби як найскорше ми отримали відповіди так, щоби ми знали ваші домагання

Великі тіла поволи рухаються. Треба поволи робити але добре зробити Як би ми мали 100 відділів, то ми би могли мати платну секретарку, котра би могла посвятити весь свій час до такої роботи Се забере троха часу і при Божій помочі ми колись того діждемо. Наша організація дуже гарно розвивається

Деякі запити щодо організації були представлені і члени дуже охотно взяли активну участь

Слідуючі резолюції були ухвалені:

1) Де ще не істнує відділ УКЮ, ми будемо старатися зорганізувати відділ.

2) Ми думаємо, що то є конечним вислати делегатів на Католицький Конгрес до Виннипегу.

Тут була маленька перерва.

Слідуючою бесідницею була Єлесавета Мизак— містоголова Пров. Ради. Вона дала гарний відчит на тему "Преса." З причини що ся тема була так гарно представлена та ми пізніще її доклад помістимо.

З сеї промови вийшла інтересна дискусія, які книжки і часописи нам вільно читати

Також дискутували чи сторінка в Будучности Нації має бути написана в українській чи англійській мові. Рішено було, щоби всі згодилися, що Провінціяльна Рада ухвалить

Закінчення сесії молитвою

Тут була вечера для гостей і делегатів а зараз потім всі пішли до церкви. Тут відправився Молебен до Пречистої Діви Марії і як то чудово співала молодь до Небесної Цариці о поміч тут на землі в їх щоденних замаганнях. Під час молебня молодь приступала до св. Сповіди

Вечером весела забава в Парохіяльній салі. Молодь розійшлася домів в півночи

Раненько в неділю молодь приходить до церкви в девятій години. Тут беруть участь в Службі Божій і приступають до Св. Причастя. Потім [illegible] спидання.

[illegible] Всеч. о. М. Кривуцький [illegible] співали Службу [illegible] під проводом [illegible] Слободи, ЧСВВ прекрасно і мельодийно співали. Люди в церкві здивовались що 10 осіб так гарно співа[illegible]

Проповідь виголосив о. Слобода

По Службі Божій, спільна перекуска і обід для всіх присутних По обіді концерт. [illegible] хор гарно дописався [illegible] Бучко відспівала сольо, при аком. пані А. Козоріз при[illegible] Оля Головчук, радієва артистка, також причинилася своїм гарним і прекрасним [illegible] і співанням

Всеч. о. Кривуцький мали промову "Українські Інституції" По закінченню гарної промови була збірка на Виховний Інститут в Виннипег. Збірка винесла $100.00.

Також промовив Всеч. о Слобода на тему "Релігія і Націоналізм"

По концерті була вечера і коло 7-ої години вечером автобус рушив з Сенді Лейку. Всі присутні в Сенді Лейк весело [illegible]кали і гучними оплесками відправляли гостей. Се був доказ любови і що вони цінять роботу УКЮ в Манітобі

Перед виїздом УКЮ Сенді Лейку і околиця, через руки свого улюбленого Отця Пароха, доручила Пров. Раді $100. на Виховний Інститут в Виннипег, $40. на Пров. Раду, $25. на Будучність Нації. І вони покрили всі кошта транспортації і інші видатки і їм лишилося грошей в касі. Ся околиця є перша примірна околиця в Манітобі, котра зробила дуже добре діло. Другі околиці повинні взяти з неї примір

В імени Провінціяльної Ради я хочу сердечно подякувати слідуючим Отцям: о. М. Григорійчукови, о. Б. Солободі, о. М. Кривуцькому, і о. В. Дзюрманови, всім учителям і учителькам з Сенді Лейку і околиць, і всім відділам УКЮ в тій околиці, всім членам і всім господиням в Сенді Лейку. Також дякуємо в особливій мірі Іванови Процкиному, місто-предсідникови Сенді Лейку за його труд і щиру працю

Ми приїхали до Портедж ля Прері і знова тут молодь приготовила перекуску.

Вернули до Виннипеґу о пів до другої в ночи. Я вірю, що ми будемо памятати поїздку до Сенлі Лейку доки будемо жити

На кінець ще раз сердечно Вам дякуємо за такий гарний час

Іван М Козоріз,
Пров. Голова УКЮ Ман

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. As a non-Catholic interested in Catholic doctrine and practices I would be pleased to know if the members of your Church adore the Virgin Mary.

A. No. Catholics give adoration to God alone. The Blessed Virgin is honored and loved by the Catholics as the Mother of God and the greatest of His Saints. We realize full well that she is only a creature and hence to adore Her would be idolatry. In the words of a writer of the 4th century, "We adore no saints .. Let then Mary be honored but the Father, Son and Holy Ghost alone be adored.

Q. Are Adam and Eve in Heaven?

A. We hope they are in Heaven It was the opinion of the universal tradition of the human race that had through centuries that Adam and Eve because they were the head of the grace of conversion by God and that they were anxious waiting in Limbo for the coming of Him who would remove the trace of sin which their hasty action caused

MUTT AND JEFF— *By BUD FISHER*

СТЕФАН ГНАТІВ.
капраль, літ 29, з Овкбурн, Ман., зістав забитий в активній службі За морем був від 1943 р

М. МОСТОВИЙ,
ст. сарженг, з Домейн, Ман., зістав забитий. За морем був від 1944 р

С. ГРЕГОРАШ,
капраль, з Ля Брокері. Ман., зістав ранений в Німеччині. Вступив до війська 1941 р.

ВОЛОДИМИР КОЗАК,
арматщик, з Гейзелрідж, Ман. був ранений. За морем був від 1941 р.

СТЕФАН КОМАРНІЦЬКИЙ,
Іст Кілдонен, Ман., рядовик, зістав ранений. За морем був від 1944.

ВІЗИТАЦІЯ ПРЕСВ. КИР НІЛЯ В ЦЕРКВІ НА ПРИЙМОВІМ КОЛО СМАТС, САСК.

День 17-го червня буде записаний в історії нашої парохії. Того дня загостили до нас Їх Ексцеленція Єпископ помічник. А що то заказуваний гарний день то люди вже з далеких околиць прибули досить зрана, щоби бути свідками церемонії привитання дорогого і рідкого гостя. А що місцеві парохіяни майже були заскочені такою несподіванкою бо вкороткім часі про се довідалися, то горячково працювали, щоби на той день також дати далеким гостям спільний обід. Двох роспорядчиків показували місця на авта, щоби був взірцевий порядок

Напротив Преосвященного вийшла процесія до головної брами. Молодь, що брала участь з процесією були всі поубирані в українські ленти. На брамі повівали українські прапори, і при церкві, а на Читальні повівав канадійський прапор

о В. Чарний привитав Єпископа теплими словами, а панна Оля Ковбель говорила привітний вірш в імени Укр. Кат Юнацтва, і вручила китицю живих цвітів

Привіт панни Олі Ковбель
У неділю рано задзвонили
дзвони
А люди спішуться всі на перегони
А люди спішуться витати
Владику
Мають втіху в серцю, і радість велику,
Та від юнацтва Вас радо витаю
І на довгий спомин сі цвіти
складаю
Заявляем щиро Христови
служити,
Нашу любу віру до смерти
любити.

Кількоро пар маленьких дівчаток сипали цвіти під ноги Єпископови. На сходах церкви привитав Єпископа старший брат хлібом і солею, а о. Парох заявив підданство своєму авторітетови і вручив ключі церкви.

Преосвященний в цекві виголосили довшу промову поважного і будуючого змісту, яка затримається в нас на довгі ще роки

В місцевій галі пані приготовили смачний спільний обід на котрім були присутні також Їх Ексцеленція. В четвертій години поїхали на відвідини церкви в Сейнт Джулієн а парохіяни і гості ще приглядалися як спортові дружини змагалися виграти першу нагороду в галку, бо того дня також ми мали пікник. Щастя хотіло що таки місцеві виграли першу нагороду, і все пощастило в той день нашій громаді і ми то називаемо щасливим днем.

За такий щасливий день ми дуже в дуже дякуємо Їх Ексцеленції Кир Нілеві, що звідали нашу церкву, о В. Чарному, пароховї за їх труд, що о те постаралися. Всім далеким гостям, що не жалували труду в так далеко і численно прибули. Також дякуємо жінкам, що приготовили обід, бо вони найбільше доложили праці, і як ті пчоли, дбали щоби всіх нагодувати.

Заряд

ТИНДАЛ, МАН.
В трету річницю смерти бл. п. Марії Долинюк

Дня 5-го червня відправлено поминальне Богослуження в церкві св. Михаїла в Тиндал.

Бл. п. Марія Долинюк померла лишаючи в смутку мужа Якова, який при численній родині доживає 87-го року в добрім здоровлю.

Богослуження відправив Всеч. о. Й. Кормило. На Богослуженню й поминальнім обіді були приятелі та вся рідня.

Бл. п. Марія прожила 82 роки, та була довгі літа старшою сестрицею.

Походила з села Дубя, повіт Броди, Галичина.

До Канади прибула з родиною й поселилася у Тиндал.

Родина Долинюки є чесні громадяни та жертвенні члени церкви.

З нагоди поминального обіду, за ініціятивою п. Мороза, зібрано $2.50 на пресу БНації.

Бл. п. Марії Долинюк Вічная Память!

Гість.

ЛЕЙДІВУД, МАН.
Вінчання панни Евгенії Ференс з М. Стілковським

В неділю дня 3 червня в церкві св. Димитрія Всеч. о. Кормило звінчав у Лейдівуд М. Стілковського з Талберг, з панною Евгенією Ференс, котра походить з Лейдівуд. Молода була активна членкиня і секретарка УКЮ в Лейдівуд.

По шлюбі велике число приятелів і парохіян зійшлося на забаву до дому пана Василя Стілковського, батька молодого, котрий вже довгі літа мешкає на Талберг. Молоді замешкали в Талберг.

При тій нагоді батько молодої, Павло Ференс, зложив $2 50 на БН. Молодій парі бажаемо в щастю та здоровлю прожити многі літа.

Кореспондент.

АРХІЄРЕЙСЬКА ВІЗИТАЦІЯ В КЛЕНДИК, МАН.

На полудневий схід від Виннипегу лежить мала околиця Клендик, де живуть переважно українці, які щойно збудували величаву церкву, на площі п. Прокопа, котрої архітектом є Всеч. о. Ру, з Кукс-крік, Ман. З великою радістю приняли українці в Клендик вістку про прибуття Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики.

В неділю 17-го червня о годині 10.30 рано серед радісного відгомону пісень вірних і щирого привіту о. Пароха Ру і церковного комітету при дверях церкви, увійшов Владика до Престола в асисті трох священиків та місцевого о. Пароха.

В часі Служби Божої співав хор з Тиндал під кермою знаного дирігента п. З. Мороза, котрого спеціяльно запросили.

Зараз по св. Євангелію промовив до своїх парохіян і гостей о. Ру, витаючи при цім щиро Владику від себе і своїх вірних, заявляючи синівську любов, пошану і послух та побажав дорогому Владиці довго працювати серед нас.

По архієрейській Службі Божій, Їх Ексцеленція виголосили проповідь про будову наших церков у Канаді.

Мило і спокійно западали слова Владики у серця вірних, що заповнили битком церкву.

Серед найбільшої тишини і уваги вислухали вірні до кінця глубоких слів свого Архієрея.

По Богослуженню відбувся обід на церковній площі який приготовили сестриці при помочі місцевого жіноцтва.

О годині 3 пополудні був обхід тріюмфальний з Великим Хрестом, який посвятили Їх Ексцеленція в асисті духовенства та великого числа вірних.

Той хрест уміщено на великій бані новозбудованої церкви. При кінці промовили ще раз Їх Ексцеленція. Се вже були слова вдячности для всіх присутних.

Поґратулювали парохіянам церкви св. Петра і Павла, що мають так щирого і працьовитого о. Пароха а знова Пароховї за так гарно збудовану церкву.

Всі слухали з великим уподобанням. Кождий вертався домів потішений і піднесений на дусі до дальшої праці і трудів та терпінь для спасення свої душі.

Їх Преосвященство віділхали лишаючи нам найгарнійший спомин в серцях вірних у Клендик, що будуть в молитвах згадувати свого духовного пастиря Владику.

Корнилій Боднарчук,
Тиндал.

СМАТС, САСК.

В цій околиці помер поважний господар п. Николай Дзядик, член церкви св. Івана Хрестителя на Приймовім. Це ще один з наших піонірів, що разом з іншими привів канадійський пустий степ в родючу пшеничну землю.

Похоронні Богослуження відправив о. В. Чарний, місцевий парох. Помершпй лишив в смутку 5 синів, 2 дочки, а 10 внуків.

Був гарячий день і люди по нашому звичаю зійшлися на обід, щоби ще померщому братови заспівати вічную память.

По обіді п. Дмитро Турчиняк заохотив присутних зложити жертву на католицьку пресу. Зложили слідуючі: По $1.00: Ілия Н. Дзядик, пані Іл Н. Дзядик, Із. Дзядик, С. Дзядик, Ст. Дзядик, Ф. Стадник, Ан. Дубінський. По 50ц.: пані Н. Дзядик, Дм. Дзядик, М. Дзядик, П. Стус, Ів. Козак, Паранька Бовкова, П. Реґуш. По 25ц.: Дм. Турчиняк, Іл. Дзядик стар., В. Байда, М. Сельський, Ю. Гнатів, М. Щутяк, Н Дептух, пані В. Шавага, Ів Гнатів, пані Ів. Гнатів, Ів. Дептух. А. Михалків 30ц., В. Шавага 20ц., Ів. Михалків і Н. Гарасимчук 10ц

Присутні жертводавці рішили щоби половину вислати для "Укр. Вістей" а половину для "БНації" і доручили управителеві "БНації."

Редакція і Адміністрація щиро сердечно дякує всім жертводавцям і панови Турчиняковм, що занявся збіркою на таку поважну ціль. Родині помершого нехай Бог доможе легко перебути душевний біль, по втраті мужа, батька, і дідуня. Нехай земля буде йому пером.

Присутний

З ОТТАВИ, ОНТ.

о. Й. Жан ЧСВВ. лишив Оттаву

В вівторок 3-го липня оттавська українська католицька парохія прощала свого улюбленого пароха о. Й. Жана при його перенесенню до Мондеру.

За той час, що о. Жан був парохом в Оттаві, парохія піднеслася фінансово та збільшилась у членстві; відновлено Т-во Читальню Просвіти, котра запровадила Рідну Школу, та зорганізувано відділи КУК-а, ЛУКЖ, та УКЮ.

о. Жан є більш для нас як священик— він представляв нас підчас першої світової війни в політичних колах. Ще і тепер, хотяй вже в старшім віці, не минає нагоди представити українців в добрім світлі перед англійцями та французами. Він є широко знаний та має великі впливи.

Свій побут в Европі, Галичині та Україні вповні використав. З собою привіз много старинних цікавих документ-

тів, річей та цікавостей, котрі старанно переховує, бо вони мають вартість неоцінену, особливо для нас українців. Можливо як колись ми здобудемося на наш власний музей, то ці річи будуть занимати перше місце.

Помимо своїх заслуг о. Жан є скромної вдачі, не любить вихвали та публичних признань.

о. Жанові ціла укр. кат. парохія в Оттаві разом з всіма організаціями, що гуртуються при парохії, засилає найсердечніші побажання. Най Бог надальше уділяє їм сил до праці для нашого народу в новім окруженню.

Оттава починає прощати декотрих тимчасових мешканців, що прибули тут на працю в часі війни.

Перше з таких прощань відбулося для панни Марії Ліпки, котра відїхала до Саскачевану на подружже.

Панна М. Ліпка належала до ЛУКЖ, та УКЮ. Ці обидві організації вручили панні Ліпці цінні дарунки при її виїзді.

Пані З. Василевич жертвувала $1.00 на Пресовий Фонд БН Щира подяка.

Відділ УКЮ видав збірник укр. та анг. пісень, котрий дуже надається на оказії де є пісні. Збірник друкований та міміографі.

Заходом укр. кат. парохи а ЛУКЖ заряджено вечерок в користь укр. збігців в Европі. Зібрано $26.00.

На вечерку говорили п. Іван Шигера про "наслідки минувшої війни," о. Лесюк "мої спостереження" та Іван Новосад на тему "критика і її наслідки".

СМЕРТЕЛЬНА ЗАГРОЗА НАШОЇ ЦЕРКВИ В СТАРІМ КРАЮ

Від власного кореспондента Англії довідуємося, що ми українці католики в Канаді мусимо мати під теперішню пору один сконсолідований фронт під проводом наших Владик, Преосвященних Епископів, бо наша Церква на Рідних Землях у смертельній загрозі. Конечним отже буде в якнайскоршому часі відбути наш плянований Конгрес в Канаді та створити Центральне Тіло Католицької Акції, бо нашим братам в Старому Краї а також по всіх краях Европи КОНЕЧНА Є ПОМІЧ.

[illegible] УКРАЇНСЬКИЙ СВЯЩЕНИК

Щасливий нарід, що має багато ревних священиків! Щаслива родина, що має сина священиком! Такого щастя діждався й наш український нарід, і панство Іван і Анна Лаптути в Бофало, Н. Й. Дня 26. травня ц.р. Їх Ексцеленція Преосвященний Кир Константин Богачевський рукоположив на священика студента св. Богословії, Пр. Брата Димитрія Лаптуту, ЧНІ.

Отець Димитрій родився 6 вересня, 1919 р. в Батавії, Н.Й. Побожні родичі не жалували труду й жертви, щоб дати своїм дітям солідне релігійне образування та виховати їх на славу Божу й добро українського народу. По скінченню гай-скул у Бофало, Димитрій вступив до Чину наших українських оо. Редемптористів у Йорктоні, Саск. Дня 19. серпня, 1939 р. зложив монаші обіти.

...

По скінченню философічних і богословських студій, що є безпосереднім приготуванням до високого стану священства, прийшов довго очікуваний день рукоположення Дня 26. травня в катедрі Непорочного Зачаття Преч. Діви Марії в Филядельфії, Па., о. Димитрій став на віки священиком!

В неділю 3. червня відправив він свою першу торжественну Службу Божу в парохіяльній церкві своїх батьків у Бофало. О 10-ій год. в церкві св. Николая о. Димитрій розпочав Службу Божу в сослуженні всеч. о. Володимира Козоріза, пароха, й всеч. о. Петра Лаптути, професора св. Богословії в семинарі оо. Редемптористів у Йорктоні. Всеч. о. Парох привитав теплим словом новоВисвяченого Отця, а о. Петро Лаптута, рідний брат целебранта, виголосив проповідь про гідність Тайни священства. Після Служби Божої о. Димитрій стискав голови присутним та роздав їм образки на памятку.

Опісля в парохіяльній домівці на честь новоВисвяченого ерея відбувся бенкет Господарем прийняття був п. Слотюк. На його заклик промовляли о. Парох, о. Петро, п. Володко, пані Менчак, тато й мама целебранта та інші бесідники. У своїх промовах вони погратулювали о. Димитрієві за осягнення так високої гідности, а панству Лаптутам за велику честь, що дочекались вже другого сина священиком-монахом у Чині оо. Редемптористів. Третій син панства Лаптутів кінчить богословські студії в семинарі оо. Редемптористів у Йорктоні. Отець Димитрій сердечно подякував за красний бенкет, промови, та дарунок, що його вручили йому парохіяни

о. Димитрій Лаптута, ЧНІ.

Отся перша торжественна Служба Божа о. Димитрія на довго остане в памяті парохіян і молоді парохії св. Николая в Бофало

Дай Боже, щоб між українським народом було багато батьків, подібних до панства Лаптутів, що пожертвували б свого сина на службу Богові й добро українського народу

Дай Боже, щоб між українською молоддю було много юнаків, що пішли б слідом о. Димитрія й стали б священиками монахами.

Йорктон це важний культурний осередок для всіх українців у Канаді й Америці, бо тут виховуються українські юнаки на українських католицьких священиків, що працюють над спасенням українського народу в Канаді й Америці. Хто має такого сина, що вже має принаймні 7 клясу і хотів би стати українським священиком, нехай вишле його сейчас до Йорктону. Український нарід в Америці й Канаді потребує багато добрих священиків-місіонарів, що своє життя посвятили б на службу Богові й своєму народові.

Українські батьки, подбайте, щоб між українськими священиками був хоч один Ваш син!

Адреса:
The Reverend Master of Novices
Ukrainian Catholic Mission,
Yorkton, Sask., Canada

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

Д. Заліщук, саржент, Ростерн, Саск.
П. К. Запаринюк, саржент, Слава, Алта.
С. Зульнах, Лонг Бей, Б.К.
В. Р. Зубик, Стонвил, Ман., арматщик
Р. Т. Ждан, летунський старшина, Брункілд, Ман.
Ф. Заєзерський, Вав, Алта., летунський старшина
М. І. Заварнг, рядовик, Лондон, Онт.
М. Зубик, рядовик, Ванкувер
Т. Житнюк, лет. саржент, Зелена, Ман.
Т. І. Задворний, лет. старшина, Айтуна, Саск.
Е. Задворний, стрілець, Найн Ридж, Ман.
П. Джиголик, Блейн Лейк, Саск., рядовик
Зілінський, капраль, Фом Лейк, Саск.
Г.Зеребряк, старшина, Шікаго, Зл. Держави
С. Заяць, саржент
Г. Захарія, лет. саржент
Елі Заремба, лет. саржент, Ванкувер
Дмитро Зитарук, рядовик Форт Террі, Ман.
Ф. Е. Антоняк, рядовик, Гамільтон, Онт.
С. Андроник, капраль, Роблин, Ман
П. Бартко, рядовик, Винипег, Ман
С. Бритів, рядовик, Торонто Онт
М. Баран, лет старшина Гамільтон, Онт
М. П Булачовський, телефоніст, Айтуна, Саск
Р. А. Бузак, стрілець, Монтреал, Кве
І. Бурковський, саржент Принс Алберт, Саск
С. Баракович, сапер Вутридж, Ман
І. Болнар, саржент, Торонто Онт
С. Р. Боярський, рядовик Брендон, Ман
Н. Будник, капраль Свифт Курент, Саск
В. Бушовський, саржент Виндзор, Онт
Володимир Бутула, рядовик, Рама, Саск
Петро Бонасів, рядовик Йорктон Саск
Петро Хабус, рядовик, Гронд., Саск
І. П. Хомишин, Малертік, Кве.
Іван Хрупало, капраль, Винипегозис, Ман.
Л. Е. Черевик, рядовик, Ріджайна, Саск.
С. Р. Черніюк, рядовик
В. Деревориз, рядовик
А. Дунай, лет. саржент, Ребит Лейк, Саск.
Д. Дубик, арматщик
В. М. Дубінський, рядовик, Винипег, Ман
М. Е. Демченко, капраль, Мейпел Крік, Саск
Михаїл Данилюк, рядовик, Калгарі, Алта
Р. Ільчишин, рядовик, Торонто, Онт.
Ф. Івонус, арматщик, Мелвилл, Саск
Е. Іссар, рядовик, Теодор, Саск.
Н. Федюк, рядовик, Роркетон, Ман.
І. Фенюк, рядовик, Йорктон Саск.
Н. Ферчук, рядовик, Гвайт Стар, Саск
А. Фещук, капраль, Едмонтон, Алта
Андрій Костик, рядовик, Транскона, Ман

ЖЕРТВА НА БН.

Панство Христофор і Теодора Богдан з Кенора, Онт., зложили $2.00 з нагоди посвячення їх дому. Жертводавцям належиться сердечна подяка

ЗБІКА НА БН.

На похороні бл. п. Н. Д[illegible]лика в Смітс, Саск., зібрано на пресфонд БН. $7.00 Усім жертводавцям належиться за се сердечна подяка

Анте Павелич, колишній прем'єр Хорвати, зістав засуджений на смерть в Загребі, як донесло швайцарське радіо

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

Одного дня при обіднім полудку, один з них каже до мене: Ви куме будете в тій парафії дуже славний і шанований за ваше старання і працю, бо тут на тій кольонії нікого нема, хтоби підняся такої справи.

А відповідь моя була така: Слави і шановання я не заслуговую, бо робота щойно зачинається, а то аж конець діло хвалить, а на славу не надіюсь, бо всі ті, що зробили якесь добре діло, отримали чорну невдячність. Колюмб, що відкрив Америку, зробив для міліонів добро, а самий за те гнив в тюрмі закутий в залізо, до смерти. Одна бідна Вдовиця, в часі голоду, перловила раки, за те спалили живцем на вогні, аж тоді узнали, що вона зробила велику прислугу для бідаків. Наполеон хотів ущасливити Францію, значить забезпечити хлібом, то за те покутував до смерти на безлюддю під строгою вартою.

Шевченко хотів для кріпаків волі, був зраджений через такого, що самий терпів неволю, тож і я сподіюсь, що колись і мене виведуть звідси на дорогу, дадуть кілька буків по плечах і коліном там де зачинаються ноги і покажуть куди до дому, а шановання таке отримаю, що на мое помагай Біг, ніхто навіть не схоче відповісти, а 1910 р. Митрополита Шептицького як привитали у Ванкувер, то і я сподіюсь не ліпшого. По виложенню стін будова залишилась, раз, що колоди не порізались, та дошок не було, а друге зайшла косовиця, тож люди розійшлися до сіна, а робота осталась на 1912-ий рік.

Якось зараз по новім році зявилась недалеко тračка, привезли її з Америки кілька мазурів, а ми свої колоди повозили до тої трачки порізати на дошки, а було тих колод 150 от і вони порізали, і за різання треба заплатити

Пригадув я собі, що кількох хлопців ходили колядувати, і мають близько $20.00. на церковний фонд. Аж тепер показується різниця між парафіянами, в одній від 55 родин, 630 і кілька долярів, а від 150 родин аж 20 долярів!

Побіг я під вечер до того що тримав у себе гроші, розказав на що тих грошей потрібно, старий батько каже: Я тих грошей не дам на дошки, бо я кажу купити за них образ. Вийшов я з хати, а в той час іде син з робітниками з ліса з сокирами; старий випередив мене, і розказав за чим я прийшов. Як син скипенить тай до мене з сокирою, я стою і з дурного собі жартую, а він сокирою що замахне до моєї голови, та раптово оберне вістря в землю, і так бігає кругом мене і рубає попри мої ноги немилосердно невинну землю, а далі приступають і робітники, собі наслідують ту божевільну сцену, і гатять сокирами попри мої ноги аж іскри сиплять. Я знайшовся між ними як старий кіт поміж чтирма злючими псами. Я тільки тим оборонявся, що поглядав на них, таким страшним зором, що і ранений лев відвернувбися Тим робітникам так залежало на тім, як мені на юпітерови або нептуні як там захмарилося, а чого дурні до того мішалися, то я і до нині не знаю. Але на другий день віддали гроші, і нас кількох доложили і за різання заплатили. Аж пізнійше довідалися ми, що то їм розходилося на тім, що вони сподівалися за то що колядували музик, але що ми немогли вилгадати їх жадання, а друге, що за музиками треба було би їхати між французи яких 35 миль, бо своїх не було, а на цілу кольонію не було ані одного паршивенького коня, щоби за музиками поїхати

Дошки привезли, кроков натесали, і робота коло верхів і вежі пішла далі, той що забрав був давно церковні дошки, привіз хоть не тільки як забрав, але привіз і навіть став помагати робити, так що до косовиці де що з грубшого було зроблено, тільки не було покриття.

Коляди

Надійшло Різдво. Молоді парубки не хотіли іти колядувати, тож аби не проґавити нагоди розлобути пару десяток долярів, (болай нам так залялось) пішли ми старі ґаджухи колядувати

Кедь до своїх партнери Ходим нині по таких, що до церкви не дуже то прихильно відносяться, а на завтра підем до тих, що церкву люблять, а як би ми навіть до них не пішли, то вони самі принесуть кілько зможуть. І з тим застартували в намірі на добре діло.

Прийшли до найблизшого по дорозі, переколядували пожелали як могли, тай увійшли до хати. Господар обтесував якесь полино, тримає в одній руці сокиру, а у другій полино, і стоїть мовчки. Нам чогось соромно стало, аж може по 15 минутах відважився на слово і каже: я би вам радив ходити по своїх, бо у мене давно по святах. Подякували за пораду і пішли дві і пів милі снігами поверх колін.

По коляді виносить ґазда флящку з горілки, перехиляє до килишка, тай заледви накапав пів килишка з неї, і каже Випийте на здоровля, то що є, бо гроші нема А ми пішли ще дальше о пів милі, переколядували, виносить чоловік долярa, але каже здати 75 центів назад. (Далі буде)

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 490 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти:

В часі вакацій Ви всі десь поїдете або підете, може на відпуст, празник або прогульку. Будете бачити нові місця, навчитеся про цікаві нові річи, зближетеся з новими дітьми або може будете мати приємність витати давних знакомих.

Будете мати много нагод носити про Веселу Родину, показати [illegible] та заохотити других дітей щоб писали [до] Вуйка. Памятайте діти Весела Родина має мати [illegible] членів до кінця року [illegible] Ви причините [illegible]

До побачення [illegible]

Вуйко Трохим

ВУЙКО ТРОХИМ У МОНТРЕАЛІ, КВЕБЕК

[illegible]

Новими членами та заразом і Веселими Добродіями Веселої Родини Вуйка Трохима стали:

ч. 95. **Розалія Шимінська,** Шортдейл, Ман., жертва 20ц
ч. 96. **Єлисавета Климчук,** Монтреал, Кве., жертва 25ц

Любі Діти, ану хто з Вас буде слідуючим членом та добродієм Веселої Родини?

З КОНТЕСТУ НА [illegible]

"МОЄ ДОБРЕ ДІЛО"

Роза, Ман

Моє Добре Діло

Одної неділі, як я була в дома на вакаціях, я проходилася дорогою. Був це гарний день; сонце світило на чистім небі, а хмари усі поховалися. Пташки своїм співом розвеселяли цілий світ, навіть вітер утихомирився, і цілий нарід веселився сим прекрасним днем.

Задумуючись про вакації, колу, і мені на думку прийшло про Вуйкову Трохимову Веселу Родину і Записки Івася Кролика. Тим часом я наближалася до містка по якім переходилося ріку. Вдивляючись на прутку воду, я зачула якийсь крик. Я обернулася відки крик взявся і побачила [illegible] коло дітей, які тікали від ріки. Крик знова було [illegible] і нарешті я пустилася в [illegible] подивитися, що то [illegible]

[illegible] до берега. [illegible] хлопця, що купався в ріці Він поплив дальше і впав у яму, і уже топився. Інші хлопці, що купалися не [могли] його вирятувати. Вони [illegible] і зачали [кликати]

Я не ставала думати, але миттю скочила у воду ратувати його. Вода була зимна і [illegible] Божою поміччю, [доплила] до него, вхопила [його] за руку і помалу приплила до берега. Хлопець вратувався, що уже вирятований побіг, щоб дігнати своїх партнерів, а я також пустилася домів. Хоч я була мокра і змерзла

Я відчувала
Як совість казала
Що це все було
"Моє добре діло"

Стефания Мандрюк
Літ 13

Дауфин, Ман

Моє Добре Діло

День був дуже горячий і всі пташки цвиркали на деревах Всюди посуха і не було ніде води чистої для пташків, щоб вони всі напилися і купалися Я сиділа під деревом і нараз подумала собі: Повмирають пташки без води! Ну, нема ради, шкода гарних пташків, що так гарно співали. Пішла я до хати, принесла посудинку на воду тай їх наповнила водою Пташки скоро прилітали і усі пили воду Я дуже тішилася, що вони усі будуть жити Було би дуже жаль якби пташки повмирали без води. Мені мама все згадують про сей горячий день

Так діти дбаймо про всі пташки і всі звірята, бо світ був би дуже сумний без них.

Михайлина Гидилевич, літ 16.

Моє Добре Діло

Я висилаю Вам $3.00, два доляри для сиріт в Айтуні, а одного доляра на тиху Службу Божу за нашого Отця Пароха Чижа, за їх здоровля, бо Вони находяться зараз в шпиталі А тих два доляри, це я хочу щоби Ви зачислили до контесту. Я думаю, що це буде добре діло для бідних дітий

Петро Гнатів

Моє Добре Діло

Винипег, Ман

Що я добре зробив- Старався і говорю дітям, щоби ходили до церкви, другі щоби ходили на катехизм що неділі Звертаю увагу на улиці як говорять пусті слова; щоби читали добру пресу а не комики ті, що приносять зло для нас малих і щоби училися по українськи читати і писати; щоби ми виросли на добрих українців. То все, що я зможу зробити для дітий

Михаїл Матвійчина

Айрон Ривер, Алта

Моє Добре Діло

У суботу і неділю, я і мій шкільний товариш БогданОрисюк, ходили по сусідних хатах і збирали гроші на бідні сирітки в Айтуні. У ті два дні ми зібрали $6.00 і післали сиріткам як великодний дарунок Щоби ті бідні діти мали чим тішитися на Свята Воскресення Ісуса Христа І таке було наше добре діло.

Николай Одинський

ПРАЦЯ ДІТИЙ

Від послідного числа слідуючі діти показали свою працю для ДСторінки:

Михаїл Матвійчина з Винипег, Ман прислав $4.00 з продажі чисел БНації і одну стару передплату.

Розалія Шимінська з Шортдейл, Ман., прислала одну нову передплату.

Зоня Гадубяк з Бюкенен Саск., прислала одну стару передплату.

Петро Гнатів з Форт Віліям, Онт., прислав одну нову передплату.

Галя Крук з Винипег, Ман., прислала $4.50 з продажі чисел БН. і 50ц. на Діточу Сторінку.

Усім Дорогим Дітям Вуйко дуже гарно дякує за так гарну працю і бажає Вам усім ще раз Веселих та Щасливих Вакацій!

ЛИСТ З МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме

Пишу до Вас другого листа Я Богу дякувати здорова. Перепрошую Вас Вуйку, що я давно не писала до Вас, і я дуже дякую за відзнаку Веселої Рдоини. Я посилаю $1.00 на передплату БН., 25ц. на Діточу Сторінку, 50ц. для бідних дітий і 25ц. на книжочку Кума Феська. Поздоровляю Вас Вуйку!

Оля Куйанець,
Монтреал, Кве.

Від Вуйка: Вуйко гарно дякує Тобі за Твої жертви. Як будеш мати час знова напиши. Добре?

ЇЗДИТЬ ВОЗОМ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Тут снігу уже нема; стопився, лиш вода лишилася, і то ходи-туди, кудись утікає. А як у Вас сніг стопився, то певно болото, то скажіть чи Ви гарою, возом чи пішки ходите Ми талапаємо возом у болоті. Немаю уже що більше писати, а за се напишу більше другий раз Здоровлю Вас Вуйку,

Николай Одинський
Айрон Ривер, Алта

Від Вуйка: Вуйко більше їде трамваєм в місті а також богато ходить пішки

ЛИСТ З АЛЬБЕРТИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме

Пишу Вам лист, що посилаю передплату за часопис і засилаю великодне поздоровлення для моїх кузинів в Киндерслей Павлови і Петрови Козіцьким

І ще впишить моїх братів до Веселої Родини. Посилаю для них 30 центів. Їх імена: Морис і Роман

Мартин Іванів,
Колалу, Алта

Від Вуйка: Мартине, Вуйко дякує Тобі за короткого листа Коли ще напишеш?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Я хочу вписатися в члени Веселої Родини і на ту ціль посилаю 25ц. Я вже маю трошка більше як 8 років, але 9. ще не маю. Я ходжу до школи до другої кляси англійської, а до першої кляси української. Але я ще писати добре не годен. Я буду старатися, щоби я писав троха файніше Здоровлю Вас щиро Вуйку

Василь Войтович,
Винипег, Ман

Від Вуйка: Як на свої роки пишеш уже досить добре по українськи.

ПРИСЛАВ ДВІ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме:

Уже трохи довго як я писав до Вас, але я троха занятий, бо вчуся на гітару грати. По два рази на тиждень ходжу на лекцію і я належу до пластунів, то ми маємо що пятниц збори. Та ми хочемо трохи на дорозі галкою бавитися Висилаю Вам дві нові передплати

Здоровлю Вас щиро,
Петро Гнатів,
Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: Дуже добре робиш, що належиш до пластунів. Колись Вуйкові заграєш на гітарі. Тому гарно вчися

ПОЧАВ УЧИТИСЯ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме

Я недавно почав учитися по українськи і не вмію дуже добре писати. Я хочу бути членом Веселої Родини, тому Я просив своєї учительки, щоби мені помогла писати

Я пробую бути добрим хлопцем, але часом збитки зроблю. Я думаю, що я тепер буду більше вчитися бо я хочу бути у четвертій клясі Ми недавно мали концерт Тараса Шевченка і я деклямував На другий раз я більше напишу

З глибокою пошаною,
Василь Рибрина,
Геффорд, Сась

Від Вуйка: Пиши часто до Вуйка і усе читай Діточу Сторінку, а певно скоро будеш гарно писати и читати по українськи

ЛЮБИТЬ ХОДИТИ ДО ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу
Дорогий Вуйку Трохим

Се мій другий лист до Вас Я вже трохи давно як писала до Вас, бо мені професорка давала роботу вечірну. Тут троха тепло і болото. Я люблю ходити до школи, але тепер болото і троха тяжко Другим разом напишу більш. Я хочу бути членом Веселої Родини, тому посилаю 15ц. на членську вкладу, а 10ц. на сироти

Поздоровляю Вас Вуйку сердечно

Василина Ласюта
Вішарт, Саск

Від Вуйка: Василино: Усе люби школу й науку, а певно ніколи в світі не пропадеш!

ЛИСТ З ІНСІНГЕР, САСК.

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Вже рік як я до Вас писала Мені стидно, що так довго не писала. Не маємо учителя, що вчивбн нас по українськи і я сама читаю діточу сторінку тай так учуся. Посилаю 25 центів і хочу належати до Веселої Родини. До нас вже літо зближається. А як там коло Вас?

Здоровлю Вас щиро,
Наталя Вус,
Інсінгер, Саск.

Від Вуйка: Наталю, добре що Ти хоч по році написала Бери участь в контестах! У нас є вже літо

ПРИСЛАЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Дякую Вам Вуйку за книжку, що Ви мені прислали "Івась і Ануся на Фармі." То є гарна історія читати, я її люблю. Посилаю Вам Вуйку доляра на передплату БН і 25ц. для "Веселої Родини."

Поздоровляю Вас Вуйку!
Марія Оліярник,
Винипег, Ман

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за все. Пиши часто до Вуйка!

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ А. МАНАСТИРСЬКОГО

"Що робити? Що ділати?"
Стала думати лисиця
"Треба хату будувати,
Щоб від тих морозів скриться

І з снігу будує хату,
Вікна з криг, щоб було ясно
Ні! Не хату, а палату;
І простору й пишну й красну.

А зайчата небожата,
Що тоненьку мають шибу
І собі будують хату,
Та не з снігу, але з лубу

No. 28 E.M.C.

ПОКЛИК

ДО ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР МІСІОНАРОК ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЛЮБОВИ

Кожна людина шукає щастя. Одні шукають його на широких шляхах гріху, другі в чесній праці й родиннім житті після вимог Божих заповідей, а ще інші часто вибирають евангельську дорогу християнської досконалости й посвячуються на службу Богові й Церкві в законному стані.

І до цих третіх саме звертаємо наш поклик. Побожні душі! Коли світове життя не вдоволяє Вашого серця, бо Ви тужите за кращим життям, то рішуче вступайте в законний стан, бо в ньому є захований для Вас справжній скарб щастя в дочасності й вічності.

В нашій Церкві в Америці й Канаді є кілька законних Згромаджень. Цим подаємо Вам до відома, що цього року в Канаді повстало нове Згромадження під назвою: Сестри Місіонарки Християнської Любови. Ціль Згромадження є дбати про славу Божу й спасення та святість своєї душі, а також місійна праця над спасенням і освячуванням інших людських душ, виконуванням діл християнської любови й милосердя щодо душі й тіла, головно ж між бідною фармерською й робітничою клясою по парохіях і місійних станицях. Сестри Місіонарки будуть навчати молодь словом і письмом релігії, віддаватись виховній праці в школах і різних виховних заведеннях, опікуватись недужими, старцями, сиротами та вести різнородну суспільну діяльність, що її вимагають наші часи й обставини. Їхнім головним старанням буде любити Бога надівсе, а ближнього як себе й любовю зеднювати всіх для Христа та вести до небесного щастя.

Покровителем Згромадження є Святий Дух. Законна одежа буде гарна й достосована до місійної праці в наших часах та відповідати гигієнічним вимогам.

Осідок і новіціят у Гримсбі, Онт.

Між конечними загальними вимогами до прийняття є: 1) 15 років життя скінчених; 2) рішуча воля бути доброю монахинею і посвятитись місійній праці; 3) вільний стан; 4) добре здоровля. Докладніші пояснення подається окремо на бажання.

Зложення обітів попереджає кандидатська й новіцятська проба. В тім часі кожна дівчина має спромогу пізнати й провірити своє покликання. Якщоб показалось, що не має покликання до Сестер Місіонарок, то може зовсім свобідно вернутись на світ, а час проведений у Згромадженні не буде страчений. Вона багато скористає для свого доброго виховання.

Зголошуватись до Згромадження належить на таку адресу:

MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY,
o Fr. Mark Romanovich, OSBM., Box 122, Grimsby, Ont., Canada

ЗАКЛИК

ДО МАЙБУТНІХ СТУДЕНТІВ КОЛЕГІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ Й ЇХ РОДИЧІВ

Колегія св. Йосифа в Йорктоні, Саск., є українська католицька виховавча інституція й для українських католицьких студентів. Місця є для сто студентів. Будинок великий і річні кошта є також великі. Конечним є мати все будинок заповнений, тоді видатки на огрівання, світло й обслугу не марнуються.

Ми бажаємо приняти кожного українського католицького студента. Однак, кожного року не-українські родичі стараються листовно, через телефон і телеграф вписати тут своїх синів. Вже зголосилося таких 15.

Заким тих студентів ми приймемо, ми хочемо дати першенство кожному українському католицькому студентові. Дуже часто наші українські католицькі студенти, чи їх родичі, не роблять жадних заходів, щоби бути тут принятим— аж день, тиждень перед отворенням науки. Ми не можемо відмовляти місце не-українським студентам і не бути певними чи українські католицькі студенти заповнять цю інституцію.

Томуто ми просимо всіх українських католицьких студентів, котрі бажають приїхати до Колегії св. Йосифа на науку на шкільний рік 1945-46, щоби конечно дали нам знати до 20-го **ЛИПНЯ** (джулая). До того часу ми відмовимо місця всім не-українським студентам—а потім приймемо всіх, що вже зголосилися й що будуть зголошуватися - доки не заповнять всі місця.

Українські Католицькі Родичі! Якщо бажаєте післати своїх синів на науку до Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск., просимо Вас—**підпишіть поннцу аплікацію й пришліть її до нас до 20-го ЛИПНЯ (джулая).**

Початок науки в Колегії св. Йосифа, Йорктон, Саск., на шкільний рік 1945-46 зачнеться около 20-го вересня (септембра).

Річна плата для студентів 11-ої й 12-ої кляси є $210.00, а для студентів 9-ої й 10-ої кляси $200.00. Це включає все [illegible] книжок і прання білизни.

Заряд—
ST. JOSEPH'S COLLEGE, YORKTON, SASK.

АПЛІКАЦІЯ НА ПРИНЯТТЯ ХЛОПЦЯ ДО КОЛЕГІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ, САСКАЧЕВАН

[illegible] син (Я) .... Кляса (грейд) ...

Прийде (Прийду) до Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск., на [illegible] рік 1945-46.

Підпис ....

....

СВИНСЬКА-ЗАПЛАТА

Совітська телеграфічна агенція Тасс пустила з днем 2 липня в світ таку новинку: Совітські жовніри вертають домів з війни. В кождій місцевості є особливий фонд для поворотців жовнірів на їх приміщення. Для тих жовнірів, що вертають до колхозів, призначено в надгороду за бої у війні— свиню.

Колхози це є колективні фільварки, де селяни працюють на большевицьких панів. Там то видумали для жовнірів червоних таку надгороду, про котру нікому тут навіть не приснилосьби.

Дають їм за надгороду воєнну свиню!

Який край, такий обичай!

Свиняча надгорода в большевії для жовнірів поворотців сама говорить за себе. І колиби не самі большевики та їхня агенція Тасс, світ певно бувби не повірив цій диковині...

The National Geographic Magazine, в статті Yank meets native. Vol 88, July, 1945, подає, що в Новій Гвінеї між папуанцями істнує такий звичай, що за свиню можна все купити, навіть жінку.

Виходить, що той звичай не є тільки привілеєм шведських людий в Новій Гвінеї. Також в царстві комуністичнім істнує такий самий звичай в Европі.

Ось рівень культури і побуту той самий— в Новій Гвінеї між південними папуанцями і в совітах, де одним дають діямантові ордери по $15,000 один, а другим (простіть за слово) свиню...

Останні Вісти...

Затьміння сонця в понеділок 9 липня добре було зауважити в провінціях Манітоби та Саскачевани. Затьміння було від год. 6.19— 8.15 рано.

Василь Свистун, винипеґський адвокат, батько та основатель української православної церкви в Канаді, як подає винипеґська Трибюн з середи, дня 4 липня, сторона 5,(як також і другий винипеґський адвокат Стефан Савула, також українець), виголосив привіт на бенкеті в Роял Александра Готелі, що його устроювали винипеґські большевики в честь трох большевицьких делегатів що їздили до Сан Франціско. На Василеві Свистунові сповняється твердження нашого катехизму, що коли хто раз відріечеться правдивої віри то не стане на місці, але буде котитися щораз нище і нище... а Василь Свистун, адвокат, уже нище упасти не міг і свевністю не зможе (принайменше на тому світі).

В. Г. Боднарчук, один з большевицьких представників на конференції в Сан Франціско, ще з другими двома "товаришами" був у Винипеґ і виголосив відчит, на котрому **признав, що підчас сеї війни Україна стратила 7 міліонів людей.** Говорячи про Україну як край, Боднарчук сказав, що всего населення на Україні є 40 міліонів... Ще перед сею війною статистика подавала, що на Україні є більше як 45 міліонів людей; обороняючи Росію большевики кинули були проти німців кілька українських армій, що бились за росіян. Отже після **слів Боднарчука ясно виходить, що большевики винищили за останніх кілька років війни найменше 12 міліонів українців.**

Большевики не допускають допомоги на Україну. Американська "Свобода" подала лист Совєтської Амбасади в Вашингтон у відповідь на лист І. Панчука з Дітройт, предсідника Корпорації Української Воєнної Допомоги. А. Капустін, завідуючий справами, в імені амбасади відповідає, що "усі матеріяли, висилані до СССР, яко допомога від різних чужинних допомогових організацій, розділюється в СССР... відповідно до потреб різних частей Совєтського Союзу. **Сповнення Вашого бажання, щоб розділити допомогу лише українському населенню, стрінеться з технічними трудностями і тому під теперішню пору ледви чи вдалосьби виконати."** Вкінці Капустін радить висилати усі речі через Рошен Вор Реліф Інк., який перешле їх до СССР.

Автокефальна робота КУК-а. В неділю 1 липня, с.р., автокефальний СУМК робив окружний з'їзд, підчас котрого, як подала винипеґська Фрі Прес, промовляв І. Р. Соломон, представник КУК на конференцію в Сан Франціско. Промовляв також і В. Сарчук, один з членів екзекутиви КУК.

Відпуст у Йорктоні 6, 7 і 8 липня гарно відбувся. Понад 3,500 прочан взяло участь. На празник св. Івана Хрестителя та празник Пресв. Евхаристії відправлено торжественні Служби Божі з діяконами на монастирській площі. В неділю 8 липня, після Служби Божої, відбувся торжественний похід з Найсв. Тайнами до 4-ох престолів, що були уставлені в монастирськім городі. Понад 1,050 прочан приступило до св. Тайн. Науки голосив о. місіонар Володимир Краєвський, ЧНІ Прес. Сестри 7 і 8 липня в домівці під церквою давали снідання. Дня 7. липня, за старанням Жіночого Товариства, в парохіяльним домі відбувся спільний обід.

Мясо знова на картки в Канаді. За кілька тижнів ввійде в Канаді в ужиття пайковання мяса. На тиждень одна особа дістане тільки 1½ фунта мяса. Дріб, як кури, гуси, не будуть входити в пайковання. Гостинниці ресторани будуть мати два безмясні дні, а се вівторок і пятницю. Свіжа риба також не буде на картки.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Липень

15. Нед. 3 по Сош.: .. Елма
22. Нед. 4 по Сош.: Гадашвил
29. Нед. 5 по Сош.: Брокенгед

о. Й. Кормило
1954 Логан Еве. Винипеґ, Ман.
Телефон 27 274

15. Нед. 3 по Сош.: .... Гімли
22. Нед. 4 по С.: Ст. Мартин
29. Нед. 5 по С.: .. Ля Брокері

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипеґ, Ман.
Телефон: 54 139

Pills — Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виназід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, кржжів, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурцю. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, во-лішують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає— уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
[illegible] св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Campbell's Machinery Ltd.
Phone 435 Yorkton, Sask.
ГАЗОВІ Й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ Й АВТОМОТОВІ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ Й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІГРАЙНДІНГ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ Й ВИГЛАДЖЕНІ.
Пістонс, Пінс, Рінґс, Бушінґс, Велвс, Велв Гайдз, Коннектінґ Род Берінґс енд Мейн Берінґс.
General Machine Shop Service
Welding—Gas and Electric Arc
НАШ КРЕНКШЕФТ РІГРАЙНДЕР є найновішої моди Вен Норман ч. 111, поємности 94"x24". Солідно збудований і точний грайндер, ваги 17,000 фунтів.
НАШ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНҐ і КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРІНҐ машина є також найновішої якости.
ОБІ ВИЩЕ ЗГАДАНІ МАШИНИ ЗАПЕВНЮЮТЬ НАЙТОЧНІШЕ ВИКОНАННЯ ПРАЦІ Й СКОРОСТИ
Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що собі бажаєте.— Прийдіть й подівіться на наше знаряддя.
Phone 435 Yorkton
СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневік в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ [illegible] КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч. 16 (184) ЙОРКТОН, САСК. 14-го СЕРПНЯ, 1945 — Vol. [illegible] No. 16 (184) YORKTON, SASK. August 14, 1945

ЛИСТ З ТУРЕЧЧИНИ

Українська Громада в Царгороді шле привіт канадійським українцям

[illegible] а руки п. Кобринського, [illegible] овного управителя БН. на[illegible] в лист від Української Гро[illegible] в Туреччині. Лист надаваний з Царгороду дня 16 квітня 1945. Сподіємося, що наші читачі будуть цікаві до[illegible] про життя на[illegible] братів в Туреччині, тож [illegible] лист повище передруко[illegible].

Христос Воскрес!

[illegible] Пани Колегія!

[illegible] отрима[illegible] "Будучніс[illegible] Часопис ВАШ [illegible] всіх своїм змістом. [illegible] нього й за ВАШ [illegible] календар "Б.Н." з образом Пречистої Діви Марії МАТИ БОЖОЇ, який займає [illegible] в моєму бю[illegible].

[illegible] ному році нашу пресу [illegible] емо лише зза океану канадійську американську та й аргентинську...

Живемо тут вже 25 років, дякуючи БОГОВІ та й Уряду [Ту]реччини, добре. Відношення до нас українців з боку [ту]рків чудесне, бо вони добре [з]нають що ми до них льояльні [я]к ніхто другий... Та[й] країни теж не забувайть, що [кол]ись (в 1918 році) Туреччина одна з перших визнала Українську Державу.

Російські емігранти в більшости тут мають якісь надії на еволюцію большевиків та радіють їхним успіхам [illegible] вони ж усі за[illegible] як і в інших країнах [illegible] позиціях щодо [illegible] тів ... [illegible], та деб во[illegible] и не були... Бібліотека моя помалу працює. На жаль лише новинок довший час немає, позаяк Львів ми загубили знову... й, здається, надовго...

Не забудьте десь в куточку "Б.Н." надрукувати слідуюче наше привітання:

Українці в Туреччині вітають братів-земляків в Канаді й взагалі в цілій Америці, бажаючи усім: здоровля, щастя, й добра. Христос Воскрес!

Будьте здорові й благополучні! Щасть Вам Боже в дальшій корисній праці для Батьківщини!

Слава Україні!

Микола Миколаєвич Забелло,—
сотник-голова

П.С. В імені канадійських українців дякуємо щиро українцям в Туреччині за так щирий привіт. БНації вдячна пану Забелло за так гарне признання відносно нашого Видавництва та на руки його з нашої любої Канади шле усім українцям в Туреччині щире та сердечне поздоровлення.

ЯК ГІТЛЕР ПОМІГ СВОЄМУ НАРОДОВІ

Подає кореспондент Нет А[illegible] що в Берліні лишилося тепер записаних росіянами всіх 73 350 осіб населення. Недавно ще Берлін мав цілих пять міліонів населення. Іншими словами, остався в живих на місці кождий 70 чоловік, 69 пропали.

Подає далі, що треба буде 20 літ щоби відбудувати місто, але нема пощо ні для кого. [illegible] фабрики большевики вже вивезли, або розбирають і вивозять.

Брак живности такий, що до канадійських військ, які творять маленьку залогу щодня зголошуються обдерті і босі дівчата, які милями ідуть, і впрошуються на роботу тільки за кусник хліба. Не хочуть заплати, ані одіння, тільки їсти. Принесли дорогий апарат, вартости $150.00 і просять за нього 15 фунтів хліба...

Обдерті і босі німецькі студентки і вчені дівчата просять взяти їх до праці за кусник хліба. Та ідуть милями через розвалини пішки, босоніж...

Ось як несамовито горди́й і врозумілий ум Гітлера "поміг" німецькому народові.

"НАС ТУТ З УКРАЇНИ ЦІЛІ МІЛІОНИ"

Або що пише нещасний галицький скиталець з над швайцарського кордону, про воєнні страхіття наших братів в Західній Україні.

Перед нами лист, написаний дня 16 травня, 1945, одним українцем з Галичини, до одної особи в Саскачевані. Лист дуже цікавий, повище його вповні подаємо. **Хочемо на сьому місці зазначити, що був він цензурований англійською владою.** Тим людям, що постаралися нам о доставу сього листа на сьому місці дякуємо. Всякі імена в листі з відомих причин оминаємо. (Ред. Б.Н.)

Віддаємо тепер голос нашому скитальцеві:

"У перш за все шлю Вам найщиріші поздоровлення не тільки від себе але і від своїх рідних, батьків і цілої скатованої і скровавленої України... Ви будете нетерпеливитись від кого читаєте листа. **Цей лист пише... але вже не з... а з чужини з над австрійсько-швайцарського кордону...** Від нас, себто з окупованих німецьких теренів пошта ще не йде, тому я цей лист посилаю через Швайцарію. Його перевіз через кордон один француз і по цім боці кинув на поштову скринку.

Ви напевно цікавитесь взялися я тут взявся? За час німецького перебування я вчився, відтак мав виїхати на студії до Праги. Але ситуація вповні змінилась, минулого літа німецька армія від нас відступила, я мусів покидати рідну місцевість, бо хоч німці також не наші приятелі, але всетаки большевія сто разів страшніша. **Не думайте, що я сам один такий скиталець. НАС ТУТ З ЦІЛОЇ УКРАЇНИ ЦІЛІ МІЛІОНИ.** До квітня я жив у Відні і там мав можливість дальше вчитись, перед приходом москвинів виїхав до Мінхену в Баварію а останньо опинився на згаданім місці.

Ви цікаві, що в нас останньо було нового; писати можна не один лист але цілі стоси листів. Наше обістя і все-все до щенту згоріло, лишився лиш один одиніський мій коник, якого я сам купив. Він бідний вже попарений з огня якось вискочив. Підчас бандитського підпалу на щастя нікого не було дома тільки тато. Тато також вже з огня вискочив. **ПІДПАЛУ ДОКОНАЛИ ПОЛЯКИ ЗАПАЛЬНИМИ ҐРАНАТАМИ В НІЧ З 24 НА 25 ЛИПНЯ МИНУЛОГО РОКУ, саме тоді, коли відступали німці а большевиків ще не було. Разом з нашою хатою згоріло ще десять нумерів коло нас... УСЕ ЦЕ ЗРОБИЛА ПОЛЬСЬКА БАНДИТСЬКА ПАРТИЗАНКА. Також в тім часі ДО ЩЕНТУ СПАЛИЛИ Пакість, в Буковичах СПАЛИЛИ І ВИМОРДУВАЛИ 20 НУМЕРІВ.** Це все розказав мені... котрий утік вже тоді як прийшли до нас другий раз большевики. Я виїхав з дому 21 в пятницю, а це все ділося 25. **ПОЛЯКИ МАСОВО В ОСТАННІМ ЧАСІ МОРДУВАЛИ УКРАЇНЦІВ, БО ЧУЛИ ЩО ЙДУТЬ ЇХ "СОЮЗНИКИ" БОЛЬШЕВИКИ. МОРДУВАЛИ ОСОБЛИВО ІНТЕЛІҐЕНЦІЮ. ДВА ДНІ ПЕРЕД МОЇМ ВИЇЗДОМ НАПАЛИ НА о. ПЕТРА ЧАВСА В КРУКЕНИЧАХ І ВЖЕ ВЕЗЛИ ДО ЛІСА МОРДУВАТИ, АЛЕ НА ЩАСТЯ ПОЛІЦІЯ ЙОГО ВІДБИЛА. ЖІНКУ о. ПЕТРА ЧАВСА ПОБИЛИ ПО ГОЛОВІ І НА ДРУГИЙ ДЕНЬ ПОМЕРЛА.**

Зі мною то саме було; перед виїздом був на мене напад. Шість людей узброєних в машинові пістолі і кріси вже хотіли мене везти в лісок стріляти разом з..., моїм фірманом. Яке однак щастя: я пістолею одною і ґранатою при Божій помочі оборонився. І хоч на мене стріляли з дуже малої віддалі шість ляхів, я на щастя не дістав ні одної кулі, кулі зрили всьо: віз, коні. Фірман, бідака, зістав тяжко ранений в ліву руку, я дякувати Богу вийшов цілo з цієї халепи.

Пізніше опишу се все точніше. Де живуть рідні, нічого не знаю. Може большевики вже їх постріляли. **До РІДНИХ СТОРІН НЕ ПИШІТЬ, БО ЛИШЕ ЗА СЕ БОЛЬШЕВИКИ АРЕШТУЮТЬ АБО ВИСИЛАЮТЬ НА СИБІР... У НАС ДУЖЕ БОГАТО ЗМІНИЛОСЬ...**

Ми всі українці чекаємо на **війну Англії з Москвою.** Тоді може ще вернемось на любу Україну, інакше тяжко щось сказати. Війна між Англією і Москвою одинокий наш вихід. Як Англія не знищить Москви, то Москва Англію за яких 2 роки... Своєї адреси не подаю, бо не знаю де буду робити... Скоро напишу... Цілую Вас усіх і здоровлю щиро..."

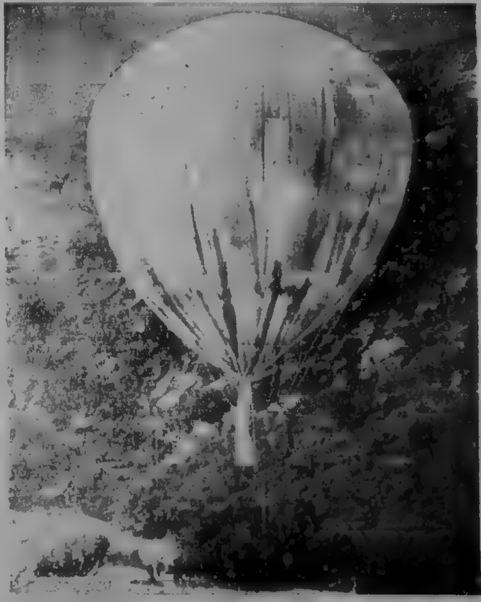

На знимці видимо японський паперовий бальон як летить над континентом Північної Америки. Несе він якусь скількість вибухових та огневих бомб. Коли такий бальон скинув вже бомби тоді має змогу самий знищитися. Однак ті японські бальони, котрі свого часу були предметом великого занепокоєння в воєнних кругах Америки та Канади, показалися цілком нестрашними, бо не зробили більших шкід.

ПОКЛИК

ДО ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР МІСІОНАРОК ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЛЮБОВИ

Кожна людина шукає щастя. Одні шукають його на широких шляхах гріху, другі в чесній праці й родиннім житті після вимог Божих заповідей, а ще інші часто вибирають евангельську дорогу християнської досконалости й посвячуються на службу Богові й Церкві в законному стані.

І до цих третіх саме звертаємо наш поклик. Побожні душі! Коли світове життя не вдоволяє Вашого серця, бо Ви тужите за кращим життям, то рішуче вступайте в законний стан, бо в ньому є захований для Вас справжній скарб щастя в дочасності й вічності.

В нашій Церкві в Америці й Канаді є кілька законних Згромаджень. Цим подаємо Вам до відома, що цього року в Канаді повстало нове Згромадження під назвою: Сестри Місіонарки Християнської Любови. Ціль Згромадження є дбати про славу Божу й спасення та святість своєї душі, а також місійна праця над спасенням і освячуванням інших людських душ, виконуванням діл християнської любови й милосердя щодо душі й тіла, головно ж між бідною фармерською й робітничою клясою по парохіях і місійних станицях. Сестри Місіонарки будуть навчати молодь словом і письмом релігії, віддаватись виховній праці в школах і різних виховних заведеннях, опікуватись недужими, старцями, сиротами та вести різнородну суспільну діяльність, що її вимагають наші часи й обставини. Їхнім головним старанням буде любити Бога навсе, а ближнього як себе й любовю зеднювати всіх для Христа та вести до небесного щастя.

Покровителем Згромадження є Святий Дух. Законна одежа буде гарна й достосована до місійної праці в наших часах та відповідати гигієнічним вимогам.

Осідок новіціят у Ґримсбі, Онт.

Між конечними загальними вимогами до прийняття є: 1)—15 років життя скінчених; 2) рішуча воля бути доброю монахинею і посвятитсь місійній праці; 3) вільний стан; 4) добре здоровля. Докладніші пояснення подається окремо на бажання.

Зложення обітів попереджає кандидатська й новіціятська проба. В тім часі кожна дівчина має спромогу пізнати й провірити своє покликання. Якщоб показалось, що не має покликання до Сестер Місіонарок, то може зовсім свобідно вернутись на світ, а час проведений у Згромадженні не буде страчений. Вона багато скористає для свого доброго виховання

Зголошуватись до Згромадження належить на таку адресу:

MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY.
c/o Fr. Mark Romanovich, OSBM., Box 122, Grimsby, Ont., Canada

УКРАЇНСЬКІ УТІКАЧІ В ТИРОЛІ В НУЖДІ

Одна з американських газет помістила знова листа, що його дістали в Америці від одного священика, бувшого полевого духовника Галицької Армії. Подає сей отець, що був змушений покинути край та знаходиться тепер в Тиролі, де "нас тут сотки священиків і тисячі, а навіть міліони вірних українців. Обставини прикрі. Вигляду на поворот покищо нема. Місцеве населення радо хотілоби нас позбутися і буде до цього стреміти всіми можливими способами. Ми, як утікачі, без середників до життя, без одягів, бо навіть, як що забрали, то і це в дорозі розгубилось."

ПОМІЧ ДЛЯ ІНСТИТУТУ В ТОРОНТІ

Зараз по Службі Божій в неділю 8 липня 1945 були в парохіяльній домівці при 965 Бойд еве. при церкві св. Покрови у Винипеґу збори в справі допомоги для нашого Виховного Інституту в Торонті в присутности 58 парохіян.

о. Парох отворили збори християнським привітом: Слава Ісусу Христу! Потім коротко пояснили ціль зборів і по кликали до слова пана **Ол. Малофія,** що в недовгій промові згадав про наші втрати на рідних землях та конечність розбудови нашого культурного життя в Канаді.

Другим промовцем був **пан Кучерепа** з Торонта, що згадав про конечність релігійного виховання для студіюючої молоді. Наш Інститут в Торонті має це виконати. Він коштує $16,000, куплений минулого грудня. На ту ціль саме Онтеріо досі зложило десять тисяч, річи закуплено ціною $2,000 а тепер треба будинок прибрати і оконечно зробити догідним для молоді. Зі заходу жертвував ще о. Семчук $50.00.

На заклик до жертв, від парохії св. Покрови пан А Хімка представив чек на $50.00 від домініяльного заряду БУК-а пан А. Малофій зложив чек на $50.00— пані Сидорчук від Сестриць прирекла $25.00. Готівкою далі зложили: по $10.00: пані А. Бобесюк, О. Малофій. По 5.00: пані А. Якімішак, пані А. Семотюк, пан Ів. Грабовський— Р. Калинюк 3.00; Марія Журба 1.00 (п Т. Котик декл. 2.00) **Разом готівкою $239.00.**

Звідси пан Кучерепа поїхав ще на празник до церкви Пр. Евхаристії на Елмвуд і там о. Ігор Шпитковський зложив від домініяльного заряду БУК-а додатково $30.00.

Збори переводив о. С. Семчук, писарем був—

Роман Калинюк.

— ПОШУКУВАННЯ —

ПАВЛО ГУЛЯЙ, в віці около 50 літ, та ДМИТРО ГУЛЯЙ в віці около 35 літ, сини Василя та Анни з дому Прокопчук, родом зі Спасова, сокальського повіту, з Галичини, що виеміґрували до Америки, чи до Канади: перший десь коло 1925 року, а другий в кілька літ пізніше, пошукувані є в дуже важній справі через їх тіточного брата Теодора Прокопчука, сина Луки і Меланії з дому Сорока, родом з Пірятич, сокальського повіту, з Галичини. Хто знав би про їх адреси, цього авічливо дуже проситься подати ці адреси на адресу.

Rev. Vladimir Krayewsky, CSSR,
Yorkton, Sask., Canada.

Хто знає адресу СЕМКА ДРАБАТА, або його дочки ОЛЬГИ ДРАБАТ, котрі находяться в Канаді? Походять вони з села Литвинова, повіт Підгайці. Пошукує за ними Гриць Драбат, син Василя, адреса:

St. Drabat Grzegorz,
P.O. Box 260|91 D.,
G.P.O. London, E.C., 1,
England

СКОВОРОДА ПРО ТАЛАНТИ

Коли раз в гурті обговорювано людські здібности, сказав хтось:

Христос каже, що один зі слуг дістав лише один талан, отже найменше тому не диво, що слуга не мав охоти ним орудувати і його закопав. Що одним талантом зробиш?

Тоді Сковорода:

—Послухайте моєї думки про те, що говорите..

Христос каже, що господар дав кождому слузі відповідно до його сили, отже в дійсності кождому дав однаково І тому праця кожного однаково варта, коли виконана відповідно до сили чоловіка. І тим, що мають лише один талан, я дав би кілька таких порад:

Дай хліба голодному, коли не можеш дати чогось більше

Прийми сироту до [illegible] дому, коли не можеш побудувати приюту для сиріт

Молися щиро при дверях церкви, коли не можеш молитися при престолі.

Вчи дітей, коли не можеш вчити старших.

Будь гідним провідником дочк коли не можеш бути провідником держави

Вдоволяй найблизших кругом себе, коли не можеш вдоволити громади.

Промовляй розумно до кількох, коли не можеш говорити до багатьох.

Латай дбало одежу, коли не вмієш нової шити.

Ходи дбало і примірно до своєї церкви, коли не можеш йти з паломниками до Єрусалиму

Дбай щиро про батька-матір, дбай про свою родину, коли не можеш про дальших дбати...

Так я талани розумію. В мене один талан такий вартий, як і пять, як і десять Бо треба на світі і такої праці, що одним таланом виконується і без неї життя не обійдеться Отже виходить таке правило, роби, що можеш, але роби щиро і гідно і вартість твоєї праці буде така велика, як тих, що орудували багатьома таланами.

ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ В БУЕНОС АЙРЕСІ

Для організації церковного життя в Буенос Айресі і околичних місцевих створився минулого місяця Церковний Комітет в такому складі:
Голова: о. Іпатій Майка ЧСВВ
М. голова: Михайло Медвідь
Секретар: Осип Кузьмич
М. секретар: М. Данилишин.
Скарбник: Гриць Козак.
М. скарбник: Дм. Столярчик.
Ревізійна Ком.: Юліян Михалишин, Степан Кочар, Іван Литвин.
Господар: Гриць Галайко.
Пом. господаря Михайло Вульченко

КОЛЄГІЯ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ, РОБЛИН. МАН.

Міститься у великім, мурованім будину з північної сторони міста Роблин. Будівля ця положена на фармі близько ліса в прекрасній околиці Західної Манітоби. З північного заходу гориста околиця вкрита лісами, поперетинана чудовими озерами, межує з великими резервами-лісами гір Райдінг і Дакота. Зо сходу синіє недалекий, глибокий яр ріки Асинабоін. Здорове, гарне положення, ідеальне для научних заведень. Уладження Колеґії модерне, гарна каплиця, ясні наукові салі, літом забавова площа, зимою ховзанка. План науки цієї школи відповідає плянові наук у Вищих школах (Гай Скул) Канади, з особливишим узглядненням будочого звання молодців: священика-місіонаря. Наука релігії, українська література й історія занимає важне місце. Учні пізнають тут наше Богослужень, наш гарний обряд і спів.

До Колеґії приймається хлопців, що покінчили семий ґрейд. Хто має вищий ґрейд, (ступень) може також зголоситися до цієї школи.

ДОРОГІ РОДИЧІ: Коли маєте сина, що має охоту вступити до Отців Редемптористів, щоби стати священиком-місіонарем, пішліть його до нашої Колеґії в Роблин. Щаслива родина, що має хоч одного хлопця священиком. Покликання священика-місіонаря найкраще з усіх станів! По ближчі інформації пишіть на адресу

REVEREND FATHER DIRECTOR,
REDEMPTORIST FATHERS COLLEGE,
Box 3[illegible], ROBLIN, MAN., CANADA

ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

В Европі скитаються многолюдні тисячі українських невинних скитальців і біженців з рідних земель, мужчин, жінки і діти, молоді і старці, ріжного звання, стану і кляси, без цента на прожиток, без праці, в повним того слова значінню беззахистні істоти, жертви цеї війни

Їм без найменшого сумніву, треба помогти!

Церква по самій своїй природі є тим заведенням Божої любови і милосердя, що **має за завдання помагати людям в потребі.** Церква видима Христова, то є ми всі, котрі хрещені приступаємо до святих Тайн і виконуємо всі наші обовязки та повинности віри і права

Що зібране в церкві, повинні далі іти через руки Церкви. Коли св. Павло посилав поміч своїм громадам церковним від других громад, то все через руки Церкви

Всі збірки зібрані в наших церквах, повинні далі іти через Церкви. Практично це значить, що кожда збірка на жертви війни в нашій котрійнебудь церкві, чи це буде на сході чи на заході Канади, повинна бути віділана до Епископського Ординаріяту у Винипеґу для дальшого переслання до Европи для українських жертв цеї війни

Хто буде її розділювати в Европі?

Так само, як тут, так само **в Европі буде її розділювати наша Церква.** Вона зібрала для жертв війни, вона їм передасть і доручить, без жадних зайвих коштів і видатків на ріжних посередних урядовиків, подорожі, друки, і тим подібне. Всі зібрані гроші до останнього цента підуть до своєї цілі по призначенню. Наші люди в Европі всюди ідуть в першій мірі до своєї церкви за помочею і там справедливо надіються її дістати. Це природа Церкви, її завдання і праця. Ми не можемо завести наших братів і сестер, що шукатимуть помочі в нашій Церкві. **Всі наші збірки тому треба віссилати до Епископської Канцелярії у Винипеґу, 235 Скошія стр., для дальшого доручення жертвам війни в Европі.**

Лише два роки або й менше будуть служити канадійські хлопці в так званій окупаційній армії в Европі

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Один індійський священик тримав свої руки вгору через 20 років. Тим способом визнавав свою релігію.

В році 1916, в Анґлії, одна пані мала таку кітку, що заопікувалася та вигодувала миш, так як своє мале котеня.

Чи знаєте, що один фунт піря більше важить як один фунт золота?

Підчас сильної громовиці в Франції, грім вдарив в стайню в котрій були вівці та поубивав усі вівці, що мали чорну вовну, а ті вівці, що мали білу вовну зістали навіть ненарушені. Таке сталося в місті Ляпле

Лев має найменше серце з усіх великих звірят. Еспанський король Филип II. мав найбільше серце, яке тільки коли дотепер мав котрий чоловік.

В Неаполі жив чоловік, що мав два серця. Ще за життя продав він був своє тіло за 3 тисячі долярів анґлійській медичній академії

Сливкове дерево, що має 500 років є високе лише на 3 стопи; росте в Осака, Японія

НЕНАВИСТЬ, ПОЗНАКА РОЗКЛАДУ

Аж тепер виходить на яв, що в послідних стадіях війни в Европі, в головному німецькому военному штабі панувала велика ненависть та особисті непорозуміння між старшинами. Ся ненависть не покінчилася й з тою хвилиною коли усіх старшин головного німецького штабу аліянти взяли в полон та інтернували в домі ген. Дієго фон Берген, колишнього німецького амбасадора до Ватикану, в Німеччині

У домі ген. Дієго, старшини ґенерального штабу ненавидять дальше одні других, поділилися на два табори та не хотять одні з другими говорити. Навіть при столі занимають вони різні місця. Коли проходжуються по городі одні до других не говорять

На основі сих вістей, програну війну німцями можна приписати в великій мірі ненависти, непорозумінню та ворожнечі німецьких високих старшин. Чому й в Канаді, ми українці, не представляємо так великої сили, котру ми справді повинні мати? Причиною сього є се, що ми поділені на всілякі партії, що себе взаімно поборюють

УКРАЇНСЬКИЙ І БІЛОРУСЬКИЙ ПРАПОРИ

Поява на сцені в Сан Франціско двох нових держав Совукраїни, і Совбілорусі викликала певне замішання в Декораційній Комісії. Ця Комісія взяла справу "на серіо" і хотіла з моментом появи делегатів вивісити відповідні прапори на будинку конференції. Представники комісії звернулися до совітського консула в Сан Франціско з запитом, як мають виглядати ті дві рідкі річі прапор Сов. України і Сов. Білорусі. Консул сказав, що такого дива на світі не існує, а на коли зайшла потреба, то можна користатись "неподільним" прапором Совдепії.

В комісії по розгляді справи ухвалено, що не випадає підносити на будинку аж три совєтських прапори, коли всі інші держави мають по одному. На тому справа була покінчена.

По упливі трьох тижнів совєтський консул подав до відома Декоратівній комісії, що він уже знає, як виглядають український і білоруський прапори і передав у її розпорядження дві червоних шмати. На одній був нашитий серп і молот з написом Украинская СССР, а на другій молот і серп з написом Белорусская СССР.

Комісія негайно вивісила прапори відповідно до поданих їй взірців.

ДИВНІ ЗАКЛЮЧЕННЯ

По першій світовій війні першою справою всіх конференцій і говорень це була справа **розброєння.** Безнастанно про це писали в пресі, дебатували на конференціях, говорили і спорили.

Нині про розброєння по скінченій европейській війні **ніхто не говорить.** Ворог в Европі повалений, розбитий в прах. Однак наших військ в Канаді не розпускають домів...

Хлопці шкільні, дітвора 13 і 14 літ поїхали цього року на маневри до ріжних військових таборів і вправляються.

А премієр Полудневої Африки Смотс виразно сказав в Отаві, що мусимо бути напоготівлі. І то зараз по конференції в Сан Франціско.

Дивні дива.

Нащо ми готовимося тепер і проти кого?

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Перелом," 5 травня, 1945, сторона 7.

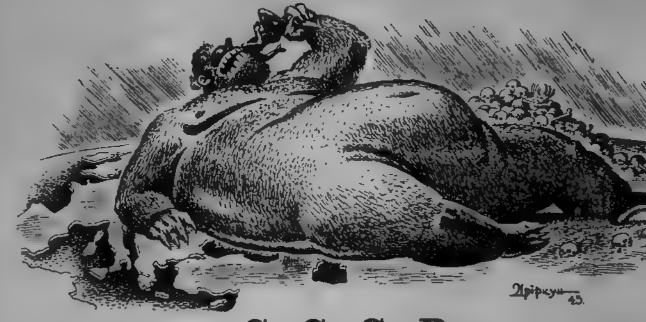

С. С. С. Р.

Огромное, мохнатое,
Жестокое, пузатое,
Разселось, расплилось,
Давіт і жрьот.

ОГЛЯД ПРЕСИ

Подала "Фри Прес" Вінніпеґ, з дня 30 червня 1945, сторона 21, що провідні члени УНО в Канаді, В. Коссар, президент, і Петро Божок поїхали до Торонта, а Е. Василишин, президент ветеранів, др. Іван Гуляй і . Погорецький, поїхали на захід до Саскатуну- всі на свої конвенції, котрі не відкликали мимо так наглячих причин, ізза яких відкликано конгрес українців католиків

Наш конгрес мав відбутися в той сам буквально час, що згадані унівські зїзди. Наш конґрес уважали за відповідне відкликати, унівські зїзди ні.

Тепер, питання, хто на дальшу мету зробив краще?

* * *

До Вінніпеґу приїхали самі професори з совітської України, делегати на конференцію у Сан Франціско— імена такі давнікі, аж гомін іде Та ще один якийсь білоруський проф. Жебрак з ними. .

Пан Катамай, котрий в "Америці" оповідає, якто він безуспішно старався побачити з тими українськими делегатами у Сан Франціско і як то прямо неможливо було до них доступити, завівся. Йому треба було їхати не до Сан Франціско, а приїхати до Вінніпеґу і міг би в Плейгаваї не лишень їх видіти і почути, але навіть самий заговорити...

Нема то як Вінніпеґ! Навіть Сан Франціско най сховається!

Для української політики тут є центер і не треба дивуватися тому, що УНО свої наймані кімнати в Мекінтайр билдинг назвало також центром культури і освіти. Чи хто зможе це заперечити, що Вінніпеґ є центром?

КАРНАВАЛ СВЯТОЇ ПОКРОВИ НА УКІНЧЕННЮ

Карнавал церкви святої Покрови у Винипеґу на укінченню. Хто хотів помогти, мав чимало нагод. Хто відтягав, це останній поклик помогти, доки ще мож.

Продажу значків замикається з днем 28 серпня 1945 — на Успення Тоді робимо всі розрахунки і старання придбати для наших панночок, відповідні дарунки за їхню працю, а для наших прихильників іводповідне приняття на день третого вересня, коли буде коронування королівни карнавалу і представлення князівень. **Хто не подбає, щоби мати бодай три значки на карнавал, той не буде мати вступу на салю тоді, вечером дня третого вересня 1945.**

Доки час, закупіть значки собі і родині

Ви певно схочете бути свідком того памятного і величавого вечора, коли буде коронування! Ви певно схочете взяти участь в забаві, музики цайкращі, що можна дістати в місті. **Тому не відкладайте! Купіть наші значки ще сьогодня — ми раді все і всім послужити.**

КИЇВ РАДІЄ (?) З ПРИЛУЧЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ДО РОСІЇ

Большевицька агенція ТАСС подає, що з нагоди прилучення Карпатської України до Росії, відбулася спеціяльна сесія найвищої совітської ради України в Києві. Вістка про злуку усіх українських земель в одно, мала викликати, як подають, велике враження на мешканцях Києва. Про формальне прилучення Карпатської України до Росії довідалися мешканці Києва через голосники, котрі були порозміщувані по цілому місті.

ДІСТАВ ВОЕННИЙ ХРЕСТ ЗАСЛУГИ

Відзначили за геройство капітана Стефана Воробця з Лакі Лейк, Саск., та надали йому военний хрест.

ДІСТАЛИ ВИЩІ РАНҐИ В ВІЙСЬКУ

Дотепер лефтенант Григорій Грушовий з Винипеґ, Ман. дістав ранґу активного капітана. Саржент Володимир Й. Панагапко з Винипеґ дістав ранґу лефтенанта.

КОРОТКІ ВІСТИ

З Европи прийшли вісти, що большевики арештували в Чехії о. Волошина, бувшого премієра Карпатської України та членів його уряду; Ревая та Перевузника

У Пассейк, Н. Дж., помер о. Володимир Стех, ЧСВВ. дня 16 липня, в 82 році життя.

Премієр Канади, Мекензі Кінг що перепав був при останніх домініяльних виборах в Принс Алберт, Саск., зістав вибраний в доповняючих виборах, що відбулися в Ґленґеррі, Онт. 6 серпня.

Аліянти, по раз перший в історії людства, почали уживати в війні проти японців страшно сильної атомової бомби. Дня 6 серпня така перша атомова бомба, що важила всего 400 фунтів, була скинена на японське місто Гірошема, місто, що є приблизно такої величини що Винипеґ, і потрафила його знищити цілковито. Три дні пізніше скинули другу таку бомбу на місто Наґасакі.

Новим ґубернатором Канади став фільдмаршал Сер Г. Александер.

ПОДЯКА

Я бажаю висловити свою щиру подяку всім тим, що мене відвідали підчас моєї недавної недуги в Загальнім Шпиталі у Винипеґу, де я перебула серіозну операцію.

Щиро дякую Отцеві Пулякові з парохії св. Андрея, старшим сестрицям з тоїж парохії, як також жіночому товариству ім. Ольги Басарабової при Р. Ш. ім. М. Шашкевича, за їхне прихильне відношення до мене та відвідини мене, як також за гарні квіти і дарунки. Складаю щиру подяку також моїм добрим сусідам, котрі мене відвідали і за їхні дарунки.

Це щире відношення до мене, ці відвідини підбадьорували мене та підносили на дусі й улекшували мені мої терпіння.

Нехай Бог милосердний всіх надгородить щастям і здоровлям.

Антоніна Гаврисишин,
Винипеґ, Ман.

ВІДЗНАЧЕНІ УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ ЗА МОРЕМ

Дістінґвішд Флаїнґ Крос — (ДФС):
ФО. Антон Горбуль, Нокоміс. Саск.
ПО. В. Кубяк, Монтреал, Квебек.
ПО. Олекса Калинюк. Тиминс. Онт.
ПО. М. Рожко, Мілровз, Ман.
ФО. М. Краківський, Кобалт, Онт
ПО. Володимир Кирстюк, Тідор, Саск.
ФО. В. Палідвор, Брендон, Ман.
ФО. В. Скемрик, Стетлер, Алта.

Дістінґвішд Флаїнґ Медал—(ДФМ):
ФСгт. Н. Гаврилечко, Мондер.
ФСгт. Павло Солдан, Ту Гіллс, Алта.

За службу при здобуттю Елби:
М. Новак, Монтреал, Кве.
М.Б.Е. І. Е. Вальчук.

Мілітері Медал:
Ряд. Никола Тарнавський.

Мілітарі Крос
Капт. Петро Малич, Порт Артур, Онт.
Капт. С. Воробець, Кридор, Саск.

Дістали похвалу за геройські вчинки:
Ряд. Олена Ковальчук
ВО. С. А. Мотрюк
Сгт. Е. Новак.

Згадані в комунікатах за добру службу:
Сгт. В. Ковальський
Лт. І Т Кафасевич, Винипеґ.
Стр І. Бизюк.
Капраль Г І. Приський.
Капраль В. І. Сабадош.
Моряк Іван Поліщук.
ФО П. П. Фіцик
ФО. С. Чернявський.
ЛАС. І. Бідуляк.
ЛАС. І. Стрийковський.
ЛАС. М. Івасишин, Віндзор.

Вибори в Анґлії виграли лейборити, вибравши 380 послів. Консервати, партія Чорчила, вибрали всего 194. Премієр Чорчил зрезиґнував зі своїм урядом. Премієром Анґлії став провідник партії лейборит Клемент Етлі.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Для Студентів,

КОТРІ ЗАДУМУЮТЬ УЧИТИСЯ В УНІВЕРСИТЕТІ В ТОРОНТО, ОНТ.

В Торонті отвираеться в вересни Виховний Інститут БУК-а Митрополита А. Шептицького для студентів університету

1. Українські студенти (хлопці) можуть замешкати в сім інституті підчас шкільного року.
2. Інститут є 10 мінут ходу від головних будинків університету на 17 Wellesley St.
3. Інститут є гарний і вигідний, де студенти будуть виховані у добрім духовнім і національним дусі

СЛОВО ДО РОДИЧІВ:- Як Ви Родичі посилаєте свого сина до університету, то важне є, щоб він замешкав у відповіднім і чистім домі Також потрібно, щоб студент мав до когось звернутися о пораду у кождім разі так, щоб не змарнував свого часу а Вашого гроша

В Інституті Ваш Син буде мати відповідне помешкання і буде під наглядом священика, котрий розуміє студентів і знає як їм помогти у кождім разі

По інформації писати до:
Rev. B. Dzurman, B.A., 17 Wellesley St., Toronto, Ont.

ДИВНІ ДИВА

АБО ЯК КОМУНІСТИЧНІ НЕМОВЛЯТА З КОЛИСКИ РАЧКУЮТЬ ДО ШКОЛИ...

"Громадський Голос" що виходить в Ню Йорку, ч. 15 з дня 1 серпня 1945 подає про виклад проф. В. Бондарчука в Ню Йорку звіт. Той професор і ректор київського університету, був рівночасно висланий комуністичною владою до Сан Франціско, як представник комуністичної України під орудою Москви. По дорозі зі Сан Франціско той проф. Бондарчук відвідав українських поселенців, між іншими також в Ню Йорку метрополії світа. Дня 19 липня 1945 мав виклад в готелі Пенсилвенія в приявности 200 громадян Ню Йорку і околиці. На цім викладі сказав дослівно таке: "Шкільна освіта на Україні обовязкова для всього населення.- Обовязкова шкільна наука **триває сім років, в чому є чотири роки початкової школи і неповний курс обовязової середної школи. Повна середня освіта триває десять років.** По скінченні обовязкової науки для учнів відкриті професійні школи, технікуми та інші вищі школи. **Університетська наука триває 4 до 5 років,** а в медичному інституті пять з половиною років. По закінченню науки приходять екзамени перед державною комісією, видача диплому і право на працю" Сторона 3.

Професор і ректор В. Бондарчук самий заявляє, скільки тревае наука на Україні і то в докладних даних.

Той самий Громадський Голос в цім самім числі, сторона 6 в статті "Хто були наші гості з України" під заголовком "Бондарчук Володимир Гаврилович" подає дослівно знова таке: "Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, ректор київського університету. **Родився в 1905-му році** в селянській сімї **Скінчив університетські студії в 1924 році.**— Професор Бондарчук автор понад 50-ти праць з ділянки геології."

* * * *

А тепер спокійно прошу подумати над написаним

Сам проф. Бондарчук заявляє, що на Україні початкова освіта тревае 4 роки, повна середна 10 років, а університетські студії найменше 4 років— разом 18 літ.

Професор Бондарчук родився 1905 року, а студії університетські скінчив в 1924 році, **отже в 19 році свого туземного життя.** Колиж освіта на Україні після його власних слів триває найменше 18 літ, **значить він самий зачав рачкувати до школи в першім році свого життя!**... Просто з колиски...

І най хто скаже, що комуністи говорить неправду?!

Can you beat that?!

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ КАЛЕЙДОСКОП

ПРОГРАМА АНГЛІЙСЬКИХ ЛЕЙБОРИТІВ

Програма, во імя котрої англійська партія лейборити ішла до виборів проти Чирчила, є ясна як сонце і промовляюча до серця всім червоним. Вони хотіли зі своїм проф. Ласкім не більше ні менше, тільки для Европи союз социялістичних держав під проводом Росії, котрого одним з членів малаб стати соціялістична Англия. Но а потім социялізація і націоналізація промислу, транспорту, фінансів і чогоб ще..

Не дармо голова "розвязаного" комінтерну Дімітроф дістав найвищі ордери і відзначення совітів Слідуючий на черзі мабуть проф. Ласкі, тільки нехай ще почекає Англия то не Болгарія.

* * *

НІМЕЦЬКІ ДИВА

Кажусь достовірні люди, от як американський полковник Кек, що німецькі учені дійсно дуже винахідні люди і придумали дива в цій війні та хто знає, як то далі булоб було, колиб німці булиб не скрахували завчасу

Вони були готові нападати літаками Ню Йорк і біля Осльо в Норвегії збудували найбільше в світі летунське поле та мали готовими вже 40 великанських розмірів літака, готових летіти безперестанку 7,000 миль значить там і назад до Ню Тільки чомусь не полетіли і тепер їх розбирають для провірки

Мали німці якісь нові рушниці, котрих дула довгі на 400 стіп і котрі були в скалах напроти Льондону, рядком приміщені і електрикою мабуть обслужені Чи вони стріляли, не знати. Такіж були човги 200 тонові з довжезними дулами гармат І кажуть далі, що німці придумали ракетові дороги, котрими можна пересилати почту з Европи до Америки... І так далі.

Тих 1,200 полонених німецьких учених мали думати навіть над тим, щоби уярмити силу сонця в просторах Понад 5,100 миль над землею сила притягання є жадна і німецькі вчені думали над тим, якби то дістатися туди Хто раз дістанеться туди, той буде панувати над світом Бо там зможе установити станиці, при помочі котрих великанськими рефлекторами збере лучі сонця і спрямує, куди схоче і як схоче При помочі радія може кермувати і ділати тими рефлекторами Зібраві лучі сонця можна перемінити на землі в силу електричну, або на знищення в один мент цілих країв, так що вони навіть не зналиб, коли і що сталося. Цілі моря можна висушити, цілі землі спалити з усім.

Дуже вчені ті німецькі професори і тому свій край довели до руїни. Аж занадто вчені Недаром самі німці до війни говорили:

"Стодвайцять професорів,
все пропало, як на тхорів..."

* * *

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ НЕ ХОЧЕ УСТУПИТИ

Бельгійські комуністи нічого іншого свому королеві в Бельгії негодні закинути крім одного, що він оженився зі звичайною дівчиною. Після їх пролетарського суду, то є така провина, що король повинен тепер зректися престола

А Леопольд таки не хоче. Тому 4 роки він оженився зі звичайною дівчиною, панною Марією Леліею Бельс і уважає, що комуністи не мають права приказувати йому, з ким він мав женитися по смерти своєї першої дружини.

* * *

ГРЕЦЬКА УВЕРТЮРА

Червоні в Греції заповіли, що буде нова громадянська війна, бо їх там переслідують і коли це не змініться, то буде зле.

* * *

ПОЛЬСЬКА ШОПКА

Вкінці "визволена" Польща діждалася свого уряду у Варшаві. На чолі Осубка-Моравскі, його заступник пан Міколайчик з Льондону і якийсь Ґомулка (навіть не Гамула, а Ґомулка, комуніст) і так дальше. Пану професорові Станиславові Ґрабскому також пощастило. Він всіми силами старався приподобати Москві і робив в пресі ріжні голосні заяви співпраці, і Москва його допустила до варшавської шопки. Той україножер милий для Кремля.

Польський уряд в Льондоні пакує річи і кажуть, що думає переселюватись до Канади Панове, зачекайте! Не так скоро! Ви вже війну скінчили і Польщу визволили, для вас є одинока дорога тільки до Варшави.

Ми рішучо протестуємо проти того, щоби польський уряд з Льондону допускати в Канаду. Як він потрібний французам, то нехай приймуть собі до Парижа Ми тут не потребуємо інтриг і клопотів тої "браці." Коли нам на чім тут залежить, то на тім, щоби **нашим воякам українцям з польської армії уможливити якнайскорше приїзд до Канади.**

Польське панування вже скінчилося **раз на все,** а вони ще того не видять, так їм Бог осліпив очі гордістю мегальоманії...

СМЕРТЬ ДЛЯ [illegible] ВИЗВОЛЕННЯМ

Подають з Форт Дикс, Н Дж., під датою 30 червня, 1945, що зі 154 росіян, які боролися по німецьким боці і дісталися в американський полон, і котрих мали відіслати назад до Росії згідно з договором в Ялті, трох повісилися а 15 мали готові шлейки до повішення і тільки американське військо перешкодило їм, щоби не повісилися

Коли ці полонені дізналися що їх мають зараз відіслати до Росії, зняли бунт і стали битися з американцями В тім бою трох з них убили трох повісилися, а решта покончали сльозним газом

Отаке то визволення для тих людей

Недаром чекісти обіцювали своїй підсудним, що заки їх переслухають, то смерть для них буде чоколядою, але не дадуть їм так скоро вмерти Ці мабуть знають, що їх жде по російськім боці і тому воли волили погинути тут, як дістатися в руки червоних

Для нас булоби відрадним довідатися певно, що між тими "росіянами" нема українців, які все ставилися зі спротивом до комуністичних тиранів і котрі може поневолі знайшлися в рядах військ, щоби тільки уйти червоним

Ці люди дійсно пережили трагедію і тільки Бог знає їх безвихідне положення.

У виду того ці декоровані медалі совітські для американських генералів, висаджувані рубінами і діямантами котрі оцінюють кождий на $15,000 заплачені страшним окупом Ми діждемося цього часу, коли американці будуть їх скидати, або відсилати, але буде пізно для тих котрі тепер ще живі і хочуть жити

Командантом табору у Форт Дикс є полковник Дж. М Трейш.

ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІ ВОЯКИ ВДЯЧНІ

Кількома скромними словами маю честь подякувати пані Гелені Козіцькій (б. секр СУКВА) за її щиру й ідейну поміч у моїй капелянській праці. Панна Гелена не лише взірцево учащала на Богослуження до Клюбу, не лише не жаліла труду й часу приїхати до різних кемп на Богослуження, але й старалась все, щоби якнайкраще всьо випало. Позволю собі згадати похвали й признання зі сторони римо-католицького старшого капеляна, впр. о. полковника М. О'Ніля за її труди й посвяту. Греко-католицькі вояки щиро дякують Вам Панно Гелено за всьо, що Ви зробили для піднесення релігійности. Всі бажають Вам заслуженого відпочинку у радости й веселости у рідному Калгарі Будемо просити Бога, щоби Ви довго прожили, на славу Божу, добро нашої Церкви, Канади й українського народу.

о. М. Горошко,
греко католицький капелян

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

Цінна Кров Спасителя

(Громозводи - Божі)

І. В році 1915, 18-го липня, Папа Венедикт XV візвав тодішніх ворогуючих до замирення. Дарма однак, кров далі проливали В 1939 р. в найповажніші години наистрашніших рішень, Папа Пій XII віднісся до совісти провідників народів в імя цінної Крови Ісуса і взивав до замирення: "Ми заклинаємо вас на кров Христа, котрої сила нас підтримує, бо вона є одиноким ратунком і найбільш зі всего вже останним"! Нещастя виросло понад голови людини. Людські середники-сили вже не вистарчають його стримати, злагіднити. Тепер може тільки ще Бог помогти. Його поміч йде задля цінної Крови Ісуса. Вибила Католицька Година-- вони то мають, такби сказати, цінну Кров у руках. Вони орудують Нею, можуть її уживати, **вониж носіями цінної крови,** вони є громозводами Божих караючих судів.

Бог відслонив будучі наступаючі часи свому слузі бл. Каспарові Баффало, який дуже цінив цінну, дорогу Кров Ісуса.. І зі слезами в очах благав співбратів і напоминав, щоби і жертвували Небесному Вітцеві. Святий пераражений, що прийдуть страшні Божі доби, бачив лиш один середник, щоби відвернути грозячі суди-кари, а се цінну Кров Спасителя. Лиш ті, що її в надзвичайний спосіб цінять, дізнають надзвичайного Божого милосердя у великих наступаючих подіях світа, в яких Божі воздухи понад всі горизонти дрожать а Божі блискавки грозять і темні чорні хмари напирають до страшних бурей. Ті можуть Божі кари стягати, злагіднити Божий гнів над нами, вдоволити Божу справедливість, взбудити Боже милосердя. Чим? Дорогою, цінною Кровю Христа. Коли бурі (сили природи) розвяжуться, як немічна є тоді людина! Питання є тоді, чи громозвід на будинках добре функціонує? Колиж Божі бурі борби розпущені, тоді хоронять тільки ще громозводи, цінна Кров Христа жертвуючих душ.

Над цілою людскістю тяжів Божий гнів і тягар Божої справедливости. Тільки на горі Голгофті сторчить к небові хрест і Божа буря лагідніє. Се Христос стягнув весь гнів Бога на себе самого і Його злагіднив своєю Кровю. Він сплатив справедливості Бога ціну а нашу вину вирівнав своєю Кровю. Перед очи Бога представив свою невинну Кров -а вічний Бог тим якби забув на образи людей. Ту провину проти Бога Спаситель відпокутував, перепросив, ба навіть "загасив."

Ту саму Кров Христа, з тою самою силою ми маємо в руках щодня, близько, на престолах в св. Тайнах, в св. Причастіях. Можемо тою цінною Кровю ділати через віру, можемо нею орошуватися і на других переносити, щоби їх охоронювати, очищати і освячати. Мати такий середник а його не уживати, хто мавби

більшу відповідальність як не християне-католики? Тож жертвуйте цінну Кров молячись так часто як лиш можна, жертвуйте її в наших терпінях і трудах і так сильно та з притиском як тільки ми годні, а тоді розійдуться хмари і колиб ще громи Божих кар злітали понад нами, тоді перемінятьця вони в огонь милосердя Божої любови. Многі в тих днях досвідів навернуться. Много найдуть знова дорогу до Бога, бо Бог не хоче смерти грішника тільки щоби навернувся і жив. Бог являє свою любов до нас, що якще ми були грішниками, Христос умер за нас; многож певнійше тепер, коли ми оправдані Його Кровю, спасемося ним від гніву.

II. Христіяни католики дістають через події часу ще інше завдання, котре таки тільки розвязати можна в цінній Крови Христа. Недавно подали собі руки на союз два найбільші противники христіянства. Давно колись було, стали так приятелями Пилат і Ірод. У війні проти Христа стають вороги приятелями Що може католицька Церква, а українська католицька зосібна ожидати від союза межи масонерією а Москвою? Христіяне мусять триматися на увазі, бо їм грозить біда від такого союзу. Масонський герб та совітська звізда в поході проти хреста Ісусового. Тепер, тепер треба нашій св. вірі непереможного, сталевого гарту. Що сцементує нас разом в залізний мур? Що є тим лучником, що лучить христіян в нерозривну цілість? Є се Кров Христа. Через Кров Бога Сина ми стоїмо спільно зі собою, В Його Крови ми всі злучені в Союз новий. У Крови Христа має він силу ставити опір злученим наступам сил протихристіянських. Жертвенна Кров Христа зміцняє нас до найбільшої відданости. Запалює до всіх жертв, в Ній перемагаємо все і всіх. Св. Письмо оповідає про витревалість віруючих: "Поконали сатану кровю Агнця, а своє життя цінили так мало, що радше смерть приймали." Що спонукало їх, що так мало цінили життя? Що дало їм силу духа, так помітувати сильними сього світа? Хто підтримував їх у тім, що Бога більше слухали чим можних людей?... А хтож як не Христова Кров! Христос пролляв за нас кров, не маємож ми нашу кров за Нього проляти?: так думали і до нині думають правдиві віруючі християни.

Що приготовляється для нинішних віруючих христіян? Чого можна сподіватися? Пробувати хоче нас Бог і так пробувати, як від десяток літ пробує в Росії, Мексико, в нашій дорогій Галичині. Пробувати кроваво. Церква йде на стрічу великанської проби. Тож маємо себе злучити зі шпиком Церкви - се є з Кровю Ісуса Христа. Ту повинні ми підсилюватися Кровю Христа, щоби ми могли колись нести муки. Наша мужва може жертвенну приймати Кров в престолів, щоби всі ріжні напасти і переслідування видержати які завдає протихристиянська сила тим, що носять імя Христа. З чим хочемо впрочім все витерпіти? З нашим христіянством з привички?. З безкровною релігійністю? Ні, хіба з вірою повною Крови, а любовю повною одушевлення. Чим хотілиб намірення антихриста ударемнити? Дипльоматією, політикою? Ні, хіба відважним наступом Апостолів, які ще теплі були від Крови Христа.

З Крови Христа черпаймо тепер відвагу не лише до оборони, але перейдемо до наступу і зажадаємо Божих прав, перепровадимо царство Христа на місце царства антихриста. Все те зробимо---але не власною силою, але силою Божої віри у Кров Христа, яка перемогла всю навалу демонів, і перемагати буде. Гарні є у тім згляді слова св. Катерини з Сієни: "Тішимось, що маємо такого високого Спасителя, що обмурував нас своєю Кровю, а мур поставив так високо, що ані діявол ані сотворіння ані град, ані тучі не потрясуть тою будовою, коли ми не хочемо."

III. Ми діти цінної Крови— ясновидючі і видимо дальше і більше чим діти сего світа Бачимо в подіях наміри і допусти.

Щож є наміром у всіх досвідченнях, часто кровавих переслідуваннях Його Церкви? Бог хоче свою церкву відновити, наміряє крови-віднови.

Своєю Кровю окупив нам Христос нове життя ласки. Як лиш людина лучиться зі спасенною Кровю, так пульсує в ній Боже життя.

"Хто пе мою Кров, має життя вічне."

Переслідування лучать нас тісно з Христом, а так Кров Його відновляє в нас віру і любов.

Нове христіянство повстане, одіж його буде святість, обмита в Крови Агнця. Обичаї Його будуть красші і чистійші Св. Дух необмежено перебуватиме в обичаях,- що перейшли пробу. Тоді всяке угодове зі світом устане, немічне, потурняє світови щезне, скінчиться, а затріюмфують засади хреста. Св. Катерина з Сієн вичікувала віднови Церкви з цінної Крови— писала:

"О, солодка Крове Ісуса, Ти будиш вмерлих до життя,
О, Крове, Ти даєш життя!
Ти проганяєш темряви душі і пошираєш світло,
Ти лучиш вороже розлучених братів"!

Часи, що надходять, стануть побідою цінної Крови, бо Церква радується все тоді, коли переслідувана, коли в крови, обагренній одежі ступає крізь час переслідування. І нині панує в христіянстві такий настрій, як тоді в галі св Тайни вечері--- в навечеріє Христової смерти "Встаньте-- підем", сказав Христос до своїх учеників. Як часто повторив Христос се слово протягом соток літ, віків.

І нині передає знова се візвання. Знова знаходяться многі, що йдуть в Його сліди! аж доки?- аж на Голгофту аж на смерть! Чому?--- з любови. Щоби злучити кров зі своїми. Бо Христос жие в нас і через нас знова терпить і кровавить. Се є час, щоби самих себе напімнути і сердечно в навечеріє великих подій Божественному Спасителеві сказати: "Ми готові йти з Тобою на вязницю і на смерть, з вірою, любовю і надією на вічну щасливість в небі."

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

НАШ ПРАПОР

Між нашим народом виджу роздор;
Питаюсь. "Деж є єдности прапор?
Чогож ворог над нами панує,
Чогож нарід так тяжко бідує?
І чогож братя чужих слухають,
А свободи голосу не чують?"
Легке для них ярмо тої Москви,
Що нищить прекрасні наші церкви.
Що ряди українські катує,
До себе нікого не пускає
Щоб не виділи народів біду,
Голод, холод, терпіння і нужду!
Щоб про нашу кривду не писали,
Щоб за нашу долю люди не знали!
Прапор червоний над містами,
Нашими селами тай хатами.
Примушені ми бути рабами
Диктатора що світ обманює,
Тай спокійно люльку покурює
Діти, сироти води не мають,
Кати в Кремлі "водку" попивають!
Вкраїнці з голоду вмирають,
А червоні "кавяр" споживають!
Билась Україна, та за що?
Щоб далі на шиї було ярмо?
Дивлюсь на небо, тай думку маю,
Як тобі поміч дати, мій краю.
Про синьо-жовтий прапор гадаю,
Про козацьку славу споминаю.
Прапор дайте нам рідний,
Лиш під ним буде нарід свобідний!
Козаки не дадуть, бо го лишили;
Поети також ні, бо померли.
Хтож нам его дати зможе,
Коли Бог нам в ділі не поможе?
Синє небо, жовте сонце, нам дав,
Ніхто нам цего еще незабрав!
На небі, в серцю символ свободи,
Еще вийдемо з гіркої біди.
Нині слава не є свободою,
Бо Вкраїна не є вільною.
Совети нам свободи не дадуть;
Вкраїнці самі волю здобудуть!
Тепер чи пізнійше, але буде.
Памятайте це, ворожі люде!

Погуляем собі в тім Києві,
Собі заспіваємо в Львові:

"Гей у місті Львові
Кров ся проливає,
Неднная мати
За сином вмліває.
Ой не плачте, мами,
Не плачте за нами,
Бо ми на Вкраїні
Будемо панами.
Ми червоних вибєм,
Ворогів видусим,
Таки Україну
Здобути си мусим!
А діти сироти
І жінки вдовиці,
А ми кров пролляли
Як воду з керниці.
А ми кров пролляли
Тай не змарнували,
Таки ми ворогів,
З Києва вигнали!"

Така то нашая пісня буде,
Коли голос свободи загуде.
Побачимо наш єдиний прапор,
Зникне і згине шалений роздор!
Єднаймося отже до прапору,
До визволення це наша пора!

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, СЕРПЕНЬ, 1945

19	**Н**	**6**	**8 по С. Преобр. Госп.**
20	П	7	Прич. Дометія.
21	В	8	Ісп. Еміліяна
22	С	9	† Ап. Маттія
23	Ч	10	Мч. Лаврентія
24	П	11	Мч. Евпла
25	С	12	Мч. Фотія
26	**Н**	**13**	**Нед. 9 по Сош.**
27	П	14	Прор. Міхея
28	**В**	**15**	**Успення Пр. Богор.**
29	С	16	Пер. нерукотв. Обр.
30	Ч	15	Мч. Мирона
31	П	18	Мч. Флора й Лавра

УСТАВ

19. Неділя 8 по Сошествію і Преображення Господнє: Недільна служба опускається, а береться все Празника. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з 65, Єв. Мат. з. 70. По заамвонній молитві свячення овочів.

26. Неділя 9 по Сош. і Віддання Преображення: Гл. 8, Єв утр. 9. Сл. Б.: Ап. з. 128, Єв. Мат. з. 59

28. Успення Пресвятої Богородиці: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 240, Єв. Лук. з. 54. По Отпусті свячення зілля.

УКАЇНСЬКИЙ СВЯЩЕНИК У СТРАСБУРГУ

В Страсбургу, в Альзації (тепер Франція,) українським католицьким священиком з рамени о. Перрідона, українського пароха у Парижі, є о. Маріян Цурковський.

Отець М. Р. Цурковський, як духовник для католицьких українців в Альзації, може обїздити французьку окупаційну зону в Рейнщині та Швабії і може нести їм духовну потіху і пораду.

Булоб добре, щоб наші родини, котрі мають синів в армії в Німеччині, подали їм в листах адресу о. М. Цурковського аби ці вояки передали цю адресу нещасним людям, заволіченним німцями чи збігцям, щоб вони могли звернутись до о. М. Цурковського за опікою. Найкраще витяти цю адресу і наліпити її в листі до вояка. Може й наші вояки схотять послухати Служби Божої, правленої о. Цурковським, або схотять сповідатись.

Адреса о. Цурковського є:
Mr. l'Abbe Marian R. Curkowsky,
28 rue St. Charles, Strasbourg-Schiltigheim, Bas-Rhin, France.

ЗА ГЕРОЙСТВО В БОЇ

Военним медалем нагородили активного сарджента Михайла Мельниченка з Летбридж, Алта., за велике його геройство в боях за німецьке місто Вайлер.

о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян

— Десять Заповідий Божих —

ОСЬМА ЗАПОВІДЬ БОЖА
III.
Обмова

Господь Бог заказав також говорити зле про нашого ближнього.

Ми дуже часто грішимо, коли говоримо про нашого ближнього. Й то всюда, чи то вдома, чи на дорозі, в гали... Люди так до говорення про других привикли, що навіть й любуються, коли когось обмовляють.

Чому? Це походить від того, що люде або надто горді або заздрісні. Часто ми хочемо представитися краще від других, тому то коли видимо, що наш ближній є успішніший від нас, тоді се нас трохи бурить й стараємося його понизити через обмову.

Коли говоримо зле про нашого ближнього, то буває се часто неправдою або й правдою. Коли се є неправдою тоді гріх є більший, а коли правдою, тоді се буде обмова.

Чи взагалі не можна говорити про другого, коли то, що ми говоримо є правдою? Можна, але лише в слідуючих обставинах:

По перше, коли се зло є загально знане. На примір, чоловік поповнив крадіж. Майже усі люди знають про сю крадіж, ми стрічаємо свого приятеля, й починаємо про сю крадіж говорити. Лише уважаймо, щоби не було там якоїсь ненависти, злого наміру. У тім випадку не кривдимо ми ближнього, бо його зле поведення є загально знане усім і ми нічого нового не видумуємо про нього. Або коли дитина чи хтось з наших підданих зле повівся, то в такім випадку дозволено, а навіть є обовязком сказати родичам чи настоятелям, щоби дітей чи підданих справили. Наконець коли хто хоче рекомендації якоїсь особи, бо хоче ту особу взяти в найми, то в такім випадку можна порадити по правді. Отже лише в таких випадках можна виявити правду про ближнього.

Очернення

Знова очернення є само в собі поважним гріхом. Св апостол Павло зачисляє сей гріх до сих гріхів, що є нам на перешкоді в осягненні царства небесного. Наслідки сього гріха є також страшні. Годі навіть вичистити ті всі злі наслідки цього гріха. Очернення дуже часто розсваріює членів парохії, родини; запалює огонь ненависти в серцях мужів; бурить спокій в громаді; розпалює сварку і пімсту навіть між найгарнійшими людьми. Святе Письмо називає очернення гадюкою. Й дійсно, очернення творить богато лиха.

Очернення буває ріжне: словом, ділом і мовчанням.

Словом: Є люди, що як скоро щось знають, зараз понесуть "на хати." Й то все ніби довірочно. При тім питають ще "а ви не чули, що люди говорять про того а того? Та а та жінка бідує з своїм чоловіком, там вдома немає гаразду, той а той чоловік ходить з другими жінками"... Пльоткарі не мають серця, бо будуть очернювати всіх, не будуть звертати ні на стан ні на гідність того, що вони очернюють. Зробиш добре діло або даш милостиню бідному, то вони все щось знайдуть, щоби очернити. Скажуть, от він чи вона шукають людської слави. Пльоткарі то як ті мухи, що все шукають гною, щоби на нім сісти.

Ділом.—На примір, хтось когось хвалить в твоїй присутности. Пльоткар цього не зносить— він буде головою крутити, навіть на лици можна видіти, що цю похвалу він не зносить. Це все буде ознака перечення.

Мовчанкою. На примір, хтось тебе питає о характер якоїсь особи, що є чесна, правдомовна, справедлива. А ти про цю особу не хочеш свідчити. Ти мовчиш, ані добра ані зла не говориш. Це буде з нашої сторони очерненням, бо через нашу мовчанку хтось може зле подумати про дану особу.

Нераз й таке буває. Ми говоримо зле про когось. Нагло ми перестаємо говорити й кажемо "Я знаю ще богато більше, але я волю мовчати." Таким говоренням ми дуже богато зла можемо наробити.

На цім буду кінчити. Нико-ли не говорім зле про свого ближнього. Коли ми когось скривдили через очернення, то ту кривду маємо направити. Це є обовязок справедливости й на будуче зробім постанову перед Господом Богом уникати цього гріха як найбільше. Колиб так хто тебе або твою рідню очернював, то це тебе болілоби. Не чини другому, що тобі не мило. Дуже часто буває, що ми запалко видимо блуди ближніх, а своїх не видимо. Як пословиця говорить. "Чуже видимо під лісом, а свого не видимо під носом." Зробім постанову, щоби свого ближнього не очернювати або не відкривати його блудів, їх не побільшувати та зле їх не пояснювати. Нині на світі є й вже й так богато зла. Не побільшуймо його ми своїм поступованням! Добре говорім про ближних, кланімо від пльоткарів та очернителів! А тоді будуть люди любити та Бог для нас буде милостивий.

Кінець.

ПРИСЛАНІ КНИЖКИ ДО РЕДАКЦІЇ

Михаїл Сліпець написав по англійськи маленьку брошурку про життя св. Йосафата Кунцевича, котра дуже гарно надається до масового поширення. Ся брошурка має малий формат, сторін 10, ціна 5 центів.

Домініяльний Заряд УКЮ видав книжочку: "ПРАВИЛЬНИК УКРАЇНСЬКОГО ЮНАЦТВА". У ній є списані [illegible] та закони нашої молодечої організації. Сей правильник, що є дуже гарно та вірно виданий, потверджений нашим Преосвященним тож є від тепер правосильним для всеї нашої молоді, відділів та членів УКЮ по цілій Канаді. Правильник є друкований на дуже гарнім папері, має тверду окладинку й вигоди у двох мовах по українськи й англійськи. Друкарня Голосу Спасителя в Йорктоні так зграбно видала сей Правильник, що справді з великою приємністю береться його в руки. Домініяльному Зарядові УКЮ належиться також признання за видання так уже давно очікуваної та побажаної книжочки. Ціна книжочки неподана.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олешук

(35)

Щойно тепер повів Олекса кругом очима. Саля набита виглядала як муравлиско. У дверях товпилися люди до виходу. Хвилинку переждали і як прорідилася саля, змішалися з іншими, зійшли на вулицю і пустились бульваром на кватиру. Перед, і за ними ішли гуртами місцеві громадяни і військові, головно обговорюючи враження нинішнього вечора. Звільнили кроку, пропускаючи інших наперед. Бульваром котилася филя народу. Крізь листя дерев продиралося електричне світло і стелилося по алеї фантазійним коверцем.

Олекса мовчав, хоч Івась кілька разів пробував навязати розмову. Ген, на переді затягнули наші жовніри пісоньку. Підійшли до одної лавочки.

— Сядьмо собі ось тут Івасю. Ще пора до дому.

— Може втомились, пане четар.

—Трошечки.

Посідали на лавці, що була майже укрита в стіні живоплоту, поміж двома каштанами. Напроти них бовванів у тіни дерев величавий будинок комерційної школи, а від дороги, у партеровому домі, миготіло в сутеринах слабоньке світло. Улиця пустіла, місто сповите сном відпочивало. До їх уший дійшли рівномірні кроки. Світло на вулиці погасло.

Нічна стежа— промовив Олекса— чувають...

Ходімо, пане четар.

Переждемо аж перейдуть. Нащо мають нас чіпати.

Кроки ставали виразніші, зближалися. Втім замітив Олекса, що світло в сутеринах погасло. Попри них перейшла рівним кроком, до такту стежа, і пішла дальше.

—Не замітили нас— шепнув Івась.

—Чи одного вони не достережуть. От, хотяйби, що діється в цьому домі в сутеринах. Бачиш цей дім, нахиляючись, показав йому пальцем.

—А що там може бути?

—Пст! — хватив його Олекса за руку. — Бачиш?

—Ні.

—Знова світло. Он тут низько над тротуаром.

—Це хіба світло?

—Так. Не спускай його з ока. Я підкрадуся під віконце. Будь готов, як тебе закличу. Легко рушився, щоби встати, коли знова почув кроки. Нащурив вуха і впялив зір в цю сторону, намагаючись достерегти, хто це може бути. Завважив, що були це кроки поединчі, одного чоловіка, хід дуже непевний, боязкий.

—Хто це?— спитав тихцем Івась.— Чи може який злодій?

Олекса дав знак рукою, щоби мовчав. По хвилині зарисувалася стать цього чоловіка. Підсувався на пальцях, якби підкрадався, час до часу приставав, відкашлював, оглядався і йшов дальше.

Це підозр...

Пст, стиснув Івася за ногу четар, не відвертаючи очий.

Чоловік наблизився до цього дому, приступив до слабо освітленого віконця, нахилився і легонько застукав в певних перервах пять разів. З нутра відповів йому стукіт, похожий на бренькіт баняка. Після цього підійшов цей до дверий.

Чув?

Івась потакнув головою. Відтак відчинилися двері, чоловік ще раз оглянувшись, всунувся до середини і двері опять замкнулись.

Оба глибоко віддихнули.

Бачиш, що тут діється? А наші стежі ходять по вулицях і нічо не бачуть.

Це ватага якихсь злодіїв, без надуми відповів Івась.

—Злодії нашої волі! півголосом сказав Олекса.

Як це розуміти?

—Побачиш пізнійше.

По якімсь часі знова озвалися кроки.

Ще йдуть. Збираються на чорну раду.

Цим разом було їх вже аж трьох. Ішли мовчки повільною ходою.

Оба слідили їх з запертим віддихом.

Можеби так нечайно випасти і їх прихопити, замітив Івась.

Даремний труд.

Чому?

Олекса закрив йому руками уста. Саме в цю хвилю один з цих трьох відлучився і підійшов до віконця. Застукав пять разів. І знова бренькіт з нутра. Відчинились двері й усі три ввійшли до середини. Вмить погасло в віконці світло.

Вже радять.— сказав Олекса і поглянув на годинник. Було пять хвиль по дванадцятій.

Щож будемо робити? спитав Івась.

Чекатимемо до години другої.

Чого?

О другій вони виходять.

Пан четар вже тут були?

Два рази.

І було так само, як сьогодня?

Так самісінько.

Івась хвилинку задумався, а потім спитав.

Чи пан четар задумали їх злапати?

Може...

А що це за дім?

Побачиш сам.

З далеко почулись різкі кроки.

Іде стежа Івасю. Встань, і тихцем підемо напроти. Але мусимо іти обережно, бо нас можуть слідити.

Піднеслися і хильцем подалися горі вулицею. Пробирались так тихо, що дразнив їх скрипіт піску під ногами. Коли вже відійшли кількадесять кроків, почали на пальцях бігти, щоб лиш як найдальше зустрінутись зі стежею. Тревало це може чверть години, коли добігли і зрівнялись. Олекса прискочив до провідника і перекинувся з ним кількома словами. Вирішено на борзі підсунутись під дім і засіститися.

Але як це зробити? загадав провідник— чи пан четар мають який плян?

В тому й ціла річ. Це найголовнійша вулиця і не легко на ній скритися, а ще тяжче буде нам під цей дім підсунутися. Невиключене що і вони пильно сторожать. Можливе також, що зачули наш хід і розійшлися.

— Щож в такому разі будемо робити?

Олекса задумався. Сотні плянів приходили йому до голови.

—Спробую. Чотирьох піде вулицею, ніби повертаюча з обходу стежа. Лякатися її ці чорні круки не будуть, а навіть її вичікують, щоб опісля безпечно могли розходитись. В першій бічній вулиці мають здержатися і ждати на знак. А ми, решта, мусимо підкрадатись одинцем.

Аж під сам дім?

Трьох скриється на яких сто кроків під домом. А ми чотири примістимося напроти дому коло лавки.

Слухаємо, пане четар! — шепнуло кілька голосів.

По кількох хвилях чотирьох відлучилося і пішли повним ходом вулицею, а решта розбрилась, підсуваючись крадьком наперед. Вкінці сталося все так, як впляновано. Олекса з провідником примістився на лавці, Івась і один жовнір скрились за дерева біля лавки. Сиділи, притаївши духа, надслухуючи, ловили кожний шелест і стук.

Нараз у віконці заблимало світло. А зараз за тим відчинились двері і вийшов один, розглянувся і пішов.

—Це з тих?— шепнув на ухо четареві, провідник.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА-

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Individuals and the State

It seems that in society (country, nation, people living together) man as an individual has no more [illegible] life. This marvellous being, composed of a body resulting from many and well-perfected organs, as well as of an immaterial soul endowed with a penetrating mind and a free will, has become a fraction of a unit, a part of a whole.

We know that the part is for the whole, for it belongs to the latter. In society, man has become an *atom* which has necessarily lost its proper entity or meaning. According to philosophers like Durkeim and the Positivist School, man has no freedom, nor rights! Man cannot act as he pleases. He must accept social facts, i.e., the ways of thinking, speaking and doing which are common to all.

If man were not to act like the [illegible] of the other persons with whom he is obliged to live, he would be ridiculed, criticized, censored, [illegible] arrested and perhaps executed.

[illegible] totalitarianism (i.e., system [illegible] of the State is all and the individuals nothing) — (whether it is [illegible] or communist), which does not give "a hoot" about the sacred rights of man, seems to be the best social system!!! More[illegible] why grant to individuals rights which cause cruel strife and make victims of the weak? So think many.

To those who, having lost the true notion of human nature and think thus, we Catholics firmly say: the individuals in society *keep* their rights and these *cannot* be taken away from them! However, since everyone has sacred natural rights, one and all must respect the rights of all the others. This respect should even be forced upon some by public authority.

I. Men in society keep their rights

A right, considered from the [illegible] of him who possesses it, is a moral faculty or power to do such actions or make use of such an object or thing. It is a moral power to do or to have what is necessary to [illegible] one's own end or goal.

On this our earth, all human beings have rights. By themselves they can strive to reach their goal, i.e., the Supreme Good (i.e., God).

All the other beings (non-human) are directed towards this supreme goal of all by man who makes use of them.

Moreover, every man, having an immortal soul destined to see God throughout eternity, must tend towards this goal by *free* actions. After having made man according to His own image, the Creator wanted to be the sublime object of this priviledged creature and to satisfy during eternity the great wants of this creature's (man's) faculties. In order that man may reach this, God gave him a powerful mind and a free will.

Thus, God made man a master responsible for his deeds. God put at man's disposal all the other beings also. Making free use of these, man directs them towards his own proper end, i.e., God!

Since *right* is a power to take such a means to direct one's self towards one's own goal, it is clear that only humans have rights, only beings with a mind and a free will can direct themselves towards their own end by choosing their own means. It is no less clear that everyman, in any society, has rights, because, wherever man may be, he must try to reach for his supreme goal by taking *freely* the necessary means.

But that's not all! Society itself is a means imposed on man by the Creator as a way to attain man's goal. Man, taken individually, is small and weak. Can he, *all alone*, find the means towards his goal? Can *he, all* alone, use his right of domination over natural elements and beasts? Can he, *all alone*, conveniently develop his intelligence and tame his passions? Can he, *by himself*, defend his right to diverse freedoms, against other men? Can man, *by himself*, make use of his right to possess at least a minimum of earthly wealth and riches?— By himself man can hardly live. However, united with others (society) and joining his strength with that of others, man becomes much stronger than the elements of nature and has a guarantee as to his prerogatives over other creatures!

Man therefore needs society if he is to enjoy his own rights [illegible], have the means towards his own goal. Man above all needs a supernatural society (Church) putting at his disposal divine means, (grace and sacraments, which are the only good ones if man is to attain the possession of God throughout eternity. Man needs civil society in order to have the means of a peaceful and honorable life. To live peacefully and honorably is also a means to attain eternal bliss.

Consequently a society which takes away from the individuals their rights, above all their rights to morals and freedom of conscience, is bad and something illogical. Being a means of safeguarding the rights of men, a society like that takes them away from individuals. That is why we despise every form of totalitarianism, be it Red, Black or Brown!

II. Men in society also have duties—

As we said, men in society have rights which cannot be taken away from them. However, wherever there are rights, there are also obligations and duties. A man and wife, for instance retain their respective rights after marriage, but they also have towards each other certain duties. The members of a [illegible] company do not thereby lose their right to live as men, but they have special obligations towards one another as members of the same concern. The citizens of a town, province or country, did not abdicate their right to found a family and live according to the exactions of human dignity, but they have towards one another certain duties as citizens of the same country, province or town.

Truly, the right of one imposes upon all the others the duty to respect that individual's right. In sound philosophy, it is said that rights and duties are mutual and correlative (i.e., respond to each other). Thus, in society, all must respect in one of the others *that to* which they themselves have a sacred right. For instance, even the richest and most powerful employer must respect the right to life, the right to health and all the other human rights possessed by the poorest of his workers.

Why?— Because the humblest and the poorest worker has the *same* human rights as the richest capitalist!

Moreover life in society (in common) is like a contract. Because man accepts society's advantages and conveniences, he must also do his share in the efforts of all towards the well-being of all!

III. These duties should be imposed

By making use of their natural rights to exercise their faculties and enjoy all that is at the disposal of mankind, men acquire wealth and advantages. If these (wealth etc...) were honestly aquired they are also rights, but in another meaning: objective rights or objects of men's right to possess them! There is then established between these advantages and those who possess them, such a link that the possessors may claim those advantages for themselves. However the possessions or personal advantages of one man may hinder those of another. For instance if Mr. So-and So has a house, it may well be against the wants of another. It often happens that two or more persons pretend to have a right to one and the same thing or object at one and the same time. If a competent authority were not to intervene in such conflicts, real owners would be deprived of their legitimate right.

More than that! Considering the egotism (too much greed or love for one's self) of our human nature hurt by original sin, men are inclined NOT to respect the rights of others: they often violate or hurt the most sacred rights of their neighbors. Already at the morn of times did brother Cain destroy Abel's right to live. If civil authority were not to intervene in order to punish such crimes and repress them by the strictest means, the rights of every citizen would be in danger. That is why sometimes, civil authority must deprive (take away from) certain criminals of certain rights, i.e., of freedom by putting them behind prison-walls, or even take life for life by using a scaffold, an electric chair, a gas-chamber, etc... By doing this, civil authority sacrifices the right of *an individual* on the altar of the rights of ALL the members of society. This is logical and legitimate because the well-being of many is superior to the well-being of one only. St. Thomas Aquinas says: "It is bad to kill a man faithful to his dignity, it might at times be good to put to death a sinner as if he were a beast; we can say with Aristoteles that a bad man is worse than a wild beast, for he does more wrong!"

Generally speaking, civil authority usually does its duty towards those who kill or try to kill others, or those who steal. However, for some unconceivable reason, it lets the worst injustices be committed in [illegible] in contracts or deals of societies or companies, in contracts of purchase and sale and above all in labour-contracts.

It is not necessary to have recourse to a totalitarian (State is ALL) form of government in order to do away with these injustices. To get rid of these it is not necessary to take away from ALL their natural rights as it is being done today in Soviet Russia and was in Nazi Germany. It is just sufficient to make wise LAWS and apply them strictly to ALL, rich and poor alike.

In Russia, the Communists were right in wanting to destroy the injustices of the rich, but they went to the other extreme when they took away from ALL individuals the natural rights which belong to them and gave them to a few who form the government which suffers no opposition and sacrifices individuals on the altar of a new go, i.e., the State. Their slogan as well as that of Naziland, is: "ALL for the State"!

We courageously protest and say how about the individual? Nature wants individuals to be considered not like flies or human guinea-pigs but as human beings!

Fr. Nick

КУЛЬТУРНА ПРАЦЯ МОЛОДІ В ОКОЛИЦІ АЙТУНА, САСК.

Устали саскачеванські заверухи, стопились холодні леди, пробудилась наша прера до нового життя, тай українська католицька молодь довкола Айтуни розрухалась і взялась енергійно до культурної, освітної праці. В протягу місяця квітня пильно вчились, сходились деколи на проби, і в маю, місяці Цариці небес, відбули ряд контестів промов, приготовляючись тим на солідних провідників нашої долі в Канаді.

Перший контест бесідничий був в Гудів, злучений з концертом "День Матері." Тому, що концерт був довший, як пляновано і був дуже гарний, та зробив миле враження, не могли всі промовці виступати зі своїми відчитами, бо вже була пізна пора і фармарі спішились домів до своєї вечірньої праці. Ця обставина переконала провідників контестів, що ліпше їх давати вечером, а не по відправі Служби Божої. Всеж таки 4 молоденькі промовці виступили зі своїми промовами: Александер Яцишин, голова УКЮ на Гудів і учитель в Стрий-школі; дуже переконуючо представив Миколу Лисенка, як батька української музики. Д. Денисюк говорив про батька українського письменства, Марія Музика, вправна бесідниця з многих контестів в цій околиці та на Саскатунських зїздах, зі запалом розповідала про батька української повісти, Григорія Квітки, а Оля Олійник, нова і також надійна бесідниця, ясним і милим голосом говорила про Пробудителя Галицької України, Маркіяна Шашкевича. Виступив з відчитом і Василь Денисюк, що гарно вивязувався зі свого завдання. Сподіємось, що з нього буде гарний бесідник. Інших 10 молодих бесідників мали говорити про інших найбільших українських поетів, та з браку часу, мусіли їх відложити.

Другий з черги контест бесід був вже вечером в неділю 20. мая в школі Гардрок, Саск. Сі люди звичайно належать до церкви на Габерд, але з причини великої віддалі і невигідних доріг, отці з Айтуни часом дають їм в школі відправи. Після одної відправи в березні священик зібрав тутешну молодь, пояснив важність таких українських промовчих контестів, заохотив молодь і роздав їм приготовані матеріяли про Маркіяна Шашкевича. Вправді ті відчити треба було ще пізнише відбирати, та давати деяким іншим, бо не всі хлопці чи дівчата, що до школи вже не ходять, годні ще навчитися самі по українськи читати. За те цей контест випав несподівано гарно і зробив таке враження, що всі присутні говорили, що такого ще ніколи не бачили ані не чули.

Суддями були тутешні учительки, Березюк і Паньковська, а також п. Іван Середа, запрошений до цеї цілі з Айтуни. Виступило 8 бесідників. Леона Петровська говорила на тему "Хто був Маркіян Шашкевич." Роза Манович про Роковини о. Маркіяна; Володимир Кенц про Пробудителя Галицької України; Анна Луц, про творчість о. Маркіяна; Володимир Боднар, про Життя о. Маркіяна; Вероніка Мусій про поезії о. Маркіяна, Йосиф Мільо говорив на тему "Маркіян, творець нової доби в нашій історії" а остання молоденька і многонадійна бесідниця, Надія Мусій з великою енергією, та зворушенням представила характер о. Маркіяна. Було ще кілька деклямацій—поезій о. Маркіяна, з котрих найгарнійше деклямувала Оля Кенц. Підчас деклямацій судді мали свої обрахунки точок, а потім п. Середа оголосив вислід. Першу нагороду признали, як це вже всі наперід бачили, Надії Мусій, котру "збітувати" булоби тяжко не лиш в цім окрузі, але може й в Саскатуні, чи деінде. Другу нагороду дали одному з хлопців, Йосифові Мільо, а трету Вероніці Мусій. Були ще й інші промовці, що на пробі дуже гарно говорили свої промови на тему Маркіянову, та не явилися на контест, певно тому, що всі вони перший раз виступали на сцену, контесту ще нігде не бачили, тай не мали відваги іти до такого "бою."

Як звичайно у страха все великі очі, але тепер вони вже кажуть, "Е, то не святі горшки ліплять" тай обіцяють на слідуючих контестах виступати зі своїми справді гарними відчитами про великого о. Маркіяна, про якого у нас не тільки звичайний народ дуже мало знає, але якого не доцінюють навіть ті, що повинніби цей інших навчити.

Третий контест був 27-го травня в Айтуні, Саск. Вже на маївці велику церкву Сер-

ця Христового в Айтуні, з тої нагоди свої і гості виповнили по береги наче підчас відпусту. По майвці коло 9 год. вечером простора галя була вже набита цікавими, що нетерпеливо цілі тижні очікували того контесту, першого в Айтуні. До контесту виступило тут аж три групи і тут предсідниця цих контестів, Марія Музика, знана читачам українських газет зі своєї чистої ідейної діяльности в організації нашої молоді, виявила тут весь свій сприт, та орієнтаційність, притомність ума, як також бесідничий талан. Це чи не одинока українська дівчина в нас, що так безкорисно, часто докладаючи ще свій кошт, з чистої ідеї, любови до народу, головно молоді, так покірно й витревало трудиться в нашій молодечій організації, для її поширення, та ідейного вироблення.

Легко то працювати між молоддю, що є дисциплінована й вироблена в організації, що є свідома та уважає на самопошану. Та хто тільки спробував працювати між українською молоддю, той знає, що це є те саме, що верде каміння глодати, що остре терня жувати. Не штука то завязати клюб молоді а потім тільки бавитись на зборах, та гучні танці устроювати (не самі між собою, а з чужими вірами і мовами) і писати звіти до газет, що такий то, а такий відділ молоді є дуже "славний" тай дуже "славний" і патріотичну роботу робить, де в дійсности ніякої культурної роботи нема, де молодь каже, що концерт Шевченка як не буде по англійськи, то ми на нього не підем. І для такого відділу ще сдинкі похвали з самої централі йдуть.

Маючи на увазі ці мізерні наші обставини тимбільше великою стає організаторка цих контестів українських і на найважніші українські теми панна Марія Музика, що до цих контестів дала ініціятиву, до них заохочувала гнучких і митких, слабшим особисто помагала, а вкінці цими контестами, особисто провадила. Пишемо це не на розбудження заздрости в інших передових осіб, але ставимо її за взір до наслідування в такій ідейній а дуже необхідній праці для українсько-католицького народу в Канаді.

Коли відчинилась сцена появилась на ній предсідниця Марія Музика, привитана гучними оплесками, пояснила ціль і хосен цього контесту, як треба на нім поводитися і цінних промов вислухати а потім викликала на сцену свій парлямент, зложений аж з 14 бесідників, котрі заняли свої місця півколом за нею. Всіх бесідників вона представила зокрема, та оголосила їх теми. (Далі буде).

PAUL BOZYK — Editor,
78 Disraeli St., Winnipeg

DON'T FENCE ME IN

"Don't Fence Me In" is not only a popular song but it is also a slogan for many of our young teen-age girls. Oh, Yes! They don't like to be told, about the way they dress, the company they keep, their behaviour and all bitterly oppose of being "fenced in" by anyone. By golly, this is beginning to sound like a lecture. But do we ever stop to think how fortunate we are having all the necessities of life, let alone luxuries. So many young girls have married men without giving it a serious thought. They have probably known the man for a couple of months and off they go to get married without knowing her future husband's background. Their faith would protect them by requiring certain facts before the marriage takes place, so that there will be no doubt or as little doubt as possible, about the men they marry. No they are all too busy getting married. Worrying about the gown or something less important and do not bother to know more about their "MAN." Off they go with a comparative stranger, to be married outside of the Catholic Church.

Here is a fine example of what happened to a girl in a fair sized town. We will call this girl Mary. At one of the town halls a smart looking young saxaphone player was a leader of dance band with whom our Mary suddenly became infatuated with. Mary was the daughter of a rather well to do family, and not only had what she wanted but even what she thought she wanted—mostly having her own way in most things. Brought up in a Catholic home she had until this moment been considered to be a practical Catholic girl. Yet she threw it all up for the leader of the dance band.

After about eight weeks of stolen meetings with this young man, and the old "line" he gave her about how wealthy, and well off he was, she ran away with this swing-band leader and was married outside the Church. After this exciting (?) moment she phoned her mother and told her about it, who insisted that she return home immediately. This she did not do for several months. Her husband wouldn't work because he now had a rich wife, and what funds she had with her were finally used up.

Then one day, an unkempt woman, acompanied by two children came to Mary's door and told her that she was Mary's husband's wife. After a great deal of discussion the woman produced documents to prove her case.

Where Mary is now I do not know. But one thing is sure that she fully realizes how foolish she was when she wouldn't listen to her mother's advice.

Remember girls, if there is any advice you need go to your mother and you would avoid years of heart ache and sorrow.

ANOTHER CROSBY HIT

In the near future we will witness at our local theatres another Bing Crosby hit under the name of "Bells of St. Mary." This is the first film where the story is first and foremost about nuns. The only producer who has done justice to the Sisterhood is Leo McCary.

The story is about a typical Catholic school having financial troubles. Fr. O'Malley (Bing Crosby) the new pastor of the Church strives to help out the sisters. Of course all does not go well between Sister Benedict (magnificently played by Ingrid Bergman) as both have a different outlook on the matter, but their joint efforts not only solve the problems of the school but also the personal and domestic problems which confront the children attending St. Mary's.

It is Producer Director Leo McCarey's belief that Catholics would not appreciate it, and non-Catholic would not take to it. So in a spirit of good humor which never strays into flippancy, the Sisters are shown as so many of us know them. They are happy, devoted and entirely human.

The story presents, for anyone willing to accept them, warm and mostly humorous examples for the power of prayer, the importance of parental example, the distinction between humility and weakness, the force of truthfulness, the basis of a true religious vocation, the happy grace of faith and other spiritual verities.

Father J. Devlin, West Coast secretary of the Legion of Decency, acted as technical adviser on the film throughout.

U.C.Y.L. ANNOUNCEMENT

On Sunday, August 26th, the Ukrainian Catholic Youth League invites all the Ukrainian boys and girls to join them on a trip to Winnipeg Beach. A grand program is in store and those attending are guaranteed a grand time. The train will leave the C.P.R. station Sunday at 10.00 a.m. For further particulars write or call: Mr. John Kozoriz, 180 Montrose Ave., Winnipeg, Man.

IT'S BACK TO SCHOOL

It won't be long now before we will all be going back to school. But are we going to go to any ordinary school? Is the school we intend to go to an institution that will give us something more than an education? Education without religion starves the intellect, heart and esthetic faculties. In religion, education cannot be neutral: it is either for or against God. In every province in Canada there is a Catholic school that will give you the proper training which will make you a good Christian citizen of Canada. In many of the large cities, for example, Edmonton, Saskatoon, Winnipeg, Toronto, there are Ukrainian Catholic Institutes and schools that will give you the proper guidance in both education and religion. In these institutions we also learn our mother tongue, Ukrainian history, music, Ukrainian traditions, and everything that every young Canadian, of Ukrainian parentage, should know. In Yorkton, we have a wonderful institute of learning namely, St. Joseph's College under the direction of the Christian Brothers. This College has taught such well known priests as Fathers Pereyma, Pulak, Shumay, Kalasky, Syrnyk, Kryworuchka and Lotosky. Also teachers and professional men as Messrs P. Worobec, Inspector of schools, B. Korchinsky, teacher; C. Hrycak, Inspector of Agriculture, M. Pits at Cornell University, and many others. At Roblin, Man. we have a Redemptorist Fathers high school for boys.

Tomorow we will need strong dependable leaders. Will you be prepared to take up your post as a sound Catholic leader among the other people of Canada? Good. Then go and see your parish priest and tell him that you want to go to a Catholic School or Institute and he will gladly give you any information you desire.

CANNED MUSHROOMS

Wash and trim the mushrooms. If small can whole if large they may be cut into sections. Blanch for 5 minutes. Remove and cold dip very quickly. Pack them into jars, add boiling water to cover add 1 teaspoon salt to a quart jar. Half seal and sterilize 90 minutes. When using them proceed as with freshly picked mushrooms.

RHUBARB AND STRAW BERRY JAM

4 lbs rhubarb, 2 lbs strawberries 4 lbs sugar. Method: Jam will look much prettier if you use red rhubarb. Wash the rhubarb and cut into ½ inch lengths. Wash and pick over berries, if they are large, cut them in halves also. Sprinkle the sugar over the fruits and allow to stand until juice begins to run. Set on fire, bring to a boiling point then cook rapidly until the jam is thick and clear. Stir frequently, so that it won't settle and burn, then turn into hot sterilied jars and seal immediately.

LAUGH AND GROW FAT

Said the agitated husband to his wife, as they started to the hospital: — "Darling, are you sure you want to go through with this?"

There are two reasons why some people don't mind their own business. One is that they haven't any mind, the other that they haven't any business.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. What is meant by St. Andrew's Cross?

A. It is a cross, formed after the letter X. It is so called because it is comonly believed that St. Andrew, one of the Apostles, was put to death on a cross of this type.

Q. Will you please tell me the names of the different pieces that makes up the vestment the priest wears when he goes to say Mass?

A. The first piece the priest places over his cassock (black robe) is a large square of linen called "naplechnyk": this he puts over his shoulders tucking it in around the collar. Next he puts on a long white tunic, this is called a "stihar." Two cuffs called "narakvytsi," serve to gather up the sleeves of the stihar around the wrists. The "epitrahil," is in one piece with an opening for the head and hangs almost to the feet. This is adorned with seven crosses, a symbol of the priestly authority and used in the performance of the priestly ministry. A belt or a "poyas" keeps the stihar in place. The chief vestment is the "phelon." It is a large garment, falling in graceful folds to the ground in the rear, and cut away at the front. These vestments may be white, red, blue, black, or of one of the other liturgical colors.

Q. What is the Mass?

A. The Mass is the sacrifice of the New Law in which Christ, through the ministry of the priest, offers Himself to God in an unbloody manner under the appearance of bread and wine.

Pastor: Good morning, Junior. I heard the Lord has sent you two little twin sisters.

Junior: "Yes sir, and He's the only one who knows where the money's coming from, too. Daddy said so."

"Dere Sir: Please send me my money back. I took six cans of your corn syrup and my feet is a bit better than they waz."

Millie, a micrometer manipulator, went to one of the plant workers' ball game. She didn't like the umpire's decisions. Finally her indignation broke out in a screech: "Ya big bum, he was safe by a thousandth of an inch!"

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

З несподіванки для О. Юрика, Сидней, Н.С., прислав Ів. Савчук $5.25.

Пані С. Василевич, Оттава, Онт., $1.00.

Збірка п. П. Пука, Оттава, Онт., на несподіванці для Николая Балика в Смит Фалс, Онт., $5.50.

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку. Хто буде слідуючий?

MUTT AND JEFF — *CERTAINLY! I MIGHT AS WELL HELP THE ASH CAN BUSINESS OUT* — *By* BUD FISHER

ВОЛОДИМИР ТАТАРИН, ... літ 23, Олд Інґленд, Ман., зістав ранений в Німеччині. За морем від 1943.

ІВАН КОСТІВ рядовик, літ 23, Мавнтен Ровд, Ман., зістав ранений в Німеччині. За морем від 1942.

ВОЛОДИМИР Й. СОПУХ, летунський старшина, літ 23, Винипеґ, Ман., зістав забитий підчас випадку в Канаді. При летунах був від 1941.

В. ІВАНКІВ, летунський старшина, Винипеґ, що був від 1943 в німецькому полоні, тепер дістався щасливо до Англії.

В. ГЛИНКА, стрілець, Винипеґ, Ман., зістав ранений в Голяндії, 20 квітня, 1945. За морем від 1944.

З ОТТАВИ
Оттавський Хор в Смит Фалс, Онт.

Хор з Оттави, під дериґентурою п. Івана Максимчука, співав Службу Божу у Смит Фалс, у неділю, 15-го липня. Богослуження відправив о. І. ...сюк, ЧСВВ., котрий тимчасово заннмав місце пароха в Оттаві.

По відправі брати Корси приняли всіх в своїм гостинниці, Росел готелю. Підчас приняття уложено плани на будову укр. кат. церкви в Смит Фалс. п. Теодор Сеньків закликав до збірки на укр. ... з чого призначено $6.00 на Будучність Нації. Щира подяка панові Сеньків та жертводавцям.

* * *

о. Б. Дрібненький, ЧСВВ.— новий парох Оттави

На місце отця Й..., котрий виїхав до Монтреал, іменований о. Б. Дрібненький, ЧСВВ., на пароха Оттави.

О. Дрібненький уроджений в Монтана, Америці 9 лютого, 1917. Висвячений на священика в Шікаго, 8 березня 1942. Перед новим назначенням був парохом в Веґревил, Алта.

В неділю 29 липня парохіяни Оттави витали нового пароха приняттям в парохіяльній салі.

* * *

Вінчання

Панна Анна Рибак, дочка подружжя Петра і Марти Рибак, Оттави, вінчалась з п. П. І. С...редою з Модель Фарм, Саск., в суботу 28 липня в церкві св. Йоана Хрестителя. Акт вінчання довершили отці Лесюк і Дрібненький. Дружбою був П. С. Брений а дружкою панна Маня Суків з Вашинґтон.

ТОРОНТО, ОНТ.
Вшанували свойого пароха в день Імянин

"Заграйте дзвони в Петра святині. Хай звук їх вчує земля ціла..." Отсі слова св. Католицька Церква співає в день празника св. Петра і майже кожна родина й парохія складає желання свойому членові, Петрові. Тут, у Торонто посеред міста є парохія МБНП., 276 Бетирст, де парохом є Впр. о. кан. П. Каменецький. Коли поглянути, чи почути, і поговорити з тим тихим працівником у Христовій виноградниці, то мимоволі насувається думка, коли б то була найкраща нагода зложити подяку за ревну працю. І саме свято св. Петра було великою нагодою до висказання почувань супроти отця пароха.

Вечером, коли рухлива молодь і трудолюбове сестрицтво все приготовили, п. Н. Паращук, почесний предсідатель парохії, увійшов до салі з отцем канонїком і їх братом п. Іваном Каменецьким, котрий приїхав на відпустку зі Зл. Держав, то присутні привитали свойого улюбленого пароха многоліттєвіем. Впр. о. кан. провели молитву а п. Н. Паращук пояснив значіння цього вечірка.

Коли непомиляюся, то скажу від себе, що вечеря була зладжена по старо-крайовому і коли ми вечеряли то думка літала на широкі лани Подля, де вітер колише пшеницю, де журчить бистриця, де явір у підніжу Карпат, співали пісню "свято велике і празник нині."

Говорили і зложили свої желання, брат. Іван Каменецький, Василь Шашкевич, це є многонадійний молодець і має замилування до ораторства, а нам українцям аж дуже потрібно добрих бесідників. Дальше говорив п. В. Ситник, п-і А Тимкалюк, п. А. Бак, предсідатель парохи, погратулював молодь за таку чисельну участь і в гарнім принятті до Впр. о. кан. Петра, передав претарну валізку. На припоручення почесного предсідателя парохії п. К. Чорномаз перевів збірку на пресу. Місцевий дякоучитель п. Г. Рудий зложив свої желання і по свойому звичаю провів "Многая Літа." п. І. Витрикуш говорив про значіння священика. Тому, що отець вечером відізлили до Манітоби на похорон свойого шваґра, то сердечно дякували всім присутним і сказали такі слова: "Тут нині кожний молодий представляє десять старих." Дальше оставили потішаючу запоруку: "Не бійтеся, я є з Вами." Зійшлись, віддали честь, бо повинність приказала.

Зі збірки призначено $10.00 на БНації.

Мнемоніка

ГЕМИЛТОН, ОНТ.
Імянини о. Пароха

Добрий і будуючий се звичай, коли діти принайменше раз в рік і в особливший спосіб виражають свойому батькові чи матері чувства любови пошани й послуху в день їх покровителя — се є в день іменин батька чи матері, вручаючи їм відповідно до обставин даруночок. Се зовсім природно. А ще більш будуючим є, коли духовні діти обходять, як ми се називаємо, іменини свого духовного вітця, бо в сьому випадкові всі діти, молодь і старші беруть участь в сьому торжественному дни як одна духовна громада. І наші парохіяне йдуть тим слідом, бо в суботу 14. липня справили свойому духовному отцеві приняття з нагоди його іменин бо ж наш о. парох носить імя свого покровителя св. Апостола Петра. На се приняття прийшло дуже поважне число парохіян, не зважаючи на се, що цілий день не переставав не тільки падати дощ, але лляти. По молитві яку провів о. парох, п. О. Бучинський привитав о. пароха словами, в яких сказав до присутних, що всеч. о. Петро Серветник за так короткий час вже дав доказ, що дбає не тільки про релігійне виховання повіреної йому церковної громади, але й поза церквою бере активну участь в народній роботі, посвячуючи на се свої вільні хвилі. п. Дмитро Лащук—місто-предсідник парох. комітету, зазначив, що за так короткий час, бо всего 19. місяців душпастирської праці, всеч. о. Петра— наша парохія поступила дуже значно вперед так духовно як і матеріяльно. Складаючи желання з нагоди іменин о. пароха і дякуючи родичам— панству Серветникам, що віддали свого сина на службу Богові й народові, присутні відспівали "Многая Літа" після чого п. Гр. Олійничук в імені присутних і тих (але чесних парохіян) що не могли прибути на се приняття вручив о. пароxові практичний дарунок, бо в куверті. З рамени відділу БУК-а промовив п. А. Рибіцький - предсідник БУК-а і пожелав о. пароxові здоровля та енерґії, щоби повірену йому громаду повів до ще вищого ступеня так в духовному як і в народньому життю. Пані А. Деник— предсідниця Жін. Тов. ім. кн. Ольги складаючи желання о. пароxові, зазначила, що о. парох все відносився до членкинь їх товариства, як дійсний духовний батько до своїх духовних дітей. Іменем церковних братчиків зложив желання п. В. Поплавський, а п. Йосиф Стасюк предсідник місц. відділу Запомог. Братства св. о. Николая зазначив, що теперішний наш о. парох кожної хвилі був все готовий зробити прислугу своїм парохіянам тим, що виконували свої обовязки приписані Церквою, бо се його духовні діти. П. Л. Тракало вручаючи дарунок від УКЮ, сказав, що се завдяки старань о. пароха молодь наша в Гемилтоні зорґанізовалася та веде свою працю відповідно до своїх сил. І діти з клюбу "Дітей Марії" не забули за свого духовного Отця. як сказала Єлисавета Сливка, хоч золота в дарі не можуть дати та вручаючи малий дарунок однак будуть молитися до їх Покровительки - Преч. Діви Марії та її просити, щоби їх духовний отець був довго між ними, бо вони свого духовного отця більше потребують як старші. П. Коман у своїй промові зазначив, що знає всеч. о. Петра ще з Вінніпеґу як доброго працівника на церковній та народній ниві. При тім бесідник зазначив, що коли громада чи то церковна чи світська, шанує свого провідника, тим самим шанує й себе. (Панство Коман задумують осістися в Гемилтоні).

З черги промовив й о. парох; дякуючи за дарунки та приняття, яке влаштовано в його честь, сказав, що чим більше парохіяне підносить авторітет свого духовного провідника, тимбільше пошани й поваги зазнають зі сторони других народностей, серед яких ми живемо.

Пані Серветник— мати о. пароха, подякувала присутним за се, що мала приємність вже другий раз бути присутною на приняттю, яке парохіяне справили в честь її синасвященика, а сестра о. пароха пані Анна Гарисюк подякувала за всім за молитви, які вірні парохії засилали до Всевишнього в часі її дуже поважної хороби та дво-разової операції на ту саму хоробу, віруючи, що як вона находиться між присутними то тільки завдяки молитвам гамилтонських парохіян.

Перед закінченням приняття п. О. Бучинський, за згодою о. пароха, звернувся до присутних із закликом зложити свої жертви для наших страдальців — що опинилися поза межами рідного краю, як також і на часопис БНації. Збірка, якою занялися пані Деник та промовець, принесла $43.20. З того на БНації призначено $5.00, а $38.00 вручив особисто о. парох до Епископської Канцелярії, будучи при нагоді у Вінніпеґу, щоби звідтам вислано їх нашим братам скитальцям.

Зложили по $3.00: о. Парох. По 2.00: панство Коман і п. А. Рибіцький. По 1.25: П. Гасай. По 1.00: пп. Серветник, Тракало, П. Стасюк, К. Моцок, Г. Гуменюк, Гафійчук, Крочак, Романовський, Л. Грицай, Палійчук, Шведюк, Левчук, Демчук, Петровний, Ф. Сабо, Біловус, Книш, В. Раховський, Петрович, пані Клевчук і Гасай. По 75ц.: Д. Варварук. По 50ц.: Поплавський, М. Марусяк, Грицків, Ракочий, В. Ткач, Зичковський, Олійник, Королюк, Чепиґа, Кузик, Боднарук, Калужний, В. Кузик і В. Юзда. Дрібними: $6.20.

Всіх жертводавців нехай Всевишний нагородить сторицею.

О. Б.

Весільна знимка панства Івана й Гелени Бурденюк, Голар.

ГОЛАР, САСК.
Весільні дзвони

Девятьдесять миль від Йорктону на захід лежить гарна, не велика кольонія Голар. Гарна тому, що там знаходяться добре наші люди. Вже від трийцять пять до сорок років поселилися вони там, і зараз таки взялись будувати церкву. Зпочатку далеко на заході серед наших людей і кольонії, що зветься Вішарт, а згодом, коли побачили, що вже є досить значне число парохіян поміж ними, взялись до будови нової церкви серед кольонії, так, щоб було недалеко для кожного. Будувало їх небогато а кілька лиш добрих, визначних, парохіян. Між тими першими піонірами, які взялись до будови церкви був п. Михаїл Підперигора, Николай Сирота, Теодор Бабій і п. Чорний. Згодом число побільшилося.

Тепер та церковця все набита людьми, коли тільки задзвонять дзвони на богослуження. І так дня 21 мая на другий день Зелених Свят, в тій церкві відбувся слюб Гелени Підперигори з паном Іваном Бурденюком з Вікс, Саск. Як панство Підперигори так і панство Бурденюки є добрими ревними членами нашої церкви. Ревно все помагали словом і ділом при кожній нагоді, і тепер наспіла хвиля радости для них повінчати своїх дітей в тій церкві, коло котрої вони стільки напрацювались. Вже день передтим поприїздили з панством Бурденюк з Вікс численні гості, старости, та приятелі, щоб звеличати то свято. На сам день вінчання церква була переповнена вірними. о. Гр. Шавель, ЧНІ., підчас проповіди, підчеркнули важність тої хвилі на ціле життя молодят і радість родичів, які виховуючи при св. Церкві своїх дітей, тепер в тій самій церкві вінчають їх. Службу Божу співала молодь під проводом п. І. Панчука.

По вінчанню відбулось незвичайно гарне приняття в домі панства Підперигори на Голар. Прибули численні гості зі всіх сторін, яких забавляв своїми гарними українськими піснями і музикою п. Михаїл Сірий. Це музикант, який має дуже великий хист до співу і гри на скрипці, та заразом дуже веселої і товариської вдачі. Слухаючи тих гарних пісень всі гості були дуже веселого настрою.

Крім тої веселости і потіхи та радости присутні не забули і за добру пресу на яку жертвували:

п. Мих. і Ева Сірий $5.00; Молодята Ів. Бурденюк і Ольга 4.00; панство Гр. і Параскевія Бурденюк 2.00; Мих. і Евдокія Підперигора 2.00; Николай і Анна Сирота 2.00; Вол. і Анна Стахів 2.00. По 1.00: В. Погожальський, Вік. Підперигора, Фр. Погожальська, Яків Підперигора, Марія Підперигора, Вас. і Павліна Підперигора.

Усім жертводавцям бажаємо ще колись зійтися разом на таке гарне весілля а молодятам грімке многая літа!

Присутний

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ

НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

Укр. катол. парохія св. Духа в Ростерн, срібна збірка .. $55.10

Ант Григорчук, Ростерн	10.00
Софія Осадчук, Ростерн	5.00
Николай М. Томс, Бруно	10.00
Стефан Бей, Бурр	10.00
Іва Бориско, Кармел	5.00
Анна Данильчук, Мічам	5.00
Стефан Пасічник, Троян	5.00
др. Потоцький, Йорктон	40.00
Стефан Майдан,	10.00
Яшшин	10.00
Мартин Скалуба	10.00
І. Якубовський, Ярослав	10.00
Іван Смереченський	5.00
Анаст Смереченська	5.00
Василь Яремко	5.00
Кирил Пахолко	5.00
Іван Проць	5.00
Лука Добко	5.00
Мих. Куспіра	5.00
Софія Пахолко	1.00
Василь Бунько, Бруно,	2.00
Анна Гарасим, Саскатун	35.00
о. А. Луговий, Етелберт	25.00
Ник. Василів, Бюкенен	25.00
П.Г Фірманюк, Норквей	15.00
Як. Пушкаренко, Мічам	10.00
Ник. Петришин, Мічам	10.00
Вол. Секундяк, Верегін.	10.00
Мих. Петрун, Борден	10.00
Юрій Собчук, Ленг	10.00
Пар. св. Юрія, Саскатун	9.16
	6.59
Гр. Крочак, Бідл	5.00
П. Паламар, Ітонія	5.00

Їльте на колесі! Пані Імоген Джансон, літ 58, доглядачка хорих з Ню Йорку, усміхнена сидить на колесі, котрим в 24 днях переїхала з Ню Йорку до Шікаго

З ЛИСТУ Всеч. о. КАПЕЛЯНА М. ГОРОШКА ДО о. Ст. БАХТАЛОВСЬКОГО, ЧНІ.

Візитатора оо. Редемптористів:

Дорогий Отче!

Зима близько. Міліони бездомних наших братів в Европі перед холодом. Обуви брак, діти босі. Цукру треба, й молока, харчів. Ми тут в Англії у Менчестер зорганізували комітет допомоги. Другий в Бруселі, п. Граб, а в Парижі о. Перрідон. Прошу слати на мою адресу пакунки, бо треба. А я відповідно заряджу ним як треба.

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ

НА СПАСА, 19. СЕРПНЯ В РОБЛИН, МАН.

Усіх українців запрошують—

оо. Редемптористи.

З ПРАЦІ о. КАПІТАНА ГОРОШКА

Всеч. о. капітан М. Горошко що дальше перебуває в Англії, був у минулому місяці крім звичайної праці, відвідування військових станиць, ще тим занятий, що від 25-30 липня мав для українських католицьких жовнірів релігійний курс-реколекції. На закінчення курсу о. капітан разом з курсантами взяв спільну знимку.

ОСНОВАНО ВІДДІЛ БУК-а В ОШАВА, ОНТ.

Дня 19 червня с.р. відбулися збори, на котрих основано при українській католицькій церкві в Ошава відділ БУК-а. До відділу вписалися 20 членів, до заряду ввійшли: Яків Малаховський, голова; Іван Лупик, заст. голови; Василь Вацко, писар; Володимир Гулевич, скарбник. Відділ має число 84.

Подав Василь Вацко, писар.

ПОЇЗДКА УКЮ МАНІТОБИ

Заходом УКЮ Манітоби, в неділю 26 серпня, 1945, молодь усіх парохій Винипегу, виїде рано до Винипег Біч, де возьме участь в співаній Сл. Божій, котру відправить в церкві в Винипег Біч о. Григорій Олійник з Комарно, Ман. До Сл. Божої буде співати хор молоді під проводом о. Б Слободи. Усіх, як молодих так і старших, котрі будуть в той час в Винипег Біч, запрошується сердечно прибути на се Богослуження.

В ЕТЕЛБЕРТ, МАН. ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ ЧЛЕН ПАРОХІЇ

Велика українська католицька громада в Етелберт, Ман. що є зорганізована в парохію св. Апостолів Петра і Павла, стратила недавно свого дуже доброго члена в особі бл. п Стефана Вишнецького. Покійний був шваґром оо. каноніка Петра та Василя Каменецьких. Два преподобні отці були присутні на похоронах покійного

Бл п. Стефан прибув до Канади 1909 р., мешкав у Винипег до 1914, а відтак перенісся до Етелберт. Лишив жену Софію і одного брата в Винипег та сестру в Капускесинг Був вірним та діяльним членом церкви та любителем аматорських вистав. Похорон, котрим проводив місцевий парох о. А. Луговий, відбувся в Етелберт 16 липня, при великій участи місцевого населення.

Вічна Йому Память!

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

Володимир Квятковський, Гендон, Саск

Володимир Каденюк, Ванкувер, Б.К.

Іван Кеюк, Отава, Онт

Олександер Козак, Розбурн, Ман.

Василь Кіндрачук, Сокал. Ман.

Юрій Кришка, Капускасінг. Онт.

Петро Кривий, Су, Онт

Володимир Кошеляник, Каліенто. Ман.

Е. Л. Корнаш, рядовик. Норт Бателфорд, Саск.

С. Кисоватий, рядовик, Ольга, Ман.

В. Карпінка, стрілець, Саскатун, Саск.

Н. Калиняк, арматщик, Майфер, Саск.

П. Колцун, рядовик, Гілберт Плейнс. Ман.

Л. Ф. Куцей, рядовик, Ренферлі, Алта.

Г. Калинюк, рядовик, Едмонтон, Алта.

В. Кравець, рядовик, Торонто, Онт.

Е. Ковальський, рядовик, Роблин, Ман.

А. Краснюк, капраль, Ст Пол, Ман.

ПРИЗНАННЯ ДЛЯ УКЮ ВІД УКРАЇНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ В АНГЛІЇ

Пан Полікарп Божик, що є співредактором англійської частини для молоді в БН., дістав листа від одного українця з Галичини, що тепер находиться в полоні в Англії Тому, що лист сей є дуже щиро написаний, понище його подаємо

"Пане Видавець!

Ми, українці з Галичини, яких німці силою забрали до війська, а тепер знаходимось в англійському полоні отсею дорогою, за посередництвом Вашого Хвального Видавництва, пересилаємо всему Українському Католицькому Юнацтву на еміграції ПАЛКИЙ ЮНАЦЬКИЙ ПРИВІТ

Із ЧАСОПИСУ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ," із місяця липня минулого року, ЯКИЙ ЧУДОМ НАМ ВДАЛОСЬ ОДЕРЖАТИ, ми довідались про [illegible] жертвених працю у [illegible] нашої молоди на еміграції. МИ ГОРДИМОСЬ ТА ТІШИМО ВАШИМИ УСПІХАМИ. Для нас, котрі втратили може все що мати наймилішого, що не чуємо жадної доброї вістки з України, [illegible] маємо ніякої надії скоро вернутись на Батьківщину, [illegible] осяги Вашої праці стали для нас промінчиком радості [illegible] моральною підтримкою у [illegible] сумних та скрутних хвилин життя а тепер ми позбавлені і цієї одинокої потіхи [illegible] що не можемо одержати жадної книжки ні часопису [illegible] українській мові

Бажаємо якнайкращих успіхів в праці Вашому Видавництву, Українському Католицькому Юнацтву та всім українським організаціям [illegible] на еміграції

Остаємо з глибокою [illegible]

(слідує підпис)

П С УКЮ та БНація дякують дорогим братам за такі щирі слова та через море [illegible] щире та сердечне братнє поздоровлення. Скоро [illegible] куйте від нас листа!

ПРЕСФОНД БН.

Антоніна Гаврисишин, Винипег, Ман 1.00

Іван Бартош, Торонто, 1.00

З нагоди іменин Впр о. каноника П. Каменецького в Торонто, зібрано на БН $10.00

З іменин о. П. Серветника в Гамільтон, Онт. 5.00

На поминальнім богослуженні за душу бл. п. Петра Гусака з Арран, Саск., зібрано 3.00

Жертводавцям належиться сердечна подяка.

БН. ЯКО ЦІЛОРІЧНИЙ ДАРУНОК

Пані Антоніна Гаврисишин з Винипег, Ман., прислала 3.00 яко цілорічний дарунок БНації для слідуючих трох осіб: пані С. Морріс в Гамільтон, Онт., пана І. Грабана в Торонто, Онт. і пана Стефана Німчука в Гейзелглен, Ман

Для вищеподаних осіб пані А Гаврисишин тим самим зробила особисто дуже гарний дарунок, за котрий подані особи будуть пані Гаврисишин сердечно вдячні. Слідом пані Гаврисишин повинні піти многі.

Нова Книжка!— КОРОТКА

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ДЛЯ ВСІХ

о. Каноніка П. Божика

з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20ц примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу 915 Бойд еве. Винипег, Ман Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

Ми обшукали свої кишені, витрясли 70 центів, а він узяв тих 70 центів а доляра не хоче дати. Ми зажадали звороту 70 центів, а він не хоче, каже, що йому треба дрібних в вдома. Жінка вихопилася на двір, і кричить: Якби всі по тілько дали, що вони, то церква булаби вимурувана, і ми пустились іти, але ґазда здігнав нас, і того доляра дав. Ідемо назад 3 милі, попріли як у лазни, зайшли ще до одного. По коляді каже, що він поляк, але один з нас знав його добре зо старого краю, і зачав йому дорікати, і видусив від него 50 центів; далі прийшла до нас одна женщина, запросила до себе і каже: то нічого, що чоловік поляк, але просив щоби вас закликала, знов 50 центів. Відходим від него, і кажу жартом: Ми ще нині не уйшли навіть 10 миль, а вже маєм $1.30. Ми вже бідного не чуємо. Тамті відповідають: ну ну, почуєш ти ще біду у своїм жолудку, як так піде дальше. Я знов відказую, що лев як почне яку добич, то ніяка сила його не заверне а нас є аж три, то якось дамо собі раду, і так жартуючи вступили ще до одного, почали колядувати на дворі, але ґазда (досить обрусительний, казав що він був навіть попом на великій Україні) запросив до хати, і каже: Ви з колядою, а я маю свої колядники, і наложив кружок на грамофон, накрутив, верески в хаті аж шиби у вікнах дрожать. Обернув на другу сторону, знов аж нам в ухах ща кольку бере, а він тоді каже до свого пасинка: плати колядникам, бо ти тут ґазда, а я нічим. Пасинок, щось пошептав матери до уха, і обоє зложили готівкою аж 15 центів Ідемо далі. Колядуємо під вікном в одного ґазди, а через вікно видно, що кобіта вже у старших літах, спить на дідуху серед хати, і скінчили коляду, не пробудилася. А ґазди десь не було. Ідемо ще далі, зайшли до хати бо до вікна не було доступу, в хаті господиня запрошає може яких 12 гостей за стіл, а ґазда допіру доїздить на подвіря, привіз ще повні сани гостей. Зачекали ми на ґазду, закодядували, столи аж пищать під тяґарем ріжного рода питва і еденія. Пир як в княжім дворі, а ґазда проклинає всіх і вся, геть цілу Канаду, що не міг дістати нігде ані бідного кводра на свята.

Правда, що дав нам по килішку горілки, так настоячи, випрошується тим, що нема місця де нас посадити, і за деклярував торжественно, що він доручить пізніше, а ви запишіть покілько то платять усі, то і я тілько дам.

(Але уже проминуло 33 роки, а деклярації ще не спромігся виповнити).

Ідемо ще до одного досить засібного ґазди, кажу до своїх партнерів: Аж тут дістанемо не менше від доляра. Доходим близько хати, в хаті уже світять, а гостей як оселедців у бочці, а ґазда несе зо шпіхлріа ґальон (видко горілки, бо що інше замерзлоби) до хати, і замикає двері перед нами, що напротив хати. Питаємо, чи позволить на коляду? А він відповідає зухвало Тут уже одні набрали по плечах, то як ви нехочете бути битими, то за вчасу заберайтесь. Ще раз питаю: То направду таки не позволите? Но ні! Нам треба просвіти, не Церкви.

Ми поживились сим як пес макогоном, пішли далі, увійшли до одного на подвіря. Ґазда ходить по подвірю з ліхтаркою, пес як скажений хапає нас за ноги, ґазда ліхтаркою присвічує до кождого з нас обличчя, і запрошає до хати. Здається не нато аби ми відпочили, але йому ходило о те, щоби пес не умучився від гавкання.

По коляді ґазда каже до нас: Ви ще не хочете занехати тих ґалшенських метод, а ходити і вимушуєте від людий остатний ґріш потрібний на тютюн, або цукер? І бувби далі тарабанив на всіх, як він був звик, але жінка почала з ним сварню, і при тім видушила з пазухи 10 центів, і обіцяла, що пізнійше доручить і таки щось по тім доручила

Зайшли ще до одного У хаті гості, а ґазда накладає на сани корти. Питаю, чи він знає, що нині Різдво? Та чому не знаю. Я о так вийшов прохолодитись, та вложу хоч пів корта, то менше буде в завтра. Ну, а взавтра не свято? Та то як хто хоче, а я взавтра мушу везти до міста, то нема як святкувати

А позволите заколядувати? Та колядуйте, але за коляду не плачу

Але ми пішли до хати, заколядували, то гості двох дали по 25 центів, і то добре. Дальше зайшли на одно подвіря, в хаті світиться, ґазда сидить на лижку, курить папіроску Ґаздині не видко. Як тільки ми зачали перші слова коляди, з-застінн вискочила ґаздиня, загасила світло, і кричить, що чоловіка нема вдома, то вона не може без него позволити на коляду, а чоловік розжарив свою папіроску, і байдуже, що ми видимо жар, і ще щось проказує жінці, аж до нас кожде слово чути

Ану, ще в одно місце спробуймо. Прийшли, заколядували, вийшов ґазда: хоч докорив нам, що він тамтого року дав 50 центів, і не видить за них нічого, але знов дав 50ц

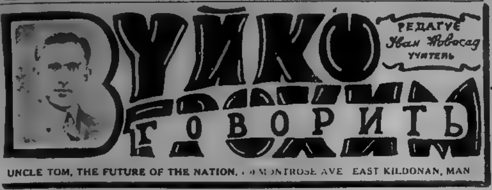

[illegible] Діти

Ці стрічки писані до Вас на човні. Вуйко Трохим на вакаціях межи тисячами островами на ріці Св. Лаврентія

В сю пору переїзджаємо попід величезний мист, що лучить Канаду та Америку, котрий є 7 миль довгий та спирається на кілька островах на ріці

Вода тепла а така дуже зелена, що кажуть нам, що тут мусів Айришмен втопитися

Сонце пригріває. Діти, що з нами їдуть повизувалися, ноги поспускали в воду та виглядаються як рибки скачуть в воді.

По боках показуються острови (айлендс), тисячі їх, а на них видніють хати та прегарні городи

Раз коло разу попри нас переїзджають великі кораблі Вони так нам воду зрушують, що наше човне хитається і тоді здається нам, що ми перевернемося. Діти викрикують ух, ух, та любуються як фалі човном холитають

Доїзджаємо до берега. Тут [illegible] думає добре повечеряти бо чогось сильно голодний.

Лишить Вас тут Вуйко та [illegible] пильно ждати на Ваші [illegible] розказуючи як Ви перебули вакації

Вуйко Трохим

П.С. На вакаціях Вуйко Трохим здибався з Вуйком Ремоном (Uncle Ray) що пише для дітей в Ottawa Citizen. Друга разом Вуйко Роман девно [illegible] скаже і Вам

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИПЕНЬ

О, як діти хочуть, то гарно беруться до праці. Так і було з контестом на липень, бо взяли в ньому участь аж 21 дітей. О, так, то Вуйко розуміє [illegible] варта давати контести [illegible] Діти писали, усі собі сей [illegible] сподобали

З 21 дітей, що брали участь в контесті, двоє дітий зле відгадали контест, 19 дітей відгадали й прислали добрі розвязки, але між ними були такі, [illegible] написали розвязки по англійськи замість по українськи, і також не доложили старання, щоби добре написати [illegible] лист Вуйко тішиться, [illegible] так богато дітей гарно відгадали розвязки і справді Вуйкові було тяжко вибрати з 19 дітей 5 нагород, так як Вуйко се обіцяв. При наданні нагороди Вуйко брав під увагу також вік і старання дітий якнайкраще і якнайчистіше написати листа

Слідуючі дістали від Вуйка нагороди: Галя Крук, Винипег Ман , **Оленка Піх,** Прісвил, Саск.; **Николай Одинський,** Айрон Ривер, Алта.; **Марія Куманець,** Скарборо Блафс, Онт. **Анна Черевик,** Сван Плейн. Саск., **Юліян Хрущ,** Вонда, Саск.; **Михась Сотник,** Прудгом, Саск , **Теодор Шипертицький,** Винипег, Ман.; і **Вікторія Фічич.** Як видите, Вуйко замість 5 нагород, дав 9 нагород.

Другими, що брали участь в контесті були: Марія Дзендзель, Вонда, Саск., Еді Прийма, Ростерн, Саск., Михаїл Крочак, Бідил, Саск., Наталя Вус, Інсінґер, Саск., Михаїл Цюпик, Глен Елдер, Саск., Олеся Войтович, Січ, Ман., Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман., Софія Мусій, Габбард, Саск., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., Юлія Ковбель, Форрест, Ман , Франьо Сильський, Смитс, Саск., і Мирослав Паславський, Глидден, Саск. Усім дітям Вуйко дуже гарно дякує за так численну участь в контесті. Дітям, що нагородив їх Вуйко, Вуйко вислав гарні нагороди. **Незадовго буде знов контест.**

РОЗВЯЗКИ КОНТЕСТУ НА ЛИПЕНЬ

ОТТАВА
ВАНКУВЕР
ТОРОНТО
РЕДЖАЙНА
ГАМІЛЬТОН
ДАВФИН
МОНТРЕЯЛ
ЕДМОНТОН
САСКАТУН
ГАЛІФАКС

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Через вакації Діти не дармували, але також дуже гарно працювали І так: **Михаїл Матвійчина** з Винипег, Ман вислав $1.00 на пресфонд БН , 3 нові передплати і 1 стару передплату

Галя Крук, Винипег, Ман вислала 1 стару передплату, [illegible]00 на ДСторінку і $3.00 з продажі газет.

Зоня Галубяк, Бюкенен, Саск , прислала 2 нові передплати і **написала Вуйкові, що ХОЧЕ ПРОДАВАТИ ПО 10 ЧИСЕЛ БН. Отже Зоня йде слідами тих дітей, котрі вже досить довго продають нашу газету. Вуйко теж дуже утішився.**

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман., прислала одну стару передплату.

Марія Куманець, Скарборо Блафс, Онт., прислала 1.00 на БНації.

Так, Діти гарно також через вакації працюють. Усім Дітям Вуйко на сьому місці знова за їх так добре серце дуже гарно дякує.

Спростовання

В числі з 14 липня і 1го серпня було подано числа 2-ох членів В.Р.—як 95 і 96. Має бути 98 і 99

НОВІ ЧЛЕНИ З СМИТ ФАЛС, ОНТ.

Дорогий Вуйку Трохиме!

Ми хочемо належати до Веселої Родини. Залучаємо 45ц на членські вкладки і $1.00 на передплату Будучність Нації.

Стефка, Стах і Маруся Пітура,

Смит Фалс, Онт

Від Вуйка: Вуйко радо Вас витає. Ви є перші члени з Смит Фалс

СТАЄ ЧЛЕНОМ В. РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас. Я читаю діточу сторінку і вона мені дуже сподобалася і заохотила мене писати сей лист Я маю одинайцять літ і ходжу до англійської школи, котра називається Озеренко Школа. Наш учитель є українець і учить нас рідної мови. Я є у пятій клясі англійській, а у другій клясі українській. Дорогий Вуйку, приймить мене до Вашої Веселої Родини. Посилаю 25 центів на членську вкладку. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме

Михась Сопотик,

Прудгом, Саск.

Від Вуйка: Михасю, Вуйко дуже радо приймає Тебе до В Родини і висилає Тобі відзнаку

ОТРИМАЛА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я отримала відзнаку від Вас Вуйку, за котру я Вам щиро дякую Сей раз я Вам посилаю розвязку на контест на липень. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів ДС.

Марія Дзендзель,

Вонда, Саск

Від Вуйка: Маріє, Вуйко дякує Тобі за листа. Пиши знова!

ЛИСТ З ВИНИПЕГ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я вже довший час не писала листа до Вас через те, що ми мали іспит в англійській школі. Я перейшла до 11 кляси. Моя сестричка перейшла до 6 кляси, а мій братчик до 4 кляси Неділя, 1-го липня, ми мали іспит в нашій Рідній Школі Всі діти з Рідної Школи перейшли до вищих кляс Для того ми усі добре вчимося, бо маємо доброго учителя п. Мусія.

В українській школі я перейшла до 6 кляси, моя сестричка до 4 кляси. Ми обидві були перші в клясі. Мій братчик зробив два ґрейди на рік він зробив 1 і 2, а тепер перейшов до 3-ої кляси

Дорогі діточки: я думаю, що усі діти вільні від школи і декотрі поїдуть на вакації Я також думаю їхати. Як я поїду, то напишу Вам як мені перейшли вакації. Посилаю 50ц на ДС. Поздоровлю Вас Вуйку.

Галя Крук,

Винипег, Ман

Від Вуйка: Галю, Вуйка тішиться Вашими успіхами. Ти працьовита дівчинка.

ПРИСЛАЛА ПЕРЕДПЛАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Ви певне думаєте, що я за Вас вже забула, але воно аж так зле не є; то є брак часу, бо в нашій школі почалася наука два місяці пізніше як повинна і ми мусіли більше брати лекції як повинні, щоби тих два місяці заповнити. Але я вже завважила, що моя передплата вже скінчилася, то посилаю одного доляра на передплату, 20 центів на членство Веселої Родини, а одного доляра дала мені товаришка шкільна, аби її запренумерувати БН. Нею є Оля Возней. Здоровлю Вас Вуйку!

Розалія Шиминська,

Шортдейл, Ман

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти за БН. не забуваєш. Де ти була на вакаціях?

АНГЛІЙСЬКА ГАЗЕТА ПРО Д. СТОРІНКУ В Б.Н.

Перебуваючи в Оттаві, Любі Діти, Вуйко Трохим запізнався з другим Вуйком, що дописує до газети "Івнинг Ситизен," що виходить в Оттаві Той Вуйко, що провадить Діточу Сторінку в тій англійській газеті називається Онкел Рей Ось що Онкел Рей написав в Діточій Сторінці "Івнинг Ситизен" з дня 4 серпня, 1945, про Вуйка Трохима як також про цілу Діточу Сторінку в БН

UNCLE TOM EDITS JUNIOR PAGE IN UKRAINIAN ENGLISH PAPER

Uncle Ray has pleasure in introducing to his nieces and nephews today a very good friend of young folk called Uncle Tom Last Week Uncle Ray met a fine looking young man in uniform who said that ever since being stationed in Ottawa some time ago he has been especially interested in our department of The Evening Citizen He likes to read your letters, stories and poems and to find out what you are doing, planning and thinking about There is another reason. He edits for a Ukrainian-English paper in western Canada, a page very similar to ours. The paper is called in English The Future of the Nation It is edited in Manitoba but printed in Yorkton, Saskatchewan, where they have type in Ukrainian characters

As Uncle Ray writes this, he has a copy of the paper at his elbow Not being a good linguist like Uncle Tom, he can't make head or tail of it beyond "reading the pictures" as small girls and boys do

The paper is open at Uncle Tom's Page whose "club" is called Uncle, Tom's Happy Family." Each week in it are to be found letters, poems, stories, funnies, etc. You see, behind it are the same ideas as we have. The object of Uncle Tom's Happy Family is to [illegible] others happy and to be real neighbors to them

There is a small fee for belonging to Uncle Tom's Club, 15 cents and the money is used for various good causes. For one thing, a good deal has been sent in the last few years to help the children who have suffered from bombing in Britain, and other children war sufferers in European countries

Uncle Ray asked Uncle Tom if he happened to be the "uncle" who sent a dollar last year with the suggestion that more be added to it for roses for a birthday present for Queen Elizabeth. He laughed and said No" but he had read about it at the time You see, he has followed our doings pretty closely He has been keeping up his editing for his own paper while on service here He also read in our page one day about a tiny girl of Ukrainian parentage living in Hull who spoke French and English as well as Ukrainian He told his own club members about her.

He mentioned our club colors, red, white and gold, and was interested to hear the club members had chosen these themselves in an "election." He said his club had blue and gold, the Ukrainian colors, and showed the beautiful crest they use, blue background with gold lettering and design. We must ask Uncle Tom to explain the crest for us

Uncle Tom speaks and writes English fluently. Uncle Ray complimented him on this. He said he thought he had some accent He had been born in Canada and taught school in Western Canada His parents were born in Europe

Shall we join in extending friendly greetings to Uncle Tom and the members of his Happy Family and good wishes for the continued success of their club?

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 100. **Стефка Пітура,** Смитс Фалс, Онт., жертва 15ц.

ч. 101. **Стах Пітура,** Смитс Фалс, Онт., жертва 15ц

ч. 102. **Маруся Пітура,** Смитс, Фалс, Онт., жертва 15ц.

ч. 103. **Вікторія Фічич,** літ 14, Давфин, Ман., жертва 20ц.

ч. 104. **Софія Мусій,** Габбард, Саск., літ 12, жертва 25ц.

ч. 105. **Михась Сопотик,** Прудгом, Саск., літ 11, жертва 25ц

Усім Дітям Вуйко вислав гарну відзнаку Веселої Родини Коли хто ще з Вас, Діти, не належить до Веселої Родини то ще нині вишліть найменше 15ц. на вкладку та подайте точну свою адресу і [illegible] Адресу маєте повище [illegible] сторінки

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ—А. МАНАСТИРСЬ

І сміється з них лисиця
"Що се буде в вас, не хата?
А глядіть но, як блищиться
В мене пишная палата!"

Та не довго так сміялась!
Під весну в промінї сонця
Хатка річкою полялась
Все і стіни і віконця!

И по лисичиній палатці!
А ці зайчики жвавенькі
В своїй з лубу грілись хатці
Раді сонцем, веселенькі

Останні Вісти...

Кінець війни з Японією. Сталося се так: Дня 7 серпня, 1945 аліянти кинули перший раз в історії людства атомну бомбу на японське місто Гірошима, котре від одної бомби цілковито стало зиищене; 8 серпня Росія виповіла війну Японії та поступила на Манджурію на 300 милевім фронті; 9 серпня аліянти кинули другу атомну бомбу на японське місто Нагасакі і тим самим змели його з лиця землі; 10 серпня японці проголосили, що піддадуться вповні аліянтам лиш під одним условієм, саме, що аліянти залишать на японськім престолі їх короля Гірогіто; 11 серпня проголошено, що аліянти не годяться на се, щоби Гірогіто був дальше незалежним королем Японії, але буде він залежати від найвищого аліянтського команданта. Гірогіто буде мусіти примусити усіх своїх жовнірів, моряків та летунів, щоби піддалися аліянтам та зложили усю зброю, усі кораблі та усі літаки. Останні вісти подають, що Японія годиться прийняти услівя, що їх приготовили Союзники для неї на конференції в Потсдам.

Коли тільки урядово проголоситься, що скінчилася війна з Японією, тоді по цілому світі будуть відбуватися великі радісні торжества. В Канаді, зараз на другий день по тих торжествах, уряд знесе пайковання на газоліну, однак не треба сподіватися, що в Канаді будуть знесені відразу другі пайковання як пр. на цукор, масло.... бо Канада дуже великі скількости поживи відсилає до Европи на поміч потерпівшим там від війни людям.

Добрі та щирі наші українські католицькі люди з Етелберт, Ман. зложили під проводом свого о. Пароха Антона Луговоґо $65.00 на допомогу нашим скитальцям в Західній Европі. Гроші переслав о. Луговий до Домініяльного Заряду БУК-а на руки о. Ст. Семчука в Вининег. По $5.00 зложили слідуючі: Ф. Галінський, М. Д. Дудар, А. Волохатюк, о. Луговий, Ст. Кандрович, О. В. Маґіс, М. Сенюк, І. Корпан, О. Буртник, М. Котюк, П. Підскальний з родиною, Марія Стрільківська. Решта дрібними. Збірка продовжується. Сі гроші Домініяльний Заряд БУК-а вишле БЕЗДРОТОВО впрост до Західної Европи. На чиї руки сі гроші висилалося, подамо усім до відома в другому числі. Так як зробили наші добрі люди в Етелберт, так повинні робити і усі католицькі громади в Канаді.

Нова атомна бомба, котру аліянти вперше кинули на японське місто Гірошима, показалася страшно руйнуючою. З пів японового міста нестало майже нічого. Людей згинуло підчас сього вибуху поверх 200,000. Атомна бомба витворює, через страшну скорість, величезний зріст температури, велике повітряне тиснення і велику силу вибуху, так, що як подають, в місті Гірошіма по вибухові не лишилися руїни на місці знищених домів, не знайдено також побитих тіл людей. Ся страшна бомба стерла все на порох. Ватикан виступив остро проти уживання атомних бомб, називаючи уживання їх кінцем цивілізації та початком кінця світа... Справді дожили ми всі страшних часів...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СЕРПЕНЬ

12. Нед. 7 по С... Ля Брокері
19. Нед. 8 по С. ... Відправа в церкві св. Покрови (Парки)

Катехизація дітей в Парках від 13-18 серпня.

26. Нед. 9 по С. ... Сарто
28. Усп МБожої Ст Норберт (празник)

Катехизація дітей в Гонор від 20-25 серпня

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стр. Винипег, Ман
Телефон: 54 139

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді вікурцв. Поленша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам зазать якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і замкнють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок$3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice. Yorkton Sask.

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Держави

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго злагати для Божої слави і добра нашого народа. До Сестер Місіонарок можуть вступати, учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі інші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастирі будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть університет, як будуть спосібні. Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до Згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож ваша канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу:

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

в) Дівоча Академія Покрова Матери Божої — З початком вересня 1945 року Сестри Місіонарки отвирають Вищу Школу для дівчат. Вже деякі студентки [illegible], бо довідалися, що

1) Дівоча Академія є в найкращій дільниці міста Стемфорду, серед прегарних дерев [illegible].
2) Уряджения Академії є гарне.
3) Залізниці получення з Ню Йорку до Стемфорду є дуже добрі, бо що пів години іде поїзд, а зі стації до Академії [illegible] 20 минут іде бос.
4) Професорський факультет є добірний та з довголітнім досвідом.
5) Кождої суботи буде висвітлюватися повчаючі фільми в Академії.

Укрaїнські родичі бажаючі правдивого добра для своїх доньок, о нехай чимскорше запишуть свою доньку до Академії Покрова Матери Божої у Стемфорді, бо еще остає місце тільки для кількох студентов.

По інформації писати
Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

КОМУНІКАТ ЛІГИ УКР. КАТ. [redacted] КАНАДИ

Оцею дорогою хочемо повідомити всі відділи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади як також організації, котрі бажають стати відділами Ліги, що на нашим пляні є скликати Провінціяльні З'їзди Українських Католицьких Жінок в усіх тих провінціях, де знаходяться наші відділи. З'їзди відбудуться в місяцях вересні и жовтні.

Щоби праця Ліги була краще розпреділена, треба нам зорганізуватися провінціяльно, і якраз на цих з'їздах делегатки виберуть провінціяльні заряди Ліги.

Щоби ці з'їзди вийшли як найуспішніше, треба щоби в них взяло участь якнайбільше число нашого жіноцтва, а головно представниці зорганізованих гуртків.

Котрі околиці бажалиби мати у себе організаторку Ліги, просимо звернутися до Централі Ліги, і то як найскорше, а якщо буде можливо, то організаторка до тих околиць виїде.

Слідіть в слідуючих числах БНації за дальшими вістками про з'їзди, а по статут Ліги, і інші інформації пишіть на адресу Ліги 980 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ЛУКЖК
М. Дима голова А. Якимішак писарка

ЛІГА УКР. КАТ. ЖІНОК І ВОЄННА ПРАЦЯ

Ліга Українських Католицьких Жінок у Винипегу постійно висилає пакунки до кантини СУКВ за морем, як також своїм членам.

Централя Ліги пригадує відділам не забувати про Кантину і на дальше. Ми дістаємо листи з кантини, що в них є великий брак поживи, бо тепер число відвідувачів кантини збільшилося в десятеро.

Також отворився новий відділ в Бруксeлі, Бельгія, де конче треба помочі. Наші вояки не всі вертаються домів. Багато з них останеться в окупаційній армії, і ті будуть уживати кантину як свій осередок відпочинку.

Колиб кождий гурток післав один пакунок раз в місяць, то це не булоби великим тягарем для гуртка, але це богато помоглоби і піднесло на дусі наших вояків.

Слати ось які річи:

Консервоване мясо, сушені овочі, порошковану зупу, масло, каву, цукор, фрут-кейк, мило. Папіроси можна слати осібно. Все це слати на адресу кантини:
Ukrainian Canadian Serviceman's Association, c|o Assistant Director, Canadian Auxiliary Services, C.A.O.

Пакунки на цю адресу можуть важити до 11 фунтів. Дуже потрібно на далі памятати про наших хлопців і кантину.
ЦЕНТРАЛЯ ЛУКЖК.

ОСТОРОГА

ДЛЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ, ЩО ЗАДУМУЮТЬ ПЕРЕНОСИТИСЬ ДО—

ВІКТОРІЇ	ГАМИЛТОНУ
ВАНКУВЕРУ	ГАЛУ
НЮ ВЕСТМИНСТЕРУ	ОТАВИ
[redacted]	ТОРОНТА

Ніяка особа не має права переноситись, рентувати чи займати родинних помешкань у цих перенаселених районах без дозволу адміністратора наглого житла.

Заки поробите зарядження про залишення свого теперішнього дому, наперед запевниться чи матимете інше помешкання й дозвіл, щоб його зайняти. Подання по такі дозволи треба адресувати до Адміністратора Наглого Житла в район, куди маєте намір перенестися.

Кожна особа, що рентує, або займає родинне помешкання в котрійсь із тих околиць усупереч праву, поповнює проступок і, удодатку до іншої кари, одержить вимогу опорожнити житло й околицю на свій власний кошт.

(Видано на основі Приписів про Нагле Житло, Декрет Р. С. 9439, з 19 грудня, 1944)

THE WAR TIME PRICES AND TRADE BOARD

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч. 17 (185) ЙОРКТОН, САСК. 1-го ВЕРЕСНЯ, 1945 Vol. XIII. No 17 (185) YORKTON, SASK. September 1, 1945

ПОМОЖІТЬ УКРАЇНСЬКИМ СКИТАЛЬЦЯМ!

З великою жертвенністю працюють два українські Комітети, що несуть поміч українським скитальцям в Европі. І так на чолі одного Комітету, що має осередок в Бруселі стоїть п. Граб. Другий Комітет є в Парижі, котрого знова очолює о. Мітрат Перрідон. Колиб хто з українців в Канаді хотів помогти нашим братам в Европі, може вислати свою поміч на руки о. капітана Горошко, котрий все передасть на руки чи то о. Перрідона чи п. Граба. Можна висилати чи то гроші, чи то річи, як примірoм черевики, шмаття, кеновані харчі, порошковане молоко чи цукор. Помогти нашим братам КОНЕЧНО! ПРОСИТЬСЯ УСІ СВОЇ ЖЕРТВИ СЛАТИ НА АДРЕСУ:

H CAPT. M. HOROSHKO,
No. 1 C.G.R.C.
CANADIAN ARMY,
ENGLAND.

ВИБУХ АТОМНОЇ БОМБИ...

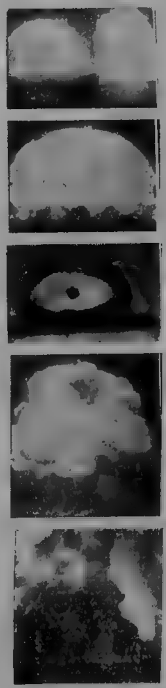

Сей вузький пасок образків вказує нам поступ вибуху атомної бомби підчас пробних вправ в Ню Мексико. Сі знимки, що є перші того рода знимками, що колибудь появилися в пресі за атомні бомби, були взяті фільмовим апаратом з віддалі 6 миль від вибуху бомби.

ПОВОЄННІ ЗМІНИ В КАНАДІ

З закінченням війни наступили декотрі зміни в Канаді:

Знесено газоліну на купони, власники авт можуть купувати газоліну без обмеження. Почалася також продукція нових авт та тягарових авт, звільнено з обмеження продаж і виріб поодиноких частей до авт.

Фармарі дістануть змогу купити тепер без пайковання фармарські машини. Розвязано відділ Червоного Хреста, що займався кампанією дарування людської крови на цілі війни. Не будуть більше вести кампаній за купованням щадничих значків воєнних як також не будуть примусово брати хлопців до війська, що само собою розуміється.

Важною проблемою однак стало се, що коли настав мир, уряди як Канади так і Америки відразу позамикали великі воєнні фабрики, що працювали для війни. Великі тисячі робітників стали наразі вже без праці, а ті тисячі безробітних перемиться в недалекій будучині в великі мілони безробітних. Щоби однак не допустити до великого безробіття, уряди стараються вже від тепер подбати про заробіток для колишніх воєнних робітників. Урядові канадійські кола доносять, що в Канаді кождий буде мати заняття, бо на примір під теперішню хвилю є в Канаді поверх 100,000 робіт, котрі ще не є обсаджені робітниками.

ПОМЕР о. МАКАРІЙ КАРОВЕЦЬ

До Канади прийшли вісти, що в Чехословаччині помер о. Макарій Каровець, ЧСВВ. В часі першої світової війни був він вивезений до Росії. До краю вернув доперва аж по революції. Покійний був знаний яко славний проповідник, народній діяч і публіцист.

В.Й.П.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЕПИСКОПІВ

Філядельфійський "Шлях" з 11. серпня приносить вісти у дописі з Европи про долю українських епископів в Західній Україні. У дописі сказано, що епископ Хомишин помер, а тепер на його місце мав стати епископом Преосв. Микола Чарнецький, ЧНІ. Большевики вивезли епископа-помічника Івана Лятишевського із Станиславова, а також перемиського епископа Лакоту. Перед тим вивезли львівського митрополита Йосифа Сліпого.

Є чутки, що у Відни арештували пароха при церкви св. Варвари, о. д-ра Горникевича і д-ра Маркіяна Дзеровича.

ЕПИСКОП БУЧКО В [redacted]

Преосвященний Кир Іван Бучко, котрого Святіший Отець іменував Апостольським Візитатором-Делегатом в несенню помочі українським біженцям в Італії, як довідуємося від власного кореспондента за морем, був присутний якийсь час також в столиці Франції, Парижі, де відбув важні конференції з о. Мітратом Перрідоном в справі несення помочі українським збігцям в Франції.

Між іншими також довідуємося з Европи, що большевики вивезли в глуб Росії усіх інших Епископів з Західної України, крім епископа з перемиської Дієцезії. Про се були вже в нашій газеті скоріше вісти. Тепер прийшли потвердження сих наших перших вісток.

УКРАЇНЦІ НА ЕМІГРАЦІЇ НЕ ХОЧУТЬ ВЕРТАТИСЯ ДО КРАЮ

Бездротна телеграма до Ріліджюс Нюс Сервис сповіщає з Риму, що папа Пій XII. призначив епископа Івана Бучка, дотеперішнього ректора колеґії св. Йосафата, на становище Апостольського Візитатора для допомоги українським біженцям в Італії. Він відвідає ті осередки, де перебуває більша скількість бездомних українців. Вони, як звідомляють, відкидають предложення Аліянтів, щоб їх вернути до краю.

Папа звернувся до аліянтських урядів дипльоматичною дорогою прохаючи, щоб українців, які опинилися поза межами рідного краю, не завертати проти їх волі до тих земель, які тепер опинилися під російською контролею. Досі лише французький уряд дав запевнення, що таким людям буде даний свобідний вибір у таких справах.

У Римі є вісти, що 10,000 українців, яких Німеччина забрала силою до армії, трактується як воєнних плінників і їх перетримують в таборі в Ріміні, в Італії. Є також вісти, що в Тиролю опинилося яких 20,000 українців. Менші ґрупи приміщено в Барі й Барлеття в південній Італії.

Ватиканські представники висловили теж жаль спиводу цього, що Аліянти розвязали українські допомогові організації, які потворилися по тих містах у Німеччині. Нема ще докладного обчислення українців, які перебувають на територіях поза Росією.

КОРОТКІ ВІДОМОСТИ ПРО КАНАДУ

В часі Конфедерації, 1867 р. Канада мала 13 міністрів. В 1914 число міністрів зросло до 18. В теперішний час усіх міністрів має Канада 22, бо значіня Канади яко держави сильно зросло в політичному світі.

Недавно викінчено в Канаді будову шляху (ТрансКенеда Гайвей), що йде від моря до моря. Сей шлях, що є довгий на 4,244 миль, дає змогу переїхати вздовж цілу Канаду чи то автом чи басом. Будову сього шляху почато трийцять літ тому.

ВИКІНЧЕНО ПАРОХІЯЛЬНИЙ ДІМ В БОВСЕЖУР, МАН.

Де є добра воля та бажання в людей, там замірене діло скоро добіжить до кінця. Так сталося з почином добрих людей в Бовсежур, Ман. відносно будови парохіяльної хати для священика. Довідуємося, що нову парохіяльну хату в Бовсежур вже гарно викінчили, виплястрували, хата має кілька гарних кімнат, повний салер та дуже гарно представляється. Крім сього люди помалювали дуже гарно церкву зверха, дзвіницю і галю, так що усі парохіяльні будинки в Бовсежур одну дуже гарну цілість. Честь і слава належиться добрим людям з Бовсежур і околиць, котрі з вервою взялися до діла і так його гарно доконали. Парохом в Бовсежур є о. Й. Кормило.

ТАЛАНОВИТА ДИТИНА

Пієрет Лепеж, шістьлітна донька панства Лепеж в Квебек, зістала відзначена дипльомом зі спеціяльним відзначенням в науці музики вже по раз другий у свойому житті. Також зістала нагороджена провінціональною академією музики стипендією. Молода дівчинка почала свої музичні студії в третім році свого життя.

От як віденці доробилися через Гітлера. Мешканці Відня, самі жінки, (знаменна відсутність мущин і хлопців), щоби мати чим запалити йдуть в ліс, щоби назбирати трісок на опал своїх помешкань. Тут видимо жінок як вони двигавши вязанки дров домів стали на малий відпочинок. За це, що могли вони піти до ліса за трісками, мусіли ще заплатити.

В НЕДІЛЮ, 9 ВЕРЕСНЯ, 1945, ВІДБУДЕТЬСЯ В ТОРОНТО, ОНТ., ВЕЛИЧАВЕ ПОСВЯЧЕННЯ І ОТВОРЕННЯ ІНСТИТУТУ БУК-А ІМ. МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО — УСІХ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ПРИБУТИ НА СЕ ТОРЖЕСТВО

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ДО ГРОМАДЯН ДЕМОКРАТИЧНИХ КРАЇВ

Век крови и меча.
На трон земли ти посадил банкира
Провозгласил героем палача.

Н. Некрасов.

* * *

C'est plus qu'un crime, c'est une faute.
(Це більше, ніж злочин: це помилка).
Буле де ля Мерт з приводу страти Наполеоном герцога Енгіенського.

* * *

Війна в Европі закінчилася. Знищено породжений суперечностями, викликаними першою світовою війною, фашизм. Перемогу святкує система розумного демократизму, втілена в політичному режимі тих країн, де вона народилась і розвивалась потім віками. Але разом з нею святкує перемогу й Советська Росія, в якій заведений більшовиками деспотично-авторитарний лад панує ось уже третій десяток літ, вилився в найнетерпиміші для вільного духу людини форми й набирає щораз загрозливішої для світового спокою войовничости.

Друга світова війна, що коштує людства величезних жертв, не розвязала тих завдань, які ставили перед нею прихильники демократизму.

Світ прагне тривалого миру. Нині як і сто тридцять років тому, в часи Віденського конгресу, серед провідників кіл держав-переможниць виразно прокидаються настрої, що нагадують ідеї Священного Союзу. Кола ці схильні розглядати всякий виступ проти наявного в кожній країні переможців політичного ладу як небезпечний симптом прокидання сил, що можуть знищити плоди перемоги.

У цілковитій згоді з усіма нормами міжнародного права висувається вимога притягти до карної відповідальности фашистів, як партію, що брутально топтала усі закони, вимордувало мільйони невинних ні в чому мирних громадян. Але, наперекір принятим досі в цивілізованому світі правним нормам, на одну дошку з гітлерівцями ставиться й усіх політичних емігрантів з теренів, що належать переможцям, в першу чергу емігрантів з советських теренів. Усі, що добровільно залишили межі Советського Союзу, трактується як гітлерівських посіпак, які, керуючись низькими мотивами, продалися ворогові їхньої батьківщини. Усіх: продажних агентів Гестапо, що тисячами віддавали на розправу окупантам українських патріотів, і самих українських патріотів, які часом чудом врятувались од смерти в гімлерівських катівнях. Перед сталінським судом мають стати передані Советському Союзові англійськими та американськими військовими урядами герої оповитої легендами Української Повстанчої Армії, яка, не заходячи ні в яку спілку з окупантами української землі російськими - більшовиками, жертвенно боролася ж проти німців і, по зайняттю совітськими військами усіх українських земель, опинилась на теренах Західної Европи.

Усіх політичних емігрантів-українців обвинувачують у співпраці з німцями.

На чому засноване це обвинувачення? Передусім на тому, що всі, що не могли миритися з (більшовиками) більшовицьким режимом, одразу ж по при ході німців на Україну розпочали українську національну роботу в пресі культурно-освітніх та адміністративних установах, яка не могла не мати антибольшевицького напрямку. Німецька влада суворо переслідувала найменші прояви українського національного руху, виразно толеруючи російських великодержавників, якими намагалась обсадити всі "українські" установи.

За приклад може правити хочби столиця України, Київ. Туди слідом за німецькою армією, перемагаючи великі поліційні перешкоди, ринули з усіх кінців Европи українські емігранти та патріотична молодь Галичини. Одразу ж було засновано велику газету "Українське Слово," що розгорнула поважну національну роботу. Але через якихось три місяці газету цю, як журнал "Літаври," закрито, редакційних працівників порозстрілювано. Тоді ж Гестапо почало нещадно вішати та стріляти всіх, кого воно підозрівало в українському патріотизмі. Жертвами цих переслідувань упало багато українських патріотів, які зїхались були до дорогого серцю кожного українця Києва з усіх кінців світу. Гімлерівські кати нещадно винищували українських журналістів, поетів, учених інженерів. Душили все духовно-повноварте, що становило національний мозок обезголовленої старшини більшевицькими переслідуваннями України. Плюндрували пляномірно, виходячи з концепції авторів 'Mein Kampf' та 'Mythus des 20 Yahrhunderts.' З наказу Гітлера, Розенберга, Коха, німецькі кати винищували інтелігенцію тієї нації, якій фашистівські ідеольоги приділяли лише обовязки рабів, що мають слухняно працювати на користь "повновартних" господарів країни. Гестапо знало, защо вішало українських патріотів, як знало воно, з якою метою виморювало в Хорольських та інших таборах сотні тисяч наших полонених, що мусіли битись в лавах советської армії. Розуміємо і ми. Розуміємо — і ненавидимо гітлерівців лютою ненавистю. Не можемо тільки збагнути одного: приписуваної українським патріотам провини **перед загально-світовим рухом, спрямованим на духовне, політичне й національне визволення людини від тиранії,** незалежно від того, в якій формі тиранія ця виявляється - більшевицькій чи фашистській.

Єдина провина їхня перед деспотичними володарями їхньої країни полягає в тому, що не могли вони миритися з загарбанням масного українського чорнозему чужинцями, пляновим плюндруванням окупантами свободолюбивої української людности, рівного якому не знала ще (принаймні за нових часів) жадна інша европейська нація. Українські патріоти завинили перед більшовиками тим, що не мовчали, коли в страшний для їхнього народу тисяч девятьсот трийцять третій рік більшовики **штучним** голодом, як єдиним способом приневолити українських селян залишити шию в колгоспне ярмо, винищили кілька міліонів українців. Вони ніколи не мовчатимуть, коли згадуватимуть за **зменшенням** числа українців в СССР, згідно з офіційними даними советської остатистики, в 1939 році мало не на два міліони супроти даних перепису 1926 року. Ніколи не примиряться вони з масовим, проваженим ось уже 8-й рік винищуванням більшовиками української національносвідомої інтелігенції.

У чашу мюнхенських льокалів свого часу виросли із мозгів дегенератів концепції, що визнавали право на найсвятіші для кожної нормальної людини почуття любови до своєї нації тільки за тупими прусаками. "Неповновартним" духовно тубільцям "східних просторів" Гітлер та Розенберг не визнавали права на почуття національної чести й викликуваного ним шалу в боротьбі за місце свого народу під сонцем. Українська Повстанча Армія ввесь час нагадувала розенбергам та кохам про гострість цього почуття і в українців, але й цих нагадувань було замало, щоб втовкмачити націонал-соціялістичним можновладцям цю просту істину.

На жаль, подібна концепція прокидається й серед провідних кіл деяких демократичних країн, які ще і нині схильні розглядати тільки як географічне поняття, дивляться на Схід Европи, як на дикий степ, по якому вирують дикі пристрасті диких людей. Цим тільки й пояснюється, що головнокомандуючий збройних сил союзників у Европі в своєму звертанні до чужоземних робітників у Німеччині говорить про передачу найблищим часом до розпорядимости советської власти всіх советських підданих. Цим й тільки й пояснюється, що американська та англійська військова поліція в особі окремих представників своїх виявляє готовість допомагати більшовикам виловлювати українських патріотів, що виїхали до Німеччини із політичних міркувань не збираються повертатись на Советську Україну.

Видача Сталінові політичних емігрантів з советських земель, якщо б вона відбулась, становитиме незнаний в новітній історії террор проти **вільного духу людини,** започаткований урядами країн одна з яких справедливо пишається Великою Шартією Вільностей, а друга поставила статую Свободи при вїзді до своєї землі. Очевидно, щей нині провідні кола деяких демократичних країн гадають, що національний ерос властивий тільки цивілізованому духові їх та їхніх громадян.

Якихось 90 років тому виснажений боротьбою з російським деспотизмом, очолюваним тоді і всеевропейським жандармом Миколою І., великий український поет писав:

Чи діждемось ми Вашингтона
З новим і праведним законом?
А діждемось таки колись...

З цією вірою Шевченко й помер. Сьогодні нащадки великого українця, що мучаться ось уже третій десяток літ за свою Національну Ідею на еміграції, діждались появи на просторах Західної Европи нащадків великого борця за свободу Америки. Але зустріч ця не принесла ще радости українській еміграції, бо українські патріоти почули з уст окремих представників цієї армії заяви, що всі вони мають, незалежно від свого бажання, повернутись на свою батьківщину. Видача ж Сталінові його політичних ворогів-демократів становила б собою незнане досі беззаконня, коли людей, які провадили політичну боротьбу за волю свого народу, спокійно віддається на розправу їхньому лютому ворогові, що нищив і нищить не тільки тих, хто отверто виступав проти запровадженого ним деспотичного режиму, а й тих кого він, диктатор, підозрівав тільки в **можливій** ворожнечі до сталінізму. Як можна інакше трактувати становище, за якого всіх колишніх мешканців советських просторів, людей, які провадили боротьбу за здійснення своїх і свого народу ідеалів, разом з злочинцями, на чиєму сумлінні лежать тисячі замучених ґестапом українських борців, без суду віддається на муки і страту в советських катівнях, бо їм відмовлено в признаному за громадянами всіх інших країн праві схвалювати чи не схвалювати політичний режим (лад), заведений на їхній батьківщині чужинцями та боротись за національне визволення рідного народу

Українським патріотам закидають найтяжчий з усіх можливих злочинців — **зраду батьківщині...**

Але ми запитаємо наших суддів: чию батьківщину (австрійську чи італійську) зраджував у минулому столітті італійський карбонарій? Чию батьківщину (російську чи польську) зраджували польські повстанці 1831 та 1863 р.? Яку батьківщину (свою чи російську) зрадив українець, що боровся року 1917-21 в лавах Української Народної Республики, потім, після перемоги більшовиків, провадив підпільну національну роботу, та, поневірявся по советських тюрмах та концентраційних таборах, а 1941 р., окрилений надіями на повстання української держави та сповнений ненавистю до недавних своїх мучителів, почав, не зважаючи на страшні німецькі репресії, провадити національну роботу серед своїх земляків, потім пішов до лав Української Повстанчої Армії, чи працював на користь нації (зокрема біологічному збереженню нації), в якійсь культурно-освітній, адміністративній, чи опікунській установі?

Патріотам українським закидають **німецьку орієнтацію** і вимагають посадити їх на лаву підсудних разом з Гітлером та його катам (навіть не разом з німецькими підсудними), "забуваючи" при цьому про потужний протинімецький (і одночасно антибольшевицький) повстанчий національний рух 'бульбівців' та 'бандерівців,' рівного якому не знали ні чехи ні навіть поляки. Прокурори наші воліють удавати у цьому випадку з себе політичних простаків чи вважають може, що укладення державних і військових союзів та зірвання цих договорів, коли друга сторона нечесно виконує взяті на себе зобовязання, є прерогатива тільки урядів великих "історичних" націй?

Сьогодні ті, що схвалюють видачу українських патріотів на розправу Сталінові, воліють забути, що 1939-40 року диктатор СССР був страшним "германофілом", підписував з Німеччиною договори про дружбу, поділив з Гітлером терени, належні Польщі, виступивши в критичний момент для демократичних держав проти них і своєю підтримкою Німеччини полегшивши Гітлерови захоплення просторів Західної Европи

Европейська та американська громадськість розуміє другі народи, горяче (принаймні морально) підтримує їх в їх боротьбі за визволення зпід чужинецького панування і в несамовитому шалі кричить "Розіпни! Розіпни їх!" коли мова заходить за учасників визвольних рухів гноблених большевизмом народів, які, не вірючи в можливість повалення сталінського режиму внутрішними силами, повязували свої надії на визволення зпід совітського деспотизму з виступом проти СССР поважних зовнішніх сил. Байдуже яких: німецької, турецької чи якої іншої

"Горе тому народови,— писав один наш земляк,— котрому випало на долю добувати волю з чужоземцем на чолі Бо він не зіллється душею з чужим народом, бо він все озиратиметься на любезное отечество, щоб при дрівцях йому кулішу наварити." (Архів Михайла Драгоманова, том І. Варшава 1937, 167с) українські патріоти йшли на розумовий (не чуттєвий) компроміс з чужими силами, доки сили ті не виступали отверто з загарбницькими тенденціями, спрямованими проти української нації. Можливостей прокидання таких тенденцій українські політичні кола ніколи не спускали з очей, вважали їх в окремих випадках за конечні, але вони мусіли повалити спершу чуже, російсько-більшовицьке панування на Україні з тим, щоб розпочати боротьбу з новим загарбником: "війна живить війну."— говорив ще старий Катон.

Чому ж світ віддає належне Тітові, схиляє голову перед Бором та його лицарями і не пускає пари з уст, коли мова заходить за видачу Сталінові учасників героїчних змагань українського народу в лавах Української Повстанчої Армії, патріотів, що з такою самопожертвою виборювали своєму народові його національну незалежність?

Заходячи в стосунки з іншими націями, українські патріоти кермувались, кермуються і кермуватимуться лише міркуваннями корисности тієї чи іншої "орієнтації" для свого

народу, історія якого повна глибокого трагізму. Не раз бувало (й буде мабудь), що українці мусіли (чи мусітимуть) додержуватись якоїсь "орієнтації" **зціпивши зуби,** керуючись тільки наказом здорового розуму. Не раз бувало, що політики українські допускались в таких випадках помилок.

Навіть у тому випадку, коли певні українські політичні кола давали згоду на формування українських національних зєднань у лавах німецької армії (дивізія "Галичина,") вони керувались у своїх плянах розумінням конечности створити військове ядро, без якого не мислима була б майбутня українська держава і яке потрібне було б українцям у тому разі, коли б і ця світова війна закінчилась на сході таким же хаосом, як і перша. Українські політичні кола ніколи не виступали в цій війні проти демократичних країн, зосереджуючи свою [illegible] тільки в антибільшовицькому напрямі. Не випадково ті, що давали німцям згоду на створення дивізії "Галичина," ставили вимогу використати цю частину тільки на східньому фронті. Сама ж організація дивізії (це тепер не таємниця) провадилась тоді, коли для всіх українських партій було ясно, що Німеччина війну програла й гітлерівські пляни перетворення України на кольонію ніколи не здійсняться

Лицарі Української Ідеї ніколи не були ні германофілами ні англофілами. Вони завжди лишались **українофілами.** Служили ввесь час тільки одній Прекрасній Дамі - своїй неньці-батьківщині

Український визвольний рух триває не один десяток [illegible] Він нараховує сотні ро[illegible] років героїчної боротьби [illegible] Часом рух цей [illegible] часами під[illegible] 1917-21 років визвольні змагання українців набрали виключної потужности. Три роки молода Українська Народня Республика очайдушно боронила себе від ворогів, хоч і впала в нерівній боротьбі, але змусила розумніших ворогів зважити на небезпечний для них факт пробудження упремленої ними нації. Большевики довгий час ніяк не могли опанувати українські простори і з властивою їм підступністю повинні були вдатись до присиплення уваги українців удаваною протекціоністичною культурнонаціональною політикою. Тільки в 1929 році розпочали вони нещадне масове винищування не в отвертому бою, а в катівнях ГПУ, активну української нації, вдавшись 1933 року до найжахливішого з усіх своїх злочинів: організації голоду на родючих українських землях, який коштував українцям стільки жертв, скільки не коштувала всьому світові перша світова війна. Советські тюрми забито було українською інтелігенцією. Тисячами ешелонів більшовики вивозили українців на смерть до сибірської тайги. Але не змогли вони задушити українського народу. Нація не стала на вколішки перед ворогом!

Щоб приспати увагу світової громадськости до українського питаня, більшовики вдаються до нових і нових трюків аж до проголошення останнім часом самостійности Української Советської Республики та осібної дипльоматичної репрезентації цеї держави на світових конференціях. Але ще Дізраелі сказав, що кольонії не перестають бути через те кольоніями, що їх проголошують незалежними.

"Ленін—пише Бурцев— все своє життя жив тільки помилками тих, з ким боровся і для кого готував ЧК." Ще з більшим правом можна застосувати це до Сталіна, якому пощастило в момент найловажнішої небезпеки для замисленої ним справи поневолення всього людства натрапити на своєму шляху на виняткова тупого маняка людоненависництва, який своєю політикою нищення всіх націй, крім німецької, а передусім народів Советського Союзу— викликав страшну акцію проти себе і стимулював обєднання багатьох більших і менших націй під советським прапором

Сьогодні Сталін використовує сприятливий для нього момент, щоб розправитись остаточно з усіма політичними та національними ворогами, і домагається (чи домігся вже) видачі йому всіх, хто вислизнув з його пазурів. Нині сталінському НКВД мають допомагати у виловлюванню політичних ворогів більшовизму поліція та військо союзних націй на терені Европи. Советський диктатор не хоче допустити до розгляду питання повороту на советські терени тих, хто цього повороту не хоче, в окремій комісії, де мають бути репрезентовані всі союзні держави. Він не хоче щоб сторонні обєктивні судді розглядали правомочність його претенсій на нові жертви його розправи. Сталін чудесно знає, що тисячі людей відмовляться повертатись на дорогу для них рідну землю, яку він обернув на пекло. Розуміє, що це зможе донести свого обвинувачення українських (і інших) патріотів-емігрантів у кримінальних злочинах, передбачених міжнародним правом. Не хоче, щоб увесь світ замислився над тим, що більшість "германофілів" [illegible] відданих в тисячі [illegible] абсолютно й відносно перевищує число справжніх злочинних германофілів-зрадників **в своєї** батьківщині, представників інших націй

Один російський публіцист називав був комунізм соціялізмом помсти За якихось 50-60 років до вибуху більшовицької революції в Росії цей талановитий росіянин передбачив справжню суть комунізму в його російській модифікації. Помста, страшна кривава помста всім, хто стоїть морально вище над духовно-звиродцілим більшовицьким "активом," становить найхарактернішу прикмету більшовизму, з самого початку його існування і коштувала людности Советського Союзу міліонів жертв.

Жахливо було— свідчить одна сестра жалібниця про розправи ЧК 1918 року в Києві,— коли приводили когось дуже одухотвореного, дуже світлого. Тоді ми знали, що він приречений на смерть. Усе культурне, все що виділяється, високе, більшовиків діймає до живого. У них невситима потреба знищити все краще." (Доповідь Центрального Комітету Російського Червоного Хреста про діяльність надзвичайних комісій у Києві. Архив русской революций. Том VI. 343 ст.).

Ніби предбачаючи [illegible] більшовиків, один фільософ-поет говорив про людей цеї категорії:

"У кожній скарзі їхній звучить помста, в кожній їхній похвалі є бажання завдати мук, а бути суддями здається їм раюванням. Це люди поганого гатунку й походження: на їхніх обличчях видно ката й слідця."

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ

"Перелом," 7 липня, 1945, сторона 7.

"ОБЩІЙ КОТЕЛОК"

Чи варто нагадувати тут ще слова Кавура, що найгіршою політикою є політика помсти більшовиків це не переконає (інакше вони перестали б бути собою). а ті, які байдуже спостерігають, що діється в катованій Сталіном країні мовчки та німоти. можуть і пальцем не повести, коли їм ми заявляємо

Видача Сталінові всіх, хто виїхав з просторів, належних нині більшовикам,— це масове убивство людей, які не могли миритись із деспотичним режимом, заведеним тими, хто ось уже третій десяток літ "імям пролетаряту бешкетують на вакантному троні Романових" (Слова Горкого, написані ним 1918 р.), **людей, які не могли миритись з брутальним топтанням прав людини і, жертвуючи собою, провадили тяжку боротьбу з насильниками.**

Умивати, мов той Пилат, руки у цій справі, нечесно. Ставити питання так, що держави-переможці, домовляючись про взаємний обмін всіма своїми громадянами, які в перебігові війни опинились на контрольованій цими державами території, ставлять одна перед другою однакові вимоги, згідно з якими, мовляв, Советський Союз повинен передати своїм союзникам всіх їхніх громадян,— значить займатись заочиною казуїстикою, бо в усіх державах союзників СССР панує демократичний лад, тоді як у Советському Союзі лютує диктатура одної політичної партії (ба навіть особи), яка нещадно винищує всіх, чиї погляди хоч у незначній мірі розходяться з офіційною партийною ідеольогією. Лаваль, Дегрель, повернувшись на батьківщину, відповідатимуть перед судом нації за вчинки, що завдали шкоди нації, а не за те, що їхні переконання є відмінні від ідеольогії партії, якій нарід повірив сьогодні керувати країною, тоді як в Советському Союзі чинитиметься жахлива розправа панівної **партії** з своїми політичними ворогами. Сталін чудесно знає, що на контрольованих ним теренах є тільки мізерна кількість людей, які з політичних міркувань не захотять повернутись на свої батьківщини, а той же час, як на інших теренах є дуже багато советських підданих, що волітимуть накласти на себе руки, ніж чекати смерти в катівнях НКВД.

Друга світова війна через шовіністичну захланність німецьких фашистів та розперезаність найдикіших проявів звірячої хтивности гітлерівців що коштувала життя багатьом громадянам уярмлених Гітлером країн, повинна закінчитись судом над безпосередніми злочинцями цього та політичними партіями, діяльність яких деморалізувала націю та виховувала катів Треба раз на завжди ударити по черепах тих, хто політичну діяльність перетворив на жахливий кримінальний злочин. Перед судом, який повинен складатися з представників держав-переможниць, поруч німецьких нацистів мають стати і злочинці з інших країн, в тому числі й советські підлі. Пролита кров волає до небес, і винуватці злочину мають спокутувати його своєю кровю. Але всі ті, кого притягатимуть до відповідальности, мусять стати перед судом **міжнароднім.** Інакше акт справедливости перетвориться на злочинний акт, який бридкістю своєю може перевершити дії нацистів на окупованих ними землях. За кожним громадянином СССР чи іншої держави має лишитись право не повертатись на батьківщину, якщо судом не доведено буде, що на сумлінні його є злочини, які карається міжнародним правом.

Що ж до нас і наших змагань, то ми можемо сказати тільки словами одного нашого земляка-сучасника:

"Нація охоплює нас, цілі мільйони людства здригаються, повертається на кін історії придушена, але жива нація...

Ми стоїмо перед дверима історії, ми заходимо до її будинка як рівні, ми заходимо як Наполеон і його маршали, як косоокий кривий хан Тімур, що розмахував мечем на цілу Азію й Европу, як Леонід під Термопілями, що загинув із своїми трьома сотнями, захищаючи стежку до Спарти.. Коли ми переможемо, нас колись прославлять і додадуть нам ще чужої слави і піднесуть нас на щитах угору для всіх прийдешніх поколінь Коли нас переможуть— нічого нам чекати, ні тепер ні потім від нас і наших славу відберуть, розтопчуть нашу чесноту й сміливість, заплюють нашу мету й наші вочі..."

Нині на наших родючих ланах лютує переможець. Нас обливають потоками клевети, нам памятаючи правила хормайстра лестунів у почті Олександра Македонського Медіуса: "Сміліше брешіть і кусайте, бо шрам в усякому разі лишиться." І вороги наші мають успіхи тут великі.

Але, ми певні, що нових людей народять нам степові, плідні жінки. Ми можемо гинути спокійно. Є один,— мовляв цитований уже нами український поет,—момент, коли птах щастя сідає на землю— тоді його треба й ловити. Прогнавши хвилину — будеш чекати сотні років і носити на своїй шиї прокляття мільйонів. Українські патріоти прогавили цю хвилину і мучаться нині лютими муками, але нація українська ніколи не складе зброї в боротьбі за свою долю

1918 року російський письменник Леонід Андреєв, спостерегаючи криваві оргії большевиків на його батьківщині, в пориві одчаю звернувся до громадськости демократичних країн з отвертим листом, з кожного рядка чути було крик: "Рятуйте наші душі! Рятуйте!" Усі знають, як відкликнувся на це цивілізований світ... Сотні тисяч політичних емігрантів колишньої Росії пішли поневірятись по світах... Але тоді за ними визнано було право азилю на чужих землях. Нині ж той самий світ хоче (цивілізований світ...) передати до рук советського "правосуддя" емігрантів цих разом з іншими патріотами поневолених більшовиками народів, людьми, які рятували останнім часом від помсти деспота та його сатрапів.

Ми, українські патріоти, не взиваємо до громадськости демократичних країн: "Рятуйте наші душі!" Двадцять вісім років більшовицької диктатури, розстріли наших рідних і знайомих, які стали звичайним явищем на нашій батьківщині, як і особисті наші поневіряння по советських тюрмах і концентраційних таборах та очікування смерти по камерах смертників, притупили у нас страх перед смертю. **Слабші з нас стратили вже навіть смак і волю до життя... Тому не з криком** про рятунок звертаємося ми до своїх однодумців-демократів Америки, Англії та Франції, а **з осторогою** їм та урядам їхніх країн, на яких, коли вони з байдужністю ситих поставляться до нашої долі, кров наша ляже темною плямою, яка пектиме не тільки їх а й їхніх нащадків. **Плямою, яку вони,** чи їхні нащадки, відчують гостро тоді, коли нещастя, яке спіткало нас 1917-20 року, перекинеться на їхні країни, як перекинулось воно вже сьогодні на наших сусідів, **які й в** думці не мали 1917-20 року, що їм колись доведеться зустрітися у себе дома з советськими катами ,а держави їхні перетворено буде на звичайні собі губернії Советської Росії...

Що ж до нас, то кожен з нас, коли енкаведист поставить його, за допомогою демократичних країн, на розстріл пригадає слова великого російського демократа Олександра Герцена: "Небзначай сраженний пулем, я унес бимс собою могилу еще два-три верования..." (Ненароком убитий кулею, я взяв би з собою в могилу ще два-три вірування.)

Передусім віру в те, що Макс Норман помилився, коли напередодні першої світової війни запевнив, що европейське сумління - це така пані, адресу якої давно загублено і нікім потім не знайдено, та переконання, що Entente Cor-

(Продовження на стороні 10)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЧОРЧИЛ ОСКАРЖУЄ БОЛЬШЕВИКІВ

Чорчил, бувший англійський премієр, виступив недавно в англійському парляменті з острим оскарженням в сторону большевиків. **Чорчил заявив, що в Східній Европі панує сильний большевицький терор, котрого допускаються большевицькі червоні армії. Той терор має панувати спеціяльно в Чехословаччині, бувшій Польщі та Югославії. Після слів Чорчила, большевики вивозять десь людей немилих їм з країв ними підбитих та потім вістки про тих нещасних людей цілком щезають.**

Щодо винаходу атомної бомби, то Чорчил заявив, що до винаходу її причинилися американські та англійські учені, російські учені про неї ще не знають як її виробляти і остерігав, щоби таємниці виробу атомної бомби не зраджувати большевикам.

Слова Чорчила є дуже знаменні. До них ми хочемо тільки додати се, що коли ходить про переслідування большевиками населення в бувшій Польщі, то ходить тим самим о наших братів та сестер, котрі там знаходяться. **Ми давно вже доносили про страшне переслідування наших братів та сестер большевиками. Тепер наші вісти вповні потверджує муж, котрому ніхто не годен закинути, що він не знає, що говорить, або що він може потягає за котроюсь партією. А що скажуть на се наші нещасні брати в Канаді та Америці, що йдуть на сліпо за большевиками, попирають їх та тим самим помагають большевикам нищити своїх братів та сестер в Европі? Прокиньтеся наші нещасні брати, поки ще час! Ми вас радо назад в рядах нашої католицької Церкви та вірних синів українського народу, повитаємо!**

НАД ЧИМ ВАРТА ПОДУМАТИ...

Головно всім нашим запомоговим організаціям. Але також одиницям.

А іменно.

Український Народний Союз, заложений в 1894 році, має нині понад 42,000 членів і понад сім міліонів долярів майна. Ця поважна фінансова установа стало дає жертви на народні і релігійні цілі в Америці, а останними часами перенесла свою діяльність також до Канади.

Як УНС вкладає свої гроші, зібрані між членами за вкладки?

В Альманасі з нагоди 50-ліття, стор. 45 подано так: "Майно УНСоюзу інвестоване так: В готівці $733,058.31 (або 10.07%), в бондах $4,092,342.77 (56.22%), в морґеджах $1,087,464.64 (14.94%), в інвестиціях реальностевих $840,340.00 (11.54%), у позичках членам $516,592.76 (7.10%), у друкарні і книгарні $8,564.79 (0.12%), на нотах (векслях) $300.00 (0.01%).

Так представлено цифрами стан грошевий УНС та його вклади гроший. Бачимо з того, що УНС не лишень вкладає свої гроші в бонди, де має вправді львину частину своїх фондів, але також на морґеджі, в закупно реальностий (доми), а навіть зичить на векслі.

Однак найцікавійше буде почути, **який прихід УНС мав з гих вкладів.**

"За 10 останних літ відсотки від бондів дали $549,844.44, зарібок від проданих бондів $92,000.00, відсотки від морґеджових інвестицій $546,464.66. Прихід від інвестицій в реальностях $378,585.45, відсотки від членських позичок $155,940.09 та інші приходи."

Значить, що 56.22% вкладу гроша дали **майже такий самий** прихід, як вклад 14.94% в морґеджах. Перший вклад був в бондах. Знова прихід від вкладу 11.54% в реальностях мало що остав по заду вкладу в морґеджах, а оба ці вклади високо перевищили вклад в бондах, хоча він обіймає майже два рази таку суму, як ці два разом.

Тепер най кождий подумає, звідки УНС бере свої приходи і де його майно найкраще побільшується, та витягне з того відповідні висновки.

Правда, робити вклади в морґеджах чи реальностях не кождий чоловік потрафить і не кожда організація запомогова має до того відповідних людий та спромогу. Факт однак лишається фактом і є поважною наукою для тих, що хочуть чогось навчитися і можуть навчитися.

ОЛЕНА КОЗІЦЬКА В КАНАДІ

Сержент Олена Козіцька, одна з перших дівчат з міста Калгар, що вписалася до жіночої канадійської военної служби, і член першої групи канадійських дівчат, що прибули за море 5 листопада 1942 і була між тими дівчатами, що недавно вернули до Канади зза моря. Перебувши 30 денну відпусту в домі родичів, Олена буде занята в помічній военній службі. Вона була одною з тих, що зорганізували були в Льондоні Союз Українських Канадійських Вояків. У тім Союзі була вона через два роки писаркою. — БНації витає сердечно панну Козіцьку та бажає її всего добра.

ЗНЕСЕНО ЦЕНЗУРУ В КАНАДІ

В Канаді знесено цензуру, котру започатковано було з вибухом війни. Підчас війни, в Оттаві був спеціяльний департмент, котрий переводив строгу перевірку листів, газет та всіляких других річей, що приходили чи відходили з Канади. Тепер дальше існовання сего департаменту показалося самозрозуміло безцілеве. Канадійський уряд також зніс заборону, що її був видав в справі існовання декотрих партій, як приміром партії большевицької. Тим самим партія большевицька є знова в Канаді легальна-незаборонена.

БУДУТЬ ДАЛЬШЕ ПАЙКУВАННЯ

Хоч вже по війні, то всетаки в Канаді не заноситься на се, що цукор, масло і мясо, що має внедовзі бути на картки, перестануть бути пайковані. Як ми вже нераз про се писали, Канада має великі замовлення на поміч побідженим людям в Европі, головно щодо поживи, тож ті три перші та великі споживні товари, мусять бути дальше на картки. Кождий чесний горожанин Канади розуміє, що справа помочі другим людям є важна і проти пайковання дальшого не буде не тільки що не виступати, але ще й пояснить другим, чому так наш уряд поступає.

ДЕНЬ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ З ЯПОНІЄЮ

Друга світова війна офіціяльно закінчилась дня 14 серпня, 1945, в вівторок, коли то японці піддалися безумовно аліянтам. На вістку про закінчення війни відітхнули з полекшою люди по цілому світі та з надзвичайною радістю відсвяткували сей день. Неділя 19 серпня по цілому світі була відсвяткована як день подяки.

ПОМАГАЮТЬ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ В ЕВРОПІ

До Українців Студентів Вищих Шкіл:

Цим повідомляється, що Українські Організації в країнах Західньої Европи мають змогу примістити Українців Студентів Вищих Шкіл на студії в чужинецьких наукових закладах.

Заінтересовані в цій справі повинні подати цим самим шляхом, яким дістали це повідомлення, відомости про себе, імя, прізвище, місце і дата народження, школу в якій дотепер студіювали, рід студій, число перейдених семестрів, свою теперішню адресу.

Скоро повнці відомости дістануться до належних українських організацій, будуть пороблені заходи про перенесення кандидатів в відповідні країни і повідомиться їх про формальности, які вони повинні сповнити, щоби виїхати по призначенню.

Дня 24. червня 1945.

Ініціятивний гурт допомоги Українським Студентам

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Тома Веддерс з Англії мав ніс довгий на 7½ інчів.

Японська дитина числиться за однорічну в той день, коли народилася.

Кир, король Персії, знав імя кожного жовніра в своїй армії на память.

В 1927, в Оазі Тоуреґс, Північна Африка, термометер показав раз тепла 158.8 степенів Фаренгайта.

Йосиф Конрад, славний учитель англійської мови, коли мав 25 років, не умів ні слова по англійськи.

Гайнрих Лявфер, Діссельдорф, тримав замкнене одно око через 90 днів.

Донька Шекспіра не уміла ні писати ні читати.

о. Степан Семчук

ОБРАЗКИ ЗІ СХОДУ

1) КАНАДІЙСЬКІ МУЧЕНИКИ

Тому триста літ, коли в Україні наш гетьман Богдан Хмельницький підняв успішну борбу проти Польщі і винищував польські армії, тоді коли справа Унії через мученичу смерть св. Йосафата набрала нових сил і стали насінням нових подвигів для справи Бога і Церкви тоді на широких низинних надозерних просторах нинішної околиці Мидленд в Онтерії, над заливом Георґійським, де тоді розмістилися тисячі індійських шатер племени Гюрон, понесли мученичу смерть в оселі Кріпость св.Марії два католицькі священики місіонарі, о. Бребьоф і о. Лялеман в 1649 році.

Останки давної кріпости остали досі, загороджені і чомусь не отворені для доступу широкої публики, поросли буряном і тільки звали каміння та маленькі відгребки свідчать нині про місця, де було давнє жилище і де видне спільна могила обох мучеників. Зараз при дорозі, що веде нині під гору до церкви, яка величаво підносить свої камінні вежі до сонця в небозвід і голосить далеко і широко про силу віри та життя з віри, про смерть, що стає вічним життям і побіду над світом.

Бють побіч жерела на луках, як тому триста літ і трава шумить, і вода тече, і сонце світить, сказатиб словами індіян. Але нема вже шатер гюронів, ані сліду...

І як це дивно, що якраз 31 літ по замученню католицьких місіонарів, індіянська дівчина Катерина Текаквіта вмирає в славі святої і нині проголошена святою.

Мощі святих спочивають в церкві Пречистої і вічно горять перед ними набожні світла, вічно хтось клячить і молиться. Цілі ряди залишених вотів свідчать про чудесні уздоровлення при гробі мучеників. Є там ряди милиць, всякого рода бандажів, намиста, та інших срібних, скіряних і залізних личничих виробів з доліпленими картками, хто і коли це лишив з подякою за чудесне уздоровлення. На жаль новітнє невірство навіть тут не оминуло, то вправди місця і побачите полишені річи з повідриваними карточками і тільки шнурочки звисають. . . Комусь видно було завидно і він позривав ці писані свідоцтва ласки тут і там без кінця.

Вже св. Отець Папа Урбан VIII, котрий українцям призначив місію навернення сходу, дав цій околиці окремі привілеї по причині мучеництва згаданих священиків.

Тисячі людий приходить нині тут і молиться.

Кров мучеників є насінням християн. Перших мучеників Канади.

Колиб Ви тільки були в Торонті, залишіть для себе хвилинку часу і поїдьте автом до Мидленд до гробів мучеників, а певно не пожалуєте.

І помоліться за свій український нарід.

2) ТРИЦЯТЬ ТИСЯЧ ОСТРОВІВ

Вам може здаватися, що це десь далеко на океанах є десятки тисячів ріжних островів. А це в нашій прегарній Канаді. Бог дав такі чудеса на воді вздовж Георґійського заливу, що будете їхати годинами, чистою глибинною водою і наче казка виринають обабіч корабля скалисті острови і острівці, більші, менші, маленькі, а також великі, з рясною зеленню і залісенені, тут і там хатина, бігає хлопчина з песиком понад воду по скалі, а там знова човном пливе інший по лязуровій воді, тільки слід за ним наче голкою пронизав воду синь.

І так много тих скал з води виринає, і так ненадійно, що око мучиться і томиться тим надміром Божої краси, що раде схопити і зувидіти як найбільше, а тої природної краси так богато, так щедро посіяно на глибинах.

Дві годині їзди кораблем минає як в казці зачарованій. Тут то там корабель пристане забрати подорожних з островів і поволі весь поклад заповнюється буденними розговорами людськими. Осмалені сонцем, здорові, веселі діти сміхом заповнюють соняшний простір і по ніжнім плесі глибин ваш корабель сунеться наче лебідь...

(Далі буде).

ОТТАВА, ОНТ.
Весільні Дзвони

Дня 26 липня 1945, у нашій католицькій церкві при улиці Балзам Рочестер, о. І. Лесюк ЧСВВ., звінчав Теодора Сенкова і Варвару Ковальчук у св. тайні супружества. Потім відбулося прийняття у домі пані Анни Пук, де Отець Ігнатій й Отець Бернард Дрібненький ЧСВВ, що переняв провід парохії по о. Жанові, зложили свої щирі побажання, а присутні відспівали гучне многолітствіє. Також промовляли ще пані Пук, панна Кост, пані Софія Василевич, п. Пітура. На кінці молодий, п. Сенків всім сердечно подякував.

При тій нагоді на заклик п. Токара, присутні зложили на добру пресу, по доляру: Т. Сенків, Софія Василевич, П. Пітура, Н. Балик, Й. Токар, Стела Кост, Лавра, Й. й Анна Пук; по 50ц.: Параня Грабець, М. Ковальчук. Рішено розділити збірку по рівній мірі на У.В., Світло, і БНації.

Молодим Теодорові і Варварі Сенків, сотвори Господи многая і благая літа!

Олесь.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. В. Божик

Безвірство Унещасливлює Людину

Нещасливий той, що Бога не має в серцю. Де Бога нема, там щасливости нема. Це є рішуча правда, і моїм бажанням є вам це нині доказати. Неодин із вас міг би подумати, чи для щасливости не вистарчить мені мати гарну хату, добру роботу, богато акрів землі, симпатичну жінку, приємні діти? Чи не вистарчить мати богато грошей в банку? Ні. Нещасливий той, коли мимо всіх тих достатків не посідає великої віри в Бога.

Щаслива людина, яка має в своїм серцю віру, бо вона ніколи не питає без відповіди, і ніколи не терпить без потіхи. І противно — нещасливим є той чоловік, котрий не має віри, бо він питає і на свої питання не дістає відповіди, він терпить і в своїх терпіннях не находить потіхи.

Кождому, і то часто в життю, насуваються питаня,— чим є світ для мене? Звідки чоловік звявився на цій землі? Яка є ціль його туземного життя і що чекає його по смерти? Що відповідь на се чоловік, що віри не має? На таблиці над гробом одного визначного чоловіка в церкві Св Павла в Англії є виписані отсі слова: "Я все жив в сумнівах, тому умираю в непевности, а куди іду самий, не знаю." Чи ще може бути більша сумна дорога для думаючого чоловіка, котрий шукає правди? Що варта, коли чоловік знає все инше, а не знає нощо жиє? Що варта, коли чоловік знавби всі тайни природи, всі можливі винаходи, а не знав би нощо жиє? Нащо жиєш, чоловіче,— їсти, пити? щоб добитися великого маєтку, великої слави? Думаєш, що це задоволить твоє життя? Таке життя не гідне чоловіка,— так жиють тільки ростини і звіряга.

Чоловік без віри є мучений другими питаннями, на котрі відповіди не має: **Чим є чоловік? Що варта його життя?** Коли маю віру, маю і відповідь на сі питання. "Жию на землі, щоби здобути небо. Тут працюю, жию чесно, осолоджую своє туземне життя о скільки можу, совісно сповняю Божі заповіди, а по смерти буду з Ним вічно щасливий в небі. Коли маю віру, маю і душу, і моя душа є призначена для неба, і вартує більш чим всі богацтва сього світа,—так, сам Бог велів за мою душу дати себе розпяти! От відповідь віруючого чоловіка. Коли чоловік каже, що віри не має, то каже, що душі не має, і тоді людське життя вартує менше, як одного доляра. Тільки девятьдесять вісім центів. Вчені кажуть, що чоловік складається з пейла води, трохи заліза, вапна, графіту, фосфори, і кілька ложок соли. А це все варта тільки 98 центів. От вартість чоловіка в очах тих, що віри не мають. Не диво, що вони використовують людей, гноблять, навіть мордують, бо чоловік в очах безбожних вартує 98ц.

Чоловік, що віри не має, в **своїх терпіннях не находить потіхи, навіть в годині своєї смерти.** Хто потішить безвірка в його терпіннях? Може наука, богацтво, чи слава? Ні. А такі сумні хвилі приходять кождому і то часто в життю в Бога не вірять. Христа Спасителя не признають, а гріхів в них повно. Де їм шукати за спокоєм совісти?

Для безвірка Різдво не має ніякої вартости. Всі радіють Великоднем, а для них це без значіння. На нього враження ніякого не робить. А коли стане над домовиною своєї жени, які страшні думки переходять через його ум. Так, смерть зробить на нього враження! От, що його чекає. Перед смертю утечи не зможе. От його кінець! "Чи це справді мій кінець?" запитає він: "Чи я жию на те, щоб тільки перемінитися в порох? А мої думки, чувства, бажання, що з ними буде? А по смерти що? Я бажаю щасливости, вічної щасливости. Чи справді нема Бога, а може є, може мене буде судити." Страшні то думки переходять через ум чоловіка, що віри не має. "Мої ложні приятелі відобрали мені віру, а в замну мені нічого не дали, тільки боязнь перед вічністю." Коли Мірабов, француський революціонер, умирав, приказав своє тіло умити перфумами, заложив собі на голову вінець уплетений з пахучих квіток, і приказав, щоб музика йому грала, щоб міг спокійно заснути вічним сном. Це йому не помогло. Його муки більшалися, що хвилини, совість його гризла, зачав страхатися перед вічністю а в кінці просив лікаря, щоб прискорив йому смерть, а цей не хотів. Помаленько смерть приходила, все більше його мучила, і в страшних муках сконав. Як спокійно і весело умирають віруючі люди. Для них смерть не є кінцем життя, а тільки зміною життя. Бог на них чекає, нема чого боятися. Я пригадую, як раз я приготовляв одну жінку на смерть, вона була така весела, спокійна, неначе б це була найвеселійша хвиля її життя. Так, бо вона ішла до Ісуса.

Без віри в Бога і держави не встоять. Читайте, що сталося року 1793 в часі Французької Революції, коли відкинули Христа, а на Його місці на престолі в Катедрі Нотр Дам, укоронували розпусну жінку. Мурдували, плюндрували всіх і вся, кров людська плила ріками. Ви самі добре знаєте, що діялося в Росії, коли відкинули Бога.

Відберіть Бога від нас, що з нами буде? Нема Бога, нема більше церков, хрестів, Служб Божих, сповідей, де люди находять розраду в смутках. Без Бога, хто змусить людську волю до послуху? Світ став би табором розбишаків та розбійників. Без Бога, нема ріжниці між добром і злом, і кожда спокуса буде непоскормлена.

Якщо нема Бога, то нащо чесно жити, нащо бути милосердним, нащо убогим [illegible]гати, нащо шанувати майно ближнього? Радше плюндрувати всьо, що вдасться, бо по смерти нічого нема, і треба з життя користати.

Якщо нема Бога, безумні ми, що чесно жиємо, бо за те нічого не одержимо. Якщо Бога нема, то супруги не мають собі бути вірними, бо що з того мають? Якщо нема Бога, їж, пий, веселися, як тільки хочеш, бо завтра можеш вмерти. Якщо не булоб Бога, як страшно воно булоб жити в світі! Справді безвірство унещасливлює людину і цілий світ.

6-го жовтня, 1849 року застрілили генерала Швайдела на смерть. Перед смертю закликав він священика і сказав, "Отче, прошу передайте сей хрестик мому синові. Я його одержав від батька свого, і все його носив при собі, навіть в битві," а потім додав: "Радше нехай я умру з хрестом в руках, а по моїй смерті прошу передайте його синові." Загреміли гармати, і впав генерал трупом. А дорогі в Христі, це тільки хвилева розлука. Родичі, що учать своїх дітей про Ісуса, в любові Божій, стрінуться з ними у вічности. Як ви своїх дітей учите? Чи життя буде їм безвартісним, гіркістю, а смерть страшною, бо Ви не дали їм релігійного виховання? Чи ви маєте на серцю їх ущасливити? Якщо так, дайте їм добрий примір побожного життя. Все сповняйте совісно всі заповіди Божі, бо якщо ні, в кінці ви готові самі постепенно втратити і свою віру. Може ви бідні, але богатий той, в кого сам Бог перебуває. Якщо втратите своє майно— ви богато втратите. Коли втратите руку, чи ногу, ваша втрата ще більша, а коли втратите віру, Ви всьо втратили.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ВЕРЕСЕНЬ, 1945

1	С	19	Мч. Андрея Страт.
2	**Н**	**20**	**Неділя 10 по Сош.**
3	П	21	Ап. Тадея
4	В	22	Мч. Агатоника
5	С	23	Мч. Лупа
6	Ч	24	Сщмч. Евтиха
7	П	25	Возвр. м.ап. Вартол.
8	С	26	Мч. Адріяна
9	**Н**	**27**	**Неділя 11 по Сош.**
10	П	28	Пр. Мойсея, св.Авгус.
11	**В**	**29**	**Ус. Гл. Ів. Хр. (н,нен.)**
12	С	30	Св. Александра
13	Ч	31	† Полож. Пояса Пр.Б.
14	П	1	Вересень. † Поч.Ц.Р.
15	С	2	Мч. Маманта

УСТАВ

2. Нед. 10 по Сош. і Попразденство Успення: Гл. 1, Єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 131, Єв. Мат. з. 72.

5. Віддання Успення: Все празника. Сл. Б.: Ап. з. 240, Єв. Лук. з. 54.

9. Нед. 11 по Сош.: Гл. 2, Єв. утр. 11. Сл. Б.: Ап. з. 141, Єв. Мат. з. 77.

11. Усікновення Чес. Голови Івана Хрестителя: Празник цей переноситься з всеночним на слідуючу неділю 16 вересня але піст заховується нині.

13. Положення Пояса Пресвятої Богородиці: Сл. Б.: Ап. з. 320, Єв. Луки з. 54.

14. Препод. Симеона, Собор Пресв. Богородиці і початок Церковного Року (Індикта). Все полиелея на будні.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Відповідне зайняття зо справедливою заплатою для всіх

З волі Господа Бога кождий чоловік зобовязаний є до праці, відповідної до стану чоловіка. Що така є воля Божа видимо зі слів св. Апостола Павла, котрий каже: "що хто не працює, нехай не їсть." Отже, хто не хоче працювати, не варта навіть є поживи.

Підчас війни, котра недавно скінчилася, коли говоримо про Канаду, усі тут були заняті, мали гарні роботи з добрими платнями. Тепер війна скінчилася і вже видимо, що богато робіт покасували, богато людей стратило роботи і тим самим заплати. У тім місяці, ми канадійці, молім дорого Бога, щоби попровадив так умами наших властей, щоби головно наші канадійські вояки, котрі з поля бою вертаються до Канади, мали сталі роботи і відповідні до сього заплати, щоби тим самим могли удержувати свої родини.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
За діла милосердя і школи для магометан

Магометани, люди, котрі не мають правдивої віри в Христа, є знова предметом наших молитов в місяці вересні. Молимося, щоби християни якнайбільше переводили в життя діла милосердя відносно душ та діл магометан, як також молимося за школи для дітей магометан. Через се, що християни будуть показувати своє добре серце ділами милосердя відносно магометан, побачуть на ділі магометан високий рівень науки Христової Церкви а через виховання магометанських дітей по школах, діти магометан пізнають краще науку Христа і тим самим будуть приготовані стати християнами.

З ПРАЦІ о. КАПІТАНА ГОРОШКА

Завдяки стараниям о. капітана М. Горошка, від 25-30 липня с.р. відбувся в містечку Райдінґгорст, Англія, пятиденний Християнський-горожанський Курс канадійської армії ч. 55 для українських католицьких жовнірів в Англії. Курс, що відбувався в українській мові, випав дуже гарно. Присутних на сьому курсі було 24 жовнірів з усіх провінцій Канади. При кінці курсу усі жовніри приступили до св. Сповіди і св. Причастія. Лефт. кирнал О. Малон з Едмонтон загостив на курс, мав з жовнірами вечеру та висловився якнайкраще про українських жовнірів. Підчас курсу о. капітан Горошко виголосив 12 наук в церкві. Щодня о. Горошко правив Сл. Божу рано, а вечером Молебен з виставленням Найсвятійших Тайн. Переводив о. капітан також проби церковного співу з жовнірами так, що вкоротці вояки навчилися співати Сл. Божу і Молебен. Коли прийшов день 29 липня, неділя, жовніри усі гарно відспівали з о. капітаном Сл. Божу, так, що усі чужинці подивляли наших добрих хлопців. Цей курс був першим курсом, що його переведено українською мовою в канадійській армії. Усіх місць можливих для наших жовнірів підчас сего курсу було 36, але решта не приїхали, бо були перешкоджені.

Всеч. о. капітан М. Горошко візьме участь в "Пакс Романа" з'їзді, що відбудеться в Льондон. На запросини Архієпископа Гриффина, о. Горошко відправить Сл. Божу для учасників з'їзду, як також, по найбільшій правдоподібності, о. капітан буде мати доклад на сьому з'їзді про нашу церкву.

Разом з Д. Скоропадським о. капітан Горошко був на візиті в Апостольського Делеґата в Льондон. Апостольський Делеґат приняв о. Горошка і п. Скоропадського дуже ввічливо.

— З ОТТАВИ —

Українці Причинилися до Вироблення нової "Етом Бомби"

п. Петро Середа, M.Sc., котрий недавно покінчив студії в Едмонтоні на альбертійськім університеті, є зачислений до найбільшої і найвизначнійшої групи винахідників, що працювала над новою "етом бомбою."

До великої міри, так скору побіду над Японією можна завдячити цій новій бомбі. Обчислено, що одна така бомба заподіяла 60% знищення міста Гірешима, в Японії, та около 100,000 забитих та ранених.

Недалеко Оттави, у Чак Ривер, Онт., побудовано ряд будинків, в котрих велася праця над винаходом нової бомби. Тут разом з іншими працює п. П. Середа.

П. Середа, син Івана та Катерини Середи з Вест Бенд, Саск., одружився у липні ц.р. з Анною Рибак, дочкою панства Марти та Петра Рибака з Оттави.

У неділю, 12-го серпня, рідня та приятелі улаштували панству Середам прийняття в парохіяльній салі на їх відїзд до Чак Ривер, Онт.

В імені парохії говорив о. Б. Дрібненький, ЧСВВ., від УКЮ Іван Новосад. Оба бесідники висловили признання молодій парі та побажали щастя у подружім життю. Сестриці парохії вручили пані Середі букет живих цвітів.

П. Середа та родичі його жени, панство Рибак, подякували присутним за приємність що їм заподіяно.

При сій нагоді переведено збірку на католицьку пресу з котрої уділено $5.75 на Будучність Нації.

Всім жертводавцям щира подяка, а молодій парі щасливого подружжя.

КОЛИ ВАШ ДЕНЬ УРОДИН?

Якби Ви належали до відділу УКЮ Оттави, то Вам в той день булоб справлене принятя, бувби і "бирт дей келк" (з свічками, котрі Ви мусіліб за оден подув загасити) та ще дісталиб дарунок.

Члени згаданого відділу УКЮ уважають такі приємності за корисні, бо єднають їх у солідарний гурток. Дарунки коштують лиш $1.00. Кошт кейка і перекуски присутні покривають срібною колектою.

БН. В ДАРУНКУ

Пані Анастазія Г. Біловус зложила $2.00—яко передплату для свого брата Д. Кузмяк в Дитройт, Зл. Держави. Діло пані Біловус є гідне до наслідування.

САНДАВН, МАН.

Успішна св. Місія і Візитація Їх Ексц. Кир Василія Ладики

За старанням о. Ів. Калуського, пароха церкви Возн. ГНІХ. в Сандави, і на просьбу добрих людей в порозумінню з церковним зарядом, в днях від 10 до 14 червня відбулася одна з найуспішніших місій в сім окрузі під проводом Впр. о місіонаря В. Краєвського, ЧНІ. Вже тиждень перед Місією видно живу участь з рамени вірних, як також від дітвори і молоді. Зближається неділенька, початок св. Місії. Сонічко своїм блеском освічує і огріває околицю. Загоміли дзвони своїми мельодійними голосами, хвилями розходяться по цілій околиці, звіщають про велике торжество, де сам Ісус Христос кличе в пир своїх вірних, щоби забули про свої туземні труднощі, а відновили при Божій помочі свою душу. Авта за автами з кождих сторін зачинають прибувати до околиці Сандавн; фіри за фірами, наповнені нашими вірними фармарами. Всюди видно веселі обличчя як на старших так і на молодших, що дочекали хвилі, щоби бути на св. Місії, котра була перша в сій околиці. Заповняється церква вірними як також і площа церковна. Впр. о. парох Калуський відправив Службу Божу а відтак привитав Впр. о. Місіонаря і віддав душі своїх вірних на час місії під місійний провід. Проповідь мусів о. місіонар голосити на церковній площі, бо неможливо було помістити людей в церкві. Місійні науки були правдивою насолодою для учасників св. Місії цілих пять днів. Нарід учащав і церква була переповнена на раніших і на вечірних проповідях. Учасниками св. Місії були не лише з Сандави, але з цілого округу з 12 церков, котрі о. І. Калуський обслугує. А також можна було видіти люди з Онтерія, Рейні Ривер, Барвик. Шкільна дітвора гарно учащала на місійні науки поза годинами шкільними, але то ще не кінець. Вже в середу видно приготовлення всюда де лиш оком кинеш. Видно людей, котрі трудяться разом з о. місіонарем і з о. парохом прикрашують церкву і церковну площу, все до принятти дорогого гостя. Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики, на праздник, котрий припав в Сандави на Вознесення ГНІХ. Вівтар і трон для Їх Ексцеленції приготований на церковній площі. А вже на Вознесення ГНІХ зрання зачали зїздитися вірні з сусідних парохій з процесіями, щоби привитати Їх Ексцеленцію. Панна Подольська, учителька, зібрала шкільні діти з квітами у кошичках, щоби стелити квіти Їх Преосвященству під ноги. Вже в 10 год. приїхали Їх Ексцеленція з двома отцями діяконами І. Вороною і Овчариком. Вірні вийшли з процесією і світлом щоби привитати Преосвященного. о. парох і о. місіонар привитали Їх Ексцеленцію в брамі. Два з членів привитали Їх Преосвященство на порозі церкви по нашому стародавному звичаю хлібом і солею, і віддали ключі церкви. О 10.30 зачалися Архієрейська Служба Божа на церковній площі. Яка то радість була вірних, котрих зібралося около 1500, бо ми тут ще такого торжества не мали в нашій околиці. Дяки також з сусідних церков прибули на наше торжество пани Ів. Когут, Ів. Пробіжанський, П. Чубей, Н. Боднарчук, А. Набожняк і співаки, під проводом п. Ю. Когута. По Євангелію о. парох щиро подякував Їх Преосвященству, о. місіонареві, отцям діяконам і всім вірним, що так численно прибули. По Богослуженню Їх Ексцеленція виголосили глибоко поучаючу проповідь про наше життя тут в Канаді, що ми ще тут щасливі; про смуток і нещастя, біду і нужду які стрінули наші рідні землі, і про нашу Україну, що найбільше потерпіла. По Службі Божій Їх Ексцеленція уділили усім благословенства. По Богослуженню був обхід з місійним хрестом наколо містечка з процесією, світлом і всі вірні взяли участь в обході. По обході о. місіонар, самий заложив місійний хрест і виголосив проповідь, що означає місія, місійний хрест і сповідь, до котрої рано і у вечір велике число вірних приступило. Також в суботу велике число дітей-школярів висповідалися. По скінченню Богослуження запросили Їх Ексцеленцію, отців і всіх гостей на обід до народнього дому, котрий наші чесні Сестриці гарно приготовили. Господарем обіду був п. Ів. Пробіжанський. По обіді Їх Ексцеленція виголосили глибоко поучаючий відчит, у котрім взивали усіх вірних до єдности і що ми можем що року мати такі торжества в нашій околиці. І що їм дуже приємно, що багато вірних зійшлося, що незабувають за Господа Бога і свою Церкву. Подякували усім присутнім за участь всім торжестві. Другим бесідником був п. Ів. Пробіжанський, що подякував Їх Ексцеленції за їх тяжкий труд, о. місіонареві, о. пароховi, оо. діяконам, Сестрицям, котрі приготовили смачний обід. І всім присутним, котрі узяли участь. Третим бесідником був п. Г. Чубей— висказав свою радість, що він дочекався ще раз видіти і почути Їх Ексцеленцію, Службу Божу. І проповідь із їх золотих уст і що би ми молилися до Господа Бога, щоби наші Владики ще много, много літ прожили.

Подяка

Ми заряд і члени церкви Вознесення ГНІХ з Сандави, Ман., складаємо дуже щиру подяку Їх Ексцеленції Кир Василію Ладиці, що не жалували свого здоровля і труду прибути до нас на храм. Також складаємо щиру подяку о. місіонареви В. Краєвському, о пароховi І. Калуському, котрі через 5 днів найбільше трудилися. Також отцям діяконам Ів. Вороні і Гр. Овчарик; дякам Ю. Когут, І. Когут, Ів. Пробіжанському, Г. Чубей, Н. Боднарчук, А. Набожняк. п. Г. Чубей приходив цілу місію. правити помагав оскільки міг А також за його щиру жертву що офірував на св. Місію. Також сестрицям і братям з сусідних парохій, що помагали прибрати церковну площу і місійний хрест. Всім котрі прибули з дальших околиць і ближчих що помагали також своїми щирими жертвами;— щоби їм Господь надгородив щастям, здоровлям і многими літами.

Ю. П.

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

Михаїл Левечко, Поплар-філд, Ман.

Теодор Лехович, Енгусвил, Ман.

Франко Лупійчук, Того, Ман.

Николай Лутик, Гамільтон, Онт.

Ф. Макавійчук, рядовик, Смокі Лейк, Алта.

Г. Магас, стрілець, Транскона, Ман.

Григорій Мартинюк, рядовик, Бенфейт, Саск.

М. Мороз, рядовик, Транскона, Ман.

М. Михалків, стрілець, Флін Флон, Ман.

Михаїл Михалюк, Мичичі, Алта.

Михаїл Манзюк, Гвайтмавт, Ман.

Олекса Мізюк, Гамільтон, Онт.

Карло Мамчур, Кенора, Онт.

Юрій Мироняк, Аггассіз, БК

Іван Михалець, лет. старшина

А. П. Малзун, лет. старшина, Торонто, Онт.

Г. Мостовий, арматщик, Рокстон, Саск.

А. Мозолик, Брокенгед, Ман

І. П. Марковський, лет. старшина, Монтреал, Кве.

Е. Мулавка, Виндзор, Онт.

П. Назар, лет. старшина, Судбури, Онт.

Василь Німкен, капраль, Колман, Алта

Василь Николайчук, рядовик Смокі Лейк, Алта

В. Николишин, рядовик, Дафин, Ман

С. Ф. Орлінський, сарджент

С. Осадчук, рядовик, Іст Кілдонен, Ман.

Василь Олексюк, Гамільтон, Онт.

Ф. Й. Ощовий, арматщик, Гедлендс, Саск.

К. І. Присак, Виндзор, Онт.

В. Пригода, лет. сарджент, Лондон, Англія.

о. КАПІТАН ГОРОШКО В МЕНЧЕСТЕР

В неділю 12 серпня, 1945, о. капітан М. Горошко відправив богослуження вМенчестер. На богослуження з о. Горошком виїхали були численні наші вояки з Лондон. В неділю 5 серпня о. капітан Горошко мав відправу для наших вояків у Лондон

З вибухом другої світової війни, Канада мала всего 37 кораблів з около 1,400 людей залоги. Підчас війни морська сила Канади зросла до 180 великих кораблів з 12,000 людьми залоги

Нова Книжка!—

КОРОТКА

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

ДЛЯ ВСІХ

о. Каноніка П. Божика

з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу 915 Бойд еве. Винипег, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(36)

Олекса потакнув головою.

—Наткнеться на стежу — не втерпів, щоб не заговорити, провідник, коли чоловік був вже за домом.

По хвили вийшло ще двох і подались у противний бік.

—Ще один має бути— замітив четар.

Вийшов і третій і постоявши, пішов за першим.

—Знак! пане четар, бо буде запізно.

—Терпеливости!

Коли у віконці погасло світло, Олекса встав, розглянувся, а відтак засвистав. В цім моменті в обох сторонах понісся крик, а за цим кілька стрілів.

—Біжи, Івасю, і розвідайся, як пішло на обох боках, а ви оба за мною!— розказав і вибіг на дорогу, а з відсіль під двері дому. Загримав що сили у двері. З нутра ніхто не озивався.

Відчинити!— кричав що сили, не перестаючи бити у двері.

По якімсь часі почули кроки, у дверах показалася якась жінка.

—Отворити двері!

—Чого ви хочете? Тут нема нічого,— озвався зза дверий голос. Ми спокійні люди.

—Зараз отворити!

—Вибачте панове. Мій чоловік забрав ключ і не можу найти.

—Нема ключа? Ми порадимо собі. Хлопці, підкладайте динаміт!— закричав Олекса, хотячи в цей спосіб настрашити жінку, щоби отворила.

—Зараз, зараз, я піду пошукаю,—промовила і відійшла від дверий.

Саме тепер надбіг Івась і сповістив, що трьох зловлено ,а один утік.

Утік? А де ці три?

—Держать їх і не знають, що мають з ними робити.

—Сюди їх;—загремів.

Івась побіг що сили. Минуло кілька хвилин, з ключем не надходив ніхто.

—Ми не діждемося її. Мусимо виважити двері. — І всі три підсунулися, натискаючи, що сили. Але надармо. Двері скрипіли, але не подавались. Наперли в друге і в третє. Надійшов Івась.

—Провадьте їх сюди,— сказав підсуваючи свої плечі під двері, що стали тріщати.

—Лішше!

Двері заломились і з лоскотом впали на сіни.

Вже!— відсапуючи, промовив Олекса і війшов у сіни.

—Осторожно, пане четар. Ми підемо вперед і оглянемо, чи нема якої засідки. Можна всього сподіватись. Я вже знаюся на таких пташках — потягнув його за руку провідник і сам скочив у перехід. Протилежні двері стояли отвором і ними продувала струя холодного воздуху. Олекса виняв електричну ліхтарку, і засвітив. На право побачили двері і їх отворили.

—Втікли' просичав просичав провідник, зачиняючи двері. Перейшли сіни і станули перед низькими дверми, що провадили у сутерини. Олекса підійшов до отворених дверий, кидаючи очима на золотаву заграву, що розливалася на небі. В цей мент засвистіла револьверова куля і вбилася в одвірки. На яких двайцять кроків в городі зачав хтось тікати.

—От, що за спокійні люди! —сказав Олекса і сховався за стіну. Тимчасом провідник вже отворив до сутерин двері.

Двох стане біля дверий! — розказав четар, і пустив струю електричного світла до нутра таємних сутерин.

Один жовнір зголосив, що прихоплені люди стоять біля дому.

—Нам вони тут непотрібні. Трьох жовнірів хай їх відпровадить на нашу команду, а решта сюди.

Обережно ступали одинцем до середини. У світлі лямпки достерегли малий, звичайний, забруджений стіл і дві лавки. Провідник вештався на осліп, сунаючи ногами по підлозі. У кутку наступив на купу чорного попелу.

—Спалили якісь папери,— замітив один жовнір.

Поза тим не найшли нічого підозрілого. Вже зачав робити собі викиди Олекса, що задля марного підозріння наробив тільки клопоту, коли один жовнір витягнув з попелу з залізного казана жмут паперу і прибіг з цим до него. В мить їх розвинув і переконався, що це військові пляни наших частин.

—Маємо вже! промовив, зиваючи їх назад і вложив їх до кишені. Вже на дворі біліло, як стали виходити. Послідний ішов Олекса і ставляючи зле ногу на поріг, похитнувся і впав. Під ним задудніла земля. Блиснула йому гадка. Зірвався на рівні ноги і покликавши двох жовнірів, велів їм виривати в підлозі дошки. Жовніри підважуючи ножами дошки, натрапили на вузкі двері і одним рухом їх піднесли.

Сховок, пане четар, сховок говорили радіючи.

Освічено скриток і всі з дива ахнули. Глибока пивниця заложена крісами і набоями. Олекса нахилився,освічуючи її з усіх боків.

Тут цілі стирта оружа. Вистарчилоб для цілого куріня. Он і гранати і скорострілі. Всі заглядали до нутра і дивувалися.

—От де скривається червак нашого народа- з досадою сказав Олекса і став.— Івасю! Біжи мерщій по команду другого куріня і зголоси, щоб зараз надіслали нам тут одну чету. —Став хвилюватись. — Дивіться, дивіться. Я був певний, що в цьому домі кують на нас зраду, але щоб аж так нас омотували, не прийшло мені навіть на гадку. — Присів на лаві і важко дихав.

—Чий це може бути дім? запитав провідник.

Чий дім? а-ха-ха-ха, подивіться на вивіску. "Парікмахер Авраам Золотий." Почекайте, тамті три арештовані скажуть вам ще більше. Це спільники антихриста. Запалюють світ пекольним вогнем, починаючи від нашої Батьківщини. Діявольський танок у крові і вогні.

Запанувала понура мовчанка. Віддихали важко, гейби витягали зі себе прискорбні думи, якими надихувала їх темна чeлюсть чорної пекольної зради.

В тім вбіг до нутра четар з куріня.

А-а-а-а, Бродик! Гаразд! повитав його Олекса, встаючи. Віддаю тобі під опіку цей дім з цілим арсеналом. Подав йому ще кілька вказівок і прощаючись вийшов. Ці нічні переживання обезсилили його до краю. Оперся на плече Івася і потягнув на свою кватиру.

Нещасливий, коханий мій Краю! Тільки ворогів сее Тебе і розпинає за право до життя. Зішли своє благословення Ісусе на нашу нещасливу Землю— шептав Олекса, кладучись у ліжко.

Зараз рано стягнено вступні протоколи з цих трьох прихоплених. Виявилося, що були вони в порозумінню зі станицями червоних катів, діставали звідтам вказівки і добрі гроші та підготовляли грунт для приходу кровавих спасителів.

* * *

Дефіляда...

Послідні дні серпня і останні хвилини щастя і слави наших військ. На міському майдані відслужив панотець Брикович Богослуження і промовив слово.

Жовніри і населення з міста і сіл -море голов, залили майдан і вулиці, дрожали у радощах, вслухувалися в кожде слово золотоустого панотця. Один народ;-одна душа, один ідеал.

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Democracy

We think of it. We speak of it. But what is democracy? Abe Lincoln said that it was "the government of the people, by the people and for the people. Stephen Gilson, in discussing Lincoln's words, says that one should rather define is as "a government of the people, by the people for social and international justice."

The director of the "America" review, states that democracy is a society in which the dignity granted by God to every human being and the latter's immortal destiny are wholly recognized."

Mgsr. Sheen, of radio fame, defines it in the following words, "the essence of democracy, is the recognition of the value of a human being, which is the seat of the inalienable cannot should not be surrendered to another rights given to man by God Himself."

The Archbishop of Canterbury tells us it is "a regime under which the majority respects the minority."

According to His Holiness Pope Pius XII, democracy consists in placing effective guarantees in the hands fo the people.

"To express," says the Pontiff, ...'s own opinion about the duties and sacrifices imposed upon him, not to be forced to obey without first having been heard; those are two rights of a citizen, which find their expression in democracy."

As we see and know from universal history, democracy is often used in opposition to monarchy (king). In a monarchy the power of ruling over masses is transmitted from father to son or heir, to only one member of a royal family. This form of government is rapidly disappearing, even in countries where it still exists, the power of the prince is more and more overpowered by a constitution; often enough it is reduced to honorary functions.

The main character of a democracy is that the rulers or law makers are elected by the masses, and amongst the people. Every citizen, whatever may be his trade, can become a public man, and that by popular vote. This does not mean that the popular vote is a source of authority. On the contrary, it is but a legitimate means of picking the subject of authority. The latter comes granted by God alone! Yes, even to a dictator, God gives authority, but the dictator will have to answer for his deeds!

God has imposed upon man the duty and necessity of living in civil society. Without it, man cannot attain the perfection of human nature. And because of this fallen (Adam's sin) nature, civil society is simply impossible without authority. Men are certainly not angels on earth!

That is the reason why St. Paul writes in his letter to the Romans: "He who resists against authority, resists against the order wanted by God!" (XIII, 2).

However God did not impose the "form" of power. The form of government in every civil society is based upon tradition or convenience.

We do acknowledge that great qualities are needed in those who desire to be worthy of governing peoples.

They needs must have certain *moral* qualities, such as a deep feeling of social and distributive justice, and as much as possible all the other virtues. Certain qualities of the mind referring to social science, particularly the social doctrine of the Church, economics and above all the knowledge of the actual and possible resources of the country to be ruled, are necessary to the rulers.

Pope Pius XII said in 1944: "Men of choice, noble mind and of strong character: men chosen because of their staunch Christian convictions, their righteousness, and their certainty of their judgment, their practicality, their equity, their faithfulness to themselves at all times; men who, in these periods of transition which are usually stormy and troubled by passions, diverse opinions and opposed programs, feel it their double duty to inoculate into the veins of the people and the State burning with a thousand fevers, the spiritual antidote of clarity, welfare, and justice equally sympathetic to one and all in a spirit of sincere brotherhood... such are the men needed to-day!

As to the general directives that these public servants should observe in exercising their burdens and functions, our Bishops in Canada have lately outlined them: "What makes a real democracy, is not only, is not precisely the predominant will of the majority but the sincere quest of the common welfare of all,a quest respecting the dignity and liberty of man; it is the constant exercise of distributive justice towards individuals and groups composing the political or national community!"

As to the citizens, they must, under a democratic regime above all, possess, amongst other virtues, two qualities: impartiality (no bias and a minimum of social knowledge.

1) The fault opposed to impartiality is called "party-spirit." Imbued with party-politics, the people usually vote, not for the best candidates, but for those presented by such or such a party, whether they are good or bad. Once in parliament, these party-men always support their leader no matter if he is right or wrong, and constantly vote against the opposition whether the latter proposes something good or bad!

2) Without a minimum of social knowledge, how can the people judge of the programs and promises outlined to them during the electoral campaigns? How can they judge the deeds of their representatives in parliament? How can they vote at all as intelligent people?

We all can see that, in our so-called democracies of nowadays, we have an economic dictatorship. To-day, civil authority is too often dominated by financial interests. Pius XI said in this respect, years ago: "This accumulation of power and wealth brings on a struggle for power and that in three ways: one fights firstly for economic domination; then comes the struggle for political power, the resources and strength of which are to be used in the economic fight; finally the conflict becomes international... To all this are added serious harms which result from a poor confusion between the functions and duties of the political order and those of the economic sphere... We have then, amongst other harms, the corruption of power! The government was to rule from ahigh as a sovereign and supreme umpire, without any bias and in the sole interest of the common welfare and justice, but it becomes a slave and a meek instrument of every passion and financial ambitions."

Here is what happens for instance in Canada. Certain financiers or financial wizards throw considerable sums of money into the electoral campaigns of all political parties, under the condition however, that they be protected by those elected into power. That money is freely distributed to voters who in majority are ignorant as to the social problems of the nation and who are blinded by bias. The leader of the party elected, having become a slave of certain big trusts is advance, does not dare to say anything which would make them respect justice and stop them from exercising over a whole nation their financial dictatorship!

In order that we may enjoy the fruits of true democracy, we Catholics must act and not remain idle. Catholic Action, through its numerous branches, is an efficient factor (or should be) in the restoration of true democracy, because it tries to re-Christianise society and individuals.

The root of evils suffered by humanity is of an internal order. The re-education of humanity must before all, be a spiritual and religious one. Christ should be its paramount basis. It needs must be realized by justice and crowned by Christian love.

If mankind is to be cured, it has to return to the life and institutions of Christianism.

It evidently appears that this so desired restoration of society must be preceded by a complete renewal of the Christian spirit which unfortunately so has been lost by those who handle economic problems.

Catholic Action finally contributes to the restoration of democracy through the expansion of the social doctrine of the Catholic Church, of which we Catholics know so little!

It awakens man as a social being. It teaches him his rights and his duties towards God, his neighbours and society.

An active Catholic is one who studies and spreads Corporatism which is the only true democratic regime of Christian justice and love.

A true Catholic can really be an excellent democrat. Democracy does not mean license or freedom for what is good and bad, but just liberty for what is good!

Let us remain true to the spirit of real democracy and let us not permit its enemies to destroy it.

Fr. Nick.

YOUNG LADIES!

DO YOU WISH TO BECOME A MISSIONARY SISTER?

Join the newest Congregation of Ukrainian Sisters that has yet been formed THE MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY. The new congregation of sisters are to open their novitiate late this Fall in Grimsby, Ontario. Here is a new society where you may exercise your talents in God's service in the widest possible fields. The fields of service that these sisters offer humanity may be classed shortly into four:

1) RELIGIOUS SERVICE—teaching of religion, teaching catechism through correspondence courses, apostolic work among Catholics and non Catholics, etc.,

2) EDUCATIONAL SERVICE—as teachers in schools and colleges, the press, travelling library service, conducting of summer schools and summer camps, etc.,

3) HEALTH SERVICE hospitals, nursing and doctoring, visiting the sick, infirmaries, hygiene, etc.,

4) SOCIAL SERVICE— care for immigrants, institutions for girls, homes for the old, recreational centres, care for fallen women and girls, special attention being devoted to the poor and to the laboring classes, etc ...

HABIT OR DRESS

Since this new society has been organized to adopt itself to modern needs and conditions, the sisters will wear two habits; *one* which will allow them to conduct their work efficiently and expertly when working among the people, while a habit of *another* cut and color will permit them to perform their religous duties freely and unhampered when at hom. The predominant colors of the new habits will be dark green and dark blue.

Perhaps you feel that Christ is calling you to the new congregation. It is always a gentle call, an urge, and never anything miraculous or violent. It takes a heroine to heed this call. Become a HEROINE OF CHRIST! Write:

THE MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY
GRIMSBY, ONTARIO, CANADA

Any donations or contributions towards the development and further work of the new congregation of sisters will be greatly appreciated Kindly send all donations to the above address.

PAUL BOZYK--Editor,
73 Disraeli St., Winnipeg

WINDSOR RECALLS HENRY

(Quoted in the daily "Mirror" from recent conversation with the Duke of Windsor in Washington).

"I can testify that the Church of England is peculiar about domestic life... when I decided to marry, the Church of England insisted that I step down as King because my wife-to-be had been divorced.

"The amusing thing to me is that the Church of England was originally founded by Henry VIII in order to provide clerical sanction for his several divorces."

UNOFFICIAL CURES REPORTED AT ST. ANNE'S DAY

At St. Anne de Beaupre, Que., fourteen thousand pilgrims received Holy Communion and 150 Masses were said at this internationally known shrine on the feast of St Ann. More than 25,000 persons were present for the various ceremonies. A number of cures were reported unofficially

Among cures reported on which no official comment has been made by the authorities at the shrine, was one of a three-year old boy, Bernard Darcy, of Drummondville, Que., said to have been suffering from general feebleness and paralysis almost since birth as the result of cerebral hemorrhage. According to the French language daily newspaper, L'Action Catholique, this child was unable to walk and his parents had taken him to the shrine, where he stood up and took several steps. He was then taken to the scene where the sick were to be blessed, and later to the hospital.

Another reported cure is that of A. Simard, 18, of Quebec City, who had been unable to walk for three years because of inflamatory rheumatism. The boy walked around the statue and then 200 feet in the church. The boy has been placed under the care of Dr. Jean Dusseault.

THE MAGNIFICENT RUSSIANS (?)

There is no doubt in the minds of the people today that Russia has played a very important role in winning the war in Europe and Asia. Was Russia's entry into the war one which was to save civilization from the heels of the Nazi tyrants, or was it to save herself and be in with the other allies when it came to dictating terms and the planning of boundaries in Europe and Asia?

Has the world forgotten that without the help of the American, British, and Canadian people, in so far as material help is concerned, which is of vital importance in warfare, the Russians would not have been able to get to first base in defending herself against the Nazi dictator? The Russian government kept her people in ignorance of the material help she received from the United States until she was forced to do so by the American press.

The press and radio have been continuously blasting of how wonderful the Russian armies are. Why shouldn't they be well trained? The Russian youth are continuously being taken into the army. Peace or war it makes no difference. Must

our daily and public press and radio always follow the "grass is greener in the neighbour's yard" policy? We, Canadians, have well known heroes such as Major Paul Triquet, V.C., Lt. Col. C. Merritt, V.C., Major J. K. Mahoney, V.C., Peter Smith, V.C., and many other thousands of dead and crippled heroes. Are these Canadians, together with their English, and American brothers not worthy of the same praise as the Russians? Wasn't it the Canadian soldier who made the raid on Dieppe, and the first to invade the coast of Normandy? Our soldiers have fought for a cause, a cause which was clearly stipulated in the Atlantic Charter, giving all humanity, regardless of creed, race or religion, to do, say and think as they see fit.

Can our Russian ally justly say that the Russians and the people under her rule enjoy and will continue to enjoy the life of a free man and woman where they may be able to say, think and do as one sees fit? We hope, and honestly do so, that Generalissimo Stalin will permit the people, under his army rule, to practice what every freedom loving man does.

It is too bad that many of the foreign correspondents have taken such a hasty decision on the magnificent (?) Russians. Why don't they just wait and see? We never hear of the Russian propaganda machine blaring about our tremendous help in the prosecution of the war. She could at least be as courteous and say nice things about us in reply to our appreciation. Is she trying to prove to her people and the people now under her rule in Russian overun countries that SHE is "the magnificent army"? Until such time as the Russians tell the world through her radio, press and cinema, what wonderful people the British, Canadian, and American people are, keep your hats on.

A. K.

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH

After only a number of years of activity, the Ukrainian Catholic Youth Organization has had phenomenal success. Gradual expansion has marked its progress from modest beginnings, and to-day it is, due entirely to the vision, courage, and labour of our priests and youth leaders, a nation-wide organization with a central executive and many branches, and with a membership numbering thousands. Yet this success did not come easily, for our leaders have had to make their way slowly against great odds. And now that success is theirs, they are actually engaged in more work, more organizations, too busy to rest on their laurels and reputation or past achievements. They are, it seems, "aiming at the stars", for they see that much yet remains to be done—aiming to get every single church-going Ukrainian Catholic boy and girl, young man and young lady members of the club, and even more, using the club as a means of encouraging fallen-away Catholics. Yet there is a less rosy side of the picture. Because their selfless spirit is not often shared by certain backsliding members, they have to carry an overwhelming burden and responsibility, a lot of which should rest with us.

Our short staffed priesthood is trying to do heroic work, yet the sad truth is that we are losing too many of our youth. Many are uninterested in church-going, and many are ashamed of their Ukrainian culture. These are gradually drifting away from all Ukrainian connections. At this rate we can foresee our churches half-empty in fifty years time.

But this is not to the point. Many of our youth have been cast adrift, and are doing nothing worth while. Up to now we have been unable to help them. In fact outsiders, often unfriendly to our aspirations, are doing for them what we have failed to do. They are inviting them into their Clubs, and active youth leaders of other churches have succeeded, in certain places in Western Canada, in getting our youth's allegiance. They provide entertainment, and their friendly manner attracts many of our youth whose religious ideas are vague to begin with. It is amazing too, what some of these youth leaders, through their youth clubs, are doing to foster church attendance among backward members. More whole-hearted co-operation among us, and we could do the same. We can't blame them, but we can learn a lesson from them. By our co-operation and enthusiasm we could increase our efforts tenfold. We must learn a lesson from others. We must make all prospective, shy, and backward members feel that they are really wanted, go out of our way to be friendly to them. We must think in larger terms along with our leaders, not in terms of three thousand members, but of twenty-five thousand. We must plead with, threaten and kidnap hesitant members and win them by repitition. We must play up the personal elements, thaw ice as soon as possible. And once they are in, we must give them a good reason for remaining. Dances, teas, hikes, sports, debates, games, parties, as well as more serious matters should be considered. Members should take more responsibility, because much remains to be done. They must back up the hard-working executive. Let's beat our rivals at their own game. Let's pitch in and give our leaders the co-operation and assistance they deserve.

CANNED PEACHES

Blanch fruit two minutes, cold dip, remove skins, cut in halves, remove stones, and pack in sterilized jars. Fill with boiling syrup, using 1 cup sugar and 2 cups water, partly seal and sterilize 16 minutes.

PEARS

Pare, cut in halves, drop in weak salted brine to prevent discoloration. Pack in jars which have been thoroughly sterilized. Add boiling syrup using 1 cup sugar to 2 cups water. Partly seal and sterilize 30 minutes.

SALT AND SUGAR CANNING

(For beans, peas and corn)

8 cups vegetables, 2 cups water, ½ cup salt, 1 cup sugar. — Method: Peas are prepared by first shelling them and then boiling them in a salt solution for three minutes (using one tablespoon salt to each quart of water). Drain well. Beans are washed, trimmed of stem and blossom end and any strings. Then they are cut, if desired. Boil these also in salted water for three minutes, using the same proportion of salt and water as with the peas. Drain. If it is desired to do corn in this manner when it becomes available, the corn should first be husked and the silk removed. Then cut the kernels from the cobs with a sharp knife. Place the kernels in a preserving kettle and just cover with boiling water. Boil for from three to five minutes. Then drain the corn well. Now add the salt and sugar given in the list of ingredients to the two cups of water and stir these until both the sugar and salt are dissolved. Bring to a boil and then add the prepared vegetables. Again bring to a boil and keep boiling five minutes. Pack the vegetables into hot, sterilized jars and fill to the tops with the liquid in which they were boiled. Seal the jars tightly immediately. Store them in a cool, dry place.

When you wish to use these, empty them from the jars and drain well. Cover with cold water and bring to a boil, then drain it off and replace with fresh, cold water. Bring this to a boil and then drain this off also. Repeat this procedure until all excessive salt taste has been removed from the vegetables. Usually two or three changes of water are all that are necessary.

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Are frog-legs meat or fish?

A. Frog-legs come under the classifications of fish and may, therefore, be eaten on Fridays.

Q. I have been told that priests have to power to dispense from the law of abstinence on Fridays. Is this true?

A. Local Ordinaries and pastors may, in special cases and for a good reason, dispense individual persons or individual families subject to their jurisdiction, even when they are outside their territory, and strangers while they are in their territory, from the common law regarding the observance of the holy days of obligation or of fast and abstinence combined (Canon 1245). It must be noted that this power is granted only to pastors and local Ordinaries. A confessor may dispense a particular penitent from abstinence, but only in the confessional.

Q. Is it a sin to do things when in doubt whether they are sinful or not?

A. Yes. When we are in doubt whether a thing is right or wrong we are bound to consult competent authority (persons or books) before we act.

Christian Citizenship Course

(RC) DET SERIAL 9.
GR. CATHOLIC PERSONNEL IN UKRAINIAS

By chance, I was the first Ukrainian student to arrive at Rydinghurst, home of all Catholic Citizenship Courses for Canadian Overseas personnel. What stretched before me was something unbelievable: a beautiful mansion, fine layout, pleasant surrounding, accompanied by a purely Catholic atmosphere. H/Capt. Horoshko i/c of this our initial Greek Catholic course was the first to greet me. This was to be our home and school for the next five days!

Till late in the afternoon, more candidates arrived. Supper was served to an even two dozen khaki-clad proteges. The daily routine along with a brief summary of various items on the curriculum were outlined by the padre. At the request of Father Horoshko the following boys volunteered for the various jobs: Pte. M. Romanuck, Krydor, Sask., as bell-ringer; Servants for the Mass were Pte. M. Frolak, Toronto, Ont., and Pte. H. Prystai, Yorkton, Sask.; "Starshey Bratt" was Pte. A. Shumeluk, Alvena, Sask. The latter student also was the instructor in Ukrainian for the beginners. Our sports Officer was Pte. J. Bobowski from Warspite, Alta. reading room and lounge room attendants were Pte. S. Lotoski, of Edmonton, Alta. and Pte. S. Gerylewich of Moose Jaw, Sask., and the "Diak" was Pte. J. Mosiuk from Hague, Sask. Could this our "maiden voyage" reach its initiative? The co-operation of the boys hailing from the prairies and the province of Ontario would be the deciding element. And time alone would tell.

Reveille — civvy style at 7.30 a.m. Daily Mass, followed by breakfast. Father Horoshko's enlightening addresses and conferences were the highlights of our course. His lectures covered quite thoroughly topics such as morals, marriage, catechism and other teachings of the gospel. To further our religious knowledge and beliefs periods of recollection were set aside during which to recite the beads and Stations of the Cross as well as to indulge in some spiritual reading. Never was there a dull moment! All present came here for that one glorious reason and that was to improve and strengthen their faith in the Holy Catholic Church.

To refresh our bodies and minds, periods of relaxation were also granted us. There were the ball diamond, K. of C. recreation room and canteen, along with the cinema. For those of us who wished to rest up instead, we had the privilege to stroll about the grounds where peace and quiet prevailed. On the other hand, the library and combination radio and phonograph machine provided us with plenty of entertainment, and the cribbage and chess boards were always in full session.

One of the most difficult assignments which Rev. Father Horoshko had to tackle was the formation of a choir that would assist at High Mass on Sunday morning. We all remember that first practise: hoarse gruff voices, rusty notes and non harmonic pitches. However, in the course of time, thanks to the number of practises which we were able to muster, the boys formed a melodious unit quite capable of singing during the whole service including the most difficult passages. And the evening vespers were also well looked after under the careful supervision of the padre.

Saturday afternoon we were honoured to have as our guest the H/Lt. Col. Malone, senior Chaplain for the C.R.C. In his short address, his words of praise for Father Horoshko and for the Ukrainians in the service were indeed commendable. Our Ukrainian padre, according to him, has one of the most difficult tasks of all Catholic padres. He has to dash back and forth to all parts of the U.K. [illegible] Canadian [illegible] as many other obligations [illegible] as well. Fr. Malone has associated with [illegible] other Ukrainian priests and parishioners. He realizes through what hardships our forefathers have gone through. And he admits that we are carrying on the [illegible] and traditions very well.

Towards the end of the course all attendants made preparations for a general confession. Hours of recollection were spent in reviewing our past lives and studying methods of improving our future. And the following day, a fitting climax was the receiving of Holy Communion by everyone. All assembled in the chapel where High Mass was celebrated and in which we all participated. The choir was wonderful.

A challenge softball game with the P.T. stationed here, the last few cautionary lectures and words of advice followed by the presentation of a gift to Father Horoshko in the form of a beautiful crucifix built with a medium sized bottle —a fine piece of workmanship. Pte. M. Frolak of Toronto and L/Cpl. N. Hnatiuk of Rycroft, Alta., presented the gift on behalf of all the boys. Speeches of appreciation and thanks were made by L/Cpl. M. Sylymka, organizer of the surprise party and our acting Sgt. Major who hails from Newdale, Manitoba. Speeches in Ukrainian were given by Bdr. S. Szun, a Winnipeg product, and Pte. A. Shumeluk of Alvena, Sask., and in English by Pte. F. Semchyshen, a Saskatoon born lad and Pte. H. Prystai of Yorkton. Pere Dub (the French padre) was also one of the principal speakers.

The final get-together on Monday morning and then it came time to say "farewell" and "Slava Isusu Christu". Little does one realize what wonders such a short retreat may do. I'm sure all of us have benefited by it very much. At least in a few years time when we recall those five days spent at Rydinghurst, we'll be able to say for ourselves that those were possibly the shortest but sweetest days [illegible] in the Army. In my opinion, [illegible] of these Christian Citizenship Courses has been one [illegible] attainments of the Canadian Army. Let us [illegible] that more lads will [illegible] same privilege that we had [illegible] thank you kindly, [illegible] Father Horoshko! The first [illegible] Citizenship Course has been an unanimous success. [illegible]

[illegible] list of those who [illegible] this course:
[illegible] Man.
[illegible] N. H[illegible] Rycroft, Alta.
L/Cpl. M. S[illegible], Neudah, Man
Pte. Gerylewich, S., Moose Jaw
Pte. J. Stechyshen, Sifton, Man
Pte. P. Bilash, Ethelbert, Man.
Pte. [illegible] [illegible]haniuk, Hafford
Pte. W. Weselowski, Winipegosis
Pte. W. Horbach, Egremont, Alta.
Pte. M. Bednia[illegible], Edmonton, Alta.
Pte. J. H. Bobowski, Warspite
Pte. H. Kotz, Sclater, Man.
Pte. S. Lotoski, Edmonton, Alta.
Pte. M. S. Romanuck, Sudbury
Pte. W. Yaworski, Gimli, Man.
Pte. J. Huculak, Lanigan, Sask.
Pte. P. Kalenich, Elphinstone, Man
Pte. J. Mosiuk, Alvena, Sask.
Pte. M. Frolak, Toronto, Ont.
Pte. A. Shumeluk, Alvena, Sask.
Pte. F. Semchyshen, Saskatoon
Pte. A. Zukewich, Yorkton, Sask.
Pte. H. G. Prystai, Yorkon, Sask.
Pte. F. Dutkevich, Hyas, Sask.

(H. G. Prystai) Pte.
Cdn. Army Overseas.

MUTT AND JEFF — *AND THE TANK IS FULL OF GASOLINE TOO - OH BOY!* *By* BUD FISHER

ВОЛОДИМИР І. БЕРНАЦЬКИЙ, лет старшина, Винипег, Ман., згинув за морем. При летунах був від 1942.

ВАСИЛЬ ГРИШКО
лет. капраль, Винипег, зістав забитий в лет. катастрофі в Канаді. При летунах був від 1941 р.

ЮРІЙ СИСКА,
рядовик, Аргайл, Ман., зістав ранений в Голандії. При війську е від 1943 р.

МИХАЇЛ СТАДНИК,
рядовик, Винипег, літ 28, зістав ранений за морем. При війську від 1942 р.

ЙОСИФ ТРАНСЬКИЙ,
сапер, Винипег, зістав ранений по раз другий. За морем від 1941 р.

Students of the Gr. Catholic Course. Right to left, first row: Dutkewich Frank, Hyas, Sask., Mosiuk Joe, Alvena, Sask., Huculak Jack, Lanigan, Sask., Lotoski Stephen, Edmonton Alta. Yaworski Walter, St. Catherines, Ont., Gerelewich Semen, Moose Jaw, Sask., Bilash Peter, Ethelbert, Man., Stechyshen Joe, Sifton, Man. — Second row, right to left: Semchyshen Frank, Prudhomme, Sask., Shumeluk Anton, Alvena, Sask., Kotz Harry, Sclater, Man., H/Capt. M. Horoshko, Cpl. Szun, Winnipeg, L/Cpl. Sylymka Mik., Neudah, Man., L/Cpl. Hnatiuk Nick, Rycroft, Alta., Kalenich Peter, Elphinstone, Man. Third row, right to left: Frolak Mike, Toronto, Ont., Prystai Harry, Yorkton, Sask. Weselowsky William, Winnipegosis, Man., Horbach William, Egremont, Alta., Zukewich Alex, Yorkton, Sask., Romaniuk Michael, Sudbury, Ont., Chubaniuk Dmetro, Hafford, Sask., Bedniak Nick, Edmonton, Alta., Bobowski John, Warspite, Alta.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ЧЕРВЕНЬ, 1945

	Прихід	Розхід
Н-і Огризло 1., М. Кривонос 1., оо. ЧСВВ, Гримсбі	3.00	
В. Бащук 1.00, Василь Хрущ 2.00	3.00	
Зміние чеків		.33
Значки для чеків		60
Мети		28.87
о. Шпитковський, перед., пр.ф. і Д.Сторінка	94 84	
о. Шпитковський в значках 10ц. і пані Білоус 2.00	2 10	
А. І. Бурак 1. М. Задворний 2. Н. Камінський 2.	5.00	
В. Яворський 2., о. Ст. Борис 2., В. Кравчук 2	6.00	
Іван Гунчак 1 50, С. Антонишин 1.00; М. Кміть 1.00	3.50	
Іва Дуляк 1 12, М. Паскевич 1 00, Ст. Кучма 1.00	3.12	
За друк БН ч. 11		91.80
510 киверт		5.40
Розсилка		7.50
500 листів		2.55
Додаток		10.00
За кат		3.00
П. Бучинський 1., П. Андріяш 2.25, Ч.Пр.Ланівці 1.	4 25	
Зб. на пох. Н. Дзядика, Смятс, БН. 7.00; У.В. 6.95	13.95	
М. Балабан 1.00, В. Манзій 1 00, о. Ст. Семчук 5 25	7.25	
Для Українських Вістей		6.95
о. Дзюрман 4., Ів. Новосад 7 25, о. Й. Кормило 5.	16.75	
А. Бискаль 1., П. Петрик 1., Ст. Гелета 1.	3.00	
	$165 76	157.00

Д. Кобринський, скарбник БН.

ГЕФФОРД, САСК.
Пращали паню Евгенію Стерник

Дня 22 червня членкині жіночого католицького товариства ім. Лесі Українки зійшлися до дому пані М. Сулятицької, щоби попращати членкиню Е. Стерник, директорку зі школи Геффорд, котра по укінченню науки, мала відізхати до дому.

Пані Е. Стреник запрошена своєю тетою, панею Сулятицькою, як увійшла до хати то дуже здивувалася з такої несподіванки, бо застала всі столи позаставлювані смачною перекускою, котру приготовили всі членкині. Усі присутні членкині привитали паню Е. Стерник гучними оплесками і запросили до першого стола на призначене місце. Всі разом гарно забавлялися, бо при такій милій забаві час скоро минає. По перекусці голова товариства пані Юлія Рибрина подякувала пані Е. Стерник за участь в товаристві, а на памятку вручила дарунок від товариства і побажала щастя, здоровля, на многі літа. Всі членкині встали і відспівали многолітствіе для пані Е. Стерник. Пані Рибрина покликала до слова паню О. Сокіл. Пані Сокіл кількома щирими словами згадала за працю п. Стерник ще з молодих літ, за успіхи в науці ще з публичної школи, а найбільше говорила за працю в товаристві. Ми жалуємо, що пані Стерник відходить від нас і також побажала добрих успіхів на другому місці а за наше товариство на дальше щоби не забувала.

П. Стерник в зворушенню подякувала за таку несподіванку і за дарунок і сказала, що її приємно було в Геффорд бути в товаристві, де жінки так гарно разом працюють при своїй католицькій Церкві, бо там де вона перше учителювала між чужими людьми, там таких товариств не було, а се лишиться мені на довгу памятку про товариство в Геффорд. При такій гарній забаві не забули за нашу укр. католицьку пресу. п. Сокіл зібрала коло столів на пресу $4.00, з сеї збірки призначено на БНації 2.00. По збірці ще всі членкині гарно забавлялися і всі задоволені з такої забави розійшлися домів.

Жертводавцям щира подяка, а пані Стерник бажаємо в щастю, здоровлю прожити многая літа.

—За Заряд Товариства —
Марія Черній, фін. сек.

КРОВЛЕНД, ОНТ.
Весільні Дзвони

Недавно тому панство Трафяки справляли весілля для своєї доньки Палі, що віддалася за Семена Валентого з Торолд, Онт. Весілля відбулося в родичів молодої в Кровленд. По вечері та милій забаві, по відспіванні многолітствія молодим, М. Стельмах сказав пару слів про українську католицьку пресу і попросив о жертву на ту ціль. Зібрано $7.50, з чого призначено на БН $3.50.

Жертвували слідуючі: По 1.00: С. Дімітраф, М. Чілеталіс, В. Таліс, А. Сцапіліті, Михайл Трафяк, Марія Рутка. По 50ц.: Йосиф Валентій, Мих. Стельмах. По 25ц.: Марія Новоська і М. Лапавчук.

Жертводавцям належиться сердечна подяка а молодій парі сотвори Господи Многая Літа

Приятель

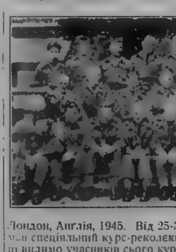

Лондон, Англія, 1945. Від 25-30 липня о. капітан М. Горошко мав спеціяльний курс-реколекції для наших вояків. На знимці видимо учасників сього курсу. По середині сидить о. капітан Горошко, зліва о. капітана Горошка о. капітан Дубке а з права о. капітан Морлей.

За гроші, що їх одержав зі збору першого року свого фармовання, В. С. Ковен купив машинку до виділювання сметани, (крім сепарейтор), трєктор і нову машинерію. Ковен був покалічений під Дієп і на основі Ветеранського Земельного Акту був поселений на фармі.

ДЛЯ ІНСТИТУТУ В ТОРОНТІ

Дальші жертви донесли парохіяни церкви св. Покрови у Винипегу, як слідує: Пані Марія Рурик $5.00— пані Катерина Волощук 3.00; Теодор Коник 2.00. По 1.00: Варвара Марцинів і Анастазія Томчишин. Йосиф Москаль 2.00 — разом $14.00. За всі жертви щира подяка для жертводавців.

НА ДОПОМОГУ СКИТАЛЬЦЯМ В ЕВРОПІ

Переслані всеч. о. А. Луговим $65.00 на допомогу скитальцям віддано до дальшої розпорядимости на руки Фонду Допомоги, бакс 2136 у Винипегу, Ман.

ВИРОБЛЯЮТЬ ПЕНИСИЛИНУ З БАРАБОЛЬ

Англійські дослідники, щоби чудодійний лік пенисилини міг служити якнайбільшим кругам людей, почали шукати за простим способом виробловання сього ліку. Се їм вповні вдалося. Показалося, що з бараболь, або навіть з луп з бараболь, при дуже простім хемічнім способі вдасться видобувати середники, що складаються на сей чудодійний лік.

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ...
(Продовження з сторони 3)

dialc (сердечна згода) між нащадками Івана Грозного й Чінгіс-Хана, з одного боку, і нащадками Вашінгтона та Ляфайета, з другого, ніколи не зайде так далеко, щоб будь-коли повстала потреба в писанні цього листа.

• • •

П.С.—Сей Отвертий Лист, вдалося Редакції БН. дістати з Европи. Сей лист як немож краще представляє страшне положення наших братів і сестер а тепер скитальці на чужині. Автор листа старається переконати союзні держави, щоби наших братів силою не виселювали до большевиків з тих земель, котрі мають під своїм впливом англійці чи американці. (Ред. БНації).

ДЕЩО ПРО НАШИХ БРАТІВ У ФРАНЦІЇ

Вдалося нам дістати великодне число Вістника української католицької церкви в Франції. Се число є подвійне 3-4, дуже старанно видане, має 24 сторін, формат малий, друк добрий, папір середний.

З сього Вістника довідуємося, як то наші брати й сестри в Франції відсвяткували Великдень: поміщене в нім є Митрополита Кир Андрея послання на піст "Добра Наука"; оповідання о. Маріяна Цурковського "Плащаниця"; о. І. Леськовича доклад про Т. Шевченка; проф. І. Борщака докінчення розправи про Українську Католицьку Церкву в Парижі, "Язик-наш— ворог наш" стаття в котрій Лесь Іванкович старається звернути увагу на лихі наслідки обмови та обчернення.

В статті "Наші будяки" порушена є дуже болюча справа а се хрещення дітий декотрих наших емігрантів в латинських церквах замість в українській католицькій церкві, як також говориться про те, як то декотрі наші відступники перейшовши до большевизму не тільки що самі покидають нашу Церкву, але й ще своїм родинам забороняють молитися і ходити до церкви.

На двох послідних картках Вістника є подана Хроніка, з котрої між іншим довідуємося слідуюче:

В неділю, 24 травня, на Зелені Свята, в париській церкві св. Володимира Великого, відправлено урочисту Сл. Божу і панахиду за поляглих борців за волю України

У неділю 25 березня відбувся в Парижі, заходом Української Школи, Шевченківський Концерт, святочну промову на котрому виголосив о. Іван Леськович.

У париських вищих школах між іншими славянськими мовами що будуть там викладатися будуть також і виклади української мови і літератури. Викладати буде проф. Ілько Борщак, що вже від 1938 мав такі виклади на університеті аж до 1940, коли то зістав увязнений німцями. Незабаром появиться книга пера проф. Борщака "Українська граматика і виїмки українських текстів."

Українська Школа в Парижі як і минулого року так і сього року улаштувала в місяці липні "Відпочинкову оселю" для українських дітий.

Український Комітет Суспільної Опіки у Франції влаштував в [illegible] ...

Головним завданням Національної Конференції Реконструкції в Отаві є уформувати домініяльно-провінціональну кооперацію в розвиненні прав для бувших ветеранів чи то в індустрії (знимка в горі), чи то в менших заняттях як примір ом на фармі, як вказує се друга знимка.

КОЛЕГІЯ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ, РОБЛИН. МАН.

Міститься у великім, мурованім будинку з північної сторони міста Роблин. Будівля ця положена на фармі близько ліса в прекрасній околиці Західної Манітоби. З північного заходу гориста околиця вкрита лісами, поперетинана чудовими озерами, межує з великими резервами-лісами гір Райдінг і Дакота. Зо сходу синіє недалекий, глибокий яр ріки Асинабоін. Здорове, гарне положення, ідеальне для наукових заведень. Уладження Колегії модерне, гарна каплиця, ясні наукові салі, літом забавова площа, зимою ховзанка. Плян науки цієї школи відповідає плянові наук у Вищих школах (Гай Скул) Канади з особливішим узглядненням будучого звання молодця: священика-місіонаря. Наука релігії, українська література й історія занимає важне місце. Учні пізнають тут наше Богослуження, наш гарний обряд і спів.

До Колегії приймається хлопців, що покінчили семий гренд. Хто має вищий гренд (ступень) може також зголоситися до цієї школи.

ДОРОГІ РОДИЧІ: Коли маєте сина, що має охоту вступити до Отців Редемптористів, щоби стати священиком-місіонарем, [illegible] його до нашої Колегії в Роблин. [illegible] що має хоч одного хлопця священиком. [illegible] священика-місіонаря найкраще з усіх станів! [illegible] інформації пишіть на адресу:

[illegible]
ROBLIN, MAN., CANADA

[illegible] ... ліпня великий баль, на програм котрого входили між іншими виступи українських [illegible]. Увесь дохід був [illegible] на допомогу українським скитальцям.

ВІСТИ З БЕЛЬГІЇ

Українці в Бельгії на чолі з паном Грабом організаційно живо рухаються. І так в найблизшій будучности слідуючу працю мають на приміті:

Відновити в Лювен приют для українських студентів, котрим опікувалибися оо. Редемптористи

[illegible] монастир Сестер Василиянок в Брюсели

НОВИЙ ЗДОБУТОК ДЕНТИСТИКИ

Англійським лікарям [illegible] Пресвятої Марії в Лондоні, вдалося за помічю [illegible] нового лику пеніцилини вирвати [illegible] де вони почали неправильно рости та засадити в друге місце, де зуби почали помалу рости

ДУХОВНІ ВПРАВИ СВЯЩЕНИКІВ

Від 4-7 вересня, 1945, відбудуться духовні вправи (реколекції) наших священиків в Йорктон, Саск. Підчас реколекцій, як се звичайно буває, [illegible] Отці відбудуть [illegible] наради

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

(Продовження)

Кажу, знаете, що карта перехиляється на наш бік, ідім далі. Стали ми підбадьорені тими 50 центами. Ідемо, зачали колядувати. З хати зачув голос, як фабрична труба. Ми спинились, а з хати почули виразнійше: А що то з тими колядниками? Допіру одних відправив а другі сунуть. Таж я, каже, до вашої церкви не належу. Я належу до нашої. А в дійсности він не належав до жадної. А ми розчаровані, завернули назад, а голодні як вовки. Ще не дали ми за виграну, вступили до одної хати. Зачали на дворі, але вкликали до хати і в хаті решти скінчили. Показала газдиня доляра, але каже: Видите, що малам намір дати, але ви всьої не виколядували, то дістанете тільки 25 центів. У котрім місці ви запримітили, що ми покинули? А вона каже, що вона не розуміється на тім, але що каже в нашім селі колядували якось довшу, і доляра не дала.

Пішли ще до одної хати. Газди нема вдома, але ми виколядували. Газдиня каже до мене: Позичте, сусідо, ковдра, бо він пішов ще за сонця стригтися, тай до тепер нема.

На другий день уже ходили інші кожухи, то за тамті призабув, як їм ішло, але сподіюсь, що не богато краще.

Тепер порівняйте, вірні з парохії св. Андрея у Винипег, свою щедрість, а розважте і осудіть тих людий з ліса, що навіть мені соромно назвати по імени тую місцевість, в котрій перекаправ я 39 років, і з мого старання, гризоти і праці, ніхто не користає.

Але то ще далеко до половини того, що ще треба переболіти.

Страта і кривда

Було то ще за зими, як ми порадились, що би покрити церкву бляхою, а що грошей з коляди було мало, то ми постановили щоби каждий, кому залежить на совісти той дім, для хвали Божої, урубав по кілька кортів дерева, над рікою, котрою можна на весну пустити дерево водою аж до міста, де була зроблена гать одної крамничої спілки, а той прихід ужити накупно доброї бляхи. Надійшла весна, прийшов і крамар, відміряв у каждого дерево, і таки того самого дня люди, каждий, вкинув у ріку свої корти.

Не знати чи знадмірного тиснення, чи за слабого таму, а може з іншої причини, тама урвалася і дерево вода понесла аж у море, і там пропало. Нема іншої ради; треба усю роботу покинути, і іти на покриття заробляти.

Тут треба і пригадати психольогічне вірування, що мати найбільше тую дитину любить, над котрою найбільше боліла.

І то прийшлося мені по вірити, бо корти менше або нічого тим не інтересувалися, то їм тая страта байдужна, а що я найбільше над тим нагризся і напрацювався, то мене найбільше боліло. Поїхав я до Винипегу, став до роботи в надії, що зароблю гроші, купю бляху, а за корти, що пропали мав я надію, що хоч що будь виберу крамом, бож і крамар повинен то зрозуміти, що ми невиноваті за то, що їх тама була за лиха і урвалася.

Але чоловік як немає щастя (в котре я перше не вірив) то на гроші кроваво працює, а чорт шиє торбу, і в тій торбі всьо зникає

Роблю я по два тижні, не причуваючи нічого лихого. Ліг спочивати, в 12ій годині в ночі, будить мене листоноша, приносить телеграм, в котрім стоїть, щоби негайно їхати до дому, бо жінка умирає. Дочекався я до раня, поїхав, приїзджу до остатньої стації, виходить стаційний урядник і питає людий, чи нема там чоловіка, щоби доручив телеграму до Н К. Я аж заторопів, певне, що вже жінка померла. Приступив до отвору, підписав посвідку, а урядник висунув до мене 2 по $10.00.

Здйвувало мене немало, звідки для мене тії гроші?

Аж довідався як вернув до Винипег. А то як форман, де я робив, довідався о моїм клопоті, то післав на вздогін за мною ті гроші, котрі мене випередили.

Прибігаю до дому, питаю, що за клопіт, бо жінка, виджу, здорова. Жінка розповіла таке: Наша худоба паслася на своїй фармі, а сусідови треба було бика. Він прийшов, розбив пліт, і займав бика до себе. А що бик не хотів самий ити, то він займив усю худобу, а потім нагнав худобу у фарму другого сусіда. Надбігає одна молодиця, і каже: Ви сидите у хаті, а не видите, що робиться з вашою худобою; вибігаємо обидві, худоба гонить по лісі, за нею пси і газда сокирою жбурає за худобою. Я побігла ратувати худобу, а той мене з[illegible]пав і ще топорищем збив мої плечі.

А за скаржила до суду, вписала за свідка ту молодицю, що все виділа. Приїхав судія і поліцай, дивитись на худобу, чи дуже покалічена. Як лиш комісія на подвіря, як пуститься зливний дощ з громами, а худоба що лежала близько подвіря, уся пішла в ліс. Хоч дощ перестав падати, але з дерев ще вода стікала, тай комісія худоби не виділа, а на розправу забрали того, що покалічив худобу. А він взяв собі за свідка того, що худобу угнав у його ліс, і тую молодицю. А я, каже жінка, на мене не було місця, то я ішла піхотою 24 милі.

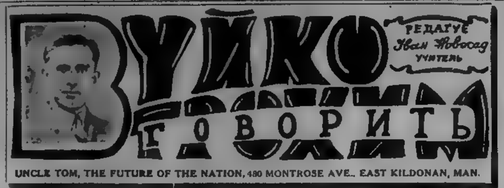

Любі Діти!

Війна скінчена— ці слова далися чути з міліон уст старших та дітей в останний **День Побіди— V-J DAY**— котрий був проголошений у середу, 15-го серпня.

Усюди веселість але заразом усюди і смуток. Тішимося бо маємо знова мир, спокій. Смутимося, коли подумаємо про батьків та братів, що вже ніколи до нас не вернуться та про дітей, сиріт, що не мають родичів ні власного дому

Коли так подумаємо, питаємо себе "І що війна приносить?"

Горе, лиш горе тай смуток. І чому то ми маємо війни?

Тому, бо народи не можуть погодитися без бійки; не хотять уступитися один другому, є захланні та заздрісні

Злі провідники деяких народів завели цілий світ у війну, що щойно скінчилася

Декотрі з них вже покарані. Інші ще будуть. Не тільки потерпіли злі провідники, але і народи, що слухали тих злих провідників та заразом другі невинні народи, що боронилися перед напасниками.

З того Вам любі діти, наука:

Не слухайте тих, що підмовляють Вас на зло, бо будете покарані і Ви разом з ними

Вуйко Трохим

З ПРАЦІ ДІТЕЙ ДЛЯ Д. СТОРІНКИ

Михаїл Матвичина, Винипег, Ман., прислав $4.00 з продажі газет і 2 нові передплати.

Петро Гнатів, Форт Вілиям, Онт., прислав 6 старих і 2 нові передплати

Текля Юрій, Шортдейл, Ман., прислала $1.15 на передплату для себе на цілий рік. Се нова передплата. Михайло Мигирюк, Глендон, Алта., вложив 25ц на Д.С

Вуйко знова усім дітям за їх працю сердечно дякує.

БУЛА НА АРХІЄРЕЙСЬКІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Тепер підчас вакацій я маю більше часу і я рішилася написати лист до Діточої Сторінки. На самий перед я напишу, що я перейшла до семої кляси. Я тепер опишу дещо про св. Місію, яка відбулася в Бюкенен від 17-24 червня. о. Краєвський ЧНІ. дали дуже гарні проповіди. На закінченню Місії було дуже богато людей, був обхід вулицями міста з місійним хрестом. На самім переді ішла процесія а відтак дівчата від 5 до 15 років, відтак хлопці від 5 до 15 років, відтак ішли жінки, а відтак мужчини, а потім несли місійний хрест і ішов о. парох. А на самім кінці була послідна місійна проповідь під хрестом. І так декотрі люди пішли на спільний обід, а де котрі поїхали до дому.

Також була Місія на Рамі, Саск. Ми також їздили на Раму. А знов в неділю на 8го липня я мала нагоду бачити нашого Преосвященного Кир Нила в Прісвил, Саск. Я перший раз бачила як правиться архієрейська Служба Божа. Там також були присутні о. Мельник, і о. Сірий. А на 22 липня була полева Служба Божа і пікнік коло Кристал Лейк Посилаю контест на липень і одного доляра для одного нового передплатника. Кінчу і здоровлю Вас Вуйку.

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск.

П.С.- Прошу вислати мені яких десять чисел БН до продажі.

Від Вуйка: Зоню, Вуйко дякує Тобі за все і тішиться, що будеш продавати БН.

ЛИСТ З ЕШВИЛ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме. -

На самперед хочу подякувати Вам за гарну відзнаку. Я дуже нею тішилася. Також хочу подякувати Вам, що Ви помістили мої два листи. Я дуже була рада як побачила свої листи. Я тепер вдома на вакаціях. Я перейшла до одинацятої кляси і я не упала у нікотрім іспиті. Я думаю, що буду далі ходити до школи.

Я брала участь в українськім танці, який научила панночка Варовей. Я маю гарну фотографію 6½x4½" на котрій є нас семеро дівчат. Прошу Вас Вуйку написати чи Ви моглиби помістити її у БН? Також прошу написати кошт сего. Моя адреса змінилася, бо я у дома на фармах. Поздоровляю Вас Вуйку,

Михайліна Биделевич,
Ешвил, Ман

Від Вуйка: Знимку Вуйко помістить. Як годна пришли $2.50 на кошт кату. Знимку зараз вишли.

ЛЮБИТЬ ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я пишу другий раз до Вашої сторінки. Я маю три брати, а дві сестри. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку, бо там є багато цікавого. В неділю на 27 травня були у нашій церкві місіонар о. В. Краєвський, ЧНІ. Вони нам казали про Европу, про наших братів. Я дуже люблю ту відзнаку що я дістав від Вас. Я також хотів би мати Ваш портрет про що я чув багато, але ще не видів. Ми вже є на вакаціях і тут будуть учити Сестри катехизму. Здоровлю Вас Вуйку!

Еді Приймa,
Ростерн, Саск.

Від Вуйка: Еді, Вуйко вислав Тобі свій портрет. Як Тобі подобається?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Діточої Сторінки. Я маю 14 років і перейшла до девятої кляси в англійській школі. Я дуже люблю ходити до школи і учитися інших мов. Я вже два роки училася французьку мову і дуже люблю. І також я ходила до Рідної Школи, де Сестри СС. учать.

Я посилаю членство для себе до Веселої Родини (20ц.). Я дуже люблю читати Записки Івася Крилика. Я належу до клюбу УКЮ. Наша президентка є панна Гелена Варовей. Я вже кінчу та поздоровляю Вас Вуйку.

Вікторія Фічич,
Давфин, Ман.

Від Вуйка: Ти дуже гарно пишеш. Тішить Вуйка, що Ти любиш ходити до школи.

ЛИСТ З СІЧ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се є мій перший лист до Вас. Я маю 13 літ, і ходжу до англійської школи. Я є в 7-ій кмясі. Ми в школі вчилися по українськи читати і писати і також люблю співати. Моя сестра і я все по українськи співаємо на два голоси.

Буду кінчити свій лист. Поздоровляю Вас Вуйку!

Олеся Войтович,
Січ, Ман.

Від Вуйка: Вуйко також дуже любить співати уркаїнські пісні.

ХОДИВ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Давно я хотів написати листа до Діточої Сторінки, але не міг найти часу. 6 липня я скінчив шесту клясу і перейшов у сему, чим я дуже тішуся, також і усі діти нашої школи перейшли свої кляси.

Маленька царівна всетаки плаче. Як тільки 18-місячна Елінор Ліной Лі зістала укоронована царівною діточого контесту, що відбувся на Малберрі вулиці в Ню Йоркськім "Чайна Тави," зачала вона сильно плакати. Причиною її плачу було се, що вона бажала більше мороженого (айскрім) замість пугара, котрий вона виграла.

Потім від десятого до двайцятого липня сего року вчили нас катехизм і рідну школу Сестри з Едмонтону. Сестра Февронія і Сестра Олексія. По двох тижнях цікавої науки ми мали концерт. Наша програма мала 18 точок, що були:

Співи 1. Віє вітер; 2. У лісочку нашім; 3. Хотім хлопці в ліс за гаєм. Співи з порадами: Веселий Хлопчина—малі хлопці; 5. У горах грім гуде—більші хлопці; 6. Човен хитається дівчата. Представлення. 7 Чарівна гармонійка; 8. Перепис Деклямація: 9. Я собі все співаю; 10. Веселий куток; 11. Україно; 12. О Боже, мій Боже; 13. О Ісусе; 14. Мудрий Івась; 15. Булоб добре; 16. Повки (монольоґ); 17. 10 Заповідей Божих. Одні діти казали, а другі пояснювали..

Тепер вийшли на сцену наш парох о. Пащак ЧСВВ. і сказали довгу поучаючу промову. По промові всі діти заспівали: 18. Боже щасти йому.

Се була наша послідна точка. По програмі був танець, по котрім всі люди розійшлися додому. На другий день, у суботу була тиха Служба Божа. По Сл. Божій ми пішли до народного дому, де Сестрам зробили несподіванку, а дітям пікник. У вечер сповідь для дітей. У неділю була знов тиха Сл. Божа і св. Причастя. По Сл. Божій була ще спільна знимка.

Тепер я татові й братові помагаю сіно грабати, а мамі збираю ягоди. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Вуйко дуже гарно дякує Тобі за так гарного листа.

ХОЧЕ ПИСАТИ ДО ДРУГИХ!

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я ходжу до української школи, учуся читати і писати. Ми мали український концерт на 3-го серпня. Діти грали, читали і співали.

На 24-го липня ми їхали до озера на прогульку. Ми там купалися і їздили на човні. То був наш найкращий день сего року.

Прошу дати мені адресу від хлопця чи від дівчини. Я хочу писати до них.

Михайло Мигирюк,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Пиши до—
Michael Matweychyna,
37 Disraeli St., Winnipeg, Man.

КОНТЕСТ НА ВЕРЕСЕНЬ

ЗАГАДКИ

1. Що то таке може бути:
Має роги, як два прути,
Аж дві парі має лап
І називається ....

2. Що то: має дзюб і крила,
Кожне перо напушила
Така груба ніби бочка
І називається ....

3. Не хороша, не чудова
Називається ....

4. Має вісім ніг і рук
Називається ....

5. В кожусі їй до лиця
Називається ....

6. По подвірю він блукає
На головці гребінь має,
Кукурікає, аж рветься
.... зветься.

• • •

Відгайдайте загадки. Виповніть місця порожні та зашліть перед 15-им вересня разом з Вашим точним іменем та адресою до:

Children's Puzzle Contest,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

ГРАЄ НА СРКИПЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Пишу Вам пару слів, що **ходжу** до української школи, учуся писати, читати і на скрипці грати. Я маю вісім **років.**

Василь Мигирюк,
Глендон, Алта.

Від Вуйка: Василю! Чи їздив де Ти на вакації?

ЖЕРТВА НА Б.Н.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я вже до Вас давно не писала, бо перше були іспити, а по тому працювала на городі. Тай так минався час.

Посилаю відгадки контесту на липень та $1.00 на Б.Н.

Поздоровляю Вас Вуйку!

Марія Кунанець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Не забувай за Вуйка За все хай Бог Тобі винагородить!

БУДЕ ЗБИРАТИ ЯГОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Вже і вакація почалася, то будем мати більше часу писати листи до Вас, бо то минулих три тижні ми училися до іспиту. Досить нам було страшно зразу, але відтак як ми вбулися, то навіть не думали що то послідний тиждень школи і що ми пишемо іспит. Послідного дня ми мали перекуску в школі, а потім ми вручили нашій учительці дарунки. Хоч в той день падав дощ, то ми поприходили до школи як завсіди і закінчили наш послідний день школи.

Тепер скрізь дуже приємно. Ліси темні, зелені, дикі овочі цвитуть, а декотрі вже і відцвили. **Далі, далі будемо збирати ягоди, а потім і другі дикі овочі** Дуже мило ранка-

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ—А МАНАСТИРСЬ

А лисиця люта, злиться
Тай стукоче на вухатих:
"Геть із хати! Знадобиться
Вже мені тепер ся хата!

Вам вже хати не треба,
Ви зайчища сірі, прості!
Ось вам скиба просто неба
Ваша хата, куцохвості!

Яж собі не проста пані,
Я вигоду мушу мати,
Тож я жити так не в стані
Геть, зайці вухаті, з хати!"

Останні Вісти...

БОЛЬШЕВИКИ ЛЮТУЮТЬ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ. Послідні вісти, що прийшли до нас через Льондон з Західної України, застрашаючі. Большевики виарештували сотки українського духовенства з Епископами на чолі та запроторили їх у лави червоної армії.

Російські війська заняли Манджурію. В Китаї ведеться домашна борба між урядовими військами ґен. Чіянґ Кай Шека і китайськими большевиками. Гонг Конґ внедовзі Англія дістане назад яко свою власність. Японці в Китаю піддалися.

Перемиря між Японією і аліянтами буде підписане в неділю 2 вересня на японській землі.

Атомна бомба показалася ще з другого боку страшно руйнуюча. Не тільки вона все нищить і убиває, але також кого не годна забити а тільки поранить, то такий чоловік довго й так не буде жити. Сила атомної бомби забиває в чоловікові червоні тільця (що з них є зложена кров) і в жилах чоловік дістає більше білих тілець (вони служать до оборони тіла внутрі) як йому їх треба і чоловік поволи нидіє і умирає. Японці подали, що сей другий наслідок тої атомної бомби є застрашаючий. І так за 14 днів в Гірошімі, де аліянти були скинули атомну бому, від сеї дивної недуги— страти червоних тілець померли 30,000 людей.

Внедовзі в Канаді будуть зменшені податки, однак не дуже на велику скалю.

Ґен. Де Ґол, голова французького уряду, відбуває наради з президентом Труменом в Вашинґтоні.

Злучені Держави заперестали усім союзним державам давати поміч через так званий Ленд Ліз. З причини сього Англія, що через се стратить великі кредити в Америці, остро виступила проти такого поведення Америки.

Від 1 вересня буде можна в Канаді купити новий трок. Першенство однак будуть мати ті, котрим троків конечно треба, як приміром фармарі, огнева сторожа, державна поліція...

1905 СОРОКЛІТНИЙ ЮВИЛЕЙ 1945

До Хвальних Зарядів Відділів, і Вповажаних Членів Українського Зап. Брацтва Св. Николая в Канаді,

Ділимося з Вами радісною вісткою "Витаємо" Ювилейним привітом.

Цього року минає 40 літ, відколи засноване наше Українське Зап. Брацтво Св. Николая в Канаді,

Тож із тої нагоди так великої й радісної хвилі, що нею є Ювилейний рік—сороклітної нашої праці і трудів, щоби якнайдостойніше відсвяткувати цю урочисту для нас хвилю,

ТОМУ Верховна Управа і шістьох місцевих Відділів— приготовляються величаво і гідно відсвяткувати торжественне свято в днях 2-го і 3-го вересня, ц.р.

В НЕДІЛЮ, дня 2-го вересня, ц.р. о годині 2-ій пополудні вичнеться святочна АКАДЕМІЯ в салі Кан. Укр. Інституту Просвіта, ріг улиць Прічард і Арлінґтон. (Програма святочної Академії буде видрукована осібно.

В ПОНЕДІЛОК, дня 3-го вересня, ц.р. (на Лейбор Дей) о годині 10-ій рано АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА в церкві св. Володимира і Ольги.

О год. 12-ій Спільний Обід (бенкет) в новій Авдіторії при парохії Св. Володимира і Ольги, обід переплітаний привітами і промовами, гостей і делегатів,

О годині 3-ій пополудні спільна ФОТОГРАФІЯ всіх членів нашого Брацтва, котрі будуть присутні,

Радійте отже своїм щастям, і в цім ювилейнім святі звяжім щирі горячі бажання з великою радістю й піднесенням духа, а надією і вірою в наших серцях.

Ми, сини й доньки українського народу, повинні бути вдячні, наче одним серцем і одними устами подякуймо Всевишньому Богу, від усіх за все те добро, за всі ті ласки, що ми діждались того часу, що наша організація щасливо переступає поріг сороклітної творчої праці для українського народу із народом.

Нехай наш заклик несеться по наших містах, місточках, по наших кольоніях і оселях, де тільки живуть українці католики в Канаді!

Нехай—живий дух згорне зеднає усіх наших українців католиків до нової плянової і доцільної праці на усіх ділянках організаційного життя! Нехай цей ювилейний рік остається пам'ятним роком, глибоко записаний в наших серцях. Нехай із цим ювилеєм настане для нас нова доба нашого життя. І з тим усміхнеться свіжа надія нової майбутности. Нехай важна хвиля назріває для нас,—хвиля відродження й обнови усіх наших сил, хвиля нового життя й надії на краще завтра.

ЗА ВЕРХОВНУ УПРАВУ БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Ів. Жаровський, голова В. Саган, секретар

БУДУТЬ ТАЙРИ

Вісти з Оттави доносять, що до кінця року уряд в Канаді знесе пайкування на опони-тайри до авт для цивільного населення. Буде можна наперід купити тайри з ґуми синтетичної, аж доки не почнуть знова виробляти тайри з природної ґуми.

ми як то всьо повстає—всілякі цвіти пахнуть, пташки співають, бо тішуться літом. Але то всьо радіє весною та літом. Буду кінчити та здоровлю Вас Вуйку!

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Твій лист дуже гарний і дуже чистенький—блудів дуже мало. Вуйко також любить дуже ягоди.

— ПОШУКУЄ —

Пошукую: свого брата, інжініра Ілька Матвійчину, що мешкав у Львові, Західна Україна, тепер десь має знаходитися на скитальщині.

Василя Кота з села Цеблів, повіт Сокаль, Західна Україна, тепер десь в Франції.

Проситься писати на адресу:

Paulo Matweychyna,
57 Disraeli St.,
Winnipeg, Man., Canada

Лондон, Англія, 1945. Всеч. о. капітан М. Горошко зі "служащими" до Сл. Божої: зліва: Григорій Пристай з Йорктон, Саск., зправа Михаїл Фроляк, з Торонто, Онт.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

2. Нед. 10 по С. .... Гонор
9. Нед. 11 по С. .. Ривертон
16. Нед. 12 по С. .. Церква св. Покрови (Парки), 8.45 рано тиха Сл. Божа в Гонор
21. Різдво Пресв. Богородиці Гімлі (празник)
23. Нед. 13 по С. .... Гонор 8.45 рано тиха Сл. Божа в Парках
27. Воздвиження Ч.Хр.: Сарто
30. Н. 14 по С. .. Ст. Норберт

о. Антін Цимбалістий
235 Скошіа Стріт, Винипеґ
Телефон 54 139

ВЕРЕСЕНЬ

2. Нед. 10 по С. .... Босежур
9. Нед. 11 по С. .. Лейдівуд
16. Нед. 12 по С. .... Тиндал
21. П. Різдво Пр. Б. .. Садлов
23. Нед. 13 по С. .. Гадашвил
27. Ч. Воздв. Ч.Хр. .. Елма (празник)
30. Нед. 14 по С. . Брокенгед

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман.

УКРАЇНСЬКИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ В РИМІ

У столиці Італії, Римі, створено Український Горожанський Комітет Допомоги українським збігцям. На чолі сього Комітету стоїть Преосвященний Кир Іван Бучко. Число втікачів у Римі сильно зросло і потреби тих втікачів є дуже наглі, бо знаходяться вони серед великої нужди.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, томання кости, біль голови, крижів, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР Масть і Пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам здають якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Держави.

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго зділати для Божої слави і добра нашого народа. До Сестер Місіонарок можуть вступати: учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі інші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастирі будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть университет, як будуть здібні. Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до Згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож варта канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу:

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA.

в) Дівоча Академія Покрова Матери Божої. З початком вересня 1945 року Сестри Місіонарки отвирають Вищу Школу [illegible]

1) Дівоча Академія є в [illegible] міста Стемфорду серед прегарних дерев [illegible] парку.
2) Уряджения Академії є гарне.
3) Залізничі получення з Ню Йорком до Стемфорду є дуже добрі, бо [illegible] години [illegible] до Академії що 20 минут [illegible]
4) Професорський факультет є зобраний та [illegible] довідом.
5) Кождої суботи буде [illegible] фільми в Академії.

Якщо родичі бажають прав[дивого] добра для своєї доньки [illegible] своїю доню до Академії Покрова Матері Божої у Стемфорді, бо ще оста[ло] місце [illegible] для кількох студенток.

По інформації писати:

Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

ПРИГАДКА Й ПРОСЬБА

Декотрі з наших Дорогих і Шановних Читачів уже знають а іншим тепер оце подаємо до відома, що в Саскатуні, Саск у домі Сестер Служебниць, поважне число українських-католицьких дівчат-студенток университету або нормалу, щороку знаходять відповідне приміщення, дбайливу опіку й старанне католицьке виховання.

Щоб оте корисне діло своє [illegible] поширити и скріпити, Преподобні Сестри порішили ще цього року продати свою дотеперішню посілість і набути нову, положену в ближчому сусідстві саскатунських наукових закладів. Ця зміна буде [illegible] дівчат-студенток.

[illegible]

Тямуть Сестрам Служебницям, що цю велику и важну справу так широ беруть собі до серця, належиться від українсько-католицького загалу, як моральна, так і матеріяльна поміч.

Нам добре відомо, що під теперішню пору все наше українське громадянство попросту перетяжене всякими збірками на ріжні-преріжні добрі цілі. Та, не зважаючи на те, ми сміємо висловити нашу надію, що все ж таки знайдуться ще між нами добрими, чесними українцями-католиками такі, що й Сестрам Служебницям у Саскатуні схочуть у їх прегарному ділі по-змозі допомогти, і хоч бодай якусь невеличку, але щиру лепту їм пішлють на ось яку адресу:

SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE,
317 AVE. E. NORTH, SASKATOON, SASK.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-а В САСКАТУНІ

Мих. Калиньоха, Борщів	25.00
А. Тентик, Принц Алберт	15.00
Гр. Васюта, Бруно	10.00
Н. Томс, Бруно	10.00
Н. Тернавський, Бруно	10.00
Пані Комаранська, Петлюра, Ман.	10.00
Н.Н.	4.35
Н.Н.	2.00

КУПИЛИ ПЛОЩУ ПІД ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

Довідуємося, що вже закуплено в Саскатуні 6-льотову площу під Виховний Інститут БУК-а в Саскатуні. Площа знаходиться близько університетських будинків. Кампанія за збіркою на будову Інституту продовжується. Дотепер зібрано около $25,000

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКР[АЇНЦІВ] КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч. 18 (186) ЙОРКТОН, САСК. 14-го ВЕРЕСНЯ, 1945 Vol. XIII. No. 18 (186) YORKTON, SASK. September 14, 1945

ГОРЕ НАШИХ БРАТІВ В ЕВРОПІ

Одна знакома особа передала Редакції "Голосу Спасителя" листа, що його дістала від своєї родини з Европи. Лист цей представляє безкрає горе, в якім опинилися наші рідні в Старім Краю. Подаємо частину цего листу. Він писаний перед кількома тижнями. Зміст цего листу говорить сам за себе, не треба пояснень.

"Твій лист нас дуже втішив і дякуємо Тобі, що Ти відозвався до нас. Два роди (т.є. від 1939-41) були ми під володінням большевиків. Натерпілися богато і пізнали їх добре, тому, коли вони вдруге набл[ижа]лись до нас в 1944, ми [...] 44. виїхали з дому оставивши майже все, бо заледви забрали найпотрібніші річи і поїхали до Відня. У Відні ми перебували десять місяців. Коли Відень вже дуже бомбардували і ми мусіли цілими годинами сидіти в пивниці (а нераз пивниця тряслась від бомб як підчас землетрусу, що здавалось ось-ось упаде на нас ціла камениця), [м]и забрали на кілька день води, газу, електрики (бо що направлять, а ту знова збомбардують) коли трамваї не [ї]хали цілі тижні і годинами треба було передиратись через румовища і згарища, щоби десь дальше вийти, та коли [...] большевики по[...] Будапешту посува[лись] на Відень, ми перенеслись до Баварії. Моя старша донька О. мусіла лишитись у Відні, бо працювала в бюрі і не могла виїхати. Доперва другого дня латинських Великодних Свят, коли большевики були на передмістях Відня зробилось в місті замішання, [...] спакувала наплечник і [...] з Відня. Ішла десять [...] три щинки, потім на тракторі, потім поїздом і [...] добилася до нас, бо ми були вже дуже неспокійні. В кілька день потім приїхала родина моєї жінки. Нам при перепроваджуванню пропав пакунок з постіллю, а [...] майже нічо не взяли зі собою. Щастя, що то літо, але вже журимось, що буде в зимі.

Як [...] згадаємо за зиму, то не одна у нас журба. Як переходив через наше село фронт американсько-німецький, то була ту досить сильна битва, підчас якої ушкоджено наше мешкання. Нема робітників ні матеріялу до направи. Може Бог дасть що до того часу направлять. Але як що ні, то буде прикро. - - Битва була дуже прикра і ми прямо чудом вийшли з неї цілі. Дійсно опіка Божа і Пречистої Діви -за це все Їм дякуємо. Запитуєш про свою родину. Отже К-і остали на місці. До них приїхали були двома фірами О-и, і не думали вже дальше їхати. Там були великі бої, але Богу дякувати всі пережили щасливо. Чули ми, що в С. розбито церкву і К. правив Сл. Божу в пивниці на Великдень (1944). Потім їм виевакували і вони осіли в М., та коли і там зробився фронт, правдоподібно перейшли до Г., що дальше, вже не знаю.

Р. остав враз з другими в С. Немав гадки виїзджати. З С. є мало вісток тільки, що там були бої, бо С. переходив з рук до рук, а навіть партизани там якийсь час панували. Не знаю, чи відоме тобі, що С. С.-го розстріляли німці в Ч. разом з 27 українцями в серпні 1943 р. Сидів бідний довго у вязниці в К., а потім треба було німцям місце зробити у вязницях на нових вязнів, то тих вивезли до Ч. і там постріляли. Дуже сумно вийшли Ю. С-а вивезли на Сибір ще 1940. Ю. за большевиків десь тікав та постріляли його в руку (долоню). Зі злости однак відтяли руку вище ліктя і замкнули його у вязниці. Коли большевики втікали в 1941 р., то бачили люди, що провади-

(Продовження на стороні 2)

АМЕРИКАНСЬКИЙ ҐЕНЕРАЛ ОСТРО АТАКУЄ АНҐЛІЮ ТА РОСІЮ

Ґенерал Гаррі Ваґтен, військовий дорадник президента Америки, Трумена, на одному церковному зібранні до американських робітників в Александрії, Вірджинія, Зл. Державах, остро заатакував Анґлію та Росію за їх поведення в Потсдам, Німеччина, підчас конференції Великих Трох.

[illegible] звичайного балакливого старого джентелмена, а [...]

"Питаючий Анґлієць" (дипломати британці) говорив три рази більше на конференції як мовчаливі американці а шість разів більше як росіяни."

Опісля ґен. Ваґтен заявив, що він підозріває росіянів в тім, що вони ограбили палату в Потсдам в котр[ій] [...] відбувалися наради. Коли конференція почалася, награбовані [...] палати було в дорозі до Москви.

Слово ґенерала Ваґтена відбилося широким відгомоном по цілому світі. Чимраз більше "добрих" вісток світ довідується про товаришів зі сходу...

КОМУНІСТИ ВИСЕЛЮЮТЬ УКРАЇНЦІВ НА СИБІР

Н[а] основі листа, що його [...] нам дістати з Італії і то з поважних джерел, довідуємося, що справді вісти про наших братів в краю є страшні. Москва лютує без милосердя. Ось новий шал Москви.

Десятки тисяч наших братів втікло перед большевиками до Італії. В одному лише таборі було 10,000 наших жовнірів. Жили вони серед страшних умовин фізичних та моральних. [...] Раз [...] комуністи н[...] [illegible] нашим братів до поворот[у] [...] нічого не [...] виїхав з Італії [один] транспорт наших братів в дорозі до Західної України через Одесу. [...] большевицьких носилак відразу щезли а показалася азійська бру[та]льність большевиків. Там в Одесі розділено батьків, мамів та дітей на три відокремлені групи і особно кожну сю групу повезено [...] на схід на страшну Сибір. Можна собі уявити нещастя та болю через розбиття життя тих родин. Усіх їх жде повільна, певна голодова смерть..

Загальні настрої в Італії ставуть що раз більше прокомуністичні. Загальне положення [...] Бог знає чим се все скінчиться...

Нам, українцям католикам в Канаді, читати ці страшні вісти про наших братів аж жах збирає. Мимо того ще в Канаді знаходяться такі українці, що [...] "адвокати" на[...] серед такого страшного народного горя своїми [...] по ріжних містах [...] вихвалюють большевиків та їх [...]. Ох, колиб ми мали [...] тих "адвокатів" та їх поплечників на корабель та силою завезли [...] "раю" на землі та [...] бо вони могли поклонитися та особисто поцілувати патинки [...] "ясного сонічка" в Кремлі.

Коли тим "адвокатам" та їх поплечникам так же в Канаді а так добре є, після їх слів, в комуністичному царстві, то чому не їдуть вони там а тільки тут остають в Канаді?

ВІСТИ З "УКРАЇНЕЦЬ У ФРАНЦІЇ"

Редакція БН. дістала нові числа української газети, що виходить в Парижі "Українець у Франції." З чисел 4-6 сеї газети вибираємо вісти, що будуть цікавити наших читачів. А Редакції "Українець у Франції" за прислані часописи щиро дякуємо.

Дня 23 травня, 1945, померла в Страсбурзі пані Анна Цурковська, дружина о. каноніка Романа Цурковського, пароха в Страсбурзі.

Від 1939 існував, на час війни, в Женеві Закордонний Комітет Українського Червоного Хреста. Представництво сього Червоного Хреста є також і в Парижі до нині.

Появилися були чутки, що французький уряд ніби має видалювати чужинців з Франції, не даючи навіть змоги забрати їм зі собою своє майно. Ці вісти однак показалися неправдивими.

(Продовження на стороні 2)

Союз Українських Канадійських Вояків

Члени управи СУКВ приготовляють "Паску" на з'їзд вояків в Лондоні, 4, 5 і 6 травня, ц.р. Зліва на право: Лт. Анна Храпцива, Вінніпеґ, Ман., В. В. Крептул, Інсінґер, Саск., Капр. М. Луцик, Торонто, Онт., Сґт. Олена Козіцька, Калґарі, Алта., Капраль Л. Лукіян, Монтреал, Квебек, і капраль Богдан Зваріч, Веґревил, Алта.

ЛИСТ З УРАЛУ

Як виглядає соборності українських земель на практиці (котрі так захвалюють деякі голосні партії в Канаді про котрі згадує пан Василь Свистун у Канадійському Фармері (і безграничну нужда українських робітничо-селянських мас, доказує отсей документ, який ми маємо в своїх руках і з котрого ДОСЛІВНО наводимо отсі речення:

"Слава Ісусу Христу!
Дорогий Куме!

Я відзиваюсь до Вас не з родини, але з далекої сторони. Я тепер находжусь на Уралі в трудовій армії, і дістав з дому лист, що мій зять вже забитий на фронті і богато наших вже нема. Як знає[те], [...] так від дому, що мені [...] як до вас, (вічно [...] котр[ий] є з ним а ко[...] ро[...]) Є вже з нашого [...] щось двадцять шість, що [...] нема. Дорогий куме, я би вас просив відпишіть до [...] і просивби щобисте [...] мене наділили, чим будь, грішми чи харчами. І можеби ви там зробили так, що можебисте мене забрали до себе."

Той чоловік походить з Борщівського повіту в Галичині, а теперішна його адреса і совітські печатки на значках доказують, що большевики вивезли його з другими на **примусові лісні роботи** в дебрах Уралу. Лист був писаний в маю, 1945, а одержали

(Продовження на стороні 2)

БУДУТЬ СУДИТИ ПРОВІДНИКІВ НІМЕЧЧИНИ

З початком місяця жовтня, сего року, в німецькому місті Нюрнберґ, міжнародний суд буде судити 24 бувших провідників Німеччини, яко воєнних злочинців. Між іншими на першому місці знаходиться Фон Рибентроп, міністер заграничних справ, Гесс, дорадник Гітлера; Ґерінґ, голова німецького летунства; Шахт, міністер скарбу, Розенберґ, ідеольоґ нацизму та другі. Яка [...] їх чекає не тяжко відгадати.

Сповниються слова св. Євангелія: "Будуть перші послідними, а послідні першими."

ПРОФЕСОР ОГІЄНКО ЇДЕ ДО КАНАДИ

Довідуємося з достовірного джерела, що КУК в Винипеґ, Ман., робить старання, щоби спровадити до Канади славнозвісного проф. Огієнка, автора богатьох наукових праць відносно української мови, а тепер православного українського архієпископа в Европі. Професор Огієнко, приїхавши до Канади, дасть цілий ряд відчитів по більших центрах Канади де проживають українці.

БУРЖУАЗНЕ ЖИТТЯ КОМУНІСТИЧНИХ СТАРШИН

В Винипеґській ґазеті Трибюн з дня 27 серпня, 1945, сторона 5, є поміщена досить довга стаття Кол. Г. М. Белдріджа, в котрій між іншими він так говорить:

"Говорячи про комунізм, я ніколи не видів такої вибагливости (лаксарі) як ту, котрою тішаться російські старшини. Вони не практикують комунізму так як ми собі се представляємо. Між російськими старшинами і звичайними російськими жовнірами є така велика різниця в вигодах та условинах життя, що вона є о много більша як в нашій, американській, армії."

Від коли комунізм комунізмом, то все так бувало, що бідні люди, робітники, прості жовнірі, селяни, жили та живуть в страшній нужді, а в той самий час всілякі большевицько-жидівські комсарі, старшини та дипльомати упливають в великих достатках та виґодах. Потвердження сього має нам п. Белдрідж, наочний свідок, високий старшина американської армії. **А ще є богато бідних наших братів, що не тільки морально але і матеріяльно помагають большевикам. Чи не видите на що йдуть Ваші так тяжко запрацьовані гроші? Схаменіться, поки ще час!**

ГОРЕ НАШИХ БРАТІВ.

(Продовження з сторони 1)

..ли між вязнями і його, пішов у глуб Росії. Н-ю замучили большевики і коли прийшли німці, розкопано яму на подвірю вязниці у Ч., то її трупа змасакрованого пізнали по гарних довгих косах. О-а і С-а скитались, раз були і у нас в Г., що з ними сталось, не знаю Р. втік як тата арештували і не знаю про него більше. У Відни була Д.Р., з мужем і синами. Працювали у фабриці, мешкали в бараку. Було там страшенно богато наших людей. Казали до 80 тисяч у самім Відни. Але по розгромі Німеччини все тото розбрилось, а богато лишилось і вже контакт страчений

Мій брат Б. хотів втікати, вже навіть вислав був жінку з дітьми. Але заскочили большевики і вже не виїхали. А дуже шкода, бо кажуть, що большевики зараз всіх мущин брали до війська і висилали на фронт.

Знаємо, що Митрополит Андрей помер 1 листопада 1944. Ходять вістки, що помер у вязниці, але большевики справили йому маніфестаційний похорон Епископ Хомишин помер у вязниці. Кажуть, строєний. Епископ Лятишевський і Лакота вивезені. Еп. Йосиф Сліпий, як большевики прийшли до Львова (1944) став навіть головою міста. Та вкоротці ніби в урядовій справі завізвали його до Москви і вже більше не вернув. Жовківський монастир зліквідували. Тринайцять монахів застрілили, решту розігнали, а друкарню вивезли до Москви. Багато священиків вивезли. Також масу людий вивезли. З самої околиці К мали вивезти 120 тисяч. Дуже богато знова втекло на захід, так що Галичина опустіла. Знищина страшенно.Повідають, що цілі пасма сіл і міст позниками враз з людьми.

Наші люди тут у Німеччині гуртуються по таборах і комітетах по великих містах, але й богато мешкає малими гуртками по провінції, однак лучности між ними нема майже ніякої. Можливо, що незабаром наладнають почту, то вже мож буде дещо довідатися. Так, що Ви у Америці можете більше знати як ми, бо до Вас ам пишуть з ріжних сторін. З Ваших американських ґазет довідуємося, що Ви також журитеся нами, і робите збірки у грошах. Це для нас буде поміч, бо є богато людей, які не мають змоги заробити на життя, але краще було би за зібрані там гроші купувати ріжні річи— а передовсім товщ і обув, та в пачках тут висилати. Навіть такі дрібнички як паста до черевиків, паста до зубів, шнурівки до черевиків, гребінці, мило, а цукру то зовсім тут нема! Також мож слати мясні консерви і т.п.

Ми живемо на картки (харчеві) такі, як дістають німці. Вправді для чужинців є додаткові харчі, але тільки для тих, що живють в таборах Найгірше, що ніхто не знає сказати, коли і куди ці табори виплють.

Ця непевність дуже нас вичерпує нервово, бо позатим наші люди виказали дуже богато практичного і зарадчого змислу. Ми особисто і богато з наших мали можність забрати зі собою дещо одежі і постелі, а тепер не знаємо чи дальше дозволять нам іхати з пакунками. Та це не є найважніше, головне бути якнайдальше від наших катів.

Ми вже дуже перемучені таким життям цеж вже шість років війни. Нерви наші перетяжені тяжкими переживаннями і непевністю, бо дуже боїмося, щоби ми не дісталися Совітам. Час до часу йдуть чутки, що Америка віддасть ту часть Німеччини Совітам і знова новий страх, і дальша втеча... Спокою нема, тому дуже бажали б ми всі якось жити серед можливих умовин спокою. До дому вертати тепер неможливо, бо знаєш які там відносини, - ту сидіти боїмося, бо кождої хвилі можуть нас видати Совітам-- тимбільше, що німці хотять нас позбутися, за границю нема комунікації тому кождий журиться: що з нами буде?

Ратунку нам всім ту позісталим конечно тому ми родина в першій мірі просимо нас забрати до Америки чи Канади. Радьте всі, що знаєте, щоби той нарід якось відси вибрати, коли вже нема надії на поворот до дому. Бо якщо ми малиби ще крихітку надії що на Україні зміниться, то ще якось перебідувалиб цей час. Є чуртки, що американці думають нас розмістити в Канаді, Аргентині, але коли, то буде і чи взагалі буде а нам вже спішно, бо кождий день приносить якісь трівожні вістки"

(Голос Спасителя)

ВІСТИ З "УКРАЇНЕЦЬ У ФРАНЦІЇ"

(Продовження з сторони 1)

В місяці травні в Парижі відбулася вистава праць українського маляра Олекси Грищенка. Вистава випала з великим успіхом

Дня 3 червня, 1945, створено в Бельгії "Український Допомоговий Комітет." Головою його став п. Микола Граб, Брюссель.

В місті Ліон, дня 17 червня, створено філію Обєднання Українських Робітників у Франції.

На теренах теперішньої Німеччини дійшло до порозуміння між східньою та західньою еміграцією. В березні відбулися в Ваймарі розмови між двома централями української еміграції, східньої та західньої. По цих нарадах дійшло до порозуміння та злиття двох організацій в одну українську громадськість, що буде понадпартійною та понадполітичною.

Уряд УНР, на запит західньо-української громадськости, відповів, що Варшавський договір з дня 21. 4. 1920, його більше не зобовязує

2 липня ц.р. відбулися установчі збори українського жіночого комітету. Комітет матиме назву "Суспільна Опіка" й його метою є допомога бідним, хворим, дітям, недужим та безробітним. Комітет буде вести свою працю при французькому Червоному Хресті. Сей комітет є першим жіночим комітетом на терені Франції

Николин Дмитро, шукає в Канаді Стефанка Василя, Стефанка Андрія і Стефанка Стефана. Медведик Микола пошукує Анну Медведик та Михайла Боднара, що мали мешкати в Торонто, Канада

Про смерть гетьмана Скоропадського так подано: З Німеччини надійшла до нас вістка, що там, 26 квітня, 1945. помер на запалення легенів, поранений підчас бомбардування, колишній гетьман України, Павло Скоропадський. Гетьман Павло мав 72 роки. Поминальне богослуження по бл. п. Гетьманові відслужено в обох українських церквах Парижа. В українській католицькій церкві відбулося се богослуження 29 липня

В березні сього року в столиці Болгарії, Софії, відбувся Всесловянський конґрес, і в звязку з цим, у болгарській пресі друкували твори ріжних словянських письменників З українських творів були надруковані поезії Т. Шевченка, Івана Франка, Павла Тичини, Максима Рильського та інших. В грудні 1944 Народний Театр у Софії виставив пєсу українського драматурга О. Корнійчука "Платон Кречет" у перекладі Ст. Гонделa.

Під наголовком "Деж допомога з Америки?" подається вістку, що українці в Франції довідалися з американської преси про се, що Американський Допомоговий Комітет мав прислати на руки о. Мітрата Перрідона 12 тисяч долярів, яко допомогу українським жертвам війни. Ся вістка однак показалася передвчасною, бо ті гроші цілком не прийшли до Франції на руки о. Перрідона і кінчить сю вістку редактор "У. у Ф." такими словами: "Правду каже наше присліви: Ситий голодного не розуміє."

Дня 27 червня ц.р. українська кольонія в Бельгії несподівано втратила одного з кращих своїх членів,— Жигмонта Прощишина. Покійний народився 7 березня, 1910, в селі Кавско, Зах. Україна. Середню освіту покінчив у Львові, а вищу в Лювені, Бельгія. Покійний співпрацював в львівському щоденнику "Діло" та пізнійше закладає сам новий часопис "Голос Нації." За свою діяльність попадає кілька разів до польської вязниці. У році 1937 покійний видає збірку своїх новель "Молоде покоління," яку польська влада конфіскує. Потім покійний виїжджає до Бельгії, студиює в Лювені політично-економічні науки та з успіхом одержує диплом. Підчас німецької окупації покійний присвячується студіям словянських мов і гентський університет іменує його своїм надзвичайним професором. Покійний осиротив жінку та троє дітей. Вічна йому память.

Фриза Миколу і Марію Вонс, з Ігровиці, що перебувають у Канаді, шукає:

Fryz Nicholas, Chemin des Becquet, Pont de l'Arche, (Eure).

Понявко Івана Григорія, який виїхав з с. Сокали, п. Мостиська, до Канади в 1931. Вістку ласкаво подати на адресу: Ільо Юліян,

188 Bld. St. Germain, Paris (6).

Княжна Єлисавета Баторий, славна мадярська "тигриця" забила 630 дівчат своїх слуг на протязі 6 років. Будучи шляхоцького походження була вона звільнена від кари за свої діла.

ЛИСТ З УРАЛУ

(Продовження з сторони 1)

його в Канаді в серпні. Він сказав, говорить про себе Є найнимовнійшим актом обжалування цілої совітської системи, котра не знає ані пошанування людських прав людини ані не має сліду демократичної свободи, котрою ми користуємося по цім боці океану

Канадійський полонений, Альберт Шеврон, котрий вернув до Канади пише отверто в Лякс'ін Католік з 27 серпня, 1945, сторона 4, про теперішні відносини на Україні так

"То, що найбільше на мене вплинуло, це невимовна нужда в якій живе нарід. Цивільне населення терпить неймовірну нужду. Селяни і робітники одіті в лахмани, висохли з голоду."

Це він згадує при нагоді його переізду через Винницю до Одеси, а ми знаємо всі, що Винниця лежить в серці українського Поділля, що колись заливало медом і молоком

* * *

Тепер ми звертаємося отверто до UNRRA, яка то организація якраз тепер переводить збірку одежі по цілій Канаді. І це є наш ОТВЕРТИЙ ЛИСТ на адресу національного голови, Mr. William M. Birks Ottawa

Високодостойний Пане Президенте!

МИ, ГОРОЖАНИ КАНАДИ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, КОТРІ НЕ ЖАЛУВАЛИ НІ СВОЄЇ КРОВИ НІ ГРОША, В ОБОРОНІ НАШОЇ НОВОЇ ВІТЧИНИ ЧЕРЕЗ ЦІЛИХ ШІСТЬ РОКІВ ТОЇ ВІЙНИ ТЕПЕР ЗІ ЩИРОЮ ПОШАНОЮ ПРОСИМО ВАС ВЖИТИ СВОГО ВПЛИВУ І ГІДНОСТИ СВОГО ВИСОКОГО СТАНОВИЩА, ЩОБИ НАШІ РОДИМЦІ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ І ТІ, ЩО СКИТАЮТЬСЯ ПО БЕЗМЕЖНИХ ПРОСТОРАХ СОВІТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЗНАЙШЛИ ЧЕРЕЗ ВАШІ РУКИ ТАК ПОТРІБНУ ТА КОНЕЧНУ ПОМІЧ ДЛЯ НИХ В ХАРЧАХ І ОДІННЮ. МИ МАЄМО ПОВНУ НАДІЮ, ПАНЕ ПРЕЗИДЕНТЕ, ЩО ВИ ВІДЧУЄТЕ ТРАГІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ ТИХ ЛЮДЕЙ І ГЛИБОКУ ЩИРІСТЬ НАШОЇ ПРОСЬБИ ДО ВАС І ТОМУ ВОНА НЕ БУДЕ ДАРЕМНА

* * *

А другий наш отвертий лист є до Совітської Амбасади в Оттаві

Високоповажаний Пане Ам-

Марія Зволяк,
Винипеґозис, Ман.

[redacted]

В МАНІТОБІ

Хочу короткими словами оповісти про поселення в Винипеґозис, Ман., перших українських родин

Ми приїхали до Канади 1889 року; в місяці березні 1945 минуло отже 46 літ. Нас приїхало разом 12 родин з села Вікно, повіту Скалацького. З сих 12 родин поселилися в Етелберт, Ман.: Юрій Сосновський, Іван Верховський, Андрій Галінський і Михаїл Ткач усі з родинами. Нас решта 8 родин наперед поселилися в Фішінґ Ривер, Ман., а опісля перенеслися до Винипеґозис: Яків Зволяк, Петро Процишин, Яким Намака, Михаїл Намака, Антін Ґенісіцький, Кароль Бобінський, Іван Кормай і Онуфрій Литвин. З нами також приїхала наші старі мама, літ 60, Марія Зволяк.

З Винипеґ заїхали ми аж на Сифтон, Ман. Сифтон був тоді дуже малий, бо в ньому був лише один склеп, зо три хати і залізнича стація. Нам зараз розклали великі шатра (цельти), бо до нас внедовзі привезли ще більше людей. І ми під тими шатрами були там може з дві-три неділі. Нам було дуже зимно, бо ще сніг падав. Я мала маленьку дитину, котра до того ще була слабенька через цілу дорогу. Я дуже з нею бідила цілу дорогу і також під тим шатром, бо не було де її обігріти, не було тепленького кутика для дитини і так я разом з нею плакала плакали ми обі.

Трохи згодом дали нам стару, нездалу кухню, але всетаки ліпше ніж нічо. бо стало нам в шатрі трохи тепліише. А ту Великодні Свята йдуть.. Боже Милосердний, який то для нас був тягар в шатрах святкувати, де по церквах правиться, співають Христос Воскрес, а ми ту в тій пущі під шатрами слезами заливаємося. Ну, і так треба привикати... Ану, маємо кухню, печім паски на Свята. хоч тим потішимося. Таде то так пішло як ми думали. Розчинили якось, мука файна, біленька, тішимося, що буде паска гарна. Добре виросла і ми всі по черзі будемо печи. Я перша буду печи; всадила в кухню, заперла пец і палю та все думаю, що та паска буде файна. Але за пів години треба подивитися чи виросла. Як я отворила пец, а моя паска по всій кухні вибігла і вже на землю біжить, головко моя бідна, в я в плач і всі плачемо, бо кожда наготовилася спечи паску і що ми тепер зробимо? Ані кого спитатися як ту печи в тій кухні, кухня нездала і ще до того комин отворений, тож не диво, що паска вибігла з нательні. І так спекли ми замість паски пляцки на верха на кухни І такі то були перші наші Великодні свята в Канаді, оплакані. А тут дальше дощ зі снігом паде, так ми собі думаємо, що певно пропадемо в тих пустарах...

І якось зараз по Святах прийшли до шатер два чоловіки, один француз, а другий наш, як його переводчик і питає, чи немає де тут такої дівчини, щоби пішла до нього на роботу. Француз обіцяв навіть потім з нею оженитися. Була з нами одна дівчина, що звалася Рузька Ткач, таки з нашого села, що приїхала була з братом. Вона й згодилася піти на роботу, бо і брат її не бороняв. І поїхала біденька з ними... Десь в тиждень приходить той чоловік— француз з тим самим своїм переводчиком і чогось оба заплакані. Кажуть до брата Рузі: Ходи сестру ховати! І розповіли, що Рузька була працьовита, добра і француз її полюбив і задумали лібратися. Їхали до Давфин до шлюбу, мали переїжджати через Велей Ривер, а що тоді не було доріг, так як тепер, то їхали корчами, куда будь, щоби переїхати Їхали вони просто через ріку, а то було ще зимно, хоча лід показався вже не дуже сильний і заломився під кіньми і пішли коні під лід і Рузька, а француз ледви виратувався... Плаче брат, коли почув сю історію, плачемо і ми всі. Тіло покійної знайшли третого дня і так її поховали.

За кілька днів приходить аґент і каже до наших хлопців-чоловіків, щоби пішли до Давфин і купили собі муки і ще дечого з їди, бо поїдемо з ним в дальшу дорогу вибирати собі фарми. А ми так почали тішитися, бо розповів нам, що фарма має 160 акрів поля, а то ми будемо богачами тут, думаємо собі, бо в Краю так ми бідили. І поїхали наші чоловіки до Давфин, накупили по 9 міхів муки, щоби не згинути з голоду, бо є така пословица: де хліб і вода, там нема голода.

Приїхав вкінці потяг, забрав нас всіх 8 родин та завіз на Фішінґ Ривер, а решта, як я вже про се подавала, поїхали були на Етелберт. Скинули нас коло залізничого тору, потяг поїхав а наші чоловіки пішли з агентом в ліс. Тай ми лишилися в тих лісах самі жінки, а ліси, Господи добрий, великі, грубі, аж страшно, а олені бігають, вовки скиглять, ми боїмося і нігде сісти навіть Води вколо, крий Боже. Мука на земли на сіні, всетаки стала мокра. Ну, носім жінки патики і робім собі такі сідала, бо ноги болять стояти. Одні носять патики, другі рвуть сіно, а сіно велике, бо то хто там косив, як там ми перші були заїхали. Зробивши такі тави, накрили коцами та чекаємо на чоловіків. Але вже і їсти хочемо, дитина моя плаче, змерзло бідне. (Далі буде)

БОЛЬШЕВИКИ ВІДДАЛИ ПОЛЯКАМ БОЙКІВЩИНУ, ЛЕМКІВЩИНУ ТА ХОЛМЩИНУ

Советська агенція ТАСС у Москві оголосила через радіо, що в четвер, 16-го серпня підписано в Москві умову щодо границь між Польщею а Советським Союзом.

Характеристичне, що умову підписав за Україну і Білорусь Молотов, а не Мануїльський ані Кисільов. Розумійте хахли та личаки, що ви маєте "малчать та послушать" або як

"Казав старий Сенека
Стій тихо і потакуй!"
Не хрупькай, не підскакуй
Стій тихо і птакуй!"

За Польщу підписали Берут та Осубка-Моравський, бо що Лях то пан. Це признає і Сталін. А що малоросс то хам, а хама в шию і за двері..

Границя, усталена цею умовою, буде в засаді оперта на т.зв. лінії Курзона, з деяким пересуненням на схід, а саме

Зачинаєсь вона в Карпатах на чеській границі 2 милі на захід від жерел Сяну. Іде до тих жерел, а опісля Сяном до Солини. Від цеї точки звертає від Сяну на північний схід, лишаючи Сянік, Лісько, Добромиль, Перемишль, Ярослав, Любачів і Чесанів при Польщі. Дійшовши до ріки Солокії, межа біжить дальше по Солокії до Буга а Бугом поза Берестя Литовське. Відси звертає на північ, лишаючи місто Городно, Біловежу і Білосток при Польщі, та доходить до границі Східних Прус. Лишає Східні Пруси Польщі, порт Кенигсберг з околицею Совєтам

Значить, пожертвувано Польщі вище міліон українців в старі українські княжі столиці Перемишль і Холм - отже Лемківщину, Посяння, Холмщину і майже ціле Підляшшя. Решту українського Підляшшя Берестейщини і Городенщини даровано Білорусі

Ось якими приятелями українського народу є большевики. І чи ми милимося, коли твердимо, що большевики се найбільші вороги нашого народу? Ні. Ніколи!

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Листопада 2-го, 1927, маленька Марія Фистер скочила з даху одного будинку в Відни. Австрія, та вратувалася від смерти тим, що впала в рамена своєї матері, що якраз в той час переходила вулицею попри сей будинок

Яків Ланвієр з Едінбурґу в році 1927 одного разу чихав 90 разів за порядком

Покійний австрійський цісар Йосиф Перший діставав на рік $4.412,000 пенсії (пейди). За ціле своє життя дістав він $274,600,000 пенсії. Діставав він на рік більше заплати як котрий будь поодинокий чоловік в світі

Зороастер, перзійський законодатель і основатель перзійської релігії, через 30 років не їв нічого крім сира.

Сагалор!

МИ, УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ ГОРОЖАНИ КАНАДИ, ЩО Є СОЮЗНИМ КРАЄМ СССР ЯКА КОРИСТУВАЛАСЯ НАШОЮ ДОПОМОГОЮ ЧЕРЕЗ ЛЕНД ЛІЗ, НЕ МОЖЕМО ВИЙТИ З ДИВА І З ОБУРЕННЯ, ЩО ТАКУ БЕЗМЕЖНУ КРИВДУ РОБИТЬСЯ НАШИМ ЗЕМЛЯКАМ В ВАШІЙ ДЕРЖАВІ. ВЗИВАЄМО ВАС, ЩОБИ ВИ НЕГАЙНО ПОРОБИЛИ ЗАХОДИ ПРИПИНИТИ І НАПРАВИТИ ТУ КРИВДУ ЗАХІДНИХ УКРАЇНЦІВ В СОВІТАХ.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ И ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Стефан Моткалюк, рядовик Лейквю, Онт., помер у ворожому полоні

Николай Гринвик, рядовик, Ню Торонто, утопився за морем

Володимир Яків Бернацький, лет. старшина, Винипеґ, Ман., згинув за морем

Василь Гришко, капраль, Винипеґ, Ман., зістав забитий в активній службі

Олекса Ахтимійчук, лет. старшина, Ендру, Алта., згинув за морем

Мирон Явний, лет. старшина, Торонто, згинув за морем

Н. М. Попович, лет. старшина, Ледісмит, Б.С., згинув в активній службі

Андрій Карло Минарський, лет. старшина, Винипеґ, Ман., згинув за морем

Франко Когут, лет. старшина, Дісбирі, Алта., згинув за морем

Е. Яків Лука, капраль, Сіменс, Саск., тяжко хорий за морем

Василь Йосиф Худик, лет. старшина, Винипеґ, згинув за морем

Адам Филип Хованський, лет. саржент, Винипеґ, згинув за морем

Павло Писарук, телеграфіст Отава, Онт., помер на активній службі

В. А. Скиба, лет. саржент, Вильно, Онт., згинув за морем

Натан Шляхотка, лет. старшина, Келовна, Б.С., згинув за морем

Петро Рогальський, рядовик, Кровленд, Онт., помер за морем в активній службі

Іван Матвій, рядовик, Йорктон, Саск., помер за морем

Михаїл Бурка, рядовик, Мідлендвейл, Алта., забитий за морем

Максиміліян Шкільний, рядовик, Ванкувер, забитий за морем

Петро Проціпський, рядовик, Смокі Лейк, Алта., забитий за морем

Ілія Антонишин, арматщик, Йорктон, Ман. помер за морем

Василь Лука Гардистий, Вудлендс, Ман., забитий за морем

Вояки й гості, учасники з'їзду Союзу Українських Канадійських Вояків в Брукселі, Бельгія, 5 і 6 травня, 1945.

о. Степан Семчук

ОБРАЗКИ ЗІ СХОДУ

(Продовження)

3) ВАСАГА

Три милі купелевих берегів чистої хрустальної огрітої некупленим і непродажним сонцем, води...

Пісок білий, дрібний і нагрітий, як серце матері.

Вздовж берега дімки, білі, мальовані, з червоними і зеленими кришами, з ясними серпечними віконцями на воду, сотки, може тисячі...

Все на тлі зелені, лісів.

А перед вами, куди око гляне, вода, синя, темнолязурова. Коли сонце заходить в поголу, ця вода багровиться і переливається чим близче в опаль. Там дальше багри промінних лучів забарвлюють филі в помаранчево, що поволі переходить у легкі фіолети і блищить наче величезна шиба проти неба. Ані однісенької зморщини. Филі застигли в німій красі, як душа в молитві.

Такі вечорі остають незабутні на ціле життя.

І хто там не був ще, той не бачив дійсної купелевої місцевости, даної Богом для людського здоровля. Це є Васага...

4) МАМА ФИШ, ПАПА ФИШ

В надбережнім парку, дарованім Канаді через добродія і багача Г. Овка, що терасами спадає над сам берег Наяґари по канадійськім боці, є безліч всяких цвітів і повні кущі рож, червоних, блідійших, багрових... А між скелинами є штучні плеса, що малесенькими ручаями спадають в ставок. А в тих плесах стада золотих рибок, незбагнена потіха діточих роїв і старших відвідувачів.

Між цвітами і вам стає відраднійше. Несуться ніжні запахи і осідають на плесі. Вода успокоює і втихомирює навіть дуже бунтівничі думки. Вспокоює серце. Так мило стануть і глядіти в тихе плесо, де золотяться дрібні Божі сотворіння і мигають лускою до сонця

Скажіть слівце і вони гурмою припливають під берії Ждуть на дар...

Риби і люди в цім майже однакові.

А киньте кришки сухарців, вони зі запалом будуть ловити іх у воді і на ваших очах зїдають та кдокладно і поволі, при чому золоті ротики виразно отвираються, очка стають темнійші і вся луска наче міниться новим золотом

Між гурмою рибок є дві великі, поважні, одна щиро золота, друга без луски, майже біла. Питають діти: Що це є?

— Ця золота, велика рибка?
— Так, так.
— Це є мама-фиш.
— А де є папа-фиш?
— То є та біла...

Коби ви бачили, яка то радість між дітьми

— Диви, диви! То є мама-фиш, а то папа-фиш.

Дитина кличе тата і показує. Потім кличе маму і також показує її радісну новину, що навіть рибки золоті мають свою маму і свого тата

Тільки дитина годна так щиро, ясно і вірно розуміти життя без всякого лукавства, і тому тільки дитина годна радіти цілим серцем.

А тисячі українських дітий в Україні остали нині без тата і без мами, вони, що кращі золотих рибок та нема над ними милосердія сильних цього світа і не мають вони радости, як діти у вільній Канаді.

Які щасливі канадійські діти і які безжурні.

Українські вояки, члени Союзу Українських Вояків в поході до церкви в Брукселі, Бельгія, підчас з'їзду СУКВ, 5 і 6 травня, 1945.

На знимці видимо англійський повз (тенк) котрий має змогу ... струї стріляти на ворога ракетами

Єлисавета Мизак

ПРЕСА

(Доклад виголошений підчас З'їзду УКЮ в Сенді Лейк, Ман. дня 25 травня, 1945)

Доклад який мені припоручено виготовити на цей з'їзд молоді, є про справу яка в середновічу була майже незнана А іменно це є друковане слово, що ми звичайно називаємо Преса. В перших віках, історики мали много труду, щоб важні події даних народів зарекордувати для будучности. Не було друкарських машин, тому цю працю виконували ручним письмом. Писали вони на глиняних табличках рильцем а опісля вкладали в огонь, щоб воно стало тревалим. Пізніше писали на перґаміні, це б то на добре виправлений ослячій скірі. В кінці писали на папірусі. Але всю цю писанину відбували рукою. Праця така томляча і вимагала много часу, щоб зарекордувати якусь важну подію. В пятнайцятім столітті молодий німець, Йоган Гутенберґ, винайшов друкарську машину яка улекшила працю і дала змогу, щоб у скорім часі друкувати много книг. Від часу Гутенберґа друковане слово а радше преса, зробила великі поступи. Нині тисячні часописи, повідомляють народи про хід щоденних подій світа майже до подробиць. Часописи нині друкуються точно і в означених днях розсилають їх читачам, тай до найдальших закутин землі.

Преса, це є обосічний ніж, що рубає на боки.— Преса служить до поширення добра і до закорінення зла. Преса це інформатор народу. Преса научає. Преса виховує. також сильно впливає на людські уми. Преса творить майже половину наших опиній. Преса подає найновіші новинки та ділання світа Преса, а радше часте читання преси збільшає наш засіб слів. Та вчить нас многих

(Продовження на стороні 10)

Знимка вказує англійського команданта 19-ої індійської дивізії в Бурмі, генерала Т. В. Ріса.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281 Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ДО ВИХОВНИХ ІНСТИТУТІВ БУК-А

Почався новий шкільний рік і численні українські хлопці та дівчата чи студенти і студентки зачали новий рік шкільних студій.

Ніхто сього не заперечить, що наука коштує много труду та матеріяльних видатків. Родичі, тому коли висилають свої діти до школи, бажають, щоби їх діти, хлопці та дівчата використали час шкільної науки якнайкраще. Прикро булоб родичам, колиб їх діти, котрим на науку видають много гроша, не тільки що не використали часу призначеного на науку, але й ще стали гіршими як були.

Висилаючи своїх хлопців та дівчат на студії до міст, родичі дуже часто журяться та бояться, щоби їх діти не впали морально, знайшовшися далеко від батьків, в місті, в злім товаристві. Се справді велика турбота для родичів та опікунів.

Дорогі Родичі, на початку сього шкільного року, хочемо звернути Вам увагу на наші Виховні Інститути БУК-а в Едмонтон, Алта., Саскатун, Саск., Вининег, Ман., і Торонто, Онт. Коли пішлете до сих Інститутів свої діти, своїх хлопців та дівчат, тоді свевнстю не будете мати чого журитися Вашими дітьми, котрі далеко від Вас знайшлися в місті. Тоді будете спокійні, що Ваші діти не тільки що не стратять часу, не змарнують Ваших грошей, але також морально будуть забезпечені та будуть добрими.

Чому?

Бо усі наші Виховні Інститути БУК-а провадяться під покровом нашої св. Католицької Церкви, з рамени котрої Вашими дітьми займуться люди, по найбільшій части священики, котрим буде лежати на душі добро Ваших дітей. Будуть сі настоятелі заступати Ваше місце Вашим дітям. Сі настоятелі подбають наперід про се, щоби Ваші діти провадилися морально та релігійно, так як Ви родичі їх учили вдома. Куди Ваш син чи донька піде, що буде робити, читати, з ким приставати, всюди за ними будуть глядіти очі настоятеля та будуть уважати не тільки над добром тіла Вашої дитини але що найважнійше над її душею.

Дальше в Інститутах є призначений час на науку, так що Ваші діти не будуть марнувати Ваших грошей, бо будуть учитися, то що їм завдасть учитель в державній школі чи на університеті. Що більше, крім тої науки, що буде Ваша дитина побирати в державних школах чи на університетах, в кождім Інституті будуть для Ваших дітей спеціяльні виклади з історії нашої Церкви, українського народу, української мови та нашої релігії. Се все Ваші діти дістануть, коли будуть в Виховних Інститутах БУК-а.

Певно Ви, Дорогі Родичі, бажаєте Вашим дітям якнайбільшого добра, тож пішліть їх підчас шкільного року до Виховних Інститутів БУК-а. Коли Ваші діти там будуть підчас шкільного року, певністю Ви за них будете спокійні та коли вони там дістануть виховання Ви за них не будете боятися і вони ніколи не зроблять Вам в будучині встиду ні Вашому імени.

Діти, се Ваш найбільший скарб. Ви, родичі, бажаєте, щоби Ваші діти були так як Ви вірними своїй українській Католицькій Церкві та українському народові. Тож не забудьте, що діти Ваші можуть тільки такими полишитися та бути коли пішлете їх до Виховних Інститутів БУК-а.

Як повище ми сказали, БУК має 4 Інститути, три для хлопців а 1 для дівчат (Винипег, Ман.) Про дальші інформації пишіть на слідуючі адреси.

Виховний Інститут БУК-а в Едмонтон:
Rev. S. Kurylo, 8820—111 St., Edmonton, Alta.

Бурса БУК-а в Саскатуні:
Rev. P. Kryworuchka, 301 - 4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Виховний Інститут БУК-а для дівчат:
Rev. J. Senkiw, 49 Kennedy St., Winnipeg, Man.

Виховний Інститут БУК-а в Торонто:
Rev. P. Servetnyk, 17 Wellesley St., Toronto, Ont.

ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ДО ПРАВИТЕЛЬСТВА КАНАДИ

УКРАЇНЦІ З ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ ДО КАНАДИ

До Канади приходять страшні вісти про наших братів та сестер в Европі. Наші брати та сестри знайшлися між іншими в такім положенні, що силують їх назад вертатися до Західної України — Галичини, що тепер знайшлася під большевиками.

До сього примущується між іншими також многі тисячі наших жовнірів, що знайшлися в рядах польської армії. На примір довідуємося, що в Італії в однім тільки таборі є поверх 10,000 наших жовнірів і їх силується вертати до Західної України.

Жовніри українські з польської армії не хочуть за ніяку ціну вертати до краю звідки виїхали, бо добре їм знана поведінка комуністів з українськими емігрантами, жовнірами та цілим українським народом. Знайшовшися серед безвихідних обставин, як подають вісти, декотрі наші жовніри разом з родинами згодилися були вернути назад до Західної України. І що з ними сталося? Як тільки доїхали вони до Одеси, тут їх поділено на три групи особно мужчин, жінок і дітей та вивезено на Сибір. Свого рідного краю не побачать вже ніколи.

Ми, українські горожани Канади, не можемо довше глядіти на таку страшну муку та терпіння, що переносять наші українські жовніри. Відзиваємось тому до совістей та сердець людей правительства Канади та просимо, щоби УРЯД КАНАДИ СПРОВАДИВ СИХ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ З ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ ДО КАНАДИ.

Канада є велика та богата. Богато ще може в ній знайтися місця для поселенців. Коли уряд спровадить українських жовнірів з польської армії тут до Канади не будуть вони тягарем для Канади. Ми, українці, поможемо своїм братам. Знайдуться многі наші промислові чи фармерські родини, що заопікуються нашими жовнірами. Ми покажемо не тільки на словах але на ділах, що ми справді дбаємо про наших братів.

Коли приїдуть наші жовніри до Канади вони дуже радо візьмуться до праці на фармах Канади. Будуть вони вірними та чесними горожанами Канади і не забудуть її правительству ніколи, що вирвало їх з неминучої смерти.

Просимо тому правительство Канади в імени наших братів, що знайшлися в смертельній небезпеці, щоби спровадити їх до Канади. Нашому доброму правительству будемо дуже вдячні, коли вислухає нашої просьби.

"НОВА РОЛЯ УКРАЇНЦІВ" І П. ВАСИЛЬ СВИСТУН

Винипеґська Трибюн подала під днем 14 серпня, 1945, стор. 4, вістку, що пан Василь Свистун, промовляючи в Едмонтоні, сказав, що українці 1. **"Мусять взяти на себе ролю перекладчиків між англьо-саксонським світом і совітським союзом; 2. мусять згодитися на се, щоб Україна творила федерацію з Союзом Совітських Републик."**

1. У тому бачить пан Василь Свистун нову ролю для українців тут в Канаді і Америці. Сама та нова роля виходить досить рябата. Знаємо добре, що держави мають свої представництва, своїх урядовців, спеціялістів, які годні виконати ролю перекладчиків та посередників і до того не потребують цілого українського загалу. А зрештою то цілком неможливо і ніхто, що здорово думає до чогось такого не дійшовби у своїй льоґіці. І це пан Свистун дуже добре знає. Знає, що це річ абсолютно виключена і що ані Росія ані англьо-саксонський світ сього не потребує.

Та здається, що пан Свистун чого іншого шукає. Українці в Канаді малиби стати духовими посередниками між англьо-саксонським світом і Росією. Знаною є річчю, що українських комуністів у Канаді є досить і що вони стремлять до сього, щоби одиноко представляти українців. Все, що не є комуністичне не є українське. Виходилоб, щоби пятно комуніста накинути цілому українському загалові і утотожнити українство разом з комунізмом в Канаді. Так по власне малиби бути ролю українців в Канаді і цілім англьо-саксонськім світі. Українство довести до сього, щоби воно представляло себе тільки комуністичним, поширюючи ідеї комунізму в англьо-саксонських краях стоячи на услугах Москви. До гарної ролі довівби пан Свистун цілий український загал на американськім континенті! Причиниби тому загалові імя посередників, перекладчиків, російських агентів і чого тільки хочете, на американськім ґрунті. Українці малиб вносити в англьо-саксонський світ чари російського комунізму, знести і московського деспотизму. Гарна відвагу ролю приналабби для українців. Пан Свистун ані не представляє ані цілого загалу на американськім континенті ані навіть в Канаді. Він не має найменшого права кидати клевети на український загал, який таких вождів не потребує і від нього жадної ролі перебирати не буде. Проч з таким атаманом, що гасає по канадійських степах! Український нарід має інше завдання в Канаді як іти за слуг до Москви. **Український загал хоче себе шанувати серед европейських народів і встидається дикої, азійської культури Росії. Ми, українці Канади, хочемо бути европейцями, любимо культуру Европи, Европу, в якій є колиска цілого українського народу.** Ціла культура України є европейська. Україна завжди боролася проти Азії і нині хоче жити з народами західної Европи з якими має ту саму культуру. Не пхайте її до Азії, бо ми встидаємося, що між українцями можуть знайтися такі люди, що потрафіють нас так опоганювати перед західно-европейськими народами і яких завжди тягне до азійських степів.

II. Переходимо до другої точки. Каже пан Василь Свистун, що українці мусять годитися на федерацію з Росією або іншими словами на російську окупацію України.

Ми ніколи не згодимося на се, щоби на Україні була така, яка виступає проти природних прав людини. А знаємо, що комунізм впроваджений насильно в Україні відбирає чоловікові ті права, які дає йому сама природа. Комунізм, з большевицьким абсолютизмом де держава є всьо, а одиниця нічого. Це такий систем де чоловік не має найменшого права а за те держава наступає йому всьо: родину, совість, Церкву і Бога. Все можна, всего треба виректися: Бога, морали, родини, щоби тільки держава була велика і сильна. Тільки держава дає чоловікові усі права. І після цего системи, те, що не поставила їхня держава, а все і навпаки права, що видає комуністична держава є після них добрі, навіть коли вони є дійсно аморальні і нарушують права Божі. Така держава є найвищим судією, що рішає що є доброго а що злого. Вона це робить а не Бог. Відкидає мораль Бога, топче ногами релігію, совість.

Для чого існує така держава? Для того тільки, щоби бути великою, сильною, матеріяльно, щоб збройти великі армії, що би здобувати. Іншої мети вона немає як іти і підбивати силою сусідні народи, значиться нищити дотеперішний поря-

(Продовження на стороні 6)

ВЕЛИКА ПОМІЧ ДЛЯ РОДИЧІВ ЧЕРЕЗ РОДИННУ ДОПОМОГУ

Показалось, що пересічно $14.18 дістає місячно канадійська родина через так звану родинну допомогу. Уряд Канади виплатив $17,560,934 в формі родинної допомоги 1,237,754 родинам в Канаді з 2,956,844 дітьми понище 16 літ, в місяці липні. Знова в місяці серпні сю допомогу дістануть 1,800,000 родин з 3,104,400 дітьми понище 16 літ. Сі родини в місяці серпні дістануть $18,140,136.

Показалося, що найбільше родинної допомоги дістануть родичі в провінціях Квебек і Онтеріо, бо поверх 10 мілонів долярів. Західні провінції в місяці липні дістали поверх 4 мілони долярів. Дві родини в Канаді мають по 15 дітей понище 16 років і за всі діти родичі дістають родинну допомогу.

Між іншими родинами, що дістали родинну допомогу, находяться численні родини наших українських поселенців головно на заході Канади. Сі допомоги дуже богато значать для бідних родин. Тому ми всі повинні бути дуже вдячні теперішньому канадійському урядові за се. Справді немає то в світі як наша люба, вільна та дорога Канада.

ЗНАЙШЛИ НІМЕЦЬКІ ВИНАХОДИ

Німецькі учені працювали безперестанно над новими винаходами. І так показується, що винайшли були вони спосіб як захоронити підводні судна проти ділання таємного апарату аліянтів радару, що автоматично, навіть крізь мраку та хмари, умів вишукувати кораблі на морі, підводні судна під водою та літаки в повітрі сотки миль наперід. Дальше, німецькі учені винайшли були синтетичне масло, і одначе його були виробляти з вугля. Також в дорозі винаходу атомної бомби усі учені зробили були великий крок вперід, бо винайшли були ракету, що могла була летіти без перестанку 3,000 миль а через Атлянтик перелетілаб вона була тільки в 17 хвилинах. Винайшли були вони нові воєнні гази, що булиб страшним нещастям, колиб були вони їх ужили. Продукували синтетичну гуму в такий самий спосіб, що й випродуковують в Америці. Вміли продукувати з вугля високопроцентову газоліну, алькоголі, мила і олину. Сі всі винаходи тепер в руках аліянтів.

КРАЄВА ЗБІРКА ОДЯГУ

В Канаді, від 1 до 20 жовтня сего року, відбудеться по цілій Канаді збірка одягу для допомоги Европі через знану організацію УНРРА. Замітним є, що між організаціями, що займаються сею збіркою не має ні згадки про жадне українське товариство, що також займалобися тою збіркою, коли між іншими товариствами видимо також і російське і польське товариство воєнної допомоги. От так українців нігде не треба, вониж нічого не стратили(!) в тій війні, тож немає що з ними числитися.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. В. Божик

Чи Християнство Дописало?

НАЩО ХРИСТА, ЦЕРКВИ?

Число християн католиків є дуже велике 365,000,000. Однак на жаль сказати богато, дуже богато є метрикальними католиками, значить, що вони тільки записані в метрикальних книгах, тільки хрещені, а про Бога, про віру, про своє вічне спасення не дбають. Чому? бо добре не пізнали Христа та Його науки. Якщо б Його лучше пізнали, зрозуміли Його науку, вони б жили за Ним, жили після Його науки. Але не знають Його. Наш християнський світ нині, кому він є християнський. Чи його театри радіо, баньки, фабрики, шпиталі, є переняті християнським духом? Певно, що ні. Матеріялізмом, поганством. Чи світ в супружім життю, в бизнесі, в забаві, в житю взагалі, поступає по християнськи? Ні, ні по поганськи матеріялістично, щоб тільки використати ближнього і собі догоджувати. Чи то значить, що християнство не дописало не виконало свого завдання та є безвартісне, та треба його тому викинути? Ні. Не християнство не дописало, але ми не дописали, ми не привели християнства в наше життя. Не закидайте, що християнство не стало, показуючи на так званий християнський світ того був, бо цей так званий християнський світ ні в кім не є християнським. Не християнство винувате, але ми, що не є правдивими християнами, є виноваті.

Раз коли фарисеї дуже виступали і ворогували проти Спасителя, Він їм так сказав: Ів. 8-21: "Я іду, а Ви будете Мене шукати, і у ваших гріхах вмрете." Страшні слова Спасителя. "Я для вас всьо старався, каже Спаситель, а ви осталися закаменілими. Я вас поучував, а ви покрутили Мої слова до своєї подоби, висміяли їх, і замикали свої уха на правди. Я міг вас знищити, післати громовиці, навіть отворити землю під вами, щоби вас поховала, а Я нічо вам не зробив, тільки відійду від вас, але ви опущені Мною, умрете." Ці слова Христові і на нас сповнилися. Люди виступили проти Христа і Його Церкви. В Росії ви мордували тисячі священиків і людей. Те саме мордовання ми бачили в Еспанії і Мексико, де вирізали людей і священиків підчас Служби Божої. А тепер театрами, радіом, і бридкими книжками затроюють уми наших невинних дітей. Безбожництво шириться всюди. Нема християнського світа, настав новопоганський світ.

Добре сказав Христос: "будете шукати Мене," бо Христос є Царем Мира. Тепер світ шукає мира, а в гріхах своїх умирає, гине. Світ кличе: "Христа не хочемо, ми модерні, дайте нам котії, авта, машинерію, субмарини, не Христа." Різні винаходи дали чоловікові велику силу. Машина, електрика, хемія, дала чоловікові більшу силу, а ніхто чоловіка не скріпив духово, не збудив в нього боязнь Бога, ні почуття справедливості, обовязку і любови ближнього.

Що сталося? Чоловік дістав великі сили, Бога не боїться, не почувається до жадних обовязків супроти ближнього, від правительства може виқупитися. Не чується обовязаним до нічого, свої обіцянки, і ріжні пакти не заховує, бо нікого не боїться, ні самого Бога. Що сталося? Кождий став використовувати ближнього. Схід схода багатих робітників, держави другі мали немічні держави, а правами слабшого не числяться. Що наступило? руїна, загальне здичіння, використовування робітників, пролиття крови. **"У ваших гріхах помрете." Християнство винувате за це?** Ні, не християнство, бо Христа не приняли, християнства нема, але новопоганство. Якщо світ хоче мира, спокою, справедливости, нехай же не вернеться до Христа.

Де християнства нема, моральности нема. Всі шукають вдоволення, а його не можуть знайти. Одні шукають вдоволення в куренню, в пянстві, в розпусті, а все таки ніхто з них не чується вдоволеним. Бо вдоволення знайдете тільки в Бозі. Наше серце не буде вдоволене цілим світом, бо воно сотворене для чогось більшого, для Бога. Родичі дітей не хочуть мати, кажуть веселіше життя без дітей! а коли є діти, то часто ті діти ростуть дико, родичів виганяють, кажуть, що родичі тільки їм на заваді. Кого винувати, християнство? Ні, бо після християнських законів не живуть. Хочуть називати себе християнами, а перевести християнства в життя не хочуть. От життя без Христа.

Христос часто говорив: "Мир оставляю Вам, Мій мир даю Я вам- не як світ дає." Ів. 14-2. Світ мира не має, хотів би нам дати, а не може, бо не має, сам його шукає, а не може знайти. До кого звертатися? Де знайдемо правдивий мир? Хто поможе світові в його дихолиттю; хто спасе його від руїни? Тільки один Христос і Його наука. Хто може поліпшити долю родин, робітників, держав? Світ має вернутися до Христової науки і жити після тих наук. Як гарно воно булоб, якщоб жили після науки св. Павла, що пише так: Лист до Римлян, 12. 9-21 і 13 1, 2, 8-11, 13, 14.:

"Любов нехай буде не лицемірна. Ненавидьте зла, горніться до доброго, любіть один одного братньою любовю, випереджуйте один одного братньою любовю, випереджуйте один одного пошаною. В ревности не будьте лениві, духом горіть, Господу служіть, радійте надією, в горю будьте терпеливі, перебувайте в молитві, в потребах святих співділайте, зберігайте гостинність. Благословіть тих, що вас переслідують, благословіть, а не кленіть. Радуйтеся з тими, що радуються, а плачте з тими, що плачуть. Будьте одної думки між собою, не мудруйте високо, а наслідуйте покірних. Не будьте зарозумілі на себе. Нікому злом за зле не платіть, дбайте про чесне усіми людьми. Коли можна, о скільки від вас залежить, майте мир з усіми людьми. Не мстіться за себе, улюблені, а дайте місце гніврві. Бо написано: Моя пімста, Я віддам, говорить Господь. Але коли голодує твій ворог, накорми його; коли спрагнений, напій його, бо се роблячи, огненне вугле збереш на його голову. Не давай побідитися злому, а побіждай зло добром. Кождий нехай кориться вищим властям, бо нема власти, тільки від Бога, а ті, що є, є установлені від Бога... Не будьте нікому нічого винні, хіба щоби любити один одного. Бо хто любить другого, сповнив закон. Бо Не чужоложи, не убий, не кради, не пожадай, і коли є яка інша заповідь, у сім слові міститься: Люби твого ближнього, як самого себе. Любов не робить ближньому зла. Любов отже се завершення закона. Живімо чесно як в день, не в гульні і пянстві, не в любодійстві і розпусті, не в сварні і завісти. Але одягніться Господом нашим Ісусом Христом, і не догоджуйте тілу в похотях."

Тож не кажім, що християнство не дописало. То ми не дописали, не перевели християнство в життя. Христове царство, це Царство де учать і богач а бути справедливим, не використовувати робітників, а убогим і сиротам щиро жертвувати. Це їх обовязок, вони обовязані самим Богом, так жити. В християнськім світі хрести носять ради Христа, і за то мають нагороду в небі. В християнськім світі, життя домашнє є святе, а діти Божим благословенством, а не тягарем. В християнськім життю кождий робітник дістає справедливу платню, а всі грішники є карані. В християнськім життю всі мають чисті серця, совість, бажання, і діло. В християнськім світі справедливість має верх, а гріх в зневазі. О, як далеко ми є від християнського життя! Наш одинокий ратунок є вернутися до Христа і Його науки і жити після тої науки. Тоді настане мир, любов, спокій, справедливість, моральність. Ви запровадьте християнське життя тут в нашій парохії. Переведіть Христову науку у ваше життя. Не будьмо метрикальними католиками, але практикуючими католиками. Тоді і побачите велику зміну. Хоч світ буде в руїні, в нас буде мир, любов. В нас буде християнське життя. Лишіть раз на все ваші суперечки, гордість, і легкодушність! Помагайте собі взаємно! Про ближнього не говоріть! Цілком змініть своє життя! Живіте в всьому після Христової науки! Покиньте гріх, і тоді зможете сказати: "Я є християнином католиком!"

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ВЕРЕСЕНЬ, 1945

16	Н	3	**Неділя 12 по Сош.**
17	П	4	Сщмч. Вавили
18	В	5	Прор. Захарії
19	С	6	Чудо Арх. Михаїла
20	Ч	7	Мч. Созонта
21	П	8	**Різдво Пр. Богор.**
22	С	9	Прав. Йоак. й Анни
23	Н	10	**Неділя 13 по Сош.**
24	П	11	Преп. Теодори
25	В	12	Сщмч. Автонома
26	С	13	Від. Хр. Сщмч. Кор.
27	Ч	14	**Воздв. Х. Хр. (Піст)**
28	П	15	Вмч. Никити
29	С	16	Сс. и Вон. Вмч. Евф.
30	Н	17	**Неділя 14 по Сош.**

УСТАВ

16. Нед. 12 по Сош. і Усікновення Ч. Гов. Ів. Хрестителя — Гл. 3, Єв. утр. 1. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з 158 і 33, Єв. Мат. з 79 і Мар. з 24.

21. Різдво Пресвятої Богородиці: Всеночне Все Празничне. Сл. Б.: Ап. з 240, Єв. Лука з 54.

22. Субота перед Воздвиженням і Попразд. Різдва Пр. Богор. Сл. Б.: Ап. з 126, Єв. Мат. з. 39.

23. Нед. 13 по Сош.; перед Воздвиженням і Попразд. Різдва Пр. Богор.: Гл. 4, Єв. утр. 2. Сл. Б.: Ап. з. 166 і 215, Єв. Мат. з. 87 і Ів. з. 9.

27. Воздвиження Чесного Хреста. Всеночне. Перед Вечірнею виноситься Чесний Хрест з захристії на головний престіл, на Утрені підчас Славословія переноситься його на тетрапод, де по Трисвятім відбуваються поклонения, при співанні ектенії: Помилуй нас Боже, а на кождий ч член хор співає 24 р. Господи Помилуй. Сл. Б.: Ап. з 125, Єв. Ів. з. 60. Нині заховуємо піст.

30. Нед. 14 по Сош. і Нед. по Воздвиженню, Попразд. Ч. Хреста. Гл. 5, Єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з 203 і 170, Єв. Мар. з 37 і Мат. з 89.

КАРНАВАЛ СВ. ПОКРОВИ ГАРНО СКІНЧЕНИЙ

В понеділок на День Праці, 3 вересня 1945 закінчився весело карнавал церкви св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд Аве. Панночки та їхні добрі родичі разом зі своїм отцем парохом, членами церковного заряду, загалом парохіян, працювали щиро, пильно та посвятно. Успіх став дійсно гарний.

Королевою вийшла **панна Оля Головчук,** наша молоденька артистка і співачка на радієвій мережі СКРС. Коронування переводили **пані І. Коваль,** як представниця українського населення міста (муж пані Коваль є чільним в промислі Винипегу, а її сестра брала раніше участь в карнавалі) та **панна Броня Протасевич,** візитаторка міських шкіл та ця панночка, що з другими разом започаткувала ці карнавали парохії в 1937 р. з небуваним успіхом. Ці пані вручили також гарні дарунки від парохії королевій та її княгиням золоті годинники. Маленька панна **Зубрицька** вручила всім по китиці рож.

Княгинями стали **панна Галя Баран, панна Розалія Балек, і панна Ольга Журба.**

Вони поіменно дістали цю скількість голосів і зложили слідуючі жертви на свою церкву:

	п. Оля Головчук	п. Г. Баран
Голосів.	12,000	6,456
Жертва	$1,000	$538.00

	п. Р. Балек	п. О. Журбо
Голосів:	4,322	3,900
Жертва:	$361.50	$325.00

Всіх жертв на церкву з карнавалу прийшло загально $2,224.50.

Опісля маленька парохіянка **панна Довбенко** перевела ще розіграшку і витягнула три щасливі значки на золотий ручний годинник, що дістав п. Мохонтюк з Портедж ля Прері; столове срібне начиння, що дістала пані Мартинюк з Винипегу, і гарний збір припадів до чесання, що дістав й п. Інгелсон, також з Винипегу.

Парохіяльна домівка була битком набита того вечора парохіянами і гостями, навіть з далеких околиць— всіх їх витав **п. Мих. Копяківський,** заступник предсідателя парохії.

Серед веселої музики трупи п. Ворончака, всі забавлялися пізно вночі.

Сердечну подяку на цім місці ще раз складаємо незабутнім нашим панночкам, їхнім добрим родичам, всім парохіянам та гостям за всю працю, поміч і успіх.

Парохом церкви св. Покрови у Винипегу є **о. Ст. Семчук.**

З ЖИТТЯ АРГЕНТИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Дня 25 березня с.р. в Берісо-Ля Плята, в каплиці Сестер Василиянок, зложили торжественні обіти дві перші Сестри Василиянки роджені в Аргентині (Місіонес) С. Марія Афінець і Йосафата Григораш. Акт принятти доконав о. Іпатій Майка.

Сьогорічне свято Воскресения Христового наші брати дуже гарно та торжественно відсвяткували в Аргентині. Найщасливійші були ті наші брати, котрі мали нагоду бути на богослуженні в той великий празник. В Азарі, після принятого тут звичаю, Христове Воскресення відсвятковано в суботу 31 березня, в котрий то день було посвячення пасок. Тої ж самої суботи подібні воскресні торжества були ще в Трес Капонес, Ляс Тунас, Сан Хосе, Курусу, Посадас. В Апостолес воскресне Богослуження відбулося в неділю 1 квітня.

Храмовий празник Пресвятої Тройці в парохії Апостолес відбувся дуже урочисто в другий день Зелених Свят. На сей празник прибули були побожні наші поселенці з навіть досить далеких околиць.

ДІСТАВ ВИВИСШЕННЯ

Саржент В. П. Панаґапко, син пані Ф. Панаґапко в Етелберт, Ман., зістав вивисшений до ранги старшини-лефтенанта.

ВІДЗНАЧИЛИ ЗА ГЕРОЙСТВО

Рядовик М. Михаїл Петрів з Ст. Бонифас, Ман., зістав відзначений за се, що за морем підчас бою відзначився надзвичайною відвагою.

НОВА РОЛЯ УКРАЇНЦІВ І П. ВАСИЛЬ СВИСТУН

Продовження з сторони 4)

дох, накидати їм своє евангеліє комунізму. Тип держави, що існує лише для того, щоби поширювати своє панування, тип держави на експансію не є типом европейським лише азійським. Монгольський тип держави се такий тип, де держава існує, тримається лише силою, деспотизмом, де підданих тримається разом гіпнозою, суґестією, наукою. Армії такої держави складаються з яничарів, що не знають ні дому, ні родини ні сестри ні брата. До війни жене їх голод, жажда різні, крови, знищення. Такими були війни пророків ісляму, такими були війни, які провадили орди Джінґісхана. Така держава існує лише для того, щоби поширити науку своєї партії, орди, а коли якийсь нарід розложила внутрішно, тоді іде дальше. Вона не будує але нищить. І такі держави по собі не лишили жадної культури. Це механічний збір одиниць яких тримає фізична сила. Жене до наступу жажда знищення. Це монгольське поняття держави. Така держава може бути зложена з вояків чи з деклясованих інтеліґентів, блукаючих типів, які можуть знайти собі місце всюди, бо вони не знають ні кляси ні вітчини батьківщини. Вони живуть з других. Ціла советська держава складається з одиниць, яких тримається силою, які не знають ані батьківщини, ані родини, які загіпнотизовані наукою Маркса-жида. Це щось механічного, насильно звязаного. Таке поняття держави є чисто азійське, поняття монгольських орд.

Поняття держави в европейському значінню є органічне, воно виростає з любови до землі на якій хтось родився, виріс, яку він любить, на якій працює, яку передає своїм дітям. Чоловік працює на землі, має свою приватну власність, працює з другими, організується. Держава існує для того, щоби помагати одиниці якнайкраще організуватися, творити цінности, культуру. Вона шанує родину, помагає чоловікові творити стоваришення. Це така держава, де одиниці не нищаться силою, але позваляється їй жити на своїй рідній землі, своїми руками з другими членами родини управляти ту землю, творити на ній життеві вартости. Европейські держави виросли з любові до своєї землі. Основані вони є на родині і в вірі в Бога. Такі чинники можуть одиноко створити культуру і ціла культура західної Европи якраз на них опирається. Україна виросла на тій власне культурі яку витворили не азійські степовики, кочівники, не дикі проповідники ісляму, не дикі проповідники комуністичного інтернаціоналу незвязаного нічим ні з землею, ні родиною ні моральними законами. Україна дістала свою культуру зі західної Европи. Любов до рідної землі, до батьківщини ніґде так не вкорінена як в серці українця. Почуття єдности расової, національної, ніґде не є так розвинене як у нашому народі. Ті глибокі цінности які нам передала західна Европа зорганізована Римом приняла Україна і на них розвивала свою культуру. Західна Европа є тим джерелом, з якого Україна черпала свою силу, звідки ішла наука, знання. На західно-европейських взірцях виросла українська література, що відбиває душу нашого народу. Родина, приватна власність, любов до батьківщини, релігія, це речі, які потрібно до того, щоби створити українську державу. Хочемо такої держави, що творить культуру, держави, що шанує одиницю, право Боже. Таку державу творили українські князі, коли воювали зо степовиками. Таку державу творили українські гетьмани, коли боролися проти степових руїнників, волокит, які нічого не робили а хотіли жити з другого.

Хочемо такої держави, що дбає за всіх, що творить цінности на українській землі, творять її культуру, люблять ту землю на якій самі виросли і спочивають кости їх батьків, яку передають з рода в рід, витворюючи традицію родинну, клясову. Хочемо такої держави, що основана на моральности, законах вложених в серце людини, а не яка виключно основана на силі, деспотизмі, що нищить всі прояви людського життя. Таке є европейське поняття держави і так ми українці його розуміємо. Той, хто сього не розуміє, є перенятий духом азійської руїнницької орди, не двотисячнолітним духом культурної Европи. Він не перенятий духом родини, кляси, але духом орди, партії; не духом права, закону, але духом насильства, тиранії. За таким ми українці не підемо. Від таких атаманів, політичних вождів втікаймо. Не шукають вони добра української землі, української нації, але своєї приватної користи. Пхають вони Україну до Азії, хотять вони зробити її тим, чим вона не була. А знаємо, що велика ідея наших князів і гетьманів була якраз зробити ту Україну найбільше европейською. Католицький, европейський Рим, не монгольсько-азійська Москва є тим, що творили, організували Европу. Там маємо шукати світла і помочи.

Се буде найбільша позичка яку коли розписувано в Канаді.

Уряд Канади зніс заборону їздити по гайвеях автами чи троками найбільше 40 миль на годину. Від тепер знова буде можна їздити найбільше 50 миль на годину.

Почавши від 1 вересня в майже усіх провінціях Канади буде можна дістати подвійно тільки горячих напитків (горівки, вина) як було в часах війни.

Прапор Союзу Українських Канадійських Вояків за морем дарований Товариством Бувших Українських Комбатантів в Бельгії, переданий підчас Великодного Зїзду в Бруксели, Бельгія, 6 травня 1945 р.

Зворотна сторона прапору СУКВ

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., ЛИПЕНЬ, 1945

	Прихід	Розхід
Ів. Савчук з неспод. для О. Юрика, Сидней	$ 5.00	
Л. Бойчук 1., О. Бучинський 2., СС. з Стемф. 25.	28.00	
оо. Редемптористи в Йорктоні, кредиту	48.00	
Б. Л. Корчинський 5., пані Марія Черин 3.00	8.00	
Р. Кінашко 1., А. Крижановський 1., о. Семчук 3.	5.00	
о. Шпитковський, передп., ДСтор. і пр.ф.	22.20	
За світочне оголошення Я. Майданика	5.00	
Друк БН число 12		91.80
540 куверт		5.40
Розсилка		7.50
Друк БН ч. 13		91.80
Розсилка		7.50
540 куверт		5.40
Мети		2.97
Мети		13.11
Мети		10.50
За написи на чашах		10.50
Іван Новосад 3.50 і о. Ст. Семчук 5.75	9.25	
Читальна Просвіти в Брендоні	2.00	
Ігнатій Німець з пом. богосл. П. Гусака в Арран	3.00	
Ів. Новосад 10.00; Дм. Савчук 1., В. Марцуляк 1.	12.00	
Гр. Марикуна 1., оо. Редемптористи 2.00	3.00	
Друк БН ч. 14		91.80
Розсилка		7.00
550 куверт		5.50
Спеціяльне доручення		1.78
	$150.70	355.09

Дм. Кобринський, скарбник

КОРОТКІ ВІСТИ

У Канаді вистови буде знова пайковання мяса.

22 жовтня, 1945, почнеться в Канаді 9-та з черги воєнна позичка і ремоги Канадійці будуть мати за завдання в кількотижневій кампанії позички закупити бондів на оден білійон, 500 мільонів доларів.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(37)

А відтак дефіляда. Боже, Боже... Великий, державний, жовтоблакитний прапор мінився в роміннях гарячого сонця, слав усій рідній землі сердечний, народний привіт. Біля прапору генерал зі штабом орлиним поглядом переглядав сили геройського юнацтва, розпромінював у їхніх очах національний ідеал і народню честь. Дрожав Бердичів. Кавалерія, піхота, гармати, сапери, санітети, обози висказували вірність своїй державі і своїй старшині, довгими рядами пересувалися вулицею і плили, плили на схід, шляхом, на святий Київ. Гей, гей, щасливі, незабутні хвилі. Після полудня зібрався Олекса і зайшов до свойого сотника.

Пане сотник, держу вас за слово і прошу запровадити мене до генерала. Я хочу на фронт.

Вам не вивітріла ще з голови ця гадка? Генерал має важніші справи.

Важніші?

Хаха-ха-ха. А ви думали собі... хахаха! А ви гадаєте собі, що над вашу справу нема нічого важнішого? Ха-ха-ха! Ви знаєте, що...

--Пане сотник, прошу не сміятися з мене, перебив йому... я жадаю, щоби ви мене представили до звіту до генерала, бо в противному случаю піду сам і скажу, що ви знехтували моє прохання і висміяли.

Сотник зробив поважну міну і задумався.

В послідне прошу! Представите мене, чи ні?

Добре! сказав шорстко, витягаючи хустинку, а можу вас згори впевнити, що наш труд даремний.

Чому?

Бо ви...

Що я?

Калика.

Я калика? промовив сердито. Ви говорите, що я калика?

Я лиш повторюю, що говорять інші. Ви почуєте це також і від сабого генерала.

Аж так про мене говорять? Ні! це лож! Я почуваюся здоров, як ще ніколи. Я хочу ще жити. Чуєте пане сотник, я хочу жити і визволити Рідний Край. Ходіть! Я це повторю самому генералові.

Пішли. Перед брамою готелю "Савой" здержались, обтрипали зі себе порох, і подались сходами на перший поверх. Стійковий пропустив їх до кімнати. По хвилі вийшов генерал. Станули на позір, випрямлені як струни.

До мене? спитав товариським тоном.

Виступив кроком вперед сотник і зголосив, що представляє четаря Коцура до звіту.

Коцур, Коцур... вимовляв генерал, гейби щось собі нагадував, чи це ви були під Равою?

Голошу слухняно, так! І деркачами страшили ворога? Але ви були ранені тяжко у грудь.

Голошу слухняно, я вже зовсім здоров і прошу придiлити мене на фронт.

На фронт...?

Так! Я дуже прошу...

З... вам при обозі?

Ні!

А чомуж хочете на фронт?

Бо я здоров!

Гм... Я ще над цим подумаю...

Пане генерал, прошу слухняно, я прошу зараз!...

Генерал, гейби не чув цих його слів, підійшов до вікна і глядів на вулицю.

Олекса нагадав собі розмову зі сотником і брала його досада і жаль. Якась непереможна сила тягла його у поле, між перші ряди, а тут натрапляє на такі перешкоди. Хотілось йому і плакати і сваритись.

Пане генерал, голошу слухняно, як не є калика. Це лихі язики розбубнили... Я свідчуся.

Вірю вам, перебив йому... означе мусите ще трохи припочати. Я для вас найду інше заняття.

Ні! пане генерал, я хочу на фронт! заявив різко, забуваючись, що стоїть перед начальником корпусу. -- Це моє незмінне слово. Можете мене за це примкнути, а навіть вбити, я не уступлю.

Сотник слухаючи цих слів то валенів то блід, нервово переступаючи з ноги на ногу, а генерал вперто дивився у вікно і легко всміхався.

Добре! мій славний четарю, звертаючись лицем до нього промовив генерал. Добре! Підеш на фронт. Прошу передати свої чинности панові сотникові і зголоситись у команди девятої бригади, а вона вже придiлить.

Чи можна ще сьогодня? врадуваний спитав Олекса.

Думаю, що що за тиждень.

За довго пане генерал. Мені шкода кождої хвилини.

Хай буде за три дні, надумуючись, сказав генерал. І стиснувши на прощання обом руки, подався у другу кімнату.

* * *

Третього дня ніччу з 30 на 31 серпня їхав Олекса потягом, шляхом на Київ. Однак не довелось йому бачити святого города. В Боярці зголосився у команданта бригади, а цей придiлив йому одну чету скорострілів.

На Київ, пане отамане?

Ні! пане четарю. На Козятин, в сторони Ольгополя. У Києві доброармеці.

Доброармейці...? А хто їх там пустив?! з обуренням заскикав. Деж були наші війська...?

Схиливши голову мовчав отаман, мовчали старшини і мужва. Після двох годин вагонувалися в дорогу на Козятин.

За пізно я вибрався, за пізно. Не дав мені Бог щастя побачити матір наших городів... думав собі ідучи до вагону, до своїх кулеметів.

VII.

Пройшло два повні місяці від цеї хвилі. Батьківщина догаряла в огні чужинної, кровавої нахабности, примирала, розпадалась у вихрі власної отаманії і повстань. Творилось пекло без виходу, без надії на краще. Смертельна втома записала рідну землю, то ... остатки сил сорок мільонового народу. Ні жир виталика з усіх усюдів ворожі, цілими армiями загонами шматували і тiли живий нарід, насичувалися, ... і кричали ... Клаптик за клаптиком, шмат за шматком рідної найдорожчої, нашої Батьківщини розсувався зпід ніг нашої армії і конав у жахливому крику, в обіймах червоних і білих "спасителів."

На фронтах неповодження, безнастанні відвороти. Олекса відчував грозу хвилі і мучився з чорними думами. Фронту не бачив, хоч був на фронті, а кождої майже днини переїздив з нашими частинами зі села у село.

Як довго ще не потреває, питав сам себе. Одиноким товаришем, з яким ділився зі своїх дум, не була нотатка, у яку часто записував усе, що було для нього близьким, дорогим.

Тиврів, 31 жовтня, 1919

Перший сніг, перший день зими. Наче біленькою мукою вкриті дахи хат, а поля застелені білявою скатертю, місцями сіріють. Чорні плями... Чи не подібні вони до столів накритих і заложених всякими стравами? Онде виднiють хліби, округлі з долами, як пекли дома мама, а біля них малі накрої а тут, у малій заглибині, гейби у мисці, видніє прозора склиста їда, а он і ложки з довгими держаками.

Youth Herald Editor

Rev N. Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Private Property

(i.e. OWNERSHIP)

The earth is rich enough to satisfy all the needs of humanity. It can produce as many fruits and vegetables as possible and feed as many cattle animals as there can be. The world's forests and mines contain all that is necessary in the construction of buildings and in protecting us from the greatest colds. The elements of nature contain more and more considerable forces used towards diverse ends.

The problem which divides the world of nowadays into two sides is this: In order to supply all men with what is needed for a decent standard of life, should these natural riches be owned and exploited collectively or individually?

The Socialists pretend that in order to attain their object, worldly riches should be owned and managed, NOT by individuals and families, but by the State! According to some of them, ALL riches without any exception whatsoever, should be in the hands of the State. According to others, individuals and families may retain the ownership of some riches (furnitures, food, clothes and money) but the goods of production (i.e., which are used to produce others, should be in the hands of the government (Here we mean factories, mines, farms, houses etc.

According to the Socialists the ... private ownership, without fault accumulates wealth in the hands of a few and deprives the whole of mankind of its right to ... earthly wealth.

Against these radical extremists, we Catholics as well as all the liberal economists, contend that ownership should be private. We must not, however confuse the doctrine of the Liberals (in economy), with the teaching of our Church in this matter: they are strongly opposed to each other as doctrines.

Here we are speaking of the reason why our Church maintains that the power to manage and dispense of the wealth of this earth, EVEN that which is used in producing other riches should be left to private individuals!

I. Because only thus riches attain their goal.

Without doubt, if men had remained like Adam, BEFORE the original sin (i.e., perfectly obedient to the dictates of common reason) they could cultivate the earth in common (collectively), without any strife and with profit.

If work had remained as it was before Adam's fall, something easy and pleasant or a harmonious development of all the intellectual and physical forces, every one would do his or her share of it without selfishness. If social relation were naturally in agreement with justice and christian love or charity, nobody would be tempted to misuse riches owned in common.

However, the state of innocence (time before original sin) does not exist any more.

Now, since Adam's first sin, labor has become and is something tough and hard (cf. 3rd chapter of the Bible).

Christ has put at our disposal many a divine means necessary to attain heaven. However Redemption did not take from work the sour note of punishment and did not re-establish the lost equilibrium amongst man's faculties and passions. The egoism of men still exists. Man must always be pepped up by personal profit. In general, man is inclined to work more attentively and better for himself and for his family, than for others.

It is but natural for man to take care of a thing which belongs to him personally, than of an object which is not owned by him.

"Everyone" so says St. Thomas Aquinas, "gives more attention to the management of what belongs to him, than he would to an object possessed by all or many. In the latter case (possession in common) everyone avoids effort and leaves to the others the job of looking after the said thing; this is what usually happens when there are many servants in a place. There is more order in the administration of riches when the care of every object is given to *one* person, whilst it would just be a "mix-up" if everybody indiscriminately took care of all." (IIa IIae, 66, 2).

Consequently the collective system cannot produce the abundance promised us by our Socialist friends.

Under such a regime every one unless forced at point of a bayonet would want to work the least possible, etc.

One should not say: "Amongst monks and nuns, everything is managed in common and many religious orders become rich enough to support "works and institutions which are at times gigantic." We say that in order to work as unselfishly as these monks, men must have a superior ideal (they do it for God, and a degree of christian love which cannot be expected from the ensemble of mankind.

II. Peace and freedom require private and free ownership

A nation, society which would want to make a SINCERE (it was not a success in Russia, where there is a dictatorship, no political opposition, no freedom of speech or religion, etc.) experiment of socialism (i.e., a complete ownership by ALL and perfect equality amongst all citizens, WITHOUT superiors and subjects (in Russia, which pretends to be a Socialist State, there are superiors because there is a dictator and a pest of bureaucrats which are but a Red aristocracy") would soon be the victim of many quarrels, etc... Squabbles would be caused by the craziest trifles. Life in society would become unbearable.

"Peace amongst men -- say again St. Thomas Aquinas, is better guaranteed if every one is satisfied with what belongs to him. One may often notice quarrels amongst those who own a thing in common and collectively!"

Ordinarily, in "socialized" countries, we have the strictest dictatorship. The State grasps all the means of production and becomes the sole employer of the workers.

The State then indicates a place to each man and gives him what is necessary to live. Thus the workers lose all freedom and become mere animals. Like beasts they are forced to work and receive their daily food. In order to make them accept this slavery, their leaders promise an unparalleled, rich future.

It is a dream! It is but ridicule! This utopia (dream which will never come true) makes one think of a herd of human beings pushed along by sticks and whips!

III. The independence of the family requires private ownership

In civil society (i.e., nation) there is a smaller society called family. The latter, although engulfed by the former, retains its own end, which is to develop or to give birth to other humans and assure their physical growing, as well as their instruction and moral education. This end or goal is the strict duty of every family which should tend towards it under the authority of the father and the love of the mother. This means that the family has a right to all that is necessary to attain that goal.

Amongst these necessary means, one of the principal ones is a heritage or inheritance which the father seeks to augment by his daily toil and which the mother tries to manage as well as possible. The head of the family must have a sufficient ownership if he is to face the changes in life, go through bad-luck and leave something for those who survive him.

"Seeing that children says Leo XIII reflect the physiognomy of their father and are in a way the prolonging of his person, nature inspires the father to think of the future of his children, and to create for them a heritage which will help them in the dangerous passage through life, against all the surprises of misfortune. He, the father, will be able to do all this only through the acquisition and possession of riches owned permanently and capable of producing others!" (cf. Rerum Novarum, No. 10).

Fr. Nick.

PHIL I. BOZYK—Editor,
73 Disraeli St., Winnipeg

THE VALUE OF ATHLETICS

Discipline that is not merely external, but consists of rigorous self-control, is as momentous in the realm of sports as it is in the intellectual or moral order. His Holiness Pope Pius XII told directors and instructors of the United States Army Central Sports School, whom he received recently in a private audience.

Sports, properly directed, develop character, make man courageous, a generous loser and a gracious victor. Sports refine the senses, give us intellectual penetration, steel the will to endurance," said the Holy Father.

"It is not merely a physical development then. Sports, rightly understood, mean the development of the whole man, and, while perfecting the body as an instrument of the mind, also make the mind itself a more refined instrument in the search for and communication of truth. Rightly understood, sports help man to achieve that end to which all others must be subservient, the service and praise of his Creator.

"It is for this reason that we must rejoice to see the direction of the Central Sports School in the hands of university men. For you will insist, on the one hand, on the immense help sports can give towards a man's perfecting of his faculties for the struggle of life; while on the other hand, your academic associations will put you on your guard against the tendency, too common, alas, nowadays, of making sports as an end in themselves— which they never can be, since the harmony between the physical development of man, on the one side, and his intellectual and moral education, on the other, is not achieved.

"Hence the necessity of your instilling into your pupils the importance of discipline -- not merely external discipline but the discipline of rigorous self control, which is a momentous in the realm of sports as it is in that of the intellectual or moral order.

"Convince that you will strive to put these higher values of sports before your scholars, we very gladly give Our blessings to you and your pupils and to all those near and dear to you."

WANTED: A GIRL (FULL TIME JOB)

Not just any daughter of Eve need apply. What is wanted is a girl who has spent long moments in reflection about marriage from God's point of view, and for whom "I will" is filled with a wealth of meaning.

Her ideas about that "I will" but be God's ideas. She will not be acceptable unless she sees eye to eye with Him. For her, the "I will" spoken before the altar is addressed both to God and to the man she loves. By it she is telling God that she understands that He is placing in her care the earthly and spiritual happiness of her husband and that she "wills" to be a helpmate to him in all things. By those two words she wants her beloved to know that she is making a sacred promise to take him to her heart, to care for him, to guide, to encourage, to sympathize with him, and to share with him the trials and joys on the road to eternal life.

For her, the "I will" must also mean, "I will become a mother, God willing." It is her pledge, an expression of her willingness to become the means in God's plan of peopling earth and heaven. To her, children are not a misfortune, but little companions come from the hands of God, little creatures God has given her and her husband for their own comfort and happiness. She may understand that children are a care, but at the same time, she must be thoroughly convinced that every care is compensated for by innumerable joys and satisfactions. She must be a girl with her eye on the other world. She must see that her boys and girls are given to her to be made good citizens of this country, but more, great saints of heaven.

The type expected to look further into this application is the kind that constantly medidates on the saying of Our Blessed Lord: "It is a more blesed thing to give than to receive." The girl who is looking for what she can get out of marriage rather than for what she can put into it is not desirable.

You ask about beauty. Must you be stunning, glamorous? Not at all. But you should be attractive, and modest in speech and bearing. You need not be a college girl. You should have inherited from your mother and from your prayers, a plentitude of good sense. You must be the kind of girl who can be at home at a formal party and equally at home and satisfied at a quarter movie followed by a hamburger and "coke," when circumstances demand it. You must not be a stranger to the kitchen sink and the stove, nor to the laundry tubs. The apron must be in your wardrobe. If you can top all these by a sense of humor too, you are just the girl we want.— Notre Dame Bulletin.

NOT CATHOLIC SISTERS

Some daily papers on this continent have reported that "Sisters" were among a number of Nazi nurses in concentration camps whose business it was to give drugs to mentally defective or physically deformed Germans in order to ease them out of existence.

The Catholic press denied this charge recently in a dispatch which was sent out from Berne, Switzerland.

They were not Nuns as the original report might have led many to believe, but they were Hitler's "Brown Sisters." Early in the war, just as Hitler tried to form a religious sect known as "German Christians," which were to serve the Nazi cause, so he organized a large number of lay women to whom he gave the name "Brown Sisters." They were to work as his agents in hospitals, in prison camps, and to a certain degree in the army. One of these confessed to having killed between thirty and forty Germans who were not Nazis. When she was asked whether she believed in God her answer was that she was a Lutheran, but that, "this is a personal matter which does not concern you."

Writing from Kaufbeuren, Bavaria, Dr Max Jordan, well known NBC radio executive who before the war broadcast for American programs from Germnay, scotched the report of Catholic nuns being involved in the following dispatch:

"Officials of the Military government in Bavaria and of the War Crimes Commission are now conducting a careful investigation of charges recently made that inmates of the local hospital for mental patients, among them many children, had been disposed of systematically by the nazis through their euthanasia method.

"Again it can be stated, contrary to previous secular reports, that not a single Catholic Religious is involved in this case. The Franciscan Sisters stationed here not only have in no way participated in the alleged practices, but they are not even aware of them.

"We have not arrested a single Sister," a competent officer of the Military Government told me in the course of an extended interview. "Only three persons remain under arrest, one of the a lay nurse," he added, "and it appears that little substantiation can be provided for the rather grossly exaggerated initial reports on the matter."

"The official report on the findings of the War Crimes Commission, whose representative is now here, is expected shortly. All authorities deplore the unfortunate impression created by earlier reports, which had been obviously based on second-hand and only su-

perficially checked information."

It was not long ago that a national radio commentator told that American public that there were three Archbishops in the Government which Stalin personally introduced at Lublin, Poland. The natural inference would be that these were Catholic Archbishops. We have not even heard that there were three Archbishops of and other organisations in that government, but if they were, they were of the Orthodox Church, which Stalin has officially recognized for the purpose of promoting a friendly attitude everywhere towards the Soviet Government, as the "Brown Sisters" were to work in the name of Nazism.

INCREASE IN ANTI-RELIGIOUS ACTIVITY

In a talk foreseeing the beginnings of the persecution of the Church Vatican Radio last week said:

Almost everywhere there are signs of an increase in anti-religious activity, carried out in indirect attacks. Not the Church as such is being attacked, they say, but the Church which dabbles in politics, the Church which has not served the country's interests, which sided with a tyrannical regime, the reactionary Church and so forth.

These flank attacks are understandable, mainly in Catholic countries where it would be impossible to carry out any direct attack on religious sentiment or to spread the lies rampant in countries with less religious feeling. 'We are not against the Church but against the Church's deficient hierarchy!' The feeble slogan comes up again: 'We are not anti-religious but anticlerical!' People do not realize that if the Church's visible aspect is done away with, the invisible element will crumble of itself! Indeed, they have not learned their lesson."

After describing the Church's fight in Germany against Nazism the speaker went on:

"Propaganda may feature open churches and religious ceremonies, may publish articles praising the freedom in religious life—but no one should be led astray by it.

The Church is the target of so many contradictory accusations. She is too closely connected with one regime; she is too universal! She is anti-tyrannical and too tyrannical!

We must not be afraid if these underground activities against the Church are successful. The Church will no doubt suffer, and perhaps she has not yet suffered to the full the hard consequences of these last years. Let us not forget that the Church's hard path leads to another life; we are the Church Militant and we must not complain at being in the struggle, because one day we shall be across the river.

The customer pointed to the Chinese characters on his laundry ticket and asked the Chinaman, "Is it my name?"

"No name, Desciption," the Chinaman answered. "Means li'l ole man, closs eyed, no teet."

ACT OF CONSECRATION OF MANKIND

To the Immaculate Heart of Mary
By Pope Pius XII

Queen of the Most Holy Rosary, Refuge of the Human Race, Victress in all God's Battles, we humbly prostrate ourselves before thy throne, confident that we shall receive mercy, grace and bountiful assistance and protection in the present calamity, not through our own inadequate merits, but solely through the great goodness of thy Maternal Heart.

To thee, to thy Immaculate Heart in this, humanity's tragic hour, we consign and consecrate ourselves in union not only with the Mystical Body of thy Son, Holy Mother Church, now in such suffering and agony in so many places and sorely tried in so many ways, but also with the entire world, torn by fierce strife, consumed in a fire of hate, victim of its own wickedness.

May the sight of the widespread material and moral destruction, of the sorrows and anguish of countless fathers and mothers, husbands and wives, brothers and sisters, and innocent children, of the great number of lives cut off in the flower of youth, of the bodies mangled in horrible slaughter, and of the tortured and agonized souls in danger of being lost eternally, move thee to compassion.

O Mother of Mercy, obtain peace for us from God and above all secure for us those graces which establish and assure that peace!

Queen of Peace, pray for us and give to the world now at war the peace for which all peoples are longing. Give peace to the warring nations and to the souls of men, that in the tranquility of order the Kingdom of God may prevail.

Extend thy protection to the infidels and to all those still in the shadow of death: give them peace and grant that on them, too, may shine the sun of truth, that they may unite with us in proclaiming before the one and only Savior of the world "Glory to God in the highest and peace to men of good will."

Give peace to the peoples separated by error or by discord, and especially to those who profess such singular devotion to thee and in whose homes an honored place was ever accorded thy venerated image (today perhaps often kept hidden to await better days): bring them back to the fold of Christ under the one true shepherd.

Obtain peace and complete freedom for the Holy Church of God; stay the spreading flood of modern paganism; enkindle in the faithful the love of purity, the practice of the Christian life, and an apostolic zeal, so that the servants of God may increase in merit and in number.

Lastly, as the Church and the entire human race were consecrated to the Sacred Heart of Jesus, so that in reposing all hope in Him, He might become for them the sign and pledge of victory and salvation; so we in like manner consecrate ourselves forever also to thee and to thy Immaculate Heart, Our Mother and Queen, that thy love and patronage may hasten the triumph of the Kingdom of God and all nations, at peace with one another and with God, may proclaim thee blessed and with thee may raise their voices to resound from pole to pole in the chant of the everlasting Magnificat of glory, love and gratitude to the Heart of Jesus, where alone they can find truth and peace.

(The Holy Father urges all Catholics to consecrate themselves to the Immaculate Heart of Mary and to recite frequently this Act of Consecration, to which he has attached rich indulgences. This is the formula used by the bishops throughout the world in consecrating their respective dioceses to the Immaculate Heart of Mary.)

IT TAKES NERVE

One thing that seems to have been lacking in the lives of so many of the generation just before us, if we judge success and failure by today's standards, is what is called "nerve." It is still absent from the lives of a great majority in the present day. Furthermore, those who possess this magic key are bitterly criticized.

Almost every day we hear not exactly complimentary remarks about successfull people, such as "I'd never have had the colossal nerve to do what she did." "Talk about nerve, that beats all," or "She had nerve enough to do anything." Those of us who haven't "nerve," if we look around, are the ones who are left behind. It used to be an oft-quoted saying about fools rushing in where angels feared to tread, but even old sayings do not seem to work these days, for those who rush in, definitely seem to get the best of things.

Another Name for Courage

After all, nerve is just another name for courage, and, like courage, may be of the right or wrong kind, the former producing success, the latter spelling failure. The kind of nerve so needed by all of us never takes advantage of another's shortcomings and never infringes upon other's rights. It is honest, sincere nerve that makes and holds friends, that gives us courage to open the door wide when Lady Luck knocks, that keeps life from being so complex, giving us few dull or hopeless moments.

Anyone can give up trying and just drift hither and yon with the tide, finally meeting an inglorious end. But it takes nerve, courage, backbone, call it what you will, to fight to win— to reach the goal of even one day. Every day that dawns brings its own problems, often more difficult than those of the day before. Yet it has to be lived through either as best as we can, or without putting forth any effort to better things for ourselves, taking the easy way, little realizing that there is always compensation for those who try, even though they fail. The "triers" will at least have a better understanding for the next day, a surer footing, a more implicit self-confidence. It takes courage of the right sort to tackle a new trouble while our heart is pounding like the engine of a Superfortress, but let's go ahead and try, remembering even a Superfortress has to work to succeed in its mission.

Let Others Talk

Let folks criticize us, or talk about us if we know we are right. They talk anyhow. Let's just remember that every lost hope, every lost chance, every wasted moment stands against us. We must fight to win or become an everlasting failure. Let's not leave our place vacant in the ranks of the worthwhile people just because we did not have the courage backed by faith to go ahead. Yes, it undoubtedly takes a great deal of nerve to live these days, much more perhaps than in years that are gone and it will take much more nerve of the right kind, otherwise known as courage, to live in the years that are just ahead.

— Susan Russell.

PICKLED BEETS

Small to [illegible] tablespoons whole mixed pickling spices, 2 cups vinegar, 2 cups water, [illegible] cups sugar. Method: Make a pickling syrup by combining the vinegar, water, sugar, and the whole spices which have been tied in a cheese cloth bag. Bring to a boil and allow to boil for five minutes. Then set this aside overnight. This isn't absolutely necessary, if you are pressed for time, but the spices penetrate the syrup better when allowed to stand in it for a while.

Cut off all but about two inches of the stems from the beets. Wash the beets thoroughly, then cover with cold water. Heat to the boiling point and cook until the beets are tender. Now drain these and place in cold water, and slip the skins. Bring the pickling syrup to a boil again and place the skinned beets in this and bring the syrup to the simmering point. Simmer the beets in the syrup for 15 minutes. Pack into hot sterilized jars, then remove the spice bag from the syrup and fill the jars to overflowing with the syrup. Seal the jars tightly and store in a cool, dry place.

CANNED CARROTS

Wash the carrots thoroughly and then scrape them. Place in boiling water, bring the water to a boil and cook at this temperature for five minutes. Drain, saving the water in which they were cooked. Now the carrots may be cut in any desired shape or left whole. Pack prepared carrots into hot clean jars, filling the jars to within one inch from the tops with carrot. Add one teaspoon salt to each quart and fill to within one inch from the tops with boiling liquid in which they were cooked. Partially seal the jars and process in [illegible] water bath for two hours. Remove from [illegible] at the end of the processing time and seal tightly immediately. Cool, test jars for leaks by inverting when the contents of the jars are cold, and store sealed jars in a cool dry place.

QUESTION BOX

Learn about your Faith.
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. I am a Catholic nurse. Lately I had occasion to baptize a dying baby. By mistake I added "Amen" to the formula of the words "I baptize thee in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost." I am very anxious to know if this invalidated or rendered the Baptism null and void.

A. Certainly not. The child was already baptized before this word was added, viz. by virtue of the preceding, correctly pronounced formula.

Q. How long are children obliged to obey their parents?

A. Children are obliged to obey their parents in their lawful commands as long as they live under the parental authority. When emancipated, they still owe them love and reverence but not obedience.

They are emancipated when they have completed the 21st year, though still living under the parental roof, or when they marry, or enter the religious life.

Q. When I was [illegible] my mother made a vow that [illegible] well and strong [illegible] to the [illegible] priests. I do not [illegible] that I have a vocation to that state of life. Must I fulfill that vow?

A. [illegible] promise [illegible] to consecrate [illegible] possess to God [illegible] you [illegible] well for you to [illegible] and become a priest if you do not feel that you have a vocation.

Q. Is it wrong to read another's letters?

A. Unless it is part of one's duty to do so, it is sinful to open and read another's letter, as also to read letters that have been thrown away, for there is always the risk of violating another's right to secrets or of causing reasonable offence.

The husband as head of the family has the right to open his wife's letters, if he suspects her of incurring debts for which he has not pledged credit, or of undesirable friendships.

The wife may open her husband's letters only in self defence. (Moral and Pastoral Theology, by H. Davis, SJ.

Novelist: "I'm describing a scene that took place ten years ago. Tell me what kind of frocks the women wore in those days."

Novelist's Wife (bitterly): "The sort I'm wearing now!"

MUTT AND JEFF — WRONG NUMBER—EXCUSE IT PLEASE!

ФРАНКО СУДЕЙКО,
рядовик, Емерсон, Ман., тяжко захорував за морем. За морем від 1941.

В. КУМГИР,
рядовик, Гадашвил, Ман., зістав ранений. За морем від 1943.

ЕДВАРД БАБЯК
лет. старшина, Виннипеґ, що був через 3 роки в полоні, тепер дістався щасливо до Англії. За морем від 1941.

МИХАІЛ МАКСИМОВИЧ,
сапер, Лібав, Ман., був ранений в Голяндії. За морем від 1940 р.

Г. С. ТАНУК,
лет. старшина, Виннипеґ, згинув за морем. За морем був від 1943. Був активним членом спортової дружини CUAC у Виннипеґ.

— З ОТТАВИ —

Збірка Для Збіґців

п. Юліян Кравс, організатор КУК-а, дав відчит на тему „КУК, його діяльність та пляни на будуче," у парохіяльній салі в неділю вечер 19-го липня.

До збірки на скитальців вежикав п. Стефан Василевич, який проводив зібранням від місцевого відділу КУК-а. Збірка принесла $51.50.

• • •

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ В ОТТАВІ

Через довший час вже говориться про український Дім в Оттаві. Кожний з нас признає, що такий дім мав би велике значіння для нас та заразом підніс би наш 300,000-ний нарід в Канаді на вищий степень в очах других народів.

Велика укр. кат. катедра в столиці також би звернула на себе увагу та прославила б українське імя.

Чи сі дві річи будуть здійснені буде залежати не від малої української громади в Оттаві, але від наших людей розкинених по всіх закутинах нашого краю.

Нераз приїздять до Оттави «сті, бесідники представники нашого народу та нераз вторюють ті самі слова: „Ми на Вас, оттавська громадо, [illegible] глядимо. Ви маєте [illegible] в дорогому місці."

Ніколи нікому навіть на [illegible] приходить, що оттавська громада в порівнанню з другими українськими громадами є бідна — є громадою робітників а не міліонерів, та [illegible] до того є віддалена від заходу, [illegible] нашого життя в Канаді.

ІН

НОРА, САСК.

Весільні Дзвони

В неділю 21-го липня відбулось примірне весілля у панства Петра і Анни Лозінських, які віддавали свою найстаршу дочку Розалію за пана Ізидора Дядика із Сматс, Саск. Молоду пару повінчав Всеч. о. Н. Чорний з Годсон Бей Джанкшен, в церкві Вознесення ГНІХ, в Норі, Саск. Весільна забава відбулася в домі панства молодої. Підчас забави, Всеч. о. Н. Чорний зворушили своєю лагідною бесідою присутних гостей, які жертвували щедру жертву на українську католицьку пресу в сумі $30.00. Збіркою занявся п. Іван Горбач. Збірку розділено на три части, по 10 долярів, на Голос Спасителя, Будучність Нації і Українські Вісти. Жертвували слідуючі особи: В. Ляхман, Келвингтон, $5.00; По 2.00: М. Лозинський, Ланівці, В. Зомбер, Келвингтон. По 1.00: Всеч. о. Чорній, Годсон Бей Дж., Ст. Щурко, Нора; М. Ленюк, Нора; П. Грушецький, Нора, П. Лозинський, Нора, В Зварич, Нора, К. Лозинський, Альвена; Анна М. Лозинська, Ланівці; Ів. Ролль, Ровз Велей, Ів. Гнатів Альвена; Н. Галабура, Ланівці; Із. Дзядик, Сматс, Роз. Дзядик, Сматс; Гр. Мельник, Нора; А. Лозинська, Нора, Ів. Горбач, Нора. По 50ц. І. Гнатів, Альвена, П. Регуш, Сматс, М. Регуш, Прудгом, Ів. Гнатів, Сматс, Н. Жарий, Ланівці, П. Возьняк, Ланівці; Л Ямнюк, Нора. По 25ц.: Й Гнатів, Сматс, А. Ролль, Ровз Велей; А. Ямнюк, Нора, О [illegible]ницький, Нора; М. Черевик, Нора; М Чорній, Фостон. Дрібна зб. 1.45. Разом $31.45.

Щиро дякуємо панові Іванові Горбачеві за красну збірку, а молодій парі і всім жертводавцям, як також тим, що заповідають і переводять збірки і другим піддають ту спасенну гадку не забути за нашу католицьку пресу, желаємо многих і благих літ прожити.

КУЛЬТУРНА ПРАЦЯ МОЛОДІ В ОКРУЗІ АЙТУНА, САСК.

(Продовження)

На суддів цього великого контесту покликано п. П. Руту, п. Козакевича, п. Музику Гр. і п. Яцишиного. Тоді серед загального зацікавлення и одушевлення виступали молоді бесідники викликувані п. предсідницею і наввипередки старались віддати свої промови одні краще від других.

Насамперед говорили свої бесіди делегати клюбу молоді в Гудів: панна Музика, знана бесідниця з давніших контестів говорила так зрівноважено і переконуючо, та мала так великий вилив на слухачів, що оплескам не було кінця. п. Яцишин відносно гарною українською мовою впровадив всіх у подив своєю працею над собою. Він за короткий час пильною й невсипущою працею зробив великий поступ в опануванню української мови, чим дав гарний потягаючий приклад для української молоді, як треба працювати над собою і вчитися, щоби доповнити те, чого не дає українській молоді публична школа.

Судді, що з початку може й трохи легковажили, бачучи на сцені молоденьких бесідників, деяких переляканих і неспокійних, але скоро запримітили, що цей контест, то [illegible] і взялися до пильної праці, їхні пера скрипіли, а їхні голови прілі над суденськими паперами. Казали, що цей контест дійсно є добре набитим, зовсім не порожний, як це бувало з іншими не українськими контестами. Вони напружено обсервували рухи, голос, память, переконання та вплив тих промовців, і все точно записували, за що їх також належиться похвала.

По делегатах з Гудів покликала предсідниця наймолодших між бесідниками, з околиці Айтуни. Володимир Щабель говорив про Володимира Мономаха; Стах Кривуляк про Короля Данила, Софія Глушко про Обовязки української католицької дівчини, Оля Віґеряк про славних Українок в нашій історії, Гелена Ковальчук про те, що треба читати, а найменший з промовців Михайло Вінгрович про Українську Культуру. Треба признати, що Оля Віґеряк має приємний шовковий голосок і відвагу до сцени, гай може виробитись на першорядну бесідницю, яких ми в Канаді страх потребуємо.

Михайло Вінгрович, хоч в поведенню тихий, милий, передовсім дуже чемний, то в промові показав силу і рішучість далеко поза свої літа (не більш як чверть копи) і зріст, він так переконуючо і з запалом говорив про красу і визначність української культури, що судді признали йому [illegible] це надгороду.

Чуючи солідно вивчену українську мову в промові панни учительки Ковальчук, ніхто навіть не припускав, що вона бажаючи чинити добро для українських діточок, недавно передтим взялась сама до вивчення українського читання й писання, а ця її промова, це перший її виступ на українській сцені власне на то, щоби спробувати свої сили і добрим прикладом потягнути іншу молодь там присутну до такої праці, спасенної для українського народу в Канаді.

Стах Кривуляк заслугує на похвалу за те, що перший, бо за один день, вивчився свій відчит а тим потягнув інших до праці, до вивчення промов, хочби навіть з великим трудом це приходилося. З малого Володимирка Щабла ніхто не сподівався такої відваги і так ясної української мови, що в його відчиті, а навіть мала Зося Глушко, хотяй трохи злякалась великої маси слухачів, однак честь їй і слава за то, що в останній хвилі згодилась виступати на сцену, щоби залатати ту діру, яку старші боягузи зробили. Того вечора Айтуна була справді горда, що віднесла велику побіду, а булаби дуже понижена, колиби ці "менші" не набрали відваги а головно послуху для провідника і не виступилиби були на сцену. Тому то й саля аж гуділа від оплесків наприкінці деяких промов.

Після маленької перерви, підчас якої була збірка на фонд організації, предсіниця почала викликати промовців з околиці Гардрок-школи, а було їх аж 6. Всі вони пописувались своїм вправним язиком (бо вже недавно виступали з промовами в себе вдома) тому й промови про великого пробудителя Галицької України Маркіяна Шашкевича пішли їм гладко „як по маслі." Надзвичайно велике добро чинять для просвіти народу ці молоденькі дівчата зпід резерви, що постановили

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Виннипеґ, Ман.)

(Продовження)

Перед розправою обвинуваний зафундував свідків добрим могоричем. Мій свідок зажалав купити для неї параолю і черевики. Я не мала грошей, а вона за той самий штоф свідчила, так як її навчив обвинувачений; а його свідок той самий, що наробив такого клопоту, свідчив, що і худоба ходить куди сама хоче, а що бугай гонить за людьми, то оскаржений мусів взяти псів і сокиру, і суд присудив мені заплатити $38.30; а як не хочеш заплатити то підеш сидіти до арешту на 30 днів, каже судя.

Я понаправляв порозбиваний пліт, пішов таки заробляти на бляху, по дорозі заплатив присуджену квоту. Дуже мені було тяжко на моїй душі, за таку незаслужену кривду, але собі думаю, Бог мені дає силу терпіти, то я маю в Нім надію, що ті трудноці поборю, і робив до косовиці. По косовиці поїхав на жнива, і по жнивах їду до дому, і здибаю у Виннипеґу того крамаря, що мав спілку з тим, що корти брали. Кажу до него: Ходіть, зо мною до голсейлу, ви там обзнайомлені, купимо бляху на церкву. Купили було одинайцятого жовтня, 1912. Не сперечався він на мою пропозицію, пішли, дав я трохи грошей, а решта крамар доплатив, навіть до нині ніхто не знає кілько коштує. Видко він не хотів аби його спільник довідався, що він роздає гроші на церкви, а той, що гроші доплатив, є ще до нині вірним членом церкви.

Покриття

Прийшла бляха, полежала цілий місяць, ніхто ані сміє, що з нею зробити. Пішов я в неділю, 10 листопада, по добрих людях, аби помогли коло укриття. Ніхто не пріобіцявся до роботи. Один за старий, другий боїться так високо робити, третий не розуміє, четвертого нема вдома, пятий каже, що уже досить наробився, до решти нема [illegible] іти, бо не піле, а більше нема надії на нікого. Мав я [illegible] тва своїх хлопців, одному [illegible] літ 11 в другому девять.

На завтра, значить 11 листопада, кажу до своїх дітий: Хлопці, ви хочете зо мною іти укривати вежу на церкві? О, чому ні? зараз йдемо. Памятайте, що то високо, щоб ви дуже були осторожні, навіть щоби ви не думали о чим [illegible] бо найменше занедбання уваги, може принести велике нещастя, а я відповідав би ще перед судом за вас.

Робота йшла дуже [illegible], треба було укривати згори, бо знизу ніяк, через риштовання, котрі мусілобися прибивати цвяхами, а я ніяк не хотів робити звихами дірок у блясі. А тут вітер зимний, аж проколює тіло на скрізь, бляха з морозом, слизька як лід, нарядів бляхарських нема добрих, пальці від зимна за деревіли, а тут і ще тривожуть і за дітий, ануж котрого вітер здує, нещастя висить над головою як меч Дюклеціона.

А тут ніхто ані не навідається, щоби хоч подивився, що тут робиться.

Аж третого дня іде чоловік дорогою, може 230 фунтів ваги, прошу його, щоби що будь поміг. Обіцявся на завтра і прийшов, відправив я своїх хлопців до дому, а сам він виліз на гору. Подав йому шнур згори, щоби ним обвязав бляху, а я шнуром витягну до гори. Затягнув він петлю на бляху, Я тягну до себе, а вітер бляху загнав під дах, я кричу згори, щоби узяв якого патика і відопхнув зпід даху, але він чи не чув, чи нерозумів мене, виліз на четвертий щабель драбини, вчепився сильно руками щабля і кричить несамовито, що церква звертається на него. Привязав я на борзі вгорі шнур, а самий злiз до него, а він уприв аж мокрий, пальцями так цупко стиснув щабля, відорвати ніяк, пробую злізти, нема куди, бо хлоп грубий як корова, заліг драбину на цілу ширину.

Вернув я до гори, попустив шнура і спустився по нім на землю, а хлопиця гине на драбині. Я тягну за ноги, не пускає, думаю собі от біду собі напитав. Я взяв з того клопоту закурив, і виглядаю може хто надійде дорогою, та заклучу, щоби ту бездушну колоду поміг стягнути з драбини, най хоч незаваджає. На нещастя, не видно нікого. Нараз зачув я, що затріщало, і гепнуло, якби недалеко десь упав невеликий метеор, бо аж мені під ногами задрожала земля; біжу на той глухий відгомін, а то той хлопище лежить на земли якось так неформно скулений і тримає в руках переломаного щабля, а драбина обернена на інший бік.

Взяв я його за ноги, заледво відтягнув троха на бік, трохи те туловище як міг порівнав, обернув ротом догори, пішов до його вантажа, що приніс в нім обід, взяв фляшку з кавою, притулив не до рота, але до носа. Як стане той кольос пчихати, геть мене обкидав тим, що знаходилося в носі. Питаю, що за патик вного в руках, а він навіть не памятає де він був, і що той патик був йому знайомий, і так полежав до полудня і пішов до дому, і ще жив кількайнацять років, але у церкві відтоді не був.

(Далі буде).

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Так, кампанія продовжується. Хто думав, що вона скінчилась, помилився. Щобільш,—ми мусимо свою працю посилити. Минається літо, наші хлібороби поволі кінчать свою працю на полі, й ми звертаємось до них з закликом РОЗПОЧАТИ РЯД АКЦІЙ в користь Студентського Інституту.

Певно, ми багато вже зробили. Хай Бог благословить тих, що дотепер помогли своїми жертвами. Одначе наше діло ТАКЕ ВЕЛИКЕ, воно вимагає тільки гроша, що ми ще далеко від того, щоб спокійно сісти й тішитись дотеперішними успіхами. РУКА ДАЮЩОГО ДА НЕ ОСКУДІЄТЬ, каже св. Письмо,— рука того, що дає, хай не поскупить жертвами; іншими словами, ми знову кличемо: ДАЙТЕ, ДАЙТЕ, ДАЙТЕ.

Праця йде наперед. Недавно тому ми оголошували, що почались старання набути площу під новий Інститут. Ми можемо повідомити наше громадянство, що ті старання увінчались успіхом і Заряд Кампанії закупив прегарну площу недалеко, навіть дуже близенько Університету. Сполучення до Нормальної Школи й до недалекої Колегії є дуже вигідні. Місце лежить при цементованій вулиці й до електричної дороги тільки кілька кроків.

Ту площу набуто так несподівано й дешево, що ніхто, тільки Боже Провидіння могло це осягнути.

Ми ще раз пригадуємо, що жертв треба ВЕЛИКИХ. Ми рахуємо з КОЖНОЇ саскачеванської родини дістати на ту ціль ХОЧ 25 ДОЛЯРІВ. Така жертва на таку велику ціль є маленька в порівнанню з тим, що в нас видається на різні інші цілі.

ЩОБ назбирати СКОРІШ І БІЛЬШ гроша, Заряд Кампанії розпочав великий БАЗАР. Ми його оголошували через довший час наперед. Треба тільки жалувати, що його почалось запізно, так, що він випав на час жнив, коли нашим хліборобам треба бути на полі. Одначе, якщо буде треба, ми маємо намір його продовжити й так кожна парохія буде могла в тій справі зробити все, що можливе.

ТОЙ БАЗАР Є ДЛЯ ВСІХ!!! Ми жалуємо, КОЛИ ХТОСЬ УЖЕ ДАВ ЖЕРТВУ, а ми проте посилаємо до нього ще базарові книжечки. Не кажіть: Я ВЖЕ ДАВ свою жертву. Це ЗА МАЛО. Ми МУСИМО напружити всі сили, розкрити свої кармани як найбільш, бо без тієї щедрости неможливо поставити так великого діла на ноги, солідно.

ТОМУ ХАЙ КОЖНА РОДИНА КУПИТЬ ХОЧ ОДНУ КНИЖКУ.

В Старім Краю ворог зруйнував і руйнує все, до шенту. Це є наше Всенародне горе, але це й момент іспиту... Той момент не тільки не сміє нас придавити! Навпаки! Він мусить розбурхати в нас до життя всі укриті енергії, якими Бог обдарував нас на цей час, щоб ми успішно перейшли іспит руїни, недолі. Нещастя... Горе НАРОДОВІ, що в таких моментах думає ТІЛЬКИ ЇСТИ, ПИТИ, РОЗКОШУВАТИ, а закриває очі перед загладою, що його може знищити.

Наші браття в Старім Краю дали все, що чоловік має на тім світі, все потратили, В НУЖДІ, стражданнях тиняються на чужині й тільки життя рятують.

ЯКИМ ПІДЛИМ БУЛО Б НАШЕ ЖИТТЯ, якщо МИ ЖАЛУВАЛИ Б КІЛЬКАДЕСЯТЬ ДОЛЯРІВ, щоб життя народу рятувати й піддержувати.

Ми оголосили, й ми це зробимо, що на сторінках нашого часопису будуть імена всіх наших громадян. ХАЙ НА СЛАВУ БУДЕ ЦЕ ТИМ, що коло свого імени будуть мали зазначені щедрі жертви; коли хто матиме коло свого імени зазначено, що не дав жертви, ХАЙ ВІН НЕ ГНІВАЄТЬСЯ. ЦЕ НЕ буде для нього ганьба, тільки ПРИГАДКА. Ганьба тільки для тих, про котрих ми будемо мусіли сказати, що вони МАЛИ А НЕ ХОТІЛИ помогти святій і великій справі.

ТОЖ ДО ДІЛА... Ми порозсилали базарові книжечки до Всечесніших Отців Парохів; там їх можна й набути. ХАЙ КОЖНА РОДИНА ЗАКУПИТЬ ХОЧ ОДНУ КНИЖЕЧКУ.

КОНГРЕС ДЕЛЕҐАТІВ УКЮ

В днях першого й другого вересня (в суботу й в неділю) відбувся Конгрес делеґатів Саскачеванської Секції УКЮ.

Конгрес перейшов спокійно серед живих нарад і дискусій щодо напрямних і щодо методів акції УКЮ. Делеґати своєю живою участю дали доказ, як дуже вони дозріли в праці на національному й релігійному полі.

Промови виголосили панна Жук, пан Голота, пан Корчинський, Брат Методій. Поодинокі делеґати виголосили привіти і найкращі побажання успіху для конґресу.

Замітним було, що в неділю вранці всі делеґати й делеґатки приступили до св. Тайн.

Точний звіт з промов певно появиться в пресі пізніш. Ми тут згадаємо тільки про деякі яскравіші моменти.

Пан Мирослав Голота, Голова Домініяльного УКЮ, пояснив статут, правильник УКЮ, що недавно появився друком. Між іншими він з притиском пригадав, що УКЮ, це організація КАТОЛИЦЬКА. То значить, що ми мусимо памятати, що наші ідеали, методи й намагання стоять далеко, без порівнання вище від національних змагань усіх інших українських організацій в Канаді. В нас праця й способи праці надхнені БОЖИМ, НАДПРИРОДНИМ ДУХОМ, котрого в других нема. Ми мусимо про це памятати й черпати в тім засіб незломної сили й витривалости.

Ми гратулюємо панові Голоті за його гарні слова й бажаємо йому, щоб ішов щораз вище в проводі Українським Католицьким Юнацтвом.

Замітна була промова п. Корчинського. Він є піоніром праці серед молоді й його промови завжди повні холодного, зрілого досвіду. Він звернув зокрема увагу на це, що треба КОНЕЧНО ЗРОБИТИ КРОКИ ДО СТВОРЕННЯ ДОМІНІЯЛЬНИХ КОМІСІЙ, що займуться укладом плянів праці й централізацією різних акцій УКЮ по різних провінціях.

Брат Методій говорив про свій улюблений предмет: захований української культури в Канаді, зібравши всі свої думки в деякі прояви, які він описав з питомним собі стилем і назвав "ГОЛОС ДОСВІДУ." Делеґати нагородили його промову голосними оплесками, бо була вона цікава зокрема тому, що була переплетена гумором. В своїй промові закликав він до задержання української культури, до вірности Канаді, до зрозуміння нових обставин, в яких ми живемо в Канаді, й до обережности перед старокраєвою інтелігенцією, що не дбає про Канаду й думає, що канадійська молодь нічого не знає.

Молодь ту промову вислухала дуже уважно. Пізнати було, що її серце безпечне. В Канаді вони виховані, Канаду полюбили й тільки одного треба: щоб не забути, що українська католицька молодь любить Канаду так, як не потрапить любити ніхто, тільки УКРАЇНЕЦЬ і КАТОЛИК. Про те не може бути сумніву й навіть не треба про це думати.

Більш треба дбати, щоб не забувала вона про КРАЙ своїх батьків. Її виховання, її воля, її канадійське горожанство дають нашій молоді право й СВЯТИЙ ОБОВЯЗОК стояти за тим, щоб наше канадійське громадянство й правительство в своїй заграничній політиці не понизило себе до того урівня тирани, що по всім даним грозить опанувати цілу Европу. Ми виграли війну, а здобули НЕ ВОЛЮ, не ДЕМОКРАТІЮ, а навпаки страшне рабство, про яке починає голосно говорити навіть лідер опозиції в англійськім парляменті п. Чирчил.

Наша канадійська молодь ПОТРЕБУЄ ЦЕ РОЗМІТИ й про це треба їй часто говорити. Ніяка інша молодь в Канаді не стоїть від неї вище в любові й привязанню до своєї дорогої батьківщини Канади.

Ми бажаємо, щоб всім нашим скитальцям відчинити ШИРОКО ДВЕРІ КАНАДИ. Наша інтеліґенція, що переходить смертельні судороги, заслужить на це, щоб її приймити без страху й з любовю. Між ними є десятки тисячів високо культурних релігійних інтеліґентів, і Канада не тільки не потребує сумніватись про їхню здатність і вартість, а навпаки НАПЕВНО ЗИСКАЄ. Що вони не родились в Канаді, це ніякий блуд, як це само в собі не є ніякою заслугою, коли хто родився в Канаді.

Хай БОГ БОРОНИТЬ, щоб ми в Канаді дійшли до того, що навалило Німеччину: до тупого, вузькоглядного канадійського нацизму. Канадійський нацизм нічим не буввби ліпшим від німецького.

При кінці Конгресу проголосили, що деякі справи УКЮ заголоситься ще на ТРЕТІЙ ДЕНЬ цьогорічного З'їзду Саскачеванської Секції Братства Українців Католиків Канади.

До побачення на тому З'їзді!!!

З'ЇЗД САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БУК-а

Ми закликуємо всі відділи Братства Українців Католиків в Саскачевані приготовлятись до цього-річного З'їзду в Саскатуні.

Він відбудеться в днях 6, 7 і 9 жовтня. Ми просимо, щоб слідити в пресі за оголошеннями й програмою.

Кожний відділ нехай вишле хоч одного делегата. Ми раді будемо, коли з кожної укр. гр. католицької парохії будуть представники.

Цього року нема виборчої кампанії, тому ми надіємось, що зможе до нас приїхати пан посол Глинка. Одною з важних точок програми буде також промова Пр. о. Й. Корби, ЧНІ, що зробив таке величезне враження своєю промовою минулого року.

Тож хай наше громадянство ЛАДИТЬСЯ ДО ТОГО З'ЇЗДУ, щоб він був повним успіхом. При тій нагоді наші делегати будуть могли оглянути пляни й площу для нашого Студентського Інституту в Саскатуні.

ДО ПОБАЧЕННЯ НА З'ЇЗДІ!!!

В. Филипович
Секретар

А. Кіндракевич, ЛЛБ.
Голова

...домагання випливало з конечности, бо наші люди не знали мови нового краю. Преса в рідній мові тут у Канаді стала лучником між Канадою а тими, що остали на рідних землях. Рідна преса інформувала наших людей про життя українців у інших частинах простороі Канади. А вже, що найважніше, рідна преса пригадувала нашим людям і нам всім, чи ми діти і завзивала, щоб це держати у памяти, "Ти нащадок українського народу."

З огляду на це, що між народами є ріжні погляди і то нераз на одну і ту саму річ, це стало причиною, що почали видавати много часописи, періодичні і неперіодичні. Много з цих часописей подають противоріччі думки та ширять блудні кличі. З цего випливає, щоб ми знали які нам часописи читати, а котрих ми до рук не сміємо брати. Для нас католиків є чотири часописи, котрі мусять бути у кождій хаті і котрі кождий молодий юнак і юначка мають читати. А іменно 1) Українські Вісти, що виходять в Едмонтоні. 2) Будучність Нації, видавана у Йорктоні. 3) Голос Спасителя, видають Отці Редемптористи у Йорктоні. 4) Світло, видають Отці Василіяни у Монтреалі.

Кожда з цих часописей має свою власну закраску і важність для старших і для нас молодих.

1 На приклад, Українські Вісти це орган нашої дієцезії. Має сторінку для молоді і сторінку з нашого життя в Канаді, цебто діляння по наших ріжних парохіях.

2 Будучність Нації має між иншими, сторінку для Молоді і дітей.

3 Світло має Католицькі Картини.

4. Голос Спасителя стремить до пошироня набоженства до Матери Божої Неустанної Помочі.

Ці часописи стремлять, щоб подати нам ширшого знання нашої віри, і подають вказівки і способи як стати й свій характер й оборонити чистим як хрусталь і непохитним як гранітна скала.

[illegible] молодь, [illegible] много читати лише свої католицькі часописи, які принесуть нам великі користи.

Наш клич є: "Проч зі злими і нам шкідливими часописами, які можуть нас зруйнувати. Читати будемо лише свої українські католицькі часописи.

ПОШУКУЮТЬ—

Пошукую своєї тітки Анни Шаламай та її синів і дочок, з села Вільховець, повіт Бережани, Зах. Україна. Анна Шаламай виїхала до Канади яких 40 років тому й жила у Вінніпег, Ман. Я є сином Насті, по першому чоловікові Мельник, а по другому (моєму батькові) Пигичин. Прошу голоситися на адресу

[illegible]
c/o Mrs. Elizabeth Bowman
1 Woodlands, Workworth
Northumberland, England

Пошукую Гандзю Потапчук (Самілова), з села Поториці, пов. Сокаль, Зах. Україна. Прошу зголоситися до
L/Cpl. Bulka John,
Polish Forces, P/33, B. L. A.

...собі їздити зо своїми вітчитами і ширити невмірущу славу безсмертного отця Маркіяна Ha... якого чудовий образ пишався убраний на сцені в вишиванки та квіти.

Імена цих сміливих і послушних дівчат є такі: Вероніка Мусій, Леона Петровська, Розалія Манович, Анна Луц і Надія Мусій, а між них заплентався один молодець, Йосиф Мільо, що по його відчиті говорили про нього, що він повиненби був вчитися "на ксьондза."

Як звичайно всі бачили, що ніхто не всилі дорівнати Надії Мусій, котра сама перенявшись темою свого відчиту тим переняла всіх слухачів до глибини шпіку в кости. Не трудно було вгадати, що судді будуть мусіти їй признати перший "прайз"

(Далі буде).

За морем є ще 113,882 канадійських жовнірів, що чекають повороту до Канади.

ПРЕСА
(Продовження з сторони 3)

фраз і зворотів які є питомі мові нашого народу. Рівнож преса поширює світогляд. Преса нинішного століття, це голос народу і його стремлінь та бажань. Преса стала могучим середником в руках провідних одиниць, щоб поширити свої впливи на полі релігійнім і полі політичнім. Але також преса стала розсадником зла а і його жерелом. Преса може бути деморалізуюча з огляду на ідеї які вона ширить. Преса може навчити злочинів і вчить та подає способи їх виконання. Зла преса валить святість родинного життя, підкопує гідність і святість святої тайни супружества, вчить вільної любови і погано атакує Церкву та релігію.

Зі збільшенням нашої іміграції в цій нашій новій вітчині, виринула горяча потреба рідної української преси. Це

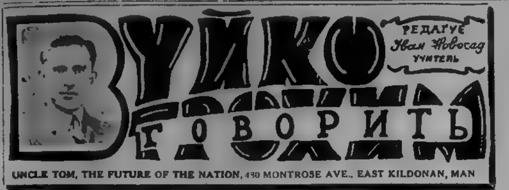

Любі Діти!

Нині Вуйко має честь представити Вам Вуйка Романа (Онкел Рей), що говорить до дітей в англійськім часопису Оттава Ситизен.

Вуйко Роман є дещо старший від Вуйко Трохима, є сиво-волосий, поважний а заразом і веселої вдачі.

Ось що він має Вам сказати:

Dear Happy Family Cousins

Uncle Tom has given me the privilege of paying a little visit to you today. First, may I extend to you the greetings of my Ottawa Citizen nieces and nephews and my own and their good wishes for the continued success of your club?

With Uncle Ray Club young folk we have a big task in the years to come, to build up Canada to be a great and good nation and to make the whole earth such a friendly neighborhood that it never again can be a terrible battle ground. Since this will take real team work, we are glad that opportunity has come to get acquainted with you just as war has ended and we are starting the job of planning a happy peacetime world.

While many people who speak and read the Ukrainian language live in all parts of Canada, it is probable the majority of members of Uncle Tom's Club live in the prairie provinces. Uncle Ray's Club has nephews and nieces there also as well as in England, Scotland, Ireland, New Zealand, Australia, South Africa, the United States, Malta. Those in other countries write of their wish to see Canada and our capital, Ottawa. They think of our land as one of great space, freedom and opportunity. They judge it by the brave men who went to fight in defence of justice and right and the courageous girls in uniform who have done their part as nurses and in other war services. They feel very friendly to Canadians because of the warm-hearted way you Happy Family members and others sent help to the children who suffered from bombing in Britain and European countries.

One of the first things they will want to see when they come to Ottawa will be the tall Peace Tower pointing to the sky above the Parliament Buildings. Uncle Ray can look at it as he turns from his typewriter to glance through his office window. Let us pray that in the years to come it will stand for the reality of peace as well as a memorial to those who suffered and died to bring it about in two world wars.

When you come to Ottawa, you will pay an early visit to the Parliament Buildings. You will want to take the elevator to the top of the Peace Tower when you are seeing your capital with your own eyes. Who knows? Perhaps some of you, when you are men and women, will come as Members of Parliament to make wise laws! Then you will find seats awaiting you in what is called the House of Commons chamber. Before you go on with that business, though, you will have to be introduced to the speaker or chairman and sworn in. You will be called to the handsome red senate chamber where the Governor General will read a "speech from the throne" and declare that parliament is open to go on with its work. This is what happened when a new parliament after the general election was opened September 6.

Up in the Peace Tower you will get a peek at the great bells of the carillon and perhaps see a man at the key board pounding with his fists instead of using his fingers as you would in playing the piano or organ. No doubt you have heard the music of the carillon over the radio. Isn't radio a wonderful discovery? To think of hearing a program as distinctly in Saskatchewan or Manitoba as Uncle Ray does in his office in Ottawa just a few blocks away!

Radio truly is bringing the whole world close together. Now our printed pages in The Future of the Nation and The Ottawa Evening Citizen are introducing Uncle Tom's and Uncle Ray's Club members to one another so they can become friends and pull together for a better Canada and a happier world.

UNCLE RAY

ЧЛЕНИ "В.Р." ХОЧУТЬ ПОМАГАТИ ДІТЯМ-СКИТАЛЬЦЯМ

Деякі члени ВР заявили що вони хочуть причинитись до збірок для дітей-скитальців, для тих бідних дітей, що тепер знаходяться в Европі без дому, без одежі, без кавалка хліба, та у многих случаях сироти.

Як Ви, решта Вас думаєте про се? Які у Вас пляни?

Нас є поверх сотка. Ми можемо зробити багато. Напишіть Вуйкови **сейчас** які у Вас думки.

Вуйко зі своєї сторони вже почав над тим думати та робити пляни. Розкаже Вам про ті пляни вповні другим разом.

НЕ ЗАБУДЬТЕ!

Що **два ручні годинники** (15-jewel wrist watches) чекають хлопця і дівчину, котрі найбільше положать праці для Діточої Сторінки в БН. через 1945 рік.

Що Вуйко тримає точний рахунок всеї Вашої праці для Д.С., та що рахунок з сеї праці буде зданий а імя визначних працівників будуть проголошені.

[illegible]
Милосердна

Дитина прийшла з плачем до мами.

Мама: Чогож ти плачеш?

Дитина: Хочу дати цего хробачка курці.

Мама: Ну, то чому не даєш?

Дитина: Бо я боюсь, що хробак того не злюбить.

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄЇ ҐАЗЕТИ

Анна Черевик з Сван Плейн, Саск., прислала $1.00 яко передплату відновлену для себе.

ЛИСТ З ФЛЕТ ЛЕЙК, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я перший раз пишу до Вас. Я ходжу до Глендон до української школи. Ми вчилися також катехизму. Ми вже перебули один тиждень і пів другого. Ми багато в школі навчилися. Ми будемо мати концерт як школа скінчиться.

Щиро здоровлю Вас Вуйку,
Петро Литвинчук,
Флет Лейк, Алта.

Від Вуйка: Добре робиш, що ходиш до школи. Напиши як випав Ваш концерт.

ПОЧАЛИ ЖАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я маю 14 років, і вже я є в девятій клясі. Ми вже зачали жати вдома. Я тепер хожу до рідної школи. Ми маємо рідну школу два тижні. При кінці того часу ми будемо мали малий концерт. На цім концерті я маю говорити декламацію: "Три Бажання." Ми маємо маленьку церкву і в ній маємо Службу Божу. Але тепер є резиденція на Глендоні і ми маємо більше відправ. Я ходив до сповіди і тепер піду знов. Це є мій перший лист. Щиро здоровлю Вас Вуйку,

Стефан Броцький,
Боневил, Алта.

Від Вуйка: Ти гарно пишеш по українськи. Як називається Ваш о. Парох?

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я отримав від Вас відзнаку і вона є дуже гарна, і я Вам дякую за ню. Я хочу брати участь в контесті на сей місяць, але не знаю чи виграю, але попробувати можна. Ми мали тут в нашій школі філд-дей. Я скочив 6 фітів і 1 цаль з патиком. Чи у Вашій школі мали філд-дей, як Ви ходили до школи. Я посилаю 10ц. на Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку,
Володко Паславський,
Глидден, Саск.

Від Вуйка: Ти добре скачеш, Володко. О, ми в школі мали що року також "філд-дей."

ВПИСУЄТЬСЯ ДО ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я посилаю Вам сі два образки на контест. Я маю 14 років. Посилаю Вам 15ц. на Діточу Сторінку. Прошу пришліть мені відзнаку Веселої Родини. Здоровлю Вас Вуйку.

Марія Дзендзель,
Вонда, Саск.

Від Вуйка: Маріє, як Тобі подобалася відзнака? Що Ти робила на вакаціях?

ЗАКЛАДАЮТЬ КЛЮБ "В.Р."

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я пишу до Вас відгадки на контест. Як буде добре, ну, то добре. А як не добре, то викиньте. Дорогі Вуйку Трохиме, чи ми годні мати клюб "Веселої Роидни" тут у нас? Хлопці вже згодилися на той клюб. Чи Ви нам тепер позволите?

Михаїл Матвійчина,
Вининег, Ман.

Від Вуйка: Твої відгадки були дуже добрі. Клюб можете заложити. Подай імена членів клюбу!

ПЯТИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій пятий лист до Вас. У нашій школі ми писали іспити. Я перейшла до пятої кляси. Тепер ми маємо вакації. Я прошу Вас Вуйку, щоби Ви написали чи я відгадала Михасеви добре де він має їхати? Здоровлю Вас Вуйку,

Оленка Піх,
Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Ти добре відгадала загадки. Як Тобі подобалася нагорода?

ВИГРАЛА КОНТЕСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Вже наші вакації скінчились і ми знов почали ходити до школи. Здається, що не довго ми були вдома, а то знов прийшов час іти до школи. Але я про те дуже люблю ходити до школи.

Я дуже втішилась як я побачила своє імя разом з другими, котрі виграли нагороди від Вуйка Трохима. Я думаю, що Контест на липень був дуже легкий.

Цим разом я Вам посилаю $1.00 на БН. яко передплату на другий рік, бо я дуже люблю читати БН. а особливо Діточу Сторінку. Буду кінчити і здоровлю Вас Вуйку!

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі Анно за так гарного листа і гроші. Напишеш знова?

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 106. **Лев Береза,** літ 11, Іствю, Онт., жертва 15ц.
ч. 107. **Володимир Береза,** літ 10, Іствю, Онт., жертва 15ц.

Кожда дитина, що пришле найменше 15ц. на руки Вуйка, зістане вписана до Веселої Родини Вуйка Трохима. За се дістане гарну членську картку та двокольорову відзнаку (крест). Ану хто з Вас, Любі Діти, стане слідуючим членом Веселої Родини? Пишіть на адресу Вуйка.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ УЧИТЕЛЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже троха давно як я до Вас писав, але я не забув про Вас. Я скінчив школу і перейшов до семої кляси, бо я був перше в шестій. Наша одна учителька не буде більше учити в нашій школі, то ми зробили їй несподіванку і купили дарунки, котрі вона дуже любила. Ми будемо мати сім тижнів вакацій. Я тепер буду помагати татові робити на фармі кіньми, бо я дуже люблю робити кіньми. Коло нас гарно тепло і ми мали досить багато дощу.

Тепер я Вам напишу маленький віршик.

На Молочній Дорозі

Летун їде з пасажиром
В воздушні простори
Літак жене вгору птахом
Лиш гудять мотори.
Як вже були за хмарами,
Летун враз звільняє
Чому їдеш так поволи?
Пасажир питає
А це тому, летун каже,
бо ми, слава Богу,
Якраз тепер заїхали
В Молочну Дорогу.
А швидкий рух пропелера
Масло виробляє
І це масло, пасажиру,
Літак зупиняє!

Здоровлю Вас Вуйку!
Дмитро Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Твій лист і віршик Вуйкові дуже сподобався. Пиши знова!

БУЛА НА АРХІЄРЕЙСЬКІЙ СЛ. БОЖІЙ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я ще недавно писала листа до Вас, але з нагоди прибувшого отця до нашої церкви, я хочу Вам, дорогі читачі, се описати. В неділю рано, 15. липня, в 10-ій годині наша церква св. Володимира й Ольги враз зі своїми вірними витала Їх Ексц. Кир Василія Ладику. Зараз о. Кушнір з процесією вийшли на двір і привитали нового священика, відтак з процесією привели до престола. Всеч. о. Гр. Олійник враз з дружиною і діточками приступили до нашої гр. католицької віри, і Преосв. Кир Василій поблагословили їх на нашого гр. католицького священика, відтак о. Кушнір і о. Олійник відправили Сл. Божу. По скінченню Богослуження всі присутні пішли до нашої салі і засіли до спільного обі-

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ—А. МАНАСТИРСЬ

Старий заяць їй толкує:
"Тиж її не будувала,
Тілько ми."—Вона й не чує,
Ще й прочуханців їм дала!

Потім взяла всіх за вуха,
В саночки позапрягала
Й бичівном іще нсяюха
Підганяти їх почала.

І лупила їх, лупила!
Ще й взялася насміхати:
"Ось я коний з вас зробила,
Буду вами я ганяти!"

Останні Вісти...

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД БУК-а САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ В САСКАТУН, САСК., В СУБОТУ, НЕДІЛЮ Й ПОНЕДІЛОК — 6, 7, 8 ЖОВТНЯ, 1945. В третий день З'їзду, себто в понеділок 8-го жовтня, відбудуться ДОМІНІЯЛЬНІ НАРАДИ БУК-а на котрих виберется новий домініяльний заряд БУК-а. На з'їзд БУК-а запрошуеться усіх добрих українців католиків масово прибути.

З Европи прийшли вісти, що большевицькі посіпаки, перебрані в одностриї американських жовнірів ввійшли на терен занятий американцями, приїхали на троках до табору де знаходилося багато утікачів-скитальців з Галичини та почали силою пакувати тих бідних людей на свої троки, щоб їх завести до большевії. Як подають, між большевиками та бідними скитальцями виязалась борба і много людей було забитих та покалічених. Скитальці за ніяку ціну не хотіли вертати до большевиків й много з них навіть відобрали собі життя

Посвячення Іститутів БУК-а. В неділю, 2 вересня, відбулося торжественне посвячення Виховного Інституту БУК-а в Едмонтоні, Альберта. На посвяченню був присутний Преосвященний Кир Василій. Усіх питомців в Інституті в Едмонтон є поверх 30. Внедовзі БУК в Едмонтоні придбає також Інститут для дівчат, на котрого куплення є вже зібраних кілька тисяч долярів. Посвячення Інституту БУК-а в Торонто відбулося в неділю 9 жовтня.

Реколекції священиків відбулися в Йорктон, Саск., від 4-7 вересня. На реколекціях були присутні Преосвященний Кир Василій і Кир Ніль і 30 священиків. Преосвященний Кир Василій виголосили до священиків конференцію, що буде мати далекоідучі наслідки для нашого народу в Канаді

Реколекціями проводив Впр. о. місіонар Г. Шишкович, ЧНІ

о. Іван Олійник, дотеперішний парох в Комарно, Ман., зістав назначений до помочі в душпастирській праці о. М. Григорійчукові в Сенді Лейк, Ман. Всеч. о. І. Кристалович буде мешкати в Бурсі БУК-а в Саскатун, Саск., і буде помагати о. ректорові П. Криворучці

о. Петро Криворучка, ректор Бурси БУК-а в Са[illegible] внедовзі, з поручення та одобрення Преосвященного Кир [illegible] парохіях Саскачевану, щоби [illegible] Інститутъ для студентів в Саскатун.

Заходом оо. Василіян в Мондері, Алта., вже вийшов з друку [illegible] СЛУЖЕБНИК. Вже друкується Требник а внедовзі буде друкуватися Євангеліє.

о. Рояковський [illegible] Апостольськош Столиці Генеральним Вікарем для українських скитальців в Баварії (Німеччина)

В столиці Баварії, Монахії, отворено Український Духовний [Се]минар на чолі котрого стоїть о. др. Василь Лаба. Радіємо же сею вісткою і з нашої Канади шлемо нашим братам в Баварії сердечні побажання та подивляемо наших бідних скитальців, що серед вогню, горя та нужди не остають в праці та [illegible] будучих священиків, щоб провадили наш нарід [illegible] будучности. Знаючи достойну особу о. [illegible] віримо що наш новий семинар сповнить ту велику [illegible] на него накладають так тяжкі теперішні обставини.

Сестри Служебниці НЗБМ. в Давфин, Ман., задумують будувати [illegible] дім. Діло гарне і гідне поперття

Округ Вайта, Ман., котрого парохом є о. Іван Калуський, [потре]бує парохіяльний дім для священика. Округ Вайта є так [illegible], що один священик не годен дати такої услуги людям [illegible]. Коли в Вайта буде дім для священика, тоді [буде] можливість мати на сей округ двох священиків, котрі будуть могти обслужити людей сього округу як найбільш [illegible]. Наші добрі люди з сього округу повинні тому [illegible] [сво]його власного добра поперти найширіше купно сього дому як морально так і матеріяльно. Подаємо до відома, що внедовзі в Вайта відбудеться Великий З'їзд БУК-а полудневої [illegible] Манітоби. За близшими подробицями в справі сього [illegible] в слідуючих числах БН

В Арран, Саск., задумують будувати парохіяльний дім для священика а в Прісвил, Саск., вже почали будувати парохіяльний дім [illegible].

Мені дуже приємно було бути на такім величавім обіді де Їх Ексцеленція та отці мали дуже гарні промови.

Поздоровляю Вас Вуйку і [посил]аю 50ц. на ДСторінку.

Галя Крук, Виннипег.

Від Вуйка: Ти справді щасл[ива що була] на такім торжестві. О, як Вуйко хотівби бути тоді в церкві!

ПЕРЕЙШЛА ДО ШЕСТОЇ КЛЯСИ

[Сла]ва Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се є мій другий лист до Вас. Я є вдома на вакаціях. До школи не іду. Я Вам похвалюся, що я вже перейшла до шестої англійської кляси, і [та]к перечитую свою нову книжку як маю вільний час, щоби я ліпше знала її читати в школі. Ви писали, щоби я [ч]асто писала до Вас, а я була би борше написала, але все мені не ставало часу. Я спочатку липня ходила до Сестер, котрі приїхали з Давфину і учили нас катехизму у церкві від девятого до пятнацятого липня, один тиждень. У суботу ми сповідалися а в неділю мали тиху Сл. Божу і причащалися. Нас сповідали і причащали о. Шавель. А так від тоді я збирала ягоди, я тільки назбирала, що мама всмажили 10 квартів і один пайнт. І ще полола гірчицю по поли. Я сего тижня збирала підосиповики, багато не було, а я лиш час тратила а як мама їх всмажили, то та[к]і були смачні, аж дуже. А як другий раз я пішла за ними, більше не знайшла. Тепер вже приходить сінокос, то я знов буду занята. А мама казали, що мені щось гарного куплять як я буду їм помагати. Незадовго піду збирати малини. Я вам Вуйку буду тепер складати щиру подяку за таку гарну відзнаку, що Ви мені вислали. Дякую! Дякую, що Ви такі щирі для дітий. Яка вона гарна! Я вам Вуйку посилаю 15 центів, бо хочу бути членом НР., а 1.00 на передплату БН. Я вже буду писати сталою в зимі. Зима є на то, щоби читати і писати.

Pills Ointment

MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костей, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пізурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру руки і ноги тарпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок$3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

16. Нед. 12 по С. .... Церква св. Покрови (Парки). 8.45 рано тиха Сл. Божа в Гоно[ра]
21. Різдво Пресв. Богородиці [illegible] (празник)
23. Нед. 13 по С. ... Гонор[8.45 рано тиха Сл. Божа в Парках
27. Воздвиження Ч.Хр. ... Сарто
30. Н. 14 по С. ... Ст. Ґеорґ.

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Винипег
Телефон 54 139

16. Нед. 12 по С. ... Тинда[л]
21. П. Різдво Пр. Б. ... Саллов
23. Нед. 13 по С. ... Галашвил
27. Ч. Воздв. Ч.Хр. ... Елма (празник)
30. Нед. 14 по С. .. Брокенгед

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман

"ДУМАЙТЕ—ЧИТАЙТЕ"

Ось такий є наголовок нової книжки, яка щойно вийшла з друкарні Голосу Спасителя. Написав й о. Р. Венті а переклав мовою українською о. Володимир Фирман, парох Саскатун.

[illegible] книжки становить пять актуальних, глибоких [illegible] які обнимають найважніші [illegible] людського життя

Перша наука: Що таке людина, звідки [illegible]

[illegible] людина [illegible] чоловіка. Чоловік поставлений на краю світів між Божим світом і світом [illegible] [мате]ріяльним відчуває у своїй [illegible] вічний, незмінний закон [illegible] належить до Божого [illegible] світа

Друга наука: Ціль життя Послідна ціль чоловіка є тільки одна і абсолютна. Тою ціллю є найвисще добро Бог.

Трета наука: Проблема Божої справедливости.

Це найбільше пекуча справа нинішнього чоловіка. Наука про пекло є якраз тим, що найбільше виставляе на пробу віру людини

Четверта наука: Проблема Божої перемоги

Любов Божа побідила всьо Христос переміг своїх ворогів.

Пята наука: Проблема триюмфу святої Церкви.

Католицька Церква що має довгу історію і великий досвід є в силі ще дальше провадити людство і тільки вона единока є здібна се робити. Вона є ділом Христа, ділом Бога.

Пять наук пять глибоких становищ. Ціо маленьку книжку [illegible] богато [illegible] вжитися. Особлива поручається и молодим людям. Вона принесе потіху неодному в нинішних [illegible]. Треба масово и поширити. Стиль ясний мова чиста. Бракує при кінці змісту і [illegible] попиту.

Ціна 25ц Замовляйте:

[illegible] M. Firman,
[illegible] Ave. M. So., Saskatoon, Sask.
або
The Redeemer's Voice,
Yorkton, Sask.

Поздоровляю Вас Вуйку!
Текля Юрий,
Шортдейл, Ман

Від Вуйка: Як Вуйко видить з Твого листа то Ти дуже працьовита дівчинка. Такою все будь! Багато Ти малинів назбирала?

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Державн.

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго зділати для Божої слави і добра нашого народа. До Сестер Місіонарок можуть вступати: учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі інші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастири будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть університет, як будуть посібні. Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до Згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож варта канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

в) Дівоча Академия Покрова Матери Божої. З початком вересня 1945 року Сестри Місіонарки отвирають Вишу Шк[олу] [illegible]

[illegible] перекрасних дерев, неначе у парку

[illegible]

20 минут [illegible]

[illegible]

5. К[illegible] буде висвітлюватися поучаючі фільми і [illegible]

Якщо родичі бажають [illegible] [за]писати свою доню до Академії Покрова Матери Божої у Стемфорді [illegible] студенток

По інформації писати

Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn USA

THE UKRAINIAN QUARTERLY

Перед нами число трете (за [illegible]). Зміст його дуже цікавий і цінний.

Редакційна стаття з приводу Сен-Франціської Конференції це інформаційне пояснення як для українського так і для стороннього читача.

Стаття проф. С. А. Мешника про "Панславізм" визначається знанням справи і науковим трактуванням питання обєднання славян.

"Визнання Державности України" стаття В. Г. Чемберлена дає яскравий і правдивий огляд положення українського народу під диктатурою совітів в звязку з наданням Україні в Сен-Франціско прав держави [illegible] Автор [illegible] своїй [illegible] міжнародня організація буде [illegible] в життя [illegible] свободи особи, то український народ виграє дуже багато.

Надзвичайно цікава історія Української Академії Наук під совітськими змінами, написана д-ром М. Д. Чубатим

Про Івана Франка пише [illegible] Шемецко

Стаття С. Демидчука "Підтримка діла Свободи" подає цінних інформацію про працю українців в Америці в напрямку визволення України і [illegible] нації й державно[сти]

Цінною і авторитетно опрацьованою є стаття О. Іва[нова] "Микола Хвильовий — комуніст і патріот." В ній автор висвітлює творчість Хвильового талановиту і патріотичну, і його трагічне положення в фальшивій атмосфері комуністичної диктатури

В книзі подано текст Меморандуму української американської делегації до Сен Франціської Конференції. Закінчено книгу рефератом книг і оглядом преси

НА ПРОДАЖ: Цеглою і стуком дім, 6 кімнат, 1½ поверховий, 18x24 фітів, ззаду добудована часть з 2 кімнатами, й окремим входом. Як часть заплати прийму ½-тоновий трок або авто, якщо в доброму стані. По дальші інформації звертайтесь в 6 год. вечером: 108 MAPLE AVE., YORKTON Дім один бльок від нашої церкви

BASILIAN FATHERS MONASTERY
MUNDARE, ALBERTA

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРА[ЇНЦІ]В КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 19 (187) ЙОРКТОН, САСК. 1-го ЖОВТНЯ, 1945 — Vol. XIII. No. 19 (187) YORKTON, SASK. October 1, 1945

ЗВІТ УКРАЇНСЬКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ З МІЖНАРОДНЬОГО З'ЇЗДУ

"ПАКС РОМАНА"

—що відбувся в Льондоні від 25. до 30. серпня, 1945

Першим міжнародним католицьким з'їздом по закінченні другої світової війни була реґіональна конференція "ПАКС РОМАНА" в Льондоні.

Згадану вище конференцію попереджували столітні роковини в честь навернення великого англійського поета й письменника та кардинала Нюмана. Всі ці церемонії відбулися в Бонман Колеґії у Винзорі (Англія). Тут з'їхались католицькі інтелеґенти майже цілої Британської Імперії та на основі життя і творчости Нюмана аналізували основи відбудови знищеної повоєнної Европи. Столітні роковини в честь Нюмана тягнулися цілий тиждень а це від 18-го до 25-го серпня, 1945.

Безпосередно по згаданих роковинах поважна частина делеґатів, що брали участь у винзорських торжествах вернули до Льондону.

"Пакс Романа" конференція почалась 25-го серпня 1945 точною реєстрацією усіх делеґатів. З европейського континенту надтягнуло понад двіста делеґатів, представників двацятичотирох народів, а це: Франція, Португалія, Еспанія, Італія, Австралія, Індія, Китай, Пол. Африка, Люксембурґ, Швайцарія, Словінія, Словакія, Німеччина, Швеція, Бельгія, Голяндія, Чехи, Польща, Америка, Канада, Ірляндія, Англія, Шкоція і Україна.

Правне становище української делеґації було без застережень. Українсько-студентська делеґація західно-українських земель була знана вже давно до світової війни проводникам руху "Пакс Романа," а зокрема імя українського історика проф. Николи Чубатого, що заняв важне становище директора секції у "Пакс Романа" ПРО ОРІЄНТЕ.

Остання українська делеґація до "Пакс Романа" в 1939 р що взяла участь у з'їзді в Вашинґтоні (У.С.А.) під проводом проф. Чубатого та передала всі повновласті на руки Всечесного о. Михайла Горошка, що під сучасний момент є українським греко-католицьким капеляном в канадиській армії в Англії. Ще далеко перед з'їздом Архиепископ Грифін з Льондону просив Всечесного о. капеляна, щоби відправив Службу Божу в намеренні обєднання всіх церков.

Українська делеґація представлялась як слідує: голова делеґації кап. о. М. Горошко, секретар кап. Святослав Фроляк і член делеґації лет. лейт. Осип Романів.

В суботу пополудні й вечером відбувались приняття делеґатів у міжнародньому клюбі "Альянтське Коло." Тут в проминувавший час наша делеґація навязала милі товариські взаємини майже зі всіми делеґатами.

Неділя, 26 серпня

Архиєрейська Служба Божа відправилась в церкві Отців Єзуїтів при великому здвизі народу. Їх ексцеленція, архиепископ Льондону Бернарт Грифин при кінці Богослуження виголосив проповідь: "Бог дав нам розум і свобідну волю на це, щоб ми правду пізнали й після неї поступали" — це мотто відбудови до основ зруйненої західньої цивілізації.

"По страшній другій світовій війні прийшов мир та коли він не переміниться в правдивий Христовий мир, себто в "Пакс Романа," так тяжко булоб бачити краще життя світа... Нашим святим обовязком є нести поміч всім народам, дати їм поживу не лише тілесну, але й духову... Католицькі університети й їх студиюча молодь західних народів мусить сповнити цю важну місію". Отсими словами та архиерейським благословенням закінчились ранішні торжества.

Офиційне відкриття конференції відбулось у залі Державної Академії Штук о год. 2.30 пополудні.

Предсідником сесії був архиепископ з Вестмінстер І. Грифин. Відкрив конференцію такими словами: "Незвичайно велика честь припала мені сегодни відчинити першу конференцію "Пакс Романа" по другій світовій війні. Остання конференція відбулась в 1939 р у Вашинґтоні. В часі війни життя и праця на ній завмерли, та одначе ідея "Пакс Романа" не розплилась у хуртовині воєнних подій, а відродилась у новій силі чого доказом є так чисельна присутність делеґатів европейських країв. Перед Вами, шановні делеґати, пять днів мозольної та відвічальної праці та важних рішень.

Відтак архиепископ Грифин попросив до слова ґенерального секретаря "Пакс Романа" Абата Гремонд з Фрайбурґу (Швайцарія). Ґенеральний секретар переповів коротку історію "Пакс Романа" в часі другої світової війни. "Обставини праці були неприятливі та лучности з другими краями майже жадної не було, та всеж таки "Пакс Романа" пережило цю страшну воєнну хуртовину. Дякую Нюмана організації у Вел. Британії за скликання конференції. У військовому змислі війна скінчена, а тепер зачинається велика праця відбудови, та помочі студентам різних народів, що сегодни розсіяні по Европі без даху над головою. Хочу тут подякувати в першій мірі Американській Національній Католицькій Допомоговій Конференції за поміч, яку несли й несуть щедрі американці для ратування Европи. Обовязком "Пакс Романа" є стягнути и зорґанізувати цих усіх студентів-утікачів, допомогти їм покінчити зорґанізувати міжнародні університети та цим сповнити свій обовязок взглядом духового відродження Европи.

Слідуючим бесідником був о. Свинстром, заступник директора "Американського Національно-Католицького Допомогового Комітету, що щойно прилетів з Америки. "В цій війні Америка як держава несла допомогу сорокчотиром краям, щоби виграти війну. Про це не буду сегодні говорити. Кількома тільки словами розкажу про поміч, яку ми охоче несемо від американських католиків як приватних людей, які дають помічну руку потребуючим католицьким збігцям в Европі. Наші епископи зорґанізували згадану "Конференцію" та стрічаються двічі вмісяць їх представники для полагодження біжучих справ. Ми зібрали 125 мільйонів долярів і несемо їх потребуючим в Европі, Китаї, Індії, и других заморських країв. Ми несли поміч полоненим в часі війни. Ми йшли вслід за альянтською визвольною армією та старалися помагати на місцях. Ми молимо Бога, щоби наша поміч принесла користь потребуючим та причинилась до закріплення мира и кращого життя на світі.

Слідуючим промовцем був епископ з Ляйкестер (Англія). Подякувавши американським католикам за так жертвенну поміч, сказав: "Комунікація звязків і мости християнської цивілізації знищені. Закони природи життя та Боже право потоптане. Народи вчились ненавидіти один другого і знищили страшне знищення. Ми маємо поставити закон любови всіх, а тих що нас ненавидять, благословити. Практично деж помочи матеріяльно й морально. Дальше мусимо перевиховувати нашу суспільність, викорінити ненависть, сполити людство в універсальне братерство.

Опісля забрав слово др. Ф. Ейлворд, голова організації Нюмана на терені Англії. Подякував усім бесідникам за незвичайно важні слова та подав програму, що до будучої програми конференції.

Відспіванням "Боже щасти пому" закінчено пополудневу сесію.

Вечером в залі "Альянтське Коло" відбулися товариські забави з піснями.

Понеділок, 28-го серпня:

О год. 10-ій рано відбулось поминальне Богослуження за всіх померших членів "Пакс Романа." Рання сесія відбулась у галі отців Єзуїтів. Предсідником був президент "Пакс Романа" проф. фільозофії права Руїз Гиминес з Мадриту. Він привитавши усіх присутніх членів-делеґатів конференції, сказав: "Пакс Романа" вже існує понад 20 літ. Перед війною майже у всіх краях, де є слід західної цивілізації, був гарно розвинений рух "Пакс Романа." Нашим обовязком є оживити це, що заспало наслідком війни та зорґанізувати "Пакс Романа" у нових краях.

Українська делеґація на З'їзд "Пакс Романа" в Льондоні: сотник летунства Осип Романів, сотник о. Михайло Горошко, і сотник Святослав Фроляк.

Слідуючим бесідником був проф. Еф Ейлфорд, президент організації Нюмана в Англії. Він порушив пекучу потребу зорґанізування попри існуючий студентський рух усіх цих що вже покінчили університетські студії. Зокрема потреба зорґанізувати католицьких професорів різних університетів та створити союз католицьких університетів. Це булаб нова зорґанізована діюча сила у відбудові повоєнної Европи.

Також у згаданих повище справах забрав голос проф. Мілов з Парижа та схвалив вповні на обґрунтовання організації професорів різних університетів. В дискусії забрав голос цілий ряд делеґатів, насуваючи труднощі праці в їх краях та підчеркували наглу потребу матеріяльної помочи.

Пополудни відбулася сесія президії при замкнених дверях (з головами делеґацій). Обговорено цілий ряд формальних справ. Активну участь у цьому засіданні взяв Всечесний о. М. Горошко, реферуючи справи деяких делеґацій.

Вечером Ліга Католицьких Жінок Англії урядила приняття для делеґатів.

Вівторок, 28-го серпня

На ранній сесії др. Г. Онийл виголосив реферат під заголовком: "Католицький інститут міжнародніх взаємин." "Щось подібного існує в Америці щось подібного є в Швайцарії та певні початки в різних краях, та всі ці спроби треба звести в одно русло під проводом згаданого інституту. Згаданий інститут співпрацювалби з університетами різних країв, а ціль булаб: 1) збирати інформації за працю католицьких університетів по різних краях,

2) зібрати інформації за католицьку акцію і їм споріднених рухів. Установити при інституті катедру міжнародних взаємин і міжнародного права, суспільних наук, історії, місій, обєднання церков і Про Оріенте. В дискусії, яка була незвичайно жива, делеґати піддали цілий ряд суґестий. При цьому підчеркнено виміну студентів, призначення їм стипендій та установлення міжнародного університету.

В пополудневій сесії двох священиків, а це домініканин о. Фирдгерд й езуїт о. Рейнард з Франції обговорювали тему "Духовні основи Пакс Романа." Перший бесідник говорив: "Пакс Романа" бажає причинитись до закріплення мира між усіми народами. Перше це справедливість яка мусить бути приноровлена взглядом усіх народів. Але справедливість основана на любові, яка одинока може злучити розсварених. Мусимо забути за малі різниці та старатись наладнювати краще міжнародне порозуміння. Тут вимина студенів поміж народами та професорів, капелянів, вимина листів, наукових праць, студія поодиноких національностей і їх характеру. Передусім католицькі студенти й професори повинні зайняти важні становища в суспільному життї.

Другий бесідник говорив "Пакс Романа" є організацією студентів, щоби студіювати християнські принципи міжнародного ладу й мира. Студенти мусять солідно бути обзнакомлені з принципами церкви. "Пакс Романа" не включається в егзикутиві й в загальному секретаріяті, але Ви члени його створите. Яким його зробите, таким буде. Хвиля нинішнього часу вимагає не лише думки й бажань, але в практичному порядку виміни й сполуки духових дібр. Ми мусимо зібрати муд-

УВАГА! ЩОСЬ НОВОГО! З нинішним числом починаємо стало подавати на стороні 8 СПЕЦІЯЛЬНО для НАШИХ ЧИТАЧОК: пань, панночок і дівчат, дуже гарні ВЗОРИ НА ЖІНОЧІ СУКНІ, блюзки та другі жіночі одіння. Сі взори за малу заплату будете могти у нас собі замовити. Ану вшийте собі самі гарну суконку чи блюзку з наших взорів! Пощо платити великі гроші кравцям? Глядіть тому усі за взорами на сторону 8-му нинішного числа БН. і в усіх слідуючих числах БН.

рість і досвід віків, щоби рятувати західню цивілізацію. Праці треба й молитви."

При кінці сесії предсідник попросив до слова голову української делеґації Всечесного о. капеляна М. Горошка. Всечесний о. М. Горошко сказав, що слідує: "Як бачимо на програмі, завтра рано о год. 10-ій буде Служба Божа в намірени зеднання усіх християнських Церков, а в тім навернення Сходу. Службу Божу, яку я маю честь відправляти, буде в старословянській мові українсько-візантійського обряду (греко-католицького). Службу Божу св. Йоана Золотоустого переклали св. Кирило й Методій з грецького тексту. Ви будете свідками чисто відмінних церемоній і обрядів, які є Вам незнані. Там не буде колінопреклонення та других Вам знаних звичаїв. Перед Службою Божою делеґати одержують книжки, де на одній сторони є Служба Божа в українській мові а на другій в англійській мові. Це уможливить Вам слідкувати за Службою Божою. Я прошу Вас завтра в часі Служби Божої молитись за цих усіх, що відпали від католицької віри й Церкви, щоби через нашу й другі східні католицькі церкви можна привернути Схід до едности з Пакс Романа."

Середа, 29-го серпня

В церкві отців Єзуїтів о год. 10-ій рано Всечесний о. капелян М. Горошко відчитав Службу Божу в намірені зеднення церков. Церква була заповнена делеґатами, які були дуже цікаві побачити Службу Божу в українському візантійському обряді. Всечесний о. кап. М. Горошко відправляв Службу Божу в синіх ризах, які майже є незнані в латинському обряді. Згадані ризи Всечесний о кап одержав від о Германюка з Лювен (Бельгія) з української студентської католицької каплиці при тамошньому славному католицькому університеті.

(Перед війною на студії до лювенського університету приїздило поважне число українських католицьких студентів).

До Служби Божої обслугували кап. С. Фроляк з Торонто та флайтлефтенант Осип Романів зі Саскатуну, які дійсно по мистецьки виконали ролю служащих. По Евангелії домініканин о. Каррей, видавець журнала для молоді в Парижі, виголосив зворушаючу проповідь з незвичайно глубоким зрозумінням справ східних церков. о. проповідник говорив: "Сегодні ми беремо участь у Службі Божій, яку відправляє український гр католицький священик в українсько-візантійському обряді за зединення усіх християнських церков Ви бачите ці красні, старинні церемонії, які мають глубоке значіння та проявляють красу Богослуження. Католицька Церква значить загальна, обіймає не лише віруючих латинського обряду, але й ми в католицькій церкві маемо другі красні обряди, з яких один ми бачимо сегодні. Молімся, щоби прийшло зединення всіх в одній правдивій Христовій Церкві."

При кінці Служби Божої о. М Горошко подякував щиро о. Каррей за його гарну науку та сказав: Папа Лев XIII писав. "Католицька Церква не має лише одного обряду, але обіймає всі старинні обряди християнства. Її одність полягає не лише на механічній одноoбразности її частей, але противно у різноманітности, яка виявляється в однім принципі католицька віра". (Не є важне якою мовою ми говоримо й які звичаї маємо, але важним є чи ти є католиком, чи ні. Найчисленнійшою зі всіх є українська греко-католицька церков. Лише десять міліонів вірних збереглось у східних церквах у католицькій вірі, а з них сімдесять відсотків- це українці. Други важні обряди про які слід згадати є: армійські, сирійські, грузинські, арабські, коптійські, халдейські, й другі. Треба згадати що є приблизно триста міліонів християн, які є близько католицької Церкви, та одначе не зеднані з апостольською столицею. Власне у цій інтенції ми молимось сегодні, щоби Господь їх привернув до єдности з католицькою Церквою Просім Бога, щоби прийшла обнова й зеднення у "Пакс Романа" Відтак Всечесний о. кап. клякнув і відспівали молитву: "Під Твою милость прибігаєм."

Богослуження і науки зробили помітне враження на делеґатів, так що богато прийшло з запитаннями й майже всі молитвеники забрали зі собою на памятку. Головно для репортерів Богослуження та українська делеґація були милою новістю хвилини

Сесія передполуднем обговорювала справи "Допомоги й відбудови Европи" Перший промовив заступник президента "Пакс Романа" й голова американської делеґації Едвард Кіченер з Вашінгтону "На американському континенті помимо війни ми продовжали працю та вспіли зорґанізувати пан-американську унію "Пакс Романа" Ми несли поміч в часі війни генеральному секретаріятові "Пакс Романа" в Швайцарії та заявив, що зорґанізований рух "Пакс Романа" в Півн. і Пол Америці дав всяку можливу допомогу у відбудові організації на европейському континенті. Його промову присутні приняли незвичайно гучними оплесками. Відтак попрошено до слова асистентку генерального секретаря Орґанізації Світового Зединеного Студентського Допомогового Фонду, панну Голдин з Льондону, яка зясувала труднощі та успіхи її організації (якої членом є "Пакс Романа") у допомозі студентству потерпівших країв. Відтак промовив делегат Франції, Бельгії, Голяндії, а вкінці др. Ґріннер, півофіціяльний представник Німеччини. Др. Ґріннер зясував положення католицької Церкви в часі Гітлерівського режиму, а зокрема в часі війни та підчеркнув сумну долю німецьких католицьких студентів, яким влада не не дозволила орґанізуватись у жадній формі

На цьому перервано дискусію та відложено сесію до четверга.

Вечером відбулись великі приняття і забава у "Інглиш Спікін Юніон." З українців взяли участь о. кап. М. Горошко, кап. С. Фроляк, флайтлефтенант Осип Романів, авґзилярі офіцер Михайло Чехніта та флайтлефтенант Сальський. Тут була нагода запізнатись ще краще з делеґатами різних країв та переговорювати справи

Четвер, 30го серпня

Службу Божу в намірени мира відправив Їх Екселенція В. Гатфрей, апостольський делеґат в асисті численного духовенства Апостольський делеґат Їх Екселенція виголосив науку, з якої найголовніші думки наводимо: "Світ у якому народився Христос був брутальний, невільничий та кровожадний. Помимо цього що фільозофія Плятона і Аристотеля знала, кругом світ був скиптичний. Треба було світла з неба й воно прийшло. Цим світлом був Христос: Хоч світ ненавидів Христа, та Він його здобув. Нинішний світ є такий самий. Сьогодні одинока Церква Христова вказує світові правильну дорогу. Вона була борцем свободи, права й правди через усі століття. Коли хочемо вдержати тревалий мир, то мусимо оперти його на:

1) Пошані до гідности людської особи Держава ані економічні проблеми не сміють знасилувати людської гідности.

2) мусимо цінити високо людське життя, бо воно нам дане лише раз у всі віки.

3) висвободити народи від жадоби заборчости.

О год. 11.30 почалась сесія. Промовляли делеґати: Польща, Словакія, Югославія, Голяндія, Австралія, Америка, Україна, Італія, Еспанія, Портуґалія, і Китай. Від української делеґації промовив її голова Всечесний о М Горошко Його завданням було говорити з рамени української делеґації відносно допомоги і організації европейських народів. Всечесний о. кап привитав конференцію такими словами "Пане предсіднику, Всечесні отці, делеґати й гості! Велика мені приємність привитати конференцію від сім міліонів українців, греко-католиків, які є поза лінією Курзона, а також від усіх українських збігців розкинених по цілій Европи. Прошу дозволити мені хоч кількома словами змалювати один із найбільш трагічних наслідків цеї війни, страшну долю части 45-ти міліонового українського народу Дуже тяжко є усталити число та опрділити українських збігців в західних краях Після достовірних джерел число українських збігців добігає трох міліонів [illegible] на чотири групи:

1. Воєнні Полонені

2. Робітники, забрані на примусові роботи, які носять відзнаку ОСТ

3. Збігці:

а. Збігці які покинули Західну Україну (яка була під Польщею до 1939 р.) коли совітські війська занимали згадану територію у вересні 1939 р.

б. Збігці, які свобідно, або під примусом втікли в часі совітської офензиви при забранні Західної України 1944 р.

в. Збігці з 1919-1921 р., які забрались з українських земель. Справа українських збігців сама в собі жалюгідна та в багатьох случаях подібна до долі збігців других народів. Без одягу, обуви, голодні а непевність завтрішнього дня духово їх мучить, до цього обставини часом нещасними Наколи збігців других народів мають уряд, що ними опікується, різні орґанізації що їм матеріяльно помагають, українцями ніхто не опікується ,ніхто їм не помагає, а УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ НАВІТЬ ОФІЦІЯЛЬНО НЕ ПРИЗНАНИЙ, бо українці не мають своєї власної незалежної держави.

Ті збігці повинні дістати нагоду ВИБРАТИ СОБІ КРАЙ, в ЯКОМУ ЗАМЕШКАЛИБ. ВОНИ Є ХРИСТІЯНИ ТА НЕ ЛЮБЛЯТЬ КОМУНІСТИЧНОГО, АТЕЇСТИЧНОГО, БЕЗБОЖНИЦЬКОГО ЛАДУ НА ЇХ РІДНИХ ЗЕМЛЯХ. Їм треба помогти так як другим народам й тому я в імені всіх голодних й потребуючих українських збігців АПЕЛЮЮ ДО ВАС О ЩИРЕ ЗРОЗУМІННЯ СПРАВИ ТА БЕЗПОСЕРЕДНЮ АКЦІЮ Й ПОМІЧ.

А дальше Всеч. Отець М. Горошко говорив: "Для мене є незвичайно велика честь зложити привіт від проф. Н. Чубатого, професора історії і знавця проблем східних церков, зі сердечними поздоровленнями Еґзекутиві і Всім Членам "Пакс Романа." Проф. Н. Чубатий, як директор Секції "Про Ореєнте" у "Пакс Романа," пожелав, щоби успіх конференції був як найкращий.

"Папа Пій XI в Екцикліці "Рерум Оріенталіюм" виданий 8 вересня 1928 бажає, щоби всі єпископи й настоятелі монастирів зробили все можливе, щоби в колеґіях і в семинаріях відбувались студії східних обрядів та східних церков, бо не мала користь буде з цього не лише для Східних Церков, але як рівнож й для Західних.

Тому "Пакс Романа" зорґанізувало перед війною Секцію "Про Оріенте", в цілі студій над східніми католицькими церквами їх обрядами та традиціями.

Один із папів сказав: "Через Вас, мої дорогі українці, ми сподіємося навернути Схід. Лише десять міліонів католиків залишилось у східній традиції. З цього 70 відсотсотків це українці. Українці католики є свідомі своєї місії в наверненні східних народів, але сучасний момент історії та обставини є жалюгідні а вислід майже жадний.

Коли ми є свідомі останіх нападів на Папу Пія XII і цілу католицьку Церкву, то можемо представити собі долю греко-католицької Церкви за Курзона лінею. Свобода греко-католицької Церкви є майже жадна. Я маю незбиті факти, які доказують переслідування моїх братів, але не час про це говорити. Я молю Всевишнього Бога, роби Він [illegible] Вчора один із делеґатів сказав: "Як [illegible] ми не навернемо [illegible] Схід перевернe нас." Дуже правдиві слова. Західня цивілізація є підкопана й загрожена через крайній, атеистичний, матеріялістичний та науковий детерміанізм. Ми мусимо виплекати нового духа [illegible] і привязання до нашого містийного [illegible] Ц [illegible] святим обовязком вратувати [illegible] матеріяльну поміч католикам усіх народів, що звязані з рухом "Про Оріенте"

Секция Пакс Романа "Про Оріенте," буде старатись що [illegible] можливе помогти в студіях у східньо-католицьких проблемах. Час моєї промови є ограничений і тому мушу кінчити. Я щиро переконаний, що реліґійні переслідування зникнуть, а правдива Церква Христова буде розвиватись, а "Пакс Романа" буде також у східній Европі й по цілому світі панувати як нова родимка кравового життя людства. Делеґати цю промову приняли гучними оплесками та цілий ряд делеґатів по скінченні сесії приходили до Всеч. о. з запитаннями.

Відтак промовляли ще другі делеґати. Вкінці еґзекутива відчитала плян праці "Пакс Романа"

Головніші думки слідують:

1) Централний Секретаріят "Пакс Романа" буде міститися у Фрайбурґу (Швайцарія) Абей Гремен, ґенеральний секретар дістане двох асистентів, секретарів: один француз, другий Американин.

2) "Пакс Романа" витає отворення реґіонального пан-американського секретаріяту "Пакс Романа" у Вашінгтоні.

3) Будуть друковані місячні звіти і історичні документи з діяльности "Пакс Романа."

4) "Пакс Романа" є "МІЖНАРОДНЬОЮ КАТОЛИЦЬКОЮ СТУДЕНТСЬКОЮ ОРҐАНІЗАЦІЄЮ."

5) При "Пакс Романа" зорґанізується відділ цих що покінчили вже університетські студії.

6) Католицькі університети й "Пакс Романа" мають грати провідну ролю у відродженні основ цивілізації світа на християнських принципах.

7) "Пакс Романа" несе поміч студентам, установляє міжнародні католицькі доми для збігців і полонених студентів і співпрацює зі "СВІТОВИМ СТУДЕНТСЬКИМ ДОПОМОГОВИМ ФОНДОМ."

8) Виміна студентів поміж краями

Відтак в імени цілої еґзекутиви промовив президент "Пакс Романа" Гуіз Гиминез з Мадриту. Подякував усім делеґатам за участь та щиру співпрацю в часі з'їзду. Молитвою закінчено зїзд.

В часі зїзду вживано двох мов французької та англійської. Були часті переклади для точної інформації делеґатів. Всіх делеґатів було близько чотириста. Поза загальними нарадами й дискусіями відбувались часті засідання еґзекутиви з проводниками делеґацій. З'їзд був великим моральним успіхом, а "Пакс Романа," безпосередно по війні ступає на шлях нової, завзятої та відвічальної праці.

Присутність української делеґації була свідоцтвом невмиручості духа віри й надії українського народу в західню християнсько-католицьку цивілізацію, яка одинока основана на принципах правдивої демократії, свободи та пошани людської гідности

о. М. ГОРОШКО, голова,
СВЯТОСЛАВ ФРОЛЯК,
секр

Японська делеґація, що прибула до Манили, щоби підписати папери здачі, мала зі собою такі поручення писані японською мовою, котрі вказує наша знимка Ці знаки в формі квадратовій, се печатка японської держави, а повище її, се особиста печатка цісаря Гірогіта.

ВЕЛИЧАВЕ ПОСВЯЧЕННЯ ІНСТИТУТУ БУК-а В ТОРОНТО

В неділю 9 вересня відбулося торжественне посвячення та отворення Виховного Інституту БУК-а ім. Митрополита Шептицького в Торонто. Торжество посвячення відбулося пополудні при великім здвигові народу. Акту посвячення доконав о канонік Петро Каменецький, при співучасти оо. А. Роборецького, Н. Когута, І. Лесюка, В. Дзюрмана, П. Серветника, І. Переймн і В. Філевича. Після посвячення промовив до присутніх о. Каменецький, котрий навязуючи до слів Ісуса Христа: "Я є з вами по всі дни до кінця світа," сказав, що вороги Христа нищать наші церкви в старім краю, тому ми тут в Канаді повинні взятися до тим більшої праці, щоби заховати нашу віру, обряд та українську культуру. Вороги, говорив о. Канонік, мордують представників нашої Церкви в Европі, тож ми тут маємо подбати про се, щоби другі наші молоді хлопці заступали їх місця. На се й основано сей Інститут.

Опісля відбулося чайне приняття в Інституті, котре приготовили пані усіх наших парохій в Торонто, за що їм на сьому місці належиться подяка та признання. Підчас приняття зібрано на ціль Інституту 180 долярів. Після приняття присутні оглядали цілий Інститут.

Вечером того самого дня в парохіяльній салі церкви св. Йосафата відбувся великий концерт, на котрий прибуло так богато людей, що многі мусіли вертатися домів з браку місця в салі. Підчас концерту виступав парохіяльний хор з Гамільтон, Софія Возьна та сестри Шкляр. Предсідником концерту був парох церкви св. Йосафата, о. А. Роборецький. Незвичайно вдалим треба рахувати виступ підчас концерту о. П. Серветника, пароха з Гамільтон, котрий тимчасово заряджує Інститутом, котрий так вміло та сердечно вмів промовити до сердець присутних о конечності допомоги Інститутові та на важнсіть тогож, що на салі присутні зараз зложили на ціль Інституту 760 долярів.

ГОДІ ТЕПЕР СПОЧИВАТИ...

коли робота зроблена тільки до половини

КАНАДА є наша обіцяна земля. З чотирох сторін світа люди прийшли та вибрали собі Канаду за свою батьківщину.

Люди, кождої знаної тільки раси та мови, дивилися на Канаду як на "Край Надії та Слави," і вони в своїх сподіваннях не завелися та не розчарувалися. В тисячах діялектів новоприбувші висказували свій захват про красу, мир і добробут ними вибраного краю.

Нині ми всі є канадійцями... одні новими... другі старими... але ми всі є канадійцями і як такі ми всі користуємося скарбами нашої Канади.

Коли ми були побідоносні в нашім бої проти Німеччини та Японії, то тепер маємо ще також одну роботу до виконання... одну дуже велику роботу.

Нашим першим обовязком є подбати про наших жовнірів та жінок, що були при війську. Тисячі їх приїзджають домів з Европи, де вони відзначилися в тій великій війні. Многі з них потребують лікарської опіки... другі потребують помочі в їх повороті до цивільного життя.

МИ КАНАДІЙЦІ не заведемо наших жовнірів та жінок, що були при війську. Вони мають мати кожду можливу конечність для щасливого та спокійного життя в будуччині. Щоби то їм дати, ми мусимо заплатити або податками або Бондами Перемоги... або обома.

Закупно Бондів Перемоги є приємнішим як плачення податків. Купуймо цим разом подвійно і памятаймо, що той самий відсоток ощадности, що був в попередних Бондах Перемоги, тепер дасть нам подвійну вартість в бондах на протягу 12 місяців!

Є чотири способи купування Бондів Перемоги:

1. За готівку.

2. На 12 місячні рати відтягнені з Вашої платні.

3. На звичайні сплати. Тим чином можете купити більше Бондів Перемоги як маєте грошей.

4. Через особисту угоду з Вашим банком, тростовою чи позичковою компанією.

Памятайте, що кождий доляр, котрий Ви вложите в Бонди Перемоги буде Вам виплачений ще й з процентом! Вкладайте Ваші доляри в Ваш Край!

БУДЬТЕ ГОТОВІ КУПУВАТИ

БОНДИ ПЕРЕМОГИ

9-46

NATIONAL WAR FINANCE COMMITTEE

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

ХРИСТІЯНСЬКЕ ПОНЯТТЯ ПРАЦІ

1. ЩО ТО Є ПРАЦЯ?

Під тим словом "праця" розуміємо всяку людську діяльність, що має за ціль добро, яке приносить користь загалові людей. Тим праця ріжниться від забави, яка є ціллю сама для себе. Коли говоримо про працю з точки економічної, то звичайно розуміємо працю як людську діяльність, що продукує щось нового. Праця вложена в продукт називається мертвою працею.

Таке розуміння праці є дуже вузьке. Є воно вузьке навіть в економії і особливо там, бо працею є не тільки така людська діяльність, що завжди щось **нового** продукує, але працює також і той, хто продуковані добра розділює і їх пускає в рух. Під тим всім отже треба розуміти працю і тому то поняття праці мусить мати ширше значіння. Працює не тільки робітник але і купець, не тільки зарібник, як і той, що посідає. Рівнож несправедливо булоби називати працею тільки ручну працю, бож прецінь інжинер так само добре працює як і маляр або дереворуб. Побічним є також питання про спосіб праці. В організованню праці панує певна ерархія, порядок, бо не всьо має то саме місце і таке саме значіння. Розум організує, предбачує, приказує, а руки виконують. Так само коли говоримо про продукцію, виріб. Праця того, що працює переміняє матерію при помочі капіталу. Той капітал може мати форму машин, знарядів, забудовань, або може бути вжитий на вдержання робітників.

2. ПРИЧИНИ, ЧОМУ ЧОЛОВІК МУСИТЬ ПРАЦЮВАТИ

Чи то беремо чоловіка так як він є чи у відношенню до середовища серед якого жие, праця є тим середником при помочі якого чоловік має осягнути свій повний розвиток і тому сам Бог призначив і наложив працю на чоловіка. Коли Бог сотворив чоловіка, то дав йому всі можливі середники, щоби чоловік міг дійти до розвитку. Одначе Бог хотів щоби то чоловік до того дійшов при помочі праці. Праця є отже тим посередником через котрий чоловік входить в посідання дібр чи то конечних чи пожиточних для спільноти. Людина не може ні одягатися ні їсти ні знайти помешкання без того, щоби не працювати. Всяка спільнота, що занедбувалаби працю марно згине. Історія цивілізації це нічого іншого як історія праці. Чи то взяти фізичний чи інтелектуальний розвій чоловіка, всьо то робиться тільки через працю. Народи доходять до найбільшого розвитку самстоді, коли перестають бавитися, а зачинають як найбільше працювати. Зле отже дивиться на працю той, хто в праці бачивби одиноко кару, зло від якого треба всіми силами втікати. Всьо то це тільки одна сторона праці і її можна цілком правильно зредукувати у великій мірі при помочі машини, яка зменшує тягар, умучення і тим самим позволяє розвиватися свобідніше здібностям чоловіка. Найголовніша річ це бачити в праці розвиток сил чоловіка його моральних і фізичних здібностей. Праця є якраз тим, що переміняє економічні умовини людства, що підносить інтелектуальний рівень, що ушляхотнює людство. Працею, вправою духових здібностей є також аскеза, моральне усовершення чоловіка, бо вимагає богато напруження. Отже ясно бачимо, що праця є конечна до розвою і поступу людства до творення життєвих вартостей, культури. Через працю власне чоловік виявляє найліпші свої сили, доходить до свідомости самого себе і стає подібним до Бога, що вічно є активний. Молоді покоління збогачуються працею і досвідом поколінь старших, і самі додають свою цеголку, щоби то всьо заховати і передати нащадкам. Ми нині користаємо з того, що робили наші предки і то на кожному кроці. Того вчить нас історія і фільософія про працю. Обявлення додає до того всього ще вияснення про тягар, що стрічаємо в праці: а саме обявлення нам каже, що чоловік мав працювати і в раю перед гріхом одначе та праця мала бути приємною, бо праця є чимсь природним для людини. Потім, коли перший чоловік переступив заповідь Божу, праця що має бути виявом здібности чоловіка, стала для нього карою. Тепер людина мусить працювати, щоби опанувати природу, яка проти нього збунтувалася.

3. ОБОВЯЗОК ПРАЦІ

Коли ми дотепер бачили чим є праця, то можемо зрозуміти чому то Бог приказав позитивним законом всім людям працювати. Той закон є загальний для всіх, а св. Павло ще раз його пригадав кажучи: Хто не хоче працювати такий нехай не їсть. НІХТО отже не є звільнений від праці та однак не всі мають однаково працювати. Кождий має то робити, що на нього наложило Провидіння. Повинен як найліпше зужиткувати свої сили на це, щоби бути корисним для спільноти серед якої живе. Не всі мають ті самі обовязки і не всі однаково працюють. Є ріжні роди праці: праця фізична, інтелектуальна: праця соціяльна, харитативна і т.д. Одначе НІХТО не може бути цілком звільнений від праці так, щоби провадив цілком бездільне життя, щоби не приносив найменшої користи спільноті, а жив одиноко для того, щоби задоволити свої примхи.

4. ГІДНІСТЬ ПРАЦІ

То не хто інший, а Обявлення, що ушляхотнило працю і то в найприкрішій формі а саме ушляхотнило ручну працю, якою то поганський світ так погорджував. Син Божий зійшов з неба на землю приймаючи людську природу, стався подібним до чоловіка у всім крім гріха. Він працював руками, помагаючи в праці св. Йосифові. Не хто інший а християнство ушляхотнило працю ручну про яку то колись великий римський бесідник Цицерон ось що писав: Всі майстри займаються негідною працею, бо що варстат може мати гідного? Подібно Апостоли наслідували Христа. Св. Апостол Павло працював руками, щоби заробити на щоденний хліб. В документах, що походять з перших віків християнства, можна знайти докладні дані про урегульовання праці в первісних громадах християнських. Було це очевидно зроблене длятого зі згляду на тодішні обставини, коли то що в тих часах рахувалося за нарід не працювало а цілий тягар праці особливо ручної полишало для невільників. В поганськім Римі праця не була відповідна з гідністю чоловіка вільного. Таке само було в Атенах. Тому можемо зрозуміти чому то Церква так заохочувала до праці. Перші монахи займалися ручною працею на приказ Церкви. Церква благословила стоваришення робітників. Нічого иншого а праця стала жерелом утримання найширших верств населення. В той спосіб Церква причинилася до того, щоби піднести серед мас населення гідність праці. Тепер коли то світ вертає до поганських понять, що праця стає негідною в очах нинішного світу. Це великий блуд нинішного лібералізму, який уважає працю за щось, що можна продати. Праця це не товар одиноко. Вона як найтісніше звязана з самим чоловіком. Робітник то не машина, але противно, істота людська, яка через працю має остаточно розвинути свої сили фізичні і духовні і дійти до свойого розвитку і тим уподібнитися до БОГА. Праця для чоловіка є середником не ціллю сама в собі. Через працю чоловік має розвиватися а не бути використаним, пониженим. Праця є приказана і наложена Богом для того, щоби людина показала то, що вона в силі зробити. Це отже щось, що нам ниже показує чим людина є і що вона варта. А знаємо, що того продати не годен. Чоловік не годен продати самого себе, не можна на працю дивитися як на щось, що можна оцінити золотом. Це лише світ, що не знає Бога і котрий відкинув всьо, що є духове так може дивитися на працю.

5. ЯК ПРАЦЯ МАЄ БУТИ ЗОРГАНІЗОВАНА?

Яко заключення того всього, що ми дотепер сказали, мусимо ось що додати: Коли розходиться про гідне зорганізовання праці, треба триматися ось таких засад: Треба насамперід шанувати гідність чоловіка, його домагання і його права, коли він працює для другого. Треба отже шанувати його права, дати йому можність виповняти практики релігійні, шанувати право родини і тим способом причинитися до того, щоби тоді, коли він працює, посвячує свій час і свої сили, не було занедбане його поле духовне. Дальше треба дбати про то, щоби його здоровля було збережене. Не можна отже накладати на нього за великої праці, а також дбати про його помешкання.

Кождий робітник мусить отримувати таку заплату, щоби вистарчила для утримання його самого і цілої родини. Всьо то походить з того основного принципу, що праця є для того, щоби чоловік міг розвиватися. Праця має бути для нього середником до чогось іншого, а саме розвитку людської особи. Чоловік не жие одиноко для того, щоби працювати і праця не може пожирати цілого чоловіка. То для чого чоловік жие це повний розвиток ВСІХ його сил. Праця є помічю, щоби ті сили розвинути. Через вправу чоловік свої сили розвиває і так прямує до чогось більшого а саме ушляхотнення особи. Особа чоловіка це щось понад змислового, це щось, що є предметом діяльности чоловіка. Вона саме ушляхотнюється через повну вправу сил через працю. Для таких для яких особа не існує праця перестає бути чимсь вищим. Коли нема душі і безсмертности, тоді праця переміняється в щось механичного без гідности. Тоді чоловік працює лише тому, що мусить. Він переміняється у машину, що механічно виконує свої функції. Праця тоді стає одиноко товаром який купується, цінться золотом. До такого власне поняття праці докотився нинішний Лібералізм. Людина стілько варта, скілько годна випродукувати. Скрайна форма Економічного Лібералізму, чким є большевизм, звів чоловіка вповні до машини.

ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ БУК–А

В САСКАТУНІ, САСК.
214 AVE. M. SO.
ПОНЕДІЛОК, дня 8 ЖОВТНЯ 1945

Година 7—9 рано: — Читані Сл. Божі в церкві св. Юрія.
Год. 9.30:—Відкриття.
Провірка повновластий.
Вибір президії.
Читання протоколів.
Звіт заряду.
Вибір.
Наради:
1) Домініяльна інкорпорація.
2) Плян науки українознавства в наших Інститутах.
3) Плян науки українознавства в Рідних Школах.
4) Підручники до навчання та їх видання.
5) Стипендії для учнів.
6) Кампанія за фондами.
7) Домініяльний організатор.
8) З'їзди БУК-а.
9) Преса і бібліотека БУК-а.
10) Центральний Інститут Католицької Акції в Канаді.
Закінчення.

Тома Мельничук,
секретар

о. Ст. Семчук,
голова

ПРЕМІЄР СТАЛІН ІДЕ В "ОДСТАВКУ"?

Доносять з Парижа, що премєр Сталін "задля браку здоровля" вкоротці усунеться з політичного життя большевії. Хто мавби заняти його місце не подають. Для нас то й так не цікаве, бо Сталін так богато має "добрих" учників, що котрийбудь може зараз його заступити в винищуванні українського народу в Европі.

УКРАЇНСЬКІ ГАЗЕТИ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

В Карпатській Україні під теперішну пору виходять по українськи друковані два большевицькі часописи "Закарпатська Україна" і "Закарпатська Правда." В краю велика нужда, бо мадяри сильно пограбили населення.

ПЕРЕДПЛАТИВ БН. НА 5 РОКІВ

Всеч. о. капітан М. Т. Пелех, військовий капелян, зложив на руки Редакції $5.00 яко пятьрічну передплату за БН. наперід. Сей вчинок нашого о. капітана на сьому місці підносимо і сподіємося, що неодин з наших читачів піде його слідами.

ПРЕСФОНД БН.

Збірка на весіллю в панства Михайла Юник і Семка Гавриллюка, котрі дружили своїх дітей Іларіона Гаврилюка з Арран, Саск., і Йозефіну Юник з Арран-Весна, Саск., $5.00

З несподіванки для панства Кароля і Марії Милявських в Гамільтон $3.85.

З посвячення фелону, що його справив до гамільтонської церкви І. Кинш, підчас. принятя зібрано $8.40

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

ВЕЧІРНІ КУРСИ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НА САСКАЧЕВАНСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

Як вже відомо, цього року відкрито на Саскачеванському Університеті департамент Славянських Студій. В склад цих студій входить також початковий курс української мови й літератури. Студенти, які бажалиб використати цю нагоду, можуть вписатись на цей курс при реєстрації з тим запевненням, що українська мова, починаючи від цього року, стала одним з предметів, за які можливо одержати кредит, що веде до здобуття академічних степенів. Виклади відбуватимуться днем, три години в тиждень. Для вигоди тих, що через певні причини не можуть учащати на денні виклади, університет дав дозвіл на їх повторення у вечірних годинах. Вечірний курс буде дво-годинний і відбуватиметься один раз в тиждень.

Професором цих курсів буде Др. К. Андрусишин.

ВЕРТАЮТЬ ДО ДАВНОГО ЧАСУ

Почавши від неділі 30 вересня, Канада вертає до давнього часу, се значить, що в неділю завернуть усі годинники назад о одну годину. Зл. Держави також вернули до "старого часу."

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ 15 ПО СОШЕСТВІЮ СВ. ДУХА

"Запитав їх Ісус, кажучи: Що ви думаєте про Христа?" (Мат. 22, 42)

І. Дух фарисейства

Фарисеї уживали різних способів, щоби лише підкопати вплив Ісуса, знищити Його повагу в народі й не допустити до більшого значіння або признання Його месіянського післанництва. У тім [illegible] фарисеї входили в [illegible] заплановані [illegible] Так що [illegible] з усіх [illegible] закону є важніший; а було [illegible] І ось з таким [illegible] приступає до Ісуса один законоучитель в переконанні, що Ісус не знайде відповіді [illegible] Ісуса [illegible] Учителю, котра заповідь в законі найбільша?" (Мат. 22, 36)... Та не знав о[н], що стояв перед Сином Божим, котрий сама правда і Божа мудрість. Не знав, що всевидючість Христа проникала його думки і серце. Тому законоучителеві можна було сказати: Сліпий чоловіче, ти думаєш людськими видумками вприводити в клопіт того котрий є Божа мудрість і Божа сила.

ІІ. Відповідь Ісуса

Христос, даючи відповідь, виступає як пророк і післанник Божий і тому не звернена Його відповідь впрост до питаючого, але до фарисеїзму взагалі. Христос поминає їх дрібничкові спори про малі та великі приписи закону, але ставить першу, головну и велику заповідь, заповідь любови Бога та ближнього. Та одна заповідь має в собі всі приписи, всі старозавітні закони, поучення всіх пророків і святих писателів. Тим Христос осудив дух фарисеїзму давнього і теперішнього, котрий пробивається у всяких практиках протестантських сект та у всякій формалістиці, котра не згідна з духом Євангелія і Католицької Церкви. Тут не ходить о букву закона, але про закон любови. Божий закон жадає не того або другого припису, але цілого чоловіка. Бог жадає від чоловіка ціле серце, всі сили душі; жадає вшанування всіх почувань та змислів не одним або другим приписом, але любовію. Така любов навчить чоловіка, що він має робити в поодиноких випадках, щоби подобатися Богові та сповнити Його св. волю. Через се Бог є паном цілого чоловіка, особливо його внутрішнього життя, душа й тіло, всі думки й почування серця, навіть найтайніші спонуки його ділання та повна любов його серця, се все виключно власністю Бога. Се власне та звязь, що має лучити чоловіка з Богом, а не лиш якісь чисто зовнішні приписи та практики. Тим самим любов Бога мусить обнимати любов ближнього. Ми повинні любити ближнього, як самі себе. Істнування любови ближнього дає запоруку, що наша любов Бога не є самообманою, а дійсна і правдива; се доверщення закона; се цариця всіх чеснот...

ІІІ. Христос і важне питання

а) Вийшов Ісус світло з клопоту. Його наука, якої дотепер ніхто ще не голосив, взнеслістю своєю і досконалістю, хоче а бути тільки мудрістю самого Бога. Чують се фарисеї а не вірять в Його Божество, хоч бачили Його чуда, діла, котрих крім нього ніхто инший не міг творити а які могли бути тільки ділом Бога. Знали вони також і старозавітні пророцтва: "Утішіться малодушні [illegible]! Бог сам прийде [illegible]!"... (Ісаія 35, 4) "З нами Бог!.." (Іс. 8, 9) Знали [illegible] прихід, життя та заповіді Мосея і могли очевидячки переконатися, що всі пророцтва справдилися на Христові... Тому Христос запитав їх, кажучи: "Що ви думаєте про Христа? Чий він син? Кажуть йому: Давидів. Каже їм: як [же] Давид в Дусі Господом його називає, кажучи: Сказав Господь мому Господеви: Сиди по моїй правиці, доки положу твоїх ворогів підніжком ніг твоїх. Коли отже Давид називає його Господом, як [же] його сином?..." Впровадив їх Ісус в клопіт і ніхто не міг йому відповісти слова. Знає добре їх облуду Ісус і тому з тяжким докором кидає їм в очі публично, перед людьми: "Що ви думаєте про Христа? Чий він син?" Тяжке се оскарження всіх, що відвернулися і відвертаються в своїй закаменілости серця від Ісуса.

б) Християне наслідують фарисеїв. На жаль і нині поміж християнами немало людей, які що до ненависти та злоби супроти Христа дорівнують колишним фарисеям. Тільки на нещастя є їх нині далеко більше...

Ненависть та закаменілість нинішних ворогів Христа переходять направду всякі границі. Колиб нині явився Христос в людському тілі на землі, то ледви, чи водилиб Його вони на якийсь суд. Розпнялиб і без суду. А знущалиби над ним і ще може жорстокійше ніж колишні мучителі на подвірю Пилата.

Згадаймо як жорстоко переслідують Христа і взагалі всяку релігію большевики. Церкви та всякі доми молитви ограбили, попереміновували їх на корчми, магазини та доми розпусти. А єпископів та священиків порозстрілювали, або повивозили на Сибір і Соловки. А скільки вірних розстріляли і потайки, без суду, а кільки голодом виморили та виморюють!

Та шалена робота проти Христа шириться за большевицькі гроші по усьому світі, отже і у нас тут. Тих ворогів Христа є повно всюди. Тайком ширять безбожність, а є ліпша нагода, то явно виступають. Словом і письмом підбурюють безбожники наших вірних по галях, товариствах і на вулицях. Задармо роздають людям безбожні часописи та книжки. Почтою висилають їх до наших товариств [illegible], де тільки можуть, воюють проти Христа.

А найсумнійше в сему є те, що цю війну проти Христа ведуть в великій мірі таки самі християни —християни відступники, невірки і недовірки, що носить знак Христа на собі. Ті, що присягали Христови досмертну вірність та любов, а тепер ганебно Його зрадили.

в) Важне питання, котре нині Церква кидає зрадникам Христа: "Що ви думаєте про Христа?

Хоче тим питанням сказати: Що ви думаєте властиво переслідуючи Христа і Його Церкву? Христос же вашим Богом! Ви обманюєте себе і других, коли думаєте, що потрафите видерти Його імя з памяти людей! Не потрафили сього фарисеї, давнійші вороги, що розпняли Його на хресті, не вдіють сього і теперішні вороги, коли Його імя і наука є поширені по цілому світі. Обманюють себе і других, коли думають, що вдасться їм знищити католицьку Церкву. Не знищили її люті гонителі Нерон і Деоклецїян, перетревала вона навальні бурі переслідувань через 20 соток літ — остоїться вона незрушимо і до кінця світу, бо вона є ділом Бога а не людини.

Що ви думаєте про Христа? Не вжеж хочуть видумати ліпшу науку ніж наука Христа? Се вам не вдасться! Кращої науки і висших ідей як вони є у Христовій Євангелії ніхто ще не видумав і не видумає, бо Христова наука то наука самого Бога. А хто з людей може рівнатися з Богом?

Що ви думаєте про Христа? Не хочуть признати Його Спасителем світу. А кого ставлять на Його місце? (Вараву). Хотять створити ніби [illegible] світ, рай, без Бога, без Христа. А чиж не знаємо, як виглядає саме такий "рай," що його вже створили большевики? Створили справжнє пекло на землі. Там чоловік чоловікові став найлютійшою звірюкою. Один пожирає другого, а ніхто не є певний свойого завтрішнього дня. Пізнати який то рай без Бога. Створили багно розпусти, в котрому гине, топиться цвіт народу, молодь. Створили тисячі, тисячі, так званих бездомних дітей, що є нічим іншим, як двоножними, незвичайно жорстокими звірятами, яких ще дотепер ніколи світ не бачив.

г) Що думали про Христа горішні верстви нашого українського народу?

Можеби вже давно Божий Син милостивно був сказав: Україно, народе, вийди з гробу, неволі, колиб серед горішних верств української суспільности цвила віра, не в теорії але в практиці, колиб образовані верстви нарівні з віруючим людом булиб звернулися до релігійних практик, до тих джерел надприродного життя, якими є св. Тайни і взяли рішучий розбрат з релігійною обоятністю. А так, не осягнули чого шукали, бо зле думали про Христа. Чиж диво, що не осягли цілі, коли йшли злою дорогою? Горішні верстви свою душу викривили, її природу знасилували, від Бога відступили, вмерли для Бога і в безбожіє тягнули нарід... Наше життя є так скомплiковане, що не можна йому вивести всіх кінців без помочи Божої, Божого благословення. Нам треба живої, святої віри, котра вяже людину з Богом і уподібнює до Бога. Віри, котрої виразом релігія, звязь активна то перемога, то остоя, то запорука так одиниці як і нашого народу.

г) До недбалих християн звертається св. Церква з тим самим питанням: Що ви думаєте про Христа?

Коли думаєте, що можете рівночасно служити Христові та світові, то гірко помиляєтеся. Хто не йде виключно з Христом, той тим самим йде проти Нього. "Хто не йде зі мною, той розтрачує" (Мат. 12, 30). Отож дух Христової Євангелії а дух світа, се вогонь та вода. Тому недбалим християнам треба кинути всяку надію, щоби вони могли, вислугуючись світові, рівночасно бути справжніми визнавцями Христа. Мусимо собі раз сказати: або Христос або світ. Чи думатее, що Христос вдоволиться самими тільки молитвами та поклонами? Ніколи! Самими молитвами та поклонами почитали Христа фарисеї, а як їх тяжко Бог осудив! "Сей нарід тільки устами мене почитає, скаржиться Христос, а серце його далеко від мене." (Мат. 15, 8) Отож на серце глядить Христос. Молитва та поклони мусять бути виразом глубокої внутрішньої побожности и серця. І се допевра має вартість у Христа.

IV. Закінчення

Тож на питання, котре завдає нам Церква нині: "Що ви думаєте про Христа?" мусимо нині дати ясну відповідь. Не сумнівайся, що ви думаєте про Нього те, що і св. Ап. Петро. Він запитаний раз: "За кого ви мене (апостоли) маєте," відповів Христови без вагання, рішучо, ясно: "Ти єси Христос, Син Бога Живого" (Мат. 16, 16).

Таку саму відповідь даймо і ми всі! Христос наш Спаситель, наше спасіння, наша дорога, правда і життя. Тільки ідім за Христом! Ідім не оглядаючись! Не гіршімось тим, що многі йдуть проти Христа. Сі бідні, незрячі души тяжко сього пожалують! Будьте певні, що прийде час і вже є, коли й найбільші безбожники впадуть знесилені під хрестом Розпятого і закличуть із безбожним цісарем Юліяном Відступником: "Христе! Ти побідив світ!"

Так! Христос побідив світ. І направду тільки в Ньому одному є "слова життя вічного" (Йоан 6, 68), в Його Божій науці, в Його св. Тайнах, в Його Церкві.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЖОВТЕНЬ, 1945

1	П	18	Преп. Евменія
2	В	19	Мч. Трофима
3	С	20	Вмч. Евстахія
4	Ч	21	Ап. Кондрата
5	П	22	Свщмч. Фоки
6	С	23	Зач. Ів. Хрестителя
7	**Н**	**24**	**Неділя 15 по Сош.**
8	П	25	Преп. Евфросинії
9	**П**	**26**	**Пр. Ів. Бог. (на нед.)**
10	С	27	Мч. Калістрата
11	Ч	28	† Пр. іісп. Харитона
12	П	29	Преп. Киріяка
13	С	30	Свщмч. Григорія
14	**Н**	**1**	**16 по С., Покр. Пр. Б.**

УСТАВ

7. Нед. 15 по Сош. і Ап. і Євангелиста Івана Богослова Всеночне. Гл. 6, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 176 і 73, Єв. Мат. з. 92 і Ів. з. 61

9. Ап. і Єв. Івана Богослова Сю службу бралося з всеночним в неділю 7 жовтня

14. Нед. 16 по Сош. і Покров Пресв. Богородиці: Всеночне Гл. 7, Єв. утр. 5. Сл. Б.: Ап. з 181 і 320, Єв. Мат. з. 105 і Лук. з. 54

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби хресні родичі сповняли вірно свої обовязки.

При торжественним хрещені дитини мусять бути куми хресні родичі. Хресні родичі дають запоруку, що охрещений буде заховувати християнську віру і провадити християнське життя. Хресні родичі мають отже дбати про християнське виховання свого похресника, колиби родичі дитини померли передвчасно або занедбували її виховання. Куми мають також все старатися впливати спасенно на свого похресника, о скільки лише се є можливим. Хресні родичі вступають в духове свояцтво з похресником і його родичами. Хресні родичі мусять бути, з огляду на так високі свої завдання відносно похресника, самі хрещені й миропамазані побожними християнами і католиками. Куми мають вести також примірне життя.

Так учить про обовязки кумів наш катехизм. Молімся, щоби між нашим народом усі хресні родичі сповняли якнайкраще свої так святі обовязки.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Християнська ввічливість для навернених магометан

Нераз так буває, що коли навернеться до католицької Церкви схизматик, чи коли дасться охрестити поганин, тоді християни нераз і не два холодно відносяться до сих новонавернених. Ба що гірше, навіть нераз і то здається, добрі християни, сміються з поведення сих нових християн, коли вони щось такого зроблять, до чого вони були привичаїлися коли буди ще поза християнською Церквою. Таким поступованням християни дуже прогрішуються. До новонавернених усі ми повинні бути все ввічливі.

АНГЛІЙСЬКА ГАЗЕТА ПРО ОТЦЯ ГОРОШКА

З нагоди з'їзду "Пакс Романа", що відбувся недавно в Льондоні, про що більше згадуємо на першій стороні нинішнього числа, англійська католицька газета Ди Юніверс, що виходить в Льондоні, в числі з дня 31 серпня, у чотирох місцях сього числа згадала про о. капітана Горошка, яко голову української делегації на сей З'їзд. Мало того, в сім часописі була також поміщена гарна знимка нашого о. капітана Горошка. Сю Англійську газету маємо в Редакції та дуже мило нам читати такі гарні та похвальні слова в поважному англійському часописі в сторону о. капітана Горошка. Не забуваймо, що о. капітан Горошко репрезентує в Англії не тільки сам себе, але також нашу українську католицьку Церкву, тож слова похвали звернені в його сторону рахуються також і в користь усіх нас. Радіємо успіхом нашого о. капітана Горошка та просимо Бога, щоби він мимо всяких перешкод, міг якнайбільше зробити там в Англії для нашої Церкви та нашого українського народу.

о. Степан Семчук

СОЦІЯЛЬНА СТРУКТУРА КАНАДИ І ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

I.

Історичний вступ

"Для людей з сильним характером в Канаді є найкращі можливости. Для людей без сильного характеру, не можна поручати країни." Дж. П. Паркин "Велика домінія," Льондон 1985, стор. 211.

Канада край молодий і вдячний. Вона є добра для всіх, що для неї є добрі.

Перші поселенці стрінули на берегах Канади людий помальованих червоною охрою і тому назвали їх індіянами. Край був повний дикої звірини, овочів, ягід винограду, дикої кукурудзи, високих а сильних дерев, в ріках і озерах всілякої риби. Канада все була богатою країною. Могли здобути ці люди тільки з широким серцем і залізною волею здобувця.

Джекс Картіє в 1534 році застромив на побережу Квебеку в місцевости Гаспе хрест і прапор з лілеями французьких бурбонів. Відтоді доперва починається сильніший наплив населення з Европи. Незадовго за ці землі настає суперництво між новозахожими поселенцями англьосаксонцями-протестантами а давнійшими вже замешкалими тут французами-католиками, котре доводить до воєн. В 1759 році англійці занимають Квебек. Молода ще країна переходить бурні часи, що не є пригожі до всестороннього розвою на самих початках державного істнування. Договір в Парижі 1783 р. прикрий для Англії. Вона зрікається своїх 13 полудневих кольоній і так Канада дістає свою полудневу границю по лінії Великих озер. Акт 1791 року ділить тодішню Канаду на Горішну і Долішну (нинішні Онтеріо і Квебек), а все решта на захід це великанські простори північно-західні, котрими заряджує могуча тоді Годсон Бей компанія і використовує їх для ловців звірини і торговлі футрами з індійськими племенами. Бракує залізниць, що лучилиби ці великанські простори з трома надморськими провінціями. Стан був тоді такий, що кожда провінція мала не лишень свою власну конституцію, свою тарифу, свою почту і навіть свої гроші. Однак, коли в Европі почалася Кримська війна в 1855 роках, а потім підчас громадської війни в Америці, очі людий звертаються до Канади за поживою. Так Канада поволі стає шпихліром світа.

В 1850 році лист з Галіфаксу до Торонта ішов 10 днів, а з Прескот в Квебеку до Отави треба було їхати залізницею 4 днів.

Однак мимо тих перепон вже в 1824 році Вилям Лайон Мекензи хотів "з'єдинення всіх кольоній з відповідно налагодженим правительством, котре малоб на оці засоби наших територій, а також середники виконувати рівну справедливість для всіх."

Коли ідея єдности всіх провінцій в одну Канаду стала чимраз більше допоминатися свого здійснення, діяли також сили відосередочні проти тої єдности. Підчас виборів в Новім Бронсвику в марті 1865 р. агітація ішла по цій лінії, що може її позавидувати нині навіть найбільше крикливий промовець. Закидали тоді, що майбутний федеральний уряд Канади оподаткує на свої потреби не лишень кожду корову і коня в рільника, але навіть кожду курку. А коли пішла чутка про наміченну допомогу для надморських провінцій по 80 центів від особи (начисляли тоді 130,000 населення в надморських провінціях) піврічною виплатою наперед для кождої провінції, то пустили в нарід чутку, що провідники тих провінцій продали населення Канади по 80 центів за голову.

Все таки злука всіх провінцій в один державний організм під назвою Канада стає довершеним актом з днем першого липня 1867 і відтоді справа нашої державности доспіває і завершується доступленням нових провінцій.

В 1869 році населення біля Червоної Ріки виносило 12,000 мешканців. Більшість творили французи чи метиси (мішанці з французів і індіян). Невдалий бунт проти єдности Канади підиймає тодішний учитель Люї Ріель, наперед в Манітобі, а потім 15 літ то саме в Саскачевані в околицях нинішньої Альберти на Фиш Крік і Батоші. Бунти приcмирено а провідник повис на шибениці. Так збройна спроба розбити єдність Канади на заході, провалюється.

Годсон Бей компанія дістає на своє відшкодування за відступлення земель, де нині три степові провінції, триста тисяч фунтів штерлінгів готівкою, 1/20 всіх земель в урожайній смузі і 45,000 акрів кругом своїх торговельних станиць. Так мирним ладом поладнано другі трудноші і Манітоба вступає до єдности 1870 року, а зараз потім Британська Колюмбія. Саскачеван і Альберта приступають до спілки аж в 1905 році.

Першу залізницю через всю Канаду довершено і пущено в рух в листопаді 1885 року приватними силами і капіталом, є CПР а нашу другу всеканадійську сітку під назвою CНР здійснено доперва 1923 року.

На канві тих подій зрозуміємо наглядно, як дуже молодою є наша країна, а возід за тим, тут перед нами виринає ще велич праці і невичерпана скількість нагод для поступу і розвитку.

Коли Христофор Колюмб в 1492 році відкрив Америку, населення на всіх просторах обчислили тоді на 220,000 душ отже стільки приблизно, як нині має одно місто Винипег.

Сама Канада має нині понад одинацять міліонів населення, з того українців в 1941 році було 305,929 душ.

Іван Кабот, що прибув до берегів Канади в 1497 році, назвав її "винною країною," бо бачив обильні грозна дикого винограду і спілі била дикої кукурудзи. Канада ще більше нині, як коли в своїм істнуванню, стала для цілого світа країною обильности і з роботи з землі добра для її мешканців та для всього людства.

II. Творча сила Канади

Канада є дійсно краєм обильности. Остання воєнна потреба [illegible] поновні ко[illegible] хотіть о вижавлення Европи, ще раз [illegible] про невичерпану спроможність творчої сили Канади в ділянці поживи і сирівців всякого роду.

Обчислення з 1935 року подають ось що:

Всіх дібр в Канаді витворено тоді на суму $2,394,720,688 того вивезено дібр вартости $756,625,925. Одну третину всього витвору продано за межі Канади. Витворено такі добра:

Рукодільних дібр	53.96%
Рільничих	26.01
Копальняних	9.96
Лісних	9.50
Електричних	5.22
Рибних	1.44
Будівельних, направ ..	7.83

Найбільше тих дібр витворено на сході Канади: в Онтеріо 43.7%, в Квебеку 25.4%, а в трох західних провінціях тільки 16.5%. Це є якраз ці провінції, в котрих здебільша перебувають наші люди.

Вслід за тим перед нами виринає [illegible] велике завдання: УПРОМИСЛОВИТИ ЗАХІД КАНАДИ.

Коли взяти під увагу, що перевіз через великі простори коштує чимало гроша, а всі добра не мають вартости, коли їх не доставити в час на ринки збуту, зрозуміємо, чому рільникам Канади нераз стає прикро, коли ринки міжнародного збуту не допишуть, як це було підчас крізи в 1929-30 роках. Тоді загальний дохід Канади впав на 50% а вивіз за границю на 69%.

З ким Канада найбільше торгує і як?

Обчислення з 1937 року кажуть, що Канада вивезла тоді найбільше товарів до Великої Британії та її посілостий, бо 46.7%. До Америки 41%, а до всіх інших країв тільки 12.3%.

Знова ввіз до Канади найбільше [illegible] з Америки, бо 58.7%, з Великої Британії та її посілостий 29.5%, а з усіх інших країв 11.8%.

Американський капітал чимраз більше занимає канадійські ринки.

(Далі буде)

А ЧОМУ НЕМА УКРАЇНЦЯ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ?

Пані Етель Острий з Торонта, бувша директора канадійського жидівського конгресу провінції Онтеріо, працює тепер з рамени UNRRA в Німеччині над допомогою німецьким та польським жидам.

Ставимо ясне та виразне питання до UNRRA: чому не назначено щодного українця з Канади, щоби поїхав до Німеччини та з рамени UNRRA помагав українським скитальцям? Чи жиди кращі від українців? Чи може тому жиди мають свого представника, бо вони можуть дати більше грошей? UNRRA робить велику кривду таким поступованням всему українському народові, котрий так богато в тій війни потерпів.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(38)

Виділи також вареха і горшки і біленькі-біленькі горнятка з вушками. А там, далеко, ледви мріє довга чорна лавка. Злітаються біляві купавки і осідають на ній. Вже їх богато... Мабуть готують великий пир. Скоренько зідають усе зі стола.

Романів Хутір, 1. листопада.

Відворот на цілому фронті, якраз у першу нашу річницю. Боже, Боже... Кілько перейшли ми за той час, кілько надій гарних, золотих, що сталили наше серце, що були для нас і їдою і випочинком і одіжжю і усім, погубили ми по дорозі. Алярм! Тікаємо дальше.

Скибки, 1 листопада

Кватира. Добрий господар погостив мене молочною кашою. Богові слава за це, бо від рана не мав я нічого теплого в устах. Спати, спати хочеться, кобі бодай щасливо переночувати.

Далеко йдете пане? питає мене господар.

А Бог знає. Приходить наказ і йдемо не знати куди.

А чому кидаєте нас?

Мабуть не дамо ради против Деникіна.

Господар відступив мені своє ліжко. "Як приємно буде [illegible] в теплій хаті" думаю собі.

О півночі алярм.

Камянка, 2. листопада

Сюди прийшли ми ранком. Серед війська настрій понурий. Перемучені, виголоджені, босі, голі. Хто ж ми?... Жовніри чи жебраки-каліки? Змилосердися над нами, Боже!

Струтинка, 2. листопада

О год. 11-ій перед полуднем заїхали ми у це село. Мені попала кватира погана, холодна, до того ще й такісінькі господарі. Шкода й згадувати про них.

З торічок переїхала селом одна батерія з 5-го полка, а по пів години [illegible] командант. Я пізнав його, був це мій професор, якому я зробив пакість у школі, обляв арабською гумою крісло. Я з ним говорив.

Чи пізнаєте мене, пане сотнику?

Придивлявся мені досить довго, а потім сказав:

Трошки.

Не дивуйтеся на мене, я був малий, дурний...

Професор засміявся.

Я вже вам жалував свої промахи...

Та це дурниця. Хто би там за це згадував. Ви знаєте найновіші вісти?

Які? питаю.

Наша команда має вести переговори з деникінцями.

Так?

Буде перемиря.

З чудуванням, що то значить нашу землю перемиря? обурююся.

А що ж нам тепер робити? Конечність.

Ох доборолись ми, добо[illegible] [illegible] можу дивитись на цю нашу нужду. Прошу в Бога смерти...

Смерти? Не просіть, вона вже й такідє на нас. Між нашим військом кинувся тиф. А по селах серед людий [illegible] часте зарази.

Я не відповів йому на це нічого. Говорили ми ще хвильку а відтак розпращалися.

Обідна на Поділлі, 7 листопада.

У селі шаліє тиф. По кількох умирає денно. Від жнив, це є за час трьох місяців, померло тут около триста людий. Серед населення великий жах. Умирають і старі і молоді, в силі віку і діти. Лікарів ні лікарів не мають тут жадних. І мій господар жалується, що поболює його голова. Сміється по обідю, сп[illegible] та п'є воду.

Ви мабуть маєте горячку? питаю його.

А хто його знає, що це є. Болить голова, слабнуть ноги, хочеться дуже пити.

Від давна це?

Сьогодня другий день.

А чом-же не кладетеся у ліжко?

В тім надбігає задиханий жовнір і сповіщає, що двох місцевих людий вбили одного нашого кавалериста, а одного дуже поранили.

За що? питаю і збираюсь на місце вбивства.

За нищо, говорить. Приїхали на кватиру, а тут вибігає з хати один, а за ним другий з крісами.

Приходжу на місце. У калюжі крови голова [illegible].

Де вони другий поранений? запитую кількох жовнірів. [illegible] стояли [illegible] над трупом.

Відвезли його до бригадного лазарету, на друге село.

За щож їх замучили?

Ніхто не знає. Вбивники скрилися.

Вертаю назад на свою кватиру, і застаю господаря у ліжку.

А-а-а ви у ліжку? Но, знаєте, господарю, це страшне. Свої своїх і то невинно вбиваєте. Де совість у них?

Своїх...? Хха-ха-ха! Ви свої? зі злістю промовив.

Ви запроданці! Ви продаєте Д[е]нікінові і помагаєте йому людинорові нас грабити. І ви свої? скричав, вихопився він на ліжку і затиснув пястук. Ви всі разом з ним тут погибнете! Розумієте? Погибнете як руді миші і кісток своїх не позбираєте.

Алеж успокійтеся. Ми не йдемо з ним.

Не йдете? Ви йдете вперед і заурпоете нас для нього.

Знав він, як до нас підійти, посилає вас, бо знає, що ми вас любимо, бо ви і ми, це одно, а відтак за вами прийде він, цей антихрист. Ви зробили з ним згоду. Неправдаж?

Згоду...?

Так! Бодай вам на вашій шкірі.

Ні, господарю! Чув я, що перемиря хочуть щойно заключити. На часок ми застановимо з ним війну, бо в нас не має тільки сили.

А стотисячна ваша армія, а Петлюра...?

Наша армія вмирає від тифу. У кождому селі ми лишаємо по кілька наших жертв, по кладовищах, по хатах... Ми гинемо без війни.

Господар зітхаючи склонив голову на подушку.

У вечері прийшов до мене четар Бродик. І добре що прийшов і розрадив мене трохи, бо здається мені, що [illegible] до мене. Так мені тяжко вотось тепер, як ще ніколи.

Тут хтось хорий? питає.

Господар має горячку.

Певно тиф.

Гетож. Хіба мало їх тут хорих?

Ти не боїшся? Можеш заразитися.

То вмру, говорю і так нема чого вертати до хати.

Говориш як дитина. Не можеш пошукати собі кращої кватири?

Нема.

В такому разі перейди до мене, якось помістимося.

Я не хотів. Але просив мене, просив, а вкінці забрав мій клуночок і потягнув мене за руку. І ми мешкаємо тепер оба.

Дальше, 9 XI неділя

У цьому селі сьогодня праздник. Наша господиня від самого ранка бідькає, що нема ні горівки, ні самогону. Нас погостила борщем, вареною куркою і галушками. Господар біднята, має маленьку хатку, маленький огородець і пів десятини землі.

О 10-ій годині правив наш духовник Службу Божу. Бродик зразу не хотів іти на Богослужения, але я його витягнув. Біля церкви стояло шість фір з хорими. Їх привезли до сповіди. Аж [illegible] було дивитися. Вже і [illegible]

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnіryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

No Mind of Her Own, Until...!

This is the story of a girl whom I used to know ... maybe! It is a tale which many of us should know, if we want to attain true happiness. The latter is a treasure, hard to find in this jealous and wicked at times world of ours.

Everyone wants to be happy, and the more we seek joy and real happiness, the more it seems to evade us, until we meet a true friend and advisor who proves to us that the real thing is within ourselves and not elsewhere.

So, dear reader, relax in your easy chair, light up and listen to what I have to tell you about the girl who almost wrecked her whole life but today is the happiest little gal you have ever seen.

Her name was Marianne, a harmonious "marriage" of her Mom's and aunt's Christian names. Oh, she was, by no means, a glamour-girl, but she had a certain beauty about her, which arrested your eye. Her hair was naturally blond and her eyes of a deep blue shade. She was petite and full of life. "Beautiful, but dumb," did I hear you boys say? Oh no! God gave her brains with beauty, and, between just you and me, she was really conscious of it!

Nature seemed to have endowed her with a beautiful throat which was the home of an extraordinarily wonderful and sweet voice. Her voice was versatile, so much so that she could charm her listeners with any number from a serious classic opera to the most modern of songs, such as "Because" or "You belong to my heart ...!"

At parties, concerts, and gatherings she would sing and charm her audiences.

Her parents had sent her to some of the best singers for private lessons. Her voice became more and more powerful and polished. Of course, as it is usually, because she was a Ukr and a Catholic one at that, no talent-scout ever tried to get her into something big! However amongst our own at least, she seemed to be a star and have a grand career ahead of her.

Then she met a boy. He was neither a Ukrainian nor a Catholic. It was love at first sight. He bought her an expensive ring, because he was rich. He showered her with gifts, took her to the nicest night clubs of a big city. He had a wonderful way about him, tall, dark and handsome, and, of course, he was the proud owner of a stream-lined cream-coloured coupe!

Marianne thought that a smart girl like she could not ask for more. Her career did not matter any more. Her popularity amongst our own people was by no means a paying proposition. "So why not marry the guy?" she would say to herself many a time. "He can give me all I want!"

Yes, she was ready to renounce her Ukrainian blood. That would be as easy as eating pie. But how about her Catholic faith? "Oh, that would be harder! but God would understand!"

Taking her home one night, Jack, her flame, proposed in the most polite and tear provoking manner. She begged him to wait a week for her answer, which he promised to do, but "no longer"! In her room, she just threw herself on the bed, and began thinking of the future. Everything seemed OK, but still she could not come to a decision. "Oh, what am I to do?" she cried.

A little angel who happened to be going by, whispered to her ear, through the medium of her conscience: "Go and see Fr. Bill tomorrow. He always was like a big brother to you kids at the Ukrainian Catholic Youth Club. He will advise you as to what you should do. Many a cross did he bear already in his young life, because he was misunderstood. He also is seeking happiness, but he'll never have it in this world. I ought to know because I am his guardian angel. He has dedicated his whole life to God and you, his people. He wants you to be happy. Do what he says, or never will you be happy!"

Marianne thought she was losing her mind. Was this a dream? Was she hearing strange voices? What was happening to her? Was happiness that difficult to grasp? And thus she fell asleep, tired and weary!

The next day saw her knocking at Fr. Bill's door. Having no butler, he opened it himself and invited her into his sanctum or office. The latter contained no luxury nor comfort, but one was struck by the beauty of the big ivory crucifix hanging above the desk, and the picture of one of our greatest Ukrainian poets, who also had been a [illegible].

"What brings you to me, my dear?" asked Fr. Bill of Marianne. "You seem tired and worried!"

Marianne did not know how to begin, so the priest continued: "I hear you might be getting married soon with that handsome boy friend of yours. Are you sure you'll be happy with him? His blood and faith have nothing in common with yours, and I'd hate to see our people and Church lose in your person such a fine talent and such a wonderful member!"

This gave Marianne her cue. Without hesitating now, she uttered: "Fr. Bill please help me! I'm so worried and undecided!"

The priest just sat there for a few moments, letting ringlets of cigarette-smoke out from his crimson mouth. Then he said in a quiet and serious voice: "Marianne, do you see those rings of smoke? Just watch them! What happens?"

"Why," answered the young girl, "they last but a few seconds, then as they grow bigger, they break up and vanish!"

"Exactly!" cried out the young pastor. "They last but a moment. Why? Because, my dear girl, they have nothing in common with the air around us. As they grow bigger or older in so short a time, they break up and disappear. They are the symbol of what happens in the lives of those who go into mixed marriages! Looks, mansions, beautiful limousines, riches, etc., cannot produce true love. Real love has its roots deeper in the heart. As you'll grow older, you will know then what I mean. True love must have something in common, such as religion, or nationality. You can be married to a poor man, but if you two have something in common, your love will last until death! Then you have something to live for, talk about, and plan for together. The call of one's blood, tongue, and faith is something which always remains, no matter how strongly one tries to choke it off!"

"But, Father," interrupted Marianne, "where can I find a nice Ukrainian Catholic boy? Most of them are so ignorant!"

"Well," replied Fr. Bill, "a lack of education is certainly no impediment in true love. One can always teach another! And I still say that there are many smart and fairly educated boys amongst our own; only you have to give yourself a chance and look around for them. Over here, for instance, you do not have to go far. This is a big city and we have three of our parishes. Right here in our club, take the president for instance. I know he's kind of sweet on you and that you do not dislike him. He's not rich. He has no car yet, nor a house of his own, but nevertheless, he'll make an ideal husband for any fine young woman! Confidentially he is waiting for "a miracle" to happen. He still hopes to win your heart. If you want to betray the most sacred things in life, you will follow the advice of your own ego. But if you want a lasting happiness, you will give yourself a chance to wait, look around and think things over. Marriage is not like shopping for a new hat or dress. It is a serious step in one's life, remember that!"

Marianne just sat there watching her pastor's face: he certainly put feeling into his words. His eyes were glittering with sincerity and well-wishing. Already her infatuation for one who was not of her own kind, was being shaken up. Her false conception about happiness was rapidly melting like wax under a flame. In a few seconds her imagination produced a scale and weighed what she would gain and what she would have to lose if she were to go through a mixed-marriage. "Was Jack in love with her looks, her voice, or her gay company and popularity?" such were the thoughts successively invading her young mind!

But her brief reverie was interrupted by Fr. Bill's continuing speech.

"You are young, my dear, and there's no use rushing things, especially when the salvation of your soul is also at stake! I trust you still believe in eternity! Most probably your fiance wants you to renounce your faith. If so, think of the terrible consequences! Your conscience would bother you, no matter how happy you would be from the natural point of view. A torturing conscience would destroy the seeming happiness you could enjoy! Think before you decide. All I can do now is to pray that you may choose the right path in life. Our nation and Church have lost many sons and daughters, and no matter what these say, I still believe they are not truly happy. Oh! they may be happy, but only according to their own auto-suggestive misconception of happiness. In other words, they just *think* and make-believe they are enjoying happiness, but they missed it by a wide margin! They will not always admit they're unhappy, but a good psychologist can read the truth in their eyes! No, most of the mixed-marriages do not work out, because their foundation is too weak!"

Marianne, hearing these words of firm conviction, could not help but sigh: "Father, it did me good to come and see you. I never really did look upon life seriously. Methinks, happiness must be earned and fought for, because life is a struggle. Happiness does not come on a golden platter!"

"It certainly does not!" stressed the priest. "One needs must conquer it. However, we sincerely hope you will think things over for a while and follow our advice. We are here to help you be happy also in this world. Now you just run along home, and do not worry your pretty head. Follow your conscience and God will help you. And we hope to hear your voice again in church soon!"

The young girl had tears of gratitude in her blue eyes. "Oh thank you so much, Fr. Bill. I'll give Jack his ring back and tell him "it's no go". He'll understand!"—Saying this she got up and after the customary salutation left the priest.

The latter did not waste time. Into his little church he went. Seeing no one in it, he knelt on the steps before the tabernacle and outstretched his arms in form of a cross. From his noble and sincere heart, a fervent prayer poured out like a rapid stream. His dark eyes were shining with a mystic light of hope. His soul was bursting with humble pleas: "Oh Holy Ghost Thou who art the forgotten God amongst us poor sinners, give us Thy light, be the Guide of our Youth in this wicked world of misconceptions and false joys. Grant unto us Thy power so that our wills may be strong and resist the temptation which so often invade us. Make us be faithful to our heritage. Never let us betray our blood and our true faith. Give unto us a particle of happiness in this life, as a foretaste of what is prepared for us in the next. Amen!"

Fr. Nick.

"Canadians All" Annual Essay Contest

WHAT IS IT TO BE A CANADIAN?

If you are a student attending any public, private, or parochial high school in Canada you are eligible to enter the "CANADIANS ALL" third annual essay contest.

The editors of "CANADIANS ALL" want to know your reaction just how it feels to be a Canadian. The rules of the contest are simple. All you have to do is write an essay, and sign your name, address, school and grade on the first page of the manuscript. Before sending in your essay you must also have your English instructor place his signature on your manuscript to indicate your eligibility.

The first three prizes are as follows: First: A current edition of 24 volumes of the Encyclopaedia Britannica. Second—A one year scholarship with the International Correspondence Schools, Canadian, Limited, in any chosen course. Third: A standard portable Corona typewriter.

The contest closes October 15th, 1945. For further information regarding rules and prizes, write to:

CANADIANS ALL,
Contest Editor,
305 Kent Building
Toronto (1), Ontario

FOOD FOR THOUGHT

1) Like a huge octopus the Soviet Union is again stretching out its ugly tentacles in order to grasp all those poor people who escaped from under its banner. Will the other Allies give up these poor wanderers to such a monster? We can always satisfy Russia's appetite with the Reds we have in America, and brother, you know as well as I do, that we have loads of them here. But try and deport them to the Red Paradise!

2) Does your student-brother reside at the Sheptysky Institute in Toronto if he goes to the U. of T.? If not, he does not know what he's missing. It was founded for guys like he!

3) Ask your pastor or moderator to deliver a serious lecture at your next meeting. You'd be surprised how interesting and relaxing it will be for you, after a day of studying or work.

4) Are you going out with a boy or girl who is not Ukrainian, nor Catholic? If it's serious, you better think twice. Are you sure you'll be happy in a mixed-marriage entanglement?

5) Hitler is "kaput", down is Hirohito, the brute, and Tojo says: "Myself I do shoot!"— Might is not always right! That's justice!

6) We won the war, but it's too bad we had to win with a guy like ...Stalin!

7) Our clubs should help our discharged boys in their rehabilitation in civilian life. Let us not lose them. Let us understand them and the changes they underwent!

8) Do you come late to church on Sundays? If so, get introduced to "Lady Punctuality"! She is always ready for a date! A person who is punctual, has a staunch character, and we should pity those who have not the latter; in life they are like weeds shaken by the winds of falsehood, temptation and evil!

9) "Man is the only animal that blushes. Or needs to!" said Mark Twain. To blush at the right moment is not necessarily prudery!

10) "Tomorrow, tomorrow, not today, hear the lazy people say!" (Weisse).

Laziness is the sickness which is usually covered by many a mask. Work is a good pill for it.

11) "We never know the worth of water till the well is dry!" (T. Fuller). How true! We never know the worth of our dear mothers until they die!

12) "Rumour is a pipe blown by surmises, jealousies, conjectures!" (Shakespeare). Never let yourself be swayed by rumours. A rumour should never make us take away our friendship from other persons. Give them a chance to explain!

13) Those who think they can gather riches by working without reason on Sundays and holy days, should remember the words of the

Gospel, i.e., "The Sabbath was made for man, and not man for the Sabbath'"

14) "He that falls in love with himself, will have no rivals!" — (Franklin). Conceit should be done away with! No real thrill in it, is there?

15) "We are but dust and shadow!" (Horace) How foolish we are to think so much of our own ego and take so much care of our looks and bodies! The heart and soul are the only ones which matter. A beautiful body which is the seat of a cold and mean heart, or a filthy and wicked soul, is a walking corpse!

16) Give your face a frequent holiday. Crack a smile as often as you can.

17) Even when misfortune after misfortune upon one rains, in a sincere soul and a kind as well as understanding heart happiness everlastingly remains! It certainly feels good to be good, especially to others!

18) "I never wonder to see men wicked, but I often wonder not to see them ashamed!" (Swift) After doing wrong, it is not a shame to be ashamed. It is the sign of a righteous conscience.

19) "If slander be a snake, it is a winged one— it flies as well as creeps" (Jerrold). Yes, it begins to come out silently and privately, but grows in a geometrical progression. And how many people fall for it! Its mother is usually jealousy! Many a beautiful soul loses its pep for life because of slander. Oh, give me a noble heart, which is the nemesis of that hideous reptile called slander! It is not a sin to hate sin!

20) "To understand is to pardon," say the French. It is human to have a fault or to make a mistake, but it certainly is not human to refuse to understand, forget and forgive!

21) "Those who cannot remember the past are condemned to repeat it!" (Santayana). It is good to remember our past's mistakes and profit by them for the future. That's just using one's brains, if one has!

22) It is sweet and glorious to die for one's country! (Horace).— However, a little prayer is better for the souls of our brothers who died so's Canada may be a free country!

23) Be careful what you write, for written things can remain!

24) "Pens are most dangerous tools, more sharp by odds than swords, and cut more keen than whips or rods!" (J. Taylor). If you have talent, write so's that people will know the Ukraine and the Church, and in order that our enemies be beaten.

Editor

KEEP SMILING

These are really tough times having to do without so many things our parents never had.

* * *

Teacher: "Why don't you answer my question?"

Student: "I did. I shook my head."

Teacher: "Well, you don't expect me to hear it rattling from this far away, do you?"

* * *

What's in the fancy vase on the mantle?"

"My husband's ashes."

"Oh, I'm sorry. How long has he been dead?"

"He's not dead. Just too lazy to find an ash tray."

* * *

Officer with Idea: "I'm thinking of writing a book about the private life of the general."

Officer with Ideas: "The general life of a private would sell better."

* * *

You don't sell used cars? What kind of a drug store is this anyhow?

ONE PIECE DRESS

So simple to sew in only one piece. New fashion notes in the keyhole neckline and the deeper [illegible] whether you use the cap sleeve or the longer version.

No. 2968 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18, 20 and 40. Size 16 requires 2 5/8 yards 39-in.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your name, address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

KITCHEN GAIETY

Festive apron brightens up your kitchen and keeps your dresses spic and span. So thrifty to make you [illegible] that card remnant tucked away in a drawer.

No. 2910 is cut in sizes small, medium and large. Medium requires 1 yd. 35-in. [illegible]

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your name, address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

За замовленнями взорів писати на адресу

The Future of the Nation, 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Посилаю суму $.... і прошу вислати мені слідуючі взори

....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

PAUL BOZYK, Editor,
73 DISRAELI ST.,
WINNIPEG

Prepare to Lead!

We know of the necessity of Catholic Youth developing leaders for our future place in the world. The world is facing a great crisis. It is true that by the mercy of God we have won the war but we have not yet won the peace. Unless a true peace is established on earth, we will witness again a repetition of a terrible destruction and bloodshed from which we have just emerged.

There is but one great Christian force in the world today, the Catholic Church. The attacks of anti-Christian forces will be directed principally against her. As she is [illegible] the leaders in the Catholic Crusade must be Catholics. The fight is shaping today, the clash will come tomorrow. [illegible] Christianity look for its defence. To YOU, young men and women, who must be leaders of tomorrow.

To become leaders it will be necessary for EVERY Ukrainian-Canadian boy and girl to become interested in the affairs of their church, school, and [illegible]. They will have to become acquainted with the affairs of our country, CANADA. We must be prepared and keep this land free from the enemies of Christian civilization.

In order to become trained leaders, [illegible] UNITE and [illegible] the affairs of the [illegible] Catholic Youth. [illegible] Our future leaders must [illegible] acquainted [illegible] Ukrainian-Canadian boy and girl. Therefore on OCTOBER 20 & 21 the [illegible] Catholic Youth League of Manitoba is holding a

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Should a person receive Holy Communion if in spite of a sincere Confession he worries about his sins?

A. After trying to make an honest and complete Confession, one should not worry about his sins but fearlessly receive Holy Communion.

Q. What is a good definition of pride?

A. Pride is the inordinate desire to excel. It springs from inordinate self love, and a proud man, considering what he has and what he is capable of doing, conceives an exaggerated idea of his own importance, attainments and merits, [illegible] his qualities to [illegible] to [illegible] slights [illegible] to despise others, to forget all he has is from God and belongs to God [illegible] take the first place [illegible] world [illegible] and for himself.

Q. [illegible]

A. From the Greek [illegible], meaning solitary.

Q. Would [illegible]?

A. One who wholly abandons the faith of Christ, is called an apostate.

CONVENTION [illegible] INTERESTING and GOOD TIME [illegible] your FRIENDS... BRING them [illegible] The youth of rural Manitoba [illegible] YOU [illegible].

АНГЛІЙЦІ ЗАНЕПОКОЄНІ ДОМАГАННЯМИ КОМУНІСТІВ

Комісар заграничних справ Росії, Молотов, заявив в Льондоні підчас пресової конференції, що Росія є "зацікавлена" в сім ,щоби мати певні якісь впливи в бувшій італійській колонії в Африці, Триполітанії, котру англійці здобули від італійців в теперішній війні. Англійці як подає преса, читали сею заявою Молотова ошоломлені, бо вони ніколи не погодяться, щоби тою колонією ділитися з другими державами. Що з сього буде вкоротці побачимо.

КУЛЬТУРНА ПРАЦЯ МОЛОДІ В ОКРУЗІ АЙТУНА, САСК.

(Продовження)

Скінчилися голосні оплески після останньої промови і настала мертва тишина. Ще в останнє вийшла на середину священик [illegible] повідомить, що число відчитів уже [illegible] та [illegible] подякувала тим, що постаралися о цей інтересний вечір [illegible] контест промов і попросила до слова присутнього на сали священика [illegible] судді в [illegible] свої короткі наради перед оголошенням вироку.

Священик подякував предсідниці за так вмілe і тактовне переведення контесту, а головно дякував бесідникам-цям з Гардрок і з Гудів, котрі мимо великих перешкод таки прибули з відчитами, запрошені вже в передостанним дні. Цим вони дали великий приклад організаційного послуху для провідників. Колиб ми мали більше такої молоді послушної й охочої до корисної праці, ми були [illegible] в Канаді.

Коли судді [illegible] на сцену, священик скінчив свою [illegible] промову і [illegible] Рута до видання вироку суддів. П. Рута [illegible] в айтунській [illegible] також був кілька разів цього року предсідником суду [illegible] конкурсах [illegible] "амечур авре," є [illegible] айтунський публики зо своєї вимовности і річевости. Коли п. Рута виступає на сцену в якісь справі, всі слухають його з увагою, бо кажуть, що Рута файно й розумно говорить.

Та цим разом промова п. Рути була часто перериваня знаками [illegible] вдоволення, яке [illegible] його, а також всіх інших до глибини. Він пригадав присутним, яка то велика лекція оцей контест, лекція нашої історії, культури і музики, в що він особисто був заинтересований; передовсім яка велика

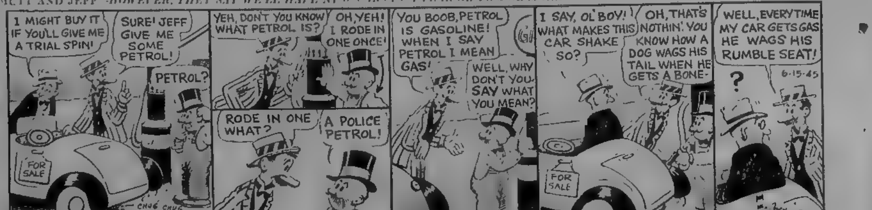

М. С. СТОЙКО, лет. сарджент, Виннипег, Ман., що був пропав за морем, тепер, як доносить, є здоровий та живий. За морем від 1942.

МИХАЇЛ ЦЕРКОВНИЙ, стрілець, Виннипег, ранений за морем. За морем був від 1944. В Виннипег ходив до школи св. о. Николая.

ГРИГОРІЙ Г. БОЖАК, рядовик, Виннипег, зістав забитий за морем в Німеччині. Мав 20 літ, за морем був від 1944, де був також ранений.

МИХАЇЛ ФРАНЧУК, рядовик, Армстронг, Онт., був ранений за морем. За морем від 1944 р.

ЙОСИФ ЮРКІВ, рядовик, Давфин, Ман., літ 21, зістав забитий за морем. Був членом місцевого УКЮ.

наука про життя нашого Пробудителя Макрияна, про якого ми майже не чуємо по наших сценах, з нашої власної вини. Він подивляв злібність і сприт тих промовців, що вперве виступили на сцену, бо деякі з-ледви шестий грейд скінчили, а вже так сміло й гарною українською мовою говорили, та з таким перенятиям і зрозумінням своєї теми, тому не шадив їм похвал; ставив їх за взір всій нашій молоді в Канаді, та заохочував їх працювати в тім напрямі дальше, щоб виробились на поважних бесідників і провідників нашого будучого покоління тут за морем. Вкінці в імени всіх присутних дякував провідникові цих контестів, що так невтомно працює, щоб наша молодь затримала свою рідну мову і знала свою славну історію.

Вислід нагороди не був несподіванкою бо слухачі напевно [illegible] тих трьох бесідників. Першу нагороду признали Наталці Мусій, другу Розалії Манович, а третю Михайлові Винович. [illegible] гарячі оплески [illegible] Публика ще довго оставала на сали, гратулювала бесідникам, та подивляла, а навіть в слідуючих днях [illegible] формах про теми тих промов.

Щоб не було однак непорозумінь, потім ще п. Рута, предсідник суддів, говорив про судді призначуючи нагороди, брали під увагу тільки тих осіб, що виступали перший раз на сцену, а зовсім поминули учителів та давніших бесідниць.

Слідуючий контест відбувся за тиждень, 3-го червня в галі коло церкви на Чирчилл, яке положена десять миль на північ від Айтуни. Вправді не було здвигу народу, ані на богослуження, ані вечером на панахиді, ні в сали на контесті, бо через цілий день падав дощ. Все таки ті, що ніколи не опускають богослуження і підчас Служби Божої є в церкві, а не на "лайні" ті все знайдуть спосіб і досить сильної волі, щоб навіть поміж дощ їхати до церкви і скористати з тих великих ласк Божих, які уділяються присутним на Безкровній Жертві.

Вечером по молебні за наш український нарід в Галичині, була панахида за бл. п. нашого Князя і Вождя а потім Мученика Митрополита Андрея Шептицького. Після короткого пояснення й заохочення священика перейшли всі до сали. Тут контест бесід уладили члени місцевого УКЮ, які досить часто виступають на сцені з представленнями й концертами.

На предсідника запросили собі п. Гната Смицюка, котрий, як жонатий, не належить до организації, але дуже добре надається до переведення всяких підприємств, бо є веселим і зручним бесідником. Сказавши своє вступне слово, він викликав по черзі промовців, та за кождим відчитом кликав судді дати свої короткі, потішаючі заввагі.

Наперід говорив голова УКЮ, Василь Спільчак про походження Митрополита Шептицького, потім Федь Спільчак про молодість Романа Шептицького; Григорій Харандюк говорив про те, як Митрополит Андрей розумів і як сповняв свій плянинний в Українській Церкві уряд; Марта Смицюк розказала, за що Митрополита арештували на початку війни 1914 р., і як йому жилося в московській тюрмі; Марія Харандюк зо зворушенням, що проймало до шпику в кости, малювала ті картини повитання Митрополита в ріжних краях, коли його випустили з неволі; Катерина Харандюк своїм милим і ніжним голосом представила Митрополита, як найліпшого батька вбогих і сиріт, про його великі, міліонові фундації для них; Кароля Братковська про те, що зробив Митрополит для українців в справі їх національного визволення, а остання і наймениша бесідниця Анна Спільчак несподівано гарно говорила про Митрополита, як великого фундатора і опікуна українських шкіл, бурс, церков, приютів, [illegible] студій, а понад усе основника "Українського Національного Музею", найбільшого і першого на Україні. Цій добрій дівчині-школярці тимбільша належиться подяка, що вона приняла відчит вже в останних днях від одної з тих, що не могли прибути на контест, бо виїхали в роботу. Хоч дехто з бесідників говорив за скоро, а дехто за тихо, однак більшість з них поставились добре. Марія Харандюк навіть заповідається на першорядну бесідницю, [illegible] виразно і переконуючо говорить, а всі вони заслугують на похвалу, що пильно вивчились свої промови, та перенялись своїми темами. Та [illegible] вони мусять зрозуміти те, що навіть від примітивного бесідника вимагається, щоб [illegible] говорив, бо без цього вся праця йде на марно, тимбільше коли є так важні теми, як вони мали, теми, що їх повинні всі слухачі уважно вислухати. Це властиво звернув їм увагу предсідник у своїм дуже річевім кінцевім слові. Предсідник також попросив трох суддів висказати свої опінії й вислід. Всі три судді також треба [illegible] подали розважно й мудро свої гадки про тих бесідників; перший з них учитель Зварич дав навіть цілу лекцію реторики, а другий суддя п. Галінчак дуже приємно заохотив молодих до дальшої праці в тім напрямі бо концерти й комедії вже "приїлися" а власне такі наукові й повчаючі промови, про яких не читається нігде в часописах, приносять користь для для освіти народу.

Першу нагороду з дівчат дістала Марія Харандюк,, а поміж хлопцями першу нагороду признали для Григорія Харандюка, бувшого голови УКЮ. Ця група молодих бесідників з Чирчил уладжувала два тижні пізніше в Айтуні справді величаву "Академію" в честь Митрополита Шептицького.

(Далі буде).

о. Степан Семчук

ОБРАЗКИ ЗІ СХОДУ

(Продовження)

5) СВЯТОІВАНСЬКІ МУШКИ

На американськім боці Наяґари, де водопад буквально спадає у ваших стіп і ви годні станути над залізним поручам прямо над самою прірвою, здається зелені водорости і мохи скельні заселенили всю воду і вона хлюпоче тут, щоби за хвилинку розбитими кришталами на крилах вітру дрібонькою росою осісти на вашім лиці— так мило станути і так тяжко відійти.

Здається, станутиб, увійтиб у цю хрустально чисту зажурчану воду, що наче приговорює до вас ніжно, шепотом і тягне до себе в непроглядну глиб. Так як життя.

Маленька мушечка, що тільки знати її в соняшнім проміню, полетіла прямо над струю. Я дивлюся за нею. От хвилинка і вона вже на самім крайчику, де вона спливає сріблом в безодню. Вона вже тут як чисте скло, як живе срібло переливається, міниться до сонця і листить. Краплі підносяться вгору, розбиті на скелях і занесені силою вибуху з глибин. І здається мені, що той легіт і сила воздуху зірвуть з собою мушечку. Вона ж така маленька. Глибина така рвуча, така скора...

Та ні.

Диво дивне. Бог дав мушці змисл небезпеки. Вона підлетіла на самий краєчок і завернула назад, ціла і здорова. Така маленька мушечка серед такого велитня води і протягу, вона зуміла уникнути небезпеки і завернути зі самого краю.

А ми?

* * *

Вечером, коли водопад переливається світлами веселки, які то світла кидають на нього великанські машини—рефлектори по канадійськім боці, над берегами Наяґари вздовж хідників стрінете літом тисячі людий, усіх рас, з усіх сторін світа.

А через погідні вечорі на людських очах через край поручів, понад скельні обриви Наяґара, світять дивні світильця і нагло згасають. Святоіванські мушки також тисячами люблять цю околицю. Вітрець доносить подих водопадної роси, такої свіжої, і розбадьорюючої, а серед тої роси літають і блимають над пропастю рої святоіванських мушок, як дивні ліхтарики Божі.

І безмежна сила води, і безмежна краса Божа в маленькій

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Виннипег, Ман.)

(Продовження)

І решта я зі своїми дітьми вежу укрив. Найдйшла неділя треба піти, знаю, що якісь люди будуть коло церкви.

Приходжу близько, чогось дим зо середини церкви виходить тими отворами де ще нема вікон. Кликнув я на того сусіда, що дав грунт, і підходим до стіни, а люди наклали з обрізків огню, (бо підлоги ще не було), гріють ноги, і радять спровадити якогось мудрого бляхаря, на мій кошт, а якщо небудь не так як має бути, то най за бляху заплатить. Питаю того сусіда: Ви чуєте, що вони радять? Та чому не чую? Вони по розвиднілося то лазили по руштованню. Латами щось міряли, кричали, а помагати робити то їх не було, а ганити роботу умиють. Кажу до него: Видите, не знають звідки бляха взялася, і хто за ню старався і хто за ню заплатив, навіть не знають кілько коштує, а критикувати мують лише, як от чуєте.

А він каже: Я там не поладби робити ані по 100 долярів на день. Я не міг дивитися як ті ваші діти там лазили. Я вам кажу, що як ви тої церкви не скінчите, то вона так як видите, згнилаби.

Решта покриття покінчено в 1913 році при помочі кількох людий. А на другого серпня, значить свято пророка Ілії, ми мали перше набоженство через о. Андруховича. Ще зимою поробив я двері і вікна як обклади так і рами, котрі малиби коштувати около $120.00 го заледво отримав $30.00.

В тім році, то і обложилося з надвору стіни цалівками, першу підлогу, великий престіл, тетрапод і хори.

В році 1914 зробили підмурівку з каміння. В році 1915 захристію і комин. В році 1916 вложили другу підлогу, вишалювали в середині і збудували якусь дзвіницю. Дзвіницю будував Я. Самець.

Звідки гроші брались?

Ще в 1914 р. о. др. Перепелиця зорганізували церковне сестрицтво, котрого члени кождої неділі ходили по хатах де тільки могли, збирали курятину, масло і інші продукти, [illegible] то був дуже скупенький дохід, бо крамарі не могли чи не хотіли за него вартісно заплатити.

А тут гроші треба на дзвона, фелона, чаші, хоругви, кивот, навука, служебник, евангеліє, на образи, на мальовання, на асикурацію, на плащаницю, і такі інші річи, що їх параз тяжко збагнути.

Аж вхопилось сестрицтво іншої методи, а то взялись різати кури, телята, випікати голубці, пироги і якісь інші витребеньки, зносили до одної хати, закликали музик, так, що за годину більше парохіян набралось до того запаху, що і за 10 років до церкви тільки не прийде, бо то ще і ріжного рода напитків не бракувало. Хотяй то дуже відбивалося на тих кількох газдинях, бо за тії телята, кури, цукор і інші, то воно більше коштувало, як прийшло доходу, але іншого способу не було, щоби якось нарід розбурхати, і звабити до церкви. І так воно відбувалося, і приходом обганялось на найконечнійші річи. Як уже річи майже всі були заплачені, тоді сестриці оголосили збори, на зборах давниці в заряді сказали: Ми вже хочем троха віддихнути, най орудують троха інші, (на нещастя не вибрали жінки того, що то колись забрав церковні дошки, а він в тім році був у комітеті). По переведенню зборів, одній жінці дали касу, а та жінка не відчувала нічого підозрілого, приняла книжку, і щось грошей. Ану той диктатор розіслав зо своєї руки агентів, по цілій кольонії, щоби посписували від кількох років кілько хто дав, принесли до него, він долучив ще тую квоту, що осталась готівка і подав то що сестриці закрали гроші. Одна жінка виробила квіти, поставила на престолі, він доніс, що сестриці лізуть з ногами аж на вівтар, потім ще доніс, що сестриці дають до церковної білизни як перуть, лай, мило, синку і ще там щось видумав, і що обкрадають. А в дійсності крадіжи не було ніякої, бо то він нарочно зрахував всіх, хто що дав, а тії гроші були враховані в тій сумі, що та жінка має, а він долучив і зробив подвійну суму і доніс що гроший бракує.

Отже на такі уперті і часті донощи сестрицтво розвязали.

Я писав через 2 рази до Еп. Канцелярії, що то напасть, що грошей не бракує, а як ви невідкличете свого рішення,то всю парохію розжене, бо парохія складається виключно з тих кількох господарів, що їх жінки були в тім гуртку, і щиро дбали за добро церковне. То жінки за таку зневагу і чоловіків не пустять до церкви, а хто буде винен як парохія розсиплеться? Не було на обидва листи відповіди, а Преосвященного не було в той час у Виннипегу.

Але одна уперта жінка К.К. на перекір всему висше згаданому рішенню, взяла своїх кільканацять долярів, пігнала поміж таких що їм ані не снилось за якесь сестрицтво, роздала по долярови (на то, щоб зложили членські датки, щоби мати голос у парохії), і скликала до одної хати, заложила на свою вилacну відповідальність нове ссетрицтво, і кілька жінок зо старого гуртка пристало, і постановили дальше працювати для церкви, а якби хто прийшов за грішми зо сторони противної, то залізом межи очи.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

БАЗАР ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ

По всіх наших парохіях розіслали базарові книжечки. Треба признати, що є в нас широкі маси громадянства, що цілим серцем в тій акції помагають.

Одначе той ясний образ має й свої тіні. Майже всюда мож стрінути одиниці, що гидко байдужі для справ релігійних і національних.

Ми їх не будемо судити. Після тієї кольосальної гидкої пропаганди, щоб зруйнувати в серцях нашого громадянства любов до Правдивої Церкви, а це тільки Католицька Церква, а ніяка йнакша, після 50 років життя, де дітвора й молодь щораз більш терплять від того, що наше шкільництво публичне не дає нічого ні для нашого народу, ні для Церкви, треба радше дивуватись, що наше громадянство є таким добрим і так мало зопсутим. Широкі маси люблять Церкву й нарід і готові до великих жертв.

Дуже замітним є, що бувають цілі околиці, що їх немов холодом і темнотою укрило. Люблять пити, про Церкву мало дбають, до Церкви ходять, але пізнати, що в їх душах загніздилась ненависть до того, для чого Церква працює. Послідними часами стають легко поталою більшовицької пропаганди, що до них закрадається під плащиком соціялізму. Проти більшовиків в них прямо немож нічого сказати. По більшій часті мало читають, а то, що знають, це від спритних агітаторів, що під Церквами, на весіллях, на христинах, на забавах поширюють потворні ідеї московського комунізму. Переконувати їх неможливо, бо чим темніші, тим вони більш запеклі, забагато знають, щоб тихо сидіти, а за мало знають, щоб розумно з ними дискутувати.

Не осуджуймо їх, бо нам це не поможе. Ширім між ними світло правди й тепло любови, бо ж така є ціль нашої організації. Хто зна, чи їхні діти не виховаються колись в наших Інститутах так, що не тільки радо відпокутують, але й щедро своїм зразковим життям відплатять за нашу терпеливість і любов до них. Це не так вони винні, як ті, що колись їх позбавили правдивої віри й лишили їм тільки анархію й ненависть, з котрих якийсь час користали фінансово.

Нам рідко коли трапляється, щоб хто відмовився прийняти базарову книжку.

Багато є таких, що не читають нашого часопису й тому про цілу справу мало знають. Ми маємо надію, що при помочі тієї кампанії можна буде добути й багато членів для нашого Братства, і багато нових передплатників.

Ми ще раз просимо наше священство, щоб активно помагало, бо без священика в парохії наша кампанія буде безуспішна, хоча б люди й золоте серце мали.

Ми закликуємо також до тих, що дали декляраціЇ, щоб їх виповнили.

Цьогорічний З'їзд в Саскатуні певно причиниться до успіху наших зусиль.

Наближається знову один з наших щорічних з'їздів Братства Українців Католиків Канади Саскачеванської Секції. З усіх сторін нашої провінції з'їдуться українці, що їм дорогий Христос і Його Церква Католицька, то що всією душею бажають життя для свого народу в Краю своїх батьків і всюди, де тільки розбрились по широкому світі його діти.

Останніми роками з'їзди різних українських організацій стали чимось наче модним. Їх оголошується, часом дуже шумно, публікується густо заповнені програми й потім появляються часто знимки або всіх учасників, або принаймні деяких, чільніших одиниць організації.

Такі з'їзди мають завжди свої наслідки, якщо вони добре підготовлені й виконані. Тимчасом воно дуже часто трапляється, що вони самі собою мало добра виповнюють. Ціла їхня ціль є пропагандивна: зробити велике враження на тих, приятелів і ворогів, що там не були, й що черпають всі свої враження зо статтей і знимок. Треба признати, що деякі організації, а властиво не організації, а тільки активні одиниці, що стоять на їхньому чолі, вміють прекрасно використовувати той засіб пропаганди. Хто вміє читати між стрічками, легко пізнає, що з'їзд дійсно не мав сам собою значення, але таких, що вміють або хочуть читати між стрічками, є дуже мало, тому й пропаганда своє робить.

Братство Українців Католиків про таку пропаганду мало дбає. Це найбільш тому, що нема в ньому одиниць, що з його організації черпають життя. Духовим мотором Братства є окрема священики, що мають своє точно окреслене знання, й з народньої праці матеріяльно зовсім не користають. Там де інші мусять видавати тисячі долярів, що їх зібрало патріотичне громадянство, там наше Братство прямо нічого не видає. Поза священством ми вже маємо кадри свідомого, інтелігентного світського громадянства, але знову складається воно з одиниць, що хліба з організаційного життя не сподіються й навіть не потребують.

Це є факти, що можуть розбудити свого рода горді почуття, й до певної міри справедливо. Одначе треба здати собі справу з того, що людська натура вже є така, що чим більш особистого добра мож надіятись зо своєї праці, тим енергічніш чоловік працює. Тому ті члени організації, що своє життя добувають зо своєї праці для неї, будуть енергійними, активними, й коли вони спосібні, то й незвичайно видатними. Навпаки, де чоловік працює тільки з любови до ідеї, не одержуючи ніякої матеріяльної користи, там він легко зражується, хіба б в нього був дуже великий запас ідейности й запалу.

Ми живемо в атмосфері зараженій матеріялізмом. Це проявляється в тім, що ідеї дуже високі й незвичайно чисті, не находять великих борців цілими кадрами. Організації, що працюють для таких ідей, мусять витворити в своїх активних членів тим більш розуміння й запалу, щоб нагородити брак матеріяльної заохоти. Одначе треба зробити потрібні й чесні уступки буденній людській натурі й тому ми піддаємо думку, щоб наше Братство взяло це під увагу й поробило позитивні заходи, щоб в нас було щось в роді Запомогової Акції. Чи неможливо б мати Запомогову Секцію нашого Братства, де члени постійно платили б свої фінансові датки, щоб за те мати різні матеріяльні користі? Чи немож б взятись до організації кооператив, де члени будуть звязані парохіяльним і Брацьким членством?

Тут нема місця, щоб про те розводитись, але ми переконані, що якщо взятись до того діла, то знайдеться заінтересовання в многих, що дотепер мало про Братство думають, і ще менш для нього працюють.

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ І КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ

Наші часи під релігійним оглядом такі важливі й небезпечні, що кожний з нас мусить собі усвідомити, що душа його брата до певної міри є в його руках. Ми й не згадуємо про те, що батько й мати в родині є наче першими священиками, то значить, що вони перші мають дати дитині віру й любов до Бога й до Божественного Спасителя. Це ясне, як сонце. Ми маємо на галзі своїх ближніх взагалі, членів парохії, членів наших організацій— вони також мають певного рода обовязок бути місіонарями, ширити Царство Ісуса Христа в тім оточенні, в якому вони живуть і працюють.

В Еспанії, в Мексику, в Росії дійшло навіть до того, що ніхто інший, тільки світські люди можуть або могли рятувати християнське життя душ, бо священиків вимордували або повиганяли ті, що мали силу.

Тому недивно, що Намісники Христові про те раз по раз згадують і бажають, щоб світські люди організувались і щоб в своїх організаціях ширили між членами духа Христової Правди й Закону. Така Акція має вестись під проводом Епископів і має імя "Католицької" Акції.

Братство Українців Католиків по волі нашого Епископату є органом тієї Апостольської Акції. Ми рідко коли про те думаємо й тому наша організація не посідає тієї сили життя, що вона повинна й може посілати.

Наша організація є СВІТСЬКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, дарма, що має імя "Братство." Вона є НАЦІОНАЛЬНОЮ організацією українською й канадійською. То значить, вона намагається здійснити ІДЕАЛ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ й незалежної вільної України на її рідних землях. Це організація КАТОЛИЦЬКА; через те ми зовсім відрізані від тих, для котрих католицька віра й мораль у відбудові українського життя є чимось зовсім байдужим.

Для нас ідеалом є БАГАТЕ, ВІЛЬНЕ, НЕЗАЛЕЖНЕ українське життя, що не є нічим іншим, тільки одним з найбільших і найкращих засобів служити Богу й віддати Йому честь, що Йому належиться. Для нас Пан України й найвищий Цар, це ХРИСТОС. Під Його прапором ми боремось, за Його авторитет ми стоїмо серцем, тілом і душею.

В тій точці саме заходить різниця між БРАЦТВОМ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ І МІЖ УСІМИ прочими українськими організаціями, для котрих релігія є тільки одним з засобів політичної дипломатії, нічо більш. Релігійний ХАОС є один зо складників, на якім вони будують.

Ми нарочно згадуємо про це, бо ніяк не погодимось на релігійне безголовя, що шириться в українській пресі. Творці того безголовя мабуть не мають розуміння про шкоду, яку не приносить для найкращої частини нашого життя— релігійного життя. В них один намір: не вразити нікого, особливо УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ. В тім нема нічого злого, якщо не було б тут СТРАШНИХ НАСЛІДКІВ. В читачів виробляється МЕРТВЕЦЬКИЙ ІНДИФИРЕНТИЗМ для справ віри. Це є ворог гірший, чим брудна, тупоумна, безлично брехлива пропаганда деяких автокефалістів. З явним ворогом мож собі дати легше раду, чим з КУЛЬТУРНИМ ВОРОГОМ, що кидає наші релігійні переконання в кут по джентельменськи а не по простацьки.

Це не принесе добра для українсьої справи, коли буде легковажитись релігійні переконання. РЕЛІГІЯ це НАЙВИЩА частина людського життя. Саме тому, що та частина тепер занедбана або кинена на поталу анархії, саме тому наше життя таке мізерне.

Ми це все говоримо на АДРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ, бо говорити це на адресу інших було б безцільним. Для нас не-католицька частина українського громадянства є матеріялом, на якому ми можемо найкраще показати нашу вартість УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ.

Наш клич: ВСЕ ДЛЯ УКРАЇНИ й уся Україна наскрізь по всім, що вона є, що вона має, вся вона ДЛЯ ХРИСТА, для нікого й нічого іншого!!!

...ху ночі.

Стоїть людина безрадно, що більше подивляти.

6) ДВІ КАТЕДРИ

Через вулицю від Рокефелер центер при пятій евеню в Ню Йорку стоїть катедра святого Петрика, католицька. Вона не є незвичайно велика, хоча є певно велика і гарна з тесаного каміння, з прегарними вітражами та мармуровими престолами. Перед нею стала [illegible] одні входять до церкви, інші виходять. Люди ідуть [illegible]. В кождій порі дня ви стрінете сотки богомільних [illegible] сотки побожних свіч[illegible]тил перед престолами. Люди на колінах, звичайно руки піднесені до лиця, очі спущені і заглиблені в молитві. Що шепчуть уста, тільки Бог знає.

Часом стрінуться тут люди, що не прийшли молитися. Але вони навіть переходять мовчки, з повагою і з гідністю, яка лицює цьому місцю.

Бо тут люди ідуть не оглядати [illegible] чи внутрішних крас будови, образів, різьби але віддати честь і поклін Христови, що утаєний в пан святіших Тайнах на головним престолі. Люди тут почитають таїнственного Христа Спасителя, а все інше, це по боці, [illegible] не служить для того почитання і його виражає.

На Риверсайд Драйв протестанти англіканці збудували коштом соток мільонів свою катедру св. Івана Богослова, котрої одна входова брама коштує сто тисяч долярів. Ця катедра має бути найбільша на світі для них і тільки церква св. Петра в Римі перевищує її розмірами будови.

Великанські сили тесаного каміння, залiза і цементу вложено і ще вкладають в цю будову. Різьба там вибаглива, мистерна. В бічній салі зібрали там англіканці свого рода музей образів, різьблених предметів, статуй і всякого рода мистецьких річий. Є там [illegible] ікони, на [illegible] Висять на тих старовинних [illegible] іконах на золотім тлі славянські надписи в кирилиці [illegible] Як [illegible] тут дістались?

[illegible] престола в цій катедрі треба перейти цілу справедливу милю дороги. Ви не найдете тут людей [illegible] молиться. [illegible]

[illegible]

ДИВНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

[illegible] стратив свій [illegible] котрий причинив [illegible] при помочі цементу.

В Ню Бедфорд, Масс. Яків Кук фармар мав таку курку [illegible] несла квадратові яйця.

"Боббі" Лич, що переплив в бочці через славний водопад Ніагара Фалс в році 1911, помер з ран, котрі дізнав через се, що коли переходив вулицями одного міста в Новім Зеленді, посовгнувся на відпадку банана та потовкся.

Якийсь Рейнах з Вільня поставив був одного разу на свою голову 25 фунтовий кавалок леду і тримав його на голові доти аж доки сей кавалок леду цілком не стопився.

Веніямин Франклин винайшов гармонію.

Ще до тепер ніколи не було так, щобя двійняки чим славним відзначилися.

ДЕЩО ПРО ЕДМОНТОН

В столиці Альберти, Едмонтон, після перепису населення з 1941 було 93,817 мешканців, з того 6,070 українців.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 180 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти!

Прийшла осінь. За нею [illegible] зима. У-у-у вже тепер причувається нам той зимний вітер з опівночі.

"Я його не боюся," чую як один з Вас каже. "Я маю шкіряний плащ, рукавиці, теплі черевики, шапку,— я не замерзну."

Правда! Ти не змерзнеш. Але чи коли Ти подумав(ла), про тисячі дітей в Европі, що по страшній війні остались сиротами, без дому, без умиття, без хліба.

В сю пору, коли нам весело, коли ми собі граємося, учащаємо до школи через широке море залітає до нас тихенький плач та просьба о поміч тих дітей.

І МИ ЧЛЕНИ ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ [illegible] були би веселі, як би їм не помогли.

[illegible] вже пообіцяли [illegible] поможете.

[illegible] Вуйко скаже Вам про [illegible] при помочі Ваших [illegible] скільки Ви можете [illegible] причинитися до цего великого [illegible].

[illegible] Уладжуйте "TAG DAYS", [illegible] церков, народних домів, [illegible] на вечерках та ріжних підприємствах. Попросіть [illegible] пароха про позволення [illegible] порозумійтесь з заступниками церковними, шкільного [illegible] дому та народного [illegible]. Вуйкови кілько Вам [illegible] карточок (tags).

2. Уряджения розігравки— [illegible] На таку розігравку [illegible] від Вуйка дістати одну [illegible] кольорову (Скунс [illegible]), покривало на постіль [illegible] велику відзнаку "Веселої Родини." Другі річ[illegible] зпоміж себе, родичів [illegible] в Вашій околиці.

Декотрі з Вас може мають [illegible]. Порадьтеся старших та переводіть їх у життя. Не чекайте, не відкладайте!

НЕСІМ ПОМІЧ ТА ПОТІХУ БІДНИМ ДІТЯМ — СКИТАЛЬЦЯМ!

У ПОМОЧІ ДРУГИМ Є НАША ПОТІХА.

Helping OTHERS makes US HAPPY

Вуйко Трохим

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Михаіл Матвійчина, Винипег, Ман., з продажі чисел БН. $2.00

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., з продажі чисел БН. $1.00

Томко Трач з Бюкенен, Саск прислав $1.00 і робить дарунок в формі однорічної передплати БН. для свого стрия Василя Трача в Бюкенен, Саск.

Галя Крук з Винипег, Ман., прислала $3.00 з продажі чисел БН., 1 нову передплату, 2 старі передплати і $1.00 яко жертву на Діточу Сторінку.

Йосиф Жуковський, Торонто, Онт., прислав одну стару передплату і $1.00 за що робить дарунок яко цілорічну передплату для свого приятеля Мирона Лопійчука в Торонто, в дні його уродин.

Николай Одинський з Айрон Ривер, Алта., прислав 25ц. на Д. Сторінку і 25ц. на бідні сирітки.

О, Любі Діти, Ви дуже гарно працюєте для своєї газети, за що Вам Вуйко на сьому місці дуже а дуже сердечно дякує. Не забувайте й на будуче так гарно працювати.

РОЗВЯЗКИ КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

1. Цап. 2 Квочка. 3. Корова. 4. Павук. 5. Вивня. 6. Когут.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

В Контесті на вересень взяли участь 9 дітий з котрих 5 відгадало добре загадки і дістали нагороди. Ними є: **Елі Прийма,** Ростерн, Саск., **Галя Крук,** Винипег, Ман., **Томко Трач,** Бюкенен, Саск., **Анна Костур,** Сван Плейн, Саск. і **Палія Певко,** Інвермей, Саск.

Другими контестантами були: Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., Теодор Шепертицький, Винипег, Ман., Савеля Свистун, Гефорд, Саск., і Марія Дацлзель, Вонда, Саск.

Усім контестантам Вуйко дуже гарно дякує та проголошує новий Контест. Ану Любі Діти, до праці! Ждуть Вас гарні нагороди.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я одержав обидві нагороди що Ви мені прислали, за котрі я Вам щиро дякую. Сі книжечки називаються "Пригода чемного Тараса і недоброго Панаса" і "Езоп." Вони є дуже цікаві і смішні.

Тепер ми збираємо синеньки, котрих тут є дуже багато Що дня я ходжу збирати.

На 28 серпня я був зі своїми родичами в Ґлендоні в церкві на Сл. Божій. Там були о. Ігумен Шевчук, о. Трух, о. Боднар і Брат Щерба з Мондеру, також був там наш парох о. Пащак. Сл. Божу відправляли о. Ігумен Шевчук, о. Трух і о. Пащак. Потім посвячено резиденцію, в котрій о. парох і другі отці можуть перебувати. Потім господині дали гостям дуже смачний обід. Вечером того дня був карнавал на котрім ми не були, бо поїхали до дому.

Також я хочу Вам сказати, що 4 вересня в нашім народнім домі висвітлювали українську фільму, що називалася "Маруся"; було дуже багато людий. Сим разом я посилаю 50ц.: 25ц на ДС. а 25ц. на бідні сирітки. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Николає, Ти дуже цікаво се все описав. Вуйко дякує Тобі за жертви.

ЛИСТ З ҐЛЕНДОН, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,-

То є мій другий лист до Вас. Я ходжу до Рідної Школи. Я є у третій клясі в Рідній Школі. Наша школа є у Ґлендон. Ми будемо мати представлення. Будемо казати вершики і співати. Будемо іти до сповіди і до св. Причастя. Потім будемо мати маленький пикник. І уже підемо до дому всі.

Здоровлю Вас Вуйку,
Фроза Онишко,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Ану, знова Вуйкові напиши як то представлення відбулося! Добре?

ДРУГИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се є мій другий лист до Вас. Я люблю листи до Діточої Сторінки. Я маю 10 років. Я перейшов до четвертої кляси в англійській школі. Мені 2 милі до школи. Ми будемо мати концерт на 26 серпня. Наша школа кінчиться на 24 серпня.

Щиро здоровлю Вас, Вуйку,
Стефан Скрипчейко,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Стефане! Може би Ти взяв участь в контестах?!

ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,-

То є мій другий лист до Вас. Я ходжу до української школи у Ґлендон. Ми в школі училися про Бога і будемо мати концерт на 26 серпня. Я є в англійській школі, ходжу до семої кляси. Я маю 13 років. Ми маємо церкву і на 28 серпня буде карнавал по відправі вечером.

Здоровлю Вас Вуйку,
Оля Вихопень,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Гарно робиш, що учишся по українськи писати і читати.

КОРОТКИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Ми ходимо до Рідної школи. Я маю одинайцять років Я є у шестій клясі. То всьо на тепер. Здоровлю Вас Вуйку,

Зенько Гупало,
Ґлендон, Алта

Від Вуйка: Гарно пишеш вже. На другий раз напиши вже довшого листа.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.

То є мій перший лист. Це є перший раз, що я ходжу до української школи. Я є в першій клясі в українській школі. Я маю 13 років. В англійській школі я є у семій клясі. В українській школі учимося катехізму і писати і читати. Ми на 26 серпня маємо концерт. Наша школа кінчиться 24 серпня. Здоровлю Вас Вуйку,

Николай Вихопень,
Ґлендон, Алта

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за так гарного листа. Пиши часто!

УМІЄ УСІ МОЛИТВИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,-

Я пишу мій перший лист до Вас. Я ходжу до української школи. Я мешкаю 6 миль від Ґлендону, 3 милі на північ, 1 милю на схід, 1 милю на північ, і 1 милю на схід. Я вчуся про Ісуса Христа, і про Бога. Я знаю всю молитву. Ми ходили до школи 2 тижні

Здоровлю Вас Вуйку,
Стефан Пшик,
Ґлендон, Алта

Від Вуйка: А хто Тебе навчив молитов?

УВАГА! ПОЗІР!

Українці в Винипег і околиці!

Отсим запрошується Вас усіх на

МАЛИЙ БАЗАР І РОЗІГРАВКУ

котру устроює для Діточої Сторінки БНації при помочі своїх родичів наш малий приятель та ширитель БН. Михаїл Матвійчина. БАЗАР І РОЗІГРАВКА відбудуться в НЕДІЛЮ, 30 ВЕРЕСНЯ (септембра) в 8 год. вечером в ПАРОХІЯЛЬНІЙ САЛІ ЦЕРКВИ ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ В ІСТ КІЛДОНЕН, Ман., при вулицях Ватт і Монтроз.

Буде ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ на дохід ДСторінки, на котрому буде промовляти Всеч. о. С. Семчук, домініяльний голова БУК-а. Опісля буде можна виграти дуже гарні річи підчас різних забав.

ПОВІДОМІТЬ про се підприняття других та самі на нього приходіть громадно!

Не забудьте, що кожний цент з сього приняття іде на добру ціль а се піддержку Діточої Сторінки в БНації! Своїм прибуттям покажіть, що Ви цініте працю, котру вже многі літа віддає для Ваших дітей наш славний Вуйко Трохим та наш неструджений Михаїл Матвійчина.

Усіх Вас радо будемо витати!

КОНТЕСТ НА ЖОВТЕНЬ

ВОВК ПІДЛИЗНИЙ

Падав дощ.

Гурток молодих КОКАЧ плавали на озері, виплюскували ЮДОВО та вихвалювалися своїм пірям, що тримало їх сухими навіть у ЩОД.

Недалеко від них ПАКУЛАСЯ стара качка. САЧ від часу запихала свій широкий БЮДЗ у болото та витягала РОХКИБАЧ, що її дуже сеакували.

Під лісом, недалеко озера, мешкав Вовк Підлизний. Качки його добре знали. Нераз їм РАСТА качка оповідала про него та про його СЧИВАЗЛОНЬТ. Наказувала їм, щоб СЛУНЕХАЛИ його підлизних слів.

Того дня Вовк Підлизний був дуже голодний. Взяв свою велику СОРАПАЛЮ, зійшов на беріг, та почав пімовляти качок своїм підлизним СМОЛОГО.

"Бідні Ви. ТЕЄМАНЕ чим накритися. Ходіть під мою СОРАПАЛЮ."

"Але ми не МОМОНЕК," відізвалися качки. "Наше піря МИРАЄТ нас сухими."

"То якраз то," продовжав вовк." Подивіться на Ваше РАГНЕ піря. На дощі воно стане ДЛАКУТЕ. Ходіть, я вас ВОСХАЮ від дощу."

"Справді, ми навіть про наше піря не МОДУПАЛИ," закрякали качки. Знали вони, що пірю на дощі нічо не станеться, але вовкова БАХВАЛЬ про їх піря, так їм ПИРАЛАП до серця, що всі, крім старої качки, повилазили з ДИВО та пішли під вовкову СОРАПАЛЮ.

Вовк повів їх в СІЛ. Що з ними там сталося можете самі догадатися.

За якийсь час ВСЯНЕРУВ на беріг вовк. Був він МАСИЙ, без качок. Звернувся тепер до старої качки, що плавала собі повільно. "Дуже ЖУЛАЮ що за тебе БАЗУВ Твоє піря так мокне. Ходи, сховаю тебе під свою СОРАПАЛЮ."

"Дякую, мені добре тут," обізвалася стара качка. "Але ти НІМЕ можеш зробити малу ГПІРУСЛУ, як хочеш.

"Що но хочеш то БРОЗЛЮ. Тільки запитай," дальше обіцяв підлизно вовк.

"Добре," сказала качка. "Скажи мені, що сталося з тими качками, що СОХАЛИЛУП тебе?"

Ви Знаєте! — Памятайте "Другого СЛУХАЙ, АЛЕ СВІЙ РОЗУМ МАЙ!"

Як Вам подобалася байка? "Та гарна", чую, кажете, "але щось її бракує. Слова друковані ВЕЛИКИМИ БУКВАМИ є не зрозумілі."

Подивімся на перше таке слово КОКАЧ. О! Виглядає так якби букви не були на своїм місці. Ану пересунемо їх. А! То має бути КАЧОК. Добре! Зробіть так і з другими. Накінець перепишіть байку, так як має бути, і зашліть її разом з своїм іменем, точною адресою та віком на нижче подану адресу. БУДЕ 5 НАГОРОД.

STORY CONTEST,
The Future of the Nation,
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО ОБРАЗКИ—А. МАНАСТИРСЬ

Ще й на вас цареви Львови
Донос дам, що бунтарі ви,
Щоб мені вас дав в окови.
Ах, заплачете тоді ви!"

Просять зайчики, благають,
Най вона змилосердиться:
І вони чей право мають.
Та не з сих була лисиця!

Ліпше ще зайців лупцює
І ще дужше підганяє,
А тут зимний вітер дує,
Метелиця завиває!

Останні Вісти...

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД УКЮ МАНІТОБИ ВІДБУДЕТЬСЯ В ВИНИПЕГ, МАН., В ДНЯХ 20 І 21 ЖОВТНЯ, 1945. В суботу 20 жовтня в год. 1. пополудні реєстрація і пополуднева сесія в парохіяльній салі церкви св. Покрови, 965 Бойд еве. Вечером тогож дня бенкет в салі Читальні Просвіти. В неділю, 21 жовтня, 10.30 рано спільна Сл. Божа для молоді в церкві св. о. Николая. Пополудні концерт в салі Інституту Просвіти.

В Манітобі в понеділок 15 жовтня відбудуться провінціональні вибори. В Винипегу кандидує Василь Скраба, а в околиці Поплярфілд п. Михальчук, котрих усі українці повинні поперти

Всеч. о. капітан М. Горошко внедовзі має приїхати до Канади з Англії. Через се, що що раз менше є наших жовнірів в Англії замкнуть домівку Союзу Українських Канадійських Вояків в Льондоні.

З Отави доходять вісти, що КУК внедовзі буде розвязаний, бо скінчилася війна і він вже "сповнив" своє завдання, або иншими словами, існовання такого товариства вже не вимагається дальше

Майже усі канадійські вояки, що дісталися були до полону по упадку Гонґ Конґ зістали освободжені та поволи вертають до здоровля. Уряд робить все можливе в своїй силі, щоби тих вояків якнайскорше вислати домів до Канади

Отава трохи улекшила пайковання мяса і так: на протягу кількох тижнів не будуть підлягати пайкованню такі штуки мяса як серце, печинка, язик..

Дня 19 вересня впав в Манітобі перший сніг.

УКРАЇНЦІ міста ВИНИПЕГ, Ман.!— У дні виборів, дня 15-го ЖОВТНЯ, 1945, віддайте свій голос на ВАСИЛЯ ШКРАБУ, котрий вже через 11 літ працює для Вас в шкільній та міській Раді в Винипегу.

ВАСИЛЬ ШКРАБА є заступником Манітобської Ліберальної Секції.

Виберіть послом до Манітобського Парляменту ВАСИЛЯ ШКРАБУ!

Голосуйте так:

SCRABA WM.	1

УВАГА—СТ. КЕТЕРІНС, ОНТ. І ОКОЛИЦЯ!

ПОСВЯЧЕННЯ ОСНОВ НОВОЇ ЦЕРКВИ Св. Кирила і Методія в Ст. Кетерінс, відбудеться в неділю 30. вересня (*September*). Служба Божа в мурах нової церкви о год. 11 рано, при співучасти многих священиків. Хор з Гамільтон, під управою п Бучинського. (Їхати до — Corner of Queen Elizabeth Highway & Niagara St., St Catherines)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЖОВТЕНЬ

7. Н. 15 по С. і Ів. Богослова: ... Гонор
14. Н. 16 по С. і Покров МБожої .. Ля Брокери (празник)
21. Н. 17 по С. і Покров МБожої .... Парки (празник)

о. Антін Цимбалістий
235 Скошіа Стріт, Винипег
Телефон 54 139

Марія Зволяк,
Винипегозис, Ман.

НАШЕ ПОСЕЛЕННЯ В МАНІТОБІ

(Продовження)

Я тулю її до себе а тут ще й погодувати її немає чим Потім жінки назбирали сухих патичків, розпалили вогонь і в баняках варимо на вогні вечеру. Наляли до баняків води і коли вода закипіла зварили на ній тісто, посолили пісненьке і вечеря готова. Але дехто хліба немає. тож побачили ми коло залізничого тору гладку камяну плиту, принесли її, по обох її боках наставили каминчиків, зробивши щось в роді кухні, поклали під сею плитою вогонь, і печемо на ній паланиці. Одні смїються, а другі плачуть. А мені все моя дорога дитина на голові, коби не застудилася, і не померла, бо то мое життя, мій дорогий скарб дитина моя. А ту хмари насуваються, а чоловіка нема, мука на дворі, воно замокне як дощ буде йти І якось Бог милосердний відвернув хмари і дощу не було. Вкінці приходять наші чоловіки, а нам аж очи напухли від плачу, бо ми думали, що їх десь певно звірі поїли що так довго їх не було. І розповідають нам, що то всюда ліси такі великі і немае поля такого про котре ми думали. Вкінці прийшов вечер Немає вколо нікого, щоби де піти ночувати, треба тут перебути ніч ,тому чоловіки зачали рубати сосни і класти високо, опісля рвали сіно і клали на сосну, щоби не кололо. Веретами вкрившись, серед пущі, під голим небом, ночують бідні іміґранти.

І тепер подумайте, дорогі читачі БН, який то гіркий час тоді ми переживали, в тій нашій Канаді; лишили нас в пущі без опіки, мовляв хочеш гинь або жий, нам все одно І полягали ми спати. одні сплять, другі палять вколо огні, щоби було тепліше, та щоби нас вовки не поїли Отже ми чували на осторожності. І добре зробили, що тримали через цілу ніч огні, бо вколо нас вовки скавуліли але якось до нас не підходили Своїм скавулінням вовки не дали нікому з нас спати цілу ніч.

Рано ми поставили, подякували Богові за все, посідали і радимось, що тепер будемо робити. Прийшли ми до переконання, що мусимо поставити одну хату для всеї родини, але заким хата буде, то ставимо перше буду, таку як то пси ставлять і ми там якийсь час перебудемо. І пішли наші чоловіки на фарми ставити буду. Аж тут надийшла хмара, почав падати дощ і сніг, ну і ми мокнемо і наша мука і все. Почали ми тоді Бога просити і співати: Господи, помилуй нас бідних! І перестав дощ падати. Муку накрили ми а до полудня чоловіки наші поставили буду і маємо до неї переноситися. До тої буди треба було йти нам милю і пів, а вколо води по коліна а вода зимна. Тай треба ту муку перше носити, а кожда родина мала по 9 мішків тої муки. Чоловіки кождий бере по одному мішкови, що важив сто фунтів, а жінки по другому мішкови і так всю муку поносили і всьо, що ми мали і вже ніч перебули в буді. До буди наносили ми богато сіна, котрого нарвали, зробили постіль і усі положилися спати То була перша наша хата буда в котрій ми вперше добре виспалися. Спали добре але не всі Я виділа, що ввечер попри буду біг великий рен і я боялася, щоби не взяв тої буди на ті великі роги і нас не побив. Але я була вдоволена, що моя дитина добре спала

Звертаюся тепер до Тебе, Дорога Молодь! Ми приїхали до Канади самі молоді, по 18-19 років життя. Як видите, зносили ми тут в Канаді на початках, страшні невигоди і прикрости, про що Вам я повище своїми бідними словами описала. Що нам помогло сі всі труди, терпіння, невигоди, перетерпіти і перенести? Бог і Його Пречиста Матінка, до котрої ми все щиро молилися Ми мали надію, любов і віру в Бога і Бог нам дав се все перебути. Наші невигоди, котрі ми переносили, зробили нас здоровими та черствими Жаль дивитися нині, як то молоді дуже часто відрікаються Бога та Його святої науки. Як то молодь шукає нині занадто вибагливими вигодами в життю. Навіть до церкви, хоч близько, пішки не піде, бо "болить" ноги, а мусить їхати "гарою." А за наших часів, як ми почули, що в Сифтон є священик, тоді піхотою вибиралися на відправу, нога за ногою шли, молилися, співали, тішилися, що наче на відпуст ідемо і хоча були помучені 24 милевою дорогою, то всетаки були вдоволені та здорові. Не знали ми що то "пендик", рак, каміння в печінках... нас тримала праця, бо Бог приказав людям працювати Справді, Дорогі Мої без Бога і праці ми далеко не зайдемо. Сі слова говорю Вам не в докір, але щиро сердечно прошу Вас, я як давна піонірка тут в Канаді, запамятайте їх собі. Коли хто з Вас провинився в тім гляді, то ще поки час наверниться в злої дороги

А тепер знова вертаюся до моеї історії

Коли ми рано поставали, порадилися всі, що чоловіки наші будуть хату ставити, а ми жінки виліпимо піч Порадившись, всі забралися до роботи. Ми виліпили на дворі таку гарну піч, що аж тішимося, який то добрий хліб будемо мати, та будемо мати де варити їсти. (Далі буде).

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Держави

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго зділати для Божої слави і добра нашого народа. До Сестер Місіонарок можуть вступати: учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі инші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастирі будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть університет, як будуть спосібні Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до Згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож варта канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn USA

в) Дівоча Академія Покрова Матери Божої. З початком вересня 1945 року, Сестри Місіонарки отвирають Вищу Школу для дівчат. Вже деякі студентки зголосилися, бо довідалися, що

1) Дівоча Академія є в найкращій дільниці міста Стемфорду, серед предгарних дерев немов у парку
2) Урядження Академії є гарне
3) Залізниці получення з Ню Йорку до Стемфорду є дуже добрі, бо що пів години ідуть поїзди, а від стації до Академії що 10 минут іде бос
4) Професорський факультет є добірний та з довголітнім досвідом
5) Кождої суботи буде висвітлюватися поучаючі фільми в Академії

Якщо родичі бажають правдивого добра для своїх доньок, то нехай чимскорше запишуть свою доню до Академії Покрова Матері Божої у Стемфорді, бо ще остає місце тільки для кількох студенток

По інформаці писати:

Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn USA

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, вилішують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шию, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Дом ініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗВІЛЬНЕНИЙ З ЯПОНСЬКОГО ПОЛОНУ

Іван Зінко, рядовик, син Стефана Зінка, парохіянина церкви Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., зістав звільнений разом з другими жовнірами з японського полону, до котрого був дістався по упадку Гонґ Конґ. Іванові Зінкові бажають якнайскоршого повороту домів усі члени церкви Пресвятої Евхаристії

НА ПРОДАЖ: Цеглою і стаком дім, 6 кімнат, 1½ поверховий, 18x24 фітів, ззаду добудована часть з 2 кімнатами, й окремим входом. Як часть заплати прийму ½-тоновий трок або авто, якщо в доброму стані. По дальші інформації звертайтесь в 6 год. вечером. 165 MAPLE AVE., YORKTON Дім один бльок від нашої церкви

ПЕРЕЙШОВ ДО 7-ої КЛЯСИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я ходжу до української школи у Глендон. Я маю 13 років. Я перейшов до семої кляси. Ми мали два тижні української школи. Сих два тижні школи помогло нам читати і писати. Ми будем мати концерт на 26 серпня. Се є мій перший лист, а я ще буду писати до Вас.

Здоровлю Вас Вуйку,
Сенді Кличик,
Глендон, Алта.

Від Вуйка: Вуйко тішиться, що Ти обіцяєш стало писати.

ХОДИТЬ ДО 3-ої КЛЯСИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

То є мій перший лист до Вас. Я ходжу до третої кляси в англійській школі. Я ходжу до Рідної Школи. Ми вчимося там, читати, співати і катехизму. Ми будемо мати на 26 серпня концерт, як школа скінчиться. І я вже кінчу писати. Здоровлю Вас Вуйку,

Марія Скрипичайко,
Глендон, Алта

Від Вуйка: Марійко, а кільки років Ти маєш?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 20 (188) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Жовтня, 1945 — Vol. XIII No. 20 (188) YORKTON, SASK. October 14, 1945

КОНФЕРЕНЦІЯ МІНІСТРІВ РОЗБИТА

Від кількох тижнів відбувалася в Льондоні конференція міністрів заграничних справ Англії, Америки, Росії, Франції і Китаю. На сій конференції [illegible] держави мали прийти до порозуміння в різних спірних політичних справах. Однак [illegible] ся конференція [illegible] неуспішно, повною [illegible]. Конференцію [illegible] самолевне поведення большевицької делегації і че[illegible] приходило [illegible] рих вимін слів між міністрами.

[illegible] Молотов большевицький міністер, зажадав, [illegible] Китаю та Франції [illegible] на всіх на[illegible] міністр Бевін сказав, що таке поступовання рівнається з "гітлерівськими методами." Коли Молотов се почув, став, почав [illegible] в сторону дверей до виходу, обернувся і сказав, що він покине конференцію як Бевен не відкличе того, що сказав. По кількох хвилинах мовчанки Бевин сказав, що він відкликує то, що він сказав. Тоді [illegible] Молотов знова вернув на своє місце та усів.

Такі то "приємні" слова сипалися на сій конференції. Певно про більше таких "милих" стріч світ не довідається хоча б навіть і були вони підчас сеї конференції. Що раз більше довідується світ про "культурність" азійських товаришів…

На знимці видимо сцену зі славного відпустового французького міста Люрд. Підчас походу з Найсвятійшими Тайнами, Епископ благословить хорих. На відпуст до Люрд, як подають англійські газети, прибуло недавно поверх 50 тисяч паломників. Ми тут в Канаді можемо дуже богато довідатися про св. Бернадету і місто Люрд з чудової фільми "Ди Сонг оф Бернадет," що її тепер в Канаді висвітлюють.

УКРАЇНСЬКА ВИЗВОЛЬНА АРМІЯ В ІТАЛІЇ

З Італії довідуємося, що там знаходиться 10,000 українська армія, що в тій війні боролася проти большевиків. Члени сеї армії, що боролися проти большевиків [illegible] проти англійців та американців, дісталася до англійського полону. Спевністю булоб страшним нещастям для тих українських жовнірів, колиб англійці вислали їх большевикам. Щасливими чулися наші жовніри, колиб їх вислано до Америки, або коли позволено їм поселитися в Італії. Як вісти подають, ся українська армія була завязком Української Визвольної Армії.

"ОТВЕРТИЙ ЛИСТ ДО КУК"

Більше як місяць тому КУК [illegible] від о. капітана Горошка з Англії Отвертий Лист з певними своїми заввагами в сторону КУК. Скорше ми не писали про се, бо думали, що [illegible] КУК щось згадає про ту справу.

[illegible] про се тепер самі [illegible] думаємо, що краще булоби, колиби він пояснив людям справу, щоби по Канаді не ширилися всякі здогади що[illegible] сього Отвертого Листа.

Коли ми вже при КУК-ові, то думаємо, що також добре булоби, колиб КУК подав публично всему українському громадянству свій **ТОЧНИЙ СКАРБОВИЙ ЗВІТ,** принайменше за 1944, як також подав людям кільки дотепер зібрано грошей на поміч скитальцям і як ті гроші розпоряджено. КУК ані словом не дав на сторінках преси згадки де ті гроші [illegible]дуть.

Коли загал дає гроші на руки КУК-а то має право спитати як КУК тими грішми урядує.

[illegible] певно, що КУК не буде [illegible] за поставлення в його сторону таких [illegible] питань. Але мож[illegible] Хтось мусів їх поставити, бо вони вже завадто поширені між нашими людьми.

НОВІ ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ

На основі листа з 15-го серпня 1945:

Про наше лихоліття і наші злидні мабуть не треба писати багато, бо певно вже з інших джерел маєте докладні вісті, зокрема про мільйони наших нещасних збігців, які все покинули, щоби тільки життя врятувати. А є між тими збігцями коло триста (а може й більше) наших священиків. Загал наших священиків-збігців зо страху перед насильною репатріяцією …. прагне що скорше виїхати за океан… та показується, що та справа дуже тяжка, якщо не радше неможливо паразі.. бо не можна сподіватися скорого дозволу на масову іміграцію нашого народу. Ми певні, що в цій справі й наші заокеанські організації змагають успішно інтервенювати, та покищо не маємо ніяких вісток про якінебудь конкретні успіхи.

Посередні вістки з рідного краю просто жахливі. Преосвященні Епископи в тюрмі (Преосв. Епископ Хомишин вже помер у тюрмі). Сталінівське православія насаджується насильно. В Карпатській Україні відібрано католикам уже коло 60 церков і віддано православним, а вірні під загрозою куль мають рішатися, чи тримати з "фашистівським Римом," чи з "демократичною" православною Москвою. (Очевидно, брехливо називають католиків "фашистами," бо католики не мають нічого спільного з фашизмом).

РЕКОЛЕКЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ НА СХОДІ

Від 1 5 жовтня відбулися реколекції для наших священиків на сході Канади. Священики мешкали в Виховному Інституті БУК-а ім. Шептицького в Торонто. Реколекціями проводив о. місіонар Гр. Шишкович, ЧНІ.

На знимці видимо шість японських високих старшин та адміралів у Білібід вязниці, коло Манілі, після того як вони піддалися аліянтам.

ПРАЦЮЮТЬ ПРИ АМЕРИКАНСЬКІЙ АМБАСАДІ В ЛЬОНДОНІ

З Америки прибули до Льондону, Англія, панночки Марійка Сафчак і Анна Дуліяк з Ню Йорку. Працюють вони при американській амбасаді.

ПОСВЯЧЕНО ПІДВАЛИНИ ЦЕРКВИ В СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

Дня 30 вересня, в неділю, відбулося торжественне посвячення салеру під церкву св. Кирила і Методія в Ст Кетеринс, Онт. Свячення відбулося дуже торжественно при участи 5 священиків. На будову церкви зібрано також гарний гріш, бо поверх 2 тисячі долярів. Парохом в Ст. Кетеринс є наш молодий та ідейний священик о. Ізидор Борецький, котрий також тому кілька років збудував був церкву в Гримсбі, Онт., котру тепер обслугують оо. Василіяни.

ЗВІЛЬНЕНИЙ З ГОНГ КОНГ

Петро Ролик, Портедж, Ман. Йосиф Кітоковський, Василь Дерган, Петро Дребит, В. І. Дуб, Іван Гуша, Стефан Капітан, Михаїл Мельковський, Василь Шкрумеда. В.М. Ковальчук, Ф. Осатчук. Лев Новак, І. С. Пудло, Стефан Захарко, Н. Зитарук, І. Г. Гурський, І. Г. Гуминський, Михаїл Качан, Павло Михалюк, Василь Сивик, Л. Е. Шкварок, Йосиф Волчук.

о. ДР. ВАСИЛЬ КУШНІР ІДЕ ДО ЕВРОПИ

Вже раз подавали ми були про се, що о. др. В. Кушнір, голова КУК, має вкедовзі їхати до Европи, щоби в імені канадійських українців принести [illegible] скитальцям. Тепер довідуємося, що час виїзду о. Кушніра вже є недалекий. Давби добрий Бог, щоби наш священик в імени нас всіх канадійців міг принести якнайбільшу поміч нашим бідним братам і сестрам. Бажаємо тому о. др. Кушнірові щасливої подорожі та просимо [illegible] передав нам наш [illegible] привіт усім нашим братам в Европі.

о. КАПІТАН ГОРОШКО НА КОНТИНЕНТІ

[illegible] о. капітан М. Горошко, військовий капелян для українців католиків в Англії, дістався з Англії на европейський континент і відвідає більші міста Европи, де знаходяться українці. Спевністю наші бідні скитальці будуть дуже раді гостити між собою нашого о. капітана, котрий поможе їм, що тільки буде в його силі.

ПРИНЯТИЙ ДО АДВОКАТСЬКОЇ ПАЛАТИ

Віримо, що усім українцям католикам буде мило дізнатися, що український католицький молодий адвокат Юрій Роборецький, брат нашого священика о. А. Роборецького, пароха в Вест Торонто, зістав принятий офіціяльно до адвокатської палати в Винипег, Ман., се значить, що буде він міг отворити свою власну канцелярію.

Радіємо щиро тим гарним успіхом нашого молодого адвоката і на сьому місці бажаємо йому всего найкращого. Щасть Вам Боже, пане адвокат!

ЗВІЛЬНЕНО ГЕН. ПЕТТОНА

Великою несподіванкою в політичному світі треба приняти вістку про звільнення з уряду провідника третої американської армії, що так славно боролася в тій війні в Франції, ген. Юрія С. Петтона. Назначено його генералом 15-ої армії, що по правді існує тільки на папері.

Причиною звільнення ген. Петтона має бути се, що він різнився в поглядах з ген. Айзенгавером в справі ведення окупаційної політики в Баварії. Видно великий генерал потрафив бути добрим жовніром, а злим політиком.

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ В ЛЬОНДОНІ

З Ню[с] Леттер, газети СУКВ в Льондоні, довідуємося, що в днях 10 і 11 листопада, 1945. відбудеться в домівці Союзу з'їзд українських вояків. Як подається, се буде здається останній з'їзд українських вояків в Льондоні перед їх виїздом до Канади. В часі з'їзду буде мати богослуження для вояків наш капітан о. сотник М. Горошко.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Яку Ціль Має Держава?

Держава в першій мірі існує для того, щоби дбати про добро одиниці і тому держава має помагати одиниці в осягненню її цілі. Після того держава має подвійну ціль:

а) Боронити Права:

Це основний і первісний закон держави. Для того саме існує держава. Чоловік хоче жити в державі длятого, щоби бути забезпеченим від фізичної сили сильнійшого. Публична сила існує якраз для того, щоби чоловікові дати то забезпечення, щоби міг легко і свобідно розвиватися. Публична сила боронить чоловіка перед насильством, нахабством зі сторони злих людей. Вона санкціонує права і тим способом сдержує злочини, боронить пос[illegible]ости, майна чоловіка. Крім того на зовні, сили держави боронять границь і добра підданих.

Як бачимо держава не є понад нацією. З того можемо легко розвязати богато прикрих питань, а саме о скілько держава може мішатися до [illegible] і тим ограничувати їх діяльність. Держава не існує сама для себе, не є ціллю сама для себе, але існує для того, щоби підданим жилося як найліпше. Тому держава має шанувати як найбільше свободу кождого чоловіка і берегти ті всі права, які можна затримати, тому, що вони є зв[illegible] для якої держава існує, а саме за[illegible] добром. Нераз і не [illegible] свободолюбивість може виродитися і тоді держава потребує сильної руки, щоби тримати порядок. Держава не має права ограничувати свободи чоловіка особливо не має права відбирати чоловікові того, що йому дала сама природа. Ті права є [illegible] як сама держава і нероздільні від самої особи чоловіка. Їх можна лише остільки ограничити о скілько того вимагає сильнше загальне добро.

Практично це справа дуже делікатна, щоби не нарушити того, що ми називаємо правами цивільними і правами політичними. Кождий має право до того, щоби міг як найліпше [illegible] свої здібности і як найбільше користати з тих дібр, які дає держава. Кождий має право користати зо [illegible], бібліотек, науки, почти, доріг а дальше мати повне право вибрати представників, щоби ним правили. Стараючись про добро загальне, держава має бути для всіх рівна, то зн. справедлива, позволяючи користати рівно всім з того що має держава і рівно накладати на всіх тягарі. Про це [illegible] сказати нічого абсолютного, тому що треба дивитися на обставини і історію характер даного народу. То, що є добре для англійця, може бути дуже невідповідне для француза.

б) Помагати одиниці:

Держава має працювати над тим, щоб публичне добро зростало, щоби підносився рівень освіти, щоби був дійсний матеріяльний поступ, щоби право морально було шановане. Що більше, держава має помагати там, де приватна ініціятива слаба. Поступ в першій мірі залежить від здібностей, і працьовитости одиниць. Тих талантів держава нічим не може заступити, але може помагати, щоби вони розвивалися якнайкраще. Отже держава і її урядники мають богато до зроблення і на них спадає велика відповідальність. Вони представляють державу. Їх поступовання вимагає богато

такту і зрозуміння. Держава має обовязок подбати за це, щоби свобода одиниці була забезпечена. Не може отже так поступати, так мішатися до всього, щоби у всім перебрала на себе ролю одиниці. То що є її обовязком, не дбати про це, щоби приватна ініціятива не змешувалася, але росла. Роля держави полягає в тім, щоби її підтримувати. Того якраз не годні зрозуміти держави тоталітарного типу большевизм, що нищить одиницю, знищить то, що є найкращого у чоловіка, а саме: приватну ініціятиву. А знаємо, що великі твори повставали завжди через приватну ініціятиву. То великі одиниці, що творили завжди великі діла. І тим не може заступити [illegible] індустріялізація. Держава, що нищить одиницю вбиває найкращі сили людства. Масово можна будувати пираміди, але маса не в силі змалювати одного артистичного образу. Не хто інший, а дух творить культуру. Той хто [illegible] духа може вправді переносити невільниками гори [illegible] будувати великі [illegible] [illegible] поправди [illegible] [illegible] культурних. Так повставали китайські мури [illegible] Семіраміди [illegible] держави [illegible] [illegible] своїми величезними індустріяльними [illegible] [illegible] Всі вони мали лише одно спільне, а саме нищили свободу чоловіка, його особи [illegible] і тому нічого людського не витворили. В нинішних часах чоловік стає тим, що він посідає, що він годен зробити. В нинішних часах не дивляться на то, чи чоловік є в дійсности тим, чим має бути і чим він мусить бути, але чи багато користи може принести для держави. Його нинішні держави уважають за машину, за річ, яка має до часу служити, а коли вже [illegible] придатна, тоді можна його [illegible] на смітти. А знаємо, що чоловіка ніколи не можна уважати одиноко за річ, що має більше або менше служити. **Чоловіка не можна нічим міряти. Він не може бути підданий ніяким інтересам. Він є понад всьо сотворене.** Всі річи мають вартість о скілько служать чоловікові і він якраз ними має розпоряджати, а не [illegible] НЕ хто інший, а чоловік є паном сотвореного світу і такий систем державний, такі закони, що нищать основні права людські, є злими. Всі інтереси, всі індустріялізація, всі системи політичні лише о стілько мають вартість, о скілько вони шанують гідність людини. Всьо то має бути зміряне чоловіком, так як чоловік є зміряний вічним законом Божим. Щойно тоді, коли людина знаходить своє правдиве місце у всесвіті, тоді можлива правдива культура. Така культура опирається на загальних людських незмінних засадах, тих які сам Творець вложив в серце людини. Коли якийсь систем політичний, якась держава нищить права людини, тоді та культура, яку він витворює, опирається на звірячих законах, на силі, ненависти, злісутію. А знаємо, що і звірина потрафить переносити кукамінь [illegible] складати їх на [illegible]

Отже правдива держава мусить шанувати гідність людини і чоловікові помагати всіми силами. Вона має бути на услугах одиниці.

Як має поступати держава?

1) Держава має помагати насамперед одиницям в сфері матеріяльній. Дати до розпорядимости [illegible] засоби [illegible] якими держава розпоряджає, щоби [illegible] побільшити [illegible] роботи, а тим самим добробут населення. Держава має [illegible] роби [illegible] [illegible] [illegible] держава не мусить [illegible] [illegible] [illegible] цим свободу. Держава має дбати, щоби була добра комунікація, добрі залізниці, дороги, щоби улекшити людям спосіб життя.

II). Ще більшу трудність [illegible] держава [illegible] [illegible] моральне і [illegible] [illegible] також держава повинна більше помагати [illegible] [illegible] [illegible]

виховання і науки. Держава тими справами мусить интересуватися. То не є байдужа річ, щоби населення знало принципи моральности або їх не знало. Також держава має постаратися про це, щоби в таких краях, де нарід вибирає своїх представників, щоби він був досить поучений про це, як і кого має вибирати. Однак держава не має права до монополю навчання. Вона мусить в тій справі помагати родині і з нею співпрацювати. Може обовязати родину, щоби виконувала свої обовязки і в тім її помагати при помочі публичних шкіл, одначе ніколи не може цілковито перебрати на себе навчання зі школою для людських [illegible] Особливо коли ходить про виче навчання держава має богато до роботи. Особливо тут вона мусить сприяти приватній ініціятиві і там де вона булаби за мала помагати її а не поборювати. Держава у вихованню в першій мірі має помагати родині а не брати на себе всього.

Що до морального і релігійного життя держава має запевнити повні їх права. Мусить поборювати неморальність, порнографію, забороняти неморальні публікації. В тій справі держава має вповні попирати і помагати Церкві так, щоби Церква могла сво-

бідно виконувати ті обовязки, які [illegible] в першій мірі належать Церква має отже мати всі права [illegible] від держави, щоби виконувати свою місію, яку одержала від Бога. Держава що до релігії і моралі є підданою Церкві і тому має її вповні помагати. Вплив Церкви на суспільність нічим не може бути заступлений.

[illegible] між державою і Церквою. Держава своєю матеріяльною силою має Церкви помагати а не поборювати і нищити. Розлад між державою і Церквою є отже неморальний і погубний так для Церкви як і для Держави. Це згубна система нинішного раціоналізму і ліберализму політичного.

Щоби отже держава могла сповняти своє завдання як слід, вона мусить шанувати право а не руководитися силою. Культурною є така держава, що шанує найосновніші закони чоловіка і та культура, що в ній витворюється це культура людська. Знова найосновнішим законом чоловіка є шукати передовсім добра. А добро то щось, що мусить бути, це щось абсолютного. Правдива отже культура опирається на вічних незмінних засадах. Тільки такий світ годен творити правдиву куль-

туру, котрий ще хоч трошки вірить в світ, що є понад змислами. Світ, котрий того не признає, будує в дійсності богато при помочі звірячих інстинктів. Іншої середини нема: або панування права, або панування злочинних інстинктів. А знаємо, що і звірина богато потрафить нищити а

наслідки звірячої сили страшні. Осередком наоколо котрого обертається держава є отже людина. А чоловік то не щось, що можна ним кидати на всі сторони після вподоби. Він має свої сталі, вічні, незмінні закони абсолютні і може лише на тих законах розвиватися. А закони абсолютні це власне такі, що переходять час і простір. Їх нічого не ограничує. І тому власне людина крім хліба і води потребує поживи духа. А знаємо, що найбільше індустріялізація, найбільші будівлі, найбільші гори каміння йому того всього не можуть дати. Матеріяльна культура, поступ навіть найвищий не є виявом всіх сил людини. Вона є лише середником а не ціллю. Противно ціллю є якраз розвинути духові сили чоловіка. В нинішних часах бачимо як світ відкинув культуру духа а задоволяється лише одною матеріяльною культурою. Ту культуру зродив не хто інший як раціоналізм, який поза силою людського ума нічого не бачить. А знаємо, що чоловік не належить цілковито до матеріяльного світу. Він відчуває в собі закони, що переходять всьо сотворене. Для захонування тих законів чоловіка мусять уступити всі інтереси індустріялізації, нації і держави. **Правдива отже держава має в першій мірі шанувати права і закони, які одиниці дав сам Творець.**

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ Б.Н., СЕРПЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
[illegible] А. Білоус перед. для брата, Д. Кузьмака	$ 2.00	
Ів. Новосад 3.00, П. Вавренчук 1.00, В. Собчук 1.00	5.00	
Н. Тараска за огол. 10.00; Л. В. Михалчук 2.00	12.00	
Совєтська Амбасада в Оттаві передпл.	2.00	
о. [illegible] Шпитковський 12 перед.	13.00	
[illegible] Ів. Кмець 3.60 Ів. [illegible] 1.00	4.60	
[illegible] в Оттаві, 6 на [illegible] Санькова	3.00	
[illegible] 3.80, передпл. 2.00	5.80	
[illegible]	6.00	
[illegible]		1.00
[illegible] БУК за брош.		9.80
[illegible] М. Юник, С. Гаврилюк	5.00	
[illegible] Гамерник 1, М. Гошовська 2, о. Семчук 3.65	6.65	
о. Шпитковський передпл. і прес фонд	29.44	
Мети		11.16
Р. Качур 1.00, І. Гнатів 1.00, І. Гутовський 1.00	3.00	
[illegible] 2.00, [illegible] 4.00, панна С. Бонд 1.	7.00	
оо. Редемптористи, кредит	8.00	
Друк БН. ч. 16		91.80
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
Почтові значки		.93
[illegible] спрод. 5.25, [illegible] передпл. 2.00	7.25	
о. Шпитковський	25.40	
Мети і книжочки		15.26
М. Татарин 1.00, В. К. Родзвяк 1.00, А. [illegible] 1.	3.00	
[illegible] спрод. 1.50 [illegible] 1.00	3.50	
Марія Тимо 2, Олена [illegible] 1 [illegible] С. Шавель 2	5.00	
	[illegible]	146.45

[illegible] К. [illegible]
скарбник БН

Карнавал парохії св. Покрови у Виннипегу, Ман.

Королівна та її княжни почот карнавалу, [illegible] **панна Ольга Журба** [illegible] **панна Оля Головчук**, [illegible] **панна Ганя Баран** [illegible] **панна Розалія Беляк** [illegible] **Честь таким панночкам нашим, честь іхнім добрим родичам!**

Славний лорд Га Га, [illegible] через берлинське радіо, остав засуджений в Льондоні на смерть. Га Га твердить, що [illegible] Коли відбудеться слідуюча розправа ще не відомо.

Як далеко ВИ є вдячні за

ПОБІДУ?

Коли Іван До почув про Канадійську 9-ту Позичку Побіди, сказав: "Тут є для мене нагода показати мою вдячність за побіду."

Іван До є практичним і мудрим чоловіком. Мимо того, що війна скінчилася, він знає, що не може бути правдивої побіди ні фактичного мира, аж доки наслідки війни не є направлені і доки люди не зможуть знова жити в добробуті та спокійному краю. Він хоче видіти кінець непевности, жертви та терпіння; він хоче іти вперід до кращих діл. І він знає, що Канадійська 9-та Позичка Побіди поможе запевнити ті всі добра.

Бо вона поможе нашим героям, що вертають домів зза моря, де вони відіграли так велику ролю в поборенні наших ворогів. Вона поможе заопікуватися хорими та раненими; вона поможе спомагати найдорожчих, тих, що вже ніколи не вернуть; вона заосмотрить ренту, щоби були вони ужиточними горожанами в будові ще більшої та сильнійшої Канади.

Тоді також Канадійська 9-та Позичка Побіди позволить на співпрацю з нашими Аліянтами, щоби принести якнайконечнійшу поміч освободженим державам. Продукція задля сеї цілі разом з запотребуванням на домашних ринках викличе нове запотребування праці.

То буде послідна Позичка в сім році. Длятого Канадійці можуть і з певністю осягнуть її висоту, так як се робили передтим. Щоби се осягнути, ми будемо купувати більше Бондів як передтим; будемо вкладати в них усі можливі наші ощадности та ще більше грошей з нашого приходу.

На протяг дванайцять місяців, замість шість, буде розложена їх сплата і тому ми будемо в силі сим разом вложити в Бонди БІЛЬШЕ наших грошей як передтим— і будемо мати вдоволення з сього, що наші гроші ми вложили, не дали, і що дістанемо їх назад—ще й з зиском.

Чи Ви, так як Іван До, очікуєте з нетерпеливістю здійснення того всего добра в повоєннім часі? Тому виповніть свою пайку і тим чином запевніть повне здійснення того всего.

БУДЬТЕ ГОТОВІ КУПУВАТИ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

NATIONAL WAR FINANCE COMMITTEE

9 17

Пан Яків Боцчук, 1926 Reynolds St., Regina, Sask., **пошукує Андрія Бойчука, сина Івана, з села Вислович, повіт Сокаль.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

КРОВ МОРОЗИТЬ В ЖИЛАХ!

Прийшов лист з Галичини. На сірім зімнятім папері найгіршого виробу, писаний олівцем. А в нім тиха трагедія родини, що сльози витискає з очий, кров морозить в жилах.

Ось той лист:

"Слава Ісусу Христу! Дня 16 VII. 1945. Найдорощий мой Дідуню! Пишу Вам пару слів о своїм здоровлю і нещастю. Я Богу дякувати здорова, котрого здоровля і Вам желаю. Цей лист Дідуню, пише Вашої дочки Гані дочка Геня. Я не знаю, чи Ви мене знаєте. Тому я пишу, бо вже моєї мами нема на світі, всю родину **хтось побив і спалив все,** що тільки було. Колись приїдете може і все розкажу. Наша бабця ще здорові, Богу дякувати родина вся також ще тримається і жиє, тільки моєї мами нема. Ох Боже, тільки я лишилась сама сирота, бо я була в школі в ... і тому я лишилась жива. Якби я була в той час вдома і я булаб нежива. Забили маму, сестру Марусю і синка і двох братів, від мене молодших, мав один 11 а другий 12. Коля і Оля а старші брати, то не знаю, де, чи живуть чи ні, бо жадний не пише. Павлуньо в плені був німецьким, Мітя також забрали до роботи німці, а Стефанко то вже давно нема про него чутки, Богдан також не знаю де, за німців був в Кракові, тепер не знаю де, бо не пише. Більше не маю що такого писати. Кінчу і здоровлю Вас щиро. Ваша внука Геня, прошу о скорий відпис, бувайте здорові."

Таку "потіху" дістав старенький дідусь в Манітобі цим листом від своїх найблищих, котрих за українську свідомість "хтось побив і спалив все." Той "хтось" як виходить з листа не були німці, бо коли німці забрали в полон чи пігнали до роботи, то внука пише виразно, що це були німці. Той інший "хтось" це теперішні окупанти Західної України — московські большевики.

Наш нарід переживає свою Голгофту і край политий кровю та слізми сиріт.

ПЕРШИЙ УКРАЇНЕЦЬ ІНСПЕКТОРОМ В МАНІТОБІ І НАШ ЗАГАЛ

Міністер освіти в манітобськім коаліційним правительстві проголосив назначення пана В. І. Сарчука, Б.А., родимця провінції Саскачеван, тимчасовим інспектором шкіл народних в Манітобі і приділив йому округ Тюлин для урядовання, доки не повернуть з війни інші урядники міністерства освіти, які добровільно зголосилися і поїхали замоpe.

Таке назначення зі застереженням ослаблює сам акт а тим більше в приміненню до українців горожан Манітоби.

До того, назначення сталося якраз перед виборами, що мимоволі виглядає дивним, коли взяти під увагу, скільки разів українці Манітоби домагались виразно таких назначень і було досить часу це вчинити, то чомусь коаліційне правительство було глухе...

А дальше такі є факти, що це назначення ще більше роблять дивним для нас українців католиків, горожан Манітоби. Українці католики, горожани Манітоби, творять 74.97% всіх українських жителів Манітоби—а група, до котрої належить і для котрої все явно працював пан В. І. Сарчук начислює всього 19.30% нашого населення в Манітобі. Ми живемо в демократичній країні, де рішає більшість. **Виходить однак, що панове з коаліційного правительства цілком не рахуються з тою більшістю, а роблять безоглядно і без порозуміння з українцями католиками, горожанами Манітоби, не питаючи про їхню опінію...**

І це треба нам памятати і прийде нагода тим панам це пригадати.

Впрочім в Манітобі повинно бути найменше чотири українців шкільними інспекторами і то родимців Манітоби, згідно і відповідно до релігійних і політичних уложень між українцями в цій провінції.

Ось тут є корінь недостачі в наладнанні повноправного співжиття всіх жителів провінції, але вина не є по нашім боці.

Хтось інший явно і навмисно форсує расове упередження, мимо всіх голосних і крикливих заяв про демократичні свободи в Канаді. **І той інший буде відповідати перед історією та горожанами провінції за всі послідовні наслідки такого упередження і політичного нерозуму.**

МАНІТОБСЬКИЙ ЗЇЗД БУК-А

Провінціональний З'їзд Манітобського БУК-а відбудеться в Виннипеґ, Ман., в днях 10 і 11 листопада, 1945. На сьому З'їзді вибереться новий провінціональний заряд Манітобського БУК-а.

Усі відділи повинні вже від тепер приготовлятися до сього з'їзду, щоби в ньому взяти якнайчисленнійшу участь.

ВІДЗНАЧЕНІ ЗА МОРЕМ

За мужність та замилування до своїх обовязків підчас служби, ДФС зістали **відзначені:** Іван Цембровський, лет. старшина, Селкирк, Ман., Володимир Гриньків, лет. старшина, Планкетт, Саск.; Василь Хміляр, лет. старшина, Верміліон, Алта.; і Андрій Гукало, лет. старшина, Мічел, Б.К.

ДФС за вправу, відвагу і замилування до служби дістали: Олекса Стадник, лет. старшина, Спирит Ривер, Алта. і Михайло Шарун, лет. старшина, Мондер, Алта.

Медалями военними зістали відзначені: Володимир Чаук, сержент, Виннипеґ; Іван Кривя, капраль, Форт Віліям, Онт. і Василь Мандзюк, рядовик, Флин Флон, Ман.

Були згадані в звідомленнях военних за своє геройство Ф. Дуницький, арматник, В. Дутка, капраль, А. Незнанин, рядовик, забитий в бої; Ф. Андрейчук, капраль, помер з ран.

НАША ПРИСВЯТА КАНАДІЙСЬКИМ КАЦАПАМ

Риндик

ТАТАРСЬКІ ЛЮДИ

Чарують вас московські златоусти —
Майстрі солодких слів, спокуси і розпусти,
Куміри вбогих душ, божки бездушних мас.

Глушать вас перемоги дзвоном,
Пянять ідейним самогоном,
Чарують і лурманять вас.

І славить рід ваш беззаконний
Загладу краю, луп і морд,
Верблюдів рев, іржання коней
І скрип возів московських орд.

І від Батия до чекіста
Для ваших душ, мов райський спів
Бренить ця музика троїста
Встає у памяти щось рідне:
Юрб кочових життєсвобідне,
Руді піски шугай-степів,
Горлаті орди Чингиз-Хана,
Гунгуз, камчик і чемерис,
Виття гугнавого шамана
Смердючі юрти і кумис.

Це вища ціль, а голос крови
І атавізм кочовника
Зриває вибухи любови
Людей татарських до чека!

ЮНІ ДРУЗІ! ЧЛЕНКИНІ Й ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА!

Як маєш у тебе сила,
То гуртом єднайся ти
Вкупі більше зробим тіла,
Швидше дійдеш до мети
(Борис Грінченко)

Звідси кличемо Вас на Провінціональний З'їзд Молоді, що відбудеться у Виннипеґу дня 20 і 21-го жовтня, 1945.

Ви є свідомі цього, що молодь теперішного століття є певна себе. В протягу короткого часу повстають юні молодечі організації з многонадійними плянами на будучність та скоро розвиваються. Вони знова розвиваються поволи, кладуть сильні основи і прибирають широкі розміри. Такою організацією є УКЮ.

Ціллю нашої організації є виховати нашу Українську Католицьку Молодь на практикуючих католиків, свідомих українців і здорових горожан Канади. Провінціональний з'їзд всеї ... дуже нам поможе до осягнення сеї цілі.

Тому дорога молоде, ми здаємо собі справу, що Ви наглядаєте вагу і конечність Вашої присутности на цім Провінціональнім з'їзді. Ось нагода! Користаймо з неї! Приїзджайте всі — Це Ваш З'їзд!

Памятайте, що успіх виключно залежить від Вашої чисельної присутности і живої участи в дискусіях.

РАЗОМ ДО ПРАЦІ! —— В ЄДНОСТІ СИЛА!

УКЮ Манітоби,
І. Козоріз,— голова

FIRST UKRAINIAN CANADIAN AUXILIARY SERVICES SUPERVISOR

п. Михайло Чехніта

Союз Українських Канадійських Вояків за Морем зі своєї канцелярії з Льондона має нині приємність поділитися радісною вісткою, що минулого тижня прибув сюди старшина Михайло Чехніта, що є першим українським Помічної Служби Супервайзором з рамени Лицарів Колюмба. Пан Чехніта є знаний ширшому загалові українців в Канаді а зокрема нашому громадянству в Едмонтоні. Пан Чехніта довший час працював в укр. кат. тижневникові "Українські Вісти" в характері управителя. Пан Чехніта походить з Кридора, Саск. До летунства вступив 27-го серпня 1942 р. Звільнення з воздушної фльоти одержав щойно в травні ц.р., вступив до армії та зі... іменований на повище становище. Пан Чехніта сейчас загостив до нашої військової домівки в Льондоні, і тут всі дуже щиро та сердечно його привитали. Пан Чехніта є веселої вдачі, має життєвий досвід та обширне знання наших справ.

Всі укр. канадійські вояки з щирого серця витають його та бажають йому якнайкращих успіхів у його праці.

о. кап. М. Горошко,
за Союз Укр. Канад. Вояків

о. Ст. Семчук

АДАНСЬКІ ДЗВОНИ

У великанськім театрі Редіо Сити Мюзик Гал в Ню Йорку грають фільму "Аданські дзвони," в котрій головну ролю має наш земляк, що не змінив свого імени для людських очий і підхлібства, Іван Годяк. Тисячі глядачів переходить і глядить на фільму, з того многі тисячі італійців, бо ця фільма має темою їх стару рідну землю.

Вкоротці фільма представляє кінець війни в Італії, а згодом поворот полонених домів та поворот забраного німцями добра. Командантом місцевости є американський майор це роля Годяка—і він старається назад привернути італійцям почуття власної гідности і вартости. Тому його заходами доставляють вкінці забрані давніще церковні дзвони в Адано і ціле містечко висловлює свою вдяку і признання за цю людяність. Місцевість зачинає знова сміятися, так як колись за добрих часів.

Сама постать Годяка у фільмі виходить дійсно клясично. Його появa під сам кінець фільми, коли у військовому похідному наряді він вибирається з Адана і ще востаннє підносить голову, щоби послухати аданських дзвонів, які оце вперве знова задзвонили. Ця його голова в сталевім шеломі дійсно клясична голова борця новітних часів і надається, щоби вичеканити її на грошах.

Сама поява Годяка, що має головну ролю, та його незмінене українське імя, є чи не найбільшою для нас пропагандою в останніх часах. Многолюдні заступи людий всіх рас і перекононь, що бачили і бачитимуть цю фільму, будуть також відчувати прихильність до того імени, що так гарно і симпатично по людяному представляє справу побіджених. І через це імя будуть почувати також симпатію до українського народу, котрого дзвони ще не залзвонили так радісно, як ці в Адано...

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Н. Демків

Фільозофія Голоду

Життя чоловіка є пробою, що триває від уродження чоловіка аж до смерти. В життю випробовує чоловіка Бог, основно і терпеливо, зі знанням і досвідом. Випробовує, як той Його твір діло, до Нього Творця відноситься. Випробовує чи чоловік в Нім, чи в самім собі свого добра шукає. Чи сей твір Його рук схоче горнутися до Нього чи до Його ворога, сатани. Випробовує ... вартости і ... не бути на тій землі з малими радощами і болем, з малими своїми словами і ділами.

Головний фах в матерії ... як і народи ... Щоденний хліб або як кажеться по науковому питання екзистенції і ... в нього подвійний причині поставлений. **Як людина ставиться до Бога, коли є сита, а як ставиться до Бога, коли вона голодна?** Жолудок є ... того, чим людина в ... є.

Жолудок, чи він ситий чи ... чи людина ... чи вона злучена з вірою, надією і ... Жолудок ... чи чоловік є само побожний ... Чи державник підтримуючий, чи революціонер. Длятого зминяються завсіди ситі і мізерні роки, періоди обильности і голоду, щоби обявлено стало що є в людині. Се є гейби закон в тій зміні.

Одно не має бути поставлене в знак запитання в голодових періодах а се Боже милосердя. "Знає прецінь ваш Отець небесний, що вам треба того всего." каже Христос. Розважмо записану в апостола Марка історію о чудеснім розмноженню хліба... Ісус Христос є також Богом хліба. Він милосердиться над народом, жаль Йому народу, що не має що їсти і Він виховує також своїх учеників до того людяного милосердя.

А всеж є часи, коли голодують народи. **Голодувати мусять з виховуючих причин.** Ми маємо клясичний примір в історії старо-завітного народу. Нарід зматеріялізований в Єгипті, що вдоволяється казанами мяса і мельонами, хоче Бог визволити з неволі. Він визволяє його і наперід провадить його на пустиню— на сороклітну голодову курацію. Зматеріялізований, ситий нарoд, не має бажання до нових, великих, Провидінням поставлених завдань. Бог мусить його силою привести до опамятання, щоби "казани з мясом" не були його централею і першенством всего. Голодовий період не може також бути тревалим часом, але є він принайменше часом для опамятання. **Голод виховує,** щоби **думати. Голод будить провід-ініціятиву в того, що засипляє в своїх обовязках.**

Голод (посуха) жене до обрахунку сумління. Коли який нарід не має вже більше що їсти, тоді мусить бути десь в чімсь брак. Природні закони, що є основою всякої господарки, не ділають більше по праві. Господарська циркуляция крови впала в дрожання. Народи сторони перестають ... крови, на ... **недоживлення і порожня крови. Суспільний організм стає хорим.** Убожество і голодова нужда є епідемічною суспільною недугою. А до того караючим судом Божим через природні катастрофи. Бо голод народів плаe як ... природно-законна реакція. В ... і нардименти до радикальної суспільної сповідикання.

Голод робить покірним-смиренним. Головним, основним і прадавним блудом модерної людини є гордість-**зарозумілість. Віра на буття** зі себе. Віра у знання зі себе. **Віра у можність зі себе.** Віра, що Бог є неконечно потрібний, бо людина є неначе сама Богом. Голод, який виступив підчас господарської кризи і тепер в повоєнних часах, доказує, що людина не є всім, не все знає, не все може. Він ділає ті горді всемогучі, всезнаючі модерні господарки народів покірними, маленькими.

Голод учить молитися. Зі заложеними руками молення до Того, від котрого хліб приходить. Голод є місіонарем. Він провадить перейняту безбожністю людськість знова до віри, назад до віри в помічне батьківське Провидіння. Нужда вчить молитися. Що більше, нужда учить кричати до Бога. Голод є отже також ласкою, а не тільки тою караючою різгою, щоби тих дітей, що від Батька відбігли назад домів зібрати. Вкінці є прецінь все, навіть господарські події світа, в службі Божого душпастирства.

Не від всіх осягає голод— Божим Провидінням намірену ціль. Є люди, які, коли будуть голодні, тратять віру. Ктнування, журба, жене їх в обняття якоїнебудь блудної секти-науки, або й до безбожництва. Немає нічого більше незрозумілим як не мається зрозуміння для Божого провадження людини через досвідчення. Голодний, що не може дальше вірити, мусить ненавидіти. Він мусить сумніватися. Він мусить через насильство се осягнути, що пануючий господарський порядок не годен йому обіцяти. Голод, як масова поява, позістане нерозвязаною тайною для тих, що стоять поза **Церквою й християнством.**

Впрочім голод понятий в найдальшім значінню слова, як повинни такий, невгасиме пожадання за поживою, посиленим і помічю, чи не є невтаним провідником-товаришем кождої поодинокої людини? Тіло голодне за стравою і вигодою, розум за пізнанням, серце за любовю, рука за посіданням, воля за паннуванням. Людина є єством, яке завсіди має голод. І той голод є Божим доказом. Голод кличе за добром, яке є безконечне. Голод кричить до Бога. Голод кричить за небом місцем вічної щасливости. Голод свідчить також, що мусить бути і небо. Бо небо є незаспокоєний, вічний голод і вічна тяжка спрагажажда.

ПОСВЯЧЕННЯ РЕЗИДЕНЦІЇ В БОСЕЖУР, МАН.

В неділю, 7 жовтня, відбулося велике свято в Босежур. Тогож дня посвячено новозбудовану резиденцію-дім для священика. Посвячення доконав Преосвященний Кир Василій Ладика, на запрошення о. П. Кормила, місцевого пароха. В 10.30 рано відбулася Архієрейська Сл. Божа в церкві. До Сл. Божої співав хор церкви св. Михаїла з Транскони. В полудне був спільний обід в парохіяльній галі а потім посвячення резиденції. На сім посвяченню було присутних богато людей з цілої околиці, котрі всі радувалися, що вже врешті будуть мати між собою священика, котрий буде між ними мешкати, котрий буде міг їм служити у всіх душевних потребах і за котрим не потреба буде їздити або телефонувати аж до Виннипеґ.

БОЛЬШЕВИКИ ВИВЕЗЛИ о. П. ВЕРГУНА

З Америки дійшли певні вісти, що большевики арештували й вивезли кудись довголітнього Апостольського Візитатора, о. Петра Вергуна, що опікувався українцями в Німеччині довгі літа перед війною і підчас неї. Большевики арештували його 15 червня ц.р. Писар о. Вергуна, о. Петерко, виїхав з Німеччини. Архіви Апостольського Візитатури о. Вергуна, знаходяться в безпечному місці.

Заступником і виконуючим обовязком Апостольського Візитатора для українців у Німеччині під американською окупацією Святіший Отець іменував о. Николая Вояковського, бувшого пароха в Страдчу, під Львовом а опісля душпастира українських робітників у Ляйтмеріц, в Судетах, забраних німцями від чехів. Всеч. о. Вояковський ... видавання часопису (першого під американською окупацією) ... молитвенників, яких брак дуже відчувають вірні.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЖОВТЕНЬ, 1945

15	П	2 Сщмч. Кипріяна
16	В	3 Сщмч. Діонисія
17	С	4 Сщмч. Єротея
18	Ч	5 Мч. Харитини
19	П	6 † Ап. Томи
20	С	7 Мч. Сергія і Вакха
21	**Н**	**8 Нед. 17 по С., оо. 7 С.**
22	П	9 † Ап. Якова
23	В	10 Мч. Евлампія
24	С	11 Ап. Филипа
25	Ч	12 Мч. Прова
26	П	13 Мч. Карпа
27	С	14 Преп. Паракевії
28	**Н**	**15 Нед. 18 по С. Царя Х.**
29	П	16 Мч. Лонгіна
30	В	17 Прор. Осії
31	С	18 † Ап. й Єв. Луки

УСТАВ

21. Неділя 17 по Сош. і Отців 7 Собору. Гл. 8, Єв. утр. 6. Сл. Б. Ап. з. 182 і 334, Єв. Мат. з. 62 і Ів. з. 56.

28. Нед. 18 по Сош. і Праздник Христа Царя. Гл. 1, Єв. утр. 7. Всенічне. Воскресна служба вся опускається. Сл. Б. Ап. з. 250 і 251 від слів Благодаряще Бога ... до: аще ли небесная. Єв. Ів. з. 59 від слів: Винде Пилат ... до: послушает гласа моего.

Підчас місяця жовтня є звичай в Католицькій Церкві, що вірні сходяться щоденно вечером і відмовляють спільно Вервицю. Старaймося і ми заховати сей гарний звичай та відмовляймо вервицю після своєї змоги якнайчастійше.

АРХІЄРЕЙСЬКІ ВІДВІДИНИ Церкви Пресв. Родини у Форт Руж, Ман.

Одною з наймолодших парохій гр. католицьких у Виннипеґу є церква на Форт Руж.

З сімох існуючих наших церков у Виннипеґу є парохія на Форт Руж шестою з ряду, збудована 1935 року, положена на розі улиць Лилак й Лорет а гуртує при собі 50 членів.

Витати перший раз у себе Їх Ексц. Кир Ніля припало щастя на неділю 9-го вересня, 1945 р. На радісну вістку відвідин Архієрея між собою пішли кількатижневі приготовання. З цієї нагоди помальовано свіжою фарбою церкву з надвору й в середині й справлено много нових церковних річей, як напрестольний хрест, електричні світла, нові статуї ангелів.

Напроти Преосвященного виїхав рано в неділю о годині 10.30 п. І. Козоріз із п. В. Джаґаном та завезли на кілька хвилин до дому панства Дубовець, що мешкає коло церкви. Точно о годині 11-ій вийшла асиста гарно прибраних хлопців із парохом на чолі Всеч. о. Володимиром Божиком з церкви у супроводі церковної процесії, та згромаджених вірних під церковну браму прибрану багато у зелень дубового листя з написсю в горі: "Витай Нам Архієрею." Стариннім українським звичаєм при церковних дверях привітав входячого Архієрея Кир Ніля старший Брат п. І. Побілинський, а Всеч. о. В. Божик церковними ключами.

Під відгомін церковної пісні, серед святочно прибраних двох рядів дітей кидаючих живі квіти, окружений парохіянами й прибувшими гостями, благословлячи й окроплюючи свяченою водою вірних увійшов Архієрей до гарно прибраної церкви, серед чотирьох рядів лавок до головного престолу, що увесь купався у рясно освіченому восковому й електричному світлі, умаєний ґладіолами-цвітами різних красок, артистично уложених руками місцевих пань-сестриць.

По короткій молитві Архієрея на клячнику перед головним престолом, серед виповненої по береги церкви вірними, при чарівних акордах місцевого хору під проводом п. І. Козоріза, учителя й дириґента, розпочалася Архієрейська Служба Божа з її обрядами, символічними благословеннями двосвічником і трисвічником, потрійним обходом кругом головного престолу, та співом грецького трисвятого "Агіос..."

Рідним привітом від себе і від усіх парохіян привітав о. Парох по св. Євангелію Їх Ексц. Кир Ніля як наслідника св. Апостолів, Князя Церкви і Помічника Їх Преосвященства Василія ... заявляючи від всіх вірних любов, послух і пошану. Щастя віруючої людини з належання до католицької Церкви і з випливаючими обовязками з цеї приналежности, було головною темою Архієрейської проповіди. Радіючи гарним дотеперішним розвоєм парохії на Форт Руж, побажав Єпископ ще кращих успіхів і зросту у членах, закінчуючи для всіх многоліттям.

З нагоди Єпископських Відвідин влаштувало Сестрицтво під проводом пані Задорожної бенкет-обід у Народному Домі. При вході зложила гарний привіт пані Филипс. Сцена прикрашена широкими лентами української національної краски з живими цвітами, як і також звисаючі ... зі стін, та заставлені три ряди столів, надавали святочного настрою. Промовляли Всеч. о. Парох, п. Н. Сірант, п. І. Козоріс, а пані Задорожна із Пелехатою, при словах привіту, вручили дар для Преосвященного. Дякуючи за гостинність українців із Форт Руж, заохотив Їх Ексцеленція Кир Ніль усіх до дальшої праці, так у церкві, як і Народному Домі.

Промови закінчилися коло години третьої. При відході з Народного Дому почав ляти густий дощ. Але всі присутні вертали домів з радістю на серці й души, піднесені Архієрейськими Відвидинами.

Вірний.

ДОБРІ ВИСТУПИ НАШИХ ПОСЛІВ

В оттавському парляменті наші посли Т. Заплітний, (СС-Ф.Давфин, Ман.) і Антін Глинка (Сошел Кредит, Веґревил, Алта.) в дискусії над троновою промовою виголосили промови, котрими зацікавили усіх послів.

Т. Заплітний домагався між іншими, щоби уряд позволив на еміграції людям з европейських країв, понищених війною, а особливо з України.

Антін Глинка в своїй довшій промові отверто виступив проти насильного відсилання українців та інших утікачів назад до совітів, де їх чекалаби неминуча смерть. Посол Глинка взивав уряд, щоби поробив в тій справі відповідні кроки в урядах Америки та Англії.

Радіємо і витаємо так гарні промови наших домініяльних послів. Жалуємо тільки, що з браку місця в нашій часописі не можемо подати обширнійше змісту промов наших дорогих послів. Віримо, що вони нам се простять та не будуть сумніватися в наше щире відношення до них.

о. Степан Семчук

СОЦІЯЛЬНА СТРУКТУРА КАНАДИ І ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

(Продовження)

З днем 31 грудня 1937 року мають вклади в Канаді в мілионах долярів.

	Вел. Брит.	Америка	Інші краї
В державних паперах	516	1,177	3
В залізницях	1,060	546	20
В рукодільних	383	990	16
В копальнях	93	260	10
В торговлі і услугах	75	149	4
В асекураціях	87	122	2
У фінансових і торг. комп.	162	97	37

Майже четвертина всього, що витворюють в Канаді рукодільні, залежить від американського капіталу. Тепер зріст американських вкладів в Канаді ще збільшився і нашою вимогою в цім напрямі є: **НАШ КАПІТАЛ НЕ ТРИМАТИ БЕЗЧИННО, А ВКЛАДАТИ В КАНАДІЙСЬКІ ПІДПРИЄМСТВА.**

Що це значить?

Це значить, що наші гроші не повинні вилігатися по банках, але працювати для нас і для розбудови Канади. Найкращий і найбільший відсоток від цілини є той, що творить для інших варстат праці, дає нагоду новим підприняттям і находить нові поля творчости.

Це має тим більше примінення, коли знаємо, що канадійці вкладають чимало свого капіталу заграницею, в Америці, в Бразилії і раніше в европейських державах. В 1937 році канадійці мали заграницею вложених 1,964 міліонів долярів, з того в Америці $1,017 міліонів. Колиб ці гроші вложити в місцеві канадійські підприємства, менше булоби нагоди нарікати на безробіття і кризу. Наша влада всіми можливими способами заохочує до нових підприємств і вкладання капіталів в місцеві підприняття.

Наведені вище дані про торговлю Канади збільшилися ще більше підчас недавної війни, вслід за чим степень нашого добробуту в Канаді високо піднісся.

Дані, зібрані Лігою Націй в 1929 році про рівень життя в ріжних країнах світа, подають, що Канада стоїть зараз на другім місці. На першім місці є Америка. Коли за вихідну точку життевого рівня на світі взяти Велику Британію як сто, то Америка має 191, Канада 171, Австралія 143, Данія 104, Швеція 101, ітд.

Перед цею війною платня невишколеного робітника в Канаді за годину праці виносила пересічно 25 центів, тепер подвоїлаcя. Тим більше зросли платні вишколених спеціялізованих робітників.

Ціла низка суспільного законодавства в Канаді забезпечує одиницю від безробіття, на старість, а також дає поміч родинам через родинну допомогу для дітий від колиски до 16 року життя, споматаючи чином головно численні і незаможні родини. Від 1937 року сліпі мають свою пенсійну обслугу.

Канада є головно рільничим краєм. Канадійський річник з 1936 року подає, що в Канаді істнує 352,000,000 акрів

Дня 5 серпня, 1945, алянти збомбардували атомною бомбою Гірошиму, японську пристань. Бомба знищила цілковито місто. Все, що остало з сього міста, то руїни католицької церкви, котрі видимо на переді знимки та руїни неозначеного будинку, котрі видимо в середині знимки яко чорну пляму. Се перша знимка, котра вказує нам яке знищення наносить атомна бомба.

управленої землі. З того під управою вже є 46.3%, а 189,600,000 акрів ще жде своїх хліборобів. Зі забраних земель яких 40 міліонів акрів творить ліс чи корчовиння. Найбільша засівна площа довоєнна в 1930 році була 62,214,000 акрів. А то був час кризи і людям навіть поручали сіяти менше. Війна значно поширила засівну площу в Канаді.

Тісно з рільництвом вяжеться перевіз і будова доріг. До війни майже виключно сітку самоходових всеканадійських доріг і перевіз тягаровиками став робити сильну конкуренцію залізницям. В 1934 році було в Канаді 42,916 миль залізничих шляхів. Ще дуже нерозвинені на жаль в нас водні дороги. Регуляція рік, будова каналів, штучних озер і ставів це ще в пеленках. Від 1938 року маємо летунську обслугу через всю Канаду, котра повинна тепер заняти чільне місце в торговельнім і приватнім русі Канади. Тим чином збільшаться позитивні можливости нових відкрить природних богацтв, урухомиться і пожвавиться торговля до найдальших місцевостий, а також довіз на нові ринки збуту внутрі і поза границями Канади. До війни ціла торговельна фльота Канади виносила одинацять кораблів, котрі довозили товари до Західних Індий. Всі інші кораблі були або в приватних руках, або інших держав, головно записані в Англії і з некан..нською обслугою. Канада своїм положеням опирається о два найбільші океани світа, а в середині має сітку великих озер, де можна прегарно розбудувати водні шляхи і ними водний промисл. Нинішні Форт Вилям і Порт Артур в Онтерії, що є входовою брамою до збіжевих богацтв на прерії і через котрі міста переходить многі міліони наших дібр і гроша в ріжні сторони для ріжних країн світа, а головно до Америки і з Америки, самі собою досі на жаль нічим незамітні зверхною розбудовою і досить примітивні як на пристані своїм рухом. Наше добро здебільша звідтам вивозять, а не вкладають на місці. Подібна доля других міст, котрі по своїм положенню і богацтві, яке через них переходить у світ, повинні бути метрополіями руху і добробуту, а є тільки звичайними містами в цім також наш Виннипег. Тут дійсно є стан вивиску наших богацтв і не для нас.

(Далі буде).

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(39)

По обіді сидимо собі з господарем і балакаємо. Аж тут надбігає господиня з моєї давньої кватири:

Ходіть пане на часок до нас, чоловік хоче вам щось сказати лебедить до мене.

А що такого? питаю. Чи хорий він це дальше?

Вмирає...

Біжимо оба з Бродиком за господинею. Приходимо до хати. Господар лежить висохлий як тріска, червоний, лиш руками вимахує, якби обганявся від мух.

Вже прийшов пан говорить хорому господиня і термосить його за рамя. Хорий видивився своїми скляними очима на мене.

Пізнаєте мене господарю?— питаю.

Дивився вперто на мене, але нічого не відповідав.

Ви мене кликали, правда?

Потакнув головою, пізнав.

Ви щось хочете мені сказати?- говорю до нього.

Я хотів вас просити вибачиння. Я образив вас і ваше військо, цідив слово за словом хорий, задихуючись. Ви чесні. Ви і за нас страждаєте. Опав на подушку, сплющив очі.

Чи сповіданий? питаю господині, що стала плакати і ломити руки.

Ми післали хлопця по священика.

Хорий знова отворив очі і сумно глядів на мене.

Господарю! Ви образили Христа і свою Батьківщину, а не мене. Він милосердний і вас любить.

Може за хвилинку станете пас суд Божий.

На суд... шепотів зітхаючи за хвилинку на Божий суд. Хібаж помилує мене Ісус за всі мої беззаконства і обиди?

Помилує,, помилує. Він вас купив святою своєю кровю. Він добрий...

Мій Ісусе... шептав хорий, підносячи очі на образи, я грішний...

Він є коло вас і вас слухає. Просіть, просіть іще його, говорю, коли він замовк. Нараз зірвався хорий і сів на лижку. Я приступив і притримав його руками. Сидів спокійно і похитував головою.

Кажете. Він добрий? пронизав мене очима.

Він добрий і милосерний і вичікує вашого жалю. Молиться.

Не гнівайся на мене, не відкидай мене, Ісусе. Прости мені всі мої гріхи і цю останню обиду Рідного Краю. Боже милостивий шептав, притягаючи до грудий руку й опав на подушку. Вмер.

Мені закрутилися в очах сльози. Я витягнув хустинку і став незамітно їх отирати. Дивлюсь і Бродик плаче.

Ходім вже говорю і тягну його за руку.

Дальше 10. XI.

З рана відбувся похорон оцего господаря. Я глядів крізь вікно. За домовиною шло ледви кількоро людий, здавалось, були такі такі байдужі, якби вертали з якої роботи. Лиш жінка небіщика дуже плакала. Щасливий цей господар, що хоч бодай одна людина за ним плаче. А наші стрільчики мруть і мама і тато про це не знають.

Олешівка. 15. XI (субота)

Прошу Бога, щоби не дав мені вмерти без сповіди.

Сюди приїхали ми вчера у саме полудне, а щойно у ночі я найшов собі кватиру. Село велике, та що з того, коли майже у кожній хаті один або и двох хорих на тиф. Аж страх збирає. Довідуюсь, що по кількох вмирає денно.

Не краще і з нашими стрільчиками. На дванайцятьох підводах везли цих наших хорих героїв. Усі з першого і другого куреня. І по інших бригадах те саме. У Виннйці, як я довідався, пятьдесять стрільців вмирає денно, шпиталі заложені хорими, і нема кому їх обслужити, доглянути. Армія хорих. Чи знають там наші найрідніші про це?

Дальше 16 XI.

Знова правилось сьогодня наше Богослуження. Панотець сповідав і причащав хорих. Які вони безпомічні оці всі хорі. Лежали на возах, спокійні, тихі як ангели. Шепотом повтаряли за панотцем молитву перед св. Причастям, силувалися піднести голову і схрещували на грудях руки. Було при цім багато людий зі села, плакали.

17. XI

Нині був похорон трьох наших стрільців. Поховали їх у спільній могилі і поставили деревляний хрест. Приглядується мені, як лежали усі три на двох лавах мертві. Ні свічки, ні хреста. Не було кому перепрати їм сорочки, в подертій одежі і дірявих черевиках, зарослі, счорнілі. Вмерли а бідна мама буде їх виглядати, чи не вертають.

Гей, гей, бездольні герої! Чи життям ви втомилися, що йдете на спочинок, чи може загинялися на рідний свій Край, що не пригорнув вас до свого йього шарпаного серця?

20 XI

Вже третий день болить мене голова. Таюся зі своєю горячкою, але Бродик щось догадується і раз-у-раз питається мене, чи я не хорий. Колиб Бог дав діждати неділі, мушу висповідатися. Страх, як хочеться мені води.

У вечері застав мене Бродик вже у лижку і вдавав, що цим дуже здивувався.

Маєш горячку? питає мене.

Здається зі жолудка відповідаю.

Сілав собі біля мене і подав мені папіроса. Я закурив, та не мені ніяк не смакувало.

Знаєш, Петрушевич зірвав з Петлюрою, говорить.

Що?? викрикую зі здивовання. Хіба жартуєш? У відповідь подає мені папір. Зриваюся з лижка, підходжу до лямпи і читаю:

"Оп. ч. 383/. Всім частинам IX. бригади. Постій, дня 17. падол. 1919. Телеграму Н.К. Г.А ч. 392 з дня 15 XI 1919 подається в цілости: Розпорядком телеф. з дня 14. XI 1919 позволив п. Диктатор Петрушевич нашій делеґації в Одесі вступити в переговори з Добровольчеською армією тільки в імени і в інтересі Галицьких військ. Політичних договорів заключати п. Диктатор заборонив, а порозуміння відносно евентуальної федерації Східної Галичини з власним соймом, урядом і з власною армією з Росією, застерігає собі самому. Таким чином рішився п. Диктатор на крок, який звільняє армію з тяжкої кризи..."

Мені потемніло в очах.

Ну й щож? питає.

Хтож ми є, товаришу? — говорю наче непритомний зі зворушення.

Зрадники у розумінню Петлюри!

Боже, Боже! де ми докотились.

* * *

Я не можу спати. Ці вісти мене ріжуть і голова палає. Добре, що хоч Бродик спить. Встаю, свічу лямпу, і закриваю з одної сторони світло, щоби його не разило.

Страшні вісти. Зрада! Хто зрадник? Мій зір паде на окладинку зошита з історичними записками, що його приніс Бродик від сотника Гойвановича. "Записник страт бригади" Пірвана біла наліпка і пять букв "з" "р" "ди". Невжеж погибші герої: Бучма Андрій, Кіщак Василь, дес Борчук Іван, Цалік Гринь і прочі, прочі вписані в цій книзі, і ці, що лягли у могилу від тифу це зрадники? Хто посміє назвати їх зрадниками?? А букви порозривані, страшні своїм змістом збігаються в одно пекольне слово "зради."

Youth Herald Editor

Rev N. Kushnyryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PHIL BOZYK, Editor, 75 Derach St. Winnipeg

Ukrainian Catholic Church in Canada

There has been a great deal of misunderstanding and even a complete lack of knowledge in regard to the Ukrainian Greek Catholic Church here in Canada. When the Dominion Government asked for settlers many people came from all parts of Europe bringing with them their own customs, traditions and religion. Among them were Ukrainians Greek Catholics. Right from the beginning there was distrust in the religious beliefs of these people arising chiefly from the fact that the first priests who came from Europe to minister to these faithful were married, and secondly because they belonged to the Eastern rite instead of the familiar Latin rite. There are still some who hold the erroneous opinion that Latin is the only liturgical language. The fact is that there are twelve different rites. Pope Benedict XIV has expressed the opinion of the Church on this matter: "We wish all should be Catholics, not that the should become Latins!" It was Pope Pius XI who established the diocese in North America for Catholics of Eastern Rites. The first Ukrainian Greek Catholic Church in Winnipeg was built in 1900 (St. Nicholas Church).

Here is a brief history of the Greek Church and its rite. When Christianity was spreading over the world in the early centuries several great religious centres arose such as Antioch, Jerusalem, and Constantinople, each with their own Patriarch but all united under the Bishop of Rome, the Pope. At the dawn of Christianity the ceremonies in connection with the practice of the teachings of Our Lord were very simple but soon more ceremonies and prayers were added taking on the peculiar custom of their centre or Patriarchate. Greek was the liturgical language till about the middle of the third century. But Latin by that time became the spoken language and the liturgy was translated into the more familiar tongue. By about the fifth century the ceremonies became pretty well fixed and each Patriarchate retained its own special customs. The Patriarchate of Rome was known as the Church of the West, all others were collectively known as Church of the East.

It was St. Cyril and St. Methodius who brought the Catholic faith to the Slavic nations. Coming from Constantinople they introduced the Eastern rite. These two missionaries translated the Greek liturgical books into Old Slavonic language. Pope John VIII sanctioned the Slavonic Liturgy. It is this rite the Ukrainians follow and which they introduced into Canada when they came here as settlers. Some say: why do these people not come under the Latin rite, since they are a minority. But the Church has made it imperative that all people retain their own rites, and Pope Pius XI has emphasized this: "Then we shall see all people brought together in this manner, in possession of the same rights, whatever may be their race, language and liturgy. The Roman Church has always scrupulously respected and maintained the various rites, and has at all times insisted on their preservation."

The Eastern rite was not always a minority. It became a minority group through the Greek Schism which ocurred in 1054. The reasons for this schism were chiefly political. It was then the Greek Orthodox Church was created. Many who are not familiar with the Eastern rite confuse these two Churches. Actually the Greek Orthodox Church is closer to the Catholic Church than the Protestant, because the quarrels which caused the original schism were political and not dogmatic. Small bodies have returned to the Church but there are still very many who are outside the fold. It is up to the Catholics of the Eastern Rite to bring back their dissident brethren. But they cannot do this alone. There must be greater understanding and co-operation with those of the Latin rite. More interest is necessary and indifference must be overcome for we are all Catholics. "Unity in essentials, liberty in non essentials, and charity in all things."

Now in regard to the married clergy of the Greek Catholic Church. The law of celibacy is a matter of ecclesiastical discipline. Early history shows that all parochial priests could lawfully marry. To-day the majority of priests of the Greek Catholic Church do not avail themselves of the right to marry before ordination. And here let me emphasize that no priest was allowed to marry, but married men could become priests. Once the sacrament of Holy Orders is taken a man cannot marry in any rite.

Now let us examine the main difference that may be observed between the Greek and Latin rite. The Greek Church can always be recognized by its bulbous domes typical of Eastern architecture.

Going inside we will first notice that a Greek Catholic does not genuflect before the Holy Eucharist but making the sign of the cross makes a profound bow. The sign of the cross is made three times instead of only once and not with the whole hand but the thumb and first two fingers joined, in honour of the Holy Trinity, and the hand is put first to the right shoulder and then to the left.

The interior of the Church is much the same as any Catholic Church. There is the main altar surmounted by the tabernacle and the cross. But the altar is always placed in such a manner that the priest can walk around it. In European churches we would observe that there are no pews and that the men stand on the right, and the women on the left. The Greek Church do not use the organ. But here in Canada pews are found in most churches and an organ is used in a few of them. There is no communion rail.

Since Mass is the central act of the Catholic religion, we will pick out the striking differences in ceremony that a Roman Catholic would notice.

The vestments of the priest are different. For Mass a phelon is worn similar to the Latin Chasuble. The use of colors in the Greek Church is not so rigorously determined as that of the Latin rite.

The sacred utensils are different; the most striking difference is probably the spoon used for Holy Communion.

Throughout the whole Mass we would see much more ceremony, more frequent use of the sign of the Cross, and the ample use of incense. The people take a much greater part in the Mass than in the Latin rite as the whole Mass is one of chanting and invocations. The Greek Catholics "Do not pray in the Mass, but pray the Mass."

The Gospel, unlike that of the Latin rite, is not read on the left side of the altar, but from the Gospel Book, a beautifully ornamented text which is placed on a book stand. The priest solemnly reads the Gospel facing the people surrounded by his altar boys.

After "Sanctus" the priest pronounces the words of Consecration loudly and distinctly and does not elevate the Host and Chalice as in the Latin rite until immediately after Consecration. The priest then elevates simultaneously the Chalice and diskos or paten with the Body and Blood of Our Lord, for all faithful to adore.

Communion in the Greek Catholic Church is received under the two species, wine and bread, which have been consecrated by the priest into the Body and Blood of Our Saviour, and given to the faithful with a little golden spoon.

At first appearance it would seem that the Liturgy of the Greek Catholic Church is different from that of the Latin Church. The language is different, the ceremonies are different, but the sacrifice is the same, the bloodless Sacrifice of Jesus Christ offered on all Catholic altars of the world since Our Lord said: "Do this for a commemoration of Me." (Luke 22:19)

For the administration of the Sacraments the Greek Catholics have other ceremonies and prayers. Any of you who have witnessed the sacrament of matrimony are aware of that. After the bride and groom have received their rings the priest places a crown on each of their heads signifying that now they are heads of their family. The sacrament of Confirmation is given right after baptism, a custom dating from the early days of Christianity.

The chief feasts such as Easter, Christmas, Epiphany, Transfiguration, and Assumption are celebrated with great ceremony by all faithful.

But whatever may be the differences in ceremony all Catholics believe in the same Faith as taught by Our Lord, use the same seven Sacraments, and recognize the Pope as the Vicar of Christ. For as Pope Leo XIII said: "The Catholic Church does not possess one rite only, but embraces all the ancient rites of Christendom. Her unity consists not in mechanical uniformity of all Her parts, but, on the contrary, in a variety which is vivified by one principle, the Catholic Faith." It is this preservation of the various rites that weaves the beautiful tapestry of the Catholic Church.

So let us do away with this agitation against the Eastern rite, and work together so that the words of Our Lord "that there shall be one fold and one Shepherd" (John 10. 16) may be fulfilled.

(Editor's Note: The above article was given in form of an address to the college students of St. Mary's Academy, Winnipeg, on April 3rd 1945, by Miss Eva Kochayda, of Kenora, Ontario).

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ВДОВА СИНА КОЛИСАЛА

Вдова сина колисала,
І от так йому співала:
"Сину, дитиночко невинна,
Закінчилась цяя війна
Батьки домів повертають,
Весело всі їх витають.
Тільки ми мов ті сироти
Осталися, нема дивоти,
Бо така є Божа воля,
І сумная наша доля!
Не будеш ти знати тата,
Порожна без него хата!
Ой на війну він поїхав,
Що так щиро мене кохав;
На чужині десь загинув,
Тай на віки нас покинув!
Він також не видів тебе,
Але любив нас більш себе.
Коли ти нам народився,
Тато твій на воді бився.
Бомба розбила корабля,
За Канаду віддав життя.
Коли прийшла телеграма,
То з жалю я, твоя мама,
Слезами тебе купала,
Тай до грудей пригортала!
День і ніч не спала, ридала,
На Бога не нарікала!
І вже от, от рік минає,
Тай серце не забуває,
Що Бог мужа, батька забрав,
І нашу віру спробував.
Якжеж можу я забути,
Коли голос даєш чути?
Твоє лице, то зеркало,
В котрім бачу я милого.
Твої сині оченята,
Тож очі твоего тата!
На потіху ми виростай,
Здоровий мов молодий гай.
Коли зачнеш говорити
Пічну за тата казати.
Мав він любов і чесноти,
І не ділав він прикрости.
Всі 'го любили, хвалили,
Мов діти ми ся кохали.
Дуже щаслива я була
Щом ся за него віддала.
Щастя довго не тривало,
Лихо на війну забрало!
Тепер тільки тебе маю,
Солодкі хвилі памятаю!
І за нього не забуду,
Поки я тут жити буду!
Маю надію що в небі
Знова ми будемо в купі.
Покищо ти ся розвивай,
Слідами батька поступай!

AN URGENT APPEAL

The National Committee of the Canadian United Allied Relief Fund is organizing for October a drive to collect used clothing for the use of the civilian population affected by the war.

There are some 125,000,000 people, of which number 30,000,000 are children, are suffering in liberated Europe alone lack of clothing and are looking forward with great anxiety to the coming winter.

There are among these people Ukrainians who have escaped the yoke of Communism and who have sought refuge in some other country. There are Ukrainians who have been taken into Germany to do forced labor for the Nazis. These people are now liberated but are dearly in need of clothing. Remember these people have had a very hard time during the six years of war and are depending on us to give them aid. It would be a very good suggestion if our Ukrainian Catholic Youth clubs throughout Canada would organize groups to gather clothing for these poor people. This work should be done by everybody young and old. In every family there is some clothing that is about to be discarded which can be mended, cleaned and sent to the local clubs where from there they may be sent to the headquarters in your city or town.

This is a great work of charity. Remember the words of St. Paul, "Faith, Hope, and Charity, the greatest of these virtues is Charity." Let us not forget the promise of our Divine Saviour Himself, "Inasmuch as ye have done it to one of the least of these my brethren, ye have done it unto me."

ATTENTION UCY CLUBS AND MEMBERS!

Do you know the Ukrainian Language, the language of your forefathers, your parents? If you don't, there is no reason why you should not be able to learn your mother tongue. Ukrainian language is exceptionally easy to master, especially for you whose parents still use this language in their every day conversation. You should feel proud of your mother tongue. All that is necessary to master this beautiful, rich language is a strong determination and some persistent study and daily practice.

There is no reason why after two, three or four months of diligent application you should not be able to speak and read Ukrainian fluently and to write it beautifully. You will find the reading of Ukrainian exceptionally easy because it is a "phonetic" language. Each letter in its alphabeth has only one sound, for example letter "a" has the same sound as the English "a" in the world "hall" or "tall." It never has any other pronunciation. The English "a" has a multiplicity of sounds which are quite bewildering to the beginners. Thus remember in beginning to learn Ukrainian that, "ONE LETTER—ONE SOUND."

The best way to start is to master the sound of each letter in the Ukrainian Alphabet. Let us begin with the vowels: а, е, і, и, о, у. As a rule the Ukrainian vowels have a full round sound of the English counterpart. "А" always has only one sound like the English "a" in, say the word, 'hall' "е" has the sound of the English "e" in the word "let" or the sound of the English "a" in "hat." Ukrainian "і" always has the English "ee" sound like in the word "fleet." Ukrainian "и" sounds like the first "e" in the word "there," "o" has the sound of "o" in "more" and the "y" has the long round sound of the English "oo" like in "moon." So there you are, sounds easy, doesn't it?

Will you try to master the Ukrainian language this winter? You will?!? Good!!! Go to the nearest Ukrainian Book Store, or write to one, and get yourself a Ukrainian Reader or the "Chytanka" as the Ukrainians call it. Do

not delay, but do it right now while your resolution is still high. A very good First Reader has been recently published in Canada by I. Shklanka, M.A. It is useful to those who know the English language and wish to learn the Ukrainian, because it contains explanations in English. You may obtain it from Bookstores for 75c, or you may write for it directly to the author, Mr. I. Shklanka, Hafford, Sask.

It will be "just grand" when you are able to read, write and speak Ukrainian fluently. Just think how proud you are going to be of having accomplished this useful achievement.

-- "Torchie."

MORE ABOUT THE CONVENTION

The date is not far off when the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba will attend their Annual Convention in Winnipeg on October 20th, and 21st. Young men and ladies are expected to be present from all parts of Manitoba. The convention sessions will be held at the Blessed Virgin Mary Parish Hall, corner Boyd Ave. and Artillery St. The sessions will begin at 2 p.m., October 20th., which will take in some very interesting speakers, reports of the different executives, and the election of officers for the coming term. The evening program [illegible] in store in the entertainment. The dinner will be held at the Ukrainian Reading Hall Flora and McKenzie Sts., and everybody attending is guaranteed a grand evening. It is advised that those who plan to attend the banquet should get their tickets as soon as possible.

On Sunday morning, October 21, Mass and sermon for the youth at St. Nicholas Church, Flora and Stella Ave. In the afternoon, a concert will be held at Institute Prosvita. The Ukrainian Catholic choir under the direction of Rev. Father Sloboda will give their [illegible] performance. This choir is composed of members from the [illegible] parishes in Greater Winnipeg. The selections chosen by Father Sloboda have been carefully selected and has required many rehearsals, to bring out the beauty in them. Other guest artists will offer their services to make this concert a tremendous success. In the evening a special entertainment will be given to all guests and delegates at the Holy Eucharist Parish Hall, Montrose and Watt St.

Lwsstrgnuytnrdlr ESTH ARODI.

Roughly outlined above is the programme of the Ukrainian Catholic Youth Convention. A more detailed programme will be found elsewhere in this paper. The reader must confess that the convention plan has been well established and the only thing remaining is for the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba to come from all parts of the province to put this convention over as the greatest in its history.

U.C.Y. CONVENTION, WINNIPEG. OCTOBER 20th, and 21st, 1945

HAPPY HEARTED

Pretty princess frock with froth of ruffles, becoming brief sleeves and happy hearted pockets. Wonderful to make in colorful cottons.

No. 3848 is cut in sizes 2, 4, 6 and 8. Size 4 requires 2 yds. 35 in., 2 yds ruffling.

No. 11216 is a transfer pattern containing 30 different motifs suitable for applique.

Send 20c for each PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

A JOY FOR BEGINNERS

Soft, graceful lines worked out in the simplest cut. Wonderfully easy to make with only two pieces in the pattern and brief sleeves extending from the shoulders.

No. 2966 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 42, and 44. Size 36 requires only 2¼ yds. 39 in.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

За замовленнями взорів писати на адресу:

The Future of the Nation 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Посилаю суму $.... і прошу вислати мені слідуючі взори

....

....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

QUESTION BOX
Learn about your Faith.
Address all questions to— "Q. & A." 1054 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. How old must one be before he is ordained to the priesthood?

A. Twenty-four. The Pope sometimes grants dispensation by which a young man who has finished his course of theology may be raised to the priesthood before he is 24.

Q. Is it necessary to have prayer books blessed before using them?

A. No; but it is a pious and therefore a very praiseworthy practice.

Q. Who founded the Christian Brothers?

A. St. John Baptist de la Salle founded them in 1684.

Q. Do we know just when the Sacrament of Penance (Confession) was instituted?

A. The Sacrament of Penance was instituted on the day of Our Lord's Resurrection, when he spoke these words to His apostles: "Receive ye the Holy Ghost. Whose sins you shall forgive, they are forgiven, and whose sins you shall retain, they are retained." (John XX, 22, 23.)

Q. Some say that when you are invited to a meal by non-Catholics on Friday, you are allowed to eat meat with the company. Is that correct?

A. No. It is not correct. Why do they invite you on Friday, if they cannot serve lenten dishes? Why don't you tell them so? These good people have no power to dispense you from a duty which the holy Church imposes upon you. Your firmness of character in such [illegible] instances will not bring derision but rather admiration and respect for you.

MANITOBA ELECTIONS

On October 15th, everybody 21 years of age and over, will be expected to go to the polls to cast their ballot for the candidate who will represent them in the Manitoba legislature. Whenever the elections come around, whether they be Municipal, Civil, Provincial or Federal, a good point to be remembered is always to be on guard and think twice before you vote for a candidate. Is the candidate you choose a person who will defend the farmer, worker and business man? Will he raise his voice whenever the Church is attacked? This latter question is asked because it brings to the mind of the writer of an article he has read in one of the daily papers where a member of the Congress in Washington criticized Mr. Laski, Minister of Labor in England, who made certain accusations against the Church and the Pope. This congressman immediately wrote to the President of the United States objecting to this statement and asked the President to have the Prime Minister of England retract or confirm this accusation made by the Prime Minister's party member. Yes, this congressman let his voice be heard in support of truth and the condemnation of false teachers.

The voter is to be careful and not give in to a lot of promises and criticisms which have no concrete proof. Remember what happened in Germany. The unfortunate Germans were led into the most horrible defeats in history because they were led to believe that Hitler was the most powerful and the perfect example of a nation who relied on promises [illegible] Russians. Too much [illegible] said on the most [illegible] [illegible] Russia is beginning to [illegible] the countries who have [illegible] [illegible] their debts.

Those political men, who shout at the top of their voices and [illegible] against private ownership and who claim they support labor. Are they sincere in their [illegible] or are they trying to raise this country into a socialistic, radical [illegible] [illegible] tried in lands where dictators reign and still reign?

Be on your guard. These men [illegible] seeking elections. [illegible] know their family background [illegible] [illegible] People of Manitoba [illegible] date.

СУМНА ВЕСЕЛІСТЬ

в парохії М.Б.Н.П., 276 Бетирст Стр., Торонто, Онт.

[illegible] листочки явора, а де не котрі й падуть на зелену траву, в поблизькому парку, напроти церкви М.Б.Н.П.

В такий то вечір аж роїлося коло дверий церковної салі, де одні входили а другі виходили, перешептуючись поміж собою. Коли увійшли до салі пп. Йосиф Кутний і Володимир Вербіцький, то всіх очі були звернені на них. Ступали вибрані молодці поволи і стояла перед ними тайна, неначе мішок зерна. Та тайна звужувалася на противному кінці й мала закінчитися клином. Людина привикла уже до цього: адже й доля неодного є таким клином, гострим клином! І коли їх посаджено по обох боках Впр. о. кан. П. Каменецького, а побіч них їх родичів, тут клин ставав що раз ширший а тайна безнастанно звужувалася. Здавалося нам, що молоді юнаки шукають таємного кута й не всилі його знайти. Тоді п. Н. Паращук пояснив значіння цього вечірка і представив повище згаданих молодців, котрі [illegible] Коледж. [illegible] о.о. Василіян, Мондер, Альта.

Впр. о. кан. П. Каменецький провели молитву і почалася смачна перекуска, а п. І. Витрикуша призначено на господаря цього вечірка, як також він сказав принагідну промову. Говорили багато промовців, бо в нашій парохії є вправні до промов. п. Зеновій Бак виголосив промову і вручив п. Вербіцькому дар від вівтарної дружини а п-а А. Пюзик вручила дар п. Й. Кутньому. І задумалися молодці, можна було читати їх думки: Чому ж ви, ой добрі часи наших молодих літ, так скоро минули? Якийсь голос, сердечний голос, говорив до них: "Вір мені! Служи вірно моїй волі до кінця, держися дороги твойого призначення, а вона заведе тебе до слави. Я [illegible] сотворив тебе й опікуюся тобою й хован тебе в мойому серці!"

Говорили Впр. о. кан. наводячи потребу священиків, а п. Н. Паращук пояснив яку науку приносить нам наша преса і переведено збірку, котра принесла $24.00. Було немалою втіхою, коли [illegible] Всеч. о. І. Лисюк і виказав які духовні користи отримує священик, як також відспівано "Многая Літа" і молитвою закінчено це мало [illegible] торжество.

На це рідке принятти [illegible] люди із подальших частей міста Торонта, щоб і їх [illegible] брали собі так гарний [illegible] із них двох молодців.

[illegible] другого дня [illegible] міста Торонта і завважив [illegible] мати не давала [illegible] сісти [illegible] дитину. Це дало мені до [illegible] мати, чи будеш ти і так завше сторожити свою дитину? Чи будеш її брати зі собою, де твоя дитина навчиться доброго, чи може стане бандлюжою, як і неодні, котрі хоч так близько мешкають а не прибули поглянути [illegible] примірно вихованих молодців. Чи є яке оправдання [illegible]

Тут потрібно з подякою згадати що до цього вечірка найбільше причинилися і натрудилися отсі: п. Зеновий Бак, [illegible] Анна Пюзик. Пні: Ольга Бак, А. Тинкалюк і Смаль.

Було цього вечера багато [illegible], але радість вступувала [illegible] бо в будуччині стане два більше робітників у Христовім винограднику.

"Подвійна молитва - подвійне благословенство" (Гемлет)

Зі збірки призначено $10.00 на Сиротинець в Торонто, $5.00 на Голос Спасителя, Йорктон.

$5.00 на Будучність Нації.

Мнемоника

НИКОЛАЙ ЧИЖИК
рядовик, Лорет, Ман., зістав ранений в бої. За морем від листопада 1944

МИХАЇЛ КОЗАРЧУК
рядовик, Вепдов, Ман., ранений за морем. Вступив до армії 1942.

ІВАН СЕРЕДА,
сапер, Винипеґ, Ман., помер з ран за морем. За морем був від 1942.

ВОЛОДИМИР ДЕЛЯТИНСЬКИЙ,
рядовик, Винипеґ, був ранений в бої. За морем від жовтня, 1944

ІВАН КАРМАЗЕНЮК,
Розбурн, Ман., зістав ранений підчас боїв в Бельгії.

п. Йосиф Кутній, син бл. п. Івана й Антонії Кутні, тепер уже другого тата, п. Івана Замору. Йосип покінчив тринайцяту клясу в Сент Майкел Каледж з відзначенням і всіма улюблений, як в школі, так в парохії. Певно, що Бог полюбив його родичі перед віками і тепер їх милує примірним сином. Честь Вам Родичі й Вашому синові!

п. Володимир Вербіцький

п. Володимир Вербіцький, син Маріїни й Калини Вербіцькі, котрий служив до Служби Божої через шість літ. Пощо? гей! пощо покидати родичів і приятелів та їхати в чуже місце? Така воля Божа: "Сину, ходи слідом за мною." Гарний примір для родичів, а для молоді до наслідування. Хто слідуючий?

ТОРОНТО, ОНТ.

Блаженної памяти п. Андрій Дячун

Дня 9-го серпня, неумолима смерть перервала нитку життя, в лічниці св. Михаїла, Андрієві Дячунові, що піддався тяжкій операції. Покійний приїхав до Канади 1928 року, родом зі села Стехниківці, пов. Тернопіль, Західна Україна. В ріднім краю полишив дорогу жену і діти, а що його жена була зі села Чернохолець, то багато людей було з обох сіл на похороні, звиш двох соток.

Киньмо думкою на минуле і гляньмо на життя покійного Андрія: була це людина тихомирної вдачі, трудо-любива, та всегда з усьміщкою на лиці. Нераз переживав злидні робітника, але ніхто не видів його розтроєного. І так літом працював на фармах а зимою переживав в місті, Торонто. Тут учащав до церкви, читав українські часописи, тут окружали його знакомі, і коли спитали його, як живеться то відповідь була для кожнього "гаразд!"...

Перед смертю покійний висповідався і прийняв св. Тайни на дорогу до вічности, як один з найголовніших чинників в житті людини.

Похорон відбувся з церкви М.Б.Н.П. 276 Бетрист Стр., де Впр. о. кан. П. Каменецький виголосив глибоко-обдуману зворушливу, проповідь, і тіло покійного спочило на католицькім цвинтарі "Мавнт-Гоп."

Спи дорогий вуйку, і приятелю, а ми за Тебе не забудемо у своїх молитвах. Хай земля ново-прибраної вітчини, Канади, буде для Тебе легкою?

Похороном занималися: пп. Карпо Чорномаз, Григорій Чорномаз і швагер Яків Бойко, котрий приїхав з Монтреалю на похорон.

Приятель.

* * *

ПОДЯКА

Отсим складаємо подяку всім, що причинилися хоч би і найменьшою прислугою нашому вуйкові, Андрієві, і брали участь в похороні.

Карпо Чорномаз з женою і донечка

бл. п. Андрій Дячун

ГЕМІЛЬТОН, ОНТ.

Примірна несподіванка

До тих примірних несподіванок належить й та, що стараниям пань: Ґрушецької, Свистун та Деник влаштовано в неділю 26 серпня для панства Кароля й Марії Мілявських з нагоди набуття ними власного Дому. По молитві, яку провів Всеч. о. Серветник, парох Гемільтону, пані А. Деник іменем присутних зложила ґратуляції пп. Мілявським, зазначуючи, що завдяки їх праці та витревалости змогли вони набути власну домівку. Вручаючи їм посвідку за закупно "сету" до кімнати пані Деник побажала їм прожити в щастю і здоровлю на многі літа у власному домі. Всеч. о. парох у своїй бесіді зазначив, що пп. Мілявські належать до тих примірних парохіян, що й поза церквою стараються все помогти в роботі в товариському життю. З рамени відділу БУК-а, п. Андрій Рибіцький, предсідник відділу бажаючи пп. Мілявським щасливо прожити в новонабутому домі, сказав, що приємно йому се зробити, бо пані Мілявська особливо відома тут як добра аматорка сценічних вистав та не раз вже виголошувала реферати на відповідні торжества. Рівнож брат пані Мілявської п. Корнило зложив желання їм з тої нагоди та п. Ів. Яцишин іменем односельчан пп. Мілявських, що приїхали на се приняття з Торонта.

Панство Мілявські і їх син Михайло, дякуючи за так милу несподіванку зазначили, що відповідно до їх сил будуть й на дальше помагати в роботі чи то в церкві чи в товаристві БУК.

Перед закінченням приняття Всеч. о. парох попросив присутних о жертви на Інститут ім. Митрополита Шептицького в Торонто, щоби в той спосіб більше зазначити пошану для пп. Мілявських. Зібрано $53.85, з чого на Інститут призначено $50.00, останні на БНації.

Зложили по $5.00: Всеч. о. Серветник та п. Пацай; по $3.:

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

Не знаю, як то назвати таку лукавість і від кого той тиран дістав таку самопевність? Зараз квіти з престола викинув, образ процесійний, артистичного викінчення до стінного поставника зсадив, поставив, коло огрівача на підлогу, там де найбільше дітвора пхається, обувям пообтовкала, малювання від горяча потріскало, а квітки діти відривали і затикали собі то у волосся, або до блюзок. Тетрапод такої самої форми і з такою шуфлядкою як у церкві св. Андрея на Юклид, витягнув на двір, а втягнув на те місце якусь погаратану таку, що у крамара гнила довго на оборі, а щоби невидно було гнилі і дір, то полатав папером.

Я на ту його роботу приглядався, і мав замір за ту зневагу жорстоко переїхатись по його здоровлю, але подумав, може він отримав з вищої власти на таке надужиття, а що я церковний авторітет дуже високо ціню, то я стримав свій порив, і дав новику волю потішитись тою диявольською сваволею, в надії, може коли приїде поважнійший священик, то той сатанський вибрик поправить.

Багато було нарікань за то, що до комітету не входять молоді люде, а за причину ніхто не питав, що на річні збори молоді не хотіли приходити.

Але раз якось далося угнати одного, і приняв він хоч не радо, уряд секретаря рекордового.

Одної неділі було набоженство, і він прийшов натурально останній, став взаді в капелюсі і з люлькою в зубах, а що люлька вигасала, то попросив одного сірника, а той здивовано, кому то і нащо сірника, оглянувся, аж крикнув: а ти чому не здоймеш капелюха? А він на то: та я не знав, що перед попом здіймається капелюх!

Профанація

Хоч може воно не було по мудрому, але кури, телята далі їшли на офіру для гулящої молоді, і далі сяк так монета приходила, бо іншої ради не було. Аж у 1923 році довідалися ми, що має приїхати священик але не до церкви, тільки до одної хати 5 миль ще за церквою, там буде водосвятти. (Священика ми не винуєм за таке поведення, бо котракта ще не було, і ніхто не був невинний, чи він коли побачить світ. Отже через той самий інакше не могло бути Н.К.) Перечув і я, то знаючи психіку тих людий, написав я лист до священика, що би не минав церкви, і не їхав далі, бо щоби не наразився на неприємні приключення. За кілька днів дістаю відповідь, дуже вразливу. Зміст такий: Я поїду там де заповів, і там зорганізую нову парохію, і потягну ще часть з вашої парохії, а вас там двох чи трьох не всилі утримати церкви, і вона скапарається. Я написав ще раз, але відповіди вже не було, і священик таки поїхав де заповів.

Ще того самого дня, добрі люди зробили приготовлення до водосвяття, вирізали з леду хрест, а в ночі якісь виродки обкидали обридливими виходами те хрестне знамя.

Довідався о тім і священик, та й водосвяття не відбулось. Я знов написав, щоби приїхав до нашої церкви, але дістав ші відповідь: Я уже не є вашим парохом, і більше не турбуйте мене.

А що в той час було [illegible] мале число священиків, то зчаста приїздили до нас Преосвященний др. Н. Будка в ролі священика, і переконались що то цілком не так зле, як в доносах представлялось, тільки одне не добре, що контракта на вашу церкву ніде нема, а до мене: що ти з ним зробив? бо [illegible], що одні говорять, що ти віддав до серафимської секти, а другі кажуть, що записав на себе, і тримаєш у дома.

Пишу я до о. С. Дидика до Едмонтону, і дістаю відповідь що Чин Василіянський віддав всі церкви і землі під власть Епископа, а що з вашою церквою сталось, то я не знаю.

Пишу я ще раз, бо мене то найбільше обходить. Може пригадуєте собі 8-ий березень 1911 рік, того адвоката, що той запис робив? Я знов отримав таку відповідь як передше. Пішов я до того, що дав ґрунт, переглянув його контракт. Тих три акри з його контракту вилучено. Аж в 1924 року приходить копія від адвоката, щоби заплатити йому за роботу, але в копії стоїть розмір таки мильний. Ще не було би так зле, але що на тій ширині що стоїть в копії газда побудував свої будинки, тож колись може з того зайти процес.

Поїхало нас двох до Винипегу, взяли з собою священика за переводчика, заїхали до адвоката. Я показав той перший запис, що був акуратний. Подивився адвокат на обидва, і питае: Хто то завинив, що воно не так зроблено як треба? Я прошу священика, щоби сказав, що то помилка адвоката ще з року 1911-го, а священик не хотів того виказати, і від нас відійшов, а $60. уже адвокат узяв ще перед тим заки ще з нами зачав переслухання.

Пішли ми на місто і здибали якогось всезнайка. Привели його до адвоката, а він ще його не розуміє що ми, і тільки нам поміг, що адвокат казав додати ще $30.00, а чи помилку направив, то і до нині ніхто не знає, бо всі контракти адвокат тримає у себе, так мені казали отець С. Дидик в 1911 року, то може він тримає і доси.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

ЗВІТ З ЦЬОГОРІЧНОГО ПРОВІНЦІЯЛЬНОГО З'ЇЗДУ

Цього тижня, в понеділок в ранці, скінчився чотирнадцятий з'їзд Саскачеванської Секції Братства Українців Католиків Канади. Він почався в неділю вранці, торжественною відправою в церкві св. Юрія в Саскатуні. Співану Службу Божу відспівав надзвичайний гість, Всеч. о. Мирон Кривуцький, діякували Преп. Отці Йосип Корба, ЧНІ. й Маріян Горішний, ЧСВВ. Проповідь виголосив Преп. о. Іван Бала, ЧНІ.

Подрібний звіт з того з'їзду можна буде прочитати в нашій пресі. Ми тут тільки те згадаємо, що людей було багато, що вони на Студентський Інститут зложили коло шість сот долярів, і що наших хліборобів оцим разом було менш, чим давніш, бо треба було остатись вдома, щоб скінчити молочення.

В неділю ввечері місцевий аматорський гурток відограв дуже артистично представлення "Невольник." Пан Заболотний і панна Шавага своїм артизмом опанували публіку, що зовсім заповнила простору залю Дому Просвіти. В часі межи діями того представлення були промови Панни Жук і Преп. Брата Методія.

З усіх промов на першому місці треба поставити дві: промову Всеч. о. Кривуцького про Місійне Товариство й двогодинну промову, повну вогня, преп. отця Корби, ЧНІ. Зміст тих промов заслугує на те, щоб про них дати окремий звіт, що появиться пізніш.

В понеділок вранці після налагнання різних справ вибрано новий заряд на 2 наступні роки. Голова: п. Яків Д. Стратійчук, банковий управитель в Канорі; місто-голова Всеч. о. В. Фірман, парох в Саскатуні; Писар п. В. Филипович, Арран; скарбник: п. Роман Качур; Провірники: пп. Григорій Гарах і Брон. Корчинський.

Наприкінці всіх нарад порішено, щоб наступний З'їзд Саскачеванської Секції відбувся в Йорктоні.

Наради цьогорічного з'їзду знайшли свій вираз в Резолюціях, що їх також подасться до відома.

Легко було пізнати, що головним предметом, що опановував уми всіх приявних, була будова нового Студентського Інституту в Саскатуні. У висліді спільних думок постановлено додати до Фінансової Комісії тієї будови окрему комісію будови й ще одну до полагодження різних проєктів, що звязані з організацією завдань і ділань тієї преважної справи.

Дай Боже, щоб сповнились задушевні бажання всіх свідомих українців католиків Саскачевану: сповнити найбільшу постанову цього з'їзду: розпочати на весні будову Інституту.

БАЗАР ДЛЯ КАМПАНІЇ СТУДЕНТСЬКОГО ІНСТИТУТУ

На з'їзді учасники погодились з бажанням нашого громадянства, щоб Базар на Інститут продовжити. Жнива й молочення цього року сильно припізнились і тому хліборобам трудно було заннятись справою базару так швидко, як Комітет Кампанії призначив. Всі це розуміють і тому Заряд радо згодився, щоб заждати з закінченням базару.

Ми тут хочемо тільки згадати, що деякі околиці вже й так дуже багато зробили. Дистрикт Реджайна вже вислав коло 80 долярів, дистрикт Айтуна коло 480 долярів, і ще один дистрикт, ми не в силі нагадати собі, котрий, біля 490 долярів.

МИ ЩЕ РАЗ НАГАДУЄМО, що БАЗАРОВІ КНИЖЕЧКИ Є НЕ НА ТЕ, щоб ЇХ ДРУГИМ РОЗПРОДУВАТИ, а тільки на те, щоб КОЖНА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА РОДИНА В САСКАЧЕВАНІ ЗАКУПИЛА ОДНУ ЦІЛУ книжечку СОБІ. Тільки тоді, як лишуться деякі (неповинно лишитись багато, бо кожний дистрикт дістав стільки книжечок, скільки в дистрикті родин), то їх можна продавати іншим.

Деякі одиниці повисилали книжки до Саскатуну з одним доляром, і в додатку бажали, щоб їм вислати поквітовання. Наша кампанія така важна, гріш для неї такий цінний, що ми не можемо й НЕ БУДЕМО ВИСИЛАТИ ПОКВІТОВАННЯ ЗА ОДНОГО ДОЛЯРА.

Тепер, коли Заряд позволив заждати з закінченням Базару, ми тільки просимо ВСІ наші громади, щоб під проводом своїх Отців духовних постарались, щоб той Базар в них мав ПОВНИЙ УСПІХ.

НЕ ЗАБУВАЙМО про це: Ми МУСИМО ВСІМИ СИЛАМИ НАМАГАТИСЬ, щоб КОЖНА РОДИНА в Саскачевані ДАЛА НА ІНСТИТУТ ХОЧ 25 долярів.

Ми наскрізь і зовсім переконані, що це можливе. Може є дуже рідкі випадки, де це комусь трудно, тому ми просимо ВСІХ, що їм Бог поблагословив маєтком, дати не 25, а СТО, 200, 500 і навіть тисячу на нашу величню ціль.

Ми знаємо, що в нас в Саскачевані є біля 4 тисячі греко-католицьких родин. То значить, що якщо ми назагал дістанемо 25 долярів на родину, то буде в нас 100 тисяч долярів. Це є поважний гріш, і з ним безпечне можна почати й закінчити діло.

Тож до діла. Ми кличемо до всіх наших дорогих громадян: Не дивись, що другі роблять, не слухай що вони говорять! Але ти, ти сам ДАВАЙ, ми молимо, ДАВАЙ!!! Давай ХОЧ 25 ДОЛЯРІВ, а не менше. Давай, хоч би й тяжко було! Давай, хоч би ти дав що місяця два доляри на ту ціль; за рік буде 25 долярів, якщо даш щомісяця 2 доляри. За два роки той сам вислід, якщо кожного місяця даси доляра.

* * *

ІДЕЯ

В часі своєї могутньої промови, Преп. о. Корба цього року на З'їзді сказав, між іншим, таке: "Ідея, це величезна сила. Це вона посіялась, де вона глибоко запала в душу, там вона зайде аж до самого кореня життя. І раз вона міцно вкоренилась, то ніяка сила її вже не знищить. Можна людину, одиницю придавити, розчавити; можна нарід його власною кровю залити, можна його добра попалити, але ІДЕЯ далі житиме в найглибших глибинах душі, й при першій ліпшій нагоді пробудиться до нового, сильного життя."

Це правда. Все достоїнство чоловіка, все те, чим він в натурі різниться від звірини, це те, ЩО ВІН МОЖЕ ДУМАТИ. ЧОЛОВІК, ЦЕ ВТІЛЕНА ІДЕЯ, що ЖИЄ й НЕУСТАННО ЗРОСТАЄ. Тому в нього й не має вибору, чи думати, чи не думати. Тільки одна воля-свобода в нього: зпоміж ідей, якими він живе, вибирати тільки ідеї великі, високі, що його роблять чистішим, сильнішим, а усувати від себе ідеї, що його понижають, що вбивають його гідність і силу.

Вся наша сила й велич росте через те, що ми намагаємось зглибити, наскрізь розгадати й опанувати найкращі ідеї. Коли ми вдивились високо, коли ми ПРИВИКЛИ ДУМАТИ великими думками, небесними ідеями, то нам наче крила наростають, ми чуємось святими, свобідними, чистими, щасливими, ми зносимось у чистий простір правди й краси. В нас тоді росте й сила, що опановує наше оточення.— А навпаки, коли хто вдивився тільки в своє тіло, тільки в землю, тоді йому наче чотири ноги наростають, він зігнув хребет до землі й живе дійсно життям тільки звіринним.—Заключення: Бережім свого ума й розсуджуймо наші ідеї. Коли в нас нема міцного життя, то тому, що наші ідеї низькі, самолюбні, тілесні, земські.

Сарджент Олена Козіцька
(Студійо Павла Пука)

пп. Мілявські; по 2.00: пп. Фландер, А Рибицький, Ів Яцишин (Торонто) та Петро Гасан. По 1.50: п. В. Трач. По 1.00: пп. Костик, Чернець, Демчук, Луковид, Войтович, Дудар, Петрович, Гнетчук, Огоновський (Торонто), Похмурський (Торонто), Харковий (Торонто), Цимбалюк, Медецький, Мурмилик, А. Білинський, Крамар, Осеневський, Зинкевич, Д. Лащук, Мікланський, Моцок, Олійничук, Чепига, Крочак, Караїм, М. Мокрицький, та Корнимо. По 40ц.: пп. Олійник, Голда, Озимок, дрібними 1.85.

Всім жертводавцям щира подяка а панству Мілявським многих літ пожити у власному домі желає

О.Б.

* * *

Богоугодна жертва

На Успення Преч. Діви Марії Всеч. о. парох посвятив фелон, що його справив п. Іван Кишш для нашої церкви. П. Кишш відомий з того, що не жалує гроша на закупно річей для церкви. По Службі Божій знайомі і приятелі п. Кишша зійшлися до парохіяльної залі на малу перекуску, під час якої зібрано $8.40 на БНашії. Всеч. о. парох, дякуючи п. Кишшові за так велику жертву для церкви пожелав йому "многих літ."

Жертводавцям щира подяка а п. Кишшові нехай Всевишний нагородить сторицею.

О. Б.

З ОТТАВИ

З отворенням сесії 20-го парляменту люди знова звертають особлившу увагу на столицю. Непевна будучність занепокоює нас всіх. Заходить питання "Чи по кількох роках знова прийде криза, безробіття а нарешті ще одна світова війна?

Сподіємося кращого завтра. На яких підставах?

Затихли гармати, але не затих плач та зойкіт покривдженого країнського народу, що скитається тепер по цілій Европі та Азії.

"І до дому нема чого вертатися, бо знаємо, що з нами станеться," чуємо це з листів наших рідних, що опинились за кордоном большевицького раю.

Чому?

Бо як сказала Дейли Геральд, офіціяльний орган теперішної урядової партії Великої Британії в Росії нема парляменту, нема партий в тому значінню, що люди в Британії та Америці розуміють в словах парлямент та партія. Росія не має свобідної преси свобідних плятформ політичних партий."

Так сказала "Дейли Геральд" орган лейборлйтів, котрі в Англії найприхильніші з всіх інших партий, до Росії.

В большевицькім раю не можна критикувати уряд, а за такі стрічки як тут пишеться то хто зна чи на Соловках би не опинився.

* * *

Вертаймося до нашого канадійського парляменту, де кожний посол має свободу слова, може критикувати уряд може підносити кривди заподіяні людям.

В сім 20-ім парляменті нас українців заступають вже аж ДВА посли українського походження п. А Глинка, вибраний в друге з Вегревилл, Альта., та ново вибраний п. Т. Заплітний, з околиці Давфин, Ман.

І вже почувся голос наших послів.

Посол Заплітний, в своїй першій промові в парляменті, в вівторок 11-го вересня підчеркнув так важну нам справу поселення українців емігрантів в Канаді; уділення урядової помочі бідним але злібним студентам, з чого українці би много скористали; та заведення фабрик на заході.

Гостро та отверто висловився також посол А. Стюварт (Північного Винипегу) котрий представив в парляменті дискримінацію проти людей европейського походження, що панує в Канаді.

Про українців висловився так: "Є страшна дискримінація проти (людей) українського походження. Ми маємо кілька сот тисяч канадійців, що походять з роду тих, що прибули до цего краю з України, заложити доми та виховати дітей, що придбали великий маєток для Канади, що віддали своїх синів та доньок в канадійських війнах, що заслужили собі багато від Канади."

Відтак подав один приклад молодого хлопця, канадійського уродження з українських родичів. Оповів які труднощі й молодий юнак мав по пятьох роках служби в воздушній фльоті, щоб так як другі канадійці був принятий до фаху для котрого життя бажав посвятити, а все через те, що походив з українських родичів.

Таких прикладів можна навести богато.

Ще є одна справа, що цікавить нас українців, що була пропонована в парляменті, а[...] саме, щоб ми могли себе називати канадійцями без ріжниці з яких родичів ми походимо. Можливо тоді пропало би то слово "форинерс" що декотрі люблять нас ним називати.

* * *

А тепер коротко про життя українців в Оттаві.

Рідна Школа

В [illegible] Преп. Сестри з Монтреалу провадили Рідну Школу та науку катехізму через два тижні.

На кінець [illegible] в неділю 26-го серпня [illegible] концерт [illegible]

Сарджент Олена Козіцька в Оттаві

[illegible] дорожже але не може було запримітити цего, бо панна Козіцька є повна енергії та амбіції. Бажаємо їй щасливого повороту до цивільного життя.

Сарджент Ілько Стецик відїхав на студії до Саскатуну

Відділ УКЮ та оттавська парохія виявили свою вдячність сарджентові Ількові Стецикові, за його майже дволітню працю при парохії, особними приняттями на його відїзд до Саскатуну на университетські студії. На обох приняттях вручено пану Стецикові цінні дарунки на памятку.

П. Стецик поза своєю військову працю посвятив багато часу для праці при парохії. Він був одним з основателів тутешнього відділу УКЮ, уладжував концерт, вчив Рідну Школу, та помагав у провадженню Бинга. Його всі, молоді й старші поважали, а своєю веселою вдачею та приязністю придбав много приятелів.

На прийнятті говорили о. Б. Дрібненький та п. Стефан Василевич, від парохії, панна Анна Хаба від УКЮ як також пан Стецик, котрий заявив, що дуже мило час йому в Оттаві пройшов.

Бажаємо пану Стецикові найкращих успіхів в його студіях інжинірства.

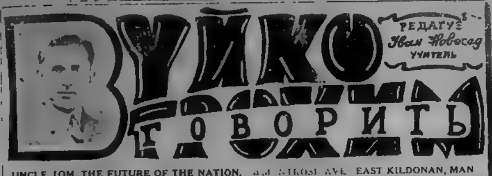

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, [illegible] AVE. EAST KILDONAN, MAN

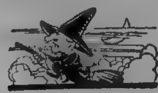

Любі Діти!
[illegible]
Го що [illegible] страшне, з таким великим носом полетіло? На чим? А!— на мітлі! О! Це Галовін.

Треба нам вбратися. Як? [illegible] в костюми. В нас [illegible] мала [illegible]

[illegible]

[illegible]

На програмі в нас виступає оден хлопець в ролі кота. Хочете знати, як він виглядає. Ось так.

Ми любимо [illegible]

Чули, що [illegible] діти з насом старші, любять робити збитки та шкоди людям того вечера. В нас так не роблять. То так лише в старині робили нерозумні люди. Ми такими не хочемо бути.

Думаєм, що можна весело забавитись без збитків.

А Ви як думаєте?

Вуйко Трохим.

БАЗАР НА ДОХІД ДСТОРІНКИ

В неділю 30 вересня, 1945, вечером, в парохіяльній салі церкви Пресвятої Евхаристії в [illegible] Кілдонан, Ман., відбулося [illegible] прийняття і [illegible] на дохід Діточої Сторінки. [illegible] Парохи Пресвятої Евхаристії [illegible] вечер з Жінки Марії при парохії приготовили чайне приняття, за що їм на сьому місці [illegible] сердечна подяка.

Базар зорганізували і базарові річи придбали для свого сина Михаїла, панство Павло і Настя Матвійчини, що мешкають в Винипег, при вул. 57 [illegible]. Се перший сього рода базар, що колибудь хто робив для БНашії і тому за [illegible] добре та сердечне відношення панства Матвійчинів та їх добрих дітей Юлії та Михаїла належиться на сьому місці якнайсердечнійша подяка. [illegible]

[illegible]

Матвійчині як також і панству Матвійчинам за се гарне старання о поміч для нашої [illegible] БНашії. Потім промовив Михаїл Матвійчина, котрий подякував специяльно своїй Дорогій Мамі, що постаралися про річи на розігравку, дальше подякував усім, що причинилися в якийбудь спосіб до сеї розігравки.

З сього базару прийшло чистих грошей на Діточу Сторінку БН. $60.04. Зазначуємо ще раз, що то чистий прихід. Щасливими значками, що виграли фанти, були слідуючі:

1. [illegible] ч. 545 [illegible]
2. М. Сирник, ч. 837 вишиваний обрус.
3. Софія Федак, ч. 821 [illegible]

На знимці видимо панію Настю Матвійчину з дітьми Васильком (на руках), Михаїлом, по сторониі Юлією, що клячить на переді. Василько є наймолодшим членом Веселої Родини. Юлія помагає Михаїлові все продавати числа БН. коло церкви св. Андрея в Винипег.

[illegible] Пан Банік, ч. 116 1-річна передплата БН.

[illegible] С. Вівнок, ч. 397 1-річна передплата БН.

Ще раз нашому славному Михаїлові та панству Матвійчинам сердечно дякуємо.

ВЕСЕЛІ ДЕКЛЯМАЦІЇ

Збірка веселих деклямацій, котру зможете вложити у малу книжечку, появиться на Діточій Сторінці, від [illegible] числа БН. [illegible] на концерти. Заховайте собі сю збірку.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАРЯДИЛИ В СВОЇЙ ОКОЛИЦІ "TAG DAY" АБО РОЗІГРАВКУ НА ПОМІЧ ДІТЯМ СКИТАЛЬЦЯМ?

Пишіть до Вуйка та замовте собі tags, стяжок, на "tag day" або покривало на подушечку (cushion top) з відзнакою ВР, на розігравку.

ТРОХИ СПІЗНИВСЯ

В контесті, що був намічений на місяць вересень приcлав був також розвязку Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта. Вуйко сього листа був дістав запізно, тому не міг його зачислити до контесту. Любі Діти, коли хочете брати участь в контесті, то коли тільки дістанете газету, зараз таки пишіть розвязки контесту і посилайте лист до Вуйка. Уважайте, щоби Ви не спізнилися.

З ПРАЦІ ДІТИЙ ДЛЯ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман., прислав $4.00 з продажі чисел БН.

Оля Возьна, Шортдейл, Ман., зложила 10ц. на ДСторінку.

Вуйко дякує сердечно усім Дітям за прислані гроші. Ану, Любі Діти, хто з Вас слідуючий піде слідами Олі та Михаїла?

МИХАЇЛ МАТВІЙЧИНА ДЯКУЄ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме і Читачі!

Моя розігравка вже скінчилася. Розігравка відбулася в неділю 30 вересня, 1945. Я хочу подякувати тим, що причинилися до мого базару. На самперед складаю подяку Всеч. о. Шпитковському за вироблення книжок. Дякую Всеч. о. [illegible] за оголошення БН., щоби люди купували БН. Дякую мамі, що мама постаралися о річи на розігравку. Колиб не мої Дорогі Мама, то я би не мав тої розігравки. Дякую пані Боганчук, що подарувала кошик на цвіти. Складаю щиру подяку тим що мені продавали книжки і тим, що купували білети. Та скромна розігравка, що відбулася се не є для мене, але се є для нашої ДС. Дорогі читачі, колиб ми всі [illegible] помогли Вуйкові Трохимові такими розігравками, то напевно ми діставали би [illegible] БН. Ану, Діти, до праці! І ще раз всім складаю щиру подяку, що причинилися хоч маленькою лептою для нашої ДСторінки. Най Бог заплатить всім.

Здоровлю Вуйка Трохима і всіх дописувачів ДСторінки.

Михаїл Матвійчина,
Винипег, Ман.

ЛИСТ З ТИРІЄН, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

То мій перший лист. Я не вмію добре писати, ал' спробую. Я ходжу до рідної школи в Гленден. Я є в осьмій класі в англійській школі. Ми в українській школі вчимося писати, читати і про Бога. На 26 серпня будемо мати концерт. В дома вже жнива тай робота кипить, куди глянеш.

Щиро здоровлю Вас Вуйку.

Василь Маслюк,
Тиріен, Альта

Від Вуйка: Ти вже таки добре пишеш по українськи. Чи помагав Ти в жнивах?

"НАС УЧИТЬ о. ПАЩАК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Це мій перший лист до Вас. Я тепер ходжу до української школи. Нас учить о. Ф. Пащак. Ми вчимося читати, писати, співати і катехизму. Будемо мати концерт на 26 серпня. Я маю говорити деклямацію на концерті. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Оля Гарматюк,
Глендон, Алта.

Від Вуйка: Вуйко цікавий знати, як випала Тобі деклямація на концерті. Напишеш?

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я отримала нагороду від Вас, Вуйку, і я дуже собі злюбила сю книжечку, що Ви мені прислали. Ся книжечка гарна і цікава. Прошу Вас Вуйку, щоби Ви мені вислали свій портрет.

Здоровлю Вас Вуйку

Марія Дзендзель

Від Вуйка: Вуйко вислав Тобі свій портрет. Як Тобі він сподобався?

ЛИСТ З ГЛЕНДОН, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я уже один лист до Вас писав тай бачу, що Ви помістили до часопису, за що Вам щиро дякую. Я ще малий тай не можу добре писати.

Василь Милирюк,
Глендон, Алта

Від Вуйка: Василю, ніхто відразу не вмів добре писати. Також і Ти поволи, поволи і також добре будеш писати.

БУДУТЬ МАТИ ЦЕРКВУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме

Се мій третій лист до Вас. Я перейшов до семої кляси. Тепер хочу дещо написати і поділитися моєю втіхою в Діточій Сторінці. А то велика втіха, бо в нас вже церкву звели і незадовго вже будемо мати свою церкву за Божою поміччю.

Тепер попробую в контесті взяти участь. А другим разом більше напишу. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме

Мирослав Паславський,
Гліддеи, Саск

Від Вуйка: Ти дуже гарний хлопець, що так любиш свою церкву.

БУЛА В ДІДА НА ВАКАЦІЯХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Вже довший час я до Вас не писала, аж тепер хочу до Вас написати. Я тепер не ходжу до школи, бо у нас вакації. Я пішла до діда і баби на гагадей і мене скортіло взяти участь у контесті на вересень. Я посилаю відгадки. Я кінчу мого листа і прошу вибачити, що я не добре пишу по українськи, бо нас наш учитель не учив по українськи. Прошу як я відгадаю добре, о нагороду.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Савеля Свистун,
Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Коли будеш писати до Вуйка частійше, тоді певно будеш краще писати по українськи.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.-

Се є мій перший лист до Вас. Я є вдома на вакаціях. До [illegible] Я перейшла до семої кляси. На початку липня ми ходили до Сестер, котрі приїхали з Давфин і учили нас катехизму у церкві один тиждень. У суботу ми сповідалися а в неділю мали тиху Сл. Божу і причащалися. Нас сповідали і причащали о. Ст. Шавель, ЧНІ. Я була в Овкбурн, Ман. на золотім ве-

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ А. МАНАСТИРСЬКОГО

Бачать зайчики, що лихо
І потихо радять раду:
"Шу-шу-шу" шепочуть тихо,
Бо сидить лисиця з заду.

Потім в голос ні сказати.
"А поглянь-но, чи багато
Ми сьогодні проскакали,
Чи ще видно нашу хату?"

І лисиця озирнулась.
Скіць, зайці на кучугуру.
Хить, санки перевернулись,
А зайці женуть мов з дуру!

Останні Вісти...

ЙДІТЬ ДО ВИБОРІВ, УКРАЇНЦІ МАНІТОБИ! В понеділок 15 жовтня, 1945, українці Манітоби йдіть як один до голосовання та свої голоси віддайте: в Винипеґ на В. Скрабу, мійського радного; в Ст. Клеменс на В. Данилейка; в Фішер на Л. В. Михальчука; в Етелберт на М. Савчука і в Емерсон на Петра Ольховецького. Не голосуйте на українців, що запродали себе найбільшому ворогові нашому, а се комунізмові! Не попирайте тих, що виступають проти нашої церкви!

Вибори до провінціонального уряду Бритиш Колюмбії відбудуться в четвер, 25 жовтня, 1945.

Барон Кіюро Шідегара зістав вибраний новим японським премієром, за згодою ґен. МекАртура.

Пієр Лявалі, бувшого голову французького уряду в Віші, судять тепер в Парижі. Певно засудять його на смерть.

Великі страйки панують в Зл. Державах, де поверх пів міліона людей вийшли на страйк. У Канаді страйкують поверх 19,000 робітників.

З кінцем березня, 1946, канадійська военна морська фльота буде мати тільки 10,000 старшин і моряків.

В Манітобі за минулий, 1944, рік видано 316 диворсів. За перших 9 місяців того року подання о диворс дійшли до числа 460. В році 1939 видано було в Манітобі тільки 181 диворсів. Життя военне сильно підкопало мораль людей...

Оттава знесла 14-бушлеву квоту від акра пшениці. Від тепер фармарі вже можуть без жадного ограничення довозити пшеницю до сипанців (елевейторів).

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА ПРОВІНЦІЇ МАНІТОБИ

20—21-го ЖОВТНЯ, 1945
ПРОГРАМА

Субота—20-го ЖОВТНЯ—У салі церкви св. Покрови **при вулиці Бойд. Пополудні,** год. 1. Реєстрація делегатів; год. 2.: Отворення З'їзду і сесії юнацтва ; Год. 5: **Спільна знимка.** Год. 6.30: Бенкет в Читальні Просвіти, ріг улиць Мекензі і Флора. **На бенкеті будуть наші Преосвящені** і виголосять промову. Також буде промовляти знаний бесідник пан Кес -Лицар Колюмба. Опісля забава.

Неділя— 21-го ЖОВТНЯ—Год. 10.30 рано. Співана Служба Божа для всіх участників з'їзду в присутності **Їх Ексцеленції, в церкві св. о. Николая** при улиці Меґреґор між Стела і Флора. Проповідь до молоді виголосять Їх Ексцеленція. Місця для молоді в церкві зарезервовані. Год. 3: **Величавий Концерт** в Інституті Просвіти, ріг улиць Арлингтон і Причард. Год. 7. Молебен до Серця Христового і Суплікація у церкві Пресв. Євхаристії в Елмвуд— ріг улиць Ват і Монтровз. Год. 8: Товариські забави в залі Пр. Євхаристії.

Марія Зволяк,
Винипеґозис, Ман.

НАШЕ ПОСЕЛЕННЯ В МАНІТОБІ

І справді гарний ми хліб спекли скоро; що то було з нього втіхи, Господи. Тимчасом сталося таке:

Агафія, жінка Івана Кормана, дуже любила роботу і каже до свого чоловіка: я піду з вами і там вам у чімсь поможу також. Пішла раз, другий. Ходила досить богато разів з чоловіками, котрі будували хату. І коли чоловіки клали хату, вона скопала досить гарний кусень землі на город коло хати та посадила на нім моркву, цибулю, бураки... І все тішиться, коли прийде знова до нас, що буде мати гарний город. Ми, другі жінки не ходили з чоловіками на роботу, бо вони нам се заказали. Я крім сього мала маленьку дитинку, тож не йшла. Тішилася бідна Агафія своїм городом, а не знала, що її чекає така нагла смерть. Навіть і тепер, по так довгих літах, коли згадаю за сю подію, то мене аж жах збирає, що то ми молоді тоді зазнали страху та терпіння. Сталось таке, що її власний чоловік рубав дерево, рубав його, щоби впало в противний бік від хати, тимчасом дерево падаючи впало на суху осику, котра зломилася і впала на хату а верх її так нещасливо досягнув Агафію, що забив її на місці. Агафія стояла тоді коло хати а коло неї був мій чоловік, що там працював; однак мому чоловікові на щастя нічого не сталося, лише гилі трохи приголомшили. І так десь коло четвертої години йдуть наші чоловіки пообмащувані кровю що аж страшно. А ми наробили крику, що десь певно всі святі в небі нас почули Ми думали, що певно їх якісь звірі дикі напали Чоловіки давай зараз нам оповідати про Агафію, що її дерево забило і ми аж тоді зауважили, що її між нашими чоловіками нема. Чоловік Агафії зачав дуже лиментувати та плакати-голосити, що вона не хотіла їхати до Канади, щось вона відчувала, що з нею станеться. Плаче й плаче... Якось по якімсь часі ми ледво його втихомирили. А нам всім серце рвалося з жалю за Агафією, бо вона була дуже добра жінка. Стали ми ві страху і не знали, що робити нам далі, де ми її тіло подіємо, нікого порадитися, ніґде купити дошок бо і мови не знаємо. І так лишили ми її в лісі до рана, ми думали, що може її звірі зїдять, але Богу дякувати нішо її не рушило, бо коли ми рано прийшли, то вона так лежала, як її дерево забило. Поплакали ми над нею і зрубали осики, обтесали їх і зробили з них труну та положили в ню нещасну. Потім викопали гріб на два фіти глубокий, бо не було чим глибше викопати, а земля ще була сильно замерзла. На гробі поставили хрест... Вернули ми назад до буди і боялися в ній вже бути і тому лишили ми ті фарми і ту буду назад вертаємо до колеї і зносимо всі пакунки назад. Поносили ми все назад до числа.. І так радимося, що як колея надїде, то ми станемо на трек і піднесемо руки до гори і будемо кричати. Як стане колея, то добре, а як ні то не знати, що будемо тоді робити. До того всього ми сердечно просили Матінку Божу о поміч і колея нас побачила і стала.

(Далі буде)

ЛІҐА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ В ВИНИПЕҐ, МАН.

Устроює ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ в НЕДІЛЮ 14-го ЖОВТНЯ в салі св. Володимира й Ольги в годинах між 3-ою а 6-ою пополудні. На цім принятті відбудеться розігравка нагород з тих значків, які члени Ліґи продавали на поміч українським збігцям в Европі. Буде також добірна програма. Просимо о численну участь.

Анна Шунь, секретарка.

ВИБОРЦІ округа ФИШЕР, Ман.!

Голосуйте усі на

ЛЬОНГИНА В. МИХАЛЬЧУКА

Кандидата партії

ССФ

в

ФИШЕР, МАН.

Перечитайте памфлет п. Михальчука, що є виданий для виборців округа Фишер, Ман.!

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЖОВТЕНЬ

14. Н. 16 по С і Покров МБожої .. Ля Брокери (празник)
21. Н. 17 по С. і Покров МБожої .... Парки (празник)

о. Антін Цимбалістий
235 Скошіа Стріт, Винипеґ
Телефон 54 139

14. Нед. 16 по С. .. Лейдівуд
21. Нед. 17 по С. .... Тиндал
28. Нед. 18 по С. .. Брокенгед

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман.

...сіллю нашої цьотки. Я дуже там собі сподобала. Мої мама мають велику фамілію. Я маю пять вуйків а чотири цьотки і татова фамілія є велика. Ми маємо добрих сусідів. Ми маємо церкву дві милі від нас і маємо склеп дві милі від нас. Наш склепар дуже добрий

Я посилаю 10 центів на Діточу Сторінку.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Оля Возний,
Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Олю, тішить Вуйка, що Ти написала листа Пиши до Вуйка часто! Добре?

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Держави.

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго здїлати для Божої слави і добра нашого народа До Сестер Місіонарок можуть вступати: учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі інші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастири будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть університет, як будуть способні. Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до Згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож варта канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

в) Дівоча Академія Покрова Матери Божої. З початком вересня 1945 року, Сестри Місіонарки отвирають Вищу Школу для дівчат Вже деякі студентки зголосилися, бо довідалися, що:

1) Дівоча Академія є в найкрасшій дільниці міста Стемфорду, серед прегарних дерев, неначе у парку.
2) Уряджения Академії є гарне.
3) Залізниці полученя з Ню Йорку до Стемфорду є дуже добрі, бо що пів години іде поїзд, а зі стації до Академії що 20 мінут іде бос.
4) Професорський факультет є добірний та з довголітним досвідом.
5) Кождої суботи буде висвітлюватися поучаючі фільми в Академії.

Якщо родичі бажають правдивого добра для своїх доньок то нехай чимскорше запишуть свою доню до Академії Покрова Матері Божої у Стемфорді, бо ще остає місце тільки для кількох студенток.

По інформації писати:

Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

ПОШУКУВАННЯ

Дзікевич Петро пошукує свого вуйка Йосифа Дзікевича, котрий працював у фабриці автомобиль в Ошава, Онт. Хто знаби про него або він сам, прошу зголоситися на [illegible]

Dzikewich P., E.C.T., P.O. 260 112 [illegible]

Петро Шеремета пошукує своєї рідні на імя Паранька [illegible], з дому Чакомська, з с[illegible] Білоголови, повіт Зборів. До Канади виїхала в р. 1914 [illegible]. Адреса до мене:

Ukrainian Social Club
[illegible] Cheetham Hill Road
Manchester 8, England

Пані Филипина Дмитренко, з дому Надківська, проживаюча в Тулюзі, Франція, пошукує свого вуйка Захарія Крав[illegible], який виїхав до Канади [illegible]. Зголошуватися до [illegible] Черв. Хреста.

Croix-Rouge Ukrainienne [illegible]
19 Rue Reille Toulouse, France

Никола Кулиник пошукує свого вуйка на імя Стефан Олійник, який в році 1912 виїхав до Америки й замешкав в Ню Йорку. Я є син Івана й Марти з дому Олійник, з села Олесин, пов. Бережани. Моя адреса:

Ukrainian Social Club,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Нищу...чий лік проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і піґулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді висипки. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Піґулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і змніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Піґулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Піґулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН : 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

"ПІЗНАЙМО СВОЮ КАНАДУ"

Під таким заголовком у слідуючім числі БН., почнеться ряд статтей про канадійські міста, люди, природні богацтва та інші справи з котрими кожний канадієць повинен бути обзнакомлений.

НА ПРОДАЖ: Цеглою і стаком дім, 6 кімнат, 1½ поверховий, 18x24 фітів, ззаду добудована часть з 2 кімнатами, й окремим входом. Як часть заплати прийму ½-тоновий трок або авто, якщо в доброму стані. По дальші інформації звертайтесь в 6 год. вечером: 168 MAPLE AVE., YORKTON Дім один бльок від нашої церкви.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 21 (189) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Листопада, 1945

Vol. XIII. No. 21 (189) YORKTON, SASK November 1, 1945

The Library Basilian Fathers Mundare, Alta

КУК ВІДМОВИВ ПОМОЧІ УКРАЇНЦЯМ В БЕЛЬҐІЇ

Вдалося нам дістати листа з Бельґії, з котрого довідуємося про одну вістку з котрою хочемо познакомити і наших читачів, щоби знали як то на ділі КУК в Винипеґ помагає українським скитальцям в Европі. Думайте і самі робіть собі висновки.

Пише наш один земляк з Бельґії таке: (Цитуємо точно листа, котрого маємо перед собою).

"**Є можливість відновити при католицькому університеті в Лювені Український Студентський Приют,** який існував перед війною і виховав досить поважне число молодих людей в західньому католицькому дусі. **Наш Комітет звертався до наших Допомогових Комітетів в Канаді** (читай: КУК-- Примітка Ред.) **і в Америці з проханням, допомогти нам створити такий університетський центр, але вони поставилися з великою резервою до нашої ініціятиви, з цим, що мусять нести поміч в першу** чергу цим, що найбільше її потребують..."

Значить, КУК, збираючи гроші між українськими католицькими людьми в Канаді не хоче помогти українським католицьким людям в Бельґії. Певно, що колиб то розходилося про всіляких савчуківців чи соломонівців (читай: свистунівців), то певно КУК вислалби навіть телеґрафічно поміч їм до Бельґії. Читайте люди і самі дивіться як КУК ставиться до нас українців католиків та наших братів. Немає для наших братів помочі а на всілякі поїздки до Отави, Торонта чи на всіляких "великих" бесідників аж з Америки то гроші знайшлися

Також і на сьому місці ми ставимо питання до Американського Допомогового Комітету: Чи наші брати в Бельґії не були варта того, щоби їм помогти?

Всеч. о. Капітан М. Горошко переводить пробу церковного співу з українськими вояками в Анґлії, 1945.

БОЛЬШЕВИКИ СТРІЛЯЛИ ЗА НИМ...

Канадський старшина Боб Бестель, ветуанський арматник, що був через 3 і пів років в ворожому полоні в Німеччині, зізнав в Торонті, що коли його звільнили большевики, то тримали його під оруженою сторожею **і навіть стріляли за ним, коли він втікав на сторону американських жовнірів.**

Большевики, дальше зізнав Боб, коли звільнили його 22 квітня, 1944, давали йому менші пайки поживи як німці і він довідався від інших полонених, що їх били большевики Американці коли прибули 9 тратии забажали, щоби їм видати усіх англійських та канадійських полонених, що їх тримали німці, щоби їх взяти до Англії, але, каже Боб, большевики не згодилися.

Боб дальше говорив, що їм говорив англійський високий старшина, що американський і англійський уряд дають большевикам 3 долярі за кождого алиянтського полоненого, що їх большевики випустять з Одесси і тому коли Боб з другими жовнірами втік від большевиків, тоді большевики за ними стріляли.

Думаємо, що досить цікаві вісти подав Боб Бестель канадійським читачам а головно тим, що так дуже бажають большевизм тут в Канаді.

ВІДІЗВІТЬСЯ!

Теодора Благого в Винипеґ пошукує Семен Благий. Степана Лаптуту в Винипеґ пошукує Дмитро Лаптута. Для Теодора Благого і Степана Лаптути є листи в Епископській Канцелярії в Винипеґ. Адреса: 235 Скошія Стріт, Винипеґ, Ман. Голосіться!

ДОБРЕ ПИЛИ

Англійці за час другої світової війни видали на горячі напитки, не менше ні більше як 12 більонів долярів Мимо тяжкої кризи, нападу ворожих літаків та бомб на Англію, англійці не тратили надії... та шукали розради та потіхи в горівці... а Канада підчас того самого часу робила англійцям великі дарунки в грошах, харчах та военних матеріялах, а що більше в посиланні канадійських хлопців за море до бою.

РОБОТ ПРОДАЄ ҐАЗЕТИ

У славнім місті Ню Йорку, в одній зі стацій підземельних залізниць поставлено робота, машину зроблено на подобу чоловіка, котрий буде міг продавати ґазети Ґазет такий робот буде міг продати 200, видасть чоловікові зміну 5ц., коли треба, як також не буде приймати підроблених грошей або бляшок такої величини як г[illegible]ші.

Цікаво коли до нашої славної Канади привезуть такого "чоловіка" й коли ми будемо могли купити собі в нього наш газету "Будучність Нації"...

В ОБОРОНІ УКРАЇНЦІВ

В отавському парляменті недавно вивязалася була дискусія в справі помочі европейським утікачам. За сим, щоби уряд щиро взявся до сього, щоби помогти вратувати при житті українських, судетських німців та других скитальців, промовляв винипеґський посол з партії ССФ, А. Стюарт.

Коли скінчив свою промову А. Стюарт, тоді виступив Фред Роз (читай Розенберг жидівський большевицький посол і сказав в острих словах, що усі українці та судетські німці були прихильниками нацизму і т.д.

Тоді А. Стюарт знова промовляв і в сильних словах знова домагався помочі для українців, котрих край заняли були німці і котрий то край поніс страшну руїну та котрих то українців депортовано поза границі рідної землі,. Тисячі українців, говорив Стюарт, вернули назад на рідні землі, але другі тисячі не мають бажання назад там вертати. Опісля А. Стюарт звернувся був до міністра копалень та візвав його, що коли прийде час, а він колись прийти мусить, і коли ми будемо роздумувати над іміграцією людей до Канади, тоді нехай пан міністер подивиться на сю справу очима більшої щирости як він се робив в минувшині для сього нещасливого народу...

Так говорив А. Стюарт, посол ССФ з Винипеґ, Ман. Говорив так красно, як хто знаи чи схотівби коли говорити і чи взагалі говорив котрий ліберальний посол в котрім будь провінціональнім правительстві. Так, пану Стюартові належиться честь та признання за його цивільну відвагу і за се, що він стає в обороні братів тих людей, котрі на нього віддали були свої голоси підчас виборів. Такої оборони наших братів ми ждемо, але на жаль не годні діждатися зі сторони урядової партії та їх послів... І чи дивно, що ми українці попираємо інші партії? Сам уряд та його посли собі винні. Возьмім такий коаліційний уряд Манітоби. Як він числиться з нами українцями католиками? Уважає їх за ніщо, хоч їх нас є богато богато більше як українців з других партій. Вони дістають попертя і вивисшення в урядах через назначення інспектора а ми нічого... І уряд вимагає кооперації. Так, ми дамо кооперацію, але вона мусить бути не одностороння але двостороння.

Ще раз пану Стюартові на сьому місці ґратулюємо і дякуємо йому за так гарний виступ в обороні наших братів.

УКРАЇНЦІ В МОНТРЕАЛІ

В Монтреал, Квебек, найбільшому канадійському місті та осередкові канадійських французів, живе 6,593 українців.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ХОР МІСТА ВИНИПЕҐ, Ман., По середині сидить о. СЛОБОДА, ЧСВВ., диріґент.

ФАРМАЗОНИ
або: як трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже збогатіли.

Так називається дуже гарна та поучаюча повість Юрія Федьковича, котра в Західній Україні зробила дуже богато добра і котру ми почнемо друкувати зі слідуючим числом БНації на стороні 6. Ми певні сього, що ся повість Вам дуже сподобається. Тож не забудьте самі читати БНації та повідоміть про сю повість своїх знакомих, рідних та приятелів!

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

ОГЛЯД ПРЕСИ

В справі Проф. Огієнка

"Світло" з дня 15 жовтня, 1945, сторона 7, питає "Будучність Нації" звідки дійшли ми до "зловіщої вістки" про приїзд проф. Огієнка до Канади.

Наша відповідь коротка. Спровадити проф. Огієнка до Канади КУК мав в пляні, а спеціяльно зацікавлена в тій справі є складова організація КУК, СУС. Про се довідалися ми таки з самої екзекутиви КУК.

Не до Вас піють, не відзивайтеся!

З такими словами відзиваємося до часописи "Українське Слово," що в числі 43, з дня 24 жовтня, 1945, сторона 10 цитують питання, що ми поставили були до КУК в справі Скарбового Звіту.

Радимо "Українському Слові," щобі також подав точний Скарбовий Звіт з тих грошей, що збирають вже роками комуністи-большевики тут в Канаді між нашими робітниками та бідними людьми на се, щоби ніби помогти "робочій класі." Де ті гроші йдуть? Чи може замість помогти бідним робітникам йдуть ті гроші на гутники, пятики та дороге життя жидівсько-комуністичних комісарів.

Наперід отже вимийте сміття зі своєї хати, а тоді будете могти вимітати його з чужої!

Ще в справі виборів

"Український Голос," з дня 24 жовтня, 1945, сторона 1 і 8, часопись, що вславлений вже своєю невідповідальною ненавистю проти Української Католицької Церкви, розважуючи про вислід виборів в Манітобі, тішиться, що зістали вибрані послами п. Бачинський і п. Соломона. Не могучи справити сього, що впали Стрик і Григорчук, старається знайти причину сього і тому, що БНації за сими панами не писала. "УГолос" по азійськи накидається на БНації. Так якби хотів сказати, а як ви сміли таке робити?

Думаємо, що УГолосові немає що так тішитися виборами, бо п. Соломон в Емерсон вийшов тільки через се, що по джентелменськи відноситься до католиків, а п. Бачинський, що дістав тільки 130 голосів більше від нашого п. Михальчука, певно при других виборах впаде, так як Амінь в молитві. Тих 130 голосів більше, що він дістав від Михальчука то певно тим разом заблукали з дороги а другим разом вони певно дійдуть до властивої цілі. Чи думаєте, що українці католики не видять поступовання уряду Гарсона відносно українців католиків Манітоби?

Українці в Емерсон і Фишер не сповнили свого обовязку так, як мали при виборах сього року, але побачите, в других виборах сього вже не буде!

КОРОТКІ ВІСТИ З БЕЛЬГІЇ

Українські організації в Бельгії не дуже потерпіли в тій війні. Тепер вони скоро відбудовуються та стараються дати поміч українським братам в других краях де були більші спустошення війни.

Українські люди в Бельгії ніколи не забудуть українських канадійських та американських жовнірів, що перебували в Бельгії. Канадійські українські жовніри не забувають за своїх добрих гостинних українських людей в Бельгії і пишуть та посилають їм пакунки.

Український Допомоговий Комітет в Бельгії старається нести поміч українським скитальцям скільки тільки годен.

В Брюселі замірено створити жіночий монастир СС. Василіянок, що мавби бути релігійним центром українців не лише для Бельгії, але й на цілу Західню Европу. Про таке створення стараються церковні круги в Бельгії з оо. Редемптористами на чолі. Українці в Бельгії сподіються матеріяльної помочі і Филядельфії від СС. Василіянок. Коли монастир повстане, тоді заснують при нім школу, приют для наших дівчат, старців і хворих. Недавно о. редемптористи М. Германюк був на авдієнції в Папського Нунція з котрим переговорив справи наших братів в Бельгії.

оо. Редемптористи, котрі є душею релігійної акції українців в Бельгії створили недавно релігійні курси для дівчат з Радянської України, які прибули до Бельгії з бельгійськими нареченими і не можуть взяти слюбу поки не будуть охрещеними і обзнакомленими з християнською релігією. Дотепер пройшли через ці курси около 100 дівчат. Дівчата з такою ревністю вчаться релігії, що їх поступовання зробило велике враження на бельгійські круги, котрі помогли матеріяльно зорганізувати такі курси.

о. Павло Хрущ, з родиною, бувший парох в Кракові, мав згинути підчас бомбардовання Дрездена, де мало згинути 25,000 наших збігців.

Через Український Допомоговий Комітет в Римі прийшли вісти, що німці розстріляли о. В. В. Величковського, ігумена оо. Редемптористів в Тернополі, за се, що не хотів опустити своєї духовної станиці в Тернополі.

"ЧУДОТВОРНИЙ ЧОЛОВІК"

Фармар уздоровляє хорих людей

Як свідчив перед поліційним судом о. Ф. І. МекҐреґор, парох церкви св. Камілія в Фаррелтон, Квебек, в його парохії 72 літний фармар Василь МекКаффрей, хоч не покінчив докторських наук, в такий надзвичайний спосіб, близький до чуда, лічить недужих людей, що про се говорив сей отець навіть зі своїм архиєпископом.

Отець МекҐреґор се зізнання зложив перед судом тоді, коли фармара МекКаффрея заскаржено було за се, що він незаконно практикує медицину. Як доносить ся вістка цю справу ще відложено для дальшого доходження.

В який спосіб лічить сей фармар та кільки вже вилічив він людей вістка не подає. А справді булоб цікавим щось більше про се довідатися.

ПІЗНАЙМО СВОЮ КАНАДУ

Канада відіграла велику ролю у другій світовій війні. Щоб і у будуччині Канада займала високе, безпечне становище у світі, пляни вже пороблено на повоєнне узброєння.

Міністер оборони, Еббот, оголосив сталу повоєнну маринарську фльоту, що буде складатися з 10,000 чоловіка, та ризерву на 18,000. Будем мати 2 кружляки (cruisers) (оден такий бачите на ілюстрації), 2 керіерс та дозен кораблів, всі модерного виробу.

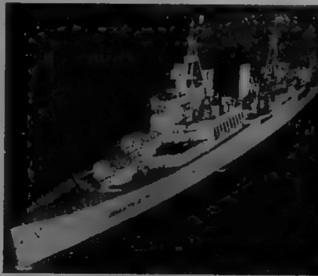

Courtesy Bureau of Statistics, Ottawa

Кружляк H.M C.S. Uganda, 8000 тон ваги, 549 фітів довгий

Перевоєнна маринарська фльота нараховувалась на 2000 чоловіка та пять кораблів

Courtesy Bureau of Statistics, Ottawa

Члени жіночого відділу маринарської фльоти при праці Через їх руки переходять секретні сигнали і розпорядження воєнні.

Канадійська маринарська фльота в часі війни начислялася 85,000 чоловіка та 5,200 жінок.

КОРОЛЕВА КАРНАВАЛУ

ПАННА ОЛЬГА ГОЛОВЧУК,

донька панства Ст. Головчук з 420 Геланей стр., у Виннипегу дістала вибрана королевою карнавалу церкви св. Покрови у Виннипегу в День Праці цього року. Панна О. Головчук дістала найбільше голосів, бо 12,000 і бачимо її на знимці радісною [illegible] в королівським уборі і з діядемом цього вечора. Це надгорода за працю і труд посвити для своєї Церкви і для свого народу. Панство Ст. Головчук зложили одноразово жертву на свою церкву в сумі тисячу долярів, а це не є надзвичайно якісь багачі,але працюючі люди,як і загал нашого населення в цім місті. Тим вони дали свідоцтво жертвенности і [illegible] свого рідного, що стають взором для загалу, як [illegible] працювати і як належить жертвувати, коли народ [illegible] сильним і мати успіхи. Панна О. Головчук співає [illegible] суботи вечером 7:30 підчас радієвої програми [illegible] "Музика України" а її милий звучний голос в супроводі [illegible] розносить розраду і потіху тисячам наших слухачів по широкій прерії, як це свідчать письменні і устні [illegible] признання і подяки. Буде гарно і з Вашої сторони, що читаєте ці стрічки,коли від себе напишете бодай час до часу кілька слів признання для нашої молодої артистки і тим заохотите її до дальшої праці, а також дасте моральну піддержку для програми. Панство Головчук звісні у Виннипегу і взагалі в Манітобі за свою щиру народну працю і тішаться загальною пошаною. Ось взір доброї родини українських патріотів в Канаді, котрим на цім місці парохія святої Покрови складає свою глибоку подяку і честь та побажання многих і щасливих літ!

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ВЕРЕСЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
Ів. Войтович 1.00, о. Ст. Семчук 6.90	$ 7.90	
Ів. Новосад з прийняття панства Середів в Оттаві	5.75	
пані Зарубяк 1., о. Склепкович 1., С. Гапийчук 1.50	3.50	
Ол. Киба 2.00, оо. Редемптористи кредит 20.00	22.00	
Друк БН ч. 17 1945		91.80
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
о. Ст. Семчук перед. 3.00 і з спрод. 2.50	5.50	
К. Магерук 1., Ст. Мостовий 1., Кир. Лесів 1	3.00	
А. Чорний 1., В. Панчук 1., кредит оо. ЧНІ. 4.25	6.25	
Друк БН ч. 18, 1945		117.30
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
Збірка на похороні пані Шемелюк в Альвені	6.80	
о. Шпитковський перед. збір. і ДСторінки	68.80	
Прац. в Канубів, Саскатун 3., О. Заячківський 1.	4.00	
Мети		4.59
	$133.50	240.69

Дм. Кобринський, скарбник БН

"ПРИЯЗНІ" ВІДНОСИНИ МІЖ СОЮЗНИКАМИ

В столиці Німеччини, Берліні, на великому передвоєнному олімпійському стадіоні, де перед війною відбулися славні на цілий світ олімпійські ігрища, в неділю 23 вересня відбулися "малі олімпійські ігрища," при участи англійських, американських та французьких жовнірів. Ігрищам приглядалися поверх 15 тисяч людей. Ігрища виграли американці. Цікавим є се, що в ігрищах мали брати також і большевицькі вояки, але на 11 годин перед ігрищами вони сказали, без жадної причини, що не будуть брати участи в них і ігрища відбулися без них.

Комуністи, як подає вістка, хотіли спровадити на ті ігрища вояків з других околиць, підчас коли було рішено, що на ігрищах мають взяти тільки ті жовніри, що знаходиться в Берліні. Коли їм на їх просьбу не позволено, тоді вони задерли носа та поступили так як кацапи і комуністи все поступають... втікли з поля спортового бою... Краще втікти, як показати, що вони нічого не варта... Чисто по кацапськи.

РІД КАНАДИ,

ЯКОЇ ХОЧЕТЕ ДЛЯ СЕБЕ І СВОЇХ

Зробіть свою частку, щоби її збудувати

Чи Канада Мирного часу має бути такою країною, якої хочете... здібною давати заняття, достаток і вдоволення усім своїм громадянам?

Коли так, то ніхто не повинен оминати своєї гідної частки праці, аби такою її зробити. Може ви вже позичили своїй країні сина для боротьби... дочку для служби у війську. Або ви працювали безупинно і без нарікань... позичали свої ощадности, щоби помогти до Перемоги. Коли так,— то в якім будь, або у всіх тих ділах ви зробили свій обовязок похвально.

Одначе вимоги та консеквенції війни не кінчаться на боротьбі. Ми мусимо буквально привертати і будувати наново, щоби мати Канаду Мирного Часу такою, якої хочемо. Як лояльні канадійці ми мусимо допомогти нашій країні двигати великі і потрібні фінансові тягарі. Інакше наші надії не можуть здійснитися.

Згадати б лише одно завдання перед нами — поворот до цивільного життя наших вояків. Ми мусимо спровадити до дому сотки тисяч з них — примістити всіх наших вояків і воячок— заопікуватися всіми нашими покаліченими і їх родинами. Це коштує величезні суми гроша, а все таки це тільки один необхідний видаток між безчисленними іншими.

ЯК МОЖНА ЦЕ ЗРОБИТИ?

Щоби зробити те все можливим, ми мусимо бути приготованими, в додатку до [illegible] своїх податків, дальше позичати Канаді свої ощадности... усі, що можемо защадити. Мусимо купувати Бонди Перемоги у цій Девятій Позичці Перемоги.

В цім випадку нашим обовязком є також наш власний інтерес. Бонди Перемоги є найкращою з усіх інвестиций, гарантованою усім майном Канади. Вони платять добрий процент два рази кожного року і їх можна заміняти за готівку моментально в разі потреби.

Одначе памятайте, що Девята Позичка Перемоги буде останньою на цілий рік. Попередні Позички Перемоги приходили що шість місяців. Приготовіться, щоби інвестувати в такій самій скалі ощадности, як в попередних позичках... це купить два рази більше цього разу.

За все, чого надієтеся і за чим тужите... за себе і своїх дітей... за Канаду... Купуйте Бонди Перемоги Тепер.

Підпишіть своє імя за Перемогою!

9-48

Купуйте БОНДИ ПЕРЕМОГИ

NATIONAL WAR FINANCE COMMITTEE

ГЕМІЛТОН, ОНТ.

На пресфонд БНації

Всевишний нагородив панство Петра й Анну Мізіброцьких гарною донечкою, яка при хрищенню дістала імя Магдалини-Марії. В відсутності нашого о. пароха св. Тайну Хрищення уділив Всеч. о. Гуменюк. Хресними родичами були п. Юр. Миська та пані Марія Гуменюк. Підчас обіду промовив до присутних Всеч. о. Гуменюк, вказуючи на вагу нашої католицької преси та попросив о жертви на ту ціль. Зібрано $10.25. З того на БНації призначено $5.00.

Зложили по 2.00: панство Мізіброцькі. по 1.00: Всеч. о. Гуменюк та о. Заяць, пп. Ю. Миська, Т. Гуменюк і М. Харій; по 50ц.: В. Дзюба, Ст. Харій, Ковалишин, В. Миська, Т. Стасишин і Марія Харій; по 25ц.: Л. Токар.

Жертводавцям щира подяка а маленьку Магдалину-Марію нехай Всевишний нагородить "Многими Літами," щоби росла на радість своїм родичам.

О. Б.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the [illegible] of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited [illegible]. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВОЄННИХ ЗЛОЧИНЦІВ НА СУД!

Живемо у віці, коли міжнародні злочини супроти народу, караються прилюдно міжнародними трибуналами й воєнні злочинці ріжних народностий дістають заслужену відплату.

Такі суди відбулися в цілім ряді країн Европи, тепер готується такий суд над німецькими воєнними злочинцями.

Ми бачили фільми, як на Україні в Харкові судили німецьких воєнних злочинців і як той засуд потім виконували.

"Громадський Голос" з Ню Йорку подавав недавно, що проф. Station Граб... проф. Station

проф. Станіслаф Грабскі, один з найтяжчих воєнних злочинців супроти українського народу, не тільки мав ту смілість, що відвідав тепер Львів, але у вересни 1945 був також в Києві, центрі так званого українського радянського уряду і відїхав звідтам, навіть волосинка не спала йому з голови. Ба що більше, він навіть відважився мати у Львові виклади.

Ніхто більше, як саме проф. Ст. Грабскі не пошкодив так українському робітникові і селянинові, відбираючи їм від уст кусник хліба через польонізацію наших земель, через насаджування мазурів, через польщення наших шкіл, через викидання наших робітників зі служби.

Це проф. Грабскі казав, що за двацять пять літ українців не буде в Галичині.

Це він знищив три тисячі українських народних шкіл, відбираючи світло освіти соткам тисячів української дітвори.

Це він викинув на вулицю без хліба і помочі тисячі українських службовиків на залізницях, в трамваях, по урядах, в почті, суді, податкових і старостах. **Це він знищив українське учительство,** повикидавши цих робітників освіти зі шкіл, а на їх місце насаджуючи мазурів.

Це він завів кольонізацію Західної України, видираючи нашим селянам землю, забороняючи їм купити один кусник з парцеляції, щоби зробити з наших найтірших наймитів на чужих ланах.

Це він своєю агітацією і інтригами панськими **завів такий лад, що робітник українець у Львові не міг дістати праці,** щоби заробити на кусник хліба.

Це він замкнув університет для нашої молоді.

Це під його проводом повстали табори ганьби і знущань в Березі Картузькій та в поліційних казаматах на Баторого у Львові чи в Рівному чи в Луцьку, де закатовано десятки і сотки українських селян, робітників, жінок, студентів.

Ми обжаловуємо професора Станіслава Грабского, як найбільшого воєнного злочинця супроти українського народу в цілости і жадаємо суду над ним в Україні!

Де є той казковий український радянський уряд, що дає над собою сповнити такий глум, щоби Грабскі безкарно нині ще розїздав по Україні?!

ЯКИМ ДИВОМ РОСІЯ ВИГРАЛА ВІЙНУ?

Відповідь на це подає останнє число National Geographic Magazine за жовтень 1945 на стороні 501 і дальших.

Ось короткий витяг з цифр.

Америка помогла Росії в найтяжчій її скруті, коли здавалося приходив її кінець. Якби не американські літаки, чонги, троки, самоходи, живність, ліки, одяг — Росія булаб не пережила Сталінграду.

Америка післала до Росії готових 14,000 літаків. Тільки білі зірки перемалювали в Тегерані на червоні і Росія мала все готове.

100,000 тягаровиків уможливили перевіз всіх річий для російських військ. Ці тягаровики дістала Росія також даром від Америки.

700,000 тонів залізних рейок, осий, коліс — 1,825 льокомотив, 10,000 тягарових возів залізничих, ітд.

Коли німці заняли Україну і Кавказ Росія опинилася в мареві голоду, кусника хліба бракло в імперії червоних царів. Тоді прийшла з ратунком знова Америка і післала чотири міліони тонів поживи, самого цукру вислано для Росії 700,000 тонів і 700 тонів сахарини. Масла 60,000 тонів.

До того Америка дала Росії два міліони тонів нафти, міліон тонів хемікалій для роблення вибухових матеріялів, 15 міліонів пар чобіт для війська і 50,000 тонів шкіри. Бавовняного полотна сто міліонів ярдів, вовняного 60 міліонів ярдів.

Так американський капітал виратував червоних комуністів з пропасти...

Але чи вони це оцінюють як слід, чи розуміють?

о. Ст. Семчук

СВОБОДА

Повівають смуги і сорок вісім зірок на прапорі в малім крузі біля величавої колюмни Колюмба на площі тої самої назви в Ню Йорку. Там далі центральний милевий парк а побіч рух многолюдних тисячних вулиць, восьмої і бродвею, що звідтам розбігаються в дві рівнобіжні сторони і начеб руками обіймають серце великого Ню Йорку.

Тих прапорів я бачив там яких пять а біля них, радше під цими прапорами на скринках (таких зовсім звичайних з мила чи чогось подібного) стоять б е с і д н и к и і промовляють до кождого, хто має охоту їх слухати. Тут громадка людий, там більша — але ніде не більша як двацять осіб. Деякі слухають цілком байдужно, інші цікаво, інші ще одинці спорять, живо вимахуючи руками. Але таких дуже мало.

Промовці говорять про все, що тільки хочуть. Про політику, соціяльні системи, астро- [illegible]

УКРАЇНСЬКІ ПОСЛИ МАНІТОБИ

ВАСИЛЬ СКРАБА

МИХАЙЛ САВЧУК

В. ДАНИЛЕНКО

Вибори в Манітобі скінчилися великою побідою дотеперішнього коаліційного уряду премєра Гарсона. Партія ССФ, що готувалася обняти уряд в Манітобі, дістала 10 послів. З того трох українських: В. Данилен[ко] в окрузі Ст. Клеменс і Михайла Савчука в [illegible] Етелберт. Василь Скраба вийшов послом в Виннипег. Дуже знаменним є се, що больш[евики] вибрали тільки одного посла і то виннипег, він навіть неповною квотою голосів був, копечна до вибору.

Витаємо трох наших українських послів Манітоби і віримо, що вони сповнять те високе завдання, котре на них вложили українці католики. А велике признання належиться нашим українським виборцям в Виннипегу, Ст. Клеменс і Етелберт за їх так солідне та гуртове голосовання на своїх кандидатів.

[illegible] мають тепер вір[illegible]

[illegible] відкриття, і [illegible] Говорять [illegible] молодді чи вчені [illegible] ки доли, сам мужчини і сам мужчини є слухачами. [illegible] ковних між ними [illegible] нього трьох.

[illegible] перестанним [illegible] вже що хочуть, як хочуть і на кого хочуть. [illegible] хто не боронить. Під леготом американського прапора є повна свобода вільного слова для всіх.

А там тисячі отворених вікон і дверий, крамниць ресторанів, пиварень і винарень, вилискують всякі товарі і всякі написи. Люди заняті собою [illegible] кождий в свій бік і [illegible] минають байдуже тих промовців.

В Америці революції не бу[де] [illegible]

[illegible] бездуманих вчинків. [illegible] не знають, чи [illegible] для них більше промо[в] [illegible] тисячі вистав вікон [illegible] з добром, винарень і той рух, що пориває до життя і творчости, що основно противиться руїні.

Сорок вісім ярок і пасмуги вуйка Сема на американським прапорі є найкращою запорукою проти всякої революції бо вони є виразником свободи і єдности державного громадянства.

А трохи дальше на пяти свено високі шпилі з хрестами катедри св. Патрика ту свободу усовершують божественною правдою і силою науки Христа Бога.

о. Степан Семчук

ОБРАЗКИ ЗІ СХОДУ

(Продовження)

7) МІСТО НА СКАЛІ

Буквально на скалі збудували метрополію світа, Ню Йорк.

Нью простягнуті і напняті працею мязи підніс Ню Йорк свої хмародери і розтягнув свої жили стомилевими камінними дорогами мостами і залізницями.

В скалистих просмиках цього велита міста плине безперестанна струя людського руху і неспожитої дільности. А горою над ними сонце і легіт від моря. Тут ніколи не є за горячо, тут все мило, навіть коли прийде громовиця, то вона минає скоро і за хвилину сонце знова золоте сміється до міліонів людських істот, котрі спішать по своїм ділам многолюдними і вічними вулицями, де за ясними вікнами вистав зібрано всі богацтва світа, всі винаходи людського розуму, всю красу і силу людських творчих рук.

Переливаються ріжнокольорові світла реклями на Бродвею і наче скобочуть увагу. Люди заняті собою і шукають [illegible]. Тут стільки світла кру[гом] і в серці, що світ істнує і живе тут подвійно глибше та сильніше своїм відчуттям та враженням, як денебудь инде.

Живі камінні поверхи 102 високого Емпайр Стейт будинку чи 70 поверхів Рокефелера Сентру дивляться згори на людське муравлисько долом і наче величанські роботи роблять працю своїми безшумними, шаленими в скорости виндами, даючи гріш, працю і розраду міліонам, котрі почуваються співвласниками цього руху та енергії.

Тут нема бідних. Ню Йорк є твором богатих в ідею і знанню сильних людий цих літ. Для слабих тут нема місця.

Ця метрополія світа не є збудована на піску. Будували її мудрі люди на скалі — люди, [illegible]

8) НЕВЗРУШНИЙ ФУНДАМЕНТ

Там, де розходяться дороги з міста Сейнт Кетеринс, а [illegible] королівським шосе з Торонта до Найгари, почали наші віруючі люди будувати свою церкву св. Кирила і Методія.

Цементові фундаменти нач[е] великанське розміщене в землю коріння [illegible] та позначили стан, де виросте прегарна будівля во славу [illegible] Бога і на честь [illegible] віруючого імени в Канаді.

Ці фундаменти то пісня силі. Наче наш нарід, що жилистими руками зорав прерію і родами своїми закорінив власне імя в творчій історії цеї країни, так ці фундаменти вкорінили наше імя, культурного і віруючого народу між загал Канади.

Більшої пропаганди в найкращім того слова змислі ніхто ніколи не вчинив для українців в Канаді.

І більше добра для народу ніхто ніколи в Канаді не зробить, як ці наші жертвенні хлібороби і робітники, що власною працею і жертвою спромоглися на цю будову під отчим проводом свого любленого священика, о. Борецького.

Тепер здвигнути його вгору і завершити.

Невичерпана сила живого народу. Знищили варвари наші святині в старім краю, спалили навіть рідну землю нашу, тут наш нарід будує нові святині, що стануть забороном поколінь...

ЦЕРКВА в народі

о. А. Цимбалістий

ПРЕСВЯТЕ ХРИСТОВЕ СЕРЦЕ

(Проповідь виголошена в церкві Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., в неділю, 21.X 1945, з нагоди З'їзду УКЮ Манітоби)

ооОоо

"Прийдіть до мене всі втомлені і обтяжені, а я упокою вас." (Мат. 11-28)

Теперішний світ є такий самий як в минувшині. Світ обманчивий, божевільний в своїй погоні жадання очей, жадання життєвої гордости; все шукаючи але ніколи не находячи щастя, бо то би було задоволення безсмертних хотінь душі дочасними річами. Люди перенята земськими марностями подібні до дітей з [illegible] [illegible]

[illegible] їх серця тужать [illegible]

[illegible] сповнять попри хрест [illegible] часу познакомитися [illegible] ком Його пробитих рук. Вони, бо ніколи не знали Його, або вигнали, того милосердного, вічного Чоловіка болів з їх марнотравного життя. Ах! як страшно подивитися на їх [illegible] ленне життя, на їх зрадливе щастя і там побачити їх [illegible] ту безвихідність, ту крайню розпуку людини без Бога.

То є історія з кожним щасливим тут на землі. Заблисне, як те веселе весняне сонце, а тут уже і чорна хмара стягне [illegible] олово усе небо душі. І найкращі приємности в родині проминаються і приходять гіркі дни, що все життя затроюють. В кінці приходить недуга, а з нею жорстока невмолима смерть, що відбере людині останню каплину меду земської насолоди.

Дорога Молоде! Ви живете в тім світі; чи і ви, вибрані Христові приятелі, дастеся так само обманити минаючим блескам зрадливого щастя, та дочасної насолоди, котрими так много даються примани ти? Ви, на котрих Свята Церква покладає надію, що будете носителями Христа до кожної української родини, що через Католицьку Акцію маєте завдання обновити світ Христовою наукою. Ви, на котрих є надія відродження нашого поневоленого народу позбавленого Христа — чи ви заломитеся в вашій поважній задачі?

Щоби се не сталося якраз ви зійшлися до сеї святині почитати Серце Христове. Набрати з Його жерела сили, відваги, християнської мужности та витривалости, зістати побідниками в сих земських спокусах, та набрати Христової ревности в праці для Бога

В присутности Найсвятішого Серця Христового прийдіть до переконання, що як минається одне, не минається щастя людини, яка порозуміла і [illegible] любов Христового Серця. Людина що в своїй любови віддалася Христовому Серцю, і коли на неї Христос Господь злив свою любов і свої дари, її щастя не минається ніколи.

Любов Христового Серця веселі хвилі людини робить ще веселішими, а в тяжких хвилях дає розраду й осолоду, недуга стається легка, очорнення славою, терпіння розкішшю, ненависть людей радістю в Бозі для душі, що зрозуміла й перейнялася любовю Христового Серця.

А що найважнійше, радість і щастя душі з любови Христового Серця перетриває поза смерть. Не тільки перетриває по смерти. Та радість не має границь, нема слова, щоб можнаб ту радість належно висказати. "Ані око не бачило, ані ухо не чуло, ані серце людське збагнути не всилі того щастя, яке приготовив тим, що Його люблять."

Але скажете, життя часами таке прикре, наші найкращі змагання і стремління є сплюндровані. Ми тяжко пробуємо, [зм]агаємося, трудимося та однаково верх мають ті, що перешкаджають нашій праці. Так то много разів впадаємо в безнадійність, і навіть хочемо [зда]тися в тій боротьбі.

Яка на се рада, спитаєте? Дорога молоде, св. Тереса сказала сі памятні слова: "Чотири дукати і Тереса се нічого, але чотири дукати, Тереса і Бог се є більш як потрібно." Такі то слова сказала Тереса [illegible] не можна було довершити діла задуманого нею. Вона почала дім сестер Кармеліток. Кожний став проти її пляну, ніхто не хотів помогти. Вона лише мала чотири дукати, не мала місця для своїх монахинь ні помешкання для життя, але Тереса давно навчилася, що одинока з Богом творить більшість. Для других можуть не годитися з її плянами, але її пляни були Божі, і чому мала вона боятися, що Бог свої пляни не доведе до кінця? І тому вона чувала і молилася, та була непохитна і згідно ринуча, так, як святі люди мають вдачу бути, коли знають, що вони є споднані Богом. І минули [ча]си, і змякли людські серця, і Божа справа виграла.

І так поступаймо і ми, дорога молоде! Може бути, що не бачимо ніякої побіди для нас. Може бути, що в очах людей і в очах нас самих виглядає, що все програно. Але се лише споводний вигляд. Бог є з нами, і мимо того, що наші змагання в життєвій грі не винагороджуються успіхами, то се лише наш короткозорий погляд над справою. Одна велика гра життя є виграна для нас, а іменно, наше справедливе чесне й мужне життя для Божої справи. Маємо за примір мучеників за Христову віру, в часі їх смерти видавалося, що вони побіджені, а життя Христа вчить нас, що тоді, як вороги Христа тішилися остаточною побідою над Христом, то якраз була остаточна побіда Христа над ними.

Дорогий Ісусе! Дай нам пізнати Твоє серце горюче любовю до людей, дай нам ревности поширити то незнане [illegible] світови й позабуте в Пр. Евхаристії Серце Христове, а тоді, дорогий Ісусе, всьо, що ми будемо робити, памятаймо запросити Тебе, взяти Тебе до нашої спілки. Не журімся про вислід, не турбуймося як прийдуть трудности, перешкоди, противставлення, але най наша надія буде непохитна, бо оден з тобою, мій Ісусе, є більшість і остаточна побіда є таки в руках віруючих.

Тому то щасливі ті душі, які найшли любов, ласки і опіку Христового Серця! Їх радість не переминеться ніколи, перетриває найбільше горе тут на землі і тривати буде всю вічність.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛИСТОПАД, 1945

1	Ч	19	Прор. Йоіла
2	П	20	Вмч. Артемона
3	С	21	Преп. Іларіона В
4	**Н**	**22**	**Неділя 19 по Сош.**
5	П	23	Ап. Якова
6	В	24	Мч. Арети
7	С	25	Мч. Марк. й Мартир
8	**Ч**	**26**	**Вмч. Димитрія**
9	П	27	Мч. Нестора
10	С	28	Мч. Параскеви
11	**Н**	**29**	**Неділя 20 по Сош.**
12	П	30	Мч. Зиновія
13	В	31	Ап. Стахія
14	С	1	Листоп. Кос. і Дам.

УСТАВ

4. Неділя 19 по Сош.: Гл. 2, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 194, Єв. Лук. з. 26.

8. Великомученика Димитрія: Всеночне. Все празника Сл. Б.: Ап. з. 292, Єв. Ів. з. 52

11. Неділя 20 по Сош.: Гл. 3, Єв. утр. 9. Сл. Б.: Ап. з. 200, Єв. Лук. з. 30

У місяці листопаді припадає памятка визвольного здвигу українського народу 1918 р. в Західній Україні. Добре буде, крім памяткової академії в парохіяльних салях постаратися також про відправлення Панахиди за померших національних героїв як також Сл. Божої за кращу долю нашого народу. Не забуваймо, що наші брати в Европі під теперішню пору дуже страшно терплять. За них ми ніколи не можемо забути.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Духовна сила з віри для внутрішнього життя.

Через се, що ми визнаємо Католицьку Віру, кождий з нас дістає велику душевну силу, котра провадить життям [чолові]ка. І так, через нашу [віру в] одного Бога, ми, нераз [мандру]ючи опущені на землі [без] маєтків ні родичів ні родини, хоча знаходимося на чужині, серце своє успокоюємо і [ста]є нам милійше жити на землі, коли собі пригадаємо, що там в небі маємо сильного нам усім Батька-Бога. І який той Батько сильний, добрий, милосердний. О, без Його відома нічого нам злого не станеться. Коли ми проти Нього провинимося, незаховуючи Його Заповідий, то Він нас карає, але знаємо, що се робить Він нераз і не два, скілька для нашого добра. Терпимо на сій землі, всілякі терпіння та прикрости нераз так сильно обтяжують нас, що нам здається, що дальше ми не будемо в силі їх зносити. І коли серед терпінь ми пригадаємо собі, що коли будемо зносити терпеливо ці терпіння, то колись від нашого доброго Бога дістанемо нагороду в небі, тоді з тою повною надією на вічне будуче життя, ми закусуємо зуби і наші терпіння сього світа зносимо терпеливо. О, як богато дає нам наша св. Віра! О, без неї ми б хто зна чи могли витревати в усіх наших туземних прикростях. А з другої сторони як прикрим мусить бути життя людей безвірних, що колись вірили в Бога, а тепер покланяються туземним божкам. І чи дивно що так богато безвірників позбавляють себе самі життя? Що їм дасть поміч в житті, коли вони самі відкинули сю велику внутрішню силу, котру дає чоловікові св. Католицька Віра? Дякуймо Богові, що ми членами Католицької Церкви.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Місійна праця між освіченими магометанами

В місяці листопаді будемо просити доброго Бога, щоби дав силу та витревалість католицьким місіонарям, щоби вони могли проповідувати слово Боже також і між освіченими магометанами та щоби много магометан змогли вони навернути до Христа. Магометани се люди, що не вірять в Христа, але узнають одного Бога, а Магомета мають за Божого Пророка.

ЖЕРТВИ НА ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ,

зібрані в церкві св. Покрови, 965 Бойд, Виннипег, Ман.

Марія Рурик $2.00. По $1.00: Ів. Перегінець, М. Клим, Олена Заяць, Василина Машталір, М. Копяківський, Ірена Похо[венчук], Гр. Парахін, Пелагія Гресько, Т. Чорній, Ів. Жаровський, П. Хомин, Марія Колтек, Розалія Дунець, П. Шалай, Ст. Ірпин, Дм. Ділай, П. Ціхольків, Марія Капчинська, Марія Касіянчук, Стефанія Шкреметка, Михайло Клим, О. Котик, Дора Вахняк, М. Мельник, Ів. Бишевський, Марія Гнилька, Гонора Дух, Марія Жарба, Анна Саменьо, Ан. Дерко, П. Остафів, Марія [illegible], М. Вавринюк, Катерина Лесюк, Марія Заверуха, Ів. Трусь, Марія Гатайко, Настя Янчук, Марія Лазенько, Броня Пострасевич, Никола Беляк, Гр. Кальтіняк, Стефа Саменьо, Т. Котовський, П. Кметь, М. Сорокула, Л. Галанко, Ів. Голованець, Ан. Хімка, Ан. Кравець, Анна Овчар, Кароліна Корчинська, Евдокия Білик, Миронія Мартинюк, Розалія Кулик, Евфрозина Яцик, Ілія Матвичук, Н. Трусь, Л. Солтис, М. Солило, П. Лакомий, Марія Мончак, М. Гагавчук, В. Чорненький, М. Луцький, Марія Головата, М. Дюк, О. Попіль, Пелагія Жидик, Катерина Устик, Іван Сафіян.

Разом $73.00

Решта дрібні жертви. Сердечна подяка всім за видатну поміч і жертвенність для добра своєї Церкви.

ЖЕРТВИ НА СЕМІНАР

зібрані в церкві Пр. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., 14.X. 1945

По $1.00: М. Чубак, Гр. Ляховський, К. Данильців, М. Шпур, К. Костинський, М. Симко, Н. Іванків, А. Чубак, Т. Дячун, Ю. Лесик, І. Стефанів, Р. Голько, І. Пастух, В. Данилейко, П. Козоріз, І. Козоріз, Гт. Виворка, п-ні Савчук, п-ні Штибель, Ю. Ленкевич, І. Сеньчук, В. Гамівка, С. Уній, А. Сиротюк, М. Сейко, Л. Собеський, Е. Гавришко, М. Равлюк. Разом ... $29.00

І. Максимчук, дрібними $22.86,

разом ... $51.86

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.

18 МІСЯЦІВ ЗА 30ц.

Т. Болинський, літ 24, з Калгарі, Алта., зістав засуджений на 18 місяців вязниці, получепої з тяжкою працею, за се, що він вдерся був до одного склепу та зрабував 30 центів.. Так, лише трийцять центів.

Чи не варта бути все чесним та не ганьбити свойого імени [illegible] наймешим [illegible]?

о. Степан Семчук

СОЦІЯЛЬНА СТРУКТУРА КАНАДИ І ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

(Продовження)

Канада витворює богато і вивозить. Від того вивозу як також від ввозу, залежить у великій мірі добробут многих. Тому для нас все буде живим питання тариф. Канада має потрійну тарифу: загальну — для тих держав, з котрими не має окремого договору, посередну, для тих, з котрими має договір і особливу, для Великої Британії та її посілостий. Істнує Рада Тариф, котра час до часу вводить всякі зміни чи поправки до істнуючих заряджень, а з Америкою обовизують нас окремі приписи від першого січня 1936 р., силою котрих знижено мито на 60 річах і облекшено на 80 інших.

Суспільна будівля Канади в повоєнній розбудові домагається ось яких чинів:

1. УПРОМИСЛОВИТИ ЗАХІД КАНАДИ.

2. КАНАДІЙСЬКИЙ КАПІТАЛ ВКЛАДАТИ В РОЗБУДОВУ МІСЦЕВОГО ПРОМИСЛУ.

3. ЕЛЕКТРИЗАЦІЯ ФАРМІВ І ВИКОРИСТАННЯ ВОДНОЇ СИЛИ.

4. РОЗБУДОВА САДІВНИЦТВА І РАЦІОНАЛЬНА ЛІСОВА ГОСПОДАРКА.

5. ЗАЛІСНЕННЯ І ШТУЧНЕ НАВОДНЕННЯ ПОСУШНИХ СТЕПОВИХ ОКОЛИЦЬ.

6. БУДОВА ТВЕРДИХ ГОСТИНЦІВ І НОВИХ ВОДНИХ ШЛЯХІВ.

7. РОЗБУДОВА ТУРИСТИКИ.

8. РАЦІОНАЛЬНА ГОСПОДАРКА РИБНА, ПАСІЧНИЧА І ЛОВЕЦЬКА.

9. ЗБІЛЬШЕННЯ ВИСОКИХ ШКІЛ НА ПРЕРІЇ, ГОЛОВНО ТЕХНІЧНИХ І УЛЕКШЕННЯ ДОСТУПУ ЧЕРЕЗ СТИПЕНДІЇ.

10. КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ НА ЗАХОДІ.

11. СУТТЄВА ОПІКА І ПОМІЧ ДЕРЖАВНА ДЛЯ МИСТЕЦТВА.

(Державний театр, опера, фільгармонія, музеї по університетських містах Канади).

12. РОЗБУДОВА ЛІЧНИЦЬ І КЛІНІК, ДАРОВА ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ І ЛІКИ ДЛЯ НЕЗАМОЖНИХ.

Коли зі стадії намічень ці проекти перейдуть у безпосередню площину негайних здійснень, тоді виминемо можливу крізу безробіття і послідовне неголодування. Перед нами ще сила праці до виконання і нагоди для міліонів до добробуту.

Нашим рікам можемо надати красу і силу, що притягне міліони відвідувачів. Але наперед треба збудувати сітку легко доступних і вигідних доріг, прикрасити береги, збудувати ряд парків, цвитників, устійнити береги і використати купелеві можливости, ітд.

Відповідними законами належить забезпечити ліси перед цілковитим винищенням, особливо в горах, де нині вже видніють цілі милі дороги пісків в Британській Колюмбії і котрі не притягнуть нам туристів. Розпалений сонцем пісок випалює все навколо і линеєний собі перемінює місця в малі пустелі. Так ми стратили полудневі околиці Саскачевану і Альберти, котрі тепер треба відбирати назад через штучне наводнення, як хочемо вчинити їх назад можливими для поселення і добробуту.

Замість вести довгі дебати над питанням безробіття і робити з того виборче поле для партійної реклями, краще виробити всеканадійський плян розбудови твердих безпорошних шляхів, що дадуть доступ до краси рік і озер. При цих шляхах є нагода розвинутися новому промислові туристичному, що зможе дати заняття і життя тисячам нових підприємств. Туристи все лишають на місцях міліони гроша, що збогачує місцеве населення. Так само треба зберегти ліси перед господаркою, яка знає тільки врубати і вивезти, але не дбає, щоби назад залісити і вложити пайку гроша в уліпшення околиці.

Наш копальний промисл так богатий, що має повню ріжних металів в найліпший якості. Наші копальні мають поклади найцінніших металів, як золота, срібла, плятини, ртуті, вони богаті в залізну руду, мідь, цинк, олово, нікель, манґан, а також у вуголь і складові чинники всепромінного радія. Поля полудневої Альберти мають невичерпані поклади земних оліїв і нафти в своїх пісках. А такі рідкости, як асбест це привілеї Канади, котра має поклади асбесту найбільші на [illegible] а ніклеві другі в черзі на світі. Через розбудову копальняного промислу набирає сили наш транспорт, а дальше рільництво і так національна господарка, котра становить для себе замкнену цілість і себе взаїмно доповнює, розростається правильно у всіх своїх галузях і скріпляє наш добробут.

(Далі буде).

Так виглядає тепер в Берліні німецький парлямент. Англійський вояк додає і своє імя до соток підписів, котрі виписали на мурах парляменту, званого райхстаґ, російські вояки. Фіґури і зовнішні прикраси парляменту як видимо є покриті сотками підписів.

СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ.

До недавна еще згадка про Ст. Кетеринс пригноблювала мене, як пригноблює вид занедбаного поля, чи господарства. Бо осьто ходили слухи, в то бодай по части не безпідставні, що українці греко-католики в Ст. Кетеринс не тільки що рішучо не зорганізовані, але таки й безрелігійні.

Тепер же моя ідея про Ст. Кетеринс перейшла цілковиту реформу. На згадку про Ст. Кетеринс мені робиться тепло коло серця. До того я маю слушні причини.

В лютім цего року я проповідав вісім днівну місію в Ст. Кетеринс. Там я бачив вже бейсмент під величаву, муровану церкву, що має мати сім бань. На моє здивовання я також переконався, що число парохіян, що колись змістилися в двох лавках, в бейсменті одної римо-католицької церкви, зросло вже на сотки, а сотки тих подий так гарно скористати з місії, що я виніс переконання, що парафію Ст. Кетеринс жде світла будучність.

В тім переконанню я скріпився при нагоді посвячення бейсменту церковного, що відбулося дня 30-го вересня цего року. Бог милосердний благословив тому святому ділу. Бо хоч кілька тижднів перед, а пару день по 30 вересня лляли безнастанно дощі, то в сам день посвячення була прекрасна погода так, що на посвячення зійшлося до 400 [illegible].

Акт посвячення виконав я; [illegible] співану Службу Божу відправив я. При посвяченню і співаній Службі Божій діяконували о. Лесюк ЧСВВ і о. Мельник; сослужачими були отець парох Борецький й о. [illegible].

По Службі Божій законано [illegible], якого підчас [illegible] в лютім цего року ще не можна було закопати.

Опісля відбувся спільний обід таки в бейсменті. Підчас обіду промовляли о. Лесюк, я й містопредсідатель парохії, п. Чайтика. Всі промови заохочували гостий до жертвенности, щоб можна було докінчити будову церкви. По промовах зачалася збірка грошевих жертв. І тепер розиґралася сцена, якої я ще не бачив і може вже й ніколи бачити не буду. Люди по просту обсипали отця пароха грішми. Десятки, двацятки, пятдесятки, сотки так злітали з всіх боків, що бідний парох не встигав всім подякувати як слід, а писар-мученик о. Лесюк милився в записуванню імен жертводавців. Навіть діти маленькі бобики, приходили з десятками й пятками, треба було тих бобиків аж на стіл ставляти, щоби люди виділи молоденьких жертводавців. За короткий час зібрано в такий спосіб $2300.00 (дві тисячі триста долярів).

Так, мені тепло робиться коло серця, коли [illegible] Кетеринс [illegible] була, але з Божою поміччю [illegible] кож і богато добра [illegible] добра й багато [illegible] Кетеринс.

Парохом у Ст. Кетеринс є молодий, і ревний о. Ізидор Борецький.

Нехай живе, вже зростає [illegible] процвітає столиця святої Катерини.

о. Гр. Шишкович, ЧСВВ

ВІДЗНАЧЕНІ ЗА ГЕРОЙСТВО В БОЇ

З Оттави подають, що за геройство, між иншими зістали відзначені слідуючі: Михайло Соколовський, сарджент, Винярд, Саск., Михайло Горецький, сапер, Мімико, Онт., Евген Мосиж, сапер, Порт Артур, Онт., Александер Галицький, капраль, Торонто, Онт., І. І. Корчинчак, рядовик, Миллгров, Онт., забитий за морем в бою, Р. Е. Бойкович, старшина, Ванкувер; Александер Лу[illegible]ський, моряк, Естергейзі, Саск. і Ів. Олехівський, моряк, Винифред, Алта.

ОЛЕКСА КОЦУР

Написав Осип Олещук

(40)

(Докінчення)

Прірвана налипка, наша Батьківщина. У здертих місцях визирає окладинка обагрена червоною краскою. Ні, це не краска. Це кров і жертви героїв, що вмирали у повені зрадливих ворогів за рідний край за волю.

Я дрожу ввесь. Чом таке діється? Де наше прибіжище...?

23. XI.

Ох, як дуже болить мене голова. Маю тиф. По ночах не можу спати. Голова, голова тріскає мені з болю. Мабуть не довго доведеться мені вже мучитись. Та Богові дяка, що я висповідався. Панотець казав, що буде молитись за моє виздоровлення. Хібаж потрібне кому моє життя? Гине найдорожча моя Батьківщина, вмирає наша армія і я бажаю собі також вмерти. Там, у Бога буде мені любо, солодко. Буду безперестанно молити Ісуса за рідний край, за наш нарід, за добрих його провідників, за те, щоби не було у нас зрадників... Ох! голова

Тут був хто, Бродик?
— Панотець і санітет.
—Більше ніхто?
Ні.
А хто тут співає у хаті?
—...
Де Чайка...? Петре... Петре... Чуєш. Дзвонять дзвони...

* * *

Другого дня переїхав курінь через Псирівку на Заливанщину. Олексу хотіли лишити в Олешни, але дуже просився і його забрали з собою. Отвинули йогоількома коцами, а господар дав свій кожух. Лежав у критому брезентом возі, спокійний, тихий.

У селі поклали його у громадській канцелярії. Здається був при памяти. Коли зносили його до хати, окиником став, що досягав майже до самого дому і шепнув:

Це став, чи ріка?

Весь час сидів при нім санітет. Навідувалися також і старшини і стрільці. Ніч а відтак день пройшли спокійно. За те слідуючого дня горячка значно зомглась. Не приймав жадної поживи, зривався, мачив. У вечері прийшов ще один санітет. Була година десята, ніч була темна, падав сніг з дощем. Олекса кидався у горячці.

· Вони повинні... гей стримайтеся, вони не шпіони... Чуєте?... закричав що сили Олекса. Оба санітети зірвались на рівні ноги і прискочили до нього.

Дядько... дядько... ха-ха-ха-ха... Здержатись хлопці... Скорострів на плечі...

став вимахувати рукою, вдаряючись об стіну. Санітет вхопив його за руку і став придержувати.

Пст... тихо... ідуть вже без голови... Тату, мамо... Тату... Тату... скричав на цілий голос і сів на ліжку. Санітети поклали його назад. На хвилинку всплокоївся, якби задрімав. Може за яких десять хвилин, отворив очі і вдивився на санітета.

Що ви тут робите?

—...

Пошукайте мені на шиї медалика.

Санітети здивовано переглянулися.

Витягніть мені медалик.

Один сягнув рукою за сорочку, витягнув медалик і підніс йому до руки.

·До уст...— шепнув, підносячи голову.

Пе[illegible] сповнив його бажання. Він, придержуючи його руку, став цілувати медалик.

—Це за рідний край, а це за тата, за маму, а це за Оленку, а це за всіх... всіх

—Вже...— Вспокоївся і примкнув очі.

Санітети присілися біля нього, і здрімалися.

Нараз зірвався хорий з криком "горить, горить", вискочив з ліжка і вибіг з хати. Санітети з дива остовпіли. Вибігли за ним та з трудом догонили його над самим берегом ставу.

Коли добігли до нього, він захитався й наче підкошений цвіт повис мертвий їм на руках...

Спить він на заливанському кладовищі, далеко від рідної радехівщини, на рідній, не своїй Землі.

(Кінець).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

—ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА—

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

A Soldier of the Pen

The English have Shakespeare, the French are proud of Corneille and Racine, the Germans' think there is none better than Goethe and the Ukrainians hold their heads high with Taras Shewchenko! These great writers and poets are [illegible] for such was their natural genius that their works will remain quasi eternally and shine until the end of time.

However the sun is not alone in the blue heavens above, nor is the moon. Many beautiful stars adorn the blue skies up above. Thus also in the realm of literature, there are "star-writers" whose works, far from being eclipsed by those of a genius, serve to make the latter's creations of the mind and pen more [illegible].

All we young Ukrainians ever [illegible] about the literary works of [illegible] beloved nation [illegible] to Shevchenko, Fr. Markian and I. Franko. Let us not forget how- [illegible] With [illegible] soldier [illegible] Gregory Skoworoda.

Poor Greg came into this wicked world in 1722. The village of Chornuhach [illegible] in Poltawschyna, Ukraine, was the place of his birth [illegible] Kyiw. He travelled abroad [illegible] learning. He returned to the Ukraine, he [illegible] college and [illegible] lands of [illegible]. This latter [illegible] enabled him to begin composing his first poems and stories. His next job was in a high school in the well-known city of Karkow. However that did not last long [illegible] not like his ideas and ideals. So [illegible] people. He had no money, [illegible] what he could but always [illegible] that the poor people must [illegible] enlightened, that they are human beings just as well as the rich [illegible] the Ukrainians are a people [illegible] own histor[y].

He knew what he was teaching [and] contending, for had he not [trave]lled on foot through Poland, Germany and Italy? Had he not [illegible] own eyes the condi[tio]ns of the people in those lands?

As a man he had ideas and plans for the future which differed from [those] of the Ukrainian elite at the [time]. The latter preferred the people to lay in ignorance, but Gregory openly proclaimed: "It is said that the common people are in darkness, that they are asleep and should be kept thus in a deep slumber. However, he who is asleep, is not yet dead. When he will have slept enough, he will wake up and show how lively he is!"

The villagers to whom he taught what he knew, called him "the Ukrainian Socrates." He was never fed-up, never tired of going from village to village, giving lectures and living with his people!

His efforts were successful, because the ruling-class finally understood his ideas and raised the necessary sum to build a university in Karkow, after Gregory's death!

We can proudly state that he was really the first Ukrainian, who understood the value of education and knowledge for the masses. He also lived what he preached. He showed us that every educated and learned Ukrainian should never snub the ignorant ones, that he or he should always find time to communicate his or her knowledge to others, and that he or she should treat them as human beings and not slaves!

Only thus can we awaken a whole nation and bring our people up to [illegible] of all the others. His main idea was a "national" one, for Ukraine was in his heart. He was a patriot and patriotism was not just a lot of "hooey" with him! In his speeches and talks one could have felt his whole Ukrainian soul.

We need more leaders like his [illegible]. Our Youth here in Canada should with certain adaptations follow in his footsteps. Our Clubs can be divided into or become study groups where those who have knowledge will transmit it to those who have to work and never had the chance to study much. A college or university student should not snub our clubs, and act as if everyone was ignorant. Even if so, then why not dissipate that ignorance?

Our friend Skoworoda did a lot to prepare the way for John Kotlarewsky (1769-1838), who is the real creator of a new era in Ukrainian literature.

Poor Greg died in 1794. Because of certain circumstances he had to write in the muscovite language. However whenever he had a chance he always used the Ukrainian tongue. His poems are almost all in Ukrainian.

Here in Canada we have to speak English, but let us never miss a chance to use our own language whenever possible, i.e., at home, at our halls, and always when we are with our own people, be they young or old!

Fr. Nick

PAUL BOZYK Editor,
75 Disraeli St., Winnipeg

RETURNS TO THE TRUE CHURCH

Louis F. Budenz, managing editor of Daily Worker and President of Communist Corporation which publishes it, returned to practice of Catholic Faith today, when he, his wife, convert from Unitarianism and their children were formally received into the Church as family by Monsignor Fulton J. Sheen of the Catholic University in St. Patrick's Cathedral in New York.

"I have resigned from managing editorship of the Daily Worker and have necessarily severed all connections with the Communist Movement," Mr. Budenz said. "Communism and Catholicism are irreconcilable. Communism, I have found, aims to establish tyranny over human spirit. It is in unending conflict with religion and true freedom."

"Out of benefits received from my return to the Church, it is my resolve and that of my family to make every contribution in our power to advance of our Holy Religion and the people's welfare."

THEY DID IT AGAIN

And the Johnnies came marching home. Entertaining servicemen in various ways seems to be a habitual affair for the C.Y.O. of the Holy Eucharist Parish, Elmwood— E. Kildonan, Man. On Sunday, October 14th, the C.Y.O. gave a welcome home party to the boys of their parish who have come back from the wars. In the evening at 7.00 o'clock Rev. Capt. M. Pelech said 'Moleben' and preached the sermon. After the evening devotions all went to the parish hall to enjoy the home-coming.

Guest speakers of the evening were: Mr. W. Wall, Mr. W. Larson, and Rev. J. Shpytkovsky. Mr. Wall welcomed the boys home and reminded them that they have a [illegible] amongst them a man [who] is never forgotten about "his [illegible] Father [illegible] Shpytkovsky". Mr. W. Larson, Reeve of the municipality, welcomed the boys home on behalf of the municipality and also had a word of praise for the pastor of the parish. Rev. Father Shpytkovsky welcomed the boys [illegible] his boys, and praised the members of the Congregation of Mary for the great work they have carried out for the boys in the service. He also had words of remembrance for the boys who have not been fortunate to live the victorious end of the war. The parish of the Holy Eucharist has lost three boys in the service. The balance of the evening was spent in good fun, singing, dancing, and everybody having a wonderful time.

The C.Y.O. chairman Miss Ann Wach, was mistress of ceremonies for the evening. Good going Elmwood and East Kildonan, you have done it again!

KEEP SMILING

If you tell a man there are 270,678,934,888 stars in the universe, he'll believe you, but if a sign says "Fresh Paint" he has to make a personal investigation.

A GREAT SUCCESS

The Ukrainian Catholic Youth convention which was held in Winnipeg on October 20th and 21st, was a great success. The sessions were held in the parish hall of the Blessed Virgin Mary church. There were a large number of guests and delegates from the city and rural parts of Manitoba. The speakers were: Rev. Father M. Pasichnyk, OSBM., Brother Methodius, Rev. Father Semchuk, Mr. W. Wall, and Miss V. Rizniak. Discussions were held on the speeches given by aforementioned speakers.

The election of officers were held for the term 1945-46, and the elected are as follows:— John M. Kozoriz, President; Bill Bobey, Vice-President; Elizabeth Myzak, Corresponding Secretary; Mary Bodnarchuk, Recording Secretary; Mae Kwasny, Treasurer; Frank Ewchuk and Olga Smerchanski, Auditors; Paul A. Bozyk, Editor.

The resolutions passed by the convention are as follows:

(1) Now that the Government of Canada is about to launch the 9th Victory Loan Campaign, and whereas the U.C.Y. of Manitoba are aware of the tremendous cost of post-war reconstruction, we, the U.C.Y. encourage all Canadians of Ukrainian origin to give their full support to the 9th Victory Loan Campaign.

(2) With the boys from the three armed services returning from the wars we, the U.C.Y. of Manitoba hope that everything possible be done to make things as comfortable as possible for these young veterans on their return to civilian life.

(3) The Ukrainian Catholic Youth of Manitoba are fully aware of the serious need of junior missionaries in Canada and do hereby resolve to encourage the young people of Manitoba to become members of the St. Josaphat's Missionary Union and in this way help in any way possible the Ukrainian Catholics in Canada.

(4) The Ukrainian Catholic Youth of Manitoba do appeal to the Government of Canada to act on behalf of the Ukrainian refugees in Europe, who have escaped the yoke of Bolshevik tyranny or who have been forced to do slave labor in Nazi Germany, so that these refugees would not be forced to go back to their homeland which is ruled by the Russian Communists.

At the evening dinner a number of distinguished guests were present. His Excellency Bishop N. Savaryn, OSBM., was the guest speaker of the evening. Mr. E. Cass, of the Knights of Columbus also gave a very encouraging talk on 'Catholicism'. By the ovation Mr. Cass received was proof enough to convince anybody that his speech was one that would never be forgotten. Guests numbered at the dinner were 125.

On Sunday morning at 10.30 Mass was celebrated by Fathers Senkiw, Gregorychuk, Sloboda, Pasichnyk and Greh. Bishop Ladyka preached the sermon. In the afternoon a very enjoyable concert was held at the Institute Prosvita where a very enjoyable programme was arranged. Brother Methodius delivered the speech of the afternoon. A packed house of 600 people were present at the concert. The concert programme was as follows:

(1): 1. О Канадо. 2. Аллилуя

МРІЮ, ЩО КОЛИСЬ...

[illegible] на кінець нев[illegible]
[illegible] дочекався волі Вкраїни!
Кров пролилась, так минуло [illegible]
[illegible] держава в ярмі [illegible]
[illegible] гори, мости,
[illegible] приводить до [illegible]
[illegible] панує на тій Вкраїні
[illegible] гуляє по руїні
[illegible] скитальців забрав
[illegible] вони еще вмирати!
[illegible] я, але думаю
[illegible] давнью, ми [illegible]
[illegible] розвиненоть
[illegible] вороги не дають
[illegible] дадуть тобі во[illegible]
[illegible]
[illegible] у Грамах
[illegible] ворогам!
[illegible] кров наших, їх вите, ка[illegible]
Бо хрест народу має перейти!
[illegible] там гуляють нині
[illegible]
Бо на небі вже свобода низко
[illegible] час, і задзвонить година,
Коли повстане ціла Вкраїна!
[illegible] що на вигнанні поневірялися
Поможуть за волю боротися
І ми з Канади також підемо.
[illegible] наших скидати то ярмо
[illegible] шелестить синьо-жовті фани
[illegible] свободи канони!
Ворога домів ми заженемо,
"Зве нарід воскрес" заспіваємо
І грани більше муть зеленіти
[illegible] лише муть красивити
[illegible] свобідно муть золотіти,
[illegible] птахи весело летіти!
[illegible] плакатиме молода вдова,
Що муж за державу віддала
Тишитиськме неодна мати
Що сини пішли край будувати
І запанує година мира,
Із сердець наших молитва щира
[illegible] до Бога Живого
Покровителя Справедливого
[illegible] ярма винів Вкраїну [illegible]
[illegible] сотворив свобідну
Тоді над Дніпром, коло Києва
[illegible] моя хата нова
Мов та верба біла так чистенька,
Вишита як сорочка вкраїнська!
Бо таки там вік хочу дожити
[illegible] землі на віки спочити
Земля та святая, дорогая
Кровю козацькою пролитая
Що колись це станеться, я мрію,
Що все це настане кріпко вірю!

УВАГА — ВІДДІЛИ І ЧЛЕНИ УКЮ!

Чи ви знаєте читати, писати і говорити по українськи? Ви знаєте? Дуже гарно! Честь Вам! Цеж мова ваших славних прабатьків за часів князів, гетьманів та славного козацтва. Це ж мова вашої дорогої неньки. Вона до вас нею говорила коли вас колисала, коли вас маленьких доглядала. Ви в цій гарній мові чули ніжні пісні материнської любови. "Як ту мову мож забути?"

Але чи всі члени у вашім відділі знають українську мову, чи всі ваші менші брати і сестри вчаться рідного слова? Якщо ні, то поможіть їм ви, що знаєте українську мову. Заохотіть инших членів учитись рідної мови. Створіть у вашим відділі "Гуртки Навчання Рідної Мови". Говоріть, розмовляйте до українців по українськи навіть коли вони з початку уперто відповідають вам чужою мовою.

Будьте апостолами рідного слова. На серці носіть не терті букви "Р.М." що значить, що ви до "своїх" розмавляєте "Рідною Мовою".

"Промінь."

--укладу о. В. Матюка. 3. Святий Боже--укладу о. В. Матюка. 4. Тебе Поем— укл. о. В. Матюка. Хор церкви св. Володимира й Ольги, під проводом пана О. Мушія. (2) На вічну память Котляревському слова Т. Шевченка, віддеклямував О. Шийка. (3) 1. Гей за морем народна пісня. 2. Канадійська вітчина— народна пісня Відспівала панночка Оля Головчак. (4) 1. Благослови душе моя Господа— укладу К. Стеценка. 2. Всі язици—укладу Д. Бортнянського. Український Католицький Хор під проводом Пр. о. Б. Слободи, ЧСВВ. (5) 1. Скрипкове сольо— укладу І. Баха. 2. Скрипкове сольо— укладу Т. Крейслера. Відограв Андрій Бабенчук При піяні пані Юлія Стасюк (6) 1. Сонце заходить укладу Д. Роздольського. 2. Верховино— народна пісня. Відспівала панночка Ева Бучко. При піяні пані Юлія Стасюк. (7) Реферат— Пр Брат Методій, ЧБХШ. з Йорктон, Саск. — 10 мінутова перерва. — (8) Ой там при долині укаду М. Гайворонського. 2. Ой зимонько— укл. Ф. Колесса. 3. Максим Козак Залізняк укладу М. Лисенка. Хор церкви св. Володимира й Ольги під проводом пана О. Мушія. (9) Піяно сольо— укладу Ф. Шопена. Відограла пані Юлія Стасюк. (10) 1. Ой по горах по долинах— укладу О Кошиця. 2. Шумить гуде діброва укл. М. Лисенка Український Католицький Хор під проводом Прен. о. Б. Слободи, ЧСВВ. (11) Фізичні вправи учеників Кінг Едвард Школи, під проводом п. І Ко[illegible] (12) 1. Ревуть [illegible] народна пісня. 2. Коза Тер[illegible] народна пісня Дует відспівали Анна Крап і Т[illegible] Глаткий. При піяні [illegible] Марія Квасниця [illegible] народні танки під управою панночки Анни [illegible] 1. Козачок. 2. Гопак. [illegible] пані І. Козоріз. (14) [illegible] Україні музика Ю. [illegible] Український Католицький Хор під проводом Пр о. Б. Слободи ЧСВВ. Боже шасти.

In the evening "Moleben" was held at the Holy Eucharist Parish and the sermon preached by Rev. Father Cymbalisty. The balance of the evening was spent in a form of a social gathering in the Holy Eucharist Parish Hall Mr. A. Jackson was the master of ceremonies of the evening.

A candidate for the police force was being verbally examined.

"If you were alone in a police car and were pursued by a desparate gang of criminals in another car doing 60 miles an hour along a lonely road, what would you do?"

The candidate looked puzzled for a moment "Eighty," he replied!

Doctor: "Your throat is very red. Have you tried gargling with salt water?"

Sailor: "Well, I've been torpedoed six times."

FROCK AND BONNET

Darling frock has bonnet to match Handy front buttons make ironing easy. Panties included in pattern.

No. 2935 is cut in sizes 2, 4, 6 and 8 Size 4 requires 2⅛ yds 35-in for dress, 1¼ yds. lace; ⅝ yd. 35-in. for bonnet; 5/8 yd. 35-in. for panties.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide, Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions Price just 15 cents.

SHIRTWAIST STANDBY

Everyone loves a shirtwaist dress! It's always becoming and goes everywhere. Here's your chance to follow the fashion trend by making a frock in two fabrics or one. Directions included.

No 2575 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 32, 14, 16 and 18 Size 36 requires 3¼ yds, 39-in.

Send 20c for each PATTERN, which includes complete sewing guide Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

За замовленнями взорів писати на адресу:

The Future of the Nation, 180 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Посилаю суму $.... і прошу вислати мені слідуючі взори: ....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

тину доходів й вкладок до Пров. і Дом. Заряду після Правильника.

Пров. Заряд буде старатися вислати організатора до кожного відділу, відвідати вас і помогти як коли є які трудности. Якби ви хотіли когось від Пров. Заряду на якийсь означений час, чи то сходини чи що інше, просимо нас повідомити і ми будемо старатися так уложити нашу програму, щоби там бути

Провинціональний Заряд взиває всі відділи старанно опляновувати якесь підприємство, чи то буде базар, чи представлення, концерт, чи що инше із котрого дохід бувби призначений на новий Інститут Старатися, щоби всі члени брали участь. Гроші висилати до секр., М. Фірман, так, щоб від Саскачеванського УКЮ можна було передати поважну суму до Будівничого Комітету.

Старайтеся як найкраще цього року працювати, точно припоручення Пров. і Дом. Зарядів виконувати, щоби праця саскачеванських відділів була кращою як коли, та щоби другі Провинції нас позаду не лишили.

Пров. Заряд желає вам красного успіху на цей рік і закликає до співпраці і повної ко-операції.

За Заряд УКЮ Саскачевану,

С. Кобринський, Голова
Марія Фірман, Секр.

Віра Різняк,
[illegible]

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Can a boy, born out of wedlock, become a priest?

A. According to the ordinary law of the Church, he cannot, but if there is clear evidence of a vocation, the Church may grant a dispensation

Q. I would like to know if Rosary Beads are blessed for one particular person; in other words, must the same person always carry them?

A. Rosary beads are not blessed for any particular person. Therefore, anyone may use them and gain the indulgences attached to them

Q. May a child, at the point of death be baptized without the knowledge of its non-Catholic parents or relatives?

A. Yes, if it may be prudently judged that the child is about to die.

Q. Is there any indulgence for kissing the Bishop's ring?

A Yes. There is an indulgence of 50 days

Q. What is an indulgence?

A An Indulgence is the remission granted by the Church of the temporal punishment due to sins already forgiven. There are two kinds of indulgences— Plenary indulgence and Partial indulgence Plenary indulgence is the remission of all the temporal punishment due to our sins Partial indulgence is [illegible]

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ САСКАЧЕВАНУ

Вам відомо, що 1 і 2-го вересня 1945, відбулися наради делегатів УКЮ Саскачевану в Саскатуні. Підчас цих нарад вибрано новий провінціональний заряд, котрий складаєтьcя із слідуючих осіб:

Голова- п. Степан Кобринський
Заст. гол.- Роман Качур
Секр. п-на Марія Фірман
Скарб. п-на Анна Шабага
Орг. реф. - п-на Анаст. Жук
Провірники п-на О. Озарко, М. Кірик, А. Дженджера.

Отже, у всіх справах, що відносяться до Провинціонального Заряду, вдаватися до Секр. п-на М Фірман, 214 Аве. М. Савт, Саскатун, Саск., а у справах до Домініяльного Заряду як і передше, вдаватися до п-ни А. Жук, Геффорд, Саск.

Пригадуємо відділам відбути річні збори як найскорше і відіслати залучені форми до Секр. Пров. Заряду, вирівнати членські вкладки, вислати спис членів, та вислати час-

ЗАСАДИ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

(Доклад виголошений підчас З'їзду УКЮ в Вінніпегу М. 20 X. 1945)

На самім початку поставимо собі питання, що ми розуміємо під словом "засади." Засади, це правила, що ними ми керуємося в нашій бесіді і поступованни, щоби мати успіх в життю і пошану в людей. Коли людина щось раз хвалить а за короткий час те саме ганить, або в неділю йде до церкви на Службу Божу, а в понеділок до комуністичного дому, ми слушно робимо закид, що ця людина не має засад. Про таку людину висказуємося з погордою.

Засади бувають ріжні і їх є багато Вони є в кожному відтинку життя. Є засади фахові, господарські, національні і релігійні, відповідно до того чи вони відносяться до якогось фаху чи заняття, стану і відношення до свого народу і до Бога.

Наслідки не придержування ся засад, завжди нещасливі. Це дасться краще пояснити прикладами. Господарська засади каже, що поле треба обробити заки його засіється [illegible] засади не буде придержуватися, він в осени буде збирати бурянн. Національна засада каже цінити свій край і народ Чоловік, що цеї засади не заховує, стається скитальцем без роду й долі. Возьмім ще релігійну засаду. Людина обовязана жити після наказів свого сумління. Коли чоловік затоптує своє сумління і не живе після нього, він стається чимраз меньше людиною, а уподібнюється чимраз більше до лісового вовка. Через це пониження людської гідности він тратить у людей пошану і, що головне, заслуговує на кару в Бога

Нині ми ограничимося тільки до двох родів засад, а це до засад національних і релігійних. Це засади, що їх повинен мати кожний хлопець і дівчина, коли хоче мати успіхи в життю.

1) Українська молодь, що свідома свого походження, цінить націю, що до неї нале-

(Продовження на стороні 11)

MUTT AND JEFF— AND THE HOTEL HAD A SWINGING DOOR— NO WASTE OF TIME By BUD FISHER

КОНТЕСТ НА ЛИСТОПАД

Олеся і Василько ішли до дому зі школи та розмовляли про своїх приятелів

"Я люблю приятеля такого як Петрусь, що все говорить правду," казав Василько

"А я люблю приятельку такую як Маруся. Вона точна. В[illegible] до школи та до церкви на час," говорить Олеся

[illegible] собі говорили

А ВИ? ЯКОГО ПРИЯТЕЛЯ ЧИ ПРИЯТЕЛЬКУ ВИ ЛЮБИТЕ? Напишіть коротко, в 25 словах, про се Вуйкови Трохимови Буде 5 надгород за найлучші відповіди, котрі треба засилати на долішню адресу перед 15-им листопада.

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

Любі Діти!

Перша точка на програмі буде...", такі слова нераз Ви чули, чи то на Листопадовім Святі, Різдвянім Концерті, Тарасовім Святі, чи може на День Матері. Нераз Ви самі брали участь в тім святі чи концерті. Скажім, що Ваша [illegible] була декламація. Ви [illegible] і Вам учитель її дав, [illegible] деклямувати, але [illegible] Ви [illegible] до неї рухи, [illegible] в костюм, зачали [illegible] говорили з [illegible] добре ролі вивчилися ГОЛИ ВОНА СТАЛА ВАМ [illegible] а як люди плескали!!! Правда що варта було [illegible]?

Нині на ДС маєте збірку ВЕСЕЛИХ ДЕКЛЯМАЦІЙ [illegible] в книжечку, та заховайте. В слідуючім числі буде гарна діточа пісня з нотами

Богато дітей витинають собі цікаві річи з ДС та наліплюють у великій книжці так званій "СКРЕП БУК." Зачніть і собі таку книжку.

Вуйко Трохим

ПРИГОТОВЛЯЄТЕ РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ?

Треба Вам матеріялу?

Вуйко має слідуючий матеріял, так зложений (кілько аматорів тілько чисел) що не треба роль розписувати. Ціни, лиш кошт друку та розсилки

1. **Незгода —** жартівлива сценка діеві особи: Дівчинка **Оля;** Песик - **Сірко;** Киця **Варка.** .... .10

2 Кума **Феська** (діальоґ) і пісня. Трине Трине, з нотами .05

ФИШИНҐ РИВЕР, МАН.

В нашій околиці померла девятьлітна школярка Оля донечка панства Василя і Анели Котлярчуків Ходила до школи Нортон і була вже в третій клясі. Мала добру память і гарно вчилася. Все з родичами була в церкві і побожно молилася. Була слабенького здоровля, а тому 19 днів дуже заслабла і родичі відвезли її до шпиталю в Давфін, де вона померла 3-го жовтня. Полишила в смутку своїх родичів, дві молодші сестрички: Орисю і Діяну, бабусю Царук, бабусю і дідуня Котлярчук.

Похорон відбувся 4-го жовтня з церкви Сошествія св. Духа у Фишинґ Ривер. Було богато старших а також дітей шкільних, мимо того, що тепер всі заняті молоченням. о. Е. Олесьчук виголосили жалібну промову, яка всіх зворушила, відправили співану Службу Божу і похорон і попросили присутних щоби на світлу память померлої школярки Олі зложили датки на Діточу Сторінку в БН., де діти читають про її смерть і своїми невинними устами помоляться за ню. Збірка принесла $7.60, які залучаю і прошу помістити світлину бл. п. Олі.

бл. п. Оля Котлярчук

ВЕСЕЛІ ДЕКЛЯМАЦІЇ

ЗІБРАВ ВУЙКО ТРОХИМ
накладом
БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
1945 р.

БІДА ЧЕРЕЗ КАТЕР

Вчинився катер Катрини
Катрина пчих!
Як залізла під перину
[illegible]
Спровадили ій доктора
Щоб ій поміг
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Сам пчихав [illegible]
[illegible] доктор до дяка
а то були свята
Всі гості попчихались
[illegible] хата
Від дяка так пішло дальше
Поміж другі гості
Всі пчихали аж дудніло
Так якби на мості
Через катер як Вам звісно
Вже пчихало ціле місто.
Аж забракло терпентини
А з причини лиш одної
Катерини.
Всі в один час пчихали
на раз П-ЧІ-Х'
ooOoo

Де приходять слова "пчіх" треба пчихнути Декляматор, дівчина, має червоний, нафарбований ніс та велику хусточку, котрою цілий час втирає ніс

ОТ ЯК!

Ходив до школи не хотівся вчити
Казав учитель, що буде бити
Раз всипав мені двайцять чотири
Ото боліло, Боже мій милий!

Прийшов до дому, татови кажу,
Учитель бив ми що ледво лажу
Рука болить, у боці коле
Не піду більше до тої школи

Став мене тато тай жалувати
Вхопить за ухо тай вивів з хати
Мама мітлою, тато цибухом
Аж ми [illegible] за ухом.

[illegible] родичі кажуть,
[illegible] так буком пражуть.
[illegible] старших, чемний будь всюди,
В дома ні в школі бики небуде

Як я поправивсь, зачався вчити,
Всі перестали вже тоді бити
В школі хвалили, мама любили,
І тато цибухом вже більше не били

Час від часу в Будучности Нації на Діточій Сторінці Вуйка Трохима знайдете інші деклямації, вірші, історійки, діточі листи та контести.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ виходить два рази в місяць. Річна передплата виносить лиш $1.00 на рік.

Замовте собі БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ. Пишіть на адресу:

UNCLE TOM,
The Future of the Nation,
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

БУЛОБ ДОБРЕ

Сидить Федько на візочку,
Глибоко думає,
І на свою гірку долю
Щиро нарікає

Біда мені між старшими
На сім світі жити,
Бо їх волі не по моїй
Кажуть все робити.

Рано кажуть вмиватися
І молоко пити,
Та ще кажуть колись мушу
До школи ходити.

Мені голки не дають
Сірники ховають
Мене босого у зимі
На двір не пускають.

Не лазь Федю по болоті!
Вола не чіпайся!
Не дрочи псів! Не дри шмаття!
До вогню не пхайся!

Отже возьми. Не-руш того,
Сиди Федю тихо,
А от сего як не зробиш
Буде тобі лихо!

І так усе наказують
Від ранку до ночі,
Ох, гіркі то, не солодкі
Наші дні діточі

Скочив Федько із візочка
Гі каже щоб всі чули
Булоб добре як би старших
На світі не було.

ooOoo

Сю деклямацію можна говорити сидячи на візочку. Щоб випала добре треба міняти голос та додавати відповідні рухи руками

МІЙ КІНЬ МАЄ ДОБРИЙ НЮХ

От поганий кінь є в мене.
Не дасть приступити.
Вчера почав мене в стайни
копитами бити.
А нині я приніс йому
З відра воду пити,
а він погань хотів мене
в голову вкусити.
Чомуж якраз в голову?
Лiпше вже в коліно.
Почув що мабуть в мене
У голові є сіно.
ooOoo

Декляматор, хлопець, є вбраний по фармарськи з великим старим солом'яним капелюхом на голові з котрого через діри стирчать стебла сіна.

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

Ми дістали відомість від Редакції Будучности Нації, щоб не давати ніякого матеріялу на Саскачеванську сторінку, бо нема місця цим разом. Тому подаємо лиш оце:

МИ ПРОГОЛОШУЄМО, й просимо наших читачів, щоб розголосили це між тими, що не мають або не читають БН., ЩО БАЗАР В КОРИСТЬ НАШОГО ІНСТИТУТУ ВІДБУДЕТЬСЯ НЕ СКОРІШ, ЧИМ З ПОЧАТКОМ НАСТУПНОГО РОКУ. Це тому, бо нас просили відкласти його, бо наші фармарі не мали спромоги займитись тим базаром. Останніми часами ми вже одержали кілька сот долярів за тикети, що їх розпродано за останні два тижні. ОТЖЕ БАЗАР ПРОДОВЖУЄТЬСЯ!!!

ВСІ, ЩО МАЮТЬ ТИКЕТИ, ХАЙ ВІДІШЛЮТЬ ЇХ РАЗОМ З ГРІШМИ, ДО СВОЇХ ОТЦІВ ДУХОВНИХ, АБО ПРОСТО ДО САСКАТУНУ, до Всеч. о. Криворучки, на оцей адрес:

Rev. P. Kryworuchka, 304—4th Ave. N., Saskatoon, Sask.

ПРАЦЮЙМО ДАЛІ ВСІМИ СИЛАМИ. ТРЕБА ГРОШИЙ. ЦЕ СПРАВА НАШОГО ЖИТТЯ И СМЕРТИ. Коли наша молодь розгубиться, тоді ми не представлятимемо ТІЄЇ ВЕЛИКОЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ СИЛИ, ЩО МАЄ Й МУСИТЬ ВПЛИВАТИ НА ЖИТТЯ НАШОЇ КАНАДИ Й НА ДОЛЮ НАШИХ БРАТІВ ЗА МОРЕМ. Якщо в нас не буде ОКРЕМОЇ ЗОРГАНІЗОВАНОЇ сили, тоді ми будемо тільки погноєм широких мас, що ТЕПЕР СПОКІЙНО ДИВЛЯТЬСЯ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ НА ТЕ, ЯК НАШИХ СКИТАЛЬЦІВ З ПОТВОРНОЮ БЕСТІЯЛЬНІСТЮ ВИДАЮТЬ НА ЖИР ТИРАНОВІ.

ЦЕ ВСЕ НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, ЩО НАШІ ХЛОПЦІ КРОВ ЛИЛИ ЗА ВОЛЮ. СПОКІЙ І ЩАСТЯ НАРОДІВ. ЗА ТУ КРОВ ЇХ РІДНЯ ТЕПЕР ГИНЕ В КРИВАВИХ МУКАХ.

Деякі деколи вимавляються, що працюють для інших справ, на приклад, що БУДУЮТЬ ЦЕРКВУ. СХАМЕНІМСЯ!!! БЕЗ НАШОЇ ІНСТИТУЦІЇ НАШІ ЦЕРКВИ НЕ БУДУТЬ МАТИ ВІДПОВІДНИХ ЛЮДЕЙ... Й ТОДІ ПРОПАДУТЬ ДЛЯ УЖИТКУ НАЩАДКІВ, що НЕ БУДУТЬ ЗНАТИ, ХТО ВОНИ Й ЯКИХ ВОНИ БАТЬКІВ СИНИ. ДВАДЦЯТЬ ПЯТЬ ДОЛЯРІВ ОДНОЇ РОДИНИ ДАТИ НА ЦЮ СПРАВУ, ЦЕ НЕ ПОНАД СИЛИ...

ЧЕСТЬ І СЛАВА ТИМ, що ДАЮТЬ І ДАЮТЬ ОХОТНО Й ЯКНАЙБІЛЬШ.

СЛАВНО, ВЕСТ БЕНД І ДНІПРО ТА ВЕРЕГІН!!! НЕ ЗАБУВАЙТЕ Й НАДАЛІ!!!

ЗБІРКА З ПОЇЗДКИ ВСЕЧ. О. КРИВОРУЧКИ НА ДНІПРІ (Йорктонський Округ)

По $50.00: Семен Плаксий, Ант. Киба, Мих. Киба. По $25.00: Шордій, Ст., Черевик Мих., Котик П., Жіноче Товариство Апостольства Молитви, Корній С.П., Киба О., Киба С.І. Климчук Гр. $16.00. По $10.00: Черевик О., Деренівський М., Андрейчук В., Шордій Ст. П., Маковський Ст., Киятковський В., Процак Й., Угрин М. Цимбалистий Ст. $8.00. По $5.00: Мужиливський П., Лукаш В., Угрин Ів., Лукаш Ів., Лукаш Ст., Головатюк С., Гнют Дм., Корній Ст., Деренівська Пет., Шордій Анаст., Киба Анна, Киба П., Бойко П., Щебиволок Варвара, Щебиволок М., Щебиволок В., Рогаляк П.А.

Поїздка Всеч. о. Криворучки в Верегін

Сакундяк Вол. $3.00, Джумага Вол. $20.00, Сакундяк М. $10.00, Кінляк М. $5.00.

Поїздка Всеч. о. Криворучки в Вронстон

Струтинський Яків $100.00, Струтинський А. $20.00, Перепелюк Федір $20.00. По $10.00: Бобик А., Крочак В., Луцький Анаст., Дереворіз, Луцький М. Дербавка І. М., Возний К. По $5.00: Барабаш М., Білик Ів., Луцький Ст., Маланий М. Татарин М., Свергун Ів., Жабинська Параня, Свергун Ф., Вонітовий М., Антохів Ав., Дербавка Олена, Дербавка Онуфрей.

Поїздка Всеч. о. Криворучки в Кемсек

Пан і Пані Коббель Ів. $100.00. Дутчишин Ів. М. $10.00. По $5.00: Мартинюк Гр., Гудій П., Ратушний Дм., Лазар Н.

Крім того меншими датками зібрано суму $20.00

ВІСІМНАЙЦЯТА ЛІСТА ЖЕРТВ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ, САСКАТУН.

Єпископ. Канцелярія $200.00. Михайло Гриневич $100.00. БУК з Манітоби $50.00. Стар. Міт. Саскатун $50.00. По $25.00: о. Мирослав Колодій, Канора, о. Волод. Фірман, Саскатун, пані І. Гаталан, Арран. По $20.00: Мих. Трач, Аліменд, Вол. Лозинський, Ладивін. УКЮ (Чорчіл) Окр. $30.00. Дітвора Гафорд 14.50. Додаток з Гафорд $28.00. о. М. Кривуцький $20.00. М. Гарах, Радісон $20.00. По $10.00: Й. Щуглик, Саскатун, Ст. Дідич, Кридор, БУК, Реджайна, П. Гринуляк, Саскатун, П. Федірко, Шиго, Ів. Кмець, Саскатун, Вас. Хруш, Вонда. По $5.00: П. Прийма, Едмонтон, А. Василців, Саскатун, А. Жук, Гафорд [illegible] [illegible] Ред[illegible], Саскатун, [illegible] Саскатун [illegible] Маланський Реджайна, М. Са[illegible], Саскатун. В. Щербінь, Саскатун. В. Шаланський. В. Бурак, Свіфт Курент, А. Цибрівський, Кридор. По 2.00: Ае. Стецюк, пан-ка А. Купецька, Ів. Мудрий, Вен, пані Говірко. Разом $775.50

Тих $28.00 (додаток з Гафорду, се як слідує: Збірка Павла Харка в панства Черевиків 12.00, збірка П. Харка в панства Свистунів 6.00, жертва панства П. Скопиків 10.00, разом 28.00

Михайло Іван, Арран 10.00

Вся сума $785.50

19 ЛІСТА ЖЕРТВ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ

Українська Католицька Парохія св. Покрови, Модельфарм, Саск.:

Василь Середа $75.00. Теодор Галик $50.00. Семен Новак $30.00. По $25.00: Ів. П. Хрупик, Хрупик Бродерс, Бенедикт Шкільник, В. Шкільник. По $20.00: П. Хрупик, М. Войтас, Ів. Федірко. По $15.00: А. Войтас, М. Гопко, П. Комуніцький. По $10.00: пані Р. Хрупик, В. Войтас, І. Р. Федірко, П. Бабяк, Д. Середа, Іван Климанко, П. Бенко, Ст. Войтас, Ів. В. Середа, О. Повик, Ів. Середа, В. П. Середа, М. Климашко, В. Домшин, Ан. Галевич, М. Назар, Д. Сирник, Іван Муха, М. Кишко, А. Бойко, В. Бенко, Я. Войськин, О. Карпа [illegible] По $5.00: М. П. Середа, І. Бу[illegible]ко, Ів. Брикса, В. [illegible], П. Попик, Р. Середа, [illegible], Вар. Шпот [illegible], І. Муха, Гл. Бабяк, С. Ярмко, Ів. П. Климанко, Ів. Марусяк, Іг. Шевчук, Т. Гут, М. Давидюк, А. Дубляніца, С. Олексієвич.

Петро Комуніцький, Вішарт, Саск. $15.00.

Українська Католицька Парохія, Тофнел, Саск.:

Данило Василишин $25.00. П. Стахів 10.00; В. Стахів 10.00; М. В. Савчук 10.00; М. Раїна 10.00. По 5.00: Я. Чирський, Ів. П. Олексюк, Р. Сигур, П. Олексюк, К. Українець, Ст. Гуневич, Я. Олексюк.

Інсінгер, Саск.:

О. Цибульський 10.00, Яким Федорчук 10.00

ЯЦЬ-ДУРНЕНЬКИЙ

Був раз Яць дурненький
Знаєте, що робив?
Коли коні їли,
Він овес дробив.

Ситом черпав воду,
вчив птахів літати
козу гнав до кузні,
хотів підкувати
Шапкою крив квіти
Як дощик росив,
Числив дири в плоті,
в ліс дрова носив.

Як сонце пригріло,
він на сонце дмухав,
за сокиру брався
як кусала муха.

В зимі збудував він собі
з леду хату,
"Буду в літі мати
де мешкати, тату!"

"Купіть мені мамо
Той місяць ясненький
Такий був наш Яцьо
Який?
Ну, дурненький!

ПРИГОДА З ВОВКАМИ

Послухайте добрі люди
Про одноє лихо.
Трошки байки, трошки правди
тільки будьте тихо.
То було ще в старім краю
Десь так по Петрівці,
Кажуть мені мов на лихо,
Гнати пасти вівці.
Щож робити, треба гнати
Хочся трохи бою,
Та для лишної відваги
Взяв стрільбу з собою.
Ходжу собі попід ліс
Як який стрілець,
Аж дивлюся вовк із ліса
Просто до овець.
Я за стрільбу, не набита.
Лиха ж ти година!
А я цвях із кишені
Тай до стрільби кинув
Зміри́в, вистрілив тай дивлюся,
А вовк не втікає,
Так якби його із заду
Хто за хвіст тримає.
Я до него, а він тільки витріщив палуба,
Я дивлюся, а я цвячком прибив хвіст до дуба.
І подумав я собі, аж тепер тобі кінець.
Вже ти більше не заглянеш до моїх овець
Взяв я бука тай як зачну
Свого вовка бити
Він проситься а я бю
Аж почав вже вити.
Далі побачив що вже не жарт
Скочив мов від біса.
Вискочив цілий із шкіри
і пігнав до ліса

Взяв я шкіру, зібрав вівці,
Жену до села, аж дивлюся коло мене
Псів тичня ціла.

Як почали на мені вовчу шкіру жерти,
То я туй туй не пожив
Межи ними смерти.

Як я втік з помежи них
Як прийшов до дому,
Що я зі страху зробив
Не скажу нікому.

Відтак не міг собі
З псами дати ради
Так що мусів через них
Втікати до Канади.

Микита Магир

ТРИ БАЖАННЯ
(Декламує хлопець)

Мудрий Іцко, Сруль і Мошко
У вільну суботу
Не дармують, а находять
Все якусь роботу

Раз зійшлися, посідали,
Трохи подумали,
Головами покивали
І таке зачали

Каже Іцко: Ми гадаймо,
Що з нас кожне хтіло б,
Щоб з нас кожне без гризоти
І без праці жило!

Тільки хвильку погадали
Вже і кожний знає,
А що Іцко є найстарший -
То він зачинає:

"Я хотілоб — повідає —
Зі світа зібрати
Ковдри, коци, все убрання,
Полотно і шматти

Тай узяти з того всього
Що [illegible] хороший
Так повінський той машинце
Назбирати гроший!"

"Я хотілоб каже Срулько
Щоб з землі цілої
Позбирати всі папері
До купи одної.

А чорнила до одної,
Бочки позливати,
Тай чорнилом на папері
Цифру написати.

А що на тім всім папері
Цифра означало,
Щоб я собі на тім світі,
Тілько грошей мало!"

Аж тут третій наймолодший,
Мошко зачинає
І, нажмуривши трохи очі,
Ось, як промовляє.

"Я хотів би, щоб обох вас
Хороби забрали,
А ті всі великі гроші,
Щоб мені зістали"

ooOoo

Заввага— Цю деклямацію можна й інсценізувати. Тоді виходять на сцену три жиди і кожний говорить свої слова а інші говорить збоку заповідач.

ПРЕЧУДНА МАШИНА —

Раз зійшлися Іван з Грицем
стали розмовляти,
та про свої міста славні,
[illegible]

Каже Гриць, що в його місті
в славній Буковині,
найдивніша є машина
на всій Україні.

То така то Вам машина
Грицько виповідає,
що як заяця в ню кинеш,
шапка вилітає

А як шапка не пасує
в машину кидає,
і в тій хвилі другим боком
заяць вибігає.

ТОРОНТО, ОНТ.
Вона Заслужила На То

В родині, в парохії, в організації, завсіди є якась особа, котрою всі дорожать. В нашій парохії, 276 Бетрист Ст. є такою особою п-і Марія Муха. Вона прожила сімдесять чотири роки, котрі були повні всячини долі й недолі. Тому то 20-го вересня вечером парохіяни з своїм парохом Вир. о. кан. П. Каменецьким вшанували цей вечір бенкетом на честь пані М. Мухи.

Пані М. Муха

Ювілятка, нічого не знаючи про несподіванку, придумувала несподіванку для тих, що про ню думали. [illegible] де країн води наврати море. [illegible] був панкратьня в нашій парохії. [illegible] забави [illegible] змістовні промови і Ювілятка одержала багато дарунків. Вона є взірцем для многих, як в виконуванню релігійних обовязків, [illegible] праці при парохії. [illegible] є як наименше [illegible] і зайвих балачок про парохію, а найбільше виконати праці для слави Божої й добра св. Католицької Церкви при повище згаданій парохії.

Вона, коли на пересічний обрахунок лише відмовляла рано й вечір "Отченаш", "Богородице Діво", то відмовила пятдесять дві тисячі, двайцять "Отченашів" і то саме число "Богородице Діво". Триста двайцять чотири тисяч, сто двойцять разів зробила на собі знаків хреста. Але то є наше обрахування. Однак всі ми є певні, що багато є більше. Каже Тома Кемпис: "Прийде то та хвиля, коли виявиться те, що в темноті ховалось."

Вир. о. парох у своїй промові сказали таке: "Маємо поміж собою правдиву християнську невісту." Ох, поправді так мало їх є, а потреба велика.

Ювілятка, дякуючи всім за память, сказала: "молитва, охоча праця, щедрість і веселість є для мене життям."

Понеслося грімке "Многая Літа" і годинник зложив свої руки, показуючи дванайцяту, промовив бадьорим голосом "Гей, а не забудьте зі збірки дати $5.00 на "Будучність Нації". Хай тобі буде...

Василь Шашкевич.

– ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ, 1944–45 –

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ БУРСИ ІМ. о. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, САСКАТУН, САСК.

	Доходи	розходи
Вересень	444.20	588.45
Жовтень	659.00	486.10
Падолист	690.00	540.81
Грудень	514.00	532.61
Січень	673.40	548.9[illegible]
Лютень	687.81	511.7[illegible]
Березень	549.05	539.4[illegible]
Квітень	492.00	505.8[illegible]
Травень	239.50	236.2[illegible]
Червень	317.50	287.4[illegible]
Липень	544.00	394.0[illegible]
Серпень	517.00	439.07
додаток	30.00	25.00
	$6457.99	$5635.73

Подр. доходи		Розходи	
в банку	1599.17	інвентар	278.02
[illegible] удял	10.00	харч	2974.83
жертви	6.00	обслуга	868.00
студенти	6215.50	направа	193.07
гості	43.20	[світ]ло, вода	183.45
коляди	32.64	паливо	355.13
[спла]т. довги	137.50	рент	262.50
ріжне	12.00	ор. видат.	23.12
		ріжне	199.72
		телефон	31.89
		зворот	30.00
		додаток	236.00
загальна сума	$8057.01		$5635.73
[ост]ається	1544.31	[у]життя буд.	200.00
бонди	150.00	[у]ж. інвентаря	92.15
варт. будинку	4000.00		$292.15
варт. інвентаря	1843.45		
нов. інвентар	278.02		
[с]плата довг.	137.50		
	$7953.31	292.15	$7661.16
Дійсна вартість всього			$7661.16

Асекурація на будинок й інвентар заплачені. Також і податок за 1945 рік заплачений

ГОЛАР, САСК.
Рідна Школа

В день 9-го липня розпочалась рідна школа в Голар під проводом панни А. Гаврилюк і панни В. Підпиригора; школа тривала 21 днів, дітий брало участь поверх 40.

Ті учениці приїхали з Йорктону з Вельтхах Серця Христового і як жалували часу і великого труду а посвятили свій час для дітий наших, щоб їх научити по українськи читати і так само катехизму і [illegible] пісень. На закінчення своєї школи устроїли [illegible] концерт в народнім домі коло церкви. Концерт отворила Марія Петришин, учениця [illegible] англійської а другої української [illegible] Гарними словами до родичів, всіх учнів про науку, котру учили учениці з Йорктону, і сказала: Любі родичі, сей дар, котрий ми отримали за тих 3 неділі, се радість і потіха в нашим житю, бо ми віднали своє рідне [слово] в молодих птах. А ті родичі, котрі не посилали своїх дітей до тої школи, накладають великий тягар на себе і дітий своїх, бо ті діти не знають як мають любити свою Церкву й своїх родичів.

Відтак всі діти відспівали "О Канадо!", і "О, Маріє Пресвята". Відтак пісня за піснею слідувала. Т. Петришин сказав пару слів про збірку на добру пресу і зібрано $9.00. На закінчення концерту М. Петришин попросила Всеч. о. Копячинського ЧНІ до слова. Отець дуже раді були що так богато дітий ходило до науки а дівчатам подякували що так гарно научили дітий читати і співати

Ученик.

ГЕМІЛЬТОН, ОНТ.
Срібний Ювілей супружого життя

Двадцять пять літ минуло як пп. Кароль і Петронеля Моцок зложили присягу перед престолом Всевишнього на спільне життя супруже. З тої нагоди стараннєм пп. Олійничуків та Критовичів влаштовано в їх честь приняття, яке відбулося дня 8. вересня в парохіяльній салі. При вході на салю привитав пп. Моцоків наш парох Всеч. о. Серветник, бажаючи їм обходити ще й золотий ювилей супружого життя а зібрані заспівали "Многая Літа". Найбільшою несподіванкою для пп. Моцок було се (бо вони про се рішучо не знали), що на їх торжество приїхали дві панночки з Монтреалю панни Єлена і Евгенія Марак, дочки пані Марак сестри пані Моцок. Підчас перекуски промовляли Всеч. о. парох, вп. О. Бучинський, Андрій Рибіцький, предсідник відділу БУК-а, Ю. Старецький, та Дм. Лащук, містопредсідник парохіяльного комітету, які підносили заслуги п. Моцок як предсідника Тов. ім. М. Шашкевича яке передало значне свою роботу відділові БУК-а, що заслужився минувшого року при нашій парохії. Панна Ольга Моцок дочка їх, складаючи желання іменем своєї сестри Галі та брата Володимира, що находиться при моряках, вручила своїм родичам дарунок. Рівнож панна Єлена Марак іменем своїх родичів та присутньої сестри Евгенії, вручаючи їм дарунок, сказала, що належить Всевишньому подяка за ті ласки, що Він їх посилає ювілятам у тому житю, а передовсім за те, що Всевишний дозволив ювілятам діждатися срібного ювілею супружого життя. Пані Олійничук та Критович, складаючи желання, вручили ювілятам гарний дарунок від присутних. На се торжество для ювілятів прибув також і п. С. Лоренс з братом се Мейор міста Гемельтону, який звертаючися до ювілятів побажав їм діждатися золотого ювілею супружого життя. Панство Моцок, дякуючи всім за так милу несподіванку, заявили, що як і до тепер, так і на дальше будуть старатися брати участь так в життю парохіяльному, як і при товаристві.

Опісля знова наш о. парох промовив до всіх присутніх із закликом зложити жертви на Інститут ім. Митрополита Андрея Шептицького в Торонті, якого посвячення та отворення припало на слідуючий день — в неділю — 9. вересня. Збіркою занявся о. парох. Зібрано $43.75, з чого на Інститут призначено $40.00, а останні на "БНаці."

Зложили по $4.00 Мейор міста з братом, по 2.00 пп. Моцок, по 1.50: пп. П. Гасай. По 1.00 пані Ракочий, Пацай, Депик, Кузик, Зварич, А. Петрович, Дудар, Критович, Олійничук, Войтович, Леськів, Духовід, Парожанський, А. Рибіцький, Юрчак, Т. Стасишин, Семак, Мурдилик, Демчук, Крочак, Міклавський, Олійник Скочитас. По 50ц. пп. Зінкевич, Голда, М. Сливка, Нов. Двомбак, Дм. Лащук, Бец. Кошуль, Шемрак, Корнило, Калинюк, Т. Марусяк, Батуляк, дрібними $6.75.

Всім жертводавцям щира подяка, а ювілятам "Многая Літа."

О. Б.

ЖЕРТВИ НА ІНСТИТУТ БУК-а ім. Шептицького в Торонто.

Зібрані 9-го вересня, 1945 підчас посвячення

По $50.00: о. кан. Каменецький. По $25.00: др. Сукмановський, о. П. Серветник, о. Вас. Джурман, Матвій Демчук, Свічкове Брацтво, Гамільтон, УКЮ, Гамільтон, УКЮ Торонто Вест, Жіноче Тов. Торонто Вест, БУК Торонто Бетирст. По 15.00: Бр. св. о. Николая, Гамильтон. По $20.00: оо. Василіяни, Гримсбі, др. Вахна. По 10.00: Анна Дідур, В. Пелех, Ів. Скрабик, А. Мартинюк, пані Джурман, В. Капуста, п. Чорній, п. Рудій, о. В. Філевич, П. Дудич, Ів. Дуда, М. і І. Кузик, п. Бартош, Д. Дудик, М. Капуста, пан М. Сюта пані Пінута, Д. Лащук, панство Кузик, панство Стасюк, о. Ів. Перейма, Марія Григорчук, оо. Редемптористи, Йорктон. По 5.00: М. Мокрицький, Дм. Цимбала, П. Негай, Анна Мінько, пані Строс, пані Роборецька, Марія Дорошанко, Марг. Дорошенко, М. Татарин, Ів. Томич, Фр. Дудка, Лук Гринан, пані Кузик, П. Стасюк, А. Романів, С. Пацай, М. Вишлянський, П. Рудик, п. Базовський, п. Мілько, п. Буба, М. Павлюк, П. Гасай, Т. Лесюк, п. Чубей, п. Тимчишин, Н. Башра, п. Гаврисимчук, пані Костик, Стеф. Фута, Єрина Боболь, пані Замора, В. Серва, В. Корчинський, П. Демитро, А. Хома, А. Цвірський, В. Вербіцький, А. Волхович, Мих. Ромак, В. Прихода, Фр. Іванська, І. Мицан, В. Грушеська, А. Крушельницький, Т. Корпан, О. Джурман, В. Шпак, А. Русняк, К. Ткач, А. Роборецька, Л. Джурман, Ю. Просвітенко, М. Буртник, О. Федорів, М. Грицьків, Іван Шеретко, А. Рибіцький, Т. Загребельний, С. Кавецький, Гр. Олійничук. По 4.00 п. Роборецький, Теся Куць. По 2.00: Дм. Шеремета, В. Годованський, П. Гасай, панство Павлюк, Т. Стасишин, П. Балай, Л. Грицай, М. Бішко, А. Музика, Ів. Замора, Ів. Солтис, Ст. й В. Кузик, О. Джурман, А. й М. Роборецька, М. Дуцак, М. Місюрка, Є. Зінкевич, Л. Цізінський, П. Кравець, П. Юрків, В. Антонюк, пані Олійник, Г. Бумена. Жертви по 1.00 і менше 35.50. Разом .... $954.50.

ЗАСАДИ УКЮ...
(Продовження з сторони 8)

жить. Цеї нації не виречеться, хочби не знати як нещасну долю вона переживала. Справи, що відносяться до української нації і державности її глибоко обходять. Українська молодь далека від того, щоб за юдин гріш переходити на сторону ворогів і своєю агітацією їм помагати.

Пильно дбає, щоб мову і звичаї своїх батьків заховати. Дбає, щоб вміла читати й писати по українськи. Старається бути національно свідома.

Живучи в Канаді, свідома також своїх горожанських обовязків. Цікавиться справами, що мають на цілі добробут вже то цілої Канади, вже то свого округу. Зо співгорожанами інших національних походжень живе в згоді і співпраці та старається мати в них належну пошану.

2) Засади української молоді, як католицької молоді, це передовсім Божі і церковні Заповіди. Кожна з цих Заповідей є для неї найвищим законом і за ніщо в світі їх не злегковажить.

Щоб заховати Заповіди, треба двох річей; релігійної свідомости і надприродної помочі. Щоб набути релігійної свідомости, католицька молодь читає католицькі книжки і часописи (не припадково і позичені, але стало і передплачені) і слухає проповідей і докладів. А щоб мати надприродню поміч, щодня молиться і коли має нагоду приймає святі Тайни.

Католицька молодь свідома, що підставою життя є релігійне виховання. Свою науку побирає у католицькій школі. Коли пробуває поза домом і побирає науку у публичній школі, старається перебувати у католицькій інституції. Католицькі інституції мають у неї щире попертя.

Вона уважає своїм обовязком належати до католицької організації Українського Католицького Юнацтва а де ще нема тої організації, старається започаткувати.

Своїх релігійних провідників, як епископів і священиків, цінить і поважає, і не позволить щоб хтонебудь їх знеславлював і оклеветував.

Для некатоликів толерентна, але тільки зглядом особи, а не зглядом її релігії. Вона для них доброю і услужною, але їхніх релігійних поглядів не поділяє і в їхніх богослуженнях чи зібраннях участи рішучо не бере.

Молодь з цими засадами, це у правдивому значінню Українська Католицька Молодь. Для української нації вона є гордістю, а для католицької релігії живим прикладом

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

На пресфонд БНації зложили слідуючі:

З хрестин в панства П. і А. Мигрогоцьких в Гамільтон, Ман., п. Бучинський прислав $5.00

З несподіванки для пані М. Мухи в Торонто прислано $5.00

Всеч. о. М. Оленьчук прислав $7.60, збірку, що її переведено підчас похорону бл. п. Олі Котлярчук в Фишинг Ривер, Ман.

З похорону бл. п. Прокопа Падвідного в Гонор, Ман., Всеч. о. А. Цимбалістий доручив $9.00.

Усім жертводавцям дуже а дуже сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

Останні Вісти...

Комуністи виграли вибори в Франції, бо вибрали найбільше послів з усіх партій, а саме 152.

В Новій Скошії були провінціяльні вибори і їх виграли ліберали на чолі з премієром Мекдоналдом Ліберали вибрали 28 послів на всіх 30 місць в парляменті. ССФ вибрали послідних 2. Консервати не вибрали ні одного.

Відкуна Квізлінга, котрий як подають, співпрацював з німцями, коли вони владіли Норвегією, розстріляно.

Девята воєнна позичка побіди в Канаді поступає дуже успішно Спевністю горожани Канади закуплять бондів на ту суму, що було призначено.

Появилися були чутки, що Сталін помер. Большевики заперечили сим вісткам і подали, що Сталін чується дуже добре... Здається, що зі Сталіном не є так добре я большевики подають, бо не знати хто ту вістку про смерть його подав Можливо, що Сталіна хтось "спрятав."

Пієр Ляваля, колишнього премієра Франції, розстріляно. Така сама доля чекає в недалекій будуччині також і поверх 20 великих німецьких провідників, ктрих вндовзі будуть судити в Німеччині.

В Канаді знижено доходовий податок (інком текс) о 16%

Підчас мирних часів Канада буде мати 20,000 армію.

3-та канадійська дивізія вже є в дорозі до Канади. Наших вояків домів перевозять через море великі пасажирові кораблі, по кілька тисяч нараз, так, що треба сподіватися, що до кількох місяців будуть усі канадійські жовніри вдома зза моря.

В провінціональних виборах в Бріті́ш Колюмбії коаліційний уряд зложений з лібаралів та консерватів знова дістав більшість, вибравши 34 послів на всіх можливих 48.

"ВІСТІ", так називається часопись, що її почав видавати Український Допомоговий Комітет в Брукселі. Перше число вийшло з датою 1 жовтня, 1945 Ся газета буде виходити 2 рази в місяць. Адреса сеї часописи слідуюча:

16 Rue Van Kerkhoven Malines, Belgique

З сеї часописи довідуємося, що наш капелян о. М. Горошко прибув до Брукселі та в неділю 30 вересня, мав відправу в церкві св. Володимира для українських канадійських, американських жовнірів та місцевих українців.

В передовиці, "Наші Завдання," знаходимо таке ярке очеркнення: "Українські Допомогові Комітети за морем (значить також і КУК в Винипег Замітка Ред. БН.) були раді дізнатися про заложення нашого Українського Допомогового Комітету і запросити його до співпраці. **Була навіть мова, про передання в розпорядження нашого Комітету певних фондів. АЛЕ ДОТЕПЕР ЖАДНОЇ МАТЕРІЯЛЬНОЇ ПОМОЧІ НАШ КОМІТЕТ НЕ ДІСТАВ І ПРАЦЮЄ ВИКЛЮЧНО СИЛАМИ І ЗАХОДАМИ, ЩО ЗНАХОДИТЬ НА ТЕРЕНІ БЕЛЬГІЇ."** (Підчеркнення наші Ред. БН.) Комітет взиває та просить українських канадійців та американців, щоби слали свої жертви на поміч скитальців впрост на слідуючу адресу:

Comite Ukrainien, De Secours en, Belgique, 28 Rue de L'industrie, Bruxelles

На руки КУК-а в Винипег не повинен піти більше ні один сотик-цент, коли вони так поступають, що збирають гроші між людьми на поміч скитальців та їм не помагають. Який доказ на се маємо? Нинішне зажалення в сторону КУК-а зі сторони Українського Допомогового Комітету в Брукселі, Бельгії.

ПРИГАДКА Й ПРОСЬБА

Декотрі з наших Дорогих і Шановних Читачів уже знають, а іншим тепер оце подаємо до відома, що в Саскатуні, Саск., у домі Сестер Служебниць, поважне число українських-католицьких дівчат-студенток університету або нормалу, щороку знаходять відповідне примищення, дбайливу опіку й старанне католицьке виховання.

Щоб оте корисне діло своє ще більш поширити й скріпити, Преподобні Сестри порішили ще цього року продати свою дотеперішню посілість, і набути нову, положену в ближчому сусідстві саскатунських наукових заведень. Ця зміна буде дуже вигідна для згаданих дівчат-студенток.

Останніми часами багато говориться про будову в Саскатуні нової, просторої бурси для наших українських-католицьких юнаків-студентів. Це безперечно велика й надзвичайна важлива справа. Але не забуваймо, що не менш велика й важлива справа це виховання нашої католицької студіюючої жіночої молоди

Тимто Сестрам Служебницям, що цю велику й важну справу так щиро беруть собі до серця, належиться від українсько-го-католицького загалу, як моральна, так і матеріяльна поміч.

Нам добре відомо, що під теперішню пору все наше українське громадянство по-просту перетяжене всякими збірками на ріжні-преріжні добрі цілі. Та, не зважаючи на те, ми смеємо висловити нашу надію, що все ж таки знайдуться ще між нашими добрими, чесними українцями-католиками такі, що й Сестрам Служебницям у Саскатуні схочуть у їх прегарному ділі по-змозі допомогти, і хоч бодай якусь невеличку, але щиру лепту їм пішлють на ось яку адресу:

SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE,
317 AVE E NORTH SASKATOON, SASK

ГРОШЕВУ ПОМІЧ СЕСТРАМ У САСКАТУНІ

прислали наступні особи:

1) Пан адвокат Кіндракевич з Йорктону ($25.00)
2) Пан Микола Бей із Ґеризей ($10.00)
3) Панна А. Хруник із Вест Бенд ($5.00)

На цім місці висловлюємо сердечну подяку своїм ласкавим жертводавцям, і прирікаємо щиро молити Господа Бога, щоб їх усещедро рукою своєю невпинно благословив.

Сестри Служебниці з Саскатуну.

ВИХАВ НА СХІД КАНАДИ

Адвокат Юрій Роборецький, про котрого ми недавно доносили, що зістав принятий до Адвокатської Палати в Винипег, Ман., вихав з Винипег до Торонта де вндовзі відчинить свою адвокатську канцелярію. Знимка наша вказує нашого молодого адвоката, щирого українця католика, котрий є братом нашого о. Андрія Роборецького, пароха в Вест Торонто, Онт. Нашому молодому адвокатові на сьому місці бажаємо якнайкращих успіхів Хай Вас, пане адвокат, Бог наділяє кріпким здоровлям, так, щоби Ви могли якнайдовше працювати тут в Канаді для нашої Церкви та нашого народу. Щасть Вам Боже!

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИСТОПАД

4. Нед. 19 по Сош. .. Гонор Парки (9 год рано тиха Сл Божа)
8. Велич. Димитрія .... Ст Мартин
11. Нед. 20 по Сош ... Гімлі
18. Нед. 21 по Сош. .. Парки Гонор (9 год. рано Тиха Сл Божа)
21. Собор Арх Михаїла . Сарто (празник)
25. Н. 22 по С. .. Ст. Норберт

о. Антін Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Винипег
Телефон 54 139

4. Нед. 19 по Сош : Босежур
8. Четвер: Вмч. Димитрія .... Лейдвуд (празник)
11. Нед. 20 по Сош. Гадашвил
18. Нед 21 по Сош. .. . Елма
21. Середа Собор Арх. Михаїла ... Тиндал (празник) 10. год. Архієрейська Сл. Б
25. Нед 22 по С.: Брокенгед

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман., Телефон 63.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБИВНИК РЕВМАТИЗМ)
Найлучший виклад проти ревматизму, опухання костий, біль голови, крижий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР Масть і її пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурів. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid прочищують кров і трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам здається якби мурашки поза шкіру руки і ноги терпнуть і знищіють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd
807 Young St., — Winnipeg, Man

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ

Сестри Місіонарки Покрова Матери Божої отворили свій Новіціят і Дівочу Академію-гайскул у Стемфорді, Коннектикат, Спол. Держави.

а) Новіціят є отворений для тих ідейних дівчат, котрі бажалиб щось доброго зділати для Божої слави і добра нашого народа. До Сестер Місіонарок можуть вступати: учительки, офісові секретарки, шпитальні доглядачки, та всі інші дівчата, котрі ще не покінчили школи. Тут у монастири будуть мати змогу скінчити гайскул а навіть університет, як будуть посібні. Дівчина-Кандидатка не має ніяких зобовязань до згромадження, хочби хотіла опустити монастир. Тож варта канадійським українським дівчатам скористати з нагоди і приїхати до Сестер Місіонарок до Стемфорду. Проситься писати по інформації на адресу:

Missionary Sisters, 111 West North Street, Stamford, Conn. USA

в) Дівоча Академія Покрова Матери Божої. З початком вересня 1945 року, Сестри Місіонарки отвирають Вищу Школу для дівчат. Вже деякі студентки зголосилися, бо довідалися, що.

1) Дівоча Академія є в найкрасшій дільниці міста Стемфорду, серед прегарних дерев, неначе у парку.
2) Уряджения Академії є гарне
3) Залізниці получення з Ню Йорку до Стемфорду є дуже [illegible] годин іде поїзд, а зі стації до Академії що 20 минут іде бус
4) Професорський факультет є добірний та з довголітним досвідом
5) Кождої суботи буде висвітлюватися поучаючі фільми в Академії

Якщо родичі бажають правдивого добра для своїх доньок, то нехай чимскорше запишуть свою доню до Академії Покрова Матері Божої у Стемфорді, бо ще остає місце тільки для кількох студенток

По інформації писати:

Mother of God Academy, 111 West North Street, Stamford, Conn USA

ГОНОР, МАН.
Похорон бл. п. Прокопа Надвідного

Дня 25 вересня, с.р. помер в Гонор, Ман., Прокіп Надвідний, літ 79. Покійний походив з Бродів, Західна Україна. До Канади прибув 1901 і від того часу стало замешкував в Гонор, Ман. Через 53 роки жив у супружому житті з воєю женою Евою. Останніми часами через оден рік слабував. Крім жени осиротив чотирох синів: Григорія і Василя, що тепер є в Зл. Державах, Михаїла, що мешкає в Селкирк, Ман. і Йосифа, що мешкає в Гонор і в котрого то домі покійний Прокіп останньо мешкав. Також полишив покійний 5 доньок, що всі вже є віддані: Анну, Софію, Марію, Анастазію і Олену, та 20 внуків і 6 правнуків

Бл. п. Прокіп Надвідний зі своєю женою Евою

Похоронні богослуження над покійним Прокопом відправив о. А Цимбалистий в дни 29 вересня. Підчас св. Сл Божої о. Цимбалістий в своїй поминальній промові звернув увагу на великі прикмети покійного. А се: покійний любив цілим серцем свою католицьку Церкву, дуже гордився сим, що належить до українського народу і в такому дусі виховав покійний своїх усіх дітей, що вірно держаться науки свойого покійного батька

Підчас похорону переведено збірку на пресфонд БН., що винесла $9.00, за що належиться усім щира подяка а покійному Прокопові сотвори Господи Вічную Память.

Учасник.

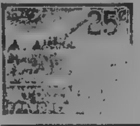

НА ПРОДАЖ: Цеглою і стаком дім, 6 кімнат, 1½ поверховий, 18x24 фітів, ззаду добудована часть з 2 кімнатами, й окремим входом. Як часть заплати прийму ½-тоновий трок або авто, якщо в доброму стані. По дальші інформації звертайтесь в 6 год. вечером: 165 MAPLE AVE., YORKTON Дім один бльок від нашої церкви.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIII. ч. 22 (190) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Листопада, 1945 Vol. XIII. No 22 (190) YORKTON, SASK. November 14, 1945

УКРАЇНСЬКІ БІЖЕНЦІ БЛАГАЮТЬ ПОМОЧІ

НАСИЛЬНЕ ВИВОЖУВАННЯ НАШИХ БРАТІВ ДО БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ЗАЙМАНЩИНИ

І. Конечність моральної помочі на першім місці.

Сотки тисячі наших людий опинилися нині без даху над головою, без кусника хліба, без знання, що принесе завтрішний день, а головно, чи не примусять їх проти їхньої волі вернути на рідні землі під совітську владу

Ці наші люди опинилися на теренах Австрії, Чехії, Німеччини, Франції, Бельгії, Голяндії, Норвегії і по цілій Европі. Тому що аліянтські власти не дозволили досі на істнування Урaїнського Червоного Хреста, як центрального бюра в Европі, тяжко є прийти до точного числа тих нещасних наших земляків. То тут, то там продереться через труднощі почтові і комуникаційні якась точна і справджена та потверджена вістка. На основі таких неоспірних даних написана ця стаття

Після ствердження апостольського адміністратора о. Воякіського, на терені Німеччини є тепер зареестрованих наших 261 священиків-збігців, а 80 на терені Австрії. Визнаний аліянтами теперішний уряд Австрії згодився окремим договором відіслати до совітів всіх українських збігців, яких 50,000 душ. Подібне грозить всім українським збігцям в Німеччині, коли прийде там до створення якогось уряду, що незабаром має статися Ці наші люди розпучливо просять допомоги, не так перед зимою і голодом, як перед насильним вивезенням до совітів, де їх жде страсть і смерть.

Тим нашим збігцям, котрих загальне число перевищає один мілїон душ, треба дати тому негайно моральну поміч передусім, не забуваючи одночасно на поміч матеріяльну Отже належить нашим центральним організаціям, під проводом наших Епископів Ординаріїв, в Канаді і Америці устaлити і намітити одноцушну акцію через відклик до 1) даних урядів Канади й Америки, 2) до загалу громадян Америки й Канади, 3) до загалу українців в Америці й Канаді в справі помочі для нещасних земляків перед насильним вивезенням до совітів, проти їх волі.

Одинокою моральною силою в Европі, котра стоїть спільно з нами і має можливість відкликатися успішно до сильних цього світа та щиро хоче нам помогти і помагає - є Апостольська Столиця. На захід св. Отця перед одвітними властями стримано примусовий вивіз наших людий покищо, в Европі. Ці змагання треба тут підперти одноцушно нашим Українським Допомоговим Комітетом в Канаді і Конґресовим Комітетом в Америці.

II. Продовжати дальшу матеріяльну поміч нещасним.

Український Допомоговий Комітет в Канаді під головством о. др. В. Кушніра і Конґресовий Комітет в Америці досі зробили чимало праці, зібравши певні фонди на пряму матеріяльну поміч для нещасних наших братів, жертв війни

Внутрішну дієцезальну збірку на ту саму ціль переводить Преосвященний Константин в Америці і вже відіслав сім тисяч долярів, на котрі прийшла подяка і ствердження з Европи, а також Преосвященний Епископський Ординаріят в Канаді.

Акція ця іде пляново, хоча її нетодеп покищо надати більшого розмаху через брак почтового сполучення з Европою і навязання банкових передач. У висліді того покищо не можна ще пересилати гроший до Европи, крім клунків з харчами і то лишень в певні обмежені місцевости. Треба однак надіятися, що в скорій будучности корабельна і почтова та банкова обслуга будуть наладнані як слід і тоді буде можливим скоро та успішно переслати зібрані тут фонди по призначенню збігцям, або прямо грішми, або одежою, ліками, харчами та всякою можливою допомогою прямо до осіб, груп і тих маленьких організацій, що встигли заховати себе там при життю і дозволено їм діяти.

Конечним є, щоби з нещасними навязати безпосередний контакт через особисту поїздку представників даних наших допомогових комітетів, а доки це стає неможливим ізза обмежень урядового характеру, такий контакт навязати зараз через нашу церковну власть прямо на руки Преосвященного Івана Бучка, апостольського візитатора для наших скитальців, з осідком в Римі. Ця справа повинна бути наладнана без всякого упередження і особистих мотивів, ради добра справи виключно як такої, коли ми справу допомоги рідним дійсно беремо поважно і рішучо. Тут буде пробний камінь нашої зрілости організаційної і солідарности національної в теперішний мент— і стане доказом, чи ми дозріли до подій, чи ні.

Підчеркуємо ще раз, що навязання такого безпосереднього звязку є условіям без котрого жадна дальша праця успішно не піде, якщо це не вчиниться негайно. А далі навязати такі звязки з усіми тими організаціями, що істнують як наші в Европі і через них помогти збігцям та вивезеним відшукати свої родини в Америці і в Канаді, подати їм розраду і потіху в горю та дати їм ту моральну певність, що хтось про них дбає, ними опікується, про них не забув. Досі на жаль вони тої певности від нас не дістали і навіть не знати, як далеко пороблені заходи перед урядом в їх справі та з яким вислідом.

Підчеркуємо також, що ходить о цілість всіх нещасних, а не про одну релігійну групу, чи політичний відлам.

* * *

Будемо вдячні, якщо згадані вище організації та їхня преса висловляться в порушеній справі прилюдно.

С.С.

Знимка вказує нам наших священиків, що відбули реколекції на початку жовтня 1945 в Торонто, Онт., По середині сидить о. Місіонар Гр. Шишкович, ЧНІ.

ЛЮТУЮЧЕ БЕЗБОЖНИЦТВО В НАСТУПІ

Прийшли наче мороз вістки про чорну грозу, яка найшла на наш нарід і на нашу Церкву в Галичині та взагалі на Західній Україні.

Ці вістки справджені і з авторитетного, безсумнівного джерела.

Ось воно: "Дня 11 квітня 1945 вивезено в глибину СССР зі Львова митрополита Йосифа Сліпого, епископа Николу Чарнецького й епископа Никиту Будку, а зі Станиславова епископа Григорія Хомишина й епископа Івана Лятишевського. Консисторії львівска і перемиська опечатані, до них мають доступ тільки урядовці НКВД, які студіюють архіви, а що важніше, вивозять до Москви. Депортація Преосвященних наших Владик наступила вкоротці по проголошенню відозви московського патріярха Алексія, зверненої до всіх пастирів і вірних Західної України, щоб вони щоскорше відреклися "фашистівського" Папи Римського й повернули на лоно "матери русской православной Церкви з московським патріярхом на чолі, якого престіж уже далеко-далеко перевищив колишній престіж царгородського патріярха." Всі священики дістали формальний заказ поминати в Літургії Папу Римського і то під загрозою замкнення церкви й ту загрозу виконувано. Рівночасно на приказ влади створювано по селах так звані комітети культу, які на основі умови з владою переймали в посідання церковні і парохіяльні будинки, зі зобовязанням допустити до відправи в церкві Богослуження тільки такого священика, який є зареєстрований в областного комісаря культів. Само собою розуміється, що зареєстрований може бути тільки православний священик."

"Насаджування сталінського православія по селах практично переводиться в такий спосіб: На село приїздить большевицький пропаґандист, скликує мітінґ, на якому сільське шумовиння ухвалює злучитися "з русскою православною Церквою в Москві" і просити звідтам православного священика. Та заки таку просьбу звернуть до Москви, удаються до свого місцевого священика й подають йому до відома ухвалу зборів з тим, що "громада хоче, щоб він перейшов на православіе." Коли священик, як то звичайно буває, з обуренням заявляє, що він не узнає такої "волі народу," тоді священика проголошується прилюдно в пресі і по радіо за ворога народу з усіми наслідками такого проголошення. Звичайно такий священик дістається до тюрми, або й на заслання на Сибір. Останні певні вістки кажуть, що з львівської епархії увязнено за такий спротив около 500 священиків."

"Преосвященний Йосафат Коциловський, будучи в границях Польщі, був також під деякою охороною конкордату, тому й не був разом з усіми нашими владиками вивезений в квітні ц.р. Та з хвилею, як новий польський уряд зірвав конкордат з Ап. Престолом, та сама доля стрінула також Преосв. еп. Коциловського і його помічника Преосв. Лакоту, згідно з останніми вістками."

"Те, що діється в Галичині на церковному полі, перекидається поволі й на Карпатську Україну. Дотепер коло 60 церков католицьких віддано в руки православних а хоч дотепер ще не увязнено Преосв. Ромжі, то правдоподібно большевицька влада з деяких тактичних зглядів відложила ту справу на деякий час."

* * *

До сих сумних страшних вістий для заокруглення можна додати хіба ще й це, що до Львова приїхав якийсь "смиренний Макарій," котрий назвав себе епископом львівським і тернопільським і ділає з рамени Москви, намагаючися найти між галичанами зрадників, котрі помоглиб йому скомпромітувати нашу Церкву та оконечно її розвалити.

Ми віримо однак, що Божа сила розторощить всі ці намагання катів а наш загал віруючих в Канаді просимо о усильні молитви в наміренню переслідуваних наших братів і сестер, отців духовних та епископів в Галичині.

С. С.

ВІДЗНАЧЕНІ ЗА МОРЕМ

Петро Гулецький, лет. старшина, Монтреал, Квебек, зістав відзначений ДФС. за хоробрість та відвагу.

За відвагу та замилування до служби відзначені зістали: Василь Новик, лет. старшина з Монтреал, Кве., І. Цембровський, лет. старшина, Селкирк, Ман., І. А. Стадник, лет. старшина, Спирит Ривер, Алта., і В. Гринків, лет. старшина Планкетт, Саск.

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ!

Усі жертви слати на слідуючу адресу— The Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Держава і Ріжні Форми Правління

Слово держава прибирає ріжні значіння. Воно може означати територію, яку займає якийсь нарід або сам той нарід, яко моральну особу, що має всі права і є цілком незалежна від нікого. Ось тут ми то слово беремо в іншому значінню. А саме беремо то слово держава в такому значінню, що воно означає власть публичну в противенстві до підданих, якими якраз та власть керує, провадить.

Ми не будемо довго спинятися над тим, щоби знати, яке є відношення між властю й державою, а саме, чи власть є такою сущною частю суспільности, що без неї не можна собі навіть суспільности уявити і що вона подібно як душа, яка формує людський організм, подібно творить, формує суспільність, чи противно, власть є лише потрібна до того, щоби та вже установлена суспільність могла успішно і корисно виконувати то, що вже перед тим рішила. Здається, що якраз та послідна гадка є правдива. В практиці то не має великого значіння, бо кождий мусить признати, що суспільність не може функціонувати і розвиватися, якщо не має власти, котра б могла наложити своє право і взяти на себе відповідальність за цілу суспільність.

Католицька наука задоволяється тим, що каже, що всяка власть, там де вона фактично існує, походить від БОГА. Якщо Бог хоче, щоби Ним сотворений людський рід розвивався і якщо власть є елементом конечним до того розвитку, то та власть мусить походити від Бога. Таке отже є заключення католицької науки. Тому всяка суспільність, зорганізована мусить мати власть. Католицька наука полишає тоді свободу, щоби та власть прибирала таку або іншу форму. В тому саме значінню кажеться, що всяка власть походить від Бога і що всяка законна форма правління т.зн. така форма, що шанує сущні права спільноти, є від БОГА, який її дає право обовязувати підданих в совісти і вимагати від них того, щоби вони її шанували.

В той спосіб можемо розуміти, що то значять ті слова, коли кажемо, що якась власть є права БОЖОГО... Коли візьмемо на бік жидівську монархію, нігде нема приказу Божого, щоби власть в державі мала таку або іншу форму. Всяка правдива дійсна власть державна походить від БОГА в тому значінню, що лише від Бога одиноко мають право приказувати ті, що приказують, а не в тому значінню, що Бог мавби більше уподобання в тій або іншій формі правління. Бог лишає кожному народові свободу, щоби вибрати собі таке правління, яке йому подобається, та коли той вибір був зроблений, то ті, що правлять краєм роблять це в імени Бога і одиноко Бог їм дає право, щоби виконувати ту власть.

Звичайно розріжняємо три форми правління:

а. **Монархію,** коли то краєм править тільки один,

б. **Аристократичну форму правління,** коли краєм править кількох,

в. **Демократичну форму** правління, коли то сам нарід перебирає для себе всю власть щоби опісля вчасти передати її своїм заступникам. Рідко трафляється, щоби якась з тих форм знаходилися в чистім стані. Звичайно ті форми є мішані: Монархія змішана з аристократією або демократією. Буває це звичайно тоді, коли король покликує раду собі до помочі, щоби правити краєм вибирану самим королем, або народом. Рівнож може бути таке, що цісар чи король є лише Представником народу який виконує свою власть при помочі Палат Послів, яких то вибирає цілий нарід. По правді кажучи, сам цей матеріяльний поділ сам через себе не богато говорить. Форму правління в дійсности розуміємо після того, чи власть фактично знаходиться в руках одного чоловіка, чи в руках більшого числа — а саме ради — чи в руках цілого народу.

З повище сказаного ясно виходить, що св. Церква є і мусить бути обоятна зглядом кожної форми правління. Не треба, розуміється, мішати науки католицьких богословів і вчених з наукою Церкви, яка є непомильна. Католицькі богослови і вчені мають повне право, щоби свобідно висказувати свою прикильність до такої або іншої форми правління. Вони можуть цілком свобідно висказуватися в ту або іншу сторону і показувати, які користи є з такої, або іншої форми правління. Це приватні міркування поодиноких людей і мають лише приватне значіння. Церква мусить противно заняти лише одно становище. Вона каже, що кожний нарід має право вибрати собі таку форму правління, яка найбільше йому корисна і Церква признає кожне правительство правно установлене, що не нарушує основних прав спільноти. Тому вона вимагає від католиків, щоби вони піддалися кожному правительству, що шанує і не нарушує природних прав людини, що шанує совість чоловіка.

Робить це Церква задля многих причин

а) Церква насамперід мусить заниматися справами надприродними. Впорядку природнім вона мусить шанувати свободу народів. А найважнішою умовою заховання тієї свободи є якраз право вибирати собі таку форму правління, яка якомусь народові найбільше відповідає. А це якраз тому, що Боже обявлення цілком не ограничує того права вибирати собі таке правління, яке даному народові найбільше подобається. Церква вдоволяється тим, щоби власть була признана яко така, що має свій початок в Бозі, а менше ій залежить на тім, яку конкретну форму та власть прибере.

б) Церква, що є понад національна і неограничена жадною державою, мусить сповнити свою місію без перешкод. Вона сама створилаби для себе величезні трудноші, наколиби мішалася до того, до чого не має права, бо знаємо, що Церква не має до того права, щоби накладати таку, або іншу форму правління. Форма правління це річ цілком матеріяльна, що не належить до Церкви. А зрештою скілько то переслідовань з боку уряду стягнулаб на себе, колиби хотіла мішатися до речи, до якої не має права. Звідси то власне походить, що ПАПИ стілько разів прилюдно перед цілим світом заявили, що Церква не осуджує жадної форми правління так довго, доки уряд шанує права одиниць і їх совість. Послухаймо, що кажуть ПАПИ

"Нічого не здержує Церкви від того, щоби вона потвердила правління одного чоловіка, монархію, чи правління многих демократію, щоби [illegible] взаємности дбали про добро своїх підданих. Коли отже буде захована справедливість, то народи можуть вибирати собі таке правительство, яке їм подобається, і яке відповідає найбільше їх звичаям і обичаям." - Лев XIII

Той сам Папа каже дальше "Церква не відкидає жадної форми правління, коби лише уряди були здібні поправді дбати про добро підданих, шанувати права одиниць і вповні шанувати права св Церкви."

Як отже бачимо, наука Церкви є дуже ясна. Церква шанує свободу і тому позволяє вибирати таку форму правління, яка найбільше подобається людям. Що до того яку форму правління якийсь нарід собі вибере, Церква не мішається. Раз що правительство установлене, Церква його признає, яко таке, що фактично сповняє свій уряд і має свою власть від самого БОГА в імени якогось править краєм і народом. Вона бачить в ньому заступника самого БОГА і нічого більше її не потрібно. Церква тоді приказує своїм вірним слухати, бути підданими власти і виповняти то всьо, що власть вимагає о скілько то не противиться совісти і Божим законам. Церква дальше забороняє вірним робити з віри політику, то з. уживати і використовувати релігію для цілей політики. Церква не мішається до борби політичної ріжних партій. Вона тримається далеко від того всього. Церква позволяє користати зо свободи, яку н.пр. дає конституція якогось краю, щоби боронити прав самої Церкви, родини і т.д.

Як отже бачимо, КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА полишає самим підданим, щоби полагодити собі свої справи

Та може дехто сказати: Церква повинна завжди на-

Канада потребує робітників до рубання дерева в лісах. В Канаді, державі так богатій на дерево, відчувається великий брак дерева та будівельного матеріялу. Тому уряд звертається до тих мужчин, що люблять сю роботу, щоби якнайскорше зголосилися до праці по лісах

Марія Зволяк,
Винипеґозис, Ман.

НАШЕ ПОСЕЛЕННЯ В МАНІТОБІ

(Продовження)

Вийшли кондуктори з потягу та питаються нас, що сталося, а ми нічого не відповідаємо, тільки плачемо. І на щастя їхав оден чоловік, не нашої віри, що нас зрозумів і довідався, що нам сталося. Взяли нас усіх 8 родин на потяг і завезли аж під сам Винипеґозис, що було щось зі дві милі до міста, та там скинули нас знова на дорозі коло треки.

Той чоловік, що нас зрозумів висів також з нами і завів нас до якоїсь стайні в котрій колись худоба стояла. Стайня була велика, але без даху, і тільки патиками і землею вкрита. Господи Милосердний, вже друга біда, бо ані де лягчи, ані де сісти, бо всюди мокро, бо дощ ішов. Ану знова наші чоловіки почали носити патики і через цілу стайню ставлять постіль. Той чоловік, що висів з нами, пішов до міста і тим часом постарався для нас кухні і приніс нам всім цукру може де з 4 фунти. І каже: я вами заопікуюся. За тиждень я приду знова і ще більше людей привезу, тут ми розпічнемо місто, велике і буде воно називатися Ґрубер (так як той чоловік називався — а був він жидом). Я думаю, що є ще люди старші, що памятають як то ми писали листи до краю і клали на відворотну почту Ґрубер, Ман., і листи до нас на сю адресу приходили

Як нам жилося в тій стайні, хочу дальше коротко оповісти. Чекаємо на жида оден тиждень нема, другий тиждень, нема, аж по двох неділях приїхав і каже до наших чоловіків: Ходіть зі мною, я вам виміряю льоти і будемо хати будувати. І виміряв нам площі гарні, чисті, десь не десь корчик. О, як ми тішилися, що будемо вже мати свої хати. Ай, як одної ночі пустився дощ, тече на нас, ллється. А були до нас приїхали одні люди, але були вони дуже прикрі. Так страшно кляли що нехай Бог боронить. Коли зачало лятися через дах стайні на нас, тоді почали ми підкладати миски до тої стелі і всьо, що мали. Але коли миски наповнилися, тоді через тягар вірвалися зпід лаху і вода виллялася якраз на тих людей, що так страшно кляли. Сі люди в крик, що топляться... Крику ціла стайня. Нараз показався жид, а тоді жінка, та з тих, що так кляли, серед злости вхопила жида за бороду і тягне і сіпає його і клене на що ти нас жидюго тут завівія?... О, було досить біди заким ми поклали собі хати.

А хати наші були кладені по українськи, з самої глини, дах покрили сіном, що його ми жали та вязали в сніпки і ним покрили свої хати. Тоді ми пішли до своїх хатів. О, памятаю я сю невисохлу нову хату добре, бо в ній я потерпіла найбільше і найстрашнійше за всі часи свого життя. Хата була ще не висохла і та дитина, що я її так через цілу дорогу пильнувала, моя найдорожча дитина застудилася в тій хаті, заслабла і до чотирох днів померла. Стратила я отже була мою дитину, покинула мене вона на віки, а був її вже один рочок.

Тужила я довгий час заки забула. А все Матінки Божої просила, благала, щоби дала мені сили тое горе перебути.

Ну, вже маємо хати, треба ще трохи поля зробити, щоби хотяй бараболі посадити. Але де їх взяти? Аж тут приходить якийсь англієць, щоби йти йому бараболі садити, тай ми пішли. І так йому показуємо як нам, щоби дав нам бараболь на насіння і він нам дав. Ми вже бараболі посадили собі а жида нема, можеби де роботу знайшов нашим чоловікам, бо ми всі дуже бідні, що на зиму будемо їсти? А він як навіз жидів 20 родин і каже, ставте їм хати, тай будете мати гроші. Пішли чоловіки ставити хати а вони платять по 50ц. на день і кажуть, а в краю більше ви мали? Наші чоловіки не хотіли дальше робити і пішли самі шукати роботи. Але чи знайшли?-Як поблудили, три дні шукали дороги, людей, і коби їм хто кавальчик хлібця дав, даремно шукали, нічого не надибали, то з фосів воду пили а черемхою живилися три дні. Як прийшли якось щасливо до дому то не знати чи то чоловіки так були їх очі та лиця комарі пообкусували. Уста всередині чорні від черемхи і вже не можуть й язиками рухати. І так наші чоловіки спочали по тяжкій подорожі і приходить знова той англієць, що ми йому бараболі садили і кличе наших чоловіків до сапання. Пішли наші чоловіки і сапають цілий день. А в вечер вже шеста година, кричить той англієць: сапер, а чоловіки кажуть, сапаймо борше, бо кричить він на нас. Стали сапати ще скорше, аж попріли. Знова кликнув за якийсь час англієць: сапер, а наші чоловіки сапають так, аж голови до землі поприпадали. А він третий раз кличе: сапер, а наші чоловіки зі злости пішли до дому, а він їм гроші потім сам приніс.

Ви, молоді, як будете се читати, скажете, що то дурне, то так не було. О, мої дорогенькі, тут немає жартів, то таке правдиве було наше життя, котре ми пережили на початку нашої першої іміграції в Канаді (Винипеґозис).

(Далі буде).

ОГЛЯД ПРЕСИ

Українська Православна Церква в Канаді Членом Спілки Протестантських Церков

Під таким наголовком "Євангельська Правда," ч. 10, 1945, стор. 1, помістила довшу статтю, в котрій доносить, що на засіданні Канадійської Ради Церков, в котрої склад входять Злучена Церква, Пресвитерська, Баптиська і Англіканська, рішено приняти в члени також і українську Православну Церкву в Канаді. Засідання тої ради було в Торонто. Тільки з Є.Правди.

Може колись буде ясним котра то властиво православна українська церква вступила до спілки з протестантами, бо в Канаді тих "православних церков" є більш як дозни. В самім Винипеґ є їх щось аж чотири роди.

Але менше з тим, котра то церква православна прилучилася до протестантів. Наука з сього є ясна, не раз вже нами доказувана, а саме: всяке православіє веде до протестантизму, а опісля до безвірства-большевизму. Всім вже є знаним в Канаді, що основатель одної з так званих українських православних церков в Канаді є нині ясно по стороні комуністів і в їх користь та по їх науці виголошує нині відчити по Канаді ба й навіть вже виїхав до Зл. Держав "просвіщати" нарід та навертати на "православіє."

* * *

"Українське Слово" в Винипеґ "зацікавилося" аж навіть дуже грішми КУК-а. Панове з ГС!, дайте спокій КУК-ові, бо він й без Вас має богато клопоту. А тепер до Вас, панове з УГ. наше питання:

Питаєтеся де КУК дів гроші, а ме спитаємося Вас, скажіть нам, де подівся Хвильовий, Чубар і Любченко. Що сталося зі Скрипником і де дівся Юрчан? Питаємо Вас, що сталося з сими людьми? А коли Вам так конечно захотілося гроша, то питаємо Вас спитайте Навізівського та небощика Поповича де поділися гроші, що збирали вони їх на потерпівших від повені в Західній Україні? Де поділися гроші Р.З.Т., що своїм членам не виплачує повного посмертного, як колись обіцяли?

клоновати вірних до того, щоби то робили, що є найліпше. Отже Церква повинна іти за найліпшою формою правління. Як знаємо, найліпшою формою правління є якраз та форма, що приносить народові найбільше добро матеріяльне, бо власть державна є для того, щоби дбати про добро матеріяльне підданих. Розуміється, щоби знати, яке правління найбільше народові приносить користь, треба дивитися на характер, звичаї даного народу. Не можна, розуміється, в тій справі сказати чогось абсолютного. Треба дивитися на історію народу, щоби знати, що йому як найліпше відповідає.

Церква Христова, як бачимо, боронить в першій мірі интересу Божого і тому несправедливо поступавби той, хто оскаржувавби Церкву, що вона сприяє одному народові більше як другому, або що займається політикою. Церква боронить загально людських прав. Вона є понад партіями, понад пристрастями людськими, і полишає то всьо самим людям. Вона ніколи не піде на услуги одного народу ні якоїсь партії, бо тоді вона пересталаби бути тим, чим має бути: А саме інституцією Божою. З того бачимо, як глупими є закиди всяких невдоуків, котріб раді були причепити Церкві таке або інше імя. Церква має лише одно імя, а саме: Вона є католицька, т.зн. призначена для всіх народів землі без вимку

Фундаментом отже правдивої свободи є якраз наука католицької Церкви. Смішними є отже закиди ворогів Церкви, які радіби причепити католицькій Церкві якесь імя. Вона боронить тільки інтересу Христа на землі.

Бельгійські діти складають квіти на гробах поляглих канадійських вояків в Бельгії, 1944-5

Американські війська наступають на один з останніх островів, де ще до недавна панували японці.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ДИВІЗІЯ

"Громадський Голос" з Ню Йорку подає, що дістав краківський "Альманах" з 1944 року, в котрім є вісти про творення українського війська в Галичині, яке потім билося проти большевиків і нині находиться в полоні десь в Італії

Військо це було сформоване українцями, як завязок української армії, щоби в слушну хвилину стати опорою своєї вільної влади, коли буде валитися влада німців чи інших тоталітарних наїздників.

Вісти подані є такі важні і цікаві для нас, що варта їх передати для загального відома

Дивізію позволили німці творити аж в квітні 1943 року. тоді якраз, коли німецька армія зачала робити боками після розбиття під Сталінградом і зачала свій відворот з України, котрий покінчився оконечно повним розгромом німців.

Між тими, що були активними в творенню дивізії, згадується імена голови Українського Центрального Комітету, проф. В. Кубійовича, а далі імена інжиніра Хроновита Богослуження з того приводу мали бути в катедрі св. Юра і правив о. др. Йосиф Сліпий, а проповідав о. др. Лаба. Управа дивізії складалася з полковника А. Бізанца, о. В. Лаби, дир. Осипа Навроцького, Андрія Палія, др. Любомира Макарушки, інж. Евгена Пиндуса, др. Ів. Рудницького, Михайла Кушніра, ред. Степана Волинця, інж. Юрія Крохмалюха, др. Вол. Білозора, інж. Михайла Хроновята і проф. Зенона Зеленого. По цілій Галичині був набір добровольців, 16 і 17 липня 1943 дивізія зібралася у Львові, звідки виїхала на вишкіл. Тогож дня під будинком львівської опери поставлено велику трибуну і величезного льва, знак дивізії. Богослуження для рекрутів відправив Преосв. Будка. Ішов похід містом і делеґація була в Митрополита за благословенством. Далі зорганізовано для дивізії чету орхестри і пропаганди, реєстрацію письменників, мистців, світлинаців, промовців. З нагоди проводу дивізії згадають імена ген. Курмановича і ген. Капустянського.

Не знаємо, скільки є правди в поданих через Гром. Голос, які тут зібрані коротко. Та одно для нас є певним. Дивізію творив український найсвідоміший елемент і для нас незамінно вартний, щоби боротися за волю України проти всіх наїздників, хто вони не булиб і звідкіляб вони не ішли. Так само зробили поляки і другі народи Европи. Тому кидати на дивізію камінем зза плота і з безпечного місця тепер в Ню Йорку, не є гідним джентелмена, а тим більше українця. Ми переконані, що дивізія ані не боролася проти аліянтів західних, ані не була створена з тою ціллю, але навпаки, якраз виразно і зі застереженням, що не буде вжита проти західних аліянтів. Сам факт, що німці довго отягалися і не дозволяли на сформовання такої дивізії, є доказом сам для себе. Вони дали дозвіл аж тоді, коли самі почали валитися на сході і бодай тим робом думали, що спинять большевицьку наваду. Але було запізно...

Жаль нам тих галицьких дітий, що дали себе втягнути в таку небезпечну гру в найгіршу прямо хвилину дій, виставляючи себе на переслідування і свої родини на знищення. Але знаючи патріотичний запал галичан, не можна дивуватися їх крокови. Для галичан справа волі України все гідна, щоби віддати за неї життя. Вони не лишень співають, вони ділають так само — до загину!

І тому нам непомірно жаль тої щирої жертви десять тисяч галицького цвіту, що так марно стоптаний судьбою нині відданий на ласку-неласку сильних того світа. Чи зрозуміє світ мотиви і пориви тих людий?! Чи зрозуміє і оцінить як слід?!

Німецька поліція помагає поборювати "чорну біржу". На знимці видимо як німецький поліцай та представник военного уряду Німеччини затримали трок, що віз бараболі до міста Гамбургу Власти сконфіскували сю бараболю на се, щоби вона не дісталася на чорний ринок, деб її продавали по незаконних цінах."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложе-[redacted] р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Вихо-[redacted] 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobryasky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПРО УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ В БЕЛЬҐІЇ

В газеті "Вісті," що її видає Український Допомоговий Комітет в Брукселі, Бельґія, знаходимо між іншим довшу статтю о. М. Германюка, редемпториста, в котрій докладно є подані початки і розвій нашої Церкви в Бельґії. Понище подаємо вимки зі статті о. Германюка:

Наша Церква прийшла також за своїми дітьми й до Бельґії. Як тільки їхне число значно побільшилося по першій світовій війні, вона заговорила до них рідним словом, рідним обрядом, в особі о. Л. Боского. Отець Боский, (родом бельґієць, але серцем українець, - як все говорив у своїх проповідях), був всеціло відданий справам України та з цілим одушевленням занявся нашими земляками.

Він їх відвідував, відправляв їм Богослуження, та голосив Слово Боже і це не тільки в Бельґії, але теж в Анґлії (Манчестер), Франції й Люксембурзі. **За його стараннями повстала в 1934 році перша українська католицька церква в Брюселі, яка нині стала осередком нашого релігійного життя в Бельґії.**

Отець Реґарт

Побіч о. Боского працював в іншій ділянці духового життя о. Л. Реґарт. Він рівнож бельґієць родом, але відданий серцем і душею українському народові. Він примістив численних українських дівчат по бельґійських монастирях, заопікувався їхніми матеріяльними й духовими потребами, став для них правдивим батьком.

Одночасно, себто в 1932-1933 роках працює в Лювені, між українськими студентами о. Р. Хомин, з Чина Студитів. Він рівнож старається помогти духовно й матеріяльно нашій студіюючій молоді, заступається за нею в академічних і світських властей, та докладає старань, щоб нас як найкраще зарепрезентувати між чужинцями.

Отець Деверт

По смерти о. Боского († 1939), його душпастирську працю між українцями переняв його дотеперішний помічник о. Й. Деверт. Він рівнож бельґієць, але щиро любить наш нарід та всеціло віддається праці для його добра.

Вже від літ перебігає улиці Серену, Ліежу, Монтене, Ейздену та помагає нашим землякам. Всі українці цих околиць знають його щирий і веселий усміх та його добре серце

На Лювенськім Університеті

В іншій ділянці працює для нашого народу великий приятель України о. К. Більке. Десятки шкіл, пенсіонатів, деякі семинарі, ба навіть авлі Лювенського Університету вже чули горяче і сильне слово о. Більки про наше життя, нашу Церкву, наші терпіння і наші змагання. Нині знова він всеціло відданий деяким кругам української молоді, яка потребує його особлившої помочі.

В Брюселі ревно працюють оо. Костенобле і Купе (Купчинський), які невпинною працею і добрими порадами вже нераз помогли нашим збігцям

Многі передвоєнні еміґранти знають рівнож і о. Бульса, про якого богато кажуть, що він має "українське серце" та який вже дуже часто приходив з поміччю українцям

Тут ще треба згадати оо. Людвика, Кастелена й Тешир, котрі рівнож займаються духовними справами наших людей в Бельґії.

Потреба Центральної Орґанізації

Всі ці оо. Редемптористи вже від кількох літ щиро і завзято працюють для нас в Бельґії. Дотепер кожний з них працював у своїй ділянці, незалежно від другого До нині ми ще не мали жадної центральної церковної орґанізації, яка координувалаб всі ці зусилля та дбалаб про загальні духовні потреби нашої еміґрації в Бельґії. Потреба такої орґанізації дається сильніше відчувати тепер з приїздом численних нових еміґрантів, котрі потворили нові українські центри

Тому вже тепер робиться заходи, щоб створити таку центральну орґанізацію, на чолі якої має стояти Директор греко-католицької Церкви в Бельґії. Він представлятиме нашу Церкву перед бельґійськими властями, дбатиме, щоб всі наші земляки мали запевнену релігійну обслугу та духовну поміч.

Парохії

Заки ця орґанізація прийде до життя, тимчасом будуть зорґанізовані такі українські парохії з їхніми духовними представниками:

1. Bruxelles: R. P. Costenoble 28, rue Belliard, Bruxelles. (Церква св. Володимира Вел.) Square Frere-Orban.

Bruxelles-Jette: R. P. Boels, 225, av. de Jette, Jette-St., Pierre.

2. Louvain (Kerkon.: R. P. Hermaniuk, 97, rue de la Brabanconne, Louvain

Богослужения тимчасово: 84, rue de Beggards, Louvain.

3. Liege, Seraing (Montegnee, Eisden), Cure catholique Ukrainien, 11, rue de Magne R. P. Louis, 27, rue Hors-Chateau, Liege.

4. Bois du-Lac (Mons, Charleroi, Gosselies): R. P. Castelain, 17, rue de la Grande Trapperie Mons.

5. Namur Rev. Frere Paul 19 rue Godefroid.

Все для Бога і для Українського Народу!

о. М. Германюк, ЧНІ.

Лювен.

З НАГОДИ РІЧНИЦІ ЛИСТОПАДУ ЖЕРТВУЙМО НА СКИТАЛЬЦІВ

У місяці листопаді святкуємо память великої події, що сталася на землях Західної України першого листопада 1918, коли то проголошено освободження Західної України зпід литського ярма.

Сеї події ми не годні були ніколи мовчанкою оминути і нині, коли наша Західна Україна знайшлася знова під другим страшним ворогом нашого народу, а се комунізм, згадуємо про сих, що так любили свій нарід, що за його краще будуче зложили своє життя.

Померші герої за волю України вказують нам як маємо любити свій нарід та заохочують нас до жертв, котрі ми маємо дати, щоби тому народові запевнити кращу будучність

Далеко від рідних земель, ми, канадійські горожани не годні поїхати до Европи, щоби нести поміч нашим братам, щоби отерти слези з їх очей Але ми годні помогти нашими жертвами, нашими долярами тим, що знайшлися також так як ми на вигнанні по ріжних краях Европи.

Ті наші рідні брати скитальці-вигнанці знаходяться в страшній нужді, бо усі краї є сильно знищені і в першій мірі уряди держав дбають про своїх горожан, своїх братів і сестер

Ми вже нераз і не два на сторінках нашої газети взивали до збірок на поміч нашим скитальцям. І нині знова просимо усіх щирих українців католиків, щоби не жалували своїх жертв та складали їх якнайжертвеннійше

Збірки повинні перевести усі наші церковні громади, наші установи та орґанізації, що гуртуються по наших парохіях Перевести збірки треба пляново та так, щоби кожда громада зложила якнайбільшу суму

Вже не раз між нашими громадами різні люди переводили всілякі збірки та не раз ті гроші не дійшли там, де були призначені. Збиралося гроші на певні цілі, але ті гроші не дійшли ніколи до сеї цілі на котру збиралося

Тому тепер, щоби ми були певні, що гроші, котрі будемо давати на поміч нашим братам дійшли до певної цілі і помогли нашим скитальцям матеріяльно і щоби можна було за сі гроші спровадити якнайбільше тут до Канади наших братів з Европи як простих робітників, селян так і наших народних інтеліґентів, тому ми усі жертви ПОВИННІ ПОСИЛАТИ НА РУКИ НАШОЇ ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ В ВИНИПЕҐ, МАН., 235 СКОШІЯ СТРІТ.

Від перших початків християнства Церква все помагала, помагає і все буде помагати матеріяльно бідним людям. Так поступати наказав Церкві її основатель, Христос і від сього обовязку не може Церква і не сміє ніколи звільнитися.

Ми, українці католики, діти тоїж Церкви, покажемо на ділі, нашими жертвами, що хочемо помогти нашим братам. Ми можемо помогти їм, бо Богу дякувати маємо з чого зложити наші жертви. І ми мусимо помогти, бо такий наш обовязок як вірних синів свого народу та ревних почитателів Христової науки.

Ще раз кажемо, ми не годні піти битися до Европи за краще завтра нашого народу в Европі. Не можемо зі зброєю в руках показати нашу любов до України. Але можемо нашими долярами, нашою поміччю показати любов до наших братів та сестер тогож поневоленого українського народу.

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА НАШИХ СКИТАЛЬЦІВ! УСІ ЗБІРКИ СЛАТИ НАЛЕЖИТЬ ТІЛЬКИ НА РУКИ ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ В ВИНИПЕҐ, 235 СКОШІЯ СТРІТ.

Так сповнимо наш релігійний та національний обовязок Так найкраще відсвяткуємо память тої великої першо-листопадової події з 1918 року

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Завмерло релігійне і народне життя на спустошених землях Рідного Краю. Знищено храми Божі, затихли дзвони, не чути відправ. Деж подівся народ, що громадно шукав потіхи по церквах в злиднях свого життя?

Нестало Владик, яких вигнав лютий наїздник в далекі-чужі сторони, заніміли і уста душпастирів, які скитаються на чужині, бо криються перед лютістю злющих катів. Перестрашений народ скитається по згарищах і руїнах рідних осель та з острахом глядить на зближаючусь голодову смерть. Мов дикий звір ховається по лісах, по вертепах і норах, щоб ратувати своє злиденне життя перед дикими ордами, що тисячами вивозять в незнані краї на невільничі роботи. Гордий та лютий ворог гарцює бундючо з крісом по зруйнованих землях та добиває злишки укритої волі. "О, Боже України, не дай пропасти в неволи, свободолюбному народові."

По диких тундрах, по непроходимих лісах Сибіру, по незнаних нам диких краях несеться горяча молитва перед престіл Небесного Вітця, щоб виблагати Божого милосердя для поневолених. І ми в свобідних краях Америки витягаєм з горячим благанням руки до Бога, щоб ратував наш нещасний родинний край.

Українці Католики Канади!

Не вистарчить ридати і плакати над недолею і руїною рідних земель. Нам треба взятись до рішучої праці, щоб ми стали Великанами-Титанами відродження нашого нещасного народу. Скріпім свою св. віру, зможім любов до свого красного обряду і дорогої рідної мови. Розбудуймо своє релігійно народне життя.

Се клич Місійного Товариства св. Йосафата від початків його заложення. Се клич святий для кождого віруючого українця католика. До цеї праці мусить стати кожний свідомий українець католик під проводом свого князя Епископа, який є провідником Місійного Товариства.

Щоби роздобути фонди до сеї праці, Місійне Товариство уряджує великий БАЗАР, та розіслало книжочки між наших добрих людей Канади. Чиж можемо бути обоятні на сей зов? Чиж ми будемо обоятно глядіти, що наші діти виховуються поза церквою, що пропадають для свого народу? Чиж та мала жертва на базарову книжку є така велика?

Грядучі покоління осудять нашу байдужність до релігійно народних кличів. В часах страшної руїни релігійного і народного життя ми не сміємо заложити руки і спокійно глядіти, як творяться історія нових часів. Нумо, всі до праці! Нехай клич Місійного Товариства св. Йосафата стане кличем кожної свідомої одиниці українського походження в Канаді

Громадно відсилаймо свої скромні жертви на базар сего Добродійного Товариства враз з відтинками Не жаліймо жертви на се Боже діло!

Громадно вступаймо враз із членами своїх родин в ряди членів Місійного Товариства св. Йосафата, щоби під проводом нашого Батька-Владики стати великою родиною в Канаді, яка всіми силами буде стреміти до релігійно народного відродження своєї св. віри і свого народу.

Відтинки базарових книжок, жертв і списи членів слати на руки Всеч. о. Мирона Кривуцького, Таше Гом, Ст Боніфас, Ман

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

о. А. Роборецький, Торонто, Онт., $5.00

З похорону бл. п. Василя Онишка в Ґонор, Ман., о. А Цимбалістий прислав $6.00

З весіль Володимира і Олени Шевчук і Леона і Лелії Криткевич в Сенді Лейк, Ман о. М. Григорійчук доручив $30.05

З ювилею Юрія і Анни Луканів в Торонто, п. Витрикуш доручив $5.00.

о. М. Колодій прислав зі збірки на похороні бл. п. Анни Сливки в Сматс, Саск. $7.25.

о. Н. Сірий прислав $7.00 з нагоди 50-ліття супружого життя панства Івана і Михаліни Грабарчук в Арран, Саск.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

МІСЬКІ ВИБОРИ В [redacted]

В пятницю 23 листопада відбудуться в Винипеґ міські вибори. Сього року кандидує на міського радного Й. Степнюк, а на шкільного троста А. Загарійчук.

ПШЕНИЦЯ УКРАЇНИ

З Москви подають, що на Україні приготовано вже 80% передвоєнних земель, на котрих родилася пшениця, на сіяння пшениці на другий рік. Так знова богата Україна буде годувати московських азіятів.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. В. Божик

Моліться за Померших

Свята Католицька Церква призначила місяць листопад на молитву за померших, за душі в чистилищі.

Що є чистилище? Хто там находиться?— Це Я Вам сьогодні вияснию. Люди, що умирають без найменшого гріха, чисті, святі, ідуть до неба. Люди, що умирають навіть з одним смертельним гріхом на души, є пропащими, ідуть до пекла Де люди підуть, що умирають зі щоденними гріхами на души, а смертельного гріха не мають? Не до пекла, бо не вмерли зі смертельним гріхом на души. Не до неба, бо Святе Письмо каже, **"Нічого нечистого не може увійти до неба,"** а вони мають на души свої щоденні гріхи, простительні гріхи. Вони ідуть до чистилища, де вони мусять відпокутувати, очиститися від всіх своїх малих гріхів.

Які там муки? Сього докладно не знаємо, але напевно люкі. Найбільшим болем для души в чистилищі, є неможливість оглядати Господа Бога. Души по смерти пізнають Бога, як Найсовершеннійше Добро. Вони пізнають Божу Любов, щасливість ангелів та святих в небі, та будуть тужити за Ним, щоб з Богом злучитися, та тішитися Його огляданням в небі. Згадаймо лише, як чоловік на пустині, мучений спрагою, сильно тужить за водою. Всюди пісок. Йому привиджується море, память тратить, паде на горячий пісок, страшні болі переносить. Прагне води. Так чоловік в чистилищі, що Бога пізнав, тужить за Ним, а Бога не може посідати.

Є і другі муки, подібні до мук, що їх на землі спричинює огонь. Св. Павло пише до Коринтян так: "Души будуть спасені неначе через огонь". Св Августин каже, що ті терпіння страшнійші ніж усе, що людина може видержати на землі. Богослови кажуть, що муки в чистилищі є ті самі, що в пеклі, тільки в чистилищі вони є дочасні, а не вічні

Представлю Вам смерть християнина. Умирає він скріплений Найсвятійшими Тайнами, без смертельного гріха, але з простительними гріхами на души. Нещасна душа. Перед нею бачить вона небесні ворота замкнені, а на них напись: "Нічого нечистого не може увійти." Мусить бідна душа іти до чистилища, щоб там чиститися зі своїх простительних гріхів. Нещасна вона, бо вона собі не може помогти. Для неї минув час ласки і заслуги. Хто ж їм поможе в тих тяжких муках? Мусить вона терпіти в чистилищі аж доки сама не очиститься, відпокутує зі своїх гріхів, або, люди на землі, "ви" можете помогти їм, скоротити їх муки, злекшити кару, а навіть вибавити їх цілком з мук і отворити їм небесні ворота своїми молитвами, і добрими ділами. Бачите, як сильна є молитва. Ви можете виратувати душу зі страшних мук чистилища. Але от, що та християнська душа в чистилищі бачить на землі. Оділи його трупа найкращою одежою, вложили в дорогу трумну, за крили трумну квітами, плачуть, заводять, що аж страшно слухати. А то йому в чистилищі нічого не помагає. Та одіж, та трумна гарна, ті пахучі квіти, плач, ані на пів секунди не скоротять його муки. Це може потішить тих людей, що окружили домовину, а не душу в чистилищі Що далі бачить нещасна душа з чистилища? Вложили його тіло в землю, знов плачуть, вертають до його хати, і пють. От наш український похорон. А ти душе терпи. Твої приятелі тобі не помогли, гарно забавлялися твоїми грішми, і про тебе забули, а ти душе нещасна, терпи. От що і вас чекає. Я описав вашу смерть, праведного, що буде спасенний, умирає без смертельного гріха

І як довго буде та душа там терпіти? Може годину, дві? Може тиждень, два, в тих страшних муках? Св. Августин пише: "Будемо в чистилищі аж доки буде, що відпокутовувати". Значить може день, два, рік, два, сто літ, тисячу літ, найдовше до кінця світа, бо по страшнім суді чистилища не буде, а буде лиш небо і пекло. От потіха для тої нещасної души! А її знакомі ані раз не помоляться за неї.

Душам в чистилищі можемо помогти, скоротити, улекшити їх страшні муки, нашими молитвами. Одна свята законниця дістала лист, що її батько помер. Се був чоловік дуже побожний. Зачала вона горячо молитися до Бога і умертвлятися, щоб Бог взяв його з чистилища. Через довгий час молилася, потім перестала, думала, що він напевно в небі. Однак Ісус дав її обявлення, бо часто дає обявлення святим. Бачить вона свого батька в чистилищі, страшенно терпить, і каже: "Дитино моя, молись, не забувай за твого тата, що тебе так любив." Тоді знов зачала молитися, умертвлятися, бичуватися до крови, аж доки Бог її знов не обявив, що її батько в небі. То була вірна душа. То був святий чоловік, і довго терпів в чистилищі. А що скажемо про ваших родичів, братів і сестер? Чи вони ще в чистилищі? Не знаємо, але коли дуже побожні люди довгий час покутували в чистилищі, як довго ми грішники будемо терпіти. Отже моліться, горячо моліться, і що дня моліться! Не тиждень, не місяць, не рік, два, але що дня через ціле своє життя, - бо не знати, як довго мають вони терпіти. А ви своїми молитвами можете їм помогти.

Але ви скажете: "Чи не міг би Бог без моєї просьби звільнити від кар душу померщого?" Так Бог мігби, але не робить. Не одно Бог міг зробити, а не зробив. Бог міг так зробити, щоб всі славили Бога, ішли до церкви, постили, чесно жили- іншими словами, міг би відобрати Вам свобідну волю, і ми жили би як дерева, звірята, що мусять виконувати Божу Волю у всьому. Але Бог не хотів. Длятого св. Августин називає молитву ключем, що ним отворяється бідним душам небесні ворота.

Отже молитва, Служба Божа, і добрі діла, як піст та милостиня скорочують муки чистилища для тих нещасних душ, що там находяться.

Другим і найліпшим способом, що можемо помогти душам в чистилищі, се через св. Службу Божу. Кажу найліпшим способом, бо коли ми молимося, то часто не щиро молимося, і ми грішники, а наша жертва мала А Свята Служба Божа є тою самою жертвою, що відбулася на Горі Голгофті. Сам Ісус Христос, Син Божий, жертвується Всемогучому Богові на престолі підчас Служби Божої. Чи може бути більша жертва? І то чи священик гідний чи ні, чи той, що наймає Службу Божу гідний чи ні.— Служба Божа сама в собі має велику силу перед Богом. Бо на престолі жертвується сам Син Божий Декотрі може думають: "Отець так говорить, бо з того користає." О помиляєтесь. Не тому я говорю, але тому, що ваші браття, родичі, сестри, тяжко терплять в чистилищі, а Ви не дбаєте, їм не поможете, хоч можете їм помогти Я Вам і се скажу: Терп[redacted] в чистилищі хотілиб, щоб я се Вам пригадав що дня, бо знають, відчувають силу Служби Божої. Не хочете найняти Служби Божої у свого пароха, можете її найняти у другого священика. Ідіть до котрого небудь католицького священика, але не забувайте за померших. Хто бідний тай не може найняти Служби Божої, тоді нехай прийде до мене, я йому відправлю Службу Божу без жадної нагороди, і се радо зроблю. Я в наших церквах, на наших престолах більше відправив Служб Божих за анґлійців, французів, німців, як за українців. Я все дістаю інтенції від анґлійських священиків, бо не можуть дати собі ради з інтенціями своїх вірних, бо жадають дуже богато відправ А наші недбають Це мене болить Українці не тільки тут, але в чистилищі терплять, і то тільки тому, бо їх рідні брати про них недбають.

А хто ті, що терплять сьогодні в чистилищі? Може вас тут любили, вам помагали, може вас живили, одівали, може отирали ваші сльози, гоїли ваші біль? Може через них ви прийшли до маєтку? Маєте що їсти і пити, і тому їх плачу не чуєте! Хто ті, що витягають до Вас руки о поміч? Се може ваш брат! Родичі се ваші діти, що ви їх недавно тулили до свого серця! Муже, се твоя жінка, котрій ти присягнув до смерти любов! Діти, се ваші рідні родичі молять вас о поміч! Їх муки і так тяжкі, а ще тяжші від того, як видять у вас чорну невдяку. Їх кровю жиєте, їх потом пануєте, але помогти нема кому! Пануй, пануйте, але тямте добре на святі слова: Якою міркою міриш, так і тобі відмірять."

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
ЛИСТОПАД, 1945

15	Ч	2	Мч. Акиндина
16	П	3	Мч. Акепсима
17	С	4	Преп. Йоаникія
18	**Н**	**5**	**Неділя 21 по Сош.**
19	П	6	Св. іісп. Павла
20	В	7	Мч. Єрона
21	**С**	**8**	**Собор Арх. Михаїла**
22	Ч	9	Мч. Онисифорс
23	П	10	Ап. Єраста
24	С	11	Мч. Мини
25	**Н**	**12**	**22 по С., сщмч. Йос.**
26	П	13	† Св. Ів. Золотоуст.
27	В	14	† Ап. Филипа
28	С	15	Мч. Гурія (**Пилипівка**)
29	Ч	16	† Ап. й Єв. Матея
30	П	17	Св. Григорія

УСТАВ

18. Неділя 21 по Сош. : Гл. 4, Єв. утр. 10. Сл. Божа: Ап. з. 203, Єв. Лук. з. 35.

21. Собор Архистратига Михаїла: Всеночне. Все Празника. Сл. Б.: Ап. з. 305, Єв. Луки з. 51.

25. Неділя 22 по Сош. і Священомученика Йосафата: Всеночне, Гл. 5, Єв. утр. 11. Сл. Б.: Ап. з. 215 і 311, Єв. Лук. з. 83 і Ів. з. 36.

Пилипівка: Піст зачинається 28 листопада і триває аж до Різдва Христового. В час посту не можна справляти гучних забав, не можна їсти мяса в середу і пятницю. В другі дні, коли їмо мясо, треба відмовити за кождий раз 1 раз Отче Наш і оден раз Богородице Діво.

ВПАЛИ НА ПОЛІ СЛАВИ ЗА МОРЕМ

Е. Прокоп, рядовик, Кіченер, Онт.

В. Потапчук, стрілець, Ко-крейн, Онт.

Г. А. Покілюк, Льондон, Онт., капраль.

Леонард Плішка, лет. старшина, Мирнам, Алта.

В. Процик, стрілець, Торонто, Онт.

П. Полічук, стрілець, Плейн Лейк, Ман.

П. В. Передерка, рядовик, Су, Онт.

І. Підперигора, стрілець, Монтреал, Кве.

А. Павлюк, лет. старшина. Іспес, Алта.

І. Пінчук, стрілець, Торелд, Алта.

Е. Підгорчинський, саржент

Стефан Перпелюк, рядовик, Рокстон, Саск.

М. Пробіжанський, рядовик

Стюартбург, Ман.

Николай Панасюк, рядовик, Борден, Саск.

Йосиф Площанський, рядовик, Етелберт, Ман.

Іван Попущак, рядовик, Монтреал, Кве.

Тома Подруський, Еріксон, Ман

Теодор Перепелиця, рядовик, Прісвил, Саск.

Іван Парисик, рядовик, Кірк ленд Лейк, Онт.

Петро Пасовистий, Іден Ман

Дмитро Поросюк, Польонія, Ман.

Іван Перевизнюк, рядовик, Мус Джо, Саск.

Іван Поліщук, Плейн Вю, Саск

Стефан Пипилюк, Калгарі, Алта.

Маріян Підборачинський, Арборґ, Ман.

В. Ратинський, стрілець, Морден, Ман.

Д. В. Равлюк, рядовик, Форт Виліям, Онт.

Петро Рушовець, рядовик, Порт Артур, Онт.

І. Рудак, Виндзор, Онт.

П. Рудик, саржент, Винипеґ

П. Смашнюк, саржент, Ньютон, Алта.

М. Г. Слезак, саржент, Аберон, Ман.

О. Стефанюк, Давфин, Ман.

Григорій Слюзар, рядовик, Гамільтон, Онт.

С. Сашко, сапер, Ронімід, Саск.

Д. Слобітський, лет. саржент, Монтреал, Кве.

Г. Солтис, капраль, Порт Артур, Онт.

Василь Шерчишин, рядовик Кіркленд Лейк, Онт.

Іг Сировак, лет. старшина, Летбридж, Ата.

В. Шевчишин, рядовик, Торонто, Онт.

В. Шевчик, рядовик, Торонто, Онт.

Н. Соломка, лет. старшина, Отава, Онт.

Часто годинами роздумував я над словами Святого Письма: "Помилуйте мене, помилуйте мене, принайменше Ви, приятелі мої, бо рука Господня діткнула мене" (Йов. 19 21). Приятелі, сини, шкода, що називаєтеся приятелями, синами. Обурюємося, коли нас кривдять люди,— а коли ми кривдимо наших рідних, тим, що занедбуємо наш обовязок за них молитися, то се ніщо. Прошу сьогодня кождого, зробити постанову, що кождого вечера, відмовите три рази Богородице Діво, за души в чистилищі. Особливо сего місяця, що посвячений на молитву душам в чистилищі, горячо моліться. Памятайте, вони собі помогти не можуть, а Ви можете їм помогти молитвами,— і то тоді, коли Ви є в стані ласки,— то значить, без смертельного гріха на души. Коли маєте смертельний гріх на души, ваші молитви не мають жадної вартости для померших. Нехай кождий сьогодні зробить постанову відмовити 3 рази Богородице Діво що вечера, через ціле своє життя, за души в чистилищі. Змилосердіться над ними, що кажуть Вам: "Помилуй мене, помилуй мене, принайменше Ви, приятелі мої, бо рука Господня діткнула мене."

[redacted]

Семен Благий,
W. Cage, 5. C. P.O. Ukrainian Camp, Bellaria, presso Rimini, Italy.

пошукує Теодора Благого в Винипеґ. Зголоситися за листом до Епископської Канцелярії, 235 Скошія Ст.

Стефан Лаптута пошукує брата Дмитра Лаптуту, що перебуває в Винипеґ. Голоситися по лист до Епископської Канцелярії, Скошія Ст. Винипеґ.

Кулешник Василь, син Юрка, ур. 14. I. 1920 р. в селі Дуліби, пов. Стрий, а тепер перебуває в Баварії, пошукує: Стефана Кулешника, брата, літ 30-37; Николу Кулешника, стрия, літ 55-60; Андрія Кулешника, стрия, літ 55-63.— виїхали до Канади, брат правдоподібно в р. 1930, стриї оба около р. 1912-1913, замешкували в Винипеґу, а правдоподібно, котрийсь з них виїхав до Ню Йорку перед цею війною. Просить нехай вони самі, або якщо хто знає їх адресу, нехай зголосяться до Епископської Канцелярії, 235 Скошія Ст., Винипеґ.

Параскевія Стецюк,
Munich, Germany.
Dachaustrasse No. 9

пошукує брата Василя Стецюка, сина Гната і Юстини, родом з Копачинець, повіт Городенка і також пошукує **Андрія Шевчука**, родом з Дубок, повіт Городенка. Сама опинилася далеко від рідної землі і живе у великій біді. Хто знавби про адреси згаданих, прошу ради Христа написати до неї, на адресу, яка подана горою.

о. Степан Семчук

СОЦІЯЛЬНА СТРУКТУРА КАНАДИ І ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

(Продовження)

3. Українське поселення.

Канада є здебільша рільничим краєм і має ще мілони акрів дівичої землі, цілинної, для котрої треба напливу рільничого населення, що вміє і хоче наладнати управу землі, котра є його становим заняттям з роду в рід. Тому очевидним для нас є, що Канада потребує напливу нової української іміграції з Европи.

Перші українські поселенці приїхали сюди в 1891 році з села Небилова, повіт Калуш, Західна Україна. Це були Василь Єлиняк і Іван Пилипівський. Вони були хліборобами, тому переїхали майже всю Канаду від океану через прерію аж до Чипмен в Альберті і там осіли. Не заманили їх копальні вугля в Новій Шкоції, ні копальні судбурського басейну. Не втягнуло їх в себе життя великого надморського міста, ні принади зарібкової пристані. Вони цілим серцем були хліборобами і такими остали.

За ними приїхали тисячі і тисячі таких самих, як вони, хліборобів і синів землі, з усіми своїми хліборобськими звичаями та світорозумінням. Це був для Канади чинник новий, твердий волею, здатний і охочий в праці, глибоко релігійний, льояльний і толерантний.

Шість літ згодом приїзджає представник інтелігенції, перший священик і організатор в особі о. Нестора Дмитрова. Потім приїзджають другі отці духовні обслугувати вірних, а далі монаші чини і незабутний Митрополит Андрей в 1910 році відвідує, скріпляє і затверджує вже зорганізоване, хоча може надто ще доревочно, наше віруюче суспільство в Канаді. Його головно стараннями приходить до Канади наш перший епископ в грудні 1912 року.

Загал нашого поселення в Канаді на самих початках був майже виключно рільничий. Доперва згодом він стає зріжничкований з ріжних і многоскладних причин, наростає міська, робітнича верства а біля неї міщанство і професійні сили інтелігенції.

Перші більші осередки нашого поселення творяться на заході Канади і тут заразже появляються зорганізовані змагання забезпечити духовні добра народу. Організують парохії, будують церкви.

Першу нашу церкву будують на Стар, Альберта, в 1897 році.

Вже 1898 року будують церкви в Манітобі, в Стюартбурн і в Минк Ривер.

Перша міська церква повстає у Виннипегу в 1901 році як церква св. о. Николая, котру згодом переіменовують на церкву св. Володимира і Ольги.

В Саскачевані перша наша церква повстає в Сейнт Джулієн в 1902 р.

На сході Канади аж по від'їзді Митрополита Андрея приїзджає перший сталий священик до Монтреалу, о. др. Карло Єрмий. Але вже перед тим будують церкву у Форт Виліям.

Біля церков повстають забезпечені і добре зорганізовані громади. На прерії це громади осілих рільників-продуцентів, по містах громади ремісників і робітників, а біля них міщанство і професіоналісти. Виннипег ще найкраще представляється під тим оглядом. Тут на 22,578 всіх осіб українського походження в 1941 р. заявили себе 19,195 католиками.

4. Три покоління.

Більшість нашого поселення це три степові провинції, рільничі, мало промислові. Тяг на схід Канади почався розмірно недавно, так само як до більших міст і в приморські околиці. Деякі потратили фарми з ріжних причин і приїхали як поденні робітники до міст на заробітки, а потім спровадили родини. Інші не ренили тут жити, заложивши якесь підприємство, а ще інші на відпочинок старечих літ. Деякі прибули до міст шукаючи чогось іншого для себе і для своїх родин, головно ради образовання для дітей. Не всім однак по містах [illegible] добре. Часто [illegible] природних [illegible] осередків церков [illegible] потреби [illegible] ріжних [illegible] партій котрим [illegible] було імені і голосів нашого народу для показу, як успішно вони працюють, а далі під впливом великоміської безвіроісповідної школи, многі на жаль по містах затратили ясність і чуткість національного сумління і своїх релігійних святощів, і так опинилися серед новітніх "реформаторів," що через социялізм і протестанство дійшло до автокефалії, а звідтам в новім розгоні опинилися серед комуністів. Це однак є вийнятки, котрі на жаль доволі чисельні.

Та загалом образ виглядає так.

Перше покоління нашого [illegible] в Канаді боролося за [illegible] виживання, за хліб і [illegible] хатину, за щоден[ний] [illegible] для себе і дітей [illegible] [illegible] як жи[ти] [illegible].

Забезпечивши це, зараз [illegible] за організацію духовного життя, будували церкви, закладали цвинтарі, а далі стали будувати народні доми, читальні, кооперативи. Все це з запалом невичерпаної енергії в свобідній країні.

Все це здійснили працею і жертвою, через віру сердець і правдиву любов ближнього. Милосердя було не лишень словом, але чином, живе і діяльне. Наші поселенці мали численні родини і виховали їх гідно буквально працею тих десятьох своїх натруджених пальців рук. Батьки були в повнім того слова значінню батьками, а матері матерями родин.

(Далі буде)

Courtesy National Film Board

При кінці жовтня, 1945, відбулася в Квебеку міжнародна господарська конференція. На знимці, зліва, видимо як канадійські делегати реєструются. Зправа Л. Б. Пірсон, канадійський амбасадор до З'єд. Держав, що був вибраний яко предсідник конференції, витає голову делегації з Індії.

ВАСИЛЬ ТИСЯК СПІВАВ В ПАРИЖІ

Відомий український співак, тенор, Василь Тисяк, виступав з концертом в Парижі в дни 6-го жовтня, 1945. У програму концерту входили арії з опер, народні та стрілецькі пісні.

ФАРМАЗОНИ

або

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

1.

Як вийшов Василь Нестерюк з війська й що він у свойому селі Срібнарові видить

Се не ділялося ні в Туреччині, ні в Німеччині, а ділялось таки у нашім краю, у Галичині, у славнім селі Срібранів, у одну Божу неділеньку пополудні, зараз по святій вечірні. А на вечірні були: мельник Дмитро Складан, його жена Анна, його донька Катерина, присяжний Іван Правдарюк, паламар, дяк, панотець, і більше нікого. Бо у селі Срібнарові було аж три корчмі, нівроку, й чотири шинки, а чесні арендарі Гершко Смок, Мортко Більбах й Мошко Гулис давали горівки на борг, кілько лиш хто хотів. Отже ж й потягли славні Срібнарівці, таки зараз з церкви по Службі Божій, просто по корчмах, жіночки їх за ними разом, а пан війт Павло Дзюб на переді, бо вони, коби здорові, завсіди були у корчмі перші, а виходили з неї послідні, ба навіть і права собі у корчмі робили, не аби що. Та й де ж їм було ліпше їх і робити, як не тут, де навіть і найбідніший чоловік мусів перед них "честь" поставити, а то не сміло бути менше нікоди, як пів кварти горівки, і то доброї, бо пан війт аби-якої не пили. А пан присяжний Семен Сварливий, що за ними завсіди як хвіст ходили, також іншої горівки не хотіли пити, як лиш тої доброї, а добрі люди їм її не жалували, бо й пан присяжний Сварливий був у них добрий, а то такий, що бувало пан війт кого й запруть до хвурдиги (арешту), так вони зараз його й випросять й вимолять, то як же такому доброму чоловікові доброї горівки не купувати?

Лиш ті люде, про котрих я перше казав, що були на вечірні, не пішли до корчми, але сиділи собі на піддаші коло церкви й балакали дещо; аж тут і станув перед ними, мов з неба впав, жвавий, чорнявий чоловік, у військовім мундурі, з двома срібними медаликами й золотим хрестиком на грудях. Усі аж ніби здригнулись, як його так несподівано узріли; але він усміхнувся, уклонивсь гречно всім глибоко тай сказав голосно: "Добрий вечір вам! Чи не Іван Правдарюк та Дмитро Складан? аби здорові були!"

"Аби й ви здорові, пане вояк! відповів Складан з Правдарюком; - ви нас відки знаєте? не во гнів, що питаємо."

"Хіба ж ви мене не пізнаєте? Таж я покійного Петра Нестерюка син Василь, [illegible] його, чотирнайцять років тому до війська відібрали!"

"Тож ви Петрів син?" каже Складан дивуючися. "Хто би був казав, що з такого малого, мізерного хлопця та такий хлоп виберется? Але правда у війську не тримали вас у одно над книжкою, як то бувало покійний ваш тато, дай йому, Боже, царство небесне, бо праведний чоловік був! а то бувало мені самому жаль, як то вас над книжкою мучить та мучить по цілі днини, як яку панську днину."

"За те дай йому, Боже, легкий супочинок, бо що би я був робив, як би був не вчився? У нас, як самі знаєте, поля не було, лиш городець та хата, то на чім би я тепер жив? А так, славити Бога, вивчив мене покійний, кілько сам умів, у війську відібрали мене до жандарів, там вивчився ще лiпше, вислужив дві капітуляції, зложив собі файний гріш, а тепер маю за що собі поли купити, хату нову покласти й загосподаритися як треба."

"Який отець розумний та розважний був, такий і син вдався," каже Правдарюк;— "хата твоя, синку, й город у добрім пошанівку; ми там поклали одного бідного але ретельного чоловіка, аби й в хаті сидів і город обходив. Коли скажеш, то він і сегодня випровадиться з хати й тобі усе передасть."

"Гріх би мені було його з хати виганяти, коли він її чотирнайцять літ мені дозирав," каже Василь. "Я однако маю собі нову хату класти, а доки [illegible], то мешкати 'мемо разом, там однако дві хати через хороми (сіни)."

"А ви знаєш, Анно," каже Складан до жінки, "чи Заполочили у обох Василевих хатах [illegible], чи ниш у одній?"

"Лиш у одній, татку," обізвалася донька його Катерина, а тут так й почервоніла як та калина! "Я там на ліво, я там бігала недавно, мамі треба було . ."

"Та чого так соромишся?" каже Анна. "Таж се Василь, що тебе маленькою бувало на руках носить, та тобі бувало по книжках образки показує? Хіба ти забула, як йому раз каламар розсипала по папері, та за те від мене наруїив набралася? А він що не забула?"

"Та бо ви, мамо, все. ." каже Катря, ховаючись поза Анну, а тут ще дужше почервоніла, як була.

"За ті збитки," каже Василь жартуючи, "тай за те, що я ії тільки на руках наносився, мусить мені Катря тепер господинею бути. Ого, й втікла, як та пташка дика! але я завтра перепрошу."

"Не гнівайся, Василю," каже Складаниха, "а то така несмілива та соромлива вдалася, що годі сказати. Та треба мені йти вечеряти лагодити; прийди й ти Василю, та будеш у мене за гостя!"

"Прийду, пані матко," каже Василь поклонившись, "але аж погоді, бо мене кортить ще з чесними господарями побалакати."

Анна пішла, а Василь собі сів тай каже:

"О (каже), я нашого села й не пізнав уже за сих чотирнайцять років, від коли дома не був! Що тут таке й сталося, пани ви мої, господарі чесні?

Таж страшнішого та поганішого села не доведося мені видіти на світі, а я його не трохи понаміряв. А правда, що школи ще й тепер нема у селі?"

"А деж вона?" каже Правдарюк, "я з пару разів згадував громаді за школу, так вони на мене як заревіли! як на вовка якого або на ворога тяжкого. Ба ще чого нам не стало?! почали кричати; не доста податки великі, та жиди нас обдерають з усіх боків, але йому ще й школи забаглося, не знати, на що тай по що! хіба на те, аби дармо професора платити, та дітям баки забивати?! О так то наша громада мені за мою щиру раду подякувала?!"

"То преці ж хоч дяк учить дітей, як то бувало, ще нім я хлопцем був?" питає Василь.

- "Ой учить!" аж скрикнув Складан, "таж він як день так ніч не протверізуєсь! Бувало чоловік тверезий, Богу угодний, справедливий слуга церкви святої! Той учив дітей й читати й співати й числа; та від коли покійного не стало, то ніхто про Бога та про книжку й не згадає. От яке то у нас!"

"А панотець духовний же нічого не кажуть?" питає Василь.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushnyryk, S.T.L.

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THEY GAVE THEMSELVES A CHANCE

Books, piles of them, could be written on the ravages of slander and rumours. Many a heart was by it broken. Many a friendship was through it destroyed. It works like a snake and flies like a buzzard: a rampant and also a winged reptile it is.

No matter how much our "old friend" Fr. Walter (not yet 30 years of age) thundered from his pulpit against slander and sowers of rumours, and no matter how often he admonished his parishioners, young and old alike, to beware of slander's ensnaring alurements, many of them remained shackled by the gremlins of jealousy, envy, and evilmindedness! It certainly was a tough parish to guide on the road to eternal salvation!

Just the other day I happened to meet Fr. Walt. We swapped experiences and consulted each other mutually about odds and ends. Incidentally Fr. Walt has a charming personality, he really is a sport and a versatile chap! The "easy-to-meet and hard to forget" type of a person, you know.

He told me a story which almost made me cry. In fact I did have two big pearly tears rolling down my cheeks when he was through. He was so realistically expressive that I could just see and not only hear about what happened. It was about a girl and a boy, both the unfortunate victims of jealous tongues and evil-minded people!

The name of the lass was Frances and the lad was called Billy. They were childhood sweethearts and lived not far from each other. They went to the same Ukrainian Catholic Church, belonged to the same Club, and had taken catechism lessons at the Ukrainian Sisters' Convent, next to the church. When they were kids, no one paid any attention to their mutual feelings which, as the years went by, grew deeper roots in their hearts: they were made for each other!

When the war broke out Frances and Billy were already engaged. Their parents, Fr. Walt, and others were for them one-hundred per cent, but some just wished them the worst of all. Why? Because, unlike it usually is, they were an ideal couple: she was blond and he was dark, she had glamour and he had a well proportioned face of a greek god, her eyes were blue and always had a twinkle of kindness in them, while his were dark, and softly piercing; they were neither too proud nor stubborn; they loved to help around the church, respected their elders and gave an all around good example at all times. Besides that, their families were not too poor.

Just before Bill left for overseas Frances put her false-pride aside and begged him to marry her. Being unselfish and thinking of what might happen to him, Bill asked her to wait until he would come marching home with "Hitler's mustache". He tried to joke, but his heart was craving for her. Later, after many a bloody battle at the front, he was to remember that refusing her for a time, was one of the toughest fights he ever had to wage! He promised to write and asked her to do likewise. She said she'd write every day. As the train was pulling out of the big station, Frances' heart was beating to the accentuating rythm of the train's engine. Her eyes were filled with tears, but as she turned away and took Billy's mother and dad by the arms, her head was high and pride took the place of tears. To his mother, she said: "Do not worry, mother. God will bring him back to us. I can feel it now. We have to be patient and bear this separation bravely!"

She kept her promise. She wrote and he answered whenever he could. Whenever she received a missive from him, she would rush to his home and read it to his parents. Many a parcel she sent him. Many a pair of socks or sweater did she knit for him. An occasional show would be her way of killing a very lonely evening. She did not care for dances any more, because Billy was not there to hold her close to his noble heart. On Sunday, after mass, she'd kneel about an hour before the Blessed Virgin's statue and weep silently. In her eyes there would be a pleading look, on her lips a fervent plea and in her heart a wish of safety for him who some day would come back to her. Healthy or sick, whole or crippled, she'd always want him for her own, because their love was the real kind!

Overseas Billy behaved as a Ukrainian Catholic gentleman. His greatest friend was the chaplain. In his heart he had made a vow to God to keep himself healthy, noble, clean and pure for the one and only who, after the war, would be his bride and, with God's blessing, the mother of his children!

In his operational-flights over enemy territory Billy had many a close-call, but never was his plane hit, because on it he had not only the snapshot of his pin-up girl, but also a beautiful picture of the Virgin Mary, the Protectress of Christians!

It so happened that at one of the first meetings after the departure of some of the parish boys for the wars, Fr. Walt asked the remaining members to write to the ones gone away, each one in turn. His desire was accepted. However it gave an idea, a wicked idea to some jealous "hens" and evil-minded members who could not see a beautiful friendship or love bloom before their very eyes! "Why not gradually break up Billy's and Frances' love? Let us proceed diplomatically. Tell Frances how Bill is misbehaving and write Bill that Frances is becoming a heavy smoker, drunkard, and a woman of the world! Let us disguise our words and meanings. Their imaginations will do the rest!"

And thus that reptile, slander, began getting under Frances' skin, when not flying over the ocean in order to torture Billy's heart. The result? Billy and Frances quarrelled by letter and stopped writing. Frances wanted to die: her heart was broken! Billy became a reckless fighter: he did not care about anything, but still he behaved, as did Frances. Why? Because their love, being the real "IT", was like a fire that one can never blow out! Providence's mystic hand still held them together as strongly as ever, although exteriorly it seemed that the slanderers had triumphed.

Frances went to see Fr. Walter and Billy wrote to the priest, who decided to make a little investigation of his own in his spare time. Fr. Walter is no Perry Mason, nor Ellery Queen, but in a short time he found out who was the cause of this sad affair. He called Frances for an interview before the weekly meeting, one Wednesday evening and explained that jealousy was the main factor in this misunderstanding. He produced a letter from Bill's chaplain, and with her own tear filled eyes Frances read how the fighting priest esteemed "her" Bill. All she could say was: "Fr. Walter, why are people so evil-minded, so jealous? Why do they talk so much without reason?"

"My dear girl" answered the young pastor, "no matter how you try, you will never be able to stop the tongues of evil minds or jealous persons. Since the beginning and dawn of time, men have tried to invent a perpetual motion, but without success! Why? Because it is already invented and in circulation at a cheap price . . the tongues of the wicked! So do not worry, write to Bill and tell him that you are giving him a chance, and want one in return. You both were the unfortunate victims of slander and jealously. This would not have happened if I had found out sooner but our people do not always talk openly when I'm around! Go home and pray for a quick ending of the war!"

So Frances went home and wrote a beautiful letter to Billy. The next day as she was throwing it in the mail-box, she saw the postman drop a letter through her door. She ran and lo! there was a missive from Billy. He was begging her to forgive him his stubborn pride and foolish belief in hearsays! The chaplain and Fr. Walt had given him a good lecture "which he'd remember always!"

Frances' heart sang with joy! The Fathers had patched things up for them. Through telepathy Bill and she had given themselves a chance. Never again would they even partially fall for slander. Their love was now safe again. God was good to them! She must give Fr. Walt a few dollars for masses of thanksgiving. Oh! he certainly was a wonderful priest . . so kind and understanding . . . so willing to help in the smallest things. Yes, he really was a "Big Brother" to them!

I listened to this true-to-life story, the facts of which Fr. Walt had gathered and put together. We both concluded that if people gave themselves a chance to explain, investigate, etc . . this world would be a better place to live in, and a safer one at that. We both separated with a greatly rising hate for sin and jealousy as well as slander. We resolved to break the slanderers or bust! With God's help we'll do it! We want our people to be happy always!

Fr. Nick.

John Kotliarewsky

(1769-1838)

In the history of Ukrainian literature Kotliarewsky went down as the creator of a new era.

It was in Poltawa that Johnny was born and educated. At home the only language heard or spoken was Ukrainian. When still a tiny lad Johnny loved to listen to his father talking about the glories of Ukraine's past, the kozaks, the destruction of Sich (fortified kozak island) and the awful conditions of the life of the poor Ukrainian peasants. It was then also a custom which some parents had of teaching their children to read the Psalms and Breviary (Priests' book of daily prayers). His father did just that. Later on Johnny was sent to a high-school. In the latter every subject and there were many was taught in muscovite. It was hard on poor John, but he finally overcame this difficulty and became a brilliant pupil and a jolly companion to all, because of his national songs, stories and own poems. His companions called him "the poet." Having graduated, he became tutor to many a rich brat. His life in villages was a pleasant one. He would dress in our own national costume (like the poor peasants wore) and go to parties to have some nice clean fun, singing and dancing in Ukrainian.

From the masses whom he loved he learned national customs, never-to-be-forgotten songs and acquired a pure Ukrainian vocabulary.

His legitimate ambition made him go higher. He got a position in court, and after seven years of that life joined the army. Having reached the rank of captain he went on his pension. The Russian army-annals prove that he distinguished himself with acts of bravery and human understanding. Every buck-private and many an officer loved this Ukrainian Captain who was such a happy-go-lucky guy! He was past master in the difficult art of being the life of any party, amongst the rich as well as the poor.

He also became director of a high class Institute of education and president of a theatrical organization in his home city.

However, he never found the girl of his dreams. So he never approached the altar of marital vows. Many a fine Ukrainian girl would have given anything to be the bride of this leader of people, but he had no time for any particular woman, for had he not dedicated his whole life to the people of the great Ukraine? Yes, he died a bachelor. He left all his wealth to his relatives and friends.

Kotliarewsky lived through those days when Ukraine lost her freedom. Catherine II of Muscovy (Russia) dethroned our hetman (kozak's leader), destroyed Sich, and imposed serfdom (slavery) upon the poor Ukrainians. Thus were born two classes: the rich who betrayed their Ukrainian heritage, and the poor peasant, who had nothing, not even liberty! The Russians were gradually trying to destroy the Ukrainian tongue. In this they were helped by our own traitors, as they are today!

Kotliarewsky loved the pure Ukrainian language of our people: it was in his blood! He also knew that every nation strived to have its own literature. So, why could not Ukraine have her own literary

(Continued on page 8)

P. BOZYK—Editor, Winnipeg, Man.

AN ESSAY ON MEN (SATIRE)

Men are what women marry. They have two hands and sometimes two wives, but never more than one dollar or one idea at a time.

Like Turkish cigarettes, they are all made of the same material, the only difference is, some are disguised better than others.

Generally speaking, they may be divided into three classes, husbands, bachelors and widowers. A bachelor is an eligible mass of obstinacy, entirely surrounded by suspicion. Husbands are of three types, prizes, surprises and consolation prizes. Making a husband out of a man, is one of the highest forms of plastic art known to civilization. It requires science, sculpture, common sense, faith, hope and charity . . mostly charity.

It is a psychological marvel that a small tender, violet-scented thing like a woman, should enjoy kissing a big, stubby-chinned, tobacco-and bayrum-scented thing like a man (but she does).

If you flatter a man, you frighten him to death; if you don't, you bore him to death. If you permit him to make love to you, he gets tired of you in the end. If you don't, he gets tired of you in the beginning.

If you believe him in everything, you cease to interest him. If you argue with him in everything, you cease to charm him. If you believe all he tells you, he thinks you are a fool, if you don't, he thinks you are a cynic.

If you wear gay colours, rouge and a startling hat, he hesitates to take you out. But, if you wear a little brown beret and a tailor made suit, he takes you out and stares all evening at a woman in gay colours, rouge, and a startling hat.

If you join in the gaities and approve of his drinking, he swears you are driving him to the devil. If you don't approve of his drinking, and urge him to give up his gaieties, he vows you are a wet blanket.

If you are the clinging vine type, he doubts whether you have a brain, if you are a modern, advanced intelligent woman, he doubts whether you have a heart. If you are silly, he longs for a bright mate; if you are brilliant and intellectual he longs for a playmate.

Man is just a worm in the dust—he comes along, wriggles around for a while, and finally some chicken gets him.

RECEIVE K of C TROPHY

Monday evening, October 29th, at the Knights of Columbus club rooms, Winnipeg Council 1107, was the scene of the presentation of the K of C trophy to the St. Nicholas School Boys Baseball team. St. Nick's took the championship by defeating all the Catholic School Baseball teams in Greater Winnipeg. Grand Knight McManus complimented the boys on their wonderful teamwork and also gave special mention to the nuns and priests who have so happily performed the duties with respects to making this baseball league a successful organization. Mr McManus had words of praise to the

four boys of St. Nick's who have gone to study for the priesthood—three of whom are studying at Mundare, Alta. the Basilian Monastery, and one at Roblin, Man., the Redemptorist College.

Mr. J. Kozoris, Pres. of the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba, congratulated the boys on their successful season. He reminded the gathering that the education young men and young ladies receive in Catholic schools surpasses all others as far as moral education is concerned. Mr. Kozoris was pinch hitting for Father B. Sloboda, OSBM., sports director of St. Nicholas School, who was unable to attend the presentation. Words of thanks to the Knights of 1107 were expressed by the speaker.

The boys were treated to movies which included the world series baseball and two comedies. After the hearty laughs the St. Nick boys were prepared to clean up on the refreshments that were laid out for them.

Members of St. Nicholas School boys team are as follows: Rev. Father B. Sloboda, OSBM, Director; M. Korban, Coach; J. Balegus, M. Wylchuk, T. Charowski, J. Sych, P. Diduck, L. Grouette, B. Zip, N. Dolynick, J. Sokulski, V. Yakowchuk, J. Fliss, Manager, J. Derwianko, Trainer; and of course we can't forget Reverend Sister Marion, who was the inspiration of the whole team.

Incidentally this is the second year in a row the St. Nicholas team captured the K. of C. trophy. Congratulations!

The girl champions of the Catholic Schools Baseball League were of St. Ignatius School.

The Catholic Schools Baseball League is sponsored by the Knights of Columbus, Winnipeg Council 1107.

FAITH MUST BE FED

Sometime ago we had a letter from one of our friends, a young lady who wrote that she was losing her faith. She said she hadn't been to church in seven months (she had been in the habit of going every Sunday) and now her conscience was forcing her to a showdown on whether or not she believed in God and an after-life of reward or punishment.

First of all, we tried to tell her what her faith means to her. We can get so used to a good thing, you know, that we lose our appreciation of it; we never realize, for instance how much we love our mother until she dies. And it's the same way with faith. If we lose it, we lose God, and Jesus, our best Friend; we can no longer pray; we bracket ourselves between the cradle and the grave, and make our life only an isolated flash in the dark (the religious person sees it as an everlasting flame); we part company with the Bible and its consolation; we give up our ideas of honor and shame— for if there be no God, if conscience dies, what meaning can they have?

This girl has evidently been starving her faith. One can do that. To keep our faith we must be forever nourishing it by reading religious books, by praying, and by giving serious thought to the great truths of Christianity. If we don't do that— if, on the contrary, we fill our minds with sneers of clever non-believers and read best-sellers regardless of their content, if we persist in mixing with shallow nitwits who wouldn't recognize a serious thought if they had one, if our life is no more than a round of parties and movies, we'll not only starve our faith, but we'll suffocate it under a blanket of worldliness — for as Jesus said, the world is in constant conspiracy against God.

Faith is a gift from God. It's priceless for the very reason that it can't be bought. It comes to us directly from the Trinity. It's like a pair of glasses without which we are near-sighted, unable to see our hand before our face.

Wearing the spectacles of Faith, we can see God, and our soul, the angels, sin and virtue, and the life to come. But these "specs" are easily broken, and without them, we are blind!

A LETTER TO THE EDITOR

Dear Mr. Bozyk,

I am a Ukrainian Greek Catholic 28 years of age. We receive at our home periodically an issue of "The Future of the Nation" in which the "Youth Herald" is a valuable contribution, and which should be appreciated by all Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Although the "Youth Herald" is quite filled with helpful and interesting literature, I would be glad for a little space to contribute a bit of my work; providing of course that it passes the qualifications. I have been composing poetry (mostly religious) for a number of years, and have quite a few at hand. If possible, I would like to have some of them appear in the Youth Herald.

My poems are mostly of simple form, and I think that they can serve a good purpose. I am enclosing two copies, as samples and wish to receive comment as to their qualifications in respect to the Youth Herald."

Yours truly,
John Perih,
P.O. Box 848,
Fort William, Ont.

Editor's Reply:— Your poems are good. Keep up the good work. Your talent shows great promise. Trusting you received my letter. Due to insufficient space only one of your poems may be inserted in this edition and the other will follow later. — P.B.

IT MUST BE

You cannot be happy,
If you haven't been sad,
Yes, you must be unhappy,
If you want to be glad.

If you haven't had sorrows,
And your heart's not been sore,
What reason could have you,
To be happy for?

If the clouds, did not cover
The sun in the sky,
We'd love not the brightness
Of that sweet by and by.

If the sea wasn't stormy,
And the water not rough,
We'd talk not of calmness,
That comes sure enough.

Life must have its darkness,
As day must have night:
And the darker the darkness,
The brighter the light.
— John Perih.

JOHN KOTLIAREWSKY
(Continued from page 7)

treasures? He translated a greek epic into Ukrainian when still a student. He wrote two dramas: "Natalka Poltawka," and "Moskal Chariwnyk." In these his works he exposed the beauty of the hearts of a girl, a woman and a young man. His thesis was to prove that amongst the common folks one can often find better souls than amongst the rich or high-class people! He ridiculed in them those who renounce their own language and are ashamed of their poor peasant and illiterate mothers! The Ukrainian lords took his words to heart and tried to be better patriots. His influence was felt all over the Ukraine. He was indeed a son of the land of the Kozaks! He loved his people and he never was ashamed of them. He lived, ate, drank, played, danced and sang with them. Why? Because they were *"his people"* and because by blood and tongue, he was "their brother." We can call him frankly: "The defender of our people!"

Fr. Nick.

SOUTH OF THE BORDER

Gay, peasant blouse that's borrowed from the Mexicans. So easy to make and fit with drawstring neckline and wristbands.

No. 2980 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18 and 20. Size 16 requires 1⅞ yds. 35-in. for short-sleeved blouse; 2⅞ yds. 35-in. for long sleeved blouse.

Send 20c for each PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

SMART BROAD SHOULDERS

Casual front-buttoned jumper with a wonderful broad shouldered look. So comfortable to wear and easy to sew ... cut in three pieces. Blouse is included.

No. 2939 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 42 and 44. Size 36 requires 2¾ yds. 39-in for jumper; 2⅛ yds. 39-in. for blouse.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ
За замовленнями взорів писати на адресу:
The Future of the Nation, 180 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Посилаю суму $.... і прошу вислати мені слідуючі взори.
....
....
Міри (сайз) ....
Імя ....
Адреса ....

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to— "Q. & A." 1954 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. What month of the year is set aside for the souls in purgatory?

A. The month of November is set aside for the souls in purgatory when all Catholics on earth pray for the souls of the faithful departed who are in purgatory. You can help these poor souls who are waiting their turn to gain everlasting happiness in heaven by dedicating your prayers for their intention. They are helpless as far as they themselves are concerned, but you may seek their intercession to ask Our Lord to help you. You can do a great deal by praying for them and in turn they will do much more in praying for you.

Q. Why does the Church forbid Catholics to marry non-Catholics?

A. The Church forbids Catholics to marry non-Catholics because mixed marriages often bring about family discord, loss of faith on the part of the Catholic, and neglect of the religious training of children.

Q. What are the chief dangers to the virtue of chastity?

A. The chief dangers to the virtue of chastity are: idleness, sinful curiosity, bad companions, drinking, immodest dress, and indecent books, plays, and motion pictures.

Q. How can we prove that the only true Church of Christ is the Catholic Church?

A. We can prove that the only true Church of Christ is the Catholic Church, because first, only the Catholic Church possesses the marks of the Church established by Christ, that is unity, holiness, catholicity, and apostolicity; second, the history of the Catholic Church gives evidence of miraculous strength, permanence, and unchangeableness, thus showing the world that it is under the special protection of God.

FOOD FOR THOUGHT

1) Molotoff always has at least Twelve body-guards around him. Is it because of fear or a guilty conscience? One wonders if he has one! However he certainly has enough gall.

2) The Russian Communist Secret Police (Gestapo) has to change its name ever so often. Under Lenin, it was called the "Tcheka," then under Comrade Stalin, it was named the "Gucopeou," and nowadays it's the "N.K.V.D." (National Commissariate of Internal Affairs) Reason for change? Most certainly not popularity!

3) Stalin is sick, so they tell us. We suppose he's got acute indigestion, after "eating up" so many helpless countries!

4) The conversion of the Communist Editor of the N.Y. Daily Worker was the best atomic bomb invented so far... a moral one of course! — Mr. Budenz certainly has courage! The magnetic attraction of our Church is really irresistible!

5) The Reds cannot get rid of our Ukrainian guerillas who are still fighting against foreign domination. That's the Kozak blood in us Ukrainians! Long live our patriots who fear not hell or death, when the freedom of the Ukraine is at stake!

6) We have not won the peace yet. But will we ever?— Not if the Atlantic Charter is kept in a museum!!!

7) What's a Communist in Canada?— An English Manitoban sarcastically answers: "A Ukrainian candidate in our provincial elections!" Our Reds are certainly doing a lot of harm to us all, in the eyes of other nationalities. We must convince our fellow-Canadians that amongst the Ukrainian population anywhere the Reds are really in minority, and that their apparent strength is but a bluffing front supported by Moscow.

8) The Capitalists in our Democracies better wake up and become less greedy and more conscious of the conditions of the working and farming classes. Their mistakes, blindness and greed give food for radical propaganda!

9) Did your parish officially welcome our soldiers upon their return from overseas? Did you really try to get some of those discharged boys back into our Youth Clubs? If not what are you waiting for?

10) A French-Canadian senator stated lately that Catholic corporatism (social system based on justice) is but another form of fascism! How ignorant of him! Or is it wickedness on his part? Being an atheist, he should not speak about things he knows nothing about! The Corporatism preached by the Church is not the same as that of Mussolini. It is not an instrument in the hands of the government.

Fr. Nick.

LIVER LOAF

1½ lbs cooked liver, 2 slices bacon, 1 medium onion, 1 cup cracker crumbs, 2 eggs, Salt and pepper, 1½ cups liquid, ½ cup catsup.— Method: Put the cooked liver, bacon and onions through the food chopper together. Add the crumbs, and slightly beaten eggs, then season with salt and pepper. Moisten with 1½ cups liquid, and this may be tomato juice, milk or meat stock. Pour the ½ cup catsup into a greased loaf pan and pack the liver mixture over this. Bake in a moderate oven (350 deg. F.) for 1 hour.

Hotel guest (phoning down at 2 a.m. for the third time): "Say, are you the night clerk?"

Crabbed clerk: "Yes, what's biting you?"

Guest: "That's what I'd like to know."

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ПЛАЧЕ СКИТЕЛЕЦЬ ТА Й РИДАЄ

"Ген, в Львові місті я родився,
Там я виріс, тай в школах учився!
Памятаю як всі ми студенти,
Хитрі юнаки й патріоти,
Україну, пером, словом, ділом
Боронилисьмо перед ворогом!
Пацифікацій ми небоялись,
Гордо, крипко єдности тримались,
До визволення приготовлялись,
Тай правди й волі надіялись.
Нам недавали йти до гори,
Таки аж до цеї війни пори
Не давали доброї посади,
Бо боялись нашої природи,
Котра все гине за свободою,
Мов та рибка за тою водою.
Знав ворог про козацькую славу,
Памятав добре їхню булаву!
І так ми жили собі в ярмі,
Неначе ті невільники в тюрмі.
Сонце свободи нам не сіяло,
Серце з розпуки скорше ся било!
Надією ми дихали й жили,
Що от, от повстануть наші сили;
Що прірвемо ті тяжкі окови,
Не жалувати мем своєї крови!
Але настав трийцять девятий рік:
Вдарив ворог нас на цей й той бік.
Приказали нам Польщу боронить,
Знали кати, що їм "хата горить!"
Поки ми були тими рабами,
То були, а те тепер вашими
Думалисьмо своїми вже стати
Свобідну державу збудувати!
Але прийшла червона саранча,
Тай зачала нашим Галича!
На той Сибір масово вивозити,
Провід наш різати, тай вбивати
І ютин наших розстрілювати
Навіть до Кир Андрея скакали!
Став Він мов герой, козак, великан,
Дав чути голос Свій за океан
Заморидувати Його боялись:
Опінії світа налякались.
З жалю, журби, і нужди Він помер,
Мов му ворог мечем серце роздер!
А ми ховалися, журилися
Долею нашої України:
Думали, що вільна вийде з війни.
Коли в нас настала гірша біда,
Втікали ми там де свобода.
Бо не було нам чого там жити,
Ворогам свою кров давать пити!
Край наш ми ніколи не зрадили,
Втікати нам всії радили.
Бо нині на свободі ми в силі,
Боротись проти ворожої сили.
По світі ми собі мандруємо,
За Україною бануємо;
Бо нема на світі як рідний край.
Україна наша це наш земський рай!
Тілько треба ворога позбутись,
З сну байдужности пробудитись!
Браття, сестри наші там за морем,
Змилосердіться над нашим горем
Ми з жалю гинемо на чужині,
Хоч поки що ми еще є вільні
А ворог простирає руку;
Бачимо перед нами смерть, муку!
Чужі хочуть нас йому віддати,
Але ми не хочемо пропасти.
Нас нещасних до себе возьміте,
Братню любов всі нам покажіте
В мирі будемо так собі жити,
І край перед світом боронити
Много маємо вам говорити,
Правду про рідний край висказати.
Вороги цілий світ обманюють,
Чужі уряди правди незнають,
А як знають, то за нас недбають!
Москви Червоної ся лякають!
Поки в грудях серце наше беться,
Язик наш ніколи неспиниться!
Хай світ про нас дбає, й знає
Що славний нарід в ярмі вмирає.
Ми розкажемо, ми покажемо,
Яке тяжке, гірке, наше ярмо.
На поміч вашую чекаємо,
На вас надію покладаємо.
"Ох! плачу й ридаю коли помишляю!" "

САСКАТУН, САСК.
Пращальний Вечерок

Дня 24 липня членкині тов. ім. Княгині Ольги і приятелі зійшлися до панства Кашуби, щоби попращати їх на відізд зі Саскатуну, а рівнож і пожелати їм здоровля, і щастя на новім місці. Панство Кашуби виїхали на сталий побут до Бритиш Колюмбії. При милій забаві і перекусці п. І. Синюк подякував їм за їх щиру жертвенність щодо нашої церкви і вручив дарунок на милий спомин і побажав щастя, здоровля від усіх присутних. Панство Кашуби із зворушенням щиро дякували а дарунок буде їм на милий спомин на довгі літа. З тої нагоди панство Кашуби подарували на місцеву церкву $10.00 а на пресу 2.00, посім слідувала дрібна колекта, котра принесла 1.00, то разом 6.00 з того поділено 3.00 на БНації. Усім жертводавцям щира подяка, а панству Кашубам нехай Господь благословить щастям і здоровлям на їх новім місці.

Присутна

АЛЬВЕНА, САСК.
Фарми
Посмертна згадка про бл. п. Теклю Шумелюк

5 вересня померла в шпиталі в Саскатуні. Похорон відбувся дня 8 вересня. Всеч. о. Чарний відправив похоронні Богослуження, а у церкві сказав дуже жаліючу промову, що усі присутні у церкві заплакали.

Покійна Текля Шумелюк проживши 81 роки, походила з роду Гаврищуків, повіт Борщів, Сх. Галичина, з села Жилинці, приїхала до Канади з своїм мужем К. Шумелюком і своїм братом, Андрієм Гаврищук року 1898 до Альвени, де й до сеї пори вони господарюють на фармах. Покійна була працьовита женщина, та й була з перших піонірів, котрі збудували першу церкву у Саскачевані (Успення Матері Божої), котра й до сеї пори величається як найгарніша церква що є на фармах побудована. Покійна була вірна своїй церкві і не жалувала ніколи свого труду ані гроша на церкву і другі добрі цілі, і також як її уся рідня, усі є вірними. Покійна полишила у смутку свого мужа, котрий має літ 86. Покійна полишила ще своїх двох братів, котрі ще живуть на фармах у Альвени: Андрій Гаврищук і Петро Гаврищук. Старші сини запросили усіх гостей на обід. Підчас обідів відмовлено молитви і по обіді відспівано молитву дяком П. Яблонським і п. Н. Царуком, а також зворушаючу промову сказав п. Д. Скакун. Як уже було по обіді, Михайло Гаврищук попросив усіх присутніх щось пожертвувати на нашу дорогу Пресу. Зайнялися збіркою М. Гаврищук і П. Яблонський. Жертвували по $1.00: К. Шумелюк, М. Шумелюк, М. Шумелюк, Ів. Шумелюк, пані М. Олійник, пані А. Грищук, А. Гаврищук, Ів. Білоусрей. По 50ц: М. Гаврищук, П. Гаврищук, пані П. Шумелюк, М. Шумелюк, Ів. Ковчук, М. Щербанюк, А. Матієшин, пані А. Матієшин, М. Задворний, пані Ф. Сильський 40ц., П. Яблонський 35ц., Н. Царук 30ц. По 25ц.: П. Шумелюк, пані Й. Яблонська, пані Ів. Котелко, пані Мг. Гилиш, пані Н. Котелко, пані М. Задворний, п. С. Грищук, пані М. Гайовська, пані Ів. Ковчук, М. Скакун, В. Сильський, Гр. Гилькевич, Т. Шумелюк, Н. Козак. Разом $15.80. З того на БН. жертвовано 6.80.

Усім жертводавцям щира подяка, а покійній Вічная Память!

М. Гаврищук.

Передання прапора СУКВ підчас Великодного З'їзду в Брукселі, Бельгія, 5 і 6 травня, 1945.

АРРАН, САСК.
50-літний Ювілей супружого життя панства Івана і Михаліни Грабарчук

Внеділю, дня 7-го жовтня, панство Іван і Михаліна Грабарчук обходили 50-літні роковини свого супружого життя. Цей ювілей мав правдиво християнський характер цего торжества. Обоє ювілянти приступили до св. Тайн, щоби чистим серцем і душею зложити найщирішу подяку Господу Богу за пережиття 50 літ в супружому житті, як запомич Божу, пережиття в тому часі ріжних станів життевого досвіду в добрих та тяжких часах.

По Богослуженні, парох о. Н. Сірий уділив ювілятам церквою установлене ювілейне благословення. Ювілянти одержали це благословення в окруженні всіх парохіян, а особливо в асисті численної своєї родини, бо виховали 11 дітей, котрі вже всі подружені. Були присутні майже всі сини, доньки, зяті й невістки, 24 внуків і 2 правнуки.

По Богослуженні всі удалися до парохіяльного дому. Рідня приготовила великий бенкет. Було много гостей, приятелів й односельчан ювілянтів. Забава, що нагадувала дійсне весіля, бо й була музика, затяглась ген пізно в ночі. Однак всі дуже гарно й примірно забавлялися. Було багато промов, та побажань на адресу ювілятів. Діти ювілятів вручили на цю памятку Родичам гарний ювілейний презент.

Ювілятя зпочатку свого прибуття до Канади, поселились на фармах в околиці Етелберт, де прожили около 9 літ. Опісля переселилися до Саскачевану в околицю Арран Весна, де прожили 26 літ на фармі. З фарми перенеслися до містечка Арран, де вже живуть 3 роки.

Незабуто на тім ювілею про нашу пресу. Переведено збірку, котра принесла $23.50. З неї суми призначено на БНації $7.00, а решту на Укр. Вісти. Збіркою на зазив о. Пароха, занялися Василь Гордійчук й Василь Григоришин як не помиляюсь. Нехай Всемилостивий Бог нагородить всім жертводавцям.

Шановним ювілятам всі учасники цего торжества желають якнайкращого ще здоровля, доброго поводження й божого благословення на дальші літа!

Учасник

НЕСПОДІВАНКА В ТОРОНТО, ОНТ.

Дня 29 вересня, члени укр. кат. церкви, родина та приятелі устроїли з нагоди 15 літнього подружного життя несподіванку п-ву К. А. Чорномазам в салі укр. кат. церкви під ч. 276 Бетурст Стр.

п. Карпо Чорномаз є довголітним працівником вище наведеної парохії. Працею, тихою вдачею та щирістю зєднав собі багато приятелів, так в парохії як і поза парохією. В той памятний вечір зійшлося поважне число людий, щоби вшанувати молоду пару. Гарно прибрані столи заставлені всякими ласощами притягали кожного з присутних. В прилагоджуванню столів можна було запримітити розум і руки досвідчених господинь, а були ними слідуючі пані: М. Танкалюк, А. Посціва, Коваль та інші.

Не думаю писати про зворушливу хвилю, коли ввели на сцену молодят, бо тяжко вірно той образ представити, але вірю, що в усіх присутних він задержиться на довго а спеціяльно в молодої пари. Після переведення молитви Всеч. о. Кан. П. Каменецький, всі почали споживати ті ласощі, які були на столах. Нараз тишина. Встає молоденька донечка п-ва Чорномазів, Марія, складає щирі побажання своїм родичам, та бажає кріпкого здоровля та многих літ, а дальше говорили слідуючі: п. Козак, Г. Чорномаз, С. Посцівий, В. Ситник та Всеч. о. Кан. П. Каменецький. Всеч. о. Каноник П. Каменецький сказав, що п-во Чорномази є примірна родина, живуть правдиво по християнськи, тому Всевишній нагородив їх всіма благами вже за життя.

п. Карпо Чорномаз є незвичайно корисною людиною в життю громади, який не жалує ні часу, ні труду навіть тяжко запрацьованого гроша, щоби лише парохія розвивалася. На прикінці побажав їм кріпкого здоровля та многих літ. Пані М. Танкалюк вручаючи молодій парі дарунок сказала: "Вручаю Вам той дарунок (спальне умеблювання) від усіх присутних і неприсутних Ваших приятелів, не на те, щоби Ви стали гордими, але на те, щоби воно було Вам пригадкою, що ще більше треба працювати для громади та любити й шанувати своїх приятелів. Жийте в любові та в пошані так довго доки Всевишній назначив Вам вік.

Дуже вміло й зручно перевів той вечір п. А. Бак, який на прикінці свята завізвав присутних зложити жертви на пресу. Зібрано $35.00, розділено на чотири часописи по $5.00, а $15.00 на допомогу скитальцям в Европі.

Гість.

ПОДЯКА

Ми низше підписані складаємо щиру подяку всім паням ініціяторкам нашої несподіванки, з нагоди 15 літнього нашого подружого життя. Всім що прибрали так гарно салю, а столи заповнили всяким добром, парохіяльному зарядові за позволення уживання салі, Всеч. о. Кан. Каменецькому за переведення цего вечера в правдиво християнському дусі, всім членам парохії, родині та приятелям, що звеличали цей вечір своєю присутністю.

Немаємо слів подяки— лише нехай Всевишній стократно заплатить Вам, а ми будемо цей вечір памятати, доки нашого життя. Щераз щирий український "Спасибіг."

Ваші К. А. М. Чорномаз.

ВІДЗНАЧЕНО ЗА ГЕРОЙСТВО

За геройство відзначені зістали між іншими слідуючі: Капраль Клифорд Ковальський з Винипеґ, Ман., сапер Стефан Фучко, Ірма, Алта., капраль В. Гарачка, Ґленкейрн Ман., рядовик С. В. Мислицький, Норт Ріджайна, Саск., капраль С. Березовський, Торонто.

ҐАРНА ПАМЯТКА

Так можна назвати книжочку, що її видав о. Е. Пащак, ЧСВВ, парох Ґлендон, Алта., з нагоди посвячення парохіяльної резиденції, що відбулося в літі, 1945. Книжочка називається: Памятка з посвячення парохіяльної резиденції в Ґлендон. Видана дуже гарно. Має тверді краскові окладинки, папір дуже добрий, прикрашена богатьома знимками, сторін 44. Ціна 25ц: Ся книжочка описує коротенько історію поселення наших людей в околиці Ґлендон аж по нинішній день.

Належиться о. Пащакові за видання так гарної книжки признання а кожда більша околиця в Канаді, де знаходиться більше наших людей повинна постаратися про видання книжки-історії поселення наших людей в даній околиці. Коли Ви заміряєте щось таке видати, то в великій мірі поможе Вам книжка видана о. Пащаком. Пишіть до о. Пащака на адресу: о. Е. Пащак, Ґлендон, Алта.

Вояки учасники з'їзду Союзу Українських Канадійських Вояків в Брукселі, Бельгія, Великдень, 6 травня, 1945

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

20-а ЛІСТА ЗБІРКИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

Укр. гр. кат. парохія св. Параскевії, Твей, Саск.:

По $50.00: Іван Гулянський. По $25.00: Т. Притула, Ів. Доктор, Ів. Антошків, Е. Чиж, В. Стецюк. По $10.00: Н. Сарчук Укр. гр. кат. парохія св. Параскевії, панство А. Карасюки, Ів. П. Карасюк, Анна Чиж. По $5.00: А. Аноневіч, І. Притула, Ів. Т. Притула, Е. Сироїшка, Ів. Самборський, К. Р. Карасюк, П. Оренчук, Й. Стадник, Марія Карасюк, Ів. Голянський, Єловкрік, Семеон Ковбель, Єловкрік.

Вакав, Саск.,: по $25.00: П. Вербіцький, М. Й. Шеремета. По 10.00: В. Шеремета, Ів. Білоросюк. По 5.00: Ст. Мамчур, Й. Скопик.

Укр. гр. кат. парохія Пресв. Евхаристії, Кадворт, Саск.:

По $25.00: Я. Боринюк, Ст. Мантика, др. В. Г. Кіндрачук, П. Сироїшка, Й. С. Гунчак.

Св. Вознесення, Кадворт, Саск.:

П. Чучман $50.00. По 25.00: Д. Бацала, Ю. Павлюк. По 20.00: П. Новаковський. По 10.00: Я. Зосюк.

Св. Преображення, Кадворт, Саск.:

По $50.00:: П. Комарніцький. По 25.00: М. Підскальний. В. Косминка: 11.52. М. Комарніцький: 5.00.

Ів. Муха, Вест Бенд... $10.00
В. Шкільник, Вест Бенд $5.00
Василь Яремко, Ярослав $7.00

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В минувшім числі БН. з Верегін було поставлено:

Володимир Секундяк.. 3.00

МАЄ БУТИ:

Володимир Секундяк $30.00

Щиро перепрошуємо.

ТОРОНТО, ОНТ.
Празник у Парохії Матери Божої Неустанної Помочі, 276 Бетирст Стр.

Кожна людина, що має щастя належати до св. католицької Церкви, з певного рода не терпеливістю та ожиданням очікує так великих днів у церковному році як: Різдво, Великдень, та інші. Подібно, кожний член Парохії не може дочекатися свого, місцевого, храмового свята. Коли вже, нарешті, прийде день празника, то все відчувають та знають, що вже настав день, в якому вони виступають як члени парохії та беруть участь в торжестві, щоби перед усіми зробити вияв своеї віри й рівнож в цей особливійший день подякувати Творцеві за все, що вони, живучи тут на землі, приймають із Його рук.

Таким ожиданим днем для членів парохії М.Б.Н.П., при улиці Бетирст в Торонто, була неділя 14-го жовтня.

Раннім ранком люди приходили та приїздили до церкви зі всіх сторін та областий Торонта. Члени парохії й велике число гостей, навіть з далеких сторін поза міста Торонта, прибували на празник, чим дали доказ, що ми, українці, є доволі обєднані, та що є такі справи, що ізза них ми всі гуртуємося, щоб разом та однодушно брати участь у тому, що є добре, правне та доцільне

В навечеря празника багато людей приступило до св. Сповіди, щоби в неділю на читаній Службі Божі приступити до св. Тайн, що її відправив Впр. о. П. Каменецький, парох та провідник цієї парохії Вчасі читаної Служби Божої по церкві гомонів приемний та мельодійний спів діточого хору, що його старанно приготовили та вишколили Пр. Сестри Н.З.П.Д.М.

Без сумніву, однак, кожна людина відчула, що кульмінаційна хвиля настала тоді, як почалася відправа соборної та торжественної Сл. Божої. До престола стануло три священики: Всеч. о. А. Роборецький, парох і Західнього Торонта, править Сл. Божу, а Впр. о. кан. і Всеч. о. В. Дзюрман Б.А., парох із Іст Торонта, асистують. Кожний наглядно міг бачити, яке враження ця відправа зробила на присутний нарід, що з побожністю й увагою вислухував слова та приглядався символам Безкровної Жертви. Парохіяльний хор, що його провадить п. Г Рудий, співав дуже гармонійно, по мистецьки. Ця обставина, без сумніву, зробила миле враження на всіх, можливо, не маючи нагоди почути так добре вишколеного хору. При престолі услугувало десять хлопців в зразковому порядку, що вказував на старанне приготовання та вишкіл. По св. Євангелію Впр. о. канонік завізвали людей до жертв на военних скитальців. В кількох словах Впр. о. канонік вказали на нещасний нарід український, котрого ми є братами і сестрами, за морем. Пригадали вони присутньому народові, що основною чеснотою всіх християн є любов та милосердя для других. Вказали вони, рівнож, що ми українці в Канаді робимо заходи їм помогти, переводимо збірки, в дусі християнської любови а це є можливе тому, що ми є один нарід, що однодушно працюємо та вз[illegible] спомагаємо себе.

Займаючу, празничну до часу застосовану проповідь виголосив Всеч. о. В. Дзюрман, Б.А.

Торжественну Сл. Божу закінчено многоліттєвім св. Вітцеві, Епископам, нашому народові взагалі та всім вірним, що прибули до церкви в так святочний та для всіх важливий день.

Коли закінчилася відправа, Впр. о. канонік запросили всіх на празничний бенкет, що відбувся в церковній залі. Для всіх знайдено місце при столах наладованихи стравам приготованим заходами трудолюбивого сестрицтва, що також підприймялось дбайливих старань, щоб кожний мав нагоду засісти коло стола

Вчасі обіду були промови на добірні теми. Бесідники своїми промовами позискали увагу слухачів. Довшу промову виголосив п. В. Стангер.

Празник закінчився повним успіхом; завдання всіх, що трудилися для того, щоб все відбулось у порядку та для справжної користи присутних, було належно сповнено. Тому признання й честь належиться всім, що трудилися в цьому напрямі. Зокрема це належиться Впр. о. канонікові П. Каменецькому, що доложили всіх старань, щоб цей одинокий день в році приніс найбільші зиски для вірних.

Для кожного наглядним є, що розвій та добро парохії при Бетирст улиці, це вислід довго-літньої та невтомної праці Впр. о. каноніка. З приємністю глядимо на осяги, що ними увінчалася пильна та невтомна праця Впр. о. каноніка що ще й тепер не пристають на тому, що вже осягнули, але всіми силами стремлять до того, щоб на Бетирст поставлено нову церкву., катедру, що булаб окрасою міста Торонта й заразом засвідчила б про культуру та релігійність українців. З того огляду, парохія указує своїому провідникові вдячність і йде за своїм досвідченим провідником, піонірoм місійної праці. І добре роблять. Всі мусимо шанувати таких провідників, що займаються та успішно виконують тисячі праці. Впр. о. канонік якраз є таким провідником, за це, зовсім слушно та належно, зазнають вони пошани та признання не тільки від своїх, але рівнож від багатьох англійців, що з ними є обзнакомлені. "О величаве чудо, о невисловима сило, о страшна і всечесна і непорочна тайно святого і високого священичого уряду."— св Єфрем

Петро Сорока,
Ст. Майкел Каледж, Торонто

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., ЖОВТЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
О. Чичарівська 1., Глоговський 1., Федорашко 1.	3.00	
о. Ст. Семчук, 5.00, К. Костельна 1., М. Лазечко 3.	9.00	
п-а М. Ткачук 1., Н. Дячинський 1., о. Олійник 2.	4.00	
П. Андріяш 5.50, І. Будій 1, о. М. Колодій 12.25	18.75	
В. І. Гамрацій 1., М. Крайник 1., Н. Адамець 1.00	3.00	
Почтові значки		1.00
Друк БНації ч. 19		117.30
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
Друк БНації ч. 20		117.30
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
За відливання метів		51.76
1,000 листів і 1500 куверт		17.85
За Голос Спасителя		1 00
оо. Редемптористи, кредиту	13.00	
о. Олійник 14.00, П Матвіїв 1., І. Кобринський 2 20	17.20	
М. Грицак 2., Н. Чорній 1., Павліна Гордий 2.00	5.00	
С. А. Сіянчук 1., Д. Серафим 1., А. Бак 5.00	7.00	
В. Сірман 1., М. Медвідь 1.00	2.00	
	$81.95	$333.21

Д. Кобринський, скарбник БН.

Повні інформації

Мати всідає на залізничний потяг, а коли кондуктор переходить, вона знає, що малі діти не платять білету їзди. Тому каже до кондуктора:

Мій синок має лиш 4 і пів року

Синок, не втімя битий, думає, що треба ще кондукторові знати від цілої фамілії, тому кричить до кондуктора

А мама має 38 літ.

Практичний подарунок

Дівчата безупину передумують, який би то подарунок вислати своїм милим, як вони стоять на фронті. Дістає вона електричну бритву до голення найновішого винаходу. Діставши, оглядає і відписує до своєї милої

Дорога моя: - Пришли мені ручну бритву, бо я не маю часу гонити за електрикою в лісі. Я гоню за японцями

Ожени мя, дам ти вола; розжени мя, дам ти два.

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую приміріній Парохії св. Андрея в Винипег, Ман.)

Порада Преосвященного

Було то якось в маю, не тямлю, в котрий день, але в 1924-го року поїхала одна зо сестриць до Винипеґу, порадитись котрогось зо священиків, а що тоді Преосвященний до нас доїздили, то зайшла до них порадитись, що треба би купити до церкви, бо зложили коло $80.00, і самі не хотять ними розпоряджати Преосвященні так відповіли: Я там у вас багато разів був, і зауважив, що там з церковних річей нічого не бракує, маєте всьо, мене навіть дивує, що вас там можна на пальцях порахувати, а так всего постарались. Вони брали в рахунок тих, що виділи я церкві, але не знали за тих, що не то що в церкві ніколи не були, але що їх навіть разило те слово, вони навіть поженили своїх синів і дочок нехрещених, і таких, що церкви не люблять можна поставити сміло 90% як не більше.

Я радив би вам посвятити церкву, уже тілько років не свячена, час би уже щось зробити. На питання, коли то може відбутись, відповіли, що ще не знають напевно, бо на той рік є богато церков до свячення. Як я уложу відповідний плян, то напишу до вашого комітету коли то може відбутись, але що сего літа напевно

Аж 15-го вересня 1924 дістаю листа з епископської канцелярії (бо в тім році я займав секретарську роботу) що посвячення церкви відбудеться 14-го жовтня. Дайте людим знати і подайте до часописів.

Злобний пашквіль

Подав я негайно до Західних Вістей і К. Фармара, написав кількапайцять оголошень, порозліплював де було треба, і люди о тім довідались; на неділю прийшло много цікавих не так до церкви, як під церкву, довідатись чи дійсно то правда, що то буде посвячення.

Я при людях перечитав листа і подав поміж люди, аби сами читали, і до вечера уже всі, чи близькі чи дальші, знали. Дня 12-го вересня зробив браму, сестриці одекорували живими квітами, на другий день пішов я ще де що поправити, а газди замість щось помогти, кождий з поспіхом вігнав на стацію, бо кажуть, що там приїде біскуп. Но мене щось дивувало, що кождий ішов не в святочній одежі, а в пошарпаних оверголях поверха такого самого брудного светра. Навіть один латинник котрий розпоряджав у костелі як в себе в дома. А що костел знаходиться близько стації, то я його просив аби взяв хрест і пару хоругов, і вийшов на стацію, віддати пошану Архіпастиреві, бо звідси по верх милі, то троха задалеко, а ще і вітер. Прирік він, що так зробить, але як зайшов до стації і сказав, щоби помогли взяти хоругви, то його за те висміяли. А тут зближається час приїзду, я виглядаю на дорозі то в один бік то у другий, не видно нікого. Але думаю: ще не все пропало. Біжу що сили до школи цілу милю, прошу учительки, аби пустила хоч десятеро дітей. Я мав надію, що я собі виберу котрі до чого відповідні. зн. 2-ох хлопців до хоругов, а один возьме хрест, один дзвінок, двоє дівчат до хоругов дівочих а чотири до образа, і так було би добре. Але не так сталося як думалося

Учителька була якась швелка, виклийкала, котрі діти мають охоту іти зараз до церкви. Підняло заледво четверо Я прошу більше, а вона каже, що її не вільно дітий силою відривати від науки. Вхопив я то що є, біжимо без духу аж до церкви цілу милю. Я вхопив хрест, дві дівчині хоругви, а образ замість чотирох, то один хлопець зпереду за обидві ручки, а дівчина ззаду, і так ідемо, бо уже чути колійовий сигнал. Я мав гадку вийти на яких 100 кроків від церкви.

Відійшли може з 50 кроків, но щось хлопчисько покинув ручки на землю, прискочив до дівчини і як стане бити по лиці і де попало. Дівчина у крик. Образ кинула і утікає, а той збиточник ще на вздогін бе. Спер я хрест на якийсь корч, заледво здігнав, хлопчисько зараз вернувся, а дівчина плаче і не хоче вернутись. Мав я на щастя в кишени цукерки, і ними якось затихомирив Взяв я її до хоругви а до образа іншу. А то ще мене найбільше турбувало, що то була дівчина того найбільшого ворога, противника і провідника немудрої голоти.

Якось то вдалось вийти в означене місце. Наліхали Преосвященний і двох священиків

Заким надіхав потяг, то на пероні уже чекали 14 хлопців, може по місяцеви не голені, не миті, в подертій одежи, а для більшої зневаги, то і декотрі з патиками, і ані один навіть не здоймив капелюха. Стоять як ті, що колись кричали: розпни, розпни його.

Як лиш Преосвященний показались на перон, зараз приступає той, що удавав всемогучого, питає цілком рівнодушно: А чого ви приїхали? Преосвященний, заскочені таким вульгарним питанням, кажуть: Святити церкву. Коли ми нічого о тім не знали: відповідає зухвало.

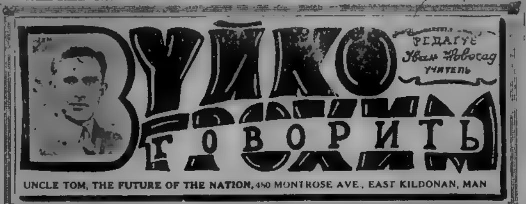

Любі Діти!

От, і осінь, листопад!

На дворі вже не так весело як літом. На деревах листя нема, хіба лиш десь не десь держиться пожовклий листочок, немов останками сил гиляячки.

У листопаді святкуємо листопадове Свято (Remembrance Day) на котрім споминаємо героїв, що віддали своє життя в боротьбі за волю свого народу

Справляємо концерти в честь полеглих борців. На сцені уставляємо могилу, на ній хрест, коло неї вінки. Співаємо сумні пісні. Діти та старші декламують патріотичні вірші. Поміж інші чуємо ось таку—

"МОЛИТВА УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ"

Знаю, бо казала
Мені моя ненька
Що я українка
Правдива, маленька.

Чую — Україна
Серцю мому мила,
Бо я по вкраїнськи
Молитися вчила.

Хлібом рідні ниви
Мене все кормили.
Вкраїнської пісні
Пташата учили.

А моя опіка
То Божая Мати.
Княгиня Вкраїни,
Повна благодати

При Божім престолі
Небесні святії,
Все Бога благають
За діти малії.

І мою молитву
Прийми, Отче, Боже,
Нехай Україні
Вона допоможе.

Вуйко Трохим.

ДОПИС ВУЙКА ТРОХИМА В АНГЛІЙСЬКІЙ ГАЗЕТІ

Любі Діти, хочемо Вам донести, що наш славний Вуйко Трохим помістив був недавно в англійській газеті Отава Ситизен дуже гарну допись на Літочій Сторінці тоїж газети.

Віримо, що Ви всі будете цікаві, який то допис Вуйко помістив в тій газеті, тому його нині вповні містимо.

Редакція БНації.

Ottawa Citizen, Sept. 29, 1945:

UNCLE TOM OF HAPPY FAMILY CLUB PAYS VISIT TO UNCLE RAY COUSINS

Today Uncle Ray has much pleasure in welcoming to our Saturday Club meeting Uncle Tom, editor of the Happy Family Club in the Ukrainian-Canadian newspaper, The Future of the Nation, published in Western Canada. Uncle Tom has written a guest editorial for us as follows:

Dear Nieces and Nephews of Uncle Ray's Mailbag Club:

Sometime ago, Uncle Ray told you of Uncle Tom and his "Happy Family" club, affiliated with a Ukrainian-English newspaper, the Future of the Nation. At the same time, Uncle Ray asked Uncle Tom to explain the "Happy Family" crest.

Today, I am indeed happy to be able to visit all of you through the columns of The Ottawa Evening Citizen and tell you about our crest, which is reproduced below:

The lettering is in gold, the background a bright blue, the colors of the Ukrainian flag

The gold is a symbol of greatness, the blue of heavenly happiness

The words are pronounced "Wooykah Trohima Wesela Rodina." Translated they are Uncle Tom's Happy Family The big "B", pronounced "w", stands for Woovko (uncle); the "T" for Trohim (Tom

At the top of the "B" is the Ukrainian emblem, the trident

Many stories are told about the trident

Some historians claim that the trident was used as a national emblem of a Baltic country, situated where the present Ukraine is, as early as 272 BC.

Wolodimir (Basil) the Great, a Ukrainian king ruling in the 10th century, used the trident on coins In this connection, one historian writes, that the trident embodies the Greek letters for the word "Wolodimir"

A great Ukrainian historian, Michael Hrushewski, says that it is the sign of the Greek sea god, Poseidon Still others have it stand for the Holy Trinity

In 1918, when the independent Ukrainian Republic was proclaimed, the trident was accepted as the national emblem It was used on coins stamps, flags and all official government correspondence. Perhaps some of you are fortunate enough to have the rare Ukrainian stamp in your stamp collection If so, you will see the trident on it

On March 14, 1939, when the little country of Carpatho-Ukraine was created, it too accepted the trident for its national emblem.

To sum up the Happy Family crest is very suggestive and symbolical of the motto of this club, which is "Helping Others Makes Us Happy." UNCLE TOM

Thank you, Uncle Tom, and all good wishes from Uncle Ray and his page club members for the continued success of your Happy Family Nieces and nephews, this really is a return visit from Uncle Tom Uncle Ray had the honor of representing you on Sept 14 with a guest editorial in Uncle Tom's corner of The Future of the Nation.

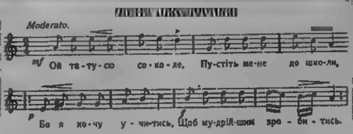

Ой татусю соколе,
Пустіть мене до школи,
Бо я хочу учитись,
Щоб мудрійшим зробитись.

Ой матусю голубко,
Там без горя, без смутку,
Так гарненько читають,
І пісоньки співають.

А я хлопець моторний,
Я веселий, проворний,
Скоро рано збуджуся,
До наука аж рвуся.

Я дівчина весела,
Рано хату замела,
Зібралася поволи,
Тай рушаю до школи.

Там у школі миленько,
Діти вбрані чистенько,
Гіде весело наука,
Бо без крику ,без бука.

Научусь там читати,
І гарненько писати,
Рисувати, числити,
Рідну землю любити.

М. Магир.

Діти, Ви дуже гарно працювали. Не забувайте і на будуче так гарно працювати для своєї газети. Усім Любим Дітям Вуйко дуже гарно дякує.

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄІ ГАЗЕТИ

Михаїл Матвійчина з Винипег, Ман., прислав $2.00 з продажі чисел БНації і $2.00 яко 2 старі передплати.

Ярослава Павлишин, Ст. Боніфас, Ман., прислала $1 00 яко одну стару передплату.

Єлисавета Драбинаста, Колонсей, Саск., прислала 25ц. на бідні сирітки.

Зенко Мусий, Габбард, Саск прислав 25ц. на Діточу Сторінку а 25ц на бідні сирітки.

Галя Крук з Винипег, Ман., прислала $1.50 з продажі газет БНації, 50ц. свою жертву на Д. Сторінку і $1.00 яко одну нову передплату.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., з продажі чисел 50ц. і $1.00 яко одну стару передплату

Ольга Леганчук, Гарт Ривер, Алта., прислала $5.00 на бідні сирітки в Европі.

Наталко Лесько, Судбури, Онт., прислала $1.00 на стару передплату

НОВІ ЧЛЕНИ:

По перерві Вуйко має знова честь представити Вам кілька нових членів Веселої Родини Вуйка Трохима:

ч. 108. **Іван Корнило**, Лорензо, Саск., літ 14, жертва 34ц.
ч. 109. **Ольга Корнило**, Лорензо, Саск., літ 13, жертва 33ц.
ч. 110. **Марійка Корнило**, Лорензо, Саск., літ 10, жертва 33.
ч. 111. **Єлисавета Драбинастий**, Колонсей, Саск., літ 11, жертва 25ц.
ч. 112. **Наталка Лесько**, Судбури, Онт., жертва 25ц.

Ану, любі Діти, хто з Вас буде слідуючим членом Веселої Родини Вуйка Трохима?

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

Слова—качок, водою, дощ, купалася, час, дзюб, хробачки, стара, злочинства, не слухали, парасолю, голосом, не маєте, парасолю, мокнемо, тримає, гарне, кудлате, сховаю, подумали, хвальба, припала, води, парасолю, ліс, вернувся, самий, жалую, забув, парасолю, прислугу, зроблю, послухали.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

У Контесті на жовтень взяли участь 18 дітей. Усі діти дуже гарно написали історію про Підлизного [illegible] та гарно майже усі відгадали розвязку. **Декотрі діти однак дуже гарно, навіть з малюнками, прислали свої листи. Тяжко було Вуйкові нагородити 5 дітий нагородами, тому Вуйко дав нагороди аж 8 дітям.**

Слідуючі діти дістали нагороди: Леся Бушко, літ 12, Ню Київ, Алта., Анна Черевик, літ 14, Сван Плейн, Саск., Орест Буртняк, літ 12, Горолд Савт, Онт., Зенко Мусий, Габбард, Саск., Оля Леганчук, літ 8, Гарт Ривер, Алта., Розалія Шиманська, Шортдейл, Ман., Михаїл Немеровський, літ 12, Симко, Онт., і Іван Корнило, літ 14, Лорензо, Саск.

Другими контестантами були: Єлизавета Драбинастий, літ 11, Колонсей, Саск., Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., Еді Прийма, Ростерн, Саск., Галя Крук, Винипег, Ман., Надія Пешко, Інвермей, Саск., Анна Рихлевський, Брукпендс, Ман. Мотрія Черевик, Норквей, Саск., Томко Трач, Бюкенен, Саск., Ольга Чарний, літ 13, Вонда, Саск., і Ярослава Павлишин, літ 13, Норвуд, Ман.

Усім дітям Вуйко дуже гарненько дякує за участь в Контесті. Вуйко проголосив вже новий контест на місяць листопад. Тому діти усі до роботи! Ждуть Вас гарні, дуже практичні, нагороди.

ПЕРШИЙ ЛИСТ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

То є мій перший лист до Вас і також се перший раз що я по українськи пишу. Я вже давно читав Діточу Сторінку. Я навчився з неї читати, а писати, я ніколи не писав. Я посилаю 50 центів: 25ц. на ДС а 25ц. на бідні сирітки. Я маю 13 років і я є у 6 клясі в англійській школі. Здоровлю Вас Вуйку.

Зенко Мусій,
Габбард, Саск.

Від Вуйка: Любий Зенку, о як Вуйко зрадів Твоїм листом. Пишеш вже досить добре. Пиши багато до Вуйка!

БУЛА В СИРОТИНЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

То є мій перший лист до Вас. Мій брат Андрій вже писав до Вас переднійше. Я читаю по українськи але трохи помало. Наша учителька є панна М. Байда. Вона є добра учителька і учить нас по українськи і по англійськи. Я маю 13 років і ходжу до Рак школи. Ми будемо мати Базар у нашій школі на 30-го жовтня. Дівчата вишивають всілякі дрібні річи а хлопці [illegible] ють малими пилочками всілякі забавки і то буде продаватися на базарі. Також буде танець і перша нагорода за найсмішніше убрання. Також продаємо тикети на базар.

Мій брат і я були у сиротинці в Айтуні 5 років. Там добрі Сестри багато нас научали. Тепер ми у дома вже зближаєдься два роки.

Я читала Ваш лист Вуйку про бідні діти в Европі і я хотіла би помогти як можу, бо мені дуже жалко тих дітей. Ще не знаю яким способом я би помогла, то ще буду радитися з татом і мамою.

Я читала байку Вовк Підлизний, що є контест на жовтень і подумала що я попробую виграти нагороду. Може всі слова не є добрі але я так напишу як я думаю мають бути і посилаю до Вас. Здоровлю Вас Вуйку.

Оля Чарний,
Вонда, Саск.

Від Вуйка: Олю, Твій лист Вуйкові дуже сподобався Пиши знова!

БУЛА НА БАЗАРІ БНАЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Хочу Вам описати, що я бу-

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ— А. МАНАСТИРСЬКОГО

Враз лисиця зі саночок
Тим пухким мячем упала,
Ще й згубила батіжочок
І в віжки ніжки вмотала.

А ті зайчики гей вихор
Проміж пняки гонять зрубом.
Гей, лисице, буде лихо,
Ти з цілим не вийдеш чубом!

Та якось віжки узяла
Й перетризла їх зубами
Та беркиць, на діл упала
В яр глибокий між горбами

Останні Вісти...

З'ЇЗД БУК-а ПРОВІНЦІЇ АЛЬБЕРТИ ВІДБУДЕТЬСЯ В ЕДМОНТОНІ, 1, 2, 3 ГРУДНЯ, 1945. На з'їзді буде промовляти між іншими о. Йосиф Корба, ЧНІ. з Йорктон, Саск. Українці католики Альберти повинні взяти якнайчисленнійшу участь в сьому З'їзді.

Зі Сталіном таки щось не тее. Прийшла річниця большевицької революції, день в котрому Сталін все брав. активну участь та в Москві проголошував підчас паради промову. Тим разом Сталін не показався...

Девята позичка побіди в Канаді покінчилася повним успіхом, як можна се було передбачити. Канадійці закупили бондів на поверх оден біліон 500 мілліонів долярів.

В Канаді панують страйки робітників, більші і менші. У Винипеґ два дні не було щоденних англійських газет, бо страйкували друкарі. Найбільший страйк вже два місяці триває а Виндзор де страйкує поверх 20 тисяч робітників у заведеннях Форда.

На острові Яві ведуться бої між місцевим військом і англійцями. В Китаї шаліє домашна війна між військами Чіян Кай Шека і комуністами.

Англійський міністер Етлей і премієр Канади Мекензі Кінг прибули до Вашингтону на наради з президентом Труменом в справі атомної сили як її забезпечити перед надужиттям і чи дати пляни її виробловання також і большевикам.

...ла з моїми родичами на чайнім вечерку котрий остроювала парохія в Іст Кілдонен, Ман. для Михайла Матвійчина а нагоди базару на БН. Була там також і розігравка базарових тикетів. А які гарні річи були, що мені аж гірко було, що я не виграла а другі. Ті річи були власної роботи пані Матвійчини. Публика справді бачила працю панства Матвійчини для БН.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Галя Крук,
Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Вуйко також мав багато тикетів і нічого не виграв. Пиши знова.

ЛИСТ З БЮКЕНЕН, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Немаю часу писати листа до Вас, але хочу написати, що я посилаю контест на жовтень, не знаю чи я добре відгадала чи ні. Також посилаю одну стару передплату. Я дуже маю тепер багато роботи. Посилаю 50ц. з продажі чисел БН. Я також обіцяюся помагати нашим бідним скитальцям. Здоровлю Вас Вуйку,

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за все.

ПОМАГАЄ БІДНИМ ДІТЯМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я тішуся, що декотрі діти занимаються збіркою для сиріток в Европі, отже і я хочу прилучитися до них зі своєю жертвою на що залучаю $5.00. І тепер прошу всіх членів Вуйка Трохима Веселої Родини, щоби вони всі поспішилися з жертвами для бідних сиріток якнайскорше, бо зима не чекає а ми тут в Канаді маємо шмаття, маємо що їсти і ще до того "Чилдрен'з Еловенс". А вони там бідні пухнуть з голоду і з холоду. Отже прошу Вас Дити Веселої Родини поможіть тим бідним сиріткам в Европі. Здоровлю Вас Вуйку,

Оля Леганчук,
Гарт Ривер, Алта.

Від Вуйка: Ти маєш дуже добре серце Олю. Коли трохи більше збереться грошей, їх зараз вишлеться до Европи.

ПРИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — У сім листі хочу Вам подякувати за таку гарну відзнаку, що Ви мені післали. І ще раз Вам сердечно дякую, хоч я троха пізно написав, але скорше не мав коли. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Прошу прийняти доляра як передплату на БН.

Від Вуйка: Николо, Ти дуже добрий хлопець, бо стало пишеш до Вуйка.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас Я читала листи дітей і мене зібрала охота написати пару слів. Я посилаю 25ц. на Веселу Родину. Поздоровляю Вас Вуйку,

Софія Мусій, літ 12
Габбард, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Пиши часто!

ОТРИМАЛА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій другий лист до Вас. Я отримала від Вас відзнаку і нагороду з контесту на липень.

В школі ми будемо мати "Галовін Парті" в середу, і всі дуже очікуємо тої днини.

Здоровлю Вас Вуйку,
Вікторія Фічич,
Давфин, Ман

Від Вуйка: Напиши до Вуйка яка була Ваша галовін парті. Добре?

ГАРНО ПЕРЕБУВ ВАКАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я вже довший час не писав до ДСторінки. А тепер хочу описати як я перебув мої літні вакації. Минувший шкільний рік я закінчив з добрим успіхом і перейшов до осьмої кляси англійської і до шестої кляси української. І зараз по скінченню школи я поїхав до Ґримзбі до Отців Василіянів, і там перебув майже цілих два місяці. Нас було там багато хлопців і ми дуже любили там бути, навіть не хотіли назад до дому вертати. Я мав нагоду бачити там Їх. Ексц. Кир Василія і Прот. Ігумена Бараника. Вони дуже радо з нами розмовляли, дали нам особливше благословенство і молитвеники на памятку. Мої уродини припадають 18 липня і в той день я дістав багато гарних дарунків від Отців і Братів за що я їм дуже вдячний.

Здоровлю Вас Вуйку,
Йосиф Жуковський,
Торонто, Онт.

П.С.--В тім листі залучаю два доляри: 1.00 на віднову моєї передплати а 2-го доляра я хочу запренумерувати БН для мого приятеля як дар на його уродини. День його уродин припадає 5 жовтня, тому прошу, як можливо, щоб він на той день дістав часопись з поздоровленням від мене. Щиро дякую.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти так гарно перебув вакації. За все Тобі Вуйко щиро дякує.

З міжнародної господарської конференції, Квебек, 1945 Зліва видимо французького міністра господарства, як промовляє підчас конференції Зправа Анна Фіґуроа з Порто Ріка пошукує за своєю валізкою між многими валізками делегатів

Товариство Ім .о. Маркіяна Шашкевича в Винипеґ, Ман. 49 Юклид Евеню, улаштовує в НЕДІЛЮ, 18-го ЛИСТОПАДА ЛИСТОПАДОВИЙ КОНЦЕРТ у власній салі. Проситься усіх добрих мешканців міста Винипеґ громадно прибути.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИСТОПАД

18. Нед. 21 по Сош. .. Парки Гонор (9 год. рано Тиха Сл. Божа)
21. Собор Арх. Михаїла .... Сарто (празник)
25. Н. 22 по С. .. Ст. Норберт

о. Антін Цимбалістий
235 Скошіа Стріт, Винипеґ
Телефон 54 139

18. Нед. 21 по Сош. .... Елма
21. Середа - Собор Арх. Михаїла ... Тиндал (празник) 10. год. Архієрейська Сл. Б.
25. Нед. 22 по С.: Брокенгед

о. Й. Корнило,
Босежур, Ман., Телефон 63.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія. 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосафа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 815 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виказід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, очищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки попід шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулки$3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

ДО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЖІНОЦТВА АЛЬБЕРТИ

Вже довші вже, бо в днях 1 2-3-го грудня відбудеться з'їзд Братства Українців Католиків, підчас якого і наша Жіноча Секція відбуде свої наради. До цього з'їзду вже недалеко і цей час треба нам використати, щоб збільшити наші ряди, щоб було більше відділів і членок, щоб у всіх громадах, де є українці католики, був теж відділ Братства, та щоб кожна громада парохія була гідно зарепрезентована на цьому з'їзді. Отже кличу: Гуртуйтесь у відділи Братства, одинокої нашої самостійної організації. Про нашу організацію чимало вже писалося на шпальтах наших газет. Тепер тільки нагадаю те, чим є для жінки господині її власна хата, тим для згуртованого жіноцтва його власна організація. Тут жінки мають нагоду показати свій організаційний хист, набратись науки, поваги, значіння в родині й громаді. І наші жінки дали вже багато доказів того, що як вдома вони добрі працьовиті господині, так само потраплять бути корисні й пожиточні в громаді

Треба нам довести до того, щоб так як в хаті жінка "тримає три вугли," так само і в громаді у всіх справах тримала як не три то бодай два вугли.

Тому закликаю всіх українок-католичок, які ще не зорганізовані: Приступайте, гуртуйтеся в Братстві. Приступайте до відділів а де ще нема, так творіть нові відділи чи то окремі, чи вписуйте цілі товариства чи парохіяльні гуртки до Жіночої Секції Братства. Переводіть тепер збори своїх товариств і висилайте делегаток на цей з'їзд. Бажаємо, щоб з'їзд був величавий, щоб це був заслужений вислід нашої праці й наших освтів, щоб цей з'їзд ще більше посилив нашу працю і скріпив наші сили

Ми віримо, що альбертійські жінки виконають свій обовязок і гідно зарепрезентують себе на Восьмому З'їзді Братства' Тож приїздіть масово на цей з'їзд приїздіть делеґатки приїздіть гості і ставайте в ряди каменярок будуччини!

ЗА ЗАРЯД ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ.
Анна Прийма.

УНЕВАЖНЕНО СЛЮБ ЗАКЛЮЧЕНИЙ ПЕРЕД ПРОТЕСТАНТСЬКИМ ДУХОВНИКОМ

В Монтреалі в суді уневажнено слюб Марії Б. А. Ґудрі з Доріон, Кве., з Франком Р. Галлсворт. Слюб заключили вони перед протестантським духовником. Галлсворт обіцяв Марії Ґудріон, що вони потвердять слюб також перед католицьким священиком. Коли Галлсворт не дотримав свого слова тоді Марія дала справу до суду і слюб зістав уневажнений.

Поступовання панни Ґудрі треба з одної сторони не похвалити а саме за се, що вона згодилася взяти слюб перед протестантським пречіром, будучи католичкою. Але з другої сторони треба її поступовання взяти за взір для нашої молоді, а се, що не уважала себе за віддану коли не дістала потвердження слюбу з рук католицького священика. А кільки то наших дівчат та хлопців женяться та віддаються та беруть слюб з рук всіляких духовників та навіть не думають про се, що вони в очах католицької церкви є неслюбними. Як мало дбають про се, щоби їх слюб потверджений був також в католицькій Церкві. А закон католицької Церкви є острий супроти тих, що поженилися чи побралися поза католицькою Церквою: таким Церква відмовляє св. Тайн та їх дітей жадний католицький священик не сміє хрестити, хіба тільки в надзвичайних случаях, як пр. слабість дитини.

Дорога Молоде, подумай над сим!

ДАРУВАВ БН.

Николай Дячинський зі Сенді Лейк, Ман., зробив дарунок для своєї сестри пані Катерини Наконечної в Ельфінстон, Ман., в той спосіб, що запренумерував для своєї сестри на оден рік нашу часопись. Поступовання п. Дячинського повинні взяти собі за взір ті, котрі задумують робити комусь дарунок. Зробіть дарунок Вашим приятелям чи рідні та запренумеруйте їм Будучність Нації. На цілий рік одна передплата виносить тільки $1.00.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч. 23 (191) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Грудня, 1945 Vol. XIII. No. 23 (191) YORKTON, SASK. December 1, 1945

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В ІТАЛІЇ

12.526 УКРАЇНЦІВ ЖДУТЬ НАШОЇ ПОМОЧІ

З Італії дійшли до Канади докладні вісти про українських скитальців в Італії, про їх число, життя, та страшні відносини в котрих вони тепер находяться.

І так після вістей в Італії під теперішну пору, знаходиться 12,526 українських скитальців, гуртовані вони є в кількох таборах.

Табор в Белляріа коло Рімініі

В сім таборі знаходиться 10.000 полонених. Се українські жовнірі з так зв. Дивізії "Галичина." Сього року знаходилися вони в дуже критичнім положенню, бо в серпні 1945 року, була в тім таборі внутрішна совітська комісія, котра переконувала полонених вертатися на рідні землі. Один совітський старшина казав отверто, що Сталін наказав їм привести сих полонених живими або мертвими. Комісія опісля поїхала і взяла з собою 760 полонених, що зголосилися вернути на рідні землі, котрих певно вони ніколи не побачуть. Полонені в сім таборі цілковито відрізані від світа. Конечно їм треба харчів, обуви, книжок, тютюну, мила і прочих річей. **На сніданя і вечеру дістають вони чорну каву, а на обід зупу, двісті пятдесять ґрамів хліба і 8-10 біскетів.**

Між сими полоненими було 30 бувших студентів теольогії і заходом Українського Запомогового Комітету в Італії їх звільнено і принято до Колеґії св. Йосафата в Римі на дальші студії. Між ними є також 465 студентів університету.

В імени Українського Допомогового Комітету в Італії сей табор відвідували вісім разів українські католицькі священики, та в імени Комітету принесли сим нещасним моральну й матеріяльну поміч. В таборі є два хори, що дають концерти і представлення. Також зорганізовано тут Студентську Громаду, що має 465 членів. Заходом сеї Громади улаштовано курси українознавства, курс шоферський та столярський. В Таборі виходять три газети друковані на циклостилях. Є ще там 39 сестер жалібниць, санітарок. Половина з них вже на волі.

Табор в Трані й Барлетта, коло Барі

Тут знаходиться тисячу українських полонених. Се бувші польські горожани, що не хочуть вертати домів. Створений в серпні 1945 року під зарядом польського червоного хреста. Українські полонені є тут з родинами. Харчів мають мало, обуви і шмаття не мали, ще до того нової ... ходять в тім, що мали. Серед них крайна нужда? Хлопці мають тільки коротенькі штанятта і одну сорочку.

Табор в Римі

В Римі є сто сімдесять збігців інтелеґентів. Се бувші совітські горожани. Від нікого не мають помочі. Знаходяться в найтяжчому положенні. Харчуються в харчівнях Ватикану. Приміщено в одному домі в Римі під зарядом священика.

Другі Табори

Українські скитальці є ще в других таборах, але там їх вже богато менше числа І так в міжнароднім таборі в Санта Марія евка (провінція Лекче) полуднева Італія, є 50 наших людей; в Реджжо, Емілія 35; в Міляно сто, в Таранто 150 українських дівчат, в Торіно 14.

Решта скитальців є в ріжних частинах північної Італії.

Сі українські скитальці ждуть від нас негайної і скорої помочи

Японська старшина сотки їх, як видимо на знимці, стоять в ряді десь в Маляї та піддаються індійському відділові англійського війська складаючи свої мечі звані самарай

ПАРТИЗАНИ В ЛЮБАЧІВЩИНІ

Прийшли вістки чевидців з серпня, 1945, що кругом Любачева по лісах криють партизанські загони, "дуже їх богато" і ночами нападають на нову польську владу, яку установила на цих споконвічних українських землях червона Москва, віддавши цей західний круг нашої землі польській владі Берута. Польська влада прилучила адміністративно Любачівщину до Ряшева і насадила там своїх поліцаїв, котрих завданням є боротьба з партизанами. Українців вивозить звідтам на схід до Росії. Дана вість писана поляком, котрий навіть не згадує, що недалеко звідтам біжить нова границя з Україною, але пише прямо і просто. так як нарід розуміє і так, як воно є, що українці поїхали "до Росії." Що на те таваріщі Шатульський і Навізівський, може б й вони схотіли того блага і поїхали до тої Росії?

Вість цікава для нас, як документальний свідок про це, що українське населення не дало за програну і в даних обставинах бориться, як може.

Не треба однак мудрця, щоби відгадати, що така оборона на довгу мету неможлива і кінчиться поголовною смертю всіх партизан.

Любачів має навколо густі і далекосяглі ліси. Зі літа партизанам нашим селянам, там можливо буде битися з наїздниками. Але як прийде зима, а наших людність вивезли а ..., куди вони зберуться де приховаються серед снігів і морозів, хто дасть їм живність, хто відведе небезпеку?

Ось в яке горе страшне большевицька Москва пхнула західні землі України! Дала їх на очевидне винищення нашим одвічним ворогам. В тім намірі червоні москалі і червоні поляки поєдналися, а наші червоні ступайки в Канаді їм ще підпомагають свій люд катувати!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА СТАНИЦЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ В БЕЛЬГІЇ

ЖДУТЬ ПОМОЧІ ВІД УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

З Бельгії дісталися до нас вісти, з котрих довідуємося дещо більше про українську католицьку станицю для українських католицьких студентів та студенток в Бельгії. Про се ся вістка подає слідуюче:

Ми дістали поміч з Америки і та поміч прийшла без ніяких трудноців... Радимо собі самі, як знаємо і бельгійські католицькі круги йдуть нам на руку. **І так завдяки їх прихильности передають на нашу студентську станицю в Лювені великий дім, який зможе помістити яких 40-50 студентів, але находиться сей дім коло 8 кільометрів за містом, але студенти можуть доїзджати на виклади поїздом. Дім дістали ми задармо, але мусимо самі його умеблювати, прохарчувати студентів, платити за науку і книжки. На початок прийняли ми на стипендії 25 студентів та студенток і взялися ґварантувати їм на перший семестр, а далі здаємось на Божу ласку...** Сподіємося, що коли справа буде поставлена поважно, і вона буде, то до кінця року будемо мати 100 студентів.

Дальше проситься в сій вістці, щоби українці католики Канади були такі добрі та висилали свої жертви на ту ціль.

Ся вістка також подає, що богато збігців з Німеччини просять о українські книжки, молитвеники, букварі а навіть і церковні річи— ризи...

Українці католики Канади! Чи чуєте голос просьби наших братів в Европі? Будьте такі добрі та на сей голос відізвіться якнайсердечнійше. Збирайте жертви на поміч нашим скитальцям та посилайте їх на руки нашої Епископської Канцелярії! **Збирайте книжки, букварі та молитвенники та висилайте їх на адреси наших комітетів в Европі про що пишемо більше на стороні 4.** Ми мусимо помогти нашим братам і певно ми їх поможемо. Не забуваймо, що Христос обіцяв дати навіть тому нагороду, хто подасть склянку зимної води жаждучому Коли поможемо нашим братам, то певно наш добрий Спаситель колись нагородить нам сторицею на другому світі

К, Вагилевич

[illegible]

Україно! Недоланий
Вічний моноліте!
Нема в світі тої сили,
Того динаміту,
Щоби тебе розірвати...
Ти вічно едина,
Від Кавказу до Дунаю
Як одна твердиня,
Непоборна, неподатна
Ворожим напорам,
Пануй, горда Україно,
Ворогам на сором!

ЗЇЗД

БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ ТА ЛІГИ УКР. КАТ. ЖІНОК МАНІТОБИ
відбудеться у ВИНИПЕҐ, Ман., 15 і 16-го ГРУДНЯ, 1945

ПРОГРАМА

15-го, субота: У салі св. Володимира й Ольги, 115 МекҐреґор Стріт, від години 1.30 пополудні аж до 6-ої. Привіт делеґатів, Реєстрація, Звіт манітобського заряду, Вибір Комісій.

16 го, неділя: О год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа у церкві св. о. Николая, ріг улиці Мекґреґор і Стела. Година 2 пополудні у салі св. Володимира і Ольги починаються головні промови З'їзду. Теми бесід будуть:

"Наші виховні Інституції в Канаді",
"Наше співжиття у громадському житті."
"Наша ціль як католиків в теперішних часах."

ВЕЧЕРОМ год. 7.: Молебен до Матери Божої за український нарід. Год. 8.: БЕНКЕТ у Читальні Просвіти, 667 Флора. Почесним гостем на бенкеті будуть наші Преосвященні.

ЗАУВАГА: Запрошаємо делеґатів всіх наших парохій провінції Манітоби. Рівнож витаємо делеґатів від провінціональних зарядів Альберти і Саскачевану.

ВСЕ НА БОЖУ СЛАВУ І ДОБРО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ!

Усі жертви слати на слідуючу адресу— The Bishop's Chancery, 235 Scotia St.. Winnipeg, Man.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Право Власности

Всі річи сотворені належать в першій мірі до Бога, який їх сотворив, їх удержує і їх керує до цілм. З любови до чоловіка Бог передав чоловікові всі Ним сотворені річи до вжитку. Чоловік отже дістав річи сього світу від Бога, щоби їх мудро вживати, і так дійти до царства небесного. Чоловік отже має заряджувати річами які Бог сотворив, так щоби йому було добре і другим, які з ним разом жиють на землі. Добрами, які одержав від Бога мусить ділитися з другими. Одначе Бог хотів, щоби кождий мав приватну посілість, бо тілько маючи приватну посілість може чоловік якнайліпше то всьо осягнути для чого добра є призначені. Приватна посілість є людині конечно потрібна і без неї чоловік не годен осягнути свого призначення тут на землі.

I. Що то приватна власність?

"Це право свобідно розпоряджати матеріяльним добром в границях означених законом." Тому:

1. Під метом, тим до котрого власність належить може бути лише особа
2. Право посідання позволяє власникові вживати річи і її нищити, зуживати
3. То право є повне зн.: ніхто немає права нарушити того, що ми посідаємо. Ми можемо річ знищити, робити, що хочемо. Такий що надармо знищивби свої річи грішивби проти іншої чесноти, але не проти справедливости.
4. Ограничувати право посідання може добро спільноти, або добро більше ближнього. Треба деколи покинути своє добро, щоби ратувати ближнього.

II. На чім опирається приватна власність?

Право посілости має в нинішних часах багато противників. Є такі, що його хотілиби ограничити, зменшити а є й такі, що хотілиби його цілком знести. Кажуть, що чоловікові не конечна приватна власність, що то пересуд старого способу думання. Ми противно кажемо, що право посілости є якраз правом природним. Це отже таке право, яке дав Сам Бог чоловікові і тому ніхто його не може нарушити. Воно є скорше як всяке право людське і тому ніхто не має права його нарушити. Воно випереджає всі права людські, бо було дане чоловікові разом з природою. Воно не є дане чоловікові ні державою, ні жадною людською установою.

Після католицької науки право посідання виходить з природного права в тому значінню, що чоловік має мати право до того всього, що йому є потрібне до вдержання життя і до того, щоби жити гідно і чесно як людина. А що всьо може йому дати лише приватна власність, і тому право власности є правом природним. Чоловік що є сотворінням розумним, не годен тілько жити з дня на день але потребує мати щось більше. Вдержання життя вимагає того, щоби чоловік був певний того, що добро, яке він має, є його і що може його передавати своїм дітям. Може працювати, його збільшати, дбати про нього. Культура можлива лише там, де народи мали приватну власність. Той творить культуру, вартости хто працює, а праця може лише там бути людською, де чоловік жиє після законів, які йому дав сам Бог. Праця чоловікові не є працею коня. Вона носить на собі інші знамена і можлива лише там, де чоловік має свободу. А якраз ту незалежність, свободу, характер людський надає чоловікові приватна власність. Він почуває себе особою а не річчю чимсь задля якого кнує матеріяльний світ, яким він має право свобідно розпоряджати, перетворювати його своїми руками, витворювати нові цінности. Чи не потіха це і задоволення чоловіка! Показати, що він потрафить витворити, на чім потрафить лишити печать свого духа. Потрафить щось полишити з чого будуть вчитися грядущі покоління, бо для них якраз здобутки своеї праці чоловік полишає. То що батько зробив, син усовершує, викінчує, щоби полишити як памятку тим, що прийдуть по нім Так поволі твориться культура якогось народу, коли кождий має свою власність і на ній працює, здобуває то що йому потрібно до життя. Чи годна повстати культура там, де хтось працює на одному місці на яке завтра прийде другий, цілком чужий чоловік. Чи може повстати якийсь дорібок культурний у такого що щодня переносить своє шатро з одного місця на друге, що нічого крім того не має. Чоловік потребує лишатися на тому самому місці, врости в нього, щоби сміло на якім вирости ...ний розбудувати я, творити культурно, в щоденнім житті тих, що по нім прийдуть. То [illegible] боронити [illegible] знищити його права. До [illegible] потрібний йому його [illegible] кусник землі, з якого [illegible] вижити і виголдувати родину. Поняття приватної власности лягло в основу культури Европи зорганізованої Римом і тому ніхто так [illegible] боронить приватної власности як Папи. Заглядаючи до Енциклики Льва XIII там знаходимо коротко зібрані причини чому чоловік мусить мати приватну власність там знаходимо подані річи, які чоловік мусить мати до своєї розпорядимости. І так Папа каже, що чоловік мусить посідати:

1 Предмети щоденного життя;

2. Людина мусить мати можність виробляти то всьо що потрібне до життя. Середники продукції мусить посідати стало. Лише звірина жиє тим, що знаходить. Чоловік на пр. потребує мати кусник поля щоби мати запевнечий хліб.

[illegible] чоловік думає про будуче. Він хоче бути незалежним [illegible] станеться тоді, [illegible] не годен буде працювати. Чоловік думає і то [illegible] бути певним.

Приватна власність забезпечує чоловікові свободу і незалежність. Творити життєві людські вартости чоловік лише тоді може коли він працює свобідно, коли показує свою власну ініцятиву. Людина то геній, то сила, що рветься до акції. Бог так власне сотворив чоловіка, щоби він працюючи розвинув свої сили. Приватна ініцятива є жерелом культури. Чоловік лиш годен жити де має свободу, незалежність матеріяльну. Західно европейські народи тому так високо піднеслися, що в них глубоко був вкорінений той принцип, що кожний мусить мати приватну власність. Тим власне европеєць ріжниться від азіята. Европеєць з року на рік прикладав цеголку до цеголки, щоби будувати. Маючи свободу його праця розвивалася. Він йшов вперід з року на рік, витискаючи знамя своеї особи, свого духа, який шукав чимраз ліпших доріг Працював доки міг, щоби і своїм дітям полишити дорібок, забезпечення Діти мали користати з праці батька, його життевого досвіду вчитися, щоби знати як і їм жити. Праця предків, їх довгий досвід немав іти надармо, пропадати. Сили одного покоління мали ставати основою, підставою другого покоління, досвід предків наукою для тих, що мали прийти по них. В той спосіб творилася родина родова і клясова, творилася перша література, перші памятки письменства Нічас шени бувби такий, хто не мавби кому полишити свого досвіду, або такий хто хотівби всьо зачинати від самого початку! Історію творять великі одиниці, що вміли використати науку попередників Великими вони якраз тому що вміли знайти звязь з минувшиною. Европейська культура розвинулася тому, що чоловік працював для другого і у другого шукав помочі. Вона є спільним ділом, зусиллям всіх кляс і тому вона має загально людський характер. Европеєць шукав добра одиниці працюючи для загалу, для спільного добра; азіят працював для загалу лише о стілько о скілько це було йому корисне. Він всьо міряв лише собою Коли одного тримає вірність і любов до загалу, другого лише сила і бояннь перед більшим числом Европеєць вживає дібр земських, власности до розвинення своєї особи, азіят степовик для того, щоби повалити противника. Культура католицької Европи і України розвинулася на праві власности

2) До тепер ми сказали чому приватна власність є конечна і як то на приватній якраз власності виростала культура Европи. Придивімся як чоловік набуває приватну власність. Ось що каже Пій XI "Загальне передання як і наука нашого попередника (Папи Льва XIII) кладуть займанщину і працю яко правні титули до набуття власности."

а) Займанщина означає набуття добра, що не належало перед тим до нікого. Вона є вистарчаючим і конечним середником. З одної сторони не нарушує права жадної особи, тому що нема ніякої несправедливости заняти річ, що до нікого не належала. З другої сторони вона витворює моральну звязь між річчю занятою і тим, що її заняв. Займанщина витворює право, яке має бути шановане.

б) Праця: Яку чоловік виконує, щоби набути якийсь предмет, або щоби збільшити вартість того предмету, показує його волю, щоби той предмет став його власністю.

Такою є власне католицька наука про приватну власність. Вона опирається на природнім праві. Проти тієї науки звичайно ставиться науку:

1. Руссо, Стуарта Мілля, Гротія. котрі вчили, що право посілости має свій фундамент в контракті. Люди контрактом згодилися, що має до кого належати. Однак коли б так могло бути, то хто якраз потвердивби той контракт
2. Кант, Монтескіе, Гоббс, вчать, що чоловік набув посілість через право. І ця теорія є неправдива, тому, що право посідання є чим природним, що залежить від природи чоловіка, як такого

III. Індивідуальний і соціяльний характер

До тепер ми старалися доказати, що приватна власність є кождому чоловікові природна і без неї чоловік не годен буди тим чим має бути. Та коли Бог дав добра сего світа людям. Він хотів, щоби всім було добре, щоби кождий міг вижити на землі, заховуючи гідність чоловіка. Тому право власности має не тілько особистий характер. але добро має служити і для других. Коли хтось має досить майна, щоби гідно вижити і ще йому лишається. в такому разі держава в імя загального добра має право вмішатися і так зробити, щоби всі з того могли користати. Так виразно вчать Лев XIII і Пій XI. Зле думають ті, котрі кажуть, що приватна власність малаб би служити лише тому хто її посідає, як і зле думають ті, котрі кажуть, що приватну власність цілком треба знести Католицька Церква противно думає, що приватну власність треба якнайбільше поширити, так, щоби кождий з неї користав. Отже не нищити її, але поширити. Не капіталізму боронить Церква, але свободи одиниці. Безбожний капіталізм опертий на науці тих, котрі кажуть, що чоловік перед ніким немає здавати рахунку з того, що посідає. Ті котрі не признають ні Бога ,ні совісти. Для котрих одиноким законом є то, що вони бажають. Таких, що незнають ні ближнього ні сусіда, що з ніким не рахуються. Церква немає нічого до роботи. Індівідуалізм економічний має свій початок в розбиттю Европи в XVI. ст., а найкраще він з'ясований в творі А. Смита: "Добробут Народів." Можливий він там, де відкинули закон природний, а суспільність не є чимсь природним чоловікові лише чоловік її витворив ріжними правами, законами, контрактами добровільними Одним словом, можливий там, де відкинено глибоку правду, що чоловік походить від Бога в не є витвором матерії чи еволюції.

Католицька Церква рівнож виступає проти тих, що зносять право власности, його не признають, а всьо віддають державі. У таких одиниць стає колісцятком, яким крутять доки не витреться. За те держава стає чимсь містичним, гідним почитання, як для капіталіста купа золота. Кровожадним є капіталізм, такий самий є комунізм. Гідности чоловіка не шанує ні один, ні другий. Комунізм уважає чоловіка за машину. яка доти добра, доки обертається. Коли людина не в силі працювати то можна її викинути на смиття. Чоловік сотворений лише до того, щоби працювати. Приватної власности йому не потрібно. Йому потрібно лише того, щоби вижити з дня на день. Покріпити свої сили, щоби працювати можна і чужим добром і саме прокормлення не вимагає сталого посідання і сталої приватної власности. Людина в такім системі жиє щоби працювати і працює щоби жити. Це лише машина, що перетворює без цілі матерію. Всьо зводилося до того закону, що праця витворює життя. Життя тим ліпше і краще малоб бути чимбільше будуть працювати. Іншими словами матерія є причиною всього, бо з землі ми нічого не годні добути, як матерію. Цілий зміст життя людини зводиться до того, щоби видобуваючи з землі матерію підтримати сили до того, щоби дальше працювати: працювати щоби їсти і їсти, щоби працювати. Їдження яко таке не дає чоловікові права до приватної власности. Наколи ціле життя зводиться до жолудка то такому непотрібно ні привтаної власности, ні вітчини, ні Бога Всьо крім черева немає вартости. Найвищий закон життя: наситити черево. Тому комунізм став системою у таких державах, що ніколи не стояли економічно високо, що не мали високої культури, жили чужим добром. Росія завжди жила тільки тим. що другі викинули у себе. Зате сильний був там завжди дух борби проти всіх законів. Не праця. але грабіж витворила її. Її бракувало ініціятиви вірности владі, свідомого самообмеження, то що становить підставу культурної Европи.

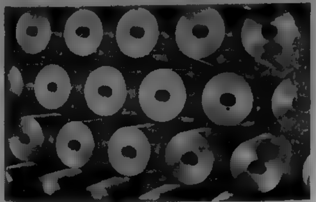

Звої штучного шовку виробленого з дерева. Кождий звій має 120,000 ярдів шовку

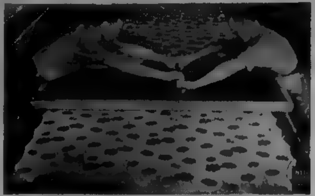

Робітники надають штучному шовкові виробленого з дерева всіляких поикрас. Сі прикраси надають робітникові шовкові при помочи відпочивної сітки як видимо на знимці

Марія Зволяк,
Винипегозис, Ман.

НАШЕ ПОСЕЛЕННЯ В МАНІТОБІ

(Продовження)

От ми якось стягнулися на корови і купили їх та вже маємо своє молоко але треба було їх пильнувтаи, бо жінка буковинка не мала огорожі навокола своїх бараболь і наші корови пішли і зїли листя з бараболь а та жінка як займе ті корови наперед себе і жене до озера Винипегозис, і каже: я їх потоплю. Я зобачила її вже милю під мостом як вона пігнала худобу. Як я зачну бігти за нею і я здогонила її, а вона як мене трутила на пень, я вдарилася сильно в груди і мене майже неживу підняли жінки. бо вони також бігли за мною і привели на пів живу додому. З того часу сім літ мені кров пускалася з уст. Але Божа ласка мене ще до нині тримає і вже маю 66 літ і ще пишу своїми руками і очима бачу але окуляри ношу вже десь з 25 літ.

І так, мої Дорогенькі, доктора тоді ніхто не знав. Тоді люди були здорові, моцні і діти плодили а доктором для нас був Господь Милосердний і Матінка Божа, що нами опікувалася все. Я сама мала 11 дітей і вже всі подружені і оден син був на війні і ще немає його вдома. Тепер перебуває він в Голяндії, здоровий, щасливий. Я віддала його Матінці Божій під опіку і так молюся, благаю Її, що би він здоровий вернув до мене. Але вертаймо знова до історії.

Пішли наші чоловіки далі до роботи і нас самих лишили. І так вже в осени немає наших чоловіків а ту огонь, горять ліси, сіна, усе навколо. Жидівські хати погоріли а ми також всьо лишили і втікли до ріки, щоби не спалитися, але дим дуже дусив нас а поломінь нас пекла в лиця. Будучи в воді ми почали просити Господа Бога о поміч і вітер з димом повіяв в другий бік. Ми щасливо вернули до своїх хатів і застали все бо ми наперед обкопали були навкола хатів землю і то наші хати вратувало перед вогнем а жиди сього не зробили, коло хатів їх був великий бурян і сей запалившися спалив хати

Перезимували ми на Грубері. На весні ми дали тому нашому жидові гроші, що би нам фарми купив в Давфин, бо наші чоловіки не знали англійської мови Ми вибрали собі були фарми добрі на Савбей. Жидюга однак дуже нас пошахрував, бо ті фарми, що ми собі вибрали заплатив він жидам і на них записав а нам вибрав злі, по баюрах... Такі то жиди по світі премудрі.

Давай переноситися до наших фармів Були вони 5 миль від того місця, де ми тепер жили Отож ходили ми на ті фарми враз з чоловіками і рубали дерево на хати, носили його на наших бідних плечах і складали зруб на хату. Поставили вже хату, наносили сіна, повязали в снипки, накрили хату, вилінили і вже маємо готову хату Але ще вікон не маємо ні дверей, тож вікна заслонили ми коцами як також і двері, бо комарі, крий Боже Навіть не могли ми ночи переспати, так кусають. Але треба собі якось в тім порадити, бо так довше не годно бути. Пішли ми до міста, купили вікна, двері, носим на плечах 5 миль і поклали вже вікна і двері. І ще думаємо якби то кухню занести. бо то тягар, яких з 250 фунтів ваги. Ну, треба нести. Взяли ми і кухню на ті бідні плечі і несемо пять миль. Боже милосерний, то вже було забогато тої муки. Кухня тяжка. Що 20 кроків скидаємо її, відпочиваємо. . а води як під ногами. Комарі не дадуть спочити. А однак все то Матінка Божа дала нам терпіти і помогла то перенести. Я знаю, що теперішня молодь тому не схоче повірити. Се однак дітоньки щира правда

Вже маємо фарми. Кругом такі ліси, пуща, а так медведі ходять, рикають аж страшно. Ми виділи раз як забили індіяни медведя. Який то був великий, аж страх Але ми з ними не мали якось більшого клопоту. Нас тут на разі було 6 родин, але далеко по милі і пів милі одні від других. Тай було скучно нам. Часами бувало зійдемося всі до купи тай співаємо, читаємо все Боже слово. Співаємо пісні до Матері Божої. То була наша одна розрада.

Опісля почали ми братися до корчовання того нещасного ліса. А ліс такий грубий Але щож, мусимо корчувати, щоби хоча трохи зробили поля на город. Викорчували акер, ану купили біги, лопати, та робимо поле. Бідні руки болять, мозолі понабігали аж страшно, але всетаки покінчили ми той акер копати та посадили бараболі. посіяли цибулю, кукурудзу, огірки, та все, що треба. Тішимося, що будемо мати вже доста що їсти. Я мала також десять курок. Посіяли ми також пів акра пшениці, маємо дві корови. О, ми вже господарі. Коби тільки ще дочекатися биків, щоби на плечах не носити тягару. І так внедовзі Бог поблагословив нас маленькою донечкою, котрою я дуже тішилася і котра додавала мені охотя жити і працювати. Бо я за першою дитиною тужила і її оплакувала поким друга не народилася. Поробили ми дещо коло фарми тай чоловік пішов в роботу а я сама лишилася з дитиною.

Прийде вечер, треба йти за худобою. Беру дитину на руки тай іду лісами по корови.

(Courtesy National Film Board)

Школа кратних штук в Бенф, Алта. Зліва. А. В. Джексон навчає студентів малярства. М. Пірані, зправа, світової слави піяніст дає лекції в грі на фортепяні. Вгорі: чудовий краєвид зі славної на цілу Канаду околиці в скалистих горах, Бенф.

Школа красних штук в Бенф, Алта. Зправа учениці школи вчаться виробу вовняних матеріялів на варстатах Зправа Яків Бартон з Сієтел, драматург, уживаючи моделю сцени вчить штуки виступу на сцені

Продукция штучного шовку дерева, званого рейон. На знимці видимо як трок везе логи спрусового дерева до папірні. Опісля з сього дерева виробляють штучний шовк з якого виробляють одіж для людей.

Збирайте книжки, одіж та поживу для наших братів в Европі!

Посилайте на адреси українських комітетів В Европі!
Адреси подаємо в нинішнім числі на стороні 4-ій.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

БУКВАРІ ДЛЯ НАШОЇ ДІТВОРИ В ТАБОРАХ!

Тисячі і тисячі нашої безталанної дітвори опинилася нині по таборах скитальців в Німеччині. Це діти, часто сироти, котрих родичів вивезли німці на примусові роботи чи просто поарештували і котрі потім померли в наслідок знущань, чи знова діти тих, котрих силою вивезли и котрі нині опинилися ще ласкою Божою разом в таборах скитальців-безприютних в Німеччині. Такі табори стоять під зарядом аліянтів і дають прохарчування та удержання тим людям, заки вони самі не зможуть подбати успішно про себе і не відідуть на своє місце призначення. Звичайно в подавляючій більшости такі скитальці радіби дістатися до своїх рідних чи знакомих за океаном, колиб тільки могли дістати дозвіл візу на віїзд до Канади чи Америки. Залежить від людини команданта табору і його переконань як з цими нещасними поводиться. Бо на жаль нема досі одностайного відношення всюди і були такі страшні случаї, як масове примусове вивезення людий до совітів проти їх волі, при чому не обійшлося без потрясаючих трагедій, як це мало місце в Мунгаймі чи Бад Кісінгені, чи в других місцях таборів.

Звичайно такий табор безприютних вміщує кілька а то й кільканадцять тисяч душ і є поділений на відділи після народности. Кожда народність сама заряджує внутрі між собою через своїх виборних представників. І от з ріжних таборів українських скитальців несеться та сама просьба о моральну захорону і опіку над ними до нас! А особливо во імя найменших, во імя дітвори.

Вони просять о букварі для дітий і це прохання таке ясне кождому, хто сам має дітвору і любить свій нарід що українці в Бельгії приміром віддали всі букварі на ту ціль, які мали щоби лишень дещо заповнити прогалину і брак. Ми в Канаді можемо ту справу повести краще і легше. **Кожда наша організація і відділ БУК-а повинні проголосити між своїми членами збірку букварів для дітвори таборитів. Можна на ту ціль зробити також підприняття, за дохід купити букварів і молитовників та вислати негайно на адресу Українського Допомогового Комітету в Бельгії, як слідує:**

Comite Ukrainien de Secours en Belgique— 23 rue de l'Industrie
BRUXELLES, Belgium

Посилати звідси почтою. Та поміч є конечна і негайна! Тут треба ділати зараз і без відкладання! Отже до праці!

ПЕРШИЙ КРОК В НАПРЯМІ МОРАЛЬНОЇ НЕГАЙНОЇ ПОМОЧІ
НАШИМ НЕЩАСНИМ ЗЕМЛЯКАМ В ЕВРОПІ

1. Віча КУК-а. з петиціями, щоби спинити насильну репатріяцію українців в Европі.

Такі віча треба устроїти всюди. В них представляється стан наших скитальців в Европі, які складаються:

а) з людий, яких німці вивезли на примусові роботи під загрозою розстрілу і яких кінець війни застав на місцях їх примусової праці,

б) з вязнів нацистів, що були в тюрмах та ріжних таборах смерти в Німеччині,

в) зі старої української еміграції по першій світовій війні,

г) з нової української еміграції цьої війни, з людий, котрих воюючі сторони прямо силою усували з їх місць побуту і гнали перед собою в невідоме.

Число сих всіх осіб українського походження в Европі сягає міліон душ.

Через трагічне непорозуміння їх часто силують до поворотну в давні околиці, де через війну нічого не осталося, бажде їх там смерть по причині їх національної та релігійної свідомости й активности. Відповідно ухвалені рішення і переслані відповідним чинникам є тепер дуже актуальною справою і треба її підперти всіми силами

II. Посилка клунків з одежою для біженців.

Почта канадійська пересилає вже клунки до Франції, Бельгії, Італії, де істнують зорганізовані і діяльні українські організації помочі нещасним братам і сестрам нашим. Треба проголосити в даній місцевости збірку **одягів** в першій мірі—

а) **діточих.** Все, що Вам збуває і можете дати для нашої дітвори, яка холодна тепер і голодна в старому краю, не має рідного теплого кута ані в що одягнутися.

Далі одежі для:

б) мужчин, і

в) жінок.

Зібрану одіж треба переглянути і направити, щоби була здатна до вжитку.

Треба також, щоби даровані річи були чисті. Маємо на думці білля.

Наші жіночі організації, от як відділи Ліги Українських Католицьких Жінок, що стільки добра зробили для Червоного Хреста весь час війни і нераз в тім напрямі трудилися тепер повинні переняти на себе працю дану одіж переглянути і опакувати. Пакувати треба в пачки з твердого паперу і добре обвязати грубим шнуром.

Відсилати на ці адреси для наших братів скитальців:

В Бельгії:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique.
23, rue de l'Industrie,
Bruxelles, Belgium.

До Франції
Service Social Ukrainien.

[illegible] Bd St. Germain
Paris 6, France

До Італії
Pontificio Collegio di S. Giosafat
Passeggiata del Gianicolo 7
Roma 129, Italia

До Бельгії і до Франції можна посилати клунки вагою одинацять фунтів, небільше і пересилка такого клунка коштує звідси $2 25.

До Італії посилати тільки клунки вагою не вище як чотири фунти. Пересилка коштує $1 35.

Харчі. Буде дуже гарно з нашої сторони, коли пішлемо певну скількість поживи нашим нещасним на Різдво. Але про це буде ще бесіда

Кождий відділ БУК-а в Канаді від моря до моря повинен негайно взятися до праці і виконати що намічено і що можливим є в теперішну хвилину. Зима вже є і нема чого надумуватися. Пізнійше може бути пізно і не буде кому посилати. Отже до праці!

С. С.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd St. Germain, Paris 6

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens Paddington, London, W 2, England

2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger
[illegible] Grand Mezel
[illegible] Suisse

Італія:
[illegible] Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7
Roma (129) Italia

Святіший Отець, Папа Пій XII., голова Католицької Церкви, уділяє папського благословення сидячи на троні в Ватикані. На правій руці Папа має перстень св. Петра

ЯК МОСКВА НИЩИЛА НАШУ ЦЕРКВУ

Так [illegible], коли на нашій Холмщині многострадальній, на цій [illegible] король Данило буд[illegible] Холм і де [illegible] руїни [illegible] на [illegible] Горці, [illegible] творить цілість [illegible] там [illegible] наші українські [illegible] церкви, священи[illegible] віри та [illegible] [illegible] віку люди, ко[illegible] своїми очима бачили відправу нашу по своїх церквах і як москалі мучили наших людий в Підляській Білій, чи по сусідних селах, що стали голосними через це на світ цілий, в Дрелеві і Пратулині. **До 1875 року ще істнувала нашад дієцезія холмська.**

Аж того нещасного для нас року найшлися зрадники подлі, що за обіцянки білого царя продали душу і тіло, виреклися віри своїх батьків і зрадили Церкву. Москва довго шукала таких зрадників в Церкві ще від 1839 року, коли їй вдалося таким чином зліквідувати нашу Церкву на північно західних землях. Наперед обіцянки і славословія для царів, соборности православія, що всіх "обєднає" в одній кормизі, а далі грозьби і груба сила, наслана солдатня з нагайками, мордування безвинних людий під церквами, які не хотіли впустити до Божого храму насланих з Москви батюшок [illegible] Сибір, [illegible] до московських [illegible] тих, [illegible] тися [illegible] остали на місці. Так сотки наших священиків ви[illegible] Сибір [illegible] з [illegible] повтікали [illegible] на жаль не обминали вірности [illegible] зрадники [illegible] оперлася Москва в дальшій своїй праці оправославити і обмосковити наш нарід в Холмщині і на Підляшу. А наслідок тої політики був такий, що коли в 1905 році вийшов так зв. толеранційний едикт, тоді пів міліона холмщаків перейшли в один мент до Римо-католицької Церкви, як на це позваляв той едикт царський, забороняючи однак і не згадуючи навіть словом про Українську Католицьку Церкву. **Так пів міліона холмщаків позбавлених свого священства поволі ополячились з ласки Москви а потім Польща відбирала ці церкви наші і заминовала на косцьоли вже за нашої недавної памяті...**

Хто знає, чи Москва знова не зачала робити тепер таке саме в Галичині?

ОТЕЦЬ ГОРОШКО ВЕРНУВ ДО АНГЛІЇ

Відвідавши наших братів на континенті та перевівши конференції з нашими допомоговими комітетами в Франції, Бельгії та Німеччині, о. капітан М. Горошко, військовий капелян для українських католицьких жовнірів за морем, вернув знова до Льондону. Перебувавши на континенті відвідував о. капітан відділи канадійської армії та українських вояків як також здибався з дуже великим числом наших скитальців.

З нагоди сього просили редакцію проголосити слідуюче: "Просимо ласкаво повідомити всіх своїх читачів, щоби вся поміч була переслана на адресу о. Горошка, бо він всю поміч передає де найбільше треба.." Адреса о. Горошка є слідуюча:

H/Capt. M. Horoshko,
218 Sussex Gardens,
Paddington, London W 2,
England.

УКРАЇНСЬКІ СВЯЩЕНИКИ ПРОТИ ЗЛУКИ

Подавали ми недавно, що большевики стараються цілком знищити нашу католицьку Церкву в Европі та створили вже навіть якийсь комітет, в Зах. Україні, щоби перевів злуку нашої Церкви з російською православною. До нас дійшли вісти, що українські католицькі священики на скитальщині видали спеціяльну відозву, в котрій виступають проти такої злуки та напятновують тих священиків, що погодилибися на таку злуку.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Пані В. Кучма, Б. Колюмбія, жертвувала $2.00

Пані Е. Олецька, Форт Вілліям, Онт., жертвувала $1.00.

Усім жертводавцям сердечна подяка. Хто буде слідуючий?

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. М. Т. Пелех

ЧОМУ МАЄМО ВИСЛУХАТИ СЛ. БОЖУ В НЕДІЛЮ?

"В католицькій Церкві є забагато примусу. Її члени мають забагато законів. Її члени немають жадного вибору. От на примір слухання Сл. Божої в неділю. Під загрозою смертельного гріха вони є обовязані вислухати Сл. Божу. Таж люди вже є дорослі. Чому не лишити цеї справи слухання Сл. Божої на совість кождого чоловіка, замість його силувати? Чи не ліпше було б дати людям свободу?"

Так часто люде думають і говорять про слухання Сл. Божої. Много людей похвалюють й подивляють науку Церкви, але чогось страхаться вступити в її члени, бо мовлять, що не будуть мати там свободи думання та ділання. Вони воліли б йти до церкви тоді, як їм захочеться. Слухання Служби Божої для таких людей не є жадний принцип, чи обовязок, але от "як захочеться."

Тут як раз лежить велика ріжниця між протестантським а католицькою Церквою. Коли в протестантів слухання чи ходження до церкви є "так хочеться," то в католицькій Церкві це є певний обовязок. Для доброго й короткого зрозуміння католицька Церква опирає свою науку твердженням наукою, що цей обовязок слухання Сл. Божої, це голос нашої совісти і голос Божий. Коли наша Церква цего вчить то вона поступає як добрий батько, котрий поважно, мудро, навчає свою дитину та нею опікується тим самим через свої напімнення, закони, приготовляє свою дитину, та виробляє в неї сильний характер до життя. Ніхто цего не заперечить, що батько мудро поступає, коли дитині вказує, що є зле, а що є добре.

Загальний Обовязок

Почитати Бога, це є загальний обовязок. Цей закон зобовязує всіх чи то буде чорний, червоний, білий чи жовтий чоловік. Цей наказ почитати Бога є нам наданий згори а ніколи не був лишений чоловікови до вибору. Серед блискавиць і грому, Господь Бог дав Мойсееві на горі Синай таблицю, на котрій було подана заповідь: "Памятай день святий святкувати." Так сам Господь Бог зробив цю заповідь загальною.

Почитати Бога не лише було виписовано на камінних таблицях, але також на таблицях тіла людського серця. Цей закон є в нашій людській природі. Ще нечувано, щоб було якесь племя на світі, щоб не почитало якогось Висшого Єства на світі. Вчені, котрі перестудіювали життя і звичаї ріжних рас людей, не знайшли ще племена, чи то в стані варварства чи в стані цивілізації, щоб не почитало якогось ества, божества.

Хотяй способи почитання і жертви ріжнились часто, хотяй божество називано ріжно і почитано в ріжних способах, то у всіх є той самий головний людський клич— клич сотворіння до свого Творця, признаючого залежність від Пана і Бога. Чоловік признаючи свою залежність від свого Творця тим самим признає закон релігійний. Отже ходжен ня до церкви, клячання, наші молитви, слухання Сл. Божої, це лише ріжні способи, котрими ми визнаємо нашу залежність від Бога. Тепер дорогий читачу, видиш, чому йдемо на Службу Божу. Не було й нема племя в світі, щоб не признавало якогось Божества,— а тепер спитай себе: Чи Ти гірш культурний від найдикших народів? Воно дивно, що й нераз так званий інтелігент перечить це все - а тут з другої сторони всі народи все в щось вірили.

Чому?

Почитання Бога це не забобони якісь, або навичка, ні. Це є самий закон природи. Буває нераз в нас, що чоловік грохи доробився, чи набув там якогось знання й вже дивиться з погордою на релігію, та на тих, що виконують релігійні обовязки. Памятаймо, що ми не є всезнайками. Ми є такі самі люди, як й други. Нині ми є, а завтра вже нас нема. Коли Господь Бог сотворив нас, то той самий Бог має всяке право над нами. Так як чоловік з глини собі зробить гладущик, чи там яку іншу посудину, то той чоловік є власником тої посудини. Чому? А тому, що він цю посудину зробив, й вона є його власністю. Так само й ще більше Господь Бог став нашим Паном, а ми є Його власністю. Тому то чоловік вповні залежить від Бога як до сотворення так й щодо існовання. Кожде людське сотворіння має обовязок признати свого Пана, Сотворителя, через Його почитання. Отже, обовязок почитати Бога походить від закону природи. Й цей закон зобовязує всі людські ества прийшовші до літ розуму та маючі нагоду розпізнати позитивний закон обявлений самим Богом Мойсееві

Обовязку почитання Бога не сповняє той котрий лише внутрі Його почитає, а зовнішне почитання відсуває на бік. Буває часто що люде говорять: "Я до церкву в неділю не йду, але я Бога почитаю внутрі й не потребую клякати, руки складати, та молитися." Ті, - що так говорять, говорять неправду. Хто лише внутрі Бога почитає, то й не віддає Богу цілого почитання яке Йому належиться. Господь так само сотворив наше тіло, як й душу. Отже маємо обовязок почитати Бога тілом й душею.

Не лише розум наш так диктує, але також було б й против нашої природи інакше поступати. Хто внутрі щось любить то й старається тую любов й на зовні висказати. Внутрішні чувства висказуємо на [illegible]

Боже Обявлення

В Старім Завіті, заховування суботнього дня було дуже строге, а навіть часами під загрозою смерти. Дивно як далеко людська злоба може зайти. Говорять часами люде, що то священики вигадали Службу Божу. Вглянь, брате й сестро, в св. Письмо, то зобачиш, що цей закон заховувати суботний день був точно колись захований "Заховай день суботний, освятити його як сам Господь Бог приказав тобі." (Дют. V. 12). Грімкими словами прокляли пророки зневажання суботи, говорячи: "Що це за зло, що ти твориш, зневажаючи день суботний. Чи ж наші батьки цего не робили і наш Бог зіслав це лихо на нас, і на це місто? А ви ще більше гніву приносите на Ізраїля зневажаючи суботу." (2 Есд. XIII. 17, 18) Книга Макавеїв подає нам, що лютий цар Антіохіт, що безчестив святиню й зневажив "суботи" і "святочні дні наших батьків," був покараний і обложений ріжними хоробами так покінчив своє життя.

Коли Ісус Христос прийшов на цю землю, Він не зніс цего закону, але ще своїм приміром затвердив. Розуміється, що дещо скасував, що фарисеї позаводили, котрі уважали що в той день неможе творити діла милосердя. Було це в день суботний, як Христос уздоровив слабого при купілі в Ветсайді, уздоровив калік з сухою рукою в святині, і уздоровив слабого на пухлотину. Фарасеям, котрі ніби гришились тим, що Христос ділав діла милосердя в день суботний, Він сказав: "Бо Син Чоловічий є Паном навіть суботи." "Субота є для чоловіка а не чоловік для суботи." "Хто з вас є, що має вівці, і коли вівця паде в яму в день суботний, чи не возьмете і підніведе її?" Чим більший є чоловік від вівці, отже є важним творити добре діло в день суботний." (Мат. XII, 11. 12).

(Далі буде).

ПОШУКУЮТЬ

о. Захар Золотий, передніш парох Делятина, тепер в Інсбруку, Австрія, син Івана Золотого з села Шипівці, повіт Заліщики, просить родину сестри свого батька, чи їх діти відізватися до нього на адресу о. Тита Галущинського в Римі

Pontificio Collegio di S. Giosofat
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (129) Italia.

Згаданий вуйко має називатися Стусик.

Юлія Тимняк пошукує вуйка Василя Піхурка з села Замісте, повіт Перемишль.

Ярослав Олійник вуйка Івана Карабіна замешкалого в Торонто, Онт.

Петро Кривцун вуйка Павла Карпа, який має бути в Аргентині. Адреса до всіх трох

Ukrainian Social Club
188 Cheetham Hill Rd.
Manchester 8, England.

Марію й Петра Побережного з села Ольшениці великі, повіт Золочів. Пошукує Стефан Воловець, син Ониська.

Wolowec Stefan, P. 15.
Polish Forces, Edenlov, England

Ірина Медвідь Іваніцька в Німеччині пошукує Віктора Медвідя, який має мешкати в Торонто, Онт. Зголоситися до Канцелярії КУК.

Брата Дмитра, який колись мешкав 265 Квін Ст., Вест Торонто, Онт.

Ilko Kobryn, 8 Rue Alexander Parodi, Parish 10. France.

Надурак Василь з села Загайполя, волость Звіздецька, область Станіславів, пошукує Василя Надурака, сина Івана й Петра Довганюка з мого села. Прошу адресувати так:

Lео Zabaypolenko.
c/o Miss E. Bowman
1 Woodlands, Warkworth,
Northumberland, England

М. Поважнюк з села Шуляни, Бузівської волості, тараданського повіту, Київської губернії, пошукує свого дядька на імя Яків Феодорович Поважнюк і односельчан Семен Козачук, Михаїл Побережець і Павло Панчук.

M. T. Povajniuk,
c/o Socony-Vacuum Oil Co.,
Haifa, Palestine.

Юрій Петрик з села Тискл, повіт Ярослав, пошукує вуйків, які жили в Альберті, а то Юрія, Івана й Михайла Кілика, знакомих, і сусідів - Николу Данька, Теодора й Івана Федака, Данька й Костя Ганса; Йосифа й Михайла Кілика, Михайла Франка й Катерини Герго; Марію Федак, жінку Івана, яка в році 1938 приїздила до Галичини за сестрою Орисею Кілик. Писати на адресу Українського Комітету

Mr. N. Hrab.
24 Avenue Livingstone,
Brussels, Belgium

Брата Петра Войнара, знакомого Юрка Костельного, Дамяна Крупника, Дамяна Війтика, всі з Вороблика корелівського повіт Коросно, Лемківщина.

Michael Vojnar,
Blvd St. Germain, 186.
Paris 6, France.

Катерини Телички з дому Цурій, з села Сущиці риковрі, повіт Самбір, і Льва Липецького з села Посада Хирівська, повіт Добромиль:

Dr. Eugen Kachmar,
Point de Loupe,
Prov. Havnait, Belgium

Василь Мельничук пошукує свойого вуйка Данила Купєр, який від 20 літ перебуває в Канаді в місті Торонто, де був дириґентом орхестри. Його батьки находяться в таборі біженців в місті Госляр, Німеччина і потребують негайної помочі в харчах і одінню. Бажають дістатися до Канади. Листи, гроші або пакунок можна переслати через Укр. Червоний Хрест в Женеві,

Place Grand Mezel, 1,
Switzerland

Адвокат Володимир Ничай, який перебуває в

Hohenems, Vorarlberg, Austria,

пошукує свою рідню, інж Льва Посацького, його дружину Люсію, сина Богдана і доньку Ярославу, які до 1939 р. мали перебувати в Ню Йорку або околиці. Також: Ігната Ничая, який від 1907 р. жив в Шикаго. Листи слати на адресу:

Croix Rouge Ukrainienne,
Place Grand Mezel 1,
Geneva, Switzerland
(for Mr. W. Nyczaj).

Іван Шевчук, що тепер є в Німеччині пошукує своєї сестри Катерини Буксак, що малаб мешкати під теперішню пору в Винипеґ. Колиб хто [illegible] про адрес сеї Катерини то нехай зголоситься до урядника в ситі гал. Адреса Івана Шевчука є слідуюча:

John Schewtchuk,
16-17 Herzog Spitalstrasse,
Munich, 2, Germany.

Івасюк Дмитро, що тепер живе в Німеччині, пошукує вуйка Івана Степанюка, що приїхав до Канади з села Надорожна, повіт Товмач, воєвідство Станиславів, Західна Україна. Іван Степанюк в 1933 з жінкою та двома дітьми приїхав був на відпустку до Клубовець, до своеї сестри Анни, по чоловіці Миколишиної, котра має 2 синів Івана та Михайла. Івасюк Дмитро є сином Петра Онуфрійового, походять з села Клубівці, повіт Товмач. Теперішний адрес:

Iwasiuk Dmytro, Block 8,
108 Sta., North Baden,
Military Government,
Kaiser Wilhelm Kaserne,
D. P. Center,
Mannheim, Germany

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ГРУДЕНЬ, 1945

1	С	18	Мч. Платона й Ром.
2	**Н**	**19**	**Неділя 23 по Сош.**
3	П	20	Преп. Григорія
4	**В**	**21**	**Введ. в Хр. Пр. Богор**
5	С	22	Ап. Филимона
6	Ч	23	Св. Амфілохія
7	П	24	Вмч. Катерини
8	С	25	Сщмч. Клим. папи
9	**Н**	**26**	**Неділя 24 по Сош.**
10	П	27	Вмч. Якова перс.
11	В	28	Прмч. Стефана
12	С	29	Мч. Парамона
13	Ч	30	† Ап. Андрея
14	П	1	Грудень. Пр. Наума
15	С	2	Прор. Авакума

УСТАВ

2. Неділя 23 по Сош.: Гл. 6, Єв. утр. 1. Сл. Божа: Ап. з. 220, Єв. Луки з. 38.

4. Введення в храм Пресвятої Богородиці: Всеночне. Сл. Божа: Ап. з. 320, Єв. Луки 54.

8. Віддання Введення. Сл. Божа: все Введення. Ап. з. 320, Єв. Луки з. 54.

9. Неділя 24 по Сош.: Гл, 7, Єв. утр. 2. Сл. Божа: Ап. з. 221. Єв. Луки з. 39.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Наслідування Христової любови до Його Містичного Тіла.

Католицька Церква це Містичне Тіло Христа. Сю Церкву сам Ісус Христос оснував, нею рядить через свого земного представника Папу Римського та нею опікується Христос з великою любовію та запопадливістю.

"Я буду з вами до кінця світа," сказав Христос Апостолам, а через них і усім християнам. І сеї обіцянки Христос з ніжною любовю додержує і буде додержувати до кінця світа. І так Христос перебуває в католицькій Церкві в щоденних Сл. Божах, св. Тайнах та утаєний в Найсвятійшій Евхаристії на престолах католицьких церков. Мимо всіляких переслідувань Католицька Церква устоялася та буде тревати до кінця світа, бо з нею є палаюче любовю Серце Христа— її основателя.

Варто спитати себе в тім місяці, як ми любимо свою Католицьку Церкву? Як повинуємося її приказам? Як шануємо її священиків? Старaймося свою Католицьку Церкву все любити і роблячи се ми уподібнемося до сеї любови, якою надіює сю Церкву сам Христос.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Глибоке зрозуміння між католиками для місій серед магометан

Серед буденних своїх занять дуже часто католики забувають та не доцінюють місій, що їх Католицька Церква провадить між поганами.

Щоби католики всего світа доцінювали більше та морально і матеріяльно помагали Апостольській Столиці в веденні св. місій між поганами, а спеціяльно між магометанами о се буде просити Апостольство Молитви в місяці грудні.

о. Степан Семчук

СОЦІЯЛЬНА СТРУКТУРА КАНАДИ І ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

(Продовження)

ВЛАСНОЮ ПРАЦЕЮ І ТРУДОМ МИ СТАЛИ СПІВВЛАСНИКАМИ КАНАДИ!

Бог дав нам силу і мудрість ту власність здобути і закріпити

Друге покоління позначилося борбою за душу. Зайшли ріжні перепони і всілякі місії в Канаді хотіли українців як найскорше переміняти і уподібнити по свому взору та хотінню. Але наш нарід думав інакше. Він приняв визов, борбу звів, свого не відрікся і остався тим, чим був.

Деякі хотілиб з нас бачити метисів, однак не вдалося і не вдасться.

Наш рільник тяжкою працею від досвітка до ночі здобув прерію. Наш робітник по містах брав першу з ряду, хоча й найтяжчу, працю і тримав її, не лишав. Наш ремісник і купець вдоволявся найменшим можливо заробітком, але давав найбільшу долю обслуги і праці, яка можлива за дану ціну. І так ми щасливо перебули все скрутне і тяжке положення на початках. А коли пізнійше пішов наступ на наші душі, то ми вже стояли твердо в Канаді і нелегко нас було зрушити з місця

Нарід побідив і затримав свої становища, церкви не кинув, не вирікся віри. Він виховав друге, а тепер виховуе вже трете покоління, котре здобувае щораз то нові варстати праці і становищ, щораз то вищі.

Ми побідили в борбі за душу і віру народу.

Зі співжителів ми стали послідовно співвласниками Канади

А ТЕПЕР ХОЧЕМО СТАТИ І БУТИ СПІВВОЛОДІЮЧИМИ В КАНАДІ!

Сорок тисяч наших юнаків пішли в бій за Канаду і многі віддали за неї свое молоде життя на ріжних фронтах бою. многі остали калiками на ціле життя. Ця кров не може бути пролита дармо Все в життю треба здобути, нiщо не е задармо. Владу також треба здобути. Вона не приходить легко.

5. Будова на сотки літ.

Від першого з'Їзду Братства Українців Католиків Канади, що був в грудні в Саскатуні 1932 року ми все говорили і діяли як українці, що творять цілість релігійну й народну а не як кляса, чи стан, чи партія, чи секта.

Ми поставили загальне, основне заложення для всіх, на сотки літ нашого побуту і розростуй в Канаді, виражене кличами, що зрозумілі для всіх, ясні як сонце, чисті як сльоза і сильні як криця.

Ось наші кличі, в котрих вміщаеться доля українського поселення в Канаді: ... .

1. КАТОЛИЦЬКА РЕЛІГІЯ
2. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА
3. КАНАДІЙСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ

Літа засвідчили і оправдали в цілости стійність та ненарушимість наших цих кличів. Їх ніколи не треба буде перевірювати чи міняти, як це робили многі інші Вони сильнійші від часу і обставин, вони все добрі для нашого народу в Канаді.

Канада край молодий, і ми молоді в ній.

Трете наше покоління доперва наростае

Але скільки ми вже виконали праці, скільки вже збудували, скільки зорганізували! Без сварки, без розбиття, без зміновіховства. Ми все були тим, чим е тепер, і тим хочемо остати на все. Ми будуемо, а не валимо.

Ми все звертали першу увагу на служебність, на працю, на жертвенність, а не на гроші. Без цента довгу досі, прямо від нічого грошево, ми видали тисячі чисел нашої літератури, а наша часопись "Будучність Нації" без захвалювання таки найкраща і найдешевша з усього, що печатаеться українською мовою в Канаді. Наші Виховні Інститути виховують, закріпляють і усовершують ці чесноти, що наша молодь винесла з родинного дому своїх батьків, що їх навчае Церква.

Наша ціль служити на Божу славу в першій мірі нашій Канаді і свому народові, чесно, гідно, віддано, тихо, вірно, ідейно. Ми тільки е бувши ничими кращої долі нашого народу в молодій великій Канаді.

Перед нами світлі простори дій, за нами праця, жертва і віра.

Наші старі батьки-рільники наче старовинні римські сенатори через свій важкий труд і досвід творчих літ своеї піонірської праці. Чи не належаться їм справедливо навіть найвищі відзначення і признання в цій країні?!

Наші матері, як давні українські княгині, що в часах потреби не боялися взяти керми правління в свої руки і ставали на чолі військ до бою з ордами в обороні рідної землі і родинного огнища і побіджали! Чи не належить їм тут княжа честь і подяка за їхню працю мозольно-кроваву, за їхню мудру оруду і ведення дому?!

Наше молоде покоління здорове в цілим, сильне, цікаве, і охоче до науки та до праці, пильне і витревале, віруюче та ідейне, має тут всі можливости для розвою, розбудови і розросту в Канаді

Будуемо Канаду більшою і цікавійшою та сильнійшою, будуемо себе самих!

Старовинний герой українських билин Ілля Муромець пішов служити князеві "вірою і правдою." Так само перед нами служебність для Канади вірою і правдою нашого цілого життя!

Колиж прийде потреба заступити канадійську землю своїми грудьми, як давно наші предки русичі заступали українську землю "черленими щитами" своїх горячих сердець перед половцями, так ми тут заступимо канадійську землю перед небезпекою від новочасних орд половецьких червоними щитами наших сердець, кровю наших родів во імя свободи і вольностий нашої державної вітчини Канади

Вся наша праця, весь труд і здобутки це честь для нашого народу, честь для нашої Церкви, слава для Бога! Ми ідемо в століття разом з нашою Церквою Українською Католицькою, разом з нашими владиками-епископами і священиками рідними, спільно всі як одна цілість - всі стани і кляси нашого народу в Канаді. Бо ми всі разом творимо одну неподільну і нерозривну цілість, едність духа і силу любови, щоби нашу будучність в Канаді зробити великою також для всіх і щасливою.

6. Закінчення

У виду сказаного вимоги нашої спільноти після цеї війни в Канаді е такі:

1) Вести організовану працю на всіх ділянках під проводом нашої Церкви.

2) Скріпити ряди духовенства числом нових покликань.

3) Твердо стояти на фармах і не збувати легкодушно землі, але набувати.

4) Відпролетаризувати міських пролетарів через привернення для них самопошани і віри у вищі вартости життя, через набуття приватної власности для них, через поворот до довіря у власні сили і поворот до батьківського дому свого— до Церкви і релігії.

5) Стулюючу молодь направляти до вільних звань. Нам треба більшого числа аптикарів, лікарів, доглядачок хорих.

6) Гроші заставити до праці через закладання нових підприемств, гуртівень, складів, спілок і компаній.

7) Брати особисто чинну участь в політичнім життю Канади через живійшу діяльність в істнуючих конструктивних партіях.

8) Скоординувати всю нашу акцію і збірки в Центральнім Інституті Католицької Акції в Канаді.

9) Закінчити раз на все всі спори і свари, стати одними в едности Христа , українцями католиками, громадянами вільної країни, що себе взаїмно шанують і толерують, поважають і помагають, свідомі свого високого покликання і завдання, яке накладають на нас права і обовязки канадійського горожанства.

ЧАЙНИЙ ВЕЧІРОК В ЧЕСТЬ ОЛЕНИ КОЗІЦЬКОЇ

Українці в Отаві, користаючи з побуту відомої сарджент Олени Козіцької в столиці, вшанували її чайним вечірком Сарджент Козіцька, що того тижня мала одержати свою сталу відпустку з війська й вернутися до цивільного життя, розповіла у своїй промові при цій нагоді свої переживання за морем у військовій службі. Тому, що вона попри свої урядові зайняття богато працювала при українській кантині у Лондоні, присутні довідалися з її промови богато про переживання наших хлопців, що заходили до того дому, як до рідної хати При кінці сарджент Козіцька ще тепло згадала про українців, що на стало замешкали у Менчестер Вони виявили нашим хлопцям щиру українську гостинність, хоч сами терпіли недостаток, котрий спричинила війна

При кінці вечірка пані С Василевич вручила сарджент Олені Козіцькій гарний дарунок на памятку від українців в Оттаві

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(2)

"Та вже коли пан-отець їм не наговорилися, та не наказалися!" каже Правдорюк; "але що з того? Пан-отцеві в очі ніби то потакують, а за плечима однако свое давне роблять, ба навіть ще й кепкують з пан-отця! Де нема порядного війта та порядного уряду в селі, аби розумних слухали та за їх радою йшли, там й пан-отець нічого не годні вдіяти. Хіба ж у нас пан-отець не розумний та не чесний чоловік? Та що з того? коли такого війта маемо, що їх слухати не хоче! У него лиш Мортко та писар Обдзіркевич: то його й рада й порада, у них він й днюе й обідае й вечеряе, часом навіть й переночуе. От, чому у нас нема гаразду!"

"А хто ж у нас тепер війтом?" питае Василь.

"Павло Дзюб; ти його знати будеш."

"Та де ж ні!" каже Василь, "але хто ж такого кладе ни війта, коли він й давно ще любив напиватися?— може не правда?"

—"Та як не правда!"— каже Складан; —"але як той приповідки: які ми самі, такі нам сані; пятницю тягне до пяниці, а по війтові пізнати зараз й село, яке воно. Та, правду сказавши, й наш війт не був з разу такий ледащо; але відколи став жидам та писареви піддаватись, то й звели його на що,— бо кого би жид не підійшов, та на свое не переробив? Треба дуже твердого та сумлінного чоловіка, аби його не перекрутив у свою руч."

"Яким же ж способом могли таки нашого, українського чоловіка, жиди так зіпсувати? питае Василь.

—"Або ж тяжко?" каже Правдарюк,— "на сам перед підбунтуе його на священика, що то ніби священик лиш на свою користь горіе, й що ніби то війт тим понизиться, що духовного слухатиме.— "На що ви війт, прошу вас?" стане йому вговорювати, "коли ви маете кождого слухати? Що вам пан-отець? що воно таке за діло? Воно повинно вас слухати, а не ви його!— Ай-вай-мір! герсти? - аби війт попа слухало!" А так як стане погана Юда темного чоловіка піджерати та троюдити, та ще до того то гроші йому зичити, то з горівкою проклятою підходити: от чоловік й одуріе, й піддасться діяволу зовсім під стрічок, бо жиди е часто наш стрічок й наша шибениця"

"Ох, се свята правда!"— каже Василь, та аж йому сльози закрутились в очах, а Складан й говорить дальше:

"Найтяжче (каже), аби жидюга війта до того довів, щоб він полакомився якому дарункові; тоді вже його має як на аркані, й мусить він тоді у його дудку грати, бо як ні, то грозить йому й казнею й криміналом й комісіями й хто знае чим. А наші люде які?— йому про комісію лиш згадай, так й мліе зо страху, бо не знае, що праведному чоловікові й за правду комісія, хочби й як й відки, нiщо не годна вдіяти."

"А виганяе ж війт у нас зараз о девятій годині в вечер пяниць із корчми? бо по інших сторонах так е, що о десятій годині корчми вже позамикані, й жид не сміе нікого, хіба якого подорожнього, у ню пускати. Ся установа е дуже важна, й повинна дуже остро триматися, бо вона від много зла та беззконія заступае й боронить."

"У нас нема того." каже Правдарюк; "та де ж би наш війт старався, аби пяниць розганяти?! Тай з ким би йому й розганяти?— хіба з тим одним поліціяном, що то вже найпустіше сміття в селі, таке, що й курки боїться?-- Я старався нераз, аби й у нас лад запровадити. Коли ж бо уся громада як стала шипіти!...А на що нам сего та того, а на що нам видатків? а се, а те! Доста того, що я нічого не міг вдіяти, а нарешті й плюнув на все."

—"Та громаді не ходило ні о гроші ні о видатки," каже Складан,— "але ходило їй о те, аби ніхто з корчми не виганяв. Бо як би громаді о гроші ходило, то би їх по корчмах та по ярмарках не марнували, та жидові ними не напихати Знаемо ми се дуже добре Але ходім ми до дому, бо вже повечеріло, й часть припочити; завтра днина робітна." Узялися тай пішли

II.

Що люде у селі говорили й що собі по закутках шептали

Другої днини найняв собі Василь у Складана фіри, й поїхав у місто. Відти привіз собі скринь кованих великих дві й ще много всілякого надібя. Се все понавозив він у свою стару хату край села. а скоро розгостився, так зараз й став міряти свій городець, й значити місце на нову хату, стайню, стодолу, гнівню, пасіку, комору, й все, що до порядного господарства треба. Тут зараз й злягло до него народу з цілого села, а жиди перші. Таке йому кланяються, таке розпитуються, таке витягаються, просять з собою до корчми. Василь з кождим гречно, ввічливо витаеться, але каже:

"Я, каже, панове господарі, й ви купці, до корчми з роду не ходжу, бо горівки й до уст не беру; великого свята треба, аби я випив склянку пива, або вина. Так я се чотирнайцять літ у війську жив, так й тут гадаю жити, тому вам за вашу ласку гречно, уклінно дякую!"

-"Ай-вай! герсти?" аж скрикнули жиди, та аж посоловіли, взираючись один на одного. А Василь до них й каже:

"Чого вам так дивно стало, купці? Хіба ви не чули, що по других краях селяне не пють, та за тото які вони здорові, які богаті!... Господи! аж душа радуеться, як чоловік лиш подивиться на таке село, чи то в Моравії, чи в Чехах чи в Австрії, чи на Тиролю. А преці там люде й о половину таких добрих ґрунтів та такої благословенної землі не мають, як нам її Бог дав у нашій Галичині. Але земля Божа, бо так каже: не толоч мя пяно, оброби мене гарно, а вроджу тобі дармо (гойно)".

"Герсти? кажуть жиди, як же то чоловік, котрий тяжко працюе, може так жити на світі, аби порцію горівки не випити, га?"

"А як жили люде на світі, доки ще чорт ту прокляту горівку не вигадав? або як живуть тепер ті хлібороби по других краях? Таке вони богато тяжше там працюють, як наші люде, а преціиь нема у них ні тілько калік, ні тілько недужих як тут у нас; на котрого там не глянь— жирний та здоровий та веселий, як лицар який! А те все робить, що горівку не пють. Ану киньте ви кавалок свіжого мяса у горівку, най у ній годинку постоїть, яке воно стане? - аж чорне, так перегорить. О, та горівка найбільша е отрута на світі! гірша від аршенику. Від аршенику від разу загинеш, а від горівки ходиш цілий твій вік, як не по своему світі."

-"Кім, Мойше!" крикнув Смок на Гулиса, тай забралися як вибиті й ще з далеку чути було, як шварцюркали, та плювали та за бороди микали.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE RIGHT GUY

Dear Reader, I really wish I could introduce you to a girl who finally fell for a guy when she least expected it. She thought she was "IT." Her name, by the way, is Margaret. However, let us listen to her telling us her own story. I heard it once before when I spent a couple of days at Fr. Tom's place lately. Without blushing she told me and Fr. Tom, her pastor, the whole tale from 'a" to "z"!

'Well, kids, (this is Margaret speaking to you, Readers), it was like this. Because God, through mother-nature, had endowed me with beautiful dark hair crowning a pleasant peach coloured face, and ever twinkling large eyes, which shone like blue diamonds, I thought I was the cynosure of every eye My parents spoiled me in many ways, for was I not Daddy's "pet and Mommy's "baby doll"? Our relatives and neighbours always thought I was a "darling." Surprising as this may seem even my girl-friends raved about my beauty and my perfectly shaped figure!

To the boys I was like a dazzling goddess! With beauty, I also received some brains What a perfect combination! The two could give me power and a hold over anything or anyone, so I thought! From an ice-cream cone to a fur coat, I could get anything

If I decided I'd not go to church, or not talk in Ukrainian at home, my parents just let me have my own way, as if their reprimands would scare away the fairy of beauty residing in my body, as if in a fragile vase! Did I ever get a slapping? Are you kidding?! Even when at fault, I never heard a harsh word from mother or dad! I was a spoilt brat and everyone knew it, but my beauty and insiduously charming manners and ways would always disarm any criticism. At the church, the Club and parties, I was the queen of them all! I could get any boy, just like that, see? I could play with him and then ditch him for another without remorse Yes, my beauty was but a mask behind which resided an icicle instead of a human heart. For me life was but a land of fun. I thought my beauty and youth would bloom eternally, and that my ice-cold heart would never melt, in other words, that I'd always be as I wanted to and never give in to anyone Oh! Fr. Tom, in his lectures, at our Ukrainian Catholic Youth meetings would often hint against my ways and about more beautiful things in life, such as sanctity, patriotism, one's own Church and language, etc., etc.,... but I'd just shrug those words off as a lot of silly nonsense. What did he know about love and life? Most probably he had never given himself a chance to enjoy them in his student-days! And anyways, he was getting paid for preaching— maybe not as much, but paid just the same!

When I reached the glorious age of eighteen, I got fed up with my own people. Heck! our boys were so dumb and so easy to get! I did not want to be seen around with a guy whose slavonic features and Ukrainian accent (when talking English) gave him away as a "foreigner's son." I wanted a guy with red-hair, freckles and a name which was not a mile long and ending with a "sky". (Incidentally I do not like skiing!) So I started avoiding our people and going around with non-Ukrainian friends. It was so thrilling! The conquest was something to live for! Slowly but surely I was betraying my own faith and language. I even changed and anglicized my family name. I worked hard to acquire a real English accent. Was I happy? Well, I did not know then what that was. All I desired was popularity and fun.

When the war broke out, only officers were allowed to approach me. How could a private dare even smile at me? I felt so insulted!

But the war ended and the boys began coming home. Welcome parties were prepared everywhere. I tried hard not to miss any.

When some of our parish boys came back, Fr. Tom got the Youth what was left of them - mostly girls' and women together, and asked them to throw a party in honour of our own war-heroes who made history and saved democracy For two whole weeks mother was after me to come and help to serve at the banquet but I flatly refused

On the very day of the party which was to be held at the parochial hall beside our church, I decided to go to a show Mother went without me, but with dad and a load of huge tears of sorrow in her deep-blue eyes! Oh, she'd get over it, I said to myself!

As I was walking down the street, towards the theatre, I bumped into my childhood friend Mary She was loaded with food and stuff for the party. She asked me to help her carry some of the bags. How could I refuse? So we came to the hall which was already crowded. I wanted to leave. As I was about to do this, an iron-hand gripped me by the arm It was Fr. Tom. "What's your hurry, Marge?" he asked me. — "Come on in. Be a sport for once in your life. We need a tenth girl to act as hostess. You know how I love order. I want this shindig to turn out perfectly. I think our boys deserve at least that! Most of them used to be your school-mates. They'd love to see how you've grown into a beautiful young woman!"

Dear readers, nothing else but those last words could have done it. So I went in. Delicious lunch was served. People laughed and joked. Our veterans were happy. Mothers, wives and fiancees were radiantly proud of their heroes! Then came the time for brief speeches. Fr. Tom got up and signalled (with knife on a cup) for silence. His words of welcome and pride flowed like a stream. Can you imagine that even I was listening and felt two pearly tears roll down my cheeks? Darn it! they'll ruin my make-up, and it's max-factorized! Ah! who cares? It's wonderful! I never felt like that in my life! Fr. Tom's speech got a thunder of applause. Speech after speech of welcome continued. Even the altar boys put forth their delegate! Finally came what everyone was awaiting. Fr. Tom invited one of the boys, who had risen from the rank of buck-private to that of a captain. At school we used to call him "skinny." He had never looked strong. All he loved was books, more books, and always books. As he stood there and spoke on behalf of the boys, he was handsome in his uniform, and his voice was vibrant and strong. Tears of joy were in his eyes when he thanked God publicly for granting the grace to our boys, of a safe return to the things they did not always appreciate before, but about the value of which they found out on the battlefields, waters and skies of a war torn world!

He spoke in Ukrainian and in the name of all thanked us for such a wonderful reception. Turning to Fr. Tom, he humbly asked if on the following Sunday, he and another soldier could serve at low-Mass, because he always considered himself as Father's first altar-boy! With this he ended, and as he was going to sit down, our pastor with tears in his eyes (Now, Fr. Tom is no sissy, mind you, but he's human stood up and embraced "Skinny" "That's to be expected, son" said he

While Skinny was making his wonderful speech, I was listening, but also trying to recognise the boys. Without any help, I did However, there was one whom I could not place, as much as I tried to. So I asked Mary and was succinctly told in a whisper that he was an orphan and just tagged along with Skinny, at whose place he was now staying, deciding as to where he should make his home. She told me that's what Skinny's mother had told her a few days before.

A couple of times during the speeches, I thought I noticed him look my way, but I made light of it as usual, or at least tried to. His eyes were of the irresistible type; like a magnet they were attracting mine! For the first time in years, I felt myself blush: hot blood was rushing from my neck into my cheeks. I had never felt like that I had never been on the receiving end before!

My eyes were simply riveted on him now, but he just glanced my way once in a while. I noticed he was but a private. He had no medals, no stripes on his modest and clean uniform. There was nothing brilliant about him, nor was there anything extraordinary as yet, but still he seemed to possess a certain magnetism, a peculiar charm! Was he a Ukrainian? No doubt, because he seemed to understand the speeches!

Here Skinny came to my rescue without knowing it. He took upon himself (the night was young) to invite this particular boy, John Kozachewsky, to sing a few Ukrainian songs for the audience; and, seeing me, asked if I would sit at the piano and accompany. I wanted to refuse and run away. My heart was in my throat! Johnny also tried to evade this, but you know our people! So we got on the stage. My legs were shaking and Johnny's face was as white as a sheet. With a trembling voice he asked me if I knew how to play "Praschavush, diwchyno z toboyu...." With an equal tremolo in my voice, I sort of whispered a faint "yes"! I gave him the first notes. He stood erect and faced the people His well-chiseled profile was towards me He began in a rich tenor voice, sweet and low. Every word came out as clear as a bell. The accents and pronounciation were perfect. His eyes and face were full of meaning. Needing no music-notes, I played with my eyes shut. In a few seconds, I saw a picture. Johnny was leaving for overseas and he was singing to me, of all people! He was my fiance. Will I ever see him? What a sad farewell!, etc., etc.

My reverie was broken by the applause and cries of "some more, some more."

Then Johnny said he was going to sing in English, just to prove we appreciate our liberty in Canada and know two languages instead of one. We all expected something patriotic but we got: "You belong to my heart!", and we loved it. Now we love Bing and Frankie, but we think that our Johnny would be a good runner-up! How Johnny could sing! He even sang in French, to prove (said he) that Canada owes so much to old France.

He wanted to stop, but would we let him? Nothing doing! So he asked for help, and thus ensued a regular Ukrainian sing-song, in which joined old and young alike, even Fr. Tom! We sang for an hour. Unconsciously I heard myself sing with the rest of them. I was surprised that I still remembered those old but beautiful Ukrainian songs!

When our repertoire was finally exhausted, the old folks began drifting home, while we youngsters stayed for a few dances.

As the recorder gave out the first notes of a waltz, Johnny just swept me into his strong arms. I felt as if walking on a cloud. How could I refuse when he had such a disarming smile and such a masterful way about him , so cheerful, yet so serious! The boys did not cut in! They wanted Johnny to "break" me, I suppose They all thought I was "T.N.T."! So we danced and we danced He knew all the modern steps and all the Ukrainian dances possible!

Finally we had to go home. As a perfect gentleman he accompanied me as far as the door. Did he get fresh? Oh no! But he asked if he could see me again. I did not tell him my evenings were dated for weeks in advance. In my mind, I decided to break all previously set dates. I still don't know exactly what made me do it, but I'm glad I did

As I lay in bed, I fervently prayed in the dark, as never before. Johnny did things to my heart. Thanks to him and his songs, I had made a come-back for good to what is my own, my people, our songs, my Ukrainian heritage. Oh! I felt grand. Never had I been so happy! I slept like a baby!

I saw Johnny many times. He got a job and decided to make our town his home. As we were coming home from a movie, the other night, Johnny hesitatingly asked me to marry him.

I had expected that and intended to play the "hard-to-get-type." I also always loved my freedom. However, I uttered a meek 'Yes, Johnny!" All I could say was "yes" to everything he said. If God blessed us with children, they'd have to speak and sing and dance in Ukrainian, and I said: "Yes, Johnny!"

We were going to eat Ukrainian food, and I said: "Yes, Johnny!"

We would go and belong to the Ukrainian Catholic church of Fr. Tom, and I muttered: "Yes, John!"

John finally laughed and said: "I love you so much, you "yes-woman!"

"What else can I say to the right guy? I never thought he would ever come, and with a name like Johnny Kozachewsky! But what's in a name, eh darling?"— And we both laughed, knowing well that riches, palatial homes, beauty, looks, non-Ukrainian boys or girls were not happiness and true love We had at last found true love, and resolved to keep a stranglehold on it, through thick and thin, until death!

Yes, dear reader, such is the story about little me. I was never bad but just mean to myself, without knowing it! Today I laugh at how foolish I was! I lost so much time, but in a way I'm glad I acted foolishly, because perhaps otherwise I would never have met John Kozachewsky Can you imagine? In a couple of weeks I'll walk up the aisle with him (Ukrainian-style, if you please!) to become none other than Mrs. Kozachewsky. (I guess I'll have to learn how to ski, after all!)

Instead of laughing at me for changing into a meek and humble girl, my friends think I now possess also a beautiful heart and a generous soul. It took a Uke, who was but a buck-private, to melt that icy heart of mine. And he did it in record time. Why?—do you ask? Silly you, because he's the right guy for a Ukrainian Catholic girl like I!"

Fr Nick.

A. Hupka

The Servicemen's Haven

(Specially written for the Future of the Nation)

Irrespective of where you entrained we will take it for granted that you are on your way to London... clickety-clack, clickety clack, clickety-clack.

Upon entering the suburbs you notice row upon row of brick houses studded with multiple chimneys As you roll further into the city there seems to be very little difference except that the buildings are larger and the traffic noticeably heavier. The train stops, and you alight at the Waterloo station.

Instinct, it almost seems, directs you to start looking for Paddington and after inquiring you learn that taking the underground train is the most practical way of getting there. While on your way, in the tube, you chance to talk to another individual, who also is on his way to Paddington. Why do so many new arrivals go there? ...

Finally you are at the station, and out, accompanied by the new friend. It is not long before you find out that he is heading for the same place as you are.

"But I came to see London," you say to yourself, "and this is not the main part of the city." "Well, you cannot see everything at once, so be patient," I tell myself.

After a matter of two blocks or so, you spot your street— "Sussex Gardens" and— look! look! Right in the corner! Do you see the four large letter "U.C.S.A."? This not only means that your new acquain-

tance and you will be spending the following week or so together, but it also reveals common interests and common traditional customs. There seems to be nothing unusual about the exterior of the building — a typical one in the city of London, but, the eagerness, curiosity and anxiety with which you approach it means that inside there is something far different from what you may find at any other place in London.

Carefully, slowly and quietly you open the door and peak in As nobody is in sight, you tip-toe in, followed closely, in like manner, by your friend. Ahead is a hallway with a flight of stairs at the right, going up, then turning off to the left. To the left of the stairway is a narrow corridor with a door at the far end. A sign on it denotes that it leads to the kitchen. Near this door on the right is a telephone.

You must tip-toe further About fifteen feet from the entrance to the building, on the left side, is an open door leading to. . tut! tut! Ah! Upon glancing inside you cannot resist thinking of a good, hot, savoury meal Tables with snow-white tablecloths are neatly arranged in two rows with chairs lined up on either side of each row. This must be the dining room.

A couple yards further on the same side is another door partially open. Again you peek in and get a glimpse of a person sitting behind a desk casually thumbing the pages of a book. Upon entering the room, you are greeted with a cheerful smile and hearty welcome in words that carry more than their literal meaning. Following an troduction to each other, and a brief conversation. you are asked to sign the Registration Book, which contains hundreds of names of former visitors to the abode. You too, thumb its pages to see how many of your friends were lured to the place by the kindred spirit that binds us together

By now you are making yourself at home and your fancy takes to the stairs and up to the next floor. Looks like something doing here! A piano, easy chairs, davenports, three or four tables, a few pictures on the wall, flowers, a flag— everything is so neatly arranged and the atmosphere so quiet. A couple of the boys, listlessly relaxing in a chesterfield near the cosy fireplace, are completely absorbed in a newspaper The radio is silent and so was the gramaphone, until you picked a few familiar old-timers from the assortment of records. Yes, this is the lounge.

Through a doorway, leading into another room, you see tables and chairs, with a library in one corner. You walk in and skim over the titles of the books— quite a variety, especially of the educational type. In another corner you spot shelves with almost every kind of Ukrainian newspaper, published in Canada and the United States "What's that chart on the wall about? Hm! It is something I wanted to see for a long time. It solves some of the problems concerning rehabilitation and re-establishment"... On the tables is writing material and if you so desire, you can sit and write to your heart's content

You retrieve your way back to the door, up another flight of stairs and on to the second floor. This is darker than the previous floors, has several ins and outs, corridors and doors. You chance to go to the door almost directly ahead and upon opening it find a small dark compartment with nothing in it. However, the light coming in through the open door reveals another one on the right side. We find it locked. Are we surprised? Oh no! Many servicemen and servicewomen, on leave, find their way to this door in spite of its concealed location. Later on you find out that here are stored the contents of parcels coming from the generous individuals and societies in Canada.

What about the door ahead? Knock! Knock! You walk in. In contrast to the darkness, you see a bright room with some desks, shelves, papers, files and busy fingers skimming along the keys of a typewriter. Yes, you are right! This is the administration, secretarial and managerial office as well as an information bureau. From the card index you can locate many of your friends, for their home and military addresses are kept up-to-date. Besides these there is another card index of civilian addresses. In addition there are many other items of interest, too numerous to mention. Following a brief interview, coupled with what you have noticed, you decide that you must become a member of the club

Now you wish to look around. A couple of doors away, is the washroom. Hm! Soap, towels, shaving cream, shoe polish, brushes & shoestands, and an iron for doing your pressing. Your friend also agrees that no other service club surpasses this one.

Up another flight of stairs and you are shown the dormitory, or call it a bedroom, if you like, where you will spend the next few nights. Spring beds, mattresses, white sheets and cosy blankets you whisper to yourself... "Now I'll sleep like a king." There is another stairway... and more beds.

This place seems much different from the other clubs and hostels you are accustomed to. Yes, it is different, for it is the "Ukrainian-Canadian Servicemen's Association" service club... truly a home away from home. However this is just the beginning. Everything is quiet. Tomorrow will see the week enders coming in

A week-end at the UCSA Club is an occasion you look forward to. From everywhere, Polly, Anne, John, Bill and George are continuously popping up. Soon there is a hustle and bustle as preparations for an enjoyable week-end get under way. There are happy reunions as friends acquired in the services get together again and old acquaintances of bygone days casually bump into each other.

Without any hesitation this happy lot gets busy. Some are making holuptsi and pirohy; others are arranging tables, chairs, and still others drawing up a program and planning to make the week-end interesting as well as enjoyable to all. With some instructions from someone familiar with the place and a little initiative everyone is contributing to making the whole thing a success. It is not unusual to see men donned in aprons, and sleeves rolled up, lending a helping hand in the preparation of meals. Don't get me wrong- the womenfolk do their share of work, and more. They cannot be spared for such simple tasks as washing dishes The planning and preparing of meals for an unknown number, at a short notice would test the efficiency of any experienced manager Neither does the more restricted rationing in Britain simplify the problem of obtaining food.

Soon everything is set and the clang-clang of a bell tells everyone that the "dinner is being served." Then we hear the clatter of knives forks and spoons, the merry chatter, and the meal is under way. This is your first real chance to find out who is there, for certainly no one can miss the holuptsi, pirohy and other savoury dishes. Finally someone says a few words and makes some announcements, perhaps outlining the program for the week-end.

Following the meal, several help clean, wash and tidy up the place as though it were their own home. And so it is, even more so— a home away from home. Even the flat-footed private is on speaking terms with the medical officer. (This is not an Other Ranks' Club nor an Officers Club). It is the UCSA Services Club and you find men from all walks of life and all branches of the services. Of course, by now, you have met and

COOL SOPHISTICATION

Suave, simple lines and flattering details that make the most of your figure Enchanting, square neckline and pretty, easy-to-make shoulder sleeves

No 2870 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18, 20 and 40. Size 16 requires 2 5/8 yds, 39-in., 3 yds. lace trimming.

Send 20c for each PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly Be sure to state size you wish Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions Price just 15 cents

DAINTY HOUSEFROCK

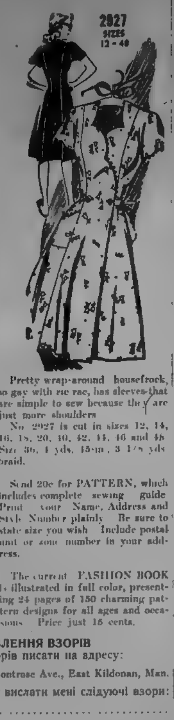

Pretty wrap-around housefrock, so gay with ric rac, has sleeves that are simple to sew because they are just more shoulders

No 2927 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 42, 44, 46 and 48 Size 36, 4 yds, 15-in., 3 1/8 yds braid.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide Print your Name, Address and Style Number plainly Be sure to state size you wish Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

За замовленнями взорів писати на адресу:

The Future of the Nation, 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Посилаю суму $... і прошу вислати мені слідуючі взори: ....

....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

become a real friend of Tom, the custodian

In the meantime someone has drawn up a brief program. To begin with, there is, perhaps, a short formal meeting, where suggestions and comments are made This is followed by vocals and instrumentals and concluded with a sing song, so hearty, so voluminous that if it were broadcast over a public address system the hum-drum of the whole of London would cease and even the rudest passer-by would listen with awe and admiration.

Supplementing this literary program might be a game of softball.

On Sunday, the services and devotions offer nourishing food for the souls. The whole week-end is teeming with various activities so that everyone can say "It was worthwhile and well spent. I want to go on another week-end to London." This is only a fraction of the whole but it would take a book to write it in detail.

You should be here for the Christmas or Easter festivities! Everyone, I am sure, can frankly say, that he or she has not appreciated and enjoyed either of these at home as at the UCSA. Yes, because each individual worked and helped in one way or another to make such a get-together a possibility and a success. It was not something that was prepared by his folks or relatives. When all was ready. . my! how grand everything seemed to be . and was.

To bring the club to its present peak of efficiency was not all smooth sailing There were times of oppression and depression, rough and tumble, grin-and-bear it affairs, and probably slight misunderstanding even among members but the initiators, the participants in this grand enterprise, have overcome their difficulties and emerged victors When you have to strive for something, you certainly appreciate it upon achieving your goal, and this is a job well done. Every one can best thank all concerned by appreciating their efforts

There is room for improvement with regard to the efficiency of the club Man has not planned, devised or made anything that was perfect, and this club is no exception. Now, all a member is asked to do is co-operate, and make up his bed, read the orders published and carry them out, help with the records and other work. It is a mere trifle in comparison to what has been done in the past. Anything we can do to help is not too much for practically all the work done is on a voluntary basis. This, coupled with the fact that the efforts are limited, due to the exigencies of the services, explains why there is room for improvement.

In conclusion, this club has been a God-send to the Ukrainian servicemen overseas. . a place which many have found to be their refuge, not only in providing accomodation and savoury dishes, but also a place where the Ukrainian spirit and atmosphere flourish, where our religious, literary, social, in fact almost all our cultural thirsts are quenched and our general well-being promoted.

PAUL BOZYK—Editor, Winnipeg, Man.

WE LOVE CATHOLICS, BUT...

"We love Catholics, but.." How often have we heard this statement by non-Catholics. How ridiculous a statement. Imagine saying, we love all Americans but we hate their government. We hate your President We think that your judicial system should be changed. You have too much liquor in your country and your educational system is far below par. Americans we love you We have nothing against you But get rid of your governmental clap-trap. Why don't you run your country yourselves without the government? Keep the principles of the people who have founded your nation, live in justice and peace with your neighbor, and you won't need all this supervision. Americans' we love you, but we hate your government

What would you think of an outfit like that? You would think that something is missing in their upper story And you wouldn't trust them as far as you can throw the liner Queen Mary.

Well, we Catholics have a parallel case to deal with. A handful of people start throwing literature amongst Catholics with stuff just as that. They write: "We love Catholics. The Catholic people are great It's their Church we dislike We don't give a hoot about the Pope and the Vatican. Their bishops and priests are a bunch of nuisances and meddlers We love Catholics, but we think they should get rid of all this claptrap. Let them keep the principles of Jesus before their eyes, and they won't need any organization We love Catholics, but we hate the Catholic Church."

So, be on your guard against such phony logic. You can't separate a Catholic from his Church We mean you can't talk about "Catholics" and "the Catholic Church" as though they were two different things. They're not. They're identical. And to hate the Pope is to hate Catholics, for we Catholics are behind our Holy Father to a man, just as we are behind our bishops and priests.

What these groups are after that shed this false logic we do not know, but we hope that you won't be taken in by their peculiar acknowledgement of love for us Catholics

BECOMES A NUN

Miss Stella Consigli, of San Francisco, 21 year-old skating star of the famous Ice Follies, for the past three years, has given up a promising career to join the cloistered nuns of the Order of St. Dominic at the Monastery of the Angels, in Hollywood. Fifteen companions from the cast of the Follies witnessed the brief reception ceremonies at the Monastery.

(This young lady has sacrificed earthly fame and fortune for Christ and Eternal Happiness. Do you think you have a calling? If so, get in touch with your parish priest and talk the matter over with him)

CASH AND CARRY

Boyfriend: Darling! After we get married and I carry you over the threshhold, we will take long walks. I will carry you over the bubbling brooks, along the winding paths, and even carry you over the highest peak. Can you imagine what our married life will be like?

Girlfriend:— Yes! Cash and Carry.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to— "Q. & A." 1954 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. Will a person be damed who knows the teachings of the Catholic Church but will not accept them, although he leads a good life?

A. If a person knows that the Church is the Church established by Jesus Christ for the salvation of souls he is bound in conscience to enter the Church If he wilfully refused to embrace the Church, he sins against his conscience and against the Holy Ghost and therefore will not be saved As the Holy Scripture says "He that believeth and is baptized shall be saved, he that believeth not, shall be condemned If he will not hear the Church let him be to thee as the heathen and the publican

Q. When the priest ... the ... of Mass, should the people stand or kneel?

A. Follow local custom

Q. What should Catholics do to prepare for a holy and happy marriage?

A. First, pray that God may direct their choice; Second, seek the advice of their parents and confessors; Third practice the virtues especially chastity, Fourth, frequently receive the sacraments of Penance and the Holy Eucharist.

Q. Why should Catholics show reverence and honor to the priest?

A. Catholics should show reverence and honor to the priest because he is the representative of Christ Himself and the dispenser of His mysteries

HOLD ON TO JESUS

When all seems dark and hopeless,
And the shades of life are drawn,
Let us hold the hand of Jesus,
He will lead us to the dawn

We may stumble in the darkness,
It may be so hard to rise,
Don't let go the hand of Jesus
Keep Him always by your side

Don't let go the hand of Jesus,
And walk bravely thru' the dark:
You will soon see all the brightness
Which at first seemed but a spark

When at last you've reached the brightness,
With the darkness far behind,
Keep on holding on to Jesus,
Lest again you become blind.

John Perih

GRAHAM MUFFINS

1 cup graham or wholewheat flour, 1 cup flour, 8 teaspoons baking powder, ¼ cup brown sugar, ½ teaspoon salt, 1 cup raisins (if desired), 1 cup milk, 1 egg, well beaten, ¼ cup melted fat. Method: Sift the white flour, measure and sift again with the graham or whole wheat flour, the baking powder, sugar and salt. Turn the bran particles left in the sifter into the sifted dry ingredients. Add the raisins, which have been washed, drained and dried, and mix well Add the well beaten egg to the milk and stir this into the dry ingredients just until the two are well blended, then add the melted fat— you may use butter, shortening or mild flavored drippings for this. Pour into greased muffin tins, filling them about two-thirds full. Bake in a hot oven (425 deg. F.) until well baked

Вироблювання штучного шовку, рейон. Відігравши велику ролю в війні, штучний шовк вироблюваний з дерева, рейон, по... служити людям в часі мира. Зліва видимо робітника при праці над вироблюванням сього шовку. По середині ... з готової матерії з сього шовку виробляють всілякі одіжи для людей. Зправа жінка убрана в суконку та капелюх зроблені з сього шовку.

СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.
Два примірні весілля, на котрих зібрано $60.10 на католицьку пресу

Весілля Леона Криткевича і Лелії Сіянчук

Слюб Леона Криткевича і Лілії Сіянчук відбувся в церкві св. Духа в Сенді Лейк, 30 червня, 1945. Вперід св. Сл.

Панство Леон і Лелія Криткевич

Божу відправив місцевий парох о. М. Григорійчук в асисті о. Кривуцького, о. М. Оленьчука, о. М. Шведа По Сл. Божій о. Григорійчук в асисті о. М. Оленьчука і о. Маріяна Шведа уділив св. Тайни супружа молодятам.

Опісля відбувся весільний бенкет в домі батька молодої. На бенкеті було велике число людей та були присутні на ньому Отці, що давали слюб молодятам. Підчас обіду промовляли Отці та п. Стефан Шевчук. промовив до присутніх про католицьку пресу, котрій треба все помочі. Присутні радо погодилися на внесок п. Шевчука і зложили на католицьку пресу $32.20. Збіркою занялися учитель В. Сіянчук і п. С. Шевчук.

Зложили по $5.00: Г. Сіянчук.. По 2.00 Кат. Сіянчук, панство Леон Круткевич, панство С. Сторожук, о. М. Григорійчук По 1.00: о. М. Кривуцький, о. М. Швед, о. М. Оленчук, Ст. Сіянчук, учитель В. Сіянчук, Гелена Сіянчук, Л. Сіянчук, Ст. Шевчук, Ст. Прокопчук, Дм. Ткач, пані Марціщук, Анна Яківчук, А. Паращук, Павліна Шевчук, Т. Слободян, М. Маковейчук. По 50ц.: М. Левандовський, Юрій Семенюк, Гр. Сторожук, Ірина Ткач. По 25ц.: Василина Сіянчук, Ю. Пастернак, Тодозька Семенюк, Емілія Мялковська. По 10ц.: Петрина Мялковська, Я. Соколик. Разом $32 20

Весілля Володимира Шевчука і Олени Сіянчук

Олена Сіянчук се рідна сестра Лелії Сіянчук, про котру ми повище написали. 11 серпня, 1945, в церкві св. Духа в Сенді Лейк, місцевий парох о. М. Григорійчук в асисті о. І. Кришталовича і о. М. Шведа уділив св. Тайни супружа Володимирові Шевчукові з Оленою Сіянчук. Слюб попередила св. Сл. Божа, котру відправив о. М Григорійчук.

По слюбі відбулася весільна

Панство Володимир і Олена Шевчук

гостина в домі родичів молодої панства Сіянчуків. Підчас гостини промовляли Отці а також учитель Василь Тракало візвав присутніх до збірки на католицьку пресу. Збіркою занявся сам Василь Тракало. Зібрано $27.90. Жертволавцями були По 1.00: о. М. Григорійчук, о. М. Швед, о. І. Кришталович, Г. Сіянчук, Ст. Шевчук, Ів. Андрейчук, Ів. Пакон, Е. Бицкало. С. Сіянчук, В. Шевчук, М. Яківчук, пані В. Шевчук, пані Круткевич, Анна Піріжок, С. Сторожук, учитель В. Тракало, Н. Максимчук. По 50ц.: Дм. Глушка, Л. Сіянчук, Гр. Сулинка, П. Шевчук, Н. Шевчук, Пав. Шевчук, К. Мялковський, М. Левандовський, Юзефка Паращук, Анна Яківчук, В. Дод, Й. Швалюк. Ів. Глушка, Д. М. Глушка, пані Дм. Глушка, С. Чорний, Й. Навроцький По 30ц.: Гр Сторожук. По 25ц.: П. Мялковська, Ф. Рудяк, Ю. Семенюк, В. Шиндорук, Ю. Пастернак. Ів. Ткач, М. Филипишин, М. Глушка По 10ц.: Софія Шиндорук. Разом $27 90

З весіль Леона Криткевича і Лелії Сіянчук та Володимира Шевчука і Олени Сіянчук, зібрано отже разом $60.10. Сі гроші розділено на половину для УВістей і Будучність Нації. Треба також зазначити, що Володимир Шевчук і Олена Сіянчук як також Леон Криткевич і Лелія Сіянчук є членами місцевого відділу УКЮ і Місійного Товариства.

Двом парам молодят на сьому місці бажаємо якнайбільших благ від Всевишнього а жертводавцям та збірщикам на католицьку пресу належиться щира подяка Так повинні поступати і за католицьку пресу не забувати при різних нагодах і усі свідомі українці католики.

Оден з весільних гостей

ТОРОНТО, ОНТ.
Вони заслужили на то

В темряві осіннього вечера, що мішалася поміж небом і землею в одну непроглядну масу, чути згуки автомобілів і чопчання людських ніг по хідниках напроти церкви М.Б.Н.П., 276 Бетирст Ст.

То ведуть до парохіяльної салі п-во Юрія і Анну Луканів. П-во Лукані ступають до салі, а довкола них чути слова пошіжені скрізь сміючі зуби, слова повні любови і щирости. Неспиняйтеся... Скорше ...— підганяють то з одного то з другого боку притишені голоси.

Ох(не можу, упаду...— чути голос трийцять пять літних ювілятів Супружого життя п-ва Юрія й Анни Луканів. Голос цей тремтить і плаче.

Музика грае, очікуючі плещуть, а дві похрестниці чіпають на грудях живі квіти, рожі, неначе шматок крови, що бризнула на білі груди.

Коли ювілята засіли на почесне місце, а коло них їх одинокий синок, Юрко, тоді п. Андрій Бак, предсідатель парохії, пояснив значіння цього вечірка і попросив Впр. о. І. Лисюка, ЧСВВ., провести молитву. Почалася вечеря і весела гутірка. Повище згаданий отець заступав місце Впр о. кан. П Каменецького.

Ювілята вернули думкою трийцять пять літ у глубину минувшини, коли то вони скла дали в церкві на евангелію взаїмну присягу, а нині знова прийшла хвиля повторити "люблю бачити тебе поруч з собою"

Першу промову і желання зложив їм їх одинокий син, Юрко, а потому було багато промов. Гарну промову виголосив Впр. о. І. Лисюк, а пані Тинкалюк на закінчення своєї промови вручила ювілятам лист, де була посвідка на рефрегіейтор. як також дякувала всім за участь в тім вечірку.

По відспіванню "Многая Літа," шановні ювілята дякували всім за це велике торжество, котре для них устроїли. Ініціяторами цього торжества були пп Тинкалюки, Баки і Чорномази.

По переведенню збірки на пресу, котра принесла $20.45, заграла музика і охочі пішли колом приспівуючи: "щоби Кути не минути, до Косова повернути." Зі збірки призначено $5.00 на БНації

Мнемоніка.

САСКАТУН, ССАК.
Чайний Вечерок для Укр. Кат. Скитальців в Европі

На заклик Еп. Ординаріяту до помочі для укр. кат. скитальців в Европі, УКЮ при парохії св. Юрія в Саскатуні, устроїло чайний вечерок в неділю 28-го жовтня, 1945. Саля була переповнена як молоддю так і старшими, що зрозуміли важну ціль цього підприємства.

Предсідателькою цього вечерка була панна А. Шабага, котра говорила, що зорганізувати, та сцентралізувати всю молодь Канади та виховати її під зглядом релігійним, національним і культурним, на свідомих українців католиків Канади, се ціль УКЮ. Запевняла присутних, що молодь рішається працювати всіми силами, щоб цю ціль осягнути.

п. Стецик, студент університету, котрий зістав звільнений з військової служби, далі щирими словами заохотив старших кооперувати з молоддю та дати її як моральне так і фінансове поперття в їхній праці.

о. В. Фірман, парох Саскатуну, щирий та жертвенний працівник для української католицької молоді, пояснив недолю, нещастя та страшне положення наших скитальців в Европі і візвав присутних в імені юнацтва до збірки на допомогу. Зібрано $91.41. До цьої суми юнацтво доложило

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

21 ЛІСТА З КАМПАНІЇ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

Ів. Мусій, Норквей $50.00; Н. Строган, Кадврот $25.00. По $20.00: Петро Чуй, Бруксбей, Дм А Хабун, Канора. По $15.00: Ст. Шордій, Дніпро, Ів. Гринчишин, Олеша. По $10.00: Дм. Середа, Вест Бенд, О. Хабун, Канора,. По 5.00: пані Анна Вовк, Канора, Ан. Гаврилюк, Канора. Ст. Гадубяк, Олеша.

Парохія Доброводи:
С. Мальований $25.00. пані Марія Н. Дяків $20.00; По 15.00: М. Б. Дяків, В. Максимів. По 10.00: М. Мальований, П. Шинківський, Ст. Дяків, Гр. Скорень. По 5.00: О. Дяків, П. Дяків, П. В. Дяків, В. Дяків, В. Гачкевич, Дм. Березовський, М. Ф. Дяків, Гр. Ф. Дяків, М. Заверуха, П. Явний.

Парохія Рама:
Всеч. о. Ів. Головка $100.00. Н. Яцишин $25.00. По 15.00 І Шевчук, Ст. Крисак. По 10.00: Ів. Данилишин; Ф. Бутула, С. Заверуха. Н. Ленюк, Й. Дяків, П. Данилишин, Н. Петришин. По 5.00: В. Данилишин, В. Г. Мігурай, пані Марія Яцишин, Іг. Третяк, Д. Третяк, Дм. Петришин, Д. Сахній, пані М. Ленюк, Н. Третяк, пані С. Третяк, Д. Ковальчук, М. Пристай, І. Дзядик, Ів. Мальований, М. Окрвінець.

Парохія св. Димитрія, Тязів, Саск.:
По 25.00: М. Якимишин, П. Галюк, П. Роляк. По 10.00 Н. Петришин, Н. Грона, С. Петришин, П. Бартко, В. Ленюк, П. Сенишин. По 5.00: Л. Причак, П. Грона, М. Вовчук, пані П. Петришин, пані А. Бартко, Н. Пилипів, В. Дорошенко, пані Ірина Галюк, Я. Якимишин.

Парохія в Куликові:
По 5.00: Т. Чапський, Н. Мулла, В. Хоптій, Ів. Фідик, Гр. Пешко. панство І. Радовець: 7 00.

Парохія в Ковалівці:
По 10.00: М. Вовк, М. Гриньків По 5.00: Д. Заплітний, М Гусак, Н. Цимбалістий, А. Ма-

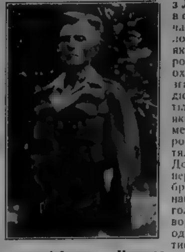

На знимці бачимо п. Николая Хруника, який перебув німецьку неволю і дістався щасливо до Франції, та служив в аліянтськім війську.

цала, Ст. Івачевський, І. Мельник, Д Ленюк, В. Ленюк, А. Ленюк, І. Волос, В. Шебиць, Ів. Шебиць, М. Швець

Парохія в Антонівці:
По 10.00: Ст. Дутчак. П. Ратушняк, А. Ратушняк По 5.00 В. Шевчук, пані Д. Стусик, Н Садовський. пані Д. Хабун М Хабун, А. Дутчак, Олекса Осадца, П. Дутчак, Ів. Ратушняк, Ст П Ратушняк, М Баран. Й. Корчинський, Ст. Ракочий. А Ракочий, В Репута, Н Когут. В. Ратушняк В. Филиштан, Дм. Григорів, Н Пікула, В. Пікула, Гр. Прокоп, В. Бабчишин Дрібними 17.00

22-га ЛІСТА ЖЕРТВ:

Пані Марія Воробець, Крадор, $25.00; Й. Вербіцький, Кованвил, Квебек 10.00, Е. Принма, Ростерн, Саск. 10.00. В Бодпар, Елстов, Саск 7.00 Т. Огінський, Саскатун 5.00.

Парохія в Самбург, Саск.:
По $10.00: С. Скляр. Е Трач Гр Романюк Ів Дикий, Л Зеленський По 5.00 [illegible]

Пан Николай Хруник, родом з Лящок, Галичина, перебував в своїм рідним селі через цілий час війни. Як німці заняли село, взяли його до неволі, в якій перебув він майже пять років, полишивши своїх пятьох братів вдома, про які як згадує, що так само майже всі дістались до неволі, а остався тільки старенький батько, який натерпівся богато і помер з болю і страждань в 1944 році. Перебуваючи в неволі, тяжко мучились і бідували Доходило до того, що мусіли нераз їсти траву але й тої забракло Сотки тисяч людей набиті по таборах, гинули з голоду. Перед його очима отворилися ті всі страхіття. От одного дня привели німці сім тисяч наших людей Серед них замітив він свойого брата. Як побачив один другого голодним, висохлим, нужденним, так і з жалю поміліли, сказати слова не могли, а ще до того сторожі люті розганяли їх одного від другого.

Та Господь змилосердився над ним і видобув його з неволі. Вийшовши на волю записався до польської армії в Франції і пішов знова до війни проти ворога, в Норвегії між ті страшні гори покриті снігами, ледами, де вічно мрачно і зимно. Там на горі високій, крутій, на якій вітри віють, стогнуть, гудуть, яко вірний жовнір, обороняючи від наїздника, і зістав ранений, ворожою кулею Товариші його, взяли занесли до шпиталю, в якім довгий час перебуваючи гоїв свої гіркі рани, терпів за свій край, і Господа молив, щоб дав кращу долю. Нарешті подужав і вернувся до Франції, де перебуває зі своєю жінкою і дітьми і такі сумні вісти, жалі новини пише він ще до своїх знакомих і вуйків яких ще яко одиноких дорогих має тут в Канаді. Таких вірних, довготерпеливих, многострадуючих людей, посідає наш нарід мілионами, які готові життя своє віддати, щоб виборити свойому народові краще завтра.

і відослало до Еп. Канцелярії $100.00.

Далі о. В. Фірман говорив, що лише тоді можемо ми зазнати силу і добробут, коли будемо уважати, що наша католицька парохія, наш укр. кат. дім є в дійсності для нас малою Україною. Будемо солідно і отверто працювати на своїй власній релігійній і народній ниві, не звертаючи жадної уваги на безхребетних паперових патріотів і утруїв їхньої політики. Читаємо Будучність Нації, де політичні організації солідно відгукнулися на заклик потребуючих українських скитальців в Бельгії, нехай ми самі дамо їм поміч.

Цього самого вечера було офіціяльне передання книжок новому зарядові УКЮ на слідуючий рік До заряду увійшли слідуючі:

Поч. голова: о. В. Фірман
Голова— А. Шабага
заст. гол.— М. Яремович
Секр - - І. Стецик
Заст сек —Іоанна Щудлик
Скарб —П. Сиганський
Заст. скар - О. Грицуляк

Забавовий Комітет
Марія Шабага
Анна Купецький
Стефан Кобринський
Адам Дженджера

Ф. Томашевський
Господині—
Марія Мартинюк
Стефанія Калитюк
Марія Бадик
Павлина Білий

Саскатунський відділ сягає около сто членів, сходини відбувають що тижня в середу вечером. Члени приготовляються до листопадового концерту і Різдвяної радієвої програми під проводом отця пароха і спільного св. Причастя першої неділі в грудні.

Панна Марія Фірман, секретарка провінціяльного заряду (бувша секретарка саскатунського відділу) закінчила чайний вечерок подякою старшини за присутність та жертви із закликом до молоді до дальшої жертвенної солідної співпраці.

За відділ УКЮ
Марія Фірман

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примирній Парохії св. Андрея в Винніпег, Ман.)

(Продовження)

Якщо так, що ви не знали, то тепер уже знаєте Я вас усіх, що тут видажу, ніколи в церкві не видів. Ідіть до дому, а завтра прийдіть на свячення Ви кажете, що не знали, а от і оголошення на [illegible], що забули ви вишпитати. Священики позбирали до самоходу, що було потрібне, і поїхали на станцію, де було приготовлене для Преосвященного.

Я борзо з дітьми заніс речи до церкви, і бігом до станиці: лише до стола донести бо [illegible] чогось не мала сміливости. А за дверей чути визов: Преосвящений, вас люди, кличуть. Тоді Преосвященні вислали між них священика, перед котрим зо всіх ротів сипалися якісь жалі, очернення, рішення, завваги, і погрози, і що ще не виросла папля.

Питають мене Преосвящен- [illegible] з неї нарубають жертв [illegible] і будуть гроші на [illegible] то треба ще сорок років чекати а ту роботу треба [illegible] зробити

Увійшов священик, а що вони хотять? питають Вони самі не знають, що хотять, всі нараз говорять, як жиди, а їх бесіда не торкає справи церкви І чути від тих, що дальше від дверий, що нас тілько маєм чекати на одного, ходім, до хати І почалося тверде пукання у двері. А не чекаючи на позволення, увійшов з задертою пикою до середини, їх ватажок і за яких 10 мінут зробив зо себе чотири рази блазня, а шість разів збрехав, в таких рухах і виразах. Угнався з надутою помпою, не чекаючи на позволення, не привитався по християнськи, і не віддав пошани для найви-

[illegible] один з тих його аргументів не був правдивий, то Преосвященні своїм рішенням його відкинули, а щоби його потішити, то сказали до мене вклонно, що свячення буде відложено, аж папля виросте. А що ти на те? Я відповів, що годжуся на їх рішення, в котру будь сторону. А тоді Преосвященні до мене: Твоє буде молотися, бо ти мовчав, і зараз ідемо до церкви.

Привіт

Чоби я до церкви, щоби вийти напротив, в людий уже [illegible] вручив від [illegible] церкви, оття [illegible] ко на престолі вер- [illegible] грубший, на- [illegible] Преосвященні помага [illegible] Потім виловили в [illegible] ротах критки [illegible] по освяченню вкла- [illegible] образки св Євангелистів А по середині бічних [illegible] на мощі святих, що на другий день мали вложитись до неї, а то мощі св. Теофіля, св Димитрія, св чуд Николая, і св. муч. Йосафата котрі перед тим Преосвященні привезли з Риму, і в такім порядку приготовилося до посвячення

На другий день 14-го жовтня на свято Покрова Богородиці, була чудна погода і тепло, народу було несподівано багато навіть по кількайдесять миль і з других парохій, а того гордого диктатора і

його двох партій ріш не було [illegible] його жінка з дітьми Преосвященні посилали за ним, але не прийшов. По ранішнім набоженстві триумфально ввели Преосвященного до церкви, потім Преосвященний вносили [illegible] святих мощі, зробили обхід довкола церкви два рази як звичайно, а третій раз на против, потім поклали в середині по стінах 12 хрестиків і їх святили при каплиці двох стихів 7 і 8 Псалма 50 Потім престіл обмили перше звичайною водою, а потім свяченою, і повкладали до криток, і заллили топленою живицею, і заковали усі критки бляхою.

Зачалась Архиєрейська Сл. Божа, на котрій Преосвященні виголосили дуже зворушливу проповідь, і притім висказали що правда перемогла. Хотяй не на 100% а за то що ваша церква тілько була переслідувана, в таких невідрадних відносинах, без засобів і довгу, а далася докінчити, то за ту вашу дбалу працю, маєте уложено у престолі мощі аж з чотирох святих

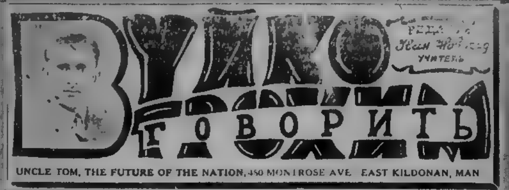

Любі Діти!

НЕ МОЖНА! НЕ РУШ! НЕ ТВОЄ!

Такі слова діти нераз чують але на жаль не все вони їх слухають Послухайте вірша, що написала Соня Веселка, про пса, що знав, що то значить НЕ МОЖНА

Каро, пес слухняний був,
Нагайки боявся.
Поки приказу не вчув,
До їди не брався

Раз на пробу полишив
Його пан вечерю,
Коло неї посадив
Кара на фотелю..

Сидить Каро, сторожить,
В тарілі впялив очи..
Гети кусок аж кортить,
Але він не хоче,

Бо за це йому буде
В заплату— нагайка,
А як тілько пан прийде—
Слухняному пайка!

І собака часом є
Дуже осторожна
Знає: "Що не твоє,
Рухати не можна!"

ВУЙКО ТРОХИМ

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

Лиш одна Марія Сеньків з Бурр, Саск. була взяла участь в контесті на листопад і за се дістала вона від Вуйка дуже гарну нагороду

Ану, Любі Діти, знова гарно візьмиться до праці! Вуйко нині проголошує на сій сторінці знова гарний контест.

ПОВСТАЛА ГРУПА "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ" В ОТТАВА, ОНТ.

Під проводом Вуйка Трохима при парохії св. Івана Хрестителя, повстала група Веселої Родини. Сходини цеї групи відбуваються кожної неділі о третій годині пополудні в парохіяльній салі На сходинах члени співають українські пісні, рішають справи праці групи, говорять оскільки можуть по українськи, приготовляють точки на концерти, слухають оповідань з української історії, казок, байок, та бавляться, всі, дійсно як одна весела родина

Недавно відпровадили ГАЛОВІН ВЕЧІРОК, котрий самі уладжували і та перевели на велике здивовання старших гостей

Заряд групи складається з слідуючих членів:— о. Б Дрібненький, духовний провідник, Вуйко Трохим. провідник; Йосиф Пащин, голова, Марія Мельник: заступник голови; Франя Павлюк, секретарка; Гринь Кукіль, касієр; Іван Янек, господар. Програмовий комітет, що приготовляє розривки на сходини складається з отсих трох осіб— Федь Лакуста, Анна Грабець і Василь Гаріский.

Членство складається з отсих **Членів Добродіїв:**

ч. 113. **Анна Грабець,** жр. 40ц
ч. 114. **Франя Павлюк,** ж. 40ц
ч. 115. **Маруся Сагаюдак,** 40ц
ч. 94. **Наталка Пук** (вписалася попередно, перша членкиня ВР з Оттави на 1945 рік)
ч. 116 **Михайло Пащин.** 20ц
ч. 117 **Гриць Кукіль,** жр. 25ц

Та звичайних членків:

ч. 118. **Доротея Лакуста,** 15ц
ч. 119. **Іван Янек,** жертва 15ц
ч. 120 **Петрунька Лакуста** 15
ч. 121 **Гриць Тирайчук,** 15ц
ч. 112 **Мартин Федорович** 15
ч. 123 **Марія Мельник,** 15ц
ч. 124 **Теодор Брений** 15
ч. 125 **Марія Люба,** жерт 15ц
ч. 126 **Карло Гальчук,** 15ц
ч. 127 **Корнелій Попик,** 15ц
ч. 128 **Федь Лакуста,** 15ц
ч. 129 **Марія Кривоносик** 15
ч. 130. **Йосиф Пащин,** 15ц
ч. 131. **Василь Гаріський** 15ц
ч. 132. **Рузя Гаріський,** 15ц
ч. 133. **Іванна Брений,** 15ц
ч. 134. **Василь Верега,** 15ц
ч. 135 **Льонгин Верега,** 15ц
ч. 136. **Анна Гальчук,** 15ц
ч. 137 **Івась Любий,** 15ц
ч. 138. **Ромко Мельник** 15ц
ч. 139. **Андрій Запчук,** 15ц
ч. 140. **Франя Притула,** 15ц
ч. 141. **Михась Притула,** 15ц
ч. 142 **Стефан Гаріський,** 15ц

КОНТЕСТ НА ГРУДЕНЬ

Нарисуйте РІЗДВЯНИЙ РИСУНОК, помалюйте його добірними красками та зашліть з своєю точною адресою перед 15-го грудня до:

Children's Drawing Contest,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

ПРАЦЯ ДІТЕЙ ДЛЯ ДСТОРІНКИ

Марія Куланець, Скарборо Блафс, Онт., прислала одну стару передплату.

Марія Сеньків Бур, Саск., прислала 25ц на пресфонд ДСторінки.

Обом Маріям Вуйко дуже гарненько дякує за прислані гроші. Ану хто буде слідуючим?

ПРО КОТА І МИШУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - -

Це є мій перший лист до Вас. Я маю десять років, ходжу до Рідної Школи, де я є в другій клясі. Маю вдома котика з котрим все бавлюся. Одного разу сталася мені велика пригода. То ділялося у суботу. Тато пішли до роботи а мама пішли на маркета. Мій брат на той час десь вийшов з дому і я лишилася сама з котиком Як я бавилася з ним, нараз щось застукало. Мій котик вискочив мені з рук і зачав бігати по хаті. Я зі страху вибігла на двір. На той час мама вернулися з маркет і я зачала оповідати про свою пригоду. Ми увійшли до хати, а мій котик бавиться з якимось звіром. Мама мені сказали, що то миш. Я ніколи миші не виділа і тому я боялася.

Здоровлю Вас Вуйку.
Анна Грабець,
Оттава, Онт.

Від Вуйка: Чи ти ще і тепер миші боїшся?

ЛЮБИТЬ НАЛЕЖАТИ ДО "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - -

Я дуже задоволений, що належу до Веселої Родини Маю охоту вчитися всего, що нас Вуйко Трохим вчить. Красно дякую Вуйкові за науку. Буду старатися працювати як найліпше. Маю іти спати. Добра ніч Вуйку Трохиме!

Карло Гальчук,
Оттава, Онт

Від Вуйка: Тішить мене, що Ти любиш належати до Веселої Родини.

ПИШЕМО, ЧИТАЄМО, У РІДНІЙ ШКОЛІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - -

Це є мій перший лист. Ходжу до Рідної Школи, де я є у першій клясі. В англійській школі я є у третій клясі. Маю девять років. У Рідній Школі я вчуся читати, писати і катехизму. Наш учитель у Рідній Школі називається пан Андрій Цибульський. Отець Б. Дрібненький вчать нас катехизму Вуйко Трохим приготовляють нас на Різдвяний концерт Здоровлю Вас Вуйку Трохиме. На другий раз напишу більше.

Марія Любий,
Оттава, Онт.

Від Вуйка: Вчися гарно! Слухай учителя то все тобі буде добре!

КАЗКА ПРО СИРІТКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Скажу Вам казку про сирітку.

Маруся було сиріткою. Її було вісім літ, але виглядала лиш на шість, така була маленька, і марненька. Вона служила у шинкаря де над нею дуже збиткувалися і де вона дуже часто голодувала.

Маруся не була вбрана так як другі діти. Її шматя було старе і подерте.

На Святий Вечер післали Марусю по воду до керниці. Маруся була сумна, бо знала, що другі діти діставали дарунки а її нічого ніхто не давав. Коли тягнула воду з керниці приступила до неї якась мала дівчинка і подарувала її щось завинене у папері. Маруся подякувала, розвинула пакунок. . де було щось, що вона дуже все хотіла—лялька.

Федь Лакуста,
Оттава, Онт.

Від Вуйка.— Гарна казка, Федю! Члени Веселої Родини повинні також помагати бідним діттям, сиротам.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме. —

Я отримала надгороду за котру щиро дякую. Я дуже любила читати про Робінсона та його пригоди.

Я буду старатись більше листи писати і брати участь у контестах. Дотепер не могла, бо здавала іспити.

На тім кінчу і посилаю 1.00 на передплату БН.

Поздоровляю Вас Вуйку.
Марія Куманець,
Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Дякую Тобі за все. Пиши знова!

ВЗЯЛА УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже давно, як я до Вас писала, аж нині собі подумала знова написати. Я не маю що писати, але може щось надумаю Я хочу брати участь у Вашім контесті Я люблю такого приятеля, як Оленка що все любить балакати щось такого за церкву і за Бога, і ніколи не любить щось паскудного говорити.

Ми мали галовін парті у школі і клали яблука у балію і мусіли пхати голови у воду і лапати яблуко губою. Я три яблука так дістала. Я посилаю Вам двайцять пять центів на Діточу Сторінку. Поздоровляю Вас Вуйку.

Марія Сеньків,
Бур, Саск.

Від Вуйка: За то, що Ти взяла участь, дістанеш нагороду.

ЛИСТ З ВИНДЗОР, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Ми вже давно збиралися писати до Діточої Сторінки. Аж нині я осміляюся писати цей перший лист Я все ходжу до католицької школи. Маю 11 літ, і я є в семій клясі в англійській школі і в пятій клясі в українській школі. Сестра Ізидора вчать нас в в українській школі Ми беремо Історію України, географію, літературу. А належу до Дітей Марії і до діточого хору, що провадить Сестра Симеона Ми що неділі співаємо на діточій Службі Божій, що є в девятій годині.

Щиро здоровлю,
Надія Бала,
Виндзор, Онт.

Від Вуйка: Як Ти гарно пишеш! Бери участь в контестах.

ПРИСЛАЛА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже довгий час як я до Вас писала Літо минуло, осінь настала, до школи пішли. Зима настає, день за днем минає. В школі треба вчитися. А як прийду з англійської школи, то іду до Рідної Школи. Я ходжу до Рідної Школи три рази на тиждень, іду на музику два рази на тиждень. Музику вчить п. Шепеля. Посилаю 25ц на Веселу Родину і прошу післати мені відзнаку Веселої Родини. Також посилаю 1.00 на передплату на Будучність Нації.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Наталка Лесько,
Судбурі, Онт.

Від Вуйка: Вуйко вислав Тобі відзнаку. Пиши часто до Вуйка!

ЛИСТ З ТОРОЛД, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се є мій перший лист до Вас. Я давно хотів написати до Вас, але ще добре не годен писати по українськи, бо тут коло нас нема кому учити по українськи, то мене мама вчать дома. Але я годен ліпше читати як писати, і я прочитав Вашу байку тай спробую чи я добре написав. Я ходжу до англійські школи і я є у 7 клясі, і я маю 12 років. Мої уродини 6 січня, то тоді буде мені 13 років. Ми тут усього два роки в Онтерії, а я роджений у Манітобі. Я маю три братчики і три сестрички. Я учуся грати на скрипці Мій найстарший брат добре грає на скрипці і цимбалі. Сей раз кінчу, а на другий раз напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку,

Орест Буртняк,
Торолд, Онт.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист Чи у Вас є зимно?

ПРИСЛАЛА ВЕРШИК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Недавно як я до Вас писала, але знова дещо напишу. Коло нас тепер є досить тепло лише ранками що є трохи приморозок. А як там погода коло Вас Вуйку?

Цим разом напишу Осінний Вершик . Ось він:

Було літо прекрасне,
Пізна осінь настає,
В саду травка усихає
Бо її цвіту не стає.

Всі керниці замерзають,
Ніде річки не течуть,
Беруть хлопці воювати,
Та плакати не дають.

Щиро здоровлю Вас Вуйку,—
Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

Від Вуйка: Тут великі морози. Твій лист є дуже гарний.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се є мій перший лист до

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЙЧИКИ

Я ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ— А. МАНАСТИРСЬКОГО

А зайчата небожата
З саночками в ліс чкурнули,
Аж де їх стояла хата—
В хаті звучені поснули.

Із яру дісталась з трудом,
Лізе, охкає лисиця,
Тай по лісі блудить блудом,
Всім на зайчиків жалиться

Та ввесь ліс, звірі тай птиці,
Як почули всю пригоду,
Не жаліли вже лисиці:
"По заслузі маєш шкоду!"

Останні Вісти...

ПОЛЯКИ ВИРІЗАЛИ УКРАЇНЦІВ В ЛЮБАЧІВЩИНІ. Українські біженці в Франції, колишні мешканці Любачівщини, доносять слідуюче: Цілий Чесанів спалений, доктора Бабяка, українського адвоката в Чесанові, поляки в білий день ПОРУБАЛИ НА КУСНІ, так що тіла його навіть не можна було зложити. Хто зі свідоміщих українців зміг, той ратувався утечею.— А тепер большевики віддали сі землі полякам на остаточне знищення.

ЦЕРКВА ПОМАГАЄ БІДНИМ ЗА МОРЕМ. Церква св. Покрови в Винипеґ і церква Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., занимається висилкою помочі нашим братам на континен (в Франції, Бельгії, Італії). **І так церква св. Покрови вислала вже нашим братам за морем 514 фунтів одіжи, взуття і білизни.** Перші посилки пішли 21 листопада, 1945. Збірка продовжується. **Знова парохія Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., вислала такихже самих пакунків зі шматтям і поживою нашим братам до Італії, Франції та Бельгії 330 фунтів.** Збірка продовжається. Парохіяни сих двох церков зносять усі річи як також і покривають (досить великі) кошти посилки.— Поміч нашим братам в посилках шмаття і поживи є конечною. Доходять до нас страшні вісти, що по таборах наші брати не мають навіть доброго верхного шмаття. **Ратуймо сих наших братів перед зимовим зимном! Посилаймо пакунки і посилаймо їх на руки Преосвященного Івана Бучка в Римі** (адреса подана на 4 стороні— де говориться про допомоговий комітет в Італії, до сеї адреси додати зверху тільки імя та назвисько нашого епископа); **в Франції на руки о. мітрата Перрідона** (та сама адреса, що є подана на 4 стороні для комітету в Франції); **до Бельгії на адресу пана Граба** (та сама адреса, що і комітету в Бельгії, треба лише додати на початку п. М. Граб). **Спішімся з посилками, бо колись може бути запізно й не буде кому сеї помочі посилати...**

Отець капітан Горошко в Бельгії. Друге число "Вістей," газети українського допомогового комітету в Бельгії, подає що 30 вересня, 1945, о. капітан Горошко правив Сл. Божу з о. Купчинським в церкві св. Владимира в Брукселі. На богослуженні було богато людей. Отець капітан між іншими передав також архієрейське благословення від наших Владик за морем. Се дуже піднесло присутніх. Мило їм було почути, що за морем провідники церкви за них не забувають, підчас коли в Европі вороги усунули усіх Преосвященних нашої Церкви.

Тогож самого дня о. капітан Горошко їздив до Лієж де правив молебен для наших вуглекопів. Опісля о. капітан мав сердечну розмову, підчас котрої вуглекопи наші відкрили отцеві усі свої бажання. На другий день отець відвідав таки саму копальню вугля в Лієж та окремо розмовляв з дирекцією копальні, котрій пояснив становище наших вуглекопів. - -Це піднесло душевно наших робітників та поліпшило їх відношення до бельгійських властей.

Мирослав Голота, голова УКЮ, оженився. БНації складає панові Голові якнайкращі побажання.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., дівчинка, що часто дописує до Сторінки Вуйка Трохима в БНації, прислала з одного підприняття на поміч українським скитальцям в Европі на руки БНації $15.00. Дуже гарне діло зі сторони Зоні. Зоню, БНація за Твої гроші вислала дітям українських скитальців в Европі українські букварі, котрих так дуже потрібно тепер в Европі нашим дітям.

РІЧНІ ЗБОРИ

Загальні Річні Збори Добродійного Братства св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд, будуть в неділю дня 16 грудня, 1945 година пів до третої пополудні, в парохіяльній домівці побіч церкви.

Програма зборів є слідуюча:

- Відчитання протоколів з минулих зборів річних
- Звіт уступаючого заряду
- Вибір нового заряду на рік діловий 1946.
- Внесення і дискусія.

Всіх членів просимо прийти на час.

Хто бажавби вписатися в члени, просимо прийти на збори а радо приймемо. Приймаємо членів українців католиків від 16 до 60 літ життя. Місячна вкладка 25 центів і розмет в случаю смерти котрогось з членів по 50 центів. За це кожний наш член має допомогу в случаю недуги і родина дістане посмертне на случай смерти члена. В справі виплати нема жадного отягання ні зволікання, всі наші члени з того приводу вдоволені. Прийдіть і самі переконайтеся!

За Заряд Добродійного Братства св. Покрови,

Дмитро Дорош, голова — **Михайло Дух**, писар

Вас, і пробую відгадати контест. Я їду до української школи і я є у пятій клясі. Я маю тринайцять років. Здоровлю Вас Вуйку,

Анна Рихлівська,
Бруклендс, Ман.

Від Вуйка: Анно, Ти гарно пишеш. Чи маєш братчика або сестричку?

СПІВАЮТЬ В ХОРІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Давно я вже не брала участи в контестах, а тому, що чогось все брак часу. Але сего разу заінтересувалася я байочками тай тими незрозумілими словами, і взяла участь в контесті. В останнім числі БН я читала, що Вуйко Трохим членам Веселої Родини висилають членські картки і двокольорову відзнаку "крест". Я і моя сестричка Богданна отримали лишень членські картки, а сеї другої відзнаки не отримали. Ми берем участь в діточім хорі при церкві св. Володимира і Ольги. Маєм дуже доброго учителя і дириґента, пана О. Мушія. Він нам коротко пояснив і заохотив до жертв для наших бідних поневолених українських дітей, що не мають куска хліба і в що одітися. Наш діточий хор з глубини серця відчуває неволю нашого страждучого українського народу. На заклик п. О. Мушія, ми всі охотно складаєм маленькі, але щирі жертви на їх поміч.

Тепер звертаюсь до Вас, Дорогі українські канадійські діти, з усіх закутин Канади. Станьмо всі як один і одна, даймо поміч нашим рідним українським сестрам і братам. Молімся за них до Всевишнього, щоб їм облекшив тяжкі терпіння і хоронив їх життя.

Висилаю 1.00 на передплату БНації. Здоровлю Вас Вуйку

Ярослава Павлишин,
Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за листа і передплату. Відзнаки Вуйко Вам тепер знова вислав.

— АДРЕСАР —
Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН . 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3563, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, [illegible] біль голови, крижів, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в еиді вихурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкуру руки і ноги терпнуть і змініють, а сила опускає.- -уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ: — ІЛЮСТРОВАНИЙ —

КАЛЕНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

НА 1946 РІК

Містить: Календарій, церковний календар і повний устав усіх Богослужень. Цікаві й повчальні слідуючі оповідання та статті: о. М. Оленьчук: Римський Епископ; Гора Тавор, Йордан і Мертве Море. о. Ст. Бахталовський, ЧНІ.: Мати Скитальниця: Україна, а Америка. о. Ст. Семчук: Історія найпідлішого Чоловіка. о. Величковський, ЧНІ.: Чудотворна Ікона Божої Матери Н.П.; Благословення будь Мамо! о. В. Шумей: Світила. о. Гр. Шишкович, ЧНІ.: Перестоpога для тих, що шукають служби по великих містах. о. П. Криворучка: Християнське образування. о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.: Андрій "Второзванний" Совітський "рай", превражний документ часу, що подає як поступали большевики з українським народом, коли зайняли Західну Україну в 1939 р. о. Н. Копиківський, ЧНІ.: Церква підвалиною релігійного й народнього життя. Брат Методій, ЧБХІІ. Колеґія св. Йосифа. о. Р. Хомяк, ЧНІ.: Фотій, патріярх Константинополя, помер католиком. І. Фрай: Діти, Божа [illegible] С. С. Шавель, ЧНІ.: Рим і Україна в домонгольській добі. Коли настане мир між народами? О. Бучинський: [illegible] Церкви св. Духа в Гемильтоні, Онт. Чин оо. [illegible] Колеґія оо. Редемптористів у Роблині, Ман. [illegible] Товариство в Йорктоні, Саск., Сила Божої ласки. [illegible] та Царя; Туга; Бути чоловіком; Під Хрестом. Має багато жартів, численні й красні світлини, адресар українського духовенства й установ у Канаді та Америці. Друкований на гарнім папері. Має КОЛІРОВУ фронтову окладинку Ісуса-юнака, в 4-ох красках друковану, перший раз від часу [illegible] українського народу на американській півкулі. Ціна одного примірника 50 центів. Замовляйте Календар Голосу Спасителя для себе а також для своїх вояків, кревних і приятелів як РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК. Адреса замовлення

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK., CANADA

НОВИНКИ З ОТТАВИ

Збірка для збігців

Почалася вечерком в Читальні Просвіти, 28 Бальсам Аве. в неділю, 21 жовтня. Головними бесідниками були посли А. Глинка та Т. Запалтний котрі зясували положення українського народу в Европі в теперішну пору. В своїх промовах, посли сказали, що між скитальцями находиться найкраща часть нашого народу, тому большевики так напосілися їх знищити, щоб більше вимови не було більше загрози, що світова преса дуже мало що доносить про скитальців, що лиш тільки ми на американському континенті можемо їм помогти. Господарем вечерка був п. Стефан Василевич. Тогож вечора многі зложили свої жертви для скитальців. До листопада 11-го зложено $308.50 на ту ціль.

Масове віче—у неділю вечером 4-го відбулося в справі скитальців. Реферат виголосив п. Іван Новосад. Ухвалено резолюції, котрі вислано до премієра Канади та послів І. Рицярда і Мекалрайт, що репрезентують Оттаву в доміиніяльнім парламенті.

Участь українців в державнім святі 11 листопада.— Від українців зложив вінок посол Запалтний. Вінок від українців звертав на себе богато уваги, бо був відмінний від других вінків. Поміж квіти прикрашували його шовкова синьо-жовта стяжка з золотими буквами, що промовляли всім державним мужам та представникам других народностей, що канадійські українці є добрими горожанами Канади, що їм і їх родині та кревним в Европі належиться справедливість. Цего року церемонія зложення вінків відбулася на парляментарній горі, під Вежою Миру, в неділю, 11 листопада, о 3-ій годині пополудні, парад і брав участь Пилип Коновал, одинокий українець що одержав Викторія Крос в першій світовій війні.

Чому так мало про нас знають. - Місцевий відділ БУК-а зробив перегляд книжок про українців що находяться в міській бібліотеці в Оттаві. Знаєте кілько їх є? Аж ТРИ, а большевицьких видань то є безміру в англійській та російській мовах.

Буде нова церква.— В Оттаві на весні має початися будова нової Української католицької церкви та салі.

Подав Іван Новосад

ВИДАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК В БЕЛЬГІЇ

В Бельгії створено українське кооперативне видавництво для видавання книжок, календарів, словарів... Наші брати в Бельгії беруться до праці, бо знають, що зі Західної України не ждати їм вже українського свобідного слова.

Канада потребує робітників до праці по лісах. В Канаді відчувається великий брак будівельного матеріялу. Коли Ви здорові та любите роботу в лісі, чимскорше запишіться до сеї роботи. Канада жде від Вас помочі

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Яґідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇН[illegible]КІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIII. ч 24 (192) ЙОРКТОН, САСК 14-го Грудня, 1945 [illegible] YORKTON, SASK. December 14, 1945

ПАРТИЗАНИ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

З Англії від власного кореспондента довідуємося, що в Західній Україні ведуть сильну акцію українські партизани, що боряться проти большевицької займанщини. Українці Галичини мали злучитися в одну організацію так звану Українську Національну Раду. Між членами Української Католицької Церкви йде сильна та рішуча боротьба проти насильства Москви відносно тоїж церкви, котру Москва бажає злучити з російською православною церквою.

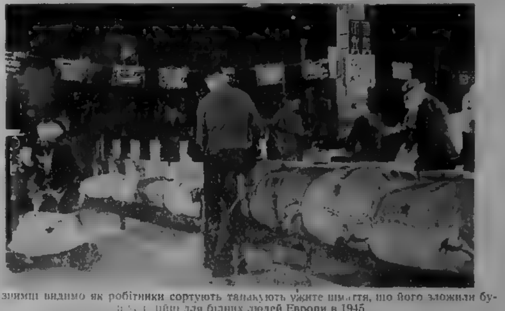

На знимці видимо як робітники сортують та пакують ужите шмаття, що його зложили [illegible] для бідних людей Европи в 1945

ОТЕЦЬ ГОРОШКО БУВ В ПАРИЖІ

Всеч. о. капітан М. Горошко в своїй недавній поїздці на континент відвідав також і столицю Франції, Париж, а в нім між иншими мав також [illegible]

Нам в Канаді не можна гаїти часу, але треба таки зараз взятися до посилання пакунків з одежжю та харчами нашим братам в Франції. Як се зробити читайте докладно такі інформації на 3-ій стороні минішнього числа.

МОЖНА БУДУВАТИ ХАТИ БЕЗ ПОЗВОЛЕННЯ

В Канаді в часі війни був такий закон, що на будову всяких нових будинків та хатів треба було позволення від уряду. Тепер сю заборону знесено одначе ще дальше в Канаді великий брак будівельного матеріялу та великий брак фахових робітників до праці.

ВИСЛАЛИ 462 ФУНТІВ ПОЖИВИ ТА ОДЕЖІ

Парохія Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен, Ман. (Винипеґ) вислала знова 12 пакунків, по 11 фунтів, харчів, мила, білизни та шмаття, нашим братам в Бельгії, Франції та Італії,так, що дотепер ся парохія вислала усіх 462 фунтів поживи та біля нашим братам. Зазначуємо, що річи до сих посилок зложили добрі члени сеї парохії та самі оплатили майже 100 долярів почтової оплати за надання сих пакунків. На сім однак парохіяни не остають, збірка дальше продовжується. Ану, наші другі українські католицькі парохії Канади, підіть слідами парохії Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен та посилайте нашим братам поміч! Про усі посилки, що Ви їх вишлете чи вже вислали пишіть до редакції БНації, а помістимо ті вістки на сторінках нашої газети. Всі до праці!

Побоюються, що славна історична католицька катедра в Кольонії, Німеччина, на знимці, може завалитися, бо була тяжко ушкоджена підчас війни

КАНАДІЙСЬКІ СТРАТИ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ

Англійська імперія мала 1,246, 025 страт в людях в другій світовій війні, з того на Канаду припадає 101,538 канадійських жовнірів. Докладніший канадійські страти в людях так виглядають: забитих 37,476, пропавших 1,843, ранених 53,174, в ворожих полонах 9,045

> **УСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ, ЩО СВЯТКУЮТЬ РІЗДВО ХРИСТОВЕ ПІСЛЯ НОВОГО СТИЛЮ,**
> **НА СЬОМУ МІСЦІ НАЙЩИРІЙШІ СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ ЗАСИЛАЄ**
> Редакція і Адміністрація БНації.

З ОДНОГО ЛИСТА З НІМЕЧЧИНИ

Містимо коротенькі виїмки з одного листа що дістали ми його з Німеччини. Пише його український жовнір.

"Тув в Німеччині можна стрінути богато українців будьто поодиноких чи навіть з цілими родинами. Знайшлися вони тут в той спосіб, що німці змусили їх були виїхати до праці до Німеччини. Декотрі є тут недавно... Коли німці відступали то усіх виганяли з дому а майно людей палили а хто не хотів вийти з дому, того розстрілювали на місці і так палили разом... Тепер богато українців знаходиться разом з поляками. Ці ті,що подали щоперед 1930 роком були горожанами бувшої польської держави. Поляки коли перепроваджували списи хто де звідки походить то в богатьох випадках змушували їх, щоби вони говорили, що є поляками, бо мовляв, немає українців тільки русіні і ми будемо "мусіць" вислати вас до большевиків, коли не запишетеся яко поляки... А коли навіть кого і записали за українців, то на кождому кроці стараються їх переслідувати та не дають можности дістати це, що властиво українцям належиться після права..."

"Та коли приглянутись цему-всему, то чомусь аж страшно та жаль та розпука огортає душу, чому то ніхто не займеться цею справою, щоби хотяй щонебудь помогти тим нещасним розбиткам военної хуртовини та вигнанцям з рідного гнізда..."

Тільки з сього листа. Як видимо, то поляків Бог ще мало покарав і вони ще надалі дихають тою великою ненавістю до українців... Правду каже наша приповідка, що коли Бог кого хоче покарати то йому розум відбирає...

На знимці видимо бельгійську католицьку сестру, що була ранена два рази підчас війни в Філіпінах. Приїхала вона тепер до Ню Йорку. Стратила вона ногу та частину рамени.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Пані Анна Войтович, Торонто, на пресфонд 50ц

З обіду в честь панства П. і А. Крушельницьких в Форт Віліям, Онт., о. Я. Чиж прислав $16.00.

З несподіванки для пана Макійчука в Стюартбурн, Ман п. Іван Пробіжанський прислав $5.20.

З ювилею панства Н. і А. Буртник в Ниагара Фалс, Онт прислано $3.00.

З похорону бл. п. Івана Юрчака прислав о. І. Борецький з Брентфорд, Онт. $6.00

З пращання панства Романів в Ростерн, Саск, п. К. Цісецький прислав 1.50.

З весілля Яр. Гринчишина і Марії Стецюк в Бюкенен, Саск $5.34.

Усім жертводавцям та тим, що занялися збірками щиро дякуємо та прошу за нас і на будуче не забувати.

ПОШУКУВАННЯ

Гринюх Володимир, полонений в Італії пошукує своїх кревних, які виїхали зі села Полового, пов. Радехів та є в Винипеґ, або може деінде. Це мають бути сестри його батька Миколи Гринюха, директора вселюдної школи в Стренові, пов. Камінка Струмілова. За листом Волод. Гринюха зголоситися до Еп. Канцелярії, Винипеґ

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

З ВІРШІВ ІВАНА ФРАНКА

"Лиш воюй, а не тоскуй!
Лиш боротись— не миритись,
Радше впадь, а сил не трать,
Гордо стій і не корися,
Хоч пропадь, але не зрадь!"

"Треба твердо нам в бою стояти,
Не лякатись, що впав перший ряд.
Хоч по трупах наперед ступати,
Ні на крок не вертатись взад!"

Для конини і людини

До аптики вбіг хлопець і питає:

—Не маєте якої медицини для конини і людини?

Аптикар здивувався.

—Тобі на що такої?

—Тато їхали візком і кінь сполошився і я ще не знаю, хто скалічився, кінь, чи тато.

> **РІЗДВЯННЕ ЧИСЛО БНАЦІЇ**
> **СТІННИЙ КАЛЕНДАР ДЛЯ НАШИХ ЧИТАЧІВ**
> **Слідуюче число БНації вийде з датою 1 січня, 1946 і буде числом різдвяним. Вийде воно в двох красках та до кождого числа буде долучений Стінний Календар БНації.**
> **ЩОСЬ НАДЗВИЧАЙНОГО!**
> **Дорогі Читачі БНації! Читайте слідуюче, Різдвянне число БНації, бо будемо мати для Вас дуже цікаве та надзвичайне оголошення!**

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ!

Усі жертви слати на слідуючу адресу— The Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

З Большевицької Господарки на Бойківщині

На днях передістався лист до Англії, датований із 15-го листопада, 1945 р., від одного нашого робітника. У тузі за рідною своєю Бойківщиною, де осталася ще мати й сестри з братом, він рішився, по невільничій праці у Німеччині по копальнях, вертати до рідних земель. Від самого переходу під опіку "червоних," стрічали його розчарування за розчаруваннями. Пекольні муки переносив кождого дня, доки не вирвався з під червоного терору. Та найкраще послухати його власних уривчастих переживань.

У тузі за Бойківщиною

Молодий, бо 21-літний юнак ще, чорнявий син бойківських гір. Затужив за своєю сивоволосою матірю, сестрами й братом. У червні 1945 року виїхав добровільно транспортом на схід із одного з американських лягрів. Віз зі собою тугу за зеленим Бескидом, тихим шумом ялиць, відгомоном дзвінків пасучої худоби на кучерявих полонинах, за димом із курної хати, що у ній провів він свої юні літа, повні радости й безжурного молодого чару в українській турчанщині. У свиті віз кілька німецьких марок, тяжко запрацьованих у німецькій шахті, у Вестфалії. Ідучи, знав, що не буде мати чим обдарити своєї матери й сестри... Він знав, що батька вже не застане, бо його вбили совітські визволителі, як такого, що належав до землі, стояв на землі і не посунувся з неї мимо "нових порядків" й земля його приняла. Надіявся застати матір, сестру... Надія держала його при житті. Надією вертав на рідну полонину. З царства жорстокого гітлеризму вертав і їхав з надією.

За залізною червоною куртиною

Судьба скреслила жорстокою рукою усі його пляни. Страшно закпила собі судьба з нього. Люто вхопила його у дужі лаби й кинула його у несамовиті переживання. Кинула його у вир нового кривавого пекла. Бо як лише передали наш траспорт совітам, то всіх огорнув переляк. "Східняки й Западняки," Комсомолці й Партійники, Непартійники— всі полонені застигли в ожиданні, в німому очікуванні, що буде дальше? А серце товклось. А мозок сверлила журба, переляк і тривога, наче сталь дубову дошку. У товаристві зеленошапних прикордонників привитав пяний совітський лейтенант наш транспорт: ... "Ви визволені з ярма капіталізму, та смерти мерзенного гада гітлеризму й пруського фашизму. Під сонячним теплом батьківської опіки товарища Сталіна настане ваше краще завтра..." Такі слова промови були до наших вух, хоч ми були голодні, спрагнені й обдерті. Наш транспорт задержався перед Берліном. Спека була страшна, бо червень. Ні води, ні харчів, ні ресторанів, хіба кругом совітські вояки, брудні й непривітні, що привитали нас словами "Сволоч, іспорчена немцами! Власовци! Бандеровци! Ессесовци! А між нами таких не було?! Таких слів "від найбільшої демократичної країни на світі"— совітів— по фашистівських нагайках, ми ніяк не могли розуміти!

Монгольська цивілізація з азійських степів

Підофіцер заборонив строго виходити з транспорту. Відтак почали викликувати всіх з першого вагону до реєстрації й контролі у залізничому будинку. Понісся крик: "Собірайтесь!" Ми почали догадуватися, що це буде за реєстрація! Плач, крик, прокльони потвердили наші здогади вдоротні. Реєстрація й контроля відбувалася у великій галі обставленій військом. У куті був стіл. Під стіною гори валізок, мішків, пакунків. У противні двері виводять заплаканих людей побиваючи їх по дорозі прикладами від рушниць. Майор зі старшими лейтенантом реєструють людей. Запитували: "Часи (годинники) імееш?" "Сволоч!" "У Власова служил?" "Баньдеровський бандіт!" Серед таких слів, запитували персоналі і рабували всьо, що добре, гарне й цінне. Все наше майно-мізерія зникло до щенту! На купу "барахла" ласим оком гляділи "бойци" червоні. Годинники, перстені, брансолети, наушні кульчики... зникали в кишенях комендантів. А "чемодани" (пакунки) передані ніби були в депозит до транспорту вантатажною, тяговою машиною.

Лютий зір майора й холодне дуло його револьвера

"Видко нам доведеться їхати домів голими як турецькі святі" подумав я собі, передаючи свої речі й реєструючи місце куди хотів їхати. Просив я майора, щоб оставив мені годинник, бо то всьо, що я заробив за цілих шість років тяжкої праці серед голоду терору й побоїв у Німеччині. "Мерзавець!" "Пронеслосць!" Почему не убежал у партизани?!"— крикнув до мене майор. Я подумав собі, як я міг утікати з германської кемпи обведеної колючим дротом і обставленої кулеметами? Прийшли мені на думку тисячі наших юнаків, що погинули у концентраційних ляграх у Дахав, Авшвіц, Белзен, Майданек, Люблін, Тарнів, Львів... Думав про хижих гітлерівців що задумали пожерти словянські народи. Але майор цього не бачив. Не бачив цієї страшної кривди, та заподіював ще другу страшнішу. Лютий зір майора, та холодне дуло його револьвера припечатало мої два годинники й мою валізку. Звідси нас забрали пішком 62 кільометри, через Берлін до ославленого Бісдорфу, великанського репатріяційного лягру поза Берліном. Було нам трохи легче йти, бо й голодні, і з позабираними від нас валізками. Ми почувалися дійсно вільними від всього... Наші "часи" (годинники, та всі інші дрібниці потонули в бездонних карманах "визволителів." Наші "визволителі" носили на своїх пальцях по два й по три перстені, а на руках і по три годинники. Так то монгольська цивілізація з азійських степів визволила бідних робітників з їхньої керваниці

Дротяна загорода обставлена кулеметчиками й рефлекторами

Нас усіх перетомлених і напів живих знову перереєстровано у Біздорфі, посортовано й порозділювано. При реєстрації переведено ще раз як найдокладніший трус. Шукали за документами, а може за ще захованими годинниками й дорогоцінностями. Відлучено жінок і дівчат. Мущин відлучено від їх жінок і дітей і розташовано під голим небом Коців ніхто не дістав, ані жадного накриття. За те збудовано сильну дротяну загороду з рефлекторами й кулеметчиками обставлену, щоб борони Боже хтось не втік. На вечеру по такій довгій дорозі, дали нам чорної кави без цукру, чорного хліба й мармоляду. Однак нам всім по американськім білим хлібі, чоколяді й консервах от ся нова їда для виголоднілих була дуже смачною. ... Вкладали ми всі твердо

На знимці видимо вояка на сторожі підчас коли великий американський воєнний корабель Міссісіпі приготовляється переїхати через Панама канал

Вивіз галичан у ліс Стравсбергу й розстріл

Рано по сниданні зачалися допити у канцелярії, провірка документів, писання життєписі, а відтак перехресний вогонь питань НКВД. Кожного галичанина відлучували й давали бльоку ч. 9. Опісля вивожувано у ліс до Стравсбергу і розстрілювано... Важніші однак допити були в ночі. Гривали по три й чотири години по ріжних бюрах, інквізитори питань були часто пяними били людей до безтями садажали деяких у підвал, грозили розстрілами. А коли поставили під стіну, стріляли понад головами й питалися "Признавайся!" А тут не було до чого признаватися... Так мучили нас у цьому таборі два тижні. Цих що перейшли щасливо всі питання відсилали до Бернав, де мундурували в казарми, давали "вінтовку" (рушницю) і гонили на військові вправи. До війська брали всіх, кого могли, лікарських оглядин не було. Дівчат відсилали до жіночих куринів мундурували й висилали в день працювати при розбірці німецьких машин по фабриках, або чистити вулиці від грузу. В ночі цих дівчат забирали на "гульні" до своїх казарм ... З ті салмахи я вритувався цим, що не признався до українства, а вдавав поляка. Носив тільки польські знаки, говорив тільки по польськи, а всі українські [illegible]

Безроги з худобою вивезені червоними на схід

При кінці липня виїхав я з транспортом польських родин у напрямі Познаня. У Познані перебули тиждень у лягрі. Звідси вдалося мені виїхати до Перемишля. Тут попав я також у лягер на два дні. Виказалося, що моє село... є поза лінією Курзона. Вимагали підписати заяву, що приймаю совітське горожанство, тоді випустять мене дальше. Тоді я рішився втікати назад. Висмикнувся з табору. Зайшов до старого приятеля. Переночував у него, але їсти не мав що дати. Совіти вивезли на схід всі його безроги й худобу. Він лишився голий. В Перемишлі я бачив красні крамниці "воєн-торгу" для совітських официрів і еНКВДистів, в яких було всього подостатком. Тут мені розказано про великі бої коло Перемишля. Цей друг старець розказував мені трагедію своєї родини з сльозами в очах. Одного [illegible] силою напести, [illegible] совєтські, а третого [illegible]

Батюшки правлять молебні й многолітствія Сталінові

[illegible] розказав, що єпископів

Марія Зволяк,
Виннипегозис, Ман.

НАШЕ ПОСЕЛЕННЯ В МАНІТОБІ

(Докінчення)

Боялася я дитину лишити в хаті, бо вовки вколо, а якби мене зїли в лісі, то дитина би бідна вмерла з голоду, а так як мене зїдять то також і її. І таке то було страхіття. Сусіди далеко і колиби хто довідався був до моеї дитинки то певно булоби вже запізно. Але я все мала надію на Бога, що нас остереже.

Приїхав чоловік якраз на сінокос. Треба сіно косити для коров, а було то з пів милі від дому. Беру я дитинку на руки і йду до сіна робити. Чоловік косить, а я згортаю, копиці кладу. Дитинку поклала під копицю, спить бідниятко а я все пильную. А тут вийшов медвідь з ліса, такий великий и чорний, та йде просто до нас. О Господи, я так застрашилася, бо думала, що мою єдину дитинку, мою потіху, вже десь вкрав медвідь. Біжу під копицю, але на щастя моя дитинка спала. Ми почали з ляку обоє з чоловіком кричати, а медвідь щось ніби подумав, тай пішов назад до ліса. Боже небесний, в якім ми були тоді страсі...

А тут дивимося, а то якийсь такий страшний чоловік йде до нас та плаче. Заблудив в лісах, 3 дні ходив по пущах, так його комарі зїли, що не знати було, що то за чоловік, лице ціле напухло, очима ледви дивиться, спав в лісах і ще до того його оси покусали. То був наш сусід Станислав Сас, старший, він вже тепер з 15 літ спочиває в гробі... Вивели ми його на дорогу і він пішов додому свого, а було йому ще йти милю від нашого дому.

Ми вкінці сіна накосили тай до стирти возимо самі, замість волів. Закинемо мотуз за копицю тай тягнемо копиці до стирти. Мали корови цілу зиму що їсти, се сіно треба було що дня коровам носити. Як раз принесемо то сіна коровам ставало на цілу добу.

Скінчивши працю коло сіна, треба стайню будувати. Знова носимо дерево на плечах, кладемо стайню. Вже і стайня є. Вже троха спічнемо, думаемо. Та де там. Треба йти до роботи заробити гроші та купити собі бички, бо докиж будемо самі так тяжко робити та все двигати на плечах. Пішов чоловік в роботу, то правда, що заробив гроші на воли, але коли прийшов до дому, то вже не міг іти за волами. Дістав тифус і 12 неділь не ставав з постелі. А я все бувало сплю зібрана враз з дитиною в ночи і в день, чекаю бо от от смерть прийде і забере мені мого чоловіка, а я боялася, бо сусіда близько нема, тому я все тримала я на сторожі [illegible] ти і була готова все [illegible] з дитиною. Я все так молилася до Матінки Божої і мої молитви були вислухані. Подужав мій чоловік і купив воли і вже так тяжко не працювали і не двигали ні дерева, ні муки ні кухні. І так нас Господь поблагословив одинайцятьма діточками. Трое то Господь взяв собі, а осмеро я вигодувала і вжем подружила. Стратила я свого чоловіка тому 13 літ і від того часу лишилася вдовою. Осьомого сина ще маю нежонатого, десь далеко від мене за морем вже два роки при війську і перетерпів бідний на тій війні всілнко, був раз ранений, але не дуже [illegible] А вже чотири роки коли його забрали від мене до війська. Матінка Божа Неустанної Помочі стерегла його і вислухала моеї просьби. Коли він відходив від мене останній раз, тоді вкляк зі мною і ми обое помолилися до Матінки Божої і його від[illegible]

[illegible] кінчити сю [illegible]. Списала я її так як собі спамятала, а тепер мені вже 66 літ. Писала я сі спомини так як пережила, а то, що ми перші поселенці тут пережили, того ніколи не годен забути. Може я і кого надто острим словом дотикнула, то простіть мені, я сего не хотіла. Але коли виджу як Ви, дорога молоде, маете тепер велике добро в Канаді і не раз і не два за Бога забуваете, то мені жаль стало тай написала я кілька слів сердечної остороги.

Нехай Вас, дорогі молоді, Бог стереже перед всяким злом. Дякуйте Богові та Матінці Божій за сі ласки, що їх від них дістаете, що вам тепер добре жити в Канаді і не знаєте жадної прикрости.

НЕГАЙНА ПОМІЧ НАШИМ БРАТАМ В ЕВРОПІ

Як посилати пакунки до Европи?

(Практичні вказівки)

Нашим братам в Европі, в краях Італії, Бельгії та Франції КОНЕЧНО треба тепер помочі в тім зимовім часі. Зближається Різдво Христове. Ми тут в Канаді маемо всего подостатком в поживі та в одежі. Наші брати там, коли ми їм не поможемо, будуть святкувати Різдво Христове в дуже страшних обставинах. Не забудьмо, що вони ждуть нашої помочі.

Наші канадійські українці все помагали нашим братам в Европі і також тепер певно їм поможуть. "Будучність Нації", щоби помогти усім канадійським українцям, що бажають помогти нашим братам в Европі, подае понизше в формі питань та відповідей практичні вказівки щодо висилання пакунків для наших братів за морем. Подаемо сі вказівки яко цілком певні та точні.

Ставимо перше питання

До котрих країв можна посилати пакунки?

До Італії, Франції, Бельгії і Англії. Всюди в сих краях є богато наших братів, що потребують помочі.

Що можна їм посилати?

ПОЖИВУ, в першій мірі, як кеноване мясо, молоко в кенах, сир в пачочках, каву, чай, бискета, цукор, чоколяду, кейк, кенди (цукерки), і всю поживу, що не зіпсується або є в кенах. СЕ ДУЖЕ ВАЖНЕ, щоби посилати таку поживу, щоби не зіпсулася. Дальше можна їм посилати ОБУВУ, як черевики для мущин, жінок, дітей, робори (кальоші) і всі якє білля. Треба однак ДОБРЕ переглянути сорочки, панчохи, білизну, блюзки чи сподні, щоби вони не були подерті, та були чисті. Дуже добре також висилати МИЛО. В Европі тепер дуже мало є мила. Мило добре післати разом з білизною, однак не вкладати його до поживи бо пожива через це зіпсується. Найкраще робити пакунки осібно з поживою та осібно з біллям чи шматтям.

Як великі можуть бути пакунки?

Пакунок може важити НЕ БІЛЬШЕ як 11 фунтів. Тому треба добре зважити пакунок, щоби він навіть трохи не важив більше як 11 фунтів, бо інакше на почті його не приймуть. 11 фунтів мае важити вже пакунок ВПОВНІ запакований. Пакунок треба ДОБРЕ запакувати в ПАПЕРОВУ БАКСУ (скринку), зверху ще раз завинути в папір та добре завязати сильним шнуром.

Як пакунки адресувати?

Не можна адресувати пакунків зверху на папері, але треба з почти дістати спеціяльну форму, що називається КАСТОМС ДЕКЛЕРЕЙШИН. На сій картці, що її треба прилїпити зверху пакунка треба ВИРАЗНО ЧОРНИЛОМ написати в горі точну адресу до кого посилаете сей пакунок, дальше зліва там де пишають ся що висилаете подати коротко. Коли се шматтяї напишіть: Gift, Used Clothes. Коли се пожива: напишіть: Gift—Food. Не забудьте, що дуже важним є написати ГІФТ, що се є дарунок, бо інакше там наші брати за се заплатять мито. Вдолині сеї форми треба написати імя і назвиско того, що посилае. ВАЖНА ЗАУВАГА: Не можна писати, що пакунок посилае парохія чи товариство. Так не можна робити. На пакункові мусить бути подана адреса ПОІМЕННО хто посилае. На примір: Іван Помихайло, 345 Грін Евеню, Винипег, Ман. Також НЕ МОЖНА ставити на пакункові що Ви посилаете сей пакунок для організації. НІ! Мусите написати імя і назвиско до кого посилаете. На примір треба дати так: о. Іван Лесьнович, Париж, Франція, Европа. (Точні адреси на кого висилати подаемо нище). Щоби однак отці чи пани на котрих імена будете посилати сі пакунки знали, що ті пакунки призначені є для наших бідних скитальців, то добре буде від Вас написати лист на руки того, до котрого посилаете пакунки і в тім листі напишіть для кого сі річи. ЛИСТ ДО БЕЛЬГІЇ, Франції чи Італії коштує всего 5 ц.

Кілько пакунків можна посилати?

Пакунків не можна посилати доборвільне число на одну адресу. Після закону МОЖНА ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ ОДНОГО ЧОЛОВІКА В БЕЛЬГІЇ, ФРАНЦІЇ і ІТАЛІЇ ТІЛЬКИ ОДЕН ПАКУНОК НА ТИЖДЕНЬ. Можна за се посилати по одному пакункові на кілька адрес, тому понизше подаемо Вам кілька адрес, на котрі що тижня можна посилати по одному пакункові на одну адресу.

Чого не можна посилати?

Грошей, книжок, запальних матеріялів, як сірники, та таких річей, що псуються. Не можна висилати також жадного ШКЛА, бо збється і з нього не будуть мати наші брати жадної користи. Можна вистелити спід і верх пакунка нашими католицькими газетами, а сподіємося, що наші читачі не забудуть всадити в кождий пакунок по кілька наших чисел БНації. Читати наші брати дуже хочуть по українськи а не мають що. Прошу НЕ ЗАБУТИ, що наразі нашим братам НЕ МОЖНА ВИСИЛАТИ КНИЖОК. Однак книжки вже тепер збирайте, бо кождої хвилини буде можна їх висилати, так сказали на почті.

Кілько коштує посилка пакунків?

Посилка пакунків є досить дорога, тому треба по парохіях чи по громадах перевести спеціяльну збірку, щоби покрити кошта посилки. УВАЖАЙТЕ, СЕ ПЕВНЕ! Не платіть БІЛЬШЕ! Посилка так коштує:

Італія, пакунок 11 фунтів $2.70
Франція, пакунок 11 фун. $2.25
Бельгія, пакунок 11 фун. $2.25
Англія, пакунок 11 фунт. $2.05

Сі оплати подаемо яко за ОДЕН ПАКУНОК.

Адреси, на які треба посилати пакунки.

Понизше подаемо ряд адрес, на котрі наші брати можуть і повинні посилати свої пакунки. Се люди, котрі ті річи, що від Вас дістануть, роздадуть бідним скитальцям. Самі бачите, що в понизших адресах є найбільше священиків. Добре на адреси священиків сі річи слати, бо так як тут, так і там в Европі священики найбільше мають доступу до всіх таборів та зможуть сі річи передати нашим братам.

Подані понизше адреси є повні і нічого до них не треба додавати, крім Вашої адреси, про що була мова вище.

ІТАЛІЯ

В Італії є майже 13 тисяч наших скитальців. Поміччю тим скитальцям займаються слідуючі особи, до котрих треба посилати пакунки:

H. E. BISHOP BUCHKO.
Pontificio Collegio di S. Giosofat,
Passegiata del Gianicolo 7,
Roma (129), Italia

REV. FATHER HOLOVECKY
Pontificio Collegio di S. Giosofat,
Passegiata del Gianicolo 7,
Roma (129), Italia.

REV. T. HALUSCHYNSKY,
Pontificio Collegio di S. Giosofat,
Passegiata del Gianicolo 7,
Roma (129), Italia,

REV. DR. DIACHYSHYN,
Pontificio Collegio di S. Giosofat.
Passegiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia

REV. JOS. LABAY,
Pontificio Collegio di S. Giosofat,
Passegiata del Gianicolo 7,
Roma (129), Italia.

ФРАНЦІЯ

До Франції посилати пакунки на слідуючі адреси:

REV. JOHN LESKOVYCH,
186, Bd. St. Germain,
Paris 6,— France.

REV. FATHER PERRYDON,
186, Bd. St. Germain,
Paris 6.— France.

Rev. Father ROMANYSHYN.
186, Bd. St. Germain.
Paris 6.— France.

БЕЛЬГІЯ

До Бельгії пакунки треба слати на слідуючі адреси:

MR. N. HRAB,
21, Ave. Livingstone,
Bruxelles, Belgium

REV. KUPCHYNSKY,
28, rue Belliard,
Bruxelles. Belgium.

REV. M. HERMANIUK,
97, rue de la Brabanconne,
Louvain, Belgium.

MR. MICHAEL DEMCHUK,
21, Ave. Livingstone,
Bruxelles, Belgium.

Думаемо, що вже досить докладно Вам ми подали за посилання пакунків. Колиб хто хотів якоїсь ще вістки, то проситься писати до Редакції, а ми Вам дуже радо послужимо.

Посилайте якнайбільше пакунків за море нашим братам! Посилаймо зараз, бо колись може бути запізно й не буде кому посилати.

ОГЛЯД ПРЕСИ

ПОМІЧ УКРАЇНСЬКИМ СТУДЕНТАМ В БЕЛЬГІЇ

В часописі "Вісті," що виходить в Бельгії, число 2, 1945 сторона 2, в статті "Допоможім Українському Студентові в Бельгії," Микола Демчук подае дуже прикру вістку, що всі їх розпучливі телеграми до Канади і Америки помогти нашим студентам, "залишилися голосом вопіющого во пустині." А що найбільше та прикро вражае то се, що він подае, що якийсь чинник з Америки чи Канади відважився дати їм таку раду, що студентам нічого не станеться, як підуть на рік працювати до копалень."

Це вражае тим прикрійше, коли взяти під увагу, що поляки з Америки і Канади отримують на бельгійських університетах 500 своїх студентів.

Ми прямо не годні вірити, щоби котрась з відповідальних допомогових українських організацій Америки чи Канади ужила даних слів у своїй відповіді нашим студентам в Бельгії. Вони стратили 5 літ, бо через війну німецькі власти не позволяли їм на студії. І кожда хвилина втрачена для них тепер є втрачена для розвою цілої української нації. Ми хочемо щиро вірити, що Конгресовий Комітет в Америці і Український Допомоговий Комітет в Канаді вишлють негайно вистарчаючу поміч в грошах для наших скитальців студентів в Бельгії.

ШИРИТИ РОЗДОР, ТО ЦІЛКОМ НЕ ПАТРІОТИЧНА РІЧ

"Робітник," з дня 30 листопада, 1945, сторона 8, подав вістку під наголовком "Патріотична заява". Ся вістка в собі нічого патріотичного не містить, а тільки ширить роздор та баламуцтво. Стверджуемо, що:

1. Ми ніколи не повіримо, щоби Всеч. о. кан. Камснецький, для котрого БНації так богато прислужилася, мігби в такий спосіб висказатися про нашу газету.

2. Проти Допомогового Комітету ми НІКОЛИ не виступали й ніколи не писали, щоби не посилати чи збирати помочі для наших скитальців. Ми писали, проти потягань КУК-а, котрий, збираючи жертви для скитальців, сих жертв не висилає зараз нашим братам в Европі. А поміч нашим братам в Европі є негайна, про що може навіть свідчити заява Миколи Демчука з Бельгії, котру містимо повище.

пів Коциловського та всю Капітулу вивезли до Київа до спеціяльних лягерів-тортур, бо не хотіли пристати на московську віру патріярха Олексія. Також вивезли всіх священиків. Оставили старенького о. Несторовича й о. Пинила. А в Катедрі й на Засянні правлять батюшки молебні та співають многолітствія батьку Сталіну. Ці батюшки вечером, поперебирані на цивільне пють та гуляють по каварнях. Одна польська кельнерка, сусідка мойого друга, що працює в каварні, пізнала такого батюшку, що обвішаний ордерами Леніна й Сталіна. На вулицях Перемишля я бачив валки селян обдертих, що втікали зі спалених сіл у світ за очі на нове горе... Зі сходу сунуть валки поляків, що йдуть назад над Одру.

Голодне населення не наситиш пропагандою

Хліб 40 злотих. Масла не видко. Сало 400 злотих. Убрання коштувало 10,000 злотих, сорочка 1000, а черевики 3000. Червоноармієць дасть за "часи" (годинник) й хліба й американську консерву УНРА. Всюди повно афішів праворів Сталіна і його всіх маршалів, та купа пропаганди. Але голодне населення не наситиш пропагандою. Терор НКВД не вгавае. За приналежність до партизанів замикають молодих українців і поляків. Партизанський рух на українських і польських землях росте й горить... В самім Перемишлі одної ночі було вбитих 64 особи, червоних і партизанів. Коли я наливився на те все, рішився втікати...

Чуваші, Калмуки, Кіргізи, Узбеки до Галичини

До Турки добився я через Хирів і Сянік пішки. Попався при цім у стрефу партизанських боїв із червоними. Червоні у боротьбі з партизанами уживають літаків. Партизани усадовилися у печерах Карпат, звідки роблять часті випади на більшовиків. Свідомі повіти як Сокаль, Стрий, Бережани, Сколе переселили червоні на Сибір, а на їх місце спровадили чуванів, калмуків, кіргізів та узбеків. Заведено строгу паспортову ревізію.

Старі бабусі й дядьки кормлять онучат

Тиждень перебув я на Бойківських Горах. Бачив нужду й що старі бабусі і дядьки кормлять своїх онучат. А молодих людий не бачив. Одні з них на роботах, або у війську, або в партизанах, або пішли гризти сиру землю... Віджили лірники і подорожні бандуристи... Школи обсаджені московським учительством. Церкви пусті, бо одних священиків вивезли німці, а других совіти. Час від часу заїздять мандрівні батюшки й агітують за православем. Одначе це без успіху. У другій половині вересня вернув я до британської зони разом із іншими польськими партизанами.

ВІШАРТ, САСК.

Дня 11-го листопада зїхалася рідня й сусіди до родичів Николая і Катерини Бздел і зробили несподіванку свойому братові Томкові, що служив чотири роки за морем при війську і вернув здоровий до дому. Як засіли до

Томко Бздель

смачного обіду, родичі і бабка зі своїм сином Томком, то перше слово завбрав п. Т. Петришин, котрий був господарем тої несподіванки для нашого повернувшого ветерана і відспівано "многая літа" на-

(Продовження на стороні 10)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КІНЧИМО XIII-ИЙ РІК ПРАЦІ

З сим числом "Будучність Нації" кінчить свій тринайцятий рік праці для канадійських українців та Української Католицької Церкви.

Кінчимо сей рік з щирою подякою для нашого доброго Бога та Матінки Божої, що дали нам силу та можність вести сю працю.

Дякуємо також сердечно усім нашим передплатникам, читачам та прихильникам за їх моральну та матеріяльну поміч для нашого видавництва.

З глибокою вірою, що предобрий Бог поблагословить нашу працю і на будуче, починаємо 14-ий рік видавання "Будучности Нації".

* * *

На порозі нового року видавання нашої часописи хочемо сказати кілька слів до усіх наших читачів.

Слідуюче число БНації буде числом різдвяним та вийде в двох красках, зеленій та червоній. Буде воно числом святочним та робимо усі старання, щоби воно вийшло якнайкращим.

Так як тамтими роками так і сього року з різдвяним числом КОЖДИЙ НАШ ПЕРЕДПЛАТНИК ТА ЧИТАЧ ДІСТАНЕ В ДАРУНКУ "СТІННИЙ КАЛЕНДАР БНАЦІЇ." Се щорічна премія для усіх наших читачів. Тамтого року на наших календарах пишалася гарна знимка-образ нашої Небесної Цариці— Неустаючої Помочі Матері Божої, а сього року на наших календарах буде образ нашого Божественного Спасителя Ісуса Христа. Сей календар будемо висилати з тим наміренням, щоби Всевишній Бог благословив усіх Вас, наші дорогі читачі, перед всяким злом хоронив та опікувався Вами та Вашими родинами.

На другий рік БНації буде дальше виходити на 12 сторін, два рази в місяць, великого формату, та богато буде ілюстрована. **ПЕРЕДПЛАТИ НЕ ПІДВИЩУЄМО. БУДЕ ВОНА ДАЛЬШЕ ТІЛЬКИ $1.00 НА РІК.**

* * *

Тепер наша сердечна просьба.

Шановні наші довжники, всі, що не вирівнали ще своїх передплат за рік 1944 або і попередні. **ПРОСИМО ВАС ДУЖЕ, ВИРІВНАЙТЕ ЯКНАЙСКОРШЕ СВОЇ ПЕРЕДПЛАТИ ТА ВИШЛІТЬ ЇХ НА РУКИ НАШОГО СКАРБНИКА ПАНА ДМИТРА КОБРИНСЬКОГО, БАКС 281, СМАТС, САСК.** Самиж знаєте, що нині в світі нічого за дурно немає. За усе треба платити і ми за видавання ґазети мусимо платити великі гроші. Погляньте на численні знимки в нашій ґазеті. Пригляньтеся нашій Діточій Сторінці, що її видаємо для Ваших дітей. **СЕ ВСЕ КОШТУЄ ВЕЛИКІ ГРОШІ. Тому просимо Вас таки нині ще вирівнайте свої передплати.** Чи одного доляра на рік то так богато? Певно, що ні! Сподіємося, що свої передплати вирівнаєте якнайскорше і за се вже тепер Вам щиро дякуємо.

Наші дорогі передплатники! І до Вас маємо слово просьби. Дякуємо Вам за Вашу поміч та за Ваші дотеперішні передплати. **ПРОСИМО ВАС ДУЖЕ ВЖЕ ТЕПЕР ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИ ЗА БНАЦІЇ НА РІК 1946!** Пришлете одного доляра тепер та будете мати спокій на цілий рік.

* * *

Тамтими роками наші добрі передплатники та прихильники з нагоди сього, що вислали ми були їм стінні календарі були такі добрі та ласкаві та прислали нам були свої різдвяні дарунки на БНації. Сподіємося, що і сього року наші передплатники нас також не заведять і зложать свої щирі жертви з нагоди Різдвяних Свят. Усі жертви буде можна вислати в специяльних ковертах, що будуть долучені до календарів. Також вишлемо специяльні листи, щоби Ви могли тільки вписати своє імя та назвисько і свою жертву. Навіть найменші жертви будемо містити на сторінках БНації.

УСЕ ДЛЯ БОГА ТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Що край то обичай. На знимці видимо жінку ескімоса з підбігунових околиць як жує ходаки свого чоловіка, що би були мягкі. В декотрих випадках старші вже жінки ескімосів за свого життя так богато жують тих ходаків, що їх зуби стають цілком стерті аж до ясен. Справді бути жінкою ескімоса та таки щось значить.

ПОДАВАЙТЕСЯ ЗА КАНАДІЙСЬКИМИ ПАПЕРАМИ!

Сих кілька слів буде відноситися до наших братів та сестер, що хоча живуть в Канаді вже кілька, а навіть і кільканайцять років та не є ще канадійськими горожанами, бо не вибрали канадійських паперів.

Бути горожанином Канади се гордість— се велика честь. Се справа важна, котрої ніхто не повинен собі легковажити. Однак чомуть богато наших братів не звертає на се уваги, та не стараються дістати канадійські папери. **Під теперішну пору в Канаді живуть 20-30 тисяч наших братів, що ще не є горожанами Канади.** Се число є справді велике і тому повинні наші брати якнайскорше постаратися дістати канадійські папери. Хто має сі папери стає повновартісним канадійським горожанином з усіми правами. Не забуваймо, що коли ми стаємо горожанами Канади тоді стаємо членами так могутньої та великої імперії, якою є Англійська Імперія. А бути членом сеї імперії то також щось значить. Куди тільки не підете, де тільки не поїдете то Ви все є під охороною англійської могутньої держави.

Спитаєте, який тепер є спосіб діставання канадійських паперів?

На се питання хочемо нашим братам коротенько відповісти.

Зазначуємо, що подані нище вісті, дістали ми з урядового джерела тож вони є цілком певними.

По канадійські папери подаватися може вже той, що живе в Канаді найменше 1 рік і має намір в Канаді на стало остатися. Про се, чи хтось замірює в Канаді остатися на все, то під теперішню пору ся справа є майже цілком неактуальна, бо минулися часи, коли наші брати, що мешкали в Канаді, мріяли про поворот до Рідного Краю. Бо деж можна вже нині їхати до Европи і що найважнійше, хто хотів би сам їхати до бідної Европи, що так страшно страждає по сей війні?

Отже хто найменше один рік в Канаді то може податися о канадійські папери. **Коли зробив хто подання до суду о канадійські папери, тоді вперід такий дістане так звані перші папери— "просьба о канадійське горожанство." Потім ТРЕБА ЧЕКАТИ ЦІЛИЙ ОДИН РІК і по упливі його дістається властиві канадійські папери.** Отже як видимо з того, то спосіб діставання канадійського горожанства є тепер трохи ускладнений бо забирає трохи більше як цілий рік часу, але все таки сі папери не трудно навіть тепер дістати.

Недавно була вістка в радіо, що усі українці, що приїхали по 1920 році до Канади зі Західної України (Галичини), а не приняли канадійського, американського чи другого горожанства, стають горожанами совітської Росії.

Щодо сьої справи ми також засягнули певної вістки і ся справа так мається. **Канадійські українці, що не мають канадійських паперів а приїхали з Галичини по 1920 році не стануть горожанами совітів КОЛИ СЬОГО САМІ НЕ СХОЧУТЬ. НІХТО ДО СЬОГО НІКОГО НЕ БУДЕ І НЕ МАЄ ПРАВА СИЛУВАТИ.** Але ще раз повторяємо, найкраще буде коли усі наші канадійські брати **ТАКИ ЗАРАЗ** подадуться за канадійськими паперами і на другий рік в тім самім часі вже будуть канадійськими горожанами.

Справу Ваших канадійських паперів найкраще віддати в руки адвоката, Вам добре знаного, котрий Вам сю справу скоро переведе.

Канада бажає Вас мати повними горожанами! До Старого Краю вже ніколи не поїдете, бо немає до кого і по що вертати. Томуж усі як один ставайте канадійськими горожанами та ще нині подайтеся за канадійськими паперами!

ЯК МОСКВА НИЩИТЬ НАШУ ЦЕРКВУ ТЕПЕР!

[illegible] як комуністична влада в Галичині вивезла всіх [illegible] владик ще в квітні 1945, почалися дальші арешти наших [illegible] священиків і мирян.

[illegible] про це, що ще будучи на волі Митрополит др. Слі[illegible] делеґацію до Москви в справі наладнання [illegible] між нашою Церквою а владою. Комуністична преса [illegible], що делеґація була від Митрополії у Львові і тому тут [illegible] не на конто зарядження самого Митрополита, хоч і [illegible] було нам, чому така делеґація не поїхала до Києва, а до Москви. Дальші [illegible] події відкрили більше. А іменно, що [illegible] делеґація була зааранжована Москвою без відома і про[illegible] Митрополита у Львові, а щоби зробити дорогу легкою, комуністи прямо поарештували всіх наших владик і по[illegible], не знати. Тоді легше стало їм робити і гово[illegible] Митрополит."

Між арештованими священиками потім і тими, що раніше [illegible] до Москви, було імя о. др. Костельника, котрого ніхто [illegible] про жадні комуністичні симпатії ані до московського [illegible] підозрівати не міг. Опісля прийшли вістки, що о. [illegible] і він утворив "Ініціятивну групу до во[illegible]" з двома другими священиками, о. др. Мельником Перемиської єпархії і о. Пельвецьким зі Станиславівської. [illegible] дальші вісти про [illegible] до Львова наїхав якийсь [illegible] москаль, Макарій, котрий називає себе "митрополитом львівським і тернопільським" та він видав якусь там неграмотну відозву до галичан, щоби [illegible] з русскою православною Церквою. Видно однак, що акция того Макарія не мала жадного успіху серед галичан [illegible] НКВД досить налякати названих вище священиків [illegible] вони станули до тої не[illegible] роботи. Досить, що ці вони написали прохання до Москви в справі "возєдинання", в [illegible] подають такі самі арґументи, яких тут стало уживати "Вістник" — себто, що Унія є [illegible] "інтриґа," що Папа продав наші церкви на Холмщині [illegible] НКВД (тайної со[illegible]) соборної [illegible] Церкви, котрої матірю є Москва [illegible]

[illegible] вписав їм на це прохання, що Москва приймає [illegible] під свій покров, назначує [illegible] права Митрополії у Львові та приказує доносити імя кожного священика, котрий не хоче їх слухати.

[illegible] наші священики приїхали масово ще до церкви Святого Юра у Львові і там в присутности вірних отверто і [illegible] запротестували проти того насильства над їх совістю [illegible] власти у Церкві проти всіх канонів.

Дійсно Москва поступила тут проти виразних постанов Атлантійського Чартеру, який сама підписувала рукою Сталіна і який ратифікувала, в котрий виразно забезпечує релігійну свободу визнавати свою віру. Тепер однак при помочі аґентів НКВД Москва силою і терором [illegible] вивезла, інших по[illegible], інших ще застрашила і так задушила свободу [illegible] Церкви в Галичині [illegible] насаджуючи московське [illegible]

Нема навіть мови про це, що часи для нашої Церкви в Галичині дійсно страшні. Нарід остане без священиків і без єпископів, заляканий поліцією і розстрілами та вивожуванням, без [illegible] помочі [illegible] на власну орієнтацію, віру і чесність. Бодай ми в Канаді тим більше повинні оцінити провиденціальне завдання нашої Церкви та скріпити її всіми [illegible]. Тільки звідси прийде час що зможемо подати поміч братам в горю за морем. **А покищо треба перевести ряд віч і на них рішучо напятнувати московське ломання постанов Атлантийського чартеру, релігійне переслідування нашої Церкви в Галичині та домагатися повернення наших владик, священиків і вірних, котрих вивезли та востановлення свободи релігії в Галичині. Такі рішення треба слати одночасно до свого посла провінціонального і федерального, а також до секретаря стану в Оттаві для премієра дост. Мекензі Кінга.**

С. С.

РІЧНІ ЗБОРИ

Річні парохіяльні збори церкви святої Покрови у Виннипеґу будуть в Парохіяльнім Домі, 965 Бойд, в неділю 23 грудня, 1945, в годині третій пополудні.

Всі члени парохії дістануть свої запрошення на збори, що управнюють до вступу на салю.

Заряд просить всіх парохіян явитися точно, на час.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. капітан М. Т. Пелех

ЧОМУ МАЄМО ВИСЛУХАТИ СЛ. БОЖУ В НЕДІЛЮ?

(Продовження)

Чому в Неділю?

В Старім Завіті, суботний чи 7. день в тижни заховувалось через це, що того дня Господь Бог відпочив і того дня Він освободив жидівський нарід від єгипетської неволі. Отже заховування суботи служило, як памятний день їх чудесного освободження після слів самого Господа: "Памятай, що ти також служив в Єгипті і твій Господь вивів тебе звідтам своєю рукою. Отже Він тобі приказав, щоб ти заховав день суботний." (Дют. V. 15)

Старий Завіт це лише передобраз Світла і Правди, що [illegible] прийти. Коли це Світло прийшло в особі Христа, то [illegible] Мойсеів закон виконав своє завдання в приготовленню жидів для приходу [illegible], став відкликаний в користь нового закону Христа.

Щоб означити цей перехід від старого до нового, апостоли перенесли заховування дня на неділю, перший день в тижні. Вибрано неділю тому, бо того дня відбулось найбільше чудо християнської релігії: воскресення Христа з мертвих. Також це було в неділю, що Св. Дух зійшов на Апостолів і післав їх проповідувати Боже Слово цілому світу. Неділя, це народження християнської Церкви.

Як треба заховати неділю, ти спитаєш? Церква, котрій дано Богом власть, виразно зазначила обовязок, що знаходимо в третій заповіді Божій: "В неділю і Свята слухати Сл. Божої і здержатись від тяжкої праці." Цей закон зобовязує всіх, що прийшли до розуму. У неділю і Свято слухати Сл. Божої під загрозою смертельного гріха. Лише важні причини як слабість, брак церкви в місцевости, або інші обставини, що можуть утруднювати слухання Сл. Божої, увільняють особу від вини в тій справі. Особа совісна не буде побільшувати невигоди які можуть стати на перешкоді. Совісна особа не буде шукати причин, щоб не бути на Сл. Божій, й як за горячо, за зимно, дощ або сніг. Господь Бог знає наше серце, нашу волю, чи ми хочемо бути на Сл. Божій, чи лише ми викручуємося.

Сила Релігії

Історія 19 сот літ вказує на мудрість поведення Церкви приказуючи своїм вірним цей обовязок. То значить, обовязок під загрозою смертельного гріха. Не лише тут, але по цілім християнстві то це католики, що вказують на силу релігії і незмінну віру в Бога через своє почитання, коли беруть участь і учащають на Сл. Божу в кожній церкві світа.

Кілька літ тому в Шікаго одна часопись хотіла знати кілько в неділю йдуть до церкви. Наставили людей коло кождої церкви, й рахували всіх. І диво! Відкрили, що 85 процент всіх людей, що були на Богослуженню, то були католики.

Що бракує?

Свого часу я раз стрінув чоловіка, що відвідував дві церкви так звані, "ліберальні церкви". Говорить, що він сподівався богато людей, а тимчасом оповідає, що в одній церкві було щось 28 людей, а в іншій 37. Або ще допильнуй тих людей, котрі говорять "Чого йти до церкви," то зовидиш, що в такій церкві не буде людей. Отже що бракує?

Відповідь буде: Ті люде опустили, занехали найважнійший чинник в своїм життю — не буде почитання Бога й набоженство до Него. Натомість почитати Бога в церкви, то вони вибрали собі своїх инних богів як освіта, виклади, економію, етику, фільософію. Вони рідко й коли згадають про Бога, от так лише задля людського ока. Часами уживають те слово "Бог" в неясним значінню, замість природи. Тепер порівнай, дорогий читачу, слова самого Христа: "Мій дім це дім молитви. Але ви з него зробили дім торговлі (дискусії) замість релігії."

Воно правда; чоловік може говорити про науку і штуку. Може бути заінтересований в мальованню цвітки. Може подивляти схід сонця або водопад. Але може лише любити особу і почитати лише Бога. Годі чим небудь заступити особистого Бога, Небесного Отця, звідки чоловік походить і накінець верне назад в Його обійми. Ані золоте теля, ані насичення змисловостей, ані погоня за наукою, неможуть задоволити серце чоловіка як бажання бути в злуці з Богом і Творцем своїм. Наші серця є зроблені для Тебе, О Боже, й ніколи не відпочинуть доки не знайдуть, посидуть Тебе." Це слова св. Августина по довгій його мандрівці по світі.

Що то є Сл. Божа?

Сл. Божа це осередок життя в Католицькій Церкві. Це є безкровна віднова жертви на Голгофті. Коли священик надхилився над хлібом і вином, і вимовляє ці важні слова, "Сіє є моє тіло, сіє є моя кров," то небеса отвираються, і цар світа, Ісус Христос, сходить на престол, щоби себе жертвувати за гріхи світа. Якби так мож відслонити, що в той час діється, то ми б впали лицем на землю й віддались почитанню. В той час світ відвертається а ми негідні грішники клячимо в присутности Бога. Сказав один святець, "Я слухавби Служби Божої все, і не був би утомлений." Та хвилька в часі Сл. Божої й повинна бути для нас найвеселійшою і найсвятійшою. [illegible] в часі Сл. Божої повинна, чи ми є практикуючі католики. Яке це фарисейство називати себе самого католиком а не ходити до церкви! А кілько то такого буває між нами? Хто не слухає Сл. Божої, той не сміє себе звати католиком. Чуєш це, дорогий читачу? Так, так. Ти може й на мене будеш гніватись, але щож, це не моя наука, але Церкви. Кождий смертельний гріх має в собі велике зло, але до цего гріха неслухання Сл. Божої є ще специяльне зло. Злість, гнів, це наслідки пристрастей що нераз заслонюють наш розум і захитують волю. Але опущення Сл. Божої діється холоднокровно, спокійно, добровільно. Грішник мавби таке сказати: "Христе, хотяй Ти много терпів на Голгофті на хресті і вмер за мене, то мені таки не хочеться Тобі посвятити одної годинки на тиждень. Це є діло великої невдячности, й Господь Бог буде нас в мірі цего карати. Найбезпечнійше стратити свою віру і вмерти в смертельнім грісі, то є не йти на Сл. Божу. Куди дерево похилилося то й туди впаде. А як впаде так й буде лежати. Як чоловік жие, так і вмре. А як вмре, так й переведе свою вічність.

Чому люде опускають Сл. Божу?

Чому люде не йдуть на Сл. Божу? Бо не розуміють значіння Сл. Божої, недбальство, лінивство, світські взгляди, або брак сильного характеру. Це є лише декотрі причини. А найголовнійша причина грішне життя. Звичай грішити, явно чи скрито, взиває чоловіка не бути на Сл. Божі. Чому йти на Сл. Божу, коли кожда хвиля на Сл. Божій буриться проти його грішного життя?

Оден мудрагель перестав учащати на Сл. Божу і лишив практиковання своєї релігії. "То все є забобони," так говорив він до своїх знакомих, котрі його напоминали. "Це лише бізнес для священиків. Я більше в то не вірю." Кілька місяців пізнійше поліція мала його арештувати. Взяв авто й хотів втічи. На прикрім скруті авто перевернулося, і його пришпилило та дуже покалічило. "Боже." сказав він як поліція його зловила. "Пошукайте мені священика. Я вмираю. Я хочу священика."

Ось лежить він окровавлений. Поліцай скоро поїхав до найблизшої католицької Церкви кілька миль. Коли вернув з священиком, то він заледво був притомний. Стогнав та кликав: "О мій Боже. Боже. Запізно, запізно!" Ще раз отворив очи, застогнав, й замовк на віки.

Учащай на Сл. Божу

Часто люде будуть говорити, що то вже така паскудна навичка опускати Сл. Божу, або це таке лише недбальство, або слаба віра. Найлучше щоби занобігли то треба зломати ту паскудну навичку, висповідатися, зачати заховувати моральне право, та вернутися до Христа в покуті і молитві.

Заповідь вислухання Сл. Божої зобовязує нас бути на Сл. Божій від самого початку. Дивно як люде до потягу все прийдуть на час й скорше коли на так веселу річ як Сл. Божу прийдуть пізно. Таке опізнення не лише перешкаджає і гіршить громаду, але ще більше показує нашу непошану для Всемогучого, котрий є найвисший Священик. Воно правда, що можуть бути випадки. Кому небудь може трафитися, що може спізнитись. Годі таких винувати. Але чоловік котрий часто спізниє, доказує що в ньому нема пошани до Бога. Пригляньтесь, то зовидете, що то все ті самі пізнять що неділя. Найлучше буде як би ми старались бути перед Сл. Божою пять чи десять мінут скорше.

Добрий християнин не буде звертати уваги на невигоди, але буде старатися все бути на час. Занедбати набоженство недільне то значить завернути цивилізацію взад в темну добу поганського матеріялізму. Тим самим завертаєш годинник взад. Історія анархії і релігійного хаосу вчить нас, що сима людська природа і поступ противився цему, щоб неділі не святкувати.

Велика більшість католиків заховують трету заповідь вірно. Тисячами, мільйонами людство все спішилося на Сл. Божу в неділю. Робітник, селянин, богатий чи бідний, вчений, всі спішили й клонили свої голови перед Царем і Спасителем, щоб бути й брати участь в тій безкровній жертві.

Пророцтво сповнено

Нині Сл. Божа правиться по цілім світі. Чи то серед морозів на півночі, чи на горячій пустині на полудни чи де, то нині подорожуючий має нагоду вислухати Сл. Божої. Чи це не є гарний образ, що мільйони людей в неділю йдуть до церкви? Лишаючи свої турботи, гризоти, горя и идуть там до церкви на спільну молитву, на спільне почитання свого Творця. Хотяй світ гуляє, розкошує в вихорі сатани, то все таки є мільйони людей, що це все нехтують а спішать що неділі до церкви. Тож маймо й ми те розуміння значення неділі, щоб віддати Богу те, що Йому належиться.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ГРУДЕНЬ, 1945

16	Н	3	**Неділя 25 по Сош.**
17	П	4	Вмч. Варвари
18	В	5	† Преп. Сави Освящ.
19	С	6	**Св. Николая Чудотв.**
20	Ч	7	Св. Амвросія
21	П	8	Преп. Патапія
22	С	9	**Непор. Зачаття Пр.Б.**
23	Н	10	**Неділя 26 по Сош.**
24	П	11	Преп. Даниїла Стовп.
25	В	12	Преп. Спірідіона
26	С	13	† Мч. Евстратія
27	Ч	14	Мч. Тирса
28	П	15	Сщмч. Елевтерія
29	С	16	Прор. Аггея
30	Н	17	**Неділя Праотців**
31	П	18	Мч. Севастіяна

УСТАВ

16. Неділя 25 по Сош.: Гл. 8, Єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з. 224, Єв. Лук. з. 53.

19. Св. Николая Чудотворця: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 335 Єв. Лук. з. 24.

22. Непорочне Зачаття Пр. Діви Марії: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 320, хв. Лук. з. 3.

23. Нед. 26 по Сош. і Попразденство Непорочного Зачаття Пресв. Богородиці: Гл. 1, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 229, Єв. Лук. з. 66.

30. Неділя Праотців: Гл. 2, Єв. утр. 5. Сл.Б.: Ап. з. 257, Єв. Лук. з. 76.

Слідує седмиця 28.

УКРАЇНЦІ-КАТОЛИКИ З ФОРТ ВІЛІЯМ І з ПОРТ АРТУР, ОНТ. жертвують на поміч нашим братам скитальцям!

Дня 11-го листопада в нашій місцевій гр. католицькій церкві Преображення ГНІХ. переведено збірку, призначену на поміч нашим Братам-Скитальцям, що під сучасну пору потребують рішучої від нас помочі. Збірка, яку переслано в цілости до нашої Епископської Канцелярії у Виннипеґу, увінчалась гарним успіхом, бо підчас неї наші щирі мешканці Форт Віліяму і Порт Артур зложили на вище згадану ціль $181.00.

Жертвували, як слідує: По $15.00: М. Улашин. По $5.00: Всеч. о. Я. Чиж, Д. Марценюк, К. Ганчарик, Г. Гнатів, П. Вахоткевич, М. Зазуляк, Т. Литвин, С. Тимців. По 4.00: Й. Ковальчук. По 2.50: П. Гриба. По 2.00 панна Т. Храплива, пані Л. Пендрикс, пані Ф. Петраш, пані М. Мушанська, І. Сироїд, М. Палій, А. Ваховкевич, В. Козакевич, п. Калуський, А. Журик, М. Рапіта, Г. Проціишин, В. Данькович, І. Курило, Ю. Шинкарик, М. Леска. По 1.50: А. Опецький. По 1.25: С. Підлужний і Й. Крушельницький. По 1.00: панна А. Марценюк, панна О. Наконечевська, пані К. Леміщка, пані П. Стечишин, пані О. Попіль, пані М. Рипка, пані А. Муха, пані Й. Петраш, пані А. Садова, пані М. Качур, пані А. Чекорлій, пані А. Завацька, пані Ф. Бабяк, пані М. Гоян, пані К. Петрунік, пані П. Лозінська, пані Боднарук, В. Бай, пані Ферниш, С. Жеромський, М. Стець, В. Петранюк, Д. Дербавка, К. Лус, М. Кицелюк, І. Бобик, С. Бобик, Д. Слободзян, В. Бабяк, І. Гоян, М. Андрейчук, Т. Голобіцький, В. Олійник, І. Олійник, П. Мощук, А. Тронт, І. Ткач, М. Вітів, Е. Опецький, Т. Крушельницький, І. Зеленський, В. Даньчук, В. Заставний, І. Затульський, М. Івачевський, В. Верста, П. Кулій, І. Ковальковський, Н. Козаченко. Решту гроша зложено у менших жертвах.

Всім вище згаданим жертводавцям— членам нашої гр. католицької парохії у Форт Віліям, Онт. бажаю прилюдно зложити щиру подяку за їхні жертви.

о. Я. Чиж, парох

ВИСЛІД БАЗАРУ парохії Преображення ГНІХ. у Форт Віліям, Онт.

Дня 18-го листопада вечером в нашій парохіяльній салі відбулось закінчення нашого сьогорічного парохіяльного базару і тягнення базарових тикетів. В цьогорічнім базарі нашої парохії слідуючі числа наших базарових тикетів були щасливі: 2301, 3639, 4250, 4148, 2894, 643, 7887, 2714, 2758, 4014, 1334, 2425, 2366, 4932, 6211, 2978, 7820, 3603, 130, 2141.

Наш сьогорічний базар увінчався незвичайно гарним успіхом, який можемо сміло назвати рекордовим успіхом і на цьому місці бажаємо зложити щиру подяку всім учасникам, жертводавцям і помічникам в нашім сьогорічнім базарі!

Заряд парохії.

ГОНОР, МАН.
Похорон бл. п. Василя

Відбувся дня 30 жовтня в нашій церкві в Гонор. Бл. п. Онишко мав 40 років, приїхав до Канади 35 років тому і стало мешкав в Гонор. Покійний полишив родичів, двох братів, Івана в Лакпорт і Николая, три сестри, всі віддані. Покійний покінчив своє життя наглою смертю, втопивси в озері.

Похоронні богослужения відправив місцевий парох о. А. Цимбалістий. Підчас послідного цілования прощения, зібрано на заклик о. А. Цимбалістого $6.00, за що усім жертводавцям належиться щира подяка, а бл. п. Василеві Сотвори Господи Вічную Память.

Приятель.

Передсвіток Нової Доби Людства

Світ не успокоївся ще по страшній та великій вістці— винаходові атомної бомби. Часописи почали на перших місцях широко описувати про страшні наслідки тої бомби. І почали люди питати себе: Чи справді по винаході сеї бомби ціле людство може себе знищити? Що буде дальше з цілими краями? Чи можливим буде якогось там винахідника при помочі тої бомби знищити ціле людство? Такі і сотки інших питань почали завдавати собі звичайні люди.

На сі питання не годен ще тепер дати якраз відповідей. Все що ми знаємо є то, що з певністю прийшла нова доба для людства, а се доба атомної сили. Чи сила атому буде зужита для знищення чи ми будемо змогли сю силу запрягти на услуги людей се належить до будуччини.

Не зважаючи на се, що станеться, очі світа є як ніколи передтим спеціяльно звернені на Канаду, бо в Канаді знайдено великі скількости мінералу пічбленд (pitchblende), мінералу, з котрого виробляється ураніюм. Сей метал знаходиться в скалах навкола Грейт Бер Лейк в Північно-Західних Територіях.

В 1944, канадійський уряд перебрав Елдордао копальню коло Грейт Бер Лейк і відтоді многі робітники почали видобувати з сих скал неоціненї поклади пічбленду.

До винаходу та вироблення атомної бомби Канада не тільки послужила своїми мінералами. Але також найвизначнійші науковці почали працювати спільно з другими винахідниками над атомною бомбою. Перші початки почалися в МикҐілл Університеті та по приватних праціввнях-лябораторіях поодиноких учених. В 1940 Національний Комітет Винаходів почав також на малу скалю праці над сим новим винаходом.

В дуже короткім часі коли перші початки-експерименти були пороблені, Національний Комітет Винаходів поширив свою програму та зібрав разом до праці над атомною силою найбільший та найкращий збір винахідників та учених в Канаді. В одній лябораторії в Монтреалі була ґрупа з 350 людей, з котрих 140 людей були знаними науковцями та винахідниками світової слави. Над винаходом працювали також університет в Торонто і МикМестер Університет.

Коли викінчено вкінці перші спроби в винаході, тоді що би приступити до дальшої фази виробу матеріялів для атомної бомби, уряд взяв під свою власть поверх 10,000 акрову землю коло Чок Ривер, Онт., на північний захід від Отави і там побудовано спеціяльні лябораторії та фабрики до виробу приборів складників атомної бомби. Як відомо, на дослідження та виріб атомної бомби видано поверх 2 біліони долярів.

Винайдення атомної енерґії не може приписувати виключно собі якась одинока держава чи якийсь поодинокий винахідник чи учений. Бо всі учені світа безперерви роками працювали над сим.

Першим ученим, що прийшов до переконання, що ураніюм буде найкращим мінералом до винаходу атомної сили був італійський учений Ерніко Фермі, професор фізики, що працював над сими в році 1930. Також працювали над сим винаходом німецькі учені як пані Ліза Майтнер, данські учені як др. Нілс Бор і др. Фріщ та другі. Аліянти знали, що німці працюють над сим винаходом і коли б зуміли були прийти скорше до сього винаходу чим аліянти, тоді б певне життя для людей булоб скінчилося.

І так як ми знаємо вже, аліянти скорше ужили атомної бомби і виграли війну. Канада може бути горда з сеї частини, що вона відіграла в тій так займаючій драмі. Вона кинула всі свої середники що мала, матеріяли, людей і мозґи їх до бігу винаходу атомної сили і канадійська участь відограла велику частину в загальних вислідах

ПІЧБЛЕНД — НАДЗВИЧАЙ- [illegible]

Канада має ключ до атомної бомби і також до тих благословенств, що атомна сила може принести людству, бо Канада має найбогатші поклади мінералу званого ПІЧБЛЕНД. Знова мінерал Пічбленд продукує дуже рідкий метал Ураніюм, що є незаступимим в процесі подїлення атома та звільненню майже безконечної скількости сили. Пічбленд є також джерелом РАДІЮМ, другого рідкого металю, подібного до Ураніюм, котрого уживається в медицині, спеціяльно в лікуванні рака.

Радіо-лучні прикмети мінерала Пічбленд були знані людству многі століття, хоча люди не могли їх пояснити. Через дуже довгий час одиноким місцем де можна було знайти пічбленд було мале гористе місце в Судетах, що звалося з німецька Йоахімсталь а по чеськи Яхимов. Се місце було славне з сього, що мало сили відмолоджуючі. Копальні Яхимова згадується вже в 16 столітті, але тоді люди не видобували нині так важного металю як пічбленд з сих копалень. Видобували вони срібло з котрого почали робити гроші, що були тоді в ужиттї по цілій Европі. Ті гроші були звані Йоахімсталер. Імя тих монет пізнійше скоротили до назви Талер і з сього імени походить наша назва грошей долар. Яхимов знова став славним коли то винайдено метал Радіюм, бо був він єдиноким джерелом покладу пічбленд з котрого видобували Радіюм. І був Яхимов так славним місцем аж до того часу, коли то винайдено також і в других місцях світа поклади пічбленд як приміром в Норвеґії та Бельґійськім Конґо.

Японські генерали в американськім полоні на Філіпінах обговорюють про дії що довели до розгрому Японії.

РІЧНІ ЗБОРИ

Річні загальні збори Парохії св. Покрови, 965 Бойд Еве., Винипеґ. Цим подаємо за знане повідомити членів, і членкинь, що річні загальні парафіяльні збори відбудуться в **НЕДІЛЮ 23-го ГРУДНЯ,** 1945, в годині пів до третої пополудні, в домівці при церкві. Просимо Вас ввічливо прийти на час. Програма зборів предложиться Вам на зборах.

Р. Калинюк, писар

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім недїль дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(3)

Видно було, що пішли право до війта, а Василь каже до людей: "Видите, люде?— аби його хто поліном перевалив, то так не осердиться, як аби на горівку, яке згірдне слово сказав. А знаєте, чому? Бо вона їм загонить християнина із усім його маєтком у кишеню, як ту дурну рибу в вершку; тому я не те, що пити, але й видіти не хочу, й ноги мої у корчмі не буде, доки жив буду. Ей, треба дужче стеречися, як казні та криміналу, бо я сам переконався, що між десятьма, що сидять у казнях та у тяжких дибах, девять запевне з причини горівки туди дісталися. Бо де яке убійство, де який рабунок, де яке головництво, або непотрібство сталося, то усе при пянстві, усе при горівці. О, коби то ви до мене у неділю загостили, то я би вам таке уповів та попрочитував, що в вас би серце зодриглося. Да сим разом вибачайте, пані господарі, бо нині день робітний, та ніколи мені у бесіді заходити, а то ще маю й до пан-отця духовного піти й їм поклін віддати, бо так годиться. Священики великі школи учаться, то в кого ж нам і порадитися, як не у них? Вони не лиш у церкві вітці наші, але й в кождім способі; хто їх слухає, той добре гостить і лиха не одного втече."

Оттак говорив Василь, зібрався красненько, тай пішов до священика, а люде як стануть пискувати та горлувати!

"А се що за пан такий великий обібрався нам з відкись?" кричить Федір Чобанюк. "Ми його прийняли привитати, яко гречного, та на честь запросити, а він нам науку давати, як дітям якии! - сякий він такий! Ми обійдемось й без його чести Що ми за діло таке! що у жандарях був? Я видів і жандарів! овва!"

- -"Овва!" повторив Гарасим Величко й собі: "ви кажете, а в него може нема й грейцаря при души, та тому соромиться з нами й до корчми піти, бо тут випало би й йому честь покласти, а нема відки. Тілько мабуть й маєтку у него, що на нім, та тілько й щастя що отець йому лишив хатку й городець, а то би був ще й сій громаді тягаром на плечи!"

—"Овва!" обізвався й собі Гриць Сомин, "я як служив давно у війську, то таких паничиків много видів; купив собі десь у жида пару цинових медаликів, та тепер ними хвалиться та дуриться, гейби який король! Будемо видіти, доки лиш того панства стане, чи на довго; коби лиш наш Мошко здоров та його у свої руки дістав!"

- -"Та що ви отсе, люде кажете?" обізвався Гнат Лаба, чоловік ще молодий.- - "Війт добре говорить тай розумно. Ліпше б ви зробили, щобисьте услухали, що він говорив. Хіба ви не виділи, як жиди перепугались від його бесіди? Він зовсім розумний чоловік, коби лише ми такі! Жид дурного не перепудиться, не бійся!- - від сего дня моеї ноги у корчмі не буде, а се аби ви знали, люде!"

- -"А моеї тож само!" сказав Семен Нарівняк, господар також ще молодий. "хвалити Бога, що такий чоловік у село прийшов; буду до него що неділі приходити, аби мені що з книжок читав; се ліпше, як по корчмах волочитися та жидівську наскуду пити. Бо мені іноді оден старий чоловік у місті росказував, що сам на свої очі видів, як жид у горівку плював, а то не вже ж на інше, як на тото, аби людей за собов повернути та християнські души споганити."

Оттаке то собі у Срібраних про Василя говорили. Одні хвалили його, що розумний, та тверезий, другі знов гудили, що гордий й що до нікого не ходить, як лиш до пан-отця, до Складана та до Правдарюка, а подеколи й до громадської канцелярії, де рахунки перезирає й письма перечитує. Війт не хотів йому зразу на се позволити; та він як пішов у місто до старости, так і виніс відти таке письмо, що пан писар Обдзіркевич аж поблід як стіна, прочитавши його.—Аж тут нараз у селі, як би запалив! "аякже у него," каже оден, "тілько грошей, що ніхто їх не годен і перерахувати, не то що!"

"Що ти кажеш, брате?!"

"Таже Запоточного Маруня на свої очі виділа, що у него грошей міхами!"

"Брате ж ти мій! відки ж він їх тільки набрав?"

"Хіба ж ти не чув, що він фармазон? Фармазоне, се такі люде, що душу свою чортови записують, а він їм за тото, братчику, тільки грошей старчить, кілько вони самі хочуть!"

"Та як мене тепер довги та не одна біда присіла, то бим далї і за душу не дбав!" каже другий

"Я сам такий," каже третий

"Тепер я аж догадуюся," каже четвертий, "що мені Запоточний іноді росказував, ще й забожився, що се правда. Він, каже, скоро вечер, так зараз вікна позатикає, двері позамикає, й аж по за опівночі, доки кури не запіють, з кимсь так голосно говорить, а то так, що аж хата дрожить. А книжок, каже, у него таких, що й на віз би не забрав, не то що; а одна, каже, між ними така велика, що аж страшно на ню дивитися, а чорна, чорна!... що той жук, чорна!"

"Се вже то певне від него, пез би!

"А від кого ж?!— Але як би се могло бути, коли він іноді й в церкві був, і хрестився, й хрести цілував, усе так само як і другі люде?"

"Хіба ж ти не чув, що діявол може такий туман пустити, що нам видиться, що се він у церкві, а він собі дома сидить та хрест святий ножем коле?"

"Що казати не казати," обізвався Гнат Сокира, "а він не самовитий. По світі богацько дечого буває, що ми тут і не знаємо. Чув я про ті фармазони; але нехай я в него розуму попробую!"

Оттаке то собі в Срібранові говорили та цокотіли, але Василь о те не питав. Купив собі добрий кусник поля, купив обширне місце на хату й на обійстя, і став будуватися порядно. Майстрів собі аж з міста вивів, і такі йому вже будинки попоставляли, що ока годі з них спустити, усе на швабський спосіб: і не великим коштом, і обшир, й чисто так, що аж любо було дивитися. Навіть пан-отець не раз приходили та дивилися, а Складанова Катерина казала, що і в пана якого не може ліпше бути, та ні краще.

III

Як записуються трийцять Срібрянських господарів у Фармазони

Василь лишив Запоточного у своїх старих хатах, а сам перенісся у нову, аж тут прибігає до него одного вечера Стефан Притуляк, що жив з Василем ще з хлопця у приятельстві.

—Гарно побудовався! каже Стефан.

—"Що то ще гарно," каже Василь;— "коби ти то видів, як у Німеччині мужики побудовані тоді би ти аж знав, що то гарно, й як то повинен кождий господар мешкати."

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Communism before the French Revolution

The Reds are once again showing the world their sharp teeth Once again, in every country we see the clenched-fist salute. In France, they made many gains in the recent elections France is like a volcano which may erupt any time now. . and it certainly will not be lava which will flow, but rivers of blood, if the communists succeed in overthrowing DeGaulle and staging a revolution

Karl Marx did not invent Communism, he just "monkered" and copied his predecessors in radicalism Here is a brief historic summary of the birth and growth of Communism until that "famous" revolution which changed the history of France in 1789.

We know by now, or should know that Communism and Socialism express one and the same social reality, i.e., a more or less complete common ownership of wealth, or rather a more or less complete suppression of private property (ownership) and free enterprise, as we know and enjoy in democratic Canada The two radical systems differ only in respect to the means and ways of getting into power Communism seeks to get in by fire blood and destruction and revolution, while Socialism seeks power through a slow and non-violent evolution.

Primitive Communism—

The learned will longly discuss about the social conditions of the first tribes scattered all over the earth. It is most likely that these people, having at their disposal, vast and uninhabited territories, did not care for fields which became less fertile when exploited.

As for the ancient germanic tribes Julius Ceasar says that they used to move every year, because their chiefs were afraid that, getting too attached to the earth, their people would lose their fighting abilities Without going all out for this incessantly vagabond life, the Indian tribes of our own North America, often changed their location.

These plain facts prove that, amongst ancient peoples, the meaning of landownership was not greatly developed.

The First Communist in theory:

The first theorist of Communism was Plato, the Greek philosopher who lived in the 4th century before the Christian era. His communistic theories are exposed in two of his works ("The Laws", and 'The Republic.") He does not seem to care about the poor slaves; but he wants an absolute form of Communism to reign amongst the governors, philosophers, intellectuals and soldiers. They (according to Plato) should go as far as forbidding the use of the words "ownership" or "property"! For them, women (wives) should be chosen by chance (raffle, dice, etc...) every year. Women should also be the common property of all workers. Children would be brought up by the State or government, and not by parents. Plato extracted his social ideas of the State from his own concept of unity. According to him, union, peace, concord, are the supreme heritage of the State, and all the things should be owned in common amongst friends and citizens, who needs must divide what is good and bad.

Religious Communism:

Plato's Communism deeply slumbered for a long while in the dust of libraries before provoking action

Another form of Communism, which we shall call "religious," should deserve our attention at this moment

Its first appearance is to be found amongst the Apostles, Christ asked His chosen ones to leave all behind them their homes wives and families In order to be perfect you must sell everything and distribute one's wealth to the poor. A disciple of Christ will not possess a penny "Do not worry says the Master, about what you'll eat, or drink, or dress in" And He cites as an instance the real of the skies and the lilies of the fields So unselfish were Christ and His Apostles that they could not have remained alive long, had they not been supported by followers who had money or possessed something. St. Luke speaks of some of these disciples who were owners: Mary of Magdala, Jean (the wife of Chusa Susan and many others

The group of Apostles lived on amongst the first christians of Jerusalem The faithful were invited to sell their possessions and put them in common Their table (food) and homes were all owned in common An ardent spirit of self-denial, charity, and piety animated the whole community, in which were to be found but one heart and one soul It is not known how long this brotherly group lived like this in Jerusalem

However we must note that at this very same period, in the middle of the 1st century, there existed in Palestine the sect of the Essenians, which had over four thousand members If we are to believe certain historians, these religious persons also practised common ownership of all Their day was absorbed in prayer and labor Almost every Essenian was a farmer They had their meals together Some of them were married and lived with their families

We can see in this religious Communism, the social state of communities which can still be found in the Orient, amongst the Orthodox as well as the Buddhists or adepts of Shintoism (religion of Japan) In the Catholic Church we still have monks who toil and work in the fields: the Benedictines, Trappists etc., etc., who produce every single thing they need.

The spirit of self-denial and Christian love which only a few chosen ones can follow, has perpetuated this religious form of Communism throughout the centuries

Have we not here in Canada our Mennonites and Hutterites who work, eat, live and possess in common?

Any one can join the monks or these religious Communists, but there we draw the line! Communism, in any form, and particularly anti-religious Communism should not be forced upon a nation, a country or even an individual! This Russia has to be forced by the democracies, to plainly understand!

The Fathers of the Church:

Our contemporary Communists have invoked in their own favor the authority of the Fathers and writers of the Catholic Church, St. Basil, St. Ambrose, St. Augustine, St Jerome, St. Gregory the Great, emit the principle that "the earth is common to all men, and that it also offers its fruits to all in common."

Moreover, according to St Augustine, the right of ownership would have nothing natural, divine. Let us listen to him. "It is by force of the law that one says: this farm is mine . It is by force of a human or man-made law, a law made by the Emperors. Why?— Because God uses the Emperors and the kings of this world to distribute to men human rights and laws!"

What we must retain is this. According to the first law of nature, all things should be owned in common, but the original sin, having perverted the hearts of men, has necessitated the existence of private ownership!

Communist Novels:

Communist experience found nothing new in the sects which existed in the Middle Ages These sects just renewed religious Communism and added violence to it. We can say the same about the anarchist movements which followed the Reformation: the peasant war of 1525, the Anabaptists (1528), the Revolution of Munster in 1534 These clashes remained without a morrow!

Let us briefly stop and look on literary Communism. Without really taking Communism seriously, it pleased some writers to make of it the subject of a literary fantasy. The most famous of all were Thomas More, chancellor of England, who died a martyr in 1535; and Campanella, a Dominican priest, who died in Parish 1639, and Bishop Fenelon of France who died in 1715.

"Utopia" is the title of More's work The only way- says the writer to make mankind happy is to do away with ownership Otherwise the people will always live in misery and torture In Utopia work should satisfy the needs of everyone, and then leave more times for the cultivation of the minds through science and literature In this complete development of man resides true happiness in life Besides being a farmer, everyone should know a trade He who goes more for science should do no manual work Meals should be taken in common The priests and rulers would be elected by the people every year Only the great Leader or King would be an exception to these annual elections In Utopia everything would be in common, except the wives However, surprising as it may seem, T. More admits the existence of slavery on his island of joy!

Thomas More owes a lot to Plato from whom he took his ideas.

Fr. Campanella's work, i.e. "The city of the Sun," appeared in Franfurt in 1623. Being a monk, this writer organises his republic as if it were a monastery or a convent. Disciple of Plato, as was More, Campanella is not as delicate as his predecessors: he is rather brutally frank. Plato has preached the methods of breeders in order to better the human race, but Campanella reproduces the whole procedure with revolting and disgusting cynicism.

Fenelon, as we know, composed his 'Telemaque," in order to teach his royal pupil, the Duke of Bourgogne In the tenth chapter, the writer describes the institutions of the kingdom of Salente, where flourishes an elegant form of Communism, the result of a heavenly and angelic purity as well as simplicity. The citizens of Salente are divided into seven classes and slavery exists also. This inequality does not please our modern Reds, so they never mention Bishop Fenelon's book!

Communist deeds:

People had much to say about the "Reserve of Paraguay," a sort of a republic ruled by the Jesuit Fathers For a century and a half (1610-1768) these Jesuits governed the Guarani Indians, the population of which grew over a quarter of a million They were divided into 30 reserves or villages.

In this State, which paid taxes to the king of Spain, the earth belonged to God, and its fruits, produced by collective labor, were distributed, each month or every day (depending on their nature) according to the needs of every individual Produce were also exported and the profits shared by the community Each village had two schools, a hospital, a free clinic, etc... Feasts usually religious, were the recreation of those Indians. Decorations and corrections in public, helped to maintain peace and order!

Another Communist try-out. Many times, in Russia, there organized around their spiritual guides, diverse communities or congregations animated with a great sense of social justice Towards the end of the XVII century, there was the group headed by Ignatius Solovetsky. Thanks to an organized effort, this community called "Vygov," reached at the end of the XVIII century, a great economic importance The only things one could own were clothes!

In many countries we can still find farming communities In France, in some districts families with marital ties used to own their fields in common and share their fruits likewise

Elsewhere, a territory once owned in common, is periodically divided, etc.

Social Philosophy:

The first writers who ever took Communism seriously were Morelly and J. J. Rousseau.

Morelly, whose private life was mysterious, published first of all, in Amsterdam (1751) his famous book: "The prince, the delights of the heart, or treaty on the qualities of a great king and the system of a wise government."

In 1753 he composed and published a poem in prose: "The wreck of the floating isles". . The "floating isles are nothing else but the prejudices which are against the happiness of mankind To those who objected to his communist State, Morelly replied with his work: "Nature's Code" (1755).

In this latter work, in which the ideas are enchanting, the writer scores the most advanced theories of socialism existing then: socialization of the fields, instruments of labor, education etc., etc.... In that same year, Rousseau published at Amsterdam his celebrated "Work on the origin and basis of inequality amongst men." It's in this work of the mind that one reads this famous text: "He who, having fenced a piece of land, dared say: "This is mine," and who found people simple enough to believe him, was the real founder of human society! Many a crime, war, murder, harm and horror would have spared mankind, he who would have then dared to break the fence and who would have cried out to his fellowmen: 'Beware of this imposter (owner)! You are all lost if you forget that the fruits of the earth belong to all and that the earth itself belongs to no one!"

Three principles therefore can be extracted from Rousseau's ideas on Communism: an absolute and unrestricted equality of all men, the right of the individual sacrificed to the right of the community; social institutions founded upon mere conventions amongst men.

To Morell and J. J. Rousseau we should add Mably, who also attacked private property or ownership in two of his books. A philosopher named Brissot threw a radical bomb also when he openly wrote: "Exclusive ownership is a robbery!"

Consequently in 1789, France was ready for a revolution. It came because the sowers of Communism had blinded the masses or people, with their glittering promises of a false paradise Anarchy reigned for a time and was followed by the dictatorship of Bonaparte, who behaved like a fascist.

N B.: Fellow Canadians, if you want *not* fascism, help us stem the rising tide of Communism all over the world. Long live democratic Canada!

Fr. Nick.

P. BOZYK—Editor, Winnipeg, Man.

WE MUST NOT FORGET

Christmas is just around the corner. There are so many things to be done. You can bet your boots that someone in your neighborhood will not be having a Christmas dinner. And there are those boys in the forces who have not been as fortunate to come home for Christmas as some of your brothers have been. This soldier was probably a members of your local Ukrainian Catholic Youth Club Do not forget to send him something. And in larger cities where there are military hospitals, you just can't leave these veterans who have been wounded and will not be able to spend their Christmas Eve supper or Christmas dinner with their brothers and sisters The kiddies of St. Ann's Orphanage at Ituna, Sask will get the greatest thrill when some good St. Nick will send them gifts such as: dolls, children's clothes, balls, baseball bats, hockey sticks or any other article that children love playing with that you may have around the house. Yes! We must not forget the thousands of poor Ukrainian refugees who are now in Europe. These unfortunate Ukrainian refugees who not only are faced with cold and hunger but they are also faced with being sent back to their homes which are now dominated by the Communists. They do not want to go back. They prefer to stay and suffer just where they are rather than go back to their home towns where everything has been ruined and worst of all where a human being cannot worship God and live as

one sees fit. These thousands of Ukrainian refugees will have heartaches on Christmas Eve and on Christmas day. They will all miss the centuries old customs of Christmas. Yes, but they will be thankful to the Blessed Child in the Manger that they will not have to suffer under the yoke of the Red tyrants.

You may ask, "What can I do?" Oh! There are so many things a person can do to help out all the above mentioned people. Have your parish young people club make teas, card parties or a raffle to cover the cost of Christmas parcels for the poor sick orphans, and the soldiers who will not be home for Christmas. Proceeds from any of your club's activities can be sent for the Ukrainian refugees in Europe. A very good suggestion would be to go carolling in aid of these poor Ukrainian refugees. Ukrainian youth of Canada, it is up to you to help them. Send your contributions for the Ukrainian refugees to: The Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Do not forget the regular Christmas concerts usually put up by the young people's club of each parish church.

Editor's Note. From time to time we will insert Ukrainian poetry for the benefit of the young people to give them an opportunity to know the beauty of our poetry.

П. К.

РІЗДВО

Різдво. Все небо повне зір
Земля вся повна співу!
Неначе вмер в людині звір,
Погасло пекло гніву.

Радіє небо і земля,
Бо сталася Новина,
Предвічний зглянувся на нас:
Зіслав нам Свого Сина.

І з року в рік іде до нас
Ісус-Дитя з привітом,
І зірка Правди та Добра
Запалюєсь над світом.

І в тихий вечір по хатах,
Т[illegible] палатах
[illegible] пісня голосна,
Бадьора і крилата:

Христос родився! В пеленах
В вертепі між бидляти,
Щоби до своїх ніжних рук
Всі кривди світа взяти.

Всі болі, сльози, рани всі
До стіп Отця понести,
Щоби умерти на хресті
А в третій день воскрести.

Різдво. Все небо повне зір
Смієсь до нас з привітом,
А серед них Зоря Добра
Запалюєсь над світом.

CANADIANS ALL

Canada, as we all know, is populated with people from all parts of the globe. The majority of the people who have chosen this country, came from Europe and have pledged themselves to abide by the rules set by the Government of Canada, to serve her at all times, and to build her into an influential power amongst other leading countries of the world. These immigrants (French, German, Italian, Russian, Belgian, Ukrainian, etc.) have contributed some of their lore and customs to the Canadian way of life. As we look back on Canadian history we see the French discovering this new land, then came the English and as years go by the people from all parts of the world come to Canada to adopt it as their homeland.

The people of Canada, all Canadian citizens have helped to build Canada into a great nation. This can be proven by the part they have played in the last two great wars (1914-1918 and 1939-1945) together with such countries as Britain, United States, France and Russia. The part the Canadian people have played in Canada's war effort is second to none in any country. Yes, a great job has been done. Our Canadian boys, soldiers and airmen, whether his name be T'Leary, Olinyk, Oberling, Olinsko, Ostrander or other foreign names have given their lives for Canada. These heroes did not ask their buddies beside them in a tank, slit trench, ship, or bomber what nationality they were. There was no need for it. They knew they were all Canadians fighting for Canada. Do the American people claim General D. Eisenhower, Admiral Nimitz to be Germans?, or General MacArthur a Scotsman? No! They are the pride of every American citizen.

There is nothing wrong when a Canadian boy or girl of Ukrainian origin learns the Ukrainian language, culture and customs. Does not all this add to the person's intelligence, and at the same time is a contribution towards Canada's cultural standing? When the Papal delegate visited Winnipeg and spoke to the students of St. Paul's College he reminded them that the more languages a person can master he is worth that many more men. This, we must admit, is sound advice. Ukrainian handicraft work is a thing to admire. Our needlepoint work is the admiration of all people regardless of racial origin. Hospitals, Churches, Educational Institutes, etc. have been built by these people where they may be able to worship, study and give her helping hand towards the betterment of Canada.

Now that the country is trying to adjust itself to a peaceful time living, many of our servicemen, civilians, boys and girls will be going back to school, universities, looking for positions, or will be returning to their former occupations. Are these Canadians, regardless of national origin, come up against the well known barrier when filling in an application, when the question is asked, "What nationality are you?" Is this necessary? Why the distinction? Any person of some other racial origin can produce as good or better work than a certain particular nationality. Let us do away with this nationality classification and be —ALL CANADIANS.

KUTIA

Kutia served as the first course of the Christmas Eve dinner. 1 lb wheat, ½ lb poppy seed, strained honey. Method: This is not the ground or prepared wheat, but just as it is threshed. Wash well and soak over night in water to cover. Next morning drain and put into a large kettle, cover well with about 3 quarts of water and boil slowly for three hours. Scald the poppy seed with hot water and grind them through the very finest blade of the food chopper. When ready to serve the kutia, mix the ground poppy seed with it and sweeten to taste with strained honey. Only prepare as much as you intend to use at a time, for the wheat will sour quickly after the honey has been added.

KOLACKY

½ lb butter, 1 lb (4 cups) flour, 2 cakes fresh yeast, 4 well beaten eggs, ½ teaspoon salt. Method: Sift the flour and salt and rub the butter into this as you would for biscuits. Dissolve the yeast in ½ cup lukewarm milk. Add this with the well beaten eggs to the flour mixture. The dough should be as stiff as for bread. If it is too stiff, add a very little more milk. Mix it thoroughly and knead into a ball. Place this in the centre of a clean, wet towel and tie it up tightly and drop the ball into a pan of cool water. It should not be cold, but cool to the touch. It will not take long for the dough to rise to the top of the pan and when it does remove from the water and take it out of the cloth.

Sugar for Rolling

Turn it onto a board thickly sprinkled with granulated sugar and roll out about ⅛ inch thick. Cut into small pie shaped pieces and roll these quite thin. Place a spoonful of the filling on the dough and then starting with the wide edge, roll up and pinch the point well into the dough. Shape like a crescent and place on a greased cookie sheet. Bake in a moderately hot oven for about 15 minutes until well browned. They do not need to rise before baking.

FILLING: 6 oz walnuts, ½ cup rolled oats, ¾ cup sugar, ½ teaspoon cinnamon, 1 teaspoon vanilla, 3 egg whites, beaten stiff. Method: Grind the nuts and the rolled oats. Add the sugar, cinnamon and vanilla and then fold in the stiffly beaten egg whites. Use this for filling the Kolacky.

ALL IN ONE PATTERN

These styles in one pattern and everyone of them just what a girl needs for school days ahead. Good with everything from jumpers and separate skirts to slacks and shorts.

No. 2909 is cut in sizes 6, 8, 10, 12, 14 and 16. Size 12 requires 1 5/8 yds. 35-in. for either tailored or front-pleated blouse; 1½ yds. 35-in. for peasant blouse.

Send 20c for each PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

LOVABLE JUMPER

Full of the joy of school days, this trim pretty jumper is teamed with a dainty blouse featuring a becoming Peter Pan collar.

No. 2590 is cut in sizes 8, 10, 12 and 14. Size 8 requires 1 5/8 yds. 39-in. for jumper; 1 3/8 yds. 39-in. for blouse.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The current FASHION BOOK is illustrated in full color, presenting 24 pages of 150 charming pattern designs for all ages and occasions. Price just 15 cents.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

За замовленими взорів писати на адресу:

The Future of the Nation, 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Посилаю суму $ ...... і прошу вислати мені слідуючі взори

....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1054 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Do Catholics believe that they will go to hell because they eat a little meat on Friday? That sounds so absurd.

A. Catholics do not believe they will go to hell because they eat a bit of meat on Friday but they believe that they will go to hell because they break a serious law of the Church founded by our Lord Who is God. The seriousness of eating meat on Friday is not judged by Catholics by the amount of meat eaten, but by the fact that [illegible] the Church has the power to enforce under the pain of mortal sin. This whole question resolves itself around the fact that Catholics [illegible] the Church has the power to bind the consciences [illegible] under the pain of mortal sin. This means that Catholics believe that the Church has the power to make laws which must be observed for salvation.

Q. [illegible] Holy Communion?

A. Of course [illegible] precautions are taken against swallowing a quantity of water. If a drop or two should trickle down one's throat [illegible] going ahead and receiving Communion, since it is unlikely that [illegible].

Q. What is contrition?

A. Contrition is sincere sorrow for having offended God, and hatred for the sins we have committed, with a firm purpose of sinning no more. It is a very good practice before going to bed at night to say the Act of Contrition.

Штрайк. Підчас страйку в одній фільмовій студії в Голливуд, началася бійка в котрій богато страйкуючих було ранених. На знимці видимо одного побитого робітника, як виходжає з сцени бійки. Побитий він був в голову.

KEEP SMILING

Boss (to employee coming in late): "You should have been here an hour ago."

Employee: "Why, what happened?"

Insurance agent: "But surely you agree to take out a policy to cover your burial expenses?"

Scotchman: "Na, na, mon, I might be lost at sea."

On going into the cowshed, the farmer was surprised to find his new hand, a city girl, giving one of the cows a drink from her milk pail.

"What are you doing that for?" he demanded.

"Well," explained the girl, "the milk seemed pretty thin to me, so I thought I'd better put it through the process again."

The Indian chieftain opened a speech to his tribe with:

"You all know me as Old Chief Tea-whistle, but since I am extremely democratic I hope that, for short, you will feel free to call me 'Toots'."

If you would win a man to your cause, first convince him that you are his sincere friend.

Abraham Lincoln

IT PAYS TO PRAY TO BLESSED VIRGIN
Says Hindu Merchant

It pays to pray to the Blessed Virgin according to the experience of a Hindu merchant of Tuticorin, India. His boat, with a cargo of 7,000 bags of salt was caught in a violent storm near the southeast coast of India. All the boatmen were Catholics and seeing no human aid possible they advised the merchant to pray to Our Lady, Star of the Sea.

The merchant did so and promised a votive offering to the Blessed Mother. As the men prayed, the waves gradually calmed and they were able to bring the boat safely to port. Immediately the merchant visited the Shrine of Our Lady of Snows here and presented a mantle to the Bishop for the statue of Our Lady.

Ukrainian Catholic Youth Achievement Contest

1. *Best UCY Club*

There will be three types of competition: 1. contest for the entire year, 2. contest for each of the four seasons of the year: Fall, winter, spring and summer; (3) contest for each month of the year. A winner to be called "Best UCY Club for 1945-46" will be chosen on the basis of membership record and program of activities for the entire year. The "Winter Best UCY Club" or "The June Best UCY Club" will be chosen on the basis of credit points earned for the season or for the given month.

2. *Best UCY Club for the Month*

Beginning with October there will be a contest for each month to be won by the club earning the highest number of points for the month. The winning club will be called, "The December Best Club" or "The February Best Club" etc.

All the credits, beginning with October, will be carried through to November and December. The *Club with the highest cumulative point total for the three months will be declared "The Fall contest Winner."*

The monthly and seasonal credits will be carried on for the credits of the entire year.

3. *Prizes*

a) a UCY Banner or Plaque for each month's winner.

b) An emblem plaque for each seasonal contest winner.

c) A Silver Cup for the Yearly Winner.

d) The Leading Clubs of each month will be placed on the HONOR ROLL which will be published each month in our press. A special Honor Certificate will be presented at the end of the year to all Clubs that appear on the Annual Honor Roll and have shown definite accomplishment.

4. *Conditions of Eligibility*

a) Reports must be mailed by the 4th of the month.

b) Local Officers list must be submitted to the Dominion Executive (Miss A. Zack, Hafford, Sask.) not later than the 4th of the month.

c) List of membership and 10% dues must be submitted to the Dominion Secretary not later than the fourth of the month.

5. *The Scoring System*

Credits in the monthly contests will be awarded on the following basis:

1) Reports	100 points
Meeting Attendance	100 points
Activities	800 points
Total	1000 points

2) Additional credits for the seasonal and annual contests will be given for special and outstanding activities as outlined in "Miscellaneous".

c. Further additional points for the annual contest will be granted for the following: a. Two points for each new member. b. Two points for each new subscription to one of the following: "Ukrainian News," "The Future of the Nation," "The Light" and "The Redeemer's Voice."

EXPLANATION OF THE SCORING SYSTEM

Reports

About the middle of each month the Dominion Secretary will mail a standard report form to the Club Secretary of each Club. This form is to be used by the Club Secretary to submit the account of the activities of his club for the given month. The report must be postmarked not later than the fourth day of the ensuing month. For example, a report form is mailed to the secretary of your club on the 15th. The Secretary of your club uses this form in reporting the Club's activities of the month and mails it to the Dominion Secretary not later than the fourth day of the ensuing month.

100 points will be awarded Club when the secretary's report meets the requirements of neatness, completeness and promptness. Mail your report even if very little was done, because your credits will count for the Seasonal and the Annual Contests.

Meeting Attendance

The Local Club Secretary will keep a full record of membership attendance at the Club Meetings and the Club Activities. Any Club maintaining an average of not less than 75% of its members present at the major functions of the club will receive 100 points. Any club maintaining less than 75% but more than 50% attendance of its members at club functions and meetings will receive 50 points. Therefore you see how important it is for the club to have functions, meetings and to keep complete record of members present.

Activities

A maximum of 200 points will be awarded for each of the four program divisions: 1. Educational-Cultural, 2. Religious, 3. Social Civic, 4. Sports Entertainment. See page 25 of Laws and Rules of the new UCY Statutes.

These points will be granted on the basis of general excellence, evidence of planning, membership participation, novelty, leadership, etc. Obviously an activity like a Minstrel Show, requiring tremendous planning and the participation of the entire membership is likely to receive 200 points in Cultural division. If all the members of the club should attend a monthly Holy Communion in a body, naturally such a club should receive not any less than 200 points for its religious programme.

In general, you can see how important it is to hold activities and to have the utmost participation and co-operation of the membership if you wish to gain a high score.

Miscellaneous

Special credits for the Seasonal and Annual contests may be earned as follows:

1) Two points for each new member, two points for each new subscription to the Catholic press.

2. Organization of "Ukrainian Language Study Group."

3. Speech and Essay Contests.

4. Organization of new UCY Club in the neighboring parish.

5. Organization of inter-club debates, sports, etc.

6. Exceptional proficiency in the [illegible] activities [illegible] planning, post[illegible] etc.

Members co-operatively and individually should strive to accomplish good deeds and the secretary should carefully report all the [illegible]. N.B. Secretaries, [illegible] the instructions for future reference.

UCY Contest Committee

СТЮАРТБУРН, МАН.

З нагоди 50 літних уродин [illegible] Дмитра Макійчука, жена і [illegible] запросили своїх сусідів і приятелів на вечеру в неділю, 25-го листопада, 1945. При вечері і при добрій забаві п. Н. Пробіжанський подбав, щоби та забава не пішла в забуття, але щоби і другі брали собі примір і щоби при кожній нагоді зібрати щось на добру ціль. Отже присутні зложили $10.50, що зістали розділені по половині на Укр. Вісти 5.20 і БНації 5.20, решта пішли на оплату. Жертви зложили слідуючі: По 1.00: Дм. Макійчук, Марія Макійчук, Н. Пробіжанський, Дм. Горбул, Н. Соколик, В. Горбул, П. Павловський, Гр. Федірчук, О. Макійчук. По 50ц.: Настя Горбул, Катерина Пробіжанська, С. Саламанда.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка, а п. Дмитрові дай Боже ще других 50 літ прожити.

Подав Іван Пробіжанський

БЮКЕНЕН, САСК.

Дня 20-го жовтня, 1945, у церкві Сош. св. Духа звінчав о. М. Кот[illegible] Ярослава Гринишина з Марією Стецюк. По Св. Божім в церкві, в хаті панства Стецюків відбулося весільна гостина, на котрій було богато гостий зі всіх сторін, які забавлялися танцями і гарними українськими піснями. Дня 28-го жовтня відбулася гостина в хаті панства Стецюків. Було поважне число гостей, котрі гарно і приємно забавлялися. По вечері засипали молодий пар многая літа, і тоді Антін Трач сим[illegible] про збірку на українську католицьку пресу. В. Прокоп[illegible] збіркою. Зібрано 11.70, з того призначено 5.50 на БНації. Зложили по 1.00: [illegible] Стецюк, І. Гринишин, М. Вовк, Д. Рудницький, С. Ва[illegible], І. Тулик, М. Лошка. По 50: В. Прокоп, Антін Трач, [illegible] Рудницький, П. Стецюк, В. [illegible], М. Антонів, Іван Коросіль. По 25ц.: п. Марія Рудницька, Теодор Тулик, Н. Тулик, Т. Стецюк. Усім жертводавцям належиться подяка а [illegible] парі многая літа!

Присутній

НАЯГАРА ФАЛС, ОНТ.
25-літній ювилей Супружого життя п-ва Николая й Анни Буртник

В житті кожної людини замічаємо радісні та менше радісні події. З певністю, одною з найбільше радісних подій в житті п-ва Буртників був ювилей 25-літнього супружого життя.

Боже Провидіння справою так покерувало, що 25-літнього щастя в супружому житті завершилось гарним родинним торжеством. На це торжество прибули свояки, приятелі, та знакомі п-ва Буртників. Всі ці гості створили гарний гурток людей. П-во Буртники привітно та ввічливо повитали та прийняли їх у свій дім. А гості, зі своєї сторони, справили п-ву Буртникам надзвичайну приємність тим, що зложили на їх руки численні дарунки.

При веселій розмові всі позасідали до столів і почався звичаєвий бенкет. Тоастмайстром був п. І. Витрикуш. Бенкет був переплітаний гарними промовами, де кожний промовець відносив якусь над звичайну сторону чи огляд із життя п-ва Буртників. Говорив їх найстарший син, Николай, котрий служить в канадійській армії і вручив родичам срібне начиння. Молодший син, Михайло, студент 12ої кляси в Сент Майкел Калетж, сложив подяку родичам за християнсько-католицьке виховання і обдарував родичів прекрасними перстенями.

На закінчення обоє ювилята висказували свою вдяку і відспівано "Многая Літа," та [illegible] як розпочато, так і закінчено це велике торжество.

[illegible] присутні потрясли гаманцями і повелала купі[illegible] на католицьку пресу. Зложили: По 2.00: п-ва. Дідур, Гафійчук, пп. М. Дідур, В. Буртник, Н. Буртник. По 1.00 пп. М. Буртник, І. Витрикуш. По 25ц: А. Якімчук, Єлена Буртник. П-ва Якімчук 1.00. З того на Сиротинець в Айтуні 5.00, на пресовий фонд БНації 3.00.

Семен Якімчук

На Яві американці знайшли величезний склад цукру, що його позлишали японці. На знимці видимо частину мішків з цукром, котрого було всього більше як оден міліон і пів тон. Сей цукор розділять між союзників.

ВЕРНОН, Б.К.
Несподіванка з нагоди 11-ліття супружого життя п-ва Ігнатія і Катерини Прихідко

Листопада 5-го, вечером зійшлися члени парохії та приятелі і справили несподіванку для панства Прихідків, що є добрими і жертвенними парохіянами укр. католицької церкви. П. Прихідко є писарем КУК, а пані Катерина Прихідко є касієрка жіночого т-ва при церкві в Вернон. о. Ю. Жадан, ЧСВВ, парох, виголосив добірні слова з заслуг п-ва Прихідків. По вечері і молитві внесено многолітствіє і вручено ювилятам дарунок на памятку. П. і пані Прихідко щиро подякували Отцю пароxові та всім гостям, що з великою веселістю починають 12-ий рік свого супружого життя. Гості незабули і про свої освітні часописи, і зложили по імени: п-во Прихідко 3.00. По 1.00: В. Кужель, К. Щерба, П. Щерба, Й. Шиховський. По 50ц.: Й. Чарнецький, Т. Климчук, п. Демида Д., п. Шмір 45, пані Пецова 25ц. Разом 9.20, з чого на БНації призначено $3.00. Усім жертводавцям належиться щира подяка.

Константин Щерба.

ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.
Зі золотого ювилею супружа п-ва Й. і А. Крушельницьких

Дня 17-го листопада остається на довгі літа золотим споминoм для п-ва Йосифа і Анни Крушельницьких, старенських і заслужених членів нашої місцевої греко-католицької парохії. Цього то дня п-ву Крушельницьким минуло 50 літ від хвилі коли вони подружились. Частійше буває так, що многим супругам не щастить діждатися в своїм супружу золотого ювилею, та коли Всевишній надилив цею ласкою п-во Й. і А. Крушельницьких, вони подбали о це, щоб в день їхнього золотого ювилею відправилась благодарственна Сл. Божа та щоб в цю хвилю одержати ювилейне благословення з рук свого пароха, о. Я. Чижа.

Другого дня в неділю, 18-го листопада сейчас по Богослуженню в церкві наші парохіяни і близькі приятелі панства Крушельницьких зійшлися в залі під церквою, щоб взяти участь в обіді, приготованім в честь ювилятів.

Пані, що займались приготованням цеї несподіванки для панства Крушельницьких, не жалували великого докладу своєї праці, щоб все вийшло якнайкраще. За старанно приготованими столами засіли спрошені гості, а за головний стіл побіч всеч. о. Пароха приміщено врадуваних так милою несподіванкою панство ювилятів та їхню рідню! З дітей панства ювилятів присутніми були п. Антін Крушельницький зі своєю супругою і пані Ольга Гвайт, що приїхала з Виннипегу, щоб бути присутньою на золотім ювилею своїх старенських родичів.

По смачній перекусці наш всеч. о. Парох пояснив присутнім значіння цього спільного обіду, при чім не поминув піднести заслуг, якими відзначилися шановні ювиляти в праці і в жертвенності для своєї місцевої парохії! п. Й. Крушельницький через довгі літа учителював і був дяком при нашій парохії за дуже скромною винагородою та все щиро жертвував на потреби своєї церкви, чого доказом є гарний головний престіл, яко незабутній дар для нашої парохії від п-ва Крушельницьких.

Панству ювилятам вручено дарунки, і відтак на просьбу всеч. о. Пароха під адресою п-ва ювилятів промовляли п. Дмитро Марценюк, п. Солтис, Николаї, пані Ева Опецька, і пані Катерина Підлужна; п. Антін Крушельницький і пані Ольга Гвайт подякували в коротких словах зібраним гостям за вшанування їхніх родичів, а вкінці покликано до слова пана Йосифа Крушельницького, який у зворушливих словах зложив сердечну подяку всім тим, що в день їхнього золотого ювилею виповнили їх старечі серця неописаною радістю тим, що справлено їм так милу і незабутню несподіванку.

На заклик всеч. о. Я. Чижа, присутні гості жертвували на нашу пресу $33.85, з чого $16.00 призначено на БНації. По 1.00 жертвували: Всеч. о. Чиж, Д. Марценюк, Н. Солтис, П. Крушельницький, В. Крушельницький, пані Джекобсон, Л. Кардинал, І. Гоян, Г. Кучерка, Т. Литвин, А. Козлюк, Н. Бельбас, С. Фурик, пані Фурик, Ф. Вензель. По 75ц. пані П. Ганчарик. По 50ц.: пані К. Підлужна, пані А. Гна-

Кампанія на Будову Студентського Інституту в Саскатуні

УКРАЇНСЬКА РАДІЄВА РІЗДВЯНА ПРОГРАМА

НЕДІЛЯ, 6-го СІЧНЯ, [redacted] Год. 10.30 — 11.00 ВЕЧЕРОМ

САСКАТУН
C.F.Q.C.

Український католицький хор парохії св. Юрія в Саскатуні надасть під проводом Всеч. о. Фірмана півгодинну радієву програму українських коляд через стацію C.F.Q.C. в Саскатуні дня 6-го січня, 1946, від години 10.30 до 11.00 ввечері.

Це наша дорога саскачеванська українська молодь посвячує свій час і свої спосібности для тієї програми! Чому?! Щоб зробити Вам Ваш Свят-вечір як найбільш щасливим! І чому ще?!! Щоб таким чином помогти зібрати фонди на Український Католицький новий Студентський Інститут!!! Його будова пічнеться з весною наближаючогось року.

Браття і Сестри українського народу, що розсіяні по містах, селах і фармах Канади!! Ми, Українська Католицька Молодь Саскачевану, гаряче взиваємо й кличемо Вас до спільної, енергійної праці й жертвенности для тієї величної цілі!!!

Послухайте нашої просьби, нашої мольби!! Нехай в кожній нашій околиці, в кожнім закутку створяться групи колядників, особливо молодих, і хай ідуть у той святий час по всіх нашах хатах і збирають щедрі жертви для нашого Інституту.

Всі дари, всі списки жертводавців іменами й адресами колядників шліть до:

REV. FATHER FIRMAN, c/o C.F.Q.C., Saskatoon, Sask.

Хай царює над нами Боже Дитя й хай Вас усіх благословить!

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., ЛИСТОПАД, 1945

	Приходи	Розходи
Ів. Вонітовий 1., Д. Іванчишин 1., М. Стецкий 1.	$3.00	
М. Мальований 1., Н. Андріїв 1., О. Бучинський 4.	6.00	
Ф. Яйко 1.00, Д. Брик 1., В. Навольський 1.	3.00	
о. Кормило 2., оо. Редемптористи, кредит 9.00	11.00	
Друк БНації ч. 21		117.30
Розсилка		8.00
550 куверт		5.50
Кліша до календаря		6.90
о. С. Семчук 5., Г. Людвик 1., К. Костельна 1.	7.00	
пані Ф. Войтків 2., панна Бойко 2., Ів. Самець 1.	5.00	
о. Н. Кушнірик 3., М. Слоїк 1., Марія Фірман 2.	6.00	
пані К. Погорецька 1., Д. Скакун 1., Е. Приступа 1.	3.00	
Г. Серган 1., Сестра Андрея 2.00	3.00	
о. Шпитковський одноразово, огол. перед. і п.ф.	410.54	
Одноразово мети й інше		65.01
М. Даниляк 1., В. Щепанський 13.60, К. Циба 1.	15.60	
Змінне чеків		55
Почтові значки		1.00
Д. Ференс 1., П. Шебець 2.	3.00	
На несп. в п-ва Прихідко, Вернон, Б.К. (К. Щерба)	3.00	
о. С. Семчук 2.50, Я. Пучак 1., кредит оо. ЧНІ. 9.50	13.00	
Друк БНації ч. 22		117.30
Розсилка		8.00
580 куверт		5.80
М. І. Фірман 1., Добр. Т-во св. Покрови 6.00	7.00	
пані М. Зарубяк 1., І. Іванців 1., В. Білик 1.	3.00	
Ф. Сидор 1., В. Козак 1., Н. Козак	3.00	
Ів. Рудий 1., пані Кушнірик 2., М. Хабун 1.	4.00	
Н. Голинка	2.00	
	$511.14	$335.36

Дм. Кобринський, скарбник БН.

RESOLUTION

WHEREAS on these territories of Germany and other Western European countries now occupied by British, American and French armies, there are hundreds of thousands of Ukrainians who are unable to return to their native land without endangering their lives on account of a system of terror practised by the Soviet Government, and

WHEREAS many thousands of Ukrainians in their native land in Counties and Provinces as Nowy Targ, Nowy Sacz, Jaslo, Krosno, Lisko, Balyhorod, Sanok, Przemysl, Jaroslaw, Lubaczіw, Cholm and Pidlassia, Counties and Provinces that are now under the rule of the Polish Government of Warsaw, are now forcibly removed with all their belongings from their native land and sent to Russia in circumstances which abhor the description, and

WHEREAS according to the news of the official ecclesiastical sources in Rome all the Ukrainian Catholic bishops of the Western Ukraine with the Metropolitan of Lwiv have been deported on April 11th, 1945 to an unknown destination in Russia. Over 500 Ukrainian Catholic Parish priests and tens of thousands of faithful have been arrested and thrown into Soviet prisons because they refuse the terror of the NKWD (Soviet Secret Police) to force them into becoming Orthodox under the spiritual head of the Moscow patriarch. That is a direct and gross violation of the principles of the Atlantic Charter signed and ratified by the Soviet Russia itself

THEREFORE, we, Canadian citizens of Ukrainian descent have gathered at this meeting in the name of justice, liberty and Christian civilization, humbly submit to our Government the following:

a) That the right of asylum should be granted to all Ukrainian displaced people in Western Europe and that they should not be repatriated to Soviet Union without their own consent

b) That the forceful deportation of Ukrainians in the above named Counties and Provinces of present Poland be stopped at once

c) That according to the principles of the Atlantic Charter the freedom of religion in Western Ukraine shall be restored. That the Metropolitan of Lwiv and all the Ukrainian Catholic bishops with priests and faithful return to their lawful seats of ocupation and that the terror of NKWD against the Ukrainian population be put to an immediate end.

PASSED AT .... this .... day of December, A.D. 1945

.... Chairman .... Secretary

Від Редакції: Се є зміст резолюцій, котрі треба приняти на протестаційному вічу в Вашій окрузі. Сі резолюції треба за раз вислати до премієра Канади, премієра Англії та Америки.

(ДОПИС ІЗ ВІШАРТ)

(Продовження з сторони 3)

шому братові. Теодор Петришин сказав: Чотири роки минуло, як ми так разом відпроваджували свого любого сина і брата в далеку сторону, щоб боровся за нас і за український нарід, бо така була воля Всевишнього, і всі разом сказали один Отченаш і Богородице Діво за охорону нашого любого Томка. По обіді забрав слово шваґер Петро Муц і сказав: Ми нині радіємо, дорогий брате, твоїм поворотом до дому в добрім здоровлю. Хотяй кулі свистали і бомби тріскали коло тебе, то наші молитви випросили Всевишнього, щоби ти здоровий вернувся до свого дому і до родичів, що очікували тебе і щоб знов засів зі своїми родичами, братьми, і сестрами до стола, і разом весело радіти з нами. Відтак промовляв М. Петришин і П. Костюк, відтак господар несподіванки попросив нашого ветерана, хоч сльози не дали довго говорити з радости. Однак сказав про свого сина пару слів: Любий сину, ти чотири роки боровся за свій український нарід і тепер вернувся здоровий додому до своєї рідні. Дай Боже, щоб твої терпіння принесли ліпшу долю для українського народу, що терпить в кайданах і очікує свободи днів. Прикінці попросив господар забави нашого ветерана Томка, що з радости сказав: Дорогі Родичі і вся рідня: Мені є дуже весело бути разом з вами і тішуся, що ви не забули за мене, а радо привитали мене. Я дякую за все вам всім за ту несподіванку для мене, а найбільше дякую Всевишньому, що мене хоронив і давав мені здоровля видержати у моїй службі. Відтак вручено нашому ветеранові дарунок і відспівано многая літа. При тій нагоді не забули про добру пресу, і відбулася збірка, що принесла $15.00. Жертвували: Н. і К. Бздель 1.50. По 1.00: П. Муц, Ф. Василинка, Г. Стахів, А. Коский, І. Елас, Т. Петришин М. Петришин і Т. Бздель; дріб на збірка 5.50. Всім жертводавцям щиро дякуємо за ласкави жертви, а нашому повернувшому Томкові доброго здоровля і многая літа

Присутний

тів, пані Е. Опецька, пані А. Крушельницька, пані Л. Кардинал, пані Питльована, А. Крушельницький, В. Мазуркевич, М. Вітів, М. Улашин, В. Олійник, М. Зазуляк, А. Вахоткевич, п. Федорович, пані Стефішин, і пані Крижановська.

Переведенням збірки займались Дм. Марценюк і Н. Солтис. Усім жертводавцям за вище згадані жертви на нашу пресу складаємо щиру подяку, а нашим панству ювилятам в їх дальшій життевій мандрівці сотвори, Господи, "многая і благая літа!"

Кореспондент

РОСТЕРН, САСК.

Сусіди і приятелі справляли пращальну гостину для панства Романів, що відїзджали з Ростерн. Усі на сій забаві поводилися дуже гарно та по християнськи. При кінці забави зібрано на пресфонд БНації $1.50, котрі прислав до редакції БН. пан К. Цісецький, за що усім жертводавцям та пану Цісецькому на сьому місці складаємо сердечну подяку

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau 218 Sussex Gardens, Paddington, London W. 2, England
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
158 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne, Comite Central a l'Etranger,
1, Place du Grand Mezel, Geneve, Suisse

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (129) Italia

Николай Кольба

ДВА ПРОТИВЕНСТВА

(Присвячую примірній Парохії св. Андрея в Винипеґ, Ман.)

(Докінчення)

Тільки по катедральних церках таке свячення переводиться. А ви всі, що нині зібрані, будьте з того утішні, і не соромiться,що може ви не помагали, маєте повну волю в ній молитись, і величати Імя Боже. І з таким зусиллям такі довгі роки (як добра воля) трудноші поборолись.

А що сталось з тими трома? Один незадовго виїхав на захід, другий на схід, а що йому тут жилося найліпше за всіх, то не з недостатку, але зо злости, що не пішло по його злобній мрії. Продав усе, виїхав на схід, купив овочеву фарму, а що не в змозі був заплатити готівкою, то за якийсь час з фарми вигнали, а він (як було навіть у англійській пресі написано), дістався дуже у соромнім стані до великого міста, і там місто займилося його долею. А третий противник не мав уже патнерки, ходив сумовито і безнадійно, і навіть не хотів умирати в тій околиці, бо за життя він говорив, о він не хоче, би хто мав клопіт з його трупом, бо він цілком вирікся Церкви то він волить умерти десь далеко з відси, і так з ним сталося.

Візитація

В день 17 червня 1934 була візитації в нашій церкві через Їх Екселенцію Василія Ладики,щозаохотили молодь до будови народного дому, а матеріял був уже здебільша готовий, то на друге літо вибудовано на церковній площі, в тій цілі, щоби молодь заохотити до церкви. Орудує ним той самий комітет, що у церкві, і всьо йшло по добрій волі, але не довго, бо поляки побудували близько міста собі нар. дім, богато більший, хоч незалежний від корпорації косьцьольної, то хоч обтяжений цілко кредитом, але що там знаходиться богато сховків до незаконної піятики, а ще й до того близько готель, то всьо тягнеться там, а наш Дім стоїть як сирота.

Св. Місія

В р. 1938 відбулась св. Місія від 1-го до 7-го червня через місіонаря Тита Палінкаша, по народности закарптаської, здається Словакії.

Мене до нині дивує з того, як чоловік може в такім оплаканім стані бути? Та то був виразний скелет, хіба що пасмо жил його тримали при життю, і на то хіба аби ноги ще трималися хребта.

А як він тяжко і довгі години працював, то навіть не хотілося вірити, що смертна людина годна тілько видержати.

Як то може людина так тяжко себе карати? І щож там було карати? В тій людині недошукавбися ані грудий ані живота. А що то за енергія, витревалість, проворність, мужність, ревність, мудрість, посвята? Таку людину тримає тверда віра надії, любов Бога і ближнього, бо щож інакше? Я сказати інакше не годен.

Не дармо святі угодники так добровільно віддавалися на тортури і смерть своїм катам, бо щож їм мало справляти болі? Як вони може всі не мали на своїм хребті тіла, так як казав вище згаданий священик

Вони могли собі кпити зо своїх мучителів, а більше я не умію і не можу того угадати, тілько: Отче, да будет воля Твоя! Не на марно писав св. Апостол Павло: Не жию я в собі, а жиє в мені Христос!

На місію досить народу учащало, але простого, не вченого, бо вчені відійшли в порожні.

А по місії знов пішло з Петрового дня. Люди перестали дбати за церкву, за душу, за смерть, за Суд Божий, за вічність, і за всьо.

Тепер ще є 6 родин, що сповняють свої обовязки.

Старі пішли одні по нагороду за свою горесть, а другі най їх Бог ратує, а решта около 140 родин, то їх психіка така:

Родяться і ростуть, не учаться
Женяться, не журяться,
Жиють, не моляться.
Умирають, не каються.

Треба ліпшої дзвіниці. Матеріял гние уже 3 роки, а за будову ніхто не дбає.

Може воно не до ладу написане, а бо не зо смаком, то будьте вибачні, бо хоч гіркі овочі, але на жаль правдиві.

(Кінець).

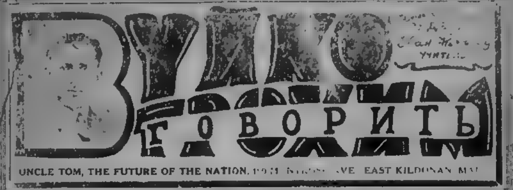

Любі Діти!

Вуйко щойно вернувся з проби діточого представлення, що члени Веселої Родини приготовляють на Різдвяний Концерт. Всі так гарно нині виявлялися на пробі, так пильно уважали на рухи, на зміни голосу, так весело проба перейшла, хотяй треба було декотрі части завертати, повторяти, то ніхто не противився, бо кожний малий аматор хоче як найліпше виявлятися зі своєї ролі, і знає, що до него треба доброго приготовлення. До всяких діл, малих чи великих, треба приготовлення та плянів, бо інакше не будуть успішні

ВУЙКО ТРОХИМ

ЦІКАВО, ХТО ДІСТАНЕ НАГОРОДИ ЗА ПРАЦЮ ДЛЯ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ ЗА 1945 РІК! Буде оголошено в числі з 1-го лютого, 1946

ПЕРЕД СВЯТАМИ

У школі, в хаті діточки
Немов пчілки дрібні гудуть
І плещуть радісно ручки:
"Вже свята йдуть, вже свята йдуть!"

Біжать посовгатись на лід,
Палає радістю лице
За кілька днів зрадіє світ,
Бо буде кутя, деревце!

Нема новеньких чобіток,
Бо всюда тисне нас біда.
Та бачиш радість в діточок,
Бо йде, іде вже коляда!

Маленькі хлопчики мої
І дорогенькі школярики,
Не думайте лиш про самі
Оріхи, цукор, пиріжки!

Підете ви від хат до хат
З звіздом і хрестом колядувать,
То не забудьте в день колядт
Вкраїну рідну споганять

Зберете кубу ви грошей,
На "Скитальці" ось пришліть,
І дітям бідним тим в біді
Як, можете так поможіть

І всім маленьким пестіям,
Всім, хто учитись пильно рад,
Богатим й бідним школярам:
Веселих Свят! Веселих Свят!

О. Б.

ЛЮБІ ДІТИ, ПИШІТЬ ЛИСТИ ДО ВУЙКА!

Любі Діти, від коли Вуйко має для Вас Діточу Сторінку, то не раз так бувало, що Вуйко мав так богато листів, що не міг усіх помістити і Ви не раз мусіли досить довго чекати на видрукування свого листа. Тепер Вуйко має місце на Діточій Сторінці на Ваші листи і хто пришле свій лист до справ... бо ... Діти пишіть листи до Вуйка ... Опишіть Вуйкові щось цікавого з Вашого життя. Не забудьте, що Ваші листи читають навіть діти в Америці, Італії, Англії, Франції, Бельгії, Туреччині, Німеччині. Тому всі до писання листів! Вуйкова адреса вгорі сеї сторінки. За усі Ваші листи, що їх пришлете Вуйко вже тепер Вам сердечно дякує.

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ БНАЦІЇ

Петро і Павло Козіцькі, Кіндерслей, Саск., придбали одного нового передплатника, прислали одну відновлену передплату як також зложили 50ц. на бідні сирітки.

Елі Прийма, Ростерн, Саск., прислав одну стару передплату.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., прислала $2.00 на Діточу Сторінку, $15.25 прислала на поміч бідним дітям в Европі, три старі передплати і також дві нові передплати.

Усім Дітям за їх так гарну працю дуже а дуже гарно дякує, спеціяльно сим разом Зоні Гадубяк, що навіть перевела збірку на бідних дітей в Европі.

ПОСЛІДНИЙ ЧЛЕН ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ НА РІК 1945

Любі Діти, Вуйко представляє Вам послідного члена та Добродія Веселої Родини на рік 1945. Ним став:

ч. 143. **Юлій Побран,** Геффорд Саск., жертва 20ц.

ОТРИМАЛА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я отримала відзнаку за котру Вам щиро дякую. Я вже довший час не писала листа до Вас Вуйку, бо я не мала часу. Я помагала братам сіно возити. Я через кілька днів збирала ягоди

Я була на місії в Рама. Я також була у Йорктон на свято Івана Хрестителя на Відпусті. Там я бачила дуже гарну церкву. В монастирськім городі була Служба Божа. Найбільшою радістю було для нас тут коли ми з нашої церкви з процесією ходили трохи..., о Р... коли наші Преосвященні Н... посвячували церкву, і була Архієрейська Служба Божа у нашій церкві; було привитання Єпископа того самого дня пополудні в церкві. Преосвященні роздали всім дітям образки.

Посилаю Вам відгадки на контест.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Надія Пешко,
Інвермен, Саск.

Від Вуйка: О, Надію, як Ти гарно то все описала в тім листі! Пиши знова!

ПРИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Пишу Вам пару слів, що ми здорові і бажаємо Вам здоровля і не дивлятеся, що я до Вас довго не писав, бо я на жнивах робив і не мав часу. І ми мали багато роботи, бо на нашій фармі будували церкву сего року. Ми дуже тішимося, що ми маємо церкву так близько. І пишу Вам, що ми предбали одного передплатника. Ми посилаємо 1.00 за свою стару передплату та 50ц на бідних сиріт на Свята

Здоровлю Вас щиро,

Петро Козіцький,
Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Петре, Вуйко на тебе не гнівається. За все Вуйко Тобі дякує

ДВА І ПІВ ЛІТНИЙ ГЕРОЙ

Се сталося в столиці Манітоби, Винипеґу. Кенні Літлефорд, що його видимо на знимці зліва виратував від певної смерти свого малого приятеля Давида Филипса, що видимо його на знимці зправа. А було се так: Діти бавилися на коритари великого будинку де мешкають поверх 50 родин. Нараз Кенні побачив, що маленький Давид виліз на вікно, відчинив його і почав вихилятися через нього, щоби подивитися на вулицю. Дивився він через вікно, що було на третім поверсі. Малий Давид почав щораз більше перехилятися, не здаючи собі з сього справи, що туй, туй може випасти через вікно на долину, деб його була постигла певна смерть... Побачив малий Кенні, що робить Давид, скоренько прибіг до вікна, злапав малого Давида за ногу та почав з цілої сили кликати о поміч. Надбігла мама Кенного і виратувала малого Давида від певної смерти. Так малий Кенні став героєм дня в Винипеґ. Місцева преса з великою похвалою написала про нього та містила сю знимку, що повище містимо. —Любі Діти, Кенні зробив дуже гарне діло, бо виратував від певної смерти свого приятеля. Вуйко навіть не сумнівається, що Виб також так гарно поступили як Кенні. Від Вуйка для Вас пересторога. Уважайте, як бавитеся, бо Ви самі або і Ваші приятелі підчас забави можуть потерпіти навіть дуже тяжко. Вуйко вірить, що Ви се собі добре запамятаєте.

МАВ ІСПИТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Коло нас вже є зима. Ми до школи їдемо санками. Чи коло Вас дуже зимно?

Я перейшов в іспитах. Мій свериндж є 81. Тепер в школі вчимося на конерт, що буде 18 грудня.

Ми мали відправу в нас на 21 листопада. Отець Олійник відправили Сл. Божу. Ми ще церкву не скінчили.

Поздровляю Вас Вуйку щиро, і желаю Вам добрих і веселих Свят і Щасливого Нового Року!

Павло Козіцький,
Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Коло нас не дуже зимно. Також і Тобі Вуйко бажає всего найкращого з Новим Роком.

ВИСТУПИТЬ НА КОНЦЕРТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Мені самому жаль, що я з контестом спізнився, бо до мене ґазета прийшла запізно, і хоч я вислав свій контест на вересень, то він прийшов до Вас запізно. Тепер у нас зима, і від початку є дуже зимно. У школі ми вже зачали вчитися на наш концерт, мені вже дали одну ролю, і я її за один вечер навчився. У тім представленню я говорю 13 разів. Я вже не маю що більше писати. Здоровлю Вас Вуйку.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: О, як Вуйко хотів би бути на тім концерті, де Ти будеш мати ролю.

ПРИСЛАЛА ЗБІРКУ НА СКИТАЛЬЦІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Сим разом пишу лист до Діточої Сторінки і хочу описати, що я вже вмію троха мамі в кухні помагати. Тут в нас на Олеші відбувся в галі танець, а я вдома напекла банс і мама їх забрали до ґалі, і та продавали перекуску, і то принесло $15.25. Отже я ті гроші посилаю до Вас Вуйку. Я хочу, щоби із сих грошей скористали українські скитальці, котрим війна доми понищила Також посилаю $2.00 на Діточу Сторінку. Здоровлю Вас Вуйку,

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Ти дуже гарна дівчинка, що так дбаєш за бідних людей.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се мій перший лист до Вас Я маю 14 літ і ходжу до школи до семої кляси. По українськи я навчився вдома. Посилаю Вам розвязку контесту і 1.00, бо мої сестри і я хочу належати до Веселої Родини я маю дві сестри, Ольга літ 13 і Марійка, літ 10. Здоровлю Вас Вуйку.

Іван Корнило,
Лоренцо, Саск.

Від Вуйка: Іване, як Ти вже гарно пишеш! Здорови від Вуйка своїх родичів.

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Насамперед хочу подякувати Вам за ту нагороду, що я дістав від Вас. Також хочу Вам подякувати за Ваш портрет, котрий мені сподобався. У нашій церкві о. П. Криворучка учили нас цілий день катехізму. Ми всі також сповідалися. Ми тепер вже ходимо до школи. У нашій школі учить І. Яблонський з Альвена, Саск. Поздоровляю Вас Вуйку.

Еді Прийма,
Ростерн, Саск.

Від Вуйка: Еді, Ти гарно пишеш. Тішить Вуйка, що Тобі сподобалися Вуйкові дарунки.

ДЯКУЄ ЗА ДАРУНОК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я хочу написати і подякувати Вам за дарунок, що Ви мені прислали. І я Вам посилаю 1.00 як дарунок на БН. як

ЛИСИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОБІГАЧИКИ

Я. ВІЛЬШЕНКО — ОБРАЗКИ— А. МАНАСТИРСЬКОГО

Говорили їй у вочи:
"Хто чужеє забирає
Знущатися ще хоче,
Того кара не минає!"

Каже, взявши окуляри,
Та сова, в науках вправна:
"За витвари жди все кари!
Се вам правда знана здавна.

Кривда пімсту візиває
І безсилля в силу зброїть,
Труса в лицаря зміняє,
Навіть заяць загероїть!"

Останні Вісти...

ІВАН БОЦЮРКІВ ГОЛОВОЮ АЛЬБЕРТІЙСЬКОГО БУК-а. На З'їзді БУК-а Альберти, що відбувся недавно в Едмонтоні вибрано І. Боцюркова головою БУК-а сеї провінції. З'їзд відбувся дуже величаво, було поверх 500 делегатів та гостей. Дальші члени заряду є як слідує. Іван Козяк з Ст. Майкел, заст. голови, Осип Прийма з Едмонтон, діловий писар; Орест Демків з Едмонтон, скарбник, Орест Жарський з Едмонтон, скарбовий писар; провірники: Н. Андріїв з Чипмен, Петро Хаба з Еґримонт, Максим Гармідер з Дейзленд. Радні: Теодор Гайдук з Калмар, Іван Юзвишин з Мирнам і Т. Ткачук з Куквил. Всеч. о М Горчиний духовний провідник.

Василь Вал, директор школи Лорд Нелсон в Винипеґ, українець, що дотепер був капітаном при війську, зістав недавно підвищений до ранги майора. Пану Валові на сьому місці складаємо якнайкращі побажання та тішимося з його вивисшення.

В днях 6-8 грудня відбувся дуже успішно в Винипеґ базар Місійного Товариства св. Йосафата.

В Вайта, Ман., де парохом є о. І. Калуський, заходом цілого округа, куплено за 3 тисячі долярів парохіяльний дім для священика.

Сестри Служебниці закупили в Саскатуні в дуже гарнім положені дім за 8 тисяч долярів, що буде Інститутом для українських католицьких дівчат.

В Мус Джо, Саск., відбулася під проводом оо. Редемптористів св. Місія від 25 листопада до 2 грудня.

З праці в окрузі Сенді Лейк, Ман.: В Рекген збудовано парохіяльну галю, що по викінченні буде коштувати 8,000 долярів. До церкви в Сенді Лейк куплено нові лавки за 1,800 долярів. В Мекензі, в містечку, основано парохію св. Преображення на весну зачнеться будову церкви. На сю ціль вже заплачено три льоти. На новій площі в Шол Лейк, місті, почалася будова нової церкви.

Дня 15 грудня, премієри Росії, Америки та Англії будуть мати засідання в Москві в справі атомної сили.

На знимці бачимо 5 дівчат з Гардрок школи, що є під резервою на північ від Габберд, Саск. Їхні імена, зліва на право на переді: Анна Луць і Леона Петровська, а за ними Надія Мусій, Вероня Мусій і Роза Манович. Хто цікавий, чому містимо їх знимку, чим вони ... най пошукає в себе число "Будучности Нації" з 14. серпня, а також в числі 14 вересня, 1945, де в дописі п.з. "Культурна праця молоді в околиці Айтуна, Саск., поміщені їхні сьогорічні подвиги.

передплату на 1 рік для мого стрия Василя Трача

Я також беру участь в контесті на вересень і здоровлю Вас Вуйку.

Томко Трач,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист і за приєлані гроші Пиши знова!

ОГОЛОШУЄМО...

ВІДКРИТТЯ

РАДІЄВИХ ПОСЛУГ ТА МАТЕРІЯЛІВ

ТАКОЖ

НАПРАВУ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПРИЛАДІВ

Вся праця загварантована досвідченими робітниками
Умірковані ціни.

M. J. HOGAN

(колись з Beck's Electric)

13 First Avenue YORKTON, SASK. Phone 1510

Campbell's Machinery Ltd.

PHONE 435 YORKTON, SASK.

ҐАЗОВІ Й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ Й АВТОМОТОВІ ВІДБУДОВАНІ Й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДІНҐ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ Й ВИГЛАДЖЕНІ.

Пістонс, Пінс, Рінґс, Бушінґс, Велвс, Велв Ґайдз, Коннектінґ Род Берінґс енд Мейн Берінґс.

GENERAL MACHINE SHOP SERVICE
WELDING — GAS AND ELECTRIC ARC

НАШ КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДЕР є найновішої моди — Вен Норман ч. 111, поемности 94"x24". Солідно збудований і точний ґрайндер, ваги 17,000 фунтів.

НАШ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНҐ і КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРІНҐ машина є також найновішої якости.

ОБІ ВИЩЕ ЗГАДАНІ МАШИНИ ЗАПЕВНЮЮТЬ НАЙТОЧНІШЕ ВИКОНАННЯ ПРАЦІ Й СКОРОСТИ

Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що собі бажаєте.—Прийдіть й подивіться на наше знаряддя.

PHONE 435, YORKTON

СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА

Pills Ointment

MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший виклад проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурців. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з ґрутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N, 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосафа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

УВАГА УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ КАНАДИ!

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ХОР МІСТА ВИНИПЕҐ під диреґентурою о. Б. Слободи, З РАМЕНИ БУК-а МАНІТОБИ, виступить на міжканадійській радієвій мережі (CBC) два рази з

РІЗДВЯННИМ КОНЦЕРТОМ

Добре уважайте та запамятайте собі час і день виступу нашого хору. ПЕРШИЙ РАЗ ХОР БУДЕ СПІВАТИ: В Вівторок 25 ГРУДНЯ, 1945, Різдво Христове, після нового стилю, **між годиною 2-3 пополудні,** сентрал Тайми. Хор буде співати всего 5 хвилин підчас виступу хорів других народностей. Слухачам з Галіфакс і Сидней хочемо сказати, що на їх час то буде між 4-5 пополудні. В Торонто буде між 3-4 пополудні. В Саскачевані і Альберті буде між 1-2 пополудні, а в Бр. Колюмбії буде між 12-1 пополудні. Усі українці католики будуть могти слухати в цілій Канаді того хору, бо сей концерт буде переданий через цілу Канаду.

ДРУГИЙ РАЗ ХОР БУДЕ СПІВАТИ ЧЕРЕЗ ПІВ ГОДИНИ В ВІВТОРОК, 8-го СІЧНЯ, 1946, в другий день Різдвяних Свят, від години 10-10.30, вечером. Різдвяний КОНЦЕРТ сего хору буде переданий також через CBC, так що усі українці католики будуть могти його слухати в цілій Канаді. Хор буде співати в Винипеґ від год. 10-10.30 вечером. Тоді в Галіфаксі і Н. Скошії буде 12 год вночі і хор буде співати до 12.30. В Торонто тоді буде 11 год. вечером і хор буде співати до 11.30. В Саскачевані і Альберті буде тоді 9 вечером і хор буде співати до 9.30. В Бр. Колюмбії буде тоді 8 год. вечером і хор буде співати до 8.30.

УСІ СЛУХАЙТЕ ВИСТУПУ НА РАДІО СЬОГО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ХОРУ! ПЕРЕКАЗУЙТЕ ПРО СЕ ОДНІ ДРУГИМ!

СЕ ПЕРШИЙ РАЗ, ЩО УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ХОР БУДЕ СПІВАТИ ЧЕРЕЗ РАДІО ПО ЦІЛІЙ КАНАДІ! ЗАСИПТЕ ВАШІ МІСЦЕВІ РАДІЄВІ СТАЦІЇ ЛИСТАМИ, ЩО БАЖАЄТЕ, ЩОБИ СЕЙ ХОР ДАВ БІЛЬШЕ ТАКИХ КОНЦЕРТІВ!

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ: — ІЛЮСТРОВАНИЙ —

КАЛЄНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

НА 1946 РІК

Містить: Календарій, церковний календар і повний устав усіх Богослужень. Цікаві й повчальні слідуючі оповідання та статті: о. М. Оленьчук: Римський Єпископ; Гора Тавор, Йордан і Мертве Море. о. Ст. Бахталовський, ЧНІ.: Мати Скитальців, Україна, а Америка. о. Ст. Семчук: Історія нашого ... Чоловіка. о. Величковський, ЧНІ.: Чудотворна Ікона Божої Матери Н.П.; Благословенна будь Мамо! о. В. Шумей ... о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Пересторога для тих, що шукають служби по великих містах. о. П. Криворучка: Християнське образування. о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.: Андрій "Второзванний." Совітський "рай", превважний документ часу, що подає як поступали большевики з українським народом, коли зайняли Західну Україну в 1939 р. о. Н. Копяківський, ЧНІ.: Церква підвалиною релігійного й народнього життя. Брат Методій, ... о. Р. Хомяк ЧНІ ... о. С. Шавель ЧНІ Рим і Україна в домонгольські доби, коли настане мир між народами? О. Бучинський Нарис історії Церкви св. Духа в Гемильтоні, Онт. Чин оо. Редемптористів, Колеґія оо. Редемптористів у Роблині, Ман., Марійське Товариство в Йорктоні, Саск., Сила Божої ласки. Вірші: За Христа Царя; Туга; Бути чоловіком; Під Хрестом. Має багато жартів, численні й красні світлини, адресар українського духовенства й установ у Канаді та Америці. Друкований на гарнім папері. Має КОЛІРОВУ фронтову окладинку Ісуса-юнака, в 4-ох красках друковану, перший раз від часу поселення українського народу на американській півкулі. Ціна одного примірника 50 центів. Замовляйте Календар Голосу Спасителя для себе, а також для своїх вояків, кревних і приятелів як РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК. Адреса замовлення:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK., CANADA.

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

ГРУДЕНЬ

16. Нед. 25 по С. .... Пайрки
19. Св. о. Николая .... Гонор (річні збори Сестриць)
22. Неп. Зач. Пр.Д.М. . Парки (річні збори Сестриць)
23. Нед. 26 по С. ..... Сарто (річні парохіяльні збори)
30. Нед. Праотців . Ривертон

о. Антін Цимбалістий,
235 Скошія Ст., Винипеґ, Ман.
Телефон 54 139

16. Нед. 25 по С. .. Лейдівуд
19. Св. Ник. Чуд. .... Садлов
22. Неп. Зач. Пр.Д.М. Тиндал
23. Нед. 26 по С. ...... Елма
25. Різдво ГНІХ. .. Гадашвил
30. Нед. Праотців ... Тиндал

о. И. Кормило,
Босежур, Ман., Телефон 63.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС

Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц. BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd. 607 Young St., — Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV (193) ЙОРКТОН САСК. 1-го Січня, 1946 Vol. XIV No. 1 (193) YORKTON, SASK. January 1, 1946

Христос Раждається!

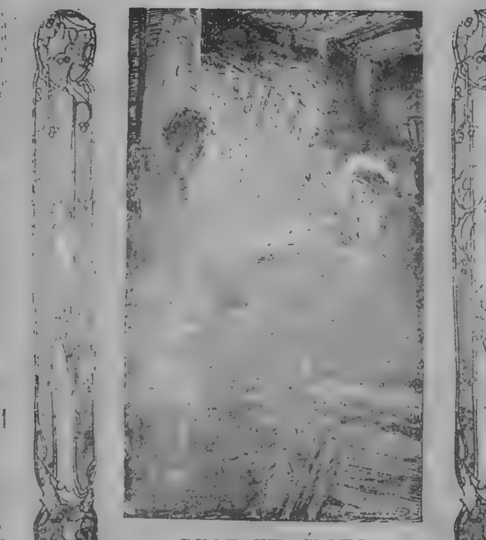

СЛАВІТЕ ЙОГО!

ВИСЕЛЮЮТЬ СИЛОЮ СКИТАЛЬЦІВ

[illegible]

З'ЇЗД БУК-А МАНІТОБИ

[illegible]

... Божик, Винипеґ

Провірники Іван ... Винипеґ, Емілян Лесюк, Роблин

Дорадчий Комітет — Ст. ... Винипеґ.

... провідник і ректор Виховного Інституту ім. Пресв. Діви Марії в Винипеґ будуть назначені Епископським Ординаріятом.

ЖЕРТВА НА СКИТАЛЬЦІВ

[illegible] ... свої руки сі гроші пристано, ... внедовзі за сі гроші бувної для дітей наших бідних скитальців.

АЛЬМАНАХ
... УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Проголошуємо ... РУКУЄТЬСЯ ... богато ілюстрований, Альманах ... Українських Вояків.

ПРЕКРАСНА ПРАЦЯ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ В ФИЛАДЕЛЬФІЇ

Про сю прекрасну ... довідуємося з публичного звіту на сторінках американської ... преси. ...

... в Европі.

Комітет створив сіть українських розділювих агенцій (комітетів) в Европі, в Бельгії, Франції Італії, Швайцарії, ...

... Бельгії $5,000, Італії $3,000 і Швайцарії $2,000.

Вислав Комітет безплатно до Европи на руки українських комітетів 269 бейлів (34,-

... $20,000 долярів на Україну.

... ші тримати в Канаді, коли вони ... на поміч ... нашим братам за морем і ті тої помочі нетерпе

ЛИСТ З АНГЛІЇ

[illegible]

ТРЕТІЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

[illegible]

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

[illegible]

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

З НАГОДИ ХРИСТОВОГО РІЗДВА

...ЧЕСНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

ЗА ДОЛЮ НАШОГО НАРОДУ

...We assure you that there is no group of people in the world who have a ... bitter lot today than those, our brothers of the Western Ukraine...

... the Catholic religion in the Catholic Ukrainians. It is hard to describe the inhumanity of the persecution of these people ... what we know from the fragmentary information which has come to us from reliable sources ... slavement wrought. Thus it was that Bolshevik Russia ... under her rule, even for a short time. How much greater the...

(Продовження на стороні 10)

КИЧЕНЕР, ОНТ

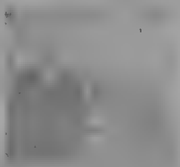

Ювілейний Концерт

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

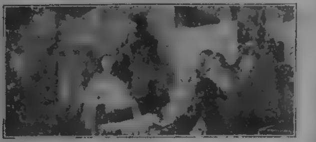

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

складає в Христі,

Домініяльний заряд БУК-а

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Преосвященним Кир Василієві Ладиці та Кир Нілеві Саваринові, Всечесним Отцям Духовним, всім Членам та зарядам БУК-а і їх родинам, усім передплатникам, читачам та прихильникам—

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

засилає,

Редакція і Адміністрація "Будучности Нації"

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

о. Ст. Семчук

ЗАСАДИ ДЕМОКРАТИЧНОГО УСТРОЮ

Вступ. Слово "демократичний" значить стільки, що народправний. Демос по грецьки значить нарід, а крато значить пануе, володію.

Демократичний лад то є такий, де нарід панує в державі через право вибраних своїх представників. Правно вибрані в демократичнім устрою є ті, що вийшли більшістю голосів. Кождий голос тут рівний і однако вартний.

Історичний перегляд. Вітчиною демократичного устрою є старинна Греція, власне Атени, місто в котрім людину посилали на заслання навіть, коли вона була надто популярною і ставала загроза, що рівновага народовластя може бути тим чином захитана. Греки голосували на черепках і звідси це називалося остракізмом. Часом навіть найкращі одиниці були остракізмовані лишень тому, що ставали надто популярні.

В латинськім світі устрій держави спочивав на загально вибраних сенаторах і коли приходило рішення, вони все виступали від імени "народу і сенату".

В світі германськім одною з перших народовладних держав була Ісляндія через свій альтінґ-парлямент під голим небом, де рішали справи, а далі Англія, котра через Велику Хартію Свобід в 1215 році стає одною з найстарших демократій світа.

В словянськім світі Україна стара веде перід через вічевий устрій старої доби, де всі справи рішалися на прилюднім вічу, доступним для всіх. Козацька рада старшин чи "Чорна Рада" старшин і черні посполу є далеким відгомоном того вічевого устрою.

Особовість. Стовпом і остоєю демократії є високе поняття ціна кождої особи, сила індивідуальности. Кожда особа на рівні цінується своїм життям, є однако рівна перед правом, має ті самі нагоди розбудови і поступу, ці самі улекшення і поміч для добробуту.

Якраз на Україні сила особовости дуже цінена і відмежовує нас від москалів, що вже підчеркує Костомаров в монографії "Дві руські народности." Москаля відзначує поняття спільноти, загальности, кочівниче розуміння гурту, де одиниця зі своєю думкою і правами гине, губиться і пропадає, а натомість виростає гурт, спільнота, що наказує, проводить і керує.

Християнство надало особовості окремого значіння і насвітлення через науку про Божу Благодать, що одиницю підносить на висоту Божого дитинства і спадкоємця всіх Божих благ. По війні з Росією в 1905 році, коли японці заняли Дайрен, вони не допускали християнських місіонарів туди, бо як висловився один з їх представників "християнство занадто надає значіння для одиниці і людина робиться надто свідома своєї вартости, а їм треба мовчаливих і безумовно слухняних робітників." Так християнство в самім корені підтинає комуністичний устрій, котрий не знає особовости і для котрого істнує тільки воля пануючої комуністичної партії — пролетаріяту.

Толеранція. Тісно з поняттям особовости лучиться поняття терпимости один другого. Лишень на основі свідомої вар[illegible]

[illegible] Августин [illegible]

[illegible] ненависти проти даної особи" так [illegible]

[illegible] Церква по примиру Христа [illegible] можливих границь [illegible] Якова, хоча апостоли хотіли навіть, щоби вогонь зійшов з неба [illegible] самаритянське село, а жиди обходили оселі самаритан і навіть пил отрясали зі своїх ніг, щоби не осквернитися. Тут маємо видно старий дух толеранції Христа і фарисейської нетерпимости. Христос також уздоровляє доньку нещасної хананейки, хоча навіть "недобре відняти хліб дітям." А вже взірцем незабутним терпимости є євангельський самарянин, [illegible] зиции лишили погибати в придорожнім рові.

Церква все по взору Христа терпить людий, не терпить зла [illegible], бореться з гріхом, не бореться з людьми, [illegible] наковирунчих та накодумавчих. Але є рівнорядно стовпом і філяром-підпорою особовости, на котрій [illegible] вся демократія світа.

Критика.— [illegible] свободи висловити [illegible] від других. Це є свобода зборів, науки, [illegible] навати прилюдно і приватно. Через це ніхто не сміє нас нині палити на кострі, але також ніхто не сміє нас каменувати за нашу католицьку віру, як про це говорить кардинал Фавльгабер.

Одною з основ демократичного устрою є право критики в політичнім і суспільнім життю. Люди, що перенимають на себе відвічальність проводу політичного або суспільного, повинні [illegible] критики своїх політичних [illegible]

Однинока відвічна Божа правда віри не підлягає цьому законові, але кождий закон має свої вимки, так само як кожде правило. Правди обявлені Богом — догми віри, є поза обсягом людської розумовости, вони Божі і тому не доторкаємо їх.

Все однак політика, наука, економія, та це людські справи, видумані і ведені людським розумом, тому також є предметом критики. Ця критика має стреміти до цього, щоби з одної сторони охоронити дану справу від поблудження, з другої знова, щоби помогти її проясниться і розвинутись, скріпнути як такій. Коли критика виходить поза ці дані, вона нарушує любов. Тоді стає деструктивною і гріхом.

Критика в межах любови ближнього ради добра справи як такої все є пожадана і творча, вона є мотором нових відкрить і уліпшень суспільности. Всі демократії світа узнають опозицію та право критики. Навіть англійський король та його влада має свою "His Majesty's loyal opposition."

Наші праляменти, як тільки вони демократичні, всі мають свою групу опозиції. Провідники опозиції мають вивинення і привілеї парламенту та одинокo вищу платню.

Навіть сама преса партійна даної партії не все приймає за правду, що дана партія через особи свого проводу зарядить і зробить. Ми були свідками щойно недавно, як міністер Ил[illegible] підніс тарифу на певні рури та машини в Канаді. В одному менті ніхто інший тільки сама ліберальна преса стала критикувати це зарядження і доказувати його шкідливість для Канади. Ліберальна верхівка не образилася за те, ані не посилала громами на вінніпеґську Фрі Прес з тої причини, але сталось щось для українських відносин тяжко поняте. Правительство ваше відкликало тарифу і признало рацію тим самим для критики.

Японський редактор, котрого тепер судять за воєнні провини, сказав, що війни в Японії булоби не було, колиб преса в Японії була мала свободу критики державних осіб та їх потягнень.

Нема мови про це тепер, що колиб німці були узнавали право критики демократичного устрою, Гітлер ніколи негоден був бути загнатися так далеко і так зруйнувати німецький нарід, як це сталося на наших очах.

Лишень тоталітарні устрої не терплять критики. Большевицький устрій не допускає навіть найменшого висказу проти Сталіна та комунізму. Це червоне ідолопоклонство скінчиться так, як кожде фальшиве ідолопоклонство кінчилося в історії світа — загибіллю. Може ще на наших очах доведеться бачити [illegible] раз враз покажуться на видівні світа.

Закінчення. В борні двох ідей побідив безумовно демократичний устрій. Ця борба ще не закінчена, доки комуністичний устрій ще [illegible]ається на диктатурі одної партії зі запере[illegible]

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З нагоди Різдва Христового і Нового Року найкращі побажання засилає усім,

о. Петро Криворучка,
[illegible] Бурси БУК-а
[illegible]

[illegible] як вона скінчиться. Природ[illegible] це закон втілений в демократіях світа, а прояснений і освячений Церквою Христа, котрий хоче, щоби "всі спаслися і прийшли до пізнання правди."

ГЕМИЛТОН, ОНТ.
На пресфонд БНації

Заходами пань Розалії Косʼтик, Емілії Олійник та Анни Деник влаштовано дня 24. листопада несподіванку принят[т]я для панства Якова і Михайлини Сенчук з нагоди іменин пані Михайлини та набуття ними власного дому. Прийняття відбулося в парохіяльній салі. Між гістьми були присутними пп. Елліот — провінціональний посол, Гейвард — кандидат на мейора та Меккалоф — кандидат на радного. По привітах та желаннях для пп. Сенчуків вручено їм даруни. [illegible] зібрано $19.50, з чого $15.00 призначено на поміч Сестрам Служебницям а останні на БНації [illegible]

Зложили по 2.00 пп. Сенчук, по 1.50. пп. Серистник, по 1.00. Ракочий, Демчук, Симсон, Чечун, Грицьків, В. Ткач. Гейвард, Еллiот, Меккалоф, Зінкевич, Олійник; по 75ц: Гасай, і Слишка, по 50ц.. Довбета та Нацай. Дрібними 2.50.

Жертводавцям щира подяка, а пп. Сенчук щасливо проживати у свойому домі на "Многі Літа"

желає

О. Б

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles.
Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St Germain, Paris 6
Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens Paddington, London, W. 2 England
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England.
Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne.
Comite Central a l'Etranger.
1, Place du Grand Mesel.
Geneve, Suisse.
Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (120) Italia.

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

Тиха Ніч, Свята Ніч...

В Вифлеємі нині тихо, хоч ніч нераз людям приносить жах. Землю покрив мороз. На синім небі зірки ясно довколо блідого місяця сіяють й [illegible] приготовляють. Під селом, на полю пастирі вівці доглядають й коло огня огріваються. Хоч невчені вони, але й не сліпі... видять тую ясну зорю [illegible] нині народиться!" Ох, як би ви знали, пастирі вбогі, що за нею звіздою ангели несуть хрест з Пого[illegible]

Чотири ти[illegible] від А[illegible]

[illegible]

Пому приготовляли [illegible] жать Різдва не дочекали. В Ад[...]нині вони всі радіють, тай на Воскресення вже від цеї пори нетерпеливо чекають. Бог Предвічний нам днесь народився. Не прийшов Він над світом панувати, але душі від гріха, провини спасати.

В Вифлеємі народився, ні в царській столиці, ні на золотім престолі, але в яслах, в драглтивій стаєнці.

Як поміла Сина Божого королева, цариця, або земськая княгиня, бо— Його породила [illegible] Діва Марія!

Свята це ніч! Неба й земля нині торжествують. З далеких країв, три вчені царі, мимо морозу і спеки, через пустині, до Вифлеєма ідуть.

[illegible] ниніи є нині Його любов, що за нас, бідних і богатих, вчених і неписьменних, [illegible]

[illegible]

[illegible] Його знова станемо мов [illegible] невинні.

Ми чекали, ми ридали за Його приходом, але ми дочекалися. Небеса отворилися и мов та чистенька роса зійшов на землю Месія.

Слава, слава во вишних Богу, що вислухав молитви наші й тому щасливі на віки будуть наші душі!

Мов [illegible] ми вірмо в це чудо над чудесами, від нині станемо над своїми душами [illegible]. Віддаймо хоч любов за любов, бо ми не богаті. Золота, дарів великих, мов царі, ми не можемо дати, но дар цінніший несім від мира, а то віру серця й любов щиру.

[illegible] "З нами Бог! Дійсно зникає нині запит Мойсея й Ізраїль, бо являєт[illegible]

[illegible]

а тепер сучасні погані Іроди ріжуть й мучать нам український нарід, котрий Тобі й Твоїй Пречистій Матері будував прекрасні золото-верхні церкви-храми, котрий нарід боронив свого ближнього перед нападами турків й татарів!

"Глянь на ті українські си[illegible] Будь, [illegible] старости, [illegible]

[illegible]

Тобі [illegible] Огню [illegible] рич мусим нам дати, а це вір [illegible] не може [illegible]

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Усі наміреня Св. Отця
[illegible] Отця. [illegible]

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, СІЧЕНЬ, 1946

[illegible] 21 Огн., 27 в С., Н., Р. [illegible]

[illegible] Перимус. Стеф[illegible]

УСТАВ

[illegible]

Мат. з. 3.

[illegible] Собор Пр. святої Богородиці [illegible] Василія [illegible] Івана Золотоустого, [illegible] тий Боже, Ап. з. 306, Єв [illegible]

[illegible] Різдва Ап. 17. Єв. Мат. [illegible]

12. Субота по Різдві [illegible] Б.: Ап. з. 288 і 284, Єв. М [illegible]

[illegible] 4. Лук. з 85.

[illegible] седмиць [illegible]

ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ НЕЩАСНИМ ЗЕМЛЯКАМ СКИТАЛЬЦЯМ В ЕВРОПІ

Зложили по $25.00: о. Ст. Семчук.

[illegible] Парафії. Добр. Братство св. Покрови

По $5.00: Мих. Оберванець, В. Турчан, Мих. Луцький, Гр. Капітанчук, Ів. Сіменович, М. Конюкінський, Ст. Гірний, Гр. Самець, Петро Линницький, І. Фуга

[illegible] Пар[...]кевия [illegible], Марія Колтек

[illegible], Анна Семотюк

По $2.00: П. Захаркін, П[...]євія Сорокула, Кат. Фігола, В. Ленговий, Марія Б[...]ська [illegible] Катерина Устяк, Олекс. Попель, Мих. Дюк [illegible]

[illegible]

[illegible] тлів, Марія Закерука, Марія Чумка, Марія Борисович, П. [illegible], Ольга Лілай, Кат. Ігнат, Ю. Сопило, Марія Ляхенко, Броня Протасевич, Л. Ковальський, Л. Галайко, В. Ковтун, Г. Ланкевич, П. Мельник, Анна Синьків, І. Галайда, Ілія Кисіль, В. Куз, Н. Куць, О. Москаль, Р. Гнєвий, П. Сірик, В. Лещ, Анаст. Огаренко, Пелагія Привела, Текля Озеро, А. Андрейко, Анна Гушеляк, Розалія Улак, Анна Беляк, Мелания Пелехата, Анна Горбанюк, Розалія Янків, Анна Па[illegible], [illegible] Василишин [illegible], Іван Горбаш [illegible], Ів. Бензар, Р. Лютий, Н. Бойко, [illegible]

[illegible]

[illegible] доларів переслано [illegible] Епископської [illegible] Вінніпегу для [illegible] преділення [illegible]кам в Европі. Решту вплив[а]ється доручити на руки Преосв. Бучка в Римі, о. Леськовича в Парижі і о. Германюка в Бельгії.

ЩО ЗНАЄТЕ ПРО КАНАДУ?

КОНФЕДЕРАЦІЯ КАНАДИ

Мало кому з нас приходить на думку те, що Канада є одним з найстарших федеративних країв у світі. Конфедерації Канади (злуки провінцій) довершено в 1867 р. Були вже тоді федеративні держави як Швайцарія, Злучені Держави Америки і Німеччина. Годиться при цім замітити, що Канада є одинокою з двадцяти-[illegible] країв на американській [illegible], що осягнули свою суверенність мирним способом а [illegible]юційним.

Державний уряд в Канаді, Америці й Англії ріжниться від кількома оглядами. Насамперед у Канаді є уряд ФЕДЕРАЛЬНИЙ і ПАРЛЯМЕНТАРНИЙ, в Злучених Державах ФЕДЕРАЛЬНИЙ а не парляментарний, а в Великій Британії ПАРЛЯМЕНТАРНИЙ але не федеральний. Федеральний уряд прийнято в Канаді й інших краях Америки головно через те, що спільні інтереси всіх провінцій того вимагали та й через те, щоб злукою їх улегшити правління на такому величезному [illegible].

[illegible] клімату можна [illegible] Канаду на п'ять [illegible]. [illegible] провінції [illegible] провінції степові, тихоокеанське надбережжа і північно західні території.

Вже в [illegible] столітті провінція Квебек була зорганізована в адміністративну одиницю. По зайняттю Квебеку Англією його адміністративний уряд зовсім не змінено. Провінція задержала свою власну самоуправу разом зо всіми своїми правами звичаями та рідною мовою.

Нова Шкоція була осібною провінцією з репрезентаційним праводавчим тілом вже в 1758 р.

Британська Колюмбія, особливо густо заселене надбережжа Тихого Океану, була відгороджена від решти Канади ланцюгом Скелистих Гір, і до часу збудування залізної дороги компанією Канадієн Пацифік дуже мало стикалася вона з іншими провінціями Канади.

Поміж Британською Колюмбією а Східною Канадою лежав майже пустий степовий обшир, що залюднився тільки що під кінець минулого століття через наплив переселенців з Середньої Европи. Альберта і Саскачеван діждалися визнання стану провінцій аж в 1905 р.

Конфедерацію (злуку) Канади створено перед сімдесяти-восьми роками (1867). Кожна провінція [illegible] федерацію мала забезпечену повну автономію з осібним парляментом, кабінетом міністрів і власним судівництвом. Кожна провінція проте має свої власні суди та власне право цивільне. Право назначування судий одначе прислуговує тільки Домінії. Кримінальне право є однакове в цілій Канаді.

Треба притім згадати, що судівництво в Злучених Державах в кождому стані (стейті) зосібна є установлене конституцією та ухвалою легіслятури. В обсяг діяльності станових судів входить майже всі громадянські справи. Федеральні суди мають до полагоджування головно справи, що торкаються цілих Злучених Держав і нарушення федеральних законів. З цього видно, що система судівництва в Злучених Державах [illegible] Канаді.

Крім того є ще й інші ріжниці поміж канадійською та американською формами правління, хоч обидві вони демократичні. Злучені Держави мають точно означену конституцію, що є в силі від 1789 р. Зате Канада має дві конституції: одну писану, цебто Британський Північно-Американський Акт (Бритиш Норт-Америка Ект), ухвалений Британським парляментом в 1867 р.; другу неписану, в яку входять всі права і звичаї, що не згадується про них в Британському Північно-Американському Акті. Не від річи замітити, що в Англії немає зовсім писаної конституції. Рядиться [illegible] старанно збереженими [illegible] й звичаями. Чимало з них вже перестарілися й рідко [illegible] вимог часу.

Поділ прав на федеральні і провінціональні спричинює часом тертя й непорозуміння, та буває те рідко й спори такі в кожному разі кінчаються задовільно. Все те свідчить, що федеральна система прийнята Канадою є доброю і справедливою формою правління.

ПОВІДОМЛЕННЯ

[illegible]

Велика Розігравка в користь [illegible] Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови, що була визначена на 1-го січня, 1946 р., відложена на два тижні й **відбудеться вечером 14-го січня,** (1 січня ст. ст.) **1946 р., в церковній салі Успення Матери Божої у Гримсбі, Онтаріо.**

[illegible] ти більше часу й нагоди розпродати тикети книжечки й [illegible]

[illegible]

[illegible] жертвів [illegible] Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови [illegible] вдячними [illegible] побажання "Веселих Свят Рождества Христового і Щасливого Нового Року!"

о. Марко Романович, ЧСВВ
в імени Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови

Недавно в Ню Йорку коли страйкували робітники, що виладовують з залізничих вагонів на кораблі товари, повстав на одній з залізничих дворців був великий натовп тягарових вагонів, як видимо на знимці. Все стало і не було кому виладовувати речей, що мали їх висилати за море кораблями.

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім недільдуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(4)

Боже мій добрий! а ми мусимо у таких кучах поневірятися, що аж души не мило

"А хто ж нам винен?"

А вже ж ніхто, як ми самі; бо за ті гроші, що пропиваємо, міг би кождий з нас таку хату мати, як ти тепер

"Та лиш таку? каменицю з поверхами міг би мати!"

Василю! як то ми собі з малих хлопців товаришували. не сказав би ти мені одну річ, що тебе запитаю?

"Скажу."

Ти, брате, фармазон?. люде так кажуть!

Василь подумав чи мало, тай каже:

"А вже ж, нігде правди діти, фармазон; але я се лиш тобі кажу, а ти тримай язик за зубами, коли хочеш добре гостити, бо з нами, фармазонами, жарту нема."

-Я знаю; але не міг би ти мені хоч трохи що про тих фармазонів уповісти?

"Не можна!"

А як би хто хотів з нас у фармазони записатись?

"Як би вас було трийцять за раз, тоді можна тоді вас приймемо."

І більше би найшлося, не то трийцять; мене богато уже просили, аби я з тобою говорив яко твій давний приятель, але я все не міг якось на тебе вдарити. Лиш одно мені скажи, Василю, як би ми записалися у фармазони, чи можна нам якого щастя та гаразду сподіватися?

"Такого щастя та гаразду, якого ви ще не зазнали й вашим розумом не годні змірковати. Але треба у перед фармазонську пробу витримати."

А яка ж тото проба?

"Сім літ, сім місяців й сім недiль по фармазонських заповідях жити."

А вони тяжкі?

"Такі тяжкі, що їх може хто небудь сповнити."

А багато є тих заповідей?

"Десять, але на них треба присягу зложити."

У кого?

"У нашого старшини."

А де ж вона?

"Де її треба; й тут може прийти."

Коли?

"Коли схочете; навіть і в отсю неділю, що прийде."

Прикличте й братчиків [illegible] нас [illegible] Нам біда так уже [illegible] нам все одно, хоч й [illegible] А як же ж ми можемо від тебе довідатися, коли, й як, й що?

"Як мене у неділю у церкві не буде, тоді знайте, що масте до мене усі о півночі прийти, й там у оттій світлиці на мене ждати. Посвіть там не буде, але тото нішо, за те не дбайте. А скоро учуєте, що вдарить щось у хаті три рази, як клевцем у ковало, тоді нічого не бійтеся, але уходіть у отсю світлицю сміливо, вам і волос з голови не спаде, за те я, Василь, тобі ручу. Лиш ніхто не сміє з вас тої днини трунку якого там небудь й покуштувати, бо то справа велика й важна, й мусить зовсім по тверезу робитися."

Тож приходити у неділю о півночі?

"Як тиш мене рано у церкві не буде."

Слово?

"Фармазонське слово!"

Оттак зговоривши, пішов Притуляк собі в село, бесідував там крадьки то з одним, то з другим радився, ще ходив то сюди то туди, а Василь сів собі коло стола, думав довго читав щось, писав, нарешті збрався й пішов до пан отця, де довго бавив, а як вийшов пан-отець післали зараз за Складаном и за Правдарюком и також довго з ними радилися. А у неділю досвіта поїхав Василь у місто.

Днина була дуже красна. Народу було у церкві много. А як повиходили, то Притуляк такий уже рад був, як би його хто на сто коней посадив, бо Василя не було в церкві [illegible], що се за знак. З одним з другим переморгався [illegible] відкликався, а Гершко [illegible] Мотко не можуть передивуватися, що се має значити, що нині вже й сей не пе, й той ні, й той і другий і десятий і двацятий і трийцятий ні, а Гершко аж скричав: "Ай вай, вуседус! чому ти нині не береш горівки, Тимку? а ти Федоре? а ти Якове? а ти, Грицю?-- таже ти бувало ще тім до церкви ідеш, калатнеш собі пів кватирки? [illegible]?"

Коли мені так сегодня упало, аби я не пив! мовить Тимко Крук, господар серденний і вілважний

"[illegible] чому не пив? Ви слухаєте одного дурня, одного смаркача, що воно каже, аби не пити? Воно, шіроки, зовсім таки дурне та божевільне, що воно так каже, воно хоче собі на пана стати; ну ну, най йому; а ви таки будете господарями, як і були."

А як би, Гершку, і нас раз закортіло панами бути, що би з того було? відізвався Федор Антоник, оден з найбідніших господарів

Господи! як не осердиться наш Гершко! та як не тріснє ярмурков до помосту, аж лопнуло! "Ти паном бути? ти? нищиа? що й сорочки доброї на плечах не маєш? ай вай-мир гишайн! герети, Сури? чуєте, пане війте, що воно йому дурне рохкає?- - а шварцнюр на того мишігене смаркача, що воно вам такі дурниці у голову набило! - а шварц-хулем! - а руш собі з корчми, дурню, бо тобі зараз голову розвалю!"

Абисте свідомі полекали [illegible] що се остатний раз мої ноги у корчмі були! Тепер я аж вижу, що Василь правду говорить! Бувай здорова, корчмо, та хоч у землю запалайся!

На оттаких бесідах зійшла ціла неділенька свята. Жиди аж ніжилися від злости а трийцять срібнарівських господарів сходилися собі у Василя Нестерюка, у новій побитій хаті, Стефан Притуляк перший. А що вже найбільше [illegible] то було те, що між ними явився й Дмитро Складан і Іван Правдарюк, і ще не оден з таких господарів що ніхто би ся не був по них і надіяв, аби вони хотіли свою душу у нетрудне записувати. А дивиноси подумав собі тоді не оден з тих бідних, богачів кортить ще більше забогатіти!

Тим часом надійшла північ, аж тут і чують усі дзвіньк! Дзвіньк! мов би хто великим клевцем у ковало тричі вдарив. Тут всі так і зжахнулися, а Правдарюк каже "Ходім, люде, що буде, то буде!" От і пішли усі у ту світлицю, що Василь учера Притулякови призначив.

Світлиця та була велика й обширна. Вікна були віконницями зачинені, а у середині стояв стіл, чорним сукном аж по саму землю покритий. На столі стояв великий залізний хрест, а перед хрестом велика чорна книга, на книзі велика залізна рука, по правім боці хреста спорий мішок срібла, поміщаний з золотом, і великий пшеничний хліб,а по лівім боці старенька торба, кайдани і стричок. За столом стояв Василь, як найкрасше по жандарськи убраний, з двома медалями й золотим хрестом на грудях, з великим пером у руках.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

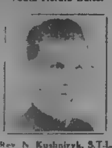

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

The Empty Chair

[illegible] Xmas [illegible] Don't you think? [illegible] chair has its story. The chair about which we want to write has a very touching one. So let us begin

'Tis the 6th of January, 1946 Ukrainian Xmas Eve! A blanket of white and still fresh snow is covering the ground. Night is coming on fast. Mr. Kozak and his two daughters are on their way [illegible] "Mom" needs some help with the "holy supper", and then are [illegible] Xmas-tree.

[illegible] hard to [illegible] for Mom's [illegible] The supper is [illegible] the foods in order [illegible]. In half an hour every one is ready and standing [illegible] hour. Dad put out the electric lights in dining room after lighting two candles on the table: one is blue and the other yellow. According to custom he conducts the prayer. He is not old but tonight he seems like a patriarch of old presiding over a solemn function or ceremony. The eyes of each and everyone are closed. No one dares look at the empty chair opposite Dad's. That's Terry's place. That's where he used to sit year after year until he went overseas. For four years now that chair is vacant. However his place is again set as usual. No one can take his place in the hearts of the family, not even Mary's or Ann's boy-friends! A lot of our boys are back, but Terry is still away. There is a cloud of sadness hovering over the table. The prayer is finally ended. Dad pretends not to see the huge tears in Mom's dark eyes as she carries dishes of food from the kitchen and glances at the unfilled seat. Everyone must have a spoonful of "koutia" first. Then Mr. Kozak fills the glasses, even Jerry gets a bit of wine. Dad gets up to propose a toast to all and wish them a Merry Xmas. He begins with a tremolo in his voice for he too sees that empty chair. Terry had written that he might be home soon, but when? It seems like it's going to be a Terry-less Xmas once again! Dad's words are cheerful enough, but his voice contains a note of sadness. Just then the door-bell rings. Who could that be? Before anyone could remember that the front-door was left unlocked, in comes Terry with his army-sack. He drops it on the floor and rushes into the strong and tender arms of his parents, saying. "A Xmas-gift in person, for you, folks!" They hug him and kiss him, and again they kiss him and hug him until he, realizing the solemnity of this evening, says: "Let us continue with our custom. Mom! let's taste some of your famous borsch. I'm hungry!" The supper goes on. That takes time for there are at least twelve Ukrainian dishes on the menu tonight. Dad's face is lit up with pride. Mom feels like dancing although it still is "Pylypiwka." Mary and Ann smile radiantly and blush every time Terry mentions how they've grown into such beautiful girls. He teases them about marriage and the girls blush some more. Tiny Jerry keeps on asking Terry how many Nazis the latter bagged; [illegible] all the other kids in the district! However Terry does not talk much about himself: [illegible]

[illegible] Mom and Dad are so [illegible] to God for [illegible] Xmas [illegible] Christ [illegible] really going to [illegible] The cold winds [illegible] the snow may [illegible] under the [illegible] and that, but nothing can destroy the warmth and happiness of their hearts. Their first-born is home at last to stay.

After a short prayer of thanksgiving everyone pitches in, the table is cleared and the dishes are washed to the melody of Ukrainian carols. Then into the living-room the family go. The Xmas-tree emits myriads of rays of golden and silvery light. Around it are piled boxes of presents. Without a costume, Dad plays the role of St. Nick. Everyone gets more than one gift but Terry gets the most of all, because although for four years he was absent, the family got him his gift as usual. The 'oh's!' and the 'ah's' of joy exclaimed by [illegible] are something to hear!

"I do not want," says Mr. Kozak, "to spoil the fun, but it's almost 11 o'clock and we have to go to church for midnight mass. I do not want to miss the famous 'Z nami Boh!'"

"Dad, may I drive the car?" asks Terry. Mom and Dad look at each other. Then Dad answers, "I'm sorry, Taras, but I sold the car when you went over. We did not write to you about it but Mom and I decided that we'll not touch a car, while our son was living through hell. It was a sacrifice we made to God, asking Him in return your safe home-coming. Today in your arrival our prayers have been more than answered. Pretty soon you'll get a 1946 Buick, as a present from Mother and me. It'll be all yours!"

All Terry could answer, through tears, was:

"Gosh! Gee! No guy could ask for a better family!" In order to alleviate the strain of the moment, he added: "Well, it's time to go to church. Let's hoof it. Boy, oh boy! Am I going to sing those Xmas carols in church!"

As they enter the church the pre-Mass service is being sung. Quietly and piously, they walk up to the Lord's crib and pray. The crib is all lighted up. Mary and Joseph are there, so are the shepherds, magi and angels. everything seems so real. The Holy Infant seems to smile at Terry who now fully understands those sacred words: "Peace unto men of good-will!"

When mass begins, the church is full of people, even some Reds are present. [illegible] hard to be a hardened atheist and Christmas is [illegible] touching feast.

Father John's sermon is extra good. He sees some of our returned boys and his heart is overflowing with happiness. His tongue expresses the most inner feelings of one and all towards the Infant Jesus on this first post-war Xmas!

Hundreds of persons receive Holy Communion. Terry is amongst them kneeling between Mom and Dad. Back in his place he really feels that Christ the Divine Babe is really born spiritually in his noble soul. Oh, how good it is to be with You, o Lord! sings his young heart. How peaceful everything is. Gone with the wind is the bloody war! Where is the incessant droning of the bombers and fighting-planes? Where is the roar and the rat-tat-tat of the cannons and machine guns? Where are hunger, thirst and the spilling of blood?

Yes, peace has come at last, but for how long if mankind does not turn to this seemingly weak but in reality Almighty Infant, lying there in the cold manger?

"O Jesus," prays Terry's heart, "make the world see the star which brought the Magi to You. Only You can give lasting peace! Send us angels of peace and justice. Did my comrades in arms die in vain? Did we fight for injustice and misery? Do not forsake the peoples of the world in these difficult post-war times. We have won the victory but only You can grant us the peace which we long for!"

The Mass is finished. People are streaming out of the church. Outside, Terry is blitzkrieged by his friends. All are glad to see him. His eyes are now searching for someone. Oh! there she is! Timidly she walks up to him. Delicately he breaks through the circle of friends around him. In front of all he hugs her, everyone knows Olia, his fiancee.

"Why the tears, dear?" asks he.

"It's such a surprise, Terry. I'm so happy! Ann just told me that you were back. For the last five minutes I've been looking for you. I would not have been able to sleep today, if I had not seen you. Why didn't you come over to my place before the service?"

"How could I, my dear, when my family mobbed me at home?"

"I bet they're glad you're back!"

"Well?" teased Terry. "Aren't you?"

"Oh! You know I am!" answered Olia. "I've prayed so much for you during these past four years, that my parents said that I lived more in church than at home."

They both laughed like two school kids. They had so many things to plan and talk about, but it was time to go home. So Terry took Olia to her door. She invited him for Xmas supper and he readily accepted. On his way home, he whistled through all the carols he knew. God was a great Guy! What else could a man ask for? He had a swell family. He was still young. The war had not spoiled him, and he had the sweetest little blonde in the parish. Her blue eyes were like stars, her hair like shining gold and her heart was as pure and noble as that of a story book heroine. He never did understand what Olia saw in him, in his hard chiseled slavonic features, crowned by a mop of straight dark hair, and in his exteriorly proud stature. Smiling to himself, he thought:

"Must be my 'ochy chorniya'!" With such thoughts he continued on his way home for a good few hours rest, because Olia had also asked him to go with her and the Youth singing carols according to custom and tradition. "Just like old times, eh old sock?" said he to himself.

While Terry was on his way home Olia was in her room. She was so happy! Her beloved husband-to-be was safe and back! "No, he's not handsome— thought she, "but there's something attractive about him. I could've married that rich Johnny, or that handsome brute Nicky, but Terry has to look at me, and I know that I must be his. O God, I'm glad he wants me. I'll make him a good wife! He's not rich, he's not a glamour-boy, he still wants to study, but as long as he wants me, I'll wait for him, because we have something in common. Our marital bond will be stronger than death!" With such a prayer in her heart, Olia went to sleep happy as a lark in the meadow.

When Terry came home, everything was dark for all had gone to bed in their own respective rooms. Looking for the electric switch in the dining room, he collided with a chair. HIS chair and it seemed to say: "For me also it's a Merry Xmas. For four years I was so lonesome! Even when you get married, I'll tag along, mister. I'm yours for keeps! I hate being empty or vacant!"

Terry patted the chair and went into his bed room. His bed was ready. But lo! from under the covers bobs up a tiny curly dark head. It's Jerry, the little rascal.

"Sh!" says he. "Can I sleep with you Terry, oh please? I sneaked in here when Daddy put out the lights."

Terry smiled and said: "Well, seeing that you are a "man" now, it'll be a pleasure to have you!"

And he embraced his kid-brother. No, not a single thing or moment was empty now. Everything was just as it should be. Thanks to God!

Fr. Nick

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ПРИЙДІТЕ ВСІ ВІРНІ

Прийдіте всі вірні, вірні українці
Син Божий народився в стаєнці.'
До Вифлеєма спішимо ми всі
Прийдіте, поклонимся!
Прийдіте, поклонимся!
Прийдіте, поклонимся Месії!

Христос наш Цар з неба зійшов до нас нині
Бога витаємо в бідній Дитині!
Там до вертепу біжимо ми всії,
Прийдіте поклонимся, іт.д.

Щоби від гріха нас спасти Ісус прийшов,
За нас грішних пролляти Свою Кров!
Йому славу віддаймо ми всі,
Прийдіте поклонімся, іт.д.

І хори ангельські весело співають,
Тай Сина Божого прославляють!
Разом з ними єднаймось ми всі,
Прийдіте поклонимся, іт.д.

Славні три царі ідуть з далека,
Неспиняє ні мороз, ні спека!
До стаєнки летімо ми всії,
Прийдіте поклонімся, іт.д.

Пастир убогий за собов всьо лишає,
Небесному Пану ся кланяє!
Ви хлібороби, робітники всії,
Прийдіте поклонімся, іт.д.

Побожно співаймо, ревно колядуймо,
Гріхи, кривди скоро забуваймо!
Христові брати нині ми є всії.
Прийдіте поклонимся!
Прийдіте поклонімся!
Прийдіте поклонимся Месії

(Коляда на мельодію "Adeste Fideles")

A Royal Road to Happiness

THE MYSTIC CALL

"... Impossible!"

The very thought of your ever ... may startle you. An or... haps an ... you, and ...

FINDING OUT

I really felt that ... me to be His own ...

THE POSTULANT

... deplores fact that she cannot don th... self into the manifold apostolic activities of the Institute. But she must wait, for day by day she must ... trained for her important mission. Between study and prayer, between work and play, the days ... begin to fly.

CLOTHING DAY

Our young postulant keeps her ... anticipation as Clothing Day draws near. At last ... has arrived. The white-clad ... and with white roses ... altar. A solemn ... the imposition of the ... friends and ... with ...

LABOR PAPER HAILS BUDENZ OF CHANGE

The recent break with communism and return to the Church of Louis Budenz is viewed by a Labor Union Magazine published in St ...

MISSIONARY ... CHAPLIN ... BOX ... GRIMSBY ONT. CANADA

HELP MISSIONARY BAZAAR

... evenings, December 6th, 7th and 8th the members of the ... Youth of ... helped to put over the ... Bazaar Carnival which was held in the ... Hall ... ladies from the Holy Ghost, Holy Eucharist, Blessed Virgin, and St. ... parishes ... deal of time and energy to aid the Missionary Union with the Bazaar. Only to mention a few, the follow... Mr. ... Mr. ... Mr. ... Decorations ... Refreshments ... expressed his sincere thanks ... who have helped to make the ...

DROWNING CHAPLAIN GAVE ABSOLUTIONS

Father Jam... San Francisco ... seen alive ... driftwood in ... two months later

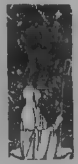

HOLY NIGHT

Гм ... Сухе!

Треба підолити

Що ти робиш?

Га! то мій капелюх!

Night supper table for the members of the family who happened to be away from home in the armed forces. No more dreadful thoughts whether they will be spending another Christmas together. The world can hardly realize that this is the first peace-time Christmas in ... years. All the Christian world is happy. Happy that there will no longer be blood-shed during the ...

... true Christian spirit. ... St. Nick is going to bring them ...

... the blessed Christ into their hearts ... After Mass ...

APPLE UPSIDE DOWN CAKE

- 3 tablespoon butter,
- 1 3 cup brown sugar
- 2 cups sliced apples
- ½ cup shortening
- ½ cup white sugar
- 2 eggs
- 1½ cups sifted cake flour
- ½ teaspoon salt
- 2½ teaspoons baking powder
- ½ cup milk
- ½ teaspoon vanilla

Method: Place the 3 tablespoons butter in an 8-inch square baking dish and melt it in this. Add the brown sugar. Peel, core and slice the aplles and arrange the slices on top of this mixture.

Then cream the shortening with the white sugar. Separate the eggs and beat the yolks, then add them to the creamed mixture and beat until the mixture is light and fluffy. Sift the flour with the salt and baking powder and add to the creamed mixture alternately with the milk, a small amount of each at a time. Add the vanilla, then beat the egg whites until stiff, but not dry, and fold these into the batter carefully.

Pour the batter over the apples ... pan and bake in a moderate oven 375 deg. F. for about 40 minutes, or until the cake is thoroughly done. Turn the cake out of the pan and serve warm or cold with cream, if desired.

POT ROAST BEEF

- ... pounds chuck roast,
- 2 cups water
- 1 head cabbage
- 6 to 8 carrots
- ... teaspoon salt
- Dash of pepper
- Celery salt

Method. Melt drippings in a ... pan and when sizzling hot, ... and brown ... Now place the ... pan or Dutch ... Bake ...

АРРАН-ВЕСНА, САСК.

Парохія св. Петра і Павла в Арран Весна, Саск., Помагає нашим українським скитальцям в Европі. Перевели збірку на висилку нашої української преси з Канади в Европу!

... Арран Весна, Саск. ... братів ... в Европі.

При ... присутних, ... вислати ... наших укр. католицьких часописей з Канади нашим братам ... Присутні зложили на ... висилки часописей $21.00

Годиться згадати, що пару ... тому зібрано в тійже ... $60.00 і вислано на поміч ... скитальцям, через Епископську Канцелярію.

... подяка від нас ... скитальців ... парохіяни в Арран-Весна, Саск. ... жертви, ... національного ... своїх братів ... скитальців ... Европі.

Зложили свої жертви на ... часописей для братів в Европі слідуючі добродії жертводавці: По 1.00 о. Н. Сірий, пані Докія Німець, панове: Гр. Демчук, М. Стечишин, Ів. С. Кінащук, Іван Статкевич, І. Папаганко, М. Сікорський, В. Захарій, І. Максимів, Гр. Клюк, Е. Филипович, пані І. Романюк, П. Ф. Макогонюк, П. Махух, В. Курилович, В. Громик, Ф. Юник, І. Стечишин, пані К. Юник, Я. Матійчук.

Щира подяка всім Вам жертводавцям.

НОРКВЕЙ, САСК.

Подяка пані Параскевії Гуска

Дня 8 грудня, відбулось родинне поминальне Богослуження в домі родини Романа і Параскевії Гуска. Богослуження відправив о. Н. Сірий. В Богослуженні взяли участь вся рідня, й запрошені парохіяни.

З нагоди відправи Богослуження за помершу рідню; пані Параскевія Гуска жертвувала в ролі "ялмужни," за померших $10.00 на поміч нашим братам, українським скитальцям в Европі, що переслано до одного авторитетного жерела допомоги через редакцію Будучности Нації.

Годиться згадати, що пару тижнів тому, в тім самім домі, Панство Роман і Параскевія Гуска обходили свій ювилей 50-ліття супружого життя, на котрому зібрано $63.00 на поміч ... укр. катол. преси в ... Европі.

Цей благородний чин жертвенности родини панства Гуска ... українців ... в Европі ...

... Вам панство Гуска ... жертвенности ... національних потреб.

НОРКВЕЙ, САСК.

50-ліття супружого життя п-ва Романа і Параскевії Гуска

Дня 2? жовтня, 1945 панство Роман і Параскевія Гуска з Норквей, Саск. обходили ювилей 50-літнього супружого життя. Сини і доньки, зяті і невістки ювилятів, справили ... родичам цей ювилей ... щоб він відбувся в правдиво християнському дусі.

Ювилей започатковано торжественним Богослуженням. Вся рідня ювилятів ... приступили до св. Тайн Покаяння і Причастя, ... Божих ласк, в намірен... своїх Родичів ювилятів. По Богослуженні, парох о. Н. Сірий ... ювилятам церковне ... в 50 ліття ювилею супружого життя.

В тому торжестві взяли участь ... рідня ювилятів, многі члени парохії в Норквей, Саск., котрої основниками є між першими піонірами, шановні ювиляти панство Гуски. Було й другу ... з Дніпро, Саск., зі ... Саск. і др. много знакомих приятелів і односельчан ювилятів.

Шановні ювиляти є майже ... першими поселенцями в колиші Норквей, Саск., ... колонія й парохія, належить до одних найкультурніших наших околиць українських в Канаді. Добрі піонири дали добру підставу розвою духового й національного, котрий то розвій до сьогодні є на тих самих трівких основах.

В Норквей околиці, Панство Гуски осілись десь понад 40 літ взад. До сьогодні мешкають в тій околиці на фармі. До Канади прибули з села Бабинці, пов. Борщів, Галичина, Західна Україна.

Шановні Піоніри ювиляти, Панство Роман і Параскевія Гуска належать зі своєю родиною до тих найкращих наших патріотів українців католиків, що всюди і все стояли і стоять на переді, чи під зглядом жертвенности на церковно-релігійні й українсько національні потреби. Так й під зглядом ревности о славу Божу, о добро своєї укр. католицької Церкви, були й є завсіди невохитні. Вся родина Гусків є знані зі своїх щедрих жертв не одній нашій укр. католицькій інституції в Канаді.

Можна зачислити ту рідню до тих наших українських меценатів-жертводавців в Канаді, що ніколи їхня рука не відмовила ніякії нашій інституції поважнійших жертв.

З цеї нагоди ювілею, вся рідня, парохіяни, приятелі т. пр. віддали належну честь Панству старенькими Гускам, яка честь їм належалась.

На бенкеті, що відбувся в домі ювилятів, зібрано на наші національні потреби $63.00. З цеї суми вислано $26.00 через Еп. Канцелярію на допомогу нашим укр. скитальцям в Европі. ...

... ювилятам нехай ... і надальше благословить і держить в Своїй св. опіці ... Многая Літа!

Один з присутних.

ВАЙТ БІЧ, САСК.

Несподіванка в честь Панства Николая і Яги Лисюк

В неділю, дня 18 листопада, 1945 зробили вечером рідні ... приятелі для панства Лисюків милу несподіванку. Зроблено цю несподіванку за стараниям всеї рідні, дітей і дальшої фамілії, щоби вказати вдячність родичам, що остали самі на фармі, бо ... доньки одружившись, виїхали у свої місця призначення.

На тім вечерку в честь панства Лисюків, крім рідні були присутні о. Н. Сірий, парох, що перебуває на станиці у панства Лисюків, як приїздить на відправу Богослужень, парохіяни та приятелі.

Панство Лисюки пережива... в місцевости Вайт Біч, Саск., понад 30 літ. З краю походять з села Бурдяківці, повіт Борщів, Галичина.

Від самого прибуття до околиці Вайт Біч, пан Николай Лисюк з женою по сьогодніший день, все були і є активними українськими громадянами у релігійному й народньому нашому житті. В кождій ділянці праці, особливо в парохії, все були і є під кожним оглядом ... примірними громадянами, що все є в переді, як під зглядом праці, так и жертвенности. Через свій патріотизм, и правдиво християнське життя, й щедрість на всякі релігійні й наші національні потреби, заслужили собі на ... пошану від всіх.

В тій цілі, й віддано належну честь й пошану панству Лисюкам через цей несподіваний гарний вечерок. Господарем вечерка був загально знаний наш парохіянин й громадянин патріот, п. Іван Стрільчук. На цей несподіваний вечерок загостила також одна з доньок пані Франя Гулій зі своїм мужом Франком з Мелвил, Саск.

В часі цеї примірної забави, були промови, які відносились до заслуг панства Лисюків. Майже всі присутні взяли участь у промовах привітах. Відспівано ряд гарних патріотичних народніх пісень.

Вручено від родини спільний гарний довго-тревалий дар.

Незабуто й за наші потреби національного характеру. Зібрано на нашу пресу $17.00. З цеї суми призначено $6.00 на Б.Нації. Щира подяка хай буде жертводавцям.

Панство Лисюки, на закінчення цього несподіваного торжества в їхню честь, щиро дякували всім присутним, за так милу несподіванку, підчеркуючи, що це останеться на довший час у їхній памяти, та що й надалі по їх змозі й силах будуть співпрацювати з усею громадою на славу Божу й добро нашого народу.

Присутний

ГРІНДРОД, Б.К.

Хрестини

Господь Бог обдарував родину нашого церковного секретаря і дяка Івана Марця новим членом. З тої нагоди пан Марець справив гарний бенкет, до якого засіли численні гості. Тайни св. Хрещення до... наш Отець парох Ю. ... ЧСВВ і надав йому ... Данило Роман. Між присутніми гостьми був дідуньо малого Романа, Теодор ..., бабки: Катерина Марець і Пані Сікора.

В ... обіду Отець парох ... для малого Данила Романа і для родичів Івана та Анни Марець, також для обох дідунів і обох бабців. Пан Марець подякував так Отцеві за желання, як також гостям, що ... своєю присутністю звеличати його дім і нового члена родини і за дарунки зложені для малого Данила Романа.

Опісля пан Михало Гаврись попросив гостей, щоби з тої нагоди, що їх Отець парох вернув зі шпиталю, де пролежав довший час, зложити Отцеві маленьку матеріяльну поміч, якої він тепер так дуже потребує. Гості приняли сей внесок гучними оплесками. Збіркою занялися пан Гаврись і Іван Марець і зібрали надсподівано гарну суму грошей.

Ось імена жертводавців: Ів. Марець, Т. Марець, М. Гаврись, пані Марець Теодора, І. Стефаник, В. Михайлишин, В. Смеречинський, П. Марець, пані Сікора, Ст. Бродовий, пані Михайлишин, Т. Гаврись, С. Марець, пані Білик, пані Бродова, А. Блок, Г. Михайлишин і пані Антонишин.

Честь Ґріндродцям, що памятають за свого Отця і несуть йому поміч, коли він її потребує.

Гість

ЙОРКТОН, САСК.

Дорогі читачі Будучности Нації: Дня 3. грудня в Йорктоні я мав нагоду бачити одну з українських фільм: Маруся Ко... я її побачив, мені зробився великий жаль, що ми українці самі себе в сміх пускаємо, тай пригноблюєм себе тай нашу молодь, котра є корінем нашої будучности тут в Канаді.

Болить як нас чужий бє, але дуже а дуже болить, як нас рідний брат бє. Це ясне як наші вороги на нас накидаються тай нам шкодять, але тут і ми самі так поступаєм, сказати, показуєм фільм, що є сміттям без найменшої користи. Теми про пиянство, ненависть, заздрість, знищення свого сусіда, тай при кінці життя собі відбирати. А вже ж сі злочини найбільші, що можуть бути, також є гріхами смертними від котрих ми повинні утікати і їх ненавидіти. Саме плюгавство.

Ми як сини славних мужів України повинні сего все встидатися.

Дуже гарно було би, як би ми видали фільми повчаючі про наших славних мужів України, що віддали своє життя тай кров свою проллялн за нас. Так щоб українську молодь заохочувати до добрих діл, та щоб брали приклад на ... славних мужів, поетів, та князів замість такого сміття ... для яких розбишаків, але не для чесних та характерних українців.

Не один старається тай працює якнайбільше, щоби поліпшити долю українського

Я щиро прошу тих, що сини ... вами займаються аби бул...

Студент, Голова УКЮ в Йорктон, В. Хрущ.

ДОЛЮ НАШОГО НАРОДУ

(Продовження з сторони 5-ої)

...ЧЕСТА КАМПАНІЇ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

Укр. Гр. Катол. Парох. Преображення, Бобулинці, Саск.:

Федор Хмарний	$20.00
Мартин Мороз	10.00
Андрей Чорній	10.0
... Гуля	10.00
Олекса Марцияк	10.00
Павло Чипка	10.0
Петро Копкан	10.0
Михайло Шемела	5.00
Федор Загуля	5.00
Яків Николаї	5.00
Михайло Федірко	5.0
Іван Шемела	5.00
Павло Гонєт	
Олекса Манастирський	5.0
Тріблими	
В. Мадзелан, Фостон	
I. Муха, Нестоен	10.00
П. Бар...	
п-і Марія Домбровська	5.00
П. Рута, Айтуна	10.00

... Парох. св. Василія, Рудзьана:

В. Ворона	25.00
Ігнатій Джухоальний	25.00
...	25.00
М. Катерина Сиронюки	25.00
Никола Кавуза	20.00
Варвара Собчук	10.00
Михайло Собчук	10.00
Петро Ворона	10.00
Григорій Боярчук	10.00
...	10.00
Григорій Горан	5.00
Іван Венгер	5.00
Василь Красій	5.00
Михайло Папасюк	5.00
Іван Собчук	5.00
Петро Калінєвич	5.00

Укр. Гр. Катол. Парох. св. ...

Дука, Кендік	30.00
Іван Гончар	20.00
Іван Качмар	15.00
...	15.00
Григорій Романів	10.00
Іван Романович	10.00
Жіноче Товариство	10.00
...	5.00
Іван ...	5.00
Федор Горняк	5.00
Михайло Дусик	5.00
Іван Грипак	5.00
Стефан Котоляк	5.00
... Романів	5.00
Пилип Котоляк	5.00
Василь Забальський	5.00
Юрій Драпишкий	5.00
Михайло Сидорко	5.00

Стефан ...	
Василь Щепанський	5.00
Михайло Романів	5.00
...	5.00
Василь Пронак	5.00
Пилип Пронак	5.00
...	5.00
Михайло Грипак	5.00
Михайло Дзюба	5.00
...	5.00
Михайло Пастух	5.00
З. Кузьмич	5.00
Теодор Щерба	5.00
Василь Сорочський	5.00
Тріблими	6.00

Дмитро Мочинний	20.00
Николай Тенисович	10.00
... Була	10.00
Петро Лаврик	10.00
Іван Бубен	10.00
Іван ...	5.00
Вінкентій Дрозда	5.00
Григорій Бубен	5.00
... Колинич	5.00
Теодор Лаврик	5.00
Пилип Була	5.00
Стефан Шайтавило	5.00
Михайло Степик	5.00
Олекса Мельник	5.00
Михайло Колинич	5.00
Тріблими	2.00

УКРАЇНСЬКА РАДІЄВА РІЗДВЯНА ПРОГРАМА

НЕДІЛЯ, 6-го СІЧНЯ, 1946, год. 10.30 — 11.00 ВЕЧІРОМ

САСКАТУН

CFQC

...хор парохії ... під проводом Всеч. о. Фірмана півгодинну радієву програму українських коляд через стацію CFQC в Саскатуні ... січня, 1946, від години 10.30 до 11.00 вечері.

Послухайте цієї програми ...

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" ЯКО РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

Campbell's Machinery Ltd.

PHONE 135 — YORKTON, SASK.

ГАЗОВІ Й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ Й АВТОМОТОВІ ВІДБУДОВАНІ Й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІГРАЙНДІНГ, ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ Й ВИГЛАДЖЕНІ.

Пістонс, Пінс, Рінгс, Бушінгс, Велвс, Велв Гайдз, Коннектінг Род Берінгс енд Мейн Берінгс.

GENERAL MACHINE SHOP SERVICE

НАШ КРЕНКШЕФТ РІГРАЙНДЕР є найновішої моди ... 17 000 фунтів.

... МЕЙН БЕРИНГ І КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРИНГ машина також найновішої якости.

Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що якої бажаєте.—Прийдіть й подивіться на наше знаряддя.

PHONE 135, YORKTON

СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА.

ОГОЛОШУЄМО.

ВІДКРИТТЯ

РАДІЄВИХ ПОСЛУГ ТА МАТЕРІЯЛІВ

ТАКОЖ

НАПРАВУ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПРИЛАДІВ

Вся праця загарантована досвідченими робітниками. Умірковані ціни.

M. J. HOGAN

(колись з Beck's Electric)

13 First Avenue — YORKTON, SASK. — Phone 1310

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 490 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

КОНТЕСТ НА СІЧЕНЬ

Свічки сіпимають ...
В хаті радісно моя в раю
На столі все найсмачніше

Зоня Гайубяк,
Бюкенен, Саск.

РІЗДВЯНИЙ ВІРШ

Вже знов Різдво настало ...
Прийде Святий ...

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Тереса К...

СВЯТ ВЕЧІР В СТАРІМ КРАЮ

... ЯКО РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

... для пані І. ... Рудзьана, Саск.

Вуйко Тр...

Месія, Христос наш.
І Пан наш, для всіх нас
... вся.

Ознаймив се Ангел Божий
Наперед пастирям.

"Слава Богу," заспіваймо,
Честь Сину Божому
І Пану нашому
Поклін віддаймо.

... принимають колядників, всі тішуться, радіють, що Христос народився.

Волод. Новак,
Вест Бенд, Саск.

СВЯТ ВЕЧІР

Мама варить пироги,
Тато сіно вносить,
Діти усі веселяться
Бо Свят Вечір надходить

Савеля Марак,
Гефорд, Саск.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ

Народився, Христе
У степ...
Ой хай ...
... на Україні.

Ой хай ...
Хай ... тіні,
Бо Христос Бог народився
В нашій Україні

Анна Черевик,
Сван Плейн, Саск.

...ЯНИЦЯ ЖАРТІВНИЦЯ ТА ЗАЙЧИКИ ПОЗНАЙЧИКИ

... ИЧЕНКО ... МАНАСТИРСЬКОГО

"Добре, добре тобі сталось!
Слава вам зайчата-друзі!"

Мимо бублики хоч вязка
Бо й казати казку штука
(Кінець)

ОПОВІДАННЯ ПРО СВЯТИЙ ВЕЧІР

В день перед Святим В...

Останні Вісти...

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" РЕПРЕЗЕНТУВАВ ПАН ІВАН НОВОСАД НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, ЩО Ї СКЛИКАВ БУВ КАНАДІЙСЬКИЙ УРЯД. НА КОНФЕРЕНЦІЇ БУЛИ ПРЕДСТАВНИКИ ВСЕЇ БОГАТОМОВНОЇ КАНАДІЙСЬКОЇ ПРЕСИ. Наша часопись була ОДИНОКОЮ українською католицькою газетою в Канаді заступленою на тій конференції. Знимку з сеї конференції та спеціяльну допись помістимо в другому ... Конференція відбулася в Шато Лоріє, готелі, в Отаві, в ... 14 грудня, 1945

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ, митрополит ... як подала газета "Таблет" в Льондоні, по ...

Наші українські вояки, ... в Англії, відзначає сьогоріч ...

Всеч. о. капітан М. Горошко, ...

"Вісник" ...

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ГРУДЕНЬ

30. Нед. Праотців .. Ривертон

СІЧЕНЬ, 1946

6 Н. п. Різдв. .. Ст. Норберт
7 Різдво ГНІХ: 7 год. рано в Гонор; 10 год. Парки, 10 год. рано Сарто. В півночі Ля Брокері.
8 Собор Пр. Богор. .. Гімлі
13 Нед. п. Різд.: Ст. Норберт
19 Богоявлення 7 год ра но Гонор, 10 год. рано Парки

о. Антін Цимбалістий,
... Вінніпег, Ман
...

СІЧЕНЬ

...

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

В день Різдва Христового засилаємо нашим Ексцеленціям, Всечесним Отцям, родичам і Вам, дорога Молоде, найщиріші бажання. Сей рік дійсно буде записаний в історії а рівночасно і в наших серцях з нагоди нашого виграння війни. Так як раніший клич дзвонів до церкви в день Празника Різдва Христового з співом "З Нами Бог" і "Рождество Твое Христе Боже Наш" і інші коляди, що ми так мельодійно будемо співати, ми повинні подякувати Всевишньому Богу за скінчення війни і щоби маленький Ісус зсилав мир для народів. Радіймо також, що наші хлопці вернули щасливо до Канади. Також ми не повинні забувати за наших братів і сестер на рідних землях ... вони були вільні і свобідні ...

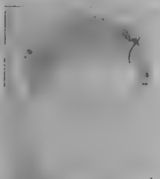

... ПОБАЖАННЯ

П. Корчило

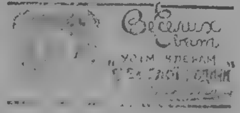

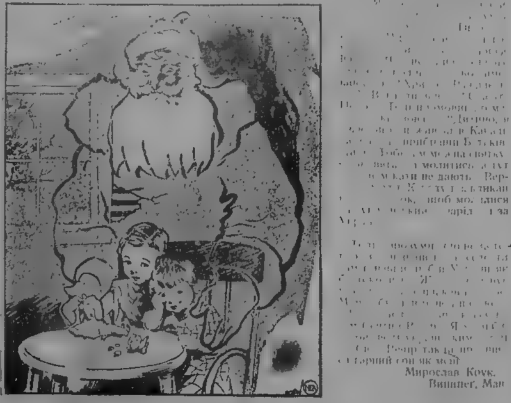

РІЗДВЯННИЙ СОН

Мирослав Коук.
Вінніпег, Ман

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV. (194) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Січня, 1946 Vol. XIV No 2 (194) YORKTON, SASK. January 14, 1946

УКРАЇНЦІ СЕРЕД НАГОНЗИ

Так пише Кенедієн Реджістер з 22-го грудня, 1945 р. Його слова так дальше продовжуються:

"Особливіше знаходяться у розпучливому стані католики вірменського й византійського обряду на цих землях, що є на схід від лінії Курзона, як приносять вістки.

"Вони є під важким натиском зірвати лучність із Римом, а прилучитися до православної церкви. Вірменці завзято опираються й надіються, що з ними станеться, як з латинниками католиками, що їх висилають до Польщі.

"Католики византійськийського обряду, цебто українці, станули перед дилемою, або зірвати з Римом, або перетерпіти мучеництво через арештування, виселення до Азії, примусові роботи та смерть.

"Многі єрархи-прелати византійського обряду є виарештовані. Доносять, що вже один умер у Росії.

"Митрополит, висланий Москвою, замешкав у резиденції греко-католицького архієпископа у Львові.

"Доносять, що у Львові зав'язався комітет на поворот у православя.

о. КАПЕЛЯН М. ГОРОШКО СКОРО ВЕРНЕ ДО КАНАДИ

Наш одинокий капелян для українських католицьких жовнірів за морем Всеч. о. капітан М. Горошко, що від двох років перебуває в Англії, внедовзі (в місяці лютім) прийде назад до Канади. Бажаємо о. Капітанові щасливого повороту.

о. КУШНІР В ЕВРОПІ

Всеч. о. Др Василь Кушнір, спеціяльний представник українців в Канаді заїхав щасливо до Льондону звідки поїде на континент, щоби від канадійських українців привезти поміч нашим бідним скитальцям.

ВИСЛАЛИ 627 ФУНТІВ ПАКУНКІВ

Добрі люди Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., вислали по нинішний день нашим скитальцям в Італії, Франції, Бельгії і Швайцарії 627 фунтів пакунків поживи, біля, мила і других річей першої потреби

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Усіх читачів та передплатників отсим повідомляємо, що слідуюче число БНації вийде аж з датою 15-го лютого, замість 1-го лютого, тому, що друкарня є занята друкуванням АЛЬМАНАХУ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ, що вийде заходом БНації з кінцем січня, 1946. Уже від тепер готуйтесь купити собі сю гарну книжку-памятку, що буде першою книжкою сього рода в житті канадійських українців.

Редакція БНації.

ПРЕДСТАВНИК БНАЦІЇ НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ В ОТАВІ

На знимці видимо представників преси, що були присутні на пресовій конференції, що її скликав уряд Канади в дні 14 грудня, 1945. Пресова конференція відбулася в Отаві в готелі Шатов Лоріє. На знимці видимо на переді, як сидять, Скалий, предсідатель, Флагиф та Мекензий. **Між представниками преси видимо в другім ряді зліва представника "Будучности Нації" пана Івана Новасада.**

МУЧЕНИЦТВО ЛЮБАЧІВЩИНИ

ПОЛЬСЬКІ БАНДИ МОРДУВАЛИ НЕВИННЕ УКРАЇНСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ

З достовірних джерел з Европи довідуємося про страшне горе нашої Любачівщини та її населення. І так

В Чесанові і околиці в 1940 життя було майже нормальне, тільки наші брати мусіли давати великий "континґент" і робітника до Німеччини. Місто ціле було спалене то цвинтаря з виїмком церкви, костела і Нар. Дому..

Любляниці найбільше потерпіли, раз німці висилали за НАМОВОЮ ПОЛЯКІВ карну експедицію, а польські банди дуже часто нападали, палили, убивали людей і забирали худобу, одяг— так що молодь зглядно мущини почали вартувати і кілька разів відбили банди. Також забили в Жукові о. Колтунюка а чесанівський парох мусів утікати. Також нападали на Нове Село, але там люди якось більше мали щастя, бо майже все напад відбили...

Так то поляки збиткувалися та мордували невинне населення нашої української Любачівщини...

о. КАПЕЛЯН М. Т. ПЕЛЕХ СТАВ МАЙОРОМ

Ділимося отсим з нашими читачами радісною вісткою, що Всеч. о. капелян М. Т. Пелех зістав підвищений до ранги майора. Всеч. о. капелян М. Т. Пелех є вже через чотири роки капеляном для українських католицьких жовнірів в Канаді. На сьому місці щиро витаємо винесення нашого дорогого о. Майора і з глибини душі бажаємо йому скоро дослужитися ранги генерала.

БОЛЬШЕВИКИ МОРДУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕННИКІВ

З Краю приходять до нас що раз сумнійші вісти та не знати коли цему всему буде кінець. Ось одна з найновіших страшних вістей:

При кінці минулого року дійшли вісти до Західної Европи а звідтам до Канади, що большевики забили послідними часами знова 30 українських католицьких священиків.

Так наша св. Католицька Українська Церква збогачується в нових мучеників.

ТРАГЕДІЯ 1½ МІЛІОНА ДУШ

Польське комуністичне правительство в Варшаві подало, що 70% української людности вже є видалених зі своїх прастарих осель на схід від лінії Керсона.

Так то страшно терпить український нарід в Европі. Яке то велике нещастя переносять наші брати!

ДОМАГАЮТЬСЯ СКЛИКАННЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО КОНГРЕСУ

Перед нами точний звіт з Осьмого З'їзду БУК-а Альбертійської Секції. На стороні 5 сього звіту є подане таке домагання З'їзду:

"Делегати заявляються рівнож за тим, щоб головний Домініяльний Заряд Брацтва уладив цего року Конгрес Українців Католиків в Вінніпеґ в першій половині червня, 1946 року, який не відбувся минулого року з причини заборони правительством уладжувати які небудь зїзди в часі коли військо вертає з Европи."

КОЛЯДА НА БНАЦІЇ

Григорій Козяк, Ст. Майкел Алта $1.00

Гр. Хорунжий, Янів, Ман. $1.

Марія Музика, Гудів, $1.00

З похорону бл. п. Анни Байда в Сматс, Саск., $2.00.

З уродин п. М. Войтаса в В. Бенд, Саск., $2.25.

З похорону бл. п. М. Ріпи в Гамільтон, Онт., $12.50.

Анна Войтович, Торонто, Онт. 50ц.

Д. Голінка, Крейвен, $1.00

Ю. Петраш зі збірки на весіллю в панства Т. і М. Давидюк $5.50.

С. Зварун з вечерка в честь панства Д. Михалика в Сидней, Н. Ск. $5.00.

П. Цихмиструк, Клеменсо .50

Н. Паславський, Глиден .50

Збірка на окружнім з'їзді БУК-а в Канорі $9.75.

З похорону бл. п. Д. Ратушняка в Антонівці, Саск. $4.00.

Збірка на весіллю панни М. Мадараш і Адольфа Фулавки в Олеша, Саск. $4.00.

Збірка на весіллю В. Крочака з панною Стефанією Пристай в Олеша, $6.00.

Збірка на весіллю М. Стеця з панною М. Микитишин в Олеша, $3.50

Усім жертводавцям щиросердечно дякуємо.

ПОЛЬСЬКИЙ ПРОВІЗОРИЧНИЙ УРЯД ВИСЕЛЮЄ УКРАЇНЦІВ

"В погоні за творенням схизми, Москва затіснює шрубу." Так пише лондонська часопис про українців католиків зі Західної України.

"Натиск на католиків українського, вірменського й грецького обряду, що недавно опинилися на територіях новонабутих Росії, зростає, щоб получити їх з православною церквою.

"Патріярх Москви безустанно закликає католиків зі західних областей України, щоб перенесли свій послух із Риму до Москви.

"У відповідь на засіхання Москви, Польський Провізоричний Уряд переселює католиків східнього обряду зі західньої лінії Курзона на совітську територію.

"Щонайменше 25,000 потерпіло вже від цього роду переслідування."

УВАГА!

ЩОСЬ НОВОГО!

АЛЬМАНАХ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Книжка присвячена українським жовнірам в Канаді, вийде з друку при кінці січня, 1946.

Вийде вона заходом і стараннями БНації. Буде богато ілюстрована. Буде мати гарну викінчену окладинку. Добрий папір. Богато змісту. Знайдете в ній неодного Вашого сина, брата, знакомого, сусіда.

Вже від тепер старайтеся сю книжку собі замовити. Буде ограничене число примірників. Пишіть на адресу Редакції: 480 Монтроз Еве., Іст Кілдонен, Ман. Ціна одного примірника лише $1.00. При більших замовленнях опуст.

Що Пишуть Чужі про Нас і Нашу Історію?

"Українська Католицька Церква."

Під таким наголовком появилася стаття о. Г. Леді у монтреальському місячнику "Релясіон," з січнь, 1946, сторони 10-12. Стаття написана щиро, прихильно, та як на чужинця, з великим знанням останних подій нашої Церкви на її рідних землях. Подаємо її для наших читачів у цілості й дослівному перекладі, щоб пізнати, як задивляються на нас чужинці:

Введення

"У нашій статті, "Горізон Інтернасіональ," із **грудня 1945 р., звідомили ми про увязнення всіх українських католицьких епископів** у колишній полудново-східній Польщі, нині же прилучених областях до Совітів. Совіти признали Комітет трьох священиків-відступників, як одиноко існуючий релігійний авторитет на цих областях. Післанництвом його є довершити перехід католицького народу до московського православія. Висланий московським патріярхом якийсь православний митрополит вже усадовився у митрополичій палаті українського католицького львівського Митрополити.

"У Підкарпатській Україні, стаються католицькі церкви, що також переводять під примусовим натиском, автоматично православними, коли 30 відсоток вірних зажадає сього. Так отже вже у листопаді сконфіскували 70 церков.

"Щоб зрозуміти отсе **нове переслідування, що його переводиться радше старими царськими методами,** чим безбожним більшовизмом, то корисним буде пригадати собі слідуючі події, представлені з конечности у загальному нарискові:

Віра й Обряд

"Про протестантське відступництво не згадуватиму тут, що воно відкинуло священство, Службу Божу, Тайну Сповіди й Евхаристію, бо ми вже нераз про це чули. До часів ересей і схизми, що розкололи христіянство, **панувала однiсть віри й правління у Вселенській Церкві.** Обряди сущно були ці самі, хіба, що зовнішно різнилися. Однак церемонії богослужень, роздiлювання св. Тайн і відправлювання Служби Божої, не були такі самі у Олександрії й Антіохії, Царгороді й Римі.

"Колиж **Михайло Керулярій** довершив розколу між Царгородом і Римом (1054 р.) то **позамикав він у своїй столиці католицькі церкви.** На оборот, Папа, оставив отвертими грецькі манастирі в Римі й Італії.

"Від цієї хвилі становище Риму остало незміненим. **Коли східні христіяни прилучуються до Католицької Церкви, то вони дальше заховують** свій обряд. Таким чином є католики, що заховують абісинський обряд, коптійський, болгарський, румунський, грецький, український і російський, (хоч цей останній лише на імміграції).

"Противно ж **православні Церкви,** (що свідомо утотожнюють релігію із народністю) **провадять завсіди боротьбу з католиками східнього обряду.** Католицька Церква румунського обряду, що витворилася у Семигороді під мадярським правлінням, проіснувала й по 1919 р., коли Семигород прилучили до Румунії. За мадярського правління приступила до Вселенської Односни Прикарпатська Католицька Церква й зажила мирним існуванням у Чехословатській Републиці. У Москві ніколи не **принялася думка, щоб католики слов'янського обряду могли підлягати Римові.** Уряд в Атенах признав легальне існування маленької горстки католиків грецького обряду серед двох воєн (тай і це з якими то трудноцями!), викликуючи завзятий спротив зі сторони православного митрополити. **Сербія ще й досі не признала католиків словинського обряду, кромі у Хорватії.** Отсі краї признають існування католиків латинського обряду, сказати б чужинецького. Але східній обряд є питоменністю православія.

Дві Руси

"По монгольському наїзді (1236), Русь розділилася на дві: Русь північно-східна, або **Москва, жила собі поза Европою аж до Петра I.** Середні віки не діткнули її. Ренесанс ограничився до позолочення кількох церков і палати. **Одинокий раз, у 1441, було згадане імя Папи у московській катедрі.** Митрополит Ісидор вернув із Флорентійського Собору, де підписав зединення розділених Церков. Але зараз таки князь увязнив його, бо Москва ворохобилася від довшого часу так проти Царгороду, як і проти Риму. Москва замкнулася сама в собі. Та коли вона отворила свої вікна на Захід, то підтримувала свою народню религію по дикунськи, способами середних віків.

"Друга Русь, що нині називається Україною (столиця: Київ) і Біла Русь (столиця: Минськ), **перейшла на собі інший історичний розвій.** У недовгому часі як передтим частина великої польсько-литовської републики, почала користати з духового життя Заходу. У більших чи менших відступах, її митрополити і епископи вернули до Риму.

Берестейська Унія

(1595 – 1596)

"При кінці шістнадцятого року, з різних причин, українські епископи (ми русинів надавано народам отсим, що нині називається Україна і Біла Русь) рішилися зірвати з Царгородом і злучитися з Папою. У січні 1595 приняли всі отсе рішення, але вскорости опісля львівський епископ відділився від цього гуртка. Делегація з двома епископами вихала до Риму **і 24-го грудня 1595 Папа Климент VIII проголосив торжественно одність українців. Два собори** відбулися у жовтні 1596 у Бересті: католики приняли одність; православні ж виповіли війну. Очевидно, що протестанти виступили проти Папи.

"Сімнадцятий вік був оживленим. **Католицька сторона дала українцям св. Йосафата,** Рутського, Кишку, Жоховського. Поляки св. Андрея Боболю, що його убили схизматики. **Унія поширилася всюди** на областях північних й північного сходу, що по поділі Польщі опинилися під російським панованням. Незєдинене православія держалося ще довго у Галичині й сусідній Волині. Львівський епископ приняв унію у 1680; перемиський у слідуючім році; а цей, що у Луцьку, у 1702. По отсій даті, то вже не було незєдинених епископів у границях польсько-литовської републики. Нарід пішов досить охоче за епископами.

"З ходом часу українці католики набрали самосвідомости. На жаль їх шляхта опустила й спольщилася. На Замойськім Синоді ухвалено певне число латинських практик, що ними "унiяти" (бо їм і таке імя надають) відріжнювалися від незєдинених москвичів.

Православіє Оружжам Підбою

"У Москві, головно від Івана Грозного, уважали царя за оборонця православія. **Церковна політика Москви завсіди прямувала злучити українські народи під одне релігійне головство,** те саме, що й було керуване одиноким політичним володарем. Звідси й борни між Москвою й Львовою, що тайшла середні віки.

"Берестейська Унія відбулася у хвилі, що в ній Москва вступила у революційну крізу й вона тревала аж до приходу першого з Романових у 1613. **Москва не здобула патріярхату, хіба щойно 1620,** коли то патріярх Теофан із Єрусалиму посвятив Філарета, батька Михайла Романова, (московського царя). Недавно Теофан вернув із Польщі, де його держали у вязниці. Вертаючи від цего Теофан затримався у Києві і висвятив 6 епископів. Від цього часу мав легкий приступ до царя, щоб вмішувати у польські справи, коли захоче. Між канцеляріями Москви й Варшави повстали безмежні дискусії. Цар скаржився на гонення православних у Польщі; поляки відповідали, що таке неправда. У 1648 Богдан Хмельницький козацький Гетьман, зворохобив Україну проти польсько-литовської републики, маючи особисті й соціальні причини, цар підняв крик, щоб "захистити православіє," прилучити області й пімститися над поконаними витерпівшими із рук поляків.

"Нікому з москвичів не треба було посилати, щоб обороняв православного київського митрополиту. Був він практично самостійним, під давньою зверхністю царгородського патріярха, що був занятий дуже самим собою із турками і не міг клопотатися безмірно українськими овечками, що й так мали високо образоване духовенство й учених від московських попів. **У Києві були письменники й академіки, в часі коли у Москві ще жили по лісах.** Постановлено скінчити через підчинення й вкоротці Київська Церква стратила свою давню самостійність. Політична злука пішла рівнорядно з религійним перетворенням.

Здавлення Односни

"Перший поділ Польщі приніс російській імперії 800,000 білорусинів католицького словянського обряду. **Другі поділи додали для Росії всіх прочих униятів** з вимком оцих по зі Східної Галичини (Перемишль і Львів), що пішли під австрийське панування, та іх розвязка була на дальше хвилю.

"Царі **російські володарі проголосили, що вони шануватимуть релігію своїх нових підданих.** Та їх поняття религійної свободи різнилося сильно від цього, що було на Заході. Католицькі поляки перенесли багато. Але **українців східнього обряду видаю на апостазію.**

"Від самого початку вживалися міри катування: їм не давали епископів; під ударами нагайок поліція заганяла селян до православних церков; у 1839, український епископ із Вильна, Йосиф Сімашко, перейшов на православіє. Стягнено, Бог знає якими способами, 1,305 підписів униятських священиків, що заявилися за зірванням із Римом. Поліція, вязниця і Сиберія доконала прочого. Від тоді, 20 літ, народи Білої Руси перейшли на схизму й **на Заході позабуто про найвищий сором, що ним покрилося російське царство й православна Церква.**

"Осталася ще Холмська Дієцезія. Приноровлено таке саме поступовання. Довершив царський уряд, коли знайшов священика, собі відданого Маркила Попеля, що його поставив на чолі останної дієцезії униятської. (поставлено Попеля на чолі останньої дієцезії) на злість протестам Риму. Зачалося обмосковлювання. Почали вводити схизматицьких батюшків до церков, а вірних, що зборонювалися їх не приймати, карали нагайками: **пятьдесять ударів нагайки** (козацька нагайка) **для мущин, двадцять пять для жінок, а десять для дітей.** Таке доходило до англійського консуля у Варшаві у 1873 і 1874. Многі роки передше, Олександер II (що його називали свободолюбним царем бо зніс панщину) зніс й тілесне карання у Росії. **Але Святіший Синод благословив козацькі нагайки, щоб вони успішніше відривали католицьких селян від Папи. При цім були й випадки смерти.** 18-го лютня (по юліянському календарі, а 2-го березня по новому григоріянському календарі), 1875, Маркил Попель проголосив православними всіх униятів з цеї Дієцезії, що нею управляв 250,000. А слідуючі роки були страшні. **Жінки втікали з дітьми** від світа у ліси, щоб православні батюшки їх не хрестили. Трицять літ опісля коли буда надана релігійна свобода (для римо-католиків, не греко католиків) 100,000 попередніх униятів холмських заявили себе римо-католиками.

Захована Одність

"Не осталось католицьких униятів хіба що у львівській і перемиській дієцезії, що по поділі Польщі пішла під панування Австрії. Не переслідувані, розвивалися. Австрійський уряд помагав. Розвинули свою власну народню культуру, передовсім під ревним почином визначного Митрополити Андрея Шептицького, що тому кілька літ умер. У 1923, поділено львівську дієцезію й утворено Станиславівську. **У трьох дієцезіях Галичини було у 1932— 3,602,-270 вірних, із 2,672 священиками, 289 монахами і 629 законними.** Теольогічна Академія, здвигнена у Львові, завершувала вишколення, що його подавали дієцезальні семинарі. Монахи (з котрих дещо належало до Студитів) є всі Василія Великого Чину й були знамениті науковими працями. Крім монахів Студитів і Василіян були ще в Західній і Карпатській Україні монахи оо. Редемптористи.

Розвивалася Католицька Акція. Український Музей, створений Митрополитом Андрієм Шептицьким, став огнищем української культури.

"Отсі українці виемігрували численно до Злучених Держав і до Канади. Дієцезія, створена для них у Злучених Дер-

З вистави великого винаходу-- радару в Отаві. Радар поміг алиянтам в великій мірі в побіді. Ближче про радар пишемо при поміщенні другої знимки з сеї вистави в сім числі

ДРУГИЙ КОНГРЕС КУК-А В КАНАДІ?

Вступ.—"Українські Вісти" перші з усьої преси національного напрямку в Канаді виступили зі статтею про потребу другого конгресу КУК-а в Канаді. В даній статті нема ні один раз згадано про українців католиків як таких. Тому написано отсих кілька слів.

Переломові часи.—Нема сумніву тепер, що переживаємо переломові часи. В часах, коли ломиться доля цілих народів і країв, ломиться також густо-часто доля осіб. Сили консервативні були все за збереженням добрих сторін старого і дотеперішнього. Зорганізовані консервативні сили в переломових добах є гальмою і гатею проти розвалу життя.

Великанська відповідальність.— Релігія і Церква в таких хвилинах доказують всю свою вартість і є незаступимі. Творчі організації нецерковні, але не противні Церкві, виконують роль поло гвардистів. Так одиниці, що стоять на чолі, як взагалі уми творчі і діяльні, поносять великанську прямо і незрівнану відповідальність за долю цілости народу. Не лишень за свою групу, але за цілість народу як таку і цілої країни.

Критика. Кожда заява словна, приватна чи прилюдна, має бути докладно продумана і без крихітки навіть лицемірства в сторону осіб чи груп. Інформація є тоді добра і так далеко добра, як далеко вона правдива. Інакше з неї більше шкоди як користи, без огляду хто її робить. Чим вище стоїть одиниця, котра подає неперевірені дані і ошрни, тим тяжча буде шкода для всіх. Якраз щоби випередити всі можливі шкоди і прояснити справу як таку, старі богослови на початку всіх своїх трактатів і тверджень, подавали утерте "Videtur, quod non." Самі вони наперед висвигали майбутні сумніви і оспорення та їх основно збивали. Аж тоді виступали зі самою справою та її доказували. Критика також доказує справу, хоча й з негації, котра часто конечна для доказу справи, щоби сама справа стала неохитно певною.

Поза межами критики. Нетерпимість особиста і нетерпимість групова дається підністи назад всевладно голову. Жаль, що слова осторогти чи передуманих вказівок деякі наші верхівки не шанують. Старе царське правління мало свою максиму "малчать і не разсуждать!" Наш Шевченко згадував про імперію, де "на всех язиках все мовчить." Коли деякі одиниці навіть нині після безоглядного розгрому ідеольогії та всіх заорганізованих мілітарних сил фашизму і нацизму, все одно думають, що стара царська пословиця "малчать" повинна владіти в нашім життю Канади, то я отверто твержу, що помиляються і це до доброго не доведе.

Кілька слів про поляків.—Наш державний Press Release з Отави в числі з 17. XII 1945 на стороні 13 подає явно-славно, що Польсько-канадійське Добродійне Товариство купило в Квебеку 384 акри доброї землі на оселю для польських збігців і для тих поляків канадійців, що з причини старости чи нездорового здоровля нетодні працювати. А далі кажеться, що "це є лишень одна з многих фарм, котрі мають купити для подібної цілі. Якщо правительство позволить, то до Канади спровадить трицять тисяч польських збігців." Ось так канадійські поляки зібрали фонди і ними господарять на очах цілого канадійського населення і не ховаються з тим, що вони купують, бо для збігців мають їх спровадити аж 30,000. А ми?... А як в нас?

Чи другий всеукраїнський конгрес це вирішить? — Коли сумлінно і спокійно порахувати дотеперішню працю і зробити біланс її успіхів по першім конгресі, то вислід ясно стане перед очима кожного. Первинність і неясність акції створює відносини, на тлі котрих громово роздирають канадійську пресу неукраїнські заяви в роді лицеміря і подвійної бухгальтерії на адресу верхівки з уст недавних ще основників автокефалії і СУС-а в Канаді та чільних провідників УНО.

Конечність, але українського католицького конгресу в Канаді!— Не ріжнородні ментальністю, противні вірою, спірні вірою, але одної віри, одних стремлінь культурних та вселюдні віддані ідеї канадійської державности люди, що одні годні не лишень скликати, але тревало і успішно повести працю української цілости в Канаді. А такими є тільки українці католики, що становлять 83% всеї української людности в Канаді, не хваляться і не розкричують про свої здобутки, але мають чотири виховні інститути, одну колегію мужеську, також жіночі заведення, цілоденні школи і понад 350 церков а при них народні доми, хори, бібліотеки, організації жіночі, молоді і котрі дали безсумнівні докази своєї посвяти і вірної праці вже понад 50 літ в Канаді. Нам треба Центрального Інституту Католицької Акції, як серця, де збігнуться всіх артерії нашого життя і будуть жити повним життям чести і праці.

С. С.

жавах, числила у 1945, 303,-069 вірних, 118 священиків і 170 законних. **Канадійська Дієцезія у цьому самому році має число близько 300,000 вірних, а її обслугують 112 священиків.**

"Карпатська Україна мала дві дієцезії з 578,015 вірними (у 1932). **Третя Дієцезія** створена для емігрантів, що перебувають у Зл. Державах. Ця Дієцезія, у 1945, подає число священиків 144, законних 94, а 272,401 вірних.

Переслідування

"Воно почалося у 1945 так у Галичині, як і Прикарпатській Україні; поступається точно як у 1839 і у 1875. Російський Уряд шукає відступників серед священиків і вірних; увязнює епископів, що не хочуть угнутися перед релігійним авторитетом Москви. Жандармерія, нагайка, вязниця і Сиберія доконають прочого. **Та отсі православні ерархи являються перед Богом на Страшному Суді, не лише зі своїми мітрами і своїми хрестами; також понесуть вони й нагайки, що ними катували вони селяні, котрі хотіли остати вірними церковній одності; вони сплямлені кровю, що її розливали вони поліцією, недавно царською, а сьогодні енкавудською.** Москва, на жаль, мало змінилася! Її ерархи полишилися подібними, як були за монгольських часів, що гнулися перед політичною силою, та зі здичілою жорстокістю готові були завзивати татарську політику московську, чи більшовицьку, на кожного, що отягався признати їх власть, щоб лише осягнути свій замисл."

Подав Н. С.

Аліянти завдячують в головній мірі свою побіду великому винаходови, що називається радар. Радар се був прилад, котрий показував на велику віддаль, що морем, в повітрі, чи на сушу зближалися ворожі літаки, кораблі, чи другі машини, так, що на прихід їх аліянти могли вперед приготовитися. Недавно в Отаві відбулася вистава на котрій показували сей великий воєнний секрет— радар до публичного оглядання. Тепер уживати будуть його на торговельних та пасажирських кораблях.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

ДЕРЖАВА І СУСПІЛЬНЕ ПИТАННЯ В СВІТЛІ ПАПСЬКИХ ЕНЦИКЛІК

Знаємо, що ліберальна манчестерська школа є проти того, щоби держава могла в який небудь спосіб втручатися до справ економічних. Противно соціялісти завжди були за тим, щоби держава мішалася і ограничувала права одиниць. Щодо католиків, то вони мають програму виложену ясно в Енцикліках Льва XIII і Пія XI. Тому добре буде розглянути Енцикліку Льва XIII: Рерум Новарум, щоби знати яка є думка того великого Папи в тій справі.

2) Папа насамперед опрокидує домагання соціялістів а дальше показує яку ролю має займати Церква, держава і станові організації. Показавши яке є право Церкви, Папа Лев XIII ось так пояснює ролю держави: "Нема сумніву, що до осягнення бажаного успіху треба також уживати людських середників. Отже всі, котрих справа обходить повинні стремити до цілі і разом з другими працювати." Дальше Папа переходить по черзі то всьо, що держава повинна робити в справі суспільній.

3. Ми можемо легко розуміти чому Лев XIII не старався ширше доказувати і обосновувати право держави, щоби мішатися до полагодження соціяльного питання. Це право держави це щось самозрозуміле, тому, що воно обіймає велику частину населення, а именно робітничу клясу; спільне добро залежить від того, щоби кляси жили в згоді, щоби праця була зорганізована. Про то всьо держава повинна дбати, щоби людям було добре жити. Що має в тім робити держава вияснює Папа тоді коли саме виразніше говорить про ролю держави: "Від правительств вимагається загальної помочі, котра полягає на добрім уложенню законів і установ. З того малоби слідувати приватне і публичне добро т.зн. добрі обичаї, родинна мораль, практикування релігії, справедливість умірковані податки, справедливість в розділюванню урядів, поступ в промислі і рільництві з чого наступить ліпше життя горожан." Всі отже малиби з того користати, а особливо робітники. Отже всьо, що держава може робити, каже Лев XIII, а це для того, що держава має дбати про спільне добро.

4) З того бачимо, яким важним є роля держави, щоби запевнити нації моральне і матеріяльне добро. То може держава робити при помочі законодавства, щоби усувати причини публичної коррупції і неморальности. Бачимо н. пр. скілько держава може зробити, коли буде перестерегати право наслідства в родині, виховання дітей, і коли подбає про релігійну свободу. Коли буде підтримувати і спомагати Церкву та подбає про це, щоби публичне почитання Бога було признане державою. Дальше податки і всякі тягарі так повинні бути розложені, щоби всі могли вигідно жити а не накладати найбільше якраз на бідних і на робітників. Також розділюючи тягарі держава не може нищити промислу і торговлі, щоби не ослабити свого інтернаціонального становища. Так Папа обговорює цілу ролю держави.

5. Дальше, каже Папа, держава має право мішатися до того, щоби полагодити суспільне питання тому, що має обовязок дбати про справедливість. Держава це суддя, що має дбати про добро всіх кляс суспільности. Каже Папа: "Вбогі рівним правом як богаті є горожанами, то є правдивими і жиючими частями, з котрих за посередництвом родин складається організм держави, не згадуючи про це, що вони є всюди як найчисленніші." Держава отже мусить дбати про найбідніших, бо інакше не буде справедливою. Це найважніший обовязок тих що мають власть вдержаві дбати, щоби кожна кляса мала відповідні тягарі і користи. Справедливість вимагає, щоби признати, що всі кляси не є рівні і що не всі однаково працюють. Того вимагає розділююча справедливість. На самому вершку суспільности стоять "мужі", що без посередно трудяться для загального добра. Противно ті, що занимаються промислом не приносять таким самим способом пожитку державі; однак і вони хотяй посередно прислугуються богато до спільного добра." Наколи отже спільне добро є добром моральним, то в добре сформованій спільноті треба дочасних дібр, щоби чеснота могла існувати, каже св. Тома. А ті добра продукують якраз робітники. "Праця отже має таке велике значіння в тім зглядi, що можна сказати, що вона є одиноким жерелом богацтв народів." Отже робітники заслугують на це, щоби могли користати зо спільного добра, "щоби маючи помешкання і поживу, могли лекше жити. З того виходить, що треба попирати всьо, що є корисне для стану робітничого. Таке старання нікому не пошкодить, а радше всім принесе користь. Тому, що державі богато на тім залежить, щоби не були нужденними ті від котрих ті добра походять."

6) Що більше: Та наука ще скріпиться, коли застановимося над тим, що держава є сторожем публичного порядку і права. Наколи держава має шанувати право одиниці і родини, наколи вони не шкодять загальному добру, то держава має боронити суспільність і її части, тому, що з одної сторони добро публичне

(Продовження на стороні 10)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

Митрополит Андрей †

РОЗДУМУЮЧИ НАД КАЛЕНДАРЕМ

На щиті одного старосвітського годинника стояв напис: "Одна з них скаже тобі відійти." Годинник був справді дуже старий, походив ще з тих часів, коли людство вміло думати про життя і мало мудру звичку поодинокі глибші думки про це життя завжди ставити собі перед очі. Але та думка, виписана на ньому, завжди нова, завжди актуальна, завжди повна глибокої життєвої мудрости. Зовсім влучно можна пристосувати її й до календаря: "Один з цих днів теж скаже тобі відійти."

Така думка насувається мені, коли призадумуюсь у цей новорічний момент над календарем, над роком, що минув і над роком, що стоїть перед нами. Будуччина закрита перед людськими очима, хоч і як людство прагне за всяку ціну довідатись бодай дещо з того, що прийде. Йому не вистарчає з того, що тепер є, робити висновки про те, що буде. Воно шукає пророцтв чи даних хочби й з "того світу," та й нераз йому здається, що такі дані знаходить. І не все воно помиляється. Деколи справді дає Бог християнському духові окрушини пророчого духа, але всежтаки й при тих даних ми не можемо знати нашої земної будуччини з цілою певністю. За премудрим зарядженням Божого Провидіння, для добра нашої душі і тіла, вона все буде закрита перед нами певною мрякою непевного і незнаного.

Та найдивніше те, що **теперішнє людство має якнайменше заінтересування до того, що найважніше в нашій будуччині, що цілком певне в ній і про що можна знати, як лиш хто цього щиро бажає.** Така то вже дивна людська природа — хоче знати неістотні дрібниці з майбутности, а те, що найважніше і найпевніше в майбутности, її майже не цікавить.

І щож то таке певне для людини, що вона може пізнати? Певне з нашої майбутности є те, **що нас жде вічна майбутність певне є те, що від нас самих, від нашого життя тут залежить, чи вона буде щаслива, чи нещаслива, певне те, що й земне щастя одиниці та родини залежить у найбільшій мірі від них самих, певне врешті те, що майбутнє земне щастя народу у найбільшій мірі залежить теж від одиниці і родини.** Може ще навіть з натиском треба підкреслити цю останню правду, що прийдешня земна доля нашого народу найбільше залежить не від будьяких посторонніх чинників, а від нас самих, від одиниці, від родини, від їх морального життя, моральної вартости. **Одиниця і родина— це ланки одного ланцюга, що зветься нарід, міцні і здорові, ланки— міцний і здоровий цілий нарід.**

Оце все, певне з нашої вічної і земної майбутности, хоч ми дивним дивом так мало привязуємо до цього уваги. А вже найдивніше те, що ми всі так мало памятаємо про цей найпевніший день календаря, у якому ми невідклично мусимо стати перед найвищою Справедливістю, яка зрахує нам усі наші добрі і злі вчинки та думки цілого нашого життя і за кожний із них заплатить нам справедливою нагородою або справедливою карою. Нічого так людство не бажає, як правди і справедливости, ніщо так людство не вражає і не болить, як брак їх у земному житті. Та, на жаль, нічого теж так не бракує у житті одиниць і народів— як саме тієї правди і справедливости, так мало буває їх у житті, що аж Христос сказав "Блаженні голодні і жадні справедливости..., блаженні гонені за правду." Так! Таке буває, але найдовше до того дня справедливости. Якщо ще тут її не знайдемо, то **в тому дні її знайдемо у всій повні. Це буде правдивий день справедливости,— Божої, непомильної і остаточної справедливости.** І не лиш є він для одиниць— він приходить теж і для цілих народів. Коли йде про відносини між народами, то Мудрість Божа через всю знану нам історію людства доволі часто і наочно ще тут, на цьому світі, наводить на той чи інший нарід такий "день справедливости." Історична Немезіс, із закритими очима, але справедливою вагою ходить між народами і важить кожному по заслузі. Може як нам короткозорим смертникам, здається — якось занадто поволі вона ходить, якось занадто линяво проголошує свої присуди, але — зате **неминуче певне, раніше чи пізніше, вона мусить це зробити.**

Отжеж, як бачимо, найважніші речі для нашого вічного життя не цілком закриті мрякою незнання, тільки ніхто з нас, дітей смерти, не знає, коли вони прийдуть і які вони будуть. І тому саме так дуже потрібно нам постійно мати їх перед очима душі і все наше життя на землі так укладати і вести, щоб той котрийсь день календаря не застав нас неприготованих і сплячих, як той евангельський господар своїх злих слуг, а щоб він став для нас соняшним днем вічної нагороди і радости. Так часто умирають коло нас люди, і то навіть трагічною смертю, що ніхто з нас не може не ставити собі питання: "Чи мене не може таке стрінути і що тоді?"

Оце і ввесь основок з розважання про календар. **Не забувати про цей мій останній день, в календарі, але всіх зусиль докласти, щоб моє дальше життя було постійним і добрим приготуванням до нього.** Нехай все життя одиниць, родин і цілого народу спирається у нас завжди на засадах згідних з Божою наукою, а переконаємося, що ще тут, на землі, всі наші труди, праці і жертви принесуть щедре Боже благословення. Нехай ніхто з нас не йде за модерними політичними чи суспільними кличами, що немовби в імя національного добра важуться усувати з життя Божі заповіді, як неактуальні чи шкідливі. Скільки разів в історії ми бачили і бачимо, до чого докочується людина, коли з гордости і злоби розбиває **таблиці Божих Заповідей, а на їх місце ставить свою самоволю!** Скільки разів ми бачили і бачимо, що діється, коли з відносин людини до людини і народу до народу усувається поняття справедливости, тієї основи всієї християнської праведности людського ума і серця будуть тоді зведені до упадку і руїни. Настане хаос і варварство. Не буде ніякого морального ладу і права. Законом буде самоволя і насильство сильнішого над слабшим.

І це все не теорія, не "залякування," не виключно спосіб тримати людство в пошані Божих прав, **це жива правда, яку все людство наочно бачить і дошкульно відчуває.** Тож ще раз повторюю і підкреслюю. **Як хочемо певної і доброї вічности, як хочемо правдивого, земного щастя собі, родині і нашому народові,— звернімся духом щиро до Бога і Його одного щиро і дійсно визнаймо одиноким джерелом і дороговказом усього нашого життя. Він сам сказав: "Я—Дорога і Правда і Життя"** .. Хто йтиме тою дорогою, не боятиметься того дня календаря, що скаже йому відійти.

(Календар "Студіон" на 1943 р.)

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

ЗАРОДИ ГОСПОДИ ПШЕНИЦЮ-ЖИТА!
СОТВОРИ ГОСПОДИ МНОГАЯ ЛІТА!
ВІД КІНЦЯ ДО КІНЦЯ, ПИЙМО БРАТТЯ ДО ДІНЦЯ—
СОТВОРИ ГОСПОДИ МНОГАЯ ЛІТА!

Так желають на нашій славній Україні на галицькім підгірю, так бодай желали досі. А тепер, хто знає, як там є?

Стародавним нашим звичаєм й ми желаєм цими прегарними словами всім нашим Читачам й Прихильникам Щасливого Нового Року!

Редакція і Адміністрація "БНації."

ПОМІЧ ЗБІГЦЯМ

Оце короткий начерк діяльної помочі збігцям нашим на суходолі Европи в двох останніх місяцях 1945 р. ділом церкви свято Покрови, 965 Бойд еве., у Виннипегу.

Парохіяни жертвували ношену одіж, взуття і біля у висоті понад 500 фунтів ваги і парохія оплатила пересилку до Бельгії, Франції та Італії на руки тамошніх Українських Допомогових Комітетів через приватні одиниці, що ці Комітети очолюють.

Від дня 21 листопада 1945 до 24 грудня 1945 вислано разом 78 пакунків, лучної ваги докладно 624 фунтів. Пересилка коштувала $133.47.

Це все виконали тихо і без розголосу добрі жінки наші, як пані Гонора Дух, пані М. Осадчук, пані Ф. Слупська і многі інші. Сестриці на початок дали $50.00 на висилку пакунків, а решта зложено з добровільних жертв і принять.

Збірка переведена в церкві на поміч збігцям принесла лучну суму $272.50. Загальний рахунок досі є такий:

	Приходи	Розходи
Збірка в церкві	$272.50	
Збірка на пакунки	131.30	
Разом	$403.80	
Почтова оплата пакунків		$133.47
Відіслано до Еп. Орд. на збігців		100.00
Вислано до Укр. Доп. Ком. в Брукселі через СНР		50.00
Вислано до Укр. Доп. Ком. в Парижі, через СНР		50.00
Летунська почта за згадані пересилки		3.00
Вислано до Укр. Доп. Ком. в Римі через СНР		50.00
Кабель за цю пересилку		3.00
Разом		$389.47

Остало ще $14.33— збірка ще не покінчена.

Всім жертводавцям парохії, Сестрицям за поміч грошеву, паням Дух, Осадчук, Слупській за труд при пакуванню, пану Потороці, Капітанчукові та другим за працю і всім, що зложили свої грошеві чи річеві дари на згадану ціль, оцим щира подяка за серце самаританське для рідного брата і зрозуміння скорої та успішної помочі.

Не треба згадувати, що це тільки крапля в океані. Але колиб ми всі в Канаді взялися до праці і з'місць вислали прямо на руки нещасних, що годі в даних обставинах, то чимало обтерлиб сліз і далиб ту долю моральної помочі, яка незрівнана в таких часах. Отже до праці!

ЯК ЦЕ БУЛО?

З листа молодого галицького українця, що опинився в концентраційнім таборі при кінці 1943 року, а до цього часу, як пише, "жие з народом і в цілій широкій Україні," подаємо такі уривки:

Переживав я, як шаліло енкаведе. Бачив, як народ, наче за помахом чарівної палички, відроджувався впродовж короткого періоду між двома окупаціями та як знову конав на відміну під чоботом німецького опричника. За час першої большевицької окупації в Україні не було більше чим яких 10% комуністів з переконання та й ці були в більшій частині зайди, або публіка до краю глупа. Та кілька місяців після приходу німців це відношення збільшилось приблизно 60%. Це, чого компартія не потрапила зробити впродовж 24 років, німці довершили впродовж кількох місяців, іменно зболшевізували нарід, що опинився в повному безпросвітті.

Треба було бачити, що діялось зараз по відступі большевиків. Зразу народ шалів з радости. Не тому, що прийшли німці, бо ці мали в Україні більше чим сумну славу ще з першої війни, але тому, що не стало большевиків. Я ніколи не був би повірив, що в Україні збереглося ще стільки жовто-блакитних прапорів і стільки портретів Петлюри та Грушевського. Впродовж двох місяців ми мали в Україні 63 газети з тризубами на заголовній стороні. На місце всяких "червоних кутків" так і виростали "Просвіти".. Так було приблизно два місяці доки не прийшло німецьке "Цивільне Управління." Воно з одного боку відгребувало старі масові могили, жертви большевицької влади, а з другого почало копати ще більші для жертв німецького окупанта. У Василькові, біля Києва я на власні очі бачив, як німці повісили діда, що вийшов їх зустрічати хлібом і сіллю.

З Києва я втік, як німці розстріляли цілу редакцію "Українського Слова". Від того часу тинявся по цілій Україні, що захлистувалася чужою і своєю власною кровю. Німці своїми інтригами і терором розбивали всяку українську силу, що могла стати організаційним ядром. Обезголовлений народ шамотався між большевицьким молотом і німецьким ковалом, складаючи справжні гекатомби жертв. Але хто бачив в тому часі Україну, той мусів повірити в її незламиме не тільки матеріяльні, але й людські, моральні багатства. І якщо нашого народу не зломали 24 роки "комунізму" з його вихованням, то його вже ніщо не зломить. Мені, напр., довелось бачити в Польщі, як міщани і робітники топили у Ворсклі один памятник. Був це памятник 9 літнього хлопця, Саші Очерета, що підслухав, як його батьки висловлювались проти режіму та доніс до енкавуде. Батьків розстріляли, а Саші поставили памятник, що його народ при першій нагоді втопив. Я теж тут і там з укриття бачив, як німці розстрілювали молодих і старих — і чув, як многі з них з гордо піднесеною головою в останній хвилині співали "Ще не вмерла..." дарма, що на мотив "Розпрягайте хлопці коні...", бо і іншого справжнього, ще не мали нагоди вивчити.

Це тільки так, доривочні фрагменти, що з них навряд чи зможете собі виробити бодай приблизне уявлення того, що діялося і що зараз діється в Україні. Як тільки дістану першу безпосередню відомість від Вас, надішлю Вам власти ві матеріяли...

ЦЕРКВА в НАРОДІ

Василь Шашкевич,
Торонто, Онт.

ЧОМУ МАЄМО ХОДИТИ НА СЛУЖБУ БОЖУ?

Хто з нас не за[illegible] думати про першу св. Службу Божу? Кожний ішов так далеко аж до Тайної Вечері, на котрій відбулася перша Служба Божа. Роблячи заключення що то є Служба Божа? Дійсно ті що ходять часто на ту молитву узнають, що Служба Божа є центральний предмет той типічний примір релігійного питания. Много думають, що не є здібний думати аж про такі річи і тоді впадаються в зневіру— значить говорять: Я не є вчений, божки і через це тратить віру. От через таке то думання много перестає відчувати той обовязок а то є учащати в неділю і свято на Службу Божу. Нехай той, що так думає приглянеться кожної неділі, чи то в місті чи на фармах, де є лише католицька церква, кілько людей іде обох полів, старші й молодші, нема переходи. Часами зимно, гаряче, навіть дощ падає, а вони ідуть "тратити" якусь частину свого часу і клячучи перед престолом. Вони видять чоловіка оберненого плечима до них, священика, котрий виповняє ріжні установлення, супроводжані із голосними словами, часом не є цілком знані для людей. Що сей муж робить, Відправляє Службу Божу. Одним словом: священик і люди, з одної душі і серця, віддають Богові найліпше установлення похвали, почитання, вдячности, і покути, котра є можлива для людини. Отже, будьмо і ми такими! Ідім до церкви, де спізнаємо, що є Служба Божа і яка користь з неї. Там пізнаємо вартість і користь, якої за всі гроші негоден ніхто купити. А коли ми будемо ходити що неділі на Службу Божу, то наша віра вкріпиться, а за це все дістанемо заплату, за наш труд, по життя вічне в небі.

Праци дочасна— заплата вічна.

В ГАЛИЦЬКІЙ ЗЕМЛИ

В галицькій земли, новая зоря,
Війшла зза моря, Щасть Боже!
Ясним проминим тьму просвітила,
Людий збудила. Дай Боже!

Ой у Галичини красна невіста,
Мов би Пречиста Щасть Боже!
На руках носить як соколятко
Красне дитятко Дай Боже!

Тота невіста, треба нам знати,
То вкраїнська матя— Щасть Боже!
А на руках її красна дитина,
Вкраїнська родина.- Дай Боже!

А ти на небі, ясная зоре,
Не йди за море— Щасть Боже!
Но приязненько світи від нині
Вкраїнській дитині. - Дай Боже!

Щоби нам скоро гожа зростала,
Лиха не знала— Щасть Боже!
Тай щоби в мирі всім людям мила
Щасливо жила.— Дай Боже!

З нагоди Імянин "Будучність Нації" на отсьому місці складає Преосвященному Кир Василієві Ладиці найщиріші побажання щастя, здоровля на многі і благі літа.

Редакція і Адміністрація "Будучности Нації."

СЛАВЕН ЄСИ

В господароньки нова світлонька,
Славен еси,
Наш милий Боже,
На небеси.

Нова світлонька і три віконька.
Славен еси...

А в тій світлонці три столи стоять,
Славен еси...

Коло тих столів три гості сидять.
Славен еси...

Перший гість сидить, Сонце світленьке,
Славен еси...

Другий гість сидить, Місяць темненький,
Славен еси...

Третий гість сидить, Дощик дрібненький,
Славен еси...

ЩЕДРИЙ ВЕЧЕР

Щедрий вечер всім вам, щаслива година!
Породила Діва предвічного Сина!
Ладо, Ладо, Ладо!
Все на світі радо!
Щедрий вечер на земли!

Не в пишних палатах Бога породила,
А в бідним вертепі Господа повила:
Ладо, Ладо, Ладо..

Не білі перини Господу стелила,
На вязочці сіна Вічного зложила.
Ладо, Ладо, Ладо..

Не межи царями Господь наш зявився,
А між овчарями в яслах положився.
Ладо, Ладо, Ладо...

А блажені духи в воздухах співають,
Пастирів убогих в стайню призивають:
Ладо, Ладо, Ладо...

Й ми Христа Бога всі радо витаймо,
Разом з пастирями весело співаймо.
Ладо, Ладо, Ладо...

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР СІЧЕНЬ, 1946

14	**П**	**1**	**Н. Рік, Об. ГНІХ.В.В.**
15	В	2	Св. Сильвестра папи
16	С	3	Прор. Малахії
17	Ч	4	Собор 70 Апостолів
18	П	5	Нав. Бог., Теоп., **Піст**
19	**С**	**6**	**Богоявлення ГНІХ.**
20	**Н**	**7**	**Н. п. Просв., 30 по С.**
21	П	8	Пр. Георгія й Еміл.
22	В	9	Мч. Полиевкта
23	С	10	Св. Григ. Нісійського
24	Ч	11	† Преп. Теодосія
25	П	12	Мч. Татіяни
26	С	13	Мч. Ермила
27	**Н**	**14**	**Нед. 31 по Сош.**
28	П	15	Преп Павла Тив. і Ів.
29	В	16	Покл. оков. Ап. Петр.
30	С	17	† Пр. Антонія Вел.
31	Ч	18	Св. Атанасія й Кир

УСТАВ

14. Новий Рік. Обрізання ГНІХ. і св. Василія Великого: Сл. Б.: Вас. Великого, Ап. з. 254 і 318, Єв. Лук. 6 і Мат. 11.

18. Навечеріє Богоявлення: Піст. Царські Часи. Сл. Б. Вас. Великого.

19. Богоявлення Господнє. Повечеріє Велике з Всеночним. Сл. Б. Ів. Золотоустого. Все праздника Єлиик. Ап. з. 302. Єв. Мат. 6. По заамвонній молитві Водосвяття.

20. Нед. по Просвіщенні, 30 по Сош. і Собор Ів. Хрестителя. Гл. 5, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 224 і 42. Єв. Мат. з. 8 і Ів. з. 3.

Слідує седмиця 31.

27. Недля 31 по Сош.: Гл. 6, Єв. утр. 9. Сл. Б.: Ап. з. 280, Єв. Лук. з. 93.

Слідує седмиця 32.

У нашій церкві є дуже гарний звичай, що по Йордані ходить священик по хатах своїх парохіян та відвідує їх и при тім благословить їх хати йорданською водою. Се давний й дуже гарний звичай й не повинні ми його занехувати. Наш Катехизм учить, що хто прийме йорданське благословення від священика тоді милосердний Бог буде хоронити його через цілий рік від всякого зла.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛЮТИЙ, 1946

1	П	19	Пр. Макарія Єгипет.
2	С	20	† Преп. Евтимія Вел.
3	**Н**	**21**	**Нед. 32 по Сош.**
4	П	22	Ап. Тимотея
5	В	23	Сщмч. Климента
6	С	24	Преп. Ксенії
7	Ч	25	† Св. Гр. Богослова
8	П	26	Преп. Ксенофонта
9	С	27	† Пер. мощ. св. І. Зол.
10	**Н**	**28**	**Нед. Митаря й Фар.**
11	П	29	Пер.м.Ігн. Бог. (Заг.)
12	**В**	**30**	**Трьох Святителів**
13	С	31	Кира й Івана безср.
14	Ч	1	Лютень. М. Трифона

УСТАВ

3. Неділя 32 по Сош. Гл. 7, Єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 285, Єв. з. 94.

Слідує седмиця 33.

10. Неділя Митаря й Фарисея. Гл. 8, Єв. утр. 11. (Початок Тріоди Постної). Сл. Б.: Ап. з. 296, Єв. Лук. з. 89.

Загальниця до неділі Блудного Сина.

12. Трьох Святителів: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 335, Єв. Мат. з. 11.

РОСІЯ ПРЯМУЄ ПЕРЕТВОРИТИ ГР.-КАТОЛИКІВ У СХИЗМАТИКІВ

Під таким наголовком подає лондонська часопис за французькою "Ля Круа" про насильне засаджування сталінського православя на Західній Україні. Дальші місця звучать слідуюче:

"Священики греко-католицького обряду у Росії відкликалися до М. Молотова, премієра Совітів, проти кампанії російських чинників, що змушують покидати католицьку Церкву й лучитися з православною церквою.

"Відклик зробило духовенство, бо греко-католики, що недавно дісталися під совітське правління, є позбавлені своїх епископів, яких всіх заарештовано.

"По арештуванні епископів духовенство заявило М. Молотові, що Комітет по злуці греко-католицької Церкви з православною під проводом трьох апостатів-священиків започаткував діяльну пропаганду серед греко-католиків і домагається, щоб вони покидали католицьку Церкву.

"Заявляючи, що такого вони не можуть робити, духовенство перестерігає М. Молотова, що така пропаганда викликує небезпеку релігійної боротьби буде шкодити не лише Церкві, але й державі також.

"Вони просять звільнити своїх епископів і апелюють за правом, щоб їм можна було визнавати релігію свою, як це гарантує Совітська Конституція.

"Через депортації з Польщі та інкорпорацію оцих земель, що передше належали до Угорщини, Румунії й Чехословакії, тепер опинилося під совітським правлінням більше чим мільйон католиків грецького обряду. Перед війною було під Польщею більше як 2,300 священиків греко-католиків.

"Священики платять податки за свої церкви. У північно-східній Польщі, де переважають католики латинського обряду, релігійний стан є критичний. По так званій "репатріяції" архієпископа Ялбжиковського з Вильна до центральної Польщі, починає число католицьких священиків направно зменшуватися. Велике число священиків із своїми парохіянами виселено з їх парохій до середньої Польщі.

"Деякі церкви є отверті для богослужень, бо так конечним є для російської пропаганди, що могти виказатися. Але вони є уважані як державний маєток і тому священик такої парохії є змушуваний платити надзвичайно високий податок за її уживання.

"Отся таксація прямує, щоб замкнути у будуччині церкви, мовляв, що народ й так заперестане її уживати.

"А тимчасом священики живуть у страсі перед секретною поліцією, що може заарештувати й вивести когонебудь на Сибір, що його забажає усунути з публичного життя.

З ПЕРЕКЛАДІВ О. СЕМЧУКА

Роберт Бравнинг

ПІСЕНЬКА

На світі весна,
і ранок як дзвін.
О шестій на співах
роса шле поклін.
І жайворон в сині,
слимак в борозді,
Бог в небі високо —
усе в гаразді!

Юлія А. Флечер Карні

МАНЮСЕНЬКІ

Малі води краплини,
малі піску зернята,
творять вод океани
і суші далеких свята.
Так і маленькі хвилини,
якіб вони мізерні,
творять віки могучі,
невзрушні і безсмертні.

Едмунд Венс Кукі

ЯК ВИ ВМИРАЛИ?

Чи клопоти ваші ви легко стрічали,
серцем рішучим і вільно?
Чи може лице ви закрили руками
і нишком ридали безділь[illegible]
Чи клопотів тони, чи клопотів унція,
чи що ви самі з них зробили,
не ходить о діло, як важко боліло,
але як ви його в жизні зустріли!

Вас збили на землю? Як дуже нещасно!
Вставайте усміхнені знова!
Упасти у бою не сором в пробою,
не встати— то сором, обмова!
Чим нище вас збили, тим вище відбийте,
гордіться із ран, що зостались!
Не ходить о дійсність, що вас тут ізбили,
але— як і чому ви боролись!

А навіть хочаб вас до смерти зборoли,
то що? як ви мужно змагались!
Як ролю ви гідно свою відіграли,
то критикам гимни зістались.
Чи смерть десь підійде, чи смерть десь наскочить,
чи буде із ліва, чи з права,
не ходить о дійсність, що ви умирали,
але як умирали, то слава!

МАЄМО ТРИ ЛИСТИ З ІТАЛІЇ

Редакція БНації має в себе три листи від наших братів в Італії для слідуючих осіб: **Йосифа Шмігельського,** що має перебувати в Оттаві, Онт., лист є від Івана Шмігельського з Риму. **Для Тимка Данилюка,** що має бути десь в Онтеріо; лист є від Романа Данилюка в Римі. **Для Петра Шеремети,** що має перебувати десь в Зл. Державах або в Канаді. Лист є від О. Шеремети в Італії.

Сі листи не мають повної адреси і тому були звернені до нашої Редакції, щоби проголосила на сій стороні усіх заінтересованих про них. Проситься переказати згаданим особам про сі листи. **По них треба голоситися ТІЛЬКИ до Редакції БНації, 480 Монтроз Еве., Іст Кілдонен, Ман., Канада.**

ШУКАЮТЬ

Син Николая Вичниського, що походить зі села Слобідка Кульчивецька (Каменець-Подільський), розшукує свого стрия, що виїхав за океан у 1914 році. Писати до Редакції "Українця у Франції."

Бачинський Казимир пошукує Бачинського Осипа, Щепанського Петра, Митушинського [illegible], Затворського Івана та Фарила Манька, які мешкають в Канаді. Писати:
Baczynsky K.N., No. 1212 L. f 175. G.S. Co. A.P.O. 513, c/o Postmaster, New York, USA.

В. Твердохліб пошукує в Америці Василь Буртика (Джалий), уродж. в 1916 році в Америці, а проживав до 1938 р. у с. Маркоцві, біля Станиславова. А також знайомих зі Станиславівщини, які тепер проживають в Америці й Канаді, просить написати на адресу "Українця у Франції."

На знимці видимо як то рибаки з Бр. Колюмбії ви[illegible]товують при помочі двигуна рибу з сітей до збірника на кораблі

Анастазія Чорна, з дому Войтина, шукає в Канаді швагра і сестру, Осипа і Ольгу Невпораних, які перед війною мешкали в Канаді:
Larder Lake, Ont., Box 281. Canada
Писати на адресу:
Anastasie Czorna, la Roche Colombiers par Chatellerault. Vienne, France

Рожок Михайло шукає Дичковського Миколу, з с. Рожнітова, Галичина, який перебуває тепер в Канаді. Писати до "Українця в Франції."

Кучинський Петро шукає Кучинського Миколу, Петра і Марію, які виїхали до Канади з с. Новосілки, пов. Підгайці. Писати:
Kuczynskyj Petro, Eg. 1212, labor SPRN Co. A P.O. 513 c/o P.M., New York, NY. Avize

Марія Турко пошукує стрийка, Гриця Турка, і його синів, які виїхали до Кнади в 1913 р. Писати:
Iwan Pryhinskyj en Hierlliers, No. 165, p. Fournes en Weppes. Nord

Решітник Мирослав пошукує свого брата Решітника Дмитра, у Канаді. Писати:
Hg. 1212, Lab. Spvn. Co., APO 513, c/o PM., NY. NY. Chyncy.

Марія Малиш пошукує свого вуйка, Василя Чолача, який проживає в Канаді, в місті
Clive, Alberta
Вістку подати
M. Malych, 9. r. Petite, Strasbourg, Bas Rhin

Фостик Петро, з с. Малкович, повіту Львів, пошукує свою тітку, Фостяк Єву, родом з с. Черляни, яка вже довший час мешкає в Америці. Вістку подати на таку адресу
Fostiak P., 150, Bd St Germain Paris (6)

Дарія Мазо шукає двох стрийків: Федя і Івана Мази та двоє сестер: Варварку, за мужем за англійцем, та Марію замужем за Гриня Ісакового, які мать находитися біля Виннипеґу. Зголошення до У.Д.К в Бельгії

Депутович Григорій, зі села Цишеви, повіт Долина, шукає свого батька Депутовича Миколу в Канаді (Торонто). Зголошення слати
[illegible] avenue de Vise
25 La Liege, Belgique

Радзиський Александер пошукує свого вуйка Боднарчука Василя з Ніздубець, пов Рава Руська, який виїхав до Канади в 1925-1926 р. Зголошення слати до У.Д.К в Бельгії

[illegible] Йосиф з села Be[illegible], пов. Золочів, шукає вуйка в Канаді, Кушиля Павла який виїхав з родиною в 1939 р. до свого батька. Адреса:
Cite No. 27, Remecelle-Liege Belgique

Рудницька Параня замужна Венгрин зі села Коресва пов Броди, шукає стр. брата Горбанюка Андрія в Канаді, який виїхав туди по світовій війні. Відомости слати до У.Д.К. в Бельгії

Пошукую мою тітку Анастазію Гуцька, що вийшла за муж за Антона Сенюк у Канаді. Виїхала зі села Босир пов Копичинці. Шукає Станислава Міска зам. Чернихівська, д Марі Макідон із Босир. Вісті слати на адресу
Aumonier catholique ukrainien, [illegible]
[illegible] Belgique
[illegible]

Костів Григорій пошукує свого вуйка Костів Дмитра із села [illegible], городецько [illegible] Львова, що виїхав до Канади в 1921 р. Зголошення до У.Д.К. в Бельгії.

Курилів Михайло пошукує Куріліва Петра, що виїхав до Канади в 1927 1928 роках. Відомости слати до У.Д.К в Бельгії.

Борачок Михайло з села Наквашa, пов. Броди, шукає в Канаді свого рідного брата Василя Попадюка з Накваші. Відповідь слати до У.Д.К. в Бельгії.

Ярослав Никифоряк,
Ukrainian Camp, Rimini 1, Italy
пошукує Василя Никифоряка і Степана Никифоряка, що виїхали до Канади ще перед війною, з села Рожнова, повіт Косів, коло Коломиї. Василь Никифоряк живе мабуть у Виннипеґу, а Степан є на фармі. Також пошукує Степана Жмендика з Рожнова

Теодозія Дячун, з Іст Кілдонен, Ман., Канада, дочка Івана Дячуна і Марі Агрес, що приїхала до Канади 1923 р. з села Розношинці, повіт Збараж, пошукує **Карла Дячун,** рідного брата, з села Розношинці, **Петра Дячун,** рідного брата, з села Красносілці, оженeного з Марією Музя; Фелька Дячун рідного брата з села Тарасівці, п. Збараж. Прошу голоситися на адресу
Mrs. T. Diачun
165 Mortros Av.
E. Kildonan, Man., Canada

Европейські часописи просяться о ласкавий передрук

[illegible] Роман Сухий пошукує Антона Лесецького з Бел[illegible], що виїхав до Канади около 1926 [illegible] д-ра Романа Сухого.
Dr. Roman Suchyj
Karlsfeld bei Munich,
D.P. Camp No. 03 [illegible]
Germany

ФАРМАЗОНИ

або

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(5)

На право й на ліво від него стояло двоє людей, оден чорно, другий біло убраний, у довгих плащах (мантах) аж по саму землю, наличмани на лиці, капелюхи з великими косицями на голові, у того білого серп і сніп у руках, а в того чорного кайдани і великі ключі. У перед стола, на ослоні, стояла трунва (домовина), а на трунві лежав меч і купецькі важки на вхрест. Тих трийцять людей, що увійшло, стояли ні живі ні вмерлі, так переляклися, а Василь промовив до них, але не зараз.

"Мир вам всім! Не бійтеся, люде; тут вам і волос з голови не спаде! Будьте дерзкі, будьте сміливі, будьте відважні!— Хто хоче великого щастя доступити, той мусить і велику душу мати, а перед усім по праві гадати, по праві робити і по праві говорити!"

Василь умовк, а той, що біло був убраний, також промовив, та так уже глухо якось та дивно, неначе з під землі:

—Тут чути скверну душу; Николай Пасічний пив сегодня горівку.

"Де він?" запитав Василь; "де Николай Пасічний?"

Другі, котрі там були, пхнули його на перед, а він так і впав на коліна тай каже:

- "Ей-Богу моєму, одну лиш порційку! і то якось не хотячи; я гадав, що се ніхто не буде знати!"

"Ми усе знаємо," сказав той, що чорно був убраний, "перед нами годі і чорне під нігтем затаїти! Видиш там ту домовину? ми її на тебе принесли, неправеднику! Вагов зважиться й мечем зміряється кожде лукавство чоловіче перед Господом Богом, живим на небесіх і на землі, і страшним у ярости своїй!"

- "Простіть мене грішного!" ледви промовив Пасічний

"Остатній се раз проститься тобі, чоловіче!" промовив той біло убраний, - "а усі, кілько вас тут миром господним зійшлося, аби знали і добре собі тямили, що у нас жарту нема! Вік чоловічий є дуже короткий, як то сонне видіння, ніколи в нім жартувати, ніколи його марнувати, а про вічність треба дбати. Вона довга, вона безконечна! Горе тому, і опять реку: горе тому, хто сей вік на те не поверне, аби вічність свою ущасливити!"

Хоть чорт, а так красно говорить тай праву говорить подумав собі не оден з тих, що там були. А той чорний каже:

"Ви прийшли записатися у фармазони. Що воно таке є, ті фармазони, не можна вам сказати аж доки не перебудете проби: сім літ, сім місяців і сім неділь. Через той цілий час маєте наших десять заповідей фармазонських так остро й сумлінно сповняти, як би се о життя або о смерть ходило! Бо знайте: хто їх додержить, той буде мати з сім літ, сім місяців і сім неділь більше грошей, як отут на столі видите, а до того ще й здоровля, й вік довгий та чесний, і веселість, і хліб, і добро. Та хто з вас тих заповідей не сповнить, а то з цілої душі і з цілого серця не сповнить, того жде а дивіть що: торби старецькі, неволя, а нарешті стрічок і шибениця!- ви знаєте, що в нас жарту нема!"

"Слухайте ж добре, люде," сказав той біло убраний. "Аби ви відтак не казали, що не чули або не вирозуміли! Ми, як казано, жарту не знаємо! Життя людське страх коротке, а перед Господом Богом [illegible] діла наші вагою спра[illegible] дивною и мечем острим [illegible] Божої [illegible] [illegible] слухайте ж [illegible] [illegible] слухайте!"

"І я вам кажу: слухайте!" повторив чорний, а Василь узяв чорну книгу, поцілував хрест, поцілував залізну руку, а книжку отворив й став читати:

"Перша заповідь фармазонська":

Кождий фармазон повинен заповіди Божі й заповіди церкови так докладно виповняти і хоронити, як би се йому вже гріб був укопаний і домовина утесана. Що неділі і що свята повинен він [illegible], [illegible] дітьми, слугами, робітниками [illegible] словом [illegible] рано і в полудне [illegible] [illegible] і вечерню [illegible] [illegible] слухати, почитати і поважати."

"Присягніть, що так ділати будете!" сказав на голос той у чорній одежи

Присягаємо! сказали всі на голос, підпявши руки до гори

"По такій правді вам Господи Боже допоможи!" промовив той у білій одежи

Амінь! відізвалися усі, а Василь читає дали:

"Друга заповідь фармазонська."

Через цілий час проби, т.е через сім літ, сім місяців і сім неділь не сміє ні оден фармазон ніколи трунку ні напитку уживати, окрім чистої води і молока. У корчму не сміє фармазон і ногою ступити, бо то є дім скверний. А позаяк жид є найтяжший ворог фармазонського товариства, то не сміє ні один фармазон з жидом ні в гандель, ні в торг, ні в контракт, досто того: ні у яку справу заходити, доки у фармазонської старшини не зазвідається і від неї позволення не дістане"

"Присягніть, що і сю заповідь сохраните, і то без усякої хитрости, без усяких мудроців, по Божому сумлінню!" сказав той у чорній одежи.

Присягаємо! сказали всі.

"По такій правді вам Господи Боже допоможи!" промовив той у білім.

Амінь! сказали всі, а Василь читає дали.

"Третя заповідь фармазонська".

У твоїй хаті, у твоїй коморі [illegible], у всіх твоїх [illegible], у цілім твоїм дворі [illegible] так, [illegible] і такий лад бути, і так усе у порядку стояти, як мав би ти що днини якого пари до себе у гости сподіватися. Бо фармазонський дух бруду і нехлюнства ненавидить, і з своїм гаразд[ом] там не поверне і не наверне, де ця заповідь не храниться."

"Присягніть, що так будете!" сказав чорний

Присягаємо! - сказали всі

"По такій правді вам Господи Боже допоможи!" промовив той у білім

Амінь! сказали всі, а Василь читає дали:

"Четверта заповідь фармазонська"

Кождий чоловік сотворений до праці. Без неї ходить чоловік як не по своєму світі, і яко блудень і чужинець на сій землі. Линивство є мати усего беззаконія і злочинства, для того повинен кождий фармазон у всяк робітний день без устанку і щиро працювати. Земля, котру тобі Бог дав під руку, повинна бути так оброблена, як царський який город, і на пядь її не сміє у тебе лежати без ужитку, аби ти до неї рук твоїх не приложив. По сім пізнається дух фармазона, і благодать Господня буде на землі."

"Присягніть, що так ділати будете!" сказав той у чорнім.

Присягаємо!

"По такій правді вам Господи Боже допоможи!"

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushnirуk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Soviets Persecute and Coerce Ukrainian Catholic Church in Galicia, Sub-Carpathia

[illegible] Western Ukraine consists of two regions, separated by the Carpathian mountains and formerly politically distinct

a) Galicia a province of Austria until 1918, a part of Poland till 1939, and since incorporated in the U.S.S.R.

(b) Sub-Carpathian Ukraine until 1918 a province of Hungary, after which it formed part of Czecho Slovakia till 1945, when it was ceded to the U.S.S.R

These two regions, today form part of the Ukrainian Soviet Republic, and are denominated "Western Ukraine." The great majority of the population are Catholics of the Byzantine rite, and call themselves Greek-Catholics

From the point of view of liturgical language and rite there is little to distinguish them from Russian, Bulgarian or Serbian Orthodox, but unlike these latter they are united to Rome, and are often called Uniates. They form by far the most important group of Eastern Catholics

In Galicia there are three dioceses with a Metropolitan whose seat is at Lviw (Lamberg or Leopol), and two Apostolic administrators for 20,000 Catholics resident in Volhynia and the Lemkos. In Galicia the faithful number 5,000,000

In Sub-Carpathia, Carpatho Ukraine there are two dioceses of 278,000 faithful

After having quite recently attached these two provinces to the U.S.S.R., the Soviets are now adopting forcible coercive measures to compel the clergy and people to leave the Catholic Church and go over to Orthodoxy, i.e., to the new national Church established under the jurisdiction of Moscow

Owing to the impenetrable screen separating the U.S.S.R. from the rest of the world Catholics living in these regions are debarred from communicating with Rome and the rest of Christendom

The Metropolitan of Galicia, Mgr. Joseph Slipy, Archbishop of Lviw, and the other Ukrainian Catholic Bishops, have been thrown into prison, where two of them, Mgr Khomishin and Mgr Latishevsky have already died. All the influential priests have been exiled or imprisoned. The religious of the country, Basilians, Redemptorists, and Studites are all dispersed or incarcerated, while the seminarists have been mobilized into the Soviet Army

Availing themselves of the services of three apostate priests, the Soviets have set up a "Committee of Initiative for the passing over of the Greek-Catholics to Orthodoxy." On June 18, 1945, the government of the Ukrainian Soviet Republic decreed that in view of the absence of the bishops, the entire Greek-Catholic Church would henceforth be administered by this Committee of three priests

According to information that has filtered through the barrier, the great majority of the clergy and faithful are resisting courageously. 42 priests only out of a total of 2,700 appear to have followed the dictates of the "Committee of Initiative." Nevertheless, the state of affairs admits of no illusion. The brutal treatment of the clergy, and the astute methods employed to delude a peasant population of little education, give reason to apprehend the worst, and to fear that within a short time the Catholic Church may lose some of her children

On July 1, 1945, the priests who still remained in the Archiepiscopal diocese of Lviw, addressed a letter to the government of Moscow of which the following is the text:

From the Greek-Catholic clergy of Lviw, to Mr Molotoff, Vice-President of the Soviet Commissariat for the People.

Following the arrest of the whole episcopate and a great number of priests of the Greek-Catholic Church in Western Ukraine; and in consequence of a prohibition [illegible] all direction by our own clergy, our Church finds herself in a very [illegible] situation.

This situation is further complicated by the fact that there has been set up in Lviw a "Committee of Initiative" for uniting the Greek Catholic with the Orthodox Church. This Committee, which is [illegible] by Dr H. Kostelnick of Lviw, Dr Michael Melnick of Drohobich (diocese of Peremyshl) and the priest A. Pelvetsky of Stanislaviv, has published an appeal "To the Venerable Clergy of Western Ukraine" dated May 28, 1945, and signed by the above named priests

We ourselves, priests of the Catholic Church, will not here reply to the historical inexactitudes contained in this appeal: the facts in question are known to all. In the present letter we desire simply to make known our position relatively to the U.S.S.R. and to lay our petition before the government

We would ask the government to observe, in the first place, that we profess and intend to profess the most pure patriotism to the Ukrainian Socialist Republic and to the U.S.S.R., and that we intend to fulfill conscientiously all our duties to the State. We will not on any account engage in any activities of a political nature, but devote ourselves to the work of saving our own souls and those of our people. This work we believe, is what we can most usefully accomplish for the prosperity not only of the Church but also of the State.

Our attitude to Dr. Kostelnick's initiative is entirely negative. His actions we condemn as detrimental, as entirely opposed to the tradition of the Church, and as contrary to the Truth proclaimed by Christ "There shall be one fold and one shepherd." For this reason it is evident that we cannot listen to a voice which incites us to apostasy from the Faith. A situation such as that which has become actual may rapidly lead to one of those religious wars, which, as history shows, can bring nothing but loss, not only to the Church, but also to the whole nation.

For this reason we request our government to release our bishops, with, in the first place, our Metropolitan. And while awaiting their liberation we beg the government to grant us the right to regulate all questions relative to our Greek-Catholic Church. We further ask that until the release of the Metropolitan and bishops a canonically legal organization may administer the ecclesiastical province of Lviw-Galicia. We wish to believe that the government will receive our request favourably and come to our assistance, since the Constitution of Stalin guarantees to all citizens of the U.S.S.R., including ourselves, liberty of conscience and religious practice

There, in the name of justice; in the name of the glorious victory of the U.S.S.R., we ask for ourselves and for our people of Western Ukraine, that liberty of ecclesiastical administration which we have enjoyed during the last centuries, and to which, according to Soviet law we have the right

Lviw, St. George's Place, No 5.
July 1, 1945

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ВСТАНЕМО, ПОКАЖЕМО!

Страшні вісти ми чуємо
За той край, що ми любимо;
За Україну милую,
За ту Неньку невільную!
В кайданах скажений Москаль
Тримає її, й сіє жаль,
Нужду, голод і розпуку;
На всіх силує розлуку!
Братів шле на зимний Сибір,
До лісів, мочарів й гір.
Провід наш вимордовує,
І Владики винищує.
Чорну руку простирає
Скитальців собі жадає,
Щоб чим скорше їх "под стенку,"
Поставить й їм дати кульку!
І тут чуть голос агентів
Бувших крикливих патріотів
Що перше зрадили Бога,
А нині славлять ворога!
Український дочнуть прапор,
Пробують сіяти роздор.
Мають фах і професію
Але злобну фантазію.
Злобно звуть нас фашистами:
Пішли за комуністами!
Новий цей зиск товаришів,
Це "останки" Вкраїнців
Доброго ми не стратили,
Підлих осіб ми ся збули
Вони готові за гроші,
Запродати й свої душі.
Залзвонить колись година:
Повстане ціла Вкраїна!
Ворогів тай підсобників
Викинемо аж за Київ,
До Москви й Монголії.
Станемо вже раз вільні!
Тяжкі окови ірвемо,
Свобідно дихатимемо.
Обійме Вкраїнців єдність,
Настануть радість й веселість.
Душі, тіла положимо
Волі пісень заспіваємо.
Землі славу покажемо,
Правду кровою здобудемо!
І станугь нові козаки,
Нові Богдани, юнаки.
Нові герої, Мазепи,
Що ворогів через степи,
Заженуть до свого дому;
В себе не дадуть чужому
Панувати, користати
Вкраїну в ярмі тримати!

LET'S CHAT

What we mean when we say that we are good Canadians?

It is not an easy matter to attempt to synthetize in two or three short paragraphs the concept of good Canadian citizenship. One's idea of citizenship is largely a result of one's experience in the societal atmosphere in which one has lived. Many of us accept citizenship as some lifeless thing which one must merely tolerate in order to get along more or less successfully with conditions which confront us. Such ideology is negative in nature and purpose, and consists mainly of casting our ballot (when it's convenient), keeping out of the clutches of the law (because we know the consequences of breaking a nation's regulations) attending school (only as long as the law forces us to), accepting extra responsibilities (when such a course suits our private ideas of self-aggrandizement)... and so, ad infinitum. It is not upon such a philosophy of citizenship that Canada will grow into a nation in which all of us will be proud to live. And until our concept of Canadian citizenship becomes a pulsing, throbbing, virile, action-promoting feeling, none of us can really rest content

Well, you say, what do you mean by being a good Canadian? When can I, for example, call myself a good and worthy Canadian

My answer to the second question is quite simple. You are a good Canadian WHEN YOU FEEL, THINK AND ACT LIKE ONE. This argument follows the same trend of logic as that proposed by a well known professor of Canadian constitutional history, who on being asked why he regarded Canada as a nation, replied to the effect that CANADA WAS AN INDEPENDENT STATE BECAUSE SHE ACTED LIKE ONE. It means that no person can really dare to stand on the sidelines, point a finger at you, and because of some silly excuse (like racial or national descent, for instance) say that you well, yes, you were born in Canada or you are a naturalized citizen but... well, I'm the real Canadian but you are not of the same rare vintage. It means that each of us, on our personal conscience shall have to answer the question, "Do you really feel, think, and act like a Canadian?"

In the next issue of this paper, I shall try to summarize for you my more or less personal opinions on the subject of good citizenship; today, I shall give you a check list of good citizenship qualities as outlined in a booklet on Canadian citizenship prepare for governmental purposes a few years ago. This list I shall give in the form of questions; and, if you can answer the questions in the positive then you may assume that (for governmental purposes) you are a good Canadian citizen

1. Do you understand the great national issues now facing Canada (rehabilitation, reconversion of industry, etc.) and are you willing and prepared to help solve them?

2. Do you vote (This is a cardinal quesiton, for it tries to find out whether we are taking part in the governing of Canada).

3. Are you willing to accept public responsibility, and so help governmental and other public bodies to solve Canada's problems and tasks?

4. Do you do your bit to develop a sound public opinion? (Or are you a narrow-minded, bigotted individual intent on rumor-mongering, carping, and destructive criticism?)

5. Do you do your daily share in Canada's struggle to preserve our decencies of life? (Do you, this means, assist with regards to useful labor, public welfare, tolerance, poverty, disease, etc.)?

6. Do you try to improve the environment which surrounds you? (This is a very important question for it tries to ascertain just how great is your love and attachment to the things around you. Do you feel part of them enough to want to improve them, for the better? For instance, if your schools are dilapidated and outmoded, do you feel concerned enough about them not only to want to do something about it but to actually go out and DO it.)

7. Do you accept the necessary taxation cheerfully?

8. Do you accept the limitation of civilized life? (Do you, this means constantly remember that you are not the only being on this earth, that you must not overstep the rights of others, and that you cannot hustle and bustle your way through life like a wild horse doing a galloping dance in a china shop?

That constitutes the list of desirable citizenship qualities. If you can, honestly and conscientiously, answer each of the above questions with a firm "I do", then it follows that you are a very fine young Canadian. If you find that you have been dilletante or neglectful in one or two instances, why not make an honest attempt to improve in that regard?

Wm. Wall.

DARK FRUIT CAKE
(Four or five pounds)

1 cup butter
1 cup sugar
5 eggs, separated
½ cup molasses
¼ cup fruit juice
2 teaspoons flavoring
2 cups flour
1 teaspoon soda
½ teaspoon nutmeg
½ teaspoon cloves
1 teaspoon cinnamon
1 pound seedless raisins
½ pound dates
½ pound chopped mixed peel
½ pound glazed cherries
½ pound walnuts

Method: Cream the butter and gradually cream in the sugar. Beat the yolks slightly and then add to the creamed mixture and beat until the mixture is light and fluffy. Beat the egg whites until stiff, but not dry, and fold these into the cream

ПІЗНАЙМО СВОЮ КАНАДУ

Польовання диких звірят була одна з перших важних поплатних занять в Канаді, що заохочувала перших поселенців іти чимраз дальше в глибину краю. За якийсь час так винищено дикі звірята, що уряд мусів ввести закони назначуючи час на польовання та контролюючи його.

Кабіна половця в північній части Канади

Щоб запобігти винищуванню диких звірят люди почали фарми для плоду лисів, москретів (щурів), міньок та інших. Такі фарми у 1943 році начислялися на сім тисяч. Найбільше їх є в Квебеку. Фарми міньок є найпоплатніші і тому найбільше їх находиться.

На фармі москретів (щурів)

на верху годовання москретів через лід. Вдолині лапки; в середині—злапане звіря.

У 1943 році продукція нараховувалась 7,418,971 шкірок, котрі вартували $28,505,033. Найбільший ринок на збуток канадійських шкір (футер) є у Злучених Державах.

ed mixture. Combine the molasses, fruit juice and the flavoring —use 1 teaspoon vanilla, and 1 teaspoon other flavoring, as desired. Add this to the creamed mixture also.

Sift the flour, soda, and spices together and add to the first mixture gradually, stirring just enough to blend after each addition.

Rinse and dry the raisins thoroughly. Chop the stoned dates and chop the cherries coarsely. Make sure all the chopped mixed peel is cut finely enough. Break or chop the nuts. Combine all the fruits and the nuts and add to the cake batter, stirring them in very carefully. Turn into a pan lined with two or three thicknesses of heavy paper with the top one well greased. Bake in a moderately slow oven.

PAUL BOZYK—Editor, Winnipeg, Man.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to-
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Church the right to make laws?

A. The Catholic Church has the right to make laws from Jesus Christ, who said to the apostles, the first bishops of His Church: "Whatever you bind on earth shall be bound also in heaven."

Q. What sin does a Catholic commit who through his own fault misses Mass on a Sunday or holy day of obligation?

A. A Catholic who through his own fault misses Mass on a Sunday or holyday of obligation commits a mortal sin.

Q. What duty have parents toward their children and superiors toward those under their care?

A. Parents must provide for the spiritual and bodily welfare of their children; superiors, according to their varying degrees of responsibility, must care for those entrusted to them.

Q. Is Saint Joseph the father of Jesus Christ?

A. Jesus Christ had no human father, but Saint Joseph was the spouse of the Blessed Virgin Mary and the guardian, or foster father of Christ.

A soldier asked the chaplain if it was right for a person to profit by the mistakes of others.

"Most certainly not," replied the chaplain.

"If that's the case," said the soldier holding out his hand," give me back the ten bucks I gave you last June for marrying me."

The barber was rather careless and cut his customer's face in several places, patching up the cuts with paper.

The customer handed the barber a dollar. "Keep the change," he said. "Your versatility is amazing—you're a barber, butcher and paper-hanger all in one."

(Courtesy Bureau of Statistics Ottawa)

На знимці видимо великий плуг, що очищує від снігу гостинець в Канаді. А мусить той плуг бути сильний, бо в Канаді снігу ніколи не бракує.

(Courtesy Bureau of Statistics Ottawa)

В Канаді є дуже поширена та популярна летунська почта, як також перевіз пакунків та посилок літаками. На знимці видимо літак на якого ладують пакунки до перевозу на Алкан Аляски та Далекої Півночі.

З ловлі риби (семон) в Бр. Колюмбії. На знимці видимо як очищену рибу спроваджують спеціяльними проводами до холодільні, де її закеновують в бляшанки.

ГРИЦЬ і ВАРВАРА— ОТО ПАРА!

Для мене! Від Гриця!

Вазонок!

Деб його посадити?

Та в моїм капелюсі?!

ВИНИПЕГ, МАН.

Річні загальні збори парохії св. Покрови відбулися в неділю дня 23-го грудня, 1945, в салі побіч церкви, 965 Бойд ул. Парох, Впр. о. С. Семчук отворив збори в год. 3-ій пополудні молитвою Царю Небесний. Відтак о. предсідатель попросив присутних вшанувати одною хвилиною мовчанкою померших членів і членкинь через повстання з місць. Опісля о. предсідатель попросив членів, щоб вибрали двох писарів до писання протоколу підчас зборів. Увійшли через аклямацію Н. Беляк і Н. Перегінець. Відтак були звіти заряду і провірної комісії. Вислід цілорічної праці заряду був вдоволяючим і поступовим.

О. предсід. подякував уступаючому зарядові за цілорічну працю, і рівночасно подякував панночкам, і їх родичам панству Головчук, Баран, Журба і Беляк, які брали активну участь в парохіяльнім карнавалі. Всі працювали щиро для Парохії, принесли поважну суму гроша на будову одної мурованої школи при парохії, яку члени рішили збудувати в короткім часі. Те все можна осягнути тільки завдяки щирій жертвенности, і добрій кооперації парохіян і прихильників парохії.

По звітах урядовців, увійшли в склад нового заряду, на рік 1946, слідуючи особи:

М. Коциковський м. голова

Р. Калинюк діловий писар

І. Перегінець заст. д. писар

Хвилька скарбовий писар

Хабинець скарбник

Провірна Комісія: С. Купський Н. Григор і П. Музичка

Члени Заряду:

Гаєвський Д. Марцинів, М. Лук і П. Шалай.

На закінчення відспівано молитву Достойно єсть. Члени і членкині розійшлися до домів одушевлені і з вірністю духом до дальшої праці.

За заряд,

Р. Калинюк, писар

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

Заряд Парохії св. Покрови у Винипегу, Бойд ул.,— отсим складає, з нагоди Нового Року, всім парохіянам і всему українському Народові в Канаді і Европі, сердечні бажання, щастя й здоровля.

ВІСТІ З ТОРОНТО, ОНТ.

1) Листопадовий Спомин

Дня девятого грудня, 1945, парохія М.Б.Н.П. на Бетирст Стр. святкувала листопадовий день на память наших братів, що віддали своє життя на полі битви за освободження нашого українського народу.

Вечером о. кан. П. Каменецький відправили вечірню, а відтак панахиду за душі тих, що полягли на нашій рідній країні в минулій світовій і теперішній війні. Потім численно зібрані парохіяни і гості увійшли до залі почути концерт, влаштований на честь українських героїв.

Впр. о. кан. у вступнім слові, коротко пригадали події з минулої війни, що є ще свіжими у памяти багатьох нас. Згадали що це листопадове свято вжестало традицією для нас і надією, що це все дає нам багато причин до кінця нашої неволі.

Хор під проводом п. Г. Рудого, стрілецькі пісні, виданав на пречуд гарно.

п. І. Витрикуш починає реферат такими словами: "Що було правдою є правдою." Навів світлі події нашого народу по історії, як також рани, котрі неволя завдала нам. Підчас реферату у присутних можна було зауважити серіозне застановлення над долею нашого народу.

Дальші точки пригадували нам події нашої історії: письменників, поетів і надію наших братів минулу і теперішню.

Студенти із Сент Майкел Калледж відспівали терцет. Декламації виголосили: п-а Н. Мельничук, п. П. Жуковський, а на гітарі грала і співала п-і К. Кравс. Славна наша молоденька співачка п-а Тиховліз відспівала кілька пісень. Відтак хор знова чарував присутних своїм співом. Кінцеве слово виголосив п. Н. Паращук дякуючи за труд на уладження цього концерту. Піснею "Боже щасти Помч..." закінчено програму концерту.

Цей листопадовий день кожному із нас розбуджає любов до нашого народу. Найгорчійше почування, що може нас зворушити є те, що так великий нарід не має своєї волі и держави. Але збірка підчас концерту на скитальців принесла $82.30. Із цього всего приходить заключення, що нарід, котрий знає молитву, працю і жертву, знає, що по бурі приходить спокійна хвиля, а по ночи ясний день, переможе тими трома орудниками. Український Народе! В Тебе серце живе, бо ще бється мрії співи живуть в тобі твоя перемога!

Петро Хміляр

2) Зістав Нагороджений п. Франко Кутній

В неділю 11-го листопада, 1945, вечером в восьмій годині, відбулася в авдіторіюм, Сент Майкел Калледж, Академія і признання за найкращий успіх в науці за минулий шкільний рік. Найздібнійші студенти одержували признання і надгороди за свої здібности. Поміж сотками студентів зістав відзначений п. Франко Кутній за найкращий успіх в девятій клясі, за першенство поміж двома сотками студентів. Значить був провідником.

п. Франко Кутній є сином п на Кутних, котрі належать до парохії М.Б.Н.П., де є парохом Впр. о. кан. П. Каменецький. Його родичі є практикуючи католики, рука їх є щедрою і через це не бідніє. Найстарший їх син, Йосиф, пішов на фільософічний факультет, а наймолодший ходить до вищої школи.

Із цьої нагоди "Кетолик Реджістер" дав гарну рецензію про Франка, а Впр. о. кан. П. Каменецький, своєю вітцівською наукою, в церкві сказали на примірного юнака і заохочували других до таких взнеслих примірів. Хочу зазначити, що Франко служить взірцево до Служби Божої, як також деяко покілька годин працює, бо має дар і замилування до ощадности. Честь йому за це.

Український католицький Юначе, коли ти перечитав отсі рядки, заберись до діла нині. Книжки не покидай ані на хвилю. Це такий час прийшов.

Український молодче, Ти до всего здібний, в тобі криються великі скарби. Розбуди їх в собі. Принеси пальму побіди над труднощами своїм родичам, парохії й українському народові. Гей юнаки, хто з вас "збітує" п. Франка Кутнього?

Мнемоніка

3) "Нова Поміч"— Ліга Українських Католицьких Жінок

Виховання людського роду лежить головно в руках женщин, а женщини становлять половину людей живучих на світі.

Се є правди, на котрі в народі українські дуже мало звертано досі уваги. Ця заввага час від часу аж проситься взяти її під розвагу. А то, коли женщини становлять одну цілу половину українців католиків то чому не мати "Ліги Укр Катол. Жінок. Віддавна вже думалося над цею справою, і коли п-і Дима, голова Л.У.К.Ж обїзджала по Сході Канади, на її думку при церкві М.Б.Н.П., 276 Бетирст Стр., основано Л.У.К.Ж. дня 27-го мая, 1945. Від цього часу всі нетерпеливо очікували річних зборів, котрі відбулися дня 12-го грудня, 1945.

Збори розпочато молитвою, котру провели Впр. о. П. Каменецький, духовний провідник. Шановна предсідниця п-і К. Кравс пояснила значіння і завдання ЛУКЖ і покликала рекордову секретарку дати звіт праці від заснования. п-і А. Чайко перечитала звіт, котрий всі прийняли одноголосно. п-а Т. Дячинська дала звіт скарбовий а відтак була дискусія. Всіх присутних було 20 членок. Рівнож цього вечера відбувся вибір заряду на слідуючий рік. Зістали вибрані п-і К. Кравс, предсідниця, п-і М. Капелівська, заступниця; рекордова секр.: п-і А. Чайко; фінан.-секр.: п-а Т. Дячинська; скарбничка: п-і Блажейко; контрольна комісія: пані Є. Бойко і М. Липко. Господині пані О. Бак, А. Зелена і п-а О. Дутка.

На зборах всі одноголосно ухвалили, що побіч БУК-а має постепенно і дошльно ЛУКЖ нести працю на славу Божу і добра українського народу.

Знаємо, що царством женщин є дім; тут, в родиннім кружку вона сповняє величні обовязки свого призначення.

Женщині однак дав Бог горяче серце і відвагу, там де мужчина стається для якої не будь причини, чи навіть величної справи, байдужий, або де він неповодженням прибитий. Це гаряче серце женщини спокушує її нераз виступити з тишини родинного життя публично, щоби загріти, одушевити, або де мужчина залінивий, або прибитий, щоби йому помогти, або за нього зробити діло.

Отже, українки, матері українського народу! Не забудьте обовязку зглядом Ваших дітей, родин і Церкви, нашого поневоленого народу. Будьте матерями потребуючих! Вже самий Бог сказав: "Сотворимо йому таку поміч, щоб до пари була йому," (І. Мойсея, 2, 18)

Кореспондент

В Бр. Колюмбії минулорічна ловля риб а головно семону була дуже добра. На знимці видимо як то індійські дівчата кенують в бляшаньки рибу, що її відішлеться до Европи. З усеї ловлі риб в Бр. Колюмбії, 80% було вислано за море.

САНДАВН, МАН.

Вінчання, І. Давидюка з Докією Натуркач

Дня 3-го жовтня 1945 в церкві св. Вознесення в Сандавн, Всеч. о. І. Калуський звінчав Івана, сина панства Теодора і Марії Давидюк з Арбака, з Докією, донькою панства Петра і Тетяни Натуркач з Сандавн. По Богослуженні і вінчанні відбулося весільне принняття у народнім домі. Після обіду Всеч. о. І. Калуський виголосив поучаючу проповідь о значінню св. Тайни Супружжа. Також о. парох сказав молодій парі й родичам, братям і сестрам фамілії сердечні побажання і віс многоліття. Також заохотив до збірки на укр. пресу. Присутні зложили $10.99. З того призначено $5.50 на БНації.

Присутний.

ПРИЙМОВЕ, САСК.

Наша українська преса тепер найбільше розписується про наших рідних братів скитальців, які не мають нігде ні якого і від нікого захисту. Нічого зїсти, ні в що вбратися, ані даха над головою свого. Отак говорив о. В. Чарний на Братсько-Сестрицькому Богослуженню в місцевій галі тут на Приймовім, при спільнім обіді, який Сестриці приготовили. Було подостатком ріжнороманітних страв, якби де на якому бенкеті. І це саме дало о. Пароxові більше до говорення, що ми тут маємо всего подостатком а там крайна біда і нужда. По коротенькій промові о. Пароха присутні скинули $15.00 на скитальців. По 1.00 зложили: Д. Кобринський, П. Ковбель, Варвара Ковбель, І. Дзядик, М. Шутяк, С. Сатарчук, Н. Деп'тух, В. Шавага, В. Бащук, пані Н. Дзядик, Ф. Байда, І. Гнатів, В. Байда, І. Гарасимчук. По 50ц Ф. Шутяк, пані Шутяк.

п. Дм. Турчиняк зібрав на весіллю в панства Слободів $13.00. По 5.00: Ю. Слобода, по 2.00: М. Ременда. По 1.00: В. Шавага, П. Корпан, К. Трищук, А. Недільський, К. Недільський, М. МекВілліям.

Зібрані гроші в обох місцях на суму $28.00 доручено о. В. Чарному, щоби він вислав їх до Епископської Канцелярії.

Присутний.

ДЕЩО ІЗ СИДНЕЙ, НОВА ШКОЦІЯ

Майже у кожній громаді найдеться кілька одиниць, що безупинно трудяться для спільного добра й за свій вклад праці і гроша ніколи не сподіваються винагороди ані похвал. Часто таких людей поминається, чи забувається дати їм признання і тим хоча частинно сплатити їм довг вдячности. Коли писалося кроніку сиднейської парохії у Пропамятній Ювілейній Книзі то саме призабулося поставити у рядки тихих і витревалих правдивих піонірів, що продовжають почате колись діло, десятки літ і без таких одиниць, хочаб незнать які світлі початки— то все пішлоб на марне.

До таких трудящих громадян належать п. Дмитро Михалек, п. Дмитро Максимів і інші, що сьогодні про них згадувати не місце, а саме тому, що хотіли якраз на св. Великомученика Димитрія парохіяне справити несподіванку вище згаданим співбратям і тим хоча частинно виявити їм свою вдячність.

Вечером о годині пятій зійшлися гості до нової збудованої й ясно освіченої резиденції о. пароха і очікували на "митрів" і серед радости стиснути їхні мозолями вкриті долоні. Хвилина часу і серед оплесків впровадив о. парох і п. Ст. Зварун— п. Михалика і Максимова у вітальню, де столи були прекрасно прибрані і заставлені смачними потравами, приготованими Преподобними Сестрами і п-ею Анною Гаврилюк, дочкою Михалека.

Гості засіли до столів і о. парох почали молитвою отсей вечір і почалась вечера. Перший промовив о. парох, пояснив присутним ціль отсего підприняття, зясував загально працю отсих визначних громадян, вказав на їхнього іменника, що гідними стали носити це імя, бо своє життя стараються уподібнити до св. великомученика Димитрія. В очах наших Дмитрів зявилися сльози радости, вручено їм дарунки— образи св. великомученика Димитрія і гарні випочинкові крісла. Опісля промовляли гості щиро і дружньо, а кожний висказував те, що кожний був і є свідком— їхньої праці, релігійности і щедрости. Бути вірним сином католицької Церкви і легко, але заразом і тяжко, бо багато є тут наших людей, що колись будували церков, скоро лише висіли із корабля, давали щедро на добродійні цілі, але коли покушали у тій полотняній шкірі "бальона," почали брикати, одні опинилися у протестантів, інші відпорпали "козацьку віру і церков," а і не бракує таких, що не належать ні до одної, ні до другої а до "ред темпел" і кличуть до себе в гості, захвалюють свій "крам" як та перекупка на краківськім.

Коли їхне горлання не помагає, тоді чіпають латку зацофанці, недоуки, а вкінці називають фашистами - націстами, се їхня втоптана стежечка вже десятками літ.

Будова салі, церкви, набуття резиденції, де тепер містяться Сестри, будова нової резиденції і школи, що служить на приміщення священика, принагідні поправки, майже у кожній львину працю

вкладали п. Дмитро Михалек і п. Дмитро Максимів, де навіть і тепер їм деякі докоряють, нащо того всего, ви однак заплати зате не дістанете – вони тим не знеохочуються і повні віри відповідають: до тебе по заплату не піду, не ломи собі голову, ти мені рук не дав і на них грошей рахувати не будеш.

На заклик п. Степана Зварунa присутні зложили $20.00 на пресу де їх розділе на Укр. Вісти, БНації і Робітник.

Вечір сей закінчено Многоліттєвієм і молитвою.

ПРЕДСТАВНИК "Б.Н." НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

НІМЦІ БУЛИ ПОЗАДІ З ВИНАХОДАМИ

"Дуже мило нам почути та бути переконаному, що не правда є то, що ми все думали— що німецькі винаходи є лучші від наших," так сказав Доктор С. І. Мекинзий, предсідатель "Нешонал Рісирч Кавнсел", на пресовій конференції в Шатов Лоріє готелю в Оттаві у пятницю, 14-го грудня, 1945, де "Будучність Нації" заступав представник Іван Новосад.

На цій конференції були присутні 36 з 45 членів комісії, що розсліджувала німецькі винаходи.

Виявилося з цего розсліду, що німецькі винаходи взагалі були позаду аліянтських. Лиш в кількох случаях перевишали.

Німецькі проводарі, котрі по більшій части мало розуміли про техніку, забогато перешкаджали винахідникам і через те забирало дуже богато часу, заки який винахід увійшов в життя.

Усі представники розсліДової комісії були того переконання, що лиш у вільній державі а не під диктатурою можуть техніка та всякі винаходи розвиватися." Під диктатурою, де всьо робиться під загрозою чи силовано, нема кооперації між винахідниками а диктаторською групою і як раз через те німецька воздушна фльота була розгромлена," сказав один член комісії.

Всі інформації, що цій комісії вдалося дістати, будуть використовувати рівно Америка та Велика Британія, котрі зарядили це розслідство.

Канада через своє представництво також буде мати доступ до всіх цих інформацій.

В Німеччині вироблялося богато родів штучної гуми (синтетик раббер) але коли тайри зроблені з цеї гуми випробовано побіч тайрів, що були зроблені з американської штучної гуми, то вони не могли витримати того, що американські витримують. Одна із причин німецької невдачі в Росії була підла якість гуми в тюбах та тайрах, бо серед морозу ця гума тріскала та спинала поступ троків.

Був запит, чи німці мали щось такше як газоліни, щоб фармарі могли вживати в тракторах. На це відповідь була, що німці вживали шлуфтрійний алькоголь, але він богато більш коштовний ніж газоліна.

Виявилось, що німецька індустрія продукувала штучну поживу, що заступала курячі яйця, але як один з членів комісії сказав, "ми такої поживи ніколи б не хотіли їсти коли маємо курячі яйці." Німецький штучний повк, сили виглядав зверха ліпший, бо був ліпше прикрашений, але якість не була ліпша.

Богато кореспондентів думали, що довідаються про життя людий в Европі, про скитальців, але ще наперед запити, що торкалиб політику країв були заперечені.

ДЕРЖАВА І СОЦІЯЛЬНЕ ПИТАННЯ (прод. з стор. 3)

не лише є найвищим законом, але причиною чому держава існує а з другої сторони, вона має шукати добра не одиноко тих, що правлять, але і тих, що є правлені. Держава має наслідувати Бога, якого Провидіння розтягається на всіх і на поодиноких. Наколи отже інтереси загальні або інтереси одної кляси є загрожені і наколи тому інакше не годен зарадити, то конечно треба шукати помочи публичної власти. Лев XIII робить отже заключення з тих загальних принципів і додає: "Публичному як і приватному добру залежить на тім, щоби була захована і плекана релігія, щоби процвитали приватно і публично добрі обичаї, щоби справедливість була свято захована і одні других не кривдили безкарно." Дальше Папа переходить ріжні лиха фізичні і моральні, що непокоять робітничу клясу: страйки, що нарушують публичний спокій, профанація родини, неможливість практикувати релігію, спільна праця чоловіків і жінок... Всьо то робить фабрики небезпечними для душі." Або коли кляса пани утискає клясу робітників несправедливими тягарами, або понижає робітників такими условинами, що нарушує гідність особи, або коли шкодить здоровлю ріжнадмірну працю, або незастосовану до пола і віка в таких случаях належиться конечно, в певних границях, вживати сили і поваги законів. Границі ті означить сама причина для чого тих законів вживається. Не належить отже більше законів вживати і ними послугуватися, як того жадає конечність, щоби усунути надужиття і направити зло."

На тому власне місці Папа в особливий спосіб боронить бідних. При обороні приватних прав належить мати передовсім згляд на найнищих і вбогих; бо кляса богатих обезпечена своїми засобами менше потребує публичної оборони; вбогий нарід незабезпечений ніякими засобами, найбільше опирається на опіці держави. Тому держава повинна в особливший спосіб опікуватися зарібниками, бо вони належать до маси бідних.

7) Не треба отже казати як та наука є важна, як вона є шляхотна і розумна, і як Папа розумно викладає робітниче питання. Папа бачить зло і подає середники. Не виносить за високо ролі робітника, але після справедливости віддає йому то, що йому належиться. Наука Папи рахується зо всім і тому нічиїх інтересів ненарушує. Кождий дістає то, що йому належиться. То не царство сили і богацтва, як у старинному світі, де невільник діставав лише то, що йому потрібно було, конечно до існовання, або в Росії, де чоловік задармо працює, але царство справедливости, що проповідує Папа. Держава має боронити всіх і особливо тих, що самі не в силі боронитися. Там де свобода вистарчає, щоби запевнити спільне добро, держава там не має мішатися. Там де свобода не вистарчає, там інтервенція держави конечна. Обговорюючи інтервенцію і ролю держави, щоби розвязати суспільне питання Папа по черзі переходить ріжні реформи, які після католицької науки можнаби зробити, щоби розвязати суспільне питання. Застановляючися над тими реформами можемо зрозуміти слова Лякордера, що: "Свобода гнобить, а закон освободжує." Побачимо, як розумно при кожній реформі Папа поступає делікатно означуючи ролю держави. Папа не йде ані за тими, що всього сподіються одиноко від держави, ані за тими, що цілком відкидають інтервенцію держави, кажучи, "що свобода вистарчає до того, щоби направити то лихо, яке зробила." Отже Папа каже: а) що публичні закони мають боронити приватної власности. Тому державні закони мають хоронити робітників від впливу злих агітаторів, що намовлялиби їх до бунту. Не можна позволити, щоби робітники нападали на чужі маєтки і їх забирали. Богато є таких, що хотять працею здобути собі хліб та не мало таких, що всіми способами до того стремлять, щоби викликати заворушення і других до того потягнути. Таких отже держава має карати.

б) Що до страйків каже Папа, держава повинна їх не допустити, бо вони шкодять робітникам, властителям і державі і звичайно вони не далекі від бунту.

в) Пригадавши обовязки робітника, Папа показує яке право має робітник. А саме:

а) Що до дібр душевних всі люди є однакові і нема ріжниці між богатими і бідними, панами і слугами. Нікому отже не вільно нарушити тої людської гідности, яку Бог шанує і нікому не вільно здержувати чоловіка в стремлінню до совершенства. Тому робітник має мати можність святкувати неділю. Його не можна використувати накладаючи затяжку або задовгу працю. Треба уважати на здоровля, на пори року, на місце в якім робітник працює. Не можна використувати жінок і дітей до тяжкої праці.

б) Папа докладно обговорює справу заплати за працю. Тому що праця є природним середником для того, щоби вижити для богатьох і що вона є чимсь особистим, тому заплата повинна бути така, щоби робітник міг з неї вижити з родиною і ще дещо заощадити на старі літа, або на випадок недуги. Зрештою праця так повинна бути зорганізована, щоби якнайбільше число могло через працю брати участь у приватній власности. Ціле нещастя полягає якраз на тому, що богато не мають приватної власности. Коли отже держава подбає про це, щоби якнайбільше число мало свою посілість набуту працею, тоді усунеться богато незадоволення в державі. Так Лев XIII боронить слабого і знесиленого проти того, хто хотівби його використати. До того потрібно отже інтервенції держави. Держава отже має боронити бідного. Держава не лише має боронити права і порядку, але також старатися збільшити загальне добро. Того не міг розуміти якраз Лібералізм після якого держава мала лише служити одиниці а нічого від неї не вимагати. Воля одиниці не мала бути нічим ограничена. Папа Лев XIII вмів ограничити свободу одиниці і її сваволю обмежити законом, спільним добром. Добра земські призначені для всіх і кождий має право з них жити. Справедливість вимагає того, щоби всі з них користали.

То саме вчить Папа Пій XI у многих місцях своїх Енциклік. В Енцикліці про безбожний комунізм, Папа Пій XI ще раз пригадує, "що всі мають однакові права і неоднакові обовязки. Нікому не можна відобрати того, що він посідає. Одначе ті, що посідають повинні памятати, що мусять взяти многі тягарі, наколи не хотять пропасти самі і пошкодити державі. Рішення держави має бути таке, щоб воно діткнуло тих, що посідають великі капітали і їх збільшають зі шкодою для других. Нехай сама держава думає про свою відповідальність перед Богом і суспільністю служить за приклад для інших своєю мудрою адміністрацією. Нині більше як коли-небудь люди великa світові криза того вимагає, щоби ті, що посідають великі суми, що були здобуті працею і потом міліонів людей, мали перед очима одиноко спільне добро і про нього одиноко дбали. Також щоби урядники держави в своїй совісти дбали про добре виконання своїх обовязків з вірністю і безінтересовністю."

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

Мекензі Кінгові проводити Канаді на многі і благі літа.

Міністрові Ізлому— стримати інфляцію.

Америці —не робити страйків.

През. Труменові— не видати атомної бомби.

Прем. Етлеєві— дістати ще одну позичку.

Сталінові— вічного спочинку.

Хрущовому— забратись з Київа.

Українцям в Бразилії— власного Епископа Ординарія.

Українцям в Аргентині— української католицької газети.

о. Криворучці— зібрати сто тисяч долярів і збудувати Інститут.

Ук. Словові—не псувати собі крови українськими скитальцями.

Послові Глинці— стати амбасадором в Київі.

Послові Заплітному— випрацювати прапор для Канади.

о. Цимбалістому нового бюїку.

п. Валові підготовитись до виборів.

І. Козорізови— гарного сина.

пані Димовій— стати міською радною.

КУК ові нас полюбити.

о. Мирославові в Канорі — назавжди остати трибуном гірного слова.

о. канонікові в Торонто — не забувати за приятелів.

о. Романовичеві— збудувати монастир СС. Місіонарок.

о. Робоpецькому— митри.

Українським збігцям дістатися до Канади і Америки.

Проф. Капиці працювати для України.

Дивізії— вернутись на вільну Україну.

Українцям в Канаді взаємно себе шанувати.

Н. Кличеві в Англії ліпшого друку і змісту.

Нашій Будучности поширення.

Вістникові— занятись своїми святими і католицьких пастирів.

Укр. Життю— жити ... ти.

Укр. Вістям— купити будинок.

Світлові лишити всяку політику.

Г. Спасителя— перенестись на схід Канади.

Робітникові—будувати а не підривати довіря народних мас до проводу.

Новому Шляхові— простого шляху.

о. Горошкові— не спішитись з приїздом до Канади.

о. Пелехові— стати ґенералом.

Осуб[i] Моравському— не кривдити українських селян і робітників.

Укр. повстанчій армії побити на голову ворога.

Суспільно кредитовцям побідити міжнародний капіталізм.

Ліберaлам— іменувати українського католицького судию і сенатора в Канаді.

ССФ— сповнити усі свої обіцянки в Саскачевані.

Індепендент Лейбор Парті— щезнути і пропасти.

Фалер Никові— далі писати ті гарні статті.

Послові Шкрабі стати міністером.

п. Новосалові стати редактором БНації.

БУК-ові— скликати український католицький Конгрес.

Читачам і передплатникам БНації— здоровля, сил, Божого благословення і післати БНацію в дарунку своїм знакомим.

Українським Допомоговим Комітетам в Брукселі, Парижі і Римі— дістати зібрані гроші з Канади.

Усім українцям в світі— бути визнаними як окрема суверенна нація.

Злученому Укр. Допомог. Комітетові в Америці— щире признання за скору, видатну поміч і обіцяним в Европі ви... ... права.

о. Жарському— показатись ... Канади.

Долярові— частійше показатись в неділю на тацi.

Фармарам— не робити довгів а купувати землю.

Робітникам— доброї платні і сталої роботи.

Жовнірам-повоpотцям ... ... в Канаді.

Д. Кобринському— ... рефом.

Нашим інтелігентам ходити до церкви.

УБРАННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ В БЕЛЬГІЇ НАСПІЛО З АМЕРИКИ ВЧАС

Лист, який наспів до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в Філядельфії, від Українського Допомогового Комітету в Брукселі, в Бельгії, звідомляє, що 30 листопада привезено кораблем Джейкоб Люкенбак 49 бейлів убрання і дві паки черевиків, які були висилані туди з вертаву З.У.А. Комітету в Ню Йорку. Збірка убрань була видана Українському Комітетові в Бельгії після відповідної провірки до розподілу для потребуючих біженців. Комітет повідомляє, що "цей спосіб пересилки є найпевніший, бо дає певність, що все дійде і буде перевезене найменшим коштом, чого не можна сказати про поодинокі посилки, бо богато посилок пропадає по дорозі і цілком не доходить."

Бельгійський комітет звертає увагу, що тепер там найбільше потрібно їм кальцієм як ліку проти туберкульози, якого ніяк не можна дістати в Бельгії. Потреба є нагла.

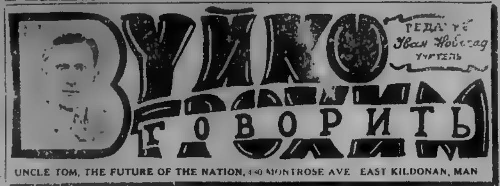

(British Official Photograph India)

На знимці видимо як англійські вояки відвозять схоплених японських вояків до концентраційного табору десь в Сіямі.

Любі Діти!

Дуже богато дітей люблять сидіти, чекати, аж хтось інший нічне щось робити. Навіть і коли вже хтось інший поробить плани чи піддасти суґестії, то і тоді вони дуже мало причиняються до виконання розпочатого діла. Майже все таким дітям діло не вдається. Беруть та нарікають на ..., роблять всілякі викрути, але ніколи не хотять признати собі, що то вони самі винні. Звичайно з таких дітей витворюються бездільні наріканки, боягузи, що бояться взятись до діла. З них виростають люди, що ... ... та мало ... бо дуже мало беруть участи в життю.

Такими не будьмо! Думаймо самі! Робім пляни та виконуймо їх! Не дивімся на ... перешкоди. Перешкоди ... були і будуть. Їх треба ... побороти. Коли нам прикро, просім Бога о поміч. Молімся. Тим самим здобудемо відвагу, задоволення та щастя.

Вуйко Трохим.

"ВЕСЕЛА РОДИНА" ЗРОСТАЄ

Членство Веселої Родини зросло подвійно у минувшому році, з 70 у 1944 до 143 у 1945 році. Повстав також один відділ в Оттаві. Опт. Точний ... ВР ... ... в слідуючім числі БН.

Весела Родина вибирає для свого кличу "У ПОМОЧІ ... НАША ПОТУХА".

Вже тепер можна вписуватися в члени ВР на 1946 рік.

Для Вашої вигоди є нище подана аплікація:

Дорогий Вуйку Трохиме!

(імя) ....

Адреса ....

Вік ....

хочу стати членом Вуйка Трохима Веселої Родини на 1946 рік. Залучаю свою членську вкладку 15 центів та жертвую ...... на фонд Веселого Добродія (гроші з цего фонду йдуть на поміч бідним дітям, сиротам). Прошу вислати мені членську картку на 1946 рік, книжечку Пісні Веселої Родини та відзнаку. (Відзнаку висилається тим, що вписуються в члени перший раз. Коли хто свою відзнаку згубив, а хоче нової, треба залучити 35 центів).

КИЦЯ—ДРАПЦЯ

Я Киця-Драпця. Люблю дуже молочко. Часом як песик, Сірко, мене роздрочить то мушу драпнути. Тому ж і прозвали мене Киця-Драпця. Нині я гарно вимилася лабками і вбралася в нову суконку. Помалюйте мою суконку, наліпіть на грубший папір, витніть та зашліть суконку в ... там ... ... то я Вам буду ... .

Коли хочете створити відділ Веселої Родини (мусить бути найменше 5 членів) напишіть до Вуйка Трохима за вказівками. Відділам Вуйко буде висилати місячні листи, де будуть поучення, матеріял на концерти, як провадити забавки, байки, жарти та інші цікаві речі для дітей. Порадьтеся про це отця пароха, або учителя.

НОВІ ЧЛЕНИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ НА РІК 1946

О. Вуйко хоче Вам, любі Діти, сказати, що вже є нові члени Веселої Родини на 1946 р. Ними стали:

ч. 1. **Мирон Боднарчук,** Тиндал, Ман., жертва 50ц.

ч. 2 **Михаїл Матвійчина,** Винипег, Ман., жертва 25ц.

ч. 3 **Юлія Матвійчина,** Винипег, Ман., жертва 25ц.

ч. 4 **Василько Матвійчина,** Винипег, Ман., жертва 25ц.

ч. 5 **Ромко Антонишин,** Ольга, Ман., ... жертва 25ц.

... Любі Діти вписуйтеся до Веселої Родини Вуйка Трохима! Скоро за Ваші гроші з Веселої Родини Вуйко пішле поміч для наших маленьких українських дітей в Італії, Бельгії, Франції і Швайцарії. Ану всі до роботи!

ПРЕСФОНД ДСТОРІНКИ

... ... прислав ... 1.00.

Ольга Корнило, Лорензо, Саск., прислала 25ц.

Усім жертводавцям Вуйко дуже гарненько дякує.

ПРАЦЯ ДІТЕЙ ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Елі Прийма з Ростерн, Саск. прислав $1.00 на відновлення передплати.

Зоня Гадубяк прислала $4.00 як слідує: одного доляра для сиріт як різдвяний дар, одного доляра від свого тата на колядь для БНації, вкінці два доляри яко дві відновлені передплати.

Михаїл Матвійчина з Винипег, Ман. 2 доляри на дві нові передплати, $3.00 на три старі передплати і по одному доляру зложив на такі цілі: на колядь ДС, БНацію, на сироти в Англії і на скитальців. Отже наш славний Михаїл зложив разом від останнього числа $8.00.

ПРИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТУ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я дуже утішився, як я учув, що я виграв у контесті. Ми тепер учимося на концерт, котрий відбудеться на другий місяць. Наш учитель то І. Яблонський з Альвени, Саск. Ми тепер не учимося по українськи бо дні замалі.

Я читав байку Вовк Підлизний. Я брав участь у тім контесті, але не виграв. Здоровлю Вас Вуйку.

Елі Прийма,
Ростерн, Саск.

П.С. Я посилаю Вам доляра на передплату на БН.

Від Вуйка: Добрий Елі, Ти все гарно береш участь в контесті. За все Вуйко Тобі дякує.

ПЕРШИЙ ЧЛЕН В.Р.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Дуже Вас перепрошую, що я так довго не писав до Вас. Отож Вуйку посилаю Вам 50ц на членську вкладку. Я дальше служу о. Корнилі коло престола. Також в нас була Візитація. Були Преосвящені Ніль Саварин на Празник св. Михаїла. Було дуже гарно і було багато людей. Був в нас спільний обід, а я продавав ... .

Тішуся Вуйку, що я буду ... писати, бо наш о. Корнило учить нас що суботи по українськи читати і писати, то як я буду вмів гарніше писати, то буду частіше до Діточої Сторінки писати.

Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам щасливого Нового Року!

Мирон Боднарчук,
Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Ти перший член В.Р. на 1946 рік. Здорови від Вуйка свого о. Пароха.

ЛИСТ З ЛОРЕНЗО, САСК.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Це є мій перший лист до Вас. Я маю 13 років. Дуже дякую, що Ви Вуйку приняли мене до Веселої Родини. Я ще хотілаби взяти участь у контесті на грудень, тільки до нас запізно приходить почта. Я пробую хоч пізно. Посилаю на прес фонд БН 25ц. Здоровлю Вас Вуйку!

Ольга Корнило,
Лорензо, Саск.

Від Вуйка: Твій лист був дуже чистенько і гарно написаний.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Се мій перший лист. Я дуже любила слухати, як мені читала листи в БНації з Діточої Сторінки моя сестра. Вона віддалася аж до Торонто. Мені читали мама, а так мені тато купили Буквар, і я навчилася читати і писати по українськи. Я маю 11 років, і я є в пятій клясі англійській і мені до школи дві милі і пів. Наша школа називається Гвайт Крик. У нашій школі учитель українець, називається Богдан Вгадайборода. Ми його любимо він нас тепер учить концерт по англійськи і по українськи. Я маю брата при армії і дуже тішуся, що може незадовго приїде до дому, бо написав що вже приїхав до Англії. Маю сестру в Сестер Служебниць, а одна моя сестра бере нормал в Му-Джов. Посилаю Вам Вуйку 50ц на Діточу Сторінку.

Желаю Вам щасливого Нового Року!

Тереся Колакевич,
Паркервю, Саск.

Від Вуйка: О, як Вуйко утішився Твоїм гарним листом. Пиши стало до Вуйка, а будеш уміти гарно писати.

ЗНАЄ ВУЙКА

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я бачила БНації контест на грудень і задумала післати свій Різдвяний рисунок. При сій нагоді я хотіла написати пару слів. Я Вас Вуйку памятаю, ще як я зачала до школи ходити, а Ви у нас учителювали. Я тепер в осьмій клясі і вчуся також по українськи. Приготовляємося до концерту Різдвяного котрий відбудеться на 23-го грудня. Ми любилиби Вас на нашім концерті бачити.

Ваша давна школярка,
Розалія Топольницька,
Ольга, Ман.

Від Вуйка: Розаліє, Вуйко Тобі дякує за листа і за запросини. Може колись Вуйко до Вас загостить.

ВУЙКО ЇЇ ВЧИВ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се є мій перший лист до Вас. Я думаю, що Ви мене знаєте. Я був в третій клясі, як Ви учили в школі на Ольга. Я тепер вже в девятій клясі і ще ходжу до школи.

Я хочу брати участь в Вашім Контесті і посилаю свій Різдвяний рисунок.

Більше не маю так що писати. Поздоровляю Вас щиро. Ваша давна школярка,

Зося Зинчишин,
Ольга, Ман.

Від Вуйка: Гарно, що Ти за свого давного учителя не забуваєш. Пиши часто!

ЛИСТ З ОЛЬГА, МАН.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я вже давно збирався писати до Вас Вуйку, аж нині в школі учителька позволила мені написати. Я маю девять літ. Я є в пятій клясі в англійській школі. Я кінчу читати вже з другої кляси українську книжку. Я вчуся на скрипку грати, а моя сестра на мандоліну. Я вже вмію грати декотрі пісні. Я дуже люблю стріляти з крісика. Тато часом мені позволяють стріляти.

Я Вам посилаю 25ц., бо хочу бути членом Веселої Родини. Я не брав участи у контесті на грудень, бо не вмію ще добре рисувати. Візьму участь на другий раз.

Ваш похресник,
Ромко Антонишин,
Ольга, Ман.

Від Вуйка: Дорогий Ромку, тішить Вуйка, що Ти вже так гарно пишеш, та що маєш таку добру учительку.

БНАЦІЇ — ЯКО НОВОРІЧНИЙ ДАРУНОК

Неподаний добродій з Винипег, Ман., жертвує шзорічну передплату для панства Н. Гренков в Стоневел, Ман.

Яків Андрішин з Стюартбурн, Ман. жертвує БНації для п. Николи Гуцул в Норанда, Кве.

Володимир Мельник з Оквбурн, Ман., жертвує БНації для п. Стенлей Мельник в Етелберт, Ман.

Панство С. Головчук з Винипег, Ман., жертвує БНації для п. К. Хомин в Зл. Державах.

Пані В. Прокопчук з Винипег жертвує БНації для пані Теклі Заплітньої також в Винипег.

А. Майданюк з Саскатун жертвує БНації для Я. Ясінського в Едмонтон.

Тома Себастиянський з Вайта, Ман., жертвує БНації для п. Оскара Джейкобсона в Зегода, Ман.

Пан М. Мазурик з Едмонтон жертвує БН. для п. Віктора Гіль в Едмонтон.

Анастазія Базик з Комарно, Ман., жертвує БНації для Марії Никорчук в Комарно, Ман.

Останні Вісти...

УКРАЇНА В РЯДАХ ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ. Підчас нарад Організації Обединених Держав, що почалися в Льондон, між іншими державами зістала також принята і зарепрезентована Україна. Ба що більше, представник України п. Мануїльський зістав вибраний головою дуже важної комісії, а се комісії взаїмної забезпеки. Знаємо ми всі в чиїх руках тепер Україна і якою державою вона є, то всетаки радіти нам треба, що імя України є поставлене на рівні з другими державами і її представник засідає до одного стола нарад з представниками держав сього світа...

В Америці й Канаді знова поширилися штрайки, що досягли числа більш як міліон робітників.

Альбанія проголосила себе републикою, значить впливи большевиків в Европі більшають знова.

В Китаї між урядовими і військами комуністів наступило звішення зброї— домашна війна в Китаї покінчена.

Український Допомоговий Комітет, що збирає гроші на поміч українським скитальцям в Канаді й котрий є під контролею КУК, зложив з призбираних грошей на скитальців $50,000.00 на руки Канадійського Червоного Хреста, котрий має сі гроші розпорядити на поміч українських скитальців в Европі. Певно, що так поважна організація як Червоний Хрест оберне сі гроші на ціль на котру сі гроші дістала. УДКомітет в Канаді має ще більше як десять тисяч долярів призбираних грошей на поміч скитальцям й думаємо, що буде добре коли сі гроші вишле на руки наших Допомогових Комітетів в Італії, Франції, Бельгії і Швайцарії. СНР дуже радо, за малу оплату сі гроші перешле. Наші Допомогові Комітети так просять і благають сеї помочі...

Український Католицький Хор міста Винипеґ під проводом о. Б. Слободи виступав через два рази на радієвій мережі через цілу Канаду з різдвяними колядками. Хор дуже гарно співав і належиться справді признання для учасників хору і дириґента за їх гарну працю. Ґратулюємо також СВС, що дала свою згоду на виступ нашого українського католицького хору. Панове СВС дякуємо Вам за се і просимо на Великодні Свята також "пустити" наш хор на радіо, щоби могли привитати горожан Канади чудовими нашими воскресними піснями. Віримо, що так станеться і вже заздалеґідь Вам за се дякуємо.

Український католицький клер Манітоби, на чолі з двома Єпископами, щоби показати нашому дорогому о. капітанові М. Т. Пелехові признання з нагоди його вивисшення в ряди майорів канадійського війська, улаштували в Винипеґ бенкет в честь дорогого о. Майора, в четвер 15 січня, сего року

Щасливий рибалка з Бр. Колюмбії День йому пощастився, бо злапав богато великих риб, з котрих одну показує

СОВІТСЬКІ КОМІСАРІ СТАЮТЬ "ЄПИСКОПАМИ" У ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Під таким наголовком помістив англійський часопис у Англії "Ди Юниверс" з 14-го грудня, 1945 р. про найновішу мартирольоґію української гр. католицької Церкви на Західній Україні. Дослівний перевід з цієї статті слідуючий:

"Ближчі подробиці про російське переслідування католиків східнього обряду на Західній Україні передісталися через одного українця народовця, що йому вдалося видобути з краю документальне свідоцтво й передати його священикові.

"Папері не оставляють найменшого сумніву, що підвічальність за започаткування "Ініціятивної Групи", щоб злучити греко-католицьку Церкву з православною Церквою, є від совітського уряду. Члени групи є лише знарядами та є розумні основи вірити, що є вони неохочими.

"Першим документом є лист "До Ради Народних Комісарів УССР," до проситься їх, щоб затвердили працю Ініціятивної Групи. До цього документу є долучена відповідь якогось П. Ходченка, що себе підписав як "Уповажнений Радний в справах русскої православної церкви при РНК УССР."

"Голова групи

"Головою Ініціятивної Групи і одним із підписаних у листі є о. др. Г. Ф. Костельник, широко відомий греко-католицький богослов. Знаменитим являється це, що ані цей лист, де проситься про злуку, ані другий лист, де він також підписався й просить, щоб духовенство підперло Групу, не має жадних теольоґічних доказів.

"Лист до духовенства заповідає, що Група випечатає книжку, що матиме наголовок "Догматичні Основи Папства" Др. Костельника, "а з неї кожний переконається, що папство в дійсності не має ніяких обективних догматичних підстав."

"Протест проти діяльности Ініціятивної Групи підписало 300 священиків! Більшість із них заарештовано, многих вистріляли.

"Докази в обох листах, що змістом подібні, є переважно історичними, націоналістичними й дуже замотаними.

"Чуже Ярмо

"Ось примір, доказування у листі до духовенства: "Історія подавляючої більшости слав'ян звязана з православним проти якого Рим від віків воював. А також історія нашого українського народу на скільки вона світла звязана з православним. Унія це символ упадку у нашого народу, чужинецького поневолення. Багато крови мусів наш народ пролити, щоб скинути з себе це чуже ярмо."

"На іншому місці читається "Епохальні історичні перипетії від 1939 р. закінчилися тим що Радянський Союз завдяки світлим перемогам своєї світлої армії, під проводом першого маршала, незрівняного Сталіна, по величезним жертвам і зусиллям визволив нас від Польщі і від жахливої, націстської Німеччини, зібрав усі українські землі."

"Ініціятивна Група" пише Ходчанко, "має надсилати до уповажненого в справах русскої православної церкви при Раднаркомі УСРР списки всіх деканів, парохій і настоятелів монастирів, які відмовляються підлягати Ініціятивній Групі греко-католицької Церкви по возєднанні з православною церквою."

"Єпископи Арештовані

"За незгоду до апостазії вивезли принайменше сімох епископів, а серед них Митрополиту Сліпого й епископа Хомишина. Єпископ Хомишин умер у залізниці в дорозі до Києва.

"А в міжчасі вислали до Львова двох православних епископів і певну скількість 'священиків'! Дивним являється, де отсі священики, коли вони справді священиками, училися, коли через такий довгий час були позамикані семинарі у Росії.

"Комісарі Раднаркому признали Ініціятивну Групу, як одинокий Адміністративний Церковний Орґан з правом повного завідування усіх існуючих греко-католицьких парохій у Західніх Областях України.

"У минулому Рада Комісарів переслідувала епископів, Тепер вже вони присвоюють собі їх судовласть.

"Для католиків є підбадьорюючим отсей образ: Коли росияни відважуються винищити Уніятську Церкву й руйнувати її духовенство, то лише тому, що бояться її життядайности. Духовенство й епископи виказують геройськість, що її дорівнюють без сумніву й світські.

Campbell's Machinery Ltd.

PHONE 485 YORKTON, SASK

ҐАЗОВІ Й ДІСЕЛ МОТОРИ ВІДБУДОВАНІ. ІНДУСТРІЯЛЬНІ, ТОРГОВЕЛЬНІ Й АВТОМОТОВІ ВІДБУДОВАНІ Й НАПРАВЛЕНІ. КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДІНҐ. ЦИЛІНДРИ РОЗВЕРЧЕНІ Й ВИГЛАДЖЕНІ.

Пістонс, Пінс, Рінгс, Бушінгс, Велвс, Велв Ґайдз, Коннектінг Род Берінгс енд Мейн Берінгс.

GENERAL MACHINE SHOP SERVICE
WELDING GAS AND ELECTRIC ARC

НАШ КРЕНКШЕФТ РІҐРАЙНДЕР є найновішої моди - Ван Норман ч. 111, поємности 94"x24". Солідно збудований і точний ґрайндер, ваги 17,000 фунтів.

НАШ Т.А. 14 МЕЙН БЕРІНГ і КЕМ ШЕФТ ЛАЙН БОРІНГ машина є також найновішої якости.

ОСІ ВИЩЕ ЗГАДАНІ МАШИНИ ЗАПЕВНЮЮТЬ НАЙТОЧНІШЕ ВИКОНАННЯ ПРАЦІ Й СКОРОСТИ

Телефонуйте або напишіть до нас по ціни від роботи що собі бажаєте.—Прийдіть й подивіться на наше знаряддя.

PHONE 485, YORKTON

СКОРА, ЧЕМНА ОБСЛУГА

З ПРАЦІ В ОКРУЗІ ОВКБУРН-ОЛЬҐА, МАН.

На Ольґа заінкорпоровано церкву, цвинтар і куплено лавки.

На Сич помальовано церкву і куплено лавки. На Енґус віл-фармах куплено лавки.

В Росбурн-місті збудовано церкву і набуто цвинтар і заінкорпоровано його.

В Енґусвил-місті збудовано церкву і набуто цвинтар і заінкорпоровано.

На Ольґа перебрано галю в католицьке посідання.

На Рутінії побудовано парохіяльну галю.

В Ойкбурн на весні 1946 р. будуть будувати церкву і резиденцію. Вже започатковано ю.

На Висті засновано парохію.

НОМІНАЦІЇ В ЧИНІ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ

Згідно з зарядженням всесв. о. Архимандрита, впр. о. Іван Бала є **протоігуменом** оо. Редемптористів; впр. о. Григорій Шишкович ігуменом у Йорктон; впр. о. Микола Ковалиськнй ігуменом у Роблин, впр. о. Роман Хомяк ігуменом в Айтуні; впр. о. Степан Ів. Шавель, директор Колеґії оо. Редемптористів у Роблині.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Увесь наклад КАЛЕНДАРЯ Голосу Спасителя на 1946 р. вже ЗОВСІМ розійшовся й тому нехай ніхто його вже більше не замовляє, бо його нема.
оо. Редемптористи,
Йорктон, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СІЧЕНЬ, 1946

19. Богоявлення .. 7 год. рано Ґонор, 10 год. рано Паркн

о. Антін Цимбалістий,
235 Скошія Ст., Винипеґ, Ман
Телефон 54 139

СІЧЕНЬ

14. П. Новий Рік .... Садлов
19 Суб. Богоявл.: ......Елма (Йорданське Водосвяття)
20. Нед. 30 по С. ... Лейдівуд
27. Н. 31 по С. ...... Тиндал

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comité Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone Bruxelles
Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6
Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens Paddington London W. 2, England
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England
Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comité Central a l'Etranger
1, Place du Grand Mezel
Geneve Suisse
Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat
Passeggiata del Gianicolo 7
Roma (120) Italia

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виналід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижей, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді візіґуцій. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутизни, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять ніби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає.—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —
Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

КУПУЄМО СВЕРБИВУС

Яґідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV. Ч. 3-4, (195-196) Йорктон, Саск. 1. і 14. лютого, 1946 Vol. XIV. No. 3, 4 (195-196) YORKTON, SASK. Feb. 1 & 14, 1946

В ПОЛЬЩІ ЗА ПОСІДАННЯ РАДІЯ СМЕРТЬ!

Телеграма з Варшави з дня 21 січня 1946 подає, що в Польщі створено надзвичайні суди з трох людий, котрі мають право на місці судити людий без відклику і виконувати засуд смерти. Ця польска чрезвичайка діє на українських землях, які з ласки Сталіна Москва передала польським большевикам на знищення і вони стріляють наших людий за "злочини проти держави." Таким "злочином" є відмова залишати рідну хату і вибиратися на Сибір. Ті чрезвичайки мають право від большевиків навіть судити людий на смерть за посідання радія без дозволу влади.

От така "демократія" тепер панує в цій новій Польщі над Сяном і Буґом.

Заходить оправдане питання, защо властиво боролися і гинули тисячі наших канадійців? Чи за новий польський тоталітарний режим, що мордує чрезвичайками наших безвинних братів і сестер?

НЕСАМОВИТА СПІЛКА ГЕТЬМАНЦІ З БАЙБЕЛНИКАМИ!

Недалеко польського католицького костела на Боровеве, у Винипегу збудували поляки свою незалежну галю і примістили в ній запомогове товариство ім. св. Яна Кантего. Це деревляний будинок і польське товариство придбало фондів та перед самою ценвійною збудували собі новий мурований будинок, а старий деревляний продали. Заохочені і піддержані активно наминими деякими священиками у Винипегу гетьманці позичили гроший в католицьких парохіян і купили той будинок, за три тисячі долярів на сплати. Платили вони і досі мабуть ще платять грубі проценти полякам незалежникам за той будинок з дощок, а гроші збирали з підприємств, між котрими першими були гостини з пивом, так звані "бенкети." Жадних відчитів, представлень ані іншого рода культурних підприємств гетьманці в цім будинку за весь час його куплення не робили, крім того хіба, що в цім будинку приймали гетьманича Данила, коли приїхав до Канади і Отці Василіяни раз в рік святили їм спільне свячене. Від якогось часу однак того свячення вже також нема, відколи видно троха видобулися з довгів. В часах постів в цім будинку гетьманці мають танці і тими танцями та "бенкетами" поволі сплачують ту незалежну домівку, а останніми часами зачали віднаймати її байбельникам на "виклади."

По домах північного Винипегу байбельники порозносили летючки, що їхній проповідник Г. Солонюк буде говорити про "сатану" одної неділі, а другої про Гітлера в цім гетьманськім домі. Йдуть чутки, що гетьманці вже відпродали навіть той дім байбельникам, а ще інші кажуть, що мають завести в цім домі корчму чи шинквас на сталу продаж пива, якщо очевидно уряд дасть на це дозвіл. От така то державницька праця гетьманців у Винипегу в провінції Манітоби. З незалежної польської домівки стала гетьманська галя і поляки дістали сотки долярів в самих процентах побудованих на пиві і танцях. А тепер байбельники починають просвіщати гетьманців викладами про сатану і Гітлера, а все за той марний гріш. І в кут пішла вся ідеологія великого державника покійного В. Липинського, що його запевне гріб, коли б встав і побачив що його іменники зробили у Винипегу в своїм будинку.

СПІШІТЬСЯ З ЗАМОВЛЕННЯМИ!
Альманах вже зачинається друкувати

Звертаємо увагу нашим читачам, що вже незадовзі вийде Альманах Канадійських Українських вояків. Друк сеї гарної та першої сього рода книжки в Канаді вже на укінченні. Коли буде ся книжка вже готова то зараз про це читачів повідомимо. Звертаємо увагу, що сеї книжки вийде обмежене число, тож хто хоче бути певним, що він буде мати сю книжку, то нехай вже тепер пришле $1.00 і замовлення на ню на адресу Редакції БНації.

Книжка буде мати поверх 200 сторін друку,— великий формат. В ній буде поверх 620 катів-знимок наших жовнірів тут в Канаді, за морем і в других частях світа. Знимки з нашої потерпівшої України. Окладинка тверда і на ній знимка артистично виконана.

Се все тільки за одного доляра. **Ще нині вишліть своє замовлення і $1.00 ТІЛЬКИ НА СЮ АДРЕСУ:**
THE FUTURE OF THE NATION,
480 MONTROSE AVE.,
EAST KILDONAN, MAN

ЗАСТУПИЛИСЯ ЗА СКИТАЛЬЦЯМИ

Центральний Допомоговий Комітет Український в Англії, на чолі з о. Др. В. Кушніром, вислав петицію до ООД (Організація Обединених Держав) що якраз тепер відбуває свої наради в Льондоні, в справі українських скитальців, що знайшлися тепер в Західній Европі. Петиція містить в собі просьбу, щоби сих українських скитальців не висилати насильно до Росії, коли сього скитальці не бажають. Дав би Бог, щоби ся петиція зробила свою роботу і помогла скитальцям.

Знимка вказує нам частину лябораторії в Форт Гоп, Онт., в котрій приготовляють спорошкованих руду ураніюм для виробляння атомної бомби

ДЯКУЮТЬ ЗА ПОСИЛКИ З ВИНИПЕҐ І З ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Пакунки і гроші дістали наші брати в Бельгії і Франції

Послідними часами на сторінках БНації містили ми вісти про се, що наші добрі люди з парохії св. Покрови в Винипеґ, Ман., і Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен, Ман., вислали гроші (церква св. Покрови) і по більше як 625 фунтів одежі, білля, поживи і проч. нашим скитальцям.

Хочемо отсим нашим добрим людям в тих двох парохіях донести, **що пакунки і гроші для наших скитальців вже ДІЙШЛИ.** А прочим парохіям в Канаді радимо.. **ще тепер почати висилати пакунки, бо ще не запізно.** Потреба є велика.

ПОДЯКА З БЕЛЬГІЇ

Лист писаний п. Грабом з Брукселі, дня 21 січня, 1946, на руки о. С. Семчука в Винипеґ. Ось що пише між иншими п. Граб: "В імені нашого Комітету висловлюю Вам щиру **подяку за Ваш дар 50 канадійських долярів, на допомогову акцію для українських збіґців у Бельгії... На мою** адресу прийшли два наразі пакунки одежі один від о. Шпитковського а другий від **пані Г. Дух з Винипеґ.** Через п. Павла Стефанюка одержали ми вже чотири пакунки одежі, також о. Германюк повідомив мене, що прийшов один наразі пакунок від о. Шпитковського і він передав його нашим студентам в Лювені."

"Одержані річи стають нашим скитальцям дуже в пригоді і ми будемо дуже просити Вас, зробити збірку білля і переслати його до нас як найскорше, бо білля, наші люди, тепер дуже потребують. Шлю мої побажання для Вас і для Ваших парохіян."

ПОДЯКА З ФРАНЦІЇ

Лист писаний о. Мітратом Перрідоном в Парижі, дня 29 січня, 1946, на руки о. І. Шпитковського, Іст Кілдонен, Ман.

Ось зміст листа: "Дякую дуже за Вашого листа та повідомлення, що Ваша парохія хоче спомагати українських біженців, що находяться у Франції. **Пакунки вислані Вами на імя о. Леськовича, дійшли до нас в доброму стані й дуже дякуємо за них. Ми їх роздали тим, що найбільше цього потребували. Просимо зложити нашу щиру подяку цим парохіянам і парохіянкам, що причинилися до цеї висилки.....** Прошу повідомити парохію св. Покрови в Винипеґ, що ми **одержали гроші, які вони вислали на наш адрес на допомогу біженцям...** Просимо Вас повідомити їх цією дорогою й подякувати їм в нашому імені... Хай Бог благословить Ваших парохіян за їхне християнське діло."

ЛИСТ ПОДЯКИ З АНГЛІЇ

Одному скитальцеві, що находиться в Англії, ми висилаємо нашу часопись, так як богатьом іншим в різних частях Европи. Недавно ми дістали від нього слова подяки і признання: "Із великою вдячністю повідомляємо Вас, що часопись БН. ми одержали, за що складаємо Вам щире Спасибіг. Часопись сей справив нам велику радість. Особливо цінні та цікаві для нас були вісті зі Старого Краю та відомости про українських скитальців. Просимо і надальше не забувати на нас... Засилаємо якнайсердешніші побажання Веселих Свят Р. Христового і щасливого Нового року Вашому Видавництву, Українському Юнацтву та всім установам, організаціям та громадянству на еміґрації..."

Гарно буде коли ще й други наші читачі, що не прислали своєї жертви на посилання нашої часописи скитальцям зроблять се якнайскорше. Пишіть й ще нині пришліть принайменше од одній передплаті. Передплата до Европи коштує всего $1.50

о. ЖАН, ЧСВВ, В ЕВРОПІ
Всеч. о. Жан, ЧСВВ, що був довголітним парохом в Отаві а впослідне був в Мондер, тепер перебуває в Европі

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

За благословенням Преосвященного Кир Василія Ладики і Преосвященного Кир Ніля Саварина, відбудеться в місті Винипеґ, Ман., в днях 29, 30 червня і 1 липня, 1946 КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ.

Візьмуть у нім участь члени наших домініяльних організацій: БУК, УКЮ, ЛУКЖінок, Запомогового Брацтва св. о. Николая і Місійного Товариство св. Йосафата.

Уже від тепер готуйтесь взяти участь у тім великім торжестві.

Про дальші вісти слідіть уважно в дальших числах БНації.
Комітет УККонгресу.

"БНАЦІЇ" ДАЛА ДВА ЗОЛОТІ РУЧНІ ГОДИННИКИ В НАГОРОДУ ДІТЯМ

Годинники коштували $50.00. **Читайте про близші інформації на стороні 11 сего числа—**

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духовна Спадщина Европи

[illegible] народи починають [illegible] шляхетні, традиції, етичні підстави [illegible], а поволі перемінюються [illegible], що гонить тільки [illegible]. [illegible] що поволі тратить значення все, що колись було [illegible] гарне, що надавало змисл життю народів, вичерпується той запас енергії, який безупину гнав їх до чимраз більшої праці, удосконалення, організації, й народи поволі незамітно вертатимуть до примітивного племінного життя. Всюди чимраз то більше впадає повага законів, авторитету, а на їхнє місце приходить бунт і погорда. Завмирати починають великі ідеали народів, а на їх місце приходить зневіра й огірчення. Зникає поняття справедливости, відповідальности й людської солідарности. Можемо слушно казати, що доходить до кінця той вік, який створило модерне безвірство. Те, що сьогодні переживаємо, то не щось нового, але противно, це страшне закінчення тої доби, що дуже давно розпочалася. Так це завмирання тієї доби, яка розпочалася бунтом проти Бога і яка ось тепер на наших власне очах конає. Це нічого іншого як закінчення того, що розпочав Ренесанс, що рішив визволити людину від усякого закону, від усього, що в'яже й ограничує її. Це визволення, освободження одиниці, зривання й нищення усього, що було органічне, поступає скорішим кроком вперід. Це зветься в нинішних часах поступом, життям народів, виявленням волі й енергії. Захоплює воно чим далі народи, що найбільше внутрішно розложилися, що найменше мали правдивої, універсальної традиції европейської. Горе буде народам, якщо той процес обійме всі народи! Руїна поволі однак виразно поступає вперід, розкладає живі ще недавно організми. Поволі [illegible] хилитися до впадку Европа, та Европа з довгою історією, глибокою традицією, що ще донедавна чванилася, гордилася своєю вірою. Чи ж вдійсності так мало би вже статися? Народи завжди впадають тоді, коли тратять свою релігійну, моральну основу, коли бунтуються проти того, що є Боже, вічне, стале а звертаються до того, що часове, проминаюче. Коли тратять віру в себе самих, коли перестають себе шанувати, цінити а шукають свого щастя в поступі, будованню "вавилонських веж." В той спосіб падають всі великі культури. Приходить їм кінець тоді, коли вичерпали свої життеві сили, розтратили їх і починають жити навичкою, яка ще хоронить їх від цілковитої руїни. Перед у тому [illegible] таки народи, які тої навички не мали, які европейської культури не посідали, Европою і її твердою школою [illegible] створені не були. Приняли від Европи те, що вона відкидала. Виросли на послідних плодах европейської думки не зазнавши того, що становило душу Европи, дух її. А дух той Европи криється в далекій, глибокій старині. Це віки XII і XIII, тоді коли Европа переживала правдиве, християнське Відродження, яке освободило людину від темних, страшних сил бдовсуття. Християнство увільнило [illegible] [illegible] поганська релігія. Поганство [illegible] чоловіка. В ньому пробудилися сили людини, одиниця особа людська не була увільнена від сил природи. Чоловіка поставило на ноги, щойно [illegible] ніж тим, чим вона має бути. Правдиве місце для чоловіка [illegible] щойно християнство. Воно увільнило чоловіка від елементів зовнішних, привертаючи йому правдиву гідність [illegible]. Воно зробило [illegible] [illegible] До того [illegible] людина пити [illegible] християнства. А знаємо, що [illegible] точка розцвіту християнської Европи це часи XII і XIII століття. Тоді Европа переживала добу найвищої духовної культури й те що то [illegible] носить на собі [illegible] пятно. Тоді то власне Европа набрала своєї свідомости, витворилася й особистість. Всі основні правди лягли в основу тієї культури, а саме Бог і особиста гідність людини. Це дві точки наоколо котрих оберталося все інше. Ніколи те поняття Бог не стояло так високо й таким простим воно не було як тоді. З другої знову сторони ніколи особа людська не тішилася такою пошаною, гідністю, признанням, як тоді. Християнство віднайшло людську особу і її права, воно їх признало і боронило. XII і XIII віки то найкращі часи християнства й найвищої, правдивої культури духової Европи. Того ми ніколи не можемо забути. На тих основах положених у XII і XIII в. розвивалася Европа й тому ті народи, котрі тою культурою перенялися, ще й до нині потрафили задержатися здоровими, тому, що мають ще такий засіб традиції, духових [illegible] та витворности. Правдиве [illegible] для тих котрі тої традиції не мають, котрі [illegible] християнського ніколи не мали, котрі такої глибокої культури ніколи [illegible] У тих народів не було повного освободження одиниці від сил природи й тому вони ніколи не вживали тої енергії, активности, якими відзначалися народи західної культури. Там де не було повного християнства не було й повної активности, ділання одиниці, не було повного її освободження дійсного, що її робить свідомою своєї величі, гідности, відповідальности. Те все знаходимо в культурі західної Европи, яка одиноко ті правди глибокі положила в основу правдивої культури й духовости Европи. Повна свобода, повні права одиниці, її [illegible] в світі [illegible] Католицька Церква, католицизм. Ті всі правди вони лише [illegible] а не тому, що тільки католицизм представляє вповні всі духові вартости й для кожної річи знаходить відповідне й властиве їй місце. Тому культура західної Европи так глибоко й всесторонно розвивалася. Вони одтже мали добрий фундамент. Тим фундаментом були незмінні, вічні правди. Культура, яку витворила Европа носить характер універсальности для всіх народів і часів, бо це культура загально людська. З того можемо бачити, який величезний вплив вона мала на всі часи. Тому, ще й нині народи західної культури мають ще більше сили, щоб опиратися гниттю. Є між ними більша або менша відпорність на [illegible] [illegible] таки Европою, що [illegible] би противділати зараз, варварству, яке їй грозить, коли починають зникати ті правди єдині, глибокі, що їх витворила, стерегла й [illegible] Церква [illegible] які займали великого епископа св. Августина, коли то писав свою книгу про "Царство Боже" саме коли [illegible] поганський, римський світ, можуть займати неодного, що [illegible] [illegible] Тож [illegible] одної культури [illegible] саме [illegible] той дух поганський, який створив поганський Ренесанс XV і XVI віку. Догарює та поганська доба, яка зібрала всі сили проти Католицької Церкви. Наслідком поганського Ренесансу був протестантизм, секуляризація всього, позитивізм, з чого розвинулися соціялізм і комунізм. Все те зривання органічної єдности, яка панує в світі, розпорошення сил людини. Людина відорвалася від свого центру, від того, що є вічне, незмінне, стратила своє наївне, безпосереднє відношення до того всього, що красне, високе, до божеського, космічного порядку взагалі. Чоловік вироджується стільки разів, скільки хоче усунути своє життя без вищих законів, скільки разів хоче бути зовсім незалежний від усякої вищої сили. Основувати все лише на людських елементі не можливо, бо людина не є абсолютна, не є законом найвищим і послідною раціею всього. [illegible] на законом своїм, але хтось інший [illegible] їй дорогу, якою має їти. Людина що не має жадного закону, не знає жадного призначення у світі, [illegible] повітальности, та все, що [illegible] [illegible] знає ніякої сталої, незмінної [illegible] нічого кромі того, що очима бачить, руками дотикається. Живе волею хвилі, тим що відчуває. Поза тим нічого не признає. Хто не признає нічого конечного у світі, не бачить ніяких сталих, конечних законів, чогось, що мусить бути, той мусить жити тільки тим, що минає, переходить, зникає, пропадає, щоб ніколи вже не вернути.

(Далі буде).

[illegible] Стефано в Нові Радом [illegible] споруджоване ураніум в сто-фунтову торбу [illegible] торби з ураніум висилають до Порт Гоп [illegible] вироблювання атомної сили [illegible] бомби

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

НОВИЙ ЛІКАРСЬКИЙ ПІДРУЧНИК

Накладом Українського Демократичного Клюбу в Гемтремк Мишиген, вийшла недавно з Друкарні Голосу Спасителя, Йорктон, Саск., нова Книжка: УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, з під пера широко знаного і талановитого лікаря Дра. А. Кібзея в Гемтремк, Мишиген. Розмір книжки: 8 і пів цалів через 6. Папір гарний, друк середний (десятка); сторін 734; оправа гарна з витиском: Український Лікар. Наголовки, під-наголовки і часті параграфи і приступна українська мова роблять книжку легкою до читання. Назви ріжних людських недуг подано в трох мовах: по українськи, по англійськи і по латини, так ,що коли хто з інтересованих читає, він ясно пізнає о якій недузі бесіда.

Цей практичний лікарський порадник є одиноким того роду твором на американськім континенті, тимбільше, що він торкає майже всі можливі людські недуги про яких пересічна людина бажалаб і повиннаб знати.

[illegible] Др. Кібзеви за цю велику працю, в яку він вложив чимало труду, як можна завважати по біографії поданій на початку книжки. Звиш 20 років тому, Др. Кібзей студіював медицину в Монтреалі в Канаді. Окрім своїх пильних і тяжких студій, він знаходив пару вільних хвиль, час від часу, щоб виголошувати нашим людям повчаючі [illegible]. Справа і краща доля українського народу була і є йому дорогою. Уложення цеї найновішої книжки [illegible] Др. Кібзея [illegible] континенті які мають охоту і спосібність до писання. Др. [illegible] спосібним працівником пера.

Ціна книжки $3.00. Замовлення слати на адрес:

DR. A. I. KIBZEY, 461 Braden Avenue, DETROIT, MICH., USA.

або

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask., Canada

НОВА КАМПАНІЯ СОВЕТСЬКОЇ ПРЕСИ ПРОТИ РЕЛІГІЇ

Советська преса відкрила широко свої шпальти для статтей, в яких пробує доказати, що релігійне віроісповідання є противне правдам науки, або коротше, що релігія проганяється науці.

В "Комсомольській Правді", органі Комуністичної Ліги Молоді, вихвалюють Дарвина як першого вченого, який доказав (?), що чоловік повстав "без співділання надприродної сили," тобто походить від малпи, як писав Дарвін.

Секретар комуністичної партії в Ставропільщині видав осторогу перед учителями, які є "толерантні супроти релігії і затроюють молодь поясненнями явищ природи і суспільного життя отруєю заборонених вірувань. Що більше, вони є навіть толерантними супроти дітей, які виконують релігійні практики."

Подібну кампанію проти релігії почали декотрі члени советської академії наук, які в "Ізвестіях", в "Вечірній Москві" та інших часописах стараються доказати, що світ повстав сам із себе і взагалі нищуть про матеріяльне походження життя.

Все це свідчить про страх серед комуністичних лідерів ізза того, що молодь звертається до релігії.

Ось так у практиці виглядає свобода релігії під большевиками.

НАСИЛЬНЕ НАВЕРТАННЯ Гр. КАТОЛИКІВ НА ПРАВОСЛАВЯ

Звідомлення з Швайцарії доносить, що на Карпатській Україні, вихваляються масовим перехід населення гр. католицького обряду на православя.

Цю акцію провадить насильно советський уряд з активною участю москофільського духовенства. Тим, що "прийняли" православя (удареним порядком" Ред.) обіцюють звільнення зі всяких підозрінь та послаблення терору, як рівнож обіцюють всілякі економічно господарські полекші.

З повищого можна твердити, що большевики дальше воюють тою самою зброєю, якою виграли жовтневу революцію, а не брехнею. Свою демонську владу укріпили на чужих землях, завдяки лясим кличам ("земля і воля," а коли [illegible] чого бажали, створили пекло на землі.

ДЕЛЕГАЦІЯ "КАРПАТО—УКР. КАТОЛ. до МОСКВИ

По прилученню Карпатської України до СССР, було вибрано делегацію до Москви. В склад делегації ввійшли представники катол. духовенства та вірні. Делегація мала вручити московському патріярхові прохання в імени населення Кар. України про прилучення "карпато-українських гр. католиків" під опіку московської церкви.

В витомленні не подається хто з духовенства увійшов у склад делегації. З вістей можна догадуватися увійшли самі "вірніші", ті, що кілька років тому назад проповідували серед бідного населення Карп. України атеїзм, безбожництво. Також не подається яке число НКВД вибирало делегацію.

ТРЕТІЙ КОНГРЕС А. УКРАЇНЦІВ БУДЕ В ТРАВНІ

Заповіджений передше Третій Конгрес Американських Українців на день 26 січня, 1946, відбудеться в Вашингтоні в днях 31 травня і 1 червня, 1946.

ПЕРШІ ВІСТИ ВІД УКРАЇНЦІВ В РУМУНІЇ

В листі, що надійшов з Румунії від одного з видатних діячів старшого покоління, в якому є благання врятувати життя групі заслужених українців, відомих з своєї відданості й чесної праці в користь української справи, читаємо, між іншим, таке:

* * *

У продовж років 1939-1944 українська демократична група відчувала на собі весь тягар переслідування. Я і моя дружина були заарештовані, а в нашому помешканню переведено кілька трусів. Щоби врятувати своє життя, я примушений був покинути Букарешт на довший час.

Великою була наша радість, коли Румунія зависила зброю та пристала до бльоку демократичних держав.

Ми були певні, що небезпека минула для нашого життя. Тимчасом січня дійсність дуже швидко розвіяла наші сподівання.

Перші відділи советських військ прибули до Букарешту [illegible], а вже 9-го вересня НКВД (советська секретна поліція) заарештувала д-ра Василя Трепке, бувшого радника Української Дипльоматичної Місії та заступника голови Українського Громадсько-Допомогового Комітету в Румунії.

Відбулося це так: 9-го вересня у 9. годині рано до помешкання д-ра Трепке прибув старшина (майор) советської армії. На питання, чи може він балакати з п. Трепке, дружина останнього відповіла, що він є на праці і просила сказати мету візити.

Старшина відповів, що хоче побалакати про винайом помешкання Українського Комітету. [illegible] чоловік не є власником помешкання.

"Але Ваш чоловік," відповів старшина, "є заступником голови Українського Комітету, якому зараз належить помешкання. Тому прошу Вас поїхати зі мною до Вашого чоловіка, обговорити його [illegible]."

Розповівши п. Трепке про мету своєї візити, советський старшина попросив його поїхати з ним додому, щоби докладніше обговорити справу. Др. Трепке попросив відкласти візиту на пізніше, але старшина настоював, обіцяючи за пів години привезти його назад на працю.

Візита була дійсно коротка. Старшина випив за здоровля панства Трепке та за ліпше майбутнє, а потім запропонував відвезти д-ра Трепка на працю. Др. Трепке відповів, що з дозволу дирекції може приїхати по обіді. Але старшина настоював, мотивуючи тим, що обіцяв дирекції привезти його за пів години.

Пані Трепке вирішила супроводжувати свого чоловіка. По дорозі, помітивши, що машина їде в протилежний бік, завважила: "Алеж це не є шлях до бюра мого чоловіка?" На це советський старшина відповів: "Але це є саме той шлях, яким ми повинні їхати."

В передпокою будинку, куди під'їхало авто, пані Трепке під загрозою револьверу, запропонували написати декларацію, що її чоловік, Василь Трепке, виїхав з Букарешту.

Перших два дні від неї приймали їжу, а на третій день заявили: "Тут не є дім для відвідин, а п. Трепке немає в Букарешті."

Між іншим, і в перші два дні вона д-ра Трепке не бачила.

Голова Комітету, полковник Пороховський Гнат, що то перебуваючи в румунській армії ще далеко перед завішенням зброї, представив військовим чинникам Румунії рапорта, в якому підкреслював, що інтереси Румунії вимагають якнайскоршого завішення зброї та розриву з державами Осі, мав необережність час від часу відвідувати свою родину. Після одних з таких відвідин він був в ночі заарештований агентами НКВД.

Тепер уже майже кожний день приносить нові звістки про зникнення емігрантів. Теж саме робиться і на провінції.

Наприклад у Брашові забрали з праці українського емігранта Петра Думанського. Думанський є чоловік літній, поважний, ніяких відповідальних посад в українському політичному житті не займав, переконаний демократ і ворог нацизму. Проте і його слід загубився в томах НКВД.

Шукали і мене, як у мене вдома так і на фабриці, праця у якій забезпечувала мені і моїй родині скромне істнування. Та тільки завдяки тому, що я на 1-го вересня залишив працю та виїхав з Букарешту, я ще живий та мучусь.

Улаштуватися десь на працю булоб великою необережністю. Це означалоб віддати себе просто в руки НКВД, де мене очікувалаб неминуча смерть.

Завдяки цілковитому бракові матеріяльних засобів, доводиться голодувати і дуже часто коротати зимові ночі в порожніх та зимних вагонах, під земних схованках, чи в напів-зруйнованих від бомбардування будинках.

Таке життя у зимову пору є цілковитим жахом.

[illegible] тепер [illegible] та українська збірна [illegible] своїй моральній та політичній чесноти, залишалась при всіх умовах, вірною демократичним [illegible]. Тепер вона опинилася у трагічному стані без [illegible] та без [illegible] тільки тому, що НКВД,- яка в дільницях советських впливів має необмежену владу, дозволяє собі процедуру, що перечить умовинам, підписаним при завішенню зброї.

При допомозі зовні, румунський державний апарат пересякається комуністичним елементом, в країні утворюється штучно небувала економічна кріза і у цей спосіб препарується чудовий грунт для анархії та всяких трагічних несподіванок.

Можливість дальнішого напів легального та нелегального істнування утруднюється.

Українська громада складається з письменників, публіцистів, адвокатів, агрономів, інжинірів, шоферів та службовців вояцьких фабрик. Це елемент поважний, який буде корисним не тільки для того середовища у якому йому доведеться жити, але й тій країні, яка врятувалаб його життя та дала притулок.

Я не подаю точного списку "засуджених до смерти" зі зрозумілої в таких обставинах обережности.

З правдивою пошаною:

Дмитро Івашиж (Геродот)

1. січня 1945 року.

ЩЕ В СПРАВІ ОТВЕРТОГО ЛИСТА

На нашу спокійну новинку про Отвертий Лист о. Горошка до КУК посипались на нас крики, підозріння і наклепи. Навіть отверті визови. Усім тим відповідаємо:

Згаданий Отвертий Лист написаний з датою 25 червня, 1945, починається такими словами: "До відома КУК" Ви Панове! На руки пересилаю се письмо. Останними часами до мойого відома дійшли писані вістки [illegible]. І слідує 31 сторінки власною рукою о. Горошка писане письмо, котре кінчиться тими словами: "Другим разом подам більше. З пошаною, капітан о. М. Горошко."

Як хтось так цікавий і йому так дуже залежить на тім, щоби знати цілий зміст того письма, то нехай звернеться до Екзекутиви і там собі його прочитає. Це письмо находиться в архіві КУК під днем 8 серпня, 1945.

Правдою є, що о. Горошко недавно надіслав а КУК розіслав спростовання в цій справі. Чому однак він се зробив, і для якої цілі то нам цілком незрозуміле.

Уважаємо, що задля добра наших відносин в Канаді краще є сю справу дальше не розмазувати і ми певно булиб її не порушували, колиб не примив визов одної української газети.

Amicus Plato, sed major amica veritas.

Хоч як нам прикро було се писати, однак ми се зробили з конечности, щоби доказати, що МИ НЕПРАВДИ НЕ ПИСАЛИ.

ЛИСТ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Один наш парохіянин в Вінніпег дістав недавно листа з Радехівщини. Імена села і того що дістав листа з відомих причин не подаємо. Лист вказує на страшне спустошення і терпіння наших бідних братів і сестер. Подаємо з нього уривки: "Перші слова мого листа С.І.Х. Ми всі нездорові і [illegible]. Переходив коло нас фронт і мене ранило а бабу [illegible] зі страху та [illegible] вмерла по війні. А дятько... зі своєю цьоцею десь подівся. То вже було по війні, то цьоцю здибали за стодолою а дядька до нині нема... був в Німеччині три роки а потім червона армія забрала його до армії... Та хата, що ми ставили то в війну згоріла і наші хлівці згоріли і бабина стодола згоріла і бабині стайні згоріли... Я нічого не роблю бо не дам ради і не знаю чи буду робити і чи дам мамі на старість кавалок хліба їсти... треба буде нам пропадати без часу... Я була ранена 5 разів, три рази в плечі і в руку і в ногу, то чотири рани загоїлися а одна на плечах то ні, бо то найгірша і до нині ропить..."

ЗАМІСТЬ МИМОХОДОМ — ПРОСТИМ ХОДОМ

Деякі люди люблять попісуватися як то вони "мимоходом" все знають і так само мудрують. От вони зачали і навіть пишуть чого то вони сподіються. Ми моглиб їм приміром так відповісти:

"Сподіємося, що новий Свистун остаточно знищить православіє в Канаді так як старий його заснував; що незадовго буде по двох або і по трьох московських Серафимів і Макаріїв між православними в Канаді, як колись було; що Вістник піде слідами Свистуна в найми до Українського Слова."

Та ми такого не говоримо. Ми тільки навели той спосіб мудрування, який є питомий для Вістника.

* * *

Задармо викручуватися і дальше накидатися на св. Йосафата Кунцевича. Ви його, панове, святим не зробили і не у Вашій силі йому відобрати святости. Святість є даром Божої ласки і цілий світ и [illegible] без огляду на расу і час. Але Вам мабуть даремно про се говорити, бо видно Ви сього не годні поняти, так як нещасний без зору не годен зрозуміти краси звізд.

* * *

Вістник де тільки може то нападає на Папу. І така його злість, що навіть з того поводу, що Папа став в обороні нашого народу в Галичині перед большевиками, Вістник накинувся на Папу, тимсамим помагаючи большевикам.

Чи не краще, панове, було Вам займитися своїм православним Макарієм, або Олексієм, або Фотієм а Папу і католиків лишити в спокою. Пильнуйте, панове, свого порога то ліпше зробите.

НА РУКИ КАНАДІЙСЬКОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

В грудні, 1945, Український Канадійський Допомоговий Комітет зложив на руки Канадійського Червоного Хреста суму $50,000 на котру дістав таку посвідку:

COPY

THE CANADIAN RED CROSS SOCIETY
National Headquarters

No. 12870

Toronto.
December 27th. 1945

The Ukrainian Canadian Relief Fund.
P.O. Box 2130, Winnipeg, Man.

$50,000.00

Dear Sirs:

We desire to acknowledge with thanks the sum of
Fifty Thousand .... 00/100 Dollars
being amount to be applied for the purchase of supplies for the relief of Ukrainian displaced persons in Europe

Yours faithfully,
THE CANADIAN RED CROSS SOCIETY
per M. Rogers

Дослівний український переклад звучить:

"Хочемо засвідчити з подякою одержання $50,000, котрі то гроші будуть обернені на закупно засобів для допомоги українських скитальців в Европі."

"ВдячнийВам, Канадійський Червоний Хрест, через М. Роджерса."

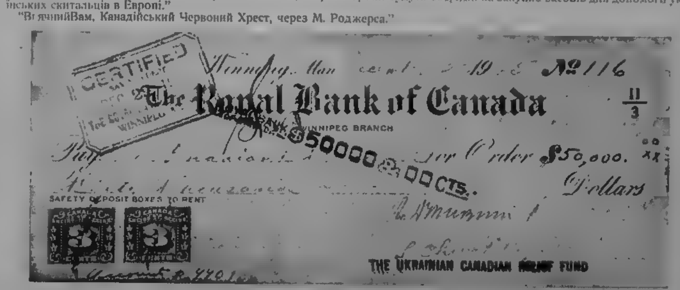

Осе є знимка сього чека.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

СТАНЬМО В ОБОРОНІ РЕЛІГІЙНОЇ СВОБОДИ!

Природне право кождої людини це право вірити і сумління. Людина як ество зложене з душі і тіла, має не лишень права на поступ і розвій тіла, а ще більше на поступ і розвій душі в правді Божій. Атлянтійський Чартер тільки пригадав і всеюдно затвердив цю давну істину. Совіти підписали і ратифікували це.

..А як є тепер? Занявши Західну Україну совіти завели при помочі тайної поліції НВД терор над тілом людини і повели змагання уярмити совість. Поразили пастирів духовного стада і вивезли їх тайки до підвалів на муки і страсти. Вірних одних залякали, інших потюрмили, а ще над іншими поставили апостатів і приказали їм коритися проти всіх правил культурної людини, проти виразних постанов Атл. Чартеру. Наші оставші ще в живих отці духовні прилюдно в церкві св. Юра у Львові може в останне там піднесли голос протесту проти тих мук над сумлінням і навіть покликалися на статтю 124 совітської конституції, що обіцює "свободу" сумління і визнання віри.

Що ми тут на це? Мимо ясних вісток про жахливе положення нашої Церкви в Галичині, про муки і переслідування еархів, духовенства і вірних, мимо закликів до протестних зборів і висилання рішень до нашого правительства в Отаві з проханням заступництва і помочі – наш загал наче прослаб замагнетизований тим велитом давуном нашої релігійної свободи в Галичині. Так бо боа констріктор, вуж-давун магнетизує наперед свою жертву, потім кидається на обезвладнену, торощить її кости, ослинить і поликає. Чи той комуністичний вуж давун вже замагнетизував нас навіть тут, у вільній Канаді? Чи ми стали безвладними до протестів над мордом людського сумління? Чи в нас обмерло бажання помогти рідним братам в їх нерівній на смерть і життя боротьбі за совість і гідність людини?

Вийдім з обмороки! Цілу Канаду нашу, де тільки живуть віруючі люди, повинні сколихнути віча в обороні релігійної свободи на Західній Україні і з домаганнями привернення прав нашій Церкві. Треба домагатися звільнення з підвалів НКВД наших гієрархів, освободження вірних і отців духовних, повернення наших церков віруючим людям і прохання о це слати до нашого уряду в Отаві, котрий вже нераз дав докази щирого зацікавлення нашою недолею і успішно поміг нам в неодній важній справі.

Ворог боїться акції свобідних людий! Коли совіти поарештували провідників польських політичних партій в Польщі і навіть як закладничку жену польського премієра з Льондону Арцішефску, тоді поляки підняли крик на трівогу, пішли просьби до уряду о поміч, в справу вмішалися міродатні англійські чинники і совіти рад нерад арештуваних звільнили.

Коли жидам діється найменша якась враза, вони знімають зараз крик на цілий світ. На замітки ген. Моргана про жидівських збігців, що вони ситі та належно одягнені і не подобають на втікачів від переслідування, в один мент по цілім світі знявся крик організованого жидівського загалу через пресу, радіо, чільних представників, аж до самих урядових верхів — і ген. Морган мусів на позавтра уступати з голови УНРРА в Німеччині.

Якщо ми гідно і мудро представимо нашу справу перед світом, якщо здіймемо відруховий протест проти грубого нищення релігійної свободи в Галичині, совіти зараз відчують опінію світа. Не можна безкарно нарушати нині основних прав людини, її природного закону. Ми це вели цю війну і тисячі наших синів з Канади зложили за це свої буйні голови на всіх побоєвищах світа.

Отже чого мовчимо? Треба вийти з того неприродного отупіння і дати ту долю моральної помочі нашим землякам в старім краю, яка їм належиться на основі природного права і признаних договорів великої трійки. Тим виконаємо лишень наш обовязок перед Богом і Канадою, стаючи в обороні релігійної свободи, котра є спільним добром всього людства на світі.

Присилати звідомлення до преси про всі протестні віча і рішення, коли і де відбулися, коли вислано рішення до нашого правительства. Взір таких рішень був печатаний на 10 ій сторінці БНації, ч. 24 за 14 грудня, 1945.

БЕРІМ УЧАСТЬ У СУСПІЛЬНІМ ЖИТТЮ КАНАДИ!

Горожани краю мають права і обовязки. Нераз ми забуваємо про наші обовязки а домагаємося лиш прав і привілеїв, котрі нам належуться. Щоби бути дійсним горожанином краю потрібно не лише домагатися своїх прав, а рівночасно потрібно чесно сповняти свої горожанські обовязки.

Канада є наш край. Ми доложили своїх сил, щоби Канаду збудувати. Ми вже не є імігрантами, але ми є повноправними горожанам, котрим належиться всякі рівні права і привілеї на рівні з іншими горожанами. Спільн з іншими національними групами ми становимо велику канадійську державність.

Коли ми заглянемо в суспільне життя Канади, ми побачимо, що українці не є дуже заінтересовані ним. Ми нарікаємо, що не маємо сенаторів, суддіїв, відповідного числа послів. Ми нарікаємо, що дуже мала скількість українців мають відвічальні урядові позиції. Ми нарікаємо богато більше, однак нічого не робимо в тім напрямі, щоби справу поліпшити.

Щоб користати з рівних прав демократичної Канади, українці мусять виробити собі пошану і респект у чужинців. Ми мусимо заінтересуватися Канадою. Ми мусимо доказати, що добро Канади лежить нам на серці. Разом з іншими народами, ми мусимо працювати для добра Канади

Щоби доказати своє заінтересовання Канадою, нам потрібно брати активну участь у її суспільнім життю. Заінтересуймося своїми шкільними округами та постараймося вибрати наших людей тростами. Заінтересуймося муніципальними правами та постараймося, щоби нас українців репрезентували українські радні. Візьмім активну участь в фармарських організаціях та постараймося, щоби в їх урядах були і українські урядовці.

Заінтересуймося провінціональними і державними виборами. Ставмо своїх кандидатів наперід та працюймо для них, так, щоби вони вийшли побідниками. Так, висуваймо наперід наших людей, але таких, котрі є здібні, котрі принесуть нам честь і славу, і котрі вироблять в чужинців пошану для нас всіх.

Памятаймо за свої обовязки. Не втікаймо від них Будьмо все готові служити Богові і народові. Своїм заінтересованням і працею для суспільности, зробім так, щоби будуча історія Канади похвально включила в свої ряди здобутки і працю українців для Канади

М. Голота.

З УКР ЗЕМЕЛЬ В ПОЛЬЩІ ВИСЛАНО 320,000 УКРАЇНЦІВ

Від початку червня до першого листопада 1945, на Україну "вибралося" з українських земель над Сяном і з Лемківщини "добровільно" 320,000 людей. Після заяви Владислава Вольського, голови "репатріаційної" комісії в Польщі, Польща "помогла" їм дістатися до границі, а відти вже ними "опікувалися" українські власти. Українці забрали зі собою все рухоме добро каже Вольський, а чого не могли забрати, то польська влада в них відкупила і роздала своїм людям.

З листів, що їх наші люди дістають знад Сяну та з Лемківщини від своїх кревних, виходить щоінше, а саме, що ваш нарід не хоче опускати рідних сторін та їх військо силою викидає зі сіл і силою забирає на схід від лінії Курзона на незнану поневірку. Люди втікають в ліси, творять повстанчі банди і воюють з насильниками, про що говорив сам польський міністер війни, Роля-Жимерскі

Натомість скільки Поляків з Советського Союзу, головно з країни і Білоруси переселено до Польщі не знати, бо вони нераз "вилазили з вагонів" в половині дороги, не бажаючи покидати рідних сторін. Вольські невдоволений з того і каже, що з України і Білоруси мусить ще перебратися до Польщі около мілїон польських родин, яких поселиться в західній части Польщі, звідки вигнано Німців

Виходить отже, що ані українці знад Сяну і Лемківщини, ані поляки чи латинники з західноукраїнських земель не хочуть рухатися зі своїх осель. Ціла та большевицька "репатріяція" це одно дике насильство над нещасними людьми по обох боках лінії Курзона. Зрештою це ніяка "репатріяція," бо це слово означає "поворот у батьківщину." Для наших селян знад Сяну і з Лемківщини це не "поворот" у батьківщину, а насильне викорінення з їх тисячлітної батьківщини

ЛЕМКІВЩИНА В ОГНІ

Нюйоркська газета "Дейлі Нюз" доносить з Гуменного у Закарпатській Україні, що в лемківських горах, на захід від Сяну аж до чехословацької границі гуляють "банди так званих бандерівців, яким помагають російські зрадники у німецькі есесівці та ґестапівці (?!!), втікачі з радянських таборів полонених."

Допис каже, що ці "банди мають свою назву від Бандери, довоєнного українського лідера, який служив націстам (?!!), зодягнені в німецькі, совєтські, чеські і англійські мундури з відзнакою Тризуба: узброєні в кулемети, автомати і пістолі, і дістають два або три рази на тиждень припаси з незнаних літаків."

"З бандерівцями— сказано в дописи є сторонники білогвардійського ген. Власова, який перейшов до націстів і тепер знаходиться в американськім полоні. Вони напевно (!!) дістають підтримку від польського ген. Андерса та його сил, як перебувають тепер в американській і британській зоні."

Допис кінчить тим що "чеськословацькі власти добре забезпечили населення прикордонних місцевостей Словаччини перед тими бандами, але села на польськім боці зазнають великого лиха від тих банд."

З цеї хоч баламутної дописи виходить, що на Лемківщині борються з ляхами українські "банди", що ті "банди" вживають Тризуба за свою відзнаку (значить: це не є розбишацькі, а національно ідейні "банди") та що вони є дборе узброєні в кулемети (машінганс), автоматичні пистолі і т.д.

Очевидно, є це та лемківська селянська молодь, що не хоче дозволити ляхам і москалям-комуністам виселити лемків з Лемківщини на Сибір а заселити Лемківщину мазурами. А ті "села на польськім боці", що то зазнають "великого лиха" від цих "банд", це очевидно ті замурські зайди, що їх поселено по лемківських селах на місце вивезених на схід лемків.

ПОКІНЧИВ ПЯТЬ ЛІТ ПРАЦІ ДЛЯ ДІТЕЙ

Наш славний Вуйко Трохим, пан Іван Новосад

З нинішним числом наш славний Вуйко Трохим, п. Іван Новосад, покінчив повних пять років праці для канадійських українських дітей, редагуючи через пять років так вміло та гарно Діточу Сторінку в БНації

Праця пана Новосада для українських дітей в Канаді є незаступима Своїми вмілими статтями, віршами, науками виховує він сотки українських дітей. Діти відчувають щирість п. Новосада й його Діточу Сторінку так полюбили, що стала вона нині найкращою діточою сторінкою, яку тільки має котрабудь українська часопись в Америці чи Канаді

В пятиліття праці п. Новосада для нашої часописи на сьому місці ми щиро дякуємо п. Новосадові за його так великий труд та просимо доброго Бога, щоби обдарував його многими благами на довгі й щасливі літа

Усі Діти Веселої Родини з Діточої Сторінки "Будучности Нації"

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
21 av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W. 2. England
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger,
1, Place du Grand Mezel,
Geneve, Suisse

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

М. Блаженко,
студент Семинаря св. Августина,
в Торонто, Онт

ЛЮБОВ ДО ЦЕРКВИ Й НАРОДУ

Сократ, один із найславніших грецьких фільозофів, уважав, що пізнання себе є підставою всієї мудрости. "Пізнай себе," це його славний вислів, який окреслює цю його науку. Здається, що всі нині погодяться, що від пізнання наших добрих і злих сторін залежить успіх або неуспіх кожного з нас. Батько пильно слідить за здібностями сина й якщо він бачить, що син має талант до науки, тоді посилає його до школи, а як бачить знову, що син до науки нездібний, тоді він вибирає для нього якийсь корисний фах або якесь інше відповідне заняття. Подібних прикладів можемо подати мільйони й то в усіх ділянках життя.

Кілько буває трагедій у житті людей ізза того, що вони не могли збагнути своїх добрих і злих прикмет! Кількох людей змарнували своє життя тільки тому, що ззамолоду вони не могли віднайти, в якій саме ділянці вони повинні працювати! Кілько невикористаних здібностей!

Коли так важним є для одиниці пізнати себе, то тимбільше важним є для народу пізнати свої добрі й злі сторони. Росія через сотки років студіювала нас, у чім саме ми були слабі, а в чім сильні, аж остаточно дізнала того, що стала нам сильним і брутальним чоботом на горло. Комуністична Росія так як і царська Росія, з таким самим завзяттям хоче знищити український нарід, уживаючи різних засобів до послідовного нищення фізичних і моральних сил нашого народу.

В чім, отже, лежить наша сила? Наша сила лежить у плеканні любови до нашого народу й нашої Церкви. Комуністична Москва скоро добачила це й поробила всі старання, щоб українцям видерти любов до України, а натомість заставити їх любити Росію, а також видерти українцям любов до Церкви й Бога й змусити їх кланятися російському патріярхоті й Сталінові.

Українці мають перед собою велике завдання, а це збудувати свою власну хату— свою державу. Не мала це й не легка справа. Многі покоління брались за зреалізування цього завдання з меншим або більшим успіхом. Полилось багато поту й крови...

Нині за собою маємо історію, знаємо де ми мали успіхи, а де зробили промахи. Маємо точний біланс нашої праці. Отже покористуймось історичним досвідом, віднайдімо свої добрі й лихі сторони й берімось назад до недокінченого діла.

Жадна ціль, навіть найменша, не здійсниться сама собою. Це ясне. Отож, щоб здійснити якубудь ціль, треба віднайти відповідних середників. Продовж століть українці шукали за цими середниками. Часами в погоні за ними, знаходили тільки другорядні середники, а недоцінювали основних середників, то є плекання любови до свойого народу й церкви.

В відбудові нашої державности ми мусимо числити на власні сили, а на них не можна числити, якщо їх не створимо. Треба звернутиособливу увагу на нашу молодь, бо вона наша сила, наша будучність. Нам треба плекати нашу культуру, мову, звичаї. . Українці повинні набувати вище знання, занимати високі позиції в уряді, здобувати місце в торговлі, організувати всякого рода продукційні підприємства, кооперативи. Українці повинні раз на завсіди запамятати собі клич "Свій до Свого" й точно придержуватися його в практиці. Наші організації мусять бути толерантні одні супроти других і не зажиратися ізза дрібненьких річей, бо тим часто валимо найвищу загальну справу.

Дальше, ми мусимо любити свою Церкву, регулярно до неї учащати, жити дійсно похристіянськи та взагалі брати активну участь у церковнім житті. Памятаймо, що історія церкви є дуже тісно звязана з історією нашого народу. З поневоленням народу поставало поневолення церкви, і навпаки, з поневоленням церкви надходило поневолення нашого народу. Нині маємо наглядний примір у Галичині, де комуністична Росія старається знищити укр. католицьку Церкву, бо лише тоді вона думає, її вдасться зробити з українців московських наймитів.

Наша Церква— то твердиня нашого народу. Ворог знає це й робить все можливе, щоб цю твердиню знищити. З нашої сторони до знищення церкви ми не сміємо допустити.

Своєї держави ми не маємо й вина тут є частинно наша, а решту, розуміється, завинили наші вороги. В минулому вороги вічно не допускали до того, щоб ми створили нашу державу, це саме робитимуть і в будучому. Вони розбивають нас внутрі й ззовні, натровлюють одних українців проти других і при помочі пропаганди, різного рода брехень, видуманок стараються знищити наші організації, політичні й церковні.

Велика в нас сила. Нас поверх сорок мільйонів. Український нарід молодий, здоровий, а умовими здібностями якщо не перевищає других народів, то принаймеше не стоїть нижче від них. Всі спільно, сковані одною ідеєю, ми легко зможемо досягнути нашої цілі

Немає в нас іншого до вибору мусимо збудувати нашу власну хату, мусимо стати державним народом. Ця ціль здійснена мусить бути, якщо наш нарід хоче жити. Без самостійної держави немає волі, а без волі немає життя!

Тому зберігаймо всі здорові прояви нашого народу, любімо себе взаїмно, шануймо себе. Бережімо й збагачуймо нашу мову, культуру. Горнімося до нашої Церкви як до рідної матері, бо вона всіх нас єднає й усім нам помагає не лише здійснити нашу найвищу надприродну ціль— спасення наших душ, але також помагає нам у наших турботах у цім житті.

В плеканні сильної і вірної любови до нашої Церкви й народу лежить запорука нашого національного збереження, як рівнож певної і скоро відбудови української Самостійної Соборної Держави.

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

ЙОРДАН

Де Ісус родився була річка,
Тихенька тай собі невеличка.
Йорданом її Євреї звали,
Нераз в ній плили тай ся купали.
Там над нею Йоан проповідав;
Месії шлях і путь приготовляв.
За пророка його люди мали;
Що він є Христос собі думали.
Книжники 'го переслідували,
Ірод, коханка, ненавиділи!
До нього сам Ісус Христос прийшов,
Щоб 'му показати свою любов.
Добрий примір всім народам дати,
Отця тай Свят-Духа звеличати.
Не хотів Йоан Сина хрестити,
Бо сам жадав хрещення прийняти.
Спаситель наш глянув Божим оком,
Тай Йоан приступив живим кроком!
І охрестив Месію водою,
Ревними словами, молитвою.
Нараз в небі грімко загреміло
Загуділо, кріпко зашуміло,
Святий Дух- Голуб дав ся виділи,
І голос Божий всім дався чути!
"От це мій Син Улюблений Ісус..."
Сильний голос Бога мов землетрус!
Цим отворились нам двері неба,
Хрещення всім людям буде треба
І це Володимир Князь зрозумів;
Україну вхрестити захотів.
У Дніпрі, під Києвом Вкраїнці
З ним, своїм володарем, у спілці,
Охрестились й прийняли віру,
Тай посвятили Вкраїну щиру!
І храми почали будувати;
Боже імя всюди величати.
Ворогів Христа кровю спиняти,
І ще нині за віру вмирати.
Бо святу зрозуміли Правду,
І зненавиділи злобну кривду!

ЛИСТ З НІМЕЧЧИНИ

Недавно ми дістали від одного укр. катол. священика, що тепер є на окупації в Німеччині, лист. Ось він:

"Щиро дякую за Ваш труд в моїй справі, що поінформували моїх шкільних товаришів оо. Теплого і Коцабу про мій побут в Дельменгорсті недалеко Бремена. Адреси тих отців я не захопив зі собою при виїзді на Лемківщину, куди я виїхав ще в 1943 році Про поворот в 1944 р. не можна вже було думати, я й виїхав просто до Берліна. Екзцеленція Петро Вергун призначив мене до Дельменгорсту, де я перебував до цього часу.

"Про наше життя, як збірної еміграційної маси— про їх будучність сказати щось конкретного зараз є неможливо, можна робити припущення випливаючі з дальшого розвою подій в загально світовім мастабі, однак то будуть тільки припущення, що можуть розвіятися при зіткненню з дійсністю. Розвій тих подій лежить поза нашою спроможністю впливу. Хоч дальші події здається назрівають, вже виразно зарисовується поділ, та скристалізування противних сторін, але як довго протягнеться це до слідуючого виступу, сказати трудно.

Теперішне наше життя прибрало тревалішу форму. Поза незначними вимками все стаборовано. Життя по таборах улекшило творення громадських організацій, шкіл і товариств. Координування-планування культурно-громадської діяльности стоїть на властивій дорозі. Щодо згармонізування життя по поодиноких таборах буває всіляко. Між нами взагалі є далеко більше східних наших братів, але й ту спроби вигладжування ріжниць дають успіх. Спільні ідеали, заміри та стремління до них, це ободрює, консолідує, та витворює затирання ріжниць. Дай Боже, щоб те злиття якнайскоріше настало до цього вимагає потреба дня та будучности."

"На днях їду до Баварії, передам для о. Вояковського адресу отця, та постараюсь дістати від нього листа для отця...

"В Дельменгорсті наших людей нема так богато. В таборі мешкає 600 осіб, а яких 200 осіб ще мешкає приватно. Майже всі горожане бувшої Польщі. Коли є якісь браки то тільки щодо одягу, опалу, книжок, паперу до писання і т.п.... Заосмотрування табору в продукти до життя є навіть добре. Існує школа, захоронка, ріжні курси для неграмотних, чи малограмотних, в пляні є 7-клясова школа і т.д."

ЦЕРОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛЮТИЙ, 1946

15	**П**	**2**	**Стрітення ГНІХ.**
16	С	3	Симеона й Анни Пр.
17	**Н**	**4**	**Нед. Блудного Сина**
18	П	5	Мч. Агафії
19	В	6	Преп. Вукола
20	С	7	Преп. Партенія
21	Ч	8	Вмч. Теодора Страт.
22	П	9	Мч. Никифора
23	С	10	Суб. Зад. мч. Харал.
24	**Н**	**11**	**Нед. Мясопустна**
25	П	12	Сщмч. Власія
26	В	13	Св. Мелетія
27	С	14	Преп. Мартиніяна
28	Ч	15	Преп. Авксентія

УСТАВ

15. Стрітення ГНІХ.: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 316, Єв. Лук. з. 7.

17. Неділя Блудного Сина й Попразденство Стрітення: Гл. 1, Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 135, Єв. Лук. з. 79.

23. Субота Задушна. Сл. Б. Все за усопших. Ап. і Єв. дня і за усопших.

24. Неділя Мясопустна: Гл. 2, Єв. утр. 2. Сл. Б.: Ап. з. 140, Єв. Мат. з. 106.

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.
60-ліття уродин Михайла Войтаса

В день св. Михаїла дня 21-го листопада 1945, родина і кревні справили несподіванку для ювілята, котрому минало 60 літ життя. При обіді були виголошені щирі побажання, а відтак п. Михаїл Войтас висказав щирі слова подяки до всіх присутних.

Переведено збірку. На Будучність Нації призначено $2.25.

Іван П. Хруник

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ДОБР. ТОВАРИСТВА СВ. ПОКРОВИ В ВИНИПЕГ, МАН.

Загальні річні збори Добродійного Т-ва св. Покрови відбулися дня 16 грудня, 1945 у парохіяльній салі під числом 965, Бойд улиці.

На зборах був даний звіт з цілорічної праці за рік 1945

Загальний прихід був за рік	$1,969.24
Розходу було .	$1,769.35
Остає ..	$199.89
Перенесено з р. 1944	$1,279.70
Бонди на суму	$1,000.00
Позички на суму ...	$1,000.00
до перенесення 1946:	$3,479.59

Заряд вибрано на рік 1946 як слідує: Голова: Д. Дорош; місто голова: А. Хімко; рекор. писар: М. Дух; фінав. писар: С. Купський; Касієр: В. Чорненький. Контрольори: П. Григор, Д. Стасюк, І. Рогатинчук. Опікуни хорих: М. Сидорчук, М. Журба, Е. Похович, К. Дершко, Т. Дудар, Л. Нафостович, С. Мороз, І. Микитишин. Капітан: К. Сарафин. Хоружний: І. Поторока.

Заряд бажає насамперед Всеч. Отцю Пароху, всім членам і членкиням і всім українцям католикам що найкращого собі в Бога бажають, і веселих Свят, щасливого нового Року на рік 1946.

Так само хто хотів би вписатися то просимо прийти, — ми радо витаємо.

Д. Дорош, голова — М. Дух, писар

* * *

ЗАРЯД ЖІНОЦТВА
при парохії св. Покрови в Винипег, Ман.

Вибраний на рік 1946 як слідує:

Голова— М. Сидорчук
місто голова— П. Слупська
Рекор. Секр. — Г. Дух
фін. писар— М. Капітанчук
Касієр- О. Заяць.
Контрольна комісія·
М. Дюк, А. Матковська,
П. Хомин.
Господині:
М. Осадчук, . Біленька, А Сеньків, Л. Нафостович, П. Хабінець, П. Алилуя.

Г. Дух, писарка

Н. Кольба,
Галашвил, Ман.

МОЛИТВА

Христе всесильний, великий.
Нам Україну спаси!
Визволи наших Владиків
З диких вандалів руки!

Без батьків наших духовних,
Церков і нарід терпить,
Утоли слези гіркі!
Додай сили пережить.

ЖЕРТВУВАЛИ БНАЦІЇ

п. Никола Басараба з Фоксфорд, Саск., для п. Стефана Кота в Вейрдейл, Саск.

Пані Анна Шевчук з Порт Артур, Онт., для пані Анни Погоріщук в Порт Артур, Онт

Парохія св. Івана Хрестителя в Арран, Саск., жертвує БНації для пана М. Бура в Лондон, Англія.

Андрій Пазюк з Кемроз, Алта., жертвував сам три передплати для: Григорія Сича в Гай Лейкс, Алта.; Павла Головатюка в Равнд Гил, Алта. і для шпиталя ПД. Марії в Кемроз, Алта.

Справді немає кращого дарунку як з нагоди імянин, уродин чи другого родинного свята наших рідних, знакомих чи приятелів запренумерувати їм принаймеше на один рік БНації. Ану, хто буде слідуючий?

Берестейська Унія

Причини

Коли український нарід втратив свою державну незалежність і в литовсько-українській державі чимраз більше ставав іграшкою польських вельмож і панів, то разом з народом бідніла його Церква, його священство.

Українські колись можні бояри поволі рік за роком ради лакомства нещасного тонули в польськім національнім таборі, туди женилися і за жінками переводили своїх дітей, посилали до польських шкіл і ці діти ставали потім частогусто найгіршими висміятелями і ворогами всього, що українське. Так їх навчили в польських школах, а українських не було...

Через подружа величанські майна переходили в польські руки а з майном право патронату до наших церков. Ще князь Константин Острожський мав право патронату до тисячу наших церков. А його нащадки вже всі пішли в польський табор разом з юльосальним княжим майном на Волині і всіми правами патронату над нашими церквами.

В таких обставинах обіднілий нарід, до того загал панських кріпаків, за котрим чимраз менше ставало кому упімнутися, не мав ні змоги ні хисту поступати в науках, але панські ґуральні дбали докладно про це, щоби кріпак взяв призначену для нього міру горівки і відробив на лані, чи буде він пити цю горівку, чи ні, чи хотів він її брати, чи ні. Так розпивали наше село польські горальні панські, а помагали в цім жиди арендарі,"без котрих дозволу навіть невільно було хрестити," як на це скаржилися на соймі у Варшаві волинські шляхтичі наші під проводом Древинського. Пани віднаймали наші церкви жидам, нарівні з горальнями, корчмами і шлябантами. І співав наш нарід незавидну пісню про Зельмана, що іде з цілою своєю родиною...

Обіднілий нарід, позбавлений своїх провідних верств, без змоги оборони і просвіти в тодішній польській державі, мав тільки свою Церкву, як останну оборону і захист. Серед таких обставин однак священики нашої церкви були також бідні наскрізь і безза хисті. Без духовної науки ізза браку духовних семінарій і колегій, вчилися сини від батьків бодай відчитати Служ бу Божу і дещо з катехізму, а потім їхали до свого владики на свячення і там дещо при владичім дворі довчилися, або й ні.

Той невідрадний стан нашої Церкви з самих внутрішних причин спонукав чільних наших владик, духовних і світських зарадити тому лиху і повернути назад до тої пра старої згоди, що за єдинства була в Церкві Божій, як про це згодом пише Іпатій Потій, володимирський владика. До тої єдности Божої, що є бажанням Христа Спасителя, що би "всі стали одно" ——щоби "було одно стадо і один пастир."

Від 1590 року наші владики під проводом луцького єпископа Кирила Терлецького і екзарха патріяршого, роблять дуже розумні і продумані старання до повороту в єдність Церкви Божої, як це було за святого Володимира і довгі сотки літ згодом, що також ніколи не було остаточно перевертане і аж до тих часів все було лебединою піснею Української Церкви.

Акт злуки. Після довгих підготовчих старань наші владики, луцький Преосв. Кирило Терлецький, і володимирський, Преосв. Іпатій Потій, за тягнувши позичку на своє майно, поїхали до Риму під кінець 1595 року і перед самим навечір'ям латинського Різдва 23 грудня 1595 року були приняті св. Отцем папою Климентієм VIII, де формально зложили заяву злуки від нашої Церкви

Підкінець лютого 1596 р. наші владики відїхали з Риму і прибули до своїх діецезий на Україні. В порозумінні з іншими нашими епископами оп[...] визначено початок жовтня на святочне проголошення злуки і єдности Це сталося в місті Бересті Литовськім в церкві катедральній св. о. Николая в днях від 6 до 10 жовтня 1596 по старому стилю.

Присутними були тоді крім згаданих вище владик, митрополит київський Михайло Рагоза, полоцький владика Гермоген Загурський, епископ холмський і белзький Діонізій Збіруйський, пинський владика Іван Гоголь, архимандрити брацлавський, лаврищівський і минський, много ігуменів, деканів, парохів і діяконів. Від латинського духовенства були присутними епископ львівський, луцький і холмський, а при них славний тодішний проповідник Петро Скарга.

Сам торжественний акт проголошення відбувся в катедрі берестійській дня 9 жовтня, 1596 р. по співаній Службі Божій, котрі відправив наш митрополит в сослуженні духовества. Тоді полоцький архіепископ Гермоген з амвон відчитав папську буллю про зединення нашої Церкви з святим Престолом в Римі а закінчено це торжество святочним відспіванням "Тебе Бога хвалим!"

Слідучий день припав в неділю. Це було 10 жовтня 1596 р. по старому стилю. В катедрі св. о. Николая в Бересті знова відправлено торжественне Богослуження в присутности латинських владик і о Петро Скарга виголосив проповідь про єдність Божої Церкви. Наш митрополит спільно з епископами оголосив пастирське послання до всього українського народу з приводу заключення єдности.

Бунт і незгода. До кождої однак справи, якаби вона не була добра і світла, треба ще [з]личутти і співпраці всіх для повного її успіху та завершення. Людські зглади, особиста гордість і зарозумілість князя Константина Острожського та нестаність двох владик на[...]их, що пішли за його потягом, а іменно перемиського владики Михайла Копистенського і львівського Гедеона Балабана, много пошкодили для успіху святої справи в нашім народі Вони це були од[н]ими з перших, що пристали до того діла, ба навіть самі того домагалися і це засвідчили власними підписами на даних переговорах в справі унії. Потім однак під впливом князя відтягнули свої підписи і відтягнулися від справи, котрої вже повалити його ні були, але котрій чимало пошкодили. За ними пішли деякі інші, що бачили самі не відрадне становище нашої Церкви, то однак в даний мент не пішли за голосом направи і стали безрадні

Що значить унія? Унія це слово латинське, значить по українськи ЄДНІСТЬ, ЗЛУКА Унія Берестейська, значить єдність довершена і проголошена в Бересті

Небувала річниця. Якраз цього року минає 350 літ цього акту злуки і поновної єдности з святим Престолом в Римі. Москва саме тепер завзялася розторощити нашу єдність. Але про це напишемо в другім числі

С.С.

ЙОРКТОН, САСК.
Іменини Впр. о. Візитатора Бахталовського

В церкві М.Б.Н.П. в середу, 9-го січня, о год. 10.30 була співана Служба Божа з діяконами: о. П. Лаптута і Пр. Брат Ів. Сирота. Співав Пр. о. Ів Бала. Було много людей мимо роботи в місті. Проповідав Пр. о. Гр. Шишкович. Після Служби Божої - Многоліттєвіє. Середа вечером о 7.30 Торжественний Молебен до М Б. Н. Помочі на подяку за щасливий приїзд наших жовнірів з Европи. Після Суплікації Торжественна Панахида за всіх полеглих українських жовнірів на війні, зокрема двох жовнірів членів йорктонської парохії, а саме: Вол Слугоцького і Ів. Матвійва. Н[а] середині церкви поставлено трумну, прикриту канадійським прапором. Також положено на катафальку, між двома крісами мундури летуна й піхотинця. На кождому уніформі виднілa знимка обидвох полеглих вояків. Було велике число приявних з парохи йорктонської та зпоза Йорктону. По обох сторонах катафальку стояли жовніри в своїх військових мундурах, з головою схиленою. Впр. о Пароховi Ст. Бахталовському, в часі Панахиди услугували два діякони: Пр. Брат Д. Бибків і Пр Брат Гр. Новак, ЧНІ Торжество було так зворушаюче, що много присутних не могли здержатись від сліз

Опісля зібрались члени парохи в парохіяльнім Домі, щоб там свідсвяткувати день іменин Впр. о. Пароха Ст. Бахталовського й рівночасно наших жовнірів. Господарем бенкету був знаний адвокат йорктонський, п. А. Кіндракевич Крім господаря бенкету промовляти ще Прп. о Гілей в імени лат. парохії, Бр. Юстин, директор Колегії св Йосифа, понк В. Вонітович, Ів. Черевик, К. Ісопенко та о. Ів. Бала Всі вони згадали теплим словом успішну працю впр. о. пароха, в часі 6-літнього побуту в Йорктоні. Прекрасно й довгою промовою відповів усім Отець Парох. Бенкет покінчено китицею-співом прекрасних колядь.

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнаріських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(6)

Амінь! відповіли фармазони, а Василь читав далі:

"Пята заповідь фармазонська:"

Кождий фармазон сповідається, жде й просить у Господа Бога раю світлого. Аби се го доказати й на сій землі назнаменувати, обовязаний є кождий фармазон справити собі великий город з усякою городиною, великий сад з усякою садовиною і велику пасіку з добрими уліями. Тим розводить фармазон рай на сему світі, до чого він сеiнічним союзом і сеiнічною присягою обовязується."

"Присягніть!"

Присягаємо!

"По такій правді вам Господи Боже допоможи!"

Амінь!

"Шеста заповідь фармазонська:"

Кождий фармазон віруе у слово святого апостола Павла, що тіло християнське є мешканням Духа Святого. Для того повинен кождий фармазон тіло своє чисто й хайно носити, що днини умиватися і чесатися, і до кождого обіду, полуденку і вечер з умиваними руками сідати. Він повинен старатися, аби, чи в пістні чи в скоромні дні,страва його, о скільки мож, була добра й поживна. Нероба не варт і тої землі, що її толочить; но хто так щиро й приязно працює, як фармазон повинен, той варт з своєї праці солодкости заживати, ба навіть до того й обовязаний."

І на сю заповідь присягли усі, як на передні, а Притуляк Стефан і подумав собі: Ага! аж тепер зачав справді по фармазонськи говорити; я знав, що се так буде, бо і пани великі так роблять, а пани, чув я, також у фармазони записуються. Тепер і я знаю, чому то є богато таких панів, що нічого не пють, окрім води. Оттак собі думав Притуляк, а Василь читав далі

"Сема заповідь фармазонська":

Кождий фармазон вірить і повинен вірувати, що: як тіло християнське є мешканням Духа святого, так дім християнський є мешканням того тіла Для того повинен кождий фармазон на сам перед старатися, аби собі дім добрий, обширний, вигідний, з високими світлицями, з великими дверми й вікнами побудував. У кождім фармазонськім домі повинен бути комин, а не сміє і оден рік минути, аби собі фармазон який новий господарський будинок не прибудував, або хоч не поправив. Він і його уся челядь повинна свій нічний припочинок у порядній, добрій постелі мати, а найменше кождого місяця повинен собі фармазон у свою світлицю яку оздобу справити, н. пр. образ святий, зеркало, начиння, ослін, стіл, скриню, мисник, коверець, ручник, скатерть, подушку й таке інше. Сего всего дух фармазонський вимагає і посему буде мож фармазона пі[...]"

І на се присягли усі а Притуляк собі гадає: Се вже зовсім таки фармазонська заповідь, бо я чув, що ті пани, котрі у фармазони вписуються, мусять що року будуватися, або щось такого,, а що місяця мусять собі щось нового у дім справити, бодай що там небудь, а то би їх той фармазонський дух і стермезував. Та най-но, що Василь ще далі читати буде, бо я ще не одного догадуюся. От Василь і читає далі:

"Осьма заповідь фармазонська".

Усі фармазони, кілько їх нині є у якім селі або у якім місті, повинні що неділі і що свята по святій вечірні зійтися до одного з своєї старшини, й то на переміну, раз у одного, другим разом у другого, а третим разом у третого Тут має кождий за рядом перед цілою фармазонською громадою сповістити, що він за цілий тиждень робив і зробив, і яка йому добра гадка до голови прийшла. По нараді має старший або науку яку давати, або книжку яку добру читати, або правила фармазонські виясняти й викладати. Наука про управу землі, про пасіку, про сад і про огород має завсіди триматися, а годину перед розходом мають для забави все красні пісні співатися."

На се також присягли усі, а Притуляк собі думає: І се зовсім по фармазонськи, бо так і пани фармазони роблять Василь читає знов далі

"Девята заповідь фармазонська"

Жінка й діти кождого фармазона повинні також по заповідях фармазоських жити, бо кождий фармазон яко голова дому и господарства має власть до того їх присилувати, хочби й карою. Слуги свої повинен він також до честного життя наклоняти, а діти свої усі, чи хлопці чи дівчата від шість років до школи посилати. Де школи нема, там повинна фармазонська старшина зараз іншим способом о науку дітей постаратися."

І на се присягли усі, а Притуляк собі гадає: А хтож такий буде у нас діти учити, як не Василь? - Я вже знаю, що старшина се на його плечі вsадить; на такого ж бо й варт!

Василь читає далі

"Десята й послідня заповідь фармазонська"

Цілковитої радости може чоловік сподіватися аж у царстві небеснім, а тут має старатися заслужити собі на него й до того приспособлятися. Тому заказані кождому фармазонові гучні гулянки й шумні забави, бо вони істинну радість і істинне щастя людське толочуть, котре то щастя є духовне, щастя науки й мудрости. Тому повинен у малих товариствах, без піятики й без гуку обходитись, й у своє товариство лиш таких людей брати, котрі так тверезо й честно живуть, як він сам жити повинен і мусить. Людей, котрі пють, хоч би то були брати або родичі його рідні, має він уникати й від них утікати, бо ніщо не може чоловіка так борзо до згуби привести, як люде, котрі пють. Людей, з котрими пристаєш, дуже вибирай собі, фармазоне, й найрадше тримайся свїх фармазонських товариств; радости й утіхи шукай у духовній науці, й доброму биті, а розривки і відходи по трудах твоїх у співі, у добрих книжках і у нарадах з розумними й честними твоїми товаришами. Одно най тобі николи з думки не сходить, фармазоне: ти живеш на те, аби на сему світі рай розводити; тому є твоя повинність, кождого року одного або двох товаришів до фармазонського товариства привернути, а то лиш таких людей, по котрих можна поправи сподіватися."

І на сю заповідь присягло усіх трийцять господарів, а той у білій одежі каже:

"На се усе, що ви присягали, покладіть ваш палець в отсю книгу, на сім літ, сім місяців і сім неділь. Як сей час мине, то можна буде кождому з вас або у фармазонах лишитися, або виступити; бо се не силувана річ."

Усі підписалися, а той чорний промовив:

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

The Birth of Reds

Russia, Land of Persecution

The autocracy of the tsars in Russia began with the Mongol invasion (XIIIth century), when diverse provinces mor or less linked together had to put up a common front versus the invaders

Later two bodies succeeded in keeping low this tsarist despotism the Church and the "boyars" who were great land owners and civil servants

However, under Peter the Great (1682-1725), the squeezer got tighter. This ruler put the peasants in such dependence of the lords that they practically became like ancient slaves This was the regime of the "knout", (that whip made of leather tongues armed with lead balls) For the slightest offence, for the smallest of suspicions, one was summarily executed, exiled to Siberia, or sent to the mines in the Ural mountains!

This regime which incarnated for the Russian the greatest social justice was prolonged until the middle of the XIXth century

On February the 17th, in 1861 Alexander II, emperor of the Russias abolished serfdom which deed gained him the title of "the liberating tsar." Many other reforms followed, concerning provincial administration judicial organization and press freedom ..

These measures did not give complete satisfaction however The peasants still had to pay for the land they expected to get freely On the other hand, the funds received were so small that they could barely sustain their families!

The Russians had other aspirations They wanted democracy The tsar refused to grant them a democratic form of government

The Russian Nihilism

A revolutionary Milioukov, pretended that Bolshevism had come from France It is certain that the Russian occupation of the latter country after Napoleon's retreat, had put the Russian officers in contact with the ideas of the French Revolution Consequently there soon appeared a group of Russian Socialists. The first one was Belinsky (1811-1848) After reading Hugo, Sand and Sue, he also decided to defend the under-dogs

Western Europe is then trying to cure the social evils with a socialist, materialist and atheist remedy Belinsky adopts it also. To his friend Botkine (Sept. 8, 1841) he writes "Either Socialism or death That is my motto!" All he sees is a bloody revolution: "Men are such brutes and so dumb that only by violence they be brought to happiness. What is the blood of a few thousands when compared to the suffering and misery of millions?"

Belinsky was the first Russian to forget religion in the solution of the social problem

All this time the writers of France were spreading ideas of revolution throughout Europe. In St. Petersburg, a club, presided by Petrachevsky, a young, rich and noble man, preached the ideas of that French radical Fourier. Petrachevsky would've desired to create the so-called "phalansteres" all over. In his mind, the problems that religions had once tried to solve, could only be solved by the social organisation of labour. On the 23rd of April, 1849, the tsarist police raided the club and the latter's members were exiled.

More dangerous still were the "Nihilists" who were professional revolutionaries. Their leader was Bakounine. In 1917-1919 they played a great part and a bloody one at that. They bowed to no authoritq, Bakounine himself affirmed that there is but one science... that of destruction!" They were behind many a crime and even Alexander II was one of their victims in 1884.

Nicholas II

Successor to Alexander II (18-94), Nicholas II was ready to put up some reforms: he abolished the "knout", founded shops for the jobless and homes for the aged workers. However he could not understand the needs of the actual times He wanted no "domna" or parliament when he was crowned When he finally gave in to public demands, he tried to control the choice of the ministers.

He will be accused of keeping the people in drunkedness in order to have more revenues, etc....

Moreover the terrible result of the Russo-Japanese war will be the fault of and blamed upon the tsar He also will be blamed in 1917 for the lack of munitions and the suffering of the soldiers in the first World War

The Russian soul in 1917...

A revolution is made by determined leaders, but the success of the Russian revolution of 1917 must also be explained by the state of the Russian soul at the dawn of the XXth century.

We all admit that oppression and tyranny have always provoked anarchy. Bent under an iron yoke, the Russians were awaiting the day of liberation.

The socialization of the land promised to the peasants had nothing terrifying for them. The "mir" (community, village) was the old form of land possession. Many were against the Act which ordered its abolition. As for the workers, they were Socialists long before 1917. Many Socialists and Revolutionaries were students with a high education.

An ignorant and quiet people in general, the Russians were made for this bloody holocaust Maxim Gorki even said: "An ignorant man, is but an ox. One can send him to the slaughter-house..." Really Russia was about to become (according to Lenin's own words "a huge laboratory where a huge social experience was to be attempted!"

Lenin ..

Vladimir Oulianov, so-called Lenin, was born on the 23rd day of April 1870, in the village of Simbirsk. His dad, Ilia Oulianov, a pious man and a staunch monarchist, was a school-director. He also was an advisor to the State. His mother, a doctor's daughter, was also a fine lady In 1886, Vladimir was finishing his studies and his father died. The following year a family tragedy changed the course of his whole life. His older brother, Alex, was sentenced to be hanged as a conspirator. He had been a revolutionary and had conspired to kill the tsar. Vladimir did not cry over his brother's tragic death, but he promised to avenge him. From then he had but one dream.. that of destroying the monarchy!

In 1887, Oulionov becomes a student of literature at the University of Kazan. He is soon expelled. He then studies Karl Marx and a short time later becomes a doctor of law.

His career is from then that of a radical He meets with other marxists in Switzerland and they see in him the future leader of the working-class or proletariate. Lenin returns to his fatherland and is imprisoned (1895) and deported to cold Siberia (1897). but he does not stop writing and publishing his ideas. In 1900, he is set free, founds the Socialist Democratic Party of the Russian Workers, and in Munich he edits a paper (Spark) which has this motto: "From a spark will be born a flame!"

Three years later 47 Russian Socialists meet in London, England. Being unable to come to a mutual understanding amongst themselves, they split into two groups, i.e., the Socialists or Menchevikis (minority) and the Extremists or Bolshevikis (majority).

As leader of the Bolshevikis Lenin exposed his program: the present order must be destroyed, the revolution must be the job of the workers and it must bring about the dictatorship of the proletariate! All means are good when it comes to the establishing of integral Communism!

The Russo-Japanese war in 1905 seemed favourable for a revolt in Moscow. However, it failed. Lenin had to leave Russia again in 1907 The fatal year of 1914 gave him new hopes. "Our goal, our only aim is to transform the war between nations into a civil one..." This change did not occur, but in February 1917 Russia underwent a bloody revolution. Lenin hurries to Petrograd. To the soldiers he promises peace, to the peasants, all the lands, etc... In July he fails in a "coup-d 'etat", but on October the 25th he comes into power And thus we enter into the bloody and cruel history of Soviet Russia

For years there was no real order in Russia, but hunger, corruption and misery Lenin tried hard to organize his country. He bluffed and he governed as a ruthless dictator. He died raving madly, driving through the streets of Moscow in a limousine and brandishing a pistol. Today his body is "venerated" (!?!) in a mausoleum, as that of a great prophet!!! He did not want Joseph Vassirianovich Dzougashvily, alias Stalin, to become his successor. However the latter was a crafty leader on his own in this "free-for-all." The "iron seminarian" (Stalin once studied to be an Orthodox batushka" or priest, but got booted out of the seminary because of his radical dreams!) got into power just the same. He purged the Red-Party, got rid of his rivals and put an iron-yoke on millions of people. Today our own leaders bow to him Some of our correspondents call him a great statesman, but we know he is a cruel tyrant who cares not for the welfare of the people, but the spreading of the Russian Empire. He is a tsar at heart, although a Red one He loves "red" the symbol of persecution and blood. Ivan the Terrible's deeds are child's play when compared to those of the only living Dictator today And our boys fought against dictatorship!!! People starve and he lives in the beautiful palaces of the tsars. People lost everything and he and his henchmen are enjoying the spoils of war. They even mix into the internal affairs of Canada. Their paid agents are everywhere. At least three of our Ukrainian men of profession are working here in Canada for the Soviets. They are sly foxes, but being for years now students of Communism and keen observers of Soviet policy, we are not fooled The Soviets are not only the secular enemies of the Ukraine, but also of every democratic country in the world. Their system can have more devastating effects upon the world of today, than the biggest atomic bomb, if we do not awaken in time. Let us keep our eyes and ears open!

Fr Nick.

FOOD FOR THOUGHT

1) We announce a new sandwich cooked up in the Kremlin for Ukrainians in Canada, i.e.,... a lawyer (should I say layer?) a doctor in the middle, and another lawyer!— No, thank, I want no indigestion and we denounce those who are betraying the real Ukraine!

2) Mr. Harriman, the Amerk Ambassador to Russia lately said that "a book written on Russo-American relation would be insipid and worthless if done so within the restraints of diplomatic language!...

Well, dear Averill, just unbutton your lip, open your sincere heart, and let us have the truth about what you know about the Soviets! After all America is still a free country where freedom of thought and speech is still in vogue.

3) Why did the Soviets take our Ukrainian Bishops away from Galicia? Is that freedom of religion?

What did our boys fight for anyway???

4) If you smoke, cut off 4 packages of cigs next month and you'll have a dollar or so to give to the Union of St. Josaphat which helps our churches and institutions. No sacrifice could be more appreciated

5) Churchill does not want to give Russia the secret of the atomic bomb. Do you blame him? All Russia ever gives us is a lot of headaches!

6) Read something in Ukrainian at least once a week. It's fun!

7) Will Zhukov follow Timoshenko all the way to... (your guess is as good as mine!)?

8) Our Communist federal MP calls those Ukes who refuse to go back under Russia ... "nazis, or fascists"... It's more accurate to call them potential corpses, because we know what'll be their fate, if they do go back. Go back to what? Death?

9) Why does Russia always have to have her own way?

10) Read the "Kobzar" and the History of the Ukraine" if you would be proud of being a Uke

Fr. Nick

Maksima Spilchak,
Sacred Heart Academy,
Yorkton, Sask.

The Atomic Bomb

On August 6, 1945 a great discovery startled the world. That flash of lightning above Japan, the last thing that the people of Hiroshima knew before they ceased to know— marked the introduction of atomic energy into civilization The energy enclosed in a bomb, the size of a golf ball, utterly destroyed an area of fifty square miles of the Japanese city, including approximately a hundred thousand people.

What were the principles of that world-terrifier, the atomic bomb? To this we find a simple answer - it was the splitting of the once indivisible atom, and thus obtaining the energy it contained. For many years scientists strove in research, with the aim of analysing the fundamental structure of elements, in order to understand some of their underlying principles. Having sufficiently succeeded in analysing the basic principles of atoms, scientists employed the knowledge in creating the conditions necessary to initiate an atomic chain reaction, or in common terms, they have split the atom

The atom, scientists tell us, is the smallest particle of matter. It is so minute, that in order to see it with the naked eye, it must be magnified 270 billion times. However, in spite of its minute size, the nucleus of the atom contains tremendous amounts of energy, and it is for the release of this energy that scientists worked patiently for the last fifteen years Huge machines called cyclotrones were set up These applied powerful electric currents, which, it was hoped would break through into the nucleus of the atom. It appeared at one time that the cost to break up an atom and obtain its energy would be more than the energy was worth Nevertheless, scientists were willing to continue their research for, at least, some new knowledge would be gained by it In 1939 the goal was achieved when three German scientists: Drs. Hahn, Meitner, and Strassman, at King Wilhelm's Institute in Germany, succeeded in splitting the atom. However, Germany fell behind in this great discovery because the scientists left Germany, and upon coming into the United States, joined the Allied scientists in the construction of the first atomic bomb— the bombs which ended World War II.

It is hard to believe that the bombs which shattered the Japanese cities Hiroshima and Nagasaki

were only the size of a golf ball. But in one of these bombs was power equivalent to twenty thousand tons of the most powerful explosive TNT. The question arising from the fact is, How can the atom create such immense energy? Scientists answer this question by explaining the reaction which takes place. Under proper conditions, in a mass of uranium, the source of atomic energy, a neutron, which is a neutral particle of electricity, enters an atom of uranium whose atomic weight is 235. Its entrance causes a fission, a splitting into two halves, which releases two new neutrons. These in turn cause the splitting of the rest of the 235 electrical particles of an uranium atom. This is called the atomic chain reaction... a chain... because it acts like the common chain letter. The reaction releases enormous quantities of heat and is accompanied by a release of radioactive particles, destructive to human tissue. Atomic energy blasts hence heightens the radioactivity of every substance within the area. Great pressures, velocities, and temperatures arise, from which the explosion area becomes completely devastated.

It was this immensely powerful energy that ended World War II. At the same time it brought many difficult problems. The most urgent one of these, is that Great Britain, the United States and Canada, became faced with the question, as to whether they should keep the atomic secret or give it out to all the nations. Guarding it from the rest of the world, would be arousing fear suspicion, hatred, and encouraging espionage among the nations. As long as there are sovereign nations possessing great power, war, sooner or later, is inevitable. On the other hand, if every nation owns the secret, how can the world be assured of a lasting peace? Another war, in which atomic energy would be used, might mean a complete end to civilization, for, so far, no possible defence against it is known. However, that's the dark side of the picture. There is more cheerful prospect. As with many other things it is possible to put atomic energy to uses contrary to expectation. For example, we know that a knife in the hands of a lunatic ends life, while a knife in the hands of a surgeon saves life. So with atomic energy— is it not possible to use it to better the standards of living, if it is possible to ravage civilization with it? There are many possibilities for its use. First of all, its energy in small units may find valuable use as fuel for heating, replacing coal and oil, perhaps also as fuel in automobiles and airplanes. It may also become a great aid in the fields of medicine, for its heat energy used properly may successfully destroy diseases such as the now unharnessed cancer. The possibilities are truly colossal.

With atomic energy man has opened a new era in history. In his hands he now holds a discovery, which may be of great benefit to all, or may be a weapon for man's own destruction if he so desires it. This great discovery has made clear to the world the necessity to live in international co-operation, for fear of possible destruction. But fear is not synonymous with co-operation. Therefore nations must do away with fear and suspicion. They must achieve harmony through the Christian practice of brotherly love, understanding and goodwill. Then only shall we have among the nations of the world a brotherhood of men, with a Fatherhood of God. And this brotherhood is the only solution for a world of hate and fear, for it alone can create a world in which there would be no desire among men to use atomic power to destroy one another.

We are now living in the beginning of atomic age— the age in which atomic energy will do work. The energy was revealed to the world in a bomb, as a menace to civilization. Nevertheless we are justified in believing and hoping that in the future its power will be used as a boon to civilization.

We have received peace through the use of atomic energy. If this energy is put to peacetime industry we ought to have a world in which peace will endure.

WHITE FRUIT CAKE

(Four or five pounds)

1 pound seedless raisins
½ pound chopped mixed peel
½ pound candied cherries
1½ cups chopped blanched almonds
¾ cup butter
1 cup sugar
3 tablespoons milk
½ teaspoon soda
1 teaspoon cream of tartar
2 cups sifted cake flour
6 eggs whites, stiffly beaten

Method. Soak the raisins in water until plump, then drain and dry thoroughly between towels. You can use both red and green cherries in this, if desired. Cut the cherries coarsely, in any event. Make sure the mixed peel is chopped finely enough. Blanch and chop the almonds. Combine all the fruits and nuts. Cream the butter thoroughly and gradually cream in the sugar, then beat until the mixture is light and fluffy. Add the milk to this mixture. Now sift the flour and measure it, then sift again with the soda and cream of tartar. Add the sifted dry ingredients to the creamed mixture gradually, then add the fruit and nut mixture. Beat the egg whites until stiff, but not dry and fold these into the cake at the last. Pour the batter into bread pans lined with heavy paper that has been well greased. Bake in a moderately slow oven (275 to 300 deg. F.) for about 2 hours, or until the cake is done.

REZNOWSKI STAR DEBATER

Our congratulations go to Mr. Lorne Reznowski, First Year Arts student of St Paul's College, for reaching the final stages of the tryouts for the University of Manitoba's Inter-Provincial debating team. He was chosen among the best of six debaters in the University, but did not make the four-man team because of his age. He is not yet seventeen.

Lorne Reznowski has successfully taken part in many debates, including the first Inter Faculty debate against Arts. He speaks forcefully and persuasively in both debate and public speaking.

Although he was not chosen for the Inter-Provincial team on account of his youthful age, we feel sure that Lorne will make it in the next couple of years.

Mr Lorne Reznowski is a past student of St Nicholas School, and we are sure that many of the students at St Nick's remember Lorne as an outstanding speaker. He is the son of the well known Dr and Mrs. Reznowski of Winnipeg.

ST. MONICA'S GRAVE?

A section of marble slab, believed to be a part of the sepulchre of St. Monica, mother of St. Augustine, and containing a portion of an inscription attributed to Anicie Auchemic Basse in the early fifth century, has been unearthed in Ostia, Osservatore Romano reports.

The discovery was made in the courtyard of the Church of St. Aurea, by two boys who were digging a post hole for a sports game, the report said. Because of old and recent fractures, the marble section was broken into three parts. Excavations are continuing in an effort to locate the rest of the slab.

NO HEATING IN VATICAN

The 1,000 halls and rooms in the Vatican remain cold this winter as a result of the Holy Father's ruling that there must be no central heating.

His Holiness had issued this order in view of the fact that more than half Europe suffers from cold because of the fuel shortage.

ST. FRANCES AND HER GUARDIAN ANGEL

Even as a child St Frances of Rome was a holy little girl. One day God let her see her guardian angel. The angel appeared as a child about her own age, seven years old. The angel was so bright and beautiful that at first she thought it was God Himself. From that day on little Frances always saw her guardian angel visible by her side. One day she was attending Holy Mass when she turned to gaze up into the choir loft. Her angel scolded her at once and told her she should pay attention to what was going on at the altar. She followed the Mass awhile and then turned around. This time her angel gave her a sharp slap on the cheek, and little Frances never afterwords looked around in church. Her angel was her best friend. In all her trials and difficulties Frances talked with him as with a friend and he always helped her.

REIGN OF TERROR IN GALICIA

After the conquest of the area by the Red Army, the reports say, commissions went from village to village promising freedom of religion and many other advantages if the people agreed to give up their homes and move east. When these promises failed to induce the people to emigrate, they were attacked by terror gangs that set the village afire, robbed and murdered. It is reported that in one village 850 Gr. Catholic inhabitants, including their priest, were slaughtered.

As a result of this terror, many decided to emigrate, until news reached that from the East about the arrests of Gr. Catholic Bishops and priests and the activities of the Soviet sponsored Orthodox Church to force Gr. Catholics to break away from union with Rome. Then the people began to offer armed resistance, but finally many of them yielded and moved east. In one instance that has become known here as a priest received three days notice to pack up and go east. Other priests went into hiding and succeeded in making their way to safety.

This is the sore plight of Gr. Catholics who live in the territories that have been incorporated into the Soviet Union. Such are the Soviet Union's methods in the "voluntary" transfer of the population to the East.

A SOCIALISTS CONFESSION

Inda Lecio Prieto, who was Spain's finance minister before the civil war at present is the leader of the Spanish Socialist party had this to say in an interview given during the San Francisco Conference.

"I never was a Catholic, although I was baptized, and I will not turn in my old age, but I believe that only the Church could give a solid spiritual orientation to the world, allowing the establishment of a true lasting peace. The present disorderly struggle of interests will only lead to new disasters.

"I realize the world Communist danger, it supplies the popular masses with a false mysticism which has an uncheckable expansive power. Its followers are bold in their work and hard in the fight. Against that universal force, there is no other stronger force in the world with greater spiritual content than the Catholic Church.

"The solution that we Socialists propose is generally a pessimistic solution, for owing to its lack of charity we employ the strength of the masses. Socialism aims at achieving social justice and believes that the employment of strength is right, but if the Church intends to reach the same aim through charity, she will enjoy preponderance because she uses loftier means."

Prieto is the only exiled Spanish politician who still has any considerable influence in Spain.

A young man was buying some Christmas cards and he asked the saleslady for six cards which read: "A Merry Christmas to the only only one I love."

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to— "Q. & A." 1954 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. How long a trip did the Blessed Virgin and St. Joseph have to make to go from Nazareth to Bethlehem?

A. The distance is about seventy miles.

Q. Why is the Church of yours so down on divorce; you must realize that many couples are misfits and should be divorced?

A. Our Church is "down on divorce" for the simple reason that Christ Himself was very much down on it. God says "Who God hath joined together, let no man put asunder." And Christ's own words are just as explicit, "Whosoever shall put away his wife, committeth adultery against her. And if the wife put away her husband, and be married to another, she committeth adultery." (St Mark. 10). Other reasons why the Church is so down on divorce were given by Pope Leo XIII in his encyclical on Christian Marriage: "Truly, it is hardly possible to describe how great are the evils that flow from divorce. Matrimonial contracts are by it made variable; mutual kindness is weakened; deplorable inducements to unfaithfulness are supplied; harm is done to the education and training of children; occasion is offered for the breaking up of homes; the seeds of dissension are sown among families, the dignity of womanhood is lessened and brought low and women run the risk of being deserted after having ministered to the pleasures of men."

The empty house! How pathetic it stands! It may have been swept cleaned, set in order, but if it is tenantless, the dust and the rust settle down and grind in and mar its beauty and destroy its usefulness, and bring it to desolation and ruin. Pathetic too, infinitely more pathetic is a vacant life. Consider the danger of the empty soul.

MY HEART FEELS LIGHTER

(A True Story)

"I think that any fellow who craves the companionship of women either in the outdoors or on the dance floor, as I do, could find nothing more beneficial for the preservation of his purity and the ideals of womanhood than daily or frequent communion."

"The least evil thought or curse word hurt when I think of Holy Communion. It is certainly helping me, and I hope I can keep it up."

"When I seldom went to Communion my mind was full of rotten thoughts and nasty words; now I think of God and play and study. A good habit has supplanted the bad one."

"Frequent Communion is the best means of preserving purity that can be found. No one will ever know what it has done for me, and the sin of impurity no longer offers any alluring temptations. God grant that chastity may continue, and that the missionary who brought me back may have additional heavenly reward. No finer priest ever lived."

"Before I came to Notre Dame I was of the opinion that a fellow could not do away with the things that ordinarily confront him. But after receiving daily for about six weeks I was never troubled the rest of the year with those undesirable thoughts."

"When I came to Notre Dame I was tired of living. I had spent most of my life seeking pleasure and mostly with girls and women. Daily Communion has made me seem to want to live and do things."

"When I started my high school course about five years ago, I was to a certain extent a slave to impurity. Upon the advice of my confessor and following the example of my companions I began daily Communion. At very first I did not altogether quit this sin but after two months I did, and I have only committed it once since that time."

"It has made me see the better side of life, and hold women in high esteem."

"I have learned to respect chastity in women and in myself. Previously, my mind was in a low state from city companions, who talked vulgarly of women and lessened my respect for them. Now I like to consider girls as I would my mother. My heart feels lighter during the day."

"A comparison between the sinfulness of my former impure life and my present freedom from unchastity makes me thank God for frequent Communion. Knowing that all men are tempted fiercely I pray God to give others the graces of frequent Communion that they also may overcome temptation."

(Collected from Religious Surveys of past years. Notre Dame University).

ST NICK AT ST ANDREW'S

Once again the Junior Section of the Ukrainian Catholic Women's League of St Andrew's Church Winnipeg Man., treated the children of the parish. St. Nicholas party was held on Sunday January 6th, at 3:00 p.m. Some hundred gifts were presented to the children which included hockey sticks, banks, necklaces, vanity sets, toy cars etc. Pop corn, candies, and apples were given away for good measure.

The children welcomed St Nicholas singing Ukrainian Christmas carols which was greatly appreciated by Santa. The boys and girls promised St. Nick that during the new year they will become better.

Everybody, young and old, had an enjoyable afternoon. The young women got a greater "kick" in making their affair for the children of the parish. The "kids" are indeed very grateful to these women who have gone to all that trouble to make this Christmas one which they will always remember.

SOVIET DENIES FAITH, FREEDOM, SAYS POPE

Vatican City, Jan 22nd. The Pope issued an Encyclical Saturday declaring that religious freedom was denied in Ukrainian territory under the Soviet Government.

The Encyclical was issued on the 350th anniversary of the reunion of the Ukrainian Catholic Church with Rome. The Pope appealed to God "to calm the tempest" which he said was causing the clergy in Ukraine to "suffer for loyalty to the Catholic Church."

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Вшанували панство І. і П. Царів

В неділю 3-го лютня знакомі, приятелі та родина зійшлися пополудни численно до хати панства І. Царів, щоби пожелати їм з нагоди 25 літнього супружого життя. Панство Царі усіх гостей дуже гарно приняли- справдішним бенкетом. Принятття відчинив молитвою о. Парох, котрий і при кінці бенкету вніс многолітствіє для шановних ювилятів. Присутні відспівали Многая Літа. Опісля дочки панства ювилятів вручили в імени своїм та присутніх гарні дарунки своїм родичам. Ювиляти видно було, були сильно зворушені сим приняттям і кількома словами дякували присутним за ту честь та память.

На закінчении приняття Михайл Турко визвав присутних до збірки на БНації і присутні зложили $5.50 за що усім належиться сердечна подяка а панству Ювилятам сотвори Господи Многая і Благая Літа.

Приятель

СМАТС, САСК.

Посмертна згадка

Дня 24 жовтня року 1944, відійшла на вічний спочинок Анна Байда (Василя). Мала 66 років. Приїхали до Канади 1901 року з села Жібокрик, повіт Городенка. Осіли на

фармі коло Сматс, Саск і прожила 48 років зі своїм мужом. Пережила тяжкі часи життя, була слабого здоровля. Останніх два дні перед смертю, лежала у шпиталі в Кадворт, Саск. Сумна вістка розійшлася по усій її родині і знакомих. Похорон відбувся у її домі.

Всеч. о. В. Чарний відправив парастас. Відтак всі учасники похорону поволі пустилися до церкви. Підчас походу до церкви отець парох читав св. Євангелия. У церкві відправлено похорон, Службу Божу і Парастас. Отець парох говорив про діяльність Покійної в церкві і церковній громаді, та виголосив прощання з мужом, дітьми, родиною ближчою і дальшою, знакомими і приятелями.

Покійна лишила у смутку мужа і семеро дітей, Марію, Михайла, Настю, Івана, Федя, Петра, і Панта, шістнадцять внуків, старенькую маму, котра має 86 років, брата і дві сестрі.

По похороні на запрошення її мужа всі пішли на обід. У рік її смерти відбулися спомини. Отець парох відправив Службу Божу і Парастас у церкві. По відправі всі присутні пішли на обід. По обіді занявся збіркою Ів. Ксьондзина і Ів. Байда і зібрали $16.00 і відіслали на скитальців.

Муж.

ЛУКЖ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГ

Ліга Укр Кат. Жінок при парохії св. Андрея вибрала слідуючих до заряду на 1946 рік:

пані К. Божик- предс.
пані М. Байзик - з. предс.
пані В. Безко- писарка
пані С. Безко - з. писарка
пані М. Чура - касієрка
пані М. Мендрис- з. касієрки

Засідання відбуваються кождих дві неділі в четвер в год. 8.30 вечером. Комітет приготовляє усе цікаві і наукові сходини.

В. Безко

РІЧНЕ ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ ЛУКЖ у Брукслендс, Ман.

Першу річницю свойого істнування, ЛУКЖ при парохії св. Духа в Брукслендс, Ман., зазначила гербаткою в парохіяльній салі, 23-го січня. На сей вечерок, численно прибули яко спеціальні гості членкині ЛУКЖ котрі гуртуються при поарохії св. Родини у Форт Руджь, Ман.

о. Володимир Божик, парох св. Духа отворив гербатку молитвою. Шановна предсідниця, Анна Блек, представила голову ЛУКЖ при парохіях св. Андрея, Винипег, і св Родини, Форт Руджь, пані К. Божик і Н. Сірант, котрі склали свої желання. Були також присутні членкині Домініяльного Заряду Ліги, пані Л. Валл і Марія Дима, голова. Пані Дима предложила присутним членам Ліги програму праці на слідуючий рік, і оповіла в коротці про свою участь на конвенції БУК-а в Едмонтоні.

Головну промову підчас приняття виголосили о. А. Цимбалістий, секретар Їх Екселенцій. Маємо велику честь і приємність помістити в скороченні промову о. Цимбалістого.

"Вже підчас Апостольських часів католицьке жіноцтво відзначувало себе своєю жертвенністю нашої св. Віри. У св. Письмі імена жінок як Фива, Приска, Акилей, Руфис, і т.д. є увіковічнені.

Ся поміч вірних в заранях Християнства є нічо інше, як Католицька Акція, що має за ціль співучасть світських людей в ерархічнім апостолуванню церкви. До сего високого і благородного завдання, св. Отець много разів нас всіх завзивав.

В цивільнім життю кождого горожанина і горожанки спочиває обовязок причинитися і до загального суспільного добра і до **добра Церкви.** Католицьку Акцію ми можемо практикувати трьома способами, **молитвою, жертвою, діланням.**

Християнське життя має душу за предмет, а життя душі є молитва, котра дає освячаючу Божу ласку і помагає нам стати живими католиками.

Жертвами ми досягаємо успіхи, а до жертв в домашньому, в церковному чи в суспільному житті треба доброї волі і любови. Любов є ключем до добрих діл, і без спосібу любови жіноцтво не буде брати участи поза своїм домом. Для добра Церкви треба жертви часу, вольности, здібности, та маєна.

Ціль співпраці в Католицькій Акції є ділання, не для слави і гонору а радше для піднесення праці і діл жінки, спеціяльно в родині. Найбільшою цілею жиночі амбіції є підлукватися, доглядати, і жертвувати себе для родини; стати солідною опорою всему що підточує солідність родини і святість родини. До сповнення сеї могутньої праці, лише жіноцтво має такі світлі черти як побожність, щедрість, милосердність, бажання спокою, порядку, і любови."

Л. Валл.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Посмертна Згадка

Невмолима смерть забрала до себе одного із членів нашої парохії бл. п. Михайла Ріпу, який упокоївся в Бозі 4-го грудня 1945 в день Введення Пресв. Богородиці, приявши св. Тайни. Бл. п. Михайло уродився 1882 р. в Ягольниці, повіт Чортків, Західна Україна а до Канади приїхав зі своєю женою 1911 року і перебував з початку в Монтреалі, а опісля перенісся з родиною до Гемілтону і тут проживав з нею 27 років. Працюючи по ріжних шапах, набавився грудної недуги, яка звалила його з ніг. Бл. п. Михайло належав до тих парохіян, що не йшли туди, куди вітер віє а вірно зі своєю ріднею тримався нашої укр. катол. Церкви. Тому не дивно, що на вість про смерть бл. п. Михайла, много народу сходилося до хати, де лежав покійний та заносило молитви до Всевишнього за душу покійного, а до того було жертвовано 35 св. заупокійних Служб Божих за його душу. Бл. п. Михайло

Бл. п. Михайло Ріпа

полишив в глибокому жалю свою дружину Франціщку з якою прожив 37 років, 3 дочки, паню Ольгу, замужну за п. Андрієм Рибіцьким, предсідником відділу БУК-а, паню Емілію, замужну за п. Іваном Курдзель, та паню Михаліну і двоє унуків дітей пп. Курдзель. В старому краю осталась ще сестра бл. п. Михайла пані Параскева Божинська у Тарнобжегу, Польща. Похорон відбувся 7. грудня при величезному здвизі парохіян. Похоронні Богослуження відправив та надгробну проповідь сказав наш парох Всеч. о. Серветник. Після похорону відбулася в парохіяльній салі мала перекуска, підчас якої зібрано на укр. катол. пресу $25.30. З того половину призначено на БНації, а другу на Укр. Вісти.

Зложили по 2.00: пані Ф. Ріпа та п. А. Рибіцький. По 1.75: пп. Серветник. По 1.25: П. Гасан, по 1.00 пп. Демчук, С. Романик, Верхоляк, Останович, Родин, Свидзінський. По 85ц пані Чернець. По 50ц пп. Цимбалюк, В. Кісс, А. Ярита, Ів. Крочак, В. Ранко, Кринтовик, Довганюк, Басіста, Кабанюк, Василишин, Левчук, Раховський. Дрібними $6.45.

Нехай Всевишний прийме душу бл. п. Михайла до свойого царства, а жертводавців нагородить сторицею.

О.Б.

* * *

Подяка

Погружені в глибокому жалю по втраті нашого Батька й Дідуся, ми складаємо щиросердечну подяку всім тим, що віддали Покійному послідню прислугу. В першій мірі дякую нашому пароховi Всеч. о. Серветникові, що так часто навідувався до хорого та за похоронні Богослуження й за надгробну проповідь. Дякуємо всім тим, що жертвували на Служби Божі за ті численні сумні вінки. Рівнож дякуємо п. Дермоді властникові похоронного заведения за його дуже ввічливу услугу для покійного. Ще раз дякуємо всім, нехай Вас Бог нагородить за се.

Франціщка Ріпа,
Андрій й Ольга Рибіцькі,
Емілія й Іван Курдзель,
і наші двоє дітей Едьо і Еліса

ГАРНИЙ ПРИМІР

Було це 23-го грудня, 1945, в неділю коли то із темної ночі вийшов білий день і ще до цього криштальовий сніг обкрив будівлі міста Торонта, неначе білою скатерю, а люди спішили до Церкви МБНП, 276 Бетирст Стр., на Святу Службу Божу.

Одним замітним було на Сл. Бжій, коли стали три рідні брати служити до Сл. Божої по лівій стороні Вир. о. кап. Петра Каменецького. Це були три сини п-ва Кутнік. Йосиф прийшовши на Рідвяні Ферії із духовного семинаря, служив зі своїми молодшими братьми, Франком і Антонієм. По правім боці служив Василій Шашкевич, Левко Мельник і Славко Гриневич. Говорю що в нашій парохії є повинно трийцять хлопців, більша частина студентів із "гай скул," котрі взірцево служать до Сл. Божої й інших богослужень.

Не одним родичам покотилися сльози із очей, коли поглянули на трьох братів служачих при престолі. "Ой, колиб мої сини так гарно служили, була би я щаслива," говорила одна мати. Хочу сказати, що церква є для всіх хрещених отвореною, то чому ж ви минаєте.

По Сл. Божій було дві панахиді: перша за мучеників українських Біласа і Данилишиного, а друга за пок. Бачинського.

Хлопці із вівтарної дружини дякують П. Кутному за науковий примір - нам до наслідування. А як у Вашій парохії? Напишіть!

"Сіфр."

З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

В Единбурзі, Шотляндія, в днях 19 і 20 січня, 1946, відбувся перший організаційний з'їзд Союзу Українців у Великій Британії. З'їзд відбувся дуже успішно. Присутним на цьому між іншими був також і о. др. Василь Кушнір з Винипег, представник канадійських українців, що під теперішню пору є в Англії, щоби принести поміч нашим бідним скитальцям в Европі. Головою Союзу знова вибрано Микиту Бура, писарем став сотник лет. Юрій Опаренко.

АРРАН НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ

Українська католицька парохія в Арран, Саск., під проводом о. Н. Сірого перевела збірку на поміч українським скитальцям в Европі. Зібрано поверх 200 долярів, з чого вислано до Епископської Канцелярії в Винипег $60.00, а на руки УДКомітету в Винипег $70.00, на руки українських католицьких газет решту грошей, щоби висилати скитальцям часописи.

Треба піднести працю наших добрих людей в Арран, а спеціяльно за се, що постаралися, щоби нашим бідним скитальцям запренумерувати наші українські католицькі часописи. Так повинні зробити усі громади в Канаді.

КУХОННІ ПОМІЧНИКИ ДІСТАЮТЬ БІЛЬШЕ ПЛАТНІ ЯК ЛІКАРІ

В загальнім шпиталі в Льоз Анджелес помічники кухонні, що миють начиння дістають місячної платні 144 долярів а декотрі навіть 171 долярів крім повного удержання за 48 годинний тиждень праці. В той самий час лікарі дістають платні від 131 долярів до 157 долярів на місяць а 40 годинний тиждень праці.

Си вістка дуже характеристична для американських повоєнних обставин.

ГРИЦЬ І ВАРВАРА Гриць на війні

Тату! Бавмося у війну. — Втікайте тату... — А Варвара тісто на пероги місить. — Бідна моя головонька.

НЕЩАСНИЙ СТАН НАШОЇ СВ. ЦЕРКВИ І НАРОДУ ПІД СОВІТАМИ

ЦЕРКВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

У минулому числі "Будучности Нації" була подана стаття "Українська Католицька Церква," що її написав о. Г. Леді, професор російської історії на монтреальському університеті. На початку поданої статті була згадка про його попередну статтю: "Українська Католицька Церква" напечатану під наголовком "Інтернаціональний Горизонт," сторона 334-335. Тому що й ця попередна його стаття має многі дані про нас, то її також перепечатуємо для наших читачів у цілості:

..."**Українська Католицька Церква:** Згадавши про нове наставлення більшовиків до православної Церкви й прихильне відношення до теперішньої сталінської церкви, продовжує о. Леді так: І на оборот виходить Католицька Церква візантійського обряду є дуже переслідуваною. Ми отримали з Парижа документи, що заслугують, щоб запізнатися з ними:

"**Країна:** Дві області, що є відділені Карпатами, колись політично відрізнені: а) Галичина, австрійська провінція до 1918, відтак прилучена знову до Польщі по 1939, вкінці прилучена до УССР. б) Прикарпатська Україна, мадярська провінція до 1918; відтак стається частиною Чехословакії доки вкінці не відступила вона її у 1945 УССР. Обі отсі області названі "Рутенією," нині увійшли у частину української совітської республіки й називаються "Західною Україною."

"**Населення:** Населення там [illegible] величезній більшості є католицьким в обряді візантійського. Вірні називають себе "греко-католиками." З огляду на літургічну мову й обряд, вони дуже мало відрізняються від москалів, болгар і сербів, однак у противенстві до того всього є вони у злуці із Римом. З цієї то причини їх називають часто: "Уніятами." Зі східних католиків, очевидно, саме отся група є найчисленнішою. У Галичині числить чотири дієцезії з митрополичим осідком у Львові (що називають також Лемберґом, чи Леополем) та одним Апостольським Адміністратором (Єпископом), що призначений для яких 20,000 католиків проживаючих на Волині (область, що є більше на північ і православного населення). Вірних: 4,500,000. У Прикарпатській Україні: є дві дієцезії; а вірних 578,000.

"**Теперішній стан:** По щойно недавному прилученні обох оцих областей до УССР, совіти підбурюють у брутальний спосіб духовенство й нарід, щоб кидав католицьку віру й переходив на "православія," нобто переходив до новоутвореної державної церкви, що передала себе на услуги Москві.

"**Спосіб поступовання:** а) Ізза щільного замкнення, що відгороджує УССР від прочого світу, католики отсих областей є оставлені на повну неможливість порозумиватися з Римом і прочим християнством. б) Галицького Митрополита, Преосвященного Йосифа Сліпого, Львівського Архиєпископа та трьох Дієцезальних Єпископів із Апостольським Адміністратором на Волині, всіх кинено до вязниці. Один із них, а це Преосвященний Хомишин, вже й вмер, а також Арх. Сліпий. **Всіх визначніших священиків вивезли й увязнили.** Всіх краєвих монахів (Василіян, Редемптористів і Студитів) вивезено й увязнено. Семинаристів втягнули до совітської армії. в) Трьома священиками-відступниками, що віддали себе на услуги совітам, радяни покликали до життя "Ініціятивний Комітет для злуки гр.-католиків із православям." Декретом із 18го червня, 1945 рішив уряд українських радянських републик, що, ввиду неприявности Єпископів, буде від тепер ціла Греко-Католицька Церква адміністрована саме отсим комітетом із трьох священиків. По кількох вістках, що передісталися на світ з поза щільно замкнених границь, **велика більшість священства й вірних спротивилися дуже відважно.** На 2,700 священиків, лише 42-ох прилучилися до "Ініціятивного Комітету." Отут повище подаємо перевід листа, з 1го липня 1945 до уряду в Москві, що його написали оставші священики і Митрополичої Курії у Львові. А проте, не треба себе обманювати подіями жорстокість супроти священства й відступ, що його уживається, щоб звести отсе селянське населення, не дуже то так осиромісне, є цього роду, що можна боятися це прийого й [illegible] щоб Католицька Церква не втратила у кількох тижнях пять мільйонів своїх дітей.

"**Лист львівського греко-католицького священства до М. Молотова, віцепрезидента совітських рад:**

"По увязненні цілого Єпископату й великого числа священиків греко-католицької Церкви на Західній Україні [illegible] стала оповіщеною, щоб позволити завідувати собою якимсь числом греко-католицького священства, наша Церква опинилася у дуже неприродному становищі. Оцей стан замотався ще більше цією подією, що у Львові зорганізувався "Ініціятивний Комітет для злуки греко-католицької Церкви" з православною церквою."

"Отсим комітетом завідує др. Г. Костельник зі Львова, Др. Михайло Мельник з Дрогобича (перемиської дієцезії) і священик А. Пельвецький зі Станиславова. Він випечатав відозву до "Всечесного Священства Західньої України," датовану з 28 травня 1945 а підписану священиками повище згаданими.

"**Ми, католицькі священики,** не будемо відповідати на отсьому місці **на історичні неточности,** що ними є заповнена отся відозва; факти на отсе питання; очевидні для всіх. У цьому листі ми лише бажаємо представити наше становище супроти УССР і вияснити наші домагання.

"Перш усього позволимо собі зазначити, що ми виявляємо й **виявлятимемо** ще чистіщий **патріотизм** супроти української соціялістичної республики й супроти УССР й що ми хочемо сповнити совісно всі наші обовязки супроти держави. За жадних цих не хочемо ми вмішуватися у це, що його називають "політикою," ми лише **бажаємо посвятити себе всеціло спасінні душ наших братів і наших близьких.** А думаємо, що отакою працею ми зможемо бути більше корисними, не лише **для добробуту Церкви, але й держави.**

"Наше становище супроти поступовання Г. Костельника є зовсім відемним. **Ми осуджуємо його діяльність як шкідливу,** як у повні противорічну з церковним переданням, **як противну правді,** що була проголошеною Христом: "І буде одне стадо й один Пастир." Ізза цієї причини ясним є, **що ми не можемо піти за голосом, що нас підмовляє до відступництва.** У цього роду ситуації, як отсій що саме тепер витворилася, може прийти скоро до таких боротьб, що ніколи, як свідчить історія, не приносять нічого, хіба що шкоду, не лише Церкві, але також і цілому народові.

"Ізза цих спонук, ми просимо, щоб наш уряд **звільнив наших Єпископів** разом із нашим Митрополитом у першу чергу. У часі, коли ожидаємо їхнього звільнення, благаємо дати нам можність завідувати всіми справами, що відносяться до нашої греко-Католицької Церкви. **Ми домагаємося,** щоб, по звільненні Митрополита й Єпископів, якийсь правний канонічний орган міг управляти цілою церковною провінцією Львова-Галича. Хочемо вірити, що уряд прихилиться до нашої просьби й прийде нам із поміччю, бо ж і Конституція Сталіна гарантує всім горожанам, отже також і нам, свободу віроісповідання й релігійних практик.

"Ізза цього то, **в імя справедливости,** в імя славної перемоги УССР, ми просило для себе для нашого народу й за ціло України, **отсієї свободи у церковному завідуванні,** що нею ми тішилися у часі останніх століть, і що до якої, навіть по совітських законах, ми маємо право.

Закінчення. Ми ще повернемо до цього питання, бо Українська греко-Католицька Церква є сильно зарепрезентована [illegible] єпископи й коло 300,000 вірних. [illegible] славна патріярхальна Церква взялася до насильства й увязнювання, щоб "навертати" католиків східнього обряду. Виглядає, **що православна державна Церква є більше тоталітарною й більш жорстокою,** як японська народня релігія, що її недавно скасував генерал МекАртур. Щойно недавно УССР змагав до знищення Бога, а сьогодні намагається знижити Церкву до ряду послугача."

МИТРОПОЛИТ ЙОСИФ СЛІПИЙ ЩЕ ЖИЄ?

З Бельгії прийшли вісти, що наш Митрополит Преосвященний Йосиф Сліпий ще жиє і має находитися десь аж під Уралем. Про прочих Єпископів немає точних вістей, але правдоподібно мають перебувати в тюрмах коло Києва. Потверджується сумна вістка, що станиславівський Єпископ Кир Григорій Хомишин помер на Кримі, як праведний Ісповідник.

"Послідні вісти з Рідного Краю кажуть, що наш нарід загалом дуже вірно держиться своєї Церкви та батьківської Віри. Дотепер вивезено або увязнено яку третину наших священиків, решта ще є і працюють мужно. Але й не бракує й мучеників за Віру, дотепер 30 священиків повбивано.

СПІВАК М. ГОЛИНСЬКИЙ ВИЇЗДЖАЄ НА КОНЦЕРТОВУ ПОДОРОЖ

З ріжних сторін західньої Канади приходили просьби, щоби наш відомий артист-співак Михайло Голинський знов приїхав туди з концертами. Коли ж повідомлено Пана Голинського, що західна Канада затужила за ним і за його піснею, він радо згодився дати ряд концертів і цічне свою концертову подорож в потім. Перший концерт відбудеться в Едмонтоні, опісля в Ванкувері й Верноні. Розклад концертів буде вчасно проголошений.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ГРУДЕНЬ, 1945

	Приходи	Розходи
Ів. Федорий 1., Н. Дептух 3., о. Й. Барнес 2.	$6.00	
панна Леся Кучер 1.50, Катерина Прийма 2.00 .	3.50	
о. І. Перейма 4.00, перед. і спрод. 16.00	20.00	
П. Білінський 1.00, М. Голота 1., Марія Березюк 1.	3.00	
пані М. Самотілка 2., Н. Яцишин 1., Гр. Дубик 1	4.00	
о. Ст. Семчук спр. 2.50 і К. Яворська 1.00	3.50	
Ф. Чарнецький 1., п-а К. Повщук 1., М. Хомин 2.	4.00	
За Голос Спасителя		1.00
Ів. Ратушняк 2., П. Габрух 1., Ів. Гнатів 1.00	4.00	
о. І. Шпитковський, пер., спрод., пр.фонд і Д. Ст.	92.34	
Мети і ін.		12.42
Почтові значки		1.00
К. Кантар 1., В. Прокопчук 3. і Ф. Чиж 2.00	6.00	
А. Байда 1., В. І. Качур 2. і Ст. Українець 1.	4.00	
Д. Голінка 2., Н. Боднарчук 1., К. Бензеляк 1. ..	4.00	
Ю. Петраш зі зб. в п-ва Т. М. Давидюк, Сандави.	5.50	
Ю Петраш 1., пані Гуцул 2., Й. Когут 1.00	4.00	
Зб. С. Зварич на веч. Д. Михалика, Сидней	5.00	
М. Грабець 2.00, К. Нагнибіда 1.00	3.00	
Друк БНації ч. 23		117.30
Розсилка		8.00
Куверти		5.80
Друк БНації ч. 24, 1945		117.30
Розсилка		8.00
Куверти		5.80
оо. Редемптористи, кредит	19.00	
3 відділ ч. 2 в Лашицях передплати	10.70	
Яків Андрийш 2., І. Голубець 1., І. Петрак 1. ..	4.00	
І. Витиш 1., М. Сікорський 2., Н. Симко 1. ..	4.00	
Гр. Ковбк 2., Гр. Хорунжий 2., П. Чн 1.	5.00	
З. Левандовська 1., П. Ференс 1., НН., з Винипег 1	3.00	
Ст. Васкевич 1., В. Мельник 3., Ів. Гунчак 1.	5.00	
о. Ст. Семчук 2.50, Й. Оробко 1.00	3.50	
о. Шпитковський, перед., пр.ф. і Д. Стор.	33.00	
Мети		51
Адміністрація за цілий рік		80.00
Разом	$259.04	357.16

Д. Кобринський, скарбник БН

25-а ЛИСТА КАМПАНІЇ НА БУДОВУ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

Укр. Гр. Катол. Парох. Успення Преч. Д. Марії, Мітпарк, Саск.:

Роман Білий	$25.00
Іван Іванчина	25.00
Іван Семчук	20.00
Володимир Семчук ...	10.00
[illegible]	10.00
Іван Ти[illegible]	[illegible]
Франко Карасюк	10.00
Анастазія Семчук	5.00
Василь Іванчина	5.00
Роман Маловський ...	5.00
Павло Сасс	5.00
Николай Романчук	5.00
Петро Тихонів	5.00
Василь Корольчук	5.00
Павло Закус	5.00
Юрій Труба	5.00
Николай Марціинв	5.00
Анастазія Гавронський .	5.00
Юрій Бинько	5.00
Григорій Лисак	5.00
Григорій Марцінів ..	5.00
Іван Серпецький	5.00
дрібними	4.00

КОЛЯДА І ПРЕСФОНД НА БНАЦІЇ

На надзвичайних зборах парохи Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., зібрано на коляду $11.00.

Підчас 25 літнього ювилею супружого життя панства І. і Н. Цар, Іст Кілдонен, Ман., зібрано $5.50.

п. П. Пиріг, Форт Вілім, Онт., $1.00

Дмитро Шульган, Черґіл, Алта., 50ц.

Анастазія Смук, Гамільтон, Онт., $1.00.

З ювилею пані М. Хруник в Мотел Фарм, Саск. $2.50

З [illegible] в честь о. Н. Кул[illegible] в Портедж, Ман., $4.30

З [illegible] А. Рибіцького в Гамілтон, Онт., $1.00

Григорій Курило, Делф, Алта., $1.00

Катерина Яблоцька, Винипег, $1.00

Стефан Бий, Бур, Саск. 1.00

[illegible] Вакул[illegible], Кането, Ман., $1.00

Михаїл Садівник, Арран, Саск., $1.00

Юрій Скавінський, [illegible] Онт., $1.00

Катерина М. Коцман, Теодор, Саск., $1.00

о. М. Колодій, Кенора, $5.00

[illegible] панства М. Бриш[illegible]

[illegible]

Николай Кольба, Гадашвил, Саск., 50ц.

Михайло Киба, Дніпро, 1.00

М. Ковалик, Винипег, $2.00

[illegible] А. [illegible], Ст. Боніфас, Ман., 30ц.

Семен Зарицьк, Порт Довер, Онт., $1.00

М[illegible], Редбер Парк, Саск., $1.00

[illegible] Вакевич, Форт Вилям, Онт., $1.00

Юрій Мартинюк, Норквей Саск. $1.00

Петро Новосад, Петлюра, Ман., 25ц.

Василь Мачинський, Поплар Парк, Ман., 50ц.

Павло Сулятицький, Кенора Онт., $1.00

Володимир Филипович, Арран, Саск., $1.00

Василь Волошин, Лакпорт, Ман., $1.00

Василь Герило, І. Селкирк, Ман., 50ц.

Агафія Чура, Кемлупс, $1.00

Іван І. Базюк, Вайта, 50ц.

Василь Кушмелюк, Ошава, Онт., 50ц.

Іван Коцан, Едмонтон $1.00

Михаїл Бачинський, Транскона, Ман., $1.00

М. Кукура, Гаєс, Саск. $1.00

Ол. Луцик, Тиндал, $1.00

Ева Зурич, Порт Артур, Онт., $1.00

Василь Дамбон, Гатерлей, Саск., 50ц.

Михайло Мальований, Рама, Саск., $1.00

Симеон Дзюрман, Торонто, Онт., $1.00

Іван Федорович, Біверлі, Алта., 50ц.

Андрій Рибачок, Едмонтон, Алта., $1.00

Іван Атаманюк, Едмонтон, Алта., $1.00

Усім збірщикам збірок та нашим щирим жертводавцям на сьому місці щиросердечно дякуємо. Бог Вам заплать. Хто буде слідуючий?

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 150 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN

СІРКО-ГАВКО

Мені на імя Сірко, [illegible] Кийв-Драпши [illegible] Я й [illegible] Помагайте мене, наліпіть на грубший папір, загніть там де точки то я буду самий стояв.

ВИГРАЛИ НАРУЧНІ ГОДИННИКИ

За працю для Діточої Сторінки "Будучність Нації" в 1945 році

МИХАЇЛ МАТВІЙЧИНА
Винипег, Ман.

ГАЛЯ КРУК
Винипег, Ман.

ПРО НАШИХ НАДГОРОДОВЦІВ

Михаїл Матвійчина стоїть на першому місці. Його праця принесла йому 335 точок (кредитів). За 1945 рік він написав 7 листів, придбав $82.69 на прес фонд, $38.00 з продажі БН, приєднав 37 нових передплатників, [illegible] відновив [illegible] старих, брав участь у контестах та виграв надгороді.

[illegible] членом Веселої Родини, та належить до парохії св. Андрея в Винипегу. Вторік він одержав пугар за працю в 1944 році. Взяло то богато праці та труду, щоб здобути це перше місце, але Михаїл поборов усякі трудноші та перешкоди своєю завзятістю і тим самим здобув собі похвалу, для своєї парохії славу, а для своїх добрих родичів, котрі усе його заохочували та помагали йому в його праці велику потіху. Нині, тобі Михаїле, гратулюють усі читачі ДСторінки. Той наручний, 15 рубіновий годинник нехай буде тобі заохотою до дальших більших діл в твоїм життю.

Галя Крук здобула друге місце з 87 точками, і буде також носити 15 рубіновий наручний годинник, бо була перша з дівчат. Галя за рік 1945 написала 6 листів, зложила $1.00 на сироти, придбала $3.25 на прес фонд ДС, $16.50 з продажі БНації, 14 нових передплат, відновила 9 старих передплат та брала 4 рази участь в контестах, в котрих виграла 2 надгороди.

Ще торічного року, коли Вуйко мав нагоду познакомитися з Галею, вона постановила, що має дістати надгороду того року. Від тої пори вона взялася до праці... продавати БН коло церкви св. Володимира й Ольги, де вона належить... приєднувати нових передплатників... збирати старі передплати... на фонд ... і тим самим здобула собі приятелів. Люди пізнали в неї щирого працівника та помагали. Нині всі ті приятелі та парохія св. Володимира й Ольги є горді здобутком Галі. Щирі гратуляції, Галю!

ДІСТАЛИ ПРИЗНАННЯ

Менші надгороди памятки за признання одержали слідуючі:

5.	**Роман Михайлишин,** Овкбург, Ман.	19 точок
6	**Оля Легайчук,** Гарт Ривер, Альта	18 точок
7	**Йосиф Жуковський,** Торонто, Онт	13 точок
8	**Богдан Дух,** Винипег, Ман	11 точок
9	**Анна Черевик,** Сван Плейн, Саск	10 точок
10	**Наліа Пешко,** Куликів, Саск., та **Николай Одинський,** Айрон Ривер, Альта.	10 точок

ВСІМ дітям, що не були настільки щасливі щоб дістати надгороди, Вуйко складає сердечну подяку за щиру співпрацю. Пробуйте наново на 1946 рік. Глядіть деінде на сторінку за вказівками.

За рік 1945 членів Веселої Родини було 143, два рази тільки як в попередному році. Праці взагалі діти повели три рази тільки як в 1944 році. Саскачеван знова відзначився за найбільше число дописувачів-працівників. Вуйко хотів би знати чи є діти наші в Британії Колюмбії, в Новій Скошії... бо звідтам ще не було відомости.

Любі Діти!

В пяту річницю Діточої Сторінки а третю річницю Веселої Родини представлю Вам любі діти ПІСНЮ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ пера отця С. Семчука, яка так красно голосить про цілі та працю Веселої Родини. Арію сподіюся Вам подати вчасно. Наш клич: "У ПОМОЧІ ДРУГИМ НАША ПОТІХА" нехай рознесеться по цілій нашій Канаді, бо чиж може бути більше потіхи для нас як у помочі другим?

ПІСНЯ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Ми є діти гарної родини
Ми живем для нашої країни,
А наш край то є Канада мила
Тут є воля, щастя, згода й сила

Як мурашки всі працюють спільно,
Як пчілки бережуть вулик пильно,
Так весело є нам працювати,
Спільно жити, спільно помагати

Понад нами світить сонце ясне,
Перед нами синє небо красне.
Бог буде всім нам благословити,
Матір Божа від зла хоронити

Станьте і Ви членом цеї ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ. Річна членська вкладка виносить лише 15 центів. За це дістанете гарну членську картку, книжечку ПІСНІ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ та коли перший раз впишетеся то ще отримаєте двокольорову відзнаку.

Будьте веселі в рядах членів Вуйка Трохима Веселої Родини.

Вуйко Трохим

НАТАЛКА ПУК
членкиня ВР в Оттаві, Онт., в народнім строю. Виступала в "Глорий Ту Кенеда"— українських танках під проводом балет-майстра, Василя Авраменка, на 1-го й 2-го лютого в Оттаві.

ВАТЕРМАН ПЕРА ТА ОЛІВЦІ ЯКО НАДГОРОДИ В 1946 РОЦІ

Двох найвизначнійших працівників в 1946 році чекають сети 100 років гварантованого пера "ВАТЕРМАН," з 14-карат. золотим пером та таким самим олівцем.

Потім ще буде 8 надгород

"ВАТЕРМАН" 14-карат золоті пера найлучшої якости

НАДГОРОДИ ГАРНІ, ВАРТІСНІ! Любі діти, ще нині візьміться до праці!

Ваша праця буде почислена кредитами, точками так:

Два кредити (точки) за кожне з сих, за нову передплату БН., 1.00 з продажі БН., 1.00 на Прес фонд БН., 1.00 жертвам сиротам або скитальцям, бути членом Веселим Добродієм Веселої Родини.

Один кредит за кожне з сих: стару передплату БН., продажі БН за менше як доляра, прес фонд менше як доляра, жертва сиротам чи скитальцям менше як доляра, за виграну надгороду в контесті, бути звичайним членом ВР.

Пів Кредита за кожне з сих: лист до Вуйка Трохима, розвязку не надгороджену в контесті

БУДЕМО БАЧИТИ ХТО ЗДОБУДЕ НАЙБІЛЬШЕ КРЕДИТІВ!

ДІСТАЛИ ВИСОКЕ ПРИЗНАННЯ

ПЕТРО ГНАТІВ
Форт Віліям, Онт.

ЗОНЯ ГАДУБЯК
Бюкенен, Саск.

Петро Гнатів, котрий через послідних два роки одержав першу надгороду, дістав **високе признання** за працю в 1945 році. Він здобув трете місце з 80 точками. Петро за минувший рік жертвував $2.00 сиротам, написав 4 листи, придбав $21.15 на прес фонд, 10 нових передплатників, 8 старих, та виграв одну надгороду в контесті.

Зоня Гадубяк, котра одержала першу надгороду в 1944 році здобула четверте місце в 1945 році, з 76½ точками. Зоня написала 6 листів, зібрала $7.00 на прес фонд, продала БН за $1.50, приєднала 4 нових передплаті, 12 старих, зібрала $15.25 на скитальців та брала 6 раз участь в контестах, де виграла одну надгороду. За цю так гарну працю її також Вуйко дає **високе признання.**

Зоні та Петрови Вуйко вислав памятки-надгороди.

ЗВІТ ПРАЦІ ДІТЕЙ ЗА 1945 РІК

Вкладки Веселої Родини	$21.45
Жертви сиротам	$23.14
Жертви скитальцям	$20.25
Прес фонд Діточої Сторінки	$128.99
З продажі БН	$56.00
Придбали нових передплат	85
Відновили старих передплат	51
Виграли надгород в контестах	50
Надіслали розвязок до контестів	88
Дітий, що брали участь в праці ДС за 1945 р. було	
з Саскачевану	61
з Манітоби	52
з Онтеріо	48
з Алберти	31
з Квебеку	3
РАЗОМ	195
Для сиріт та скитальців зібрано	$43.39
Поміч сиротам в Канаді дано	$15.00

Останні Вісти...

Організація Обєднаних Держав, що відбуває тепер свої наради в Льондоні, на одній з послідних засідань ухвалила, щоби збойкотувати та не допустити до участи в нарадах Еспанію котрою рядить ген. Франко. Замітний і тут вплив большевизму.

о. капітан М. Т. Горошко повернув уже до Канади і вне́довзі буде звільнений з війська. Витаємо нашого дорогого о. капітана М. Горошко з його приїздом до Канади.

Коли не поробиться якоїсь наглої помочі, то в Европі готові померти з голоду мільони людей, сказав президент Трумен. Европі бракує пшениці і другої поживи. Слово до наших братів в Канаді. Коли посилаєте пакунки до Европи чи то жовнірам чи скитальцям не забудьте, що вони там потребують в першій мірі тепер поживи.

о. С. Борис, парох Кіркленд Лейк, Онт., приїхав до Винипег і заступає о. др. В. Кушнира в церкві св. Володимира і Ольги

В Кайро зробили студенти університету велику маніфестацію проти перебування англійських військ в Єгипті. Студенти кричали: Проч з Англією і робили другі шкоди. Заворушення були кроваві—- богато студентів і поліції було ранених.

ПРИХОДІТЬ НА КОНЦЕРТ НАЙБІЛЬШОГО УКРАЇНСЬКОГО СПІВАКА

МИХАЙЛА ГОЛИНСЬКОГО

ЕДМОНТОН — Середа, 6-го лютого, в Мейсоник Темпл.

ВЕРНОН — Неділя, 10 лютого (3 год. попол.) Кепітол Театер.

ВАНКУВЕР — Четвер, 14-го лютого в Гейстінгс Авдиторіюм.

[illegible] — Вівторок, 19-го лютого, [illegible]

СКАЖІТЬ ПРО ЦЕ ДРУГИМ! ЗАПОВНІТЬ САЛЮ В ДЕНЬ КОНЦЕРТУ! Про концерти в інших місцевостях буде повідомлення в пресі пізніше.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

МЕДИЧНА КНИЖКА ПРО ВСЯКІ НЕДУГИ, ЇХ ПРОЯВИ ТА ЛІКУВАННЯ

734 сторінок друку, оправлена в полотно, поділена на 22 розділи. Вона описує: НЕДУГИ: заразливі, з фізичних недомагань, з упянюючих средств, нирок, крови, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, діточі, шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні. Книжка оця вже вийшла з друку і находиться в автора. Усім тим, що вже замовили, або замовлять негайно, вишлемо цю дуже цікаву книжку, яка є потрібна в кожній хаті. Ціна $3.00. Замовляйте просто в автора:

Dr. A. T. Kibzey

[illegible] BRADEN AVE., DETROIT 10, MICH.

TARAS SHEVCHENKO

THE POET OF THE UKRAINE

Translated with an introduction by CLARENCE A. MANNING

Acting Executive Officer, Department of East European Languages, Columbia University

Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна звитись негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотеці. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з посилкою $2.50.

(З Канади треба платити тільки американською валютою). Замовлення слати на таку адресу:

SVOBODA

P. O. Box 346 — Jersey City, 3, N. J. USA

Перший Відділ Веселої Родини в Оттава, Онт.

Перший ряд (сидячи) зліва на право: Теодор Бренний, Ромко Мельник, Василь Верега, Стефан Гаріський, Михась Пасчин. Другий ряд: Наталка Пук, Андрій Заячук, Марійка Сагайдак, Марія Кривоносюк, Анна Гальчук, Франя Притула, Іванка Верега, Карло Гальчук. Третій ряд: Іван Янек, Корнелій Попик, Франя Павлюк, Рузя Гаріський, Анна Грабець, Марія Люба. Четвертий ряд: Доротея Лакуста, Петрунька Лакуста, Марія Мельник, Йосиф Пасчин, Василь Гаріський, Федь Лакуста, Гриць Кукіль. Нема на фотографії: Михась Притула, Івась Любий, Іванна Бренний, Мартин Федорович, Гриць Тиранчук.

Пластуни (Boy Scouts) міжнародня діточа організація обходить свій тиждень від лютого 17 до 23-го

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Михаїл Матвійчина, Винипег, Ман., прислав одну стару передплату.

Петро Гнатів, Форт Віліям, Онт., прислав $6.00 три старі передплати а дві нові передплати для українських скитальців.

Зоня Гадубяк, Бюкенен, Саск., прислала $2.00 яко одну стару передплату.

Розалія Шимінська, Давфин, Ман., одну нову передплату і 50ц. коляди для БН.

Надія Пешко, Інвермей, Саск., прислала одну стару передплату.

Оля Корнило, Лорензо, Саск., прислала 25ц. на пресфонд ДСторінки.

Томко Трач, Бюкенен, Саск. прислав одну відновлену передплату.

Маргарета Чеслюк, Піджин Блаф, Ман., прислала $2.00 яко дві старі передплати.

Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта., прислав 50ц. на скитальців, 10ц. на бідні діти.

Мирослав Паславський, Глидден, Саск., прислав 25ц. на ДСт.

Усім дітям Вуйко дуже гарненько дякує за їх так гарну працю для своєї газети. Не забудьте й надалі гарно працювати! Все, що Ви тільки зробите для своєї ДСторінки то Вам числиться яко Вашу працю для своєї газети й при кінці року дістанете гарні нагороди.

Новими членами та Добродіями В. Родини на рік 1946 [illegible]:

ч. 6. **Мирослав Шилюк,** літ 12, Грейт Дір, Саск., жерт. 20ц.

ч. 7. **Надія Пешко,** Інвермей Саск., жертва 25ц.

ч. 8. **Марта Міч,** Шол Лейк, Ман., жертва 20ц.

ч. 9. **Еміліян Мачинський,** Поплар Парк, Ман., жерт. 65

ч. 10. **Олекса Кінащук,** Гвайт Біч, Саск., жертва 40ц

ч. 11. **Мирослав Паславський,** Глиден, Саск. жертва 25ц.

ч. 12. **Володко Паславський** Глиден, Саск., 50ц., літ 12

ч. 13. **Василько Паславський,** Глиден, Саск., літ 11, 50ц.

ч. 14. **Юліян Б. Паславський** Глиден, Саск., літ 10, жерт. 50ц

Ану, Любі Діти, вписуйтеся усі до Веселої Родини Вуйка Трохима, та тим самим поможете бідним дітям в Канаді і в Европі. Хто з Вас буде слідуючий?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА СІЧЕНЬ

В Контесті на Січень взяли участь 11 дітий. Усі діти дуже гарно помалювали були Петруня Малпуня і декотрі прислали його нарисованого на твердім папері. О, а спеціяльно Вуйкові подобався малюнок Петра Дзендзеля з Вонда, Саск., котрий мусів над сим малунком богато напрацюватися.

Усім Дітям за участь в Контесті Вуйко щиренько дякує а нагороди призначив сим: Петрові Дзендзель, Вонда, Саск.; Василеві Стефанчукові, Кіченер, Онт., Нетті Кузьмик, Бейрд, Онт., Вайолет Гіч, Мус Бей, Ман., і Маргареті Чеслюк з Піджин Блафф, Ман.

Другими контестантами були: Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта., Томко Трач, Бюкенен, Саск.; Роман Прокопчук, Сенді Лейк, Ман., Йосиф Жуковський, Торонто, Онт.; Олєнка Гіх, Прісвил, Саск.; Оля Корнило, Лорензо, Саск.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛЮТИЙ

15. П. Стріт. ГНІХ.: Лейдівуд
17. Нед. Бл. Сина — Брокенгед
24. Нед. Мясоп. .. Гадашвил

о. Й. Корнило
Босежур, Ман., Телефон 63

ПОЛЯКИ МОРДУЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАН.

Ніхто інакший але тільки самі поляки в особі маршала М. Роля-Зимерського, польського міністра оборони в Варшаві, подали в дні 12 січня, 1946, що "польські поліцаї та агенти безпеки ведучи бій з українськими націоналістичними бандами в околиці Перемишля за час кілька послідних місяців забили 984 бандитів і схопили 3,500 других." (Ми навели точні слова телеграми так як подала АП з Варшави під днем 12 січня й котра була подана в винипегській Фрі Прес-Трибюн дня 12 січня, 1946, сторона 21)

Поляків, зайдів на українських землях, видно й ся друга страшна війна не навчила нічого. Дальше сичать вони страшною ненавистю до всього, що тільки українське. Хочуть знищити імя українське з лиця землі. Для них свідоми українці, що люблять свою батьківщину се "бандити". Поляки надалі проливають кров українських людей на наших землях.

Ми українці на еміграції добре запамятаймо собі сю страшну ненависть польських катів до наших нещасних братів в Европі. А за наших новних героїв, що віддали свої молоді життя в обороні любої України помолімся до Всевишнього, щоби був милосерлним над їх душами.

Українським героям СОТВОРИ ГОСПОДИ ВІЧНУЮ ПАМЯТЬ

Pills — Ointment

MISAR TREATMENT (УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають усі ревматичні болі на верх тіла в виді пізурції. Полекша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки попа шкіру руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Єпископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа. St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС

Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Кніжочки з поученням 25ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd
607 Young St., — Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТ[illegible] В КАНАДІ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV Ч. 5 (197) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Березня, 1946 — Vol. XIV, No. 5 (197) YORKTON, SASK., March 1, 1946

Конґрес Українців Католиків Канади

КОМУНІКАТ ч. 2.

МІСЦЕ КОНҐРЕСУ

Конґрес відбудеться в Винипегу, Ман., в салях Роял Александра Готелю.

ДАТА КОНҐРЕСУ

У попереднім комунікаті було подано, що Конґрес відбудеться в днях 29, 30 червня і 1 липня, 1946. З огляду на се, що на сей час не змоглиби були приїхати з других провінцій наші учителі, студенти, урядовці і робітники, після переведеної анкети і на загальне бажання усіх провінцій, ОСТАТОЧНО ДАТУ КОНҐРЕСУ УСТАНОВЛЕНО НА ДНІ 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 1946, вівторок, середа і четвер.

КОНЦЕРТ

У другий день Конґресу, а саме всереду 3 липня, 1946, год. 8 вечером, буде величавий Концерт в великій міській салі Плейгавз.

Комітет УККонґресу

БОЛЬШЕВИЦЬКА ШПІОНАЖА В КАНАДІ

СТАРАЛИСЯ ВИКРИТИ ТАЙНУ АТОМНОЇ БОМБИ

[illegible]

Перший раз в історії Канади викрито в її столичнім місті шайку шпіонів, які передавали важні державні тайни в користь Росії. Цими шпіонами є певне число людей, які працювали для уряду як цивільна служба. Декотрі з них були на службі т.зв. Нешонал Рісерч Кавнсил. Таке оповістив премієр Мекензі Кінг в пятницю, 15 лютия.

Канадійська Кінна Поліція викрила, що до цеї групи шпіонів належали бувші й теперішні державні службовці. Імен покищо не виявлено. Арештовано 22, з яких 12 будуть мати серіозні обвинувачення, а решта менше серіозні.

Російський амбасадор в Оттаві, Джордж Н. Зарубін, коли був запитаний про цю справу, сказав, що він нічого не знає і не бажає робити жадних коментарів. Премієр Кінг виразно сказав, що його уряд має автентичні інформації про те, що тайні й конфідентні інформації були передавані неавторизованим особам, включаючи деяких членів штабу чужої місії в Отаві.

Королівська Комісія перепроваджує переслухування за замкненими дверми, і у відповіднім часі, це буде проголошене загалови.

Як задовго поліція цеї шпіонажі слідила не відомо, та виглядає, що коли прем. Кінг їздив до Вашінгтону перед конференцією минулого листопада, він мав обговорювати цю справу з американськими урядовими властями. Початок цеї інвестиґації був зроблений у Вашінгтоні ще минулого вересня, на зауваги американського Федерального Бюра Інвестиґацій в злуці з тайною про атомічну бомбу. Навіть недавно премієр Кінг відбув тайну подорож до Вашінгтону, де він мав стрічу з президентом Труменом. З непевних джерел подають, що він також мав тайні комунікації з Бевином в Британії, заки приступлено до серіозних інвестиґацій в Канаді.

Разом з арештованими шпіонами і підозрілими забрано багато ріжних паперів і документів, в яких можуть бути важні інформації про атомічну енергі[illegible]

Поліція має лісту 1,700 агентів

З Вашінгтону, Дрю Пірсон, американський часописний кореспондент каже, що викриття цеї шпіонажі викличе таку сензацію, що люди, коли вповні довідаються про неї, будуть хапати за свої капелюхи і бігти в пивниці, в яких хороняться від дипльоматичних бур. Він каже, що американські й канадійські урядники мають фотографії з почтових переказів, якими шпіони одержували платню.

Перше викриття зроблено, коли один російський агент в Канаді не видержав випитування, і викрив імена около 1,700 інших російських агентів, які оперують в Канаді й Злучених Державах.

Один агент в Бремертон, в стейті Вашінґтон, каже Пірсон, мав пляни атомічної бомби і зразкові кусники металю, якого вживають при виробленню її.

З найновіших новинок довідуємося, що арешти людей звязаних з цею шпіонажею можуть поширитися по цілій Канаді.

Тим Бак, секретар канадійської комуністичної партії, сказав, що колиб було зачеплено членів цеї партії, то це відбилосиби на уряді.

[illegible] Munitions and Supply) [illegible] як палять забудовання воєнної фабрики запальних матеріялів. По розібранні усіх будівничих матеріялів, що можна було їх ужити ще до другої будови— решта матеріялів, що були пересяклі вибуховими квасами та хемікаліями відпалено та знищено, бо вони не моглиб бути вжиті [illegible] життя людей. Знимка зправа показує дошку, яка пересякла вибуховими квасами і неможлива до цивільного ужитку

ЩОСЬ НОВОГО!

На стороні 10, починаємо містити дуже цікаві споминки литовського старшини Йонаса Петруітіса під наголовком **Литва Під Серпом і Молотом.** Звертаємо на них увагу головно тим, що вірять, що большевики по занятті країв від німців принесли для тих країв "визволення." Читайте сі спомини то самі переконаєтеся. Видало сі спомини Товариство Визволення Литви, з Клівленд, Огайо й тому товариству на сьому місці за присланння їх до нас щиро дякуємо.

Даючи сі спомини литовського старшини в руки наших братів в українськім точнім перекладі з англійської мови, просимо доброго Бога, щоби неодного нашого заблудшого брата навернути зі злої дороги большевизму на правдивий український національний шлях.

ПОМЕР ГРИГОРІЙ КУЗЬ

В Винипег помер недавно бл. п. Григорій Кузь, співредактор одної української часописи в Винипег. Покійний мав 56 літ.

Особа покійного була дуже дорога для українців католиків міста Винипег. Хоча працював пером і діпнявся до гарного становища, то всетаки не пішов слідами декотрих наших "образованих" людей Винипег, що то коли діпняли ся висшого становища то зараз їх першим ділом було зірвати з рідною церквою, в котрій були хрещені, та може навіть і слюб брали... Не таким був покійний. Він був українцем католиком з переконання і його досить високе становище в редакції не перешкаджало йому бути дуже активним та відданим членом нашої парохії св. Андрея в Винипег. Коли нині стоїть в Винипег церква св. Андрея то в першій мірі заслуга двох людей і то вже покійних бл. п. о. каноніка П. Божика і бл. п. Г. Кузя. Бл. п. Г. Кузь був невідступним помічником бл. п. о. каноніка в його так великому ділі.

Нині сьою дорогою згадуємо про память так щирого члена нашої церкви та народу й клонимо голови над могилою покійного й справді відчуваємо велику страту по відході до кращого життя бл. п. Г. Кузя. В.Й.П.

СЕРДЕЧНІ СПІВЧУТТЯ

Отсею дорогою Редакція і Адміністрація БНації складає сердечні співчуття нашому о. ректорові Криворучці з сеї причини, що, як довідуємося, в Галичині померла мама нашого дорогого о. Ректора.

ЦІКАВА СТАТИСТИКА

Французький часопис Релясіон подав як слідує:

У провінції Онтеріо записалися були до активної служби 239,000 жовнірів, а з сього поїхали були за море тільки 44,000. У провінції Квебек записалися були до активної служби 92,746 жовнірів, а поїхали за море 54,491.

ЗНИЖКА НА ЗАЛІЗНИЧІ БІЛЕТИ

Почавши від 15 березня, 1946, будуть знова на продаж знижкові залізничі білети. Підчас війни уряд був заборонив продавати знижкові залізничі білети, бо залізниці мали великі завдання в перевозі війська.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Готуймося до Українського Катол. КОНҐРЕСУ в Канаді!

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

(Продовження)

До того докотився нинішній світ у всіх ділянках свого життя. Людина не має жадного ідеалу крім того, щоб їсти, насититися, бо тілько на те жиє людина, щоб якнайбільше скористати зо світу. Поза тим чоловік нічого не може досягнути, бо бо чоловік то витвір матерії, кажуть вам комуністи. Людина жиє тілько тим, що відчуває, їсть, пє, бачить і тому треба старатися, щоб людині в тому помагати. Треба так робити, щоб чоловік мав якнайбільше всього добра матеріяльного. Тому одинока журба, одиноке старання це придбати якнайбільше дібр сього світу. А найбільше то го буде, коли то чоловік всі сили оберне й зужиє одиноко на продукцію дібр матеріяльних. А плян той одиноко тоді вдасться, коли всі на тото віддадуть всі свої сили. Праця мала б довести до повного щастя людину. Те щастя полягало б на тому, щоб кожний мав що подостатком їсти. Поза тим нічого більше не має жадної вартости. Релігія, штуки, мораль є лише середниками, чимсь, що вправді витворюється при тій нагоді, але самі в собі вартости не мають. Все те надвишка економії, непотрібна сама в собі, каже Комунізм. А чим властиво є людина? Це машина, що перетворює матерію, ограничена зовсім тим, що має виробити. Те, що одиноко має вартість, це добробут маси, а людина це знаряд без усякої свободи, відповідальности. Жиє лиш для хвилі, моменту й до того все звернене. Чи може бути більше упокорення гідности людини? Чоловік такий хіба не має нічого з характеру людського а є лиш матеріяльною речею, призначеною як віл до найбільшої продукції.

До такого самого висліду дійшла й сьогоднішня фільософія. Маємо лиш один спосіб, щоб бути певними того, що наоколо нас діється, а саме свідомість. Існує лиш те, що в даній хвилі відчуваємо. Чого ми не є свідомі, чого не відчуваємо, те не існує. Існують лише стани нашої душі, те що ми переживаємо, бо тілько це для нас має вартість. Чи ще знаходиться щось поза тим, того ми зовсім не знаємо, бо його не пережили, й воно недоступне для нас. Каже нам новітня фільософія, що те, чого ми є свідомі, це стани нашої душі, які безупину йдуть вперед. Ми негодні знати звідкіля вони йдуть, одне знаємо, а саме, що ми їх переживаємо. А ті переживання наші це щось, що минає, переходить. Одну отже правду знаємо, іменно, що лише те є правдиве, що є змінне, дочасне. До такого заключення дійшла модерна фільософія. Поза тим, що минає, що є релятивне, не вийти нам. Існує одиноко еволюція, поступ, частиною якого є чоловік. Він творить еволюцію, поступ, історію, бо якраз людина є мірою всього. Людина витворює і правду. Вона є чимсь субективним, станом душі й тому зміняється разом з людиною. Тому тисяча років людина думала й поступала інакше, як тепер. Все зміняється, каже новітня фільософія, після потреб людини. Вартість представляє те, що є корисне для людини, пожиточне. Всі правди пояснюються потребами людини. Чоловік їх створив, бо вони для нього пожиточні. Правда є доброю, правдивою тоді, коли корисна для людства вчать нині Бергсон, Джеймс, Шіллер. Людина жиє, щоб використати життя і тому все має до тої цілі служити. А життя це рух, поступ, зміна, яку ми самі витворюємо. Самі ми творимо всю правду, яка є чимсь біольогічним, життєвим. Коли б нас не було, то не існувала би правда, віра, Бог,— каже той сам Джеймс. Ми є отже підставою всього, яке зовсім залежне від нас. Витворюємо все відповідно до потреб життя. В основу модерної фільософії лягла та думка, що правдою є одиноко те, що ми змислами відчуваємо. А що змисли бачуть лиш зміну, тому одинокою реальністю і підставою всього є лиш поодиноке, часове, змінне. Існує лиш зміна, еволюція, до якої все належить. Поза тим, що змисли схоплюють, нема більш нічого. Тому неможлива теольогія і метафізика, а існують лише поодинокі, відділені досліди науки, що виясняють факти. Дарма шукати сьогодні науки, або фільософії науки. Того нема! Зате є богато наук. Сьогоднішня наука поділилася і нема нічо го, що лучило би її в одне. Тим чим захоплюється модерна фільософія, не еволюція, яка є вічним запереченням, небуттям усякої думки. Не диво, що Берсон і Джемс так воювали проти розуму, що є джерелом порядку, права, доцільности.

Те саме треба сказати про штуку. Модерна штука зовсім різниться від того, що представляє давна штука. Здається, що не зірвання усіх зв'язків зо стариною і клясичністю. Коли давня штука старалася виражати те, що вічне, незмінне й стати символікою повною таємничости й недоступности, новітня штука за те все не дбає. Так Кубізм а ще більше футуризм нарушують всі природні форми, все переходить у все, людина переходить в неживі предмети. З людської форми не лишається нічого. Артистові можна так поступати, як сам того бажає, бо нема жадних означених границь. Ні до природи ні до людини він не примінюється. Для футуристів людина стає скорій машиною, чимсь матеріяльним без точно означеної границі й форми. Вона відкидаючи свою форму злива ється з усім сотворенням. Така штука починає бути дикою, варварською, бо не шанує ніяких форм. Вона принялася головно в таких краях, де люблять велику свободу, де чоловікові все дозволене й де публика такими якраз творами захоплюється.

Бачимо, що той процес розкладу Европи захопив усі форми життя людського. Це процес більшого або меншого розкладу, атомізації. Підставою сьогоднішнього життя стає те, що є релятивне, часове, що підпадає змислам. Кінець кінцем життя виходить на поверхню, сили людини розтрачуються, а в душі настає пустка. Фільософія стає запереченням усякої думки, доцільности й перемінюється в біольогію, бо як учать прагматисти, правда, це щось біольогічного, а знову економія стає усею фільософією життя. Усе зводиться до того, що людина відчуває, чого потребує. Здається, що розклад усього життя неголен йти дальше. Поза людиною нема нічого більше. Світ складається з ряду феноменів, атомів, що існують без цілі, без життя, перемінюється в дику пустиню пристрастей, хаосу, замішання, анархії. Усе те видно на кожному кроці: несправедливість, війна для самого морду, здичіння обичаїв. Світ потребує чогось, що дало би йому одність, силу, ідеал. Того не може йому дати ні комунізм, ні сьогоднішня фільософія, ні поступ, техніка. Сьогоднішний світ потебує чогось більшого як доктрин, ідеольгів, програм. Того є досить і ніколи не бракувало прерізних ідеольогів і системів, що кожної хвилини готові винаходити нові теорії у своїх головах. Від того всюди аж кипить! Абстрактних, льогічних, наукових системів маємо досить! Того чого світ сьогодні одиноко потребує це наївна примітивна, глибока правда, яку подає життя. Тої правди глибокої, реальної, змістовної, яка є основою життя, як одиниці так і народів. Правду ту простеньку, яку сьогоднішнє людство на жаль втратило, посідав колисьто католицький захід Европи, сформований римським активізмом доповнюваний середньовічними системами. До тих правдивих джерел культури мусимо йти, щоб шукати ратунку для світу. Не в формах системах, доктринах, можна найти життя. Абстрактні наукові, вчені форми не ратують нас перед хаосом!

др. Лейфо

МІҐДАЛКОВА СЛАБІСТЬ

("Мізлс")

Звичайно під кінець зими між дітворою появляється заразлива слабість, яку звемо мігдалками "мізлс".

Многі родичі глядять на цю слабість байдужно можливо тому, що вона є так загальною, що родичі вважають її неминучою в ранніх літах кождої дитини.

Навіть многі із мамів і татів є цього погляду, що чим раньше в життю дитини перейдуть всі дитячі слабости, тим краще для дитини.

Правда, що у многих випадках мігдалкова слабість може бути досить лагідною, однак вона може теж прибрати грізний стан пошести.

В таку пошесть розвинулась була одного разу між індіянами північного американського континенту.

Ці індіяни ніколи передтим не слабували на мігдалки аж доки між ними не появились люди білої раси.

Тоді щойно ся слабість дісталась і між індіян, а її заразливість дійшла до цього розміру, що від неї вигинули цілі індіянські племена.

Між дітворою білої раси також є богато таких дітей, що з уродження є відпорними на цю слабість, однак коли вони в неї попадуть, тоді тяжко слабують, а часом умирають.

В мігдалковій слабості завсіди є небезпека для кождої дитини. Бо хотяйби навіть дитина й мало слабувала на мігдалки, то однак із цеї на вигляд лагідної слабости можуть опісля витворитися такі ускладнення, які можуть стати навіть поважною загрозою для життя.

Присутність мігдалкової слабости пізнається по запаленню носа і горла.

В перші дні цеї слабости обявляється висока горячка, на зовні шкіри попри лінію волосся виступають великі червоні плями, а відтак вони ви ступають на твари, на карку і на жолудку.

Коли лікар має нагоду відвідати слабу дитину перед появою цих плям, тоді він віднайде у хорої дитини білі цяпки в горлі, на язику і на внішніх оболонах лиць і це відкриття уможливить йому зробити діягнозу слабости та відразу розпочати лічення.

Та коли ці червоні плями вже появились у слабої дитини, розпізнання роду слабости не є легке.

В цьому степені слабости дитина повинна бути ізольована, бо мігдалкова слабість звичайно буває дуже заразлива.

Я бачив як ця слабість захоплювала цілі родини, а навіть і цілі школи.

Коли виступивші плями зникають, а це діється звичайно по 10-ох щойно днях, пацієнт не є вже більше розносником заразків і тоді вже можна звільнити його від карантани (відокремлення).

Коли ж з мігдалкової слабости витворюються якісь інші грізні комплікації, то їх причиною буває звичайно запалення, яке перейшло з носа і з горла та поширилося деінде.

Воно може перенестися на легені і в наслідок цього у дитини може розвинутися "пнеимонія" або запалення легких.

Запалення може також перейти з носа і з горла через середину уха до мозгу і спри чинити ще більше запалення, яке може викликати навіть смерть.

З Департаменту Секретаріяту Стану Відділ Канадійського Горожанства в Оттаві

ЩО ЗНАЄТЕ ПРО КАНАДУ?

ПОНТІЯК — ВОЖД ОТТАВЯН 1720—1796

Коли по упадку Монтреалу в 1760 р. французькі кріпости на заході повивішували на своїх баштах британські прапори, затривожило це індіянів неабияк. Бо ж французи завжди були індіянам прихильні (за винятком племена іроква, що сприяли англійцям) і певна річ потерпали вони, що британська влади в краю не буде трактувати їх так приязно, як робила це досі французька.

Пізніша історія стверджує, що надії побоювання індіянів щодо втрати своїх прав були до певної міри оправдані. Відношення англійців до індіянів показалося відразу гіршим чим було відношення французів. Англійці були навчені дивитися на них з погордою й уважати їх лишень за дикунів нездатних більш до нічого як мисливського життя та збирання шкір. Опісля англійські провідники побачили свою помилку і зчасом між індіянами й англійцями наладналися ліпше відносини.

Понтіяк являється на історичній арені якраз у пору, коли настрій індіянів до англійців був найбільш ворожий. Показався він великим проводиром і знаменитим організатором та, використовуючи відповідну хвилю, зумів він підбунтувати індіянські племена одно за другим, наслідком чого британські кріпости на протязі кількох років наражені були на постійні напади Понтіякових бійців.

В боях придержувався Понтіяк такої ж тактики, як оце недавно тому японці в Перл Гарбор. В підступах був він мистцем, якому не було рівні. Був він безпорадним і не оглядався зовсім на те, якими методами послугувалися бійці його, коли б тільки завдали ворогові смертельний удар або принаймні счинили переполох у його рядах.

Як вожд оттавян, Понтіяк був сильним промовцем. Обєднав він індіянські племена від ріки Миссисипі до Алеґані і від Великих Озер до Огайо в одну ударну силу. Індіяни подивляли його хитрість і знання воєнної штуки та слухняно й без вагань виконували його волю.

Здібности й сила Понтіяка стали замітними в скорому часі. Всі англійські кріпості на заході за винятком трьох піддалися індіянам, а в 1763 р. вбили вони більше британських бійців чим французи в час облоги Квебеку чотири роки передтим.

Цікаву оповідають історію в звязку з упадком кріпості Мичилимакинек, що доказує якими підступами й зрадою послугувався Понтіяк. Англійська залога кріпости задумала відсвяткувати день уродин тодішнього короля Юрія III. Командир залоги капітан Етерингтон був переконаний, що дооколичні індіяни були їм приязні і запросив їх, щоб взяли участь у святі. Індіяни радо на те пристали і зголилися для забави заловити в ґру "лякрос" копаного мяча. І виступили на площу дві індіянські дружини, одна зложена з чипеваїв, друга зо саків. Швидка і управна гра викликала серед залоги оплески. Та нараз нібито припадково полетів м'яч у гурт індіянок. За м'ячем поспішили обидві дружини. І аж тоді запізно спостерегли англійці, що не був то припадок, що м'яч опинився серед індіянок. Спід своїх великих хусток повитягали вони сокири й ножі, які зараз опинилися в руках індіянських гравців. Не тривало довго, як вся англійська залога була або звязнена або повбивана, а Мичилимакинек дістався в руки індіян.

Вожд оттавян продовжав боротьбу проти англійців ще якийсь час, та в 1766 р. усвідомив собі безцільність її проти переважаючої й ліпше уоруженої сили. Того ж року відбулася в Освіґо стріча Понтіяка з представниками англійців і там зґодився він відкликати своїх бійців і занехати дальший бій. Так то закінчилася індіянська війна, в якій полягло чимало англійських та індіянських борців.

Три роки пізніше, а саме в 1769, скінчив Понтіяк свою карієру хитрунства й підступства. По одній пиятицькій забаві згинув він у лісі з рук одного зо своїх співплеменників.

Хоча нині осудити можна спосіб боротьби Понтіяка, та всеж належиться йому признання за те, що під його впливом усвідомили собі англійці вагу індіянського питання. І коли британський уряд дав індіянам наділи землі — нинішні індіянські резерви —, то завдячувати вони це мусить свойому вождеві Понтіякови.

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Бездомні!

Воєнний Молох Німеччини виселив маси українського народу з рідних осель. Молоді люди опинились в німецьких фабриках, де під військовим режімом мусіли працювати серед страшних обставин для мілітаризму.

В часі війни часто голосили американські часописи, скільки то тисяч людий з ріжних країв забрали насильно німці до своїх воєнних фабрик, а між поневоленими народами вичисляли і міліони українського народу, що мучився по ріжних німецьких фабриках.

Під ударами алянтських сил розлетівся німецький мілітаризм а в Німеччині зістались міліони робітників чужинецького походження а між ними й українці. До числа білих невільників німецького мілітаризму забраних з наших земель треба дочислити сотні тисяч свідомого українського елементу, який утікав перед східними визволителями, шукаючи захисту під опікою західних Демократій.

Про долю наших бездомних робітників і біженців в західних краях Европи довідуємо ся лиш з приватних листів та приватних статей, які часами дістаються до американських часописей. Однак американський світ за мало входить в причини того панічного страху тих нещасних людий перед визволителями зі сходу, а яких представляє большевицька агітація, як фашистів або нацистів. Живемо в часах большевицької моди, де подиа, що вводять ся за большевицький режім і висвітлюють в правдивім світлі большевицьку демократію, називають того самою марков. Прийде час, коли і американські народи пізнають правду про миролюбиву політику воєнного большевизму.

Між емігрантами, в західних краях Европи находить ся понад дві сотки наших католицьких священиків, які ратовали своє життя перед визволителями східної "демократії". Їх положення, як і прочих біженців є жахливе, бо звисло над ними марево не лише голоду, але що страшнійше, видача їх в руки довірливої, большевицької визволительки, яка з "материнським" серцем "бажає" добра тим заблудившим синам. За всяку ціну треба знищити цю українську еміграцію, бо вона загрожує світовому мирови... бо вона є одиноким живучим свідком насильного поневоленого українського народу в межах всевладної большевицької Росії.

Поможім!

Наші католицькі священики, що живуть на еміграції в західній Европі потребують церковних річей, щоби могли виконувати душпастирство по ріжних місцевостях, де перебуває наш стражлучий нарід. Піднесення релігійного духа і затримання моральности нашого народу, належить до нашого католицького священства, що живе серед нашої еміграції. Без церковної утвари не можуть сповнити цеї взнеслої задачі. Віра, наш обряд уратував вже не раз наш український нарід серед злиднених днів в його многострадальній історії.

Тому звертаємось до всіх віруючих католиків Канади, допоможім своєю жертвою тим нашим братям на вигнанню. Там в Европі потреба фелонів, стихарів, наплечників, чаш і ручничків до них. Хто ж їм допоможе, як не ми українці католики Канади?. До нас вони простягають свої благальні руки... до своїх братів, бо лише ми в Канаді заживаємо спокійно свободи і можемо їм помогти.

Зложім свою жертву за закупне тих конечних річей до Богослужень. Бог допоміг нам і поблагословив нашу працю, так зробім жертву на цю добру та Божу ціль: "Хто дає милостиню потребуючому то позичає самому Богові, а Бог відплатить йому за добродійство його." (Притчи Соломонові). Справмо церковні ризи, ушиймо стихар, наплечники, ручнички, та купім хоч малу чашу для духовних потреб нашої еміграції в Европі. Не відкладаймо своєї жертви на пізнійше, але допоможім сейчас, бо хто скоро дає, той два рази дає, каже народна пословиця.

Звертаємось з горячою просьбою до наших священиків, до наших церковних громад, до наших сестрицтв, маєте в парохії більше риз, то жертвуйте одні для духовних потреб наших братів. Де однак нема добрих старших риз, то негайно зробіть збірку на цю благородну ціль, а ми закупимо відповідну матерію і дамо пошити ризи і біля церковне. Нехай спільна віра і спільний наш обряд злучить нас в одну громаду в обличчі цеї катастрофи

Всі річи й жертви на цю ціль просимо ласкаво слати на руки Всеч. о. Мирона Кривуцького, Місто-Предсідника Місійного Товариства св. Йосафата

Missionary Union of St. Josaphat,
Rev. Myron Krywucki,
Tache, Home.
St. Boniface, Man.

ПОТРЕБУЄМО ПОМОЧІ! — ПРОСИМО ВАС ПОМОЖІТЬ НАМ!

Хто обзнакомлений з околицею Вакав, в Саскачевані, той знає, що десятками минулих літ ця околиця, а з окрема містечко Вакав, було огріваючим "барльогом" всяких ворожих українському народові впливів, духовних чорних та всяких бічних "ізмів" одним словом якого знаю не посій, вродилося в Вакав, чого не потрібного не захоч все здибеш лише у Вакав!

Всей цей "партийізм" в один чи в другий спосіб витворяв між нашими Вакавцями зневіру, ворожість та ненависть один до одного та розгромлював наші люди на партії і партійки і тим самим дались виссати енергію з наших сил. Як іржа їсть залізо, так ці партії та 'ізми' точили та ще й до нині точать нашу силу!

Помимо всего, дякувати Богу ця руйнуюча зараза не докотилася до серцець всіх українців в Вакав. Не всі впали жертвою тих "рожевих ізмів." Знайшлась маленька горщичка а се кілька добрих, непохитних, віруючих українських родин, котрі все вірили в Бога Сотворителя Вселенної, і мріяли про час, коли то в містечку Вакав збудуєсь наша українська католицька церква.

Ця маленька горстка поборників віруючих в Господа Спасителя, протягом минулих пятнайцять років працювати о скільки обставини позволяли і складати придбали цент до цента. Кілька років тому, купили вони за $200.00 прекрасну й дуже відповідну одного акрову площу під церкву, а на днях закупили не старий то будинок з котрого буде поверх 15 тисяч фітів потрібного в доброго матеріялу. Тепер в касі осталось готівкою $1300.00, і на річних зборах ця мала горстка рішила цеї весни приступити до будови конечно потрібної церкви.

Неприхильники і зневіри виступали розкішно з такими приповідками, "На Вакав тоді буде церква коли в мене на долони поросте волосся!", або "Буде велике чудо, коли то на Вакав збудується церква!" Прийшов, здається час того "чуда", настав той день, коли то зневіри змусять голити з долонь волосся, бо ми рішучо триматимемось своєї постанови, щодо будови Божої Святині в містечку Вакав, і то таки цеї весни! Маємо сильну постанову і з вірою в Бога беремось до діла!

Готівки яку ми маємо, зовсім замало, щоби довершити визначеного діла! Членів замало, щоби своїми жертвами зложити конечно потрібну суму грошей! Церкви нам конечно треба! і то відповідної, прекрасної, бо так обставини вимагають! Ми хочемо збудувати святиню, котраб була гордістю та славою для всего українського народу в Канаді. Ми хочемо, щоби наша церковця була гідною святинею "Найсолодшого Серця Ісуса" назву яку вона носитиме! А щоби наші пляни здійснити, бодай частинно, нам треба богато більше грошей, як ми маємо і як ми серед наших обставин зможемо між собою розстарати. Тому то ми, отсею дорогою звертаємось до нашого українського католицького загалу доброї волі в Саскачевані, Канаді й Америці до наших Всечесних і Високопреподобних отців, до зарядів наших католицьких парохій, товариств та організацій, щоби вони зрозуміли і почули голос потребуючих і щоби відгукнулись масово фінансовою поміччю в нашій потребі. Нас тут придавлено, поможіть нам встати! Просимо Вас, поможіть нам Вашими жертвами збудувати цей дім Божий і тим самим привернути до Найсолодшого Серця Ісуса скривлені та заблукавші душі причиниться своїми жертвами в місійній праці а Всевишний Господь з неба вас винагородить! Всякі жертви просимо слати на руки голови, п. Мих. Гриневича, на адресу:

Michael Hrynewich,
Box 260.
Wakaw, Sask., Canada

Всякі жертви оголосимо в наших часописах а імена всіх жертводавців замурується відповідно в угольний камень і рік річно на празник Найсолодшого Серця Ісуса відмовлятиметься Служба Божа з особливішими молитвами за всіх жертводавців. За всі жертви вже прийміть сердечне "Дякуємо" і нехай Найсолодше Серце Ісуса заопікується вами і винагородить всіх вас!

За заряд,
Мих. Гриневич (голова)
Іван Білоросюк (писар)

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ

Перелом, 1 грудня, 1945, стр. 7.

ГРЯДУЧИЙ ПРОЦЕС

Вкедовзі відбудеться великий процес, так сподіємося, тих, що висилають своїх шпіонів до Канади й Америки, щоби викрадали воєнні тайни

Богата в золото наша дорога Канада. Недавно в Північно-Західних Територіях Канади віднайдено високої кляси золота. Полоса в котрій знайшли руду золота називається Єлловнайф і обіймає собою 2,000 квадратових миль. На знимці видимо одного з пошукувачів золота, що на своїй площі робить перші поміри при помочі компаса перед верченням землі. Зправа, літак привіз до Єлловнайф пошукувача золота, його човен і другі потрібні прибори

З пошукування за золотом в Єлловнайф, Канада. Зліва видимо, як майнері вертять землю малого острова в Грейт Слейв Лейк. Зправа хемик Л. Александер переводить перші проби золотої руди знайденої в Єлловнайф.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видае БУК, печатае печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагуе колеґія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СЛОВО МИТРОПОЛИТА ДО ІНТЕЛІҐЕНЦІЇ
З ПЕРЕД 40 РОКІВ, ЯКЕ НЕ ВТРАТИЛО НІ ТРОХИ НА АКТУАЛЬНОСТИ

А тепер відзиваюся до всіх Вас, що своєю наукою і культурою являетеся немов природними просвітниками народу!

Отже до тебе, Українська Інтеліґенціє, моє слово!

І Ви давайте народові приклад християнського життя! І Ви кріпко держіться св. Віри тай св. Церкви. І Ви співпрацюйте з нами, священиками, для добра народу!

Між Вами є чимало людей дійсно релігійних,— людей, що не лише признають Христа Богом і Спасителем, але й на ділі підчиняються Його законові тай проводові Церкви, що Її Христос наказав слухати.

Много є між Вами теж людей, що держаться Божих і церковних Заповідей,— що заховують приписані пости,— що сповідаються і причащаються.

Така інтеліґенція то слава нашої Церкви.

Вона являеться нераз навіть справжньою поміччю у трудному ділі, яке віддав нам Христос. Бо своїм прикладом заохочуе менше просвічених людей до заховування Божих Заповідей. А опріч цього, через сумлінне виповнювання своїх обовязків, є додатньою силою нашої суспільности, піддержуючи її своєю повагою, наукою і [illegible]

Лібeрали

Але є й поміж Вами богато таких, що вправді мають в серці віру, але в практиці усуваються від виповнювання Божих і Церковних Заповідей.

Не можу не тішитися Вашим привязанням до своеї св. Церкви та обряду, але при цьому й не можу не боліти над Вашою байдужністю у практикуванні християнської віри.

Вже з повіреного мені Богом уряду обовязаний я напімнути Вас,— щоб Ви були християнами не лише в теорії, але і в практиці. Бо християнство, Мої Милі Браття,— то не тільки теоретична доктрина,— але й практика життя! То закон, з під якого не вільно християнинові виломлюватися, без поповнювання нельоґічностей у поступованні.

Тож будьте християнами у повному значінні того слова!

Дайби Бог!

Своїм святим обовязком уважайте, бути що неділі й свята на Службі Божій, принайменше у пасхальному часі висповідатися і запричащатися та не читати противних вірі книжок і часописів.

А дітей своїх виховуйте на добрих християн!

Учіть їх молитви та катехизму,— стережіть їх перед лихим товариством і неморальними книжками! Словом: старайтеся, щоб атмосфера, у якій виростають, була християнська.

А Вас, що сумніваетеся у правди віри,— напоминаю в Бозі і перестерігаю: Памятайте, що Вашим святим обовязком є добре пізнати Христову науку!

Розум Не Найвищий Авторітет

Коли Ви у своїй науці найшли щось такого, що, по Вашій думці, не годиться з наукою Ісуса Христа, та Його св. Церкви, то будьте певні, що це або зовсім не противиться цій святій науці, або:— це просто неправда! Як що пізнаете ближче науку Церкви, то й самі про це переконаетеся

Памятайте, що розум кожного з Вас не є найвищим авторітетом! Що діло Христа, діло Церкви, заслугуе на більшу увагу, ніж всі інші діла та науки людей! Що таке діло легковажити, то (коли брати річ навіть з Вашого культурного становища)- є це доказом легкодушности і браку розваги!

А Ви, накінець, що вже цілком запропастили християнську віру у своїх серцях і поняттях— застановіться, як легкодушно опираете свої переконання, на недозрілому, молодечому осуді.

Осуд Студента

Ви відкинули Божу науку, (по найбільшій части в молодости), не пізнавши її навіть! Відкинули в літах, в яких розум Ваш не був ще в силі розвязати хочби й найлекших проблем науки! На основі такого осуду розвязали Ви для себе такі проблеми, над якими людство працюе вже від двайцять століть!

Осуд студента- являвся Вам осудом науковим!

Тож візьміть ще раз під розвагу те питання, яке Ви так легко вирішили,— питання: Чи бути християнином, — чи ні?

Розберіть щераз свої власні переконання та запитайтесь: на чому вони основані?

Спитайте себе, чи не зродилися вони радше з пристрасти серця, ніж із розваги розуму?

Знайте, що холодний критичний розум і глибока наука якраз до Христа веде,— а тільки поверховна наука від Нього відводить!

Зацофані Інтеліґенти

Доказом цього, найсильніші й найбільше освічені краї, як Англія, Франція, Америка, —де якраз, (у наших часах), проявляеться великий зворот до християнських ідей.

Безвірства держаться люди непоступові!

Тож шукайте правди життя! Полюбіть правду, очистіть серце й совість з пристастей гріху,- а вернеться до Вас віра, яку, (як вам здається), Ви вже затратили.

А як довго не розвязали Ви ще проблем життя для себе, не розвязуйте їх і для інших!

"Правда Визволить Вас"

І просвічуючи нарід, не відбирайте йому того, що для убогих на цьому світі являеться не тільки найбільшою потіхою, але й найвищим добром: Не відбирайте йому віри та християнської моралі! Не підкопуйте поваги Церкви та Її слуг! Бо тим способом знищите лише те, що вже є,— а нічого нового натомісць не побудуете!

Ви християни зроду,— отже й належите до нашої християнської культури та віри! Не думайте, що ми вас відкидаемо! Блуди Ваші осуджуемо, але Вас самих уважаемо своїми!

Пізнайте ближче Церкву та Її науку, а тоді зрозумієте, скільки нерозваги та упереджень було у Ваших поняттях!

МУЧЕНИЦТВО УНІЇ

З питомим московським нахабством на письмо апостатів священиків в Галичині, над котрим ще прийде свій час, щоби застановитися докладно і подрібно (тепер ще заскоро судити у виду невідрадних галицьких відносин), що вони беруться відтепер проводити і заряджувати в нашій Церкві, бо через вивезення владик настало безвластя і хаос, зараз поквапно і як на замовлення відповів комісар Ходченко трома пунктами. В першім стверджуе і затверджуе апостатів, як тимчасову владу церковну в Галичині. Дальше поручае всім священикам в Галичині до тої групи звертатися по посвідки і вказівки. А по трете приказуе вже цілком без церемоній згаданій групі апостатів, щоби невідкладно доносили йому імена та адреси тих священиків, що не хочуть признавати їх заряджень.

Письмо нещасних затероризованих на серці і умі священиків апостатів мае в кількох місцях очевидні познаки урядового натиску й грізьби

Відповідь Ходченка тільки щебільше віддзеркалюе страхітливе грубе насильство, яким Москва послугуеться, щоби задавити останну остою української незалежницької думки, свободи сумління та окремішности українства, в нашій Церкві.

Коли попередні окупанти наших земель, поляки та німці, мали все таки якісь міри оглядности і свою брутальність в поведенні бодай прикривали завстиджено, то послідний і теперішний окупант без всякого сорому відкривае свою брутальність поведення, заповідаючи згори винищенням тих, що будуть опірні.

Дня першого липня у Львові наші священики в храмі св. Юра прилюдно запротестували проти тих заряджень апостатів і Ходченка. Галичани звикли думати катеґоріями західної культури, вони мають правове розуміння подій і укладу відносин життя. Тому покликуючися на 124 статтю совітської конституції зажадали звільнення вивезених владик та отверто заявили, що за відступниками не підуть, бо зе проти сумління Однак так само заявили свою льояльність до держави та щиру охоту працювати на її добро. Це письмо вислали Сталіну за підписами триста галицьких священиків. Останні вісти подали, що у відповідь енкаведисти виарештували тих всіх священиків, що підписали дане письмо та повивозили, Бог один вість, куди.

От так розуміють теперішні окупанти України релігійну свободу совісти та віри згідно з 124 статтею совітської конституції.

Церква наша в Галичині переходить кроваву купіль!
Ряди мучеників ростуть і збільшаються!
Ворог не мае пощади ні милосердія

Московське православія на азійських дріжджах надуваеться і подавлюе кождий спротив вільної людини, вільного сумління і думки Для азійтів пише тільки отара. Одиниця в них не мае прав на свобідну вияву своїх думок, своїх переконань. Католицька Церква якраз є вірою Божою сумління, особистости, удосконаленням совісти кождого зокрема— для азіятів немислима і незрозуміла та відрухово противна річ

Тому ряди наших ісповідників за віру і Церкву в Галичині политі нині кровю катованих в підвалах НКВД, застелені кістьми мучеників десь на Кримі і по скалах далекого Уралу, десь в сибірських тайгах і на безлюддях підбігунової півночі

Ми знаемо тільки деякі імена ісповідників, тисячі однак погибли безименно.

Та чи згинула з ними ідея і чин?
Ніколи!

Ворог годен убити тіло, залякати слабодухів, прибити нерішучих, але ідеї з живих сердець, правди Божої з душ, він негоден вирвати ані знищити!

Кров св. Йосафата дала нашій Церкві новий зріст, нових ісповідників.

Кров нинішних мучеників скріпить ряди ісповідників, бо кров пролитих героїв ніколи не гине марно. З неї родяться ряди нових визнавців, ряди нових борців, котрі у свій час пімстять сором і зневагу, розплатяться з катами. Кров мучеників е насінням християн!

І не поможуть в Канаді жадні вибілювання найманих адвокатів, жадні заманювання про культурну поміч, жадні викривлювання фактів і зацитькування наляканих своїх визнавців, будьмто там нема терору, а е свобода і розвій- останні події з викриттям шпіонської афери на широку скалю тільки зайвий раз доказують, на яку слизьку та надзвичайно небезпечну дорогу ступили ті всі наемники адвокати червоних сатрапів, котрих кінець таки колись мусить прийти, як приходить чомусь, що негідне і нечесне, брудне собою та осоружне.

Прийде той час, коли наша Церква в ореолі мучеництва засяе тим кращим блеском і потягне до себе всх, щоби знова всіх обеднати в правдивій вірі і любові Христа.

С. С.

НОВІ ВИДАННЯ

"Ковчег," так називаеться місячник, що почали видавати Сестри Місіонарки Покрова Матері Божої в Стемфорд, Конн. Річна передплата виносить $2.00 на рік. Місячник друкований в двох частинах українській та англійській, папір дуже добрий, як також і друк, обгортка дуже артистично виконана. Місячник сей, як читаемо в вступі: "За чим і з Чим." "мае бодай в части передати нашим читачам ті історичні події, котрі доказують, що розвій народа нашого . тільки тоді процвітав, як наш нарід був у Католицькій Церкві"

Треба з радістю привитати появу сего місячника і Преподобним Сестрам ба[illegible] сьому місці якнайкращих успіхів

"Ди Кенеда Ір Бук, 1945", виданий статистичним бюром Канади. Містить в собі урядові статистичні дані політичного, економічного, релігійного та наукового життя Канади. Книжка ся се неначе Енциклопедія Канади й тому являеться вона незаступимою для того, що цікавиться життям і розвоем своеї батьківщини Канади. Кошта сеї книжки були дуже великі. Ціна Однак одного примірника виносить всего тільки $2.00. Радимо нашим читачам її собі купити. Писати за замовленням вирост на слідуючу адресу:

The King's Printer,
Ottawa, Ont

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
21, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Англія:
1 Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W 2. England

2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger,
1, Place du Grand Mezel,
Geneve, Suisse

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (129) Italia.

Випробована метода

Синок: Тату, як можна зловити божевільного чоловіка?

Батько: О, це не тяжко Треба лише напудрувати лице, почервонити усточка, причисати відповідно волосся і вбрати гарну суконку.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ПОЧАТОК ВЕЛИКОГО СВЯТОГО ПОСТУ

Богові Предоброму належиться за все подяка.

І дякуемо Йому за се, що дав нам ту ласку дочекатися того великого святого часу яким є Великий Піст.

Добрий Бог є, бо міг нас забрати зі сього світа нагло, не приготованими на справедливий свій суд. А так дае нам предобрий Бог нагоду і час спокутувати наші провини і обмити їх в щирім жалю та позбутися їх в добрій св. великодній Сповіді.

Тож не відтягаймося але іще й нині пічнім приготовлятися до сього нашого великого обовязку — великодної Сповіді

Подумаймо, що можливо ся великодна Сповідь може бути послідною в нашім житті— послідною нагодою, яку нам Бог дае до покаяння. Тож берімся до сього обовязку з таким приготованням з яким приготовляемося до дуже важного діла.

До св. Сповіді належно приготуймося. Помолімся наперед о просвічення до св. Духа. Також не забуваймо, що наша Небесна Цариця, Матінка Божа, е все великою поміччю для тих, що приготовляються до св. Сповіді. Не забудьмо тому до Неї щиро помолитися і просити о Її поміч. Кажім щиро, як маленькі діти: Матінко Божа, дай мені ту ласку, щоби я щиро висповідався. Відверни від мене страх і сором. Я хочу добре висповідатися і сильно вірю, що при Твоїй помочі я сього досягну...

Пригадаймо собі дальше наші минувші сповіді, чи вони були добрі, чи спокутували ми їх належно, чи не затаїли ми коли якого гріха. Не забуваймо ніколи, що коли ми мали нещастя в нашім житті затаїти тільки один тяжкий гріх в Сповіді, то усі сповіді потім були неважні. Поправмо наші сповіді коли час.. Молитва до Матінки Божої нам поможе

Пригадаймо собі самі число, рід і скількість наших провин гріхів і самі їх скажім щиро на сповіді. (Добра рада- наперед говорім найтяжші гріхи, потім лекші)

Збудім собі акт совершенного жалю, що ми нашого так доброго Бога так многими гріхами образили і постановім сердечно Бога на будуче не ображувати.

По св. Сповіді належно відправмо нашу покуту, що ми її дістали від священика, та точно сповнім сі діла, що нам казав наш сповідник відносно направи кривди ближнього чи другого відшкодовання. Се дуже важне

* * *

Час св. Великодного Посту то час покути.

Церков наша— наша добра Мати, забороняе нам в сім часі справляти гучні забави чи весілля. Певно, ми як добрі діти сеї доброї Матері підемо за Її приказом.

Але се ще замало. Не будемо правдивими християнами, коли тільки будемо сповняти се, що нам приказано під тяжким гріхом, або не будемо робити сього, чого не можна робити. Бог від нас бажае ще чогось більшого, а се власної жертви— жертви з внутрішнього переконання кождого з нас. Інакшими словами, Бог від нас бажае добровільного умертвлення підчас посту, пр. коли ми куримо, постановім не курити в часі посту цілком або менше; любимо ходити до театру- не ходім підчас посту; любимо якусь солодку страву не їджмо ні підчас посту.

Не можна нам підчас посту їсти мяса в середи і пятниці Придержуймося сього точно і то не тільки вдома, але також в гостині між чужими людьми, чи то в ресторанах. Чужі люди коли побачуть, що ми заховуемо точно закони нашої Церкви, не тільки, що небудуть сміятися з нас, але противно, будуть нас шанувати за се. Противно, кождому чесному чоловікові справляе велике обмерзіння такий чоловік, такий нібито християнин, що при найблизшій нагоді ломить приказп своеї Церкви чи відрікаеться приналежности до свого народу.

* * *

Починаймо сей Великий Піст в дусі справжньої покути і умертвелення.

Бог добрий так мало від нас домагаеться. Ще раз подумаймо, що не знаемо чи се не по раз останній Бог дае нам нагоду до покаяння.

Не забуваймо, що НАШИМ НАЙВАЖНІЙШИМ ОБОВЯЗКОМ ВЕЛИКОГО ПОСТУ Є ВІДБУТИ ДОБРУ ВЕЛИКОДНУ СПОВІДЬ.

СТРАСТИ

На гетсеманський сад,
на дерева оливні
клав місяць срібну ткань,
а нічка тіни дивні.

Дрімав на вітці птах,
кругом дрімали квіти
й ті, що він любив,
поснули всі, як діти.

Лиш Він один не спав.
Не спав з Ним біль нестримний
Впав замість рос в ту ніч
дощ сліз на камінь зимний

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, БЕРЕЗЕНЬ, 1946

1	П	16	Мч. Памфила
2	С	17	Вмч. Теодора Тирона
3	**Н**	**18**	**Нед. Сиропустна**
4	П	19	Ап. Архипа **(В. Піст)**
5	В	20	Преп. Льва катан.
6	С	21	Преп. Тимотея
7	Ч	22	Найд. мщ. муч. у Евг
8	П	23	Сщмч. Полікарпа
9	С	24	† 1 і 2 найд. Гл. Ів. Хр
10	**Н**	**25**	**Неділя 1. Посту**
11	П	26	Св. Порфірія
12	В	27	Преп. іісп. Прокопія
13	С	28	Пр. і ісп. Василія
14	Ч	1	Березень. Прмч. Евд.

УСТАВ

3. Неділя Сиропустна: Гл. 3 Єв. утр. 3. Сл. Б.: Ап. з. 112, Єв Мат. з. 17.

4. Понеділок Початок Великого Посту.

В Середи й Пятниці Великого Посту Служба Божа Преждеосвященних Дарів і Сорокоусти

9. 1 і 2 Найд. Голови Ів. Хрестителя. Сл. Б.: Ап з 176, Єв. Мат. з. 40

10. Неділя 1 Посту. Память почитання Образів. Гл. 4, Єв. утр. 4. Сл. Божа св. Василія Великого Ап. з. 329, Єв. Ів. з 5. За Достойно: О Тебі радуеться

Підчас посту не можна їсти мяса в середи і пятниці. В прочі дні можна їсти мясо, але треба відмовити за кождий раз одно Богородице Діво і Отче Наш Не можна також підчас посту справляти гучних забав чи ходити на танці чи забави

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Щоб родичі цінили священиче покликання

Дуже великим вивисшенням для родичів буде ото, коли їх син чи сини зістають покликані голосом св. Духа до священичого стану. Родичі не тільки що не повинні тоді своїм синам забороняти ступити на ту велику та відвічальну але й високу дорогу гідности але що більше повинні своїми молитвами і вказівками своїх синів утверджувати в покликанні та радіти, що вони удостоїлись так великої чести.

Нажаль, між нашим народом, часто противно якраз буває. Тож в тім місяці молім сердечно Пресвяте Серце Христове, щоби вказало родичам на ту велику гідність якою є священиче покликання.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА
Церковною мовою, так як читаеться в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ МИТАРЯ І ФАРИСЕЯ
Ко Тімотею посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(Гл.. 3, зач. 296)

Чадо Тімотее, ти послідовал еси моему ученію, житію, привіту, вірі, долготерпінію, любви, терпінію, ізгнаніем, страданіем якова ми биша в Антіохії і в Іконії і в Листріх; якова ізгнанія пріях; і от всіх мя ізбавил есть Господь. І вси же хотящії благочестно жити о Христі Ісусі, гоними будуть. Лукаві же человіци і чародіе преуспівають на горшее, прелщающе і прелщаеми. Ти же пребивай, в них же научен еси, і яже вві рена суть тебі; відий от кого научился еси, і яко із младо священная писанія уміеши, могущая тя умудрити во спасеніе вірою, яже о Христі Ісусі.

НЕДІЛЯ БЛУДНОГО СИНА
Ко Корінтяном Посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(Гл. 6. зач. 135)

Братіе, вся ми літь суть, но не вся на ползу; вся ми літь суть, но не аз обладан буду от чего. Брашна чреву, і чрево брашном; Бог же і сіе і сія упразднить. Тіло же не блуженію, но Господеви, і Господь тілу; Бог же і Господа воздвиже, і нас воздвигнеть силою своею. Не вісте ли, яко тілеса ваша, удове Христови суть? Взем ли убо уди Христови, сотворю уди блудничи? Да не будеть. Іли не вісте, яко приліпляйся скверноділйці, едино тіло есть с блудодійцею? будете бо, рече, оба в плоть едину. Приліпляйся Господеви, един дух есть с Господем. Бігайте блудодіянія; всяк бо гріх, егоже аще сотворить человік, кромі тіла есть; а блудяй, во свое тіло согрішаеть. Іли не вісте, яко тілеса ваша храм живущаго в вас святаго Духа суть, егоже імате от Бога, і ністе свої? купдени бо есте ціною. Прославите убо Бога в тілесіх ваших, і в душах ваших, яже суть Божія.

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА
Ко Корінтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(гл. 8. зач. 140)

Братіе, брашно нас не поставляеть пред Богом; ниже бо аще ями, ібиточествуем, ниже аще не ями, лишаемся. Блюдите же, да не како власть ваша сія преткновеніе будеть немощним. Аще бо кто видит тя імуща разум, в требищи возлежаща, не совість ли его немощна сущи созиждется ідоложертвенная ясти? і погибнеть немощний брат в твоем разумі, егоже ради Христос умре. Такожде согрішающе в братію і біюще їх совіть немощну сущу, во Христа согрішаете. Тіже, аще брашно соблазняеть брата моего, не імам ясти мяса во віки, да не соблазню брата моего. Нісм ли апостол? нісм ли свобод, не Ісуса Христа ли Господа нашего видіх? не діло ли мое ви есьте о Господі? Аще іним нісьм апостол, но обаче вам есьм; печать бо моего апостолства ви есте о Господі.

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА
Ко Римляном посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(Гл. 13, зач. 112)

Братіе, нині ближайше нам спасеніе, нежели егда віровахом. Нощ убо прейде, а день приближися; отложим убо діла темная, і облечемся в оружіе світа. Яко во дни благообразно да ходим, не козлогласованії і піянстві, не любодіянії і студодіянії, не рвеніем і завистію; но облецитеся Господем нашим Ісус Христом, і плоти угодія не творите в похоти. Ізнемогающаго же в вірі пріемлите, не в сомнініе помишленій. Ов бо вірует ясти вся, а ізнемогаяй зелія (да) ясть. Ядий, не ядущаго да не укоряет, і не ядий, ядущаго да не осуждает; Бог бо его пріят. Ти кто еси судяй чуждему рабу? Своему Господеви стоїт, іли падет; станет же, силен бо есть Бог поставити его.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
За місії, що найбільше потерпіли підчас війни

Підчас другої світової війни, що недавно покінчилася, богато також потерпіли місії церковні по всіх краях світа. Церков много зістало понищених, богато місіонарів, місіонарок чи вірних потерпіли як морально так і матеріяльно.

У сім місяці заносім щирі молитви перед престол Всевишнього в намірені сих потерпівших місій.

З ОТТАВИ

Про будову Нової Церкви

Цего року мае початися будова нової української католицької церкви на площі при розі улиць Рочестер і Балсам. В сю пору, під проводом пароха о. Б. Дрібнецького, ЧСВВ ведеться інтензивна кампанія збирання фондів на початок будови.

Через минувший рік на ту ціль відбувалися біньґа, котрі дуже уміло перепроваджував п. Стефан Рибак, при асисті молоді та старших.

Члени Ліґи Укр. Кат. Жінок улаштували кілька вечерків, а молодь, зорґанізована в УКЮ, під дириґентурую молодого Романа Рибака, колядували на ту саму ціль.

Вечерок Сміху

Заходом членкинь ЛУКЖ, Анни Хаби, Марії Хіти, Марселі Пасчин та Олени Лесків відіграно Вечерок Сміху в неділю 16-го грудня. В програмі брала участь молодь УКЮ.

Різдвяний Концерт

Під проводом Вуйка Трохима (учителя Івана Новосада) діточа орґанізація Весела Родина улаштувала Різдвяний Концерт у неділю, грудня 23.

Програма була слідуюча:

1. Коляда: Бог Предвічний, хор Веселої Родини. 2. Деклямація: Мій Кінь Мае Добрей Нюх: Корнелій Попик. 3. Сольо: Зайчик на Морозі: Марія Мельник. 4. Деклямація: Біда Через Катер: Рузя Гариський. 5. Незгода: Пес і Кіт— жартівлива сценка Дівчина Оля: Петрунька Лакуста; Песик Сірко: Федь Лакуста; Киця Варка: Марія Кривоносюк. 6. Сольо: Пісня Школярки: Франя Павлюк. 7. Діяльоґ: По Щирости: Дідусь: Василь Гаріський; хлопець: Михась Пащин. 8. Коляда: Піяно Сольо: Петрунька Лакуста. 9. Деклямація: Боже Отче: Марійка Сагайдак. 10. Кума Феська: сценка: Кум: Йосиф Пащин, Кума: Марія Мельник. 11. Барбері (голярі): пантоміма: хлопці. 12. Рухома Пісня: Човник Хитаеться: Хор Веселої Родини. 13. От як: Сольо: Іван Янек. 14. Представлення: Сокира або Як то Легко Плакати: Мама, Доротея Лакуста; Тато, Іван Янек, Василь, Корнелій Попик, Вікторія, Франя Павлюк, Мариня Марія Люба, Катруся, Анна Грабець; Гриць, Ромко Мельник. 15. Пісня: Трине, Трине, Хор Веселої Родини. 16. Святий Николай: п. Стефан Василевич. 17. Боже Щасти.

Анна Хаба відїхала до Едмонтону

У суботу, грудня 29-го представники всіх організацій, що гуртуються при парохії св. Йоана Хрестителя прощали Анну Хабу на її відізд до Едмонтону та заразом вручили дарунки як оцінення її праці за чотири роки побуття в Оттаві.

Панна Хаба належала до парохії, ЛУЖК та УКЮ. Якраз за її заходами повстало УКЮ в Отаві. Панна Хаба була першою головою Оттавського відділу УКЮ, брала живу участь в хорі молоді та церковнім, помагала у перепровадженню біньґа, і виступала з промовами та співом на концертах.

В спортових кругах знали її та висловлювалися про ню похвально англійці та французи.

Панна Хаба буде працювати при уряді в Едмонтоні. Українська католицька громада Оттави бажае її найкращих успіхів на новій посаді в її улюбленій сонашній Альберті."

Збірка на Скитальців

До кінця грудня 1945 збірка начисляла на $401.00.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ПОШУКУЮТЬ

Петро Бурчак, що походить з села Пістинь, Зах. Україна, а тепер є при польському війську в Скотляндії, пошукує ПАВЛА ГАВРИЛЮКА, років приблизно 44, знаного також як Барбанів, що приїхав до Канади в роках 1924-25 і його брата (брата Павла). Заінтересовані мають голоситись на адресу:

M. Munnich,
c/o 23 Queensferry Road,
Kirkliston, West Lothian,
Scotland

о. Еронім Ляшкевич, з Інсбрук, пошукує в Канаді свого швагра Михайла Макаревича, сина Николи зі Снятина, Галичина, що вже від 18 літ живе в Канаді й котрий до 1938 року писав і перебував у Монтреалі (Ситі Гал 103 чи 1003). Тогож Михайла Макаревича пошукують також його дві доньки: одна Наталія Макаревич, замужня Ісаюк, з мужем Павлом і дитиною і друга донька Марія Макаревич. Пане Макаревич відізвіться до Редакції БНації, котра для Вас має точну адресу, де Ви зможете написати до своїх дітей.

о. Маріян Цурковський пошукую свого сина дра Романа, остання адреса в Австрії: другого сина: Маріяна, із Стрия, рідню покійної дружини: Маму Аристину Гера з дітьми Галею Конюшко, Іванною Герою, Стефаном Гера, в серпні 1944 ці були на Словаччині в Трнова, Кревних. о. декана Миколу Дереша з дружиною Ярославою і дітьми, в квітні ц.р. були в Відні, Кревних: Льва Лабу з дружиною Ольгою і дітьми, в падолисті м.р. були на Шлеську. Зголошення слати на адресу: У.Д.К. в Бельгії.

Олена Лисак-Бейзик, д. Онуфрія і Анни з р. Бейзик, пошукує стриечні сестри Ольгу Лисак і Емілію Лисак, що виїхали до Канади 1928, та вуйка Миколу Бейзика з 4 дітьми: Степан, Ярослав, Іван, Василь, що виїхав до Канади 1939, усі зі села Залувки б. Галича. Відомість слати на адресу:

Olena Lysak,
10, rue de Campagne,
Romsee les-Liege. Belgium.

Др. Іван Столяр шукає брата Столяра Михайла, якого остання адреса була:

Stolar Mike.
Box 88, Hudson, Ont.

Зголошення слати на адресу У.Д.К. в Бельгії.

Проситься Родину Мригладів, з околиць Вінніпегу, відізватися до У.Д.К. в Бельгії. Може одержати відомости про сина від Анатолія Литвасівського.

Анна Лущак, донька Михайла й Олени, зі села Лущаків, пошукує в Канаді свого братанича Івана Зеленого, із Кулівець. Відповідь проситься слати на адресу:

Anna Luszczak,
15, av Vanden Bempt.
Heverle, Belgium.

Сенюк Григорій, з села Махнівок, пов. Сокаль, пошукує Фердина Ільва, з Канади. Писати до Редакції "Українець у Франції."

Михайло Хрупало з села Буцики пов. Скалат, пошукує свояка Осипа Камінського в Канаді, стриечну сестру Анну Хрупало, зам. Субтельна та Форостія, всіх в Канаді, рівнож вуйка Кормана та сестру Марію Хрупало, зам. за Тинявом Михайлом, всіх в Америці. Відповідь проситься слати до У.Д.К. в Бельгії.

Мазурек Степан, син Александра й Марії, пошукує стрийка Мазурка Стефана, з села Петрилів, пов. Товмач, що живе в Канаді. Відомості слати на адресу.

Cpl. Mazurek Stepan.
Polish Forces, P. 27 B.A.O.R.

Трач Никола пошукує Радиха Василя, з села Шельпави, пов. Збараж, що живе в Канаді. Відомості слати на адресу:

Pte. Tracz Mykola,
Polish Forces, P 27, B.A.O.R.

Михайло Бойчук, син Івана з села Задубровці пов. Снятин шукає вуйка Василя і Дмитра Бойчука та тету Анну Бойчук в Канаді. Відомости слат ина УДК в Бельгії.

Антін Копар, син Василя і Параски з села Акрешор пов. Коломия, шукає свою тету Настю Багрійчук з дому Полюк. Вістки слати до УДК в Бельгії.

Гасюк Софія, замужна Бубель з села Буців, пов. Перемишль, шукає Катерину Волошин в Канаді. Відомість слати на адресу:

Babel Iwan,
378, S. Nicolas a Liege.
Belgium.

ПОШУКУЮТЬ:

1. Софія Матвійчук, з дому Токарська, з Олеська, Галичина, пошукує родину Шунів з Олеська, які були останньо в Виннипег, Канада. Софія Матвійчук має сестру Касю, що є за Миколою Шунем з Олеська, десь в Виннипеґу. Нехай зголоситься по лист на

285 Scotia St., Winnipeg, Man

Софія Матвійчук перебуває тепер в Німеччині,

Bamberg, UNRRA 807, Camp 1
Germany

Можна також писати до її кревних

Mr. Joseph Prymak.
2941 Hudson Street,
Baltimore 24, M.D., USA

2. Пошукує свого батька Жовнярука Кирила, з Коломиї Галичина, що мав перебувати в околиці Мирнам, Альберта. Його пошукує син Тарас Жовнярук, що є тепер в таборі в Німеччині. Всі інформації відносно Кирила Жовнярука проситься слати на адресу

285 Scotia St., Winnipeg, Man

а Епископська Канцелярія перешле до Спол. Держав

Сало Роман пошукує своїх вуйків в Канаді, Степана і Михайла Пайдух, що виїхали з Винник біля Жовкви, тому 15 літ і мають мешкати десь біля Виннипеґу.

Михайло Чайківський з Мариньковець пов. Заліщики пошукує Михайла Петраша, мабуть в Детройт. Евгенії Плошанської (дівоче імя, тепер замужна) з Харитоновець пов. Заліщики, Івана Яремчука з Угриновець мабуть в Монтреалі, Канада. Філька Найдан з Угриновець, мабуть в Ню Йорку.

Дост. Павло Партин, секретар стану Канади, оден з делегатів Канади на наради ООД в Льондон, Англія, був принятий недавно англійським королем і королевою в палаті Бакингем

Іван Цибульський з Старої Ягольниці, пов. Чортків пошукує

Брата Степана Цибульського і шваґра та сестру Миколу Періжок, обі родини мабуть в околиці Виннипеґу, Канада.

Іван Семків, інж. пошукує: брата Михайла Семкова з Ракова пов. Долина, має бути мабуть в Шікаго, також просить о адреси: др. Гуляя, др. Галана, інж. Топольницького і п. Гультая з Глушкова

Пані Войтків Катря, зам. Гарасевич, пошукує вуйка Петра Войтків, мабуть коло Виннипеґу

Осип Маценовський пошукує о. Михайла Горошка з Канади, стрия Зигмунта Маценовського мабуть в Канаді

Пан Зеновія Яновська пошукує: пані Юлії Кучер.

Всіх повище згаданих прохаю ласкаво подати свої адреси до підписаного а адреси рідних і знакомих будуть безпроволочно переслані.

Rev. Anthony Borsa,
20 South 2nd Street,
Hudson, NY USA

Стефан Площак, з села Бертник, повіт Бучач, тепер в Німеччині,

1217 A. Camp Gar
Ukr No. 2—1217 DP.
Assembly Centre, 800 Control
Unit, B.A.O.R.
via Great Britain

пошукує свого вуйка Гриня Дребота, що виїхав до Канади в 1932 р. і перебував в Портедж ля Прері, Ман.

ПРЕСФОНД І КОЛЯДА БНАЦІЇ

Анна Рат, Тиндал, Ман 1.00
Юрій Рибак, Гейзел Глен, Ман., 50ц.
П. Колшір, з ювілею в панства Мицканюків в Саскатун, Саск., $3.10
о. В. Філевич, з прощального вечерка для пп. Андріишів в Кіченер, Онт., $13.50.
Роман Гуска, Норквей, 1.00
Мих. Подлужевич, Торонто, Онт., 1.00
Іван Гриценко, Амстердам, Саск., 1.00
А. Панасюк, 50ц
Семен Рись, Саскатун, 1.00
Евгенія Руда, Згода, 1.00 Саск., 1.00
Меланія Вергун, Ред Пес, Б.К., 1.00
Антін Романюк, Саскатун, Саск., 1.00
Іван Стахів, Салтковц, 50ц
Петро Рибак, Отава, 1.00
Елінора Романик, Торонто Онт., 1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо за всі ласкаві жертви. Хто буде слідуючий.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ФАРМАЗОНИ

або:
Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.
НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(7)

-"Слухайте й уважайте! Ви вписалися тепер у фармазонську книгу, то значить:або до вічного й великого щастя, або у вічну пропасть і нужду до кінця живота вашого. Радісне буде й нам, видіти вас щасливих, але як котрий прогрішить проти заповідей наших того жде й очікує страшна, престрашна кара й нещастя, бо ми, як я вже казав, жарту не знаємо, бо ми на жарт на сім світі не жиємо. Уважайте! уважайте! й ще раз казу: уважайте!"

На сі грімкі слова зажурились фармазони, й не одному закрутилися сльози в очах. Але той у білій одежі й промовив до них милим, благим голосом: "Не журіться, фармазони; наші права здаються з разу лиш такі тяжкі, а відтак, найдалі за місяць, такі вам легкі та милі здаватися будуть, що аж радісно у вашій души вам буде. А щоби вам Господь Бог допоміг, поцілуймо його святий хрест яко знак залізної, твердої волі. Лиш волю залізну а добру мати і з путя доброго збитися не давати, то Господь Бог Ісус Христос вам допоможе! Приступіть, фармазони!"

Усі приступили, поцілували хрест і руку, а той чорний каже: "За сім літ, сім місяців і сім неділя нас тут другій раз вздрите, з карою або з нагородою, як хто собі заслужить. А на той цілий час кладемо вам за фармазонську старшину першого Василя Нестерюка, другого Івана Правдарюка, а третього Дмитра Складана! Слухайте їх у кождім ділі як би нас самих, бо з ними дух фармазонський."

"А тепер одпускаємо вас з Богом і правдою" промовив той білий. "Мир вам і Боже вам допоможи! Старшина лишиться тут!"

Усі пішли мовчки. А по дорозі, уже далеко від Василевої хати, промовив Стефан Притуляк:

"Мене, братчики, як би хто обминив!, і гадка у мені инша й душа инша, і я зовсім инший чоловік, як був. Мені здається, що я другий раз на світ народився."

"Ми всі так!" сказали фармазони, й розійшлися по домах.

IV.

Що далі у Срібнарові робиться, як Гершко Смок занедужав, що вони ц війтом Павлом Дзюбом урадили, й як їм штука вдалася.

На другий день і через цілий тиждень було немало галасу та крику у селі, тай таки й плачу та лаяни чимало, бо усі жінки трийцятьох фармазонів мусіли мастити та мити та білити, що аж курилося, а їх господарі припрятували по коморах та шопах, чистили по стайнях та задвірях, а митли а жінки малися в роботі, що аж упрівали замітаючи та хапучи по всіх усюдах, а то так, що й мининій дірці не пропеклося. Декотрі жінки, котрі розумні були, то й слухали своїх господарів, як закон Божий велить, але котрі дурні та божевільні були, нуж лаятися та сваритися з чоловіками, а нарешті й плакати та голосити. Але бо фармазони не дарма залізну руку цілували; що сказали раз, то так і мусіло бути. Вони чули від своєї старшини, що сей світ а людський вік ні на жарт ані на фрашки даний є чоловікові від Бога, то так вони й справувалися, а за три дни виглядали їх домівства й ціле їх обійстя, що й до закуточка чисте та харне, як у якій церкві, а у кождій хаті було як у красній віночку, що аж образи святі на стіні усміхалися й мило поглядали на усю челядь в хаті, бо кожде, чи мале чи велике, було у чистих сорочках, і одіж на них чиста, хоч нераз полатана й стара, бо так кождий господар приказав і так мусіло бути.- - "То не сором," казали фармазони, "що одежина стара й полатана, аби вона лиш чиста і не подерта." Отже мусіли жінки що суботи і латати й мити, й харити, як перед великоднем, бо чоловіки казали: у мене кождої недели великдень!

Доки се у селі так ділялося, і другі Срібнаровські господарі, котрі нишо не знали, не могли надивитися, аж тут і сталася тревога у селі: Гершко Смок захорував, і то так нагло та дуже, що аж за лікарем у місто післали. Жидівки так Гершка обсіли, так вей каються та в груди кулаками товчуться, аж тут і надбігає пан війт, Павло Дзюб.

А що там, пане Гершку? Ви хорі?

"Я уже вмерло, нівроки!" ледви промовив Гершко.

Та що се вам, Гершку? Мені скажіть, таж знаєте, що я ваш приятель! що вам?

"Ви ще питаєте, що мені? Я добре рахувало ... учера трийцять мужиків не пило у мене і пів кватирки горівки... Ай вай мір...!"

Та Бог за нами, Гершку! Про трийцять дурнів ви ще собі будете орендаром, як і були; не бійтеся!

"Герсти? трийцять дурнів!... а ви знаєте яка то утрата мені через цілий рік?- Найменше три тисячі ринських на рік! Ай-вай, ай-вай!.."

Та де би? що ви кажете?

"Герсти его? Хіба Гершко Смок не вміє рахувати!... Я то ще дуже мало сказав, три тисячі!... а то мені все наробило той Василь Нестерюк, богдай би було свою голову там уломило, де пак було! Вей мір!"

А з ним не можна би що врадити? Я як схочу, то його й сліду тут не буде, не то що!

"Сурє, дай пану війтові а гіть бромф! Ану, як би тото, як? Прошу вас! мені вже зовсім лекше стало! ну?"

Не журіться ви тим, Гершку! Ми з нашим писарем уже говорили. Буде усе добре. Оттак видите

"Ай вай! Дивіться хто то то приїхав, ще й з двома жандарами? може то вже за ним, нівроки п'ять відер горівки зараз вам тут кладу! Ідіть борше, та питайтеся, чого во ни приїхали! Біжіть, прошу вас!"

Війт вийшов на двір, а той пан, що на бричці, питає:

"Де тут війт мешкає?"

Я є війт; що панови комісареви треба?

"Писар де?"

У канцелярії

"Ходіть, покажіть нам! а зараз цілу громаду скликати, аби як найборше зійшлася до канцелярії з податковими книжками!"

Війт лиш побілів як стіна, але що було робити? Мусів розказу комісарського слухати. Пішли усі до канцелярії, а громада тим часом сходилася. У канцелярії бавив і комісар довгий час; то закликав сего або того господаря до себе у середину й пересмотрював його книжку, то випитував дещо у присяжних і тягнув із них протоколи, а нарешті вийшов до громади тай каже

"Громадо! на вашім начальнику й вашім писарі находиться велике ошуканство За тото ж, і доки вийде більша комісія, береться їх обох під арешт у місто, а ви тим часом маєте слухати пана Івана Правдарюка яко вашого начальника.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

He Used To Be An Altar-Boy

The Canadian Grenadiers, with blood and sweat, wrote a glorious page in the history of Canada. Their courage in Hong Kong, at the darkest hours of the war, manifested itself in never-to-be-forgotten feats. They showed the world of what stuff Canadians are made.

Today, those who survived the hell of fire and the rain of bombs, as well as the tortures of the Japanese prison camps, are back.

Amongst them, there is a boy by the name of Peter. He is one of our own. He is but 26 years old. From the physical point of view the hardships of war did not change him very much, for, he always was as healthy as "Superman." He still is a "handsome brute" with his unruly brown hair, hazel eyes, and wide shoulders. He certainly does not have to envy Victor Mature. His soul is in his eyes, his heart on his tongue, and when he smiles, well, you cannot resist: you have to crack a smile too! However, Peter was never conceited in his life. He had many a fault, but he never fell victim to the alluring charms (false ones) of Dame Conceit."

The girls in our parish were always "wild" about him, and today, with his "H.K." badge, he is "their hero." The other boys do not mind, because being good Catholics, they're glad that Peter has come home with better ideas than the ones he had before the war. Yes, our Pete has changed a lot since the last time we talked to him just before he left for overseas.

Now, Peter comes from a very good Ukrainian Catholic family. When a kid, he made himself a tiny altar and every day we children would play church with him. By turn we were "married", "buried", etc., etc.... He was the most pious kid in our district. Father Paul, our pastor, chose him to be the leader of the altar-boys. Gee! was Peter proud and glad. Every morning, before going to school, he would serve mass. No sir, Pete was no Sunday-Catholic only! He was an every-day Catholic. Our ideal was to be like Peter. He never pretended to be better than the rest of us. Everyone loved Peter because he was the lovable type.

Every local mother prayed for him as a son-in-law. Every little girl in the parish who knew him forgot about a Prince Charming. Yes, Peter was tops!

When Fr. Paul was not too busy, Peter would spend hours with his pastor. When the latter would ask him what station in life he intended to choose, Peter would say without hesitation: "Father, I'd love being a priest. Every day, when you are at the altar, I envy you and dream of the priesthood!" And the pastor would answer: "This is a holy and blessed envy, my boy. Let us pray that your dream may some day come true!"

The years passed by and into eternity they went, like rivers into the deep blue sea. At least the waters come back, but the years never do. Soon Peter was too big to be an altar-boy. A new leader was chosen. The times being hard and his Dad sick, he had to quit school and go to work in a factory. The cold reality of life washed away his beautiful dream about the priesthood. How could he become a priest or something big, when he was now the sole support of his family?

He was on the verge of despair. His job did not permit him to go to mass every morning. The conversations and jokes he had to listen to at the factory were certainly not the kind which would help him to be religious and pious long. He had to take it on the chin, because jobs were hard to get during such a depression. Life was tough. His job was not an easy one. Being tired, he would skip mass on Sunday once in a while. At first his conscience bothered him, but he got used to it. Slowly but surely the cruel reality of life was carrying him away from the things he used to cherish when a tiny lad and an altar boy. Human respect made him avoid his pastor. In order to forget his beautiful past and dreamed-up future he started to drink. At first it was just to show that he could be as virile and mannish as his fellow workers. However, the poison was gradually working into his blood. He became a drunkard and a living disappointment! Some blamed him for his lack of control and others did not. But Fr. Paul was praying for "his" altar boy. We boys could not get over his change, but most of the girls still thought that the "lucky one" amongst them could reform him through marriage.

Here I pause and meditate upon these words of eternal wisdom: "Man proposes and God disposes. God's ways are not always those of men." It seemed that Divine Providence had other plans for Peter than the eternal priesthood.

Yes, there was a girl who prayed for him also. Living next door, she saw him come home intoxicated many a time. She was tall and very graceful. Her dark hair and glittering eyes imparted a sultry quality to her beauty. She used to go to school with our hero. She knew him from childhood. Now she was an office girl in the factory where he labored. In fact it was she who got him his job during those hard years before war's financial "boom." She knew that Peter's attitude was a moral one, that of never becoming a priest; but being a practical Catholic, she did not ignore that God wanted this boy elsewhere as His apostle in the world.

As for our friend he really did appreciate what he called "her friendship for him." Little did he realize then that Gloria (for such was her name) also loved him. In their frequent talks on the front lawn or porch, they seemed like sweethearts to the eyes of others. However, Peter never mentioned anything about being in love with anyone. He brooded most of the time and she studied him, in order to help him relinquish his rapidly growing vices. He never got sore when she scolded him. He would just shrug it off and let out a deep sigh: "Ah, what's the use? I'm a big bum and a failure!"

When the war came, Peter's instinct for adventure awakened. He went to the recruiting center and signed up. His army-checks would help the family. The folks would be better off without him around so he thought!

When Gloria saw him in his uniform, she felt very proud and more so when he asked her to accompany him to a dance. The latter was about ending and they were gliding to the strains of a waltz, when Peter said into her ear: "Gloria, I might never come back, but if I do I'll marry you. I know I'm a failure. I'm bad. I used to be so good and ..."

Gloria tactfully put her fingers on his lips and, with tears in her eyes, whispered: "Peter, you just did not understand God's ways. You let yourself be drifted away at the first streak of bad-luck. Before you go away, let us get married. In your eyes I can see the light of love. You men are so clumsy when it comes to admitting it!"

Peter smiled and said: "No, my dear, we'll have to wait, because as I am today I'm not good enough for a swell kid like you. I have to deserve you first!"

"But you do deserve me, darling" - interrupted Gloria. "Oh you big goon, why are you so stubborn?"

"Because I think you're going to be criticized by all for getting tied up to a drunkard!" answered Peter.

"Who cares what People will say?" sighed the girl. - "Most of them are evil minded anyway!"

But Peter the soldier was persistent. There were many more dates and talks like that, but soon he had to leave. They promised to write. His last missive was from Hong Kong.

When Gloria heard about the fall of that stronghold on that fatal Xmas day, she almost died.

For months there were no news. Was he killed? Was he a prisoner in Japan? She prayed for the latter fate. Many a time she had a nightmare and would wake up weeping or screaming. Every evening, when coming home from work, she'd enter a church and light a lampion before the statue of the Blessed Virgin. "O Mother of God, she would pray,— protect him from harm. He used to serve Mass at the altar of your Divine Son. He was never really bad, just disappointed in his dreams about the future!"

And far away across the Pacific, Peter was a prisoner of war in a Jap concentration camp. The food was scarce and rotten. Prisoners were dying of hunger, but the Japs just jeered. Even water tasted better than wine or beer to him. He thought of his drinking sprees many a time. Yes, God was punishing him by thirst and hunger, him who in Canada knew not the meaning of those words!

Once he and a few others tried to escape, but were promptly caught. The flogging they got from their yellow guards was a real flagellation. Peter did not even wince during the beating: he thought of Christ tied to a post, smiling at those who tortured Him.

In the same camp, there was an old priest, taken by the Japs from his missions in China. Peter thought he looked so much like his own pastor back home, only older. One day the priest took sick and needed medical attention. Our hero tried to make the guards understand, but they just laughed diabolically. Peter's kozak blood boiled and with an uppercut of his brawny left he "K-O'ed" the Jap sergeant. The guards all pounced on him like a pack of wolves. Peter was beaten up to an inch of death, but it takes more than that to kill a husky Uke like Pete. The poor sick priest died and our friend prayed that he might some day return to "his own Fr. Paul." Yes, he would be a new man. Suffering and privations "killed" that bad boy, that drunkard in him. The heroic example of the now dead priest had incited him to a better future life. Fr. Paul would once again be proud of "his" altar boy... a prodigal one at that. No, it was not too late to turn back and become noble and good again! As long as Father Paul and Gloria still believed in him, he was going to live through torture and living hell, and come back to them. He would make Gloria his wife and be faithful to her until death. A vow of temperance he would swear. His children would be healthy and not be contaminated with the poison of alcoholism!

Then came a fast succession of unbelievable events. The atomic bomb forced Japan to its knees. Liberation brought better food, clothes, care and that thing so sweet to every Uke, liberty! The welcome he received at the local CNR station was something ot remember and cherish. After kissing his family, he gathered Gloria into his strong arms and whispered: "Honey, will you marry me? I firmly believe now that at last I'm worthy of you. Will you have me?"

And with tears of joy in her shining eyes, Gloria whispered back: "Yes, sweet, for that's what I waited and prayed for so long!"

He was rushed home in a taxi. They all bombarded him with questions. As he was talking about his experiences since Hong Kong, the door bell rang and in came Fr. Paul himself.

"Well, well,— said he,— if it isn't my own heroic altar boy! Praised be the Lord! How are you, Peter, you big so-and-so?"— They hugged each other like two brothers. What was to be a family affair turned into a public party. Friends came and all had a swell time. Peter was invited to parties for days without end, but the hours he'll cherish always were the ones spent with Gloria and Fr. Paul. Every morning nowadays one can see Peter— in his uniform— serving low Mass in church. It's just like old times again. His boss is to give him an easier and better job as soon as he's rested enough. Gloria is preparing her trousseau. Fr. Paul is helping with advice. Peter will never be a priest, for such is God's will, but he'll be an apostle of Catholic Action which is a kind of a priesthood of the laity. He learned the hard way that being a decent and good Christian is all that matters. People call him a hero, a courageous soldier, a brave boy, a kozak who vanquished himself, but Peter wants to be just another soldier of Christ the King, and considers himself as the guy who used to be an altar boy... went astray for a while, but turned back in time to find true happiness in the noble things of life and in Gloria's love and Fr. Paul's lasting friendship. Even the evil-thinkers in the parish have to shut up now, because Peter is once again as fine and good as when he used to be just an altar boy!

We wish Peter the best of luck. The dark part of his past, we just pass out as a bad dream. At heart Peter was always good. He deserves praise and credit for not fooling himself. May God bless him and make him and Gloria always happy!

Fr. Nick

FOOD FOR THOUGHT

1) While Russians starve, Stalin spends millions forcing scientists to find a remedy which would make him live longer and feel younger. — "Trying to be like God, Uncle Joe, or are you afraid to stand before Him and be judged? The lot of dictators is identical to that of all humans... death!"

2) The world should give credit to Mr. Bevin for his blunt frankness in dealing with the sly and foxy Soviets.— "Just keep on slugging, Ernie!"

3) Another five-year plan in Russia? Oh, no! What happened to the others?

4) What is the zenith of ingratitude today?— Just Stalin bragging that the Allied victory is due to the Soviet armed forces!— However we know for a fact that if it had not been for the help Russia received from Britain, Canada and the States, Joe and his henchmen would now be polishing German boots and obeying Adolf's dictates!

5) So Dmitri Manuilsky represents the Ukraine at the UNO Conferences? And I always thought that in Ukrainian Demetrius is Dmytro!

6) Our Reds say that Dr. Kushnir and Capt. Froliack, in London, do not represent ALL the Ukrainians. Quite true, for who'd want to represent a group which betrayed the Ukraine and is ready to betray Canada, in the interests of a foreign power?

7) The newspapers agree that Russia, through its Communist parties, is sponsoring an anti British movement all over the world. This just proves that the Comintern was never disbanded, like Stalin said two years ago!

8) So the "Soviet system is popular," eh? Where? Certainly not on earth, but maybe in a place where I'd never want to go, nor even ring the BELL!!

9) Hear ye! Hear ye! Elections in Russia! Only one Party to vote for and no Opposition, please! Brother, what a farce!

10) The "Ukrainian Whistler", who tried to split up the Ukrainian Catholic Church in Canada, preached extreme nationalism, then betrayed it, had to scram out of Hamilton lately... but fast! Where

will he go after the Reds boot him out too? To the Bible-students or the Holy-Rollers? Boy, oh boy, he'll have something to roll on!

11) Welcome home, Rev. Capt. Horoshko! You did a swell job overseas and we are proud of you and our boys. Let us hear of what you saw amongst our exiles!

12) We should get our discharged boys back into our clubs. That's your job, girls. How? Just show the boys that while they were away, you kept the home-fires burning for them!

Fr Nick

STUFFED POTATOES

To make stuffed baked potatoes, cut baked potatoes in half lengthwise if they are large, or cut a slice from the top if they are small. Scrape out the pulp, taking care not to break the skins, and mash it thoroughly. Add to this a little melted butter and hot milk. Whip with a fork until fluffy, then fill the potato shells. Sprinkle with grated cheese, and return to the oven to brown or merely sprinkle with paprika and parsley.

BAKED FISH CAKES

Mix one cup of flaked fish with onion, salt, pepper and one cup cooked macaroni. Add to beaten egg. Form into small round cakes, place in buttered pan and bake until gently browned. Serve hot on rounds of toast with Horseradish Sauce.

SPICED SUGAR DOUGHNUTS

- 4 tablespoons shortening
- 1 cup sugar
- 2 well beaten eggs
- 4 cups flour
- 1 teaspoon nutmeg
- 1 teaspoon salt
- 4 teaspoons baking powder
- 1 cup milk

Method: Cream shortening, and add sugar. Add eggs. Sift dry ingredients together. Add alternately with milk. If necessary add more flour to make a soft dough. Roll half inch thick on a floured board. Cut with doughnut cutter; fry in deep fat until brown, turning once. Drain. While still warm, shake in a paper bag holding: ½ cup sugar, 2 tablespoons cinnamon,— until doughnuts are well coated. Makes two dozen.

QUICK BRAN BREAD

- 1½ cups flour
- 4 teaspoons baking powder
- ½ teaspoon salt
- ½ teaspoon soda
- 1½ cups bran
- 1 egg
- ½ cup molasses, honey or syrup
- 1 cup sweet milk
- 1 cup chopped fruit and nuts if desired
- 3 tablespoons fat

If desired, use sour milk or butter milk and 1½ teaspoon soda. Omit the baking powder in this case.

First B.P.: "Was it really cold up there?"

Another B.P.: "Cold? Cold! Why, when I came home and the doctor took out my appendix, it was chapped.

* * *

The boob visitor approached the soldier and asked: "My good man, you are now willing to die for your country, aren't you?"

"Naw," he grunted. "But I'm willing to help some Nazi die for his."

* * *

The three-year-old had taken his mother's powder puff and was fixing his face as he had seen her do, when his five-year-old sister grabbed it from him:

"You mustn't do do that," she said. "Only ladies use powder. Gentlemen wash themselves."

* * *

Lady: "Please send me a ton of your best coal."

Coal merchant (just returned from a week end in a French town): "Yes, madam. Will you have them a la carte, or coal de sack?"

I haven't a decent thing to wear she complained. 'What girl who pretends to be in the fashion has?' he cruelly replied.

Не все штука вдається

Пан Еш мав дуже лагідну жінку. Коли вона померла, він так памятав на ню, що повісив її капелюх на вішалі в присінку, щоб усе йому нагадував небіжку.

Коли оженився з другою жінкою, то й ця була лагідна і не боронила чоловікові гля дітн на капелюх своєї попередниці.

Але, як похоронив другу, то повісив теж і її капелюх коло капелюха першої небіжки, щоб він нагадував йому доброту другої.

Колиж випроваджував третю жінку,— а вона була вже давніше його сусідкою і знала вже про перші два капелюхи— вона на його прохання згодилася на те, щоб оба капелюхи висіли в присінку. Од нак, як вона вже розглянулася по господарстві, як стану ла на обах ногах, каже до сво го чоловіка:

— Нехай оба капелюхи твоїх перших жінок там висять, де ти повісив. Але третій капелюх не буде мій, а твій.

І так справді сталося.

Коли я збудився вчора в ночі, запримітив, що хтось перешукує кишені мого убрання. Я схопив револьвер, але не вистрілив.

Чому?

Бо я не хотів стати вдівцем.

Недавно в Отаві відбулися наради 12 найвищих представників усіх провінцій Канади, що то займаються розділюванням родинної запомоги 1,363,802 родинам в Канаді, вартости більше як 19 міліонів долярів на місяць. На знимці видимо сих представників.

ДОПИСИ

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.
90-літній ювілей пані Марії Хруник

Дня 8. січня на Собор Пр.Д. Марії (коляду) зїхалась рідня до дому невістки пані Анастазії Хруник, де доживає старенька ювілятка свого віку. Бідна старушка подивилась вкруг себе і зачала плакати, і говорити: Гей, гей, всі зїхались, лишень мого сина Романа з нами нема, котрий помер 22. травня 1944 в молодім віці 52 роки. По звичайнім привитанні, господині запрошували гостей до смачного обіду. Запросили і стареньку бабцю на призначене місце межи двома невістками. Так по порядку, Син, внук, правнуки, родина і сусіди. На знак сини П. Хруника, котрий піддав думку вшанувати маму, заспівали всі разом: Рождество Твоє Христе Боже наш, по чім привитав свою дорогу маму, котра догадалась, що то сегодні її уродини. По висказі вступного слова, прочитано привіт від синів, внуків і правнуків ... Прийміть се желання, бабцю, від своїх синів, 40 внуків і від 25. правнуків. Так само на часі отримала ювілейне желання від 3. внучок, котрі є в монастирі Н.З.П.Д. Марії у Зл. Державах. Прочитала внучка, Антонина Хруник. Після желали по черзі внуки, кревні і сусіди. Прикінці сказав пару слів п. Р. Середа, що маєм честь витати нашу 90 літню ювілятку і заразом найстаршу піонірку при нашій парохії, Модел Фарм. І заохотив присутних при тій нагоді зложити коляду на наші укр. часописі. Зібрано $13.50, і з того призначено на Голос Спасителя $2.50, і на БНації $2.50.

Панько Хруник.

ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.
Вшанували Іменини Всеч. о. Н. Кушнірика

В неділю пополудні (22-го грудня, 1945) парохіяльна галя була переповнена людьми. При вході о. пароха публика привитала гучними оплесками і разом відспівали привіт. Тішмося всі разом нині. Місто предсідник П. Д. Папірник покликав 4-літню дівчинку, Орисю Прозник, котра відспівала 1) Щасливих Іменинків Отче, 2) Я мала дівчина.

Господарем дня був П. Кушнір. В промовах взяли участь слідуючі. п. Д. Папірник. Голова жін. тов. пані А. Бандура, котра згадала що ми єднаєм що Ви отче посвячуєте свій час над редагуванням сторінки Будучности Нації і присвячуєте все для нашої молоді, з чого наша молодь много користає. Від молоді панночка К. Савчук висловила дуже гарний привіт. п. О. Кулій, В. Кулибіда, пані А. Танчук з нагоди іменин пожелали всего найкращого від присутних. Пані Хр. Мандрусяк в доказ пошани від парохії доручила грошеву китицю. На заклик п. Ю. Михальчишиного відспівали многолітствія о. пароховi.

Гість п. Гр. Тилянський гратулював о. Парохові особисто і висказав свою приємність бути присутним в торжестві.

Наш молодий Богослов, Володимир Бандира, дякував жіночому комітетові за спільну працю вшанования іменин о. пароха.

о. Парох щирими словами дякував за пошану і таку милу несподіванку.

Підчас смачної перекуски, слідувала концертова програма панночок. Грала гармонійне сольо Галя Кулій. Дует відспівали в супроводі піяна К. Савчук і Марія Ткачук. Співала сопранове сольо Розалія Чижевич. Відспівали дует в супроводі мандоліни і гітари сестри Стефаня Мандрусяк і пані О. Прозник. На закінчення загально відспівали: О хто, хто Николая любить, і О Україно.

Також не забули про пресу і на заклик п. О. Куля, зібрано $8.60, з того половину на Укр. Вісти і Будучність Нації.

Гість.

ВИНІЯРД, САСК.

Дня 30 грудня 1945 родина і приятелі зробили милу й приємну несподіванку для

панства Івана и Анни Калюк в Виниярд, з нагоди 56 літнього ювилею сопружого життя. В неділю рано о год. 9.30 панство Калюки в асисті своєї родини й дітей, внуків і знакомих прийшли до церкви Серця Христового на Богослужения і приступили до св. Сповіди й Причастя. Церква була заповнена вірними і богато присутних очикували нетерпеливо на благословенство для панства Калюк, котре уділив по Службі Божій впр. о. Гр. Шавель, ЧНІ., з Йорктону. о. Шавель привитав стареньку пару і в короткій проповіди пожелав Їм ще много літ прожити і сто-річницю обходити. По Богослужені вдалися до народного дому, де господар привитав ювілятів в дверах народного дому і попросив до почесного стола, при котрім усі засіли, і впр. о. Шавель, господар церемонії: п. Дмитро Маринцюк попросив вр. о. Шавля, щоби поблагословив хліб і смачні страви, які приготовили сестриці цеї парохії.

По смачнім обіді, господар пояснив присутним чого ми позходилися в сей день до сеї домівки. Панство Іван і Анна Калюк прибули до Канади 1900 року, з повіду Городенки і таки з того міста, край Західна Украина. Ювеляти працювали ціле життя, молодими на фармі, потім замешкали у Виниярд. Потім попросив до слова п. І. Поворизника. п. Поворозник зложив привіт ювілятам, а відтак пр. о. Шавель в своїй промові представив присутним наших ювілятів як взірцевих і практикуючих католиків. Потім привитав ювілятів п. Дмитрук, дружба ювілят, п. М. Лаборко і дружка, пані А Пасичнак. Старший брат церкви п. К. Пилипюк передав привіт від парохи, також з радістю привитав батька й мати, син Олекса від своеї дружини і дітей, а також зложив привіт від старшого брата Івана. Потім привитали сестриці, Марія, Івасюта, пожелала вуйкові і тіті много літ прожити. Давали привіт потім п. Останович Дмитро, і Петро Мошулівський, п. Йосиф Лисик, секцийний форман, котрий закликав присутних до жертви на українських скитальців в Европі, на що зібрано $22.03, защо наші скитальці будуть Бога молити за ювілятів і за жертводавців.

На закінчення зложив привіт господар Д. Маринюк зложив привіт від себе і своєї родини і привитав ювілят на закінченню промови ювілят і подякував присутним і знакомим та родині за милу несподіванку, а пані ювілятка подякувала Отцю Шавлеві за благословенство. На закінчення відспівано ювілятам Многая Благая Літа, і я від себе желаю Вам Многая Літа.

Присутний Д.К.

ГЕМІЛТОН, ОНТ.
Вшанували Працівника

Жертвами — добровільними датками членів, парохії, БУК-а та УКЮ влаштовано в неділю 16 грудня 1945 приняття для п. Андрія Рибіцького з нагоди його іменин, що припадали на 13 грудня, в день св. Апостола Андрея, яке то приняття відбулося в парохіяльній салі. По молитві, яку провів Всеч. о. Серветник, привітав п. Андрія п. О. Бучинський, який сказав, "що члени згаданих організацій не справляють Вам несподіванку партію, бо ми вчасі посту таких не справляємо, але приняття як вияв вдячности для Вас, як предсідника БУК-а, що взявши на свої плечі тягар ведення товариства, не тільки старалися але й виконували свої обовязки як найкраще. Як довголітний член хору й аматорського кружка, Ви від заснування у нас відділу БУК-а від 30 липня 1944 р. не мали ані одного вільного вечера неділі, а все були тут, щоби допильнувати роботи, яка припадалася кожної неділі. Помимо великих видатків за так короткий час Вашої праці відділ БУК-а має у своюму посіданню поверх 16 сот долярів готівкою." Бажаючи п. Андрійови здоровля та сили, щоби й на дальше мав ту добру волю та охоту до праці для добра товариства, п. Бучинський сказав, "що згадуючи імя св. Апостола Андрея Первозванного, я не можу не нагадати собі одного з найбільших велитів українського народу, велитня так на полі церковному як і народньому, бувшого Князя нашої української католицької Церкви бл. п. Митрополита Кир Андрея Шептицького, "Андрея Второзванного," котрий, я вірю, помер мученичою смертю. І тому, згадуючи про Нього, я попрошу всіх встати та в дусі згадати про Цього найбільшого сина народу." Вчасі тишини через майкрофон пущено коляду "Тиха Ніч."

Всеч. о. парох у своїй бесіді сказав, що його як пароха найбільше інтересує, а се що п. Андрій не тільки працьовитий у товаристві, але се перший взірець з молодих членів нашої парохи. Опісля промовляли латинський священик Впр. о. Бартиляк, мейор міста С. Лоренс, Т. Росс, посол до дом парляменту, Б. Елліот член провінц парляменту, др. Мекгован, адвокат Момотюк., Дм. Лащук від парох. комітету, п. Андрій Ярута від співацько аматорського кружка, п. Василь Гасай від БУК-а, від УКЮ п. Л. Тракало. Іменем учительок Сестер Служебниць та дітей Рідної Школи" промовила Єлисавета Сливка, всі бажаючи п. Андрієві здоровля й сили на дальше працювати для добра парохи товариства та Рідної Школи. В імени братчиків при парохії промовив п. Мих. Павлишин, який рівночасно попросив з тої нагоди о жертви на добродійні цілі. Зібрано $88.00. З того призначено на поміч Сестрам Служебницям $80.00, на БНації $4.00, і $4.00 на Українські Вісти.

Зложили по $5.00: п. Андрій Рибіцький, пані Фр. Ріпа, С. Лоренс, Т. Росс, Лучик, М. Павлишин, Д. Чернець. По 2.00: П. Тюкоді, А. Петрович, П. Гасай, Б. Елліот, адвокат Момотюк, Павлюк, пані Озимок, Симеон. По 1.00: Палійчук, Гр. Гуменюк, М. Ґуран, Т. Грицай, М. Сливка, І. Гасай, Ченига, М. Приймак, В. Гнівус, Т. Стасишин, П. Юзва, В. Гасай, др. Мекгован, В. Рапко, М. Лащук, І. Левчук, Стасецький, Пацай, І. Курдзель, пані Е. Курдзель, панна М. Ріпа, В. Ткач, Шпак, Дм. Лащук, П. Грицьків, С. Серветник, Критович, К. Моцок, Іемчук, Гр. Ткачук, Шуст, Ів. Крочак. По 65ц.: Н.Н. По 50ц.: Т. Павлишин, Яремко, пані Кузик, Голинка, Королюк, пані Серветник, Когута, П. Стасюк, Кубай, В. Поплавський, М. Марусяк.

Після збірки промовив п. Андрій Рибіцький, перше в англійській а опісля в українській мові, дякуючи всім за дарунки та приняття, додаючи, що й надальше буде працювати при Божій помочі як і дотепер, бо не працюючи для добра парохії товариства та Рідної Школи само сидження в хаті не дає людині життя.

Відспіванням "Боже щасти йому" та Ще не вмерла Україна" закінчено сей вечір-приняття.

О.Б.

ГРИЦЬ і ВАРВАРА — Гриць дає волю

Шевченко сказав... У своїй хаті- своя сила й воля... Дам тобі волю.

Чекай, але що Варвара скаже!

Ну, і не клопіт?!

Добре тобі цвірінькати.

ЗАВЕРШЕНО ОДНЕ ГАРНЕ ДІЛО

Розігравка в користь Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови

Жертвенність є великого значіння

Так воно вже в життю буває, що кожне більше добре діло, якщо його хочемо виконати, то попри свій високо партісний духовий зміст мусить ще мати й поважні матеріяльні засоби. І за тими матеріяльними засобами приходиться дуже часто шукати не в великих багатирів, а в загальній жертвенності народу. Як зеренця піску творить гори, а каплини води ріки й моря, так загальна жертвенна допомога дана в пору, причиняється до створення великих і корисних речей для добра й щастя народу. Чи ж цього не вчить нас таки власна історія нашого народу в Канаді? Та ж усі наші здобутки повстали на вміло вжитих збірках і жертвах народу. І якщо також у будуччині хочемо мати ще більше гарних осягів, то мусимо тепер нашою жертвенністю підперти ті гарні почини й помогти своїм грошем перевести в діло ті благородні зусилля, що їх робиться на нашім релігійнім чи народнім полі.

Один гарний приклад масової жертвенности

Минулого року в Канаді започатковано дуже велике й гарне діло, нове законне Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови. Організація цього Згромадження поступає замітно вперед, але пекучою потребою в теперішнім його положенню є дістати фонди на перший монастир і новіціят, де виховувалися б перші Сестри Місіонарки. Щоб роздобути потрібні грошеві засоби, ми звернулись до зичливих і жертвенних сердець з просьбою прийти з підмогою так чесній справі. Крім просьби заряджено ще й добродійний похід в користь нового Згромадження, а для більшої заохоти додано також нагороди в сумі 200 долярів для тих, що їхні тикети будуть щасливі при розігравці.

І хоч під теперішний час переводиться багато всіляких збірок на важні потреби, пр. скитальців, то український загал зрозумів, що нове Згромадження також не маловажна справа й треба йому негайно помогти в його трудних початках. Тому в Канаді й Америці багато людей радо купували тикетні книжечки та й ще часто долучували свої жертви. Цей Добродійний Похід показав понад усякий сумнів, що в нашім народі є дійсно щирі серця, а головно між бідними людьми. На доказ наведемо тут декілька вийомків з листів, що їх ми дістали: "Дуже мені мило почути про ту св. справу, яку Ви починаєте на славу Божу. Нехай Господь благословить це Ваше святе діло й додасть сили й доброго здоровля довести його до найвищого ступня на славу Божу, на користь народу... Залучаю 6 дол. і ласкаво прошу прийняти ту так скромну жертву." "Тому що моя дружина хора, то я з малими дітьми мушу перебувати вдома, то ж продавати тикетів не можу. Сам купую тикети за доларя, а другого доляра посилаю Вам як жертву." "До моєї хати застукали дві книжечці з Вашими тикетами. Я дуже тим зрадів, що я й можу прилучитися хоч малою жертвою до Вашого так трудного діла. Бо знаю, що початки все трудні, але в Всевишнього все можливе. Бог добрий буде Вам помагати." "Ми думали, що дістанемо гроші з томейтусу й зможемо Вам більше помогти, та дав Бог мороз і все пропало... Посилаємо на Вашу ціль 2 дол. а пізніше ми ще щось пожертвуємо, бо тепер нам неможливо." "Я недавно отримав від Бога тикетову книжечку й якось потрохи розпродав, хоч мені було невигідно, бо я нещасливий і не маю як куди вілійти, аби щось більше зробити. Моя подруга є хора на ноги вже 13-ий рік. Спаралізована. Мушу обходити як малу дитину. Носити, обертати, бо сама собі нічого не годна помогти. І таке наше життя, але Божа воля нехай ся діє. Висилаю Вам відтинки й гроші й желаю доброго успіху". "Висилаю Вам 5 дол. на Вашу ціль і перепрашаю, що так довго не відписувала, бо я сама фармерую, чоловік у шпиталі, а син у Англії. Досить мені тяжко, але що робити..." "Залучаю одного доляра за тикети й жалуємо, що не годні більше пофірувати, бо цього року дуже підлий урожай був, 4-5 бушлів з акра видало в нас..." "Щире українське спасибіг, що Ви не забули мені прислати одну книжечку базарових тикетів. Я почуваюсь дуже вдоволений, що маю нагоду також причинитись своєю скромною лептою до будови так благородного діла, яке Ви там у Грімсбі започаткували... Залучаю 1 дол. і відтинки. Прошу й на будуче про мене не забувати. Нехай Вас і Вашу так гарну працю Бог благословить." "Доки ще буду жити, то за Вас буду памятати. Як дожию то на другий місяць знову Вам малу жертву пришлю й желаю Вам, або всі українці, всі до одного, в Америці й Канаді дали по пятці, а тоді певне не будете журитись за гроші." "Посилаю 1 дол. за тикети, а 10 дол. долучаю в жертві на поміч в будові нового дому для Преп. Сестер Місіонарок. Бажаю Вам, Дорогий Отче, благословення Божого в зачатім добрім ділі, а славу Божу й добро людей. При нагоді колись пришлю більше як прожию. Моїм бажанням є колись зовидіти той дім Сестер. Як то жалю гідне все, що нині діється на світі.. Якщо б вийшло що на ті тикети, то прошу затримати на поміч Сестрам Місіонаркам." "Почуваюсь до милого обовязку зложити Вам щиру подяку за Ваш цінний лист. Я читав його тай сльози з очей потекли з радости і зо смутку. З радости, бо Ваш лист то заклик до мене бідного, опущеного і всіми забутого 68-літнього старця і 5 літ схорованого, до розширення царства Божого на землі. Знова смуток, що не можу якслід виконати так св. обовязку.

Ото ж буду старатись з щирого серця і по моїх слабих силах доки ще жию по можности відмовляти собі всього що можливе, а буду спомагав так святе діло. То ж тимчасом засилаю 5 дол. Прийміть ту маленьку лепту від мене бідного. Вже 5 літ минуло як я виробив останю шифту, а тут лікарі, ліки, шпиталі і т.д. не мають милосердя. Нехай Богу буде мила й та моя мала лепта. Ох, який я був би щасливий, як би так був дістав такий поклик як я мав 18-20 літ..." "Я є бідний вдовець. Нікого в хаті не маю, то ж сам мушу бути кухарем і ґаздинею. Прийду з шапи до хати, застаю, як до кажуть, ні палено ні варено, ні попрятано... тай ще й часом поза домом трапиться якась крутанина. Люди щирі дадуть чоловікові якусь роботу, та й ще до біди я належу до тих людей, що помалу всьо роблять. Та з тим я даю собі якось раду... Нині я до Вас Отче відзиваюсь і посилаю чека на 100 дол. на дім Сестер Місіонарок, аби помогти до слави Бога та й добра бідного нашого народу. То одно, а друге тою малою жертвою хочу в малій части віддячитись милостивому Богу, що мені дав ту ласку, що я тут зістав, бо як би був тепер у Старому Краю, то був би тяжко бідив, а може вже був би й насвіті не жив... Пишете Отче, що праці багато, а робітників мало. То є свята правда. Та воно того не було б, як би так кожний християнин по своїй можности сповнив свій апостольський обовязок. Другі народи більші жертви складають та й багато робітників мають. ." "На Ваш лист я не могла зараз відповісти, бо три доньки були слабі, а я мала праву руку зацементовану я не могла ані слова написати... Як мій син Еміліян їхав на війну, то дав мені 50 дол. вкупі й я тримала до цего часу. Я завжди собі думала, що дам на дзвін з його іменем до Старого Краю, та зі Старого Краю з мого повіту нічого не чую. Тепер до Вас посилаю сто долярів, щоб сповнити Вашу просьбу."

Такі слова є не тільки великою заохотою до праці, але й виясняють чому цей Добродійний Похід увінчався дуже гарним успіхом. **Чистого приходу було $3,261.78.**

Вислід Великої Розігравки

Велика Розігравка відбулась у церковній салі Успення Матери Божої в Ґрімсбі, Онт. вечером 14 січня, 1946 р. Витягали тикети на переміну хлопець і дівчина, Іван Яківчук і Патрикія Мазур. Крім публики окремими свідками й провірниками були: Впр. о. Ігумен Н. Когут, ЧСВВ., о. М. Романович, ЧСВВ., Никола Андрейчук, Г. Прихітка, Марія Вишньовська, Володимир Лаба, й Олена Вишньовська. На основі щасливих тикетів виграли нагороди: 1) 100 дол. вояк М. Петринко з Френклин, Ман. ч. 39511. 2) 50 дол. пані К. Дацьків з Менчестер, Н.Г., ЗДПА., ч. 1324. По 10 дол.: 3) Павлина Тріска з Мондеру, Алта., ч. 17917. 4) п. К. Уніят з Монтреалю, Кве., ч. 2643. 5) Теофіля Сирник з Ґілберт Плейнс, Ман., ч. 36900. По 2 дол. вгирали: 6) А. Фікис з Порт Артур, Онт., ч. 32317. 7) Теодор Вишньовський з Ґримсбі, Онт., ч. 39699. 8) Вікторія Паламар з Ґримсбі, Онт., ч. 37,493. 9) Теодор Курило з Делф. Алта., ч. 19911. 10) Теодор Мальований зі Стар, Алта., ч. 15302. 11) Анна Сенкус з Редбері, Саск., ч. 7964. 12) Інститут св. Йосафата в Едмонтоні. Алта., ч. 17596. 13) Андрій Войтас, з Вест Бенд, Саск., ч. 31551. 14) А. Третяк з Канори, Саск., ч. 40535. 15) Діяна Цвяк з Винипегу, Ман., ч. 41580. Всім щасливим вигравцям будуть вислані нагороди.

Подяка й просьба

На цьому місці дуже нам приємно подякувати всім, що закупили тикети, чи зложили свою жертву й тим способом причинились до світлого успіху цілого підприємства. Сердечно дякуємо за добре серце й зичливість до нового Згромадження Сестер Місіонарок і бажаємо, щоб ласкавий Господь нагородив їм це діло любови стократно своїм благословенням у дальшому життю й працях. Особливо признания й подяку складаємо парохіянам з Монтреалю, що на празнику св. Михаїла, на заклик Впр. о. Ігумена Йосафата Тимочка, ЧСВВ., зложили на Згромадження СМХЛ 53 дол., а також найбільше закупили тикетів. Рівнож щиро дякуємо Отцю Ігуменові Н. Когутові, панночкам Вишньовським і Прихіткам, В. і М. Паламарам і всім іншим особам, що причинились до успіху підприємства своїм трудом. Ввесь дохід з розігравки призначений на будову першого дому нового Згромадження. Хоч 32 сотки це поважна сума грошей, однак коли взяти під увагу, що на

сам дім Сестер треба видати щонайменше 15-20 тисяч дол., то кожний легко зрозуміє, що вона ще зовсім невистарчаюча. Та початок уже зроблений і за Божою ласкою багато трикудностей поборено. Ми сильно віримо, що Боже Провидіння й добрі люде не дозволять так красному ділу станути в половині дороги вачерез брак грошевих засобів, а поможуть охотно почате діло чимскорше довести до світлого завершення. То ж до подяки всім приятелям, добродіям і жертводавцям за дотеперішню поміч долучуеми ще нашу дальшу сердечну просьбу: Складайте свої жертви на Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови! Це Згромадження ще заки зможе дати поміч свому народові своєю високовартісною працею, потребує вперед Вашої помочі. Не відмовте її тепер!

Остаємо з великою вірою в добрі й щирі українські серця й з надією на дальшу християнську поміч наших братів і сестер в Канаді й Америці.

Жертви просимо ласкаво висилати на адресу:

Missionary Sisters of Christian Charity.
Box 180,
Grimsby. Ont., Canada.

о. Марко Романович, ЧСВВ

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ

3. Н. Сиропустна.. Чит. Сл. Божа 8.45 рано Парки; сп. Сл. Божа 10.00 рано Гонор
10. Н. 1 Посту: Ст. Норберт
17. Нед. 2 Посту: Чит. Сл. Б. 8.45 рано Гонор, спів. Сл. Божа 10.00 рано Парки
24. Нед. 3 Посту ...... Сарто Великодна Сповідь в Сарто 23, 24 і 25 березня (субота, неділя і понеділок)
31. Нед. 4 Посту ...... Гімлі Великодна Сповідь субота і неділя 30 і 31 березня.

о. Антоній Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Винипег
Телефон 54 139

3. Нед. Сироп.:... Бовсежур
10. Нед. 1 Посту ...... Елма (Вел. Сповідь в суботу і неділю)
17. Нед. 2 Посту .. Лейдівуд (Вел. Сповідь в пятницю, суботу й неділю).
24. Нед. 3 Посту Тинда. (Вел. Сповідь в пятницю, суботу й неділю)
31. Нед. 4 Посту: Брокенгед (Вел. Сповідь).

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

МЕДИЧНА КНИЖКА ПРО ВСЯКІ НЕДУГИ, ЇХ ПРОЯВИ ТА ЛІКУВАННЯ

734 сторінок друку, оправлена в полотно, поділена на 22 розділи. Вона описує: НЕДУГИ: заразливі, з фізичних недомагань, з упянюючих средств, нирок, крови, серця, залоз, жил, костей; недуги жіночі, діточі, шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні. Книжка оця вже вийшла з друку і находиться в автора. Усім тим, що вже замовили, або замовлять негайно, вишлемо цю дуже цікаву книжку, яка є потрібна в кожній хаті. Ціна $3.00 Замовляйте просто в автора

Dr. A. T. Kibzey

1051 BRADEN AVE. DETROIT 10, MICH

ЖЕРТВИ й КОЛЯДИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ САСКАТУН, САСК.

Укр. гр. катол. парохія св Йоана Хрестителя, Сматс, Саск. $50.00
УКЮ, Альвена, м. коляда 25.00
Укр. катол. парохія св. Вознесення, Оролов, Саск. .. $26.75
Укр. катол. парохія св. Покрови, Гернсей, коляда $23.00
УКЮ, Сент Джулієн, Саск., коляда $5.25
Н. Котелко, Альвена .. $25.00
Н. Деренівський, Райн .. $5.00
М. Домбровський, Райн $5.00
Укр. катол. парох. галя, Йорктон, Саск. $8.40
Т. Гардебала, Виловбрук $5.00
Дрібними з Біверделй, Саск., $3.00. Дрібними зо Сматс, Саск., ... $3.00
І. Корчинський, Айтуна $20.00
Тима Ухач, Айтуна ... $20.00
О. Щебель, Айтуна ... $10.00
Й. Януш, Гудів, Саск. . $10.00
Марко Мусій, Габбард. $10.00
Ст. Ґелета, Габбард ... $10.00
Д. Поніс, Гомфілд $10.00
А. Василинка, Виніярд . $10.00
М. Козіцький, Айтуна. . $5.00
Г. Левицький, Айтуна .. $5.00
Мих. Музика, Айтуна .. $5.00
Й. Крушельницький, Айтуна, Саск. $5.00
Н. Гнилиця, Габбард ... $5.00
Ф. Вангела, Виніярд ... $5.00
М. Качалуба, Виніярд .. $5.00
пані Текля Пристай, Бюкенен, Саск. $5.00
Виніярд, Саск. дрібними $2.00
Габбард, Саск., дрібними $2.00

Коляда на Виховний Інститут в Орлов, Саск.:

П. Е. Харко $2.50. М. Й Свистун 2.00; Ю. Гунчак 1.00; М Олесько 1.00; Д. Войтюк 1.00; Ст. Скопик 1.00; Н. Шевчук 1.00; П. Р. Жеребецький 1.00, Гр Р Жеребецький 1.00, В. Луцик 1.00; М. Голота 1.00; пані Ф. Войтюк 1.00; Кузьма Войтюк 1.00; В Войтюк 1.00; Й. Бузікевич 1.00; Ів. Свистун 1.00; В. Михаленко 1.00; М Якимчук 1.00; В. Михаленко 1.00; Ст. Бойко 1.00; Ст Г Жеребецький 1.00; Гр. Гунчак 75ц., П. Г. Жеребецький 50ц., П. Скопик 50ц., П. Бозаркевич 50ц., М. Свистун 50ц., Й Барановський 50ц. Разом $26.75.

Всім що трудилися колядою, тай всім поваж. Жертводавцям складаємо сердечну подяку. Нехай ласкавий Ісус **Вам всім стократно винагородить всім щастям, добром і** благословенством

Ціль наша внесла, шляхотна, благородна будова виховного Інституту. Молодь наша в Саскачевані за всяку ціну має стремити, трудитися, працювати для та кноважної Установи. Рідна Школа для себе в Саскатуні.

ЛІСТА 26-а —
Всеч. о. Ів. Олійник, Саскатун, Саск. $75.00
пані Анна Ф. Пуляк, Роркток, Ман. $20.00
БУК, Ланівці, Саск., коляда. $19.50
УКЮ, Гудів, Саск. $25.00

ДЕКЛЯРУВАЛИ —

По $50.00: Йоан Мусій, Норквей, Саск., Дмитро Горен, Ріджайна, Саск. По $25.00: Ст. Жеребецький, Грейтдір, В Романюк, Кридор; Н. Регуш, Прудгом; Михайло Білинський, Прудгом; В. Чарний, Вонда; Яків Боринюк, Вакав; Ст. Мантика, Кадворт; П. Малко, Реджайна; Д. Шумей, Принц Алберт; М. Купецький, Принц Алберт; В. Панчишин, Гронлид; М. Дженджера, Брукcбей; Гр. Яремій, Брукcбей; П. Чусій, Брукcбей; Дм. Сталник, Фенвуд; П. Клипачок, Фенвуд; М. Лазурко, Джедбург

ТЯГНЕННЯ ТИКЕТІВ —

Тягнення базарових тикетів відбулось в неділю (13 го січня), о Фірман, Петро Воробець переводили тягнення. Виграли слідуючі. Рой Деркач, Ангусвіл, Ман., першу надгороду Йорктон дистрикт, Й. П. Ковбель, Сматс, Саск., 2-гу надгороду Альвена дист., Єлисавета Мушка, Джедбург, Саск. 3-ту надгороду Йорктон дистрикт, Міс Мейбел Й. Кривуляк, Вінторп, Саск., 4-ту надг., Айтуна дистрикт; пані Л. Е. Бойко, Тедмор, Саск., 5-ту надгороду, Саскатун д.

Поодинокі дистрикти ось так стоять:

Саскатун	$616.75
Айтуна . .	$550 25
Йорктон	$408.50
Реджайна .	$404 50
Гафорд .	$ 95.50
Альвена	$ 81.50
Канора .	$ 45.50
Рама	$ 22.75
Арран . .	$ 13.75
Разом ...	$2239.00

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший вйнахід проти ревматизму, ломання костей, біль голови, крижів, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхури. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з труйки, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашки поза шкуру, руки і ноги терпнуть і зимніють, в силах опускає — уживайте МІСАР Пігулки і Масть. А полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F-N., 1678 Arlington St., WINNIPEG, MAN

Нова Книжка!—
КОРОТКА
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ДЛЯ ВСІХ
о. Каноніка П. Божика

з мапою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу 915 Бойд еве. Винипег, Ман. Формат кишенковий, надається прекрасно на дарунок знакомим і висбковим

— АДРЕСАР —
Єпископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man
Бурса БУК-а 304 4th Ave North, Saskatoon, Sask
Колегія св Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади. Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а) 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

Кол. Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

В РУКИ НКВД

У Литві сього року Різдво Христове було дуже сумне. Богато наших приятелів і тих, що ми їх любили, пропали раз на все. Богато з них вивезла НКВД (Совітська політична поліція— відділ "народного" Комісаріяту внутрішних справ) в перших днях совітської окупації. А щодо мене, то більшість моїх кревних і близьких приятелів цілком попропадали. Филі арештів ще дальше продовжалися. Майже кождого дня і ночі приходили вісти, що ті і ті приятелі також позникали.

У той памятний Святий Вечір оден з моїх немногих оставших приятелів прийшов до мене і просив мене, щоби я пішов з ним до залізничої стації на шклянку пива. В мені пробудилося якесь пред чуття самооборони і я не хотів іти. Але вкінці я згодився і ми вийшли на двір. Коли ми були вже близько стації аж ту нагло з корчів вийшов якийсь темний тип і заступив нам дорогу. Ми зауважили що недалеко стояв ще й якийсь другий чоловік а за корчами стояло авто. Незнаний чоловік запитав мене низьким голосом:

"Чи ти є ґенерал Петруйтіс?"

"Так."

"Я тебе арештую. Ходи до авта."

В такий то спосіб дістався я в руки совітської тайної поліції. То був вступ до довгих місяців увязнення, страждань і вигнання.

В авті я застав ще других двох незнакомих. У мене перевели відразу ревізію, але коли переконалися, що я не мав зброї то відразу ми пустилися в дорогу. Їхали ми в сторону Ковна через Алитус. Переїзджали ми коло мого дому одиак мої гнобителі не позволили мені стати і попрощатися з моєю ріднею. Ми їхали вперед без жадного перестанку.

Допити і тортури

Я чув богато про способи переслухування полонених поліцією НКВД. Говорилося, що для НКВД був тільки оден засуд "винний," коли переслухували вони полонених і що червоні гнобителі уживають всіляких способів, щоби вимусити в сих нещасних признання до вини, навіть колиб треба було уживати навіть найбільш брутальних тортур. Що то всьо є правдиве і ще богато більше я переконався сам на собі підчас моїх допитів, котрі для мене стали неначе найгірші нічні зяви, котрі я колибудь мав чи міг собі навіть уявити.

Підчас довгого часу, коли я був увязнений мене піддавали допитам кілька разів. Сі допити переводили представники НКВД. Сі допити не були навіть, що так скажу, волоском справедливого суду. Ніколи ніхто мені не сказав за що мене заарештовано і яка була моя вина. За се мав я признатися до "визнання" моєї вини. Моє тіло ще донині носить сліди тортурів котрі я витерпів від НКВД.

По кількох днях, коли мене привезли до тюрми в Ковні почалося перше переслухання. Спосіб переслухання був дуже простий. Комісар Дунков спитав мене чи я хочу признатися до вини. Коли я відповів, що не знаю до чого признаватися, то він відповів, що він також не знає, але я маю говорити на всякий випадок, мимо того. Потім комісар опустив салю переслухань.

Оден з двох чоловіків, що їх лишив комісар Дунков в салі переслухань приступив до мене і сказав, сміючись по дияволськи: "Ми навчимо тебе говорити, ти с.. н с..н. Скидай з себе плащ і сідай на то крісло. Тримай ноги разом і постав руки на коліна." Я послухав його а він тоді вхопивши мої руки наложив на них кайдани. Опісля приказав він другому чоловікові принести гумову нагайку і почав мене нею бити. Удари від нагайки справляли такі страшні муки і терпіння, що я по якомусь часі впав на підлогу. Перед моїми очима засвітилися неначе звізди в богатьох красках. Біль від ударів нагайки був такий страшний що мені здавалося що доходить він аж до шпіку в моїх костях; видавалось мені, що моя голова розлітається і що внутренности мої виходять наверх. Я був майже непритомний коли я впав з крісла а підлогу але я чув, що дальші удари нагайки ще падуть на моє тіло. Підчас коли перший чоловік мене бив, толі другий по діяволськи насолоджувався сим, що проклинав мене найдикшими проклонами що можна собі їх представити і підчас того копав мене сильно. Перші удари нагайки завдали мені більше довидержання. Але коли переходив час, тоді я чув більшо раз менше і менше. Вкінці я попав в такий стан апатії, що мені вже не було цікавим, що так скажу, що мої гнобителі будуть зі мною дальше робити. Вкінці устали удари нагайки але проклони ще дальше продовжалися.

По короткім часі перший чоловік взяв мене під пахи і посадив знова на крісло. Тоді другий чоловік зняв з мене кайдани і тийшов з покою. По упливі якої доброї пів години, ввійшов до салі знова Дунков й спитав мене: "Отже Петруйтіс, тепер ти вже будеш говорити правду." Я відповів, що вони можуть мене бити дальше... Я ще навіть не мав часу скінчити свого речення, коли Дунков скочив до мене в страшній фурії злости. Вимахуючи своїм кулаком перед моїм носом і бючи мене по лици, зачав він кричати: "Хто є той, що тебе бе? Хто тебе бе? Відповідай мені, відповідай мені..."

Так покінчилося перше переслухання.

(Далі буде).

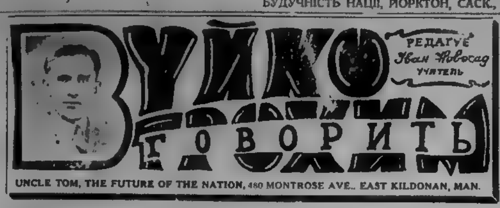

Любі Діти!

Цего місяця святкуємо **Тарасове Свято** в память найбільшого українського поета **Тараса Шевченка.** Він уродився дня 9 березня (марта) 1814 року, в селі Моринцях на Україні, а помер на чужині в місті Петербурзі дня 10 марта 1861. Всі його вірші списані в одній великій книзі, яка зветься "Кобзар".

Наш привіт Тарасові, котрого часто називаємо Батько Тарас, дуже гарно написала Марійка Підгірянка. Він звучить так:

НАШ ПРИВІТ БАТЬКОВІ ТАРАСОВІ

В Твої, Батьку, роковини
Ми вкраїнські діточки
Маєм зілля і квітки
Ідем з привітом всі до Тебе.

Ще несемо і серденька,
В них любов до тебе есть
Бо нас вчили батько-ненька
Віддавати тобі честь.

Дома вчились ми і в школі
Про святі твої діла.
Й скільки ти зазнав недолі,
Щоб Україна цвіла

Знаєм батьку дорогенький,
Як Ти тяжко горював
І коли ще був маленький,
І коли дорослий став

Знаєм, що твоя матуся
Від роботи в гріб лягла
А мачуха побивала
І їстоньки не дала'

Знаєм, що пішов Ти в службу
До громадських овечок
Та що бив тебе у школі
Пяний і лихий дячок

І пішов Ти у чужину,
Там учився, малював
І з чужини на Вкраїну
Твої пісні посилав

Твої пісні залунали
На Вкраїні мов сурма
Рідний люд свій завзивали,
Щоб добувся зпід ярма

За слова ті вільні, щирі,
За Вкраїну, за пісні—
Ти промучився в Сибірі
Десять літ в тюрмі тісній

І помер Ти на чужині
В тузі за буйним степом,
Тільки вість подав родині:
Поховайте над Дніпром"

Поховали та у серцях
Вічно, Батьку, житимеш
По всіх землях України
І в діточих серцях теж!

По всій Вкраїні діти
Вшанувати Тебе йдуть
Несуть зілля, несуть квіти,
Та ще й серденька дають!

ВУЙКО ТРОХИМ

БАЗЬКИ (pussy willow) так буде називатися історійка, що появиться в слідуючім числі Діточої Сторінки. Ви всі любите ті пухкенькі, маленькі базьки, котрі на весні всюди показуються. Прочитайте собі про них!

Вручення Годинників—Заохотою До Праці Для Других

Наші славні Михаїл Матвійчина і Галя Крук, обоє з Винипег, дістали вже годинники підчас спеціяльного приняття в неділю 24 лютня, 1946. Про се однак Вуйко напише Вам більше в другім числі.

Видите, любі Діти, що немає не тільки тут в Канаді, але й в Америці або й навіть по других краях, такої української ґазети, щоби давала так гарні нагороди дітям, як наша газета БНації. Тож варта працювати разом з Вуйком Трохимом, бути членом нашої Веселої Родини, дописувати до Діточої Сторінки і брати участь в Контестах

Тамтого числа Вуйко проголосив, що дасть в нагороду дітям за їх працю в році 1946 гарні нагороди знова, а се 2 сети пера і олівця знаної фірми "Ватерман" і крім сього буде ще 8 нагород

Чиж не варта тому писати до Вуйка і працювати для своєї ДСторінки? Вуйко всю роботу Вашу ДОКЛАДНО числить. І тільки той дістане нагороду, що буде найбільше ...

Тому ж, Діти, від нині до праці!

Не забувайте, що коли Вуйко, що обіцює дати то певно дасть. Правда, що Вуйко все дотримував своєї обіцянки? Отже спевністю дотримає і сеї обіцянки, що обіцяє Вам дати при кінці сього року.

Нагороди Дітям за Працю в 1946 р.

ЛИСТ З СИРОТИНЦЯ

До Діточої Громади "Вуйка Трохима"

Дорогі Діти:

Хочу від усіх сиріт і від себе подякувати Вам а різдвяний дарунок $5.00, який ми дістали через руки Вуйка Трохима.

Ми мали дуже гарні свята. Св Вечера була дуже смачна. По вечері ми колядували цілу годину аж вікна бреніли, бо нас хлопців є 32 а всі здорові голоси мають. Потім прийшов св. Николай. Бідний такі торби великі мав, що я не знаю, як Він собі раду дав. Ми дістали такі гарні дарунки. Всі діти кажуть, що ще ніколи не мали таких Свят. Всьо файка, але я дістав гакі стик і пак. Я того дуже хотів, але не знав, чи дістану. Тепер маю і добре шаную, бо декотрі хлопці свої вже поломали. Наша совганка близько дому, тому ми йдемо грати гакі кілька разів на день.

Ми колядували в церкві на Різдво, а потім ми більші хлопці їздили колядувати на фарми, 30 миль з дому. Нас люди дуже гарно приймали й гостили. Як ми вернули, Сестри приготовили для нас колядників гарну вечеру. Ми їм ще заколядували й мусіли оповісти наші пригоди. Ми дійсно мали "ґуд тайм".

Я тут вчуся, ходжу до шестої кляси англійської, а до третої української. Я дістав український молитвенник і вже три рази а тиждень служу до Служби Божої. Я зразу боявся служити, а тепер вже ні.

Вуйку, я вже Вам всьо описав, що ми хлопці тут робимо, а дівчата най самі за себе пишуть. Ще раз Вам дякую, що Ви за нас у сиротинці не забули. Щиро Вас здоровлю, Вуйку Трохиме.

Вдячний,

Йоан Зебелюк.

Дівчата вчаться шити.— Так кожна дівчина повинна знати шиття і вишивання. Скажіть своїй мамі, щоби вас навчила.

КОНТЕСТ НА БЕРЕЗЕНЬ

Десь тут межи баранами ховаються ДВА ПТАШКИ, котрі прилетіли з полудневих країв. Знайдіть їх та зазначіть їх головки хрестиком. Потім помалюйте барани, траву й інше та зашліть разом з своїм іменем, віком та точною адресою, перед 15 березня на понижчу адресу— буде пять надгород.

CHILDREN'S COLORING CONTEST.
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

МАЛИ РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,-

Пишу лист до Діточої Сторінки і хочу описати, що ми в школі мали свій Різдвяний концерт, котрий приготовив наш учитель п. Мельник. Наш концерт відбувся, на 21-го грудня і програма нашого концерту була мішана. Майже половина точок було по українськи, а решта по англійськи.

На сім кінчу і желаю Вам щасливого Нового Року.

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за все і також Тобі бажає всего добра.

ЛИСТ З КІЧЕНЕР, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.

Мені на імя Василь Стефанчук. Я маю одинайцять років. Я намалював Петруся Малпуся, бо я любив би виграти нагороду.

Здоровлю Вас Вуйку.

Василь Стефанчук,
Кіченер, Онт.

Від Вуйка: Ти виграв нагороду. Пиши часто до Вуйка.

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дякуюм дуже за двокольорову відзнаку Веселої Родини. Ми дуже любимо сі відзнаки. Тепер висилаю Святочну Карточку на контест, котру я сама нарисувала і намалювала. Здоровлю Вас Вуйку.

Ярослава Павлишин,
Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Як Тобі святкувалося?

ЛИСТ З СИМКО, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я маю 12 років і ходжу до школи. По українськи навчили мене тато і мама. Я є в 8-ій клясі. Здоровлю Вас Вуйку.

Михаїл Немеровський,
Симко, Онт.

Від Вуйка: Ану, напиши знова до Вуйка.

... РОДИНИ ВУЙКА ТРОХИМА

Від послідного разу Вуйко хоче отсим знова представити Вам, Любі Діти, нових членів і добродіїв Веселої Родини. Ними стали:

ч. 15. **Зоня Гадубяк,** Бюкенен, Саск., літ 14, жертва 50ц
ч. 16. **Еді Прийма,** Ростерн, Саск., літ 15, жертва 50ц.

Ану, Любі Діти, хто з Вас стане слідуючим членом Веселої Родини? Не забувайте, що коли Ви вписуєтеся до Веселої Родини, то тим самим помагаєте бідним дітям не тільки тут в Канаді, але також і в Европі.

ЛИСТ З ГАРТ РИВЕР, АЛТА.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я беру знову участь в контесті, тільки не знаю, чи виграю. Тепер залучаю $1.00 на передплату БН для Марії Самець, Гарт Ривер, Алта., як різдвяний дар. Здоровлю Вас Вуйку і желаю Вам щасливого нового року.

Олга Леганчук,
Гарт Ривер, Алта.

Від Вуйка: Олю, Вуйко дякує Тобі за все Нагороду Вуйко вислав

ЛОВИТЬ ЗАЯЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,-

Вже трохи давно, як я до Вас писав, але я все читав Діточу Сторінку. Ми мали свій концерт на двайцятого грудня, 1945. Я мав декламацію. По концерті Сента Клавс прийшов і приніс мені гарні презенти. Тепер я помагаю в дома. Я все рано встаю і зараз іду зі своїми братами на двір до стайні, до коней. Я також ловлю заяців. Як богато налапаю, то пішлю трохи грошей для сиріт в Айтуні

Желаю Вам Вуйку всего добра.

Володимир Новак,

Від Вуйка: Чи богато налапав Ти заяців?

Останні Вісти...

ЛИСТ З ЛЮБАЧІВ. Редакція "Б.Нації" дістала лист з самого Любачева, Західна Україна, від одної особи поставленої на високому становиці. Лист перейшов через польську військову цензуру, печатки почтові польські... значків почтових на листі немає тільки на тому місці, де мають вони бути написано олівцем, що почтова оплата заплачена, куверта дуже підла, досить порвана далекою дорогою. Кожде слово в тім листі— то крик розпуки наших братів за морем. Точний зміст листа слідуючий:

"...Книги метрикальні парохії Чесанів-Нове Село забрав з собою о. парох Дутка Іван, що мусів враз з людьми виїхати на Рядянську Україньу... печать парохіяльного уряду в Уласові пропала в часі акції переселеньчої. В нашому повіті акція переселеньча щойно тепер кінчиться (лист писаний 9-го грудня, 1945—Примітка Редакції БНації). Кінчать вивозити Любачів. В повіті чинна тільки церква в Любачеві і то вже не на довго. Наших священиків тут по тому боці дуже маленько, заледве кільканайцять. Преосвященний Йосафат (Коциловський—Примітка Редакції БНації) і о. Крил. Гриник, парох Перемишля арештовані і вивезені до Ряшова."

"...Що буде з нами не знати. Ми дуже радо виїхалиб до Америки чи Канади, тільки потребуемо запотребовання в тій справі..."

В днях 15 і 16 грудня 1945, в Авгсбургу, Німеччина, в таборі УНРРА відбувся зїзд українських зорганізованих жінок. Присутними були 47 делегатів, які заступали 26 жіночих відділів та 4 інші жіночі організації. Була Сл. Божа в намірені З'їзду і ряд рефератів. Головою управи Обеднання Українських Жінок на Еміграції вибрано пану Павликовську.

25-27 грудня, 1945, в Баварії був З'їзд Українського Студентства. Участь в ньому взяли 28 делегатів від 12 студентських організацій, що представляють 1366 зорганізованих українських студентів на еміграції. Не були присутні делегати українських студентів з Бельгії, Швайцарії, Грацу і Італії, однак прислали вони свої привіти і заяву співпраці. Відновлено діяльність Центрального Еміграційного Союзу Українських Студентів (ЦЕСУС). Головою вибрано др. Мірчука.

Урядово повідомлено, що в Канаді заарештовано в звязку з відкриттям російської шпигунської шайки в Канаді 13 людей в тім дві жінки. В Канаді відчувається великий зворот канадійської опінії відносно комуністів. Між іншими премієр Онтеріо Дру сказав, що комуністи представляють для Канади загрозу (менес). Комуністи в Росії зачали вести велику кампанію проти уряду Канади. забувають однак, що Канада то не большевія, де тільки одна партія могла ставити своїх кандидатів до недавних "виборів" в Росії, і що канадійці і в тім українці католики горожани Канади стоять рішучо за поступованням уряду Мекензі Кінга, що хоронить Канаду перед всілякими посіпаками Кремля і Сталіна.

32 нових кардиналів дістали в Римі кардинальські відзначення з рук Святійшого Отця Пія XII.

У Індії, в Бомбаї, були великі й криваві заворушення проти англійців. Англійці заворушення здусили. Підчас заворушення були сотки забитих і поверх тисячі ранених. **В Палестині** були криваві заворушення як також в **Єгипті**, де студенти виступають проти англійських окупаційних військ. **В Чункінг, Китай,** були великі протестаційні віча проти сього, що Росія не хоче забрати своїх військ з Манджурії.

ДВА ІСТОРИЧНІ ДОКУМЕНТИ

Містимо копії двох документів з українських державних самостійницьких змагань з недавної минувшини, а саме з 30-го червня і з 1-го липня, 1941 року. Про акти, обняті цими двома документами, наш часопис доносив в своїм часі. Сьогодні маємо спромогу подати текст цих документів.

* * *

АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1. Волею Українського Народу, Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України.

Організація Українських Націоналістів, яка під проводом її Творця і Вожда Евгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кривавого московсько-большевицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває увесь український народ не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена Суверенна Українська Влада. Суверенна Українська Влада запевнить Українському Народові лад і порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння його потреб

II. На західних землях України твориться Українська Влада, яка підпорядковується Українському Національному Урядові, що створиться у столиці України—Києві.

Українська Національно революційна Армія, що твориться на українській землі боротиметь дальше проти московської окупації за Суверенну Соборну Державу і новий, справедливий лад у цілому світі

Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава!

Хай живе Організація Українських Націоналістів!

Хай живе Провідник Організації Українських Націоналістів Степан Бандера!

СЛАВА УКРАЇНІ! - ГЕРОЯМ СЛАВА!

Льва-Город 30. червня 1941 р. год. 20.

Голова Національних Зборів

Ярослав Стецько, в.р.

* * *

Повища проклямація викликала неописаний ентузіязм та радість не лиш у всіх українських серцях на Україні, але і тих, що далеко поза нею мали змогу через радіо почути ту радісну, потрясаючу новину.

Національний підйом скріпив та утвердив виданий вчера пастирський лист до українського народу пок. Митрополита А. Шептицького, який звучав:

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

вже кінчиться друкувати

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. — Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Пастирський лист Їх Екселенції Митрополита Андрея Шептицького

З волі всемогучого і всемилостивого Бога в Тройці Єдиного зачалася нова епоха в житті Державної Соборної Самостійної України.

Народні Збори, що відбулися вчорашнього дня, ствердили і проголосили ту історичну подію

Повідомляючи Тебе, Український Народе, про таке вислухання наших благальних молитов, взиває Тебе до вияву вдячности для Всевишнього, вірності для Його Церкви і послуху для Влади.

Воєнні часи вимагають ще многих жертв, але діло розпочате в імя Боже і з Божою благодаттю, буде доведене до успішного кінця

Жертви, яких конечно треба до осягнення нашої цілі, полягатимуть передусім на послушному піддавані справедливим Божим законам

Український народ мусить у цій історичній хвилі показати що має досить почуття авторитету й життєвої сили, щоб заслужити на таке положення серед народів Европи, в якім мігби розвинути усі Богом собі дані сили.

Карністю, солідарністю, совісним сповненням обовязків докажіть, що ви дозрілі до державного життя.

Уставленій владі віддаймо належний послух. Узнаємо Головою Державного Правління України п-а Ярослава Стецька

Від Уряду Ним покликаного до життя очікуємо мудрого, справедливого проводу та заряджень, які узглядняли би потреби і добро всіх замешкуючих наш край громадян, без огляду на це, до якого віроісповідання, народности й суспільної верстви належать

Бог нехай благословить усі Твої праці, Український Народе і нехай дасть усім нашим Провідникам святу Мудрість з Неба

Дано у Львові при Арх. Храмі Св. Юра 1. VII 1941 р

† АНДРЕЙ

РАТУЙТЕ!

Американський вояк надіслав до редакції "Свободи" листа з американської зони в Німеччині ось такого змісту

* * *

До Редакції газети "Свобода" в Джерзі Сіті, Н.Дж

Вельмишановні Панове Редактори:

Після доконання 12. VIII 1945 масакри над емігрантами українцями в Кемптені (Баварія), після примусової передачі 208 українців 24. VII. 1945, в Каншаті (Вюртемберг) для репатріяції до Советів, після низки інших подібних насильств над українською людністю в зоні американської окупації Німеччини,— було проголошено на початку жовтня по радіо розпорядження ген. Айзенгавера про заборону примусової репатріяції. Тисячі українців, що перебувають на еміґрації в Европі сподівалися, що подібні випадки насильства більше не повторятимуться.

Міжтим новий факт варварського поводження з Д.П. (Дісплейзд Персонс) українцями дозволяє з усією серіозністю поставити питання: чому саме до Д.П. українців застосовується досі таке винятковe ставлення насильства для примусової репатріяції, як це трапилося 22-го жовтня в таборі Д.П. УНРРА в Швебіше Гмінд (Вюртемберг)? В цьому таборі, крім поляків, перебувало 820 українців, майже виключно з західно-українських земель. Це все колишні остарбайтери, почасти вязні німецьких концтаборів, катовані націстівським режимом. В таборі вони займали нежитлові мешкання гаражі, в той час, як касарні було відведено під житло полякам. Українці мали свого окремого команданта, свою охорону, і осібну кухню, хоч польська адміністрація табору неодноразово намагалася скасувати окремішність української групи

Останнім часом місцева УНРРА почала обіцювати перемістити цю групу українців до табору в Гайденгаймі, де умови життя булиб кращими. Але там не було достаточно місця для всієї групи. 21 жовтня польський комендант табору п. Філіпчак попередив, що наступного дня українців буде перевезено нібито на приватні кватири в Штутгарті. Вранці 22. жовтня приїхали американські військові авта і заступник директора УНРРА оголосив українцям, що вони повинні переїхати до Штутгарту, на приватні кватири. На це українці відповіли, що вони не поїдуть, не знаючи напевно, куди їх повезуть і забажали, щоб попереду поїхали їх представники і довідалися насправді, куди мають їх перевозити, бо українці побоюються примусової репатріяції їх до Советів. На це українці одержали лише відповідь, що мусять їхати туди, куди їх повезуть. У звязку з такою таємничою неясністю мети і напрямку подорожи, українці категорично відмовилися виїздити. Тоді комендант загрозив, що речі українців буде силоміць навантажено на авта і вивезено. Українці і проти цього не згодилися виїздити, не шкодуючи втрати своїх речей.

Після цього переговори з комендантом припинилися. Через 1½ години приїхав численний загін озброєних американських жовнірів і декілька панцирних авт з кулеметами і гарматами. Це військо і польська поліція оточили український табор і почали виносити і вантажити всі речі на авта. Українці спостерігали цю акцію, не перешкаджаючи їй. Потім жовніри почали зганяти людей до авт і примушувати їх сідати. Українці протестували проти насильства, дехто намагався втікали. Американські жовніри почали стріляти догори всіми родами зброї (рушниці, кулемети, маргати) і за допомогою поляків завертали втікачів до табору. Щоб примусити людей сідати в авта, американці застосували такий метод: хапали дітей, відіймаючи їх у матерей, і садовили їх до авт. Жінки кричали, плакали, пручалися,— але, коли побачили своїх дітей вже на автах, то не мали іншого виходу, як і самим туди сідати. Чоловіків-же жовніри і поліцаї зганяли, оточивши і бючи. Били навіть і жінок, при тім вагітних, як наприклад пані Приценко. Так було навантажено понад 400 осіб. Тоді під збройною охороною у супроводі панцирних авт їх одвезли американці до советського репатріяційного табору в Мюнстері, біля Штутгарту. Там цих людей було передане советській адміністрації під посилену збройну варту. Врятуватися втечею по дорозі і підчас передачі до советського табору пощастило небагатьом людям. Підчас їх втечі советська варта стріляла у втікачів в бойовий спосіб. Тому були поранені. Кількість їх зясовується. Через 24 години після передачі цих людей советській адміністрації, їх було заладовано до збройно охоронюваних вагонів і ними вже вивезено "на родину."

Згаданий советський табор являє собою частину природної місцевости Штутгарту, звідки було виселено німців і передано всі вілли в розпорядження советської адміністрації. Ця екстериторіяльна советська дільниця пильно охороняється озброєною советською вартою, так, що вільний вихід з цієї дільниці міста є цілком неможливий.

Частина українців, яким пощастило втікти з оточення і бойовища в Швебіше Гмінд, поховалися тим часом в околишніх садах і лісах, а дехто виїхав, в чому стояв, без речей і одягу, до інших місцевостей. Через день після цієї події американські жовніри і польська поліція виловлювали по садах і лісах українців втікачів. З всього цього опису подій можна бачити, що цей гурт українців обдурено і примусово, в найбрутальніший спосіб, проти їх бажання, депортовано до Советів.

Тому українське громадянство, що перебуває нині в еміграції в Европі, прохає своїх братів в Америці ужити всіх можливих заходів для порятунку української людности від подібних насильств і для захисту наших справедливих бажань і права вільно жити і працювати в Европі на еміграції.

Прошу Шановних Редакторів газети "Свобода" надрукувати цього листа, а інші газети передрукувати його.

Проф. Василь Дубровський.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік. БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV ч. 6 (198) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Березня, 1946

Vol. XIV No. 6 (198) YORKTON, SASK. March 14 1946

Конґрес Українців Католиків Канади

ГОТУЙМОСЬ ДО ВЕЛИКОГО ДІЛА!

З кождим днем зближаємося до великої релігійно народньої манифестації українців католиків Канади, а се до Конгресу Українців Католиків Канади, що відбудеться в столиці Манітоби, Винипегу, в днях 2, 3 і 4 липня, 1946.

Приготування до сього великого торжества українського народу в Канаді та Української Католицької Церкви вже в повним розгарі. Зі сторони Комітету йдуть безперестанні приготування щоби сей Конгрес випав якнайкраще. Й Комітет сподіється, що Конгрес увінчається повним успіхом.

Щоби однак не завелися ті охоти та гарні сподівання Комітету, кожда Парохія, осеред кождий округ, де живуть українці католики, уже від тепер мусить взятися до праці, щоби й їм приготовитися на Конгрес

Вже тепер треба вибрати делегатів на Конгрес з кождого відділу БУК, УКЮ, ЛУКЖ, Братства св. о. Николая і Місійного Товариства в наших парохіях, бринайменше по одному з кождого відділу. Треба вже тепер подбати про покриття коштів висилки делегатів, бо КОЖДА ОРГАНІЗАЦІЯ БУДЕ МУСІТИ ЗАПЛАТИТИ ВСІ КОШТА СВОЇХ ДЕЛЕГАТІВ.

Праці є досить на місцях, тож найкраще буде, коли отвориться вже тепер по округах Комітет, що приготовлявби висилку делегатів на Конгрес. Місцевий Комітет подумає про збірку грошей, вибір делегатів і про прочі справи звязані з сьою справою

Комітет має очолювати місцевий о. Парох і тільки при його нагляді й помочі такий Комітет може й має вести свою працю

Кождий готується в літі взяти вакації, коли працюємо чи то по склепах, великих фірмах, залізничих компаніях. Отже свої вакації так уложім, щоби ми могли бути усі на Конгресі. Хто має вільні білети на поїзд то вже від тепер старайтеся відновити свої білети на час Конгресу

Подумайте над сими справами й зараз візьміться на місцях усі до праці! При тім заносім сердечні молитви до милосердного Бога в намірені Конгресу. Не забудьмо молитися до Матінки Божої в тім намірені, а Вона нам певно поможе.

Нашим кличем є: ВСЕ ДЛЯ СЛАВИ БОЖОЇ, ДОБРА НАШОЇ КАНАДИ Й УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Конгрес Українців Католиків Канади

КОМУНІКАТ ч. 3.

СКЛАД КОМІТЕТУ

о. І. Шпитковський, голова
п. Іван Жаронський, заступник голови
Панове В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі
Пані Анастазія Семотюк, скарбник
Панна Марія Карпець, скарбова писарка
о. Мирон Кривуцький і Михайло Копяківський, провірники

КОШТА ПОДОРОЖІ

Кошта подорожі та усі розходи делегатів звязані з Конгресом платять ті організації, що висилають делегатів. Порадно отже буде, коли вже від тепер парохії чи відділи наших домініяльних організацій постараються про переведення збірки на покриття коштів делегатів на Конгрес.

За Комітет УККонгресу,

о. І. Шпитковський, голова
В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі

ПЕРШИЙ РАЗ В АЛЬБЕРТІ

Мистецька вистава в Едмонтоні

Перший раз в життї української Альберти, перед великодними святами сього року відбудеться в Едмонтоні заходом Провінціонального заряду Ліги Українських Католицьких Жінок Альберти, велика мистецька вистава. Вже від тепер сею виставою зацікавилися широкі верстви українського католицького жіноцтва й сподіємося, чого й бажаємо від серця, що ся вистава випаде надсподівано добре. Будеме вдячні, коли Заряд ЛУКЖ Альберти пришле точнійші дані про сю виставу до нашої Редакції.

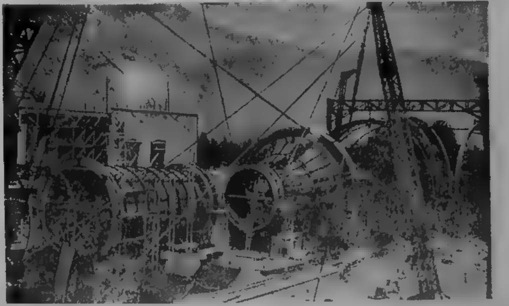

В [illegible] Альпах німці побудували були велику фабрику-лябораторію над розслідом [illegible] та над улiпшуванням своїх літаків. У ній прийшли були на світ [illegible] винаходи як В1 бомби, ракети і т.д., котрі так богато зробили були шкоди [illegible] На знимці видимо маленьку часть сеї великої лябораторії, що цілком [illegible] ушкоджена дісталася по війні аліянтам в руки.

ЧЕСТЬ МІСІЙНОМУ ТОВАРИСТВУ СВ. ЙОСАФАТА

Справді належиться велике признання Місійному Товариству св. Йосафата за се, що вислало $100.00 яко 100 інтенцій Сл. Божих для наших бідних священиків-скитальців в Европі. Се благородне діло нашого Товариства заслугує на велике признання. О, як ті наші священики скитальці в Европі сим доказом любови Місійного Товариства утішаться і будуть радіти, що за них українці католики в Канаді не забувають. Тож усі попираймо Місійне Товариство св. Йосафата

ОТЦІ РЕДЕМПТОРИСТИ МАЮТЬ ПАРОХІЮ В АМЕРИЦІ

"Шлях", дієцезальна часопись українців католиків в Америці, з дня 2 березня, 1946 сторона 9, подав урядове оголошення Епископської Канцелярії в Америці, що Впр. о. С. Бахталовський, ЧНІ, зістав іменований парохом в Нюарк, Н. Дж., а о. В. Краєвський, ЧНІ., іменований сотрудником в Нюарк, Н. Дж.

Нашим дорогим Отцям, котрі так много працювали тут для наших братів в Канаді, як місіонарі, бажаємо на сьому місці якнайкращих успіхів на новому місці. Хай Матінка Божа Неустанної Помочи Благословить Ваші труди. Дорогі Отці

ПОДЯКА З ІТАЛІЇ ЗА ПОМІЧ

Уривки з листа Преосв. Кир Івана Бучка

На адресу Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., прийшов лист від нашого дорогого Преосвященного Кир Івана Бучка, що є тепер назначений Святійшим Отцем яко Візитатор над українськими скитальцями в Італії

Преосвященний дякує парохіянам церкви Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, і парохії св. Покрови в Винипегу за се, що прислали вони пакунки для українських скитальців. Ось уривки з листа

"Незвичайно гарним виявом християнської любови й національної солідарности є жертвенність вірних Вашої Парохії і Парохії св. Покрови у Винипегу. Прошу передати їм вислови щирої подяки від мене і від тих нещасних братів і сестер наших за те добро. Їхня поміч має в першій мірі велику моральну вартість, бо затіснює духовий звязок із нашими братами-скитальцями, які почувають ся так самітні й опущені, та скріпляє почуття національної спільноти."

Читайте самі сі уривки з листа. Чи не варта посилати пакунки нашим братам за морем? Тепер є пості зробім ділo милосердя й пішлім нашим братам хоча оден пакунок від нас самих, родини чи парохії. Але приступаймо зараз до діла. Двічі дає, хто зараз дає

ПРАЦЯ НАШИХ БРАТІВ В НІМЕЧЧИНІ

Видали друком молитвенник

Вдалося нам дістати дуже гарну книжочку, а се молитвенник, що його видала Українська Католицька Парохія в Дельмгорст коло Бремену, Німеччина. Молитвенник носить назву "Малий Молитовник Для Всіх," має гарну тверду оправу, папір над всякі сподівання добрий, сторін 128, зміст дуже різнородний. Одним словом представляється дуже гарно. Нераз, говоримо щиро, ми тут в Канаді, що маємо без порівнання кращі обставини до видавання книжок, мусілиб завстидатися колиб порівнали сей молитвенник виданий нашими бідними скитальцями, до декотрих виданих нами книжок

Через моря шлемо християнський й братній привіт нашим так витревалим та віруючим братам в Німеччині й сердечно гратулюємо їм за так старанне видання молитвеника, котрий спевністю потішить душевно неодного нашого бідного брата-скитальця в Европі. Щасть Вам Боже!

МОЖУТЬ ПОСИЛАТИ ПОМІЧ ДО НІМЕЧЧИНИ

В Америці уряд позволив допомоговим організаціям від тепер вже посилати поміч в поживі та одежі до скитальців у Німеччині. Се рішення є дуже важне, бо в Німеччині ю дуже богато українських скитальців. Ми в Канаді чекаємо з великою нетерпеливістю колито ми також будемо могти посилати пакунки до наших братів у Німеччині. Давби добрий Бог, щоби то сталося якнайскорше

САМІ ПРИЗНАЮТЬ

Самі поляки з Льондону доносять, що в Люблині відбуваються під теперішню пору суд на 23 мущинами і одною жінкою, за се, що вони вимордували українське населення села Верховини на Холмщині

Ось так то поляки знущаються над українським нещасним населенням в Европі. Сподіємося, що сих 24 людей дістануть заслужену кару.

А ми віруючі люди спевністю поможемо душам наших замордованих братів села Верховини, коли згадаємо їх в своїх молитвах підчас св. Посту.

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

Розділ І.

Коли дивимося на життя людей, то бачимо, що кожний з нас має багато різних занять, обов'язків, клопотів. Крім того людина мусить у світі займати різні становища, сповняти всякі уряди. Діяльність людини здається необмежена, неозначена, необмежена, а сама людина жиє з дня на день тільки для того, щоб жити. Так богато й представляють собі те життя. Один факт наступає по другім, один вчинок йде за другим, так аж до смерти, а потім слід загине марне. Існувала б в життю якась неозначеність, неограниченість, вустка. Те, що минуло, вже ніколи не вернеться, воно пропало безповоротно! Страшним було би те життя і повне тайни й загадки! Та одначе чи кожне діло, кожний вчинок людини пропаде на завжди? Він минув, перейшов, та однак щось по кожнім лишається і ніколи не пропаде, а іменно відповідальність за нього, яка лишеться на віки. Значиться, кожний наш вчинок має великий наслідок, бо той наслідок є вічний, незмінний. Щобільше, кожний наш вчинок був на щось потрібний, призначений, коли за нього відповідати треба. Не байдужі отже наші вчинки, але кожний призначений докладно, потрібний у всесвіті, обрахований до чогось. Кому й нащо потрібні діла наші? Кому вони придадуться, хто їх потребує? Однак є хтось, що їх обрахував, призначив їм час і місце, де мали статися, означив їм чергу. Коли не станутьcя, не будуть виконані, тоді настане брак чогось, що мало бути а не сталося, і хтось за них відповідатиме. Відповідати буде за те, що повинен був зділати, а не зділав, не виконав і порядок нарушив. **Не все в світі пропадає, гине, але є такі річи, які ніколи не пропадуть, а саме те, що треба було зробити. Воно ніколи не пропадє, тому, що без нього не існувавби світ.** Спитає себе дехто здивований: Чи можу відповідати за долю світу, чи на кожньому лежить відповідальність за долю усього світу? Чиж маю таку відповідальність, маю щось такого в житті робити, без чого нічого взагалі не може бути? Так! Кожна істота сотворена має в житті щось такого робити, без чого світ взагалі неможливий. На ній лежить великий тягар, а саме робити те, що мусить бути, а іменно добро. Кожний чоловік, кожна людина має таку величезну ролю в житті, робити щось такого важного, що від нього залежить доля усього сотвореного. **Ніхто не жие і не вмирає сам, але відповідає і за других, за ввесь світ.** Несе на своїх плечах тягар від якого ніхто не увільнить його ніколи й нігде, а саме робить те, що мав зробити, до чого призначений був. Від того залежить доля усього світу й його власна! Не надармо сотворена людина, коли має такий обовязок, що без його виконання дещо на світі не існувало би. Доля світу означена тим, як кожний буде **робити** те, що мусить робити, те, що його ніколи не мине, а саме свій обовязок. Абсолютно конечним для всього світу є, щоб кожний робив те, що до нього належить. Інакше світ не може поступати **й мети своєї** осягнути. Знаємо, що кожна річ має своє місце, границю, до якої може йти, й якої переступити не може. Кожна річ є абсолютно тільки тим чим є, а нічим іншим. Ніколи природи своеї змінити не може й тільки одну зовсім докладно означену ролю має виконати, й від виконання тієї ролі залежить добро всього світу. Роля ця абсолютна, конечна, незмінна: Те що до кожнього належить чи воно велике чи мале, чи дуже слабке чи ні, але виконане мусить бути. Коли сотворіння цю ролю виповнить, зробить те все, на що сотворене було, й на світі жило й причиниться до порядку світу й до загального добра. Тоді зможемо про таку істоту сказати, що вона добре жила й виповнила те, до чого була покликана, виповнила те, що мала зробити, й тим самим причинилася до ліпшого світу. Кожний обовязок сповнений додає щось нового до совершенства світу й його порядку. Сотворений світ чим більше бере участь у світі незмінним, вічним, Божім, чимраз стає не тим, чим є, але чим має бути й чим стати мусить. Усього, отже, навіть найменшого діла нашого до того потрібно, щоб світ переобразився, щоб до мети своєї дійшов. А до тієї мети дійде він тоді, коли всі сотворіння будуть робити те, що мусить бути зроблене конче, й від чого ніхто їх звільнити не може. **Кожний вчинок чоловіка йде на вагу усього світу, а відповідальність за нього на завжди.** Його відгомін вічний, значіння його змірима в вічності щойно. Понад тим світом, що бачимо є іще інший світ вищий, є вартости конечні, абсолютні, духові, які р'ядять усім буттям і його доповняють. Без них не можна нічого розуміти, поняти, бо вони все вияснюють й доповняють. Це вартости сталі, конечні, незмінні, що нічим не дадуться заступити й найпершого місця для себе вимагають. Усе є задля них, без них нічого й подумати не годи. Задля тих великих вартостей і цінностей моральних істнує все, що бачимо, щоб вони якнайбільше вийшли на верх, щоб якнайкраще показалися. Конечними для існування світу є іншi справедливість, милосердя, доброта. Без всього іншого світ може обійтися. **Нічого однак не може існувати без правди, добра, краси й милосердя. Це абсолютно конечні річи до всякого порядку річей.** Там власне криється основа й фундамент світу й всього сотвореного. Без них нічого не має вартости, значіння, сили, блеску й навіть подумане не може й бути. Длятого саме їх шукати людина мусить на кожному кроці, в кожнім ділі, всіми силами своїми, щоб якнайбільше до них уподібнитися. Без правди, добра й милосердя нічого не може бути, отже без наших діл повних добрости й правди світ обійтися не всилі. **Ми їх сповняти мусимо для добра всього сотвореного для ладу й порядку ув всесвіті.** Вимагає того порядок усього світу. Величне, маєстатичне завдання сповняємо ми в сотвореному світі, коли всіми силами нашими шукаємо добра, справедливости, порядку. Причиняємося до того, на що ми й сотворені були, й самих себе ущасливлюємо, бо без добра й правди ми жадної вартости не маємо. У всіх заняттях, трудах, за тим одним шукати мусимо, бо це конечне, потрібне йнакше, що варта хиття людини. Такий, що того в житті не шукає властиво не має найменшого значіння у світі, бо без того всього, що він робив світ може обійтися. **Не в річах людських є основа всього світу.** Тої основи треба там шукати, де вона не минає, не пропадає, а такою основою всього є ті правди, без яких нічого не годне бути. Тому що ті правди є найперші, і без них нічого не тільки, що не може існувати, але навіть ми його представити собі не всилі, вони є законом вічним незмінним для всякого сотворіння не є своїм законом, але стоїть під законом, бо те все, що проминає підлягає тому, що є незмінне. І тому кожне сотворіння є під законом, во но має бути доповнене колись вищим, задля якого існує Творіння знаємо не є конечне, бо ж могло не бути, а коли існує, то лиш завдяки тому, що мусить бути, що все було Те вічне, незмінне є тому законом для всякого сотворенного буття. Воно мусить залежати, стояти під законом, бо все, що має одержало від того, що завжди є таке саме, не змінне й нікого поза собою не потребує. А те, що є конечне, незмінне, вічне, це добро, правда, милосерди без яких нічого бути не всилі.

(Далі буде)

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Алінти роблять досліди над німецькими літаками. На знимці видимо робітників, що переглядають частину машини, що була складовою частиною німецьких літаків званих Мессершмитт 163.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ЛЮТИЙ, 1946

	Прихід	Розхід
А. Панавюк 50ц., П. Рибак 2., Е. Романик	$ 3.50	
Н. Тимчишин 1., А. Мудрий 2., М. Іванчук 2.	5.00	
о. В. Філевич з прищ. вечірка Андріяшів	13.50	
Ів. Стахів 1.50, В. Гордійчук 1., В. Нагнибіда 2	4.50	
М. Зволяк 1., М. Вергун 2., о. Й. Кормило 4.50	7.50	
Гр. Галей 1., М. Лужний 1., А. Кошелянник 1	3.00	
І. Руда 1., панна Новак 1., М. Фірман 2	4.00	
А. Романюк 2., С. Рись 2., П. Колішір 2.	6.00	
З веч. панства Мицканюк, Саскатун, П. Колішір	3.10	
о. Семчук 3.00; П. Мацьборик 1., Ю. Ковальська 1	5.00	
Почтові значки		70
о. В. Каменецький зі спрод. БН.	10.80	
з Маг. Братства св. о. Никола, оголошення	50.00	
І. Зборовський 2., П. Бакай 1. А. Войцховський 1	4.00	
М. Гриценко 2., М. Шумелюк 1., М. Подлужевич 2	5.00	
І. Бучко 1., Т. Лазурко 2., Гр. Войтович 1	4.00	
М. Т. Волохатюк 1., М. Гриза 1. Л. Котурбаш 1	3.00	
Р. М. Бойчук 2., Роман Гуска 2., пані К. Миськів	5.00	
А. [illegible] 2. С. Войцеховський 1., П. Русин 1.	4.00	
Р. Каминюк 50ц., Марія Чікон 2., Ю. Михальчук 1.	3.50	
І. Б. Когут 1., Р. Качур 2., В. Олексевич 1.	4.00	
о. І. Шпитковський, пер. пр. ф. ДСторінки і т.д.	98.84	
Діточі Дарунки		56.50
пані Г. Е. Шилер 1., І. Новосад 2., п-і М. Чижик 3	6.00	
о. М. Оленьчук на похороні Т. Пуляка, Йорктон	5.00	
Брат Методій 1., М. Ткачук 1., В. Станчук 1	3.00	
Відділ ч. 2 в Ланівцях 2.70, М. Герега 1	3.70	
Почтові значки		4.00
[illegible] п. Кулівської, Оттава, прислав І. Максимчук	5.50	
Ів. Максимчук 1., М. Боярчук 1., С. Шилюк 1	3.00	
Іван Палій 1., Й. Стасюк 1., Жін. Клюб, Етелберт	7.00	
С. Гайдук 1., о. А. В. Фик 6., М. Закалужний 1.	8.00	
П. Головка 1., Ст. Сулима 3., В. Сулима 1	5.00	
А. Іванютюк 1., І. Юрків 1., М. Юркович 1	3.00	
о. Я. Головатий 1., П. Ковбель 1., о. Семчук 3.50	5.50	
А. Стратійчук 2., С. Сенюк 1., о. П. Кормило 3	3.00	
Надія Задорожна 2., Ф. П. Демчук 1., П. Шевела 1	4.00	
М. Борисович 1., Ю. Воробець 2., П. Костюк 1	4.00	
Леся Кучер 1., П. Петрушинський 1	2.00	
Друк БНації ч. 3, 1946		117.80
Розсилка		8.00
600 куверт		6.00
За Голос Спасителя		2.90
Разом	$317.94	195.40

Дм. Кобринський, скарбник БН

З МИНУВШИНИ ОТТАВИ

Супроти старих столичних мист у Европі, як наприклад Лондон, Париж і Рим, Оттаву можна уважати за нове місто. Столітє її існування справді недовге проти віку столиць старого світу. Та хоча її традиція коротка, зате не бракує їй мальовничої минувшини.

Славний французький дослідувач Самвел де Шамплен написав перший уривок історії Оттави, коли він в 1613 р перший раз відвідав околицю, де розложилася нині столиця Канади. До 1800 р. не було тоді ані людської оселі ані якогобудь сліду цивілізації. Того ж то року один американець на імя Филемон Райт спонукав кількох своїх земляків, щоб осілися на чужому березі широкої ріки Оттави.

Райт і його земляки взялися завзято до праці й построїли собі хати з дерева, якого було тут тими часами до схочу. З тієї ж кольонії розвинулося нинішнє місто Галл, що лежить напроти Оттави через ріку на квебецькому боці.

До заложення міста Оттави причинився один з товаришів Райта, Микола Спаркс, що перший забудувався на протилежному березі й на його фармі власне розрослося величава столиця Канади.

В 1812 р між Америкою і Канадою вибухла війна. Канадійські кораблі пливучі до Европи наражені були на обстріл з американських гармат розставлених на американському березі ріки св. Лаврентія. Щоб оминути небезпеку, задумано построїти Рідо канал. Проект вироблений князем Велингтоном був принятий британським урядом і призначено на ту ціль чотири міліони долярів. Опісля показався той канал під оглядом воєнним цілком зайвим, бо з того часу до сьогодні між Канадою й Америкою панують якнайкращі відносини. Не представляє він теж значення торговельного. Відіграв він однак чималу ролю в розвою самої Оттави. Будування каналу стягнуло робітників, за ними прийшли торговці з різним крамом, та й в короткому часі виростали крамниці одна по одній.

Начальним керівником будови каналу був полковник Бай і в його честь названо ту місцевість Байтави. Будування тривало пять років і на протязі того часу Байтави розвинулося в гарне місточко й стелилася перед ним іще краща будучність. В 1854 р населення його виносило вже кілька тисяч і заінкорпоровано його як місточко. Водночас змінено назву Байтави на Оттаву. В наступних чотирьох роках населення Оттави зросло до 20,000 душ і в р 1858 надано їй привілей міста.

За першенством в Канаді побивалися тоді інші міста, як Квебек, Монтреал, Кінгстон, Торонто, що хотіли бути столицею Канади й вели проте між собою завзятий спір. Кожне з них було більше й важливіше, як Оттава, та й кожне з них від часу до часу було вже столицею. Вкінці королева Вікторія рішила, що столицею Канади має бути Оттава.

Тодішня Канада обіймала лишень простір провінцій Квебеку й Онтеріо. Коли ж в 1867 р. створено домінію Канади, то Оттава так і осталася її столицею.

ПОДЯКА З БЕЛЬГІЇ ЗА ВИСЛАНУ ПОСИЛКУ

Просьба о дальші жертви

Понизше містимо дуже гарного та щирого листа, що дістала Парохія Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., на руки пароха, від Всеч. о. др. М. Германюка, ЧНІ., в Люевені, Бельгія. Містимо його понизше, щоби наші читачі, що ще не післали пакунків нашим братам в Европі відчули, що то за радість довідатися, що брати поміч в Европі дістали й щоби ще нині зібрали між собою річи та вислали нашим братам в Европі якнайскорше. Наші брати сеї помочі так дуже потребують.

"Ваш пакунок з одіжу я одержав 17 січня 1946. В порозумінню з п. Грабом, присланi Вами річи були сейчас розділені між наших студентів в Люевені, та інших родин на провінції. В їхньому імени, Всечесний Отче, пересилаю Вам найщирішу подяку. Через Вас пересилаю рівнож сердечну подяку всім тим, які Вам помагають в цьому так християнському й братньому ділі. Нехай Всевишній в сотеро віддасть Вам і Вашим співробітникам за цей гарний дар.

"Дуже вражає нас, Всечесний Отче, не тільки сама матеріяльна поміч, але передовсім жест. Наші люди є надзвичайно вражливі на такі річи. Вони ж роками скиталися і страждали, забуті, переслідувані, погорджувані, без помочі, без потіхи. А нині вони бачуть, що в широкому світі вони не самі, що вони мають всюди братів, які за них памятають, які переживають, поділяють, хоч почасти, їхні страждання і недолю. Їм стає тоді відрадніше, вони дивляться тоді в будучність оком надії і певної самопевности. Всечесний Отче, Ви всі за океаном, маєте тепер поручену Всевишнім дуже важну ролю зглядом цілого нашого розбитого народу. Ви можете його піддержати, скріпити, помогти йому прийти до нового життя.

"Тому, Всечесний Отче, нам так хотілосяб промовити до наших братів за океаном тим жарким словом, тим зболілим серцем міліонів наших скитальців, які дали б їм вповні зрозуміти трагічність нашого положення.

"В першу чергу, Всечесний Отче, нам треба рятувати нашу молодь, нашу будучність. Нам треба за всяку ціну помогти нашій молоді покінчити денебудь за границею початі студії. Нам треба прийти їм з поміччю. Нам треба щоб кожний українець і українка, без огляду на ріжниці політичних чи релігійних поглядів з'умів відмовити собі навіть деякі конечні річи, щоб жертвувати свій гріш на це велике діло.

"Конкретно, маю тут на увазі наших студентів в Бельгії. Ми робимо все, що можемо, щоб їм помогти, щоб їм дати можність покінчити студії. Але наші середники, Всечесний Отче, є дуже обмежені. І як наші брати зза океану не прийдуть нам з фінансовою поміччю, то ми знова може в недовгім часі побачимо наших студіюючу молодь, наші найкращі сили, обернені в продукуючий елемент бельгійських копалень.

"Тому, Всечесний Отче, я осмілююсь поручити Вам це велике діло. Поручаємо його Вам, і всім другим, що розуміють вагу наших з'усиль. Промовте до всіх, хто може Вас розуміти і створіть в Канаді активну опінію відносно неї проблеми. А Всевишній поблагословить з'усилля тих, що помогли своїм братам в хвилі їхнього страшного терпіння.

Ваш в Христі о. др. М. Германюк, ЧНІ."

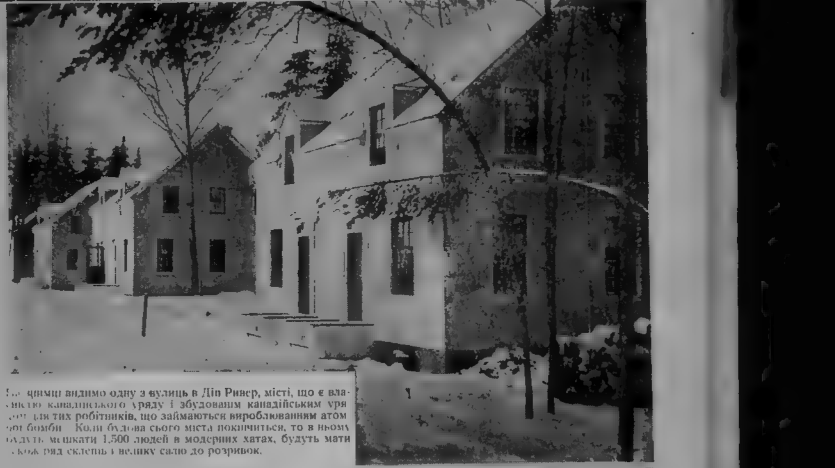

На знимці видимо одну з вулиць в Діп Ривер, місті, що є власністю канадійського уряду і збудованим канадійським урядом для тих робітників, що займаються виробленням атомової бомби. Коли будова сього міста покінчиться, то в ньому будуть мешкати 1,500 людей в модерних хатах, будуть мати також ряд склепів і велику салю до розривок.

НАЙНИЖЧА ТЕМПЕРАТУРА В СВІТІ

Підбігунові околиці не є найзимніші. Багато нижчою температурою чваняться території Юкон, Аляска й Якутськ на Сибірі. Занотовано там 90 степенів пониже зера Фаренгайта.

ВИРІБ ПАПЕРУ В КАНАДІ

Коли перед сімдесятипятьома роками продукція паперу в Канаді не перевищала 10,000 тонів, то сьогодні виносить вона близько чотири міліони тонів, а в 1941 р. сягала вона до півняти міліонів тонів.

НОВІ ВИДАННЯ

Програма на концерт в честь Т. Шевченка, заходом БУК-а Альберти, 15. II. 1946, літографоване, сторін 16 великого аркуша.

Старанно виконане і дбайливо, працею довголітнього дириґента наших хорів в Канаді і заслуженого працівника на полі культурним і освітнім, пана Осипа Приймии.

Зібрані і уложені під ноти пісні, ноти виразно печатані. Далі декламації, реферат пера В. Купченка, дуже змістовний і актуальний, хоча тяжкий для навчання, з великою силою цитатів з Шевченка, свідчить про солідне начитання і розуміння душі та часів великого поета. Є ще одна сценка і жива картина.

Ціла програма дешева, замовляти по адресі пана Приймии в Едмонтон, 11127 96 ст.

Повитати появу цьої праці і побажатиб, щоби ця праця була не лишень відірваним і принагідним епізодом, але стала початком сталої появи подібних програм з рамени альбертійського БУК-а.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Ювілей панства М. і А. Чубаків

В неділю 24 лютня, приятелі і знакоми як також численні парохіяни церкви Пресвятої Евхаристії устроїли гарну несподіванку панові М. Чубакові, довголітньому старшому братові при церкві Пресв. Евхаристії в дні 25-літнього ювілею супружого життя з женою Анною.

Підчас гостини був присутний також о. Парох, що подякував п. М. Чубакові за його так щиру працю коло Божого дому. При кінці гостини промовив п. Ю. Онишко, заступник предсідателя парохії, та взвав присутніх до збірки на пресу БНації, що винесла $5.55. Збіркою занялася пані Марія Курцеба. Зложили слідуючі: По $2.00 панство ювілятів, 1.00 С. Колт. По 50ц. Т. Стривож і Ю. Онишко. 1.55 дрібними.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка а панству Чубакам бажаємо дочекатися відсвяткувати 50 літній ювилей.

Ю. Онишко, гість

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Основано відділ ЛУКЖінок

При Парохії Пресвятої Евхаристи основано в неділю 3 березня відділ Ліги Українських Католицьких Жінок. Від Домініяльного Заряду Ліги промовляли: пані М. Дима і пані Лазечко. Присутні на салі пані радо погодилися на основання відділу і вибрали слідуючий заряд: пані Марія Цар, голова; пані Анна Моравська, заст. голови; пані Марія Цітулець, писарка і пані Катерина Канилців, скарбничка.

До відділу вписалося 17 пань, що й зараз зложили свої річні вкладки по 1.00.

ОСЬ ДЕ СЛАБІСТЬ!

В дописах УВістий є чимало цікавого матеріялу і неодного мож поважно навчитися.

В числі з 19 лютого 1946 на стороні шестій є приміром допис з Рози, Ман., симптоматичний для наших обставин і для зрозуміння, чому часом неодна найліпша акція кульгає.

Пише там дописувач, що місцевий відділ КУК-а в Розі, Ман. зробив в Народнім Домі вечерок на скитальців дня 13 січня, 1946. Однак не так склалося, як сподівалися. Одні до ліса, інші знова деінде потягнули. І вийшло по словам дописувача таке

"Чогось серце крається, як подумати, що тут наша кольонія чисто українська, є дві церковні органiзації, католицька і православна, але з **православної громади ніодин не явився на вечерку, хоч це робилося старанням відділу КУК. Навіть** секретар, що писав оголошення, не явився. **Добрі члени католицької церкви скинули поважну суму."**

Прикінці того допису подано імена жертводавців і суму $162.00.

Но і як Ви думаєте, кому післали цю суму?

Може післали до котрогось з наших допомогових комітетів в Европі, що в Брукселі, Парижі чи Римі просять помочі і то негайно?

Наші парохіяни в Розі, що жалуються на православних, бо ці не прийшли на вечерок КУК і нічого тоді не дали, минули свою канцелярію у Винипегу, задалеко були вислати прямо українським скитальцям на континенті, але відіслали ці гроші до цента всі для КУК.

Виразно подано і написано: "Гроші відіслано до канцелярії КУК у Вінінегу."

А КУК певно тому буде рад, а нам недивно.

Та й ніби чому має бути дивно?

Чи то перша українська католицька громада післали свої збірки всі до цента до КУК? І не послідна. Кооперація почавши від Венкуверу по Монтреал знаменита під тим оглядом. **І так українці католики зібрали між собою і здали на руки КУК грубі тисячі долярів.**

Це є факт неоспірний!

От хочби автокефальний СУС.

Православний "Вістник" явно-славно на своїх сторінках пише і подає, що по їхніх громадах також ідуть збірки і посилають гроші. Але куди? До їх консисторії. Не до КУК.

І мають вони тих збірок без кінця — мають вони збірки на колеґію і вже назбирали **понад сімдесять тисяч долярів! Зниваються! Цілий КУК по цілій Канаді стільки не зібрав на скитальців, що автокефальні за прекрасною стінкою КУК на одну свою колеґію.** А далі збирають вони на "дієцезальний фонд," де між ними "різдвяна збірка," "місійний фонд," і т.д., і т.д. В той самий час, коли католики всіх сил добувають, щоби зібрати як найбільше, як найскорше фондів по своїх громадах на КУК для скитальців, автокефальні не мають часу по своїх громадах тим займатися, вони збирають на колеґію, на дієцезію, на місії, і т.д.

Чи можемо зате їм дорікати, або нарікати з того приводу?

Борони Боже!

Прецінь вони мають громаду цілу своїх представників і балакунів в КУК, що знають, як вести свою роботу і це їх справа.

Нас знова обходить наша робота і наша справа.

Чи не ліпше засукати рукави нам всім і взятися до збірок на свої інститути на заході і сході Кандаи, та на свою дієцезальну працю?!

Чи наша Церква не має права зібрати і післати прямо свої гроші на руки Українських Допомогових Комітетів на континенті Европи?

Коли хтось вперто бойкотує нашу працю для КУК, то чи не розбиває він тим самим і не нищить того КУК?!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

о. Степан Семчук

АНАЛЬОГІЯ ТРАГЕДІЙ

В першім століттю по Христі в часах римського цісаря Траяна заслали на побережа Криму до каторжних робіт в каменоломах четвертого з ряду Папу Климента I. І там він серед надсильних робіт закінчив мученичу жизнь.

Історія подає, що **св. Отець Климент** навіть в тих обставинах ще зумів заховати небуденний гарт духа і силу волі через ласку Божу. Він ще навертав співтоваришів недолі, а навіть ширив християнство в окрузі свого перебування.

Мощі св. Климента були високо цінені на Україні.

Частинку цих мощів папа Сильвестер посилає своїм послом до нашого князя Володимира як прецінний дар і на тих мощах будують в Київі першу історичну церкву, котру потім віддають під покров Пречистої і яка від спеціяльного княжого привілею десятини, названа стала Десятинною. Цеголки цьої церкви, котра лягла в руїнах підчас татарського нападу Батія 1240 року, мають виразний знак тризуба, наш національний знак.

* * *

Прийшли до нас тепер сумні тривожні вісти про вивезення наших галицьких владик з днем 14 квітня 1945.

Подали далі вісти про це, що станиславівський владика, сідоглавий **Преосвященний Григорій Хомишин** не витримав знущань і поневірки, та в дорозі на заслання, чи в тюрподі в Київі, чи, як подали вже останні вісти, на Кримі помер. Ми чекали довший час на потвердження з уряду вістки про смерть Митрополита Андрея Шептицького, що є питоменним для відносин, які тепер настали в Західній Україні. Мабуть ще довше прийдеться нам ждати на урядове ствердження вістий про місце і час смерти Ексцеленції др. Гр. Хомишина. А може навіть не дістанемо ніколи цього ствердження, що саме собою є невигідним для теперішних можновладців на Україні.

В кождім разі останні вісти, донесені збігцями з рідних місць, про смерть на Кримі Преосвященного Григорія Хомишина, хоч в іншім виді, все таки в основі стверджують тільки попередні чутки.

І тому годиться нам на далеку могилу кинути бодай китицю квіток невялих, зросити перлині сльози, понести кадило молитов благовонне.

Преосвященного Хомишина звали загально всі священики його дієцезії з гуцульська "дедьом"— батьком. Так в поточній розмові, як загально в уживанню було це слово на означення свого епископа, бо він дійсно був БАТЬКОМ для своїх священикіт і для загалу вірних.

Був батьком духовним, що їздив по дієцезії, навчав, наглядав і на місці запобігав всім можливим шкодам чи бракам. Був справедливо строгий, де були дійсні браки і недомагання. Однак так само був невимовно милосердний, де були чесні, гідні а незаможні обставини. І тому у всіх потребах свого духовенства, безженних і жонатих, він все мав отворене серце і—кишеню. При бюрку, де сидів, приймаючи стало віторок кождого тижня на авдиенції, були шуфлядки все повні гроша-банкнотів для потребуючих. На основі умов конкордату вся дотація для духовенства дієцезії приходила на руки епископської канцелярії. Коли священик мав кращу матеріяльно позицію і більш доходи, тоді з його платні уймали більшу часть а з віднятих тих робом гроший творили фонд сталої допомоги— оті шуфлядки, все виповнені банкнотами на поміч беззасібних і потребуючих. Приміром, священик мав операцію і зайшов в довг, або случився похорон в родині, або треба було на купно книжок епископ все питав, "чи тобі не треба гроший?" Це питання було таке стале, що на кождій авдиенції по всіх справах при кінці епископ ніколи не забув його поставити і треба було часто рішучо відмовлятися, "я дякую, мені не треба гроший." Так само було і випосаженням наших захоронок в Станиславівщині, котрі стараниям і грішми Преосвященного Хомишина покрили густою сіткою цілу дієцезію, а при них численні згромадження жіночі Сестер. Так відкрито перші ясла діточі для українських немовлят в Станиславові, перші на всю Галичину, не тому, немовби в нас не було залишених немовлят, але не було для них ясел і вони звичайно ішли в польські руки, де дітий потім виховували на поляків. Так повстали літниська для молоді, гімназії, нища семінарія і вища, випосаження для консисторії, ітд. Таким чином найкраща каменица в Станиславові також була в наших руках а доходи з неї ішли на релігійні і народні цілі. Це все було можливе тільки на основі тих правних відносин, що були питомени в Галичині, де церкви і духовенство були віновані так з давних маєтків, як також з державних фондів—що в Канаді є немисливе.

Преосвященний Хомишин мав все відкрите серце і фонди на цілі релігійні і для свого народу. Він це був співосновником Земельного Банку Гіпотечного у Львові а також основником ряду видавництв, що виходили на його фонди, як "Нової Зорі" і других.

Як гірко було читати потім, що коли перший раз з ласки націстів більшовики 1939 р. заняли Станиславів, то тягали Преосвященного по допитах і лишали його старенького викидати [illegible] ловитної, аж він проливав сльози з того пониження.

Як гірко було читати нам, що епископ находиться в крайній нужді, що викинули його з палати, що добрі наші доокола сільні селяни приносять йому крихітку хліба і молока на прожиток, і як кажуть, він записував кожду ту краплину, щоби колись за те віддячитися

А вмів епископ помагати так, як ніхто інший. Широко звісна була в Галичині подія з одною нещасною старенькою жидівкою, що в Богородчанах мала кіоск тютюну і польський уряд відібрав її дозвіл. Вона бідна найшлася в обличу голодівки, бо продаж тютюну була для неї одиноким зарібком і прожитком. Тоді вона знаючи ласкаве серце епископа, вдалася о поміч до нього і епископ прилюдно ходив з нею до староства просити, щоби віддали її назад дозвіл на продаж

Вмів епископ утримувати за границею своїх студентів і давати гроші на студії артистам, про це ще колись скажуть слово живі його стипендисти

Вмів також сказати отверто і сильно, як Єремія пророк, що накликував нарід до покути в обличу заглади. Так само кликав Преосвященний Хомишин нарід галицької землі до внутрішної обнови і ревізії поглядів вибуялих політичних партій. Він прилюдно заявив і невідмінно предвидів загладу тих всіх партій і поглядів в грядучім червонім хмароломі, як послідовнім чиннику заломання галицьких відносин. І все воно сповнилося до мізинного пальця, до подробиць

Літературна спадщина Преосв. Хомишина це ряд творів на злободневні актуальні теми, а також капітальний твір "Набоженство до Найсолодшого Серця Христового" ця велика червоно оправлена книга, що стала невідлучною для кождої нашої парохії і для кождого священика Станиславівщини

Преосвященний походив з Гадинковець, села, що вславилося може найвищим доростом нашої інтелігенції зпоміж всіх сіл, глибоко релігійне і так само свідоме національно. Уроджений 25 марта 1868 р., став епископом станиславівським 1904 р.

Хто знав і бачив працю Преосвященного Хомишина, той знав також, що нова влада комуністична негодна була знести самого духа тої праці, самої особи представника, бо це була праця, що опрокидувала в основі всю їхню пропаганду, нівечила всі їх зусилля і тому вони по свому помстилися на старенькому святому Владиці.

Хто чув проповіди Преосвященного, а він говорив їх все і всюди, той мусить признати, що говорив він їх не тільки з глибоким науковим знанням, але ще більще з духом правдивої посвяти і віри, з силою святости своїх переконань і Божих правд, це були докази життя з віри.

Оповідають, що коли не був парохом в Станиславові, а передтим сотрудником, то навіть на вечірні говорив проповіди. Раз було мало людий в церкві вечером і паламар каже до молоденького сотрудника, "нині отче, не говорить проповіди, мало людий, скорше скінчиться"— а тодішний сотрудник відповів: "ангели слухають, не лишень люди," така була сила його віри, така природна діточа святість переконання.

* * *

Якщо далеко на Кримі спочили тлінні останки Преосвященного Хомишина, нехай ці рядки спадуть листками рути на його могилу

Я його любив як рідного батька і все буду любити

Я цінив його щире золоте серце, його щирі золоті слова, і все буду цінити

Я думав, що Бог дозволить ще колись увійти до тої самої його кімнати, куди я нераз входив і схилити коліна перед сивоглавим старцем Божим, щоби уцілувати його старечу руку, його владичий перстень, та послухати його мудрих слів порад

Бог зарядив інакше

З далекої, але свобідної канадійської землі, нехай полинуть ці мої слова глибокої внутрішної почести і любови для кошнього свого епископа, з вірою, що ми стрінемося перед Божим лицем, щоби ніколи не розлучатись...

* * *

Коли ж вісти про смерть Ексцеленції Хомишина не відповідають подійсності і Преосвященний епископ станиславівський живе, що дай Господи так бути, тоді просимо канадійські українські комуністичні часописі, що часто на своїх сторінках містить довжезні статті-каблеграми з Київа чи Москви, щоби тепер во імя чистої людяности подали це до прилюдного відома і тим відняли марево болю в сердець многих. Булаб це справдішна і вдячна прислуга з їх сторони.

ЗНАЙШЛИ ПЯНОГО БОЛЬШЕВИЦЬКОГО СТАРШИНУ

Мав револьвер наладований і $600.00 готівки

У Торонті, Онт., стрінула Юрія Попова, 36 літного большевицького старшину, досить "немила" пригода. Отож одного гарного поранку, 3.30 по полівночі, знайшла його поліція на хіднику, пяного і видно було, що він з кимсь бився. Мав при собі наладований револьвер і 600 долярів готівки. Поліція його заарештувала а двох мущин, що стояли побіч Попова заявили, що вони його ніколи не знали й Попов з ними почав бійку. Показалося, що Попов, се неабиякий пташок а не менше ні більше тільки є він старшиною-полковником (лефтенент-кернел) при большевицькій военній делегаці в Отаві Будучи такою великою рибою він скоро дістався на волю, бо мав за собою "великі плечі"

Ось, наші заблудші большевиками, брати, дивіться як то проживається прекрасно большевицьким старшинам, яке провадять гуляще життя як вони много грошей при собі мають, коли йдуть на пиятику, підчас того самого часу, коли в Европі й на Україні страшна біда, міліони людей гинуть з голоду, а тім сотні тисяч наших братів. Подумайте над сим, чи варто й надал слухати тих большевиків? Ні, наверніться зі злої дороги а ми Вас привитаємо з отвертими руками та щирим серцем Подумайте де й на що йдуть Ваші так тяжко запрацьовані гроші...

ЛИСТ З БЕЛЬГІЇ

"Сердечна подяка дорогим братам за щиру і любу поміч рідним в горю Українцям в Бельгії."

Такими словами починається лист, що його написав о. Регарт, ЧНІ., український католицький місіонар в Бельгії, до о. С. Семчука й до Парохії св. Покрови в Виннипегу, яко подяку за пакунки, що їх ся Парохія вислала була для наших братів у Бельгії

о. Регарт так пише " Я дістав Ваші дорогоцінні пакунки для моїх соток бідних українок кажу українок, бо найбільша часть тих, котрим я помагаю і духовно і дочасно є українські дівчата (тепер много замужні) котрі приїхали з Німеччини і там все згубили крім життя... Вони мають правдиве українське серце... О які добрі душі... ми можемо бути гордими за них... Вони висше морально стоять як много бельгійських дівчат і людей. "

"О як вони чуються щасливими і радісними коли я їм принесу пакунки від їх канадійських братів і сестер... о, як вони мені потім красненько описують свою вдячність і потіха. Шкода, що я не маю їм змоги дати української побожної літератури як часописи, місячники... вони так дуже бажають читати дещо в своїй рідній мові "

Ось такі то коротенькі уривки з сього листа подаємо нашим читачам. І ще раз і ще раз питаємо, чи не варта посилати пакунки нашим братам; чи коли читаєте сі стрічки чи не ворушиться Ваше серце, чи слези радости не витискаються Вам з очей, коли видите з якою радістю вони сі пакунки приймають?.. О, ще нині запакуйте річи, білизну й поживу та вишліть впрост на руки о. Регарта! Почта коштує за оден пакунок, 11 фунтів, $2.25. Адреса до о. Регарта є слідуюча:

Rev. L. Regart,
225 Ave. de Jette,
Jette (Brussell)— Belgium

ЖЕРТВУЙМО НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ!

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ВЕЛИКИЙ ОБОВЯЗОК В СВЯТОМУ ПОСТІ

ПРОЩАЙМО ПРОВИНИ НАШИМ БЛИЖНІМ

"Бо коли відпустите людям їх провини, відпустить і вам Отець ваш небесний" (Мат. 6, 14).

Недавно почали ми дуже важний протяг часу в мандрівці нашого життя, а се святий час великодного посту.

Кождий з нас спевністю бажає сей час якнайкраще перевести для добра своєї душі.

Наш Божественний Спаситель, будучи на сій землі, полишив людям много вказівок, як мають вести життя, щоби дістатися до вічного щастя. Між іншими в св. Апостола Матея є записані слова Христа, що навели ми їх на початку нашого короткого розважання, котрі дуже а дуже надаются на час сього великодного посту.

Що Христос говорить в своїх словах? Не менше ні більше тільки се, що наш спільний Бог Отець відпустить нам наші провини підчас св. великодної Сповіді тільки тоді, коли ми наперід простимо провини нашим ближнім.

Жиємо між людьми й так як людям дуже часто трафляється що між нами а нашими сусідами, знакомими, рідними, родичами, приятелями можуть повстати різні суперечки, клопоти сварки... Мимо усі є людьми

Отже після науки Ісуса Христа ми маємо так поступати, щоби усім нашим ближним, що нам колибудь зробили що злого,

нас образили чи що іншого нам не дуже милого зробили, ПРОСТИТИ ЗІ СЕРЦЯ УСІ ЇХ ПРОВИНИ. Се мусимо зробити, коли хочемо дістати прощення від Бога, коли хочемо бути спасенні, коли хочемо називатися справдішними християнами

Памятаймо, що ми також не святі. Не раз і не два ми може часто образили неодного. Кільки то разів ми прикрість зробили нашим сусідам! Як богато через нас терпіли наші ближні! И глядім. Вони нам простили, не памятають більше нам наших провин. А ми чомусь так вперто стоїмо при своїм гніві, не хочемо погодитися зі своїми ближними.

Коли наш добрий Ісус Христос, сама Правда, сама Святість, проголосив сю правду, то після неї усе поступала, поступає і буде поступати наша св. Католицька Церква. **І католицький священик не годен і не сміє дати розрішення тому каянникові, що не хоче й не бажає по святій Сповіді погодитися зі своїми ворогами, простити провини своїм ближнім, сусідам, при** [illegible]

Певно, що ми годні дістати не раз розрішення в св. Сповіді хоча ми гніваємося, але се стається тільки тоді, коли ми обдуримо нашого сповідника не представивши докладно стану своєї совісти. І радіємо облудно, що дістали ми розрішення Ой, не тішмося таким нашим поступованням! Подумаймо хвилину! Що ми тоді зробили? Ми обдурили священика, що є таким самим чоловіком як ми, бідним, слабим, що не має надзвичайної сили, щоби вглянути в найтайніші закутки нашого серця. Ми ж його обдурили. Чиж се штука?... Спевністю ні! І таке розрішення є неважним

Бідний, немічний священик дає розрішення в імя одного Бога в Тройці. Каже священик: я тобі прощаю провини в ми Отця... І нам вдалося виманити своїм обманством се розрішення... Однак чи подумали ми коли над сим, що коли ми годні обманути священика, то не зможемо бути облудниками перед лицем правдиного Бога, про котрого каже св. Апостол: "Страшно є впасти в руки Бога живого." Бог видить усі наші діла, знає всі наші замисли, числить усі наші задумені бажання...

Тож з св Постом покаймося і простім нашим ближнім, бо каже Христос: "Коли не відпустите людям, то й ваш Отець не відпустить вам ваших провин" (Мат. 6, 15).

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР БЕРЕЗЕНЬ, 1946

15	П	2	Сщмч Теодота
16	С	3	Мч. Евтропія
17	**Н**	**4**	**Неділя 2 Посту**
18	П	5	Мч. Конона
19	П	6	42 мч. в Аморії
20	С	7	Сщмч. в Херсоні
21	Ч	8	Преп. іісп. Теофіл.
22	П	9	† 40 мч. у Севастії
23	С	10	Мч. Кондрата
24	**Н**	**11**	**3. Посту, Хрестопкл.**
25	П	12	Теоф. й Гр. Дв. папи
26	В	13	Пер. мощ. св. Никиф.
27	С	14	Преп. Венедикта
28	Ч	15	Мч. Агапія
29	П	16	Мч. Савина папи
30	**С**	**17**	**Преп. Алексія**
31	**Н**	**18**	**Нед. 4 Посту**

УСТАВ

17 Неділя 2 Посту Гл. 5, **Єв. утр. 5. Сл. Б.: Василія Вел.** Ап. з 304, Єв. Мар. з. 7.

24. Неділя 3 Посту, Хрестопоклінна Гл. 6, Єв. утр. 6. По Отпусті на вечірні винесення Чесного Хреста з захристії на головний престіл В часі Славословія на Утрені винесення Чесного Хреста на тетрапод, потім 3 поклони і відспівання Кресту Ттвоєму. По кождім отослуженні поклони перед хрестом аж до пятниці сього самого тижня. Сл. Б. Вас. Вел., замість Святий Боже Кресту Твоєму, Ап. з. 311, Єв. Мар. з. 37.

31. неділя 4 Посту: Гл. 7, ев. утр. 7. Сл. Б. Вас. Вел.: Ап. з. 314, Єв. Мар. з. 40.

ГАРНА ПРАЦЯ МІСІЙНОГО ТОВАРИСТВА

Перед нами звіт з річної **праці Місійного Товариство св. Йосафата.** Зі звіту виходить, що Товариство мало загального приходу за минулий рік $7,963.42 а розходу $5,846.48. Отже остає в касі **Товариства $2,116.94.**

Товариство в минулому році дало богато помочі нашим церквам, інституціям і пресі як про се говорить найкраще подрібний звіт розходів

Будучність Нації	$ 50.00
Вернон, Бр. Колюмбія	100.00
Гільвуд, Алта.	150.00
Окно, Ман.	150.00
Енгусвил, Ман.	100.00
Кемсек, Саск.	584.40
Барвас, Саск.	250.00
Прісвил, Саск.	150.00
Грімсбі, Онт.	500.00
Киндерслей, Саск.	10.00
Річи до Інституту в Виннипегу	26.90
Церковні річи до Альберти	32.00
Українські Вісти	263.84
Гріндрод, Б.К.	50.00
Балатер, Алта.	150.00
Бовсежур, Ман. ...	300.00
Ривертон, Ман.	100.00
Тедмор, Саск.	100.00
Дана, Саск.	100.00
Торонто, Онт.	500.00
Інституту, Виннипег .	40.00
Катехізм	60.00
Українська Молодь ..	25.00

Як бачимо, то Місійне Товариство дуже гарно працювало в минулому році і на сьому місці усім Отцям, що так гарно працюють в тім Товаристві бажаємо Божого благословення і помочі в праці в надходячім році.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ ПЕРША ВЕЛИКОГО ПОСТУ
Ко Євреєм посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 329)

Братіє: Вірою Мойсей велик бив, отвержеся нарицатися син дщери фараонови; паче же ізволи страдати с людьми Божійми, нежели іміти временную гріха сладость; большее богатство вмінив над Єгипетская сокровища поношеніе Христово: взираше бо на мздовоздаяніе. І что еще глаголю? Не достанет бо ми повіствуючу времене, о Гедеоні, Вараці же і Сампсоні і Єфтаї, о Давіді же і Самуілі, і друзіх пророціх, іже вірою побідиша царствія, содіяша правду, получиша обітованія, заградиша уста львов; угасиша силу огненую, ізбігоша острія меча, возмогоша от немощи, биша кріпци в бранех, обратиша в бігство полки чуждих, пріяша же і жени от воскресенія мертвих своїх; іниі же избієни биша, не пріємши ізбавленія, да лучше воскресеніе улучат; друзії же руганієм і ранами іскушеніе пріяша, еще же узами і темницею, каменієм побієни биша, претрени биша, іскушени биша, убійством меча умроша; проідоша в милотех, (і) в козіїх кожах, лишени, скорбяще, озлоблени; іхже не достоин (весь) мір, в пустинях скитающеся і в горах і в вертепах і в пропастех земних. І сії всі послушествовани бивше вірою, не пріяша обітованія; Богу лучшее нічто о нас предзрівшу, да не без нас совершенство пріймут Тімже убо і ми, толик імуще облежащ нас облак свидітелей, гордость всяку отложше і удоб обстоятельний гріх, терпінієм да течем на предлежащій нам подвиг, взирающе на начальника віри і совершителя Ісуса

НЕДІЛЯ ДРУГА ВЕЛИКОГО ПОСТУ
Ко Євреєм посланія святого Апостола Павла чтеніє
(Зач. 304)

В началі ти Господи землю основал еси, і діла руку твоєю суть небеса. Та погибнут, ти же пребиваеши; і вся якоже риза обветшают, і яко одежду свієши їх, і змінятся; ти же тойжде еси, і літа твоя не оскудіют. Кому же от ангел рече когда: Сіди одесную мене дондеже положу враги твоя подножіе ногама твоїма? Не вси ли суть служебнії дуси, в служение посилаеми, за іміщих наслідовати спасеніе? Сего ради подобает нам лишше внимати слишаним, да не когда отпадем Аще бо глаголанное Ангели слово бисть ізвістно, і всяко преступленіе і ослушаніе праведноє пріят мздовоздаяніе; како ми убіжим, о толицім нерадивше спасенії, еже начало пріємше возвіщатися от Господа, слишавшими в нас ізвістися.

НЕДІЛЯ ТРЕТЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ (ХРЕСПОКЛІННА)
Ко Євреєм посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 311)

Братіє, імуще архієрея великаго, прошедшаго небеса, Ісуса Сина Божія, да держимся ісповіданія. Не імами бо архієрея не могуща спострадати немощем нашим, но іскушена всячески по подобію, разві гріха. Да приступаем убо с дерзновенієм ко престолу благодати, да пріймем милость, і благодать обрящем во благовремену помощ. Всяк бо первосвященник, от человік пріємлем, за человіки поставляется на служби, яже к Богу, да приносит дари же і жертви о грісіх, спострадати могій невіжствующим і заблуждающим; понеже і той немощію обложен ест. І сего ради должен ест якоже о людех, такоже і о себі приносити за гріхи. І никтоже сам себі премлет честь, не званий от Бога, якоже і Аарон. Тако і Христос не себе прослави бити первосвященника, но глаголавий к нему: Син мой еси ти, аз днесь родих тя. Якоже і инді глаголет: ти еси священник по чину Мелхіседекову.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Р. Калинюк, Виннипег, 50ц

Юстин Воробець, Саскатун, Саск., $1.00

Леся Кучер, Карнегія, Зл. Держави, 1.00

Петро Петрушинський, Зл. Держави 1.00

З приняття в честь о. Я. Чижа, в Форт Віліям, Онт., $10.45

З приняття в честь о. Форнальчука в Ріджайна, Саск., $5.00

З ювилею панства М. Чубаків в Іст Кілдонен, Ман. $5.55

Панство Х. У. в Давфин, Ман., прислали $5.00, передплати на скитальців

З приняття в честь о Т Теплого в Давфин, Ман. $6.22

Усім жертводавцям сердечно на сьому місці дякуємо. Хто буде слідуючим нашим добродієм?

ДАВФИН, МАН.
Вшанували о. Пароха, Г. Теплого

В неділю 17 лютня, парохіяни Давфину устроїли несподіванку для свойого пароха з нагоди Імянин. По вечері говорив п. Павло Мізіброцький в імені Парохії і Жіножого Тов. св. Ольги. В кількох гарних словах вказав на значіння вечірка, заявляючи своє довіря і пошану а в доказ вручив дарунок.

Між присутними перейшов п. Гейко і п. Росел зі збіркою на українську католицьку пресу й зібрано $26.60, з чого призначено на БНації $6.22.

Усім жертводавцям щира подяка за жертви а о. Г Теплому сотвори Господи многая і благая літа.

Секретар

— ВЕЛИКОДНА СПОВІДЬ СЕ НАЙВАЖНІЙШИЙ ОБОВЯЗОК ХРИСТІЯНСТВА —

ПЛЯНУЙМО ДЛЯ МОЛОДІ!

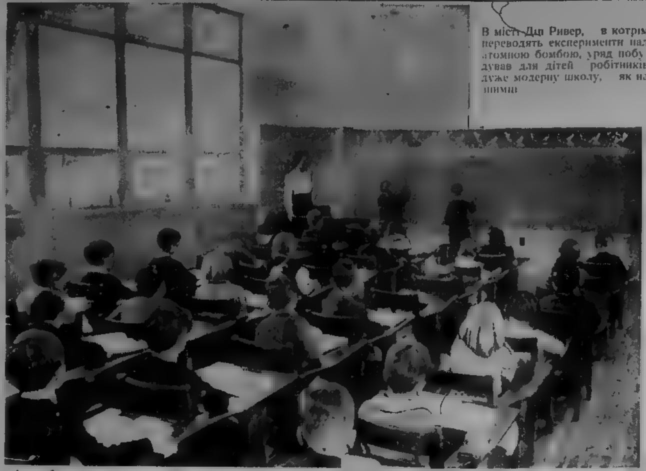

В місті Дип Ривер, в котрім переводять експерименти над атомною бомбою, уряд побудував для дітей робітників дуже модерну школу, як на знимці

В теперішний час всюди говориться про молодь. Вже підчас війни народи світу робили старання, щоби забезпечити кращу будучність молодим людям. Знаємо, що і в Канаді повстали по великих містах і місточках комітети, котрі взяли на себе завдання заопікуватись молоддю. Ті комітети повстали на те, щоби студіювати щоденні проблеми молодих людей, щоби сучасну молодь зрозуміти, та рівночасно помагати молоді ці проблеми розвязати.

З канадійської преси і з друкованих зізнань тих комітетів, ми довідуємося, що їх праця увінчалася успіхом. З осібна по великих містах ті комітети виявили велику діяльність. Ці комітети молоді студіювали проблеми молодих людей у ріжних частинах міста. Вони дізналися чого молодь хоче, і старалися задоволити їх бажання.

Провідні люди міста Саскатуну зауважали велике бушовання молоді у певній дільниці міста. Вони побачили, що молоді хлопці і дівчата до 18 років життя вешталися до пізної пори улицями міста безцільно. Приходило до всіляких неприємних випадків. Треба було сю молодь ратувати. Що зробило місто Саскатун в тій справі? Місто постаралося о осередок для молоді. У згаданій частині міста, знайдено відповідний будинок і названо його "Центр. Молоді." Сей центр молоді є під управою відповідного провідника (бувшого учителя), котрий посідає відповідні кваліфікації. До "Центру Молоді" належить молодь в роках 12-18. Члени вибирають своїх урядовців. В середині будинку є всілякі забавки для молоді Показують їм наукові фільми, та дають наукові виклади. Під наглядом свого управителя, молодь улаштовує всілякі забави та прогульки. Так, замість блукати бездільно по пул-румах та улицями міста, та молодь має свій осередок, де під добрим наглядом проводить свій час корисно.

Так чужинці плянують для своєї молоді. І ми українці маємо ріжні проблеми молоді. І між нами знаходиться молодь, що є байдужна, молодь, що не цікавиться правдивим життям. Для тої опущеної молоді ми мусимо плянувати

Ми чуємо багато нарікань на нашу молодь. Однак ми нічого не робимо, щоби проблеми української молоді в Канаді студіювати, та ту молодь зрозуміти Ми чуємо нарікання, що наша молодь відходить від нас, а йде до чужих. Ми маємо трудноці втримати нашу молодь при церкві, при організації. Мусимо так ділати, щоби бажання сучасної молоді задоволити і стримати її відхід від нас

Кілька років тому наша українська католицька парохія в Саскатуні не мала сильної організації молоді. Не було там навіть зорганізованого відділу УКЮ. Теперішний парох, Всеч. о. В. Фірман взявся до праці. Всеч. отець будучи самим в молодім віці, зрозумів молодь та почав студіювати її домагання. На протягу одного року о. Фірман доконав чудес з саскатунською молоддю Тепер відділ УКЮ в Саскатуні є активний та числить поверх сто членів. Мають прекрасний хор. Відбувають тижневі сходини. Улаштовують забави та прогульки. Грають представлення та концерти Мають вечерниці та наукові виклади. Хор під проводом отця пароха ... їх хор виступав в Римо... католицькій колегії в тім місті і ... обзнакомив чужинців з нашою піснею. о. Фірман правив Службу Божу в катедрі св. Павла, а хор зложений з молоді співав. Молодь Саскатуну виявила велику горчість з приводу тих виступів Рона мала нагоду попишатися перед чужинцями. о. Фірман приєднав Саскатунські молодь до церкви і організації. Та молодь полюбила свого о пароха та спільно з ним працює для Бога і для розповсюднення слави нашого народу.

Ми можемо українську молодь втримати при собі, як що хочемо. Даймо тій молоді те, що вона бажає Зрозуміймо свою молодь. Плянуймо гарну будучність для нашої молоді. Зробім так, щоби наша молодь осталася при нас на все щоби вона була горда свого походження та щоби вона могла числитися на рівні з іншою молоддю Канади

— Мирослав Голота

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(8)

А ви знов, Іване Правдарюку, маєте громаду провадити честно й законно, як цісарське й краєве право велить, а до помочи дається вам Василя Нестерюка, яко чоловіка письменного й розумного. Громада Срібнарівська дуже збідніла й підупала через свій нерозум і свою ледачість: для того старайтеся ви оба усіма силами й по Божому сумлінню, на праву дорогу її навести, а уряд цісарський і краєвий дасть вам всяку поміч, якої лише треба буде."

Оттак сказавши, поїхав комісар. Жандари убрали війта й писаря у ланцушки і попровадили у місто, а Правдарюк так каже до громади:

"Панове громадо! Нині робітна днина, тому йдіть собі кождий до своєї роботи, а у неділю, по Службі Божій, маєте тут усі зійтися мені на розказ і на пораду!— Я йду до пан отця і буду їх просити, аби також ласкаві були, у неділю межи нас прийти!— З Богом же тепер до роботи, господарі, і аби мені ніхто у корчму не повернув, бо буде караний!"

Так і розійшлися усі.

"Се біда!" казали пияниці.

Ба се добре! казали фармазони; якби се давно уже так, то не було би такої нужди у селі, і Срібнарів стояв би тепер як яке німецьке місточко.

V.

Який порядок заводить Іван Правдарюк у селі, і що з того було

В святу неділеньку по Службі Божій зійшлася ціла громада таки на цвинтари коло церкви, а Правдарюк так промовив до них:

"- Панове громадо! Чули ви іноді самі, як цісарський комісар назвав нашу громаду лидащою,опилою, підупалою, а ми мусіли на наш сором мовчати, бо він правду казав. Але те мусить інакше бути; бо як так і далі піде, то чекають нас торби старецькі, чекає нас те, що будемо вічними жидівськими наймитами, попихачами, ми й наші жінки й наші діти нещасливі

"Самі знаєте, як несподівано се сталося, що мене вашим начальником настановили. Але коли вже так сталося, то скажу вам, що я гадаю правдивим вашим начальником бути, а не вашим рабом або жидівським слугою. У моїй тяжкій начальській службі не знаю я ні брата ні свата, ні кума ні сусіда, а знаю я лиш Господа Бога, своє сумління і цісарський закон; і сего триматися буду по такій правді по якій я хочу на Христовім, страшним судищи оправдатися

"Начальник у громаді значить тілько, що господар у господарстві, що отець своїм дітям. І як отець той затратить свою душу на віки вічні дияволу й пеклу, котрий свої діти не тримає в руках, не доводить до доброго, тим більше ще начальник недбалий й поблажливий. Благість на лукавство значить тілько, що олій на огонь а смола на пекло; на лукавство треба залізної волі й немилосердної огрози, бо як каже приповідка: "на круте дерево крутий клин, на гірку хоробу гіркий полин." Так і я гадаю начальствувати, аж доки не побачу, що ви опамяталися, що ви схаменулися, що ви відвернулися назад від тої вічної пропасти, над котрою висите. Слухайте ж тепер добре, що вам скажу, абисьте відтак не казали, що не чули мого розказу Мій розказ є

Перший: Кождої неділі й кождого свята має мені кожний господар з усею своею челядю на Службі Божій й на Вечірні бути. Дома сміють лишитися лиш діти до 6 років і одна старша особа для дозору дому. Хто сего мого приказу не послухає, за тим посилати буду. А коли в вас хто скаже, що я не маю права, до церкви силою гонити, то тому тільки скажу, що я маю право, кождого господаря й громадянина на розказ призвати, і то там, де мені воля. Отож мені воля у неділі й свята коло церкви святої розказ нам давати, для того мусить мені кождий до церкви ставитися

"А другий мій приказ такий Чи то в неділю чи в свято, чи в будень, і чи то в зимі чи в літі, мають мені корчми о девятій годині в вечер замикатися Кого по девятій годині найду у корчмі, того дам до арешту, а другої днини буду остро карати. Другий присяжний і оба поліціяни мають також право, о девятій годині з корчми виганяти, і хто би їм супротивився, то однако як би мені самому. Сего мого приказу так буду остро триматися й його доглядати, що, якшо би мені громада супротивилася й до девятої години ни хотіла з корчми уступати, я жандарів з міста на поміч призву, бо до того маю право, і громада буде мусіла відтак їх платити, бо вони пусто не ходять. Уважайте ж, громадо!

"А щоб ви собі не гадали, що я так лиш говорю, аби говорилося, то вам кажу й даю знати, се: Василя Нестерюка старі хати найміп я і випорядив яко арешти, з гратами, з замками, з залізом, як арештам право. Там також і вартарка (де вартівники перебувають) громадська, і будуть на тій вартарці що неділі й свято оба поліціяни, а що будень всюди один, і вони мають право, на корчми, на огонь, на чистість і на порядок у селі так уважати, як би я сам. На поліціяни становлю від сегодішньої днини Семена Парівняка й Івана Васильника (вони були оба фармазони), і маєте їх у службі однако слухати, як би мене самого. А ви два знов слухайте: Тяжкий се обовязок на вас кладеться, але й добру плату ... від громади дістанете, бо порядний поліціян є варт, і дуже варт. Во без доброї поліції нема ні порядку, ні огрози в селі, а доброї поліції нема знов без доброї плати, бо на поліціяни мають ся класти порядні, розумні, тверезі, жваві й сумлінні, а при тім дерзкі люди, аби не вони пияниць, але пияниці їх боялися, а таких людей варто й треба порядно заплатити Правда, що сміття, пустих дручків, неробів, лайдаків найшлобися й за дешеву плату; але з такими хіба такий начальник буде доволен, котрий сам як вони, й котрому про гаразд громади байдуже

"На сей раз маєте від мене ці два острі прикази; від нині за тиждень маєте мені тут до дальшого розказу бути, а не жліть, аби я за вами посилав'

Тепер з Богом, панове громадо!"

Оттак говорив Іван Правдарюк до громади, аж тут виступили й пан отець духовний, котрий ще перше прийшли були, у перед громади, й так промовили:

Любимі діти! Сей розказ нового вашого начальника буде вам здаватися острий, але він дуже, дуже потрібний Як би були перш начальники зразу так робили, то не були би ви такі нещасливі та білні, як тепер є. Дякуйте ж Господу Богу, що ви такого начальника дістали, й слухайте його як діти вітця доброго, бо він лиш вашого гаразду хоче, а не вашого зла.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushnirуk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Pope Gregory's Calendar Almost Perfect

The modern world owes a debt of gratitude to Pope Gregory XIII who decreed that the calendar in use today be adopted. In March 1582 His Holiness issued a brief, abolishing the former calendar and adopting the Gregorian Calendar. To catch up the errors of the old calendar Pope Gregory declared that October 5, 1582, should become October 15, 1582

The present calendar is based on measurements of time and their relation to the solar system

The day is the time it takes the earth to rotate on its axis

The month is the time it takes the moon to revolve around the earth

The year is the time it takes the earth to revolve around the sun

Each day begins at midnight and has 24 hours The time of day is divided into two shifts of 12 hours each Noon is the hour when the sun crosses the meridian Morning is the time before the sun crosses the meridian, and afternoon and evening are after the sun crosses the meridian

The year is divided into 52 weeks. Each week is seven days, and each year has an extra day

Even this division of time allows slight error in the total. Instead of a solar year being exactly 365 days it is 365 days, five hours, 48 minutes and 46 seconds To make amends for this extra time, every four years is a leap year and has 366 days, except when the fourth year is the last year of each century

* * *

If the last half of the century is divisible by 400 it is also a leap year, but, if it is not divisible by 400, such as 1900, then it is not a leap year

Even then almost one whole day is lost every 4,000 years. To compensate for this, the year 4,000 which would ordinarily be a leap year, will be an ordinary year. So also will the years 8,000, 12,000 and 16,000 be ordinary years and not leap years.

None of the readers of this will be much interested in the fact that the year 16,000 A.D. will be an ordinary year instead of a leap year. In fact, we doubt if many of the readers of this will be around to worry about whether or not they stick to ruling out 4,000 A.D as a leap year.

* * *

The magic of astronomy never fails to awe the uninitiated. But, the scientists can figure out all these things and they know down to the last second how much time is lost in a year when compared to the movement of the earth revolving around the sun.

Take the celebration of Easter as an example. Easter Sunday is the first Sunday after the full moon which happens upon or next after March 21; and, if the full moon comes on a Sunday, then Easter is the Sunday after.

In the year 1945, Ash Wednesday came early, on February 14, and Easter Sunday was on April 1.

The earliest on which Ash Wednesday can fall is February 4 and the latest on March 10.

The earliest Easter Sunday can come is March 22 and the latest is April 25 Easter can come at any time between these dates In 1943 for example, Easter was on the last possible day, April 25, and, in 1951, Easter will be on March 25. In 1948 Easter will fall on March 28

* * *

The Gregorian calendar was adopted by Italy, France, Spain and Portugal in 1582, the year it is decreed by Pope Gregory.

Prussia, the German Roman Catholic States Switzerland, Holland and Flanders adopted the calendar in 1583. Poland followed in 1586, Hungary in 1587, the German and Netherland Protestant States and Denmark in 1700. Sweden came in gradually by omitting a series of leap years, instead of skipping the days all in one year, and by 1740 dap adopted the calendar.

Great Britain and the Dominions came into the calendar orbit in 1752 by making September 3 become September 14.

In 1872 Japan adopted the Gregorian Calendar China came next in 1912, then Bulgaria in 1915, Turkey and Soviet Russia in 1917, Yugoslavia and Romania in 1919, and Greece in 1923.

There is constant talk of calendar reform, the main effort being to get all the months equal, instead of having them differ in length But nothing can be done about the time it takes the earth to revolve around the sun. Reform of the calendar cannot change the solar system, which is the basis for the measurement of time

FOOD FOR THOUGHT

1) Even when the Toronto Daily Pravda (i.e.,-Star, was naively praising that dashing (!!!) and handsome (are you kidding??) Russian Col Zabotin (leader of Russia's spies in Canada, under the alias of Grant yes, even then we were convinced that that 'zabotin' deserved a "chobot-IN" the pants from Canada

2 In the mind of a Red, a military attache is the synonym of a spy

3) Russia's scientists have invented so many things (???) that the Soviets have to try and steal those same things from the democracies

4 The best way to punish those Canadians who spied for the Soviets would be to send them to the Red Paradise The firing squad or life-imprisonment would be too good for them If they love Russia enough to have wanted to betray Canada, then by all means let us deport them there

5) We wonder what our own Reds think and what was their part in the spy organization recently bared Beware, Comrades, for the Red-coats always get their man, especially now when their hands are politically untied

6) The Moscow radio recently attacked Mr. King. How dare you, scum of the earth, even mention that he lets Fascism bloom under his aegis? Once again it suits your purpose to confuse a non-Red with a Fascist Communism and Fascism are both totalitarian, and as Canadians we want neither! That's why we voted for Mr King, whose sacred duty is to keep his eyes open and protect us from the Red scourge and cancer?

7) Why do we persist in attacking Russia?— Well, Mr. Canadian Whistler, it's because some of the leading Moskals are the secular enemies of the Ukraine, and dirty spies who want to impose their bloody yoke by force upon Canada, some day.

8) If Franco the generalissimo is a dictator and must be ousted, how about "Stalinissimo" Joe...?? Is there any dictator as bloody as he? Why play into Russia's hands?

9) Once again Churchill has blasted the USSR. Winnie must know what he's saying Only a fanatic would still believe in Russia's "good-faith" (!!??)—

10) Listen, Comrade, just take the trouble of reading a few lines from some of the letters which our Ukrainian exiles have sent to Canada, then you'll see what Communism really is!

11) It seems it's not going to be any too safe more to belong to the L.P. Party, since the uncovering of the spy ring

12 Listen, fellow-Canadians: When compared to Russia, Canada is an earthly heaven So, let us keep it that way, eh, please?

13 A man picked up a frozen snake once. The latter got warm and then bit the man. History does repeat itself. Sure! We help Russia, then it sends and buys agents to spy on us!

14) Tim can buck all he wants, but Mr. Dempster can prove that cheques for the Communist Party in Canada come regularly from Moscow. Helping the workers?- Are you kidding?

Fr Nick

PAUL BOZYK Editor, Winnipeg, Man.

PAUL EWASKO RE ELECTED

St Michael's club, branch of the Ukrainian Catholic Youth of Manitoba, held their annual meeting on January 30th, Rev. Father Boniface Sloboda, OSBM., honorary president, presided.

The main item of interest at the meeting was the election of officers for the year 1946. Mr. Paul Ewasko, who has very capably fulfilled the position as president for the past two years was re-elected for a third term. Other officers elected were:

Mr. J Strutt—Vice President
Mr. A. Sheyka—Recording Secretary
Miss K Shordee Financial Secretary
Miss T Novak Treasurer
Miss M. Popowich
Mr W. Ewasko
Mr M Balaban Controllers
Miss N. Beyko Publicity

Father Boniface congratulated the 1945 committee for the fine work it had done, and urged the new committee to continue this work.

Miss N. Beyko -Publicity.
St Michael's Youth Club
Transcona, Manitoba.

$8,000,000 OR VOWS

His daughter is to share in his $8,030,000 estate only if she is not a nun, directs the will of Franklin Morse Singer, member of the family that founded the Singer sewing machine fortune. The daughter, Isabelle M. Singer, entered the convent of St. Claire in France before her father's death in that country in 1939, according to records in an estate tax appraisal filed here. Attorneys for the estate said they had not learned whether she had taken her final vows

UKRAINIAN CATHOLIC CHOIR

A point of interest to all. The Ukrainian Catholic Choir is holding rehearsals every Tuesday evening at the Ukrainian Reading Hall, Flora and McKenzie St., Winnipeg, Man., at 8 30 p.m. The choir is preparing to appear at a concert of the Ukrainian Catholic Congress which will be held in Winnipeg on July 2, 3 and 4th, 1946. The Ukrainian Catholic Choir has received words of praise from every part of Canada and the United States Those who are sincerely interested in this choir should make every effort to be present for these rehearsals The Ukrainian Catholic Choir is under the direction of Father Boniface Sloboda, OSBM

A SINGLE STAR

The sky is bright and covered with a million stars,
And to the North you can see a great dipper in the sky,
The great dipper of Seven stars are shining brightly,
And the stars are scattered all over the blue sky,
Far, far to the East there is a single star shining alone,
And when the morning comes the stars are hiding in Heaven

Oh, Mother of God, you are the greatest star of all,
Shine to us always that we may see the bright road,
Far, far past the stars and into the heaven,
Oh, Loving Mother of God, pray for us and shine to us

When the stars begin to fall that's the greatest Sign,
That the end of the world is coming soon, let us watch,
And pray and be prepared for that sad day to come
And when the stars fall that we may fly to Heaven,
To the greatest star of all- our Loving Mother of God.

By Joseph Yawney,
Sudbury, Ontario.

WESTERN SKY

The Western Sky is blue and red,
The clouds are rolling by and by,
The sun is setting over the horizon,
The moon is showing out behind the clouds,
The stars are sparkling with glare
The wind is whispering softly over the earth,
The flowers are falling to sleep lightly,

Oh, Darling, Dear, I am leaving you apart,
Duty is calling me far far away,
And I am leaving you apart, darling dear,
Far, far beyond the horizon close to the moon,
And may God protect you, darling dear

Please do not forget me in your prayers dear,
I will be whispering to you over the horizon,
And praying dear, that we soon meet again,
And when I do my duty, I will be coming back,
And if I die over there, Oh darling dear,
Send a prayer and plant flowers on my grave

By Joseph Yawney,
Sudbury, Ont.

HOBBIES AND CRAFTS DEMONSTRATIONS

Every Monday, commencing March 4th, at St. Nicholas Benevolent Association Building, cor Selkirk and Arlington St. the Educational Executive of the Dominion Ukrainian Catholic Women's League will conduct courses in various hobbies and crafts. Some of the crafts to be given are: Woodcarving, needlecraft, petite point, leathercraft, photography, easter eggs, weaving and many other hobbies. There is no admission charge. The courses will begin at 9:00 o'clock in the evening.

The Ukrainian Catholic Youth of Winnipeg should take advantage of these courses. The demonstrators are all experts in their particular class and those attending will benefit greatly by these classes. By attending these evening courses you may discover that you have a hidden talent and in this way may develop into a new hobby, profession or career

The courses will be given every Monday till June 17th Make it a point to attend a few of these demonstrations.

LET'S PRETEND

It's cold and blowy outside and you and I are lolling lazy-like in my cozy den. Your thoughts are on me, a dim, misshapen figure screwed up in my deep chair before the fire. You know me as a good business man, a good bridge player, but a hopelessly poor golfer. You agree I've a sense of humor, but I'm a Catholic

Of course you are not bigot. You don't even care what fool beliefs these Catholics have; but it does arouse a bit of resentment to think such fanatics could be so normal in other things. At last you blurt out rather suddenly:

"Say, old chap, how can you as a subject of a foreign ruler, be a hundred per cent citizen of this country?"

"The Pope?" I ask. "He should not bother you not a fellow with your strict conscience. Your conscience dictates your actions in religion and morals, but you do not find those dictates conflicting any with your duties as a citizen.

It's the same with Catholics and the Pope. He dictates in civil matters to a few hundred people living on about 160 acres. He has nothing to do with civil affairs in America, Canada, England or any other country In spiritual matters, he rules over 338,386,000 Catholics throughout the world somewhat as your conscience rules you, only his authority comes from God while yours comes from an innate sense of right and wrong."

"Humf!" you exclaim. "Some sense to that; but tell me, how long a soul must stay in purgatory, if his family has no money to bail him out? Why confess to a mere man when God's right at hand? Why ask favors of the Virgin and the Saints, when God hears your every word? How about these divorces that you call annulments, and that terrible doctrine of celibacy? Why I've heard the orphan asylums are full of...".

But here you stop. Perhaps you have gone too far. However, I am serene and unperturbed and you find my answers straigh forward and really quite reasonable. So much so that you are glad to take home with you a few pamphlets on these and other subjects.

And now you have gone and I'll have to stop pretending.

My deep regret is that I shall probably never experience any such fireside chat with you. But I am hoping that this little make believe episode will arouse in you a desire to know the true Catholic answers to the questions I have made you ask here, or to any other Catholic questions.

HOW IT FEELS TO BE HIT BY AN ATOMIC BOMB

When Hiroshima was hit with the atomic bomb Father Peter Kopp had just finished saying Mass in the sisters' chapel. He described the actual moment of the explosion as follows:

'I suddenly felt heat as if fire had fallen down, and at the same time I saw the sacristan and myself in the midst of a tremendous flash of white light. Just think of the magnesium flashlight used by photographers and let it become multiplied a millionfold. There was not detonation but a deadly silence, which lasted for four or five seconds. Then the sound of the collapsing houses made the earth shake."

Father Kopp said it seemed as if part of the sun, like a ball of fire, had hit the earth. Much nearer the blazing core of the explosion, the other priests of the city saw the same terrific flash. Then came the din of falling houses, and a vast cloud of dust spread nearer darkness over what had been sun-lit Hiroshima. The priests house was one of the very few that did not collapse.

The providential escape of the entire Catholic mission personnel of Hiroshima gave the prists ad sisters an opportunity to minister to their burned and bereaved neighbors, some of whom had formerly avoided all contact with Christianity.

Though most of them suffered injuries, the missionaries so far show no signs of serious after-effects from their exposure to the bombing. Some have received medical treatment to bring their blood, deficient in red corpuscles, back to normal.

SMILES AND CHUCKLES

Aunt: Mabel, dear, this chicken seems very stringy."

Mabel: No wonder, Auntie, yu're eating it through your veil."

CONFESSION

One of the main requirements for a good confession is a good examination of conscience before the penitent goes to the confessor. Many times we are negligent about this important condition, or in our haste we examine our conscience very carelessly. Some men have been known to have spent the whole day in preparation for a good confession. How many of us spend as much as fifteen minutes in an effort to recall the sins we committed since our last confession? There was a sailor who, after a long cruise, attended a few mission services. Being greatly perturbed, he decided to go to confession, he responded in the sailor talk "Pump me." When the priest finally counted the correct number of years the seaman interrupted with the remark "Anchor." So it was through the entire category of sins, the priest would say, "How many times?" and the penitent would answer "Pump me," and upon reaching the desired number, he would break in with "Anchor." In fact, it was the priest, you might say, who was doing the examining. But when the priest gave him penance to perform the sailor evident[ly] did not hear the number of times to perform the penance, for he said, "How many times did you say, Father?" "Pump me," said the priest. Then after the sailor had wrestled a short time with his figures, the priest said "Anchor." Now, of course, none of us are like the sailor.

THE BEST

1. The best law — the Golden Rule. 2. The best philosophy — a contented mind. 3. The best statesmanship — self government. 4. The best war — to war against one's weakness. 5. The best music — the laughter of an innocent child. 6. The best science — extracting sunshine from a cloudy day. 7. The best biography — the life which writes Charity in the largest letters. 8. The best telegraphy — flashing a ray of sunshine into a gloomy heart.

A JUST WAGE

What is considered to be a just wage? Three elements must be taken into consideration in order to arrive at a just wage. They are as follows: 1) support of the worker and his family 2) condition of employer's business and 3) public economic good.

Let us take the first point. A man's wage is not just if it will not buy him the necessities of life both when the man is working and when he is prevented from working through no fault of his own. Pope Pius XI's encyclical is "explicit in denouncing the evil in which the mother of a family is compelled to work for wages because the father's wage is too low to provide family needs."

Now let us go to the second point. "Fortunately, at the present time, the inability of managements generally to pay just wages is not something that we need be concerned about. From 1939 to 1945 the working capital of United States corporations increased from $24.6 billion to $48 billion, that is, almost doubled, and with a substantial proportion of the total in cash and government securities.

Small firms who cannot meet demands for large wage increases should have special treatment.

The "public economic good," the Encyclical points out that wages high enough to enable the worker to acquire "a moderate amount of wealth," advocates "a wider diffusion of private property than now exists, and hold that economic well-being would thereby be advanced."

Public economic good requires opportunity to work for those who are willing to work," and such opportunity "depends on just wage and salary levels. If these levels are either too high or too low, unemployment must follow.

STUDENTS STRIKE

Energetic protest of Catholics in Slovakia against anti-religious measures of school authorities had had at least partial success. As a result of their representations the punishment of the students at a junior college, who had gone on "strike" in protest against the removal of crucifixes from their classrooms, was revoked and their religion teacher, a priest, was reinstated.

The "strike" against the removal of crucifixes occurred at a junior college in Slovakia. The students stayed away from school for two days after their demands for the return of the crucifixes had been rejected. The priest who taught religion was suspended from his duties and the students received bad conduct marks. All these measures have now been rescinded. Similar action is carried out by many students in Europe. The student now believes that without Christ you cannot have real peace. Bring Christ back into the hearts of men and you will not need any peace conferences.

SERVE FISH DURING THE LENT SEASON

FISH FRIED IN BUTTER

½ cup of flour
1 egg
½ teaspoon salt
1/8 teaspoon pepper
1/3 cup milk
1 teaspoon salad oil or butter
2 whitefish fillets
1 teaspoon lemon juice

Method: Sift dry ingredients and moisten with egg, oil, and lemon juice. Dry fish, cut in small pieces and dip in butter, cook in deep fat, hot enough to brown a piece of bread in one minute. Garnish with parsley and lemon.

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Why are priests always after money?

A. Priests are not always after money and they are the first ones to be grateful that they have other things to do and can speak of other subjects. If they have, in some cases, to talk so much about the church debt, card parties, raffles, pew rent, etc., the principal reason is that so many of their flock want the benefits of religion for nothing: schools for their children, a reasonably comfortable building for worship, a priest at their disposition twenty-four hours a day, etc.

If Catholic Churches sometimes add the expenses of beauty to those of comfort, it must be recalled that the King of Kings is present there and that true Christians do not treat Him as He was treated by innkeepers of Bethlehem, but rather as the Three Wise Men treated Him. The glory of God and the dignity of religion also demand that the things of God be the most precious on earth.

On this subject it might be remarked that complaints are usually made by precisely these Christians who are most niggardly towards God both in the disposition of their material wealth and of their love.

Figures for the year 1944 reveal that whereas the American people contributed $910 millions to churches and church charities and a total of $1,600 millions to charities and all charities including Red Cross, War Relief, Community Chests, etc. they spent $2,200 millions on cosmetics and personal care 2,700 millions on cigarettes and tobacco, 3,500 millions on movies and recreation, $7,100 millions on alcoholic beverages, and over $10,000 millions on jewellery, furs, gambling and other luxuries. For the same period they invested $40,000 millions in savings over and above taxes, increased living expenses, and all luxuries, and paid another $40,000 millions in taxes. War for the year cost $86,700 millions.

Q. Will you state through your column how long did Adam live?

A. He lived 930 years, for the Book of Genesis (5. 3, 4) says: And Adam lived a hundred and thirty years, and begot a son to his own image and likeness and called his name, Seth. And the days of Adam, after he begot Seth, were eight hundred years.

Q. How old must one be before he is ordained to the priesthood?

A. Twenty-four. The Pope sometimes grants a dispensation by which a young man who has finished his course of theology may be raised to the priesthood before he is 24.

Q. Why do we adore the Sacred Heart of Jesus?

A. The faithful worship with supreme adoration the physical heart of Christ, not as mere flesh, but as united to the Person of the Eternal Word, the physical heart being taken as the natural symbol of charity and the inner life.

Q. Will you please tell me the number of Popes that have been in the history of the Church?

A. Including the present Pope, Pius XII, there have been 262 Popes. St. Peter being the first Pope.

Q. Are Catholics reaching the age of 60 years permitted to eat meat on Fridays for the balance of life?

A. No. Age itself does not excuse a person from the obligation of abstaining from meat on the days appointed. The law of abstinence binds from the age of seven to the end of one's life.

Judge: "The evidence shows that you threw a kettle at your husband."

Wife: "It shows more than that, you more than that, your honor, it shows that I hit him."

"Gossip has no business methods."

"What do you mean?"

"People retail it by wholesale."

FISH HASH

2 cups diced cooked potatoes
1 cup whitefish boiled in salt water
1 cup white sauce
1 small onion diced
1 cup diced cooked carrots
1/8 teaspoon pepper

Method: Add potatoes, fish, carrots, onions, and seasoning to white sauce, and bake in a moderate oven 20 minutes. Garnish with slices of bacon or salted pork fried to a crisp if desired.

FISH CUTLETS

2 lbs whitefish fillets
2 eggs

Bread crumbs or flour, salt and pepper. Cut fillets in pieces. Dip each slab in slightly beaten egg, and then into seasoned bread crumbs or flour. Fry in hot deep oven. Serve with tomatoe sauce or catsup.

УКЮ В ЕТЕЛБЕРТ, МАН. ПРИ ПРАЦІ

Через війну і в наслідок розвитку індустрії по містах, в Етелберт нема великого числа старшої молоді, однак є певне число старших школярів. При парохії св. Петра і Павла в Етелберт, є малий кружок молодих аматорів. Дня 25 лютого вони устроїли гарний концерт, яким присутна публика не могла нахвалитися. Предсідателькою кружка є молода панна Олена Бурчник.

Присутний.

ВОЄННІ ФАБРИКИ НА ПРОДАЖ

Канадійський уряд іще й досі не позбувся воєнних фабрик що їх по закінченню війни був дав на лицитацію. З катальогу виданого Відділом Воєнної Надвишки бачимо, що й нині є їх ще десятки непроданих, менших та більших разом з іншими будинками. Досі вплинуло з того джерела до державної скарбниці близько десять міліонів долярів.

ГРИЦЬ І ВАРВАРА - - Гриць у доктора.

... Серце як дзигарок. — Може Ви слабуєте від нервів. — Гей! Таж то болить! — Тепер є два хори.х

РОРКЕТОН, МАН.
Величавий похорон бл. п. Теодора Пуляк

5 лютого, у вівторок рано понеслася сумна вістка далеко широко аж до Винипегу і Саскатуну, що помер Теодор Пуляк, визначний громадянин українець, вірний син гр. католицької Церкви, довголітний власник великого склепу. На похорон приїхали три священики: місцевий парох о. М. Оленьчук, сестрінок померного о. Йосиф Пуляк з Винипегу і о. ректор Петро Криворучка зі Саскатуну, знакомий з давнійших часів. В середу вечером оо. М. Оленьчук і П. Пуляк відправили парастас. Люди ріжних націй і віроісповідань приходили численно віддати йому послідну пошану.

Похорон відбувся в четвер рано з дому в Роркетон до церкви і на цвинтар в Тут Лейк. Було дуже зимно і дороги забиті снігами, але мимо того дуже велике число знакомих, приятелів і костумерів взяло участь в похороні. Службу Божу співану правили оо. Пуляк і Криворучка. По св. Євангелію о. П. Криворучка виголосив довшу жалібну проповідь оперту на св. письмі згадуючи теперішню недолю українського народу і католицької Церкви. о. П. Пуляк говорив при кінці Сл. Божої в ясних і гарних словах переповів ціле життя свого доброго помершого вуйка, його чесноти як мужа і батька, а також як українця католика громадянина, що був готовий кожній добрій праці. Бл. п. Теодор Пуляк походив з села Гермаківки, в Борщівщині, Західна Україна. До Канади приїхав тому 43 роки 18-літним хлопцем. Був чесний і працьовитий. Оженився з панною Анною Федюк. З початку провадив склеп в Овк Брей, пізнійше переніс його до Роркетон і розбудував пообільшивши склеп і оковини. Для всіх був чемним, услужливий, та усміхнений, був якби тим сонцем для всіх. [illegible] пропоєтник.

По тим о. М. Оленьчук виголосив коротку похоронну промову в англійській мові до присутних англійців, французів і фінляндців. Похорон справляли три священики.

Присутні зложили $33.70; з того призначено на сироти дітей в Айтани $15.00, на Укр. Вісти $10.00, Будучність Нації [illegible] і Готос Спасителя $3.70.

Полишив в смутку свою жену Анну, доньку Марію і зятя Николу Вербицьких, сина Івана і невістку Ольгу, сина Антона і Олексу.

* * *

Складаємо щиру подяку Всеч. оо. М. Оленьчукові, Й. Пулякові і П. Криворучці за відправи похоронні і проповіди повні потіхи і надії християнської; нашим знакомим, приятелям, сусідам за слова співчуття, цвіти і автомобіли, панству Ф. Гнидовським, панству С. Федюкам, пані Анні Пуляк, що зволили приїхати зі Сифтону і Етелберт.

Анна Пуляк, вдова, і діти.

САСКАТУН, САСК.
Вшанували панства В. Мицканюків з нагоди їх 25 літ подружого життя

Субота 26 січня 1946 буде довго в памяті для панства Мицканюків. Того то вечора їх кревні, односельчани, сусіди й знакомі, за почином пані Т. Петрик і М. Кардаш устроїли в їх домі гарну несподіванку. Згадані пані гарно усьо приготовили так, що гості і господарі були вдоволені.

Після вечері пані Петрик привитала ювелятів і вручила від гостей дарунок — срібне начиння. п. Василь Будз, дружба наперед 25 літ, переказав вкороці про життя ювелятів, а гості відспівали гучне многолітствіє. Пан і пані Мицканюк дуже гарно і щиро дякували гостям за несподіванку, а спеціяльно паням Петрик і Кардаш, що тим занялися. Пані Петрик не забула ще і за добру пресу. Перевела збірку, котра принесла $3.25 і призначено їх для БНації. Гості забавились до пізна вночі але і не забували, що рано треба іти на Службу Божу. Честь і Слава добрим гостям а панству Мицканюкам щасливо дочекати 50 літнього ювилею.

Подав Гість.

ТОРОНТО, ОНТ.
Річні збори парохії МБНП. 276 Бетирст Стр.

Дня 3го лютого відбулися річні збори повище згаданої парохії зараз по Службі Божій. Помимо острого зимна парохіяне прибули численно, щоб вислухати звіт комітету з його діяльности за минулий рік.

Збори розпочато молитвою котру провів впр. о. кан. Н. Камінецький, парох церкви. Рівнож отець пояснили значіння єдности в праці па рохіяльній, та обявили про [illegible] будову но вої церкви катедри.

Слідували звіти поодиноких урядників і виян приходів та розходів. Приходу було $9,538.30 а розходу $9,280.09. Комітет отримав подяку за працю рісні оплески, рішаючись на устях, що б тим дати [illegible] свіжим силам до праці парохіяльної.

Вибрано новий уряд:
Голова — п. Андрій Бань
Почесний Гол. — М. Дудар
Секр. рекор. — Вол. Линко
Секр. фінанс. — п. Шавала
Скарб. — К. Чорномаз
Контрольори: пп. Н. Чайко, Гр[иця] Кийгіцький, Мирошок Котик
Завідателем Бинка — Г. Фенка.
Господар буфету — С. Головацький, а його заступник О. Пенханов.

Незадовго нововибраний комітет збереться на своє засідання і розпреділить працю поміж собою.

Кореспондент.

КІЧИНЕР, ОНТ.
Річні Збори

Річні збори парохії Преображення ГНІХ відбулись цього року в неділю 13-го [січня] 3 по обіді. Збори створив парох всеч. о. В. Фідевич молитвою "Царю Небесний," для переведення зборів покликано на секретаря Михайла Цінцірука. В кількох словах о. Парох пояснив спосіб переведення зборів і заохотив присутних брати участь в дискусіях. Відтак покликано по черзі заряд. Никола Сеньків, рекордовий секретар, прочитав звіт діяльности парохії. Петро Цинцірук прочитав фінансовий звіт, а касієр Василь Щурко представив стан каси. З тих звітів виявилося, що наша парохія за той рік зробила великий поступ. Число членів значно побільшилось, і в касі зісталось ще $3,000.

Приступлено до вибору нового заряду. Крім містопредсідателя, котрий просив звільнення, а на його місце вибрано Якова Лизуна, той самий заряд одноголосно був вибраний. о. Парох подякував зарядові за їх гарну працю, а відтак представив присутним конечність побільшення церкви, котра не відповідаю нашим потребам. Всі присутні згодились на це, і сейчас декляровано $1,000 на початок. Ввесь кошт розбудови коштуватиме приблизно $10,000. Відтак Никола Стусс просив слова, і дав кількох важних причин, чому новий календар є для нас практичніший як старий. По деяких дискусіях збори закінчено молитвою.

Пращальний Вечерок

Через шість років працював у нашій парохії як дяк і дириґент хору п. Павло Андріяш. Завдяки йому, ми мали один з найкращих хорів в Онтеріо. Тому кілька тижнів ми довідались, що панство Андріяші вибираються на сталий побут до Америки. Вечером 17го січня всі члени хору зібрались до парохіяльної салі, гідно попращати свого любого дириґента. Господарем вечерка був Никола Сеньків. о. Парох висказав признання для П. Андріяша за його примірне життя і щиру працю для парохії, і пожелав їм гарного успіху на їх новім поселі. Никола Сеньків від хору подякував йому за труд у провадженню хору, і висловив жаль, що п. Андріяш нас покидає. При кінці п. Андріяш сказав, що для него була велика приємність провадити хором і подякував хористам за їх послух і співпрацю. На закінчення Н. Сенькова, присутні зложили на прес фонд БНації $13.50.

Вшанували П-тво Стециків

Один з найстарших наших парохіян, котрий щиро працює для парохії від самого початку її існування є Михайло Стецик. З нагоди 32-ої річниці його супружого життя парохіяни зробили йому і його вірній супрузі Анастазії миль несподіванку 26 го січня у парохіяльній салі. За головним столом посадили панство Стециків з їх численною родиною. о. Парох пояснив ціль вечерка і представив заслуги панства Стециків, та побажав їм Божого благословення ще на довгі літа. Також говорили Т. Бендзяк, М. Кап[...]ин і Н. Осташевський, котрі зарядили цим вечерком. По відспіванню многолітствія панство Стецик до стіп зворушені подякували людям за гарний дарунок і милу несподіванку. Всі весело розмовляли, і забавлялися, а при тім і незабули на наших нещасних скитальців, та на ту ціль зложили $38.25, котрі гроші вислано до Епископської Канцелярії в Винипегу.

Никола Сеньків.

БРЕНДОН, МАН.
Діяльність при Читальні Просвіти

При кінці січня, Читальня Просвіти мала свої річні збори. Предсідателем зборів був п. О. Михальчук, секретарював п. С. Карнаус. По звітах присутні дізнались скілько то праці мусіло відійти через рік, щоби до читальняної каси уплинуло $1061.00. Поза се чотири інші товариства, які містяться при читальни мали свої доходи.

Заходом Читальні Просвіти вислано на скитальців $308.00.

Рівночасно читальня є членом відділу КУК і там свій буджет виповнює.

До заряду на 1946 рік увійшли слідуючі особи:
М. Мороз — голова
Сл. Лещишин — заст. гол.
пані М. Корнят — рек. секр.
пані Т. Саробей — фін. секр.
А. Копачинський — касієр
п-і Ю. Лещишин — буфетчик
А. Скрип — бібліотекар
пані М. Чернець і А. Джейсон — контрольори

При читальні є Жіноче Товариство, яке є найактивнійшим. Се товариство є віддідом Ліги Українських Католицьких Жінок. Бере активну участь в місцевім Червонім Хресті і виповнює всі обовязки, які тільки жіноцтво може виповнювати. Свої фонди ділить на ріжні добродійні цілі.

На Щедрий Вечір членкині ходили щедрувати на Скитальців і защедрували $125.00.

Заряд складається із слідуючих осіб:
п-і М. Корнят — голова
п-і А. Назар — заст. голови
п-і М. Герман — рекор. секр.
п-і К. Гайовська — фін. рек.
п-і Ю. Мішталь — касієрка
п-і Ю. Міська і пані А. Струтинська — доглядачки хорих
п-і Ст. Лучка, п-і Прокопчук і пані Е. Михальчук — контрольорки.

Забавовий комітет — пані Л. Качур, К. Пескливець, Л. Цимбаліста, М. Дутка, і К. Лучка.

Приходу за рік Товариство мало $602.00.

Провадиться при Читальні і Рідна Школа. Наука відбувається що дня, учителює місцева учителька пані Марія Юркевич. Дітвора побирає науку в своїй рідній мові, рівночасно в співі і музиці.

Стілуючий заряд управляє Рідною Школою:
О. Михальчук — голова
А. Скрип — заст. голови
п-і М. Герман — рек. секр.
п-і Ст. Лучка — фін. секр.
п-і М. Бричка — касієр
А. Копачинський і М. Корнят — контрольори

Приходу було $943.00.

Іствує і Брацтво св. Юрія, яке відзначується найбільше членством, маючи 135 членів. Хотяй се товариство само собою є спомагаюче собі, однак коли потреба вимагає, то дає свої жертви на добродійні цілі. Заряд складається:
О. Михальчук — голова
М. Захарчук — заст. голови
С. Карнаус — рекорд. секр.
п-і Ю. Лещишин — фін. секр.

Є і Молода Громада при Читальні, яка тільки що відновилась минувшого року.

Кілька літ тому се товариство було одно з найактивнійших, але як вибухла війна, хлопці пішли до війська, дівчата повиходили заміж, і їх жива праця трохи припинилась. Тепер молодша верства вступила в їх ряди і під проводом кількох старших членів життя відновилось. З нетерпеливістю очікують Організатора УКЮ, о. Горбинка.

Заряд Молодої Громади:
П. Мороз — Поч. Голова
П. Росманюк — голова
М. Починок — заст. голови
Емилія Цимбаліста — рекор. секретарка
Стефанія Карнаус — фінан. секретарка
Стефанія Мороз — касієрка
Наталія Назар і Маргарета Смикальська — редакторки
Ст. Корпан і Галя Лучка — контрольори.

Поза всю повище згадану працю, в Читальні відбуваються представлення і концерти. Хором провадить Василь Чифурка.

Як бачите, в Брендоні не сплять блаженним сном.

Марія Корнят, секр.

АРРАН-ВЕСНА, САСК.
Весільний спомин

Дня 25. листопада м.р., відбулось вінчання панни Стефанії Тихолаз, доньки панства Николая і Анни Тихолаз, з паном Петром Подолян у Врокстон, Саск. Акту слюбного довершив о. Н. Сірий, в церкві св. Петра і Павла в Арран-Весна, Саск., в котрій то пароxії родичі молодої є примірними членами від початку її основання.

Обоє молодята належали до нашої укр. католицької церкви, та були і є примірними й ревними християнами католиками.

Весільна учта відбулась у домі панства Тихолазів. Сам перебіг весілля перейшов дуже успішно, у дуже гарному настрою, та в правдиво культурному українському характері. Між іншими, запрошено на гостинність весільну о. Н. Сірого. В часі забави відспівано цілий ряд побутово-народніх, та патріотичних пісень, котрі одушевляли всіх присутних гостей, бо й було кому співати. Співали співачки і співаки, колишнього дірігента хору п. Весния.

Не забуто попри ті всі весільні розривки й за наш патріотичний обовязок піддержки нашої укр. католицької преси. Переведено збірку, яка принесла $13.75. З того уділено на БН $6.00, а решту на другі часописі.

За цю жертву й память на наші українські виховавчі установи, належиться нашому громадянству велике признання й похвала. Бо тими збірками при ріжних оказіях, сами себе піддержуємо, у нашому українському розвоєві в Канаді.

Молодій парі, що живуть у Врокстон, Саск., в домі молодого, бажаємо всего найкращого у супружому житті, а особливо Благословення Божого.

Жийте на Многі Літа!

ЯКІ СТАТТІ Я ЧИТАЮ, А ЯКІ ВІДКИДАЮ

В нинішних часах є повно газет, книжок і ріжних журналів, як не в рідній то в англійській чи іншій мові. Рідко хто читає лиш одну газету, і то від "дошки до дошки." Пересічний читач кидає оком то тут, то там по газеті, вибирає наголовки і під-наголовки і подібні поділи, і чіпається лиш тої вістки, чи тої статті, яка після наголовка є йому до вподоби. Зовсім природна се річ. Що робить пчола, як залетить між цвіти? Вона побіжно переходить від цвіту до цвіту, аж доки не найде цвітки яка її до смаку, то є з медом.

Поділ за поділом. Так має бути.

Ми люди міримо і ділимо майже всьо, що є на світі. Добре видана книжка має уступи, глави, ітд. В бібліотеці книги мають свої відділи: там говориться за фільозофію, там за медицину; інші відділи вказують де можна найти книги про фармерські справи, про концерти, про бесідництво і тд. В аптиці пігулки стоять в пуделочках, порошкові медицини окремо, а жіночі порошки до лиця мають свою шафу. Отже поділ за поділом, і то у всяких справах.

Слово до тих, що дописують до газет

У світлі того, що вище сказано, я і много людей, читаємо лиш ті статті, які мають короткі відділи поділи з наголовками і під-наголовками. Коли бачу перед собою величезну статтю без поділу, щоб витягнути з неї одну гадку, я мусівби читати цілу статтю. А се за богато! Отже я її прямо перескакую, а про автора думаю, що він або дуже вчений і кожде його слово є важне, або що в його голові нема поділу гадок, і тому він не може подати того поділу на письмі. Саламаха се мішанина ріжних страв. Звичайно люди ділять свої потрави, і подають д остола перше зупу, відтак барабол, ітд. Саламаху рідко подаємо до стола. Є дописувачі до газет які веліли б нас стало годувати саламахою гадок, а я того не люблю, бо сам називаюся—

Саламах.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА СІЧЕНЬ 1946

	Прихід	Розхід
о. П. Серветник зі спродажі БНації	$23.65	
Н. Пославський 2.50, о. Луговий зі сп. 6.00 і пр. 1.	9.50	
о. А. Роборецький, зі спрод. БНації	18.00	
П. Цихмiструк 1.50, І. Дейніцька 1., Г. Кузьмар 1.	3.50	
о. М. Колодій зі збірок 27.25, зі спрод. 2. і пер. 3.	32.25	
Вестерн Інгрейвінг Бюро		41.36
Для сиріт в Айтуні від Діточої Громади		5.00
Змінне чеків		.60
Значки для чеків		1.00
Анна Шевчук 1., П. Малиська 1., С. Коніський 1.	3.00	
о. Хоружий 1., М. Сельський 2., М. Сотник 2.	5.00	
о. М. Григорійчук зі спродажі БНації	12.50	
Г. Федорчук 1., Г. Калявська 1., Ів. Войтович 1.	3.00	
Ів. Нагорняк 1., М. Хлипавка 3., П. Пиріг 2.	6.00	
Г Пасічник 1., Б. Романчик 1., Ів. Новосад 13.50	15.50	
Мети (Ів. Новосада)		8.00
Кліша до "Оттава Ситизен"		2.97
Папір до мимеограф		2.50
Рисунки і папір		4.07
Пес і кіт		1.00
Пересилка катів, метів, ітд.		4.78
Стенсли для Д. Сторінки		.40
Почтові значки		1.00
В. Щербань 1., Г. Курмей 1., С. Серветник 1.	3.00	
Ів Бонцаль 1., Агафія Чура 2.00	3.00	
пані Чупко 1., Н. Басараба 2., Н. Кольба 1.	4.00	
Гр. Гарах 2., Гр. Буляк 1., Н. Корчинський 1.	4.00	
В. Кушнелюк .50, Ів. Бозюк 1.50, Ів. Коцан 2.	4.00	
Г. Чимичин 3., М. Н. Кузик 1., М. Бачинський 3.	7.00	
А. Рибачок 3., Ів. Стефаник 2., Н. Юрків 1.00	6.00	
М. Кукура 2., Олекса Луник 2.00	4.00	
о. Шпитковський зі збірок, спродань, і т.д.	68.95	
о. М. Оленьчук 1., Ф Мидляк 2., Анна Чайко 1.	4.00	
І. Кушнірик 2., П. Лужний 1., Ів. Татарин 1.	4.00	
Ева Журик 2., Ів. Гарах 2., Т. Попик 2.	6.00	
о. П. Пасічник 1., Н. Сірман 1., В. Дамйон 1.50	3.50	
Ст. Ядеський 2., о. В. Корба 6.00, С. Дзюрман 2.	10.00	
Ів. Атаманюк 2., Ів. Федорович 1.50, Ів. Музика 1.	4.50	
А. Харандюк 1., п-і Парфенюк 1., А. Ривуцький 1.	3.00	
Мети й інше		22.60
До Саскачеванської Централі БУК-а		1.00
Почтові значки		.60
Гр. Шабаґа 1., П. Вербицький 1., Д. А. 1.00	3.00	
о. Семчук, спрод. 3.90, М. Дух 1., Г. Романюк 1.	5.90	
Анна Вахна 1., Ів. Новосад 3., М. Чимишин 1.25	5.25	
Настя Смук 2., В. Майовський 2., П. Бабій 1.	5.00	
Й. Собістянський 1., о. Борса 2., Ю. В. Симсон 1.	4.00	
Ів. Пакуляк 1., В. Іваніха 1.50, Ст. Пальцяк 2.	4.50	
Й. Мельник 1., Ів. Смельський 1., Від. Ланівці 5.40	7.40	
Анна Посіва 2., П. Вакович 2., Ів. Швалюк 1.	5.00	
Н. Драбинястий 1.50; Ю.Мартинюк 1. Д. Мадюк 1.	3.50	
Ю. Мартинюк 2., Т. Вороняк 1., М. Ярмович 1.	4.00	
С. Здрилюк 1., А. Пазюк 4., П. Харко 1.	6.00	
А. Лемид 2., В Мачинський 1.65, С. Стефанко 2.40	6.05	
В. Филипович 5., Знакомий 2., А. Корпан 1.	8.00	
М. Чунас 2., Марія Кривонос 1., П. Новосад 2.25	5.25	
Анна Библів 1.30, пані Д. Вохняк 1., М. Ковалик 3.	5.30	
В. Войтович 1., А. Гуцал 1., М. І. Киба 2.	4.00	
о. Семчук спрод. 2.50, С. Мороз 1. Я. Ковальчук 1	4.50	
Б. Шкварок 1. Кат. Яблецька 2. Анна Яремкевич 2.	5.00	
Друк БНації число 1. 1946		163.20
Пересилка		12.00
580 куверт		5.80
Календарі		36.72
Телефон і експрес		1.27
Листи		8.67
куверти		13.26
Портрет для календарів		45.00
БНації ч. 2, 1946		117.30
Розсилка		8.00
580 куверт		5.80
оо. Редемптористи кредит з передплат	45.00	
Кемпбел, Йорктон, за оголошення	30.00	
Папір для доповнення книжки		.61
З передплат для Голосу Спасителя		9.40
За календар для Ст. Стефанко		.50
Н. Лисий 1., К. М. Кошман 1., Ст. Личак 1.	3.00	
Ю. Славінський 2., В. Захарий 1., Кристалович 1.	4.00	
Р. Бенрот 1., Й. Барановський 2., Сестри, Вінзор 1.	4.00	
П. Палій 1., І. Новосад 1.75, Ю. Михальчишин 1.	3.75	
М. Мич, 1.20, о. М. Колодій 5.00 збірка 6.00	12.20	
М. Душак 2., М. Садівник 2., Н. Василишин 1.	5.00	
Н. Одинський 50ц., Ст. Бий 1., Н. Кольба 50ц.	2.00	
Гр. Курило 2., А. Жук 1., М. Якимчук 1.	4.00	
оо. Василіяни в Мондер 1., С. Годований 3.	4.00	
Д. Юрчик 1., Евдокія Речик 1.	2.00	
Почтові значки		.50
Разом	$481.45	525.11

Дмитро Кобринський, скарбник.

КОЛЯДИ НА ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

Коляди з Лановець,—

По $1.00. Мих. Бовковий, Мих Лозінський, Мих. Байда, Петро Свізінський, Ів. Войтович, Петро Жарий, Мих. Стадник, Мих. Дзядик, Андрей Вівчар, Панько Габрух. По 50ц.: Петро Корпан, Марія С. Войтович, Николай Габрух, Йос. Вебович; Вас. Візнюк, Йосифа Возняк, Антон Кисіль, Мих Сельський, Вас. Швидюк, Теодор Грицак, Вас. Скакун, Мих. Стадник, Нестор Ваврик, Мих. Жарий, Й. Божовський, пані Овчар. По 25ц.: Кароль Кінар, Н. Кінар, Г. Кінар, В. Гаврилюк, М. Сікорський, М. Голубець.

Щиренько дякуємо за ласкавість коляди на Виховний Інститут. Щиренько дякуємо тим, що трудились колядою і тим, що жертвувалися даючи коляду. Слава нашим жертвенним Ланівцям!

КОЛЯДА НА БУДОВУ ІНСТИТУТА В САСКАТУНІ

З радієвої Програми СФКюС 7-го січня, 1946, котру дало УКИ з Саскатуну під проводом о. В. Фірмана

Саскатун: По $5.00. С. Патола, пані М. Колитюк. По $2.00: пані Засійбіда, пані Грегоряк, Д. Музика, п. Харко, П. Воробець. По $1.00: пані Кардаш, Гр. Романів, В. Щербань, С. Рись, Ю. Воробець, Н. Козак, Д. Колин. По 50ц.: В. Койба, Ф. Бандурик. п. Червоняк 1.00. Дрібні жертви $4.25. Разом $33.25

Елфрос: УКЮ $5.00, Т. Петришин 2.00. Разом $7.00

Бруно: УКЮ $4.00, Ів. Томс 1.00, Н. Томс 1.00, Гр. Васюта 50ц., Н. Боришко 50ц. Разом $7.00

Мічам: Н. Юрчак ...... 2.00.

Бруксбі: М. Дженджера 1.00, Р. Чуй 1.00. Разом 2.00

Редлісон: М. Гарах $5.00

Йорктон: УКЮ $5.00

Геффорд: М. Когут 1.00

Флорал: Пан А. Король $5.00

Гудів: М. Музика 1.00

Альвена: Пан Губич 1.00

Волверін: По $2.50: С. Іванів, Ганка Іванів. По 2.00: Дм. Павлюк, Ів. Каньовський. По 1.00: Павліна Василюк, В. Савчук, Ірина Біловус, В. Романшенко, Б. Кібзей, Марія Кібзей, Н. Сенько, М. Сенько, Ів. Стадничук, Антоніна Стадничук, В. Бей, М. Бей, О. Бей, К. Шарановський, П. Біловус, Ст. Бей, Й Іванів, Ф Якубишин, М. Гринькін, Настя Гринькін, І. Богачевський, І. Бей, Гр. Криса, І. Криса, Катерина Кібзей 50ц. Разом $33.50

РІДЖАЙНА, САСК.

Святкували Іменини о. Й. Форнальчика

Дня 8 січня, вечером члени УКЮ і деякі старші парохіяни зійшлися до салі під церквою св Василія Великого, щоб відсвяткувати іменини о Й. Форнальчика.

Коли о. Й. Форнальчик ввійшли до салі, всі присутні привитали їх рясними оплесками, і веселим, сердечним сміхом. І дійсно було з чого сміятися, бо Отець прийшли на гру в карти, а стрінулись з несподіванкою.

Переігравши кілька разів в бінго, всі присутні позасідали до смачної перекуски, що її приготовили пані й панночки з нашої парафії. В часі перекуски промовляли Стефан Шебець і Юрій Гук від парафії, подякували Отцеві за їх працю в парафії. Аліція Заневич вручила їм дарунок від парафії й від УКЮ.

Отець Й. Форнальчик подякували всім за несподіване прийняття і обіцяли, що це їх заставляє до кращої роботи на будуче при щирій і взаїмній співпраці людей доброї волі.

Відспівавши многолітствіє і кілька коляд, та зложивши $5.00 на "Будучність Нації" всі розійшлися додому.

За УКЮ,
Марія Вонітова,
Рекордова секретарка

ОТТАВА, ОНТ.

Несподіванка для пані О. Кульської

Тому, що панство О. Кульські є добрі громадяни Оттави і щирі для своєї католицької церкви від її заснування, тож коли прийшов день 10 лютого, в котрім пані О Кульська кінчила 60 літ, пані Яремчук і пані Яник зробили для неї несподіванку гостину.

Панство Яремчук і пані А Яник зі своїм сином, своїм зятем і з доньками з дарунками в руках увійшли до хати пані Кульської, відспівали многолітствіє, а відтак засіли коло стола. По добрій гостині п-і Яник попросила о дозвіл, щоби збирати на наших двох великих учителів—а це Українські Вісти і БНації. Хто має ті місіонарі у своїй хаті, той дуже щасливий, бо вони стоять в обороні свойого народа виховують провідників для народа, доглядають бідних сиріток, відганяють ворогів від своєї церкви, котрі хотять її знищити. Як же таким приятелям не помагати? Жертвували слідуючі. Панство О Якимчук $3.00. По 1.25: п-во Н Яник, п-во Т Боир. По 1.00 п-во О. Кульські, п-і А Яник, І Максимчук. По 75ц Л. Беланджій, панна М. Яник По 50ц.: пані А. Черній, Л Кир. Разом $11.00

На УВісти призначено .$5.50

На БНації $5.50

Усім жертводавцям сердечна подяка

Я. І. Максимчук

Кол. Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

(Продовження)

По якомусь часі почалося друге моє переслухання-допит. Почалося воно точно так само як перше. Я сидів на кріслі,— руки мої були заковані в кайдани. Я думав, що мої гнобителі знова зачнуть мене бити нагайкою, але о, як сильно помилився. Биття нагайкою було діточою забавкою в порівнанні до тортур, яким мене тепер піддали мої гнобителі.

Закувавши мене, один з гнобителів запровадив мене під стіну, звязав до купи мої рамена пасками і тоді повісив мене за ті паски на гаках, що були прикріплені до стелі, так, що я завис в повітрі. Я був в страшнім напів омертвлено-агонії. Мої ноги були близько стіни підчас коли тіло подалося сильно вперід. Мої руки страшно боліли, бо на них спочивав цілий тягар мойого тіла.

"Получи," сказав перший тиран до другого. На сі слова кров в моїх жилах застигла, бо я думав, що будуть мене піддавати мукам електричної струї. Але знова я помилився. Кати мої піднесля кінець моєї блюзки вгору і витягнули зі штанів кінець сорочки а тоді почали прикладати до моїх нагих плечей розпечений електрикою якийсь залізний предмет. Відразу почув я страшне терпіння а в кімнаті почав розноситися запах паленого тіла. Я закусив зуби і зібрав усі сили своєї волі, щоби не заплакати в голос. Кати мої пекли моє тіло металем. Держали його в однім місці мойого тіла через якийсь час а опісля відпочавши кілька хвиль прикладали його на інше місце моїх плечей. Се робили кілька разів кленучи при тім страшно. По хвилі вони засперестали мене печи але полишили мене привязаного до стелі через довгий-довгий час. Моїх терпінь тоді не годен я тепер висказати жадними словами. Кайдани сильно вгризлися були в мої руки. Мої рамена так були затерпли, що я вже більше їх не відчував. Мої плечі страшно мене пекли. ... Вкінці кати здіймити мене з гаків. Тоді я побачив предмет моїх тортур яким мене пекли звичайне електричне залізко до прасовання білля. **Се залізко полишило такі глубокі борозди в моїм тілі, що я носити буду їх аж до послідної хвилини мойого життя.**

..Опісля через два тижні і пів тримали мене мої кати одинцем в кімнаті. Кожних два чи три дні піддавали мене допитам і то все в ночі. Так як передтим заковували мене в кайдани, били і копали. Потім я вже більше не видів моїх перших катів. Слідством дальше займався Дунков і другі гнобителі, котрі однак вже мене більше не били. Я сидів в тій вязниці повних два місяці. І за той час я так вичерпався з сил, що я сам не міг іти сходами без помочі других чи то в гору чи в діл сходами до авта званого "Горилъ", котрим то автом НКВД перевозили полонених. Через тих два місяці я майже не спав і не мав відпочинку. Я попав був в душевне отупіння і безнадійність. Видавалося тоді мені, що життя для мене не представляє жадної вартости.

Чи маю поповнити самогубство?

Безсонні ночі видаються такими, що не мають кінця в своїй одноманітности. Ті самі голі стіни, то саме вікно з грубими гратами перетягненими колючими дротами, ті самі криві двері, що вдивляються неначе на тебе цілий час... все все вистарчає досить, щоби впровадити тебе в розпуку. Тисячі разів роздумував я над тою великою розкішю, яку дає чоловікові тільки хочаб одна ніч переведена на цілковитім спочинку. О коби я міг хочаб тільки трохи задрімати. Видавалося мені, що нічого кращого не можу я собі бажати, як смерти, бож вона буде вічним сном. Тоді при найменше ніхто не буде мене мучити бесконечними питаннями. Я тоді не буду більше чути тих щоденних приказів "Вділ", "Вгору." Тоді я не буду відчувати сеї так прикрої монотонности часу, бо на другому світі тисячу років чи один день се то саме.

Дві противні думки про смерть прошивали мій розум. Життя є для нас дуже дорогим, я думав, й смерть являється тою, що перетинає нитку того життя. Знова з другої сторони, я думав, смерть—кінець нашого буття на тій землі, приносить звільнення з тих великих терпінь, що ми їх тут зазнаємо і є ключем до вічного життя. Ті питання мучили мене в тих безконечних і безсонних ночах. Вкінці я прийшов до заключення, що смерть, як увільнення від терпінь, являється для мене кращою. Бажання вже раз покінчити з тим усім і відібрати собі життя почало в мені перемагати і я почав шукати предмету до виконання свого заміру.

Мої сторожі забрали були від мене всі металеві предмети крім кількох гачків. І ті гачки я сплів в дріт довгий на кілка цалів. Не марнуючи часу, почав я кінець сього дроту острити до рапатої стіни уважаючи при тім докладно, щоби сторож не побачив мене при тій моїй роботі через отвір в дверах. Тоді взявши дріт в праву руку проколов я ним мою ліву руку. Кілька кропель крови вийшли з рани. Я втішився дуже, бо почабив, що мій дріт є настільки острий, що зможе перетяти артерії жил на моїх руках.

(Далі буде).

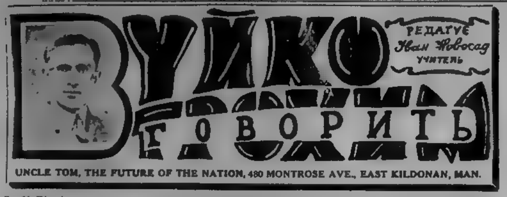

Любі Діти!

Правдою є, що "Великі дуби виростають з маленьких зерняток."

Правдою є також, що "Великі суми грошей виростають з малих центів, заощаджених замолоду."

Отож не тратьте всі свої центи на дрібнички, на цукорки та всяке інше без чого Ви можете обійтися. Натомість постановіть заощадити кілька центів що місяця. Коли назбирається їх на доляра занесіть до банку. Як Ви далеко від міста де є банк, зробіть собі свій малий банок вдома, з баксочки або бочки.

Ті, заощаджені гроші Вам придаться колись, як Ви схочете купити щось більшу, потрібну Вам річ.

БУДЬТЕ ОЩАДНИМИ!

Вуйко Трохим

НА ВАС ЧЕКАЮТЬ ДЕСЯТЬ НАДГОРОД!

ЗА ПРАЦЮ ДЛЯ СВОЄЇ ҐАЗЕТИ В 1946-ім РОЦІ

Два сети 100 років ґарантованого пера "ВАТЕРМАН", з 14 карат золотим пером та [redacted] самим олівцем. Ось як вони виглядають

І ЩЕ ВІСІМ 14-карат золотих пер— таких

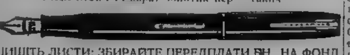

ПИШІТЬ ЛИСТИ; ЗБИРАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИ БН., НА ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ, СИРОТАМ, СКИТАЛЬЦЯМ; СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ; ПРОДАВАЙТЕ "БНАЦІЇ" ТА БЕРІТЬ УЧАСТЬ У КОНТЕСТАХ

Хто найбільше положить праці, той буде НАГОРОДЖЕНИЙ!

ПРАЦЯ ДІТЕЙ ДЛЯ СВОЄЇ ҐАЗЕТИ

Мотря Черевик, Норквей, Саск. прислала $1.00 на відновлення передплати.

Мирослав Крук, Виннипеґ, прислав $5.00 яко 5 віднових передплат.

Михаїл Матвійчина зложив $5.00 яко дарунок на БНації з нагоди сього що дістав на роздачу годинник.

Галя Крук зложила $2.00 з тої самої нагоди на дарунок БН.

Марія Куналець Скарборо Блефс, Онт., прислала одну відновлену передплату.

Усім Любим Дітям Вуйко на сьому місці сердечно дякує за їх так гарну працю для своєї газети.

НОВІ ЧЛЕНИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ ВУЙКА ТРОХИМА

Знова Вуйко має честь представити Вам, Любі Діти, нових членів-добродіїв нашої Веселої Родини. Ось вони:

ч. 17. **Мотрія Черевик,** Норквей, Саск., жертва 25ц

ч. 18. **Евзевій Черевик,** Норквей, Саск., жертва 25ц

ч. 19. **Галя Крук,** Виннипеґ, Ман., жертва 34ц.

ч. 20. **Ірина Крук,** Виннипеґ, Ман., жертва 33ц

ч. 21. **Мирослав Крук,** Виннипеґ, Ман., жертва 33ц

ч. 22. **Наталка Лесько,** Судбури, Онт., жертва 1.00

ч. 23. **Юрко Бий,** Бур, Саск жертва 25ц., літ 15.

Ану, Любі Діти, хто з Вас буде слідуючим членом?

БІЛЬШЕ ПРО ВРУЧЕННЯ ГОДИННИКІВ

Любі Діти, вручення годинників відбулося дуже гарно в неділю 24 лютого. Вуйко не буде сам Вам оповідати як се все відбулося. Про се Вам опише дуже гарно сама Галя Крук, котра була така щаслива і одержала оден з годинників. Галя написала листа, тож Вуйко його тут містить без зміни. Вуйко хоче тільки се додати від себе, про що Галя не написала, що з нагоди роздання годинників М. Матвійчина зложив в дарунку на ДСторінку $5.00, а Галя зложила $2.00

Прошу Тебе, Галю, оповідж нам усім, як то відбулося се велике для Тебе свято.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме і Шановні Читачі "Діточої Сторінки"

Насамперед складаю щиру і сердечну подяку Вам, Дорогі Вуйку, за так гарний годинник, котрий вручили мені о Шпитковський в неділю, 24 лютого. То було чайне прийняття, що устроювала молодь УКЮ на католицьку пресу. Були там Їх Ексцеленція Ніль Саварин, кілька Всечесних отців і кілька визначних осіб, а також поважне число гостей.

Дорогі читачі, Михайлови Матвійчині і мені разом отець Шпитковський вручали сі дарунки. Я думала, що Михайлови будуть вручати скорше, як мені, бо він буде першим, але о. Шпитковський сказали до Михала, що "лейдіс фирст." Отже о. Шпитковський вручили мені перше. Я була така зворушена, що не годна була говорити і подякувати як слід.

Отже, я пишу свою подяку.

Ваше Преосвященство, Високопреподобні Отці, і шановні гості! Маю собі за велику честь на сім місці подякувати за так велику несподіванку для мене, а то за надгороду за працю для Будучности Нації. Я не працювала якраз задля надгороди. Я більше працювала тому, щоб поширити цю добру часопись між нашими людьми. Тому дякую о. Шпитковському і Панови Матвійчині, за їх заохоту до поширення сеї часописі. Дякую о. др. Кушнірові, що позволили мені продавати Будучність Нації коло церкви, а також всім тим, що давали мені свої передплати ,або купували Будучність Нації коло церкви.

Я на дальше буду старатись поширювати сю часопись.

І ще раз дякую.

Галя Крук,
Виннипеґ, Ман

ЛИСТ З БРУКЛЕНДС, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се є мій другий лист і другий раз що я пробую Ваш контест. В минувшім контесті я нічого не виграла. Я маю три брати в роках 12, 10, і 2, але я найстарша. Желаю Вам веселого Воскресення Христового

Анна Рихалівська,
Брукленде, Ман

Від Вуйка: Анно, Вуйко дякує Тобі за желання. Чи ходиш до церкви?

ДІСТАЛА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Пишу до Вас другий лист і посилаю другу розвязку контесту. Я думаю, що я перший відгадала, бо дістала від Вас Вуйку гарний вертеп. Дуже Вам дякую і посилаю на прес фонд Діточої Сторінки 25 центів. Здоровлю Вас Вуйку

Оля Корпило,
Лорензо, Саск

Від Вуйка: Олю, Вуйко дякує Тобі за лист

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Дякую за вертеп і відзнаку, вони дуже гарні. Я маю гарний альбум і я також хотів би в нім мати Ваш, Вуйку, портрет. Тож прошу Вас, щоб Ви прислали мені Ваш портрет Здоровлю Вас Вуйку.

Іван Корпило,
Лорензо, Саск

Від Вуйка: Портрет Вуйко Тобі вислав Пиши знова

БАРАН — ДУЦ

Я Баран-Дуц. Маю два роги. Коли хто мене роздрочить, то я люблю дуцнути. Напоминаю Вас не дрочіть звірят, обходіться з ними чемно, то вони зістануться вашими приятелями на все. Мене помалюйте, наліпіть на грубший папір, загніть там де точки, то я Вам буду стояти.

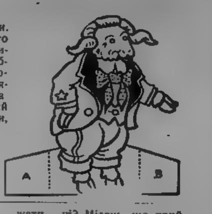

БАЗЬКИ

(Pussywillow)

Вербовий кущ там над поточком проспав твердо цілу зиму.

Коли прокинувся одного весняного ранка, тожто здивувався! Цілий його дімок від гори до долу, цілісінький аж по саміський вершок, укрило базькове племя.

"Яким способом зійшлися вони з цілого світа?"— думав вербовий кущ.— "Чи я аж так здорово спав, що нічого не помітив? Мій Боже, сеж мусить бути найменш двайцять батьковик родин. І чиж усі вони думають у мене проживати?"

"Напиши зараз на своїх дверах: "Захист для всіх бездомних базьок"—сказала луска до вербового куща.— "А пильнуй, щоб тебе держалися і до мене не йшли, бо я дякую за базькове товариство."

Базьки й не думали втікати. Вони сиділи тихо, непорушно. У соняшному теплі вони почували себе зовсім добре.

Такий гарний, мягкий, срібно-сивий кожушок у них і такі рожеві котики! Здається се дуже ніжне мале товариство!

Вербовий кущ, що зразу став опікуном, задумався.

"Що я робитиму з ними?"— сказав він.— "Коби хоч трохи базьок забрав собі хтонебудь."

"Все таки мушу дати їм бодай життя!"— подумав він і приніс зі своєї комори найліпший вербовий сок, який тільки в нього був і частував ним базьки.

Кілька день опісля сповнилися його бажання. Люди, що переходили дорогою, задержалися біля вербового куща і говорили: "Ах, якіж гарні, ніжні базьки! Мусимо хоч трохи взяти до дому для наших дітий."

І було їм добре. Коли мати принесла їх домів, обскочила їх дітвора, взяла базьки, гладила їх, а наймолодше дитя крадькома поцілувало найменшу базьку.

А наймолодше дитя крадькома поцілувало найменшу базьку

Відтак гралися базьками Вони дістали кімнатку, маленьку кухонку, в вечером покладено їх окремо у ліжечка і тепленько вкрито... Більше нічого не могли вони бажати...ні? Місяць, що прийшов у гостину до вербового куща, сказав йому, що його базьки у теплих ліжках добре себе почувають.

І опікун радів

* * *

А що сталося з базьками, що лишилися на вербовому кущі? Скажеться Вам другим разом.

БРАЛА УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я вже до Вас довший час не писала. Як ми дістали ту "Будучність Нації" з тим контестом, то я помалювала ту фотографію і я здибала тих двоє пташок Тепер відсилаю свій адрес Більше напишу другим часом.

Іринка Михальчишин,
Брендон, Ман.

Від Вуйка: Пишеш гарно. Вуйко дякує Тобі за все

ЛИСТ З НОРКВЕЙ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я вже давно збиралася писати до Вас Вуйку. Ми їдимо до школи табаґаном. Я є у пятій клясі англійській, а по українськи учуся дома. Наш пан учитель німець. Тут є богато снігу. Як ми їдимо до школи то коня мало що видко зі снігу. Ми перевертаємося в сніг. А як там коло Вуйка, чи є багато снігу? Ми на третого березня будемо мати бінго. Я прошу Вуйка, щоби Ви приїхали на бінго. Ми будемо мати богато вигравок Дохід з бінґа іде на Червоний Хрест. Посилаю 50ц. 25ц від себе, а 25ц від брата Евзевія на Веселу Родину А 1.00 на відновлення передплати на БН Здоровлю Вас Вуйку!

Мотря Черевик,
Норквей, Саск.

Від Вуйка: Тут також є досить снігу. Дякує Вуйко Тобі а запрошення, але приїхати на бінго не міг, бо задалеко до Тебе

БУЛА В ЦЕРКВІ НА РІЗДВО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я пишу до Вас сего листа і хочу з Вами поділитися тою радістю, яку я мала в часі Різдвяної ночі

Я була в церкві в Прісвил на відправі, котру мали Всеч. о Пасічник. Я дуже тішилася, бо я ще на такій відправі не була. То була правдива Свята Ніч

Була там шопка, котра представляла Різдво Христове і Ялинка, котра була прикрашена дуже гарно так, що я не могла на любуватися усім, що я бачила

Здоровлю Вас Вуйку

Оленка Пх.,
Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Оленко, Ти дуже гарно описала Різдво Пиши знова!

ПРИСЛАЛА ЖЕРТВУ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Се мій другий лист до Вас, Вуйку. Я Вас здоровлю. Я

Останні Вісти...

ЧОРНА ТІНЬ КОМУНІЗМУ ЛЕЖИТЬ НАД ЦІЛОЮ ЕВРОПОЮ, так між іншими висказався бувший премієр Англії, В. Чорчил, в своїй промові, що була передавана через мережу радієву до цілого світа, 5 березня, 1946, з Вестминстер Колеґії в Филтон, Мо., Зл. Держави. Чорчил виголосив сю промову до зібраних студентів, професорів та тисячних мас міста Фултон. Дальше в своїй промові Чорчил взивав, щоби Анґлія і Америка створили военний союз яко оборону перед комунізмом. Чорчил підчеркнув, що тепер в Европі в цілому ряді держав панує насильство большевизму... Промова Чорчила викликала сильний відголос по цілому світі, самозрозумілим, що большевики сильно її скритикували, бо справді як Чорчил Чорчилом, то ще такої промови він не сказав ніколи. Однак краще пізно як ніколи, що Чорчил пізнався на комунізмові добре і тепер остерігає світ перед загрозою тоюж. Однак чи світ послухає остороги того так великого мужа, то вже друга справа... А може бути колись запізно.

Справа шпигунської большевицької шайки в Канаді, що її ціллю було викрасти тайну атомної бомби, прибирає що раз ширші розміри. Дотепер знаним є, що заарештовано 13 людей. Найновійші вісти подають однак, що внедовзі будуть заарештовані дальше особи в тім навіть оден домініяльний посол (партії Лейбор -большевицької). Замішана в тій шайці є також партія комуністична в Канаді і внедовзі треба сподіватися урядових повідомлень в тій справі. Провідник большевиків Манітоби, посол Карлаш, почав відпекуватися від сього, що його партія має що спільного з викритою шайкою... видно що на злодієві шапка горить.

Конґрес КУК відбудеться в Торонто, Онт., в днях 4, 5 і 6 червня, 1946.

Всеч. о. Романович, ЧСВВ, закупив в місті Ґримсбі, Онт, за $15.000 гарний мурований дім для Сестер Місіонарок Християнської Любови і просить о жертви на винінвання сьогож дому.

Канадійський урожинець, гарматчик, Павло Стефанюк, одружився в Брукселі з Зіною Виговською. Шлюбу довершив о. др. Германюк, ЧНІ., в церкві св. Володимира. Молодій парі на сьому місці бажаємо всего добра на многі і благі літа.

В Лієж, кількасот наших вірних з о. Людвиком, ЧНІ. відсвяткували в торжественний спосіб Йорданські Свята.

В Лювен відбулися збори Національного Союзу Українських Студентів у Бельгії. Головою вибрано Василя Наконечного.

У столиці Ірляндії помер Кардинал Гленнон, дотеперішний архиєпископ в Ст. Луис, що недавно тому дістав був кардинальські відзнаки в Римі разом з другими 31 кардиналами.

В Канаді випродуковано знова менше масла, тож можна сподіватися дальшого та острійшого пайкування.

Барон Ґ. Маннергайм зрезиґнував зі становища премієра Фінляндії, на його місце вибрано премієра Ю К. Пасівікі.

Шесту книжку пайковання (решин бук) приготовляють в Отаві й буде вона роздана канадійцям в літі сього року.

ОДНА ЛИШ КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ВІДВАЖНО СТАНУЛА В ОБОРОНІ УКРАЇНЦІВ

Коли могучі цього світу видають тисячі й мільйони українських утікачів у руки червоних на певну смерть, то одна лише Католицька Церква стає відважно в обороні нещасних.

Ми вже подавали вістку про недавну Енцикліку Святішого Вітця Папи Пія XII, що в ній він з нагоди 350-ліття одности в Берести, пригадав цілому світові про релігійне переслідування українців католиків, що бажають остати вірними Христовій ідеї одного стада й одного Пастиря.

У промові до Кардиналів у Римі перед світськими представниками держав Папа знову порушив справу українських біженців, а згадуючи про тайний договір у Ялті, закинув не лише Росії, але й Британії, та Злученим Державам, що ялтський договір був "зрадою моральности й цих ідеалів, що за них аліянти боролися."

Кардинал Тіссеран, секретар св. Конгреґації для справ Східньої Церкви, багато разів інтервенював в американців, британців, як тільки почув, що українців висилають насильно до їхніх країв. Перед нами передістався один відпис із таких листів до коменданта французьких військ у Австрії, де Кардинал Тіссеран просить з Ватикану, з дня 12. XII. 1945, щоб перепустив кільканадцять наших священиків до Франції, й так могли ці священики висповідати й принести духовну потіху тисячам українських біженців у Франції.

Цими днями Кардинал Спеллман із Нюйорку, коли промовляв у одній із римських церков, то також напятнував авторитативні уряди, а з окрема совітський уряд, за переслідування Української Католицької Церкви грецького обряду.

Так отже, коли з діявольською люттю нищиться навіть релігійну свободу разом із особистою, то одинока Церква стає в обороні свободи совісти й людських прав.

цего року вже вмію ліпше писати як тамтого року. Я дуже люблю читати Будучність Нації і тому посилаю доляра на передплату, а другого доляра для дітей-скитальців на молоко. І закликаю таких дітей як я, щоб і вони жертвувати для дітей на скитальщині, бо ми тут не знаємо, що то є голод а вони там терплять голод і зимно.

Ану, діти, хто буде слідуючий за мною?

Я маю десять років і я є в пятій клясі. А в вдома все читаю книжечки і так навчилася читати і писати. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме, а колись то ще напишу більше.

Надія Задорожна,
Гефорд, Саск.

Від В-йка: Ти, Надю, маєш дуже добре серце. Пишеш вже добре.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

БЕРЕЗЕНЬ

17. Нед. 2 Посту: Чит. Сл. Б. 8.45 рано Ґонор, спів. Сл. Божа 10.00 рано Парки
24. Нед. 3 Посту ...... Сарто Великодна Сповідь в Сарто 23, 24 і 25 березня (субота, неділя і понеділок)
31. Нед. 4 Посту ...... Ґімлі Великодна Сповідь субота і неділя 30 і 31 березня.

о. Антоній Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Виннипеґ
Телефон 54 139

17. Нед. 2 Посту .. Лейдівуд (Вел. Сповідь в пятницю, суботу й неділю).
24. Нед. 3 Посту .... Тиндал (Вел. Сповідь в пятницю, суботу й неділю)
31. Нед. 4 Посту. Брокенгед (Вел. Сповідь).

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd St. Germain, Paris 6.

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W 2, England.
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain, 188 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne, Comite Central a l'Etranger 1, Place du Grand Mezel, Geneve, Suisse.

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat, Passeggiata del Gianicolo 7. Roma (120) Italia

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, вилішують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашка поза шкіру руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає.—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулки $3.60
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Яґідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

ЛИЦАРІ КОЛЮМБА ПРОСЯТЬ ПОМОЧІ ДЛЯ БІДНИХ СИРІТ

Більше як 225 сиріт у СИРОТИНЦЯХ св. Анни в Айтуні й св. Петрика в Принц Алберт одержуть знова поміч через кампанію Лицарів Колюмба, саскачеванської области.

Вторішня кампанія принесла поверх $25,000. Важну часть цих грошей вже дано обидвом СИРОТИНЦЯМ на конечні фінансові потреби. Решта грошей лишається в касі, як будівничий фонд. Обидва СИРОТИНЦІ потребують нових або прибудованих будинків, бо так заповнені, що мусять що тижня відмовляти місця для бідних сиріт, котрі повинні дістати приміщення.

Лицарі Колюмба, саскачеванської области, беруть на себе обовязок помочі фінансово бідним сиротам провінції Саскачевин. Це є їх головна активність. Лицарі Колюмба розуміють, що поміч для бідних сиріт, котрі втратили найцінніше посідання дім і родичів це праця, що повинна одержати симпатію й гроші від всіх горожан, котрі ще не втратили почуття природи й релігії. Отже, Лицарі Колюмба й цего року надіються такої жертвенности від людей Саскачевану, як в минувших роках.

Кампанія триває через місяці березень і квітень. Будьте щедрі! Поможіть бідним сиротам! Жертвуйте гроші на цю гуманну й християнську ціль через руки свойого Отця Пароха представника в своїй парохії, або котрого небудь члена Лицарів Колюмба.

Екселенція Кир Василій Ладика, ЧСВВ і всі епископи Саскачевану дали свою апробату цій кампанії. Ось вимки з листа Їх Екси. Кир В. Ладики: "Ви маєте мое позволення започаткувати цю кампанію на католицькі СИРОТИНЦІ й впровадити її до успішного кінця... Ця кампанія має мою апробату й благословення... Най Всевишний Бог поблагословить Ваші труди красними успіхами."

Тому Лицарі Колюмба апелюють до всіх щирих людей в Саскачевані. Якщо у Вашій околиці буде збірка при церкві чи парохіяльній галі,– будьте жертвенні! Дайте кілько можете! Це на Боже діло! Це на наші бідні сироти!

KNIGHTS OF COLUMBUS
(Saskatchewan State Jurisdiction)
Are appealing for funds to aid 225 little children of
St. Ann's Orphanage, Ituna
ST. PATRICK'S ORPHANAGE, Prince Albert
WILL YOU ASSIST?
Please send donations
KNIGHTS OF COLUMBUS ORPHANAGE APPEAL
c/o Bro. Aloysius, Yorkton, Sask.

АРРАН-ВЕСНА, САСК.
Поминальне Богослуження

Дня 14 лютого відправлено поминальне Богослуження, в домі родини Василь і Меланії Борщ, в Арран-Весна, Саск., за їхнього сина бл. п. Димитрія, що помер в минулому році.

По Богослуженні, котре відправив о. Н. Сірий, відбувся поминальний обід. Запрошено було на Богослуження й обід гарне число людей, а саме рідню, приятелів, та близчих сусідів.

На памятку цього поминального Богослуження й обіду, незабуто й перевести збірки на нашу укр. католицьку пресу, котра є необхідною підпорою наших католицьких ідеалів, а тому Богові милі й благословені є ці збірки, що піддержується ними пресу, котра виховує людей по християнськи.

Зібрано $9.30, з чого призначено на часопись БНації $4.00, а решту на Укр. Вісти. Збірку перевели: Михаїл Бродер, й Дмитро Клюк.

Всіх жертводавців, Рідню покійного, й тих, що занялися збіркою, та всіх жертводавців благослови Боже! А бл. п Димитрієві, подай Отче Небесний вічний супочинок.

Приятель

АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
вже кінчиться друкувати

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. –– Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівні $ ..... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Мое Імя . ...

Почта . ...

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Рік XIV. ч. 7 (199) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Квітня, 1946 Vol XIV. No. 7 (199) YORKTON, SASK April 1, 1946

Преосвященний Василій Оскаржує Большевиків

БОЛЬШЕВИКИ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

На тій стороні подаємо вістку, потвердження котрої ще немає з Риму, що в Західній Україні українці католики "перейшли" до злуки з російською православною церквою. Коли ся вістка появилася, тоді зараз представник Бритиш Юнайтед Пресс в Винипеґ, Ман, забажав коментара в тій справі від голови нашої Української Католицької Церкви в Канаді, Преосвященного Кир Василія Ладики, Екзарха. Наш Преосвященний, разом з Преосвященним Кир Нілом Саварином, Епископом Помічником, ясно висказав свою гадку в тій справі. І в четвер, 21 березня, 1946, з рамени Бритиш Юнайтед Пресс вийшов в світ комунікат, що його містимо в нинішнім числі на стороні 7.

Преосвященний Кир Василій виступив в дуже ясних та сильних словах в обороні нашої Католицької Церкви в Західній Україні. Понижче перекладаємо на українське з анґлійського слова нашого Преосвященного які є подані в тім комунікаті БЮП.

"Совітська Росія переслідує католиків за визнавання св. віри, сказав Преосвященний. **Дальше наш Екзарх домагається, щоб совітська Росія випустила з вязниць і заслань наших епископів і священиків з Західної України."**

"Оскаржуючи большевиків, що вони силою довели до злуки українців католиків з Західної України з російською православною церквою, Преосвященний дальше оскаржив большевиків, що через їх переслідування Української Католицької Церкви наші брати і сестри в Західній Україні, щоб могли визнавати свобідно свою релігію, вертаються тепер до катакомб так як то було в поганських, перших часах Християнства."

Преосвященний дальше називав "перехід" Української Католицької Церкви в Західній Україні в ряди російської православної церкви, як то твердить Москва, "неможливим випадком," бо усіх законних епископів в Західній Україні москалі заарештували та вивезли на заслання."

КОНВЕНЦІЯ БРАЦТВА о. НИКОЛАЯ
Іван Жаровський головою

У днях 14-16 березня в Винипеґ, Ман., відбулася річна конвенція Брацтва св. о. Николая, в домівці Брацтва при вулицях Арлінґтон і Селкирк. Були присутні 56 делеґатів. Вибрано майже той самий заряд з п. І. Жаровським, яко головою. На закінчення конвенції, в суботу 16 березня, відбувся великий бенкет в салі парохії св. Володимира і Ольги. Між присутними був також на бенкеті Преосвященний Кир Ніль Саварин.

У ВИНДЗОРІ КУПЛЕНО ПАРОХІЯЛЬНУ ХАТУ
Коштувала 8,000 доларів

Наша Парохія в Виндзор, Онт., де парохом є Всеч. о. В. Осадець, закупила на парохіяльну хату для священика дуже гарний будинок, зараз коло церкви. Будинок є дуже гарний, в середині викладаний штучним мармором та прикрашений оріховими різьбами. Коло будинку є гарний садочок, що тягнеться аж до самої церкви.

БНації радіє успіхом нашої Парохії в Виндзор і на сьому місці усім нашим парохіянам в Виндзор бажає й надалі успіхів у їх праці.

ҐАРБАРНЯНА ПРОМИСЛОВІСТЬ КАНАДИ

Канадська гарбарняна промисловість досягла найвищого розвитку в 1944 р. Загальна її вартість виносила понад 45 мільйонів долярів. Промисловість ця зосереджена в провінції Онтеріо. Онтерійські гарбарні видають понад 86% шкур і ременю цілої Канади. На другому місці стоїть провінція Квебек з 12%. На решту Канади припадає всього 2% гарбарняної промисловости.

В Справі Конґресу

ДО ВСІХ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ ЗАРЯДІВ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Як відомо з комунікатів президії конгресу українців католиків Канади, даний конгрес відбудеться у днях 2, 3 і 4 липня, 1946 в місті Винипеґу.

Ідуть підготовчі старання в напрямі успішного переведення конгресу з рамени всіх українських католицьких домініяльних організацій, з котрих одною є Брацтво Українців Католиків Канади.

Просимо оцим і поручаємо, щиро співпрацювати з президією конґресу та невідкладно виконувати всі її поручення та зарядження для тої справи.

Це саме треба поручити і виконати всім місцевим відділам БУК-а та всім поодиноким членам нашої організації.

Працюймо віддано, чесно та ґідно для справи конґресу, щоби здійснилися покладані на нім надії в ділі створення одної для нас усіх осередні, Центрального Інституту Католицької Акції.

Домініяльний Заряд БУК-а.

УДАР В СЕРЦЕ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Радієві голосники світа рознесли страшну вість в неділю 17 марта 1946.

З Москви подають, що "епископська рада" Західної України видала отвертий лист до Ватикану, в котрім заявляє про зірвання після 350 літ єдности. Одночасно та сама "рада" післала чолобитню до Москви, щоби її приняли до російської православної Церкви. Це все зроблено від імени Церкви і народу Галичини.

Ми знаємо, що це все в суті провокація! Ані Церква ані нарід Західної України єдности з Римом не пірвав і не пірве! Всі наші епископи арештовані і вивезені Москвою ще від дня 11 квітня 1945. Тому не може бути мови про якусь епископську раду. **Могли виступити апостати самозванці,** що самі себе під дулом енкавудистських наганів мусіли назвати так, як Москві того треба було. **І тому також всякі акти та виступи і заяви тої "ради" є не лишень неправдиві по суті і провокаційні, але неправні!**

Однак не можемо не ствердити, що сам той виступ і акт буде мати страшні наслідки для українців католиків Західної України. **Москва вимірила смертельний удар в саме серце нашого народу,** щоби спаралізувати його рухи, його совість, **щоби загородити дорогу всім, що схочуть помогти.**

Недавний виступ кардинала Евгена Тіссеранта в явний прилюдний спосіб на світовій міжнародній арені, налякав Москву глибоко. **Ніхто за нами не обстав, тільки св. Апостольська Столиця!** І щоби на будуче це унеможливити, Москва перед цілим світом завдала нам удар, устами домородних зрадників.

Не вірмо їм! Зрадників осудить історія і буде їх судити Бог!

Станьмо ще вірнійші для нашої Церкви тут!

"В СЕЙ ДЕНЬ В НАШОМУ СЕЛІ БУЛО ПЕКЛО"
СКИТАЛЕЦЬ ОПИСУЄ ПРО ВОЄННІ ПЕРЕЖИВАННЯ

З Европи дістали ми листа від одного українського скитальця, сина нашого українського католицького священика, що був парохом в Перемиській Дієцезії. Пише наш скиталець про свої переживання в ріднім селі слідуюче:

"У квітні, 1944, партизани ранили німця капітана СС-ів, що був управителем фільварку в нашому селі. Зараз по тім випадку приїхало до нашого села около 800 озброєних до зубів німецьких СС-ів і окруживши село зробили в ньому докладну ревізію. Позабирали всіх мущин від 16—65 літ і зігнали до фільварку, де перевели докладні допити, поділивши всіх на дві ґрупи. Я з батьком і братом знайшовся в меншій ґрупі (около 30 осіб). Тому, що підчас трусу нічого не знайшли підозрілого, і тому, що сам ранений німець вставився за селом і сказав, що люди з нашого села не мають нічого з партизанами, тому німці не палили нашого села, ані не розстріляли меншої ґрупи людей, тільки арештували 7 невинних людей, які вже більше не вернули до села. Німці зробили були також дуже докладний трус в церкві—шукали за зброєю."

"У липні, 1944, як наближався фронт, місцеві СС., що були на фільварку, а також до того ще приїхали фронтові СС, дали приказ, що всі мущини від 18-60 літ мусять з ними їхати. Отже я, мій батько і 2 братів мусіли виїзджати... Підчас насильного забирання людей з нашого села хлопці почали втікати та ховатися, а німецькі СС. стріляли до них. Це здається була пімста за поранення партизанами цього німецького капітана. Одним словом, в цей день було в нашому селі пекло."

"По дорозі вдалося нам відлучити від наших опікунів і ми поїздом дістались до табору в ...., де було дуже богато українців."

Нема способу проти цього.

—Уже четвертий день зчерги спізняєшся до праці - - каже хазяйка до щоденної послугачки.

—Я заспала — пояснює послугачка.

— Але я тобі дала будильник; що ти зробила з ним?

— Поставила в кімнаті, пані.

— Але чи ти його накручуєш перед спанням?

— Зовсім природно, пані.

— Ну й що, будильник не дзвонить рано?

— Тож то й клопіт, пані, що він дзвонить тоді, як я сплю й не можу чути.

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИНИПЕГ, МАН., ДНЯ 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 1946
КОМУНІКАТ ч. 4.

ПРОФЕСОР МИКОЛА ЧУБАТИЙ ПРИБУДЕ НА КОНҐРЕС

Подаємо до ласкавого відома українському католицькому загалові Канади, що на Конгрес загостить та виголосить головний реферат під заголовком: "НЕЗАБУТНІ РОКОВИНИ" —Берестейська Унія, наш славни професор зі Злучених Держав, Микола Чубатий.

Професор Микола Чубатий се бувший професор Історії Церкви на Богословській Академії у Львові, Західня Україна, з котрої, під правительством незабутнього Митрополита Шептицького, вийшли сотки наших священиків.

На американському суходолі професор Микола Чубатий—се незрівнаний публіцист, письменник і в теперішню пору один з найбільших знавців Історії Української Католицької Церкви.

За Комітет УККонґресу,
о. І. Шпитковський, голова
В. В. Валл, П. М. Козоріз, писарі

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ

Духова Спадщина Европи

(Продовження)

Джерелом отже усього й законом найпершим е Правда сама й Добро без границь. Вони е законом нашим н а й в и щ и м, й вимагають того, щоб усе для них лиш зужите було. Добро й правда ограничують наші діла, так, що ми нічого іншого бажати не можемо. Іх мусимо бажати, бо й добро й правда е абсолютно конечні всякій істоті. **Законом добра ми ограничені в кожному нашому вчинку.** Ми є під абсолютним законом добра й правди, яким усяке сотворіння піддатися мусить, бо вони йому конечні. **Потреба власна кождої сотвореної істоти вимагає, щоб та істота під законом жила, йому якнайбільше піддавалася, бо якраз закон е добром її найвищим.** Кожна сотворена істота отже потребує закону, потребує чогось сталого, незмінного,, щоб утікати від того, що минає, пропадає, що є неповне, недокінчене. Жити хочемо, а життя там нема, де кожна хвилина пропадае на віки. Життя вимагає завжди чогось сталого, того самого, посідання себе. **А посідаемо себе повніш при помочі й завдяки вищому законові.** Закон той ограничує всі наші права, все те, що е наше. Закон визначує що можна, а чого не можна, що добре, а що зле, некорисне для нас. Він показує нам, як далеко йти нам вільно, а де вже для нас небезпечно. Заховуючи закон е ми вільні від усяких клопотів і небезпек. Від того всього закон нас увільняе. Це наш найбільший, одинокий опікун і сторож. Він нас від усього того забезпечує, чого нам непотрібно, а за те дає нам усе, чого потребуемо. Сповняючи закон безупину стаемо на тверду непохитну овнову певности, правди. Задля й через закон маємо свідомість правди, свідомість й певність своеї особи і її гідности. Кожний бачить, що то розумно піддатися законові ограничитися ним, бо він вищий і совершенніший як ми. Піддаючися вищому, незмінному законові набираємо більше гідности, бо увільняемося від того, що нас розсіває і розтрачує наші сили. Закон наші сили, що з природи мають склонність шукати зла, завертає до одного, незмінного, до добра, ставить на певну дорогу й одну лише. Зрештою як може понижати людину те, без чого жадне сотворіння не всилі існувати? Що е основою усього, що існує і колинебудь можливе в який небудь спосіб бути. То якраз щастя дістати поміч від закона й знати, якою саме дорогою маємо йти, особливо, коли ми певні, що той закон е добрий і певний. Це отже неабияка потіха для кожного з нас, коли знаемо, що то якраз через закон зістаемо увільнені від того, що не мусить бути, що не е правдою й добром абсолютним, конечним і що пропаде з часом, перемине, що не е ціллю а лише середником, з того бачимо, скільки то дібр черпаемо з закону й тому він е нашим найважнішим добром.

Якщо закон ограничує нас, надає нам форму, робить нас тим, чим маємо й мусимо бути й чим ми самі ніколи не стали б, він вириває нас з того, що проминає, що е часове, що е річчю, яка може пропасти, а робить нас чимсь вищим, недоступним, що перевисшає всі інші річи й їх опановує. Бути ограниченою моральним законом може лише особа.

Моральний закон підносить особу, ограничує її до того, що мусить бути й чим вона сама ніколи не сталаби. Він ставить її на границі того, що мусить бути й того, що може бути. Якраз в особі людській, в совісти е борба між тим, що конечне й тим, що можлуве, релятивне. Дух людський е сочка, призма, що відбиває два світи: вічний і сотворений. З того можемо зрозуміти, чому то таку велику вартість мають моральні вартости, правди: Добро, правда, краса, можуть здійснитися лише в особах, в духових істотах. Світ отже сотворений задля розумних істот, щоб вони могли розуміти, подивляти й величати порядок, красу й правду у всіх творах Божих. **Без особи неможливе добро, краса, лад, неможливий моральний порядок власти.** Абсолютний конечний порядок можливий лиш між особами, бо лиш особа е здібна безконечного совершенства. Лиш вона може бути щораз то більше ограничена добром й законом, щораз більше посвячуватися для добра. Особи становлять царство духа, а дух належить до абсолютного порядку. Він відбиває в собі лад, порядок, закон вічний, незмінний, абсолютний, який е основою усього буття. **Без духа отже без ідеї, рації, нічого неможливе. Усе, що існує, вимагає конечно духа, тому, що все вимагає абсолютного, конечного порядку.** Вимагає отже такого духа, що е абсолютним, конечним законом, добром для всього. Світ вимагає конечного, абсолютного, найліпшого Духа, тому що без нього нічого не було би можливе взагалі. Лише безконечно совершенний Дух може бути законом для усього, що існує. Моральний порядок, добро, що е життям духів і становить їх щастя, вимагає найвищого закону, що е лише законом і добром і найвищим порядком. Життям духів е лад і порядок і правда й добро. Абсолютною правдою і абсолютним законом е нормоване їх життя. Тою правдою і тим законом, без якого нічого не може бути. Життя духів в той спосіб становить лад, добро, гармонію закону й добра.

Дух ставить абсолютні закони й усе від духа походить. Дух, особа е причиною отже всього й для особи все подарувала на те, щоб та особа могла жити життям своїм а іменно жити добром, правдою як їй належиться. **Для особи сотворений світ і їй подарований на це, щоб вона жила, як усі особи а іменно по закону й під законом.** Світ не має вартости без особи, а знову особа не має вартости без закону тому, що тратить своє життя. А те життя особи полягає на тому, що вона працює, діле в гармонії з законом, з абсолютним порядком, якого то закон е основою. **Основою, причиною діяльности особи е закон, що тягне її до добра, краси, ладу. Особа доти ділає, доки стоїть під законом, бо це її природний спосіб ділання, найлегший, одинокий. Закон це опора, фундамент особи.** Коли особа відкидає закон, тратить усе життя своє і перестає ділати. Нема на чому опиратися. Одинока рація життя особи це виповнення чеснот життя доброго, чесного, релігійного. Ці духові правди можливі були б навіть коли б світ не існував, але без них світ неможливий. Провидіння означило, що має кожна особа зробити для добра світу. Кожна мусить працювати, бо без особи вільної світ неможливий, пустий, зимний. А знов особа без закону життя немає.

Поняття закону як елементу, що усовершує, це щось чисто европейське. Так закон завжди розуміла Европа. Закон це льогіка, розум, доцільність це щось, що е добром, а ограничення закону не вбиває, не понижае людини. Закон це життя духа, а смерть пристрастей. Поняття особи тісно звязане з поняттям закону. Закон вивищає особу, дає їй фундамент, рацію бутти. Поняття особи чисто християнське а найглибше розвинув його св. Августин на Заході. Це сказати б його поняття. Він його найвище поставив розвиваючи активність особи людської. Його наука стала фундаментом культурної активности усього Заходу. Моральний порядок оснований на свободі волі й вищого закону, добра, став угольним каменем, на якому розвинулася культурна спадщина Европи. Августініянське поняття особи й закону, свобідної волі й добра е найбільшим здобутком культури. Ті здобутки заховалися ще й до сьогодні ненарушені в Католицькій Церкві, яка е заборолом культури.

МОЛИТВА ІЛЯРІОНА
Першого Митрополита Київського, 1051

Тебе, Правдивого Бога, благаемо й до Тебе, що еси на небесах очі наші звертаемо, до Тебе руки наші підносимо й молимось Тобі. Прости нам яко благий чоловіколюбець, помилуй нас, призиваючи грішників до покаяння, і на страшнім суді Твоїм, по правиці стояти, не позбав нас, учасниками благословення праведних учини нас.

І доки світові стояти, не допусти на нас напасти спокуси, не передай нас у руки чужії, **щоб не назвався город Твій містом поневоленцм, а вірні Твої пришельцями в землі не своїй, щоб не докоряли нам люде: "Де Бог їх?"**

Не допусти на нас горя й голоду, і наглої смерти, огню, потопи, щоб не відпали від віри нетверді вірою. Мало покарай, а много помилуй. Мало рани, а милостиво сціли. Мало засмути, а скоро звесели. Бо не може істота наша нести довго на собі гніву Твого, як стебелина вогню. А зглянься і змилосердися над нами, бо саме Ти змилосерджуєшся і спасаєш.

Тримай жеж у ласці своїй народ Твій, напасників збройних прожени, мир утверди, край ворожі упокори, голодних насити, угрози володарів наших ворожим землям, боярам мудрість дай, міста умножи, церков Твою зрости, стадо Твое збережи, мужів жон і дітей спаси.

А тих що в рабстві, в полоні, на вигнанні, в кайданах, на морях, у темницях, у голоді й спраготі й наготі —всіх помилуй, всіх потіш, всіх обрадуй, радість творячи їм тілесну і душевну.

"БІЛЬШОВИКИ НЕ МОГЛИ ВИРВАТИ ВІРИ ХРИСТОВОЇ З СЕРЦЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ"

ОПИС ОЧЕВИДЦЯ ПРО РЕЛІГІЙНЕ ВІДРОДЖЕННЯ НА УКРАЇНІ ПО ПРОГНАННІ БОЛЬШЕВИКІВ НІМЕЦЬКИМИ ВІЙСЬКАМИ

Понйще містимо дуже цікаву та вповні оригінальну статтю дописа одного з наших священиків-скитальців, в котрій то статті описує він про те, як то на Україні люди горнулися до церков та релігійного життя, коли німецькі війська прогнали були большевиків в 1941 з України.

Не забираючи богато місця на вступ, відразу даемо слово нашому дорогому отцеві:

"Починаючи від 1932 в Совітському Союзі було масове гоніння, руйнація церков. Більшість духовенства зложили свої кости або в катівнях НКВД або в далекій Північні або холодному Сибіру або в Казахстані В 1936 в Україні майже не було ніодної церкви, лише в Київі дві, Катеринославі 1, Житомирі 1, в Одесі каплинчка на цвинтарі, а то всі церкви перетворені на клюби, кінотеатри, зернохо-вища або просто збурені. Крім духовенства виарештовано дуже богато світських людей із церковного активу. В селі робітникам, службовцям (урядникам), селянам було заборонено тримати св. образи по помешканнях."

"Як тільки в 1941 році існуючий режим в окремих областях Сов. Союзу було повалено, почався активний стихійний рух до відновлення св. церков. Автор цих рядків сам був учасником і керівником відновлення церков в м. Василькові (28 кільометрів від Києва)."

"В пятницю 15 серпня, 1941 зібрали ми актив церковний в [illegible], потайки від німців (бо німці також в справах релігійних нічим не відріжнялися від більшовиків) і радитися, як відкрити церкву в місті. Раніш в місті було 6 церков, тепер залишилося лише 2, 4 зруйновано В одній церкві був склеп (магазин) з амуніцією, а в другій склад цементу. На означеній нараді присутніх було чоловік з 40. Обговоривши про все докладно вирішили в неділю відслужити Молебень, Службу Божу не можемо відправляти, бо нема антимінса, чаші і богато інших річей. Звернулися до німецького команданта (офіцер резерви, доктор прав, син університетського професора, який був незадоволений режімом Гітлера), радо задовольнив наше прохання, розпорядився звільнити від амуніції церкву св. Миколая."

"Дівчата і молодші жінки вимили, вичистили церковне приміщення і прикрасили квітами. Посеред церкви поставили великий образ Матінки Божої, а по боках кілька маленьких образців (бо іконостас був зруйнований) Надрукували обяву, що в неділю в год. 10 буде відслужено Молебень. Облачення (ризи) для священика повідшукували, то в музеї, то серед відпадків, а стихара так і не було і реверенди (ряси) священик не мав."

"Неділя, 17 серпня. Думав і чекав, що до церкви прийде кількадесять бабусь, бо протягом 22 років в самий активний спосіб переслідували релігію і церкву, то і чи лишилося в серці щось. Але неочікувана картина... 9 година ранку, а нарід як плав пливе до церкви. Коло 10 години ранку подвіря і пляц коло церкви переповнені людьми, церква може вмістити найбільше 300 осіб. Розпочинаємо Молебень Священик: "Благословен Бог наш . . ." Хор: "Амінь." Більшість людей в сльози. Сумну картину можна було спостерігати. Під стіною на колінах стоїть чоловік у віці 50-55 років (колишній господар хлібороб, основа нації, а зараз напів жебрак, виснажений непосильною працею, цією, нового виду панщиною колгосною працею, так убого зодягнений), напівзадеревілий, так щиро розмовляє з Всевишнім і час від часу бе земні поклони. Там старша жінка не може зупинити потоки сліз, пригадує своє колишне життя і порівнює з теперішнім, оплакує свого сина чи зятя, що заарештований НКВД і не знати до поділи його, що зробили з ним. Там молодиця молода жінка з діточками благає милосердя у Всевишнього, щоб зберіг життя мужові і батькові діточкам, якого вигнали на війну і який залишив діточок без жадних засобів до існування"

"Молебень іде Навкруги церкви облави людей, які намагаються хоч через побиті шиби почути слова молитов, що їх відмовляе священик і співає хор. Дуже богато людей принесли китиці квітів, але доступити, протовпитись до св. образів не могли, то передавали один через одного. І в церкві понад голови присутніх увесь час хвилі від квітів. Два мущини по обидва боки св. образів приймали квіти і накладали дві великі копиці. Про збір грошей на ремонт і потреби церкви я заборонив і говорити, бо большевики в своїй антирелігійній пропаганді особливо підкреслювали, що "попи" гроші видурювали. Сам нарід через голови один одного передавав по 3, 5, 10, 30 карбованців і протягом якоїсь півгодини нарід склав 3,500 карбованців для ремонту церкви."

"Я сказав проповідь, говорив про прихід християнської віри з Царгороду до Золотоверхого Києва, про поширення Христової віри навруги Києва і заслуги Київа в цьому. Говорив про значіння Києво-Печерської Лаври, про церву і державу, про відношення наших Гетьманів до Церкви. Говорив про се, що нема високоморальної людини, нема родини, нема нації, нема народу, тоді, коли нема церкви. Говорив і про самостійну, незалежну Українську Державу і наші змагання до її відновлення і про той тернистий шлях, яким ми будемо йти до неї (Укр. Держави) і роля Церкви в тім так високому Чині."

"З якою увагою слухав нарід ковтаючи кожне слово. По скінченні Богослуження, коли вийшов я на подвірря церкви, мене обступили люди з інших сіл і питали, а якже буде в них з церквою. В однім селі будинок церковий зберігся, в другім... І будівлю церковну зруйнували, а священиків де брати, а церковні річи і улаштування, ризи і богато іншого."

"У вівторок, 19 серпня, на Преображення Господне, коли нарід почув, що в місті Василькові "урохомили" церкву, то з самого рання, з віддалі 40—60 кільометрів пішки як колись на прощу, йшли

ПРО ВЕЛИКІ ШКІЛЬНІ ОКРУГИ В МАНІТОБІ

Дорогі Читачі!

Ви певно знаете й чули вже про це, як Правительство намагається у цілій Манітобі запровадити великі шкільні округи. Однак мало е таких, що цю справу розуміють, а ще менше таких, що зналиби яке становище заняти в тій справі. Тому то ми хотіли би цілу ту справу коротко й ясно представити.

На послідному засіданню манітобського парляменту, 97 акт (bill) каже, що можна створити два великі округи шкільні, один з них в Роблін, але заки це переведеться в діло, кожний округ має голосувати, щоб знати чи більшість даного округу цего бажає.

Що це е великий шкільний Округ?

Тепер кожний шкільний Комітет е адміністративною одиницею. А великий шкільний округ будби великою адміністративною одиницею, багато більшою, як дотеперішний шкільний округ і міг би обіймати 4 або 5 дотеперішних шкільних муніціпальних округ. Поясним усе на прикладі:

Яке булоби завдання великого шкільного округа?

Представмо собі великий округ, що займає 4 муніціпали. Кожний муніціпал вибере **2 трости,** щоб створити комітет великого шкільного округа. Ці знов виберуть президента, заступника президента і писаря.

Яка буде власть того Комітету?

1. Він означує спосіб, в який треба вибирати членів того комітету.

2. Означує власти й уряди які вони мають мати.

3. Означує спосіб, як вони мають побирати податки.

4. Означує власти й уряди шкільного округа, зн. того округа, що буде становити частину території двох муніціпалів.

Чи думають затримати дотеперішні шкільні комісії? (School Board).

Так, та ось, які власти їм будуть приділені:

1. Вибирати свого президента, віце президента, секретаря, скарбника.

2. Тримати в порядку матеріяльні річи в школі (н.пр. виходки).

3. Пильнувати конечних направ будинка.

4. Скликувати збори в справі питань виховання.

5. Могти приготовити лісту двох або більше учителів з поміж котрих комісія великого округа вибере одного.

6. Поручити перенесення або відіслання вчителя, даючи до того рації на письмі.

Чи ми будемо свобідні приняти або відкинути великі шкільні округи?

Як то було вище сказано, будуть вибори, щоб знати чи більшість на них годяться. Більшість, про яку говориться, це більшість муніціпалів взятих разом. Бо наколиби більшість н.пр. муніціпалу ч. 1 голосувала проти приняття і введення в життя великих шкільних округів, а знова більшість всіх муніціпалів голосувала за тим, тоді той муніціпал ч. 1 був би силою зачислений до великого округа.

Які е користи і які некористи великих шкільних округів?

Іншими словами, що треба думати про цей новий систем?- За кілька тижнів оголосять голосовання, щоб знати чи Ви хочете великого шкільного округа. Правительство вибрало два дистрикти, а іменно Брендон і Роблін, щоб розпочати великі шкільні округи. Треба отже добре знати, яку небезпеку той новий систем приносить. Перша причина, щоб той новий систем відкинути, це та, що **дитина в першій мірі належиться до родичів, і** що родичі перші мають повне право дане їм Богом виховувати дітей. Роля держави полягає на тім, щоб зі згляду на спільне добро могла помагати всіми способами у вихованню молоді, заховуючи ненарушене ними права родичів. Ані фашисти ані націсти ані комуністи не признають того права. Після них дитина належить або до раси, або до держави. Інше краї **чисто демократичні** завжди признавали це право. Отже дотеперішний спосіб коли то родичі можуть заряджувати школою в малім окрузі, добре зображає це право **Це основа нашого демократичного способу думання.** Без того демократія впаде. "Дай мені школи в краю" казав один державний муж "а решту можеш забрати." По правді, як можуть родичі контролювати дітей і їх виховання, наколи діти мають їхати до школи 20-30 миль зараз по снаданню і вертати пізно вечером. Дитина тоді стане власністю держави. А зрештою як то можливо возити 7, 8, 9 років дітей такими дорогами? Чи то можливо лишати їх в найнятих хатах від понеділка до п'ятниці, так, щоб не бачили родини, самі собі давали раду цілий час.

Знаємо, що вчителі й інспектори хотять великих округів. Їх це обходить з огляду на їх працю і щоб мати великі й значні успіхи, але чи то причина, щоб **головні і фундаментальні принципи мали** на тім потерпіти. Шкільні трости, що е прямими представниками родичів, сильно тому спротивилися і зовсім слушно, бо їх власть як і власть родичів стала би смішною у великих округах. Яку власть мали би місцеві шкільні трости в великих шкільних округах? Як ми то вже бачили, дуже малу а іменно: направляти вікна і виходки. Те що вони можуть це одиноко представити лісту двох учителів, з яких трости великого округа виберуть одного. Н.пр. місцеві трости предкладають одного українського і одного англійського вчителя. Трости великого округа зможуть вибирати і виберуть, роуміється, англійця для українців, а українського всадять між англійців. По правді ось що то йновий систем каже родичам: **"Ви або не е досить мудрі, щоб виховати Ваших дітей, або не маете досить любови й серця, щоби це робити, й тому ми віддаемо Ваші діти до виховання центральному комітетові, щоб він їх виховав".** Ось так то починають нехтувати владу родичів!

Це ясно кожному, що великі шкільні округи мають затерти **всякий український слід,** як і всяких інших меншостей. Впрочім це якраз сказав М. Смит: "Те, що хочемо зробити в Канаді, це те саме, що на Балканах: З многих народів зробити один нарід." Чи можна ясніш говорити?

Деякі кажуть, що коли поробиться великі шкільні округи, то податки будуть менші! Та чи це правда? Чи коли злучимо 4 бідні муніціпали, чи тоді повстане богатий шкільний округ? Зовсім ні! З другої сторони ,коли злучать 2 муніціпали богаті, один дбайливий, другий недбалий, тоді дбайливі будуть мусіли платити за недбалих і з того вийде справедливе огірчення.

Кажуть, що централізація шкільної системи зробить її більше **успішною!** Нехай! Але за яку то ціну? За це, що позбавлять **родичів свободи і** місцевих тростів власти, яка зникне зовсім! Такі централізації запроваджував Гітлер. **Демократія вимагає того, щоби сам нарід вмів себе провадити.** Виховання демократичне починається у малій школі на фармі. Бо щож це такого демократія? Це поділ відповідальности! Лише диктатор не ділиться відповідальністю. В заряджуванню цеї малої школи родичі й шкільні трости набирають відповідальности за свої обовязки як горожани. Це не лиш тоді, коли збираються на зборн, але передовсім у спільній праці коло добра своєї малої школи. Що е більше демократичне, як бачити людей одного малого округа як раненько сходяться щоб направити, помалювати школу. Бачити як жінки й діти приносять обід і як усі разом їдять! Бачити той спільний запал, працю для того одиноко, щоби діти мали добру і гарну школу. Чимало тих шкіл були побудовані за дармо по просто тому, щоб молодь могла виховуватися! Чи тепер можна сказати родичам що так за них дбали і тільки натрудилися: Ваша школа до Вас не належить!? Вона належить до великого округа! Ви до неї тепер нічого не маете! Чи то було би розумно й демократично? Чи ми демократи можемо на щось подібного згодитися?!

Скажуть деякі, що малі, дотеперішні школи можуть позістати разом з великими округами. Може бути! Однак комітет великого шкільного округа може їх знищити одним почерком пера без нічиеї ради.

Великі шкільні округи е **антидемократичні,** бо наколи ціла провінція їх прийме тоді, вони заступлять 1800, або яких 5,400 шкільних тростів тридцять четирма округами і 150 тростами. Може ті числа Вас дивують, та їх подав майор Пратт, той якраз, що має завдання приготовити великі шкільні округи. Коли це не е нарушення демократії то демократія е пустим словом!

Тепер йде пропаганда, щоб усіх переконати голосувати за великими шкільними округами; бачимо як народові обіцюють багато! Чи тих благ не можна дати тепер? Кажуть що в тім нема нічого антидемократичного, бо нарід в Манітобі може приняти або відкинути тоді як у Саскачевані його накинули. Та наколи великі шкільні округи е антидемократичні, то чи можна їх впроваджувати демократичним способом, зн. голосованням? Спосіб поступовання не зміняе систему, який е і буде проти всякої демократії. Скажіть мені, що ми, н.пр. мали би, наколи би нарід голосував за п. Гарсоном, щоб той став диктатором в Манітобі: що тоді ми малиби? Демократію чи диктатуру заведену демократичним способом?

Багато казали, що много дітей з фармів не кінчать школи, головно так було в роках 1928—1936, а це тому, що школи на фармах не дають тої самої можности. Однак це неправда, бо діти, що мають 13, 14, 15 років не користали зо школи зо зглядів економічних. Всі знають, що діти в тому віці багато помагають в праці на фармі: доять корови, ор'ють. Обставини в місті і на фармі е інші. Отже різниця щодо укінчення школи залежала від кризи, депресії. Тепер того вже нема, бо починаємо нову еру.

Не хочемо тут розписуватися про політику, однак пригадаемо, що правительство в Оттаві видало 2 закони, що мають епохальне значіння в торії Канади. Перший з тих законів означує ціну на фармарські продукти, а другий впровадив запомогу родинну (family allowance). Перед війною, коли фармарі домагалися, щоб уряд установив ціну на фармерські продукти, то відповідь звучала завжди: "Не хочемо в те мішатись." Та коли вибухла війна, що сталося? Закон змінився! Уряд установив ціну на фармерські продукти. Фармері, як добрі патріоти, приняли рішення уряду, сподіючись, що колись їх надії сповняться. Уряд признав закон і той закон устабілізує доходи фармерів, а ця стабілізація поможе учителям і школам.

Другий закон відноситься до родин. Це запомога родинна. Опираючись на числі дошкільної дітвори в Манітобі 126,000, запомога родинна буде виносити 10 міліонів. Ця сума устабілізує рівнож доходи вчителів і шкіл.

Заключення:

Ми старалися показати, що це великий шкільний округ. Ми старалися показати його лихі сторони, й що мусимо виступати проти нього, бо він **е проти двох великих засад** нашого шкільного системи:

1. Що дитина належить до родичів найперше, а потім до держави.

2. Відповідальність за виховання дитини. Вона зовсім усунена з рук людей у вели-
Багато може даться ошу-
ких округах.
кати обіцянками. Вже в тій цілн визначено 60 тисяч дол. Та нащо ті гроші придадуться? Нехай ті, що е демократами і яким дорогі е права родичів виховувати дітей і які не бажають централізації і диктатури нехай усіми силами стараються працювати, щоб у нас в Манітобі не запроваджено тих великих, недемократичних шкільних округ.

Додаймо, що урядники великої округи, яких подаемо на число 8, бо принайменше 4 муніціпали будуть її творити, не будуть в жаден спосіб репрезентувати родичів округи, яку вони будуть управляти; а лише один з них буде правдивим репрезентантом родичів дітей. Але що то буде значити проти 7. Так що будемо мати школи адміністровані і діти проваджені через комісарів, що не е родичами дітей, що ходять до тих шкіл.

люди. Ішли люди з Фастова, ішли люди з Білої Церкви, ішли люди з далеких сіл і місточок. Церква вмістила лише 300 осіб. Подвіря церковне, пляц перед церквою, прилеглі вулички і вулиці були заповнені народом. Люди поприносили святити квіти, зілля, овочі, мід, пшеницю і богато іншого. В 4 ряди навколо церкви розмістились люди до свячення, на плящу коло церкви і далеко по шосі Біла Церква—Київ. По відслуженні Літургії, на подвірі відслужили ще молебень, а потім священик святив овочі і інше. Щоби то все освятити забрало більше годину часу. І це все ділося тільки 18 кільометрів від фронту. Совітські літаки налітали кілька разів, але ніщо не могло відігнати нарід від церкви."

"Після Богослужень нарід знова посипався до мене з питаннями, благаннями допомогти їм церкву відремонтувати, церкву збудувати, прислати їм священика, допомогти їм придбати св. образи, ризи і т.д. Але я був абсолютно безсилий в цьому."

"Всьо знищено. Духовників нема. Існуюча чорна сила в немилосердний спосіб все це знищила і знов Українську Землю своїми брудними чоботами придавила інша чорна сила. Так, більшовики силоміць заборонили релігію, зліквідували церкву і духовенство, але Віри Христової з серця народу не могли вирвати, і не знайдеться така сила, щоб її вирвала."

НАСЕЛЕННЯ КАНАДИ ЗА 25 ЛІТ

Від ряду літ говориться багато про потребу збільшення населення Канади. На думку одних розквіт Канади залежить головно від більшого числа населення. Вони уважають, що отворення іміграції до цього краю е одиноким ліком на численні його господарські недомагання. Інші знатоки кажуть, що Канада ніколи не може бути залюднена так як Сполучені Держави, хоча простором вона від них більша. Вони твердять, що тут багато каменистої й неврожайної землі, що ніколи не буде заселена.

Домініяльне статистичне бюро в Оттаві у своему недавньому бюлетині подає, що замітніший приріст населення почався раптово аж після 1900 р., коли дозволена була масова іміграція. Коли ж в 1931 р. її припинено, тоді й приріст населення почав маліти з року в рік.

Бюлетин передбачує на 1971 р. від 13 до 15 міліонів населення в Канаді.

Нема пострху, нема грошей.

Переходить лісом чоловік, вертаючи з роботи. Йому заступає дорогу чоловік з витягненим револьвером. — "Давай гроші" кричить до подорожого.

"Я дам" — каже робітник — "та зробіть мені одну ласку. Прострільте мені полу плаща, щоб я міг сказати жінці, що мене обрабували в лісі. Інакше вона не повірить і буде мене лаяти, що я пропив".

Змилосердився бандит, бо знав з досвіду, що це таке. Вистрілив з револьверу, продіравив одну полу. Чоловік проситься, щоб ще другу полу прострілив. Напасник ще стрілив. Чоловік просить ще одного вистрілу. — "Більше куль нема" — каже бандит.

—"Як нема куль, не дістанете грошей" — відповідає чоловік безрадному бандитові.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask Edited jointly Subscription $1.00 per year Single copy 5c. Address of the Editor: 180 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

ОДИНОКИЙ МІЖНАРОДНИЙ ЧИННИК

Часи суворі.— Приятеля пізнається в біді, каже наша пословиця. Український нарід по цій світовій війні мав аж надто нагод пізнати своїх приятелів. Так як підчас минулої війни. Коли хліб, поданий голодному, двічі смачний, то наш скитальський хліб, поданий голодним і холодним, без жадних зайвих міркувань і дебат, є тим ціннійшим для них на чужині. Кождий, хто нині простяг братню руку до нашого народу, то дійсно наш приятель. Це треба тямити і не забувати. Бо прийде потім час дешевої пропаганди і вибілювання теперішного браку помочі, коли агенти накинуться навіть на ці святі руки, що тепер в час горя помогли і не питали за подяку. Часи суворі і вони повинні нас неодного навчити.

З далекої надренської чужини— пише лист жена одного інженіра, що сама втратила сина в тягу воєнних дій, втратила все добро і працю многих літ, непевна свого завтра в нинішних обставинах Франції, а однак... Скільки в її серці гарту духа, скільки щирої любови, чистої посвяти рідним, навіть в найгіршім горю, а найтяжчій біді! Ось, що пише вона в листі з дня 16 лютия 1946: "Рівнож прошу приняти подяку від мене і моїх дітий, як і людий других за прислані пакунки, прошу подякувати своїм парохіянам за щирий дар, хай Господь їх за це надгородить. З річий тих скористати ми не могли, бо були це виключно діточі річи. Однак скористали з них ще більше потребуючі— бо наші люди зі сходу, які живуть скрито і без опіки, тим більше дар цей ціннійший."

Чи треба кращих слів і більше ясних в ці хвилини?

Капля в морі. Та все таки наша поміч, каплина в морі не долі і горя наших братів за морем. Ця капля однак може стати одиноким ратунком для многих, одинокою надією, на котру вони ждуть, що піддержить їх морально, дасть їм силу перетревати горе і діждатись кращих часів. Та капля однак не сміє прийти запізно.

Пишуть в листі з Італії ось що: "Мушу особливо подякувати за Вашу добру память про нас тай просити про дальшу память на майбутне, не так з огляду на наші безмежні потреби матеріяльні, але з огляду на те, що наші нещасні збігці так дуже цінять собі якийнебудь доказ памяті зі сторони наших заокеанських братів. Бо не маючи нізвідки ратунку, надіються тільки на Божу поміч, яку милосердний Господь посилає звичайно через добрих людий. В цьому випадку пішле її через наших Братів, що звязками крови до того покликані в особливий спосіб."

Ждуть тої помочі тисячі і тисячі наших рідних по всіх краї нах Европи.

А ми?

Часто дебатуємо в доктринерський спосіб про те і таме, та отягаємо всю акцію помочі з дня на день. Часом це мудрування надто дешевеньке, хоча навіть з осередних станиць. Нема тут скорої охоти, ревної посвяти, відчуття і бажання труду в наглу годину. І тому...—

Треба сказати правду.— Пишуть дальше зза моря дослівно: "Треба сказати правду, що дотепер таких доказів памяти мали дуже мало, може й замало, якщо взяти під увагу чисельність і спромоги нашої старої заокеанської еміграції. Зачуваємо, що литовська еміграція під оглядом організування допомоги своїм збігцям досягнула таких успіхів, що можнаби її поставити за зразок до наслідування всім іншим заокеанським еміграціям, зокрема нашій українській, про яку дехто каже, що "ситий голодного не знає"

Згадується дальше про це, що вони в Европі розуміють нашу спроможність і так само неспроможність заопікуватися всіми загалом, всіх накормити і зодягнути, але все таки ми повинніб ратувати після наших сил наш "мозок нації", що опинився у виду голодівки на скитальщині.

Ніхто інший про нас не дбає.— Пригадуються у весь зріст прямо святі слова Вячеслава Липинського про давну справу, що "нам ніхто не поможе, як ми самі собі не поможемо." Доки була біда і круто, а вислід війни все таки в непевності, тоді навіть совіти мали аж чотири українські армії, котрі своїм трупом загатили Дунай під Будапештом, Вислу під Варшавою а вкінці Одру в прориві на Берлін. Тепер тихо.

В недавній своїй трівожній для світа промові такий велит слова, як В. Чирчил згадав про залізну куртину над Европою від Штетину до Трст над Адріятиком і всі столиці за тою куртиною. Але про столицю України Київ забув згадати, столицю сорокмиліонового союзного народу, котрий стільки жертв положив для справи в цій війні, хоча згадав за столицю примірок — Болгарів, Софію, малого в порівнанню до нас словянського народу.

Ніхто з міжнародних чинників не хоче нас тепер знати, нам помагати, навіть не хочуть про нас згадати одним словом. УНРРА довозить свою поміч у всі краї, прямо завалює нею Польщу, про Україну також забули, не знають, не чули...

Одинокий міжнародний чинник!— На тлі тих відносин тим більше для нас важна і цінна поміч св. Отця. Пишеться у згаданім письмі дальше: "В теперішних умовах, коли тільки один одніський міжнародний чинник, цебто св. Апостольський Престол особливо спочуває нам у нашій недолі, ба навіть має відвагу перед Богом і перед світом, станути в нашій обороні перед насиллям і переслідуванням,... кождий день майже приносить алярмуючу вістку про потребу интервенції, яка можлива тільки зі сторони св. Отця."

Чи ми тут знова здаємо собі з того справу як слід і в цілости наших відносин заховали належну пошану для тої безцінної праці?

Коли глянете на наше життя, як воно тут скоро пливе і чуєте відгомін нашої загумінкової політики, приходиться поважно сумнівати в позитивну відповідь на поставлене вище питання.

Наш правдивий приятель не є той, що годує нас бомбастичними словами і промовами при ріжних нагодах. Старий Франко добре знав "ціну тих патріотичних фраз," а Карманський ствердив, що треба тільки увійти між простолюддя та

"вдар в боляк народних скарг і болю
і все отвориш цим освяченим ключем"

Але це не є наші правдиві приятелі.

В біді говорить актуальна, дійсна поміч — хлібом, [illegible], одягом, взуттям.

А не обіцянки і комунікати

На цім тлі дійсно св. Апостольська Столиця, котра при подно перед цілим світом стала в обороні силою гнаних "на родіну" проти їх волі, котра знайшла гроші і живність і одіж та взуття для найбіднійших з бідних, та рука по заповіту Христа стала нашою рідною, незабутною

С. С.

ПРАЦЯ ДЛЯ КОНГРЕСУ

Роди праці.— Оце спроба подати кілька популярних родів праці для певної цілі и справи. Конгрес українців католиків Канади, котрого ціль є привести назад до органічної єдности всіх наших змагань і діяльности, якраз потребує освідомлення над родами праці і вислідом, котрий буде залежати від роду.

Праця може бути умова і фізична, залежно від того, який чинник переважає в діяльности для справи. Оба згадані чинники переміняються в кождім ділі і неможливо їх відлучити зовсім від себе. Однак все таки один з них переважає і від того залежить рід даної праці. Нема мови про це, що дух є перший. Тому умова праця духа людського є першим жерелом всякої творчости і від неї залежить всякий інший фізичний розвій діла. Однак так само годиться сказати, що без фізичного зусилля всі наші навіть найкращі думи і мрії остались тільки в царині духа. Їм треба втілення через фізичне виконання через працю тіла.

Дальше праця може бути безпосередна і посередна, залежно від того, чи ми її виконуємо самі і зараз, чи може при помочи других чинників і тому пізнійше. Посередно працю можна нині виконати навіть при помочи радія чи телевізи. Часом ці роди праці лучаться при виконанні більшого підприємства і взаїмно себе доповнюють.

Праця може бути ревна, щира або повільна. Є люди, котрі ціле своє життя вкладають в певну справу без огляду на вислід і на відгук суспільности. Є люди, котрих жизнь можнаби очеркнути словами св. Письма: "світильник горяй і світяй." Взором для них є Христос Спаситель, найвищий взір ревної праці, про котрого сказано, що "ревность дому твоего снісь мя." Така праця певно є щира, від серця. Хоча може бути також щира праця, хоча й неревна. Українці звісні з своєї щирости, котрої нині тяжко дошукатися в цім Божім світі, бо все підбите лукавством і призирством в міжнародних та взаїмнолюдських відносинах. Є однак також праця повільна, котра є працею, але не відповідає спроможностям, котра може о много більше і котрої спроможність є вища від даної діяльности. Нема сумніву, що причиною повільної праці є один з сімох гріхів головних, котрих початком є гордість а кінцем лінивство.

Є дальше праця ідейна або матеріяльна. Ідейна шукає найвищих дібр, без огляду на власну користь чи зиск, матеріяльна шукає все тільки свого власного зиску і користи, без огляду в якім виді, чи у виді почестий і достоїнства, похвал і признання, чи у виді гроший, ситих масних посад або дохідних [illegible]

Накінці є праця позитивна і негативна. Іншими словами, корисна або шкідлива. Може хтось працювати для даної справи з тим наміром і думкою, щоби її помогти, щоб її винести в люди, поширити і скріпити, але може також хтось працювати для справи так, як ці дослідники над атомною бомбою, що зрадили свій край і запродались другій державі. Знайдете таких людий, що навіть приходять на наради, сходини і збори, але з тою одною думкою у всіх своїх словах, радах і потягненнях, щоби лишень дану справу збити з прямої дороги, заплутати у словних дебатах, відтягнути і задушити, заки ще вийде у ширший світ. Нераз таких саботажистів справи є часом досить богато і як вказують останні події на міжнароднім полі, є вони часом навіть на досить впливових становищах.

Іспит сумління.— Тепер хвилинку роздумаймо над цими кількома принагідними і короткими заувагами про роди праці, про котрі можнаб писати цілу розправу. Але й з тих кількох слів ми годні усвідомити собі наше завдання перед зеркалом конгресу. А іменно, котру працю повинні ми виконати, а котру виконуємо?!

С. С.

СТ. КЕТЕРИНС

Ст. Кетеринс, часто зване "городовим містом Канади", має за собою 156 літ існування. Сьогодні начисляє воно 15.000 населення й уважається за одне з наймодніших та найпоступовіших міст у Канаді.

Коли киньмо оком на географічну карту східньої Канади, побачимо, що Ст. Кетеринс лежить у самому серці півострова Ніягара й це положення сприяло неабияк його розквитові. Величезні електричні генератори в Ніягара Фолс, Квинстон і Декю Фолс, у віддалі не більше десяти миль, продукують разом звиж трьох-четвертих мілона кінської сили і Ст. Кетеринс має дешеву електрику для домашнього и промислового вжитку. Замість вугілля вживається тут у фабриках електричної сили, тому мало видно в цьому місті фабричних коминів. Добре воно впорядковане, озеленє, й пишається прекрасними мешкальними будинками.

Ст. Кетеринс є пристанню пароплавства по каналу Велленд. Лежить воно на шляху наскрізного пароплавного руху до атлянтицького берега й заморських портів. Проходить через нього також головний залізничний шлях Ню Йорк-Шікаго та й наймодніший чотиро пасмовий автомобільний шлях Королевої Єлисавети, що сполучає Бофало з Торонтом.

В Ст. Кетеринс бачимо ряд фабрик, що виробляють генератори, мотори, різні майстерські інструменти, матриці, сапи, граблі, лопати й всяке рільниче знаряддя. Находиться тут теж заводи електричних трансформаторів, електромірів, та плятерування металевих частин хромом, ніклом, міддю та кадмійом. Підчас війни всі ті фабрики виробляли воєнний матеріял, тепер же поступінно вертаються до виробництва річей для домашнього вжитку.

Поруч фабрик металевих місто це має теж фабрики текстильні, що виробляють вовняні вітрильні полотна, килими, мати, штучний та справжній шовк, чоловічі й жіночі панчохи, светери й спортивне одіння.

Не можна теж поминути мовчки фабрик консервування огородини й овочів, повидлів, галярети й мармоляди. Все це природна промисловість міста, бо лежить воно в самому осередку овочевої смуги.

Земля й клімат на ніягарськім півострові ідеальні для плекання винограду. Виноварні в Ст. Кетеринс виробляють з нього вино й виноградний сік.

Ст. Кетеринс має понад 7 000 домів з модним випосаженням, так що під цим оглядом перевищає воно порівняльно інші міста в Канаді.

Від 1824 р. споруджено в околицях Ст. Кетеринс чотири канали для судноплавного руху. Один з них це славнозвісний Велленд канал, якого будування почато в 1913 р., а скінчено аж у 1920 р., бо перервала його була перша велика війна. Коштував він 130 міліонів долярів.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ПРО СКУПІСТЬ

"Лекше є верблюдові через діру ігли перейти, як богатому ввійти до царства небесного." (Мат. 19, 24)

В часі святого Великодного Посту застановляємося над недугами, на які занепадає наша душа. Церква наша бажає, щоби ми ті недуги нашої душі пізнали та з них вилікувалися.

Одною з таких недуг, що дуже часто грозить вічним осудженням для нас, являється велика недуга, яка є заразом и великим тяжким гріхом, а нею є СКУПІСТЬ.

Що то є скупість?

В [illegible] наш св. Катехизм і читаймо, що він про се говорить.

Отже скупим чоловіком є той, що надмірно уганяє за грішми і маєтком, а зі своїх дібр не хоче нічого уділити убогим. Крім того наш Катехизм дуже гарно і образово виясняє сю справу. І так висказується він про скупого чоловіка:

Скупий чоловік ніколи не є вдоволений, хочби не знати як богато посідав. **Скупий подібний до бочки без дна,** яка є завсіди порожною, хочби и безнастанно наповняти; **до вовка,** що все є голодний; **до огня,** що палить все тим сильнійше,

чим більше до него докладаємо; **до пекла,** що ніколи не скаже: досить, хочби не знати як богато проковтнуло; **до збанка,** якого отвір не замикається, хоч плин переливається вже через береги.

Скупий є також той, що лакомо задержує своє власне добро. Скупий є подібний до пса, що обгризає кість, а кождого, хто до него зближається, відстрашує гавканням. Скупий є ідолопоклонником (Еф. 5, 5), бо богом його є гріш. Як Ангели на небі знаходять свою щасливість в оглядинню Бога, так скупий знаходить її в оглядинню, дотиканню і перечисленні своїх грошей.

Дуже гарно про се говорять наші св. Отці. І так:

св. Франц Салезій так каже: "О, який же то гріх, який віддає нас в підданство річий, сотворених для наших услуг."

св. Золотоустий: "За богатства любить скриватися диявол, як вуж за корчі терня. Коли зближишся лакомо до богатства, вкусить тебе і затроїть пекольний вуж."

св. Василій Вел.: "Хто громадить гроші, а не дає з них нічого убогим, сей подібний до керниці, яка засмерджується, коли не беремо з неї води."

Скупий чоловік є завсіди невдоволений, тратить внутрішний спокій, все боїться, що стратить свій маєток, є жорстокий супроти себе і ближніх, а вкінці буде вічно нещасливим в пеклі.

Таку науку нашої Церкви потверджують слова св. Отців і св. Письма:

св. Золотоустий так каже: "Дикий звір шаліє, коли його замкнено в темнім місці; так само піниться і шаліє богацтво, коли його замкнемо."

св. Астерий. "Як терне стиснене в руці викликує біль, так кровавиться болюче наше серце, коли привяжемо його до колючого терня богацтва."

св. Єфрем: "Як не може угасити спраги вино в бочці, так не заспокоїть жажди скупого гріш замкнений в скрині."

Скупий задля грошей допуститься всякого гріха. Скупий навіть готов задля гроша продати свою душу.. Ой читаймо ті прекрасні слова св. Василія Великого: "Жадоба грошей наповняє ліс розбійниками, доми злодіями, ярмарки ошукою, судові сали кривоприсягою, очи убогих слизми, вязниці злочинцями, а пекло осудженими."

Юда зрадив для грошей свого Господа й Учителя. Скільки то воєн спричинила жадоба гроша. **Скільки міліонів людей й то навіть високопоставлених й на високих народних чи церковних становищах впали на полях борби жертвою сего божка.**

Скупий тратить віру, є жорстокий для себе і других. Він витмовляє собі навіть найконечніших річей, хоча має великі гроші. Скупий не наїсться досита, лиш бідує. Подібний він до волів, що звозять з поля снопи до стодоли, а самі їдять [illegible]

Скупий не має співчуття для терплячих, убогих, чи тих, що потребують помочі. Скупий хотівби лиш від кождого брати і ніколи давати. Як пажера-людоїд пожирає інші риби, так і жира скупар руйнує свого ближнього. **Скупий подібний до безроги свині, бо так як вона, доперва по смерти приносить користь.**

Скупих людей люди не люблять і ними погорджують. [illegible] скупих жде вічне осудження.

[illegible] задумаймо над словами Христа, що ми навели їх на початку сього розважання. А тут маємо другі слова: "Скупі не насідять Божого Царства" (І. Кор. 6, 10). Згадаймо також на слова Ісуса Христа, які скаже Він на страшному суді до тих що будуть стояти по лівиці (Мат. 25)

Ось коротка наука про сю велику недугу, що опановує людські душі — скупість. У тім пості, коли ми пізнали, що ми на неї занедужали, то чим скорійше ставаймо зі злої дороги й то скоро, бо колись може бути запізно.

Найкращою радою, найкориснійшим ліком на недугу скупости се МИЛОСЕРДІЄ. Так поступаймо, а не тільки вилікуємося з недуги скупства, але певно заслужимо собі на [illegible]

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
КВІТЕНЬ, 1946

1	П	19	Мч. Хрисанта і Дарії
2	В	20	Пр. Отців, уб. в об.С.
3	С	21	Пр. іісп. Як. (Покл.)
4	Ч	22	Свщмч. Василія
5	П	23	Прмч. Никона
6	С	24	Преп. Захарії
7	**Н**	**25**	**5-а Посту, Бл. Пр. Д.**
8	П	26	Собор Арханг. Гавр.
9	В	27	Маврони
10	С	28	Преп. Іларіона
11	Ч	29	Преп. Марка
12	П	30	Преп. Івана Ліст.
13	С	21	Преп. Іпатія
14	**Н**	**1**	**Неділя Квітна**

УСТАВ

1. Середа вечером: Утреня з Поклонами.

7. Неділя 5 Посту й Благовіщення Пр. Д. Марії: Гл. 8, Єв. утр. 8. Сл. Б. Вас. Вел. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 321 і 106, Єв. Мар. з. 47 і Лук. з. 3.

8. Віддання Благовіщення. В неділю вечером.

14. Неділя Квітна: Всеночне. Вся воскресна служба опускається. На Утрені по Пс. 50 благословення лози, яку роздається по Сл. Божій підчас мировання. Сл. Божа Івана Золотоустого. Антифони Квітної Неділі. Ап. з. 246, Єв. Ів. з. 41.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ
Заховання віри в Латинській Америці

Латинською Америкою звемо краї чи радше держави, що є положені на полудне від Злучених Держав або в полудневій части американського суходолу. Отже тут належать краї як Мексико, Аргентина, Бразилія...

Католицька віра не раз і не два, головно в Мексико, переходила дуже тяжкі часи та переслідування. Уряд переслідував кроваво визнавців Католицької Церкви.

Кільки то натерпілися наші таки брати і сестри за визнання нашої св. віри в Бразилії. Кільки то пакостей робив один уряд тих держав нашому Преосвященному Кир Іванові Бучкові як відвідував наших братів яко Апостольський Візитатор.

Замало релігійної толерантности в урядах держав Латинської Америки.

Просім тому доброго Бога, щоби наші брати по вірі, католики в Латинській Америці витревали в вірі, перенесли терпеливо усі терпіння задля Христа і тим навернули до Христа невірних людей, головно провідників, тих народів.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ
Щоби фальшивий націоналізм не був перешкодою для поширення християнства.

Господь Бог кождому з нас вляв в серце любов до свого народу. І тому любити свій нарід се не тільки добрим але навіть дуже похвальним ділом, котре нам заслугує вічну нагороду в небі.

Є, однак такі люди, що ставлять любов свого народу понад все. І так навіть понад любов Бога, Церкви, свого сумління... Така звихнена любов свого народу називається якраз фальшивим націоналізмом.

Так поступав Гітлер.

Церква виступає і все буде виступати проти такої любови народу, бо не можна ставити нарід понад все, навіть й понад всемогучого вічного Бога. Бог преціньж сотворив той нарід і тим народом управляє а не противно. Сеж і вповні ясне.

Фальшивий націоналізм противиться поширенню християнства на землі. Тож просім Пресвяте серце Христове, щоби люди на світі з великою відданістю любили та визнавали свого одного Сотворителя — Бога а потім доперва любили і то з цілого серця і душі свій нарід.— Такий порядок любови не тільки що не є противний Католицькій Церкві, але вона такий порядок щиро попирає.

ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.
Парохіяне вшанували день уродин свого о. Пароха

Дня 10 го лютого вечером по відправленім в місцевій нашій церкві молебні парохіяни з Форт Віліям, з Вест Форт і з Порт Артур зійшлися в салі під церквою, щоби справити свому о. Парохові милу несподіванку з нагоди припадаючого дня уродин!

З цеї нагоди наші Сестри підготовили концертову програму з дітьми Рідньої Школи а Жіноче Товариство подбало о приготовання смачної перекуски. При вході о. Пароха до салі рознеслись гучні оплески присутніх. На просьбу предсідательки Жіночого Товариства пані Катерини Підлужної усі присутні по переведеній молитві засіли враз з о. Парохом до приготованої перекуски, а в міжчасі на відслоненій сцені розпочалась програма діточого концерту.

В часі перекуски Геня Сироїд і Давид Гриба вручили Всч. о.Я.Чижові дарунок від малих дітей, а пані Катерина Підлужна передала окремий дарунок від наших парохіян з Форт Віліям, з Вест Форт і з Порт Артур. Всч.о.Я.Чиж подякував присутнім парохіянам за влаштовання так милої несподіванки та за вручені дарунки і в цю хвилю своїх уродин промовляв з помітним зворушенням в своїм серцю, особливо коли згадав про своїх родичів, які остались в Рідним Краю та про свого молодшого брата який під сучасну пору враз з другими нашими Скитальцями переживає гіркі хвилі на чужині!

Покликаний до слова місцевий предсідатель нашої парохії п. Дмитро Марценюк, який за час свого побуту в церковнім комітеті мав змогу пізнати близше Всч.о.Я.Чижа бажання кооперації і взаїмної співпраці, передав о.Парохові від себе і від всіх присутних сердечні желання з нагоди дня їх уродин.

Зпоміж присутніх парохіян з Вест Форт покликувано до слова п.Леона Кардинала, який враз із щирими побажаннями передав о.Парохові зокрема дарунок від себе!

Вкінці промовив до присутніх наш старенький член парохії, п.Йосиф Крушельницький, який у своїх словах висказав радість, що наша тутейша парохія має такого щирого душпастиря в особі Всч.о.Я.Чижа!

На заклик п.Дмитра Марценюка заряджено збірку на нашу українську католицьку пресу. Пані Катерина Підлужна перевела між присутніми збірку, підчас якої зібралось $20.90. Половину грошей із цеї збірки рішено вислати на "Будучність Нації"

Підчас цеї збірки на нашу пресу жертвували, як слідує По $2.00 Всч.о.Я.Чиж. По $1.00 пані Фрозина Петранюк, п.П.Крушельницький, п.П.Мо[illegible]к і п.М.Андрейчук. По 0.50- п.Д.Марценюк, п.Ї.Сироїд, п. І.Кардинал, п.К.Ганчарик, п. М.Вазвляк, пані Церковна, пані П.Гриба, пані А.Гнатів, пані Лус, пані Кучерка, пані К. Підлужна, пані Литвин, пані М.Ріпка, пані А.Завацька, пані Слободян, пані А.Сафранська, пані Петраш Федора, пані В. Даньчук, пані Вуйванко.

Решту грошей зложено в менших жертвах

Усім жертводавцям, що розуміють конечну потребу помогти своїй добрій пресі фінансово, складається щиру подяку, а всім добрим тутейшим людям, що вміють належно шанувати свого о.Пароха прислугує честь і похвала!

Д.М.

ТРИ ПРИКМЕТИ ДОМУ.

Визначний англійський письменник і суспільний реформатор, Джан Рускін (1819-1900) оповідає, що в домі, де він виховувався, були три важні прикметі, що дуже заважали на його вихованню, а то:

Він ніколи не чув, щоби батько чи мати говорили голосніше, коли навіть в чім не годилися.

Друге — то закон обовязку. Коли батько, чи мати приказали щось не тільки словом, але рухом пальця, то він знав, що треба приказ якнайточніше виконати, без найменшого спротиву.. Їх приказ мав таку силу, як порушення керми в кораблі.

Трете — точність. Що йому обіцяли, те завсігди йому дали; коли грозили, то певно вкарали; ніколи не сказали, чого будь, що не було правда.

Зокремаж мати дуже дбала про релігійне його виховання і вона перша давала йому релігійні відомости про Бога, про церкву, про добро і зло, про Закон Божий.. Не диво, що з такого дому вийшов великий чоловік!

З народної філософії.

[illegible]

— ВЕЛИКОДНА СПОВІДЬ СЕ НАЙВАЖНІЙШИЙ ОБОВЯЗОК ХРИСТІЯНСТВА —

— З ІСТОРІЇ КАНАДИ —

РОБЕРТ БОЛДВИН
1804—1858

Роберт Болдвин, котрого називали "Великим Реформатором", причинився може більше як хтобудь інший до установлення демократичного ладу в Канаді.

Не всім мабуть відомо, що в Канаді не завсіди було демократичне правління, та що ми користуємося ним сьогодні тільки завдяки великим канадійцям, що для здобуття правдивої демократії для свого народу посвятили ввесь свій час і свої сили.

Зпочатку Канада була кольонією Великої Британії. Управа її находилася аж у Лондоні в Англії. Англія висилала до Канади своїх "ґубернаторів", що доглядали за адміністрацією кольонії. Поки населення було небагато й край був слабо зорґанізований то все йшло гладко. Коли ж за якийсь час населення прибуло більше, показалося, що "ґубернаторська" система була невистарчальною. Нераз ґубернатор не дбав зовсім про справи місцевого населення й не старався представити як слід його потреби й вимоги владі в Лондоні. Один з ґубернаторів Горішньої Канади/нинішня провінція Онтеріо на ім'я Френсис Бонд Ґид св'ято вірив, що демократія це собі американська примха. В своєму звіті про Америку писав він, що там учать громадян, що "всі люди з народження рівні, та що ткань суспільності не має ні верху ні споду". Не було ж це легкою справою вмовити в ґубернаторів, що Канада була зріла до відповідального управління.

Роберт Болдвин, як провідник реформативної партії в Горішній Канаді, повів сильну кампанію за реформою. І праця його увінчалася успіхом, бо в 1848 р. його партія увійшла в силу. Тодішній ґубернатор Канади не мав іншого виходу, як згодитися на засадничі домагання Болдвина, а саме, що в Канаді має бути правління з міністерською відповідальністю.

Про Болдвина завжди говорили, що це чоловік "одної ідеї". Він бо справді не покинув своеї боротьби за відповідальне правління, поки її остаточно не виграв. Він безперестанку змагався з ґубернаторами й одного разу поїхав навіть до Лондону, як неофіційний представник своеї партии, щоб там з'ясувати Кольоніяльному урядові дійсне становище в Канаді. Його поїздка одначе була безуспішна. Сир Френсис Бонд Гид попередив свій уряд про Болдвинів приїзд і представив справу по свому, перестерігаючи, що Болдвин е агентом "революційної партії". Наслідок був той, що йому не довелося мати побачення з компетентними урядовими чинниками, тільки порадили йому вияснити становище Кольоніяльному Секретарові листовно.

Болдвин не вірив в насильство, тому й не брав участі в повстанню в 1837 р., хоча повстанці боролися якраз за такі самі засади й за таке саме демократичне правління, яке й він обстоював. Він вірив, що зміну в політичному устрою Канади можна завести мирним і законним способом. Пізніша історія стверджує, що його погляд був дійсно мудрий.

Роберт Болдвин родився в 1804 р. в Торонто /тодішній Йорк/. Походив він з ірляндської родини, одної з найбагатших в Горішній Канаді, й міг уладити собі вигідне життя без вмішування в політику. На пятнадцятому році життя скінчив він з відзначенням середню школу під управою д-ра Стречена. Після того записався на правничий факультет і одночасно практикував в адвокацькій фірмі свого батька. Вкінці й сам став адвокатом. На двадцятипятому році життя був вибраний послом до парляменту Горішньої Канади. Так почав він свою карієру, яка, як показалася пізніше, мала величезне значення для Канади:

Болдвин був канадійським патріотом і добро його краю й народу лежало йому дуже на серці. Одного разу тодішній ґубернатор Сир Чарлс Меткеф закинув йому, що він нездатний до давання вказівок ґубернаторові британської кольонії, на що він відповів:-"Я докажу світові, що ми, як канадійці, маємо свій край, та що ми є народом".

Після установлення відповідальної влади в Канаді Болдвин усунувся від політики, уступивши з уряду в 1858 р. В боротьбі за права народу витратив він чимало сил і сім років пізніше помер, проживши 54 роки.

Федеральне статистичне бюро в Оттаві подає, що в Канаді яких 7000 студентів кінчить щороку університетські науки. Велика частина з того числа виїзджає до Сполучених Держав, де під цю пору начисляють щонайменше один міліон канадійців, здебільша професіоналістів.

В 1945 р. скурили канадійці 3,000,000,000 папиросів більше, як в попередньому році. Зо всього тютюну продукованого в Канаді 95% припадає на провінцію Онтеріо, а решта на Квебек і Британську Колюмбію.

ГІРКИЙ ДОСВІД ПЕРШИХ ДОСЛІДУВАЧІВ КАНАДИ

Хто жив в Канаді ціле своє життя або прибув сюди останніми часами, той не всилі зрозуміти й оцінити труднощів, яких зазнали перші дослідувачі й поселенці у сьому краю.

Повернімся в історію зперед чотириста років в часи славного французького дослідувача Жака Картіє. Восени 1535 р. Картіє вибрався з Монтреалу, що називався тоді Гошелаґа, до Квебеку, знаного тоді під назвою Стадакона. Задумував він виїхати назад до Франції. Та на біду заскочила його остра зима раніше як він сподівався і покіль всліг зібратися в дорогу, замерзла ріка св. Лаврентія й закувала його кораблі під самим Квебеком.

Картіє не хотів дармувати й виправився на досліди в глиб краю. Його залога збудувала собі з брусів кріпку загороду, бо доокулишнім індіянам не можна було довіряти. В дорозі довідався він, що індіяни готують напад на маленьку горстку Французів, що начислила ледве 110 чоловік. Знав він добре, що їх ждало, колиб заговір так удався. Він же бачив в індіянських шатрах засушені шкури злуплені з людських чашок. Поспішив він назад додому і зарядив приготування до оборони. До загороди позношувано всі пушки з кораблів, а хлопці стояли на чатах як день так ніч.

Та сталося те, чого Картіє зовсім не передбачив. Кинулася жахлива пошесть-шкорбут. В своїх записках каже він про це ось що:- "Дехто з моїх людий зовсім не має вже сили. Ноги їм опухли й ятряться, а жили покорчилися й почорніли мов вуголь. В інших вкрилися ноги темними синяками. Відтак недуга підсувається до клубів, ширить ся по литках, плечах, раменах і шиї. У всіх гниють уста, погнили ясна до самих корінів зубів, які майже всі повипадали".

Шкорбут був пострахом для всіх перших дослідувачів. Серед залоги Картіера розхворілись всі крім десятьох. До місяця лютня двадцятьпятьох померло. Та коли по шесть шалла найгірше, якимсь чудом довідався Картіе про індіянський лік на шкорбут, а це вивар з канадійської ялиці. Спробували, і лік показався прямо чудотворним. Скоро після того його люди подужали й прийшли до сил.

Коли прийшла весна й лід поплив з водою, Картіє поладнав свої діла, щоб чим хутше вибратися з Канади, бо зачував, що ворожі індіяни готовляться до нападу на його кріпость. Перед виїздом задумав він зробити королеви Франції несподіванку і сказав своїм людям, щоб піймали вождя ґуронів, Доннакону разом з чотирма індіянами. Не думав він взяти їх у неволю, лишень хотів показати королеви тубильців Північної Америки. На нещастя Доннакона помер у дорозі. Індіяни підозрівали, що Французи зглядили його зо світу, що спричинило ще гіршу ворожнечу між одними а другими.

КАНАДА ПРОДАЄ МІДЬ ДО АНГЛІЇ

Канада тільки що підписала угоду з Англією, на підставі якої зобовязується постачати їй всю надвишку міді через наступних шість місяців. Здавалося, що через накопичення великих засобів різних металів під час війни буде менший на них попит в часі миру, та показується, що канадійські копальні міді матимуть добрий збут на свій продукт ще через довший час.

— ПОШУКУЮТЬ —

Монорик Мирослав шукає вуйка Василя Деминика, який перед 20-ма роками виїхав зі Станиславова до Канади
Ukrainian Camp 1, Rimini, Italy

Жукотинець пошукує односельчан з села Жукотина, пов Турка, які живуть в Америці та Канаді, Франції та Німеччині. Відомости слати на адресу УДК в Бельгії

Іван Кіт пошукує свого брата Василя Кіт, який живе в Канаді. Відомости слати до УДК в Бельгії

Софія Бенюк пошукує вуйка Петра Даровського, сина Матвія з села Остобіжа, пов Рава Руська, який перебуває в Канаді. Відомости слати до УДК в Бельгії

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь вже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(9)

Христос син Божий Сам приказав начальства добре слухати, й Він вас благословитиме й дасть вам силу до доброго, хоч воно зразу й прикре здаватися буде. Слухайтеж любимі, слухайтеж, а самі побачите, що то на добре вийде.

Оттак промовляли панотець, і громада розійшлася. Тої неділі і половини тілько людей у корчмі не було, що було давно, а Гершко Смок як узрів, так таки тої неділі і вмер, і жиди його вхопили на візок тай повезли до міста на окопище. Не міг, сирота, таких нових порядків витримати, от і вмер собі, нівроку. Але Іван Правдарюк, що сказав, то і зробив, не вважаючи на Гершкову смерть ні на клопіт других жидів, що собі з журби та жалю і пейсики пообривали й лаяли й плювали й скаргами грозили, та хто знає якими тяжкими процесами: кождої а кождої днини, чи в буддень чи в неділю або свято, мусіли корчми о девятій годині в вечер замикатися, а він сам до півночі дозирав, аби кого не покортіло другий раз у корчму вернутися. Але не кортіло якось нікого; бо девять пяниць сиділо ужє в арешті, а двом чи гром з тяжкою бідою пропеклося, котрих закортіло було, громаду проти нової установи бунтувати; бо Правдарюк хотів їх від разу до суду відставити, та ледви їх громада випросила. Та то лиш того одного вечера так було; бо на другий день усі пяниці йому дякували.— "О святила ж би ся йому та мудра голова!" казали, "нині і здорові ми й охочі до роботи, і гроші не протратили, як то бувало, де що другої днини годі й голову підвести було від пустого жидівського болота та проклятого дурману."

VI

Що діється на другу неділю у славному селі Срібрянів

Другої неділі було народу у церкві набито, а то так, що третя часть навіть і поміститися не мала де, не то що. А пан-отець і промовили по Службі Божій до громади

"Правовірні християне! Видите, любимі, як то мило та любо Богу молитися й Йому служити у купі разом? Не здається вам, що Дух Святий над вами усіма возноситься і вас на крилах своїх до Отця небесного подвигає? Не ліпше ж так, як по корчмах валятися та діяволу служити? Бо корчма то е церков діявола, де йому лиш служать і його прикликають. А той ворог людського роду до чого чоловіка приведе? до крайної бідноти, до довгів, до жидівської неволі, до злодійства, убійства, криміналу, шибениці, а що найгірше: до розпуки серця, душі, сумління, а та розпука сто раз гірша смерти й шибениці, бо вона е пекло на сій землі, вона є отрій вічний нашої душі, вона огонь незгасающій!— І чи ж не мусить пяницю, чи раніше чи пізнійше, а чим пізнійше тим гірше, пекельная тая розпука обгорнути, коли собі лиш подумае, що через одно жидівське болото, одну жидівську паскуду, й жінка його у поневірках, й діти його і голі і голодні, і неодіті і неогріті, й хата й поле не його, бо за довги у жидівських уже зубах? О, покайтеся, люде, покайтеся! Опамятайтеся ще доки час, бо потому вже запізно буде! Коли за себе самих не дбаете, то змилуйтеся хоч над дітьми вашими невинними, бо може завтра доведеться їм з жебрачими торбами чужі пси дражнити, може завтра будуть їм чужі пси ніжки обїдати.— і чи ж ні? —- Жид, що забере усе за довги та за горівку, не буде милуватися над сиротами вашими бідними, але в зимі, в найлютійшім морозі не дасть їм навіть і приступити до своеї хати, аби заморожені ручки загріти. А жид сам буде за вашу кров, за ваші гроші, у пишних дворах та покоях мешкати, та вами, голими й голодними рабами, послугуватися, гірше як ті чорти грішниками у пеклі! .."

Оттак пан отець духовний промовляли, і не одному слези як горох по лици покотилися. А як вийшла громада на двір и стали до розказу, то Іван Правдарюк так до них промовив

"Панове громада! Прийшло письмо від уряду, аби школи конечно запровадити, хоч най що там буде. До війта прийшло запитання, чи маемо вже громадський шпихлір, і що ми думаемо робити аби касу позичкову у нас запровадити.— Як же кажете, громадо?"

А нам же школи на що! На щож?! — закричало кілька голосів; обходилися до тепер без школи, то можемо й дальше.

"Вони нас не питають, чи нам її треба чи не треба, а кажуть, аби була, бо дадуть нам екзекуцію!" каже Правдарюк.

Тож добре, каже Семко Маланюк, найбільший пянюга у селі - школа як школа; але на що ж ще шпихліра?

"А не дай Боже голоду, то хто тебе з цілим домом годувати буде?— може Мортко Білбах або Мошко Гулис?" запитав Правдарюк

Ба най вони блохи годують, не мене! аж закричав Маланюк; се вже правда, що шпихлір би здався, бо за голод ніхто не може ручити; а позичкова каса ще борше би здалася, бо жиди зачали вже собі такі процента правити, як сама істовина. Та вже таки й не хочуть давати більше; а тут податки йдуть, а тут не одно.— Василь Несторюк читав нам недавно і про шпихлірі й про скринки позичкові, і то все мудро та розумно, але відки гроша взяти?, а на початок треба конечно гроша, без того не обійдеться."

"А кількож ти думаеш, щоби гроша треба на початок?" питае Правдарюк

А вже ж каже Маланюк, треба би на будинок та на ассекурацію найменше дві тисячі. Тепер же треба би на школи що найменше три тисячі, то вже маемо пять тисяч. Відтак на позичкову скарбонку треба би також три тисячі, аби початок зробити; отже ж маемо вісім тисяч. На кінець же, як самі видите, треба і на дім Божий давати, бо вже й кріз дах зачинае чуріти як решетом, і дзвіниця похнилилася, й одно, й друге! Я на се рахую також дві тисячі:— отже ж маемо вже десять тисяч, а відки ж їх взяти? Бійтеся Бога! Чи вже хочете, аби ми у світ пішли! Чи що такого хочете з нами зробити?"

"Я не хочу, Семку, аби ви світа ловили!" каже Правдарюк поважно й без ярости, "я лиш хочу, аби ви мене вислухали, бо й я знаю дещо рахувати, не лиш ви. Отже слухайте мій рахунок, а слухайте добре да уважайте! Се буде так:

У року маемо 52 неділь. Припустім, що кождої неділі пропе господар у корчмі 30 крейцарів; то винесе через цілий рік 15 р. 60 к. Тепер возьмім 20 свят у року, що не в неділі припадають, також по 30 кр. винесе 6 р. Тепер Великдень, Різдво й празник у року, найменше по 3 р., робить 9 р.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev N. Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

BISHOP FLAYS RUSSIA FOR PERSECUTION

The head of the Ukrainian Catholic Church in Canada charged Soviet Russia with persecuting Catholics for their faith and demanded the release of imprisoned bishops and priests of the Western Ukraine.

Exarch Basil V. Ladyka, of Winnipeg condemned the forced incorporation of the Uniat Church of the Western Ukraine by the Russian Orthodox church. Russian persecution, he told the British United Press, "has driven our people to the catacombs as in the early pagan persecution of the Christian Church."

A Soviet statement in Moscow recently reported that the Uniat council had broken its connection with the Vatican and had returned to the Russian Orthodox church. Catholic authorities in Montreal said the purported Uniat council did not represent the Church but was a puppet regime set up by the Soviet authorities).

In a joint statement with his coadjutor bishop— His Excellency Neil Savaryn— Exarch Ladyka today classed what Moscow called the new affiliation of the Western Ukraine branch of his church with the Soviet as 'an impossible event!'

Exarch Ladyka said that "the absorbtion of the Ukrainian Catholic Church in the Western Ukraine is an impossible event, since all duly constituted bishops have been arrested and deported.

(March 21, 1946)

FOOD FOR THOUGHT

1) Well well what do you know? Professor Laski, the Socialist challenges Russia to put her cards on the table! What next, in this atomic age? Seems like Laski is going democratically lax

2) Ave Churchill! Your sincere admission about Russia's real aims confirms the opinion of a sincere Ukrainian patriot

3) In the eyes of the "lords of the Kremlin" panslavism is identical with panslavery. The latter, no doubt, extends far beyond the Slavs. Communism wants slaves, not only Slavs!

4) Because Winnie tells us the truth, Uncle Joe gets sore and calls him dirty names. So you can't take it, eh Joe? It's about time you were on the receiving end for a change!

5) Moscow radio: "Ukrainian Uniates with their clergy officially repudiate Rome and come home to the Orthodox faith!"

Echo of truth: "Ukrainian Catholics are forced by NKVD (Secret Police of USSR) agents and cassock-donned (pseudo-batiushkas) to break away from Rome, after having been deprived by the Reds of their lawful Bishops and Clergy. That's the kind of freedom of religion Russia offers her unwilling slaves!

6) China's civil war proves the Communists' lack of good faith.— The world should benefit by this lesson, but the world is too blind!

7) A Red MP in Manitoba defended Russia's spies in Canada so boldly that one could see his hate for our form of democracy. Let us reverse the facts. Supposing Canada had spies in Soviet Russia and they were caught, what would happen to this MP if he stood up and defended them before his Comrades? Without a trial he would be "DASH-ed" off in a "KAR" and made hash of by a firing-squad!

8) An example of Party-politics: the Conservative and CCF federal leaders' criticism of Mr. Kings procedure in dealing with Russia's spies!— Now, you tell me! Do such men deserve our votes??

9) A Montreal Red tried and tried to win a federal election in a Jewish district. He finally "ROSE" to that much coveted position, and now his Comrades "FRET" and fear for him... He was arrested as one of Russia's leading agents in Canada!

10) Every time Russia makes an aggressive move, the alibi is the same: a defensive strategy!...And the world falls for that kind of tripe!

11) The original Big-Three is out. Roosevelt is dead, and Churchill is not prime minister any more. So Stalin interprets their secret decisions as he pleases!

12) With Churchill we say that we must put a stop to Russia's greed

13) Mr. Coldwell indirectly admits that there's no free press in the Soviet Union. Why not say it directly, M.J.???

14) Far, far, at the distant horizon, I see a pale star rising .. the liberation of the Ukraine. Fresh blood will be shed, but not in vain this time. If you do not catch on to my meaning, read the daily newspapers in between the lines! Ukraine will arise... SOON! Be ready!

15) It seems it's not healthy to be a Red in Canada nowadays!

16) The locksmiths are preparing for a "boom" in their business. Why? Well, methinks the Communist nests and schools of revolution will be locked up again. You want a practical conclusion? Get your church committee to build a new wing or enlarge your local temple. Soon it'll be much safer for "some" to pretend they were always "practical" Catholics although they belonged to a labor-temple!!!

17) Russia is so advanced that it had to take away every piece of machinery from Manchuria!!!

18) Hirohito apes democratic leaders. A fallen god?

19) A Frenchman recently admitted the genius of organization of the Germans. A German revenge in this atomic age will be disastrous if Christian love does not prevail.

20) In this hour of Ukraine's Calvary, read Shewchenko's works; they will dispel your national despair and give you pep!

21) Well, well, no Communist nor Red-sympathizer will work for the government!— It's about time!

22) Our papers praised the Soviets so much during the war that it's hard now to make some Canadians believe that Russia had spies here!— Let's support Mr. King's attitude!"

Fr. Nick.

Cardinal Flays Persecution of Ukrainian Catholics

In an interview with newspaper correspondents Cardinal Tisserant, Secretary of the Sacred Congregation for the Oriental Church said that the Soviet policy is to destroy Catholicism east of the Curzon line. He spoke against the forced return of refugees to Soviet territory.

If the end of the war means the end of the right of asylum, he warned, then "mankind has lost every idea of justice and charity."

The Soviet is giving effective aid to Alexis, the schismatic Patriarch of Moscow, who upon his elevation urged Ukrainian Catholics to desert Rome. Priests, Religious and Sisters are systematically deported by the Communists.

Since in Russia, practically speaking, no other church is allowed accept the Orthodox church of Moscow, the order of the day is that the Ukrainian Catholic Church must disappear

"For Ukrainians the matter is reduced to this dilemma," the Cardinal added. "Either schism or martyrdom, and martyrdom means arrest, deportation into Asia, prison, forced labor and death. And since deportation is used especially against the clergy, one cannot say what will be the lot of the faithful who find themselves forcibly deprived of their pastors."

Of more than 2,000 secular priests of Ukrainian Catholic dioceses, it appears that over one-fifth have already suffered this punishment. The Basilian Fathers have lost all their houses and religious institutions, and more than 30 of them have been arrested. Nothing at all has been heard of them since, the Cardinal continued.

The Cardinal pointed out, "Catholic schools have been suppressed and their property confiscated by the state. Sermons are censored. Priests, deprived of their means of livelihood, are forced to seek any kind of manual labor in order to live. This, he said, is being carried out in Carpathia.

'Communist propagandists hold meetings in villages to urge Catholics to join the Orthodox Church of Moscow, and equal pressure is coming to be used in regard to priests. The priests are being labelled publicly as enemies of the people with all the terrible consequences that such a designation carries."

All church property is being turned over to the Russian Orthodox Church of Moscow.

With reference to the "forced return to one's country," and to the 'denial of the right of asylum," which the Holy Father referred to in his allocution at the Consistory on February 21, Cardinal Tisserant had this to say:

"It follows as a natural consequence that hundreds of thousands of Ukrainian refugees are refusing, with all their might, to be transferred east of the Curzon line and to return under the rule of the Communists. There is no reason, really to wonder at this. An enforced return to their own land would mean, in fact, for many refugees, deportation to Siberia or even the firing squad.

"Scenes of great sorrow and despair have occured in concentration camps for displaced persons in Germany, Austria, Italy and elsewhere," the Cardinal said: "The reason for this is that refugees are not submitting to demands made by members of the Red Army, often at the point of a gun, to force refugees back to the countries from which they have come.

"Some declared that they would prefer to die rather than put themselves under Communistic power, and these have asked for a delay of fifteen days during which they might prepare themselves for a Christian death.

It is inhuman, it is anti-Christian," Cardinal Tisserant said in conclusion, "to violate human liberty in this way. If the end of the war mean the end of the right of asylum, then mankind has lost every idea of justice and charity."

Address—

given at Banquet tendered by the Ukrainian Catholic University Students' Club, on February 26, 1946, at Peggy's Grill

Your Excellency, Madame Chairman, Reverend Fathers, honored guests and students:

It is with a very lively emotion, that I rise this evening to convey to you a message from their Excellencies and the Reverend Clergy. Knowing your beginnings, your sincere efforts in forming the club, and appreciating the time industry and diligence expanded and sacrificed by your Reverend chaplain fr the success of the club, permit me to congratulate you on your achievement in this most worthy and laudable undertaking. I hasten to assure you of the fatherly interest in the Ukrainian Catholic University Students of our Most Reverend Bishops Ladyka and Bishop Savaryn, who has honored us wit hhis presence tonight, the clergy as evidenced by their presence are only too ready to extend to you their services and cooperation.

Why are Most Reverend Bishops deeply concerned with the activities of the University Catholic Youth? Why have you realized yourself that there is a need for you to have a Catholic Ukrainian Group while in attendance at U. The answer to these whys is the fact that all of us here present, graduates, students and guests realize that an education that is spiritually arid, wherein science and learning are considered as ends in themselves; an education limited to purely human concepts, detached from that which produces interior betterment; an education ignoring God, the Supreme Truth, is neither sufficient for man nor consonant with reality. Further we have realized that the defective and incorrect formation of young students is the greatest cause of the distress that weights upon so many nations, even the most advanced in civilization.

Hence in the education of youth, there must be a synthesis of thought that demonstrates the relations between man and God. Otherwise, despite all conquests in the field of learning, mind and conscience are debased. How much learning today leads to death rather than to life? How unhappy are those people whose youth is educated without the unifying and elevating doctrines of Christ's love.

To seek after knowledge merely for the sake of knowledge, to promote human culture as an end in itself, is a gravely defective method. Education which teaches the student to do no more than this, is wanting in its highest element; it lacks wisdom. Knowledge and wisdom are not the same thing. Wisdom is a virtue and every virtue is a disposition to perfection. The sublime end of wisdom is to shed light— divine light, primarily, rather than human light. There are things which pertain solely to the senses or, at the highest, the intellect, and these are the object of knowledge. But there are other things which pertain to the immortal soul, and bind us to God in the bond of sonship and of finality. To acquire these, study is not enough, however exhaustive, nor a scientific method however perfect; but there is need for recollection, silence, meditation, exercises of abnegation and self denial, and the practice of virtue. These constitute the province of wisdom. The imparting of this wisdom is the aim of the Newman Club especially to students attending secular U.

The mission entrusted to you now as Catholic Students and Newmanites, and later as Catholic laymen and leaders is to combat against everything that is anti-Chrisitan; and to stand in defence of the rights of God, of the Church and of your people., Hence one must never forget or even partially neglect the fact that the characteristic note of your club is CATHOLIC, and that you have banded together to perform with the grace of God some good work, and to give at all times good example. You are aware that at all times you are under surveillance of your elders, and what is more you are looked up to by the youth that is not receiving a U. education; added to this is the fact that you are daily rubbing shoulders with non-Catholics, which all demands that you live according to the ideals of Newmanites, by letting your conduct always be characterised by dignified friendliness and never-failing good example

Thank you.

(Delivered by Rev. Anthony Simbalist, Winnipeg)

COLUMBIAN SQUIRES

(Basil McManus Circle No. 407 Winnipeg, Man.)

The Columbian Squires participated in a successful Tally-Ho on Saturday, Feb. 22. There were twelve couples in attendance. The brisk winter air made everyone cheerful and gay. The sleigh-ride was terminated at St. Ann's parish hall.

Refreshments were served by Mmes. D McDonald, C. Currie, A. H. Chivers, B. Coleman. Many thanks to them and to Father Macauley, pastor of St. Ann's

Both Knights and Squires attended Mass at St Nicholas Greek Catholic Church on Sunday, Feb.

23. All marvelled at the magnificent singing of the choir. The unusual ceremony, language and vestments interested everyone. Father Senkiw treated the Knights and Squires to a delicious lunch after Mass. Deputy Grand Knight O'Malley thanked Father Senkiw for the hospitality and courtesy that were showered on the Knights and Squires. Mr. J. Shelly seconded the vote of thanks mentioning the fact that this summer the Gr. Catholics would be celebrating the 350th anniversary of their reconciliation with the Holy See. He added that the Knights would be certain to take part in the celebration.

SAUSAGE PATTIES

Make patties from meat prepared as for sausage, form into small balls, then flatten with a fork dipped in flour to about ½ in. thick. Place them in a warm pan and fry slowly. Turning them over, during the frying so that they will not burn, fry till well done in about 10 to 12 minutes,— all depends on thickness of patties

PINEAPPLE DROP CAKES

1 cup granulated sugar
5/8 cup butter
2 whole eggs
1½ teaspoons soda dissolved in
¼ cup hot water
2 to 2½ cups flour
½ lb dates
¼ cup cherries
1 cup blanched almonds
3 slices candied pineapple, chopped finely

Cream butter well, add sugar and cream together. Add slightly beaten eggs and then flour alternately with hot water in which the soda was dissolved. Lastly add the fruit and nuts which have been floured. Drop by spoonfuls on to greased cookie sheet and bake for 15-20 minutes at 325 F

COCOA ALMOND "ROLLED OATS" COOKIES

1 cup flour, 1 cup rolled oats, ½ teaspoon salt, 1 cup brown sugar, ½ cup shortening or butter, ½ cup rolled almonds, ½ cup cocoa, 2 eggs 1 teaspoon vanilla, 2 teaspoons baking powder, ½ cup milk (if sour milk is used, use 1 teaspoon of soda, leaving out baking powder)

Mix dry ingredients, almonds, and cocoa Rub in shortening, add eggs and then milk, mix thoroughly. Drop on greased sheet and bake in a moderate oven for 20 minutes

ROLLED OATS GINGER FRUIT COOKIES

1½ cups flour, 1½ cups rolled oats, 2 eggs, 1 cup brown sugar, ½ teaspoon salt, 1 cup shortening or butter, 1 cup dates, cut in small pieces, ½ cup broken walnuts, 1 teaspoon ginger, 1 teaspoon cinnamon, ½ teaspoon vanilla. 2/3 cup milk or hot water, 3 teaspoons baking powder. Mix all together into a dough thick enough to roll or you can leave in cold place overnight, then roll and cut in thin slices, bake in a moderate oven until nicely done

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1054 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. I would like to know if the sins of the just will be revealed on the Last Day.

A. According to the common opinion of theologians, not only the sins of the wicked but the sins of the just will be revealed. This will take place, they say, in order to show forth the mercy of God and to glorify His justice At the same time, it will make the judgement complete It is also held by the sacred writers that God, in revealing the sins of the just, will not cause embarrassment or shame to those concerned

Q. Is it true that Elias, who was removed from earth without dying, must taste death before the end of the world?

A. Yes, for we read in the Apocalypse, the last Book of the Bible the following very clear statement Speaking of the reappearance on earth of Elias and Henoch who also did not taste death, the inspired writer, in Chapter XI, verse 3-11, says that "they will preach for three years and a half and recover many souls from anti-Christ, who in the end will kill them and their bodies will be left unburied After three days and a half, God will raise them to life again." Moreover, that Elias and Henoch will die is in conformity with the inspired words of St Paul: "It is appointed unto man once to die, and after this the judgment." (Hebrews, IX, 27).

ТОВАРИСТВО УКР. КАТОЛ. СТУДЕНТІВ УНІВЕРСИТЕТУ в Вининег, Ман.

Від кілька місяців у Вининег основано, за стараниям о. Володимира Божика, пароха в Брукленде, Ман., Товариство Українських Католицьких Студентів Університету. Товариство складається з тих студентів та студенток, що ходять чи ходили на університети в Вининег. Товариство числить гарне число студентів та що дві неділі мають свої сходини в нашім Інституті БУК-а ім. Пречистої Діви Марії при вулиці Кеннеді в Вининег

Склад заряду є слідуючий:
о. Вол. Божик— духовний провідник
Ева Кохайда, голова
Василь Бабій, писар
Олена Костюк, скарбник
Бетті Огризло, Ґвен Никорчук, Віра Жаровська і Володимир Богайчук, гостинний комітет.

У вівторок дня 26 лютня, 1946, заходом Товариства відбувся дуже гарний бенкет, на котрім між іншими був присутний також наш Преосвященний Кир Ніль Саварин, і потім танець.

Число усіх гостей-студентів університету сягало до 75.

Танець і бенкет треба уважати гарним успіхом.

Підчас бенкету між іншими промовляли о. В. Божик, Лорн Ремновський, директор школи в Вининег пан В. М. Валл і о. А. Цимбалистий.

Будучність Нації бажає новому Товариствови якнайкращих успіхів.

З ПЕРЕКЛАДІВ О. СТ. СЕМЧУКА

З "НАЧЕРКУ ПРО ЛЮДИНУ"

Нехай дурні спорять про форми правління,
Де ліпша управа, там ліпше владіння.
Хай грішні ревнують за способи віри,
хто правдою діє, той знає всі міри
Світ буде ріжнитись у вірі й надії,
любов же зєднає всі души святи
Хто це позабуде, пропащий на віки
І всі ми від Бога і там для нас ліки.

Александер Поп.

ГІЯЦИНТИ

Коли ти бідний, як грач що по грі
і все твоє добро три хліби марні,
продай один і здаля у тиші
купи гіяцинти в поживу для души

Гулістан Мослія Едина Сааді

ПЕРЕХИТРЕНІ

Він начеркнув коло, що нас виключає,
бунтом еритично поза все ставляє
Але я з любовю вмію поконати,
в наше власне коло ще й його приняти.

Едвин Маркгем

ГОТОВІСТЬ

Будь готов на всі дні,
стрінь їх без журби
Коли ти молот то вдар,
як ти ковадло, перетерпи

Едвин Маркгем.

НИНІ Є ГАРНО

Той світ все клопотів повен,
хто скаже, що ні?
І причин до нарікань чимало
я зазнав в минувшині
Дощ і буря напали на мене,
а небо сіре як сум.
терника ще й колючками обдерла
при дорозі на глум
Але нині я сонцем сияю від радісних дум!

Що за ціль лишень вічно ридати
і журитись без зміни?
Що за ціль безустанно думати
про минувших літ тінь?
Кождий своїх клопотів має,
як вода з вином,
жизнь не є вічна гостина .
Клопоти? Минуть притьмом.
Але нині є для мене прекрасним сном!

Це нині, що я живим дню,
а не тому місяць назад
Я маю, я граю, даю і збираю,
як час вибиває свій склад
Упора чи хмари смутку
упали почерез мій шлях,
може назавтра заслотить,
може забурить на днях?
Але нині мій день як сонце в безжурних піснях!

Доглес Меллоґ

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ

Канадський Державний Архів находиться в Оттаві. Зберегається в ньому всі офиційні документи канадського уряду від початків Французької займанщини по сьогоднішній день. Окрім матеріялів торкаючихся справ суспільних та господарських, політики й релігії, збирається в Архіві також мапи, поміров таблиці й плани, що свідчать про хід історії Канади та й розвій її природних богацтв

Не трудно отже вгадати, що державний Архів є джерелом історичних відомостей не лишень для міністрів, послів та всіх державних урядів, але й для істориків та різних мужів науки, що приїзджають сюди по матеріяли з цілої Канади.

ЧИСЛО РОЗВОДІВ ЗРОСТАЄ

Число розводів в Канаді росте з року в рік. Коли в 1939 р. розвелося тут 2,068 пар, то в 1944 р. було їх аж 3,813 пар. Найбільший процент розводів припадає на Британську Колюмбію, бо майже чотири рази більше як пересічно в кожній иншій провінції Навіть у Квебеку, де немає розводового закону, число розводів від 1939 р зросло вчетверо

"БАТІҐ" - ПАРТІЙНИЙ КЕРІВНИК

Кожна політична партія в Канаді має свого організатора, сенто керівника, що зветься "Батіґ" - по англійському "Ги Гвип". Його обовязки подібні до тих, що керівника будьякого більшого модного підприємства. Це партійний арбо...атор, що пильнує порядку серед послів. Він уважає, наприклад, щоб усі вони були на засіданні в парляменті в часі голосування

Коли уряд має в парляменті переважаючу більшість, то служба "Батоґа" малозначна Якщо однак більшість невелика, то й служба його вельми важлива Що ж би то сталось, коли б так у часі голосування не було на місці всіх послів? Атже ж провал уряду!

"Батіґ" урядової партії має своє місце в парляменті зараз за премієром по самій середині ради міністрів кабінету, щоб безпосередньо відбирати від нього вказівки "Батіґ" опозиційної партії примищений такoж зараз за провідником опозиції

Урядовий "Батіґ" не бере особливої платні за свої додаткові обовязки Має він затe величезний вплив і силу На його приказ посол мусить обовязково явитися в парляменті на означений час, хоч би він мав і які перешкоди Має він теж вступ до премієра, коли лишень забажає

За добру службу партійний керівник звичайно дослужиться або міністерського крісла, якщо він на такий уряд надається, або дожизненного уряду сенатора

ОЩАДНІСТЬ ПЕРЕСІЧНОГО КАНАДІЙЦЯ

Перегляд приватних ощадничих рахунків в канадських банках виказує, що пересічний канадієць має заощаджених 533 дол. Банкові знатоки кажуть, що загально представляє це величезну покупну силу, яка перевищає минулорічну на 502 міліони долярів

Має зуби, а не їсть (— граблі)

За лісом за плаcом білі хусти висять (— зуби).

ЦЬОЦЬ І ВАРВАРА Цибуля добра медицина.

Небудь я більше по докторах ходив. Наїмся цибулі. Ото Вам кажу медицина. Але і запах, запах!

АРРАН, САСК.
На поміч скитальцям

Парохія св. Йоана Хрестителя, в Арран, Саск., помагає усіма можливими матеріяльними і моральними засобами нашим нещасним українським скитальцям в Европі.

Заряд парохії з парохом о. Н Сірим, перевели збірку, яка принесла около $250.00. Гроші зібрані вислано на поміч нашим братам в Европі, в части через Епископську Канцелярію, а частино через Организацию КУК-а

Часть грошей пожертвовано на висилку газет на цілий рік до Европи Запренумеровано до ріжних таборів в европейських краях, де находяться наші скитальці, 30 чисел газет, Укр. Вістей, БНації, Голос Спасителя й Світло, з одної парохії в Арран. Такі самі заходи робиться по інших парохіях арранського округа, щоби призбирати грошей, й ними частинно помогти матеріяльно, а частинно запотребованню виховавчо моральному, як висилку часописів й пр літератури.

Крім цього, о. Н. Сірий перевів збірку по церквах, на закупно релігійних й культурно-освітних, книжок. З арранського округа, вислано у ріжні европейські краї, а навіть до Єгипту, нашим скитальцям 18 пакуночків книжок, особливо до збирових станиць-таборів, де є разом в більшому числі наші люди Вислано 520 книжочок (з 34 ріжних видань, особливо релігійного характеру, а між ними 47 календарів Голосу Спасителя й Християнської Родини, за котрими то календарями так просять з Европи

Арранський парохіяльний округ взиває всі наші парохії піти за нашим приміром Бо як ми цего не зробимо, й доброю пресою та літературою не засмотремо наших тисячі скитальців, то знайдуться другі, що свою роботу зроблять. Тому всі разом до спільної акції в помочі нашим українським скитальцям з католицької нашої Галичини

ПАРОХІЯ СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА В ЕТЕЛБЕРТ, МАН. ПОМАГАЄ СКИТАЛЬЦЯМ

Наші добрі парохіяни в Етелберт, Ман., на чолі зі своїм парохом Всеч .о. Антонієм Луговим, бувшим єпископським секретарем, відчули ту потребу помочі нашим бідним скитальцям в Европі й як довідуємося по нинішний день вислали такі посилки впрост до Европи: Всеч .о. А. Луговий вислав від себе 24 стипендії 24 Сл. Божих для священиків скитальців, що рівнається 24 долярам Також тільки само, значить 24 стипендії, зложили парохіяни в Етелберт для священиків скитальців Разом отже 48 долярів Вислано також вже 4 пакунків поживи — впрост до наших скитальців в Европі. Пакунки, кождий по 11 фунтів як то вимагають почтові приписи

Се тільки початок висилки пакунків з сеї парохії. В неділю 17 березня в парохіяльній салі відбулося чайне принятя, з котрого кождий цент пішов на покриття посилки пакунків. Між парохіянами також переводиться збірку одіння, яке як тільки буде можливо якнайскорше вишлеться

Працю наших добрих людей в Етелберт треба високо оцінити та поставити за взір другим нашим парохіям. Коли пішлемо пакунки з поживою і біллям ВПРОСТ ДО ЕВРОПИ НА РУКИ СКИТАЛЬЦІВ то тоді ми їм найкраще поможемо. Ану до праці усі!

Коли і Ваша парохія вже вислала які пакунки до Европи для наших скитальців, то напишіть до нашої Редакції, а ми сю вістку помістимо на сторінках БНації. А коли ще не віслала, то старайтеся се зробити якнайскорше і про се повідомiть нас, а ми подамо через нашу ґазету усім до відома, щоби колись не казали, що Ви, коли була така потреба помочі нашим братам, нічого не вислали.

Двічі дає, хто зараз дає.

Вгорі видимо трактор трек — тректоровий потяг, що довіз запаси поживи та другі матеріяли до міста Єлловнайф в північно західних краях Канади. Вдолині пси тягнуть санки зі запасами поживи, що виладував з трактор-потягу для себе оден з купців в Єлловнайф.

БОСЕЖУР, МАН.
Збірки на збігців

Хоч скінчилися збірки для скитальців в Европі, ми не повинні забувати про своїх рідних в старім краю, котрі тепер страшно бідують. Всі кольонії, помимо того, що мали свої видатки, бо помагали будувати парохіяльну резиденцію в Босежур, віднеслися досить гарно в справі скитальців.

Лейдівуд:— Зложив $113.10 для скитальців слідуючими жертвами: Жіноче Т-во $25.00. По $5.00: І. Чимбур, Дм. Ференс, В. Чимишин. По 3.00: П. Ференс, О. Миколаїв. По 2.00: пані Юрчак, С. Гуменюк, В. Петруш. По 1.50: І. Савчук і Марія Шах По 1.00: С. Галик, К. Панас, Б Дж. Герлі, Марія Свободжан, Кс Ганчарик, пані К. Ференс, Дм. Пелюк, п. Михальський, С. Марко, П. Семків, І. Шах, П. Прийма, М. Пилюк, С. Лашек, Я. Гладій, С. Ференс, Й. Струс, І. Околіта, А. Околіта, І. Гудима, І. Бойко, пані І. Бойко, М. Бойко, А. Соколовський, Й. Соколовський, В. Крущчик, Ів. Баран, птво. М. Смолінські, Е. Ганчарик, П. Корчинський, П. Мазур, А. Мазур, Л. Малиська, пані О. Крук. По 50ц.: С. Мазур, Ф. Мазур, А. Салик. З 25-літного ювилею п-тва О. Николаїв $12.60

Тиндал— зложив $58.30. По 5.00: О Луцик, А. Бздель, П. Семко, К. Далинюк, одна особа. По 2.00: Н. Яремко, М. Плазьо, І. Юрків, М. Горошко. По 1.00: Д. Коліна, І. Прус, А. Рот, і $22.30 від незнаних осіб.

Босежур— зложив $30.50. Всеч. о. Корнило $5.00. По 2.00: Н. Лисий, Л. Тарновський, Г. Рицар. По 1.00: Ф. Шушак, А. Брик, М. Гуцал, П. Левко, В. Кізлик, Ів. Березюк, П. Козак, А. Бойко, В. Новак, В. Рудакевич, пані Барановська, пані Куца, Ів. Ґах, М. Щібак, Н. Волянин, І. Онищук, П. Кучинський, пані Риплянська, пані Фофел 50ц.

Елма— зібрано в церкві $25.00

Галашвил— Дм. Іванишин, $5.00

Скарбник.

ВИНИПЕГ, МАН.
Основано відділ ЛУКЖ

В неділю пополудні, дня 10-го березня, 1946, зорганізовано відділ Ліґи Українських Католицьких Жінок при церкві св. Володимира і Ольги, у Винипегу. На сходини прибуло дуже поважне число женщин, котрі інтересувались справою зорганізовання відділу. Промовляла голова Домініяльного Заряду Ліґи Укр. Катол. Жінок, пані Марія Дима, і у своїй промові подала дуже інтересні організаційні інформації. По промові пані Дими приступлено до вибору заряду, до котрого ввійшли слідуючі:

Заст. Гол.—п-і Олена Бовчан
Секретарка— п-і П. Ґенрикс
Фін. секр.— п-і Анна Шунь
Скарбничка— п-і М. Бойчук
Контрольна Комісія:— пані С. Хвалібога, п-і М. Брик, п-і М. Козак

Анна Шунь,
Секр.

САСКАТУН, САСК.
Пращальний Вечерок

Дня 5-го лютого членкині Тов. Кн. Ольги і приятельки зішлися до пані Сукнацької, щоби попращати її на виїзд до Калґарі, до її сина. Пані Сукнацька була активна членкиня Тов. Кн. Ольги, за що належиться щира подяка; коли дано її дарунок на спомин, вона приняла зі зворушення до сліз і щиро подякувала і з тої нагоди подарувала 5 долярів на українську католицьку церкву св. Юрія в Саскатуні, і 1.00 на пресу, потім слідувала дрібна колекта на пресу, що принесла $6.25. З того призначено на Будучність Нації $3.00. Усім жертводавцям щира подяка, а пані Сукнацькій дай Боже прожити довгі літа!

Присутна.

В Торонті є одинока в Канаді фабрика, що очищує та крає на відповідні величини діяманти. Зліва видимо вишліфовані в тій фабриці діяманти, котрі то, як видимо зправа, опісля продають по склепах золотників. Неодна молода пара може навіть не знає, що діяманти, що носять вони їх на своїх слюбних перстенях походять таки з самої Канади.

СЕНДІ ЛЕЙК, МАН. І ОКОЛИЦЯ
Для Скитальців

Сенді Лейк, Церква св. Духа	$91.75
Долини, церква св. Йоана Хрестителя	68.85
Озерна, церква св. о. Николая	62.65
Шол Лейк, церква св. Йосафата	51.05
Город, церква Пресв. Евхаристії	49.42
Рекгем, церква св. Йоана Хрестителя	29.04
Сомик, церква Вознесення	24.20
Ельфінстон, церква Покрови М.Б.	15.65
Ніпава, церква св. Йоана Хрестителя	9.38
Мінедова, церква Вознесення Хр.	9.14
Разом	$411.13

Збірку в повисше згаданих церквах перепроводив Всеч. о. Парох М. Пригорійчук. Збірку переслано до Епископської Канцелярії у Винипеґу.

Наші люди в околиці Сенді Лейку є все дуже щедрими на народні чи релігійні цілі. Тепер зложили так гарну суму гроша на поміч нашим братам в Европі. За се нашим людям в Сенді Лейк і околиці належиться сердечна подяка. А на спеціяльне признання сі люди заслугують собі за се, що зібрані гроші вислали на руки нашої Епископської Канцелярії в Винипеґу, куди всі гроші зібрані по наших парохіях і церквах на поміч нашим братам в Европі повинно все відсилатися. Не можемо змовчати, щоби й коротко не піднести тої гарної праці, що її провадить парох Сенді Леку й околиці, той все рухливий, той все невтомний в праці Всеч. о. М. Григорійчук.

Оден з урядників парохії.

ДОБРИЙ БРАТЕ!

Ми пташата—соколята
Одного гнізда:
Одні у нас батько-мати
Тай кровця одна.
Не забудь-же спогадати
Мене в чужині,
Тай іноді написати
Писемце мені.
А я стану се писемце
Від тебе читать
І зрадіє мое серце,
Що пише мій брат,
Що не згасла в моїй груди
Братняя любов.
Нехай Господь тебе любить,
Будь мені здоров!

—Едвард Лехман.

Мамин син

На залізничому поїзді, що їде з Ню Йорку до Бостону, їде багато вояків. Є теж військова поліція. Йде мілітарний полисмен від воза до воза й переглядає докладно, чи кожен вояк має перепустку. Приходить до сальонового воза, де сидить старша пані з посивілим уже волоссям, а побіч неї вояк, її син. — "Покажи перепустку брате!" — звертається військовий полисмен до вояка. —"Алеж пане, він не потребує перепустки. Він зо мною" — заступається мати за сина.

ЧИ ІДУТЬ ЛИСТИ ДО СТАРОГО КРАЮ?

Запит до "Українського Життя"

Питають нас не раз і не два чи вже курсує почта між Канадою а Старим Краєм, то є між Канадою і Галичиною, звідки приїхали наші батьки і де ще маємо десятки, сотки, тисячі кревних, посвоячених, знакомих, близьких. Як відомо, в наслідок послідної війни, Галичина влинилася під "ласкавим," пануванням "матушки" Расеї.

Куди ішла і куди тепер іде почта?

В часі війни почта не могла курсувати як слід, але сейчас після війни рух почтовий відновився майже вцілости між Канадою і приблизно 185 краями і кольоніями чи островами світа. В послідних часах відновлено почту між Канадою і Данзигом, Болгарією, Румунією, Югославією, Уграми, Чехами, Бурмою, Гонг Конгом, Малаєю, Сингапором. Також вже курсує звичайна почта між Латвією, Естонією, Литвою і Польщею по сей бік Курзон лінії. На схід від Курзон лінії гробова тишина. Там "рай." Там так добре, що мешканцям Росії не хочеться до нас писати, і вони не потребують щоб ми писали до них. Адамови і Еві не було так добре в раю.

Ходять большевики поміж нас і проповідують нам той "рай." Вони захвалюють Росію, а самі чомусь туди не їдуть, навіть тоді коли хтось платить їм подорож. Мабуть канадійські большевики думають, що ми всі просто маленькі діти, що повірять яким-не-будь небелицям, байкам, або успіхам Тарзана. Найже вони годують себе самих таким "чіп стафом," а ми ніколи не полюбим брехні, і будем памятати, що брехнею обійдеш цілий світ але не вернеш назад. Най наші канадійські большевики випросять в Кремлю ласки, щоб між Канадою і Росією курсувала звичайна почта, так як курсує між нами і около 100 краями світа; тоді хоч дамо їм крихітку довіря і признання.

Дальше Питання

Чому канадійські і американські вояки, що тепер за морем, роблять всякі можливі спроби, щоб їх вернули назад до Канади-Америки, до своєї рідні, до свого рідного краю,- а сотки тисяч, може й мільони українських, польських і інших скитальців, воліть блукати-скитатися поміж чужими, і в многих случаях радше наразитися на смерть, чим вертати до рідні, до рідних земель, тепер занятих Росією?

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ ДЯКУЮТЬ КАРДИНАЛОВИ ТІССЕРАНТОВИ

Широко розголошений а сильний виступ Кардинала Тіссеранта в обороні української Церкви перед брутальним насильством червоної Москви а українських скитальців у Західній Европі перед примусовою "репатріяцією" в руки совєтських опричників викликав - розуміється —загальне почуття вдяки серед українців в Зл. Державах, що найшло вислів у каблеграмах, які вислано до Кардинала Тіссеранта від українських установ. Понище подаємо ці депеші.

Подяка "Провидіння"

Головна Управа нашої організації "Провидіння" на місячнім засіданні з дня 5-го березеня рішила вислати і сейчас вислала каблеграму слідуючого змісту:

His Eminence
Eugen Cardinal Tisserant,
The Vatican—Rome, Italy

The Providence Association of Ukrainian Catholics in the United States hastens to express their deepest gratitude to Your Eminence for the firm words of defense of the Ukrainian Catholic Church in Western Ukraine as well as of Ukrainian refugees suffering religious and political persecution.

With filial reverence: Rev. Walter Bilynsky, president, Anthony Curkowsky, Eugene Rohach, John Doslan 817 N. Franklin St, Philadelphia 28, Pa.

Злуч. Укр. Амер. Допом. Комітет також дякує

В понеділок, 4 березня, президія ЗУАДопомогового Комітету вислала до Кардинала Тіссеранта в Римі таку каблеграму:

His Eminence
Eugene Cardinal Tisserant
The Vatican, Rome, Italy.

The Ukrainian American Relief Committee assisting Ukrainian war victims in Europe expresses deep gratitude for the noble words of Your Eminence in defense of Ukrainian refugees from Soviet persecution; and requests your and the Holy Father's protection for them until their desperate plight is relieved by transporting them to safe lands for colonization. We beg Your Eminence's blessing for our hapless brethren and for our charitable work in Christ's name.

For the Ukrainian American Relief Committee:

Dr. Walter Gallan, president
Dr. Paul Dubas, secretary
Mr. Eugene S. Rohach, treas
The Ukrainian American Relief Committee
847 North Franklin Street,
Philadelphia 23, Pennsylvania

Український Конгресовий Комітет дякує Кардиналови Спеллманови

Знову український Конгресовий Комітет вислав подяку нюйорському Кардиналови Спеллманови за його виступ в обороні переслідуваної української Церкви і против насильної "репатріяції", цебто видавання українських збігців в руки їх московських мучителів. В подяці до Кардинала Спеллмана згадано також з вдячністю про широко звісний протест Папи проти переслідування українців - їх Церкви і їх збігців

ПОЛЬЩА ВИНИЩУЄ ЛЕМКІВ

ОСЬ ФАКТИ:

Дотепер, з обнятих умовою вакуації 543,876 осіб української народности, евакуовано вже з Польщі 311,491 осіб або 60 відсотків всіх призначених до евакуації.

Тепер польські власти, хоч умова про переселення говорить про "добровільне переселення" **готується з весною в місяці марті викинути всіх примусово, так тих, що ще зісталися як тих, що вже з відтам повернули.** На доказ того долучуємо витинок з газети "Дзеннік Польскі" ч. 25 з дня 26. січня 1946.

"Були вже такі випадки: приміром, викинули Висову так, що людей вязали до возів як баранів і везли до стації Горлиці. А також брали хорих людей, котрі на возах умирали. Забирали жінки, що на возах родили діти. Були випадки, що хліб в печі зіставя не допечений а людей забрали голодних.

Коло Сянока видали всіх, як не хотіли виходити зі своїх хат, то палили цілі села зі всім добутком. Старих лапали, а молодь вся утікає в ліси.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

о. П. Криворучка, $2.00

пані М. Заячківська з Саскатун прислала зі збірки $3.00

Теодор Бучко, Айтуна, $1.00

З весілля панства Шевчуків в Торонто, Онт. $6.00

З річниці Добродійного Товариства св. Покрови в Винипег $5.00

Усім жертводавцям житься сердечна подяка Хто буде слідуючий?

БУК І БРАЦТВО СВ. НИКОЛАЯ ДЯКУЮТЬ КАРДИНАЛОВІ ТІССЕРАНТОВІ

Кардинал Евген Тіссерант секретар св. Конгрегації Східної Церкви, недавно в своїй промові в Римі, що зробила великий розголос в світі, виступив дуже мужно в обороні нашої Католицької Української Церкви, наших скитальців та Української Дивізії.

Домініяльні Заряди БУК і Брацтва св. о. Николая в Винипег вислали на руки Кардинала Тіссеранта в Римі телеграми в котрих дякують кардиналові за сей мужний виступ.

БНації сердечно гратулює обом нашим Домініяльним Зарядам за висилання тих телеграм.

ВИНИПЕГ, МАН.

Річниця Добр. Тов. Св. Покрови

Заряд Добродійного Товариства св. Покрови при 965 Бойд ул. у Винипегу устроював 7-му річницю заснування Товариства на 23-го лютого, 1946, 8.30 вечером в парохіяльній салі. о. парох отворив вечерю молитвою Отче Наш

По вечері гості всі були раді, що добрі пані так гарно вечерю приготовили, а то ними були пані Похович, Журба і Дудар, за що належиться їм щира подяка. Відтак голова п. Дорош сказав пару слів про розвій Товариства і подякував всім гостям за присутність, так само подякував отцю пароху за їхню працю і побажав всім много літ прожити. п. Дорош попросив о. Пароха до слова. Отець так само висказав пару слів про Товариство, відтак прочитав листа від скитальців і про їх життя і сказав, ті пакунки, що ми вислали, то вони отримали і дякують нам і ще просять помочі. Отже я би вас просив, хто оскілько зможе жертвувати, а вони будуть вдячні для вас. Отже п. Дорош попросив пана Хімку, паню Дорош, пана Грабовського і пані Стасюк зайнятися колектою на котрій зібрано $43.15 З того взято $30.00 на скитальців, а $13.15 на українські часописі: 5.00 на БНації, 4.00 на Укр. Вісти а 4.00 на Укр Робітника. Зложили свої жертви пані панове: Т-во св Андрея $5.00. По 1.00: Т Мельничук, Загарійчук, Кабак, Бреліс, Кошовський, о Ст. Семчук, Фаращук, С. Романишин, Машталір, Завальський, П Музичка, Т Коваль П. Тараска, І. Пелех, Р. Калинюк, Таньчук, Д. Сисак, Д Стасюк. По 50ц.: Д. Дорош Г. Мушій, Мудрий, Корняк, К Бензоляк, Ямків, Возьна, Опаристйн, І. Грабовський, Ф Музичка, М. Біленька, Д Олійник, П. Москаль, Бецейко, М. Мельник, Попович, В Леньговий, А. Хімка, М Гладка, Т. Гамара, Дрозд, Макійчевич, Король. По 25ц.: Кардаш Романець, Я. Лідюк, Дунець, Корнал, Топольніцький Лупійчук, Караїм, Михайлин Франковський, Ф Михайлин Остапів, Гевік, Е. Похович, М Муро...

Усім жертводавцям належиться щира подяка. Так само проситься, хто би хотів вписатися до Добродійного Товариства св. Покрови, то може прийти в понеділок на засідання. Членів приймається від 16 літ до 60 літ життя без вступного, а ми радо приймемо

Д. Дорош, голова

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

(Продовження)

Я зачекав аж до ночі, бо знав, що тоді буде найкращий час виконати свій замір. Підчас дня сторож, що часто заглядав до моєї кімнати через отвір в дверах, мігби побачити, що зі мною щось не в порядку, й тоді закликавби доктора й виратувавби мене. Бож знаним є, що перетявши головні жили на руках чоловік відразу не умирає, але часом треба довшого часу, щоби наступила смерть.

Вкінці прийшла ніч і я почув приказ: "Кластись на спочинок." Однак я не перетяв своїх жил, бо якийсь малий голос почав говорити в мені: "Бог дав тобі життя— й тільки Бог може тобі його відібрати." Мені схотілося дуже спати й я заснув. В сні побачив я мойого покійного приятеля, майора Йосифа Томкуса в військовім униформі і шапці; неначе стояв коло мене.. Його голос я почув виразно. Йосиф казав до мене: "Дорогий Іване, не роби того, що ти задумав, не роби тої помилки якої я допустився" Я зірвався зі сну і закликав: "Йосифе! Йосифе! Як ти тут дістався?" Однак в тій хвилині видіння мого приятеля щезло зперед моїх очей. Я добре памятав, що він поповнив був самогубство кілька місяців тому таки в мурах вязниці, в вязничній келії ч. 69. Мені видавалося, що я бачив видіння й думавши про Йосифа, я знова заснув.

Знова тим разом приснилося мені, що я стою на катедральній площі в місті Вильні. Переходив я коло дзвіниці і видалось мені, що я стрінувся лицем в лице з моєю покійною женою. Була вона убрана в біле від голови до ніг. Поглянула на мене з жалем і я побачив, що рясні сльози котилися з її очей по її лиці.

"Юстино," я сказав, "ти мене покинула, але ми знова зийдемося разом скоро, бо я хочу поповнити самогубство."

"Не роби сього, Іване! Подумай за наші діти", сказала вона і зникла.

Я зірвався на ноги, дрожачи на цілому тілі й відчував я великий біль в боці. Дальше впав я на колина й почав сердечно молитися за спокій душ Юстини і Йосифа. Опісля почав я ходити то сюди то туди по моїй кімнаті. Я вже більше не думав про поповнення самогубства, й не міг навіть зрозуміти як така думка могла була прийти мені до голови. Пригадалися мені слова, що я їх видів виритих якоюсь рукою на вязничній стіні: "Терпи, мій сину; Бог також терпів." Я віддав дальшу судьбу свойого життя в руки Всемогучого Бога й постановив собі переносити усі мої терпіння до кінця. Життя прибрало для мене знова нове значіння. Сильна віра знова запанувала мною й я почав вірити, що знова колись я буду свобідним. Я дуже тішився, що не відобрав собі життя. Той заострений мною дріт я сховав; опісля він придався мені дуже в різних обставинах.

Хвилина сердечности

По тім довгім протягові часу, котрий провів я сидячи сам один в келії, мої гнобителі помістили мене в більшій келії де знайшов я богато приятелів. Я дуже тим утішився, бо вже не мав сидіти сам і мав нагоду принайменше вже до когось говорити. Однак перші хвилини радости довго не тревали.

Одної ночі припровадили до нашої келії одного чоловіка з червоної армії. Сказав він нам, що називається Скворцов й служив яко старшина при артилерії в Ковні й заразом був також комісарем поліції. Казав нам дальше, що його арештували без жадної причини. У тім самім часі, після його слів, арештували були також і много других старшин і комісарів. Спочатку був він дуже мовчаливий і до нікого не говорив. Але по якомусь часі став він більше приятельський, приємний и понеденню і ми усі його дуже полюбили.

Одного вечера, перед настанням ночі, почав він говорити до нас. З кождого його слова відчувалася сердечність й внутрішнє переконання: "Мої приятелі, дайте мені закурити! Я виджу, що ви є добрими побратимами й що мене не зрадите. Ходіть близше до мене ,а я оповім вам, що то справді діється в Росії. Через 20 послідних років ми страшно терпіли убожество, голод, нужду, насильства і унизення. Ми не знали, чи коли обставини зміняться на краще. Чекаючи на кращі часи, богато з нас стратили всяку надію..." Тут Скворцов перестав говорити. Сльози зі зворушення лялися по його лиці. По хвилині почав він знова говорити: "Я маю 35 літ. Я дуже добре пригадую то давне життя, котре я перевів зі своїми родичами в родинному домі. Я є учителем народної школи. Моя жінка працює в фабриці. Ми не годні досить заробити, так, щоби відігнати голод зперед наших дверей.

Повірте мені, що ми носимо на собі ще то одіння, що наші родичі носили ще в передреволюційних часах. Ми не мали за що купити собі нового одіння."

"Я ,яко учитель, мав дуже добру нагоду побачити як направду жиє нарід. Люди плачуть крадькома, бо боять ся голосно показувати своє невдоволення. Богатьом з них вже не стало сліз в очах. Ми стало боїмося; ми лякаємося висказувати наші погляди; ми навіть лякаємося думати. Ніхто не годен остерегтися перед всевидючим оком НВД.

(Далі буде).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

КОНТЕСТ НА КВІТЕНЬ

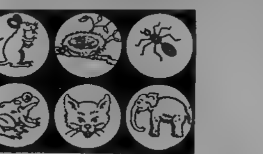

Малий Івась нарисував шість рисунків. Були там звірята, комахи, та другі річи. Відтак витяв їх кожне осібне, наліпив на другий папір, помалював їх і під кожним надрукував по українськи, що воно є. Зробіть так і ВИ. Вуйко хоче побачити чи Ви зробите це гарнійше від Івася. А- хто зробить найліпше то буде ПЯТЬ НАДГОРОД. Шліть свої малюнки перед 15 квітня на понищу адресу.

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

Любі Діти!

На весні Ви певно всі помагаєте своїм родичам на городах. А може цього року Ви будете мати і свій малий городець, де зможете собі посіяти всего по трохи. Буде Вам трохи труду, але коли побачите чи то горох, фасолю чи може квітки, як вони ростуть, то певно будете горді своїм городцем.

Ваш городець буде потребувати догляду. Насамперед треба землю скопати чи зорати, заволочити, а потім всякі непотрібні зела полоти— а як прийде посуха, то ще буде треба і підоляти. Декотрі діти то ще кладуть плит навколо свого городци, щоб кури ... не лізли.

Кілько з Вас цего року зроблять собі городець? Напишіть Вуйкови про свої город...

Вуйко Трохим

Весела Родина Вуйка Трохима росте з кождим днем. І ... Любі Діти, Вуйко знова сим разом представляє Вам нових членів

ч. 24. **Оля Легаєчук,** літ 8, Гарт Ривер, Алта., жертва 40ц

ч. 25 **Йосиф Жуковський,** Торонто, Онт., жертва 50ц

ч. 26. **Володимир Новак,** Вест Бенд, Саск., жертва $1.25

ч. 27 **Марія Кунанець,** Скарборо Блафс, Онт., літ 14, жертва 15ц

ч. 28. **Анна Федора,** Гадсон Бей Джонкшин, Саск., літ 14, жертва 25ц.

ч.29. **Мирослав Гунчак,** Геффорд, Саск. літ 11, жертва 25ц

ч. 30. **Надя Назар,** Брендон, Ман., жертва 25ц.

ч. 31. **Томко Трач,** Бюкенен, Саск., жертва 50ц

ч. 32. **Оля Чорна,** Габбард, Саск., літ 10, жертва $1.00

ч. 33. **Роман Прокопчук,** Сенді Лейк, Ман., літ 12, жертва 25ц.

Ану, Любі Діти, хто з Вас буде слідуючим членом Веселої Родини? В той спосіб поможете бідним дітям і сиротам тут і в Европі.

ПРАЦЯ ДІТЕЙ ДЛЯ СВОЄЇ СТОРІНКИ

Йосиф Жуковський, Торонто, Онт,. прислав $1.00 на Діточу Сторінку.

Володимир Щутяк, Винипег Ман., прислав $2.00 яко відновлення своєї передплати

Мирослав Інлюк, Грейт Дір, Саск., прислав 50ц. на скитальців, 25ц. на сироти і 25ц. на пресфонд ВРодини

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., прислав $1.00 на сироти.

Юлия Матвійчина, Винипег, Ман., прислала 1 нову передплату і 1 стару передплату

Марія Сеньків, Бур, Саск., прислала 25ц. на Діточу Сторінку

Николай Одинський, Айрон Ривер, Алта., прислав 15ц. на Діточу Сторінку

Усім дітям Вуйко сердечно дякує за таку гарну працю для ДСторінки та для своєї газети.

БАЗЬКИ

Замітка: Базькам, що забрали їх люди, було добре. Діти їх доглядали, пестили

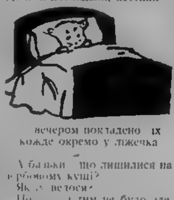

вечером покладено їх кожде окремо у ліжечка

А базьки що лишилися на вербовім кущі?

Як ... велося ...

... тим не було зле, ... Можна сказати, ... щаслива ирка сприяла, ... вони поселилися якраз на вербовому кущі. Ім добре жилося, так добре, що вони скоро стали великими, товстими і кулистими. Ціле сусідство знало їх вже і називало "вербовими базьками" на доказ того, що вони пристали до вербової родини

Але подумайте тільки,- -що сталося: Нараз змінилася краска базьок. Зразу дістали вони кілька жовтих волосків, помалі помалі зникав сивий кожушок ще більше і базьки стали жовтими, зовсім золото-жовтими. Вербовий кущ приглядався з подивом. Щось таке він ще не переживав — очевидно, бо ж він сього року цвив перший раз. Але його золото-жовті базьки припали йому майже ще ліпше до вподоби, як срібненькі, і він подумав: "Коби бодай богато гостей приходило, щоб я їм свої чудові діти міг показати."

Він був дуже гордий ними

Як собі бажав, так і сталося. Зараз другої днини перелітало понад лукою кілька пчілок робітниць із кошиками на раменах.

"Ай-ай добродій кущику! Що се в тебе за такі гарні товсті базьки?"

І швидко без прошення присілися коло базьок-дітей, напилися трохи вербового меду, бо мали спрагу, і поглядали базьки по їх гарнім золотім кожушку

"Ай ай, що се таке?" скрикнув перелякано вербовий кущ. —"Кожушок пускає краску, на ваших одягах висить саме золото!"

"Зум-м!"- забреніли пчілки. "Се дуже гарно! Ми принесемо його своїм дітям а вони будуть тішитися."— І швидко поховали золотистий пилок у свої кошички.

Вербовий кущ думав: "Но, як що кождий гість буде так робити, то не остане нічого з того гарного золотого кожуха

Але так зле не було.

Пчілкам мусів вербовий сок дуже смакувати, бо вони пили його і ,пили і все їм було мало

"До побачення завтра прийдемо знов!" - сказали вони вкінці.

"Дуже мені буде мило!" - відповів чемно вербовий кущ.

І вони справді знов приходили і приводили зі собою цілі громади інших пчілок. І метелики і чмілі і панове хрущі, усі злітались і всі були захоплені. Вони говорили: "Добродію, вербовий кущику! Ви є тут в околиці найбільш поважана особа. Ваш тим блищить із далеку мов золотий замок. Так, мов замок із зачарованими базьками!"

Тожто сяло вербове обличчя з радости.

"Ну,- - так бодай не даром виховав я се базькове товариство!"- - думав він

ЛИСТ З СИДНЕЙ, Н.С.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - -

Сей є перший мій лист до Вас. Я все читаю Діточу Сторінку. Ходжу до школи і я є в пятій клясі. Я виповнив сей діточий контест і висилаю Вам його. Прошу напишіть мені хто виграє сей контест.

Здоровлю Вас Вуйку,

Василь Гаврилюк,
Сидней, Н.С

Від Вуйка: Ти перший, що написав до Вуйка лист з Сидней. Вуйко здоровить Тебе щиро

ЛИСТ З ПОПЛАР ПАРК, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, - -

Я хочу бути членом Веселої Родини, то посилаю 15 центів яко членську вкладку, а 50 центів для бідних дітей, і прошу Вас, Вуйку, пришліть мені відзнаку Веселої Родини, бо я хочу дуже и видіти як вона виглядає, за що Вам буду дуже вдячний. Я ще добре не знаю писати. Мені мої мама листа пишуть, а я його переписую. Я дуже люблю як мені мама читають листи Діточої Сторінки, то прошу Вас Вуйку, щоби Ви мій лист також подали до БНації, нехай другі діти читають. Уже буду кінчити, бо вже змучився, бо я ще ніколи так богато не писав. А я другим разом напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам всього добра.

Еміль Мачинський,
Поплар Парк, Ман.

Від Вуйка: Еміліяне, о як Вуйко тішиться Твоїм першим листом. Пиши до Вуйка часто. Відзнаку дістанеш незадовго!

ВСТУПАЄ в ЧЛЕНИ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се мій перший лист. Я не вмію добре писати, але спробую. Я ходжу до англійської школи, і я є в пятій клясі. А по українськи мене дома учуть. Мені до школи дві милі. Наша школа називається Билт Школа. Нам на Свята файно святкувалося ,було тепло, а тепер досить зимно. Я хочу пристати до Веселої Родини і посилаю Вам членську вкладку 15ц. 25ц на відзнаку Веселої Родини, разом 40ц. Здоровлю Вас щиро, Вуйку Трохиме -

Олекса Кінащук,
Гвайт Біч, Саск.

Від Вуйка: Олесю, Ти вже досить добре пишеш. Часто бери участь в контесті!

ДЯКУЄ ЗА ШОПКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Дякую Вам щиренько, що Ви за мене не забули і прислали мені шопку на Свята Різдва Христового. Свята перейшли дуже весело. На третий день Різдва ми мали відправу в нашій церкві. Брат Михаїл, котрий є в школі у Йорктоні, в Колегії св. Йосифа був в дома на Святах.

Тепер у нас зимно, снігом задуло дорогу і не дуже видно їхати до школи.

Посилаю одного доляра на віднову передплати. Посилаю 25ц. на Ч.К. на 1946 ВРодини. Здоровлю Вас Вуйку,

Надія Пешко,
Інвермей, Саск.

Від Вуйка: Надю, тепер певно вже у Вас теплійше?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Се мій перший лист до Діточої Сторінки. Я хочу записатися до Діточої Родини. Я маю 12 років і перейшов до пятої кляси, бо я зачав ходити до школи як я мав вісім років. Я ходжу до англійської школи, і мій брат Іван Він ходить до другої кляси, і я ще маю сестру в дома. Вона називається Савеля, і має пять років. Нам три милі до школи, а до церкви сім миль. Наш отець є о. Ю. Шумей. В нашій школі є богато німецьких дітей, тільки ми є українські діти у тій школі. Я посилаю членство для себе до Веселої Родини 20ц. Я кінчу і здоровлю Вас Вуйку.

Мирослав Шилюк,
Грейт Дір, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. Вже гарно пишеш.

ДЯКУЄ ЗА ВІДЗНАКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я одержала відзнаку Веселої Родини, за котру Вам щиро дякую. Я ту відзнаку отримала довгий час вже, але ніколи не мала часу написати аж нині. Мені сего року свята Різдвяні перейшли не дуже весело, бо що року я ходила колядувати а сего року я не йшла, бо не маємо дякоучителя Я посилаю на сироти 75ц і на Веселу Родину 25ц. Поздоровляю Вас Вуйку

Наталка Лесько,
Судбури, Онт.

Від Вуйка: Наталко, Вуйко дякує Тобі за лист. Чи у Вас уже тепло?

ПРИСЛАВ ЗАГАДКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Перш із всего дякую Вам за так велике "Признання" для мене за мою маленьку працю з 1945 р. для Діточої Сторінки. Рівнож щиро дякую за так гарний образець, котрий стане для мене великою памяткою. Тепер саме я опрацював загадку і коли Ви її помістите в БНації, то я буду Вам вдячний за це.

Остаюсь із виразом правдивої пошани до Вас, п. Редакторе!

Йосиф Жуковський,
Торонто, Онт.

П.С.—Заразом посилаю 50ц як членську вкладку для Веселої Родини і 1.00 на Діточу Сторінку.

— ЗАГАДКА —

Виповніть крапки так, що перші букви з гори на долину дадуть імя нашого редактора

1\. . . . . . . .а
2\. . . к
3 . . . .и
4\. . . . р
5\. . . . . . а
6\. . . . . . . .є
7\. . . . . .р
8 . . . . .и
9 . . . . .а
10\. . . . . . .к
11 . . . . . а

1\. Діло яке закінчилося в Европі.
2\. Той, що ходить до школи.
3\. Ріка, де христився Ісус.
4\. Книга, котру написав Шевченко.
5\. Перша християнська княгиня.
6\. Найбільший український поет.
7\. Той, що пише часопис.
8\. Вікна котрі люди носять.
9\. То що заслоняє небо.
10\. То що англійці люблять на Різдво.
11\. Гетьман України.

Від Вуйка: Йосифе, Вуйко дуже дякує Тобі за все, а спеціяльно за так гарну загадку. Відповіди до загадки, Любі Діти, Вуйко помістить в другім числі БН.— Ану, хто з Вас її відгадає?

ПРИСЛАВ ЖЕРТВУ НА СИРОТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я трохи заяців налапав і посилаю доляра на сироти, і також на фонд Веселої Родини. На Різдвяні Свята до нас приїхали з Айтуни хлопці—сироти, і я їздив з ними коля-

Останні Вісти...

СВ. ОТЕЦЬ ПАПА ПІЙ XII БЛАГОСЛОВИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД.—В неділю 24-го березня, 1946, Папа Пій XII дав у Римі привату авдієнцію Всеч. о. Докторові Кушнірові, делегатові Американського Добродійного Українського Комітету. Папа прийняв звіт о. Кушніра з великим зрозумінням і співчуттям й скінчив авдієнцію уділяючи своє апостольське благословення цілому переслідуваному українському народові, українській Католицькій Церкві і всім тим, що працюють і беруть участь в праці, молитві й жертві для тієї великої й святої справи.

ЕМІГРАЦІЯ ДО КАНАДИ. Довідуємося з достовірних джерел, що канадійські горожани, що бажалиб спровадити до Канади когось зі своїх рідних, як батька, маму, брата, сестру, що тепер знайшлися як скитальці в Европі, то можуть вже тепер виповнити для своїх рідних відповідні папери для спровадження, звані "афідавіти," як також відповідні форми, що дістануть їх канадійські горожани в своїх адвокатів. **Сі папери можна вже тепер висилати до канадійського уряду в Отаві.** Справу спровадження Ваших рідних до Канади мусять поперти в уряді Ваші домініяльні посли з Ваших округ, тож до них треба звертатися також з просьбою, щоби вони Ваші прохання в уряді поперли. Отже ЗАРАЗ посилайте афідавіти та сі відповідні форми, виповнені Вами, на руки нашого уряду в Канаді. ДІЛАЙТЕ СКОРО, щоби якнайбільше вирвати наших братів та сестер з рук голодової смерти в Західній Европі. ЩЕ НИНІ постарайтеся виповнити сі форми та вислати їх до Отави. ІДІТЬ до свого адвоката ще НИНІ.

Всеч. о. др. Василь Кушнір, що тепер обїзджає Европу яко представник канадійських та американських українців, щоби прийти з поміччю нашим скитальцям в Европі, як довідуємося, перед своїм приїздом до Канади, вступить ще до Італії, де буде мати відповідні конференції з високими церковними достойниками. Всеч. о. др. В. Кушнір приїде назад до Виннипеґ з початком Страсного тижня.

ВАТИКАН ПРОТИ УХВАЛ "СИНОДУ" У ЛЬВОВІ, бо вони без участи епископів неважні, а епископи в тюрмах, або загинули. Кореспондент часопису Ню Йорк Таймс звідомляє з Риму до цеї газети, що в Ватикані не визнають рішення "Синоду" Греко-Католицької Церкви у Львові, що то зірвав з Ватиканом Унію, що існувала 350 років, та заявився за злукою з Російською Православною Церквою і з московським патріярхом Алексієм як головою. Заяву в цій справі проголосила Свята Конгрегація Східних Церков. В тій заяві кажеться, що "Синод" та його рішення це "діло кількох священиків-ренегатів". Далі пояснюється, що коли мова про "Церкву в Західній Україні," то тут мається на думці три греко-католицькі дієцезії Львівську, Перемиську і Станиславівську, з яких советська влада усунула усіх епископів-ординаріїв і епископів-помічників і або їх увязнила, ао депортувала, а більшість духовенства знайшлася в такому положенню, що не може виконувати своїх духовних обовязків. Далі сказано в ватиканських колах, що на тих територіях під советською владою ніхто не має свобідної волі. Тому усякі того роду рішення є неважні. Вони неважні й тому, що всі чотири епископи увязнені. До цього ще додається, що є ще греко-католиками вірмени, румуни, греки та інші. Далі пригадується теж і за Енцикліку папи Пія XII, в якій говориться про переслідування Греко-Католицької Церкви під Советами. Такі рішення, як запали на "Синоді" у Львові, говорив о. Йосафат Лабай у Римі, могли тільки епископи повязати. А як епископи в тюрмі, а вірні залякані, то як можуть вважатись такі ухвали важними, казав о. Лабай, згідно з тим, як передає американський кореспондент. Це є мабуть діло кількох "священиків відступників" казав він. Знов Ватикан уважає це ділом советського уряду, зверненим проти Ватикану, що має більше політичне значення як церковне. Совети в подібний спосіб відірвали вже Православну Церкву в балтійських державах і в Польщі від звязку з вселенним патріярхом в Константинополі й підчинили її московському патріярхові. В Лондоні запротестувала проти відірвання Греко-Католицької Церкви від Риму Східно-Польська Регіональна Асоціяція. В тому апелі кажеться, що львівський митрополит Сліпий і станиславівський епископ Хомишин померли в тюрмі в Києві, та що позбавлено советською владою свободи таких греко-католицьких епископів: Латишевського з Станиславова, Лакоту з Перемишля, а Будку і Чарнецького зі Львова. Далі кажеться, що піддались Москві 42 греко-католицькі священики, а 2,600 священиків ще далі ставить опір. Ню Йорк Таймс подає ще й вияснення цеї справи збоку американського греко-католицького епископа-помічника, Амвроза Сенишина, ректора Українського Католицького Семинара в Стемфорді. Епископ Сенишин, пише ця газета, назвав цю подію "ще одним фальшивим советським триком." Письмо до Сталіна, казав еп. Сенишин, не міг написати ніякий з сімох епископів Греко-Католицької Церкви в Україні. Одні з тих епископів, казав еп. Сенишин, уже померли в тюрмі в Києві, а інші є мабуть ще далі увязнені на

Ескимо ... горожанин Канади, вилазить з ледяної своєї хати. ... близько Чорчил ... З лиця його видно, що добре ... жити в далекій півночі та бути горожанином Канади ...

...

В Ню Йорку, в понеділок, 25 березня, почалася нова сесія ООДержав, що має за цілі полагодити декотрі спірні справи, приміром присутність російських військ в Ірані, проти волі **уряду Ірану...**

о. М. Германюк, ЧНІ. з Лювен, Бельгія, повідомив Парохію Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен, Ман., що знова дістав від сеї парохи 3 пакунки поживи і одіння для скитальців. ... Прислані пакунки й знова роздав між наших людей в Лювені, Керком, Ейдені і інших місцевостях."

Справа шпигунської комуністичної афери в Канаді прибирає що раз більші крути та розміри. Уряд проголосив імена ... людей як також заарештував одинокого комуністичного посла до Отави Ф. Роза. Посол Роз став на суд в Монтреалі за зраду воєнних тайн комуністам. Головним свідком і оскаржителем Роза як також той, що викрив усю шпигунську шайку комуністичну в Канаді, є Ігор Гусенко, бувший урядник комуністичного посольства в Отаві. Гусенко подав урядові 1700 ... комуністичних шпигунів в Канаді ... викрив підчас суду в Монтреалі, що в Канаді діє тайна большевицька поліція знана краще під назвою НКВД. Справді комуністи на добре розпаношились в Канаді і стали грозою для спокою та розвою Канади. Добре було б, щоб уряд наш поклав край тому комуністичному болякові на канадійському організмі та вирізав його ... самого коріня.

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

КОМУНІКАТ

Слава Ісусу Христу!

Заряд Місійного Товариства св. Йосафата отсим повідомляє Вп. Членів і Членкинь, що українсько-католицький Конґрес для звеличання 350 ліття Берестійської Унії відбудеться в Виннипеґу в днях 2, 3 і 4 липня 1946.

В тих страшних часах для нашого Народу і Церкви в Европі, цей Конґрес нехай стане релігійно-народною маніфестацією.

Члени Місійного Товариства св. Йосафата своєю численністю на Конґресі хай покажуть свою ... народну ... Заздалегідь приготовляйтеся до участи в тім Торжестві!

В єдности наша сила!

Заряд Місійного Товариства св. Йосафата

ХОЧЕТЕ БАЧИТИ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ? Український від сотен літ парлямент, уряд, українських дипломатів, засідання кабінету. Чи це не цікавить вас? А повинно цікавити кожного українця, від найстаршого до наймолодшого. Слідіть за днем, коли та фільма буде висвітлена. Приходіть часово, щоб побачити **ТРАГЕДІЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.** Ця фільма висвітлюється перший раз у Саскачевані. Як хочете бачити ту фільму у своїй місцевости, то напишіть на поданну адресу і дайте знати, на котрий день приїхати. Офіруємо усе для наших скитальців в Европі, крім видатків на газоліну. Пишіть на адресу: Theodore Buchko, Box 23, Ituna, Sask.

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
вже кінчиться друкувати

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Пошта ....

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ

3. Середа, Утреня з Поклонами..... Гонор, год. 7 веч
7. Неділя 5 Посту і Благовіщення .. Парки, год. 8.30 рано .. Гонор, год. 10. рано
14. Нед. Квітна: Ст. Норберт
18. Вел. Четвер: Страсти .... Парки, год. 7 вечером
19 Вел Пятниця, Винесення Плащаниці, Свячення Пасок: Гонор, 9 рано; Парки, 11 рано; Ст. Норберт, год 2 попол.; Сарто 5 пополудни; Ля Брокері, 7 пополудни
21. Нед., Великдень .. Гонор год. 5 рано; Парки, 9 рано, Ст. Норберт 9.30 рано
22. Світлий Понеділок Сарто, 9 год. рано; Ля Брокері год. 4 пополудни
23 Світлий Вівторок ... Ривертон.

о. Антоній Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Виннипеґ
Телефон 54 139

5, 6, 7— 5 Нед. Посту, Благовіщення Пр. Д. ... Босежур (Великодна Сповідь).
13-14- Нед Квітна .. Гадашвил, (Великодна Сповідь)
15 Понеділок .... Садлов (Великодна Сповідь)
17 Середа .... Алеґра (Великодна Сповідь 8 10.30)
18 Четвер .. Брайтстон (Великодна Сповідь)
19 Велика Пятниця— Винесення Плащаниці і свячення пасок: Тиндал, год. 9 рано; Босежур - год. 10 30 ран; Тейлівуд, год. 12 полудне; Елма, год. 5 пополудни
20. Субота.. Брокенгед (Вел. Сповідь і свячення пасок 9 10.30)
21. Воскресення Христове: Тиндал, год. 6. рано; Босежур, год. 10. рано
22. Світлий Понеділок: Тейлівуд; Елма
23 Світ Вівторок.. Ловленд (Великодна Сповідь 9 10.30)
28 Нед Томина..... Тиндал

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найкращий спосіб проти ревматизму, ломання костей, біль голови, крижий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді в курчів. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують крові трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять наче мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,— уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00 Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

- АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а. 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосафа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

дувати до всіх на нашій кольонії. Нас було всіх дванайцять і ми гарно колядували. Також посилаю вироблений контест, бо хочу виграти нагороду. Здоровлю Вас Вуйку і желаю всего добра.

Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Ти маєш дуже добре серце, що так гарно помагаєш сиротам.

ПРИСЛАВ ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже довший час як я до Вас писав і я дуже жалую, що запізнився з передплатою. Отож я посилаю передплату на два роки. Я був досить занятий, бо до школи ходжу до четвертої кляси англійської і до другої української. Ходжу також до хору співати при церкві св. Волод. і Ольги під проводом пана Мушія і також учуся грати на скрипку. Здоровлю Вас Вуйку. Другим разом напишу сдорше.

Володимир Шутяк,
Виннипеґ, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за це. Ти справді маєш богато до роботи. Пишеш добре по Українськи.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV, ч. 8 (200) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1946 — Vol. XIV No. 8 (200) YORKTON, SASK. April 14, 1946

БРУТАЛЬНЕ ЗНУЩАННЯ НАД ПРЕОСВЯЩЕНИМ Й. КОЦИЛОВСЬКИМ

Надійшли вісти про арештовання і брутальне трактовання польськими советофільськими властями Преосв. Йосафата Коциловського, владики перемиського.

Дня 21 вересня Преосв. Йосафата Коциловського і о. канона Василя Гриника арештував польський Уряд Безпеки ... фактично польське НКВД. У вязниці в Ряшеві, сиділи оби два з нашою світською інтелігенцією до другої половини січня ц.р.

Через увесь час домагалися від Кир Йосафата, щоб підписав декларацію, що ... як українець ви... Рим ... Рим мене може відкликати."

Били Владику

... Преосв. Йосафата ... Гриника били до ...

При кінці січня ... до Меди... в межах України ... НКВД; тут півтора ... притримали, а опісля відпустили.

При кінці січня Преосв. Йосафат і о. Гриник на вуглярці вернулись до Перемишля, де ... малесенька горстка українців, бо прочих вже вивезли до "раю," а навіть дея... ...

о. М. ГОРОНКО ПАРОХОМ В СУДБУРІ

... капітан М. Горонко став назначений парохом в Судбурі, Онт. Всеч. о. П. ...кин, дотеперішний парох в Судбурі, дістав назначений парохом в Кіркленд Лейк, Онт.

ПРЕСОВИЙ ФОНД БН.

Пані А. Максимюк, Тірієн Алта $1.00
п. Василь Литвин, Виннипеґ, Ман. $1.00

Звірські Морди

В жорстокий спосіб замордували о. Войтовича з родиною в Негрибки, декана перемиського. На мості на Сяні в Перемишлі добили прикладами (кольбами) інж. Вільховського при кінці січня с.р.

Преосв. Лакота живе. Відмінні вісти, що передше прийшли до Америки, показались невірними.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

БЕЗПРИКЛАДНІ ТЕРПІННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛЕМКІВ

Лемки під Польщею

"Воля Нижна, дня 22. січня 1946. Дорогий Брате: Лист від Тебе я отримав, я Тобі відписав, але не знаю, чи його дістанеш, бо в нім написано багато правди. Тепер пишу знову про нашу гірку долю. Люди маєтки мають, але від них утікають. От на наш Новий Рік, 1. січня 1946 року в Полянах Буровичних напало військо польське з цивілями, то значить бандитами, в годині 1. або 2. Людей помордували, руки поломали, носи повідбивали, ребра поломали, на руках пальці повідбивали, твар побили, язики повідрізували і очі повибирали, зуби повибивали, багнетами покололи, а кого зімили, того на смерть до крови побили, корови, коні й лахи зрабували. На Вокодиці напали до Полави і знов зрабували коні, телята, курки, гуски, але людей не били.

"Дорогий Брате: у нас тепер таке діється, що люди ... маєтки ... утікають ... до чехів. З ... питаю на Чехи і знов повезуть тих ранених, ... девять трупів побитих, а більше ... що писати, бо в нас ... життя, тільки ... і ми також думаємо ...

...

Воля Нижна, дня 25. січня 1946. Люба Цьотко. До Вас пишу пару слів. Ми Богу дякувати здорові, але здоровля нас не потішає, бо ніколи спокійно не лягаємо спати. Я ... ... добре ... живається ...мцям, що там "дісталися" ...ні. А ми таки волієм остати ...

...ОДИМОСЯ

...ючи про "Український Вільний Університет" ... до заключення, що під теперішню ... перенести УВУ в повній його організаційній цілости до Канади. Ми певні сього, що канадійські українці ... за се, щоби морально й матеріяльно ...ся до дальшого існовання сьогож Унісерситету ...ної Канади.

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИННИПЕҐ, МАН., ДНЯ 2, 3 І 4 ЛИПНЯ, 1946
Комунікат ч. 5.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ НІЛЬ ВИГОЛОСИТЬ РЕФЕРАТ

У нашім Конґресі візьмуть участь два наші Преосвящені, а Епископ Помічник Преосвященний Ніль Саварин, ЧСВВ. виголосить на закінчення Конґресу дуже важний реферат під заголовком: "ЦЕНТРАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ." Докладний Статут ЦІКА вже випрацював Преосвященний Ніль.

БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ

Під таким заголовком вийде з друку при кінці квітня, 1946 книжка пера о. С. Семчука. Се буде коротка історія сеї події, що мала так великі наслідки для розвою нашого народу не тільки в Европі, але також в тих краях, де живуть українці. Вийде вона заходом та коштом Конґресового Комітету.

Ся книжка має знайтися в хаті кождого українця католика. Ціна буде приступна, видання буде гарне. Коли вийде з друку, зараз нашу загал отсею дорогою повідомимо.

За Комітет УККонґресу,

о. І. Шиитковський, голова
В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІ[В] В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИ[ПНЯ]

СС. ВАСИЛІЯНКИ ОДЕРЖАЛИ ДОЗВІЛ

Монастир СС. Василіянок на Факс Чейс, Па., одержав повідомлення з Нейшонел Католик Велфер Бюро у Вашінґтоні, що вже є дозвіл на спровадження сиріт і учениць споміж воєнних скитальців в Европі та що українські сироти і учениці прибудуть враз із сотками дітей інших народностей в місяці червні або липні с.р.

Корабель, котрим оці діти приплинуть до Америки, випливе з німецького порту Бремен. Візи вступу до З. Держави видаватимуть американські консулі в Брюселі, Антверпі (Бельгія), в Парижі, Бордо і Марсилії (Франція), Штудґарті і Мюнхені (Німеччина) та в Неаполі (Італія).

Доси зголосилося на наук в Діточій Академії СС. Василіянок на Факс Чейсі понад 80 українських дівчат з Европи а сиріт до Сиротинця ще біл...

...ше. Українське ... Америки певне ... поміччю Сестр... у вдержанню ... бездомних с... Бо сказав ...ситель: "Щ... найменш... Мене в...

ФОНД БНАЦІЇ

...відчиту п. Петра ...в Гамільтон $4.85
...орій Томчишин, Винн... (Це ...25ц.
...иколай Бий, Горизей $1.00
...ювилею панства Гаври...а у Ґріндрод, Б.К. $1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В ЄРУСАЛИМІ

В Єрусалимі найшлося також чимало українських скитальців. Щоб залишити за собою памятку, українські скитальці своїм коштом поставили в греко-католицькій церкві в Єрусалимі мармурову таблицю з написом:

"Пречисто Діво, Мати нашого краю, вимоли в Сина Свого єдність і волю для Українського Народу." Над молитвою є золотий тризуб.

Треба знати, що в церкві Божого Гробу в Єрусалимі є друга українська памятка. Це дорогоцінна, золотом і дорогим каміннями прикрашена плащаниця, дарована гетьманом Мазепою. Гетьман Іван Мазепа дарував її там на це, щоб всі паломники з цілого світу знали, що Україна є християнським краєм.

ПОШУКУВАННЯ—

Параскева Стахів, зам. Мороз, зі села Товстолуг, пов. Тернопіль, тепер замешкана у Fussen, Ukr. Camp. Block 6, Room M 6, Bavaria, United States Zone шукає свою сестру Марію Приймак (дівоче назвисько Стахів) зі села Товстолуг, повіт Тернопіль, замешкану в Торонто.

• • •

Вербенюк Василь с. Дмитра і Марії, родом з Пилипча, пов. Борщів, пошукую тітку Докію, замужну Лисюк (Іван). По відомостях з 1938 р. перебувало в околиці Етелберт, Ман. Просить подати відомість на руки:

Rev-do Don Basilio Wynnyczuk,
Pon. Coll. di S. Giosafat,
Passag. di Gianicolo 7,
Roma—Italia

...і Вісти...

...БЛАГОСЛОВИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ ...резня, 1946, Папа Пій XII дав у ...м. о. Докторові Кушнірові, деле...ядійного Українського Комітету. ...з великим зрозумінням і співчу...ляючи своє апостольське благо...анному українському народові, ...кві і всім тим, що працюють і ...ві й жертві для тієї великої й

...Довідуємося з достовірних дже...и, що бажалиб спровадити до ..., як батька, маму, брата, сестру, ...альці в Европі, то можуть вже ...рідних відповідні папери для ...н," як також відповідні форми, ...орожани в своїх адвокатів. Сі ...лати до канадійського уряду в ...Ваших рідних до Канади мусять ...льні посли з Ваших округ, тож ...ж з просьбою, щоби вони Ваш... Отже ЗАРАЗ посилайте афідаві... ...повнені Вами, на руки нашого ...КОРО, щоби якнайбільше вир... ...рук голодової смерти в Захід... ...айтеся виповнити сі форми та ...до свого адвоката ще НИНІ! ...що тепер обїздає Европу яко ...американських українців, щоби ...альцям в Европі, як довідуємо ...анади, вступить ще до Італії, д... ...ці з високими церковними до... ...ушнір приїде назад до Винипег...

..."СИНОДУ" У ЛЬВОВІ, бо вони ..., а епископи в тюрмах, або за... ...су Ню Йорк Таймс звідомляє з ...кані не визнають рішення "Си...кви у Львові, що то зірвав з Ва...0 років, та заявився за злуку з ...рквою і з московським патріяр... ...аяву в цій справі проголосила ...рков. В тій заяві кажеться, що ...ділo кількох священиків-ренег... ...ли мова про "Церкву в Західній ...мці три греко католицькі дієце... ...станиславівську, з яких советсь... ...ів-ординаріїв і епископів поміч... ...депортували, а більшість духовен... ...женню, що не може виконувати ...ралі сказано в ватиканських ко... ...л советською владою ніхто не ...к того роду рішення є неважні, ...чотири епископи увязнені. До ...греко-католиками вірмени, ру... ...нгадується теж і за Енциклику ...ься про переслідування Греко...тами. Такі рішення, як запали ...о. Йосафат Лабай у Римі, мо... А як епископи в тюрмі, а вір... ...нажатись такі ухвали важними, ...к передає американський корес... ...ьких "священиків відступників" ...ає це ділом советського уряду, ...о має більше політичне значен... ...одібний спосіб відірвали вже ...ьких державах і в Польщі від ...а в Константинополі й підчини... ...ві. В Лондоні запротестувала ...цької Церкви від Риму Східно... ...ія. В тому апелі кажеться, що ...й і станиславівський епископ ...Києві, та що позбавлено совет... ...греко-католицьких епископів: ...а, Лакоту з Перемишля, а Буд... ...Далі кажеться, що піддались ...ященики, а 2,600 священиків ще ...Таймс подає ще й виясненя цеї ...греко-католицького епископа ...а, ректора Українського Като... ...рді. Епископ Сенишин, пише ...ще одним фальшивим советсь... ...аїна, казав еп. Сенишин, не міг ...опів Греко-Католицької Церкви ...ив, казав еп. Сенишин, уже по... ...і є мабуть ще далі увязнені на...

Отож я посилаю передплату на два роки. Я був досить занятий, бо до школи ходжу до четвертої кляси англійської і до другої української. Ходжу також до хору співати при церкві св. Волод. і Ольги під проводом пана Мушія і також учуся грати на скрипку. Здоровлю Вас Вуйку. Другим разом напишу сдорше.

Володимир Шутяк,
Винипег, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за все. Ти справді маєш богато до роботи. Пишеш добре по українськи.

...горожанин Канади, вилазить з ледяної своєї хати. Мешкає він близько Чорчил. З лиця його видно, що добре ...жити в далекій північ та бути горожанином Канади.

...приказ комуністичної влади.

В Ню Йорку, в понеділок, 25 березня, почалася нова сесія ООДержав, що має за цілі полагодити декотрі спірні справи, ...примір присутність російських військ в Ірані, проти волі **уряду Ірану...**

о. М. Германюк, ЧНІ, з Лювен, Бельгія, повідомив Пароxію Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен, Ман., що знова дістав від сеї парохи 3 пакунки поживи і одіння для скитальців. Ни... ще цей отець. Прислали пакунки и знова роздав між наших людей в Лювені, Керком, Ейден і інших місцевостях."

Справа шпигунської комуністичної афери в Канаді прибі... ...що раз більш круги та розміри. Уряд проголосив імена ...питованих людей як також заарештував одинокого ко...муністичного посла до Отави Ф. Р. Роза. Посол Роз став на ...ді в Монтреал за зраду воєнних тайн комуністам. Голов...ним свідком і оскаржителем Роза як також той, що викрив ...сю шпигунську шайку комуністичну в Канаді, є Ігор Гусенко, бувший урядник комуністичного посольства в Отаві. Гусен...ко подав урядові 1700 ...комуністичних шпигунів в Кана...ді як також викрив підчас суду в Монтреалі, що в Канаді діє ...тайна большевицька поліція ...раніше під назвою НКВД. ...Справді комуністи на добре розпаношилися в Канаді и стали ...загрозою для спокою та розвою Канади. Добре було б, що...б уряд наш поклав край тому комуністичному болякові на ка...надійськом организмі та вирвав його до самого кориня.

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

КОМУНІКАТ

Слава Ісусу Христу!

Заряд Місійного Товариства св. Йосафата отсим повідом...ляє Вп. Членів і Членкинь, що українсько католицький Конгрес для відсвятковання 350 ліття Берестійської Унії відбудеться в Винипегу в днях 2, 3 і 4 липня, 1946.

В тих страшних часах для нашого Народу і Церкви в Европі цей Конгрес нехай стане религійно народною манифестацією.

Члени Місійного Товариства св. Йосафата своєю численністю на Конгресі хай покажуть свою религійно народну ...ність. Заздалегідь приготовляйтеся до участи в тім Торжестві!

В єдности наша сила!

Заряд Місійного Товариства св. Йосафата

ХОЧЕТЕ БАЧИТИ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ? Український ...від соток літ парлямент, уряд, українських дипльоматів, засідання кабінету. Чи це не цікавить вас? А повинно цікавити кожного українця, від найстаршого до наймолодшого. Слідіть за днем, коли та фільма буде висвітлена. Приходіть масово, щоб побачити **ТРАГЕДІЮ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.** Ця фільма висвітлюється перший раз у Саскачевані. Як хочете бачити ту фільму у своїй місцевости, то напишіть на повищу адресу і дайте знати, на котрий день приїхати. Офіруємо усе для наших скитальців в Европі, крім видатків на газолін. Пишіть на адресу: Theodore Buchko, Box 23, Runa, Sask.

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
вже кінчиться друкувати

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми завліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $....... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ

3. Середа, Утреня з Поклонами..... Гонор, год. 7 веч.
7. Неділя 5 Посту і Благовіщення .. Парки, год. 8.30 рано .. Гонор, год. 10. рано
14. Нед. Квітна: Ст. Норберт
18. Вел. Четвер: Страсти Парки, год. 7 вечером.
19. Вел. Пятниця, Винесення Плащаниці, Свячення Пасок: Гонор, 9 рано; Парки, 11 рано; Ст. Норберт, год. 2 попол.; Сарто 5 пополудни; Ля Брокері, 7 пополудни
21. Нед., Великдень .. Гонор год. 5 рано; Парки, 9 рано, Ст. Норберт 9.30 рано
22. Світлий Понеділок: Сарто, 9 год. рано; Ля Брокері год. 4 пополудни
23. Світлий Вівторок ... Ривертон.

о. Антоній Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Винипег
Телефон 54 139

5, 6, 7 — 5 Нед. Посту, Благовіщення Пр. Д. ... Босежур (Великодна Сповідь)
13-14 Нед. Квітна .. Ґадвил, (Великодна Сповідь)
15 Понеділок .... Садлон (Великодна Сповідь)
17. Середа .... Алегра (Великодна Сповідь 8 - 10.30)
18. Четвер .. Брайтстон (Великодна Сповідь)
19 Велика Пятниця— Винесення Плащаниці і свячення пасок: Тиндал, год. 9 рано; Босежур— год. 10 30 рано; Лейдвуд, год. 12 полудне; ..., год. 5 пополудни
20. Субота.. Брокенгед (Вел. Сповідь і свячення пасок 9 10 30)
21. Воскресення Христове: Тиндал, год. 6. рано; Босежур, год. 10. рано
22. Світлий Понеділок: ...; Елма
23. Світ Вівторок.. Ловлендс (Великодна Сповідь 9—10 30)
28. Нед. Томина... Тиндал

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пухирців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять нибн мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть. А полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3 00, Пігулок $3 00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС

Ягідки з диких рож і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Книжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV ч. 8 (200) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1946 — Vol XIV No. 8 200 YORKTON, SASK. April 14, 1946

БРУТАЛЬНЕ ЗНУЩАННЯ НАД ПРЕОСВЯЩЕНИМ Й. КОЦИЛОВСЬКИМ

Надійшли вісти про арештовання і брутальне трактовання польськими советофільськими властями Преосв. Йосафата Коциловського, владики перемиського.

Дня 21 вересня Преосв. Йосафата Коциловського і о. каноп. Василя Гриника арештував польський Уряд Безпеки, ...фактично польське НКВД. У вязниці в Ряшеві, сиділи оби...два з иншою світською інтелігенцією до другої полови... [illegible] ...мене поставив ...Рим мене може ...відкликати."

Били Владику

[illegible] ...і о. Гриника били до ... вибивали й має наречени... [illegible] ...обидвох відвезли до Мели... ...є в межах України. ...ке НКВД; тут півтора ...придержали з опісля випустили.

При кінці січня Преосв. Йосафат і о. Гриник на вугілярці вернулись до Перемишля, де їх витали малесенька горстка українців, бо прочих вже вивезли до "раю," а навіть деякі поляки.

Звірські Морди

В жорстокий спосіб замордували о. Войтовича з родиною в Негрибки,- декана перемиського. На мості на Сяні в Перемишлі добили прикладами (кольбами) інж. Вільховського при кінці січня с.р.

Преосв. Лакота живе. Відмінні вісти, що передше прийшли до Америки, показались невірними.

о. М. ГОРОШКО ПАРОХОМ В СУДБУРІ

[illegible] ...назначений парохом в Судбурі. Онт. Всеч. о. П. ...шський, дотеперішний парох в Судбурі, ...став новим парохом в Кіркленд Лейк, Он.

ПРЕСОВИЙ ФОНД БН.

Пані А. Максимюк, Тірієн, Алта. $1 00
п. Василь Литвин, Винипег, Ман. $1 00

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

БЕЗПРИКЛАДНІ ТЕРПІННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛЕМКІВ

Лемки під Польщею

"Воля Нижна, дня 22 січня 1946. Дорогий Брате. Лист від Тебе я отримав, я Тобі відписали, але не знаю, чи його дістали, бо в нім написано багато правди. Тепер пишу знову про нашу гірку долю. Люди маєтки мають, але від них втікають. От на наш Новий Рік, 1. січня 1946 року в Полянах Буровичних напало військо польське з цивілями, то значить бандитами, в годині 1 або 2. Людей помордували, руки поломали, носи повідбивали, ребра поломали, на руках пальці повідбивали, твар побили, язики повідрізували і очі повибирали, зуби повибивали, багнетами покололи, ...кого зловили, того на смерть ...крови побили. Корови, коні ...рабували. На Р... напали до Полави і ...зрабували ...свита, кожухи, ...люди не били.

"Дорогий Брате ... [illegible] ...знов повезуть тих ранених ... [illegible] ...писати, бо ... [illegible]

[illegible]

...1946. Люба Цьотко: До Вас пишу пару слів. Ми Богу дякувати здорові, але здоровля нас не потішає, бо ніколи спокійно не лягаємо спати. Я ... добре проживається ...линям, що там "дісталися." ...ні. А ми таки волієме остати...

Конгрес Українців Католиків Канади

ВИНИПЕГ, МАН., ДНЯ 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 1946
Комунікат ч. 5.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ НІЛЬ ВИГОЛОСИТЬ РЕФЕРАТ

У нашім Конгресі візьмуть участь два наші Преосвященні. а Епископ Помічник Преосвященний Ніль Саварин, ЧСВВ виголосить на закінчення Конгресу дуже важний реферат під заголовком: "ЦЕНТРАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ." Докладний Статут ЦІКА вже випрацював Преосвященний Ніль.

БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ

Під таким заголовком вийде з друку при кінці квітня, 1946 книжка пера о. С. Семчука. Се буде коротка історія сеї події, що мала так великі наслідки для розвою нашого народу не тільки в Европі, але також в тих краях, де живуть українці. Вийде вона заходом та коштом Конгресового Комітету.

Ся книжка має знайтися в хаті кождого українця-католика. Ціна буде приступна, видання буде гарне. Коли вийде з друку, зараз наш загал отсею дорогою повідомимо.

За Комітет УККонгресу,

о. І. Шипітковський, голова
В. В. Вала і І. М. Козоріз, писарі

СС. ВАСИЛІЯНКИ ОДЕРЖАЛИ ДОЗВІЛ

Монастир СС. Василіянок на Факс Чейс, Па., одержав повідомлення з Нейшонел Католик Велфер Бюро у Вашингтоні, що вже є дозвіл на спровадження сиріт і учениць споміж воєнних скитальців в Европі та що українські сироти і учениці прибудуть враз із сотками дітей інших народностей в місяцю червні або липні с.р.

Корабель, котрим оці діти припливуть до Америки, виплине з німецького порту Бремен. Візи вступу до З. Держави видаватимуть американські консулі в Брюселі, Антверпі (Бельгія), в Париж, Бордо і Марсилії (Франція), Штутгарті і Мюнхені (Німеччина) та в Неаполі (Італія).

Доси зголосилося на науку в Літочій Академії СС Василіянок на Факс Чейсі понад 50 українських дівчат з Европи, а сиріт до Сиротинця ще біль...ше. Українське ... Америки певне ... помічччю Сестрам у вдержанню ... бездомних сиріт ... Бо сказав ... Спаситель "Що ... найменшим ... Мене ви ..."

...ОДИМОСЯ

...лячи про "Український Вільний Університет" ...ли до заключення, що під теперішню ...й перенести УВУ в повній його організаційній цілости до Канади. Ми певні сього, що канадійські українці ...приймуться за се, щоби морально й матеріяльно ...ся до дальшого існовання сьогож Університету ...у Канади.

ФОНД БНАЦІЇ

...відчить ... п. Петра ... Гамільтон $4 85
...орій Томчишин, Винипег ...
...Николай Бий, Горнзей $1.00
...Симоненко панства Гаври... ...а у Ґріндрод, Б.К. $1.00

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В ЄРУСАЛИМІ

В Єрусалимі находяться також чимало українських скитальців. Щоб залишити по собою памятку, українські скитальці своїм коштом поставили в греко-католицькій церкві в Єрусалимі мармурову таблицю з написом:

"Пречиста Діво, Мати нашого краю, вимоли в Сина Свого єдність і волю для Українського Народу." Над молитвою є золотий тризуб.

Треба знати, що в церкві Божого Гробу в Єрусалимі є друга українська памятка. Це дорогоцінна, золотом і дорогим камінням прикрашена плащаниця, дарована гетьманом Мазепою. Гетьман Іван Мазепа дарував її там на це, щоб всі паломники з цілого світу знали, що Україна є християнським краєм.

ПОШУКУВАННЯ—

Параскева Стахів, зам. Мороз, зі села Товстолуг, пов. Тернопіль, тепер замешкана в Fussen, Ukr. Camp. Block 6. Room M 8. Bavaria. United States Zone шукає свою сестру Марію Приймак (дівоче названсько Стахів) зі села Товстолуг, повіт Тернопіль, замешкану в Торонто.

• • •

Вербенюк Василь с. Димитра і Марії, родом з Пилипча, пов. Борщів, пошукую тітку Докію, замужну Лисюк (Іван). По відомостя з 1938 р. перебувало в околиці Етелберт, Ман. — Просить подати відомість на руки: Rev.do Don Basilio Wynnyczuk, Pon. Coll. di S. Giosafat, Passag. di Gianicolo 7, Roma—Italia

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІ... В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИ...

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

Розділ II.
Кріза модерної фільософії

1) Доцільність усього сотвореного: Сотворена істота має завдання шукати одного, а саме того, що є стале, незмінне абсолютне. Таким саме елементом є добро й правда, яких кожній істоті сотворенній конечно потрібно, бо без них мети своєї осягнути не зможе. Добро і правда не щось, що є завжди те саме, незмінне, це вартости, що не можуть змінитися, яких раз можна приймати а раз відкидати. Того з ними робити й можна нігде й ніколи. Виходить з того, що світ має сталі, незмінні основи на яких він розвивається, і що кожна істота має призначену собі дорогу. Та дорога так добре для неї призначена, що взагалі нема для неї іншої дороги [illegible] **Кожне сотворіння мусить іти до мети лиш одною точно означеною дорогою. Кожна отже істота має своє призначення, має свою дорогу й одиноку і має свою рацію бутя.** [illegible]

[illegible]

2). Зрозумілість світу: [illegible] світ має призначену ролю, бо таку ролю має кожне сотворіння. Є воно змірене, означене й обраховане для такої цілі, а не іншої і нічого ніколи його місця заняти не може й ролі його виповнити. На

тому законі сталости, незмінности побудована наука про субстанції, які є правдивими, повними єствами. Коли Аристотель говорить про буття, то говорить у першім мірі про субстанції. [illegible]

[illegible] **3). Значіння і вартість людського ума.** [illegible] **Цю правду глибоку відкидає модерна фільософія, а людину зводить до чистого, матеріяльного уровеня.** [illegible]

[illegible] системи, настає атомізація в життю тільки для того, що сьогоднішня наука віддалена далеко від того всього, що творило органічну одність у Всесвіті і що надавало примат Духові. Здається, що нинішня фільософія взагалі не готова витворити органічної синтези [illegible] **Коли наука вироджується лиш у проблеми тоді мусить настати хаос.** [illegible] **культури наступає тоді, каже Шпенглер, коли вона починає тратити свій зміст, коли стає проблематичною.** [illegible]

[illegible] 1) Кожна істота є якраз тим, чим її розум пізнає, бо є абсолютно ідентична з собою одна, та сама завжди. Абсолютна це правда, що кожна найменша істота є такою як її ум людини пізнає, і ніколи іншою бути не може. Вона є абсолютно завжди та сама і тому вона зрозуміла для людського ума [illegible] пізнати те, що є і що іншим ніколи не буде. Отже ум людини [illegible]

[illegible] **2) Шукає [illegible] правди в речах матеріяльних** [illegible]

4). Браки новітньої фільософії: [illegible] вами існують їхні феномени [illegible] Чим є річ сама в собі того ніхто з нас не може сказати. За те знаємо, як річи на нас ділають, іншими словами знаємо наші субективні враження. Знаємо те, чого ми є свідомі. Чого ми не є свідомі те взагалі неможливе. Коротко сказавши існують [illegible] субективні враження. Що є причиною тих субективних явищ, за тим не шукають. Та дорога провадить до феноменалізму [illegible]

а) Лока: [illegible]

б). Гюм: [illegible]

в) Беркле: [illegible]

г) Кант: [illegible]

ґ) Гегель: [illegible]

д) Фіхте: [illegible]

[illegible] Англії, а стає теорією і мудрістю духовою в Італії.

Спільною рисою усіх тих систем [illegible] пізнавати [illegible] **ми пізнаємо лиш власні ідеї а не знаємо, що є поза ними. З істот світу знаємо лиш те, як на нас ділають, а не якими вони є.** Така наука мусіла конечно допровадити до руїни духової, до субєктивізму й агностицизму. Модерна фільософія розділила матерію і дух, ідею і феномени і не всилі їх погодити. З одної сторони ідеалізм абсолютний з другої абсолютний емпіризм, феноменізм, що взаємно поборюються. Нинішня наука негодна погодити Канта й Юма, які представляють два протилежні напрямки в модерній фільософії. В тому лежить уся трагедия сьогоднішньої духовости тому що покинула шлях вказаний попередніми поколіннями. Час новітньої фільософії є часом поперування влад, часом розкладу тому, що в нинішній фільософії за багато логіки а замало життя. Вона є субєктивна, агностична, непродуктивна, замкнена в собі. [illegible] Церква. Посідає вона той скарб, який то другі вже давно запропастили й відреклися [illegible] модерні фільософи є винні того розбиття, яке стрінуло нинішний світ. Чи Ідеалізм чи Емпиризм оба походять з тим **що все, що є дійсне не витвір людського духа.** [illegible] емпиризм і прагматизм. Професор Бредлі, представник новітнього англійського ідеа[лізму] [illegible] створити сильних баз. З зачарованого кола, що його створила новітня фільософія нема виходу. Правдивого, зевфаленого світогляду вона [illegible] корінь у фільософії.

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Наш Клич," 2 лютня, 1946, сторона 7.

В "Совєцкій Галіції" почаясь "счастлівая і радостная жізнь." "Ні корови, ні теляти, ні свині, тільки Сталін на стіні."

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Перелом," 22 грудня, 1945, сторона 7

Модна вивіска або "суть і відомість."

[illegible] письмо моє і широ[ко] Вас поздоровляю
(Свобода)

ОРГАНІЗАТОРКА ЛУКЖ НА ОНТАРІО

Пані К. Кравс

Цей [illegible] ЛУКЖ [illegible] українське католицьке жіноцтво у провінції Онтаріо що пані К Кравс є організаторкою Ліги у їх провінції. Колиб котра група нашого жіноцтва в Онтаріо бажала[б] щоби пані Кравс заїхала до їх місцевости, пишіть на адресу:
Mrs K Kraus,
[illegible] Toronto, Ont

ПОШУКУЄ:

Кулак Анна з дому Кулінська, родом з села Гавареччина, пов Золочів, тепер живе в Канаді. Адреси не знаю. Пошукує її брат Павлик Августин з Олеська Волуйків, який тепер живе в Італії. Адреса:
Pawlyk Awhustyn,
Camp No. 1, Rimini, Italy.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
21, av Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London W. 2 England

2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger
1 Place du Grand Mezel
Geneve, Suisse

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia

БЕЗПРИКЛАДНЕ ТЕРПІННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛЕМКІВ
(Продовження з сторони 1 ої)

[illegible] а русскиї такиї самий багато людей виселили до Росії. Кажуть, що всіх українців і русинів виселять до Росії. Там такий самий порядок, бо нарід босий і голий у голодний. Багато людей вертає назад і вже по приході до дому розказують всьо, як там було. Там зажепуть до колгоспу, то роботи є багато. Я знаю, що людям заграниці не хочеться повірити, що там в Росії зле. Я самий читав русскі книжечки й газети, то колиб то так було, як пишуть, то булоб дуже добре. Але так не роблять, як пишуть на папери. Я самий робив в русских три місяці, а пізніще втік до дому. А чому?— Бо було "добре" тому, що там не вільно сказати, що зле. Хоч вам зле поводиться, а як скажете перед кимсь, що зле, то як довідається влада, то вивезуть такого чоловіка на Сибір в "лягри" (табори).

"Так, я знаю, як люди живуть в Росії, в Польщі, в Германії, у Франції і на Чехах. На Чехах живуть люди добре, без жадних страждань. Так

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
вже кінчиться друкувати

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді заховте собі щеньні, бо число примірників є ограничене. — Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $....... і прошу висилати мені .... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Мое Імя ....

Почта ....

ОГЛЯД ПРЕСИ

ОТВЕРТИЙ ЗАПИТ ДО "УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА": ДЕ ПОДІЛИСЯ 1,469 НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ?

"Українське Слово" в Винніпеґ, Ман. в числі 14, з дня 3 квітня 1945, сторона 2, подає [illegible] кабелграми, що їх одержав від Всеслов'янського Комітету про злуку "Греко Католицької Церкви Західних Областей" з православною.

Про [illegible] подію, що трапляється "раз на пятьсот років" [illegible] "Слово" [illegible] Українців [illegible] українців котрі то мали "добровільно" перейти на православіє, але якийсь НКВДист Володимир Бєляєв [illegible] на Західній Україні [illegible]

НКВДист Бєляєв [illegible] що Собор відбувся в Львові в днях [illegible] в катедральному храмі св. Юрія. **В Соборі взяли участь понад 200 делегатів—священиків, які "репрезентували волю 986 греко католицьких священиків і парахвіян Західної України."** (Підчеркнення наше Б.Н.)

[illegible] було [illegible] Західній Україні 2,700. Тут Бєляєв подає вістку про життя 986 наших священиків. Також знаємо що в Західній Европі перебуває наших українських католицьких священиків скитальців з Західної України 245. Отже з того виходить, що **немає ВЖЕ МІЖ ЖИВИМИ А ПЕВНО ЗІСТАЛИ ЗНИЩЕНІ БОЛЬШЕВИКАМИ 1,469 УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ, ЗА СЕ, ЩО НЕ ХОТІЛИ ЗРАДИТИ СВОЄЇ ЦЕРКВИ ТА СВОГО НАРОДУ ТА ПЕРЕЙТИ НА СЛУЖБУ БОЛЬШЕВИКІВ.**

ПИТАЄМО ОТЖЕ ОТВЕРТО: "СЛОВЕ", В ВИНИПЕҐУ, ДЕ ПОДІЛИСЯ ТИХ 1,469 НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ?? ВИ ДІСТАЄТЕ ТЕЛЕҐРАМИ ВПРОСТ З ЛЬВОВА, ТОЖ ВАМ ПЕВНО ТАКОЖ ВІДОМО ПРО СУДЬБУ НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ. ВІДПОВІДЖТЕ!

Як [illegible] НКВДист Бєляєв представити "добровільне" поступовання наших священиків до злуки з православною церквою. [illegible] Але між тими похвалами в сторону нещасних відступників мимоволі вирвалися такі слова. Пишучи про урочисте Богослуження в церкві св. Юрія [illegible] "єпископи" а вкінці такі дословні слова: **"І ПЕРЕВЕДЕНІ В ПРАВОСЛАВІЄ КОЛИШНІ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ."** Отже з сих слів ясно виходить, що вони добровільно не перейшли на злуку, але їх **СИЛОЮ ПЕРЕВЕЛИ.**

От так то відбулася та "добровільна" злука..

• • •

ПРОСЛАВИТЕЛЬ І ОБОРОНЕЦЬ СИБІРУ — МОЖЕБ ТАМ ПОЇХАВ СКОШТУВАТИ ТОГО ДОБРА?

п. Василь Свистун в числі 12 "Слова" в Винніпеґу з дня 20 березня 1946, сторона 7, в статті "Україна і Скитальці," не може собі найти слів похвал, що то за гарна країна Сибір [illegible] Що там за індустрія, що то за [illegible] отож не дивно, що [illegible] "дісталися" декотрі українці з Галичини. Одним словом ославлена Сибір для п. Свистуна стала немовби раєм на землі.

Поще однак так хвалити ту Сибір тільки на папері і то ще [illegible] Канаді. Краще пане Свистун як там так добре, то [illegible] як там "добре" проживається де[illegible] як Ви самі пишете, українцям, що там "дісталися."

Щасливої Вам дороги [illegible] А ми таки волімо остати в Канаді.

• • •

[illegible]ГОДИМОСЯ

[illegible] "Вісти" пишучи про "Український Вільний Університет у Празі" [illegible] до заключення, що під теперішню [illegible] перенести УВУ в повнім його організа[illegible] до Канади.

[illegible] Ми певні того, що канадійські укра[їнці] [illegible] за се, щоби морально й матеріяльно [illegible] сьогож Університету [illegible] Канади.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Підчас відчиту [illegible] Петра Божка в Гамільтон $1.85.
Григорій Томчишин, Винн[illegible], 25ц.
[illegible] $1.00.
З [illegible] $1.00.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В ЄРУСАЛИМІ

В Єрусалимі найшлося також чимало українських скитальців. Щоб залишити за собою памятку, українські скитальці своїм коштом поставили в греко католицькій церкві в Єрусалимі мармурову табличку з написом:

"Пречисто Діво, Мати нашого краю, вимоли в Сина Свого єдність і волю для Українського Народу." Над молитвою є золотий тризуб.

Треба знати, що в церкві Божого Гробу в Єрусалимі є друга українська памятка. Це дорогоцінна, золотом і дорогим камінням прикрашена плащаниця, дарована гетьманом Мазепою. Гетьман Іван Мазепа дарував її там на це, щоб всі паломники з цілого світу знали, що Україна є християнським краєм.

ПОШУКУВАННЯ—

• • •

Параскева Стахів, зам. Мороз, зі села Товстолуг, пов. Тернопіль, тепер замешкана у
Fussen, Ukr. Camp. Block 6,
Room M 6, Bavaria,
United States Zone
шукає свою сестру Марію Приймак (дівоче назвисько Стахів) зі села Товстолуг, повіт Тернопіль, замешкану в Торонто.

• • •

Вербенюк Василь с. Дмитра і Марії, родом з Пилипча, пов Борщів, пошукую тітку Докію, замужну Лисюк (Іван). По відомостя з 1938 р перебувало в околиці Етелберт, Ман.— Просить подати відомість на руки:
Rev-do Don Basilio Wynnyczuk,
Pon. Coll. di S. Giosafat,
Passag. di Gianicolo 7
Roma—Italia

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281 Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited ...ntly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ
Евангеліє Йоана, 1, 1 17, Зач. 1.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Богом було Слово. Воно було на початку у Бога. Все ним сталося, і без нього нішо не сталося, що сталося. В нім було життя, а життя було світлом людий. І світло у тьмі світить, і тьма його не обняла.

Був чоловік післаний від Бога, ім'я йому Йоан. Цей прийшов на свідоцтво, щоб свідчити про світло, щоб усі увірили через нього. Він не був світлом, але щоб свідчити про світло. Було світло правдиве, що просвічує кожного чоловіка, котрий приходить на світ.

На світі був, і світ ним ставсь, і світ його не пізнав. У своє прийшов, і свої його не приняли. Котрі ж приняли його, тим дав власть дітьми Божими статися, віруючим в його ім'я. Котрі не з крови, ані з похоти тіла, ані з похоти мужа, а з Бога народилися.

І Слово тілом сталося і замешкало між нами і ми бачили його славу, **славу як Єдинородного від Вітця, повне ласки і правди.**

Йоан свідчить про нього і кличе кажучи:

Цей був, про котрого я говорив: Той, що після мене має іти, перед мною був, по перше був як я. І з повноти його ми всі приняли, і благодать за благодать. Бо закон Мойсеєм був даний, благодать і істина Ісусом Христом сталася.

ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ В ТОРОНТІ

Метрополія сходу— Мабуть найбільшим і найкрашим після Монтреалу містом на сході Канади є незаперечно Торонто з рядом своїх величавих будинків, ріжних представництв, над озером і близько Америки. Окремо торонтонський університет один з найбільших в Канаді і на нім є понад сто українських студентів з ріжних провинций Канади. Вони мають свою станову організацію, до котрої належить півсотки членів і мають також свій допомоговий фонд, понад півтора тисячі долярів. В ряди годи чуємо про ріжні підприємства наших студентів, про їх рухливість і працю, та про це, що вони не є відчужені від загалу, а навпаки почуваються до нашої спільноти і це ділом доказують.

Інститут на Веслеслі— Недалеко університету, в дуже добрім положенні, коли ходить о транспортацію до осередку міста і взагалі в ріжні сторони, стоїть дійсно гарний мурований будинок нашого Виховного Інституту під числом 19 Wellesley. Не лишень будинок, але він дуже добре випосажений в середині у всі предмети, має великі соняшні кімнати, чистий, привітний. Здається наше студентство всіх провінцій, котре удається на студії до Торонта повинно тільки радіти таким приміщенням і користати з нього. Однак...

Чого бракує?— Бракує тільки одного, а саме тих, для кого сей будинок куплений і на кого він жде. Бракує, як дивно це звучить, якраз самих студентів. **Вони мешкають по всяких приміщеннях в місті, часто дороще о много платять, не** мають тих вигод, що дає інститут, і не користають завзято з того приміщення, що для них придбано жертвами цілої нашої суспільности на сході Канади.

Яка причина?— Виринає само собою питання, що за причина того дивного явища і як тому зарадити? Тих причин здається буде много. Однак головніші з них, то є спізнене отворення самого інституту і замала пропаганда в його користь. Інститут отворено спізнено з незалежних причин, тоді, коли многі студенти вже знайшли собі приміщення. А після отворення замало вложено праці і старання, щоби таке прегарне діло належно розголосити по всіх закутинах Канади, щоби зацікавити інститутом цілу нашу суспільність і самих студентів. У виду того лік на брак студентів не тяжко буде найти.

Що робити?—Повести між нами самими як найбільшу пропаганду при кождій нагоді, в пресі, на зборах, особисто за тим, щоби наші студенти в Торонті користали з прегарної нагоди і замешкували в своїм інституті. Справа ніколи не є спізнена і при співпраці всіх нас вкоротці зміниться на найкраще. Тільки не треба чекати бездільно, **треба взятися до праці кождому з нас!** Наші студенти в Торонті повинні мешкати в своїм інституті, якщо туди приїзджають на студії з ... її і вони самі повинні бути в тім заінтересовані, щоби ... інститут.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
оцим
складає найкращі побажання з нагоди Великодня всім Провінціональним Зарядам БУК-а і зарядам всіх місцевих та взагалі всім членам БУК-а по широкій Канаді і заморем, що є в рядах наших збройних сил. Най побідний Христос дасть нам побідити все зло і всю злобу через внутрішнє освячення кождого з нас, через нашу чисту і вірну працю для великої ідеї на Божу славу і честь нашого народу в Канаді. З великим днем Божої слави витаємо всіх нашим прадідним словом віри і вірности, мимо і проти всіх обставин, аж до кінця—
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ГОРЕ ЧЕСАНІВЩИНИ

Від родимця і очевидця з Чесанова дістаємо такі невеселі вісти.

В році 1944 польська армія крайова спалила Чесанів і помордувала чільних українців, котрим не пощастило на час втекти до східного Нового Села. В Чесанові і місто лишилося пару домів. Кілька кільометрів від міста в лісах Потоцького біля Дахнова скривалася велика польська банда і ночами палила в навколичних ... околичні українські села, **мордуючи видних українських громадян.**

• • •

Так прастара українська волость Любачева горіла і гинула від ворожої зброї, добивана ще німецьким контингентом і жандармом. А совіти доконали небогу, віддаючи ту ... безпощадно на винищення Польщі.

"ШАНУЙ ВІТЦЯ ТВОГО І МАТІР ТВОЮ"

В Кути Товстецьким, пов. Скалат, трапилася була така подія:

Господар Іван Кушнір, умираючи відказав маєток свому 30 літн. синови Максимови з тим, аби він дотримав до смерти і по людськи поховав свою 65 літ. матір Павлину. Але зараз по смерти батька Максим почав погано обходитися з матрію, врешті став проганяти її з хати. Дня 29 ... збираючися їхати в ліс, кинувся навіть її бити, вимахував їй над головою залізною підковою, якою збирався прибити коневи й грозив, що убе матір, як не вибереться з хати. Мати послухала й пішла в комірне до сусідів. Максим поїхав в ліс. Вертаючи з ліса застряг з возом в болоті, почав бити коні і підіймати переднє колесо. Нараз катований кінь зноровився і копнув Максима в голову — якраз свіжо підкованим копитом з тою злощасною підковою. Максим упав без памяти на землю. За якийсь час прохожі найшли його й відвезли його до шпиталю в Тернополі, та лікарі не могли дати ради і він в тяжких муках помер до 5 днів.

Ця подія викликала в селі й околиці величезне враження — всі толкують цей випадок як Божу кару на невдячного сина.

ВЕЛИЧАВО ВИТАЛИ НОВОГО КАРДИНАЛА

В Торонті величаво дуже витали першого, недавно назначеного кардинала англійців католиків Канади, Їх Ексцеленцію Меквігена. Витали не тільки круги церковні нового кардинала, але також і світські власти та провінціональний уряд на чолі з премієром Дру. Підчас урочистої С. Божої в катедрі св. Михаїла в Торонті були присутні 60 епископів та тисячі священства, представників чинів та вірних.

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Перелом" 16 ... 1946, сторона 7

АНУ СПРОБУЄМО

РАДІОПЕРЕДАЧА З ВИННИПЕГУ

На Провідну (Томину) неділю дня 28 квітня 1946 буде радіопередача з церкви святої Покрови у Виннипегу (965 Бойд ave.) від години одинацятої перед полуднем до дванацятої в полудне.

Будуть передавати Службу Божу і проповідь.

Передача є головно для наших фармерів ... щоби дати нагоду нашим вірним навіть в найдальших ... котрі не будуть мати змоги вислухати особисто в церкві своєї відправи, бодай через радіо почути і вислухати відправу святої Літургії і проповідь в великоднім часі.

Передача буде через стацію СКУ, котра є доволі сильною щоби почути її в Онтеріо та Альберті, крім близших провинцій як Манітоба і Саскачеван.

На покриття коштів передачі з подякою приймемо всякі жертви, навіть найменші, і проголосимо їх в пресі.

Заряд Парохії св. Покрови у Виннипегу

ТАНЕЦЬ "АПАШІВ"

АБО СОБОРНИЙ ВОДЕВІЛЬ УГОЛОСУ І ВІСТНИКА

Водевіл в салі собору.— УГолос з 20. 1. 1932 сторона 8 подав таку цікаву новинку: "В неділю вечер, 17 січня в салі Українського Православного Собору був устроєний під управою п. Вол. Пилипчука водевіл, в якім взяло участь 18 членів товариства "Бойн." Підчас водевілю панна Анна Блок і панна Марія Пилипчук відспівали дует, а П. Мулячик і М. Стечишин танцювали танок "апашів."

Так дослівно подає УГолос про свою віру і церкву.

В дійсності у цім самім соборі, тільки через він, в неділю рано, на тих самих дошках розставляють нові куртини і завіси, та правлять соборну Службу Божу.

Чи це відправа чи комедія, або інший водевіль, розсудіть самі.

Хто помагає такій церкві і такій роботі?— Про це мабуть ненароком виявили самі їхні члени і подала англійська Саскатун Стар з дня 10 жовтня 1929 р. при нагоді покладання угольного каменя під їхню церкву в Мелвил, Саск. Так сказано явно славно таке: "Г. Сліпченко з Канори сказав, що **англіканська церква** відносилася все щиро до них не тільки в Мелвил, але **по всій західній околиці.** Правдоподібно **130 греко-православних церков на заході в деякій мірі діставали підмогу від англіканської церкви** і вони відчувають се, що **вони дуже зобовязані англіканській церкві за ту велику щирість."**

Ось звідки ішло "куку в руку."

І чому потім сипати піском в очі греко католиків і вічно

(Продовження на стороні 9.)

РАДІСНИЙ ПРИВІТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилаємо враз із найщирішими побажаннями для всіх наших Співробітників, Прихильників, Читачів та взагалі усіх Братів по крові й ідеї. Хай нашого привіту не спинять ні гори, ні океани, ні вязничні мури ані дротяні огорожі концентраційних таборів.
Адміністрація й Редакція "Будучности Нації."

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

З НАГОДИ ВОСКРЕСЕННЯ Г. Н. ІСУСА ХРИСТА

У Празник Найбільшого Довір'я
ДО ВИСОКОПРЕПОДОБНИХ І ВСЕЧЕСНІШИХ ОТЦІВ
І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

"Взяли мого Господа й не знаю, де Його положили" (Йоан: 20, 13)

Дорогі в Христі,

Не завсіди бачимо сонце. Деколи заслонюють його чорні хмари. Тоді темно на дворі й непривітно. **Але коли знову вийде** сонце з поза хмар, то стає веселіше, тепліше й усе відживає.

Щось подібне буває і з людським життям. Не завсіди складається воно з радісних днів. Деколи загощують до людського серця також і сумні дні. Тоді наша душа переповнена болем і смутком, терпінням, сльозами й знеохотою. Однак, коли знову до нашого серця завітає радість, то завважується її і з очей, і з лиця й цілого нашого поступовання.

Апостоли й Христові Ученики були дуже засумовані останніми подіями Страсного Тижня. Бо іхнього Божественного Учителя, Ісуса Христа, зловили вороги, убичували, звінчали терням, примусили нести хресне дерево, розіпяли серед двох розбійників на горі Голгофті, а вкінці поховали Його в темнім, зимним гробі. Коли привалили вступ до гробу, де лежало Христове Тіло, великим, тяжким каменем, то здавалося їм, що вже все пропало, розбилися всі надії, прийшов найсумніший кінець усього. Це наглядно пізнаємо з цих слів апостолів, повних скарги. "А ми надіялися, що це Той, що мав спасти Ізраїля" (Лука: 24, 21). Ще більша журба найшла на Марію Магдалину, коли в неділю рано бажала намазати ... Тіло Христа, а застала тільки пустий гріб, так, що з її ... вирвалася скарга, повна болю: "Взяли мого Господа й не знаю, де Його положили." (Йоан: 20, 13)

Однак яка велика зміна настає в усіх із радісною вісткою про Воскресення Христа! Тільки промовив воскресший Ісус до Марії Магдалини одно слово: "Маріє"! — а в одній хвилині минув смуток, а з її душі вирвається радісне слово: "Учителю!" Тільки Христос сказав апостолові Томі: "Вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і подай свою руку і вложи в мій бік, і не будь невірен, але вірен" — а з його душі виривається також повні довіря слова: "Господь мій і Бог мій!" (Йоан: 20 28). Тільки стрінув Ісус засумованих учеників на дорозі до Емаус, а зараз: "отворилися їх очі і пізнали його... і говорили до себе, чи наше серце не горіло в нас, коли говорив в дорозі і коли відчиняв нам Письмо?" (Лука: 24, 31-32). З вісткою про воскресшого Христа відразу позникали сумніви, віджили надії, а воскресна радість рознеслася блискавицею по всіх усюдах. **Воскресший Христос показав наглядно, що жадна людська злоба не в силі змінити Божих плянів, знівечити Божих замислів, зруйнувати Божого діла.**

Христова Церква є ділом Христа. Тому й своєю долею мусить ділитися з долею свого Основника, не лише в **днях смутку, але й у днях радости.** Про це предсказав наперед Христос, кажучи: "Істино, істино, кажу вам, що ви будете плакати й ридати, а світ буде тішитися" (Йоан: 16, 20). Ледве вознісся Христос із землі на небо, а вже зірвалася буря над молодою Христовою Церквою. Римські кесарі постановили затопити її в крові перших християн. І тому мучили вони християн усякими муками, палили визнавців живцем, наче горіючі смолоскипи, кидали їх на жир левам, тиграм по колізеях. Зпоміж 12 апостолів лише один умер природною смертю, а всі прочі одинадцять понесли мученичу смерть. З перших 32-ох папів, то тільки два вмерли природною смертю, а прочі тридцять як мученики. А з християн начислюють мільйони мучеників із цих часів. Через 300 літ скривалися християни по катакомбах. До них також відносилися Христові слова: "Істино, істино, кажу вам, що ви будете плакати й ридати, а світ буде тішитися..."

Така доля Христової Церкви була уділом і у пізніших віках і найновіших. Чаша горя була приготованою завсіди для виназнців Христа. Кров Його учеників і учениць ніколи не цінніла від перших віків. А проте Христова Церква була призначеною не на вмертя, але на життя. Кров мучеників була насінням християн. **Не оружжям,** ані канонами, ані бомбовиками ані взагалі жадною земською могутністю стоїть Католицька Церква, **але обітницею Христа.** Він сказав не лише ці

(Продовження на стороні 6-ій)

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
КВІТЕНЬ, 1946

15	П	2	Преп. Тита
16	В	3	Преп. Никити исп.
17	С	4	Преп. Йосифа і Геор.
18	Ч	5	Мч. Теодула
19	**П**	**6**	**Велика Пятниця**
20	С	7	Преп. Георгія
21	**Н**	**8**	**Воскресення Христ.**
22	**П**	**9**	**Світ. Пон. (Загальн.)**
23	**В**	**10**	**Світлий Вівторок**
24	С	11	Свщмч. Антипи
25	Ч	12	Преп. исп. Василія
26	П	13	Свщмч. Артемона
27	С	14	Св. исп. Мартина папи
28	**Н**	**15**	**Неділя Томина**
29	П	16	Мч. Агапи
30	В	17	Преп. Симеона

УСТАВ

18. Великий Четвер: Сл. Б. Василія Вел. з Вечірнею. Нині вечером правиться Страсти.

19. Велика Пятниця: **Царські Часи. Повечірні винесення Плащаниці до Божого Гробу. Вечером Єрусалимська Утреня при Божім Гробі.**

Від нині до Неділі Пасхи не вноситься мерців до церкви.

20. Велика Субота: Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вечірнею: Ап. з. 91, Єв. Мат. з. 115 і 116. По Воскресни Боже, що співається замість Аллилуя, священик зміняє ризи фіолетні на світлі.

21. Воскресення Христове: Вечером або дуже раненько при Божім Гробі правиться Містополуношниця. Потім плащаницю заноситься на вівтар, де вона остає аж до Вознесення. Опісля відбувається обхід наоколо церкви. Потім Воскресна Утреня. Сл. Б. св. Ів. Золот.: Євангеліє Ів. з. 1., поділене на 12 частей. Вечірня також правиться в усіх ризах. На Вечірні Єв. Ів. з. 65. Отпуст з хрестом.

Цей тиждень загальниця. Похорон правиться цілий тиждень в ризах світлих. Час заказаний. По Сл. Б. благословення брашен. Через цілий Світлий Тиждень не можна правити заупокійної Сл. Божої.

22. Світлий Понеділок: Сл. Б.: Ап. з. 2. Єв. Ів з. 2.

23. Світлий Вівторок: Сл. Б.: Ап. з. 4. Єв. Лук. з. 113.

О СЕЛА РІДНІ

А коли нині грають дзвони,
То інші дзвони, Великодні.
Бо інші нині небосклони
І ясний світ цілий сьогодні.

Повітря мов пливе рікою,
Що сріблом грає, пінить, скотиться...
О, ниво рідна! Над Тобою
Його усміхнене обличчя!

О, села рідні! Понад вами
Простер Він руки, ніби мати,
І зсуває серце камінь,
Щоб так, як Він, з могили встати...

Анатоль Курдидик.

ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ

До найсвятіших рук,
Ісусе Христе,
Принос складаєм чистий
Із наших мук
Поглянь —
Україна геть по Кубань
Уся в хрестах, в хрестах,
При брязкові заліз
Кайдан.
Ми молимо Тебе
Плачем без сліз:
Щоб правда нам воскресла,
Щоб волю нам принесла.

Уляна Кравченко.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА
Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ ЧЕТВЕРТА ВЕЛИКОГО ПОСТУ
Ко Євреєм посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 314)

Братіє, Авраамови обітовав Бог, понеже ни єдиним імяше болшим клятися, клятся собою, глаголя: Воистину благословя благословлю тя і умножая умножу тя. І тако долготерпів, получи обітованіє. Человіцы бо болшим клянутся і всякому их прекословію кончина во извіщеніє клятва єсть. **В немже лишше** хотя Бог показати ... обітованія непреложноє совіта своєго, ходатайствова клятвою, да двіма вещми непреложными, в нихже невозможно солгати Богу, крипкоє утішеніє имами прибігшии яти ся за предлежащеє упованіє, еже яко котву имами души тверду же і известну, і входящую в внутреннійшеє завіси, Идіже предтеча о нас вниде Ісус, по чину Мелхиседекову первосвященник бив во віки.

НЕДІЛЯ ПЯТА ВЕЛИКОГО ПОСТУ
Ко Євреєм посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 321)

Братіє, Христос пришед Архієрей грядущих благ, болшею і совершеннійшею скинією не рукотворенною, сиріч, не сея созданія, ни кровію козлею, ниже телчею, но своєю кровію, вниде єдинощ во святая, вічноє іскупленіє обрітий. Аще бо кров козлия і телчия і пепел юнічий кропящи оскверненыя освящает к плотстій чистоті, колми паче кров Христова іже Духом святим себе принесе непорочна Богу, очистит совість нашу от мертвих діл, во еже служити нам Богу живу і истину?

БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ
Ко Євреєм посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 306)

Братіє, святяй і освящаємії, от єдинаго вси; еяже ради вины не стидится братію нарицати їх глаголя: возвіщу імя твоє братії моєй, посреді церкве воспою тя. І паки: аз буду надіяся нань. І паки: се аз, і діти, яже ми дал єсть Бог. Понеже убо діти приобщишася плоти і крови, і той приіскренні приобщися тіхже, да смертію упразнит імущаго державу смерти, сиріч діявола, і ізбавит сих, елици страхом смерти чрез все житіє повинни біша работі. Не от Ангел бо когда пріемлет, но от сімене Авраамова пріемлет; отнюду же должен бі по всему подобитися братії, да милостив будет і вірен первосвященник в тіх, яже к Богу, во еже очистити гріхи людскія. В немже бо пострдав, сам іскушен бив, может і іскушаемим помощи.

НЕДІЛЯ ЦВІТНА
Ко філіпесеем посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 247)

Братіє, радуйтеся всегда о Господі, і паки реку: радуйтеся. Кротость ваша разумна да будет всім человіком. Господь близ. Ни о чемже пецитеся, но во всем молитвою і моленієм со благодареніем прошенія ваша да сказуются к Богу. І мир Божій превосходяй всяк ум, да соблюдет серца ваша о Христі Ісусі. Прочее же, братіє моя, елика суть істинна, елика честна, елика праведна, елика пречиста, елика прелюбезна, елика доброхвальна, аще кая добродітель і аще кая похвала, сія помишляйте. Іможе і научистеся, і пріясте, і слишасте, і видісте в мні, сія творите, і Бог мира будет с вами.

І РАДІСТЬ У ВСЕЛЕННІЙ

Воскресний Дзвін!
І ризи золоті.
Блеск свіч і сизий дим кадила.
Поклони до землі... Слова святі!
Христос воскрес! Христос воскрес!

І радість у Вселенній...
І линe дух із храму стін у храм небес...
О, Христе! Христе! Боже наш!
І ми... радіємо... і ми... віримо:
— Ти і для нас воскрес!

Благословень! В серцях вложи живої сили,
А камінь скинемо з могили
І перейдем геєнну...
Розкований у серці жар запалимо в огні!
Скріпи—а здвигнемо вівтар!
Помилуй—а залунає і для нас
Воскресний Дзвін!!!

Уляна Кравченко.

І ШЛЯХ ПРОБИВ ДО ПРАВДИ І ДОБРА

Умер Христос поганьблений, побитий
І в гріб Його поклали на скалі.
Затьмився день і жах несамовитий
Струснув старі підвалини землі.

Здавалося що правда вже не встане,
І не осягне темряви світів,
Що не Петро, а Юда загеть манить
З ватагою обманців і катів.

Та в третій день, в бліду годину ранню
Хитнулася від грохоту гора.
Воскрес Христос із гробу по писанню,
І шлях пробив до правди і добра.

І відтоді ніякий камінь долі
Вже не страшний для націй і людей.
В твердій борні чекають босі й голі
На сповнення леліяних ідей.

Бо кожному стоїть перед очима
Воскресний день розпятого Христа,
Коли скала двигнулась недвижима,
І з гробу встала істина свята.

Роман Купчинський.

ШИРОКИЙ ВІДГОМІН ОСКАРЖЕННЯ

В попереднім числі подавали ми про се, що Преосвящений Василій оскаржував комуністів за се, що нищать нашу католицьку Церкву в Західній Україні та що заведена большевиками силою так звана "злука" української католицької Церкви з російською православною церквою переведена неправно, бо усі правні епископи є вимордовані чи вивезені большевиками на заслання.

Се оскарження відбилося широким відгомоном не тільки в Канаді, але також і в других краях. Подала його світова преса на видному місці.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО продовження з сторони 5 ої

слова: "Істинно, істинно, кажу вам, що ви будете плакати й ридати, а світ буде тішитися" але цей самий Христос додав ще й ці слова: "Ви будете сумувати, **але ваш сум обернеться у радість"** (Йоан. 16, 20). Мимо мук, гонень і переслідувань Католицька Церква розрослася по цілому світі, а своїх вірних ніколи не числила так багато, як сьогодні.

Сумні вістки доходять до нас із наших рідних земель. Такі, сумні вістки, що своїм важким горем придавлюють душі всіх вірних українців-католиків. По знищених війною селах, по зруйнованих згарищами містах, по мільйонах виведених найкращих синів і доньок до в'язниць, скитальчих таборів, а многих вже невинно порозстрілюваних — прийшло ще **криваве переслідування нашої Греко-католицької Церкви,** не знати котре вже з ряду. До земного горя долучилося ще й мучеництво наших священиків і єпископів, осталося їм вибирати лише одну з двох конечностей: або зрадити Христа й прилучитися до сталінського православя, або позістати вірним Христові, и пити від розстрільних [illegible]. До [illegible] другої всесвітньої війни обіцяли сили цього світу всякі свободи, сьогодні однак дивляться зимними очима, як добивається останки свободи, навіть релігійної. Чи з мільйонів засумованих сердець українців-католиків не добиваються сьогодні журливі слова Марії Магдалини, що: "Взяли мого Господа й не знаю, де Його положили"?

Одиноким голосом розради серед нашого теперішнього народнього горя [illegible] Католицької Церкви, що в протесті Св. Отця як Батька [illegible] християнства [illegible] в обороні [illegible] переслідуваних за віру українців на їхніх рідних землях, але й також усіх біженців у західній Европі [illegible] перед ними [illegible] про найбільше завтра. **Воскресний Христос вливає довіря й у наші душі серед теперішнього народнього горя: "Ви будете сумувати, але ваш смуток обернеться в радість."** Бог [illegible] історію [illegible] Він [illegible] вирвати й наш нарід із найбільшої пропасти й по Великій Пятниці показати йому радісний Великдень!

Історія Католицької Церкви, починаючи від Христового Воскресення, є безнастанним побідним походом від смутку до радости, від сумніву до певности, **від боротьби до перемоги.** На воскресшому Христі бачимо, що ожидає всіх цих, що їх тепер досвідчає Божа рука в огні терпінь. Тому й приходе нам св. Петро, як колись першим християнам писав: "Улюблені, не дивуйтеся огневі, що вам посилається на випробування, наче б то вам щось нового приключилося, але радуйтеся через те, що берете участь у Христових стражданнях, щоб і у обявленні Його слави ви радувалися й веселилися" (І Петра, 4, 12).

Дорогі в Христі! Серед наших особистих, родинних і народніх терпінь **кріпімся вірою в Воскресшого Христа.** Хоч серед життєвих досвідів прийдеться нам нераз повторяти за Марією Магдалиною, що, "Взяли мого Господа й не знаю, де Його положили" проте не тратьмо довіри, що всі ми є визнавцями переможного Христа. Остаточна перемога є у руках не ворогів Христа, але **воскресшого Христа.** Скільки нераз **співаємо на Великдень: "Встане Бог і розсиплються Його вороги; як щезає дим, нехай вони щезнуть, як топиться віск від горячі вогню;** так нехай згинуть грішники від Божого лиця, а праведники нехай звеселяться." "В днях світлих празників і у весь час нехай буде ця сердечна наша й Ваша молитва: що Воскресший Христос зберіг нашу українську Греко Католицьку Церкву на її рідних землях; щоб охоронив увесь наш український нарід перед грозячим нещастям та потішив усіх наших дорогих біженців і серед земної безнадійности привів їх до певної нади й забезпеки! Нехай милосердний Бог благословить цілий наш Український Нарід!

З Світлим Праздником Христового Воскресення засилаємо всім Дорогим Отцям і всім Вірним нашого Екзархату наші найщиріші воскресні побажання.

† ВАСИЛІЙ Єпп. Орд.
† Ніль, Єпп. Помічник

[illegible] 31 березня, 1945 р.

ВАНКУВЕР — ВОРОТА НА СХІД

Ванкувер [illegible] канадійські "Ворота на Схід" названий так на честь капітана королівської воєнної фльоти ЮРІЯ ВАНКУВЕРА, що перший переїхав [illegible] поміри залив від тею самою назвою в 1792 році! Хоча кап. Ванкувер передбачував для заливу гарні можливості, то саме місто, як знаємо його сьогодні, розвивалося дуже повільно, аж поки [illegible] Канадійська Тихо-Океанська залізниця.

Коли прийшла залізниця, розпочалося [illegible] природних багатств, що лежать довкола міста, и за неповна трийцять літ від дня прибуття першого потяга, з незнаного села виросло стотисячне місто Ванкувер. По скінченні панамського каналу в 1914 році Ванкувер став центром великої по всьому світу розгалуженої системи [illegible].

Сьогодні [illegible] Ванкувер [illegible] 275,000 жителів і уважається за третє місто в Домінії. Дальший розквит його поступає незвичайно швидко. Оце недавно почало місто десятилітній плян розбудови, що має коштувати міліон шістдесят мільйонів долярів. Британсько Колюмбійська Електрична Ко. призначила пятдесят мільйонів долярів на поширення свого підприємства. Обчислюють, що в наступних питьох роках буде видано понад двадцять мільйонів долярів на житлобудівництво в цьому місті.

Друга Світова Війна перервала була правильний торговельний рух. Натомість розвинулось тут судновбудівництво та інша промисловість. Немає сумніву, що в мирному часі [illegible] промисловість [illegible], але сподіватись треба, що з розвитком багатьох повоєнних ринків на Сході Ванкувер стане одним з найбільших світових портів.

Ванкуверський залив, один з найбільших заливів у світі, має прекрасне [illegible]. Находиться тут два плавучі доки [illegible] один [illegible] 12 [illegible], другий 20 [illegible]. Виробляється воно в [illegible] направи новітніх кораблів.

Довкола заливу розташувалися численні підприємства, як фабрики дротяних линвів, цвяхів, металевих рур, машин для лісозаготівлі, будівельного приладдя, та заводи консервування маси й рафінерії [illegible].

В [illegible] вітним та культурним осередком провінції Британсько Колюмбійський університет, хоча наймолодший в Канаді, набирає щораз більшого значення. У ньому функціонує понад [illegible] початкових та середніх шкіл, серед них технічні й торговельні колегії. Всіх учнів у них понад сорок тисяч.

Ванкуверський відділ Канадійського Народнього Товариства влаштовує тут щороку мистецькі "Народні Фестини", в програму яких входять народні пісні, народні танки, та виставки ручних робіт. Мають вони на цілі пособляти добрі громадянство та плекати приязні взаємовідносини серед усіх расових угруповань у Канаді.

Завдяки близькості моря Ванкувер має дуже лагідний клімат. Ніколи немає там ні спеки ні зими. Сприятливі кліматичні умови роблять Ванкувер привабливим для сторонних людей, що радо тут поселяються. Слід при цім замітити, що дитяча смертність тут нижча, як у котромунебудь іншому місті Канади, ба навіть у будькотрому місті цілого світу.

За останнє десятиліття населення міста Ванкувер приросло на пятдесят тисяч, а багата економічна сила привабила там різні нові підприємства. Відновлення торговлі зо Сходом та використування довколишніх природних багатств [illegible] для цього [illegible] тихоокеанського [illegible] міста світлу будучність.

Дорога до раю.

Якийсь пан переходить через вулицю, задивлений на небо.

Пане [illegible] — кричить шофер з авта — коли ви не будете дивитися там, де йдете, то підете туди, де дивитеся...

Різнища стратегія.

Скажіть, а що то ви приготовляєте чоловікові вдарунку на його день [illegible]?

От сотку цигар.

Кільки ви заплатили за неї?

Та нічого. Я лише впродовж кількох останніх місяців брала по одному два цигари з чоловікового пуделка і складала їх окремо, аж призбиралася повна сотка. Чоловік цього не завважав, а я маю якраз такі цигари, які він курить.

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(10)

Тепер випаде кождому господареви у року найменше одна оруда: чи то хрестини, чи весілля, чи похорон. На таку оруду я рахую лиш 6 р. Тепер не собі господар у кождий будень рано за 2 крейцарі, а в вечер за 2 крейцарі горівки; буднів маємо у році 290 [illegible] 11 р. 60 кр. Тепер же ж і у жінки така душа, і вона собі гадає: коли чоловік може випити рано і в вечер по порції горівки, то можу й я!. Отже робить на рік також 11 р. 60 кр. То чинить на рік усего — 59 р. 80 кр., т. е. майже 60 р.

Тепер же маємо у нашім селі 378 нумерів (осад), отже [illegible] що року з Срібнарові не богато: лиш звиш 22,000 р.— А щоби ви не казали, що я взяв може жидівську крейду, то рахуймо лиш половину того, от лиш ту одну дурничку, то одно нішо: 11,300 р., кажу вам: лиш одинайцять тисяч триста ринських. Се вже ній не скаже, що за богато рахують!.."

"Ох, Боженьку ж ти наш!" крикнула ціла громада, як один.

"А пану Семкови Маланюкови за багато є, тих десять тисяч на громадське добро викинути; то ліпше жидам 11,302 р. за пусте болото, за проклятий одур, за пекельну смолу упхати?- О люде, люде! чи вас уже жиди зовсім так тою горівкою зачмелили, що ясну як сонце правду не можете пізнати?"

"Панове громада!" аж крізь плач закричав Семко, "вірні християни! душі Божі! послухайте все мене, одного послідного пияницю у селі! Як стоїть осьде церков Господня, і як стоїть осьде душ пастир наш дорогий: так усі йдім усі у дім Божий і присягнім на три роки, коли вже не на цілий рік, що тої пекельної смоли не візьмемо до уст наших, то будемо мати і церков нову, й школу, й [illegible] поличкову, и шпихлір громадський, й честь, і здоровля, й славу на цілий край, і що самі загадаємо! Щож ми не можемо собі за 33,900, кажу: трийцять й три тисячі девять сот ринских справити й запровадити? Хо[дім] панове громада й зло[жім] присягу перед Ісусом Христом, що з діяволом боротися будемо до остатної нашої сили! За мною, панове громада кому ще душа й жінка й діти милі!"

Як раз ввалила ціла громада у церков святу. Пан отець узяли присягу від цілої громади; а як громада присягла [illegible], й [illegible] [illegible], тай кажуть:

Любимі діточки мої! Як ми тут з радости плачемо, так святі ангели плачуть тепер з радощів перед Спасителем [illegible] Ісусом [illegible], котрий, споглядаючи на нас, благословить нас десницею своєю! О любимі діточки Христові! Ви не знаєте, яку утіху, яку радість ви таткови нашому небесному завдали, а діяволу кілько смутку та нужди! О, стережіться його, сокотіть, аби вас знов не підюдив, або ви вашу нинішню святу присягу не зломили а [illegible] у пекло не попали, як мали передше уже у него потапати!

— "Ба не діжде того ворог Божий і людський" сказав Маланюк; "таже ми прецінь люди якісь, не собаки, й душу маємо в тілі, а не суху пару. Бога будемо благати, а Він нам допоможе."

"Амінь!" благословили пан-отець. Громада розійшлася, весела собі як на весіллю, [illegible] по домах, а пообідавши на прохід у поля.

Лиш Морткови Більбахови не було весело; бо як йому [illegible], що в церкві сталося, так жінка його Хуна [illegible] розуму. Не могла, видно, серденька тих 33 тисяч, що мала їх уже як в кишени, через свою [illegible] пересидіти. От [illegible] до Львова до шпиталю.

* * *

VII.

Що ділеться далі у Срібнареві, и як фармазони собі живуть.

Тиждень й другий жили ще сиділи тихо, не казали нічого. Усе гадали собі, що се франки, і що люде чиой таки зачнуть пити, як давно пили. Але як у [illegible] жарт ані франки, то вони гай барилки в руку, та по хатах як з якою колядою. Але ж бо і вдала їм ся штука!... Мошко Гулись сирота загубив аж оден патинок, так його Гриця Пшеничного жінка коромеслом від хати гнала, а другі жінки також з коромеслами та з віниками стояли коло воріт, та лиш ждали, аби котрий жид наврився, були би йому воду освятили, не бійсь! Але жиди потямили, що "погано Тетяно!" й вони гай до Правдарюка. "Ай вей!" кричать "пане війте, ратуйте, вони нас хочуть убити!"

Де? у корчмі? питає Правдарюк.

"Ні, не в корчмі, але по [illegible]. Ми пішли до [illegible] як до людей, з честею, з горівкою, а вони до нас з віниками та з коромеслами шпроку довіцями, як стоги журавлі на ваній кирниці! Прошу вас, кажіть їм що! ну!"

Я їм що маю казати, коли [illegible] право мають, пускати и хату або не пускати. Але вам я скажу таке, що як підете мені ще раз коло хат з горівкою, то вас дам до арешту [illegible] знати!

"Ей вей, ей вей!" [illegible] жиди. "а коли бо вони нам дуже страх багато гроші винні! Най нам хот гроші віддадуть!"

Я людям [illegible] вам [illegible] доки суд на те не розсудить! каже війт. бо ви пияним людям не смієте гроші зичити ані векслі від пияного брати. А коли хочете без суду обійтися, то спишіть мені на папері, [illegible] уже смотрити буду, і тоді аж скажу вам довг віддати, як переконаюся, що ніякого шахрайства не було. От так!

"Гершти?"

Не герштикайте ні богато, але рушіте домів, а то я вам зараз покажу, як з начальником в селі обходитися. Не гадайте, що я вам Павло Тзюб! Жиди зібралися як [illegible] по корчмах собі.

Богато би було тут вам що оповідати, як то жиди шукали собі усілякої напасти та клинчики, то на Правдарюка, то на Василя, то на громаду, то нарешті на пан отця; як то вони їхали до міста та подавали усілякі скарги та хто знає що, на тих трьох; як то вони [illegible] до Львова та до Відня, як нарешті й комісія виходила, та ніякої провини не найшла, а жиди ще мусіли [illegible] кошта платити, як потому прийшла для громади похвала від губерній, та й від самого преосвященного ми[трополита] з Львова й [illegible] як подавав Мошко Гулись Лаврикову Марію за патинок, і як його в суді ще лаяли добре та казали, що [illegible] робила, що його віником по плечах хоч раз не потягла.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirуk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PAUL BOZYK, Editor
Winnipeg, Man.

PUPPET CHURCH OF MOSCOW

Moscow radio has announced that the Uniat Churches of Western Ukraine have severed relations with the Vatican, and are reunited with the Russian Orthodox church. [illegible] the Russians have been [illegible] the Ukrainians break away from [illegible] Council. In the 18th century the Tsar tried to [illegible] They tried various measures, even went as far as murder, [illegible] the satisfaction of knowing that they succeeded in having the Ukrainians break away from Rome. Everything they tried was without success. So Moscow is taking another "crack" at it.

In April 1945 [illegible] Russian Patriarch [illegible] of Moscow [illegible] decided to use forceful measures to destroy this union with Rome. He [illegible] to arrest the Catholic clergy and confiscate Catholic property. Refusing to join Stalin's church many priests were executed at the salt mines near Didrovol, in which they were thrown alive and from which they cannot escape.

The following letter is significant as to the methods that are being carried out to sever the union with Rome and submit to Moscow:

"To members of the Committee of Initiative for the Transference of the Greek Catholic Church to Orthodoxy, Dr. Kostelnik, Dr. M[illegible] and Dr. P[illegible]

In reply to your declarations of May 28th, 1945, and conforming to the instructions of the Council of People's Commissars of the Ukrainian S. S. R., I communicate the following to you:

1. The Committee of Initiative for the Reunion (sic) of the Greek Catholic Church with the Russian Orthodox Church is recognized officially as the sole juridical ecclesiastical body having the right to control without reservation the Greek Catholic parishes of the Western Ukraine and to promote their reunion with the Orthodox Church.

(2. This Committee has the right to direct these parishes in agreement with the representative of the Council of People's Commissar's for the Affairs of the Russian Orthodox Church on the Council of People's Commissars of the Ukrainian S.S.R., and, as the case may be, in the districts in agreement with local representatives.

(3. As the registration of Greek Catholic deaneries, parishes and religious houses proceeds the Committee of Initiative must send to the representative of the Council of People's Commissars for the Affairs of the Russian Orthodox Church on the Council of People's Commissars of the Ukrainian S.S.R., the list of deans, priests and superiors of religious houses who refuse to submit themselves to the Committee of Initiative for the Transference of the Greek Catholic Church to the Orthodox Church.

"(Signed by The representative of the Council of People's Commissars, for the Affairs of the Russian Orthodox Church on the Council of People's Commissars of the Ukrainian S.S.R.

"November 18th, 1945.

P. Khotchenko."

In view of this situation His Holiness Pope Pius XII in the encyclical letter Dec. 23rd, 1945, on the 350th anniversary of the Ukrainian return to Rome denounced the persecution of the Catholics by the Soviet [illegible] quoting documents and verified news dispatches.

And now Moscow Radio smugly announces the "reunion" of the Catholic and Stalin's puppet church!

U.C.Y. TRANSCONA, MAN.

During the Lenten period St. Michael's Ukrainian Catholic Youth of Transcona, Man., held Whist Drives at the Ivan Franko Hall, Melrose Ave. A very enjoyable time was had at these whist drives which were held every Tuesday evening. The best and poorest player were given prizes. This made everybody happy.

On April 3rd, the proceeds from the whist drive were given to the Shriner's Hospital Fund.

COMMUNION BREAKFAST AT ST. ANDREW'S

The Ukrainian Catholic Women's League at St. Andrew's Church, Winnipeg, Man., were hostesses to the children's communion breakfast on Sunday, March 31st.

Seventy children received Holy Communion. Father J. Pulak, parish priest, spoke to the children.

The children were happy throughout the entire lunch, and by their smiles you saw that they [illegible] the treat.

The hostesses at the breakfast were: Mrs. K. Chura, Mrs. M. Hrabik, Mrs. Bendera, and Mrs. K. Bozyk.

The teen-age girls were only too glad to aid the women by washing the breakfast dishes.

Easter Sunday

After the mournful ceremonies of Good Friday we hear the joyful bells of Easter. With the rising of the sun the world rejoices that the Son of God is risen.

Christ's resurrection has given us the right to gain heaven. His life on earth taught us to practice Faith, Hope and Charity. Christ's sacrifice on the cross was for us because He loved us so greatly that we may one day enjoy with Him the eternal happiness.

Christ's death gave great belief to the early Christians. With His death before them they were able to stand up to all types of persecutions and hardships.

Today millions of Ukrainians in Europe are fighting a very similar persecution. These poor unfortunate brothers who are not only suffering bodily but spiritually will not be able to hear Easter Mass. No. They won't be able to sing "Chrystos Voskres." All they have with them now are memories of how at one time they spent Easter. Pasko, Easter Eggs, Cheese, etc., and the Haholky [illegible] are things that they at one time took for granted. Oh, what they would not give to have them now. But these people do not lose faith. They know that some day they will be able to say, "Chrystos Voskrese."

So let us not forget the Ukrainians in Europe in our prayers during Easter. With faith, hope, and love let us ask Jesus Christ to bestow His mercies on them.

As true as the sun must rise, so shall the Ukrainians in Europe one day be able to announce freely with us: "Chrystos Voskrese."

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Ісус нині смертю смерть побідив;
Весь світ від гріха пекла відкупив.
Зникли нині и хрест і страждання,
Засіяло сонце Воскресення!
В небі ангельські хори співають,
І найбільше чудо величають.
[illegible] Віри подивляють
Радісне Алилуя співають
Чудо що людей дивуватиме,
Грішників бідних навертатиме,
На дорогу святости, до Бога
Зникне і гріх, та грішна тривога!
До Господа мольби засилаймо,
Хрест народу не забуваймо;
Він в голоді, холоді та в біді
Мов Христос розпятий на хресті.
Молімся отже до Бога небес
Щоб нас бідний нарід також воскрес,
Із гробу смерти, нужди, руїни,
Вип[р]осім волю для України!

о. Н. Кушнірик, СТЛ.

POTATOE PATTIES

To about 6 cups of fine mashed potatoes add enough salt and pepper to taste; add ¼ cup flour and ½ cup milk, more or less, it depends how soft you like the patties. Mix all well together, now form into round balls or squares about 2 in. long, dip in well beaten egg and roll in bread crumbs and fry in hot fat till delicate brown on both sides. This is very delicious and makes enough to serve 6 or 7 people.

POTATOE BALLS WITH COTTAGE CHEESE

Take about 6 or 7 cups of mashed potatoes, salt and pepper to taste, ½ cup of flour and ½ cup of cottage cheese. Mix well. Roll into small balls, put in a greased pan and bake like buns in the oven till nicely browned. Serve while warm, garnished with fried butter and onions.

"AWFUL PLACE" SOLDIER GIVES HIS WORD FOR IT

During a recent raid on a house suspected of bootlegging, Sergeant W. Robson and Detective Jim Beck of the city police morality squad had trouble with a soldier who kept wandering in while the officers were conducting their investigation.

While Detective Beck was escorting him out for the third time the man demanded truculently: "shay, who are you, anyway?"

"I'm a police officer," Beck told him. For a moment the man stared at him in a bleary surprise, then he said, "thish ish an awful —hic— place for you to be in. You should —hic— know better. Don't you know thish ish a bootlegger's?"

Free Press, Winnipeg.

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Are Greek Catholics of the same religion as the Roman-Catholics?

A. Yes, they are all members of the Catholic Church.

Q. What is the difference between the Greek Catholics and the Greek Orthodox?

A. The difference is great. Greek Catholics like Roman Catholics have one and the same faith, and acknowledge the Pope as the head of their Church. They belong to the one true Church founded by Christ... Greek Orthodox fell away later on from the Catholic Church. They have neither one faith nor one spiritual leader. Their churches are independent of and often opposed to one another.

Q. There is no Greek Catholic Church in the town I live in. Is it permissible for me to attend the French Roman Catholic Church?

A. Yes. You are obliged to attend Mass every Sunday. You may also receive the Sacraments. Your attendance does not change your rite. You still are a Greek Catholic.

Q. Will you please tell me if any special brand of wine is prescribed for consecration at the Holy Sacrifice of the Mass?

A. No. All that is necessary is to have pure wine made from grapes.

Q. What is meant by St. Andrew's Cross?

A. It is a cross formed like the letter X and gets its name from the tradition that Andrew, one of the Apostles, was put to death on a cross of this kind.

Спроба позбутися сенатора як противника.

Недавній віцепрезидент Тамес Р. Маршал запустився в розмову з одним сенатором. Каже сенатор: "Свого противника в сенаті я мушу вбити".

Побачивши таке завзяття одного сенатора на другого каже віцепрезидент: "Уже ж не поступайте так жорстоко. Ліпше підплатіть його льокая, щоб він пришив своєму панові павине перо [illegible] сидженню штанів"

Не заспокоєний тим завзятий сенатор питає Маршала: "Щож це поможе?"

"Ви осягнете свою ціль", відповідає віцепрезидент. "Сенатор так задуманий в собі, що він скрутить самий собі карк, коли почне крутитися, щоб побачити павине перо на своїм заді".

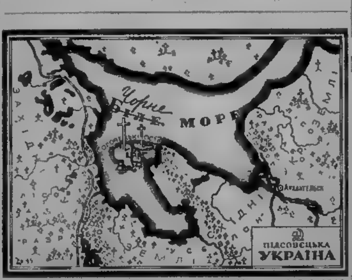

"Перелом," 5. I. 1946.

СОЛОВЕЦЬКА УКРАЇНА

В батьківських заботах про добробут верноподданих хохлів, які реєструються в полпредстві, Совнарком постановив прилучити до Укр. Соц. Сов. Республіки нові ще не заселені і богаті деревом простори, де для них буде впроваджена "счастливая і радостная жізнь."

ЦІЛЬ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

зація?

"Пятиліття Українського Католицького Юнацтва".

рять ситу

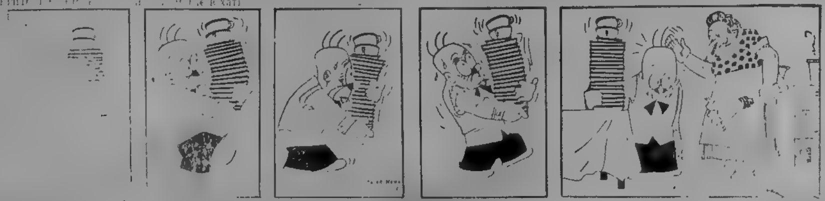

ТАНЕЦЬ "АПАШІВ"

Попит на бруд і брехню— Ба' Коби не було до кого гово

ПОДІЇ В ТАБОРІ В МІНСТЕРІ

УКЮ, Василь Я

іноземців в таборі. Скитальці в знак протесту оголосили голо

9. М

фактів ... один не ... факт лише

ЦІЛЬ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

(Продовження з сторони 8)

... ЧИМ Є?

ТРИНДРОД. Б.К.

30 літній ювілей панства Гаврисів

... СИЛОЮ ВИВОЗЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ

ТАНГЕНСЬКІ СЦЕНИ

КОНЦЕРТ ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ

УКЮ

... людей в вагонах почали пожами ... окремих частинах вагонів прокотилися 50—60 км.

... скриньки з поживою та другими матеріялами, що везе їх ... до Еллозшанф, накривають дуже докладно ... видимо на зимиш, та тим самим захоронюють їх перед дуже сильними північними вітрами.

ЖАРТИ

Міліонерська система

Останні Вісти...

Іран заключив договір з Росією. Большевицькі війська мають забратися усі з Ірану до 5 травня

Румунія зірвала дипльоматичні звязки з Еспанією.

Наш домініяльний посол А. Глинка виголосив у отавському парляменті дуже змістовну та сильну промову за сим, щоби Канада допустила скитальців до себе.

Недавно в Канаді подорожіли декотрі річи як пр. будівельний матеріял, масло, свинина, меблі.. Появилися чутки, що вндовзі також подоріжіють папіроси

Большевицькій амбасаді в Отаві видно дуже не на руку ті зізнання, що їх складає бувший член то амбасади Ігор Гусенко в славній російській шпигунській афері в Канаді. Амбасада видала тому кілька днів отвертий лист в котрім назвала Гусенка кримінальником тому, що Гусенко мав ніби вкрасти якісь то гроші з амбасади. Большевики видно конечно хотіли б злапати Гусенка в свої руки, а потім з ним по НКВДиїськи розправитися...

В днях 16-17 лютого, 1946 ,в Парижі, столиці Франції, відбувся перший Конгрес "Обєднання Українських Робітників у Франції."

Бої українських повстанців. "Дзеннік Польскі" "Дзеннік Жолнежа," з дня 28 січня ,1946 р., ч. 34, під наголовком "Криваві бої під Лімною" подає, за радіопередачою з Люблина, про бої УПА "В перших днях січня,- - пише газета,- відділи польського війська звели бої під Бірчою. Поблизу Ляхової і Лімної зліквідовано дві великі групи українських націоналістів. Біля Ляхової група "бандерівців" утратила 56 вбитими і 12 раненими. В околиці Лімної зліквідовано відділ "бандерівців," що нараховував коло 150 осіб. На полі бою лишилося вбитими понад 100 осіб, решта, переважно ранені, схоронилися в лісах. "Бандерівці" мали польські советські однострої." Яких втрат зазнали у цих боях з українськими повстанцями польські відділи, люблинський радіокомунікат не подає

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ ОФІС В ЖЕНЕВІ,— заснований в співробітництві з Нотаріяльним Бюром Леон Моріо, виконує:

Внесення прохань про еміграцію до всіх країв

Доручення афідевитів по призначенню.

Доручення листів та пачок збігцям в Центральній Европі.

Розшуки родичів та знаномих і видрукування оголошень в европейській пресі

Висилка пачок з Швайцарії до всіх країв Центральної Европи

Детальні проспекти в українській або англійській мові, подаючі опис продуктів, спосіб та умови, висилання пачок, та інші способи допомоги висилаються на перше жадання за присланням міжнародного купону. Для відповіді літаком потрібно 5 міжнародних купонів.

Адреса

Office General of Coordination, 10, rue du Rhone, Geneva

Адреса телеграфічна: Genoffice, Geneva

КОМУНІКАТ
ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ ЛУКЖ::

Централя Екзекутива ЛУКЖ отсим подає до ласкавого відома всім відділам Ліги, що в днях 2, 3 і 4 липня, 1946 в місті Винипегу відбудеться Конгрес Українців Католиків, в котрім беруть участь всі українські католицькі домініяльні організації, з котрих одною є Ліга Українських Католицьких Жінок.

Підчас Конгресу будуть окремі наради жіночі.

ЛУКЖ звертається отсим з зазивом до всіх зарядів і членів ЛУКЖ і просить вже від тепер робити старання, щоби кождий відділ вислав від себе відповідне число представниць на цей перший Конгрес.

Ціллю Конгресу буде зібрати все наше католицьке життя в одно центральне тіло, яке буде очолювати цілу нашу акцію в Канаді.

Отож не занедбуймо цеї золотої нагоди зійтися, обмінятися думками, та зачеркнути нової сили і охоти до дальшої праці.

Всі відділи і заінтересовані одиниці проситься по дальші інформації писати на адресу ЛУКЖ.: 622 Stella Ave., Winnipeg.

Дом. Заряд ЛУКЖ.,
Марія Дима, голова.

...що видаєм що місяця. А при кінці року ми друкуємо річну книжку "Ірбук". Минулого року ми виграли нагороду за нашу книжку в "провінціял компетишен фор рурал ірбукс". Сего року ми також хочемо післати свою книжку, що називаються "Києв Діярі," на сей контест. Вона буде мати 280 сторін

Я є секретаркою в "Ірбук комітет". Маю дванайцять років і беру осьму клясу.

Ми у літі все маємо українську школу, що нас Сестри учать по два або три тижні, а при кінці ми все маємо концерт.

Я учуся грати на мандоліні Наш учитель, п. Н. Хміляр, учить нас грати. Я уже трохи граю і ноти розумію.

Ми ходимо до церкви Святого Вознесення в Новім Києві. Наш парох є о. Дацюк з Мондеру.

Я дуже люблю читати діточу сторінку у сій газеті, а перед усім ті листи від Вуйка, що є все дуже гарні.

Посилаю Вам передплату на рік 1946 і також 30ц на Веселу Родину. Буду на сім кінчити і щиро дякую Вуйкові за нагороду і буду пробувати брати участь у слідуючих контестах. Поздоровляю Вас Вуйку щиро і також тих дітей, що читають цю сторінку

Желаю Вам Вуйку Веселих Свят Воскресення Христового!

Леся Бусько,
Новий Києв, Алта.

Від Вуйка: Лесю, ану пришли Вуйкові оден примірник Вашої шкільної газетки, Добре?

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

КВІТЕНЬ

18. Вел. Четвер. Страсти .... Парки, год. 7 вечером
19. Вел. Пятниця, Винесення Плащаниці, Свячення Пасок: Гонор, 9 рано; Парки, 11 рано; Ст. Норберт, год. 2 попол.; Сарто 5 пополудни; Ля Брокері, 7 пополудни
21. Нед., Великдень .. Гонор год. 5 рано; Парки, 9 рано, Ст Норберт 9.30 рано
22. Світлий Понеділок: Сарто, 9 год. рано; Ля Брокері год. 4 пополудни
23. Світлий Вівторок ... Ривертон.

о. Антоній Цимбалістий
235 Скошія Стріт, Винипег
Телефон 54 139

17. Середа .... Алегра (Великодна Сповідь 8- 10.30)
18. Четвер .. Брайтстон (Великодна Сповідь)
19. Велика Пятниця— Винесення Плащаниці і свячення пасок: Тиндал, год. 9 рано; Босежур— год. 10.30 рано; Лейдівуд, год. 12 полудне; Елма, год. 5 пополудні
20 Субота.. Брокенгед (Вел Сповідь і свячення пасок 9 10.30)
21. Воскресення Христове: Тиндал, год. 6 рано; Босежур, год. 10. рано
22. Світлий Понеділок: Лейдівуд, Елма
23 Світ. Вівторок.. Ловлендс (Великодна Сповідь 9- - 10.30)
28. Нед. Томина..... Тиндал

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Телефон 63

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, зомлення костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді піхурців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров і трутини поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять вроде мурашки поза шкіру руки і ноги терпнуть і зникають, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год
Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок$3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F.N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

СКЛЕП НА ПРОДАЖ
Склеп мішаних товарів на продаж в українськім містечку Вайта. По інформації пишіть до:
Joseph Kulachkowsky, Vita, Man.

КУПУЄМО СВЕРБИВУС
Ягідки з диких рожів і плеканих принесуть вам великі доходи. Збирайте. Плекайте. Кінжочки з поученням 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS Ltd.
607 Young St., — Winnipeg, Man.

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Перелом," 9 лютня, 1946, сторона 7.

ЧУЖЕ ПІД ЛІСОМ І СВОЄ ПІД НОСОМ

ЯК УКРАЇНА ВИЗВОЛЯЄ ІНДОНІЗІЮ

"Гляді ка, Мітюша, не відать лі там кого окромя Індонізії для ослобожденія."

Горожани Канади підбігунових країв. На знимці ви... ...ську жінку з своєю наймолодшою дитиною... ...в Лебайн Пойнт, близько Порт Редиом, звідки ...разом на виріб атомічної бомби

ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ -
БЕРИНГС ЗЕРКАЛЕВО ВИКІНЧЕНІ ПРИ ВЕЛИКІЙ ОЩАДНОСТИ ЧАСУ УЖИВАЮЧИ
TOBIN ARP LINE BORING MACHINE
Помпання оливи не все залежить від люзьних перстенів у цилиндрах, але дуже часто вина тому за мало пристаючі беринґс в мейн і конектинґ радс, що допускають до цилиндрів більше оливи чим перстені (ринґс) годні перепустити
МИ ВСТАВИЛИ
"TOBIN ARP LINE BORING MACHINE"
ЩОБИ ДАТИ ВАМ ФАБРИЧНЕ ВИКІНЧЕННЯ І ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ ПРИ ПЕРЕРІБЦІ ВАШИХ МОТОРІВ
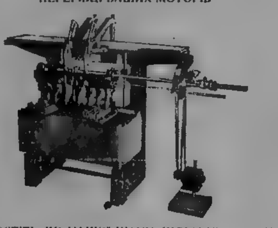
ЗАГОСТІТЬ ДО НАШОЇ ШАПИ, ЩОБИ ПРИГЛЯНУТИСЬ ЦІЙ МОДЕРНІЙ МАШИНІ В ПОВНОМУ РУХУ.
Кошториси радо подаємо.
Campbell's Machinery Ltd.
Successors to
CAMPBELL'S MACHINE SHOP
Agricultural Ave. YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік. БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ ...ЛІВ КАНАДИ The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV. ч. 9 (201) ЙОРКТОН, САСК. 1-го ТРАВНЯ, 1946 Vol. XIV. No. 9. (201) YORKTON, SASK. May 1, 1946

НАЙНОВІЙШІ ВІСТИ ПРО ЛЬВІВ

(Опис очевидця)

До Ню Йорку прибув вояк, що був у Львові ще 28 березня, 1946. Передамо дещо з цього, що він розповів з своїх помічень в часі триденного побуту в цьому місті.

"Жуков," а не "Львів"

Найбільш сенсаційним в оповіданню цього вояка є те, що він твердить, що місто Львів має вже іншу назву. Він каже, що советська влада перемінила назву міста і воно тепер називається "Жуков". Такий, каже він, бачив він напис на головнім залізничім двірці. І так, каже він, а не інакше називають місто росіяни, що їх повно в місті. Такі є теж написи на омнибусах, що їдуть в напрямі Львова Там теж не пишеться Львів, а тільки Жуков, що є прізвище советського маршала. Двірець "Підзамче," знищений. Теж знищена відома фабрика лікерів, що була за жовківською рогачкою.

В дорозі до міста

Великий двірець тепер більший ніж за давних австрійських часів. В середині видніють написи московські й українські. Стіни прикрашені малюнками з большевицької революції, що дуже нагадують малюнки, що були на стінах Советського Павільону в часі Світової Вистави в Ню Йорку. Розбудовують двірець німецькі военнополонники. Фабрики, що стояли недалеко двірця, головно при кінці Городецької, понищені. Костели, що їх було видно по дорозі, цілком понищені, як от св. Елисавети, а св. Марії Магдалини збережений. Будинок Політехніки ненарушений. Знов будинок колишньої української гімназії, що була біля Політехніки, який був перемінений за німців на шпиталь, остає ним далі ще й тепер. Будинок колишньої української греко-католицької Духовної Семинарії знищений разом з церквою. Заклад Осолінських дещо знищений, а тепер перемінений на друкарню. В великій камениці при вул. Осолінських, що була колись власністю Української Соціялістичної Партії, тепер мешкають советські урядовці.

Українські церкви

Катедра св. Юра остала цілою. Вона тепер перемінена на православну російську церкву і є в руках червоної армії. Бачив там при брамі військову варту. Весь час їздять і виїздять з забудовань Юра вантажні авта, що прикриті полотном. Щось звідтам вивозять. Старі жінки, що сиділи на лавках на площі св. Юра казали, що вивозять святоюрські скарби. На площі повно військових шатер, біля яких попривязувані коні. Дерева на площі понищені. Розповідали, що крім св.

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ

Ціна одного примірника 1 доляр. Альманах має 240 сторін, поверх 630 знимок, папір книшковий, окладинка тверда. Хто замовляє 10 примірників, дістає опуст. Замовлення і гроші посилайте якнайскорше на адресу:
The Future of the Nation, 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

Юра ще перемінено такі греко-католицькі церкви на російсько-православні: на Левандівці, що була для залізничих робітників, та на Богданівці, що була на кінці Городецької вулиці. Волоська церква невзрушена. Її обслугують два оо. Василіяни. Казали, що можна виголошувати проповідь по українськи, але треба її передом предложити до цензури. Преображенська церква замкнена. Кілько є українських священиків у Львові, годі було довідатись.

Митрополит помер у Юрі

Дальше вояк подав, що митрополит А. Шептицький лежав якийсь час до приходу Советів у домі латинського архиєпископа Твардовського, але перед смертю казав себе перевезти до Юра, де і помер. Тіло митрополита поховане в крипті церкви св. Юра. Похорон відбувся на кошт вірних, але советські джерела розголошували, що на кошт держави.

Важніші установи

Дім "Просвіти," що є в ринку, є сильно ушкоджений. Два горішні поверхи знищені. Кажуть, що книжки "Просвіти" опинились по селах. Усі бібліотеки мали вивезти зі Львова в глиб Росії. Дім Товариства "Дністра," що був на розі вулиці Руської і Підвалля, перемінено на Амторг. На ньому видніє тепер напис "Амторг." Народний Дім при вулиці Вірменській перемінений на "Гостинницю Красного Салдата." "Народня Гостинниця" при вулиці Косцюшка ненарушена. На колишнім будинку Галицького Сойму, що його польська влада перемінила на університет, видніє тепер напис в українській мові "Університет ім. Івана Франка." Є одна українська гімназія, що приміщена в будинку колишньої гімназії, що була на вулиці Баторія.

Характер вулиць

Як імя міста, так і назви вулиць змінені. Давна вулиця Легіонів, яка мала назву за австрійських часів вулиці Кароля Людвика, називається тепер вулицею Сталіна. Колишній міський театр є зверха знищений, але там дають вистави. При цій вулиці є книгарень з українськими написами, а в них продають ся книжки комуністичні видання. Памятник Міцкевича і статуя Преч. Діви на Марійській площі щезли. На вулицях чути в перших чергу мову московську, потім польську, а на третім місці українську, але не колишнього [illegible] латинського говору. Виходить українська газета, але її тяжко десь набути. Як на вулицях так і по домах видко чужих людей. Кажуть, що це кіргізи, калмуки й інші азійські племена. Бувших мешканців Львова якби вже не було. Їх мали вивезти на Сибір. Ті, що ще є, сидять щоночи деінде, поки НКВД й їх не схопить. Національне питання у давному розумінню тепер у Львові не існує.

Інші спостереження

Совети загалом змінюють назви місцевостей. Вояк чув, як називали Тернопіль Тимошенкоград, Станиславів Красноград. Так само називають і області від тих міст, а за ними йде зміна назв районів.

Автобуси, які ідуть з Жукова до Лінії Керзона, мають написи в мові московській, українській і польській. Від Городка Ягайлонського починаючи, не вільно з автобусів нікому висідати під загрозою кари смерти. Це мабуть тому, щоби ніхто не приглядався будові нових фортифікацій, які будують на лад колишньої Лінії Мажіно в передвоєнній Франції. Поприлінію Курзона поставлені густо плоти з колючастого дроту. Не зважаючи на це, бувають спроби тікати до Польщі через ріку Сян. Через те вилловлюють з Сяну трупи не [illegible] утікачів у великому числі. Та хто має гроші, то якось найде спосіб дістатися на Захід.

Майже всіх [illegible] говориться в Галичині про "Армію Бульби" чи "бандерівців" в Карпатах, а газети згадують про "диверсійні банди." До них, як кажуть, утікає дехто з населення, а головно втікають дезертери червоної армії. Диверсанти висаджують нераз залізничі потяги і добувають амуніцію від військових відділів. Нераз і в Перемишлі чути канонаду з Карпат. В Армії Бульби є, як кажуть, повно десператів різних національностей. Це пострах для НКВД, але населення не боїться цих повстанців.

ТАК ТРЕБА ПОСТУПИТИ І КАНАДІ

З.У.А.Д.К. УХВАЛИВ ДАТИ $50,000 НА СПРОВАДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ З ЕВРОПИ

Злучений Українсько Американський Допомоговий Комітет, як звідомлюють, прийняв на засіданню екзекутиви дня 17 квітня постанову, щоб з фондів Допомогового Комітету виасигнувати $50,000 на спровадження з Европи до Америки сиріт по українських скитальцях і примістити їх в українських сиротинцях. Старання для правного й технічного переведення цеї справи в повному ході.

І в Канаді українці мають організацію, що займається збиранням гроша на поміч скитальцям. Ми свято віримо, що та організація піде за таким гарним та похвальним примиром американських братів та матеріяльно допоможе нашим Сестрам Служебницям в Канаді, щоби могли вони також зараз почати старання спровадити до Канади якнайбільше число сиріт-дітей наших бідних скитальців.

Нашим братам в Америці за їх так високо гуманне та сердечне постановлення у відношенню до наших скитальців сердечно гратулюємо.

ПОСИЛКИ АМЕРИКАНСЬКОГО УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ НАСПІЛИ ДО ІТАЛІЇ

Преосвященний Бучко дякує за поміч

З.У.А.Допомоговий Комітет дістав листа від Преосвященного Кир Івана Бучка в Римі, котрий з рамени Апостольської Столиці займається українськими скитальцями в Італії. Лист писаний 27 березня, 1946, в Римі.

Преосвященний Бучко дякує в імені скитальців американським українцям за 5,000 американських долярів як також за 50 пакунків з одягами і дві скрині з обувю.

У дальшій части листа Преосвященний пише, що в Італії відчувається дуже великий брак мужеського білля а особливо сорочок. Кінчиться лист побажаннями з нагоди Великодних Свят та єпископським благословенням.

Американський Комітет гідно сповнює свою місію до помочи нашим братам скитальцям і йому за се належиться на своєму місці щире признання.

ИДУТЬ ЛИСТИ ДО НІМЕЧЧИНИ

Вже можна посилати листи до Німеччини з Канади. Одеи лист коштує тільки 5ц. Не можна посилати листів поручених або летунською почтою. Також не можна посилати пакунків.

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИННИПЕГ, МАН., ДНЯ 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 19[4]6
Комунікат ч. 6.

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ І НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

Під час Конгресу буде відбуватися Вистава Української католицької преси та українського народного мистецтва, як [illegible] других українських виробів. Виставою преси занимаються 5 українських католицьких часописей в Канаді, а виставою мистецтва занимається Домініяльний Заряд Ліги Українських Католицьких Жінок.

ПОВНОВЛАСТИ ДЛЯ ДЕЛЕҐАТІВ ТА ГОСТЕЙ

Подається до відома, що Комітет вже видрукував спеціяльні повновласти для делеґатів та гостей, що прибудуть на Конгрес. Без підписаних повновластей НІКОГО на салю на [illegible] впускатися. Повновласти для делеґатів та гостей виповнить і роздасть кожний відділ 5 наших домініяльних организацій або місцевий о. Парох. Повновласти дістануть [illegible] Домініяльних Зарядів а оо. Пароxи впрост від Комітету.

СКЛАД КОМІСІЙ

1. Комісія верифікаційна: голова о. П. Пуляк, члени: Іван Кравчук, Михайло Ковалюкський, Василь Бабій.
2. Комісія [illegible]: голова Марія Дима, члени: Анна Якимович, [illegible] Жаровський, о. А. Цимбалістий, А. І. Яремович.
3. Комісія пресова: голова: Василь Дикий, члени: о. С. Семчук, о. Андрій Трох ЧСВВ, о. Григорій Шавель, ЧНІ, [illegible] Мизак.
4. Комісія бесідників, резолюцій і дискусії: голова: о. І. Шпитковський, члени: В. В. Ватт, І. М. Козоріз, Марія Дима, о. С. Семчук, Марія Карпець і Яків Барилюк.
5. Комісія [illegible]: голова Анна Кручик, члени: [illegible], Марія Цар, Анастасія Семотюк, Катерина Божик, Анна Б[illegible]к, Надя Сірант, о. Мих. Григорчук, о. Володимир Божик, Микола Переписна і Петро Хомин.
6. Комісія концертова: Заряд Українського Католицького Хору в Виннипег, Ман. під проводом о. Б. Слободи, ЧСВВ.
7. Комісія фінансова: Славко Ричук, фінансовий голова, члени: Анастасія Семотюк і Марія Карпець.

ЗА КОМІТЕТ УККОНҐРЕСА

о. І. Шпитковський, голова
В. В. Ватт і І. М. Козоріз, писарі

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" ВИСЛАЛА ДАРУНКІВ ДО ЕВРОПИ ЗА $131.41

Дня 13 квітня, 1946, наша часопись вислала до Бельгії дарунків для наших братів за суму $131.41. На сю суму зложилися збірки наших добрих читачів як також і поважна сума самої таки Редакції.

Подрібно на суму $131.41 зложились:

$50.00 жертвувала Парохія св. Покрови в Виннипег, Ман.

$36.80 зложила Редакція Б.Нації.

$15.25 збірка Зоні Галубяк з Бюкенен, Саск.

$10.00 зложила одна особа з Саскачевану.

$5.00 зложив Іван Мороз з Іст Кілдонен, Ман.

$5.36 Жінки Марії при Парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

$3.00 пані Анна Чембур з Лейдівуд, Ман.

$1.00 пан Андрій Мороз зі старечого дому в Ст. Боніфас, Ман.

$1.00 пан Максимчук з Морс Плейс, Ман.

$1.00 пані В. Базилевич з Виннипеґ, Ман.

Разом $131.41

Редакція Б.Нації щиро дякує усім жертводавцям а особливо Парохії св. Покрови за їх ласкаві жертви. Здаємо вам точний звіт з тих жертв, що вплинули на наші руки. **УСІ ГРОШІ ДО ОДНОГО ЦЕНТА МИ ОБЕРНУЛИ НА ВИСИЛКУ ПАКУНКІВ НАШИМ БРАТАМ В ЕВРОПІ Й ВИСЛАЛИ МИ ЇХ ВПРОСТ ДО ЕВРОПИ.**

Николай Кольба

ВІД ЦЕРКВИ НА РОЗДОРІЖЖА

Недавно переглядаючи часопись "Будучність Нації" з дня 1-го листопада, 1945, зустрів я записку славного місіонаря о. Гр. Шишковича ЧНІ про місто Ст. Кетеринс. Оце яке то враження зробило [illegible] ним, і решта священиків присутних на торжестві посвячення місійного хреста 30-го вересня 1945, і яке задоволення оповило серце неструдженого працівника на Христовій ниві. І коли згадаю той незабутній день, то робиться тепло кого серця того ревного місіонаря.

А що до жертвенности, то вам посвідчить збірка на церкву за час парохіяльних зборів, котра за так короткий час принесла $2300.00. Навіть малі діти тиснулись до стола зо пять і десять долярівками на Богоугодне діло. До таких дітей відноситься слова Спасителя: "Із уст ссущих младенцов совершил єси хвалу."

Є на світі богато добрих подий через що доброму чоловікови робиться радість на душі, хоч ті люди віддалені на тисячі миль, а все здається, що вони коло нас дуже близькі.

Жаль і тривога

Але роздивляєся довкола себе, заглянье в неділю до церкви, то вас і серед літа морозом як електрикою пронизує. Бо замість війтися вірним до намету Божого, і подякувати за всі добродійства які посилає у затишний Канаді, і віддячити у святих ногах Спасителя, і звеличити імя терплячого Ісуса Христа піснями і молитвою, то замість пісні похвали почуєш з надвору скреготіння вивірок і суслика, а в середині жужання мух і тревожний сум.

Хотяй болючо дивитись на розпятого Сина Божого, що в останній годині конання просить Отця Бога о прощення гріхів всім людям, то якжеж можна вимагати від Бога цілком за дармо прощення, і доброго щастя як за него ніхто не просить. Хоч святий образ Ісуса Христа Вознесшогося в оставі з ангелами і пророками апостолами запрошає: "Прийдіть благословенні Отця Моего, наслідуйте царство уготованное вам от сотворения мира."

І до когож ті найсвятійші запрошення відносяться, як тих слів ніхто не чує, ані про них не мріє?

Неоправдане відступство

Такі спомини, а радше оповідання одного старого емігранта хочу пригадати і ширшому загалови. Най добрі люди над тим, що будь подумають і рішать, котрим належиться честь і похвала, а котрим нагана.

* * *

Cего, 1946 року, потреба щоби я був у великім місті, у справі розположення моєї мізерної економії. Тож десь у половині лютого вибрався я до стації колійової, в намірі прибути до міста ще перед обідом.

Заледво я ступив на перон, а кільканайцять людей вирушило з почекальної і розходяться кожде у свій бік, де кому по дорозі. Я тим занепокоївся, бо думав, що переховка уже перейшла. Але виходить стаційний агент і пише на фронтовій таблиці, що потяг прийде о три години пізніше як звичайно. Ну, кажу сам до себе, славаж Тобі Боже, що так сталося, а то може і був бим на час не поспів.

Входжу до почекальної, нема тільки один чоловік, уже собі у поважнім віку, їсть на переміну, раз укусить хліба, а другий раз, як то називають, кейка, і каже до мене: Я їм так як у старім краю їли косарі, раз хліба то знов солонини. А я замість солонини закусую кейком. Я не чую жадного смаку у кейкови але мушу його спожити, бо він подробиться, і змарнується, а викинути його на вітер то пахне гріхом.

От, кажу, будемо собі партнерувати аж до міста.

І в ту мить побачив я часопись Світло, ч. 3, що лежало на ліві. Питаю чи то бакуша ваша часопись? Ні, відповідає то котрийсь з тамтих, що вийшли, лишив, бо я не годен уже читати. Я давнийше мав велике замилування до читання, але тепер мені в очах літери трясуться як решета у млинку, тай я не годен зловити дрібного письма.

Беріть, прошу, читайте, то я радо послухаю, бо хотяй до мене присилають якісь календарі, якесь непотрібне. Тожто, то я з него не користаю, тільки що ужки на пюсь там пригладаються.

Старий взяв за всі чотири кінці хустину над котрою їв, стряс до купи кришки, позбирав пучкою, і кинув в рота, запив кавою, що мав у фляшці, і набожно перехрестився.

(Далі буде).

НЕІМОВІРНО ЖАХЛИВЕ

Ось лист зпоза крицевої куртини.

"Дорогі,

"Користаючи з оказії та доброї волі людий, хочу написати дещо про наше сумне конання, як народу і як Церкви. Хочу подати деякі бодай важніші автентичні вісті, бо хоч Вам неодне може вже відоме, та як воно буває, часом невірно передане. Зазначую, що я ніколи ще не писав листів в такому настрої духа, як саме тепер. Воно може відібється на форму того наших думок, а на письмі напевно. Тому простіть за недотягнення.

"Визволителі з німецького 'ига' створили новий кордон, т.зв. Лінію Керзона, що полишив Перемишль на польськім боці (на 10 кільметрів від кордону). Цей факт оцінювали фахи різно. Раз здавалось, що воно добре. Другим разом, що зле. Вкінці показується, що воно для нас українців вийшло прямо фатально. Кат Сталін протягом короткого часу вспів пересунути нашу етнографічну границю на схід прямо диявольським способом в розмірах [illegible] таких, що поляки своїми методами могли б це саме перевести протягом хіба століть. Якає як відбувається згідно з плянами Москви. У вересні 44 р. оголошено [illegible] про переселення українців з Польщі на Україну [illegible] поляків [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Люди ніяк не [illegible] [illegible] доброволі. Та кожен [illegible] живши совітами, знає, що значить "добровільно" у большевицьком словнику. У них все робиться добровільно: колективізація була теж добровільна і кожен, що підписував свою згоду на колективізацію знав, що в тексті стоїть "роблю це добровільно." Тому це нікого [illegible] збентежило. Годі було одначе зразу передбачити, яких ужиють тут заходів [illegible]. Зразу пішла в рух пропаганда. Обіцяли кожному, що переселиться, 15 гектарів поля в приватне посідання та 5,000 рублів на розгосподарення в новому місці і ще інші безчислені блага. Та це нічого не втягнуло бувалого хлібороба, що раз знав, як вірити обіцянкам большевиків. Почались отже інші засоби заохоти. На доручення влади СССР польська адміністрація зачала систематично докучати українському населенню, щоб змусити до переселення. Найшлися численні ляхи, що радо й охотно це виконували. Та й це, за малими виїмками, не довело до успіхів. Тоді, пізною осінню й зимою застосовано криваві радикальні средства. Створено банди польські, добре узброєні і вдоживлені, що погромами й терором, що його ще не бачив світ "ліквідували українську проблему в Польщі" **тим разом раз на завжди,** в імя історичної польської ненависти до української нації. Ті банди нападали на наші села, мордували, кого тільки зловили в хаті, хто їм впав у руки, не щадячи навіть немовлят, а притім грабили все, що тільки попало. Слід згадати, що вже за німців польська армія крайова зорганізувала погроми українців на Лемківщині, Посянні, Холмщині, Волині й Галичині. Часто на спілку з німцями і фольксдойчами, часто узброєна умундорована цілковито німцями. Але тоді це не мало такого організованого і масового характеру як тепер. Ті банди мали кріваві успіхи там, де наші люди були в меншості (наприклад Порохничина, Холмщина страти ла тоді біля 20,000 населення, що впало з польських рук). З приходом СССР здавалося, що ті банди повинні були втихнути. Тимчасом противно! Зросли на силі, розмірах і масовости. З тими бандами отверто співробітничала й їх спомагала поліція. Служба безпеки не давала ніякої охорони перед бандами, що весною 1945 прибрали страшні розміри. В перших чергу впали їх жертвою люди інтелігенти, учителі, священики, свідомі селяни, суспільні діячі. Всюди та сама метода. У самім Перемищині замордували 20 священиків. В богатьох селах доконали прямо масакри. В Павлокомі замордували коло 600 людий (польські підростки, нові "орента" різали українських дітий), в Скопові 200, в Малковичах за одну ніч вирізали 136 осіб, і т.д. Те саме ділось в Радимнянщині, Ярославщині, Сянщині, Любачівщині, на Лемківщині і на Холмщині. Сотки тисяч українського народу впало з польських рук. Українська земля пересякла кровю своїх синів, кличе ріки до неба за цю нелюдську оказію вчинок Каїна!

[illegible] важку історичну хвилю [illegible], засвічений [illegible] [illegible] українською кровю.

"З погромів мали успіх [illegible] люди рятувалися [illegible]. Цим способом [illegible] до весни 1945 р. цілі з малими виїмками колишні Сянщина та Ярославщина. В місті Ярославі [illegible] люди у розпуці [illegible] по домах і по вулицях, отримували по ночах, а як в Україні українці, [illegible] [illegible]. Втікаючи перед масакрою люди, з чим хто міг, подібно на найближчу залізничу стацію і там ждали на транспорт, часами по 16 тижнів, на зимі, дощі, серед голоду і нужди. До рак ми тепер перехати [illegible] звільнені польським числом [illegible] як останні жебраки. Море терпінь наших людий, старців і дітий, не опише ніякий перо...

Як наш народ побачив, що охорони нема, немає нізвідки, постарався сам про самооборону. Придбали зброю та муніцію та зачали боронитися. Прийшло до численних ударів з напасниками. Тоді польські банди в страху о своє життя, побачивши, що завелике ризико, акцію приняли. Погроми перервано. Зазначено, що акція з переселенням скінчена. Накінець прийшло до порозуміння між здорово думаючими польськими партизанами і нашими оборонцями й акцію скеровано проти іншого, спільного ворога. Настала передишка, що тривала біля чотири місяці. У вересні 1945 до переселення ужили регулярної польської армії, з танками, панцирними автами й навіть літаками включно. Зачалася нова фаза радикального переселювання. На перший плян пішла Перемищина. Військо входило до села, пограбило наперед усе, а відтак приказувало до пів години до двох годин, рідко до 24 годин опустити село. Для "заохоти" були морди, підпали, знасилування і побої.

"Супроти армії не було ради. Військо, що ним командують росіяни, а рядовиками є поляки, очищували село за селом. Люди тягнулись валками на залізничі двірці і ждали на транспорт. Який жахливий вид представляли ці валки! Запряжені в коні, корови, телята, а часто в ній тягли люди, тягнули нещасні, безталанні, в розпуці, останки своєї злиденної мізерії що її до возу було їм ще взяти. Що діялось на товарових двірцях в Перемишлі, Бакончицях, Журавиці, Радимні, Ярославі, те годі описати. Усе це не була війна, це був мир, це мало бути життя звільненої від фашистського гнету людини. (На жаль те "звільнене" життя було тисячу разів гірше, аніж неволя окупанта). В цей спосіб прочищено Бірчанщину, Перемищину, Любачівщину, і т.д. У відповідь на це наші партизани зареагували в той спосіб, що залишені села спалили всі до рубля. В цей спосіб згоріли майже всі села прочищених районів, а решту напевно повипалюють. Таким робом Перемишль, старий княжий город і епископська столиця, остане оазою в пустарі. На самий Перемишль не було ніякого натиску фізичного, крім пропаганди і погроз аж до вересня 1945 р. Що більше. Тут життя наверху ніби зовсім нормально. Наші школи були чинні ті самі, що перед війною. Рівнож істнував Духовний Семинар в іншому будинку (бо в Духовній Семинарі був шпиталь). Тільки вісти про події на провінції нагнали українцям сон з очий і наганяли жах. Дехто "самоохотно" виїздив до раю.

У вересні, щоб заохотити і міське населення до переселення, почались шукання і арешти. Переведено пару ралійних ревізій в епископській палаті й капітулі, та в деяких громадян. А дня 21 вересня 1945 увязнено Кир Йосафата, о. каноніка Гриника, пароха Перемишля та 18 інших, переважно мирних громадян. (Радника Подлуського, проф. Околота, трох братів Романиків, Мельничина і других). По трох місяцях побуту в тюрмі, заявили вязні світські, що хочуть їхати "на родину" і їх звільнено. Кир Йосафата і о. крилошанин Василь Гриник тої охоти не виявили (сам жадала їх знов громада), отже остали дальше в тюрмі у Ряшеві. Увязнення згаданих налякало других, так що майже всі українці з Перемишля виїхали до "раю." Остала покищо капітула та деякі одиниці, на як довго, не знати.

"Так то пересунулись українські етнографічні границі на схід. Збірні могили помордованих на спільних руку обох з нашими віковічними ворогами, попереджені зойком і стонами мордованих, кричатимуть нові віки до неба голосом кривди і насильства, що його не чув і не знає світ.

"А що діється на Україні? В Галичині, за лінією Керзона?

"Живучи біля кордону ми мали добрі і точні інформації з тамтого боку. Там один жах і руїна усього, а передусім винищування людий. Зараз по приході забрали всіх мущин (18 до 45 літ) та по дво-три денній підготовці кинули на фронт у Карпатах і східних Прусах. Найгірші ті відтинки фронту зїли майже поголовно наших людий. Що остало, то це каліки та інваліди. Знова дівчат забрали, як за німців, до примусових робіт. У вислідi наші села остали з старцями і дітьми, що мали обробити поле, й то в цілім обемі, на потреби війни. Многі не пішли в армію. За те усі [illegible] втікати в ліси. Повстала сильна партизанка, що діяла і діє на шкоду червоним. Майже нема села, де партизани не зліквідували б по кілька голов сільрад або інших, що співпрацювали з червоними. У результаті, ніхто не хоче ставати головою громади. Більшовики систематично вивозять у Сибір усі родини збігців з армії, родини бувших поліцаїв, мужів товаришів Укр. Доп. Ком. і інших свідомих людий. Партизани роблять богато шкоди владі, але заразом стягають репресії і через те дуже терплять наші люди. Найсильніший удар червоних управ на нашу Церкву. Зразу вони не мішалися до церковних справ. Духовенство лишали в спокою. Час до часу скликали духовенство на збори до центрів, де відповідні прелеґенти виступали з рефератами на історичні, теольогічні теми. Можна було підозрівати, що вони щось готують. Акція головна зачалася на весну. Підготовку повела преса, що напала на нашу Церкву на покійного Кир Андрея, на цілу гіерархію. Дня 12 квітня 1945 р. увязнено всіх єпископів, каноників, професорів Духовної Семинарії, а богословів забрали в армію. (Семинари були чинні, бо молодь, що студіювала богословію, була звільнена від армії). Відтак деяких священиків звільнено, а арештовано інших. Епископів вивезено в Київ, де має бути головна судова розправа проти них. Закидають їм ріжні злочини. Митрополитові Сліпому закидають між іншим, що тінь стрів Кир Андрея! (У Львові шукали свідків на ту обставину). Суду дотепер ще не було. Кажуть, що єпископ Хомишин вже помер, але офіціяльно потвердження нема. Зате певним, що о. канцлер М. Галант зі Львова помер, а о. каноник Куницький догорає. На провінції рівнож увязнено визначніших священиків, зокрема отців деканів. Від усіх домагались переходу на православя. На жаль найшлися нові юди-вивідчари, що помагають катам руйнувати рідну Церкву. Це в першу чергу Костельник, що очолює весь схизмофільський рух в Галичині. А маючи добрий капітал поваги з мирних часів, має великий вплив. Богато йде за ним і ломиться. **Хто не хоче стати православним, цей іде в тюрму, або скривається.** У вязницях є понад тисяча священиків, мучеників ісповідників, що гідно з честю боронять чистоти прапору нашої прадідної католицької віри. Інші повтікали в мишачі діри, та в партизани, бо не було іншої ради (Сповняються слова евангелії: Поражу пастиря і розбіжуться вівці стада). У результаті богато церков замкнено, бо право відправляти мають тільки апостати, що виреклися Унії. Священиків, що вірно стоять при рідній нашій церкві, як "агентов Ватикана" позбавлено всяких прав, бо вони "вороги народу." Богато священиків засудили й вивезли. Цікаве, що **у тій церковній справі розходиться головно тільки про священиків.** Від вірних ніхто нічого покищо не домагається. Від знущань, погроз і терпінь, без вигляду на краще, є випадки божевілля. Усюди в Галичині є страшне пригноблення, сум і упадок духа. Москва вхопила нас в свої страшні лабети хижакакровопийці, бо сама вийшла побідно з війни. Війна закінчена. Нізвідки надії на ратунок, безпомічність і безвадність, духова депресія, в нові часи руїни, убиває людий, убиває духа. Інтелігенція, що осталась, лякаючись в свою шкіру, підло хрунить та має тільки слова признання для катів, тоді як вищі її круги стоять явно на службі ворога (в пресі, в літературі, в школах, пропаганді, кооперації), та нижчі круги страшно криваляться в партизантках. Переселенці з тієї сторони доповняють чашу горя і пригноблення. Чиста агонія народу. Перед війною доводилось чути голоси: Ми не маємо нічого до страчення. Можемо сміло бажати війни, бо можемо тільки скористати. Тимчасом мали ми до страчення найважніше: фізичне істнування, біольогічну субстанцію нації, що тепер на черзі. І якщо не наступить якась зміна в протягу недалекого часу, **то Україна як нарід перестане істнувати,** бож ніхто розумний не зможе вважати Хрущова, Мануїльського і кліку за український нарід чи його представників.

"Наш клир з польського боку при переселенню ставав перед вибором: як їхати в СССР, як там діються страшні речі з духовенством? На місці оставатися знова не як, бо увязнять і передадуть силою, або прямо вбють, як собаку. Ограблені, виснажені, вимучені нервово через недоспані ночі (ніхто не спав дома, тільки по криївках) та атаками і бої партизанів з польськими бандами — нераз без застанови їхали туди, де и люди пішли за струєю. Треба додати, що духовенство на провінції не знало нічого, що діється в Галичині. Більше зорієнтовані і вдумливі священики не хотіли їхати на схід, тому вибирались на захід, з надією вирватись десь дальше, в Америку, Канаду, чи краї полудневої Америки, де є наші люди. Декотрим вдалося продістати в зони західних аліянтів. Богато ще скитається по Польщі чи сусідних державах. Польська гієрархія поставилась до тих нещасних неприязно, незичливо. Положення нашої Церкви ві на руку (в сліпоті своїй не бачуть петлі на своїм карку), або обоятне. Помочі від них надіятись годі — а тут люди без даху над головою і без средств до життя. Найгірше почували себе ті наші священики, що втікли з Галичини в Польщу, де надіялись знайти якийсь ратунок для себе. На заході є може люди, що вірять в якусь свободу релігії в царстві Сталіна. Ось вам та свобода на практиці.

"НКВД це новітні місіонарі православія, що враз із бувшим Союзом воюючих безбожників насаджують нову православну віру між католиками. Чи думаєте, що їм залежить на православії? Ніколи! В Галичині применено засаду: Через православія до безбожництва.

"Відділені від світу залізною куртиною й гострими кордонами, ми нераз тужимо за вістками від вас.

"Якщо стан, що триває в Галичині, залишився б на майбутнє, ніхто з нас не має пощо вертати, хіба на певну загладу і смерть.

"Український нарід жорстоко тепер конаючи, пізнав все горе побіди Азії над Европою. Нехай отже благо-

(Продовження на стороні 10)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЦІЛЬ НАШОГО КОНГРЕСУ

Нічого на цім світі нема без цілі. Все має своє завдання, все стремить до завершення себе, до сповнення свого призначення.

Близша ціль— нашого конгресу, що буде 2, 3 і 4 липня, 1946 у Винипегу в Ройл Александра Готелі, **це релігійно-народна маніфестація наших сил, моральних і матеріяльних, нашої свідомости, стійкости і розросту, та віддання пошани тлінним останкам і памяті великих творців нашої історії і нашої Церкви, здійснителів Унії Берестейської, котрої 350-ліття припадає цього якраз року.** Нам Бог дав дожити до тої важної незабутньої хвилини, де минає триста пятьдесять років від 6 жовтня 1596 року, коли наші предки, духовенство і світські торжественно проголосили в церкві св. Николая в Бересті Литовським поворот до тої єдности, що з початку була в Церкві святій, згідно зі словами Христа Спасителя "І буде одно стадо і один пастир." Під проводом свого митрополита київського Михаїла Рагози і своїх владик, священиків, игуменів і посільства, наш нарід назад отверто і нерозривно увійшов в ту єдність святу, віри, надії і любови, з цілістю Церкви і тревав в ній досі. Ми є нащадки тих, котрі не лякалися життя своє віддати і все своє добро за велику справу єдности. До нас відзиваються кости з їх могил на Україні і благословлять нас на велике діло: спомянути гідно великих творців та їхнє діло, вшанувати та закріпити.

Дальша ціль— виходить органічно з наміченого. Закріпити діло предків наших діло святої єдности нашого народу в одній правдивій Церкві Христа, всі шари нашого суспільства спільно і разом у співпраці і любови це дальша ціль на грядучі століття. Ми маємо повернути колесо історії на наше добро і Божу славу, не дати вирвати собі керми з рук, стати носіями своїх дій і творцями добра, через **основання Централі Католицької Акції.** Така Централя силою природного положення і вимог буде в столиці Манітоби, у Винипегу, під крилами наших владик, під їхнім безпосереднім пилкуванням та доглядом, а звідси буде діяти на всіх просторах Канади між нашим народом, від моря до моря направляючи все діланя однозгідно і одностайно на Божу славу та спасення душ, на велич нашої Церкви, на наших честь і хосен.

Українці католики! Вже відтепер готуйте вої сили і готовте свої ряди, щоби ми дійсно сповнили намічені цілі, бо "пора ця великая есть!"

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ

"Перелом," 2 березня, 1946, сторона 7.

СОВІТИ ЕВОЛЮЦІОНУЮТЬ

Всі, хто має хоч трохи мозкового ворушення в голові, знають, що большевизм не тільки еволюціонує, але навіть доганяє і переганяє Европу. Золоті погони вже є, патріярх уже молиться за благочестивійшого, самодержавнійшого Государя нашого супостата Сталіна і возносить мольби "пособити покорити під нозі його всякого врага і буржуя." Новий гимн вже є, а інтернаціонал зійшов на пси. Царі Іван Лютий і Петро Великий Кат висять по кабінетах совітських достойників і весело переморгуються зі св. Александром Невським, Суворовом і Кутузом.

Словом, зачинається нова доба...

Черга приходить на совітський герб. Серп і молот вже застаріли. В наші часи моторно - - тракторних станцій і колхозного права од них тхне гнилим подихом реакції. Надходить час нового модернізаці. Щоб докинути і свою цеголку в революційне будівництво "нового світа" - подаємо проект зміни герба СССР.

Пархом Комбедов.

А ЛИСИЦІ БРЕШУТЬ НА ЧЕРЛЕНІЇ ЩИТИ...

"УСЛОВУ" ВІДПОВІДЬ—

Старовинне "Слово о Полку Ігореві" оповідає про це, що коли князь Ігор з воями виступили до бою з ордою половецькою, тоді лисиці хитрі і підступні брехали на черлені щити руссичів, що прощали рідню землю, яка скрилася за горбами. Це був лихий знак. І разом з лисицями став в ряд дикий Див на верхівях дерев і вив серед ночі, віщуючи лихо.

Новітні яничари в Канаді тепер завили на наші черлені серця могоди, на нашу Церкву, на наш часопис, зродившись з лихоліття і горя часу. **Колись татари набірали в ясир хре**щених молодих дітвору і робили потім з них перекінчиків, що відреклися рідної Церкви і віри, ставали найлютійшими ворогами християн та ішли в перші ряди боїв на знищення імені Христа. Канадійські яничари енкаведистськими методами, одно з нашої часописі подавши, друге хитро затаївши, пускають затроєні стріли своїх накидів на нас. Вони хитро-

НЕВИННО ПРОЛИТА КРОВ КЛИЧЕ ДО НЕБА!

На саму Велику Суботу прийшла телеграма з Варшави до винипегських англійських дневників, в котрих під грубим шумним наголовком сказано: "Узброєні українці тероризують Польщу." Коли прочитаєте все, тоді ясно, **кто кого тероризує і про яку** Польщу то мова. Це та Польща, що її зробили Сталін з Берутом над нашим відвічним Сяном.

Так то польська регулярна армія мордує тепер в силі кількох дивізій яких кількадесять тисяч люда і з цілим корпусом енкаведистов польських та вся чорна зграя ними вимордовує наше осіле хліборобське населення або викидає за так звану лінію Керзона.

Чи диво, що наші вояки таки стали боронитися?

Булоби неприродним, колиб нарід дав себе різати, як баранів.

Честь тим всім, що свідомі власної загибели пішли в нерівний бій за майже пропащу справу. Бо хтож їм поможе, хтож їх захистить нині, хто за ними заставиться перед світом. Їх назвали вже бандитами на рідній землі, післали проти них військо з чолгами, панцирками і літаками. Чи довго вони зможуть ставити опір?

Певно, що для них вороття нема.

Певне, що всі вони ляжуть там за землю рідну над Сяном і над Бугом.

Благословенная будь кожда капля їхньої посвятної крови за волю рідного народу, в борбі проти катів і опричників!

Благословенна хай буде їхня память в наших серцях, в серцях всього народу за їхню віру, навіть як тисячі їхних могил буде і остане незнаних над Сяном і Бугом.

Їм серце краялося коли зайдам дали їхні житла грабувати, коли їхні родини помордували опричники, коли вони бачили ряди безгомних, що останками сил тягнули на схід.

Треба вже великої кривди, щоби наш селянин вхопив за зброю. Треба страшної і справедливої, щоби він став до борби. [illegible] про свій статок і лан, а не про борбу. Коли ж тепер наш селянин над Сяном і Бугом [illegible] [illegible]

Честь тим героям України знад Сяну і Буга!

Честь от роду в род!

[illegible] мудро промовчують, що ніхто інший як саме вони на початках війни по лінії свого комінтерну стали проти війни, про [illegible] [illegible] 1941 [illegible] вони люті. [illegible] бадрании проти Церкви [illegible] Франка.

Коли Україна борбу розпочала
за свої права і свободу,
то в народі зраду кацапня кувала,
ширила в народі незгоду.

Нечесть вам кацапські лайдаки
за наші роздори шкідливі,
за зраду сухої діждетесь гиляки,
рублі не поможуть цареві...

ПОЛЬСЬКІ ЗВІРСТВА НАД БЕЗБОРОННИМ УКРАЇНСЬКИМ НАСЕЛЕННЯМ

ПОГРОМ В СЕЛІ ВЕРХОВИНІ НА ХОЛМЩИНІ

В лютому цього року в Варшаві відбувся перед військовим трибуналом сензаційний процес проти 23 членів НСЗ (Народове Сіли Збройне), тобто підпольної військової організації в Польщі, яка признає владу емігрантського уряду в Лондоні і слухає приказів армії Андерса. Судили їх за ПОГРОМ в українському селі **Верховина, повіт Красностав, на Холмщині.** В літі минулого року відділи Народових Збройних Сил напали на село Верховину і ВИРІЗАЛИ В ПЕНЬ 194 українських мешканців села, включно з жінками і дітьми.

На судовій розправі в Варшаві було стверджено, що приказ до цього погрому був виданий 2-го червня 1945 командою НСЗ. Наслідуючи звичаї передвоєнної польської влади, погром охрещено "пацифікацією." Ціль "пацифікації" була, згідно з зізнання на процесі, звернути увагу заграниці, що підпольна збройна організація працює.

Про сам погром на суді стверджено було ось що: Перед нападом на село Верховину, командант відділу, капітан Шарі, викликав охотників, щоб зголошувались до виправи. На 300 членів відділу зголосилось 30. Шарі поділив їх на чотири групи і дав їм приказ, що **ціле українське населення Верховини, від дітей до старців, має бути зліквідоване.**

Чотири групи віхали до села і представилися як військові відділи безпеки варшавського уряду. Населення зустріло їх прихильно. Погром почався одночасно в чотирьох пунктах. Польське населення ощаджено. Обвинувачені на суді призналі, що бачили, як мордовано дітей, жінок і старців. Не було жадного ратунку. Один з відділів, відомий під назвою "Сокіл," визначився спеціяльно катованиям і тортуруванням своїх жертв.

9-го серпня 1945 командант погрому зробив "мельдунок" вищій владі НСЗ про погром в Верховині, в якому хвалився основно переведеною "пацифікацією." Крім того на самому процесі стверджено, що відділи НСЗ перешкоджали переселенню українського населення з Холмщини, накладали на населення контрибуцію і спалили до тла одно українське село.

КОМУНІСТИЧНІ КОМІСАРІ В ПАЛАТАХ

Підчас того, коли в Европі, а спеціяльно на Україні та в цілій Росії, як подають самі большевики, **панує велика нужда,** так, що навіть Америка, Канада чи і Англія переводить між своїми населенями збірки та жертви на поміч українському чи російському ... **большевицькі комісарі в Америці поступають немов магнати та що раз сильнійшою ногою стають на американській землі. Ві збірок, замість помогти бідному населенню ті жидівсько-комуністичні комісарі купують в Ню Йорку що раз то нові палати.** І так останніми часами, для примищення совєтських урядовців і бюрократів, занятих при Совєтській Комісії Купівлі, **большевики купили в Ню Йорку готель,** Рубен, під числом 321 Вест, ... вулиця. **Готель має 12 поверхів.** Перед роком комуністи купили величаву палату з 116 акровим городом Моргана в Глен Ков у Лонг Айленд, недалеко Ню Йорку. Також перед двома тижнями комуністи закупили 37 акровий маєток Джорджа Дюпонт, також на Лонг Айленд.

От як то большевики "гостодарують." **Там вдома умирають міліони робітників, селян і дітий, а вони для своїх жидівських комісарів купують палати. Чи видите заблудні наші браття де йдуть Ваші гроші? Чи ще й тепер будете давати в руки комуністичних посіпак Ваші тяжко запрацьовані гроші? Як дастьте, то збогатите ще більше жидівську комуну та їх паршивих комісарів.**

КАМПАНІЯ ЗА ЗБІРКОЮ БІЛЛЯ

У Канаді відбудеться від 17 червня до кінця сьогож місяця, 1946, друга велика кампанія збірки білля для потерпівшої Европи.

Підчас першої такої кампанії, що відбулася тамтого року в жовтні в Канаді, зібрано поверх 12 міліонів фунтів уживаної одежі і через УНРРА вислано її до Европи.

Канадійський уряд сподіється, що горожани Канади в сю другу кампанію за одіжжю якнайгарнійше попруть, бо в Европі є ще дальше дуже велика потреба помочі потерпівшим людям підчас війни.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ВИСОКОПОЧИТАННЯ МАТІНКИ БОЖОЇ

(На основі нашого Катехизму)

Клякнімо у стіп образу Матінки Божої в той місяць травень і розважаймо над тою великою гідністю, що нею обдарив нашу Матінку в небі наш предобрий Бог.

I.
Старозавітні Прообрази

У Старім Завіті знаходимо богато прообразів, що вказують на будучу Матір Божого Сина. Такими прообразами були:

Корабель Ноя, що ратував людський рід від загалади; Кивот Завіта, що містив в собі манну; **святиня в Єрусалимі,** що на зовні була біла а в нутрі була виложена золотом (Марія була вільна від скверни гріха, а в серці повна Божої любови); **Юдита,** що вбила Олоферна, ворога свого народу; **цариця Естир,** до котрої не відносився закон смерти, який був виданий для всіх (як до Марії закон первородного гріха), і котра своїм заступництвом уратувала від заглади свій власний нарід на чужині; **мати братів Макавейських,** котра бачила муки своїх сімох синів, і котрої серце (подібно як серце Марії) перешив семикратний меч болю.

II.
Чудові Імена для Цариці Неба

Марію, Матір Ісуса Христа, звичайно звемо:

а). Матірю Божою— Богородицею

Св. Єлисавета називає Марію "Матірю Бога" (Лук. 1, 43). Ефеський Собор (431 р.) узнав і похвалив назву "Богородиця," бо Марія породила того, котрий є Богом і чоловіком в одній особі.

б). Пресвятою Дівою

Слова Марії, які висказала до Ангела, свідчать про її постанову заховати дожизненне дівство (Лук. 1, 34). Пророк Ісаія предсказав, що Спаситель народиться з Діви (Іс. 7, 14). У Символі віри називаємо Марію "Дівою." Святий Августин так говорить: "Марія зачала Ісуса як Діва, породила як Діва і по породженні полишилася Дівою." У других місцях сей самий святий так каже: "Як той горючий корч Мойсея не утерпів нічого від огня, так через народження Ісуса Христа не утерпіло нічого дівство Марії. Як по воскресенні появився Ісус помимо замкнених дверей між Апостолів, так і прийшов на світ, не нарушуючи дівства Марії. Ісус прийшов на світ як сонічний луч, що переходить крізь шкло, не нарушуючи його."

Св. І. Золотоустий такі слова говорить: "Марія— наче вікно неба, через яке післав Бог на світ правдиве світло." У церковній пісні вихваляємо Матінку Божу як "Діва над Дівами."

Марія — се слово єврейське і значить "пані" або "володарка", "просвічена," або "просвітителька."

III.
Матінку Божу почитаємо більше чим всіх інших Святих

Уже за життя Марія була високо почитана:

При "благовіщенні" називає Її ангел "благодатною" (повною ласк) і "благословенною між женами" (Лук. 1, 26). Се вже велика честь коли ангел обявиться чоловікові й чоловік може його почитати. При благовіщенні Воплочення не чоловік Ангелові але ангел чоловікові віддає честь; з того виходить, що Марія стоїть висше, що до достоїнства, чим ангел. — Св. Єлисавета віддає Марії найвисшу честь, зове Її благословенною і Матірю Бога (Лук. 1, 42). Матінка Божа прочувала се сама, що буде по віки предметом загальної слави і почести, бо каже: "Від тепер блаженною звати мене будуть всі народи" (Лук. 1, 48).

Наша св. Церква заохочує нас на кождому кроці до особлившої почести для Матери Божої. До кождого "Отченашу" додає "Богородице Діво" і каже нам взивати Марію в ріжних молитвах (пр. Достойно і т п.) Найбільше свят в церковному році установила наша св. Церква в честь Матінки Божої. Церква наша уложила прегарні й такі милі для нас Богослуження в честь як "Акафист," "Параклис" і "Маєвські Богослуження."

Кілько то по всьому світі повстало церков в честь Матінки Божої, більше як в честь будь котрого святого. Скілько то церков посвячених в честь Матінки Божої наділив Бог специяльними відпустами й чудами. Пригадаймо собі церков у Зарваниці чи в Гошові в наших таки Західних Україні. Чули ми певно про такі славні відпустові місця як Люрд у Франції, Льоретто в Італії, Мaрія Цель в Австрії, Кевеляр в Німеччині і Айнзідель в Швайцарії.

Церква надає Матінці Божій найпочестніщі титули, коли Її називає Матірю милосердя, Прибіжищем грішників, Царицею неба і т.д. Та велика почесть Марії не є однак віддаванням Її Божої почести. "Марію почитаємо вправді високо, але Божу честь віддаємо лише Вітцеві, Синові і Святому Духові" (св. Епіфаній).

IV.
Бо Вона є Матірю Бога й нашою Матірю

Хто правдиво любить Бога, сей буде певно почитати Матір Його, Пречисту Діву Марію і то почитати більше, чим приятелів Бога, святих. Честь віддавана матері й королевій, спливає пренінь на сина і короля. Отже чим більший був який святий, тим горячійше почитав Матінку Божу.

Матінка Божа є НАШОЮ Матірю, бо за матір дав нам Її Ісус Христос на хресті. Слова, котрі висказав Ісус до св Йоана: "Ото мати твоя" (Йоан 19, 27), відносяться до кождого християнина, бо св. Йоан представляв на горі Голгофті всіх вірних. (Так твердить св. Августин).

Марія як наша Мати більше дбає про наше спасіння, чим всі святі. Любов усіх матерей на світі не дорівнає любов Марії до одного з Її дітий, так каже св. Вернард. Та особливша жура Марії про нас походить звідсі, що Марія має найвисший степень любови Бога, отже і найсовершеннійшу любов ближнього. Як море приймає в себе всі води, так єднає в собі Марія любов всіх святих. Марія знає докладно про всі наші найдрібнійші справи, бо й ангели знають вже про се, а неможливо, щоби ангели мали більший степень пізнання наших потреб, чим їхня Цариця.

Отже наука з сього для нас така: Як добре дитя держиться своєї матері, так повинен добрий християнин перебувати дуже часто на молитві при Матінці Божій, Пречистій Діві Марії.

(Продовження буде).

ПРЕЧИСТА ДІВО МАТИ

Пречистая Діво Мати руського краю!
З Ангелами і святими Тя величаю!
Ти грішників з тяжкої муки,
Через Твої спасаєш руки,
Не дай пропасти!

Тобі всі Святи служать, Родице Бога,
І ми Тя грішнії славим всі яко мога,
Цілим серцем нехай мило,
Тобі служать душа і тіло,
Мати чистая!

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

ВЕЛИКДЕНЬ
Діяній святих Апостол чтеніє (гл. 1.)

Первоє убо слово сотворих о всіх, о Теофіле, яже начат Ісус творити же і учити даже до дне, в онже заповідав Апостолом Духом святим, їхже ізбра, вознесеся. Пред нимиже і постави себе жива по страданії своєм, в многих істиних знаменіїх, денми четиресятми являяся їм, і глаголя, яже о царствії Божої. С ним же і ядий, повелі їм от Єрусалима не отлучатися, но ждати обітованія Отча, еже слишасте от мене. Яко Йоан убо крестил ест водою, ви же імате креститися Духом святим не по многіх сих днех. Они же убо сошедшеся вопрошаху его, глаголюще: "Господи, аще в літо сіє устрояєши царство Ізраїлево?" Рече ж к ним: Ність ваше разуміти времена і літа, яже Отец положи в своєй власти. Но прімете силу, нашедшу святому Духу на ви, і будете ми свидітели во Єрусалимі же і во всей Юдеї і Самарії і даже до послідних земли.

СВІТЛИЙ ПОНЕДІЛОК
Діяній святих Апосто. Чтеніє (гл. 1. зач. 2)

Во дни они, возвратишася Апостоли в Єрусалим от гори нарицаємия Єлеон, яже есть близ Єрусалима, суботи імущія путь. І егда внидоша, взидоша на горницу, ідіже бяху пребивающе, Петр же і Яков, і Йоан і Андрей, Филип і Тома, Вартоломей і Матей, Яков Алфеов і Симон Зилот, і Юда Яковль. Сі вси бяху терпяще єдинодушно в молитві і молении, с женами і Марією, Матірю Ісусовою і с братією его. І в дни тия востав Петр посреді учеників, рече (біже імен народа вкупі яко сто і двадесять): "Мужіє братіє, подобаше скончатися писанию сему, еже предрече Дух святий усти Давидовими о Юді, бившем вожди емшим Ісуса, яко причтен бі с нами, пріял бі жребій служби сея. Подобает убо от сходившихся с нами мужей во всяке літо, в неже вниде і ізиде в нас Господь Ісус, начен от крещенія Йоаннова даже до дне, в онже вознесеся на небо от нас, свидітелю воскресенія его бити с нами єдиному от сих." І поставиша два, Йосифа нарицаемаго Варсаву, іже наречен бисть Юст, і Матія. І помолившеся рекоша: "Ти Господи, сердцевидче всіх, покажи, єгоже ізбрал еси от сею двою єдинаго, пріяти жребій служения сего і апостолства, із негоже іспаде Юда іти в місто своє." І даша жребія іма, і паде жребій на Матія, і причтен бисть в єдинонадесяти Апостолом.

СВІТЛИЙ ВІВТОРОК
Діяній святих Апостол чтеніє (гл. 2, зач. 4.)

В дни оны став Петр с єдинонадесятьми, воздвиже глас свой, і рече: "Мужіє Юдеисти, і вси живущії в Єрусалимі! Сіє вам разумно да будет, і внушити глаголи моя. Не бо яко же ви непщуете, сі пияни суть, есть бо час третий дне. Но сіє реченое пророком Йоїлем: І будет в последния дни, глаголет Господь, ізлию от Духа моего на всяку плоть, і прорекут синове ваши, і дщери ваша, і юноши ваши видінія узрят, і старці ваши сония видят. Ібо на раби моя, і на рабини моя в дни оні ізлию от Духа моего, і прорекут. І дам чудеса на небеси горі, і знамения на земли низу, кров і огонь і куреніе дима. Солнце преложится в тьму, і луна в кров, прежде даже не прійти дню Господню велику і просвіщенному. І будет, всяк іже аще призовет імя Господне, спасется.

НЕДІЛЯ ТОМИНА
Діяній святих Апостол чтеніє (гл. 5, зач. 14)

В дни оні, руками Апостольськими биша знаменія і чудеса в людех многа. І бяху єдинодушно вси в притворі Соломони. От прочих же никтоже сміяше приліплятися їм, но величаху їх людіє. Паче же прилагахуся віруюшії Господеви, множество мужів же жен; яко на стогни ізносити недужния, і полагати іа постелях на одріх, да грядущу Петру, поне сінь его осінит нікоего от них. Схождашеся множество от окресних градов в Єрусалим, приносяще недужния і страждущія от дух нечистих, іже ісціливахуся вси. Востав же архієрей і вси, іже с ним, сущая ересь саддукейская, ісполнишася зависти і возложиша руки своя на Апостоли, і посташа їх в соблюденіє общеє. Ангел же Господен нощію отверзи двери темниці, ізвед же їх рече: "Ідите, і ставше глаголите в церкви людем вся глаголи жизни сея."

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ТРАВЕНЬ, 1946

1	С	18	Преп. Івана
2	Ч	19	Преп. Івана Ветхоп.
3	П	20	Преп. Теод. Тріх.
4	С	21	Сщмч. Януарія
5	**Н**	**22**	**Неділя Мироносиць**
6	**П**	**23**	**Вмч. Георг. (н.нед.)**
7	В	24	Мч. Сави Стратил.
8	С	25	+ Ап. і Єв. Марка
9	Ч	26	Сщмч. Василія
10	П	27	Сщмч. Симеона
11	С	28	Ап. Ясона і Сосіпат.
12	**Н**	**29**	**Нед. Розслабленого**
13	П	30	+ Ап. Якова
14	В	1	Травень. Прор. Єрем.

УСТАВ

5. Неділя Мироносець і Великомученика Георгія (Юрія) —Гл. 2, Єв. утр. 3. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 16 і 29, Єв. Мар. з. 69 і Ів. з. 52.

12. Неділя Розслабленого: Гл. 3, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 23, Єв. Ів. з. 14.

Підчас місяця травня, що є посвячений в честь Матінки Божої, правиться по наших церквах чудове Богослуження— Маївка. Коли тільки буде нам можливо, усе приходім на ті Богослуження та щиро молімось до Матінки Божої за своє вічне щастя як також за кращу долю наших дорогих а так нещасних братів та сестер, що так сильно страждають в Европі.

О МАТИ БОЖА, МАТИ ЄДИНА

О Мати, Божа Мати єдина,
До Тебе лине вся Україна,
Тобі у жертву серця складає,
О кращу долю Тебе благає!

Над людом нашим, Діво Марії,
Погасло сонце тай не зоріє!
Нарід жаждою, горем прибитий,
В тяжких кайданах, в журбу закутий!

Тебе ми просим, Тебе взиваєм,
В Тобі надію всю покладаєм,
За Україну встався у Сина,
О Мати Божа, Мати єдина!

НЕДОЛЯ УКРАЇНЦІВ

(Дальше)

З 1го на 2-го лютня 1946 р. вночі до табору "Везерфлюг" в Дельменгорсті віхала на тяжарових автах канадійські вояки, французької національности. Було 15 жовнірів, 8 німецьких поліцаїв та декілька представників Совєтів. Майже всі були пяні і при вїзді до табору розпочали стрілянину з рушниць. Скитальці вибігали з бараків, хапали сокири, лопати, залізні ломи і звичайно тільки і ставали при вході до табору, для оборони. Зявився комендант табору за вияснениям, а йому прибувши приставили до грудей револьвер.

Пізнійше виявилося, що ці військові не мали навіть права вступати до зазначеного табору. Від останнього авта відіхали до жіночого бараку на "Христофор" де знову розпочали ще рясніших стрілянину. Почулися розпачливі крики жінок та дітей. В наслідок цієї стрілянини двох чоловіків убито, тяжко ранено 47 літну жінку, котрій довелося, ампутувати ногу, та ще двох мужчин ранено. До цього треба додати, що табор "Везерфлуг" складається виключно з бувших громадян Польщі.

В таборі Гайденав більше трьох тижнів переводиться провірка скитальців для виявлення совєтських громадян. Ця перевірка так вплинула на психічний стан табору, що двоє з них збожеволіло, більшість спить третій тиждень, не роздягаючись і кожний барак виставляє свою охорону. Богато людей утікає в світ за очі та ще більше ввесь час говорить про самогубство.

Можна булоб навести ще більше прикладів цієї брутальної репатріяції до совєтської держави, як таборів так і поодиноких людей. В цій у ганебний спосіб ловлі скитальців на здивування всього культурного світу, беруть участь представники армій найдемократичнійших держав світу, Канади, В. Британії і Злучених Держав.

ЛИСТ З БЕЛЬГІЇ

Я. Р. Калинюк, Винипег, Ман., одержав листа від Всеч. о. М. Германюка. Складають вони сердечну подяку за поміч одіння і обуви, які висилали ми через парохію св. Покрови у Винипегу для скитальців в Бельгії.

З тої нагоди я хочу познайомити читачів "БНації" і заохотити других до подібних жертв християнської любови для наших українських скитальців в Бельгії, Франції, Італії, яким конечна скора поміч. Я другий пакунок вислав одинайцять фунтовий з літературою, одним і обувою. Хто буде слідуючий з парохіян св. Покрови?

Починається лист такими словами, що його написав Всеч. о. М. Германюк: "Отсим повідомляю Вас, добродію, що три пакунки з одінням і обувою, які Ви висилали на мою адресу, прийшли до мене. Всі речі які я одержав від Вас, я роздав між наших людей з Лювену, Керком, Тільдонк і Ейден. В імени всіх тих, котрим Ваш щедрий дарунок прийшов з поміччю засилаю Вам найщирійших подяку і парохіянам св. Покрови засилаю також щиру подяку і співробітникам, які до помогли праці і духа жертви щоб прийти з поміччю їхним терпичим братам, як дійсно гарним актом християнської любови, бо все що ми робимо для нашого найменшого брата, все це робимо для самого Ісуса Христа, котрий колись скаже до Ваших сердець Я був нагий, а Ви Мене приодяли, це повинно бути потіхою Вас всіх, та солодкою заохотою до дальшої праці і жертви в користь наших збігців. Бо потреби їх все ще дуже великі. Між іншим дуже тяжко або й немо живо їм тут дістати біля, і то для мужчин, жінок і дітей, як рівнож відчувається велика потреба обуви й ланчих так мужеських як і жіночих. Крім того, якщоб можливо було Вам прислати сюди трохи літератури. Ви віддалиб дуже велику прислугу нашим збігцям. Передовсім вони питають за українськими молитвенниками, біблями і життям святих.

Наші люди, по трагічних переживаннях в Німеччині, по довгім житті опущення, блукання і страждання є надзвичайно вражливі на кожний жест християнської любови, це їх підносить на дусі, бо вони бачуть, що вони не є на світі самі, що є хтось, що про них думає, поділяє їхню недолю, і старається улекшити їхнє терпіння. Тому кожний вияв Вашої добродійности находить між нами глибоке відчуття і щиру вдячність. Нехай ті люди що може з маловажности або недбалости не нічого або мало що зробили для їхних братів, зрозуміють що вони завдали богато терпіння тим котрим вони дуже часто могли улекшити долю одним вітруком доброго серця, одною маленькою жертвою, одною маленькою увагою.

Щераз Вам дякую, добродію, і жертводавцям за співчуття, остаюсь до Вас всіх з правдивою пошаною і щирою вдячністю.

о. М. Германюк

Winnipeg Canada's "Gateway to the West" stands at the threshhold of a vast agricultural, mineral and fur area and acts as a clearing house between East and West for enormous quantities of raw materials. The city grew from a Hudson's Bay Company trading post to one of the most important trading centres of the Dominion. This is Portage Avenue, main business thoroughfare of Winnipeg, looking west from Main Street. These are two of the widest streets on the continent.

Хто прочитає цей лист, повинно його серце змягчити і з гуманности повинен помогти, по хресті своїм братам і сестрам, котрі зістали вигнані з рідної країни, і тягаються по чужині, і котрі потребують негайної помочі.

Р. Калинюк.

"АНГЛІЙСЬКА МОВА".

Так зветься підручник позаочного курсу англійської мови доцента П. Вукова, який американська окупаційна влада в Німеччині дозволила передруковувати і призначила для цеї цілі 100,000 аркушів циклостилевого паперу. Видає це Український Техніно Господарський Інститут, що був перше в Подебрадах на Чехословаччині, а тепер пробує продовжати працю на скитальщині, в Регенсбурґу в Баварії. Професори УТГІ розвинули вже широко закроєну діяльність на різних ділянках, не зважаючи на величезні перешкоди, брак книжок, паперу, машин до писання, матриць, помешкання і т. п. Та хоч добре, що майже всі давні професори мають т. зв. "нансенівські пашпорти", а тим самим забезпечені перед примусовим поворотом. Студентів високих шкіл зареєстровано в одній тільки Баварії 445. В Австрії й Баварії має бути до 2.000 душ.

З народної фільософії.

Головний кохт в земли не (бурак).

Кохта на зворі кися в коморі (морква).

Бідь наш смиття на ній сукони триста, хто її порушить, заплакати мусить (цибуля).

о. ДР. ВАСИЛЬ КУШНІР ВЕРНУВ ДО КАНАДИ

Всеч. о. Др. Василь Кушнір, парох церкви св. Володимира і Ольги в Винипег Ман., повернув дня 23 квітня назад до Канади з подорожі до Европи.

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трайцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(11)

Але то все ви собі можете і самі зміркувати, як то було, а я вам ще лиш розповім, як собі наші Срібнарівські фармазони жили, що вони робили і як вони заходилися. А то так вони заходилися:

Горівки й жадного трунку не хотів ні оден з них і до рук брати, бо и уся громада так. По празниках не волочилися, а коли пішов хто, то лиш до церкви святої, аби на Боже дати, й зараз по Службі Божій собі домів. А коли прийшов хто до них на празник, то вони його дуже мило приймали, але горівки не смів ніхто й свої навіть у хату нести, не аби що.

У неділі й свята був кождий фармазон у церкві, а то з усім домом. Прийшовши з церкви святої й пообідавши, приночивали всі, а припочивши, йшли до своєї фармазонської старшини: раз до Правдарюка, раз до Складана, а раз до Василя, бо Василь уже був жонатий, а з ким- - то чей угадаєте. Жінка й діти ішли також завсіди з своїми чоловіками, тут минало їм ціле пополудне, як одна годинка, на милій розмові та на читаню, бо Катерина навчилася читати, то вже такі їм штуки вичитує бувало з книжок, що й забавишся і насмієшся і жалуєш, чому то вечер ще хоч у двоє не довший. А що між іншими кождій дуже цікаве було, то те, як Катря їм читає, як то треба їсти, варити, аби страва й смачна й поживна була, і не много коштувала. А ся річ тому їм така цікава була, бо фармазони дуже на те уважали, аби страва поживна й поряди на їх столі була, бо так їм припис казав, не так як бувало, що жінка наколотить там що небудь і поставить на стіл, рей тій собаці, якихсь помий. Тож і не дивниця як чоловіка бувало по такій страві за горівкою тягне.

Коли жінки так бавилися, то чоловіки бувало з своєю старшиною у другій світлиці на раді та на розмові. Тут кождий оповідав, що він цікавого за цілий тиждень зазнав, що покмітив, що уважав, а як хотів котрій з них що нового доброго у себе запроваджувати, або зачинати, так тут зараз і уловів, і всі радили над добром кождого, як би над своїм власним. Потому росказував їм Василь, що цікавого по світі діється, а відтак читав цікаві і добрі книжки, або учив їх на таблиці рахувати, до чого усі дуже цікаво й охочо бралися, бо знали, що не вміючи добре рахувати, годі теперішними часами і на світі так прожити, аби не бути ошуканим.

Оттак промине бувало ціле пополудне, що й не знаєш де, а скоро зачне смеркати, так Василь, що цікавого по світі виндуть усі у сад або до другої світлиці до жінок. Тут як зачне Василь на лірі грати, як заспівають усі!. . аж світ веселиться! Співають бувало й світських і набожних пісень, і жартобливих, і про давних князів, і яка то слава була давно у руськім краю — А ліру мав Василь добру, не з тих дратиних, що лиш на одній струні, але мійську, таку як в Швайцарії та в Італії пани на них грають, на шість струн, що бувало як заграє, то не треба тобі й троїстих музиків. Діти бавлятяся бувало окремо собі в саду аж до вечера, а відтак йдуть з бабками домів.

А що школи у селі ще не було, то другі діти, котрі здібні були до школи, так хлопці як і дівчатка, від шестьох літ аж до дванайцятьох, ходили що днини рано й полудне до Василя вчитися. А він так то знав легонько та приємно вчити, що діти у него за місяць більше знали, як у другого би за три, а як прибіжуть бувало обідати домів, так від обіду і в заводи знов до Василя. Навіть і менші діти, що не час їм ще було учитися, біжать бувало або носять їх до Василя у вад, бо він там такі штуки та іграшки та забавки був повиробляв, що діти аж гинуть за ними, а при тім і вчаться, і самі не знають, як і відки вони сего вже та того навчилися.

А Катерину бувало дівчата, і то ті веикі, роєм обсядуть, бо вона усілякі шитя та вишивання та мережки та ткання та забори знала, то так й бувало і стануть просити Катрусю серце, покажи нам ті уставки, або ті заплічки, або те, або друге!—а Катря мила та добра була, все їм покаже, а вони за нею так и не реймуть від разу!.. Чого вони там не понаучувалися!.. и на папері ніхто того не спише. Та не то ще, але и їсти варити їх навчила, і то такі усілякі приправи, що вони аж самі дивуються, яке то все не дороге а добре. Часом бувало й їмсть добродійка між них прийдуть, та їм ще красно шиття та мережки покажуть. А часом заберуть їх до себе, та покажуть їм, як то і білий хліб красно спечи й житний і усіляке святочне печиво, й прасовання, і одно, и друге, й заохотили так дівчат, що кожда собі красний, прекрасний зільник або квіточник коло дому справила. Які то вже там квітки препишні та прекрасні у тих їх городцях не бували!... Повяжуть їх бувало у китиці, та при неділі або при святі понесуть до міста, то вже й грошики є, а за одно літо тілько собі їх кожда дівчина наскладала, що вже собі покупили залізка до прасовання й усілякі знаряди до вишивання й не одно інше.

А у Катерини питають раз дівчата: "Катре" кажуть, чому се ти така й своєму чоловікові й усім мила та приємна що тебе усі люблять?" А Катря їм каже: "Се невелика штука, сестриці; лиш треба не лінуватися; лиш умивайтеся що ви що днини, зачешіться що днини красненько, уберіться чистенько та спрятненько, аж чи не будуть вас усі любити?" Про хати Катря вже і не згадувала нічого, бо у кождій фармазонській хаті було так чисто та прибрано, як у раю якім, а як прийде бувало неділя або свято, то не інакше, але що сам Великдень!. . Так то вже чисто та прибрано скрізь аж сяє, аж улискується! А образи вже красні та прекрасні були у тих фармазонів у хатах!. . як у церкві якій! А що вже миски та начиння препишне! а що ослони мальовані красні! а що скрині та коверці! а що постіль убрана! .

І не сказати, яка то скрізь красота!... А на своолоці у кождого псалтирі та часослови, та евангелія та акафисти, та усілякі книжки добрі!.. Бо хоч фармазони і не знали читати, то діти їх знали, а хлопці як сядуть бувало коло вітця собі у світлиці, та як стануть читати, то аж годі наслухатися, такі то Божі слова красні вичитують, та усілякі мудрі річи. Думав бись, що то ангели обсіли вітця небесного, та йому приглаголюють та припівають.

Оттак то жили ті Срібнарівські фармазони. Алеж бо й завзяті були то люде за себе!

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushnirуk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

OUR LADY'S MONTH

As soon as the month of May rolls around our thoughts are naturally drawn towards the ever glorious and Immaculate Virgin Mother of God. Throughout the world this month is known to Catholics as "The Month of Mary," or "Our Lady's Month." Her sweet name is uttered by thousands of priests, her praises are sung by millions of her loving children, and during the whole month the [illegible] her memory.

[illegible] words can say, and honour her and revere her, because we are the followers of Christ, our Divine Master. What was Christ's attitude toward her? It was an attitude of the most unheard of and the most marvelous tenderness, respect and love, such indeed as could be rendered only by the most perfect of sons to the most cherished of mothers. He showed her not love only, but even submission and obedience. Who shall ever realize all the honour that is involved in the fact that for thirty years out of a brief thirty-three, Jesus lived with Mary, conversed with her, honoured her, and abided [illegible] her today?

Another great reason why we honour our Lady is exactly on account of the relationship in which she stands to Jesus. A third reason why we honour Mary is because she stands as the most exalted of our race and represents the very peak of created excellence and perfection.

Mary is also our Mother. From the Cross, as Christ lay in agony, [illegible] Sacred Blood for us poor, unworthy sinners, He spoke [illegible] St. John, and in the person of St. John to all of us, and said, "Behold thy Mother."

During the month of May we should strive to attend as many May devotions as we possibly can. Ask her favors and her protection. Give her thanks for all you possess. If there is anybody that can help you that is Mary, Mother of God.

Honour her not only during the month of May but all your life. Love her with all the loyal pure, tender affection of a child's heart. It is her due, and Christ expects this from us.

A Pope's Advice to Young People

One of the most usual appeals ever addressed to youth is that of Pius XI in his message to the Catholics of Germany, written March 14th, 1937, to be delivered and read in all churches of the country, in spite of the secret police.

The part of the message addressed to youth is therefore of interest to Catholic youth, everywhere as guide and stimulant.

His Holiness said:

"As the Vicar of Him who said to the young man of the Gospel: 'If thou wilt enter into life, keep the commandments' (Mat. XIX, 17). We address a few paternal words to the young.

"Thousands of voices ring into your ears a Gospel which has not been revealed by the Father of Heaven. Thousands of pens are wielded in the service of a Christianity which is not of Christ. Press and wireless daily force on you productions hostile to the faith and to the Church, impudently aggressive against whatever you should hold venerable and sacred.

"Many of you, clinging to your faith and to your Church, as a result of your affiliation with religious associations guaranteed by the concordat, have often to face the tragic trial of seeing your loyalty to your country misunderstood, suspected, or even denied, and of being hurt in your professional and social life. We are well aware that there is many a humble soldier of Christ in your ranks, who with torn feelings, but a determined heart, accepts his faith, finding his one consolation in the thought of suffering disgrace for the name of Jesus (Acts V, 41).

"Today, as We see you threatened with new dangers and new molestations, We say to you. If any one should preach to you a gospel other than the one you received on the knees of a pious mother, from the lips of a believing father, or through teaching faithful to God and His Church, let him be anathema (Gal 1, 9). If the State organizes a national youth, and makes this organization obligatory to all, then, without prejudice to rights of religious associations, it is the absolute right of youths as well as of parents to see to it that this organization is purged of all manifestations hostile to the Church and Christianity. These manifestations are even today placing Christians parents in a painful alternative, as they cannot give to the State what they owe to God alone.

No one would think of preventing German youths from building a true ethnical community in a noble love of freedom and loyalty to their country. What We object to is the voluntary and systematic antagonism raised between national education and religious duty. That is why We tell the young: Sing your hymns of freedom, but do not forget the freedom of the children of God. Do not drag the nobility of that freedom in the mud of sin and sensuality. He who sings hymns of loyalty to his terrestrial country should not, for that reason, become unfaithful to God and His Church, or a deserter and traitor to His heavenly country.

"You are often told about heroic greatness, in lying opposition to evangelical humility and patience. Why conceal the fact that there are heroisms in moral life? That the preservation of baptismal innocence is an act of heroism which deserves credit?

"You are often told about the human deficiences which mar the history of the Church: why ignore the exploits which fill her history, the saints she begot, the blessing that came upon Western civilisation from the union between that Church and your people?

"You are told about sports. Indulged in with moderation and within limits, physical education is a boon for youth. But so much time is now devoted to sporting activities, that the harmonious development of body and mind is disregarded, that duties to one's family, and the observation of the Lord's Day are neglected. With an indifference bordering on contempt, the day of the Lord is divested of its sacred character, against the best of German traditions. But We expect the Catholic youth, in the more favorable organizations of the State, to uphold its right to a Christian sanctification of the Sunday, not to exercise the body at the expense of the immortal souls, not to be overcome by evil, but to aim at the triumph of good over evil (Rom. XII, 21) as its highest achievements will be the gaining of the crown in the stadium of eternal life (I Cor. IX, 24)."

Citizenship Director Frank Foulds Talks Racial Tolerance in NFB Film

"It is not his colour or face which counts. A man's character is the essential thing."

"Emphasize the common ground between groups of people, not their differences . . ."

"Judge them by what they are, not because they belong to racial or religious groups . . ."

"Basically all men are the same. Surface differences can produce unthinking brutality."

"Canada can use the traditions, cultures, skills of people from all over the world . . ."

"A German in a French college named America after an Italian working for Portugal."

N.F.B. Photos by John Mailer.

HONOUR PARISH PRIEST

On March 31st, members of St. Michael's Choir and youth of Transcona, Man., gathered at the home of Mr. and Mrs. J. Chomishen to honour their leader, director and parish priest, Father Boniface Sloboda, OSBM., at a surprise birthday party. As the guest of honour entered the door, the members of the party came down the stairs singing "Happy Birthday."

A beautiful decorated birthday cake centred the living-room table. The toast to the honoured guest was proposed by Mr. J Boyko, who also presented Father Boniface with a gift on behalf of the guests. Then everybody joined in singing Father Boniface, "Mnohaya Lita."

Birthday greetings were also extended to Mr Alex Sheyka, who was celebrating his birthday the following day.

The evening was spent in singing Ukrainian and English songs. A delightful lunch was served to to the 35 guests.

(Ed Note: The reason for the delay in the placing of the article is due to the early publication of the Easter edition).

DON'T SHOW IT

Keep your nerve; if your heart is heavy, don't show it in your face. Climb over, go around or tunnel through your difficulties. Remember ever that the world loves the strong and resolute, and either pities or despises the weak.

SHORT CUTS ARE FOR SUCKERS

There are no short cuts toward anything worth while. Only suckers believe that short cuts exist. Whether the short cut is "New, breathtaking loveliness can be yours by using Hammy's Greaseless Facial Cream for just thirty days," or "Earn $10,000 a year through our Magic Key to Success," it is sucker bait. Usually the appeal is less bluntly stated. Always the import is the same. "Don't do things the hard way; take a short cut."

The foolkiller has his "evil eye" trained upon those who credit such drivel. The wiser teenagers will be content to say, "Ohh yeah"? and leave it to lackwits to seize the persuasive but utterly phony bait.

DOMINION CENSUS BIRTHDAY

The Dominion Census celebrates its seventy-fifth birthday on April 2nd of this year. In 1871 the first Dominion census was taken in Canada and the population at that time was 3,689,257.

Ten years later, on April 4th, the second Dominion Census was made, and the records show that it had increased to 4,324,810.

HIGHLIGHTS OF U.C.Y. MEETING

On Sunday, April 4th, the Manitoba Ukrainian Catholic Youth held their meeting at the Holy Eucharist Parish Hall, Elmwood - East Kildonan, Man.

Mr P Kozoriz gave a report on the Dominion Executive meeting which was held at Saskatoon.

A motion was passed to donate $50.00 towards "The Future of the Nation."

Plans for a baseball league are [illegible] way.

Delegates were elected to represent the Ukrainian Catholic Youth Federation of Winnipeg.

Discussions on the forthcoming Ukrainian Catholic Congress.

Arangements were made to have an evening of games and fun after Easter at St Vladimir and Olga Parish Hall.

TARAS SHEVCHENKO, GREATEST UKRAINIAN POET (1814-1861)

What Bobby Burns is to the Scots, Adam Mickiewicz to the Poles, Taras Shevchenko is to the Ukrainians. A genius of first magnitude, a poet and painter at the same time, his memory is celebrated in the month of March all over the world. His beautiful poems are known to all Ukrainians from the remote homesteads in the Canadian prairies to the wide pampas in Argentine, not to mention his native land, Ukraine.

Born a serf in Ukraine on March 9, 1814, he knew the tragedy of his people from first hand experience. His freedom was bought by friends who discovered his talent, for 2,500 roubles. As a free man he was admitted to the Academy of Fine Arts in St Peterbourg. The first booklet of his immortal poems was published in 1840.

His freedom did not last long. For the participation in a secret society with the innocent aims of educating the people and abolishing serfdom by the Czarist police and banished to Asia. He was not allowed to paint or to write. Only after the death of Czar Nicholas I when a general amnesty was proclaimed and he was set free in 1857. Broken in health he died in St. Petersbourg on March 10, 1861 - a few months before serfdom was abolished in Russia.

Shevchenko's poems have been translated in many languages, including English.

PERFUMES

When the British Government decided during the war that lipstick was an essential in keeping up women's morale, it was by no means making a new discovery.

From the earliest days of history women have used scents and cosmetics although the extent of their use has varied a great deal, the crest of the wave usually coinciding with times of affluence and ease.

Nearly 3,000 years ago the women of Egypt, whether they were of Royal descent or merely slave girls or farm women, darkened their eyes by painting circles around them with kohl (a powder usually antimony), and Cleopatra, who lived 2,000 years ago is still famed for her beauty, much enhanced by her clever use of scents

and cosmetics.

Towards the end of the Roman Empire when the Romans were becoming weak and decadent, the use of such aids to feminine allure reached new heights, only to disappear with the fall of the Empire. For many centuries perfumery was a forgotten art in Europe, only in the rosegardens of Arabia did it live on until the time of the Renaissance when it came to a new flowering in Italy and France and at the time of Louis 14th and Louis 15th Paris became the world centre of perfumes and cosmetics. many of the essential oils used in their production came from Southern France where the climate is ideally suited to the cultivation of scented flowers.

But these oils come from many other countries besides France. Lavender for instance comes from England, Attar of Roses from Arabia, cloves from Zanzibar and camphor from Formosa. These aromatic oils are then blended with alcohol or powder and fixed with minute traces of animal smells such as ambergris or musk which although they are not pleasant smells if present in any amount yet if used in very small doses, accentuate the scent of the aromatic oils.

In our days the chemists have succeeded in reproducing many scents synthetically, principally from coal-tar, this discovery is of considerable economic importance, as it lowers the cost of the finished product tremendously; as a matter of fact, the production of some of these oils from flowers is so costly as to put them beyond reach of the ordinary customers. It takes 25 tons of violets to produce one ounce of the essential oil, and 150 pounds of rose petals for one ounce of attar of roses.

FOOD FOR THOUGHT

1) Said Karl Marx one day to his sycophantic followers: "I am glad that I at least am not a Marxist!" This means that real Marxism or Communism was in his Jewish eyes and German mind but a racket!

2) Dr. Kushnir recently received the Pope's blessing for the Ukrainian Church and people. The "Rev. Doc" has done much for our suffering people. His intentions were often misunderstood. In spite of all, we hope that on his next trip to Rome, the red hat of a cardinal will be waiting for him. This we mean from the bottom of our heart!

3) The Soviets invade part of Iran, so it's a defensive move. The democracies wave a warning finger, the Reds evacuate, and it still is a defensive move!!— We wonder what is the Kremlin's conception of an offensive move!

4) We and the Russians meet. Words are used during the parley, words accepted by them and us. The Russians go home and do just the contrary of what was officially decided!!!— Methinks we better compile a new dictionary just to please them.

5) Scientists report that a human body is not even worth a dollar. How come then that a spy is worth as much as $25,000 (bail)??

6) A rose smells nice, but has thorns, but there is one "ROSE" which has decidedly anti-Canadian thorns, and does not smell so good. It reeks of foreign propaganda!

7) Did you perform your Easter duties already? If not, what are you waiting for?

8) "Hey, you there! How about coming over some night and help clean your parish-church for spring? Come on, be a sport!"

9) Did you know that Miss Lizabeth Scott is not Scotch at all, but is supposed to be an Amerk Uke?

10) Confidentially pardon me, you Ukrainian swooners and bobby soxers! I think that John Hodiak's views on religion in general are to be condemned! "No hard feelings, John, old boy, but take a tip and stick to acting and Anne Baxter. Leave the teaching of religion to the experts, eh? Perhaps your fan mail will increase again."

11) So Trieste is like a boiling volcano, eh? "C'est triste (sad) for the UNO", would say a Frenchy.

12) Tito says: "To Trieste I go!" - The Amerks frown and say, "No!" Deadlock?

13) I still want to know what happened to Timoshenko!

14) A guy who is willing to sell Canada to a foreign and hostile power is not a democrat, although he hollers it out day and night!

15) I often wonder what some Ottawa and Toronto women think of Col. Zabotin now that it has been uncovered that he was an arch spy and a potential "zaboteur"... pardon me.—I mean saboteur! "What's in a name? – Ah! Mr. Shakespeare, in this atomic age, there may be a lot!"

16) "Do not be so pre-atomic, Uncle Joe! Think before you act!"

17) It seems like the corpses of Bishops can break away from the Church of Rome.- What next, Radio-Moscow???

18) At what university or seminary have the NKVD "batioushkas" in Galicia now, studied? At the revolutionary university close to the Kremlin, where, Uncle Joe, an ex-seminarist, resides???

19) "The Holy Shroud" is the English equivalent for the Ukrainian word "plaschiwnycia." Put that under your hat!

20). "The Holy Rood" is the cross on which Jesus was crucified on Holy Friday!

21) "The Holy Grail" which is more than legendary, is supposed to be the platter from which Christ ate at the Last Supper on Holy Thursday, and in which Joseph of Arimathea collected drops of the Saviour's Precious Blood at the Crucifixion, on mount Calvary or Golgotha. According to others, it is the wine-cup or chalice used by Jesus when He instituted Holy Mass and the Blessed Sacrament.

22) Churchill is by no means going down the hill, as far as popularity is concerned. We must admire him for voicing out aloud what we all think in silence!

23) Let not time and distance destroy your love for your family and friends!

24) Derive a benefit from each hour, for life is so short! Hours turn into days, days into weeks and months. As rivers flow into the sea, thus they all pass on into eternity. At least the waters do come back partially, but hours, days and years never do!

25) During the Holy Week and around Easter time, read these books: "The Robe" and "The Scarlet Lily."

Fr. Nick

Панство М. і Оля Шевчук, з Торонто, Онт.

СХІДНЕ ТОРОНТО, ОНТ.
Весільні дзвони панства Шевчуків

М. Шевчук походить з Порт Артур, Онт., а панна Оля Смолик родом з Едмонтону, Алта. Молода пара звінчалася дня 17 лютого в неділю в церкві Пресвятої Евхаристії в Східнім Торонті. Св. Тайни Супружества уділило двох оо. Дзюрман і о. В. Філевич з Кіченер, Онт. Слюб відбувся дуже величаво зараз по співаній Сл. Божій. На слюбі було дуже багато людей своїх і чужинців, котрі дуже подивляли наш обряд і всі його церемонії, як також були репортери й фотографи з англійських торонтонських дневників. Молода пара, дружби і дружки всі разом приступили до св. Причастя. При слюбі співав гарно місцевий хор під проводом п. Н. Юркова. Ці слюбні церемонії залишили гарний спомин. Гарна та призирна весільна гостина відбулася в домі панства Феськовин. На заклик дорогого гостя, о. В. Філевича, присутні гості зложили на українські часописи $18.00, з того призначено на пресовий фонд БНації $6.00. З цеї нагоди так щедрих дарунків і жертв М. Шевчук сердечно подякував всім гостям за їх щирість, як також присутні були мати й брат Смолики аж з Едмонтону, що були дуже задоволені що так гарно їх ту приняли на сході Канади. Наша молода пара була дуже примірною. Обоє були членами молодечого відділу УКЮ. М. Шевчук був предсідателем відділу. Покладається великі надії на них, що вони будуть й надалі ревно працювати для нашої парохії. Нашій молодій парі щасти Боже на многі літа!

Приятель.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Is it permissable to believe in dreams, charms, consult fortune tellers, spiritualists or believe tramp readers?

A. No, all these are forbidden by the first commandment of God.

Q. Is the so-called "marriage license," the same as marriage?

A. No, not at all. It is just a permission to get married. Instead of marriage license Catholics generally prefer the publication of banns.

Q. May non-Catholics be sponsors for a child being baptized of Catholic parents?

A. No. They do not accept all truths of Christian religion, and therefore cannot take upon themselves this holy duty.

Q. What are the most important laws of the Church regarding marriage?

A. (1) Marriage of Catholics must take place in the presence of the Catholic priest who is in charge of their parish and in the presence of at least two other witnesses; (2) Catholics are forbidden to marry persons that are not Catholics; (8) Catholics are forbidden to marry persons closely related to them. (4) When one of the contracting Catholic parties is of the Latin rite and the other of the Greek rite, the marriage takes place in the church of the bride. The wife may keep her rite or adopt the rite of her husband. All children born of this marriage should follow the rite of the father.

"I'll take two bits worth of character reading, little maid."
"I'm sorry. There's only fifteen cents' worth of character there."

"Why should I struggle with this trifling job?"
"Don't be discouraged. Think of the mighty oak. It was once a nut like you."

"Where did you get that bump on your forehead?"
"That's where a thought struck me."

ПРЕНЕБЕСНА, ПРЕЧУДЕСНА!

Пренебесна, пречудесна, Діво Маріє!
Ти нам Мати всім єдина, Наймилійша в Твого Сина,
Мати Божа, Маріє

Найчесніша, найславніша, Діво Маріє!
Херувими, Серафими величають Тя з Святими,
Мати Божа, Маріє!

Зоре ясна і прекрасна, Діво Маріє!
Ти надія наша в небі і заступниця в потребі,
Мати Божа Маріє!

Ти дорога всім до Бога, Мати Маріє!
Від гріхів все хорони нас, і до неба заведи нас,
Мати Божа, Маріє!

ГРИЦЬ І ВАРВАРА— Гриць майструє на весні.

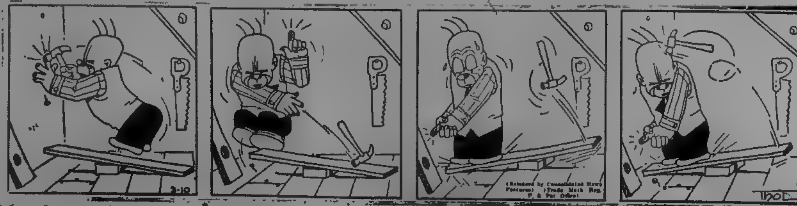

Забю той цвях на віки. І забив::.. але палець ... Аж посинів!!... А... тут.... біда біду родить.

КАРД. СПЕЛЛМАН І ЕП. СЕНИШИН ПРО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКР. ЦЕРКВИ

ДВОДНЕВНА УНІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ В КАТЕДРІ СВ. ПАТРИКА В НЮ ЙОРКУ

Заходом фордгемського католицького університету відбулась в Ню Йорку в пятницю й суботу 2 днева унійна конференція в 350 річницю Берестійської Унії. На закінчення конференції відправив в катедрі св. Патрика велику Службу Божу св. Івана Золотоустого ВПреосв. Амвросій Сенишин, єпископ помічник нашої дієцезії в сослуженні Всеч. о. Н. Феціци, ЧСВВ і Всеч. о. І. Шмондяка, пароха з Пасайку. Співав хор церкви св. Юрія в Ню Йорку під управою п. Т. Онуфрика. Хор мав 100 голосів.

Підчас цеї величавої Служби Божої українського обряду з катедри св. Патрика була нацерть наповнена вірними й визначними особами цілої нюйорської римокатолицької дієцезії та вірними українських церков нюйорської округи.

До тисячів вірних промовив Його Еминенція Кардинал Спеллман. Він говорив про терпіння католиків під совєтською владою, про переслідування їх і порівнував толю католицької Церкви під Совєтами до переслідування перших християн і їх життя в катакомбах.

"Ми зібралися нині в жалобі", говорив Кардинал Спеллман, "але серед цеї жалоби [illegible] бо в цій церкві ми бачили засвідчення [illegible] Східної і Західної Католицьких Церков.

[illegible] конституція гарантує нам права, після яких ми можемо величати Бога в мирі й справедливості. Але є і жалоба, коли згадаємо про горе й терпіння наших співкатоликів в східній Европі.

"Все ж надія нас не опускає, бо і священики і вірні відкинули оферти схизми, а воліли стати невільниками й мучениками."

ВПреосв. Амвросій Сенишин також виголосив знамениту проповідь, в якій зясував положення української Церкви. Він говорив про арешти й муки українських священиків, про терпіння вірних, про насильне перебрання українських католицьких церков та про арешти й мученичу смерть українських єпископів.

Описуючи цю конференцію й Службу Божу в катедрі св. Патрика, американська світська й католицька преса звертає особливу увагу на переслідування української Церкви під Совєтами та на велич і красу українського обряду і церковного співу. Як пише "Ню Йорк Таймс" римокатолицькі церкви рідко коли чують таку величну церковну музику, як українського церковного хору.

Для українців католиків конференція в Ню Йорку і Служба Божа в катедрі св. Патрика була світлою появою католицької солідарности й симпатії зі сторони римокатолицької Церкви.

ДЕЩО НА ПЕДАГОГІЧНІ ТЕМИ

У своїй учительській практиці [illegible] національности, та різних національностей. Я [illegible] дітьми, які приходять до школи прямо з під батьківських рук. Я мала на [illegible] української, російської, польської, жидівської. Я порівнювала [illegible] духову структуру, спроможність та цінності. Довгі роки вчила я в українській школі, мала до діла тільки з українськими дітьми і так вникла до їхньої духової структури та інтелекту, що під цей сам знаменник я підтягала дітвору усіх національностей. Та коли "за карк" призначили мене до школи іншої національности і я увійшла до цеї школи в часі продишки, я мала враження, що я прийшла з коршми до церкви. Нехай нам вже батьки не гніваються за це порівняння, але треба нам правді глянути прямо в вічі, як що хочемо знати де наш лихо спить.

У цих чужонаціональних дітей була висока культура поведінки між собою, та відносно вчителів. Учитель був для них авторитетом, але цей сам учитель був теж авторітетом для батьків у справах виховання. А в нас? Краще змовчати.

Опісля кинули мене знова до іншої школи, і знова діти іншої національності. У цих дітей велика жадоба знання, глибокого правдивого знання і працьовитість цікували кожний їхній день. Натомість недбальство й лінивство наших учнів знані.

Довгі роки ми засліплювали себе, та обдурювали своє сумління самохвальбою. На всіх батьківських нарадах [illegible] кращих дітей, як наші діти, [illegible] серед наших обставин в Рідному Краю потрібна. Вона мала свою добру сторінку, та [illegible] мало кілька лихих сторінок. Найтрохи виходили на цьому наші діти, а вслід за цим наш нарід. Батьки наслухались про свої "вроджені здібности" та своїх дітей і позволили цим "здібностям" розвиватися самопас. І виховали ми дуже богато дітей на людей малоВарних, людей з тісними загумінковими поглядами, егоїстів, несуспільників, що вносили всюди свій дух спротиву для заспокоєння власних амбіцій, людей не словних, людей слабої волі та зарозумілих мудрагелів, людей, що спалахали соломяним вогнем під враженням хвилі, а далі, погасали, якби ніколи нічого.

Шановні Батьки! Запитайтесь себе самих, так щиро з рукою на серці хто з вас поцікавився колинебудь питанням педагогії чи психології? Чи цікавили вас колинебудь прояви душі вашої дитини? Про фізичний її розвій ви дбали? Кормили, зодягали придержувалися приписів гігієни? Матері студіювали діточу кухню, діточі недуги, діточий одяг? Це все називається у вас "вихованням" дитини. Ви її годували, як песя, або теля, а виховували не ви, а обставини, вулиця, оточення, життя, яке дуже часто калічило душу вашої дитини в жахливий спосіб, а ви цього не добачили. Ба навіть дуже часто ви самі помагали калічити душу вашої дитини, направді несвідомо, але з вашої вини.

До кожної роботи треба бодай крихітку знання цієї роботи, бодай крихітку підготовки, а ви беретеся за виховання дітей, за плекання їхніх душ без ніякого знання цієї роботи, ба навіть без доброї волі пізнати бодай у примітивних зарисах матеріял, з якого вимагаєте виховати вартісну людину. Вправді є батьки з вродженим педагогічним хистом, які інстинктовно відчувають душу дитини, але цих дуже мало. Більшість батьків тільки жде цієї хвилини, щоби дитину віддати в школу та позбутися клопоту з вихованням. Фальшиві ваші поняття, дорогі батьки.

Школа (масове виховання) ще нікого не виховала. Це тільки фраза, що школа виховує. Школа тільки пособляє вихованню, тільки піддержує вашу працю над вихованням ваших дітей, але школа не була вповні виховною інституцією. Такою інституцією є "дім", і справжніми виховниками є батьки, або бодай одно з них.

В наших скитальських умовинах життя, коли батько зайнятий цілий день працею поза домом, цілий тягар виховання спадає на матір. Тут не можемо числити навіть на допомогу школи, бо школа чужа, а курси української мови організовані то тут, то там при школах, не можуть брати на себе відповідальності за психічне виховання дітвори, бо на це і брак часу і брак спроможності і брак фахових сил.

Українська мамо! Чи застановилась ти коли над твоїм великим відповідальним завданням? Чи провірила ти свої сили та своє знання? Чи старалась ти пізнати свою дитину, її фізичні та духові спроможности? Чи старалась ти пізнати всі чинники, що впливають на фізичний розвій та кристалізовання духових цінностей твоєї дитини? Чи знаєш як запобігати лихові, як пособляти доброму? А чи знаєш ти, що на твойого сина, на твою доню жде Рідний Край?

Народня приповідка каже: що діти ховати — камінь гло-дати. А ти українська мамо мусиш цього діла доконати серед несприятливих умовин біженства. Нема тобі з нікуди помочі ні поради, а час минає а діти ростуть та виростають собі самопас. Лектура на чужій мові для більшості з нас недоступна, своєї нема. Улаштовання хочби навіть короткоречинцевих педагогічних курсів для матерей в наших умовинах немислиме. Найкращою розвязкою буде "педагогічна порадня" на віддаль, при допомозі У. Д. К. На сторінах "Вістей" появлятимуться статті на виховні теми. Порадня радо прийматиме запити та побажання батьків та відповідатиме на них. Українські виховники мабуть радо повитають таку порадню та з повним довірям відноситимуться до неї в потребах виховання своїх дітей.

Просимо всіх фахівців та знатоків педагогічних наук, виховників з педагогічним досвідом, зголоситься до співпраці в порадні, щоби бодай у дечому помогти батькам-скитальцям у вихованні їхніх дітей. Не вільно нам позволити на це, щоби вулиця виховувала наші діти, поміж якими виховуються теж і майбутні провідники народу. Ми не можемо повторювати старих похибок. Тепер в обличчю наших воєнних страт в людях, які обчислюють на десять міліонів з верхом, десять міліонів найкращого цвіту молоді та чільних людей, не можемо позволити на це, щоби наші діти виховувались на духовних калік та ледарів. Застановімся добре та глибоко над справою виховання наших дітей.

Іванна Петрів.
(Вісті)

ЦАРИЦЯ УКРАЇНИ

О, МАРІЄ, МАТИ БОЖА, МОЛИСЯ ЗА НАМИ!

Осип Федькович

ПРЕЧИСТА ДІВО, РАДУЙСЯ МАРІЄ!

Пречиста Діво, радуйся Маріє!
У синє море сонце ясне тоне
І своє світло ніби кров червоне
По всій країні доокола сіє,
А там зазульки в гаю десь чувати,
А там пиночок стан сетом кувати,
Там в борі вітер листям шелевіє
Пречиста Діво, радуйся Маріє

Пречиста Діво радуйся Маріє.
Он молод жовняр ляг си на мураві,
Личко студене, шати му кроваві,
Розстріл[illegible] Бо самий не вміє.
Камратя яму темну му вкопали,
І на спочинок бідного в ню склали,
Уже не скаже, як звинок зоніє
Пречиста Діво, радуйся Маріє. . .

Пречиста Діво радуйся Маріє!
Під [illegible] мати,
До себе ту[illegible] бідне сиротяти,
І плаче ревне, серденько їй мліє.
Бо вже не плаче, вже і не голосить,
Сл[illegible], більше не щдносить,
[illegible]
Пречиста Діво, радуйся Маріє. . .

Пречиста Діво, радуйся Маріє!
Там онде блудить сплакана дитина,
Без тата, мами, бідна сиротина,
Нічо не їло, душечка му мліє,
І хоче в хату бідня завернути,
Господар псами тровить його, чути,
Верескло, впало, кров ся з ніжки ллє,
Пречиста Діво, радуйся Маріє. . .

Пречиста Діво, радуйся Маріє!
Бо я не можу, вмак и маю душу,
І чути мушу, і дивитись мушу,
Що тут на світі, ах, що тутки ся діє.
Д[illegible] до гробу зложуть моє тіло,
Де темно, тісно, студено, зотліло,
Де нич не плаче, де все німіє:
Пречиста Діво, радуйся Маріє!

Скандал.

До ресторану вбігає дуже схвильований добродій. Підходить до прилавку і каже:

Прошу три горілки, але скоро, бо я боюся скандалу!

Кельнер наливає скоро, гість випиває, каже собі дати закуску і каже:

— Тепер уже скандал недалеко.

Келнер зацікавлений питається, що це за скандал?

Гість: Зараз побачите, нехай тільки прийде господар і скаже собі заплатити, бо я немаю ні сотика.

Перевищив професора

На медичнім іспиті питається професор студента медицини: Що ви зробилиб, як би вас покликали до чоловіка, що лише вірить, що він хворий, а наділі він не є хворий?

— Я дав би йому медицини, щоб він наперед захорів, а опісля я вилікував би його.

Коли так, то ви не маєте що тут робити на студіях. Ідіть тай повісьте собі вивіску: "Доктор загальної медицини".

НЕЙМОВІРНО ЖАХЛИВЕ
(Продовження з сторони 3)

словенна буде кожда краплина крови, пролита в обороні нашої землі перед навалою слуг пекла Може є люди, що думають інакше, але то або сліпі фантасти, або ганебні запроданці Хто знає, якого лиха наковім більшовизм в нашім народі, як нас руйнував матеріяльно і морально, яку криваву рану, скільки мук і терпінь нам завдав, цей зрозуміє наш погляд і оцінку СССР може відмінний від інших, але напевно не фалшивий

"Сердечно всіх вас здоровлю й передаю привіт усій громаді українців. Я свідомий, що мій лист пригноблюючий. Але це: моритурі вос салютант (Вмираючі ще вас поздоровляють) Я не пишу занадто гарно. Впевняю вас, що дійсність значно гірша. Поручаю вашим молитвам і памяті долю нашого народу, священиків і Церкви..."

Ваш В.

Кінець грудня 1945 р.

• • •

Оцей лист сам говорить! Прочитайте уважно ще раз, роздумайте і перекажіть другим!

Перекажіть знакомим англіцям і сусідам!

Невинно пролита кров наших братів, сестер, немовлят і старців кличе до неба, кличе до нас!...

ВИСЛАЛИ 16 ПАКУНКІВ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Відділ Ліги Українських Католицьких Жінок при Парохії Пресвятої Евхаристи в Іст Кілдонен, Ман., дня 13 квітня, 1946, вислав 16 пакунків з біллям, книжками та поживою для наших братів скитальців в Бельгії та Франції. Кождий пакунок важив 11 фунтів, отже усіх фунтів разом вислано 176. Кошта посилки пакунків виносили 36 долярів.

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ
З НАГОДИ 350 ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

Наші Преосвященні Кир Константин Богачевський і Кир Амброз Сенишин в Злучених Державах, з нагоди 350 ліття Берестейської Унії видали Пастирський Лист.

Понище подаємо нашим читачам найбільш маркантні части з сього Пастирського Листа:

З нагоди сеї великої хвилі Ювилею Берестейської Унії і в тім часі, коли наші брати так тяжко страждають в Европі, Преосвященні приказують своїм вірним своєї Епархії слідуюче

Зарядження

Іза цего просимо наше Всечесне духовенство, всі монаші Чини і Згромадження, всі церковні і народні Товариства і нашу дорогу Молодіж, щоб подвоїли свої молитви Заряджуємо, щоб в 1946 і 1947 році в кожній парохії відбулась Св. Місія, Набоженства, Девятниці. Сповняймо інші добрі діла як Св. Сповіди, Св Причастія, піст і милостиню

Благаймо Нашу Покровительку Пречисту Діву Марію, котра стерла голову змієви, щоб Вона захистила наш нарід від ворожих затій По словам Св Апостола Павла "У всеми молитвою і благанням з подякою нехай обявляються ваші прошення перед Господом Богом." (Фил. 4, 7)

"На Ріках Вавилонських"

Не забуваймо Возлюблені, що цей ювилей єдинення застав частину нашого народу на вигнанню серед тяжких обставин Як колись ізраїльський нарід ридав на вавилонських ріках згадавши Сіон, свою вітчину, так наші браття іза вавилонського хаосу, який спричинила минула війна, коротають свій вік на чужині та гірко плачуть як згадають свій рідний край, до котрого не можуть повернути.

В цім ювилейнім році отворім наше шляхотне серце для нещасних братів, що живуть на скитальщині Будьмо щедрі, як колись щедрий був Йосиф Египетський для своїх братів Він не дав їм загинути Так і ми своїми жертвами ратуймо їх від загину

Нехай Ваша жертва на збігців буде подякою Господеви, що Вас самих Господь охоронив від того нещастя, яке переживають наші браття Сам Ісус Христос закликає Вас до милостині ось такими словами. "З того, що маєте давайте милостиню" (Лука 11, 14). Добрий Господь дав нам за робіток. Тож не жалуймо гроша на поміч нашим братам.

Одноднëвну Платню
Нехай кожний українець і українка зложить на ратунок скитальців одноднëвну платню. "Ліпше творити милостиню як складати золото" (Тов 12, 8), каже Господь. "Щасливий, хто знає бідного і убогого, в лютий день вибавить його Господь" (Пс 40, 2) Зложім жертви і то чим скорше, бо потреба велика

Ваша щедра й скора поміч буде по части успокоїти недолю нашим браттям, а Вам принесе Боже благословенство бо "Блаженні милосердні, бо вони милосердя достукнуть" (Мт 5, 7) [illegible] "[illegible] опускати руки при тобі мусиш допомогти йому" (Левит 25, 35).

Надіємося що появит в цім ювилейнім році обовязок милосердя супроти рідних братів. "Це ювилейний рік: святим він мусить бути у вас" (Лев 25, 12)

Благодать Вам і Мир від Господа Нашого Ісуса Христа, Амінь.

† КОНСТАНТИН
Епископ Ординарій
† АМБРОЗ,
Епископ Помічник

ЖЕРТВИ НА БУДОВУ ВИХОВ. ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

• • •

БУК в Айтуні, Саск. .. **$25.00**
П. Лозінський, Нора . **25.00**
Проф. С. Г. Андрусишин Саскатун, Саск. **10.00**

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Володимир Чиж, Торонто, Онт., $1.00

Іван Колісник, Вайта, $1.00

Григорій Парахин, Винипег, Ман., $1.00

З несподіванки для панства П. Кучми, Торонто, Онт., 4.00

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка. Хто буде слідуючим нашим добродієм?

НОВА ПАРОХІЯ

За благословенням Їх Екселенції Кир Константина і старанням оо. Василіян відбулося в неділю дня 3 березня отворення нової парохії св Родини в Вест Айслип, біля Бабилону, Л. Ай., Н.Й.

Courtesy of N.F.B.

На знимці видимо будинок міської ради в Галіфаксі, Н.С.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБИЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
[illegible] МІСАР Пігулки [illegible] Uric Acid [illegible] МІСАР Пігулки і Масті [illegible] Ціна Місар Масти $3.00. Пігулки $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

Голоси засуджених

Коли зближалася ніч, тоді крики та голоси дня зачали поволи мовкнути та вкінці цілком затихали На коритарах вязниці, в келіях та навіть на подвірю вязничім зачата панувати смертельна тишина У тій годині, у тім часі, голоси засуджених на смерть звучали надзвичайно голосно и так страшно, що попросту рвали серце на кусні. Звучали вони тоді страшніше чим коли будь.

Майже кождого вечера ті голоси переходили з келії до келії та відбивали серед страшної тишини по вязничних коритарах "Шурвис Витаутас засуджений на смерть." - "Андрусіс Петра помре." - "Рустейка Степас.." Коли голоси вреціті вже утихли, тоді ще довго довго в моїх ухах шуміло то марево смерти, що нависло над моїми рідними, братами, сестрами і товаришами

Одного вечера я начислив не менше 17 таких голосів про засуджених. Чуючи їх, моє серце мало не розірвалося на кусні Ті голоси відбивалися від вязничних стін і заходилися навіть до найтемніших кутів вязничних келій. Нагло залунав з вязничної келії число 107, чистий і виразний голос неначе срібного дзвона— голос жіночий: "Мущини, майте надію в Боже Провидіння!"

Той повний надії та музикальний голос, а понадівсе висказаний з такою вірою, подылав дуже додатно та успокоюючо на вязнів, без ріжниці чи стояли вони лицем в лице з недалекою певною смертю чи знаходилися перед непевністю завтрішнього дня Богато з нас знали сей чудовий та срібний голос То кликала до нас Ванда Пранконіене, молода і гарна жінка, що сидїла замкнена в самітній келії Вона також була засуджена на смерть. Була вона неначе квіткою, що почала тільки цвисти а вже усі переслухання та терпіння була засуджена на знищення. Зносила вона з найбільшою терпеливністю і відвагою Золотий її характер подивляли усі, не виключаючи навіть і вязничних сторожів. Ми не могли її бачити, але ми відчували, що вона якраз тепер клячить і відмовляє свої вечірні молитви. Ті звичайні слова "Мущини, майте надію в Боже Провидіння!", видавалися нам неначе голосом ангела з десь дуже а дуже далекого щасливого краю. На хвилину ми позабули цілком наші терпіння і [illegible] нам [illegible] Але не надовго по хвилині ми знова пригадали собі наших страшних теперішніх. Голос спокою витнав був на хвилину ті тяжкі мраки теперішности, що нависли над нами і вкінці повернув він назад там звідки прийшов. Знова нас окружили чорні пречорні тюремні мури.

"Мущини, молімся," закликав нагло капітан І шепотом Ми не могли бачити в темноті один другого, але потяг до молитви був таким сильним що ми поступали його приказу без одного слова запиту Ми клячали і наші уста почали шепотом вимовляти слова молитви

Відворот червоних

По північі арештанти почали кликати оден до другого: "Маріє, відповідж мені!" - "Келія число 147, відповіла."

"Маріє, найдорожча, чи чуєш, просимо тебе, заспівай нам!" У відповідь на ту останню просьбу дався чути сопрановий срібний голос Однак той голос був такий слабий і такий повний болю и жалю, що слухаючи його не можна не було заплакати. Нагло той голос урвався - заглушив його страшний гуркіт Се побіч вязниці їхали у великім числі повзи (танки) і други частини змеханізованої червоної армії. Наїзджали вони з другого боку ріки Немна. По хвилі дався чути крик, з одної келії, з великим переняттям. "Мущини, уже нема сторожів у вартових вежах! Вартові забралися! Берімся усі до утечі! Утікайте усі хто тільки може, бо вся вязниця є заміновано!" Я почав думати "Коли то є правдою, то ні одна жива душа звідси не утече, а тільки окровавлені та розвалені вязничні мури будуть свідчити, що тут колись жили живі люди." Але я, так як і мої товариші, не привязували великої уваги до погрозки Ми були заняті слуханням голосів, що доходили до нас з надвору Ми тоді [illegible] червоні утікали тоді перед наступаючими німецькими армиями

Нам давно вже були винали папіроси Тепер у тій хвилині напруги і переняття нам дуже а дуже захотілося курити Ми знали, що келія число 95 мала ще трохи папіросів і зачали ми кликати до товаришів сеї келії, щоби нам дали трохи папіросів. Антін Г. привязав жмут папіросів дротом до кухні і на шнурку спустив над наше вікно При помочі ложки ми здобули ту дорогу річ Ох, як то ми то було знова собі закурити! При куренні почали ми застановлятися над нашими будучими планами Чи то можливо щоби червоні підмінували нашу вязницю? Чи маємо спробувати утікати? Я почав пробувати скомунікуватися з келією число 143 Келія число 144 відзивалася Полковник Л. поінформував нас, що їх келія постановила зачекати ще якийсь час. Навіть колиб нам удалася утеча з келії, тоді нас могли замкнути в вязничім подвірю та висічи до одного скорострілами. Ми не знали цілком певно чи наші сторожі повтікали.

Цілком виразно ви хвилині ми почули [illegible] то розмовляли по російськи вязничні сторожі ми отже не були опущені нашими "опікунами" Сторожі окружили вязницю довкола і стерегли нас, щоби ніхто з нас не утік. Через вязничне вікно ми побачили нараз досить велику [illegible] до узброєних совітських жовнірів, що ввійшли бути скоро до лазні (бетгавз) [illegible] Голоси за нашими дверми почали що раз більше бути голоснішими За хвилю почули ми, що хтось виломлює двері до келії число 92 Усім нам видавалося, що хтось ломить двері при помочі якогось твердого металевого предмету "Чи то можливо, що НКВД добувається в той спосіб до келій, щоби нас тут помордувати?" подумав я. Зараз потім капітан І сказав, неначе відгадував мої думки "Може НКВД згубило серед переполоху ключі до наших келій і тепер ломить двері Іван Г., ти і я станемо по обидвох сторонах дверей Усі прочі станьте за нами! Коли вони вломляться до нашої келії, ми спробуємо вирвати в них стрільби" Ми так зробили, як він нам приказав Однак мимо того, що капітан І і Іван Г. були великими і дуже сильними, наші вигляди уникнути смертельного огня з карабінів НКВДистів були дуже малими. Що могли зробити безоружні люди супроти уоружених НКВДистів?

(Даль буде).

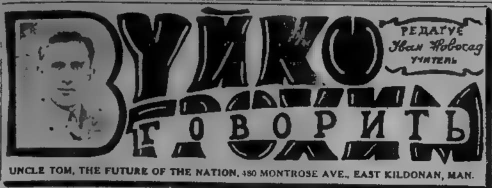

Любі Діти!

Ваш найкращий приятель є ВАША МАМА Вона Вас доглядала, вестила, пильнувала, як Ви ще були в колисці, і тепер, хотяй Ви вже трохи більші, то Ви все звертаєтесь до неї о пораду, о поміч Ваші просьби Вона все вислухає, і коли може, їх виповнює Так богато робить ВАША МАМА для Вас Дуже богато. Ви ніколи не зможете її грішми відплатитися, і Вона грошей від Вас не хоче

ВАША МАМА хоче лиш, щоб Ви були добрими і чесними

За її труд та працю для ВАС ВАША МАМА не просить нічого Ви [illegible] ДЕНЬ МАТЕРІ [illegible] СВОЮ МАМУ [illegible] шануйте!

Вуйко Трохим

ОЙ ВИТАЙ НАМ НАША НЕНЬКО!

Ой витай нам наша ненько,
Витай нам щиренько
Ми у серцях Бога просим,
Жий на многі літа.

Молімся до Матері Божої за свою маму

Завели бібліотеку

Своїми власними силами завели свою бібліотеку з українських та англійських книжок Управляє нею бібліотекарка Марія Мельник

Вчаться вишивати та майстерки

Що другої суботи дівчата під проводом пані Новосад вчаться українських вишивок [illegible] Вуйко Трохим [illegible] та майстерки [illegible] розмовляють,

радять та співають

[illegible] пополудни. Всі приходять на час В нарадах беруть живу участь, аргументують, ставлять всякі питання а нарешті більшість рішає Час мило проходить в розмовах, [illegible]

Крім цего [illegible] рік, ма[illegible] [illegible] ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

ТАК МОЖЕ БУТИ І У ВАС! ВИ ТАКОЖ МОЖЕТЕ МАТИ ВІДДІЛ ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ! Пишіть до Вуйка за вказівками!

ПРАЦЯ У ВІДДІЛІ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ В ОТТАВА

[illegible] на 1946 рік [illegible] Вуйко Трохим; предсідатель Федя Лакуста; [illegible] Кривоносюк, секретарка Франя Павлюк, касієр Йосиф Пасчин; Програмовий комітет Марія Мельник, Василь Гаріський, Анна Грабець.

[illegible]

35	Марійка Сагайдак,	50ц
36	Наталка Цук,	50ц
37	Анна Грабець	40ц
38	Корнелий Попик	40ц.
39	Франя Павлюк	25ц
40	Йосиф Пасчин	25ц.
41	Ромко Мельник	25ц
42	Михась Пасчин	25ц
43	Андрій Кров ...	25ц.
44	Доротея Лакуста	15ц.
45	Іван Яцек	15ц.
46	Марія Мельник	15ц
47	Теодор Брений	15ц
48	Марія Любий	15ц
49	Карло Гальчук	15ц.
50	Федь Лакуста	15ц
51	Марія Кривоносюк	15
52	Василь Гаріський	15ц
53	Рузя Гаріський	15ц
54	Іванна Брений	15ц.
55	Василь Верега	15ц.
56	Анна Гальчук	15ц
57	Андрій Запчук,	15ц.
58.	Франя Притула .	15ц.
59	Михась Притула	15ц.
60	Стефан Гаріський	15ц
61	Селя Васеленок	15ц
62	Джинет Лавжий	15ц

[illegible] придбали [illegible] новому членови - Анна Грабець, Марія Кривоносюк, Франя Павлюк, і за те [illegible] по одному [illegible] Сторінки

• • •

Беруть участь у Концертах

Члени брали участь в Лисенковім та Тарасовім Святах [illegible] концерт сами виготовили.

Помагають Дітям Скитальців

Для дітей скитальців члени вислали одинайцять фунтовий пакунок уживаного шмаття.

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄЇ ЧАСОПИСИ

Юлія Ільницька, Енивил, Ман., приелала 50ц на сиротинці

Зоня Гаврбік, Бюкенен, Саск., прислала один юдинов [illegible] передплату

Николай Олинецький, Айрон Ривер, Алта., прислав $1.00 на сироти в Айтуні

Анна Лужна, Елфрос, Саск. прислала 15ц пресфонду на Дітячі Сторінки.

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., прислав дві відновлені передплати і $1.00 на дітий скитальців

Усім дітям Вуйко за жертви дуже а дуже дякує. Хто буде слідуючий?

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА КВІТЕНЬ

Нагороди за участь в Контесті на Квітень одержали слідуючі: Бронислава Грицюк, Монтреал, Кве., Михайл Крочак, Лерос, Саск., Евгенія Захарий, Беніто, Ман.; Етель Вусе, Інсінгер, Саск і Анна Лужна, Елфрос, Саск.

Другими контестантами були: Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., Роман Прокопчук, Сенди Лейк, Ман., Мирослав Шилюк, Грейт Дір, Саск., Леся Бусько, Новий Київ, Алта., Оленка Пїх, Прісвил, Саск., і Орися Пасаський, Поплар Пойнт, Ман.

Дітям хоче звернути увагу Вуйко, що в послідному Контесті брала участь Орися Пасаський, з Поплар Пойнт, Ман., що має тільки 6 років Вона так бідняточко старалася намалювати ті образочки і мимо того що не дістала вона звичайної нагороди, то всетаки Вуйко вислав її дуже гарну надзвичайну нагороду. Орисю, то за то, що Ти старалася, хоча така маленька, намалювати того слоня і ту жабу і други образочки. Знова другим разом возьми участь в Контесті.

Усім Любим Дітям Вуйко гарненько дякує за участь.

Тим разом Вуйко представляє Вам на нинішньому місці на сеї сторінці так гарне число нових членів ВРодини з Оттава, Онт. А з других місцевостей стали новими членами таної молодої громади:

ч 63 **Михайл Крочак,** Лерос, Саск., жертва 25ц.

ч 64 **Оленка Пїх,** Прісвил, Саск., жертва 50ц.

ч. 65. **Юлія Ільницька,** Енивил, Ман., літ 11, жертва 50ц.

ч 66 **Бронислава Грицюк,** Монтреал Кве., літ 12, жертва 20ц

Ану, Любі Діти, хто з Вас буде слідуючим членом Веселої Родини?

ЛИСТ З ГРОНЛІД, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Се мій перший лист до Вас. Я дуже люблю читати Діточі Сторінки Я маю 11 літ, не умію ще добре писати по українськи, бо наш учитель учить по англійськи Я научилася трошки по українськи від тата і мами. Я пробую сей контест Я не добре вимальовала баранчики, але посилаю до Вас Вуйку. Не смійтеся з мого мальовання Кінчу писати і поздоровляю Вас

КОНТЕСТ НА ТРАВЕНЬ

½	½	½	½	→					
1½	1½	1½	1½	→					
2½	2½	2½	2½	→					
3½	3½	3½	3½	→					

Напишіть тих шіснацять нумерів, що бачите на ліво, в порожні квадратики роблячи десять рядків, так як зазначено малими крісами, і щоб сума кожного рядка виносила вісім (8).

Буде пять надгород за найлучше виконані розвязки. Свою розвязку зашліть перед 15 го травня разом з своїм іменем, віком та точною адресою на сю адресу:

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

ЩО

МИКОЛАЙ РОЗУМ НАПОВНЯЙ

Що для весни перші квіти, о для мами рідні діти

• • •

Що чиниш, думаєш, ніраз не забудь: СВОЇЙ РІДНІЙ МАМІ ЗАВЖДИ ВДЯЧНИЙ БУДЬ

• • •

Найкращий приятель то Рідная Мати!

Шануй свою неньку щоб лиха не знати

Вуйку.

Оли Боярчук,
Горнлід, Саск.

Від Вуйка: Вуйко ніколи не сміється з дітий, що пишуть до Вуйка. Пишеш вже досить добре.

ЛИСТ З КІЧЕНЕР, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я пишу лист до Вас і хочу Вам подякувати за надгороду, що я виграв в попереднім контесті Я беру знову участь в другім контесті, тільки не знаю, чи виграю.

Здоровлю Вас Вуйку,
Василь Стефанчук,
Кіченер, Онт.

Від Вуйка: Вуйко дякує за лист. Чи у Вас вже тепло?

СТАЄ ЧЛЕНОМ В. РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Посилаю Вам свій контест на березень. Я назначив пташки, котрі поховалися між баранами Я дуже любив би виграти нагороду. Посилаю 25ц на Веселу Родину Я маю 15 літ. На сім кінчу свій лист і здоровлю Вас Вуйку.

Юрко Бий,
Бур, Саск

Від Вуйка: Спробуй щастя в контесті знова, другим разом!

КОРОТКО— АЛЕ СОЛОДКО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я хочу брати участь в контесті на березень Я не думаю що я виграю, але попробую Я люблю читати Д.С.

Здоровлю Вас Вуйку,
Володко Пасланський,
Глидден, Сась

Від Вуйка: Твій лист є короткий, але солодкий гарний Пиши знова.

МАЄ МЕНШУ СЕСТРУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я до Вас пишу пару слів. Моє імя Йосиф Дудич і маю тринайцять років Маю меншу сестру, її імя Стефка. Має 7 років Ми беремо БНації і я винайшов образ двох баранів і вичитав, що Ви хочете здибати два пташки, які ховаються між баранами. Ми почали шукати з сестрою і здибали Ми підмалювали їх і висилаєм. Я самий пишу, бо сестра ще не годна добре писати. Кінчу і здоровлю Вас Вуйку.

Йосиф Дудич,
Винипег, Ман

Від Вуйка: Йосифе, Ти дуже цікаво написав свого листа. Пиши знова!

ЛИСТ З ПОРТЕДЖ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Мені на імя Василь Лапчук. Я маю 9 років, і ходжу до школи до третої кляси англійської . Я зробив хрестики на пташках. Я хочу виграти нагороду Здоровлю Вас Вуйку.

Василь Лапчук,
Портедж, Ман.

Від Вуйка: Василю, як Тобі святкувалося?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Се є мій перший лист до Вас Я маю 13 літ, і ходжу до восьмої кляси В моїй клясі є 32 дітей. До сего часу я перейшла кожду клясу через "гонорс" Я також ходила до Рідної школи при Читальні Просвіти. Ми в Брендоні маємо нову церкву, збудована 1941 року. Парохом є тепер о. М. Сирник. Посилаю Вам 25 центів і прошу зачислити мене членом до Веселої Родини, і також посилаю образець контест на березень. Здоровлю Вас Вуйку,

Надя Назар,
Брендон, Ман.

Від Вуйка: Надю, Вуйко дякує Тобі за лист. Пишеш вже добре.

ЛИСТ З СТ. БОНИФАС, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Я хочу Вам післати мої два пташки на контест на березень Моє імя є Ярослава Гайдук Я маю 11 років Поздоровляю Вас Вуйку,

Силвія Гайдук,
Ст. Бонифас, Ман.

Від Вуйка: Напиши довшого листа до Вуйка! Добре, Силвійо?

БЕРЕ УЧАСТЬ В КОНТЕСТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Моє імя є Оля Цінцірук. Я маю десять років. Я назначила ді два пташки.

Здоровлю Вас Вуйку,
Оля Цінцірук,
Кіченер, Онт.

Від Вуйка: Олю, чи маєш братчика?

ЖАРТИ.

Авраам Линколин був знаний із своєї жартобливої вдачі. Так коли він жив у Спрингфілд і там мав адвокатську канцелярію, прийшов до нього один громадянин, який займався справами добровільної огневої сторожі Серед розмови він повідомив Линколна, що треба закупити нову колесницю на знищення вужів, якими пускається воду вчасі пожежі і прохав Линколна причинитися жертвою 50 долярів На це Линколн

Бачиш брате, я піду ввечір домів, скажу про це своїй жінці, а тоді вона скаже мені. "Алеж Аврааме! Хто вигадав давати аж $50, коли $20 вистарчить"

Отже прийди, брате, сюди рано, а я принесу цих двацять долярів!

Останні Вісти...

МОРАЛЬНА ПОМІЧ НАШИМ БРАТАМ СКИТАЛЬЦЯМ. Місійне Товариство св. Йосафата занимається тепер дуже гарною роботою а се матеріяльно і морально помагає нашим братам скитальцям в Европі. Місійне Товариство вислало вже велике число стипендій (св. Сл. Божих) на руки наших скитальців-священиків, щоби в той спосіб їм помогти. **Тепер Місійне Товариство переводить збірку фелонів, чаш і других церковних приборів для священиків скитальців, щоби мали вони з чого і в чім відправляти св. Служби Божі та уділяти св. Тайн нашим нещасним потерпівшим братам.** Ся моральна поміч нашим братам в Европі під теперішню пору показується дуже важною. Тому усі наші громади та парохії в Канаді повинні Місійному Товариствові у тій збірці релігійних та церковних річей помогти. **ДОТЕПЕР СЛІДУЮЧІ ВІДІЗВАЛИСЯ НА ЗАКЛИК МІСІЙНОГО ТОВАРИСТВА ТА ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ЖЕРТВИ:**

Оден чоловік, що не бажає щоби його імя подавати до публичного відома, прислав на руки Товариства оден світлий фелон з тяжкого шовку, гарно вишиваний, вартости поверх 150 доларів.

Парохія в Лейдівуд, Ман., зложила світлий фелон в добрім стані, стихар і наплечник та рушничок до чаші.

Сестри Служебниці в Винипегу оден старший фелон.

Місійний округ Канора, Саск., жертвував новий фелон, стихар і прочі додатки.

Місійне Товариство з грошевих жертв купило новий подвійний фелон

Всеч. о. Йосиф Бала жертвував одну нову чашу

Місійне Товариство одну нову чашу.

Се перші жертви для наших скитальців священиків, що несуть моральну поміч нашим братам по таборах і вязницях. Треба їм конечно потрібних церковних річей. Ану, хто з наших добрих парохій богатих і бідних, великих і малих в Канаді відізветься на заклик Місійного Товариства і жертвує церковні річи, як фелони, чаші, стихарі, наплечники і рушнички до чаші? По наших церквах та парохіях так не раз богато всяких церковних річей, що навіть не буде парохія сього відчувати коли дасть оден фелон чи одну чашу зі своїх річей. Усі жертви посилати на адресу:

Rev. Myron Krywucki, Tache Home, St. Boniface, Man

Ану, котра парохія перша відізветься?

УСІ РІЧИ МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО ПОСИЛАЛО І ПОСИЛАЄ ВПРОСТ ДО ЕВРОПИ, БЕЗ ЖАДНОГО БЕЗПОТРІБНОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА, НА РУКИ ОТЦІВ СКИТАЛЬЦІВ В ФРАНЦІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ.

До Канади прибув новий головний губернатор— представник Короля —Геролд Александер.

Всеч. о. Мирослав Колодій, парох місійної округи Канора, Саск., одержав від Кетолик Чорч Екстеншин поверх 700 долярів на нашу церкву в Кемсек, що тому два роки була цілковито знищена буревієм.

У Парижі відбуваються наради чотирох міністрів заграничних справ Зл. Держав, Англії, Росії і Франції Мають вони ухвалити точки до мирової конференції.

У Непервилл, Ілл., Зл. Держави, була велика потягова катастрофа, в котрій згинули 44 людей.

Хтось викрав з неназначеного гробу в Італії тіло трагічно забитого диктатора Італії, Мусоліного.

З днем 92 квітня богато місць в Канаді завело в себе новий час о одну годину вперід.

В Ню Йорку відбуваються дальші наради ООДержав.

По цілій Канаді відчувається великий брак мяса.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДІВЧАТ!

ДУХОВНА ШКОЛА

ДЛЯ БУДУЧИХ СЕСТЕР МІСІОНАРОК У ҐРИМСБІ, ОНТ., КАНАДА

Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови запрошує до себе всіх тих ідейних дівчат, що попри працю над власним удосконаленням бажають стати Христовими місіонарками на широкій ниві християнської любови й милосердя

Навчання релігії, виховування дітей і молоді в школах, опіка над сиротами, хорими й старцями, розривкові осередки для міських дівчат, різні курси для жіноцтва, вакаційні оселі, вилочинкові станиці і т.д.— все це є в широкій програмі апостольської діяльности Сестер Місіонарок.

Учительки, офісові робітниці, норси й всі інші дівчата по 15 році життя у новому Згромадженню зможуть знаменито використати свої здібности й науку для Божої слави, для добра українського народу й для свого особистого щастя в дочасності й вічності.

ДІВЧАТА! Подумайте над цією справою! **Спробуйте шукати свого щастя на шляху законного життя в Згромадженню Сестер Місіонарок Християнської Любови!**

По всякі інформації належить звертатись на адресу:

The Novitiate of the Missionary Sisters of Christian Charity, Box 180, Grimsby, Ont., Canada

---

— ПОШУКУВАННЯ —

Перцович Дмитро, син Миколи з Березова Вижного, повіт Коломия, пошукує своїх стрийків: 1) Перцовича Дмитра; 2) Перцовича Ілька; 3) Перцовича Петра (всі вони з Березова Вижного коло Коломиї).

Percowycz Dmytro, Anich—Strasse 4, I, Innsbruck, Austria. Ukr. Rot Krews

Варвара Ґвіздзінська, з дому Кульба, пошукує в Канаді брата, Івана Кульбу, родом з с. Красносільці, пов. Золочів. Писати:

Barbara Gwizdzinska, a Puy-Gachet, commune de Beaumont, p. La Tricherie, (Vienne).

Коваль Анна, з с. Жулин, п. Стрий, пошукує в Америці свого стрия, Стефана Коваля.

Anna Koval, 36, rue Sainte Anne Nancy (M. et M.)

Анастазія Дзюбак, замужна Підкович, родом з с. Бурштина, пов. Рогатин, пошукує в Америці вуйка, Михайла Миколайка, та родину Луцишина. Писати до Редакції "Укр. у Франції" для Підкович Д.

Адамяк Пилип пошукує в Америці свого дядька, Павла Адамяка, який виїхав до Америки 1913 р. з с. Ямна Долішня, пов. Добромиль; також пошукує своїх кузинів, які мешкали в околиці Ліону до 1940 р., Масинка Василя, та сестру, Еву Адамів, яка перебувала в Саррбрюк, Німеччина. Писати:

Sismjak P., 17, rue de Deux Ponts, Paris (14)

Атаманець Ігнатій пошукує свого брата Гриця, що був в 1944 в Куткорі, біля Красного, відтак на Словаччині і в Австрії, Володимира Гапшина з Рогатина, студента медицини у Відні (1943 44), Вінчарика Степана з Камінок Вел., пов. Коломия, Білана Володимира з Білої, п. Тернопіль, товаришів богословських студій зі Львова, знакомих з Лубянок Нижчих зі Збаражчини

Atamanec Ignace, Grand Semi... Premontres Liege, Belgique.

Куць Марія, замужня Сушко, пошукує в Аргентині брата, Михайла Куця, та своїх братанків, Івана й Петра Куць в Канаді. Писати до редакції "Українця у Франції."

Луцік Іван пошукує в Канаді Григорія Луцика, родом з села Малинів, пов Мостиська. Григорій Петрів, син Текли Юшишин, пошукує в Америці Франка Юшишина, родом з с. Новосілки Ліскі, пов Камінка Струмілова, та в Аргентині пошукує свого дядька, Андрія Петрова. Писати:

M. Papirsuk, 72, Boul. Sadi Carnot, Aij Marne

Гуцкалюк пошукує в Канаді Гната Ячечника, родом з с. Габворонка, пов. Підгайці

Houzkaliouk 12, rue Saint Charles, Metz, Moselle

Спех пошукує в Канаді Гайдоша Андрія (Павляка), родом з с. Карликів, пов. Сянок. Писати:

Spech, 13, rue de la Tour aux Rats, Metz, Moselle.

Рудий Михайло пошукує брата, Федора, й Івана Шестопальчука, які виїхали в 1930 р. до Канади. Писати:

Rudyj M., 108, Avenue du Dr. Durand, Arcueil, Seine.

Заяць Ольга, замужна Тарнович, пошукує в Канаді брата, Павла Зайця, родом з с. Полонна. Писати:

Miron Tarnowicz, Rombas, 81, rue de la Paix, (Moselle).

Попович Евка з роду Бошота із села Репинна, повіт Волове, Карпатська Україна, пошукує стрика Бошота Василя із Репинної. Рідних Лемак Василя, Федора і Івана з села Тюшка, пов. Волове Всі мають перебувати в Америці Відповідь слати на адресу

Popowycz Ivan, 148 rue Peuple, Sumagne-Micheron lez Liege, Belgique

Віктора Тарханович, який виїхав в 1936 році до Канади пошукую брат Василь Тарханович. Відомості проситься слати до УДК в Бельгії

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ТРАВЕНЬ

5. Нед. Мирон. ..... Гонор
12. Нед. Розсл. .. Ст. Норберт
19. Нед. Самарянки .. Парки
26. Нед. Сліпородж. Ривертон
30. Чет. Вознес. ...... Сарто

Увага! Підчас місяця травня кождої середи в год. 8 вечером правиться Маївка в Парках а кождої пятниці в год. 8 вечером в Гонор.

о. Антоній Цимбалістий,
235 Скошів Срт, Винипеґ
Телефон 54 139

---

5. Нед. Мироносиць: Тиндал 9.00 год. рано. Босежур 10.30 рано.
12. нед. Розслабл.: Брайтстон
19. Нед. Самар. .... Елма
26. Нед. Сліпородж.: Тиндал 9.00 год. Брокенгед 11.00
30. чет.: Вознесення ; Лейдівуд. Ґадашвил (празник)

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман., Тел. 63.

КОМУНІКАТ

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ УКЮ

Вам вже відомо, що відбудеться Конгрес Українців Католиків Канади в місті Винипеґу, в днях 2, 3 і 4 липня 1946, та що в цім Конгресі беруть участь всі українські католицькі домініяльні організації Одною з цих організацій є Українське Католицьке Юнацтво.

Підчас Конгресу відбудуться окремі наради на котрих вибереться Домініяльний Заряд УКЮ.

Звертаємось до Пров. і Місцевих Зарядів УКЮ, щоби робили старання вислати делегатів на Конгрес.

Кошта делегатів плачені відділами чи Зарядами, що делегатів висилають.

Користаймо з нагоди спільно порадитись та уложити плян дальшої праці.

За Головний Заряд УКЮ,
П. Ю. Воробець, голова — А. Жук, секр.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД БУК-А В ТОРОНТО ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 24, 25, 26 МАЯ 1946

Отсим подається до відома що З'їзд онтарійських відділів БУК-а відбудеться у парохії Пресв. Евхаристії, на Іст Торонто, 436 Кінг Ст. Е.

У пятницю 24 мая, о год. 7 годині вечір, отворення з'їзду молебнем за український нарід

В суботу 25 мая, наради і підприйняття резолюцій

В неділю 26 мая, о 10 год. рано- Архієрейська Служба Божа.

О годині 4 попол. вибір Пров. Заряду.

О год. 7 попол. Молебен до Матери Божої

О годині 8.30 вечір, Великий Концерт.

Проситься всіх, включно з молоддю, прибути на цей з'їзд.

Гуртки молоді будуть мати свої окремі наради

Комітет

КОНФЕРЕНЦІЇ СВЯЩЕНИКІВ

У четвер, 2 травня, відбулася в Винипеґ, Торонто, Йорктоні й Мондері конференції наших священиків

СКЛЕП НА ПРОДАЖ

Склеп мішаних товарів на продаж в українськім містечку Вайта. По інформації пишіть до:

Joseph Kulachkowsky, Vita, Man.

"ВПЕРЕД!"

ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПРОВОДУ ЮНАЦТВА

З друкарні Голосу Спасителя в Йорктоні вийшла книжка якої наголовок подали ми повище. Автор книжки прес. реф. УКЮ, Б. Л. Корчинський, в приступний та цікавий спосіб подає практичні вказівки як проводити відділом УКЮ Книжка для предсідателів відділів УКЮ як також для усіх членів УКЮ необхідна Друкарське виконання книжки гарне, ціна приступна 25ц., сторін 94 формат кишеньковий, дуже практичний. За книжкою писати на руки Головного Заряду УКЮ, бокс 40, Геффорд Саск

ДЛЯ БОГА, ЦЕРКВИ, НАРОДУ!

Дня 3 травня,, 1946, у першу неділю місяця Марії, відбудеться **урочисте отворення першого Дому й Новіціяту Сестер Місіонарок Християнської Любови в Ґримсбі, Онт.**
ПОРЯДОК: Рано, в 10 год. співана Служба Божа в парохіяльній церкві Успения Матери Божої й прийняття перших кандидаток до Згромадження С.М.Х.Л
Пополудни, в 3 год.: Молебень до Матери Божої в городі Сестер Місіонарок при гайвею но. 8. Промови, Вписи до Пропамятної Книги, Перекуска й Відвідини дому гостьми
На це історичне торжество в імени Згромадження усіх щиро запрошує,

о. МАРКО РОМАНОВИЧ, ЧСВВ

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ!

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. — Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV. ч. 10 (202) ЙОРКТОН, САСК., 14-го ТРАВНЯ, 1946 — Vol. XIV No. 10 (202) YORKTON, SASK. May 14, 1946

УСПІШНИЙ РІК БУРСИ БУК-А В САСКАТУНІ

За цілий шкільний 1945 46 рік було в нас в бурсі 46 студентів. Із них, 17 учителів, 12 студентів університету, 11 студенти вищої школи (гай скул). Оден брав торговельний курс, оден технічний, двох фармерський курс. Дівчата побирали нормал, де хто інші курси. Вісім перебували в Сестер.

Як щоби ми мали новий Інститут, то напевно, що число студентів подвоїлось би. Дуже велика шкода, що саме під сю пору немаємо досить просторого будинку примістити принайменше хоч яких 70-80 студентів. Також тоді можнаби було мати повніший склад учителів-інструкторів українознавства та науки релігії. Однак по своїх силах о. Ректор П. Круворучка з о Фірманом старались, щоб з важніших предметів подавати студентам як літературу, граматику - правопис, з релігії апольоґетику, літургіку, та історію Церкви. Студенти точно мали свої літературні засідання, що середи. Брали участь в концертах, представленнях та інших підприємствах. Також і "спорт" ігри, майже всі студенти належали до спортових клюбів, кожний при університеті, нормал, чи гай скул

Кромі того при бурсі студенти дістають своє-рідні духовні вправи як Сл. Божа, щомісячна Сповідь, св. Причастя (раз в рік загальне Причастя та спільний обід з промовами, поучення, завваги, інструкції що до доброго тону та будови солідного характеру, католицького світогляду. Частина зо студентів учащали на виклади до проф Андрусишина. Також брали участь в "Нюман Клюбі" при св. Томи Мура колеґії

Отсе наші змагання і стремління у вихованні нашої дорогої молоді на статочних, шляхотних провідників, на рідних працівників. Робимо що в наших силах, щоби видати цілі кадри віруючої інтелігенції. А дуже преважною справою повинно лежати на серці всій нашій суспільності, щоби ми якнайскорше здвигнули новий виховний освітний осередок в Саскатуні до праці і виховання на більшу міру.

Ми вже повинні мати готовий Інститут, саме тепер можна буде передістати ряд бездомної молоді наших скитальців. В нас повинно бути для них досить приміщення Ми як народ, а ще тут за морем, куди щасливіші повинні занятися і сиротами і шкільною молоддю по всюди на вигнанню по Европі, дати їм правдиву поміч: добре виховання. Сеж повинен бути і наш святий обовязок, наше завдання. На нас вони глядять як на "дошку порятунку." Тай і світ глядить, що ми робимо, як ми стараємось помогти тим нещасливцям.

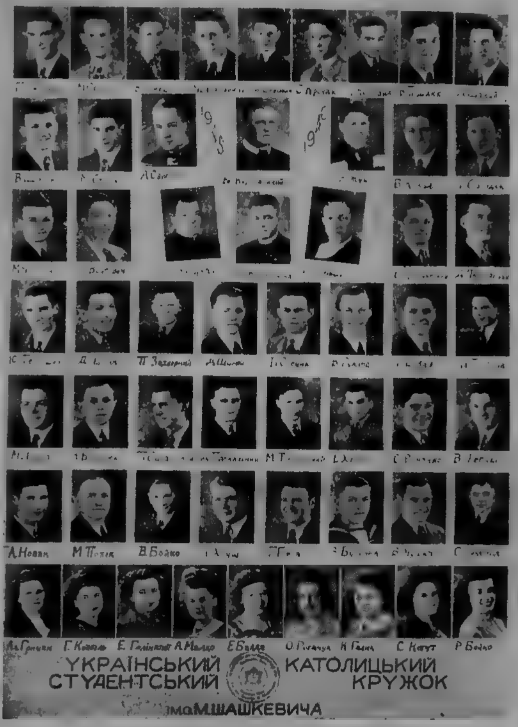

Студентський кружок при Бурсі БУК-а в Саскатуні, Саск.

СОВЕТСЬКІ ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ ПОВСТАНЧУ АРМІЮ

"Ассошейтед Пресс" доносить із Варшави під днем 2-го мая с.р. що боротьба українських повстанців у Лемківщині проти польських і советських військ прибрала такі розміри, що советська армія вжила проти них бомбардації з воєнних літаків.

Само донесення "Ассошейтед Пресс" звучить:

"Доносять, що українські націоналістичні банди дальше нападають на польські села в галицькій території довкола Коросна і Сянюка, зводячи сутички з польською армією та частинами міліції.

"В однім случаю ці банди посунулись до чесько-словацької границі. Вони пробували переступити її, але зістали відперті Чехословаками.

"Як доносять, битви між українцями а поляками продовжаються в околицях над рікою Сяном, де— як кажуть російські воєнні аероплани бомбардували концентрації українських повстанців."

УПА ОБСТРІЛЮВАЛА ПЕРЕМИШЛЬ

(УПС) 26. XII. 1945 р відділи УПА, у відповідь на польський терор, спалили виселені українські села: Правківці, Кругель Великий, Кругель Малий віддалені приблизно один кільометер від Перемишля Одночасно ті самі відділи обстріляли з ґранатометів місто Перемишль. У висліді обстрілу знищено в місті водопроводи, ушкоджено електрівню та запалено на стації декілька вагонів. Під час обстрілу настала в місті велика паніка.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗВІРСТВА

(УПС). За газетою "За Українську Державу," подаємо ряд большевицьких звірств в Україні. Ці страшні, жахом проймаючі факти, це тільки малесенька частина тих злочинів, що їх большевики виконали за час своого панування в Україні та в інших поневолених ними країнах Як сьогодні німці так в будуччині вони будуть відвічати за них перед судом народів Сьогодні за ці зложини карає їх УПА та повстанські збройні сили інших народів.

В місяці серпні 1944 р. енкаведист убив на базарі в Дніпропетровську червоноармейця інваліда. Коли товпа людей кинулась на вбивника він відстрілюючись, ранив кілька жінок і одного девяти літного хлопця. Товпа камінням затовкла енкаведиста.

28. IX. 1944 р. большевицькі погромники зловили в с. Мужилові, Підгаєцького району одну дівчину, завезли до с. Божикова і тут її закатували. Цілу ніч вони знущалися над нею, тягали за волосся, били, наливали води до носа і в вуха, на кінець відрізали груди. В подібний спосіб замучили сталінські опричники 2.11. 44. р. дівчину з сільця Куперноги, Перемишлянського району. Її кліщами витягали нігті, виривали кусники тіла, поламали руки, повикручували ноги. Ніколи не забудуть мешканці с. Трійця, Радехівського району, кривавого большевицького злочину в дні 3. XI. 1944 р. В цей день по звірськи замучено 6 їхніх односельчан: Дмитра Федчишина, Якова Федчишина, Петра Боднарука, Семена Дідуха, Дмитра Боруцького і Гаврила Юзьковича. Їх повязали колючим дротом і били шамполами. Такою самою смертю згинули теж: Олекса Проць з сільця Куперноги, Перемишлянського району і Михайло Семків з с. Тростянець, Бережанського району.

З особливою насолодою енкаведисти палять живцем людей. В селі Ценеві, Бережанського району, вони запалили господарство Дерніцького, а його самого, поколовши штиками, ще живого, кинули у вогонь. В селі Будзанові, Тернопільського району, підпалили хату з хорим господарем Степаном Солтисом, в якій він згинув

25. X. 1944 р. кинули у вогонь в с. Глещава, Теребовельського району Настю Самаш.

19. XI. 1944 р. підпалили церкву в селі Новосілках Перемишлянського району. До людей, що намагалися гасити вогонь—стріляли. Діти та вагітні жінки, також не знаходять пощади в енкаведистів. В селі Олієві, Зборівського району, вони вбили двоє ді-

(Продовження на стороні 2)

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

(Розділ III)

Розвал Науки

З причини надто великого емпіризму модерна наука попадає у щораз то більший атомізм і здається, що нічого іншого не полишиться як чистий, матеріяльний **механізм** та розбиття усього, що **представляє якунебудь органічну**, життєву вартість. Ми сьогодні далеко від повного зрозуміння річей, а все старання і стремління сучасної нам науки звернені перш за все до того, щоб описати річи, виснити їх при помочі **досвіду і обсервації.** Щоб зрозуміти світ нема иншої дороги як досвід, бо лиш в той спосіб ми годні справдити і ствердити свої заключення. Поза **досвідом** нема иншої дороги, щоб знайти правду, вчить новітня наука. А тому, що досвід не годен вийти поза явища природи, тому й наука нічим більше не занимається як досліджуванням явищ природи. Ніхто одначе не може противитися, щоб вживати досвіду до вияснення явищ природи. Цей спосіб був завжди вживаний відколи існує наука і відколи людина бажала пізнати правду. Досліди науки завжди процвитали. Знав їх Плятон а головно Аристотель, як і рівнож Середні Віки. Ними завжди занималися ті всі, що хотіли ближче пізнати права і закони природи. Зрештою саме досліджування природи є дуже хосенне й богате в наслідки. Одначе наука, котра хотілаб одиноко досвідом знайти всю правду є фальшива. **Позитивна наука, що приписує собі одиноко право до того, щоб посідати повну правду, бо ту правду може досвідом справдити, а все проче відкидає як позбавлене наукової основи є неправдива.** Все те означає відкинення релігії і метафізики на першому місці, і підпорядковання позитивній науці психольогії, соціольогії, етики, політики, економії, загалом усього життя. Позитивна наука не шукає ані перших причин ані кінця річей. Вона йде дорогою справджування фактів і лучення їх між собою при **помочі безпосередніх заключень.** Ум людини стверджує факти при помочі спостережения і досвіду, порівнює їх між собою, виводить з них загальніші заключення, які знова треба ствердити досвідом. Одинока запорука певности це отже досвід. Знов ряд заключень людського ума становить позитивну науку.

Основний принцип на якім опирається позитивна наука це отже досвід, що в силі прослідити лише явища природи а не саму суть річей природи. Досвід є добрий, але ограничений, несталий, змінний. Він не дає нічого сталого, абсолютно конечного. **Він зовсім добрий як метод, зате зовсім фальшивий як фільософія.** Наука, що опирається одиноко на явищах не може бути повною. **Цілий блуд нинішної науки полягає на тому, що хоче усе будувати на змінним, проминаючім елементі і в ньому виключно шукає опори.** Для сьогоднішної науки абсолютна, конечна правда не має вартости. Вона ніколи не здійсниться вповні ні вповні не виявляється в жадній формі людської думки. **Правда це щось що людина відчуває —переживає, досвідчує на собі самій.** Не розумом отже людина її схоплює, але досвідом, переживанням, чуттям. Наука в данному значінню утратила місце повній вповні на позитивних основах опертій науковости, що погребала те все, що давний світ почитав. Стара наука була оперта **на здогадах і фантазії**, за те новітня наука мала би опиратися на досвіді й в той спосіб запевнити собі повну, абсолютну певність, бо про всі заключення люди на може наглядно переконатися і так може повстати правдива наука, в якій все буде ясне, льогічне, докладне. Про цю докладність і ясність найбільше розходилося новітній науці.

Нову добу започаткував Картезій, котрий своєю новою методою усунув всі правди, що не були зовсім ясні. Шукаючи ясности і наглядности Картезій відкинув усе, чого людський розум не годен був зрозуміти. Ту ясність і наглядність знайшов він у самому духові і його законах. **Від часів Картезія правда полягає на ясности ідей між собою, або радше на тому, що вони годяться з законами духа.** Дух знова нічого більше не пізнає крім ідей. Що **поза ними це недоступне для** людського духа, тому властиво що нема нічого більше як лиш явища, які є витвором духа. Новітня наука признала, що явища, феномена є матеріяльним елементом в процесі пізнання і що вони шукають формального елементу, **щоб бути доповненими зо** сторони людини, що пізнає. Те, що означають ідеї в новітній фільософії це нічого іншого як синтеза явищ, елементу проминаючого, що не **може дати нічого абсолютного.** Ідеї в давному значінню зовсім відкинено, бо до нічого в природі не відносять я і є витвором розуму і знання не можуть створити. За те новітня наука позитивна оперлася на ідеях що є витвором явищ, проминаючого і завжди змінного світу. Тому що явища природи представляють вічно змінний елемент, наука це отже щось, що **належить виключно до духа.** Наука це інтерпретація явищ природи, нічого більше! **Поза явища і релятивне ніколи не вийдемо! Явища виявляють** нам світ і його закони. Поза тим нічого більше не знаємо. Про правду наука не багато дбає але про пожиток **науки для життя. Той, котрий впровадив релятивізм** у науці, був.

I. Емануїл Кант: Німецький **фільософ, що все своє життя** провів у Кенігсбергу в Прусії. Наука, каже Кант, щоб бути повною і правдивою, мусить опиратися на загальних і конечних законах, які могли би всюди і завжди мати значіння. На таких основах мусить опиратися вона, якщо має бути для всіх часів. Такі, каже він, загальні й конечні аксіоми науки не можуть походити від природи, а це тому, що природа **не має нічого загального** і конечного. Вони отже мусять походити від людини, що обсервує природу. Вони мусять бути суб'єктивні. Однак що варта наука, що одиноко складалася би з правд витворених самим людським розумом? Кожний аксіом, кожна правда, що не відноситься до нічого в реальним світі є видумкою. Вона мусить відноситися до реального світа, щоб на ньому опиратися. Фізичні й матема**тичні правди є обективні, бо** мають **свій предмет в реальнім** світі феноменів, явищ. Про них і про їх вартість та позитивність ми годні пересвідчитися. Це позитивні **науки! Зате метафізика і теольогія не є обективні,** бо їх правди до нічого реального, каже він, не відноситься. Це правди без змісту, і коли розум над ними починає застановлятися попадає в суперечності. Знати з певністю можна про світ явищ, бо він є ... Про нього можемо переконатися змислами й обсервацією. А що можна довідатися про метафізику? Во**на не має предмету, бо до нічого** не відноситься. Наука **ця не має предмету в світі річей, не є отже обективна, не** має чим займатися. **Кант а** за ним уся новітня фільософія **зробили поділ між ідеєю і концептами, а дальше все** знання **оперта на концептах а** ідеї відкинуто, відкидаючи рівночасно те, що найглибше в умі чоловіка. Усе отже знання, по думці Канта, зводиться до відносин річей між собою, до **ріжних станів, перемін** фактів. Чим є річи самі в собі не знаємо, бо того наука не годна знати, але знає як вони зловлюються, які зміни переходять. **Та наука, що правда богато нам не годна сказати про природу річей, але скаже нам як вони на нас ділають. Ми знаємо отже лише наші власні вражіння, що в нас викликують предмети природи, а не саму природу річей.** Поза це не вийдемо **ніколи!** Матеріяльного світу поза собою ніколи **не збагнемо.** Знаємо його лиш так, як на нас ділає і нас детермінує, знаємо свої власні переживання. **Наука, це не знання** річей, бо їх зовсім пізнати годі, але щось иншого, що не має жадної основи в природі річей. Вона одиноко нашим особистим твором згідно з законами духа і тому не є абсолютно

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЗВІРСТВА
(Продовження з сторони 1)

... В с. Побережжя (Станиславівщина) кинули гранату на десятилітнього хлопця, що купався в Дністрі, яка обірвала йому ноги. Хлопець помер у страшних муках. В с. ... Бережанського району закатували енкаведисти вагітну жінку.

Всі випадки вбивств настали ... того, що жертви НКВД-ського терору виявили свою приналежність до українського визвольного руху і УПА.

Николай Кольба

ВІД ЦЕРКВИ НА РОЗДОРІЖЖА

(Продовження)

Тепер я можу слухати, а Ви читайте. Читаю:

"Різдво в Едмонтоні"

Ці свята ми святкували цього року в нашім Едмонтоні дуже гарно. Різдвяне Богослуження почалось на Свят Вечер. Велике повечеріє: З нами Бог, потім коляди. Народу було богато. Сповідали чотири священики, нарід горнувся до св. Тайни покаяння. Батьки, матері, молодь і школярі, все клонилось покірно коло сповідальниць, щоби зробити душу гідну на приняття свого Бога і Спасителя, під видами хліба і вина.

Північ—Свята Ніч

Урочиста Служба Божа у гарних світлих ризах з двома діяконами і вівтарною дружиною, наче Вифлеємські пастушки, або небесні ангели, коло Божого Дитятка. Співав добірний хор під дириґентурою п. О. Прийми. Справді весело Свята. А коли надійшла урочиста хвиля виголошено: Со страхом Божим і со вірою приступіте! то приступило до св. Причастія около 500 вірних душ. О тут вірні парохіяни дали доказ вірности свому Богові. Хотяй Служба Божа скінчилась, то сповідь дальше продовжалась аж до девятої в рано.

Тут старий стримав мене в читанню, та каже: От яка то велика прірва з нашим народом. Там тиснуться до Бога сотками, а у нас (значить у нашій парафії) як зачаровано, священик приїздить 7 чи 8 разів на рік, і сповідати не ма кого.

Церков досить принадна після українського стилю, вибагливо зо смаком викінчена, є всі потрібні вимоги і лавки (ви, здається мені, були в нашій церкві, щось собі пригадую), але на превеликий жаль нема кому у тих лавках сидіти.

Давнище як ще жили старі емігранти (як їх тепер називають кожушки), то церква була що неділі повна а і до св. сповіди приступало поважне число.

В біді до Бога

Доки люди на хліб мололи на жорнах, їли ячмінну кашу, ходили ще у старокраєвій одежі, пашиво носили на плечах, то памятали за Божий дім. Я самий знаю, бо тоді я писав картки до великодної сповіди, то тямлю, що було 165, а ще і по святах приходили без карток.

Я вам розкажу чому люди покинули Церкву. Вони біднуги думають, що тим зроблять комусь збитки.

Минуло то вже більше як три десятки літ, кількох людий збудували церкву. Нарід горнувся о скілько їм позволили обставини, але ті, що були холоднішої совісти, зачали допитуватися, а далі серіозно допоминатися, на якім уґрунтованню стоїть церква? Попросту, на кого записана?

Хотяй церква була відразу заінкорпорована під заряд Дієцезальний, то ті, що ту **церкву будували,** не хотіли розтрубльовати, щоби не попринити опінії і відповідали вимиваючо. Ті знов, що не приложили ані руки ані помочі в нічим, збиралися групово, і відгадували (як циганка з руки) на кого записано. Одні здогадувалися, що то оо. Василіяни посіли нібито їх але не їх церкву. Зараз оден закричав, що він не хоче з Василіянами здибатися навіть на страшним суді.

Від тоді кільканайцять родин до церкви навіть не показуються.

Другі ліберальної вдачі здогадувалися, що то французький епископ узяв у своє посідання їх (а не їх) церкву, мовляв той, французи то вже завязали вороги, там нема чого іти, бо то вже церква не наша.

Москвофіли кричали чому тут не зїздять православні священики? І на той клич побудували народний дім 100% радикального віроісповідання. Ще инші кричали, що ксьондзи обдирають, бо за хрещення дитини беруть по долярови, а комітети ще помагають і порадились між собою і побудували дім, і віддали під опіку робітничої централі (зн. під турфд. інтернаціонал), а львина часть молоді нехрещені, але про те гуляють до загину. А ще одні відцурались, що уважали за далеко ходити до церкви, і побудували дім поміркованого соціял демократичного покрою, і від нікого незалежного, і ті всі висше згадані гурти мають свої осібні цвинтарі, а за католицький цвинтар забули.

Дезерція поодинока

То що я сказав, то була масова дезерція, а ще з тих, що остались нібито члени, відпали поодиноко, дуже з незамітної причини. І так оден відпав за то, що жадали від него 15 центів за картку до сповіди доказуючи, що за сповідь не повинно ся брати плати. Хоча то не було для священика, але для чоловіка, що кільканайцять миль багнистої дороги привіз священика.

Не помогло йому те пояснення, і таки шапку надів ще в церкві і пішов, а по дорозі ще і других пробував завернути до дому. Не тямлю кільки відпало, що священик не мав спромоги посвятити пасхи. 2-ох відпало що чистили цвинтар, оден за те, що йому здавалося, що зависоко підчикувалось на деревах гиляки, другий за те, що зрубав відповідну смереку в таким місці, що вона була там потрібна, і дістав за те нагану, обидва сокири на рамена і гайда до дому, і більше 30 років не було їх в церкві. Кількох відпало, що не хотіли платити за гроби, бо небіщики не були членами. Трох відпало задля посвячення церкви, бо вони не були в той час в комітеті.

Одні відпали через якийсь особистий процес. Хотяй церква не винувата, що вони уперті не могли у згоді жити.

Кілька родин відкинулись від церкви за те, що оден з них умер, а що ніхто з комітету за то не знав і не зробили овацийної паради, хоч умерлого ховали не на католицьким цвинтарі.

Одна родина відреклась, що як він пізнійше тлумачився, що пустив пару долярів на пікнік. Трох чи чотирох відреклись через те, що мали жінки латинки. Оден казав, що тому не ходить до церкви, що не уміє завязати краватки. Кількох відорвалось, що парохіяльні збори рішились на новий григоріянський календар, хоч всі однозгідно на те згодились.

Двох покинули церкву через те, що оден молодий священик виявив, що він свої студії мусів набути у латинських школах. Якто кажуть, ми не мог учитися у своїх школах? Йому треба пхатися до польських шкіл? Хіба на те, щоби нас переводити на поляків, і від тоді перестав учащати до церкви. Дві родини відреклось, що як привезли ховати помершого, то не дзвонили довго, а то була причина, що той, що здвонив спостеріг, що коні бояться, і могли покалічитись тай мусів перестати.

А ще одна родина жалувалась, що жінції не дали в церкві їсти, а то каже, дітиска тягнули з кошиків хліб, обваринки а моїй жінці не дали.

А то була дитяча забава, а потім катехизи, то діти мали свої кошики з дому, з харчами, і брали кожде зо свого кошика і їли, а дорогим гостям, що може раз на три роки приїхали троком до церкви то їх церква зобовязана накормити і напоїти і ще дати до торби на дорогу.

А ще було кількох упертих, але за них шкода розводитись.

(Далі буде).

правдива. Однак наука пожиточна для нас в життю.

Та наука є найлішна, з якої чоловік має в життю найбільше користи. Новітня наука радше шукає користи як правди. А зрештою на чім оперла би свою певність? Таж нічого конечного не приймає. Дух людини констатує множество явищ, які слідують одно по одним. Чи завжди так має бути конечно то годі сказати не може. Те, що знаємо, це що одне явище наступає по другім, але не можемо сказати, що кожне явище зв'язане конечно, абсолютно з попереднім. Природи річей зрозуміти ми не в силі. Те, що можемо схопити, це відношення річей до нас і між собою, бо вони так існують, як ми не відчуваємо і є їх свідомі. А наша свідомість на нічого конечного не розтягається. Принцип причиновости на якому опирається уся наука розтягається одиноко на світ явищ.

II. Подібною дорогою пішов Август Конте, батько Позитивізму. Для нього існують лиш факти не звязані нічим **між собою. Ми свідомі фактів, що наступають один по** одному та нічого не знаємо звідки вони й куди йдуть. Наука занимається лиш обсервацією фактів, **а не входить в їх причини.** Обсервуючи явища природи ми годні робити деякі заключення **укладати закони, але ті закони** проминають разом з явищами й нічого конечного нам не відкриють. Знаємо, що дотепер явища наступали одно по одним та хто може нас запевнити, що так завжди й усюди буде. Взнестися до загального й конечного поняття причини ми не можемо з поодиноких явищ. Обсервація провадить нас до сталих, завжди тих самих законів в природі, і в той спосіб наука може укладати певні, сталі закони природи. Здавалося, що нічого не потрафить скритися й що наука все виснить, бо для неї нічого скритого нема. Вистарчить тілько хотіти, щоб відкрити всі тайни природи, яка стоїть неначе отворена книжка **перед чоловіком.** Усе дається **відкрити, виснити** обсерваціею і досвідом. Що правда часи науки принесли богато нових відкрить, одначе лишилося для науки ще багато до відкриття. Основникові Позитивізму не вдалося повалити Об'явлення, хоч зробив багато зла. Для самої його науки прийшло пересічення. Проти захватовної, ясної, частої науки почали підноситися закиди. Позитивна наука не має абсолютної певности, бо опирається одиноко на явищах природи. Вона не старається знати чим є річи самі в собі. Того всього не признає. Конечна й абсолютна правда для неї не існує, тільки релятивна. **Чим отже є тоді формули наукові? Вони є символами, що одиноко виснюють відношення річей а не природу річей природи.** До такого заключення дійшли вчені, а головно Еміль Бутру. Закони природи є змінні, бо основуються на змінних основах. Наука виснює відношення річей одиноко в ті відносини не мають абсолютного характеру, бо це лише феномени. Поза відношеннями предметів природи ми не можемо нічого більше знати, бо не знаємо чим є річи в собі, а знаємо чим вони є для нас і ми їх після того катальогуємо і міримо. Так повстає наука. Однак та наука є лиш **нашим витвором, і тому остаточно може змінитися.** Нау-

(Продовження на стороні 9)

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИНИПЕГ, МАН., ДНЯ 2, 3 І 4 ЛИПНЯ, 1946
Комунікат ч. 7.

ВСЕЧ. о. ДР. КУШНІР ВИГОЛОСИТЬ ДОКЛАД ПРО СКИТАЛЬЦІВ

Подаємо до відома українському католицькому загалові Канади, що на Конґресі виголосить дуже важний доклад Всеч. о. Др. Василь Кушнір, що недавно вернув з поїздки по Европі, де відвідав табори наших скитальців. Тема докладу о. Кушніра буде **"Моя місія до українських скитальців в Европі."**

ЗАЛІЗНИЧІ ЗНИЖКИ

Усі наші делегати та гості на Конґрес, що будуть їхати до Винипегу, будуть мати знижки на переїзд залізницями. Комітет в слідуючих Комунікатах подасть до загального відома точні вказівки для усіх заінтересованих.

МІСЦЯ В ГОТЕЛЯХ ЧИ В ПРИВАТНИХ МЕШКАННЯХ

Комітет просить отсим наших делеґатів та гостей, що вибираються на Конґрес, щоби вже від тепер подавали з кожної околиці **число делеґатів та гостей котрі числять на помешкання по приватних хатах чи бажають, щоби Комітет заре**зервував їм місця по гостинницях готелях в Винипеґу.

Ся справа є дуже важна тож до неї треба взятися вже ЗАРАЗ. Коли не подасьте свого зголошення ТЕПЕР тоді Комітет не буде відповідальний за знайдення Вам нічного приміщення підчас Конґресу.

ПОВНОВЛАСТИ

Усі делеґати чи гості мусять мати відповідні повновласти, що їх видав Комітет. Без тих повновластей НІКОГО не впуститься на салю. Коли ще Ви не маєте повновластей (осібних для гостей а осібних для делеґатів), тоді ЗАРАЗ пишіть до Комітету а Вам ті повновласти вишлеться.

КУДИ УДАВАТИСЯ ЗА ВСІМИ СПРАВАМИ КОНҐРЕСУ?
У всіх справах Конґресу проситься писати ТІЛЬКИ НА ТУ АДРЕСУ:

UKRAINIAN CATHOLIC CONGRESS COMMITTEE,
180 MONTROSE AVE EAST KILDONAN, MAN

ЗА КОМІТЕТ УККОНҐРЕСУ

о. І. Шпитковський, голова
В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі

ЛИСТИ ПОДЯКИ

для Парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Лист з Бельгії:

Брюсель, дня 29. 3. 1946

Вир. Отче!

Оцим повідомляємо Вас, що наш Комітет одержав від Парохії Пресв. Евхаристії Ваші посилки, які складалися зі слідуючих річей (одіж) 1. з дня 7. 1. 46.; 2. з дня 30. 1. 46., 3. з дня 31. 1. 46., 4. з дня 12. 2. 46., 5. з дня 7. 3. 46.; 6. з дня 7. 3. 46.

Ці річи згідно Вашого бажання будуть роздані українським збігцям в Бельгії, яких тут закинула воєнна завірюха.

Дякуємо Вам в імени наших нещасних скитальців за Ваші щедрі дари й поручаємо Вашій ласкавій опіці їх на будуче.

Просимо приняти наші запевнення глибокої до Вас пошани і відданости.

За Управу
"Укр. Доп. Ком. в Бельгії"
М. Граб, голова

ЛИСТ З РИМУ

дня 26. березня, 1946

Високопреподобний Отче!

Мило нам повідомити Вас, що дотепер одержали ми від Вас 7 пакунків із одіжжю та 1 пакунок з милом, разом 8 пакунків.

Просимо прийняти від нас і від наших скитальців вислови щирої подяки за Ваші труди й старання та просимо передати щиру подяку всім жертводавцям Вашої парохії, що не жалують часу ні грошей на це гарне діло допомоги жертвам війни.

Зі згаданих 8 пакунків - 1 був заадресований до Їх Ексцеленції Преосвященного Кир Івана Бучка, 3 до о. Т. Галущинського, 1 до о. Д. Головецького, 1 до о. др. П. Дячишина, 1 (перший пакунок із січня ц.р.) був на пошті так обезображений, що не можна було відчитати адреси. 1 із останих пакунків був заадресований в Їх Ексцеленції Кир Івана або до Вир. Отця Ректора Лабая - були долучені до цього пакунка дві адреси. Кромі згаданого пакунка з січня, були теж досить обезображені 2 пакунки, які прийшли до нас у місяці лютім ц.р. Решта пакунків були в досить доброму стані. В одному з останих пакунків, з двома адресами - до Преосвященного і до о. Ректора - були крім одежі теж солодощі. До пакунків були теж залучені часописи "Будучність Нації."

З усіх пакунків зроблено докладні списки надісланих річей, які зберігаються для памяти в актах Комітету. Речі ці роздали ми поміж наших збігців, які з подякою їх прийняли, радіючи, що наші Братя за океаном не забувають про них.

Ще раз щиро дякуємо Вам, Високопреподобний Отче, за Ваші труди та поручаючись Вашій ласкавій памяті на майбутнє, остаємо з висловами правдивої пошани

За К. Д. в Римі:
о. Прашко Іван

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Пані А. Максимюк, Тереен, Алта, $1.00

Василь Литвин, Винипегонс, Ман., 1.00

УКЮ Манітоби $55.00

УКЮ в Монтреалі 2.00

УКЮ в Айтуні, Саск. 4.00

Александер Гладій, Винипег, 1.00

М. Литвин, Винипег, 1.00

пані А. Максимюк, Теріен, Алта, 1.00

Вас. Стопанський, із свяченого у Кендіяк, пресфонд, 5.00

В. Сороколіт, Торонто, на передплату для скитальців, 2.00

Усім нашим добрим жертводавцям на сьому місці дуже сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ОГЛЯД ПРЕСИ

БІЛИЙ КРУК

В "УГ" з дня 8 травня 1946, появилася стаття під заголовком "Під Московський Чобіт," пера В. Кедровського.

Шановний автор пише її з нагоди, що Москва знищила Українську Католицьку Церкву в Західній Україні. Наводимо з сеї статті найцікавійші частини, котрі являються свого рода унікатом.

Пише п. Кедровський між иншим таке: "...Релігійна свобода й віротерпимість є прикметою нашого народу в часи його новітнього відродження, в часи недавніх змагань створити свою незалежну державу"...

"Сьогодні ми, православні українці, приєднуємо свій голос протесту проти знищення Москвою Української Греко-католицької Церкви, а разом з тим і буковинської православної. Греко-католицька Церква, повторюю знову, знищена Москвою не тому, що вона знаходиться під головством папи римського, а тому, що вона українська. Москва нищить її тому, що українці греко-католики дали сотки тисяч вояків у лави української армії в боротьбі її за самостійну державу. Українці греко-католики дали десятки тисяч діячів на полі української культури, науки, штуки й діячів на політичному полі. Могилами українців греко-католиків вояків густо засіяні поля всіх земель України, могилами їх пересипані широкі простори Сибіру, Туркестану, далекої московської півночі, де вони загинули на засланню від холоду, голоду та куль московських чекістів за те, що вони боролися активно за українську самостійну державу, за права й волю українського народу, або були лише носіями тих ідей.

"Українці греко-католики започаткували наше організоване національне життя в Канаді та в Зєдинених Державах й щоб нас тепер тут не ділило, воно має бути відкинуте геть з дороги спільної боротьби єдиним фронтом проти зовнішнього ворога, що замахнувся на остаточне знищення цілого українського національного життя зі всіми його внутрішними суперечностями, чи з тими, що частина нас уважає слушними, чи не слушними."

Слова п. В. Кедровського, що походить з Великої України та є правдивим православним уроженцем, а не перевертнем, треба приняти дуже мило. Давби добрий Бог, щоби справдилися п. Кедровського сподівання.

"Свобода" з 25 квітня 1946 на стороні 3 подає на основі листа з Парижа вісти, як **енкаведисти мордували людий у Львові.** Це такий макабризм, що треба сильних нервів то прочитати і не заслабнути. До якого здичіння дійшло людство у своїх виродах, коли такі річи безкарно можуть діятися по демократичнім боці з рамени недавного союзника! Ось той опис: **"Так наприклад я бачив мого товариша Юрка Шухевича. Він мав 17 великих цвяхів, вбитих у голову і виколені очі. Були такі, що мали повідрізувані уха, ніс, виколені очі. Були з поломанними ногами, щоками а відтак розстріляні. Але найстрашнійше було це, що я бачив у наступній вязниці при вулиці Кадецькій. А саме: дитину розіпнуту на стіні на хрест, а її родичів повбиваних. Там бачив я теж священика з розрізаним животом і вложеним туди новородком— мати цеї дитини лежала побіч. В інших вязницях люди були замуровані у стінах живцем з попаленими руками, ногами, і т.д."**

Видно, що не страшні і не людські тортури.

Але й вони мають своїх виконавців в особах енкаведистів, поклонників червоного Кремлю.

А навіть деякі поклонники заблукалися між чесними людьми в Канаді і на сторінках **"Укр. Слова"** з 1 травня 1946 стор. 13 **жалують,** що "поляки не мають відповідних сил" до борби з українськими, як вони всіх національно думаючих людий звикли по своєму прозивати "бандитами," за це, що наше військо боронить рідну землю і рідні села перед виселенням та мордом безповинних.

Ось до чого докотилися ці ідолопоклонники від "перше травня," котре хоча в них по діточому назване, вже постаріломся на 60 літ і тому не диво, що всю їх газету запаску діло на червоно. Не диво також, що такі паскудства там повилисувані - - з повноти їх сердець.

• • •

Автокефальний "Вістник" з 1 травня 1946 на стороні 9 питає нас "точніше переповісти, яка не була поміч, де, котрим громадам, кілько?" Для зрозуміння справи подаємо, що ходить о цю поміч, котру англиканці дали автокефальним церквам на заході і про котру згадував в своїй подяці в Мелвил, Саск., пан Г. Сліпченко.

Ми написали це тільки тому, що "Вістник" заєдно чіпається нашої Церкви і наших святих, нападає і все замотує до французів. **Отже ми вказали фактом, щоби краще вони подумали про свої справи.**

А відповідати чи "точніше переповісти" ми не беремося для них. Це зробить не хто инший, як сам їхній основник, фундатор і організатор канадійської автокефалії, батько їх Церкви пан Василь Свистун. Він це так говорить про ці справи: "А тепер гляньте, як то фонди сипатись почали, як на "бідну сирітку" - - то фонд дієцезальний, то фонд різдвяний, то фонд семинарський, фонд пресовий, фонд базарний, фонд книжковий, та ще й инші фонди, про які і не знаємо, та все, як не на один фонд, то на другий щось прийде.." Рідна Церква, сторона 32.

Чи треба вам панове кращої відповіди...?

"СЛОВА І ОБІЦЯНКИ НАМ НІЧОГО НЕ ПОМОЖУТЬ"

Містимо частину з листа, що дістали ми недавно від одного скитальця з Европи. Містимо його без жадних коментарів. Читайте його самі та самі робіть собі висновки. Дослівно в сім листі так пишеться:

"Ще раз прохаємо Вас не забувайти за нас. Ми маємо незвичайно велику віру і надію на Вас. Постарайтеся по своїй змозі хоч трохи нам помочи. Ми бємося тут як риби в сітці зі всіма труднощами. КАНАДА ДО ТЕПЕР КРОМІ ГАРНИХ СЛІВ, НІЧОГО НАМ НЕ ПОМОГЛА, хіба ПРИВАТНІ ОСОБИ. Нам богато обіцяли... побачимо... Ми маємо богато клопотів... Слова і обіцянки нам нічого не поможуть..."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата олин долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor 480 Montrose Ave, East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НАШ ОБРЯД

Обряд є зовнішним актом Богопочитання і тому питомен ним для кождого народу в кождім століттю. Це є річ людської установи і тому змінна. А тому, що питоменна кождому народові, тому народи світа витворили свої обряди з глибини своїх переконань, вкладаючи в них найкращі культурні здобутки і найглибше розуміння краси, як жертву на Божім престолі.

Тому є численні обряди і всі вони називаються після імени народів, що їх утворили, або приняли від других.

Так повстав первісний обряд в Єрусалимі при літургії св. Якова, а далі обряд грецький, котрий від столиці краю потім назвали византійським і обряд латинський, котрий від столиці Риму названий став римським. Часом навіть одна катедра витворила свій обряд власний, як примір в Медіолянї катедра св. Амброзія витворила свій власний питомий обряд амброзіянський і були навіть папи того власне обряду.

Кождий обряд називається від своїх творців і переємників іхною назвою.

Ми українці від часів св. апостолів словянських святих Кирила і Методія, від часів св. Ольги княгині і Великого Князя святого Володимира, маємо свій власний обряд, питоменний нам, котрий хоча корінем сягає до первісних часів, як всі обряди, то однак витворений в нашім осередовищу, нашим духом і проникнений нашою красою, був, є і остане нашим наскрізь. **Він не є ані византийський, ані словянський, ані грецький, він є тим саме, чим є: а саме він є український!**

І тому нема рації, нема причини, чому малиб ми його називати інакше. Коли однак ми робимо інакше і називаємо наш обряд всіми іншими назвами, тільки не тою, що йому принадлежить, **то замотуємо саму справу, притуплюємо свідомість і робимо дійсну кривду нашій культурі релігійній, нашій святій Церкві.**

Чи маємо встидатися своєї назви?

Чи маємо притаювати себе не знать чого і чому? Перед лицем світа, можних і сильних, годиться і треба визнати свій обряд та прилюдно явно-славно назвати його повним іменем. український!

ВИЗАНТИНІЗМ

(Стаття дискусійна)

Коли по наступах германських племен маліє політична велич старого Риму, на сході Европи підноситься новий Рим, столиця східно-грецького царства. Византія. Ця Византія чимраз більше присвоює собі права і привілеї старовинної столиці Риму і називає себе другим Римом. Ба що більше, за політичними правами зачинає присвоювати собі також привілеї і прав, які її не належалися і ніколи її не були, а саме права і привілеї релігійні. Так була підготована думка двораків і суспільства до розриву зі столицею християнства, з Римом, що згодом за Фотія стало дійснітю, а оконечно довершилося за Керулярія 1054 року

Позитивний зміст— того всього, що криється за словом византинізм неможливо вичерпати і обговорити в одній статті. Та криється за тим словом велитенський культурний засіб в моті (писаних творах), в малярстві, різьбі, будівництві, шитві, та організуванні держави, котра свого апогею дійшла за цісаря Юстиніяна, якому приписують навіть уклад нашого літургічного гимну "Єдинородний Сине"

Негативний зміст— однак підривав постепенно а стало всі здобутки позитивні, аж вкінці покінчив все катастрофою, з якої вже не було виходу ані піднятгя. Пишнота і зверхність царського двора і двораків, зарозумілість і гордість, а послідовно всякі інші пороки, що наростали на тих перших головних гріхах, довели не лишень до взаїмних інтриг, підозрінь, недовіря і міжусобиць, але й до мордів, каліцтв та рабунків.

Цезаропапізм— став одним з тих признак Византії, що довів її до руїни духовної та державної. Цісар став уважати себе не лишень царем, але також головою Церкви, найвищим священиком, другим папою. Говорили царі: "базілевс еймі кай гіеревс"— себто я є цар і священик. Так то постепенно з дійсної побожности і ревности о Божу справу через гордість дійшли люди до зарозумілости і нетолеранції, та ересей.

В нас на Україні— ці впливи доходили через церковні чинники, насиланих митрополитів і владик, що витискали місцевих і родимих кандидатів а далі через наслідування княжих дворів. Коли князі наші зараз по цілування хреста на вічну приязнь в Любечі під Київом потім ловлять Василька теребовельського і виколюють йому очі, то це був яскравий приклад византийських впливів, бо такі річи у Византії були справою буденною, щоби усунути нелюбого суперника до

В релігійним відношенню— византинізм дійшов до нас прикрим спогадом про схизму, в котру потягнули нашу Церкву проти її волі і намірів грецькі духовні і навіть підчас Унії в Бересті підмовляли та перешкаджали ділу поєднання. Самі греки мимо того, що все вертали до єдности з Римом і св. Отцем, знова ту єдність поривали, що підчеркують наші владики в своїм посланню 9. X. 1596 р.

Далі буде.

ПОВЕРНУВ З ПОДОРОЖІ ДО ЕВРОПИ

Всеч. о. др. Василь Кушнір

Дня 4 травня, 1946, повернув до Виннипегу з подорожі до Европи о. др. Кушнір, парох церкви св Володимира і Ольги в Виннипегу. На стації витали о. Доктора поверх 60 кілька найвизначніших громадян Виннипегу. Фотограф місцевої англійської щоденної газети "Фрі Прес" взяв був сю знимку на стації, що й була поміщена в тійже часописи й котру по вище містимо. о. Доктор репортерам сказав, що канадійський уряд повинен допустити до Канади сиріт та найбільше число з тих нещасних українських скитальців, котрих тепер в Европі під окупацією англійською та американською находиться около 300,000 Парохіяни привитали свого пароха якнайкраще та в його честь справили гарне приняття. Всеч о. Кушнір перебув в Европі більше як чотири місяці та в імени канадійських та американських українців відвідав концентраційні табори в котрих перебувають наші нещасні скитальці та поробив відповідні старання, щоби тим нещасним прийти з якнайскоршою помічою Радіємо, що наш український канадійський католицький священик репрезентував українських канадійських та американських українців у так важній місії. Внедовзі о. Кушнір виїде на Конгрес американських українців де здасть звіт зі своєї поїздки

ДАЛЬШІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

(УПС). Після арешту та вивозу епископату гр. катол. Церкви повстала у Львові під натиском большевиків т. зв. ініціятивна група для зеднання гр. катол. Церкви з православною. На чолі тої ініціятивної групи став о. Костельник як представник львівської епархії. Від перемиської епархії ввійшов до неї о. др. Мельник, а від станиславівської парох Копичинець о. Пельвецький. Ініціятивна група вислала до священиків звернення з закликом, щоб приступали до акції обеднання церков. Водночас відділи для справ релігії при Райвиконкомах звернулися до сільрад з "пропозицією" скликати зібрання найменше 20-ти громадян села для вибору церковного комітету в складі трох осіб та ревізійної комісії, теж у складі трох людей. Комітет та комісія мають.

1) кермувати справами церкви в селі;

2) допускати до церкви зареєстрованих священиків, себто тих, які перейшли на православя;

3) дозволяти на контролю органів безпеки в церкві

В парі з цим всі комітети мусіли підписати вже готову умову в трох примірниках, на основі якої держава віддає в користування вірних церковний будинок(виходячи з заложення, що ціле церковне майно належить державі).

Коли приступлення священиків до ініціятивної групи йшло пиняво, тоді почалися погрози збоку НКВД. Вкінці о. Костельник та о. Мельник на деканальних соборчиках підялися переконувати священиків, щоб вони підписували заяву переходу на православя, бо коли не підпишуть, то їх вивезуть, на їх місце дадуть православних попів, а церковне майно знищать. Здається, що ці та ще деякі "аргументи" керманичів ініціятивної групи переконали священиків, бо деякі підписали заяви приступлення до ініціятивної групи. Проти священиків, котрі не схотіли підписати такої заяви, НКВД застосувало репресії: вязницю й тортури.

ГЕРОЙСЬКА ПОСТАВА НАСЕЛЕННЯ

(УПС). Не зважаючи на жорстокий большевицький терор, населення України не дається зломити і по геройськи протиставиться цьому теророві. За краєвою підпольною пресою подаємо декілька прикладів незломної постави населення

Енкаведисти хотіли зловити санітарку Олю. Вона, побачивши енкаведистів, почала втікати; енкаведисти почали за нею стріляти. Бачучи безвихідне становище, вона, щоб не попасти в руки енкаведистів, стрілила собі з пістоля в голову, але тільки важко поранила себе Її забрали до лічниці, де вона померла

В той сам спосіб поступають боєвики. В критичну хвилину, коли окружені ворогом бачать, що ситуація безвихідна, вони розривають себе гранатами, або самі себе стріляють, щоб тільки не попасти живим в руки ворога

14. 4. 1945 р. в селі Доманика (Тернопільщина) група большевиків нечанно наскочила на двох повстанців в хаті. Побачивши хазяйку, вони почали до неї теж стріляти, кажучи при цьому: "Ти така сама як вони, смерть тобі і їм!" Повстанці почали відстрілюватися. Виявзався короткий бій, підчас якого хазяйка була ранена, а повстанці, вбивши пятьох большевиків, самі теж постріляли ся Після цього большевики почали випитувати ранену жінку про повстанців. Вона їм відповіла: "Знаю все, але нічого вам не скажу." Большевики покрутили її руки, а опісля докололи штиками.

ПРИПОВІДКИ ПРО ДІМ

Українська: В гостях добре, а вдома лучше. Видно по нім, що він з доброго дому вийшов.

Французька: Для кождого птаха його гніздо миле.

Еспанська: Дим в моїм домі для мене теплійщий, ніж в чужім огонь.

Англійська: Мій дім для мене твердинею.

Італійська: Мій маленький дім є для мене палатою. Мій дім, це груди моеї матері. Кождий собака є львом в своїм домі.

В своїй хаті своя правда і сила і воля.

(Шевченко).

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ВИСОКОПОЧИТАННЯ МАТІНКИ БОЖОЇ

(На основі нашого Катехизму)

(Продовження)

V. МАТІНКУ БОЖУ БОГ ВИВИСШИВ ПОНАД ВСІХ ЛЮДЕЙ І АНГЕЛІВ

Бог вибрав Марію на Матір Свого Сина, освободив її від скверни перворо дного гріха, воскресив славно, взяв до неба її тіло й зділав її Царицею неба.

Жаден ангел, навіть найсовершеннійший, не може сказати до Бога, так як Марія: "Мій Сину." Марія є направду "пречудною Матірю" не лише тому, що є рівночасно дівою і матірю сотворіння і Сотворителя, але передусім тому, що породила Того, котрий її саму сотворив. Ось як кличе великий святий (св Ізидор): "Марія се чудо над чудами і-- з виїмком Бога - нічо на світі не є величавійше від Неї."

Марія була увільнена від первородного гріха і була свобідна навіть від найменшої гріхової тіни. Се предсказав Бог в раї (Битія 3, 15) і се потім повторяє устами архангела Гавриїла: "Радуйся благодатна. Господь з тобою" (Лук. 1, 28). Благодатна - повна ласк, а де повнота ласк, там нема місця на гріх. Сего вимагало достоїнство Ісуса Христа, щоби Марія була свобідна від гріха. Св. Кирило Александрійський так говорить: "Коли хто збудує собі дім для власного вжитку, не відласть його вперід в посідання свому найбільшому ворогові; тим менш міг св Дух віддати Марію, Свою святиню, в посідання пекольному ворогові." Тому кличемо в честь Марії: Радуйся Маріє, непорочно зачата

Марія не поповнила ніколи навіть найменшого особистого гріха, була отже подібна до кедру, якого дерево ніколи не порохнявіє, до лелії між терням, до зеркала без плями. Марія отже була найсвятіншим сотворіням і найсовершеннішим. У першій хвилі Свого існування була вже святійшою; чим навіть найбільші святі при кінці життя (св. Григорій Великий). Марія отже є порівнана до вежі Давида, що вdevносилася велична на найвисшій горі Єрусалиму-- Марія повнота святости; до вежі зі слоневої кости; Марія се "золотий дім" —святиня любови, бо незмірно любила Бога.

Бог воскресив славно тіло Марії і взяв її до неба. Про се говорить Традиція, як то св. Тома Апостол, що не міг бути присутним на похороні Марії, хотів побачити ще раз тіло Марії і тому Апостоли запровадили його на гріб Марії. Коли відчинили гріб-- тіла Марії не знайшли.

Марія се Цариця неба. Вона в небі, по Бозі, тішиться найбільшим степенням слави, Ісус Христос, Марія і Угодники Божі, то неначе сонце, місяць і звізди, так Марія перевисшає славою всіх святих. Марія отже є Царицею Ангелів, Патриярхів, Пророків, Апостолів, Мучеників, Ісповідників, Дів і всіх Святих.

VI. ВЕЛИКА УСПІШНІСТЬ ЗАСУУПНИЦТВА МАТІНКИ БОЖОЇ ЗА НАС ПЕРЕД БОГОМ

Матінки Божої заступництво за нас перед Богом є успішнійше, чим заступництво всіх святих.

Заступництво Марії має велику силу. Пригадаймо собі про весілля в Кані Галилейській. Св. Альфонс так говорить: "Як вислухав Ісус просьби Своєї Матері на землі, так вислухує їх тепер і в небі." Св. Вернард так каже: "Марія через Свою просьбу є всемогучою." Св. Антоній: "Просьби Марії, яко просьби матери, є неначе розказом."

Поганин Коріолян (491 р. перед Хр.) котрого сенатори і жреці Риму даремно старалися спонукати, щоби відійшов з військом, послухав своєї матері Ветурії, хоч знав, що сей послух зглядом своєї матері переплатить життям.-- О скільки більше схиляється до просьб Своєї Матері Той, що Сам дав нам 10 заповідей.

Марія може отже всьо нам упросити. Як на дворі земського царя всього доступає той, за ким уйметься цариця, так на дворі Царя неба доступить всього той, за ким уйметься Марія, Цариця Неба. Марія отже се "наша Надія," бо за її посередництвом, надіємося осягнути то, чого ми не осягнули б нашою молитвою (св. Альфонс).

Марія се "дателька Божих ласк." Як місяць зсилає посередно світло сонця, так Марія уділює ласк сонця справедливости (св. Вернард). Бог не хотів статися чоловіком без позволення Марії, щоби дати нам пізнати, що спасення чоловіка лежить в руках Марії. Марія стояла під хрестом, щоби всі знали, що через її посередництво стається чоловік учасником скарбів Крови Ісуса Христа.

Марія отже є справді "Матірю Божої ласки." Молитва до Матері Божої буде завсіди вислухана, коли лише взагалі може бути вислухана. Св. Вернард так каже: "Без сумніву вислухає Син свою Матір і то такий Син таку Матір." Той самий святий знова таке говорить: "Коли хто може собі пригадати, що взивав Діву Марію і не був вислуханий, нехай перестане славити на будуче її милосердя." Ніколи отже молитва до Матері Божої не є даремною. Не треба навіть просити її о якісь особливші ласки; вистарчить порушитися лише о заступництво (св. Ільдеф). Навіть найменша молитва до Матері Божої не буває без нагороди. За найдрібнійші річи платить Марія найобильнійшими ласками (св. Андр. Кр.) Марія не є так неввічливою, щоби мала не віддати поздоровлення тому, котрий її поздоровляє; скільки разів поздоровиш її, стільки разів поздоровить Вона тебе взаїмно (св. Бонавентура). Нема в Марії строгости ,ані нічого, щоби викликувало боязнь; противно, Вона повна доброти, ввічливости і лагідности Зле робивби ти, колиби зближався до Неї з боязнею (св. Альфонс).

Чи отже зле любити Марію, до Неї припадати в своїх прикростях, до Неї удаватися у всіх наших прикростях та по требах? Ні, ніколи!

(Далі буде).

ПОДЯКА

Заряд парохії св. Покрови, 965 Бойд еве. у Виннипегу дякує на цім місці всім своїм прихильникам за лист признання і грошеві жертви з нагоди радіопередачі Богослуження з нашої церкви в неділю 28 квітня 1946.

Най воскресший Христос надгородить всіх добродіїв своєю ласкою і добром.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

Діяній святих Апостол чтеніе (Зач. 16)

В дни они: Умножившим ся учеником, бист роптаніє Еллинов к Євреєм, яко презираєми биваху в служенії повседневным вдовици їх. Призвавши же дванадесять множество ученик, риша: "Не угодно єсть нам, оставльшим слово Бжіе, служити трапезам. Усмотрите убо, братіє, мужи от вас свидітельствовани седм, ісполнени Духа свята і премудрости, іхже поставим над службою сею; ми же в молитві і служенії слова пребудем." І угодно бисть слово сіе пред всім народом. І ізбраша Стефана, мужа ісполнена віри і Духа свята, і Филіппа, і Прохора, і Нікaнора, і Тімона, і Пармена, і Ніколая пришелца Антіохійскаго, іхже поставиша пред Апостоли, і помолившеся возложиша на ня руці. І слово Божіе ростяше, і множашеся число ученик в Єрусалимі зіло; і мног народ священиков послушаху віри.

НЕДІЛЯ О РОЗСЛАБЛЕНІМ

Діяній святих Апостол чтеніе (Зач. 23)

В дни они: Бисть Петру посіщающу всіх, снити і к святим живущим в Лидді. Обріте же тамо человіка нікоего, Енея іменем, от осми літ лежаща на одрі, іже бі разслаблен. І рече ему Петр: "Енеє, ісціляет тя Ісус Христос; востани с постели твоея," і абіє воста. І видіша его вси живущії в Лидді і в Ассароні, іже обратишася к Господу. В Йоппії же бі нікая ученица, іменем Тавіта яже сказаєма глаголется Серна; сія бише ісполнена благих діл і милостинь, яже творяше. Бисть же в дни тия болівше ей умріти; омивше же ю положиша в горници. Близ же сущи Лидді Йоппії, ученици слишавше, яко Петр єсть в ней, послаша два мужа к'нему, моляще его, не облінитися, прійти до них. Востав же Петр іде с нима; егоже пришедша возведоша в горницу, і предсташа ему вся вдовици плачуще і показующе ризи і одежди, єлика творяше с ними сущи Серна. Ізгнав же вон вся Петр, і приклонь коліні помолися; і обрящея к тілу, рече: "Тавіто, востани!" Она же отверзе очи свої, і видівши Петра, сіде. Подав же ей руку, воздвиже ю; і призвав святия і вдовици, постави ю живу. Увідано же бисть сіє по всей Йоппії, і мнози віроваша в Господа.

НЕДІЛЯ О САМАРЯНЦІ

Діяній святих Апостол чтеніе (Зач. 28)

В дни они: Розсіявшіїся Апостоли от скорби бившія при Стефані, проідоша даже до Фінікії і Кипра і Антіохії, ни единому же глаголюще слово, токмо Юдеем. Бяху же ніції от них мужіє Кипрстії і Киринейстії, іже вшедше в Антіохію глаголаху к Єллином, благовіствующе Господа Ісуса. І бі рука Господня с ними; многое же число віровавше, обратишася к Господу. Слишано же бисть слово о них в ушію церкве сущія в Єрусалимі, і послаша Варнаву прейти даже до Антіохії. Іже пришед і видів благодать Божію, возрадовася і моляше всіх, изволеніем серца терпіти о Господі; яко бі муж благ і ісполнь Духа свята і віри. І приложися народ мног Господеви. Ізиде же Варнава в Тарс взискати Савла; і обріт его, приведе в Антіохію. Бисть же ім літо ціло собиратися в церкви, і учити народ, нарещи же прежде в Антіохії ученики християни. От ученик же, аще кто іміяше что, изволиша кійждо іх на службу послати живущим в Юдеї братіям; еже і сотвориша, пославше к старцем рукою Варнавлею і Савлею.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ТРАВЕНЬ, 1946

15	С	2	**Перепол.** Св. Ат. Вел.
16	Ч	3	† Преп. Теод. Печер.
17	П	4	Премч. Пелагії
18	С	5	Мч. Ірини
19	**Н**	**6**	**Неділя Самарянки**
20	П	7	Явления Ч. Хреста
21	**В**	**8**	**† Ап. і Єв. І.Б. (н.в.)**
22	С	9	† Пер. м. св. Николая
23	Ч	10	† Ап. Симона Зилота
24	П	11	Сщмч Мокін
25	С	12	Св. Епіфанія
26	**Н**	**13**	**Нед. Сліпородж.**
27	П	14	Мч. Ісидора
28	В	15	Преп. Пахомія В.
29	С	16	Преп. Теод. Освящ.
30	**Ч**		**Вознесения Господне**
31	П	18	Мч. Теодота

УСТАВ

15. Середа Преполовення. Це Праник Господський. Сл. Б.: Ап. з. 34, Єв. Івана з. 26. Отпуст Пасхи з хрестом.

19. Нед. Самарянки. Попр. Переполовення та Ап. і Єв. Івана Богослова: Гл. 4, Єв. утр. 7. Всеночне. Переполовення служба опускається. Сл Б.: Ап. з. 28 і 68, Єв. Ів. з. 12 і 61.

22. Віддання Переполовення й Перенесення мощів св. о. Николая.

26. Неділя Сліпородженого: Гл. 5, Єв. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 38, Єв. Ів. . 34.

29. Віддання Пасхи: Сл. Б.: Ап. з. 41, Єв. Ів. з. 43. Отпуст Пасхи з хрестом.

Нині здіймається з престола Плащаницю і ховається в захристії.

30. Вознесения Господне: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 1, Єв. Лук. з. 114.

САНДАВН, МАН. для скитальців зложили $50.15

У Сандавн у третий день Великодних Свят по Богослуженню на спільнім свяченім в укр. катол. народнім домі, Всеч. о. І. Калуський виголосив промову про наших скитальців, що коли ми тут засіли до столів на котрих є так богато всякого добра, що аж угинаються, то наші скитальці йшлиби пішки по 40 миль за куском хліба. Потім присутні зложили жертви, як слідує:

По $2.00: Ю. Петраш, Ю. Гапійчук. По 1.00: о. І. Калуський, В. Гапійчук, Н. Василишин, В. Бехман, І. Соколюк, М. В. Бойчук, І. Паскарук, Н. Натуркач, І. Герула, М. Вирисьтюк, С. Будяра, М. Герус, М. Руговський, Д. Семенюк, М. Яремчук, І. Музика, І. Гапійчук, П. Стасюк, І. Стримбіцький, І. Бачевич, О. Бойчук, Ст. Канел, Г. Мошолюк, І. Бачевич. Срібна колекта 2.15. Разом $30.15

В вечір, на музиках, зложили: В. Герула 2.20; М. Орищук 1.00, Дж. Крайник 1.00; срібна колекта 15.80. Разом $50.15

Усім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Гроші в сумі $50.15 вислано на руки Еписк. Канцелярії в Виннипег.

Присутний.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ, БЕРЕЗЕНЬ, 1946

	Приходи	Розходи
З від. ч. 2, в Ланівцях 1.80, П. Корпан 1.	2.80	
І. Земич 2., П. Башчук 1., Г. Федьків 1.	4.00	
А. Барилюк 1., о. М. Колодій 5., М. Дюрман 1.	7.00	
М. Бойчук 1., О. Полівчук 1., СС. С. Монтреал 1.	3.00	
о. П. Криворучка 3., з пр. веч. пані Сукнацька 3.	6.00	
М. В. Бурак 1., В. Ісаїв 1., о. Семчук 3.50	5.50	
Ю. Кловак 3., Гр. Демків 1., І. Голийчук 1.	5.10	
М. Марчок 1., оо. Редемптористи кредит 23.50	24.50	
Друк БНації ч. 4		117.30
Розсилка		8.00
628 куверт		6.28
Н. Сеньків 1.50, Т. Шарун 2., Г. Небоженко 1.	4.50	
Й. Бучинський 1., П. Самборський 1.	2.00	
М. Дженджера 1., М. Ткач 1., пані М. Гайовська 1.	3.00	
А. Кізлик 1., С. Стасюк 1., Г. Демчук 1.	3.00	
І. Горчинський 1., оо. ЧСВВ, 4., С. Цитульський 2.	7.00	
Л. Василишин 2., А. Ревуцький 1., П. М. Лехман 1.	4.00	
М. Гавриш 2., БУК, Арнес 2., Н. Шевчук 2.	6.00	
М. Пацеринюк 1., П. Лозинський 1., І. Винник 2.	4.00	
пані П. Глец 1., Д. Гуска 2., С. Крупа 1.	4.00	
оо. Василіяни, Едмонтон 5., І. Олійник 1.	6.00	
П. Костів 2., П. Бідулька 1., П. Костюк 1.	4.00	
Великі куверти і папір		.31
Почтові значки		.25
В. Байда 1., Ів. Горбач 1., М. Ґрін 2.	4.00	
А. Горошко 2., А. Яцик 3., Й. Новосад 1.	6.00	
В. Савчук 1., Н. Войціховська 2., СС. Сл. 1.	4.00	
Н. Сирота 1., П. Гладій 1., І. Романчук 1.	3.00	
Й. Михалишин 1., М. Коросціл 2., В. Романюк 1.	4.00	
М. Антонишин 2., о. М. Григорійчук 2.	4.00	
о. Шпитковський, передпл., пр.ф. і ДСторінка	113.62	
Мети		10.45
Почтові значки		2.00
Гр. Томчишин 3.50, Н. Бий 3., П. Оніско 1.	7.50	
Т. Паламар 1., І. Статкевич 1., І. Михайлюк 1.	3.00	
о. В. Пащак 1., С. Онишко 1., В. Ю. Харко 1.	3.00	
Д. Зарваницький 1., С. Рудакевич 1., Сатарчук 1.	3.00	
В. Шавага 1., пані Г. Марак 2., о. Семчук 4.50	7.50	
Т. Кардинал 1., Д. Стасюк 1., СС. Сл. в Торонті	3.00	
А. М. Капелівський 7., Н. Щурик 1., І. Сеньков 2.	10.00	
Ів. Габуда 1.50, Н. Сеньків 1., п-і М. А. Лазарук 2.	4.50	
К. Санчук 2., Ів. Новосад 12.65	14.65	
Картки для Веселої Родини		2.00
Стенслі для ДСторінки		.25
Рисунки		1.00
Кліші, листи і кореспонденція		3.43
Почтові значки (для Адміністратора)		2.00
Разом	$300.17	153.27

Дм. Кобринський, скарбник.

Штукована історія

Батько працює ввесь день у фабриці. Вечером вертається домів, на зустріч йому виходить троє його дітей. Врадуваний батько запитує: "А що ви зробили діточки сього дні?"

Відповідає Юлечка: "Я помила начиння!" —Додає Ганя, молодша: "А я повтирала за Юлечкою." —Не може замовчати й малий Осип і перехвалюється: "А я за ними позбирав всі черепки."

То раз пес!

Урядовець департаменту скарбу у Вашингтоні Вилйем Шелі чванився своїм псом, що йому на імя було Фідо. На потвердження своєї гордости оповів таку пригоду:

Раз заложився він з приятелем, що піде з Фідом кілька миль дороги, сховає під камінь срібну півдолярівку, а потім вишле Фіда і він принесе йому негайно гріш назад. Приятель заложився.

Фідо вибравсь за грошем і не вернувся того дня. Приятель Шелія ждав цілу ніч, пес не вертав. Ранком мав уже зажадати виплати закладу, аж тут прибігає Фідо з мужеськими штанами в роті, а за ним біжить якийсь чоловік і кричить: "Ловіть цього пса. Ах, що за невдячне сотворіння!"

На запит, що сталося, відповідає чужинець Шелеви: "Представте собі. Іду я лісом, пес мучиться коло каміння. Я перевернув камінь і найшов там півдолярівку. Очевидно, я взяв срібну монету собі, вложив у кишеню і йду домів. Пес за мною, леститься коло мене. Я взяв його домів, нагодував, положився спати, а пес ліг недалеко мене. Аж над ранком як зірветься з леговища, як не вхопить мої штани, тай ганда в дорогу. Я за ним, а він ще швидше. Ох, добре, що він мені попаде в руки!"

Шелі мовчки відобрав штани від Фіда, вложив руку в кишеню і витягнув звідти півдолярівку.

ЗГОДА БУДУЄ, НЕЗГОДА РУЙНУЄ.

На покладі корабля сидять три англійці та курять файки. По півгодині один із них відзивається:

Здається мені, що сьогодні падатиме дощ.

Минає знов півгодини й відзивається другий:

А мені здається, що сьогодні буде погода.

Минає ще півгодини. Третій англієць встає та звертається до двох перших:

Я відходжу, бо не люблю слухати суперечок.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., КВІТЕНЬ, 1946

	Приходи	Розходи
Сукнацький 2., А. Крижановський 1., М. Новицька	4.00	
М. Григоров 1., М. Стрілець 1., І. Осадець 1.	3.00	
пані Е. Горбач 1., Й. Коренда 1., М. Позернюк 1.	3.00	
О. Данилюк 1., І. Журбик 1., Анна Ансевич 1.	3.00	
Н. Василів 1., М. Пахолко 2., О. Скалецька 1.	4.00	
І. Мощурчак 1., А. Дучнич 1., Кат. Войчук 1.	3.00	
І. Пробіжанський 1., П. Дензій 1., М. Давидюк 1.	3.00	
Кат. Гноєва 2., Гелена Яник 1., О. Войтович 1.	4.00	
Н. Кабан 1., Заг. Шпиталь в Вилингдон 1.	2.00	
о. Д. Стратійчук 1., І. Замайський 1., В. Бащук 1.	3.00	
І. Байда 1., Дм. Турчиняк 1., М. Балабан 2.	4.00	
Зміние чеків		.30
А. Орищак 1., В. К. Чиж 2., І. Колісник 1.	4.00	
пані Шабага 1., В. Данчук 1., І. Білоросюк 2.	4.00	
Ів. Колісник 3., Я. Базнюк 1., Н. Чайковський 1.	5.00	
С. Павлів 1., Гр. Марикуца 1., С. Палій 1.	3.00	
о. Семчук 7.50, А. Гречкоси 2., М. Гнатюк 5.00	14.50	
Н. Лесько 1., М. Завлик 1.50, В. Рак 1.	3.50	
М. Конбель 1., Н. Герман 1., А. Студіо 1.	3.00	
П. Скринський 1., А. Смук 1., В. Чарний 1.	3.00	
П. Процюк 2., М. Глушка 1., П. Ільницький 1.	4.00	
М. К. Василка 1., Гр. Гриб 1., УКЮ з Монтреал 5.	7.00	
А. Припутницький 1., УКЮ з Айтуни 4., І. Грицюк 1	6.00	
В. Кипащук 1., Т. Мельничук 2., п-і І. Шевчишин 2.	5.00	
І. Заводонський 1., С. Отава 2., пані Г. Попович 2	5.00	
Дрібні друки ч. 8 куверт 500		3.00
ч. 7 куверт 500		2.85
500 листів		4.25
Образці для Вуйка Трохима		2.50
А. Михальчук 1., О. Павлова 2., В. Яремко 2.	5.00	
Е. Сиротка 1., Н. Н. Кунь 2., М. Стельмах 2.	5.00	
За друк БН ч. 6. 1946		117.30
Розсилка		8.00
628 куверт		6.28
Друк БН ч. 7		117.30
Розсилка		8.00
628 куверт		6.28
оо. Редемптористи, кредит	21.50	
Друк БН ч. 8		117.30
Розсилка		8.00
625 куверт		6.25
Пересилка катів		22
оо. Редемптористи, кредит	22.00	
За Голос Спасителя		4.25
С. Євчин 1., П. Степнюк 2., Сен. в Ст. Вітал 2.	5.00	
о. Семчук 10.50, К. Хабун 1., І. Брикович 1.	12.50	
М. Козакевич	1.00	
Пані Попіль для сиріт		1.00
Разом	$175.00	413.28

Д. Кобринський, скарбник БН.

ФАРМАЗОНИ

або

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(12)

Своїх десять заповідей так бувало хоронять, як ока в голові, а працюють бувало, працюють, що аж десятий піт з них ллється. За тото знов у неділі як повбираються, і самі і їх челядь й діти й усі, що були в домі, та підуть до церкви, то що той мак у городі! ... таке тото гарне та пишне! Бувало подорожні люде аж стають та дивляться, та й самі не можуть вірити, чи се українське село, чи се з неба на землю впало. Не то ще, але й з сусідних сіл та з міста приходять люде дивитися, як на чудо яке. Та й було на що дивитися! — бо у Срібнарові вже й церква нова, як манастир який, з позолоченими хрестами та з новими великими дзвонами, то як бувало гукнуть, то аж на трете село чути,— й школа нова, гарна, а шпихлір, як який цісарський магазин, і громадська канцелярія, а то все таке нове та красне, що ока годі спустити: дивишся бувало й не надивишся.

А фармазонів було в Срібнарові не трийцять уже, але близко триста. Бо хоч перші фармазони нічого нікому не вповідали, то котрі були розумніші люде, то зараз потямили, що тут щось є, отже й стали допитувати у тих людей, на котрих вже мали око, що вони не дарма сходяться усе до Василя Нестерюка. А фармазони і ни таїлися, але кому варт було, так зараз і признавалися, а як назбиралося уже трийцять нових, так старшина фармазонська їх під присягою у своє товариство приймала. Таким способом уросло воно таке велике, що ніхто би був і не сподівався такого. Про се дізналися якось і сусідські села, та гай призвати Срібнарів "Село Фармазони," або "Село Сріблоробя." Але Срібнарівці за се ні раз не гнівалися, але ще й собі за славу се мали, що їм другі завиділи. Бо як той приповідки: Тоді добре, коли як чоловік лягає, одного ворога має, а як встає, то два; бо у негідного нема ні одного.

А ніхто вже так не радувався як той Семко Маланюк. Ходить собі бувало помежи громаду, сам у рантуховій вишиваній сорочці, у прекраснім жупані, у шапці з крімських смушків, узявшися по під боки як який князь, тай каже: "Панове громада! пани Срібнарівці— або, як нас там назвали Сріблоробці! — Видите ви се наше село Срібнарів, або— як його призвали — Фармазони: видите ви ту нашу нову церкву, нову школу, нову громадську канцелярію, новий шпихлір, видите?"

"Таже видимо!" кажуть люде.

" видите ви ті ваші доми нові побивані, з високими парканами, з великими вікнами, з світлицями на двоє, з алкирями, кімнатами, помостами, димниками, крижевими дверми, голубниками, новими мійськими воротами? видите?"

"Видимо."

" А видите ваші сади, городи, пасіки, ставки, земники, стайні, повні корови, здорові воли, швабські коні, видите? Се все окрім Бога милосерного маєте подякувати мені! тому пяницї остатному, що жиди його бувало пяного патинками у лице бють та, як не має за що пити, з корчми тручають! О, Боже добрий, аж встид і сором мені, як собі лиш нагадаю! Як би я вас був трохи не мусом потяг у церкву Божу до присяги, чи було би се усе? говоріть!"

Оттак бувало пишиться Семко, а люде йому притакували й дякували, бо у його словах було трохи й правди. Але громада про то добре знала, що має у перед дякувати Василеві, відтак Правдарюкови, а і добрбму прикладови тих трийцятьох перших Срібнарівських фармазонів, що як собі постановили раз завзято, з діявольської власти висвободитися, так і висвободилися, а то так, що самі собі аж дивувалися. Але просили вони горячо і сердечно Господа Бога, рук докладали, піянства уникали, і Господь милосердний їм допомиг.

VIII.
За сім літ, сім місяців і сім неділь

Як за сей час Срібнарів виглядав, то уже знаете, і тут ще лиш тілько скажу, що з тих вісім Срібнарівських корчмів уже й одної не було, а і жида таки й запаху не, бо всі повтікали то в місто, то по таких селах, де ще люде дурні були, і по корчмах тратили й маєток свій, і добро, й гаразд, й честь, й славу, й душу, й здоровля й царство небесне. Лиш два села, що були близько Срібнарова, пішли за добрим прикладом ще таки за раз, отже зіслав і їм Татко Небесний свою благодать, і стали розживатись й богатіти однако як Срібнявці, чи як то їх там жартом звали Сріблоробці. А Сріблоробці не попускалися і на волос своєї установи, а то так, що ту стару Копитникову Марію, котру на її нещастя присилували раз на празнику у поблизькім селі випити порцію араку чи там вишнику, тут тут що з села і з громади не вигнали. І то би були таки вигнали, та аж пан отець мусіли за ню просити, а хоч і впросили, то однако не було вже їй просвітлої години у селі, бо хто її лиш уздрів, так зараз і гойкав на бабу, як на якого вовка, та жидівською шапкою прозивав. А до того села, де й присилували, ніхто би був ало на празник був не пішов, хоч би його рубав був!

Оттакі то люде Божі та завзяті зробилися ті Сріблоробці! Справедливі, істинні українці! А Василь Нестерюк каже одної неділі до тих перших трийцятьох фармазонів, котрих для ріжниці від новаків та отцями призвали:

"А знаєте ви, браття, що від нині за тиждень буде тому сім літ, сім місяців і сім неділь, як ми у фармазони записалися?"

" Та вже?" кажуть усі дивуючися, "а нам здається, що тому лиш рік або найбільше два."

"Бо так то мило час при роботі та тверезости минає!" каже Василь "Я і сам не думав, що речинець приходить, аж тут і впало вчера письмо, аби ми тої а тої днини, тої і тої години у ночи зійшлися так, як тоді перший раз тут у мене І наказує старшина остро і на сумлінни, аби кождий з нас приніс і увесь свій готовий складаний гріш, і ті книжки, що я кождому ще з разу поробив і задно провадив, і у котрих списаний стан цілого маєтку, тодішнього й теперішнього, і з довгами і зо всім."

"Добре," кажуть фармазони, "ми прийдемо" Отже і зійшлися усі на свій час, о півночи, усе так, як то перший раз було. Аж тут і вдарило три рази, гейби великим молотом у залізо; фармазони перехрестилися, і пішли усі у противну світлицю, кождий з них як найкрасше убраний, бо так Василь казав, і в кождого книжка у руках, а у пазусі жвавий вузоль чогось, що так віддулося, як який добрий бохонець хліба. Оттак вони увійшли у ту світлицю.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

—ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА—

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Ukrainians Charge Soviet Persecution

Release of Bishops and Priests Demanded

Winnipeg, March 21 (BUP) The head of the Ukrainian Catholic Church in Canada today charged Soviet Russia with persecuting Catholics for their faith and demanded the release of imprisoned bishops and priests of the Western Ukraine.

Exarch Basil V. Ladyka, of Winnipeg condemned the forced incorporation of the Uniat Church of the Western Ukraine by the Russian Orthodox Church. Russian persecution, he said, "has driven our people to the catacombs as in the early pagan persecutions of the Christian Church."

A Soviet statement in Moscow last Monday reported that the Uniat Council has broken its connection with the Vatican and had returned to the Russian Orthodox Church. Catholic authorities in Montreal said the purported Uniat Council did not represent the Church but was a puppet regime set up by the Soviet authorities).

Declared "Impossible"

In a joint statement with his co-adjutor bishop His Excellency Neil Savaryn Exarch Ladyka today classed what Moscow called the new affiliation of the Western Ukraine branch of his Church with the Soviet as "an impossible event."

Exarch Ladyka told the British United Press that "the absorption of the Ukrainian Catholic Church in the Western Ukraine, is an impossible event, since all duly constituted bishops have been arrested and deported.

"Hence any judicial act of the Uniat Church in the Western Ukraine in the absence of its bishops, cannot have any force."

He continued "Therefore we view the recent proclamation of Soviet-affiliation as non-existent."

Explaining his statement, the spiritual leader of 300,000 Ukrainian Catholics in Canada contended that the "absorption" of the Western Ukrainian Uniat Church was simply achieved by threats and arrests," and does not mean that the people have followed a few renegade leaders.

Exarch Ladyka said, however, that the action of the Church in Western Ukraine has no bearing on the Ukrainian Church in Canada, which has its hierarchy affiliated directly with the Vatican.

Gravely Concerned

But this does not mean that the Canadian branch of the Church is indifferent to the actions of the Ukrainian Uniat.

Exarch Ladyka pointed out, "we are gravely concerned about the plight of our kinsmen who are persecuted for their faith."

He described the situation of Uniat adherents as "continual terror, threatened with their very existence."

Authorities of the Ukrainian Catholic Church in Canada are all of one opinion on the matter. They maintain that there was no free deliberation or choice on the part of the faithful in the Western Ukraine. The absorption of that branch of the Church, they say, was made simply by a mutual understanding between the Uniat Council of the Church in the Ukraine and the Soviet with the end in view to forcibly thrust upon Uniat adherants the Russian Orthodox creed.

Exarch Ladyka also maintained that Russia in the recent takeover move, was simply repeating her tactics of 1875. On this date, bishop Ladyka said, Russia destroyed a portion of the Church in the Western Ukraine.

"Just as the Czarist Imperialistic ambitions then wished to destroy the Church, so now does Soviet Russia," he affirmed.

Imperialism Alleged

The Soviet inspired movement was not done for the good of religion, he said, but as an Imperialistic expansionist measure.

The statement of Exarch Ladyka and Bishop Savaryn concluded with a demand. It read, "As citizens of Canada, we demand the freedom proclaimed by the Atlantic Charter be applied to those unfortunate people now persecuted by the Soviet— and the release of all bishops and priests, that they be given the right to return to their parishes, and that the persecution against the Ukrainian Catholics be stopped."

The Ukrainian Catholic See of which Exarch Ladyka is the head, embraces all of Canada.

Ukrainian immigrants, as early as 1891, brought their faith with them from Europe and the Ukrainian Catholic Church was first established in Canada under a bishopric in 1912.

* * *

Vatican Paper Answers Moscow

Vatican City, March 21.— (A. P.)—The Vatican City newspaper L'Osservatore Romano, said yesterday that Yugoslav Catholic clergy opposed agrarian reforms as "an aspect of the persecution of the church and religion."

Replying to a Moscow radio attack on the Vatican, L'Osservatore Romano accused Yugoslav authorities of arbitrarily seizing church property, and commented

"It is very clear why the church, or to be specific the Yugoslav episcopate, opposed in a special manner agrarian reform considering it an aspect of the persecution of the church and religion; and why the state disposed of church property without an agreement, without negotiations, without reciprocal collaboration, and why, with the church separated from the state, the church is placed in conditions which do not permit it to carry out its mission."

* * *

Priests Excommunicated

A Ukrainian prelate of the Ukrainian College said in an interview yesterday the 42 priests of a total of 2,700 in the western Ukraine —who voted for a schism with the Vatican had been excommunicated.

The prelate, who declined use of his name because he has family members in the Ukraine and fears reprisals, declared the Soviets "everywhere are attempting to destroy the Uniat Church and make Uniats accept conversion to the (Russian) Orthodox church."

Les Russes accusés de persécution

L'exarque Ladyka de Winnipeg reclame la liberté pour les Ukrainiens

Winnipeg, 21 (BUP)— Le chef de l'Eglise ukrainienne catholique du Canada accuse aujourd'hui la Russie soviétique de persécuter les catholiques à cause de leur foi et il réclame la remise en liberté des prêtres et évêques de l'Ukraine occidentale qui sont emrisonnés.

L'exarque (chef d'Eglise) Basile V. Ladyka, de Winnipeg, a dénoncé l'incorporation forcée de l'Eglise uniate d'Ukraine occidentale à l'Eglise orthodoxe russe. Des autorités catholiques montréalaises et notamment le R. P. Joseph Ledit s.j. ont déclaré que le conseil uniate qui a rompu avec Rome ne représentait pas l'Eglise de ce nom mais que c'était un groupe-fantoche établi par les Soviets.

Dans une déclaration conjointe avec son coadjuteur Son Excellence Mgr. Neil Savaryn, l'exarque Ladyka assure que l'affiliation annoncée par Moscou est une impossibilité puisque tous les évêques uniates régulièrement nommés ont été arrêtés et déportés.

Décision sans validité

Toute décision de ce genre prise en l'absence de l'éiscopat ne saurait être valide. Conséquement, dit Mgr. Ladyka, nous considérons la récente proclamation d'affiliation à l'Eglise orthodoxe des Soviets comme inexistante.

Le chef spirituel des 300.000 Ukrainiens catholiques du Canada explique que cette "absorption" de l'église uniate d'Ukraine occidentale s'est faite au moyen de menaces et d'arrestation. Elle ne signifie pas que le peuple ait suivi quelques chefs renégats.

L'exarque Ladyka ajoute que cette action prise en Ukraine occidentale ne touche aucunement l'Eglise ukrainienne du Canada qui a sa propre hierarchie, affiliée directement au Saint-Siège. Mais cela ne veut pas dire que la branche canadienne de le'Eglise soit indifférente envers le sort des Uniates ukrainiens. "Nous sommes très anxieux pour nos frères qui sont persécutés pour leur religion," dit-il.

Il s'agit d'une mesure d'expansion impérialiste, a dit Mgr. Ladyka.

Liberté de religion réclamée

La déclaration de l'exarque Ladyka et de l'évêque Savaryn se termine par une demande que nous citons. "Comme citoyens du Canada nous demandons que la liberté proclamée par la Charte de l'Atlantique soit accordée à ce peuple infortuné actuellement persécuté par les Soviets. Nous demandons que les évêques et les prêtres soient remis en liberté, qu'on les laisse rentrer dans leurs paroisses et que cesse la persécution des catholiques ukrainiens."

42 prêtres excommuniés

Cité du Vatican, 21. (P.A.) — Un prélat ukrainien du collège ukrainien a déclaré hier que les 42 prêtres, sur un total de 2,700 en Ukraine occidentale)ex-Galicie et ex-Karpato-Ukraine) — qui ont voté en faveur de la séparation d'avec le Vatican ont été excommuniés.

Ce prélat, qui ne veut pas publier son nom parce qu'il redoute des représailles pour sa famille en Ukraine, déclare que les Soviets essaient partout de détruire l'Eglise uniate et de forcer les Uniates à accepter la conversion à l'Eglise orthodoxe (russe).

(Les Uniates sont des catholiques orientaux reconnaissant la suprématie du pape tout en conservant leurs propres liturgie et cérémonies).

La séparation des Eglises uniates d'avec Saint-Siège a été annoncée il y a plusieurs jours par Radio-Moscou.

HOW FREE IS FREE WILL?

Some say that there is no free will. Like the sunflower, man must turn to his god in the west. Like the moth, he must flutter into the flame. Like the wolf, he must slay the sheep.

What does a person gain by being good, what is wrong in being bad? What justice in rewarding the benefactor? What use at all in the Commandments of God or the teachings and warnings of Jesus Christ to a race with no power to choose between God and Satan?

Free will! Is it the right to do good or bad? Or isn't it the power to choose between the wise and the foolish, between the difficult and the easy, between Heaven and Hell?

Because I must stop my car at a traffic light, have I no free will? Isn't it rather that I freely choose to stop because I approve the law or fear its fangs?

Because I must labor hard each day, is that proof that free will is a myth? No, I freely choose between the toil and the deprivations that lack of my wages would bring.

That I must not steal, or kill, or covet, deprive me not at all of my freedom of will, but shows that I choose to obey my God because I love or fear Him.

That I, a Catholic, must assist at Mass each Sunday, makes me not a mental slave but proves my agreement with the laws which my Church has enacted for my spiritual welfare.

Freedom of will! A tremendous gift! An awful gift! It lifts us high above the beasts or drops us down below the worms. Stupid men who misuse it jam our jails and asylums. Clever men who use it ill, wallow in wealth but dread to die.

But wise men freely choose to reject the magnified trinkets of the worldly world in order to pay the price that God has put on Heaven.

ОЩАДНІСТЬ ВЕЛИКА ЧЕСНОТА.

По 15 роках побуту в Америці шотляндець Ендерсон вертається домів. На залізничному двірці стрічають його три чоловіки з довгими бородами.

А хто ви такі? - питає "американець".

Таж ми твої брати - Ендерсони!

— А чому маєте такі довгі бороди?

— Бо ти забрав нам бритву, як виїзджав в Америку...

PAUL BOZYK—Editor,
Winnipeg, Man.

* * *

UKRAINIAN CATHOLIC CONGRESS

A Ukrainian Catholic Congress will be held in Winnipeg on July 2nd, 3rd and 4th at the Royal Alexandra Hotel. The congress is being called by the Ukrainian Catholic Brotherhood, Ukrainian Catholic Women's League, St. Nicholas Mutual Benefit Ass'n, St. Josaphat's Missionary Union, and the Ukrainian Catholic Youth. This occasion is being called to commemorate the 350th anniversary of the Union of Brest-Litovsk which united the Ukrainian Eastern Rite Church with Rome. The congress will be the first of its kind in Canada, and delegates will be represented from every province.

It is the duty of every Ukrainian Catholic Youth club to have their delegates at this congress. This is a chance to meet the Ukrainian Catholic Youth from across Canada. How strong the Ukrainian Catholic Youth organisation will be depends on the number and the support it will receive at this congress. If you are interested in the problems and the future of the Ukrainian Catholic Youth of Canada you will see to it that the assembly hall at the Royal Alexandra Hotel will be filled to capacity with young people. Some of us sometimes think that we cannot offer any suggestions to further the development of the Ukrainian Catholic Youth and as a result do not take part in similar meetings. This is all together a false attitude. Some offer more suggestions than others but all can give their full support with three cheers and a hurray. Yes, as in a baseball game, we need the players in the field and the support in the side-lines.

From today on, speak, eat, sleep and think about the congress. Organize a group and come to the UKRAINIAN CATHOLIC CONGRESS, JULY 2, 3 and 4th, —ROYAL ALEXANDRA HOTEL— WINNIPEG, MAN. Talk the matter over with your parents, parish priest, and friends.

OUR TIME

How should we employ our time? First— we should keep steadfastly to our spiritual duties; second—fulfill the duties of our state of life; third— do what we owe to our station; fourth—fill up our spare time well, fifth—do even our least actions in a spirit of faith and love. You will never feel any sacrifice if you love. Look at the intensity of love and the loyalty of the saints; these ought to be a stimulus for us. In all circumstances let our prayer be:

"Not my will, but Thine be done." It will bring us strength and consolation, and will render us cheerful and ready to bear every hardship. Glory is only to be earned by the cross.

THEY NEED MASSES

Today Catholics seem to overlook the fact that Masses for their departed friends and relatives are more important than flowers. At funerals flowers decorate the coffin and has become a sort of a "fashion" in our times. Having flowers

at a funeral is not a Christian custom; it is pagan. The early Christians never decorated the dead with flowers. It appears that flowers are sent to funerals for the reason of trying to make a person forget about death. The unbeliever, the worldly minded Christian does not want to be reminded of this sorrowful moment and so they spend their earnings and try to screen the awful mystery beneath.

This frivolous fashion had led to grave abuses. People spend extravagant sums for bouquets and wreaths. Some even go as far as to see which member of the family sends more flowers than the other.

Just think when we ourselves have passed away into the cleansing fire of Purgatory. What comfort will it then be to us to have flowers lavished on our remains? Our poor souls will be thirsting and craving, not for flowers— for prayers, for the Precious Blood in the Holy Sacrifice of the Mass. "Have pity on me, at least you my friends." and our friends, even our nearest and dearest, answer our piteous pleading by strewing flowers on coffin.

Happy the departed soul, blessed and consoled will that spirit be whose casket is covered, not with blossoms that fade and are cast aside, but with cards recording the promises of friends to have Masses and prayers offered for its speedy entrance into Heaven, and glad will we too be when our turn comes to be so remembered.

But we must be practical. Let each one do his or her part to do away with this unbecoming fashion, let "Masses, not flowers" be our motto. Are we not Catholics, descendants of Saints and Martyrs? Do we not believe in Purgatory, in the Communion of Saints?

UNVEIL HONOR ROLL

On Sunday evening, May 5th following the vesper service at St Michael's Church, Transcona Man., the boys who had served in the armed forces, and their relatives attended an impressive ceremony at the Ivan Franko Hall. The occasion was the unveiling of the Honor Roll.

The hall was suitably decorated for the occasion — Union Jack and Ukrainian flag were in the background. Flowers and candles decked the tables.

Mr. Dubecki, as chairman, extended a welcome to the boys. In unveiling the Honor Roll, Mayor Paulley commented on the fine example of living in harmony Canadians have shown to the rest of the world. He urged that the Honor Roll should serve as a challenge, to remind us to continue working together. The chairman then read the names of 67 boys who served in the war.

The guest speaker, Mr. S. Rebchuk, outlined how the Ukrainians had served in the war. He expressed his wish that the boys would continue to remain steadfast in their religion and racial origin, and work democratically for a greater Canada.

A delicious lunch was served. A sing song was led by our pastor, Father B. Sloboda, OSBM. The rest of the evening was spent in dancing.

N. Boyko.

DEDICATION CEREMONY

On Sunday afternoon, May 19th, a solemn Dedication Ceremony of the Winnipeg Catholic Youth Federation will be held in St. Mary's Cathedral. Archbishop Murray will address the youth gathering and Benediction of the Blessed Sacrament will be given according to the Ukrainian Catholic Rite.

ПОЧАТКИ БРИТІЙСЬКОЇ ВЛАДИ В КАНАДІ

Проклямація з 7. жовтня 1763 року

У нинішню пору, коли ми щодня слідимо за неймовірними світовими подіями, що йдуть блискавичним ходом, варт би на зміну розгорнути нашу домашню історію й поглянути на ті милеві стовпи, по яких ми мандрували до нинішнього дня. Почнім хіба від Королівської Проклямації з 7/10, 1763, що нею установлено адміністрацію й правління в завойованих Вел. Британією частинах Північної Америки прикінці Семилітньої Війни /1756—1763/.

По упадку Квебеку в 1759 році наступив період мілітарної влади, що тревала до часу формального замирення на 10 серпня 1764 року. Наділі заключено мир Парижським Договором 10 лютня 1763, але з того часу уплинуло вісімнадцять місяців, поки цивільна влада перебрала урядування. Зроблено це навмисне тому, щоб дати змогу французам опустити край, якщо котрому з них не бажалось би жити під англійською владою. Яких десять місяців до встановлення цивільного правління видано Проклямацію з 7. жовтня 1763 року, що мала стати його основою.

Велике значення Проклямації саме в тому, що це була перша спроба британської влади завести правління й подбати про добробут великої маси людей, для яких чужою була англійська мова, релігія й культура. Всім нам відомо, що Британська Імперія та Британська Спільнота /Комонвелт/ складається з народів багатьох мов, релігій та культур, тому неодин буде цікавий перечитати оце, що канадійські французи були першою чужомовною групою людей, що ввійшли в склад британської імперії.

В Проклямації бачимо чотири головні установи.

1. ГРАНИЦІ — Проклямація установляє границі провінції Квебек, у якої склад входила тоді частина нинішньої провінції, та мала частина провінції Онтеріо. Що торкається провінції Квебек, то її границі потягнено так, щоб атлянтицький схил припав англомовним кольоніям. Цю саму границю затверджено умовою з 1783 року, по закінченні Американської Війни за Незалежність, щоб відмежувати вірних підданих у Квебеку від тих на півдні /сьогоднішні Американці/, що виборoли собі незалежність від Англії.

2. НАДІЛИ ЗЕМЛІ — В Проклямації визначено обшари землі, якою наділювано вояків та моряків, що брали участь у боях у Північній Америці під час Семилітньої Війни. Ці надили (гомстеди) мали бути вільні від довгу через десять літ.

3. ПРАВЛІННЯ

а. ЗБОРИ — Проклямація установляє, що форма правління в новій провінції має бути така сама, як у других старих кольоніях, а саме: Губернатор, Наказна Рада й Збори. При цьому зроблено застереження, що ця влада мала почати функціонувати, аж коли умовини краю на це дозволять. Знаменне це тому, що в Квебеку було тоді 60.000 французів, а лишень більшменш 500 англійців. За англійським правом католики (французи) не мали права засідати в Зборах. Коли б заведено було в провінції новий лад, то всю владу кольонії хіба треба було віддати англійській меншості. Губернатором Квебеку був тоді Моррей. Був це чоловік здорового розсудку і, щоб не наразити собі французів, постановив він найкраще Зборів не скликати. За те стягнув він на себе великий гнів англійської меншини, переважно купців. За їхнім старанням Моррея відкликано. Та його наслідник губернатор Карлтон не поступив інакше і через таку саму причину не скликав Зборів через одинадцять років.

6. СУДИ — Згідно з Проклямацією англійське право мало бути повносильним у Квебеку. Одначе обидва згадані губернатори придержувались цієї установи лиш частинно. Їхні спроби применшувати англійське право, за винятком права кримінального, скінчились цілковитою невдачею. Англійські торговці, що були мировими суддями, надуживали свого уряду так, що губернатор і Збори були змушені обмежити право мирових суддів, та передати важливіші справи королівським суддям. Найбільше клопоту справляло виконування цивільного права, цебто справ земельних, контрактових і т. под. На цьому полі було цілковите безладдя. Хоча застосовувано тут право англійське, то часто-густо такі самі справи поладнювано щораз інакше. Таке правне безладдя панувало впродовж одинадцятьох років, аж у 1774 році Квебекський Акт положив йому кінець.

4. ІНДІЯНИ — Проклямація установила Індіянську Резерву в середині американського континенту. Гранична лінія резерви йшла поздовш хребта аппалашійських гір. На захід від цієї границі не дозволялося на селища білих людей. Для старих тринадцятьох кольоній розкинутих поздовж атлянтицького надбережжя було це страшним ударом. Здавалось їм, що одним махом відібрано їм право до велитенської спадщини на заході. Причина в тому була ця, що надили землі всіх первісних кольоністів припирали до моря і на їх думку тягнулись на захід без кінця. А тепер вкорочено їм це право. В понятті кольоністів була це для них велика кривда. Та британська влада руководилась чим іншим. Вона бачила наступаючу загрозу з боку індіян, яких обурення росло щораз більше. Якраз тоді підготовлялось індіянське повстання Понтіяка. Британська влада бажала направити свої попередні блуди і, не оглядаючись на спротив білих кольоністів, запропонувала індіянам безмежно багату батьківщину у самому серці континенту, що недавно ще був увесь їхньою власністю. Вступ до резерви білим купцям був дозволений тільки в особливих випадках. Та скоро почались надужиття ...[illegible] здавив негайно без пощади. З його боку мав це бути чин простої справедливості супроти тубильців цього краю.

Як бачимо Англія, завоювавши Північну Америку, стрінулась з неабиякими труднощами в перших спробах заведення тут ладу. Проклямація з 1763 року не була вповні задовольняючою розвязкою питання. Та все ж влада засвідчила щиру волю поладнати ці складні питання для взаємного добра усіх.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to:
"Q & A" 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Did Our Lord after His Resurrection show any bodily effects of the sufferings which He endured in His Passion?

A. Yes. Did not Our Lord tell Thomas, one of the Apostles, to witness the mark of His sufferings in order that He might convince him that He was the Risen Christ? "Put in thy finger (into the place of the nails), and see My hands, and bring hither thy hand and put it into My side." (John 20, 27)

Q. May a person receive Holy Communion if after midnight not intentionally, but through forgetfulness, he has taken a little water?

A. No. Forgetfulness in this case does not excuse.

Q. Will you please tell me through your column how long it will take a non-Catholic to become a convert?

A. A definite length of time cannot be given. It all depends on the natural ability and the disposition of the individual, together with the amount of application he expends on the study of the Catechism. The good judgement of the instructing priest must decide.

Q. What was the greatest miracle Our Lord ever performed?

A. Our Lord's greatest miracle was His Own Resurrection from the dead. On that He depended to convince the world. In his first epistle to the Corinthians, St. Paul writes "And if Christ be not risen again, then is our preaching vain and your faith is vain." (XV 14)

НАШІ ЗДОБУВАЮТЬ ПЕРШЕНСТВО

Підчас провинціонального музичного попису Манітоби в квітні 1946, наші сили знова заяснілися своїм талантом і працею.

Панна Корнелія Гайовська з Виннипеґу здобула першенство в сольовій грі на пяні, для старших учнів, відігравши Сонатіну Р. Флемінґа з таким відчуттям і звершенням, що один з суддів Герисон сказав: "Таку гру належалоб почути в інших містах щоби увести цей канадійський твір." Панна К. Гайовська дістала 86 і 88 значків, разом 174 за свою гру і стала першою між 15 тисячами по писувачів, у своїм роді гри.

Андрійко Бабинчук здобув знова першенство в старшій клясі гри на скрипці вже четвертий рік по черзі. Він дістав 90 і 90 значків, разом 180 і є здобувцем підчас вісьмох пописів. Суддя признав, що не скрипак "великих надій". Його тони були прегарної якости і видержані в постійній лінії.

Так панна Гайовська, як Анд Бабинчук є діяльними і практикуючими українськими католиками, членами парохії св. Покрови у Виннипеґу і не раз беруть участь в народних виступах. Честь їхнім родичам за вміле виховання дітей, за витревалість і любов, з якою нераз жертвують собою щоби лишень своїм дітям здобути кращу будучність. Честь також добірним молодим здобувцям, най Бог їм благословить в дальшій праці.

ПОТІХА ДЛЯ МОНАРХІСТІВ.

По війні всеж таки остається на світі щонайменше десять королів.

Як це?

Чотирі в картах, два в шахах, трьох різдвяних і англійський король.

Линколнів причинок.

Авраам Линколн був знаний із своєї жартобливої вдачі. Так коли він жив у Спринґфілд і там мав адвокатську канцелярію, прийшов до нього один громадянин, який займався справами добровільної огневої сторожі. Серед розмови він повідомив Линколна, що треба закупити нову колесницю на звивання вужів, якими пускається воду вчасі пожежі і прохав Линколна причинитися жертвою 50 долярів. На це Линколн: — Бачиш брате, я піду ввечір домів, скажу про це своїй жінці, а тоді вона скаже мені: "Алеж Авраме! Хто вигадав давати аж $50, коли $20 вистарчить!"

Отже прийди, брате, сюди рано, а я принесу тих двацять долярів!

Численна родина—численна родинна запомога. На знимці видимо родину панства Якова Льва Тріплетта з Валлео, Каліфорнія. Коло Якова стоїть його жена та десятеро дітий. Яків служив яко рядовик в американській армії та за свою родину дістає на місяць від американського уряду $315.96 родинної запомоги. Над головами поодиноких осіб на знимці видимо числа - се сума кілько уряд платить місячно запомоги кождому членови сеї великої родини. Зліва до права видимо членів сеї родини: Триплет, літ 39, його жінка Лорейн, 29, що тримає тримісячного Василя Григорія, дальше стоїть Артур Яків, літ 12, Елсі Мюріел, літ 11, Рут Лорейн, літ 9, Яків Л., літ 8, Вільма, літ 7, Джінет, літ 6, Клyренс Мільо, літ 5, Флоренс, літ 3 і Клиренс Еллен, літ 2.

НА ПОМІЧ СЕСТРАМ МІСІОНАРКАМ

Кожне більше діло крім журби й праці вимагає звичайно ще й жертви гроша. Коли започатковувалось нове Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови, то фінансових засобів зовсім не було. Ми брались до великого діла з тією сильною надією, що Боже Провидіння подасть потрібну поміч через щирі, жертволюбиві душі. Наш банк на який ми найбільше числили, то були добрі серця віруючих людей. І ця надія нас не завела. На кожну нашу просьбу ми у відповідь дістаємо більші й менші жертви. Ці жертви уможливили купити гарний дім і за початкувати нове законне Згромадження.

Коли тепер згадаємо тих усіх наших приятелів, що дали поміччу руку в великій потребі, в нашім серцю будиться глибока вдяка. За них ми молимось, а також і Сестри Місіонарки про них не забудуть. На цьому місці, мило нам подати до прилюдного відома бодай частинний виказ тих жертводавців, що недавно зложили свій дар на розвій Згромадження Сестер Місіонарок, щоб їх приклад став заохотою до жертвенности для інших.

Виказ жертв

Українська парохія св. Покрови в Вінніпеґу зложила $100.00. Пожертвували Всеч. о. парох Ст. Семчук $25.00; панство М. Дух $25.00; п. Іпніцький $2.00. По $1.00: Ів. Жаровськи, Пелаґія Гресько, П. Степнюк, Стародом, М. Гладка, Мельник, М. Журба, Самець, Гарасимчук, Марія Ририк, Сідак, Гайовська, Яків Ковальчук, Л. Галайко, П. Машталір, Й. Захарків, А. Семотюк, П. Кміть, Ів. Мараз, Вівчар, Вас Чорненький, К. Волошук, Гр. Капітанчук, Марія Біленька, Мих Копяківський, Гр. Парахін, Холопнюк, Томчишин, Марія Колтик 75ц. По 50ц.: Р. Калинюк, Попіль, Перегінець, Кізлик, Кормило, Дунець. Підчас богослужения в церкві в неділю 30 марта, 1946 зібрано дрібними датками $16.85.

В парохії св. Николая в Вініпеґу Кружок Апостольства Молитви під проводом пані Пасічної зложив $15.00. Жертвували по 2 дол.: Пасічна і Крук. По 1.00: Рудніцька, Русак, Гнідан, Лідух, Саврій, Євдовська, Пачківська, Назар, Хомик, Гаврилюк, Гарболінська.

Кружок Анни Вербіцької при тійже парохії зложив 10 долярів.

Членки Апостольства Молитви з кружка пані Ф. Кішинської в Трансконі, Ман., пожертвували $16.25. Дали: Ф. Кішинська 2 дол.; по доляровi: Марія Багнюк, Ю. Баранюк, Ем Гунчак, Савчук, Василина Савчук, Бачинська, Анна Бабій, Йоанна Кузь, Т. Тарнавська, Петро Сумка. По 50ц.: М. Петрів, Е. Товбій, Кобилянська, Н. Мартинюк, Вукович, Боднарчук, Стефанюк, А. Шовко, Говдик.

У Велланд, Онт., заходами п. Михайла Стельмаха переведено збірку на Сестер Місіонарок, що принесла 31 дол. По 5.00 жертвували: М. Стельмах, А. Ногас П. Пазівовк, А. Бойко з Стівенс дав 2.00. По 1.00: М. Мригор з Торонто, Павліна Кальмучин, В. Кальмучин, П. Шуґан з Торонта, М. Ракочий, Ф. Митрук, В. Довгань, С. Іфтодій, Й. Марушевич, П. Мушенко, П. Лібер, К. Мартинюк, Й. Новоринський, І. Лещишин, М. Кушак.

Це тільки частина виказу тих жертводавців, що подали свою довір'я новому Згромадженню. Всім їм складаємо сердечну подяку й просити мемо ласкавого Господа, щоб стократно винагородив їм це гарне дiло. Нехай їхній приклад жертвенности стане заохотою для інших складати свої жертви й так стати будівничими великого діла. Дальші жертви належить посилати на адресу:

Missionary Sisters of Christian Charity,
Box 180, Grimsby, Ont.
о. Марко Романович ЧСВВ

Підчас недавніх виборів на президента в Арґентині, що як знаемо закінчилися були великим ... [illegible], відбувалися многі демонстрації. На знимці видимо частину учасників одної з таких демонстрацій.

ДУХОВА СПАДЩИНА

(Продовження з сторони 3)

кові формули є корисні для економії думки, але не є абсолютні. Вони є провідниками, світлом для людини в тому лябіринті, яким є світ, але ніколи не виясняють самої природи. Ось що каже Мах: "Наука не стремить до того щоб пізнати природу річей ані щоб пізнати обективні закони явищ. Вона стремить лиш до того, щоб уникати труду розуму і заощадити праці нашої думки." Бо те, що знаємо про природу річей це є наші власні переживання одиноко. Французький учений Поанкаре каже: "Те, що є дійсне в світі це відношення предметів. Тих відношень не можна зрозуміти без розуму, що їх розуміє. Казати, що ще існує, щось іншого як думка, це не має змислу." Той сам Поанкаре каже, що в ґеометрії нема правд і аксіомів, що мали би загальне значіння. Кожна ґеометрія є добра чи ґеометрія Евкліда чи ґеометрія модерна. Так само думають інші вчені нинішних часів. Для всіх них наука не представляє нічого іншого як відношення річей. Наука це щось зовсім субєктивного, бо складається і опирається на наших субєктивних вражіннях одиноко й тому обектив ної вартости не має. Вартість науки полягає на тому, що складається з ясних, льоґічних правд і аксіомів, що між собою годяться. Це одна з найважніших прикмет новітньої науки. І тому сьогоднішня наука:

1. Кладе таку велику вагу на математику. Математика найліпше виражає відношення річей між собою. Нинішня наука це щось мішаного. Це наука формально математична а матеріяльно фізична, бо фізика їй достарчає якових матеріяльних даних. Знаємо на пр., що Айнштайн усунув час з фізики а зробив його частиною математики. Його теорію можливо зрозуміти лиш при помочі математики, яка найліпше виясняє відношення фізичних законів, які нам досвід показує. Що більше В. Руссел злучив математику й льоґіку. Загалом сьогоднішня наука все виясняє математикою, не шукаючи вищих принципів. Сама природа мала би складатися з раціональних форм, що належать до математики. В тому новітня нука наближається до Плятона.

2. Сьогоднічня наука любить інтуїцію. Наука має бути ясна і докладна. **Того сподіється наука від інтуїції. Наука додає щось до фактів, які стрічаємо в природі, тому, що факти виясненi науково це щось більшого як прості факти.** Розум щось їм додає, бо відношення ми інакше не можемо розуміти, як до розуму, до їх творить. Світ стає чимсь психічним. Учені відкидають механістичне пояснювання світу Позитивістичної науки Конта. Усе мала би вияснити математика й інтуїція, що з неї випливає. Тоди коли Позитивізм старався виясняювати факти сього иншим наука не задоволяеться тим. Змисли не виясняють усього, а навіть розум як його понимали Позитивісти того не може вияснити, тільки інтуїція. Наука то щось глибшого, містичного, інтуїтив ого. Не диво, що Берґсон так воює проти науки з 18 і 19 віку. Та науковість пережилася сьогодні й те, що знав Конте перестарілося. Сьогодні взяла верх інтуїція Берґсона і льоґіка Руссела. Людина має переживати, відчувати світ, щоб зрозуміти його вартість для життя.

3. Помимо нового способу виясняювати світ нинішня наука є релятивна, невистарчаюча тому, що не признає вищої науки, з якої могла би черпати свої принципи. Вона є зовсім релятивна. Так представляється сьогоднішня наука, яка є запереченням науковости Конта і його школи. Коли той старався все вияснити розумом нині наука опирається на математиці й інтуїції. Усею силою виступає проти сухих, абстрактних не звязаних з життям формул Позитивізму. Поанкаре, Дігем, Айнштайн, Мах, виясняють матерію математикою. Суть річей природи це відношення, релятивність. Наука, каже Поанкаре, є релятивна до чоловіка. Нема й що отже думати про абсолютну вартість науки, якою так гордився Позитивізм XVIII і XIX віку. Фільософія витягнула заключення з того, що показали вчені фізики й математики.

Коли наукові формули й аксіоми не мають абсолютної вартости а є лише символами, то правдою є те, що пожиточне. Не треба нічого іншого шукати, як користи. Те, що покажеться корисне, успішне в життю, те є правдиве. Наукові й фільософічні форми не є правдиві, але вони є пожиточні. Фільософія стала прагматизмом, символізмом, релігійним досвідом. Наука й уся правда міриться людиною. Це зветься гуманізмом. Наука й фільософія є пожиточним знаряддям, до того щоб життя уладити якнайкраще. Це зветься: Інструменталізмом (Шіллер).

Наука як і фільософія новітня відкидає все, що носить конечний абсолютний характер відкидаючи здібність людського ума взнестися понад явища природи й за ними доглянути абсолютний, сталий елемент. **Модерна наука й фільософія за нею докотилася до повного релятивізму, де все одиноко, міриться людиною.** Коли в нинішньому світі кріза то якраз з тої одиноко причини. Світ шукає лиш зміни, прогресу, поступу. Коли кріза така глибока, то тому, що її корінь такий глибоки, що зло є без границь. Модерне безвірство має свій корінь в науці й фільософії. Нинішний світ відкидає:

а) Обявлену релігію, а шукає особистого, релігійного досвіду. Догми, правди віри це лиш символи відповідно до часу витворені. Вони неправдиві але пожиточні до часу, щоб висказувати свої переживання релігійні. Вони розвиваються з потребою чоловіка — каже сьогоднішний раціоналізм. Бог існує тому, що людина Його потребує на кожному кроці. Наша потреба в життю витворює віру, догми, Бога вчать прагматисти. Бог отже міриться людиною. Чоловік задоволяється такими догмами, які йому найпрактичнійші в життю. Бог стає іграшкою для схорованої уяви сьогоднішної людини.

б). Фільософія модерна є наслідуванням науки й іде за нею на сліпо. Так виросла вся новітня фільософія; фільософія Картезія виросла з нової физики й астрономії. Коли Нютон винайшов закони ґравітації, Кант задумав надати фільософії ту саму певність, щоб уникнути емпіризму Гюма. Конте створив нову соціольоґію і поволи фільософія почала перемінюватися в соціольоґію. Дарвін піддав гадку еволюції а фільософія Берґсона перемінилася в повну еволюцію. Айнштайн сказав, що час і простір є релятивні а С. Александер з Менчестер потрафив доказати, що час і простір є найвищою причиною усього. Наука модерна стає провідником, паном а фільософія є її слугою і тому не дивно, що **нема сьогодні фільософії а є багато фільософій.** Що більше, наука підпорядкувавши фільософію сама розбивається і не вистарчає. Досвідна наука є добра як метод а не як найвища фільософія. Вона потребує черпати засади з вищої, ширшої науки, що обіймає усе буття. Досвід не дає цілої правди, бо опирається на феноменальнім світі. **Факти не творять знання.** До знання треба завжди ідей, раціональних принципів, які є завжди ті самі, треба примінення правд, що від фактів не виводяться одиноко. У фактах треба знайти вищий порядок, конечний. Те робить якраз метафізика. Досвідні науки мусять черпати свої засади з метафізики а не її відкидати. Ні фізика ні навіть математика не можуть вияснити всього. Це бачимо на глядно у тих учених, що намагаються знайти найвищу ров'язку світу в математичному методові. Вони дійшли до переконання, що математика всього не виясняє і тому шукають розвязки в містицизмі замість признати здорову метафізику передану попередними віками.

Заключення:

Модерна наука покинула той ідеал, яким відзначалася грецька чи радше середземноморська наукова традиція. З европейської науки зникла гармонія між духом і матерією, замість грецького дуалізму повстав модерний европейський монізм з усім наслідками прагматичного субєктивізму.

ГИРЗЕЛ, САСК.

З весілля на скитальців

В неділю 24. лютня в церкві Успення Пресв. Богородиці в Гирзел, Саск., о. Р. Хомяк ЧНІ. звінчав п. Володимира Клісовського, сина Йосифа й Теклі Калічак з панною Стефанією Злиманчук, дочкою Івана й Катерини Помяновської. Батьки молодого є свідомі, жертвенні та члени основники церкви Успення Матері Божої в Липтон.

В часі бенкету, що відбувся в хаті родичів молодого, на заклик о. пароха на скитальців зложили слідуючі: По $1.00: о. парох, Ів. Якубець, Й. Клісовський, А. Котиляк, Ст. Голик, Вол. Клісовський, Іл. Яворський, Ст. Наконечний, Ів. Антонюк, Ів. Клісовський і Я. Бубин. Дрібними $4.41, разом зібрано $15.41. Збірку перевели п. Семен Яреміцький і п. Іван Клісовський. Щира подяка всім жертводавцям за ласкаві жертви, а молодятам бажаємо Божого благословення та многі й благі літа прожити в щастю й здоровлю.

Присутний.

КЕНДІЯК, САСК.

Дня 5-го мая по Богослуженню всі парохіяни в присутности з отцем Форнальчиком зійшлися до народного дому на спільне свячене. Отець мали дуже красну і зворушаючу промову і дали начерк, що ми тут в Канаді є свобідні і ми жадного горя не терпимо, так як наші брати в Европі, особливо на скитальщині. Пішла збірка і зібрано $39.50. Ту суму поділено: 5.00 на Укр. Вісти для скитальців, 5.00 на БНації і Г. Спасителя 1.00 на прес фонд, то разом 6.00. Решта висилається для потерпівших через Єпископську Канцелярію.

Василь Стопанський

КНЯЖИЙ ДАР УКЮ МАНІТОБИ ДЛЯ БНАЦІЇ

Українське Католицьке Юнацтво Манітоби, провінціональний Заряд, прислав на руки Редакції справді княжий дарунок на цілі БНації в сумі $55.00.

На сьому місці Редакція і Адміністрація БНації дякує дуже щиро нашому доброму зарядові УКЮ Манітоби за їх так щиру жертву для своєї газети. Хай Вам Бог стократно відплатиться. Головою УКЮ Манітоби є наш учитель в одній з Виннипеґських шкіл п. Іван М. Козоріз.

ДУЖЕ ВАЖНА СПРАВА БУДОВИ ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ, САСК.

Підготовча праця будови Інституту посувається дальше помалу вперед. Її розпочато ще на з'їзді БУК-а осеню 1945 р. Вже дві осені проводимо з меншим або більшим успіхом сю кампанію будови. Загально сказавши наші українці католики в Саскачевані ставляться дуже позитивно, прихильно й жертвенно до будови. Однак є й байдужні, недбалі так одиниці як і околиці, що їх трудно й тяжко порушити до якоїсь справи. Се тяжкі, неповоротні люде.

Перші се гарні, благородні, жертвенні наші громадяне дали і ще дадуть. Послідні се або дуже занедбані, або дуже прості й зарозумілі. До одних потрібно більше говорити, підготовляти, заінтересувати їх і вони також дадуть. До інших нема що й говорити, шкода трудей і часу.

Однак наші очі мають бути звернені на людей доброї волі. З ідеальними, благородними, щирими людьми ми хочемо і можемо помогти нашій молоді. Бо як що бажаємо придержати нашу молодь при собі, нашиx церквах, Народних Домах, наших організаціях, товариствах, то мусимо постарати для неї свої рідні школи, виховні установи.

Наша молодь повинна бути для нас так дорогою і так важною як зниця ока. Таж все старання батьків йде на то, щоби якнайбільше добра придбати для своїх дітей; старання держав, народів чи не найперше для свого молодого поколінни. Які величаві школи, колегії, університети будують для них. А які грубі мілiони долярів грошей видають на удержання тихже шкіл, наукових установ?

А чи ми українці католики маємо полишитися по заді? Чиж ми не народ? Хоч і недержавний, але Богу дякувати ми у вільній Канаді. Де є демократичний устрій, права і привилеї, пошана людини, свобода віри і слова, свобода навчання, батьківське право дати дітям добре образовання і виховання.

Для сеї так важної мети Братство Українців Католиків постаралося о бурсу в Саскатуні. І вже десятий рік проводиться її. Гарне число молодих, ідеальних працівників вийшло з неї. Та се був тільки початок, се був старий будинок, де тільки жмінку студентів можна примістити. А їх прибуває щораз то більше і більше і нема де дітися. Тому йде все наше старання, труд і жертва поставити новий гарний, модерний будинок.

Отже площу білотів вже маємо лише через дорогу від саскачеванського університету. Вже зібралося пару десять тисяч долярів і за стару хату можна дістати ще зо $5,000 о Рх вже виконав пляни і ще дальше викінчує їх. Що потрібно, то більше фондів. Потрібно ще дуже богато фондів. Бож маємо будувати щось гарного, тревалого, пристойного, гідного імени нас українців католиків.

Бож то має бути наша твердиня, огнище св. Віри, української культури, канадійського горожанства. Такої то власне установи вижидають від нас так свої як і англійці, французи, німці й прочі. Я дуже радий би, щоби всі наші люде були такого ідеального надхнення як проф. Симпсон, наш приятель. Сей професор сподіється дуже богато від нас. Він так запевнююче висказався, що коли католицька церква щось планує і рішається будувати, то се має бути щось гарного, не личавого. Тому чи ми українці католики маємо спромогу вірити тим надіям.

Тай і не менше допитуються наші студенти, а коли то вже починаєте будувати Інститут? А як великий буде? Чи буде саля на кляси, саля спортова які кімнати великі, а світло, а купальні і т.д.

Богато молодих студентів нетерпеливо ждуть на Інститут. Бо нема де дітись. Ми дійсно як що скоро не пічнемо будову, то дуже богато потратимо нашої студіюючої молоді. Бо ті, котрі є в місті по приватному, то прямо розгубилися, пропадають. А ті, котрі є в бурсі, знова бачуть старий; дряхливий будинок, де мусимо тиснутися, де нема ніякої вигоди, отже так як старші студенти з університету, то нема в них охоти йти до бурси. Хоч і як бажалиб піддержувати себе. І сего року таки заявили, що як що не постарається a ліпший будинок то богато з них не зможуть повернути до бурси.

Тому справа будови Інституту дуже наглить, прямо "земля горить під ногами." Не можна відкладати, відложувати, чи зачерез байдужність зволікати справою. Не можна казати "моя хата з краю" ... Не можна скупити, серце своє замикати перед конечністю жертви, жертви і ще раз жертви! Нехай нас Бог боронить перед євангельським слугою, що закопав свій талант. Бо гроші, матеріяльне добро Пан Біг нам дав, щоби ми розумно, зріло, про ворно розпоряджали ним. Ми грошем, а не гроші нами...

Обходимо ювілейний рік 350 ліття Берестейської Унії. Святійший Отець Папа Пій XII видав Енцикліку із сеї нагоди, де побіч опису гарного поступу й розвитку нашої Церкви, Святійший Отець мужно обороняє наш український Народ перед страшним переслідуванням червоних катів. Варта, щоби і ми в Канаді обходячи сей ювилейний ювилей поставили тривкий, монументальний памятник сього Ювилею Виховний Інститут в Саскатуні.

Нехай велетень дух великих Апостолів Унії: св. священомуч. Йосафата, Іпатія Потія, Йосифа Рутського, Андрея Шептицького буде поміччю тим благородним, жертвенним надхненням для нас. Їхня жертва й самопосвята нехай буде нині жертвою й самопосвятою. Їхня благородність духа, що не тільки пожертвували своє майно, свій великий апостольський труд і працю, але що готові були навіть і життя своє віддати за соединеніе обидвох церков, нехай ся благородність духа буде і в нас. Для Бога, для українського народу все наше пожертвовання!

"ДЕМОКРАТИЧНІ МЕТОДИ"

(УІС) На захід від лінії Курзона, на теренах замешканих українцями, посилюється щораз більше терор та безправя, що його під натиском Москви послідовно застосовує супроти українського населення в межах Польщі польський уряд. Т. зв. "Міліція Обивательска" та "Война Польске" не зважаючи на те, що офіційно переселення є добровільне, спільно з польською адміністрацією та НКВД силою змушують українське населення, а при цьому побивають і грабують безборонних людей. Колиж у відповідь на цей терор населення створило свою самооборону а відділи УПА почали серйозну протиакцію, преса совєтської Польщі почала обширно розписуватися про те, будьтоби українські "банди" не дають жити польському населенню.

Подаємо декілька прикладів, котрі наглядно виказують, хто на ділі стосує бандитські методи терору.

Від 12. XI. до 20. II. 1945 р. тривала переселенча акція в селах: Аксманичі, Берендьовичі, Клоковичі, Молодовичі і Корманичі.

Найбільше знущалося польське військо над мешканцями с. Берендьовичі, котрі не хотіли добровільно виїзджати. Опірних побивано а родом усіх замкнути у підвалі і держали там в голоді так довго, аж підписали заяву на виїзд. Село пограбили до тла.

21. XI. 1945 р. польське військо та міліція пограбували село Маляву, при чому стріляли до людей.

24. XI. 1945 р. Відділ міліції на чолі з міліціонером Ерсом ограбив церкву в Маляві.

1. XII. 1945 р. Міліція в Бірчі з тимже самим Ерсом на чолі напала в Маляві на хату українця Миколи Війтова. Не заставши його міліціянти побили його жінку, пограбили цінніші річи, а опісля підпалили хату.

11. XI. 1945 р. 50 вояків польського війська напали на село Добрайки. Поміж іншими злочинами вони побили 70-літнього старика, а одного 65-літнього господаря, що не хотів віддати корови покололи вилами. В селі забрали вони 6 штук худоби.

15. XII. 1945 р. Відділ польського війська приїхав до села Ліщова Долина, забрав 85 штук худоби, а при тому побив декількох селян.

По таких актах вандальського терору і грабунку польсько-совєтська преса має сміливість ще писати про "акти терору українських фашистів" на тих теренах. ... Ось напр.: "Нове Горизонти" (газета в Перемишлі) в 23. 12. 1945 р. подає як приклад гідний наслідування: "громадянин Ян Скуревич, керівник аптеки "Под Орлем," зложив до диспозиции старости 1000 злотих і одяг, майже новий, номінально вартости 8-10 тисяч злотих, на діло помочі жертвам українського фашистівського терору."

За свободу для Індії. Пані Віджая Лакшмі Пандіт, на знимці, сестра індійського націоналістичного провідника П. Я. Нерy, через три місяці обїзджала Зл. Держави і виголошувала промови в справі повної свободи для своєї батьківщини, Індії.

Полковник Йонас Петруітіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

Міжтим НКВДисти наближалися. Ми виразно чули як вони ломили двері до келії погнали нещасливих жителів келії догори сходами a далі... почули ми цілком виразно ч. 92. Потім розніcся голос: "Руки вгору, виходи" Потім два вистріли з револьвера. Хтось закликав голосом повним розпуки: "Мущини, кров пливе з підлоги коритаря з другого поверха." Се однак мусів бути твір уяви того, що кричав, бо колиб навіть кров сплинала з другого поверха, то ніхто з келії не мігби того бачити. Всетакиж цілком можливим видавалося, що НКВДисти розстрілювали половних на другому поверсі тоді коли ми чули вистріли по два вистріли з револьверу.

Щоби успокоїти свої нерви, ми почали знова курити папіроси. Іван Д. почав оглядати наші соломяні матераци на котрих ми спали, чи часом неможливим булоб з них зробити свого рода яку барикаду охорону перед напастниками. Нагло прийшла мені думка до голови, що можливо второпнише для нас буде не опиратися напастникам але спокійно піддатися і навіть не старатися боронитись, бо колиб ми були спробували оборони тоді чекала нас певна смерть. По хвилині перепальки, капітан І. і усі прочі погодились на мою думку.

Врешті прийшла наша черга. Оден з НКВДистів закликав через отвір в дверях до нас, кільки то нас є в келії. "Пять", ми відповіли. Відразу почали вони братися до діла розбивати двері келії. "Чи ви потребуєте якоїсь помочі", ми закликали НКВДисти приказали нам помогти їм вивалити двері і ми усі почали з цілої сили се робити. Двері однак не подавалися. Вкінці тріс замок і двері самі відчинилися. Струї світла з флешлайтів заляли нашу келію. При помочі тих світел побачили ми також що на нас були звернені дула крісів.

"Руки вгору, виходити одинцем", приказав старшина НКВДистів, котрий тримав в руці револьвер.

Я вийшов перший, по мені капітан a потім други. За кождим з нас йшов оден НКВДист та тримав дуло револьверу притуливши його до наших голов ззаду. Оден несподіваний рух і тодіб НКВДист потиснув язичок в револьвері і куля з револьвера перейшла и простісенько через мозок наступилаб моментальна смерть. Ми усі думали, що нас ведуть на розстріл і дуже ми дивувалися, чому нас зараз тут не розстрілюють. Під приказом "Вліво", "Вправо" або "Просто йти", НКВДисти запровадили нас вдолину сходами. Тут однак не могли вони відчинити величезної вязничної брами. Тому зачали нас провадити вдолину сходами до пивниці в котрій знаходився ряд келій одинок. Кождому з нас приказали звернутися лицем до дверей пять з тих келій. Тепер, ми думали собі, вже певно наступив наш кінець. Пивницяж бо є дуже вигідним місцем на розстріл, бо в ній є так богато місця на закопання наших тіл. Такі думки пропливали ми розум раз за разом. Про що іншого я не міг в тій хвилині думати. Мінути минали a кожда видавалася нам вічністю. Приблизно по пятьох хвилинах, пігнали нас знова вгору сходами на третій поверх, a потім знова вдолину до великої вязничної брами котра вже була відчинена тим разом. Перейшли ми через неї, вийшли впрост на вулицю a тут вже на нас чекали авта. Нас посадили в два великі баси міські. До авт переходили ми через два ряди НКВДистів, що тримали спрямовані на нас та готові кождої хвилі до вистрілу карабіни. 19 з нас, що були засуджені на кару смерти посадили в так званий "Зелений Горіль" троком яким возили арештантів на місце страти. Ми візніше довідалися, що оден з тих засуджених на смерть, мій товариш Фабіян С. не пішов з ними. Він якимсь чудним способом остався в вязниці і втой спосіб уникнув смерти. Фабіяна С. тримали увязненого наперід в келії число 89 разом з о. Панасом П. Засудив був Фабіяна на смерть специяльний совітський Трибунал. Тоїж для нас так памятної ночі НКВДисти перевели його та замкнули були до одиничної келії число 17 в пивниці. Пізнійше не змогли вони виломити до сеї келії дверей і через се, чи з якоїсь другої причини вони полишили Фабіяна. Потім коли большевики опустили Литву, зістав він звільнений з вязниці разом з тими другими вязнями за котрих забули НКВДисти.

В нашім басі ми були так наладовані як оселедці. Не було місця навіть обернутися. Бас, котрий звичайно перевозив 40 пасажирів, тепер віз в собі 40 арештантів та 20 узброєних НКВДистів. Декотрі з тих послідних стояли на пере́ді баса, близько шофера та фронтових дверий, други стояли позаді. Арештанти сиділи на сидженнях та на підлозі. Тим, що сиділи на підлозі НКВДисти приказали обернутися задом до них, щоби в той спосіб не мали арештанти навіть найменшої нагоди бунту. Сидячи, ми мусіли тримати свої руки на плечах, не дивилися ми ні вправо ні вліво та не говорили ні слова. Коли тільки котрий з нас отворив тільки уста, тоді НКВДист вимахуючи своїм револьвером кричав остро: "Мовчати."

Була тоді десь перша година над раном, коли ми почали нашу подорож. У басі було страшно темно. Нам не дозволяли говорити, тож ми мусіли чекати доперва на раннє світло, щоби могли ми довідатися хто їде разом з нами. Переїхавши попри головний Почтовий Уряд а дальше через вулицю Саванорію, виїхали ми на гостинець Укмерге. Наш бас дуже часто по дорозі ставав як також ми їхали дуже поволи, бо вулиці були запаковані другими автами, троками та людьми. На дорогах було повно совітських жовнірів, танків, троків і авт усі вони втікали перед наступаючими німцями з Ковна тоюж дорогою.

(Далі буде)

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN

Любі Діти!

Одного дня Вуйко переходив попри шкільну площу, де діти розпочали забаву галкою. Вуйко станув їм приглядатися.

Зразу все ішло добре. Діти притримувалися правил забави і кожне з них було вдоволене. Але так довго не було.

Нараз оден хлопець, що звався Гриць, пропустив галку як коло него прокотилася. Він мав її спинити, але йому не хотілося. "Що мені хто зробить?" він гордо відповів всім, що його картали за те, що дав галці покотитися далеко на поле та через те саме поміг своїм противникам здобути ліпше становище в грі.

Та бо на тім не сталося. Гриць розсердився. При найближчій нагоді коли дістав галку в руки, кинув її в кущі. Стало замішання. Розпочалася сварка, котра тревала до кінця шкільної перерви.

І так час перерви змарнувався для всіх, через одного що забув, що

Кожна забава має свої правила, котрих всі мусять придержуватись, щоб забава була справедлива і приємна.

ВУЙКО ТРОХИМ

ПРАЦЯ ДІТИЙ ДЛЯ СВОЄЇ ЧАСОПИСИ

Юлія Матвійчина, Виннипег. Ман. приєднала ще відновлені передплати.

Галя Кравчук, Виндзор, Онт., приєднала одного старого передплатника.

Юлії та Галі Вуйко на тому місці сердечно дякує.

БИНЯ— так називатися мала телятко. Про него почуєте в слідуючим числі Дитячої Сторінки.

ВУЙКА ТРОХИМА ВЕСЕЛА РОДИНА

О, Весела Родина гарне іде в гору розвивається. Тим разом знова Вуйко, Любі Діти, представляє Вам двох нових членів Веселої Родини. Ними стали:

ч. 67. **Галя Крук,** Виндзор, Онт., літ 10, жертва 50ц.

ч. 68. **Анна Крочак,** Лерос, Саск., літ 13, жертва 25ц.

Ану, хто з Вас, любі Діти, буде слідуючим членом Веселої Родини?

ЛИСТ З ГОДСОН БЕЙ ДЖОНКШИН, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Пишу я до Вас сей перший лист. Я маю 14 років і хочу стати членом Веселої Родини.

Подаю членство 25ц. і хочу брати участь в контесті. Я ходжу до школи англійської до 6-ої кляси, а по українськи вчать мама.

Здоровлю Вас Вуйку,

Анна Федора

Годсон Бей Дж., Саск.

Від Вуйка: Анно, пишеш уже гарно. Яка там у Вас погода?

ЯК ЗАЦВІТУТЬ ..

Як зацвітуть вже яблуневі віти,
Розлетить ранком милий запах вкруг.
Як забіліють вже здалека квіти—
Підь я в луг.

Нарву китицю тих весняних чарів,
Ніжниних білих, пахучих квіток,
Сплету з дрібненьких оксамитних дарів
Собі вінок.

Як зацвітуть вже яблуневі віти
Ох, правда! шкода обривати цвіт.
З них буде овоч колись, любі діти!
Хай вітер квіття сам жене у світ.

Іванка Трешневська

ЛИСТ З ВОНДИ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се мій другий лист до Вас. Я посилаю контест, що я намалювала. Я маю тринайцять років.

Коло нас буде не задовго весна. Дуже гарна погода.

Здоровлю Вас Вуйку

Оля Чорна,

Вонда, Саск.

Від Вуйка: Олю, як Тобі святкувалося? Пиши знова!

ВПИСУЄСЬ ДО В. РОДИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме. —

Я хочу вписатися до добродіїв веселої родини. Посилаю 50ц. Я хочу подякувати за той гарний вертеп, що Ви давнійше були мені прислали. Я беру участь у контесті.

Здоровлю Вас Вуйку,

Томко Трач,

Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Чи у Вас вже весна? бо тут зимно і падав сніг.

"ЙДУ ДОЇТИ КОРОВИ"

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже трохи давно, як я до Вас писала, аж нині собі нагадала. Посилаю Вам свій контест, але не знаю як Ви собі його сподобаєте.

Ми сидимо три і пів милі від школи. Наша школа називається Мил Енд. Наша професорка називається Міс Класон. Я думаю, що вже буду кінчити, бо маю іти корови доїти. Посилаю Вам 25ц. на Дитячу Сторінку.

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Марія Сеньків

Бур, Саск.

Від Вуйка: Маріє, гарно, що Ти помагаєш Татові і Мамі в роботі. Будь усе такою!

ПРИСЛАВ ВЕРШИК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се мій третий лист до Дитячої Сторінки. Я маю дванайцятий рік, і дуже люблю читати Дитячу Сторінку. А тепер напишу Вершик про ластівку, для своїх малих товаришів Веселої Родини.

* * *

ДІТИ І ЛАСТІВКА

Ластівочко, щебетушко,
Деж ти від нас птичко, йдеш?
Щож ти нам з чужого світа,
З теплих країв принесеш?
Принесу Вам весну гожу,
Принесу Вам рожу, цвіт,
Лиш учіться, любі діти,
Ой учіться, вчіться, вчіть!

Я посилаю 1.00;— 50ц. на дітей скитальців, 25ц. на сироти і 25ц. на прес фонд Веселої Родини.

Здоровлю Вас Вуйку,

Мирослав Шилюк.

Від Вуйка: Мирославе, Вуйко дуже тішився Твоїм вершиком. Як Тобі святкувалося?

ЛЮБИТЬ ВЕСНУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Коло нас уже весна—пташки поприлітали і веселійше як було. На деревах є базьки; я дуже люблю весну.

ЗІРКА—ЯЩІРКА

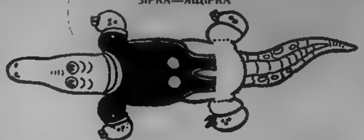

Хотяй на вид я не дуже гарна, мене діти назвали ЗІРКА-ЯЩІРКА

Помалюйте мене на зелено, наліпіть на грубший папір, витніть та загніть мої ноги там де бачите точки, то я буду сама стояти. А як трошки мене піпхаєте, то декуди полізу.

Тут у нашій школі учителька казала, щоби ми робили "виндов баксис" і садили квіти. Отож пята і шеста кляса так робить.

Посилаєм за насінням і посіємо ріжних цвітів. Як виростуть, то я Вам Вуйку опишу другим разом.

Також я беру участь у контесті і посилаю 15ц. на членську вкладку а 35ц. для бідних дітий.

Здоровлю Вас Вуйку,

Оленка Пих,

Прісвил, Саск.

Від Вуйка: І Вуйко любить весну. Напиши знова до Вуйка!

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме. —

Се є мій перший лист до Вас. Я маю 13 літ і ходжу до семої кляси в англійській школі а по українськи мене вчуть мама в дома і я люблю читати Дитячу сторінку. Я також хочу належати до Веселої Родини, на що посилаю 25ц. і також беру участь в контесті на травень. Я Вуйку пишу, що ми борше були на Бідил, Саск., де мої тато були форманом на сієнарській трені, а тепер ми перевезлися до Лерос, де мої тато стоять на тій самій позиції і в нас вдома ще є пятеро, а то я і 4 мої брати. Я маю дві сестрі вже замужні і одного брата оженeного, а оден брат учителює перший рік.

На тім кінчу свій лист.

Здоровлю Вас Вуйку.

Анна Крочак,

Лерос, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за лист. У нас тут тепер дуже зимно. Як там у Вас?

CANADA'S YOUNGEST GENERAL TO HEAD BOY SCOUT MOVEMENT IN CANADA

Major-General Daniel Charles Spry, C.B.E., D.S.O., twice mentioned in despatches, the youngest major general in the Canadian forces has been appointed Chief Executive Commissioner of the Boy Scouts Association. He will formally take office on September 1st, succeeding John A. Stiles, O.B.E., who has held the post since 1928, and who was Assistant Chief Executive Commisioner from 1919. Mr. Stiles, former Dean of the Faculty of Applied Science at the University of New Brunswick, is retiring.

Major-General Spry was actively identified with Scouting as a boy. He was a Wolf Cub and Scout with the 2nd Group in Calgary, Alta., and later a King's Scout, Rover Scout and Rover Leader with the 9th Halifax, N.S. Group. He has always retained a keen interest in the Movement.

As Chief Executive Commissioner he becomes the executive head of Scouting in the Dominion. His appointment was made by the Executive Board of the Association on April 30th, and approved by His Excellency, Viscount Alexander of Tunis, Chief Scout for Canada, the same day.

The new Commissioner is the veteran and hero of many fierce engagements with the enemy in Italy and Northwest Europe, where he commanded the 3rd Canadian Infantry Division.

Slim, tall and youthful, (he is only 33), Major-General Spry was a great favourite with Canada's fighting men.

He is a native of Winnipeg, the youngest of three sons of Major-General D.W.B. Spry. He started his education in Great Britain, and later attended the Western Canada College at Calgary, and the Halifax Academy and Dalhousie University.

He joined the Reserve Army in 1932 and in 1934 having qualified for the permanent army spent a brief time at the Royal Military College at Kingston and later he took a special course at the Camberley Staff College in England.

Major General Spry commanded his Division through many important engagements. He was named Vice-Chief of the General Staff early this year, and has resigned from that post to head the Boy Scouts.

Chief Executive Commissioner Spry is married to Elizabeth Forbes of Halifax, and has two children, Margot, three, and Toby, six months old. Both were born in England where Mrs. Spry lived during the war.

Major General Spry will head the staff at Dominion Headquarters of the Boy Scouts in Ottawa.

There are Boy Scouts in 47 countries of the world in addition to all parts of the British Empire and Commonwealth.

HIS FIRST SCOUT INSPECTION

Boy Scouts of Truro, N.S., had the honour to be the first Boy Scouts in Canada to be inspected by Lord Alexander, Canada's new Governor-General and Chief Scout. They were inspected by His Excellency at a break in his journey to Ottawa for his investiture as Governor-General.

TWO OF A KIND

Life saving seems to be a habit in the Van Allen family at Kemptville, Ont. Recently John A. Stiles, Chief Executive Commissioner of the Boy Scouts Association, presented a Silver Cross to Scout Stanley Van Allen for life saving. An elder brother, Glen Van Allen won the same award for a similar act six years ago.

SCOUTS AWAY UP NORTH

Probably the most northerly Boy Scout Troop in the British Empire, if not in the world, is that located at Dawson City in the Yukon Territory. The Scoutmaster is Corporal A. K. Bond of the Royal Canadian Mounted Police. This Group not only does active Scouting but has generously assisted in the various Boy Scout war charity drives.

INSPECTS JAMBOREE SITE

Lord Rowallan, Chief Scout of the British Commonwealth recently inspected the site of the first Postwar World Scout Jamboree at Moisson, about 50 miles Northwest of Paris, France. The site, about three miles long and three-quraters of a mile wide, is expec-

Останні Вісти...

КОМУНІСТИ ЗАМУЧИЛИ ДВОХ КАНОНІКІВ ЛЬВІВСЬКОЇ КАПІТУЛИ. Доперва тепер прийшли з Европи вісти про те, що то діялося на святоюрській горі ві Львові потім, коли комуністи вивезли були львівських епископів і митрополита Й. Сліпого, а Митрополит Шептицький був вже помер. І так, щоб Львівська Архідієцезія не була полишена без проводу духовного, львівські крилошани, каноніки, що входили в склад Львівської Капітули, зараз другого дня зійшлися були до канцелярії своєї на свято-юрській горі та вибрали були о. каноніка **Горчинського,** пароха так званої Волоської церкви, що находилася на Руській вулиці ві Львові, за Адміністратора Архідієцезії. Коли про се большевики довідалися зараз заарештували були о. Горчинського і від того часу слід по ньому загинув — зістав замучений комуністами. Між крилошанами комуністи почали переводити цілий день ревізії та допити. Крилошани однак на се не звертали увагу і по ревізіях знова другого дня зібралися були та вибрали на місце о. Горчинського нового Адміністратора в особі **о. Ґалянта,** каноніка. Не довго однак о. Ґалянт був Адміністратором. Комуністи зараз його арештували та тримали кілька місяців його в тюрмі, де так над ним знущалися, що внедовзі сей отець серед страшних мук помер. Сі вісти цілком певні, найновіші... Так то большевики-енкавудивти забралися були відразу до нищення нашої Церкви на наших рідних землях

о. Г. КОСТЕЛЬНИК зі Львова, що як подавали вісти, мав бути організатором злуки У. Католицької Церкви в Західній Україні з комуністичною церквою, тепер є вповні в руках Енкавудистів. Енкавудисти узброєні від стіп до голови возять його по селах, місточках та деканатах нашої Галичини та примушують наших священиків та вірних до зірвання з Католицькою Церквою... Така то релігійна "свобода" панує на наших рідних землях, про котру комуністичні "українські" газети в Америці і Канаді так богато пишуть і так захвалюють, що аж захлистуються...

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ (УПА) В ОБОРОНІ ЦЕРКВИ. Підчас коли Енкавудисти силують наших братів і сестер до зради своєї Церкви, в тім самім часі на наших землях діє сильно українське повстанче військо. Появляються нагло в селі, підтримують на дусі вірних в захованні вірности своїй Церкві та не приставати до комуністичної церкви. Як нагло приходять так нагло зникають, щоби появитися знова в других селах, де продовжають свою так корисну роботу ті ніколи неструджені, ті незломні герої, ті повні посвяти українські повстанчі вояки, ті носії чистої як кристаль любови доброго Бога та своєї Батьківщини, України.

НОВІ ЖЕРТВИ ДЛЯ НАШИХ СКИТАЛЬЦІВ. На руки Місійного Товариства св. Йосафата, що збирає тепер церковні річи і висилає на руки наших священиків скитальців в Европі для духовної обслуги наших братів по таборах, знова вплинули 3 гарні жертви: **Братство св. Андрея, при Парохії св. Покрови в Виннипег, Ман.,** жертвувало чашу, дискос, звізду і один повний сет літурґічних риз. **Парохія Пресв. Евхаристії** в Іст Кілдонен, Ман., жертвувала також оден сет літурґічних риз а **Сестри Служебниці в Виннипег, Ман.,** знова жертвували дві пари літурґічних риз. Ось так треба помагати нашим братам. Ану, котра слідуюча Парохія в Канаді відізветься на поклик Місійного Товариства св. Йосафата? Жертви чи **церковні річи проситься слати на руки о. Мирона Кривуцького,** Tache Home, St. Boniface, Man.

У Виннипег, Ман., Парохія св. о. Николая приступила вже до будови нової величавої церкви, що має коштувати поверх 200,000 долярів. Хай Бог благословить та позволиться допровадити до успішного кінця те гарне та добре діло. Щасть Вам Боже!

"АРКАДІЙ ЯРОШ" —Гліба-Східного і **"Чому я не хочу вертати" на родіну"**— Івана Багряного, так називаються дві книжки, що видало їх Українське Видавництво в Бельгії, на чолі котрого стоїть п. К. Кулькевич. Може канадійські українці діждуться вкоротці сеї хвилини, коли будуть мати нагоду сі книжки собі купити.

У Гогенемсі, Форальберг, Австрія, є Український Хор ім. митрополита А. Шептицького, що має 39 хористок і хористів та двох диригентів, Василя Безкоровайного і Михайла Білика. Хор працює дуже гарно між нашими скитальцями.

В Генуї, Італія, відбулася в днях 2-12 березня, 1946, особиста виставка українського маляра Івана Кураха.

Уряд Чехословаччини почав силою вивозити з Карпатської України 40,000 українських скитальців та віддавати їх в руки Сталина.

Злучений Український Допомоговий Комітет спроваджує сього року до Америки 600 українських сиріт-дітий скитальців. Кошти спровадження одної сироти в віці 12-18 року життя виносять 250 долярів, а понизше 12 років 150 долярів. Отже на спровадження тих сиріт треба найменше 120,000 долярів. На покриття сих коштів Комітет виасиґнував вже $20,000. Тепер по цілій Америці іде кампанія за збіркою решти грошей. Америка українська робить дуже гарну роботу.

...ted to be the camp home of 80,000 Scouts from all parts of the world, during the summer of 1947. Definite dates of the Jamboree will be announced in the fall, when it is seen if French transportation and food problems are likely to be solved by that time.

UNIQUE BOY SCOUT TROOP

One of Canada's most unique Boy Scout Troops is conducted at Queen Alexandra Solarium at Mill Bay on Vancouver Island. There are nine boys in the Troop, mostly bedridden. Three are Canadian, one Chinese, one Japanese, three Indian, and one Swiss. Their Scoutmaster is Col. M. E. Dopping—Hepensal, Duncan, B.C., who drives more than 20 miles each week to their regular meeting. He has been connected with Scouting almost since its inception. At 74 years of age he insists on wearing the full uniform, including shorts, at all Scout events.

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ
ТРАВЕНЬ

26. Нед. Сліпородж. Ривертон
30. Чет. Вознес. ...... Сарто

Увага! Підчас місяця травня кождої середи в год. 8 вечером правиться Маївка в Парк..к а в кождої пятниці в год. 8 вечером в Гонор

о. Антоній Цимбалістий,
235 Скошія Срт, Виннипег
Телефон 54 139

26. Нед. Сліпородж.: Тиндал 9.00 год. Брокенгед 11.00
30. чет.: Вознесення: Лейдівуд. Гадашвил (празник)

о. Й. Кормилo,
Босежур, Ман., Тел. 63.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ
[illegible]

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6.

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W. 2. England
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain, 188 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne, Comite Central a l'Etranger, 1, Place du Grand Mezel, Geneve, Suisse.

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat
Passeggiata del Gianicolo 7.
Roma (129) Italia

ШТОР НА ПРОДАЖ

Великий, мурований й модерно уладжений штор (Groceries, Confectionery, Drugs & Magazines. Квота дуже добра. Помешкання над штором на сім кімнат. Штор на головний вулиці, в дуже добрім місці. Річний оборот 50 тисяч долярів. Місто Роблин лежить в осередку чотирох гайвеїв. Велике поселення українців довкола міста. По дальші пояснення прошу голоситись до

MIKE WAROWAY.
Box 90, Roblin, Man.

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосафа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади: Box 3553, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді міхурціє. Поправа гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а поправа прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулки $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ!

АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Сю гарну книжку історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. — Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди [illegible] купон [illegible] вления сеї книжки. Витніть його [illegible] зашліть на слідуючу адресу: [illegible] Ave., East Kildonan, Man

[illegible] Редакціє БНації!

[illegible] в готівці ...... і прошу вислати мені ...... [illegible] книжки Альманах Канадійських Українських

Моє Імя ....

Почта ....

ДЛЯ БОГА, ЦЕРКВИ, НАРОДУ!

Дня 5 травня, 1946, у першу неділю місяця Марії, відбулася **урочисте отворення першого Дому й Новіціяту Сестер Місіонарок Христіянської Любови в Ґримсбі, Онт.** ПОРЯДОК: Рано, в 10 год. співана Служба Божа в парохіяльній церкві Успення Матери Божої й прийняття перших кандидаток до Згромадження С.М.Х.Л. Пополудни, в 3 год.: Молебень до Матери Божої в городі Сестер Місіонарок при гайвею но. 8. Промови, Вписи до Пропамятної Книги, Перекуска й Відвідини дому гостьми.

На це історичне торжество в імени Згромадження усіх і про запрошує,

о. МАРКО РОМАНОВИЧ, ЧСВВ

ЛИСТ ПОДЯКИ ДЛЯ БНАЦІЇ

Союз Укр. у Вел. Британії, 5 го лютого, 1946, Лондон.
До Редакції Будучність Нації, Смутс, Саск.
Увальна Редакціє.

Ваш щедрий дар в постаті стінних календарів і 5-ох примірників Вашого часопису ми отримали і щиро Вам дякуємо. Українське слово для наших членів це справжня духова пожива, так як більшість з них не бачили його протягом останних 6 літ. Сподіваємося, що і в майбутньому про нас не забудете.

З правдивою до Вас пошаною,

П. Дуда, голова

ДВОЗНАЧНЕ

Пане професоре, колито вже пічнете ті свої заповіджені виклади про мозок

—Не скорше, як наступного місяця, бо тепер маю щось зовсім інше в голові.

ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ

БЕРИНҐС ЗЕРКАЛЕВО ВИКІНЧЕНІ ПРИ ВЕЛИКІЙ ОЩАДНОСТИ ЧАСУ УЖИВАЮЧИ TOBIN ARP LINE BORING MACHINE

Поминання оливи не все залежить від люзьних перстенів у цилиндрах, але дуже часто вини тому за мало пристаючі беринґс в мейн і конектинґ радс, що допускають до цилиндрів більше оливи чим перстені (ринґс) годні перепустити

МИ ВСТАВИЛИ
"TOBIN ARP LINE BORING MACHINE"
ЩОБИ ДАТИ ВАМ ФАБРИЧНЕ ВИКІНЧЕННЯ І ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ ПРИ ПЕРЕРІБЦІ ВАШИХ МОТОРІВ

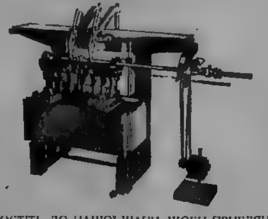

ЗАГОСТІТЬ ДО НАШОЇ ШАПИ, ЩОБИ ПРИГЛЯНУТИСЬ ЦІЙ МОДЕРНІЙ МАШИНІ В ПОВНОМУ РУХУ.
Кошториси радо подаємо.

Campbell's Machinery Ltd.
Successors to
CAMPBELL'S MACHINE SHOP
Agricultural Ave. YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIV. ч. 11, 12 (203-4) Йорктон, Саск., 1—14 червня, 1946
Vol. XIV No. 11-12 (203-4) YORKTON, SASK., June 1—14.

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИНИПЕГ, МАН., ДНЯ 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 1946
КОМУНІКАТ ч. 8.

Величавий будинок: **Роял Александра Готел** в Виннипег, Ман., в котрому відбудеться в днях 2, 3 і 4 липня, 1946, Конґрес Українців Католиків Канади

ЗА ОДИН МІСЯЦЬ БУДЕ КОНҐРЕС

Кожда хвилина, кождий день, зближає нас чим близше до тої великої релігійної та народної манифестації українців католиків Канади до Конґресу Українців Католиків Канади. Кождий член Комітету докладає усіх своїх зусиль, щоби Конґрес був добре підготований та як найкраще випав. Маємо сильну віру в поміч Божу та Матінки Божої, що наш Конґрес увінчається гарним успіхом. Щоби однак так було, мусимо поступати після дуже мудрої нашої народної приповідки: "Бога взивай, але руки прикладай." Справді так є. Не лише Комітет мусить працювати, але усі українці католики в Канаді котрі ще не поробили своїх належних приготувань до Конґресу повинні ЗАРАЗ взятися до праці

За місяць буде наш Конґрес. Подбаймо усі, щоби він випав справді величаво! Сеж наш перший Конґрес. На нас глядять та від нас домагаються помочі наші нещасні брати на скитальщині. Зможемо їм найкраще помогти, коли усі як оден будемо зорганізовані при Централі Українців Католиків Канади, над котрою власне будемо радити на Конґресі й котра буде вислідом тогож Конґресу. Тому всі до праці!

КОНҐРЕСОВІ ЧИСЛА

У місяці червні, щоби приготовити наш загал до нашого Конґресу, та подати точні інформації нашому громадянству тогож, шість українських католицьких часописів у Канаді а се: "Українські Вісти," "Будучність Нації," "Голос Спасителя," "Світло", і "Місійні Вісти" і "Наша Будучність", видадуть одно своє число КОНҐРЕСОВЕ.

У тому надзвичайному числі будуть подані знимки усіх бесідників Конґресу, точна програма Конґресу, вказівки та поради нашим Дорогим Делегатам і Гостям, що вибираються на Конґрес. ПЕРЕЧИТАЙТЕ ТОЧНО се число одної з сих 6 наших часописей а воно Вам богато поможе в зрозумінні нашого Конґресу та вкаже Вам як приготовитись до нього та як Вам поділити Ваш час підчас перебування в Виннипегу.

СПЕЦІЯЛЬНИЙ КОМУНІКАТ

На руки Всеч. оо. Парохів та предсідників Відділів 5 наших Домініяльних Організацій Комітет вислав Надзвичайний Комунікат з точними інформаціями відносно Конґресу. Проситься ТОЧНО поступати після тогож Комунікату в Ваших округах.

ТОЧНА ПРОГРАМА

Комітет вже від тепер працює над сим, щоби при вступі на салю нарад дати кождому делегатові та гостеві ТОЧНУ ПРОГРАМУ. Се буде неначе ПОКАЗЧИК, (з англійська Ґайд Бук) в котрім буде подана точна програма Конґресу та другі дуже докладні вісти, що будуть відноситися до Конґресу. Хто ще в Виннипегу не був то коли добре перейде собі той Показчик то буде так свобідно чутися в Виннипегу як у своїй місцевості.

"БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ"

Подаємо до відома, що вже ВИЙШЛА З ДРУКУ книжка під повищим наголовком, пера Всеч. о. Степана Семчука, видана коштом Конґресового Комітету. Книжка видана дуже старанно, на гарнім книжковім папері, має тверду окладинку, кілька знимок, сторін 32, формат середний. Книжка ся в простенький та ясний спосіб представить Вам чому то для нас Берестейська Унія була такою важною історичною подією. Коли перечитаєте собі сю книжку тоді доперва вповні зрозумієте чому ми тут в Канаді святкуємо 350-ліття Берестейської Унії. Ціна книжки 25ц. за примірник. Замовляйте собі книжки в своїх оо. Парохів або пишіть впрост до Комітету. Буде можна її дістати також підчас Конґресу.

АДРЕСА КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

За усіми справами Конґресу вдаватися на слідуючу адресу:

Ukrainian Catholic Congress Committee.
180 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man., Canada.

ЗА КОМІТЕТ УККОНҐРЕСУ,
о. І. Шпитковський, голова,
В. В. Валл і І. М. Козоріз,
писарі.

Орд. 61/46.

КОМУНІКАТ В СПРАВІ ЕМІҐРАЦІЇ

На основі двох найбільших заповідий Христа, любови Бога понад усе і ближнього свого як самого себе, Церква від перших часів свого основання по нинішній день, усе і всюди спішила з діяльною поміччю для всіх потребуючих.

Це діло доказує не лишень силу надприродної Віри, але також діло з Віри, без котрого Віра є тільки мертва.

Остання світова війна принесла страшну трагедію для українського народу, у слід котрої остали сотки тисяч безпомічних сиріт, старців, калік, жінок і бездомних скитальців. Для них нині наша Канада стала мрією захисту і обіцяною землею. Вони простягають зболілі руки і через море кличуть: Ратуйте нас!

Не можемо стати глухі перед лицем сеї історичної відповідальности. Тому з нинішним днем установляю: ДІЄЦЕЗАЛЬНУ РЕФЕРЕНТУРУ ІМІҐРАЦІЇ, котрої провід кладу в достойні руки Преосвященного Ніля Саварина, ЧСВВ.,.. Епископа Помічника, а на Дорадників покликую: Високопреподобного о. Бараника, ЧСВВ і Високопреподобного о. Івана Балу, ЧНІ., і Асистента Централі Українців Католиків Канади. Референтом назначую о. Степана Семчука.

Вірю і надіюся, що праця, письма і заклики Референтури найдуть повну піддержку і чинну співпрацю усіх вірних католиків українців Канади.

Ту працю як неоспірно конечну в теперішний час, отсим затверджую і уділяю для неї отсим свойого Архієрейського Благословення.

Виннипег, Ман.,
5 травня, 1946.

Епископ Ординарій,
† ВАСИЛІЙ, Епп.
власною рукою.

ДО ДЕЛЕҐАТІВ ТА ГОСТЕЙ, ЩО ВИБИРАЮТЬСЯ НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ КОНҐРЕС ДО ВИНИПЕҐУ 2-4 ЛИПНЯ, 1946

ДВІ ВАЖНІ УВАГИ

СПРАВА ПРИМІЩЕННЯ В ВИНИПЕҐУ ПІДЧАС КОНҐРЕСУ

Усі наші делеґати та гості, що виїзджають до Виннипеґу на Конґрес, повинні наперід написати до нас, коли не мають вони кого знакомого в Виннипеґу, деб могли перебути тих три дні, щоби Комітет зарезервував їм чи то місце в приватних домах чи то в готелі. **Ся справа є дуже важна і не можна її переочити.** Коли не дасьте наперід Комітетові знати за Ваше приміщення, тоді Комітет не буде відповідати за Ваше приміщення. **Пишіть ще нині на адресу Комітету і подайте число делеґатів з Вашої місцевости, що приїдуть на Конґрес і бажають мати зарезервовані місця в готелях чи приватних домах.**

ЗНИЖКИ ЗАЛІЗНИЧІ ДЛЯ НАШИХ ДЕЛЕҐАТІВ

На Конґрес наші делеґати чи будуть їхати громадно чи поодиноко, то будуть мати поважні залізничі знижки. І так **наперід берім під увагу тих, що будуть їхати громадно, буде їх більше число з даної місцевости**

1. Коли з даної місцевости будуть їхати на Конґрес до Виннипег 10-14 делеґатів разом — то тоді дістануть знижку на залізниці слідуючу: платять в один бік білет за цілу ціну, а в другий бік дістануть білет за половину ціни.

2. Коли буде разом 15-24 осіб, тоді платять в один бік цілий білет, а за зворотний тільки платять одну четверту.

3. Коли буде разом 25 або більше делеґатів, тоді платять вони в один бік білет за звичайну ціну, а за відворотний білет платять тільки одну десяту.

В усіх тих трох випадках, коли їде більше число делеґатів, то добре наперід вибрати одну особу, що занялабися сею справою на залізничій стації. Тоді на руки сеї особи усі делеґати складають гроші та він купує білети відразу для всіх. Се треба робити **принайменше два тижні перед виїздом. Муситься однак тоді відразу купити білети на стації в два боки.** Коли поступите після наших вказівок, тоді дістанете такі знижки, як вище. Хочемо піддати думку нашим делеґатам: Добре буде, коли наші делеґати з одної округи та церковних громад порозуміються вже наперід щодо сих знижок, зложать гроші на переїзд на руки особи, що мешкає в місточку чи місці, звідки б усі мали разом виїзджати і та особа купить білети відразу для усіх наперід. На примір: Усі скористають з великої знижки коли кольонії навкола Йорктону порозуміються вже наперід з оо. Редемптористами, подадуть число своїх делеґатів, пришлють гроші на білети. Отці випитають докладно на стації за ціну білетів, їх закуплять в два боки по зниженій ціні. Тоді делеґати зїзджаються в дні відїзду до Виннипегу усі до Йорктону і тут усі разом сідають на потяг і їдуть разом до Виннипеґу. Се можна легко зробити і в других околицях наших-округах.

Тепер що до знижок других учасників Конґресу, що приїзджалиб поодиноко чи покілька. Отже:

Комітет поробив старання

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

о знижки для всіх делегатів. Коли вибираєтеся на Конгрес а Ваш білет до Винипегу буде коштувати більше як 75ц в один бік, тоді так поступайте: Не **скорше як три дні перед відкриттям** Конгресу, неділя не береться під увагу, йдіть на стацію та купіть собі білет **тільки в одну сторону до Винипегу** (не рітирн). Зараз при купні зажадайте від стаційника картки, що називається **"Стандард Конвеншин Сертифікт— форм 24W"** На тій формі стаційник потверджує, що Ви за таку а таку ціну купили білет. Сю картку Ви берете з собою і при реєстрації на Конгресі складаєте її на руки секретаря Конгресу та платите 25ц Відпоручник залізничих компаній підписує сі посвідки і тоді будете управнені до купна білету по зниженій ціні Чи Ви ідете на Конгрес яко гість чи делегат тоді **конечно жадайте сеї посвідки.** Чим більше делегатів чи гостей привезуть такі посвідки ,тоді буде більша знижка.

Наперід спитайте на стації в Вашій місцевости з тою посвідкою, чи стаційник її має. Скажіть йому, що Ви будете її потребувати, най постарається про ню. **Коли тяжко Вам про ню постаратися, тоді пишіть впрост до Комітету, а ми Вам ті посвідки самі вишлемо.**

Отже: а) Купіть білети тільки в одну сторону до Ви[illegible]

б) Привезіть зі собою посвідку— Стандард Конвеншин Сертифікат

в) Ту посвідку складаєте на Конгресі і платите 25ц.

г) Білет купуйте не скорше як три дні перед виїздом на Конгрес

г) По Конгресі зараз купуєте білет на стації, але можете перебути в Винипегу ще 30 днів від тої дати, коли Ваш білет був куплений (зворотний).

В усіх справах удавайтеся на сю адресу:

Ukrainian Catholic Congress Committee,
150 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Винипеґ, Ман., 2, 3 і 4 липня, 1946

ДЕКОТРІ ПОЯСНЕННЯ ДО ПРОГРАМИ КОНҐРЕСУ

Архієрейська Служба Божа

Без Бога ні до порога. Щоби випросити благословення в Бога для всего нашого многострадального народу в Европі та щоби Бог поблагословив наради нашого Конгресу, в церкві св. о. Николая відбудеться в перший день Конґресу, **ВІВТОРОК, 2 липня, 1946, година 8.30 рано** торжественна Архієрейська Служба Божа, котру відправить Наш Преосвященний в сослуженні усіх оо. Парохів прибувших на Конґрес як також і представників Чинів оо. Василіян, оо. Редемптористів і оо. Облятів.

Делегати і гості Конґресу повинні, після своєї спроможности взяти участь у сій Сл. Божій, щоби гідно з Богом почати сей наш перший Конґрес

Однак не забудьте: НАШ КОНҐРЕС відчиняємо Службою Божою.

Час: ВІВТОРОК, 2 липня, 1946, година 8.30 рано, ПЕРШИЙ ДЕНЬ КОНҐРЕСУ, церква св. о. Николая.

МІСЦЕ Конґресу— РОЯЛ АЛЕКСАНДРА ГОТЕЛ, Винипеґ, Ман.

Реєстрація делеґатів та гостей як також усі наради Конґресу будуть відбуватися в найбільшому готелі міста Винипеґу, в Роял Александра Готелі, що находиться при вулицях Мейн Стріт і Гигинс. Радимо нашим делеґатам і гостям приїзджати потягами СПР., бо тоді при приїзді до Винипеґу будете відразу на місці наради Конґресу, бож Роял Александра Готел міститься таки зараз при стації залізничій в Винипеґу.

Хто приїде злізницею компанії СНР., тих просимо наперід написати до нас про точний час і день приїзду, тоді наші представники вийдуть Вам назустріч та спровадять Вас на місце нарад Конґресу. **Одно просимо нас про се ВПЕРІД повідомити.**

Отже не забудьте: Конґрес відбувається в Роял Александра Готелі, Винипеґ, Ман.

РЕЄСТРАЦІЯ
Делеґатів та Гостей

Кожда з 5 наших Домініяльних Організацій буде мати осібну кімнату на реґістрованння своїх делеґатів чи гостей. Місце тих кімнат в РАГотелі вкажуть Вам відповідні впорядчики. Пізнаєте кімнату даної організації по відповідним написі над дверима кімнати. Не забудьте, що коли ідете на конгрес яко делеґат чи гість, то мусите мати **відповідну ПОВНОВЛАСТЬ**, належно виповнену, котру Комітет розіслав був усім оо. Парохам а Відділи Домініяльних Організацій дістали їх від своїх Домініяльних чи Провінціональних Зарядів. Реґістрація буде відбуватися в вівторок від 10.30 рано до 1.45 пополудни

НІКОГО на салю нарад НЕ ВПУСТИТЬСЯ без сих повновластей.

Отже: Записування Делеґатів та гостей буде в вівторок, 2 липня, в салях РАГотелі від години 10.30 рано до 1.45 пополудні.

При реєстрації кождий делеґат чи гість складає $1.00 на кошта реєстрації, стяжки, програмки.

Антін Глинка,
домініяльний Посол, Оттава Онт., що виголосить в дні 3 липня, в другий день Конґресу, доклад на тему: Наші вимоги як горожан Канади

ВИСТАВА
Католицької Преси та Народнього Мистецтва

Підчас трох днів Конґресу відбуватися будуть дві гарні вистави, а то Вистава Української Католицької Преси (Канадійської) і Вистава Українського Народного Мистецтва

Виставу Української Католицької Преси в Канаді приготовляють 6 українських католицьких часописей: "Українські Вісти," "Будучність Нації," "Голос Спасителя", "Світло" "Місійні Вісти" і "Наша Будучність" Учасники Конґресу будуть могти познакомитися з виданнями тих 6 часописей, відновити свої передплати, запренумерувати собі ті часописи, закупити собі видання сих часописей.

Виставою Українського Народнього Мистецтва занимається Домініяльний Заряд Ліги Українських Католицьких Жінок й учасники Конґресу уже від тепер повинні бути приготовані побачити гарний збір виробів нашого мистецтва.

Пригадка знова: Ті дві вистави будуть тривати через три дні Конґресу в Роял Александра Готелі.

Їх Преосвященство Кир Василій В. Ладика, ЧСВВ.
Єпископ Ординарій [illegible] Української Католицької Церкви в Канаді, [illegible] Конгрес [illegible] 2-4 липня 1946 в Винипег, Ман

Всеч. о. Степан С. Шавель,
Роблин, Ман., виголосить доклад в дні 3 липня, на тему: Суспільні струї в Канаді й Католицька Церква

Адвокат Андрій М. Кіндред,
Йорктон, Саск., виголосить доклад на тему [illegible] 4 липня, на тему: Молодь в рядах професіоналістів

Осип Прийма,
Едмонтон, Алта., дуже здібний диригент, учитель і активний член БУК-а в Альберті, буде предсідником одної з Сесій Конґресу

Василь Данилейко,
Посол до манітобського парламенту, виголосить доклад під наголовком. Іміграція до Канади, в четвер 4 липня, 1946

Василь В. Валл,
Директор одної зі шкіл в Винипеґ, Ман., виголосить на Конґресі доклад на тему: Загальні проблеми освіти в Канаді, в дні 3 липня.

Пані Марія Прийма,
Едмонтон, Алта., в дні 3 липня виголосить доклад: Українське мистецтво.

Петро Воробець,
Ростерн, Саск., шкільний інспектор, буде предсідником

Всеч. о. совітник Степан Семчук,
Домініяльний Голова БУК-а і автор книжки "Берестейська Унія," що вийшла заходом Конґресового Комітету, виголосить доклад на тему: БУК двигуном поступу канадійських українців

Преосвященний Ніль Саварин, ЧСВВ.
Єпископ Помічник, виголосить доклад в дні 4 липня, на закінчення Конґресу, на тему: Централя Українців Католиків Канади.

Професор Микола Чубатий,
зі Злучених Держав, виголосить доклад на Конґресі, в дні 3 липня, на тему: Незабутні Роковини.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
та Наради Членів 5 Дом. Організацій

У перший день Конґресу, дня 2 липня, 1946, вівторок, вечером, відбудуться наради чи загальні домініяльні збори: Братства Українців Католиків Канади (БУК), Ліги Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ), Українського Католицького Юнацтва (УКЮ), Запомогового Братства св. о. Николая і Місійного Товариства св. Йосафата.

Комітет подбав уже про відповідні салі нарад для членів тих Організацій. Поніже містимо місце і час нарад **кождої** з осібна організацій. **До**кладно перечитайте поніші зарядження, щоби Ви знали як підчас Конґресу маєте пристосуватися і до котрої салі нарад удатися. І так:

1. БЕНКЕТ І ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ БУК-а

Усі члени БУК-а будуть мати бенкет та наради в парохіяльній салі церкви св. Покрови при 965 Бойд еве., Винипеґ. Збори відбудуться точно в годині 8 вечером Бенкет 6.30 вечером. **На тих річних Зборах відбудеться вибір Домініяльного Заряду БУК-а.** Усі члени БУК-а повинні обовязково взяти в сих нарадах участь.

Отже не забудьте ЧЛЕНИ БУК-а, бенкет буде 6.30 вечером, а Домініяльні Збори БУК-а будуть 8 год. вечером **в вівторок, 2 липня, 1946 в салі церкви св. Покрови, 965 Бойд еве., Винипеґ.**

2. ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ УКЮ

Провинціональний Заряд Манітоби УКЮ в ласкавій співпраці та помочі Парохії Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман. (Винипеґ), улаштовує в Парохіяльній салі Пресвятої Евхаристії при вулицях **Ватт і Монтроз,** Іст Кілдонен, Ман., БЕНКЕТ та ПРИНЯТТЯ для всіх делеґатів УКЮ, що прибудуть на Конґрес. **По бенкеті, що почнеться точно в год. 6 вечером, відбудуться Домініяльні ЗБОРИ УКЮ, на котрих вибереться Домініяльний Заряд УКЮ.** По Зборах буде для усіх членів УКЮ товариська забава.

УКЮ Манітоби подбає про се, що членів УКЮ, коли тільки скінчиться Сесія Конґресу в РАГотелі, специяльно замовлені баси завезуть впрост до салі Парохії в Іст Кілдонен, Ман., так, що усі делеґати будуть мати змогу рівночасно прибути на свій бенкет і домініяльні наради-збори.

Отже усі делеґати УКЮ, що прибудете на Конґрес, добре памятайте:

Ваші Домініяльні Збори, наради і бенкет **будуть у вівторок, 2 липня, 1946, в год. 6 вечером, в салі церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., при вулицях Ватт і Монтроз.** Коли тільки скінчиться перша сесія Конґресу усі ЖДІТЬ на своїх місцях в салі нарад на вказівки впорядчиків, що запровадять Вас до басів, що завезуть Вас на Ваш бенкет, наради і збори.

3. БЕНКЕТ І НАРАДИ ЧЛЕНІВ ЛУКЖ

Домініяльний Заряд Ліги Українських Католицьких Жінок устроює для усіх делеґатів ЛУКЖ БЕНКЕТ в год. 6.30 вечером, в вівторок, 2 липня, 1946, в салі РАГотелі. По бенкеті відбудуться НАРАДИ усіх делеґаток.

Отже:

Місце: Роял Александра Готель

День: Вівторок, перший день Конґресу, 2 липня, 1946

Час: 6.30 вечером

4. НАРАДИ ЧЛЕНІВ БРАЦТВА СВ. О. НИКОЛАЯ

У перший день Конґресу, вечером, 8 година, себто в вівторок, 2 липня, Домініяльний Заряд Брацтва буде мати зі своїми членами делеґатами на Конґрес, свої річні наради в домівці Брацтва, при вулицях Арлінгтон і Селкирк Усі члени Брацтва повинні в сих нарадах взяти участь.

Отже:

Місце: Домівка Брацтва, при вулицях Арлінгтон і Селкирк

День: Вівторок, перший день Конґресу, 2 липня, 1946

Час: 8 година вечером.

5. НАРАДИ ЧЛЕНІВ МІСІЙНОГО ТОВАРИСТВА СВ. ЙОСАФАТА

Відбудуться вони також в перший день Конґресу, в вівторок, 2 липня, 1946, в салі Роял Александра Готелі, година 6.30 вечером.

(Продовження на стороні 9)

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

В 350 ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

Винипеґ, Ман., 2, 3 і 4 липня, 1946

ПРОГРАМА

ПЕРШИЙ ДЕНЬ, вівторок, 2 липня, 1946

Рано: 8.30: **Архієрейська Сл. Божа в церкві св. о. Николая**

10.30 до 1.45 пополудни: **Реєстрація делеґатів та гостей в** Роял Александра Готелі

Пополудні: 2.00 **Отворення Конґресу** о. Ігор Шпитковський, голова Комітету

2.15 Привіти: п. МекВилямс, провінціональний говернор, п. Гарсон, премієр Манітоби і п. Г. Колтер, майор міста Винипеґ (Сі привіти будуть тревати 5 хвилин кождий)

2.30 **Доклади** (кождий доклад не триває більше як 20 хвилин):

1 **ЦІЛЬ КОНҐРЕСУ**—о Андрій Трух, ЧСВВ., Мондер, Алта.

2. **ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК КАНАДИ** пані Марія Дима, Винипеґ, Ман

3. **БУК ДВИГУНОМ ПОСТУПУ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ**—о. Степан Семчук, Винипеґ, Ман.

4 **УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО**— Анастазія Жук, Гефорд, Саск

4.00 5.30 ДИСКУСІЯ

Вечером: 6.30. **БЕНКЕТИ та ДОМІНІЯЛЬНІ НАРАДИ** — ЗБОРИ 5 ДОМІНІЯЛЬНИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ (про близші інформації глядіть на другому місці в "Пояснення до Програми").

ДРУГИЙ ДЕНЬ, середа, 3 липня, 1946.

Рано: 10.00 година, ДРУГА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ, в Роял Александра Готелі, ДОКЛАДИ:

1. **КУЛЬТУРНА ПРАЦЯ ТА її ЗАСОБИ**— професор Др. Кость Андрусишин, Саскатун, Саск.

2 **СИЛА ПРЕСИ**— Іван Новосад, Оттава, Онт.

3 **УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО**— пані Марія Прийма, Едмонтон, Алта.

4 **ЗАҐАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ В КАНАДІ**— Василь М. Валл, Винипеґ, Ман.

11.30 Пів години ДИСКУСІЯ

12.00 Обід приватно

Пополудні: 2.00 година, ТРЕТЯ СЕСІЯ КОНҐРЕСУ, в Роял Александра Готелі, ДОКЛАДИ:

1. **НЕЗАБУТНІ РОКОВИНИ**— професор Микола Чубатий, Ню Йорк, Злучені Держави П.А.

2. **МІСІЙНА ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ** – о. Мирон Кривуцький, Ст. Бонифас, Ман

3. **СУСПІЛЬНА ЗАБЕЗПЕКА**— Іван Жаровський, Винипеґ, Ман

4 **СУСПІЛЬНІ СТРУЇ В КАНАДІ Й КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА** о Степан С Шавель, ЧНІ., Роблин, Ман.

5 **НАШІ ВИМОГИ ЯК ГОРОЖАН КАНАДИ** -- посол Антін Глинка, Оттава, Онт

5.00 до 6.00 год. вечером ДИСКУСІЯ

Вечером: 6.30 вечеря- приватно.

8.00 у великій салі Плейгавз **КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ 350 ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ.** Підчас концерту виголосить 15 хвилевий доклад о. майор М. Т. Пелех на тему: **ВІЙСЬКОВА ПРОБЛЕМА.**

ТРЕТИЙ ДЕНЬ, четвер, 4 липня, 1946.

Рано: 10.00 година, ЧЕТВЕРТА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ, в Роял Александра Готелі, ДОКЛАДИ.

1 **ПОВОРОТ ДО МИРНОГО ЖИТТЯ**— посол Теодор Заплитний, Оттава, Онт

2. **РОБІТНИЦТВО**— Тома Мельничук, Винипеґ, Ман.

3. **ТОРГОВЕЛЬНЕ Й ФАРМЕРСЬКЕ ПИТАННЯ**— Володимир Филипович, Арран, Саск.

4 **МОЛОДЬ В РЯДАХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ**— адвокат Андрій М Кіндред, Йорктон, Саск.

11.30 Пів години ДИСКУСІЯ

12.00 година обід приватно.

Пополудні: 2.00 година, ПЯТА СЕСІЯ КОНҐРЕСУ, в Роял Александра Готелі, ДОКЛАДИ:

1 **МОЯ МІСІЯ ДО УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ В ЕВРОПІ**— о Др. Василь Кушнір, Винипеґ, Ман

2. **ІМІҐРАЦІЯ ДО КАНАДИ**— посол Василь Данилейко, Іст Кілдонен, Ман

3. **ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ**— Преосвященний Кир Ніль Саварин, ЧСВВ., Епископ Помічник Канадійського Екзархату, Винипеґ, Ман.

РЕЗОЛЮЦІЇ

ПРИНЯТТЯ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ЗАКІНЧЕННЯ КОНҐРЕСУ— о. Ігор Шпитковський, голова Комітету

ВЕЧЕРОМ: 7 година, ВЕЛИКИЙ БЕНКЕТ В БЕНКЕТОВІЙ САЛІ РОЯЛ АЛЕКСАНДРА ГОТЕЛЮ.

УВАГА. Предсідниками поодиноких Сесій Конґресу будуть представники з кождої провінції. Імена предсідників подамо в слідуючих Комунікатах Комітету.

ЗА КОМІТЕТ УККОНҐРЕСУ

о. Ігор Шпитковський, голова
В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі

Іст Кілдонен, Ман., дня 24 травня, 1946.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Роман Хомяк, ЧНІ.
Айтуна, Саск.

ПОТРЕБА КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Страшна доля українського народу

У історії нашого українського народу либонь ще не було таких сумних і страшних часів як саме тепер, що їх переживають наші браття і сестри на рідних землях України та на скитальщині.

Наш нарід в Европі з усіми своїми історичними землями знайшовся в неволі комуністичної Москви.

Власти західних потуг силою передають наших скитальців большевикам на страшні муки й очевидну смерть.

Як доносять поворотці з Західної України, пишуть "Вісті," український двотижневик з Бельгії, майже всі села з українським населенням, що находиться на захід від лінії Керзона, евакуовано здебільша військовою силою. У відповідь на це, населення до тла палить цілі села, що їх було примушене покинути, так, що нині ціла Любачівщина, Бірчанщина, Сяніччина, частина Перемищини представляють одну велику пустиню й існують лиш як спомин на географічних картах. Населення виселено на Схід, тоді так далеко як Іркутськ у східній Сибірі.

Усіх наших владик комуністи увязнили та вивезли куди, не знати. Дуже многих наших священиків, світських і монахів, большевики вимордували, многих увязнили й вивезли на Сибір, Соловки, а ще інших потероризували. Таким чином прийшло криваве переслідування нашої Української Католицької Церкви на рідних землях України. Із каблеграми, що й подав до одної часописи більше вицького напрямку в Вінніпеґу НКВДист В. Білаєв зо Львова, виходить, що около 1469 українських католицьких священиків у Західній Україні зістало знищених лишень тому, що не хотіли відступити від Католицької Церкви, зрадити свого народу і перейти на службу большевиків.

Св. Отець, Папа Пий XII, видав енцикліку під наголовком "Східні Церкви" до всего католицького світу з нагоди 350 літньої річниці Берестейської Унії. Хоч теперішні володарі мали тисячі нагод переконатися про криваве переслідування української Католицької Церкви кровопійцем Сталіном, однак досі ще ні хто з них не вставився за долю нашого народу. Лиш Папа Пий XII став в обороні переслідуваного нашого народу. У ювилейній енцикліці Св. Отець підчеркнув, що совєтська влада допустилася насильства над Українською Католицькою Церквою. Св. Отець убоїває, що держави світу обіцяли пошанувати свободу віри і тим самим Католицька Церква буде тішитися миром і свободою, бо завсігди вчила послуху установленій владі. Однак нажаль комуністична влада погордила демократичними засадами й пляново нищить нашу св. Церкву.

Одиниці-священики, відступники від Католицької Церкви під проводом НКВДистів з початком березня ц. р. видали отвертий лист до Ватикану, в котрім мали заяви ти що зривають 350-літню єдність нашої Української Церкви з Католицькою Церквою, а лучаться зо схизматицькою, большевицькою церквою в Москві. Знаємо, що це все тільки провокації. Ні наші епископи, ні наш нарід Західної України одности віри з Римом не зірвали. Усіх наших епископів комуністи увязнили і вивезли ще 11 квітня, 1945.

Скликання Конгресу

У цей найстрашніший час для всіх українців католиків коли наче важиться наша доля: бути нам, чи не бути, й в той великий Ювилей нашої Церкви 350 ліття Берестейської Унії, окремий Комітет, за благословенням наших Преосвящених Епископів скликає до Вінніпеґу на 2, 3 і 4 липня **Конгрес Українців Католиків Канади.** У цьому Конгресі запрошені взяти участь представники всіх українських католицьких парохій і представники всіх пятьох українських католицьких домінільних організацій, (Братства Українців Католиків Канади, Ліги Українських Католицьких Жінок, Українського Католицького Юнацтва, Братства св. о. Николая і Марійського Товариства св. Йосафата) під проводом своїх отців душпастирів, щоби

1) сильно запротестувати проти переслідування нашої Української Католицької Церкви на рідних землях України

2) домагатися повернення наших епископів, священиків і вірних, котрих комуністи увязнили і вивезли.

3) домагатися привернення релігійної свободи на рідних землях України і

4) обеднати, закріпити і поширити українські католицькі організації в цілій Канаді щоби таким чином при помочі цих організацій, обеднаних у великій Українській Католицькій Централі, ми могли так наладнати всю нашу працю і суспільне життя щоб час нашого життя и праці від сія Конгресу став часом нашого загального поступу.

Прихильне відношення до Конгресу

Щоб цей наш Конгрес міг увінчатися справді бажаним успіхом треба нам усім священикам і вірним віддатися до цього з великим зрозумінням і захопленням. Цей Конгрес це не лиш справа Конгресового Комітету й тих членів, що належать уже до котроїсь із пятьох домінільних організацій, але це справа Божого царства серед українського народу на рідних землях України і тут у Канаді. Успіх Конгресу буде мати велике значіння не лише для самих учасників Конгресу, але також для нашого загалу, що його на цьому Конгресі не буде.

Могутнє значіння Конгресу

Торжественне відсвяткування 350 літної річниці Берестейської Унії та основання Централі Українців Католиків Канади ось два найголовніші овочі нашого Конгресу. А дальше, спільний і сильний протест українців католиків Канади під проводом наших Преосвящених Епископів проти страшного переслідування большевиками нашої Української Католицької Церкви в Західній Україні знайде широкий відгомін у світі, скріпить і підбадьорить нашії катованих наших братів і сестер на рідних землях України, на скитальщині й тут на цій стороні океану.

У Канаді маємо наші українські католицькі організації, але не всюди. Часом не зорганізоване юнацтво, то знову немає організації жінок, або мужчин. А в тих місцевостях, де вже є організації, не всі діяльні. Одначе тому, що добра організація має великий вплив на працю й життя нашого і кожного зорганізовання нашого народу нам конечно треба їх поширити між українці-католики Канади повинні вийти з цього Конгресу з великою архиєрейською і сердечною піддержкою, бо на цім Конгресі — справа українських католицьких організацій у Канаді буде основно обговорена й вирішена, щоб можна справи обхопити все, щоби кожна наша організація приєднатися до якнайбільшого розвою нашої суспільности в цій Канаді.

Щоб наш Конгрес міг справді здійснити ці великі бажання, нам треба взяти в ньому дуже широку й чинну участь.

Отже парохи, на чолі зі своїми представниками юнацтва, жіноцтва й мущин, з поміж фармарів, робітників і професіоналістів із кожної нашої парохії, так по містах як і по фармах, повинні в великому числі прибути на цей Конгрес.

Перешкоди

На перешкоді такій численній і сердечній участі наших представників у Конгресі може станути брак гроша, охоти й зрозуміння вартости самого Конгресу. Щодо грошей, то їх повинна без найменшої проволоки дати своїм представникам парохіяльна, чи братська каса, а на випадок браку фондів повинні всі місцеві парохіяни зложити по одному, чи два доляри на подорож і інші видатки для представників своєї місцевости. Парохіяни, що не хотіли б дати відповідної жертви для такої важної справи, певно не могли б одержати особливого признання за свою релігійну й національну свідомість.

Брак охоти й зацікавлення були б знаком, що ми дбаємо більше за свої звичайні дочасні справи, але не маємо цеї свідомости, що важніша від дочасної справи є релігійна й національна справа, що добре є дбати про дочасність, але без порівнання більше треба дбати про справи вічної вартости. Якщоб ми не займились щиро й ревно своїми католицькими справами, тоді ми дали б доказ, що ми богато гірше стоїмо від наших народних та релігійних ворогів, що поширенню безвірства, комунізму і відступства від рідної церкви присвячують більше ваги, праці й жертви, ніж ми, католики присвячуємо поширенню святої правди та закріпленню Божого царства. До такого пониження ми не повинні ніколи допустити. Наш Конгрес має закріпити в нас і поширити таку працю, що була б корисна для католицької Церкви, Канади и України.

Основне завдання

Щоб цей Конгрес міг дійсно відбутися величнo й успішно, як не тільки можливе, треба конечно подбати 1) про фонди, 2) численних представників від парохій та товариств і юнацтва, як також із поміж старших, щоби їхня присутність була певним засвідченням, що в нашій парохії стоїть високо релігійна і національна свідомість та що кожна наша парохія бажає причинитись до нашого загального поступу.

За Божою поміччю, вчинім цей Конгрес Українців Католиків Канади величним і успішним здвигом.

НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД ЛИЦЕМ ІСТОРІЇ

Переломові часи переживає тепер весь світ. Відчувають рівно різні народи. Український нарід, а особливо католицька вітка нашого народу відчуває теперішні часи дійманочо. Пропав наш Піємонт України в старім краю яким була Галичина. Через неї наша соборність в боротьбі теричними стилю і вихованню нас обезголовили не лише з усіх наших інтелігенцій але також з тих окраїн, до віт яких були граничними межами України на заході, що видвигнули весь час історії провідних мужів для народу, почавши від архієпископа Петра Акеровича, що брав участь в Ліонськім соборі 1245 року і там боронив справи України перед лицем Західної Европи, доматаючись помочі перед татарською навалою від автора Слова о Полку, котрого мова досі збереглася на наших теренах і порівнання відповідають околицям теребовельщини через наших гетьманів, як Конашевича Сагайдачного, родимця самбірщини по весь тяг історії України. З Галичини черпала Україна найкращі сили в тяжких потребах годинах. Це галицький намісник князя Данила до останку боронив Києва і Десятинних церкви під час набігу Батия. Це уроженець чесанівщини, епископ пинський і турівський заключував Унію в Бересті і його імя остало свідком української католицтва тих земель — імя Леонтия Пелчинського. Це ряд імен небуденних владик України з роду Шептицьких по останні дні є світочами нашого народу. Від перемиського співця Митуси з княжих часів по новітних лириків Карманського, ці західні межі наші постійно на всіх ділянках нашого життя лучилися з цілістю. Нині однак червоне безправя обезголовило Україну з тих самоцвітів й корони і організм народу відчуває це в грядучих літах дуже сильно, більше навіть, як тепер нам видається.

Нашим Піємонтом стала тепер Канада. Сюди звертаються очі тисячів і тисячів наших братів і сестер в розсіянні сущих, очі заплаканих сиріт, очі голодної дітвори з усіх закутин світа. Канада є тим ельдорадом, країною вимріяного золота і невичерпаних скарбів, ... Але так як до неба тяжко дістатися ...... тепер до Канади, якщо прямо неможливо. Свідомі тої щасливої долі, ... ми повинні винести ...... заключення. В Канаді живемо ...... кругами ...... важає в даних околицях. Ці ...... численними, добре віджевленими і заможними родинами, ... редки міські, де наш народній чинник представляє десяті частину ...... Вінніпеґ ...... робітники ...... професійних сил, що повинні по ...... на вищі щаблі суспільного життя і добробуту. В Америці на жаль наве поселення не може похвалитися подібними умовами побуття і здобутків. Хоча чисельно рівне, а поселенням старше наше стремління суспільности там розплилося в мільонах ...... населення Америки і в достатках американського побуту, де о ...... ледве, о нигоди ближче.

Заключення з вище сказаного накидається саме собою. Для нас в Канаді історія зготовила подвійні обовязки в нинішній часи. В перший мірі обовязки перед Канадою і для Канади. Ми відчуваємо і розуміємо справи світові, ... дня, умом духом Канади, для неї трудимося кождого дня, для величі, розвою і закріпленні свободолюбних прав нашої незамітної і улюбленої Канади. Але здалека кличуть нас кости і тіни предків, щоб ратувати зі згарищ і румовищ Европи це, що можна ще вратувати, щоб сповнити обовязок рідности і чинної любови ближнього в змислі найкращих передань і дійсности старого світа. Ми одинокі можемо свобідно

(Продовження на стороні 10)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ВИСОКОПОЧИТАННЯ МАТІНКИ БОЖОЇ

(На основі нашого Катехизму)
(Продовження)

VII.
ХРИСТІЯНИ ЗАВСІДИ ПРИБІГАЛИ З ПРОСЬБОЮ ДО ДІВИ МАРІЇ В СВОЇХ ПОТРЕБАХ

Марія се "вірних спасення, заступниця і прибіжище."

Турки 1683 облягли Відень, коли відправлювано у цілій державі богослуження до Пресвятої Діви і Матінка Божа принесла поміч — 12 вересня побито турків.

Св. Іван Непомук у всіх своїх потребах звертався до Матінки Божої, як також і други святі все так робили.

Марія се "скорбящих радість." Св. Іванові Дамаскинові казав каліф втяти руку за його писання про почитання образів. З так відтятим раменем удався святий перед образ Матері Божої і Марія зараз уздоровила його чудесно.

Скільки то чудесного уздоровлення довершилося в Люрд чи то через ужиття води з чудесного джерела чи то кирост на взивання помочі Марії. Марія отже справді "поміщення больших."

Вірні взивають помочі Марії також тоді, коли впадуть в тяжкий гріх та бажають очищення. Взивання Марії зеднює їм ласку св. Духа. Марія, се "досвітна зоря", а як досвітна зоря попереджує схід сонця, так набожність до Матінки Божої попереджує сонце Божої ласки (вплив св. Духа). Як з появою зорі уступає темнота, так кінчаться гріхи, коли зачнемо управляти набожність до Діви Марії. Справедливо віддаємо особливу честь Марії в місяці травні, бож в тім місяці буднться природа до нового життя, а й грішник починає нове життя, коли лиш стане віддавати честь Марії. Пригадаймо собі як то чудесним було наверненням явногрішниці Марії Єгиптянки перед образом Матінки Божої в церкві св. Хреста в Єрусалимі. Діва Марія готова все поєднати нас з Богом. Коли мати знає що два її сини ненавидяться взаємно, то з певністю докладає всякого старання, щоби їх поєднати. Тим більше докладає всіх старань Матір Ісуса Христа і людей, щоби поєднати з Христом грішника, ворога Ісуса Христа. Св. Бонавентура так каже: Як місяць між сонцем а землею, так Марія є завсігди між Богом а грішником. А просьбами Марії Христос дається легко упросити. Александер Великий так раз сказав: "Одна сльоза матері моєї стерть богато засудів смерти." Подумаймо, коли чоловік і до того ще поганин так високо почитає свою матір, то що доперва ми можемо сказати про Ісуса Христа, як мусить Христос цінити Діву Марію.

Марія се "прибіжище грішників," "Мати милосердя," вона подібна до оливного джерела, бо з Неї спливає на нас олива милосердя. Марія се "наша посередничка." Її взиваємо у всякій покусі. Як жиди, коли входили до обіцяної землі, або боролися з филистинами, побіджали через Кивот Завіта, так і ми побіджаємо злого духа через Марію, се Кивот Нового Завіта. Св. Тома так каже: Як морська звізда веде моряків котрим грозить небезпека на морі, до безпечної пристані, так Марія веде нас до неба через розбурхане море сього життя. Марія, се наче явір; як сей хоронить нас від сонця і дощу, так Марія хоронить від напасти диявола тих, котрі прибігають під Її покров. Марія се наша помічниця проти диявола, котрий боїться Її, як війська, що є добре уставлене.

Марія се наша "Помічниця", "Неустаюча Поміч," "Доброї Ради", "Матір Страдаюча"...

VIII
ПОЧИТАЮЧИ МАТІНКУ БОЖУ ЛЕГКО ОСЯГНЕМО СВЯТІСТЬ НА ЗЕМЛІ А СПАСЕННЯ ПО СМЕРТИ

Усі Святі мали дитинну почесть до Богородиці і се якраз зеднювало їм у Бога найбільші ласки. Одним з найбільших почитателів Діви Марії був св. Бернард, св. Альфонс, основатель монашого чина оо. Редемптористів. Сей последний молився день в день по кілька разів і при кождій нагоді до Богородиці, коли виходив з дому і повертав, скільки разів годинник вибив годину, скільки разів забирався до якогось важнійшого діла або його укінчив, кромі того рано, в полудне, і вечером, в честь Богородиці постив кождої суботи о хлібі і воді, в Її честь написав також гарний твір. "Слава Марії."

Марія, се "двері небесні." Марія є небесною драбиною, по якій зійшов до нас Бог з неба і по якій ми можемо дістатися до Бога. Св. Альфонс так каже. Не думаю, щоби пекло могло похвалитися хоч одним осудженим, що мав за життя щиру набожність до Богородиці.

Многі знамениті мужі віддавали особливішу почесть Марії. Вожд Радецький молився перед кождою борбою до Матері Божої і відносив світлі побіди. Горячим почитателем Матінки Божої був між іншими також Андрій Гофер, геройський оборонець Тиролю.

Св. Бернард думає, що стати почитателі Діви Марії не в по доступити спасення. Св. Франц Борджія боїться навіть чи будуть спасені ті, котрі не мають особливої набожности до Богородиці.

Любім тому Матінку Божу з цілого серця і з цілої душі.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР ЧЕРВЕНЬ, 1946

1	С	19	Сщмч. Патрикія
2	**Н**	**20**	**Нед. св. Отців**
3	П	21	† Константина й Ол.
4	В	22	Мч. Василіска
5	С	23	Преп. і есп. Михаїла
6	Ч	24	Преп. Симеона
7	П	25	† 3 наид. Гол. Ів. Хр.
8	С	26	Суб. Задуш. Ап. Кар.
9	**Н**	**27**	**Сошествіє св. Духа**
10	**П**	**28**	**Пресв. Тр. (Загл).**
11	В	29	Пмч. Теодосі
12	С	30	Преп. Ісаакія
13	Ч	31	Ап. Ермія
14	П	1	Червень. Мч. Юстин
15	С	2	Св. Никифора

УСТАВ

2. Неділя Святих Отців Нікейського Собору і Попразд Вознесення. Гл. 6, Єв. утр. 10. Сл. Б., Ап. з 44, Єв. Ів. з. 56.

8. Субота Задушна Заупокійні богослуження. Сл. Б., Ап. і Єв. дня і усопших.

9. Сошествіє св. Духа. Всеночне. На кождім богослуженні через цілий тиждень співається Царю Небесний з колінопреклоненням. Сл. Б. По Благословенно Царство співається Царю Небесний. Ап. з 3, Єв. Ів. з. 27. По Отпусті сейчас співається Вечірню з колінопреклонними молитвами.

Загальниця через цілий тиждень.

10. Пресвятої Тройці: Сл. Б. Ап. з 229 і 197, Єв. Мат. з. 75 і 116.

Того року коли підемо на цвинтарі молитися над могилами наших батьків, матерей, приятелів, рідних, також не забудьмо тоді змовити сердечної молитви за душі померших наших братів та сестер, що погинули в другій світовій війні в Европі, як також за душі наших українських повстанців, що зі зброєю в руках віддали свої буйні голови на полях боїв за кращу долю нашого українського народу. Усім нашим рідним нашим нещасно погинувшим братям і сестрам як також усім нашим наіональним героям українським повстанцям, що згинули за кращу долю нашої Батьківщини Сотвори Господи Вічную Память.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ О СЛІПОРОДЖЕНІМ

Діяній святих Апостол чтеніє (зач. 38).

Во дни они, бисть ідущим Апостолом на молитву, отроковица нікая імущая дух питлив, срітє нас, яже стяжаніє много даяше господем своїм, волхвующи. Та послідовавши Павлу і нам, взиваше глаголющи: Сії человіци раби Бога вишняго суть, іже возвіщають нам путь спасенія. Се же творяше на многи дни. Стужив же си Павел, і обращся, духови рече: Запрещаю ти іменем Ісуса Христа, ізиди із нея. І ізиде в том часі. Видівше же господіє єя, яко ізиде надежда стяжанія їх, поємше Павла і Сілу, влекоша на торг ко князем і привелше іх к воєводам, ріша: сії человіци возмущають град наш, Юдеї сущи, і возвіщавають обичаї, яже не достоїть нам приймати ни творити, Римляном сущим. І снидеся народ на них, і воєводи растерзавше їм ризи, веляху палицами бити їх. Многи же давше їм рани, всадиша в темницу, завіщавше темничному стражу твердо стрещи їх. Іже таково завіщаніє пріем, всади іх во внутреннюю темницу, і ноги їх заби в кладі. В полуночи же Павел і Сила молящеся пояху Бога, послушаху же їх юзници. Внезапу же трус бисть велій, яко поколебатися основанію темничному, отверзошася же абі двери вся, і всім юзи ослабіша. Возбуждся же темничний страж, і видів отверсти двери темниці, извлек нож, хотяше себе убити, мня ізбігша юзники. Возгласи же гласом велїїм Павел, глаголя: ничтоже сотвори себі зла, вси бо єсми зді. Просив же свіщи вскочи, і трепетен бив, припаде к Павлу і Сілі, і извед їх вон рече: Господіє, что ми подобает творити, да спасуся? Она же рекоста: Віруй в Господа Ісуса Христа, і спасешися ти і весь дом твой. І глаголаста єму слово Господнє, і всім, іже в дому єго. І поєм я в тойже час нощи, ізми от ран, і крестися сам, і свої єму вси абіє. Введ же я в дом свой, постави трапезу, і возрадовася со всім домом своїм, віровав Богу.

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ

Діяній святих Апостол чтеніє (Зач. 1).

Первое убо слово отворив о всіх, о Теофіле, яже начат Ісус творити же і учити даже до дне, в оньже заповідав Апостолом Духом святим, іхже ізбра, вознесеся. Пред ними же і постави себе жива по страданії своєм, во многих істинних знаменіїх, деньми четиредесятьми являяся їм, і глаголя яже о царствії Божи; с ними же і ядий, повелі їм от Єрусалима не отлучатися, но ждати обітованія Отча, еже слишасте от мене. Яко Йоан убо крестил єсть водою, ви же імате креститися Духом святим, не по многих сих днех. Они же убо сошедшеся вопрошаху єго, глаголюще: Господи, аще в літо сіє устрояеши царствіє Ізраїлево? Рече же к ним: ність ваше разуміти времена і літа, яже Отец положи в своєй власти, но пріимете силу, нашедшу святому Духу на ви, і будете ми свидітели во Єрусалимі же і во всей Юдеї і Самарії, і даже до послідних землі. І сія рек, зрящим им взяся, і облак подят его от очію їх. І егда взирающе бяху на небо, ідущу єму, і се мужа два стаста пред ними в одежді білі, яже і рекоста: Мужіє Галилейстії, что стоїте зряще на небо? Сей Ісус вознесийся от вас на небо, такожде прійдет, імже образом видісте его ідуща на небо. Тогда возвратишася в Єрусалим от гори нарицаемия Єлеон, яже єсть близ Єрусалима, суботи імущія путь.

НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ

Діяній святих Апостол чтеніє (Зач. 44

Во дни они, суди Павел мимоіти Ефес, яко да не будет єму закоснітив Асії; тщашеся бо, аще возможно будет, в день пятьдесятний бити, в Єрусалимі. От Мілита же послав в Ефес, призва пресвитери церковния. І якоже прийдоша к нему, рече к ним. Внимайте убо себі, і всему стаду, в немже вас Дух святий постави Епископи, пасти церков Господа і Бога, юже стяжа кровію своєю. Аз бо вім сіє, яко по отшествії моем внидут волци тяжци в вас, не щадящії стада. І от вас самих востанут мужіє глаголющи развращеная еже отторгати ученики в слід себе. Сего ради бдите, поминающе, яко три літа, нощ і день не престаях уча со слезами єдинаго когождо вас. І нині предаю вас, братіє, Богови і слову благодати єго, могущему наздати, і дати вам наслідіє в освященних всіх. Сребра, іли злата, іли риз, ні єдинаго вожелах. Сами вісте, яко требованію моему і сущим со мною, послужисті руці мої сії. Вся сказав вам, яко тако труждающимся подобает заступати немощния, поминати же слово Господа Ісуса, яко сам рече: блженніє єсть паче даяти, нежели пріймати. І сія рек, преклонь колїна своя, со всіми іми помолися.

— ПОВІДОМЛЕННЯ —

Подаємо до відома, що **Велика Розігравка** в користь будови монастиря Пресвятого Серця Христового в Айтуні, Саск., що була назначена на 12 червня, відбудеться в неділю 16-го червня в парохіяльнім домі.

Просимо ласкаво всіх, що мають наші тикетні книжечки використати цей час на розпродаж тикетів і звернути нам на час відтинки на подану там адресу.

оо. Редемптористи,
Айтуна, Саск.

ВИНДЗОР, ОНТ.

Ліста жертводавців які на заклик пана Івана Кульби, з нагоди хрещення донечки панства Володимира і Марії Борецьких, Вероніки Анни, 5-го травня, зложили свої жертви на українських скитальців: По $2.00. Пан і пані Вол. Борецький, пан і пані Василь Пархома, пан і пані Дм. Тимчишин. По 1.50: п. Мих. Луків. По 1.00: пан і пані М. Давосир, пан і пані Гр. Парколаб; пан і пані П. Іващук; пан і пані В. Добровольський; пан і пані Дм. Луків, пані Марія Борецька, п. П. Вишинський і п. І. Кульба. По 50ц. пані І. Вишинська.

ВИЗАНТИНІЗМ

(Докінчення)

Форма і зміст все в життю повинні доходити до синтези і завершення. Часом однак форма переростає все проче і вид стає всім, а зміст діла відходить в тінь і легковаження. Переріст форми дає себе пізнати в церемоніях і церемоніялах, котрі як ті біблійні колоски пожирають все і котрі самі для себе стають змістом. Так зовнішність подавлює внутрішність. І це якраз стало признакою Византії та византинізму як такого. Ніде може інде церемоніялізм не дійшов до такого усовершення коштом змісту життя, ніде облуда і позірність не заступили так сильно щирости і правди, як саме у Византії. Зовнішна пишнота і виставність, внутрішна убогість характеру, несталість, ослабленість фізична і громадянська стали тими вирішальними причинами, чому там якраз віхав на білім коні до церкви св. Софії султан Магомет 1453 р. і ці самі люди, котрі відкинули правний послух для св. Отця потім приняли послух поганина. Не хотіли склонити колін перед намісником Христа на землі, але цілували руку султана за ярлик на патріярший престіл. Та їх висока і переросла культура зовнішна відцвила і зужилася, зівяла та заниділа, а з церкви св. Софії стала мечет. І сповнилися слова висланників св. Отця з 1054 року: Бог видить і судить.

Бог видить і осудив зверхну форму без внутрішного змісту правди Христа.

Грецька лесть, про котру згадує наш літописець ще з нагоди походу Олега на Царгород, як це греки підступно вогнем запалили наші кораблі, ця грецька лесть згодом принесла на нашу Україну сварку і схизму, порізнила нас з заходом, відгородила від помочі культурної та державної заходу, вичерпала нас грошево та взагалі поводилася з нами так, як зі своєю кольонією— тягнути що можна було, нічого не вкладати. Коли патріярхи чи їхні висланники приїздили на Україну то головно по це, щоби зібрати для себе тисячі дукатів та порізнивши між собою духовенство і владик і мирян, правити тим поділеним стадом з далекого Царгороду. Вислід того стану для нас був фатальний під многими оглядами, а особливо через внутрішне ослаблення Церкви, брак стійности і сильної влади наверху, брак освіти і шкіл, спори і свари за маловажні річи, а дезерція і втрати у важних.

Передвоєнні часи позначилися в нас в Галичині як спроба "очищення обряду" через вишукування певних византийських практик і уводження їх в життя Церкви. Треба признати, що цей рух найшов сильних і рішучих противників, та все таки він тут то там ширився і всюди позначував себе сваркою— також за другорядні маловажні зверхні справи, тоді коли нам треба було єдности і сили в основнім ділі безпеки нашого істнування. Даремне витрачування енергії, словесні спори і дивні церемоніяли тільки ослабляли відпорність нашої Церкви і вірних перед сильними того світа. Таке саме ділося на Холмщині перед 1875 роком і закінчилося насильною схизмою. Подібно скінчилися дії тепер, де Москва піднайшла якраз до того діла людий, які вели перед словом і письмом в "очищенні обряду" на византийський лад.

На знимці видимо нутро церкви св. Петрика в Ню Йорку. Тисячі людей слухають Сл. Божої, що її відправляють в окруженні численного духовенства, два кардинали Преосв. Френсис І. Спеллман з Ню Йорку і Преосв. Тома Тієн з Тсінгтао, Китай

Наш обряд має много признак сусідних народів і впливів навіть дальших, однак по суті і в корені він є наскрізь витвором нашої душі, наших культурних засобів і праці століть. Тому так само, як нашої культури не можна називати византийською, так само нашого обряду. **Він є, був і буде тільки українським.** Певно, що в нім позначилися впливи західні, латинські, також грецькі, а навіть еврейські - так само наша мова викаже впливи далеких часів і народів. Однак ми її не називаємо інакше, як українською і не беремося завертати до висловів та розуміння з часів князя Мономаха. Життя іде вперед і мова змінюється. Так само обряд, бо він є твором людської душі, хоча незвичайно шляхотним і ніжним у найвищім вислові богопочитання.

НАШІ ГРОМАДСЬКІ СВОБОДИ

Канадійці так зжились з громадським свободами, з яких користають на кожному кроці, що приймають їх як щось самозрозуміле. Забувають вони однак, що ті свободи не прийшли самі собою, а треба було здобувати їх великим трудом, а може й кров за них проливати.

СВОБОДА ЗБОРІВ дає горожанам право відбувати прилюдні сходини. Право це було знане вже в пятнатцятому віці. Ця свобода є тісно звязана зо СВОБОДОЮ СЛОВА. На політичних вічах чи інших сходинах люди мають волю висловлювати отверто свої думки або навіть обговорювати способи правління в державі. Та не можна забувати, що є й такі краї, де немає свободи зборів та свободи сходин. У Німеччині, наприклад, лишень націстська партія мала право відбувати сходини. Коли там хтобуть відважився виступити хоч би з обережною критикою уряду або його провідників, той певно опинився в концентраційному таборі. Нині лишень кількох з тих нещасливців остало при життю, щоб нам розповісти про свої жахливі досвіди. Багато з них пішло на другий світ.

ПРАВО СВОБОДИ СТОВАРИШЕНЬ є другою з громадських свобод, що знана тільки в демократичних країнах. Це є право засновувати добровільні організації різного роду без найменших перешкод. І так є тут багато організацій добродійних, релігійних, політичних та інших. Є також товариства науки й дискусійні клюби. На одній і тій самій вулиці можна часто густо бачити товариство церковне, а побіч него друге, якого члени повчаються в марксизмі. Немає й тижня, щоб хтось з членів пересічної родини не брав участи в зборах товариства, що має перед собою важливі завдання. Оце то свобода, що її диктаторська влада нищить від першого дня, скоро тільки дістанеться всилу. Де немає права свобідних стоваришень, там немає демократії.

СВОБОДА РЕЛІГІЇ це найцінніше посідання, що його вільна людина може мати. На світі не було ніколи другої свободи, що за неї люди готові були віддати своє життя в жертву. На початку теперішнього століття світ думав, що цю свободу здобуто для людства раз на завжди. Та коли тільки Гітлер прийшов до влади, почав він нищити релігійну свободу. Диктатори уважають Бога за свого суперника у владі. Приневолюється там людей заступати образ Бога портретами диктаторів.

РІВНІСТЬ ПЕРЕД ЗАКОНОМ у демократичній країні це не кпини, але дійсність, що дає канадійцям почуття безпеки й справедливости, що варт її боронити а навіть і життя за неї віддати.

Оце громадські свободи, що їх треба уважати частиною самого життя народу.

ФУТРЯНА ТОРГІВЛЯ

В ранній історії американського континенту футра були головною принадою для торговців і дослідувачів так англійських як і континентально европейських до виправ за море. Виправи такі були получені з різними пригодами. Збудовання залізничних доріг спричинило однак цілковитий переворот у тій промисловості. Коли давніше виправи човнами тривали цілими місяцями, то в сьогоднішних часах покривається ту саму відстань у кількох днях, а літаком навіть у кількох годинах. Наслідком того зникла всяка романтичність, що йшла колись впарі з ловецькими виправами на футряні звірята.

Цивілізація показалась безпощадним ворогом звіриного світу. На доказ того послужить Канада, де рільництво, гірництво та лісництво виперли футряні звірята що раз далі в пущу. Спричинило це очевидно упадок футряної продукції, не зважаючи на те, що урядові чинники поробили запобіжні заходи, щоб не допустити до безперебірчивого винищування звірят.

Під час Другої Світової Війни показався значний приріст сирових шкур. Завдячувати це було треба ловцям, що полювали в далеких лісах, а ще більше поплатним цінам у воєнний час.

Годівля диких звірят у загородах розвинулась на велику скалю перед останньою війною. В 1941 році було в Канаді 8.440 футряних фармів. За війни футряна промисловість досить потерпіла, хоч щоправда в 1943 році вислано з Канади шкур вартости понад 26 мільйонів долярів.

До футряних звірят, що представляють торговельну вартість, належать: бобри, видри, минки, срібні лиси, водні щурі, ракуни, кролики, білиці та інші.

На особливу увагу заслугують тюлені, що їх на початку теперішнього століття було дуже багато, але польовано на них без застанови, так що грозило їм цілковите винищення. Щоб цему запобігти, заключено в 1911 році між Росією, Японією, Злученими Державами й Канадою умову, силою якої заборонено ловити тюленів поздовж прибережжя Тихого Океану. Виняток зроблено для індіянів, котрим дозволено ловити тюленів на малих лодках, що однак не робить великої приміни.

ПОЧАТКИ БРИТІЙСЬКОЇ ВЛАДИ В КАНАДІ

Квебекський Акт з 1774 Року

В минулому числі нашого часопису писали ми про Проклямацію з 7. жовтня 1763 року, що була першим британським історичним документом у Канаді, яким установлено границі існуючої тоді провінції Квебек, як також форму її влади й судівництва. Згадали ми також, що устави Проклямації були невистарчаючі і внаслідок того панувало невдоволення так серед англійських кольоністів як і серед французького населення. Згідно з Проклямацією мали бути скликані Збори, однак через одинадцять років не скликано їх ні разу. Тимчасом відносини між тринадцятьма першими англійськими кольоніями "сьогоднішня Америка" а битанською владою були дуже напружені, обурення росло щораз більше, так що ось-ось приходило вже до революції. Британська влада, щоб заспокоїти населення у кольоніях, на місце Проклямації видає Квебекський Акт у 1774 році.

ГРАНИЦІ - Цим актом привернено провінції Квебек знову землю на заході, що на основі Проклямації признačена була на індіянську резерву. Бо як показалось, впродовж десятьох років не можна було завести там ніякого порядку, в цілій країні не було ніякої влади. Квебекським Актом злучено ту землю з Квебеком і вскорі після того заведено там лад.

ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА - Проклямацією з 7. жовтня установлені були Збори, яких однак не скликано ні разу на протязі одинадцятьох років, бо губернатори Моррей і Карлтон побоювались, що влада дістанеться в руки англійської меншини на шкоду переважаючої французької більшості. Очевидно не лишився край без ніякої влади. Коли Проклямація дозволяла на владу "паперову", то Квебекський Акт уповажнював уже губернатора й Раду ухвалювати закони, а до Ради були допущені французи нарівні з англійцями. Іншими словами, в губернаторській Раді могли засідати й римо-католики. Вправді на перешкоді цьому стояла форма присяги, але тепер уложено її так, щоб не йти всупереч англійським законам, а притім щоб і французи римо-католики могли складати її з чистою совістю. Тим чином Квебекський Акт признав католикам правне становище пятдесять років перед приходом Католицької Еманципації (освободження) в Англії.

ЦЕРКОВНА ДЕСЯТИНА По зайняттю Канади англійцями не знати було, чи обовязувало тут ще старе право десятини чи ні. З приводу того становище католицької церкви було непевне. Тому Квебекський Акт потвердив це право, однак десятину дозволялось накладати тільки на римо-католиків. Протестанська меншість була від неї звільнена.

ПРАВНА СИСТЕМА Після заведення "англійського права" в Канаді настало правне безладдя. А вже справжнє замішання панувало у цивільному праві, в якого обсяг входили справи ґрунтові.

Згідно з Квебекським Актом у Канаді обовязувало тоді кримінальне право англійське та цивільне право французьке, до якого губернатор і Рада могли в разі потреби вносити поправки. При застосовуванню англійського кримінального права не стрічалось великих перепон. Та інакше малась справа з правом цивільним. Було це цивільне право французьке, що з ним більшість населення зжилась була з давен-давна. Англійська влада не бажала

(Продовження на стороні 8)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА-

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PAUL BOZYK Editor
Winnipeg, Man

Ukrainian Catholic Congress

The time is not far off when the Ukrainian Catholics will be packing their grips to leave for the Ukrainian Catholic Congress on July 2, 3 & 4th, at the Royal Alexandra Hotel, Winnipeg, Manitoba. Letters are being received from all parts of Canada that delegates will be sent for the Congress.

This congress is the first of its kind in the history of the Ukrainian Catholics in Canada. Therefore elaborate plans have been laid down to make this event the most interesting for all. Guest speakers have been invited to address the gatherings. It will be to your advantage to hear these distinguished speakers. Then there is the social evening for the Ukrainian Catholic Youth at the Holy Eucharist Parish on the evening of July 2nd. Anyone who has ever been to any of the social evenings at Father Shpytkovsky's parish does not need to be asked twice. Another highlight of the congress is the concert to be held at the Playhouse Theatre. A very entertaining programme has been drawn up. Such talented artists as the Music Festival winner Miss M. Sopuck, and the sweet and charming voice of Miss Eva Buchko; the well known Ukrainian Catholic Choir which made their first CBC broadcast last Christmas, and the Fred Kent accordion ensemble. It is expected to have the noted Ukrainian singer, Mr Michaylo Holynsky, and the internationally known violinist, Miss Donna Grescoe. The Congress banquet to be held at the Royal Alexandra Hotel. You will be able to hear Rev Father Dr. Kushnir on his mission to the Ukrainian refugees in Europe.

Now that you have an idea of what the congress has in store for you it is hoped that you will make every effort to have your delegate present for this occasion. If you are proud of being a Ukrainian Catholic you will see to it that your club sends a delegate. Plans for youth work are to be discussed at a special meeting for youth. Are you going to sit back and let someone else do the work? Surely you are interested in the Ukrainian Catholic Youth as much as the other young boy or girl. So what say? How about discussing future youth work at your club meeting and bring your ideas to the congress. An efficient Dominion Executive of the Ukrainian Catholic Youth will be able to hear the representative for across Canada. You will be able to hear the reports given by the present hard working Dominion Executive who have one purpose in mind and that is to keep the Ukrainian Catholic Youth active across Canada. There's a big job to be done and you are asked to "pitch in."

The Ukrainian Catholic Youth of Winnipeg are anxious to meet you and have arranged places for you to stay. Don't disappoint them.

We're counting on you. Organize a group and come for this historical congress the Ukrainian Catholic Congress on July 2nd, 3rd and 4th.

Dedication Ceremony

On Sunday, May 19th the Catholic Youth Federation held a dedication ceremony at St. St. Mary's Cathedral, Winnipeg. The Catholic Youth Federation is composed of all Catholic young people's clubs in Winnipeg, including those of The Ukrainian Catholic Choir, Catholic Rite. The ceremony was very impressive and the benediction was given by Father Cymbalist in the Ukrainian Catholic Rite. The Ukrianian Catholic Choir, under the direction of Father Sloboda, assisted at the service. The following is the address given to the Catholic youth by His Grace Archbishop Murray:

"This is a dedication ceremony for Catholic young people.

You are all Catholics and you have come here before God's altar, before Our Divine Saviour really and truly present no that altar, to dedicate your life and your work to the service of God.

It is well to be conscious of what a Catholic is. A Catholic is a member of the Church of Christ. And the Church of Christ is more than an organization. It is an organism. It is a living being. It is a living body. It is the Body of Christ.

Christ, the Son of God, made Man not only founded the Church, but He is its living Head, its living and active support. The living Christ dwells in the Church, sustains it and makes its activity an extension of His own.

The soul of the Church is the Spirit of God, the Spirit of Christ. The Holy Spirit is to the Church what your soul is to you. The soul is the innermost reality of your being, the fountain head of your life and of your activity. The Holy Spirit is the innermost reality of the Church, the source of its life and of its activity.

You are a member of that living Body of Christ. It is an effect of God's goodness and Mercy that you are. You were incorporated, made a member of that Body, when you were baptized. You accept and profess the True faith, the full revelation, the complete teaching of God. You acknowledge the authority of Christ, exercised through His Church. You believe that it is the Divine Life that comes to you through the Sacrifice of the Mass and the Sacraments.

Your primary concern, your most fondamental duty, as a Catholic, is to be a *living* member of the Body of Christ. And you remain a living member, if you have in your soul the Sanctifying grace of God. The outpouring of that divine gift into the Church and into its individual members is the first activity of the Soul of the Church, the Spirit of God. That grace was purchased by Christ, in the shedding of His Blood. It was to obtain that grace for us that Christ laboured, suffered and died. That grace gives you a share in the divine Life.

Remember this: Catholic life is essentially supernatural life. It is not merely being decent, just and kind. It is being decent, just and kind in a supernatural way. It is being decent, just and kind as Christ was. It is being decent, just and kind for the love of God. Life is a continuous, uninterrupted process. So is Catholic life. You have to be a Catholic twenty-four hours of every day.

You are united in the Church Universal, as Catholics. Now in the Federation of Catholic young men and women you are drawing more closely together not only for strictly religious, but for cultural and recreational purposes as well. Must you cease to be and to act as Catholics in the spheres of life that are not of their nature supernatural? No. Emphatically no. You are Catholics always and you must act as Catholics always and everywhere. You must supernaturalize all that you do: your work, your study, your recreation. I would like you to ponder these words of the Holy Father:

The Church cannot desert her providential mission of forming the complete man and thereby collaborating, without rest, in the construction of the solid foundations of Society. This mission is for her essential. Considered from this angle, the Church may be called: The assembly of those who, under the superatural influence of grace in the perfection of their personal dignity, and in the harmonious development of all human inclinations, build the powerful structure of human intercourse. Under this aspect, the faithful and more precisely the laity are in the front line of the Church's life; for them the Church is the vital principle of human society. Accordingly they especially they must have an ever clearer sense not only of belonging to theChurch, but of being the Church, the community of the faithful on earth, under the guidance of the common head, the Pope, and *of the Bishops* in communion with him.

They are the Church: hence from its earliest days the faithful with the consent of the Bishops have united in particular associations relating to the most diverse spheres of life. And the Holy See has never ceased to approve and to praise these associations.

The Federation to which you belong was brought about by a decision of your Archbishop. He selected a spiritual director. He considered it wise to have an executive chosen from the different racial groups of the city. He directed that the executive should draw up a Constitution, which would embody Catholic principles. That has been done. The Federation is to carry on from there. That is the decision of your Archbishop, the representative of the Holy Father, and your spiritual Father in Christ.

Your patron is the Holy Spirit, the Third Person of the Blessed Trinity, to whom are ascribed all works of sanctification in the Church Universal, in every Catholic society and in every individual soul God dwells, in a special way, in every soul that is in the state of grace. It is the Spirit of God who enlightens, comforts, strengthens the soul. He is the source, the necessary and only source, of divine life. It is He who must inspire our every activity— our work, our study, our play.

We are now to dedicate ourselves individually and as a group to the Holy Spirit. Put your whole soul into this act of dedication.

After it, Our Saviour will lovingly impart to you His blessing, while His Holy Mother puts into your hearts some of the love and loyalty of her own for Her Divine Son."

Diary of St. Joseph's College Events

INTRODUCTION

Like any well-organized educational institution, the program of study, sport, religious and cultural activities is so integrated in St Joseph's College as to render each academic year one harmonious round of student achievement.

Possible spectacular events and episodes are deliberately minimized in order to produce a well-balanced growth— intellectually, morally and physically. Over-emphasis on any one phase of life is avoided.

Thus, this diary of St. Joseph's College is not composed of a summation of daily life with minute variations. Rather, it is a much shorter chronicle of the events or their inception which served to broaden or enrich the daily schedule.

The following items are, therefore, merely landmarks in the gradual development of St. Joseph's College from an experiment in the field of Canadian Ukrainian Catholicism to a flower in full bloom on the broad panoramic field of the Dominion.

DIARY OF EVENTS

May 6, 1919. Brothers Ansbert, Stanislaus and James arrive in Yorkton to inaugurate the construction of St. Joseph's College.

July 28, 1919. The excavation of the site commences.

Sept. 7, 1919. His Excellency Bishop N. Budka presided at the laying of the cornerstone. Among the prominent guests at that time were Archbishop Mathieu of Regina, Father Dalacre Vice-Provincial of the Ukrainian Redemptorist Fathers, and Brother Bernard, Provincial of the Christian Brothers.

Oct. 4, 1920. The Brothers move into the College.

Oct. 11, 1920. Classes begin with only 6 pupils.

July 7, 1921. During the Parish Patron Saint, the College students staged in the City Hall a Ukrainian play "Muzyky Aristocraty."

Oct. 7, 1922. Under the capable supervision of Brother Ansbert, the College held its first Field Day at the Exhibition Grounds.

Dec. 1, 1922. Brother Stanislaus succeeded Brother Ansbert as Director. The number of students had increased to 50 by this time.

Dec 14, 1923 Brother Methodius, the first student of the College to enter the ranks of the Brothers, received the habit of St. de la Salle.

In Sept 1925, Mr. V. Bossy joined the staff of the College and organized a Local Sitch Unit among the students.

Jan. 13, 1925. Brother Methodius joined the Staff of St. Joseph's College.

March 12, 1926. St. Joseph's College Juveniles, coached by Brother Paul, won the City Championship in Hockey.

Sept. 17, 1927. The Grade XII course was instituted at the College.

Oct. 16, 1927. The Apostolic Delegate for Canada paid an official visit to the College. A civic banquet was tendered him in the Dining Room.

June 30, 1929 Brother Stanislaus was relieved of his duties as Director in order to make postgraduate studies in Europe. He was succeeded by Brother Anthony.

Sept. 2, 1929. The Sisters Servants of Mary Immaculate assumed control of the Kitchen and Dining Room. We would like, at this time, to pay tribute to their devotion and zealous labors throughout the years.

June 4, 1930. The first student of St. Joseph's College to be raised to the priesthood was Rev. Father B Charney, at present Parish Priest of Alvena, Sask.

Sept. 23, 1931. Two College students, Lindsay Capling and Anthony Pawluck, won the Senior and Junior Championships at the Annual Intercollegiate Track Meet.

July & Aug., 1934. A concert and tumbling group of 12 College students toured Manitoba and Saskatchewan.

March 1935. The St. Joseph's College made a clean sweep of athletic honors in Yorkton, winning the Men's Basketball Championship and the Juvenile Hockey Championship. Both these honors have been won three times each during the thirties.

Nov. 16, 1935. The College staged a musical production, "Hi-Ho" in the City Hall, under the direction of Mr. Jack Hennessy.

March 8, 1937. The College Junior Hockey Team played Notre Dame Hounds in the Southern Saskatchewan Finals, in Regina.

April 29, 1938. The Rev. Brother Stanislaus, revered by all the former and present students, succumbed to a stroke. He had been on the College staff for 18 years. The grateful Alumni commemorate his memory by a beautiful park on the College grounds.

Aug. 15, 1939. Brother Aloysius succeeded Brother Anthony as Director.

May 19, 1940. The opening of the Brother Stanislaus Memorial Park and the first Reunion of Former Students.

May 21, 1942. The First Annual Combined Graduation Exercises of the Sacred Heart Academy and St. Joseph's College were held in the College auditorium.

June 5, 1942. The Annual Sports Day of St. Joseph's College was revived after a lapse of twenty years. The individual Championships on this occasion were Alex Kurylo, Adolph Matsalla and Metro Prystai.

Sept. 20, 1944. The St. Joseph's College Army Cadet Corps was organized under the supervision of Brother Methodius and Brother George.

Aug. 15, 1945. Brother Justin succeeded Brother Aloysius as Di-

rector.

Sept. 1945. The registration of the College reached the capacity peak of 106 boarders. Many others had to be turned away through lack of accommodation.

CONCLUSION

What the future holds is uncertain But the staff and students of the College face it with confidence and hope, looking forward to even greater achievements.

ENTERTAIN MOTHERS AT ST. MICHAEL'S

About fifty mothers were honored on Mother's Day, by St. Michael's Youth League, Transcona, Man., at a tea held at the Ivan Franko Hall

A very impressive stage was set a beautifully decorated altar on which the statue of the Blessed Virgin was placed. This was to bring to mind that Blessed Virgin Mary is also our Mother.

Father Boniface Sloboda, OSB-M, parish priest and master of ceremonies of the evening, expressed a heartfelt gratitude to all mothers. The toast to all mothers was given by Mr. A. Sheyka.

A very interesting programme was arranged. The girls chorus, under the direction of Father Boniface, sang several appropriate selections. Two year-old Marilyn Jekyl delighted the guests with song and recitation.

CANNED RHUBARB

Here are two very good ways of canning rhubarb

1). Wash rhubarb well, cut in one inch pieces, blanch 1 minute, cold dip and pack in sterilized jars. Fill with boiling syrup using 1 cup sugar to 1 cup water. Oranges and almonds go very nice, so slice an orange and cut to small pieces removing seeds. Let boil in syrup before adding some to the sealer, blanch almonds, remove peels and cut in small pieces, boil separately or together with oranges and add some to each sealer before sealing, this has a very nice taste and a good flavor. Now partly seal jars and boil 20 minutes.

2) For one quart of canned rhubarb use 4 cups rhubarb washed and cut in about one-inch lengths, ½ cup sugar and enough boiling water to fill jar. Pack the quart sealer half full of cut rhubarb and add some sugar, continue to pack sealer with layers of rhubarb and sugar. When full, cover with boiling water to within one quarter inch of top sealer Seal tightly, shake back and forth to dissolve sugar. Loosen seal slightly and press in boiling water bath, allowing fifteen minutes for pints and twenty minutes for quart sealers. Remove sealers from water bath, seal tight, allow to cool in an upright position.

BAKED RHUBARB

4 cups rhubarb, ½ cup sugar brown or white. Wash rhubarb thoroughly, cut in one inch length pieces. Do not peel rhubarb if tender You will get that nice pinkish colour to the sauce. Place rhubarb with sugar in a covered casserole. Bake in a moderate oven until nicely done, about 45 minutes. If you like a variety, add about ½ cup of raisins This makes 6 good servings.

Чотири покоління одної родини. Сидить на кріслі пані Марія Возьна з Мелроз, Ман., літ 77 Від ліва до права стоять: донька пані Возьної, пані А. Яцишин також з Мелроз, Ман., дальше внука пані Возьної, пані Евгенія Савицька в Ст Бонифас, Ман., і правнук Едвард Савицький Пані Возьна приїхала до Мелроз з України 41 років тому

ПОЧАТКИ БРИТІЙСЬКОЇ ВЛАДИ В КАНАДІ

(Продовження з сторони 6)

теж позбавити кольоністів англійського цивільного права, що лишилось їм у спадщині по їхних предках Щоб не спричинити ще більшого замішання, не зроблено в Квебекському Акті ніяких застережень під цим оглядом, а рішено дати вільну руку губернаторові й Раді - цебто так англійцям як і французам, щоб вони спільними силами шукали розвязки на ті питання відповідно до обставин і потреб

СКАРБОВИЙ АКТ - В британській імперії був прийнятий звичай, що без згоди виборної законодавчої Ради (парляменту) не можна було стягати податків В Канаді не було тоді законодавчого тіла, отже правно не можна було накладати податків. Щоб цьому запобігти, англійський парлямент ухвалив іще один акт т.зв. Квебекський Скарбовий Акт. Цим актом дозволялось накладати мито, а крім того вимагалось від корчмарів оплати за концесії (лайсенс) на ведення шинків. Так унормовано перші скарбові приходи.

На закінчення слід замітити, що проголошенням Квебекського Акту англійський уряд старався найти розвязку на дошкульні складні питання у новій землі, де розгорілось було сильне обурення серед англійських кольоністів у тринадцятьох кольоніях поздовж атлянтицького надбережжя проти британської влади. Проголошено цей акт на передодні назріваючої революції, що мала відірвати ці кольонії від британської імперії. На жаль не був цей акт достатнім і неміг відповісти всім сподіванням Губернатор Карлтон поназначував до французької секції Ради самих сеньорів дідичів (панів), чим викликав сильне обурення серед жителів. Не робив він теж найменших заходів, щоб змінити французьке цивільне право так, щоб задоволити англійських купців. Він навіть затаїв був вістку про те, що англійський уряд носився з думкою поробити зміни в цьому напрямку. Це спричинило велике огірчення серед англійської меншини. Все ж можна сміло сказати, що Квебекський Акт учинив багато Бо хоча французьке населення Канади ніколи не могло занглійщитись, то забезпеченням йому права збереження релігії, його законів, народньої традиції, та заведенням правління, що захищало б його інтереси, можна було сміло виховати його на щирих та льояльних громадян Великої Британії. Оце власне була ціль Квебекського Акту.

ОТТАВА БУДУЄ НОВУ ЦЕРКВУ

В неділю дня 7 квітня відбулися в Оттаві звичайні місячні збори української католицької парохії св. Івана Хрестителя. Всі знають в Парохії п. Й. Кучму як непохитного члена, котрий стоїть релігійно і ... стителя, які недовго останутьу памяти тутешніх громадян з огляду на предмет своїх нарад Збори отворив, як звичайно, короткою промовою парох, Всч о.Дрібненький, котрий за розмірно короткий час свого побуту в нашім місті, потрапив здобути собі прихильність і довіря всіх людей доброї волі своїм тактовним поведенням і ревним сповнюванням своїх душпастирських обовязків Секретар, п. Іван Новосад предложив відтак фінансове спрвоздання, в якому ствердив, що парохія має ... в банку поверх девять тисяч долярів готівки а на будинку церковнім нема ... довгу. Це прийняли присутні до відома з великим удоволенням

Опісля збори перейшли до справи будови нової церкви в Оттаві. Ця справа була вже давно дискутована нашими вірними, на церковних зборах і при всяких інших нагодах, однак кредит за поставлення цієї справи на деннім порядку нарад нашої парохії належиться нашому Всч.о.пароховi, котрий зараз після свого прибуття до Оттави зрозумів велику її вагу для цілого нашого загалу в Канаді. "Як тебе бачать, так тебе оцінюють" каже українська пословиця, а що нас українців в Отаві дуже мало і українських інституцій не маємо, чужі можуть нас оцінювати після вигляду нашого церковного будинку. На жаль той будинок - такий скромний і незамітний, що судячи по ньому чужинці нічого доброго про нас подумати не можуть. А це тим важнійше, що Оттава є прецінь столицею Канади, де перебувають амбасадори ріжних держав і куди зїздяться люде з цілого світа. Рі шож вони зможуть відтак розповісти про нас українців вернувши додому? Тому саме наші свідомі громадяни давно вже вказували на потребу нової, кращої церкви й майже всі українці з других сторін Канади повтаряли те саме при кожній нагоді. Тепер на щастя, ця важна справа вже перестала бути лише предметом дискусій, бо наша церковна громада приступає фактично до її здійснення

Отож останні збори прийшли передусім до заключення, що на старім місці годі будувати нову церкву тому, що ціла околиця невідповідна й тому порішили одноголосно, що треба купити нові будівельні лоти в гарній околиці на горбку, звідкіля бувби здалека видний новий український храм Божий, символ нашої віри й національної єдности. Під церквою має міститися гарна й простора саля на зібрання, якої брак також давався відчувати від довгих літ. Нема сумніву, що така саля не лише дасть сталий прибуток нашій парохії, але також стане важним культурним осередком та притягатиме багатьох, що досі стояли осторонь від нашої малої громади

Будова нової української церкви в столиці Канади безумовно зацікавить весь наш свідомий загал, що бажає собі, аби наш нарід був тут гідно репрезентований. Церква буде невелика, але гарна, в чисто українськім стилю й ми маємо надію, що збудує її наш великий церковний будівничий, Всечесний Отець Ру, що покрив уже цілу Канаду дорогоцінними памятниками українського церковного будівництва Коли лоти будуть закуплені, в нашій касі лишиться небагато готівки й ми маємо надію, що українці з інших околиць Канади прийдуть нам із поміччю в цим превражнім підприємстві Ми просимо всіх наших громадян які співчувають з нами в цій справі, писати нам і подавати свої уваги а рівночасно залучати свої декляраціі. Імена всіх жертводавців будуть відтак записані в окремій Золотій Книзі а імена ктиторів від сто долярів угору будуть виписані золотими буквами на мармуровій таблиці при вході. Крім того їхніми фотографіями будуть прикрашені стіни кімнат церковного заряду Велике діло вже започатковане й ми щиро сподіємося, що українці Канади, яким лежить на серці добро нашої Церкви й нашого народу, не відмовлять нам своєї помічної руки! Дальші відомости будемо подавати до преси в міру поступу Листи и дописи просимо слати на адресу:

Ukrainian Catholic St John the Baptist Church
28 Balsam Street, Ottawa, Ont

Василь Чихарівський.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q I have a valuable watch which I bought from a man who has since been arrested for theft. I suspect that it was stolen. What must I do in this case.

A The watch belongs to the owner If the watch was stolen you may not keep it. The proper thing to do in this case is to report the matter to the police, who will probably find the owner and return it to him. The fact that you bought the stolen watch gives you no right to it in Justice. If it cannot be proven that the watch is stolen, or if it is discovered that it was not stolen, you may keep the watch.

Q. Would you kindly tell me through your column what happened to Simon Cyrene who was forced to help Christ carry the cross?

A According to Christian writers, Simon of Cyrene embraced the faith and preached the gospel in Spain with his sons Rufus and Alexander. According to some he died in Jerusalem; according to others he died a martyr in Bosra Arabia, where he was Bishop

Q. Will you please tell me what is meant when we say that an indulgence of one hundred days is granted for saying a certain prayer?

A It means that as much temporal punishment is remitted as would be remitted if the person performed one hundred days of penance according to the ancient law of the Church

Ген. Е. Фаррель.

Зл. Держави видали недавно, були "синю книжку" обвинувачень проти Аргентини за їх співпрацю з німцями Ген. Фаррель мавби бути, після того обвинувачення, одним з головніїших співпрацівників з німцями.

МИ ЗА ВАС НЕ ЗАБУЛИ!

Дня 23 го лютого, в суботу, через ціле пополудне аж до пізного вечора можна було завважати коло парохіяльної залі при 276 Бетурст, в Торонто, Онт, що приготовляється несподіванка для когось. Так Коли увійшов до залі п Йосиф Кучма зі своєю дружиною Аrелькою, котра також з клунком товаришила йому, та коли почувши марша і зістав відзначений прикрасним букетом дізнався що це все уладжене на честь його уродин. Так це був шістьдесять-літній Ювілей п.Йосифа Кучми

Впр. о.Кан Каменецький провели молитву і розпочався бенькет, тоді п. К. Чорномаз, котрий був господарем цього вечора, пояснив чому так багато людей зійшлось і вило... жив працю шановного Ювілята в Парохії, не наче карти національно немов тота "Кедра", бо на таких стоїть наша Українська Католицька Церква і національність. Честь йому за не! На честь Ювілята промовили отці: Впр. о. Каменецький, п. С. Манькевич від Т-ва. "Просвіти" і багато інших; п і Капелівська закінчила свою красномовисть, вручаючи Ювілятові пожертвування на хатні меблі, на суму $225.00, як також спис жертводавців.

Шановний Ювілят, поглянувши на присутних своїм поглядом сказав "Дякую за так великий дар любови для мене і за таку чесленну присутність" На його устах появилася щира усмішка, а по лиці покотилися перли-сльози

П. Н. Чайко говорив про наших скитальців і п-а Т. Дячинська з п-ю А. Чайко перевели збірку котра принесла $52.76.

Слід згадати що і ще на жадних партіях не було так багато молодіжи як цього вечора.

Ініціяторами були: п-во А. і М. Капелівська, котра щиро дякувала всім за участь в тім прийняттю, рівнож п-во. В. і А. Книгніцькі, як також доньки і сини Ювілята

Цей вечір був для всіх присутніх веселий.

Годинник продовжував свій хід, а більша рука його писала зрозуміло, "МИ ЗА ВАС ЮВІЛЯТЕ НЕ ЗАБУЛИ", і також не збули за наші "ЧАСОПИСИ".

Із цьої нагоди призначено $4.00 на БНації.

Клепка.

Всеч. о. Др. Василь Кушнір, з Винипеґ, що недавно повернув з Европи, виголосить доклад на тему: Моя місія до укр. скитальців в Европі.

Всеч. о. Андрій Трух, редактор "Світла," Мондер, Алта, виголосить перший доклад на Конгресі, на тему: Ціль Конгресу

Т. Заплітний, Домініяльний Посол, Оттава, Онт виголосить доклад: Поворот до мирного життя.

Іван Жаровський
Винипеґ, Ман., домініяльний голова Запомогового Братства св. о. Николая, виголосить доклад в дні 3 липня на тему: Суспільна Забезпека

ПОЯСНЕННЯ ДО ПРОГРАМИ КОНҐРЕСУ

(Продовження з сторони 3)

Докладніші вказівки відносно сих нарад одержать члени Місійного Товариства підчас Конґресу.

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ 350 Ліття БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

У другий день Конґресу, в середу 3 липня, 1946, година 8 вечером, точно, відбудеться концерт в великій концертовій салі Плейгавз (находиться вона зараз напротив Сити Галл) Щоби дати усім учасникам нагоду бути на концерті, як також, щоби українці в Винипеґ могли взяти в нім якнайчисленнішу участь, Комітет подбав про сю гарну та велику салю на концерт і назначив дуже приступні ціни вступу $1.00; 75ц., 50ц. Підчас концерту виголосить короткий (15 хвилин) доклад наш військовий капелян Всеч. о. майор М. Т. Пелех на тему Військова проблема

Спеціяльна Концертова Комісія від місяців працює, що би сей наш концерт вилав якнайкраще и певно хто на тім концерті буде не буде жалувати цього Між иншими, на сьому концерті виступить Український Католицький Хор міста Винипеґу під диригентурою Всеч. о. Б. Слободи, ЧСВВ Сей хор здобув собі славу й розголос по цілій Канаді своїми виступами на радіо.

Картки вступу на концерт уже будуть в розпродажі від 1 го червня, а делегати будуть могти їх дістати підчас Конґресу. Для наших делегатів і гостей ми резервуємо відповідне число білетів на концерт.

Уже від тепер готовтесь взяти участь в концерті!

Не забульте: КОНЦЕРТ буде в СЕРЕДУ, 3 липня, 1946. Година 8 вечером, в салі Плейґавз.

Точну програму Концрету подамо пізнійше.

БЕНКЕТ

На закінчення першого Українського Католицького Конґресу, буде в ЧЕТВЕР, 4 липня, година 7 вечером, в великій салі Роял Александра Готелю. БЕНКЕТ. У бенкеті возьмуть участь усі делегати та визначні запрошені гості Буде кілька привітів. Бенкет буде перевитаний народними піснями що їх будуть співати усі учасники бенкету.

Вступ на бенкет буде $1.75 від особи. Значки можна буде дістати при реєстраціі на Конґрес Можна однак вже від тепер замовити собі їх в Комітеті, коли хочете бути певними, що буде для Вас місце, бо саля містить обмежене число.

ТРЕБА ПРИГОТОВИТИСЯ ДО НАРАД ЧИ ДИСКУСІЇ

Як повище ми подали, члени поодиноких Домініяльних Організацій будуть мати нагоду бути присутніми на Загальних Зборах чи нарадах тихже Зїдуться представники даних організацій з цілої Канади. Буде отже прекрасна нагода виміни думок, розвязань і плянів на будуче. Щоби однак сі наради чи Загальні Збори були хосенними і сповнили своє завдання, треба бути до них приготованими

І так Домініяльні Заряди поодиноких Організацій подбали вже про се, щоби мати певну програму нарад Зборів. Черга тепер на Вас, Дорогі Делегати **приготовитися належно на Ваші наради, збори.** Маєте які слушні зауваги, пляни, вказівки, то найкраще спишіть собі їх на папери, так, щоби не забираючи богато часу могли Ви їх представити на нарадах

Парохіяльна Домітка і церква св. Покрови в Винипеґу. У сій парохіяльній домівці, що міститься під числом 965 Бойд Еве, відбудуться доміняльні збори БУК а і бенкет, в вівторок, 2 липня, 1946, вечером.

Всеч. о. майор М. Т. Пелех, військовий капелян з Винипеґ, Ман., виголосить доклад підчас концерту в салі Плейгавз, в другий день конґресу, 3 липня, 1946, 8 година вечером, в Винипеґ, Ман

Всеч. о. Мирон Кривуцький, Ст. Бонифас, Ман., містопредсідник Місійного Товариства і редактор "Місійних Вістей" виголосить доклад

Володимир Филипович, Арран, Саск. виголосить доклад на тему: Торговельне і фармарське питання. Пан Филипович дуже діяльний член Саск. БУК-а

Тома Мельничук, Винипеґ, Ман., виголосить доклад підчас Конґресу, в дні 4 липня, на тему: Робітництво.

Іван Новосад, славний Вуйко Трохим в БНації, виголосить доклад підчас Конґресу на тему: Сила преси.

Марія Дима, Винипеґ, Ман. домініяльна голова Ліґи Українських Католицьких Жінок, виголосить на Конґресі доклад на тему: Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади.

ЩО ДО ДИСКУСІЇ НА КОНҐРЕСІ:

Як читачі видять, Комітет подбав про се, щоби делегати мали нагоду забирати голос підчас дискусії на Конґресі Предсідники поодиноких сесій подбають про се, щобй якнайбільше число делегатів взяли участь в дискусії

Самозрозумілим однак є, що неможливим буде, щоби в дискусії взяли участь усі делегати. Тому піддаємо нашим делегатам з поодиноких міст, округ чи містечок таку думку:

Бажаєте, щоби з Вашого округу та в імені Вашім брав хтось участь в дискусії, то наперід **порозумійтеся усі спільно,** Ви, усі делегати на Конґрес з даного міста чи округи; відбудьте свої наради і на сих нарадах обговоріть справи, що бажаєте, щоби представити їх підчас дискусії на поодинокі, подані в програмі теми. Дальше виберіть зпоміж себе одного чоловіка, женщину, юнака чи юначку, що малаб у Вашім імені говорити. В такий спосіб Ваш голос найскорше дістанеться на дискусію Вибирайте зпоміж себе найкращого бесідника й такого, щоби собі Ваші зауваги списав на картках, чи картці.

Той, що бажає брати участь в дискусії, подає своє імя, назвиско, місцевість та котре товариство репрезентує, на ОСІБНІЙ, наперід до сього приготованій карточці **Оден делегат підчас дискусії може говорите не більше як 5 хвилин і панове предсідники будуть сього строго придержуватися.**

Підчас дискусії треба говорити тільки про сю справу, котра є в дискусії. Хто буде говорити не до речі, такому предсідник відбере сейчас голос.

Панна Анастазія Жук, Геффорд, Саск., домініяльна писарка УКЮ, виголосить доклад на тему: Українське Католицьке Юнацтво.

НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕД ЛИЦЕМ ІСТОРІЇ

(Продовження з сторони 4)

пронести наш голос в обороні покривджених, заступитись за нещасними, подати хліб і любов беззахистним рідним на скитальщині. Шляхотність зобовязує, навіть лютого ворога. Каже св. Письмо, що тоді жаріюче вугілля збирається на його голові— пламень доброго вчинку, що переходить в душу та її відроджує.

Наш Конгрес 2, 3 і 4 липня, 1946, у Виннипегу має ствердити ясність нашої свідомости згаданих справ, прояснити думку в одним ділянні, закріпити і загострити волю до суцільного, справного і посильного змагу через одну віру, любов і надію на Божу славу і честь Канади, для добра і сили українського народу. Ніхто з нас не повинен стояти збоку, ніхто осторонь, а всі разом і спільно стати до праці і будови кращої будучности.

С. С.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ

В Европі знова на сторінках нашої преси обговорюється справа заложення музею, щоби для нащадків зберегти документи і свідків німих слави народу. Музеї в Україні пропащі. Москалі забрали і повивозили, що було вартне. Пропав таким чином Національний Музей у Львові, архів Наукового Товариства ім. Шевченка і Музей Ставропигії також у Львові. На еміграції пропали музеї наші в Празі, в Парижі, і в Брукселі, знищені чи то німцями чи червоними загарбниками. Уважаємо, що супроти непостійних і дуже захитаних европейських відносин найкраще буде збірки і цінноші музейні в Европі примістити в **Швайцарії** в Женеві, чи Берні, де є більше скупчення українців і поволі придбати там на цю ціль будинок та статутово забезпечити правне його істнування. Швайцарія все була на протязі довгих століть невтральною країною і навіть націсти не поважилися нарушити тої нестральности. Такою вона лишиться і тому дає запоруку, що збірки музейні там не пропадуть від бомб чи вогню, чи военного варварства.

В Канаді справа нашого музею актуальна є ще від першого з'їзду БУК-а 1932 року в Саскатуні і статутово забезпечена. Много разів потім цю справу пригадували і про неї говорили на зїздах та при ріжних інших нагодах. В міжчасі однак поволі призбиралися наші музейні річи при істнуючих провінціональних музеях, як в Саскатуні, так по других провінціях. Деякі приватні особи мають збірку цінних музейних річий, як книг, рукописий, медалів, ручних робіт, писанок, ітд.— з них може найбільша збірка проф. Боберського, нині в приватних руках. Всі ці річи певно дані особи віддалиб до свого музею, колиб такий був і став отворений для загалу. З нагоди конгресу і плянованої Централі треба цю справу знова взяти під розвагу і вирішити цим разом так, щоби найти відповідне приміщення, найти куратора музею, зібрати розкинені експонати, упорядкувати, скатальоґувати і отворити для відвідин прилюдних. Це може статися при Централі, котра возьме на себе моральний обовязок здійснити справу.

С. С.

ОГЛЯД ПРЕСИ

Польські военні злочинці перед варшавським судом на чолі з майром Жвіреком призналися, що самі видавали прикази ліквідувати українців на Холмщині. Таким чином в селі Верховини польські злочинці в уніформах замордували одної ночі 194 українських безборонних селян, жінок і дітий. Оціліла 13-літна дівчина наша, **Марійка Івонич,** котра зізнала, що "**її вкинули** разом з мамою і сусідами до льоху, а потім стріляли до них. **Мати прикрила її своїм тілом** і так вона вратувалася. Коли прийшла до себе, побачила довкола трупи своєї родини і сусідів. **Вона була облита кровю вбитих...**" Так пише дослівно на основі самих подань червоної преси "Громадський Голос" ч. 10 за 1946 р. ст. 7. Ось як гуляли здичілі члени польських "Народових сіл збройних", що признавали над собою верхність лондонського польського уряду і з діл тої дичі можемо пізнати, чого українці взагалі могли і можуть сподіватися від того "уряду" та їх "сил збройних." Це в XX столітю діється в культурній Европі. Люди, що називають себе армією, уважають за завдання мордувати безборонних жінок і дітий, мирне населення, котре тільки і завинило, що родилося на рідній землі українцями... Колиж прийде суд і над тими всіми злочинцями?

* * *

"Вісти" з 14 мая 1946 на ст. 2 подають **лист з Люблиниця, повіт Любачів,** котрий читати, то кров стинається в жилах. Люблинець близько Чесанова, зараз о межу з Холмщиною, звідки було видно село наше Опшу — село з прегарною церквою мурованою в Новім і Старім Люблиниці, многолюдне, свідоме, віруюче нині згарища, руїни. Так само завдяки тим польським "силам збройним," що в марті 1945 року досвіта напали і вимордували людність. 200 осіб замордованих, 210 мущин виїхали до совітів. Хто опише ту розпуку нашого прастарого села, де не було ні одного поляка!

Але був час, в 1918 році, в осені, коли треба іти над Сян до Сурохова з касарень з Любачева. Кінчилася війна і сотки мужчин вертали домів. Та кождий спішив з усім виставкуванням военним замість захищати фронт проти Польщі, до хати. Загально тоді говорили наші селяни і мали таку фільозофію: "Поляк не поїде на моє орати..."

Пішли тоді на фронт жмінка студентів і фанатиків ідеї вільної державної України, покровавились і не втримали ворожої навали через Сян.

Треба було аж 27 літ, щоби довести навіть нашому селянинові, що його фільозофія теплого кута в своїй хаті завела.

Поляк таки приліз на його орати! І навіть життя відібрав!

А ми могли легко спільними силами тоді не лишень втримати фронт над Сяном, але також зберегти столицю краю — Львів.

За гріхи 1918 року тепер Галичина заплатила кровю соток тисяч своїх дітий. Чи не ліпше було ту кров пожертвувати в огні бою за рідну землю і впасти в ореолі героя на полі слави, як згинути з брудних рук озвірених польських бандитів тепер?

І як інакше виглядалаби тоді мапа східної Европи нині?!

І тому зайвий це доказ, що фільозофія прищухнення в оконечнім висліді фальшива та кошт її о много дорощий в людськім життю і майні, як найбільша війна моглаб спричинити.

Треба було тоді боронити рідний край кровю свого серця, і так не дати себе мордувати тепер, і своїх жінок і своїх дітий. Перед лицем історії говорить тільки чин.

* * *

З Отави подають прецікаві подробиці про це, як **то російські шпіони** старалися утворити свою ячейку навіть в середині головної команди краевої оборони Канади і навіть дістали для себе "дово-лі цінні інформації." Вмішане в це імя полковника Дженкинса. Однак подають, що все подане цим полковником до відома, було одобрене військовими властями. Якому "сісі" в Ню Йорку большевики прислали з Москви до Вашингтону десять тисяч долярів, котрі передала дама з Монтреалу, котру Гусенко назвав панею Рабінович. Ці гроші переслано згідно з бажанням якогось "мистера Гельмарса," що в Ню Йорку має великі продаж годинників. Видно, що большевики не щадять "пролетарських" гроший, здираних з крови і поту робітників, щоби тисячами кидати своїм агентам "сісі". В цю справу є вмішаних чимало інших осіб, з яких названо якусь жінку "ґалю" з Монтреалу і многих інших, про котрих влада знає, але котрих навіть не арештовано. Зі зізнань виходить, що навіть сам совітський амбасадор також працював в розвідці, не знати однак в котрім крилі тої розвідки і в яких справах. А всі вони вкупу працювали під проводом і на користі НКВД. В царській Росії казали, що злодій на злодію їде і злодієм поганяє, а в большевицькій шпіон їде на шпіоні і шпіоном поганяє.

МУЧЕНИЦТВО НАШОЇ ЦЕРКВИ В ГАЛИЧИНІ

ФАКТИ ЗАПОДАНІ БОЛЬШЕВИКАМИ АБО— ГОЛОС ЗЗА ГРОБУ

Це, що пишемо, не є наші помичення чи заключення. Це дані, тверді і неоспірні, на основі жерел поданих до відома світа червоними, зпоза залізної куртини.

Большевицьке "Життя" з 16 мая 1946 на перший сторінці подало "Інтервю," котре не лишень цікаве з огляду на відносини, які запанували в Західній Україні під владою большевиків, але ще більше **з огляду на факти, які большевики самі оце подали вперве,** а які торкаються справ нашої Церкви в Галичині.

Отже подають такі факти:

1) Так названа "Ініціятивна група" сформувалась в травні 1945.

2) "В квітні, 1945, коли Ініціятивна група ще не істнувала, **справді були арештовані:** митрополит греко-католицької Церкви Сліпий, епископи Чарнецький, Будка, Хомишин і Лятишевський з уніятської **Церкви, як також кілька священиків."**

3) "Їхню справу передано до військового трибуналу."

4) "Собор відбувся в катедрі св. Юра від 8 березня до 10 березня 1946."

5) "До дня собору до цієї групи приєднались 997 священиків— Вони становили 78% з 1,270 священиків всієї греко-католицької Церкви в Західних областях України."

6) "216 священиків як делегатів з правом голосу і 19 представників мирян, як гостий, брали участь в роботі собору."

* * *

Оце дослівно факти, подані самими большевиками.

Що вони стверджують?

В перші мірі стверджують вони, що наступ большевиків на нашу Церкву почався рівночасно по обох боках Сяну, весною 1945 року. Той наступ прибрав форми кровавої різні наших братів вздовж Лемківщини, Сяну, Буга і Холмщини, а в Галичині через арешти всіх наших епископів і маси духовенства.

Бо коли большевики подають "кілька священиків" то зараз будемо знати, що це значить.

В Галичині було всіх наших священиків 2,700 і три тисячі церков до цеї війни. З тих священиків 245 є в скитальщині і зареєстрованих в Апостольського Адміністратора о. Волинського. Самі большевики подають, що тепер в Галичині остало чинних ці 1,270 священиків в нашій Церкві, що жили в марті 1946 р. Значить коли відрахуємо цю суму і тих, що на скитальщині, від первісного числа 2,700 то **бракує рівно 1,185 священиків.**

А це страшне знищення! Майже половини священиків вже нема після несповна двох доперва літ большевицької влади! Де поділися ці наші Отці?

Ось відповідь.

Большевики самі признають, що разом з епископами вони виарештували в квітні 1945 "кілька священиків" ось відповідь! **Тих кілька, то 1,185!** Частину їх вимордували польські узброєні банди вздовж Сяну і Буга, а решту замучили в підвалах НКВД і на каторгах Сибіру.

Наша Церква в Галичині спливла кровю мучеників!

І тої неповинної крови ми ніколи не зможемо забути!

* * *

Признають далі самі большевики, що на цім соборі у Львові по ділі возєднання з московським червоним православіям були присутними аж 216 делегатів від священиків і 19 від мирян. Значить навіть при всій нагінці террорі большевики не змогли залякати і стягнути більше як 216 делегатів, що не творить й 10% всіх наших священиків в Галичині. А на чотири міліони населення Галичини здибали аж 19 мирян. Це свідчить з одної сторони про це, що большевики весь свій натиск тепер поклали на священство— вірних покищо в ці справи не уважають за конечне втягати. Але всі їх натиски вінчалися фіяском. В очах свідомого населення Галичини той собор є радше трагічним насміхом, без чисельної сили і моральної вартости, без правної обовязковости і викональної сили — от большевицька шопка і насміх над вірою і сумлінням.

* * *

Годі однак не згадати кінцевої зауваги большевиків. Пишуть вони так: "Як перед собором, так і після нього, наші церкви наповнені вірними" — і вкладають ці слова в уста о. Костельника. Той факт одиноко для нас радісний, навіть крізь сльози переслідувань. Нарід в Галичині знає і розуміє це все. Він вірний і своєї Церкви не опустив і не опускає. І Бог не опустить його!

ТОРОНТО, ОНТ.

Поміч Сиротам — Хто слідуючий?

Складаємо прилюдну й щиру подяку Всечеснішим Отцям Парохам та всім жертводавцям за скору відповідь закликам о поміч Скитальським Сиротам.

12 лютого Всеч. о. Джурман (парох) з Іст Торонто, улаштував Бинґо у великій залі Лицарів Колюмба. Чистий дохід з цього підприємства приніс $518.00. Складаємо на цьому місці особлившу подяку Всеч. о. Джурманові та всім, що трудилися в який будь спосіб на цьому підприємстві. Хай Бог нагородить стократно.

20-го квітня на Цвітну неділю в парохи Неустаючої Помочі М.Б. на Бетирст улиці підчас співаної Служби Божої Впр. о. Каноник Каменецький завзивали вірних до жертви, що принесла $430.00. Впр. о. Каноник в своїй промові вихвалили конечність Сиротиння, та так сердечно промовили, що всі були зрушені до сліз, ніхто не відмовився жертвувати на цю ціль.

З цьої нагоди складаємо щиру подяку Впр. о. Каноникові Каменецькому, та бажаємо Божого благословення кріпкого здоровля и сили до дальшої праці на славу Божу і добра народу.

Підчас концерту в честь Матері на Бетирст залі, на шпрослона п. Бака вірні зложили $92.45. За це складаємо щиру подяку.

Підчас Діточого концерту в День Матері в парохи св. Йосафата з Вест Торонто, Всеч. о. Роборецький в своєм рефераті зворушливо говорив про Українську Скитальську Матір та о осиротілих дітей, які тепер в рідним краю так страждають. При кінці промови згадав конечність фондів для тих сиріток. Збірка принесла $40.30. З цьої нагоди складаємо щиру подяку Всеч. о. Роборецькому й жертводавцям, хай Всевишний Господь обильно винагородить.

Всеч. о. Мельник занявся збіркою на Сиротинець в Реґайна, Саск. й зібрав $10.00.

На похороні бл. п. Юрия Мабреця, Всеч. о. Мельник зібрав $30.00. Всеч. о. Мельникові й всім жертводавцям складаємо щиру подяку, хай Всевишний Бог нагородить стократно за це гідне діло милосердя.

Остаємося вдячні в імени сиріток,

Сестри Служебниці, П.Н.Д.М.

ПРЕСФОНД БНАЦП

П. Федорів, Торонто, $1.00

Теодозія Дячун, Іст Кілдонен, Ман., $2.00

п. П. Перегінець, Виннипег, Ман., 50ц.

п. Василь Данилейко, Іст Кілдонен, Ман., $1.00

З поминок в п. Мих. Стеция в Гонден, Ман., $4.00

З похорону бл. п. Софії Луцької в Гонор, Ман., $5.00

Збірка на срібному ювілею п-ва Пешків, Куликів, Саск., (прислав п. І. Гриб) $5.00

Збірка з нагоди хрестин у п-ва Мельників, Отава (прислав п. І. Максимчук) $4.00.

Усім нашим дорогим жертводавцям на сьому місці сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 480 MONTROSE AVE., EAST KILDONAN, MAN.

Любі Діти!

Павлови було літ одинайцять. Був він сином фармара. У школі учитель його дуже часто тримав по годинах за непослух. Вдома [illegible] Павло думав, що він вже всьо знає і не хотів слухати батькових порад. Ні карою, ні сваркою і напоминанням не мож було Павла направити на добру дорогу. Батько аж посивів з турботи про сина. Мати нераз сльозу втерла через Павлове поведення. Аж нарешті учитель радив татові віддати Павла до поправного дому.

Батько не хотів цего робити. В розумі придумав він один спосіб. Оттак він відозвався до сина:

"Бачиш той стовп перед нашими дверми. Кожний раз, коли ти зробиш зле я забю один цвях в той стовп а як зробиш добре діло, витягну один цвях."

Павло навіть не звернув уваги на цвяхи що батько забивав. Він казав. "Я не [illegible] Вони мене колоти не [illegible]"

Однак як стовп вже був вбитий цвяхами і коли одного дня Павло щось поправ [illegible] йому стало чогось соромно. Він себе уважав за розумного, за такого що всьо знає, а тут стільки злих вчинків поповнив.

На другий день Павлових пару добрих вчинків причинилось до того, що батько витяг пару цвяхів з стовпа. Із дня на день його добрі діла побільшалися. Чим день більше і більше цвяхів батько виймав з стовпа. Минув так якийсь час.

І, одного дня, коли батько витяг останний цвях приступив до сина, похвалив його за поправу, та заразом спитався Павла, чи радіє тим, що нема вже цвяхів в стовпі.

Павло глянув на стовп та ті діри що цвяхи полишали. Йому покотилися сльози по лиці. "Ні, тату, не можу радіти, бо хотяй цвяхів вже нема, то діри є. Тепер бачу як то злі вчинки лишають по собі злі памятки. Від тепер буду послушний, буду старатися уникати злих вчинків, бо не хочу щоб про мене колись були злі памятки."

Вуйко Трохим.

ОБРАЗ НУЖДИ

Так, любі Діти, виглядають тепер в Европі діти. Глядіть як вони обдерті та як виголоджені. Між сими дітьми Европи страшні муки голоду терплять міліони українських дітий.

ЛИСТИ ВІД УКРАЇНСЬКИХ ДІТИЙ В ЕВРОПІ

Любі Діти, нині на тій стороні Вуйко Трохим містить два листи, що вдалося їх Вуйкови дістати від одного доброго чоловіка в Виннипегу. Сі листи написали українські діти, що тепер є в Европі. Читайте самі ті листи й дивіться як то страшно живеться нашим дітям в Европі. Як то Ви усі, Любі Діти, повинні бути вдячні Богові за се, що Ви мешкаєте в Канаді. Коли хочете помогти сим бідним дітям, своїм маленьким братчикам і сестричкам, то вписуйтеся до Веселої Родини Вуйка Трохима, вписове тільки 15ц., а Вуйко від Веселої Родини вже вислав кілька пакунків помочі бідним дітям в Европі, й ще пішле в скорому часі.

А тепер Вуйко Вам подає зміст тих двох листів. Писані вони по українськи дітьми, але на як бідному папері, все таки не чорнилом. Поминає Вуйко тільки імена.

Ось перший лист:

Христос Воскрес!

Дорогий брате і сестричко!

Дякую Вам за листи з котрих ми довідалися о Вашім здоровлю. І ми, Богу дякувати, здорові. Ми тим дуже тішилися, що ми маємо родину хоч в далекім краю. Ми дуже тішилися, як одержали від Вас фотографії. **Бо у нас так нема що в гарного убратися, бо шість літ була війна.** Я ходжу до школи, до 4 кляси. **Як нема якої перешкоди я ходжу до церкви. Одної неділі 1945 були ми в церкві а там горить коло церкви. То було перед Великоднем. І так з іншої перешкоди мусимо утікати з церкви. Нас хочуть вивезти до Росії. Хто знає як Ви напишете другий лист до нас, то Бог знає чи він застане нас на місці.**

Кінчу писати і поздоровляю всіх.

Дядя і Цьоцю цілую в руку. Здоровлю..... з Вашим малим братчиком. До милого побачення,

Григорій...., маю 9 літ.

* * *

Тепер знова Вуйко містить другий лист:

Слава Ісусу Христу!

Ми дуже утішилися коли одержали Ваш лист і фотографії. **У нас не можуть бути такі установи як у Вас, бо у нас сумне життя. Тому два роки ми не могли спати по ночах. Наші сусіди рубали сирі дрова і гнали червону горілку а ми дрожали...** Я ходжу до шестої кляси. Я помагаю татові в полі робити кіньми і в дома коло худоби. **Я бим хотів у одній хвилині дістатися до Вас. У Вас є нормальне життя а в нас є дуже горяче життя.** Написавбим більше але нема місця.

Другий раз опишу більше. Кінчу писати листа і здоровлю Вас усіх, до милого побачення,

Мирон...., маю літ 12.

* * *

Правда, Любі Діти, що листи писані сими маленькими нашими братами є повні горя та терпіння? Що то доперва старші наші брати та сестри моглиби нам описати про своє життя там в Европі, колиб могли вони се зробити!

КОНТЕСТ НА ЧЕРВЕНЬ

Птахи є нам дуже пожиточні. Вони нищать всякі шкідливі хроби, комахи, та розвеселюють нас своїм співом. Своїм поворотом з теплих країв, звіщають весну і тому називаємо їх **"Віщунами Весни."**

Зробіть як найдовшу лісту птахів, по українськи. Пять надгород чекає тих, що пришлють найдовші і найчиткійші лісти птахів перед 30-им червня на понищу адресу. Незабудьте подати точно своє імя, адресу, і вік.

Children's Contest,
The Future of the Nation,
480 Montrose Ave.,
East Kildonan, Man.

БИНЯ

Мені на імя "Биня." Так назвали мене Петрусь і Маруся як я ще було дуже малим телятком, бо я все ревіло "бинь...нь, би-и инь."

Зі мною мали вони досить клопоту. Я любію дуцати навіть свою маму, Лису. Коли давали мені пити молоко, то я хотіло щоб мені вперед дали пальця ссати. Були і такі часи що я звернуло усьо молоко на землю. Тоді Петрусь мене сварив, але я ще було мале і тої сварки не розуміло.

Поволи я росло. Зачали мені діти приносити трошки сіння, то бараболю то моркву. Це були для мене присмаки, і я дуже ожидала часу коли Петрусь або Маруся щось такого мені принесли.

Одного дня Маруся дала мені грудочку чогось такого, що я ще ніколи не їло. Та грудочка була дуже солодка. Я собі це любовало і впедовгім часі довідалося, що то був цукор. Такі грудочки я хотіло б що дня їсти, але Маруся казала мені, що цукру мало є, що він є пайкований, і той що вона мені дає, то вона заощадила зі своєї частки.

Я дуже люблю Марусю і Петруся, бо вони мене старанно доглядають. Все їм кажу "бинь" як щось мені дадуть. То в моїй мові значить "дякую."

Тамтого дня пустили мене на двір і що я там виробило— хіба скажу Вам другим разом.

SCOUT NEWS

Manitoba Cubmaster Prairie Fire Hero

Peter Kramarchuk, 22 year old Cubmaster of Carberry, Manitoba, is credited with saving the lives of seven young companions cut off by a prairie fire on the Spruce Woods Forest Reserve. When a change of wind cut off all possibility of escape, Kramarchuk had his companions dig a slit trench into which they crouched while the flames roared over them. To slake their thirst he boiled surface water on a shovel and passed it around. All suffered severe burns, and despite his own serious injuries, Kramarchuk carried one of the more seriously burned three miles for medical treatment. A former Scout, Kramarchuk served as a Pilot Officer in the R.C.A.F. and on his discharge became Cubmaster at Carberry.

Another Scout V.C. Awarded

The Cornwall Decoration, the Boy Scout V.C., and Scouting's highest award for preeminently high courage and devotion to duty, has been awarded for the second time this year. This time the award goes to 17 year old Lawrence T. Summers, a Scout of the 1st Richard's Landing Troop, on Manitoulin Island in Northern Ontario. Born with a birth palsy, Summers has been a cripple all his life. Despite these handicaps he has become a King's Scout, has his gold cord for 18 proficiency badges, and has earned his Bushman's Thong. Taking part in all Scout games and activities, Summers was catcher on the baseball team, and played goal for the soccer football team. The eldest of five children, Lawrence has been the "man of the house" for six years while his father has been in the forces, and has chopped and carried wood, carried water and fed the animals. He has passed Grade 10 in High School, and is now studying to be a radio engineer. He earned the money for this course by acting as caretaker at the church where he is a regular communicant. At the Toronto General Hospital, where he is now taking treatments sponsored by the Sault Ste. Marie Rotary Club, he is described by the [illegible] of cheer, and an outstanding example of brave, patient endurance in great physical suffering." Viscount Alexander, Chief Scout in making the award, sent his personal congratulations to Summers.

HEADS BOY SCOUTS

Maj.-Gen. Daniel C. Spry, D.S.O.

Youngest Major-General in the Canadian Army, Maj.-Gen. Spry has resigned as Vice-Chief of the General Staff to assume the office of Chief Executive Commissioner of the Boy Scouts Association in Canada. A former Scout himself in Calgary and Halifax, the new Commissioner will formally take office on September 1st. His appointment was approved by the Governor-General, as Chief Scout for Canada, on April 30th. Maj.-Gen. Spry succeeds John A. Stiles, O.B.E., who is retiring after 27 years with the Boy Scouts, in September.

— ДОПИСИ —

(Продовження з стор. 10)

ТОРОНТО, ОНТ.

Чайне приняття для п. Ю. Роборецького

Дня 3 березня в неділю о третій годині пополудні ц.р. відбулася в парохіяльній залі укр. катол. парохії ім. свящ. Йосафата в Зах. Торонто надзвичайна чайна гостина з нагоди приняття п. Ю. Роборецького до палати онтерійських адвокатів,— правників і отворення ним власної канцелярії при адвокатській спільці під ім. Юджін Болсбі енд Робертс. Гостиною занялося жіноче товариство при парохії, котрою є головою діяльна парохіянка п-ні Розалія Мілько. Господарем гостини був заст. предсідателя парохії п. Мих. Невидюк, котрий перепровадив все в найбільшім порядку. Запрошених гостей зійшлося поважне число. По короткій перекусці сам господар виголосив привітальну промову, котрої зміст був добре обдуманий і поважний. По виголошенню присутні нагородили його гучними оплесками в доказ згоди і признання за гарне і щире привітання. Рівночасно можна було зауважити по обличах присутних задоволення що можуть гостити між собою нового молодого адвоката українця-католика в місті

Останні Вісти...

КАНАДА ВІДЧИНЯЄ СВОЇ ГРАНИЦІ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ. Дня 30 травня, 1946, Отава проголосила вістку, що певно дуже розвеселить українських канадійських горожан, що мають на скитальщині своїх рідних. А саме, **міністер природних богацтв Канади проголосив додаток до канадійського закону про еміґрацію, на основі котрого канадійські горожани, в тім і українці, будуть могти спровадити зі скитальщини, з Европи західної— не з територій, що займають їх большевики, своїх рідних до Канади.** Канадійські горожани однак мають постаратися о відповідні документи для своїх рідних на скитальщині й вислати їх до Канадійського Уряду в Отаві. У тих документах-афідавітах— канадійські горожани зобовязуються, що спроваджені ними скитальці не будуть тягарем для Канади, тобто будуть їх канадійські горожани удержувати аж до сього часу, коли скитальці не знайдуть собі самі роботи й будуть самі себе удержувати. Міністер, пан Глен, проголошуючи сю вістку однак зазначив, що спровадити сих скитальців до Канади, канадійські горожани не будуть могти се зробити скорше, як при кінці 1946. Ми, українці, канадійські горожани, є дуже вдячні в імені наших страдаючих скитальців, нашому урядові Канади за сей закон і обіцяємо, що коли тільки спровадимо наших братів з Европи то вони не тільки не будуть тягарем для Канади, але що сі бідні люди будуть усіми силами старатися віддячитися Канаді за то добре відношення Канади до них й будуть добрими горожанами Канади.— Слово тепер до канадійських українців, горожан Канади: Зараз вишліть афідавіти до канадійського уряду в Отаві для Ваших рідних на скитальщині.

Успішний був провінціональний З'їзд БУК-а в Торонто, Онт., в днях 24-26 травня. Головними бесідниками були: пані Марія Дима, голова Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, з Винипеґ, Ман. і о. капітан Михаїл Горошко з Судбурі, Онт. На З'їзді були 150 делеґатів з таких міст східної Канади: Торонто, Монтреал, Отава, Ошава, Судбури, Гримсбі, Кіченер, Гамільтон, Форт Віліям. Сесії З'їзду були дуже живі. Вибрано провінціональні заряди БУК-а, Ліги УКЖ, і УКЮ. На скитальців підчас З'їзду зібрано 860 долярів.

Наша парохія в Гамільтон, Онт., купила за $6,200 хату для Сестер Служебниць, що ведуть при парохії Рідну Школу. Хата знаходиться в гарнім окруженні, три бльоки від церкви. Сестри Служебниці замешкали в хаті від кінця травня.

У Скрентоні, Па., Зл. Держави, помер тамошній парох бл. п. о. Мирон Залитач.

Всеч. о. Степан Борис назначений зістав парохом в Брендон Ман. і околиці.

Дня 1 червня, зістав засуджений на чотири роки вязниці за шпіонажу в користь большевиків, Едвард Мазрель. Суд відбувся в Отаві. Се вже третий шпіон засуджений в Канаді за зраду державної тайни в користь большевиків.

Посол Антін Глинка буде мати доклад на Конґресі Українців Католиків Канади, що відбудеться в Винипеґ, Ман., 2-4 липня, 1946

Торонто, до котрого привязують богато надії на будуче.

Сам П. Ю. Роборецький є милої симпатичної удачі, щирий по своїй професії, і з надавичайною прихильністю відноситься до всіх, хто до нього звертається з ріжними справами. Надія може бути певна, що в короткім часі виявить на зовні дійсно правдиву здібність свойого заняття чим причиниться в певній мірі до піднесення на висший степень нашої української національної свідомости в ново прибраній "Батьківщині."

По привитанню покликував господар других бесідників. Першу й довшу промову виголосив п. В. Станґрет, рек. писар церковного заряду і при кінці побажав в імени заряду і парохіян якнайкращих успіхів молодому правникові закінчуючи многоліттєвіем. По цім промовляв о. канонік П. Каменецький, котрий в умілий і практичний спосіб заговорив до присутних гостей і до молодого адвоката щирими і сердечними словами з повним задоволенням в веселости і радости, що може витати як парох осередні міста Торонто нового адвоката— українця. Зложив заслужені і належні признання стареньким родичам п. Ю. Роборецького закінчуючи щирими побажаннями на будуче для нового адвоката в місті Торонто. Присутні гості нагородили за взірцеву промову шан. бесідника гучними оплесками.

Покликана голова жіночого товариства п-ні Розалія Мілько рівнож виголосила коротку змістовну і щиру промову, бажаючи добрих успіхів в будучности і вручила від всіх присутних в дарунку на милий спомин гарну скіряну валізку, і сет до писання: По ній промовляли о. В. Дзюрман, др. С. Сукмановський, п-ні М. Кравс від "Ліги католицьких жінок", п-ні П. Строс, п. С. Сувола, п. І. Ігорт, п. П. Тацюк, п. А. Орищук, адвокат, п. Чура, фотографіст, п. Кардиналь, укр. погребник, пані М. Роборецька,мати молодого адвоката, рідні сестри Анна і Марійка, і рідний брат о. А. Роборецький, місцевий парох. В коротких словах бажали всего що найкраще і осягнення бажаних успіхів. Промовляли ще коротко п-ви В. Капуста, П. Остапович, Стефанія Фута, студентка університету, п. В. Прихода. Щирими словами всі витали нового правника і бажали як найкращих успіхів в будучности. По промовах прочитано листа від п. В. Авраменка, котрий вручено п. Ю. Роборецькому разом з грошевим даром любови. При кінці покликав господар самого п. Ю. Роборецького. Промовив коротко, але змістовно. Подякував всім за щирість і несподіванку заявляючи що він син українських родичів національно свідомих чого і його научили, для того буде служити українському народові в Канаді для його добра і буде його боронити перед всякими шкідниками на кожнім кроці. Заявив рівнож, що він є син батька-робітника, для того в першій мірі буде услужний в найбільшій щирости українським робітникам. По цім закликав господар до жертв на укр. скитальців в Европі. Збіркою і відспіванням многая літ, і молитвою закінчено гостину.

В. Станґрет.

Йосиф Мусій

На світлині бачимо п. Йосифа Мусія, доброго сина панства Андрея й Марії Батицької, свідомих і жертвенних членів церкви св. Духа, Габбард, Саск. Чотири роки Йосиф служив при війську, з того 3½ за морем, а в квітні ц. р. щасливо вернув домів. В неділю 12 травня місцева українська католицька молодь справила Йосифові гостину. В часі бенкету молодь вручила свому другові гарне радіо та жертвувала $6.40 на вироблення кліші й пресфонд.

Поздоровляємо вояка П. Мусія й бажаємо йому найкращого успіху в новім і спокійнім господарськім житті.

Друг.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
ЧЕРВЕНЬ

16 Нед. Всіх Святих . . . .
Тиндал- 9.00 год. рано
Ловтендз 11.00 год. рано
23 Нед. 2 по Сош. . Елма
30. Нед. 3 по Сош.. Гадашвил

* * *

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман., Тел. 63.

ШТОР НА ПРОДАЖ

Великий, мурований й модерно уладжений штор (Groceries, Confectionery, Drugs & Magazines). Квота дуже добра. Помешкання над штором на сім кімнат. Штор на головній вулиці, в дуже добрім місці. Річний оборот 50 тисяч долярів. Місто Роблин лежить в осередку чотирох гайвеїв. Велике поселення українців довкола міста. По дальші пояснення прошу голоситись до —
MIKE WAROWAY,
Box 90. Roblin, Man

— АДРЕСАР —

Епископська Канцелярія: 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН.: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР Масть і Пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхурції. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і змініють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок$3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F.N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

ВСІ НА ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ
ПРЕСВ. СЕРЦЯ ХРИСТОВОГО,— 28, 29 і 30-го ЧЕРВНЯ В АЙТУНІ, САСК.!

"Благослови всім, Ісусе милий
Що Твому Серцю честь складають,
Най скарб сей світлий, всі в кождій хвилі
Тепер і в віки посідають.
Ісусе наш
О Боже славний
Благослови:
Ти скарб наш єдиний."

* * *

Так молився наш многострадальний народ у Старім Краю, так молиться сьогодні на скитальщині... бо Серце Христове є дателем усіх ласк, всего добра, життя й щастя, спокою й миру, потіхи й радости. Наш народ до Серця Христового кличе:

Твої ми слуги, Ісусе, вірні
Тебе благаєм: Дай, щоб на Вкраїні
Честь Серця Твого росла, ширилась
І в наших серцях віру кріпилась.

Рідні землі червоні від новопролитої крови. Там наші браття й сестри терплять мучеництво під безбожним правлінням большевиків. Україна сьогодні— одна велика руїна! Скористайте з нагоди, щоб приступити до св. Тайн, помолитися й благати Серце Христове о милосердя й прощення, поміч і рятунок для нашого народу на рідних землях України та на скитальщині.

Торжественну Службу Божу, в сослуженні нововисвячених оо. діяконів, відправить впр. о. Іван Бала, протоігумен оо Редемптористів в Америці й Канаді. В часі відпусту буде проповідати впр. о. Гр. Шишкович, Ігумен оо. Редемптористів у Йорктоні.

Спішім усі як один на великий відпуст Серця Христового в Айтуні, щоби випросити релігійної та народньої свободи для України!

оо Редемптористи,
Айтуна

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО
ЛІТНІ КУРСИ УКЮ,- ЛИПЕНЬ 8-20, 1946

Мило нам повідомити, що цього року відбудуться літні курси Провідників УКЮ. На місце цих Курсів вибрано гарне місто Саскатун, а час 8 до 20 липня.

Визначні сили викладати-муть в цих Курсах такі предмети. Апольоґетику, Українознавство, спів, ручну роботу, організаційну тактику, вкоротці як вести успішно працю по відділах і бути корисним у громаді

Конечність Курсів

Чи у Вашім відділі відчувається брак вмілого проводу? Чи всі ваші сходини і підприємства успішні? А чи може так як нераз буває що відділ зорганізується, вибереться Заряд а далі? Провінціональний Заряд УКЮ хоче Вам помогти. Тому устроюється ці Курси для вишколення працівників.

Курсанти принесуть користь відділови, Вашій громаді, а також набудуть особисту освіту.

Розпорядження—

1. Всі відділи повинні вислати бодай одного курсанта. І тих, що з власної охоти бажають скористати з цього Курсу також радо приймаємо.

2. Ті, що рішаться брати участь, або відділи, що будуть висилати курсантів, ласкаво повідомлять Провінціональний Заряд до 22 червня, або скорше

3. Для тих, що зголосяться до вище поданої дати, буде запевнене помешкання.

4. Кошт Відділи, або виїзидно курсанти, платять дорогу і помешкання. За помешкання і харч $15.00

5. "Наука гроші коштує." Тому просимо відділів устроїти якесь підприємство і дохід прислати на покриття коштів курсу. Жертви отримані на цю ціль будуть оголошені

6. Літні Курси закінчаться Провінціональним Зїздом.

За дальшими інформаціями проситься писати до Пров секретарки

Miss Mary Firman,
214 Ave. M. South,
Saskatoon, Sask.

Марія Фірман,
секр. УКЮ. Саск

ВИНИПЕҐ, МАН.
Несподіванка для пана Гладія

Недавно пану А. Гладієві з 475 Маґнус Еве., Винипеґ, минуло 70 років. Дня 6 квітня, 1946, в суботу зійшлися до хати пана Гладія його три дочки, три сини, шість внуків та панство М. Бресіли, щоби вшанувати пана Гладія в день його уродин. Пан Михаїл Бреліс в імени усіх гостей вручив пану Гладієві гарний дарунок. З нагоди сього родинного свята п. А. Гладій зложив 1.00 на пресфонд і також суму на передплату БНації.

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ!

АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. — Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ К[АТО]ЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV ч 13 (205) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1946 Vol XIV No. 13 205 YORKTON, SASK., July 1. 1946

Витаємо Вас!

НА ПЕРШІМ УКРАЇНСЬКІМ КАТОЛИЦЬКІМ КОНҐРЕСІ У ВИНИПЕҐУ

ВАС, Всечесних Отців, достойних делеґатів та гостей першого Українського Католицького Конґресу Канади, витає "Будучність Нації."

На Вас, вибраних репрезентантів 300,000 українців Канади, припала та честь заманіфестувати нашу солідарність та непохитну віру, перед світом.

На Вас припав обовязок зажадати від володарів світа справедливости для своїх братів та сестер, котрі тепер в тяжкім ярмі ворога або на скитальщині переживають злидні, переслідування та терпіння.

Настав час коли наші діла а не слова мають забрати верх в нашім життю.

Прийшов час рішучої постанови, котра наше поодиноке незамітне "я" вложить в спільне могуче "ми," а наші малі поодинокі діла скупчить в великі діла, через ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ.

Ви, учасники Першого Українського Католицького Конґресу Канади, маєте дати провід у започаткованню нової доби КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ.

Редакція і Адміністрація "Будучности Нації."

Зелені Свята в Винипеґу, Ман. Сього року в перший день Зелених Свят, неділя, 9 червня, 1946, коло пять тисяч українців католиків міста Винипеґ взяли участь в торжественім святі віддання памяти поляглим канадійським жовнірам в двох світових війнах як також у відданні памяти поляглим борцям за волю України. Парохіяни усіх 7 церков Винипеґу їхали через вулиці міста Винипеґу в 37 великих автобусах та великому числі автах. Коло парляменту 9 священиків, на чолі з о. др. В Кушнірем і о Майором М Т Пелехом, як видимо на знимці, зложили вінець на воякім памятнику коло парляменту. Опісля усі удалися на цвинтар Усіх Святих, де відбулася панахида за спокій душ українських національних героїв. Була дуже гарна погода й се велике релігійно національне свято українців католиків міста Винипеґу випало як найкраще

Конґрес Українців Католиків Канади

ВИНИПЕҐ, МАН., ДНЯ 2—4 ЛИПНЯ, 1946

Останній Комунікат перед Конґресом

ВИТАЄМО ВАС ДОРОГІ ДЕЛЕҐАТИ И ГОСТІ!

На наш Конґрес зголосилося уже поважне число як делеґатів так гостей з таких провінцій: Бр. Колюмбії, Альберти, Саскачевану, Манітоби, Онтеріо, Квебеку, і Нової Скошії.

Дякуючи Вам уже наперід, Дорогі Делеґати й Гості, за Ваш приїзд до Винипеґу на наш Конґрес, обіцяємо Вам отсим, що в Винипеґу Вас гарно приймемо; з глибин наших сердець кличемо ми, усі члени Конґресового Комітету, **Витайте нам Дорогі наші Делеґати та Гості на Першім Українськім Католицькім Конґресі Канади.**

ПРИМІЩЕННЯ ГОТОВІ

Для усіх наших делеґатів та гостей, що їдуть на Конґрес,та повідомили нас завчасу про се, щоби їм постаратися о нічліг, Комітет постарався про примішення чи то в приватних домах чи то в готелях. Місце Вашого перебування, з точним іменем вулиці, числом дому, чи іменем готелю та числом Вашої кімнати, дістанете, Ви усі, що **наперід замовили собі в Комітеті приміщення,** при реєстрації на осібній картці.

ПРИГАДКА ЗА ЗАЛІЗНИЧІ ЗНИЖКИ

Пригадуємо всім делеґатам і гостям, що їдуть на Конґрес залізницями, не більшими ґрупами але поодинчо, що коли бажають дістати знижку на поворотний білет, то щоби не забули купити повний білет до Винипеґу тільки в одну сторону і на стації, де купують сей білет, зажадали від стаційника форми: 24W. На сій формі стаційник має підписати кільки Ви заплатили за свій білет. Сю форму проситься конечно привезти з собою і при реєстрації віддайте її одному з членів Комітету. Білет на стації не купуйте скорше як три дні перед Конґресом. Хто є зі сходу Канади, то може білет уже купити на 27 червня

До скорого побачення на Конґресі в Винипеґу,

ЗА КОМІТЕТ УККОНҐРЕСУ,

В. В. Валл і І. М. Козоріз, писарі
о. Ігор Ю. Шпитковський, голова

На Порозі Нашого Конґресу

Свідомість розумної волі рішає про поступ і успіх життя. Де нема тої свідомости даремні являються слова. І коли нема любови своєї Церкви і справи, то будемо як мідь, що дзвенить і цимвал, що бренить— коли вільно тут ужити слів св. ап. Павла. Наука і покінчені студії тут не поможуть. Зовнішний патріотизм тут безсильним. Віра вимагає діл, а любов чину. Коли в души порожно, до чого будете промовляти, кого переконувати? І тому віра, навіть фальшива, є двигуном діл, часом навіть фанатичних у своїй заїлості і ненависті. Наші діла мають бути одушевлені розумною вірою і любовю

Запізно булоб тепер ще взивати і пригадувати. Хто досі не вчув і не взнав про Конґрес, що цими днями відбудеться у Винипеґу в просторих і величавих салях Роял Александра готелю, від 2 до 4 липня 1946— тому даремно тепер про це говорити. І переконувати такого, булоб марнуванням слів

Повитати треба однак тих, котрі вчули і зрозуміли потребу хвилі та приїдуть вшанувати велике діло творців Берестейської Унії поставити їх слідами нерукотворний а вічний памятник доброго діла для загалу українського поселення в Канаді через його власну Централю.

Чужі нам по духу і організації люди надто часто в рішаючих хвилях виступали і говорили начеб то від нашого імени. В наші уста вкладали вони перед загалом слів громадян свої слова і представляли справи так, як треба було їм. Ці, що жадної віри не мали, заступалися тут вірою наших мас. Ці, що часто до жадної церкви не ходили ні належали, говорили тут і там від імени прадідної нашої Церкви

Самі про себе заговоримо ми у вільній Канаді і від свого власного імени. Про наші потреби і вимоги. Перейшовши довгих пятьдесять літ свого поселення в Канаді наш загал намітить свої напрямні на будучих нових пятьдесять літ.

З Церквою і під її проводом! Виступаємо явно і славно, як віруючі люди, що шанують Церкву, дорожать нею, що приїхали помогти в праці Церкви, під проводом наших Преосвященних Владик, своїх священиків, всі спільно і разом, наші фармері і робітники, учителі і професіоналісти, весь наш трудовий загал, що живе з праці своїх рук і ума, не з політичних торгів і партійної гризні. Перед нами наскрізь позитивна праця в імя Боже. І тому витаємо всіх делеґатів, віримо в успіх і надіємося найкращих починів від нашого Конґресу.

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ НАШИХ СКИТАЛЬЦІВ

Редакцію БН. повідомляє оден зі скитальців в таборі в Австрії, що усім скитальцям, що перебувають в тому таборі, урядові чинники запропонували слідуюче:

Коли не хочете вертати в рідні сторони (під большевиків Пр. Редакції БН.) то вибирайте між виїздом до Бразилії, Австралії або до Франції на роботи по фармах.

Се перше, що така вістка колибудь дійшла до нас до Канади. Коби вона була тільки правдивою. Нашим скитальцям, колиб ми могли порадити, то радилиб ми їм згодитися та виїхати якнайскорше з Европи голодної і босої, або до Бразилії або ще краще до Австралії. Не лишайтеся в Европі, бо часи можуть змінитися й тоді Ваша доля може бути знова непевною.

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ВИНИПЕҐ, - В ДНЯХ 2, 3, 4 ЛИПНЯ, 1946

МЕМОРАНДУМ

В СПРАВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

(Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР вислав на руки Папи Римського і представників Англії, Злучених Держав П.А. та інших держав при Раді ООН. меморандум в справі переслідування греко-католицької Церкви в Україні. Повний текст меморандум висланого до Апостольської Столиці подаємо нижче. Редакція УПС.)

* * *

За офіційними советськими повідомленнями (ТАСС 18. 3. ц.р.) українська греко-католицька Церква в західних областях України на соборі зложеному з 216 священиків, відбутому у Львові, 18. 3. 1946 зірвала канонічний звязок з Римом і перейшла на лоно російської православної церкви та підчинилася російському патріярхові. Апостольський Престіл зі свойого боку цю вістку потвердив.

Советські повідомлення та коментарі до цього акту подають, що такий крок повзяла греко-католицька Церква самочинно, добровільно, навіть з великою радістю.

Канонічно вирішено про положення гр.-катол. Церкви на згаданому церковному соборі, державно-правне становище цієї Церкви вирішив уповноважений при Раді Міністрів УРСР по оправам російської церкви письмом з 18. 6. 1945 адресованим до "Ініціятивної Групи" для возєднання.

Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР — революційного національного правління воюючої проти большевицького імперіялізму України, уповноважений цим правлінням, що єдино компетентне інтерпретувати волю українського народу — заступати за кордоном Україну, заявляє слідуюче:

1. Зірвання з римською і злука греко-католицької Церкви з російською православною церквою та підчинення її російському патріярхоті сталося проти волі українських греко-католицьких єрархів, священства і вірних. Що більше, Собор Укр. Прав. Авт. Церкви на еміграції, зложений з девяти епископів з митр. Полікарпом на чолі, відбутий в березні 1946 р. в місті Еслінґен потрактував факт "возєднання" як грубе насильство і криваве переслідування української греко-католицької Церкви.

Большевики вже в 1939 р. почали розбивати гр.-католицьку Церкву. Одначе в тому часі московсько-большевицький імперіялізм, який взагалі не признавав релігії, ще не почувався доволі сильним, щоб розбиваючи, докл. анектуючи гр.катол. Церкву міг в той спосіб кидати визов цілій католицькій Церкві та світовій опінії. Теперішній наступ на гр.-катол. Церкву в західній Україні є одним з відтинків актуального наступу Москви на порядок усього світу, наступу, що є викликаний фактом недавньої російської перемоги. Крім того величезний авторитет живого ще в тому часі галицького митрополита Андрея гр. Шептицького був такий сильний і його вплив між українським народом такий великий що з цією обставиною большевики не могли не рахуватися.

По смерті митрополита Шептицького (листопад 1944) большевики розпочали поновні заходи. Найперше повели зорганізовану пресову нагінку проти гр.-катол. Церкви. Потім увязнили митрополита Йосифа Сліпого та всіх галицьких гр.-катол. епископів. Єпископ Хомишин і канцлер Галянт понесли мученичу смерть в большевицьких вязницях, інші сидять до сьогодні, не відомо де і не відомо завіщо. Увязнено і вивезено сотні укр. гр. катол. священиків. Багато з них понесли смерть за віру. Десятки тисяч вірних депортовано на Сибір, або в глиб Росії. І так, до боротьби за природні, політичні й соціяльні права українського народу приходить також і на західних землях України ще боротьба за свободу совісті, за віру й релігію.

Для виконання своїх плянів большевицька влада покликала до життя т.зв. "Ініціятивну Групу" священиків в справах возєднання української гр. катол. Церкви з російською православною. Ця група священиків в свойому заклику до українського гр. катол. духовенства пише: "Державна влада признаватиме тільки зарядження Ініціятивної Групи а ніякої іншої адміністративної влади в гр. катол. Церкві не буде признавати" — "Ініціятивну Групу" згідно з сов. інформаціями заступає 216 священиків. Укр. гр.катол. Церква в зах. областях України має около 3,600 священиків. А тоді 3,400 священикам гр. катол. Церкви відмовляється права опікуватися своїми вірними та адмініструвати своєю Церквою.

Дальше, уповноважений при Раді Міністрів УРСР в справах російської церкви в письмі з 18. 6. 45 р. адресованім "Ініціятивній Групі" пише: "Всіх опірних возєднанню (деканів, священиків, настоятелів манастирів) належить списати та надіслати до уповноваженого в справах російської православної церкви при НКомі."

При тім треба брати на увагу, що союзна сталінська конституція арт. 124 забезпечує кожньому громадянинові свободу совісти. Коли ж йде мова про "опірних" в справі возєднання, то опір можна ставляти лише проти наказу. Ніодин укр. гр. катол епископ не дав на це своєї згоди, не віддав за возєднання свойого голосу. Навпаки, митрополита і епископів, що зайняли до цеї справи не злому поставу, увязнено. Злука укр. гр. катол. Церкви з російською відбулася проти волі первих.

2. "Возєднання" гр. катол. Церкви з російською православною церквою відбулося під пресією сов. влади з ужиттям терору й фізичного насильства.

Як вже згадано, десятки тисяч вірних депортовано на Сибір, священиків і епископів увязнено, або заслано. Замкнено багато церков. Розвязано капітули, їх членів арештовано та переведено до різних вязниць СССР. Гр катол. Церква опинилася без якоїнебудь адміністративної власти. Катедральні храми й примищення епископів та капітули перейшли з наказу адміністративної цивільної влади під заряд "Ініціятивної Групи" для зєднання церков.

Головного фірманта справи зєднання священика др. Г. Костельника, большевики намагалися ще 1939 р. зєднати до цієї цілі. В 1945 р. в пресовій кампанії, звернений проти гр. катол. Церкви, Костельник представлений як ворог народу, який "запобігли во післав у гітлерівські банди двох своїх синів." Та вже місяць після цього (червень) того ж року Костельник очолює "Ініціятивну Групу."

Українців греко-католиків, що заселюють українські етнографічні землі на захід від лінії Керзона, цебто під Польщею, стрінула така сама доля. У католицькій Польщі, під тиском большевиків почалися такі самі переслідування. Згідно з польсько-большевицькою умовою прийшла т. зв репатріяція, палення сіл, вирізування духовенства та тисячів вірних. Край спопелів і сполокався кровю тисячів невинних жертв. Єпископові Коциловському, ординарієві перемиської дієцези, наказав варшавський уряд 23 9. 45. р. опустити осідок дієцези, старе епископське місто Перемишль та виїхати на схід від лінії Керзона. Коли епископ Коциловський цього наказу не виконав, його арештовано. Апостольському Адміністраторові для Лемківщини поставив польський уряд в місяці серпні 1945 р. ультіматум негайно опустити епархію і виїхати під конвоєм на схід від лінії Керзона.

Отже щойно по терористичній підготові між вірними і священством відомими методами НКВД прийшло до створення "Ініціятивної Групи" та дано останній наказ відбути священству Собор, вирішити сепарацію від Риму та зєднатися з російською православною церквою.

3. Переведення "возєднання" укр. гр. катол. Церкви з російською це черговий в історії акт насильства Росії над волею і совістю українського народу.

Заступаючи теорію третього Риму, Москва від 14. ст. невпинно прямує до тієї цілі. Особливо тяжкі часи настали для української Церкви від початку 17 ст.

1865 р. українську православну Церкву та українську православну церковну єрархію підчинено російській, заборонено вживати в церкві рідної мови, заборонено друкувати релігійні книги на

Малі діти Европи ходять майже голі. Вони потребують Вашого уживаного шмаття. Пошукайте по коморах та подаруйте уживане шмаття як буде збірка від 17-го до 29го червня у Вашій околиці.

Николай Кольба

ВІД ЦЕРКВИ НА РОЗДОРІЖЖА

(Продовження)

Холода чи атеїзм?

Ви читали, що в Едмонтоні приступило до трапези Христового Тіла і Крови около 500 людий, а по моїй думці в нашій парохії повинно також таке число бути причастниками св. Евхаристії, а то опріч тих, що виреклись Церкви, більша часть ще не були в церкві, хотяй вона існує вже поверх 30 років; не кажу, щоб помолитись, але хоч подивились, і то ні.

Коли довідаються, що десь в у котрійсь галі буде забава, то троки й авта аж ринають під титарем сотворінь на подобу Божу, хрещених і [illegible] мирян, котрі ви[illegible] свої коші всілякими пасощами, і питвами та полинають з криком і вереском [illegible] призначеної цілі, на потіху [illegible], і тої потіхи не вчисл[illegible] почислити.

Але коли є священик у церкві, а то трапляється рідко, то нема кому і свічки взяти посвітити до Евангелія, або при великім вході, а як ще випаде у великий празник, то ще хоругви розберуть, бо таки кілька хлопців знайдеться у у церкві, але процесійного образа, то нема кому взяти. Хрест на церкві розпростер свої рамена і жалісно запрошує всіх до себе словами: Прийдіть до мене всі збідовані і зпрацьовані, відпічнить при мені. Але ті зпрацьовані нічними танцями і невиспані, не чують сего голосу а мріють де і коли знов буде нагода дати роботу обцасам.

Може памятаєте як у старім [illegible]

[illegible] ство, то вживається сама [illegible] і людий а тут привезуть [illegible] їде собі дівка самопевно як жовнір, або грудово, і навіть жадна ані оком не гляне у той бік де церква.

А старші то так обходять день відпочинку: з весни ідуть глядіти сморжів, по тім на суниці дальше на малини, по тім на черниці, черемху, калину, а ще пізніше на підпеньки, а потім осінь, дощ, далі в зимі зимно, тай до церкви, най Бог простить, нема як, бо розпочинається новий сезон на гулятику, і такі інші непотрібні витребеньки.

Марне питання

Декотрі радикали посходяться і дебатують, чому то при церкві всі ті самі комітети? Якжеж можна інакше зробити? Прийдуть річні збори, то хотяй є усіх сім родин, що сповняють свої пароховльні, відля статуту, обовязки, то однак на збори усі не прийдуть, а являються тільки ті, що мають книжки, як от протокол, книга [illegible] рахункового [illegible] трєзьорів як нема [illegible] або [illegible]

[illegible] ставати [illegible] мужичкова [illegible] ваєтися [illegible] вичитувати [illegible] цвинтарі [illegible] ними, заступити паламара, [illegible] поправа ого рожі, і таки вони дають собі раду, як є набоженство, то оден служить як старший брат коло священика, а 2 або 3 виходять на хори, з великою натугою, страхом Божим, і в поті чола крилосують як уміють, а Бог всевідучій приймає молитву вірних своїх слуг, і нагороджає їх щирість своїм благословенством, їх господарства, наділяє черствим здоровлям, добрими дітьми, розвиненим умом і пошаною.

Ідіот

Я вам ще скажу, що мені якось недавно трапилось з моїм сусідом. Прийшов до мене, (а я щипав на подвірю патики), ходи, Мати[illegible] та заграєм [illegible]

[illegible]

але і долари [illegible] Чекайте, я [illegible] на що, церква [illegible] долари. Священика треба оплатити, треба і тому щось, що перетримує, треба світла, треба випрати білля, треба на асекурацію, на мальовання, на огорожу, і на всьо. А він знов своє, або то всьо потрібне? Без того всего можна обійтися.

Я кажу, по вашому можна без того обійтися, а по мойому [illegible] без картів можна обійтися. І старий недовірок на[illegible] пішов. (поживався як пес макогоном) А я за[illegible] Богу, що [illegible] моїх очий [illegible]

[illegible]

(Кінець).

ВІСТИ З УКРАЇНИ

"СВОБОДА РЕЛІГІЇ"

(УПС) "За Самостійну Державу" ч. 9-10) (самостійницький журнал, виходить в Україні) подає подробиці, серед яких відбулося арештування української греко католицької єрархії славнозвісного 11 4. 45 А того самого дня "відділи сталінського НКВД оточили Святоюрський Собор, митрополичу палату та Богословську Академію у Львові Після основних, переведених варварським способом НКВД[-]івських ревізій арештовано митрополита о др. Й. Сліпого, епископа Н. Будку, еп. М. Чарнецького, о. пралата О. Ковальського, о. пралата Л Куницького, пароха святоюрського собору о. Горчинського, о. В. Бедея, о. др. С Сампару, ректора Богословської Академії, її адміністратора о. Й. Труша, директора львівської школи о. Р. Біли ка та о. Й. Годунька, який по жорстоких тортурах і побоях у вязниці помер. Питомців Богословської Академії інтерновано та примищено у військовому таборі при вул. Пекарського. Професорам Богословської Академії на спеціяльно влаштованому мітингу енкаведисти заявили, що українська греко католицька Церква перестає існувати, митрополит тієї Церкви арештований, а до Святоюрського Собору прибуде православний епископ, призначений советською владою. Підчас обшуків святоюрських забудовань енкаведисти поводились у варварський спосіб, грабуючи дорогоцінності, золоті й позолочені церковні речі, літургічне вино і т.п."

Так представляється свобода релігії в СССР, так здійснюється ідею свободи думки і визнання, що й так горячо проповідував і обіцював Рузвелт, а за яку свободолюбні народи продовж 6 років лили кров на фронтах цілого світу.

Криваві бої УПА під Ломною

(УПА). За люблинським радіо лондонський "Дзенник Польскі" ч. 24 подає, що в перших днях січня ц.р. дійшло до кровавих боїв між відділами "бандерівців" та польським військом (ВП) в околицях Льхова і Ломни в Бірчанщині. Польські війська в тих боях "мали зліквідувати один відділ бандерівців" біля Лихова, де цей відділ втратив 56 убитих і 12 полонених. Крім того мавби бути зліквідований ще один багато сильніший відділ під Ломною. В тому бою "бандерівці" мали б втратити 100 людей, решта втекла в ліси."

Очевидно, про втрати польсько енкаведиських банд люблинські висужники Москви сором[л]иво мовчать.

"Неорезистанс"

(УПС). Журналь де Женев, ч. 32 з 7 2 1946, в статті п. н "Неорезистанс в Европі" пише ось що

"Коли хтось стверджує, що після 8. 5 м.р., воєнні дії перестали існувати в Европі, то не ще не означає, що в Европі введено цілковитий мир Підчас коли в краях підчинених Москві їх боротьба приняла протисоветський зворот в інших краях яких правління виявили свою ворожість до Кремля, той новий рух спротиву скристалізувався довкола скрайно лівих партій. І так у Польщі, в Галичині й на Волині аж по Карпати є відділи українських і польськ. націоналістів що завдають богато журби советським генералам і варшавському правлінню. Ствержуючи тон останної промови П. Міколайчика і недавньої заяви польського міністра закордонних справ дають на те доказ.

Найголовніша тих повстанців, так звані "бандерівці" (від прізвища одного з їх перших основників) творять разом УПА (Українська Повстанча Армія), котра провадила боротьбу одночасно проти німців і проти поляків, яких вони ані трохи більше не люблять, а сьогодні продовжує боротьбу проти большевиків. В липні 1943 р та організація створила собі екзекутивний комітет, Головну Визвольну Раду (УГВР), який має за завдання адмініструвати більш чи менш зміний простір землі, на якому оперують повстанці."

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ

"Перелом", 6 квітня, 1946, стор. 6.

Єго Високоперевосходітельство Господін Председатель Совета Міністров С.С.С.Р, с положенням соотвественно чіну колічеством вати і прочими прилічествующими оному званію прінадлежностями.

власній мові а св Євангелії, на власній мові уважається нелегальною літературою (Арешти в Харкові 1893). Заведено строгу цензуру церковних книг і на останку обсаджено всі дієцезії на Україні москалями і то дуже ворожо наставленими до українського народу Українське православне духовенство засилано до Росії, а в Україні насаджувано російське. Доведено до того, що православна церква в Україні стала бастіоном російської політики та ненависною в очах мільйонів вірних

Під кінець 16. ст. український епископат заключив унію з Римом (1595-96). Українська Церква визнала примат Римського Папи, залишаючи за собою обряд і широкі права в області канонічного права. Акт Унії підписало 6 епископів з митрополитом Михайлом Рогозою та 2 архимандритів. В половині 17. ст. перейшла на Унію Карпатська Україна, а на переломі 17 18 ст. львівська і перемиська єпархії.

Від 1762-96 рр. було знесено Унію при помочі відомих тоді на ввесь світ репресій російської царської влади. За цей час перемінено на православні 10,000 парохій, 8 мільйонам вірним наказано перейти на православія. В 1675 р. реправославізовано останню українську гр. катол. епархію на українських землях під Росією холмську

З того часу українська гр. катол Церква лишилася лише в західних областях України, Карпатській Україні та на еміграції. Разом в 1939 р. числила вона около 5 і пів мільйона вірних, около 4,000 священиків, 16 епископів та одного Апостольського Адміністратора.

В часі світової війни в 1914 р. російська влада продовжує цю свою роботу. Увязнено Голову української гр. катол. Церкви Митрополита графа А. Шептицького, який три роки пересидів у царських вязницях. Сьогодні за "єдино демократичного" большевицького режиму не змінилося нічого Наступник митрополита Шептицького митр. Йосиф Сліпий та прочі епископи сидять в тих же російських вязницях.

Українську гр. катол Церкву одним зарядженням уповноваженого в справах російської православної церкви перечеркнено як існуючу. Що було невигідне зліквідовано старим казьонним способом

Сьогодні офіційно немає української Церкви ані право[slavnoi] ані гр. католицької. Існує тільки сучасна советська православна церква під кермою московського патріярха Алексія, яка є чужою і ворожою для українського народу та неканонічною, бо створена поліційним насильям большевицької влади після остаточного розгрому старої православної московської церкви в рр. 1930-37

Православна частина української народу не визнає ані московсько-советського патріярха Алексія, ані советської православної церкви

Український народ на східних землях України відлучився ще в році 1917 від московського патріярхату та створив власну українську автокефальну церкву, яку большевики безпощадно нищили і зараз існує вона під большевицьким терором нелеґально.

Сьогодні прийшла черга на укр. гр. катол. Церкву, що має за собою 350 літню традицію, мучеників за віру, великих вчених богословів, мільйони вірних, тисячі священиків і яка, як читається в заклику фірмантів "зєдинення" до священства, невідомо чому "в тих обставинах існувати не може.

Маючи на увазі все вище сказане ми твердимо, що акт зєдинення з православною російською церквою, це акт не свобідної волі гр. катол Церкви, а акт брутального насильства з боку большевиків.

4. З канонічного боку постанова т.зв. "Львівського Собору 216ти" з 18. 3. ц.р. являється незаконною, вслід за тим без обовязуючих правних наслідків для гр. катол. Церкви й вірних.

Скликати собор має право - після канонічних форм - лише митрополит, участь брати соборно рішати лише епископи, докл. посідачі епископської юрисдикції.

Акт Унії гр. катол. Церкви з римською заключеної і промульгованої на Синоді в Бересті 1596 р. підписав митрополит, 6 єпископів і двох архимандритів. Акт анігіляції Берестейської Унії підписало 3 ох священиків на "соборі 216 ти" (18. 3. 1946)."

* * *

В звязку з усім вище сказаним Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР іменем свойого Революційного Уряду, що кермує сьогодні збройною боротьбою проти большевицького імперіялізму й не визнає теперішнього стану як відповідаючого волі українського народу,

а) Підносить протест перед цілим культурним світом проти насильства большевиків над совістю українського народу, проти підступних методів, якими большевики намагаються підбитий народ вдержати у своїй вязниці — обманюючи світ,

б) Звертається до всіх християнських церков і всього культурного світа з осторогою перед фальшивими та підступними методами антирелігійного большевизму,

в) Доводить до публічного відома, що сьогоднішня російська православна церква поминає в богослуженнях та визнє як "богом післаного" Сталіна, найбільшого гонителя християнства в історії людства,

г) Стверджує і підкреслює, що большевики "реправославізуючи" українську гр. катол. Церкву мають на меті виключно політичні цілі, вживаючи до цього імя православної церкви. "Управославнення" СССР — це черговий обман та параван для закриття властивих большевицьких намірів

У висновку з повишого Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР прохає Апостольський Престіл

а) призначити екзарха для гр. катол. Церкви в західних областях України до часу повороту з вязниці епископів.

б) поробити всі заходи для звільнення українського гр. катол епископату і священиків переслідуваних за віру з большевицьких вязниць,

в) зайняти церковно-правне становище до проголошеного "зєдинення" укр. гр. катол. Церкви з російською православною;

г) підняти перед Організацією Обєднаних націй (ООН) заходи в цілі створення мішаної комісії для провірки т.зв. "добровільного переходу укр. гр. катол. Церкви до російської православної;

д) назначити за порозумінням з Головною Командою Української Повстанчої Армії полевого епископа для армії;

е) призначити для укр. гр. катол. вірних на еміграції в Европі генерального Апостольського Адміністратора.

ДВІ УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ РОДИНИ НА ПЕРШІМ КОРАБЛІ СКИТАЛЬЦІВ

Дві українські католицькі родини прибули до Зл. Держав з першою групою скитальців другої світової війни, кораблем "Маріи Флешер." що причалив до нюйорської пристані 21 травня ц.р., виїхавши з Бремергавен.

В цій групі було 795 осіб, половина жиди а половина християни, протестанти та католики з Німеччини, Югославії, Польщі, Московської імперії, Латвії, Естонії й Литви. Згадані дві українські католицькі родини вчислено до польсько московської групи як "християн."

На зустріч скитальцям вийшли представники ріжних національностей, щоб привитати своїх братів зза океану. Від американських українців, на жаль, не було жадного урядового представника щоб привитав українських скитальців до цеї землі свободи

Однак, на щастя, знайшлася на пристані одна наша українська католицька дівчина, що добре володіє українською мовою. І коли вона заговорила по українськи, то спровадила нашим бідним скитальцям велику радість, бо вони відчули що вони не гірші від інших скитальців, та що хоч на чужині то вони таки знаходяться між своїми людьми.

Обі ці родини буле вивезені 1944 року нацистами з Галичини до околиці Штутгарт в Німеччині на невільничі роботи. Їх освободило військо Злучених Держав. По освободженню ними опікувалась УНРРА.

Одна родина це: Іван Кельман, його жінка Катерина й діти Марійка, літ 13, і Оля, літ 6; походять із села Лукавиця, повіт Лісько. По аліянтській перемозі, вони переживали в місточку Гофгайсмар, і були там, одинокими українцями. Вони наміряють замешкати в Карнеґі, Па., де перебуве сестра пані Кельманової, пані Астрян.

Друга родина це панство Михайло й Марія Хомик із села Добра, повіт Ярослав. В Німеччині вони жили в таборі в Людвіґсбурґ; там перебувають майже самі українці, котрох начислюють около півтора тисячі. Панство Хомики замешкають в своєї кревнячки, пані Параскеві Миц у Ню Йорку.

Ці перші українські скитальці розказували про терпіння українців під нацистами та тепер під москалями, як вражі сини мордували тисячі невинних, безборонних українців.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМІТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6.

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W. 2. England.
2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road, Manchester 8, England.

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ШПІОНАЖА В КАНАДІ

Підчас процесу товаріща Розенблята— вибачте, Роза з Монтреалу, вийшли на верх річи, від яких стає моторошно навіть в Канаді.

Ми почули, що всі совітські представники в Канаді, від найнищого до найвищого головним своїм завданням мали шпіонажу і всі вони наперед, заки тут приїхали, кінчили шпіонський вишкіл в Червоній Школі у Москві. Навіть фільмові представники совітів були тут шпіонами! Також пресові представники, себто газетярі. І заки сюди поїхали, то совіти докладно переглянули їх родини і взяли там закладників на кожний случай. А коли в ночі 6 вересня 1945 такі бандити вдерлися до помешкання Гусенка, а було їх чотирох, то перед канадійською поліцією звинялися, що вони мають дипльоматичну незайманість.

Головним начальником большевицьких шпіонів в Канаді в 1943 році був представник пресовий совітів. Військових представників совіти посилають наче дипльоматів, але їх правдива робота то є шпіонжа.

Того товаріша Розенблята з Монтреалу боронить його земляк Коген, але це мало помагає, бо постать Роза все таки виходить в суді як одного з провідників шпіонської шайки. А той Роз недавно ще прозивав в парляменті всіх українських скитальців "фашістами" і взагалі брутально нападав на весь український рух в Канаді. Ось чию нуту співав той пташок... Кому того треба було?

А кому ж як не Москві!

* * *

Ігор Гусенко виявив на розправі, що в совітських документах Роза називали тайним іменем "шред" або "Довбуш." Ці документи говорили, що "Фред" працює "з сусідами" а під тими сусідами треба розуміти членів російської тайної поліції НКВД. Перед 1942 р. "Фред" працював через російський консулят в Ню Йорку.

Доперва в цім наглядній світлі видимо, на чий розказ отих "сусідів" сипалися з уст того "Фреда" в канадійськім парляменті громи на голови свідомих українців та скитальців. Енкавудитський грамофон в Отаві однак тепер заглух...

Гусенко ствердив, що інші совітські шпіони, як Лунан, котрий був "головою комуністичної ячейки в Національній Дослідчій Раді," працювали для совтів разом з такими, як Мазерал, що дістав за свою роботу від канадійського суду 4 роки тюрми, проф. Ізраїл Галперін, Дорнфорд Смит, і т.д.

* * *

На овид того процесу виступив інший агент совітів, Сем Кар (правдиве імя Коген), про котрого свого часу богато знали українського роду комуністи, бо він "навчав" на їхніх курсах у Винипегу і останніми часами став краєвим організатором і зник зчез, як камфора, коли справа шпіонів стала голосною. Той то Сем обіцяв Москві не когобудь в зрадливій враці проти Канади, але "старшин узброєних канадійських сил" —чи він їх доставив, то друга річ. До Москви посилали всі звідомлення на руки якогось "директоря" і він присилав їм сюди свої накази. В однім такім письмі згадано імя бритійського науковця А. Мея, котрий в Льондоні відбуває тепер кару десятьлітної тюрми за зраду сказано там, як його стрінути на вулиці і де, що він мусить виїхати з Канади, але перед тим ще огляне атомічну робітню в Петававі, Онт. Це письмо подає також, що большевики заплатити йому $500.00

Ось за які юдині гроші люди продавали свій край а Сем переводив ту огидну трансакцію

* * *

За $200.00 і дві фляшині горівки!

Таку заплату від москалів дістав при одній зі стріч др Е. Мей за вісти з ділянки ядрової фізики. Совіти хотіли знати про всі атомічні робітні в Канаді і Америці, мати мапи обох побереж Канади, всіх летунських піль, зразок ураніа 235, знимки робітень та людий, що там працювали

* * *

Подвійна льояльність.

Катлін Вильшер, котру привезли з тюрми в Кингстон, де вона відбуває кару за шпіонажу, зізнала на розправі в Монтреалі, що вона виявляла тайни з уряду британського високого представника, бо хотіла помогти комуністичній справі. Тому давала вісти Розові від 1936 до 1938 р., а в 1943 знова Адамсові, що був урядовцем банку Канади і прихильником комуністів.

* * *

В цю немилу і погану справу нема вмішаного ані одного українця

Наше імя тут чисте!

ВІСТИ ЗПОЗА ЗАЛІЗНОЇ КУРТИНИ В ЕВРОПІ

Підчас війни на теренах Львівщини ділали всякого рода партизани. Того покрою люди вбили о. Івана Тимчука з Туря, деканат Олесько. Загнали його з жінкою до пивниці і живцем спалили

* * *

Монці св. Йосафата спочивають в катакомбах церкви св. Стефана у Відні. В українській католицькій церкві св. Варвари, котра одна оціліла серед руковиці, стало є відправи. Відправляють в церкві о. др. Горникевич, о. проф. Лада, о. пралат Мохнацький, і о. др. Гавлич, ЧСВВ. Хором проводить о. Жолкевич. Є ще більше отців наших у Відні, котрі відправляють по церквах в ріжних околицях міста

Австрійці відносяться до наших людий здержливо, але крайно непривітно, радіб їх позбутися у всякий спосіб і при кождій нагоді це пригадують. Авслендерів (чужинців) тягають на поліцію і напклонюють, щоби виїздили з таборів. Покищо це лишень моральна пресія. З харчами є дуже тяжко і прикро.

"ЄДНІСТЬ" НА ПРАКТИЦІ

TELL HIM, SOMEBODY.

З ПЛЯТФОРМИ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ (УГВР)

В місяці червні минає два роки з часу повстання на українських землях УГВР, революційного уряду, створеного за ініціятивою УПА при співучасти представників різних політичних середовищ, які приймали активну участь в революційній боротьбі проти гітлерівських загарбників по повалення об'єднання керувати цілістю визвольної боротьби українського народу. Цю роль почавши від червня 1944 аж по сьогодні, УГВР повнює з успішним [illegible], доки не повстане Українська Держава з її народним представництвом та першим державним урядом на чолі

Напередодні другої річниці створення УГВР подаємо найважніші вимки з плятформи УГВР. Є це теоретично програмові засади, на яких опирала УГВР свою практично політичну діяльність в часах боротьби українського народу на два фронти, проти німецького і большевицького окупанта та на яких спирається діяльність УГВР і сьогодні, в час напруженої боротьби з большевицьким наїзником. (Редакція УПС)

"За ініціятивою Української Повстанської Армії (УПА) що утворилася в процесі збройної боротьби українського народу проти грабунків і насильства окупантів над мирним українським населенням, зорганізувався з представників усіх українських земель та українських політичних середовищ всеукраїнський провідний центр під назвою "Українська Головна Визвольна Рада (УГВР)

Цілі й завдання УГВР:

1) Об'єднати й координувати дії всіх самостійницько-визвольних сил українського народу на всіх землях України та поза ними для національно-визвольної боротьби проти всіх ворогів українського народу, зокрема проти московсько большевицького і німецько гітлерівського імперіялізмів, за створення Української Самостійної Соборної Держави (УССД).

2) Визначати ідейно програмові напрямні визвольної боротьби українського народу.

3) Керувати всією національно визвольною боротьбою українського народу аж до здобуття державности і створення органів незалежної державної влади на Україні.

4) Репрезентувати, як верховний всеукраїнський центр, сучасну політичну боротьбу українського народу в краю і закордоном.

5) Покликати до життя перший український державний уряд та скликати перше українське всенародне представництво.

Основні ідейно-програмові принципи:

Збереження життя нації, національної єдности й культури це перша й найвища ціль всякого здорового національного організму. Національна суверенна держава є головною запорукою збереження життя і нормального розвитку нації та добробуту її громадян.

Тому українська нація в цей час повинна віддати всі свої сили на здобуття і закріплення власної держави.

Всі політично активні українські чинники повинні сконсолідуватися в боротьб за самостійну українську державу, усунувши всякі суперечливі питання соціально-політичного порядку, які без здобуття власної держави не мають під собою реального грунту.

Боротьба за національну самостійну державу може бути успішна тільки при умові, що вона буде проводитися незалежно від політичних впливів сторонніх сил

На тій підставі УГВР визнає такі принципи своєї діяльности:

1) УГВР прагне відбудови Української Самостійної Соборної Держави на всіх землях українського народу засобами революційної боротьби проти всіх ворогів державної самостійности українського народу, зокрема проти большевицьких і німецьких окупантів, та співпраці з усіма прихильниками такої самостійности.

2) УГВР твориться на принципі повної політичної незалежності своїх прагнень від впливів сторонніх сил і чин-[illegible]

3) УГВР обєднує всі провідні політичні елементи незалежно від їх ідейного світогляду та політично групової приналежности, що стоять на грунті політичної суверенности української держави та політичної незалежности українських визвольних прагнень.

4) УГВР приймає для об'єднання національно визвольних українських сил у боротьбі за УССД таку політичну соціяльну платформу

а) забезпечення народньо демократичного способу визначення політичного устрою в українській державі шляхом загального народнього представництва,

б) забезпечення свободи думки, світогляду й віри,

в) забезпечення розвитку української національної культури,

г) забезпечення справедливого соціяльного ладу в українській державі без класового визиску й гноблення,

ґ) забезпечення справжньої законности в українській державі й рівности всіх громадян перед законом,

д) забезпечення громадянських прав усім національним меншостям на Україні,

е) забезпечення права рівних спроможностей на освіту для всіх громадян,

є) забезпечення у трудовій господарській діяльності для всіх громадян вільної ініціятиви, регульованої вимогами й потребами цілости нації,

ж) забезпечення вільної форми трудового землекористування з визначенням мінімальних і максимальних розмірів для індивідуального землекористування.

з) усуспільнення основних багацтв країни: землі, лісу, вод і підземних скарбів з передачею рільних земель у постійне користування трудовим хліборобським господарствам,

и) удержавлення важкої індустрії і важкого транспорту, передача кооперативним об'єднанням легкої і харчевої індустрії, право широкого вільного кооперування дрібних продуцентів,

й) забезпечення вільної торгівлі в унормованих законодавством межах,

і) забезпечення вільного розвитку ремесла та права на творення індивідуальних ремісничих варстатів і підприємств,

к) забезпечення права на вільну працю для фізичних та умових працівників і забезпечення охорони інтересів робітництва соціяльним законодавством,

5) УГВР провадитиме свою боротьбу за УССД в союзі зі всіма поневоленими народами Европи й Азії, які борються за своє визволення і визнають право України на політичну незалежність.

6) УГВР змагає до порозуміння і прагне мирного співжиття з усіма сусідами України на принципі взаємного визнання права на власні держави на етнографічних землях кожного народу.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

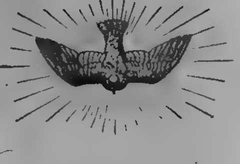

СІМ ДАРІВ СВ. ДУХА
(На основі Катехизму)

Усім що мають освячаючу ласку св. Дух уділяє сім дарів

Що вони є?

Сі дари, се сім спосібностей душі, котрі справляють, що душа дається легко св. Духові просвічати і руководити.

Світло сонця має сім основних красок. Прообразом дарів св. Духа був семирамений свічник в єрусалимській святині. Дари св. Духа потягають наших душ до Бога, усовершують і ушляхотнюють сили нашої душі. Чим висше поступає чоловік в [illegible] тим обильніше спливають на нього дари св. Духа, їх помножає також св. Тайна Миропомазання

ДАРИ СВ. ДУХА Є СЛІДУЮЧІ: дар мудрости, розуму, знання, ради, кріпости, побожности і страху Божого.

Перші чотири дари просвічають розум, три слідуючі скріпляють волю. Дари св. Духа вичисляє вже пророк Ісаія і додає, що будучий Спаситель буде їх всіх мати. Се певним, що Ісус Христос мав їх і то в найвисшім степени

Розважмо коротко над кождим даром св. Духа зосібна

1 **ДАР МУДРОСТИ** справляє, що докладно пізнаємо проминаючість дочасних річей і лише в Бозі добачуємо найвисше добро

Св Павло уважає болотом то все, що світ любить і подивляє. (Фил. 3, 8). Соломон що пізнав добре розкоші сього світа, називає їх "марнотою" (Еккл. 1, 2). Св. Ігнатій Льойоля каже так "Погане земля, коли подумаю про небо." Св. Франц з Асижу каже: "Бог мій і всьо моє."

Коли сонце заходить, тінь стається великою; в полудне тінь є дуже мала. Подібно є з чоловіком. Чим дальше від нього св. Дух, тим більше ростуть в його очах дочасні річи; але коли св. Дух увійде в середину його серця, тоді дочасні річи маліють для нього і марніють

2. **ДАР РОЗУМУ** справляє, що ми в силі правдиву католицьку науку від кождої іншої відріжнити і її узасаднити

Св. Климент Гофбавер, Апостол Відня, що як 21 літний пекарський помічник почав доперва учитися, і набув лише найпотребнійші богословські відомости, а яко священик по причині надміру праці не мав часу їх поширити, був однак так обізнаний з правдами віри, що нераз учені достойники Церкви в тяжких богословських питаннях засягали його ради. Він без намислу умів рішати, що противиться католицькому духові. Щоби не зрадитися що він се знає з Божого натхнення, говорив звичайно жартом: "Я маю вже такий католицький нюх."

Той, що має дар розуму, є даром сильно переконаний о правді католицької науки і осягає в сих річах такий дар вимови, що може завстидати ворогів релігії. Св. Катерина (307 р.) переконала 50 мудріїв в Александрії і приєднала їх для христіянської віри. Спаситель виразно обіцяв визнавцям своєї науки: "Я дам вам уста і мудрість, котрій не здолають опертися ані супротивитися усі противники ваші" (Лук. 21, 15)

3. **ДАР ЗНАННЯ** справляє, що з особливших наук і трудів розуміємо ясно науку католицької Церкви

Парох Віяней з Арс (1859 р.) не мав надто великих наук, а голосив так знамениті проповіди, що учені єпископи приходили на його науки і чудувалися його богословськими відомостями. Св. Тома з Аквіну (1274 р.) говорив нераз, що на степенях вівтаря більше навчився, чим з книжок. То саме говорив св. Ігнатій Льойоля, що в святій печері Манреза навчився значно більше, чим могли його навчити всі учителі світа

Звідкиж знав старець Симеон, що Дитя, яке держить на руках, є Месією? (Лук. 2, 26) А чи Апостоли по зісланні св. Духа не "одягнулися силою з висоти," то є даром ясного пізнання Бога? (Лук. 24, 49). А чи св. Павло не був взятий до раю і не чув там невимовні слова? (II. Кор 12, 4) Усі Учителі Церкви, що помимо своїх численних заводових обовязків написали стільки прекрасних релігійних книжок, були рівнож обдарені даром знання

4 **ДАР РАДИ** справляє, що в усіх трудних випадках пізнаємо ясно, що нам робити після Божої волі.

Згадаймо на мудру відповідь Христа на питання, чи належиться цісареві платити податки (Мат. 22, 15) та на мудрий суд Соломона. Св. Атаназий (373 р.) втікав раз перед жовнірами Юлія. Коли сі дігнали його, а не спізнавши, запитали, чи не видів утікаючого єпископа Атаназія. Святий не хотів сказати неправди, але не хотів також зрадитися; отже сказав: "Він вже недалеко." Хто піддав йому ту відповідь?

Побожного монаха Ноткера з Ст. Ґаллен (912 р.) запитував нераз цісар Кароль Грубий о раду. Завидував йому сього впливу оден з дружини цісаря і постановив публично упокорити монаха. Коли раз всі були зібрані в церкві, а монах молився, приступив він до Ноткера і з кпинами спитав: "Скажи нам, учений чоловіче, що тепер робить Господь Бог в небі?" Монах відповів: "Знаю, що робить. Ось винесшає покірних, а понижує гордих." Присутні розсміялися, а той, що питав, відійшов завстиджений. Того самого дня впав він з коня і зломив собі ногу.

Спаситель має якраз на думці дар ради, коли напоминає Апостолів: "Не бійтеся, як або що ви відповісти або сказати мали. Бо св. Дух навчить вас тої години, що вам потрібно говорити." (Лук. 12, 11 12).

5 **ДАР КРІПОСТИ** справляє, що ми мужно і відважно всьо зносимо, щоби лише сповнити Божу волю

Св Іван Непомук (1393) дався радше унизити, мучити розпаленим залізом і вкинути до Молдави, а не зрадив Тайни Сповіди. Йов заховав терпеливість хоч стратив маєток, здоровля, діти, хоч кепкувала собі з нього його власна жена і приятелі. Авраам готов був жертвувати свого одинокого, улюбленого сина, бо так хотів Бог. У високім степени мали дар кріпости св. Мученики і Каянники. У найвисшім степені мала сей дар Матінка Божа, Цариця Мучеників. "При страстях Христа проявила Вона таку сталість, що колиби не було посіпаків, а Бог сего вимагав, тоді була би сама розпяла Свого Сина, бо мала без сумніву дар кріпости в висшім степені, чим Авраам" (Св. Альфонс.)

6 **ДАР ПОБОЖНОСТИ** справляє, що стараємося почитати Бога чим раз горячійше і чим раз докладнійше сповнити Його волю.

Св. Альойзий клячав цілими годинами перед Найсвятійшою Евхаристією, затопленний в горячій молитві; не можна було його майже відірвати від Христа, утаєного на престолі; аж сповідник мусів своєю повагою наказати скоротити те набоженство. Скількиж то святих заливалося ревними слезами в часі молитви або розважання над релігійними правдами. Св. Тереса зробила була обіт, що буде вибирати завсіди те, що є найсовершеннійше. Св. Альфонс зробив обіт, що ані хвилини не буде безчинний.

7. **ДАР СТРАХУ БОЖОГО** справляє, що найменшої образи Бога боїмося більше, чим найбільшого нещастя.

Сей дар мали пр. три молоді в огненній печі; вони воліли радше умерти, чим образити Бога. Св. Франц Ксаверій, коли вибирався в небезпечну подорож морем, сказав: "Не боїмося нічого, як тільки того, щоби не образити всемогучого Бога

* * *

Ось коротка наука нашого св. Катехизму про Сім Дарів св. Духа.

Молім щиро Трету Божу Особу, щоби нас бідних людей обдарувала тими, великими своїми дарами— в ее Дарами св. Духа

Просім щиро і з повною надією а певно зістанемо вислухані

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР ЛИПЕНЬ, 1946

1	П	18	Мч. Леонтія
2	В	19	† Ап. Юди
3	С	20	Сщмч. Методія
4	Ч	21	Мч. Юліяна
5	П	22	Сщмч. Евсевія
6	С	23	Мч. Агрипіни
7	**Н**	**24**	**4. по С. і Різдв. Ів.Хр**
8	В	25	Прмч. Февронії
9	В	26	Преп. Давида
10	С	27	Преп. Сампсона
11	Ч	28	Пер. м. Кира й Івана
12	**П**	**29**	**Апп. Петра й Павла**
13	С	30	Собор 12 Апостолів
14	**Н**	**1**	**Нед. 15 по Сош.**

УСТАВ

7. Неділя 4 по Сош. і Різдво св. Івана Хрестителя: Гл. 3, Єв. утр. 4. Сл. Б.: Ап. з. 93 і 112, Єв. Мат. з. 25 і Лук. з. 1. 12. Верховних Апостолів Петра й Павла: Всеночне. Сл. Б Ап. з 193 і Єв. Мат. з. 67.

14. Неділя 5 по Сош.: Гл. 4, Єв. утр. 5. Сл. Б.: Ап. з. 103, Єв. Мат. з. 28

ДОПИС З ТУРЕЧЧИНИ

НІКОГО, КРІМ НЬОГО
(Передвеликодня новеля)

В Царгороді, в італійській церкві св. Діви Марії, стоїть чудова статуя Христа-Спасителя. Неперехазуємий вираз ласкавого, доброго лиця Його, особливо очей, завше притягає мене до себе, і я так люблю зайти до тої церкви, коли там тихо й майже нікого нема.

Зараз, весною, коли на вулицях багато продають всіляких квітів, я бачу завше біля ніг Христа чудесно пахучі китиці фіялок.

Постійна присутність квітів, завжди свіжих, завше на одному й тому ж місці—прикриваючи рани від цвяків на святих ногах— звернула мою увагу

Якось, випадково, я побачив цю таємну побожну жінку, покладаючу на божественні рани китиці свіженьких фіялок.

В церкві нікого не було, я молився перед образом цієї статуї Христа, коли несміли, вагові кроки, кашель та дихавиця порушили глибоку тишу храму.

Бідна, нещасна бабка тримала в сухих схудлих руках свіжі китиці фіялок...

Ставши на носки, щоби зручнійше було діяти, вона взяла вчорайші квіти і на їх місце поклала нові, зітхаючи й цілуючи кожну квітку.

Мені дуже захотілося розпитати її.

Ви, я бачу, не тутешня. Здалека Ви приїхали?

— Здалека? — перепитала бабуся, з подивом дивлючися на мене

—Так, я здалека.— додала вона.

—Але ж звідки?— настоював я

—Зза кордону, там де лише гори... Щоби прибути сюди мені велику подорож прийшлось зробити.

—Давно ж Ви тут?— запитую.

—Давно вже,— втомлено відповіла вона і трохи згодом задумливо додала: Мене звідтам викликав мій син единний ... перед смертю... Зараз я залишилася одна... з Ним вказала вона на Христа

Чому ж Ви не вертаетеся до дому, до своєї країни?

Це ж так далеко!...

Є там хто з близьких Вам?

Нікого!

А тут?...

Також нікого, крім Нього, відповіла вона глянувши на Спасителя в живій статуї.

Помалу миготіли свічки, ледве освітлюючи тьмяну церкву

Бажаючи задовольнити мою цікавість бабуся лагідно додала:

Я простягю руку по милостиню... Усе ж, що отримую, я приношу Йому... Зараз я купую щодня фіялки, потім гвоздички, далі троянди, а на Страстному Тижні я ставлю дві великі свічки.

Останні слова вона промовила з якоюсь то особливою діточою гордістю, ніби бажаючи показати мені які великі вона ставить свічки

Я допоміг їй покласти квіти біля ніг чудової статуї Христа, вона зробила прощальне привітання рукою й зникла в темряві храму такого тихого й сумного, залишивши в мене чарування таємного видіння

Микола Забелло,
сотник, Царгород

ДО ЧОГО ДОВЕЛИ БОЛЬШЕВИКИ УКРАЇНУ

Немає ні мила ні харчів

Голос з Америки, з дня 1 червня, 1946, сторона 1, подав докладний "Звіт УНРР-И".. про харчеву ситуацію на Україні.

Звіт довгий та подає тільки дуже сумні факти про то як то проживають тепер на Україні наші брати та сестри. Зо звіту ясно видно до чого довела комуністична господарка ту колись медом і молоком текучу землю - Україну.

Ось що пише Голос, що сам ніколи не цурався і не цурається свого прихильного відношення відносно росіян і комунізму:

"Запаси МИЛА (на Україні примітка Ред. Б.Н.) **майже не існують. Теоретично кожна особа повинна дістати на картки 100 грамів мила місячно. Одначе в дійсності мила не розділюється по кілька місяців, тому, що всі доступні запаси мусять їти на потреби шпиталів, дитячих захоронок та подібних установ. Пересічний громадянин вживає замість мила попелу або глини."** (Підчеркнення наші—Ред. Б. Н.)

" ..**Шпиталі отримують замісць мяса на кожного хорого по 13 унцій молочного порошку і по 15 грамів** (около пів унції) **масла або сала на день. Шпиталь у Кременчуку на 200 ліжок не мав мила від кількох тижнів, хоч він сильно переповнений і хоч кожного дня в ньому родиться пересічно четверо дітей"...**

Ось до чого довели комуністи нашу Україну... люди замість мила, миються попелом і глиною...

А ще є такі наші заблудші брати таки тут в Канаді, котрим так добре поводиться тут в Канаді, мають що їсти, в що убратися, миються запашними милами та мастями, а бажають большевицького режиму для Канади, спомагають своїми долярами комуністів, що до такого великого нещастя-руїни довели нашу батьківщину в Европі—Україну. О, наверніться зі злої дороги, наші брати, поки ще час! Не дайтеся обдурювати висланникам Москви та червоного Кремлю, що так нищить й плюндрує нашу стару батьківщину!

ПОШУКУВАННЯ

Рідні і знакомі зі села Трибуховець, повіт Копичинці. Ваш професор Дмитро Бучинський знаходиться на вигнанні з рідної землі у Німеччині. Відгукніться і пишіть на адресу

Buczynskyj Dmytro,
Memmingen Bayern,
Crusiustr 11|2, USA Zone
або
Buczynskyj D.,
Memmingen Bay. UNRRA,
Team 155, Ukr. D.P. Center,
Germany

Я, Савицький Панько, уроджений в селі Меметів, пов. Зборів, Тернопільщина, відшукую мою рідну сестру і шваґра Аґату і Ігнатія Баранюк, котрі жили в Монтреалі.

Я від кілька місяців скитаюся по світі, знаходжуся в англійській зоні український табор в Італії.

Отже дуже прошу допомогти мені а також всі українські часописи передрукувати, защо сердечно дякую.

Sawicki Panko,
Pontificio Collegio di S. Giosafat
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia.

Я, старшина I. укр. дивізії, тепер в англійському полоні в Італії, місті Ріміні, шукаю рідних в Канаді. Мій кревняк мамин брат Питльований, уже досить давно виїхав до Канади і удержував переписку із мамою моєю Питльованою Ангелиною. Я називаюся Дроздовський Юрій, є найстаршим сином, роджений 1921 р. у селі Шершенівцях, Борщівського повіту.

Мій адрес:
Leutn. Yurij Drosdowskyj,
Ukrainian Camp, Rimini, Italy.

Канада вислала 565 тон штучної гуми, що її виробляється в Сарнія, Онт., до Франції. Зліва на знимці видимо як ту штучну гуму ладують на корабель в Галіфаксі. Зправа представник французького уряду робить інспекцію мішків з гумою, перед тим як заладовують їх на корабель

Колодницький Михайло, еміґрант і вояк української армії, одружений в Карпатській Україні, забраний потім примусово до праці німцями, просить отсим односельчан з повіту підгаєцького з Підгаєць, з сіл Галич, Сільце Старе, Загайців, Вербів, Угринів, Яблонівки, Литвинів, Рудників, Завалів, Божиків, Нової Греблі, щоби відізвалися до нього на понище подану адресу. Много може сказати про ті села, котрі подані вище. Адреса Михайла Колодницького слідуюча:

Michael Kolodnicky,
Rosslir Kaserne, Blk B, Zim. 28
Brauschvrig UNRRA Team 279
Deutschland.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ПОДЯКА

Бажаю і прошу помістити прилюдно подяку від мене за отримані ласки за молитвами св. Йосифа, св. Петрика, Пр. Діви Марії Сего великого посту я мав першу операцію на око, бо темніло, я негоден був видіти ані читати. 18-го марта між святим св. Йосифа л. об. а св. Петрика, а другу операцію мав на тім самім оці 2-го квітня перед Благовіщеням Преч. Діви Марії і за поміччю Преч. Діви Марії я знову бачу і читаю добрі релігійні католицькі книжки і Будучність Нації, в котрих є наука, яка дорога провадить до щасливої вічної Будучности по смерти. Подяка о. МекДоналдови, ЧНІ. з парохії св. Петрика л. об. за обслугу перед самою операцією, сповідь, св. Причасти і відвідини пару разів на тиждень. За ті усі ласки складаю подяку Преч. Діві Марії.

Мих. Подлужевич,
Торонто.

СМАТС, САСК.
Весільні Дзвони

В перший день Зелених Свят відбулося вінчання панни Франі Ковбель, дочки п. Петра Ковбля, з паном П. Романовим з Канори, Саск. Акту вінчання довершив о. В. Чарний в альвенській церкві. Обід відбувся в родичів молодої при зібрані чисельної родини панства Ковбля, і сусідів.

По відспіванні многоліття молодим і родичам, п. Д. Кобринський згадав про наших поневолених єпископів, священиків, і загалом скитальців, щоби їхні муки як найскорше скінчилися, і відспівали їм многая літа. Також попросив присутних жертвувати для бідних скитальців і на пресу. Зібрано $14.85 разом; $7.45 на пр фонд БНації, а $7.40 для скитальців.

По 1.00 зложили: Д. Кобринський, П. Ковбель, Д. Кривий, П. Ковбель, А. Ковбель, панство Щепановські, П. Сабадаш, В Ковбель, і П. Сироїжка. По 55ц. М. Жмуд. По 50ц.: А. Щербань, А. Бідулька, Ф. Байда, Іваська Бідулька, Іван Баранецький, М. Підскальний, М. Василенко, Іван Дубик, П. Новаковський. По 30ц.: М Заброцький. По 25ц. Н. Чик, і П. Щербань.

Всім жертводавцям нехай Бог стократно надгородить, а молодій парі щасливого супружого життя

Гість

ФАРМАЗОНИ

або:

Як то трийцять Срібнарівських господарів записалося чортови і як то вони за сім літ, сім місяців і сім неділь дуже забогатіли.

НАПИСАВ ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ

(13)

А у світлиці було все так, як першого разу, лиш що було дві помостині виважені і великий, глубокий гріб укопаний, а коло гробу стояла та сама трунва, що перше на ослоні стояла. Фармазони уклонилися старшині, а той у білій одежі так промовив до них:

"Мир вам, братя! У сім літ, сім місяців і сім неділь витаємо вас тут у друге, а то лиш задля того, аби вас переконати, що наше слово сповнилося, й що ви, як будете жити по заповідях наших, за той час щасливими будете. — Стефане Притуляку, подай сюди твою книжку! Як ти записувався у наше товариство, то мав ти поля два морґи, хатиночку, що не варт була сповна 10 ринських, а на те усе 75 ринських довгу у жидів, і то все за горівку. Нині маєш чотири морґи поля, хату у вартости 400 ринських, пару волів, дві корові, пасіку й сад, у хаті усілякого прибору на 100 р., ти й жінка й діти убрані на 200 р., коло дому усякого начиня й варстату, у шпихлірі 12 корців хліба, у громадській позичковій скринці готового вложено гроша на 150 р., — а те чи не все було би сегодня у жидівських кишенях. А там у пазусі що маєш? 200 р. готового гроша на пару коней і на віз новий, кований; ми се усе знаємо. Отож твій маєток, що ти найбіднійший був у селі; а другі фармазони мають і у двоє й трое і у четверо більше. — Тепер ми вас усіх питаємо, і то на ваше сумління: дотримали ми вам нашого слова? є ви щасливі? не маєте ви більше грошей, як у отсім мішку на столі? На сумління кажіть!"

"У двоє більше," відповіли усі.

– "А тепер ви би раді знати, хто ми?"— запитав той у чорнім. "От хто ми!"— На се скинули оба фармазонські старші свої наличмани й довгі плащі, а фармазони пізнали тепер- - ану угадайте, кого?— свого сільського священика й одного цісарського урядника з міста, родом Русина. Боже, що засоромилися тоді фармазони!. . . А пан-отець кажуть до них:

"Видите ви, люди добрі, які ви невірні? Уперед нім ви у фармазони вписалися, кілько я вам наказався, та наговорився, та напросився: покиньте й покиньте раз ті корчми і ту горівку, а будете щасливі і богаті й здорові й черстві й славні! Хіба ж ви мене послухали? пили й пили й пропивалися, аж доки до того краю не пропилися, що не дбали в решті і душу свою чортови записати, аби лиш було за що далі пити! Щастя маєте, що хоч на молодого, але розумного чоловіка трапили, котрий мені се зараз і оповів. А я читав знов у одній німецькій книжці правдиву одну історію, як то давно десь, у Швайцарії аж, одно село було дуже розпилося, й також хотіло чортови записатися, і яким способом оден молодий чоловік їх виратував і від пияцтва и від гадки проклятої: а то таким самим способом, як ми вас отсе. Тяжко нам було, діти любі, вірте нам, що тяжко! наличмани на лице брати та комедію перед вами грати, але для спасення душ ваших і для щастя вашого ми і на се поважилися, бо виділи, що інший спосіб не помагає і що ви забобонам більше вірите, як людям ученим і слову Божому. Бо фармазони є дійсно в світі, але не є то такі люди, аби чортови записувалися, але є то такі люде, що чортови опираються, чим лиш можуть, а най більше тим, що нішо не пють, що церков Божу й заповіди Господни шанують, гри та гульки не справляють, у одно учаться правди й книжки добрі читають, а аби їх не кортіло по корчмах ходити, собі порядні й вигідні доми будують, вигідно жиють, в розривки собі у роботі й у порядній господарстві шукають, усе так, як ви сих сім літ, сім місяців і сім неділь робили й старалися; для того можете сміливо фармазонами зватися, й собі ту назву за честь мати. Другим разом вам більше за них оповім, а сим разом лиш скажу вам, що чорт не прийде вам ні на роздорожище грошей давати, ні до пустого двора або замку, бо має він помічників ще ліпших від себе, а се таких, що душі ваші на векслі хапають та гріш ваш, на котрий ви тяжко працюєте, за пусте болото видурюють.. О то є ті чорти видимі, котрі на ваш кровавий крейцар чатують і на спасеніє вашої душі засідають, як той кіт на миш. Ви вже знаєте, хто вони є, й стережіться їх, бо, як святе письмо каже: ворог не спить, але дивиться, кого би пожерти. Отже ж сокотіться, діти, сокотіть! гірше огню його сокотіться, аби знов вас з праведної дороги не завів!"

Не трафиться! каже Николай Пасічний, але скажіть мені, пан-отчику, відки ви знали, що я тої днини пив порцію горівки? Таж ви се не могли знати, поки світа! – мені се і до нині з чуда та з дива не сходить!

–"За се вже мене питай," каже Складан, виступивши на перед: "се мені вдалося якось вивідати, і я пан-отцеви зараз оповів, бо я і Правдарюк усе знали, нім пан-отець оповіли, для того то і ми казали записатися чортови.

–-Ба, Господу Богу небесному! аж скрикнув Притуляк, –Господу Богу, не чортови! Чорт най щезає від вас хрещених та держиться тих, що по корчмах ходять та йому на жидівських векслях підписуються, а від нас йому засі! Але скажіть мені, прошу, на кого сей гріб і ся домовина?

"Се я вже вам скажу, панове фармазони," промовив Василь, "лиш прошу уважно послухати!- - У сій домовині спочиває уся Срібнарівська, наша, українська й людська біда, а ми її сеї ночи, задля празника нашого великого фармазонського, хочемо у сей гріб на віки вічні поховати й запечатати, аби там спочивала до страшного суду Божого. - А кого кортить на ту нашу українську й людську біду ще у остание глянути, то най відхилить віко й подивиться."

–Се вже я! крикнув хтось зза плечей,- -"я маю до того перше й переднє право! я, Семко Маланюк! Ану, яка тота українська біда, най хоч я на ню неживу подивлюсь, та ще їй хоч на прощанню між очі плюну!

Так репетує Семко, та як був собі хуткій, та цікавий, так і кинувся до домовини. Отвирає - - аж там повно усіляких мір та мірок, та порцій та фляшок корчемних, а одна повна ще горівки. Семко бриз аж назад зо страху! Аги! каже, – - таже се справді українська та людська біда! Пек, та цур їй, та осина їй на темні дні! Таже се, їй-Богу! та порція, що я бувало з неї у проклятого Гершка пю! - - а се тота сама кварта, бо я її добре по отсему значкови пізнаю! О, і відки ж ти, Василю, таке діло запопав?

"Або ж се велика штука? каже Нестерюк, - "як виносилися жиди з нашого села, так я всі міри поскуповав у них, умисне на сегоднішний наш фармазонський празник. - Робіть тепер з ними, що хочете!"

У землю з препроклятими! кричить Семко,— ану братчики, сюди, та запечатаймо їй гріб, а Морткова Хуца заспіває їй вічну память, бо і так кажуть, що вона у Львові у шпитали нічого не діє, як лиш "вічная память" співає у одно то нехай же сій біді таки буде "вічная проклятая память!"

"Проклята їй память!" закликали усі фармазони як один, тай поховали людську, українську й Срібнарівську біду. А пан-отець промовили: "На віки віков!"

–"Амінь!" сказали всі тай розійшлися щасливі та веселі, що позбулися на завсіди своеї біди.— Поможи, Боже, так усім християнам!

(Кінець)

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PAUL BOZYK Editor,
Winnipeg, Man.

Ukrainian Catholic Congress

The Ukrainian Catholic Congress which is being held in Winnipeg on July 2nd, 3rd, and 4th, at the Royal Alexandra Hotel will be a historical event in the history of the Ukrainian Catholics in Canada. The congress is being called to commemorate the 350th anniversary of the union with Rome which took place at Brest-Litovsk. Those taking part in the congress are: The Ukrainian Catholic Brotherhood, St. Nicholas Mutual Benefit Association, The Ukrainian Catholic Women's League, St Josaphat's Missionary Union, and the Ukrainian Catholic Youth.

The congress committee is doing everything possible so that every delegate and guest will be thoroughly pleased with the result of the congress. Letters are coming in almost daily from various parts of Canada saying that delegates and guests representing their parish will be present for the congress. Has the congress escaped your mind? You better get busy as time is getting short and you certainly would not wish to miss this memorable occasion. Therefore get down to brass tacks and organise a group of young men and young ladies and head for Winnipeg for the Ukrainian Catholic Congress. If your Ukrainian Catholic Youth club has forgotten to make arrangements to send delegates remind them of it. This is a golden opportunity for the Ukrainian Catholic Youth of Canada to meet each other and to discuss questions that are important to the future of our youth.

We are counting on you.

FAREWELL DINNER FOR FATHER CYMBALIST

On Thursday, May 30th the Ukrainian Catholic Youth executive of Manitoba held a dinner for Father Cymbalist who has been appointed to the parish at Prince Albert, Sask.

Mr John Kozorez president, gave the farewell address in which he outlined Father Cymbalist's work with the Ukrainian Catholic Youth in Manitoba.

In reply to the president's address Father Cymbalist stated that his association with the youth of Manitoba had been interesting and enjoyable.

The other speaker of the evening was Mr Paul Bozyk who expressed regret of losing a friend and a leader who was so greatly interested in the youth problems. He was looking forward to seeing Father and his new young friends from Prince Albert at the Ukrainian Catholic Congress.

The balance of the evening was spent in singing Ukrainian songs. Eighteen guests attended the dinner.

POPE NAMES BISHOP GOYDITCH SHEPHERD OF ALL EASTERN RITE CATH IN CZECHOSLOVAKIA

By Vaclac Myslivec

Prague, (NC) Bishop Paul P Goyditch, Ordinary of the Eastern Rite Diocese of Presov in Eastern Slovakia, has been appointed by His Holiness Pope Pius XII spiritual shepherd of all Eastern Rite Catholics in the whole territory of Czechoslovakia.

This step was made necessary by the recent population shifts in eastern Slovakia. While formerly most of the Eastern Rite Catholics lived in Bishop Goyditch's diocese, many of them have now moved further west into other dioceses. A considerable number of Ukrainians for instance, have moved into districts of the former Sudetenland in Moravia and Bohemia, replacing the German population that had been expelled from Czechoslovakia territory.

Devastated Diocese

Bishop Goyditch, who is 58 years old, was consecrated in March 1927. His See suffered more than any other region in Czechoslovakia during the bitter fighting early in 1945. To help alleviate some of the distress, the Holy Father has placed the equivalent of $1,000 at the Bishop's disposal and Prague's Charita, Catholic welfare organization, has made a similar donation. The Rev. Edward Oliva, chairman of Charita, has visited the stricken area and promised early shipments of food and clothing.

BISHOP ROMZA EXILED AS ATHEISTIC REDS SPREAD MOSCOW ORTHODOXY

Washington, (NC). The only Catholic Bishop of the Byzantine-Slavonic rite in Soviet-ruled territory who, until now, has had even a limited amount of freedom, has also been arrested and deported to parts unknown, according to news from reliable sources reaching here.

The Prelate is Bishop Theadore G. Romza of the Diocese of Munkacs, which embraces the area known as Sub Carpathia or Ruthenia. Formerly the easternmost part of Czechoslovakia. Sub-Carpathia was ceded to the USSR last year.

The cathedral at Uzhorod, Seccity of Bishop Romza, his residence, the seminary, and a number of diocesan educational and charitable institutions have been seized and handed over to representatives of the Moscow-dominated schismatic Orthodox Church, the reports state, thus signalizing the liquidation of the Catholic Diocese of Munkacs by the Soviets. It has also become known that Canon Choma, one of the few remaining Canons of the Diocese of Munkacs died of torture in a Soviet prison.

Yet, despite these happenings and other methods of pressure politics, the Soviet powers failed to sway the clergy and faithful from their loyalty to the Holy See, the reports indicate. Although most of the priests are married and have large families and no source of income, none has apostatized and only four are known to have sought refuge in Czechoslovakia. Defying the threat of deportation and death, the faithful do not hesitate to help their priests by sharing with them their meagre rations.

Furthermore, the reports state, the violence of the persecution of Catholics helped to convince many misled communities, which had apostatized from the Church of the truth of the Catholic religion. It is definitely known that the parish of Bereg-Rakos publicly renounced schism and declared its submission to the authority of the Holy See. Other communities are said to have followed this example.

Bishop Romza an alumnus of the Pontifical Russian College in Rome, was appointed Titular Bishop of Appia on October 24, 1944 and named Auxiliary to Bishop Nicholas Dudas of the Byzantine Apostolic Administrator of the vacant Diocese of Munkacs. Upon instructions from the Holy See, Bishop Dudas entrusted the See of Munkacs to the care of Bishop Romza after the territory had been ceded by Czechoslovakia to the Soviets.

CANADA TO ADMIT CITIZEN'S RELATIVES

Canadians who have relatives in Europe, particularly among the Displaced Persons in various German camps, will be relieved to hear that the Government has decided to bring at least partial relief to these pepole by granting admission to Canada to near-relatives of Canadian citizens.

The Hon J. A Glen, Minister of Mines and Resources, recently made a statement in the House of Commons. He announced that by an Order in Council dated May 28, 1946, fathers and mothers, unmarried sisters and brothers, or orphaned nephews and nieces under sixteen years of age of Canadian citizens can now be admitted to Canada. It must be noted that these Canadian citizens must be in a position to receive them and take care of them, and that the term "orphan" refers to children both of whose parents are dead.

Mr. Glen also stated that because there is a shortage of passenger shipping and accommodation, and because there are still over 32 000 dependents of Canadian servicemen overseas and also because there is still a great number of servicemen and other Canadian nationals overseas who desire to return to Canada, it is impossible at present to make any definite statement about when the first immigrants will be admitted. In any case, he said, it will not be until the end of this year that there will be sufficient accommodation for immigrants and ordinary travellers.

Although the Government has been giving serious attention to the matter of immigration it is impossible at the present time to say anything definite. The Minister pointed out that although the immigration authorities are receiving many letters and applications they cannot guarantee entry into Canada to anyone as yet. Making application does NOT entitle the applicant to any form of priority whatsoever. As the immigration office was disrupted by the war it is almost impossible to deal with the whole matter as thoroughly as may be desired at present.

Eastern Canadian Catholic Youth Convention

Under the patronage of the Blessed Virgin Mary and beseeching the blessing of our Eucharistic Lord, the first Eastern Canadian Convention of Ukrainian Catholics was opened on Friday, May 24th, 1946, in Holy Eucharist Church, Toronto. Delegates representing the Brotherhood of Ukrainian Catholics, Ukrainian Catholic Women's League and the Ukrainian Catholic Youth gathered from all parts of Ontario and Quebec. In his sermon at "Moleben", Fr. Lesiuk welcomed the delegates and stressed the fact that only if we are united can we, Ukrainian Catholics in Canada guard our religion, heritage and culture.

After the service Registration of the delegates took place down the parish hall, following which Father B. Daurman introduced Monsignor Kamenecki who addressed the delegates at the official opening. He reminded that as free men in a free land, they were under obligation to fight for the deliverance of our suffering people scattered throughout the length and breadth of Europe.

The life of our Ukrainian nation rests in our hands... we conquer or we die... The selfish, materialistic world has forgotten the two greatest ideals of Christ: compassion and love of fellow man.

In today's chaos and struggle, we have to introduce a new program, a united action for good of all and to glory of God. Its platform: love of God and neighbour; to let man live by his God-given rights... That action manifests itself in the Brotherhood of Ukrainian Catholics. It is this action which must build on the ruins of our ravaged world a new order based on God's justice and brotherly love."

* * *

SATURDAY MORNING
May 25th, 1946

On Saturday morning the Youth, after attending Low Mass held its opening session. Fr. Pereyma of Oshawa acted as Honorary President, with Miss Titania Diachinsky presiding. Mr. Maurice Daurman of St. Josaphat's parish delivered an address in which he stressed the importance of a Catholic spirit in our Youth Clubs. He pointed out proper qualifications of a good club, mentioning first the necessity of personal holiness. Every club should have a Spiritual Committee working in close co-operation with the parish priest, members receiving Holy Communion in a body regularly. Catholic newspapers and literature should be on the reading list of every members, annual retreats, and pilgrimages to shrines, devotion to the Blessed Virgin Mary were other qualities of supreme importance as were contributions to orphanages and missionary societies. Mr. Daurman brought his earnest and inspiring talk to a close by reminding the delegates that a strong active faith in our Youth was urgently called for by our suffering people beyond the seas who looked to us for their deliverance.

During the succeeding half of the session an interesting address on Ukrainian Youth and Culture was delivered by Mr. Emil Kunanets of Holy Eucharist Parish. He urged the Youth to use the mother tongue, to study Ukraine's glorious history, learn of her great men, and listen to her music and songs which so sensitively portray the life of her people in order that we may incorporate the love of these into our lives for only by being loyal sons of Ukraine can we become loyal sons of Canada.

Afternoon Session
May 25th

We came back from dinner with straight hair and wet feet but our spirits certainly were not dampened. We were all set for the afternoon sessions, and some good, hard work.

First on the program was the election by the official delegates of the provincial Executive. The reporters were exiled from this strictly confidential session— but we did obtain the results of the election and are pleased to introduce the Provincial Executive:

President— Miss Titania Diachinsky

Vice-President— Maurice Daurman

Treasurer—Alice Senyk

Recording Secretary— Muriel Prestupa

Corresponding Secretary: Anne Milko

Financial Secretary— Betty Prusky

Controllers — Representatives from Hamilton, Brantford, Oshawa, Kitchener, and Grimsby.

The Presidents of all the clubs in Eastern Canada are automatically Vice-Presidents on the Provincial Executive.

A Spiritual Director will be appointed by His Excellency.

Organizing Committee

Following the election, a general session was held at which Mr Peter Soroka gave an account on the organizational program which should be followed. He pointed out that the Provincial Executive should work in co-operation with the Dominion Executive at Winnipeg. It will be the obligation of the Provincial Executive to mail letters to all the clubs informing them of activities to be undertaken. Another duty of the Provincial Executive is to send speakers who will give informative and educational talks to the different youth clubs. The necessity of adhering to parliamentary procedure at every club meeting was stressed. An annual fee of 25c per member was suggested which would be turned over to the Provincial Executive to cover its expenses with the provincial Executive reserving the right to solicit further donations should the need arise.

The afternoon discussion came to a close by an address delivered by our former chaplain of the Ukrainian Catholic boys overseas —Reverend Fr. M. Horoshko. Father dwelt upon the importance of using our Ukrainian language as much as possible at our meetings, social events, etc.

On the shoulders of Ukrainian youth rests the grave responsibili-

ty of guarding and sustaining our religion, language, and culture here in Canada. In order to help us accomplish this, the Central Executive of the Ukrainian Catholic Youth contemplate in the near future publishing a journal which will be both in the Ukrainian and English languages. In it will appear articles on our religion, rite, history, culture, art and social life.

Father Horoshko went on to say that youth is naturally full of vitality and enthusiasm. It must expend its energy on some pastime. It is our duty to see that they are using their energy to better themselves. We must get our youth interested in our clubs— our meetings should be conducted in such a manner that it will be a pleasure rather than an ordeal to be present at one.

In conclusion Fr. Horoshko stated that our parents have done their duty—they have provided us with comfortable homes, built beautiful churches and national institutions— it is, therefore, the obligation of the Ukrainian Catholic Youth of today to go further. We have every opportunity here in our free Canada to practice our religion, live up to our Ukrainian traditions, avail ourselves of the benefits of higher education. With all these advantages at our disposal we must not fail to be good Catholics, loyal Canadians and staunch Ukrainians.

* * *

After many evenings of hard work on the part of the youth at Holy Eucharist Parish, the parish hall took on such a changed appearance that one would hardly recognize it. They certainly made a wonderful job of decorating that hall— congratulations!

It would be a very grave oversight if we failed to tell you about the displays at the Convention. Good ideas, plus hard work and wonderful co-operation, minus any arguing (well, not much) and the result was three artistically decorated booths. The Spiritual Booth displayed articles of a religious nature— books on our rite, pamphlets, holy pictures and banners. The Cultural Booth was an exhibition of our beautiful Ukrainian handicraft, embroidery, literature and art. In the Sports Booth could be viewed numerous trophies won by the Ukrainian teams and individuals. Judging from the number of people who came up to inspect the booths, we would say they proved to be interesting as well as pleasing to the eye.

In closing we might say that the convention was a wonderful success and this was due mostly to the hard work of the Convention Committee which was organized a month ahead of time. At their weekly meetings, the Committee made and followed detailed plans for the Convention. A great deal of credit and thanks is due to this Committee for their labours and self-sacrifice. The Committee consisted of representatives of the three Toronto parishes, who were as follows.

Executive Committee of the Convention—

Spiritual Director— Rev. B. Daurman
President - Titania Diachinsky
Vice-President Maurice Daurman
Secretary Anne Milko
Treasurer Sophie Jopko

Spiritual Committee —

Maurice Daurman Chairman
Anne Pezuk
Anne Milko
Alice Seyk

Cultural Committee—

Titania Diachynsky—Chairman
Anne Cependa
Peggy Korol
Emil Kunaprts

Jubilee Address

DELIVERED BY BROTHER AZARIAS, F.S.C., M.A., Ph.D., ON THE OCCASION OF THE SILVER ANNIVERSARY OF ST. JOSEPH'S COLLEGE, YORKTON, SASKATCHEWAN. — MAY 26th, 1946 —

The dreams of the future are conceived in the womb of the past. As we celebrate this Silver Jubilee, we wonder what St Joseph's will bring to the world of to-morrow, we find ourselves in a reminiscent mood —looking backwards into the years that have fled— wondering about the soil from which St. Joseph's sprung, and of the men who toiled to make it great. The year is 1896— and the gates of a new land of promise spring open to admit hardy men and women of other lands far beyond the seas. Men and women of courage— of faith of vision— and of hope; leaving behind persecution, poverty, oppression leaving, too, part of their hearts in the land that had first given them life their traditions and their culture rooted deep in a soil they might never see again. Perhaps some of you were in that vast throng that spilled, in ever increasing numbers, into the plains of Manitoba and Saskatchewan, in to the rolling hills and gentle valleys of Alberta. Certainly, many of your mothers and fathers, or grandparents, marched with them towards the setting sun of the golden West. Into this land they came: scattered towns and villages and cities appeared where once had lain [illegible] the vast loneliness of the prairies. I can see them now as they march across the years of the past. Their hands are toil-stained and hard. Their backs are a wee bit weary from the fight they fought and won, their heads held high as they march again through the days of yesteryear.

They found it hard, these pioneers. They came to a land of freedom, but a land not free from the blight of racial prejudice and religious discrimination. They came to [illegible] with the [illegible]

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to - "Q. & A." 1984 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Q. Why are Catholics forbidden to read books which attack our faith?

A. The reason for this should be obvious. Such books are as poison to the souls of those who are not well grounded in faith and virtue, or thoroughly versed in theology, philosophy and the natural sciences. Scholars and students well versed and well grounded in their faith who have a real and lawful reason for reading a forbidden book may obtain a dispensation. Even if the Church did not forbid such books, the natural law would still oblige us not to read works that are hostile to the Creator and the welfare of our souls. We quarantine physical pestilence because of the danger of sickness and death. There is greater reason to quarantine moral pestilence, with its danger of the loss of eternal life.

Q. What is the vessel called in which the Blessed Sacrament is exposed during benediction. The priest also carries this vessel during processions.

A. This vessel is called a Monstrance.

Q. How old must one be before he is ordained to the priesthood?

A. Twenty-four. The Pope sometimes grants a dispensation by which a young man who has finished his course of theology may be raised to the priesthood before he is 24.

Organizational Committee —
Sophie Jopko— Chairman
Russell Mokry
Morris Bosy
Mary Pezuk
Walter Prechtko
Peter Soroka

Press Committee,
Betty Prusky
Lillian Daurman

enthusiasm and unbounded confidence of youth, but with the impatience and intolerance that is the handicap of the immature and the inexperienced. They came to a land, rich in the promise of wealth, but tempting them to sacrifice all that was real in a frantic striving for the illusions of prosperity. They came to a land whose arms opened wide to receive them but whose hearts reserved a welcome until they had proved their worth.

And so, here and there within the marching ranks hurrying towards their destiny, appear those who came from afar, not to harvest the golden grain, not to seek the end of the rainbow's trail of promise, but to preserve the loyalty of their children to the teachings of their God; to guide them through the difficult years of adjustment and misunderstanding, to warn them against the folly of gaining a world at the loss of a soul. Their hands grip not a plough, but a cross, their feet tread not the furrows of the soil but the steps of the altar. They swell the ranks of the [illegible] host, they give [illegible] and strength. Crosier in hand, mitre on head, His Excellency Bishop Budka, of revered memory, rallies around him the first priests of the Ukrainian rite in Canada, whose [illegible] voices as they sing the Mass come rolling back along the corridors of time. Tiny chapels [illegible] that the [illegible] God is with His people.

Strangers though these people be they are still within the [illegible] of the [illegible] Chapel [illegible] Belgium, [illegible] heard, and a hardy group of Redemptorist Missionaries [illegible] distant land, [illegible] to the north [illegible] in the city of Yorkton the Mission of Our Lady of Perpetual Help. The story of that Mission and of the men who, through the years have laboured to [illegible] and serve it is [illegible] telling of its own.

To Bishop Budka and his people it became increasingly evident that their sons, heirs to a rich, new land, must prepare themselves [illegible] for the exacting demands of the world in which they lived. They must enter [illegible] into the professional, business and agricultural life of the West. They must not be hewers of wood and drawers of water in this lusty booming country. And yet, they must not pay too high a price for the gifts they sought: they must preserve their religion, their culture, their language and their traditions as they gradually became accustomed to the demands and the needs of their new homeland. The Catholic Church Extension Society of Canada turned a willing ear to the voice of Bishop Budka — the Catholics of the East rallied quickly to the assistance of their brothers in the West.

Clothed in the black robe and the white rabat of the Christian Brothers, a habit I am proud to wear tonight, three men from the East hasten to join the ever-increasing host. Strangers to the West, strangers to the people whom they had come to serve, Brothers Ansbert, Stanislaus and James reach Yorkton as the shuddering echoes of the first Great War slowly recede into the distance. Zealous but inexperienced; courageous but more than a little fearful, only they can tell of the heart-ache and the uncertainty of these early years when St. Joseph's slowly became a reality and the first students hesitantly crossed its threshhold. The years slip by, the number of Brothers increase, their faces change, their work continues. By the dozen they march across the field of my memory — these loyal, devoted sons of St. La Salle. Around them gather the boys become men— the priest, the Brothers— the doctors, the lawyers— the business men, the farmers— the teachers, the professors, the husbands, the fathers scattered from coast to coast they rally by the hundreds around their Alma Mater, the boys of whom St. Joe's is justly proud. And when in 1939, the lowering clouds of War that had hung heavy and threateningly on the horizon of the world from the day a madman became the chancellor of Germany broke into the torrential storm of World War II, these sons of St. Joseph's answered their country's call, proved beyond question that their loyalty to their Faith served but to strengthen their devotion to their country. In the air, on sea and land —more than four hundred of them— they stood unflinchingly against the storm of war and helped beat back the totalitarian wave that had threatened to engulf our civilisation.

Tonight, I seem to see and hear them once again as they kneel in the chapel for morning Mass, as they bend over their books in the classrooms and study the lessons of the past and present that they might be better prepared for the problems of the future; as they bring championships in hockey, basketball and track to 'old St Joe's', learning awhile the lessons of sportsmanship and fair play they'll exemplify so well in later life, making daily their contribution to the healthy life of the community they live in. We are proud of those to whom St Joe's had been a home. We meet them on the streets of distant cities, and the heartiness of their greeting stirs our souls to their deepest depths. We meet their wives, their children, we thrill to the pride with which they speak of what they have achieved. A few short years ago they were but boys - beset with all the restlessness and impatience of youth. Today they are mature men, playing their part in the great pageant of life, men respected by those who know them, men influential in the life of the community in which they live. Many of those of whom I speak are here tonight: to them and to all their fellows may I say, in the name of the Christian Brothers, that they offer an enduring and living testimonial to the value of St Joseph's — a bulwark to religion and a strong right arm of the [illegible] nation of Canada. You have kept faith with us for that, St Joseph's [illegible] never die.

Of all the faces that crowd upon the memory tonight, the eyes that [illegible] [illegible]

[illegible] Death [illegible] Brother [illegible] loved him [illegible] this gathering here [illegible] Brother [illegible] He gave [illegible] never [illegible] he gave an example of unfailing devotion, of unwearying labor, of undiminished hope as the depression years of the hungry thirties threatened to destroy St Joe's. He gave optimism, he gave faith, he gave courage, he gave a life, and greater than this no man can ever give. God bless you, Brother Stan! This is indeed your Jubilee.

The voice of memory fades, the marching hosts from out of the past are stilled. The world of tomorrow beckons.

It is 1946. The dark uncertain six years of War are but an ugly memory. One year ago, the skies were bright with promise as the victorious allies completed a task they had fearfully begun in the fall of '39. But menacing clouds are already gathering on the horizon of what was to be the dawning of a new era of universal peace and brotherhood among the nations of the world. It is a strange world in which we celebrate our Jubilee; never has there been such wealth but never has there been such poverty. Never before in history has man achieved such mastery over the forces of nature but, never before, has he seemed so bent on using that power for his own destruction. Never before has he had such knowledge, but never before has he had so little truth. Never has there been such a prayer for Good Will to Men, but never have there been so few men of Good Will. Race is pitted against Race, Class against Class, Colour against Colour, and Nation against Nation. Internal strife and international suspicion are everywhere apparent. Great indeed is the crisis in our modern world. Perhaps never before in the history of the western world has our civilization been in so great peril of complete collapse and utter disintegration. Those who study history know quite well that the twentieth century might well witness the ushering in of a new barbaric night. They know that Montgomery's 8th Army and Rommel's Afrika Corps fought bitterly over sandy wastes that covered the ruins of one of the great civilizations of all time. And when the sawdust Caesar and his 'invincible Roman legions' faded before the blast of allied might, they thought of the Roman Empire of 2000 years ago, an Empire once deemed eternal but which quickly crumbled before the onslaught of the barbarians from the North. And they know full well that the cancer which destroyed our past is already gnawing at the vitals of the present, and that those things which promised life and freedom are heavy with the threat of slavery —and death.

But there is yet hope for the survival of our western world. The armies of the future are already on the march: zero-hour is fast approaching: D-Day is stirring in the womb of tomorrow. Two great citadels must be recaptured from the enemies who would destroy us: two strongholds which we have wantonly betrayed and cowardly surrendered: two Truths we have failed to value and refused to live. And in to the ranks of those now preparing for the decisive effort that can alone save our civilization, must march all loyal sons of St Joseph's, those of the past and those of the years to come— if they are to remain loyal to their heritage, faithful to their trust.

The first of these strongholds is the principle of the inherent dignity and value of [illegible] human being: the realization that within each one of us there is something which makes us more than a tool of the state or [illegible] in which we live or the race from which we sprung: something that is spiritual and immortal, something that [illegible] we shall never die. [illegible]

[illegible] the brothers [illegible] and the inevitable law of the jungle, the [illegible] of the survival of the fittest will make a shambles of our civilization, will unleash on mankind the Frankenstein that will destroy him. And so, St Joseph's, as you continue your task of educating the youth of our nation, as you prepare them for the business and professional needs of today and tomorrow, you must never permit yourself to be carried away on the tide of neo-paganism that threatens to devastate our land. You must never cease to stress the great Eternal Truths of Life. You must never falter in your God-given task of training Youth for Eternity. The great struggle of our day is for man's soul. It is a struggle in which you must never lose heart, a battleground from which you must never retreat. The eyes of the past are upon you, the hope of the future is with you. Continue to make your sons fit fathers to the families of our nation: fit soldiers in the army of Christ, Our Lord!

This reaffirmation of the dignity and value of man is only one anchor in the line of defence we must reconquer. The economic injustices which have turned this continent into a battle ground between the forces of Capital and those of Labour; the social immoralities which have left a trail of juvenile delinquents and broken homes across the country; the complete disregard for international law and the sanctity of the pledged word which has bred distrust and hatred and suspicion among the great nations of the earth: what is all this but a denial of a universal law binding equally on men of all races and nations, and colours and creeds. What is all this but contempt for the Creator of all mankind? A refusal to recognize the supreme dominion of Almighty God? Three imposters have captured the City of God, there can be no rest until they have been driven from the world they did not create and the land they do not own. The first of these is the god of Nationalism— an exaggerated sense of loyalty to one's country, a refusal to recognize it can ever be in the wrong, a failure to recognize its subordination to a higher law. The second is the uncontrolled craving for wealth and power at any price, the willingness to sacrifice wife, home, friends for the illusory promise of material security. The third is the worship of sex, the transforming of a beautiful, God given gift into a monstrous ugly idol before which men bow in abject submission and in whose service they sacrifice all that they should hold most dear.

The false gods of Nation, Money, Pleasure, these are the ideals of our modern world, these the leeches slowly sucking away the lifeblood of our civilization, these the cancer cells terrible in their threat of impending death. So long as they are allowed to stand unchallenged, so long as they demand and receive a worship due to God alone, there can be no respect for law, no love of the truth, no justice, no brotherhood, no Peace! The immediate restoration of God to the political, economic and social life of our country is a MUST we can no longer ignore. God in the family; God in the schoolroom; God in economic life; God in government; God seated at the council sessions of the great nations of earth; this is the challenge of the present! This is the great need of the future.

And so I would urge you all to enlist at once in the armies now girding themselves for decisive encounter. If you play well your role in life; if you falter not before the sneer of the atheist; nor, weaken in your devotion to God and loyalty to your Country: then, please God, in 1970, the fiftieth year of St Joseph's will be, in very deed, a Golden Jubilee!

* * *

N.B. Brother Azarias, M.A., Ph.D., is on the staff of St Joseph's College, University of Alberta. A graduate of the University of Toronto and the Catholic University of America, Brother Azarias is professor of Medieval Philosophy and Christian Apologetics. He is also moderator of the Newman Club at the University. From 1927 to 1935, Brother Azarias was on the staff of St Joseph's, Yorkton.

ПОЧАТОК І ЦІЛЬ КОЛЕГІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ

Одного лагідного дня в травні, 1919 року, три Брати Християнських Шкіл приїхали до Йорктону. Це перший крок виховавчої праці в західній Канаді для членів цего Згромадження. Братам Анзбертові, Станиславові й Яковові дано обовязок доглядати будівлі й провадження Колегії св. Йосифа.

На бажання тодішнього українського католицького Єпископа, Їх Ексиленція Никити Будки й много ревних священиків у степових Провінціях, Товариство Поширення Католицької Віри в Канаді згодилося дати фінансову поміч для збудування інституції, котра би давала вищу освіту укр. кат. студентам степових Провінцій під релігійним впливом.

Українців католиків у степових Провінціях тепер числиться поверх 150,000 з котрих більше як 45,000 живе в Саскачевані. Тому 25 літ наша іміграція була молода. Тодішня молодь українська потребувала засобів виховатись на свідомих українців католиків канадійців.

Хто мав їм дати те виховання? Хто мав її так виховати, щоб вона не стала мертвим матеріялом, що збагатив би других, але сам пропав би в незнакомих низах? Хто мав розбуджувати в ній сердечну любов до всього, що українське, католицьке, канадійське? Треба було інституції і учителів, що не скинувало б природних дарів властивих нам українцям, а розвивало їх, будувало, що не спаралізувало б всього того, чим ми багаті як українці і католики, і навпаки, скористало б з того як найбільш для канадійського патріотизму.

Ось і тому засновано Колегію св. Йосифа! Засновано її, щоби в малий, але певний спосіб, дати відповідь важкій проблемі, котра в той час сягала пропорцій державної проблеми.

Це була важна подія! Це була велика праця! Це було шляхотне хотіння з великою надією!

Давати таке виховання було й є привілеєм і втіхою Братам Християнських Шкіл. Це релігійне Зромадження має поверх 250 літню традицію й поважання всіх освічених людий, бо славиться в цілім світі зі свого виховавчого успіху та педагогічних студій.

До тепер результат був постійно процесією добрих успіхів. Люди Йорктону добре обзнакомлені з успіхами студентів Колегії св. Йосифа, котрих вони любо кличуть "Хлопці з Колегії". Решта Канади завважує добрий вплив Колегія св. Йосифа за чверть сотки літ свойого існування видала працівників на полю релігійним і народним, котрі роблять велику признаку.

Майже третя часть вихованків служило й ще служать при війську своєї держави. Це дуже високий відсоток для кожної колегії в Канаді. Через широкі простори степових Провінцій, поза скалистими горами й в онтарійській землі слава та імя Колегії св. Йосифа є підйомом духа та державним скарбом, що славлять Братів Християнських Шкіл та їх добрих студентів, котрі практикують їх навчання.

Через посуху й депресію, через війну й по війні, через успіхи й майже невдачі, через людську злобу й зніохочення все змішилися шляхотні родичі в завзяті студенти, що прагнули доброго християнського виховання.

Слава Колегії св. Йосифа вихователки працівників провідників!

Моя "Алма Матер", неси високо свій вдячний стяг, свою благородну ціль!

Широсердечні гратуляції вихователько українських католицьких працівників-провідників - Колегіє св. Йосифа!

Це сердечна вдячність Тобі від Твойого бувшого студента, а теперішнього Твойого Професора!

Брат С. Методій, ЧБХШ

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ.

На Майське Богослуження в неділю 12. мая церква на Куликові, Саск. була заповнена по береги. По проповіди о любови до Матери Божої парох о. Головка звернули увагу на 25-літній ювілей супружого життя заслужених парохіян Григорія і Анни Пешків і гарними словами пригадали їх заслуги для парохії від самих її початків. Опісля поблагословили їх на дальше щасливе життя по красному звичаю нашого обряду і запросили на гостину влаштовану в честь Ювілятів.

Найстарший син в імени своїм та своїх братів і сестер привитав зворушених родичів гарним короваєм пригадуючи їм тим памятний день їх слюбу. Від зібраних парохіян п. І. Гриб по гарній промові вручив гарний дарунок. До глибини душі зворушені ювілятки щиро дякували дітям і зібраним приятелям за їх щирість і зложили 15 дол. на новий Служебник до церкви.

З молитвою розпочалась гостина і переповідання споминів з минулих 25 літ. При кінці о. парох ще раз пожелали Ювілятам щастя і Божого благословення на дальше життя та візвали зібраних, щоби при цій нагоді зложили жертву на католицьку пресу Збіркою, котра принесла 26.75 дол., занялися п. М. Мартин і І. Фідик. 10 дол. призначено на фонд будови нової церкви, по 5 дол. на пресовий фонд Голосу Спасителя і Будучности Нації і на Українські Вісти 6.75 дол.

Жерткували: Гр. Пешко 5 дол., П. Сиконляк 2 дол. По 1. дол.: о. І. Головка, Й. Бартецкі, В. Бартецкі, Б. Бартецкі, В. Шінківський, М. Вйонзек, М. Ханська, Ю. Штехерук, М. Пукаль, І. Фідик, І. Семенюк, М. Бриліньскі, І. Гриб, С. Гнатюк, М. Бартецкі, І. Радавец, В. Росінскі. По 75 центів: Т. Ханський, по 50 центів: С. Волинюк, С. Іскра, М. Пешко і М. Хопкій.

На милій забаві, народних співах і товариській розмові Ювілятн перевели з гістьми решту дня аж до пізної ночі.

Адміністрація Б. Н. щиро дякує усім жертводавцям та від себе желає пп. Пешкам многих і щасливих літ.

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Наш Клич," 6-го квітня, 1946, стр. 7.

ГОМО — ПТАХ ТЕРОРУ

"Тот любімой" гомо-птах,
Звідкиб не дивитися
Навіває в душу страх,
Замісць — залюбитися.

Хто не бачив його ще,
Не був в його аді;
Той голосить сховище
В його теплім заді

Колись страшним він не був,
"Соловейком" звався;
З хлівів коники тягнув
Пив, гуляв, сміявся ..

Нині він не "соловей,"
Гомо птах без назви
Він для націй і людей,
Знак страшної язви

Тих, що хтіли його, всіх
Поликав в утробу. -
Страху, глуму, зводить сміх
Пхає світ до гробу .

Найматів він понаймав
По усіх державах,
Як шкодити наказав
В своїх рідних справах

Хочби навіть і отут,
У нас в Аргентині
Яничари аж сопуть,
При крутійстві нині!

Всі Сенчини, Копачі,
Вальчуки і Мульки:
Язиками як прачі
Славлять русскі дульки! ..

Д. Нудило

ВИНИПЕГ, МАН.
Несподіванка в день уродин пані Р. Вільхової

З нагоди 39-их роковин пані Розалії Вільхової зібралися 1 го квітня ц.р. родина і приятелі до її дому під числом 64 Мекдоналд вул, щоби побажати її щастя-здоровля та многих літ. Пані Вільхова, котра лишилася вдовою, муж її помер два роки тому, не була приготована на приняття гостей, однак гості самі заставили стіл всякими стравами, а також коли поставили кейк уродин, то вона зрозуміла, що то має бути. Отже зі зворушення показались сльози радости. Гості весело забавилися, складаючи її желания та співаючи її многії літа, не забули також і про парохію св. Андрея, котрої ювілятка є примірною членкинею. Отже на заклик п. І. Щербанюка, переведено збірку за котру куплено дві вази цвітів до церкви св. Андрея. На закінчення пані Вільхова подякувала всім присутним за так милу несподіванку заявляючи, що сей вечерок остане найкрасним споминомъ в її життю. п. І Щербанюк подякував присутним за їх жертви на окрасу храму Божого. Пізно в ночі гості розійшлися домів радіючи, що зробили добре діло.

Подав І. Щербанюк.

ВИНИПЕГ, МАН.
Посмертна Згадка
бл. п. Іван Росоловський

Дня 17-го травня, 1946 р. Упокоївся в Бозі бл. п. Іван Росоловський в загальнім шпиталі у Винипегу, Ман. Покійний Ів. Росоловській в 1888 р. як молодий хлопець прибув до Канади в 1906 р. і від початку прибуту до Канади - увесь час проживав в місці Винипегу аж до послідної хвилі свого життя. Одружився в 1911 році з Катериною, з дому Звіздарек, були без діти, занятям його було кухарство на сіпірській звлізниці, однак по котрій недузі й передвчасна смерть бл.п. Ів. Росоловського - викликала потрясаюче вражіння - смуток серед рідні знакомих приятелів, і всіх тих що його близше знали, покійний з умів собі здобути пошану і любов не тільки серед українського громадянства, але тому що покійний був тихої лагідної вдачі, завсігди був рухливий в громадянських починах й ділах, ніколи не любив марнувати вільного часу, а притім був щирим пожертвеником на народні цілі, а також як вірний син греко-католицької Церкви й свойого рідного народу.

Покликав Всемогучий Бог до себе - нашого трудженика піонира улюбленого брата й мужа, із жалем висказати що в середних літах, бо доперва прожив 58 р. Покійний Іван зі спокійною совістю - з молитвою на устах розпрощався з цим світом, відійшов до кращої вічности, та оставив по собі жену Катерину, та багато знакомих й приятелів.

ПОХОРОНИ

Дня 21-го травня, ц.р. відбувся похорон з греко католицької Церкви Св. Володимира і Ольги, при участи українського громадянства, родини знакомих й приятелів, а також кільканайцять англійських родин, щоби віддати Покійному послідну прислугу й відпровадити на вічний спочинок. На покійного домовині був цілий ряд вінців й живих цвітів.

Похоронну церемонію довершив місцевий парох Всесв. о. др. В Кушнір, виголосив до сліз зворушаючу промову. Тлінні останки відвезено на місце вічного спочинку на укр. катол. цвинтарі "Всіх Святих."

Учасник похорону

ПОДЯКА

Отцею дорогою бажаю зі зболілого серця зложити щиро-сердечну подяку за співчуття всім тим, котрі поділяли мое горе в часі великого смутку з причини втрати мойого найдорожого мужа Івана.

Подяка всім тим приятелям й знакомим що були ласкаві відвідували навіть покілька разів підчас його побуду в шпиталі.

Щиро-сердечна подяка Всесв.о. др.В. Кушнірові, за похоронну відправу, за зворушливу працальну промову - і за проводи тлінних останків на місце вічного супочинку, подяка п.Ів. Кравчукові за дбайливу й совісну похоронну обслугу, подяка тим що несли домовину, покійного, щира подяка всім тим приятелям й знакомим що зложили вінці й живі цвіти на покійного домовині, і всім тим що взяли участь в похороні, ще зокрема дякую тим усім добродіям що причинилися чим небудь для мене у моїм несказаним горю.

Нехай Всевишний Бог Вам усім нагородить сторицею, а ти, мій дорогий покійний мужу Іване спи спокійним сном вічності. Хай ця канадійська земля буде Тобі легкою як перо!

ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМЯТЬ

Горем і смутком прибита Катерина Росоловська ЖЕНА.

ПОМЕР о. В. УЛЯНИЦЬКИЙ

У середу, 5 червня, 1946. помер в Нортгемптон, Па., Зл. Державн, довголітний та мощний парох, бл. п. о. Володимир Уляницький, в 66 році життя ВПП.

ВАЙТА, МАН.

Посмертна згадка

Дня 29 ... 1945 р. по... Іван Краиник ...

Бл. п. Іван Краиник з жоною

ПРЕСФОНД БН.

о. П. Каменецький, канонік, Торонто, Онт $5.00

... по бл. п. І. Край... в Вайта, Ман $11.00

Жертводавцям сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ЖЕРТВИ НА БУРСУ БУК в САСКАТУНІ

ШТОР НА ПРОДАЖ

Великий мурований й модерно злажений штор (Groceries, Confectionery, Drugs & Magazines ...). ... Штор на головній вулиці ...

MIKE WAROWAY

ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ

БЕРИНГС. ЗЕРКАЛЬНО ВИКІНЧЕНІ ПРИ ВЕЛИКІЙ ОЩАДНОСТИ ЧАСУ УЖИВАЮЧИ

...

МИ ВСТАВИЛИ

ЩОБИ ДАТИ ВАМ ФАБРИЧНЕ ВИКІНЧЕННЯ І ДОСКОНАЛИЙ АЛАЙНМЕНТ ПРИ ПЕРЕРВІ ВАШИХ МОТОРІВ

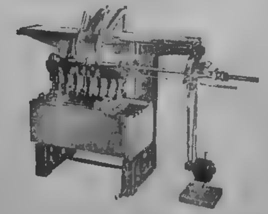

Кошториси радо подаємо.

Campbell's Machinery Ltd.

... MACHINE SHOP

YORKTON, SASK.

КІЧЕНЕР, ОНТ.

БОСЕЖУР, МАН.

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського переклав о. І. Ш.)

(Продовження) ...

... так вони були ... до звірят в людей ... нами на басі ... полковник ... ли на підлозі. Зі заду злива ... полковник Балис ... капітана ... на ногах, і убрана тільки ... мною в в нічну сорочку. Не тільки ... то болю силуватися ... та всетаки вона ... свої ноги болю ... мучителів та дивля... ралась засмутитися. Ми всі ... помогти та дати ... але нікому з нас ... сторожі не позволяли ... Коли ми тільки порухалися або заговорили, тоді деревяний голос сторожа з нами ... пасажирів. Звичайно ... 10 вязнів, тепер ... Як то горячо та невигідно мусло бути вязням замкненим в малім місці за замкненими та запечатаними дверми. Сторожі їхали за дверима тож комірки, так що при найменше вязні могли зі собою розмовляти і рухатися. Але то не справляло їм жалної полекші в їх страшному ... було много мущин, жінок дітей, що втікали з міста ... на котрій майже не було ... його руку.

(Далі буде)

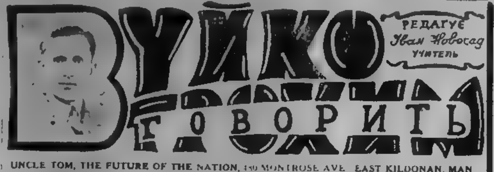

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 150 MONTROSE AVE. EAST KILDONAN, MAN

... місці, Вуйко красненько дякує за їх посилки.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ТРАВЕНЬ

...

"БРЕХЛИВОГО ПАСТУХА"

...

Усі дітям Вуйко гарненько дякує за участь в Контесті. Вуйко знова проголосив новий Контест. Ану, усі до праці!

Хто раз обреше, тому не врять опісля, коли навіть правду говорить.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

БОГАЧЕВА БІДА

Від Вуйка: ...

ЛЮБИТЬ КОНТЕСТ

"МІХ СМІХУ"

ЧЕРНИЙ ЛИСТ

Від Вуйка: Поздоровлю ... Професора ...

Є В ШЕСТІЙ КЛЯСІ

ПРИСЛАВ ВЕРШИК

ОТЕЦЬ І УЧИТЕЛЬ

КОНТЕСТ НА ЛИПЕНЬ

... на вакаціях ... Тому ...

Мама Ман
липня 2 1946

Будуть 5 гарних нагород!

Від Вуйка: ...

ЛИСТ З МОНТРЕАЛ, КВЕ.

Від Вуйка ...

"БИНЯ"

Биня на дворі

... Мама мені казала ...

Кілька ... я кривало на одну ногу ... мамі я не скаржилось, бо то була моя вина.

Знова Любі Діти Вуйко ... вих членів Веселої Родини ...

ч. 69 **Василь Гавриляк,** Сидней, Н.С., жертва 50ц.

... **Івась Гавриляк,** Сидней, Н.С., жертва 50ц.

... **Ромко Михайлишин,** ... Ман. жертва 25ц.

Ану, Любі Діти, хто з Вас буде слідуючим членом Веселої Родини?

Марія Оліярник.

Ромкові і Марії, на ... сьому

Хлопці вчаться майстерки в технічних школах

Останні Вісти...

Конгрес Українців Католиків Канади, що відбудеться в Винипегу, Ман., 2—4 липня, 1946, в салях Роял Александра Готелю, заповідається імпозантно. Зголошені уже є делегати з таких провінцій: Бр. Колюмбія, Альберта, Саскачеван, Манітоба, Онтеріо, Квебек і Нова Скошія. Про Конгрес, як він випав, що ухвалено і про другі справи злучені з сею великою подією українців католиків Канади, подамо докладно в другім числі БНації

У Винипегу, Ман., основано 8-му Парохію в честь Неустаючої Помочі Матінки Божої У неділю, 16 червня, по полудні три винипегські священики, оо. Семчук, Кривуцький і Шпитковський, поблагословили три гарні льоти, що на них сього року пічнеться будову церкви. Церква повстане в дільниці Винипегу, Елмвуд, при зустрічі вулиць Талбот і Ітон. Давби Бог, щоби добрі люди з Елмвуд могли довести до щасливого кінця так гарне та Богові миле діло. Щасть Вам, Боже

Фред Роз (а властиво Розенберг) домініяльний посол комуністичної партії в Канаді, що заступає в парляменті в Отаві Монтреал Карше, зістав засуджений на 6 років тюрми за шпіонство в користь комуністичної Росії. Так сам Бог розплатився та покарав сього, що так богато шкодив українцям в Канаді та ширив між ними червону утрую. Радилиб ми не тримати п. Розенберга тут в Канаді й за його юдину роботу відносно Канади ще його шість років задурно годувати. Найкраще булоб вислати його силою депортувати до Росії в обійми "сонічка" Сталіна, котрого так дуже злюбив собі п. Розенберг.

У Торонто, Онт., в днях 4-6 червня, 1946, відбувся успішно Конгрес Українців Католиків Канади

УКРАЇНСЬКІ ДІВЧАТА

Інститут Преч. Діви у Вінніпегу

Минає два роки від часу як отворено Інститут дівочий у Винипегу

За цих цих послідних два роки ця Інституція старалася дати не лише примішення для наших дівчат на час цілорічних студій але також окремими текціями старалася пригадати нашу літературу, мову, і релігію. Ця наука попри щоденну працю не одну річ нам пригадає яку ми може призабули або і не знали. Це знання своєї мови, літератури і морального виховання нас притримає тим чим ми повинні бути і зістати для українського народу, а це добрими і свідомими патріотами українського народу.

Надходять літні вакації. Многі дівчата які перебували у місті вертають домів а їх місця будуть опорожнені. Ці місця можуть бути заповнені другими дівчатами що приїзджають на літні курси, науку або працю. Укрінські дівчата, якщо бажаєте приїхати до Вінніпегу на цілий рік на науку чи щось подібного, або лише на літні курси науки, для вас Інститут отворений.

Цей Інститут положений у самій середині міста і близько всіх виховних інституцій, як університет, академія, колегії і їм подібні.

По всякі інформації прошу писати:

Rev Father Rector,
St. Mary's Educational Institute
18 Kennedy Street,
Winnipeg, Man.

Евелин Ваврищин, учителька з Флин Флон, що в 1945 брала активну участь в українськім спортовім товаристві СУАС в Винипег, Ман., тепер виїхала до Зл. Держав де буде грати в американській дівочій дружині малого мяча (фест бал)

п. Іван М. Козоріз

учитель, оден з писарів УК Конгресу, що й буде проводити бенкетом на закінчення Конгресу Українців Католиків Канади, в Винипегу, дня 4-го липня, 1946, год. 7 вечером в Рова Александра Готелі

ПОВІДОМЛЕННЯ В СПРАВІ СПРОВАДЖЕННЯ СВОЯКІВ ДО КАНАДИ

Подається до відома в інтересованим, що Комітет Українців Канади передав всі акти в звязку зі спровадженням свояків з Европи до Канади до ново-отвореного Українського Бюра Подорожі під управою п. Івана Рудачека, який займається дальшим полагодженням усіх іміграційних справ ... канцелярії Комітету.

П. Рудачек, це довголітній урядник Сіпіярської Корабельної Компанії в Винипегу, під час війни державний урядник в Оттаві. Має він великий досвід в іміграційних і транспортових справах і заслуговує на довіря і поперття українського громадянства.

Хто отже прислав був до канцелярії Комітету афідевіт або аплікацію для своякіх перебуваючих в Европі, яких бажавби спровадити до Канади, зволить ласкаво вдаватись надалі в цій справі до п. Рудачека, який радо удїлить кожному бажаних інформацій. Таксамо радимо всім иншим в справах іміграційних відтепер писати НЕ до Комітету, тільки впрост до п. Рудачека на його тимчасову адресу:

J. Rudachek,
UKRAINIAN TRAVEL BUREAU,
P.O. Box 3535—Sta. B
Winnipeg Man

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ЛИПЕНЬ

7. Нед. 7 по С і Різд. Ів. Хр Босежур - 9 год. рано Брайтстовн, 11.00, празник
12. Пят. Петра і Павла - Лейдівуд, — Елма (о. Божик)
14. Нед. 5 по С. . Тиндал 9.00 год. рано; Брокенгед 11.00
21 Нед. 6 по С. . Гадашвил
28. Нед. 7 по С Лейдівул 9.00 рано; Ловлендс 11 рано

о. Й. Кормило,
Босежур, Ман., Тел. 63.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Полекша гарантована в 24 годинах. MICAP Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам здається якби мурашки лазили по шкірі, руки і ноги терпнуть і зимніють, а скла опускає,—ужийте MICAP Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1878 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ДУХОВНА ПОМІЧ УКРАЇНСЬКОМУ ТАБОРОВІ В РІМІНІ

Заходом Преосвященного Кир Івана Бучка, АВізитатора для українських скитальців в Італії, в таборі в Ріміні, де перебувають 10,000 українських вояків з Української Повстанчої Армії, перед Великодними Святами о. др. Ваврик і о. др. Біланич давали реколекції для наших вояків. У той спосіб наша Церква не тільки дбає про тілесне заспокоєння для наших вояків але також про їх душевні потреби

ОСНУВАЛИ РЕЛІГІЙНИЙ МІСЯЧНИК

Українці католики в Бельгії, на чолі з оо. Редемптористами, оснували в місяці травні, 1946, релігійний місячник: **"Голос Христа Чоловіколюбця."** Сей місячник призначений буде для духовних користей збігців в Бельгії та других краях в Европі.

БНації радіє сею вісткою та бажає нашим дорогим братам як найкращих успіхів у започаткованому так гарному ділові.

ДЯКУЮТЬ ЗА ОДЕРЖАНИЙ ПАКУНОК

Епископська Канцелярія в Винипегу, вислала була пакунок з поживою та одіжжю для наших братів скитальців в Бельгії. Яко подяку посвід ... одержання свого пакунку, В... ... писав слідуючого листа що його ЕКанцелярія недавно дістала:

"Зволььте приняти щиру подяку за пакунок, який вислала мені ЕКанцелярія. Усі річи прийшли в доброму стані, та були знаменитої якости. Все прислане мені я розділив між наших людей в Люевені. Вони всі за моїм посередництвом Вам рівнож шлють щиру подяку." о. М Германюк, ЧНІ, Лювен, 6.5. 1946.

Д. Мотрюк, норса діточого шпиталю в Винипег, Ман., дістала нагороду та вивисшення за працю та школу в тому шпиталі

Знимка вказує англійського міністра заграничних справ **Ернеста Бевина,** першого в історії Англії соціялістичного уряду

ПОДЯКА ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ В ВИНИПЕГУ

Преосвященний Бучко з Риму дякує за гроші і пакунки

Парохія св. Покрови в Винипегу, де парохом є о. совітник С. Семчук, дістала лист від Преосвященного Кир Івана Бучка, Апостольського Візиттаора для українських скитальців у Італії, в котрому то листі Преосвященний Іван дякує за прислані гроші від Парохії для скитальців — 50 канадійських долярів, та за прислані пакунки для скитальців. Ось що пише між иншими Преосвященний:

"Мило мені з подякою ствердити, що післані Вами 60 ... дол. вкінці я отримав... вже отримали кілька пакунків від Вас з такою дописокою: Рідним в горю поміч від Церкви в Канаді Ті речі в нас реєструється, опісля роздається скитальцям..."

"З цілого серця благословлю Вас і Ваших парохіян усім добром тай прошу Воскрещого Спасителя, щоби найбогатшими щедротами Свойого Пресвятого Серця нагородив ту Вашу любов і труди і жертви для наших скитальців."

Епископ Іван, А.В.
Рим, 12 квітня, 1946

АЙТУНА, САСК.

На поміч сиротам у Айтуні жертвували:

1. Айтуна, парохія Пресв Серця Христового, ... $29.27
2. Бедфордвил, парохія св о Николая, ... $22.70
3. Бекенгем, парохія Преображення Г.Н.І.Х . $22.43
4. Ґудів, парохія Пресв. Тройці .... $$35.73
5. Габбард, парохія св. Духа, ... $14.31
6. Келигер, парохія Різдва Матери Божої, ... $14.06
7. Герзил парохія, Успення Матери Божої, ... $14.00
8. Дороші, парохія Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії $12.00
9. Габбард, парохія Чесного Хреста $9.31

Разом $173.81

Щиро дякуємо всім жертводавцям - парохіянам за ласкаві жертви на виховання сиріт у Айтуні.

оо. Редемптористи,
Айтуна, Саск.

ПОШУКУЮТЬ ЗА ВАМИ — ВІДІЗВІТЬСЯ!

Зеновій Дичковський, що находиться тепер в Українській Кемпі в Ріміні, Італія, пошукує свого односельчанина Миколи Гуцула в Норанда Кве. Пане Гуцул пишіть до п. Зеновія на таку адресу:

Mr. Z... Dychkovsky,
Ukrainian Camp (1)
Rimini, Italy

Д. Лащук, що тепер знаходиться в Австрії, пошукує отсим своїх знакомих – односельчан в Канаді, з таких сіл: Лашкова і Новоставець, Радехівського повіту. У першій мірі просить таких наших фармарів відізватися на його адресу **Івана Лащука Івана Мамчура, і Теодора і Григорія Гуменюків.** Адреса Лащука є слідуюча

Mr. D. Lashchuk,
Salzburg, Reichsstrasse 2,
D.P. Camp, "Green",
Austria

— АДРЕСАР —
Епископська Канцелярія. 235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask
Колегія св Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН. The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ!

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Сю гарну книжку історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. -- Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої виголи подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV. ч. 14-15 (206-07) Йорктон, Саск., 14. лип., 1. серп. 1946
Vol XIV No 14-15 (206-07) Yorkton, Sask., July 14, August 1, 1946

ПОВСТАЛА ЦЕНТРАЛЯ

Українців Католиків Канади

У місті Винипегу, під числом **431 МЕЙН СТРІТ,** в прегарнім будинку, Нешонел Бенк, повстала **ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ.**

Це діло Першого Українського Католицького Конгресу Канади. Це мрія многих здійснена. Це сила поодиноких пятьох Домініяльних Католицьких організацій -- Брацтва Українців Католиків, Ліги Українських Католицьких Жінок, Українського Католицького Юнацтва, Запомогового Брацтва св. о Николая та Місійного Товариства св. Йосафата -- скупчена в одну вирішаючу силу.

Ця ЦЕНТРАЛЯ має витворювати католицький світогляд і прилюдну опінію у біжучих життевих питаннях; розбуджувати католицьку ініціятиву на всіх ділянках особистого, родинного і народнього життя; урядждувати курси зізди та маніфестації і тим самим вишколити теорію і практику Католицької Акції.

Ця ЦЕНТРАЛЯ — це великий крок вперед.

Конгрес Українців Католиків Канади. Вівторок, 2-го липня, 1946 Церква св. о. Николая і Винипегу Преосв Кир Ніль Саварин в сослуженню священиків править Службу Божу, при участи делегатів і гостей.

Ч. 82 46.

ЕРЕКЦІЙНА ГРАМОТА

Від ряду літ процвітала Католицька Акція, у більших, чи менших розмірах, по місцевих, провінціяльних і домініяльних католицьких організаціях українського Екзархату в Канаді.

Наглядним і історичним доказом широко розвиненої думки про католицьку діяльність являються, не лише статути з поодинокими своїми точками наших свідомших католицьких організацій, але й також вже доконані многі діла з відносно гарними осягами по мірі й силах канадійських обставин.

Колиж Конґрес Українців Католиків, у своїх найвизначніших представниках усіх домініяльних організацій, своєю найвищою ухвалою з дня 1-го липня, 1946 року, рішив предложити Екзархові українців католиків на Канаду, що для більшої успішности Католицької Акції й кращих її осягів, являється конечним оснувати у Канаді ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ, то Екзархат українців католиків цею ухвалою й рішенням Конгресу, надзвичайно зрадів, як найщиріше цю думку привитав, і своєю ерекційною грамотою затвердив оснування Централі разом із предложеним статутом і поодинокими правильниками його

Новооснований Централі Українців Католиків Канади бажає як найщирійше Екзархат, щоб її Покровитель, Цар Христос, дарив свідомими повних жертви й самопосвяти провідниками; ревними діяльними й нічим незражуючимися членами, що у Централі моглиб знайти нову силу, свіжість, напрям, натхнення і витревалість; для всіх, щоб Централя стала джерелом ясної, чистої і хрустальної католицької думки й самосвідомости; а цілість діяльности всіх, щоб увінчалася піднесенням Церкви Українців Католиків і добром Українського Народу

З Архієрейським Бавгословенням,

Винипег, дня 4-го липня, 1946 року.

† ВАСИЛІЙ, Епископ-Ординарій.
† Ніль, Епископ-Помічник, (власною рукою).

ЗМІНА

АДРЕСИ РЕДАКЦІЇ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"

Від першого липня Редакція Будучність Нації перенеслася до прекрасного будинку Банку "Кенедиен Нешонел" під числом 431 Мейн Стріт — напротив "Ешдовнс" в самім осередку міста Винипегу. Відтепер всі листи до редакції просимо слати на слідуючу адресу:

The Future of the Nation,
431 Main Street,
Winnipeg, Man

НОВА ПОВІСТЬ

З нинішним числом починаємо містити для душевної розваги наших читачів нову гарну повість пера Єроніма Анонима (о. Володимира Хиляка) під наголовком **"Лемківська Доля."**

Всечесний Автор в дуже гарних словах описав в "Лемківській Долі" сю "занедбану землю." Лемківщину, як про ню говорилося в Західній Україні Це його оповідання є з лемківського народнього життя Сам уродженець Лемківщини, о. Хиляк, яко довголітний священик у лемківських селах, знав добре побут лемківського селянина та вмів відчути його важку долю. Змальовуючи багату красою та економічно бідну природу Бескидів, о. Хиляк розгортає на тлі тієї природи картину радощів і горя лемківського селянства, ставлючися зі співчуттям до його боротьби за існування і злегка в дечому постизуючи вдачу лемків.

Просто й нескладно змальовує о. Хиляк Лемківщину, але образ її в нього вийшов вірний і гарний. Варта сьогодні пригадати голос одного з давніх співців Лемківщини, що любив її віддано і щиро.

о. Володимир Хиляк родився 15 липня, 1843 в селі Верхомля Великій, повіт Новий Санч Помер 13 червня 1893 в Літиній, повіт Дрогобич.

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ НОВОГО ЗАРЯДУ БУК-а

Перше засідання нового заряду БУК-а відбулися в салі Роял Александра Готелю, після бенкету в четвер, 4-го липня. Зборами проводив нововибраний голова Всеч. о. Ігор Шпитковський.

На цих зборах передано офіціяльно редаґовання Будучности Нації п. Іванові Новосадові. Піднесено також справи членських вкладок, місячних програм для відділів, конечність звітів з усьої праці, та контакту Домініяльного заряду з зарядами провінцій

ВАКАЦІЙНЕ ЧИСЛО БН.

Отсим повідомляємо усіх наших читачів та передплатників, що нинішне число БН. є ЧИСЛОМ ВАКАЦІЙНИМ. Слідуюче число, вийде з датою 14 серпня, 1946.— Вакаційне число робимо на се, щоби дати змогу всім працівникам, що займаються через цілий рік видаванням БН., виїхати на вакації-відпочинок.

Усім нашим читачам, передплатникам та приятелям на сьому місці бажаємо:
ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ!

Редакція та Адміністрація "Будучности Нації."

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипег, 2-4 липня, 1946. Перша частина учасників Конгресу.

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

ВИННИПЕГ, МАН., 2—4 ЛИПНЯ, 1946

РІШЕННЯ

Конгрес Українців Католиків Канади, зібраний організованими представниками пятьох українських католицьких організацій Канади домініяльного значіння, а саме:

1. Брацтвом св. о. Николая,
2. Брацтвом Українців Католиків Канади,
3. Українським Католицьким Юнацтвом,
4. Лігою Українських Католицьких Жінок,— і вкінці
5. Місійним Товариством св. Йосафата,

стоючи на плятформі ідеольогічній, вираженій кличами:

1. Католицька Релігія,
2. Українська Культура, і
3. Канадійська Державність

в обличчу вікопомної історичної події, одного з вирішальних звен на шляху піднесення і розвою та відродження релігійно - народного, а саме в обличчу 350-ліття Берестейської Унії, свідомий важности і вирішальности нинішніх дій, навязуючи до світлого минулого і стаючи його продовженням, одноголосно рішає слідуюче:

I. В МІЖНАРОДНИХ СПРАВАХ

1). Правдивий мир людства можливий тільки в здійсненню царства Христа на землі. Царство Христа на землі це свобода духа людського безсмертного в Бозі. Тоталітаризм у всіх своїх формах є запереченням так свободи духа й його примату, як також загрозою дійсного миру через тиранію сумління, слова і ділання. Вправді деякі тоталітарні держави вже зникли з лиця землі, однак істнує ще тоталітарна імперія червоного покрою, котра тим самим є постійною загрозою мира між людьми і ворогом всякої свободи.

2). Святійший Отець Папа Римський очолює правдиву Церкву Христа, що здійснює царство Боже на землі. Тому є виразником і речником правдивої свободи для всіх народів світа і тому ради збереження демократичних засад та моральних принципів, повинен бути допущений до нарад і рішень будучої мирової конференції.

3). Минула війна як вислід заломання моральних засад привела до крайної нужди і на край загибелі міліони нещасних і безвинних осіб. Во імя гуманітарности для цих нещасних потерпівших належить отворити серця, засоби і границі, щоби ратувати їх від загибелі.

4). Потреби наглі минулої війни довели до ріжних відкрить. Між ними відкрито великанські сили, скриті в манюсенькім атомі, невидимім для людського ока, і звільнено ці сили— на жаль тільки на знищення життя і майна. Перед нами тепер чергове позитивне завдання обернути ці сили на збудовання і добро людства. Тому, що заходять оправдані сумніви щодо намірів і предпринять тоталітарної червоної держави, західні демократичні держави і Канада, які посідають тайну відкриття атомічної енергії та її ужиття, не повинні цеї тайни виявити тоталітарному червоному режімові, як довго той режім існує, але всю відкриту і звільнену атомічну енергію повернути на розбудову добра і щастя міліонів. Так закріпимо західну демократію і християнську цивілізацію перед зрадливим ударом ззаду.

II. В КАНАДІЙСЬКИХ СПРАВАХ

1). Понад триста тисяч українців найшли в Канаді свою нову вітчину а в ній британські заведення на основі старої демократичної системи. В короткім розмірно часі українські поселенці не лишень приняли ці британські заведення за свої, але недавно в 50-ліття свого прибуття, коли вибухнула світова війна, вони чинно стали в обороні тих заведень, зголошуючи такий відсоток добровольців, що перевищив 11% всього числа українців в Канаді. Той чин є найкраще признання, оцінка і вдяка для Канади, крім тої жертвенної праці, яку український нарід вложив в позитивну розбудову канадійської державности на всіх полях.

2). Комунізм є противний духови і формі британських демократичних заведень. Корінем комунізму є азійське поняття масовости рабства людини і терору та нетерпимости свободи думки і сумління, та їх вислову. Тому ми осуджуємо всякі комуністичні почини в Канаді, як противні і ворожі духови західної демократії та британським інституціям нашого краю. Не позволимо, щоби хтонебудь говорив від імени канадійських українців, хіба на свою власну відповідальність. Українці католики Канади становлять 62.29% всіх українців Канади, після статистики з 1941, застерігають собі виразне право говорити в своїм імені самі, а всі інші виступи уважають для себе за неіснуючі і необовязуючі.

3. Ради скріплення і розвою британських істнуючих заведень Канади ми сподіємося отворення широкої іміграції до Канади зі західної Европи, а особливо негайного допущення сюди сиріт і рідні. Тому, що ціле пятьдесять ліття українського поселення в Канаді дало як найкращі позитивні докази і жертвою свого життя на честь і добро Канади, ми сподіємося від нашого уряду узглядження тих фактів та уможливлення приїзду до Канади для як найширших кругів наших земляків з Европи.

III. В УКРАЇНСЬКИХ СПРАВАХ

1). Суверенність і незалежність України є природним правом українського народу, условиною зрівноваження міжнародних відносин та забезпекою світового мира. На жаль минула війна не принесла для України суверенної державности, хоч дала її соборність комуністичного стилю. Гніт і терор НКВД спричинив масовий відрух населення України в збройній розправі проти наїздника, як також скитальщину соток тисяч населення України по всіх краях Европи. Той збройний спротив і та скитальщина є спричинені специфічними обставинами, створеними на Україні через відсутність постанов Атлянтийського Чартеру і послідовно будуть істнувати так довго, як довго істнуватимуть причини, що їх викликали. Уважаємо, що здійснення постанов Атлянтійського Чартеру в Україні є услівям без котрого правдиве замирення і добробут там є неможливі.

2) Одною з постанов Атлянтійського Чартеру є свобода релігії і свобода слова. У виразнім нарушенні тих свобід тайна совітська поліція НКВД виарештувала в ночі з 11 на 12 квітня, 1945, всіх українських католицьких єпископів Західної України на чолі з Митрополитом Львівським, Преосвященним Др. Йосифом Сліпим, та множество духовенства і вірних, робітників і селян, трудового населення. Зібравши трох апостатів та підставивши 216 делегатів, та сама тайна поліція НКВД перевела так званий собор у Львові в днях 8-10 марта 1946, де винесли заяву про зірвання з Римом. Умова до злої річи нікого і ніколи не зобовязує. А тим більше, що на тім соборі не було ані одного правного епископа Церкви а делегати підставлені НКВД представляли зникаюче мале число на півпята міліона вірних і три тисячі духовенства Церкви. Тому той собор є не тільки безправний і неважний, але він є незбитим доказом як Москва розправляється зі свободою віри і сумління проти виразно принятих рішень міжнародного характеру. В слід за тим домагаємося оцим негайного звільнення всіх арештованих і вивезених епископів і Митрополита Української Католицької Церкви в Галичині, її духовенства, вірних, селян і робітників, трудового населення України, припинення терору проти свободи віри і сумління, повернення засланих до своїх місць побуту і урядів, та привернення тих свобід і прав, якими нарід там користувався цілими віками і які Москва запоручила перед світом через приняття постанов Атлянтійського Чартеру.

3). Проти всіх усталених моральних норм співжиття західної цивілізації, деспотичний режім Азії витворив масове переселювання проти волі місцевого осілого населення, на котрім потім вборувався нацистичний режім у своїй практиці переселення, щоби тим чином викорінити природне населення України і штучно витворити кольонізаційний простір для Великої Німеччини. Той плян перейняли далі за свій совіти у відношенні до споконвічного населення українського на Лемківщині, вздовж рік Сяну, Бугу і на Холмщині. Вони то заохотили і помогли чинно збройно польському урядові Варшави здійснити той плян при помочі польських узброєних банд і урядових військ, насильно виселюючи споконвічне українське населення тих земель, убиваючи безвинно тисячі жен і дітий, мордуючи і грабуючи. Це ярке потоптання всіх засад природного права і християнської цивілізації в чисто варварський спосіб через уряд польський Варшави, ми рішучо осуджуємо перед лицем всего світа і домагаємося покарання всіх винних в злочинах морду і грабунку українського населення згаданих вище полос, негайного припинення терору і заперестання дальшого виповжування, дозволу на поворот і свободи життя та майна для українського населення на захід лінії Керзона, що є під адміністрацією влади Варшави.

4). Конгрес Українців Католиків Канади пересилає свій найщиріший братній і сестрінний привіт усім землякам на скитальщині, відчуває глибоко їхнє невиносиме скитальництво й заявляє, що всією силою буде старатися облегчити й скоротити їх незавидне теперішне положення.

IV. В РЕЛІГІЙНИХ СПРАВАХ

1) Український нарід приняв католицьку віру і великий князь святий Володимир був тим першим, що урядово завів світло Христа на українські землі, зєдинивши тим чином розпорошені давні племена в один державний нарід, через одну правдиву віру. Цю святоволодимирську ідею, що є одинока запорукою величі і щастя України, наш нарід беріг безперервно через весь біг століть, хоч з ріжними заломами народних нещасть і руїни. Одним звеном в цім бігу століть є чин відродження нашої Церкви і народу через історичний акт Берестейської Унії в днях 6-10 жовтня, 1596, під проводом нашої ієрархії на чолі з Митрополитом Михайлом Рагозою. В триста пятьдесять літну річницю того світлого чину складаємо поклін тіням великих предків наших, переємників святоволодимирської ідеї єдности цілого народу через одну правдиву віру незмінну, котрих наслідниками і переємниками стали нині ми, як чергове звено на порозі другого 50-ліття нашого поселення в Канаді.

2). Будучи переємниками великої ідеї і нащадками великих предків, хочемо іти їх слідами в ділі відродження нашого народу в новій вітчині нашій Канаді на всіх тих ділянках і тих найкращих взорах, що вони лишили нам в спадщині віків. Зберігаючи єдність правдивої віри в Католицькій Церкві прадідів наших, ми одночасно зберігаємо наш старий український обряд і всі найкращі цінності культури через утревалення в слові і письмі, приватно і в школах, нашої мови, співу, музики, малярства, будівництва, різьбарства, шитва, танку і звичаїв, як культурного надбання століть і нашого вкладу в державну розбудову Канади. Тому взиваємо до всенародного і щирого попертя так всіх церковних наших установ, рідних шкіл, виховних інститутів, як також нашої преси і мистецтва, котре найшло своє певне примінення і захорону під крилами наших церков в Канаді.

3). Висловом тих наших стремлінь і практичним втіленням тих завдань стає Централя Українців Католиків Канади на основі статуту виробленого Їх Ексцеленцією Преосвященним Нілем, що лучить в одно на початку пять українських католицьких организацій домініяльного значіння, а іменно Брацтво св. о. Николая, БУК, УКЮ, ЛУКЖ і Місійне Товариство, координуючи їх працю систематичними вказівками і директивами та тим чином консолідуючи все наше віруюче суспільство Канади. Централя як чинник і діючий орган Католицької Акції українців Канади є під виразним проводом наших Преосвященних Владик, є непартійна і неполітична, організація для всіх шарів і кляс українського віруючого народу в Канаді і тому одиноко управнена підносити голос, заявляти себе від імені і висловлювати перед урядом та загалом Канади дійсні бажання та домагання подавляючої більшости українців Канади.

Говернор Генерал Александер відвідує Виставу Народного Мистецтва підчас Конгресу Українців Католиків Канади, 4-го липня, 1946

Преосв. Кир Ніль Саварин промовляє підчас бенкету на закінченню Першого Українського Католицького Конгресу у Винипегу, 2-4 липня, 1946

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипег, 2-4 липня 1946. Привіт для Конгресу складає посадник міста Винипегу, п. Г. Колтер.

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипег, 2-4 липня, 1946. 58 Отців, що були присутні на конгресі. По середині Преосв. Ніль Саварин

ОБРАЗКИ З КОНГРЕСУ

1. Молитва

Є одна річ, котра маркантно і незбито доводить, під яким прапором і з якою ціллю починається та ведеться діло. Тою річею є богослуження і молитва.

Кождий збір віруючих людий, кожде їх підприняття, наради, починаються торжественним богослуженням і молитвою.

Без того весь почин даремний. Даремно стараються будівничі, коли Господь не будує дому.

І тому конгрес українців католиків не лишень почався торжественним архієрейським богослуженням, але також на сесії нарад почав і отворив конгрес молитвою о. Ігор.

Як мило було нам всім і як вдома.

Ми в один мент з тими сотками делегатів відчули, що між нами є органічна єдність віри, надії і любови. Ми всі зрозуміли, що це не є принагідний змеханізований збір во імя штучних підставлених кличів на ефект хвилі, але це свідомий своїх цілий збір людий, котрі поєднані органічно одним духом, одною волею.

І так буде все.

Наші конгреси без молитви немислимі.

2. Домашні скитальці

Професор др. Кость Андрусишин мав відвагу чемно і спокійно порушити одну справу, котра для нас небуденної ваги в Канаді.

Так обляглн нашу душу ватітливі европейські нещастя, стони і зойки зза моря, безграничне горе соток тисячів наших братів на розсіянню сущих, що вся наша увага, зацікавлення і діяльність здебільша спрямовані були через організований вплив преси та політичного представництва на ди за морем.

Ми так задивилися туди останніми часами, що недоглянули і переочили справи близькі і пекучі під нашим порогом.

Занявши всю увагу скитальщиною заморем ми не звернули належної уваги на наших родимих тут, занедбаних і призабутих скитальців дома, що стали осторонь нашої культури і без науки та знання рідного на очах пропадають для народу і Бога. Тисячі нашої дітвори є поза досягом наших впливів, наших церков і наших шкіл. Почислить, скільки наших дітий ходить по великих містах до наших шкіл — і побачите, який це малесенький відсоток. Тут, під стінами наших великих міст, витворилися цілі табори родимих скитальців, що відбившися від рідної культури блукають тепер по теренах чужих надбань і для нас пропадають.

Крайний час займитися тими скитальцями, тут, для нас рідними.

Др. Андрусишин зробив велику прислугу всім, звернувши нашу увагу на актуальність тої справи.

Всеч. о. Ігор Шпитковський, голова Комітету Першого Українського Католицького Конгресу Канади і теперішний Домініяльний Голова Брацтва Українців Католиків Канади.

3. Загублена сотка

Всюди можна загубити гроші і всякі інші річи. То дуже немила річ. Шукати потім і гризтися, плакати і нарікати, це прикре. Ще більше, коли хтось приїде здалека з певними намірами поробити закупи і привезе більше гроша, та нараз — загубив.

Віднайти потім свою втрату цілою і неушкодженою, це лиш радість.

Одна пані загубила на конгресі поважну суму гроша в скірянім маленькім портфелі. Що вона почувала у своїм серці, один Бог знає. Але почувалася дуже прикро, бо сама казала, що сплакалася і згризлася.

Та були тут добрі люди.

Це були ґазди, родимі ґазди, що знають вагу праці і гроша, що ходять до церкви і виконують свою віру. Тому її гроші зараз передали до президії. Проголосили і віднайшли власника і віддали всі гроші до цента.

Яка це була щира радість!

Яке це признання для всього конгресового збору за ніжну чесність і ретельність всіх! Яке це признання для чесности нашого народу в цілому!

4. Атомічний виклад

Коли хто надіявся стрінути в професорі М. Чубатім промовця з ряду звісних промовців Канади, завівся. Професор Чубатий вже досить старший чоловік і голос має тихий, спокійний, рівний. Але зміст його промови був атомічний.

Це все, що від 1918 року автокефалія в Канаді трубіла на всі заставки по широкій прерії, вся їх ідеольогія козацької рідної, прадідної і так далі церкви, летіла в грузя, в триня, ані шматка здорового на ній не осталю. І показалася московська облуда тої позиченої, не своєї, а від чужих вивченої нагрітої пропаганди, що має виразну печать "мейд ин Моску" — з Москви вона походить.

Яка страшна облуда тисячів! Яке огидне московське рабство! Яке чуже для українського духа і чину! Яка каїнова робота і розбивання єдности народу для більшої радости Москви і Варшави! Автокефалія дістала смертельний ідеольогічний удар і кожний, хто уважно прислухувався словам шановного професора, дивувався, що аж тепер прийшов час розбити смердючого ідола. Підуть ці слова, як вогонь по прерії і випалять трійливе зілля московського православія з українських душ, що ще живі, ще не померли для рідного, що дійсно хочуть правди і чести!

5. Народини оперового співака

Хто з нас, що були на концерті з нагоди конгресу не любувався розкішним звучним і повним голосом співака Карла Краснопери?!

Така звучня і мягкість тону, така ніжна і повна інтерпретація пісні, такі розкішні звуки, що дві пісні було рішучо замало.

Краснопера в музичних колах нашого міста Винипегу все мав пошану за свої співацькі виступи, але його останній виступ перевищив усі сподівання.

Маємо другого Голинського, тільки сильного і молодшого — коби йому та наука, що має її Голинський!

Булоби дуже на місці, колиб Краснопері уможливити поїздку на студії до міланської Скалі. Все таки Винипег може справедливо гордитися своєю музичною культурою, коли о власних силах видає такі таланти як Краснопера. Мистцеві рідної пісні, К. Краснопері на цім місці наше уклінне признання і подяка за чар пісні.

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипег, 2-4 липня, 1946. Друга частина учасників Конгресу.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Вихо[illegible] 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НАША ЦЕНТРАЛЯ

Конгрес був не тільки релігійно-народною маніфестацією з нагоди 350-ліття світлої події Унії в Берестю, але також завершенням і продовженням тої вікопомної події через створення власної Централі українців католиків Канади.

Рішення Конгресу докладно про це говорять.

Статут, котрий незадовго появиться друком, це висловлює

Централя повстала як бажання наших мас за своїх 50 літ тяжкої праці, труду і борби за душу поколінь, за святощі віри і Церкви, за облича рідне народу в цій широкій нашій Канаді, за це, щоб ми остали назавше тими, чим були з початку.

Централя є тільки висловом найгорячійших наших бажань і найкращих почувань на шляху пробудження і відродження

Від неї має іти животворна струя розбудови і закріплення релігійно-народного життя нашого народу в Канаді, управильнення всіх наших зусиль в одній руслі і напрямі, до одної цілі і завершення в успіхах. Тут є місце, де будуть розвязані всі наші спірні питання, відношення і наставлення до ріжних угруповань, до цілости життя, до позитивної розбудови і творчости.

Централя як рішальний голос у справах громадського всеканадійського значіння має перед собою страшенну відповідальність, але також необмежений вплив. Це вона буде формувати нашу прилюдну опінію, стане речником наших стремлінь і висловом наших бажань.

Стан непевности і хитань минув безповоротно.

Ми увійшли в стан дійсноπроводу і сумлінної праці, обдуманої та накресленої на довшу мету.

По обох боках відповідальність і труд.

Маси віруючих будуть здійснювати високі заміри, кермовані одним духом, спрямовані розумно для добра Церкви і Канади, на честь широких мас народу, на Божу славу і спасіння всіх, що вірують і люблять Христа

ЗМІНА РЕДАКТОРА "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

Отсим повідомляємо усіх читачів, передплатників та прихильників "Будучности Нації," що з днем 1 липня, 1946, редактором урядової

п. Іван Новосад,
новий редактор "Будучности Нації"

часописи Братства Українців Католиків Канади "Будучність Нації" став пан Іван Новосад, знаний нашим читачам яко Вуйко Трохим в Діточій Сторінці нашої часописи.

Домініяльний Заряд БУК-а на сьому місці сердечно просить усіх передплатників, прихильників та читачів БНації дати усю можливу як моральну так і матеріяльну поміч новому Редакторові в його тяжкій та сильно відповідальній праці

За Домініяльний Заряд БУК-а

о. Ігор Юрій Шпитковський, голова

ПОТРЕБА ОРГАНІЗАТОРА

Збори оцінюючи вагу організатора, сталого, подорожуючого, припоручили новому зарядові зробити відповідні зарядження в цім напрямі так, щоб Братство в недовгім часі мало сталого, платного організатора

ВСТУПНЕ СЛОВО
НОВОГО РЕДАКТОРА

На цім місці, як новий редактор Вашої Будучности Нації, насамперед хочу подякувати та зложити щире признання моїм попередникам, Всеч. Отцю совітникові Степанові Семчукові та Всеч. Отцю Ігореві Шпитковському за їхню довголітню тяжку працю при нашій газеті, що вони вели поза свої священичі обовязки, без ніякої грошевої винагороди.

Будучність Нації належить до Вас,... дорогі читачі. Успіх її праці залежить від Вас тих, що дописують, тих, що її поширюють і тих, що подають практичні вказівки

Редактор лиш збирає те все новинки, поради, науки вложе їх так, щоб вони принесли якнайбільше користи людям.

Це, по моїй змозі, при Вашій помочі, я буду старався зробити

Іван П. Новосад

НОВИЙ ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД
Братства Українців Католиків Канади

На Домініяльних зборах Братства Українців Католиків Канади, що відбулися першого дня Укр Католицького Конгресу, 2-го липня, в парохіяльній салі церкви св. Покрови при 956 Бойд Еве., в місті Винипегу, вибрано слідуючий заряд БУК-а на Канаді

Покровитель Преосв. Кир Василій Ладика

Почесний голова Всеч. о Совітник Степан Семчук

Голова - Всеч о Ігор Шпитковський

Заступники голови Всеч о. Канонік П. Каменецький з Торонта та Осип Прийма з Едмонтону

Секретар Іван Новосад

Фінансовий секретар — М. Копиківський з Винипегу

Скарбник — Н. Перегінець з Винипегу

Контрольори— п. Літвин з Монтреалу та п. Шебець з Ріджайни

Правничий дорадник— адвокат Андрій М. Кіндред з Йорктону, Саск.

Зборами проводив п. Осип Прийма з Едмонтону, секретарював п. Василь Вал з Винипегу

СЛОВО ПОДЯКИ

Слава Ісусу Христу

Три і пів років тому взяв я був на себе великий обовязок редагування "Будучности Нації" - урядової часописи Братства Українців Католиків Канади

Три і пів років мого редагування перейшли так скоро неначе одна хвилина. Час праці переходив мені скоро та мило, бо мав я велику і щиру співпрацю та поміч від усіх наших передплатників, читачів та прихильників. Особливо помагали мені в редагуванні слідуючі: Всеч. о. совітник Степан Семчук, о. Николай Кушнірик, о Антоній Луговий, о. Григорій Шавель, ЧНІ., пан Николай Кольба, п Іван Новосад, п. Полікарп Божик, панна Марія Музика і п. Дмитро Кобринський, наш невтомний Адміністратор Сим усім як також і усім принагідним моїм помічникам і дописувачам на сьому місці складаю отсим мою щиру та вдячну подяку

Працював я так, як по своїх силах міг найкраще.

Коли в дечім показав я свої недомагання та недотягнення, то на сьому місці усіх щиро перепрошую та прошу о вибачення.

Прошу дуже приняти нового Редактора БНації пана Івана Новосада сердечно та прошу помагати йому, так як Ви усі мені помагали

о. Ігор Шпитковський,
бувший редактор БНації

Ст Кілдонен, Ман.,
дня 8 липня, 1946

ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ

Порушено також справу шкільних підручників для навчання української мови в школах в Канаді. Тому, що ця справа тепер є дуже на часі та є важною, члени БУК-а бажали щоб назначити комісію для дальшого розслідження цеї справи

Звернено увагу також, що ріжні українські організації підшиваються під імени КУК-а для своєї особистої користи а не для українського загалу

Для делегатів БУК-а приготовили пані парохії св. Покрови гарний бенкет, за що належиться їм щира подяка.

НОВІ ВИДАННЯ

"Ukrainian Refugees", by Dr M. I. Mandryka, Winnipeg, Man., p. 45— видання Канадійського Українського Просвітного Товариства. Це книжечка, яку давно повинен був видати Допомоговий Комітет, але щастя, що таки видало приватне товариство Приступно і ясно, але рішучо і з поданням фактів насвітлює справу збігців з українського національного становища др. Мандрика. Його книжечка стане підручником для многих, що цікавляться справою збігців та хочуть добрих і певних інформацій Особливо ця книжечка перетне дорогу пропаганді комуністів, котрі вже давно постаралися о виданни в англійській мові і своїм насвітленням справи. Після ославленого Роза і Дейвиса бодай тепер появилася ця книжечка і вартує з нашого боку масового поширення

Коли ця книжечка буде лежати у видавців, вона не виконає своєї праці

Дайте її до рук своїх знакомих сусідів неукраїнського походження

Пішліть її почтою до впливових осіб, послів, сенаторів, старшин

Пішліть її також противникам, най раз мають нагоду прочитати щось гідного і коли в них ще думка остала, провірити своє наставлення і відкинути брехню

Дрв. Мандриці належить признання і подяка загалу за виконання і видання цеї дуже актуальної і потрібної книжечки

КАНЦЕЛЯРІЯ КУК
повідомляє:

Пакунки до окупованих зон Німеччини й Австрії можна посилати лише за посередництвом УНРРА. Це робиться в той спосіб, що до звичайної адреси, додається слідуюче

UNRRA Headquarters,
London, England

Пакунки зі шматтям не повинні бути тяжші, як 11 фунтів, з поживою не тяжші як 7 фунтів і 6 унцій. Пакунки зі шматтям до Польщі можуть важити 20 ф., а до Чехословаччини 13 фунтів.

На Радянську Україну можна посилати пакунки лише через Жидівське Товариство Помочі Імігрантам в Канаді, 3221 Еспланад Авеню, Монтреал, Квебек

Новий канадійський прапор чекає одобрення парляменту. Новий канадійський прапор буде мати червоне тло з Юнюн Джеком в вищім лівім розі та золотим кленовим листом по правім боці. Навкола кленового листа буде біле пасмо, традиційна краска Франції. Кленовий лист заступатиме найвизначніше місце на новім прапорі

Канада, котра стільки доложила гроша, праці та труду для винаходу атомічної енергії, дістала запрошення до переговорів Світової Ради Забезпеки, над атомічною силою, хотяй Російский представник, Андрій Громико хотів Канаді заперечити вступ до цих переговорів

УРЯДНИКИ ЦЕНТРАЛІ УКР. КАТОЛ. КАНАДИ

Президент - Директор школи В. Валл

Секретар— Іван Новосад

Асистент— буде назначений Преосвященним Ладикою

Голови пятьох українських католицьких організацій а себто: Братства Українців Католиків, Ліги Українських Католицьких Жінок, Українського Католицького Юнацтва, Запомогового Братства св. о. Николая, та Місійного Товариств св. Йосафата

Адреса Централі:

Ukrainian Catholic Council,
431 Main Street,
Winnipeg, Man

З АРГЕНТИНСЬКОГО ГУМОРУ
"Перелом," 11 травня, 1946, стор. 5

ТРОЯНСЬКИЙ ШАК

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Степан С. Шавель, ЧНІ.

ЗНАЧІННЯ ЦЕРКВИ, ХРАМУ БОЖОГО

Сьогодні побудовано всюди так багато шкіл, що ніхто вже нарікати не може, що йому заборонений вступ до школи й що не може осягнути образовання. Сьогодні кожний може користати з науки, зо шкіл, які широко розкинені по всьому світі. Знаємо які користи приносять людям добрі, зорганізовані школи розкинені широко по світі. Одначе є ще вищі й кращі школи з яких кожний ще більше може скористати. Тими кращими школами є власне Церкви - доми Божі. Нині будемо застановлятися над тим яке то велике значіння для кожної громади має Церква дім Божий. Те значіння велике, глибоке! Ох коби то ми потрафили зрозуміти чим є Церква для громади, чи та церква величава, прикрашена чи противно, вона бідна, простенька

Каже про себе пророк Езекиїл: "Дух Божий запровадив м не до святині, а там під порогом святині побачив я джерело З того джерела розходилася вода на чотири сторони світу І бачив я - каже пророк - що земля, яка доперва була неврожайною, стала зеленою, вкрилася цвітами, коли її зросила вода з того джерела Неврожайна земля вкрилася цвітами, гарними деревами, зеленню, коли зросила її вода. Таким джерелом, з якого розходиться жива вода, та вода, що все перемінює є якраз церква для кожної громади Як далеко сягає вплив церкви, так далеко все кипе, процвитає, тішиться благословенням Божим Поза церквою і її впливом панує мертвота, застій і брак усякого життя. Стараймося отже стояти підо впливом церкви, яка є запорукою усего нашого життя

Нинішнє людство потребує не лиш науки, але також і когось, хто виличивби, загоївби би його рани Сказав пророк Еремія. "Упаде незадовго великий Вавилон." Потрібно бальзаму дорогоцінного, щоб загоїти його рани великі." Того, чого потрібно сьогодні людству, то когось, хто загоївби його рани глибокі, хто виличивби те зло, що закорінилося в серцях людей, хто усунувби ненависть, що панує між народами. Можна шукати способу на сьогоднішнє зло, одначе найлішим і найуспішнійшим середником є церква. Той, хто може виличити рани, дати цілющого бальзаму для зболілих сердець, це знова церква. Вона є світлом, що просвічує нарід, вона є лікарством цілющим, що гоїть рани терплящих. Нераз почуєте від неодного ось такі слова: Що властиво дає Церква народові, яка користь з Церкви, який хосен з того, щоб бути членом церкви, підтримувати її матеріяльно, або навіть ходити лише на Богослуження до церкви? Нащо те все придається? Придивімся, які користи дає нам Церква:

1. Церква дає нам науку:

а) Кожний раз, що йдемо до церкви, чуємо там читання Апостола і Євангелія. У них криється найбільша і найважніша мудрість світу, Євангелія дає ті самі слова, які то колись Христос сказав до жидівського народу. Це ті самі слова, бо списані вони підо впливом св. Духа. А знаємо, як то жидівський нарід любив слухати тих слів Христа Той нарід цілими годинами Його слухав і то так, що забував про все інше. Перенятий словами Христа йшов цілими днями за Ним, покидаючи свої заняття, хати, родину Ту саму науку, ті самі слова чуємо ми кожний раз у церкві коли тільки схочемо там зайти. До того однак потрібно глибокої віри, яка позволилаб нам чути кожний раз в церкві самого Христа й так чимраз більше перейматися Його духом. З яким духом Ти йдеш слухати до церкви слів Христа, що читається в Євангелію, яка є твоя віра, твоє довіря до Христа? Чи Він не може виличити й твоєї зболілої душі, очистити її від гріхів, бруду? Старайся з глибокою вірою слухати Його слів!

б) Колись то грецькі й римські вчені шукали за найважнішими правдами, що завжди мучили серце людини Мимо їх старань великих того їм не вдалося віднайти. А тепер кожна дитина найменша, що вчиться науки катехизму у своїй церкві, може нам дати повну, ясну відповідь на найтяжчі, найбільше пекучі питання життя. Тієї життєвої мудрости навчилась вона у своїй церкві й зо свойого катехизму. А правди це такі, яких слабий ум людини ніколи сам не пізнавби!

2. Церква дає нам потіху в життю.

Є нещастям для подорожного є найтися серед страшної дикої пустині, де лиш над головою є сонце горяче, а під ногами розпалений пісок Життя людини подібне до великої пустині. Яка радість, коли подорожний на пустині побачить на овиді дерево. Це знак, що там десь далеко знаходиться вода, коли деревина може рости. Місце на пустині, де ростуть дерева над джерелом називається оазою. Побачивши оазу подорожуючий іде до неї, щоб там знайти поміч Такими оазами серед сього світу є церкви. Коли то зараза гріха, огонь ненависти, злоба, брехня, підлість, затроює все, то церква в парохії є неначе та оаза пустині, що відсвіжує, підносить, лагідність, усмиряє, гоїть рани. Коли Ти візджав до великого міста, там понад дахи домів підносяться хрести. Коли я дивлюся на ті хрести, то можу легко сказати: "Ще не завмерла зовсім віра в серцях людей, ще є церкви в тому місті, є місця, де бе жива вода, є лічниці для зболілих душ, є місця, де душі знаходять спокій." Якою то пустинею малиб світити міста, колиб то понад дахи домів не видно було хрестів церков.

Наші церкви це духовні огнища, твердині, лічниці зболілих душ! Це огнища культури, освіти, осередки життя, сили, одности духовної! Шануймо доми Божі!

б) Коли подорожний зійшов з дороги, тоді шукає за дороговказом. Коли ворог хоче спинити похід наступаючих на нього військ. то нищить дороговкази за собою. Церква є для кожної громади дороговказом. Хрест на церкві завжди показує до неба. Він показує кожному, хто на нього глядить, що його призначення в небі одинокo. Там ціль, призначення чоловіка й кожного з нас. Що більше, той хрест є захороною усеї громади від небезпек, що неначе сторож боронить її від усього злого. Хрест на церкві є дальше послідною надією вмираючого. Під тим хрестом послідний раз складають його тіло, в тіни того хреста буде відпочивати вічним сном.

3. Церква це місце молитви Християнин обов'язаний іти що неділі на Сл. Божу. Коли йдемо на Сл Божу, то для того, щоб там подякувати Богові за те все, що ми від Нього одержали, а також випросити собі прощення гріхів Памятаймо, що на кожній Службі Божій робиться те саме, що раз сталося на Голгофті а іменно, повторяється смерть Ісуса Христа. На кожній Службі Божій Христос вмирає в **дійсности**, одначе тайнственним безкровним способом, бо Христос прославлений не може вже більше терпіти. Що робили на Голгофті Преч. Діва Марія, св. Іван і інші, що там знаходилися? Вони стояли там під хрестом і горячо молилися. Коли йдеш на Службу Божу памятай, що й ти стоїш під хрестом на Голгофті. Те що раз сталося на Голгофті, те повторяється кожний раз, коли Ти стоїш в церкві перед престолом. Того вчить нас св. Віра. Які твої чувства в церкві, куди блукаєш своїми гадками? Знаємо, що коли римський сотник поганин, що мав приказ стерегти розпятих, побачив те все, що ділося наоколо нього, коли побачив, як сонце померкло, земля стряслася, а гроби почали отвиратися, закликав бючися в груди: "Той, що вмирає на хресті, не не звичайний чоловік, але Син Божий." Він ішов і бився в груди. Відійшов від хреста оправданий, дістав прощення всіх гріхів своїх. Так бючися в груди мусиш і ти відходити кожний раз з перед престола. Коли так будеш відходити, кожний раз будеш щасливий, дістанеш прощення гріхів своїх, зі спокійною совістю покинеш церкву. Будеш тоді відчувати, яку то велику радість дає чоловікові церква. Коли Тобі буде тяжко Ти завжди підеш перед престіл шукати радости в Бога й не будеш ніколи в життю погорджувати церквою Противно, церква стане для тебе наймилішим місцем на землі, Твоєю охороною і Твоїм ратунком.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА
Діяній святих Апостол чтеніе. (Зач. 3.)

Во дни они єгда скончавашася дніе Пятдесятниці биша вси Апостоли единодушно вкупі. І бисть внезапу с небесе шум, яко носиму диханію бурну, і ісполни весь дом, ідіже бяху сідяще І явишася їм разділени язици яко огненни; сіде же на єдином коємждо іх. І ісполнишася вси Духа свята, і начаша глаголати иними язики, якоже даяше ім провіщавати. Бяху же в Єрусалимі живущії Юдеї, мужіє благовійни от всего язика, іже под небесем. Бившу же гласу сему, снидеся народ і смятеся,яко слишаху єдин кійждо їх своїм язиком глаголющих їх. Дивляхуся же вси і чудяхуся, глаголющії друг ко другу: "Не се ли вси си суть глаголющії Галилеяни? І како ми слишим кійждо свой язик наш, в немже родихомся. Партяне і Мидяне і Єламіте, і живущії в Мезопотамії, в Юдеї же і Кападокії, в Понті і Азії во Фригії же і Памфилії, в Єгипті і странах Ливії, яко при Киринії, і приходящії Римляне, Юдеї же і пришелци, Критяне і Араавляне, слишим глаголющих їх нашими язики величія Божія"

ПОНЕДІЛОК СВЯТОГО ДУХА
Ко Єфесеем посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(Зач. 229)

Братіе: Якоже чада світа ходите; плод бо духовний есть во всякой благостини і правді і істині, іскушающе, что есть благоугодно Богови. І не приобщайтеся ко ділом неплодним тьми; паче же і облечайте Биваємая бо отай от них срамно есть і глаголати. Вся же обличаємая, от світа являются; все бо являемое світ есть. Сего ради глаголет: Востани спяй, і воскресни от мертвих, і освітит тя Христос." Блюдите убо опасно, како ходите, не якоже немудрі, но якоже премудри, іскупающе время, яко дніе лукави суть Сего ради не бивайте несмислени, но разумівайте что есть воля Божія І не упивайтеся віном, в немже єсть блуд, но паче ісполняйтеся Духом, глаголюще себі в псалмих і піних і піснех духовних, воспівающе і поюще в серцих ваших Господеви

ПОНЕДЛОК ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
Ко Корінтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніе.
(Зач 197)

Братіе Радуйтеся, совершайтеся, утішайтеся, тожде мудрствуйте, мир імійте,,і Бог любве і мира будет з вами. Благодать Господа нашего Ісуса Христа і люби Бога і Отца, і общеніе святаго Духа со всіми вами, амінь

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ
Ко Євреем посланія святаго Апостола Павла чтеніе.
(Зач. 330)

Братіе: Святії вси, іже вірою, побідиша царствія, содіяша правду, получиша обітованія, заградиша уста львов, угасиша силу огненную, ізбігоша острія меча, возмогоша от немощи, биша кріпци в бранех, обратиша в бігство полки чуждих; пріяша жени от воскресенія мертвих своїх; іниї же ізбієни биша, не пріємше ізбавленія, да лучшеє воскресеніе улучат Другії же руганіем і ранами іскушеніє пріяша, еще же і узами і темницею; каменіем побієни биша, претрени биша, іскушени биша, убийством меча умроша; проідоша в милотех і в козіих кожах, лишени скорбяще, озлоблени, іхже не бі достоин (весь) м , в пустинях скитающеся і в горах і во вертепах і пропастех земних І сії вси послушествовани бивше вірою, не пріяша обітованія, Богу лучшеє что о нас предзрівшу, да не без нас совершенство пріймут. Тімже убо і ми, толик імуще облежащ нас облак свидітелей, гордость всяку отложше і удоб обстоятельний гріх, терпінием да течем на предлежащий нам подвиг, взирающе на начальника віри і совершителя Ісуса.

ПРАЗНИК ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ
Ко Корінтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніе.
(Зач 149)

Братіе: Аз пріях от Господа, еже предах вам, яко Господь Ісус в нощ, в нюже предан биваше пріем хліб, і благодарив преломи, і рече: "Пріймите, ядіте, сіе есть Тіло мое, еже за ви ломимое; сіе творите в мое воспоминаніе." Такожде і чашу по вечери, глаголя: "Сія чаша новий завіт есть в моей крови; сіе творите, єлижди аще піете в мое воспоминаніе. Єлижди бо аще ясте хліб сей і чашу сію піете, смерть Господню возвіщаете, дондеже прийдет Тімже іже аще ясть хліб сей, іли піет чашу Господню недостойні, повинен будет тілу і крови Господни. Да іскушает же человік себе, і тако от хліба сего да ясть, і от чаши да піет Ядий бо і піяй недостойні, суд себі ясть і піет, не разсуждая тіла Господня. Сего ради во вас мнози немощни і недужливи, і спят доволни. Аще би бихом себе разсуждали, не бихом осуждени били; судими же от Господа наказуемся, да не со міром осудимся

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
ЛИПЕНЬ, 1946

15	П	2	†Пол. Ризи Пр. Бог.
16	В	3	Мч. Якинта
17	С	4	Св. Анд. Крит. Марти
18	Ч	5	† Кирила й Методія
19	П	6	† Атанасія
20	С	7	Преп. Томи й Акакія
21	**Н**	**8**	**Нед. 6 по Сош.**
22	П	9	Сщмч. Панкратія
23	В	10	† Антонія Печер
24	С	11	Евф., Ольги, кн. Укр.
25	Ч	12	Мч. Прокла й Іларія
26	П	13	Собор Арх. Гавріїла
27	С	14	Ап. Акили
28	**Н**	**15**	**7 п. С. Отц. 6 Сб. †Вл**
29	П	16	Сщмч. Атиногена
30	В	17	Вмч. Марини
31	С	18	Мч Якинта

УСТАВ

21. Неділя 6 по Сошествію. Гл. 5, Єв. утр. 6. Сл. Б.: Ап. з. 110, Єв. Мат. з. 29

27. Служба св. Володимира Великого,. переноситься на нині.

28. Неділя 7 по Сош. і Отців перших 6 Соборів: Гл. 6, Єв. утр. 7. Сл. Б.: з. 116 і 334, Єв. Мат. з. 33 і Ів. з. 56.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА ТРАВЕНЬ, 1946

	Прихід	Розхід
В. Сеньків 5., пані Луцик 1., о. П. Сулятицький 1.	7.00	
В. І. Войтас 1., пані Загарчук 1., пані М. Ролик 1.00	3.00	
На Голос Спасителя (В Сеньків)		1.00
Н скитальців (В. Сеньків)		1.00
На Інститут (В Сеньків)		1 00
В. Стангрет 1., Й. Маловський 1., О. Шимків 2.	4.00	
В Стасишин 1, М Лютий 3, В Гуцький 1	5 00	
Ф Крук 1., Д. Уліцький 1, Ф. Гусак 1.	3 00	
С. Мельський 1, Оля Библів 1., І. Шевчук 2	4.00	
П. Береза 1., Ст. Терик 1., Тт. Дідич 1.	3.00	
М. Горошко 1., Н. Федь 1., пані Е. Циба 4.	6.00	
Н І. Січевський 1., пані Бунь 1, Зенько Бак 3.	5.00	
Н. Сеньків 4.25, кредит оо. Редемптористів 4.00	8 25	
За друк БНації ч. 9		117.30
Розсилка		8.00
625 куверт		6.25
Експрес		74
Почтові значки		1 00
Мети і инше		41.37
о. Шпитковський, передпл., пр.ф. і ДСторінна	149 80	
На Голос Спасителя		2 90
Анна Вітів 1., Р. Калинюк 1., пані В. Шелега 1	3.00	
М. Сурмач 7., о. П. Каменецький 20.00	27 00	
Г. Оленчук 2.00, С. Ленюк 1., М. Деркач 1	4.00	
З відділу ч. 2 в Ланівцях	1.80	
Разом	$233.85	180.56

Дм Кобринський, скарбник БН.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ Б.Н., ЧЕРВЕНЬ, 1946

	Приходи,	Розходи
о. Ст. Семчук 5., Ксеня Скрівінська 1., П. Паськів 1.	7.00	
М. Лютий 1., І. Шіньгара 1. Й. Крушельницький 1	3.00	
М. Скублений 1., В. Андрейців 1., пані Друляк 3.	5.00	
В. Лукій 1., Е. Шавага 1., В. Баранецький 1.	3 00	
Збірка на весіллю в панства Ковблів в Смитс	7.45	
Ю. Гук 1, Ів. Спужак 1., Н. Лесюк 2	4 00	
Почтові значки		1.00
А. Мусій 2., Ів. Боцаль 1., В. Ісарик 3.	6 00	
пані Гомер 1., Марія Бовден 3.15, о. Семчук 3.50	7.65	
оо. Редемптористи, кредит за ч. 10-11-12	40.40	
Друк БНації ч. 10		117.30
Розсилка		8.00
625 куверт		6.25
Друк БНації ч. 11-12		117.30
Розсилка		8.00
660 куверт		6 60
За Голос Спасителя, Е. Циба,		2 00
Разом	$83 50	266.45

Дмитро Кобринський, Управитель

Частина Вистави Українського Народного Ми тецтва на Конгресі Українців Католиків Канади, Винипег, 2-4 липня, 1946

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипег, Ман., 2-4 липня, 1946. В другий день Конгресу, 3-го липня, відбувся величавий концерт в честь Берестейської Унії. На знимці видимо як український католицький хор міста Винипегу, під проводом о. Б. Слободи, ЧСВВ., співає в театрі Плейгавс

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

I.

Запитайте нашого Лемка про дорогу до села Лісного, він дасть вам відповідь з дивною, предивною заміткою.

—О! паноньку, до Лісного каждий трафит, хто лем здорови очи ма'— випрошується лемко. —Як лем перейдете тот горбок (гарний вам горбок, це висока гора!), то на граничному кіпці надибаете стовп, а на тому стовпі привязний кусок сира!...

—Сира?... Навіо?

—Та сира, паноньку,... бо в Лісному така вже постанова. Кождого дня, завішае війт при дорогах на стовпі, або на дереві — як попало — кусок сира, а люди, кой йдуть на роботу в поле, отирають свою вівсяну адзимку (сухар з неквашеного тіста) об цей сир, щоб її омастити, інакше вони й на Великдень постили би.

Про цю насмішку зі своїх сусідів, оповідае Лемко з уродженою йому повільністю й щиросердечною усмішкою, наче його оповідання загально відоме, буденне, а не справжній образ нужди, чи радше —глузування з нужди.

Село Лісне лежить на самому кордоні Угорщини, на галицькому склоні Лемківського Бескиду. Тут, на кожному кроці безліч доказів усесильної нужди: вона пробивається із випужденілих постатей селян, із глибоко запалених очей селянок, із дряхлої мужицької чуги (вовняної верхньої нагортки), із лихої жіночої сорочки, з босих хлопячих ніг, непричесаних діточих голівок, — врешті навіть з ошарпаної шабасової юбки, місцевого жида шинкаря. Нужда визирае крізь, напів склом і дощиною, залатані вікна; вона колишеться в соломяних кичках, лихо пошитою криші, заскрипить розверпсним вороттям, глумиться ребрами худих кіз і корів, врешті вона заплаче хрипливим голосом голодного дітвака, або заскомлить голосом ненакормленої собаки..

Це 1839 рік та в цьому році починається наша повість.

* * *

З похиленої церковці, ще меншої, як сільські хижечки, зате багато старшої своїм віком, вийшов похоронній похід у супроводі глухого голосіння розбитого церковного дзвона. Попереду йшов хлопчина з деревяним, чорним хрестом, за ним дяк, виспівуючи суміе "Святий Боже," разом зі священиком, який йшов у простому дреліховому фелоні. Краска цього фелона переходила різні зміни. Зразу фелон був жовтий, відтак намочили його в якійсь рідині, вкінці знову його перекрасили так, що він укрився темно-фіолетовим цвітом. Замість срібних ґальонів, обшили його простим білим полотном. — Безпосередно за священиком ступали чотири селяни, двигаючи на своїх раменах домовину, збиту з неогладжених дощок, услід за якою вела жінка за руку 9 10 літнього хлопчину.

Заки похід дійшов на цвинтар, прилучилися ще до нього деякі люди. Одна жінка, що працювала в полі, кинула роботу, закрутилася чимскорше в діраву верету та прилучилася до процесії. Й дітвора, що не знае ще жаху смерти, поскакала з домовиною.

Перед викопаним гробом, що мав приняти тлінні останки, відвернувся священик до людей і виголосив проповідь, вибираючи, як основу до науки, один стих з евангелії св. Йоана, а саме: "Раввi, хто согрішив, цей чи родичі його?"

"Є люди,- - говорив старенький священик, — які в нерозумі своїм, посуджують своїх ближніх в деяких непростимих гріхах, якщо бачать, що Господь посилае на них свої допусти. Вони бояться Бога, як строгого судді, котрий не пропускае безкарно ніякого гріха, одначе забувають, що Господь, як найкращий батько, й дитинку карае, яку надівсе любить. Невидющі! Хотіли би своїм розумом мірити наміри Провидіння Божого!.. Я не згадував би про це, якщо я не знав би, що дехто з поміж вас не запитае сьогодні з учениками Христовими: "Равві, хто согрішив? Цей, чи родичі його?" Цим даю відповідь Христовими словами: "Ні цей не согрішив, ні його родичі, лише на ньому являються Божі діла." - - Я хрестив покійного, навчав його перших початків святої віри; - я стежив з ним батьківським оком, я його вінчав, потішав у недузі й приготовив його на вічну дорогу, тому ніхто не може дати кращих доказів, що душа, котра перебувала в цьому мертвому тілі, була чесна, правдивохристіянська душа. Якщо Бог не щадив своїх допустів у житті його — о! це безперечно лише тому, щоб дати йому в терпіннях заслужити собі на вічну нагороду, як це наш Спаситель указуе: "Перетерпівий до кінця, спасен буде" й на те, щоб на ньому виявилося Божеське діло спасення людської душі!"

Його терпіння скінчилися сьогодні, — кінчив священик, — на ньому сповнилося милосердя Боже, він одержав сьогодні нагороду з рук Батька свого. Якщо ти, вдовице, була йому вірною женою, то потішися в свому жалі тим, що твій найдорожчий сьогодні любуеться радістю, про яку наш розум найменшого поняття не мае. Правда, що твої терпіння великі; ролука з чоловіком є тяжким хрестом для тебе, бідна вдово, спогади про нього й туга за ним буде тобі кожної хвилини пригадувати твое горе; але не забувай, що тобі остався син! Божа воля хотіла, що він з лиця подібний до покійного свого батька; але ти повинна подбати, щоб він і з душі та серця, побожністю й любовю нагадував покійного, а тоді будеш мати з нього потіху й поміч на старі роки, ти відродишся в сині твоїм!

— А ти, сирото, може сьогодні не розумієш ще, кого ти втратив!... Це пізнаеш щойно тоді, коли прийдеться тобі боротися за хліб щоденний Тоді ти зрозумієш, що ти втратив найчутливіше серце, досвідчений розум, приклад трудолюбимости, правдивої віри й тверезости Коли бажаеш ушанувати память свого батька, йди його слідами Може дсть Бог, що твоя доля буде солодша, тоді тимбільше повинен ти бути втіхою своєї матері Хлопчино! Якщо ти розумів би, як йому тяженько було прощатися з твоею матірю, ти склав би при його тлінних останках приречення, що не пустиш своеї матері на поневірку, та своею пошаною надоложиш їй цею любовю, яку вона сьогодні гірко оплакуе!

Сирота взяв собі ці слова до серця, заплакав голосно, кинувся на домовину, притулив свої уста до безчуттевого дерева та сильно хлипаючи, повторяв: "Буду!... няню, чуете?... Буду маму любити й шанувати!"...

Священик не міг більше говорити, лише скоро скінчив похоронній обряд. Люди теж розійшлися, шепочучи молитву за покійного — лиш удова осталася зі своїм сином, приглядаючись, як грабар сипав грудку за грудкою на домовину, поки могила не вкрила все, що було для них найдорожче на цьому світі

* * *

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PAUL BOZYK, Editor

A Great Success

The Ukrainian Catholic Congress which was held in Winnipeg on July 2nd, 3rd and 4th at the Royal Alexandra Hotel was a great success. Delegates and guests numbered 648

The Congress began with Pontifical High Mass at the St. Nicholas Church — The celebrant was His Excellency Bishop Savaryn, OSBM., assisted by twelve priests.

His Excellency greeted the delegates and also extended greetings of the Ukrainian Catholic Exarch, His Excellency Bishop B Ladyka, OSBM His Excellency then gave his blessings and best wishes for the success of the congress

Mr W. W. Wall, M A., acted as chairman during the sessions at the Royal Alexandra Hotel. He introduced Lieut Gov R F Williams, Premier Stuart Garson and Mayor Garnet Coulter The chairman then welcomed Mr Basil Eleniak, of Chipman, Alta., the first Ukrainian immigrant to Canada. Greetings and telegrams from all parts of Canada, United States and Europe were then read by the chairman

Mrs M Dyma, Dominion president of the Ukrainian Catholic Women's League, stressed the important role that must be played at the present time in inculcating the cardinal moral principles of our Catholic Faith to the children

Father S. Semczuk, parish priest of St. Mary Protectress Church, Winnipeg, stated that the Ukrainian Catholic Brotherhood, the pillar of Canadian Ukrainians, has been one of the most active forces in centralizing Catholic Action

During the evening of July 2nd, the five dominion-wide organizations, Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, the Ukrainian Catholic Youth, Ukrainian Catholic Women's League, Ukrainian Benevolent Association of St. Nicholas, and The Missionary Society of St. Josaphat held separate meetings and banquets for their delegates throughout the city.

The Ukrainian Catholic Youth held their sessions at the Holy Eucharist Parish Hall Mr John Kozoriz was elected Dominion president of the Ukrainian Catholic Youth of Canada. The parishioners of the Holy Eucharist Parish deserve every word of praise for making up a lovely dinner for the guests from across Canada The young people were greatly thankful for the fine reception given them.

Mr. W. Wall, M.A, gave his address on July 2nd and urged the Dominion Government to give more financial aid to the education of our boys and girls of Canada. He mentioned that many places of recreation are better furnished than some of our schools in Canada.

Mr. T. Melnychuk, a boiler maker at the C.N.R shops, told the Congress that though the world was torn by labor problems, strikes and shortages, a turn to Communism was not the way out of the difficulties. The only one solution to labor troubles, he said, was that based on Christian principles of brotherhood and mutual understanding. Revolution was not the way out. "The past has proved that revolution only destroys, it does not construct. Communism is definitely not the answer The real answer is democracy When labor problems are solved democratically we will have at the same time a solution of the political problems that are keeping nations apart today

On the evening of July 3rd, the Ukrainian Catholic Congress Concert was held at the Playhouse Theatre. The program was interesting and entertaining

The PROGRAM consisted of:

O Canada

1 (a) Hymn O Blessed Virgin Mary V Matuk

(b) Alleluyah! V Matuk

(c) We Praise Thee—V Matuk

(d) Holy, Holy, Holy! — V Matuk

Ukrainian School Choir of St. Vladimir and Olga Church

A. Mushey, Conductor

2 Etudes - Chopin

Cornelia Gavowsky, A.T.C.M., (Piano, Manitoba Festival Winner Senior Solo 1944, 1946)

3 (a) Sunset on the Ukraine—arr D Rozdolsky

Piano accompaniment— arr J. Melnyk

(b) O Moonlight Bright, from the Opera "Kozak Beyond the Danube" by S Artemowsky: Eva Buchko, Soprano Vocalist

Piano accompaniment Marcia Dowhan

4 (a) This Blessed Day (Psalm) arr. D. Bortniansky

(b) Immaculate Mother (Hymn) arr. Werbisky

(c) Hosanna arr Prof F Turula

Ukrainian Catholic Choir

Rev Boniface V Sloboda, OSBM, Conductor

Piano accompaniment Miss Mae Kwasny

5 Prof M Chubaty, Historian and Journalist Guest Speaker from New York Union of Brest Litovsk

6 (a) Weeping Willow arr. F. Kolessa

(b) Natalochka - arr M O Hayworonsky

(c) Beyond the Danube— arr. M O Hayworonsky

Ukrainian School Choir of St. Vladimir and Olga Church

A. Mushey, Conductor

7. (a) Air on G— Bach

(b) Perpetuum Mobile —Novarek

Andrew Babynchuk, Violinist (Manitoba Festival Winner — 1943, 1944, 1945, 1946)

Piano accompaniment — Cecilia Waterhouse

8. Arioso de Benvenuto—Eugene Diaz

Charles Krasnopera, Baritone Solo

Piano accompaniment Mrs. N. Krasnopera

9. (a) "Ulianka"— arr. V. Stupnisky

(b) Over the Mountains— arr. A Koshets

(c) Springtime— arr. Prof. E. Turula

Ukrainian Catholic Choir

Rev Boniface V. Sloboda, OSBM., Conductor

Miss H. Nykoruk, Soprano Solo

Piano accompaniment— Miss Mae Kwasny

Almighty God (Ukrainian National Hymn)

God Save the King

* * *

On Thursday, July 4th, the Congress passed a number of resolutions dealing with immigration, international affairs, Canadian affairs, religious matters and Ukrainian affairs. A dinner was held in the evening in the main dining hall of the Royal Alexandra Hotel. Mr John Kozoriz was master of ceremonies of the evening A letter of congratulations was read by Father I. Shpytkovsky from His Excellency Bishop Buchko who is now residing in Rome. The chairman called on His Excellency Bishop Savaryn to speak. His Excellency encouraged the delegates to put into practice the plans which have been laid down during the congress.

JACKPOT

It was the first automat the GI had ever seen, one of those places where the food is in glass boxes in the wall, and there's a slot and you put your nickels and dimes in, whatever it says, and a door opens and you reach in and get the food

Well, this guy got some nickels and naturally he put them in and got some food He sat it down on a table and went back for more nickels He kept this up. In about fifteen minutes he had a table stacked high as a foot locker with every kind of food you can think of. And he was going back for more

Finally a civilian watching him couldn't stand it any more

"Hey!" he calls out to the kid What're you doin?"

"What do you think I'm doing?" the kid calls back, excited

"But you got enough food, soldier," says the civilian "You will never be able to eat it! Why don't you quit?"

What!" says the GI "Quit now? When I'm winning?"

A MIRACLE

A surgeon in Milan, Italy, has announced that a 19-year old girl, bedridden for three years, suddenly recovered on Christ's Heart day, after declaring that an angel had promised that on that day she would be well Some time ago, Ada Blancato, a patient of Dr Vittorio Mattei of Major hospital, was attacked with tuberculous plastic peritonitis, and had been motionless in bed for three years. After Christus Heart day, which fell June 28, however, the girl rose, walked, dressed herself and ate with an appetite. Said she: "My guardian angel told me that my healing would help to cure many sinners I am waiting orders for my mission!" Said Dr. Mattei: "I cannot speak about a miracle, because I am a surgeon, but certainly we are facing a really strange case. I am sure that Ada Blancato is not a simulator because she always had fever until the day before her mysterious cure"

"THE YOUTH HERALD,"

the Youth Page in the Future of the Nation, will continue to serve the interests of the young people. Your contributional, criticism and suggestions are always welcome

Конгрес Українців Католиків Канади, 2-4-го липня, 1946. Реєстрація делегатів УКЮ, що її переводять члени реєстраційного комітету. Злива до права: Єлисавета Мизак, М. Квасний, і В Квасний

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL

Greetings for the First Ukrainian Catholic Congress were received from the following

1 Bishop Buchko, Rome, Italy
2 Mr K. Mulkevich, Editor Visti and on behalf of the Ukrainian Committee in Belgium
3 Rev. W. Baranyk, Basilian Frs., Glen Cove, N.Y
4. Rev. Hermaniuk and Mr. Hrab on behalf of the Ukrainian Catholic Community in Belgium
5 Bishop Ambrose Senyshyn, Stamford, Conn, USA
6 Archbishop Antoniutti, Apostolic Delegate, Ottawa, Ont
7 Bishop Basil Takach, Pittsburgh, Penn., USA
8 Cardinal McGuigan, Toronto, Ont., through his chancellor
9 Monsignor Perridon, Paris, France
10 Cardinal Villeneuve, Quebec
11 Archbishop of St Boniface, Most Rev. Georges Cabana, D D
12 Lord Alexander, Governor General of Canada (visited Press and Handicraft Display personally)
13 Rev. N M. Kohut, OSBM., Grimsby, Ont.
14 Brother Methodius, University of Saskatchewan, Saskatoon, Sask.
15 Rev. J. Bala, Yorkton, Sask.
16 Ukr. Cath. Women's League, Mundare, Alta
17. Jacob D Stratychuk, president Ukr Cath Brotherhood, Sask. Section
18 Dr John Yatchew, Windsor, Ont.
19 John Hodiak, Beverly Hills, Calif., USA
20 Ukr News Publishers Ltd. Edmonton, Alta
21. Mr. Dm Kobrynski, Manager, The Future of the Nation, Smuts, Sask
22 Mrs Zonia Greschuk, The Ladies Goodwill Society, Edmonton.
23 President Alberta Branch, H. Bociurka, Edmonton, Alta.

БУДУЧНІСТЬ АТОМНОЇ СИЛИ

Всім нам пригадується незабутний осінний день в 1939 р., коли німецькі війська перейшли границю Польщі і започаткували другу світову війну. Тоді ми казали, що друга світова війна буде богато страшнійшою від першої світової війни Ми пророкували, що друга світова війна не потривае довго, а скінчиться на протязі кількох місяців. Тепер знаемо, що наші предбачування були мильні. Помимо всіляких технічних зброїв і воздушної сили, друга світова війна потревала майже шість років.

Сьогодня, коли представники народів світу радять над закріпленням миру, ми чуемо по всіх усюдах про нову світову війну. Говориться через радіо, і пишеться по часописах про війну при помочі атомної сили котра може принести масове вйнищення народів світу.

Нове слово

В понеділок, 7-го серпня, 1945 р., день опісля як перша атомна бомба впала на Японію, слово "атом" було негайно включене в щоденну мову сотків міліонів людей світу. Навіть ті міліони бідних, пригноблених людей, котрі живуть в закутинах далекої Індії і Хінах, і котрі навіть ніколи в своїм життю не мали змоги бачити електричне світло, пошептували з великим переляком слово "атом." В Льондоні славний вчений др. Галдейн сказав: "Народи світу тепер мають два виходи: або буде подостатком усього для всіх, або буде цілковите знищення цивілізації.

Перша бомба

Бомба, котра впала на Гірошіму негайно вбила більше як 50,000 людий, а ранила поверх 100,000. Се було щось страшного. Ціле місто перекинулося в пустиню. З людей, котрі були в місті не осталося нічого лише порох і газ. Показалось, що одна атомна бомба мала більш сили ніж 80,000 німецьких бомб, котрі впали на Льондон. Представмо собі силу експльозії з 80,000 бомб на однім місці!

Тут слід згадати, що атомна сила не е щось нового Богато років перед винаходом атомної бомби вчені світу знали про атомну силу та зна-

ли як виробляти атомні ексльози.

Чи атомна сила є дійсність?

В сучасну пору ми чуємо і читаємо про великі можливости атомної сили. Однак є багато людей котрі не вірять в атомну силу. Таксамо як люди подивлюють кожноразовий винахід, таксамо і тепер люди подивляють атомну силу.

Пятьдесять літ тому люди подивляли електричне світло. Навіть ті, що бачили електричну лямпу Едисона, не могли дати віри своїм очам. Але сьогодні ми знаємо, що електрикою ми опалювали ніч. Може дійти до того, що сила тепла з атомів зробить з Канади другу Каліфорнію. Дуже можливо, що і атомною силою ми опалюємо зимно.

Вчені доказують, що один фунт атомів дає більш тепла як пять мілионів фунтів вугля. Таксамо один унц атомів має більшу силу чим мілион гальонів газоліни. Се все видається нам може неможливим, але будучність покаже.

Атомна сила і люди

Ми знаємо, що наша цивілізація збудована на електричній силі. Подумаймо що може статися якщоби нам відібрано силу електрики. Світла по наших домах погаслиб, і радіо не робилиб. Кождий автомобіль, ероплян, і потяг переставби іти. Всі фабрики мусілиб стати. По містах не булоб води. За скорий час не булоб поживи. Насталоб велике безробіття. В скорім часі бувби голод, а всілякі слабости малиб нагоду розповсюднюватися. Тут бачимо яку прислугу дає нам сила електрики. Без електричної сили ми сьогодні не моглиб існувати.

Можемо сподіватися, що і сила атомів принесе велику зміну в світі. Якщо та сила буде вжита для добра людей, то світ поліпшиться. А якщо атом буде вжитий лише для війни, то в скорім часі може дійти до цілковитого знищення людства.

Атомна сила улекшить працю людини ще на більшу скалю як теперішні машини і електрична сила. Що більше, певним є, що сила атомів принесе велику зміну в медицині. Атомні проміння з радіюм вратують від певної смерти тисячі людей, котрі слабують на рака. Таксамо подібні проміння можуть принести велику полекшу в лікуванню ревматизму і других подібних слабостей.

Тайна атомної сили

Знаємо, в який великій тайні Америка тримає атомну бомбу. Знаємо також які старання Росія робить, щоби позискати ту тайну. Є чутки, що Росія також вже має атомну бомбу. Чи се правда, чи ні, напевно не знаємо. Однак знаємо що німці вже майже мали атомну бомбу, і по упадку Німеччини, Росія забрала до себе деяких німецьких вчених, що працювали над бомбою. Знаємо також, що відомий Данський вчений др. Бор, котрий брав велику участь в роблению атомної бомби в Америці, тепер співпрацює з російськими вченими.

Богато з нас думають, що нам не потрібно інтересуватися атомною силою. Кажемо, що нехай цим журяться вчені. Однак мусимо памятати, що справа атомної сили торкає нас усіх. Нас повинно інтересувати в який спосіб та атомна сила буде вжита. Ми мусимо старатися, щоби силу атомів запрягти для нашого загального добра, а не для масового винищення людства.

Я вірю, що вчені, котрі довгі роки експериментували над силою атомів, робили се з вірою, що їхні винаходи дадуть полекшу людям а не цілковите винищення. Світ мусить стреміти до того, щоби атомну силу тримати не для ужитку у війні, але щоби ту силу атомів дати людям та улекшити їх життя.

Думка вчених, котрі працювали над атомною бомбою є, що секрет тої бомби не можна буде довго тримати. Вони радять, щоби атомну силу віддати людям. Однак сила атомів в руки всіх людей так скоро не піде. Знаємо, що якщоби люди могли покористовуватися атомною силою, то газолінові, оливні, і вуглеві компанії утратилиб богато. Дуже можливо, що ті компанії всіма силами будуть старатися не допустити до загального ужитку сили атомів. Фактом є, що атомна сила є для добра людей, і люди повинні тою силою покористовуватися в часі миру а не у війні.

Мирослав Голота

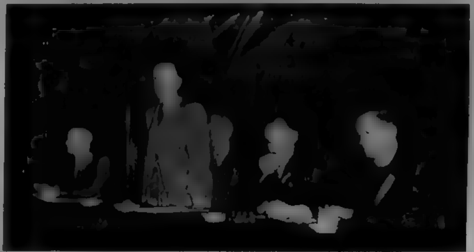

Конгрес Українців Католиків Канади, Вінніпег 23 липня 1946. Привіт для Конгресу складає Премєр Манітоби, п. Стюарт Гарсон.

Ілля Витрикуш

"ЧИ ЧИТАЄШ, ЩО ПОВИНЕН ЧИТАТИ?"

(Промова котру виголосив п. Ілля Витрикуш на Конвенції СБУК а 26 го травня в Торонто)

От таке то питання можна почути серед модерного світа, що значить приглядку, неначе нам читання конче потрібне до нашої щасливости. І саме хочу про це говорити.

Перед одним великим виставовим вікном, де було розміщено багато книжок, стояв чоловік, його очі уважно споглядали на літературні твори всяких авторів.

І звинувши на бік він зобачив наближаючого чорта гарно зібраного з модерними вимогами. Чисто обголений, а з-під його делікатного носика сторчали маленькі шпакаті вуси. Капелюх на його голові був чорний з допасованими крисами і перами. Сорочка на нім була як сніг, ва твердо випрасована, кравата з пальчевої матерії і добірної краски з котрої світила діяманова відзнака. Убрання під кожним взглядом було доконало допасоване і чисте. Рукавички котрі він мав були, черевики були так блискучо виглянцювані, що відбивали тіні окружаючого світа. Коротко кажучи, чорт був добре зібраний і досконало згоджувався з модою нинішнього світа.

Чоловік дивлячись на нього в тій хвилі пізнав що часи змінилися цілковито. Як приязний і товариський чорт може бути!

Коли чорт наблизився до вікна, чоловік запитав його як проживається. Чорт відповів що все іде гладко і днесь, бо в теперішнім часі є мало праці для нього, бо багато людей працює за нього. Чорт попросив чоловіка, щоби він звернув свої очі на книжки, котрі були виставлені за вікном. Кажучи "Отсі книжки є приблизно на 90% моєї праці, а правду кажучи, що й твоїх є дні, молодий чоловіче!, але в куті. На загал кажучи, тут є всі мої книжки. Поглянь на право! Ось там ідуть два католики, оба є членами католицької організації, а поминмо нього в їх бібліотеках також найдеш мої книжки з якої ви[illegible] то, вони всі працюють для мойого добра. Дальше він пішов дальше, показуючи на жінщину, котра ішла до церкви, щоб віддати хвалу Богові.

"Другий приклад знаменитий перед тобою, вона є убогая пильна католичка [illegible] намовлена другими жінками читати мою літературу." Продовжуючи бесіду: "Тепер вона носить мої памфлети у своїм булярусі. Сьогодні я маю вільний час, мало маю що до роботи [illegible] молодь в школі бо вона перетримає мою літературу в своїх запасах, а коли іде до дому то забирає зі собою. Моя література доводить молодь до зне охоти релігійних студій. Правда, не всі, але більшість є на моїй дорозі. Переважаюча часть читає мою літературу, робить великий поступ. Возьмім за приклад родинне життя, де діти прислухуються бесіди своїх родичів і на коли родичі заохочують, чи приказують зробити хоч би й малі речі для спасення їх душ то вони сповнюють це все але неохотою. Я знаю що буду мати дуже мало клопоту з ними, бо я думаю про них лиш до 18 літ їхнього молодечого життя а дальше ні. По 18 році їхнього життя вони будуть розповсюднювати мою роботу-літературу, з найбільшим запалом, тому то я вже від нині виджу насідки своєї праці. Нині, для старої молоді я маю дві конкретні методи журнали і танці. Наколи діти покінчать школу, вони бажають вести своє життя цілком незалежно від своїх родичів. Одним словом вони мають повновласність вести своє життя цілком свобідно. В додатку вони наслідують мене більше в подробицях: на танцях вони є трактовані всілякими напитками, вони перебувають цілими ночами і вертають до дому в новій відзнаці без застереження. Наколи хто вертаючи із танців, в нещасливому випадку застав покалічений, я додаю страху і встиду кликати священика на сповідь. О! тоді я веселий і втіха заволікує мене своїм вдоволінням! На тім чорт зареготався гордо і весело, а кінчаючи, додав: "Найкраще є для мене почути, як хтось бере до рук католицькі часописи. Але я буду звертати всі свої сили на дітей, котрі ходять до школи. Навіть тепер я бачу овочі моєї праці! Діти, їхні на канці думають про них лише як про розкіш та сміхи. Іншими словами "добрий час" (гуд тайм). Коли вони вернуть зі школи, то оповідають одні другим що вони їли та кілько вони пили.

Я чуюся веселий думаючи [illegible] дати працють незважаючи [illegible] то робити та задачу про спасення їх душі я зламаю своєю літературою так що вони не будуть розпізнати. Діти [illegible] діти мої! Вкажи, чи краще [illegible] дивитися вільною полекою на життя [illegible] добро [illegible] [illegible] мою [illegible].

Молодий чоловік [illegible] сказав [illegible] чорта [illegible] свої [illegible] рекламу [illegible] готовий пожертвувати все [illegible] формувати на своїх устах церкви [illegible] вони роблять щось у своїх на прямах.

Молодий чоловік пішов до свого офісу, бо він був католицьким редактором і рішив перевести свої руки та так роздумувати над чортовими хитрощами. Наки на користь людей він написав "Чи читаєш, що повинен читати?"

Слідимо на хвилину і розважмо хитрі плани чорта, особливо його відступний план, та який є вислід із нього. Ми бачили, як також буде добре зрозуміли його поступні методи через літературу, і чи даємо йому нагоду запоровати наші душі? Щоб відповісти йому, на то є тільки одна відповідь "Ні!" А коли ми читаємо католицьку літературу, чи ми маємо ту ревність, той дух щоб здобути правдиву науку, котрої нині нам так багато бракує. На вступі нашої відмовної відповіди "Ні" чи ми купуємо католицьку літературу охочо і як часто? Чи ми дбаємо за своїх сусідів взглядом їх матеріялів до читання? Чи ми заохочуємо других до читання католицької літератури, або чи ми хоч є щирими для них пояснити значіння католицької літератури? Дальше, як ми читаємо і коли ми прочитаємо, чи ми роздумуємо над тим, що ми прочитали? На тоті питання кожний і кожна із католиків повинні собі дати відповідь.

Якщо, правду кажучи, ми уникаємо читання католицької літератури чи можемо уважати себе за католиків? Якщо ми думаємо за себе як правдивих католиків ми повинні зачислити до себе до живучо мертвих католиків у простім розумінню. В такім положенню ми не підчиняємося волі нашого Сотворителя, ні Його св. Церкві. Чи не бачимо, і то аж дуже ясно, в який спосіб чорт заставляє сіти на вірні діти Католицької Церкви та руйнує її. Поясні цю справу словами св. Письма: Підніматься царі землі, і князі радять раду проти Господа і Церкви Його" (Псал. 2:1). Дальше Святіший Отець Папа Пій XI сказав: "Будуєте церкви й школи, не все піде на марно якщо не візьмете до рук католицької літератури і не будете читати."

Нашою відповіддю хай буде одна постанова. Ми будемо читати католицьку літературу і розповсюднювати де лише можливо. Скріпим свою постанову супротив злої літератури й її читання, від нині ще все будемо бридитися злою літературою більш ніж коли небудь. З книжкою в руці ми поборимо ту літературу і вийдемо побідниками. Ніхто не має вільно чи право носити в руці меча, але кожний є вільний носити книжку.

Отже ми, котрі пізнали через ласку Божу плани чорта, і його хитрі способи тепер скріпім любов поміж собою. Хай заповіди св. Католицької Церкви будуть сповнені, і як колись палили ся аскотою як палив перших християн, з кріпкою вірою ми осягнемо перемогу і спасення наших душ. З Ним, котрий полюбив нас до кінця ми станемо переможцями чорта з [illegible] лише його обідимо але й його роботу. Скріпімся словами св. Апостола Павла де він говорить в посланню до Римлян 8, 37-9: "Та у всьому тому ми побіджаємо через Возлюбившого нас. Упевнився бо я, що ні смерть, ні ангели, ні князівства ні сили, ні теперішнє ні будуче, ні висота, ні глибина, ні яке творіння не возможе нас розлучити від любови Божої, що в Христі Ісусі Господі нашім."

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to "Q. & A." 1954 Logan Ave Winnipeg, Man.

Q. What is the stand of the Catholic Church in a marriage contracted with a commoner by a person of royal birth, who afterwards succeeds to the throne?

A. The Church looks upon such a marriage as valid and as licit as any other lawful ceremony, but there are, or there may be, certain civil disabilities such as exclusion from property rights, etc. The of the State legislating for the Church recognizes the competency purely civil effects of marriage.

Q. What requirements are necessary on the part of one who wishes to enter the seminary to become a priest?

A. One who desires to become a priest must be morally good, physically fit and intellectually sound. The first two requirements are self-explanatory. As for the third, it is not necessary that the person wishing to study for the priesthood be a mental genius but he should have common sense and enough acumen to assume the rather rigid seminary courses with fair assurance of success. A reading knowledge of Latin is essential in any major seminary.

Q. Will you please let me know the names of some saints who were at one time great sinners?

A. St. Paul the Apostle, who persecuted the Christians; St. Peter, who deserted Christ; St. Augustine, who was steeped in all kinds of wickedness; St. Mary Magdalene, who was a public sinner.

All these saints responded to the grace of conversion and through God's mercy and their own fervent repentance led such heroic lives of virtue that upon their death they became shining light of sanctity in God's heavenly Kingdom and bright consoling models for poor weak sinners on earth.

OUR FUTURE

Becomes Official Organ of Ukrainian Catholic Youth

At the Dominion Convention of the Ukrainian Catholic Youth, held in conjunction with the First Ukrainian Catholic Congress, July 2 1946, OUR YOUTH became the official organ of the above named organization. The yearly subscription rate was raised to $1.00.

This new Youth publication deserves all your support. Subscribe to it, read it, write for it.

Address all your communications to:

OUR FUTURE,
Box G
Mundare, Alta.

ТОРОНТО, ОНТ.

Подяка

"Не плине супроти вітру сильних цвітів і калина але [illegible] по всіх усюдах добра слава добрих [illegible]" (Царенецький)

І само [illegible] добрі діла я дяку всім, що мене відвідували в часі мого перебування в лічниці св. Михаїла на операції.

Відвідували отці: Впр. отці [illegible] П. Каменецький, В. Гоорман, В. А. Когут, брат Андрій ЧСВВ, П. Майкел, семинарист П. Кутний.

Студенти із вищих шкіл: М. Пюдик, П. Сорока, М. [illegible]ртник, М. Дворман, М. Ди[illegible]к, С. Яцичук, Ю. Чухара, [illegible]бак, В. Шашкевич, М. Б[illegible], Ф. Кутний, П. Пасивий, [illegible] Шереметa, М. Лопійчук.

Студенти з нижчих шкіл: В. Вербицький, М. Герула, В. Мельник, С. Гриневич, Л. Мельник, В. Сеник, П. Кутій, [illegible] Жуковський.

[illegible]во М. і К. Вербицькі, А. і О. Бак, А. і А. Капелинські, І. А. [illegible], В. і М. Липко, Г. і А. Сеник, І. і К. Євин.

[illegible] П. Дучинський, Н. Дм. Смерека, Я. Мокрин, П. Хмі[illegible], Н. Паращук, П. Кучма, Г. Фенка, П. Недопитко, П. Ко[illegible]т, М. Снятійчук, С. Мастикиш, С. Годований, І. Погорецький, М. Юркевич, Н. [illegible]ртник.

[illegible] А. Жуковська, М. Коцько, А. Чайко, М. Муха.

[illegible]-ки О. Сеник, А. Пюзик.

За листа пні І. Сліпцеві.

Багато із них відвідували мене по кільканайцять разів. Дякую щиро за співчуття і за дарунки.

Дякую щиро п-ву Маріянові і Касині Вербицьким за довіз [illegible] а М. Буртникові й В. Шашкевичеві за обслугу.

Для повище згаданих і всіх що висловили співчуття мені, осмілююсь висловити чувства моєї найглибшої вдячности.

Ілля Витрикуш

Урожай степових провінцій заповідають "ліпшим як пересічного року". Недавні дощі поліпшили стан урожаю значно. Манітоба найбільше потерпіла від посухи.

о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

Розділ IV.

Проблеми Бога в новітній фільософії

Новітня фільософія, це наука, що не шукає доказів і правди, але шукає вартостей і практичности в життю. Позиція, яку вона займає є наскрізь запереченням розумових доказів і їх вартости. Вона думає якраз, що льогичність і розумність є ворогом правдивого життя, якого жадним способом не можна схопити розумовими дїланнями, що представляють абстрактні, відорвані від життя формули. Дійсність, кажуть сучасні нам учені, не дається схопити розумом, але треба до того чогось глибшого. Під тим знаком власне заперечення і пониження людського ума поступає сьогоднішня наука.

* * *

Розум, кажуть нам новітні фільософи, не може науково доказати Бога. Коли в 1904 р. професор Пратт вислав декілька питань до звісного професора Джеймса з Гарвардського університету і спитав його чи годен доказати науково існування Бога, Джеймс відповів: Ні! "Хто не думавби, каже він, що сьогоднішня наука може доказати існування Бога, той може задоволитися змітаним порохом в бібліотеках." Те саме сказав професор Смитт, коли промовляв 1919 р. перед [illegible] університетом в Единбурґу, заоцінювальних опінію наукового світу сказав: "розумово не можна доказати існування Бога." Проф. С. Александер з Менчестер каже: "Ніхто не вірить, що традиційні докази є в силі доказати існування Бога." Професор Джеймс Вард, промовляючи перед Аристотелівським Товариством в Льондоні, ось так сказав: "Не можемо сподіватися, щоб ми могли найти Бога розумом. Кант доказав раз на завжди, що ті докази не мають стійности." Як отже бачимо нинішній світ відкидає докази на існування Бога розумом. Всі вони кажуть що науково ми не годні доказати, що Бог існує. Почавши від Канта, який сказав, що метафізика є неможлива і що докази на існування Бога є нестійні, котрий одначе вчив, що життя чоловіка вимагає Бога, подібно поступає нинішня наука. Розум не в силі дійти до Бога, бо поняття причини має вартість лише в світі феноменальнім. Поза той порядок не вийти нам ніколи! Ми не годні піднестися понад феномена, щоб дійти до причини абсолютної. Нема іншого пізнання як через інтуіцію мислі, каже Кант. Тому нинішня фільософія шукає іншої дороги, щоб дійти до Бога. Відкидаючи розум мусить шукати іншого способу пізнання. Кант, відкидаючи розум спекулятивний, покликувався на розум практичний, на моральне право, подібно нинішня фільософія відкидаючи розум спекулятивний, винайшла інший середник, щоб пізнати Бога. Тим середником має бути таке пізнання, яке має звертатися до самого субєкту і його безпосередно дотикати. Бог має бути досвідчений серцем чоловіка, і тому те пізнання має бути:

1. Таке, щоб походило виключно від нас самих. Ніхто немає нас вчити чим є Бог і який Він, але ми самі маємо те на собі досвідчити. Це має бути щось, що душа відчувала би від самого Бога і чого вона навчиласяб сама з того приставання з Богом. Ми не вчилися б чи Бог є і який Він зо світу і явищ природних але від себе. Точкою від котрої виходилоби наше знання малиб бути ми самі.

2. Те пізнання Бога малоб бути безпосередне. Чоловік мавби пізнати Бога не через льогічний процес, але без того, зн. інтуітивно, безпосередно відчути чим Бог є.

3. Пізнати чим Бог є для нас особисто, зн. мати експериментальне знання Бога. Нинішня наука хоче знати чим є Бог для чоловіка і чим є ціла релігія. Найвищою рацією існування Бога є якраз те, що ми потребуємо Бога. Він є те, щоб заспокоювати наші бажання, гоїти наші рани, помагати нам. До того модерна фільософія, відкинувши розум і розумовання, знайшла спосіб. До того має служити:

1. Релігійний досвід:

Модерне знання Бога опирається виключно на досвіді. Чоловік о стільки знає Бога, о скільки Його відчув. **Бог є тим, чим Він може бути для чоловіка, а не тим, чим Він є Сам в Собі. Він є тим, що чоловік відчуває.** Той досвід є щось глибшого, більшого як розумовання. Воно має дати чоловікові далеко інтимнійше поняття про Бога, як розумовання. Джеймс каже, що релігійний досвід це щось, що приносить кожної хвилі ми Бога ближче до мене. Проф. С. Александер називає той релігійний досвід інстинктом. Подібно як ми відчуваємо бажання поживи, їди, так наша душа шукає завжди Бога. Те шукання Бога, що правда, не творить предмету, але його віднаходить." Кусьнік стали безнастанно звертається до магнетичного бігуна і коли його знайшов, відпочиває, подібно чоловік шукає Бога, хоч сам не знає як той Бог до нього приходить. Знає що посідає Бога, бо відчуває Його нисутність та не знає, як це сталося. Душа відчуває, досвідчає, переживає Бога, хоч негодна сказати як це сталося. Те знання, це щось глибокого, чого не може дати абстрактне думання. Тому зайвим є для нинішньої фільософії питання, чи Бог існує. Ми Його потребуємо і тому Він мусить бути. Людська природа глибоко відчуває потребу Бога на кождім кроці і тому Бог мусить бути. "Люди, каже Беквіт, насамперід відчували, що потребують Бога а опісля старалися доказати це розумом." Це бажання Бога, чувство, що шукає предмету, а не ідея, що нас до того наклонює, каже С. Александер. Насамперед отже йде чувство, досвід того, чим є Бог. На те все непотрібно доказів, льогіки, формул а вистарчає на особистий досвід. Поза тим ми нікого і нічого не потребуємо. **Правда є тим, що ми відчуваємо особисто, бо поза нашим досвідом нема іншого критерія.** Релігія це річ особиста до якої ніхто не може вмішатися, бо ніхто нас не годен пережити і відчувати того, що діється в нашому серці, каже модерна фільософія. Про все ми одиноко судимо. Критерієм є наш власний досвід. До Бога йдемо просто без жадного посередника. З того твердження випливає уся наука Лютера. Те саме вчив Шляєрмахер а опісля його учні Гофман, Річль в Німеччині, Сабатіє у Франції, а Террель в Англії. В Німеччині Річль розвинув з того принципу цілу теольогію.

2. Бергсон, Лерса і інші опираються на інтуіції. Вона різниться тим від релігійного досвіду, що призначена до того, щоб схоплювати річ глибше, поза часом і простором. Інтуіція дає відразу щось так, що той, що пізнає, стає тим самим, що предмет пізнаваний. Вона дає нам можність схопити цілу реальність буття. Це свого рода симпатія, що єднає нас в одно з буттям в його глибині. А каже дальше Бергсон: буття є одностайне, неподільне, безперервне. Того не може схопити розум, тільки потрібна інтуіція, що є вища чим розум. Інтуіція схоплює цілу реальність буття безпосередно. На тім полягає її глибока вартість. Через інтуіцію предмет пізнаваний, т. зн. буття або іншими словами еволюція, життя є схоплена в тім, що має найглибшого. А тому, що еволюція, життя є одинокою реальністю, то через інтуіцію ми стаємо одно з усею реальністю. Тоді нема різниці між тим, що пізнає і тим, що пізнане. Інтуіція переносить нас поза час і простір. Це симпатія з цілим буттям, зо самою реальністю чи нею є сотворіння чи Сотворитель. Того ми не годні висказати, але то відчуваємо, є свідомі. Інтуіція переносить нас в саму середину реальности якою є якраз еволюція чиста, абсолютна, що є лише еволюцією і в якій нічого більше не можна розрізнити.

3. Віра — гіпотеза

Щоби дійти до Бога нинішня фільософія опирається на вірі. Розуміється та віра це щось чисто субєктивного, бо лише то, що чоловік може досвідчити сам особисто, має вартість. Тому то і віра в нинішній фільософії вживається як щось чисто субєктивного. Віра це практичне приняття якоїсь гіпотези, що більше як котра небудь інша є здібна, щоб заспокоїти наші потреби, бажання, надії. Це сума можливостей які мають бути виповнені а їх вартість залежить від того, що вона годна практично нам помогти. Уся отже вартість віри полягає на тім скільки вона годна нам помагати в приватним життю. Тому така віра не є тим, що звичайно розуміємо під тим словом. Що більше, вона не опирається на елементі інтелектуальнім, розумовім, але одиноко на чувстві. **Вірити то зн., кажуть нинішні фільософи, приняти те як правдиве, чого не розуміємо і чого науково не годен доказати.**

Приймати за правду чого ми не всилі доказати а мимо того віримо, бо нам так або найліпше бо так потрібно. Приняти щось за правду, бо найбільше наближається до правди, найліпше якусь річ виясняє. І тому кажуть, що то найрозумнійше приняти існування Бога, щоб вияснити світ і те все, що знаходиться на нім, хоч того негоден доказати. **В Бога треба вірити, бо Його потрібно до вияснення світу.** Бог отже є гіпотезою яка може бути правдива або і неправдива. До того, щоб ту гіпотезу приняти треба мати відвагу, бо якраз незнаємо, чи вона справдиться. А треба, щоб гіпотеза була справджувана. Подібно наша віра в Бога має показати чи вона нам помагає в життю, що вона варта. **Коли нам служить то знак, що вона діває, що вона добра і що Бог існує.** Ціла її вартість залежить чи нам вона корисна і пожиточна. Наколи віра в Бога приносить нам користь, наколи поняття Бог нас ущасливлює, підносить то знак, що Бог існує. Віра є отже тим, що доказує, що в дійсности Бог є. Наша молитва, віра, побожність є доказом того, що Бог в дійсності існує. Ми того всього потребуємо: потребуємо бути чесними, побожними, щасливими. Потребуємо святости, добра. Того прагне наша природа, наше серце. Все те доказує, що мусить бути щось, що те все заповнилоби. Мусить бути щось, до чого те все відносилосяб. Все те не може бути надармо. Релігійні чувства показують, що Бог мусить бути. Наша свідомість того домагається. Ми свідомі, відчуваємо Бога. Тому Він не може не бути, коли ми те відчуваємо. Ніхто і нічого іншого не доказує що Бог є, а чувства нашого серця, наші особисті стани. Іншого доказу нема, як те, чого ми потребуємо, як те, що ми відчуваємо. Є це наші особисті переживання, що доказують Бога. Той Бог є нашим витвором. Ми Його безпосередно відчуваємо, дотикаємо Його. Наша свідомість безнастанно говорить нам про Бога. Його ми відчуваємо на кождому кроці. Чуємо, що з Ним живемо, що Його на кождім кроці потребуємо. Ми без нього не годні обійтися. Все те виказує нам наша свідомість безпосередно без ніякого доказу. Ми досвідчаємо чим є Бог в щоденнім життю і тому Він напевно мусить бути. Того нам не треба доказувати, бо все ми відчуваємо безпосередно. Того ми свідомі. То відчування Бога, віра, що Він є, є силою в життю людини. Ми щоденно робимо досвід з тим, чим є Бог після наших потреб. Поза досвід ми не годні вийти, бо тільки те знаємо, що ми годні досвідчити. І Бога о стільки знаємо, скілько годні досвідчити в життю, зн. о скілько Його потребуємо. Потребуємо краси, добра, любови, і тому те все мусить бути. В те мусимо вірити, що воно десь є в дійсности. Ми свідомі того, що нам потрібно доповнення, чогось більшого як ми, що нам потрібно Бога. А той Бог буде такий, якого нам потрібно і якого ми собі представимо. Ми самі Його витворюємо. Подібно ми самі творимо собі релігію і то таку і такого Бога як нам хочеться. Вона є після нашої вподоби. Той Бог буде такий, якого ми відчуваємо і якого собі витворимо. Про те ми всі свобідно рішаємо. Однак ми насамперід досвідчуємо чим є, яку вартість має в життю чоловіка, а щойно опісля доказуємо Його доказом. Саме життя, інстинкт шукає за Богом. Те, що нам дає Бога є щось біольогічного і тому належить до всіх сотворінь. Це біольогічна дорога, щоби дійти до Бога. Ми Його не знаємо, але віримо, досвідчаємо Бога, живемо, користаємо з Нього. Усе те називається вірою. Віримо, що Бог є, бо наша природа того домагається, і життя показує, що та наша віра не є марна, коли ми її досвідчили в життю. **Релігія, віра мають бути досвідчувані переживані, щоб мати вартість, а не випроваджені льогікою. Досвід, а не розум отже дають нам Бога.** Досві-

[redacted]
НА КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рим, дня 20 червня, 1946.

До Хвального Конгресового Комітету Українців Католиків Канади у Виннипегу, Ман.

Слава Ісусу Христу!

Високопреподобний й Дорогий Отче Ігоре,

З оголошень, поміщених в українських католицьких часописях Канади й Америки, довідуюся, що в перших днях місяця липня ц.р. відбудеться у Виннипегу, Ман., Конгрес Українців Католиків Канади як окреме ювілейне торжество для відсвяткування справді Незабутніх Роковин, цебто 350-ліття від хвилі Поєднання Української Церкви зі Святим, Апостольським, Римським Престолом. Радіючи цією вісткою — відчуваю потребу серця привітати Вас з оцим Вашим ювілейним торжеством і переслати на Ваші руки мій сердечний привіт для Конгресу Українців Католиків Канади враз з побажаннями найкращих успіхів, а маю на думці успіхи побажані не тільки для Українців Католиків Канади, але й для нас усіх Українців, що саме тепер переживаємо найтяжче лихоліття в нашій історії.

Боже Провидіння допустило, що не довелося нам радіти цьогорічним ювілеєм у нашій вільній Батьківщині — Україні. Що більше, приходиться нам з тривогою переживати такі події, що будуть рішати про "бути чи не бути" українському народові й його Церкві святій. Там у Рідному Краю відвічний ворог України, а зокрема Української Католицької Церкви, намагається всіма можливими, навіть кровавими, засобами знищити ті залишки найдорощої спадщини, оставленої нам нашими Батьками з печатню крови св. Йосафата й безлічі інших мучеників московського насилля. Наші неустрашимі Владики й Духовні Отці, наші Браття й Сестри в Рідному Краю стрічають і святкують сей ювілей в тяжких кайданах московсько-большевицької неволі, а ми українські скитальці, розкинені по ріжних краях Европи й Африки теж у кайданах страху постійного й тривоги тяжкої за майбутнє Церкви й народу не маємо змоги так, як хотілобся відсвяткувати гідно Незабутні Роковини.

Тож слушно радіємо кождою вісткою про ювилейні торжества, що їх устроюють наші любі Братя за океаном, зокрема наші Братя в Канаді, бо ми певні, що їхні добрі серця злучені з нашими союзом любови святкують цей ювілей Обєднання нашої Церкви не тільки за себе, але за нас усіх і заманіфестують гідно перед Богом і перед світом ті почування, що наповнюють серця нас усіх з приводу цьогорічного ювілею, а саме:

почування безмежної вдячности для Всемогучого Бога й Отця нашого Небесного за те, що давав нам таких мудрих тай світлих Владик, що мимо безлічі труднощів довершили а відтак і закріпили бодай у малій частині українського народу велике діло поєднання нашої української Церкви зі Святим, Апостольським Римським Престолом, а через те і з єдиною правдивою Христовою Церквою,

Почування непохитної вірности для тогож Святого Римського Престолу й Верховного Пастиря Папи Римського, насідника святого Петра й Христового Намісника на землі, видимого Голови Христової Церкви,

а вкінці й гарячі почування-бажання висловлювані в покірній молитвіпросьбі до Пастиря душ наших Ісуса Христа за наших нezєдинених ще Братів українців, щоби й на них сповнилося що скорше Його бажання "да вси єдино будуть," щоби було "єдино стадо і єдин пастир," щоби й вони вкінці прозріли й пізнали правду, бодай у світлі тих кровавих подій, що відбуваються на західно-українських землях — що єдина, свята, соборна й апостольська Церква це та, до якої ми Західні Українці маємо щастя належати, за неї терпимо переслідування з боку відвічного ворога не тільки поєднання церков, але й ворога нашого українського народу. А те, що вони називають православям це віра не українського народу, це віра-продукт гордої Візантії, продукт імпортований і накинений Україні зразу тоюж Візантією, а відтак закріплений Москвою, яка добре здавала собі справу з того, що тільки при помочі православія можна буде Україну в ярмі тримати. Відси йдуть ті всі закиди і наклепи Москви проти поєднання нашої Церкви з Римом, довершеного в Бересті. Це правда, що можна такі закиди вичитати у наших українських істориків, що вчилися історії в московських школах, від московських учених, які фальшують нашу історію взагалі, а історію нашої Церкви зокрема. Дивне тільки те, що наші історики українські зуміли висвободитися під одним зглядом від московських впливів, а саме всліпи пізнати правду і опрокинути фальшиві московські тези про український нарід, про наших славних Запорожців, про Гетьмана Мазепу й інших Гетьманів, а не добачили московського фальшу в закидах проти поєднання нашої Церкви з Римом і йдучи за московськими джерелами представляють православя як прадідну українську віру, хоч і стараються з національних мотивів відрізнити його від російського православія

В Бозі надія, що теперішні криваві жертви, що їх приносить Українська Католицька Церква в Західній Україні, вкінці оторять очі всім незєдиненим українцям на правдиво прадідну віру нашу. Цьогорічний ювілей стрічаємо вправді серед найтяжчих досвідів, але не сумніваємося, що він принесе зі собою й незвичайні благодати з неба для нас усіх. Вже нині між нашими скитальцями **знайшлося богато тямущих незєдинених українців, що позбулися тієї московської обмани й поєдналися з Католицькою Церквою, що її пізнали як свою направду прадідну.** Є між ними й визначні культурні, а й церковні діячі, але їх імен покищо з деяких причин не виявляємо. Якщо в цьому місці згадую про них, то тільки на доказ, що Милосердний Господь у цьому ювілейному році попри тяжкі досвіди приготовив для нас ще й особливі ювілейні потіхи. Бо й як жеж не тішитися з того, що наші визначні провідні люди згідно зі словами Божественного Спасителя (Ів. 8, 32) "уразміли істину, а істина освободила їх."

Перед Українцями Католиками Канади ставить цьогорічний ювілей важкі завдання: розбудувати католицькі організації й охопити їх усіх в організації Католицької Акції, поширити католицьку пресу, скріпити католицьку свідомість у масах а зокрема в молоді українській на терені прибраної нової Батьківщини Канади

Та побіч згаданих вгорі завдань Українці Католики Канади мають в цьому ювілейному році сповнити ще два особливо тяжкі завдання, а саме:

а) супроти Рідного Краю, що знайшовся в найтяжчій неволі

б) супроти українських скитальців, що всьо втратили, навіть Батьківщину, тиняються на чужині, мучені страхом і тривогою за завтрішний день з одною тільки надією на Боже Милосердя, що не дасть пропасти.

Для сповнення тих усіх завдань Милосердний Господь приготовив для Українців Католиків Канади направно й окремі благодати.

Благаючи в Бога як найобильніших благодатий для всіх Братів Українців у Канаді, щоб могли сповнити ті всі завдання з найкращими успіхами, ще раз і ще раз з цілого серця вітаю Вас, Дорогий Отче Ігоре і благословлю усім добром Вас і усіх Учасників Конгресу, зокрема всіх тих, що разом з Вами памятають про безмежні потреби наших бездольних скитальців і вчинками християнського милосердя двють доказ своїх направду християнських почувань.

Відданий Вам у Христі Господі,

брат і слуга,

Епископ Іван, АВ.,

власною рукою

ПС. Сей лист написав та на руки Конгресового Комітету прислав Преосвященний Кир Іван Бучко

Частиня Делегаток Ліги Українських Католицьких Жінок Канади на Першім Українськім Католицькім Конгресі, Виннипег, Ман., 2-4 липня, 1946

джую чим є Бог для мене і тоді маю до Нього більше або менше довіря. Від Нього я всього сподіваюся як від свойого батька. Це довіря до Бога зветься якраз вірою.

4. Фікція:

На фікції побудований увесь систем Вайгінгера. "Ідея якої правдивість теоретична є оспорювана може мати велике практичне значіння" — каже Вайгінгер. В той спосіб мала б значіння й життю друга критика Канта. Тим цей систем наближається до прагматичного субективізму спільного всім напрямкам, що розвинулися з ідеалізму. Систем Вайгінгера ще більше поглибив прірву, яку витворив Кант. Людина мала б пізнавати Бога не розумом, але інстинктом. Це виразне заперечення усякої фільософії, відкинення усіх сил душевних людини. Чоловік мавби пізнавати правду підсвідомістю. Інстинкт має заступити інтелект, символ льоґіку. Розрив і прірва, яку вчинила новітня думка, має величезні наслідки, бо ж це перш усього розрив з загальною спадщиною европейською, яку передав нам клясичний світ, це розрив з аристотелівською традицією, яка вчила всім поміркования, золотої середини, ставила примат духа. Це також яркий розрив з християнством. Сьогоднішня думка є протихристіянська і тому поняття Бога є таке нещасливе. Можемо сміло сказати, що відкидаючи християнську традицію Европа вертає до примітивних часів, про які мріяв Нічше, коли то інстинкт опанує всевладно все життя людини. Це найбільше наглядно показується, коли сьогоднішня наука хоче доказати існування Бога. У тому питанню містяться всі інші питання бо це питання основне і тому можна бачити як далеко зайшов Окцидент у свойому блудженню. Не диво проте, що почуємо густо-часто про нове поняття Бога, про нову теольоґію. **Пересунення від аристотелівської традиції до германського монізму, це найважніша подія у нових часах, яка домінує всі інші події історії. До якої катастрофи це може допровадити най-**

(Продовження на стор. 11)

ПЕРШИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

В 350-ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

Виннипег, Ман., Канада, 2, 3 і 4 ЛИПНЯ, 1946

Програма була слідуюча:

Перший день, вівторок, 2 го липня, 1946:

Рано, год. 8.30: Архиєрейська Сл. Божа в церкви св. о. Николая. Сл. Божу правили Преосв. Кир Ніль Саварин Еп. Помічник у сослуженні усього клеру прибувшого на Конгрес в числі 58. Церемонієром під час сеї Сл. Божої був Всеч. о. М. Григорійчук

Реєстрація 10.30 рано до 1.45 пополудні

Пополудні год. 2.00 Отворення Конгресу о. І Шпитковський, голова Комітету. Висилання привітів від Конгресу церковним та державним мужам

2.15: Предсідник, п. В. В. Валл, Виннипег, Ман. Писарі Теодор Калужняцький і Анастазія Семотюк, Виннипег, Ман. Складали привіти: п. МикВіліямс, говернор Манітоби, п. Гарсон, премієр Манітоби і п. Г. Колтер, майор міста Виннипегу

2.30. Доклади 1. Ціль Конгресу о. А. Трух, ЧСВВ, Мондер, Алта.

2. Ліга Українських Католицьких Жінок Канади — пані Марія Дима, Виннипег, Ман.

3. Бук двигуном поступу канадійських українців — о. советник Степан Семчук, Виннипег, Ман.

Вечером, 6.30: Домініяльні Збори та Бенкети: БУК а члени та гості в парохіяльній салі церкви св. Покрови — 965 Бойд Еве

Братства св. о. Николая члени та гості мали бенкет і наради в власній домівці при вул. Арлінгтон і Селкирк.

УКЮ члени та гості мали бенкет і наради в домівці церкви Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, при вулицях Ватт і Монтровз

Ліги Українських Католицьких Жінок Канади членкині та гості мали бенкет і наради в домівці Читальні ім. о. Марк. Шашкевича, при вулиці 49 Юклид.

Другий день, середа, 3 го липня, 1946

10.00 год.: Друга Сесія Конгресу, Роял Александра Готел. Предсідник п. Петро Воробець, Ростерн, Саск. Писарі Марія Музика і Анастазія Жук Гудів і Геффорд, Саск.

Рано: Доклади

1. Культурна Праця та її Засоби — проф. Др. Кость Андрусишин, Саскатун, Саск.

2. Сила Преси — Іван Новосад, Отава, Онт.

3. Українське Мистецтво пані Марія Прийма, Едмонтон, Алта.

4. Загальні Проблеми Освіти в Канаді — В. В. Валл, Виннипег, Ман.

11.30 12.00 Дискусія

12.00: Обід (приватно)

Пополудні: 2.00 год. Третя сесія Конгресу, Роял Александра Готел. Предсідник п. Осип Прийма, Едмонтон, Алта.

Писарі: Теодор Войтків і Марія Іліняк Едмонтон, Алта.

Доклади:

1. Незабутні Роковини — проф. Микола Чубатий, Ню Йорк, Зл. Держави, П.А.

2. Місійна Праця Нашої Церкви в Канаді — о. Мирон Кривуцький, Ст. Боніфас, Ман.

3. Суспільна Забезпека Українців Католиків Канади — п. Іван Жаровський, Виннипег, Ман.

4. Суспільні Струї в Канаді й Католицька Церква — о. Ст. С. Шавель, ЧНІ., Роблин, Ман.

5. Наші Вимоги як Горожани Канади — посол Антін Глинка, Отава, Онт.

4.30— 5.15 Дискусія

5.30 - Спільна Знимка усіх учасників Конгресу

Вечером: 6.30 Вечеря (приватно).

8.00 Концерт в честь 350-ліття Берестейської Унії. Під час концерту виголосив до-

(Продовження на стор. 11)

ВУЙКО [redacted] ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Новосад УЧИТЕЛЬ

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA.

Любі Діти!

Два малі хлопчики сиділи на межі поля. Оден з них був дитиною фарми, другий дитиною міста. А оба були приятелями вже від трьох днів

"Коли ти прийдеш до нас," — сказав хлопчик з міста, — "то я покажу тобі гарні доми, величаві церкви й наші великі улиці так ясно освітлені вечорами, що видно ся на них як у білий день! А чого ти мене навчиш?"

"Я," промовив хлопчик з фарми, — "я покажу тобі поля де люди збирають сухи ... машини; великі смерекові ..., де так темно, як у ночі. Я тобі покажу, як гонять віври на пасовиско, як роблять масло і сир з молока і як орють наші поля. Я поясню тобі, в якій порі треба сіяти пшеницю, ячмінь, жито, і коли збіжжя косити та молотити. Потім навчу тебе як їхати кіньми."

"Все те добре знати," відповів хлопчик з міста, "а за те я навчу тебе чогось іншого, що здається, має ще більшу вартість я навчу тебе читати!"

Вуйко Трохим

ЛІТО ІДЕ

Сонце світить, сонце гріє,
Тепле літо вже іде
Жито в полі золотіє,
Жниво, жниво вже буде!

ПРАЦЯ ДІТЕЙ ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Мирослав Крук з Виннипег, Ман., знова заслужив собі на велику похвалу, бо прислав чотири старих передплат та 1.00 на прес фонд ДС

Юлія Матвійчина також з Виннипегу прислала одну стару передплату і жертвувала 1.00 на ДС

Мирослав Шилюк з Грейт Дір, Саск., прислав 25ц. на прес фонд ДС а 25ц для дітей скитальців.

Всім дітям жертводавцям Вуйко дуже дякує

НЕ ВАРТА БРАТИ

Заходить циган на подвіря,
Курку зустрічає,
Злапав її тай чим скорше
Під полу ховає

А тут баба як не крикне:
"Ти стиду не маєш?
Стару курку мені злапав,
Бідну обкрадеш?"

"Не сердися!" циган каже
"Звідки маю знати,
Що стара вже твоя курка,
Що й не варта брати?"

УВАГА!
Члени Веселої Родини: Пришліть Фотографію або Знимку з Себе!

При кінці цего року Вуйко видасть "Першу Книгу Веселої Родини" і дуже бажає мати в тій книзі фотографію кожного члена Веселої Родини. Як маєте ясну знимку чи фотографію з себе, то сейчас зашліть Вуйкови. Як бажаєте, щоб її Вам звернути, то по виробленю кліші Вуйко Вам її зверне. Як не маєте ні знимки, ні фотографії з себе, то літо є якраз пора на знимки. Дістаньте одну.

Нині Вуйко представляє Вам малого члена Веселої Родини. Ним є ч. 72 **Лаврентій Борисюк,** Виннипег, Ман. жертва 25ц. Лаврентій має всего шість місяців Любі діти, познакомте своїх приятелів з Веселою Родиною через вакації та заохотіть їх, щоби вписалися членами

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

В Контесті на червень діти мали прислати найдовшу лісту птахів. Найдовшу лісту прислав **Елі Прийма,** Бокс 384 Ростерн, Саск. Елі нарахував 65 птахів. Другими, що дістали нагороди, були: Наталія Вус, літ 13, Інсінгер, Саск., Леся Бусько, літ 12, Новий Київ, Алта., Юлія Матвійчина, Виннипег, Ман., і Мирослав Крук, Виннипег, Ман. Контестантом іще був Мирослав Шилюк з Грейт Дір, Саск. Щасливим контестантам вислав Вуйко прегарні образкові книжечки в українській мові.

Слідіть пильно за новим контестом, що появиться в слідуючім числі БН.

МАЛА КЛОПІТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я зробила рахунок до контесту. З тим я мала досить клопоту. Хочу дістати нагороду. Я маю 12 літ і ходжу до шестої кляси в англійській школі. По українськи я навчилася вдома

Здоровлю Вас Вуйку.

Ольга Петероска,
Симко, Онт.

Від Вуйка: Не дармо ти клопоталася, бо дістала нагороду. Як Тобі вона подобалася?

ПОСИЛАЄ РОЗВЯЗКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Посилаю Вам розвязку з контесту на травень. Я маю 11 років.

А. Павлюк,
Поплярфілд, Ман.

Від Вуйка: Другим разом напиши трохи довший лист. Вуйко бачив твого тата на Конгресі у Виннипегу. Загости колись і Ти до Вуйка. Добре?

БУВ ЗАНЯТИЙ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,— і шановні читачі Діточої Сторінки:

Я вже довший час не писав до Вас листа, тому, що ми мали іспити у школі. Тепер лише чекаю на свідоцтво. Я думаю, що перейду до вищих кляс в українській і англійській школі. Як перейду то напишу Вам Вуйку.

Назбирав пару передплат і хочу вислати до Вас, а також хочу взяти участь в контесті на червень.

Дорогі Вуйку Трохиме: Я не знаю як Вам дякувати за таку гарну нагороду, котру Ви мені і моїй сестрі прислали. То буде памяткою на довгий час, отже дякую Вам ще раз сердечно

Закінчую сей лист і поздоровляю Вас Вуйку

Мирослав Крук,
Виннипег, Ман.

Від Вуйка: Дякую за присилані передплати. Вірю, що Ти дістав добре свідоцтво. Бажаю Тобі і Твоїй сестрі веселих вакацій.

ДУХОВА СПАДЩИНА [redacted]

(Продовження з стор. 10)

краще бачимо в тому що Европа тратить чимраз то більше віру в Бога одного і правдивого а починає шукати нового Бога, що відповідав би духові часу, й з духом часу змінявсяб. Старі поняття не вистарчають вже модерному чоловикові и він починає шукати інших доріг. Починає погорджувати наукою Церкви, щоб витворити собі властиве поняття про Бога.

5. Що вчить новітня фільософія про Бога?

Новітня европейська й позаевропейська фільософія каже, що Бог є органічний зо світом. Це основна теза модерної науки. Бог є органічний зо світом, подібно як і людина є органічна зо світом, який представляє одну незмінну реальність. Професор С. Александер каже, що всі річи походять з часу й простору а знов професор Прінгл Паттісон твердить, що розрізнити Бога і природу ми зовсім не всилі. Для французького фільософа Берґсона не існує нічого іншого як безнастанна зміна, еволюція. Так само говорить Джеймс, Шіллер, Дюві і Вайтгед.

Причина чому Бог є органічний зо світом новітня наука подає ось такі:

а) Бог і вселення є у безнастанному русі, вчать ЛеРой, Берґсон, С. Александер і їх учні. Не роблять нічого іншого, як відновляють науку Геракліта, який учив, що все минає. Те саме, що сказав много віків передтим Геракліт, повтраяють модерні його учні. Для них існує одинока річ, а саме, вічна зміна, що є основою всього. С. Александер з Менчестер виразно каже: "Колиб ви мене спитали, чим є Бог, то я сказав би вам, що Він є істотою, якої природою є ціла вселенна." Подібні гадки мали всі еволюціоністи. Причиною тієї науки було заперечення і відкинення традиційної фільософії. Увесь німецький ідеалізм виріс на цій основі.

б). Різниця між Богом і сотворінням є лише ступнева. Каже С. Александер: "Традиційне поняття Бога мусить змінитися. Коли починаємо думати про Бога й людину, то мусимо зрозуміти, що не можна про них думати як про два незалежі, віддільні факти; досвід покаже нам, що один з них існує через другого й у другім." А знаємо, що люди на зміняється з часом, і що все, що сотворене, підлягає зміні. Тому новітня фільософія домагається нового поняття Бога. Що більше, той сам учений каже нам: "Мусимо покинути раз на завжди ідку про незмінного й собі вистарчаючого Бога." Як має виглядати Бог залежний від чоловіка на це модерна наука не має відповіди. Одинокою відповіддю це твердження, що Бог має служити інтересам людини, стояти до її розпорядимости, тому що нема нічого готового, а все людина витворює після своїх потреб Бог, доґми й релігія міняються після потреб чоловіка, кажуть прагматисти. Нічого готового нема. Бачимо з того як низько зійшла сьогочасна нам наука. Про щось подібного ані не мріяли найбільші скептики старини.

в). Каже Берґсон, ЛеРой, С. Александер, Прінгл-Паттісон, **що новітнє поняття сотворення конечно провадить до того, що Бог є одним зо світом.** Світ завжди існував, кажуть ці фільософи, так, що не можна розділити Бога й світу. Ми не можемо представити собі й розуміти Бога без світу, бо Бог доходить до свойого совершенства через світ, каже модерна наука. Те, що скінчене і нескінчене, ограничене й неограничене було завжди! Представляти собі, що колись був час, коли Бог існував сам у свойоу блаженстві без нікого й нічого, це незрозуміле, каже Берґсон. Бог мусить бути чимсь, що інтересується світом, дбає про нього, що є органічний зо всім, що існує. Монізм, який би він не був, приймає тільки щось одного з чого розвинувся і Бог і світ

Заключення:

Пересунення від традиційної аристотелівської фільософії до новітнього монізму й субективізму найяркіше показується в найважнішому питанню людської думки, а саме, науці про Бога. Культура впадає, коли то у серцях людей упадає правда про одного, правдивого Бога. Сьогодні переживаємо переходову добу повну релігійного розбиття і неспокою. Переживаємо подоптання всего, що витворила гарного й ясного Греція, що передала нам формуюча сила Риму. Чоловік самий став і Богом і Творцем і хижаком і паном усеї істини

Діти Европи потребують Вашої помочі. Поможіть їм датками, шматтям, їдою.

ПРОГРАМА КОНГРЕСУ

(Продовження з стор. 10)

клад проф. Микола Чубатий.

Третій день, четвер, 4-го липня, 1946.

Рано, 10.00 год.: Четверта Сесія Конгресу, Роял Александра Готел. Предсідник п. Юрій Роборецький, Торонто, Онт. Писарі: Михайло Дудар і пані К. Кравс — Торонто, Онт.

Доклади.

1. Поворот до Мирного Життя — посол Теодор Заплітний, Отава, Онт

2. Робітництво — Тома Мелничук, Виннипег, Ман.

3. Торговельне й Фармарське Питання — Володимир Филипович, Арран, Саск.

4. Молодь в Рядах Професіоналістів — адвокат Андрій М. Кіндред, Йорктон, Саск.

11.30—пів години Дискусія.

12.00—Обід (приватно).

Пополудні, 2.00 год., Пята Сесія Конгресу, Роял Александра Готел. Предсідник о. Константин Жарський, Сидней, Н.С. Писарі: Теодор Пархін, Монтреал, Кве. і Іван Новосад, Отава, Онт.

1. Моя Місія до Українських Скитальців в Европі — о. др. Василь Кушнір, Виннипег, Ман.

2. Іміграція до Канади — посол Василь Данилейко, Іст Кілдонен, Ман.

3.00 год. Загальна Збірка між Делегатами і Гостями на Цілі Централі Українців Католиків Канади.

3.30 год. Доклад: Централя Українців Католиків Канади— Преосвященний Кир Ніль Саварин, ЧСВВ, Епископ Помічник Канадійського Екзархату, Виннипег, Ман.

Відчитання Резолюцій.

Принняття Централі Українців Католиків Канади й її Головних Урядників.

Закінчення Конгресу — о. Ігор Шпитковський, голова Комітету.

Вечером, 7.00 год., Великий Бенкет в бенкетовій салі Роял Александра Готелю

По бенкеті — в РАГотелі, в салі званій Бал Рум, спільна забава для молоді.

ПРЕС ФОНД БНАЦП

Василь Ікарик, Торонто 1.00

Збірка на весілю в панства Ковблів, Смаатс, Саск., 7.45

На несподіванці для о. Й. Кормила, Лейдівуд, Ман., 3.00

Жертводавцям, та тим, що занималися збірками щира [illegible]

Останні Вісти...

КОРОТКИЙ ЗВІТ Першого Українського Католицького Конгресу Канади:

На Конгресі зареєструвалося 648 гостей і делегатів та 58 католицьких священиків.

Говернор Генерал Лорд Александер відвідав Виставу Народного Мистецтва та Католицької Преси та передав Конгресови свій особистий привіт.

п. Василь Єлиняк, перший український поселенець до Канади був почесним предсідником на одній сесії Конгресу

Професор Микола Чубатий з Ню Йорку дав виклад про "Берестейську Унію."

Від правительства з Оттави передав привіт Доктор Кисілевський на величавім бенкеті в Роял Александра Готелю, 4-го липня.

Три українські посли — два домініяльні — Антін Глинка, Теодор Заплітний та Василь Данилейко виступали з промовами.

Були присутні та відбули ПЕРШУ конференцію Української Католицької Преси, редактори шістьох українських католицьких часописей

Підчас Конгресу відбулися домініяльні збори пятьох українських католицьких організацій.

Величавий концерт, під проводом Всеч. о. Боніфатія Слободи, ЧСВВ., відбувся в Плейгавс Театрі в честь 350 ліття Берестейської Унії, в другий день конгресу, 3-го липня.

Конгрес ухвалив ряд далекосяглих резолюцій (Подамо в цілости на другому місці).

На Конгрес наспіли 23 привіти, від Преосв. Бучка з Риму, Преосв. Сенишина з Стемфорд, ЗДА., Преосв. Такача з Питсбург, ЗДА., кардинала МкҐвігена з Торонто, кардинала Вилнева з Квебеку, архиєпископа Ст. Банифас, Ман., Монсіньора Перридона з Парижу, о. Германюка та п. Граба від українців католиків Бельгії, п. К. Мулкевича, редактора "Вісті" у Бельгії, Апостольського делегата Антонюоті з Оттави, о. Протоігумена Бараника ЧСВВ., з Глен Ков, Н.Й., Брата Методія з Саскатуну, п. Якова Стратійчука, голови Саск. секції БУК-а, о. І. Бали, ЛУКЖ з Мондеру, о. Н. Когута з Гримсбі, доктора Яцева з Виндзор, Др. Кобринського, управителя БНації, Українських Вістей, Артиста Івана Годяка з Калифорнії та пані З. Грецук від Добродійного Товариства з Едмонтону.

Централя Українців Католиків Канади денно витає гостей з ріжних сторін Канади. Коли у Виннипегу, відвідайте нашу Централю. Вона є для Ваших услуг. Там знайдете пораду, поміч та приязне відношення. Адреса Централі є:
Ukrainian Catholic Council,
131 Main Street,
Winnipeg, Man

Роберт Р. Ливингстон, адміністратор УНРРА на Білу Русь та Україну заявив, що УНРРА не має оправдання в здержці посилок тракторів на ці дві території без попереднього повідомлення. Він також заперечив, що Біла Русь вивозить трактори до Аргентини і других країв. Передніше Ла Гардія, Директор УНРРА мав заперечити, що висилки тракторів на Білу Русь та Україну були здержані. Ливингстон сказав, що не розуміє цего короводження та зазначив, що розпорядження здержки прийшло з Вашингтону.

Заходом нової Централі Українців Католиків Канади вийде книга Першого Українського Католицького Конгресу, в котрій появиться точний звіт з Конгресу та ті всі цінні доклади що були дані на Конгресі.

Конгрес Українців Католиків Канади, Винипеґ, 2-4 липня 1946
Привіт для Конгресу складає Лт. Ґовернор п. МкВіліямс.

ПОШУКУЮТЬ РІДНИХ

Ткачук Осип, з Ходорова Цукроварня, пошукує Ольгу і Василя Лотоцьких, що виїхали до Америки 1931 року

Маляр Петро пошукує товаришів і кревняків пов. Городок к. Львова, а головно Пилова Гавриїла з женою для яких маю дуже важні вісти

Швайкевич Анна з дому Бобик пошукує мужа Теодора Швайкевич, котрий колись мешкав 310 мейн евеню, Спокен, Ваш. Також шваґрів Швайкевич Івана і Антона.

Винницький Михайло з Бучача пошукує вуйка Семена Слівінського з Канади.

Звірінський Константин Красноуша пов. Бережан, син Василя і Анни з Лещуків пошукує Кілина Омеляна та Стефана Рудого, що до вибуху війни мешкав в Бофало.

Драбик Димитро з Будзанова шукає своеї жени брата Барана Івана, Арран, Саск., і Луська Олексу.

Михайлина з Любянецьких Богоног шукає Земледух Михайла і його сина Івана з Торського к. Заліщик котрі мешкають в Вашінгтоні.

Володимира Струк-Боярська з Чорткова пошукує пані Кулгонової, о. Курилу Костка і Матвійчину Олексу з Емерсон, Манитоба.

Всіх зацікавлених прошу писати на адресу:
Rev. Anthony Borsa,
29 South 2nd Street,
Hudson, NY

$11,000 ДЛЯ СИРІТ

Пан Г. А. Каннінґгем, предсідатель Кампанії Для Сиріт, з рамени Лицарів Колюмба в Саскчевані, оголосив, що 225 сиріт у двох сиротинцях — св. Анни в Айтуні й св. Петрика в Принц Алберт, дістануть поміч у сумі $11,000. Це є сума що Кампания Для Сиріт цего року одержала з добровільних жертв від християнських гуманних одиниць.

Комітет збірки є дуже вдоволений з результату кампанії. Беручи під розвагу, що підчас Кампанії Для Сиріт було много інших збірок, особливо збірки для голодуючих в Европі, то $11,000 від людий в Саскачевані для бідних сиріт є дуже поважна сума.

Частина грошей цеї збірки піде для обидвох Сиротинців, для їх конечних потреб. А більша часть піде до зростаючого Будівничого фонду, що має на цілі побудувати відповідне помешкання для всіх католицьких сиріт у Саскачевані.

З повище згаданої суми, Йорктон і околиці зложили поверх $650.00. Один "тег-дей" продання значок, приніс поверх $275.00, котре відбулося 18-го березня.

Результат збірки між українцями

Парохія св. Юрія в Саскатуні, Всеч. о. В. Фірман, парох	$107.65
Парохія в Йорктоні, Впр. о. Г. Шишкович, ЧНІ., парох	5.00
Всеч. о. П. Криворучка	8.00
Парохія в Кадворт, Всеч. о. К. Лотоцький, парох	78.00
Парохія в Ронимід, Саск., п. А. Сокольський, колектор	4.50
Парохія в Карпентер, Саск., п. М. Цалинюк, колек.	5.90
Парохія в Голжвил, Саск., п. А. Смук, колектор	11.00
Парохія в Де Па, Ман., п. М. Гричук, колектор	6.40
Парохія в Альвена, Саск., п. І. Козак, колектор	21.00
Парохія в Реджайна, Саск., п. Гук, колектор	48.25
Парохія в Канора, Саск., Всеч. о. М. Колодій, пар.	18.25
Парохія в Тедмор, Саск., п. М. Гриньків, колектор	5.50
Парохія в Прудгом, Саск., п. П. Боднар, колектор	15.25
Парохія в Ланівці, Саск., п. І. Войтович, колектор	37.00
Парохія в Смац, Саск., п. Д. Кобринський, колектор	23.75
Парохія в Флін Флон, Ман., п. П. Паськів, колектор	13.25
Парохія в Домремі, Саск., п. А. Кузик, колектор	17.25
Парохія в Ервуд, Саск., п. М. Пшик, колектор	7.34
Парохія в Тайні, Саск., п. М. Буркацкий, колектор	5.00
Парохія в Інвермей, Саск., п. М. Пешко, колектор	16.57
Парохія в Фостон, Саск., п. М. Лесишин, колектор	10.80
Парохія в Мічелвю, Саск., п. П. Дяків, колектор	17.00
Парохія в Рама, Саск., п. І. М. Дяків, колектор	15.25

Особисті жертви

Ф. Майкел, Брендо, Ман	1.00
Григорій Курило, Делф, Алберта	2.00
Михайло Летавський, Скаро, Алберта	5.00
Анна Библів, Ст. Боніфас, Ман.	1.00
Михайло Павлів, Спрінгсайд, Саск.	2.00
Іван Козяк, Ст. Майкел, Алберта	5.00
Разом	$513.91

Всеч. о. В. Шумей, парох в Геффорд, Саск., і Всеч. о. М. Мельник, Парох в Принц Алберт, Саск., разом зі своїми парохіянами працювали спільно з членами Лицарів Колюмба при Кампанії на Сироти

Лицарі Колюмба широсердечно дякують Отцям Парохам і панам колекторам та всім жертводавцям. Всі гроші ідуть на наші бідні сироти, котрі будуть молитися, щоби Бог благословив людий доброї волі й широго серця

Брат Альойзій, ЧБХШ
Член Заряду "Кампанії на Сироти"

Перший український поселенець до Канади, ВАСИЛЬ ЕЛИНЯК, був присутний на Першім Українськім Католицькім Конгресі у Виннипегу, 2-4 липня, 1946. На знимці видимо першого нашого піоніра як приїхав на залізничу стацію до Виннипегу.

НОМІНАЦІЇ В ЧИНІ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ

Остали іменовані: впр. о. Дмитро Гаврилюк ігуменом у Айтуні, впр. о. Роман Хомик ігуменом у Ролині, впр. о. Петро Лаптута директором Колегії оо. Редемптористів у Риблині

ЗГОЛОСІТЬСЯ!

Прошу ГРИЦЮКІВ ВАСИЛЯ І ІВАНА з с. Саджавки. Належить подати про себе вістку на адресу:
Lasczak Wasyl
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБИЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виніат з проти ревматизму, ломання костей, біль голови, крижий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки виганяють всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid прочищують кров з грутини поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а скла впускає — уживайте МІСАР Пігулки і Масть — а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F-N, 1578 Arlington St, WINNIPEG, MAN

— АДРЕСАР —
Епископська Канцелярія: 235 Scotia St, Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а: 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа: St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man.
Комітет Українців Канади: Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК-а): 915 Boyd Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН: The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВИЙШЛА З ДРУКУ
ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ
укладу о. А. Лутового
Книжка великого формату в гарній коліровій оправі, печатана в мовах українській і англійській, з гарними релігійними картинами. Сторін 160, ілюстраційних картин 40.
Видана накладом і печатана в друкарні "Голосу Спасителя." Ціна примірника 50 центів
Біблійна Історія повинна находитися в кожній українській хаті. Замовляйте в
THE REDEEMER'S VOICE
Catherine St., Yorkton, Sask.
або через автора:
Rev. A. Luhovy, P.P.,
Box 86, Ethelbert, Man

АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
Сю гарну книжку-історію про наших українських жовнірів в Канаді замовте собі ще нині, бо число примірників є ограничене. Ціна одного примірника всего $1.00. Для Вашої вигоди подаємо купон замовлення сеї книжки. Витніть його ще нині та разом з грішми зашліть на слідуючу адресу: 480 Montrose Ave., East Kildonan, Man

Хвальна Редакціє БНації!
Посилаю в готівці $..... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків
Моє Імя ....
Почта : ....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік
БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIV ч. 16 (208) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Серпня, 1946 VOL. XIV No. 16 (208) YORKTON, SASK. August 14, 1946

ГОЛОД...

СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ У ВІДНІ

Голод — не пан він нищев тує нам, українським збігцям, засудженим долею на проживання у Відні, звернутись до наших Братів за Океаном, прохаючи допомоги. Латані, обруджені лахмани, що висять на кістяку, поволоченому шкірою — ось що залишилось з нас. Руїна людина серед руїн міста. Це ніхто інший, тільки ми, діти землі Володимира Великого, Ярослава Мудрого, володарів "медом і млеком" пливучих земель, прогнані із лонів своїх батьків, переходять, як Данте, пекло за життя.

Гей, Преславний наш Несторе, воскреси на хвилю та запиши у свій літопис ці жахливі переживання народу з дати 1937 - 1947... який безвинно, а то й безборонно зносити їх мусить!

Шість літ нагінниками голоджені українці, в сьому році важко голодуючі, ратуючися перед маревом голодової смерти, потягнулись деякі в табори, заготовлювані добродійними американськими товариствами. В тих таборах знайдете і вірла карпатських верхів, вашого гуцула, і сокола знад срібнолентого Сяну, лемка і журавля з широкого степу, подоляка, та усіх інших сіромах. За їхнім "кру!... кру!... кру!..." не могли потягнути усі. Деякі неволені обставинами, остались на першому етапі у Відні: то дітям шкідливо було б переривати начаті студії, то фізична неміч не переконувала їх для оболонного життя, то порожний карманець не покривав видатків на виправу в табор. Тепер уже неможливо дістатись туди, бо не пускають і не приймають на кошт УНРРИ. Але й неможливо жити тут, у Відні.— Це виходить як гіркий жарт, коли на тижневий харчовий приділ дістається в пакетиках, як з аптичної ваги лік, а саме: шість декаграмів товщу, пять дека яйця в порошку, двацять дека гороху, чотирнацять дека муки, одно кільо старих бараболь і денно пять чорних булочок, часом два оседці. Про мясо, овочі та городину не чувати; цукор деколи появляється в маленьких пачечках по чотирнацять деках.

Останніми днями австрійське суспільство накинулось на нас усіми пособами: і пресою, і публичними вуличними демостраціями та особистою інтервенцією міністра у аліянтських представників, жадаючи виселення нас з Австрії. Усі партії гідно схиняють верес на нас, закидуючи нам, що через нас голодують вони, бо ми зїдаємо частину харчів, приділюваних їм УНРРА ю

Невідрадне життя нам, скитальцям, у Відні! Нам. заходи за порятунком у американських адміністративних органів бувають заєдно паралізовані інтригами американських поляків, які працюють тут помічними урядовцями в американських урядах.

Усі збігці інших націй отримують тут з "Допомогової Акції УНРРА," а то й від приватних людей харч і одежу, тільки ми, українці, від нікого нічого, бо ми бездержавний народ, нас ніхто не знає, чи радше не хоче знати, проте нас ненавидять, коли ми підносимо які домагання на право на життя. Нам у Відні невільно і непорадно було б організуватись та творити які ратункові комітети зогляду на те, що адміністрацію Відня контролюють чотири аліянтські держави, з яких кожна має свій погляд на нас, проте не можемо творити правної одиниці, які могли би заступатись перед владою за справи громадного гурту.

Ми находимо одну лише дорогу, яка нераз була помічною в наглячих і важких потребах народу та яка — віримо — й тепер нас урятує від голодової смерті. На цій дорозі ми до Вас звертаємося, Браття, щасливої країни, в Америці і Канаді, Вас просимо рятунку: Наших прохань не вбираємо в благальні псалми, наша єреміяда має одну мельодію, одну пісню, пісню голодного і гнаного.

Не вважаємо себе менш вартісним елементом українського народу, яким можна би без жалю полишити на поталу голоду, бо серед оставших у Відні находяться або вже заслужені для народу ветерани, або тугі одиниці молодих, многонадійних, які не то що не принесуть народові ніколи ніде встиду, але й зможуть виявити великовартісні сили народу.

Наша сьогоднішна статистика у Відні виказує приблизно 2,000 голов. В тому числі є 236 студентів університету, 428 учнів вищих і середних шкіл, останок становлять священики, судді, адвокати, вчителі, урядовці, промисловці і ремісники

Браття! Просимо Вас умильно дати послух нашому голосові тривоги та прихильний Ваш відгук нехай буде новим доказом, що Ваші серця бють одним з нашим живчиком української крови.

НОВИЙ КАНАДІЙСЬКИЙ ПРАПОР

Новий прапор Канади складається з теперішнього червоного тла з меншим "юнион джеком" в горішнім лівім куті та з золотим кленовим листком на середині. Навкола листка є біле пасмо. Це біле пасмо є традиційна краска Франції і є для вдоволення канадійських французів. "Юніон джек" є для вдоволення британців, а кленовий лист є спеціяльним символом Канади

РОЗСТРІЛЯНИЙ
Ген. Дража Михайлович

Герой сербського опору проти Гітлера і Сталіна, Ген. Дража Михайлович і вісім інших провідників, "четників," згинули від куль відділу червоної югославянської армії в Білгороді, столиці Югославії, 17го липня.

Ген. Михайлович, закутий, чекає на вирок трибуналу.

Трибунал скликав Тіто Брожа, кровавий опричник Сталіна, що в сю пору переводить масові розстріли священиків в Югославії.

Вчасі процесу трибунал атакував Злучені Держави та Велику Британію. Югославянський король Петро, що живе на чужині, звернувся з апелем до урядів Зл. Держав, Вел. Британії та Франції, щоби вирок на провідників югославянської боротьби не був виконаний.

Помилування не прийшло.. воля Сталіна знова сповнилася.

ДР. ГАЛАН
(Голова ЗУАДомітету в Европі)

У Монсіньора Перидона в Парижі

По переговорах з управою Центрального Допомогового Бюра в Лондоні, др. Галан переїхав до Парижа, де мав конференції з головою тамошнього українського допомогового Комітету, монсіньором Перидоном і з цілим комітетом. Обговорено там справи скитальців та полагоджено остаточно справу закупна дому для ЗАУДопомогового Комітету в Парижі, де буде міститися прибіжище для переїзших а безбомних скитальців допомоговий офіс та культурні установи для скитальців.

На нарадах з Преосв. Іваном Бучком

З Парижу др. Галан переїхав військовим американським літаком до Риму, де мав нараду з Преосв. Бучком та тамошним укр. доп. Комітетом

У Святішого Отця

Дня 12-го липня св. Отець приняв на довшім приватнім послуханню, голову Злученого Українського Американського Допомогового Комітету та вислухав звіту др.-а Галана про положення українських жертв війни та допомогових заходів з глибоким зрозумінням і співчуттям. З цеї нагоди св. Отець уділив свого апостольського батьківського благословення українській нації в її найсердечніших змаганнях, переслідуваній українській Церкві та всім американським та канадійським українцям, що причиняються до облекшення терпінь українських збігців.

Др. Галан мав також розмову з монсіньором Аратою, ассесором кардинала Тіссеранта у Конгреґації для Східних Церков

По звіданню деяких укр. таборів в Італії голова ЗУАДКомітету виїде до Швайцарії, Австрії, Німеччини та Бельгії, навідати тамошніх українських скитальців

ЛОВЛЯ ЛЮДЕЙ

(УНС) Колись відбувалися полювання на диких звірів. Часи змінилися. Сьогодні подібні полювання відбуваються на людей. Як же інакше, як не звичайною, дикою ловлею людей можна назвати події, що мають місце в американській окупаційній зоні Німеччини. Большевики, ті, які давно вже повинні сидіти на лаві підсудних побіч гітлерівських злочинців в Нюренберзі, шукають серед біженців "военних злочинців." Нападають на табори, на приватні мешкання, домагаються видачі людей за їхніми такими як вони підозрілими списками. Як повстають ці списки не знаємо. Военними злочинцями називають вони всіх, хто не хоче вертати в совєтський рай. Отже на свої листи втягають вони всіх політичних біженців. Останньо "хтось" викрав картотеки студентів університету УНРРА в Мінхені. Треба сподіватися, що незабаром всі ті студенти опиняться на списках большевицьких комісей, як "военні злочинці." Найдивніше, що роблять вони це при помочі поліції одної з найбільших демократичних свободолюбних держав у світі — Злучених Держав П.А

ЖУКОВ НА ПОЛИЦІ

Маршал Жуков, найбільший совєтський герой, зістав відкладжений на полицю генералісімом Сталіном. Він тепер займає незначне становище військового команданта Одеси. Далі всі за него забудуть так як за Тимошенка

Провинціяльний З'їзд БУКа, Торонто, 24-26 травня, 1946. Провінціяльна управа ЛУКЖ.

БУК ДВИГУНОМ РОЗВОЮ КАНАДИ

Промова, яку виголосив Всеч. о. Совітник Степан Семчук, на Першому Українському Всеканадійському Католицькому Конгресі, що відбувся в Роял Александра Готелі, в Винипегу, Манітоба, в днях 2, 3 і 4 липня, 1946.

Дотеперішна праця Братства Українців Католиків Канади сповняє не лишень почуванням добре сповненого обовязку перед власною суспільністю і перед Канадою, але дає також запоруку світлої будучности для розвою нашої спільноти. БУК мав і має ті самі заложини ідейні від початків свого істновання і цілком не має ні причини ні потреби їх зміняти тепер і не буде мати в будучности. Наші ідейні основи такі тріжкі, вони положені так несхитно, що тільки на таких основах можна не лишень будувати певно і стало, але також сміло глядіти в будучність. Можуть прийти всякі змінні акти долі, можуть відносини світові змінитись над сподівання і не до пізнання, БУК оснований так сильно, що він все буде захистом і незрушною плятформою для розбудови творчої в Канаді для всіх українців, що хочуть такими остатись і не розплистись ідеольогічно або культурно в чужім окружаючім морі.

Від часів основання БУК-а в 1932 році аж досі та праця ведеться згідно зі статутом, явно і отверто перед лицем усіх, ось на яких ділянках, ось в яких видах.

1). **Ідейна праця** охоплює внутріні, невидні, містичні заложення будови, котре починається в душі і через думку находить своє втілення в реальні дійсності чину. Той чин наскрізь позитивний, будуючий і творчий. Тому він для Канади все пожаданий і незаступимий в розбудові сил, для добробуту країни.

Коренем усіх свідомих відрухів людини є її віра, її релігія. Якщо та релігія, котра нормує відношення душі до Бога в першій сфері невидимих, але основаних почувань, є правдива, то з неї як від сонця опроміниться вся творчість людини, набере сил і тепла, та послідно все життя набере чару, принади і щастя. Коли ні, життя стає окалічітим, хоровитим збутом і шарпаниною днів.

БУК ясно і без сумнівів, без найменшого вагання і з категоричним завзяттям поставив справу віри на першім місці свого ідиольогічного заложення і висловив це своєю відзнакою, як явним визнанням віри, та словами:

КАТОЛИЦЬКА РЕЛІГІЯ

Вона є святостю душі, кермою чину, просвітленням духа. Про неї не дискутується, за неї не свариться, **в неї віриться!** Це акт волі, свідомої волі людини. Тому кінець всяким спорам і раз на все заперта дорога підривної агітації через невинні на позір втягнення в дискусії та невтральні так звані товариства. Член БУК-а не позволить нікому, ніколи і ніде нападати на свою релігію, на свою Церкву, на своє священство, на свою віру і установи з віри. Толеранція є тільки у відношенню до правди. Брехня покладена на агресії і тому виключає толеранцію.

Віра як річ свята не може бути предметом торгів і базарових обмов.

Раз ми свідомі своєї віри як найбільшої святощі душі, ніхто не сміє влазити нахабно в храм тої святости та її безкарно пустошити. Ми на нікого не накидаємося, але також не позволимо, щоби на нас безкарно хто накидався. Тільки той, хто вміє постояти і оборонити своє, варт його мати. Хто не вміє постояти і оборонити своєї віри, втратить її, як кождий скарб. Бо іде борба за людську душу, за людське сумління. В тій борбі не можна бути невтральним. Коли не будемо з правдою, брехня залле нас і поглотить, на дочасну і вічну загибіль.

Католицтво є для нас правдою життя і правда є католицтвом.

З того розуміння виростає наша культурна свідомість, як другий виразник нашої ідеї. **Ним є:**

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

Духові надбання століть народу оце його культура, котра проявляє себе через живе слово, пісню, музику, малярство, різьбарство, будівництво, шитво, вариво, хоральне мистецтво (танок) і побутові звичаї, про котрі наш старий літописець каже, що "своихъ отець обичай имяху тихъ и кротокъ и стидѣние къ снохамъ" в протилежність до москалів, котрі вже тоді жили по словам Нестора, "яко же всякий звір, ядуще все нечисто, и срамословяе в нихъ." Ця наша прастара, чиста і велична культура, не має пропасти в обставинах нового побуту в Канаді ,але має тут зберегтися, як клейнод в короні нової країни. Ми повинні її забезпечити і усовершити новими ще надбаннями, серед достатків і свобідних можливостий творчости, на честь свого народу, на велич Канади.

Церква все була прибіжищем культури народу і все найкраще, що нарід мав, це жертвував на вівтарях церкви. Так церкви наші стали захоронниками і природними зберігателями рідної культури. Нашій Церкві в Канаді припала та честь продовжати це святе діло,бо тільки Христова правда вічна і основана на цій правді культура може оправдати своє імя і стати дійсною.

Релігійна праця це внутрішне усовершення людини силою Божої ласки.

Культурна праця це усовершення людського ума та його надбань в щоденнім життю.

Ця вся праця має своє втілення і можливости в рамцях орґанізованого людського співжиття на основах моральних християнства, котрого витвором є:

КАНАДІЙСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ

Не ворожнеча і підриви, але взаїмна пошана і толеранція, поміч і співпраця всіх громадян є потрібні нашій дорогій Канаді. БУК як строго позитивна орґанізація є проти атомізовання суспільности в напрямі партійної нетерпимости, як також проти клясової ненависти і підюджування брата проти брата. Досить дикої музики на перешіжнених нервах нинішної суспільности з тим, щоби виграючи на клясових ріжницях творити ґрунт під загальне невдоволення і підготовити пролетаризацію мас. Нашим завданням є від пролетаризувати пролетарів, усунути невдоволення, відносини наладнати так, щоби через взаїмну співпрацю і допомогу всіх станів і всіх клясів суспільности дійти на вершини добробуту працею і молитвою. А основою такого заладнання суспільної справи буде чеснота серця, віра і любов.

Нашою державою є Канада і ми в ній повноправні горожани. Близько чотири тисячі наших синів віддали за Канаду своє молоде життя в тій війні, що творить 10% всіх наших хлопців, які пішли на ту війну. Великі міліони в грошах а ще більші в праці склав наш нарід підчас тої війни для Канади.

Тому стоючи на реальнім ґрунті дійсности ми послідовно повинні брати як найживійшу участь в державнім життю і розбудові Канади тепер в мирнім часі, стараючи ся осягати чимраз більші успіхи на всіх ділянках суспільного життя.

Канада є вільна країна і всім своїм громадянам забезпечує рівні нагоди, дає рівну можливість розвою. Вислідом того стану є постепенне здобування чимраз більше мандатів так до федерального, як до провінціональних парляментів, а також збільшення рядів наших фахівців вільних звань. Землі є подостатком і доки наш нарід так буде любити управу землі, як досі, він все буде солею землі, доставцем хліба, основою добробуту широких мас населення.

Від першої хвилі нашого заснования БУК стояв на становищі, що наша вітчина і наша політика, це Канада. Вона перша. Того становища ми ніколи не зміняли і не змінимо. Старокраєві справи треба уняти в рамцях і насвітленню канадійських потреб. Тут ми стоїмо і мусимо глядіти довкола себе, щоби не втратити шляху для себе і для поколінь.

Цілим серцем переконані про велич і високе призначення Канади, напружім всі сили, щоби нашу Канаду зробити дійсно великою так осягами чеснот, як числом населення. З тої точки допущення великого числа нових поселенців уважаємо за конечність і природно бажаємо спровадити сюди, згідно з нашими законами, як найбільше число наших рідних і близьких нам осіб з Европи.

II. Організаційна праця охопила спершу Саскачеван, а потім сусідні степові провінції так скоро, що вже за рік діяльности було 20 відділів. В році 1934 виросла потреба домініяльного заряду, крім провінціональних зарядів.

Скликано ряд з'їздів по округам. Звичайно такі з'їзди охоплювали яких десять сусідних місцевостий, що природно зближені. На них обговорювали справи загального значіння, а також місцевого. Звичайно на таких з'їздах виступали крім місцевих також позамісцеві промовці. Часто були це посли.

Щорічно відбувається з'їзд матірного пня в Саскатуні. Подібні з'їзди відбуваються також по столицях других провінцій.

Крім цього що два роки є з'їзд домініяльний.

Ці з'їзди підготовлені нарадами і таких нарад досі було сотки.

Відділи БУК-а є місцеві, а ділиться на мужескі і жіночі. Є також мішані, де працює нерідко молодь разом зі старшими.

Були однак окремі відділи молоді, котрі потім утворили свою власну організацію: Українське Католицьке Юнацтво, на тотожній ідеольогічні підставі. Правильник УКЮ вийшов вперве 1943 року і від тоді УКЮ оказалося дуже діяльним так сходинами, як видавництвом.

З жіночих відділів БУК-а повстали відділи Ліги Української Католицького Жіноцтва, котра видала свій статут в січні 1944 року.

Ця організаційна праця обняла десятки тисяч наших поселенців і сьогодні тяжко було би найти місцевість в Канаді, де живуть наші люди, а де не чули би і не мали б стичности з нашою організацією. Вплив тої праці і признання для неї видні також між нашими співгорожанами іншомовними в Канаді, а вирішальним для устійнення наших відносин став він головно підчас тої війни.

III. Виховно-культурна праця ведеться по всіх відділах і сильком її є многі підприняття місцеві, окружні чи провінціональні. З тих останніх варто би згадати конкурси співацькі, музичні і красномовства, котрі стали чи невідлучним чинником провінціональних з'їздів БУК-а.

У вересні 1935 року відкрито Виховний Інститут БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні і за десятиліття своєї праці він прямо переміниe лице провінції у площині устійнення нашої релігійної свідомости та позитивних стремлінь до розбудови. Десятки інтелігентних провідників і робітників для розвою Канади вийшли з цього Інституту. Велику долю заслуг неодмінно треба приписати по святній праці довгих літ всеч. о. ректора Петра Криворучки. Інститут не лишень виплатив власний будинок і не зробив жадних довгів, але придбав чимало гроша на будову нового мурованого будинку біля університету. Він є заінкорпорований згідно зі законом провінції і всякий закон, що правний з того приводу є виключений. Інститут дає додаткове навчання українознавства, як також дбає про моральне виховання своїх питомців.

В році 1943 куплено подібний будинок у Винипегу і віддано під небесну опіку Пречистої Діви. Це виховний Інститут БУК-а на 49 Кенеді стр. і він тепер служить для примiщення студіюючих дівчат від вересня 1944 року.

В листопаді 1944 р. був з'їзд в Гемилтоні і на нім рішено та здійснено закупно будинку в Торонті, під числом 17 Веллеслі стр.

А оконечно в 1945 р. куплено також будинок в Едмонтоні для нашої студіюючої молоді.

Ректорами в тих заведеннях є священики, назначені Преосвященним Епископським Ординаріятом. Всі Інститути працюють під духовною властю нашого Епископа Ординарія і є правно під тим глядом забезпечені. В культурне життя Канади вони внесли щире бажання співпраці і ряди чесної чистої молоді з найкращими поривами для розбудови будучности.

IV. Видавнича діяльність БУК-а починається зараз з січнем 1933 через стале видавання Бюлетеню ,спершу на мімеографі, а згодом з печатні Отців Чина найсв. Ізбавителя, котрим за много літ щирої співпраці і помочі належить щире признання. Від січня 1938 Бюлетень приняв назву "Будучність Нації" і згодом поширив свій обем на 12 сторін друку великого формату часописі, що виходить двічі на місяць. Це перший наш двотижневик в Канаді.

При Бюлетені започатковано Книгозбірню БУК-а, котрої досі вийшло 18 чисел, деякі з них одинокі в своім роді взагалі. Такі полемічні брошури, як "Чорна рука", і "Катівня народу" розійшлися в мгновенні, а "Чорна рука" вичерпалася у двох виданнях. Деякі є дійсно незаступимі, як "Коротка історія Церкви" і "Коротка історія України." Всі книжечки актуальні, бездоганно видані, чепурні, ясні та пориваючі змістом, а при цім незрівнано дешеві, не обчислені на зиск, а на поглиблення і поширення свідомости в широких масах.

Окремо видавано гарну щомісячну програму для відділів БУК-а і летючки, які розкинено в скількості яких двадцять тисяч і вони пішли з рук до рук.

Наша преса не залежить від чужих фондів, ані жадна партія не має на неї вплиту. Вона вповні незалежна від посторонних чинників, не обчислена на грошевий зиск і підлабство для мас, але на правду і моральне здоровля народу. Тому вона одинока вміє сказати слово правди в критичних відносинах і домагатися направи. Високий моральний рівень, речевий підхід до справ, безбоязність супроти крикливого напасника і ворога, ясне і рішуче ставлення справи, не лишень вплинули додатно на весь наш пресовий загал в Канаді, піднесли взаїмну пошану преси перед лицем загалу і між собою, але також з'єднали собі серця тисячів тисячів українського народу міст і прерій. А особливо дітий для котрих Бюлетень видає окремий сталий додаток, все переповнений діточими листами. Поява Бюлетеню значно скріпила нас внутрішно і дала дальші притоку появи нових наших католицьких органів. Наша преса досі діє в найкращім змислі того слова і прямо тяжко представити собі істнування і діяльність БУК-а без неї. То серце і ума та узброєна правиця організації.

V. Добродійна праця БУК-а виявила себе досі принагідними жертвами на сиротинці, інститути, стипендії для учнів, і тим подібне. Вправді ці жертви, колиб їх зчислити разом, то увійдуть в тисячі долярів, але під тим оглядом без сумніву ще богато належить зробити щоби справу наладнати як слід в даних межах можливостий, які істнують в Канаді. Треба безпеpечи сталого орґанізатора і діловодця для пожвавлення і зацікавлення широких кол нашої суспільности. А далі треба координації всіх жертв і збірок в домініяльним розмірі, щоби вони вийшли поза обсяг кождочасних настроїв і принагідних потреб провінцій чи місцевостий.

Були правні і фахові порадні, що давали ради потребуючим в місті.

Були вперті спроби повести пляново допомогу незасібним новобудуючим чи новобудованим церквам.

Ці і подібні справ є забезпечені статутово та ждуть свойого практичного розроблення. Головно стипендія для незасібних а здібних учнів наших мусять вийти поза [illegible] случайности і горячих дискусій, стати точно уладнено і речево з рік на рік [illegible] справою, без [illegible] далі вперед. Так само з ділом сиротинця [illegible] сиріт, лічниць і домів для старців. Досі ці справи беззастережно і неподільно спочивали в руках Сестер Служебниць з їх всіми тягарами і клопотами послідовно. Треба стати намічено і без вагання з [illegible] помочею і то на широку скалю, ясно і докладно переведеною з року на рік.

Синтеза тої праці [illegible] своє завершення [illegible] новне [illegible] у всіх парінах через Централю, котра дасть [illegible] почину і догляне [illegible] святий вогонь запалу скоро не вигорів оставивши [illegible] попіл.

Спроби такої синтези вже були, на жаль невдатні з ріжних причин. Пробували люди доброї волі довести до такої синтези через створення спільної осередної клітини всіх національних українських організацій Канади для двох цілий: Помочі воєнним зусиллям Канади і для здобуття державної незалежности України в Европі. Війна скінчилася для нас подібно. Україна на жаль своєї державної незалежности мимо всіх безмірних жертв не осягнула. Для нас першою є справа Канади та її теперішні мирні можливости. В огні війни серед брязкоту зброї головно ціль [illegible] така сильна, що усуває все набік і твердо вигладжує ріжниці. Мирний час назад доводить до тонкостий обставин і риси ідеольогічних ділянь надто ярко на цім тлі виступають видні.

Механічна єдність ріжних орґанізацій не принесе синтези позитивної праці. Змеханізоване життя можливе є на короткий час серед воєнної завірюхи. Людська свобідна природа, що стремить до правди і добра, з механічним мертвяком, для котрого правда і добро є тільки примхою обставин, не погодиться.

Нам треба органічної єдности праці, котра допєрва годна стати дійсною синтезою найкращих стремлінь українського загалу Канади, на основі одної й тої самої віри, надії і любови. Не ріжнородні вірою, без одної любови, з розбіжними надіями одиниці і організації, але однородні і одностайні вірою, з взаїмною пошаною і любовю, та одними і тими самими стремліннями люди, узяті в кріпкі організаційні форми, ці одні здібні до справдішного поступу і осягів на кождім полі своєї діяльности. Не проти себе взаїмно, але всі разом спільно, збережемо суспільність здоровою та сильною, поставимо дійсну гать проти розвалу морального та розпорошення умів і волі через сектанство, що послідовно підважує всі вартости, всі цінности і підготовляє ґрунт під духовий нігілізм, себто заперечення всіх вартостий духа і культури, в большевизмі. Вихід з тої неволі египетської є тільки через ту саму віру, надію і любов, що ми внесли зі старого краю, що нинішне покоління наше сказати б так виссало з грудий віруючих материй, що є незаступними услівям всякого поступу і кращої будучности нашого народу в Канаді. Ми не несемо парадних новин, не обіцюємо неможливих до здійснення річий. Наша програма, наші кличі є ясні і приступні для всіх, для кождого зрозумілі і для кождого добрі - тому, що вони правдиві! Повтаряємо їх ще раз: Католицька Релігія, Українська Культура, Канадійська Державність - це Братство Українців Католиків Канади, тим було, тим є і тим буде все. І тільки на тих основах можна довести до успішної синтези всіх наших стремлінь, розвязати всі наші справи та дійти справді до кращої будучности.

* * *

БУК все йшов спільно з Церквою, ніколи проти, або мимо. БУК все працював і працює спільно і разом при боці своїх священиків, своїх епископів - спільно з усіми верствами нашого народу в Канаді. А це є любов і вона сильнійша навіть від смерти. Найже ця любов живить наші серця на найвищі жертви - на Божу славу, честь Канади і добро всіх.

Італійські сироти дістануть уживане шмаття від УНРРА. Тут бачимо як Сестри Служебниці опікуються нещасними дітьми

ПРИВІТ З БЕЛЬГІЇ

на Перший Український Всеканадійський Католицький Конгрес, що відбувся у Винипегу, 2-4 липня, 1946

Слава Ісусу Христу:

До Світлого Конгресу Католиків Канади в 350-літню річницю Берестійської Унії

Глибоку подяку засилаю Світлому Конгресові Католиків Канади за братній привіт, та лучуся духом з ідеалами, якими оживляв його членів. Маю надію, що Всевишній поблагословить його праці, здійснить його бажання та зішле радість, світло, Воскресення на закровавлені чола наших братів-мучеників за Христову Церкву. В день другого липня, як Ваш Конгрес протестував перед новим світом проти насильства й [illegible] наших братів, в Іспанії, в історичному монастирі [illegible] Ескоряль, 19-ий міжнародний Конгрес "Пакс [illegible]" устами представників 32 народів, протестував перед Европою і цілим світом проти цього самого насильства й про[illegible] мучеництва нашої церкви. **Цього дня ви не були самі. З Вами був цілий Католицький світ** а з ним і Всевишній, який ломить гордих, понижає високих... вивисшає своїх вибраних. Цей день був для нас днем де кров наших мучеників проникала "залізний мур, палила камінні серця, та родила чувства подиву, ідеал геройства. Вона напевно упліднить Ваші праці і зродить живі квіти для мученицької корони нашого народу.

о. др. М. Германюк.

Лювен, 12 липня, 1946

ВІДОЗВА

ВИХОВНОГО ІНСТИТУТУ МИТР. ШЕПТИЦЬКОГО В ТОРОНТІ

До Християнських Родичів і до Нашої Университетської Молоді

Дорогі Родичі і Ви Шановні Українські Юнаки!

Кожний нарід, який бажає піднятись на вищий ступінь культури й здобути собі кращу будучність, мусить конечно виховати собі найбільшу скількість своєї рідної ідейної інтелігенції.

Інтелігенція, це розум народу, це його будучі провідники, це його скарб, надія і сила.

Це питання дуже на часі. Моральну вартість суспільности, пізнаємо по його інтелігенції. Якщо інтелігенція, цебто провідні мужі, будуть виховані в дусі християнсько католицькім, в такім же дусі муть вести свій нарід.

Наша св. Церква, сповняючи післанництво свого Божественного Основника Ісуса Христа, який сказав ясно словами: "Ідіть і навчайте," приворучив їй завдання навчати основних правд християнської віри. Вона докладає всіх зусиль, щоби молоді дати християнське виховання і таким робом зділати її творчим чинником в житті людської суспільности для слави Бога й спасення душі.

В своїй енцикліці "Дівіні Ілліюс Магістрі" бл. п. Папа Пій XI кличе до всіх учителів світа, не легковажити собі цього так важного питання, але докладати всіх сил, щоби молодь ішла в світ заосмотрена знанням обявлених правд, без котрих не можливе є вести практично християнського життя.

Св. Йоан Хризостом каже, що нема нічого кращого і благороднішого, як виховувати молоді уми і формувати характери молоді на основі християнської віри.

Щоби і нашій українській молоді дати нагоду набути неоцінений скарб християнського виховання, щоби наша молодь могла пізнати й полюбити свою св. віру, свою греко-католицьку Церкву, свій обряд, звичаї, обичаї, свою рідну культуру, щоби наша молодь могла обучатись і в своїй рідній мові розуміти свою історію, полюбити цілим серцем свій український многострадальний нарід і в слушний час послужити йому в тій цілі за благословенням наших Високопреосвященних Владик, Їх Ексцеленцій Кир Василія і Кир Ніля, отворено 1945 року в місті Торонто, заходом Братства Українців Католиків, культурний центр, що носить назву "Інститут Митрополита А. Шептицького."

Це одинокий осередок рідної культури і знання на сході Канади, де українська университетська молодь може замешкати як в своїй рідній хаті.

Замість мешкати в чужих і не вигідних та тісних хатах, кожний український юнак, що студіює на славнім торонтоськім университеті, повинен взяти собі за обовязок національної чести замешкати в інституті Митрополита Шептицького.

Інститут, під наглядом місцевих оо. парохів, буде старатися дати Вам не лише фізичне вдоволення але будуть докладати всіх зусиль, щоби Ви могли осягнути всі цінности глибоко-релігійного і морального виховання та широкого християнського світогляду.

Українські юнаки східної Канади і з далеких прерій заходу! Це є вирішальний момент нині для Вас!

Ми живемо в розгарі всесвітного перевороту. В катаклізмі світової трагедії знайшовся і наш многострадальний нарід, вигнаний з рідної землі. Переживають жахливу біду міліони наших братів-сестер і сиріт. Вони чекають в повній вірі, що атомна доба витворить нових героїв, великих духом незломної сили і волі, героїв, яких лише Христова наука принята серцем і душею витворити може. І лиш такі герої виведуть свій нарід з вавилонської неволі на ясні зорі на тихі води. Лише ті юнаки, що перейдуть практичне християнсько-релігійне виховання, наберуть духа героїчної любови, посвяти і саможертви, зуміють жити для великої ідеї.

Тих цінностей душі і серця можна набути лише в своїм рідним інституті в центрі культури, знання і просвіти.

Тому, що до Інституту приймається лише ограничене число студентів, прошу зараз, ще нині написати по ближчі інформації на цю адресу:

Всеч. о. канонік
П. Каменецький,
276 Bathurst St.,
Toronto, Ont.

УКРАЇНСЬКІ ДІВЧАТА

Інститут Преч. Діви у Винипегу

Минає два роки від часу як отворено Інститут дівочий у Винипегу.

За цих послідних два роки ця Інституція старалася дати не лише приміщення для наших дівчат на час цілорічних студій але також окремими лекціями старалася пригадати нашу літературу, мову, і релігію. Ця наука попри щоденну працю не одну річ нам пригадає яку ми може призабули або і не знали. Це знання своєї мови, літератури і морального виховання нас притримає тим чим ми повинні бути і зістати для українського народу, а це добрими і свідомими патріотами українського народу.

Цей Інститут положений у самій середині міста і близько всіх виховних інституцій, як университет, академія, колегії і їм подібні.

По всякі інформації прошу писати:

Rev. Father Rector,
St. Mary's Educational Institute
40 Kennedy Street.
Winnipeg, Man.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W. 2, England

2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England.

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (12) Italia

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger,
1. Place du Grand Mezel,
Geneve, Suisse.

Де парасолі ростуть

Вуйко: (до малого Михася) Що росте в краях де є богато дощу?

Михась: (довго не думаючи): Парасолі.

ВИЙШЛА З ДРУКУ.

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

укладу о. А. Лугового

Книжка великого формату в гарній коліровій оправі, печатана в мовах українській і англійській, з гарними релігійними картинами. Сторін 160, ілюстраційних картин 40.

Видана накладом і печатана в друкарні "Голосу Спасителя." Ціна примірника 50 центів.

Біблійна Історія повинна находитися в кожній українській хаті. Замовляйте в THE REDEEMER'S VOICE, Catherine St., Yorkton, Sask або через автора:

Rev. A. Lubovy, P.P.,
Box 85, Ethelbert, Man

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

ІМІҐРАЦІЯ ДЛЯ КАНАДИ
Важне Питання для Українців

В травні, цього року, достойний Дж. А. Ґлен, міністер копалень і богацтва, який має юрисдикцію над іміґраційними справами, проголосив тимчасовий "Ордир-ін-Кавнсил," який позволяє на іміґрацію до Канади слідуючі клисифікації осіб:

"Батько, або мама, незамужний син чи незамужна дочка 18 років і повище; нежонатий брат чи незамужна сестра; сироти-діти брата чи сестри, понище 16 років, якщо всі ці повище згадані єріднею мешканців в Канаді, і які є в зможности одержувати цих членів родини. До сиротів зачислено лиш тих дітей, що не мають ні батька ні мами."

Притім міністер Ґлен заявив, що він сподіється, що не скорше, як при кінці цього року буде місце на кораблях для перевозу пересічного звичайного населення.

Наші люди приняли цю заяву з одушевленням та почали виробляти потрібні афідавіти для своєї рідні, що тепер знаходиться на скитальщині

В дійсности ця ухвала нашого парляменту, котра є добра та похвальна, позволяє лиш на дуже обмежену іміґрацію до Канади

Канада є край новий, просторий та засібний. Щоб наш край відограв визначну ролю у світових справах мусить конечно збільшити своє населення. З 12 міліоновим народом, та лиш з природним приростом населення, котре після Домініяльного Статистичного Бюра побільшає на три міліони в наступних 45 роках, Канада не зможе задержати ту поважну позицію, що вона здобула собі через свій вклад в останній війні; вона не зможе прийти з великою поміччю для Британської Спілки Народів... не може сподіватися повного добробуту, бо має замалий домашний ринок.

Отже є конечним, щоб наше правительство застановилося над справою ширшої іміґрації до Канади без жадного проволікання. Ми не мусимо чекати на других краї на почин. Яко поступовий край, даймо цим разом ми провід.

Коли ця справа прийде під розвагу нашого уряду, а повинна прийти негайно, то певно прийде застановлення над якістю іміґрантів. Про якість української іміґрації свідчать незаперечні факти про якість українського населення в Канаді, а ними є:

1. Працьовитість
2. Льояльність до Канади
3. Самопосвята синів та дочок канадійських українців у другій світовій війні.
4. Любов до привязання до землі.

Українці Канади доказали ділами, що вони є побажанними та цінними горожанами.

ТОМУ, канадійці українського походження вважають, що є в інтересі Канади приняти поважне число українських скитальців, як іміґрантів, і дати їм нагоду стати горожанами Канади.

ВАРТА ПОДУМАТИ
Наші Інститути

Вакації скоро минаються.

Прийде знова новий шкільний рік. Прийде знова турбота для родичів о приміщіння їх дітей, тих що побиратимуть вищу науку в більших містах віддалених від родинного дому. Приходять питання, над котрими варта подумати.

Чи в новім приміщенню буде кому заступити батьківський нагляд над моєю дитиною

Чи моя дитина використає час шкільної науки якнайкраще.

Чи там моя дитина буде діставати, попри науку, виховання, те що я мавби (малаб) її дати, якби вона була коло мене.

Чи то дорого буде коштувати. . . . .

Певно, що Ви, Дорогі Родичі, ті, що по вакаціях маєте відсилати своїх дітей до вищих шкіл, до більших міст, вже застановлялися над цими питаннями. Може вже і поробили які заходи в тім напрямі.

ВАМ, тим дбайливим родичам, тим, що мають настільки всяких інших клопотів, хочемо прийти до помочі. Ваші всі, попередно наведені, питання будуть розвязані, Ваші трудноші улекщені, Ви будете задоволенні... коли послухаєте нашої ради—

ПІШЛІТЬ СВОЇХ ДІТЕЙ, ПІДЧАС ШКІЛЬНОГО РОКУ, ДО ВИХОВНИХ ІНСТИТУТІВ БУК-а.

Там, під проводом нашої української католицької Церкви, з рамени котрої Вашими дітьми займуться люди, по найбільшій часті священики, котрим лежуть на душі добро Ваших дітей... там Ваші діти дістануть батьківський нагляд й релігійне та національне виховання. Туди їх пішліть.

По близші інформації пишіть неайно на слідуючі адреси:

Виховний Інститут БУК-а в Едмонтон:
Rev. S Kurylo, 8820—111 St., Edmonton, Alta

Бурса БУК-а в Саскатуні:
Rev. P. Kryworuchka, 304—4th Ave., Saskatoon, Sask.

Виховний Інститут для дівчат в Винипеґу:
Rev. J. Senkiw, 49 Kennedy Street, Winnipeg, Man

Виховний Інститут в Торонто:
Rev. P. Kamenecky, 276 Bathurst St., Toronto, Ont

A Comradely Greeting

ТОВАРИСЬКЕ ПРИВИТАННЯ або МОЛОТ І СЕРП НА ЖНИВАХ

CARE
НОВА ОРҐАНІЗАЦІЯ, ЯКА ВИСИЛАЄ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ДО ЕВРОПИ

Cooperative for American Remittances to Europe—

Кооператива для висилки пакунків до Европи" — або в скороченню "КЕР" є нова орґанізація, через яку можете висилати харчові пакунки до Европи. Ця орґанізація не є отворена для фінансового зиску, є затверджена урядовими чинниками Злучених Держав, УНРРО ю та 24-ма допомоговими орґанізаціями, які належуть до "Американської Ради Добровільних Агенцій для праці заграницею" Сюди входять крім інших провідна католицька група Нешонел Католик Велфир Конференц.

До тепер "КЕР" має дозвіл висилати пакунки в слідуючі країни: Австрію, Чехословаччину, Фінляндію, Францію, Німеччину (лиш до Американських та Британських зонів), Грецію, Італію, Голяндію, Норвеґію, та Польщу.

Замовлення на пакунки до згаданих країн вже приймаються

Пакунки є однакові, стандартові, і вага самих харчів, без упаковки, є коло 30 фунтів. В такім пакунку є ріжні консерви з мяса, сухарі, овочеві повидла, цукор, ярина, пудінґи, кава порошкова, згущене молоко, масло, сир, папіроски, сірники, мило і т.п.

Один такий пакунок коштує 15 долярів. В ціну вже зараховано все-- харчі, упаковка, доставка та асекурація.

ЯК ЗАМОВЛЯТИ:

1. Треба дістати спеціяльни листок від "КЕР", написати на ньому Ваше імя та імя і адресу того, кому посилаєте пакунок. Як не маєте рідні, можете вислати "для бідної родини." Спеціяльні листки для виповнення можна дістати в банку, в оо. парохів, в місцевих кооперативах або з офісу "КЕР."
2. Випишіть чек банковий, свій власний або моней-ордер.
3. Відішліть виповнений з адресами листок разом з чеком або моней-ордером до "КЕР" на адресу:

Cooperative for American Remittances to Europe Inc.,
50 Broad Street, New York 4, N.Y

Щоби прискорити отримання пакунків, "КЕР" пересилає замовлення через повітряну почту до своїх представників в ріжних місцях. Вони негайно виконують замовлення зі складів "КЕР", які знаходяться в Европі. Якщо з яких будь причин не було можливости доручити пакунок, "КЕР" поверне гроші.

(Ніякі агенти не мають права збирати гроші за посилки через **"КЕР."**)

НЕ ВСІ ПРОПАВШІ

Друга війна принесла многим із нашого народу страшну руїну. Світські й духовні пережили не одне горе а то й втрату життя. Всеж таки завдяки Божої помочі й пильним старанням по ріжних урядах вдалося нашим українським Сестрам Служебницям Пресв. Непрочної Діви Марії в Канаді й Америці вратувати малу частину своїх Сестер з Холмщини, і спровадити їх до Канади й Америки. Згадані Сестри вже в дорозі, між ними є учительки гімназійних і відділових шкіл з університетським образованням, що мають докторат фільософії, із довголітною практикою навчання, є й кваліфіковані доглядачки хорих, що до тепер вели державні шпиталі з успіхами. Вратовані прийдуть зі сиротами, щоб ними обдарувати Канаду й Америку і розмістити їх в сиротинцях під управою Сестер Служебниць в Канаді й Америці. Всі вони повні вдячности, рішені щиро працювати для спільного добра й розквіту гостинної прибраної батьківщини і свойого народу.

КІНЦЕВИЙ ЗВІТ ПРО ШПІОНАЖУ

Королівська Комісія, в своїм кінцевім звіті про шпіонажу, ствердила що комуністична партія Канади є найбільшим джерелом шпіонів. Виявилося також, що в Канаді була не одна, а кілька совєтських орґанізацій для шпіонажі, та що секретні інформації були видані совєтам

Велика ріжниця

Учитель: Що є за ріжниця між електрикою а блискавкою?

Ромко: За блискавку ми не платимо.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Степан С. Шавель, ЧНІ.

ВІРУЮ...
"ВІРУЮ ВО ЄДИНУЮ, СВЯТУЮ, СОБОРНУЮ І АПОСТОЛЬСКУЮ ЦЕРКОВ..."

Сумні були ученики, коли то на Оливній горі мусіли прощати своього дорогого Вчителя, що перед їх таки очима вносився на небо Христос прашаючи їх обіцяв їм післати Духа правди, що мав лишитися з ними до кінця світу. Той Дух правди мав оцінкуватися ділом Ісуса Христа а саме Його св. Церквою, яка має зберігати науку Христа ненарушеною до кінця світа. Обявлення, яке Христос приніс з неба а рівнож заслуги, які вислужив своєю смертю на хресті, передав своїй Церкві, яка має Його скарб заховати ненарушеним Правдою є отжеж тілько та Церква, котра той скарб Христа потрафила заховати ненарушеним і нічого з того не зміниила, що Христос навчав і що то Він віддав послідню капаю своєї Пресвятої Крови. Усяка інша Церква, що не заховала повної науки Ісуса Христа не є правдивою Його Церквою, а тілько фальшує науку Христа й Його Пресвяте Імя надармо вживає. Правдивуж науку Ісуса Христа заховала тільки католицька Церква, тому, що вона є

1. **Одною:** Католицька Церква називається одною тому, що вона має насамперед ту саму віру. Усі католики по всьому світі мають ту саму віру. Колиб то ми пішли до [illegible] Іспанії, чи перенеслися до якоїнебудь іншої країни на світі де живуть католики помимо того, що вони всі може ріжними мовами балакають, може й різно виглядають [illegible] той сам катехизм, а в ньому ту саму науку, ті самі правди віри хоч може й не моглиб себе взаїмно розуміти, така велика між ними панує ріжниця в мові раси й культури. Усіх їх лучить щось, що є вище, що виноситься понад націоналізм, чисто людські інтереси. Є отже щось такого що єднає, лучить всіх католиків в одну велику громаду. Тим власне, що їх так підносить понад усі інші чисто людські інтереси і робить їх братьми є якраз св. Віра. Що більше, всі католики на цілому світі мають ті самі св Тайни. Христос установив сім св. Тайн у яких то зложив ті всі свої заслуги, які нам вислужив своєю смертю на хресті. Св. Тайни це великі жерела ласки, з яких кождий з нас може тілько користати скілько йому потрібно до спасения своєї безсмертної душі. Памятаймо, що з тих джерел можемо стілько користати, скілько лиш нам потрібно і що кождий з нас мігби статися святим наколиб лиш хотів користати з тих великих збірників ласки. Тілько католицька Церква заховала ті св. Тайни ненарушеними і такими, як їх установив Ісус Христос. Усі католики на цілому світі мають те саме число св. Тайн, черпають з тих самих джерел ласки. Одиноко католицька Церква заховала повне число св. Тайн і правдиву набожність до них. По всьому отже світі всі католики мають ту саму науку відносно св. Тайн і в той спосіб творять велику одність. Церква Христова є одною ще й для того, що має той сам провід церковний. Усі католики по всьому світі слухають Папи Римського і Своїх Епископів. Церква це неначе велика армія, що завжди готова до бою. Має вона Богом даний її провід один, ясний, свідомий свойого післанництва і призначення, що керує тою великою громадою, якою є Церква основана Христом

(Далі буде).

КОНКУРС
НА ПРИЙНЯТТЯ СТУДЕНТІВ ДО ДУХОВНОГО СЕМИНАРЯ

Отсим подається до відома, що Їх Преосвященство приймають до Духовного Семинаря студентів, які бажають посвятитися духовному званню і працювати як священики для нашого народу

Кандидати мусять мати укінчену вищу школу (Гай Скул) бути здорові, побожні й ідейні молодці. Вийнятково можуть бути прийняті кандидати з XI ґрейдом, але мусять бути дійсно здібні

Щоб учитися фільософії, кандидати мусять знати латинську мову

Зголошуватися треба негайно, найдалі до 10. серпня, на адресу

BISHOP'S CHANCERY. 235 SCOTIA ST., WINNIPEG, MAN

СТАЛІНСЬКІ НАЙМИТИ
АБО ЯК "ВІСТНИК" ВИГРАВАЄ НА СТАЛІНСЬКІЙ ДУДЦІ

У нас і в них.— Ми ніколи не нападали на нікого. Тим більше на тих наших братів по крові і по хрещенню, котрі з якихось там причин уважали за відповідне відректися Церкви своїх батьків, і пішли в автокефалію. Коли вони мали які свої з'їзди, наради, конвенції, ухвали — нас це зовсім не обходило і не обходить

В них ознак інша поведінка. Вони заздрим оком кидають в наш город і все їх непомірно цікавить. Вони аж надто заінтересовані в кождій нашій нашій справі. Це не булоби зле, колиб в тім була добра воля. Якраз тої доброї волі нема. І тому їх зацікавлення ціль на те, щоби потім со[...] [illegible] на всі язики обмовити нас і нашу Церкву

І того вже троха забогато

Тому ми занялися троха ними нині

"Смітник"— як не назвав їх орган церковний їхній бувшо і творець автокефалії в Канаді, пан В. Свистун, що недавно промовляв на большевицькім фестивалі в Едмонтоні, знова той "смітник" напав на католиків українців

Пише він в 14 числі з 15 липня 1946 сторона 4 в статті про Унію Берестейську і мая[...] чить в умовій паморощ ось що: "А дальше, що дуже важне .то історія унії. Завели її поляки, щоби так стягнути українців до костела і спольщити...— Потім і Терлецький найняли поляків. Але що найміт є найміта, то унію заводили лише поляки, бо мали силу."

Ось такими московськими частушками годують автокефальні незрячого нашого брата в Канаді. Як ці плити грамофонові так вони рознесять по Канаді голос свого пана розтрублюють московську балагулу останнього сорта

Хочете доказу?

Коли Москва взялася розправити з нашою Церквою в Галичині, ось що вони там видумали. Підставили стерорезованих через НКВД від ставників і ті втяли письмо до Ради Народних Комісарів УРСР, в котрім дослівно так написано: "В нашій історії церковна унія була продумана й проведена поляками як найуспішніший і найбільшого стилю засіб спольщення. Не треба великої науки, тільки треба могти свобідно думати, щоб дійти до цієї свідомости. Якби Росія не розібрала Польщу, то наш український і білоруський народи вже до несни народів у XIX ст. під Польщею булиб зникли з лиця землі, бо булиб перетворились у поляків завдяки унії. Отже, вже тоді Росія вирятувала наш народ від ганебної загибелі. Зрештою, хтож буде памятати про дітий, як не мати."

Для тих нещасних під дулами енкавудистівських револьверів по наказу Москви унія також "проведена поляками" і Росія стала для них "матірю."

Порівнайте тепер одно письмо і друге. То з канадійського автокефального вістника і то з 28 мая 1945 р. в Галичині

Одно і друге як на замовлення той самий хід думок і арґументів

Отже не треба дійсно великого розумовання, щоби не пізнати, хто не в дійсності накидається на Унію, кому та Унія найбільше заваджає, кому якраз залежить на тім, щоби її знищити?

Той хтось — це Москва!

І наші автокефальні підскакують до тої московської дудки, як ті медведі на ланцюзі, що тупцюють як пан скаже.

"Скачи враже, як пан каже" накрутив Сталін свою катеринку і ці найміти сталінські в Канаді тупцюють на його розказ

Чи це сором?!

ВСІ МУСИМО ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ СВІТОВОГО МИРУ
каже Кардинал МекҐвиґен

Їх Еміненція, Кардинал МекҐвиґен

Переїзджаючи через Винипеґ в дорозі до Вікторії Б.К., Кардинал МекҐвиґен заявив, що всі народи мусять працювати для світового миру. Далі сказав, що положення народів на скитальщині є дуже різне та що направа обставин в Европі забере богато витревалости, такту, милосердя та справедливости від свободолюбних народів світу.

Нам здається, що найбільше потрібно СПРАВЕДЛИВОСТИ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Серпень, 1946

15	Ч	2	Пер. м. св. Стефана
16	П	3	Преп. Ісаакія
17	С	4	7 молодців у Ефесі
18	**Н**	**5**	**Нед. 10 по Сош.**
19	**П**	**6**	**Преобр. Господнє**
20	В	7	Прмч. Дометія
21	С	8	Ісп. Емиліяна
22	Ч	9	† Ап. Матія
23	П	10	Мч. Лаврентія
24	С	11	Мч. Евпла
25	**Н**	**12**	**Нед. 11 по Сош.**
26	П	13	Прей. Максима
27	В	14	Прор. Михея
28	**С**	**15**	**Успения Пр. Богор.**
29	Ч	16	П. нерук. Обр. ГНІХ.
30	П	17	Мч. Мирона
31	С	18	Мч. Флора й Лавра

УСТАВ

18. Нед. 10 по Сош. - Гл. 1, Єв. утр. 10. Сл.Б.: Ап. з. 131, Єв Мат. з. 72

19. Преображення Господнє. Всеночне Утреня: Єв Лукг з. 45. Сл. Б.: Ант. окр. Ап. з. 65, Єв. Мат. з. 70. Ірмос Празника місто достойно. По замвонній молитві свячення овочів.

25. Нед. 11 по Сош. і Попразд Преобр.: Гл. 2, Єв. утр. 11. Все після уставу Попразд. Господ. в неділю. Сл. Б. 2 перші антифони Преобр. 3 ий звич. з припівом Преобр. Тр воскр., і Преобр. Сл Конд. воскр. Ін. Конд Преобр. Прок Алл. лише нед. Ап. з. 141, Єв. Мат. з. 77

28. Успення Пресв. Богородиці: Всеночне. Утреня: Єв. Лук. з. 4. Сл. Б. Ап. з. 240, Єв. Лук. з. 54. По Отпусті свячення зілля.

ВИНДЗОР, ОНТ.

Делеґати та гості з парохії Св. Володимира і Ольги, Виндзор, Онт., на Першому Українському Всеканадійському Католицькому Конґресі, що відбувся в Роял Александра Готелі, в Вінніпеґу, Манітоба, в днях 2, 3 і 4 липня, 1946. Сидять, зліва на право: панна Анна Госович, пані Т. Тимчишин, о. В. Осадець, пані В. Гевусь і А. Височинська. Стоять: п. Д. Тимчишин, пан і пані Й. Купчинськи, пані і пан С. Пиндус. На переді сидять два сини панства Пиндусів і маленький синочок панства Купчинських.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА
"БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ"

Книжку під повищем наголовком написав Всеч. о. Степан Семчук а видав Комітет Першого Українського Католицького Конґресу Канади

Книжка видана дуже старанно, на гарнім книжковім папері, має тверду окладинку, кілька знимок, сторін 32, формат середний. Написана в простенький та ясний спосіб, представить Вам чому то для нас Берестейська Унія була такою важною історичною подією. Коли перечитаєте собі сю книжку, тоді доперва вповні зрозумієте чому ми тут в Канаді святкуємо 350-ліття Берестейської Унії. Ціна книжки 25ц. При більших замовленнях дістаєте відповідний опуст. Замовляйте собі сю книжку в своїх оо. Парохів, або пишіть впрост до Централі Українців Католиків Канади на поницу адресу

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Manitoba

п. СЛАВКО РЕБЧУК

В останних днях зістав назначений майором Колтером до комітету, котрий мається занити будовою "розринкового центра" в місті Виннипегу. Цей центр у роді памятника полеглим воякам у другій світовій війні.

Комітет складається з десять визначних мешканців міста Виннипегу. Назначення пана Ребчука є заслугою для него за його невтомну працю в громадянським життю.

Пан Ребчук разом зі своєю женою веде склеп під назвою "Kay's Clothing", під числом 836 Мейн Стр., і є широко знаний у спортових колах, бувши оден з основників [illegible] дружини, котра своєю грою в ріжних спортах здобула першенство через кілька літ та велике признання спортового світу.

Яко бизнесовий голова в комітеті Першого Українського Католицького Конгресу панові Ребчукові належиться велике признання за так успішне переведення фінансових справ звязаних з Конгресом.

Ми щиро віримо, що в останним його назначенню пан Ребчук гідно зарепрезентує українців міста Виннипегу.

Провінціяльний З'їзд БУК-а, Торонто, 24-26 травня, 1946. Делегати БУК-а на З'їзі.

Провінціяльний З'їзд БУК-а, Торонто, 24-26 травня, 1946. Делегатки Ліги Українських Католицьких Жінок

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(2)

Хто був покійний?

Він звався Панько Солодканич. Це прізвище було чистим глуздом, бо доля Панька зовсім не була солодка. Вже в дитинстві залишився він без родичів; ґрунт і хату присів з наказу дідича несовісний опікун, а сирота жив зі скупого милосердя добрих людей. Семилітнього хлопчину приняв священик до гусей; відтак ступнево аванс{у}вав він на пастуха ягнит, овець, корів, а маючи двадцять років життя, доступився він найвищої ранґи— він став фірманом "на попівстві."

Під надзором благочесного священика виріс він гарний тілом, чесний душею. В цьому саме часі пробудилося серце чесного молодця на вид Катерини, сироти, так, як і він, але роботящої й чесної дівчини. Споріднені серця зрозуміли себе скоро взаємно та жили з доброю надією на майбутнє. Але відвічна пісня, обманчива надія й тут не повело. Панька покликали до війська, або краще всесильна воля володарів, передала його туди, як людину, яка не має ні свого місця побуту, ні майна. Дванадцять літ двигав він тяжкий кріс, і не нарікав, дванадцять літ ждала терпеливо вірна Катерина, й не знеохочувалася. Щойно тоді вони побралися, хоч старші роками, зате серцями молоді, наче діти. Вони не мали ніякого майна, лише здорові руки й сильну віру в Бога. Від [illegible] трьохлітньої праці приспорили собі стільки, що купили собі дешево "помірок" у Лісному, саме кусок пустки, по котрій, як земля землею, ніхто плуг ще не переїхав, і там побудували собі хатчину, правда, що тісну, але свою власну.

Бачили люди Панька, як він продовж дня рубав сяги в лісах, щоб гріш заробити, а при світлі місяця очищував з колючя і каміння свою пустку, щоб мати свій хліб і майно [illegible] Івася, котрим його Бог [illegible] Знали люди [illegible] завжди співав [illegible], коли найбільш кропли[illegible] його чоло [illegible] він занитькував нужду смішками, коли другі [illegible] гіркою.

Та почали люди завидувати Панькові, але їх завість не довго тривала. Одного гаряччого дня натяглися чорні хмари. Катерина спішилася, щоб досапати перед дощем чагін картопель та чим скорше прийти убити свого Іваси, що спав у хаті. Вже скінчила вона роботу й подалася до хати, коли нагло розлався грім і блискавиця прорізала темне небо. Катерина аж присіла зі страху. Та коли вона відчинила свої очі... Боже мій! Чи це дійсно сталося?! Їх хату запалив грім! Сама вона не вміла пізніше розказати, як добігла до горіючої хати, як влетіла вона крізь полумя до середини й вирвала з колиски дитину. Люди, що надбігли, найшли її перед дверима без чуття, окопчену від диму й обмолену від огню. Дитина [illegible] кричала в її обіймах, мабуть з болю, материнські руки пригорнули її всильно до своїх грудей.

Заплакав бідний Панько, коли вернувся вечором додому й застав лише недогарки своєї хати. Ба!... З хатою згоріло всеньке одіння, а де які срібні десятки, що він їх відкладав на закупно корови й вони пропали в огні. Заплакав бідний Панько, але не подався.

Начнемо знову від початку! потішав він свою жінку. Хати, дасть Бог здорові, доробимося, старе одіння будемо "дотля" (так довго) латати, "докла" (доки) [illegible] де в нас нового, а корови, як не доховаємося, то обійдемося. Дякуймо Богові за все, а найбільше за те, що наш Івась цілий і здоровий. Та одне перед другим цілували осмалені кучерики хлопчика.

Бог допоміг, що Панько знову спромігся на хату. Священик дав йому одну корову на підховок і від неї Панько присадив собі телятко. Але чи тому, що люди назавидували Панькові, чи може така була божа воля, прийшла зараза на тварину — пропала Панькові й корова й телятко. Одної ночі, коли Панько в лісах при роботі ночував, добралися волоські цигани до його хати, повязали Катерину, й добре, що хоч їй життя дарували, але все одіння загорнули, навіть сорочину з дитини здерли, випрятали хату до чиста й не пропустили навіть курки, що сиділа на курятах. Щоб на цьому всенька біда кінчалася не перетикувала би Катерина Богові [illegible] Точно в цьому часі, коли вона на поряд біжкалася за своєю працею, побачила по чотир[illegible] [illegible] робітників несуть [illegible] [illegible] Панька!

[illegible] налок!... Підтята галузь [illegible] одним концем Панька, й придавила його до [illegible]. Щастя, що не [illegible] [illegible] по[illegible] й прос[illegible] но Лемки, — тоді було би цьому дух видерло й амінь. А якби вже [illegible] Бог рішив [illegible] пропадати би вам [illegible] Ви, кумо, не такі ще старі ще, то віддалися би!

Як умали так утішали селяни Катерину... Як не доглядала Катерина недужого мужа, як не смарувала його різними мастями, й натирала й купала в різних зіллях — не помогло! Панько залишив її вдовою, а Іваси сиротою. Та лише добряга старенька тітка з другого села, подарувала Катерині тонку ще свої стрілки не сміла би Катерина на похорони свого мужа між людьми показатися.

Цього самого року, в часі жнив відвідував отець декан підчинені собі парохії. Зчер[illegible] заглянув він і до дочерної церкви в Лісному, та при цій нагоді, відвідав місцеву школу, якщо назвати так низьку, тісну й темну хатину, в якій жив дяк та при ньому кілька дітей доокола довгого стола.

Ці діти мали принести в свої хати просвіту й знання своїм братам. Люди не посилали тоді своїх дітей до школи з жадоби за душевним кормом, лише з тяжкої нужди, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] була подінена на [illegible] роки. В першому вчилися діти азбуки, вишне складати букви, в другому читати ярубіша, писати й катехизм на память, скубаючи в часі навчання вовну, або вибираючи на столі збіжжя; в третьому році псалтир і біблію, а в останньому Апостола й церковного співу. Початок і кінець всенького знання. Одначе з цієї школи діти виносили не копицю відомостей але любов до свого народу, привязання до обряду й рідньої твердої католицької віри! Якщо сьогодні наш[illegible] [illegible] гордиться певними громадянами [illegible], то безперечно [illegible] на сто з них [illegible] "зпід сокири" дяка учителя. Дяк отесав колоду, а далі сама просвіта й стар[illegible] священиків вигладили її, ублагородили внутрі та зробили з неї справжнього громадянина. А сучасна школа як далеко їй рівнятися з дяковчителями що навчали побожности й любови до церкви й народу.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev N Kushnyryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

PAUL BOZYK Editor

What the Catholic Stands For

[illegible] stand for law and order [illegible] to all lawfully constituted authority, parental included [illegible] against the [illegible] who would over[illegible] [illegible] government and [illegible] respect for proper authority.

Catholics stand for the [illegible] of the marriage contract [illegible] sanctity and integrity of [illegible] life and the home [illegible] against divorce and [illegible] of [illegible] family.

Catholics stand for the [illegible] [illegible] training from earliest [illegible] the heart [illegible] soul [illegible] mind that the body of every individual under the influence of the Church [illegible] claiming that the child brought up to believe in and revere [illegible] Supreme Being, to obey [illegible] teachers, to do right [illegible] right with horror of [illegible] doing and of love of [illegible] right living [illegible]

The Catholic Church stands for [illegible] [illegible] [illegible] The Catholic Church [illegible] Christ [illegible] It stands for [illegible]

Michael Stec, Sec'y UCY, Fort William, Visits Ukrainian Catholic Council

[illegible] UCY [illegible] Fort William [illegible] Youth [illegible] Knights of Columbus [illegible] council [illegible] most pleasing personality has [illegible] the fullest cooper[illegible] [illegible] parish [illegible] The UCY has recently [illegible] Visiting [illegible] cheer to [illegible] Sanatorium Mich[illegible] [illegible] work [illegible] We shall [illegible] forward to [illegible]

The Fort William UCY consists of [illegible] members. Their president [illegible]

MEDICAL GRADUATE

Photo by Davidson's Studio, Winnipeg

Dr Stephania Petryk, B.A., Dip. in Ed.

On Thursday, July 18th the University of Manitoba held a special convocation for conferring [illegible] degrees in medicine. Among the graduates was Miss Stephania Petryk, B.A., Dip. in Ed., member of the Ukrainian Catholic University Students Club (Gamma Rho Kappa).

Dr. Stephania was born in Winnipeg and received most of her [illegible] and high school education under the supervision of the Sisters of St. Joseph in Sifton, Manitoba, where her father and other brother now operate a general store, lumber yard and hotel.

Following her graduation from high school, she attended the Faculty of Arts at St. Mary's Academy in Winnipeg and received [illegible] B.A. degree in 1937. In 1938, after attending the Faculty of Education at the University of Manitoba, Dr. Stephania obtained her Diploma in Education.

From 1938 to 1942 the graduate taught the Sciences in Baldur and Minnedosa Collegiates. In 1942 she entered the Medical Faculty of the University of Manitoba, and during the past year interned at St. Boniface Hospital, St. Boniface, Manitoba till graduation in July.

Dr. Stephania's parents were married in Winnipeg in 1911 and lived there till 1928 when they moved to Sifton, Manitoba, the great little industrial town of Northern Manitoba. A younger sister is attending the Faculty of Arts at St. Mary's Academy, Winnipeg, Manitoba.

We extend our heartiest congratulations to Dr. S. Petryk, and may she enjoy health and happiness in her medical work.

Ukrainian Catholic Leadership Course Successfully Concluded

Inaugurated by the Ukrainian Catholic Youth of Saskatchewan, the Ukrainian Catholic Leadership Course took place in Saskatoon from 8 to 21 July. The courses were prepared by the Saskatchewan provincial executive of the UCY under the direction of Fr. Firman of Saskatoon.

The daily attendance numbered 25 students while the evening classes enabled many teachers taking summer school courses to attend, reached the high total of 70.

The teachers at these courses were well known leaders themselves coming from the three prairie provinces.

Rev. D. Hawrylyk, CSSR of Ituna, lectured on apologetics and the history of our church and rite.

Father Firman of Saskatoon, the director of this course, taught instrumental music, the painting of Easter eggs and assisted in teaching singing.

Rev. B. Sloboda, famous as director of Winnipeg Ukrainian Catholic Choir, instructed in choir directing, music theory, history of Ukrainian song and singing.

Brother Methodius outlined the different recreational activities and sports that would help to bring about a sound body.

Mr. B. L. Korchynsky, known for his organizing ability, took as his subject the organizing of clubs. Films shown by him in this connection brought a great deal of lively discussion on this very timely and important topic.

Miss Anne Zuk, former dominion UCY secretary, taught Ukrainian embroidery and other handicraft.

Mr. Fedirko gave Ukrainian dance lessons during the evenings.

Rev. S. Kurylo, OSBM, director of St. Josaphat's Institute in Edmonton, lectured on the Ukrainian language and public speaking.

Mr. A. Kurylo was prefect of studies.

From the above you can readily see the great variety of subjects taught at this course.

Using Fr. Kurylo's words, the results of this course were astonishing. Parents were more than pleased with the change this course wrought on their growing youth. *We must have more of them. We must have one in every province every year.*

Two Successful Years

Two years ago in Saskatoon a Ukrainian Catholic Youth convention was held at which a dominion executive was chosen, composed principally of members from Saskatchewan. During this period the executive accomplished a great deal both materially and morally.

The Success of the Ukrainian Catholic Youth is largely due to the ceaseless efforts of Miss Anastasia Zuk, past dominion secretary, who did everything in her power to put the organization on the map. To her we say a special "Thank You." The Ukrainian Catholic Youth of Canada wish to express their sincere thanks to the past executive for their fine achievements.

A new dominion executive has been elected for the next two years. This time the executive consists largely of Manitoba members. A fine group of young people have been elected. To this executive we say, "Welcome," and may your work be a great success. Keep the Ukrainian Catholic Youth active. A programme by which they may mould their work will bring solidarity and pride to every Ukrainian Catholic boy and girl in Canada.

What Do You Know About Canada?

THE PARLIAMENTARY LIBRARY

The Parliamentary Library located just behind the Dominion Parliament building is one of the largest libraries in Canada housing over 400,000 volumes. This number includes pamphlets and newspapers. Its collection of contemporary Canadian publications is complete, for every book, magazine, journal or newspaper published in Canada in any language can be found on its shelves.

In the beginning the library actually consisted of two small libraries, the libraries of the governments of Upper and Lower Canada. However, when the Act of Union was passed and the two provinces were united, the two libraries were transferred to the capital and housed in one building.

The Parliamentary Library was formally opened in 1876. At first there were many handicaps to be overcome — lack of funds and a scarcity of books and well trained workers. However, in spite of these difficulties the library has

Провінціяльний З'їзд БУК-а, Торонто, 24-26 травня, 1946. Делегати Українського Католицького Юнацтва

grown steadily, until today it is one of the greatest in the Dominion.

The new library was located where it stands today, in one building with the Dominion Parliament. This almost ended in tragedy when the Parliament buildings caught fire in 1916. Only the quick action on the part of one of the librarians saved the library with its valuable collection of books. He closed the fire proof doors between the main part of the Parliament Buildings and the library, thus preventing the fire from destroying the historic volumes.

Today the Parliamentary Library has the most complete collection of books dealing with Canada, in the world. Its collection of Americana books dealing with the history and culture of the United States, is also so complete that only one library in the United States can equal it. It is a common sight to see students from the United States in the Parliamentary Library studying from books about their own country, and it is claimed that many historical books about the United States have been written here.

Besides books the library contains several collections of old stamps and coins presented to the dominion by Queen Victoria. In another special room there is a fine collection of maps which show the development of Canada starting with the days of the early explorers.

Since Canada is a bilingual country one-third of the books in the library are printed in French, a good proportion of them being printed in Canada.

One of the most valuable books in the whole library is a volume describing the settlements on the Mississippi River written by Captain Pitman and printed in 1726, the only copy of the original in existence. The Library also contains a collection of old books, many of them dating back to the fifteenth and sixteenth centuries, and its collection of Bibles is one of the largest on this continent.

СТУДЕНТСЬКЕ ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО УКЮ
При Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск.

Всі студенти Колегії св. Йосифа цего року належали до УКЮ. Тому, що нас було багато, то створено два відділи.

Відділ Молодших Студентів включаючи кляси 9-ту й 10-ту, і Відділ Старших Студентів, кляси 11-та й 12-та. Праця цих відділів УКЮ провадилася у формі Літературного Товариства.

Заряд Старшого Відділу складався зі слідуючих студентів: Степан Явний голова, Іван Дукаш місто-голова, Іван Ванько писар, Богдан Ганущак бібліотекар, Володимир Корпан представник 12-ої кляси, Петро Попик пред. 11-ої кляси. Провідником був Вир. Брат С. Методій.

Кожної другої неділі ми мали свої сходини. В програму сходин входили точки, як відчити, дебати, деклямації, сценки, музика, співи й дискусії. На кожних сходинах кожний студент не лише мав нагоду, але обовязково мусів брати участь, як не в підготований програм, то в дискусії. Це дуже добрий спосіб, бо дало нам нагоду висказувати свої думки прилюдно, бути активним в товаристві та поконати свою нервовість.

Через цілий шкільний рік між студентами панував дух родинної гречности, праці, ентузіязму та, до певної міри, поняття про наші будучі громадські обовязки. Доказом цего є ось ці факти: 1 всі студенти є членами УКЮ. 2 Сорок три студенти є передплатниками органу УКЮ "Наша Будучність". 3 Пятьдесять чотири студенти є членами Місійного Товариства св. Йосафата.

Степан Явний
в Річнику Колегії св. Йосифа

ЮВІЛЕЙНИЙ ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД
УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
відбудеться в неділю, 25 серпня, 1946, в РЕДВЕЙ, АЛБЕРТА у 350-ту річницю українсько католицького зєдинення "БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ"

Програма З'їзду:

В неділю. Вранці в годині 9-ій Сповідь, читана Сл. Божа, спільне св. Причастя молоді.

Год. 10-та Торжественна Сл. Божа Сповідь, проповідь, спільне св. Причастя. По Сл. Божій панахида за українських католицьких молодців, що впали жертвою в руках червоних сатрапів.

Перекуска в церковній салі.

Година 2-га виголосять шкільні доклади визначні промовці, дискусії і нарада членів УКЮ.

Запрошуємо всю Молодь з Редвей, Елдорена, Куквил, Редвотер, Егремонт, Торгилд, Восетна Вох і інших близьких околиць до численної участи.

Дуже важні справи відносно УКЮ треба вирішити, трудности розвязати й зробити плян праці на будуче.

За Заряд:
о. С. КУРИЛО, ЧСВВ., провідник
д. П. Волянський, голова панна Наталя Кузик, секр.

Провінціяльний З'їзд БУК-а, Торонто, 24-26 травня, 1946. Делегати і гості, що прибули на З'їзд.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДІВЧАТ

ЗАПРОСИНИ

Гарне и щасливе є життя Сестри Місіонарки в службі Бога, Церкви й Народу!

Українське Згромадження Сестер Місіонарок Християнської Любови запрошує ідейних дівчат у віці від 15-35 років, вступати до Новицияту, цеї Духовної Школи, де виховуються Сестри Місіонарки й на бажання радо подасть листовно всякі потрібні інформації.

Дівчата! Може якраз тут для неодної з Вас криється її щастя. Пишіть, голошуйтесь, спробуйте закопного життя в цім новітнім Згромадженню!

Адреса:

MISSIONARY SISTERS OF CHRISTIAN CHARITY
Box 180, Grimsby, Ontario, Canada

THE BOY WORTH WHILE

Wanted at once, by the busy old world,
A lad that is brave and strong,
One who will shoulder his load with a smile,
And bear it away with a song.
The world has a place for a willing boy,
Who is not afraid to work,
But it turns away with averted eye,
From the laggard and drone and shirk.

Wanted, a boy who is clean in his thoughts,
And who is true as truth,
Who can work and wait till his dreams come true,
With the blessed faith of youth.
Wanted, a boy who can roll up his sleeves,
And help the old world along,
Who shoulders his load with a merry laugh,
And bears it away with a song.

St. Joseph's College 1945-46 Year Book

PLEASURE CRUISE

Sunday evening, July 21st, the University of Manitoba Ukrainian Catholic Students Club held a pleasure cruise aboard the popular river cruiser, The Yolanda. Dancing, singing and refreshments was on the programme for the evening. A grand time was held by all. The cruise took approximately two hours on the Red River. The cool fresh breeze and a perfect evening added to the enjoyment of all. Some forty members and guests were present.

ТОРОНТО, ОНТ.

"І слюбую тобі любов"...

Дня 13-го липня в другій годині пополудни, звінчалися п. Михайло Мельник з п-ою Ольгою Ковбрак в церкві МБНП, 276 Бетирст стр. Михайло є сином Йосифа й Папни Мельник, замешкалих в Саскатуні. Ольга є одинокою донькою Стефана и Марії Ковбрак, замешкалих в Торонті. Тайну супружества поблагословив Вир. о. кан. П. Каменецький. Дружбами були пані Дзюба й Я. Мокрий, Богдан Залуцький і В. Бзачук. Дружками Н. Ткач, С. Салівата і А. Новак. Слід згадати, що молода пара рано приступила до св. Причасти і вони мають правдиве християнсько католицьке виховання бо як Михайло в Саскатуні був в пршем для других хлопців, так Ольга в Торонті була світилом для дівчат.

Кажуть люди, котрі були присутні на слюбі, що світло горіло приємно і так дно як також о. канонік виголосили промову про чесноти Михайла и Ольги. Дальше, вказали на достоїнство мужа и невісти в католицьким супружестві. До звінчання слюбу причинилися хлопці з Вівтарної Дружини В. Вербицький і В. Шашкевич, обслугуючи в стихарионах. Із многих усті несуться молитви перед престолом Всевишнього, Матери Божої, подяки і прозьби на умноження ласк Божих для новоподружених.

Весільна забава відбулася величаво і взірцевім порядку. Господарем був п. Михайло Бузько, котрий чи цього займаття вчився чи має дар до нього. Честь йому! Дружба п. Я. Мокрий сказав кілька обдуманих слів, що молоді вже стають на дорозі нового життя до господарства. На закінченню забави молодий подякував родичам богато гостям прибули з Саскатуну а хотя гості з такої сторони, не чої прибути, то прислали з благовоством за вихованням в присутним за участь на їх весілли. Всі розходились, а пісня несеться "Тече вода з-за гаріка по густим барвинку, як не гарно шо ти, друже, берет украинку. Тече вода по шуварі и з ясеньким зорам дай Боже, гарну долю українській парі!" Дай їм, Боже, напишитесь щастям сего світа українським молодятам многії, многії літа!

На БНацію призначено $2.50.

Кореспондент.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Where in the Bible is it stated that women should not preach in Church?

A. St. Paul in the first Epistle to the Corinthians, fourteenth chapter, says: "Let women keep silence in the churches, for it is not permitted them to speak but to be subject. It is a shame for a woman to speak in the Church."

Q. As a point of information, what brief proof can you give that we have a soul?

A. In every human being there are certain activities which can not be exercised by any bodily substance but which requires a spiritual agent. We can think and reason with abstract things; we can choose freely, we have a clear conviction of right and wrong. These operations of the intellect, free will and moral conscience are independent of the body and demand a spiritual principal which we call the soul.

Q. How many persons were saved in Noah's ark at the time of the Deluge?

A. Eight. Noah and his wife, their three sons and their wives.

Q. In pictures of the Immaculate Conception the Virgin Mary is shown with her foot on the head of a serpent which holds an apple in its mouth. What does this signify?

A. The apple signifies the forbidden fruit, to eat whereof our first parents were seduced by satan in a serpent's form; the Virgin's foot upon the serpent's head expresses the fulfillment of God's promise to Adam and Eve that the Mother of the Redeemer would crush satan's power.

ГОНОР, МАН.
Примірна Весільна Забава

Дня 17-го травня 1946 відбулася весільна забава в парохіяльній салі в Гонор, Ман. Забаву справили молоді Михайло Романів і Василина Семенюк.

При гарній забаві незабули добрі люди і о наших бідних страждаючих скитальців. При сій нагоді переведено збірку, котра принесла $9.00. Гроші вислано до Епископської Канцелярії.

Нехай Господь нагородить обох жертводавців а молодят поблагословить на многі літа.

Поминаюча Служба Божа

На запрошення Петра Зуєка, сина покійної Софії Зуєко, дня 12-го червня в церкві Пресв. Тройці в Гонор, відправив Всеч. о. М. Мельник поминальну Службу Божу.

Підчас спільного обіду, що відбувся по богослуженню, пан К. Сембович закликав гостей до збірки на добрі цілі. Пані Александра Романів занялася збіркою, котра принесла $7.45, з чого призначено $2.45 на пресовий фонд БНації а $5.00 на сироти в Айтуві.

Як то гарно. Одно добре діло доводить до другого. Покійна мати є згадана св. молитвами а живущим приходить поміч в їх потребах.

Нехай подібні добрі учинки повторяються усюди, бо з них є користь для душі й тіла.

ЛЕЙДІВУД, МАН.

В неділю, дня 16-го червня парохіяни церкви св. Димитрія справили несподіванку для свого пароха, отця П. Кормили. Від парохії витав місто предсідатель, Володимир Онищук. По вечері, котра відбулася в парохіяльнім домі, Евгенія Салюк вручила отцеви Кормилові китицю живих цвітів. Пані Гощуляк вручила образ. Відтак Павло Ференц виголосив довшу промову про заслужения отця Кормили, збудовання парохіяльного дому в Лейдивуд вартости $3000 та резиденції для священика в Босежур. Отець Кормило, дякуючи парохіянам за таку приємну несподіванку, завзивав їх до дальшої спільної праці. Говорив також пан Думинський, учитель з Сенд Гил школи. Від парохії вручив дар Олекса Миколаїв. Відбулась збірка і на котилицьку пресу, з чого призначено 3.00 на Будучність Нації.

Присутний

ЛУКЖ В ОНТАРІО

Провинціяльний з'їзд БУК-а і ЛУКЖ відбувся 24, 25 і 26-го травня. На з'їзд були зарепрезентовані відділи ЛУКЖ з Торонта, Оттави, Ошави, Кичинер, Гамильтону, Гримсби, і Сейнт Кетеринс.

Офиціяльно привитав делегатів та гостей о. канонік Каменецький.

Цікавий реферат виголосила пані К. Кравс, заохочуючи жінок до праці при їх парохіях.

Пані Мелько, у своїм викладі подала гадку заснования Інформаційних Бюр у кожнім більшим місті в Онтеріо котрі могли б давати інформації приїзджаючим та новоприбувшим нашим людям що шукають в згаданим місті і т. ін. Гадка, пі знайшо була одобрена і рішено перевести її в життя.

Всеч. о. М. Горошко приготовив дуже опрацьований реферат про життя наших братів та сестер на скитальщині.

Вибрано нову управу на Онтеріо як слідує:

пані К. Кравс — предсідателька

Кожна предсідательниця відділів в Онтеріо стали заступницями предсідательки.

пані Р. Чабак — рек. секр.
пані М. Тищалюк — фін. секр.

пані Сорокотяг — касієрка
пані М. Полюк з Ошави, пані Грицьків з Гамільтону, та пані Осташевська з Киченер — контрольна комісія.

Вечірній бенкет і забава відбулися для всіх учасників з'їзду в салі церкви св. Покрови де парохом є о. А. Роборецький, духовний провідник ЛУКЖ Онтерії.

ТОРОНТО, ОНТ.
"Пошанування лежить в чесній праці"

В пятницю, дня 12 липня, свято у нас в парохії МБНП, 276 Бетирст стр., пошанована Вир. о. каноника П. Каменецького, пароха місцевої парохії, з нагоди їх іменин Петра.

Заряди в порозумінню із комітетом парохії постаралися, щоби цей вечір мав святочний настрій. Людей було аж вдоволяюче, бо зійшлися, щоб взяти участь в тім радіснім торжестві. Столи в салі були уставлені у виді букви "П", що означало Петро. Коли появився Достойний Іменник, понеслася овація грімких оплесків. Господарем цього вечора був п. М. Паращук, почесний предсідатель парохії, а Всеч. о. А. Роборецький провів молитву і почалася перекуска. По внесенню тоасту на честь Іменника і коли всі підкріпилися, господар цього вечора склав свої побажання і покликав других. Першим бесідником був Всеч. о. А. Роборецький, парох Вест Торонта, складаючи побажання і наводячи заслуги о. каноніка. Редактор "Українського Робітника", п. М. Гетьман говорив річево, про наш нарід і його добрих провідників, до котрих належить Вир. о. кан. П. Каменецький. П. В. Стангер, товариш Іменника ще з шкільної лавки висказав багато епізодів з молодих літ. Щиро сердечні побажання склав др. І. Кучерепа від себе і від католицьких професіоналістів. Рівнож наспіла телеграма від брата Івана Каменецького. Ще більше було промов, де між ними Вир. о. Н. Когут ЧСВВ зворушливу промову виголосив про стан наших скитальців сиріт. Переведено збірку, котра принесла $42.00.

П. А. Бак, голова парохії, зложив щирі побажання і вручив о. каноніхові прекрасний дарунок, а пані П. Пруська, преседниця сестрицтва, зложила щирий привіт. На закінчення промовив о. Іменник, складаючи подяку за так щирий пошанівок. Далі о. Каменецький зазначив: "Доки наша католицька віра горить іскрою, то терпіння для нас не є страшними." Бо вже давно говорив Тертулян: "Кров мучеників є зерном їх церкви."

Многолітствием і молитвою закінчено цей чесно духовний вечір.

Кореспондент

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.
На поміч Скитальцям

Українсько греко-католицька парохія св. Петра і Павла в Етелберт, Ман., недавно вислала до Европи 21 пакунків поживи і уживаного білля, в тім один пакунок церковних риз. Пакунки вислано від поодиноких цсів. На деякі із тих пакунків вже одержано посвідчення. Ось примірно:

Брюсселя 8 травня, 1946
Всечесніший Отче Луговий

Ваш лист з дня 25 березня, як рівнож і пакунок пані П. Волоської ми одержали за, що складаємо сердечне спасибі. Річи ми розділили між нашими скитальцями які їх найбільше потребують. Ми були б Вам вдячні, якщо Ви могли б зробити між Вашими парафіянами малу збірку білля. Білля тут дуже дороге, а наші скитальці потребують його найбільше.

Здоровимо..
п. Н. Граб
у Бельгії

Париж, 15 травня, 1946
до Вп. Пані Софії Сірман
в Етелберт, Ман.

Прошу приняти від нас вислови найщирішої подяки за висланий до нас пакунок який ми одержали.

Щиро сердечно Вас витаємо

християнським привітом,
о. Леськович

Париж, 23 травня 1946
до Всеч. о. А. Лугового
в Етелберт, Ман.

Посилку з двома фелонами ми отримали, за які дуже дякуємо. Ці фелони прийшли до нас в дуже потрібний момент. У самій Франції важко справити нові фелони, бо ні матеріялів ні робітників на разі не можна знайти...

Остаємось з християнським привітом,
о. Леськович

ГАДАШВИЛ, МАН.
Поміч Скитальцям

На Вознесення відбувся празник в Гадашвил. По Сл. Божій, котру відправив о. В. Шек, відбувся спільний обід. На обіді переведено збірку на скитальці, котра принесла $50.65.

(З браку місця імен жертводавців не подаємо).

Учасник

ТИНДАЛ, МАН.
Могила піонірa бл. п. Якова Долинюка

бл. п. Яків Долинюк з женою

Дня 22 червня розійшлась сумна вістка по всій околиці про смерть бл. п. Якова Долинюка, що заосмотрений св. Тайнами скінчив життя у 88 році у домі свого найстаршого сина Андрія.

Покійний був одним з перших поселенців, заслужений і загально шанований. Походив з села Дубя, повіт Броди. До Канади приїхав 1903 р. і тут перебув аж до смерти.

Був добрим членом церкви і свідомим українцем і ту свідомість та любов до своєї віри і народу защепив у серця своїх дітей.

Полишив двох синів, вісім внуків, і вісім правнуків.

У вечері 25 червня була панахида при участи великого числа народу.

Слідуючого дня рано рушив похід з хати до місцевої церкви св. Михаїла. Довга, довга сумна процесія. Службу Божу і похоронні відправи відслужили Всеч. о. Кормило і о. Ф. Ру, парох Кукс Крік, Ман. Сумно співав мужеський хор під орудою З. Т. Мороза. По богослуженню похід рушив на цвинтар. Положили в могилу. Гріб запечатаний. Тихо, тихо, лиш тихий вітрець повіває і сум стелиться кругом.

Спи дорогий наш приятелю батьку, сном блаженних, нехай ця канадійська земля буде тобі легкою. Вічна Тобі Память!

Дня 13-го липня відбулося поминальне богослуження за спокій душі бл. п. Якова Долинюка. По богослуженню справлено тризну (обід) в хаті сина Андрія Долинюка. В часі обіду переведено збірку на католицьку пресу БНації і Укр. Вісти. Загально $14.50, з чого приділено $10.00 на БН.

Подяка

Отсим складаємо сердечну подяку Всеч. о. П. Кормилі, о. Ф. Ру й о. Морозові, за похоронні відправи. Дякуємо рівнож всім, що взяли участь в похороні нашого дорогого батька. Нехай Господь винагородить всіх.

Родина Долинюки.

БЮКЕНЕН, САСК.
Прощальний вечерок для Панства А. Гриньків

В неділю, вечером, 30-го червня, парохія св. Духа в Бюкенен, прощала панство А. Гриньків, котрі відїзджають на стало до свого сина.

При тій нагоді п. Н. Василів завізвав присутних до збірки на наших скитальців. Збірку на сю ціль перевели п. Дмитро Васильків і Петро Матвіїв. Збірка принесла $25.15, з чого 20.00 на скитальців, 5.00 на БНації а 15ц. на пересилку.

(З браку місця імен жертводавців не поміщуємо).

Присутний

В ПЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

"Наш Клич" з Лондону, з дня 30 червня, подає слідуючий цікавий опис про акт відновлення Української Держави проголошено національними зборами, що відбулися в залях матірного товариства "Просвіти", у Львові, дня 30 червня, 1941 р.

"Проголошення відновлення державности відбулося проти волі німецьких окупантів. При кінці зборів явилися відпоручники німецького генерального штабу й намагались розв'язати національні збори. Голова національних зборів відмовився виконати розказ, і повів збори аж до повного вичерпання програми. Це був чи не перший спротив, якого німці зазнали за час війни. Вони були привичаєні до того, щоб всі витали їх як переможців і беззастережно виконували їх накази. Аж тут знайшлися люди, представники бездержавної нації, що осмілились кинути визов переможній німецькій воєнній і політичній махіні й без німецької згоди проголошувати державність краю, який мав стати колонією для "панівної раси."

Посипались Репресії...

Німці ввійшли були до Львова без бою, бо за здобуття Львова українські повстанчі загони звели бої, здобули його й обсадили важливіші обекти. Так нпр. українські самостійники захопили й держали в своїх руках львівську радіостацію, що її переіменували на радіостацію ім. Евгена Коновальця. Через цю радіостацію були передані звідомлення із Національних Зборів, доки українці не були змушені передати її німецькому окупантові після двох днів.

Напад до Голову Національних Зборів

Голову національних зборів і пізнішого голову Уряду Ярослава Стецька, була спроба замордувати. Замах на його життя відбувся в годині 9 веч., 12 липня. Невідомим скритовбивникам вдалось тільки важно поранити шофера. Наступного дня він був арештований і вивезений в першу до Берліна, а звідти до концентраційного табору Сахсенгавзен (Оранієнбург) й проголосити це прилюдно, що вимагало Гештапо.

Членів Уряду Замордовано, Арештовано

Удари, ба навіть смерть, не минула і інших членів уряду. З поміж арештованих членів уряду Гештапо замордувало у Львові міністра політичної координації, Краєвого-Провідника Організації Українських Націоналістів, бл. п. Івана Климова Легенду та міністра лісництва, сл. п. інж. Пясецького. В концентраційному таборі в Авшвіц замордовано І. віцміністра народньої господарки, сл. п. Дм. Яцева. На удар серця помер віце-преміер і міністер здоровля проф. Др. Панчишин, б. ректор Українського Тайного Університету. Понад три роки пересиділи в концтаборах Оранієнбургу провідник: Степан Бандера, голова уряду — Ярослав Стецько, міністер закордонних справ — Володимир Стахів. В таборі в Авшвіці стільки ж перебув і II. віце-преміер — мгр. Лев Ребет. По всій Україні розіслало Гештапо гончі листи й визначило високу ціну за голову міністра Безпеки уряду — Миколи Лебедя. Міністер війни, видатний український військовик — Генерал Всеволод Петрів був післаний до праці на фабрику в Чехії. І. віцеміністер війни Роман Шухевич вирвався з рук Гештапо. Нелегка була доля і решти членів уряду.

Уряд Коаліційний

Уряд був побудований на коаліційній основі з участю в правлінні представників усіх замітніших українських політичних угруповань крім одної, що не визнала уряд і його поборювала. Законодатна влада спочивала в руках Національної Ради, створеної з створеної з ініціятиви Голови Уряду. В Національній Раді були зарепрезентовані також крім політичних угруповань ще й професійні й громадські інституції. Почесним Президентом був **бл. п. Митрополит Андрей Шептицький,** президентом **бл. п. др. Кость Левицький,** сеніор українських політичних діячів та двох літних вязень (1939-1941 рр.) московської тюрми Лублянок.

Рішення Нац. Зборів Приняті Народом

Рішення Національних Зборів були небувало ентузіястично приняті цілим народом. Обі українські Церкви, устами Митрополита Андрея й Епископа Поликарпа признали уряд із Ярославом Стецьком на чолі й в своїх пастирських посланнях взивали український нарід до послуху свойому урядови й до праці над відбудовою УССД.

Демократичний Плебісцит

Акт відновлення української державности був переданий для одобрення народу шляхом плебісциту. Його переведено на всій Західній та більшій частині Осередньої України аж під Київ (Васильків), доки німецькі окупанти безоглядним терором та масовими репресіями не почав ліквідувати народнього пориву. Вислід плебісциту виказав, що українська нація однодушно одобрила рішення Національних Зборів. Таким чином українське державне правління знайшло в народньому плебісциті свою повну легалізацію, єдину в свойому роді, коли брати під увагу революційні умовини та жахливий терор ворога. Коли додати до цього ще ті безчисленні жертви життя і крови, тюрми й табори, переслідування та знущання, що їх довелося переносити від окупантів України, за ідеї і засади працю і боротьбу, звязану з актом 30 червня 1941 р. — то якож ще елементи легальности українського державного правління потрібні для українського світу.

З великою, незломною вірою у велике майбутнє проголошували Національні Збори відродження української держави, і хоч гітлерівський окупант кривавим терором намагався здавити порив народу — його не вбив. Месть народу його досягла, новітня тюрма народів,— гітлерівська Німеччина розлетілася а до її розвалу чи в малій мірі причинилась героїчна Українська Повстанча Армія."

"ХВАЛІМ ГОСПОДА"

так називається місячний додаток до тижневника "Батьківщина", часопись наших скитальців в Італії. Цей додаток є релігійного змісту, редагований українськими католицькими священиками. Ми є певні, що він приносить богато потіхи нашим скитальцям серед їх терпінь та нужди, яку вони тепер переживають.

ВАСИЛЬ В. ВАЛЛ, В.А.,
B. ED., M. ED.
Президент
Централі Українців Католиків Канади

Пан Василь Валл, директор Лорд Нелсон школи в Виннипегу, зістав вибраний на Першому Українському Всеканадійському Католицькому Конгресі президентом новоствореної Централі Українців Католиків Канади.

Роджений липня 11-го, 1911 року, в Етелберт, Манітоба, дістав свій вишкіл до 11 го грейду в тій місцевости. Відтак учащав на університет в Саскатуні одержуючи степень В.А., як лиш мав 17 літ. На університеті в Манітобі одержав В. ED. в 1937 році, разом із золотою медалею в Просвіті. В 1939 році одержав степень М. ED.

Через сім літ учителював в околицях Росбурн, Вайта та Гонор. Останних девять років учителює в місті Виннипегу. Послідних три роки є директором школи Лорд Нелсон. При армії має рангу майора, є членом Лицарів Колюмба та головою Манітобського БУК-а. Належить до парохії св. о. Николая. Жонатий від 1932 року, має двох синків літ 13 і 11. Жена, наймолодша дочка бл. п. каноника Божика, бере живу участь в праці ЛУКЖ та є фінансовою секретаркою Домініяльного заряду тої организації.

Родина мешкають в Форк Ривер, де батько працює в елеваторі яко купець збіжа. В родині пана Валла є ще пять сестер та один брат, Орест, що тепер занимає посаду лектора інжинерства на торонтонськім університеті.

Пан Валл є загально відомим мешканцям Виннипегу через свою активність в суспільнім життю, та відзначається великою повагою. Він є добре обізнаний з нашими обставинами тут в Канаді і українці католики Манітоби можуть бути певні, що п. Валл поведе працю Централі з повним успіхом. На цьому місці складаємо нашому президентові признання та похвалу.

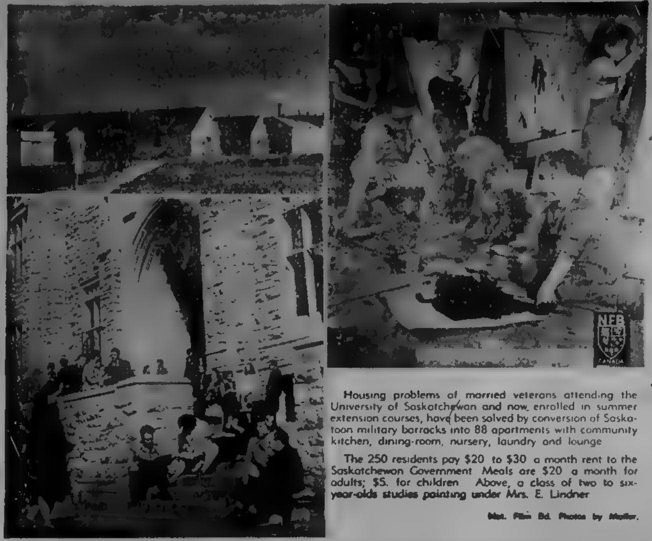

Housing problems of married veterans attending the University of Saskatchewan and now enrolled in summer extension courses, have been solved by conversion of Saskatoon military barracks into 88 apartments with community kitchen, dining-room, nursery, laundry and lounge.

The 250 residents pay $20 to $30 a month rent to the Saskatchewan Government. Meals are $20 a month for adults; $5. for children. Above, a class of two to six-year-olds studies painting under Mrs. E. Lindner.

Nat. Film Bd. Photos by Maffer.

Полковник Йонас Петруітіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

(Продовження)

На Сірвінтай дорозі не було майже жадного руху, бо російська армія утікала вздовж дороги до Утена. Коли ми минали Сірвінтай і Майсіогала, спогади минулого прийшли мені на гадку. Власне тут литовська армія, що була зложена з самих добровольців, побідила польську армію ген. Желіговського і в той спосіб охоронила була Литву. Ми тепер їхали тою самою дорогою куди побіджений Желіговський утікав був в сторону Вильна. Ті усі місця були для мене добре знані, бо я часто пішки ходив туди. Майже кожда стежка і кожде дерево були дорогі для мого серця і наводили на мене милі споминн. Хоча наші сторожі забороняли нам обертати головами і дивитися через вікно, всетаки мені вдалося було використати хвилину неосторожности сторожів та виглянути через вікно на ті так добре памятні поля боїв, на котрих полягло так богато моїх найкращих приятелів за свободу Литви. Поля були покриті літними квітами, що виглядали так гарними для мене тепер як ніколи перед тим. Води в озерах видавались мені нині ще більш хрустально чистими як ніколи, а пісня річки ще більш музикальна як ніколи передтим. О, як бажавби я був тоді працювати для своєї батьківщини серед тої чудової природи, котрої красу я був так сильно стратив перебуваючи в грубих вязничних мурах.

Кілька миль від Майсіогала німецькі літаки надлетіли були з Вильна й почали знова засипати нас машиновими крісами та бомбами. Німці мало знали, а ще менше дбали про се, що автобус віз разом литовських полонених як також і росіян. Так як перед тим, сторожі наші поховалися були в фосі коло дороги, а нам заборонили були виходити з автобуса. Куски бомби знищили верх баса та стіну з тиліної сторони, однак нікого з нас не ранили. Ми дуже жалували, що бомба впала була на ліву сторону автобуса а не на праву, де посіпаки НКВД лежали в фосі.

І так ми зближалися в сторону Вильна. Вїзджаючи в місто ми побачили дім цілком знищений, коло моста на ріці Неріс побіч церкви св. Рафаїла. Через міст по правій стороні вулиці був також цілком знищений другий дім. Переїхавши через вузеньку вулицю заїхали в забудовання НКВД. Нам не позволили були висісти з автобуса. Більше як пів години ми сиділи в нім та чекали. НКВДисти в своїм домі були так заняті як пчоли в вулию. Було видно з їх поспіху, що вони задумують в скорім часі опустити сей дім.

Коло першої години пополудню ми опустили сей дім НКВД. Переїхавши залізничий тор ми звернули на дорогу, що веде до Молодечно. Коло Сморгонай німецькі літаки знова нас були заатакували. Коли небезпека минула, а наші сторожі почали знова всідати в середину, тоді полковник Г. використав сю нагоду та почав просити сторожів, щоби приналежне вам Ванді П. позволили висісти з автобуса та заспокоїти найбільші примітивні конечности життя. По довгих переговорах НКВДисти врешті згодилися і навіть позволили були всім вязним вийти з автобуса та піти в фосу заспокоїти свої природні вимоги. Ми з великою радістю приняли се позволення, бо мали тепер нагоду хоча на короткий час випростувати свої крижі, та втягнути хоча трохи свіжого повітря. Позволили були нам виходити з баса тільки трьом нараз а позаду кождого з нас щон узброєний сторож. Коли Ванда П. вернула, ми усі мовчаливо згодилися, що тепер певно вона дістане місце на сидження. Так і сталося. Сіла вона на місце, котре ми зарезервували були для неї.

Прощаємося з рідним краєм

Сонце вже було зайшло а ми мали ще добрих 50 кільометрів їхати, щоби заїхати до Мінська, коли нараз наш автобус нагло став. Спочатку НКВДисти не хотіли повірити, щоби з нашим автобусом могло бути щось злого, але вкінці повірили и се, коли шофер в сім їх переконав. Тоді сторожі приказали нам усім висісти з нього. Шоферові приказали НКВДисти зараз направити машину та везти нас усіх на залізничу стацію в Мінську.

У той самий час переїзджав попри нас вантажний автомобіль повний високих старшин червоної армії. Ми витягли униформи генералів, полковників і т. д. НКВДисти закричали до них, щоби стали. Тоді приказали НКВДисти, щоби усі ті старшини висіли зі свого тягарового авта. Оден генерал не хотів їх послухати мовчки, він мусить зараз заїхати до головної своєї кватири. Тоді оден з НКВДистів приставивши дуло до його плечей закричав: "Мовчи!" і відразу сей генерал став покірним та спокійним. Усі ті високі старшини вилізли з того трока. Ми усі були дуже здивовані коли виділи як то високі старшини російської армії виконували волю звичайного рядовика НКВД. Така то сила спочиває в руках НКВД!

Більшість полонених сторожі запакували в се тягарове авто. Одною з них була також і Ванда П. Я старався її наклонити, щоби приняла мій плащ, бо робилося холодно і заносилося на холодний вечір, однак вона відмовилася приняти мій плащ та їхала дальше убрана тільки в одну нічну сорочку. Решта полонених запакували НКВДисти в замкнену автомобілеву машину, специяльно уживану тільки на перевожения полонених. Сі авто їхало цілий час наперед нас порожне. Аж тепер, коли показалася конечність, зробили з нього НКВДисти ужиток. У відділі сего авта, що був призначений для полонених, а котрий то відділ властиво був тільки залізною скринею в котрій не було майже повітря, могло поміститися чотири а вже найбільше шестеро людей. До сеї скрині тепер НКВДисти всадили нас аж 12. Що ми могли зробити? Ми штивніли скорчившися та не дали одні другим на колінах. Мимо того, що ми були наловичани по наляковані, то всетаки ми могли між собою говорити та вже не мусіли тримати рук понад наших голов. Сторожі сиділи поза дверима залізної скрині, і тоє було для нас дуже великою поважною.

Однак за яких 15 хвилин ми почали попросту душитися з браку воздуху. Почали ми кричати: "Ратуйте нас! Ратунку! Душимося! Дайте нам повітря!..."

"Мовчати!" закричали НКВДисти.

"Коли ви нас не випустите, тоді ми усі подушимося в тій скрині," сказав по російськи професор К.

Я був вже напів мертвий. Груди мене дуже боліли; перед очима усе видавалося мені чорним а в моїх ухах дзвонили неначе дзвони. Я був близький страчення свідомости.

Ми усі закликали останками сил: "Повітря! Повітря!"

НКВДисти видно прийшли до заключення, що справді ми можемо подушитися з браку повітря, однак не могли між собою погодитися чи мають відчинити вікно, чи вікно і двері, чи тільки вікно або двері. Вкінці перестали між собою сваритися і відчинили двері. Наплив свіжого повітря віджививв нас. Ми були вратовані. Однак ми дальше відчували страшну спрагу, бо відколи нас взяли з вязниці ми не мали ні краплини води в устах. Уста наші палили зі спраги а язики цілком висохли. Сторожі однак не позволили нам напитися води.

(Далі буде).

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти:

Цим разом Вуйко пише до Вас вже з Виннипегу. Так, редакція "Будучність Нації" тепер міститься в осередку міста Виннипегу під числом 431 Мейн Стріт і там тепер Ваш Вуйко знаходиться. Там до него можете зайти на відвідини, коли Ви є у Виннипегу чи переїзджаєте через те місто. Кождому гостеви, з дітий, Вуйко вручить гарну памятку. Будемо бачити хто перший відвідає Вуйка, особисто.

Відтепер Вуйко буде точнішим у поміщуванню Ваших листів та у висиланню нагород тим, що їх виграють в контестах. Також може деякий із Ваших листів згубився підчас перенесення редакції, то прошу са те вибачати.

Сподіюсь від Вас богато листів в котрих Ви мені роскажете як Ви перебули вакации.

ВУЙКО ТРОХИМ

МАЄ ДОБРУ ВОЛЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дуже перепрошаю Вас Вуйку, що я минулого разу забула переслати доллар для сиротята. Отже висилаю 60 ц. за рік 1946, а 50ц на Діточу Сторінку, бо я хочу належати до Веселої Родини.

Дорогий Вуйку я так дуже втішилася що дістала нагороду за минулий раз, бо мое листо було в газеті а тут ще ... Один к мию надію, що дістану а при тім маю добру волю то знова вдруге піду до з новим контестом. Хотя маю учитися роліо на День Матери, то не опускаю ...

Не маю богато часу писати, бо приготовляюся ... Мене учить музики Сестра Патрикія а співу Сестра Симеона. На другий раз більше напишу. Щиро поздоровлю Вас Вуйку.

Галя Кравчук
Виндзор, Онт.

Від Вуйка: Як будеш бачиш з Вуйкового листа на початку сторінки то можеш бути певна що від тепер нагороди будуть висилатися зараз по часі як контест закінчить.

ПОДЯКА З БЕЛЬГІЇ

Членам Оттавського Відділу Веселої Родини

На днях Вуйко Трохим отримав такого листа подяки з Бельгії за пакунок з одежею і шматтям, що вислав Відділ Веселої Родини з Оттави для дітей скитальців в Европі:

"Слава Ісусу Христу!

Високоповажний пане Добродію!

Сердечна подяка "Вуйкові Трохимові" та членам Веселої Родини в Оттаві! Посилка щасливо зайшла тут до Брюселі, і як найскорше переслав я до о. Деверта, який її дуже добре може використати, бо він має там в Ейзден, в Бельгійськім Лімбургу, цілу кольонію наших людей, з котрими безпосередно стоїть в контакту. Напевно віднишуть, як вже не зробили. Най Всевишний Вам і членам Веселої Родини винагородить за добре діло.

Відданий в Христі Ісусі,
о. Л. Кувчинський
Бельгія

Так. Члени Веселої Родини в Оттаві та поодинокі члени з других місцевостей, що помагають бідним діттям скитальців можуть бути гордими своїми добродійними вчинками.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИПЕНЬ

Лист Івася до мами мав богато блудів, але **Мирослав Крук, з 665 Селкирк Еве., Винипег** їх всіх віднайшов. Конгратуляції тобі Мирославе! **Богдання Павлишин з 419 Горес Ст., Норвуд, Ман.,** одна з нагороджених контестантів, прислала дуже старанно написану розвязку. Аж мило таке письмо читати! Други добрі розвязки що дістали нагороди, прислали Оленка Пix, літ 10, Прісвил, Саск., Іван Корнило, літ 15, Лоренцо, Саск., та Ольга Чорний, літ 11, з Габбард, Саск.

Гонорове відзначення дістали А. Н. Павлюк, літ 11, Поплярфілд, Ман., Анна Лужни, літ 12, Елфрос, Саск., та Леся Бусько, літ 13, Новий Киів, Алта.

Контестантами були ще Лорета Білоус, літ 7, Вонда, Саск., Володко Паславський, літ 12, Гланден, Саск., Едвин Білоус, літ 12, Вонда, Саск., та Мирослав Шилюк, Грийт Дір, Саск.

Малій **Лореті Білоус** Вуйко вислав специяльну нагороду за її спробу.

В числі з 1-го вересня появиться новий контест. Стежіть пильно за ним. Вуйко має дуже гарні нагороди для Вас.

ІДЕ НА ПРОГУЛЬКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дуже Вам красненько дякую за дуже гарну нагороду, котру Ви мені прислали, а се книжочки малювальні та Співаник Веселої Родини. Я дуже люблю співати та малювати. Ви добре, Вуйку вгадали що мені треба, бо через вакації не треба працювати але щось робити.

Тепер я Вам опишу як я свою науку закінчила. Закінчила англійську пять клясу і була першою ученицею через цілий рік. Тепер перейшла до шестої кляси. В Рідній Школі, при церкві св. Володимира й Ольги, також скінчила пяту клясу а ученицею була другою. Тепер на два тижні на прогульку до Грена Бенч. Кінчу сих кілька слів. Другим разом то напишу довшого листа. Здоровлю Вас Вуйку щиренько.

Богдання Павлишин,
Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дуже радий, що ти так гарно поступаєш в школі. Ти заслужила собі на вакації. Вуйко бажає тобі веселої та приємної забави. Коли вернеш до дому, напиши як тобі пройшли вакації. А може ти би загостила до Вуйка. Редакция Будучність Нації тепер находиться під числом

431 Main Street, Winnipeg

УВАГА ДІТТЯМ

Увесь наклад **"Міха Сміху"** вже розійшовся. Вуйко просить всіх членів Веселої Родини щоб прислали знимку або фотографію з себе до **Великого "Міха Сміху"** що вийде при кінці цего року. Разом з знимкою подайте свій точну адресу, імя Вашого отця пароха, імя Вашої школи, учителя, що Ви найліпше любите, співати, грати, різьбу, майстерку, вишиття та чим Ви хочете бути як виростите.

ВЕСЕЛО НА ВАКАЦІЯХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Насамперед я щиро дякую за нагоорду, котру я отримала. Дорогі Вуйку, я дуже тішуся, що я перейшла до шестої кляси.

Тепер я на вакаціях і помагаю сестрам в роботі. Я ходжу за коровами і бачу птахів як вони годують молодих. От буде спів як виростуть. Іх дальше так здибаю богато квіток, ріжних кольорів. З поміж них я люблю жіночий черевик (лейди слипер). Жену корови до дому а перед моїми очима сидять два птахи, оден робин, а другий канарок і оба співають. Я дуже люблю спів робина.

Беру участь в контесті на липень. Посилаю 10ц на книжку "Міх Сміху". Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Оленка Пix,
Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Оленко, ти цікаво оповіла про свої вакації. Вуйко також дуже любить спів птахів. Їх ми повинні хоронити від всякого зла.

ХОДИТЬ НА КАТЕХИЗМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Пишу знова кілька слів до Діточої Сторінки.

Цими днями наш парох, о. І. Нацак учить дітей катехізму і Рідну Школу. Учащає 35 дітей. Отець лиш можуть учити чотири дні, бо на довше не мають часу. Посилаю 15ц. на ДС а 10ц на книжечку "Міх Сміху". Також беру участь у контесті на липень.

В англійській школі я перейшов до восьмої кляси. Я сим дуже тішуся. Також всі діти в нашій школі перейшли до вищих кляс. Здоровлю Вас Вуйку і всіх членів Веселої Родини.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

Від Вуйка: Вуйко радий, що Ти та другі школярі у Вашій школі перейшли до вищих кляс. Гарно що так богато дітей у Вашій околиці учащає на науку Рідної Школи та катехізму. Дякую тобі за твою жертву на ДС. Книжечку "Міх Сміху" Вуйко тобі вислав.

ЙОГО СЕМИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій семий лист до Діточої Сторінки. Я хочу описати про наш пикник. Наша школа виграла першу нагороду в спорті. Я також був на фармарському пикнику. То був гарний пикник. Там були кінські перегони. Коні дуже скакали. Тим разом кінчу, бо іду саскатун збирати. Здоровлю Вас Вуйку.

Мирослав Шилюк,
Грийт Дір, Саск.

Від Вуйка: Твої листи цікаві. Вуйко любить їх читати.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Ми Вам дякуємо за образки що ми отримали.

Я перейшов до семої кляси в англійській школі. Беру участь в контесті. Не знаю чи я справлю той Івасів лист але пробую.

Здоровлю Вас щиро, Вуйку.

Володко Паславський
Гланден, Алта.

Від Вуйка: Цим разом тобі не пощастило виграти нагороду але ти мне зражуйся. Пробуй далі.

БЕРЕ УЧАСТЬ У КОНТЕСТАХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Мое імя Галя Кравчук. Я маю десять років. Ходжу до української школи до четвертої кляси. В англійській школі я є в пятій клясі. Я здибала в часописі БН образець до мальовання. Посилаю його і маю надію що виграю нагороду. Здоровлю Вас Вуйку.

Галя Кравчук,
Виндзор, Онт.

Від Вуйка: Не все ти зможеш виграти нагороду, але пробуй. Прийде і твоя черга.

ХОЧЕ НАВЧИТИСЯ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Посилаю розвязку до контеста. Пишу по англійськи, бо ще не вмію по українськи. Мені девять років. Я дуже люблю Діточу Сторінку. Моя сестра мені ту сторінку читає. Цего літа я піду до української школи то сама буду вміти читати.

Бернис Чорний,
Винирд, Саск.

Від Вуйка: Вуйко сподіється що ти тепер вже сама вмієш писати по українськи. Напиши мені листа.

ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Цим разом висилаю два доляри, відновлення двох передплат. Також залучаю одного доляра для дітей скитальців. При тій нагоді залучаю розвязку до контеста. Здоровлю Вас Вуйку.

Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Дякую тобі за передплати та за жертву для дітей скитальців.

ЛЮБИТЬ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я дістав Вашу нагороду, за котру Вам дуже дякую. Во на мені дуже сподобалася. Тепер немаю більше що писати. Здоровлю Вас та читачів ДС.

Петро Дзендзель,
Вонда, Саск.

Від Вуйка: По вакаціях напиши мені трохи довший лист. Добре?

ЛИСТ З СИДНЕЙ, Н.С.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Мені на імя Ольга Скопак. Мені минуло 11 літ. Я ходжу до української школи і тепер у третій клясі. Здоровлю Вас Вуйку та желаю Вам довгого віку.

Ольга Скопак,
Сидней, Н.С.

Від Вуйка: Радо тебе витає аж з Сидней. Дякую за желання.

МАЄ МАЛОГО БРАТА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій другий лист до Вас. Дорогий Вуйку, я маю одного брата, Івася. Він має шість років, і ми оба хочемо записатися до Веселої Родини. Івась і я посилаємо Вам по 50ц. і прошу прислати нам шпильки з відзнакою Веселої Родини. Дякую за все та поздоровляю Вас Вуйку.

Василь і Івась Гавриляк,
Сидней, Н.С.

Від Вуйка: Дуже радо тебе Василю і твого брата Івася витаю яко нових членів Веселої Родини.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Се мій перший лист до Вас. Я маю одинайцять років і я є в шестій клясі англійській а у першій українській. Мені одна і кводир милі до школи а одну милю до церкви. Коло нас гарна погода і дороги досить добрі.

Я посилаю 50ц на сироти, 25ц. на Веселу Родину а 25ц. на відзнаку Веселої Родини. Також подаю відповіди на загадки, що написав Йосиф Жуковський.

Поздоровляю Вас Вуйку і бажаю Вам здоровля та добра.

Юлія Ільницький,
Ешвил, Ман.

Від Вуйка: Колись Вуйко думає заїхати до Вашої околиці як там такі добрі дороги. Може і тебе Юлія відвідає.

З СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Пишу я до Вас перший лист. Маю 12 років і є у третім грейді в школі. Вписуюся до Веселої Родини і посилаю 25 центів. Вуйку, другий раз напишу більше.

Роман Прокопчук,
Сенді Лейк, Ман.

Від Вуйка: Так, Романе, другий раз напиши мені більше. Вашу околицю Вуйко добре знає і дуже радий буду почути новини від Вас.

КАНАДА ПОМАГАЄ УКРАЇНІ

Канадійська преса подає, що перша посилка канадійського презервованого мяса прийшла до Одеси дня 12-го грудня, 1945. До половини травня ц.р. Канада вислала на Україну девять мільонів фунтів мяса, майже одну трету з 30 мільонів фунтів харчів, що Канада туди вислала.

"ВЕСНА"

Перед нами лежить пяте число "ВЕСНИ", органу укр. католицьких парохій округа Комарно, Ман. "Весна" друкована на мимеографі на листовім папері з кольоровими окладинками; має 12 сторін та виходить в Комарно раз в місяць. Редактором "Весни" є о. Г. С. Олійник. Передплата виносить одного доляра на рік. "Весна" займається здебільша новинками з округа Комарно та дооколичних околиць.

Останні Вісти...

КАНАДІЙСЬКІ ТА АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ НА ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ.— З комунікату Фонду Допомоги Українців Канади довідуємось, що та організація вислала для скитальців в Німеччині пакунків Канадійського Червоного Хреста на суму 20,000 долярів; до Австрії на 5,000 долярів, до Італії на 2,000 долярів. Також передано до Канадійського Фонду "Ратування Дітей" для дітей українських скитальців 5,000 долярів а через Канадійський Червоний Христ вислано передше 1,100 долярів на допомогу українським скитальцям в Австрії. Крім того довідуємось, що Комітет Українців Канади вже виєднав у канадійської влади дозвіл на переселення 5,000 скитальців українців до Кандаи. В цю пору новозаснований комітет переселення переводить віча в справі припинення насильного виселення скитальців та отворення ширшої іміграції до Канади.

Після отримання перших вісток про нове розпучливе положення українських скитальців у Відні, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет зарядив постійну висилку харчів до Віденської Української Скитальчої організації. Девять більших пак з харчами будуть іти кожного тижня із складів КАРЕ (Кооператива для Висилки Пакунків до Европи). ЗАУДКомітет також вислав до Австрії медикаментів вартости 10,000 долярів

ІМІГРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ДО ПАРАГВАЮ.— Наш Клич з 22 червня подає, що в наслідок старань представника Укр. Доп. Комітету пана Ілька Падучака, Президент Републики Парагваю підписав дня 7-го червня декрет, в якому між іншим уділена квота на приїзд до Парагваю 5,000 українців, перебуваючих, як скитальці, в країнах Західної Европи

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ПАРИЖУ.— Советську Україну на цій конференції репрезентує Мануїльский. Він говорить по російськи та дуже багато часу присвячує інтересам Югославії. Найбільша суперечка ведеться на тему вирішування прав конференції. Західні Державн хочуть щоб справи вирішувались звичайною більшістю голосів. Совети, предбачуючи премożність Західних Державах, обстоюють за більшістю двох третих голосів.

ПОВСТАНЧИЙ РУХ В СССР.- Лондонський тижневик "Віклі Ревю" доносить, що повстанський рух в СССР (Росії) не лише в свіжо забраних Москвою територіях, але і в землях давнійше належних до московської імперії, прибирає чимраз більших розмірів. Це розповідають жидівські та польські збігці переселенці з СССР до Польщі. Повстанські групи складаються переважно з дезертирів червоної армії. Для поборювання повстанців Совети вживають спеціяльні відділи і відділи НКВД. На регулярну советську армію не можуть спуститися.

ГІСТЬ З РІДНИХ ЗЕМЕЛЬ.— Недавно прибув з Европи до Василиянської обителі в Ню Йорку Впр. о. протоігумен Стефан Решетило, котрий привіз привіт від наших скитальців та вісти про їх життя й потреби.

ГРАБУНОК чи ВІДШКОДУВАННЯ?— Фіорелло Ля Гардія, генеральний директор УНРРА у Вашингтоні, сказав, що Росія мусить спинити свою грабіж (комуністи називають "відшкодування") в Австрії бо інакше та країна опиниться на жебрацтві. Обчисляють, що совети вже забрали в "визволених" краях майна на вартість 2 більонів і 200 мільонів долярів, а тепер ще хочуть дістати в виді репарації від Італії, Мадярщини, Румунії й Фінляндії ще 780 мільонів долярів.

ПРО ПОТРЕБУ СВЯТОЇ ПРАВДИ.— Лука Хомич Паламарчук, голова делегації з советської України, що прибула на народній фестиваль до Едмонтону (котрий як проф. Киркконел сказав, не є більш нічо но лиш "большевицька обмана") мавби сказати, в інтерв'ю з репортером саскатунської газети "Стар Фінекс" між иншим таке, "редактори і кореспонденти в Канаді і на Україні повинні притримуватися святої правди в своїх статтях і звідомленнях про обидві країни." Всім нам тут в Канаді є дуже добре знано хто не притримується тої святої правди.

ДАРОМ ДЛЯ НАС сорок сторонова памфлета в англійській мові, котра Вам скаже що комунізм має для Вас, Вашої родини та Вашого краю. Памфлету видали "Лицарі Колюмба." Може її дістати в Централі Українців Католиків Канади, 541 Мейн Стр., Виннипег, Ман., або впрост від:
Knights of Columbus, Post Office Drawer 1670, New Haven, Conn.

УНРРА ПЕРЕСТАНЕ ІСНУВАТИ З КІНЦЕМ РОКУ.— Фінанси УНРРИ вичерпуються і з кінцем цего року та організація, що помагає потерпівшим від війни людям в Европі та Азії, має перестати існувати. Вже тепер радять над тим, які організації малиб заступити роботу УНРРИ.

ПОТРЕБА НАШИХ ПРЕДСТАВНИКІВ В ЕВРОПІ ДЛЯ ЗАОПІКУВАННЯ НАД СКИТАЛЬЦЯМИ.— др. Ґалан, голова Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, що під цю пору є в Европі, є тої думки, що на Европейському терені є стільки праці звязаної з скитальчою проблемою і допомогою українським жертвам війни що там треба для виконання цеї праці найменше трьох представників американських та канадійських українців.

ПОЧАЛАСЬ БУДОВА ЦЕРКВИ в Ст. Кетеринс, Онт.—Всеч. о. Ф. Ру, великий архитект та будівничий, приїхав до Ст. Кетеринс та почав будову нової церкви св. Кирила та Методія. Церква буде находитися при добре знаній Квін Елизабет дорозі. Парохом є Всеч. о. Ізидор Борецький. Давби Бог, щоб будову нової святині закінчено як найскорше.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

[redacted]

25. Нед. .... Говден, празник
28. середа, Усп. Богородиці
Сейнт Мартин, празник.

о. М. [redacted]
235 Скошія Стр.,
Виннипег, Ман., тел. 54139

ПРЕС ФОНД БНАЦІЇ

Олекса Піх, Прісвил, 50ц

Збірка на працальним вечірку для панства А. Гриньків в Бюкейни, Саск. Переслав п. П. Матвію 5.00

На весільнім обіді панства Михайла Мельник в Торонто, Онт 2.50

На похороні бл. п. Якова Долинюка, Тиндал, Ман. 10.00

Тома Нога, Арнес, Ман 53ц.

Жертводавцям і впорядчикам збірок на пресовий фонд Будучність Нації складає сердечну подяку

Адмiнистрація БН.

ПОШУКУЮ...

Своєї сестри, Анни Романишин з дому Стеник, села Велюпичі, повіт Перемишель. Шукаю також шваґра, Дмитра Романишин з села Буцики, повіт Скалат та односельчан з села Велюпичі, повіт Перемишель.

Михаил Стеник

Пишіть на помищу адресу
P. Kowalchuk,
1084 Aberdeen Avenue,
Winnipeg, Man

ПОШУКУЮТЬ

Мають листи в Редакції БН

Олекси Осадця, що мав би бути в парохії Антонівці в Саскачевані. Пошукує Богдан, син Іварія і Анни з села Божикова, Підгаецького повіту.

Дмитра Перецина, що має перебувати в парохії Рама, Саск., - Пошукує Василь Петриляк, син Михайла, село Гостів, Станиславів.

Небеш Степан, уродж. 1896 в Добромирці, пошукує

1) Тіточного брата **Володимира Пацку,** замешканого в Канаді,

2) тіточну сестру **Анну Гаврилюків Бас,** замешкалу в Канаді.

3) п **Данила Булку,** зам. у Виннипегу.

4) стриечну сестру **Анну Небеш,** Зл Д

5) брата **Йосифа Небеш,** з Клевленд Зл Д

6) братанку **Ольгу Небеш,** можливо з Тайльор, Па. Зл Д

Звернутись [redacted]
Rev N Kopakiwsky.
Catherine Street.
Yorkton, Sask Canada
або
Nebesz Stephen,
Jagerkasserne Bl VI 57,
Mittenwald, Ober Bayern
US Zone, Germany.
Deutschland UNRRA Team 5
UNRRA Team 588

4000 ПОЛЬСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ ДО КАНАДИ

Канада згодилася допустити 4000 польських ветеранів для робіт на фармах. Тим Бак, провідник канадійської комуністичної партії вислав протест до міністра справедливости Ст. Лорана проти цего допущення. Бак радить щоб натомість до Кандаи спровадити жидівських збігців, жертв націзму.

За дорого

Пацієнт: Що берете за витягнення зуба?

Дентист: Пять долярів.

Пацієнт: Пять долярів за три секунди роботи! То задорого!

Дентист: Як хочете, то я вам можу того зуба рвати цілу годину.

НАЙНОВІЙШІ ВІСТИ
СПЕЦІЯЛЬНО ДО БНАЦІЇ

ВИСОКЕ НАЗНАЧЕННЯ НАШОГО СВЯЩЕНИКА.— Всеч. о. Н. Когут, ЧСВВ., ігумен монастиря в Ґримсбі, Онт., став назначений консультором при матірнім домі оо. Василіян в Римі. Це справді є велике вивишення для о. Когута і ми отсею дорогою бажаємо нашому дорогому отцю найкращого успіху.

МІСІОНАР З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ, Всеч. о. Маркевич, ЧСВВ., довголітний місіонар в Західній Україні і провідник української католицької молоді, прибув на днях до Злучених Держав і під цю пору перебуває в оо. Василіян в Шікаго. Всеч. о. Маркевич перебув в таборі полонених кілька місяців де переживав страшні злидні. Ми тішимося приїздом Всеч. о. Маркевича і сподіємося, що цей юславний місіонар ще довгий час зможе тут на американському континенті працювати для нашого народу та трудитися для української католицької молоді.

Наука пчілки

Учитель: Яку науку подає нам пильна пчілка?

Ганя: Пильна пчілка вчить нас пильнуватися і стерегтись її щоб нас не вкусила.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виход проти ревматизму, ломання костей, біль голови, [illegible], мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді вітрупців. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам аязять якби мурашки поза шкуру, руки і ноги терпнуть і знимніють в сила опускає уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулок$3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади
Ukrainian Catholic Council,
431 Main St., Winnipeg Ph. 92308
Домініяльний Заряд БУК-а:
431 Main Street, Winnipeg Man
Домініяльний Заряд УКЮ
431 Main Street, Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд ЛУКЖ:
431 Main Street, Winnipeg Man
Бурса БУК-а в Саскатуні:
301 4th Ave N., Saskatoon, Sask
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтоні
[illegible] 111 St., Edmonton, Alta
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Виннипегу
[illegible] Kennedy St., Winnipeg, Man
Виховний Інститут БУК-а в Торонто
[illegible] Wellesley St., Toronto Ont
Епархіяльна Канцелярія
235 Scotia Street, Winnipeg, Man
Колегія св. Йосафа
St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації
Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts Sask.
Редакція БНації
431 Main Street, Winnipeg, Man
Місійне Товариство св. Йосафата
Rev. Myron Kravchuk
Tache Home, St. Boniface, Man
Комітет Українців Канади
Ukrainian Canadian Committee
701 McIntyre Bldg Winnipeg

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

ВИРОБЛЯЄ АФІДЕВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
Помагає діставати дозволи на в'їзд до Канади.

По друки й інформації проситься писати на адресу

Ukrainian Travel Bureau

Box 3535, Sta. B., Winnipeg Man

Тимчасове приміщення Бюра
612 McIntyre Block, Tel 94 100 Winnipeg Man

І. Рудачек, управитель

ЯКЩО ЧЛЕНИ ВАШОЇ РОДИНИ
служили при канадійськім війську, то

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
буде Вам і їм дуже цікавий!

Ся книжка історія про наших українських жовнірів є величини 8 x 10½ цалів, має 240 сторін, поверх 630 знимок, папір книжковий, окладинку тверду. Вас буде цікавити опис про "Перебування в Европі підчас війни," стаття про Україну з многими ілюстраціями. Там знайдете лісту та знимки відзначених наших героїв, тисячі імен тих, що впали за славу й честь нашої Канади... многі з них Ви знаете собисто. Є там часть присвячена для Союзу Українських Канадійських Вояків та діяльности його членів в Англії та в Европі. Цей великий збір цікавостей можете мати в себе лиш за 1.00. Тому, що наклад Альманаху не є великий радимо Вас ще нині заслати нище поданий купон на слідуючу адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Почта ....
(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV. ч. 17 (209) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Вересня, 1946 Vol XIV. No. 17 (209) YORKTON, SASK. September 1, 1946

Грозить Війна

Америка була вислала ультімат до Югославії...

Росія зажадала від Туреччини поділити володіння над Дарданелями...

Англійці прислали нові війська до Басри в Іраку...

Росія зломила договір в Потсдамі і виробляє в німецьких фабриках зброю...

І ці новости стали буднем кождого дня і чоловік дивується що принесе найблища будучність. Нависли хмари і показуються тим частиші сигнали нової війни.

По Канаді розшвендялися большевицькі так звані "культурні представники" з України під проводом батька і заложителя соборної автокефалії, пана Василя Свистуна — і виголошують скажену большевицьку агітку.

І хто буде найбільше терпіти на случай нової заверухи?

Чи подумали і чи думають над тим тисячі спантеличених провокаторами українців в Канаді?

Чи подумали й Ви?...

ПОСВЯЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ В ПАРИЖІ
Преосв. Кир Іван Бучко на торжестві

В Парижі, в церкві св. Володимира Великого, дня 28-го липня відбулося торжественне свято з находу Храму св. Володимира Великого, патрона церкви. Архиерейську Службу Божу відправив Їх Ексцеленція Кир Іван Бучко в асисті духовенства. Співав церковний хор під орудою п. Семенюка.

По Храмі було посвячення "Українского Дому" в присутности нашого духовенства та представника Українського Допомогового Комітету Америки, д-ра Галана. Після посвячення др. Галан офіціяльно передав цей дім, дарунок американських українців, для потреб і вжитку української еміграції у Франції та й допомогових станиць.

По обіді, о годині 4-ій, відбулося зложення вінків на могилах українських вояків американських і канадійських армій та на могилі французького незнаного вояка.

Цей день був великим святом у житті української кольонії у Франції. Своєю присутністю на цім посвяченні українські громадини заманіфестували свою вдячність братам за океаном.

МІСЯЧНИК "УКРАЇНЕЦЬ У ФРАНЦІЇ" СТАВ ДВОТИЖНЕВНИКОМ

З числом 15-го липня газета "Українець у Франції" стала двотижневником. Це сталося завдяки жертвенности українського громадянства у Франції, котре знає вагу преси в сучасному житті. Бажаємо "Українцеви у Франції" здійснити своє бажання та стати в короткому часі тижневиком.

БОРОТЬБА НА ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІМ ПОГРАНИЧЧІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Нюйорський "Ди Сан" з 12 серпня приніс довше повідомлення Асошіейтед Прес з Ряшова, Польща, про боротьбу повстанців здовж ріки Сян на польсько-українському пограниччі. В повідомленні говориться, що повстанські загони які згідно з офіціяльною заявою польського уряду, складаються головно з "українських націоналістів," палять місцевості та вбивають польських поселенців. Їхня акція, яка триває вже довго, скріпилася тоді, як польський уряд почав виселювати українців з цих областей до Советського Союзу. В повідомленні дальше сказано, що хоча польська регулярна армія, поліція та служба безпеки зводять з українськими повстанцями запеклі бої, то їхні атаки на оселі продовжуються. Протягом останніх кількох місяців повстанці заатакували та спалили багато місцевостей. Дня 7. липня відбувся такий напад на Станькову, де повстанці вбили 6 польських вояків та розстріляли польського старосту місцевості. Підчас нападу на місцевість Терка повстанці повісили 5 поляків та одного прихильного їм українця. В днях 14. до 15. липня кілька сотень повстанців заатакували місцевість Вілковие, тероризуючи населення. Убито одного польського вояка, 13 цивільних і 5 повстанців. В повідомленні дальше сказано, що в боях з польською армією протягом одного тижня згинуло 100 повстанців. Втрат польської армії не подано.

До кого буде належати Тріест? Чому Югославці атакували американський літак? На ці питання в короткому часі мусять прийти відповіди. Такі питання принесли заворушення в Югославії і тут бачимо демонстрацію в Ґорнзі на північ від Тріесту. Бачимо також серп і молот заступають визначне місце в Югославській демонстрації, ..чому? Збоку Маршал Тіто, підданий Сталіна.

НАЗНАЧЕНІ АСИСТЕНТИ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Всеч. о. Ігор Шпитковський

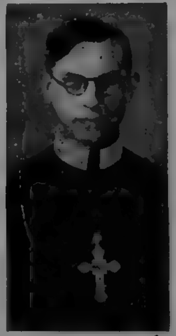

Преосв. Кир Ніль Саварин

Їх Ексцеленція Кир Василій Епископ -Ординарій назначив на асистента Централі Українців Католиків Канади Преосв. Кир Ніля Саварина, Епископа-Помічника; на заступника Всеч. о. Ігора Шпитковського, пароха церкви Пресв. Евхаристії у Виннипегу, Ман.

ГРАМОТИ НАЗНАЧЕННЯ

ЕПИСКОПСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ

ч. 106 46

235 Скошія Стр.
Виннипег, Ман., 23-го серпня, 1946

Слава Ісусу Христу:
Їх Ексцеленції,
Кир Нілеви Саваринові,
Епископові Помічникові,
у Виннипегу, Ман

Для кращих і рясніших овочів нашого поширеного організаційного життя Екзархат Українців Католиків на Канаду отсим назначує Ваше Преосвященство, по дусі й думці статуів Католицької Акції, на Духовного Асистента при Централі Українців Католиків у Виннипегу і бажає Вам при цім у Вашій праці великого Божого Благословення.

Від Епископського Ординаріяту

† ВАСИЛІЙ, Епископ-Ординарій.
(власною рукою)

ЕПИСКОПСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ

ч. 108-46

235 Скошія Стр.
Виннипег, Ман., 23-го серпня, 1946

Всечесному о. Ігорові Шпитковському,
Пароховi церкви Пресв. Евхаристії у Виннипегу, Ман

Щоб діяльність поширеного організаційного життя у канадійському Екзархаті йшла своїм належним ходом і у часі відсутності Духовного Асистента, Їх Ексцеленції Кир Ніля, не припинювалося, то Епископський Ординаріят отсим назначує Вас Заступником-Асистентом при Централі Українців Католиків у Виннипегу з усіма правами, привілеями і обовязками, по думці статутів і правильників Католицької Акції і бажає Вам у Вашій праці як найкращих успіхів.

З Архиерейським Благословенням

ВАСИЛІЙ, Екзарх.
(власною рукою)

Назначено також слідуючі асистенти для українських католицьких домініяльних організацій в Канаді:

Брацтво Українців Католиків Канади.—Домініяльний Асистент Всеч. о. Совітник Степан Семчук.
на провінцію Манітоби - - Всеч. о. Р. Сеньків, ЧСВВ.

Запомогове Брацтво св. о. Николая.— Домініяльний Асистент: Всеч. о. др. В. Кушнір

Ліга Українських Католицьких Жінок. Домініяльний Асистент: Всеч. о. Р. Пуляк.
на провінцію Манітоби: Всеч. о. М. Мельник

Українське Католицьке Юнацтво.— Домініяльний Асистент: Всеч. о. В. Божик
на провінцію Манітоби: Всеч. о. В. Слобода, ЧСВВ

о. П. Форнальчик

МОЛОДЬ ХОЧЕ ВИСОКИХ ІДЕАЛІВ

Ні, ще раз кажу ні. Наші хлопці й дівчата не є злі. Всі вони є дітьми Божими й наслідниками неба.

Але на жаль бачимо всюди багато нещасливих молодців і дівчата, що їх ми привикли називати згірдливо зіпсутими. А зіпсували їх часто самі родичі вдома, що не мали найменшого поняття, як забратися до святого обовязку виховання своїх дітей. Не один батько чи мати дбали більше про тіло своїх дітей, чим про їх безсмертну душу. А опісля нарікають і плачуть, що їх син и донечка зіпсуті.

Вийшовши з дому, з під опіки й нагляду своїх родичів, такі діти стаються легкою добиччю злих товариств, безстидних книжок і "шовів." І тому отже, не докоряймо нашій молоді, але радше напятнуймо огненним пятном догани й обурення тих, що виховання дітей повинно бути їх першим і найважнійшим обовязком.

Родичі, вчителі, виховвателі, письменники й актори, що не защіплюють у молодих душах наших хлопців і дівчат зародків християнських ідеалів, а противно стараються хитрим способом захитати віру в них,—це найгірші злочинці й кримінальники народу й держави. Вони справді не вбивають тіла, але затроюють безсмертні душі— і то безкарно.

Нераз ми наслухались втертих фраз: "Молодь це будучність і надія народу," або, "Яка молодь, такий нарід, така держава," не заперечую тих правд,що їх історія вже нераз доказала, однак, думаю, що ніхто не заперечить слідуючої правди: "Які родичі, такі будуть їх діти." Отже кореня лиха не треба шукати в дітей, але в родичах, бо вони були перші. На початку сотворив Бог не дітей, і родичів.

Хоч дитина приходить на світ з первородним гріхом у душі, то всетаки сили душі, нормально розвиненого хлопчини чи дівчинки тужать і рвуться до високих ідеалів. Молоді хлопці й дівчата люблять подивляти великі речі й захоплюватися геройськими ділами; така є їх природа; такими їх Бог сотворив.

Між десятим а двадцятим роком, життя та вроджена глубока й напів свідома туга за високими ідеалами стаеться щораз то свідомішою й сильнішою. Тоді якраз родяться в душі молоді мрії і пляни, що старшим видаються смішними й нездійсненими.

Чи з'уміють ті хлопці й дівчата перевести в діло свої пляни й надії залежить від того, чи вони будуватимуть на сильнім фундаменті розумного християнського виховання.

Але тут може хтось запитатись: "Що може бути найвищим ідеалом молоді?"

Багато хлопців і дівчат думають, що велика сума долярів, славне й популярне імя, успіх у промислі чи в торговлі, в політиці чи в театрі, - оце цей ідеал життя.

Такі мрії і думки є очивидно самолюбні; такі амбіції є небезпечні, бо неодну молоду людину зруйнували вони передвчасно.

Жадний мудрець, ані старинний, ані модерний, не знав так докладно нашої душі, як Ісус Христос. А ось, що Він сказав: "Яка користь чоловікові, коли він увесь світ позискавби, а душу свою затратить." Не живемо на тім світі вічно. Всі мусимо вмерти; і я і ти. Старі мусять вмирати, а молоді можуть піти за ними.

Затримаймось отже й подумаймо: яка буде нам користь з усіх багацтв цілого світа в годині нашої смерти? Коли вийдемо на другий світ не будуть питатися нас, як багато грошей ми лишили на землі, але чи ми показали нашу охоту й добру волю любити Господа Бога понад усе, а ближнього свого, як себе самого. Ось високий ідеал, поставлений на дорозі нашого життя.

Пізнати свою гідність дітей Божих і спрямувати всі свої думки, бажання і вчинки до кінцевої мети нашого життя, —спасення нашої душі й щастя вічного в домі нашого Небесного Вітця, ось ідеал молоді.

Вже самі думки про високі речі ущасливлять нас на тім світі, наповняючи нашу душу передсмаком вічного щастя. Вони заллють найтемніших закутин нашого ума й серця спокоєм, надією і радістю і держатимуть нас в єдності з нашим Сотворителем і Небесним Отцем.

Думки про високі ідеали розбудять у нас самопошану, скріплять наш характер і загартують нашу волю і відвагу до великих діл.

Розбудивши в собі почуття самопошани, цінитимемо високо свою особисту гідність, і не позволимо собі ніколи на щось таке, що противилосяб голосові нашої совісти.

Скріпивши свій характер будемо завжди жити й працювати після тревалих засад любови й справедливости, не оглядаючись на приманливі й спокусливі обіцянки, ані не лякаючись можливих утрат чи несправедливих обчернень і терпінь з боку ворогів Бога.

Загартувавши свою волю у довгій практиці чесного життя, будемо спосібні контролювати свої пристрасті, примхи й думки, та підчиняти їх приказам розуму й совісти.

А неустрашима відвага порушить всі засоби з'організованої душі до практичних діл. Навіть серед найтяжчих умовин, щоденного життя люди на, що привикла жити високими ідеалами, ніколи не заломиться.

Так, хлопці й дівчата, захоплені високими ідеалами матимуть відвагу відрізнитися від своїх противників. Спочатку вороги висміватимуть їх, але вспісля будуть їх подивляти й шанувати.

Молодь з високими ідеалами, це хрестоносці нової доби, непоборимі вояки відродження світа через Христа й в Христі.

ЕСКІМОСИ— КАНАДІЙСЬКІ ГОРОЖАНИ НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧІ

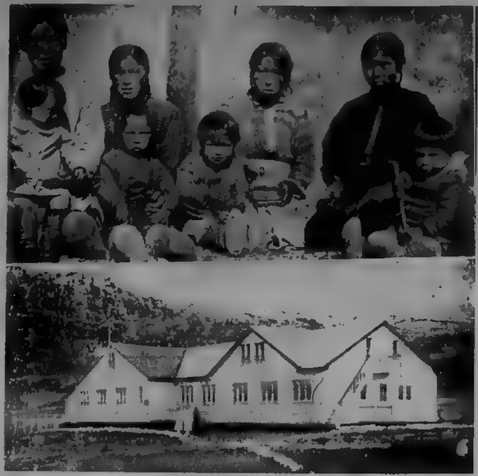

National Film Board

(На верху) Жінки й діти Ескімоси, котрих урядові лікарі відвідують раз в рік, в літі, коли леди на далекій півночі розмерзнуться та можна шифою переїхати. (На долині) Шпиталь св. Луки побудований для ескімосів на Беффин острові на північ від Годсон Бей. Тут ескімоси дістають обслугу в різних випадках і слабостях.

ПОХОДЖЕННЯ ЕСКІМОСІВ

За новітніми дослідами ескімоси, що живуть на найдальшій півночі Канади, є походження монгольського, як індіяни, о прибули до Америки через Бірінга. Оно ідають, що в давній давнині жили вони ближче на південь на заливом св. Лаврентія. За теорією учених ескімоська мова споріднена з мовами турецькою, фінською и мадярською, а не, як вважали ..., з індіянською ... в своїй "Історії Народів Канади," каже, що правдоподібно ... ескімоси з Азії багато ..., як індіяни, ... черти обидвох народів є майже однакові. Спис населення з 1941 р. показує, що було тоді в Канаді 7205 ескімосів.

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД В МОНДЕРІ ВИПАВ ВЕЛИЧАВО

За старанням провінціяльного заряду БУК-а Алберти та Всеч. оо. Василіян, в неділю, 18 серпня, відбувся в Мондері ювілейний з'їзд українців католиків Алберти, з нагоди 350 ліття Берестейської Унії.

Учасників було около 3000.

В суботу ввечері відправилась Вечірня з проповіддю, були сповіди і Хрестна Дорога.

В неділю о годині 10.30 почалася співана Служба Божа на котрій головним целебрантом був Всеч. о. др. В. Кушнір з Виннипегу. Асистували Впр. оо. М. Горішний, ЧСВВ., і М. Дацюк, ЧСВВ. Співав хор з Едмонтону під орудою п. О. Прийми.

Гостя о. др-а В. Кушніра привитав Впр. о. Шевчук, ігумен мондерського монастиря. Проповідь про переслідування української католицької Церкви виголосив Впр. о. В. Каменецький, ігумен Едмонтонського монастиря.

По відправі в гарно прибранім українськім парку на монастирськім грунті відбувся обід заходом мондерських пань.

Ювілейна Академія-Концерт почалась в парку о 3-ій годині пополудні.

Пополудневою сесією проводив п. Орест Демків з Едмонтону. Врочисту промову на відкриття здвигу виголосив ігумен о. В. Шевчук. Опісля промовляли п. І. Боцюрків, голова провінціяльного заряду БУК-а, пані А. Прийма, голова провінціяльного заряду Ліги Українських Католицьких Жінок та п. Олекса Курило ,голова провінціяльного заряду УКЮ. Перед представленням головного бесідника Канцлера о. др. В. Кушніра панночки Соняк з Лемонту відспівали терцет. Більшу часть докладу о. др. Кушнір присвятив своїм відвідинам Европи, передаючи слухачам наочний образ життя наших скитальців. Накінець завзивав українців, щоб зібрали якнайбільше підписів від наших громадян та інших з проханням до уряду Канади, щоб отворити вступ для скитальців до Канади.

Подяку всім учасникам зложив редактор "Світла," о. А. Трух, ЧСВВ., й закликав зібраних до збірки на потреби Братства Українців Католиків Алберти.

Таке велике число учасників на з'їзді помимо того, що дороги були дуже болотнисті доказує нашу непохитну віру в часі коли українська католицька Церква в Европі переживає страшні переслідування. Нехай це діло буде моральною- піддержкою для наших братів за океаном.

СПРАВА ІМІГРАЦІЇ ПІД РОЗВАГОЮ

1. В Канадійськім Сенаті

Сенатський комітет що розсліджує справу іміграції заявився за дібраною іміграцією до Канади, так за скоро як перевіз буде можливий. Комітет поручив, щоб негайно були пороблені слідуючі кроки:

1. Щоб канадійський уряд назначив іміграційних урядовців до Европи та втворив там іміграційні офіси для вибору імігрантів.

2. Щоб поробити розсліди в краях, де іміґранти находяться і тим способом дізнатися про їх положення та про проблеми ,що прийдуть з їх переселенням.

3. Щоб були зроблені розсліди в Канаді, які би представили ситуацію індустрій та рільництва.

Рідня канадійців малиб першенство. Відтак урядовці вибиралиб других іміґрантів, що надавалибся до канадійського життя та причинилисяб до розвитку канадійської індустрії та рільництва.

* * *

2. Президент Труман запропонує Конґресові допущення скитальців до Зл. Держав

З Білого Дому у Вашинґтоні повідомили, що президент Труман постановив запропонувати конґресові допущення до Зл. Держав відповідну кількість европейських скитальців, включно з жидами. Президент Труман рівночасно висловив надію, що теж інші країни зможуть прийняти деяких з цих нещасних жертв війни. Дін Ачесон, який підчас неприявності Джеймса Бирнса виконує функції секретара стейту, заявив на пресовій конференції, що постанова президента, щодо скитальців, є незалежна від евентуального рішення Обєднаних Держав, які теж малиб визначити деякі держави, що повинні прийняти скитальців. Президент Труман звернеться в справі допущення скитальців до конгресу на сесії зпочатком наступного року, або й раніше, якщоб відбулася надзвичайна сесія.

РЕЕСТРАЦІЙНІ КАРТКИ СКАСОВАНІ

Не потрібно Вам їх, хіба що хочете тримати яко памятку

Від 15-го серпня державна реєстрація населення перестала обовязувати в Канаді. Від того дня канадійці не мусять носити при собі реєстраційні картки ані повідомляти Оттаву про зміни адрес чи згубу карток.

о. Степан Семчук

КАНАДІЙСЬКІ ОБРАЗКИ

Діямантовий ювилей

Там, де нині Венкувер, прийшли першими з білих еспанці і стрінули червоних. Прийшли во імя хреста і лишили по собі слід в назві побережа "еспанський беріг." А потім 1886 року прийшли англійці і сотник Джорджь Венкувер знова стрінув червоних на побережу, котре досі носить назву "англійський залив." Різні були тоді міркування. Передають однак, що сотник Венкувер не знеохотився, але заповів, що на цім місці стане велике місто і многолюдне.

Передають наші перекази про св. Андрея на київських горах. І пророцтво, що там якраз— "город стане, що дивуючи світ увесь. Господним воном восприяне."

Це пророцтво частинно сповнилося в часах великого і святого Князя Володимира, в часах Богом данного гетьмана Хмельницького - - і частинно ще жде свого сповнення хоча вже минає тисячеліття друге...

Слова сотника Венкувера сповняються на наших очах.

Місто Венкувер добігає у всіх своїх близьких і дальших округах до пів міліона населення, з того самих китайців 18,000.

Входите в гордощі міста, тисячакроний парк Джорджа Стенлі, заквітчаний прастарими кипарисами, котрі наче жилами вросли в землицю і тягнуть з неї щораз нові соки сили, овитий китицями рож і сповнений запахами свіжої зелені і квітів, ви відчули красу і наліпшість того великого міста над Спокійним океаном.

Що йому ще рости і розростати. А це ще доперва діточі колискові пісні.

І шумлять филі о другій годині сполудня над англійським заливом, бо тоді там є приплив моря. Несуться скорі і легкі, гривисті запінені филі морські і вдаряють о прибережний пісок, заносять і відносять з собою пісню правдиву, що чемирное думку загадить чуття і засипає сколисує до сну. Море несе безжурність і спокій, безкрайність і подих вічности, красу ... теплого і ясного маленого сонцем піску. І тоді доперва розумієте значіння індійських присяг во імя часу доки сонце буде світити, і трава рости і вода плисти.

Та нас вже не буде.

Перейде здивоване сонячне проміння, шукаючи наших слідів і не найшовши, опромінить зелень, таку буйну і рясну, закосичену багровими азалеями — десь під тою зеленню і наші кости.

Душа багне красу Божу і тужить за нею. Бо чоловік живе не тільки хлібом. І тому відійшовши зі своєї стежки над морем, лишить тут свою безміpну — молитву свого серця.

А на душі стає чогось тоскно і невимовно тихо.

Золочений піт

Чарівна закутина світа між горами - - Бенф. Засніжені верхи гір а далі ніжна зелень лісів і полонин. Низом пвіти і скорий шум ріки Бов.

Година четверта пополудни і зі стації відходить особливий американський експрес до Сейнт Пол—з окремою своєю прислугою, тільки для американців. Через голосник начальник руху заповідає відхід і просить американців всідати. Проходять вони повагом через залізничий двірець ситі, байдужні, до дрібниць виставно одіті, безжурні і заняті тільки собою - - в жінками і деколи дітьми.

А зараз через ширину рейок, на другім боці треки, наш чоловік в синій робітничій блюзі і цілий чорний від вугля, збирає шуфлею порозкидане біля воза чорне золото світа, кидає в тачку і наладувавши поверх, запирається та тягне свою тачку обіч, щоби висипати на горбак. Вертає знова і знова.

Отак минає час одним і другим.

Американський особливий експрес з почотом прислуги і одинокий в синій блюзі робітник, що тачкою тягне вугля по другім боці стації.

Дивляться на це високі сніжнобілі верхи дівичі в своїм маєстаті і шумить скора филя на луковій ріці — многі дивляться з людий і - - не бачуть.

Як сонце прощало гори

Вийшло проміннє велике коло на калгарські горби й засипало все золотом, запромінило і взолотило по далекі небозводи. А на крайках піднеслися тіні-відтіні синявих верхів-гір, такі замрачені і недосяжні в своїй красі, як мрія. Висипало сонце перед них повінь проміння і розтопило захід в прозорій ясності. Після ... своїх звидунів далеко в простори, понад верхи і понад бори, скоріше филь рвучких, аж ген над беріг далекого океану, де пісок співає пісню приливу і відпливу життя.

Тут прощали життя під нічний холод. Жарило насичене сонцем узгіря і степи далекі. Вони перемінилися наче за дотиком магічної палички в казку зачарованого дня, в золоті хороми і замки високі надхмарні далеко.

А ми лицарі будня збирали нові сили і нову красу, щоби здобути ці далекі замки казочні замки щастя, котре часом так близько нас і так далеко ..

\- - -

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

1. **ФОТОГРАФІ,** замовлені на Конгресі, будуть вислані на початку вересня або так за скоро як нам фотограф їх доручить.

2. **МУЧЕНИЦТВО В УКРАЇНІ —** Католицька Церква під Советами (в англійській мові), брошуру В. Душника про переслідування української католицької Церкви поручається всім українцям католикам. Як подає само видавництво ,відомого католицького тижневика "Америка,"— "є це авторитетна, фактуальна праця про переслідування українців і католицької Церкви в Україні советським урядом. В. Душник є особливо добре приготований писати на цю тему. Він сам походить з Західної України і студії побирав у Лювенськім університеті в Бельгії, та в Колюмбійськім університеті в Ню Йорку. Перед вступленням о Армії він писав до кількох українських часописів і постійно студіював ситуацію в його рідним краю."

Брошурка тепер в друку.

Ціна цеї брошури є 25ц. Можете її замовити в нашій централі.

Іван П. Новосад, секретар.
Централя Українців Католиків Канади

ФІЛЬМОВИЙ ПРОМИСЛ В КАНАДІ

До 1939 р було в Канаді всего двоє фільмових підприємств. Виробляли вони фільми тільки новинкарські и промислові. В тому жероці федеральний уряд зложив Краєву Фільмову Раду (Нешонал Филм Борд) і від того часу виробляє вона кожного року від 300 до 400 фільмів так досконало виконаних, що в скорому часі здобули вони собі світовий розголос.

Від 1941 до 1943 р персонал КФР зріс з 40 до 500 осіб і нині може Канада повеличатися вишколеним техничним персоналом для продукування досконалих рухомих образців.

National Film Board

Місто Флин Флон— находиться в північно-західній Манітобі близько границі Саскачевану та начисляє десять тисяч мешканців. Мешканці переважно працюють в копальнях золота, срібла та інших металів. Хати, будовані на скалі, мають салери та водопроводи на верху, а не закопані. Флин Флон є злучене з Ди Пи залізницею від 1928 року, та має воздушну обслугу двох компаній.

ПОШУКУЙТЕ ДЛЯ СЕБЕ ЕПИСКОПА

З гумористики української преси і трагедії українського розбиття в Канаді

Пише "Український Голос" на першій стороні в числі 31 і 32, 1946, що його церква шукає для себе епископа, "а приноручення найти другого епископа, дав Собор Консисторії Церкви."

Колиби ту не ходило о таке високе і освячене імя, як назва епископ, котрим ці люди з автокефального табору, сказати б словами Потія "ширмуют, ницуют і виворочают," то ми б цю справу замовчали. Але тому, що мимо всіх заяв про потребу української єдности в Канаді і наглядну шкоду з релігійного розбиття, ці люди справу релігійного розбиття українців в Канаді замість ліквідувати— ці люди на 5 році існування КУК а, що мав за ціль бодай зовнішно уформити згадану єдність, якраз ту єдність ще глибше розбивають, а своє розбиття крикливо і запопадливо консолідують. Ми написали тих кілька слів як ствердження факту, що розбиття зайшло за глибоко і смертельно зранило українську душу в Канаді.

Бо якже розуміють справу епископа люди і то ще "церковні," котрі на сторінках газети прилюдно оголошують за ним пошукування? Деяка преса часом містить оголошування де церкви шукають за дяком і подають свої вимоги: щоб мав добрий голос, учив Р Школи, давав представлення і концерти... і офірують йому платню після умови.

На щастя таких оголошень чимраз менше — аж нараз "УГ." побив рекорд усіх тих оголошень і булоби дуже смішно, колиб зголосився якийсь "архипатріярх" Макарій.

ОСТОРОГА

Будьте обережні коли приймаєте до своєї околиці агенти з фільмами

Є богато фільм тепер в Канаді, котрі розвозять агенти поміж наших людей для всякого рода пропаганди. Між ними є і "Назар і Стодоля", котра є проти нашої української католицької Церкви та нашого народу. Будьте осторожні перед агентами таких фільм. Вперед вивідайте які ті фільми є заки дасьте позволення на їх висвітлювання в Вашій околиці.

АМНЕСТІЯ ДЕЗЕРТИРАМ

Міністер оборони Еббот проголосив в парляменті амнестію для 14,000 дезертирів і тих, що зовсім не зголосилися до бранки.

Вище згадані не дістануть жадних цертифікатів звільнення з війська і не можуть використовувати з винагород признячені здемобілізованим жовнірам, як прав до грошей на убрання ($100.00), лікарської і дентистичної обслуги, грошевого дарунку, грентів, прав до пенсії і добродійств на основі закону про ветеранські землі.

Тепер дезертири можуть без жадного страху, вертатись домів.

КОШИКАРСТВО

Кошикарство є одним з найстарших ремесль на світі. Свідчать про це записки старосвітніх ізраїлітян, британців та хінців. Серед американських індіянів мистецтво кошикарства розвинулося було дуже високо. Нині займаються тим промислом інвалідя, переважно отемнілі й старці нездатні до тяжчої праці. Статистика подає, що в 1942 році вироблено в Канаді кошів вартости близько два міліони долярів.

"ЙОГО СВЯТІСТЬ"

Тими словами виразився перед сенатською комісією в справі іміграції до Канади, посол І. Р. Соломон, коли треба було підперти і боронити справи українських скитальців в Отаві. Тоді то перед достойним збором 34 сенаторів, посол Соломон аргументуючи справу скитальців в позитивний спосіб, мусів знайти добрі і певні аргументи, що промовляють не лиш до серця, але також до умів і волі достойного збору. Це не були якісь собі збори в Саскатуні чи Едмонтоні, де люди з СУС-а вібралися от раз в році і там їм говориться дешевеньку пропаганду, часом далеку від дійсности і правди відносин.

І от перед тим збором сенаторів Канади в таку рішучу хвилину посол Соломон мусів покликатися на слова св. Отця, бо це природно в нинішну хвилину найбільший міжнародний авторитет світа не лишень на полі релігійно-моральнім, але також у всяких інших справах.

Посол Соломон мудро навів досить довгий уступ з промови св. Отця Пія XII з дня 1. червня 1941 і то навів на самім початку своеї промови, **щоби тим чином зразу її скріпити в умах слухачів та піднести** авторитет власних слів. До речі треба також знати, що між сенаторами є поважне число католиків і то ревних практикуючих членів своєї Церкви.

Безперечно, що пан посол Соломон зробив не лишень мудро в цім случаю, але також гарно і гідно.

Ми віримо однак, що він це зробив не лишень доривочно, так собі принагідно, але що він також вірив у власні слова. Бо інакше, це булоби тільки "валяння дурака" на московський лад перед очима осіб західної цивілізації. А коли пан посол вірить в свої слова і шанує сам себе, **то він це саме повторити також повинен на з'їздах СУС-а, чи то в Саскатуні, чи Едмонтоні, чи у Виннипегу, бо вінже є головою СУС-а. І повинен він це сказати ясно та рішучо також своїм власним співвизнавцям з автокефальної церкви, до котрої належить і котрої органом являється "Вістник."**

Чейже є якась прилюдна приличність.

І годі голові СУС-а перед сенатською комісією величати св. Отця і покликуватися на його слова, а у Вістнику того самого св. Отця прозивати і висмівати останніми словами.

Правда, пане посол!

Ми віримо у Вашу чесність поступовання і в це, що заведете лад у своїм СУС-і і його добудівці автокефалії, щоби й там шанували імя св. Отця та коли про нього пишуть, писали "Його Святість" — так як Ви це виразно сказали перед сенатською комісією.

Ми віримо, що також Ваш орган СУС-а, "Укр. Голос" також буде відтепер не інакше називати св. Отця, а словами "Його Святість."

Чи може ми помиляємося?

* * *

Найблища будучність докаже щирість і чесність слів пана посла Соломона також у внутрішнім відношенню до своїх власних однопартійців і співвизнавців.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited ...ally. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

КАЇНОВА РОБОТА

Звіт сенатської комісії по справам міграції подає документальні дані про ментальність певного типу людий, що хоч українського походження і крови, однак духом своїм і поведенням пірвали все спільне з українством і не лишень нічого більше їх з нами не лучить, але стали вони найтяжчими янічарами, яких наш нарід мав, а вся їх працьовита [illegible] для народу праця заслужила собі тільки на одно імя "каїнова робота."

Подає той звіт, що мистер Стефан Мацевич, видавець "Українського Життя" з Торонта, Онт., так говорив дослівно [illegible] комісії

"Предсідник: Ви представляєте погляд торонтонських українців?

"Мр Мацевич: Ні. Я представляю погляд Товариства Канадських Українців, національного товариства, що має 14,000 членів. Наше фармерсько-робітниче товариство має 7,000 членів

"Дост. Мр Ровбак: Які ще?

"Мр Мацевич: Робітниче Доброхітне Товариство, що має 8,000 членів, "Українське Життя", що має 15,000 передплатників і "Українське Слово," видаване у Вининеґу, що має 12,000 передплатників.

"Дост. Мр. Аселтайн: Чи ці організації, що Ви представляєте, є комуністичними?

"Мр. Мацевич: Вони не є комуністичними, вони є робітничо-фармерські організації, що в головнім є симпатичні до України і не є ворожі як погляди деяких тут в Канаді і також між скитальцями в Европі.

"Дост. Мр. Дейвид: Чи вони є проти капіталістичні?

Мр. Мацевич: Наші організації не є політичні. Вони є головно культурні. Колиж вони належать до ремісничих союзів, то я не знаю, які можуть бути їх погляди.

"Дост. Мр. Дейвид: Чи вони є за приватною ініціятивою а проти урядового ведення і контролі?

Мр. Мацевич: Коли Ви питаєте мене особисто, то я відповідаю— так.

Як бачимо з тих питань і відповідей мистера Мацевича, то він там грав дуже тоненько і "валяв дурака" перед західними людьми чисто на московський лад. Відперся комуністичного [illegible] і всіх діл його, але на ділі?!

Бо ось що далі він заспівав...

"Предсідник: Але Ви, як я це розумію, зробили цілу розправу з того, щоби українців не допустити до Канади, чи так воно?

"Мр. Мацевич: Це не є вповні так, добродію. Моє твердження є ось яке. Якщо десь в Европі є українці, що не мають военної кримінальної минувшини а хочуть прийти до Канади і не хочуть вертати до своєї вітчини, думаю, що їх справу вартаб взяти під розвагу. Але я піддававби, щоби тих усіх, котрі питають за дозволом приїхати до Канади, добре провірити, тому що, вірте або не вірте, тисячі тисячів їх робили брудну роботу для німців.

Ніхто більше в Канаді, поза ославленим і нині засудженим на шість літ Розом, так потворно не посмів прилюдно оскаржувати загал українських скитальців, як цей янічар!

Питає його дальше дост. Мекдоналд.

"Дост. Мр. І. А. Мекдоналд: Я хотівби знати, чи це Ви робите тому, що не любите тих людий, чи тому, що любите Канаду? Яка Ваша рішуча відповідь на це?

"Мр. Мацієвич: Тому, що я люблю Канаду.

"Дост. Мр. Блек: Чи ви думаєте, що всі люди, які не хочуть вертати на Україну, є німецькими співробітниками?

"Мр. Мацієвич: Я того не сказав.

"Дост. Мр. Блек: Може й ні, але Ви лишили таке враження.

Слова достойного члена сенату Блека найкраще ілюструють всю роботу Мацієвича та його керманичів.

Коли до Вининеґу прибули так звані делеґати з радянщини, в особах Зої Гайдай, Паторжинського, Малишка і других, то місцеві большевики українського роду зустріли їх на стації з орхестрою і поважним числом з яких тисячу осіб. Він цю делеґацію основник канадійської автокефалії і батько всього православного роздору між українцями в Канаді, В. Свистун, дуже радий і задоволений зі своєї теперішньої ролі. Однак Зоя Гайдай разом з Паторжинським ішли якісь похнюплені, прибиті, насуплені, позираючи сумно зпід брів, наче невольники на арканах, начеб не чули орхестри, не бачили колосся людський голос. Яка іронія і яка трагедія! У вільній Канаді йти невільником червоних катів на арканах їх пропаганди, щоби обдурювати співом і засипляти українську чуткість, сумління і честь, бо так хоче Кремль. Тільки Малишко гиав як веселий парень на вечерниці — енкавудисти добре вивчили свої ролі. А там на рідних землях ллється неповинна кров українського народу над Сяном і Бугом, по всій Україні. І так нищать нас кати червоні, одні руками янічарів, другі підставленими і затероризованими душами мистців. І коли здійсниться слова генія Шевченка:

> Вставайте, кайдани порвіте!
> І вражою злою кровю волю окропіте!

С. С.

СМЕРДЮЧИЙ ІДОЛ

АБО ЯК "ВІСТНИК" РОЗТРУБІВ "АТОМІЧНИЙ" ВИКЛАД ПРОФ. ЧУБАТОГО

Вступ

[illegible] в Біблії [illegible] кому гадові, якого вавилонці дуже церемоніяльно почитали за свого божка, тоді цар і його двір, смертельно ображені, [illegible] приступили Даниїла на смерть. Даниїл тільки випросив собі короткий час життя і мав доказати, що їх гад є фальшивим богом. Що зробив Даниїл? Накормив гада [illegible] здох, тріс і став великий сморід. Даниїл тоді пальцем показав вавилонцям на решітки гада і сказав: "Дивіться, тосе ваш бог!"

Автокефалія в Канаді

Таким гадом і фальшивим божком кількох тисяч українських душ в Канаді стала автокефалія. І не тільки проф. Чубатий, але 200,000 канадійських українців ніколи не хотіли і не поклонилися тому смердючому ідолові, мимо всіх вересків і криків [illegible] московської пропаганди [illegible] запроданих українців москофілів відступників від Церкви, в котрій родилися і хрестилися.

І треба було аж проф. Чубатого, так як пророк Даниїла в Вавилоні, щоби той гад православної московської пропаганди здох і тріс а його сморід понісся через усі сторінки "Вістника."

Закінчення

Смердючий ідол автокефалії в Канаді [illegible] раз на все і українці католики говорять до братів відступників: "Дивіться, отсе Ваш бог!"

Від наших скитальців

НЕДОЦІНЮВАНІ ВАРТОСТІ

Думка, що ми не маємо нічого до втрачення, що можемо тільки [illegible] здобути, коли заіснує воєнний стан була відома незвичайно поширена на зах. українських землях перед 2-ою світовою війною.

Те, що недержавна надія вяже з війною надії стати державною, добути самостійність, або бодай поліпшити свою політичну, а з цим господарську і культурну долю, є обявом так природним, так добре відомим з історії національних рухів у всьому світі, що й українці, що давно вже вийшли зі стану безобличної маси XIX століття і кровю позначили шлях до свого визволення, не потребують виправдуватись перед культурним світом з цих надій перед 2-ою світовою війною і зі своєї поведінки в часі війни, які б їм ярлики "зрадництва" не пришивали вороги українства.

Одначе остання війна принесла українцям жахливе розчарування, таке, якого ніхто і ніколи не чекав.

І що ще показалось? Показалось, що оправдане постійне огірчення наше, як неповноправної і меншевартної національної меншини в державних кордонах Польщі, не дозволило нам безпристрасно реасумувати навіть в обставинах польської дійсности запально зростаючі досягнення українського народу і їх відповідно оцінювати. Щойно коли в пух і прах розлетілось усе, коли весь дорібок поколінь минувся, коли етнографічні наші кордони міняються (Лемківщина, Перемищина, Холмщина) і саме поняття українських етнографічних земель" починає ставати фікцією, коли поважна кількість українського національного елементу, матеріяльно зубожілого, розсіялось по світі і коли грозить, що навіть гре[illegible] ко католицька Церква, [illegible] своєю мартирологією [illegible] сторінки свого існування в Зах. Україні, ми зрозуміли, як страшно помилялись, думаючи, що не мали що тратити, що могли тільки зискати в обставинах війни.

Не ставимо собі тут завданням подати рахунок втрат і зисків нашого народу після останньої війни. Підрахувати всі втрати і всі зиски (ніде правди діти: є і зиски, навіть немаловажні!) — це тема для великої студії після основаних дослідів і хто знає чи ця тема [illegible] потрібна перспектива для оцінки цілости явищ найновішої історії українського народу.

Хочемо тільки через аналогію спинитись над ще одним помилковим підходом до наших національних вартостей, до неслушного обезцінювання чи недоцінювання того, що цінне.

Діло йде про нову еміграцію.

Ось у західній Европі, ба навіть невеличкими ґрупами в Африці і на Близькому та Далекому Сході (Шанґай, як це недавно сповістили наші американські газети) сіла тисячами [illegible] велика кількість українців, що з національних і релігійних причин не можуть повернутись на рідні землі. Говорять і пишуть про них нетільки друзі, але й вороги. В одних звенять струни шляхетного серця, в других ллється жовч з досади і ненависти. Одні хочуть рятувати цих обездолених, другі хочуть їх знищити. Зі заввзяттям гідним великої справи, якою й є справа втікачів, обговорюють її на сторінках преси, чужої і рідної. Гомонять про неї трибуни парляментів і міжнародних інституцій. Втікачі є темою віч, меморіялів і апелів до людсько[illegible] зичливим великої [illegible] з великими надіями слідкують нові емігранти за заходами старої української еміграції в північній і в полудневій Америці для вратування [illegible] в новому життя на чужині. Нема сумніву, що ці благородні заходи матимуть успіх у світі і прогнані долею з рідних міст і сіл найдуть врешті "обітовані землі," де сидуть для мирної і корисної праці.

В чомуж тоді помилковий підхід, про який згадано вище? А ось у чому:

Популяризуючи справу втікачів у масі нашої старої еміграції в обох частинах Америки українські заокеанські діячі [illegible] думку [illegible] підкреслюють вартість втікачів як живих носіїв великого національного капіталу, який буде врятований разом з ними.

Можна побоюватися, що старі емігранти в масі може не здають собі ясно справи з того, що не тільки тому йде ця акція, що треба рятувати кровних братів, бездольних, нещасних жертви жахливої війни і повоєнних політичних рішень, [illegible] також свояків, навіть зовсім близьких [illegible] інтересу і національної [illegible] Ця акція виливає теж з розумових заложень, що втікачі, майбутні переселенці, несуть зі собою крім гарячого серця велику суму реальних і ідеальних вартостей.

Втікачі тепер матеріяльно бідні, бо втратили все особисте і родинне надбання. Але це не значить, щоб на них дивитись, як на армію жебраків, що потребують грошевої і речевої підтримки (про це до [illegible] журбуються і успіхом міжнародні чинники), а ще більше потребуватимуть її в майбутності. Ні! Поминаючи розмірно невелику кількість непрацездатних старичків і сиріт — це армія фахівців, що внести повинна у життя старої еміграції багато нового і корисного. Діставши змогу виявити свої реальні й ідеальні вартости, наші втікачі напевно вирівняють швидко брак матеріяльних надбань, що їх мусіли залишити на Батьківщині. Вони — з небагатьома виїмками — не будуть тягарем нашого патріотичного громадянства по ту сторону океану. Навіть ті, що їх фахи під цю пору тут неоплатні, зуміють згодом переставитись на нові рейки і приноровитись до нових обставин, до нових потреб.

Скільки справжніх і непересічних талантів скриває ця велика маса втікачів: учених, письменників, журналістів, композиторів, співаків, музиків, театральних артистів, педагогів, організаторів, і ті активних співробітників великого культурного зриву українського народу за останні роки! Те, що з ними врятувалось є змістом української національної культури і матеріялом для продовжування її

(Продовження на стороні 9)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Степан С. Шавель, ЧНІ.

ВІРУЮ...

"ВІРУЮ ВО ЄДИНУЮ, СВЯТУЮ, СОБОРНУЮ І АПОСТОЛЬСКУЮ ЦЕРКОВ..."

(Продовження)

Правдиву ж науку Ісуса Христа заховала тільки католицька Церква, бо вона є:

II. СВЯТОЮ. Церква основана Христом мусить бути святою тому, що має запровадити ввесь рід людський до неба, до царства небесного. До того вона мусить мати середники. І ті середники вона якраз має. Посідає Церква те все чого й потрібне, щоб кожний міг дійти до неба. Усе те має вона кожному дати. Св. Церква посідає, як уже знаємо, св. Тайни. А ті св. Тайни це середники нашого повного освячення. Якщо бажаємо дійти до неба мусимо з них вповні користати, бо вони призначені на це, щоб нам помагати дістатися до неба. Вони є середниками нашого освячення при кожній нагоді нашого життя: Коли маленька дитина приходить на цей світ, несуть її до церкви, де вона приймає св. Тайну Хрещення. Як не можна дістатися до хати не переступаючи порога, так подібно св. Хрещення є тим порогом, що мусимо переступити, щоб належати до Христа. Хрещення робить нас членами правдивої Церкви Христової. Опісля священик уділяє дитині св Тайни Миропомазання, щоб чоловік мав силу боротися зо злом, визнавати свою віру й боронити її перед ворогами. Коли то людина мала нещастя поповнити гріх, тоді має можність вмити свою совість, очистити її в св. Тайні Покути. Церква має рівнож ту велику Тайну Пресвятої Евхаристії, яка є осередком життя надприродного душі. Усі інші святі Тайни є звернені до тої великої й усі вони є приготованням до неї. Пресвята Евхаристія є центром наоколо котрого збирається усе життя християнина. Колиб то ми більше користали з того великого джерела, тоді наше життя інакше виглядалоб. Коли чоловік знеможений, на силах впадає, тоді приходить до нього священик, щоб йому дати св. Тайну Єлеопомазання, що має його скріпити на дорозі до неба. Св Тайна Священства установлена на те, щоб Церква мала подостатком своїх вірних і ревних слуг, які уділювалиб св Тайни вірним, збільшували набожність до св. Тайн, боронили інтересів Церкви. Щоб збільшити число вибраних установлена св. Тайна Супружества. При кожній нагоді має людина нагоду користати зо св. Тайн скільки сама лише хоче, освячувати свої діла на кожному кроці, чимраз то більше наближатися до неба, до призначення свойого. Церква отже установлена Христом дає нам спосіб, можність велику нагоду, щоб ми всі могли статися святими, коли лиш самі того схочемо й тому то Церква є святою. Що більше, Церква є святою тому, що має завжди людей, що відзначалися святістю життя. Ніколи не бракувало святих в католицькій Церкві. Коли оглядаємо катакомби Риму, там можна бачити богато міліонів тих мучеників, людей, що віддали своє життя за Христа. Церква нараховує около сім міліонів мучеників, які вмерли за правду. На дуже отже глибокому фундаменті опирається Церква Католицька, коли так багато віддали своє життя за неї. Між тими, що віддали своє життя за правду були багаті й бідні, прості й учені, люди з великим образованням, наукою, і було їх велике число. Був це фундамент, основа на якому то власне Христос побудував свою величаву будівлю. Цей фундамент глибокий, тревалий. Чи можна подати щоб стілько людей віддали своє життя в обороні якоїсь іншої релігії? Кров перших мучеників є власне тим, що стверджує правдивість католицизму і його життєвої сили. На гробах мучеників були побудовані перші церкви, мощі мученика знаходяться ще й тепер у кожній церкві, на кожному престолі. На мощах мученика правиться Служба Божа, щоб нам пригадувати, що наша релігія має сильну глибоку основу і що вона вимагає великого свідоцтва, бо свідоцтво крови яке може походити лиш із серця повного горячої, геройської любови. Покажіть мені іншу релігію, що малаби таку велику геройську любов, що походить із серця повного надприродної любови Бога. Католицизм тому власне правдивий, що не вдоволяється чимнебудь, але вимагає повної жертви чоловіка, всіх сил його, всього, що лиш може дати. З того походить власне універсальність, велич Католицизму. На крові отже мучеників опирається уся віра наша. А та кров їх свідчить про велику геройську їх любов до Бога, про їхню святість. Не бракує святих і в теперішніх часах в [illegible] Церкві. В ній має по всі часи людей, що відзначаються святістю життя. Святих не бракує в католицькій Церкві й сьогодні. Щоб то когось проголосити святим католицька Церква вимагає, щоб Бог ствердив святість його життя чудами. Коли то на гробі якогось чоловіка діються чуда, тоді можемо сказати: направді тут є чоловік Божий! Легко то закладати нову релігію, проголошувати нові правди, одначе найтрудніше показати їх правдивість. Релігія, що немає чуда, не представляє нічого великого — вона є фальшива. Коли одначе сам Бог ствердить своїм пальцем, що життя якогось чоловіка Йому подобалося, тоді можемо сміло прийняти таку релігію. Релігію що того немає мусимо відкидати, бо вона не є Божою але видумкою людською. Те, що відрізняє правдиву релігію від неправдивої це отже чудо. Чи різні незалежні автокефальні церкви мають людей на гробах, яких діялибися чуда, чи мають таких людей протестантські церкви й усякі інші секти? Релігія, що того всього не має є марною, вона далеко відійшла від правдивого джерела [illegible] життя, вона є людською видумкою. На чудах опирається ціла наука Христа, а завершена вона славним воскресенням Христовим.

"Марною булаб наша віра колиб то Христос не був воскрес" — каже св апостол Павло. Колиб то Христос не був встав славно з гробу марною булаб уся Його наука, бо Його вороги могли Йому закинути, що Він обманював усіх. Та коли Він сам своєю власною силою встав славно з гробу, розігнав своїх ворогів, то про Його Божество ніхто не може вже більше сумніватися. На чуді воскресення Христового опирається уся наука Христа, подібно Католицизм вимагає чуда. Коли то Бог ствердить нарочно своїм пальцем, коли Він сам покаже що життя якоїсь людини Йому подобається, тоді можемо казати та Церква є святою, бо має одиниці, що завжди відзначалися святістю життя. Таких святих має католицька Церква по всі часи. Чи може якась там автокефалія чи інша секта чим подібним хвалитися? За праведністю життя вони не шукають, і тому таких то сект не можемо вважати за щось, що заслуговалоб на імя релігії. Це діло людське, що разом з людьми минеться!!

КАТОЛИКИ И ПРЕСА

В наших часах тільки такі католики не читають своїх релігійних часописів, що не вміють зовсім читати; всі інші католики читають свої католицькі часописи, щоб збільшити своє знання й набрати доброго духа до досконалого християнського життя. Де є така українська католицька родина, що там уміють читати але не читають свого католицького часопису, там нема свідомих католиків. Хто з католиків не читає католицької преси, той для пароха не є ще певним парохіянином. Для зміни на краще, треба конечно читати постійно католицький часопис.

Одною з відзнак свідомих, ревних католиків є й це, що вони не тільки самі читають католицькі часописи, але й стараються поширити їх між своїми рідними й знайомими, що цього нераз більше потребують ніж вони самі. Це певне, що католики повинні принаймні двічі стільки працювати над поширенням між людьми своєї преси що комуністи своєї. Та як хтось із українців католиків навіть одного читача на рік не пробує здобути для католицького часопису, чи можна сказати, що він дуже працює над поширенням Божого царства між своїм народом? Своєю ревністю в поширюванні католицької преси повинні українці католики визначатись на кожному кроці.

"Поступ."

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Ко Римляном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 93)

Братіє, свобождшеся от гріха, поработестеся правді. Человіческо глаголю, за немощ плоти вашея. Якоже бо представисте уди ваша раби нечистоті і беззаконію в беззаконіє, тако нині представите уди ваша раби правді во святиню. Єгда бо раби бісте гріху, свободни бісте от правди. Кій убо тогда [illegible], о нихже нині стидитеся? Кончина бо оніх смерть. Нині же свобождшеся от гріха, поработившеся же Богови, имате плод ваш во святиню. Кончину же жизнь вічную. Оброци бо гріха, смерть; дарованіє же Божіє живот вічний, о Христі Ісусі Господі нашем

ПЯТА НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Ко Римляном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 103)

Братіє, благоволеніе моего сердца і молитва яже ко Богу по Ізраіли, есть во спасеніє. Свідітелствую бо ім, яко ревность Божію імут, но не по разуму. Не разуміюще бо Божія правди, і свою правду ищуще поставити, правді Божієй не повинушася. Кончина бо закона Христос, во правду всякому вірующему. Мойсей бо пишет правду, юже от закона; яко сотворивий та человік, жив будет во них. А яже от віри правда, сице глаголет. "Да не речеши во сердци твоєм: кто взидет на небо?" (сиріч: Христа свести), іли: "кто снидет во бездну?" (сиріч: Христа от мертвих возвести). Но что глаголет писаніє? "Близ ти глагол есть во устіх твоіх і во сердци твоем," сиріч глагол віри, егоже проповідуем: Яко аще исповіси усти твоими Господа Ісуса, і віруеш во сердци твоем, яко Бог того воздвиже із мертвих, спасешися. Сердцем бо віруеться во правду, усти же ісповідуется во спасеніє

МАСОВІ РОЗСТРІЛИ

Священиків в Югославії

Ню Йорк Таймс подає, що втікачі з большевицької Югославії твердять про варварське переслідування Церкви урядом маршала Тіта та масові розстріли священиків. Сказано, що за короткий час Тітового режіму замордовано 230 священиків з котрих 198 розстріляно без суду. Уряд заборонив навчання релігії в школах, відправляти богослуження та ліквідує всяке майно церковне та приватні власності священиків. Усім переслідуванним закидають "співпрацю з фашистами," "реакцію", "спротив комуністичному режімови"... ті звичайні закиди комуністів.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

Вересень, 1946

1	**Н**	**19**	**Нед. 12 по Сош.**
2	П	20	Прор. Самуїла
3	В	21	Ап. Тадея
4	С	22	Мч. Агатоніка
5	Ч	23	Мч. Лупа
6	П	24	Сщмч Евтиха
7	С	25	Возвр. м. ап. Вартол.
8	**Н**	**26**	**Нед. 13. по Сош.**
9	П	27	Преп. Пімена
10	В	28	Пр. Мойсея, св. Авг.
11	**С**	**29**	**Ус. Гол. Ів. Хр. (нн)**
12	Ч	30	Св. Александра
13	П	31	† Пол. Пояса Пр.Бог.
14	С	1	Вересень, † Поч.Ц.Р.
15	**Н**	**2**	**Нед. 14 по Сош.**

УСТАВ

1. Нед. 12 по Сош. і Попразд. Успення: Гляди устав Попразд. Богор. в Нед. Гл. 3. Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 158, Єв. Мат. з. 79.

5. Віддання Успення: Все празника Сл. Б Ап. з 240, Єв. Лук. з. 54.

8. Нед. 13 по Сош.: Гл. 4, Єв утр 2 Сл Б: Ап з 166, Єв. Мат. з. 87.

11. Усікновення Чес. Голови Івана Хрестителя: Празник цей переноситься з всеночним на слід. нед. 15 вересня, але піст заховується нині.

13 Положення ризи Пресв. Богородиці Устав Полиелея на Будні. Сл. Б.: Ап. з 320, Лук з. 54

14. Преп. Симеона, Собор Пресв. Богор. і початок Церковного Року (Індикта). Гляди устав Полиелея на Будні

15. Нед. 14 по Сош.: і Усікновення Ч. Гол. Ів. Хрестителя: Гл. 5, Єв. утр. 3. Всеночне. Все після уставу Вдінного в Неділю Сл. Б.: Ап. з. 170 і 33, Єв. Мат. з. 89 і Мар. з. 24.

ПИШІТЬ ЩЕ РАЗ, І ЩЕ РАЗ!

"Я вже давно виробив афідивіт на приїзд моєї родини, але до цього часу не маю жадної відомости," таке ми не раз чуємо тепер.

Уряд в справах іміґрації поступає дуже повільно і не спішиться увести в життя іміґраційних законів. Так як в інших справах треба спонукання. Пишіть до домініяльних послів свого округа та просіть їх, щоб вставилися за остаточним вирішенням цеї так важної справи. Ви яко горожани Канади маєте право вспоминатися за своїми рідними. Вспоминайтеся ще раз і ще раз аж доки справа не буде вирішена

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ КНИЖКА

"БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ"

Книжку під повищем наголовком написав Всеч. о. Степан Семчук, а видав Комітет Першого Українського Католицького Конгресу Канади.

Книжка видана дуже старанно, на гарнім книжковім папері, має тверду окладинку, кілька знимок, сторін 32, формат середній. Написана в простенький та ясний спосіб, представить Вам чому то для нас Берестейська Унія була такою важною історичною подією. Коли перечитаєте собі сю книжку, тоді доперва вповні зрозумієте чому ми тут в Канаді святкуємо 350-ліття Берестейської Унії. Ціна книжки 25ц. При більших замовленнях дістаєте відповідний опуст. Замовляйте собі сю книжку в своїх оо Парохів, або пишіть впрост до Централі Українців Католиків Канади на поданцу адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
481 Main Street, Winnipeg, Manitoba

ДЛЯ ЖІНОК

ДОБРИЙ СНІДАНОК

Прийшов новий шкільний рік і знова богато матерей знаходяться в прикрім положенню, коли випроваджують рано дітей до школи, а чоловіка до роботи. Доглянути дітей рано, як належиться, забирає богато часу і терпеливости. Мама може тішитися, що її синочок чи донечка пішли до школи, але вона не може чутися вдоволеною, як вона вислала дитину не чистою, не веселою і добре не нагодованою

Пересічна кухня виглядає рано на малий ярмарок. Одна дитина їсть сніданок на-пів сплячa і на пів зібрана. Друга дитина ходить кругом стола і шукає за своїми черевичками, підвязками і т.п. Чоловік нетерпеливиться, що йому буде запізно до роботи.

Щоб тому запобігти, нехай кожна мама встане пів години чи 45 мінут скорше, як повинна. Бо той неспокій, то напруження відбивається не тільки на дітях, але і на старших і псує настрій на цілий [illegible]

Родичі повинні памятати, що діти в шкільнім віці потребують богато часу на вмивання, збирання і т.п.

Добре є подавати снідання для всіх разом. Спробуйте гарно застелити стіл, подати на кожне снідання трохи овочів, добру кашку, яйце, так, як дитина любить припечений хліб з маслом, трошки мармоляди, а побачите, який апетит дістануть ваші діти і не буде нарікання, що діти не хочуть або не можуть рано їсти. Отже від мами залежить приготовити добрий сніданок, бо доброго сніданку потребують діти, тато й мама. Мама своїм прикладом впливає на діти і тільки від мами залежить, який сніданок буде подавати колись її донечка

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЛИПЕНЬ 1946

	Приходи	Розходи
А. Заячківський 1., М. Жеребецький 1., Ів. Фий 2.	4.00	
П. Матвіїв, пр. веч. в Бюкенен, скит. 20.00, прф. 5.	25 00	
Г. Івах 1., Марія Овчарик 1., Я. А. Опульський 1.	3.00	
О. Піх 2.50, Н. Бакай 1., Ів. Новосад 32.57	36.07	
Для скитальців (з Бюкенен)		20.00
Друк БНації, число 13		117 30
Розсилка		8 00
660 коверт		6 60
Голос Спасителя (І. Фий)		1 00
За місце пресової вистави		5 00
Почтові значки (І.Н.)		3.00
Кліші і мети		20 60
Стенслі		25
о. Ст. Семчук зі спрод. 2.75, Анна Романець 1	3 75	
пані О. Гуменюк 1. і В. Мандзій 1.	2 00	
Друк БНації, ч. 14, 15		117 30
Розсилка		8.00
660 коверт		6.60
Пересилка ката		.30
Кат (Мусій, Габбард)		2 56
оо. Редемптористи 6 передпл. і 2.00 пр.ф.	8.50	
Почтові значки		1 30
Ректор Катедри в Нелсон 2.00, Н. Лозинський 1.	3.00	
Разом	$85.32	319.80

Д. Кобринський, скарбник БН.

НА ПРЕС ФОНД БН

З повесільного принятти у п. Василя і Ольги Марусяк, Гемилтон, Онт. $2,60

На іменинах Всеч. о. Серветника, Гемилтон, Онт. 7,00

пан Семен Костик з Гемилтону жертвував ...... 2.00 на передплату БН для скитальців. Вислано до Риму на руки Преосв. Бучка.

В. Годованський; Торонто, Онт., прес фонд 1.00

На поминальнім Богослуженню пок. Павла Солника, Іст Селкирк, Ман. 4.50

Григорій Козяк, Ст. Майкел, Алта 1 00

Щира подяка всім жертводавцям та особам, що занималися збірками.

Адміністрація БН.

ДЛЯ ДІВЧАТ

ВИХОВАВЧИЙ ІНСТИТУТ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ У ВИНИПЕГУ

Дівчата, — ті, що приїдете до Винипегу на студії чи роботу замешкайте в Інституті Пресвятої Діви Марії, що знаходиться в осередку міста

Місячна оплата за харч і помешкання є всего $30 00

Першенство мають дівчата, що учащають до вищих шкіл та ті, що вчаться фаху. Наколи буде місце приймається і тих, що приїздить до Винипегу на роботу.

Хто хоче запевнити собі місце повинен негайно прислати своє зголошення на адресу

Rev. J. Sokis OSBM.
10 Kennedy Street.
Winnipeg, Man

Виховавчий Інститут Пр.Д.М.,
10 Kennedy St., Winnipeg, Man

Вистава української католицької преси в Канаді на Конгресі Українців Католиків в Винипегу

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(3)

Отець декан був дуже вдоволений з іспитів; найбільшу увагу звернув на себе один білявий, крутоволосий хлопчина з живими голубами оченятами, вдягнений чистіше, як другі його товариші, та неділі все цікавий і бистроумий

Скажи мені де є Господь, а я дам тобі за це два ґрейцарі,— запитав його декан.

Хлопчина призадумався хвилину.

–Коби мені дахто (дехто) сказав, де Бога нема,— відповів він,— я дав би йому за те чотири ґрейцарі; але кой (коли) їх не маю!— додав він з жалем.

Отець декан і місцевий душпастир засміялися голосно й одобрили його відповідь похвалою, хоч дяк хотів покарати хлопчину за його сміливість.

—Здібний хлопчина! — завважив отець декан. — Шкода його таланту. Його вислати б до шкіл, він тут лише змарнується.

-Трудно!- відповів душпастир,— він сирота, а його мати заледви себе та його виживить, не то,щоб могла на школи зложити. А дійсно жаль і шкода хлопчика!

Трудно, але не поза межами можливостей. Признай, брате, що й ми мандрували до школи лише з невеличкими клуночками Ми теж починали студії в голоді й холоді, але при Божій помочі біду ми побороли та всетаки скінчили школи. Незле було би поговорити з його матірю.

Прикликали Катерину.

Знаєш, моя ґаздинцю, говорив до неї отець декан, шкода би твого... як йому? Івась.

Шкода би твого Івася, щоб він тут у селі змарнувався. Він має талант, він здібний до дечого кращого, як гуси пасти.

Й одної не маю!— зітхнула Катерина.

—Тим краще, коли без його вдома обійдеться. Хай він піде до школи, може вийти на людей, можеш мати потіху й поміч на старі роки.

Я не противна, най би ся там учило, бо знаю по свойому покійному, яка полекша для розумного в кожньому ділі. Але, як я його приодію та викормлю в школах! —заплакала бідна мати.

А не має Бога над нами? перебив отець декан. — Невже ж Господь, що тямить про найменше сотворіння, мав би забути про людину? До того ще про такого, що хоче себе освідомити, добути знання, щоб Його краще пізнати й любити?...

Катерина склонила набожно голову перед важністю цих слів, вона надіялася, що Господь про неї не забуде.

Вправді не надійся, щоб Господь зробив зокрема для твоєї дитини чудо, але Він одушевить чесних людей, що не дадуть пропасти Йому. Бери приклад з нас. Ідучи перший раз до школи, я й твій отець духовний, мали ми не багато більше на собі, як сьогодні твій син, одначе Бог нас не опустив і ми стали людьми. Не спротивляйся тому, що Господь Івасеві призначив, — упрочім прийди до мене за три неділі.Може вдасться йому помогти. Побачимо!...

Отець декан відвідав ще другі приходства. В одного священика випросив старе одіння; на іншому приходстві пані-матка відкроїла деякі лікті полотна; деінде, крім оглядин церкви, заглянув отець декан і на піддашшя приходств та найшов там деякі старі чоботи, й по трьох неділях міг уже доручити Катерині не вибагливе, але приличне одіння для її сина, Івася.

* * *

Раннім ранком, першого жовтня, проводжала вдова Катерина Паньчиха свого сина хребтом Бескидів. Довго вони йшли стежками, та коли сонце стануло вже просто їх голів, тоді вони зупинилися на дуклянсько - угорському роздоріжжі, що перетинає поперечно гори Бескиду. Тут на граничному кілці посідали вони, дещо відпочати.

Тудою тобі до школи, сину, — сказала Катерина, вказуючи шлях до Угорщини.

Тоді не було ще так густо шкіл, ані всенародних, ані гімназійних, як сьогодні. Для Лемківщини найдогідніші були на Закарпатті, а саме нижча францишканська школа в Бардієві, вища гімназія в Пряшеві, обі в шаришській окрузі. Лише сандецькі лемки й татринські підгаляни ходили до піярських шкіл у Собинові, шаришської жупи, та в Подолинці на Спиші

Підеш, сину, цею дорогою, вона заведе тебе до школи! сказала по хвилині Катерина. Питайся по дорозі людей: далеко до Бардієва?... Учися, Іванцю, та не забувай про мене. Правда? Ти не будеш соромитися своєї матері, хоч і на попа вивчишся?

- Мамо! не гварьте так! відозвався жалібно хлопчина

Я вірю тобі... Поцілуй мене, серденько!. Так, а тепер йди, най ти Бог проводит!... А не оглядайся за мною!

Чому ж вона приказала синові не оглядатися?... Вона не вірила в свої сили - їй ввижалося, що вона не пустила б його, як ще раз побачила б його обличчя, вірний образ покійного Панька. Й глядiла довго за сином обездолена мати — бачила, як він поступенно меншав в її очах, аж скрився в мряці. Тоді вона зазначила його слід знамям святого хреста й заплакала.

Вигнала я тебе в широкий світ, сину любий, яка ж буде доля твоя?!...

* * *

Іванко теж витирав сльози зі своїх очей. Жаль за матірю відозвався в його серці, але не надовго. Нове оточення полонило його увагу. Й хати не такі, як у Лісному, й церкви кращі, й люди інші. На кожному кроці все нове, інше. Аж під вечір зомліли його ноги; він не бачив перед собою ніякого села, в чистім полі самому страшно стало Він сів на купці шутру й плакав. На щастя надїхали фірмани, лемки, що їхали на винозбори в глибоку Угорщину. Перший з них, парубчак, глянув на Івася холодно й поїхав дальше, але другий, старший віком, здержав коні й запитав

Чого же ти плачеш, дитино?..

Ноги мене болять і не можу дальше йти

А де ж ти вибрався?

До шкіл

Де до шкіл?

Не знаю де, лем мама мені казали, щоб я остався в першім місті, де є школи Йду вже цілий день, та не знаю, як далеко ще до Бардієва?

А! до Бардієва?... Єще далеко... Так сідай зі мною, я підвезу тебе до самого Бардієва.

Івасик викарабкався охоче на віз і сів біля старого

А відкіля ти, хлопче?

З Лісного.

— Знаю Лісне й людей. А чий?

Панька Солодканича.

Знаю його, знаю!... Ми оба служили два рки в одній компанії; але я перший вернувся з війська. Добра людина, сердешний камрат!... Так ти його син?... А! тепер бачу, що ти з лиця в нього вдався. Но, но!.. А здорові твої тато?...

— Померли! - - Івась оповів злий випадок, який був причиною смерти його батька.

Жаль хлопа! З Богом най спочиває! — сказав лемко підніс широкий капелюх та набожно перехрестився

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnuryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Moscow's Aim: "Destroy Catholicism!"

(A comprehensive picture of religious conditions in countries under Soviet influence was given the writer by two Ukrainian Catholic priests who fled their country and have just arrived in America. Both spent a considerable time in Ukraine, Poland and Czechoslovakia. Their names are witheld for the time being. The author is a native of Western Ukraine who came to the U.S.A. in 1938 and has become a citizen. During the war he served as an interpreter in Russian and French at General MacArthur's headquarters. He graduated from the University of Louvain, Belgium, and received his M.A. from Columbia University, New York)

By WALTER DUSHNYCK
(Written for N.C.W.C. News Service)

The Catholic Church, even more than democracy as such, is recognized by the Soviets as a deadly opponent to the Soviet system in its drive to the West. Consequently, in the Soviet Union and in all occupied countries we find a vast, government sponsored and directed movement against the Catholic Church and the Vatican. The battle cry of the Soviet communists is destruction of the "First Rome" (Catholic Church) with Moscow in substitution as spiritual seat of a Soviet-dominated world." This plan, so bold in its conception, may strike us as exceedingly ridiculous, but to the Soviet elite it is but another effective way to realize their dreams of conquest.

Thorough Sovietization of other peoples demands that their religious organizations and affairs be made an integral part of the Soviet system. Religious loyalty to a non-Soviet authority is unthinkable. In the battle with opponents to Russian aims, the Soviets must emerge absolute. Otherwise they have failed in an historic "mission." Soviets all over the world, or there will be no Soviets at all" (Soviet na tsieloy sviet, ili Sovietu niet) is the program for the Soviet masses, a slogan well reminiscent of Hitler's "Today Europe Tomorrow the world!"

Ukrainian Catholicism in Ruins

The first to fall victim to the Soviet march for-world conquest was the Ukrainian Catholic Church in Western Ukraine and Carpatho-Ukraine. This Church as such no longer exists. In its stead is substituted the Russian Orthodox Church, a functional organ of Soviet foreign policy. All Ukrainian Bishops and their Metropolitans were arrested; of 3,000 Catholic priests, more than 2,000 were killed, imprisoned or deported. Churches, religious houses, monasteries, printing establishments libraries and archives were liquidated or appropriated by the new Soviet Orthodox Church

Metropolitan Slipy is reported to be in a Kiev prison awaiting "trial." The Bishops of Lviv, Stanislaviv, and Drohobych are said to be dead. Only a very few Catholics priests became "apostate." The great majority of them, loyal to the Pope, are either deported or dead. Those who remain, must go into hiding.

Towards the end of 1945, there were some Catholic priests who celebrated their Masses by night under the protection of the powerful Ukrainian underground forces. The Russian Orthodox priests, substituted for the displaced clergy, are members of the Communist Party. All carry guns and maintain close contacts with the N.K.V.D. Macarius, "Archbishop" of Lviv, otherwise Mikhailo Oksaniuk, is an active member o fthe party, and his auxiliary, "Mikola", was a leader of the Atheist League (Bezbozniki) in Moscow

Catholics Remain Faithful

The attitude of the Catholic faithful of Ukraine to the persecuted Catholic Church is very courageous. They protect their clergy from N.K.V.D. agents supply them with necessities of life, and for their pains are often shot or imprisoned. The priests are "tried" by N.K.V.D. "night courts" and their usual "crime" is alleged "conspiracy with the Pope against the Soviet Union."

The most fantastic charges have been brought against Metropolitan Slipy by the N.K.V.D., namely, that he had poisoned the late Metropolitan Sheptyzky, who died suddenly on November 1, 1944 after having attended an official reception of the Soviet Ukrainian government. It was reported that Polish Archbishop Twardowski, also of Lviv, died three weeks after Metropolitan Sheptyzky's death. Although the Soviet Ukrainian government sent its "premier," Nikita Kruschov, to Metropolitan Sheptyzky's funeral, the government-sponsored press contantly pounded and scored Sheptyzky as an "international agent of the Pope" before and after his death.

Conditions in Poland

In Ukraine the Soivet authorities deal ruthlessly with the Catholic Church and its faithful. They employ, however, different methods and techniques in Poland, which supposedly has an independent government. Nevertheless, through this puppet government, the Russians are attaining their objectives. The prevalent belief is that sooner or later Poland will become the seventeenth Soviet republic. All power is consentrated in the hands of the Polish Workers' Party (P.P.R.) which is equivalent to the Communist Party in Ukraine and Russia. Mikolajczyk's Peasant Party is powerless to exercise any influence upon the government. Most of the men in the government are not Poles, but Russians, and others who have adopted Polish-sounding names. The N.K.V.D. implements its dreaded policy through the U.B. (Urzad Bezpieczenstwa) or Security Police under the Russified Pole Radkiewicz.

After the breaking of the Concordat with the Vatican (February 9, 1946) the Polish Catholic Church became a target of official attacks. At present in Polish schools one hour a week is devoted to religious instruction, but the teachers in many instances are left free to "discuss" the worth of religious instruction with the children.

Seek National Church

As in the Ukraine, the Russians in Poland are busy organizing a new Polish Church to oppose and eventually eliminate the Catholic Church. Under the name of the "Polish Catholic People's Church" (Polski Narodowy Kosciol Katolicki) this group makes every effort to divert Polish Catholics from their Church. It is headed by Rev. Stephen Matuszewski, a former Catholic priest, who in 1930 was known for having organized communistic cells in his school. He later became an Evangelical pastor and was married. Today he is Minister of Propaganda in the Warsaw government in Bierut. The Polish people, however, stand wholeheartedly behind their traditional Catholic Church. In other circumstances, the Soviet program would certainly have failed, but with the presence of Russian troops and the N.K.V.D. in Poland, there is no choice

Cardinal Hlond has become the rallying figure for the Polish Catholics and as such is bitterly criticized, attacked and feared. The Warsaw government fully supports Matuszewski's "People's Church against the Catholic Church

New Soviet Orthodox Church

The new Russian or Soviet Orthodox Church, re-established in 1943 and properly subordinated to the Kremlin, is a strong instrument of Soviet foreign policy. Patriarch Alexei remains completely under Stalin's control and is known for bitter enmity toward the Catholic Church and especially toward the Pope. In all Soviet-dominated countries are now found representatives and bishops of Patriarch Alexei. Special eparchies are being created in Yugoslavia, Rumania, Bulgaria, Czechoslovakia, the Baltic States, occupied Germany and now even in France

In Czechoslovakia, there now resides a Russian Orthodox bishop in Velehrad, capital of St Methodius. After the Czechoslovakia elections a few weeks ago, the communists started a violent campaign against the Catholic Church. The action is being carried on particularly in schools where the teachers, upon instruction of the Ministry of Propaganda, discourage both parents and children from the taking of religious instruction

While is it almost impossible to penetrate the Soviet "iron curtain," the Russian hand stretches out to the American and British zones of occupied Germany and Austria. There Soviet secret agents sometimes find American and British officers to co-operate in manhunts. Only a few months ago, the Russian police arrested and deported to the Soviet Union 52 Ukrainian Catholic priests residing in Austria as refugees.

The new Russian Orthodox Church willingly supports and promotes Soviet internal and foreign policy at home and abroad. As yet it is too early to predict whether the new Church is but a temporary expedient on Stalin's part to satisfy world opinion, or whether it actually was a forced compromise for the benefit of the Soviet masses. Whatever the future may hold in store, for the present the Russian Orthodox Church is being used by Stalin in a world-wide plan to expand and fortify his conquests

Northwest Review, Winnipeg, Aug. 15, 1946

NOTE: A 40 page pamphlet entitled "MARTYRDOM IN UKRAINE" by Walter Dushnyck will be off the press shortly. You may reserve a copy for yourself by sending 25 cents to:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Man

RUSSIAN COMMUNISM — WHAT IS IT?

Its entire teachings may be stated in four sentences:

FIRST: THERE IS NO GOD.

If no God, then no Ten Commandments given by God.

If no Ten Commandments, then no such thing as sin.

If no sin, then no such thing as right and wrong

So, why shouldn't men kill, rob, and enslave each other?

SECOND: MAN HAS NO SOUL.

Without a soul man is no more than a highly developed animal.

Animals have no human rights, no rights at all.

They exist only for the use, benefit and pleasure of their owners or rulers

THIRD: THE STATE IS EVERYTHING; MAN IS NOTHING.

The state is almighty, owning everything and everybody.

Man exists only for the benefit of the state

Our American way of life holds the opposite — that the state exists only for the benefit of man, guaranteeing such rights as life, liberty, and the pursuit of happiness.

FOURTH: THAT IS "GOOD" WHICH HELPS COMMUNISM AND THAT IS "BAD" WHICH HINDERS IT

If murder, hate, destruction, violence, terror and robbery help Communism they are "good."

If justice, liberty, charity, peace and love hinder Communism, they are "bad"

What is there good about such a way of life? How can it be compared with our own or with Christ's way? Communism is a world-wide movement which is threatening the peace and security of all men

HAPPY and PROUD???

PAUL BOZYK

SH!!!! This is one Editor telling on another

Your Editor, Paul Bozyk, has been walking on air these last few days... in fact we were ready to give him a holiday for this issue here it is... he has been presented with a baby boy weighing 6 lbs 8 oz. This makes our Editor the father of two children, and is he ever a happy and proud daddy. Makes us happy too. We get a cigar. Too bad we don't smoke

The little fellow possesses his daddy's eyes —cocoa brown...and according to the nurses, will give our editor plenty of competition in the field of social activities when he grows up. Christopher Paul is his name.

To Mr. and Mr and Mrs. P. Bozyk go out our best wishes on the occasion of this happy event.

"THE OUTLAW"

By this time many of our readers will have heard of the movie, "The Outlaw." The Legion of Decency has placed this picture in "C" class, as a condemned picture. Reputable theologians hold that all Catholics are bound under the pain of mortal sin to abstain from attendance at showings of Class C pictures. Movie critics themselves have written articles saying that the movie has no story to get excited about and it is definitely a poor specimen of good acting.

DID YOU KNOW???

...*that your success is two-thirds personality and one third technical knowledge?*

...that *failure* to understand human nature seriously interferes with an individual's success?

... that *You* must have a *definite aim* in life? You cannot be a piece of driftwood

Helps To Marriage Success

(FOR THOSE CONSIDERING THE MATRIMONIAL STATUS AND THOSE WHO HAVE ALREADY BEEN UNITED BY THE HOLY MATRIMONIAL BOND)

"Emotional adultism" is the two word formula for success in marriage advocated by Rev. Hugh Calkins of the Servite Fathers.

In his address on the Hour of Faith program, produced by the National Council of Catholic Men and carried by the American Broadcasting Company, Father Calkins explains the formula stating "Emotional adultism means growing up emotionally. That implies ability to face problems reasonably and cooperatively. If young people will approach marriage with mature mentalities, look upon it as the most important thing they will ever tackle, determine to exhaust every resource of religion and science to make it a success and to permit nothing short of a major catastrophe to interfere with that success, then America will cut down that ghastly figure of one divorce to four marriages. Marriage does not create character defects, but reveals them and it is unthinkable without constant give and take. It survives only if there is constant forgiveness.

SELFISHNESS WRECKS MARRIAGES

Father Calkins continues, "In a mad rush after pleasure, a wild avoidance of God-given responsibility, a callous indifference to family needs, our modern couples wreck marriages through grasping selfishness. Many an engaged man or woman, many a married partner follows this rule: 'How far will he or she who loves me contribute to my personal happiness? How far will he or she set aside personal desires to satisfy my whims?' How can you build a successful 50-50 partnership like marriage with such people? What is this thing called love unless it is willing to seek first the goal of the beloved? *Love without sacrifice is counterfeit.*

What Do You Know About Canada?

RED ENSIGN

The debates in Parliament in the Fall of 1945 (beginning on November 6, 1945) and the subsequent appointment of a committee to consider the whole problem of a national flag for Canada, have given rise to a considerable amount of interest on the part of the general public in the Red Ensign — its history and official status.

Before 1867, the flag in general use in Canada was the Union Jack. However, with the passing of the British North America Act and the declaration of the new federal union on July 1, 1867, the need for a symbol to personify the new country was widely felt. This need was met through the use of what has come to be known as the Canadian Red Ensign — a flag made up of the British red ensign with the Canadian coat of arms in the fly. This flag was flown from all government buildings after 1867, and it was in common use throughout the country. It was flown from the tower of the Houses of Parliament at Ottawa from 1867 to 1904.

In December, 1891, the question of its authorization for use on Canadian merchant ships was brought up. Lord Stanley commented at that time: "I submit that the flag is one which has come to be considered as the recognized flag of the dominion both ashore and afloat, and on sentimental grounds I think there is much to be said for its retention." In 1892 the red ensign was authorized by admiralty warrant as the flag to be flown by merchant vessels of Canadian registry. It was, however, never formally adopted as a national flag, and in consequence, on the instructions of the Minister of Public Works, it ceased to be flown over Government buildings after 1904.

World War I, in somewhat the same way as earlier Confederation, but in a more significant and urgent manner, pointed to the general need for some distinctively Canadian flag. When Sir Arthur Currie, after the Armistice, marched into Mons, he carried a flag, which, while imperfect in design, was still to all intents and purposes the Canadian Red Ensign. An order-in-council of 1924 authorized the use of the Canadian Red Ensign "over all premises owned or occupied by the Canadian government abroad." In 1925 the government appointed a committee to examine the whole problem of the choice of a Canadian flag but no action was taken and the committee was disbanded. Since then the question has been debated in parliament a number of times in 1931, 1932, 1933, 1937, and 1938.

During World War II the Red Ensign came into quite general use. On October 22, 1943, the cabinet war committee authorized its use when Canadian forces were serving with the forces of other nations. It was flown at both Quebec Conferences (1943 and 1944) together with the Union Jack and the Stars and Stripes. It was flown at the San Francisco meeting of the United Nations with the flags of forty-nine other nations. It was flown from the top of the Peace Tower on V-E Day, on V-J Day, and on authority of P. C. 5888, it was flown from the Peace Tower at the opening of Parliament on September 6, 1945. It flies from the top of the Peace Tower today.

NEW DOMINION UCY EXECUTIVE ELECTED AT WINNIPEG

From left to right are: Alex Kurylo, vice president for Alberta; Kay Diachynska, vice president for Ontario; Bill Bobley, vice president for the Dominion; John M. Kozoriz, BSc. (of Winnipeg) Dominion President; Mary Muzyka, vice-president for Saskatchewan; Boris Krystalovich, vice-president for Manitoba; Beth Myzak, Dominion Secretary; Mae Kwasny, Dominion Treasurer; Olga Smerechynski, controller; Eva Kochayda, editor (from Kenora, Ont). Helen Nykoruk, fifth member; other controllers (not in picture) are Vera Bigniak, and Frank Ewchuk.

CLEVER WAISTLINE

The curving line of this basque frock, dipping below the natural waistline, accentuates a normally small one. And creates the illusion for those not so gifted by nature.

No. 2841 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18, and 20. Size 16 requires 2¾ yds 39-in., and ⅛ yd. 35 in. for bow.

Send 20c for PATTERN, which includes complete sewing guide. Print your name, address and style number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

PRETTY PINAFORE

This is one of those classy patterns that can be made with shoulder ruffles as a pinafore, or plain for a sunback frock. And there are three necklines to choose from, too.

No. 3834 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40 and 42. Size 36 requires 4¼ yds. 35-in. for pinafore with ruffles.

The Summer Fashion Book has many more patterns that are easy to cut and sew; including the cap sleeved frocks that are so becoming. Twenty-four pages, beautifully illustrated, bring you designs for all ages. Price just 15c.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу:
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man

Посилаю суму .... і прошу вислати мені слідуючі взори:

числа ....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

(Подайте точно в англійській мові)

UKRAINIAN MOVIE STARS

John Hodiak and Lizabeth Scott, the two leading Ukrainian movie stars in Hollywood, will play opposite each other in "Desert Town." Hodiak will start this picture after his honeymooning with Anne Baxter in Colorado.

Greetings from John Hodiak were received by the First Ukrainian Catholic Congress in Canada when it met in Winnipeg, last month.

We wish Mr. and Mrs. Hodiak a happy life.

LIFE IS LIKE THAT

We should like those who point our faults out... but we seldom do. We like people who like us.

It is a rare person who likes someone who excels him. Keep your feelings of superiority to yourself.

We like people who notice us... and especially those who notice us favourably.

We have more liking for people who say nice things about us than for those who merely buy us nice gifts.

Oho!!! No recipes this time. Why? For the simple reason that the person who is pinch-hitting for the regular editor is a man and unskilled in the art of cooking. (He is afraid to give you his recipe for they never did turn out for him).

Mind you, he did batch out for a few years, but it got him down so much, both in weight and spirit, that there was no way out of it... you guessed it... he got married. Shows you girls how important this art of cooking is. Might get you a man sometimes. All kidding aside, a good cook is always appreciated.

It might interest you to know that cases have actually been reported where enthusiastic patients in Canadian DVA hospitals, have sent flowers to their cooks and dieticians.

There must be many cooks among our readers and they must have many new and proven recipes which could very well be exchanged through this column. Why not let our editor have them girls? (boys too — but for them I must emphasize on the *tested and proven*.

QUESTION BOX
Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. May a Catholic act as best man or bridesmaid at a non Catholic wedding?

A. A Catholic may not act as an official witness. A wedding in a church is not merely a social event; it is also a religious ceremony. Though non Catholics may not see it, the Catholic position is alone logical. Non Catholics should choose witnesses of their own faith and spare Catholics the pain of having to refuse.

Q. Would you kindly tell me: Do you put Church first and country second?

A. If there be a conflict between the two interests, I put Church first. God comes before Caesar. The Church, as the Kingdom of God, is more important than any earthly kingdom. No country has rights against God. And in our own case, if there be a question of soul and body, the soul is the more important, and the body must give way to its interests. It is better to die keeping God's laws than to live breaking them. If a man is faithful to God and to his conscience, there is some hope of his being faithful to lesser duties. But if a man will not be faithful to God, how can a thing so much less than God as one's country expect him to be faithful to it?

Q. When was the rosary (beads) first used, and what do they symbolize?

A. It is impossible to say when beads were first used. As an aid to memory, the early Christians used to put a number of pebbles in one pocket, transferring them to another as they said each prayer so that they could be sure of completing such prayers each day as their devotion inspired. Later berries or pebbles were strung together for the purpose. In the middle ages sections of these beads were adapted to the different meditations, which compose the Rosary, the sections being a numerical help to meditate for a given period of time upon each allotted subject. The symbolism is expressed in the word Rosary. A Rosary is a garland of flowers. One rose does not make a Rosary. Prayers are the flowers of the spiritual life and in offering that group of prayers known as the Rosary we lay a garland of spiritual flowers at the feet of God.

ПРОДУКЦІЯ СОЛИ В КАНАДІ

Канада дуже багата на сіль. Добування її належить до найстарших неметалевих промислів в нашій Домінії. Компанія Годсон Бей в девятнадцятому столітті користувалася сільною ропою з джерел найдених у видолі Микензи, де вона заклала при своїй торговельній станиці першу солеварню. Та дійсний почин до сільного промислу дала провінція Онтеріо, де відкрито сіль в 1886 р. Джерела сільної ропи находяться теж в Манітобі й Саскачевані, а в Новій Шкоції добувають сіль камінну. Продукція соли в Канаді виносила в 1944 р. 717,000 тонів, представляючих близько чотири міліони долярів.

НЕДОЦІНЕНІ ВАРТОСТІ
(Продовження з сторони 4)

дальшого розвитку. Вони ці таланти — напевно переб'ються крізь труднощі нового життя, не гірше духовників чи кооператорів і зможуть процес зростання національної культури, хоч і на чужині. А чи треба говорити ще й про значіння факту, що нова еміграція [illegible] живі традиції з рідних земель, звичаї, обичаї, спогади про недавно минуле, подих рідних ланів і лісів. Чи треба нагадувати про ту масу дітей і хоросту, що підбудує згодом національне життя чинної еміграції в обох Америках?

Не бажаємо ні трохи зменшувати вартості сентименту в [illegible] доброго діла. [illegible] мо тільки підкреслити, що втікачі є власниками вартостей, які варто зазначувати і популяризувати, щоб про них довідався загал заокеанської еміграції, аби він знав і оцінював їх, як треба.

Однак освідомлення [illegible] в дусі повищих міркувань потрібне по[illegible] й самій новій еміграції [illegible] й її середовищі почує [illegible] буває думку, що ми, мов [illegible] нічого не варті, ми "бувші люди" викинені [illegible] життя, ми жебраки, що втратили все і ніякої перспективи [illegible] перед нами ...

[illegible] в людей старих, що залишили доробок цілого майже життя і чують, що творчі сили їх опускають, то ніяк не [illegible] в людей молодих [illegible] [illegible] і в їх творчій [illegible] які не можуть створити для себе [illegible] [illegible] [illegible] потрібне не занедбувати себе ні фізично, ні духово, гнатись, витрачуючи багато дорогого часу, за дрібними користями, які не є фактично ніякими вартостями, а затем [illegible] придбати нові чи [illegible] старі справжні вартості, яких не треба буде у великих куфрах возити зі собою.

(Вісті з Бельгії)

ВЕЛИЧАВИЙ КАРНАВАЛ У КОМАРНО, МАН.

Промовляв п. В. М. Валл, президент Централі Укр. Катол. Канади

У неділю, 11-го серпня, за стараннями Всеч. о. Г. Олійника, відбувся величавий карнавал у Комарно, Ман., в котрім брали участь одинайцять українських католицьких парохій, що знаходяться в тім крузі. Впорядчиком був п. Маріян Войчишин з Силвер, Ман.

Головну бесіду, підчас карнавалу, виголосив п. Василь М. Валл, президент Централі українців католиків Канади. Складаючи конґратуляції всім учасникам карнавалу, п. Валл підчеркнув вартість таких спільних підприємств де учасники в спільній праці находять взаїмну любов, поміч та вдоволення. п. Валл далі сказав, що потреба агресивних та ділових горожан є велика; що ми мусимо позбутися всякого 'дивлення з боку', а натомість, щоб ми стали добрими горожанами цего краю та добрими католиками, мусимо брати активну участь в суспільнім життю; разом з Христом, під проводом своїх отців, маємо виповняти свої горожанські обовязки та користати з всіх належних нам привілеїв.

Промовляв також п. Іван М. Козоріз, домініяльний голова Українського Католицького Юнацтва. п. Козоріз пояснив працю УКЮ, зазначуючи вагу доброї організації молоді, котра опирається на Христових та демократичних засадах.

Короткі промови виголосили п. Петро Тараска, предсідатель Шкільних Тростів Винипегу, п. Берт Вуд з Тулон, та посол Кемпбел з Роквуд, Ман.

Королевою карнавалу зістала панна Анна Папар з Мелеб, Ман. Принцесами були панна Рузя Баран з Комарно, панна Анна Кулячинський з Силвер, та панна Марія Вишинецький з Арнес, Ман. Коронацію довершив піонір з Комарно, пан Т. Шимко.

Учасник.

Впр. о. Кан. П. Каменецький довершує Тайну Супружества Михайла Мельника та Ольги Касюрак
(Допис був в послідні числі БНації)

ТОРОНТО, ОНТ.— І Слюбую Тобі Любов.

ГЕМИЛТОН, ОНТ.
Іменини о. Пароха

Заходом комітетів парохіяльного БУК а, Жін. Т-ва при парохії, Братчиків при парохії, УКЮ, Рідної Школи під проводом Сестер Служебниць та місцевого відділу Зап. Братства св. о. Николая, влаштовано в неділю, 14 липня, концерт в честь нашого пароха, Всеч. о. Петра Серветника з нагоди його іменин, які припадають на 12 липня. На концерті були присутні визначні гості як Всесв. о. др. Кушнір, президент КУК, Впр. о. Когут, ігумен монастиря ЧСВВ в Ґримсб, родичі о. пароха, п. др. Мартинюк, недавно прибувший лікар та інші гості.

Концерт отворено псальмом "Сей день егоже сотвори Господь" укладу Бортнянського, який виконав церковний хор під проводом п. О. Бучинського, який і привитав о. пароха та зложив желання в імени всіх присутних. Дальше виступили діти Рідної Школи під проводом Сестер Служебниць. Діти як у співі хорових точках, привітах, деклямаціях і т.д., вивязалися дуже гарно. Підчас виступу парохіяльного хору зложили привіти та желання Всесв. о. др. Кушнір, Впр. о Когут, п. Василь Гасай, містопредсідник парохіяльного комітету, вручаючи при тім о. парохові гарний грошевий дарунок від парохії та БУК, п. Л. Тракало, предсідник УКЮ рівнож з подібним дарунком, пані Тереса Стасишин від Жіночого Товариства, вручаючи о. парохові стихар прекрасної роботи, п. Мих. Павлишин від Братчиків, п. Гр. Олійничук, від місцевого відділу Зап. Братства св. о. Николая. П. Андрій Рибіцький, предсідник БУК-а, складаючи желання від членів БУК-а пожелав о. парохові многих літ," вручаючи при тім йому прекрасної роботи (роботи Сестер Служебниць) рукопис (щось в роді пергаміну) з фотографією о. пароха. Хор відспівав "многолітствіє," після чого о. парох звернувся до своїх духовних дітей з подякою за вшанування його, з нагоди іменин, як свого духовного вітця. п. Еміліян Серветник, брат о. пароха, бувший учитель в Саскачевані, а тепер урядовець при уряді доходового податку, в імени родичів та своїм подякував всім присутним за їх пошану і любов до свого душпастиря а його брата о. Петра.

Щиросердечна подяка належиться Всесв. о. др. Кушнірові за це, що в часі своєї промови звернувся з проханням до присутних о жертви на благородні цілі. Присутні зложили 54 доляри. З того призначено 40 долярів Сестрам Служебницям а останні по половині на Українські Вісти та Будучність Нації.

Жертводавців нехай Всевишній нагородить стократно, а о парохові желаємо обильних ласк Божих до праці на славу Бога і Його святої Церкви та на честь і добро українського народу.

О. Б..

ПОВЕСІЛЬНЕ ПРИНЯТТЯ

На повесільнім принятті, яке відбулося в домі панства Михайла й Агафії Марусяк, з нагоди вінчання їх сина Василя з панною Ольгою, дочкою панства Івана та Емілії Олійник, на заклик пані Крамар присутні зложили на доброційні цілі $15.50. З того призначено на поміч Сестрам Служебницям 10 долярів, а останні по половині на Українські Вісти та Будучність Нації і оплату пересилки. Збіркою занялися пані Крамар і п. М. Марусяк.

Зложили по 2 дол.: п. Бігун, поручник маринарки, п-тво Олійник, п. А. Рябіцький. По 1.00 пп.: Бурак, Костик, Крамар, П. Гасай, П. Крамар, В. Гасай, М. Марусяк, В. Марусяк, Луцка. По 50ц.: пані Грушецька.

Всім жертводавцям щира подяка а молодятам многих щасливих літ.

О.Б.

ВИНИПЕГ, МАН.
Вшанували за Довголітну Працю

В неділю, дня 19-го травня ц.р., родина, краяни і приятелі спільно з членкинями Товариства КнягиніОльги встроїли дуже милу несподіванку для пані Марії Гладкої (основательки Тов. Княгині Ольги), з нагоди її сімдесять-сім літ життя.

Около 3-ої години пополудні того дня зійшлися учасники до шкільного будинку при церкві св. Покрови на Бойд вулиці, де вже були столи заставлені всяким добром і прикрашені квітами, при котрих засіли численні гості.

Господинею забави була пані Ю. Ковальська, і покликала нашого алдермана п. Степнюка до слова, котрий гарно й річево висказав заслуги її праці на церковно організаційнім полі, зложив привітні желання від себе і від міста Винипегу.

На другого бесідника п-і Ковальська покликала п. Вол. Карпця, брата пані М. Гладкої. п. Карпець між іншим сказав, що приїхав в 1899 році до Америки, міста Бофало і там перебував через пять років, однак його тітчин брат, який є тут присутний, п. Я. Орловський, просив його, щоб він приїхав до Винипегу

пані Марія Гладка

і заснував тут таке Братство, до якого він там весь час належав. Коли він вже рішився їхати, то його шваґер, покійний бл. п. Н. Гладкий і сестра приїхали з краю до него. Вони також набрали охоти їхати до Винипегу, і прибули в 1904 року, в день св. Михаїла. На весні, 1905 року, були скликані збори до галі п. Ястремського, на котрих то зборах п. Карпець як 26-літний хлопець (при допомозі пок. шваґра б. п. Н. Гладкого), основав Запомогове Братство св. Николая, це тоді було перше на канадійській землі. Він і був через пару років секретарем тогож Братства, та працював енергійно, щоб придбати до нього якнайбільше число членів. Прийшов час, коли він мусів опустити Винипег, однак шваґер і сестра остались на стало у Винипегу. Не маючи дітей, вони мали спромогу працювати над добром і розвоем тогож Братства, і вдійсности вони це робили через всі літа свого життя.

Відтак покликані бесідники від українських католицьких жіночих Товариств. Від Інст. Просвіти, зложила привіт з побажанням пані Мушій; від Ліґи Укр. Катол. Жінок зложила привіт з побажанням пані Гаврилюк; від Сестриць парохії св. Покрови зложила привіт з побажанням пані Сидорчук. А також були відчитані телеграми, які наспіли з Торонто і Боффало, витаючи паню М. Гладку щирими побажаннями в день її іменин.

Пані М. Гладка щиро сердечно дякує всім тим паням, що занималися з парохії св. Покрови, пані: Купська, Обервенець, Самборович, Сафіян, Осадчук і Матковська; з парохії св. Володимира й Ольги пані: Ковальська, Шушкевич, Сумка і Штаба.

Накінці пані Марія Гладка зложила щиру подяку всім тим, котрі причинилися і устроїли таку гарну милу несподіванку в день її іменин, і ця несподіванка викликала захоту і піднесла на дусі до дальшої народної праці.

Гості з великим вдоволенням розійшлися домів, і ця подія лишиться в памяти на довгі літа.

- Учасник

СТ. МАЙКЕЛ, АЛТА.

З нагоди обняття редакторства БНації паном Новосадом, я засилаю свої найщиріші желання новому редакторові. Нехай Бог благословить і допомагає у тяжкій праці, дасть доброго здоровля, витревалости й як найліпшого успіху.

Також посилаю один доляр на прес фонд БНації, і всіх читачів та прихильників прошу і взиваю, щоб не забували за БНації; щоб всі відгукнулись своїми жертвами на радість і ліпшу захоту до праці для нового редактора, щоб наш новий редактор не журився як кінці до купи звести.

Григорій Козяк

ВЕСТ ТОРОНТО, ОНТ.
Гостинне Приняття

З нагоди повернення з військової служби сот. др. Михаїла Капусти відбулася заходом близьких членів родини, радісна гостина, в місяці липні, ц.р. Господарем гостини, котра відбулася в родиннім домі, був п. В. Станґрет.

"Сот. др. Капуста, через свою свідомість, своє щире відношення до наших братів скитальців підчас побуту в Европі, здобув собі в нас велику похвалу," так говорив п. Станґрет в своїй промові під-

Сот. М. Капуста

час гостини. п. Станґрет підчеркнув, що др. Капуста належить до тих, що розуміють загальне бажання нашого народу, до тих, що вміють відчувати ті страшні терпіння, що переживають наші люди в німецьких та других таборах.

По зложенню належного признання і побажань, п. Станґрет покликав співдругів військових, сот. др. М. Луцика і сот. др. Кулика; відтак шкільного товариша о. В. Дзюрмана, місцевого пароха, о. А. Роборецького, та о. К Жарського, гостя з Сидний, Н. С. Зложували побажання також Д. Метельський, П. Остапович, Н. Юречків, пані Р. Мишко та много інших.

Вкінці попрошено самого сот. Капусту до слова. Сот. Капуста зі зворушенням та вдячністю подякував гостям, передав привіти від скитальців для канадійських українців та представив образці з життя скитальців так досконало та щиро, що побудив до сліз всіх присутних як і себе самого.

По гуртівнім відспіванню "Многая Літа" для п. Сотника, його родичам та українському народові на скитальщині та на рідних землях, забрав голос господар і попросив присутних до зложення жертв

для сиріт скитальців. Гості зложили свої жертви щиро сердечно.

Приятель.

ІСТ СЕЛКИРК, МАН.
Поминальне Богослуження пок. Павла Солника

В середу 7-го серпня, в церкві св. Покрови відбулося поминальне богослуження і парастас за спокій душі бл. п. Павла, сина панства Олекси і Анастазії Солник, який загинув у бою дня 17-го серпня 1944 р. у Франції в 19-ім році життя.

Богослуження відслужив Всеч. о. Шек, в співучасти приятелів і рідні покійного.

Сумно було глядіти як родичі бл. п. Павла заливалися сльозами в часі відправи, бо це був їх наймолодший син на якого поклалали велику надію.

Співчували й ми, що страта важка не тільки для родичів, для окруження, але і болюча втрата для нас усіх, коли тратимо надійного, ідейного молодця на порозі його життя, то це трагедія, що так часто є між нами.

По відправі всі пішли на обід до дому панства Солників.

Вчасі обіду промовляв п. Мороз до зібраних про значіння поминальних богослужень, та підніс заслуги панства Солників, які вкладають чимало праці для розвою своєї парохії.

Слід згадати, що п. Солник є широко знаний і всіми шанований за свою активність у згаданій громаді.

Шановний бесідник не забув про нашу пресу та перевів збірку. Зібрано $7.50, з чого приділено 4.50 на БН.

Спи, Павле, спокійно на чужині, хай сниться тобі твоя рідня, яку ти так любив, а яка тебе не забуде ніколи в своїх молитвах.

Гість.

ЛИСТ СЕСТРИ МІСІОНАРКИ ДО ДІВЧАТ

Ґримсбі, Онт.
5 серпня, 1946

Слава Ісусу Христу!
Дорогі наші Приятельки.

У Ґримсбі, недалеко озера Онтерія, в чудовій околиці, серед квітів, у садку стоїть прекрасний мурований дім — Новіцият Сестер Місіонарок Христіянської Любови. До цього то дому за Божим надхненням ми прибули з початком травня й тут зачали своє законне життя. Скоро, дуже скоренько минають нам дні на молитві й науці, на праці та відпочинку й ми почуваємось незвичайно щасливі, що ласкавий Господь покликав нас до Згромадження Сестер Місіонарок Христіянської Любови.

Те щастя, якого зазнаємо зневолює нас написати до Вас цього листа, а це не тільки тому, щоб поділитись з Вами нашою радістю, але й також, щоб заохотити багатьох з Вас піти нашими слідами. Чому то тільки ми маємо тішитись щастям монашого життя? Чому ж не можуть його зазнати десятки інших дівчат?

О, що за гарне це життя! На жаль багато дівчат нічого не знає, а багато знову має мильні поняття, що їх відстрашують вступи до монастиря. Як ми ще були на світі, то й нас також страшили й перестерігали нас навіть наші приятелі, щоб ми не покидали світа й не йшли до монастиря. Це нас трохи бентежило. Може справді там буде нам зле! Ми ще добре не знали законного життя, тому и трохи вагались покинути рідний дім, батька й неньку та наших милих товаришок молодости. Ми молились до Бога, щоб нас просвітив у так важнім рішенню. І остаточно, за Божою ласкою ми таки рішились на цей важний крок у життю та вступили до Згромадження Сестер Місіонарок Христіянської Любови. Тепер бачимо, що ми добре зробили й велике щастя знайшли. Ми вдячні Богові, що нас покликав до Згромадження Сестер Місіонарок Х.Л., вдячні нашим любим родичам, що нас поблагословили на цю нову дорогу життя, вдячні нашому дорогому Отцю пароховi, що нас заохотили вступити до цього нового Згромадження, а також вдячні Згромадженню, що нас прийняло за своїх членів.

Може спитаєте нас, чому ми почуваємось такі щасливі? Хіба ж виректися всіх дібр і радощів, що їх світ має для своїх любимців, хіба ж життя в убожестві, чистоті й послусі, життя молитви, праці й жертви в монастирських мурах може дати людині справжнє щастя? Так відповідають учителі духовного життя; так — каже вікова історія та досвід Чинів і Згромаджень у католицькій Церкві; так — доказує нам також і наш власний досвід.

У монашім життю маємо зібрані найбільші скарби, що їх може мати людська душа на землі. Тут є все те надприродне добро, всі ласки й чесноти, що ними може людина прикрасити свою душу в цім життю. Що добре, досконале, святе, ідеальне є на землі, все воно зібране тут. Монаше життя — це заєдно квітучий город чеснот. Тут росте вічне змагання за святість, тут постійно розвиваються ідеальні пориви до добра, тут цвитуть чудові квіти чеснот: невинности, лагідности, терпеливости, любови... Тут у практиці переводиться вся наука Христова. Тут все так vладжене, що людину забезпечує перед гріхами, а помагає її освятити й спасти свою душу. Тут ціле життя це безперервний ланцюг добрих діл, тут певний шлях до вічної щасливости.

І тому святі не всилі знайти відповідних слів, щоб описати красу та добра законного життя. Св. Василій Вел. називає це життя ангельським; св. Григорій з Назіянзу каже, що це вінець віри, блискуча перла й жемчуг св. Церкви, а св. Лаврентій називає його найбільшою ласкою по св. хрещенню. Св. Августин говорить ще таке: "Скільки разів хочу вихваляти це життя, цей стан, це славне покликання, не маю досить слів, щоб це належно зробити!" Св. Бернард так кличе: "Гідне слави й дивне життя! Гідне, щоб про тебе старатися з усім стараниям та з цілого серця тужити за тобою. Блаженний стане де живеться біля Бога, в окруженню ангелів... Ти раю на землі! І кінчить: Люди, втікайте від світу, беріть цей стан, будете щасливі!"

Багато говорять, що монахиня не може бути щаслива, бо не має свободи, а за те багато терпить; що монаше життя тяжке й мало хто може його витремати. Воно правда, що законниця не має тої свободи, що її мають люди на світі, але й правдою є, що законниця має таку свободу, що її часто люди не мають на світі. Люди на світі бувають нераз невільниками своїх пристрастей і гріху, а це робить їх нещасливими. Для законниці Христові окови це прикраса, це джерело святої свободи, достоїнства й глибокого задоволення, бо вона добре свідома того, що жиє в ладі згідно з Божим уподобанням і в своїх думках, словах та ділах вірно іде слідами самого Спасителя, дорогою, що веде до неба. Правда, в законним життю є праця, тягарі й терпіння. А хіба ж їх на світі нема далеко більше? Чи світ такий гарний, що там тільки квіти любови, щастя й спокою квітуть? Відслоніть трохи більше заслону втіх і радощів світу, а побачите там повно неспокоїв, журби й смутків. На світі є повно сліз, що їх він старанно ховає перед нами. На віті радощі так перемішані з гіркістю, що важко стрінути людину справді щиро веселу. Світ зрадливий і обманчиві його солодощі, а його приємності скоро тріскають як миляна банька. А знову в Законі та свідомість що працюється і терпиться для Христа, для вічної нагороди в небі навіть оцет і жовч переміноє в солодість. Тут душа нераз зазнає таких потіх і такого щастя, про які світська людина навіть мріяти не всилі. Слушно отже завважує св. Бернард: "Світські бачуть лише наші хрести, але потіх ні!" Коли б вони знали, що за щастя в життю й по смерти Господь Бог дає тим, що Йому віддаються, то мусіли б закликати "Блажені, що живуть у Твоїм домі!", бо "один день у Твоїх дворах ліпше, як тисяча" (Пс. 83) на світі.

Якщо життя в кожним законнім Згромадженню є таке гарне й щасливе, то воно тим більше є таким у Згромадженню Сестер Місіонарок Христіянської Любови. Бо тут законниця не тільки сама живе зneслим, святим життям, але як Сестра Місіонарка може ще посвятити свій час і здібности для найзнеслішої місії, а це по прикладу Христа Спасителя спасати й ущасливлювати людські душі в дочасності й вічності. О, що за знесле завдання навчати дітей Божої правди й виховувати на чесних людей, добрих християн, щирих патріотів свого народу та примірних горожан держави! Що за знесле завдання бути ангелом потіхи для хорих і кидати ясні та теплі лучі християнської любови в зболілі серця людей різного віку й стану! О, що за краса втирати сльози з людських очей, сумні лиця розвеселювати, терпіння перемінювати в радість! Це щось невисказано гарне, що кожне незіпсуте серце очаровує. Надто у Згромадженню Сестер Місіонарок Христіянської Любови все навіяне любовою, все переповнене небесною атмосферою. А коли ходить про дочасне забезпечення, то Сестра Місіонарка не журиться своїм утриманням, бо Згромадження забезпечує її удержання аж до смерти.

Дім Сестер Місіонарок Христіянської Любови, в Ґримсбі, Онт.

Життя в Згромадженню Сестер Місіонарок Христіянської Любови це справжній укритий скарб, про який мало хто ще знає, й тому мало хто його шукає..

Світське життя в різних станах є сильно розреклямоване й особливо молодим особам представляється воно незвичайно принадливе, а знову законне життя видається їм якесь неприв'ятне й тяжке. Однак в дійсності так не є. Може сумніваєтесь? Спробуйте самі переконатись! Ми сердечно запрошуємо ідейних дівчат до нас, щоби прийшли і спробували нашого способу життя. Сподобаться — то можна буде остатись у нашій законній родині; не сподобається — то легко можна вернутись на світ.

Дорогі наші товаришки життя! Ми це дборе знаємо, що Ви нераз бєтесь з думками, що Вам робити, щоб своє будуче життя зробити справді щасливим. Для Вас наша сердечна порада: Спробуйте шукати свого щастя в Згромадженню Сестер Місіонарок Христіянської Любови! Напишіть до нас листа з просьбою о прийняття! Застукайте відважно до монастирських дверей! Не бійтесь, не слухайте тих, що Вам відраджують! Просіть Бога, щоб просвітив Ваш ум своєю ласкою й дав Вам пізнати життєве покликання, а відтак відважно ідіть на пробу до нашого Згромадження, щоб переконатись чи тут є життя для Вас. На тім нічого не втратите, а тільки можете багато зискати.

Ось цих кілька дружніх слів пишемо до Вас. Прочитайте їх уважно, роздумайте, дайте прочитати й іншим Вашим приятелькам. А коли почуєте в своїм серцю охоту стати Сестрою Місіонаркою, здобудьтесь на рішучість від якої багато залежить, бо тільки рішучі здобувають щастя. Зверніться до нас листовно на адресу:

The Missionary Sisters of
Christian Charity,
Box 180,
Grimsby, Ont

Кінчимо цей наш лист до Вас сердечним поздоровленням й бажаємо Вам усім правдивого щастя в Вашому життю.

Вам щирозичливі
С. Емілія й С. Стефанія
Сестри Місіонарки Христіянської Любови

ІНСТИТУТ ІМ. МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО В ТОРОНТІ

Багато наших українських молодців внедовзі прибуде до Торонта, щоб тут набути знання у своїх виобраних професіях, в одним з найліпших университетів в Канаді.

Так як кожного року, головним питанням буде відповідне помешкання для студента. Великі міста, особливо на сході, є переповнені людьми, що прибули з ріжних частей Канади.

Щоб дати нагоду нашим молодцям мати відповідне приміщення по умиркованій ціні підчас їх студентського часу в Торонті, Братство Українців Католиків набуло минулого року новий триповерховий і відповідно умебльований дім під числом 17 Веллслі стр. Цей будинок є лише сім хвилин ходу від головних будинків университету і є знаний під іменем Інститут Митр. А. Шептицького.

Коли задумуєте кінчити свої студії в Торонті, то негайно вдайтесь до управи Інституту, щоб запевнити собі приміщення як рівнож, чи хочете харчуватися в Інституті, і коли ваш курс зачинається.

В Інституті ім. Шептицького ви найдете гарне, спокійне місце на студії, як також можете користати з курсів українознавства, котрі будуть дані час від часу відповідними особами.

По дальші інформації проситься писати до

SHEPTYCKY INSTITUTE
17 Wellesley St., Toronto, Ont
о. А. Роборецький, секр

ПРОДУКЦІЯ ТУНҐСТЕНУ

Підчас війни тунгстен був одним з найвартніших металів. Необхідний бо він в сталівнях, де уживали його як домішки до виробнювання найтвердшої сталі призначеної на механічні інструменти й панцирні човги. Перед війною спроваджувано тунгстен до Канади з Хін і Бурми. Коли ж внаслідок японської інвазії джерела ті були відтяті, тоді посилено добування тунгстену з копалень золота в Канаді. Не диво отже, що коли перед пятьома роками продукція тунгстену сягала заледве 12 тисяч фунтів, то в 1944 р. підскочила вона до 880 тисяч фунтів.

ПОДЯКА

Отсим складаю подяку членам уступаючого Домініяльного заряду Українського Католицького Юнацтва за їх щиру працю для нашої молодечої організації. Ми є певні, що їх труди та старання будуть все для нас всіх дорогоцінними.

Заразом дякуємо відділам УКЮ за таку численну участь на Першім Українськім Католицькім Конгресі, котрий відбувся у Виннипеґу в липні ц.р. та за їх жертвенність на цілі Централі Українців Католиків Канади.

Українське Католицьке Юнацтво
Іван М. Козоріз, голова
Єлисавета Мизак, секр.

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти

Ви розпочинаєте НОВИЙ ШКІЛЬНИЙ РІК

З новим шкільним роком Ви звичайно робите деякі постанови. Нехай одна з тих постанов буде завести в себе ПОРЯДОК. Старайтеся писати виразно та читко на зошитах
тримати книжки чисто та поскладані в порядку
не валяти одіжи
тримати свою кімнату чисто...
не розкидати забавок по цілій хаті

Як Ви дотримаєте це все, тоді з Вас будуть ПОРЯДНІ ШКОЛЯРІ... котрих учителі люблять люди хвалять, а родичі мають з них велику потіху. З таких ПОРЯДНИХ ШКОЛЯРІВ колись повстануть ПОРЯДНІ ЛЮДИ

Вуйко Трохим

ДЗВІНОК КЛИЧЕ

Дзелень дзелень! дзвінок дзвоне,
Кого, кого він так скликає?
До школи закликає нас
До школи час! До школи час!

Минули любі дні спочинку,
Пора до книжки -доню, синку!
Пора охочо, без принуки
Знову забратися до науки

Знання чудовий, пишний храм,
Скарби свої даруй нам,
Та тільки працею і трудом
Ті цінности собі здобудем

Ось, любі діти, погляньте!
Наукою держиться світ,
Наука ломить перешкоди,
До кращого веде народи

Ми під її святим прапором
Замки казочні отворим,
Вони, отці, нам подасть:
[illegible]

Дзелень дзелень! Дзвінок ту нас
Не[illegible] Вас не дрімає!
Роб[illegible] настиг[illegible] день,
До школи час! Дзелень дзелень.

Роман Завадович

ПРИДБАВ НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

Я посилаю 25ц. на Веселу Родину. Посилаю також 1.00 від нового передплатника та 2.00 на свою передплату. Хочу, щоб Ви мені прислали корони (Вуйко в. ...) якраз Ти бажаєш, Ромку! Здоров... Вуйку

Ромко Михайлишин
Овкбурн, Ман

Від Вуйка: Повідоми Вуйка, що якраз Ти бажаєш. Дякую красненько за придбання нового передплатника та за Твою передплату.

ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Юля Матвійчина з Виннипеґу жертвувала 1.00 на пресовий фонд Діточої Сторінки.

Вуйко Тобі дуже дякує за Твою жертву, Юліє, та що Ти так все прихильно відносишся до Д.С.

Ш-ш-ш! Нашко

Скажеться Вам
Що Вуйко дуже чекає на фотографії членів Веселої Родини
Що Михаїл Матвійчин з Виннипеґу був першим гостем у Вуйка у новім офісі Будучности Нації, 431 Мейн Стр
Що Вуйко має дуже гарні нагороди для тих, що найліпші розвязки подадуть до контесту на вересень
Щоб Ви все дивились під то[...]шко... а почуєте богато для Вас цікавих річей

На сьому місці Вуйко витає чотири нових членів Веселої Родини, котрі заразом прислали свої фотографії. Ними є:

ч. 73 Лаврентій Козяк, Лімор, Алта. Жертва 25ц
ч. 74 **Фльорка Козяк,** Лімор, Алта. жертва 25ц
ч. 75 **Іринка Курило,** Делф, Алта. жертва 25ц.
ч. 76 **Геня Курило,** Делф, Алта. жертва 25ц.

При кінці року вийде книжка Веселої Родини під назвою "МІХ СМІХУ". Буде там досить цікавого читання для дітей. Будуть там і записані всьогорічні члени Веселої Родини та будуть і їх фотографії (наколи вони Вуйкови пришлють їх). А Ти, що читаєш це, належиш до Веселої Родини? А фотографію з себе вислав(ла) Вуйкові?

ХОДИТЬ ДО РІДНОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

Це мій перший лист що я пишу до Вас. Я маю девять років. Тепер ходжу до Рідної Школи. Цего року наша Рідна Школа буде тревати два тижні. При кінці підемо до сповіди. Нас вчать отець Пащак.

Поздоровляю Вас Вуйку
Марія Скрипачайко,
Ґлендон, Алта.

Від Вуйка: Ви повинні бути вдячні отцеви Пащакові за те, що вчать Вас рідного письма. Ти вже добре пишеш, Маріє.

ВУЙКО ПРОСИТЬ

Ольги Петероцької з Симко, Онт., щоб прислала свою ТОЧНУ адресу. Почта завернула нагороду для неї.

МЕДВІДЬ І ПЧОЛА
(З "Народних Байок" В. Гнатюка)

Вийшов раз медвідь на край ліса, сів собі на колоду тай каже: Так чогось мені гірко, що аж не знаю, де дітися!

Тут прийшов йому на думку мід: Йой, каже, таже пчоли стільки меду мають, повні магазини, а мені аби було гірко? Піду, винайду пасіку, і відразу дам собі раду.

Пішов шукати пасіки. Йде лісом, іде тай усе нюхає, все дзирає на дерева, чи нема де пчіл. Нема.

Сів він собі в однім місці на пеньок тай каже: Гей, я вже змучився! Посиджу тут, може надлетить яка пчола, буду питатися її, де має свою хату і тоді піду за нею.

Сидить він, сидить, дивиться, ле одна пчола мід з цвітки. Він схопився, хапнув її за крильця тай підніс до уха, аби добре чути, що вона буде говорити. А вона тільки бренить: Йооой! йооой йоой!

Питає медвідь: Ти чого так рипиш?

Ой пусти мене! Ой пусти!

Ні, не пущу тебе, доки не скажеш, де твоя хата

Думає пчола, що має робити, аби далі жити. Просить медведя: Гей, даруй мені життя, бо я не маю хати. — А вона має хату, тільки не хоче його вести до неї, аби не збурив усю пасіку.

А медвідь потряс нею, кладе її до уха тай говорить: Коли ти не маєш своєї хати, то будемо жити разом. Я також не маю хати, і дуже мені гірко, тому ти будеш годувати мене медом. Я пущу тебе, але ти маєш лазити по цвітах коло мене, збирати мід тай насипати мені на язик. Та памятай, якби ти—не дай Боже задумала втекти, то ще не встигнеш підлетіти, а вже твоя смерть. Гинеш у моїх лапах

Каже пчола: Добре, нехай буде.

Медвідь не дуже вірив пчолі, бо не пустив її зараз, лише пішов уперед до корча, виломив собі порядну гилю з листям, аби пчолу вбити, якби захотіла втікати, показав їй тай каже: Вважай, не втікай, бо твоя смерть!

Ой не буду! каже пчола.

Пустив медвідь пчолу на цвітку тай вона ссе мід. Як виссала з одного, медвідь каже: Лізь на другий! І все допитується: Щож, є вже багато меду?

А пчола відповідає: Зараз, зараз! Пожди ще трохи!

Збирає вона той мід тай усе думає, якби збутися свого ворога. Гадає: Нічого не зроблю, лиш як смеркнеться, впаду межи траву поміж зілля, тай пропаду. Він не найде мене потемки

Почало вже смеркатися, став медвідь казати до пчоли: Ано, ходи сюди, бо я вже не можу витримати. Давай мід!

Хапнув пчолу за крило і несе в рот. Пчола перелякалася сильно тай крикнула; Кладиж мене швидко на язик, бо мід капає вже аж на землю

Медвідь отворив рот, поклав пчолу на язик тай слухає, коли вона зачне виливати солодкий медок. А пчола лиш почула, що медвідь не держить її, знялася в гору тай полетіла в темний ліс і слід пропав за нею. Поки медвідь розмахнувся гилею, то вже й не знати, куди махати. Став медвідь тай каже сам до себе:

Який я великий бовван тай не мав розуму за маленьку мушку!

КОНТЕСТ НА ВЕРЕСЕНЬ

Всі Ви дуже добре памятаєте той перший день у школі. Декотрих з Вас привели родичі. Інші прийшли з старшим братчиком чи сестричкою. Ще інші прийшли з товаришами. Декотрі провели той перший день в школі з плачем, бо хотіли іти додому, або боялися учителя чи учительки. Інші зачали говорити на голос в клясі. Ще інші навіть виробляли збитки. Щоби Ви не робили, то той день Вам всім лишився у памяті, яко оден з найважніщих днів Вашого життя. Вуйко та другі діти хотіли би почути як то Ви перебули той великий для Вас день, і тому́ж Ваша задача в Контесті на Вересень буде описати, в 100 або менше словах, **Ваш перший день у школі.** Буде пять гарних нагород. Свої описи шліть перед 20-го вересня на понищу адресу:

CHILDREN'S CONTEST,
The Future of the Nation,
431 Main Street,
Winnipeg, Man

Діточа Бібліотека в трамваю в однім місті у західній Канаді.

ДР. ҐАЛАН ВЕРНУВСЯ З ЕВРОПИ

Здав звіт Управі Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

На нарадах Управи Зл. Укр. Американського Допомогового Комітету, які відбулися в Філядельфії в присутности коло 30 членів Управи, та якими проводив адв. Іван Панчук, здавав звіт др. Володимир Ґалан, предсідник, зі своєї поїздки до Европи. З обширного звіту виходило наглядно, що українська еміґрація представляє собою дуже цінний моральний, ідейний та інтелектуальний матеріял, та що їй треба далі допомагати виратуватись з цього нещасливого положення, в якому вона нині знаходиться. Ця допомога й оборона українських скитальців вимагає, казав др. Ґалан, ще й побуту в Европі кількох відпоручників американських та канадійських українців, які перебували б у важніших центрах скитальщини і звідтам допомагали скитальцям своїми інтервенціями перед американською, британською чи французькою владою. Др. Ґалан представив ще конечну потребу власної домівки, як українського центру в таких осередках як Лондон, Париж, чи Рим, а при цьому здав звіт про такий щойно отворений осередок в Парижі, закуплений за жертви американських українців. При кінці обговорив ще справу спровадження українських сиріт до Америки. В дискусії над звітом порушувано різні проблеми, звязані з допомогою українським скитальцям, а окремо обговорювано справу ратування українських учених, що живуть на скитальщині, яку то справу зреферував проф. Микола Чубатий.

МОЖЛИВІСТЬ ФАРМЕРСЬКОГО СТРАЙКУ

Поверх 20,000 фармерів, членів Альбертійської Фармерської Унії, голосували в своїй організації, чи застрайкувати і не доставляти своїх продуктів на ринок. В часі цего писання вислід голосування ще не є проголошений.

Президент Карл Стемпфел заявив, що наколи більшість фармерів Унії заявиться за страйком то дуже можливо, що вони насамперід вишлють делеґацію з своїми домаганнями до Оттави. Фармері домагаються негайно покликати до життя раду, в цілі уложення справедливого відношення цін між рільничими продуктами і фабричними виробами.

Саскачеванська секція Унії котра нараховує 82,000 членів заявили, що будуть працювати разом з альбертійськими фармерами.

Останні Вісти...

КОМУНІСТИ ОТРУЇЛИ МИТРООЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО. Богато писалося свого часу про смерть бл. п. Митрополита Андрея Шептицького. Вісти були різні пр. що Митрополит помер природною смертю, що забили його комуністи і т.д. Одинока наша БНації подавала, що Митрополита большевики зглядили зі світа й бл. п. Митрополит став мучеником на щоі св. Католицької Церкви й українського народу... Тепер, коли приїхали вже кілька осіб до Америки зі Західної України, "БНації" постаралася провірити точно, якою властиво смертю помер бл. п. Митрополит Андрей. І так **ТЕПЕР Є ВЖЕ ЦІЛКОМ ПЕВНИМ, ЩО МИТРОПОЛИТА КОМУНІСТИ ОТРУЇЛИ.** Сталося се в такий спосіб. Комуністи зарядили були бенкет на котрий запросили були представників Православної Російської Церкви і Української Католицької Церкви (Митрополита Андрея і ще кілька крилошан). Бенкет сей мав за ціль довести до співпраці сих двох церков. Митрополит так якби предчував злобу большевиків і не хотів піти на сей бенкет, однак коли оо. Крилошани звернули увагу Митрополитови, що й той спосіб може вратує Митрополит нашу св. українську католицьку Церкву від переслідування большевиків. Митрополит згодився і пішов на се приняття. Се приняття показалося однак убийчим для сього великого святця. В поворотній дорозі з бенкету Митрополит вже почав відчувати сильні болі в шлункові, страшно мучився через два дні і серед великих терпінь помер. Большевики доміщали до поживи, що її давали Митрополитові підчас приняття, якоїсь сильної трийки, що довела до смерти Митрополита. Щоби замилити очі цілого світа, що вони нічого зі смертю Митрополита не мають спільного, большевики урядили великий державний похорон для тлінних останків Митрополита на котрім то похороні були присутні також високі большевицькі представники. **Сі вісти цілком певні. Ось якими дорогами воюють большевики, щоби знищити нашу Церкву.** Наша газета цілком слушно подала була, що Митрополит помер смертю мученика й як такого ми усі будемо його почитати доки буде жити українська нація. Митрополита Шептицького комуністи струїли 1 листопада, 1944.

ДВА УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ ПЕРЕКЛАДИ-ЧАМИ В ТАБОРІ МЕКАРТУРА. - Таку вістку подала американська католицька преса. А саме подаючи довшу статтю про переслідування нашої Церкви в Західній Україні, "Авр Санден Визитор" подав, що два українські католицькі священики, що їх імен не годні тепер ще подати до публичного відома, підчас сеї війни були перекладчиками в головній кватирі ген. МекАртура в мовах російській і французькій. Яке велике вивисшення та довіря для українських католицьких священиків.

ЛЬВІВСЬКИЙ "АБХІЕПИСКОП" НКВДИСТОМ. Теперішній "Архиєпископ" столиці Західної України, Львова, російської православної церкви є ніхто інший як Михайло Оксенюк, що був і є визначним членом НКВД, большевицької тайної поліції. Зве він себе тепер "архієпископом Львова" і прибрав собі імя Макарій. Його помічником "єпископом" є Миколай, що був провідником славнозвісної большевицької атеїстичної партії, що нищила всяку релігію, так зв. Ліга Безбожників. Ось хто ридить теперішною православною церквою н. наших рідних землях. НКВДисти, що мордували мільони наших рідних братів, засилали їх на соловки і струїли нашого старенького Митрополита Шептицького.

БОЛЬШЕВИКИ ДЕПОРТУВАЛИ 52 НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ. Вісти подають, що комуністи силою вивезли до Росії 52 українських католицьких священиків, що знайшлися були на скитальщині в Австрії.

УЛЬТІМАТ ДО ЮГОСЛАВІЇ.— Злучені Держави Америки видали Югославії ультімат на 24 години, жадаючи звільнення інтернованих пасажирів літака, що був зістрілений югославськими бойовими літаками та позволення на слідство про долю пасажирів та літака попередно зістрілених на югославській території. Тіто, югославський комуністичний премієр, звільнив інтернованих іще перед одержанням ультімату та видав наказ, щоб військо не стріляло на чужі літаки. Однак це було вже зроблене після одержання гострої американсько-британської ноти, котра осуджувала Югославію за "ворожу активність." З комуністами треба рішучо поступати.

АМЕРИКАНСЬКА НОТА ДО ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.— Польський уряд на днях дістав гострий протест від американського уряду проти вкорочування громадянських свобід і поневолення населення. Дипльоматичні ноти вказують на неправильну поведінку влади при обчислюванню бальотів при загальним голосованню 30 червня в справі зміни конституції. Головно протест звернувся проти зломання обіцянки, даної в Ялті, що в Польщі будуть переведені свобідні і безсторонні вибори.

482,000 УКРАЇНЦІВ ВИСЕЛИЛИ ЗІ ЗАСЯННЯ. Польський віцеміністер, Вядислав Вольски, повідомив, що зпоза лінії Курзона виселено до Советського Союзу 482,000 українців та 30,000 білорусинів, згідно з переселенчим договором між польським та советським урядами.

КУПУЄМО І ПРОДАЄМО

БИЗНЕСА, МІСЬКІ ДОМИ, ГОТЕЛІ, ФАРМИ І ГОРОДОВІ АКРИ
ТАКСУЄМО ПРОПЕРТИ

Вдавайтесь з довірям до:

ATLAS REALTY CO.
402 McIntyre Blk. — 418 Main Street
WINNIPEG, MAN

Власитель - Стефан Бонк - бувший сейлзмен через 11 літ у Вестерн Гросерс.

Каже, що йому біда. — Канадійці тепер більше їдять як перед війною.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

1. Нед. 12 по С.: Босежур (год. 9.00 рано)
Лейдивуд (год. 11.00 рано)
8. Нед. 13 по С. Брайтстови
15. Нед. 14 по С. . Тиндал (год. 9.00 рано)
Брокенгед (год. 11.00 рано)
21. Суб Різд. Пр. Бог. Садлов (празник)
22. Нед. 15 по С. Гадашвил
27. Пят. Возд. Ч. Хр. Елма (празник)
29. Нед. 16 по С. . Ловлендз

о. И. Кормило
Босежур, Ман. Тел. 63

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!

[illegible] до нас свербивус (ягідки з диких рож). Добра ц на Стал. доходи Поради: 1) Сушити і Продавати Свербивус книжочка 15ц. 2. Поживно-Лічнича Варість Свербивусу, 15ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg Man

Діти скитальців повні вдяки за поживу дану їм урядниками УНРРИ

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Поленша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid прочищують кров з тругини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашня поза шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає.—уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а поленша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F-N, 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади
Ukrainian Catholic Council,
431 Main St., Winnipeg Ph 92800
Домініяльний Заряд БУК-а:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд УКЮ:
431 Main Street Winnipeg Man
Домініяльний Заряд ЛУКЖ.
431 Main Street, Winnipeg Man
Бурса БУК-а в Саскатуні:
304 4th Ave N., Saskatoon, Sask
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтоні
[illegible] St., Edmonton Alta
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Виннипегу,
39 Kennedy St., Winnipeg, Man
Виховний Інститут БУК-а в Торонто:
17 Wellesley St., Toronto, Ont
Епископська Канцелярія:
235 Scott Street Winnipeg, Man
Колеґія св. Йосифа
St. Joseph College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації:
Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БНації
431 Main Street, Winnipeg, Man
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Krywucki,
Tache Home, St. Boniface, Man
Запомогове Братство св. о. Николая:
Ukr. Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas Head Office, Box 3843 St. [illegible] B. Winnipeg, M.
Комітет Українців Канади:
Ukrainian Canadian Committee,
701 McIntyre Bldg., Winnipeg

НОВІ НАСИЛЬСТВА Над Українською Катол. Церквою

(УНС) Як довідуємося, в дні 26 червня ц. р. т. зв. польська влада, що діє як відомо, з доручень НКВД, доконала нового насильства над українською Церквою по цей бік т. зв. лінії Керзона. В тому дні польське військо до спілки з відділами т. зв. уряду Безпеки [illegible] Кирзона україн[illegible] єпископа кир Йосафата Коциловського. Тому, що [illegible] кир Йосафат [illegible] 1945 і [illegible] Рим, польські бандити насильно побили прикладами майже 70-літнього єпископа та силою завантажили на автомашину [illegible]

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

ВИРОБЛЯЄ АФІДЕВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Помагає діставати дозволи на в'їзд до Канади.

По друки й інформації проситься писати на адресу:

Ukrainian Travel Bureau
Box 3535, Sta. B., — Winnipeg, Man.

Тимчасове приміщення Бюра
612 McIntyre Block, Tel. 94-190 - Winnipeg, Man

І. Рудачек, управитель

ВИЙШЛА З ДРУКУ

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

укладу о. А. Лугового

Книжка великого формату в гарній коліровій оправі, печатана в мовах українській і англійській, з гарними релігійними картинами. Сторін 160, ілюстраційних картин 40.

Видана накладом і печатана в друкарні "Голосу Спасителя." Ціна примірника 50 центів.

Біблійна Історія повинна находитися в кожній українській хаті. Замовляйте в

THE REDEEMER'S VOICE,
Catherine St., Yorkton, Sask.
або через автора:
Rev. A. Luhovy, P.P.,
Box 85, Ethelbert, Man

ЯКЩО ЧЛЕНИ ВАШОЇ РОДИНИ служили при канадійськім війську, то

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
буде Вам і їм дуже цікавий!

Ся книжка історія про наших українських жовнірів є величини 8 x 10½ цалів, має 240 сторін, поверх 630 знимок, папір книжковий, окладинку тверду. Вас буде цікавити опис про **"Перебування в Европі підчас війни,"** стаття про Україну з многими ілюстраціями. Там знайдете лісту та знимки відзначених наших героїв, тисячі імен тих, що впали за славу й честь нашої Канади... многі з них Ви знаєте собисто. Є там часть присвячена для Союзу Українських Канадійських Вояків та діяльности його членів в Англії та в Европі. Цей великий збір цікавостей можете мати в себе лиш за 1.00. Тому, що наклад Альманаху не є великий радимо Вас ще нині заслати нище поданий купон на слідуючу адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Почта ....
(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV, ч. 18 (210) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Вересня, 1946 — Vol. XIV No. 18 (210) YORKTON, SASK. September 14, 1946

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД БУК-А

Відбудеться як кожного року в той самий час, а іменно в ДЕНЬ ПОДЯКИ.

Неділя і Понеділок, 13 і 14 Жовтня

В ЙОРКТОНІ, САСК.

З ПРЕГАРНОЮ ПРОГРАМОЮ ТА ЮВІЛЕЙНИМИ ТОРЖЕСТВАМИ. — ТОЧНА ПРОГРАМА В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ БНАЦІЇ.

ВЖЕ ВІДТЕПЕР ГОТОВТЕСЯ НА ЗЇЗД!! ОЧІКУЄМО ВАС І ЩИРО БУДЕМО ВИТАТИ.

ЗАБОРОНЕНО НАУКУ РЕЛІГІЇ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ НІМЕЧЧИНИ

Декрет проголошений советськими окупаційними властями забороняє навчання релігії в школах тої части Німеччини, що є окупована Советами. Німецькі школи [illegible] молитися і при початку [illegible] не молитися. По першім році "киндергартен" (діточого садку) [illegible] школи. Від четвертого року цеї школи діти мусять вчитися російської мови. До вищих шкіл буде приймаємо лиш тих, що будуть вихованні в советськім дусі та думці. Советські власти будуть вибирати цих учнів. Родичі не будуть мати права [illegible] дітей.

Цей декрет не сягає Берлину тому, що Західні держави запротестували проти цего [illegible] розпанощення Росії на окупованих теренах.

Хоч як совіти намагаються, щоб світ не довідався правди про їх панування на окупованих теренах, то всеж таки де[illegible] комуністи, [illegible] Один професор [illegible] тижневику "Ді [illegible]" оголосив [illegible] репортаж про шкільництво в советській зоні Німеччини в минулому році:

"Молодий та рухливий советський командант [illegible] середмісти проявив велике зайнтересовання шкільництвом, бо мабуть у [illegible] був професором на [illegible]. Може і тому він [illegible] бурмістром не члена партії але старого науковця. Всемогучий москаль сам укладав склад учительського [illegible], програми навчання [illegible]

(Продовження на стороні 2)

РОСІЯ КАЖЕ, ЩО КАНАДА ГОТОВИТЬСЯ ДО НОВОЇ ВІЙНИ

Московське радіо говорить, що приїзд Маршала Монтгомері є сполучений з приготовленням Канади до нової війни. Монтгомері мав би провірити оборону Канади на далекій півночі, де військові власти [illegible]. В додатку, Монтгомері на обіді в Оттаві сказав, що Канада повинна бути вдоволено оборона в случаю нової війни. Москва [illegible] до нової війни.

ПОВСТАВ ПЕРШИЙ БІЛЬШИЙ ШКІЛЬНИЙ ОКРУГ У МАНІТОБІ

[illegible] 23-го червня, [illegible] Овкир Ривер [illegible] 722 [illegible] шкільним округом. Це буде перша спроба більших шкільних округів у Манітобі.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД заборонив висвітлювання советських фільм в Греції. Совєтський амбасадор адмірал К. К. Родіонов уважав це та критику советів у грецькій пресі за вороже відношення до Москви. Він зажадав свого паспорту для повороту до Родіни. На основі голосовання Греція є знову монархією.

ЮВІЛЕЙНЕ
число
БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
в честь
350 ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ
вийде з датою
1-го ЖОВТНЯ

ЗБІРКА НА ПАКУНКИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Нема прямо дня, щоби не прийшов один чи більше листів з ріжних сторін Европи від наших найбільш опущених та нещасних скитальців. Всі вони просять одного, благають одно: пришліть афідевит, ратуйте нас, гинемо з голоду.

Одна матір так пише дослівно: „Нині примираємо з голоду. Денно на особу 10 дека хліба і хохля пісної зупи. Дитина плаче їсти." А що може бути страшнійшим, коли маленька дитина плаче їсти, а родичі не мають її що дати.

Інша знова мама пише, що ходить з донькою збирати колоски на поле, але мало узбирали, бо жнива були підлі через посуху і це ще з нараженням свого життя, бо збирати колоски на полі в Австрії строго заборонене.

Супроти того елементарного прямо нещастя, яке постигло в Европі наш нарід, ми тут в Канаді не можемо остати глухі на голос розпуки наших бідних. Тому цим письмом відзиваємося до всього нашого вірючого загалу в Канаді надсилати особисті лепти та переводити збірки на висилку пакунків живности для наших скитальців.

Всі пакунки будемо негайно в міру надісланих жертв висилати через *CARE*, американську установу для тої цілі, котра з військових американських складів в Европі доручує посилки живности вагою 49 фунтів за ціну $15.00 ам. В разі недоручення *CARE* звертає гроші.

Будемо висилати всім тим, що вже благають помочі чи ще голоситься. Виказ імен і місць, куди вислано і для кого, щомісячно проголосимо в пресі. Також щомісячно проголосимо всі жертви, від кого і звідки.

Збираючи ще раз коротко все.

Отсим проголошується збірка виключно на пакунки живности для скитальців, котрі будемо негайно пересилати через *CARE*.

Кожда жертва на ту ціль і кожда посилка будуть проголошені в пресі.

Всі жертви посилати на адресу Централі Українців Католиків Канади, 431 Мейн Стріт, Виннипег, Ман., з допискою "Для Референтури Іміграції."

Виннипег, дня 6 вересня, 1946

За Дієцезальну Референтуру Іміграції,
† НІЛЬ, Епископ-Помічник
о. В. Бараник ЧСВВ., Протоігумен
о. Іван Бала, ЧНІ., Протоігумен
о. Степан Семчук, Референт

ПІД СЮ ПОРУ

коли азійська культура сходу змагається з европейською культурою заходу, коли комунізм хоче запанувати над демократією, буде Вам цікаво прочитати про це змагання тих двох культур у статті Всеч. о. Стефана Шавеля ЧНІ, на стороні 2, під наголовком

"ДУХОВА СПАДЩИНА ЕВРОПИ"

КУРСАНТИ ТА ІНСТРУКТОРИ ПЕРШИХ КУРСІВ ПРОВІДНИКІВ УКЮ, У САСКАТУНІ, 8—21 ЛИПНЯ, 1946
(Глядіть на сторону 7-му за описом цих курсів)

о. Степан С. Шавель, ЧНІ.

Духова Спадщина Европи

(Продовження)

Розділ Пятий

ЕВРОПА Й АЗІЯ

1. Найкраща грецька штука повстала зо злуки двох елементів: орієнтального повного пристрасти, неуміркования, нічим необграниченого та... инстинкту й елементу західнього, европейського, ограничуючого, розумового.

У трагедії елемент азійський, орієнтальний представляє хор, повний мужеської сили, життя, непогамования, експанзії; знов елемент европейський, грецький, знаходимо у діяльогах повних енічного спокою. Західний світ зрозумів, що сама пристрасть сила, инстинкт не вистарчає до того, щоб витворити щось великого й тревалого, щоб

ЗАХІДНИЙ СВІТ зрозумів, що сама пристрасть сила, інстинкт не вистарчає до того, щоб витворити щось великого й тревалого, щоб бути підставою життя.

бути підставою життя. Не хто инший в власне греки зрозуміли що тревалість і велич полягає на тому, щоб потрафити побороти, це що страшне. Артистична велич лежить в поборенню того, що страшне, непогамоване, різнородне, неупорядковане. В тому лежить заслуга грецької трагедії для европейської культури в загалі. Клясична трагедія показує нам, що життя є можливе, варте, щоб його жити, що воно має свій змисл, і що воно навіть гарне у своїй різнородности, наколи людина хоче з тої різнородности щось зробити, наколи хоче боротися з пристрастями, з инстинктом, зо силами, що її тягнуть в різні сторони. Життя отже це борба з дикими силами, а той вийде побідником, хто знайде золоту середину. Такий не тільки побідить, але доконає чогось гарного, величнього. Европейська фільософія потрафила знайти ту золоту середину, уміркования, розум. **То якраз інтелектуалізм грецький, який знайшов середню, прав-**

ЖИТТЯ є можливе, варте, щоб його жити,— воно має свій змисл— є навіть гарне у своїй різнородности, наколи людина хоче з тої різнородности щось зробити, наколи хоче боротися з пристрастями, з інстинктом, зо силами, що її тягнуть в різні сторони...

диву, одиноку дорогу для життя і для розвитку культури.

Розбурхані, дикі, непогамовані сили сходу і Азії знайшли зрівноваження, норму в західній европейській науці. Коли азіят втікає від терпіння, від того, що нас понижає, грек зрозумів, що штукою, артистичною контемпляцією можна управедливити світ і терпіння перетворюючи його. Краса криється саме в тому, що потрафить сили, що йдуть в різні напрямки, скермувати до одного, до мети, а тим самим захоронити їх від розбиття і неминучої загибелі. Европа отже знайшла те, що хоронить від загибелі, смерти, знайшла спосіб, щоб покласти тривкий фундамент культури. Тим тривким фундаментом, основою, на якій могло розвиватися життя духове став власне розум. Чоловік це істота у якій приказує розум, що обіймає усю вселенну. Розумом людина може поправити своє життя, використати його, зробити хосенним, як і рівнож усе, що бачимо наоколо себе.

2. ЕВРОПЕЙСЬКА СПАДЩИНА

Европа в противенстві до Азії і сходу відзначалася завжди мірою, рівновагою, золотою серединою. Грецька фільософія вчила, що чеснота лежить посередині, що краса й гармонія вимагає поборювання того, що різне, погане, і тяжке, що життя має змисл через борбу. Втеча від борби і від життя завжди була далека для европейця, який вірив в повільну перемину і поступ життя. Роля розуму полягала завжди на тому, щоб гамувати те, що не знає границь і призначення свого.

Фільософія і штуки, які витворила Европа й західна культура була чимсь, що давали один глибокий погляд на зміст усього сотвореного взагалі, бо показували вічні й неминаючі правди поза тим, що є індивідуальне й минаюче, символічне й дочасне.

Европеєць знаходив в [illegible] рівню розраду, бо бачив, що не все на завжди проминає, бо потрафив бачити поза прикростями життя [illegible]

НЕ ВТІКАЙМО завжди від зла й не завжди його зносім... свідомо й добровільно рішаймо заняти своє місце.. зовсім самостійно рішаймо про все...

тости, що не пропадають зумів поза одиноким бачити вічне й загальне. Здібність знайти вічне поза дочасним, загальне поза тим, що поодиноке, вкінці піднестися до одної абсолютної причини всього сотвореного становить найбільший здобуток европейської думки. Клясичний, грецький світ дивився на світ завжди оптимистично в найбільші трагедії Греції є повні світла й ясности, бо грек поза дочасним завжди бачив вічний світ. Противно світ, у якому день, був лиш середником до ціли а не послідною рацією усього. Створити ідеал це вміти поконати те, що страшне, прикре. Грецький ідеалізм потрафив показати, що сотворений світ з усіма прикростями й трудами є лише переходовим чимсь, середником до світа вищого, вічного, де всі противенства вирівнюються, а світ має иншу ролю як ту, що бачимо очима. Тому штука і поезія грецька мають такий глибокий змисл. Грек точно розумів, що світ не дає повного буття, а це було причиною, щоб шукати за глибшою причиною усього, за більшою красою як ту, що нам дають змисли. Це допровадило до ідеалізму, до фільософії, як до найвищого, повного вдоволяючого вияснення світу, де кожна річ, кожне діло мало свій відгомін, свою рацію. **Фільософія і штука грецька стали оправданням життя.**

Грецький ідеалізм знайшов сталу основу для життя кожної людини, як і вияснення усього сотвореного. Коли азійський світ утікає від того що прикре, тяжке, або підлягається повній резигнації, трудність для грека була нагодою, щоб тоді власне показати свій характер людський, саме доказати, що вміє противенство використати, зрозуміти, що для цілости й ладу вселенної потрібні й противенства та контрасти, як трудноші людині потрібно для уформування самої людини. Не втікати завжди від зла й не завжди його зносити, але людина свідомо й добровільно рішається заняти своє місце й зовсім самостійно рішає про все. Тому Сократ, Плято, й Аристотель

ПІДСТАВОЮ ЧЕСНОТИ Є РОЗУМ .. так вчили колись великі вчені Сократ, Плято й Аристотель не є правда найвища.

вчать, що підставою чесноти є розум.

Европейська етика опирається на свободі волі, на елементі розумнім. Подібно й у теоретичній ділянці грецька фільософія взнеслась до вершин метафизики, шукаючи останніх причин усього. Ті найвищі причини буття звела до [illegible] безоглядних принципів без яких нічого зрозуміти не можна. Клясична фільософія грецька признає людському умови можність пізнати природу материяльних річ, зблизити їх буття [illegible] ти ввесь світ. Правдиве [illegible] ння людське можна будувати лиш на розумових, обоснованих засадах. Порядок [illegible] може виникати лиш [illegible] хто хоче пізнати [illegible] [illegible] Го якраз грецька ф[illegible] в час найбільшого [illegible] вного, поставила той глибокий принцип, що людини має послідною метою [illegible] що сотворене.

Розум людини не спічне доки не знайде послідної причини й доки її не зможе посісти. Найвищим отже степенем життя є контемпляція, інтелектуальне посідання правди, яка є добром найвищим розумних істот. А правда найвища не найвища ідентичність, яка завжди, вічно є та сама, завжди вповні себе посідає і без якої нічо не моглоб бути. З того грецька фільософія дійшла до заключення, про примат буття над розумом, а іменно детерминовання усього правдою. В такий спосіб повстав метафізичний дуалізм у грецькій фільософії який в силі вияснити найтяжчі питання н. пр. відношення істоти скінченої до абсолюта. Буття є найвищим принципом так в порядку льогічнім як і онтольогічнім. А з того виходить, що ум є тим чим є через ограничення й здетерминовання буттям, совершенством. Примат буття і дуалізм грецької фільософії це основні правди клясичної традиції.

В 322 році Греція втратила найбільшого фільософа Аристотеля, найбільшого бесідника Демостена й найбільшого воєнного генія Александра Великого. Від того часу европейська думка піддається східним впливам. Зенон, фенікійський купець, впровиджує стоїцизм до Атен. В тому самому часі повстає Епікуреїзм. Це фільософія, що вчить, як можна бути щасливим навіть коли хтось побіджений: покірно піддатися призначенню. Уся дальша фільософія грецька шукає лиш того освободження від призначення, долі. Так Епікуреїзм як і стоїцізм учив забувати зло, втікати від нього. Це перевага східнього азійського елементу над елементом активним, европейським.

(Далі буде)

ЗАБОРОНЕНО НАУКУ РЕЛІГІЇ

(Продовження з сторони 1)

що релігія і спорт є основою виховання. Однак вже по короткім часі його усунено, а на його місце прийшов новий командант, який уже краще боронив інтересів Советського Союзу.

Перше його зарядження [illegible], що учні мусять учитися і працювати, а не молитися. Заборонено науку релігії. Наука відбувалася лише що другий день, а у вільні від науки дні виходили на працю при очищуванню міста, в городах і на полю. А хто не був задоволений то віддавано його до карних сотень, які працювали цілу неділю при розмотуванні залізничих ліній, або при заладованні промислових урядженнь висланих до советів. Одного дня до school директора увійшов заросли червоноармієць, який зажадав від директора, щоби той його обголив, а своє жадання він попер машиновою пістолею, яку тримав у руці. Директорові не оставалось нічого иншого, лише заблизитися у фризіера.

На другий день до салі прийшло кілько совітів, біля кілько учениць та почали їх [illegible] Один вийняв [illegible] [illegible]

[illegible] Школа була замкнена два дні, два учителі були заарештовані, 16 учнів і учениць вивезено, а вже чотири розстріляли [illegible] самогубство. Це був час, де я був не лише учителем, але також приятелем дітей. Я мусів потішати і багато говорити, щоби влити в молоді серця надію, в тих хвилині, коли мати, або батька вивезено, брата застріляно, а сестра пособила самогубство. Щож я більше міг дати як голі слова. До мене приходили з великими і сумними оченятами та питалися, чи то є демократія. Чи той хаос є визволенням? Чи наша доля завжди буде такою? Непевність, голод і безнадійність. Чи в таких хвилинах я мав говорити про братерство, особисту свободу, або права чоловіка? Я міг лише погладити по голові і тихцем говорити, — колись цей килих горичі допеться до дна.

Советський відділ вихав, але за ним ніхто не плакав. Шкільний будинок замінений на касарні був знову звільнений, але ми мусіли насамперед усунути стоси сміття. Діти, як молоді песики, кинулися на полишені на стінах портрети Сталіна і пропагандивні написи, здирали їх, кидали на підлогу та топтали ногами.

З Оттави

(Від власного кореспондента)

В Парохії св. Йоана Хрестителя

Вакації вже скінчилися і в парохії новоли починається рух. В короткому часі сподіємося, що о. Ру прибудуть і щось рішать про будову нової церкви, під котру пльоти вже куплені.

Тепер закроюємо великий базар.

Читальня вже помальована і виглядає як не та.

Новозаснований БУК плянує за кілька тижнів почати перший рік праці.

УКЮ з старим запалом і новими плянами також береться до нового сезону.

Найголовніший здобуток це прибуття Сестер на сталий побут до Оттави. Вже дали один успішний концерт. Працюють над дітьми прекрасно.

Премієр Мекензі Кінг Повернув з Мирової Конференції в Парижі

Премієр Кінг вернувся до Оттави 1-го вересня. На пресовій конференції в Галіфаксі сказав, що вірить, що мирові конференції в Парижі будуть [illegible] [illegible] Молотов вийшов, коли він Премієр Кінг, зачав говорити [illegible] [illegible] американських, британських, китайських і французьких делегатів в пердному ряді, а представників з советів, Молотова і Мануїльського, в другім ряді, після звичного ладу. Советські делегати видно образилися і вийшли. А може голова болі[ла], так як виясновали советські делегати до Канади, коли їх у Виннипегу репортери запитали чи вони знають, що о тім, чому Молотов вийшов із салі коли премієр Кінг говорив.

З діяльності Укр. Жіночого Літературного Кружка в Оттаві

З звіту вище згаданого Кружка довідуємося, що члени, при помочі українських бизнесменів Оттави та Центральної Канцелярії КУК в Виннипегу, доставили до Оттавських бібліотек поважне число книжок в англійській мові про українців та українські справи. Це інформовання англійців є дуже помічне нам всім, бо на сході, де нашого населення є значно менше як на заході, дуже богато англійців або немають жадного поняття про нас, або мають злі поняття, котрі впоїла в них комуністична пропаганда. Крім цего члени мають на своїх сходинах короткі промови, дискусії та лекції.

Новий заряд на черговий рік складається з пань:

Голова пані С. Токарик, заст. голови — пані Е. Біберович, кореспонденційна секретарка — пані Ольга Глинка, рекордова секретарка пані А. Шевчук; касієрка пані М. Бренний.

Всю кореспонденцію проситься слати на адресу:

Mrs. Isydore Hlynka,
Secretary, Canadian Ukrainian
Women's Literary Guild,
213 Parkdale Avenue,
Ottawa, Ont.

ЩО ДІЄТЬСЯ ТЕПЕР НАД БУГОМ?

Подаємо докладні вісти пересланi очевидцем з над Буга, як виглядали там відносини дня 5го серпня цего року.

"За шість літ війни маємо дуже богато новин так, що всього зараз годі описати. Можнаби оповідати цілими місяцями річи надто цікаві, веселі і дуже смутні.

"За цілий час свойого побуту німці брутально винищили всіх, а особливо жидів. Життя людини не варта було навіть мухи. Головно гнобили німці українців на Радянській Україні і там гноблені творили партизанські відділи та стали боротися з гнобителями. На початку війни німці брали в полон навіть цілі голові совітські армії. [illegible] згодом виморили них невільників голодом і девятьдесять процент їх вигинули з голоду в німецьких ляграх, відтоді ніхто більше не хотів піддаватися до неволі. Утікаючи, німці знищили все, що ниені були годні. Навіть людий забрали з собою, так що на лівім березі Дніпра мало хто лишився. З Правобережної України німці вивозили [illegible] своїх урядників України і Галичині числилися [illegible] що одного дня німці [illegible] всі фронти розлетяться. Тому хотіли бути готовими на той день і мати на готові свою армію. Так [illegible] українські дивізії [illegible] [illegible] роки урядують тут ні [illegible] комісії, зложені з [illegible] советського [illegible] українці добро[вільно] [illegible] не хотіли [illegible] виїхали деякі українці з Холмщини, але галичани виїжджати ні хотіли. Однак навіть і ті, що в минулім році виїхали добровільно тепер бодай деякі з них нелегально вернули назад. Помогла їм в цім Українська Повстанська Армія. Проти неї польський уряд вислав військо, котре силою виганяло людий зі села і ладувало у вагони, а там вже гнали людей далі енкаведисти. А все таки повстанці нападали на військо, вищили мости і залізниці. Повстанці спалили майже всі українські забудовання і вигнали спроваджених поляків. Так вигоріли цілі українські села. Лиш тут то там остало по кілька українських родин і то здебільша подальше від міст.

"У нас тепер жнива, є богато хліба до збирання та нема людий. Є деякі села де лишилось всього дві три родині. Тут приїхали тепер збирати хліб робітники з центральної Польщі, а з ними до охорони військо.

[illegible] так [illegible] перенколити в їх виступах Український нарід завзятий. Коли ми читали про це, як то колись воювали козаки і гайдамаки, то прямо не хотіли вірити. Тепер ми то побачили [illegible] очима [illegible] [illegible] Говорять [illegible], що будуть воювати навіть з цілим світом, доки не [illegible] Вони подібні до того казочного змія, [illegible] місце одної відрубаної голови відростає десять нових. Появляться в одним місці і на якийсь час зникають. Підуть дальше, а потім вертають назад. Так і не дають польському урядові спокою."

Ось дословний опис очевидця з серпня сего року, що [illegible] тепер на нашій славній Україні, над Бугом і Сяном.

Хто має серце щире і здорову думку, нехай читає, думає і перекаже другим. З уст до уст нехай іде вість про страшну кривду нашого народу і нехай запалює серця до пламенної любови свого рідного і до чину з тої любови.

Скінчилась сесія парляменту:

[В] суботу, 31 серпня, закінчилася сесія федерального парляменту в Оттаві, котра почалася 14-го березня.

В довгій сесії вирішено богато справ [illegible] [illegible]

[illegible] актом канадійського горожанства так, що ми тепер можемо сміло заявити, що ми канадійці.

Відкрито широко-розмірне шпіонство в котрім брав участь одинокий комуністичний посол, Фред Ровз, котрий за свою шкідливу для нашого краю роботу, зістав засуджений на шість літ вязниці.

Перейшла рекомендація нового прапору для Канади.

Порушено справу зміни "Доминіон Дей" на "Кенеда Дей."

Створено міністерство заграничних справ.

Підписано пшеничний договір з Англією на чотири роки на продаж 600,000,000 бушлів пшениці по означеній ціні.

Ухвалено позичку Британії на $1,250,000,000.

Підписано торговельні договори з Мексиком і Колумбією.

Знижено деякі податки.

Поставлено майже на рівень канадійський доляр з американським.

Ухвалено резулюцію побільшити число федеральних виборчих округів з 245 на 255.

Порушено справу імігранції до Канади та назначено комісію на розсліджения цеї важної справи.

ПРАВДА ВИХОДИТЬ НА ВЕРХ

Доносить "Ню Йорк Таймс", що московська газета "Труд" [illegible] на "погані" [illegible] робітників у деяких копальнях в советськом раю. Кажуть що робітничі юнії нічо не роблять щоб направити положення робітників. "Труд" повинен знати, що ці так звані юнії є лиш для людського ока, бо впливу вони жадного не мають у так званім "робітничім краю".

Скарги пятьох робітників з копальні ч. 8 з константинівкої у їх листі, що дає "Труд" звучать:

"Від січня до червня ми не дістали жадної платні. В лютім потім та березні ми не дістали своєї пайки на мясо, рибу, цукор та сало, тепер нам сказано, що вже запізно і не дістанемо її. Через останніх пару місяців ми не дістали повної пайки на їду.

Дальше говорять робітники: "За останніх пять чи шість місяців ми не дістали свого вугля. Наша копальна юнія нічо не робить. Робітників, що впоминалися за платнею, директор Мустченко вигнав з роботи."

Маннерам юнія приобіцяла [illegible] на тім скінчилося.

Представлено дальше що робітникам не сказано кілько [illegible] виносить. Диломовим забім не виплачують. Про здоровля ніхто не дбає і робітники не дістають медичної обслуги. Пайковання хліба є дуже зле зорганізоване.

Так представляється "робітниче життя" в советах, по [illegible] раю. І далі совети [illegible] що в них [illegible] нема [illegible] на Україні [illegible] [illegible]

Правди не мається [illegible] виходить на верх.

УКРАЇНА НЕ Є НЕЗАЛЕЖНОЮ ДЕРЖВАЮ

ЧИСТКУ ПЕРЕВОДИТЬ МОСКВА— ТВЕРДИТЬ НЮ ЙОРК ТАЙМС

Ню Йорк Таймс, найбільший і найповажніший часопис Злучених Держав, голос якого часто вважається голосом Вашингтону, в своєму виданні з 27. серпня приносить першу редакційну статтю на тему обвинувачень Мануїльського проти Греції. Розглянувши причини і ціль виступу представника советської України як вважає дальшим виявом російського імперіалізму на Балкан та Дарданелі з одного боку, а типовим советським тактичним маневром, щоб відтягнути увагу від інших подій з другого, газета аналізує становище самої України в Советськом Союзі та її теперішню ролю в міжнародній політиці. Редакційна стаття вважає, що чим швидше Мануїльський свої обвинувачення відтягне і чим швидше будеться їх розглядати, тим краще, бо "обвинувачення (Мануїльського проти Греції) зачіпають одну інтересну і основну проблему." Ню Йорк Таймс твердить: "Хоча Україну прийнято до Обєднаних Держав як члена з правом голосу, то сьогодні є більше сумнівів, чим колинебудь, чи ця держава є в стані виконати зобовязання Чартеру Обєднаних Держав. Бо хоча советська конституція гарантує їй право входити в безпосередні зносини з закордонними державами та заключати з ними договори і обмінювати дипломатичних і консулярних представників, то ця сама [illegible] зберігає спеціяльно для найвищих органів Советського Союзу не тільки репрезентацію Союзу в міжнародних зносинах та заключування і ратифікацію договорів, але також встановлювання генеральної процедури в обопільних взаємах між советськими республіками та закордонними державами. [illegible] Україна не є незалежною державою а тільки субєктом наказів Москви, як це тепер знова виказує переведена Москвою масова чистка в (українського) уряді. Виступ Мануїльського був справді на час, щоб на [illegible] відкрити світові очі на положення, але не Греції, [а] тільки самої України.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ПРЕМІЄР МЕКЕНЗІ КІНҐ ВІДВІДУЄ ПОЛЯ БИТВИ В ЕВРОПІ

Віддаючи пошану та честь Франції та всім тим канадійським воякам, що полягли на полю битви, канадійський премієр зложує вінець в Бен-сур-мер, де находиться канадійський воєнний цвинтар. Неодин там з наших хлопців спочиває вічним сном. На долині, з лівого боку, премієр Кінґ підписує своє імя (автограф) малому англійському хлопцеві, що безперестанно ходив за нашим премієром. По правому боці бачимо овацію для премієра в Фелий, Франції. З ним є пан Брук Клекстон, міністер здоровля, в канадійському парляменті.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281 Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
[illegible] Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the [illegible] of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said [illegible] and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited [illegible] Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the [illegible] 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ДАЙТЕ ФАХОВИЙ ВИШКІЛ СВОЇМ ДІТЯМ

Дуже часто чуємо скарги на тяжкі обставини праці. Чуємо їх найбільше від старших наших мешканців. І справді нашим людям були поручені роботи тяжкі, як копання ровів, направлення і чищення доріг, рільне господарство, копання вугля і такі інші чорні роботи. В таких роботах наш чоловік тяжко працював, мало заробляв і все був занятий в бруді.

Нашого робітника всюди хвалили й любили за його чесність та працьовитість. [illegible] простий на кожному кроці, щоб міг себе оборонити, щоб міг лекшу роботу дістати чи зробити в роботі поступ. Він не мав теоретичного й практичного знання. [illegible] фаху.

В той самий час другі народности бралися до фахового життя. Вони закладали склепи, м'ясарні, театри, боксувалися, співали. Вони спеціялізувались та побирали фахове знання. А наш чоловік зайшов на ту каміннисту фарму, в дебри ліси, чи до копальні, стратив там своє здоровля, працював день і ніч так, що нині ледви по світі ходить.

Старенькі родичі, хай їм буде честь, зробили, що могли. Але ви, ті що вже роджені в Канаді, [illegible] поліпшити своє життя, чому ми далі стоїмо позаді? Чому далі тримаємо своїх здібних дітей при тій роботі, що ми робимо та тій [illegible] до чого дитина має здібність, порадитись учителя і виховників, а далі по здібности віддати дитину до вищих фахових чи теоретичних шкіл. Не всі родичі мають можність по-[illegible] дитину [illegible] не кожда дитина має до цього [illegible] що захоплює якуне [illegible] роботу й в ній остається, не звертаючи уваги на фахове образовання.

Коли вже так є, що молодий хлопець має уподобання до рільничої праці на фарми, то однак можете післати його на рільничу науку, що проводиться зимою в наших рільничих колегіях. Ця наука поможе Вашим дітям здобути знання [illegible] бо і рільництво в сучасній добі має свої спе[illegible]. Таким знанням узброєний хлопець зможе лекше [illegible].

Не кажіть, "аво я якось жию та і він буде жити." Ви "якось" [illegible] Чи то все нам ми маємо шукати за роботою? Чи неможлиб ми другим її давати у наших варстатах праці, фабриках, підприємствах? Чи то все наші діти лиш мусить слухати других? Вони є розумні, здібні, може ще здібніші від других. Чому вони не мали б других вчити, другим розказувати?

Не кажіть "нащо дівчині вчитися, [illegible] одружиться тай всьо пропаде". Жадна наука не пропадає, і коли Ваша донечка [illegible] фаховий вишкіл, [illegible] виховає свою родину та і робота домашня буде для неї лекша.

[illegible] Даймо [illegible] вишкіл а тим самим піднесем наш культурний рівень до того степення, що є у других народів а може і вище.

УКРАЇНА БОРЕТЬСЯ

(Наочний свідок в Нашому Кличу, Лондон, 27 липня, 1946)

В звязку з активізацією теперішньої Польщі, яка знаходить свій вислів у посиленні "репатріяції" та душенні всього, що українське, росте теж оборонна акція Української Повстанчої Армії, радше її групи "Захід". Діяльність групи "Захід" територіяльно шириться на всьому українсько-польському пограниччі, а більш менш у трикутнику Пряшів (Словаччина) — Грубешів — Сянки. Вона обіймає:

а) активний спротив проти виселення

б) відплатні акції

і власні [illegible] акції, часом дійсно стратегічного характеру.

Акція Проти Виселювання

Під час коли активний спротив акції виселювання находить вираз у нищенні груп "Міліції Обивательської" та "Войск Охрони Пограничча" і на загал не виходить поза рамки чисто місцевих акцій, два інші види діяльности УПА заслуговують на спеціяльний розгляд.

Відплатні Акції

Відплатні акції проявляються головно в унеможливленні полякам господарсько використати залишені українські землі. Після стану з дня 1-го квітня, 1946 р. виселено з терену діяльности УПА "Захід" около 200,000 українців, з того щонайменше 100,000 з господарсько високо розвинених теренів. Беручи під увагу, що польським репатріянтам надали землі дещо збільшені, приймемо що на цій території можна б поселити 75,000 поляків з Галичини. Тимчасом, замість везти їх (з Галичини) 100 до 200 км., їх везуть на Шлеськ 600-800 км, що спричинює величезне збільшення коштів транспорту, 8-10 разів довший час заняття вагонів під нерентовний транспорт людей, опізнення, а часом унеможливлення своєчасно загосподарити нових земель на заході. Це й є в парі з господарським обезсиленням східних польських [illegible] світів, безпосередній наслідок діяльности УПА. Поляки добувають в осаджуваному паленні по українських сілах [illegible] тимчасом [illegible] переселена [illegible] в руїни, яка бе [illegible] господарській системі [illegible] Польщі. По українські поля стоять облогом, до [illegible] пер там ані один поляк не пробував поселитися. [illegible] із собою страшне [illegible] продукти, які до [illegible]

УПА скріпляється

Дуже характеристичним для стратегії УПА є факт, що [illegible] доки [illegible] що [illegible] закріпитися в околиці [illegible] бої коло [illegible] Завоя, Загірʼя, Буківська, Хирова, Бірчі і Добромишля. Територія, ограничена тими місцевостями, є по своїй природі наче створена для партизанки, вона теж колискою партизанського руху на українсько-польському пограниччі. Тому не диво, що саме тут заложили повстанці свою організаційну, вишколенєву і [illegible] базу і саме тут стараються бути безсумнівними господарями, то є їхня твердиня, з якої вони кожночасно готові до випаду і до якої вони в кожній хвилі можуть перевести відворот. На свою користь можуть повстанці записати факт, що вони контролюють більшу околицю, чим зазначена вище, нато[мість] випади їхніх груп чи [illegible] рейди сягають ще [illegible] між границі згадуваного трикутника Пряшів — Грубешів — Сянки.

Велика Моральна Сила УПА

Зокрема цікавий характер носять ці рейди на Словаччину. [illegible] Словаччини УПА нічого не загрожує, та що тут вони найменше повинні побоюватись якоїсь небезпеки. Отже [illegible] повстанців носить чисто офензивний характер. [illegible] принести вістку, що 15,000 партизан, під проводом генерала Орела [illegible]

[illegible]

ЦЕ ВІЙСЬО, НЕ БАНДА

[illegible] в Новім Загір[ʼї]

2) Заняття Грубешова та [illegible]

[illegible] кілька годинне, стації Нове Загірʼя, [illegible] подив між поляками цілого посяння. Було тут про важну комунікаційну лінію, при помочі якої поляки вели постачання для цілого сяніцького повіту і яку уживали до, тоді досить поважних, військових транспортів. Зокрема факт, що повстанцям вдалося в часі сильного військового обса[дження] заволодіти стацією, [illegible] військо, [illegible] не пожарна сторожа.

Друга характеристична акція це Грубешів. Одного дня (не памятаю дати) писали всі польські газети, що "бандеровцям" вдалося вдертися до Грубешова (будь-що будь міста із кількадесятьти-[ти]сячним населенням) і спалити около 50 будинків. У "акції гашення вогню," під якою треба розуміти розпачливу оборону поляків, брали

(Продовження на стороні 9)

Молоді дівчата, звільнені від військової служби, вчаться в фаховій школі шиття, у Винипегу. На верху, учителька спеціялістка, показує дівчатам як краяти матерію на убрання з взорів. Вчаться вони як шити моді допасовані сукойки за дуже малий кошт. Може котра з них буде кравчинею. Всім однак це знання здасться навіть, щоб вони уживали його лиш для себе. Кожда дівчина повинна знати шиття... а кілько то є таких, що навіть ґузика не вміють пришити.

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Степан С. Шавель, ЧНІ.

ВІРУЮ...

"ВІРУЮ ВО ЄДИНУЮ, СВЯТУЮ, СОБОРНУЮ І АПОСТОЛЬСКУЮ ЦЕРКОВ..."

(Продовження)

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА Є СОБОРНОЮ:

III Правдива Церква основана [illegible] Христом мусить бути соборною, універсальною, то зн. до неї можуть належати [illegible] світа. Христос помер за всіх і хоче, щоб [всі] дійшли до пізнання правди й дісталися до царства небесного. Його наука призначена для всіх без виїмку й кожний може брати участь в Його заслугах. Христос помер за ввесь рід людський і [illegible] Його наука є наукою загальною, понадніональною, що [illegible] Вона призначена для всіх без різниці мови, раси, переконань особистих. До свойого царства Христос кличе всіх. [illegible] та церква, що хоче замкнутися тільки до одного народу й створити національну, незалежну церкву. Соборною не була російська церква, бо до неї належали лиш самі москалі. Соборною не була [illegible] ка церква тому, що до неї належали самі лиш греки й ще [illegible]

[illegible]

пристрасть людська, але [illegible] Бог вимагає [illegible]

[illegible]

мів тоді менше [illegible]

[illegible] ських Епископів, то ми переконаємося, що кожний католицький Епископ в простій лінії є наслідником котрогось з Апостолів. Шукаючи попередників кожного католицького Епископа завжди й зовсім певно знайдемо при кінці тої довгої лінії одного з Апостолів Ісуса Христа. Власть, яку має католицький Епископ є та сама, як увиконував один із учеників Ісуса. Вона в усій своїй повноті перейшла на того, що має тут на землі заступати самих Апостолів, а дальше самого Христа. Та церква одиноко є правдивою, що має те наслідство Апостолів, котра заховала свою науку в цілій повноті так й мали Апостоли. Ті знають як управляти церквою, котрі в прямій лінії походять від самих Апостолів. Вони знають, як провадити їм повірене стадо тому, що у них традиція захована ненарушеною. Правдивою тому Церквою є лиш католицька Церква, бо вона одиноко затримала ввесь скарб, який Христос передав людству.

Схизматики [illegible] що покликуються на правдивість своєї науки, а їхні Епископи самі собі [illegible] все, що мають [illegible] чим вони є. Наука, яку отже вони голосять не є обявлена Христом, але є лиш тим, що вони самі видумали. Тож їхня наука одиноко а не Христа або Апостолів. Не передають вони Обявлення принесеного на землю Сином [Божим] [illegible] видумали в своїх власних головах. Ніхто крім себе самих вони не [illegible] Христом є лиш тоді, коли Епископи є прямими наслідниками Апостолів. Отже лиш [католицька] Церква є правдивою Церквою.

Дякуймо Богові, що належимо до католицької Церкви й стараймося заховувати те все чого вона від нас вимагає. Коли нам здається що Церква за багато від нас вимагає, памятаймо на це, що католицька Церква нам дає. Те [illegible]

Церква це надійність. Кожний католик певний того, що йде доброю дорогою, що не блудить. Ми не маємо чого боятися, бо католицька Церква посідає в цілій своїй повноті ту саму науку, яку Христос полишив світові. Над швайцарським озером стояв раз чоловік і приглядався, як в долині глибоко на воді, знаходився човен а в ньому батько з двома маленькими хлопцями. Батько перепливши озеро, виліз на берег, нарвав квітів для своїх любих синів і пустився знов у дорогу до дому через озеро. Коли маленька громадка прямувала до берега, нагло зірвалася сильна буря кора. Вітер почав кидати на всі сторони сильно маленьким човном. Тоді батько вхопив у свої сильні руки весла, щоб втримати в рівновазі човен, а маленьким своїм дітям кинув квітки, щоб вони бавилися в той час коли наоколо шаліла страшна буря. І під час коли батько боровся з хвилями озера діти бавилися квітками, що їм батько кинув. Тим добрим батьком, що подає нам всі потрібні нам правди є якраз св. Церква. Вони кидає нам правди, які маємо прийняти підчас коли наоколо нас шаліє страшна буря. Той хто тримається Церкви не пропаде навіть коли наоколо нас шаліє найгірша хуртовина. Католицька Церква дає йому повну правду: за нею мусимо йти без найменшого [illegible]

БУДУЮТЬ НОВУ ЦЕРКВУ

ПРИ ПАРОХІЇ СВ. о. НИКОЛАЯ У ВИНИПЕГУ

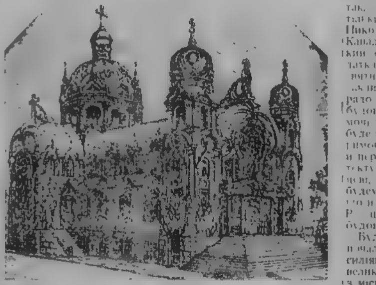

Плян нової церкви

Цего літа почалася будова одної з найкращих церков в Канаді. Церкву буде Парохія св. о. Николая в Винипегу. Плян цеї нової церкви нарисував славний артист-маляр і здібний архітект Стефан Меуш з Винипегу. Чужинці архітекти заповідають, що це дійсно буде гордістю всіх українців цілої Канади. Нова церква у Винипегу ще більше піднесе престіж української католицької Церкви в Канаді, особливо красу її архітектури и здібности будувати величаві храми.

Теперішня церква св. о. Николая під обслугою Отців Василіян Чина св. Василія Великого збудована ще 1904 року. [illegible] тих церков [illegible] будинку остаточно показалась конечність нової церкви. Теперішній будинок деревляний перестоявши стільки літ, стає з року на рік небезпечним для публичного ужитку як рівнож замалим для відповідного обслуження парохіян. Тому парохіяни на чолі зі своїм парохом Впр. о. Йосифом Сеньковим і комітетом церковним рішили за згодою висших властей церковних будувати нову церкву. Однак щоб цим разом дійсно поставити подивугідну церкву й відповідну для такого міста як Винипег, парохія задумала виставити більшу і коштовнійшу. Нова церква стане на розі вулиць Флора і МекҐреґор.

Цим кроком парохія взяла на себе великий тягар і відповідальність. Бо кошт церкви як видно із самого рисунку і після деяких знатоків сягатиме до 250,000 долярів. Таку велику суму гроша можна в деякій мірі зменшити при помочі добрих парохіян які не лиш помагають жертвами у формі гроша, але своєю фізичною працею. Гарний примір маємо з парохіян у Кукс Крік, [illegible] архітекта отця Ру і рівночасно пароха добрі люди вложили більшу половину своєї праці коло церкви і тим способом меншили її кошт. Гарний примір дає нам також парохія св. Йосафата у Едмонтон котра збудовала величаву церкву і вона вже майже на укінченій, а кошт її в значно меншій мірі зменшений [illegible] парохіянам, [illegible] не жалували гроша на цю, але хто міг рук своїх.

Однак маючи на увазі, що так, церква буде славою не тільки парохіян церкви св. о. Николая але всіх українців в Канаді, тому певно українські [illegible] своїми жертвами й [illegible] поможе, щоб така [illegible] у Винипегу й на [illegible] будівельного комітету радо докинуть свою лепту до будови. Ця святиня при помочі добрих людей не тільки буде могла дорівняти не одній [illegible] катедрі але й перевисшити своєю архітектурою й кожному чужинцеві, що на ню подивиться будемо могли гордо сказати [illegible] ми маємо гарну катедру. Р[illegible] приступлено до будови нової церкви.

Будова нової церкви вже почалася. Монастир оо. Василіян, що стояв по середині великої площі вже пересунено з місця, де тепер став фундамент нової церкви. Парохіяни на перший заклик дуже щедро зложили гарну суму гроша в додатку до суми, яку вже призбирали в попередних роках на сю ціль.

Думаємо, що кожний українець, що любить свій нарід і [illegible] могли щось гарного час до часу сказати, не пожалує зложити своєї жертви на таке гарне діло як цей Дім Божий.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ ШЕСТА ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Ко Римляном посланія святаго Апостола Павла чтеніє (Зач. 110)

Братіє, имуще дарованія по благодати данней нам розлична [illegible] служеніє, во служеніи [illegible] в ученіи, аще утішаяй, в утішеніи, подаваяй, в простоті; предстояй, со тщаніем; милуяй, со добрим изволеніем. Люби нелицемірна, ненавидяще злаго, прилпляйтеся благому. Братолюбієм друг ко другу любезни; честію друг друга больша творяще. Тщаніем не лініви, духом горяще, Господеви работающе, упованієм радующеся, скорби терпяще, в молитві пребивающе, требованієм святих прележаще, страннолюбія держащеся. Благословляйте гонящія ви; благословите а не кленіте.

НЕДІЛЯ СЕМА ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Ко Римляном посланія святаго Апостола Павла чтеніє (Зач. 116)

Братіє, должни єсми ми силнії немощи немощних носити и не себі угождати: кійждо же вас ближнему да угождает во благое ко созиданію. Ібо і Христос не себі угоди, но якоже єсть писано: "Поношенія поносящих тебі нападоша на мя." Єлика б преднаписана биша, во наше наказаніе написашася [illegible] Бог же терпінія да дасть вам тожде мудрствовати друг ко другу о Христі Ісусі, да единодушно едиными усти славите Бога і Отца Господа нашего Ісуса Христа. Тімже пріемлите друг друга, якоже і Христос пріят вас во славу Божію.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

Вересень, 1946

16	П	3	Сщмч. Антима
17	В	4	Сщмч. Вавили
18	С	5	Прор. Захарії
19	Ч	6	Чудо Арх. Михаїла
20	П	7	Мч. Созонта
21	**С**	**8**	**Різдво Пр. Богор.**
22	**Н**	**9**	**Нед. 15 по Сош.**
23	П	10	Мч. Минодори
24	В	11	Преп. Теодори
25	С	12	Сщмч. Автонома
26	Ч	13	Сщмч. Корнилія
27	**П**	**14**	**Воздв. Ч. Хр. (Піст)**
28	С	15	Вмч. Никити
29	**Н**	**16**	**Неділя 16 по Сош.**
30	П	17	Мч. Софії

УСТАВ

15 Нед. 14 по Сош. [illegible] Ч. Гол. Ів. Хрестителя. Гл. 5, Єв. утр. 3. Весночне. Сл. Б. Ап. з. 170 і 33. Єв. Мат. з. 89 і Мар. з. 24.

21 Різдво Пресв. Богородиці. Весночне. Все празника. Сл. Б. Ап. з. 240. Єв. Лук. з. 54.

22 Нед. 15 по Сош., перед Воздвиженням і Попразд. Різ[два] [illegible] Єв. утр. 1. Ап. з. 215, 176. Єв. Ів. з. 9, Мат. з. 92.

27 Воздвиження Чесного Хреста. Весночне. Сл. Б. Ап. з. 125. Єв. Ів. з. 60. **Нині заховуємо піст.**

29 Нед. 16 по Сош., Нед. по Воздвиж. і Попразд. Воздвиження: Гл. 7, Єв. утр. 5. Сл. Б. Ап. з. 203 і 181. Єв. Мар. з. 37 і Мат. з. 105.

"БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ"

ЦЕ ВЕЛИКА ПОДІЯ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Про цю історичну подію довідаєтеся більше, коли прочитаєте книжку "Берестейська Унія" з під пера Всеч. о. Степана Семчука.

Між іншими є слідуючі, повні цікавих фактів, розділи: **СТАРОДАВНА ЄДНІСТЬ; Відносини На Україні При Кінці XVI Століття; ОПЛАКАНИЙ СТАН НАШОЇ ЦЕРКВИ ПЕРЕД З'ЄДИНЕННЯМ; Торжествене Проголошення на Україні Унії, 350 ЛІТНА РІЧНИЦЯ УНІЇ, Москва Заповідає Ліквідацію.**

Ціна книжечки 25ц. Замовляйте собі цю книжку в своїх оо. Парохів або пишіть впрост до Централі Українців Католиків Канади на поницу адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Manitoba

ВІД УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В ПРАЗІ

Український Музей в Празі, заснований 1925 р., від початку свого існування розвивався й провадив свою діяльність виключно на пожертви українського громадянства. Як національна українська установа на чужині, Музей засадничо ніколи не брав жадних державних дотацій і тому зберігав і зберігає повну незалежність від сторонніх впливів і претенсій. На пожертви українців, зібрані не тільки в Европі, а в значній мірі також серед канадійських і американських українців, Музей придбав собі перед війною і власний будинок, в якому ще 1939 р. і розмістив свої багаті колекції.

В 1945 р. при налеті бомбардерів на Прагу цей будинок був розбитий, а зібрані в Музею колекції й матеріяли частково знищені й пошкоджені.

В цей час музейні співробітники працюють над упорядкуванням врятованих музейних матеріялів, над доповненням музейних колекцій та відновленням музейної діяльности взагалі.

Все це — особливо забезпечення Музею відповідним приміщенням — вимагає значних коштів. Сил і засобів українців, які перебувають тепер в Чехії, для цього не вистарчить. Для здійснення цього потрібна допомога всіх українців! Український Музей в Празі був створений і розвивався на пожертви українців всього світу. Тому до всіх українців звертається тепер Управа за допомогою Музееві в цей тяжкий для нього час.

Управа Музею просить всіх членів Музейного Товариства надсилати чимскорше членські залеглості й пожертви, а всіх колишніх добродіїв і фундаторів, як і взагалі всіх прихильників Музею Управа дуже просить відновити своє співробітництво: надсилати Музееві матеріяли, присилати пожертви і тим уможливити продовження музейної праці й притування Українського Музею в Празі.

Зокрема звертається Управа Музею до організованого українського громадянства: просить всі українські організації й комітети, як в Европі, так і особливо в Америці й Канаді, занятися збіркою пожертв для Музею.

Не відкладайте цеї справи. Допомога потрібна негайно!

Від Вашого поступовання будуть залежати дальша доля Українського Музею в Празі.

Поштова адреса Музею:
UKRAJINSKE MUSEUM,
PRAHA XII, Chodska 22

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В ПРАЗІ

Український Музей в Празі просить усіх своїх членів і прихильників надсилати на [illegible] різні музейні, архівні й бібліотечні матеріяли, історичні й мистецькі памятки, що можуть послужити для дослідження української історії й культури. Музей з подякою приймає:

Періодику — газети й часописи українською мовою й чужими мовами з українікою, звіти, бюлетени, комунікати, календарі, одноднівки й т. ін.

Книжки — цілі бібліотечні збірки установ, організацій і окремих осіб, а також окремі видання, особливо авторські одноднівки.

Фотографії — як альбоми, так і окремі примірники світлин українських діячів, груп, історичних моментів, краєвидів, речей і т.д. (все по можності з описом або за значеннями).

Документи — архівні збірки установ, організацій і окремих власників, а також окремі документи, діловодство, постанови, статути, протоколи, відозви, оповістки, програми, грамоти, дипломи й т.д.

Памятки українського минулого й української праці взагалі.

Рукописи меморіялів, творів політичних, наукових, белетристичних й інших.

Мистецькі праці українських майстрів і народнього виробу в усіх галузях.

Кожен українець й кожна українка, як в Европі, так і за океаном може причинитися до поповнення музейних колекцій. Жертвуйте самі й заохочуйте до цього інших. Допомагайте розвитку Українського Музею в Празі.

Поштова адреса Музею:

UKRAJINSKE MUSEUM,
PRAHA XII, Chodska 22

Тотемні [illegible], ручна робота канадійських індіян, в Тондерберд Парку, по противним боці Емпрес Готелю у Вікторія, Бр. Колюмбія. (Світлина Нешонел Филм Борд)

ПРИСВЯЧЕНО

Першому Українському Конгресові Католиків Канади що відбувся у Виннипегу в днях 2-4 липня, 1946

З волі Отця Творця світа
Апостольської влади,
Зїхалися світлі мужі
На важні наради.

В прибраній батьківщині,
Місті Виннипегу,
Провінції Манітобі,
У вільній Канаді

Вірні сини України,
Що живуть свобідно
Поширюють Славу Божу,
Служать Йому вірно

Під проводом князів Церкви,
Святої одної,
Христом Спасом довереній,
Ген в небі живо

Триста пядеситу річницю Унії
Світло доконали,
[illegible] краще долю

Ювилей сей торжественно,
Три дні святкували

Наміснику Царя Христа,
Вірність, послух склали,
За єдність в правдивій вірі
Господа благали

Браття, сестри українці
Що маєм робити
Послідна пора зближаєсь
Одному служити

В імя Тройці Пресвятої,
Ію вірш ставимо,
В ряди Братства Католиків
Українців,
З родинов вступимо

У двацятому столітті
Світом скомандо,

Кличуть народ до обнови
Щоб гірше не стало

Мильйони мучеників,
Ось тепер вказали
У останні рідні наші
Святительми стати

Бо люципер з Кремля сичить,
На світ споглядає,
Де допаде вірних Богу,
Нищить, вигубляє

Тож звернимся до Царя
Що світом володіє,
Його сила Всемогуча,
З вірою прибігаймо

Під Його прапор ставаймо
Сили кріпко сполучім,
Нам дороге, Святе, рідне
Із неволі визволим

Торонто, 2 липня, 1946

В. Годованський.

Єронім Аноні

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(4)

— А не голодний ти? — запитав газда по довшій хвилині задуми.

Івась признався, що від рання нічого не їв.

— На же тобі повідки й батіг у руки, коні самі підуть, а я дещо пошукаю для тебе. — Із тими словами потягнувся лемко взад воза та витягнув зі сіна шкуряну торбу, з котрої виймив білий хліб і солонину.

Самі ласощі для хлопчини, він таких ще в своєму житті не кушав.

У Бардієві станули фірмани перед знайомим ковалем, ковати коней. Його теж упросив лемко, щоб він запровадив несвідомого Івасика до школи.

— Бог заплать вам, нанашку! (так зовуть у Лемківщині хресного батька, або добрих людей) — прощався хлопчина.

— Бувай здоровий, та вчися! — відповів щиро лемко. — Як хотів би ти дещо переказати своїй матері, то лиши в цій кузні письмо; за три неділі вертатимемо, то я його заберу й напевно передам твоїй мамі. Не заведу тебе.

Дійсно, за три тижні завіз лемко першу втіху Катерині. На маленькій карточці були написані невправною рукою, або радше надруковані великою кирилицею (забуток лісняньської школи) такі слова: "Мамо, я не був голодний, маю де проспатися, і професор погладив мене по голові, що я йому добре відповідав."

З цих трьох коротеньких речених висказав Івась своє вдоволення зі свого побуту, нічого не перебільшуючи. Він спав у школі на твердій лавці, маючи кулак під головою, замість заголовка, а чистоту серця замість прикривала. Кормився рештками з обідів своїх товаришів, деколи помагав шкільному сторожеві замести кімнати, принести води, за це одержував трохи теплої страви від сторожихи. Але вчився Івасик, учився, хоч нераз було порожно в шлунку, хоч пухли рученята від зимна, коли мусів своє біля на морозі в річці прати.

Годі розводжатися про кожний день Івасевої науки. Але годі теж замовчувати, що саме в таких Івасях находяться геройські душі, які не бачать перешкод на своєму шляху. За ними не несе книжок до школи уфракований слуга, та богиня щастя не стелить їхним шлях пахучими рожами. Зате ці Іваси набирають замолоду віри в свої сили, рішучости в постановах і ділах, терпеливости в біді — та, як гаряче залізо набирає гарту в зимній воді, так їх дух у боротьбі з холодною долею, перероблюється в тверді характери. Для них не має перешкод, вони твердо йдуть в життя, з вірою в перемогу й [illegible]

Чого не зробить поступ, цивилізація?

Там, де недавно ще росли й [illegible] свої вершки, [illegible] грушї, яблоні, морви й морелі, де птахи розвеселювали душу людини — там біжить сьогодні залізна машина, яка волоче за собою ряд возів, наповнених пасажирами, з поміж яких лише деякі їздять у наукових цілях, інші за різними орудками. Минулися безповоротно часи поезії, настали часи матеріялізму. Зі залізницею настав новомодний божок, йому на імя "мамона."

Так теж і Пряшів, це пишне підкарпатське місто, перетяла залізна дорога серединою найкращих садів. В одному садку стояла ще недавно гарна хатина, на біло помальована, приклонена довкола виноградом. Ця хатина, дещо за мала, щоб її назвати палатою, зате така принятна, що годі її звичайною хатою назвати. Сьогодні ні сліду немає з цей хатини — залізниця змела її з лиця землі, одначе в 1851 році жив ще в цьому домі заможний пряшівський громадянин, Михайло Бородач.

В його хаті, в кожному кутку незвичайна чистота, лад і порядок, але не на те, щоб за очі хапати та панськість наглядувати, лише тому, щоб виказати, що, де згода в родині та любов, там спокій царює. Тому теж у сальонах, покритих килимами золотих квітів на синьо голубому тлі, на долівці дорогоцінні дивани, хідники, плине мирна тишина. При охайній хатній обстанові, в сутінках (вікна заслонені [illegible] скринями щоб гарячі [illegible] сонячко не торкалося) при столиках сидять дві жінки, [illegible] жіночими робітками [illegible] Старша, [illegible] жінка, [illegible] немолода жіночка, [illegible] вона [illegible] вже свої молоденькі мрії [illegible] кажуть, що вона колись красунею була. Так! вона була!... Вона ще й сьогодні гарна, лиш її краса тепер більше поважна, статочна. Зате молодша, правдивий образ старшої, але з цею ріжницею, як пучок рож подібний до розвиненого вже квіту. Очевидно, ці дві жінки — одна мати, друга її дочка.

Дещо далі від стола, в мягкому фотелі сидить над своїм [illegible], середнього росту, кріпкий мужчина; він вдягнений в темно зелену нагортку, закритий шкуряним фартухом, прикріпленим на шиї та в поясі мосяжною пряжкою. В твердих [illegible] засмолених його [illegible], люлька, наповнена благовонним, доморідним тютюном. Воно може дивне, що шукає така людина в чистих кімнатах, але варто його бачити в неділю, коли він, як провідник цеху, взутий в чоботи, підковані срібними [illegible], вдягнений в сніжно білий верхній фартух, прикріплений золотими пряжками, дорогими камінцями, в білих рукавичках, несе братський прапор. Оце Михайло Бородач, ковальський майстер, цехмайстер, власник цього розкішного городу й пишної віллі. В йому злучене знання праці та вигоди достатку, він працював, як віл, але й жив собі наче який достойник. Старша жінка, це його дружина, а молодша їх [illegible] Марія або як [illegible] Марійочка. Та хоч вона [illegible] дни [illegible] маленькою [illegible], товаришками [illegible] молодики. Це [illegible] тому, що вона більше [illegible] ходила, більше [illegible], як говорили [illegible] поведінка й чистота серця [illegible] подібна то [illegible]

Вони, всі троє, сиділи при [illegible] та мовчали, нараз Марійочка зітхнула й відложила роботу на бік. Тоді мати глянула на неї з деяким [illegible] та одночасно батько, набравши з люльки [illegible] пахкав.

— Що тобі, дитинко?.. тяжко?... болить дещо? — скоренько запитав батько.

— Га!... Я не знаю, що тяжко, що болить! — засміялася дівчина, — лише ця робота мені знудилася... та й цей гапт дурненький.

— То залиши його, докінчить його гаптярка, — радила мати.

Марійка не вважала на ці слова, лише далі шукала за відповідним взором між картками.

— Що за чудовий взірець! Якби я собі таким вишила заласочку, то всі дівчата на забаві позавидували б мені...

— Можливо, — відповів батько, — але я не дав би люльки тютюну за таку глупоту.

— У вас усе пусте, що нам на серці лежить! — відкинула дівчина з уданим гнівом, — та без таких пустяків я ніколи не подобаласяб. Неправда, мамочко?

(Далі буде).

Youth Herald
ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
EDITOR — PAUL BOZYK

КУРСИ ПРОВІДНИКІВ УКЮ

Саскатунський відділ УКЮ, при парохії св. Юрія, з радістю гостив в себе курсантів з ріжних провінцій Канади, котрі прибули на Курси Провідників УКЮ, що відбулися у Саскатуні від 8-го до 20-го липня, ц.р.

На тих курсах ми мали високо учених інструкторів, котрі у своїх викладах старалися побільшити наше знання.

Директором курсів був Всеч. о. В. Фірман.

Впр. о. Гаврилюк, ЧНІ., з Айтуни, викладав апольогетику, історію нашої Церкви й обриду.

Впр. о. Б. Слобода з Виннипегу вчив історію нашої красної пісні, диригентури й співу.

Впр. о. С. Курило, директор Інституту св. Йосафата в Едмонтоні, учив нас як правильно говорити й писати по літературному і як бути добрим бесідником.

Преп. Брат Методій ЧБХІІ., промовляв до нас про спортово забавові справи.

п. Б. Л. Корчинський з Гефорд викладав на організаційні теми, подаючи нам вказівки до успішної праці при відділах УКЮ.

Наші професори, коли укладали плян на ці курси, уважали, щоб те все про що ми будемо вчитися, було для нас цікаве й заразом помічне в організаційнім життю.

Вчила нас і панна А. Жук, бувша домініяльна секретарка УКЮ, котра стільки причинилася до розвитку нашої молодої організації УКЮ. Вона нам показувала як вишивати хрестиками. Панна Жук привезла з собою ріжні прикраси кавалків вишиття. Краса цего мистецтва заохочувала нас дівчат до праці.

п. О. Федірко вчив нас українських танків.

Неможливо забути про науку писання писанок та інструментальної музики, котру уділяв нам Всеч. о. В. Фірман, директор курсів.

Курсанти зїхалися з провінцій Саскачевану та Алберти, щоб навчитися про все те, що помоглоб їм стати провідниками УКЮ, а колись забрати провідні місця в нашім життю. Між курсантами та інструкторами була повна співпраця. Показалося нам всім, які великі успіхи можна мати, коли є та співпраця.

На початку курсів п. Корчинський, яко інструктор організаційної праці, зарядив вибір взірцевого заряду на час курсів. Цей заряд був вибраний після правильника УКЮ.

Курси відбувалися в день і вечорами. Щоденних курсантів було 25 а на вечірні лекції учащало около 70.

Наші курсанти, хотяй часами працювали до пізної ночі, все таки знаходили час, щоб прибути на Службу Божу, і приняти св. Причастя кожного ранку. Цим чином вони показали свою релігійну свідомість.

Щоб дати нагоду всім набути якнайбільше знання, інструктори давали ще приватні лекції для тих, що їх потребували.

Найбільшим розрадником на курсах був Впр. о. С. Курило з Едмонтону. Потрафляв розраджувати також наш молодий Василь Шабага з Саскатуну. З Василя колись буде великий провідник.

Знання здобуте на лекціях ми переводили в життєву практику. Тому ці курси були такі успішні. Наприклад, вказівки, що подавав нам Впр. Брат Методій в спортові забавовій науці ми переводили в життя в ріжних забавах та спортах, що ми мали підчас цих курсів. Тому всі учасники мали так богато "гуд таймy" (не по літературному — отець Курило так нас не вчили, але мені так лекше іде, бо по літературному треба вже уважати і через то розважання я забуваю, що хочу писати).

"Все, що добре має кінець." Так сталося з нашими курсами. Прийшов кінець а з ним прийшли іспити... на послідний день наших курсів. Встали ми рано того дня та один за другим ідемо до того червоного стола, за котрим сидять наші інструктори, так собі поважні, з таким грізним поглядом. Мені ще здається, що вони так вдавали. Може і самі до себе посміхувалися з нас зажурених студентів. Посипалися запити зі всіх боків. Бідні ми курсанти не знали кому скорше відповідати. Більше ми змучилися від страху ніж від тих питань, бо це наш іспит... що буде як не перейдемо його.

Якось то всьо перейшло. Прийшла потіха, бо вечером нам сказано, що буде величавий бенкет.

На тім бенкеті кожний інструктор сказав пару слів. Всі учителі висловлювалися похвально про курсантів та заявляли, що таких пильних учеників тяжко знайти. Сказали також що на слідуючий рік любилиб бачити десять разів тілько курсантів... і тим самим, через такі курси, наші дорогі скарби, рідна мова, історія та культура будуть збережені.

На кінець п. Олекса Курило, префект курсантів, в імени всіх тих, що побирали науку, зложив подяку професорам, що давали виклади і всім, що в який небудь спосіб причинилися до успішного переведення курсів. Молодь дійсно много скористала, стала свідома того, що українька культура стоїть на високому степені та що маємо нею гордитися.

Щоб завершити ці курси молодь під проводом Впр. о. Б. Слободи дала величавий концерт в неділю, 21 липня в парохіяльній салі. Саля була переповнена людьми. В концертову програму входили танки, пісні, активки, деклямації та промови.

Мушу також згадати про ту пісеньку, котру зложили інструктори, а відспівав мужеський квартет, отці Слобода, Курило, Фірман та Олекса Курило. В імені всіх учасників курсів складаю сердечну подяку за таку гарну пісеньку, що лектори нам присвятили.

На певно можемо сказати, що хто був на цих курсах, то не жалує і на другий рік вернеться та ще своїх приятелів з собою приведе. Час на курси був дещо короткий і многі бажали, щоб такі курси тревали цілий місяць.

Дорога Молоде. — Ще від тепер готуйся до таких курсів для провідників, що будуть відбуватися на слідуючий рік. Тобі така наука здасться в твоїм щоденнім життю. Дорога молоде, вписуйся в члени Українського Католицького Юнацтва, молодечої організації, що улаштувала вище згадані курси.

МАРІЯ ФІРМАН

* * *

Так пише про Перші Курси Провідників УКЮ, одна з учасників.

З її допису бачимо, як вона перенялася наукою, що входила в ці курси... бачимо те захоплення своїм рідним ... і ТУ ВЕЛИКУ ПОТРЕБУ ТАКИХ КУРСІВ ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ.

Переглядаючи програму курсів, котру кождий курсант дістав і в котрій знаходиться дуже богато цінного наукового матеріялу, дуже легко зрозуміти чому та молодь, що брала участь в цих перших наших курсах є так сильно захоплена провідництвом.

Для наших батьків наведемо, лист що знаходиться в цій програмці писаний до батьків курсантів, котрий може відноситься і до всіх наших батьків. Він звучить...

ЛИСТ ДО БАТЬКІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Батьки:

Наші Курси Молодих Провідників закінчилися з незвичайним успіхом. Гратулюємо і дякуємо Вам, що Ви належно оцінили нашу просьбу й віддали свою дитину на ці Курси. Це свідчить, що Ви, як добрі батьки, дітям своїм бажаєте певної та славної будучности й успіхів в цім життї й спасіння в вічності. Нехай Бог Всещедрий благословить Вас Своїм вічним благословенням і позволить Вам велику потіху мати з дітей Ваших на старші літа.

Дай Боже таких свідомих батьків нашій рідній католицькій Церкві й українському народові в Канаді якнайбільше.

Ваша дитина показалася примірною, здібною, пильною і зробила понад сподівання великий поступ в предметах, що їх професори викладали в часі двотижневих Курсів Провідників Українського Католицького Юнацтва.

Для Вашої певности й потіхи на цьому місці подаємо Вам посвідку й вислід іспитів, що відбулися на закінченні курсів.

Засилаємо Вам широсердечний привіт з найкращими побажаннями сильного здоровля й успіхів в щоденній праці.

Остаємось з великою вдячністю і з правдивою до Вас пошаною.

Слуга в Христі,
о. В. Фірман, Директор Курсів.

ПІСНЯ КУРСАНТІВ

Щоб згідно звеличати
Ці курси і їх справу,
Присвячую цю пісню
Курсантам на похвалу.
Ой, дина, дина, дина,
Най живе Україна —
Присвячую цю пісню
Курсантам на хвалу.

У школі провідничій,
На курсі в Саскатуні,
Два тижні у цій салі
Він шукає долі
Ой, дина, і т.д.

Граматику читає
Співає і гуляє,
Про писанки всьо знає,
Ноти виграває.
Ой, дина, і т.д.

У вечері блукає
У ранці він спізняє,
На павзах позіхає
В клясі засипляє
Ой, дина, і т.д.

Ой, страху він набрався,
Від іспитів по уха.
Як вийшов, зітхнув бідний,
Скінчилася мука.
Ой, дина, і т.д.

Працюються курсанти,
Курсанток намовляють,
На другий рік верніться,
Адреси збирають.
Ой, дина, і т.д.

Працайте всі курсанти,
Працайте професори,
Вертаємось до дому,
Серцю жаль і горе.
Ой, дина, і т.д.

Увага: Цю пісню співається на арію "Пісня Підкоруних." По кожній стрічці — "Ой, дина, дина, дина, Най живе Україна." — і дві послідних лінійці попереднього вершика.

— З Курсантської Програми.

ПРОПАЛИ ІНСТРУКТОРИ

Подія підчас Курсів

Одного вечора пішли ми всі, інструктори й курсанти, в піскові гори на прогульку... на "вінер ровст." Дуже гарно ми забавлялися. Час пройшов скоро... і нарешті ми заспівали "Час до дому час" та пустилися іти домів.

Ідем та ідем тай цілий світ нас необходить. Так ми розспівалися, що навіть не завважали, що всіх нас нема. Як ми переглянули кого бракує, страх нас так зібрав, що аж волос дубом став... наших інструкторів нема. Щож нам тепер робити. Хтож нас буде вчити? Треба чекати до рана. Що буде то буде. Нехай діється Божа воля.

Приходять наші курсанти на науку і видно, що не виспані, кождий зажурений а на обличчу всіх можна бачити ту квестію .... не знати чи є наші інструктори?

Посідали ми у лавки тай чекаємо. Наступила тишина. Годинник показує, що за дві мінуті має розпочатися наука ... але як розпічнеться, коли наших учителів нема? Перейшла одна мінута ... ще нікого нема. Переходить друга минута... наука має розпочинатися. Слухаємо... двері відчиняються й іде хтось до середини. Ані одно з нас не обертається. Лише нам волос дубом стоїть. Слухаємо ... кроки чути ближче й ближче ... аж перед нами станув оден із інструкторів. Один волос ліг на місце. За хвильку двері знов відчиняються. Входить другий інструктор. І так поволі наші інструктори посходилися. Як вже був останній інструктор в середині ми всі разом зітхнули і подякували Богові, що наші професори вернулися назад до нас. Не знаємо однак ще і до тепер, що з ними сталося. Може колись нам опишуть.

М. Фірман

ДОМІНІЯЛЬНІ ЗБОРИ УКЮ

Дня 2-го липня, у перший день Конгресу Українців Католиків Канади у Виннипегу, 160 делегатів і гостей зійшлися до залі парохії св. Евхаристії в Іст Кілдонен на Домініяльні збори УКЮ.

По спільній вечері, старанно приготовленій членами згаданої парохії, почалися домініяльні наради молитвою котру провів Всеч. о. І. Шпитковський. Предсідник цих нарад був п. П. Воробець, домініяльний голова УКЮ. Секретарювала панна Анна Жук, дом. секретарка.

Після читання звітів уступаючого заряду приступлено до вибору нового заряду. Вибрано слідуючих:

Покровитель — Преосв. Кир Василій Ладика

Голова — Іван М. Козоріз

Секретарка — Елисавета Мизак

Місто голова — Василь Бобій

Провінціяльні заст. голови — Алберта: Олекса Курило; Саскачеван: Марія Музика. — Манітоба: Василь Кристалович; — Онтеріо: панна К. Діячинська

Організаційний референт — Ева Кохайда, Кенора, Онт.

Пятий член — Елена Никорук

Контрольна комісія — Віра Різняк, Ольга Смеречинська, Франко Евчук

На першому засіданню нового заряду враджено, що приміщення заряду буде в кімнаті Централі Українців Католиків Канади, 431 Мейн Ст., де має іти все кореспонденція до головного заряду.

Елисавета Мизак,
Секр.

PLAN U.C.Y. RALLY AT SANDY LAKE, MAN

The provincial executive of the Ukrainian Catholic Youth for Manitoba have decided to hold the annual youth rally this year at Sandy Lake, Manitoba. The youth of Sandy Lake and districts have placed their full support behind this annual affair to make it one of the most successful to be held. A very interesting programme is in the making and the executive is looking forward to a busy rally. The Ukrainian Catholic Youth Convention for Manitoba will be held at Sandy Lake, Manitoba, on October 26th and 27th, 1946

UKR. CATHOLIC CHOIR NOTES

The well known Ukrainian Catholic Choir of Winnipeg who made such a great impression on the visiting delegates and guests at the Ukrainian Catholic Congress [illegible] will start holding their rehearsals for the coming season about the middle of September.

All those who are interested are asked to attend these rehearsals. The rehearsals will be both interesting and enjoyable. Make it a point to attend these rehearsals throughout the season. Father Boniface Sloboda, OSBM., will be there to welcome you. Come and give your support to make this season's choir as successful as the last.

ATHLETE SURPRISES CZECHS

A member of the American track and field team, James Rafferty, on his arrival to Prague, asked a Czech newspaperman to be taken to the nearest Catholic church.

The Czech sportswriter was greatly surprised as he wrote in his article, "no foreign sportsman we have seen has made his first visit on foreign soil to a church, as Jim Rafferty has done."

The Prague journalist told the readers of "Svobodne Slovo," "to our great surprise, the American 2,000 meter runner knelt down in church and prayed fervently for a while." "And when the vestryman passed by with the collection box, the sound of two heavy American coins falling into the box could be heard," the reporter wrote.

IN THE CLUB
Practical Pointers

PLANNING A PROGRAMME OF SPEECHES:

This is something that everyone of you, members of clubs, will be confronted with. Here are a few practical pointers.

1. Give your program a theme and choose speakers to fit it; or start with a speaker and build a program around him; or choose a controversial subject and get a speaker to present each side.

2. Several short speeches are better than long one, unless you are absolutely sure of your man. Put the best speaker last on the program.

3. Set up a timetable — and stick to it. Allow a definite number of minutes for each element in your program. Start on time; close on time.

4. Tell each speaker in advance how long he is to talk. Arrange in advance for e method of advising him when his time is almost up.

5. When the program is on the air, be sure to make a time allowance for the radio announcer's opening and closing announcements.

PRAISES CATHOLIC MISSIONARIES

Mahatma Ganhi recently took occasion to bestow unstinted praise on the devotion of Catholic missionaries, and in particular on their heroic work in favor of lepers. "The world of politics and newspapers can boast of few heroes of the stature of Father Damien of Molokai, but the Catholic Church can show thousands who, like Damien have signed away their lives as servants of the lepers. It is well worth inquiring what is it that sustains that heroism."

ROMANOW-SAGANSKY WEDDING

The wedding of Emily, daughter of Mr and Mrs. Michael Romanow of Winnipeg, was solemnized at 4.00 p.m. August 31st, at St. Nicholas Church. Miss Helen Nykoruk was soloist.

Miss Emily Romanow is an active member of the Ukrainian Catholic [illegible] a member of St. N[illegible] Choir and the Ukrainian Catholic Choir. The bride's husband Mr. Walter Sagansky who hails from Saskatchewan, is also an active worker among the Ukrainian young people.

The wedding reception was held at the M. Shashkevich Hall.

TORONTO ONT.

A FOND FAREWELL

With heartfelt expressions of good wishes the Ukrainian Catholic Youth of Toronto gathered at the Sheptisky Institute on the 14th of August to bid farewell to one of its favorite... and favoured members. Favoured we say, because Maurice Dzurman was leaving for Yorkton to study for the priesthood.

On hand to extend their good wishes were members of the Provincial Executive of the Ukrainian Catholic Youth, of which Maurice was the Vice President, former classmates of De La Salle College, members of St. Josaphat's Youth Club of which Maurice was a member for many years and many other friends.

Also present were Rev. Father Roborecki, Maurice's parish priest, Rev. Father Dzurman, Rev. Father McGovern, and Rev. Father Zavets, Rector of the Institute.

Miss Kay Diachinsky, President of the Provincial Youth Executive, speaking on behalf of the Ukrainian Catholic Youth, wished him success in his studies and presented Maurice with a handsome gift. Mr. W. Bosy, President of the St. Josaphat's Youth Club also extended best wishes and presented Maurice with a beautiful pen and pencil set. Other speakers were the Rev. Fathers, Mr. Carney, Head of the De La Salle Cadets, and Mr. E. Wetrykush of Our Lady of Perpetual Help Church.

Maurice Dzurman distinguished himself in many ways in Toronto. He was on the executive of many Youth organizations. As a public speaker he won great acclaim winning different awards. He won the first award in scholastic studies. Last year he was second in command of the famous De La Salle cadet corps and won much coveted General Proficiency cup three years in a row. His favourite sport was hockey and Maurice as goalie has many shut-outs to his credit. In his spare time Maurice wrote articles which were accepted by various newspapers. While in school he was editor of the school paper. Last year Maurice started a discussion group at De La Salle College which was so successful that one period a week was set aside for these discussions which concerned Catholic Philosophy.

It is little wonder that the Young People came out to honour Maurice before he left their midst for further studies. After a delightful lunch the guests spent the rest of the evening enjoying a well organized party. In taking leave, all felt proud and happy that one of their members chose a vocation which will bring so much good to our Ukrainian people.

Our immediate loss is the gain of Holy Mother the Church; for Maurice, by his actions and example, had proven beyond doubt that the Church has gained a [illegible] soldier of Christ, and the Ukrainian people a future spiritual leader, who besides tending to their spiritual needs, will hurdle every obstacle to better their lot on this earth.

The Catholic Young People of Toronto are proud of you, Maurice. Our prayers go with you.

In conclusion we wish to congratulate the boys and girls who organized such a fine party and particularly the capable manager, Mae Goshulak.

Betty Prusky

TWO PIECE BLOUSE

This [illegible] pattern will keep you fresh and cool. It is very easy to make and a delight to wear. And it can be worn at any time of the year with your suits.

No. 2696 is cut in sizes 12, 14, [illegible] and 20. Size 16 requires [illegible]

BASQUE FROCK

Basque frock for the warm fall weather: cut with a low back for [illegible] ruffles over the shoulders for flattery. And there's a matching sun bonnet too.

No. 2685 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18 and 20. Size 16 requires [illegible] for dress and bonnet with [illegible] yd. 35 in. crinoline [illegible] stiffen hat brim.

Send 20c for each PATTERN which includes complete sewing guide. Print your name, address and style number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

The [illegible] Fashion Book has many new styles especially cut to make laundering [illegible] easier for you. Its [illegible] four pages, beautifully illustrated, can bring you designs [illegible] ages. Price just 15c.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

Посилаю суму .... і прошу вислати мені слідуючі взорі:

числа ....

Міри (сизес) ....

Імя ....

Адреса ....

(Писати [illegible] в англійській мові)

QUESTION BOX
Learn about your Faith.
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Have you proof that man has a soul?

A. A living human body is not the same thing as a corpse. Now the soul is the difference between a corpse and a living being. A dead body cannot move, eat, think, express itself, enjoy, or be miserable. It can but fall to pieces and go back to dust. There is something that stops your body from [illegible] that now. It is your soul. For every activity you must find a principle of operation behind it. The principle in a man which thinks and loves, and is happy or miserable is a very real thing. It is not less real than the very body it animates. Nor is it a chemical. No doctor examining a corpse can tell you what chemical is missing that it should not live. If there be nothing else save chemical substances, let doctors and scientists gather together the requisite chemicals and say, "Live!" They [illegible] There is something that chemistry cannot reach, it is the soul or spirit. Look anyone in the face, and behind those animated features, those [illegible] expressions in the [illegible] eyes, you will read the soul.

Q. In what way has the world [illegible] Christianity?

A. It has benefited in a thousand different ways. Christianity has elevated men's thoughts to a higher level, directed men's wills to a greater good, and has indirectly affected their well-being even in this world in almost every department [illegible] If the world is less [illegible] today than in past years it is because whilst men still profess [illegible] Christian [illegible] are less willing to behave as Christians and to [illegible] principles into practice. Christianity does not force men to be good in spite of themselves. But [illegible] really miserable only by forsaking Christian principles [illegible] show that Christian practices [illegible] likely the one true remedy. Let all men live up to Christian principles and then if the world is not better, you can blame Christianity.

Q. Can books, pamphlets, etc. [illegible] peoples faith, if they are [illegible] instructed?

A. What do you mean by properly instructed. If a Catholic has had long training for years in [illegible] philosophy, history, Scripture, [illegible] theology it is unlikely that reading would destroy his faith. But how many lay people have had such training? Yet without it few would be able to [illegible] through the fallacies latent in many books. So-called educated men who have had a good education in some matters but not in others, have lost their faith through reading anti-Catholic literature, not knowing sufficient in matters of religion to detect the errors of the books chosen.

In and around the kitchen you may find use these

HOUSEHOLD HINTS

The good parts of worn out Turkish towels make nice face cloths.

Mildew on leather can be removed by rubbing first with vaseline and then with a soft cloth.

Fresh paint smell can be eliminated by placing a pail of cold water in the room, changing it every two or three hours.

Use a fine grater to remove surface from anything that is burned. It will work far better than a knife.

Stale raisin bread is excellent for making toast for breakfast.

Try using muffin tins when baking onions, apples and green peppers, they will keep their shape and the stuffing cannot bake out of them.

НА ПРЕС ФОНД БН.

Дмитро Шепела, Судбури, Онт., $3.00

На гостинним приняттю для др. М. Капусти, Торонто $3.00

Жертводавцям та зарядчикам збірок адміністрація БН. складає щиру подяку.

УКРАЇНА БОРЕТЬСЯ
(Продовження з сторони 4)

участь дослівно: Міліція Обивательська, військо, вогнева сторожа, Червона Армія і Червона школа," [illegible] газета "Нові Горизонти" Краківська "Ехо Краковське")

Любачівські Бої

Любачівські бої це оборонна акція місцевого мученого населення підтримувано [illegible] відділами УПА в звязку з нечуваним тади дуже поважно частини девятої дивізії В. ОП. в цілі виселювання українців на схід. Вістки, передані тутешньою укр. пресою про сконцентрування там 4 охотницьких дивізій неправдиві, [illegible] пересадні. Але правдою є уживання з польської сторони літаків, змоторизованих частин і летунства, про що я [illegible] мав змогу переконатися [illegible] появлення більшого числа ранених у перемиських шпиталях.

[illegible] викликав серед поляків Перемишля лист повстанців до команди Міліції (на Ветинцях), в якому вони [illegible] свій скорий прихід. По [illegible] з кулеметами [illegible] місто прибрало вигляд [illegible] кожний [illegible] напад УПА на Перемишль [illegible] питанням часу [illegible] повстанців [illegible] своїй тіні девятої [illegible] РОП, яку [illegible] в Перемишлі [illegible] називають "[illegible]".

УПА (Українська Повстанча Армія) зорганізована

Іншим доказом [illegible] УПА [illegible] не [illegible] може бути висвітлення внутрішньої [illegible] праці, яка [illegible] ведеться в УПА. Згадана [illegible] Посяння й Почи[illegible] є тереном розбудови [illegible] організаційного хребта УПА. Не кажучи вже про військову організацію, ведеться організаційне постачання, санітарної служби і дійсно виховна робота.

Мобілізаційна система не [illegible] так кадрових частин, [illegible] цілком невеликі [illegible] до диспозиції командування. Відповідно [illegible] розміру або терену довго [illegible] втягається до неї далеко полей, які між одною а другою акцією, живуть більш чи менше мирним життям. Для доросту старшинських та підстаршинських кадрів, як рівнож для спеціялізації в поодиноких родах зброї переводяться стало 3-місячні старшинські й 6-тижневі підстаршинські курси. Із спеціяльних родів зброї, поза дуже нечисленною артилерією, дуже велике значення надається зв'язку. Поляки неможуть ніколи зрозуміти, звідки повстанці беруть модерний матеріял, але факт, що він є. Основні старшинські кадри це: старшини ще передвоєнного вишколу ОУН, резервові офіцери був. польської армії, українці старшини Ч.А., старшини бувшої Галицької Дивізії.

На згадку заслуговує повстанча преса. Знані мені "Бюлетень" газета інформативного характеру, "Ідея і Чин" політично-ідеологічний часопис та гумористичний "Перець".

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

З ПОЇЗДКИ ДО РЕМБРЕНДТ, МАН.

Рембрандт, яко українська католицька парохія Рождества Матинки Божої, належить до місійного округа Комарно, Ман., 60 миль на північ від Винипегу. Чував я про сю околицю не раз й бажав колись до неї загостити. Не сподівався я, що мої мрії так скоро здійсняться й що буду в церковці в Рембрендт ще сього року й то на великий празник Господський. Сп[illegible]

Мої мрії здійснилися завдяки запросин пароха в Комарно, Всеч. о. І. Олійника, [illegible] І. Костинюка, що своїм автом завіз нас до Рембрендт та гостинності пана Андрія Амброза, першого піонира сеї околиці та основника Парохії Рождества Матінки Божої в Рембрендт. Усім сим ось на сьому місці складаємо щиру подяку.

Вибралися ми автом з Винипегу раненько в сам день празника. Погода була чудова. Без перешкоди та жадних пригод заїхали ми до Рембрендт перед саму хату п. Амброза. Тут показалося, що до самої церкви не годен заїхати автом, бо надто були передтим великі дощі а й по правді сказати, тож до церкви таки й в погоду не годен [illegible] автом, бо церква [illegible] при дуже примітивнім [illegible] що вирубана серед [illegible] Ну, щож було робити? [illegible] пішки, півтора милі до церкви (в [illegible] сторону). Всеч. о. І. Шпитковський, що мав правити Сл. Божу, та й я, взяли валізки в руки та йдемо [illegible] дав[illegible] шляхом а [illegible] милі дорогою серед [illegible] Закомпутували ми від [illegible] та примітивних комарів, що почали нас немилосердно тяти, а при тім со[illegible] мило собі приникає та [illegible] веселює нас. Пан Амброз, [illegible] кожду стебелинку [illegible] околиці та корчів, як я вже сказав перше, є патріярхом сеї околиці, потішає нас [illegible] словами: "А, та що то за комарі тепер! То ще нічого! О, колись тут були комарі..." П[illegible] з уст все усміхненого пана Амброза слова спогадів з перед кільканадесять літ. Спогади сумні невеселі, однак котрі вказують на витревалість та непохитний характер наших перших піонирів, а при тім доказують [illegible] віру наших батьків в одного Бога, любов до своєї Церкви та українського народу; бо мимо великих труднощів остали вони на місцях, витревали, не подалися, й на тих місцях де здавалося колись ні звірина не хотіла б жити, вони осн[illegible] українську околицю, збудували церкву в імені Матинки Божої і лишаються нині гарні лани золотої пшениці посеред котрих веться тепер шутрована дорога.

Навіть не дочулися ми, коли прийшли під церкву. Церква [illegible] стиль византийський, має одну баню, деревляна. Навколо церкви весела та чиста площа. Перед церквою простенька дзвіниця з одним дзвоном. Поза церквою цвинтар, де спочивають тіла померших піонирів сеї околиці.

Всеночне, Сл. Божа, проповідь про велику вартість та потіху з сього, коли маємо чисте сумління, свячення овочів, зілля, катехизація дітей ось се все переходить скоро, так як звичайно на фармах на празнику. Мило в церкві було брати участь в празничних торжествах, бо церковця в середині чистенька, престоли застелені біленькими як сніг обрусами, прикрашені пільними цвітами, а що найважнійше та справляло радість то громадка вірних, около 25 старших а 15 дітий, що брали чинну участь в богослуженні співаючи мельодійно та гарно, під проводом молодого [illegible] недавно прибувшого до Канади з Заліщик крайового [illegible]

Церква Рождества Матері Божої в Рембрендт, Ман. Стація Рембрендт. Коло стації є ще почта та три склепи.

Виходимо з церкви, приглядаємося маленькому пікнікові дітей, при тім покріпляємо[illegible] я, бо вже таки були добре зголодніли... Минає скоро [illegible] с, фармарі мають намір їхати вже домів, бо вдома фармарські обовязки на них чекають, не зважаючи, що се великий празник, тож наш п. Амброз спрошує газдів та газдинь на маленьку нараду під дзвіницю з "нашими представниками Централі," як ка[illegible] же пан Амброз. Сідаємо [illegible] правді в тіни дзвіниці таки на звичайній простій лаві, що однак здається нам вигіднійшою від королівського фотелю й починаємо розмову.

Заняті все своєю працею мають мало нагоди висказати свої думки, поділитися зі своїми гадками, наші невтомні фармарі... Тож тепер, коли дістали таку золоту нагоду, закуривши, собі, вдивляючись в лиця "делюгатів з міста," рембрендтці починають говорити... Один по другім виска[illegible] свої жалі на ту юдину роботу наших таки перевертнів з червоного табору, що завзялися знищити сей осідок релігійний церкву в Рембрендт. При тім не числяться сі перевертні з жадними моральними законами... допікають нашим братам до шпіку а кости, за се, що не зрадили своєї Церкви та не стали в табор прихильників Москви... прийдеться мені покидати хіба околицю, каже молодий [illegible] з Заліщик, бо вже не годен довше терпіти... боюсь за своє життя та своїх діточок і жени...

Слухаємо сих жалів наших свідомих рембрендтців та подивляємо їх. Така сильна віра, витревалість та вірність до своїх найбільших скарбів, а се св. Віри та свого народу.. Коби таких більше по наших околицях, а певно наша Церква та наш нарід в Канаді ніколи не загине.

Додаємо відваги та потішаємо словами та вказівками наших мужних рембрендців, беремо кілька знимок тай в поворотну дорогу... до хати п. Амброза.

Тут приняв нас п. Амброз справді по господарськи, так як умів та знав найкраще...

У поворотній дорозі до Винипегу везли ми з собою милі спомини з перебутого празнику Преображення Господнього в Рембрендт.

І. П. Н.

Андрій Амброз

ПІОНІРСЬКІ ЧАСИ У РЕМБРЕНДТ, МАН.

В імени наших стареньких піонірів скажу Вам дещо з життя наших піонірських часів.

Як ми прибули до тої нової вітчини, Канади, то ми розійшлися в ріжні сторони. Одні діставали працю на залізницях, другі по містах а найбільше, тому, що були хліборобами, шукали [illegible] землями. Землі діставали від уряду яко "гомстеди" по десять долярів за 160 акрів.

Були то тяжкі часи. Нераз наші піонірі втирали слези з очий нагадуючи свій рідний край.

Поселилися ми тут в густих [illegible] Доріг не було, лише [illegible] Нераз ми блудили, ходили кілька день заки вийшли з тої гущавини. Мені самому таке придалось раз, що мусів ночувати на широкому смереці. На землі було страшно, бо зі всіх боків чути було скавулiння великих лісових вовків.

Мимо недостатків в нас панувала любов до ближнього.

Пригадую собі як раз прийшов мій сусід Сименшин, що мешкав шість миль від мене і просив мене, щоб я йому зорав кусок землі, що він викорчував. Дороги до него не було і ми почали радити, як би то там дістатися з плугом. Щоб прирубати якубудь дорогу взялоб цілий тиждень. Нарешті ми надумалися. Мій плуг був малий і ми його розібрали на дві части. Одну половину взяв мій сусід на плечі та одного вола за повід. Другу половину взяв я і другого вола за повід. Взяло нам цілий день пройти тих шість миль. Там я з'орав трох сусідам по акрови, що забавило мені цілий тиждень.

До найблизшого міста було 25 миль, в місцевості Гімлі. Неодна жінка йшла тих 25 миль з пару дозинами яєць, щоб дещо купити для своїх діточок. Найближча колійова стація була в Винипег Біч, 35 миль від нас. В 1909 році прийшла залізниця до Гімлі. Тоді ми раділи. Вставав я в першій годині по опівночі, на[illegible] брав корт темрики [illegible] їхав до Гімлі. Взяв я за ту темрику два долярі але і то було для мене велике, бо декотрі ще немали волів, немогли і то мати.

Хотяй ми переживали всякі [illegible] вигоди, ми не упадали на дусі. Все споминали Господа Бога і на Нього уповали та і не звелися. Господь Бог до[illegible] поміг нам діждати лілших часів та дещо доробитися.

Часто ми сходилися та радили. Насамперід врадили закупити цвинтар. Та рада відбувалася в домі пана Андрія Скоциляса. Там ми вибрали комітет. Я був вибраний за секретаря. Того року ми пішли колядувати. Люди були бідні і недавали богато. Пядесять центів то вже була велика жертва. До кого ми прийшли, то той прилучався до нас і наша партія ставала більша. Як ми прийшли до нашого крайного парохіянина, то вже було нас аж тринадцять. Це ділялось в 1907 році.

З часом ми побудували церковцю. В серпні, 1916 році отець Делярій ЧНІ. відправили в нас першу Службу Божу в новій церкві.

І так рік за роком ми доробл[illegible]лялися. Ті багна та ліси перемінилися в красні лани збіжжа. Шутровані дороги дають нам тепер змогу виїхати до других містів.

Той весь прибуток ми лишаємо для Вас, молоде покоління. Ви наша надія і потіха. Не забувайте за Бога. Просіть Його о поміч а Він Вам, так як нам колись, поможе. Не гордіть і нами старенькими тепер, коли ми вже не можемо працювати, коли нами треба опікуватися.

41-а РІЧНИЦЯ ЗАСНОВАННЯ ЗАПОМОГ. БРАЦТВА св. о. НИКОЛАЯ

Перший відділ Бр. св. о. Николая відсвяткував 41-у річницю заснования Брацтва в понеділок, 2-го вересня.

Торжество почалося Службою Божою в церкві св. Володимира й Ольги, котру відправив Впр. др. о. Кушнір. Проповідь отця Доктора вказала на великі добродійні цілі Брацтва на кожному кроці нашого життя.

По відправі відбулося приняття в парохіяльній салі, на котрім окрім отця Доктора та отця Кришталовича говорили делегати парохій та організацій з міста Винипегу.

Брацтво стоїть дуже добре фінансово. Потреба лежить лиш о сталого ідейного організатора.

ЗАРУБІН ЗАПРОПОНОВАНИЙ НА СОВЕТСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА В ЛОНДОНІ

Георгій Зарубін, бувший советський амбасадор на Канаду, зістав запропонований на представника в Англії, на місце Фьодора Гузева, котрий був іменований заступником советського міністра закордонних справ на місце Літвінова.

Проти Зарубіна велося слідство у Канаді за участь у шпигунстві. Він полишив Канаду ще у грудні минулого року. Після проголошення звіту комісії, що вела слідство про шпигунів, Зарубін зістав звільнений від закиду участи у шпигунстві.

Советську пропозицію нового представника тепер британське міністерство закордонних справ розглядає.

ПОЧАТКИ РИБНОГО ПРОМИСЛУ В КАНАДІ

Коли Джан Кебот, славний дослідувач, виправлявся вперше до Північної Америки, сподівався він найти там шовки й приправні коріння. Та яке ж було розчаровання його самого та й друзів його, що дали йому грошей на покриття коштів виправи, коли повернувся він з Америки лишень з рибою та шкурами.

Та незабаром після другої його виправи в 1498 р. появилися в заливі св. Лаврентія й на морській мілині коло Нюфавндленду численні рибацькі човни, які опісля щорокy приїзджали туди з Англії та Франції на багаті ловлі риби.

Рибаки ті не старалися чомусь осістися в Нюфавндленді або на суходолі Канади. Вони заїзджали туди від часу до часу набирати дров і сушити рибу, але немає згадки в записках про те, чи хтобудь з них лишався там через зиму. Коли надходила зимова пора, плили вони собі додому й аж на друге літо верталися знову до Канади. Щоправда, не причинилися вони багато до розвою Канади, все ж дали почин до великого промислу, що є сьогодні джерелом прожитку для більшости населення надморських провінцій.

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ІМІГРАНТІВ!

В Отаві парлямент якраз готовиться укладати тепер нові закони імміграційні до Канади і на основі звіту сенатської комісії в цій самій справі ведеться поважна дискусія. Ми тут не будемо наводити тих, хто противні іміграції до Канади. Але годиться підкреслити і віддати признання [illegible] **послу Г. В. Винклерови, лібералови з Лісгар,** що 29 серпня став в обороні скитальців і прилюдно заявив таке. Манітоба **має 10%** населення українського походження. Це фармарі. Він візвав уряд поробити всі можливі заходи для того, щоби як найбільше з українських скитальців допустити тепер на поселення в Канаду.

Ми [illegible] благородним [illegible] на посла з Лісгар і так само [illegible] серцем його попираємо.

[illegible] українських комуністів [illegible] литої крови, видної комуністами на жир Варшави. Більших фарисеїв світ не знав! І що на це доморослі комуністи в Канаді [illegible] так званих "культурних звязків?"

ГЕРОЯМ НА ПАМЯТЬ

ПАНАХИДА НА МОГИЛАХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ В РІМІНІ, ІТАЛІЯ

[illegible]

МОСКВА ТОРГУЄ УКРАЇНСЬКОЮ КРОВЮ!

[illegible]

Полковник Понас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів р. І. Ш.)

(Продовження)

У вязниці в Мінську

[illegible]

ПОШУКУЮТЬ

Михайло Михаловський, [illegible] Ярослава, [illegible] в Канаді, що тут вже 20 років. Іменно: Петра Михаловського і Михайла Михаловського. Адреса:

Mychailo Mychalowsky, [illegible] UNRRA [illegible] USA Zone Germany

Олександер Блиницький [illegible]

Петро Чанцляк, [illegible]

Ілля Довгоніня, [illegible]

Ольга Михалович, [illegible]

Марія Сеник [illegible]

"МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО МОЯ ПЕРЕДПЛАТА СКІНЧИЛАСЯ"

Чи Вам так здається???

Дуже легко можете переконатися як ви стоїте з передплатою.

Подивіться на наліпку. Там є зазначено коли Ваша передплата кінчиться.

Як коли бачите, що скінчилася як кінчиться заплатіть свою належитість сейчас.

Щоб Вам улекшити труд подаємо купон в [illegible] Виповніть його і заплатіть ще нині.

Хвальна Адміністраціє БН:

Залучаю $.... .... на віднову своєї передплати Будучности Нації.

Ім'я [illegible]

Адреса [illegible]

(Подайте точно в англійській мові)

[illegible]

ВСЕЧ. о. СТАХ ВИХАВ ДО ЕВРОПИ

[illegible]

ДОЛЯ СКИТАЛЬЦІВ У БУДУЧНІМ

[illegible]

ЛІТВИНОВ ІДЕ НА ПОЛИЦЮ

[illegible]

(Продовження на стороні 11)

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 481 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти:

[illegible]

Отець Шиитковський сказав [illegible] Сестри з Комарно навчили. [illegible] нас дуже веселе свято.

[illegible]

Вуйко Трохим.

БУВ У ШПИТАЛІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я Вас Вуйку дуже перепрошую, що скорше не написав, [illegible] й мав операцію. Тепер я [illegible] здоровий і вже в дома.

На самперед хочу Вам подякувати за ту гарну книжку, що Ви мені прислали яко нагороду. Тепер Вас Вуйку прошу на те велике торжество, що відбудеться в [illegible] осьмого вересня. Мій брат, разом з чотирма другими, буде висвячений на священика. Також прошу Вас на його [illegible] Службу Божу.

Посилаю одного доляра для дітей скитальців.

Володимир Новак,
Вест Бенд, Саск.

Від Вуйка: Сердечно дякую тобі за твоє запрошення та за твою жертву для дітей скитальців. Як буду мати вільний час до приїду на торжество. Жалую що [illegible] в шпиталі. Бажаю тобі кріпкого здоровля.

ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Юлія Матвійчина, Вишнет придбала одну стару передплату.

Володимир Новак, Вест Бенд, Саск., жертвував $1.00 на дітей скитальців.

Юлі та Володимирові Вуйко складає щиру подяку.

НОВІ ЧЛЕНИ "ВЕСЕЛОЇ РОДИНИ"

Новими членами "В.Р." стали:

ч. 77 **Іринка Амброз,** літ [illegible], Рембрендт, Ман., жерт. 15ц.

ч. 78 **Емілія Амброз,** літ 8, Рембрендт, Ман., жертв. 15ц.

Вуйко витає перших членів з Рембрендт.

БУЛА ВЕСЕЛА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я була дуже весела, як приносила стіжки людям, котрі приходили до нашої церкви на Богослуження на 19 го серпня. Я дуже вдячна, коли мала нагоду Вам Вуйку та Всеч. отцю Шиитковському сповнити стіжки.

[illegible]

Рембрендт, Ман.

Від Вуйка: Як мені так і Всеч. о. Шиитковському було [illegible] до мене.

ВУЙКО ТРОХИМ У РЕМБРЕНДТ, МАН.

Так несподівано Вуйко Трохим загостив до Рембрендт, Ман., околиці, що лежить [illegible] миль на північ від Виннипеґу і там при подвір'ю церкви здибався з Емілією та Іринкою Амброз котрі вже з рання пришпилювали стіжки людям що приходили на празник.

По відправі відбувся мальовничий на церковній площі. Тут Вуйко познайомився з другими дітьми. Зауважив [illegible] коруньки при собі. Одна дівчинка, Дазярія Кобузяк, як бачите на знимці, має дуже гарні коси. Її мала сестричка, Марійка, [illegible] дуже пробувала виграти на [illegible] ніжки закороткі і не могли скоро бігти.

Емілія та Іринка Амброз стали членами Веселої Родини. На цій сторінці побачите лист від Іринки.

Діти на пікніку коло церкви у Рембрендт, Ман.

[illegible] Стефан Амброз, Діана Амброз, Емілія Амброз, Маруся Кобузяк, і Дазярія Кобузяк. Другий ряд Юлія Золінський, Марія і Ганя Хухрій. Третій ряд. Ірина Амброз, Галя Смайклє та Марія Чухрій.

СВИНКА В ГОСТЯХ

Пан [illegible] Баран Баранівський і пані Баранихи справляли гостину [illegible] знайомих. Запрошених було багато [illegible] козлята, і [illegible]

Було же тихо. Неодин [illegible] свинкою [illegible] хрунька.

Чи зараз треба бути свинкою, щоби хрунькати. Роби так, як други: хочби ти навіть і пізнала свинку, то будь [illegible] образити господарів Баранівських. Ми находимо [illegible]

[illegible]

[illegible] не знали, що мають робити з таким "милим" гостем. Вкінці пані Бараниха таки не витримала і сказала:

Любі гості, прошу Вас вибачення. Бачите тепер самі, яке то [illegible] [illegible] Хто привів, дома, [illegible] перевертати той в гостях [illegible] робить.

"НАША ПОТІХА У ПОМОЧІ ДРУГИМ"

Дівчата розвеселюють дівчинку-калік[illegible]

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(Продовження з сторони 10)

опускати салю одинцем. Прочистивши собі дорогу, почали ми виходити. Тепер до [illegible] побачили ми, що бомби [illegible] вязницю [illegible] в котрій ми [illegible] находитися. [illegible] собою [illegible] Тепер лежали [illegible] будинку, що [illegible] свина доторкала най [illegible] наименше була ушкоджена. Пізнійше ми довідалися були, що у тому нападі на вязницю німецькі бомби [illegible] заступника директора вязниці та девять НКВДистів.

Попровадили нас через велике вязничне подвіря, що [illegible] до середної части вязниці. Знова дали нам [illegible]

[illegible]

окружили нас подвійною лінією [illegible] до голови, а кождий з них тримав кріс, заосмотрений в багнет звернений на нас. Ішли вони з нами тісною лавою, один від другого віддалені на два три кроки.

(Продовження буде)

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМІТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comité Ukrainien de Secours en Belgique,
21 av. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien
186 Bd. St. Germain, Paris 6

Останні Вісти...

ФАРМАРІ СТРАЙКУЮТЬ.—Около 20,000 фармарів, членів альбертійської фармарської юнії, вийшли на страйк 7-го вересня, коли їх домагання, за встановлення ради для точного розсліду фармарського положення, були відкинені в Оттаві. В цім страйку фармарів Альберти, 30,000 фармарів Саскачевану їх попирають. Фармарі будуть спиняти всяку доставу збіжжа та дробу на ринок.

ДОМАГАЮТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ДЛЯ ТРІЄСТУ.—Британський делегат на мировій конференції в Парижу зажадав "правдивої незалежности" для Трієсту, та сказав, що Югославія вимагає специяльної позиції в адміністрованню порту Трієсту, на що Британія не погоджується. "Як декотрі краї думають закладати границі з колючкового дроту і посувати їх для своєї вигоди то ці всі наші наради закінчаться невдачею" говорив пан Микиїл, англійський представник.

"КОМУНІСТИЧНА АКЦІЯ" так начинається 141 сторонový документ Конгресу Злучених Держав Америки виданий на закінчення розсліду про комунізм. В документі представлено що в 1970 р. Росія буде мати 250,000,000 населення, не включаючи присвоєних балтійських держав. З того буде 32,000,000 мужчин в роках 20 до 34, з котрих 22,000,000 будуть в мілітарнім віці 20 до 29 літ. В тім самім році начислено, що Злучені Держави будуть мати около 10,500,000 мужчин від 20 до 29 літ, а ціле населення буде нараховуватися лиш на 160,000,000. Вартаб застановитися над цими цифрами.

ДУХОВНІ ВПРАВИ священиків відбулися в Йорктоні від 2-го до 6-го вересня. Були присутні Преосв. Василій, Єпископ Ординарій, Кир Ніль Єпископ-Помічник та 34 священики. Проповідував Впр. о. Г. Шишкович, Ігумен монастиря в Йорктоні. Преосв. Владики мали спеціяльну конференцію з отцями, а отці відбули дві наради в справах новозаснованої Централі та скитальців.

о. Данило Іванцьо з Клівленд, Огайо, зістав іменований Єпископом Помічником для Преосв. Василя Такача, Єпископа Ординарія Пітсбурґської дієцезії для Закарпатських Українців в Злучених Державах. Будучність Нації радіє цею вісткою і на сьому місці складає Єпископові-Номінатові найсердечніші побажання.

КОНЦЕРТ ДОННИ ГРЕСЬКО
У ВИННИПЕГУ, 1-го ЖОВТНЯ

Перед виїздом на продовження студій музики в Ню Йорку, панна Донна Гресько даст концерт в міській авдиторії на 1-го жовтня о год. 8.30 вечером.

Через послідних три роки панна Гресько побирає науку музики під славним учителем Михайлом Піастром, Ню Йорк.

Панна Гресько є загально відома скрипачка. Дохід з її виступу в Виннипегу призначений на дальші студії. Українці міста Виннипегу повинні всі як один піти на цей концерт і тим самим помогти талановитій молодій скрипачці дійти до своєї цілі.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

Виробляє афідивіти для скитальців. Помагає діставати дозволи на в'їзд до Канади. По інформації проситься писати на адресу.

UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535, Sta. B.
або 428 Main Street WINNIPEG MAN.

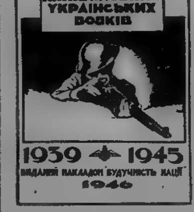

"ЗБІР ЦІКАВОСТЕЙ" це **АЛЬМАНАХ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ**

в котрім знаходиться 630 знимок фотографій наших вояків та описи про їх службу

тисячі імен ранених полеглих та відзначених

опис про діяльність Союзу Українських Канадійських Вояків

богато ілюстрована стаття: — "Тернистий Шлях України до Волі"

Те все можете мати у себе лиш за $1.00. Наклад вичерпується. Запевніть для себе сю книжку—історію виповняючи нище поданий купон та засилаючи його на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....

(подайте точно по англійськи)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

15. Нед. 14 по С.: ... Тиндал (год. 9.00 рано) Брокенгед (год. 11.00 рано)
21. Суб. Різд. Пр. Бог. Садлов (празник)
22. Нед. 15 по С.: ... Гаданвил
27. Пят. Возд. Ч. Хр. ... Елма (празник)
29. Нед. 16 по С.: ... Ловленд

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Тел. 63

СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ВИЙШЛА З ДРУКУ

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ
укладу о. А. Лубового

Книжка великого формату в гарній коліровій оправі, печатана в мовах українській і англійській, з гарними релігійними картинами. Сторін 160, ілюстраційних картин 40.

Видана накладом і печатана в друкарні "Голосу Спасителя". Ціна примірника 50 центів.

Біблійна Історія повинна находитися в кожній українській хаті. Замовляйте в

THE REDEEMER'S VOICE,
Catherine St., Yorkton, Sask.
або через автора
Rev. A. Lubovy, P.P.,
Box 85, Ethelbert, Man.

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади
Ukrainian Catholic Council,
431 Main St., Winnipeg. Ph. 92806
Домінiальний Заряд БУК-в:
441 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд УКЮ:
441 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд ЛУКЖ:
441 Main Street, Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а в Саскатуні:
201—6th Ave. N., Saskatoon, Sask.
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтоні
10920 111 St., Edmonton, Alta.
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Виннипегу
14 Kennedy St., Winnipeg, Man.
Виховний Інститут БУК-а в Торонто,
47 Wellesley St., Toronto, Ont.
Епископська Канцелярія:
235 Scotia Street, Winnipeg, Man.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації:
Dmc. Kobrynski, Box 281, Stornis Sask.
Редакція БНації:
431 Main Street, Winnipeg, Man.
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Krywucki
Tache Home, St. Boniface, Man.
Запомогове Брацтво св. о. Николая:
Ukr. Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas, Head Office, Box 3641 Station B, Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Ukrainian Canadian Committee,
701 McIntyre Bldg., Winnipeg.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший виклад проти ревматизму, ломання костий, біль голови, кривий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді лікурції. Полекша ґварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає, уживайте МІСАР Пігулки і Масть.—а полекша прийде в 24 год. Ціна Мізар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept. F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!
Шліть до нас свербивус (ягідки з диких рож). Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Свербивус, книжочка 15ц.: 2. Поживно-Лічнича Вартість Свербивусу, 15ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg, Man.

[illegible] в Бовмі, Онт., над каналом Трент. Ця идилічна картина не зраджує нічим великого фабричного руху по дальше в тім східно-онтерійскім місті.

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД УКЮ
РЕДВЕЙ, АЛТА.

Переголосовано, щоб на слідуючий рік Курси Провідників відбулися в Едмонтоні

[illegible] 25-го серпня в ювілейнім з'їзді УКЮ Альберти молодь затвердила популярність Курсів Провідників через вискази учасників цьогорічних курсів що відбулися у С[illegible] (про котрих [illegible] більше на сторон. 7) та переголосовання, щоб такі курси відбувалися в Едмонтоні на слідуючий рік.

Програма з'їзду була дуже цікавого та практичного змісту.

Говорила молодь. Говорили старші. Всі одно[illegible] погоди[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] роботу.

...Молодь, всі як один повинні бути передплатниками "ЮНАЦТВА" офіцiяльного органу УКЮ.

Виховання має опиратися на незмінних сильних моральних засадах католицької Церкви.

Молоді потребує більше заохочення від старших та наділення відповідальности та [illegible] по парохіях.

ПРИНЯТТЯ В ЧЕСТЬ о. Др-а КУШНІРА в Едмонтоні

В четвер, 22 серпня, українсько-католицька громада в Едмонтоні уладила приняття в честь о. д-ра Кушніра, котрий вертаючись з ювілейного з'їзду в Монреалі затримався на кілька днів в Едмонтоні. На бенкеті, котрий мав місце в готелі Корона, було 125 осіб.

о. Доктора витали місцевий парох, Впр. о. В. Кам[illegible], ЧСВВ та п. І. Бо[illegible] від провінціяльного заряду Братства Українців Католиків.

Передтим, на 20-го серпня о. др. Кушнір виголосив доклад [illegible] скликаним місцевим комітетом КУК в салі Українського Народного До[illegible]му. На нім зложили 500 доларів на поміч скитальцям.

НОВІ СВЯЩЕНИКИ

В церкві Матері Божої Неустанної Помочи, в неділю, 8-го вересня, Преосв. Кир Василій висвятив на священиків Йосифа [illegible], Івана Си[illegible], Дмитр. [illegible], Василя Глюту та Григорія Новака.

З нагоди цих свячень ми щиро витаємо наших дорогих нових Місіонарів Редемптористів і просимо в Бога обильних [illegible] в будучій їх [illegible] праці.

ЯК ОМИНУТИ ТРЕТЮ СВІТОВУ ВІЙНУ

"Третю світову війну можна оминути тільки полагодивши [illegible] на базі справедливости [illegible] демократії" каже Гер[illegible] [illegible] на мировій конференції [illegible] в Парижі [illegible] країни [illegible] делегація через цілий час настоює на ту **справедливість** на мировій конференції, заки Молотов та його помічники вже [illegible] критикувати.

ПЕРЕД ШЛЮБОМ ЛІКАРСЬКЕ СВІДОЦТВО

З днем першого жовтня [illegible] в Манітобі поправки до закона про шлюби, [illegible] Новий закон вимагає від осіб, що бажають взяти шлюб, лікарського свідоцтва, котре має представляти стан здоровля молодої пари не давніше як 30 днів перед шлюбом. [illegible]

ПОЛЕВИЙ МАРШАЛ МОНТҐОМЕРІ В КАНАДІ

В суботу 24-го серпня прибув до Канади Маршал Вайкавнт Монтґомері на обзорини Канади. Монтґомері відвідує [illegible], де находяться ветерани [illegible] приятельство з вояками, що були під його командою. Поводиться він собі як звичайний чоловік і є приступний до кожного.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

КУПУЄМО І ПРОДАЄМО
БИЗНЕСА, МІСЬКІ ДОМИ, ГОТЕЛІ, ФАРМИ І ГОРОДОВІ АКРИ
ТАКСУЄМО ПРОПЕРТИ
Вдавайтесь з довірям до:
ATLAS REALTY CO.
402 McIntyre Blk. 416 Main Street,
WINNIPEG, MAN.
Власитель Стефан Боук бувший сейлзмен через 11 літ у Вестерн Ґросерс.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.

Рік XIV, ч. 19 (211) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1946 Vol. XIV. No. 19 (211). YORKTON, SASK. October 1, 1946

СВЯТКУЙМО 350-ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

Ювілейний З'їзд
БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ
ПРОВІНЦІЇ САСКАЧЕВАНУ
ВІДБУДЕТЬСЯ В
ЙОРКТОНІ, САСК.
13-14 ЖОВТНЯ 1946

ПРОГРАМА:

Неділя, 13-го жовтня:— Рано: год. 8 і 9 Читані Служби Божі.
Год. 10 Торжественна Служба Божа, Проповідь
Год. 12.: Обід в Парафіяльній Галі.

Пополудні: В Рокси Театрі
год. 2.: Вступне Слово— Голова Братства Українців Католиків Саскачеванської Секції, Я. Д. Стратійчук

Привіти: о. Парох [illegible] Майор Пікер [illegible] Делєґати

Промови: Пан В. М. Ват[illegible] "Українська Катол. Централя"
Пан Ст. Шебець: "Виховання Молоді й Наші Інституції"

Вечером: Год. 7.: Вечірня

Год. 8.. В Рокси Театрі.
Концертові Точки

Історичний Виклад: "Берестейська Унія"— Всеч. о. Ігор Шпитковський

Понеділок, 14-го жовтня— в Парафіяльній Галі.

Рано Год. 9: Звіти
Братства Українців Католиків: Голова, Писар, Скарбник
Наради
Вибори

* * *

Кожний свідомий українець знає, що його нарід переходить в цей час одні з найтяжчих хвиль своєї цілої історії. В таких ментах треба великого запасу сили, щоб в страшній боротьбі не лиш не впасти, а навпаки, встоятись і навіть піти наперед, хоча б і ціною великих жертв.

Одною з найбільших запорук тієї сили, могутньої, витривалої й пробоєвої є міцне і свідоме почуття спільноти.

Зїзди, Конгреси й всякого рода громадні Манєстації виробляють те міцне почуття спільноти й тому Заряд Братства Українців Католиків Саскачеванської Секції постановив оцей з'їзд в Йорктоні й сердечно запрошує до участи в ньому усіх свідомих українців католиків.

За Заряд:
Яків Д. Стратійчук— Голова
Володимир Филипович, Писар

СВЯТО ПЛАСТУНІВ НА СКИТАЛЬЩИНІ
Священик виголошує проповідь в часі посвячення трьох пластових прапорів у таборі.

РЕЛІГІЙНІСТЬ У ЛЬВОВІ ЗРОСЛА

Один очевидець оповідає, що релігійність у Львові серед українців помітно зросла.

Одної неділі у жовтні 1945 року, переходив він усі церкви і костели у Львові. Катедра св. Юра в католицьких руках, але ніякого духовного достойника немає всі вивезені. Обслуговують катедру лиш кілька молодих священиків. Церква не вміщає всіх вірних, богато клячить на подвірю. На подвірю перед місійним хрестом горить свічки. Тамже останки Митрополита спочивають під катедрою, нарід уважає його за святого і молиться до нього. Маленька церква на вулиці Зиблинкевича запечатана. Церква оо. Василіян при вулиці Жовківській також замкнена; майже всіх оо. Василіян арештовано, всі архиви, бібліотеки, і вінності вивезено. Церква св. Пятниці при вулиці Жовківській стало переповнена людьми. Офіціяльно уважають церкву Преображення за православну та нарід не робить різниці, бо уважає урядовий перехід за насилля. Преображенна теж повна людей. Співає гарний хор перед церквою оживлений український рух. Також старинна Успенська церква переповнена людьми. Видко богато людей із східних областей беруть участь в Богослуженнях.

Хотяй як завзято Москва провадить боротьбу проти релігії то всеж релігійна свідомість українського народу проявляється. Релігійного духа українського народу, захованого в серцях наших людей навіть кат неможе знищити.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ ЖЕРТВИ

Масове вбивство українського населення в с. Завадка Морохівська.

(УПС) Дня 25. 1. 1946 р. польське червоне військо (ВП) і большевики (в числі понад 300) оточили сс. Мокре і Завадку Морохівську. Деякі відділи поляків увійшли теж в Морохів і Вислок. Коло 9-ої години ранку спалили до щенту с. Завадку та вимордували майже всіх мешканців що на ту пору попали їм в руки. Не пощаджено не мовлят ані старих жінок. Вбивано в нелюдський спосіб багнетами, розпорювано животи, виколювано очі, відрізувано язики й груди жінкам. Кільканадцять людей кинули живцем у вогонь. Всі вбиті мали поколені багнетом ноги й руки, а в деяких були відрізані лиця. Троє дітей мали відрізані голови.

НАШІ ГАЛИЧАНИ- скитальці на стації при переїзді до іншого табору.

НЕ ЗНАЄМ "ЧИ ЖИВЕМ ЧИ ДОЖИВАЄМ"
ЛИСТ З ПРЯШЕВА

Слава Ісусу Христу.

"Припоручено мені написати до Вас лист, подяки за чудовий Альманах наших канадійських братів українців, що із оружям в руках по геройськи боролися проти тої жахливої німецької гидри і своїми геройськими ділами достойно записали свої імена в історії нової епохи і кращої майбутности цілого світа.

Про наше життя вам певно відомо. Злощасна війна поницила наші села, міста оже бранила наш нарід, мільйони згинули а інші доживають віку по германських чи інших таборах, мільйони вештаються по [illegible] Европі або закуті в кайдани тужливо виглядають чи прийде те золоте сонце свободи. Дітей відділено від родичів, батьків наших від матерей, братів від сестер. Повсюди терор, переслідування, гонення, вислухи, тортури і що день тисячі жертв стають перед престолом Всевишнього, щоб дістати вічну нагороду за геройське заховання четвертої заповіди Божої, що не зрадили свій нарід. Одним словом самі не знаємо "чи ми живем, чи доживаємо," як це прекрасно схарактеризував наш поет-ґеній, Тарас Шевченко.

І в тім темнім настроєнню, в нашім конанню, коли ми стратили все, священиків, на родне почування, землю, в той час прилетіла здалека із поза моря та Ноєва голубка, Ваш Альманах, який трошки нас потішив, розбудив нашу віру і надію, який нас трошки підбадьорив до життя. Дякуємо Вам за ласкаву память.

Тут час від часу попали нам новинки із Канади, в українській мові написані, але не нашого напрямку. В них є повно дурниць, нісенітниць і повно "до неба вопіющої брехні." Дивуюся що люди, що мають голову на карку можуть так плитко думати і так сліпо датися вести тій згубній і для нас українців смертоносної пропаґанди. **Най би прийшли в Европу і дістали трошки того сала поза шкіру і подивилися з близька то би на віки вилічилися із того туманства.**

В Альманаху передовсім щиро нас вразив той українсько католицький дух. Так, лишень той дух, той напрямок може нам принести повне висвободження, зєднання і щастя нашим землям. Молимось що дня, щоб кров нових св. Йосафатів, а є їх дуже а дуже много, виблагала і сповнила наші мрії. Коли наші руки і ноги звязані, уста заперті, то говоріть Ви, канадійські, американські й бразильські орли.

До нашої Редакції прошу посилати всі числа Вашої газетки та інших, що знають о нас та інтересуються нами. Заки нам будуть доручувати то будемо ними жити.

Пізніше я звернувся до Вас о поміч на наші цілі. Думаю що поможете нам.

Ми пішлемо Вам нашу газеточку, що виходить в Пряшеві. Вона бідна як та квітка між терними а дотого переживлем тут язикову борбу, яка в Галичині була 50 роками назад.

Найщиріше здоровлю всіх братів живучих за морем.

Один із Ваших братів.

* * *

І ми теж радимо всім тим, що вихвалюють "Робітничий Рай" поїхати, подивитися, покоштувати того добра.

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД БУК-А В ЙОРКТОНІ, НЕДІЛЯ І ПОНЕДІЛОК, 13 - 14 ЖОВТНЯ

ДОЛЯ СКИТАЛЬЦІВ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

З комунікату Злученого Українсько - Американського Допомогового Комітету довідуємося, що з нагоди повороту з Европи предс. ЗУАДКомітету дра Володимира Ґалана, відбулися дня 17 серпня надзвичайні наради Ширшої Управи ЗУАД Комітету, на яких вислухано звіту председника з поїздки та вирішено ряд рі[illegible] справ

[illegible] українських скитальців ще й досі не вирішена. Уряди окупаційних держав докладають усіх зусиль, щоб наклонити скитальців до повороту, при чому трапляються беззаконня і надужиття з боку різних чинників. Скитальці рішучо відмовляються від повороту. Для оборони прав скитальців треба доконче і негайно вислати до Европи кількох представників наших Допомогових Комітетів, Американського й канадійського. Американські й канадійські горожани могли б з успіхом інтервеніювати в місцевих окупаційних властей і на місці найкраще боронити права скитальців. В основному українські скитальці ведуть себе дуже гідно й тим здобули собі пошану та признання збоку відповідних урядових окупаційних властей. Проте, самі скитальці не мають повної свободи руху, а загальні повоєнні труднощі для місцевого населення майже виключають для них можливість основного заступництва і оборони своїх інтересів ними самими. Справа висилки окремого представника Комітету до Німеччини належить до найбільш конечних і негайних.

Купно дому в Парижі. Велика частина української еміграції перебуває у Франції, як теж предвиджується її дальший зріст, бо в цьому сприяє загальна обстановка країни. Париж є центром існуючої вже еміграції та став переходним пунктом нової. Це видвигнуло велику потребу власної домівки і в тих цілях закуплено власний дім, відкриття і посвячення якого відбулося в приявності делеґата ЗУАДКомітету дня 28. червня. Нова адреса Допомогового Комітету у Франції є:

Ukrainian Relief Office,
18, Rue Taine,
Paris 12, France.

Договір з Міжнародним Червоним Хрестом. Для облегчення дуже важкого положення українських скитальців в Австрії, представник ЗУАДКомітету заключив договір з Міжнародним Комітетом Червоного Хреста в Женеві, на підставі якого Червоний Хрест зобовязався доставити до таборів українських скитальців в Австрії харчів і ліків на загальну суму $20,000. Червоний Хрест посередничатиме теж в пересилці одягу. Розподіл харчів, ліків і одягу буде переводитись під наглядом Українського Допомогового Комітету в Інсбруці.

Висилка Пакунків. Комітети у Лондоні, Парижі, Брусселі та Женеві не мають можности скеровувати пакунків з продуктами й одягом дальше до Австрії і Німеччини. ЗУАД Комітет вважає, що найпростійшою і і найбільш певною дорогою для пересилки харчових пакунків є організація КЕР, часто оголошувана в українській пресі та через котру під сю пору Українська Католицька Дієцезальна Референтура Іміґрації Канади пересилає пакунки з харчами.

Ліквідація представництва в Тулюзі. Представник Українського Червоного Хреста в Тулюзі, п. Панченко, повідомив про ліквідацію цього представництва і прохає припинити дальші посилки на його адресу.

Справа переселення. Досі тільки Бразилія офіціяльно виявила готовість прийняти 100,000 нових емігрантів, починаючи з 1947 р. Інші країни, між ними теж Венесуеля, ще непідготовані до прийняття більшої кількості емігран[illegible] справі голосу. Поголоски про більший іміграційний рух до південно американських країн не має свого урядового потвердження, як виходить зі заяви теж призначеного до цих справ окремого ватиканського Комітету на чолі якого стоїть епископ Барбієрі. Проте, було б вказане, щоби можливості та умовини еміґрації до цих країн основно провірити на місцях та подати це до відома нашим скитальцям. Справою переселення цікавиться теж британський уряд та окремий Комітет для оборони прав скитальців, на чолі якого стоїть лорд Беверидж. Зі секретарем цього Комітету наш представник відбув наради та познайомив його з положенням і потребами українських скитальців.

Відношення державних властей до скитальців. Відношення британських та американських властей до скитальців в поодиноких зонах різне та найчастіше залежить від місцевого команданта. Урядові круги в Лондоні виказали до наших скитальців багато зрозуміння і там не можна було вичути того ворожого наставлення, з яким часом доводилось зустрічатись в деяких колах у Вашингтоні. Головна причина в тому, що британці приділили до УНРРА кращий елемент, який має більше зрозуміння до людської недолі та краще поняття гуманітарних обовязків і прав людини. При цьому треба зазначити, що справа правильної інформації чужинців про українських скитальців дуже занедбана і це обовязково треба направити.

Міжнародня Українська Допомогова Організація. Успіхи праці ЗУАДКомітету мають велике значення для українських скитальців. Праця Комітету дала їм не тільки відповідне матеріяльне забезпечення, але вона теж вдержує на відповідному рівні їх мораль. Тому теж виринула думка заснувати міжнародню Українську Допомогову Організацію, в роді жидівської Jewish Joint Relief.

Наради представників усіх Українських Допомогових Комітетів, які відбулися в Парижі в днях від 29-31 липня, поклали під цю організацію тверді та здорові основи власних сил. Це викликає потребу ще більшого обєднання та скріплення наших сил в Америці та Канаді.

Співпраця в допомоговій акції. Великою вимогою часу є потреба якнайтіснішої співпраці в допомоговій акції між усіми нашими Допомоговими Комітетами на цілому американському континенті, насамперед в розділюванні та контролі допомоги. Це забезпечить справедливий розподіл допомоги між усіх скитальців та охоронить від можливих в таких випадках надуживань.

Справа сиріт — це справа загалу. Доля українських сиріт тісно звязана з долею загалу українських скитальців, бо всі вони сьогодні це новітні невольники, залишені на призволяще долі. Боротьба за врятування сиріт є частиною загальної боротьби за існування і права українських скитальців. Цю боротьбу мусить звести та виграти наше громадянство в Америці та Канаді.

КАНАДІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР РОБІТНИЦТВА ГОЛОВОЮ КОНФЕРЕНЦІЇ СВІТОВОЇ РОБІТНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Дост. Гамфрей Мичел, Міністер Робітництва в канадійському парляменті, отвирає 29-у конференцію Світової Робітничої Організації, котра почалася в Монтреалі 19-го вересня. На цю конференцію, що триватиме цілий місяць, зїхалося 500 делеґатів і їх дорадників репрезентуючи 50 країв.

НОВА ВАСИЛІЯНСЬКА АРХИМАНДРІЯ

Апостольська Столиця в Римі заіменувала для Чину Святого Василія Великого нову Архимандрію тобто Головну Управу Чину. До неї належать: о. Глиб Кинах, генеральний вікарий (заступник архимандрита), о. Павло Миськів, протоконсультор (перший дорадник), о. Тит Галушинський, другий консультор, о. Микола Когут, третій консультор, о. Йосафат Лабай, генеральний економ, о. Йосиф Заячківський — генеральний писар. Нова Управа буде управляти всіма оо. Василіянами в Европі і на американським континенті аж до загальних зборів Чину й вибору нового архимандрита [illegible] Діонисія Ткачука. Цілі Архимандрія перебуває в Римі.

В цій новій Головній Управі Василіянського Чину буде перший раз американець. Він о. М. Когут, ЧСВВ, до [illegible].

[illegible] великий удар монастирі позабирали монахів одних [illegible], інших постріляли або ув'язнили. На волі осталась мала горстка, що не [illegible] між народом. На[illegible] кращих часів для народу й Чину.

("Світло")

"УРОЖАЙ ДОБРИЙ. АЛЕ Я ХОЧУ СТАЛОЇ ВІДПОВІДНОЇ ЦІНИ ЗА СВОЇ ПРОДУКТА"

Фармерський Страйк Продовжується

Фармерська Унія, якої головна сила є в Альберті, проголосила страйк 7-го вересня, коли уряд в Оттаві не приняв її домагань в назначенню ради, яка вважала б над тим, щоб була рівновага цін між цінами фармерських продуктів і цінами фабричних продуктів. Фармар, член цеї Унії, бажає щоб ціни фармерських продуктів підносилися в такій мірі і в ту саму пору як підносяться ціни фабричних продуктів.

Страйкуючі фармері здержують висилку своїх продуктів до міст та заразом, щоб зробити страйк якнайбільше удачним, формуються в пікети, розставляються по шляхах та завертають домів тих фармерів, що везуть продукта до міст. Хто їх не слухає тому роблять шкоду, висипаючи збіжжа на дорогу а молоко в рів.

Страйк шириться по Саскачевані. Лиш Манітоба до тепер ще не бере активної участи в цім страйку.

Наслідки страйку вже можна зобачити. В Едмонтоні являється брак мяса, смальцю та яєць. З різнів робітників відсилають домів, бо нема для них роботи. В деяких містах Альберти бучерні та ресторани позамикано. Навіть у Виннипегу різники відчули страйк бо достава худоби та яєць з Альберти припинилася.

АНГЛІЙСЬКИЙ ЩОДЕННИК ПРО УКРАЇНЦІВ

"Тид Шрайлер у Виннипег Трибюн"

Українці є веселий народ: вони [illegible] роботи [illegible] мужики. На їх лицях все є усмішка.

З 300,000 канадійських українців 89,762 живе в Манітобі а з тих 22,500 у місті Виннипегу. Помимо своєї меншости вони мають 7 своїх представників у манітобській леґіслятурі. Що року до університету вступає 500 українських канадійців. В Виннипегу є 12 українських докторів, 10 дантистів, 10 шкільних учителів, 19 [illegible] і велике число бизнесовців. 500 шкільних учителів у Манітобі є українського походження. 10 з канадійських 18 українських часописей видаються у Виннипегу. 33,000 канадійських фармерів є українці.

Один українець приїхав до Канади тому 10 літ назад і мав всего 36 долярів. Якийсь час [illegible] свого прибуття до Канади займався кошенням трави в місті по 25 центів за льот. Сьогодні він є власником компанії вартости 1,200,000 долярів. Українці збогатили нашу культуру більше і глибше як котра друга група.

* * *

Гарно та похвально висловився пан Шрайдер про українців хотяй він лиш торкнув їх заслуги. Богато більш можнаб написати на ту тему. Однак це доказує нам, що ми не маємо чого встидатися нашого походження а натомість можемо гордитися таким поступом.

ОЛИВА З КУКУРУДЗІВ

Вже від довшого часу роблено проби, якби то використовувати на фармах солому, полову тощо. І ось недавно оголошено, що вченим пощастилося видобути опалову оливу з кукурудзяних шульків. Кажуть, що можна виробляти 90 до 95 ґальонів моторової оливи з одної тони шульків. Значить це, що в Канаді відкрито нове джерело, яке зможе постачати щорічно 2,800 міліонів ґальонів опалової оливи.

Міністер Фінансів
ПРОГОЛОШУЄ
НОВИЙ ВИПУСК БОНДІВ
Для Щадження в Мирних Часах

Канадійці, це ощадний нарід. Память про їхнє фінансовання війни останеться живою на довгі часи в майбутньому.

Через шість років заощадили й зложили в Бонди Перемоги та в Воєнні Щадничі цертифікати мільйони та, що нікому б було й не снилось про те. Тисячі навчились, як то пожиточно щадити реґулярно, систематично чи то через малі місячні суми чи через поодинокі великі вклади. Через те вони призбирали поважні особисті запаси гроша побільшуючи свою безпечність і своє вдоволення в майбутньому.

Тому що зо всіх сторін краю приходили до мене предложення й просьби, щоб продовжати той догідний спосіб щадження також в мирних часах, ми постановили створити Канадійські Щадничі Бонди.

Видавання Воєнних Щадничих Цертифікатів для загалу населення припиниться 30. вересня й останні частини сплати на останній випуск Бондів Перемоги незадовго скінчаться. Таким чином Канадійські Щадничі Бонди подбають для громадянства о догідний засіб продовжати без перерви свою звичку реґулярно щадити.

Публика повинна запримітити, що цим разом буде менш продавців, ніж тоді, коли йшло про Бонди Перемоги. Канадійські Щадничі Бонди буде, щоправда, продаватись через банки, через уповажнених продавців, через брокерів та через компанії убезпечень та позичок, одначе всі ті аґенції не будуть мали можности наблизитись до кожного канадійця окремо. То значить, що канадійці будуть мусіли самі подбати про своє власне закупно Канадійських Щадничих Бондів. Якщо вони бажають скористати з оцієї нагоди, вони повинні сейчас взятись до діла.

Канадійські Щадничі Бонди мають дати громадянству найкращий засіб до користання свого гроша. Я поручаю Вам його як безпечний, корисний та догідний спосіб, в який вложити свої ощадности.

Тепер я оголошую умови, на яких Канадійські Щадничі Бонди будуть пущені на продаж з 15. жовтням.

[signature]
MINISTER OF FINANCE

...Дещо про КАНАДІЙСЬКІ ЩАДНИЧІ БОНДИ

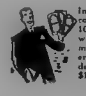

Interest 2¾% by annual coupon. Purchase price 100%. Accrued interest will be charged if payment is made after November 15th. Issued in denominations of $50, $100, $500, and $1000.

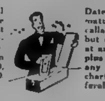

Dated November 1, 1946, maturing in ten years. Non-callable by the Government, but redeemable by the owner at any time at full face value plus interest at coupon rate at any branch in Canada of any chartered bank. Non-transferable and non-assignable.

Holdings by any one person limited to $2000. Registered as to principal, providing protection against loss. Available for cash, on the Monthly Savings Plan or by personal arrangement with a bank.

МАЄ 131 ЛІТ

ЕДВАРД МОНРОВ
Ще сміється, та каже, що їсть що хоче та робить що хоче, хотяй дожив вже до 131 років. Перебуває в Ню Йорку.

З МИНУВШИНИ МОНТРЕАЛУ

Зараз напроти церкви Нотр Дам у Монтреалі, що є одною з найславніших у цілій Америці, стоїть величавий памятник здвигнений на честь основателя того міста, Павла Шомеди де Мезонев.

Мезонев вибрався з Франції понад триста років тому в 1614 році, разом з невеличким гуртом вояків і переселенців для дослідження великої а мало знаної землі, яку що правда, відвідали вже були передше інші славні французи: Жак Карте і Самоел Шамплен.

Підчас своїх дослідчих виправ Шамплен обібрав собі за торговельну станицю місцевість, де сьогодні розляглося найбільше місто Канади — Монтреал. Кольонії однак не заложив він там відразу. Учинив то аж тридцять років пізніше Мезонев і надав тій оселі назву Віль Марі в 1642 році.

З початку оселя Віль Марі розвивалась повільно. Двадцять років після збудовання перших хатів приріст населення був там незначний, за ледве двісті осіб, а всіх хатів було не більше сорок.

Головною причиною повільного росту населення були індіянські напади. Особливо войовниче племя Ірока зчаста уладжувало напади на новоприбувших поселенців і спричинили їм багато пакости.

Ходила тоді чутка, що індіяни плянували вигубити до ноги населення Віль Марі та інших кольоній. Молодий француз Адам Доллард не злякався тих поголосок т[illegible] не ждав, щоб аж індіяни напали на оселю білих, але негайно зібрав відділ з шістнадцятьох вояків і вибравсь проти індіянів, щоб перешкодити їхнім плянам. Та дарма, що вояки були досконало узброєні і виявили нечувану хоробрість, лиш раз чи два пощастило їм відперти наступи ворога, однак вкінці по завзятих боях не зміг Доллард встоятись перед індіянською перевагою і разом зо своїми шістнадцятьма товаришами поляг на полі битви. Все ж своїм геройством оця горстка одчайдухів спасла життя цілої оселі. Індіяни після коштовного досвіду з невеличким гуртом французьких смільчаків, бачучи свої численні втрати, залехали свій плян і лишили білих поселенців у спокою.

Незабаром після того король Франції Людвик XIV зацікавився своєю новою кольонією і скріпив там свою залогу свіжим військом та новими поселенцями. Уперше тоді дозволено молодим жінкам їхати до нової землі в цілі подружжя. І так до 1665 року виїхало до Нової Франції понад 2000 вояків і поселенців. Скоро після того населення Монтреалу приросло рантом до 800 душ і, судячи по всьому, стелилась перед ним світла будучність.

Людвик XIV не вдоволявся однак природним розвитком Нової Франції, а бажав прискорити його в той спосіб, що складав щедрі жертви на церкви та обсипував грішми людей, що вдавали бідних, або теж частенько спомагав грошевими дарами торговельні підприємства. Наслідки того дались скоро бачити. В кольонії зникло зовсім зацікавлення працею й підприємчивістю, серед урядників запанувало хабарництво, а в приватних підприємствах ширилась крадіж.

В 1760 році французька армія піддалась анґлійцям, а ці після здобуття Канади завели зміну в міській управі, й незабаром у тій кольонії зачалось нове життя.

На протязі своєї історії місто Монтреал мало два пожари,— один в 1765 році, другий три роки пізніше. Внаслідок того вигоріла до тла четвертина міста. Та не зважаючи на те нещастя, місто відбудовалось знову у скорому часі.

Перший часопис — Ди Газет — появився в 1776 році й виходить без перерви до нинішнього дня. В 1817 році заложено там перший банк — Бенк оф Монтреал — з капіталом у висоті 87,000 фунтів стерлінґів. В 1832 році збудовано там пристань і так Монтреал став вїздною брамою Канади. Закінчення залізничої лінії до атлантицького надбережжя й одночасно до Торонта в 1856 році, як також заложення Монтреальської Корабельної Компанії в тому самому році причинились у головній мірі до розквіту Монтреалу.

Минувшина Монтреалу була дуже бурлива. Насамперед мусіло місто зводити боротьбу з індіянами, потім пожари, після того чума, а вкінці повстання. Однак всі ті перешкоди Монтреал поборов щасливо і завдяки своїй відвазі й ініціятиві виріс він на найбільше та найважливіше місто Канади.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМІТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельґія:
Comité Ukrainien de Secours en Belgique
24 r. Livingstone, Bruxelles

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

У ЦЬОМУ ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ...

...Святкуємо 350-ліття зединення української Церкви з Апостольським Престолом та радіймо, що можемо належати до тої єдиної, святої, соборної та апостольської Церкви, до котрої можуть належати всі народи всього світу. Радіймо та будьмо вдячні, що живемо в країні де маємо свободу віри, де нас ніхто не переслідує, де нам вільно справляти ювилеї, виховувати своїх дітей у вірі наших батьків.

...Скріпляймо наші парохії, засновуймо нові католицькі громади, будуймо нові церкви на славу Божу та добра нас самих.

...Переводім у життя науку Католицької Церкви... живімо в любові... будьмо милосердні... спішім з поміччю для наших братів та сестер на скитальщині.

...Беріми живу участь у всіх ділянках нашого особистого, родинного й народнього життя, та вкладаймо у ті ділянки католицький світогляд.

...Читаймо, поширюймо та підпомагаймо Українську Католицьку Пресу, котра усе стоїть на сторожі нашої релігії, наших справ. Нею є — Українські Вісти, тижневик з Едмонтону, Будучність Нації, та Світло, двотижневики; Голос Спасителя, та Юнацтво, місячники, та квартальник — Місійні Вісти.

...Поможім новозаснованій Централі Українців Католиків Канади виповнити завдання Католицької Акції.

ВИСИЛКА ПАКУНКІВ ЖИВНОСТИ

ВЕРЕСЕНЬ, 1946

Жертва парохіян Пресвятої Евхаристії у Винипегу на Елмвуд. Збірка в церкві переведена всеч. о. Ігорем Шпитковським, котрої поіменний виказ вміщено на іншім місці цеї часописі, принесла $110.00

Вислано негайно через CARE сім пакунків живности, по 49 фунтів кождий, як слідує, для слідуючих осіб:

1) Мирослав Німців, будівничий, тепер в Австрії
2) Семен Чорній з родиною, три особі, тартаковий робітник, в Австрії
3) Ольга Михалович з двома малими дітьми, чоловік пропав на роботах, вивезений націстами, в Німеччині.
4) Дарія Станько з малою дитиною, в Австрії
5) Юрій Княжинський, пять осіб родини, учитель, в Австрії
6) Стефанія Крушельницька з двома дітьми, в Німеччині
7) Михайло Ганусяк і три робітники в шпиталі, в Швеції

Всі згадані особи скитальці, всі без средств до життя.

Висилка для кождого по одному пакункові живности, кождий по 49 фунтів ваги. Кошти посилки включаючи летунську почту листа і поручення, разом $106.07.

Остає $3.93.

Пан Володимир Годованський з Торонта збірку на весіллю в панства Банери $26.00

Пан Михаїл Войцешин з Гемилтону так пише: "Висилаю на поміч братів і сестер католиків на скитальщині $20.00 а ви зарядіть моєю бідною лептою, що конечно" $20.00

Разом $46.00
З перенесення .. $3.93

Разом $49.93

Ми сердечно дякуємо за збірки і присланя всім жертводавцям та тим, що потрудилися на ту благородну ціль. Можемо впевнити пана Войцешина, що його лепта цілком не є бідна, але богата на любов і щирість.

Вислані далі слідуючі пакунки живности через *CARE*:

8. Михайлові Ждан, уч. і студентам в Німеччині
9. о. Евгену Дихдалі в Австрії
10. уч. Михайлу Тершаковцеві з родиною, шість осіб, в Австрії.

Кождий пакунок по $15.00 ам. долярів, з пересилкою $45.63

Остає до перенесення $4.30

Хто слідуючий в помочі голодним братам і сестрам в Европі?

Дієцезальна Референтура Іміграції.

РЕЗОЛЮЦІЯ

В СПРАВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ XIX КОНҐРЕС ПАКС РОМАНА

(УПС) Мадрид, 15. 7. 1946.

2-го липня 1946 р., при кінці одного пленарного засідання XIX Конгресу Пакс Романа, яке відбулося в Ескоріялі, Кльод Ганьон, адвокат із Квебеку і представник Канадійської Федерації Католицьких Університетів, запропонував в імені канадійської делегації протестну резолюцію проти переслідування, що шаліють сьогодні проти католицької Церкви в Україні.

У свойому вступі він зауважив, що Конгрес декілька разів католиків обеднался в дусі солідарности, щоби ставити чоло католиків обедната нись дусі солідарности, щоби ставити чоло ворогам Христовим. Але не вистарчить тільки ствердити ті принципи, сказав він, не треба боятися зайняти становище, коли того вимагає обставина.

"Я цілком не хочу переконати Збори, що Україна це одинокий край, де переслідується католиків, але я думаю, що справа України, це зовсім особлива справа. Не треба забувати, що Його Святість Папа видав у грудні минулого року, цебто пройшло пів року тому, енциклику "Орієнталес Омнес," яка посвячена виключно проблемі Української Церкви."

Вороги Церкви зробили все, щоби знищити католицьку віру в серці тих пятьох мільйонів вірних. Що більше, вони стараються знищити цілковито їхню церковну єрархію і в тому саме пункті положення України різниться від положення інших країв.

В тому місці канадійський делегат зацитував заяву Його Еминенції Кардинала Тіссерана, Префекта Східньої Конгрегації, яка то заява викликує всю лютість переслідування католиків в Україні. Він згадав м. ін., що сім українських епископів увязнено та що три з них померли в юрмі і що одну пяту всіх священиків заслано.

Потому він відчитав сердечні слова потіхи Святішого Отця: "Ми звертаємося якінці до вас всіх Католиків Української Церкви. Ми співчуваємо нашим батьківським серцем з вашими недостатками і терпіннями. Ми знаємо добре, що наша віра наражена на перфідні підступи. Здається навіть треба боятися, що в близькому майбутньому ще більші муки стрінуть тих, що не погодяться зрадити святих обовязків віри. Тому мої дорогі діти, ми ще раз взиваємо вас, щоби ви не дали себе перемогти ніякими погрозами чи намовами. Ані навіть заслання, ані небезпека смерти не може довести вас до того, щоби зрадити вірність до Матері Церкви."

"Я не потребую додавати ніодного слова більше, сказав канадійський делегат на закінчення, — щоби вас переконати про вас конечний і спішний обовязок, запротестувати проти тиких переслідувань Католицької Церкви в Україні."

Текст канадійської резолюції такий:

"Злучений думками й серцем із Найвищим Керманичем Церкви, якого батьківське серце, як сказав він 23 грудня 1945 р. у своїй енцикліці "Орієнталес Омнес," відчуває глибокий жах задля Католицької Церкви в Україні, тому, що бачить нову люту бурю, яка загрожує тій Церкві, XIX Світовий Конгрес Пакс Романа, зібраний в Ескоріялі, свідомий великої цілісности Містичного Тіла, яке творять всі вірні з Христом, обєднується в дусі молитви зі своїми страдальними братами в Україні, солідаризується з їх спротивом і протестує в імя свободи совісти — проти дикого переслідування, яке шаліє тепер проти тієї Церкви."

Після того, як резолюцію прийнято через акламацію, п. Андрій Кішка, президент Української Делегації забрав слово, щоби подякувати Канаді за її шляхотну інтервенцію в обороні його терплячих братів в Україні. Він додав, що прийняття тієї резолюції Конгресом не полегшить напевно горя католиків у його батьківщині,... але воно являтиметься одним із найкращих прецедентів відважної постави, якої не забудуть ті, які сьогодні терплять жорстокі переслідування.

НА ЧИЇХ РУКАХ КРОВ?

В притчі про виноградник питав Христос сучасних фарисеїв: Що зробить власник винограду з тими негідними робітниками? А вони без нерад відповіли. Злих злі погубить їх і виноград передасть иним ділателим, іже воздадуть єму плоди во времена своя.

Так виректи самі присуд на себе:

Злих зл погубить їх!

І так сталося. З фарисейського виноградника на святій землі в році 70 по Христі не оставси камень на камені. По нинішний день остала тільки стіна плачу, куди ідуть і плачуть раз на рік потомки давних.

Залили Україну кровю і слізми її найкращих синов та доньок. Якийсь московський зайда і приблуда, по імени Никита Хрущоф, став премієром "уряду" і безкарно досі виморює дітий України під позором всяких "чисток".

А скільки погинуло на Сибірі, на Соловках!

Де діли Ірчана?

Де подівся Сембай? А Чубар, Хвильовий, Любченко, Крушельницький, та інше шість числа?

Де ділися всі вони, такі ваші червоні комунисти, котрих ціла вина була в тім, що вони були українці, відчували штучний голод і виморювання України Москвою та відважилися казати правду в очі — де ділися ті всі?

На чиїх руках їхня кров? А ось на чиїх!

На руках московських зайдів і опричників-зрадників, кацапів з Москви! І прийде час розплати для всіх катів і для тих!

Дійсно правду пише большевицьке Слово з Винипегу: "Кого на руках кров рідного народу, той не заслуговує ні на допомогу, ні на милосердя." Це відноситься також до вас, товаришу Перебендя, і до всіх ваших кацапських однодумців. Прийде час і на вас, певно прийде!

ГОЛОВА УКР. АВТОКЕФАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ СТАВ КАТОЛИКОМ

"Батьківщина", тижневик табору у Ріміні, Італія, з 21 липня ц.р. подає, що голова Української Автокефальної Церкви арх. Микола Антономів приступив у Римі до Католицької Церкви.

ПРОСТЯГАЮТЬ ДО НАС РУКИ

"Не маємо що їсти ні в що вбратися!"

"Пришліть нам афідейвит."

Такі просьби, наших братів на скитальщині, приходять до нас тут в Канаді, що дня.

Простягають до нас руки та благають нашої помочі.

Хотій не одному з нас тяжко, чи є в себе непасти в котрому наш нарід ниніі находиться то все ж таки ми не можемо остатися глухі на ті всі прохання.

Удільм частину нашого добра потерпівшим нашим братам.

Поможім їм по нашій змозі.

Вишлім їм пакунок живности — уживаного шмаття — а коли не можемо, даймо свою жертву на закупно таких пакунків.

Вишлім їм афідейвіт на приїзд до Канади.

Це є наш святий обовязок!

Жертви на пакунки живности посилайте на адресу Централі Українців Католиків Канади.

Ukrainian Catholic Council,
431 Main St.,
Winnipeg, Man.

КАНАДА ПРОТИ НАСИЛЬНОЇ РЕПАТРІЯЦІЇ СКИТАЛЬЦІВ

Канада, через свого представника Пол Мартина, виступила отверто проти силування скитальців вертати до рідних країн проти їх волі.

Від себе Канада дала слідуючі пропозиції:

1) Проблема приміщення скитальців є міжнародною відповідальністю.

2) Репатріяція повинна бути виконана до найбільшого степення — але жадний скиталець не повинен бути репатрійований проти своєї волі.

3) Жадної помочі не треба дати военним злочинцям, квіслінґам або зрадникам.

Совети хотілиби записати всіх скитальців, що не хочуть вертати до рідних країн на лісту злочинців та квіслінґів.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Ігор Ю. Шп.

У 350-ЛІТТЯ БЕРЕСТЕЙСКОЇ УНІЇ

Згадав я дні давні, роздумав над усіми ділами Твоїми — над творами рук Твоїх роздумував. (Пс. 142. 5)

Було то в давних часах, тисячу літ іще перед Христом, за часів ізраїльского царя Давида. Гонений завистю засліпленого Савла, мусів Давид втікати та скриватися у бездорожних степах Юдеї.

Сумні — невеселі дні переживав тоді цар Давид: Опущений всіми, — сам оден серед ворогів, — безнастанно загрожений у свойому житті...

У такій то критичній хвилі находив він єдиний захист і розраду у розмові з Господом Богом. І ось плодом цих розважань та розмов із Господом Богом були численні, прегарні псальми, а м. ін. і псалом 142... у якому находимо й вище наведені слова: "Згадав я дні давні, роздумав над усіми ділами Твоїми, — над творами рук Твоїх роздумував."

Час нашого життя — то наче велика ріка, филі якої безнастанно пливуть й пливуть в океан вічности. На березі тієї ріки стоїмо ми, люде, оглядаючи ті рвучі филі, що нас минають. І згадуємо сьогодні ті филі, що вже пройшли, як "дні давні," а теперішні переживаємо, як сучасність та нетерпляче вичікуємо, які филі завтра, позавтра, за рік, за десять літ надійдуть...

Такими глядачами життя є так поодинокі люде, як теж і цілі народи. Є ним очевидно і наш український нарід.

Невеселу дійсність переживає оце тепер український нарід в Европі. На прастарих землях нашого народу панує страшна большевицька неволя та нікчемність польських посіпак. Землі наші знищені, святі церкви поруйновані, наші Владики запроторені разом зі своїми вірними — в північні заслання. Решітки цвіту українського народу мучаться по скитальських таборах і грозить їм кождої хвилі примусова видача в керваву й ненаситну пащу большевицького звіря... Одинокою потіхою нашою у тім страшнім положенні наших братів та сестер в Европі є тільки ся віра, що филі сучасности нашого народу не стоять на місці але йдуть, проминають, даючи місце іншим, будучим, — певно ліпшим.

Як коли тяжке положення витиснуло зі серця Давида визнання: "Згадав я дні давні (і) роздумав над усіми ділами Твоїми" (Господи), — так і теперішнє страшне положення нашого народу спонукує нас і улекшує нам, помянути "дні давні" нашої світлої минувшини — поворот наших прадідів до правдивої віри в Берестю Литовськім, 1596.

Наші діди і прадіди через свій сміливий крок — поєднання з Апостольським Престолом — виказали велику свою любов до Бога, одиноко правдивої Церкви основаної Христом та свого народу.

Радіймо у цім ювилейнім році, що ми можемо зватися вірними синами наших батьків, що заховали та дорожимо тою св. Вірою, яку вони нам передали в спадщині.

Дорожім нею як найбільшим скарбом та виховуймо в тім дусі наших дітей. У той спосіб причинимося якнайкраще до щасливішої будучности нашого поневоленого народу.

В ЮВІЛЕЙНИЙ РІК НА СЛАВУ БОЖУ

БУДУЮТЬ ВЕЛИЧАВУ ЦЕРКВУ У ВИНИПЕГУ
при парохії св. о. Николая

Характер Церкви

Вартість народу числиться по його культурі, мистецтві й жертвенности, коли даний нарід має ці прикмети ми називаємо його великим народом, хочби чисельно такий нарід був малим — то духом великий. Він готовий до великого чину кожної хвилі. Такий нарід доказує чудес, творить історію, а хто творить історію не може загинути. До такого народу можна зачислити українську іміграцію в Канаді.

Ми тільки що переступили пороги першого півстоліття нашого побуту на канадійській землі. Підсумовуючи наші здобутки за так короткий час ми чуємося гордими працею наших піонірів, котрі не тільки боролись за кусок хліба через тяжкі часи в початках, але незабули дати своїм дітям виховання, науку, здвигнути сотки релігійних, національних та виховних інституцій, словом дали доказ української життєдатности. Що з нами числиться уряд, та інші народи в Канаді й Америці то це заслуги наших піонірів. Цей престіж ми не тільки мусимо затримати, але його що раз більше розвивати, а можемо його розвинути не пустими словами — але ділами у формі наших інституцій й церков.

Парохія св. о. Николая у Винипегу будує величаву церкву. Коли приглянетеся рисункові цеї церкви, то завважете, що характер її цілком відмінний від попередніх церковних будівель.

"Візатійщина: її підклад" українське завершення, доповнення модерної штуки оперті на лініях національного гербу, тризуба з приноровленням американської модерної штуки з якою ми стрічаємося.

Причиною, було викинути всякі чужі впливи, що закралися давніше у наших архитектуру — азовсько орієнтальних домішок. Також зазначити що українська архитектура це злиток двох відрубних собі східно й західно европейських культур, котрі витворили окремо питому — українську архитектуру, якої зразки маємо (Архитектура Княжих Часів). Коли осторожно переглянемо образки нової церкви, то зауважимо, що головно копула збудована у виді царської корони (тіяби) та дві корони, мітри на передних вежах, символіка вище згаданих є самозрозуміла — і пояснень не потребує. Дана обвідка на око — корони та хребти декоративні після проекту мають бути золочені "Електроплейтінг" куля на самому вершку "Кроміюм" як також хрести. Жемчуги корон малиби заступити металеві плитки потягнені порцеляновою емалією у ріжних кольорах, коли цего буде потрібно. Все це не лише для краси але витримає всяку зміну погоди і дасть відпорність ржі й зіпсуттю. Будинок мур-цегла, вся архитектура, орнаментика на зовні це камінна композиція роблена на місці в часі будови.

Збудовання такої церкви не лише буде славою для парохіян св. о. Николая, але славою всіх українців — не лиш міста Винипегу, столиці нашої дієцезії, але славою для українців в цілій Канаді.

Так виглядає церква у своїй довжині з одної сторони глядача. Довжина церкви самої без головних сходів виносить 160 стіп.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ ВОСЬМА ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА
Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 124)

Братіє, молю ви іменем Господа нашего Ісуса Христа, да тожде глаголете вси, і да не будут во вас распри; да будете же утверджени во томже разуміції і в тойже мисли. Возвістися бо ми о вас, братіє моя, посланим от Хлоіса, яко рвения во вас суть. Глаголю же се, яко кійждо вас глаголет: "Аз убо есм Павлов, аз же Апполосов, аз же Кифин, аз же Христов." Єда разділися Христос? Єда Павел распятся по вас, іли в імя Павлово крестистеся? Благодарю Бога, яко не єдинаго от вас хрестих, точію Кріспа і Гая; да не кто речет, яко во мое імя крестих. Крестих же і Стефанинов дом. Прочее не вім, аще кого іного крестих. Не посла бо мене Христос крестити, но благовістити, не в премудрости слова, да не іспразднится крест Христов. Слово бо крестное погибающим убо юродство есть, а спасаемим нам сила Божія есть.

НЕДІЛЯ ДЕВЯТА ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА
Ко Корінтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 128)

Братіе, Богу есмо споспішници Божіє тяжаніє, Божіє зданіє есте. По благодати Божії, данний мні, яко премудр. архитектон основаніє положих, іже назидает; кійждо же да блюдет, како назидает. Основанія бо іного никтоже может положити, паче лежащаго, еже есть Ісус Христос. Аще ли кто назидает на основанії сем, злато, сребро, каменіе честное, древа, сіно, тростіє; ко егождо діло явлено будет. День бо явит, зане огнем открилвається; і коегоже діло яковоже есть, огнь искусит. І егоже аще діло пребудет, еже назда, мзду пріймет. А егоже діло згорит, отщетится; сам же спасется, також якоже огнем. Не вісте ли, яко храм Божій есте і Дух Божій живет во вас? Аще кто Божій храм растлит, растлит сего Бог; Храм бо Божій свят есть іже есте ви.

ТІЛЬКИ ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ

Реколекційні Науки о. Григорія Шишковича, ЧНІ.— 25 наук, видані і списані о. Ст. Семчуком на правах рукопису. Ціна $2.00. Висилається лишень за попереднім надісланням грошей. Замовляти на адресу:
915 Бойд Еве., Винипег, Ман.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Жовтень, 1946

1	В	18	Преп. Евменія
2	С	19	Мч. Трофима
3	Ч	20	Вмч. Евстахія
4	П	21	Ап. Кондрата
5	С	22	Смч. Фоки
6	**Н**	**23**	**Нед. 17 по Сош.**
7	П	24	Прмч. Теклі
8	В	25	Преп. Евфросинії
9	**С**	**26**	**Прест. Ів. Богсл. (нн)**
10	Ч	27	Мч. Калістрата
11	П	28	† Преп. і ісп. Харит
12	С	29	Преп. Киріяка
13	**Н**	**30**	**Нед. 18 по Сош.**
14	**П**	**1**	**Покр. Пр. Бог. (нн)**
15	В	2	Сщмч Кипріяна

УСТАВ

6. Нед. 17 по С. і Ап. і Єв. Ів. Богослова. Всеночне. Гл. 8 Єв. утр. 6. Вел. Веч.: Блаж. муж. Гди Взх. стих. 10: воскр. 4 і Богосл. 6. Сл. Богосл. Ін. Догмат. Чт. 3. Литія. Стхви. воскр Сл. Богосл. Ін. Богор. На Благословенню хлібів Богор. Діво — 2р. і Троп. Богосл. 1. Сл. Божа: Троп. воскр., Богосл. і Кондаки воскр. Сл. Конд. Богослов. Ін. Богор. по гл. Конд. Прок., Прич. і Алл. воскр. і Богосл. Ап. з. 183 і 73. Єв. Мат. з. 62 і Ів. з. 61

9. Ап. і Єванг. Івана Богсл.: Служба ця разом з всеночним переноситься на попередну неділю

13. Нед. 18 по Сош. і Покр. Пресв. Богор.: Всеночне. Гл. 1. Єв. утр. 7. Сл. Б.: На Прийдіте поклонімся можна брати припів: Спаси Нас Сине Божій, молитвами Богородице, поющія ти, аллилуя. Троп. Воскр. і Покр., Сл. Конд. воскресний, Ін. Конд. Покрова, Прок. Алл. і Прич. воскр. і Покрова. Ап. з. 184 і 320. Єв. Лук. з. 17 і 54

14. Покров. Пресв. Богор.: Служба ця з Всеночним переноситься на попередну неділю, 13-го жовтня. Коли ж де є храм Покрова, тоді там нині треба брати Службу оПкрови.

НА ПРЕС ФОНД БН.

З працуального вечірка для панства П. Свєчуків, Портедж ля Прері, Ман. $3.00

На приняттю іменин о. Н. Кушніріка, Портедж ля Прері, Ман. $8.00

Щиро дякуємо всім жертводавцям.

Адміністрація БН.

о. Степан Семчук

УКРАЇНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО НА КОНСТАНТСЬКІМ СОБОРІ

Українська Церква не порвала настало едности з Апостольським Престолом в Римі мимо всіх намагань насиланих з Греції гієрархів в особах епископів і митрополитів. Спорадично в кождім століттю виступае назверх ясно начеб протест проти намагань насиланих греків та їхніх стремлінь, один чи другий прилюдний акт нашої Церкви, що незбито і безсумнівно доказуе ту безперервну едність віри і любови нашої Церкви зі святим Престолом в Римі. Про один такий акт я хочу тут вкоротці пригадати.

В роках 1414-18 відбувався шістьнацятий вселенський собор в Констанції, котрий поклав край ріжним недомаганням, усталив одність власти та занявся також справою повороту до едности тих, що відпали. Загально всіх людий, що приїхали на той собор оцінюють на сто тисяч люда. З того самих духовних було яких 18,000 душ. Участь взяли три патріярхи, 29 кардиналів, 33 архіепископів і 150 епископів. Між тими владиками собору був також відпоручник Української Церкви, митрополит Григорій Цамблак з почотом триста осіб, між котрими були владики, ігумени, священики і бояри. Григорій став митрополитом України проти волі й одобрення грецького патріярха, в році 1415, отже вже підчас дії собору. Свиий приїзд наших відпоручників застав вже много справ собору найкраще полагоджених, між іншими наші відпоручники застали при владі Церкви нового св. Отця в особі ранішого кардинала Кольони, що приняв імя Мартина V.

Приїзд наших відпоручників на собор у поважнім числі засвідчив явно-славно в тодішних відносинах, що наша Церква не пірвала едности віри з соборною Католицькою Церквою. До того вибір нашого митрополита проти бажання відлученого Царгороду е додатковим доказом питомого протесту проти намагань того ж Царгороду потягати Україну за собою в діях церковного розриву.

Великий князь Витовт, котрий тоді володів в Києві, був під впливом української культури. Литовці вправді заволоділи якийсь час Україною, коли вимерли прямі роди наших князів, але культурно і релігійно підпали цілком під впливи України, навіть так далеко, що урядовою мовою стала українська стара мова в слові і письмі. На великокняжім литовськім дворі українська мова була урядовою і щоденною. З тих часів походять також малюнки і кирилицею написи навіть на осередині Польщини та її святощах, на Вавелю. Українська культура та дух переняли [illegible] тодішної литовської держави і почали втискатися через рід Ягайлонів до осередині Польщини. Симпатиям Витовта для нашої Церкви і культури треба завдячувати у великій мірі так назначення митрополитом Григорія Цамблака, як також його появу з почотом на констанцькім соборі.

Вправді справа унії на констанцькім соборі не найшла свого оконечного оформлення, але це сталося незадовго в році 1439 підчас собору у Фльоренції, за Папи Евгена IV, коли нашим відпоручником був митрополит Ізидор, пізніший кардинал. Однак треба підчеркнути і відрізнити одно явище. Так на констанцькім соборі як на фльорентійськім ясно позначено стремління України відлучитися і відокремити від російських намагань оволодіти і запанувати над Українською Церквою. Ці намагання були може навіть впертійші та більше загрозливі як грецькі. Наші тодішні провідники верстви свідомі були тої загрози і тому поробили відповідні кроки, щоби їм протиділати. В тім напрямі ішла політика Витовта, в цім напрямі працював також митрополит Ізидор, котрого в Москві за те кинули у вязницю, звідки втік ратуючи життя. Та політика Москви через сотки літ продовжується аж по нинішні часи. Москва хоче заволодіти не лишень українським чорноземом і хлібом, але вона знае, що це підбиття буде так довго непевним, доки вона не заволодіе українським духом. Звідси намагання Москви знищити Українську Церкву, підчинити її і підбити, а через неї українського духа вчинити своїм рабом. Тому то Москва все форсувала на Україні православія, хоча в ріжних часах у ріжних [illegible] в ріжних формах. Останною формою того змагу е відомий так званий собор у Львові з 8-10 марта 1946, як черговий акт московського розгрому для українського духа і волі. Однак ми повинні бути свідомими також тих фактів, що український дух [illegible] тим не годився [illegible] виступав впротив [illegible]. Одним з таких відомих історичних кроків е поява наших відпоручників на соборі в Констанції в 1415 році. Наша свобода і визволення все ішло впарі з католицьким заходом. І так наша Церква все находила свою поміч і обнову.

Кожний Українець повинен перечитати
АКТУАЛЬНУ ІСТОРІЮ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ БОЛЬШЕВИКАМИ

MARTYRDOM IN UKRAINE

пера Володимира Душника

Ця книжка, 45 сторін друку, видана в англійській мові знаним видавництвом католицького тижневика в Ню Йорку "Америка," подае факти й документи мучеництва українського народу під владою червоного безбожництва, кривавого Кремля.

Особливо повинна прочитати цю книжку вся наша молодь, якій легше читати в англійській мові.

Знаходяться там слідуючі розділи:

I

1. Statements of His Holiness Pope Pius XII
2. Statements of Cardinals Spellman and Tisserant
3. Statements of Ukrainian Catholic Bishops
4. Historic Outline of Brest Union
5. Russian Attempts to Destroy the Ukrainian Catholic Church
6. Polish-Ukrainian Church Relations

II

1. Ukrainian Catholic Church Between Two Totalitarian Powers
2. First Soviet Occupation of Western Ukraine
3. German Occupation

III

1. Russian Persecution of Catholic Church in Western and Carpatho Ukraine
2. Martyrdom of the Ukrainian Catholics
3. Patriarch Alexei Opens Attack on Ukrainian Catholic Church
4. State-made Apostasy in Lviv
5. Catholic Church in Other Countries Under Soviet Domination
6. Documents in case

Ціна одної книжки 25 центів. Опуст [illegible] тим, що беруть більшу скількість.

Замовлення, разом з [illegible] просимо слати до Централі Українців Католиків Канади на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Man.

"Я НАВІТЬ ЗАБУВ, ЩО МОЯ ПЕРЕДПЛАТА СКІНЧИЛАСЯ"

Ми знаємо, що Ви маєте богато справ, домашніх і інших до полагодження. Дуже легко є призабути про справу відновлення Вашої передплати. Але, коли то Ви вже це собі пригадали, то не відкладайте цю справу на далі. Ще нині вишліть [illegible] купон з своєю належитістю.

Хвальна Адміністраціє [illegible]

Залучаю $........ на віднову своєї передплати Будучности Нації

Імя

Адреса

(Подайте точно в англійській мові)

Еронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(5)

Мати всміхнулась, але нічого не відповідала. Вона знала, що її дочка й без стрійного одіння подобаеться.

—Но, но! Я не бороню тобі вбиратися, в які ти хочеш гапти, мережки та інші жіночі видумки,— говорив батько, — й не жалую тобі гроша, але не питай мене про мое вподобання до таких річей.

—Щоб мені дехто відрисував цей взір на шовку, я сама не годна, та не маю услужної душі!...

—Солодканич це зробить тобі, — радив старий з усмішкою.

Мати нахмурила чоло й завмовкла.

—Скорше вже зробив би це Шварц.

На таку увагу й коваль собі нагнув брови.

—Солодканич? Він напевно зробив би те, про що я його прохала би, — відповіла дочка, — але я не смію його просити; він сидить завжди прикований до книжки.

— Бо з книжки буде жити, перервав Бородач.

— Коли я його дещо попрошу, — продовжала Марійка, — то він холодно відповідае: "Служу," або: "Я на ваші прикази," а це мені зовсім не по душі. Він ніколи не зажартуе, ніколи не засміеться, як інші молоді хлопці, ніколи довше не забалакае, лиш відповідае на питання; та коли вже деколи й розговориться більше, як звичайно, то й тоді лише про життеві правила. Він завжди такий статочний, наче священик у сповідальниці; в його товаристві аж холодом прошибае.

Так, але ця людина бачить справжне житя, — заввахив батько, — не як іграшку для себе та тягар для других, але навпаки, його ціль життя в користь других. Розважний хлопчина! Тихий, скромний, оцінюе дорогий час, тому вживае його з користю, а не на пусте гуляння, як інші молодики. Запрацьованим грошем — тяжко — він удержуе себе й про свою матір не забувае. Такого не соромно й в руку поцілувати! Я йому дуже вдячний! Що було б із нашого Степанка?... Узяв я цього хлопчину як сироту по моїх свояках, учитися не хотів, а до ремесла заслабий. Степанко був би напевно ледачиною, якщо не завів би Солодканича в нашу хату. Він своею поведінкою та заохотою викликав у хлопчині замилування в науці; сьогодні професори не можуть його нахвалитися; гарний учень, а все це зробив Солодканич.

— Я цього не заперечую, я його теж шаную, — заїкуючися, незначно почервоніла дівчина. — я його ... не смійтеся батечку... я його бажала б за свого брата. Він мене, пустеньку, легкодушну, вздержавби й зберігав; але все таки .

Але все таки до нього слід удатися, щоб він тобі взірець відрисував, весело додав Бородач.

Коли ж кажете, то піду, сказала Марійка, лиш боюся, щоб Степан не сварив на мене в приявності Солодканича, що я перебиваю в їх науці. Це для мене сором! А Степанко такий запечений до книжки, як і його директор, лише грубої поведінки зі мною, не знаю від кого навчився.

Михасю! — відозвалася по відході Марійки дружина Бородача, — мені дивно, що ти так надмірно величаеш Солодканича.

Дивно?... Що ж тут дивного?... Хіба його характер не заслуговуе на похвалу всіх людей?

Не перечу, але чому хвалиш його в приявності нашої малої?...

-Чому?... Коли хвалю його перед усіми, то не бачу причини, щоб я це затаював перед Марійкою.

-Ні, Михасю, ти маеш якусь іншу причину, бо ти хвалиш нашого директора надто наглядно. Коли ж бо говориш з Марійкою, завжди ти про свого Солодканича натякаеш.

Якщо так роблю, то безсумнівно з цеї самої причини, з якої ти зі своїм Шварцом на торг виїздиш.

Що ж ти маеш проти Шварца?

Багато, душечко, багато.

Чи він не пристійний?...

—І таких на шибениці вішають.

Чи не веселий?...

Аж надто! Треба його в шинку бачити!

Чи не ввічливий?...

Особливо у відношенні до чужих жінок.

Чи не багатий?

Багатство не вкрие підлоти.

Але найважніше, мені здаеться, що він нашій Марійці до вподоби.

— Так?! — запитав протяжно Бородач і схопився на рівні ноги з остраху, що аж люлька йому з уст випала. — Так!... До цього вже дійшло? Й ти, жінко, не перестерегла мене вчасніше?.. Не випросила собі відвідин цього тупого кадета?...

—Я не знаю... — почала подруга.

—Не знаеш? — То я тобі скажу! Як довго я живу, Марійка за Шварца не вийде заміж, хоч би він був генералом, а дівчина з любови за ним топитися хотіла; це я сказав і додержу так певно, як дійсно я Михайло Бородач, а ти Ганна, моя подруга! А цьому паничеві я обовязково заборонюю заходити в мою хату. Жалую, що вже дотепер цього я не зробив. Я терпів, бо не хотів нечемним бути, а з другої сторони я собі думав, що ти й Марійка будете мати настільки здорового розуму, що пізнаетеся на фарбованому лисі. Але я помилився. Жінки завжди жінками! Вам, хоч би й з болота виліплена лялька, щоб тільки пишно розмальована!...

—Ти помиляешся, думаючи так про Шварца, він зовсім милий хлопчина, — підмітила несміло Ганна.

—За те, що він у кадетському одністрої, що пахне кольонською водою, та мае облесне слівце для жінок?... Чогось кращого я в ньому не бачив. А пригадай собі, хто його батько?... Не говорю про те, що він з простого шинкаря доробився майна, тільки, як він доробився? Підлим способом! В часі революції був він доставцем вівса для цісарських і московських війська водночас платним шпигуном для обидвох сторін одночасно!... Це характер? Мені не до вподоби мадяри, мене українська мати родила — тільки подума, хто перед сорок восьмим роком вродився Іваном Чорним, за Кошута переназвався Яношом Фекете, а пізніше був Яном Чарним, та сьогодні каже себе звати Йоганом Шварцом, такому я не подаю своєї засмоленої руки, хоч би він і графом був...

—Що тут винен молодий Шварц?

Правда, за батьківські гріхи син не відповідае, одначе твій молодий Йоган Шварц перейняв від свого старого Йогана Шварца всю порожнечу душі, закамяніле серце, безсовісність і подлість, тільки це все вкрив він парадним цісарським одностроем. Так! Старий всунув його насилу в кадети; в школах синок тільки лавки нищив, а без науки не було найменшої надії, щоб він став радником цісарського двору, — а при війську для багатого паничика легша дорога. Між батьком і сином тільки та різниця, що батько скупиндра, а синочок наївний розтратник. Як довго старий живе, платить синівські довги, й не знае про те, що за його гроші цілі стада нікчемних жінок вдягаеться в дорогі шовки та золото — й пишними повозами їздять..

— Переборщуеш, Михасю, це неможливе!

(Далі буде)

ЕНЦИКЛІКА СВ. ОТЦЯ ПАПИ ПІЯ XII

В 350-Ліття З'єдинення Української Церкви з Апостольським Престолом

ОКРУЖНЕ ПИСЬМО

ВСЕЧЕСНИМ БРАТТЯМ ПАТРІЯРХАМ, ПРИМАТАМ, АРХІЕПИСКОПАМ, ЕПИСКОПАМ ТА ІНШИМ ОРДИНАРІЯМ МІСЦЬ, ЩО Є В МИРІ І ЗВЯЗКУ З АПОСТОЛЬСЬКОЮ СТОЛИЦЕЮ: У 350-і РОКОВИНИ ВІД ЧАСУ, ЯК УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА ЩАСЛИВО З'ЄДНАЛАСЯ З АПОСТОЛЬСЬКОЮ СТОЛИЦЕЮ.

ПІЙ ПАПА XII

ВСЕЧЕСНІШІ БРАТТЯ,
ПРИВІТ ВАМ
І
АПОСТОЛЬСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Римські Папи — як про це говорить історія — завжди виявляли для всіх Східних Церков свою найщирішу прихильність. — І тому, болівчи над їхнім віддаленням від одного стада, закликали їх раз-у-раз, щоб вони до тої едности, з якої на жаль, випали, якнаскоріше повернулися, "кермуючися при цьому не якимись людськими оглядами, але Божою любовю і ділом спільного спасення." (Лев XIII. Апост. Лист: Praeclara gratulationis з дня 20. червня 1894 р.) Бо для них е річчю певною і перевіреною, що з такого щасливо привереного звязку і загальному християнському ділу, і зокрема самим Східним вийдуть найобильніші користі. Бо ж з повної і довершеної едности всіх християн мусять конечно випливати великі користі для містичного Тіла Ісуса Христа і Його поодиноких членів.

До речі: треба зазначити, що Східні зовсім не потребують боятися, щоб їх змушувано залишити свої законні звичаї, коли вони привертають свою едність віри і правління; що Наші Попередники нераз ясно і виразно заявляли: "І нема причини до якихсь сумнівів, щоб для того чи то ми, чи наші наслідники могли Вас позбавити ваших прав, ваших патріярших привілеїв, або обрядових звичаїв кожної Церкви." (Лев XIII. там само).

І хоч ще не надійшов той щасливий день, в якому ми могли б всі народи Сходу, що вернулись до одного стада, пригорнути до наших батьківських грудей, то все таки з радістю глядимо на багатьох синів з тих сторін, що признали катедру св. Петра наче твердиню католицької едности і з найбільшою цінкістю держаться тої едности та її визнають.

Поміжд ними слід сьогодні зокрема згадати Українську Церкву не тільки тому, що вона найбільша числом своїх членів і ревністю у вірі, але також тому, що минае вже 350-ий рік від того часу, коли вона щасливо повернулась до едности з Апостольською Столицею. І хоч звертаемось у першу чергу до тих, що їхнім ділом е з вдячністю святкувати цю щасливу подію, то ми вважаемо за відповідне пригадати її памяті усіх католиків на те, щоб вони і за це світле добродійство були до смерти вдячні Богу і разом з Ним Його (Бога) щиро благали, щоб Він зволив милостиво облегчити і злагіднити теперішню скорб і турботу цього улюбленого народу, захоронити його святу побожність, піддержати його мужність та зберегти ненарушену віру.

I

Уважаю, Всечесніші Браття, що не буде воно безкорисно, коли оцим Письмом коротким і стислим способом, вірно за історією, торкнемося подій, про які мова. Передовсім слід зазначити, що ці народи вже перед з'единенням українців з Апостольською Столицею в роках 1595-96, довершеним радісним успіхом у Римі і затвердженим у місті Бересті, нераз гляділи на Римську Церкву як на матір усієї християнської спільноти і віддавали їй за голосом свого сумління належний послух і пошану. І так напр. св. Володимир, той світлий князь, що його трохи не всі народи Руської Области почитають як творця і покровителя їхнього навернення на Христову віру, хоч перебрав Богослужбу і святі обряди від Східної Церкви, залишився не тільки в едності з Католицькою Церквою, свідомий своєї повинности, але дбав також ревно, щоб між Апостольською Столицею і його народом удержувалося приязне взаемовідношення. Багато з тих, що походили з його шляхетного роду, навіть тоді, як уже царгородська Церква відділилась жалюгідним роздором, приймали послів Римських Папів з належними почестями і в'язалися з іншими католицькими спільнотами вузлами братнього приставання.

Тому Ізидор, митрополит Києва і всієї Руси, ділав не в розріз з найдавнішою традицією, збереженою в памяті Української Церкви, коли в році 1439 на Вселенському Соборі, що відбувся у Фльоренції, поклав свое імя під декретом, яким Грецька Церква торжественно приедналась до Латинської Церкви. Та, не зважаючи на те, коли він повернувся з Собору і був з великою радістю привитаний у Києві, у своему осідку, вкинули його опісля в Москві до вязниці, з якої він мусів утікати і покидати свою землю.

Одначе память цього з'единення українців з Апостольською Столицею не пішла зовсім у забуття з упливом часу, хоч задля найтяжчих тодішніх умовин засівала неодна причина, що могла її цілковито затерти. І так знаемо, що в 1458 р. царгородський патріярх Григорій Маммас у Нашому Святому Місті висвятив Григорія, Українського Митрополита, що тоді був під владою великого литовського князя. Знаемо теж, що деякі з митрополитів, наслідників цього останнього, старалися привернути звязок з Римською Церквою, хоч неприхильні обставини не дозволяли на виразне і торжественне проголошення тої едности. Під кінець 16-го століття ставало з дня на день ясніше, що бажаного відновлення і перебудови Української Церкви, яка була придавлена тяжкою недолею, можна сподіватися тільки від поновленого з'единення з Апостольською Столицею. Це отверто признають навіть нез'единені історики, що описують дуже невідрадний тої Церкви стан. Українські передові мужі, зібрані в 1585 р. у Варшаві, предкладаючи митрополитові свої жалоби дуже живими і прикрими словами, твердили, що їхня Церква терпить від такого лиха, якому більшого не ніколи не було і якого в будучому бути не може.

СВ. ОТЕЦЬ ПАПА ПІЙ XII.

Вони без обиняків винували самого митрополита, епископів та монастирських настоятелів і робили їм тяжкі докори. Тому, що в цьому ділі проти ерархії виступали світські люди, виглядало на те, що підриваеться в немалій мірі церковна дисципліна. Отже не дивно, коли вкінці самі владики, ужививши даремно всіх зусиль, прийшли до переконання, що для Української Церкви залишаеться одна надія, а саме розглянути її поворот до католицької едности. В тому часі князь Константин Острожський, якому між українцями не було більше впливового, сприяв переведенню такого повороту із застереженням, що ціла Східна Церква злучиться з Західною Церквою; але пізніше, коли він переконався, що цей плян не буде переведений так, як він собі цього бажав, противився такому привертанню едности якнайзавзятіше. Не зважаючи на те, 2 грудня 1594 р. митрополит і 6-ьох епископів, нарадившися спільно зі собою, видали збірну заяву, в якій висказалися готовими до праці для згоди і бажаної едности. До такого переконання, писали вони, ми прийшли, "роздумавши, не превеликий жаль, що за тяжкі перепони мають люди в ділі спасення без цієї едности Божих Церков, в якій жили наші предки, починаючи від Христа Нашого Спасителя і Його святих Апостолів, і признавали одного найвищого пастиря та першого владику в Божій Церкві тут на землі — як про це маемо очевидні собори й канони, і не кого іншого, як Святішого Римського Папу, йому повинуватися в усьому і як довго це тривало однаково в одній силі, завжди в Божій Церкві був порядок і процвітала Божа слава. (Baroni annales t. VII. Romae 1896. додаток стор. 681)

Заки вони встигли цю похвальну постанову щасливо перевести в діло, треба було в міжчасі довгих і дуже тяжких заходів. Вкінці, коли 9. липня року 1595 видана була в цьому дусі нова заява іменем усіх українських владик, під кінець місяця вересня діло поступило вже так далеко, що Кирило Терлецький, луцький епископ та екзарх царгородського патріярха, а також Іпатій Потій, епископ володимирський, як відпоручники всіх інших епископів, могли вибратися в дорогу до Риму. На цю дорогу вони взяли документ, що в ньому були поставлені умови, на яких усі українські владики заявили готовість приняти церковну едність. Наш Попередник блаженний Папа Климентій VIII прийняв відпоручників з великою прихильністю і доручив Соборові Кардиналів основно розглянути і перевірити документ, що його відпоручники принесли. Пороблені в цій справі звітування мали вкінці щасливий бажаний успіх, а саме 9. січня 1596 р. ті самі легати були допущені до Папи, після того, як вони передали Йому на найщирішу му зібрану заяву всіх епископів, зложили у своему і їхньому імені віроісповідання католицької віри, обітували належну підчиненість і належний послух.

Того самого дня Наш Попередник Климент VIII подав до відома з побажаннями усьому світові відомість про цю радісну подію Апостольською Конституцією Magnus Dominus et laudabilis nimis. (A. Theiner Vetera monumenta Poloniae et Lithuaniae t. III., ст. 240, с. сл.) А з якою радістю та вдячністю Римська Церква приняла Український Нарід до едности стада, видно також з Апостольського Письма Benedictus sit Pastor з дня 7 лютня 1596, яким Папа повідомляе митрополита й інших українських епископів про щасливо довершену злуку та зединення всієї їхньої Церкви з Апостольською Столицею. Тим Письмом Римський Папа, переповівши коротко те, що в цій справі в Римі зроблено і переговорено, осягнене за Божим милосердям діло благородно звеличуе і заявляе, що Українська Церква може зберігати свої законні звичаї та обряди без (їх) нарушення. "Щодо ваших обрядів і служб, які ніяким чином не йдуть у розріз з цілістю католицької віри та з взаемним звязком з Нами, то ми теж дозволяемо вам задержати їх тим самим способом і видом, яким вони були дозволені Фльорентським Собором" (А. Тайнер: таммже). Після того твердить, що Він у Його Достойности короля Польщі просив, щоб не тільки епископів та їхній причот огорнув своею опікою, але також їх ушанував найвищими почестями і причислив до Сенату Держави так, як вони цього бажали. Вкінці по братньому напоминае тих владик, щоб в найкоротшому часі зібралися на Загальний Собор цілої провінції і на ньому одобрили й потвердили довершену злуку українців з Католицькою Церквою.

Такий Собор, у якому взяли участь не тільки всі українські епископи та численні церковні мужі разом з королівськими послами, але також латинські владики львівської, луцької і холмської дієцезії, що заступали особу Римського Папи, відбувся у місті Бересті. І хоч львівський та перемиський епископи, на жаль, відмовилися дати свою згоду, то, не зважаючи на те, дня 7. жовтня 1596 року щасливо затверджено і проголошено зединення Українського Народу з Католицькою Церквою. З того злучення і зединення, які так дуже відповідали потребам українського народу, можна було справді сподіватися, що вони за однозгідною думкою всіх видадуть багаті овочі.

Тимчасом прийшов "ворог чоловік" і "насіяв кукілю поміж пшеницю": (Мат. 13, 25). прийшли різкі спори і довго триваючі міжусобиці, спричинені чи то честолюбивістю деяких чільних людей, чи то пізнішими політичними ворожнечами, чи то вкінці залишенням належного обучення і підготування духовенства й народу до діла так, що нераз приходилось побоюватися, що так світле розпочате діло може пропасти марно.

Коли ж це не сталося задля напастей і сварок на самому початку діла, — а загроза йшла не тільки від нез'единених братів, але також від деяких католиків, то це треба приписати в заслугу передовсім митрополитові Іпатієві Потієві і Йосифові Велямину Рутському, які з непохитною ревністю охоронювали і піддержували це діло; вони осягнули особливо те, що священики і ченці по монастирях приняли святі науки і добрі обичаї, а всі вірні були обучені в засадах правдивої віри.

По небагатьох роках це почате діло з'єднення було освячене кровю мучеництва, а саме 12 листопада року 1623 нез'единені з лютою ненавистю вибрали собі на заріз та прокололи стрілами й убили

злощасною сокирою Йосафата Кунцевича, полоцького і вітебського архієпископа, що блестів святістю й апостольською ревністю та був незломним прихильником католицької єдности. Одначе кров того мученика сталася також на свій спосіб сіменем християн. Бо убивники свого духовного отця, всі, крім одного, каялися поповненого злочину і заки були покарані смертю, відреклися схизми і гидились власним злочином.

Також і те, що Мелетій Смотрицький, найзавзятіший суперник Йосафата на заняття полоцького престола, повернувся до католицької віри в році 1627, хоч за якийсь час схилювався то в одну, то в другу сторону, але недавком таки рішуче аж до своєї смерти захищав довершений поворот українців до збору Католицької Церкви, — треба теж приписати вставленням того святого мученика. Та з року на рік росли всякого роду трудноші, які щасливо розпочате зединення припинювали. Найтяжча з усіх була та, що польські королі, які з початку, як виглядало, своєю охороною підтримували діло, опісля, під натиском зовнішніх ворогів та приневолювані крамолами домашніх сторонництв, аж надто далеко пішли на уступки ненависникам католицької єдности, яких не бракувало. І з тих то причин те святе діло дійшло в короткому часі аж до того, як признавали самі українські епископи, що вже не опиралися на нічиїй опіці, хіба тільки одних Римських Папів, що захищали Українську Церкву мужніми батьківськими грудьми, видаючи найприхильніші письма та подаючи по силам поміч у першу чергу через апостольського нунція в Польщі.

Чим сумніші насувалися часи, тим більше кріпшала дбайливість українських владик. Вони старалися обучати простолюддя в християнських правдах і підтягнути до вищого рівня святої науки не досить освічене духовенство і вкінці натхнути відновленим духом дисципліни і святости чернецтво, коли його обичаї підупали. Вони теж не впали на дусі, коли в році 1632 у значній частині признано церковні добра єрархії нез'єдинених братів, встановлені на короткий час раніше, та коли в договорах, заключених між козаками і польським королем, вирішувалося знищення злуки, приверненої поміж українцями й Апостольською Столицею; вони теж дальше боронили поручені собі стада мужньо і завзято. Також Господь Бог, який не дозволяє, щоб Його народ страждав надмірними досвідчуваннями, вкінці в році 1667, після заключення андрусівського миру, післав Українській Церкві, що перебула стільки злиднів та горя, ясність мирніших часів. І з того добутого спокою осягала свята віра з дня на день щораз більші успіхи. Бо християнські обичаї та християнська віра так зразково процвітали, що і в тих двох єрархіях, які 1596 року залишились, на жаль, відділені від єдности, взялися продумувати над поворотом до католицького стада зі зростаючою загальною однодушністю. Так то щасливо прийшло до того, що Перемиська Єпархія в році 1691, а Львівська в році 1700 зединилися з Апостольською Столицею. Таким чином майже весь український нарід, що в тому часі проживав у межах Польщі, вкінці тішився католицькою єдністю. При щораз більше процвітаючих умовинах на велику користь християнському ділу зійшлись митрополит та інші епископи Української Церкви на Собор у Замості 1720 р., щоб, нарадившись між собою, по силам краще подбати про виринаючі потреби вірних. Із рішень цього Собору, затверджених Нашим Попередником, бл. п. Венедиктом XIII., в Апостольській Конституції Apostolatus officium з дня 19 липня 1724 року, вийшли немалі користи для українського загалу.

Одначе за недосяжним Божим зарядженням сталося, що під сам кінець 18-го століття той сам загал досвідчили немалі переслідування і терпіння. Вони були тяжчі і більш жорстокі в тих сторонах, які після розпаду Польської Речі Посполитої припали російській імперії. Після смерти царя Александра I. зродився плян послідовно і безоглядно зовсім зломити звязок Українців з Римською Церквою. Уже раніше єпархії цього народу були відрізані від якого-будь звязку з Апостольською Столицею. Небавком вибрано таких епископів, що, надихані й переняті духом схизми, могли б статись охочими, слухняними виконавцями волі цивільної влади. У виленській семинарії, основаній царем Александром I., накинено питомцям обох обрядів навчання, ворожі Римським Папам. Василіянський Чин, якого члени завжди були найбільшою допомогою Католицькій Церкві, що послугувалася східними обрядами, позбавлено власної управи і власного заряду. Його черців і монастирі цілковито підчинено єпархіяльним консисторіям. Вкінці духовникам латинського обряду заборонено під загрозою тяжких кар подавати українцям Святі Тайни та інші релігійні послуги. Остаточно в році 1839 проголошено, на жаль, торжественно приєднання Української Церкви до нез'єдиненої Російської Церкви.

Хто перекаже, Всечесніші Браття, болі-страждання і злидні, що в тому часі переніс благородний український нарід, по якого боці було тільки всього провини й вини, що він, змушений до відступства насильством та підступом, противився заподіяній йому кривді і всіми силами старався задержати свою віру! Тому слушно Наш Попередник, блаж. пам. Григорій XVI., у промові, яку мав 9. грудня 1839 року, проголосив усьому католицькому світові з жалем і болем негідність такої поведінки. Та його торжественне домагання й осудження не були вислухані. Таким чином Католицькій Церкві прийшлося оплакувати тих своїх синів, вирваних їй з матірної сімї негідним насильством. Така сумна доля стрінула небагато років опісля також єпархію Холмську, що належала до Польського Королівства, злученого з російською імперією; вірних, що не хотіли відступити від правдивої віри і протиставилися незломними грудьми, згідно з обовязком сумління, накиненій їм в році 1875 злуці з нез'єдиненою Церквою, карано негідно то грошевими карами, то нагаями, то засланням.

Зате в тому самому часі мирно й погідно розвивалися справи Українців в єпархіях Львівській та Перемиській, що після розбору Польської Річи Посполитої були прилучені до австрійської держави. В році 1807 привернено там галицький митрополичий титул, постійно звязаний з Львівською Архієпархією. В тій провінції справи до тої міри процвітали, що двох пізніших митрополитів, Михайла Левицького (1816-1858) і Сильвестра Сембратовича (1882-1898), які управляли своєю областю з визначною второпністю та палкою ревністю, вшановано римською багряницею задля їх великих дарів Духа та незвичайних заслуг і покликано до найвищого Церковного Сенату.

А коли число католиків щораз більше зростало, Наш Поперед, бл. п. Лев XIII., в році 1885 оснував законно нову

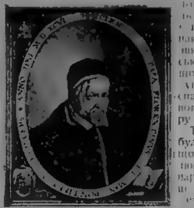

КЛИМЕНТ VIII.

св. Отець Папа Климент VIII вислухав Епископів Терлецького та Потія та видав послання приймаючи українців назад до католицької Церкви.

єпархію, а саме Станиславівську. Шість років пізніше щасливий стан Галицької Церкви спеціяльно ствердила подія, що всі владики разом з папським відпоручником та численними духовниками зібралися у Львові, щоб там відбути Загальний Провінціональний Собор та видати відповідні зарядження дотично Богослужб і святої дисципліни.

Коли ж на схилі 19-го і на початку 20-го століття доволі багато українців через тяжкі господарські умовини переселились з Галицької Землі до Злучених Держав Північної Америки, на канадійську область і до держав Південної Америки, Наш Попередник, бл. п. Пій X., побоюючись у своїй дбайливості, щоб тих його улюблених синів, яким мови, місця і латинські обряди були чужі, не втягнено в облуди і сіті відступників та еретиків, або, щоб вони марно не затратили віри, просякнені сумнівами та блудами, назначив їм у році 1907 епископа, забезпеченого відповідними повновластями. Опісля коли і число і потреби тих католиків зростали, назначено окремого епископа-ординарія для Українців Галичан у Злучених Державах Америки, а другого на канадійській області, крім епископа ординарія для вірних цього обряду, які перенесли туди свій осідок чи то з Підкарпатської України, чи то з Угорщини, чи то з Югославії. Відтак св. Конгрегація для поширення віри і св. Конгрегація для Східної Церкви наладнала доцільними та відповідними рішеннями церковні справи українців у тих областях, про які ми згадали, а також на землях Південної Америки.

Отже ж не диво, Всечесні Браття, коли спільнота українських католиків неодин раз при добрій нагоді за так багато відібраних добродійств охоче і наявно висловлювала свою подяку і свою відданість Римським Папам. Це мало місце зокрема в 1895 році, в якому минало саме 300 років від часу щасливого з'єднення їхніх предків з Апостольською Столицею, довершеного в Римі та потвердженого в місті Бересті. Бо тоді відсвятковані ті блаженні роковини не тільки на поодиноких місцях Галицької Провінції відповідними торжествами, а й вислано до Риму численне посольство митрополита та епископів, яке склало вислови любови Української Католицької Церкви Найвищому Владиці і Наслідникові св. Петра та заявило Йому свою відданість, пошану і підчиненість. Те численне посольство з належними почестями прийняв у себе Наш Попередник, бл. п. Лев XIII., промовив до нього з батьківською радою та з батьківською ласкавістю, при чому в словах найбільшої похвали підніс звязок українців з Апостольською Столицею як такий, що є для всіх, хто його щиро і чесно вдержує, найбільш спасенним джерелом правдивого світла, непохитного миру та найвищих користей.

Також і в нашому столітті було не менше добродійств, що ними Римські Папи надівали цей свій улюблений нарід. Передовсім тоді, коли ці сторони навістила перша європейська і майже світова війна та в роках, які наслідували за нею. Вони нічого не залишали, що могло принести Українській Спільноті дещо помочі й розради. Коли за Божою ласкою поборено трудноші, серед яких находилася та спільнота католиків, можна було бачити, що вона відновляє непохитній ревности своїх владик і чинній допоміжній праці та раді готовости рента духовенства. Та, на жаль, прийшла друга війна, як уже всім відомо, для української єрархії та її вірного стада далеко тяжча і далеко погубніша. Та заки ми, Всечесні Браття, зачнемо коротко писати про теперішні терпіння і злидні, які ця Церква переносить із загрозою свого власного життя, слід долати дещо такого, з чого краще і ясніше стане, стільки високих добродійств Українському Народові та Його Церкві принесло те з'єдинення, що його щасливо заключено перед 350 роками

II

Так отже переглянувши загальним і звязким способом історію цього щасливого з'єднення та приглянувшись до його черговань, раз веселих, раз дуже сумних, насувається нам ось таке питання: Що принесло цього роду з'єднення українському народові і його Церкві? Які здобутки і користі припали їм від цієї Апостольської Столиці від Римських Папів? Коли відповідаємо як слід на ці питаня, уважаємо, що робимо щось дуже відповідне і дуже корисне, бо не бракує зовсім таких, які спеціяльно те берестейське з'єднення ненавидять і завзято наступають. Передовсім треба зазначити, що Наші Попередники кожного часу старалися всіми силами оберігати і зберігати законні обряди Українців. Коли їхні владики через висланих у цій справі до Риму епископів володимирського і луцького просили в Римського Папи, "щоб Його Святість зволив зберегти і потвердити уділювання Святих Тайн, обряди і служби Східної Церкви цілью ненарушено і тим способом, яким їх уживано в часі з'єднення, та іменем своїм і своїх наслідників запевнити, що в цьому предметі ніколи не будуть впроваджувані якінебудь новини" (А. Тайнер: Тамже, стор. 237), Климентий VIII. зволив ласкаво їхнім проханням і зарядив, щоб у цьому предметі загалом нищо не було змінюване. Навіть уживання григоріянського календаря їм не накинено, хоч спершу виглядало, що українці мають прийняти його, задержуючи літургічний календар східного обряду. Таким чином вони аж до наших часів можуть свобідно користуватися юліянським календарем.

Крім цього той сам Наш Попередник своїм письмом з дня 23 лютня 1596 р. погодився на те, щоб митрополит потверджував вибір законно іменованих українських епископів згідно з постановою заключеного з'єднення та давньою дисципліною Східної Церкви. Інші Наші Попередники признали Митрополитові право основувати нижчі і вищі школи на всіх українських областях і свобідно й дозволено назначувати для них керівників та вчителів до своєї вподоби. Крім цього рішили, щоб Українці не були трактовані гірше як інші католики, у предметі наділювання духовними ласками. Тому Вони бажали, щоб Українці нарівні з іншими вірними користувалися зараз і в майбутньому всіми ласками відпустів, якщо тільки вони також повинуються всім конечним приписаним умовинам. Павло V. наділив усіх тих, що побирали науку в школах, основаних митрополитами, всіма спеціяльними ласками, якими Римські Папи наділили питомців Марійських Дружин, заснованих у святих домах Ісусового Товариства, а тим, що відбувають духовні вправи в монастирях св. Василія, Урбан VIII надав ласки відпустів, признані черцям схоластикам Ісусового Товариства.

З цього виходить ясно, що Наші Попередники завжди виявляли Українцям таку саму батьківську любов, як іншим католикам латинського обряду. Так само від найдавніших часів Вони боронили прав та привілеїв їхньої єрархії. Бо, як дехто з латинників обстоював, що обряд Українців є нижчий ступнем і гідністю та як навіть деякі з латинських епископів настоювали на те, щоб українські владики не користувалися повними епископськими правами і властями, але були їм підчинені, Апостольська Столиця відкинула такі несправедливі посягання і думки та видала рішення з дня 28. вересня 1643 року, заряджуючи в ньому ось що: "На доповідь Його Еміненції кардинала Памфілія про різні рішення того частного собору з дня 14. серпня минулого року, яким постановлюється, що українські з'єднені епископи є епископами, так їх треба називати і за таких уважати. Крім цього одобрено рішення того собору, яким постановляється, що українські епископи можуть у своїх епископіях основувати школи для середньої і високої освіти молоді та що українські духовники мають мати ті самі привілеї канона, судища, незайманости та свободи, якими втішаються священики латинської Церкви."

Непохитна і печалива дбайливість Римських Папів про збереження й охорону українських обрядів виявляється передовсім з довготриваючого ходу справи, яка торкається зміни цього обряду. Бо хоч вони з окремих причин, зовсім незалежних від Їхньої волі, впродовж дуже довгого часу не могли вложити на мирян строгої заборони такої зміни, то всетаки з підійманих неодин раз спроб видати таку заборону та з їхніх напімнень до латинських епископів і духовників наглядно

виходить, як дуже ця річ лежала на серці Нашим Попередникам. В тому самому декреті, яким щасливо була довершена злука Українців з Апостольською Столицею в 1595 році, немає ясної і виразної заборони переходу зі східного на латинський обряд. Та яка думка Апостольської Столиці була вже тоді, видно з письма генерала Ісусового Товариства з 1608 року, яким він пише членам Чину, що жили в Польщі, що ті, які ніколи не практикували латинського обряду, не можуть того обряду прийняти після довершеного з'єднення, "бо такий є приказ Церкви, зокрема в письмі про довершення Унії Климентія VIII., що кожний має затримуватися в обряді своєї Церкви." (Тамже, колюмна 602.)

Коли ж повторювалися щораз нові скарги, що молоді українських шляхетських родів переходить на латинський обряд, Свята Конґреґація для поширення віри декретом з 7. лютого 1624 року зарядила, що "на будуче без виразного дозволу Апостольської Столиці не вільно з'єдиненим українцям, як мирянам так і духовникам, чи то світським чи ченцям, зокрема ж ченцям св. Василія Великого, переходити на латинський обряд з якоїнебудь причини, хочби навіть найбільш наглядної" (Тамже, колюмна 603).

Коли ж одначе польський король Жигмонт III заходився, щоб цього декрету зовсім не переводити — він хотів, щоб така заборона торкалась тільки духовних осіб, — Наш Попередник, бл. п. Урбан VIII, не міг не погодитися на це з уваги на те, що король був найвиднішим прихильником католицької єдности. Тому Апостольська Столиця старалася те, чого з особливих причин не можна було определити законом, осягати бодай своїми зарядженнями й напімненнями. Це потверджує неодно імя

І так уже в передмові до декрету, виданого 7. липня 1624 року, яким перехід на латинський обряд заборонювався тільки священослужителям, постановлено було напімнути духовників латинської Церкви, щоб вони при слуханні св. Сповідей не сміли заохочувати вірних мирян до такого переходу. Цього роду напімнення багато разів поновлювано, а Апостольські Нунції в Польщі з доручення Папів усіма силами прямували до того, щоб вони мали бажаний успіх. А що погляд і думка Апостольської Столиці в цій справі не змінилися також у пізніших часах, виходить з письма, що Його Наш Попередник, Венедикт XIV., звернув до епископів львівського та перемиського в році 1751, де між іншими находиться ось що: "До нас дійшло ваше письмо, писане 17. липня, в якому справедливо жалуєтеся на перехід Українців з грецького на латинський обряд, бо добре вам відомо, Всечесніші Браття, що Наші Попередники негодували на такі переходи і ми теж на них негодуємо, бажаючи понад усе не знищення, але збереження грецького обряду." (Там само, колюмна 606). Понятим Папа пообіцяв, що Він усуне всі зловживання під цим оглядом і вкінці торжественним декретом заборонить такий перехід. Та неприятливі умовини тих часів не дозволили на те, щоб вже тоді прийшов бажаний успіх і Його бажаннями й обітни[illegible]

Остаточно після того, як Римські Папи Климент XIV і VII видали рішення, що католики українського обряду, які

ІПАТІЙ ПОТІЙ

Володимирський Епископ, котрий разом з Епископом Терлецьким, їздили до Риму поновити ту стародавну згоду та довести до Унії у Берестю

живуть на українських областях, не можуть навертатися до латинського обряду, розтягнено таку заборону на всіх Українців у тій угоді, що називається "Конкордією", заключеній між латинськими і українськими епископами 1863 року за одобренням Святої Конґреґації для поширення віри.

З того, Всечесніші Браття, що ми досі в нашому Письмі загально й коротко та вірно за історією переповіли, легко запримітити, як дуже Апостольська Столиця наглядала збереження в цілості українського обряду, чи це торкається цілої спільноти чи одиниці; та ніхто не стане дивуватися, коли вона залишаючи цілими й ненарушеними головні ці обряди, що належать до суті речі, з уваги на окремі річеві і часові обставини дозволила на деякі менші зміни, або їх на час одобрила. І так напр. у літургічних обрядах не дозволила на ніякі зміни, навіть у тому, що було згодом введене, за винятком хіба дрібних змін, що їх самі українські епископи порішили на Соборі в Замості. Одначе, коли деякі найзавзятіші прихильники схизми під покришкою, що вони захищають первісну цілість свого обряду, а в дійсності, щоб легше відтягнути необучений народ від католицької віри, старалися на власну руку знову впроваджувати давні звичаї, здебільшого вже забуті, Римські Папи з обовязку свого сумління отверто натаврували всі хитрі і закриті штучки, спротивилися тим лукавим намаганням і порішили, що "без дозволу Апостольської Столиці не вільно нічого відновлювати в обрядах [illegible] Літургії, навіть під покришкою привертання обрядів, які мали б краще відповідати літургіям одобреним самою Столицею, хіба тільки з дуже важних причин та за долатковим одобренням Апостольської Столиці" (Пій IX: Omnem sollicitudinem з дня 19 травня 1874 року).

Зрештою Апостольська Столиця не тільки не мала думки нарушувати цілости і збереження того обряду, але навпаки давала почин, щоб якнайсвятіше зберігано здавна передані памятники Української Церкви дотично Літургії. Найкращий доказ тої дбайливої зичливости для українського обряду становить нове римське видання святих книг, розпочате за Нашого Понтифікату і частинно вже щасливо довершене, в якому Апостольська Столиця, прихилюючись радо до бажань українських владик, старалася їх літургічні обряди привернути до їхніх провідних достойних традицій. Тепер, Всечесні Браття, насувається нам на думку інше добродійство, яке справді вийшло з тої сполуки української спільноти з Апостольською Столицею. Через таке з'єднення цей благородний нарід був зачислений до Католицької Церкви, отже живе її життям, просвічується її правдою, приймає участь у її ласці. Звідти випливають потоки високої течії, які завжди проникають і проходять так, що найкращі цвіти всяких чеснот можуть плекатися та зроджувати багаті спасенні овочі.

Отже ж, коли перед поворотом до єдности самі з'єдинені браття жалувалися, що св. віра на тих областях була занепала, що зловживання та підкупства при виборі епископів та інших священослужителів неймовірно загніздилися, що церковні добра марнувалися, монастирські обичаї зіпсувались, монастирська дисципліна упала, а звязок послуху вірних для своїх владик щораз більше послаблювався і рвався, — то після привернення єдности було навпаки — за Божою ласкою і поміччю справи поступнево переминилися на краще. Та скільки сили і витривалости духа треба було епископам, передовсім у перших часах, турбованим усякого роду заколотами й напастями, заки вони привернули всюди церковну дисципліну! Скільки невсипущої праці й витривалого труду треба їм було зужити на те, щоб виховати обичайне духовенство, щоб розрадити повірені собі стада, гнетені злиднями, щоб [illegible] піддержати тих, яких віра хиталася, та їх всякими засобами укріпити! Та проти всякої людської надії щасливо осягнено те, що не тільки така започаткована єдність вийшла переможно над усіми супротивними бурями, але з тої переможної боротьби виступила ще живішою і кріпшою. І не мечем та нагаями, не обіцянками та погрозами, але будуючим прикладом релігійного життя і наче якимсь пресвітлим виявом Божої ласки Українці католики привели [illegible] до одного стада нез'єднені єпархії Львівську і Перемиську.

Коли вкінці привернено спокій і мир, цвітучий стан у всім у 18. стол. виявився також назовні. Свідками того є напрестольний львівський храм, присвячений св. Юрієві, як також доми й монастирі, основані в Почаєві, Тороканях, Жировицях та на інших місцях — всі вони величні памятники того часу.

Здається, що оплатиться наш труд, коли торкнемося дещо в загальному василіянських черців, які так славно і так дуже для цілої справи заслужилися своєю видатною і ревною працею. Після того, як їхні монастирі завдяки Велямінові Рутському були привернені до кращого і святішого виду та злучені в одно згромадження, в них славилися численні черці святістю, наукою та апостольською ревністю так прикладно, що вони стали для християнського населення провідниками релігійного життя й учителями. В нижчих і вищих школах, що їх вони відкрили, давали вони молодим, нераз дуже талановитим хлопцям не тільки знамениту освіту світських і богословських наук, але защіплювали їм також ту свою солідну чесноту так, що вони ніяк не уступали вихованцям латинських шкіл. Це добре було відоме і наглядне навіть нез'єдиненим братам, коли немало з них, залишивши дім і батьківщину, радо спрямували себе до тих домів наук, щоб і собі стати учасниками таких солодких овочів.

Не менші теж добродійства здобув для себе український нарід зі звязку з Апостольською Столицею у найновіших часах. Це стає ясним усім, хто тільки розгляне стан Української Церкви, яким він був перед руїнами і знищеннями цеї нелюдської війни. В цій Провінції було майже три мільйони, 600,000 вірних, коло 2,275 священиків та коло 2,226 парохіяльних домів, або парохій. Крім цього поза Галицькою Провінцією жило багато католиків Українців, уроженців Галичини, в різних країнах, передовсім Америки, всіх чотири до пять соток тисяч. Тому поважному числу вірних, яке в давніших часах мабуть ніколи не сягало вище, відповідало в поодиноких єпархіях таке саме поважне змагання до чесноти, набожности, християнського життя. В єпархіяльних семінаріях приготовлялися до святої служби добре і дбайливо освічені питомці; вірні, відвідуючи Богослужбу у своєму обряді з великою любовю і набожністю, осягали радісні й видатні духові овочі.

Коли звязко заторкуємо цей щасливий стан Української Церкви, не можемо поминути мовчанкою цього визначного митрополита Андрея Шептицького, який впродовж 45 років працював з непохитною відданістю-посвятою не в одному тільки огляді і не тільки для самого душевного добра та здобув собі найкраще признання серед повіреного стада. За час його епископської служби основане було Богословське Товариство, що мало за ціль заохочувати духовенство до дбайливішого вивчування і поступів у святих науках. Основано теж Богословську Академію у Львові, в якій українська молодь кращих умових дарувань могла з успіхом віддаватися фільософічним, богословським та іншим вищим наукам тим самим способом, як це водиться під цим оглядом по університетах. Всякого роду праці, чи то книжки, чи часописи, чи коментарі, видавані друком, росли помітно і здобували признання також у посторонніх людей. Крім цього плекано там церковне мистецтво за батьківськими памятниками того народу та його спеціяльним талантом. Музей та інші пристановища мистецтва були засоблені величавими памятниками старовини. Повстали вкінці та розвивалися численні установи, що мали за ціль облегчувати потреби громадян нижчих верств та важке положення бідноти

Не можемо теж промовчати тих незвичайних заслуг, що їх досягли у цьому предметі посвячені Богові як чоловічі, так і жіночі Чини з непересічною спасенною користю. У першу чергу слід згадати чернечі доми василіянських монахів і монахинь, які, хоча в часі австрійського цісаря Йосифа II. перенесли на собі кривдячу та шкідливу насильність цивільної влади, то опісля, а саме в 1882 і в дальших роках після т.зв. добромильської реформи, повернулись назад до своєї давньої слави. Вони з любовю затворного життя і з вишнім натхненням, що їх черпають з приписів і прикладів свого святого основника, лучать палку апостольську ревність. До тих старих монастирів чернечого життя прибули з однаковою славою духовні згромадження, чоловічі і жіночі: Студитський Чин, якого черці віддаються в першу чергу розважанням небесних річей і ділам святої покути. Релігійне згромадження Святого Ізбавителя українського обряду, якого черці працюють з великим спасенним успіхом як у Галичині, так і в Канаді. Вкінці численні доми черниць, що мають за завдання займатися вихованням та освітою дівчат і плеканням хорих; вони називаються Служебницями Непорочного Зачаття Пр. Д.М., інші — Мироносицями, інші сестрами св. Йосафата, св. Родини, св. Йосифа, св. Вінкентія з Павльо.

Крім цього годиться на цьому місці згадати про Папську Колеґію, посвячену св. Йосафатові, яку Наш Попередник, бл. п. Пій XI., заложив на горбку Джаніколо і щедро вивінував. Після того, як довгі століття деякі вибрані молодці вишколювалися до священослужби в грецькій Папській Колеґії, інший Наш Попередник, безсмертної памяті Лев XIII., оснував у Римі власну Колеґію року 1887 для тих молодців, які з українського народу були покликані до священства Божим призванням. А коли цей будинок уже не вистачав з уваги на зростаюче число питомців, наближчий Наш Попередник, що виявляв українському народові зовсім спеціяльну любов, побудував новий і ширший дім, як це ми вже сказали, в якому кандидати духовного стану, обучені у святих науках та в окремих науках свого обряду, щасливо дозрівають на шану, послух і любов для Намісника Ісуса Христа і надію Української Церкви

Ще інша, Всечесні Браття, не менш важна користь і прикраса дісталася українському народові з Його звязку з Апостольською Столицею: оце вшановано його непомітною дружиною ісповідників і мучеників, що за збереження цілости католицької віри і за ревне вдержання вірности Римським Папам перенесли усякі труди й терпіння і не завагались навіть понести радо саму смерть, по вискaзі Божого Спасителя: "Щасливі будете, коли вас люди зненавидять, відштовхнуть вас, хулити будуть і викинуть ваше імя, наче б воно лихе було задля Сина Чоловічого, радуйтеся того дня і веселіться, бо велика ваша нагорода в небі" (Лк. VI., 22-23)

З їхнього числа перший насувається нам на думку той найсвятіший архієрей Йосафат Кунцевич, що про славу його невгнутого мужества ми

вже вгорі згадали; він, вибраний окаянними ненависниками католицького імени на заріз, добровільно віддав себе катам і наче сам приніс себе у жертву, щоб якнайскоріше приєднати до повороту нез'єдинених братів. Він був у тому часі перший, та не одинокий мученик за єдність католицької віри. Бо немало пішло в світ за його вінцем перемоги як з духовного, так і світського стану, і були або стяті мечем, або жорстоко аж до загину побиті нагаями, або потоплені в Дніпрових хвилях, і всі вони відлетіли вгору по величній смерті.

Після небагатьох років, а саме в половині 17-го стол., коли козаки вітверто підняли зброю проти Речі Посполитої Польської, зростала щораз більше ненависть противників релігійної єдности і щораз сильніше палала; це ділось тому, що вони були переконані, начебто з введення такої єдности все лихо і нещастя, яке тоді коїлося, походило немов з першого джерела: тому всіми силами і всіми засобами постановили собі ту єдність повалити та знищити. Звідси вийшли для Католицької Українької Церкви майже незмірні шкоди. Збещещено багато святих домів, ограблено їх, зруйновано, знищено їх утвар і майно. Багатьох священнослужителів та дуже багатьох вірних побито жахливими нагаями, мучено тяжкими тортурами, жорстоко убивано. Самі владики, ограблені зі своїх дібр і прогнані зі свого владичого осідку, були змушені до втечі. Одначе вони навіть у тій шаліючій бурі не впали на дусі і не лишали без опіки й оборони повіреного стада, наскільки це лише було можливе; що більше: в таких тяжких умовинах старалися вони своєю молитвою, зусиллями та трудами привести до єдности стада всю російську Церкву разом з царем Алексієм.

Крім цього на короткий час, заки мала розпастися Польська Річ Посполита, настали нові, не менш тяжкі переслідування католицького імени. А саме в тому часі військо російської цариці вдерлося до Польщі і забрало католикам українського обряду силою і зброєю багато Божих домів; священики, які відмовлялися заперечити свою віру, були потурбовані, зневажені, тяжко побивані та кидані до вязниць, де їх мучили жорстоко голодом, спрагою та холодом.

Їм зовсім не уступали в твердості і мужності духа ті священнослужителі, які коло року 1839 радше відреклися своїх дібр і своєї свободи, ніж би мали покинути обовязки своєї віри. В їхньому числі годиться згадати окремим способом священика Йосифа Анчевського, що вязнений 32 роки під строгим наглядом у суздальському монастирі, в 1877 році приняв у заплату за свою високу чесноту святу смерть. Сюди належить теж 160 священиків, яких за те, що відверто визнавали католицьку віру, забрали від своїх у нужді полишених родин і заслали в глиб Росії. Вони не дали себе відвести від своєї найсвятішої постанови, хоч їх, вязнених по монастирях, неволено голодом та іншими дошкулюваннями.

—

Не меншим мужеством духа визначалося багато вірних Холмської дієцезії як духовного, так і світського стану, що протиставилися з непогнутою силою тим, які переслідували католицьку віру. Так наприклад мешканці села Пратолин, коли вояки заходилися заняти Божий дім і віддати його відступникам, не протиставились силі силою, але, збившися своїми безоружними тілами, поставилися проти напасників наче живий мур. За це одних поранили, других жорстоко скатували, інших знову роками передержували у вязниці, або виселили у ледяні сибірські сторони, а ще інші, прошиті стрілами, пролили свою кров за Христа. Справа тих, що своєю смертю потвердили католицьку віру, вже зачалася в їхній епархії. З того заблисла надія, що колись можна буде їх зачислити до лику небесних святих. Усі ті негідності ділись, на жаль, не в одному місці, але в багатьох городах, містах і селах. І як уже всі католицькі Божі доми передані були відступникам, як усі священнослужителі, викинені зі своїх осідків, змушені були залишити без опіки поручені їм стада, тоді вписано вірних у книги нез'єдиненої Церкви, не рахуючися зовсім з їхньою волею. Одначе були такі, що хоч їх позбавлено власних пастирів та хоч вони не мали вже ласк і прислуг своєї віри, то все таки старалися вперто задержати свою віру; коли опісля заходили до них духовники Ісусового Згромадження, потайки й переодягнені та з тяжким нараженням свого життя, щоб їм давати Божі прикази, напімнення і розраду, вони приймали їх з радістю і набожністю.

КИРИЛО ТЕРЛЕЦЬКИЙ
Епископ луцький і острожський, що мимо всіх противностей, повів справу Зєдинення до успішного кінця

Коли ж 1905 р. була проголошена деяка свобода визнавати віру, тоді можна було завважити в українських сторонах якесь дивне і радісне явище. Багато католиків вийшло зі своїх сховків на світло дня і на поверхню землі та збитим гуртом, з піднесеним прапором хреста, виставили явно для почитання святі образи, співаючи благодарні пісні Богові. А що не мали священиків власного обряду, то звернулись до святинь латинського обряду, до яких вступ раніше був їм під найстрогішими карами заборонений, і там просили законних служителів Церкви, щоб отворили їм двері, відібрали від них исповідання віри та вписали їх імена в католицькі книги. Таким способом у короткому часі до двісті тисяч вірних було принятих законно до Церкви.

Та і в найновіших часах не забракло приводу для того, щоб єпископи, священики і їх вірні стада могли показати мужеськість і постійність свого духа у визнаванні католицької віри, охороні Церкви та боронені її святої свободи. З їхнього числа треба тут зовсім окремо вшанувати митрополита Андрея Шептицького, що за першої шаліючої европейської війни, коли російські війська зайняли були Галичину, був вивезений зі свого осідку, виселений у монастир і там бодай деякий час держаний нарівні з вязницею; там він нічого більше не бажав, як щоб міг засвідчити свою глибоку шану для Апостольської Столиці та, якщо б було треба, натхнений Божою ласкою, радо був би поніс навіть і мучеництво за своє стадо, для якого спасення вже довго віддавав свої сили і свої журби.

III.

Ми бачили вже, Всечесніші Браття, з переповідженних у цьому Письмі коротко і вірно за історією подій, як багато користей і благ вийшло українському народові з його злуки з Католицькою Церквою. Це зовсім не дивно, бо коли в Христі "подобалося мешкати в усякій повноті" (Колос. 1, 19), то цею повнотою не може насправді користуватися той, що відділений від Церкви, "яка є його тілом" (Еф. 1, 23). Бо — як це твердить Наш Попередник, блаж. п. Пелягій II.: "Хто не був у мирі і єдності Церкви, не міг мати Бога" (Лист до єпископа Істрії, Acta Enc. Oecum IV. II., 107). Ми бачили теж, що цьому улюбленому українському народові, щоб він по силам боронив католицьку єдність, прийшлося переносити багато злиднів, горя і терпінь, з яких одначе в усім провідуючий Бог нераз привертаючи мир, його щасливо освободжував. Та тепер ми з найбільшою тривогою батьківської душі завважуємо, що над цією Церквою висить нова і дуже грізна буря. Вістки, що доходять до наших вух, хоч як їх небагато, вистачають, щоб нас діткнути журбою та занепокоїти. Надходить роковини, як 350 років тому як найдавніша християнська спільнота обєдналася під знаком радости з найвищим Своїм Пастирем, Намісником св. Петра; ті самі роковини стали для нас днем "терпіння і горя, днем лихоліття і нужди, тіни і тьми, днем хмар і мряки." (Соф. 1, 15).

З великим смутком ми довідалися, що в тих сторонах, які недавно приділено до російської області, наші улюблені брати і сини українського народу є гноблені тяжким гнетом задля їхньої вірности для Апостольської Столиці; і не бракує таких, що вживають всіх зусиль, щоб їх відтягнути від сімї матері Церкви і проти їх волі та святого обовязку совісти притягнути до збору нез'єдинених. Духовенство українського обряду, як зачуваємо, у своєму письмі до керівних мужів совітської республики жалується, що його Церква в Західній Україні, як вона тепер називається, опинилась у дуже тяжких умовинах, бо всі єпископи і багато їхніх священиків увязнені, а рівночасно заборонено, щоб хтонебудь перебрав управління цеї Української Церкви.

Нам добре відомо, Всечесніші Браття, що ці тяжкі досвідчування мають свої окремі політичні причини. Та це не нова метода поведінки і не перший раз нині застосована: у ході століть вороги Церкви багато разів, коли явно не сміли признатися, що вони ненавидять католицьку релігію та її отверто переслідують, напастували хитро й підступно католиків, бо вони нібито затівають щось проти держави; тим самим способом, яким колись обвинувачували жиди нашого Божого Спасителя перед римським намісником, кажучи: "Ми найшли, що він підбурює наш народ, він забороняє платити цісареві дани" (Лука 23, 2). Та сама справа і вислід легко пояснюють і в належному світлі вказують, яка була і є причина тих шалінь. Бо хто ж не знає, що патріярх Алексій, недавно вибраний нез'єдиненими єпископами Росії, у своєму листі до Української Церкви, що немало причинився до її започаткованих переслідувань, виразно вимагає і проголошує відпадення від Католицької Церкви.

Усі ті переслідування лютощі ранять нас тим болючіше, Всечесні Браття, що майже всі народи світу, зібрані в особах своїх представників тоді, як ще шаліла нелюдська війна, на тому торжественному зібранні між іншим вискажалося, що ніколи більше і ніхто не підійме переслідування релігії. Це зроджувало в нас надію, що також Католицькій Церкві усюди буде признаний належний мир і свобода, і то тим більше, що вона завжди вчила і вчить, що з обовязку совісти слухати завжди державної влади, яка є законно поставлена та розказує в порядку і рямцях своєї області. Та — на жаль — випадки, яких ми вгорі торкнулися нашим письмом, ослабили і майже заломили дуже тяжко, дуже гірко якщо йде про українські сторони — нашу надію і довіря.

Коли ж на ці дуже тяжкі прикрощі нема, здається, людських засобів заради, не залишається Нам нічого іншого, Всечесні Братя, як тільки те,

ПАМЯТКОВА МЕДАЛЯ
Памяткову медалю видано в честь Берестейської Унії. Торжественне проголошення Унії відбулося в суботу 9 жовтня, 1596 р. в катедрі св. о. Николая в Берестю

щоб ми уклінно просили наймилосерднішого Бога, який "учинить суд нижчим і месть убогим" (Пс. 139, 13), щоб Він Сам ласкавий усмирив цю люту бурю і нарешті поклав їй кінець. Вас теж і повірене Вам стадо настирливо заклинаємо, щоб Ви разом з Нами, заносячи перед Нього благальні молитви, випрошували побожні діла покути у Нього, що просвічує уми людей світлом з висоти та керує їх волею наказом з висоти, щоб Він пощадив свій нарід і не віддав свого дідицтва на наругу та щоб якнайскоріше Українська Церква вийшла свобідною з тої погубної небезпеки. Окремим способом звертається Наш батьківський дух до тих вірних, що живуть у сумних і тривожливих умовинах, які їх так тяжко і так люто гнетуть. До Вас у першу чергу, Всечесні Браття, єпископи українського народу, що, хоч страждаєте великими скорботами то, не зважаючи на те, Вас більше давлять і журять справи спасення Ваших стад, як завдавані Вам кривди й лиха, згідно зі словами: "Добрий пастир віддає свою душу за свої вівці" (Ів. 10, 11). Хоч теперішність захмарена, а будучність непевна та повна тривоги, то все таки не падайте на дусі, але, "коли ви сталися видовищем для світу і ангелів і людей" (I Кор. 4, 9), бодріться так, щоб всі вірні брали собі вашу терпеливість і чесноту за зразок. Переносячи мужньо і витривало те вороже переслідування та палаючи Божою любовою до Церкви, ви сталися "добрим подихом Христа... Богові в тих, що спасаються і в тих, які гинуть" (I. Петр 2, 21).

Коли ви тепер находитеся в кайданах і розлучені з Вашими синами та нема у Вас змоги подавати їм святі приписи віри, то самі Ваші кайдани дужче і вище голосять та проповідують Христа.

Промовляємо відтак по батьківськи до Вас, улюблені сини, удостоєні священства, щоб Ви ступали слідами Христа, "який страдав за нас" (пор. I. Кор. 4, 1), і таким чином повинні попереду інших іти та витримувати наступ боротьби. Коли Ваші нещастя дотикають Нас так болюче, то тішимося, що вільно Нам, запожичуючи слів у Божого Спасителя, обізватися до багатьох з Вас так: "Знаю твої діла, твою любов і твою віру, твою готовість і твою терпеливість та що твої останні діла численніші, ніж раніші" (Повн. Апок. 2, 19). У цих сумних часах закликаю Вас: будьте дальше кріпкі і тверді у вдержуванні Вашої віри. Дальше піддержуйте слабих, кріпіть тих, що хитаються. Напоминайте, наскільки заходить потреба, доручених Вам вірних, що ніяк не вільно, хочби назовні, чи тільки устами заперечити, або відректися Христа і своєї Церкви; викривайте хитрі штучки тих, які обіцюють людям земські блага та більшу щасливість у цьому життя, а заразом погублюють їхні душі. Становіться, "як Божі слуги, у великій терпеливості, в терпіннях, у досвідчуваннях, у прикростях ... у чистоті, у знанні, у великодушності в лагідності, в святому духові в невлаваній любові, у слові правди, в Божій силі через зброю справедливости по правій і по лівій руці (2. Кор. 6, 4 і д.)

До Вас вкінці відзиваємося, всі католики Української Церкви, яких долі і недолі співчуваємо батьківською душею. Нам відомо, що на Вашу віру готовляться великі затії. Хто знає, чи не треба боятися, що в найближчих часах долучаться ще більші прикрості від тих, які не дозволюють зрадити святий обовязок віри. Тому вже тепер, улюблені сини, напоминаємо Вас настирливо в Господі, щоб Ви не дали себе застрашити ніякими погрозами і ніякими втратами та не відреклися Вашої віри і Вашої вірности для матер Церкви навіть під загрозою заслання або небезпеки самого життя. Бо — як це Вам відомо — іде про скарб укритий в ріллі, що, найшовши його, чоловік "укриває і врадуваний іде та продає все, що має, а купує цю ріллю" (Мт. 13, 44). Пригадайте собі, що сам Божий Спаситель сказав у Євангелії: "Хто любить батька або матір більше, як мене, не є мене гідний, і хто любить сина або доньку понад мене, не є мене гідний. І хто не візьме свого хреста та не йде за мною, не є мене гідний. Хто найде свою душу, стратить її, а хто стратить свою душу задля мене, найде її." До цих Божих слів треба додати ось такі слова апостола поган: "Вірне слово: коли ми співумерли, будемо також співжити. Коли видержимо, будемо співволодіти; коли ми Його відречемося, і він нас відречеться; коли ми не вірні, він залишиться вірний, бо він сам себе не може відректися" (II. Тим. 2, 11 і д.)

Уважаємо, Дорогі Браття, що отсього Нашого батьківського напімнення не можемо завершити й закінчити ніяким кращим способом, як осьякими напімненнями того самого апостола поган: "Чувайте, стійте у вірі, поступайте мужньо, кріпіться" (I. Кор. XVI, 13). "Повинуйтеся вашим наставникам" (Євр. 13, 17), єпископам і священикам, у всьому, що вони Вам приказують для Вашого спасення по приписам Церкви. Тим же ж усім, що якимнебудь способом напосідаються на Вашу віру, цупко опирайтеся, "дбайливі за те, щоб зберегти єдність духа, змагаючи до миру. Одно тіло й один дух, так як ви покликані в одній надії вашого призвання" (Еф. IV, 3 4). Посеред смутку і горя ви Ви памятайте, що "терпіння цього часу не є до порівнання з майбутньою славою, що в нас виявиться" (Рим. 8, 18). "Але Господь є вірний, Він скріпить вас і збереже від злого" (II Солун. III, 3).

У повній надії на майбутнє, щоб Ви могли кріпко й радо відповісти отсим Нашим напімненням при натхненні і помочі Божої ласки, бажаємо Вам від Батька всього милосердя та Бога всякої розради (пор. II Кор. 1, 3) кращих та спокійних часів і за них [illegible] молимося.

На завдаток небесних дарів та на свідоцтво Нашої прихильности широю душею уділюємо покірно як Вам, Всечесні Браття кожному зокрема, так і теж Вашим стадам, [illegible] єпископам [illegible] священикам та всім вірним Української Церкви

Апостольське Благословенство

Дано в Римі при св. Петрі дня 23. місяця грудня року 1945.

Нашого Понтифікату Року Сьомого

ПАПА ПІЙ XII.

ВАКАЦІЙНІ ШКОЛИ
В ОКРУЗІ КОМАРНО, МАН.

Вакаційні школи в окрузі Комарно були дуже успішні і зробили великий вплив на діточок з релігійної сторони. Науку провадили Сестри Служебниці Н.З.Д.М., з Комарно, по церквах, а як було неможливо або невигідно, то офіціяльний шкільний трост, пан Бравн, позволяв шкіл, як його повідомили о тім наперід. Зарядчиком цих шкіл був парох, Всеч. о. Григорій С. Олійник

ВИСЛІД НАУКИ

Місцевість	Час науки	Число дітей що приступили до першого св. Причастя	Всіх дітей на науці
СИЛВЕР	17 липня	13	22
АРНЕС	8 13 липня	13	22
ФРИЙЗЕРВУД (місто)	15-22 липня	10	39
СКАЙ ЛЕЙК	22-27 липня	9	14
РЕМБРАНДТ	28 липня до 4 серпня	21	39
МАЛОНТОН	5-11 серпня	9	21
Разом		75	157

Наука релігії, защіплена в діточих душах, буде стояти на сторожі всякої [illegible] зі сторони безбожників. Ця наука, дана ззамолоду, має великий вплив на людину. Знають це комуністи і тому в краях, де вони при владі, ви повідають війну релігії, забороняють її науку. Релігія ставить границі у щоденним поведенню. Вона надає нам правила, котрих як будемо притримуватися то будемо щасливі, будемо мати задоволення. Так як кожний край має свої права, закони, без котрих не булоб порядку, так само й наше життя має свої закони. Ті життеві закони надав нам Сам Всемогучий Бог. Про них ми вчимося в науці релігії

ПОДЯКА

Всім родичам що посилали своїх діточок на науку катехизму до вакаційних шкіл, складаю сердечну подяку. Ваші діточки дуже гарно відносилися до Сестер Служебниць і спокійно заховувалися підчас науки. Також належиться прилюдна подяка тим чесним господиням, що приміщували Сестер в своїх домах. На другий рік знов постараємося дати Вашим дітям вакаційні науки катехизації

Хто бажав би мати знимку дітей, що учащали на катехизації на памятку, нехай напишуть до мене.

о. Григорій С. Олійник,
Комарно, Ман

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Сілвер, Ман. Рембрандт, Ман. Арнес, Ман
По середині Всеч. о. Григорій С. Олійник. По боках Сестри Служебниці з Комарно, Ман

Скай Лейк, Ман. Малонтон, Ман. Фрийзервуд, Ман.

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського переклав о. І. Ш.)

(Продовження)

Похід на Схід

Коли ми тільки почали уставлятися в чвірки розлягглися вистріли. Се деякі полонені з Мінської вязниці пробували щастя в утечі та почали бігти в сторону руїн вязниці. НКВДисти стріляли до тих нещасних та брали їх на "мушку" як стрільці заяців на польованні. Богато нещасливців мали змогу перебігти тільки маленьку віддаль і нагло падали пострілені на землю, щоби більше вже ніколи не піднятися. Всетаки кільком вдалося утічи, хоча тільки на короткий час.

Ціле місто ще дальше горіло. Здалеко доходили до наших ух вистріли великих армат. Ціле небо було освічене мов в день огнями з Мінська та стрільнами, що прошивали небосклін як блискавиці.

Мимо того, що НКВДисти приказали були нам не брати зі собою жадних річей, то всетаки декотрі з нас потаємки забрали були з собою декотрі річи як одіння, миски, горнятка... З тими річами вишли були ми на двір. Коли побачили се НКВДисти, приказали нам ті річи повикидати, говорячи: "Ви вже більше не будете потребувати тих річей." Наші серця зі страху перестали битися, бо видалося нам на основі слів НКВДистів, що нас ведуть на розстріл.

"Вперед марш!", впав приказ... і так почався наш похід смерти.

Ми машерували скорим кроком, але то однак не було досить скоро для НКВДистів. "Скорше. Не відставай," кричали вони, погрозуючи револьверами. Вкінці усі ми пустилися бігом. Гнали ми вулицями міста, що заповнені були купами звалищ та тілами забитих людей. Полумінь з горіючих будинків перемінив темну ніч в ясний день. Кулі з карабінів НКВДистів тепер ще частійше почали літати, бо богато більше як передтим з нашої групи почали шукати щастя в утечі. Мене сильно вразила хвиля положення. Ось ми не люди а якісь двоніжні сотворіння, що стратили все, що мали, завинені в шмати, утікаємо з сього міста смерти... Але де утікаємо? Без сумніву впрост в пащу смерти. Я й не помилився; богато з нас розпращалися з життям підчас сього страшного походу.

Дійшли ми вкінці до якогось моста. Перейшовши через нього, вступили ми на гарну асфальтову дорогу—гайвей, що провадила до Могилова. Переходячи через залізничі торн, переходили ми коло стовпа, що був удекорований афішами, що взивали робітників, щоби побільшили продукцію виробів матеріялів по фабриках. Так дійшли ми до передмістя міста.

На сході почало на небі яснітн. Наступав новий день. У недалекому лісі обізвалася зазуля. Як мило було почути той знакомий голос птички, котрий ми почули вперше того року. Не довго однак прислухувався я до сього милого щебету птички, бо скоро заглушив його тріскит куль та рев машинових крісів. Машерували ми вздовж могилянської дороги впрост на схід. Коло 8 миль від Мінська, в осиковому лісі, стоїть "Військове місто"— военні бараки. На переді досить гарного білого будинку стояли дві великі статуї, Леніна і Сталіна, серед кломбів цвітів. Оден з НКВДистів прилетів на спіненому коні до нас та дав нам приказ, щоби ми звільнили наш похід— ішли поволійше. Ми й так зробили, продовжаючи свій похід серединою дороги, окружені з двох боків сторожею НКВД.

З недалекого ліса ще дальше доходили відгуки стрілів з карабінів та машинових крісів. Ми не знали, що вони означали. Чи може там ведеться боротьба? Ми скоро про все довідалися. Коло 15 миль від Мінська ми побачили серце-роздираючий вид: велику купу, коло 300 людських забитих тіл. Наші сторожі, коли ми переходили коло тої страшної купи людських тіл, забороняли нам дивитися на неї, однак ми на нічо не зважали — жадна сила не могла нас стримати, щоби не побачити на власні очі звірства, що його доконали комуністичні посіпаки. Аж тепер дістали ми повну розвязку на те питання, що ми собі були усі передтим завдавали, що то за таємні стріли розносилися були в лісі... Декотрі з вязнів з Мінська твердили, що ті порозстрілювані мущини то були їхні співтоварищі з вязниці, засуджені на смерть. Можливо, що також між тими нещасливими були також і наших 19 товаришів з Ковна, однак я ніколи про се не міг з повною певністю довідатися. Якби там не було, то всетаки оставалося фактом, що тут, на тому місці, 15 миль від Мінська, на могилянській дорозі, ми стратили раз на все сліди по наших нещасних товаришах. Пізнійше мав я нагоду говорити з двома щасливцями, котрим вдалося живими вийти з тої різні. Вони оповіли мені, що НКВДисти, щоби опанувати усіх полонених та щоби з полонених ніхто не утік, перевели над ними чисто дияволський суд. В порівнанні до полонених, число НКВДистів було дуже мале. Знаючи отже, що коли пічнуть стріляти, много полонених утіче та поховається в недалеких лісах, приказали тому усім полоненим положитися лицем до землі. Опісля почали по черзі кликати полонених по імені. Коли нещасливі підносили голови, то ді НКВДисти розстрілювали їх, стріляючи нещасним в чоло два рази— уживаючи добре випробованого способу методи НКВД в розстрілюванні людей. (НКВД усе два рази стріляє в чоло своєї жертви, мовляв "на всякий випадок, коли перша куля не забила")

Щоби однак тих нещасливців ще більше перед смертю вимучити, НКВД проголосило, що кожному 25-му, засудженому на смерть, дарує життя. Коли однак ті "щасливці" виходили на дорогу, по приказові, тодіж саміж таки НКВДисти стріляли до нещасних, та убивали, коли не вдалося їм скоренько щасливо сховатися в лісі. Кілька людей, не чекаючи на поклик своїх імен, зірвалися були з землі та почали бігти в сторону ліса тільки маленьке число з них вратувалися.

На мій превеликий жаль не спитав я був тих людей, чи між тими 300 нещасливцями була також і котрась з жінок, так, що я ніколи не переконався спевністю чи між ними не було нашої приятельки Ванди П.

Дальше я довідався, що комуністи розстріляли тільки дві особи з тих усіх, що лежали в тюремнім шпиталі, а се полковника Добровольського і ще одного, а решта вратувалися. Прийшли НКВДисти до шпиталю та почали питатися: "Котрий з вас є полковником Добровольським?" "Я є," послідний відповів та ще не скінчив говорити, коли дві кулі в чоло позбавили його життя. Так само сталося і з другим, коли відповів на своє імя. Оставші не відзивалися, коли НКВДисти кликали їх по імені й в той спосіб уратували були своє життя, принаймен ще на якийсь час

(Далі буде)

[illegible] ТОРЖЕСТВА

Дня 15 вересня 1946 в парохії Голар, Саск., відбулося надзвичайне торжество, яке в своїм роді рідке в історії українського народу в Канаді. Того дня двох новосвячених священиків Редемптористів Впр. оо. Й. Деніщук і І. Сирота соборно відправили свою першу торжественну Службу Божу. Оба ці священики виросли в цій парохії і скінчили свої нижчі науки. Потім пішли на вищі науки до Йорктону, вступили до новіціяту і семинаря оо. Редемптористів і 8 вересня 1946 були рукоположені на пресвитерів (священиків).

Заздалегідь парохія приготовлялася і очікувала цього торжества. Вже з раня нарід з'їздився і збирався біля церкви. Всевишний надлив цей день погідною погодою, малий вітрець перевівав. Вкінці надійшла та зворушаюча хвиля. Впр. о. Г. Шишкович, ігумен йорктонського монастиря випровадили нарід з процесією на зустріч новим священикам. У церковній брамі при звуках дзвону і приклоненню процесії привитали парохія своїх неопресвитерів, які з своїми родичами приїхали. Відтак з піснею на устах запроваджено їх до св. Престолу, який задля браку місця в церкві приготовано на сходах церкви.

Площу перед церквою заповнили побожні парохіяни з доокoличних церков. Зачалася Служба Божа. Новосвященики на переміну співали ектенії, прошення, а нарід радісно співав: Господи Помилуй.

Впр. о. Ігумен виголосили преважну проповідь про гідність і значення священика, гратулювали родичам і парохії, що виховали з поміж себе і посвятили на службу Богові й добра українському народу, працівників, борців Христових. При кінці Служби Божої промовили молоді отці. Подякували родичам, преподобним отцям, своякам і всім добродіям, які в який небудь спосіб причинились до їх виховання на священиків. З сльозами в очах принимав нарід ті щирі слова подяки.

По многолітствії приступили родичі, родини і нарід до гарного зворушаючого обряду стискання голов. Рівночасно роздавано памятки першої торжественної Служби Божої обох священиків.

По відправі Пр. Отці, парохіяни й гості зібралися до народнього дому на смачний обід, який приготовили пані парохії. При кінці обіду завершено цей незабутній день промовами і дарованням. Промовляли скорше Впр. о. Ігумен і молоді отці, відтак пан І. Панчук, і в імени парохії дали дар в сумі $50.00. Пан Йосиф Пастернак в імени Українського Католицького Юнацтва, подарував $10.00. Опісля батьки неопресвітерів сказали слово від себе і закінчено все піснею за наш страдаючий український нарід, "Боже послухай благання"...

ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕРОК
Для Панства П. Савчуків

Дня 25-го серпня, парохіяни у Портедж ля Прері, під проводом свого пароха о. Н. Кушнірика, працали одну з найширших родин при нашій парохії а це панство П. Савчуків та їх донечку Катерину, котрі вибираються до Транскони, Ман.

Отець парох у своїй довшій промові згадав про заслуги родини Савчуків у нашій парохії. Промовляли також пан Кулій, в імені парохії, та пані А. Бандура, в імені жіноцтва. На памятку парохіяни вручили панству Савчукам потрійну лямпу.

Пані Савчук від себе та від свого мужа, котрий не міг бути присутний, подякували всім за честь та пошану заподіяну працальним вечерком.

Перед відспіванням многоліття, присутні згадали про нашу пресу. Зі переведеної збірки призначено 3.00 на Будучність Нації.

Нашим бувшим членам, панству Савчукам, бажаємо Божого благословення в новім домі, в новій околиці. Знаємо, що наша втрата то зиск парохії в Транскони.

Вол. Бандура.

Студенти Колегії оо. Редемптористів у Роблин.

КОЛЕГІЯ ОТЦІВ РЕДЕМПТОРИСТІВ
У РОБЛИН, МАН

Колегія оо. Редемптористів це наша українська католицька Вища Школа (Гай Скул) що приготовляє юнаків на священиків місіонарів для нашого українського народу в Канаді й Америці.

Християнські Родичі: Коли маєте здорового й спосібного сина, пішліть його до цеї школи. Ваша дитина не може мати кращого покликання як стати священиком-місіонарем.

По ближчі інформації прошу писати до.

THE REDEMPTORIST FATHERS' COLLEGE,
ROBLIN, MANITOBA

ВШАНУВАЛИ ПАРОХА
Портедж ля Прері, Ман.

Дня 8-го вересня, члени парохії в Портедж ля Прері, Ман., мали приємність віддати честь свому парохові, Всеч. о. Н. Кушнірикові з нагоди його 30-их іменин. Вже перед

о. Н. Кушнірик
Знаний з своєї письменницької праці у Будучности Нації як Фадер Ник

призначеним часом парохіяльна саля була переповнена нашими робітниками й хліборобами, котрих о. Парох так щиро любить. Гучними оплесками всі привитали отця коли він увійшов до парохіяльного дому з місто-предсідателем парохії, паном Кулієм. Це була дійсно несподіванка.

По молитві, пан Кулій висловив, в імени всіх парохіян, нашу призязнь до нашого пароха, а при кінці своєї промови подякував Богові й нашому Епископові, що дали нам такого енергійного священика, котрого вся Канада знає яко "Фадер Ник" з його письменницької праці у Будучности Нації.

Пані Бандура вручила отцеві грошевий дар і подякувала за щиру працю через минулий рік. Від молоді промовив молодий Н. Плясецький та вручив дарунок від молоді. Від "Просвіти" промовили п. П. Жаровський та п. Пилявський. Відтак наш старенький дяк, п. Ю. Михайчишин, висловив свої співчуття супроти о. Кушнірика, бажаючи, щоб отець позістав у Портедж на довгі літа. По многолітствію о. парох сердечно подякував всім за їхню щиру пошану.

Зібрані незабули про нашу пресу. Збірка принесла $16.00 з чого $8.00 призначено на Будучність Нації.

Хай Бог благословить нашого пароха й дасть йому здоровля до дальної духовної народньої праці між нами.

Вол. Бандура.

При цій нагоді Редакція Будучности Нації долучає від себе та від тисячів читачів щирі побажання кріпкого здоровля та просимо Всевишнього обильних ласк для нашого дорогого отця. Бажаємо, щоб і на далі перо "Фадер Ника" до нас промовляло в тих займаючих статейках та історійках, котрими о. Кушнірик здобув собі тільки богато прихильників.

ПОШУКУЮТЬ

Василь Карабін пошукує **Юлію Добрянську** з Шикаґа, **Юлію Шипулу,** роджену в Золочеві, тепер в Шикаго, **Володимира Свідерського** з Черемошньої, в Канаді, **Анну Белнарську** з Черемошньої, в Ню Йорку, **Марію Беднарську** з Черемошньої в Ню Йорку. Американські часописи просимо в передрук.

Теодор Кунцяк зі Старого Самбора пошукує **Василя Поховича,** родженого в селі Бистре, що виїхав до Канади 1926 р., та **Івана Цепіня,** що виїхав з того самого села до Канади в 1925 році.

п. МИРОСЛАВ ДЗЮРМАН

"ХОДИ СЛІДОМ ЗА МНОЮ"

Кого ці слова не цікавлять і хто їх не розважує? Дві тисячі літ проминуло від цього часу, коли то наш Божественний Спаситель Ісус Христос кликав до нас плуванни Його. Від цього часу багато змін настало, але ті слова не підлягають жадним змінам.

Дня 15 серпня вечером зібралися рідні і близькі приятелі в Мирослава Дзюрмана до Інституту ім. Митрополита А. Шептицького, Торонто, Онт. щоби попращати Мирослава котрий відїздив на філософічні студії до оо. Редемптористів в Йорктон.

Мирослав є сином Михайла й Ксені Дзюрман, котрі є взірцевими членами парохії св. Йосафата, Вест Торонто. Їх старший син Василій є священиком у парохії Пресвятої Евхаристії на Іст Торонто.

Покінчивши взірцево студії перше в школі св. Ріти а потім "гай скул" у Християнських Братів, де був нагороджений [illegible] рамами та іншими відзнаками, полишає світ и його приманчиві утіхи та прямує за покликом.

На вечірнім прийняттю багато висловили свої почування й радість що мали честь товаришувати з ним. Хочу сказати, що він є в повнім значінні товариської вдачі і ще мріяв про будову сильної організації для католицької молоді на провинцію Онтеріо. Був вибраний [illegible] голови [illegible] Онтеріо для УКЮ але полишив з вірою, що други це сповнить. Довершив не забуте діло обравши хлопців на реколекції, із котрих всі були вдоволені.

Честь Вам родичі за таких гарних синів! Тобі, Мирославе, дякую за товариське, на жаль, коротке наше життя, але і надальше ми всі і я будемо з Тобою "єдино" у молитвах.

Василь Шашкевич.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ
ПЕРШОГО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО КОНГРЕСУ
що відбувся у Винипегу, 2 4 липня, 1946

ПРИХОДИ

З реєстрації від пятьох Дом. організацій	$ 714 00
З концерту	1213 35
Жертви на Централю підчас Конгресу	4259.44
З бенкету	824 25
З продажі книжечки "Берестейська Унія"	141 75
Другі приходи	363 00
Загальний прихід	$7515 79

РОЗХОДИ

Друк 3,000 прим. Берестейської Унії	181.29
Бенкет	771.48
Концертові видатки	534.67
Меблі до кімнати Централі, рент за липень	350.50
Кімнати в Готелю на Конгрес, подорож визначних бесідників і їх приміщення	606.67
Інші видатки	463.04
Загальний розхід	$2907 65
Чистого приходу передано на Централю	$4608 14

Провірено, підписано контрольорами,
о. М. Кривуцький — п. М. Копяківський.

Др. Стефан Мішко пошукує свого брата **Андрія Мішко,** що виїхав до Канади тому 20 літ і перебував на фармі Михайла Гураша, десь у Саскачевані.

Адреси пошукуючих є в Редакції Будучности Нації. Коли пишете за адресою, подайте конечно дату числа БН.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Youth Herald
ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
EDITOR — PAUL BOZYK

Make it Your Business

The time is not far off when various clubs will be resuming their activities for the season. Once again the youth will pool their ideas and prepare for a busy year. Have you considered joining your local Ukrainian Catholic Youth Club? Don't hesitate, the others will only be too happy to have you. Get in there and help the club along.

Permit me to give a few suggestions on how to make your club enjoyable and attractive to other Ukrainian Catholic boys and girls. Surely among your members there are some who are specialized in some hobby such as, needlework, woodworking, art, music, photography, etc. There is no need of having them keep their talents hidden. Have them give demonstrations on their particular type of hobby. You would be surprised how interested the other members would become. "Show me", is a great phrase and everybody wants to know how things are done. There may be some of the older members who would like to have a discussion group. This is a marvellous and worthwhile suggestion. Under the guidance of your parish priest you can have some lively discussions on various topics. Through discussion groups young people can gain a great deal of knowledge. Become familiar with the stand the Catholic Church takes on education, international relations, social action and immigration. Many books and pamphlets have been written on these topics and can very easily be had.

If it so hpapens that there is no Ukrainian Catholic Youth club in your district and you have a half a dozen or more boys and girls who are interested — get busy. If you need guidance get in touch with our provincial executive and they will only be too willing to send you material which will be a guide in your club work.

Remember one thing — it is not what you can get out of a club that will make your club successful and interesting, it's what you put into it.

Make the Ukrainian Catholic Youth movement your business and you will show a big profit by the amount of work you put into it.

Visiting the Sick

Our religion teaches us, in the Seven Corporal Works of Mercy, to visit the sick. It is an act of charity and exemplifies Catholic Action.

The Ukrainian Catholic Youth can play a great part in bringing cheer to the sick. The clubs can elect or appoint a sick visiting committee whose duty it would be to visit the patient whether at home or at the hospital. Members of the club knowing of any sick member should get in touch with the chairman of this committee. A visit to a patient is indeed a morale builder and makes the person feel that some one else wants them to get well. After a visit by this committee, the chairman gives a report to the club at the next regular meeting stating the condition of the sick member whether confined to bed, at home, or at the hospital so that other members of the club may also pay a visit.

MR. MICHAEL STECH
Fort William, Ont

I recall the first time I paid a visit to a sick member in the hospital. He had a very serious illness which affected his face so that he was given fluids only to keep up his strength. His doctor had this young man strapped to his bed for fear that he might become hysterical if the infection should become worse. The only time they would release the straps is when the young man fell asleep. My friend and I sat beside this sick boy till 4.30 a.m. one day before he fell asleep. The sick appreciate everything you do for them and by helping them out we demonstrate our act of charity.

During the past two years I have visited members of the club and of the parish who are in the Fort William Sanatorium where visitors are allowed twice a week. It is here that the sick really appreciate visitors, as you find some patients are from other towns and cities with no relatives to visit them. I endeavour to make weekly visits to the hospital. Two of the patients I visit have no one coming to see them. If I should miss a visit, they ask me whether I was away, so I feel happy that my presence brings them happiness... It certainly is a pleasure for me to see the smiles on their faces whenever they see a visitor.

From past experience in visiting sick members I would that by our activities in this work our club has won the support of the parents and relatives towards assisting us financially,— if called upon. By visiting a sick member you will indeed feel as if you have done something worthwhile.

— *Michael Stech,*
Fort William, Ont

IN THE CLUB
Practical Pointers for Planning a Programme of Speeches

* * *

Six Points for a Chairman to Remember:

1. Be sure the audience knows who you are. If there is any doubt about it, get yourself introduced.

2. Tel the speaker who those people are out front. It will help him to make a more successful speech.

3. If the original order of speakers is changed, tell all your speakers about it.

4. Be sure you know where every speaker is sitting before you introduce him.

5. Be prepared for emergencies; decide in advance what you will do if the programme runs along or runs short.

6. Never ask an audience to express a choice when there is the slightest doubt about the result.

Ukrainian Catholic Pilgrims at Martyrs' Shrine
MIDLANDS ONTARIO

Зліва на право: Брат Адамс, ЧСВВ., о. Ігумен Когут ЧСВВ., о. А. Роборецький, о. Лелій, Ч.І., о. кан. Каменецький, о. Ів. Перейма, о. В. Дзюрман, Брат Іларіон, ЧСВВ

1646

The shadows of the tall maple were tracing intricate little patterns on the trail as the "Blackrobe" Father Brebeuf and his trusted Indian guide made their way up to the "Look-Out". Below them stretched the peaceful blue waters of the Bay and as they shielded their eyes from the rays of the blazing sun they could see a [illegible] stuck out on the horizon. As the canoe drew closer they recognized Father Lalement returning to Fort Ste. Marie from one of his long missionary journeys.

Yes, these dauntless missionaries laboured, sacrificed and suffered long years of hardships in order to bring Christianity to the natives of Canada. They taught, they baptized, they saved countless souls. Yet all seemed in vain — for their missions were burned, their flock scattered and they themselves suffered excruciating tortures and died amid the piercing cries and taunting jeers of the cruel Iroquois. But was it all in vain??

* * *

1930

Amid solemnity and grandeus Pope Pius XI from the Basilica of St. Peter declared the Jesuit Martyrs— Brebeuf, Lalement, Garnier, Chabanel, Daniel, Jogues, De Lalande and Goupil — the first canonized saints of North America. Every summer an average of 100,000 visitors make pilgrimages to the Martyrs Shrine, near Midland, Ontario, where the saints worked, lived and died. Many spiritual and temporal cures have taken place through the powerful intercession of the Martyrs.

* * *

The sun still traced intricate little patterns through the leaves of the tall maple near the "Look-Out" when the Ukrainian Catholics of Toronto, Oshawa and Grimsby made their first pilgrmage to the Martyrs Shrine on Sunday August 11th. This first pilgrimage was made posible through the efforts of the Provincial Executive of the Ukrainian Catholic Youth Organization.

On arrival at the Shrine about 800 pilgrims formed a procession and amidst the singing of Ukrainian hymns entered the Church. For the first time in the history of the Shrine High Mass was sung in Ukrainian rite by Msgr. Kamenecki assisted by Fathers N. Kohut of Grimsby, J. Peremia of Oshawa and A. Roborecki and B. Dzurman of Toronto, and deacons Adams and Chvarsky.

Father Lally of the Shrine warmly welcomed all the Ukrainians and hoped it would not be the last pilgrimage to the Shrine.

Msgr. Kamenecki delivered an inspiring sermon in which he linked the lives of the martyrs with a contemporary saint in Europe, who

Входять люди до церкви.

was martyred because of his efforts to convert Ukraine— our own St. Josaphat. The singing of the choir not only gave honour to God but also enhanced the beauty and grandeaur of the Divine Liturgy in the Greek-Catholic rite.

An unforgettable, edifying afternoon can be spent at the Shrine visiting the many points of interest on those hallowed grounds. An atmosphere of peace and sanctity pervades the place where the blood of Martyrs was shed.

Many a fervent prayer has been offered at the Grotto where a statue of Our Lady of Lourdes nestles in the rock. Hugging the side of a hill the Stations of the Cross are almost life size and vividly depict the sufferings of Our Lord on his way to Calvary. All through the grounds one comes upon statues of the different Martyrs and the Lily of the Mohawks, little Catherine Tekakwitha is not forgotten. In the museum the findings of excavations were displayed and the paintings and pictures covering the walls illustrate the progress of the little mission to the beautiful church which now stands. Crossing a quaint little wooden bridge we came upon the Little Flower Island named in honour of the Patroness of the Missions. Opposite the main entrance to the Shrine can still be seen the actual foundations and ruins of Forte Ste. Marie and a marble monument marks the spot where Brebeuf and Lalemant are buried.

At 4 p.m. all the pilgrims gathered for outdoor "Moleben" at the altar of the Twelfth Station — The Crucifixion. Msgr Kamenecki and Fathers Kohut, Zinc, Robobrecki and Dzurman sang the Moleben in honour of the Sacred Heart. Father Kohut preached a sermon in which he expressed the hope that all those who travelled to the shrine would be blessed with graces and blessings which God grants to those who make a pilgrimage. After Moleben all the faithful in solemn procession returned to the Church and kissed the Relics of the Martyrs. On either side of the side altars can be seen all types of crutches, glasses, and canes which are mute evidence of the numerous miracles which have been performed at the Shrine.

In conclusion, a word of gratitude and appreciation should be extended to the Provincial Executive who spent many hours of hard work in organizing the pilgrimage.

-Lillian Dzurman

BEGINNER'S LUCK

These simple and easy lines have been designed for the woman of limited dress making experience, who wants to make herself a good-looking frock.

No. 2966 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 42 and 44. Size 36 requires 2¾ yds. 39-in.

Send 20c for each Pattern, which includes complete sewing guide. Print your Name, Address and Style Number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

TWO-PIECE DRESS

Cotton suits, or two-piece dresses, are the top style this year. This one is cut with cap sleeves, and may be made with a square neck or convertible collar.

No. 3023 is cut in sizes 12, 14, 16, 18, 20, 40, 42, 44, 46 and 48. Size 36 requires 3½ yds. 35 in.

The Summer Fashion Book has many more patterns that are easy to cut and sew, including the cap sleeved frocks that are so becoming. Twenty-four pages beautifully illustrated, bring you designs for all ages. Price just 15c.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу:
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man

Посилаю суму .... і прошу вислати мені слідуючі взори:

числа ....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

(Подайте точно в англійській мові)

QUESTION BOX

Learn about your Faith
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. Are Catholics, baptized in a Roman Catholic Church, obliged to be members of a Roman Catholic parish; and vice versa, should Catholics baptized in a Greek Catholic Church belong to a Greek Catholic Parish? L. L. L. L.

A. The answer is yes. Baptism designates the Rite to which a person belongs, and one cannot change rites when and as he pleases. The Law of the Church, Canon 98, says: "No one is allowed without permission from the Holy See to go over to another Rite, or after a legal transfer to return to the former Rite."

Q. May they attend either parish at their own convenience or choice?

A. One should attend his own parish Church as mentioned above. Nevertheless, the obligation of hearing Mass on Sunday may be fulfilled going either to the Roman Catholic or Greek Catholic Church — same Faith, same Mass. Canon 1249 states: "One may fulfill the obligation of hearing Mass by assisting at Holy Mass celebrated in any Catholic Rite." The same is true for the Sacraments of Confession and Communion.

Q. If a person cannot remember if he confessed a sin of stealing or not, but has the intention of paying it back, is this a sin and a matter of confession?

A. As the question stands you either confessed it or you did not. If you did the sin is forgiven and if you did not, it is likewise forgiven because it was forgotten, and mortal sins forgotten are all indirectly remitted by sacramental absolution. Such is the teaching of the Church. St. Alphonsus di Liguori says: "He who, after confession remembers some sin omitted through forgetfulness is not bound to confess before communicating. It suffices for him to declare it in his *next* confession." But if you do not know whether you confessed them or not... what then? You are *not obliged* to confess them: but it might be well to repeat your confession for the sake of peace of mind, unless you are scrupulous and would thereby add anxiety to anxiety, in which case you should forget all about the matter and rest assured that all is well. Don't let the 'giving back' rest in the 'Intention.' Remember you must give it back.

MISS NELLIE PATSON

Miss Patson has joined the Department of Women's Work of the University of Saskatchewan as a

MISS NELLIE PATSON
University of Saskatchewan

sewing instructor. She holds a degree in Home Economics and a diploma in Education from the University of Manitoba. Miss Patson was awarded a portable electric sewing machine for the best clothing work done in her class at the University.

Miss Patson's parents reside in Selkirk, Manitoba. She was an active member of the Ukrainian Catholic Youth in Selkirk and has already gained many friends through her pleasing personality in the Saskatoon U.C.Y., where she has offered her services in teaching craft work.

The UCY of Saskatoon wish Miss Patson every success in the work which her new appointment will bring.

M. Firman

Тіто продовжує свою війну проти релігії, арештованням 18-го вересня загребського католицького архиєпископа Люїса Степаніча. Йому приписано співпрацю з усташами (противники Тітового режиму) та злочини проти народу. Судять тепер іще 12 інших католицьких священиків і монахів в процесі 18-ох осіб, обвинувачених у воєнних злочинах.

One of our readers has sent us this recipe which requires no sugar... something many of you have been looking for.

SUGARLESS COOKIES

1 pkg. prepared pudding, any flavour
1 cup fine oatmeal
1 cup flour
1 teaspoon Cream of Tartar
¼ teaspoon baking soda
½ cup shortening or crisco
1 egg

Mix dry ingredients, then rub in shortening. Beat egg and mix well. Drop on buttered sheet and press down with fork.

Bake ten minutes at 350 degrees.

WINNIPEG, MAN

A Farewell

The members of the Blessed Virgin Mary Catholic Youth Club of Winnipeg gathered at the parish hall on the 16th of August to bid farewell to one of the club's members, Bill Stasiuk, who was leaving for Mundare to study for the priesthood.

Mr. Peter Kwasney, president of the Youth Club, speaking on behalf of the members, wished Bill success in his studies and presented him with a pen and pencil set.

Bill is the ex-pupil of St. Nicholas School and a member of the Ukrainian Catholic Choir of Winnipeg.

After refreshments were served the guests spent the rest of the evening in singing songs and dancing.

Virginia Kuzmin..,
Social Committee

U.C.C. HOLD BANQUET

The Ukrainian Catholic Choir held their first annual banquet at the Holy Eucharist Parish Hall Elmwood, Man., on September 9th. Mr. John Muzick, president of the choir, was the master of ceremonies of the evening.

Mr. Wm. Wall, pres. of the Ukrainian Catholic Council of Canada, urged the young people to continue to give their full support to the choir and assured them that the council will not hesitate to give assistance when necessary. The choir's business manager, Mr. S. Rebchuk outlined the programme of activities for the coming season and reminded the choristers that they must put a great deal of work into their choir if they expect to make a name for themselves and the Ukrainian Catholics. Father B. Sloboda, OSBM., director, spoke on the importance of having a good Ukrainian Catholic choir. Other speakers of the evening were Fathers I. Shpytkovsky, I. Senkiw, OSBM. and M. Mel nyk.

A bus driver in Tennessee was heard to shout a refrain at his passengers: "All rights, folks, fill up the back. Act like you're in church."

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД
УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
Провінції Манітоби
відбудеться в
СЕНДІ ЛЕЙК, МАН., 26—27-го ЖОВТНЯ, 1946

У місті Винипегу відсвятковано недавно триденний Конгрес, і щоб не перетяжувати тих самих відділів та дати нагоду як найбільше відділам взяти участь, вибрано місто Сенді Лейк на цей З'їзд.

Звеличає з'їзд своєю присутністю **Преосв. Кир Василій Ладика**

Готовіться вже від тепер на цей Ювілейний З'їзд присвячений для звеличання 350-ліття Берестейської Унії.

Точна програма появиться в слідуючім числі цего часопису.

ЗА ПРОВІНЦІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД УКЮ МАНІТОБИ
Всеч. о. Б. Слобода, ЧСВВ., духовний провідник
Іван М. Козоріз, голова Єлисавета Мизак, секретарка

Увага!

ЮНАЦТВО

ЛЕЙДІВУК, ТИНДАЛ, БОСЕЖУР, БРОВКЕНГЕД, ЛОВЛЕНДС, ТАЛБЕРГ
та інші доокличні околиці

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ

відбудеться в
ЛЕЙДІВУД, МАН. — 12-13 ЖОВТНЯ, 1946

Програма З'їзду:

Субота, 12-го жовтня: 7.30 веч. — реєстрація
Год. 8:00- 9:30 — Наради
Год. 9:30 — Забава з танцями.

Неділя, 13-го жовтня: 10.30 рано: Служба Божа
Співати буде хор парохії св. Михаїла з Транскони, Ман.
По Службі Божій спільний обід, опісля концерт.

ДОРОГА МОЛОДЕ: Ми числемо на Вашу численну участь в цим з'їзді. Ваші справи будуть обговорені.

ЗА ПРОВІНЦІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД УКЮ
о. Б. Слобода, ЧСВВ., Духовний Провідник
Іван М. Козоріз, голова Єлисавета Мизак, секретарка.

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM. THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти!

Часто чули Ви, діти, що добрий приятель більше вартий, як золото.

Це правда. Маю я добрих приятелів і про кількох з них Вам дещо скажу. Мої приятелі до мене прихильні, вчать мене і тішать, коли лиш прикличу їх. Добре їм відомі життя, наука і знання.

Перший приятель розказує мені про славну добу України і нашої Канади. Знає сказати, коли тут притрафилося щось гідного памяти. Не промовчує також хиб і привичок народа.

Другий приятель те все потверджує і подає ще, де є ті памятні місця і де можна щось красного побачити. Оповідає про урожайні поля, про далеку північ, про ліси, про моря. Поучує про всі границі краів.

З третим розмовляю про звірята, ростини і копалини. Часом думаю собі, що се є така квітка, чи друга, а приятель з усміхом скаже, що я помиляюся. Повірити мушу, бо покаже мені "чорне на білім."

Четвертий приятель нагоджує мою бабуню, бо знає всі казки.

Крім сих найвірніших маю більше добрих приятелів і я їм вдячний за науку та забаву. Сказати Вам хто є ці мої приятелі? Се мої книги: історія, географія, та інші.

Як прийде часом якийсь новий приятель до мене, радію і але не дам собі спокою, поки не розвідаю, що красно оповідає.

Книга є добрим порадником і приятелем, тож старайможся жити з нею в приязни, як я живу вже давно і хочу й дальше жити.

Вуйко Трохим

ДУЖЕ ЛЮБЛЯТЬ НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Дуже Вам дякую за нагороду, яку я одержав в контесті на липень. Мені дуже вона сподобалася. Вона є дуже гарна.

Посилаю доляра на передплату.

Здоровлю Вас Вуйку і читачів Діточої Сторінки.

Іван Корнило,
Лорензо, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дуже тішиться, що ти так собі нагороду сподобав.

ВАКАЦІЇ У ҐРЕНД БІЧ, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.

Дуже щиренько дякую за таку гарну нагороду, котру ви мені вислали.

Тепер опишу Вам Вуйку як я перевела свої вакації у Ґренд Біч." Там дуже гарно і весело було мені. Я нічого не робила лиш в гарнім пісочку бавилася, до сонця грілася, купалася, та навіть на човні їхала. То вже нераз такого сміху було що аж! В неділю рано ходила на Службу Божу до англійської католицької церкви. Добре булоб, колиб там збудували українську католицьку церкву. Два тижні дуже скоро пройшли. Богато більше можнаб розказати про мої вакації, але тепер немаю часу, бо вже почала науку в школі. Колись зайду до Редакції то дещо Вам біль-

Дорогий Вуйку!

Посилаю 1.00 на дві членські вкладки Веселої Родини. Одна для мене, а друга для моєї сестри Ярослави. Сімдесять центів з того жертвую для бідних сиріт.

Здоровлю Вас Вуйку та бажаю Вам всего найкращого на новім місці.

Богданна Павлишин,
Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Дякую за желання. Чекаю на той час, коли до мене прийдеш в гості.

МІЙ ПЕРШИЙ ДЕНЬ У ШКОЛІ

Одержав Нагороду в Контесті на Вересень

Я ще памятаю свій перший день у школі. Мене тато завели туди. Той перший день я буду памятати довго. Нам учитель казав рисувати на таблиці і дав нам плестисін, щоб ми робили що схочимо. Ми робили котики, песики, коники і гарно забавлялися. Підчас павзи бавилися на дворі. І так я свій перший день у школі перебув, без плачу. До дому я вертав з сусідськими хлопцями.

Мирослав Шилюк,
Ґрийт Дір, Саск.

Новими членами Веселої Родини стали:

ч. 79. **Богданна Павлишин**, літ 10, Норвуд, Ман., жертва 50ц.

ч. 80. **Ярослава Павлишин**, Норвуд, Ман., жертва 50ц.

ДЛЯ СВОЄЇ ҐАЗЕТИ

Іван Корнило з Лорензо, Саск., прислав одну стару передплату.

Юлія Матвійчина з Винипеґу жертвувала 1.50 на Прес Фонд Діточої Сторінки, та придбала одну стару передплату.

Вуйко дякує щиренько за ласкаві жертви та за працю в поширенню Будучности Нації.

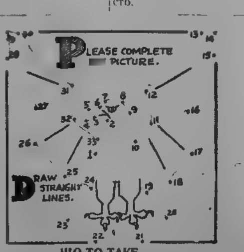

ЩО ТО ТАКЕ...

Візьміть олівець, зачинайте від одного та тягніть ним до другого, третого нумера і так далі, а воно покажеться Вам.

ВІДВІДУЄ КАНАДУ

ЛОРД РОВАЛЛАН
Головний Пластун Британської Імперії

Лорд Роваллан під сю пору відвідує Канаду та знакомиться з канадійськими пластунами. Він має 51 років життя. Остав назначений головним пластуном в 1945 році. Брав активну участь у двох світових війнах.

СПІШІТЬ, ДІТИ, ДО НАУКИ!

Спішіть, діти, до науки...
Будуть із Вас люде,
Вона тому щирим другом
Хто її здобуде.

Бо "як хто собі постелить
Так буде він спати"
А зросте з науки зерно —
То буде що жати.

Бо і тому треба знати,
Що у полі косить
Що без праці його поле
Плоду не приносить.

Тож ніколи не лінуймось
До науки сісти,
Хто не вчиться, не працює
Той не буде їсти.

Василь Гренджа Донський.

Ш-ш-ш! Нашко

Скажеться Вам.

Що наймолодший член Веселої Родини **Лаврентій Борисик** з Винипеґу прислав Вуйкови свою фотографію. Лаврентій має трошки більше як пів року.

Юлія Матвійчина була друга що відвідала Вуйка особисто.

КОНТЕСТ НА ЖОВТЕНЬ

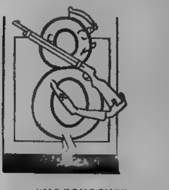

"МОЛОКОСУС"

Я собі жовнір. Трохи малий зростом але жовнір. Свій твер я випуновую щодня. Ґудзики в мене блищаться як золото. Своїх старших я слухаю все і виконує їх накази. Досить добре мені жити, лиш коби я хоч був трошки більший, бо таким малим як я то всі поштуркуються і часом мені досить прикро. Найгірше почуваюся як називають мене "молокосусом."

Нарисуйте мене, але зробіть мене більшого, десь около шість цалів, так щоб мене більше не називали "молокосусом." Помалюйте, щоб я гарно виглядав, і зашліть мене перед 20-го жовтня на понижче адресу:

Coloring Contest,
The Future of the Nation,
481 Main St.,
Winnipeg, Man.

З НАГОДИ РОКОВИНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я посилаю одну стару передплату. Дякую за книжку, котру я одержала за контест. Посилаю також одного доляра на Діточу Сторінку з нагоди моїх роковин, 12 років життя.

Юлія Матвійчина,
Винипеґ, Ман.

Від Вуйка: Дякую за жертву. Бажаю тобі всего найкращого в новім році життя.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

У вересні діти мусіли бути дуже заняті, бо Вуйко дістав лиш одну розвязку до контесту. Її прислав **Мирослав Шилюк з Ґрейт Дір, Саск.** Мирославові Вуйко вислав гарну нагороду. Деінде на сторінці є новий контест на жовтень ... цікавий... легенький. Будемо видіти, хто дістане нагороди.

"SCOUTS OF THE WORLD — BROTHERS TOGETHER"

ПЛАСТУНИ СВІТА Є БРАТАМИ
Вони помагають оден другому.
Вони є послушні своїм родичам та учителям.
Вони служать свойому краєві.

ОЛЕНКА ПЕРШИЙ ДЕНЬ У ШКОЛІ

Маленька Оленка тішилася вже наперед, що й вона піде колись з братами до школи. Вона завжди завидувала їм, що коли вони рано скоренько збиралися, завивали "друге снідання" в папір і сказавши скоро: "до побачення!" бігли до школи. Ах, як вона хотіла піти з ними до школи, бо була дуже цікава, що там у школі і як там. А найбільше цікавили її та синя стіна, ті перли і та вода пахуща...

Ви здивовані? Річ у тому, що коли зі школи приходив до дому найстарший братчик Василь, то Оленка завжди питала його:

— А як там у школі, Васильку?

А Василько відповідав:

—О, там у школі прегарно! Стіни помальовані на синьо, пан учитель що ранку входить до кляси з великою пляшкою і розливає по стінах пахущу водицю, а з великого коша розсипає діяманти і перли.

—Ох, як чудово!— дивувалася Оленка. — Принеси мені коли хоч тих перел.

Але Василь обіцював, обіцював, та ніколи не приносив.

Аж раз коли Оленка не давала йому спокою, сказав:

—От, небавком уже й тобі скінчиться сім років, і ти підеш до школи, побачиш ті всі дива, та й візьмеш собі сама кілька перел.

І справді— Оленці вже кінчився семий рік життя і по

Останні Вісти...

В ПАРИЖІ ДОМАГАЮТЬСЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ Протестуючи проти фальшивого заступництва України на Паризькій Конференції підставленими агентами советського режіму, п. Степан Шумейко, президент Українського Конгресового Комітету в Америці, предложив Конференції меморандум, в якому домагається незалежности України. В імени групи, яка, як сказано, репрезентує 750,000 американців українського походження, в меморіялі сказано, що це українці, а не росіяни виперли німців з України. "Червоні комісарі ведуть безпощадну кампанію з метою знищити свідомих національно українців, або перетягнути їх на лад советсько-російської ідеольогії," продовжується в меморіялі. Тому українські скитальці відмовилися вертатися до своїх домів, а підпольний рух, включно з повстанською армією, які боролися проти німців, сьогодні поборюють росіянів," говориться в меморіялі

ЩЕ ОДИН МЕМОРІЯЛ— уряду української Народної Республики (УНР) і Української Головної Визвольної Ради (УГВР) на мирову конференцію в Париж— З "Америка" подає, що делегат Уряду УНР та Генеральний Секретар Закордонних Справ УГВР, як делегат Української Головної Визвольної Ради, пересилали до секретаріяту конференції 21-ох націй в Парижі та поодиноких делегацій спільний меморіял, де зясували становище українського народу до питань, що є предметом нарад згаданої конференції.

ДРУГИЙ ВИХОВАВЧИЙ ІНСТИТУТ В ЕДМОНТОНІ —Дня 6-го жовтня, 1946, відбудеться торжественне отворення другого Вихоплавчого Інститута в Едмонтоні, котре довершить Їх Ексцеленція Преосв. В. Ладика. ЧСВВ

ВМИРАЮТЬ З ГОЛОДУ— Тижнева Пошта, орган таборі нашихскитальців, з Білефельд приносить вістку, що у Гамбургу занотовано 12 випадків голодової смерти. Надходить зима а з нею холод і голод. Спішім з поміччю нашим братам та сестрам на скитальщині. Посилайте свої жертви негайно на пакунки живности до Дієцезальної Референтури Іміграції на адресу Централі Українців Католиків Канади

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL.
431 Main Street, Winnipeg, Manitoba

вакаціях мала піти до школи. Вже числила день за днем, та все допитувала матусю, чи ще довго ждати. І нарешті надійшов той ожиданий день. Ранком уже Оленка скоренько зібралася — та снідання не дуже їй смакувало, така була дуже зворушена.

Нарешті взяла її мати за руку і повела до школи. Оленка раптом заплакала перед самою школею, бо обняв її якийсь страх. Мати заспокоїла її і ввела до канцелярії та повчила по дорозі, щоб чемно привитала пана учителя.

Оленка не відповіла нічого. Вся вона тремтіла як осика. Так було, коли вже стали перед учителем. Та учитель глянув на дівчинку і, ніжно погладивши її по головці, запитав:

Як ти називаєшся, дівчинко?

Почувши таке лагідне питання, Оленка нагло перестала тремтіти і відповіла тишком:

Оленка Мельник...

Учитель записав Оленку до першої кляси і казав їй іти до кляси між діти. Пішла Оленка до кляси і сіла в лавку коло інших дівчаток Увійшов учитель і сказав дітям хором змовити "Отче Наш." По молитві взяв учитель крийду і почав виписувати на чорній таблиці прості і скісні палички та казав дітям, щоб і вони самі такі палички собі на зошитах рисували Діти почали рисувати а Оленка почала розглядатися по клясі за тими дивами, про які оповідав їй братчик-пустунчик. Якже вона розчарувалася! Стіни кляси цілком не були сині, тільки білі Ніде не було видко перел, ні діямантів і не було чути запаху пахущих вод. Вся краса кляси то були ті біленькі стіни і чисто вимита долівка. Учитель звернув увагу, що Оленка розглядається по клясі, і запитав її, чого вона шукає. Тоді Оленка одним душком сказала, що їй наоповідав Василько про школу. Учитель усміхнувся і сказав:

Тих див тут нема, але вони можуть бути. Ось, подивися...

І вчитель узяв крейду та нарисував на таблиці також велику пляшку і шнур перел. Оленка була ще сумна, але добрячість учителя зворушили її і вона успокоїлася.

—Берися, Оленко, до праці, вчися рисувати такі палички, а потім сама вмітимеш рисувати такі пляшки й перли!

Оленка почала рисувати палички і хоч з початку не йшло її гладко, та згодом ті кристки виходили що раз краще.

А по науці, коли знов помолилися і стали розходитися до дому, Оленка чемно поздоровила учителя і пустилася виходити. А вчитель закликав її, і подаючи якийсь маленький пакуночок, сказав:

-Це тобі, Оленко, маленький даруночок, щоб ти не боялася школи...

Оленка вся порумяніла і ледви чутно подякувала, й вибігла з пакуночком з кляси Перед школою чекав на неї брат Василь. Побачивши в Оленочки клуночок, хотів його розпакувати, але Оленка рішуче спротивилася і сказала, що розкапує аж дома при мамі. Зате кілька разів повторювала з радістю, як учитель закликав її до себе і дав їй клуночок. Василько відповів на те

-Ну, ну! нині обійшлося тобі добре бо то перший день, але пізніше побачиш, як нераз і наберещ від учителя

Але не вірила в це Оленка Тим більш не вірила, коли в дома мати розпакувала пакуночок і знайшла там гарну книжечку з образками та цукорки. Деж такий добрий учитель мігби її карати. А зрештою Оленка була чемна.

На другий день учитель написав на таблиці великими буквами **і, и, о, а.** Він називав букву по букві, а діти повторювали за ним. Оленці чомусь не подобалося таке читання Вона вже воліла би рисувати. Тому, коли інші читали, вона бавилася олівчиком. Учитель помітив це і по хвилині сказав:

-Оленко, ходи-но сюди!

В Оленки і душа завмерла зо страху. Можливо, що вчитель і битиме... подумала собі дівчинка. Тремтючи приступила до вчителя перед таблицю. Діти перестали читати і ждали з запертим віддихом, що то буде. Та вчитель знов поклав руку на головку і приязно, хоч поважно, промовив:

Оленко, коли всі діти чемні, то й ти повинна бути чемна. Прирікаєш це мені на будуче?...

Оленка не могла промовити слова, але кивнула мовчки головою.

То йди на своє місце!- сказав учитель. Оленка знову сіла в лавку, рада й весела, що має такого доброго вчителя. О, за його доброту вона відтепер буде найуважнішою ученицею в клясі.

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ
Жовтень

6. Нед. 17 по С....... Тиндал 9.00 год. - - Босежур 11.00
13. Нед. 18 по С. .. Лейдовуд 10.30 год. (хор з Трансковн)

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Тел. 63.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді вікурція Полекша гварантована в 24 годинах МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру рука і нога терпнуть і змиють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки. Масть,—в полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN

АДРЕСАР
Централя Українців Католиків [illegible]
Ukrainian Catholic Council,
431 Main St., Winnipeg Ph 92308
Домініяльний Заряд БУК-а:
431 Main Street, Winnipeg Man
Домініяльний Заряд УКЮ:
431 Main Street, Winnipeg Man
Домініяльний Заряд ЛУКЖ:
431 Main Street, Winnipeg Man
Бурса БУК-а в Саскатуні:
303 4th Ave N., Saskatoon, Sask
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтоні:
8820 111 St., Edmonton, Alta
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Вінніпеґу:
49 Kennedy St., Winnipeg, Man
Виховний Інститут БУК-а в Торонто:
17 Wellesley St., Toronto, Ont
Епископська Канцелярія:
235 Scotia Street, Winnipeg, Man
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації:
D. Kobrynski, Box 281, Smuts Sask
Редакція БНації:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Krywucki
Home, St. Boniface, Man
Запомогове Братство св. о. Николая
The Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas, Head Office, Box 3641 Station B., Winnipeg, Man
Комітет Українців Канади:
Ukrainian Canadian Committee,
701 McIntyre Bldg., Winnipeg

ШТОР
НА ПРОДАЖ або ДО [illegible]
В українській околиці. Річний оборот $25,000, котрий може бути подвоєний. Будинок і меблі $4500, готівкою або на сплату. Товар вартує около $6,000. У винаймі першенство дістане українець католик. По дальші інформації вдавайтесь до
L. W. MICHALCHUK
Box 7 Fisher Branch, Man

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!
Шліть до нас свербиную (ягідки з диких рож) Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Свербивус, книжечка 15ц.; 2. Поживно-Лічнича Вартість Свербивусу 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, [illegible],
607 Young Street, Winnipeg Man.

КУПУЄМО І ПРОДАЄМО
БИЗНЕСА, МІСЬКІ ДОМИ, ГОТЕЛІ, ФАРМИ І ГОРОДОВІ АКРИ
ТАКСУЄМО ПРОПЕРТИ
Вдавайтесь з довірям до
ATLAS REALTY CO.
402 McIntyre Blk. — 416 Main Street,
WINNIPEG, MAN
Власитель — Стефан Бонк — бувший сейлзмен через 11 літ у Вестерн Гросерс.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
ВИРОБЛЯ АФІДИВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
ПОМАГАЄ ДІСТАВАТИ ДОЗВОЛИ НА ВЪЗД ДО КАНАДИ
По інформації проситься писати на адресу:
UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3585, Sta. B
або 428 Main Street WINNIPEG, MAN

РОДИЧІ УВАГА!
РІДНА ШКОЛА
ім. М. Шашкевича
49 Юклид вул.

Повідомляємо українських родичів, котрі мають діти в шкільнім віці, що діточа наука українознавства почалася дня 11-го вересня, ц.р. Дітей можна вписувати кожного дня в домівці вище згаданого Товариства від год. 5-ої пополудні. Наука буде відбуватися три рази в тиждень від год. 5-ої до год 7-ої вечером. Учити будуть Впр. Сестри Служебниці.

Вп. родичі, коли ви бажаєте, щоби ваша дитина навчилася рідної мови, письма, історії, географії та пізнала нашу славну минувшину, так ще сьогодня впишіть своїх дітей до Рідної Школи.

У Рідній Школі ім. М. Шашкевича Ваші діти дістануть не лише науку, але й виховання, котре Вам і їм вийде на добро.

Шкільний Комітет.

Р О Д И Ч І...
Для Вас і Ваших Дітей
в мові українській і англійській, вийшла з друку

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ
укладу о. А. Лугового

Книжка великого формату в гарній коліровій оправі, печатана в мовах українській і англійській, з гарними релігійними картинами. Сторін 160, ілюстраційних картин 40.

Видана накладом і печатана в друкарні "Голосу Спасителя." Ціна примірника 50 центів.

Біблійна Історія повинна находитися в кожній українській хаті. Замовляйте в
THE REDEEMER'S VOICE
Catherine St., Yorkton, Sask
або через автора
Rev. A. Lohovy, P.P.,
Box 85, Ethelbert, Man

"ЗБІР ФОТОГРАФІЙ" це
АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ [illegible]
в котрім знаходиться 630 знимок фотографій
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ [illegible]
ранених.. поляглих... декорованих... полонених відзначених... Є там фотографії дівчат при військовій службі... цвинтарів де спочивають наші заслужені вояки... шпиталів, де приходять до здоровля ранені... як вояки машерують ... як відїзджають за море... як беруть участь в праці Союзу Українських Канадійських Вояків... є там фотографія Пилипа Коноваля, котрий у Першій Світовій Війні був відзначений хрестом Вікторії. ... є там представлена в образках зруйнована Україна... знимки українських повстанців

До кожної фотографії є вияснення, опис.
Ця збірниця фотографій коштує всего $1.00.

Наклад не був великий і скоро вичерпується. Запевніть для себе та Вашої родини примірник Виповніть нище поданий купон та зашліть його негайно на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Почта ....

(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV. ч. 20 (212) ЙОРКТОН, САСК. 14 го Жовтня, 1946 Vol XIV No 20 (212) YORKTON, SASK October 14, 1946

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ДЕЛЕҐАЦІЯ ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ З ПРЕОСВЯЩЕННИМ КИР ВАСИЛІЄМ НА ЧОЛІ, ВРУЧИЛА МЕМОРІЯЛ П. МІНІСТРОВІ ҐЛЕНОВІ

Українській Католицькій Церкві в Канаді, що її очолюють два Преосвященні Владики, Епископ Василій Ладика і Епископ Ніль Саварин, усе лежала на серці судьба наших братів і сестер на скитальщині. Від коли тільки почали приходити зі скитальщини розпучливі листи з просьбою о поміч від братів, Преосвященні відразу були дали приказ вірним, щоби по своїй змозі переводили збірки на поміч скитальцям, збирали ужите білля і висилали його нашим братам; дальше поклали були на серце Українців Католиків Канади, щоби посилати афідавити і карти вїзду до Канади для нещасних братів

Епископський Ординаріят від ряду літ є в тісним контакті з українськими потребами в Европі; занимався збірками на інвалідів УПА, на Рідну Школу, а тепер старається о спроваджения якнайбільшого числа скитальців до Канади, посилає через парохіяльні органі зації пакунки живности і білля нашим братам на скитальщину, як також численні афідавіти. Це річ природна, бо харитативна акція належала все і належить у першій мірі до св. Церкви

З основанням Централі Українців Католиків Канади, Епископський Ординаріят так високо ставить поміч нашим братам в Европі, що основує при Централі Іміграційну Референтуру, котра має за ціль якнайбільше причинитися до помочі нашим братам на скитальщині. І Референтура переводить інтензивну працю в тім згляді посилає пакунки живности, білля і афідавити Українським Скитальцям

Українській Католицькій Церкві в Канаді багато залежить на цім, щоби український нарід в Европі мав кращу долю. І кільки наш нарід в Европі був переслідуваний, то все наша Церква ставала в його оборону. Ось приміром всі ми ще собі докладно пригадуємо як то наші Преосвященні в Канаді в березні, 1946, стали мужно проти нищення українського нароку в Західній Україні і його св. Католицької Церкви.

• • •

Найновішим доказом як то наша українська католицька Церква в Канаді дбає про поліпшення долі українського народу в Европі та про поміч українським скитальцям, є день 3-го жовтня, 1946.

У НІМ ПРЕОСВЯЩЕННИЙ КИР ВАСИЛІЙ ЛАДИКА на чолі представників Централі Українців Католиків Канди, а це п. ВАСИЛЯ ВАЛЛА, президента Централі, п. ІВАНА НОВОСАДА, писаря Централі і о. МИХАЇЛА ГРИГОРІЙЧУКА, представника Місійного Товариства св. Йосафата, вручили МЕМОРІЯЛ В СПРАВІ ІМІҐРАЦІЇ УКРАЇНЦІВ Д ОКАНАДИ, Дост. міністрові Джеймсові Еллисонові Ґленові.

Спершу була думка вислати делеґатів до Оттави, однак п міністер Ґлен вертаючись зі заходу Канади, зволив приняти нашу делеґацію в Виннипеґу. Як наші читачі знають, пан Ґлен є міністром природних дібр, копалень і іміґрації домініяльного уряду в Оттаві і тим самим авдієнція наших представників з ним буде мати далекосяглі наслідки

Пан міністер Ґлен приняв наших делеґатів дуже ввічливо, живо заінтересувався порушеними питаннями і приобіцяв по своїй зможності помогти в справі іміґрації українців до Канади.

Авдієнція тревала 40 хвилин. Преосвященні вкінці подякували за ласкаву прихильність до українського народу і побажали пану міністрові Ґленові найкращих успіхів на так відвічальнім становищі.

ДЕЛЕҐАЦІЯ З УКРАЇНИ В КЛОПОТІ

Департамент Стейту забороняє "делеґації з України" виголошувати промови, уважаючи її незареґістрованими "чужинецькими аґентами"

"Свобода" подає: В неділю, дня 6-го жовтня мав відбутися в Дітройті широко розреклямований концерт Івана Паторжинського і Зої Гайдай, членів сталінської "культурної делеґації" зі Советської України. Перед концертом Федерація Українців стейту Мишіґен влаштувала велику протестаційну демонстрацію, в якій взяло участь понад 1,000 осіб та підчас якої ношено плякати та роздавано летючки з виясненням, що метою згаданої делеґації є поширювання советських впливів в Америці, та що сама делеґація не представляє ані українців, ані української держави. Подібні виснення було надруковано вже в пятницю в місцевій американській пресі. "Дітройт Нюз" з 7 го жовтня повідомляє на першій сторінці, що "пять українських туристів" були зараховані департаментом стейту як чужинецькі аґенти Советського Союзу." Даль сказано, що згаданим аґентам заборонено виголошувати промови та доручено вертатися назад в Советський Союз, або зареєструватися в департаменту стейту, як "чужинецькі аґенти." Концерт відбувся без промов, а советський консул в Ню Йорку доручив делеґації негайно вертатися до Ню Йорку. Головою Федерації Українців стейту Мішіґен, що зорганізувала згаданий протест, є адв. Іван Панчук

ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЯ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ

Будучність Нації перша з усеї української катол. преси в Канаді подає повище знимку теперішнього Митрополита Західньої України, Іх Ексцеленції Йосифа Сліпого

Митрополит Йосиф Сліпий, до 1944 року був ректором Богословської Академії у Львові, котру то оснував бл. п. Митрополит Андрей Шептицький. Митрополит Йосиф Сліпий, яко великий муж теольоґічних наук, зумів Богословську Академію у Львові поставити на такому високому науковому рівні, що перевищала вона своїм рівнем другі европейські духовні академії

Яке велике довіря мав покійний Митрополит Шептицький до особи о. Ректора Йосифа Сліпого, видимо з сього що на своє місце управу цілої української католицької Церкви Західної України полишив в руках його.

Миртополит Шептицький висвятив на Митрополита отця Ректора Сліпого кілька місяців перед своєю смертю у своїй палаті на святоюрській горі в Львові. Наш великий Митрополит не завівся у своїх сподіваннях; Митрополит Йосиф Сліпий витревав мужно до самого кінця на своєму становищі яко володар української католицької Церкви. Аж большевицькі посіпаки силою вивезли його разом з другими епископами на далеку Сибір.

Митрополит Йосиф Сліпий страждає тепер на вигнанню, однак в Бозі надія, що внедовзі поверне він на свій владичний престіл до вільного українського Львова.

ФАРМАРІ ПЕРЕРИВАЮТЬ СТРАЙК

На інструкції делеґації, що їздила на переговори до міністра хліборобства Гардинера в Оттаві фармарі перервали свій страйк у Алберті і Свекачевані, котрий тревав 29 днів

Міністер Гардинер приобіцяв фармерській делеґації, що їхнє домагання зрівнання цін фармерських продуктів із продуктами, які вони купують, буде розглянене

НАЦІСТІВСЬКІ ПРОВІДНИКИ ЗАСУДЖЕНІ

Після судової розправи, котра почалася минувшого листопада, проголошено вирок 22-ом бувшим провідникам націстичної партії в Німеччині. Дванадцятьох засуджено на смерть, трьох на досмертну вязницю, чотирох на коротші речинці вязниці а трох звільнено зовсім

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СИРОТИНЕЦЬ

Сестри Служебниці ПНДМ закупили гарний дім і посвятять на одинокий сиротинець у східній Канаді, котрому мають перебувати наші сироти а головно скитальці.

Коло головного дому, котрие має поверх 35 просторих кімнат, є ще два менші доми з 15-ма кімнатами. Наоколо домів є 105 акрів землі. Кожний зі згаданих домів обгороджений гарним живим плотом та ріжнородними деревами и травниками.

Дім куплено за $180,000 без меблів

МІЖ МОЛОТОМ І КОВАДЛОМ

(УПС) Кадовиці, 1.9.46. Насилли вістки про невідрадне положення українських греко католицьких священиків, що внаслідок воєнних дій, чи інших причин опинилися в Польщі. Такі священики по одномісячному курсі можуть служити Богослужбу в латинському обряді як сотрудники, якщо тільки можуть найти таку парохію. Таких парохій тяжко знайти.

Підчас переселенчої акції в Любачівщині ішла спеціяльна нагінка на гр.-католицьких священиків. Агенти УБ (Ужонд Безпеченства) леґітимували головно священиків шукаючи за українцями, і знайшовши, побивали і негайно відставляли до УССР.

УБИТО 44 СВЯЩЕНИКІВ

(УПС) Перемишль, 29.8.46. В перемиській дієцезії досі вбито 44 греко-католицьких священиків. Польська АК (Армія Крайова) складає вину за ті вбивства на неорганізовані польські банди і заперечує поголоски, будьто би цих вбивств допустилося польське підпілля.

На всякий випадок стверджено, що вбивства доконано в жорстокий макабричний спосіб. Між убитими є такі священики: о. Войтович Петро, парох с. Негрибка-Пікуличі (пов. Перемишль); о. Малковишах замордовано дружину о. Дмитраша, що внаслідок того попав у нервовий розстрій; о. Гринишин— парох Дусівець, о. Трещневський парох Тисової, пов. Бірча; священика з Бірчі топили у ведрі з водою кілька разів, робили штучне віддихання і знов топили. Так і замучили.

Польський суд у Перемишлі засудив пароха с. Іскані о. Гука на 5 років вязниці.

ВИНАЙШЛИ ОТРУТУ ДЛЯ ВИНИЩЕННЯ ЛЮДСТВА БЕЗ БОЛЮ

Служба Хемічної Війни Злучених Держав винайшла найсильнішу досі звісну отруту, якої мала кістка ваги одної унції, вистарчить на винищення кожної людини у Злучених Державах і Канаді і то потайки та без болю. "Коли б прийшла Світова Війна III та молім Бога, щоб вона не прийшла це буде така війна, у якій переважно кількість людей може згинути від тихої, підступної, протилюдської зброї, яка не видасть ніякого звуку, не дасть осторогги, не знищить фортів, ні кораблів, ні міст, а зможе вбивати людей мілюнами" — таке сказав др. Джералд Вендт, редактор журналу "Сайенс Илустрейтед Меґезин", вчасі дискусії, уладженої підприємством Дженерал Електрик у місті Скенектаді, Н.Й. Він теж подав до відома, що на винахід цеї отрути уряд Злучених Держав посвятив $50,000,000, а це є дуже мала грошева сума в порівнанні з тією, яку видано на винайдення атомної бомби Найзамітніше в цьому новому винаході це те, що отрута є невидима, бо її можна побачити щойно під мікроскопом і така дешева, що навіть мала нація може її виробляти у малій броварні, а тоді велика держава навіть з атомною бомбою буде безсильна супроти тамтої

КУПУЙТЕ ЩАДНИЧІ БОНДИ

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

о. Й. Форнальчик

МОЛОДЬ ЦЕ НАША НАДІЯ

(Для розваги старших і молодим)

Гарне й чудове є наше життя на землі. Кожного дня пересувається перед нашими очима картина за картиною, краєвид за краєвидом; кожного дня ми є свідками різних подій; кожного дня стрічаємось з людьми різних поглядів і світоглядів і навіть не здаємо собі справи, як легко й несвідомо піднипадаємо під їх погубний вплив. Серед буденних обставин нашого середовища ми мало-помало привикаємо жити плиткими думками ідучи, а радше ссуваючись по лінії найменшого опору.

Повищі думки відносяться до всіх людей, а головно до молоді, що більше, як хто інший, є під впливом окруження. Для неї пишу я оці рядки, маючи передусім за ціль подати кілька вказівок, як глядіти на світ і його події очима надприродньої віри й любови. Щойно тоді відкриє молода душа у світі сліди невмирущеї краси й порядку Божого.

Яке интересне й повне є життя людини, що шукає в життю вічнотревалих духових вартостей. Душа такої людини є завжди молода й свіжа, завжди впорядкована, бо всі її бажання є кермовані одною незнищимою тугою за правдою, добром і красою.

Від Бога ми вийшли, до Нього мусимо вернутися. Наче ті павуки мусимо розставити свої сіти між небом а землею, якщо хочемо накормити нашу душу духовими вітамінами, що їх потребу відчуваємо ми всі, а головно доростаюча молодь.

Чотири періоди в життю

Життя людини можна поділити на чотири нерівні періоди: дитинні літа, молодечі, мужеські й старечі. Молодечі літа подібні до молоденької ніжненької деревинки. Коли ми засадимо її в землю, а не дбаємо чи росте вона просто чи криво, то в кількох перших роках зможемо ще випростувати її, застромлюючи побіч неї простий й сильний палик і привязуючи деревину до нього. Але коли криво засаджене деревце запустить своє коріння глибоко в землю, коли пень його згрубіє і спужавіє, тоді вже нічого не вдіє навіть і найспритніший огородник.

Щось подібне діється з доростаючими хлопцями й дівчатами. Всі вони є слабі й немічні тілом і душею і тому наражені на всілякі небезпеки. Але за те Бог дав їм родичів і вчителів, щоб їм помагали в часі тих непевних літ тілесного, духового й морального розвою.

Родичі й учителі мають важне завдання

А чи всі родичі й учителі є свідомі свого важного завдання? Чи всі вони приготовляються совісно до нього? Чи сповняють вони ревно й витревало свої обовязки для дітей? Від родичів і вчителів залежить, чи молоді хлопці й дівчата, повірені їх опіці, розвинуть в собі таку силу характеру, що не заломляться ніколи під напором ворожих впливів, життевих невдач чи інших непередбачених клопотів.

Коли дивимося на слабенькеє й немічне невинне дитя, нагадуємо собі ті дні, коли то ми самі рачкували по землі на руках і ногах. Пригадуємо собі ті дні, коли ми не могли втриматися на своїх ноженятах,— коли ми не були спосібні говорити ані молитися. Всього того й багато більше річей навчили нас родичі вдома, а вчителі у школі.

В дитинних літах ми були такі нерозумні, що пять мідяних сотиків уважали за більшу суму грошей, як десять срібних сотиків вкупі. А коли ходить про нашу неперебірчивість у їді — то ліпше про те не згадувати... Ми були готові брати до уст все, що нам тільки під руки попало. Одним словом, в дитинних літах не кермував нами розум, але мимовільні й несвідомі наклони.

Думають що все знають

Декотрі хлопці й дівчата, між пятнадцятим а двадцятим роком життя уявляють собі, що вони вже досить розумні, щоб покермувати своїм життям так, як їм подобається. Вони навіть отверто заявляють, що ніхто не має до них жадного права, навіть їх родичі, бо мовляв, родичі старокраєві, а вони канадійці, родичі старомодні, а вони модерні.

Розуміється, така коротко зора наївність і нерозумність хоча й навіть була забарвлена фальшивою новомодною культурою і оглядою не уповажнює ще молодих хлопців і дівчат погорджувати своїми родичами та їх звичаями й обичаями. Рівнож не все що модерне й канадійське, не є іще тим самим вартісне й добре. Бути поступовим не значить зривати з переданням і стародавними обичаями, але пристосувати стародавне до новочасних обставин канадійського життя.

Я певний, що кожний молодий хлопець і дівчина, взірцево й правильно виховані, зрозуміють, що досвід життя, скроплений потом і кровю є вартніший від знання набутого на шкільних лавках. **"Придбати собі мудрість" — каже св. Письмо — "це ліпше над золото, а набути розум — це дорожче над добірне срібло."**

Великі мужі й жінки науки та життевого досвіду не вагалися твердити, що життя зачинається в сороковім році життя. Оцим хотіли вони сказати, що бистрість і точність їх розуму, глибина й сила їх думки, витревалість їх волі й характеру дійшли до повної зрілости, коли їм минула сороківка. Вони рівнож переконалися, що зачали тішитися успіхами своєї праці щойно тоді, коли тут і там на їх голові появилися сиві волоски.

Так розумні хлопці й дівчата люблять вміють користати з доброї ради й поучення старших. Вони знають, що і **"Серце мудрого шукає поучення, а уста нерозумних кормляться глупотою."**

Молоді хлопці й дівчата, що зберегли свою душу чистою і невинною, є спосібні зрозуміти а навіть відчути, що життя на землі є гарне. Вони знають, що Бог є не лише нашим Сотворителем і Паном але й Нашим Небесним Вітцем. Цілий світ, що нас окружає це велика школа порядку й Провидіння Божого.

Від Бога ми вийшли до Нього мусимо вернутись, говорить нам наше власне серце. Від Бога ми вийшли, до Нього прямуємо про мовляє до нас ціла вселенна зо всіми своїми силами небесними й земними. І неспокійне буде наше серце, аж доки не спочине в Бозі.

МАТАДОР КООПЕРАТИВНА ФАРМА

Там де вторік лиш паслася худоба, нині тарахкотять трактори. Там 15 ветеранів обробляють 15 секцій землі, фармаруючи на велику скалю на ко-оперативній фармі у Матадор, 45 миль від Свифт Курент, Саск.

Мають вони три трактори, оден джіп (військова гара), та другу фармерську машинерію, котру вони купили через позичку та гренти ветеранські. Пізнійше думають побудувати школу, медичний центер та велику забавову площу для дітей.

Тепер їх підртимує уряд але в короткому часі ко-оператива думає перебрати все на свої руки, виплачуючи членам місячну платню та відда[illegible] провінції. По [illegible] десятьох роках ветерани зможуть перебрати землю на себе.

Ці піонери прийняли цю землю в квітні цего року. Приїхали вони туди джіпом, військовою гарою, котра ще до [illegible] Застали простору прерію. Найблища фармерська хата була шість миль від там. Щоб повне було заняти мусіли взятися за працю зараз по приїзді. Поділили себе на групи і кожда група роботу. Одні будували будинки, другі орали та сіяли. Робили день і ніч. При цій роботі вони познакомилися оден з другим, бо передтим були цілком собі чужі.

Роботу пляниє ко-оперативна рада наперід. Рада відбуває свої засідання при обідах та вечерях. Незадовго чотирьох жонатих членів зможуть замешкати на фармі з своєю родиною.

За шість місяців ветерани зорали 2500 акрів землі та зібрали 365 акрів жита, котре вони сподіються принесе їм десять тисяч долярів. Мають шість расових Джерсей коров.

Подібних ко-оперативних фармів у Саскачевані є сім. Такими фармами провінція думає засели[ти] [illegible] акрів землі в околиці Карот Ривер.

Івась приходить до аптики і каже:

— Прошу мені дати лікарство на глисти.

— Чи це має бути для дорослого? — питає аптикар.

— А я як можу знати, чи вони вже дорослі, чи малењкі, — відповідає ще Івась.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА БУДОВУ ІНСТИТУТУ В САСКАТУНІ

п. Григорій Пристай (студент) Йорктон бонд	$50.00
Ник Ретхи, Боргив	25.00
Мих. Ретхи, Боргив	25.00
Павло Корпан, Саскатун	10.00
Гр. Березний, Парквервю, Саск.	5.00
П. Клюк, Арран, Саск.	5.00
Г. Собчук, Тон, Саск.	15.00
Н.Н., Вулвен, Саск.	3.00
пані Портер, Саскатун	1.00
Мих. Равлик, Сокаль	10.00

КАНАДІЙСЬКІ ВЕТЕРАНИ НА КО-ОПЕРАТИВНІЙ ФАРМІ В МАТАДОР, САСК.

Пятнадцять ветерани провадять ко-оперативну фарму у Матадор, Саск., 45 миль на північ від Свифт Курент. Вгорі, з лівого боку бачимо як оден з ветеранів, Джордж Лейсі, робить трактором. Він, так як його товариші, вложив всі свої гроші в цю фарму і працює для загального добра. По правому боці бачимо будинки, котрі ветерани побудували з розібраного ейрпорту, сорок миль від фарми. Щоб засіяти перший засів ветерани працювали 24 години не день, вживаючи світла на тракторах та працюючи шифтами. Вони з'орали около 2500 акрів на 15-ох секціях землі. Цего року мали засіяно 365 акрів жита, котрого якість була першої кляси. На других знимках, з правого боку бачимо, як ветерани орють тракторами. В долині урядовий інспектор, Рон Гардий, згинається тестувати жито. В долині, з лівого боку, бачимо як ветерани вмиваються по праці та дискусують пляни на будуче. З ліва стоїть Геролд Гіт, посередені Василь Зазеленчук (українець), з права, Ерний Монсон.

З Оттави

Дня 11. серпня відбулося в галі Читальні при українській гр. католицькій парохії загальне віче, скликане місцевим відділом Комітету Українців Канади в справі обговорення питання українських скитальців в Европі. Предсідником віча був місцевий парох, Всеч. о. Бернард Дрібненький, ЧСВВ., котрий у коротких словах пояснив ціль зібрання й покликав до слова першого бесідника, п. посла Антона Глинку. У своїй гарно обдуманій промові посол Глинка описав причини утечі соток тисяч українських громадян перед навалою диких азійських кочовиків й яркими красками змалював їх незавидну долю по таборах скитальців у Німеччині й Австрії. Бесідник звернув слухачам увагу на факт, що українські скитальці це наші найкращі люде, сіль української землі, що воліли кинути все що мали й залишити рідний край, аби лише не попасти в большевицьку неволю, що перемінює людей створених на образ і подобу Божу в загалюкані, безвольні звірята. Нашим святим обовязком є робити все, що в наших силах, аби облекшити положення тих наших братів і сестер і уможливити їм відтак переїзд до свобідних заморських країв, де вони могли би зажити кращим життям. Бесідник заявив що по його думці, ми тут у Канаді не робимо досить в цілях тім напрямі й що ми мусимо чим скорше пробудитися з дотеперішнього сну рівнодушности й бездільности, коли справді хочемо недопустити до великої національної трагедії, якою булоби насильне віділлання тих людей додому, в руки кровожадних катів совітських Че Ка. Присутні винагородили гарячими оплесками ті щирі, з глибини серця плинучі слова посла Глинки, про якого щиру українську роботу на парляментарнім полі й поза парляментом знає добре весь свідомий український загал. Український нарід у Канаді може бути гордий з того, що має також представника в домініяльнім парляменті а честь і слава належиться українським виборцям з округа Вегревил, що таку цінну одиницю висилають до Оттави як свого заступника.

Другим бесідником був проф. В. Біберович, котрий між іншим заявив, що канадійські українці дуже мало роблять на полі пресової інформації. Ми переважно освідомлюємо самих себе а занедбуємо справу постійного інформовання англо-саксонського світа про українську справу. Бесідник звернув увагу на необхідність видавання періодичного журналу в англійській мові для тієї цілі й конечність заснования українських пресових агентур в Оттаві й Лондоні. Відтак бесідник відчитав текст резолюцій, в яких зібрані протестують проти насильного депортування українських біженців до Совітського Союзу й домагаються найскоршого переселення їх у безпечні місця, де вони моглиби мирно жити й стати цінними громадянами своїх нових батьківщин. Ті резолюції збори прийняли одноголосно й президія зборів освідчила, що вишле їх разом із підписами всіх свідомих українських громадян Оттави до премієра Канади, Мекензі Кінга, до президента Трумана й до премієра Атлі в Лондоні. Збори закінчено відспіванням патріотичних пісень.

Василь Чихарівський.

Питання і Відповіди

ЗАГАЛЬНЕ

П. Що це є Канадійські Щадничі Бонди?

В. Канадійські Щадничі Бонди є наслідником Бондів Перемоги і Щадничих Цертифікатів. Вони є прирeченням вашого краю звернути вам ваші гроші якого будь часу і заплатити процент в добрій цілі.

П. Чому виставлено на продаж Канадійські Щадничі Бонди?

В. Тому, що підчас війни, мільйони канадійців навчилися привички щадження купованням Бондів Перемоги і Воєнних Щадничих цертифікатів. Теперішний перегляд виказує, що 82% з них бажають придержуватися щадження через подібни пляни.

П. Чи Уряд продає Канадійські Щадничі Бонди тому, щоби дістати гроші?

В. Ні. Потреби зичення уряду можуть бути полагоджені іншого типу позичками. Головний намір Канадійських Щадничих Бондів є заосмотрити канадійців в догідний спосіб продовжувати того роду щадження і грошевого вкладу підчас миру.

П. Чи є ограничення щодо суми Канадійських Щадничих Бондів, яку одна особа може мати? Як так, то чому?

В. Так. Є ограничення до $2,000 для одної особи, але кожний член родини може набути бонди до того ограничення.

П. Яка є ціна Канадійських Щадничих Бондів?

В. 100%. Це є, що 100 доляровий Бонд коштує $100. Наколи заплата не є полагоджена на або перед 15 листопада 1946, буде доданий процент до ціни купна.

П. В яких деномінаціях є до набуття Канадійські Щадничі Бонди?

В. $50, $100, $500 і $1,000.

ВИМІНА БОНДІВ

П. Чи можу зміняти мій бонд кожного часу перед 1-го листопада, 1956 року?

В. Так. Яка будь філія якого будь чартерованого банку в Канаді змінне ваш бонд сейчас по повній лицевій вартости в додатку з 2¾ процентом, за ідентифікацію, що ви реґістрованим власником.

П. Чи Канадійські Бонди можуть бути переписні і переносимі?

В. Вони можуть бути змінені але не переписні або переносимі. Це є конечне для того, щоби одна особа не могла набути більше як авторизоване ограничення.

ПРОЦЕНТОВІ КУПОНИ

П. Який процент платиться на Канадійські Щадничі Бонди?

В. 2¾% плачений річно на 1. листопада, від 1947 до 1956 року, купонами, яких можна виміняти без оплати в якій будь філії якого будь банку в Канаді.

П. Чи процентові купони є реґістровані?

В. Ні. Їх виплачується власникови.

ПРОТЕКЦІЯ РЕҐІСТРАЦІЇ

П. Чому є конечним реґіструвати Канадійські Щадничі Бонди?

В. Реґістрація дає протекцію в випадку, коли б бонд був згублений, вкрадений або знищений. І це є найпростіший спосіб забезпечити, щоби поодинокі особи не мали більше як ограничено до $2,000.

П. На чиє імя можуть бути реґістровані Канадійські Щадничі Бонди?

В. Вони можуть бути реґістровані тільки на імя одної індівідуальної особи, повнолітної або малолітної, до суми авторизованого ограничення.

П. Чи Канадійські Щадничі Бонди, зареґістровані на імя дитини, можуть бути виміняні на готівку?

В. Так. Банки є обзнакомлені з потрібними постановами.

П. Чи Канадійські Щадничі Бонди можуть бути продані наколи зареґістровані на імя померщої особи?

В. Так. Який будь банк подасть потрібні інформації.

П. Чи можу заступити мої Канадійські Щадничі Бонди, наколи їх згублено, вкрадено або знищено?

В. Так. Однак є мудро держати Канадійські Щадничі Бонди в безпечнім місці, так як які будь інші вартісні документи. В случаю згуби ви повинні сейчас повідомити про це Канадійський Банк в Оттаві.

ЯК, КОЛИ І ДЕ КУПУВАТИ

П. Де я можу купити Канадійські Щадничі Бонди?

В. В якійнебудь банковій філії, в авторизованих вкладчих агентів, брокерів, трост і позичокій компанії — або пляном щадження заробітної платні, наколи це є в ужиттю в місці вашого заняття.

П. Як я маю платити за Канадійські Щадничі Бонди?

В. Якими будь слідуючими трома способами:

1. Плаченням повною готівкою в часі купования.
2. Місячними сплатами через банк, трост або позичкову компанію.
3. Регулярним відниманням з платні, де роботодавці мають в ужиттю плян щадження з заробітної платні.

8 на 10

КУПЛЯТЬ ЗНОВА

Канадійські Щадничі Бонди

ОКРУЖНИЙ ЗЇЗД БУК-А В КАНОРІ, САСК.

Вшанували 350-ліття Берестейської Унії

Як кожного року так і сього відбувся річний окружний з'їзд БУК-а в Канорі в неділю 22-го вересня. Та сьогорічний з'їзд мав спеціяльне призначення, а саме, вшановання ювилею 350 ліття славної Берестейської Унії.

Після Служби Божої о. М. Колодій відправив Суплікацію за кращу долю українського народу. А по Богослуженні відбулася перекуска в парохіяльні домівці, а вже потім почалася пополуднева частина зїзду. Отець парох привитав делегатів і гостей і покликав на предсідника зїзду п. Якима Лисишина, ветерана послідньої війни, що тепер працює в Нешонел Фильм Борд. П. Лисишин помимо ного молодого віку дуже вміло вивязався з порученого завдання.

Перший бесідник п. Я. Д. Стратійчук, довголітний працівник і голова Пров. Заряду БУК-а зложив привіт від Пров. Заряду, як також виказав всесторонню працю Братства Українців Католиків на кожній ділянці нашого культурного життя в Канаді. Три дальші бесідники адвокат Андрій Кіндракевич з Йорктону, Преп. Брат Методій і учителька п-а А. Третяк з Канори виголосили доповіди на теми української культури і католицького виховання. Всеч. о. М. Колодій виголосив доповідь про звязки українського народу з Апостольською Столицею та значіння Берестейської Унії для нас. Адвокат В. Балешта говорив про скитальців, та конечність матеріяльної помочі. Переведена збірка принесла $52.75., а гроші переслано до Централі Українців Католиків. Кінцеве слово виголосив п. С. Шебець, який зреасував працю попередніх поколінь в Канаді, а рівночасно висловив надію у кращу будучність українців в Канаді.

В часі програми діти Рідної Школи під проводом панни Третяк відспівали вязанку пісень. З'їзд закінчено відспіванням національних гимнів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281 Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

ДУМАЙМО... ЩИРО!

ТОТАЛІТАРІСТИ І ХРИСТІЯНСЬКА ДЕМОКРАТІЯ

Всякого рода тоталітарісти дуже ясно добачують недостачі нашої демократичної системи і використовують їх на популяризування свойого проти-релігійного, економістичного матеріялізму. Ми християни, католики, бачимо ті самі недостачі, але ми цілком негодимося з ліком, що тоталітарісти уживали, бо ми застосовуємося до справ суспільних з християнським ідеалізмом, у котрім наші принципові засади є любов до Всемогучого Бога і любов до ближнього.

Тоталітарісти кажуть, що добро суспільне може добачити лише ґрупка компетитних людей, і що все, що малоб бути для добра держави, є добре, є правда, є святе. Та мала горстка людей, що після тоталітарістів може добачувати те суспільне добро, має державою кермувати і всім наказувати згори, що мається робити.

Тоталітарізми, чи фашистські чи комуністичні, володіють тою самою неправдою, тою самою неправною теорією державництва, а саме, **що держава є суспільність**, і неможна толерувати і допускати ніяких суспільних проявів, які не є в цілости підлдані інтересам держави — інтереси які лише мала горстка розуміє. Всі суспільні прояви мусять бути під контролею держави, і мусять її служити так як їм накажеться а коли того послушенства нема тоді їм нелається права до іствування.

У кожній тоталитаристичній державі є **ДИКТАТУРА**... і нема свободи для провадження суспільних організацій та підприємств, котрих маємо у демократичній Канаді. Дивно є, що ті активні радикали, що ніби то бажають нас виратувати від недостач демократичних, що дуже убиваються за свободою слова, за свободою критикувати наші правительства — що так часто кажуть нам як нам добре жилобся під їх новим режімом... заразом або не бачуть або не хочуть нам сказати що в тоталітаристичних державах нема свободи слова, нема вільної критики правительства.

У Канаді ми числимося з думками та з ідеями меншостей та з думками "опозиції" бо ми віримо, що бажання цілого народу можна найкраще знайти як ми зберемо добрі думки всіх. Тому, у дуже важних державних справах, наш канадійський премієр все закликує до співпраці і поради провідників менших груп, що становлять опозицію. У тоталітарній схемі опозиції нема, бо її ліквідується а думок меншостей не сміє бути... Їх не толерується. Ніхто там не радиться провідників меншостей чи опозиції, бо той, хто не думає так, як та вибрана мала "правильна" група що одинока має знати, що люди бажають і що їх треба — той є державний зрадник. Маси мусять навчитися любити сю малу "елітну" клясу, котра одинока є розумна, і якої думки є в значінню тоталітарістів прямо "святі." Всі, що не вірять є "еретики" і їх треба розігнати, повисилати чи в інший спосіб позбутися. Газети, школи, університети, радійо стації та всі інші виховні інституції є зреґіментовані для інтересів того державного добра... що його лише розуміє знова та мала "все-знаюча" горстка, що здавляє кожний прояв конструктивної критики, бо лише вона є джерелом суспільної правди.

Тому, що ми католики дивимося на світ з засадами позитивного християнського ідеалізму, ми знаємо, що всякий тоталітаризм є злий. Ми невіримо, що нація се якесь містичне єство, що малоб бути для нас якимсь божеством.

Ми віримо, що у схемі нашого суспільного життя треба дати провід і контролю тим, що мають здібності... тим, що мають добре вишколену відповідальність супроти Всевишнього і супроти добробуту ближнього, — себто всіх, що є під їхньою дочасною контролею... але ми невіримо, що ця провідна верства сейчас стає одиноким речником і символом держави, що вони є одинокими спадщиками державної ідеї, та що їх неможна критикувати чи навіть і позбутися демократичним голосованням, як вони нам неподобаються.

Ми віримо у християнську ідею добробуту і щастя всего людства без огляду на національність чи на краску нашої шкіри; ми віримо в християнську концепцію державництва світа і ми бажаємо, щоб принципами справедливости та любови руководились всі нації і держави в їх взаїмних відносинах. Ми віримо, що лише християнськими правилами можна здобути загальний суспільний добробут внутрі, чи то держави, чи провінції, чи місцевості, чи родини,. чи одиниці.

"Михайленко"

ТАБОРОВИКИ МОЛЯТЬСЯ

З Життя в Таборі в Ріміні, Італія

День 23 червня, 1946 р. — це неділя, але рівночасно день великого свята, свята Пресвятої Евхаристії, то є Тіла і Крови Ісуса Христа.

Це свято обходили ми давніще на своїй рідній землі з великим торжеством, з душевною радістю та при участі великої кількости народу.

Сьогодні ми, прогнані ворогом зі своєї землі, обходили це свято на землі в Італії — Ріміні. Відбулося Богослуження, яке провели оо. пор. Е. Кордуба і хор Маркевича. Своєю проповідю, яку зачав о. Е. Кордуба словами Ісуса Христа: "Хто їсть Моє Тіло і пє Мою Кров є в Мені, а Я в ньому і того воскрешу в послідний день" зворушив не одних до сліз. Пригадав він життя і наукову діяльність Христа після Його Воскресення. Тодішний світ, який бачив, що Христос є дійсно Бог, що Христос є дійсно носієм Великої "Правди, Чистоти й любови та реалізатором великої ідеї "Життя Вічного," бо побідив смерть Воскресенням прийняв цю віру і мав її розповсюднити по всьому світу. Але зустрінулося при цьому багато труднощів, бо з бігом часу та прибуттям нових поколінь, показалося богато людей, що не хотіли вірити, мов ней Тома, який не переконався досі, доки не вложив своїх пальців у Христові рани. Та ких як Тома є сьогодні ще не мало, і тому завзивав священик всіх до щирої віри, до любови Бога, до любови ближніх та до праці, що є найбільшою заповіддю Господа, до праці яка принесла би користь народові і яка спричинилася б до збільшення суми добра в світі.

Після Богослуження відбувся похід з Чесними Дарами по таборі і відчитовання св. Евангелію на чотирьох рогах табору, де було заздалегідь приготовано престоли.

При цьому участвувало багато наших таборовиків, які хоч у безвиглядному положенні, вірять, що своєю відданістю Богови вимовлять у Нього Ласку, що вдарить їхній великий годинь і дозволить ще вернутися на рідну землю яка з ласки Всевишнього заживе новим життям, набере сил і як ненька рідна огорне і потішить — та дозволить святкувати нам наші свята так, як цього вповні від нас вимагає віра.

(Батьківщина Ріміні, Італія)

Молимо Бога і ми, щоб Всевишний зглянувся на наш нарід, на його великі трудноші та поміг нашому народові здійснити те горяче бажання мати свою вільну, незалежну державу, де ніхто не заборонявби йому молитися.

* * *

ОСНУВАЛИ НАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

При таборі в Ріміні, Італія, в квітни цего року відкрито Український Народний Університет, що має на цілі:

1. Поширити серед загалу таборовиків елементарні відомости про Україну, з історії, географії, економії та інших дисциплин шляхом виголошування популярних рефератів.
2. Сформувати світогляд свідомого українця самостійника.

На чолі управи станув п. Сенецький, котрому поручено організаційно-технічну роботу в звязку з рефератами. Занимаються рефератами слідуючі: пор. др. Стефанів — історія України; пор. Личманенко — історія української літератури й української мови; хор Федюк — пресові звіти; полк. Сосідко — мистецтво України та мгр. Стеткевич — економія України.

Реферати відбуваються кожного тижня в театральній салі в неділю, понеділок, вівторок середу й пятницю. Загал таборовиків цікавиться рефератами. Пересічна присутність є 400 осіб. Це вказує на солідну працю лекторів Н.У. котрі за цей короткий час зуміли поставити інституцію поруч інших передових інституцій табору.

о. Степан Семчук

ЧОРНА ГОДИНА В ІСТОРІЇ УНІЇ ТА СВІТЛА НАД НЕЮ ПОБІДА

1. Вплив політичних відносин на життя Церкви

Богаті землі України та її природні богацтва не давали жити спокійно в тягу історії нашим найблищим сусідам на півночі и заході. Так москалі як поляки все заздро глядили на український чорнозем, на догідний сплав рік, положення над Чорнем Морем і вихід у дальший світ, на посередню дорогу між заходом а сходом і тому перлися на Україну під всякими претенсіями, з усякими дійсними і вигаданими цілями. Україна як та чайка небога при битій дорозі історії мусіла боронити своїх безповинних пискліят, що раді були роздерти хижаки люті. Одним з таких актів хижацтва, що досить нагадує нинішне розшматовання України над Сяном і Бугом, був Андрусівський договір 1667 року, силою котрого Україну поділили між себе Польща і Москва вздовж ріки Дніпра з тим, що Київ місто належав до Москви, але вся Правобережна Україна припала Польщі. Був це час так званої Руїни для нас, коли наші землі через війни і міжусобиці, які зручно нападжували між нас чужі агенти підкупленими і підпитими вставлениками руками черні, стали спустошені і виладнені як нині землі наші над Сяном і Бугом. Днями треба було іти щоби стрінути десь людину. А то ховались люди по балках і лісах, по мочарах і узлісєях, перед тодішними бандитами з Криму чи зі загонів польських драгунів, так як тепер точнісько ховаються наші по всій Лемківщині та Холмщині. Андрусівський договір закріпила потім Польща і Москва ще раз після 19 літ так званим "вічним миром" між собою, розуміється коштом поділу наших земель і крови нашого народу. Життя Церкви в таких часах було мучеництвом. Священик негоден був спокійно виконувати дій свого уряду ані вірні користати з духовних потіх Церкви.

2. Холмський єпископ Яків Суша

Визначний письменник своєї доби і відданий борець за правдивої Церкви та безустрашний її оборонець був тодішний епископ холмський, прастарої української столиці Холмщини, Яків Суша. У скарзі до Риму на переслідування нашої Церкви, які вона терпить від поляків та москалями шлюдженого православія, епископ Суша так пише в році 1680: "Скільки уніяти витерпіли в обороні святої Унії, це нині ще тяжко обчислити. Козаки й москалі не пожалували ніодної епархії, ніодної церкви, ніодного монастиря. Спалені катедри, сплюндровані епископства, піддані чито вбиті, чи невідомо куди загнані, скарби пограбовані, численні священики, монахи і навіть світські люди поранені, пограблені і забиті, чи бодай залякані нападами. Приблизно сто священиків і сорок монахів померли за святу віру по страшних муках. Гірко було, бо уніяти не бачили жадної помочі від латинського духовенства. Навіть сміялися вони з горя Унійтської Церкви й радили з нашої загибелі. Казали, тепер побачимо, що робитиме всечесна Унія, коли її проженуть з місця."

Ось такий страшний осуд відносин, таке страшне свідоцтво правди дає сам владика холмський нашої многострадальної Української Католицької Церкви. Ця картина гейби живцем взята однак з теперішних відносин, які панують на тих самих землях на нашій Україні. Читаєте це все і здається, що ожив праведний Яків Суша і знова лебедить в обороні своєї пастви вірних, котру люті хижаки вороги намірилися стерти з лиця землі. Однак крім того чорного образу страхіть тодішних, епископ Суша наче той стовп огненний променіє несхитною вірою і надією. Він так пише далі: "Наша непохитність однак завдає сорому їм і ворогам!" Мимо всіх нападів та мордів, наш нарід таки не подався і не ломився душевно. Він перетривав татарське лихоліття, він зумів якось Божою прямо силою і відвагою витерпіти та перетерпіти це польсько-московське лихоліття Руїни.

3. Світла побіда

"Через сльози і терпіння шлях веде до просвітління," казав Осип Турянський по першій світовій війні. Ці слова можна слушно приложити до неспожитої і невичерпаної сили наших вірних, нашої Церкви, яка мимо всіх переслідувань вже на початку XVIII століття здобула стільки душ, що три четвертних населення України належали до нашої Церкви і творили нову історію рідної землі підчас синоду в Замостю 1720 року. На цім синоді, що відбувся під проводом нунція Грімальді, якраз на нашій Холмщині і недалеко окраїв Любачівщини, покладено сталі, певні правні норми поступовання в нашім церковнім а тим самим в народнім життю. Присутними були наш митрополит Лев Кишка, шість епископів — між ними епископ львівський Атаназій Шептицький і перемиський владика Єронім Устрицький — чотири архимандрити Чина св. Василія Великого і 104 представників вищих духовенства, головно деканів з усіх тодішних епархій наших.

Так мимо крови пролитої неповинно і збурених храмів Божих підчас Руїни, Церква встала назад до життя як той фенікс з попелів, відроджена все найсвятійшою кровю Христа і заясніла у всій побіді своїй та силі.

(Продовження на стороні 9-ій)

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Ігор Шпитковський

ПРО ПОКОРУ

"Учіться від мене, що Я є тихий і покірного серця: а знайдете відпочинок душам вашим." (Мат. 11, 29)

Покора се головна чеснота, противиться вона головному грихови гордости.

Кого називаємо покірним? Того, хто пізнає свою власну нічевність і марність всіх дочасних річей та до того приміняє своє поступовання.

Згадаймо про сотника в Капернаумі, що сказав так до Христа: "Господи, я не є гідний, щоби Ти ввійшов під мій дах, але лише промов слово, а буде уздоровлений мій слуга" (Мат. 8, 8). Покору отже можна роздилити на дві части. Перша часть відноситься до розуму (чоловік пізнає свою марність), друга часть відноситься до волі (чоловік відповідно до того пізнання поступає. Св. Бонавентура так каже: Покора се добровільне понижування себе самого внаслідок пізнання власної немочи.

Чоловік доходить до покори найкраще тоді, коли розважає велич Бога і марність земських річий. Велич Божу пізнаємо найкраще з сотворених річей. На небі бачимо міліони звізд, без порівнання більших як наша земля. Якжеж марним є супроти того оден чоловік? Мантагазза, італійський учений, так каже: Супроти несконченого числа світів, на яке недостає нам чисел, не остоїться жадна гордість, всьо мусить упокоритися. На земли живе коло 1500 міліонів людей, богато більше вже померло, ще більше буде жити, чимже в такій товпі є оден чоловік?

Все земське проминає як тінь і не має перед Богом жадної вартости. Св. Золотоустий каже: Гріб се школа, що вчить покори. Чоловік не повинен бути гордий на жадні свої здібности, богацтва, знання, гарний вигляд і т.д., бо се все може стратити через одну віч. Чим отже чоловік має гордитися? Отже покора не є ніколи облудою, лише належним пізнанням самого себе.

Покірний усе в своїм житті так поступає: Любить пониження не уважається ніколи лиишим від других, не привязується до земських дібр, уповає лише на Бога і не боїться людей. Так поступали Апостоли. Сказав оден святий: Колиб Апостоли не були мали великої покори, то не булиби ніколи відважилися на борбу з поганством.

Найгарнійший примір покори дав нам Спаситель.

Христос приняв на себе вид слуги. Христос умалив Себе, приняввши вид слуги, або людську природу. (Филип 2, 7) Колиби царський син віддався на цілі літа в неволю, щоб своїх підвладних спасти від неволі, то світ подивлявби його добровільне пониження. А прецінь о много більше понизив себе Христос через Воплочення, а в Пресвятій Євхаристії приймає Христос вид корму. Устами пророків каже Христос себе звати "Агнцем," отже Христос є незвичайно покірний.

Христос жив в великім пониженні. На місце уродження вибрав собі не царську палату, але стаєнку і ясла. Не цариця, але убога дівиця була Його Матірю, а убогий тесля опікуном. Перебув в погорджені місці Назарет, а на Апостолів вибрав убогих і простих рибаків.

Христос був незвичайно ввічливий в приставанню з людьми. Розмовляв радо з дітьми, не вагався умити Апостолам ноги, спішить уздоровляти слугу сотника з Капернаума, пристає навіть з найбільшими грішниками (розмовляє з Самарянкою, приймає каяння грішниці Марії Магдалини, обороняє чужоложницю, котру фарисеї хотіли каменувати).

Христос добровільно вмер соромною смертю на хресті. У часах Христа, смерть на хресті була найбільш соромною карою.

Христос у своїх науках усе накликував до покори. Розважмо хочаб такі слова Христа. "Котрий є більший з вас, буде слугою вашим." (Мат. 23, 11). "Коли зробите все, що вам розказано, кажіть: слуги некужиточні ми є" (Лука 17, 10). Пригадаймо собі чудову притчу про митаря і фарисея (Лук 18, 13). Які чудові слова Христа про себе, що ми їх навели на початку сього розважання. Або раз вказав Христос на дитину і сказав так: "Хтонебудь понижиться як то дитятко, той є більшим в царстві небеснім." (Мат. 18, 4). Покірним врешті Христос обіцює висищення (Лук 14, 11), і вічну щасливість (Мат. 5, 3).

І гарні користи як духові так і тілесні приноситься чеснота тим, що її практикують. І так:

Покора веде до високого совершенства, до вивисшення і вічної щасливості. Через покору доступаємо просвічення розуму, правдивого спокою душі, відпущення гріхів, скорого вислухання молитов і вершті поборюємо легко покуси.

З покірним перебуває Бог. Хто покірний скоро дійде до великої святости. Покора є тим для чоловіка, чим корінь для дерева. Чим сильнійше дерево вкорінене в землю, тим обильнійші видає овочі. А чоловік є тим праведнійший, чим покірнійший. Совершенний чоловік є рівночасно покірний і смирний, а той, що не богато вартує, є гордий. Покора є отже пробою совершенства.

Примір: св. Филипа Нері післав раз Папа до одної монахині, що мешкала коло Риму і тішилася славою великої праведниці, щоби прослідив, чи вона справді така свята. Коли прибув на місце, удався сейчас св. Филип просто до тої монахині і просив її, щоби вичистила його заболочені чоботи. Зламаний монахинею за таке жадання, вернув св. Филип до Папи і сказав: "Се жадна свята, вона не робить жадних чуд і не має найважнійшої чесноти, покори."

Покора веде до вивисшення. Каже Христос: "Всякий, що виноситься, буде понижений, а хто понижується, буде вивисшений. (Лук. 14, 11). Які чудові слова Матінки Божої, де Вона своє вивисшення приписує своїй покорі: "Споглянув на низкість слуги Своєї, бо ото від тепер блаженною мене звати будуть всі народи" (Лук. 1, 48)

Покора веде до неба. Так каже Христос "Блаженні вбогі духом, бо їх є Царство небесне" (Мат. 5, 3). Покірний знайде цілковитий спокій души і прощення гріхів. А сеж найважнійша ціль кождого чоловіка.

Отже варта і то конечно треба нам усім практикувати через ціле життя ту велику тай найважнійшу чесноту — покору, про котру каже вкінці так наш Катехизм: Покора се чеснота, одинока, якої диявол не в силі наслідувати.

ТІЛЬКИ ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ

Реколекційні Науки о. Григорія Шишковича, ЧНІ— 25 наук, видані і списані о. Ст. Семчуком на правах рукопису. Ціна $2.00 Висилається лишень за попереднім надісланням грошей. Замовляти на адресу:
915 Бойд Еве., Виннипег, Ман.

"АМІНЬ"

Один священик стрінув раз на поли молодого пастушка і завів з ним розмову. Між іншим запитав його, чи він відмовляє молитви.

Прошу отця, — відповів пастушок — я не відмовляю довгих молитов, бо ніхто мене їх не навчив. Родичі мої повмирали, коли я ще був малою дитиною. Чужі люди не дбали, щоби мене навчити молитов. Я лишився сиротою і став громадським пастухом, коли мав сім років. До школи я не ходив і не вмію читати, щоби бодай з книжки навчитися молитися. Але я молюся так, що часто серед дня повторюю слово "Амінь".

Якто? — спитав здивований священик.

Прошу отця, я знаю, що то слово "амінь" значить "нехай так буде, нехай так станеться"... А мені говорили, що на світі є тисячі і тисячі священиків, монахів і монахинь, які відмовляють довгі молитви в своїх монастирях. Вони добре вміються молитися, а я, що не вмію молитися, долучуюся до них і говорю до Господа Бога: "Амінь!" Нехай так буде! Вислухай, Господи, їх молитви! Я не вмію молитися, а жертвую Тобі, Господи, ті самі молитви як вони...

Священик подивляв те простеньке, щире серце молоденького пастушка і правдиву його побожність.

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ ДЕСЯТА ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА

Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 131)

Братіе, Бог ни посланники последния яви яко насмертники, яко позор бихом міру і ангелом і человіком. Ми убо буї Христа ради, ви же мудри о Христі; ми немощни, ви же крипци, ви славни, ми же безчестни. До же нинішнаго часа і алчем і жаждем і наготуем і стражлем і скитаемся, і труждаем ся, ділающе своими руками; укоряеми благословяем; гоними, терпим; хулими, утішаемся; якоже утреби всему міру бихом всім попраніе доселі. Не срамляя вас сія пишу, но якоже чада моя возлюбленная наказую. Аще бо і многи пістуни імате о Христі, но не многи отци; о Христі бо Ісусі благовістнованієм аз ви родих. Молю же вас, подобни мні бивайте, якоже аз Христу.

НЕДІЛЯ ОДИНАЦЯТА ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніе
(Зач. 141)

Братіе, печать моего апостолства ви есте о Господі. Мой бо отвіт возстязующим мене сей есть. Єда не імами власти ясти і пити? Єда не імами власти сестру жену водити, якоже і прочії Апостоли, і братія Господня, і Кифа? Іли єдин аз і Варнава не імами власти еже не ділати? Кто воинствует своїми оброки когда? Іли кто насаждает виноград, і от плода его не ясть? Єда по человіку сія глаголю? Не і закон ли сія глаголет? Нас бо ради написася, яко о надежді должен есть оряй орати, і молотяй с надеждою своего уповання причащатися. Аще ми духовная сіяхом вам, велико ли, аще ми ваша тілесная пожнем? Аще іні властй вашея причаються, не паче ли ми? Но ни сотворихом по области сей, но вся терпим, да не прекращеніе кое дами благовістнованію Христову.

ТРАГЕДІЯ УКРАЇНКИ В БЕРЛІНІ

З Берліна повідомляють, що українка Беня Джіраго(?) та поляк Михайло Болінскі мало що не були причиною найбільшого досі зудару між американцями і советськими вояками, що з черги викликало гострий американський протест перед советськими військовими властями. Згідно з розбіжними повідомленнями спільна американсько советська стежа заарештувала Беню і Михайла і тоді советський майор Караматзов заявив, що українка є "зрадницею," бо вона підчас війни перебувала в Берліні та що заарештованих повинна берегти тільки советська сторожа і наказав червоноармійцям відпровадити заарештованих до советської головної квартири. Американці спротивилися і тоді командант советської сторожі лейтенант Морозов наказав своїм пятьом людям оточити квартиру американської поліції де перебували заарештовані, що вони і зробили, скеровуючи свої ґвинтовики на американців. Морозов сам накинувся з лайкою на американського команданта полковника Роберта Чіла, заявляючи, що "американці є несловці, як твердять, що вони є союзниками червоної армії." Американський командант домагався, щоб большевики відступили та грозив, що візве військо, щоб їх відправило, що з черги викликало дальші советські погрози. Вкінці плютон американських вояків з кулеметами та озброєною автомашиною оточили большевиків та відправили їх назад в советську зону. Цей небезпечний інцідент закінчився докищо американським протестом та видачою українки советам.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Жовтень, 1946

16	С	3	Сщмч. Діоніс Ареоп
17	Ч	4	Сщмч. Єротея
18	П	5	Мч. Харитини
19	С	6	† Ап. Томи
20	**Н**	**7**	**Нед. 19 по Сош.**
21	П	8	Преп. Пелагії
22	В	9	† Ап. Якова
23	С	10	Мч. Евлампія
24	Ч	11	Ап. Филипа
25	П	12	Мч. Прова
26	С	13	Мч. Карпа
27	**Н**	**14**	**20 по С. Хр.Ц. От.7С**
28	П	15	Преп. Евтимія
29	В	16	Мч. Лонгина
30	С	17	Прор. Осії
31	Ч	18	† Ап. і Єв. Луки

УСТАВ

20. Нед. 19 по С.: Гл. 2, Єв утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 194, Єв. Лук з. 26

27. Нед. 20 по Сош., Отцив 7 Собору — і Празник Христа Царя: Воскр. Служба Б. опускається. Всеночне. На утр. Єв 95 з переступками. Сл. Б.: Ап 250 і 251 від слів: Благодряще Бога — до: аще ли небесная Ів. з. 59 (ст. 33-37) від слів: Вийде Пилат — до: послушает гласа моего. Веч.: Вход, Прокімен: Кто Бог велій. Ріцы всі. Отпуст великий

СКИТАЛЬЦІ ПОТРЕБУЮТЬ ВАШОЇ ПОМОЧІ
Зашліть свою жертву на пакунки живности на адресу:
UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL, 431 Main St., WINNIPEG, MAN.

М. Лазечко,— Хемік Аптикар
White Cross Drug Store

ВАШЕ ЗДОРОВЛЯ І ЛІКИ

Через послідних кілька років, знання медицини, винаходи нових хемікалів та модерний спосіб лічення пішло дуже скорим ходом, так що у минувшині забралоб десятки років, щоби осягнути той щебель науки.

Тому, я хочу тут поінформувати наших читачів, про ті великі здобутки на полі медицини та дати ту інформацію ясно, в звичайній мові, щоб для пересічного читача не справляло жадної трудности і незрозуміння.

Пенсілін

У шпиталі, в горячці і болях, лежить хвора людина. Тіло обпухло, з болякими. Лікарі разом з доглядачками стараються дати поміч. Черев два дні пробують ріжні ліки, дають горячі обклади, навіть вживають новий винахід лік сулера (лік котрий убиває затроєння) без успіху Тротина, після скалічення, розійшлась по цілім тілі і загрожує життя хорій людині.

Тоді оден з лікарів бере маленьку фляшочку, в котрій є брунатні кристальці, всипає їх до дистильованої води, розтоплює, та сприскою запускає солюцію в жилу умираючої людини Повторяє це що дві години через 24 години Третього дня стається чудо. Хорий приходить до цілковитого здоровля.

ПЕНСІЛІН — нововинайдений лік, з звичайної зеленкуватої губочки, яку ми нераз бачимо на старім запліснілім хлібові або сирі, виратувала людину від смерти, тоді, коли всі медичні средства жадної помочі не могли дати.

Такий образ бачимо по шпиталях по цілій кулі земській

Або такий інсідент Старий, у 74 році життя, мущина, розтяв сокирою руку. Рана не була велика, одначе третього дня рука почала пухнути і червоніти, а температура тіла стала високою. В шпиталі виявилося, що людина є затроєна. При аналізі крови показалося, що на кождий оден кубічний центиметер крови є 800 заразиливих бактерій або на кождих 20 крапок 800 стафилокукус.

Хорій людині запустили модерний лік ПЕНСІЛІН. В протязі 20 годин нараховано тільки 15 стафилокукус в 20 крапках крови, а в протязі 36 годин убито всі бактерії стафилокукус. Четвертого дня, хорий на затроєння крови вийшов цілковито здоровий. Це зроблено новим винаходом пенсіліну

Винайдено Пенсілін Припадково

Так як деякі винаходи, так і пенсілін, винайдено припадково.

В 1929 році у Лондоні, Англії, бактеріольог професор Александер Флемінг, роблячи експеременти, зауважив, що розчині в котрій мав виплодувати бактерії, почала рости зеленкувата губка Коли приглянувся ближче тій губці побачив, що наоколо тої губки не було жадної бактерії Піднимаючи губку прийшов до переконання, що і під губкою розчина була чиста, без жадних бактерій. Цей інсідент заставив його до думання. "Мусить бути, що у тій губці є якась сила, котра убиває бактерії," сказав учений. Про своє відкриття пише др Флемінг в медичних журналах і заинтересував біольогів та бактеріольогів не тільки в Англії але по цілім світі, одначе по коротких експериментах не вдалося ученим витягнути з тої губки чистий лік, котрий мігби вийти на користь медичної професії. Самої губки не було практично уживати для убиття бактерій.

Коли у 1939 році вибухла друга світова війна, де смерть заглядала в очі кождій людині, та щоби затроєних від скалічення людей ратувати, др. Говард Флорей в товаристві бактеріольогів, в Оксфорд Університеті, Англії, наново почали робити досліди над тою губкою.

По тяжкій експериментальній праці, вдалося і відділити з губки чисту сустанцію до убиття бактерій і зараз зачали робити проби на звірятах. Результат тих експериментів на звірятах був дуже вдоволяючий і це дало ученим охоту до дальшої праці.

Першою людиною для експерименту був поліцай з Оксфорду, хорий на затроєння крови Коли йому запустили в жилу пенсілін, в протязі одного дня він майже оздоровів. Одначе сталась велика трагедія Пенсіліни мали лікарі тільки на одноразове запущення і те незабило всіх бактерій, і симптоми утроєння знову появилися. З другої сторони, щоб виробити знова пенсіліну на ратування життя поліцая, візьме три тижні часу і то вже буде запізно тоді. Оден лікар піддав гадку щоб зегзамінувати мочу хорого може в мочі буде можна віддалити той пенсілін, котрий передтим запущено хорому. І справді відділили з мочі трохи пенсіліну і запустили знова в жилу. Одначе з для браку більше пенсіліну поліцай умер.

Від тоді виріб пенсіліни пішов корим ходом Не тільки в Англії але в Америці, в Канаді, і других краях виробляють пенсілін до запускання в жили, в таблічках для орального уживання та масть для локального учития

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЗА СЕРПЕНЬ 1946

	Прихід	Розхід
о. Ст. Семчук 2.50 і В. Зеньчук 2.00	$ 4.50	
Вар. Собчук 1., І. Замора 2., Ів. Новосад 20.08	23.08	
Книжка записова (І.Н.)		.75
Висилка надгород		.15
Надгороди для дітей		3.50
Мімеографовані листи		1.80
Куверти		.40
Почтові значки		1.00
А. Фіньк 60ц., М. Хомин 1., Дм. Матічук 3.	4.60	
І. Новосад з передпл., пр. фонду, і Діточої Стор.	57.08	
панна Горбай 1., Дм. Шепела 5.00, Кар Фрон 1.	7.00	
Мети		1.89
Папір для кореспондентів		1.75
Кліші		13.85
Ів. Новосад з передпл., пр.ф., і Діточа Стор.	13.50	
Ів. Макогоник 1., О. Дзьопко 1., В. Ворона 3.	5.00	
Зміна чеків		.30
[illegible] Ковалик 1., пан Питура 1., Ів. Німець 2	4.00	
оо. Редемптористи з передпл. 8., оголош 42.50	50.50	
Друк БНації, число 16		117.30
Додаток за конгресове число		15.30
Кати і пересилка		.22
Розсилка й куверти		14.25
Разом	$169.26	171.96

Дмитро Кобринськи, Управитель.

Пенісілін уживається на затроєння крови, гоєння ран, то є нищення стафилокукус бактерій і на гонорію— венеричну заразливу хоробу, нищення гонококус бактерії.

З того бачите яка то тяжка і довга праця є удосконалити медичний винахід. Дивлячись на ті кристальці, чи пігулки у фляшочці, пересічна людина не має жадного поняття про ріжні невдачі про працю і експерименти учених, котрі нераз і життям заплатять для користи цілого людства.

НАУКА:

Коли скалічетеся вимийте рану теплою водою, замастіть йодиною (айодайн), завийте чистим бандажем Тримайте чисто. Так робіть рано і вечер. Коли побачите, що рана не гоїться, червоніє і обпухає, зараз ідіть до найближчого лікаря а певно уникнете болю або і смерти.

BUY CANADA SAVINGS BONDS
* THIS TIME IT'S UP TO YOU!

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ
Переробив Юліян Тарнович

(6)

Ані трішки не пересоджую,— доказував Бородач,— я слідив його невтомно. В якому тільки товаристві надіявся я його найти, там я мусів бути. Вір мені, я тільки в загальному говорив про нього, бо в подробицях було б мені соромно про нього повідати, а тобі ще більш соромно слухати. А чому я його так слідкував? Бо мені не байдужий характер людини, що до моеї хати приплентався; я теж і не ворог своєї дитини, тому я повинен її хоронити перед сітями, що в його руках її доля на віченьки запропастилася би.

—Вибач мені, я не знала про те! — уневинювалася зі сльозами Ганна, — я тільки думала, що такий веселий і гарний хлопець був би під пару нашій малій. Я боюся, щоб вона не попалась якомусь холодному, поважному мужчині, при якім вона зівяла б, як та квітка пересаджена втінь, зпід теплого сонечка...

Як наприклад наш Солоканич! - докинув з усмішкою Бородач.

Справді, як він! Якщо не помиляюся, то ти, Михасю, ладиш його за зятя.

—Може... дай Боже...

—Чи справді? — спитала Ганна здивовано.

—Які ж ви жінки дивні! — засміявся Бородач, — ще нічого не має, а вже цим завчасу журитеся. Солодканич сьогодні ще учень, без становища, та що найважніше, не знати, чи дівчина взагалі йому до вподоби...

—А якщо він мав би становище, тай полюбив Марійку?

То я поблагословив би їх, бо знаю, що щастя нашої доні й наше майно було б у певних руках.

Щодо другого, може бути, але про перше позволю собі сумніватися, — кинула Ганна.

—Чому?

—Я ж сказала, що він холодний, наче цей день у листопаді, а наша Марійка, як ця квітка, що любо сміється в ясних проміннях сонечка. Яка ж у них згідність характерів? Намій маленький треба кращої опіки.

—Но, но! В неї вже стільки веселості, що й з ним поділиться й стільки тепла в її серці, що його загріє, — жартував Бородач. — Згадай, Ганусю, що я також такий був замолоду, як Солодканич, а ти точнісінько, як Марійочка А моглаб ти колинебудь продовж нашого життя жалуватись на мене?... Скажи щиро, Ганусю!

Ніколи, мій любий Михасю!— відповіла вона з чуттям і стиснула сильно руку свого старого.

—То ж і не журися передвчасно Солодканичем і Марусею. За цей час уродливі й порядні [illegible] може [illegible] не виродяться. Одначе найважніше Шварц!... Це тобі кладу на серце й материнську любов, щоб ти його потайки в хату не впускала, а я вже подбаю, що він не осмілиться зайти, як бувало, в нашу хату. Та, коли в серці нашої малої щонебудь підозрілого загніздилося, вибий це з її голови! Ви жінки краще це зумієте. Знаєш, що я думаю, тому, памятаючи про щастя нашої дитини, зроби все, щоб ти пізніше за свій нерозум гірко не плакала.

По цих словах устав Бородач і подався до дверей, які одночасно відчинилися та в них появився кадет, про якого щойно розмовляли.

Кадет Шварц був пристійний мужчина й справді його зовнішний вигляд міг подобатися молодим дівчатам: військове одіння, шабля, вузькі чобітки, високий ростом, стрункий, чорні напів прижмурені очі, підстрижений вус, до цього на пів милі віяло від нього різними благовонними запашками (про це недаром згадував Бородач).

Дивно збентежилися обоє подруги на вид кадета Йогана Шварца, але Михайло скоро скрив своє негодування під усмішкою.

– Вітаю вас сердечно, шабі бливий гостю! він сказав

Кадет уперше поцілував чемно руку добродійки та щойно тоді подав свою правицю Бородачеві. Але цей сховав свою руку за плечима.

Вибачайте, я не можу щиро стиснути вашої руки, боюсь, щоб вона не замазалася від моеї засмаленої долоні.

– Але ж нічого, це честь для трудолюбивої людини; а ви таким славитесь, добродію Бородачу Як здоровличко нашої гарнесенької донечки?

-Спасибі за память!...

По цих словах дивна мовчанка залягла в кімнаті, та ще більше нетерпима, бо Бородач не мав охоти до розмови, а кадет не міг у своїй вигладженій голові найти відповідної теми до дальшої розмови. Щойно Ганна відозвалася:

- Чи правда, пане Шварц, що ваш батько одержав титул барона?... Треба б вам побажати?...

—Відай так, але я не знаю ще точно.

—А гратулюю, гратулюю!- вмішався голосно коваль і сильно стиснув руку кадета, не зважаючи на те, що на кадетських білих рукавичках залишаться чорні плями.

- Дякую за бажання, хоч кажу, що мені байдуже.

Хіба жартуєте, мій пане! перебив Бородач. — Та ж ви одержите титул по батькові Яка пвелика честь! .. Вищі доми стануть тепер для вас отвором, найдеться напевно яка баранівна, що вщасливить вас своєю ручкою, хоч вона досі й не глипнула у вашу сторону...

Бородач сказав ці слова з такою сердешною простодушністю, що Шварц зовсім не обидився цими словами й приймив їх зі солодкою усмішкою

Боюся тільки, відповів кадет, що така баронівна не пожертвувала б свое серце не для мене, тільки для титулів і гроша. Краще б мені шукати жінки в нижчих сферах; там виключно царює ще любов без облуди, а таку я хочу найти.

Не треба б вам цього робити, — радив Бородач, — цим понизили б ви ваше високе становище, якщо ви рішилися б накрити своїм позолоченим гербом дочку такого замазаного ремісника, як наприклад, я. Що світ і люди сказали б про те?... З усіх сторін стрінули б вас самі неприємности. Ціле шляхоцьке середовище виключило б вас зі своїх кімнат, а серед міщанської раси неможливо найти баронові довіря. Ви не повинні також заходити в ремісничі хати.

— Чому? Хіба я будучи бароном перестав би людиною бути? Невже ж мою пошану для деяких чесних міщанських хат і щирі з ними відносини вважаєте ви гріхом?

Гріхом, може аж ні!... Але всетаки... тяжко це назвати... скорше деяким невідповідним потягненням, яке дає можливість розмов людським язикам. Наприклад, ви заходите в хату простого ремісника, який має дочку. Такому гарному та освіченому молодцеві, як ви, мій пане, до того ще баронові, не тяжко покорити собі серце простої міщанської дівчини. Вженитися вам з нею, як я вже сказав, неможливо, а залишити її це понизило б з одної точки погляду вашу баронівську честь, а з другої віддало б невинну дівчину в насмішку та обмову людей — а це означувало б, загородити їй шлях до щастя.

Кадет усе ще не розумів, що Бородач хоче цим сказати; але Ганна добре знала, які наміри її чоловіка, тому вийшла з кімнати, щоб не бути свідком дечого сумного...

Про що Бородач зі Шварцом говорив, не важко вгадати...

(Далі буде).

Youth Herald

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

EDITOR — PAUL BOZYK

Religion and Communism

Soviet Russia, though now one of the most powerful nations in the world, is not yet in a position to threaten the Western World with enslavement. Her rulers realize that however powerful Russia may be as a military nation, she is not yet able to match her strength against that of the Western Powers, and that is mainly because these men who control Russia recognize the superiority of our Christian Civilization, even though they may not be ready to admit the fact openly They recognize its superiority in being able to hold the loyalty of a free people who cherish their democratic customs and traditions as against the Soviet method of holding the masses not through loyalty, but through fear. It is this great civilization which Communism must destroy if it is to substitute in its place the new materialistic and anti-christian way of life. Since Christianity is the very basis of this civilization, Communism must root Christianity out of the heart of Man. Otherwise it will fail to win the allegiance of the people, and then even a military conquest will be of little use.

This task of destroying Christianity presents the red leaders with some difficulties, and they have found it necessary to resort to cunning schemes, for even they hardly dare to attack Christianity as such openly at the present time. Some Christian organizations are to be destroyed outright while those not yet within the grasp of the reds are to be ensnared into accepting a hopelessly debased and lifeless replica of religion. Such organizations are to be transformed into purely humanistic societies devoid of any Christian spirit, and as such of no danger to the reds. In view of this, Communism's friendly overtures to certain protestant religious leaders should be treated with the utmost reserve by all non-Catholics. Unfortunately that has not been the case with some Protestant clergymen, and many of these have become advocates of the red cause. These leaders seem to be convinced that Communism is not opposed to Christianity as such. Marxist leaders have as a result shrewdly capitalized on the romantic sentiments of these men to create the impression that Communism is the "twin brother" of Christianity. If these deluded clergymen are willing to believe such nonsense it is only because they have so adulterated their brand of Christianity with materialistic concepts that they themselves are a little vague as to what Christianity really is. The Bolshevik leaders in turn have obligingly softened up their anti-religious campaigns against non-Catholic groups in America, for the time being at least. The old-fashioned Communist caricature, the bespectacled bearded arsonist, clutching a suitcase full of bombs, furtively dodging the police in the garret of some slum, has vanished as a creature of the dim past. He has emerged at last with a new suit of clothes and a new personality to match. No need today to bomb churches when it will do just as well to blast the idea of Christianity from some clergyman's head, and in a less risky fashion. Whereupon the doors of society are opened wide and the once hunted anarchist becomes the delight of the burgeois capitalists of America.

Perhaps many of the non-Catholic clergymen who have been so captivated by these new radical ideas, or appear to be so, merely want to get in on the ground floor as farsighted prophets of the coming socialist paradise. Then again it may be that some of these men are so blinded by anti-Catholic prejudice that they are willing to assist any group in its fight against the Church

In return the red "ambassadors of good will" are willing to make diplomatic concessions, if only to enlist the help of would-be Christians. Rather than destroy some Churches completely, the Marxists would have a hopelessly adulterated brand of Christianity play a minor role in their political schemes In this aim they have succeeded, for already such prominent American Protestant clergymen as Bishop Francis J. McConnel and Bishop Cannon Jr., have become connected with Kenneth Leslie the editor of a supposedly religious publication called "The Protestant" a paper whose contents have almost nothing to do with religion Ninety percent of the space in this magazine is devoted to praise of Russia and anti-Catholic bigotry This same Leslie has succeeded in winning the support of some prominent members on the Executive Board of the Federal Council of the Churches of Christs in America The communists hardly find it necessary to make any pretence as to their "Christian" characted any longer. On the other hand it would not be fair to leave the impression that Protestants as a whole are sympathetic to Communist teachings. The majority condemn this movement towards Communism Protestants well realize that the very same thing could happen in America as has happened in many parts of Europe, where the Communists have made no distinction in their persecution of Religious. Eastern Germany and Hungary in particular have witnessed persecutions of Protestants.

All this only illustrates how Communism is attempting to use its once bitter enemy as an ally against the Catholic Church. Communism must destroy the spirit of Christianity if it is to make any progress in winning the whole hearted support of the peoples of America To do this it must destroy the Catholic Church and any other religious opposition. But what better way to destroy religious opposition than by stirring up antagonism towards the Vatican amongst certain religious bodies Those who pay heed to Bolshevism's friendly overtures, and help in the anti-Catholic campaign, should realize that they too will be removed once they have outlived their usefulness. All sincere Christians must therefore unite to defeat Communism's new threats to our civilization and to our Faith.

Mr R Buduchek,

St. Augustines's Seminary
Toronto, Ont.

PROVINCIAL EXECUTIVE OF UCYO OF ONTARIO HONOURS MISS H. KOZISKI

Do you like to do a bit of entertaining now and then?— We certainly do. On September 2nd, the Ontario Provincial Executive of the Ukrainian Catholic Youth Organization held its first social event in the hall of the Church of Our Lady of Perpetual Help. It was indeed a singular occasion because the Toronto Youth was fortunate enough to have as the guest of honour, Miss Helen Koziski. We are sure you have heard of our former CWAC Sergeant. Miss Koziski was the first Ukrainian girl to arrive overseas with the 1st contingent of CWAC's at the beginning of the war.

She disclaims any credit for her endeavours in England, but it is a self-evident fact that the results of her work deserve heartfelt praise and gratitude It was this gratitude which prompted the Provincial Executive to invite the Ukrainian Catholic Youth of Toronto to honour Miss Koziski

Miss Tatiana Diachinsky was our capable "Madame Chairman" for the evening Among the distinguished guests were Reverend Msgr. Kamenecki, Rev. M. Horoshko, Rev. M. Ziac, Rev. B. Dzurman, and Dr. M. Kapusta In his short speech, Dr Kapusta told us of the wonderful "morale-boosting" Miss Koziski did in England by her weekly visits to the Ukrainian wounded soldiers.

Mrs. Kraus extended every best wish to the guest of honour on behalf of the Ukrainian Catholic Women's League.

Father Horoshko graphically portrayed the horrors of the blitz which did not hinder Miss Koziski from obtaining a building for the "Ukrainian Canadian Canteen, and mostly through her efforts was the Canteen such a tremendous success with the boys. It was a bit of home with "borsch, perohy and holubchi." Ukrainian folk songs and dances and most important — Mass on Sundays.

Miss Koziski in her quiet, humble fashion held the interest of all as she told of some of her experiences at the London Canteen. It was indeed heartwarming to hear of her intense interest in the suffering wounded Ukrainian boys— and it was amusing to hear how on Saturday nights she taught our boys to make perohy.

Msgr. Kamenecki sincerely thanked Miss Koziski for her visit and Miss Muriel Prystupa presented our guest of honour with a bouquet of lovely flowers The delicious lunch enjoyed by all was prepared by the girls of Youth Club of the Church of Our Lady of Perpetual Help The evening ended with a happy singsong of Ukrainian folk tunes and dancing.

The Ukrainian Youth of Toronto are thankful for your visit, Miss Koziski, and we are proud to have made the acquaintance of a young girl who spared no sacrifice or labour to make our boys comfortable and happy at a time when such comfort and said were so greatly needed

—Lillian Dzurman.

Мама: Ромцю, уважай, чи нема в яблоку хробака - бо можеш його легко зїсти.

Ромцьо:— Е, нехай собі хробак сам уважає, коли хоче, щоб я його не зїв.

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД
УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА
Провінції Манітоби

26—27-го ЖОВТНЯ, 1946
СЕНДІ ЛЕЙК, МАНІТОБА

ПРОГРАМА

СУБОТА— 26-го жовтня:

Год 2:30 Перекуска для делегатів.
Год. 3:00—Реєстрація делегатів.
Год. 4:00 Отворення З'їзду і наради Юнацтва.

1) **"Укр. Катол. Юнацтво"— о. Б. Слобода, ЧСВВ.**
2) **"Наш Місцевий Віддїл УКЮ"— Є. Мизак, Дом. Секретарка УКЮ.**
3) **"Що Треба Щоб Віддїл УКЮ Добре Своит"— Іван М. Козоріз, Дом. Голова УКЮ.**
4) Вибір Провінціяльного Заряду.

Год 6:30 Вечера.
Год 8:00 Молебен і сповідь.
Год. 8:30- Забава

НЕДІЛЯ—27-го жовтня:

Год. 9:00 - Тиха Служба Божа
Год. 10:00 Спільне Снідання
Год 11:00 Співана Служба Божа
Проповідь до Молоді— Виголосить Їх Ексцеленція Преосв. Кир Василій Ладика
Год. 12:30 Обід
Год 2:00 Концерт у Парохіяльний Сали

SASKATOON UCY STARTS NEW SEASON

A social evening was held on Saturday Sept. twenty eighth at St. George's Parish Hall, under the auspices of the Ukrainian Catholic Youth of Saskatoon.

This evening marked the official opening of the club's activities for the coming year The attendance of about 150 young people gave promise that the year 1946-47 should surpass any thus far in work and entertainment

The program included dancing, games, and community singing. Refreshments were served by Misses Mary Martiniuk, Pauline Bealey and Anne Kupecki.

The highlight of the evening's program was a welcoming speech given by Father Firman, pastor of St. George's Church. In his talk he encouraged the young boys and girls of Ukrainian origin, to build on the foundations laid down by their pioneering fore-fathers. He urged them, to enrich Canadian culture by learning and practicing the finer arts of music, literature, folk dancing, crafts and the like, which their race has to offer. "The centre of activity for the young people, said Father Firman, "of any community is the Church and Parish Hall".

He warned of the many dangers which confront the youth of today and especially that of national fanaticism the enevitable result of which would be one of two things, Communism and Nazism.

The future plans of the club were outlined in general to the young people and will be put into effect at their first business meeting.

Jean Shudlik.

Canada Savings Bonds
8 out of 10 will buy again

PRACTICAL POINTERS

What to do About Head-table Guests

Choose guests who are a compliment to the speaker of the day.

Choose guests appropriate to the theme of the program

Always choose several guests from your own membership.

Get your guests together before the luncheon or dinner; see that they meet the chairman and the speaker of the day

Arrange a definite seating plan, so that each guest knows where he is to sit before he goes to the head table.

Take special care in the seating arrangements, try to give each guest congenial companions.

Use showmanship in staging the entry of guest to the dining room Remember that putting on a successful luncheon or dinner is "show business" and this is your first act

КИЧИНЕР, ОНТ.
Пращальний Вечерок

Дня 3-го вересня члени і прихильники УКЮ при Парохії Преображення Господнього у Кичинер устроїли вечерок на котрім пращали свого улюбленого члена і приятеля пана Івана Шевчука, котрий виїздив до школи оо. Василіян у Мондер, Алта.

По добрій перекусці, наш парох о. Василь Філевич в імені парохії та всіх членів подякували пану Шевчукові за його жертвенність і щиру працю при парохії та пожелали йому всего найкращого на будуче.

Дальше пан М. Антоманюк вручив пану Шевчукові малий дарунок.

На закінчення сего вечерка о. В. Філевич попросили присутних о жертву на пресу, котра принесла двацять долярів, з чого призначено десять долярів на Будучність Нації.

Н Сеньків.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ДОННА ҐРЕСЬКО
та її скрипка

"Я сподіюсь, що Донна докоЙае більш ніж який інший талановитий ученик йому знаний... надзвичайно талановита"— так говорить про Донну Ґресько, 18-літню скрипачку з Винипеґу її Ню Йоркський учитель, Мішел Піястро.

І коли ми почули її гру у міській авдиторії у Винипеґу на 6. жовтня то ми переконались, що її учитель не помиляєсь. Її гра ; надзвичайна мила, пробиваюча. Її батько певно ніколи не сподівався що його тоді мала 6 літна Донна, колись стане славною скрипачкою, як він для неї купив ту пять долярову скрипку у 1934 році

Це був історичний день в життю Донни, бо він того дня її скрипка не відходила від неї.

Бере вона лекції гри на скрипці у Джорджа Борнофа.

Борнof признає її ґенієм.

Музичні фестивали здобувають для неї високе признання найкращих судіїв та критиків

Коли Донна має десять років радіостації дають їй пропозиції Вона їх відкидає та студиює дальше.

У році 1940, коли має 12 літ, здобуває стипендію на 5 тисяч долярів від Американської Академії Музики в Шікаго.

У 1942, на 14 році віку, вона дістає найвищі марки в грі на скрипку на цілу Канаду Того року міщани міста Винипеґу творять комітет, котрий досі займається студіями Донни Ґресько

На 1 го жовтня цего року вона виступає у своїм місті Винипеґу з величавим концертом з котрого весь дохід призначений на видатки її слідy-[redacted] виступу в "Тавн Гал" Ню Йорку на 3-го лютого 1947 де грають лише світової слави музиканти.

Ми радіємо дотеперішним успіхом Донни і бажаємо їй здоровля та сил... досягнути світової слави.

HOME CANNED TOMATOES
Hot water bath method

Choose tomatoes that are ripe, but not over ripe, and which are free from blemishes. To remove the skins place fruit in boiling water for a minute, remove and dip in cold water, stripe the skins off with a knife. The peeled fruit should be packed firmly in jars which have been sterilized. To each quart add 1 teaspoon of salt and one or 2 teaspoons of sugar (if desired). Seal and boil for 20 minutes

TOMATO SOUP
1 peck ripe tomatoes
6 large onions
½ cup sugar
teaspoon cayenne pepper
1 head celery
½ cup flour
½ cup salt
½ cup butter

Wash vegetables, cut in small pieces and cook half an hour. Press through a sieve, melt butter, add flour sugar, salt and pepper When blended slowly mix with strained tomatoes Heat to boiling and let cook until thickened Pour into sterilized jars, seal and sterilize 10 minutes

TOMATO JUICE
Use firm, ripe tomatoes Wash, remove the stem ends and any soft spots. Chop coarsely and heat in a covered pan until the juice flows freely Strain while hot through a fine sieve, pressing a part of the pulp through the sieve also

Measure the juice and add 1 teaspoon sugar to each 4 cups of the juice Return to the fire and boil steadily for 5 minutes Pour while boiling hot, into sterile sealers and seal immediately

TOMATO CATSUP
6 quts ripe tomatoes
3 sw red peppers
2 ch onions
2 teaspoons celery salt
2 teaspoons mustard
1 teaspoon paprika
½ cup wh' mixed pickling spices
2 cups vinegar
2 tablespoons salt
1½ cup sugar

Method: Use well ripened tomatoes for this. Wash them and remove the cores and any green portions from them. Cut the tomates into sections. Remove the seeds and white membranes from the peppers and chop coarsely. Peel and chop the onions. Combine the vegetables and place them in a preserving kettle Heat these together and simmer the mixture until the vegetables are tender. Now rub the whole thing through a strainer

Place the tomato pulp in a large open-mouthed kettle along with the celery salt, mustard, paprika and the whole mixed pickling spices, which have been loosely tied in a cheesecloth bag Cook these together, stirring often, for 1 hour Now add the vinegar, salt and sugar, and continue cooking until the mixture is thick and smooth

The success of catsup making is in boiling it until the pulp is so thick that no water will rise on top when the catsup stands. When thick enough, remove the spice bag into hot, sterilized jars and seal at once

SIDE INTEREST

YOUNG TIMER

Softly falling side drapery and shoulder gathers make this dress one of the most flattering, feminine ones we've seen yet this season . more charm, the arm swathed in a long, tight sleeve.

No 2714 is cut in sizes 14, 16, 18, 20, 36, 38, 40 42 44 46 48 and 50 Size 36 requires 3¾ yds 39-in

Send 20c for Pattern which includes complete sewing guide Print your name, address and style number plainly Be sure to state size you wish Include postal unit or zone number in your address

Delight her with a jumper as nearly like Mother's as possible Pretty sweetheart neck and buttoned front, and a blouse with a sweetly rounded collar and puffed sleeves

No 2735 is cut in sizes 2 to 8 Size 4 requires ⅞ yd 54 in., ¼ yd applique for jumper; 1⅛ yds. 35 in for blouse with short sleeves

Send 20c for Pattern, which includes complete sewing guide Print your name address and style number plainly Be sure to state size you wish Include postal unit or zone number in your address

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ
Замовлення взорів посилайте на адресу:
The Future of the Nation, 481 Main Street, Winnipeg, Man

Посилаю суму . . . і прошу вислати мені слідуючі взори:

Числа . . . .

Міри (сайз) . . . .

Імя . . . .

Адреса . . . .

(Подайте точно в англійській мові)

Бруква, як лік
Жовта бруква має велику скількість йодини і тому люде, які хорують на брак йодини в організмі, повинні часто цю ярину уживати Брукву можна варити як бараболі помняти і дати трошки масла Можна також уживати сирої, як саладку, саму чи з другою яриною приправляючи оливою

UKRAINIAN HOLD DAY OF PRAYERS FOR PERSECUTED BRETHREN
At Holy Eucharist Church East Toronto, Ontario

"Accept, Blessed Virgin, this crown,
Be glorified, O Mary, among thy children."

With the words of this lovely Ukrainian hymn, a jewelled crown was placed on the statue of the Blessed Virgin. Thus, in a thrillingly beautiful pageant, amidst a thousand flickering lights, the Ukrainian Catholics of Toronto climaxed the Day of Prayer to the Protectoress of the Ukraine, asking her to comfort their persecuted brethren under ruthless dictatorship.

Sunday, September 8th, the Day of Prayer began with High Mass at the Holy Eucharist Church, celebrated by Reverend Father B. Dzurman, assisted by two Reverend Deacons from Grimsby, Ont. Very Reverend N. Kohut, OSBM . preached the sermon

At the large banquet which followed, Dr. Michael Kaposta spoke of his personal experiences among our displaced persons in Europe. Another very much welcomed guest was Mrs. Stephaniuk. one of the first of the displaced persons to arrive in Canada. Father M. Horoshko also spoke, while Father N. Kohut acted as Master of Ceremonies. The young people enjoyed an hour of dancing before the evening devotions began

The evening devotions to the Blessed Virgin were conducted by the Rt. Rev. Msgr P. Kamenecki, Rev A. Roborecki and Rev. M Zin In his sermon that evening, Hon. Captain M Horoshko, overseas chaplain for our boys, asked the people, that since they were unable to help their suffering fellowmen materially, to pray to the Blessed Virgin, beseeching her aid in this their present trial Father Roborecki read aloud a special prayer to Our Lady.

The coronation ceremonies were carried out by Misses Sophie Jopko, Stella Chowan and Nadia Tomashewski

The Day of prayer with the hymn of prayer for the Ukraine

Oh Lord, hear our petition,
Ill fate has ravaged our land,
In unity lies the strength of a nation,
Lord, may unity on us descend"

Betty Prasku.

DESCRIPTION OF A NUN

A nun is a little lady all consecrated to God Laughter comes to her as easily as sunlight. She is most tender in her affections, but chastity gives her a strength that is almost masculine. Perhaps I should better call her "boyish" Indeed, I feel that is her right epithet She talks easily and freely because the practice of contemplation has taught her what is valuable to speak. She holds more fondness for her parents in a single thought than all their married daughters do in a thousand She retains her girlishness longest, and at 40, 50, or even 60, it is hard to guess her age She wears a dress that clearly distinguishes her from the world, yet has her little precisions as to how it should be arranged in an attractive manner She feels safest and most at home in the chapel, and will spend hours kneeling there, unmindful of any physical distress, before the Blessed Sacrament. She calls our Lady her "Mother" and our Lord her "Spouse," and she has little secrecies with them that no one dare inquire about or conjecture. She is beautiful in sickness, and capable of bearing pain more silently than any creature on earth She is modest and undramatic in her death, asking only to be laid in the graveyard of her community as "one of the sisters," with a tombstone distinguishable only by name from any other. In death she rejoices most in those hours of her life that were lived through pure faith, in which she took Christ's revelation literally, and did not question or doubt It usually costs no more than ten or twelve dollars to bury her And there are no flowers...

Leonard Feeney
"Mother Seton"

Найсильніший
Кількох хлопців перехвалюються своєю силою. На це відзивається Левцьо Незнайко

- Овва, я знаю такого, що одною рукою задержить поїзд...

- А хтож це такий? питають усі цікаво

— Машиніст відповів Левцьо.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЧОРНА ГОДИНА В ІСТОРІЇ УНІЇ ТА СВІТЛА НАД НЕЮ ПОБІДА
(Продовження з сторони 4-ої)

Це саме станеться знова після нинішного часу нападів і переслідувань, бо з Богом війни ніхто ніколи не виграв, а Церква то Боже діло

4. Історія повторюється

Майже сто літ пізнійше, коли Преосвященний Суша писав свій доклад до Риму про нищення нашої Церкви її відвічними ворогами ці самі вороги під кінець дій Речипосполитої з приводу колиївщини, так поляки як москалі насилку одні з другими вилялися всю свою немочі олю а злість і ненависть другі виливити на нашім священстві і на наших церквах Тюрма в Бердичеві наповнилася невинно арештованими унійськими священиками що не хотіли слухати цариці, яка доконувала Україну, по словам Шевченка Цариця Катерина, німкиня з роду, та сама, що 1764 року знищила гетьманство а 1775 зруйнувала Січ Запорожську увязнивши останнього кошового отамана Кальнишевського і заславши його на Соловки, та сама також приборкала своїми платами колиївщину, видавши ватажків згодом Польщі, і всюди по дорозі казала нищити святою нашого народу Унійську Церкву. Даремно вставився за арештованими нунцій Гарампі, що післав їм сто цехинів золотом на поміч даремно вставлялася цісарева Марія Тереса спонукана до того нунцієм Гарампі, ці нещасні мученики наші віддали своє здоровля і життя, та своїх родин, за віру і народність. Ніхто про них тепер не згадує і не робить їм річниць. Позабулося воно. Остав тільки один документ спогад останнього архипресвітера луцької нашої катедри, о. Бродовича Вид насильства, але тої книжечки тепер не дістанете, не купите ніде. І знова перед 1772 роком полялася кров наших священиків, цілі родини остали винищені на безпровісне, обдерті і пограблені з усього добра, за те тільки, що вони були українці католики і не хотіли зрадити ні Церкви ні народу свого

Але прийшов короткий час і Польща впала. 1806 року прийшла віднова нашої митрополії в Галичині у Львові і перший наш митрополит Антін Ангелович знова повів керму Церкви до нового тріюмфу розцвіту

5. Чи годиться розпачати тепер?

Історія має свої круговороти, аж доки всевишнє не здійсниться з своїм столітним [illegible] намірі Маятник історії все колихається і навертає на своє місце, а години бють, доки не виб'є та година, що Церква і нарід мають оконечно звільнитися з оков і стати вільними і заявити побідою і видати з найглибших глибин душі народу все найкраще, як той цвіт дає велика деревина Наш цвіт ще не розцвився. Мусимо перевити свої перипетії розцвіту, часом бурю і негоду. Вільна дума і свобідна творчість все находили десь своє пристановище в діях України Тим місцем пристановища нині стала наша Канада й Америка наші два українські католицькі Екзархати. Тут святиня духа остала чиста ще і непорушна від вандалів, котрі пустошать тепер старовинні храми України. Тут збережеться і підготується нова сила, котра поведе до тріюмфу нашу віру і нарід у свій час, також там над Бугом і Сяном Перед нами праця і жертва Божа ласка через молитву дасть нам витревалість в добрім Треба сильно і непорушно станути на канадійськім грунті і взятися до праці. Раннішна зоря зійде на сході певно і на Україні

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА
Бл. п. Марія І. Партика
Іст Килдонен, Ман.

Дня 22-го серпня, 1946 відійшла від нас у вічність бл. п. Марія І. Партика Покійна померла у шпиталі св. Йосифа у 49 році віку. Зі своїм мужом прожила 34 роки Її оплакують муж Іван, шість синів, одна дочка, дві внуки, чотири сестри та велика родина. Похороном занявся погребник, Іван Завідовський. Похоронну відправу мав Всеч. о. Ігор Шпитковський. Дякував п. М. Левицький

Покійна належала до парохії св. Евхаристії в Іст Кілдонен, Братства св. о. Николая, Добродійного Тов. Читальні Просвіти, і Свічкового Тов при Парохії св. Евхаристії. Поховано на цвинтарі Всіх Святих. Вічна Їй Память!

Подяка

Від себе і від родини складаю щиру подяку всім зарядам Товариств, сусідам, отцю пароховi Шпитковському, старшим братам, панови Стефаникові за промову та всім іншим що трудилися при похороні, та склали вінки.

Муж Іван.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.
Збірка на скитальців

Парохіяни церкви Пресвятої Евхаристії в Іст Кілдонен, що до сього часу вислали вже богато грошей та пакунків на поміч скитальцям, про що писалося вже кілька разів на сторінках БН., показали знова свої добрі серця та при кінці серпня с.р. зложили знова на поміч скитальцям $110.00

Імена жертводавців слідуючі

По 5.00: пані Теодозія Дячун, Іван Мороз. По 2.00: Ю Онишко, В. Петрик. Юл Лесик, Ілія Вивюрка, пані Емілія Поляк, пані Парубоча, пані Ленкевич, Д. Мазур. По 1.00: Анна Чубак, Анна Скородниська, М. Шпур, І. Онишко, Ольга Онишко, В. Пура, Л Собеський, пані Квасніцька, В Пелех, Анна Середа, Варвара Стельмащук, В Поляк, Евфимія Турко, пані Рогальська, пані Шкрабан, Анастазія Баник, Марія Войтович, Анастазія Пелех, Анна Назаренко, Н. Махницький, Р. Копчук, Емілія Гаврищко, Варвара Берко, Анна Татарин, І. Підсаднюк, В. Лемеха, І. Базилевич, П. Козоріз, М. Козоріз, Н. Бабій, І. Сенчук, В. Гамулка, І. Стефанів, пані Сиротюк, пані Карбовнік, пані Прийдун, пані Микула, Ю. Вах, Марія Савчук, М. Ушій, Никола Костинюк, пані Курко, п. Молочко, пані Адамук, І. Яремій, п. Яблецький, Ірина Пастух, пані Типа, п. Ґолько, п. Ґерон, Ю. Лихач, п. Карпінка, пані Шпур, п. Середа, Й. Заборняк, Олена Багрій, Евгенія Данильців, Петро Цар, І Васко, Марія Сейко, І. Цапар, Пелагія Кендел, Йосиф Цембровський. Разом $110.00

Решта зібрано дрібними.

Усім жертводавцям милосердний Бог певно стократно нагородить.

За сі гроше висланo через американську компанію КЕР 7 пакунків живности,— кождий пакунок важить 49 фунтів — нашим бідним скитальцям в Німеччині, Австрії та Швеції.

Парохіяни з Іст Кілдонен кличуть другі парохії в Манітобі перевести між собою збірки на висилку пакунків живности нашим скитальцям. **Усі гроші треба посилати тільки на руки Централі Українців Католиків Канади: 431 Мейн Стріт, Винипеґ, Ман.**

ВИНИПЕГОЗИС, МАН.
Привитали Свого Нового Пароха

В неділю 22-го вересня парохіяни Церкви Вознесення у Винипегозис, Ман., достойно привитали свого нового пароха в особі о. Івана Калуцького Після Молебна в церкві, місцеві пані і заряд церковний приготовили спільну вечеру в Народнім Домі. Майже всі парохіяни, старші і молодші, близькі і дальші були присутні. По них можна було завважити святочний настрій і велике вдоволення. В часі вечері промовляли о. А. Луговий, парох Етелберт; о. М Григорійчук, парох Сенди Лейк, що приїхав 140 миль, п. Едвард Чермак витав від церковного комітету, а пані Залюк від жіноцтва та молоді. На те приняття прибув також о Гр. Теплий, парох Давфин Він промовляв від себе і від о. М Кривуцького, голови Місійного Товариства, що з тої нагоди прислав привіт. На приняття запрошено о. Губича, Римо Католицького пароха Винипегозис, і цей привитав о. Калуцького в імени своєї парохії

В часі вечері, жертвенні парохіяни зложили звиш $38.00 на українських скитальців в Европі і на католицьку пресу. Із цих грошей призначено $4.00 на Б.Н.

Парохіяни Винипегозис поступили примірно і культурно за що їм належиться признання

Гість

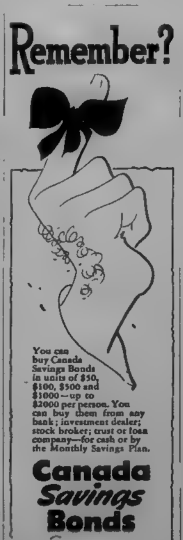

ҐОЛАР, САСК.
Весільні Дзвони

Перед нашими очима фотографія молодих, вже вказує сама собою пригадую ту хвилю не дуже так давну, коли то на 8-го червня того року в церкві св. Димитрія, Йосиф Сирота й Ольга Панчук, брали слюб. Гарна погода тим більше сприяла тій хвилі, та сталась причиною, що богато людей приїхало на те свято Молодята є дітьми далеко звісних родичів, і добрих католиків, панства Николая Сироти і Івана Панчука. Родичі обидвох молодят відзначаються в своїй парохії великими піонірськими заслугами, і є сталими діячами на громадській ниві. Пан Панчук Іван, вже довгі літа є дяком в тій кольонії, а так само як бесідник, визначається своїми гарними і повчаючими промовами на всіх зіздах. Не було зїзду в якім не покликано би його до слова і все люди добрі з великою увагою слухають його бесіди. На кожнім зїзді БУК-а наш промовець був присутний і брав участь. Таку саму участь брав у Домініяльних З'їздах не проминаючи останнього, який відбувся в Вінніпеґу. Значиться, в тій кольонії маємо вартісних одиниць, які не жалують ні часу ні труду ні грощей, ні доброго слова, щоб всіми силами причинитись до нашого релігійного і народнього життя

Панство Й. Сирота

Пан Николай Сирота, заслужений піонір в своїй кольонії За його почином поставлено гарну церковцю в тій кольонії, задля його неструдимої праці та кольонія постепенно розвивається, і поступає наперед Через довгі літа аж до нинішнього дня, він посвячує свої сили для добра св. Церкви і для добра цілої громади. І Господь нагородив його великою ласкою, бо на 15-го вересня їх син Іван, який був висвячений на священика місіонаря, в церкві Отців Редемптористів в Йорктоні, мав першу Сл. Божу, на радість і потіху своїх родичів і цілої громади.

Діти таких родичів повінчались якраз перед Зеленими святами. Гарне прикладне весілля католицької пари, притягнуло много а много гостей, які гарно забавлялись так у домі молодої, як і опісля в домі молодого. Прикладом нехай буде цей гарний дарунок, який отримали обидвоє молодят з нагоди їх вінчання. Яко широко знані поміж всіми своїми товаришами, які зі всіх сторін навіть найдальших закутин поїздились, щоб поділитись радістю своєю. Не забуто при тім про наших скитальців, на котрих зібрано 24 доляри і куплено та вислано за них шкільні книжки, зошити, олівці, та прочі річи потрібні для бідних шкільних дітей.

Нашим молодятам желаємо якнайкращих успіхів у їхнім життю а всім гостям якнайбільшої радости

Присутний

ВІШАРТ, САСК.
Несподіванка для панства О. Патернаків

При кінці місяця липня коли то сонце найбільше припікає і коли буває зо три дні погоди, тоді то найкраща пора на фармах робити партії. І дійсно тоді позходились зі всіх сторін і околиць люди, навіть по трийцять пять миль віддалі, на партії, щоб тим способом ушанувати память трийцять ліття супружого життя панства О. Патернаків. Кожний жонатий чоловік знає, що то є трийцять ліття супружого життя. Це не один день ані рік. Справді гарну і милу несподіванку справила парохія своїм членам добрим і прикладним, які відзначаються своєю ревною громадською працею і все дорожать тим, що їм рідне і своє. При тій нагоді так само особливійшу честь віддано пані Патернак, старенькій мамі пана Олекси Патернака, тогоднев-ного Ювиляти. Посипались промови від головного майстра церемонії, а опісля від старших піонірів і від дітей, які позїздились на те велике свято. Було дуже богато промов й бесід в яких знакомі Панства Патернаків гарно зясували всю працю їх так на полі релігійнім як і національнім. Справді мусимо признати що Панство Патернаки є дуже гарними членами парохії Вішарт, і беруть живу участь у всім життї тієї парохії та помагають у всіх її змаганнях

При кінці вручено їм гарну памятку, яку купили їм їхні щирі приятелі й діти, на превелику їх радість і потіху та довголітну памятку. Щоб знали і памятали, що їхні приятелі за них памятають та стараються упримнити їхне життя і нагородити за колишні піонірські часи.

При тій нагоді не забули за добру пресу і жертвували скромний, навіть архискромний дарунок на пресовий фонд Будучности Нації. 2.80 Нашим ювілятам жичемо, щоб дочекали до 75-літнього ювілею супружого життя, а гостям, щоб більше памятали при таких нагодах на добру пресу і жертвували щирий дар.

Присутний.

НОВИЙ ІНСТИТУТ СВ. ВАСИЛІЯ В ЕДМОНТОНІ
Отворили їх Ексц. Кир Василій Ладика

У неділю, 6-го жовтня відбулося торжественне посвячення і отворення другого українського католицького виховавчого Інституту в полудневім Едмонтоні.

Посвячення довершили Преосв. Кир Василій. При архієрейській Службі Божій, котра мала місце на площі біля Інститута, асистували о. С. Курило, ректор Інституту, а діяконували оо. М. Гнесько, і Л. Джиголик. Співав едмонтонський хор під управою п. О. Прийми.

На що він ждав
Батько питає дома свойого сина:

—Що робили ви сьогодні в школі?

--Ждалисьмо, щоб якнайскоріше могли піти до дому— відповів дотепний Ромчик.

ВЕЛИЧАВЕ ТОРЖЕСТВО

В ХРАМІ МАТЕРІ БОЖОЇ НЕУСТАННОЇ ПОМОЧІ В ЙОРКТОНІ, САСК.

Кілько то великих, взнеслих хвиль дізнали в Йорктоні в Саскачевані ті, що люблять Пречисту Діву, Матір Неустанної Помочі й рік річно приходять зложити в її Матірні обійми свої бідні серця! Це найкраще пізнати по тім, що на її Празник, що відбуваеться за дозволом Апостольської Столиці зараз в неділю після празника Рождества святого Івана Хрестителя, зі всіх усюдів, навіть зо Злучених Держав, тисячі й тисячі людей приходять до Неї молитись. Кажуть, що цього року могло бути, з тієї нагоди в Йорктоні, коло 12 тисяч людей. Певно, е богато таких, що ідуть тільки з цікавости, одначе е завжди маси таких, що сповідаються й причащаються. Від ранного ранку правляться Служби Божі й завжди на кожній з них повно побожних людей клякають до святого Причастя.

Не зважаючи на те, треба сказати, що ніколи в тім храмі не відбулось ще таке торжество, що на нього зіхалась сила народу в день 8-го вересня цього року. Що сталось? Того дня Їх Ексцеленція, Преосвященний Василій, висвятили на священиків пятьох діяконів: **о. Йосипа Денищука, о. Івана Сироту, о. Васия Ґлюта, о. Димитрія Библів й о. Григорія Новака.** Крім тих пятьох ще два діякони, **о. Іван Лаптута й о. Мирон Созанський** з роду американці, висвятились на священиків через рукоположення, що вони одержали від Їх Ексцеленції Преосвященного Константина дня 15-го вересня в церкві святого Івана Хрестителя в Нюарк в стейті Ню Джерсі.

Величним було це торжество в Йорктоні. Церква ніяк не могла помістити побожних людей, що перший раз мали нагоду бачити чудовий обряд рукоположення.

Преподобні Сестри Служебниці прикрасили гарно престіл живими квітами й перед престолом розклали дивани. Погода була прекрасна й вранці в осьмій годині почалась тиха Архієрейська Служба Божа Преосвященного Кир Василія. Вони були б раді були співати, та міцно підорване їхне здоровля на те не дозволило. Поважне, після останньої прикрої недуги змарніле й побліде лице, своїм виразом зраджувало напругу Архієрея, що як один з наслідників Апостолів, поклав нову Печать Святого Духа на молодих священиків. У заповненій церкві панувала гробова тишина, коли з уст Архієрея над головою кожного діякона звучали ясно слова, що несли з собою силу Святого Духа в душ[і] кожного кандидата

Кожний з приявних відчував ту силу... Це Епископ, не самосвят, а один з тих, що в прямій лінії одержали свої власти від Апостолів, яких поставив священиками сам Бог що стався чоловіком... Якась могутня сила давала пізнати приявним, що ті, на котрих він клав свої Архієрейські руки, це дійсно священики, не людьми вибрані, але силою Духа Святого поставлені... що в них власть не від людей, а від самого Бога, проповідати науку Ісуса Христа, відпускати й задержувати провини людей, перетворювати хліб в Тіло Живого Ісуса, й вино в Його Кров...

Могутні враження розширяли серце, коли молоді діякони хрестом положились перед престолом на знак, що вони зо всім, що вони е, й що вони мають, віддають себе Ісусу Христу...

Радувалась душа добрих людей, бо ж вони відчували, що в цих часах явної й скритої безбожности, в цих часах, де вовки в скірі ніби-священиків руйнують в серцях нашого бідного народу віру й любов Ісуса Христа, щоб на Його місце поставити божища, що вони самі собі вибрали й зробили, ... що в цих часах тиранського володіння грошей, розкошів й розперезаної гордости, Армія Ісуса Христа й Його одиноко-правдивої Католицької Церкви побільшилась

Одинадцять років тому, ті молоді теперішні священики почали свої науки під проводом Отців Місіонарів... То значить, що кожний з них мусів пильно й терпеливо студіювати коло вісімнадцять років, ... аки надишла та довга дожидана хвиля... Це виглядає на довгий час. Але так тільки виглядає. Та ж кожний студент університету мусить бути готов студіювати хоч шіснадцять років, щоб міг зробити щось доброго для людей. А що ж сказати про священика Христового, що має бути провідником всіх людей, хоч би вони й не знати як були вчені? Він мусить студіювати й то довго, щоб посісти таку культуру, що мусить сміло стрінутись з тим світом, що так гордо чваниться своєю модерною наукою.

Так, це забрало довгий час ... За те тим більша тепер радість, і ще більша буде вона, коли ті молоді Отці-Місіонарі, покінчивши на другий рік зовсім свої науки, станують до праці серед своїх братів, що розсипані по широкій Канаді й великій Америці.

Хай Бог і Його Пресвята Мати благословить тих нових сімох священиків. Хай дадуть і на віки заховають їм серце, що не шукає слави цього світа, що не горде на свої успіхи, що не шукатиме признання й похвали, що не боятиськи ненависти й злоби ворогів і фальшивих братів, що всеціло шукатиме тільки одного: панування Ісуса Христа в серцю кожного чоловіка

Дав би Бог, щоб в нас було багато й що раз більш місіонарів редемптористів... Це наче нова кров, що влилась в організм нашого релігійного життя. За останніх 25 років вона дала могутні знаки своєї сили... Мільйони наших вірних в Старім Краю й тут в Канаді й Америці зазнали тієї сили на місіях, де навчились жити тільки для Ісуса Христа.

І не диво зовсім, що зорганізована напруга сатанізму в останніх часах потрафила залити його маетки, розбивати його родини, мучити його [тіл]о, та не змогла роздавити того, що е справжньою силою і невмирущим життям нашого обездоленого народу. Його душі, **що вихована Божим словом і Божою ласкою на місіях радше всього вирекласъ, але Ісуса Христа й Його правдивої, католицької Церкви не зрадила!**

До того хочемо додати деякі цікаві замітки: Один з тих молодих священиків має вже двох братів рідних, що е також місіонарями - редемптористами: Це о. Іван Лаптута. Його браття, це о. Петро й Дмитро Лаптута. Добрі їхні батьки таким чином віддали Богу **всіх своїх синів.** — Преп о. Библів і Прп. о. Ґлют мають по дві сестрі в Згромадженні Сестер Служебниць; те саме треба сказати про Прп. о. Новака... Певно, що ті добрі монахині своїми молитвами багато причинились до тієї ласки, що її одержали їхні браття.

Хай Бог благословить родичів, що так причинилися до Божої слави через своїх дітей монахів і монахинь

НА ПРЕС ФОНД БН.

На привитанні нового пароха у Виннипегосис, Ман 4.00

З пращального вечерка для Івана Шевчука, Кичинер 10.00

Іван Бартош, Торонто 1.00

Збірка о. М Колодія в Канора, Саск. 8.00

Щиро дякуемо всім жертводавцям та тим, що занимались збірками. Ці жертви ідуть на поліпшення Вашого часопису. Поможіть піднести Будучність Нації на вищий степень ... своїми жертвами ... передплатами ... та приєднанням нових передплатників

Адмінистрація БН

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

(Продовження)

Ми далі посувалися вперід. Сонце почало сильно пригрівати. Многі з нас з трудністю ішли. Ціла дорога була завалена чи то тілами убитих псів, чи коней чи навіть людей. Мої ноги відмовляли мені цілком послуху; боліли мене так страшно, що я вже не міг іти дальше без помочі товаришів. Полковник С. відразу зорганізував поміч для тих, що не могли іти і попросив молодших, щоби помагали нам. Йшли ми вперід з великою трудністю сперті на рамена наших молодших товаришів. Коли ми ішли вперід, стало позаді нас розноситися широким і сильним відгомоном вистріли з крісів. Се, як пізнійше ми довідалися, НКВДисти розстрілювали тих наших співтоваришів недолі, що вже не мали сили іти далі.

НКВДисти дуже часто пили воду з своїх бляшанок, однак для нас не було ні краплі води. Наші язики почорніли від пороху. Кільки разів переходили ми коло ріки чи якого мочару з водою, тоді наша спрага ще більше збільшалася. Через цілий той час полковник С. загрівав нас словами до витревання та відваги, що все щасливо перемине. Наші ряди сильно проріджувалися. Многі падали від вичерпання або сонішного удару. Інші попросту сідали при дорозі, щоби відпочати. У котрім не будь випадку, вони вмирали. Два вистріли з револьверу кінчили життя тих нещасливців. Було ясним, що така сама доля нас чекає усіх, коли ми ще довше будемо машерувати, бо хто може іти без перерви без поживи і води? Ми пізнійше довідалися були, що НКВДисти дістали були довірочні інструкції, щоби нас усіх розстріляли, заки дійдемо до Могилева. Се й було причиною, чого вони нас так скоро гнали, думаючи, що ми усі попадаемо з умучення і се дасть їм нагоду повбивати нас. Однак непередвиджені події не дали їм виконати їх диявольських намірів.

Близько села Сміловичі нагло приїхав на коні старшина НКВД і сказав, що 5 кільометрів звідси е ріка, де ми будемо могти напитися досить води, обмитися і трохи відпочати. Сі вісти піднесли нас дуже на дусі, бо ми майже усі рештками сил волікли за собою ноги і були близько упадку. Почали ми іти скоро як тільки могли. Вкінці і я також заволікся на зелену поляну над рікою. Я упав на траву вибитий з сил Відчуваючи страшну спрагу почав я рачкувати останками сил до води, однак по кількох хвилинах не міг дальше ні порушитися. Вінкентій М. наповнив мою шапку водою і приніс мені. Мимо того, що товариші мене остерігали, щоби я не пив забогато води відразу, я не міг себе повздержати і пив і пив воду доти, доки вже більше не міг... Я прийшов знова до сил і добре почувався. Однак коли я спробував стати, зараз впав назад на землю. Мої ноги страшно затріщали і я відчув у них великий біль.

Ми відпочивали коло півтора години. Коли вкінці впав приказ "вперед марш," Стасис Сі і В. помогли мені стати на ноги і при їх помочи я перейшов дальших 15 кільометрів дороги. Коли зближалася ніч, дійшли ми були до великого букового ліса. Недалеко від нас розтаборилася НКВДитська артилерия, повзи і збройні тягарові авта. Нам приказали посідати під дерева, а НКВДисти окружили нас обручем. Коли тільки хто порушився на того зараз сипался град карабінових куль. Над нами шуміли літаючі кулі. Тут і ми мали ночувати. Будучи страшно змучені ми відразу позасипляли однак за хвилину були[?] лися ми зі студені, тряслися на цілому тілі, на пю перемерзлі

Рано усіх полонених поділи жовніри в групи по 20 людей в кождій. Для кождої групи дали тільки оден 5 фунтовий хліб. Декотрі з нас дістали кілька крушинок, другі нічого не дістали. Я належав до тих других. Того дня число тих людей, що не могли іти власними силами в нашій групі, подвоїлося. Навіть два наші сильні товариші, Йонас і Стасис, нині стали немічними. Також наш улюблений капітан С., що ще вчера був такий повний життя і доброї думки, нині лежав без памяти. По довгих тільки зусиллях вдалося нам його привезти до життя. Не міг він нині сам іти— мусіли йому ми помагати.

"Вперід" розніся приказ. І наша перемучена група рушилась з місця. Богато разів приходило мені на думку, чи не краще буде для мене остати при дорозі та чекати на дві кулі револьверові, що перетнуть нитку мойого життя та перервуть ті великі муки, що мусів я терпіти. Однак даний від Господа Бога інстинкт самозбереження приказував мені іти дальше. По двох годинах лишили ми позаді себе ліс а дійшли до річ[ки]. Тут позволили нам стати і напитися води. Хоча вода була мутна, ми пили її так якби жерельну воду.

Наперед нас їхали в тягаровім авті коло 30 НКВДистів. Час від часу переїзджали вони попри нас і глядїли на нас уважно. Тоді гналися наперід, ставали і починалася докладна ревізія з кожного з нас, що кінчилися все тим, що кільком з нас все приказували виходити з ряду під охороною НКВДистів. Зараз потім давалася чути сальва вистрілів подвійних, з револьвера. Одному чоловікові, що ішов майже цілий час попри мене, сторож приказав вийти з ряду. Тоді він злапав руку сторожа і серед плачу і просьби о милосердя почав сю руку катівську цілувати. Однак і се нічого йому не помогло. Два вистріли з револьвера покінчили його терпіння.

Дотепер нікого з нас з ковенської групи не брали на розстріл. Тепер однак прийшла черга і на нас: вивели з рядів Бронюса В. і Юозаса З. Послідний був моїм близьким приятелем. Ми мешкали разом якийсь час в Алитусі. Тепер побачив я його як сидів при дорозі на кусневі дерева. Я добре його пізнав, бо мав він шию завинену в червону хустину. Коло нього стояла група НКВДистів і про щось живо дискусували. За хвилину Юозас став і почав іти в сторону дороги. Тоді поспішив за ним оден з НКВДистів, спрямував свій револьвер в зад голови нещасного і вистрілив скоро з револьвера два рази і за хвилину мій товариш Юозас впав мертвий на землю. Глядячи на се почав я в дусі молитися: "Спи в спокою, мій друже, дорогий, твої муки вже скінчилися." За хвилину роздалися знова два стріли - звіщали вони, що мій другий товариш Бронюс В. покинув також сю долину сліз.

Вийшли ми до гарного сосонового ліса. Сосни під подувом вітру шуміли, неначе заводили над нашою нещасною долею. Подвійну револьверові стріли розносилися широким відгомоном по лісі щораз частійше і частійше. Доходили вони десь знозаду нашого ряду. Вкінці дійшли ми до місця, де наша дорога розгалужувалася на дві сторони через Березину до Могилова і через Червень до Бобруйська Ступили ми на ту другу дорогу. Сонце почало знова сильно гріти і ми дуже відчували його теплі обійми. Усі ми так сильно вичерпані зі сил що ледве волочили ногами Моя голова зайшла кровю і перед моїми очима почали являтися чорні плями. Перейшли ми гарний деревляний ліс і дійшли до місточка Червень.

Місточко було переповнене автами і повзами, як також ми виділи богато совітських жовнірів та цивільних людей. Коли ми переходили вулицями НКВДисти кричали до нас стало: "Нерозглядайся." Коли переходили ми побіч одного склепу, якийсь добросердечний чоловік кинув одному з полонених папіроса. Зараз, другий якийсь, великий певно "патріот", про се доніс НКВДистам. Я не видів як ся історія скінчилася. Коли переходили ми попри великий мурований будинок, а певно був се шпиталь, ми виділи як у вікнах його стояли на вбіло убрані жінки та плакали. Одна з жінок так перепнлася була нашим нещасним виглядом, що ми цілком докладно чули її шльохання аж на вулицю

Червень, се гарне місточко Повно у нім цвітів та зелених травників. Перед большевицькою революцією називалося се місточко Ігумен. Большевики, коли прийшли до влади, перемінили назву сього місточка на Червень — назва одного з місяців в році

(Далі буде).

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 481 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти:

Коли то Ви збираете гарбузи, викидаете з них насіння та вирізуете очі, ніс та писок... готовитеся на "ґаловін"... тоді приходить до нас "БАБИНЕ ЛІТО"... пару теплих днів, таких як у літі. Тут в Канаді ми ці дні часом називаемо "Індіянське Літо."

Це "Бабине Літо" має за собою богато всіляких переказів, чому його так назвали

Оден переказ так звучить

Як лиш втомлена Осінь застукає до воріт раю і скаже, що віддала правління над землею Зимі, збирає Мати Божа лен і коноплі, обмотує ними кужіль, тай пряде. Журчить золоте веретенце і дзвенить ніжно-тихенько пісенька

"Ой, пряду, пряду,
Тай сиріточці,
Буде їй, буде
По сорочечці

По сорочечці,
Тай по дві- по дві
Не буде біди
Сиритці в зимі."

Матінка Божа звинно перебирає пальчиками, а веретено летить швидко, і навиває тоненьку нитку. Ангелята клячать і навивають нитки на клубки а інші точуть полотна, а ще інші прикроюють сорочечки маленькі, більші тай великі і шиють...

Часами здійметься вітрець, що на своїх швидких крилах відлетить аж там, до раю залетить. Тоді останки прядива, що з кужеля повимикалися, несе він на землю і розкидає по полях, межах, долинах, несе понад хати і господарства. І власне в тому часі, як полем несеться павутиння, всі тоді кажуть, що "бабине літо" настало, Мати Божа пряде і на золоте веретенце ниточки звиває... А ангелята точуть і виплітають мимими золоті ниточки... своє волосся, бо сиритці нема кому сорочечки вшити

Як уже робота скінчена, Ангели Хоронителі несуть ті біленькі сорочки на землю і де лиш е бідна, опущена сирітка, дають той скромний дарунок від Матері Небесної, щоб діточкам зимою не було зимно

Вуйко Трохим

ВОРОБЧИКИ И КУРОЧКА
(Байка)

Раз два воробчики знайшли пшениці зеренце
І кождий з них хотів його спожити,
Тому зачали сперечатися за це,
А далі й битися. Один сердитий,
А другий також лютий
"Пшеничку перший я знайшов,
Тому моя[?] мусить бути."
Так перший каже. Другий знов
На се: "Неправда, перший я
Знайшов її, длятого е вона моя."
І так сваряться між собою й бються,
Аж пірячка із порохом несуться.

А курочка стоїть собі
Та приглядається борбі,
А далі так їм каже
"Мій суд всю правду вам покаже,
Я вас розсуджу нині
Ти стань, воробчику, осьтут, а ти від нього кроків пять,
Аж стану поміж вами в середині."
Послухали воробчики. Спокійно вже стоять
І ждуть на суд.
А курочка за труд
Тоді зеренце гарно зїла
І сміючись з воробчиків на курник злетіла
І так їм сказала: "Так то все бував,
Де два сваряться, там третий користає."

П.Ш

ВЕСЕЛА РОДИНА ПОМАГАЄ ДІТЯМ СКИТАЛЬЦЯМ

Весела Родина передала на днях Дієцезальній Референтурі Іміграції суму $1.00, котру зложили члени Веселої Родини для дітей скитальців. За ці гроші буде куплений оден пакунок живности (їди) бідним українським дітям в Европі. Гарне діло, члени Веселої Родини.

Новий Член Веселої Родини

Вітаемо цим разом яко нового члена Веселої Родини:

ч. 81. **Йосифа Савіцького** з Сидней, Н.С., котрий жертвував 50 центів.

ДЛЯ СВОЄЇ ГАЗЕТИ

Юлія Матвійчина переслала дві старі й дві нові передплати. Вуйко щиро дякує тобі, Юліє.

ЛЮБИТЬ ОТЦЯ ПАРОХА

Слава Ісусу Христу:

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас. Хочу Вам написати, що ми маємо знова сего року Рідну Школу. Науку ми почали 5-го вересня. До школи учащає близько 50 дітей. Нас учать Сестри Служебниці так як тамтого року. Моя сестра Стефанія і я ходимо до цеї школи. Ми побираємо четверту клясу. Нас Всечесний Отець Парох дуже добрий для дітей, часто приходять до нашої школи; зробили нам гойданки і побудували нам гарний будинок. Передніше ми вчилися у галі. Ми дуже любимо нашого Отця Пароха.

На другий раз напишу Вам більше. Посилаю 50ц. і прошу вписати мене до Веселої Родини, бо я хочу бути її членом. Я Вас Вуйку дуже поздоровляю.

Йосиф Савіцький,
Сидней, Н.С.

Від Вуйка: Гарно пишеш Йосифе. Витаю тебе яко нового члена Веселої Родини.

ЇЗДИЛА ДО ЙОРКТОНУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я дістала ту дуже гарну книжку, за котру я Вам сердечно дякую.

Також дуже жалую, що я до Вас так довго не писала, бо я їздила до Йорктону на "голідий." Як я вернулася до дому то треба вже було іти до школи. Тому, що я перейшла до восьмого ґрейду то е більше роботи. Коли прийду до дому, по науці в школі, то збираю бараболі.

Я посилаю $1.00 для бідних дітей. Другим разом напишу більше. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам всього добра.

Евгенія Захарій,
Беніто, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує за твою жертву. Якраз твоя жертва доповнила суму $15.00 що діти зложили для дітей скитальців і нині Вуйко передає ці гроші на закупно одного пакунка живности (їди) для бідних дітей в Европі.

ПОШУКУЮТЬ

Стефан Фенюк, студент з Городниці, повіт Городенка, пошукує в Канаді **Андрея Фенюка, Петра Фенюка, Івана Власія, Стефана Лапчинського.** Також свояків і приятелів з сіл Городниця, Поточиська, Стрільче, Пробабин і Передівання, повіт Городенка, в Канаді й Америці.

Василь Товстяк, з Озимини, пов. Самбір, пошукую стрийка **Васня Товстяка,** 43 роки перебуває в Саскачевані від 1926 р. **Марію Ґловацьку** з дітьми Ольгою і Ярославом, в Канаді від 1937 р. і **Миколу Гурія,** в Канаді від 1936 р.

Антін Дербіш, син Івана Дербіша, з Монастирська, п. Бучач, пошукує своєї тітки **Марії Дербіш.**

Орест Било, літ 23, грек. католицький учитель, нежонатий, з Монастирська, **п. Бучач** пошукую когось, що виробив би йому афидейвит на приїзд до Канади

Бий Павло, з села Наконечне, пов. Яворів, Галичина, пошукує **Олексу Конанця** й брата його **Романа Конанця,** село Наконечне, пов. Яворів, Галичина, тепер проживає в Канаді, і паню **Чабанівну Ірину** зі села Долина, пов. Сянік, Лемківщина.

Марія Лаховин, сел. Добра, пов. Ярослав, пошукує паню **Еву Флячек,** сел. Добра, пов. Ярослав, походить з роду Рудняних а замужна Флячек.

Іван Локач, мер. учитель, пошукує **Дениса Кошмана** з Войславич, повіт Сокаль, Якова Кошмана, брата першого, і **Гриця Воробця,** що має мати крамницю біля Виннипегу.

Адреси пошукуючих е в редакції Будучности Нації. Коли пишете за адресою подайте конечну дату числа БН., під яким поміщено е пошукування.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

За кілька місяців—Різдво. Всюди де тільки живуть українців, сімї засідатимуть із молитвою і колядкою за стіл до Святої Вечері. Навіть по біженецьких таборах західньої Европи всі спільно святкуватимуть світлий празник Христового Народження.

Тільки український вояк, що його доля кинула в ряди польського війська, не матиме ні родини, ні своєї сімї, ні святочного настрою, ні матеріяльних засобів, щоб заховати традиції Свят-Вечора. Вирваний із рідного села хижими руками НКВД, засланий до Сибіру, він вступає од польського війська, ратуючи своє життя. Виїзджає за кордони совдепії і зачинає вандрівку по світі: Середній Схід, Африка, Італія, а зараз Велика Британія. За ввесь той час— неприхильне а часто й вороже відношення чужого окруження. Багато із цих вояків через 5-6 літ не чуло рідньої мови, а вже про святкування рідних свят нема мови!

Оце, зїхавшись до цеї країни, перший раз за тривання цеї війни, українські вояки матимуть змогу зїхатись до Лондону й Манчестеру, щоб разом відсвяткувати Різдвяні Свята. Перший раз зможуть свобідно заспівати "Бог Предвічний," пригадати давні часи в рідньому краю, серед родини, та зродити все минуле...

До Вас - українські матері, до Вас— українські комбатанти, що знають долю вояка на чужині і як радісно е зїхатися для спільного відсвяткування українського свята, до Вас - українці Канади й Америки— шлемо сьогодні заклик і гаряче прохання причинитися до того, щоб український вояк, позбавлений батьківщини й можливості вернутися, позбавлений всього того, що йому рідне й дороге, міг гідно й по традиційному зустріти на чужині велике свято Народження Христа-Дитини.

Вишліть ще сьогодні пачку з харчами! Вона зайде на час! Заставте Свят-вечірні столи українських вояків їжою Зробіть їм ту радість! Хай на хвилю душею перенесуться під рідні стріхи до Батьківщини й забудуть муку і злидні вояка на чужині, вояка польської армії!

В імені українських вояків просимо слати пачки на такі адреси.

Греко-католицького капеляна
Major Anthony Hodys, Greek-Catholic Chaplain,
Polish Army Headquarters, London S.W.I., England,

Секетаря "Союзу Українців Британії":
F/Lt Michael Oparenko, P-0775, R.A.F. Station,
St Faith, nr Norwich, Norfolk, England

ЗА ЦЕНТРАЛЬНЕ УКРАЇНСЬКЕ ДОПОМ. БЮРО
Святослав Фроляк

— ЖАРТИ —
Цілковитий господар

У старинних часах — так передає народне оповідання— жив цар-государ, який хоч був необмеженим володарем над своїми підданими, то над ним самим панувала його жінка-цариця. Цар хотів раз провірити, чи то лише він е в такім положенню, чи може й його піддані мають жінок, що над ними панують. Отже він казав розтрубіти по цілім царстві, щоб самі мужчини зійшлися над майдан під столицею на велику раду. А були між ними люди всіляких занять і стану. Були високі дворяни, були поміщики, були селяни, купці, промисловці, робітники, зарібники, вчені, невчені й прості. До всіх них заговорив цар:

—Як хто з вас у своїм сумлінню почувається, що він цілком вільний господар у своїй хаті і не потребує слухати своєї жінки, хай перейде під оцей червоний прапор. А хто почувається свобідним і не чує примусу слухати своєї жінки, хай стане під отим другим, білим прапором!

І заворушилося як в улию. Почали на випередки переходити масами під червоний прапор. Цар з усмішкою на обличчю приглядався цій мандрівці і думав, що ніхто не стане під білим прапором. Але зирк: стоїть там один самісінький чоловік. Кличе його цар до себе й питається:

— Ти можеш справді сказати, що ти не боїшся своєї жінки і почуваєш себе вільним?

Відповідає чоловік спід білого прапора:

—Я не боюся своєї жінки, бо я зробив те, що вона казала.

—А щож це таке?

—Як я виходив з дому на сьогоднішне зібрання, вона сказала мені: "Не йди за товпою, тримайся осторонь від неї!"

РОДИЧІ—УВАГА!
РІДНА ШКОЛА
ім. М. Шашкевича
49 Юклид вул.

Повідомляємо українських родичів, котрі мають діти в шкільнім віці, що діточа наука українознавства почалася дня 11-го вересня, ц.р. Дітей можна вписувати кожного дня в домівці вище згаданого Товариства від год. 5-ої пополудні. Наука буде відбуватися три рази в тиждень від год 5-ої до год. 7-ої вечером Учити будуть Впр Сестри Служебниці

Вп. родичі, коли ви бажаєте, щоби ваша дитина навчилася рідної мови, письма, історії, географії та пізнала нашу славну минувшину, так ще сьогодня впишіть своїх дітей до Рідної Школи

У Рідній Школи ім. М Шашкевича Ваші діти дістануть не лише науку, але й виховання, котре Вам і їм вийде на добро

Шкільний Комітет

[illegible]
НА ПРОДАЖ або ДО ВИНАЙМУ
В українській околиці. Річний оборот $25,000, котрий може бути подвоєний. Будинок і меблі $4500. готівкою або на сплату. Товар вартує около $6,000. У винаймі першенство дістане українець католик. По дальші інформації вдавайтесь до
I. W MICHALCHUK
Box 5, Fisher Branch, Man

АДРЕСАР
Централя Українців Католиків Канади
Ukrainian Catholic Council,
431 Main St., Winnipeg. Ph. 92808
Домініяльний Заряд БУК-а:
431 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд УКЮ:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Домініяльний Заряд ЛУКЖ:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Бурса БУК-а в Саскатуні:
301—4th Ave. N., Saskatoon, Sask
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтон
8820 111 St., Edmonton, Alta.
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Винніпеґу.
49 Kennedy St., Winnipeg, Man.
Виховний Інститут БУК-а в Торонто:
17 Wellesley St., Toronto, Ont.
Епископська Канцелярія:
235 Scotia Street, Winnipeg, Man
Колеґія св. Йосафа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask
Адміністрація БНації:
Drp. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask
Редакція БНації:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Krywucki,
Tache Home, St. Boniface, Man
Запомогове Брацтво св. о. Николая:
Ukr Mutual Benefit Assoc. of St Nicholas, Head Office, Box 3641 Station B., Winnipeg, Man
Комітет Українців Канади:
Ukrainian Canadian Committee,
701 McIntyre Bldg, Winnipeg

Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший винахід проти ревматизму, змагання костей, біль голови, кріжний, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді віхтурції. Полекша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, вичищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазить якби мурашня поза шкіру, руки і ноги терпнуть і змлівіють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00
MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!
Шліть до нас сербивус (ягідки з диких рож) Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Сербивус, книжечка 15ц.; 2. Поживно-Лічнича Вартість Сербивусу, 25ц.
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg Man.

ВЗІРЦЕВА КАТОЛИЦЬКА РОДИНА

Католицька родина новоназначеного міністра заграничних справ, Дост Ст. Лорана, котрий на час затримує міністерство справедливости. Під сю пору, коли в світі є тільки непорозуміння, міністерство заграничних справ грає велику ролю Бажаємо Дост міністрові Ст Лоран крiпкого здоровля та успіху в його дуже відповідальній праці

КУПУЄМО І ПРОДАЄМО
БИЗНЕСА, МІСЬКІ ДОМИ, ГОТЕЛІ, ФАРМИ І ГОРОДОВІ АКРИ
ТАКСУЄМО ПРОПЕРТИ
Вдавайтесь з довірям до:
ATLAS REALTY CO.
102 McIntyre Blk. 416 Main Street
WINNIPEG, MAN
Властитель Стефан Бонк бувший сейлзмен через 11 літ у Вестерн Гросерс.

КУК ВИСЛАВ МЕМОРІЯЛ МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ— На[illegible] жовтня представники КУК-а вручили меморіял секретаріятові мирової конференції у Парижі, канадійській й іншим делегаціям в справі незалежності Української Держави. Делегатами, які вручили меморіял, були о. Йосафат Жан, ЧСВВ і п. Степан Шумейко

Останні Вісти...

ЦІНА ХАРЧОВИХ ПАКУНКІВ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ ЗНИЖЕНА З $15. НА $10.— Щоб заохотити широкий загал до ратування голодуючих людей в Европі, що живуть в тих краях, до яких КЕР посилає пакунки, американський уряд звільнив ці пакунки від податків та цла. Тепер один пакунок ваги 49 фунтів (з опакованням) буде коштувати лиш $10. Через КЕР посилає пакунки живности Дієцезальна Референтура Іміграції при Централі Українців Католиків Канади. Це зниження ціни на пакунках живности повинно бути заохотою для нас прийти з поміччю нашим братам в Европі. Один пакунок має харчів на два тижні для родини, що складається з чотирьох членів, згідно з тими харчевими приділами, які існують в Европі. Використаймо цю нагоду для великого, гуманного діла й ратування наших рідних від голоду. Жертву треба посилати на адресу:

Ukrainian Catholic Council, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

ПРОГРАМА НА ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО— накладом Централі Українців Католиків Канади вже вийшла з друку. Знаходяться там вірші, пісні з нотами, реферат, диялог все, що ходить в добірну програму Листопадового Свята. Ціна з пересилкою $1.00. Замовлення шліть впрост на адресу:

Ukrainian Catholic Council, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

БРАЗИЛІЯ ПРИЙМАЄ 100,000 СКИТАЛЬЦІВ— Бразилійська преса доносить, що Бразилія згодилася приняти 100,000 скитальців на поселення на північ стейту Парана.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
ВИРОБЛЯЄ АФІДИВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
ПОМАГАЄ ДІСТАВАТИ ДОЗВОЛИ НА В'ЇЗД ДО КАНАДИ
По інформації проситься писати на адресу:
UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535, Sta B.
або 428 Main Street WINNIPEG, MAN.

"ЗБІР ФОТОГРАФІЙ" це
АЛЬМАНАХ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
в котрім знаходиться 630 знимок фотографій
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ
ранених.. поляглих... декорованих... полонених відзначених... Є там фотографії дівчат при військовій службі... цвинтарів де спочивають наші заслужені вояки... шпиталів, де приходять до здоровля ранені... як вояки машерують .. як віджджають за море... як беруть участь в праці Союзу Українських Канадійських Вояків... є там фотографія Пилипа Коноваля, котрий у Першій Світовій Війні був відзначений хрестом Вікторії. ... є там представлена в образках зруйнована Україна... знимки укра[illegible]

..До кожної фотографії є вияснення, опис.
Ця збірниця фотографій коштує всего $1.00.

Наклад не був великий і скоро вичерпується. Запевніть для себе та Вашої родини примірник. Виповніть нище поданий купон та зашліть його негайно на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....
(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada.
Рік XIV. ч. 21 (213) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Листопада, 1946 Vol XIV. No. 21 (213) YORKTON, SASK November 1, 1946

Сироти і Скитальці Просять Теплої Одежі і Помочі

Про стан сиріт і скитальців взагалі дістаємо такий дословний опис заклик від одного з перших наших достовірних очевидців, що прибув до Канади з Европи

"На скитальщині в Німеччині крім дорослих найшлися теж українські сироти без батька і матері Їх доля направду жахлива. Вже доля сиріт у рідних містах і селах є важка, бо сироти позбавлені родинного тепла, батьківської опіки, можливости належного виховання, нераз важко терплять голод і холод. Та ще жахливійше те, що сироти нераз входять у життя без релігійних і моральних засад та без народного освідомлення. Незрівнано тяжча доля сиріт на скитальщині. Це молоді сироти, позбавлені життевого коріння, без ніякої опіки моральної чи матеріяльної, без помічника надії на кращу майбутність.

"Чимало сиріт зо скитальщини беруть під свою опіку Сестри Василіянки з Факс Чейз. Па. Натомість сироти хлопці остали на [illegible] ... Маємо список [illegible] сиріт хлопчиків, що не матимуть ніякого притулку, коли [illegible] ліквідувати табори УНРРА. Тому в імя любови ближнього, в імя любови до [illegible] та в імя любови до квітів наших, ми звертаємося до Вас з проханням: Прийміть до себе бодай одну сиротку хлопчика, дайте йому притулок і належне виховання, защіпіть у серце католицькі і українські засади, а причинитеся до добра тих сиріт і стягнете на себе і на свій дім Боже благословення.

"2) В наслідок близької зими наші браття і сестри на скитальщині найшлися в небезпеці холоду. В Европі взагалі тепер важко про одіж. Щож говорити про одіж між бідними скитальцями?! Більшість скитальців, особливо молодь, не мають жадного теплого одіння ні обуви. Нашим братнім обовязком є за помогти їх перед зимою в тепле одіння і обуву, а можемо мати надію щедрої нагороди на страшному суді. "Я був нагий, а ви приодяли мене" скаже Судія.'

До цих слів прямо годі щось додати.

Щоби просьбу зробити ділом звертаємося оцим до всього віруючого загалу в Канаді і **просимо надсилати тепле пміття і одіння та взуття для скитальців** на адресу нашої Централі, а Централя все перепакує і вишле куди слід.

Так само просимо всі бездітні родини наші подумати над першою частиною заклику. Може в їх серці та в їхнім домі найде приміщення бодай один хлопчик сирота, що тепер без тата і мами серед ворожого і холодного світа сам один Може вони колись в його серці найдуть [illegible] помочі на старі літа за своє добре діло і милосердя тепер. **Для хлопчиків треба виробити афідевит і прислати до Централі, а Централя відішле куди слід. В нас є імена і адреси хлопчиків сиріт на скитальщині.** Рідним в горю най прийде [illegible] Церкви в Канаді'.

[illegible]

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street
Winnipeg, Man

Хто одинок хоче прямо посилати пакунки одіння скитальцям [illegible] на ці адреси:

Ukrainisches Hauptkomitee
Frankfurt a/M
Gutleutstr 75 Gross Hessen,
Germany, Europ
USA Zone

Ukrainisches Frauenkomitee
Munich Muenchen
Dachauerstr 9 I
Bavaria Germany,
USA Zone Europ

Gr. Kat. Apostolische Administrator,
Muenchen Pasing
Wuerttemb 29 Bavern
Germany USA Zone

Винипег, дня 22 жовтня, 1946

Дієцезальна Референтура Іміграції
+ НІЛЬ, Епископ Помічник
о. Вел. Бараник, ЧСВВ Протоігумен
о. Ів. Бала, ЧНІ., Протоігумен
о. Ст. Семчук, Референт

Зима надходить. На скитальщині діти і старші потребують одежі.

МАРІЯ БОВДЕН ГОЛОВОЮ ЛУКЖ КАНАДИ

На спеціяльних зборах Українського Католицького Жіноцтва Канади, котрі відбулися 22-го жовтня в парохіяльній салі св. Андрея, панна Марія Бовден. зістала вибрана головою ЛУКЖ Канади. Панна Бовден працює у визначній адвокатській фірмі у місті Винипегу.

З цим вибором панна Бовден входить до Центральної Ради Централі Українців Католиків Канади де входять всі голови українських католицьких організацій домініяльного значіння.

Нова домініяльна екзекутива ЛУКЖ складається з слідуючих осіб:

Дов. Асистент ЛУКЖ— Всеч. о. Й. Пуляк
Бувша Голова — пані Марія Дима
Голова — панна Марія Бовден
1 а заступниця Голови — пані Люба Валл
2 а заступниця Голови — Панна Марія Корецька
3-а заступниця Голови — пані Анастазія Семотюк
4-а заступниця Голови — пані Марія Прийма (Едмонтон)
5 а заступниця Голови — пані Кат. Кравс (Торонто)
Голова Секретарка — пані Анна Якимішак
Фінансова Секретарка — пані Емілія Хомяк
Касієрка — пані Марія Карр
Контрольори — пані Катерина Божик, — пані Марія Гаврилюк, — пані Маргарета Брик.

СТАЛІН МОЖЕ ВІДВІДАЄ КАНАДУ

Ассошіейтед Прес подає за "Геліфекс Кронікл" з високо поставленого інформаційного джерела, що Сталін, можливо, відвідає Канаду й Злучені Держави на початку листопада.

Після звідомостей мавби він прибути до Ню Йорку на 5 го листопада.

Незнати чи і Сталіна назвуть "гостем з України"??

ЗЇЗД БУК-А САСКАЧЕВАНУ ВІДБУВСЯ В ЙОРКТОНІ

АДВОКАТ КІНДРЕД ВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ БУК а САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ
215 Делеґатів

У днях 13 і 14 жовтня, 1946, відбувся 15-ий з черги з'їзд Братства Українців Католиків Канади провінції Саскачевану. Сей з'їзд був під кличем 350-ліття Берестейської Унії. Приготовання до з'їзду були старанно виконані, а головною причиною чому не було більше делегатів, як 215 присутніх було се, що сього року жнива в Саскачевані були сильно припізнені як також стан доріг в Саскачевані через злу погоду був в ощтаканому стані

З'їзд почався торжественною Сл. Божою в год. 10 рано, в неділю 13 жовтня, в церкві Матері Божої Неустанної Помочі. Церква була заповнена вірними і делегатами Сл. Божу правив один з новопосвячених священиків оо Редемптористів в сослуженні оо. діяконів Відповідну проповідь про "Католицьку Церкву", виголосив, як звичайно з великим життям та верною славний о. місіонар Гр. Шишкович, ЧНІ., теперішній Ігумен йорктонської обителі

В 12 год. був в парохіяльній салі спільний обід, на котрому були присутні делегати, гості [illegible] оо Редемптористи, на чолі з о. протоігуменом І. Балою. Пані [illegible] много натрудилися, що би подати гостям і делегатам так смачний обід і на сьому місці складається їм за їх працю признання і сердечну подяку.

15 хвилин по 2 ій пополудні [illegible], великий салі театру Рокси, почалася пополудне засідання З'їзду. На сцені засіли о. ігумен Г. Шишкович, мейор Йорктону Пікер. п. В М В[illegible] президент Централі Українців Католиків Канади з Винипегу, п. Я. Д. Стратійчук, о. Ігор Шпитковський з Винипегу, представник Домініяльного Заряду БУК а і Стефан Шебець

Пан Стратійчук, дотеперішній голова Саск. БУК-а привитав присутніх та кількома щирими словами переповів історію основання БУК а. Потім попросив п. адвоката Кіндреда з Йорктону, щоби переводив дальше сесією

Привіти З'іздові складали: о. ігумен Гр. Шишкович, від парохії, й котрий також перечитав привіти на З'їзд від наших двох Преосвященних Владик; о. І Шпитковський від Дом. Заряду БУК а, п Олекса Яцишин з Гудів, учитель Гриневич з Вакав; п. майор Пікер від міста Йорктону, і пан Н. Завада з Сторновей.

Дальше слідували два довші доклади: пана В. М. Валла, президента Централі Українців Католиків Канади з Винипегу на тему "Централя УК-Канади" і пана Стефана Шебеця з Канори, Саск., на тему "Виховання молоді і наші Інституції."

Оба сі доклади були дуже старанно приготовані і сподіємося, що вони вповні [illegible] по[illegible] на сторінках нашої преси.

Потім Всеч. о. ігумен Г. Шишкович перевів збірку на будову нового Інституту БУК-а в Саскатуні, що принесла кількасот долярів.

Сесію покінчено молитвою. О 6 годині вечером вечера в парохіяльній салі. О 7 вечером в церкві МБНП. Акафист до Серця Христового і благословення Найсвятійшими Тайнами

Год. 8 вечером, саля Рокси, одногодинний Концерт вивели на сцені дуже вміло та цікаво студентки Академії Пресвятого Серця Христового і студенти Колеґії св. Йосифа в Йорктоні. Історичний доклад про Берестейську Унію виголосив о. І. Шпитковський. Другим бесідником був пан І. І. Гасон, суперінтендент сепаратних шкіл в Реджайні Господарем вечірної програми був дуже здібний та милий професор Гриневич.

В понеділок. 14 жовтня, в парохіяльній салі, рано, були наради заряду, на котрих здав звіт з праці о. ректор П. Криворучка як також вибрано нового голову саскачеванської секції БУК-а в особі пана адвоката Кіндреда з Йорктон. Дотеперішний голова пан Стратийчук не міг дальше справувати уряду через слабе здоровля. Постановлено також в найблищім часі приступити до будови нового Інституту в Саскатуні, на будову котрого по теперішну пору вже зібрано поверх 25,000 долярів

ГІТЛЕР БУВ ЖИД — КАЖУТЬ НІМЦІ

Націсти мають нове підземне оправдання втрат і програння другої світової війни. Адольф Гітлер був жид кажуть вони. Він зрадив Німеччину, втягнувши її до війни й дав нагоду Аліянтам знищити її

Націсти розкидають летючки, писані на машинках, покликуючись на передвоєнні швайцарські часописи, які тоді писали, що родовід Гітлера походить від Якова Гітлера, жида, який став християнином прибувши з Польщі до Австрії в 1840 р.

В летючках пишуть, що дочка Якова Гітлера одружилася з Альойзієм Шіклгубером, який опісля приняв прізвище Гітлера

СВЯТКУЙТЕ ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО
Призначіть дохід для наших скитальців

ПРИЧИНІТЬСЯ І ВИ —
У листопаді та грудні придбати 500 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ БНАЦІЇ

СПРАВА ЗБІГЦІВ

Промова Дост. Павла Мартина, Державного Секретаря Канади, на засіданню Економічної й Суспільної Ради в Ню Йорку дня 17-го вересня, 1946

1. Пане Предсідннку: Ваше рішення продовжати цю дискусію по загальній лінії є вповні оправдане бо ми мали предложені загально обдумані й конструктивні пропозиції відносно цьої справи. Відрадним є сконстатувати що широке й прихильне заінтересування скитальцями виясненe на нарадах Загальних Зборів з початком цього року, далі зросло й посилилося в міру як проблему дальше розглянено й пороблено пляни на будуче.

2. Уряд Канади підчас цих дискусій був все того переконання, що питання збігців можна розвязати тільки дорогою найширшої кооперації між зединеними народами. Положення в якому находиться один міліон людей, що остали бездомними в Европі вимагає такої повної і такої негайної помочі як і другі справи допомоги, що виринули з хвилею побіди. Нам здається, що справу збігців треба уважати як частину більшої проблеми опіки й відбудови, і тому повинна бути так само трактована. Репатріяцію тих скидальців, котрі мали куди вертати переведено завдяки подивутідної міжнародної співпраці, за що окупаційним властям належиться велика часть заслуги. Через покликання до життя організації УНРРА, розвязано друге загальне питання допомоги.

Підчас цеї дебати як теж і підчас других, піддано думку, щоби прийти з поміччю для переведення тих кситальців, котрі вертаються до своеї батьківшини в Східній Европі; але цю поміч вже уділено в тисячах випадків посередно через акцію УНРРА, котра помогла набути средств для регабілітації в тих краях

Потреба тепер нової організації для скитальців яка мала б за завдання докінчити ту частину праці посеред збігців, котрої окупаційні власті й УНРРА не могли довести до кінця — це є, репатріяція або переселення тих, що ще лишилися Якщо цього не зробиться, то прийдеться пустити самопасом по містах і дорогах Німеччини й Австрії великy скількість бездомних людей союзницького походження. Поминувши суто гуманітарні засади, які вимагають, щоби цими людьми занятися, є ще також важна практична справа а саме, що мирна відбудова Европи може бути здержана й утруднена на неозначений час, якщо в занятих полосах оставиться мілион не-німецьких збігців на поталу долі Не думаю, що ту проблему можна відокремити від перших двох проблем, то є — репатріяції та запомоги які до великої міри вже розвязані, я такcамо як і мій Уряд є певний, що вимоги відповідальности супроти збігців знайдуть загальне попертя в такій самій мірі як найшли і в других справах

3 Рішення які ми задумуємо приняти наложать на нас вже фінансові зобовязання. Звіт фінансового Комітету прийде під осібне розглянення пізніше, тому не уважаю потрібним якраз тепер це питання розглядати подрібно Однак, пізніше прийдеться мені зробити деякі заувaги в імени мойого уряду відносно скалі уподаткування на буджет Міжнародної Організації для Збігців. Я завважив, що інші делегати також виявили занепокоення відносно точок звіту цього Комітету Мушу сказати, що я в цих фінансових справах я мушу придержуватися погляду свого Уряду. На цім місці, думаю, що я повинен згадати що ми уважаемо потрібним висказати слово остороги відносно фінансів. Зростаючий кошт міжнародних підприємств вже дає причину до тривоги і я певний що, якщо хочемо, щоби скаля уподаткування на організацію для збігців була до приняття членами державами, то треба буде доказати, що кожна точка цього буджету є необхідна й що вона є можливо найнижча. Тому буджет нової організації треба буде розглянути дуже уважно. Яке не булоб остаточне рішення, фінансове зобовязання для нас всіх буде велике Виповнити його буде можливо тільки тоді, якщо всі поділиться обовязком на так широку скалю, як це зроблено зі всіма іншими питаннями які виринули наслідком війни.

4. Мушу сказати, що вислухавши іноді опінії представника Перу, я був схильний поділити опінію висловлену паном Бейкером, членом Британської делегації. Він сказав, що хотяй він не поділяе в повні думки делегата Перу, він найшов богато спільного в тім, що Перуанський делегат говорив. По моїй думці делегат Перу прислужився в цій дебаті й зробив великий вклад до ньої тим, що звернув увагу що ту велику діль яку ми всі маємо на думці і яку мій Уряд піддержує, можна вповні осягнути без зайвого творення нової організації, особливо в цьому переходовому часі — організації, яка може показатися більше коштовною чим відносини на це дозволяють

5 Нова організація й урядовці, які переберуть відповідальність за тимчасові міри будуть мусіли зібрати як найточніші інформації в справі можливостей розселення. Можливо, що покажеться що якась одна метода впущення скитальців не буде відповідати вимогам всіх тих держав, до яких іміграція може бути спрямована. Піддано думку з ріжних сторін, щоби поодинокі держави погодилися приняти певні квоти імігрантів Уряд Канади готовий розглянути подрібно всі дотичні сугестії, однак іміграція після квоти не є традиційним способом регулювання руху людей до Кандаи. Тому в нашім випадку, як також в деяких інших краях, може показатися, що спосіб приймання скитальців можна буде наладнати краще, відповідно управляючи вже існуючий іміграційний систем, чим заводячи нові міри, які не все погоджуються з існуючою системою В Канаді іміграція базується на принимaнню тих категорій осіб, котрі [illegible] місце походження, дадуться найлекше втягнути в наше економічне і суспільне життя Підчас війни, згадаю, приблизно 3,500 бездомних осіб найшли в Канаді тимчасовий захист. Тим особам недавно надано право сталого побуту й можність осягнення повного горожанства. Також пороблено заходи для допущення до Канади 4,000 ветеранів бувшої польської армії в Західній Европі, які відмовилися повертати д своеї батьківщини. Ці мущини вибрані з поміж самотних рільничих робітників, будуть могли, по упливі приписаного часу, старатися о канадійське горожанство оскільки життя в Канаді припаде їй до вподоби. З часом вони теж дістануть право спровадити сюди свою найблищу родину. Однак цей спосіб допущення імігрантів до Канади не є звичайно прийнятою методою Уряду нашої держави. Недавно ми поробили також інші кроки в справі іміграції згідно з нашою іміграційною практикою, в наслідок яких, ми припускаемо, будуть приняті до Канади кілька тисяч скитальців. Недавно видано зарядження на підставі якого буде дозволено спровадити до Канади певні категорії рідні осіб замешкалих в Канаді, коли вони мають змогу дати удержання цим майбутнім імігрантам. До цеї категорії належуть матері та батьки, нежонаті браття і невіддані сестри, самітні діти, небожі та небоги, повні сироти понизше 16 літ. Ще не знаемо на певно скільки осіб прибуде до Канади в висліді цих змін нашого іміграційного закона і скільки з них будуть скитальцями. Однак є дані припускати, що їх число буде сягати богато тисячів, і знаемо також, що велике число з них під цю пору находиться в скитальчих таборах Ми в повні переконані, що коли буде можність перевезти цих людей до Канади, то ми зробимо поважний початковий вклад до розвязання питання розселення скитальців. Рівночасно робиться точний перегляд канадійської іміграційної системи з наміром намічення напрямної відносно повоенної іміграційної політики

6. Пане предсідннку, хочу при цьому зробити одну заувагу відносно завдань цьої нової організації для скитальців. В суботу рано нам пригадано, що головним завданням всіх організацій, які працюють для скитальців повинна бути репатріяція і це саме підчеркнув в своїй знаменитій промові також пан Ля Гвардія. Намісці буде пригадати, що коли цього року перший збір Зединених Націй відбував свої наради в Льондоні то питання скитальців було на його програмі і викликало довгу й завзяту дебату на засіданню Третього Комітету цього збору Ця дебата вказала на великі розбіжности в опініях відносно питання як далеко має сягати поміч для скитальців які відмовляються повертати до свойого місця походження в Східній Европі Прийшло однак до порозуміння, здається мені, на слідуючих 4-ох точках:

1. Проблема збігців є справою міжнародної відповідальности;
2. Репатріяція повинна бути переведена до найбільш можливої міри;
3 Жадний біженець в повнім значінню того слова не повинен бути силою примушений повертати до місця свойого уродження;
4 Не уділяти помочі военним злочинцям, квіслінгам, або зрадникам

Думаю, що важно буде пригадати собі дебату над цими постановами. Запевнюю мого совітського співделегата, що ми вповні погоджуємося в тому, що треба заохотити стільки людей в таборах скитальців скільки можливо, до повороту в їхні рідні сторони. Вповні доказано, що тільки з найбільшими труднощами можна надіятися розмістити по нових домівках закордоном, всіх тих скитальців, які тепер находяться в таборах

Перевезення великої скількости осіб через океани на нові континенти і їхня асиміляція в нове окруження є річчю коштовною і вимагає великого вкладу людської праці. Всі ми турбуемося величчю цьої проблеми і тому маемо добрі причини бажати, щоби репатріяція була переведена до як найдальше ідучих можливостей. І тому я вповні поділяю думку, що де є які перепони відносно добровільної репатріяції, щоби ті перепони по можливості усунути

7. Маючи до полагодження стільки першорядних справ перед собою відносно створення нової організації для справ збігців, як також відносно напрямної яку ріжні держави згідні приняти відносно такої організації коли вона заісние, заходить велика потреба повзяти тимчасові міри, такі як це пропонував в свойому докладі на цю тему пан Генеральний Секретар. Ми уважно розглянули цей документ і вдячні що Секретаріят звернув на це таку велику увагу. Канадійська делеґація радо послухала б дальші й більші генеральні вислови опінії цих пропозицій на переходовий час. Особливо бажала б вона, щоби подрібно представлено в який спосіб працю тимчасової комісії, можнаб скоординувати з працею міждержавного комітету для збігців і з УНРРА. Мусимо памятати, що вже існують дві міжнародні організації, які є відповідальні за працю між скитальцями. Було б дуже прикро, коли через створення цьої тимчасової комісії, як це пропоновано, створено б ще трете тіло з відповідальністю на цьому самому полі. Нам видаеться, що було б більше корисним оставити на цей переходовий період повну відповідальність за удержання й переселення біженців при міждержавному комітеті для біженців і УНРРА. Цим способом праця Секретаріяту обмежилася б до адміністративних мір потрібних до приготування й створення нової організації для збігців і для започаткування її праці. Я знаю, що ми всі бажаемо щоби міжнародна організація для збігців була створена в якнайкоротому часі і, як що ми це осягнемо то не буде потреби творити тимчасових скомплікованих установ.

З тої власне причини, пане предсіднику, як також із ще важнішої причини, що тисячі бездомних скитальців ждуть на негайну акцію, я серіозно пропоную моїм спів-делегатам тут, як також і другим членам зединених націй, щоби ми створили це тіло так скоро як тільки можна, в цілі розвязання цеї дуже великої проблеми, котра, я повторяю, була представлена нам такими переконливими словами пана Ля Гвардія. Моя держава є готова, в рямцях тих застережень, котрі я попередно згадав, взяти повну участь як одна з держав-членів, в створенню цеї міжнародної спільноти, яку ми хочемо покликати до життя

СКИТАЛЬЦІ

СКИТАЛЬЦІ

Болото кисне на чужих шляхах
Гние у хмарах сонце, мов буряк
Полями бродить невідомий жах,
а серце точить безнадійности хробак

В бараках без дахів, без вікон, без дверей
холонуть стирти тіл— колись людських
і кажуть: гул бойових батарей
уже минув. На віки вже затих

Течуть брудними рівчаками дні,
мов слина виплюта калікою якимсь
О, Боже, там далеко десь дудніть
життя веселе споминoм глухим

[illegible] крик протне повітря наче свист
[illegible] ітимуть це душу із брудних кітлин
[illegible] трапиком доґниває падолист
Шість місяців, мов шість страшних віків

[illegible] поблідли тіні, мов крови
[illegible] живцем! Бо цілий світ гниe
[illegible] навіть вітру спів затих
у ковиті осточортілому [illegible]

Ще над живими правлять [illegible]
[illegible] для живих в болоті риють гріб
Та годі! Хоч до краю змучені— живем!
І хоч у гробі бачить нас хотіли ви б

[illegible] далечі плиecon живучий зов
[illegible] глибин лісових, від рідних попелищ
[illegible] оживає знов [illegible] із крови
[illegible] серце чепиться надії [illegible]

[illegible] бачуть очі, що тугою запали [illegible]
[illegible] жданних візій обриси [illegible]
[illegible] в просторах сухих [illegible]
могутній [illegible] Батьківщини

В огні і крові революцій буревій.
В жаской кари тьмі гріховний світ
Рости, горій, вставай Єдиний Краю Мій,
[illegible] столітьТвоя йде славна мить

З болот чужинних ми прийдем,
ми рештки із колишніх міліонів,
вночі і в бурю, і скривлючись, хильцем
крізь прокляті усі кордони

[illegible] духам злим на злість, на перекір
[illegible] утричі, всоте, тисячкрать
[illegible] піднесемо у синь, до зір
[illegible] відхнений прапор правди і добра

ДОШКИ НА ХАТИ ВЕТЕРАНІВ
Розбирають военні фабричні будинки в Нобел, Онт., на дошки для ветеранських хатів.

ЩАДІТЬ У ЦЕЙ ЛЕГКИЙ СПОСІБ
на найпотрібнійші речі!

КУПУЙТЕ КАНАДІЙСЬКІ ЩАДНИЧІ БОНДИ

$50 $100 $500 $1000

За готівку або на сплати

БЕЗПЕЧНІ ЯК САМА КАНАДА
Добрий Процент

ЗВОРОТ ВСІХ ВАШИХ ГРОШЕЙ КОЛИ ЛИШ СХОЧЕТЕ

Купуйте в свойому банку, інвестиційного брокера, акційного брокера, тростовій або позичковій компанії; чи по плану відтягання з вашої заробітної платні.

ПОШУКУВАННЯ

Берестецький Виктор, Рокенека- область, повіт Здолбунів Острожські, район село Виля, пошукуе дві особі: Зарічний Христипон і Ткач Ксенія в Аргентині. Мій адрес:
Victor Beresteckі,
Kірpeurosa Camp,
Dunklane, near Stirling,
Scotland

о. Іван Оришкевич пошукуе п. Данила Будку, брата Еп. Будки— також Івана Геречка й Івана Беднарського.
Голоситься:
Rev. S. Shawel,
Box 355, Roblin, Man.

НАУКА — СКАРБ ВЕЛИКИЙ

Ворог батько, ворог мати,
Що не вчили сина.
І піде він в світ блукати
Як та сиротина.
Як між павами ворона
Поваги не має.
Так невчений в товаристві
Голову схиляє.

Ів. Франко.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долляр ($1.00). Поодинокe число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ В РЯДАХ КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ

1. БУК—Назва ,ціль і завдання

Брацтво Українців Католиків Канади вже своєю назвою очеркує і намічує діяльність. Це є Брацтво, спільнота духова, тісна і органічна. БУК не є штучним принагідним твором для певних користий і догідности обставин. БУК є організацією українців, що творять племінно-культурну спільноту роду і раси... Католиків, що визнають ту саму віру, мають ці самі святі Тайни і є під тим самим найвищим видимим проводом Церкви, одинокої Божої...Канадия, що є нашою вітчиною і нашою державою. А що наше, то зобовязує до праці, збереження і оборони.

1). Ціль БУК-а є по словам статуту "на засадах християнської моралі виховати українську суспільність." Основи обичаю це основи народів. Нарід і одиниця без обичаю і обичайности згинуть. Тільки моральність є запорукою життя і будучности. Коли вона оперта і основана на науці і правді Христа, тоді вона правдива і добра. БУК хоче виховати розум і волю нашої народної спільноти на цих саме засадах. Кращої, більше пожиточної і шляхотнійшої цілі тяжко придумати.

БУК має за ціль також вести культурно-освітну працю і розвивати станове життя. Це вже частини наміченої раньше великої повноти, тут особливо підчеркнені і зазначені, як такі.

Завдання БУК-а статут поділяє на кілька ділянок. В ґрунті кождої буде організаційна діяльність, значить акція. З тим переходимо до другої частини наших виводів, а саме до

2. Католицької Акції

Католицька Акція це співпраця світських в гієрархічнім апостоляті Церкви. Вона католицька і тому обіймає всіх і вся. Не виключає жадної ділянки, жадної справи. І хоча виразно не відноситься приміром до політики чи торговлі, як такої, то однак все намагається проняти духом Христа, все відновити в Христі— а в слід за тим, нічого не оставляє на боці, нічого не виключає і не лишає осторонь самому собі

Акція значить діяльність, рух життя. Познакою життя є рух. Смерть є непорушність і застоялість в собі, дальше розклад. Акцію можна випачити, навіть знівечити. Фактом одначе є, що навіть противник послугується нею і самим своїм виступом тільки її потверджує. Заперечити можна тільки словом, але заперечення стає вже потвердженням.

3. Релігійна Акція БУК-а

Так як релігія є відношенням душі до Бога, так БУК стремить і дбає про це, щоби це відношення зробити повнійшим, совершеннійшим, ліпшим і щирійшим

Бога треба наперед пізнати, щоби любити і Йому одному служити.

БУК хоче дати нам краще і повнійше пізнання найвищої Істоти—Бога. Тому дбає про релігійне освідомлення своїх членів, словом і письмом, приватно і прилюдно, особисто і збірно. Сотки з'їздів БУК-а і сходин є доказом, що вся наша праця опирається і виходить з релігії, до неї стремить і без неї немислима. Доки БУК є БУК-ом він може опиратися і поступати тільки на тій основі, тим шляхом. БУК без релігії немислимий, неможливий. З тим стоїть і з тим паде. Тому організація видає свою часопись, авангард КАКції, "Будучність Нації," свою бібліотеку, свої летючки, де всі справи, всі питання освітлені і поставлені на релігійнім тлі, з релігійної точки погляду. Це виконує БУК не лишень для поодиноких членів, також прилюдно через зїзди і заняи. Тою працею охоплені тисячі українців в Канаді, вони її раз закоштували і ніколи не закинуть. Вона їм мила, здорова, сильна і рідна.

4. Виховна Акція БУК-а

З пізнання Бога родиться любов, а овочем любови стає щира віддана служба. Так поволі але певно переміняється душа, її настрій, думки і відчуття, по найвищому і найсвітлійшому взорові всіх взорів, по Христу. Це взір вічний і незамінний, вартий, щоби Йому одному служити і поклонятися ділом свого життя, своєї творчости.

Не легко є виробити рілю, не легко є збудувати дім; це тяжче буде виробити світогляд, збудувати характер на основі того світогляду. Ми окружені поганським практичним світом, що виконує свої заповіди і діла діяметрально противні заповіддям і ділам Христа. Окруження має сильний вплив навіть на одиниці з сильною волею. Наука ненависти не пропала марно по війні, вона далі діє, може не зверха, назовні, але внутрі одиниць, в серцях і тому тим більше небезпечна, що підступна і закрита. Час до часу однак проривається гать накипілої душі і тоді чуємо слова, бачимо діла, що стрясають нами, волосся стає догори. Ось плід ненависти.

Виробити душу у практичнім життю по першій і найвищій заповіди Христа та на її основі звикнути виконувати другу по першій найбільшу заповідь любови ближнього не є легка річ.

Цвітом любови є милосердя. Христос вимагає і хоче, щоби ми були милосердні. Як жеж нинішний світ може бути милосердним, коли в ньому любови нема і він, як той кимвал, що тільки бренить?

Переменити людське серце по найвищому взору Христа це перевиховати його для щастя і вдоволення, дочасного і вічного. Ось акція дійсно католицька і дуже влячна

5. Практичне переведення виховної акції

Наші виховні Інститути є доказом, що БУК старається здійснити і перевести намічене в щоденне життя, змінити лице нашої суспільности до Божої краси і оздоровити заражене сектантством, блудом і невіжеством людське серце

Не кожда акція зараз від початків піде повним ходом. Часом приходиться її поступати так, як маленькій дитині. Часом віз напочатках скрипить і затинається Гладко і рівно піде вже по часі, обставини і люди тут вирішальні. Справа може бути ясна як сонце, але люди на місцях не з сонця. Ноги все таки ходять по запорошеній землі і того пороху часом богато.

Кождий з нас повинен подбати, щоби зі свідомости нашої справи виходила рівно свідомість діл. Виховні Інститути у Виннипегу, 49 Кенеді стріт, - в Саскатуні 304- 4 еве північ в Торонті при 19 Веселі стр.— а накінець, юнацький і дівочий Інститути в Едмонтоні, при 8820 11 стр., заслугують не лишень на похвалу і признання, але ще більше на діяльну співпомич всіх Богато в них залежить і буде залежати, хто буде тою особою, що веде. Від виховного проводу в конкретнім чоловіці на місцях все будемо богато доброго сподіватися Єпископ далеко, в подробиці встрявати годі, а життя іде щодня нестримним ходом. Але також від кождого з нас КАКція вимагає діла і творчости, помочі і співпраці

Маємо виробити одноцілий плян виховання для всіх інститутів

Треба провести навчання українознавства у кождім інституті і нескитно його придержуватися. Це навчання може провестися в більшім чи меншім розмірі, залежно від людий і обставин, від того, котрий вчить і того, котрий вчиться, але конечне і необхідне мінімум і мусить бути виконане у всіх Тут порадним буде ввести міжінститутові контести і суперництва у знанню через уладження міжпровінціональних виступів, дискусій і зборів.

В основі всього виховання є релігійно-моральне навчання і практика того навчання через щоденну Службу Божу, добрі діла, захований наших звичаїв, обряду і побуту

Дерево хилиться туди, куди його нагнули замолоду Молода душа розвивається і кріпиться не тільки здобутками людського ума, але ще більше духа і закріпляється через виконання того всего у щоденим життю. Так творимо характер, сталимо волю до добра, опираємо будні на потребу ласки Божої, не лишень на власну здібність і пильність та працю

З тої праці виростуть культурно освітні здобутки, про які нам тепер ще мріяти. Все твориться поволі і росте з часом. Мудро і поважно, з вірою і надією берімся до праці, а любов нехай пройме все. Тоді й суспільне життя нашої спільноти піднесеться саме собою, як вислід попередної праці і безумовно стане кращем під кождим оглядом.

Сігма—ЦУКК.

ПОЛЬСЬКА ЦЕНЗУРА "НЕПШИМУЄ"

Тому кілька місяців вислали ми між іншим "Альманах Канадійських Українських Вояків," що його видала БНації сього року, також і в дарунку для Преосвященого Й. Коциловського, до Перемишля в Західній Україні. Перемишль находиться тепер під польським чоботом. І ось по кількох місяцях, почта приносить нам якусь зворотну "посилку." Доплачуємо до неї і придивлюючись близше пізнаємо з великою трудністю, що то вернувся назад наш Альманах, що його ми вислали були на руки Преосв. Коциловського

Подаємо вище "з великою трудністю" бо книжка так страшна збезображена, куверта ледви тримається купи, перевизана поштуковани шнурком, а зліва штубацьким почерком, червоним олівцем, великими буквами, написано "ЗВОРОТ", (по польськи) " праз побіч, олівцем звичайним написано одно слово, "**Непшимує,**" що по українськи малоб означати не приймає...

Ось Вам польська цензура! Вона "Непшимує"!

Навіть не уміють по граматичному написати польські почтарі таки по польськи . в теперішній Польщі . бо колиб були хотіли написати "Не приймає," по польськи то малиб написати "Не пшиимує" а не "Непшимує."

Не знати скільки посилок з Канади та Америки та польська цензура "Непшимала"

ВИ — не будете відкладати, але ще нині відновите свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

ГОЛОД В ПОЛЬЩІ

УНРРА повідомляє з Варшави про незвичайно важке харчове положення в Польщі, що грозить масовим голодом населення в найблищому році. Домагаються нової допомоги та посилки збіжжя в закордону.

Canada Savings Bonds
8 out of 10 will buy again

[illegible] 1945-46.
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ БУРСИ БУК-а ІМ. О. М. ШАШКЕВИЧА, САСКАТУН, САСК.

	Доходи	Розходи
Вересень	422.00	640.31
Жовтень	629.00	507.39
Листопад	532.00	493.62
Грудень	604.70	596.99
Січень	865.64	670.30
Лютень	597.00	543.35
Березень	459.95	477.67
Квітень	578.00	608.60
Травень	500.90	440.32
Червень	623.00	401.03
Липень	723.00	557.18
Серпень	715.60	563 89
	$7340.79	6470.74

Подрібно доходи	
в банку	1053.13
жертви	13.00
студенти	7228.75
гості	33.00
стр. довги	33.50
відс. бондів	32.54
загальна сума	8393.92

Подрібні розходи	
інвентар	137.74
харч	3644 96
обслуга	718.00
направи	337 79
світло, вода	219 36
паливо	422.45
рент	425.00
орг. видатки	43 75
ріжне	138.95
телефон	31.52
зворот	80.65
податок	303 94
	$6504.11
	8393.92
	6504 11
	1889.81
кошта за віднову хати	1010.77
	879 04

Отже готівки	879.04
вартість землі	2750.00
вартість будинку	2635 00
віднова будинку	1010.77
інвентар	1987.74
бонди	150.00
	9412 55
зужиття будинку	275.00
зужиття інвентару	150.00
	425.00
	9412.00
	— 425.00
Дійсна вартість всего	$8987.55

Провірено при помочі о. Ректора.

За контрольну комісію:
Григорій Гарах
Б. Л. Корчинський

ЦЕРКВА в НАРОДІ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В КАНАДІ НЕСЕ ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ

ПАКУНКИ ЖИВНОСТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

ЖОВТЕНЬ, 1946

Приходи:

4. **Всеч. о. Ярослав Чиж прислав від відділу УКЮ з Форт Виліям,** з розиґравки підчас бінґа і забави $30.00
5. **Впр. о. Володимир Шевчук ЧСВВ. з Мондеру переслав збірку з нагоди похорону бл. п. Марії Шевчук у Лемонт, Алта.** $12.25

Жертвували: По $2.00: М.А. Ільків. По 1.00: Н. Яшинський, Т. Стеблик, К. Павловський, М. Шевчук, В. Озябко, В. А.. Ільків, Д. Н. Ільків, А. Ільків В. Данчук. По 50ц.: І. Шеремета. По 25ц.: М. Гаврилюк, В. Флувелінг, П. Павлюк

Зміннє чека 25ц. Остає чистих $12.00

6. **Пан Іван Козоріс привіз збірку передану паном Михайлом Стецієм з Сейнт Норберт, Ман.,** котру зібрано з нагоди чайного приняття в честь ветеранів $10.00
7. п. **Ед. Чермак з Виннипегозис, Ман.,** переслав збірку $30.20
8. **Звернена посилка до Швеції** для М Ганусяка і тов. $15.00
9. **Мих. Стець з Форт Виліям,** переслав жертву пані Каролини Фрон $15 00
10. **о. А. Роборецький** переслав жертву п. П. Озимка $15.00
11. **о. Мирослав Колодій** переслав збірку з кнорського округа, Саск., як слідує

Збірка на акружнім з'їзді БУК-а в Канорі, Саск. $52.75
Збірка на похороні бл. п. М. Гоголя в Антонівка 9.00
Збірка підчас богослуження в Кемсак 34.95
Збірка підчас богослуження в Ронімід 12.50

Разом $109 20

12. **Пан Ярослав Михальчук** переслав збірку від парохи Пр. Евхаристії в Ярославі, Ман. Жертвували по $1.00. Юліян Михальчук, Рудольф Картачинський, Іван Картачинський, Гринько Стефін, Юстина Стефін, Марія Андрущак, Франко Повзун, Прокіп Потоцький, Катерина Пудло, Йосиф Повзун, Анна Магнусон, Марія Кушляк, Марія Фірман, Василь Фірман. По 50ц.: Стефка Чорна, Гринько Фірман. Разом $16.50
13. **Зворот за посилку до др. Шевчука— від CARE** . . $5.00
14. **Пан Іван Брикович з Елмонтону** так пише: "Се є наш податок, котрий крім зимних скупарів кождий по силам повинен сплатити. Бо хто від того ховавсяби, то він тим показує, що він не є жадний українець... Я вже давно в Канаді, ніким не був переслідуваний, але духом я в краю по тих згарищах і мов себе питаю, де той, що тут мешкав, за яку провину він десь поневіряється по чужині, а між тими всіми і моїх трох дітий, про котрих жадної вістки не маю, може азіят вже вистріляв... Там тепер вітер плаче і страх по ямах ховається, а я ще радби ті незабуті місця видіти, і там на віки заснути. Але бо всім нехай діється воля Бога!" Пан І. Брикович посилає $2.00
15. **Пан Славко Рудачек** з Духовної Семинарії в Торонті 2.00
16. **Пан Андрій Коваль** з Гленелли, Ман. 2.00
17. **Пан М. Петроняк** з Гемилтону 1.75
18. **Пан Йосиф Лучанко** з Дайсарт, Саск. 3.00

Зворот за посилки *CARE* **з початку жовтня** **25.00**

19. **Пан Іван Завіловський,** Виннипег 15 00
20. **Пан Константин Стругар** в Елмі, Ман. 3 00
21. **Пан Петро Чуй** в Брукебі, Саск. 5 00
22. **Пан Федір Пендела** з Дани, Саск 1.00
23. **Пан Дмитро Галущак** у Виннипегу 2.00
24. **Діти Веселої Родини" з БН** для дітей скитальців 10 00
25. **Вуйко Трохим з Будучности Нації** 5.00
26. **Пані А. Андрюс** з Сейнт Боніфас, Ман. 2.00
27. **Пан Тит Марцинюк** з Сенді Лейк, Ман 5.00
28. **Пан Іван Зьолковський** з Виннипегу 2.50
29. **Пан Дмитро Прус** з Фишер Бренч, Ман. 1 00
30. **Пані Анна Яник і панове С. і І. Яник** з Шол Лейк 10 00
31. **Пані Яків Скільник** з Йорктону, Саск. 1.00
32. **Пан Еміль Спак** з Принц, Саск. 4.00
33. **Пані Александра Бандоля** з Янова, Ман 1.00
34. **Пан Іван Шкварок** з Овкбурн, Ман. 5.00
35. **Пан Еміль Скляр** з Стронґ Пайн, Саск. 10.00
36. **Пан Іван Качмар** з Монтмартр, Саск. 5.00
37. **Пан В. Скольник** з Вест Бенд, Саск. 5 00
38. **Парохія в Овкбурн,** передав п. Й. Михайлишин 29.50
39. **Пан Никола Дудар** з Фишинґ Ривер, Ман. 1.00
40. **Пан Петро Вавринкевич** з Вавн, Саск 2,00
41. **Хтось з Комарна, Ман.** (не подав імени) 6.00
42. **Пан Семко Шилюк** з Ґрейт Дір, Саск. 3.00
43. З переносу за місяць вересень 1946 .... 4.30

Разом $431 95

Зіставлення за жовтень 1946:
Всіх приходів $431.95
Всіх розходів $428.34

Остає до перенесення на листопад 1946 .... $3 61

Всі пакунки живности вислано виключно через американську установу CARE, 29 фунтів ваги самої поживи, передтим ціною $15.00 за один пакунок, від жовтня ціна знижена на $10.00 від одного пакунка. Всіх, котму вислано пакунки, повідомлено листовно, що висилає це Українська Католицька Церква в Канаді. Так само всі замовлення до CARE виповнені від імени Української Католицької Церкви в Канаді. В повідомлені до скитальців ми просили подати, коли вони дістануть пакунки, що і в якім стані. Якщо тільки наспіють листи від них, подамо до прилюдного відома нашого загалу в Канаді.

Всі дальші жертви приймає на згадану ціль з подякою Централя

Висилати на адресу:
UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Man
Дієцезальна Референтура Іміграції.

Розходи

Вислано пакунки живности через *CARE* **(продовження) для**
11) Др. Семена Шевчука в Австрії (з пересилкою листа $15.41
12) Укр. Доп. Комітету в Римі
13) Українських студентів в Лювені, Бельгія
14) Марії Підвірної з родиною, робітниці в Німеччині
15) Романа Мариновича, студента в Німеччині
16) Николи Гасяка, селянина на Шлеську в Польщі
(переказом і пересилка летунська пор $60.68
зверненний чек від CARE 15.00

Разом $75 68

17). Марії Сеник, вдовиці в Польщі
18). Стефана Ждана, музика в Італії
19). С. Федюка, редактора в Італії
20). Скитальцям через комітет в Римі
21) Студентам в Бельгії- Лювен
22). Марi Франковській з родиною в Польщі
23). Марії Рибак з родиною в Франції
24) Анні Максимів вдовиці з дитиною в Австрії
25) інживіру Івану Сірому в Австрії
26) др. Богдану Дзеровичу з родиною в Австрії
27). проф Володимиру Бригідеру в Австрії з родиною
28). Володимиру Чировському з родиною в Австрії
29). Богдану Волинцеві з родиною в Австрії

Дня 4 жовтня прийшло повідомлення від CARE, що ціна пакункам живности знижена з $15 на $10 при задержанню ваги і скількости посилки, 49 фунтів цілої ваги або 29 фунтів ваги чистої поживи В слід за тим вислано за чергову посилку разом з летунською порученою пересилкою $131.27

30). Григорій Лужницький з родиною в Австрії
31). Богдан Лончина з родиною в Німеччині
32). Микола Галущинський, з родиною в Німеччині
33). др. Ярослав Падох, проф. унів. тепер в Німеччині $40.34

Вислано дванацять пакунків взуття, головно жіночого і діточого, до Італії, Бельгії і Франції, пересилка почтою .. $34.20

34). др. Михайло рослак з родиною в Австрії
35). Василь Лев з родиною в Німеччині
36). Микола Грушкевич з родиною в Німеччині
37). Для дітий скитальців через Укр. Доп. Ком. в Римі $40.55

38). Володимир Візекарнюк з родиною в Австрії
39). Михайло Дорота з родиною в Австрії
40). Богдан Казимира в Австрії
41). Ярослав Кузьман з родиною в Австрії
42). Микола Кузьман, селянин з родиною в Австрії
43). Константин Медвідський з родиною в Австрії
44). Теодор Панич з родиною в Австрії
45). Марія Левицька, робітниця в Австрії
46). о. др. Стефан Біланич для скитальців в Італії.. $90.89

Разом $428.34

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Листопад, 1946

1 П 19 Прор. Йоіла
2 С 20 Вмч. Артемія
3 Н 21 Нед. 21 по Сош.
4 П 22 Аверкія
5 В 23 Ап Якова
6 С 24 Мч. Арети
7 Ч 25 Мч. Маркіяна
8 П 26 Вмч. Димитрія
9 С 27 Мч. Нестора
10 Н 28 Нед. 22 по Сош.
11 П 29 Прмч Анастасії
12 В 30 Мч. Зиновія
13 С 31 Ап. Стахія
14 Ч 1 Листоп. Косми й Д

УСТАВ

3. Нед по Сош. Гл. 4, Єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап. з. 203, Єв Лук. з 35
8. Вмч. Димитрия: Всеночне Єв. утр. Мат. 36, Сл. Б.: Ап. з 292. Єв. Ів. з 52
10. Нед. 22 по Сош. Гл. 5. Єв. утр. 11. Сл. Б.: Ап з 215. Єв. Лук. з 83

ПРО ЦЕРКОВНІ РІЧИ

Богато з нас мало знає про ріжні річи що уживаємо у церкві і тому, з цим числом починаємо короткі пояснення про церковні річи.

1. Хоругви.

Хоругви в церкві ввійшли в уживання від часів Константина Великого. Перед одною рішаючою битвою Константин молився до Бога про поміч. Тоді появився йому на небі Христос із хресним знаменем і з написсю "під цим знаком побідиш." Справді так і сталося і тоді Константин дав Церкві свободу (313 р.), а хоругви, що їх він казав тоді поробити для війська, зістали ся в уживанні в Церкві. Тепер хоругви стоять в церкві нетільки для окраси; вони мають нам все пригадувати, що ми є воїни Христові і зібрані під цим знаком, напевно побідимо. Недавно зачали уживати хоругвів без поперечки в горі, що називаються прапорами

2. Світло.

Світло уживається в церкві для більшого звеличання торжества, більше або менше при всіх богослуженнях. Це тому, що світло є символом Бога, вічного світла, що є "джерелом світла," а також є символом Христа, "світла від світла." Як темнота є символом поганства, безвірства чи ложновірства, так світло є символом християнства, віри, правди, благодати й чесноти, ясність полумін є символом віри, що світить на дорозі життя; стремління полумін вгору є символом надії, а жар в полумені, що з'їдає гніт і віск, є символом любови; спокійна, чиста й тепла полумінь є символом набожности Свічки двораменні означають дві природи Ісуса Христа, трираменні- Пресв. Тройцю, а семираменні— сім дарів св Духа. Коли в кивоті є св. Тайни— тоді перед іконостасом все горить вічна лямпа, пригадуючи нам, що й наше серце повинно завсіди горіти любовою до Ісуса.

3. Воскові свічки.

Свічки з пчільного воску найкраще символізують Христа: ясна полумінь, що горить і спалює, представляє божество Христа, "вогонь спалюючий." Сама свічка представляє людську природу Христа; гніт душу, а чистий віск пчільний — найчистіше Тіло Христове. Пчола, що є образом дівичости, робить віск з найчистіших частинок цвіту, і Христос узяв на своє Тіло з найчистішого лона Пр. Діви Марії. Тому давніше все уживали при богослуженнях свічок з пчільного воску, а й тепер ще при Сл. Божій мусять бути щонайменше дві воскові свічки. Вони звіщають що Христос "сонце" ласки появиться на престолі, щоби нам віддатися в Евхаристійній Жертві й уділити світла ласки, головно в св. Причасті, та ріжних благословеннях. Вони пригадують нам жертвувати Службу Божу з живою набожністю і жаром любови.

МОЛИТВА ПО ЧИТАНІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ

Радуйся Царице, Мати милосердя, життя, осолодо й надіє наша, радуйся! До тебе кличемо ми, вигнані діти Еви; до тебе шлемо зідхання свої, стогнучи та плачучи на цій долині сліз. Зверни ж отже, Заступнице ти наша, милосерні очи свої на нас, та й Ісуса, благословенний плід твоєї утроби, нам після цего вигнання покажи,— о щедра, о ласкава, о люба Діво Маріє!

Господу помолімся.

Господи помилуй.

Боже, прибіжище Ти наше, й наша сило! Глянь милостиво на людей, що до Тебе голосно кличуть, а що преславна й непорочна Богородиця Діва Марія, святий Йосиф, її Обручник, святі Апостоли твої Петро й Павло, тай усі Святі за нас заступаються, то ж вислухай наші молитви, що їх оце перед Тобою виливаєо за навернення грішників, за волю й прославлення святої Матері-Церкви, бо Ти добрий і чоловіко-любець. Так вислухай нас задля милости й щедрот однородного свого Сина, що разом із Ним та з пресвятим і животворним твоїм Духом, благословен еси, тепер і завжди, й на віки вічні. Амінь.

Святий Михаїла, Архангеле, будь нашим оборонцем в боротьбі, і побідником проти злоби та підступів дїявола. Най Бог покорить його, — благально просим. Ти ж Архистратиже небесних військ, Сатану та й інших злих духів, що на погибель душ по світі снуються, божественною силою в пекло поскидай.

Переклав на українську мову о. А. Л.

ВИ і Будучність Нації

ВИ—читачу і передплатнику БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ вимагаете від свойого часопису хосенного, цікавого читання.

ВИ— слідите у свойому часопису за поступом нашого народу в Канаді, за новинками з рідних сторін... де нині нема свобідної української преси, котра моглаб виявлювати волю народу.

ВИ— бажаете також, щоб там у Вашому часописі мали що читати Ваші діти, старші й молодші.. щоб було читання для кожного члена Вашої родини

І Ваш часопис, БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ, по змозі, дае це все Вам, та Вашій родині.

ВИ знаете також, що той папір, антрамент... того що складае, того що друкуе, того почтаря що Вам часопис приносить— хтось мусить оплатити, і тому **ВИ ВІДНОВЛЮЕТЕ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ ЗАРАЗ ТІЛЬКИ ВОНА СКІНЧИТЬСЯ** а ті що може пересочили, то зроблять це по перечитанню цего.

ВИ— знаете, що БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ опираеться на передплатах, і тому при кожній нагоді **ВИ ПРИЄДНУЕТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ з ПОМІЖ СВОЇХ СУСІД ТА ЗНАКОМИХ.** Як Ви дещо призабули про цей Ваш обовязок то принайменше через цих два місяці, листопад і грудень, Ви постараетеся придбати бодай одного нового передплатника... бо БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ хоче дістати

500 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
за місяці листопад і грудень, 1946

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ вірить що Ви, дорогі читачі та передплатники поможете здійснити це завдання. Передплата БН є дуже приступна бо всего виносить одного доляра на рік, отож не буде Вам трудно придбати нових передплатників.

ВИ—БНації і це вірить що при ріжних осінних оказіях зберете щось на фонд свойого часопису, щоб було за що збільшити, поліпшити Ваш часопис

ВИ і БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ підете разом і одно другому поможете.

Цим разом даемо признання та складаемо щиру подяку слідуючим особам, жертводавцям, за їх жертви та співпрацю:

Збірка на похороні бл. п. Юрка Слободяна, Кадворт, Саск., переслав о. К. Лотоцький $6.00
Збірка на Конвенції Укр. Братство, Торонто, Онт., переслав п. Н. Юречків $5.00
Збірка на Винипегозис, Ман., переслав о. А. Луговий $4.00
На передплати БН для скитальців, збірка ЛУКЖ, Канора, Саск., передала пані И. Ковбель $28.50
Пані Евгенія Калужняцька, Винипег, Ман. $1.00
На пом. Богослуженню бл. п. Івана Базюка, Вайта,.. $7.00

НЕ ПОЖАЛУЙТЕ ЙОМУ його братам, сестрам та родичам кавалок хліба
Зашліть і ВИ свою жертву на пакунки живности для наших скитальців.
Якщо можете підпишіть і ВИ афідавит для них на приїзд до Канади.
Всі письма та жертви просить ся слати на адресу **Централі Українців Католиків Канади:**
Ukrainian Catholic Council,
431 Main Street,

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В ПРАЗІ

Український Музей в Празі просить усіх своїх членів і прихильників надсилати на його адресу різні музейні, архівні й бібліотечні матеріяли — історичні й мистецькі пам'ятки, що можуть послужити для дослідника української історії й культури. Музей з подякою приймае

Періодики газети й часописи українською мовою й чужомовні з україніками, звіти, бюлетені, комунікати, календарі, однодніївки й т.ін.

Книжки— цілі бібліотечні збірки установ, організацій і окремих осіб, а також окремі видання, особливо авторські примірники

Фотографії як альбоми, так і окремі примірники світлини українських діячів, груп і історичних моментів, будівель, краєвидів, речей і т.д. (Все по можливості з описом або з зазначенням).

Документи— архівні збірки установ, організацій і окремих власників, а також окремі документи: діловодство, листування, статути, протоколи, відозви, оповістки, програми, грамоти, умови й т.д.

Пам'ятки українського минулого й української праці взагалі.

Рукописи мемуарів, творів публіцистичних, наукових, белетристичних і інш.

Мистецькі праці українських майстрів і народного виробу в усіх галузях.

Кожен українець і кожна українка, як в Европі, так і за океаном, може причинитися до поповнення музейних колекцій. Жертвуймо самі й заохочуйте до цього інших. Допомагайте розвиткові Українського Музею в Празі.

Поштова адреса Музею:

UKRAJINKE MUSEUM, Praha XII, Chodska 22, Czechoslovakia

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН., ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1946

	Прихід	Розхід
Ів Новосад 10.85, Сестра Анастазія 1.00	$11.85	
о. Семчук спр 5., Ф Василишин 2., о. Попович 1	8.00	
Н. Сеньків 1.50, Ів. Новосад 11.00	12.50	
О. Кучма 3.00, М. Марчак 1.00	4.00	
о. М. Колодій, зб. в Канорі 8.00, спрод. б., пер. 1.	15.00	
М. Черевик 1., Ів. Новосад: пер., пр.ф., ДСтр. 16.95	17.95	
В.Мармуляк 1., М. Татарин 1., Ів Новосад 5.00..	7.00	
Почтові значки		5.00
За числа БН., 17, 18 числа		232.60
1250 коверт		12.50
Розсилка		16.00
Експрес		.30
оо. Редемптористи, кредит	7.00	
Т. Ткач 1., о. М. Швед 1., В. Черевик 1., К. Лесів 1	4.00	
Гр. Приходко 1., Ів Шкляника 2., Ів Новосад пер. 8.	11.00	
М. Бугрій 1., А. Стешик 1., Ів Бартош 2.	4.00	
Разом	102.30	266.40

Дм. Кобринський, управител БН

ПОМЕР
Всеч. о. Йосиф Дженджера

Слонтсбург, Н.Й. - В понеділок, 8 жовтня ц.р., помер Всеч. о. Йосиф Дженджера в домі Сестер Служебниць. Смерть наступила нагло з ударом серця.

Canada Savings Bonds
8 out of 10 will buy again

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ
Переробив Юліян Тарнович

(7)

У протилежній кімнаті інша велася дія. Це була студентська кімната. Тут один стіл закинений безладно книжками й паперами, два ліжка в кутах, накриті звичайними накривалами, в третьому куті невеличка шафа на одежу, біля дверей низький столик, на ньому збанок з водою й горщок, на стінах географічні карти — стільки всього.

При столі проти себе двох учнів. Молодший з них підпер голову обидвома руками й куе напамять основи релігії. Зі слів його науки виходить, що він учень четвертої гімназійної кляси.

У протилежному кінці стола сидить другий молодець, на перший погляд 30-літній, в дійсности 22-літній. Його обличчя гарне, але невеселе; це Іван Солодканич, син удови, Катерини Панчихи, — студент другого року пряшівської фільософії. Перед ним розкрита книжка й зшитки, але його очі в далеччині... вони блукають у невідомому... Він тяжко зітхнув... Степан не чув цього, тимбільше, що одночасно відчинилися двері та впали дзвінкі слова.

Не перешкоджу вам у праці?

Іван легко збентежився й обличчя його вкрилося рум'янцем.

Зовсім ні, - він відповів

Як ні?— вмішався Степан ти, Марійко, забираеш нам своїми пустяками завсіди багато часу, а час дорогий як золото — каже пан директор.

—Чи це правда, пане Солодканич? запитала Марійка.

Воно й так, бо за ніщо часу не завернути!

Коли так, то не впору казав мені батенько вдатися до вас. Він, ні я не маємо можности від вас часу купити! зітхнула дівчина зі мішною повагою.

-Та можна не тільки грошем і часом, але й життям пожертвувати, завважив Солодканич

-А так, що іншого!... Ви правдивий молодець. Прийміть від мене це признання, засміялась Марійка, - але цим разом, я до вас тільки з невеличкою орудкою.

Я на ваші услуги!

Ах! Ви, пане, не подобаетеся мені з вашою бесідою, сказала неохоче Марійка. Румянець щез з його лиця.

Не знаю, як я повинен говорити, щоб вам подобатись. Таки справді не знаю, як?

Га! В цих словах уже надія, що ви хочете мені подобатися, це мені миле.

Іван нічого не відповів

Марійко, каже скоро, що хочеш від нас а потім іди собі та не перешкаджай нам, вмішався Степанко

Цим разом, продовжала дівчина, не зважаючи на замітку Степана, хочу вас повчити, як зі мною вести розмову

Слухаю вас, промовив Солодканич.

Марійка приходить до вас не з приказом; ви не її слуга, тільки чемна людина, тому ви повинні мені як друг... як ввічливий мужчина для жінок, прислугу зробити

З найбільшою охотою, відповів студент, який знову почервонів.

Не знаю, чи це буде для вас приємне, але прохаю вас відрисувати мені цей взірець на полотні.

Іван приняв поданий собі предмети

Гарний цей взірець? - запитала Марійка. Чи буде мені до лиця?

Студент сирота підвів свою голову та пристрасно глянув в її очі. Але дівчина цього не зрозуміла й знову спитала

Но, як же? Не похвалите?

Безсумніву, гарний взірець! потвердив холодно студент.

Не тільки, що гарненький, але треба знати, що він означае!...

Марійко, змилосердися! знову Степан перебив. -- Пан директор прирік тобі вже цей взір відрисувати, то ж можеш піти собі вже від нас, а то я не можу далі вчитися.

Чому саме я?... Можеш сам винестися до саду, там не буде тобі ніхто перешкаджати

Так і зроблю, хоч раз ти дала мені добру раду!

казав Степан і згорнувши книжки під пахи, подався до саду, не забуваючи лопнути дверми

Марійка не звернула на це уваги, але Солодканич осудив строгим поглядом нечемний поступок свого учня

Чи розумієте ви думку в цьому взорі? запитала дівчина студента.

Ні, я ще не вчився розмови квітів

Що ж вас тоді в школах вчать? — засміялася весело дівчина. – Відай всього, тільки не того, без чого наше життя було би тяжке. Та все ж таки відгадати значіння квітів то ще трудніше, як із книжки читати. Здається, що я повинна бути вашим учителем, пане директоре! Але починайте своє діло, я рішилася не відйти, аж поки не кінчите рисунку; а вміжчасі я буду вам поясняти що означае взір

Солодканич відсунув книжки на бік, розгорнув перед собою шовковий платок і глянувши на взір, став начеркувати - два серця.

Ці серця, розумієте, одно мое, а друге певно якогось мужчини, якого я ще не пізнала. Але ви це друге серце криво нарисували!

Справді, серце мужчини було наче б дрижачою рукою нарисоване.

- Чертки над ним означають, що вони... чим? може догадаетеся..

— Мабуть, що коханням!

Мабуть?!... А то ви напевно не знаете, що це кохання, ви його ще ніколи не відчували! Ще треба буде мені фільософа про кохання навчати

Треба кохання аж учитися? запитав сирота. - Я думав, що воно є Божим даром, даним нашим серцям на те, щоб ним гірке життя осолодити... А може я помилився! Може бути, що вивчена любов краща, як природна одна для панів, друга для мужиків? .

При цих словах горіли щоки молодця, а його очі говорили про те, що діеться в його душі Але це коротко тривало.

Залишім цей спір на пізніше, інакше й до вечора не скінчите нашого діла. Ось гляньте! -- Біля жіночого серця більше полумя. Бо воно сильніше кохае, а в мужчини кохання з деякими застереженням

Безнадійністю! -- докинув студент.

Самолюбством! - поправила Марійка.

Іван зі сумнівом глянув у її обличчя

Не вірите? -- запитала дівчина. - про це зараз же я можу вас переконати.

Молодець поклав олівець на бік і спокійно сказав

Слухаю ваших доказів, які напевно з практики...

О, ні! Я ще не маю практичного знания кохання, -- заперечила дівчина, — але загально кажуть, що жіноче кохання сильнише. Але рисуймо далі..

(Далі буде)

Youth Herald

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

EDITOR — PAUL BOZYK

Youth Movements without Christ

Throughout Canada there are being organized various types of youth clubs. Each club is professing to be independent. Having no church affiliation they cater to all regardless of creed. This of course is pure nonsense. As you know the people who govern this type of an organization have some ideals and they have some inclination towards a political or religious group. The people who teach this type of philosophy are making appeals to the youth of Canada and have in some parts of the country tried to work themselves into the Ukrainian Catholic Youth organizations. Organizations which have no church affiliations are pushing their agents among our youth to encourage the young people to join their ranks. Communism and socialism continue to make inroads into the social and political life of this nation. The young men and ladies are being inoculated with a spirit of independence which is absolutely hostile to law and order.

Now, how can we protect our youth organizations and our Ukrainian Catholic Youth? The answer is by developing Catholic Youth Leaders. The Church needs your help. The Church wants you to utilize your God-given energies and talents in such a way that youth organizations may be stabilizing. Remember that the oldest youth movement that the world has ever known is the youth movement which recognizes Christ as Youth's Ideal and the Ideal Leader of Youth. That Leader calls you to Himself. He invites you to serve under His banner, to walk with Him, to talk with Him, to labor with Him in the delicate task of turning sinners into saints.

Preach by word and example those principles of morality so clearly enunciated, so perfectly exemplified by Christ Himself. Recognize and apply in your daily life that principle which reverences duly constituted authority. If you practice this then you may be sure that this Catholic Youth will be leaders of our nation.

LANDS FORMALLY ANNEXED BY RUSSIA SINCE 1939:

	Area in Sq. Miles	Population
Eastern Poland	68,290	10,150,000
Finnish Karelia	16,173	470,000
Lithuania	24,058	3,029,000
Latvia	20,056	1,950,000
Estonia	18,353	1,120,000
Bessarabia and Bukovina	19,360	3,748,000
Moldavia	13,124	2,200,000
Petsamo	3,500	4,000
Koenigsberg area, East Prussia	3,500	400,000
Carpatho-Ukraine	4,922	800,000
South Sakhalin	14,075	415,000
Kurile Islands	3,949	4,500
Tannu Tuva	60,000	65,000
Total	273,947	24,355,000

Practical Pointers

For the Chairman

HOW TO MAKE A HIT WITH GUESTS AND AUDIENCE

Make the presentation of head table guests an important part of your program. This is your chance for variety, color, showmanship.

Tell about each guest before you give his name. This identifies him for the audience before he rises.

Let the audience applaud the presentation of each guest individually. This is a compliment to each guest, adds interest to the program— and it takes no longer.

Be accurate in your information; be careful about your pronunciation. A man's name is his most priceless possession.

Give your introductions a light touch. A gracious compliment will be long remembered, an unkind thrust not soon forgotten.

DISCOVER RUINS OF A 300-YEAR OLD CHURCH

* * *

The ruins of a 300 year-old church established by St. Jean Brebeuf, early Jesuit martyr, in the midst of 27 structures has been unearthed in recent months on the site of the former Indian village of St. Ignace three miles from Waubaushene, Ontario, by the curator of the Museum of Indian Archaeology of the University of Western Ontario, W. W. Jury.

This was the village where three Canadian martyrs were tied to the stake by the Iroquois in 1649 and tortured and burned until they died.

The church ruins indicate a building 60 feet wide and 90 feet long. The church had been built in the winter of 1648-49 and was one of the several missions set up among the Hurons by the Jesuit missionaries.

WUZ I BOINED UP, WUZ I?

A truculent labor organizer tells this story, as recorded in the Labor Leader: - "Dere we wuz, at long last, in de Labor Board's meeting room. Wuz I boined up, wuz I? Wid de guys all dere, I thot, dis is de time for de pay-off. Boy! Had I de voids on me lips. So I started loud. You shoulda hoid me. After a few woids, dis here Fader Boland whispers to me a question. I answer him fast. He whispers anuder question. Again I swing in. Anuder guy asks me a question tough like. I was boined up, but Fader Boland, he outs with the answer... whispering. Then I chimes in and so help me foist thing I knew I wuz whispering too, foist thing I know everybody in de whole room, we wuz all whispering and shaking hands. Dat's Fader Boland, wot a man."

—

I would rather hear you say, "I am a sinner," than hear you say, "I don't need religion." For if you say, "I am a sinner," you will look for a Redeemer. But if you say, "I don't need religion," you are your own god. And if you are God, I am an atheist.

Msgr. Fulton Sheen.

Well, What Do You Think About This?

Boy friend: "I finally got two tickets to the theatre."

She: "Then I'm starting to dress at once."

Boy friend: "Good idea. The tickets are for tomorrow night."

This is what I overheard once. It's humorous, but true. There is a great deal of truth in it. This brought to my mind a common habit that is quite widespread and is so self evident that it really needs no special commentary. It shows the great care, fuss, bother put up by many, not only by our young ladies, but also by our young dashing men in dressing. Just recently I noticed a young gentleman who had a date, fixing his hair to appear just the way he wanted it—this operation of hair parting took him seventeen and a half minutes. Therefore the above incident can also apply to men as well as to the young ladies.

Now at the outset, let me state that there is really nothing wrong or sinful to be decently dressed; to appear otherwise may often cause gossip and uncharitable remarks which are always sinful. But dressing up to show off one's vanity or to spend hard earned money on expensive clothes, or to buy clothes which a person can't afford as there are more important things that must suffer because of this, then this is sinful. Also to give far more attention to dressing than is really needed is a waste of time and it is never wise to waste time.

What I would like to bring out is, that if only a small fraction of the care and time given by most of us was given to more important things, then we would be gaining worth while advantages. You can probably see what I am driving at, when you compare the time given by an average boy or girl to his or her daily prayers with the time spent on dressing for some affair. And yet to meet some person, or to go to some event we are most careful about our appearance and spend much time on it; but when it comes to speak with God in prayer, we see people careless about this most important affair in their day's life, and as to their appearance, especially the state of their conscience, they don't give the slightest regard to this point.

How queer is human nature! It ignores or only half-heartedly performs the most essential duties of our daily life and pays so much unwanted and unneeded care to things that are only of a temporary and unimportant nature.

What I want to ask you is: Are you one of those who know that they are doing the improper thing and yet don't want to straighten their mistakes out?

"M"

POPE REFUTES SLAV CHARGES

Pope Pius XII told 70 members of the Sacred Roman Rota which is like a supreme court for the Catholic Church Sunday, October 6th, that the trial of Archbishop Aloysius Stepinac by the Yugoslav government on charges of collaboration and subversion was "very villainous."

In his first official reference to the trial, the Pope recalled that canon law prohibits forced conversions to the Catholic faith, which is one of the charges against Archbishop Stepinac, head of the Catholic Church in Yugoslavia.

Furthermore, the Pope denied that he had ever approved such conversions, which, he said, the Yugoslav prosecutor in Zagreb had alleged.

He specifically mentioned neither Archbishop Stepinac or Zagreb but emphasized "one point in the canonical law of the Church which says that nobody should be forced against his will to embrace the Catholic faith."

(Editor's Note.

The trial of Archbishop Stepinac has caused world wide interest. Protests have been made throughout the world by Catholics and Protestants for the mock trial of Archbishop Stepinac with 12 priests. Dr. John Bonnell of New York, minister of Fifth Avenue Presbyterian Church and formerly of Winnipeg, deplored the conviction of the Archbishop. Dr. Bonnell added: "No intelligent Protestant will rejoice in the misfortunes that have overtaken the Roman Catholic Church in Yugoslavia." The secular press throughout the North American continent have voiced their disapproval of the trial.

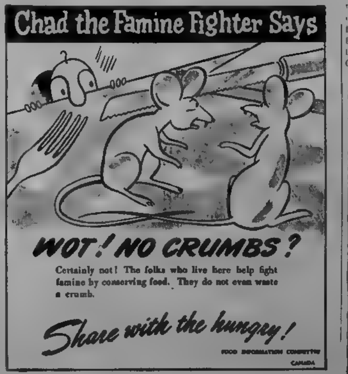

AN OUTSTANDING STUDENT

MISS HELEN KOLISNYK KENORA, ONT

The Ukrainian Catholic Youth of Kenora bid farewell to their secretary, Miss Helen Kolisnyk, who left for Hamilton to attend Normal School.

Helen attended Mount Carmel Separate School for her first eight grades, where she won a proficiency medal. Her other accomplishments were: a hundred dollar scholarship in Grade Twelve and the most recent $600.00, University of Toronto General Proficiency Scholarship also a $250. scholarship from the Hamilton Normal School.

Helen is a practical Catholic, a brilliant and active member of the Kenora UCY. She was elected secretary this year.

All the members of the Kenora club join in to wish her a very successful and joyous scholastic year. The UCY is indeed proud of her achievements.

FOOTBALL AT THE VATICAN

"Holy See" beat "Vatican City", in the first football match ever played in the Vatican. The Pope's Swiss guards have cultivated football with zest for quite a time, but this year, for the first time, a match was played on the campus of the Knights of Columbus between a team of the personnel of the Holy See and personnel of the temporal administration of Vatican City.

BUY CANADA SAVINGS BONDS
** THIS TIME IT'S UP TO YOU!*

Ілія Витрикуш

"КВО КУРСУМ"
(Куда прямуєш)

Оці великі слова сказав англійський поет, маючи на увазі кораблі на морю, коли вони розпливаються від пристані, кожний по своїм напрямку, до наміченої пристані через глибоке море. Віддаляючись від пристані, керівник того корабля не знає яка буря навістить їх на морю.

До тих двох кораблів подібна молодь у своїм віку, пливучи постепенно до якогось становища. Також молодь не знаю з якими обставинами зустрінеться на шляху до свого становища. Говорячи про становище, ми розуміємо тих людей, котрі занимають становища як державні, так і по професії свої власні, про котрих говоримо "інтелігенція."

Коли молодь ще знаходиться у шкільній лавці, то що час до часу згадує про Бога, бо як то говорять, що потрібно помочі духової в науці: перейти іспити. Але, коли уже покінчить ту мозольну працю і займе становище посеред бурливого моря життя, тоді бувають випадки, що переважаюче число нашої інтелігенції не дбає про Бога, Церкву, і тим не дає доброго приміру нищим верствам нашого народу.

Ми знаємо, що інтелігенція, це сметанка народу, що має дати добрий примір нищим верствам. Часто можна почути нарікання від інтелігенції, що нищі верстви не віддають їм приналежної пошани, але самі не бачать яку велику кривду вони роблять своїм примірем для нищих верств.

Ми, українці, під взглядом примірної інтелігенції, маю на увазі релігійного духа, є дуже бідні. У нас на пальцях легко почислити інтелігенцію релігійного духа.

У других народів інтелігенція вчащає до церкви, навіть стоїть в церковнім проводі, а наша ухиляється від того: тим то убиває нищі верстви очевидно.

Але, ми, українці, не є цілком без доброї інтелігенції. Є в нас добра і примірна інтелігенція, котра тримається гасла "Жиє Бог і свята воля Його, коли людська хитається." Пригляньмося дальше до засад доброї інтелігенції: Тільки релігійним переконанням можемо осягнути дійсний, справжній поступ; воно дає тілові життя й силу; без нього поступ порожній і нетревалий; без віри в Бога кидаємося навкруги на морі непевности; бо що наша земля в порівнанню з величним всесвітом світів у безконечному просторі! Над усією величиною, далеччиною, безконечності знову, в якій уявлення найрозумнішого чоловіка сягає тільки до зникаючого малого відломку, володіє всемогутній Божий дух — до нього повертаються, як до джерела найвищої сили...

Ту нашу інтелігенцію, що розважає "кво курсум" і приймає за дороговказом найвищих ідеалів, та тримає свої погляди виразно із нашою українсько-католицькою церквою, любім і шануймо, бо вона на це заслугує, а від безвірків треба відвертати голову і приміру з неї не брати, бо вона для нас лише карою. Чому вона такою? Думаю, що вона легко важивши малі обовязки супроти стану своєї душі, упала у великі занедбання. Поправа аж проситься і лише вимагає щирого хотіння.

Рік через рік ми, українці, бачимо як гуртки нашої інтелігенції збільшаються. Наша молодь залишає, покінчивши науку, шкільні мури. Виходить на поле до праці, де свобідно буде працювати, поширюючи свою молоду ідею юними умами.

Українське католицьке юнацтво: тримайся цих засад: Учися! Молися! Трудися! Тверезися! і що робиш - роби пляново!

І життєва мандрівка мусить бути пляново підготована й ведена, щоби вона не довела до розбиття, або щоби не заломилася перед осягненням цілі. Тоді вона викликала б несмак, вмісто приємности й наукового пожитку, ширила б зневіру в власні сили, відстрашувала б спроб.

Отже, українсько-католицька молоде! З Богом, з Церквою і молитвою! Це Твоя напрямна! Вперед! до праці! Гейже в дорогу, в ясную путь!

MADE FOR EACH OTHER

The affinity of the classic jumper for a trimly tailored shirt goes happily on from year to year. The news is in the figure-revealing lines of the button shoulder, smoothly fitted jumper.

No. 2750 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18 and 20. Size 16 requires $2\frac{1}{8}$ yds. 54 in. for jumper; 2 yds. 39-in. for blouse.

BOLERO SUIT

Make the least of your waist in a full skirt bolero suit with turn-back cuffs on its squared-off jacket, unpressed pleats in its skirt, and a cap sleeved blouse all its own.

No. 2623 is cut in sizes 10, 12, 14, 16, 18 and 20. Size 16 requires $2\frac{3}{8}$ yds. 54-in for the bolero suit; $1\frac{1}{4}$ yds. 39-in for the blouse.

Send 20c for each pattern which includes complete sewing guide. Print your name, address and style number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу:
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

Посилаю суму .... і прошу вислати мені слідуючі взори:

числа ....

Міри (сайз) ....

Імя ....

Адреса ....

(Подайте точно в англійській мові)

QUESTION BOX
Learn about your Faith.
Address all questions to—
"Q. & A." 1954 Logan Ave.
Winnipeg, Man.

Q. A non-Catholic said to the writer of this note the other day that the honor which we Catholics pay to the Blessed Virgin necessarily detracts from the homage which we owe to Her Son. What may be said briefly regarding this?

A. This is not so. The honor we show Our Blessed Mother, gives greater glory to God, from Whom all her graces and merits have come.

Q. As an ardent reader of your column I would appreciate your defining for me very briefly "Humility."

A. Humility is a modest and true estimate of ourselves which causes us to take our right place towards those above us and those below us. In a word, "Humility is truth."

Q. In how many languages is the Mass said?

A. There are twelve languages in which the Mass may be said. (1) Slavonic, (2) Latin, (3) Syriac, (4) Chaldaic, (5) Arabian, (6) Ethiopian, (7) Ukrainian, (8) Bulgarian, (9) Greek, (10) Armenian, (11) Coptic, (12) Rumanian.

Q. What should a person do who finds himself among a group of people who are telling obscene stories?

A. In such a situation the person should leave the group if he can do so without inconvenience and without creating undue unpleasantness or embarrassment.

If it is impossible to leave the group the person should avoid giving any approval or encouragement to the offenders. He should moreover resist the temptation to take sinful pleasure in the obscene stories. If he can do so prudently he should express his disapproval in some positive way.

Remember?

You can buy Canada Savings Bonds in units of $50, $100, $500 and $1000—up to $2000 per person. You can buy them from any bank; investment dealer; stock broker; trust or loan company—for cash or by the Monthly Savings Plan.

Canada Savings Bonds

Всеволод Листвич

БЛАГОСЛОВЕННА БУДЬ!...

Благословенна будь Маріє! —
Рече мандрівник, як в пустині
від джерела між пальмами по
[illegible]
веселий вітер холоду і тіни

Виходячи на прощу, в сизу
далечінь,
Шепочучи молитви широї надії
душа мандрівна дзвінко заспівала
благословенна будь Маріє!

І камені щоби дороги не угрудинять,
нади прапор вище маоріє
Чи в дні святочні, чи у будні
благословенна будь Маріє!

Ненависть, фальш і зло [illegible]
дороги!
Сичать даремно хижі змиї
Бо з нами Бог! А ми із Богом
Благословенна будь Маріє!

І прийде час таки прозорий
минуть і хмари й буреви,
і засвітять всі світи на зорях
благословенна будь Маріє!

21-а РІЧНИЦЯ РІДНОЇ ШКОЛИ ім. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА
у Винипегу, Ман.

Рідна Школа ім. Маркіяна Шашкевича відбула свою двадцять першу річницю 29 го вересня ц.р.

По смачнім обіді, що приготовили пані Жіночого Тов. ім. Ольги Бесарабової, п. Баран голова Тов. Рідної Школи отворив річницю привитанням делегатів та гостей та передав переведення програми п. Матвійчиновій, господарем того дня.

Першим промовцем дня був о. Йосиф Пуляк, місцевий парох, парохії св. Андрея. о. Пуляк пригадав всім про ту велику ролю, що тепер мають відгравати Товариства Рідних Шкіл у Канаді коли на рідних землях наші люди стратили всяку свободу.

Слідувала промова пана Барана в котрій він подав присутним людям пляни Тов. Рідної Школи на будуче. До тих плянів входить закуплення літної оселі для дітей та молоді. Це щось такого що нашому народові тут в Канаді під сю пору дуже треба.

Говорив також п. Іван Новосад, редактор БНації, на тему "ЯК БУТИ ЩАСЛИВИМ". На це питання п. Новосад подав відповідь з одного вірша Маркіяна Шашкевича, в котрому батько питається учителя, що робити щоб його синок був щасливим. Маркіян в ролі учителя так відповідає:

"Навчи Бога знати,
навчи хороше
читати, писати."

По попередно наведених трох головних бесідах, говорили іще делегати та представники українських організацій міста Винипегу. Всі вони навели дуже много добрих думок над котрими позволимо собі застановитися у статтях в слідуючих числах БНації.

ПАРКИ, МАН.

Представники Централі Українців Католиків Канади Промовляли

У неділю, 20 жовтня вибралися ми на річний празник на Парки, околицю нашу, недалеко Винипегу.

День був погідний, дорога добра. Людей наїхало богато з дооколичних околиць та Винипегу.

о. Мельник відправив Богослуження а по відправі всі удалися до парохіяльного дому де пані з околиці приготовили смачний обід.

Підчас обіду промовляли п. В. Валл, президент Централі Українців Католиків Канади, п. Іван Козоріз, голова Дом УКЮ., та п. Іван Новосад, секретар Централі.

п. Валл в своїй промові пясував присутним завдання Католицької Акції — праці в котрій кожний українець католик має забрати своє місце, після його змоги. п. Козоріз говорив про потребу для нашої молоді, організації УКЮ. Редактор Іван Новосад сказав про ту велику ролю, що відграє наша укр. катол. преса на місці, у парохіях, та по наших родинах. Промовців представив о. парох. Господарем був п. Білань.

По бесідах присутні зложили $28.00 у жертвах на Централю та многі запренумерували собі Будучність Нації.

Гість.

ДОНСЬКІ КОЗАКИ
у Винипегу

Тисячі наших людей слухали співу донських козаків, котрі прибули до Винипегу з своїм виступом співу та танків минулого місяця.

Слухачі надіялися що послухають бодай одну українську пісню... але завелися у своїх надіях. Української пісні козаки не співали.

Ми і богато інших цікаві знати, чому?

ВИ передплатнику є будучністю БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

Не чується добре...

Чому не йдеш до школи, Славку?— питає мати свойого синка рано, як на годининку доходить вже осьма.

— Не можу мамо.
—А то чому?
—Бо не чуюся добре.
—Де не чуєшся добре?
В школі— відповів Славко.

КОРОТЕНЬКА ІСТОРІЯ
Оснований Т-ва Милосердя ім. Св. Якима і Анни

Пополудні, одної неділі йшов я до церкви на вечірню. Була осінь, холодний день, та ще й до того мрака ростягтась понад Винипегом і, як звичайно, всякала в одежу аж до тіла.

По другій стороні дороги побачив я чоловіка, котрий стояв коло стовпа задуманий, пригноблений і безнадійно опущений. Люди переходили попри нього, поглядали і дальше спішили туди, де пустилися. З цікавости перейшов я на другий бік дороги і приступив до нещасливого. Був це сиволосий старець, на вигляд дуже змарганий і хорий. Від прохожих просив він милостині, але, як я завважив, ніхто не звертав уваги ані на його просьби, ані на витягнену руку.

Приступив я до нього і запитав, що примушує його просити у людей помочі. Відповів він мені, що не має за що купити собі щось зїсти й не має де переночувати.

Не питав я вже про причини його убожества, бо знав, що таких нещасливих дуже богато є і у Винипегу і по цілій Канаді і знав, що більшість з них попали в такий незавидний і оплаканий стан навіть не з їхньої вини. Знав я і зі мною таке може статись, бо хтож з нас має якесь упевнення, хтож з нас має якусь ґваранцію будучности? Нині чоловік здоровий, має гроші, хату, рідню, дітей, а завтра, за рік, за два, за пять, хто з нас може знати, що його чекає?

Привів я його до дому і коли він обмився і повечеряв, почав оповідати свою нещасну історію.

Фармерував, працював тяжко, щадив гроші, бо підростали діти і їм треба було науки дати— до шкіл посилати. Вибухла війна а це було 1914 році. Сини до війни пішли, а коли війна скінчилася, сини не вернулися. Жінка з журби померла. Катастрофа відбилася на нім і потрясла його життям буттям до самих основ. Він захорів почав лічитись і так долічився, що і фарму і все, що на фармі було, стратив. Приїхав до Винипегу шукати роботи, але для старого, хорого роботи ніде не було.

На мене та мою жену дуже подіало те оповідання. Порадившись з дружиною, ми постановили приняти його в нас і заопікуватися ним.

Поволи приходив він до здоровля, а з поворотом здоровля віджила в нього енергія. Він став своїм серед своїх. Нашою опікою він так переняв, що за якийсь час зустрів він ще такого нещасливого і привів до нас на побут.

Вечорами про ріжне ми говорили, а між тим приходило на думку чому ніхто не заопікується такими нещасними, що навіть й не зі своєї вини упали жертвою обставин і окруження.

І після повної застанови, дискусій і нарад та порад пятеро нас— цебто моя дружина, той нещасний, котрого я зустрів— Володимир Пастух, Осип Семенів, Павло Лісовський і я вирішили основати товариство, якого ідеєю малаб бути "Поміч і опіка для бездомних і осиротілих старших віком осіб."

Кінцеве вирішення відбулося 22 вересня 1933 р., а що того дня Церква обходить свято св. Якима й Анни, родичів Пречистої Діви Марії, одобрено гадку моєї дружини і так названо наше товариство.

Початки були трудні, але при Божій помочі наш приют для старців під числом 651 Редвуд Еве., провадить свою гуманну працю... через 13 літ.

Ми не мали місця приняти всіх, що зголошувалися до нас і у жовтні 1945 рішили побудувати більший дім.

Товариство закупило сторі і тепер перебудовується його, після плянів архитекта, на гарний, дво поверховий, модерний будинок, котрого зразок тут бачите, і котрий буде находитися під числом 622 Редвуд Еве.

Будова і умебльовання цього дому буде коштувати около трийцять тисяч долярів і коли Ваша добра воля прислати якусь жертву на поміч нещасним і бездомним— вишліть її на адресу:

Ukrainian St. Joachim and
Anna Charity Society
Old People's Home,
602 Redwood Ave
Winnipeg, Man.

За Комітет Т-ва Милосердя ім. св. Йоакима й Анни
Я. Небилович.
Т. Сталюк.

Так буде виглядати новий дім для старців при 622 Редвуд Еве., у Винипегу

СМАТС, САСК.
Весільні дзвони

Дня 6-го жовтня наша церква в Приймовім витала в себе рядом дві пари молодят, котрі звінчав місцевий парох о. В. Чарний.

п. Боднарчук зі Сокаль одружився з панною Костюк з Ростерн. Панна Костюк через кілька років працювала в п. В. Такера, знаного по цілій Канаді посла до Оттави, з Ростерн, котрий недавно зістав вибраний на провідника саскачеванських лібералів. Пан посол також приїхав на весілля і був присутний у церкві.

Друга пара молодих звінчаних то Іван Шавага з Марією Кнар. Батько пана Івана Шаваги довший час є предсідником при парохії а літом їздив на Конгрес до Винипегу. Був також основником парохії і все интересується всіляких справами. Батько молодої також є примірним господарем і ніколи не є скупий, коли ходить о якусь збірку. Дай Боже, щоби всі так розуміли наші пекучі справи.

Що тепер пекучою справою є скитальці, то при весільній церемонії переведено збірку, якою занялися пп. Ксьодзина і Кобринський. Збірка принесла $35.22. Слід підчеркнути що п. Іван Ксьондзина приобіцяв доручити 10 бушлів пшениці для скитальців.

Нехай це весілля буде примірним і для других. Най Бог нагородить обильними ласками всіх жертводавців, а молодим в щастю дасть прожити довгі літа.

Гість.

ВАЙТА, МАН.
Посмертна Згадка

Дня 18-го червня відійшов у вічність бл. памяти п. Іван Базюк. Помер від нещасного випадку у 37-ім році життя.

Покійний належав до гр. католицької церкви Рождества Пресвятої Богородиці (Сопівники) в Калієнто; брав активну участь у громадській праці а через послідних два роки був тростом при церкві. Полишив в смутку жену і три сини та старенких родичів.

На першого жовтня жена зарядила поминальну Службу Божу і гарний обід. Парохіяни зійшлися численно віддати послідну прислугу покійному. Підчас обіду місцевий парох, о. М. Швед, виголосив гарну промову і завізвав присутних до жертви на українсько католицьку пресу. Присутні зложили $12.00 з чого удїлено $7.00 на БНації. Всім жертводавцям складаємо щиру подяку, а покійному вічная память.

Михаїл Крайник

бл. п. Іван Базюк, жена та діти

ПОДЯКА

Отсею дорогою бажаю, зі зболілого серця, зложити сердечну подяку за співчуття всім тим, котрі потішали мене в часі мого великого смутку з причини втрати мого дорогого мужа Івана.

Складаю щиру подяку о. І. Калуському за відправлення панахиди і виголошення зворушаючої промови у вечер в хаті; отцеви Сенькові за похоронну відправу.

Дякую також родині Подольським за весь їх труд, що мене не опустили в моїм горю, та за зложення прекрасного вінка. Всім присутним дякую за участь в похороні.

Нехай Всевишний Вам всім нагородить а ти мій дорогий мужу, Іване, спи спокійним сном у вічности. Нехай земля буде тобі легкою як перо.

Горем прибита жена,
Анастазія Базюк, і діти.

З КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ БРАЦТВ
Торонто, Онт.

В днях 1-2 вересня ц.р. в місті Брентфорд, Онт., відбулася 11. з ряду конвенція запомогової українсько-католицької організації Союзу Українських Брацтв.

Якраз 20 років минуло від того часу, коли до Бренторд були з'їхалися представники двох запомогових товариств і на спільних нарадах злучили двоє товариств в одну запомогову організацію, Союз Українських Брацтв. Цілею цеї організації є нести матеріяльну поміч своїм членам в часі недуги, а також і у випадку смерти. На протязі 20. років, приходилось організації поборювати немало перешкод. Сьогодні С.У.Б. числить кілька соток активних членів, а маєток виносить понад 20 тисяч долярів. Отсей гарний маєток придбалось з дуже малої місячної членської вкладки, котра виносить лише 50 центів місячно. В часі недуги член побирає 6 долярів тижневої запомоги, а на випадок смерти, родина померщого отримує від 50 до 200 долярів посмертного. Добре булоб, щоби при кожній нашій греко католицькій парохії в Онтеріо, був зорганізований відділ Союзу українських Брацтв. Щоби можна якнай краще організацію поширити, Конвенція присвятила цій справі досить часу, і ухвалила спеціяльну кампанію за новими членами. Кампанія буде відбуватись в листопаді і грудні ц.р. як також в день 1-го січня 1947 р. Нових членів буде приниматися як слідує: від 15 років життя до 35 без вступного, а від 35 до 50. за половину вступного. Хто интересується цею організацією і бажавби в своїй місцевості оснувати відділ Союза Українських Брацтв, хай зголоситься на слідуючу адресу:

UNION OF UKRAINIAN
BROTHERHOOD,
113 Franklin Aave.,
Toronto, Ont.

Підчас нарад, не забули делеґати і за нашу пресу. Збірка на пресу принесла $15.00, з чого висилаємо на фонд "Будучність Нації" 5.00.

Настрій Конвенції був дуже гарний, взірцевий. Велику прислугу Конвенції зробив Всеч. о. Із. Борецький, парох Брентфорду. Своїми гарними промовами і порадами, немало причинився до успішного переведення Конвенції, за що всі учасники Конвенції дуже йому вдячні.

Делеґати роїхались з великим вдоволенням. Всі надіються, що слідуюча Конвенція в 1948 році буде багато кращою. А щоби так було, то всім бувшим делеґатам треба взятись до щирої праці, тоді можемо сподіватися, що успіх буде запевнений.

Секретар.

"ПО НИТЦІ І БІДНОМУ СОРОЧКА"

ПРО СИРОТИНЕЦЬ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ В АНКАСТЕР, ОНТАРІО

Доконаним фактом є, що наші заслужені, працьовиті та ціло посвячені Богу і свому народові Сестри Служебниці ПНДМ., купили великий дім, Сиротинець, в Анкастер коло Гамільтону. Дім цей має бути захистом, рідною хатою, вихованчим інститутом дітей сиріт, яких родичів воєнна хуртовина забрала з цего світа. Боже Провидіння віддало тих сиріток в опіку нам українцям тут за океаном. Правда, їх ще тут нема, але йдуть зусильні старання щоб їх забрали з того пекла.

Сестри Служебниці в імени заокеанських українців знайшли і купили Дім, Захист для тих сиріток в Анкастер за $180,000 (сто вісімдесять тисяч). Його знимка і опис вже були поміщені в українських часописях. Тому не буду опису повторити. Але за те треба щось згадати про саме купно Дому.

Правда Сестри Дім купили, але НЕЗАПЛАТИЛИ. Заплатити маємо ми заокеанські українці. Сестри мають його провадити і виховувати в ньому діти сироти.

Неодного українця та сума $180,000 застрашить. Але подумай брате й сестро що наші брати в старому краю потратили маєтки, потратили рідню і все, що мали і чим дорожили; їх серця боліли до скону, коли глядили як ворог палив їх маєтки, як вішав їх рідню, як виривав сина дочку з рук і гарапником гнав на перед себе в далеку незнану країну, а нас як би боліло тільки одну міліонову частину того, коли ми витягаємо жертву з кишені на Сиротинець, то Дім бувби заплачений в цілости до кількох місяців.

Сестри вже ходять колектувати гроші. Отже брате, як даєш, дай, щоб тебе боліло, не відчіпного доляра чи два, але так, щоб мусів кілька місяців працювати фізично чи умово, щоб ту жертву яку ти дав на Сиротинець зміг збалянсувати.

Кіченир це велике місто, але українців дуже мало. Парохія чи не найменша в Онтеріо, але зложила на Сиротинець $1024.50 готівкою а деклярацiями $375.00. А зложили:

По $100.00: Всеч. о. В. Філевич, Н. Стусс, Н. Нацюк. По $50.00— М. Стецик, Ф. Голюк. По $25.00: П. Цінціруk, М. Цінціруk, М. Атаманюк, І. Сулима, М. Вовк, М. Шпак, І. Ліваndовський, Г. Чорномаз, Л. Родосюк, п-ство Жовніри, п-а А. Боднар, Н. Сеньків, З. Кравчук, Н. Плекан, І. Петришин; По $15.00: пані Вавришин. По 10.00: І. Щурко, М. Стефанчук, Д. Періг, Н. Крамарчук, Л. Шльосар, В. Папроцький, Й. Кравчишин, панна М. Крачук, п-а А. Кравчук, В. Дудяк, І.

Пігура, п-і Й. Стадник, пані І. Папроцька. По 5.00: А. Куч[illegible] В. Сплавник, Н. Осташевський, Я. Лизун, В. Щурко, п-а М. Антонюк, Ю. Стефюк, В. Годований, Н. Андрейчук, Д. Кіт, М. Капшій, П. Кучма, А. Клочник, О. Ю. Любка, П. Петльований; Т. Бендзяк 6.00, Н. Цісарчук 4.00. По 2.00: Т. Підкова, В. Курпіль, І. Мага, М. Борій, А. Кульчицький, пані А. Равлюк. По 1.00: І. Пенцак, П. Вербовецький, пані Заблоцька, І. Воляйський, С. Бабій, І. Кузик (вже роками хорий в ліжку), пані Шевчук 50ц. Декляровані будуть тоді помищені, як виповнять свою обіцянку. Коли взяти під увагу, що вже через 4 місяці три великих робурових фабрик є на страйку то це значна сума для кіченерців.

Неодного кіченерця боліло, як жертвував, але коли подумав, що його діти мають батька і матір, мають хату, мають в що убратися і їсти до сита, а сироти голі, голодні, й нігде голови приклонити то його перестало боліти, а навпаки він чув навіть якусь внутрішню осолоду.

І не тільки поодинокі українці повинні жертвувати, але й товариства й організації. Найперше Комітет Українців Канади повинен виасигнувати значну суму. Канадійська Україна складає гроші на руки Фонду Допомоги Українців Канади, отже той Комітет повинен помогти в першій мірі сиротам скитальцям, які приїдуть до Канади.

Т-во св. Йосафата помагає парохіям будувати церкви. І це добре діло. А один наш священик сказав цего року на з'їзді БУК-а в Торонто, що "будуймо церкви, але не з цегли і каміння але будуймо перше церкви в наших душах, церкви з народу, а опісля ставити будівлі." Це золоті його слова. Англійці і французи будують першу велику школу а малу церкву в бейсменті. А вони сильні й у вірі і чисельно. І це нехай буде для нас заохотою. Тому всі поспішім з поміччю Сестрам Служебницям і заплатім Великий Сиротинець в Анкастер.

Приятель

Адреса сиротинця:
St. Joseph's Orphanage,
Ancaster, Ont.

З ПРОМОВИ ПРЕЗИДЕНТА ЦУКК. П. В. ВАЛЛА.

КОТРА БУЛА ВИГОЛОШЕНА НА З'ЇЗДІ БУК-а У ЙОРКТОНІ, 13-го ЖОВТНЯ, 1946

(Важніші уривки)

Потреба Спільної Католицької Акції

Для внутрішної сили та для успішного виконання наших католицьких потреб, нам треба ко-ординація та концентрація.

1. щоб рости і тим забезпечитися
2. щоб для кращого поступу міняти тактичні методи й роззоружувати всі елементи ворожі нашому католицькому життю.
3. щоб більше ефективно володіти нашою могутньою суспільною силою в цілі, щоб виплекати католицькі сили, котрі булиб моральні, думаючі, принципові, агресивні та поступові.
4. щоб через старання та християнське образовання сумлінь, забезпечити краєви цілі ряди зразкових горожан, дбайливих не тільки о добро Церкви, але також о суспільне добро, а заразом з тим о індивідуальне й домашнє добро.

Боротьба за людські душі заострилася.

На нас лежить, разом з другими ідейними християнами світа, широка праця і величезні обовязки. Хотяй "Ві І Дей" та "Ві Джей Дей" вже минулися, світ не знає миру. Боротьба за людські души заострилася іще грізнійше; проти-християнські сили постійно організуються, ведуть свою пропаганду і стають рік річно більш завзяті та досконалюючі. Вороги Бога килять на Церкву наклепи, насмівають її і кажуть "ходіть за нами." Пора, щоб ми сильно заговорили вічну правду.

Чи світ приняв християнський спосіб життя?

Не є правдою, що світ щиро приняв християнський спосіб життя та знайшов його невистарчаючим; правдою є що християнський спосіб життя, що принесби повний добробут всім людям, є тяжкий, і тому ніколи докладно і совісно не був випробований.

Модерні рецепти для повного добробуту доводять до масового рабства.

Ми бачимо ріжнородні модерні рецепти якими кажеться можна буде завести "рихт" на світі. Ці рецепти базуються на революційних, матеріялістичних теоріях які доводять до тоталітаристичних систем, які ложно обіцяють вратувати людство від ріжноманітними закликами а які в практиці (і про це факти говорять) доводять до масового рабства, до цілковитого знищення релігії, та демократичних принципів щасливого та справедливого суспільного життя.

За кращу будучність:

Ми, разом з іншими католиками, маємо сміло скупчити і стартувати наші сили для оборони Христової ідеї, морального, християнського демократичного життя — і ми явно кажемо і маємо казати

що наші католицькі засади справедливости та любови ближнього є основними для загального добра.

що тоді, як запанують на світі Христові ідеї в їх далекоглості, тоді і Україна, наша дорога, буде дійсно вільна і дійсно щаслива.

До сеї могутньої боротьби за кращу будучність у Канаді ми мусимо приложити свою творчу силу, щоб "розвязати і упорядкувати суспільне питання по думці християнських засад."

Що це є Католицька Акція?

Католицька Акція є участь світських в єрархічнім апостольстві Католицької Церкви для оборони релігійних і моральних засад, заразом для розвитку здорової і хосенної суспільної акції під проводом церковної Єрархії, незалежно, і по над всякі політичні партії в цілі відновлення католицького життя в родині і в суспільності."

Св. Церква каже нам:

"Не чекайте. Приглянітеся правдиви[illegible] ... зорганізовано ідіть на зустріч вимогам часу, поможіть суспільності розвязати проблеми по думці християнських засад."

Хто бере участь у Католицькій Акції?

Ми всі по отриманню святого хрещення, обовязані брати участь у Католицькій Акції після нашої змоги, без ріжниці віку, полу, становища чи політичних поглядів.

До тепер богато католиків думали, що оборонити Церкву і Христові права на кожному кроці мають тільки Епископи і священики. Ст. Отці називають байдужими таких католиків.

"Це хибний погляд," каже Св. Отець, "коли хто вважає за вистарчаюче якщо він тільки сам або в своїй родині буде жити згідно з Божими заповідями. Негідний назви християнин той що не цікавиться долею ближнього і повторює Каїнові слова — "Хіба я сторож мого брата?"

СПРОВАДЬТЕ СОБІ ДОБРУ КНИЖКУ

НА ДОВГІ ВЕЧОРІ

БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ... історія зединення української Церкви з Апостольським Престолом. .... Ціна 25

АЛЬМАНАХ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ. має 630 знимок-фотографій наших вояків... тисячі імен наших ранених, полеглих та відзначених... богато ілюстровану статтю "Тернистий Шлях України до Волі" .... Ціна $1.00

КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ .... Ціна .25

БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ... в українській та англійській мовах. Старого Завіту: ціна 25ц. Нового Завіту: ціна 50ц.

МАРТИРДОМ ІН ЮКРЕЙН в англійській мові... про переслідування української католицької Церкви большевиками. Ціна 25ц.

Замовлення разом з грішми шліть на адресу

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
131 Main Street, Winnipeg, Man

НА ЛЕКЦІЇ ГРАМАТИКИ

Що це є злучка?— скажи мені, Левцю Незнайко.

Злучка, це є часть мови, яка в реченню лучить поодинокі слова і цілі речення.

Скажи мені речення, де буде злучка.

Пес є привязаний ланцухом до буди — каже Левцьо.

А деж тут є злучка? питає здивований учитель.

Ланцух — бо ним пес є злучений з будою — відповідає Левцьо

ЧИ ВИ відновили свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ІНСТИТУТ В САСКАТУНІ

о. Н. Сирий, Арран, Саск.	50.00
о. М. Колодій, Канора	25.00
П. Ковбель, Канора	25.00
о. Криворучка, Саскатун	20.00
Я. Лисишин, Канора	20.00
Дм. Гуска, Гаес, Саск	10.00
М. Кукура, Гаес, Саск.	10.00
Г. Секундяк, Верегін	15.00
Гр. Козакевич, Айтуна	10.00
М. Дерешівський, Дніпро	10.00
Вол. Джумага, Верегін.	5.00
Гр. Сніданко, Йорктон	5.00
Н. Явний, Йорктон	5.00
М. Гриневич, Вакав	5.00
Др. Дубіцький, Канора	5.00
Дрібними	51.71

ВИ — напевно знайдете з поміж Ваших знакомих одного, що ще не має у себе БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

ТРИ СИНИ СВЯЩЕНИКАМИ

Пан і пані І. Лаптута з 242 Члеим. Ст., Бафало, Н.Й., мають три сини священиками. Всечесні оо. Петро, Дмитро й Іван [illegible] ЧНІ. Всеч. о. Іван [illegible] висвячений на священика 17-го вересня ц. р. у [illegible] Н. Дж., Їх Ексц. Кир Константином Богачевським. Щаслива родина!

ЧИ ВИ — вже вирівняли свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Buy Canada Savings Bonds
8 out of 10 will buy again

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського перевів о. І. Ш.)

(Продовження)

Вкінці завели нас усіх на велике подвіря вязниці, (в місточкові Червень), що була окружена високим деревляним парканом, завершеним кількома рядами колючих дротів. Мущин відразу відлучили від жінок. НКВДисти посідали на лавках в куті подвіря, під вікнами канцелярії вязниці, й звідси могли слідити за кождим нашим потягненням. Ще інші пильнували нас з вікон вязниці, не числячи вже сторожів, що стояли в високих вежах, що окружали вязницю з усіх сторін. Сонце пригрівало немилосердно. Було страшно горячо. Високий пліт затримував кождий подув вітру. Мені так зле робилося від тої горячі, що почував я себе зломаним чоловіком. Мої поиятелі добрі, побачивши мій оплаканий стан, почали питати, чимби могли мені помогти. Тоді попросив я їх, щоби були такі добрі і нарвали мені китицю румянку і мятки — тих цвітів росло дуже богато на подвірі вязниці. Коли тільки сказав я сі слова, упав на землю неначе мертвий. Стасис І. і Вінкас М. принесли вязанки зілля. При їх помочі підніс я трохи голову до гори і вдихуючи милий та спокійний запах мятки і румянку я заснув. Як довго я спав, не знаю. Збудили мене приятелі, котрі принесли мені зимної води до пиття. Трохи відпочивши, напився я води і почув себе богато краще. При помочі Вінкаса і Стасиса перейшов я подвіря вязниці і дійшов до кута де стояли дві бочки води, що їх щойно принесли сторожі. Скинув я сорочку і нагнувся а тоді моя товариші поливали водою мою голову, плечі і рамена, при чім шурували мене руками. По такім купелі і масажі почувався я настільки вже сильним, що міг ходити без помочі товаришів.

Прийшов вечір а з ним і стало холоднійше, а вкінці навіть так холодно, що ті, що мали тільки сорочки на собі, таки добре були померзли. Дав я свій плащ Іванові Д., мому приятелеві з келії ч. 94, котрого припровадили були до вязниці в Ковні в одній тільки сорочці і так олтий був він дотепер.

Ми навіть не мріяли, що дістанемо що їсти. Але, понад наші сподівання, дали нам трохи поживи. Приказали нам посідати на землю ґрупами по 12 чоловіків в одній ґрупі. На кожду ґрупу дали малий бохонець хліба, котрий усім нам дуже смакував. Перекусивши, почувалися сильнійші. На приказ НКВДистів мали ми сидіти дальше в ґрупах, не рухатися, а коли хто з нас зробив який рух, тоді зараз сторожі, що ходили около нас, звертали свої карабіни в сторону тогож і грозили розстріляннням. Кілька разів стріляли сторожі в повітря. Оден з НКВДистів, котрого обридливе лице ще й до нині стоїть перед моїми очима почав садистично "забавлятися" з неша[illegible]ними вязнями. Коли тільки хто поруишився, тоді він підносив револьвер до висоти свого правого ока та поволи та з великою пильністю брав на ціль нещасного, вдаючи при тім, що зараз потягне за цинґель (язичок) револьверу. Полонений, котрий на собі переніс такий експеримент, спевністю за всяку ціну старався, щоби вже більше не поруишуватися. Той НКВДист був найкращим взором монгола: велика довга голова, покрита густим чорним волоссям, довгий жидівський закручений ніс, грубі варги та великі надщерблені зуби.

Оден з НКВДистів дуже докладно пильнував нашу групу-арештантів з вязниці в Ковні. На нас стало спочивало всевидюче око нашого непрошеного "ангела хоронителя." Я остеріг моїх приятелів, щоби говорили як тільки можливо мало і як найтихше, бо ми знали, що він може розумів по литовськи.

(Далі буде).

Перше св. Причастя дітей при парохії церкви св. Николая в Кенора, Онт. По середині парох о. І. Кришталович.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM. THE FUTURE OF THE NATION, 131 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти

Не одно з вас дітей, як трохи стане темно, то Ви боїтеся... декотрі якогось вовка медведя... а ще інші відьми. Декотрі трошки а декотрі то дуже бояться... так що як потемніє, то вони з місця з хати нерушаться хіба як вже хтось з ними йде.

Не є добре боятися, хотяй треба бути обережному як би Ви мешкали коло якогось великого ліса а в тім лісі дійсно були медведі... ну то тоді треба уважати... але навіть і тоді нема чого тремтіти і упадати у страх коли трошки потемніє. Бо як ви упадете у страх тоді Ви безрадні і на [illegible] як би була яка небезпека то Ви так застрашетеся, що навіть з місця неможете рушити.

Часом старші Вас страшать, найбільше тоді, як Ви виробляєте якісь збитки то Вам кажуть як небудете сидіти тихо [illegible] ... Так діти [illegible] берують [illegible] ... виробляються "боягузи." [illegible] Отже обі діти не треба боятися але треба бути обережному, [illegible] дійсно є [illegible]

Вуйко Трохим

ЗАЙЧИК—БОЯГУС

[illegible] діти рано в [illegible]
[illegible] стежку перебіг
[illegible], скоком боком
[illegible] скрився за потоком.

[illegible] діти на обід.
[illegible] зайчик скочив в брід
[illegible] хвостик, змочив вус,
[illegible] зайчик боягуз.

Іванка Трешинська

ДОБРА РАДА

[illegible] навиворіт наличшку,
[illegible] обертаєш?

[illegible] на правім боці дірка,
Та, мамцю, не знаєш??

ПОСИЛАЄ ВІРШИК ПРО ОСІНЬ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Беру участь у контесті на жовтень. Не знаю чи мені вдасться виграти нагороду але пробую.

Посилаю Вам також віршик про "Осінь," що мене мама навчили:

ОСІНЬ

З дерев листя поспадало
Тепла вже не має,
Вітер холодний віє,
Мороз землю інієм вкриває

Десь з далека жайворонки
Крачучи сумує.
Ті на рідний наш край любий,
Зиму вже звіщує.

На цей раз більше не маю що писати. Здоровлю Вуйку всіх читачів Діточої Сторінки.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта.

ПС. –Також посилаю 25ц. на скитальці.

Від Вуйка: Гарний віршик тебе мама навчили, Николаю. Дякую за твою жертву скитальцям.

КОНТЕСТ НА ЛИСТОПАД

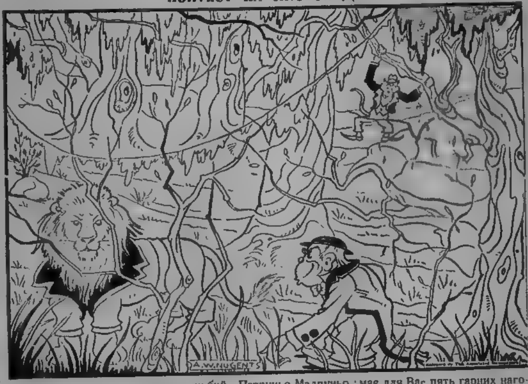

Тут бачите льва і дві малпочки. Лев виглядає дуже злостно. [illegible] чому? Не знаєте? Ну то скажу Вам. Звірі в далекій Африці часом люблять бавитися так як Ви. Тепер якраз бавляться "СХОВАНКИ." На льва припала черга шукати і він ніяк не може найти ще два слоні. Маленький Петруньо-Малпуньо, що висить на дереві, каже, що він знає де тих два слоні сховалися... але він ні левові ні вам не хоче сказати. Ану пошукайте Ви. Десь вони є в тім густім лісі. Як знайдете, зазначіть їх хрестиком а тоді помалюйте цілий образок добірними красками. Вуйко має для Вас пять гарних нагород. Зашліть свої малюнки разом з Вашим точним іменем та адресою перед 20-го листопада на сю адресу

Uncle Tom's Coloring Contest,
The Future of the Nation,
131 Main Street,
Winnipeg, Man

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

Рисунки жовніра "МОЛОКОСУСА" були дуже добре виконані. Декотрі "молокосуси" мали дуже великий живіт, оден мав сиву голову (певно хтось його побив), ще інші виглядали так як маленька бочка. Найгарнійший прислала **Наталка Лесько** з Судбури, Онт. Її рисунок висить тепер на стіні зараз коло Вуйкового столика в Редакції. Всі гості до Редакції його бачуть. Конґратуляції Наталко. Другі контестанти, що виграли нагороди були **Николай Одинський з Айрон Ривер, Алта., Василь Гаврилюк з Сидний, Н.С., Мирослав Крук з Винипеґу, та Ольга Корнило з Лорензо, Саск.**

Контестантами ще були - Івась Гавриляк з Сидний, Н. О., Петро Козіцький з Киндерслей, Саск., та Мирослав Щйлюк, Ґрейт Дір, Саск

Деінде на сторінці є новий контест, мальовання. Вуйко сподієтьcя богато малюнків. Будемо видіти чий малюнок піде на стіну цим разом.

ш-ш-ш! Нашко

Вуйко скаже Вам...

Що Ви іще маєте два місяці часу в річнім контесті Діточої Сторінки в котрім нагороди є - **ДВА СЕТИ ФОНТАНОВИХ ПЕР ТА ОЛІВЕЦЬ і вісім фонтанових пер.** Беріться до роботи, бо нагороди гарні чекають Вас

Мирослав Шилюк з Ґрейт Дір, С'ск., прислав свою фотографію. Він пише, що він любить малювати, рисувати та майструвати, і хотівби бути малярем як виросте. А де Ви другі члени Веселої Родини... де Ваші фотографії?

На сироти скитальці прислали знова **Мирослав Крук з Винипеґ, Ман., 1.00, а Николай Одинський з Айрон Ривер, Алта.— 25ц.** То разом маємо $1.25. Як дійде до $10.00 то знова вишлемо оден пакунок дітям скитальцям. У жовтні Весела Родина Вуйка Трохима вислала оден пакунок за $15.00, через Іміграційну Реферантуру при Централі Українців Католиків Канади Гарне діло діти.

Мирослав Крук з Винипеґ, Ман., жертвував $1.00 на Діточу Сторінку. Дякую Мирославе

Наталка Лесько з Судбури, Онт., переслала відновлення передплати БН для свойого [illegible]

У пятницю, 24-го жовтня, відвідали Вуйка, **Ярослава і Богданна. Павлишин та Анна Хлібойко, всі з Норвуд, Ман.** Вони того дня мали "голідей" бо учителі були на конвенції. Всі три їхали на пробу співу Діточого Хору при церкві св. Володимира і Ольги і по дорозі вступили до Вуйка. Згаданий хор провадить п. О. Мушій. Всі дівчата записали своє імя до КНИГИ ГОСТЕЙ та дістали від Вуйка гарні памятки відвідин.

Хто буде слідуючий що відвідає Вуйка?

ПРЕДСТАВНИК БН.

Михайло Матвійчина

З першим жовтнем, молодий Михайло Матвійчина зістав назначений представником БН на Винипеґ

Він має право збирати нові й старі передплати

До нього можете удаватися з довірям.

Це є велике призначення для так молодого Михайла, але він своєю невтомною працею для БН заслужив на це.

Діточа Школа у Трамвою (трейн) у Північній Онтерії. Шкільна ґара трамваю стоїть в одному місці цілий тиждень. Учитель завдає досить роботи до дому так, щоби діти мали що робити аж до того часу, аж знов та шкільна ґара прибуде до їх околиці. Ці школи називаються "подорожуючими школами." Бачите як діте пильно вчаться. Вони знають, що наука їм застeся коли вони підростуть.

СПРОСТОВАННЯ

У числі з 15-го жовтня було подано, що Весела Родина дала $1.00 на пакунок живности дітям скитальців. МАЄ БУТИ $15.00.

МАЛИЙ БАЗАР

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я Вам сердечно дякую за ту гарну нагороду, що я виграв у контесті за вересень.

Коло нас тепер зимно і сніг перепадає

Ми мали базар на нашу

Останні Вісти...

200 ДІВІЗІЙ РОСІЙСЬКОГО ВІЙСЬКА СТОЇТЬ НА ПОГОТОВЮ в державах що підлягають Советам — сказав Чорчил, бувший премєр Британії в англійськім парляменті. Кілька днів пізнійше затвердив що мае факти доказати що те, що він сказав у парляменті, є правдою.

КОНСЕРВАТ ВИЙШОВ ПОБІДНИМ В доповнюючих дом. виборах у Портедж ля Прері, Манітоба, зістав вибраний п. Кел Миллар, з консервативної партії, на місце бувшого п. Г. Лідера котрий нагло умер цього року. Лідер був лібералом.

КОМУНІСТИ ВІДСТУПАЮТЬ в Китаю де під сю пору провадиться домашня війна межи урядом та комуністами.

ШИСТКА НА МОЛОДЬ У СОВЄТАХ— Неминула чистка і молоді у Советах бо і молодь вже заразилася "всілякими буржуазними впливами," сказано що у Комсомолі (комуністичний союз молоді) закралися великі недостачі, після розуміння комуністичної партії, та що командирі мусять звернути більшу увагу на політичне і військове виховання советської молоді.

ЖИТТЯ І НАУКА ІСУСА ХРИСТА
переповіджені в приступний спосіб в мові українській і англійській

ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

у новій книжці уложеній о. А. Луговим під наголовком

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

Гарно прикрашена численними світлинами з життя нашого Божественного Спасителя

Ціна примірника з пересилкою 50ц.

Замовляйте в:
THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK

або через автора:
REV. A. LUHOVY, P.P., Box 85, ETHELBERT, MAN

церкву. Я був на базарі. Був він дуже успішний.

Я намалював жовніра "молокосуса." Також посилаю свою фотографію. Здоровлю Вас щиро Вуйку Трохиме.

Мирослав Шилюк,
Грийт Дір, Саск.

Від Вуйка: Дякую за фотографію. Ти вже досить великий.

Добра Рада

Юрчика дуже боліли зуби. Батько казав, що піде з ним до дентиста, який вирве хорий зуб і буде спокій. Юрчик боїться йти до дентиста.

На це підходить його менший братчик, Зеньо, й приговорює до нього:

Дай вирвати цей зуб, дальше будеш мати один меньше до чищення що рана.

ЗИМНО КОЛО НИХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Посилаю контест на жовтень.

Нині коло нас зимно, мороз тисне. Здається, що зима буде. Я дуже жалую за літом. Зими не люблю. Чи коло Вас Вуйку зимно? Здоровлю Вас Вуйку та читачів Діточої Сторінки.

Ольга Корнило,
Лорензо, Саск.

Від Вуйка: Тут у Вининегу також зимно але снігу ще не маємо.

ПОМАГАЄ ТАТОВИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Вже давно як я до Вас писав бо був занятий. Тут тепер в нас жнива. Я помагаю татови але не знаю чи вони мені заплатять.

Тут були отець Олійник і ми мали відправу у нашій церкві. Пробую контест на жовтень але не знаю, чи виграю нагороду.

Здоровлю Вас Вуйку.

Петро Козіцький,
Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Я є певний, що тато тебе винагородить за ту поміч, що ти їм давав підчас жнив. Може тобі щось гарного куплять.

ПОМАГАЄ СИРОТАМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, і Шановні Читачі Діточої Сторінки: Вже довший час я не писав до Вас, але насамперед хочу подякувати за дуже гарну нагороду, котру я отримав від Вас. Дякую Вам сердечно.

До нас вже зима зближається і треба лише вбиратися і взуватися. Я подумав про ті бідні сироти. Їм також треба помочі. Отож я посилаю $1.00 на сироти а $1.00 на Діточу Сторінку. Беру також участь в контесті на жовтень.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Мирослав Крук,
665 Селькрк Ев.,
Вининег, Ман.

Від Вуйка: Гарне діло, Мирославе, твоя жертва сиротам піде вона на ялинку.

ПОСИЛАЄ ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я вже довгий час до Вас не писала. Сього року я нікуди не їздила на вакації. На другий рік думаю поїхати на фарму.

Тепер Вам скажу, що я беру участь на сей місяць у контесті Діточої Сторінки. Не знаю чи виграю але пробую. Се є моя перша спроба у контестах ДС.

Також посилаю передплату Будучности Нації для мого тата.

Поздоровляю Вас Вуйку і жичу Вам всего добра.

Наталка Лесько,
266 Реджент Ст.,
Судбури, Онт.

Від Вуйка: Дякую за поздоровлення та передплату. Твій малюнок "Молокосуса" є знаменитий... найгарнійший за всіх і виграв тобі нагороду, котру Вуйко тобі осібною почтою висилає. Твій малюнок так Вуйкови сподобався, що він його повішав на стіні і показує всім людям, що приходять до Редакції. Пробуй контест на листопад. Знайди тих слонів та гарно образець помалюй. Поздорови від мене там свого отця Пароха.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

Листопад

3. Нед. 21 по С. .. Босежур
8. Пят., Вмч. Димитрія: Лейдівуд (празник)
10. Нед. 22 по С. .. Ловлендс
17. Нед. 23 по С. .. Брайтстон
21. Чет. Соб. Арх. Михаїла.. Тинда, (празник)
24 Нед. 24 по С. .. Гадашвил

о. Й. Корнило
Босежур, Ман., Тел. 63.

ПОДЯКА

Почуваємося до обовязку подякувати в першу чергу заридові та членам Товариства Податковців міста Вінніпегу, зарядам парохій, просвітним та запомоговим товариствам, та всім иншим, які своєю присутністю й голосуванням причинилися до успішного переведення номінаційної конвенції, на якій нас, нище підписаних, назначено кандидатами в надходячих міських виборах. Ми віримо, що одержимо рівнож нашу та вашого окружения піддержку підчас виборів, які відбудуться в пятницю дня 22 листопада ц.р.

А. Загарійчук, кандидат на алдермана
П. Тараска, кандидат на шкільного троста

МУДРЕЦЬ ПРАВДУ ЛЮБИТЬ

Не цурається правди мудрець
Хоч вона й з уст дитиничих буде,
[illegible]
Катання [illegible]
Ів. Франко

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади
[illegible]
431 Main St., Winnipeg, Ph. 92308
Домініяльний Заряд БУК-а
431 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд УКЮ
[illegible] Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд ЛУКЖ
[illegible] Main Street, Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а в Саскатуні:
[illegible] Sask.
Навчаний Інститут БУК-а в Едмонтоні
[illegible] Edmonton, Alta.
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Виннипегу
[illegible] Winnipeg, Man.
Виховний Інститут БУК-а в Торонто
[illegible] Wellesley St., Toronto, Ont.
Епархіяльна Канцелярія
[illegible] Winnipeg, Man.
Колегія св. Йосифа
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації
[illegible]

Редакція БНації
431 Main Street, Winnipeg, Man.
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Kryvuck
Fache Home, St. Boniface, Man.
Запомогове Братство св. о. Николая
Ukr. Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas, Head Office, Box 364
Sta. B, Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади
Ukrainian Canadian Committee,
201 McIntyre Bldg., Winnipeg

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, крижий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Поленша гварантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкіру руки і ноги терпнуть і змиміють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00. Пігулки $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F.N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!

Шліть до нас свербивус (ягідки в диких рож). Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Свербивус, книжочка 15ц.; 2. Поживно-Лічнича Вартість Свербивусу, 25ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
ВИРОБЛЯЄ АФІДИВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
ПОМАГАЄ ДІСТАВАТИ ДОЗВОЛИ НА В'ЇЗД ДО КАНАДИ

По інформації проситься писати на адресу:

UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535, Sta. B.
або: 428 Main Street WINNIPEG, MAN

А. ЗАГАРІЙЧУК І П. ТАРАСКА
КАНДИДУЮТЬ У ВИНИПЕГУ

В салі Товариства св. Івана Милостивого в Винипегу відбулася конвенція 11 жовтня, скликана Товариством Податковців Північного Винипегу.

На конвенції одобрено кандидатуру Андрія Загарійчука, який буде кандидувати на міського радного на місце (провинціонального) посла Василя Шкрабі. Тараска, що є тепер головою міської шкільної ради, буде знову кандидувати на члена шкільної ради.

Крім п. Загарійчука були внесені на кандидатів до міської ради С. Ребчук і М. Барилюк, одначе п. Загарійчук дістав найбільше голосів.

Голосовання відбудеться на 22-го листопада. Наші голоси нехай ідуть на наших кандидатів.

ПОШУКУЮТЬ

Хрептюк Никола, син Михайла, пошукую свого дедя **Петра Довгонюка** з села Загайпіль, почта Гніздець, повіт Коломия, і тету **Параску Довгонюк**, з роду Хрептюк, що виїхали до Канади і перебували весь час в Едмонтоні до неї війни.

Микола Семенів пошукує своїх краянів з Винипегу і Оттави в Канаді, а іменно **Михайла Ковальчука** і **Юрка Ковальчука**, **Анткова Юрка** і **Анткова Івана**, а також своєї сестри в **Аргентині Марії Семенів** з Увисли, повіт Копичинці. Аргентинські часописи [illegible] передрук.

Павлина Кос, з роду [illegible], дочка Анни [illegible] Костащук з [illegible] пошукує своїх кревних, які в 1910 році виїхали до Шин[illegible]

в Америці **Івана, Теодора і Ярослава Костащуків.** Американські часописі просимо о передрук.

Адреси пошукуючих є в редакції Будучности Нації. Коли пишете за адресою подайте конечно дату числа БН, під яким поміщено є пошукування.

ВЛУЧНА ВІДПОВІДЬ

Учителька розказує дітям на годині науки про річи звідки беруться всякі предмети й продукти, потрібні людям для щоденного ужитку та для життя. По скінченім оповіданню починає перепитування [illegible]

240 СТОРІН
цікавого читання та ілюстрацій це

АЛЬМАНАХ
КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

З него ВИ познакомитеся з тисячами нашими героями ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

У нім ВИ побачите поверх 600 ілюстраций-знимок ВОЯКІВ, ВІЙСЬКОВИХ шпиталів, ЦВИНТАРІВ, КАНТИНИ УКР. КАН. ВОЯКІВ У ЛЬОНДОНІ, — ілюстраций з життя наших вояків.

Є там мапа Канади, України, наші прапори, гимни канадійські та українські, та патріотичні вірші.

Є там ілюстровані статті — "ПОВСТАНЧА АРМІЯ," "ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ УКРАЇНИ ДО ВОЛІ," З МОГО ПЕРЕБУВАННЯ В ЕВРОПІ ПІДЧАС ВІЙНИ".

Для бувших вояків та їх родин, особливо, це все є цікаве, займаюче.

Ціна Альманаху є лиш $1.00.

Мусимо зазначити, що наклад цего Альманаху дуже скоро вичерпується. Щоб запевнити для ВАС альманах мусите сейчас вислати своє замовлення. Для Вашої вигоди подаемо тут картку замовлення. Виповніть її негайно та зашліть на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $...... і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Почта ....

(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневник в Канаді. $1.00 на Рік.

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV. ч. 22 (214) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Листопада, 1946 — No. 22. (214) YORKTON, SASK. November 14, 1946

Дні Страждань

НАД СЯНОМ І БУГОМ

Від Перемишля до Сокалю править ще два наших священиків в рядах УПА— коли спокій. В Любачеві, в нашій церкві, час до часу править польський ксьондз, а по селах задумують поробити костели з церков. В Перемиській катедрі засіли Кармеліти.

(Віст Бельгія)

Український нарід терпить тепер жорстокі переслідування за те, що хоче бути вірним батьківській вірі та своїм ідеалам.

Звернули ми на це увагу вже много разів. Звернули і на це увагу Бельгійські католики та підняли протестаційну акцію щоб виступити перед світовою опінією проти жахливого червоного терору.

Українському духовенству, яке з малими виїмками стало вірним своєму найвищому Пастереві після заклику в Енцикліці виданій з приводу 350-літної річниці Берестейської Унії, неможе знайти слів похвали. Їх крівава мартирольогія на чолі з їх Епископами, буде записана в історії Української Католицької Церкви як оборонців своєї віри та як оборонців свободи віри... основної свободи людства в християнському світі.

Дні страждання продовжаються.

Подаємо за "ШЛЯХОМ", з Америки, опис очевидця польсько московського большевицького звірства, тих днів страждань, тих переслідувань Христової Церкви поневолених народів, в котрім наші брати знайшлися. Читайте та другим подайте до читання цей опис про ті нелюдські діла які теперішня диспотична тиранія виконює.

Містечко Любачів належало і приходом большевиків, дня 22. липня, 1944 року, до так званої Радянської України. Щойно на підставі договору між урядами Радянської України й П. К. В. Н.-ом це: "Польські Комітет Визволення Народового" прилучено це містечко до Польщі.

Довго не являвся польський уряд, бо там ситуація була в руках УПА (Українська Повстанча Армія). Поволеньки приходили Поляки з большевиками й почали ловлю людей до армії.

В тім поляки віддали большевикам найбільше прислуги. Вони з ревністю неофітів виловлювали наших людей і видавали большевикам, робили це навіть польські священики.

Кого не могли ізза прилюдної опінії віддати в руки большевикам або арештувати, на тих уряджували напад ночами: їх грабили і вбивали. Жертвою мордів, що їх поповнили в тім часі виключно поляки й дали не тільки старі, але навіть малі нелітні діти. Жінок і дівчат ганебно по дикунськи насилували. Жертвою насильства падали навіть дівчатка в літах 10 до 14.

Нерідкі теж були випадки, що така нічна акция кінчилася підпалами хатів і цілих сіл, а свідків насильства кидали живцем в огонь.

Такий випадок мав місце в с. Люблянець, де знасилувану дівчину кинули живцем в огонь.

Грабіжі орди поповнювали в той спосіб, що польська міліція викликала наших людей, будьтоби на так званий форшпан. По дорозі власників вбивали й кидали де попало а коні й віз забирали.

Богато людей, що поїхали буцімто на форшпан — знайдено їх трупів щойно підчас сінокосів в траві, літом 1945 року.

В тому часі Поляки самі або на спілку з НКВДистами спалили багато сіл і замордували незлічиме число людей. Наприклад в селі Гораєць— село спалили і забили понад 185 осіб, в тому числі 25 дітей до 6 літ. В Лежайську замордовано понад 80 осіб, в Курилівці понад 120 осіб, в Дубні, повіт Ланцут понад 150 осіб, дуже богато в Дубрівці, в Кречовичах, в Каньчузі в Міротині, в оратині, в самому місті Ярославі, замордовано 60 осіб. В повіті Ярославі жертвою польськоо дикунства впали такі села: Горниця, Добра,— на це село напали кілька разів і мордували, Майдан Сінявський, Молошич, Зарадава, Монастир і Теплиці.

Верхом мордів було село

(Продовження на стороні 2)

ГОЛОВА УКЮ МАНІТОБИ

п. Полікарп Божик

На З'їзді Українського Католицького Юнацтва у Сенді Лейку, Ман., в днях 26-го і 27-го жовтня, п. Полікарп Божик, син бл. п. каноніка Божика, та редактор Сторінки для Молоді у Будучности Нації, зістав вибраний головою УКЮ Манітоби.

УКЮ Манітоби Росте!

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ З'ЇЗД У СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

ПОЛІКАРП БОЖИК ВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ
$125.07 ЗІБРАНО НА СКИТАЛЬЦІВ

Сьогорічний З'їзд відбувся в Сенді Лейк, Ман., заходом та старанням місцевого пароха о. М. Григорійчука, в днях 26-27 жовтня, 1946. З'їзд вповні удався – а се головна заслуга невтомного о. М. Григорійчука, що подбав був навіть про се, щоби хор молоді з Транскони, делегати з Винипегу і члени Ман. Екзекутиви УКЮ прибули за З'їзд спеціяльними басами до Сенді Лейку з Винипегу.

Погода дописала – було холодно але погідно. Настрій в учасників бадьорий. Усіх делегатів зареєстрованих було з 17 відділів УКЮ, гостей та учасників коло 500.

З'їзд звеличив своєю присутністю Преосвященний Кир Василій Ладика. Підчас концерту в неділю зібрано між присутними $125.07 на пакунки живности для скитальців. Ці гроші передано до Централі УККанади, 431 Мейн Стріт, Виннипег, котра вислала вже 12 пакунків, по 49 фунтів кождий, через компанію КЕР, нашим скитальцям в Европі.

Не можна позабути про сю велику гостинність о. Пароха М. Григорійчука, з якою витав кождого делегата і гостя. Подбав для кождого про нічліг, перекуску, так що кождий, що був на З'їзді буде мило згадувати тих кілька днів перебутих в Сенді Лейку.

З Отців на З'їзді, побіч о. Пароха, були слідуючі: оо. Мирослав Б., Роман Хомяк, ЧНІ., Мирон Кривуцький, Боніфатій Слобода, Йосиф Форнальчик, Стефан Борис і Ігор Шпитковський.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ З'ЇЗДУ, 26 ЖОВТНЯ, 1946

По обіді, в год. 5 пополудні, в парохіяльній салі відбулися наради молоді. При головнім столі засів дотеперішний заряд УКЮ Ман., на чолі з п. Іваном Козорізом, головою. Всеч. о. Б. Слобода, духовний провідник, провів молитву. І. Козоріз отворив З'їзд та сказав на се, що сьогорічний З'їзд робимо в 350 ліття Берестейської Унії. Дальше І. Козоріз здав звіт з праці Ман. УКЮ за послідний рік.

Потім скарбова писарка панна Квасниця здала скарбовий звіт.

Дальше відчитано привіти від УКЮ Онтерія та Централі УККанади.

Слідували потім реферати:

о. Б. Слобода виголосив реферат на тему "Українське Католицьке Юнацтво." Зміст реферату слідуючий: Тепер переживаємо часи організації. Усі організуються, робітники, фармарі, молодь, старші. Де організація, там сила. Організацію видимо в природі: наше тіло, пчоли, муравлі. Молоді треба також організації – маємо вести тут в Канаді дальше працю наших батьків. Молодь, що не організується в УКЮ поповняє великий злочин. Що се є УКЮ? Наперід УКРАЇНСЬКЕ— маємо гордитися, що походимо з українського народу, маємо його любити і се виразно зазначуємо усюди. Дальше КАТОЛИЦЬКЕ — нашим батькам БОГ помагав, бо були вірні Богові, і Його правдивій Католицькій Церкві. ЮНАЦТВО — се знак молодости, сили, життя. До молоді світ належить. Усі до праці!

По сім докладі, президія покликала до праці номінаційну Комісію на чолі з о. М. Григорійчуком.

"Місцеві відділи," се тема другого реферату, що його виголосила панна Єлисавета Мизак, писарка УКЮ. Зміст реферату: Наші відділи стоять перед двома трудноцами:

а) Нема з ким працювати — нас замало,

б) Що будемо робити.

До а): 10 або 5 членів творять відділ. Коли будемо мати кілька членів активних праця піде вперід

до б): Стало сходитися раз в місяць, вибрати заряд, голову, заст. голови, писара, скарбника. Збори мати в галі або в хаті. Виповнити членські картки, зібрати вкладки, можна і забавитися й часто робити підприємства. Праця дасть велике задоволення. Усе робити під проводом о. Пароха. Праця наша може бути а) забавова, танці, гра в карти, провадити хор, вправляти спорти, гарбатки, робити базар. б). Культурно-освітна, усе робити, щоби розвивати наші спосібности духові та збільшати знання, вправа в

(Продовження на стороні 7)

Українці Католики Альберти!— Приїзджайте всі на ЗАГАЛЬНИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД до Едмонтону, в днях 23-24-25 Листопада, 1946

ДНІ СТРАЖДАНЬ

(Продовження з сторони 1)

Пискоровичі, пов. Ярослав, почта Сінява, де замордовано понад 600 осіб. Парох того села, отець Оспак Пантелеймон під охороною Москалів виїхав на Радянську Україну.

Ціль мордів була ця, щоб заохотити українців до добровільного виїзду в Україну.

Подібно поступали в усіх селах що їх приділено до Польщі. В Бірчанському повіті жертвою бандитських нападів і грабіжників впали ось такі села: Березка — понад 100 осіб; місто Бірча, Брижава, Войткова, Грозьова (в Грозьові мав місце такий випадок):

Одного чоловіка арештували й перевезли до вязниці в Перемишлі, там його так били, що тіло почало гнити й відпадати кусніми, кидалася гангрина. Це видавало таку неприємну задуху, що його навіть не хотіли вбивати а так випустили.

В такім стані він пішов до шпиталю в Перемишлі та коли заряд довідався, що він українець, його прогнано як собаку. Так він прийшов до наших отців. Його нагодували, рани перевязали й він дивним чудом видужав і виїхав в Україну.

В селі Іскань вбито теж кілька десятків людей. Пароха о. Гука Михайла арештували, засудили на 10 літ тяжких робіт і вивезли до Плоцка.

Жертвою впали села Креців, Лімпа, Липа, Ліщава Горішна, Доріщня, Пяткова Руська, Тростянець, Явірник Руський.

Кровю мучеників за рідну землю й Церкву зрошена теж вся Лемківщина.

†

Жертвою мордів, що їх поповнили поляки в тім часі, впали такі священики:

1. о. Венгрович Орест, парох Команчі.
2. о. Білик Олекса.
3. о. Войтович Петро, парох Негрибки.
4. Волянович Петро, парох Горинця.
5. о. Гучко Василь, парох Радружа.
6. о. Демянчик Іван, парох Скопова, 82 літній старець.
7. о. Добрянський Микола.
8. о. Камінський Тадей, парох Міротина.
9. о. Кміцикевич Володимир, парох Підельщини.
10. о. Кнейчук Ярослав, парох Белзца.
11. о. Колтонюк Мирон, парох Жукова, декан Чесанівський
12. о. Конколовський Стефан, сотрудник і зять о. Демянчика, пароха Скопова.
13. о. Кулинич Стефан
14. о. Мацюк Микола.
15. о. Плахта Михайло, парох Сурохова.
16. о. Ридош Володимир, сотрудник в Поздячі.
17. о. Сембратович Анатоль, парох в Бахові.
18. о. Сивак Григорій.
19. о. Согор Лев, парох Кобильниці.
20. о. Сорокевич Іван, парох в Уйковичах, 84-літній старець.
21. о. Федевич Ілля, парох Креховичі.

В подібний спосіб вимордували поляки багато нашої інтелігенції й свідомих людей. Ворог завзявся, щоб в першу чергу винищити інтелігенцію мозок народу, активніших громадян, а із застрашеним простолюддям дасть собі раду.

(Продовження на стороні 3)

Всеволод Жарський Листвич

ЛІС ЖИВЕ

(Уривок із драматичної поеми, в якій описується перепетії двох висланників Української Повстанчої Армії, які були свого часу вислані за кордони для встановлення звязку з аліянтськими командованиям і українською громадою за океаном).

(Стара лісничівка, серед густого, дрімучого українського лісу. Деревища шумлять. Про що вони шумлять, хто відкрие таємницю іхнього містичного співу?... В кімнаті, порослій диким виноградом лісничівки ВОНИ).

ВІН:
Так бачите мій любий, що судьба
собача знов до нас ось шкірить зуби
і ми, звичайно, не з таких собі,
щоб уступить, не закінчивши діла.
Не вперше нам, здавалося б комусь,
у безвихідді опинитись чорнім.
Хоча б всьому, усім наперекір
з полумям віри молодої.
Хоча б і цілий світ напротив став
і темінь сіру землю обгорнула —
ми встоїмось, ми встоїмось і ще
нам раннє сонце очі прополоче.

ВОЇН:
Так, віра наша це свята,
нікому і ніколи не зломити,
і бачу я як молоді полки
за віру і за волю нашого народу.
а то й не тільки нашого, а всіх,
що ніч страшна їм небо заслонила
в вогонь пекельний перебоями ідуть
і непохильно плещуть прапори.
І чую я, що місце моє там-
між ними, літ моїх святих друзями —
а не у чужині якійсь глухій, пустій
чуже місить болото..

ВІН:
Коли треба
то треба нам і чужини
смердюче вимішать болото,
щоб всюди висохло воно

ВОЇН
Хіба ж! ..

ВІН:
Нам Бог послав велику віру,
вогонь палющий в груді вклав,
і перші ми знайшли забуту
велику правду. І її несем
на наших прапорах. Усім, усьому,
що ще не вмерло і вмирать
не хоче жебраків голодних смертю

ВОЇН.
Вони ж глухі. Вони ж сліпі. Вони ж
дурні проводирі дурних. Відомо ж
куди зайдуть і запровадять. І дарма
сліпі від віку просвітчати очі
Їм добре в сліпоті тій їх гидкій
по вулицях постукувать дрючками
і мурів лапатись, ліхтарень і плотів.
в калужі чвапати смертючі і собакам
судьбу завіривши свою мізерну, йти
не знаючи куди. Не знаючи навіщо
марнуючи Господен хліб святий.
Коли ж їм очі ось неждано отворити
вони мов діти стануть остовпілі
і гидь ціла минула стане перед їх
і до минулого не вернуться. Нового ж
уже запізно вчитися калікам їм.
Хай краще вже бовтаються в багні
і подихають там, як черви підземельні.
А новий світ- видючих, не сліпих.
вже не для них. Для нас. Для того
прошу, дозвольте і мені
ось тут між вами залишитись. Сонце правди
із вами оглядати. Або з вами смерть.

ВІН
Вмірать не хочем ми. А віримо,
що переможем з Богом ми.
Та тр б ак, і т.лі сперечатись,
вам друже відомий наказ.

ВОЇН·
Вже двадцять літ жахлива боротьба
нещадно оре наші ниви рідні
і проти всіх законів Божих і людських
нас кривдить, нищать, зневажають
ці даремно в небеса злітає крик
зневажених жінок. відірваних від мужа
і матерей нещасних, що дітей
самі у нужді й холоді ховають,
які від роду сиротами вже,
бо їх батьки по каторгах, по тюрмах,
на шибеницях незчисленних жизнь
свою ненаситному катов. оддали.
І мільйони згинули і згине без числа
людей, що праведні, що чисті
для того тільки, щоб сильніший хтось
до переситу черево своє наповнив
А ті, до кого ви мене шлете
з посольством, кровю писаним святою
регочуться вдоволено і ще
похвали плескуть товстими руками,
медалі злоті чорним душогубам шлють,
оркестрам власним кажуть гимни грати
і марші привітальні тим, що злочин їх
всі злочини всесвітньої історії усотеутисячкрать, у мільйони перейшов.
І тиснуть руку ката з всіх катів одного
і разом з ним полуднають, кавяр
смакують, що за сльози міліонів
покуплений жорстоко за мільйонів кров.
І він смакує їм. І дійсно... Байдуже,
що в тій самій хвилині десь далеко
жорстокий кат захланно хлепче кров.
І я, і я повинен їх переконати,
що чорне біле, і що ніч не ніч?

ВІН.
Переконаєте!

ВОЇН:
Я в те не вірю!
Переконає їх колись їх власна смерть.
Як власна кров їх бруки зачервонить
і голови полетять в порох королів,
вони тоді лиш ясну правду зрозуміють
і нас оцінять. Нашу дань святу,
що ми її без гомону приносили
вже двадцять літ на правди жертівник!
Тоді, та буде це хвилина перед смертю.
як ангели затрублять суд страшний.

ВІН:
Ви знаєте пророцтво?

(Лісом пролітає шум. Ніби дерева затривожилися чимсь, ніби неожиданий жах залопотів у коронах тисячлітнього пралісу. Малі дрібні клаптики сині заволокли хмари. А поміж неспокійний шум пронеслися голоси вривані, тривожні, та кроки.)

ВОЇН.
Це що, тривога?
Сторожа знак тривоги в далеч подає

ВІН
(підійшов до вікна)
Хтось надходить... Хтось зближається у поспіху... О, Боже!..
(до кімнати впадає обезсилена ЖІНКА)

ЖІНКА:
Рятуйтесь... Німці йдуть!

ВІН
Що сталося? Кажи, кажи на милість Божу...

ЖІНКА:
Що сталося? Питаєш? У селі
криваву купіль німці чинять.
Прийшли уранці. Обійшли село
усі стежки й дороги щільно обступили
а далі, як звичайно в них. До хат
зайшли і душі лічать. Де бракує
когось з родини задротують хату
бензиною ще щедро підоллють
і запалить. Самі стоять кругом
і до живцем попалених стріляють
Шукають повстанців. І кажуть: до ноги
все вибють. Нема пощади для нікого,
старих, малих, жінок, дітей
усім там нині смажать на печеню

ВІН
Що з матірю?

ЖІНКА
Що з матірю? Вони
за батьком слідом чорним поспішили.

ВІН
Застрілили?

ЖІНКА
Коли б... То в хаті їх замкнули
і запалили..

ВІН.
Це правда? Боже! Боже!

ЖІНКА:
До хлопців я продерлась перебоєм
і з ними разом на краю села
через ворожу лінію продерлися із моєю
в останній час. Рятуйтесь ви,
бо німців кажуть йде велика сила.
Ліси обступлять і кривавий день
настане на землі. І кажуть люди,
що літаки надвозять із фронтів
і танки взяти участь мають
у ловах нелюдних на звірів
двоногих. Все пропаде

ВІН·
Чули, друже?

ВОЇН:
Нічо не пропаде, ласкава пані, нас
не легко так то й знищити відразу
і в німців мало сили, ще, щоб ось
повстанців українських побороти
Хай спробують. Тут літаки
їм небагато допоможуть і гармати
хіба у небі дір наробить лиш,
повстанець- характерник і чарівник,
або семиголовий змий

ВІН
Сідай, люба...
Не легкий день ти маєш за собою
і перед нами що не знати цього нам.

ЖІНКА·
Не краще завчасу околицю покинуть?

ВІН
Ми виїдемо у час, ти тим вже не журись,
та це вже лиш думають уважно
а німці не такі то вже й гарячі. Ви
сідайте друже теж. І радіо наставте.
Льондону варто часом теж послухать.

ГОЛОС ІЗ РАДІО:
Усім, усім, що люблять волю й мир,
усім, що за свободу постояти вміють
наш пламенний із далечі привіт
ми волю вам, ми волю людям несемо
і Бог нам всемогучий помагає,
бо ми за правду, за єдину і святу,
щоб рівні всі на світі рівно жили,
щоб сильний кволого гнобити вже не міг,
щоб сонце волі людям всім світило.
щоб кожен нарід вільно жив,
і сильний, щоб малому все служив,
для всіх народів право одиноке,
про волю власну сам народ ріша,
а ми для кволих певна оборона
Хай всемогучий помагає Бог
нам наше рішення у дійсність замінити,
що його ми урочисто складаєм
у тій великій Атлантійській Карті

ВІН:
Пламенно горда воля в них така,
і одинокі ті нарешті зрозуміли,
що доки правда на землі отій
не запанує, довго так війна,
мов гидра стоголова буде жерти, нищить
усіх. Аж може дійсно— відтепер
нова епоха в світі запанує,
як каже це і Льондон і Ню Йорк.
(Здалека чути окінські копита. ВІН підійшов до вікна).

ВІН·
Надїздить хтось... Тривогу сурмлять.
(До кімнати вбігає ВАРТОВИЙ).

ВАРТОВИЙ:
Від півдня німці наступають. На приказ!

ВІН:
Трубити відворот. На схід напрямок.
(Через хвилину чутно срібні голоси сурм, які прориваютъ вечірні далечіні).

ВІН·
Ви друже вже готові? До відїзду?

ВОЇН·
Коли таке вже рішення незмінне,
коли добро народу того вимагає, я
готов.

ВІН
Інструкції в коперті
Дружина їде з вами..

ЖІНКА·
Боже милий!

ВІН·
Ти знаєш, що наш бій останній,
або ми виграєм його і наш народ
повстане в волі золотій назавше,
або назавше пропаде. Тому ж
не час на непотрібні сентименти.
ми перш усього слуги власного народу.
відтак ідуть всі наші справи. Ти ж
так само, як ми всі для справи посвятила
ціле життя. Одна у нас зоріє ціль
ми стратили усе, народ наш тратить
саме життя! Ми визволим його,
тоді про власне щастя думать час
Хай Бог благословить вас в добру путь.

ЖІНКА:
О, Боже. Боже! Воля хай Твоя
вже сповниться до краю. І по вінця
терпіння чаша хай наллеться. І тоді
нарешті сонце волі нам засвітить,
для цього все віддали й віддаю.
(ВІН підходить до вікна, в дверях зявляється ВЕРШНИК).

ВІН·
Поручник Ворон!

ВЕРШНИК
На приказ!

ВІН·
Ви з сотнею своєю вже готові?

ВЕРШНИК·
Як завжди!

ВІН:
Їх обоїх відставить до границі.
Завдання особливої ваги!

ВЕРШНИК·
Приказ!

ЖІНКА:
Хай Бог благословляє вас, мій мужу,
і всіх твоїх у бою тім святім!
Так, як ціла належу я мойому люду.
так серце вічно коло тебе все буде

ВІН:
Прощайте!... До побачення вскоровзі!
Сповніть усе, чого ждемо ми. А тоді
вертайтесь в рідний край. Він жде на вас,
так як і я на тебе ждатиму завжди

ВОЇН:
-Прощайте..

ВІН:
З Богом... З Богом... З Богом...

ТИМ, ЩО ВПАЛИ...

Коли Ви вмирали,
Вам дзвони не грали
І ніхто не плакав над Вами.
Лиш в чистому полі,
Ревіли гармати,
І зорі на небі
Вмивались сльозами.
Коли хоронили
Вас в темну могилу,
То земля від крови чорніша.
Під хмарою круки
Стадами летіли,
І бурею битва греміла.
На Ваших могилах
Хрести похилились,
Тернові віночки
Звалились до долу,
Спіть орли соколи.

Кільки разів милосердний Бог дасть нам дочекати Першого Листопада, тоді мимо волі, наше серце в грудях починає живійше битися, солодко здрігається і ми, хочаб були вже старші— молодніємо Чому?

Бо по столітних роках неволі, дня першого листопада, 1918, на наших рідних землях Західної України знова засіяло чудове сонце волі. Княжий город, Львів, став знова вільним. З ратуша того міста замаяли жовто-блакитні українські прапори; на вулицях стародавного княжого городу появилися добірні стежі з українськими національними відзнаками: на урядах вивісили тризуби, державні знаки Західно-української держави.

І тоді від імени старої галицької волости, від імени міліонів, силою Божого призначення, до свого народу промовив українськии уряд

Український народе:

"Голосимо Тобі святу вість про Твоє визволення з віковічної неволі. Від нині Ти господар своєї землі, вільний горожанин Української Держа- ...

То була велика хвиля, незабутня хвиля... по довгих, предовгих роках неволі сонце огріло струджене та зболіле лице землі, нашої дорогої України.

І ось чому, ми радіємо Першим Листопадом, чому наше серце радісно здрігається на згадку тогож.

о. І. Ш.

ДНІ СТРАЖДАНЬ...

(Продовження з сторони 2).

Та однак перечислився; наш нарід надто любить свободу. Він вхопив за зброю. Потворив відділи самооборони й гідно боронить своєї волі, волі, що така дорога кожному народові- буде він завжде боронити й не зложить оружжя доки її не здобуде.

Для нас іншого виходу нема, тільки боротьба, або "бути, або дома не бути."

Смерть нікому там вже не страшна, не плаче жінка над замордованим чоловіком, мати над окрівавленим трупом сина; дівчина не ридає над могилою любого-нареченого. Вони тільки по спартанськи питають чи гідно він боронив Батьківщину.

Вони й так не мають виходу. Якщо попалиб в руки ворога-поляка чи москаля їм вже не жити, в накращому випадку їх жде довголітня тюрма, або зимний Сибір

Тому наш нарід поставив собі за всяку ціну боротися за волю України, не зважаючи зовсім на жертви — свідомий правди мудрого вискаэу Тертуліяна: "Кров мучеників це насіння християн."

ПОСЕЛЕННЯ СКИТАЛЬЦІВ

ЩО РАДИТЬ АНГЛІЙСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ СЕР ФІЛІП ГІБС

"Я осмілююсь піддати думку про одну групу, про яку я знаю спеціяльно добре. В британській американській та французькій зоні окупованої Німеччини є яких 350,000 українців, які не бажають вернутися до їхньої батьківщини, тому **що вони втікли** від політичного й релігійного переслідування, або зі страху перед тим. Ріжні представники місцевих британських властей (УНРРА й урядовці военної управи) звідомляють, що ця група є пожиточною, підприємчива та добре себе веде. Вони з нічого збудували в таборах свої власні церкви, школи, робітні, театри і т.д. Вони не хочуть вести безчинно й безцільного життя залежного від милостині. Понад все, як мені кажуть, вони хочуть десь у свободі перед страхом працювати та чесно заробляти на життя.

Недостача гірників та рільних робітників у зєдиненому королівстві вже тепер відчувається, а буде вона ще острішa, як повернуть до Німеччини полонені. То ж чому ми не можемо на їх місце приняти українських скитальців не як "тягар суспільності" але як платних гостей"? Наша народня економія малаби хосен із праці тих людей і проблема скитальців булаби в частині розвязана в найбільш людяний і практичний спосіб, приймаючи їх гостинністю й даючи їм право азилю в заміну за їхню працю.

Нам не треба боятися, що вони стануться "постійними гістьми," бо ж вони безсумнівно вимігрують в своєму часі до обох Америк, де є велике й зажиле українське громадянство, що бажає їх приняти. Українці є знані із своєї рільничої та вуглекопної здатности. Їхня батьківщина — це приказковий "кіш хліба Европи" та має найбогатші в Европі копальні. В Канаді вони доказали свою піонірську вартість загосподаровуючи неторкнені плугом прерії Сибір був також у великій мірі загосподарований українськими переселенцями

Я осмілюють піддати цю думку в імені моїх українських приятелів, тому що ті збіги ці тепер безчинні в їхніх таборах, моглиб помогти розвязати на деякий час наші власні трудноші дістати рільничих робітників та видістати належну скількість вугля із наших копалень.

* * *

Добру раду дає сер Гібс.

Українське громадянство, як в Канаді так в Злучених Державах готове приняти наших скитальців. Богато наших добрих людей вже зголосилися до Централі Українців Католиків Канади, що вони годяться підписати афідевіти нашим скитальцям.

Канада цілком безпечно може приняти скитальців українського походження за котрих ручать наші громадяни тут в цім краю. Так як вже замешкані українці Канади здобули собі признання за їхню працю для своєї прибраної вітчини так і ті нові поселенці принесуть цьому краю свою здібність, працьовитість та підприємчивість

НАРІД ОПЛАКУЄ СВОЮ ГІРКУ ДОЛЮ...

Лист з Рідних Сторін

Село Л... Познань
20 вересня 1946

Дорогий Брате:

Загостили твої перші слова до мене і розвеселили мене та мою родину на сих чужих землях. Що ми пережили в часі сеї війни, годі описати. Подумайте які то є права, що зі своєї власної землі і зі свого села виганяють людей, одних на німецькі землі а других далеко на схід. Нарід оплакує свою гірку долю, якої дочекався. Але Богу дякувати, що ми живі і може Бог то всьо перемінить.

У відповідь на питання, які тут зарібки, подаю що робітник при роботі на залізній дорозі — на секції — заробляє 100 злотих на день. (Се значить $1 00, бо один польський урядник в Канаді подає до відома що за доляра в Польщі повинні виплачувати сто злотих. Іншими словами, злотий се один канадійський цент).

Фунт солонини коштує 100 злотих (то є $1.00). Фунт чорного хліба 11 злотих (або 11 центів); фунт волового мяса 75 зл.— літра молока 20 зл., яйце 15 зл. Убрання дуже брак. Уживаний сут коштує від 10 до 20 тисяч злотих (значить від $100.00 до 200.00); — уживана сорочка 500 зл., черевики до роботи 5,000 зл., корова від 35 до 75 тисяч зл., кінь від 50 до 100 тисяч зл.,— 200 фунтів жита від 80 до 100 зл., 200 фунтів пшениці від 1800 до 2000 злотих. Я виїхав з села В. ще 12 липня 1945 і не знаю де знаходяться прочі члени нашої рідні. За родиною пошукуємо через офіс. Я вже в другім місці. Там де я пірше був, закрали в мене два коні в апрілю, там де стояло советське військо, і ще зрабували мене. Отож я звідти виїхав. Тут з нашого села є лиш двоє.

Я отримав Ваш лист і пакунок. Той пакунок нас так розвеселив, що ми обоє з жоною плакали з радости. Я маю тепер лиш одну корову і 10 курей. Нічо не сіяв бо коней не маю. Трохи хліба заробив в других людій і може Бог дасть якось пережити зиму...

Брат Іван.

Подає А.
з Етелберт, Ман.

ПІШЛІТЬ СВОЇЙ РОДИНІ НА СКИТАЛЬЩИНІ в дарунку на Різдво цілорічну передплату БНації. Буде коштувати Вас лиш $1.50.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СВІТСЬКІ АПОСТОЛИ НА ЧОЛО!

Потреба світських в акції

Церква Божа має свою надприродну ціль, як першу і головну. Однак та ціль не виключає природних завдань і середників. Тому Католицька Церква веде Католицьку Акцію, в котрій світські видніють на чолі. Праця КАкції обіймає всі ділянки життя! Вона має все відновити в Христі. Отже цілість відносин і справ. В одних справах ця акція набирає більшої сили і до них звертає більше уваги, в інших менше. Та жадної справи з цілости життя не виключає, не відкидає наперед.

Справи надприродні Церкви є в руках служителів престола. Справи природні належать світським. Від них Церква жде праці і акції. Тої праці много. Жниво обильне, робітників мало. Через виключність надприродних середників через руки служителів престола - священиків, віруючі звикли також всі інші справи складати на священика. З браку кваліфікованих сил в деяких обставинах то ставало конечністю. Так витворилися обставини в Канаді, де священики наші з самої потреби річи мусіли заниматися всіми дочасними справами, поприі побіч своїх станових справ священичого уряду. Так скоро вичерпувалися сили і надмір спочивав на одних плечах, а з тим відповідальність за успіх чи неуспіх - і послідовна критика. Нині відносини настільки вже змінилися і поправилися в тім напрямі, що потреба світських чимраз більше настирлива в акції для природних цілий

Конечність і необхідність світських апостолів

Священик вже з природи річи не буде шукати почестий і вивищень, котрі повинні предналежати проводові у світських справах. Старинні римляни уважали свої уряди урядами чести і таке розуміння перейшло й нині до найкращого розуміння демократичної влади Римське слово віртус означало не лише честь і чесноту, але також силу. Сила демократичних установ в тім, що поняття чести проникає все а не хвилева нажива і купівля та продаж становищ. В розумінню проводу і урядів як почесних становищ світські занимають першенство по природі свого положення

Священик нині занятий ділами свого уряду священичого настільки, що сама конечність діла напирає на провід світських.

Скількість священиків супроти скількости потреб ограничена і замала. Виринають нові потреби, нові питання, котрі вимагають нових сил, нових робітників. Є справи того рода, що священикові занимати провід ненаручно. Це головно справи політичні, а далі фінансові. Ці справи часто спричинюють гострі перепалки і ускладнення, від котрих для священика, що має бути душпастирем в першій мірі і пастирем всіх душ, найкраще стояти подальше і безпосередної чинної участи не брати

Однак життя пливе як ріка і час не стоїть. Хтось мусить вести також політично-партійні справи і заниматися фінансами, що є кровю державного організму. Це мають вчинити світські і вони мають і повинні всі ці ділянки пронята духом Христа, відновити в Христі, науку і теорію католицтва здійснити ділом і чином

Дати нагоду!

Не вийде на чоло, не стане у проводі, хто заслабий душею А навіть, колиб случайно таке сталося, то довго він не постоїть Перша кріза звалить того рода случайного провідника

Природа світа і природа дій не дасть себе одурити. Вони винесуть на чоло тільки тих, що на це заслугують і тільки тих втримають на поверхні бурливих филь життя. При кермі мусить бути сильний стерник, обачний і розумний. Він мусить мати знання, а також орієнтацію і такт Серед ріжних, часто протилежних понять і стремлінь, він мусить найти своє місце і свою струю. Він повинен з природи знати обходитися з людьми, так ріжними як стрічає, і знати з ними вийти на добро, не робити ворогів, а склонити до приязни величею свого духа і чину.

Для таких нагода все є, і світ досі отворений і простори для високих душ.

Сіґма.

ЧОГО ВЧИТЬ НАС ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД?

Сердечної і щирої любови до свого українського народу. Колиб навіть життя треба було віддати за свій нарід, много трудів перенести за його краще завтра, кождий син чи донька сього народу мають бути на се готові.

Канада приняла нас як добра мати й нам тут дуже добре поводиться. Однак ніколи не можемо забути за нашу стару Батьківщину-Україну. Заховуймо нашу мову, наші народні звичаї, пісні, св. Віру наших батьків. Коли так будемо поступати тоді усі нас будуть шанувати.

Тої великої любови до українського народу вимагають передовсім тепер від нас сі страшні часи. Наш нарід в Европі знайшовся знова в кігтях страшних ворогів: комуністів та поляків. Сотки тисяч наших братів розкинені по таборах скитальщини Такої страшної руїни наш нарід ще ніколи незазнавав. Як ми можемо помогти нашим братам тепер? Тим, що в кігтях ворогів наразі неможемо ніяк помогти, хіба молитвами своїм до Всевишнього Бога за їх кращу долю. Однак тим, що на скитальщині, можемо і мусимо помогти. Вишлім їм афідавіт картку приїзду до Канади і старайтеся про се, щоби уряд позволив спровадити їх на нашу фарму, парохію, оселю. Самі ми не годні, чи не уміємо сього зробити, тоді напишім до нашої Централі, подаймо своє імя і назвисько та скажім, кільки скитальців і яких годні принити, спровадити до Канади. Коли ми неголні спровадити когось зі скитальщини, тоді конечно вишлім свою жертву до нашої Централі 431 Мейн Ст., Вінніпе, Ман., на пакунки поживи нашим скитальцям. Се ми годні зробити і мусимо зробити.

ЧЕСТЬ І ХВАЛА ВАМ СВІДОМІ УКРАЇНЦІ!

ЛИСТ СКИТАЛЬЦЯ

Вашого гарного листа я одержав. До краю мене зворушило це, що Ви хоч далеко від рідних сторін, одначе зберегли національну свідомість та не забули чиї Ви діти, зрозуміли наші змагання й змагання тих, що ще й тепер змагаються проти лютих зайд машпи.

Честь і хвала Вам свідомі українці!

З Вашого листа бачу, що Ви тужите за рідною землиею, що доля нашого краю Вам ще не чужа. Та й справді я Вас вповні розумію бо "дійсно — немає другої України - нем є другого Дніпра." Бо хоч би як добре жилось, одначе чужина чужиною. Як співається в пісні проф Смерчанського, нашого краяна зо Заліщик: "На чужині не тілько ди тяжко жить без неї... ні з ким буде поплакати, ані поговорити."

Село Ваше, Синьків, знаю дуже добре Не раз і не два там бував. Не раз і не два купався в водах Дністра. Не раз і не два стрічався з людьми, мешканцями Вашого села Богато з них вже й немає. Одних знищили большевики, а других докінчили німці

З Синькова знав Когута, що був вітом а мешкав коло церкви; дальше Курійця. Його большевики арештували і за ним слід пропав. Донька його, Стефа, учителька, віддалася за урядника до Станіславова, а Роман, син, як то кажуть, Бог розум йому відобрав Крім його знав ще Годованців, Андрушків і богато інших За большевиків, всіх людей з Синькова, тому що тут була границя з Румунією, виселили аж на Волинь. Село було пусте, лише пси голодні вештались по дорогах і якийсь старий дід, який не хотів вийти зі села, бо хотів там вмерти. Як той дід називався то забув. В селі большовики заложили рад-госи, а люди з поблизьких сіл мусіли працюват там. От як бачите, з власних хат повиганяли.

Аж в 1941 році прийшли німці, люди поверталися до повалених хат, деякі почали навіть відбудовуватись. Але прийшло нове нещастя. Прийшла страшна повінь. Такої не тямлють найстарші люди. Село залляло та знищило ввесь дорібок. Прийшов голод. І те пережили люди. Ну, а тепер то думаю, що там ще більше страхіття, як було колись.

Помагати мені можете, як що Вам це не зробить труднощів. Це Ваша справа Але поминувши всяку поміч, тільки пишіть, то все й Вам і мені буде легше жити на чужині

Слава Україні

РЕҐІСТРУЙТЕСЯ!

ДЛЯ ОТРИМАННЯ РОДИННОЇ ЗАПОМОГИ

Якщо маєте діти понище 16 літ віком, ви повинні негайно внести аплікацію для одержання Родинної Запомоги (Фемлі Алавенс) на рік 1947

Міністерство Народнього Здоровля й Добробуту пояснює що ніхто не є обовязаний приймати родинну запомогу, одначе згідно з поправкою в Статуті про Доходовий Податок (Инком Текс), на рік 1947, припускається що всі податковці що мають дітей понище 16 років життя, отримують цю запомогу. Згідно з цею поправкою податкове звільнення на кожну дитину понище 16 літ життя буде виносити $100.00. Цю суму відтягається від уподаткованого доходу

В минулих роках родина з річним доходом поверх $3200 не могла користуватися з цеї запомоги і богато родин яких річний дохід був приблизно $3200, не реґеструвалися уважаючи що з цього для них замалий хосен

Дальше так не буде. Починаючи від 1947 го року податковець буде уповажнений обтягнути від свого уподаткованого доходу $100.00 річно за кожну дитину понище 16 років а також буде міг отримати повну родинну запомогу **якщо зареґеструється перед січнем.**

Тому взивається родини до котрих це відноситься як найскорші виповнити реґістраційні форми які можна дістати на почті

На основі закону про Родинні Запомоги, належна сума виплачується місяць по реґістрації і виплата не сягає взад, себто уряд не є зобовязаний виплачувати якоїбудь належитости за час перед реґістрацію Це значить, що хто відложить реґістрацію до Нового Року, стратить принайменше місяць запомоги

Міністерство Народнього Здоровля й Добробуту вимагає щоби родини котрі перший раз вносять аплікацію, зазначили на реґістраційній формі **"Виплата починається в січні."**

ДИПЛЬОМАТИ

Як дипльомат каже "є" то значить "може"; як він каже "може", то значить "ні" коли він каже "ні" то він не є дипльоматом

ВАШ СУСІД— Чи він має БНацію?

ДАРУНОК, котрий останеться в памяті Вашої родини, кревних та сусідів на цілий рік

це

цілорічна передплата

БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

З різдвяним числом піде гарна, кольорова Різдвяна картка з Вашим імʼям та стінний український календар на 1947 рік.

Цей цілорічний дарунок буде коштувати Вас лиш $1.00

Сейчас виповніть нище подану картку та зашліть нам, на адресу

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації

Я (Ваше імя) ....

Адреса ....

посилаю $1.00 і прошу вислать в дарунку цілорічну передплату БНації для:

Імя ....

Адреса ....

ЦЕРКВА в НАРОДІ

ВІРА БЕЗ ДІЛ Є МЕРТВА

Діла говорять більш ніж слова, все і всюди

Віру виявляють діла а не слова. Словами можемо казати що ми віруючі, але доказати правдивість цего нашого вислову можемо лиш ділами.

Коли будемо ділами виказували нашу віру то непотребуемо вживати слів, непотребуемо вихвалюватися що ми віруючі.

Віра без діл є мертва.

Що з того що ми будемо називати себе католиками а не будемо учащати на Службу Божу, підтримувати свою парохію, свої католицькі школи, передплачувати свої католицької преси?

По за те маємо ще поширювати католицький дух при нашій щоденній роботі, між нашими людьми, між нашими заблудшими братами. Маємо також розвязувати всі наші проблеми, питання, після науки нашої католицької Церкви

Це діла Католицької Акції Це діла нас всіх світських, віруючих. Ними ми маємо показати яка віра в нас є... чи солідарна, непохитна, чи мертва.

Світський

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР
Листопад, 1946

15	П	2	Мч Акепсіми
16	С	3	Преп. Йоанікія
17	**Н**	**4**	**Нед. 23 по Сош.**
18	П	5	Мч Галактіона
19	В	6	Св. Павла
20	С	7	Мч. Єрона
21	**Ч**	**8**	**Собор Арх. Михаїла**
22	П	9	Мч. Онисифора
23	С	10	Ап. Єраста
24	**Н**	**11**	**Нед. 24 по Сош.**
25	**П**	**12**	**Сщмч. Йосаф. (н.н.)**
26	В	13	† Св. Ів. Золотоуст.
27	С	14	† Ап. Филипа
28	Ч	15	Мч іісп. Гурія(Пил.)
29	П	16	† Ап. і Єв. Матея
30	С	17	Св. Григорія

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ 12 ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА
Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє.
(Зач. 158)

Братіє, сказую вам благовіствованіє, еже благовістих вам, еже і пріясте в немже і стоїте, імже і спасаетеся, кацім словом благовістих вам, аще содержите, разві аще не віровасте. Предах бо вам ісперва, еже і пріях: яко Христос умре гріх наших ради по писаніем. І яко погребен есть і яко воста в третій день, по писаніем, і яко явися Кифі, таже едино-надесятем Потом же явися боле пяти сот братіям единою, от нихже множайшії пребивают доселі, нііцї же і почиша. Потом же явися Якову, таже Апостолом всім. Послиди же всіх, яко ні коему ізвергу, явися і мні. Аз бо есм мнїй Апостолов, іже ніем достоїн нарещися Апостол, зане гоних церков Божію. Благодатію же Божію есм еже есм; і благодать его, яже в мні, не тща бисть, но паче всіх іх потрудихся; не аз же, но благодать Божія, яже со мною. Аще убо аз, аще ли они, тако проповідуем, і тако віровасте.

НЕДІЛЯ 13 ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА
Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє.
(Зач. 166)

Братіє, бодствуйте, стойте в вірі, мужайтеся, утверджайтеся; вся вам любовію да бивают. Молю же ви, братіє, вісте дом Стефанинов і Фортунатов, яко есть начаток Ахаї, і в служеніе святим учиниша себе; да і ви повинуетеся таковим і всякому споспішествующу і труждающуся. Возрадовахся же о пришествії Стефанинові і Ахаїкові, яко ваше лишеніе сії ісполниша. Упокоіша бо мой дух і ваш; познавайте убо таковия. Цілуют ви церкви Азійскія. Цілуют ви о Господі много Акила і Пріскілла с домашнею їх церковію; цілуют ви братія вся. Цілуйте друг друга лобзаніем святим. Цілованіе моєю рукою Павлею. Аще кто не любит Господа Ісуса Христа, да будет проклят: марам ата. Благодать Господа нашего Христа с вами; і люби моя со всіми вами о Христі Ісусі. Амінь.

ПЕРЕД КУПНОМ

РОЗВІДАЙТЕСЬ КОНЧЕ ПРО НАШІ ЦІНИ

Хоругви, фелони, процесійні хрести, Плащениці, свічники, монстранції, образи, кивоти, процесійні образи, патериці, чаші, павуки, свічки— й інші церковні річи.

Пишіть в рідній мові на адресу:

WILLIAM GROSS & CO.
322 Main Street, Winnipeg, Manitoba.
В. Левицький, властитель

ДО УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МАРТИРОЛЬОГІЇ

Спис Замордованих Епархіяльних Священиків Перемильської Дієцезії в часі від 1-го вересня, 1939, до 22-го червня, 1941. Всі ці священики погинули з рук большевиків.

1. о. Андрейчук парох Залужа Військо— Сянік.
2. о. Буґера Кость— парох Ґрозьової, пов. Турка.
3. о. Гошка Юрій — парох в Горлиці
4. о. Давидович Карло— парох Стасів, пов. Сокаль.
5. о. Данилків Іван — парох Стрілки
6. о. Дудко Петро— парох Княжпіль.
7. о. Кебуз Іван — парох Макова.
8. о. Коліда Софрон— парох Михновець.
9. о. Лах Павло— завідатель протоколярного і реґістраційного відділу Епископської Консисторії в Перемишлі.
10. о. Крупський Зенон – парох Тирява Волоська.
11. о. Макар Степан — парох Містковичі
12. о. Миколайчук Мартин— Лучичі, пов. Сокаль.
13. о. Михайлів Данило — пар. Конюшки Королівські.
14. о. Осізач Роман, сотрудник в Верхраті, замордований в тюрмі у Львові т. зв. на Лопацкого. Він приготовив всіх співвязнів на смерть, висповідав усіх, й перший був замордований, уходив між вязнями за святого, уроджений в селі Пакість, пов Мостиска, висвячений на священика 1938 р. в березні.
15. о. Телоп Михайло, пар. в Роґізні, декан Яворівський.
16. о. Тис Прокіп, парох Торчиновичі.

Тут не подано священиків арештованих і вивезених большевиками в невідомому напрямі.

Німці вивезли таких священиків з Перемишльської Дієцезії

1. о. Іжик Семена, був в Дахав.
2. о. Олійник Евген в С Розен.
3. о. Климчак Михайло, був спершу в Освенцімі а відтак перевезений до Дахав.
4. о. Ковальський Юрій, був правдоподібно в Бухенвалд.

Чи жиють ці священики чи теж згинули смертю мучеників досі невідомо.

Очевидець.

Нова Фірма

ГУРТОВОГО СКЛАДУ
ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ
Свічки, павуки, кивоти, процесійні образи, фелони, фани, хоругви, іт.д.
Пишіть по катальог

W. & J. STEPANCHEW CO.
262 Ellice Avenue Phone 94174 Winnipeg Man.

СІМ НОВОВИСВЯЧЕНИХ ОТЦІВ РЕДЕМПТОРИСТІВ, В ЦЕРКВІ МАТЕРІ БОЖОЇ НЕУСТ. ПОМОЧІ, ЙОРКТОН, САСК.
Зліва на право: оо. Григ. Новак, Дм. Библів, Василь Ґлют, Мирон Созанський, Іван Сирота, Йосиф Денищук, Іван Лаптута.

УСТАВ

17. Нед. 23 по Сош.: Гл. 6, Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 220, Єв. Лук. з. 38.

21. Архистратига Михаїла: Всеночне. Єв. утр. Мат. 52. Сл. Б.: Ап. з. 305, Єв. Лук. з. 51.

24. Нед. 24 по Сош. і св. Священ. Йосафата: Гл. 7, Єв. утр. 2. Всеночне. Устав той сам, що жовтня, Ів. Богослова. в неділю, лиш: Сл. Б.: Троп воскр., Йосаф. і Конд. воск., Сл. Конд. Ін. Заступнице Християн. Ап. з. 221 і 311, Єв. Лук. з. 39 і Ів. з. 36.

25 Свщмч. Йосафата: Празник цей разом з всеночним переноситься на неділю 24-го. Лиш там де храм, празник не переноситься на неділю і все береться празника, а на утрені Єв. Ів. 35.

28. Початок Пилипівки. Піст до Різдва Христового.

ПОШТОВА ОПЛАТА ДО ЕВРОПИ ЗНИЖЕНА

Міністерство Пошти в Оттаві, проголосило, що з днем 1-го листопада оплата листів, висланих летунською почтою до Европи є знижена на 15ц. за звичайні листи, що мають чверть унції ваги.

ВИ і Будучність Нації

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Друзі:— Я отримав від Вас оказове число Будучність Нації і посилаю Вам одного доляра на передплату, бо газета мені дуже сподобалася. Прошу вишліть мені друге число якнайскорше.

Іван Леочко,
Поплярфілд, Ман.

Так пише до нас пан Леочко.

Ви напевно знаєте богато других людей що ще немають Будучність Нації у себе. Познакомітъ їх з нашою газеткою при найближчій нагоді. Заохотіть їх до передплати. Ми є певні, що вони будуть задоволені... бо Будучність Нації дає цікаве читання для кожного члена Вашої родини і то за таку приступну ціну... за одного доляра на рік.

Будучність Нації в дарунок на Різдво:

Надходить Різдво. Може журитеся, що дасьте в дарунку родині, кревним, сусідам, знакомим, братам на скитальщині. Перестаньте журитися. Зашліть їм в дарунку цілорічну передплату Будучности Нації. З Різдвяним числом піде гарна кольорова картка з Вашим іменем та кольоровий український стінний календар. Чи може бути гарніщий Різдвяний дарунок? Такий дарунок буде Вас споминати цілий рік. Де інде маєте форму для Вашої вигоди. Не отягайтеся. Ще нині її виповніть та зашліть нам.

При осінних оказіях

Незабудьте зібрати на пресовий фонд. Гроші з цего фонду ідуть на поліпшення Вашого часопису... на ілюстрації.. на кліші і т.д.

Відновляйте свої передплати!

Якщо Ви залягаєте з своєю передплатою... то відновіть її негайно.

СЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ ТА ПРИЗНАННЯ СКЛАДАЄМО:

о. Н. СІРОМУ з Арран, Саск., та гостям жертводавцям на весільній забаві з нагоди вінчання Николая Коваля і Наталки Олійник в Сван Плейн, Саск., котрі зложили на прес Фонд БНації $10.00

о. Н. КУШНІРИКОВІ, С.Т.Л. з Портедж ля Прері, Ман., та гостям жертводавцям на весільній забаві з нагоди вінчання панни М. Дурбан і п. С. Кушніра, котрі зложили на Прес Фонд БНації $5.00

о. Г. С. Олійникові з Комарно, Ман., та п. Теодорові Ноґові з Арнес, Ман., котрі переслали та занялися збіркою на БНації підчас обіду в День Подяки в Арнес, Ман. Збірка: .. $4.40

панні Марії Бовден, голові ЛУКЖ Канади, з Виннипегу, Ман. за придбання нового передплатника, **панни Л. Огрисяло, 291 Квін Ст., Ст. Джеймс, Ман.,** котра заплатила за два роки наперед.

ЧИ І ВАШЕ ІМЯ БУДЕ ТУТ ДРУГИМ РАЗОМ?

ЛИСТ ФАНТАСТА

Для тих, що любуються в фразеольоґії

Дорогий Друже:

Тілом привязаний до оборонної позиції в Локо, духом лину ген через гори й доли до тебе, що тепер перебуваєш в метрополії, де дві могутно-ревучі струї води зливаються в одно кольосальне русло, і з шумом-гуком котяться в бездонне море.

Перш усього здоровлю тебе, кланяючись тобі у пояс. Та при цій нагоді взиваю тебе не отягатись довго на вакації, але вертати сюди чимскорше, бо тут над нами завис катаклізм, якого світ не видав. Пригадай собі друже, що ми оба взяли на себе важке завдання, а це ратувати світ від тотального і глобального знищення.

Наспів грізний момент. Нам не вдоволятись язико-мелієм і палкими промовами, але мусимо негайно приложити руки й плечі до діл, до чину. Серед невимовних умовин життя, людство стогне мов той корабель на розбурханім морю, мов знеможений ґіґант кольос. Много найкращих синів людського роду карається в газових камерах. Свободолюбний нарід виставлений на масові масакри, або на новітний ясир.

Як експоненти долі людства ми оба мусимо зреалізувати, що загроза світу є реальна в повнім значінню того слова. Отож на нас обох стоїть відвічальність ратувати світ перед деґрадацією, яка наважилась звести людство до бездушного автомату. Чи не бачиш як ворог людства товчеться по світі, і дзвонить кайданами? Його ідеал це заскорузла мумія Троцкого, а хід його зазначений морем крови і горами костей.

Проте людський рід кличе нас до чину, до діл. Серед потрясаючих подій на кулі земській, ми оба мусимо дати доказ своєї горожанської зрілости, і показати людству, що ми дорослі до вижин нашого ґіґантичного завдання на кождій ділянці і відтинку людського життя, так під зглядом суспільним, як і економічно культурним та духовним

Утомленими очима глядім в даль. Не зражуймося невдачами. Станьмо на чолі нестримного походу до кращої долі людства, до кращого завтра. Дух часу вимагає від нас виразного становища. І годиться, щоб на самім порозі нашого ділання, ми були мужами глубокої віри й далекої візії Проблеми які життя ставить перед нами, вимагають шляхотних зусиль і доцільного ділання. Остаточне наше завдання, це не рамці але певна органічна структура людства. Отож доконаймо це, що світ ставить перед нас, а як ні то будьмо готові на нечувані фатальні конєквенції

Виснажене людство вимагає від нас невсипущої праці, жертви й думання. Зберім же решітки наших талантів тіла й духа, і подаймо світови дружню помічну руку. Ми ж мозок і нерви нашого народу, по цей бік океану на переселенню, як також і на рідних землях.

Серед стогну людство леліє в своїх серцях момент визволення з кайдан. Постійне чування і ділання нас обох, як органічно-ґіґантичної сили, забезпечить всему людству і всім грядучим поколінням кращу долю, фортуну; а сини й доньки здеґустованого людського роду дочекаються увінчання вінцем тріюмфу. Рев гармат настав, люди поклепають свої шаблі на леміші до орання ниви мирної доби. Час слушний настав. Сьогодні рішається доля народів на цілі покоління. Тепер час провірити і закріпити нашу працю вложену в скарбниці народів.

Та на жаль є такі органи публичної опінії які ставлять наші зусилля під знак питання Менше відпорні одиниці томляться під ударами безсовісних людців. Мимо того наші дотеперішні спроби відвернення фатального катаклізму увінчались успіхами На незоранім дівочім ниві ми витиснули незатерті знаки нашої дбайливости Не позвольмож несовісним людцям вивести нас з рівноваги, – не улягаймо злобі! Най субверзивні елементи намагаються промостити собі шлях після деструкції нашої праці! Це їм не вийде на користь, а нас хіба скріпить Їх спроби моглиб довести лиш до нужди і мізерії. Та людство, що тужить за миром і добробутом, стане по нашій стороні і ми переможемо

В мозаїці народів світа ми вийдемо як чемпіони всесвітнього добробуту і будемо записані золотими літерами в історії світа Наша на велику скалю закроєна акція усвідо-

(Продовження на стороні 8)

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(8)

Студент узяв олівець у руку й кінчив рисувати.

—Ці дві зелені галузки сплітають тісно два серця, це знак надії обидвох кохаючих себе сердець; він завжди свіжий, ніколи не вяне— хочби не знати які перешкоди їх розділювали — кохання, злучене з надією, є повною запорукою радости, як оцей червоний квіт гвоздика. Але кохання повинно бути вірне, як ці дві квіти рожі. Цей вінок, сплетений кінцями нерозлучно зі собою, не має ні кінця, ні початку — отже таке кохання вічне...

—Вічне! — повторив молодець.

—І з могилою не кінчається!

—Й поза могилу!— притакнув Івась, глибоко зітхаючи.

-Чого ж ви зітхаєте? - запитала Марійка.

Так собі... ненароком...

— Ненароком? По звичці... Як люди в часі проповіді, якої не розуміють...

- Ой, не так! Я вас добре зрозумів!... Ох!...

—Та чого ж ви знову зітхнули? - цікаво довідувалась дівчина.

—Чого?... Чого?... Ага, тому, що оцей вінок не точно кругло начеркнений.

—Тоді будьте ласкаві справити...

Івась почав перерисовувати, але робота йому не клеїлася. Марійка глянула на взірець і здивувалася.

- А! Що ви робите? Ваші руки сьогодні...

Молодець сумно склонив свою голову.

—Цей голуб - міг би ще бути... це я... але той другий подобає на яструба, а не на мого коханого. Я невдоволена з вас сьогодні!...

Позвольте, я поправлюся!

Я вже не вірю вам, я мушу сама вам помогти...

З цими словами взяла Марійка його руку та повела нею по платку, де треба б справити рисунок. Одначе це не помогло. Навпаки, Івасева рука задрожала ще сильніше, так, що зроблені тепер черти були схожі на слід вужа на дрібному піску

Сьогодні повинна я на вас погніватися! ... сказала Марійка з притаєним негодуванням.

-О! Не гнівайтесь!... Я готовий все для вас зробити, щоб заслужити собі на вашу добросердечність! схвильовано сказав Солодканич і взяв ненадійно її ніжну ручку та підніс її до своїх уст. - Ви не знаєте, Марійко, що...

Знаю, знаю! - відповіла дівчина, вирвавши свою руку від його гарячих уст, – знаю що ви такий самий пустяк, як і другі мужчини.

Івась опустив свої очі вдолину, як хлопчина, що провинився перед строгим наставником.

Бувайте здоровенькі! — відізвалася Марійка від дверей, та з приязною усмішкою погрозила йому пальчиком.

Її лице сіяло почуванням, якого ніхто, крім неї, не міг знати; але воно перемінилося скоро в інше почування, коли вона в сінях побачила, що з протилежної кімнати вилетів Шварц, сильно схвильований, та не зважаючи на неї, помчав скоро сходами, вділ.

- "Затрацений міщух," — процідив кадет крізь зуби.

—Так тобі давно треба! Заплеснілий паничу!— проворчав Бородач, висунувши свою голову до сіней.

- Що таке сталося, батеньку?! — запитала його дочка.

-- Нічо надзвичайне! — відповів неї же, весело, вдоволено всміхаючися. -- Мала розмовонька була поміж нами. Пан Шварц, ставши бароном, підносить свої ноги зa високо, та в мене, як знаєш, низькі пороги. Я звернув йому увагу, щоб він на це вважав і не спіткнувся деколи в [illegible] хаті, та не надпсовав собі шляхетських ніжок, а мені не вакоїв цим небажаного лиха Він - погодився з моєю думкою, та мабуть більше його тут не буде.

На це Марійка знизила тільки плечима й холодно сказала:

—Нічого!... Обійдемося без нього.

- ...Він її байдужий! — подумав собі Бородач, —тільки боюся, чи не навчилася дівчинка завчасу свого батька обманювати?...

III.

Три тижні минуло від цього часу. Новоспечений барон —кадет не явився ні разу в хаті міщанина коваля, та крім цеї марненької події, яка, між іншим, ніякої шкоди не принесла ковалевій рідні, починаючи від учня ковальського ремесла, а почав правильно свій фах від димання міхом у кузні, аж до голови рідні, старого Бородача, - все, на перший погляд, ішло звичайним ладом

На перший погляд, але ніхто не бачив, як то Марійка, замість спати, дивилася по ночах в одну зорю на небі, що моргала в її кімнату, та що в цій кімнаті падали часі охи й ахи дівочі зітхання. Ніхто також не зважав, що Іван Солодканич вдивлявся частіше в стелю, а розкриті перед ним книжки дрімали сном людей, що не мають нічого кращого до роботи. Одначе час до часу падали поодинокі слова з сирітських грудей·

- Чому ж я не маю настільки сили, щоб собою заволодіти?... Я боровся не з такими перешкодами, а не зумів себе самого покорити?! Хіба я собі ворог?... Але вона!.. Ех, якби так серце з грудей викинути, щоб я в її приявності холодний був!... Але чого мені думати про те, що неможливе для мене!

Ніхто не чув того півголосного говорення, ніхто теж не знав, які думки снувалися по головах цих двох молодих людей, тільки материнське серце хоч без очей передбачувало сліпим чуттям те, чого стоокий, бистрий людський розум не бачив.

Наша Марійка посумніла - сказала Ганна до свого чоловіка. Він повільно виймив люльку з уст і дивно глянув на свою жінку.

- Я догадуюся, продовжала Ганна, - що неприявність Шварца вплинула так на нашу малу. Вона була в його товаристві завжди весела.

Бородач вложив люльку знову в рот й махнув рукою Він знав, що зі Шварцом Марійка покінчила

Підемо в неділю на забаву до Цемяти — відповів він, по довшій мовчанці, там Марійка розвеселиться. Тільки глядн, жінко, щоб той кадет не приближався до неї. Ви, жінки, маєте свій спосіб держати влізливих людців у відповідній віддалі, там, де нам, мужчинам, треба б з кулаком уходити

А це, про яку йшла розмова, сиділа в садочку, в кутку альтани Взір, нарисований Івасем лежав перед нею; але вона не дивилася на нього; вона в порожнечу впялила свої очі Одна її рука спочивала на колінах а в другій держала нитку червоним шовком голку наче неспішно було голці почати приділену їй роботу. Нараз схопилася Марійка. Нетерпеливим посуненням руки зсунула вона шовковий матеріял на землю, взяла ґітару в руки, видобула з неї мягкі акорди, а з ними розвинула свої крила тужлива пісня, співана срібним голосочком, з глибини розкоханого серця:

"О верше мій, верше, мій
зелений верше,
Ги, юж мі так не буде, як мі
било перше
Бо перше мі било, барз мі
добрі било,
Ей, од свойой мамусі не ходити било
Не ходити било, кудиль я
ходила,
Ей, не любити било, кого я
любила.
Янічку, презлато, чом до нас
не ходиш?
Ей, ци ся мами боіш, ци о
мя не стоіш?"

(Далі буде).

Youth Herald

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

EDITOR — PAUL BOZYK

Have You Ever Seen a Square Circle?

Of course not If you did we would think you were one of those crackpots that reside in mental institutions and spend their time in thinking of absurd things You never did and never will see a square circle, simply, because such a thing is an impossibility, a self-evident contradiction

Just as the above is impossible so also it is impossible to be a good Catholic without practicing your religion; not only on Sundays in Church but everyday of the week and at all places For many this seems to be a matter about which they don't care much and yet it is of tremendous importance to you as individuals and to all of us as a group.

No one likes double-faced or hypocritical friends, who pretend that they are all for you and yet at their first opportunity they will leave you stranded at a time when you most need a friend. They are not liked because they are not solid friends, they often take advantage of your kindness to them for their own selfish purposes and desert you when you are of no use to them They are friends to you only sometimes, when they feel like it.

This same attitude holds good with regard to your friendship with your Church and your faith Are you only Catholics when you feel like it, or only when it is good to be such because there is some advantage from it to you? You may think that just because you were baptized a Catholic it is sufficient to be classified as a good Catholic Far from it, many people who were baptized a Catholic sometimes become the Church's greatest enemy

To be a faithful son or daughter of your Church and a friend of God we must be such everyday and in all places without regard to any personal, material, or recreational advantages coming to us To test your self if you are faithful or not just answer some of the following questions?

Do you go to Church for the purpose of devotion or just out of habit?

Do you realize what is being celebrated in church or are you bored?

Do you need a very grave and serious reason to miss Mass or does the smallest and most insignificant reason suffice?

Do you belong to the church club because you have a lot of fun and meet interesting people or because you realize that it is your duty as a Catholic and a Ukrainian to be a member

These are only a few of the many questions that may let you know how you stand in this matter If you find that you are a false friend of God or a hypocrite, reform before it is too late The time is approaching when weaklings and luke warm Catholics will have a make a decision that will brand them as traitors to their faith or as earnest and solid friends of God and their faith How about making your decision now?

"M"

SIMONEV'S BURDEN

When Konstantin Simonev soviet author and newspaperman was leaving the USA for Russia, he carried in addition to his personal belongings which included suits, caps, watches, and ties, many articles for his wife such as two fur trimmed coats eight pairs of shoes six hats from Lilly Dache lingeries, 24 pairs of nylon stockings, five leather bags, 12 Reynolds pens, three radios, 12 belts, and many other articles including a refrigerator The chap must have had priority

ПРИГАДКА:— Чи Ви вже післали свою жертву на Прес фонд БНації?

УКЮ МАНІТОБИ РОСТЕ

(Продовження з сторони 1)

українській мові, пісні, історії, літературі, історії нашої Церкви. в). духовна, усе, що дає нам бути ліпшими практикуючими католиками, скринка з питаннями, спів підчас Сл. Божої, спільні св. Причастя... Відділ працює і для усіх членів парохії, дає концерти, представлення. Пробувати що годен виконати оден раз на місяць принайменше.

Річний плян праці для відділу:

Січень- Концерт різдвяний, св. о. Николая, коляди, дарунки

Лютий-- Велентайн парті, танець, прайзис дати

Березень— Улаштувати базар, зробити розіграшку на добру ціль, концерт Т. Шевченка.

Квітень Улаштувати гаїлку на Великодні Свята.

Травень День Матінки Божої і День Матері, поклін матерям, чайне приняття мамам.

Червень - Улаштувати змагання в балу, бейзбал

Липень - - Пикник, фестин з забавою

Серпень - Гвист драйв

Вересень - Вінер ровст

Жовтень -- День подяки, дяка Богові за всі ласки

Листопад — Листопадовий концерт

Грудень – Дати представлення

Централя видає програми, користати з них.

Третий відчит дав Іван Козоріз на тему "Що треба робити, щоби відділ УКЮ краще розвивався?" Зміст:

1. Вистарчить кілька діяльних членів до праці —в Манітобі маємо 75 парохій й тільки повинно бути відділів.

2. Переводити збори в повнім порядку— Централя дає вказівки

3. Приходити точно на збори і платити точно вкладки-- будьмо точні

4. Усе мати на увазі, що я можу зробити зі своеї сторони, для УКЮ, а не думати, що мені УКЮ дасть усе для нашої організації

5. Охотно помагати в підприємствах— усі повинні працювати, помагати зарядові

6. Що скажу, скажу на зборах, не поза нарадами -наради мають бути довірочні

7. Місцевий о. Парох є все почесним головою відділу — усе робимо тільки з о. Парохом, шануймо його, будьмо вдячні для нього

8. Член памятає все про назву своеї організації УКЮ:

Українське-- ми українці, се гідність для нас, зберігаймо культуру, мову, традиції нашого народу

Католицьке-- Без Бога ні до порога, наша Церква, обряд, богослуження, пісня церковна, се наш найбільший скарб

Юнацтво - молодь має добре серце, притягаймо її до нашої організації.

Четвертий відчит виголосив о. Мирослав Б., що тому два місяці приїхав зі скитальщини. Тема реферату була: "Методика праці в наших організаціях в Краю."

Зміст слідуючий:

Привожу Вам привіт від Ваших братів, сестер, української молоді на скитальщині. У Галичині молодь в страшних кайданах Привіт молоді на скитальщині є: Усе для України, а Україна для Христа.

Добре мати в УКЮ дві засади:

1). Засаду еліти. Відділи основувати не на масі, але на кількох певних, щирих та повних переконання членах. Ставити для них великі вимоги. Христос з 72 учеників вибрав тільки 12 Апостолів. Так роблять і другі, ворожі Церкві, партії. УКЮ має отже дбати не про кількість але про якість. Невластива аґітація зла.

2). Засаду проби. Не приймати відразу першого ліпшого до членства. Мати 6 місяців на час проби— кандидатури. Кандидати повинні пізнати вперід статут, організацію, засоби, а друге, відділ повинен пізнати чи кандидат чи кандидатка надаються до організації. Кандидатам дає вказівки інструктор на засіданні члени голосують чи кандидата приняти чи ні а доперва тоді зробити торжественне приняття кандидатів в члени в церкві Кандидати складають зобовязання, дістають грамоту приняття, відзнаку, членську картку. Потім всім мати мале приняття в честь нових членів в галі.

Праця УКЮ. Яка повинна бути?

1. Внутрішна

Тут зачислити треба СХОДИНИ: **а). Церковні**— Сл. Божа, проповідь, Сповідь, Причастя оден раз в місяць усіх членів, день патрона, день героїв, панахида...

б) Позацерковні — Замало брати участь членам в богослуженнях. Мусять бути ще позацерковні сходини. Можна їх поділити на три части: 1) Звичайні сходини— членів УКЮ звичайні сходини, 2 рази в місяць, вони є живчиком відділу. Як їх робити? Молитва. конференція духовна о. Асистента, реферати членів, корреферати, на теми релігійні, національні, культурні, дискусії, скринка запитів, гутірки. 2). Надзвичайні— з нагоди 1 листопаду, день патрона, празника, свячене. просфора, забава прилична— однак не забогато танців. 3). Сходини заряду відділу — перечитувати точки статуту, чи члени їх заховують, чому ні, полагоджувати справи біжучі відділу, плян праці, фінанси, при-

Between now and Christmas thousands of people will be thinking about an ideal gift for a friend, sister, brother, dad and mom Have you considered giving your Ukrainian Catholic paper "The Future of the Nation"? You will not only give someone a perfect gift but will also be doing them a good turn and at the same time advance the cause of the Catholic Press.

Ювілейний З'їзд УКЮ Манітоби у Сенді Лейк, Ман. — 26-27 жовтня, 1946.

няття нових членів... До заряду відділу вибирати найліпших з найліпших членів. Сходини мають бути контрольовані, члени мають бути точно на них присутні. Повісити коло дверех таблицю з іменами і значити ґудзиками чи члени усі є присутні.

2. Зовнішна, на зовні

Може її вести цілий відділ разом, або творити коло відділу секції різні, як добродійну, евхаристійну, пресову, імпрезову... Старатися наперід сю працю вести між членами відділу, а опісля поширювати її через більше на зовні. Члени повинні відвідувати хорих, посилати поміч скитальцям, поширювати пресу, поборювати злу пресу, некатолицьку, устроїти місяць доброї преси, дбати про красу своєї парохіяльної церкви, дбати про її прикрасу, вишити обруси, співати на хорах, помагати підчас місії, візитації, поборювати сектанство... Треба тільки хотіти а праця все буде, мати треба широке серце, інтузіязм, запал, відвагу до праці, перешкоди будуть але треба їх поборювати.

Зауваги: Провід має іти з рук Централі, проголосити та улаштувати курс Католицької Акції для проводу УКЮ, членів, а очищувати часто свої серця в стислих реколекціях для членів УКЮ. Від Централі мають відвідувати відділи висланники і провірювати, чи праця буде виконана. "Юнацтво" офіційний орган УКЮ має містити відозви Централі УКЮ, статті, звіти, приказн, пляни праці.

Резолюції: 1) "Юнацтво" оформити, зробити його дійсним органом УКЮ.

2). Централя подбає про стислі реколекції для членів УКЮ.

* * *

По докладах номінаційна комісія проголосила новий провінціональний заряд УКЮ Манітоби:

Голова — Полікарп Божик
Заст. голови — Семен Крук
[illegible]арка Єлена Линкевич
Касієрка Марія Боднарчук
5 ий член — Петро Квасний
Редактор — Михайл Бакушко
Провірники — Василь Бращак, Олекса Шийка і Тома Ходикевич
Представники округів —
Брендонський округ — Лойд Сулимка
Овкбурнський округ — Петро Осадець
Роблинський округ — Оля Якимишин.

Представники других округів Манітоби будуть назначені в порозумінні округів з Провінціональним Зарядом.

На сьому закінчено наради. Опісля слідувала вечеря, а по ній в парохіяльній церкві в 7 год. усі учасники були присутні на Молебні, що його відправив о. Й. Форнальчик. Проповідь про 350 ліття Берестейської Унії виголосив о. М. Б. По Молебні усі делегати і делегатки приступили до св. Сповіди.

Перший день З'їзду закінчився товариською забавою молоді в парохіяльній салі.

ДРУГИЙ ДЕНЬ З'ЇЗДУ, НЕДІЛЯ, 27 ЖОВТНЯ, 1946

Від 8 год. рано Отці сповідали знова в церкві, а опісля мали Сл. Божі. В 9 год. Сл. Божу для молоді, підчас котрої 150 юначок і юнаків приступили до св. Причастя, відправив о. М. Б., а проповідь виголосив о. Роман Хомяк, ЧНІ., о. ректор з Роблин, Ман. Тема проповіди була: "Христос Цар і молодь."

В 11 год. Отці на чолі з о. Парохом вийшли на зустріч Преосвященного Василія перед церкву, де Преосвященного привитав о. Парох Григорічук а від молоді пан Б. Кристалович. Людей було так богато, що много мусіли стояти під церквою, а десятки дітвори окружили головний престіл неначе живим віночком. Співав до Сл. Божої дуже гарно та мельодійно хор молоді з Трансконі, під умілим та здібним проводом Всеч. о. Боніфатія Слободи, диригента Українського Католицького Хору міста Виннипегу. По Євангелію привітну проповідь виголосив о. Парох, а при кінці Сл. Божої виголосив довшу проповідь Преосвященний Василій, що розвинув три точки з яких причин святкуємо нинішне торжество в 350 ліття Берестейської Унії, в Празник Христа Царя і з нагоди З'їзду Молоді УКЮ Манітоби.

По Сл. Божій усі учасники взяли ряд знимок коло церкви.

Парохіяльний обід відбувся в салі. Потім в год. 2 пополудні був концерт в тійже салі, що його вивели на сцені члени хору молоді з Трансконі. Саля була так заповнена, що не могли навіть усіх помістити. Концерт був дуже гарний, усім дуже сподобався а хористи принесли своїй місцевості Трансконі правдиву честь.

Програма концерту була слідуюча:

1. Вступне слово: о. Парох
2. Єднаймось діти України. хор.
Пусти мене мати: хор
Бистра вода. хор
Стелися барвінку: хор
3. Декламація: (на вічну память Котляревському).
4. Віють вітри: хор дівчат
Та біда оженившись: хор дівчат
5. Український танок: сольо
6. Деклямація (моя любов)
7. За горою, за лугом: дует
Козак Торба: дует
8. Відчит.

Павза.

9. Ой, піду я в сад гулять: хор.
Ой гай, мати, гай: хор
Шумить, гуде, дібрівонька: хор
Била жінка мужика: хор
10 Деклямація (якби жив я)
11. Лихо не жінка комедія
12. Український танок: дует
О Україно
Боже Шасти.

* * *

Одиноким бесідником підчас концерту був о. М. Б., що поділився зі слухачами своїми переживаннями підчас війни в рідному Краї. Неодному і неодній старенькій бабусі слова о. Б. витиснули сльози з очей, коли довідувалися з уст очевидця про страшне знищення рідного села чи міста. Закінчився Концерт відспіванням національних гимнів.

Закінчився сей гарний З'їзд в Сенді Лейк бенкетом в парохіяльній салі, при участи усіх делегатів, гостей, Преосвященного Кир Василія та усіх Отців.

У 9 год. вечером, всідали гості та делегати на спеціяльні два баси, що мали завести їх до Виннипегу, піднесені на дусі, та вдячні добрим людям з Сенді Лейк і околиці за гарне приняття, а в першій мірі о. Григорійчукові за запрошення і зорганізування так гарного З'їзду. Дякували також Богові, що дав добру погоду так що могли люди так численно бути присутні на З'їзді.

* * *

Верталась молодь до великого міста, до праці, до школи, піднесена на дусі, відпочада на тілі, з великим бажанням дальше працювати для добра молоді, своєї Церкви та народу. А білий сніжок політав та вибілював дорогу для молоді до далекого Виннипегу...

Приятель молоді.

ЧИ ВИ відновили свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЛИСТ ФАНТАСТА
(Продовження з сторони 6)

мить широкі маси і всякі верстви суспільности. Наші засади і вказівки унормують скомплікован і складні відносини між расами людства. Це буде для нас заплатою і це дасть наглядний доказ нашої гуманної зрілости, та доказ що ми стоїмо на вершку нашої гуманітарної зрілости та колосального завдання.

Коли отже, ти мій друже, повернеш назад сюди і станеш враз зі мною на оборонні позиції, ми торкнемо всі можливі справи так в ретроспекції, як в перспективі. Тоді закотимо рукави, рушимо справи світа, і мозольною та муравлиною працею доведемо людей до тотального тріюмфу.

Щаслива та метрополія, що тепер тебе гостить і де ти даєш відпочинок своїм зболілим костям. Щаслива вона, хоч може не свідома, бо гостить в себе мужа, члена двійки, що двигне горем прибите людство до стратосферичних вижин і до мирної добри добробуту.

Твій вірний друг,
Фантаст.

THESE WILL SOLVE YOUR CHRISTMAS GIFT PROBLEM!

BEAUTIFUL LUNCHEON DOILY

Design No. E—1060

This attractive doily measures about 14 inches in diameter. It is the lovely pineapple motif with a pretty rose center. Delightful crochet work. Pattern No. E 1060 contains complete instructions.

KNITTED SOCKS

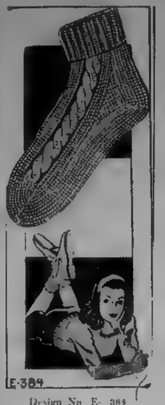

Design No. E- 384

Knitting ankle socks with a cable pattern is great fun. Inexpensive and easy to make. Pattern No. E 384 contains complete instructions for medium size.

TO ORDER. Send 20c for each pattern, which includes complete instructions. Print your name, address and pattern number plainly.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

Посилаю суму .... і прошу виснати мені слідуючі взори:

число ....

Імя ....

Адреса ....

(Подайте точно в англійській мові)

HONEY IN HOME COOKING

Due to the shortage of sugar honey may be used in home cooking as a substitute. Bread, cakes, cookies, etc., in which honey is used in place of sugar will keep moist for a long period.

1. One cup granulated honey equals 1 cup sugar.
2. For every cup of honey used, reduce the liquid by one-fourth.
3. Do not use soda unless original recipe calls for soda.
4. In using half honey do not reduce amount of liquid.

To make sugar stretch much further here are some recipes:

HONEY DATE CAKE

1 cup dates
1 cup boiling water
½ cup honey
½ cup brown sugar
[illegible] cup butter
¼ tsp salt
3 teaspoons Baking Powder
¼ teaspoon soda
1 egg
½ cup chopped walnuts
2 cups flour

Cook dates with water, cool. Add honey and brown sugar. Cream butter, add beaten eggs, then add egg mixture, add sifted flour and dry ingredients and nuts. Bake in buttered pan in moderate oven for 50 minutes.

HONEY DROP COOKIES

½ cup honey
⅓ cup butter
1 egg
1 cup raisins
[illegible] teaspoon cinnamon
1/8 teaspoon cloves
1½ cups flour
[illegible] teaspoon soda
½ teaspoon hot water

Heat the honey and butter until butter melts while the mixture is warm add the spices, when cold, add the egg well beaten, the soda dissolved in warm water, raisins and the flour to make a dough to hold its shape. Drop by spoonfuls on a buttered tin and bake in a moderate oven.

Варення Курятини в Слоїки

Обчистити добре зверху, витерти добре і покраяти па куски. Стегна можна відтяти, а як є місце в слоїку, то кости можна запакувати. Кінці крил й інші кусники можна ужити на росіл. Напакувати слоїк солідно: додайте соли дві маленькі ложечки до одної кварти. Не додавайте води. Варити в горячій воді 3 до 4 години. У той самий спосіб можна консервувати мясо різного рода дробу.

В ДАРУНКУ НА РІЗДВО пішліть своїй родині, знакомим, сусідові, цілорічну передплату БНації.

Question Box
Learn about your Faith.

SEND QUESTIONS TO: "Q. AND A", 1954 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

Q. Priests are only natural human beings. Why are they forbidden to marry?

A. Because they do not wish to be only natural. They wish to be supernatural. St. Paul was human but he did not marry. And like St. Paul, Catholic Priests wish to centre their interests in Christ and share their hearts with no one else. Meantime, they are not forbidden to marry as human beings. They are forbidden as Priests. Prior to their choice of the Priesthood every Priest could have chosen marriage instead had he wished.

Q. Is a Catholic policeman allowed to kill a man who is caught in the commission of a crime?

A. A Catholic officer who kills one in the performance of his duty as a civil officer does not commit sin. If a robber were unarmed and could be subdued without difficulty there would be no reason for shooting.

Due to the fact that in our day most major crimes are committed by armed criminals, who have no scruples about murder, the officer is justified in protecting not only the community but also himself.

Q. How long, according to the teachings of the Church, should persons be engaged before marriage?

A. The Church does not determine the length of time for engagements. It is commonly held that engagements should not be too long. Ordinarily in our opinion they should not exceed one year. This gives ample time for both parties to find out if they would make suitable partners and thus be happy in married life, which after all is the one object of engagements.

UCY Helps the Refugees

FORT WILLIAM, ONT.

On September 10th a meeting was held of the UCY., during which our parish priest, Father Chyz read from the September 14th issue of the Future of the Nation the appeal for funds to purchase food parcels for the refugees.

In response to the appeal, it was decided to hold a function the following Sunday evening, on September 22nd, the proceeds of which were to be donated for the above named purpose. The evening netted the sum of $30.00 which was remitted to the Ukrainian Catholic Council for the purchase of two food parcels for the refugees. The success of this function, which enabled us to assist in this worthy cause of helping the unfortunate refugees, is due to the cooperation of the members and to Father Chyz, who takes a keen interest in the work of our UCY, giving us advice and much of his valuable time, by being present at all our meetings, for which we are very grateful.

UCY RALLY SANDY LAKE, MAN.

A collection for the refugees brought in $125.07

MONTMARTRE, SASK.

The Secretary of the local UCY, George Hrycak, reports that their branch held a dance at Candiac, the proceeds of which, amounting to $40.00, he has sent in to the Ukrainian Catholic Council as their contribution to the fund for Refugee Food Parcels.

Good work U C Y Members!

Winter is coming. Hundreds of underfed and poorly clad Ukrainian Refugee Youth need your help.

Rev. John Stock, who is a representative of the Ukrainian Catholic Committee of USA, doing relief work among the Ukrainian displaced persons in Germany, writes of the conditions prevailing in Europe, of Munich, where approximately three hundred young Ukrainian University students, both girls and boys, are suffering very intensely and bitterly from want of food, clothing and proper quarters to live in, he says.

These young Ukrainian students are truly hungry and they are slowly starving from day to day looking for help which seems to be far from them. They do not receive any assistance from the UNRRA, but live on the meager German ration cards which provide them with very little. These students attend classes from early morning till four and five o'clock in the afternoon on very little food; many of them faint in the classroom, and others on their way home from the University. Most of them are sickly and complain of headaches because they are hungry.

Others, in fact most of them, are very susceptible to every disease because they do not have the resistance to fight it off, for they lack the essential vitamins in their sparse meals; and there are a few who have a slight touch of consumption."

They place their hopes in YOU the Ukrainian Catholic Youth of Canada.

Fr. Stock further describes their needs: "These young people live in crowded rooms, about 24 to 28 persons to a room, which is poorly lighted, without heat and proper ventilation. Winter is near at hand, and predictions have it that it is going to be a very hard and severe one. If so, then these individuals are in for a terrible ordeal.

I say this because I was in their living quarters. They have no bed sheets or pillows, only one thin blanket, which is not warm enough to keep anyone warm during the winter season. They sleep on very crude and uncomfortable straw mattresses. Most of them already have bad colds.

The clothing that they possess is only that which they are wearing. A few of these individuals have overcoats, while the majority do not, and will have to suffer during the cold winter days. They are in great need of shoes which are very difficult to secure in Germany. There are many other essential things that they need but above all, proper food and clothing. Also, they do not have text books to study from.

* * *

Have you some discarded but serviceable clothes that you can let them have?

If so— send them along to the:
UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street,
WINNIPEG, MAN.

Practical Pointers

SO YOU HAVE BEEN ASKED TO MAKE A SPEECH!
A few Don't Might Help

Don't overrun your time: ask how long you are expected to take and stop inside the limit.

Don't talk over the head of your audience; remember what Nietzsche said: "The higher we soar, the smaller we look to those who cannot fly."

Don't tell an offending story; if you offend the sensibilities of one person in your audience, your speech has been a failure.

Don't fail to get on a sympathetic basis with your audience at the very beginning; get it to laugh at you when you start and it will laugh with you as you go along.

Don't fail to make and keep contact with the audience; look at those people - front, back, both sides, all over the room. Don't let an audience die on your hands at the slightest sign of loss of interest, change your pace or stop.

Don't talk down to your audience it is smarter than you think.

ПОЇЗДКА ПРОВ. ЗАРЯДУ САСК. ДО ГЕФФОРД, САСК.

В неділю, 6-го жовтня відділ УКЮ в Гефорд, Саск., мав свої перші сходини цеї осени. На ці збори запросили свій провінціональний заряд та молодь з Кридор, Січ, і Рішарт.

В неділю рано дуже гарна погода а наша молодь вже з раненька зїзджається на Служ бу Божу.

Службу Божу відправляє Всеч. о. В. Шумей, парох з Геффорд. Молодь, майже вся, іде на хори і чудесно відспівує Сл. Божу під дірегентурою пана Н. Шурґота. Отець парох в своїй проповіді говорить про теперішне життя укр. катол. молоді.

Вечером юнацтво сходиться на церковну площу і молодих грудей виходить миловучний спів українських пісень. При тім печуть "гот доґс."

Коли вже намучилися забавами юнацтво гуртується і при співі "Гей там на горі" зачинається похід до парохіяльної салі.

Тут на таблиці, великими буквами, бачимо напис: "Відділ УКЮ з Геффорд Витає Всіх Гостей." І дійсно ми були щиро привитані. Хотяй ніхто з провінціонального заряду ніколи не був у Геффорд то почувався цілком в дома.

Всьо втихає а отець Шумей офіціяльно отворає збори молитвою "Отче Наш."

Гостей витає п. Віктор Жук, принципал вищої школи у Кридор, котрий був предсідником цього вечора.

Першим бесідником був п. Б. Л. Корчинський, оден із основників організації УКЮ. Він подав звіт праці УКЮ від самих початків і також вияснив її цілі. Відтак говорила бувша секретарка Дом. Заряду УКЮ, панна А. Жук, котра представила присутним які користи вони мають з належання до УКЮ.

Інші промовці були, о. Шумей, п. Ілько Стецик, голова пров. заряду, Йоанна Шуллик, пресова референтка, та Марія Фірман, секретарка. Зі Саскатуну також були присутні, Оля Грицуляк і Богдан Сирота.

СТИСЛІ РЕКОЛЕКЦІЇ
для укр. катол. молоді

Реколекції студентів Колегії оо. Редемптористів у Роблин відбулись від 14—17-го жовтня. Провідником цих реколекцій був впр. о. Григорій Шишкович, ігумен оо. Редемптористів у Йорктоні.

О, як любо було глядіти на тих юнаків студентів, що в мовчанці відбували свої духовні вправи!

Стислі реколекції мають невичайно велике значення в житті одиниці, народу та св. Церкви.

Дай Боже, щоб реколекційний рух якнайкраще розвинувся серед нашої академічної, міської та фармарської молоді в Канаді та Америці, подібно як це було на рідних землях України, та видав благословенні овочі для св. Церкви та нашого українського народу!

КЕНОРА, ОНТЕРІО
Примірне Весілля

Панство Василь і Ева Мельник

В неділю рано, 20 жовтня, по читаній Службі Божій в укр. катол. церкві св. о. Николая. Всеч. о. І. Кристалович звінчав п. В. Мельника з панною Евою Кохайдою. Церква була гарно прибрана квітами і заповнена родиною та гостями з Виннипегу та околиці.

Панна Ева учащала до манітобського університету через два роки; була вибрана пресовою референткою Домініяльного заряду УКЮ підчас Конгресу у Виннипегу; є одинока дочка відомої родини панства Н. Кохайди в Кенорі. Пан Кохайда є властителем Делмор готелю у Кенорі.

Пан Василь служив при канадійським війську; є сином панства І. Мельників, котрі належать до парохії св. Николая у Виннипегу.

О годині 12.30 відбувся весільний обід в салі читальні. Господарем весіля був п. І. Мальона, котрий, при кінці обіду попросив до слова отця пароха.

Отець парох погратулював молодятам за їх примірне життя, пожелав їм найкращих успіхів та Божого благословення в їх супружім життю.

п. П. Ратуцький, голова Читальні Просвіти, другий бесідник, дав признаний родичам панни Еви, за добре виховання своєї доньки. Щоб день подружжа був зарекордований в нашій пресі, п. Ратуцький піддав гадку, щоб з цеї нагоди присутні зробили жертву на добру ціль.

Відтак о. І. Кристалович зясував положення наших людей на скитальщині та попросив зібраних о їх жертви для них.

Збірка принесла $130.00

Жертвували слідуючі: По $25.00: В. Мельник; по 5.00: Н. Кохайда, Р. Ратуцький, Ф. Петі, А. Романюк, С. Ганчарик; по 3.00. І. Сас; по 2.00: о. І. Кристалович, О. Романюк, П. Катарнюк, Т. Кондрат; по 1.00: І. Мельник, А. Коник, Ф. Зробок, А. Колодій, Т. Сенів, Ф. Гала, М. Стручинський, М. Брикман, Ф. Завалій, Н. Степаник, П. Ковалик, А. Рихло, С. Равлюк, Н. Андрухів, С. Кормак, С. Синюта, С. Свіргун, В. Степаник, П. Остач, І. Заблоцький, П. Заблоцький, І. Фост, К. Коновський, М. Ковалишин, І. Батовський, А. Шийка, П. Зелінька, Н. Атаманюк, А. Газдюк, К. Керковський, І. Хмелюк, М. Козіцький, В. Козіцький, Ю. Маршалюк, П. Кіт, Н. Зварич, Ф. Шкрабайло, С. Заблоцький, А. Федин, С. Рапінда, П. Козмінський, С. Голоброцький, Р. Кравчук, М. Котович, І. Єлик, М. Атаманюк, Л. Лозинський, А. Романюк, П. Шагельський, Л. Козіцький, П. Вірун, Д. Хомяк, Н. Мийдор, С. Кренстон, Е. Гуманюк, А. Зуркан, Ф. Мороз, І. Мальона, Д. Грушецький, Д. Кіт, В. Савчук, О. Барчук, Н. Кіт, С. Равлюк, А. Залінка, С. Савич, п. Филипчук. Срібна колекта $3.85

Всім жертводавцям належиться щира подяка за благородне діло.

Присутний

ПРИГАДКА:— Чи Ви вже відновили свою передплату БНації?

Володимир і Емілія Саганський

Іще одна молода пара наших свідомих українців католиків Канади.

Молода, Емілія Романов, є дочкою панства М. Романов з Виннипегу, відома з своєї праці в УКЮ, Манітоба, була членкинею Хорів Пар. св. о. Николая та Злученого Укр. Катол. Хору міста Виннипегу.

Пан Саганський походить з Саскачевану і також богато працював в рядах укр. катол. молоді, для добра Канади та нашого народу.

Допис про подружжа був у попереднім числі БН.

ТОЙ ЛИСТ— в котрім є Ваша відновлена передплата... чи Ви його вже подали на почту? Як НІ— то зробіть це ще нині

СОБОРЧИК
Греко-Католицького Духовенства в Бельгії

На зарядження Впр. о. Мітрата Я. Перрідона, уповажненого Конгрегацією Східного Обряду для розподілення душпастирської праці на терені Франції, Бельгії, Голяндії, Англії й Данії відбувся у монастирі оо. Редемптористів в Лювені, 10-го жовтня, соборчик всіх наших отців-душпастирів, які працюють між українцями в Бельгії та Голяндії.

ВІШАРТ, САСК.

Дня 26. жовтня 1946 р. відбулася несподіванка для панства Михайла Земляка Є це одна з тих безчисленних несподіванок, які тягнуться в тій околиці день за днем, і не обминають нікого. Цю несподіванку відсвятковано в память трийцять пять літного подружжа

Провідником церемонії був знаний в цій околиці Антін Воліцький. Приїхали численні гості — навіть давні знакомі з Манітоби. Ціла церемонія тревала довго— промов було богато. На кінець відспівано многолітствіє. Один з учасників, який ніколи не забуває на свій нарід і свою пресу, пригадав присутним про наших братів на скитальщині. Зібрано вісім долярів і пять центів.

Ювелятам желаємо кріпкого здоровля, а всім гостям щира подяка

Присутний

ПОМІЧ ДЛЯ ПУБЛИЧНИХ ШКІЛ У ВИНИПЕҐУ

Шкільна рада міста Винипеґу одноголосно приняла внесок А Загарійчука в справі збільшення шкільного ґренту. В ті цілі назначено спеціяльну комісію, яка має домагання шкільної ради предложити урядови Манітоби при найблищій сесії провінціяльного сойму. По уведенню цеї пропозиції в життя провінціяльний ґрент для міських шкіл збільшиться о $50,000 річно.

АРНЕС, МАН.
День Подяки

В нас цего року так як все що року поперед відбувалася Благодарственна Служба Божа в День Подяки.

Все відбулося гарно, тільки нам шкода, що всі члени нашої церкви не були і не вислухали Служби Божої, а декотрі в той день працювали, помимо того що чули і знали про той День Подяки. По відправі в церкві сестрицтво церковне запросило всіх на спільний обід до українського народного дому. Був пригований знаменитий обід як звичайно на фармах в Канаді, всего є подостатком, Богу дякувати

При обіді пан Челяк і другі парохіяни піддали думку що добре булоб зібрати щось для скитальців і на пресовий фонд наших газет. Всеч. о. Г. Олійник, парох, при кінці обіду короткою промовою закликав всіх присутних, щоби зложили свої щирі жертви на скитальців і п. Лесь Гомкоф предсідатель нашої церкви, занявся збіркою, котра принесла 20 долярів Ті гроші поділено 15 долярів на оден пакунок для скитальців, 3 доляри на фонд Весни, а 2 доляри на фонд Український Відтей. п. Дмитро Душенко, дяк цего округа сказав коротеньку а гарну промову, в котрій спімнув, щоби остерігалися і недопускали в свої українські народні доми комуністичних бесідників ані їх рухомі фільми котрі ширять тільки большевицьку пропаґанду, але щоби всі стояли в обороні свого поневоленого українського народу.

п. Теодор Нога, касієр згаданої церкви, також спімнув, що треба не забути за нашу пресу "Б.Н" Збіркою занявся п. Нога і зібрав 4 доляри і 40 центів на пресовий фонд БНації, як він сказав: треба помогти, бо це наша будучність.

Хоч не багато було нас всіх зібраних одначе богато зібрали, бо всіх грошей було поверх 50 долярів зібрано того дня. От що значить однісгь і згода.

Як ще дочекаємо другого року, то вірю що всі наші парохіяни будуть в той день в церкві на Службі Божій. Ми все працюємо для себе та й для себе а для Бога нічого

Хоч оден день на рік присвятім для Бога, щоби Йому подякувати за Його добро яке Він творить для нас

Парохіянин

ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.
Вінчання панни М. Дурбан і п. С. Кушніра

Дня 8-го жовтня, наша церква була переповнена веселими людьми з нагоди вінчання панни М. Дурбан і пана С. Кушніра. Вінчав їх о. Н. Кушнірик, С.Т.Л.

По слюбі, молода пара, родичі й гості зійшлися до парохіяльного дому де забавились після укр. християнського звичаю

Незабули і про нашу пресу! Гості обдарували молодих ріжними дарунками й радо зложили жертву на "Будучність Нації" в сумі $5.00.

Молодим, панству Кушнірам, і їх родичам желаємо прожити много літ.

Честь цим родичам що так гарно виховали своїх дітей, котрі люблять свій нарід, свою мову й свою віру!

Хай Бог їх благословить!

Гість

СОНДАВН, МАН.
Жертви на Скитальців

Дня 26-го жовтня, пані Марія Подольська і діти заряди ли поминальну Службу Божу за бл. п. Івана Подольського Богослуження відправив Всеч о. М. Швед.

По богослуженню відбувся спільний обід в укр. катол Народнім Домі, підчас котрого отець Швед виголосив виклад про скитальців, та попросили присутних о жертви Збіркою занялися пп. Бочарчук і Петраш Присутні зложили $32 80

ПОШУКУЮТЬ

* * *

Нивіська Ольга пошукує сестри, **Іванни Губіцької**, родом з Теребовлі замужної за **Говард Годва**, десь у Вашингтон; тітки, **Юлії Массаро**, з дому Губіцької, з Теребовлі, живе у Шикаго; братів тіточних, **Володимира Васкля, Стефана Маліцьких**, десь у Шикаго.

* * *

Адреси пошукуючих є в редакції Будучности Нації. Коли пишите за адресою подайте конечно дату числа БН. під яким поміщено є пошукування

Послушний.

У днях недостатку гуморист Евген Філд мусів замешкати в дешевім гостинним домі, де господинею була доволі недбала жінка. Вона мало коли замітала долівку, внаслідок чого назбиралося нераз багато сміття й пороху. Одного слітного дня вийшов письменник на прохід, а коли входив домів, його хозяйка завважала, що його черевики були з болотом. Вона гнівна заговорила:

Чому не чистите ваше взуття? Чи не бачите, що там написано для остороги?

Філд глянув на стіну й завважив такий напис. "Будь ласка, обітріть своє взуття!"

Побачивши це, на що господиня звертала увагу, каже Філд

Я так роблю, але тоді, коли виходжу з дому

Полковник Йонас Петруїтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського переклав о. І. Ш.)

(Продовження)

Наш сотник С. на наших очах горів немов свічка, як фізично так і душевно Почав він серед мовчіння виговорювати всілякі нісенітниці. Старалися ми всіми силами успокоїти його, але то все нам не вдавалося.

Коли настав вечір, НКВДисти почали заохочувати вязнів з мінської вязниці, щоби вписувались за добровольців до червоної армії. Многі відразу згодилися на сю пропозицію, позаписували їх імена, поставили в ряди і вивели з подвіря. Нас на подвірі осталo о много менше— було більше місця на відпочинок.

Коли настала ніч оден з вязнів закликав: "Чи дістанемо ми хоча трохи зупи?"

"Так, справді, в дванайцятій годині дістанете дуже добру зупу," сказав оден з НКВДистів

Та надзвичайно приятельська відповідь видалася нам відразу дуже підозріла. Ми почали роздумувати що то для нас "вариться" і очікували приходу півночі з певним неспокоєм

Міжтим сонце вже давно зайшло, перші звізди вечера появилися на синім ясним небі. Не було ні найменшого подуву вітру. В горячім літнім повітрі навіть не було чути приємного запаху мятки.

Нагло капітан І., що був визначним летуном, почав з великою увагою до чогось надслухувати. "Літаки зближаються," закликав він за хвилю. Гуркіт моторів почули і ми також по якомусь часі. Літаки зближалися що раз близше і близше, а дальше ми побачили цілком виразно на небі чорні тіла літаків, яких було досить поважне число Совітські протилетунські армати почали до них стріляти. У повітрі літали ракети. Воєнні літаки російські підоймилися з летунських майданів та почалася внедовзі перед нашими очима повітряна битва. У тім самім часі бомби з німецьких літаків падали на місто і відразу многі хати стали в огні. То був дуже страшний а при тім і гарний вид; того теплого літного, ясного вечера, сиділи ми і подивляли ті чудові світляні взори на небі, писані світлами з ракет, горіючих літаків, бомб і куль При тім гук вибухаючих бомб, протилетунських армат і клекотіння машинових крісів творили немов симфонію гармонійних звуків.

По півгодинній борбі, нараз усе остало. Зникли з неба світла з горіючих літаків та бомб, однак небо надалі було ясне: се горіло місто, запалене німецькими бомбами та кидало до неба ясні, червоні полуміни з густим, непривітним димом.

Приказали нам поставати та не рухатись. Тоді кождого по черзі кликали по імені і відпроваджували в кут подвіря. Тут старшини НКВД стояли та переводили слідство. Другим полоненим приказали обернутися до муру лицем. І так стояли ми оден коло другого, звернені до муру. НКВДисти наглядно дуже спішилися, бо оден до другого стало кричали низьким голосом: "Скорше, скорше! Давай, давай!" Також і мене покликали. Коли тільки почали мене випитувати, той НКВДист, що так пильно стеріг нашої групи, закликав: "Я його знаю, він був старшиною литовської армії." Відразу взяли мене за руку та скоро відвели під стіну, під котрою стояли вже другі полонені. Коло 25 нас, з групи з Ковна так як мені на се позволяло побачити притемнене світло з вязниці, стояли звернені лицем до муру, оден коло другого. Коло мене стояли: сотник Йосиф Т., Петрас К, Антин С., і професор К. Другі мої знакомі, включаючи священиків Праниса і Антанаса П сотника Балиса Г. і Юозаса С стояли певно позаді мене

Скоро тільки поставили нас в ряд, оден з НКВДистів закликав: "Котрий з вас є професор К.?" Коли він відізвався, вивели його з ряду та повели його з ряду та повели в якімсь напрямі, нам невідомім через темноту. Нас около 400 люда стояли в ряді плечима тепер до муру. Потім приказали нам виходити з вязничного подвіря, коли тільки опинились ми на вулиці, знова дали нам приказ уставлятися під мур вязниці, оден коло другого. НКВДисти нас колом нас окружили, щось до себе шептали і немов над чимсь нараджувались. Ми були цілком певні, що вони за раз зачнуть стріляти. Стоячи проти муру, ми мали дуже маленьку надію на утечу, хоча кількох з нас, що стояли на кінцях ряду, могли спробувати щастя перебитися через живий мур НКВДистів. Понад наші сподівання, ніхто на нас не стріляв. Прийшли внедовзі другі сторожі НКВДистів, поуставлялися коло нас та видали приказ: "Вперед марш!" І так ми скорим кроком почали свій похід в сторону Бобруйська.

"Добра зупа в дванайцятій годині"

Перейшовши кілька кільометрів, дійшли ми до ліса З недалекої віддалі, зліва, доносилися до нас відгуки арматних вистрілів. Коли ми зближалися чим раз близше до ліса, сі вистріли ставали що раз виразнійші та що раз частійші. Думали ми, може се червоні стріляють в німецьких леткопадників. Нагло і зліва і з права кулеметні стріли почали пронизувати повітря, а дальше стріляння було так близько, що кулі літали в повітрі понад нашими головами Інстинктовно, ратуючи життя кинули ми з гостинця в фосу по правій стороні дороги, кинулися на землю, лягаючи оден на другого. НКВДисти відразу почали на нас стріляти Між рядами НКВДистів повстало велике замішання почали стріляти зліва дороги і з права одні на других так що не тільки богато полонених але також певне число НКВДистів стратило життя і перепали серед замішання. Втім надїхало воєнне авто зі сторони Червня та почало безмилосердно січи машиновими крісами по дорозі. То що ми усі лежали в фосі се кулі не зробили нам жадної шкоди, за се НКВДисти, що дальше стояли на гостинці, сильно потерпіли від тих куль богато з них впали убитими на гостинець. Авто, в котрім їхав командант НКВДистів, нагло повинулося в полумині. Шофер, поцілений кулею з воєнного авта, забитий, цілим тілом звалився на керму авта.

Як далеко се авто ще заїхало ми вже невиділи. Однак певним, десь недалеко вдарило в оден з многих стовпів, що були вкопані вздовж гостинця

Між тих и лежав на споді фоси На моїх ногах лежав Йосиф Т., на верху мене Петро К. а по правій стороні коло мене - якийсь білорусин, що безперерви відмовляв Господню Молитву Розглядаючи положення наколо нас, чомусь серед тої трагічної хвилі, взялося мені нагло на гумор і я в голос засміявся з сього, яке то безголовя було тепер серед НКВДистів, що замість нас, стріляли та убивали одні других. Петро К. зганьбив мене, що я сміявся в такий час. "Не годен я стриматися від сміху," кажу, "ті люди не уміють обходитися зі збруєю, а зараховують себе до жовнірів."

"Ти можеш сміятися, коли лежиш безпечно на споді," відповів Петро. "Але для мене то не є жадним жартом; кулі літають понад мою голову, а одна навіть зачінила моє вухо."

Перестрашені НКВДисти почали що сили кричати: "Стань Стань! Перестаньке стріляти, бо убиваєте своїх людей!" І врешті шалена стрілянина устала. Тільки постогнування ранених, переривали мовчанку. Знова закликали НКВДисти. "Петров " забитий. Сідеров ранений. Що до х... то є?" "Де є наш командант?" Третий олос відповів: "Його немає тут." На се, ще оден голос "Я перейамаю командування Підом за мною!"

Усім нам, що були ще живі приказали ставати та уставлятися на дорозі в ряд, по двох А яка доля чекала ранених? О, для них НКВДисти приготовили надзвичайне принятя. Дивлюся, а НКВДисти ходять поміж раненими та на ліво і право бють їх чимсь. Наперід не знав я що то вони роблять До моїх ух доносився тільки відгук тупого удару і ранений потім вже більше не підносився та не рухався Аж врешті побачив я, що НКВДисти четвертували голови ранених військовими лопатками до копання окопів Такі лопатки, хоча малі, є дуже сильно зроблені та масивні, так що вистарчив оден удар такою лопаткою і ранений уже більше не підносився. Скоро і певно НКВДисти виконували свою "роботу" і виглядало, що їх руки до сього були вже вправлені Не били тих ранених, що не рухалися та не давали знаку життя. Так гейби знехотя таких тільки копали, щоби переконатися чи справді вони є мертві. Опісля довідався я, що декотрі з наших на приказ ставати, не рушилися з землі, вдаючи мертвих та не давали знаку життя навіть тоді коли їх жовніри копали і в той спосіб вдалося їм вирятуватися. Потім, коли НКВДисти забралися, сі щасливі ставали та утікали в ліс. Але, о як мало було тих щасливців, що доказали таку велику бистрість ума

(Докінчення буде).

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 481 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти

Нераз Вуйкови приходилося стрічати діти-нарікайли

Такі діти все і всюди нарікають, то на школу, то на учителя, на приятелів, і навіть на своїх родичів, котрі не бажають їм зла і є найбільшими приятелями

Дуже часто такі діти нарікають, бо кажеться їм якусь роботу зробити.. котра майже все виходить для їх добра. Вони ліниві, не хочуть цеї, їм наказаної праці зробити, і щоб якось викрутитись з цего, щоб не признатися до вини, беруть та нарікають на тих, що кажуть їм цю роботу робити. Поволи, поволи, вони стають гірше ліниві і більші нарікайли. Самі нічого не роблять та ще і других намовляють, щоб не слухали учителів, родичів. З такими дітьми не добре приставати до патнерки і недобре їх слухати, бо скорше чи пізнійше вони будуть каятися та нарікати самі на себе

У сьому числі ДС прочитайте собі про такого хлопчика нарікайла у казочці "ЛІНИВИЙ ЮРЧИК." Вуйко є певний, що Ви ту казочку будете любити. Вона буде продовжатися в слідуючім числі. Читайте її з початку та небудьте дітьми нарікайлами.

ВУЙКО ТРОХИМ.

І ТО ПРАВДА

Прибігла Оля до матусі
Й почала казати —
"Мамо, я хочу до лялькы
Листа написати."
"Та як, коли ти не вмієш
Ще навіть писати?"
"То нічого— лялька прецінь
Не вміє читати."

ЛІНИВИЙ ЮРЧИК

Був собі раз хлопчик Юрчик, не тепер, ні, такі тепер не бувають, а дуже давно. І він ходив до школи і навіть вчився, писав задачі, але завжди нарікав:

Ах, колиб мене не примушували вчитися яб гуляв собі по лісах, полях, нічого не робив б, то булоб життя, то рай!

І сталося так, що одного разу, замість до школи, він пішов до ліса. У лісі так мило, любо, пташечки співають, хлопчика до себе кличуть. І забув він про се, про дім і школу, та пігнав у зелену гущавину. Зпід ніг стрибнув зайчик тай, сполоханий, полетів стрілою між кущі. Аж тут десь з поміж дерев вибіг дивний якийсь - худощавий чоловічок у коротких штанятах .

Здоров був, Юрчику, куди так мандруєш. - спитав його

Юрчик жахнувся, але коли побачив привязну усмішку чоловіка, набрав сейчас відваги

Я так собі... вийшов у ліс на прохід! пробурмотів і почервонів по уха.

Ех, мені здається, що тепер діти пішли в школу, а в вас нема науки?

Е-е-е е,— але бачите, так гарно в лісі, а ти сиди в школі над книжкою і мордуйся Остогидла мені отся наука!

і пересерди крикнув Юрчик

- -От і добре! Ти, значить, не любиш вчитися, а я саме таких і шукаю. Йду з гарного краю; там ніхто нічо не робить. Чистий рай, кажу тобі, вір або ні! Як хочеш, то ходи зі мною, а буде тобі гарно житися.

Добре! Піду, попробую! згодився Юрчик і подав руку миленькому чоловічкови тай пішов з ним. Продирались вони крізь гущавину, йшли якимись крутими стежечками, аж вкінці опинилися перед якоюсь великою брамою, над якою виднівся напис "КРАЇ НЕРОБІВ."

* * *

Як там Юрчикові було — скажеться Вам другим разом.

ЩО ТО ТАКЕ?

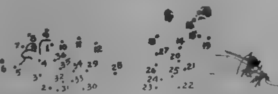

Возміть олівець, зачинайте від одного та тягніть нумер з нумером а воно Вам покажеться

НЕХАЙ ВСІ БАЧУТЬ:

Цим разом Вуйко дає признання —

НА ВАШ РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

ОЙ ТА ШКОЛА...

(Хорова продукція на арію "Ой, сусідко" або можна арію дібрати)

Ой, та школа, та школа, та школа,
Зверха мила, довкола, довкола, —
Але мабуть, мій друже, мій друже,
В середині не дуже, не дуже.

Як до школи ходити, ходити,
Треба дуже бідити, бідити,
Треба вчитись читати, писати, —
Часом навіть клячати, клячати.

Як до школи загляну, загляну,
Зараз двійку дістану, дістану, - -
А як прийду до дому, до дому,
То не кажу нікому, нікому.

За те, брате, щороку, щороку,
Є свідоцтво ніброку, ніброку,
А за нього заплата, заплата,
Нагорода від тата, від тата...

(Показує, як батько дає нагороду ременем)

Та вкінці Вам щось зраджу, щось зраджу:
Так робити не раджу, не раджу,- -
Хто так буде робити, робити,
Того буде боліти, боліти...

(всі потирають руками задню часть тіла)

Примітка: Цю пісню співати так, що все перші два рядки співає один, а два останні докінчує гурт. Співаючи треба відповідно зміняти голос. При словах "свідоцтво ніброку" треба помахати головою в ліво й право, на знак, що свідоцтво недобре. При слові "нагорода" показувати рукою що тато карає за таке свідоцтво в одно місце При словах "того буде боліти" треба показати де

БУЛА ДУЖЕ ЗАНЯТА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Вже давно як я до Діточої Сторінки писала, а се тому, що я ходжу до школи. Ми мешкаємо від школи три милі. Нам учитель завдає роботи до дому і ще в домо мамі треба помочи. Отже з моєї сторони мені не було можливо писати до ДС.

Тут коло нас вже понимолочували. Троха була погана погода, бо було богато дощу і навіть вже був упав сніг.

Залучаю $2.00 від двох передплатників.

Поздоровляю Вас Вуйку і всіх членів Діточої Сторінки.

Зоня Гадубяк,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка:— Дякую за передплати. Тепер Вуйко знає чому ти так довго до ДС не писала.

Діти вчаться Різдвяного Концерту.— Чи і Ви будете мати концерт у Вашій школі? Бачите, як вони пильно уважають та слухають учительки, котра вчить їх колядку на концерт.

Ш-ш-ш! Насішко

ВУЙКО СКАЖЕ ВАМ—

Юлія Матвійчина з Винипегу переслала 3 старі передплати.

Іван, Ольга і Марія Корнило з Лорензо, Саск., прислали свої фотографії до "Міху Сміху."

Річний Контест Діточої Сторінки кінчиться 31-го грудня 1946. Ви ще маєте час полішшити свою нагоду на тих **Два Сети Фонтанового Пера та Олівця та вісім Фонтанових Пер.** Придбайте нових передплатників, збирайте на фонд ДС, вписуйтеся в члени Веселої Родини, складайте жертви дітям сиротам, скитальцям — це все поможе Вам здобути одну з тих нагород.

Ще маєте місяць і половина часу.

У пятницю, 8-го листопада до Вуйка прийшли **Мирон, Іринка та Галя Крук** з Винипегу на відвідини. Довго розмовляли вони з Вуйком розказуючи йому про їх школу, що вони у дома роблять. Всі троє дістали від Вуйка памятку відвідини.

Клиффорд А. Л. Морчисон. К.С.

Федеральний міністер Робітництва, Дост. Гамфрей Мичел оповістив назначення пана Морчисона, передніше адвоката з Винипегу, на предсідника Краєвої Воєнної Робітничої Ради. Пан Морчисон через десять років був членом Винипеґської Міської Ради. Від 1941 р. працює в уряді в Оттаві

Треба вміти передбачувати

Три вислужені вояки сміялися з четвертого за те, що він пішов на роботу за $20. "Що тобі за користь з такої роботи, коли ти без роботи маєш $20. на тиждень від уряду після покінчення військової служби?"

Відповідає четвертий: "Правда, я маю тепер за роботу тільки, що ви маєте даром. Одначе за кілька тижнів ваші побори скінчаться і ви станете на роботу за $20. у тиждень. За цей час я настільки привчуся, що зможу бути командантом над вами."

ВИ — напевно знайдете з поміж Ваших знакомих одного, що ще не має у себе БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

УКРАЇНЦІ ПІВНІЧНОГО ВИНИПЕГУ!

ГОЛОСУЙТЕ ОДИНКОЮ

НА 22-го ЛИСТОПАДА

НА НАШИХ КАНДИДАТІВ

ПЕТРО ТАРАСКА
кандидат
на шкільного троста

А. ЗАГАРІЙЧУК
кандидат
на аллермана

Обидва кандидати знані яко визначні громадські діячі. Пан Тараска є тепер предсідником Винипегської Шкільної Ради. Пан Загарійчук занимає позицію шкільного троста від довшого часу.

Голосуйте:

TARASKA, P.	1	ZAHARYCHUK, A	1

ГОЛОВОЮ МАНІТОБСЬКОЇ ССФ.

Теодор Заплітний

На річнім з'їзді манітобської партії ССФ, котра відбулася у Брендон, Ман., при кінці жовтня, вибрано головою цієї партії Теодора С. Заплітного, федерального посла з виборчої округи Давфин

ПРИГАДКА:— Чи Ви придбали бодай одного нового передплатника для БНації?

ПОРЯДОК

БОГОСЛУЖЕНЬ

Листопад

17 Нед. 23 по С. ... Брайтстон
21 Чт. Соб. Арх. Михаїла Тинґса (празник)
24 Нед. 24 по С. ... Гадашевич

о. И. Кормило
Босежур, Ман., Тел. 63.

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади — [illegible], 131 Main St., Winnipeg Ph. 92308
Домініяльний Заряд БУК-а — 131 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд УКЮ — 131 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд ЛУКЖ: 431 Main Street, Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а в Саскатуні: [illegible] Saskatoon, Sask.
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтон — [illegible] St., Edmonton, Alta.
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Винипегу — [illegible], Winnipeg, Man.
Виховний Інститут БУК-а в Торонто — 17 Wellesley St., Toronto, Ont.
[illegible] Ванкуврія, [illegible] Street, Winnipeg, Man.
Колегія св. Йосифа — St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації — Dr. Kohrynski, Box 281, Saskatoon, Sask.
Редакція БНації — 131 Main Street, Winnipeg, Man.
Місійне Товариство св. Йосафата: Rev. Myron Krywucki, [illegible] Home, St. Boniface, Man.
Запомогове Братство св. о. Николая — [illegible] Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas, Head Office, Box 3641 Station B, Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади. — Ukrainian Canadian Committee, 7-9 McIntyre Bldg., Winnipeg

Разом ВСІ для Добра Винипегу

GARNET COULTER ELECTION COMMITTEE

Main and Graham Phones 92 019 92 [illegible] 92 075

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

ВИРОБЛЯЄ АФІДЕВІТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
ПОМАГАЄ ДІСТАВАТИ ДОЗВОЛИ НА В'ЇЗД ДО КАНАДИ

По інформації проситься писати на адресу

UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535 Sta. B

[illegible] 128 Main Street WINNIPEG, MAN.

УЧИТЕЛІ, ДИРІҐЕНТИ!

ПРИГОТОВЛЯЄТЕ "РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ"?

Немаєте часу розписувати ролі?

Централя Українців Католиків Канади дуже радо Вам послужить. За дешеві ціни дасть Вам тільки примірників кільки ролі.

* * *

КАНАДИЙСЬКИЙ ВЕРТЕП — (св. Николай в Школі) з піснями. Прегарна сценка і Різдвяний Концерт, 13 аматорів, [illegible] примірників (один для суфлера) лиш за 50ц

КУМА ФЕСЬКА— Чудовий, дуже смішний діяльог. Дві ролі, Кума і Кум. 3 примірники за 10ц

ВЕСЕЛІ ДЕКЛЯМАЦІЇ зібрав Вуйко Трохим. 8 деклямацій що принесуть всім богато веселости та сміху. 3 примірники дадуть кожному декляматорові копію і одну для того, що [illegible]. Ціна 10ц

НЕЗГОДА— [illegible] 3 ролі, [illegible] 15ц

РІЗДВЯНА ПРОГРАМА— спеціяльно виготувана, містить пісні, коляди з нотами, діяльоги, декламації, пантомини, пораду у прикрашенню школи чи сали, представлення, желання, цілу програму на Різдвяний концерт. Наклад малий. Замовляйте завчасу. Ціна одного примірника $1.00

* * *

Всі ціни з пересилкою.
Замовлення разом з грішми шліть до.

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
131 Main Street, Winnipeg, Manitoba

240 СТОРІН

цікавого читання та ілюстрацій це

АЛЬМАНАХ

КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

З него ВИ познакомитеся з тисячами нашими героями ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.

У нім ВИ побачите поверх 600 ілюстраций-знимок ВОЯКІВ, ВІЙСЬКОВИХ шпиталів, ЦВИНТАРІВ, КАНТИНИ УКР. КАН. ВОЯКІВ У ЛЬОНДОНІ, — ілюстрацій з життя наших вояків.

Є там мапа Канади, України, наші прапори, гимни канадійські та українські, та патріотичні вірші.

Є там ілюстровані статті — "ПОВСТАНЧА АРМІЯ." ТЕРНИСТИЙ ШЛЯХ УКРАЇНИ ДО ВОЛІ," З МОГО ПЕРЕБУВАННЯ В ЕВРОПІ ПІДЧАС ВІЙНИ".
Для бувших вояків та їх родин, особливо, це все є цікаве, займаюче.

Ціна Альманаху є лиш $1.00.

Мусимо зазначити, що наклад цего Альманаху дуже скоро вичерпується. **Щоб запевнити для ВАС альманах мусите сейчас вислати своє замовлення.** Для Вашої вигоди подаємо тут картку замовлення. Виповніть її негайно та зашліть на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
131 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $.... . і прошу вислати мені ...... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків

Моє Імя ....

Почта ....

(подайте точно по англійськи)

ЗАГАЛЬНИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД

з нагоди 350-ліття Берестейської Унії

Братства Українців Католиків Канади, Ліґи Українських Католицьких Жінок і Українського Католицького Юнацтва

відбудеться в

ЕДМОНТОНІ, АЛТА., в днях 23-24-25 ЛИСТОПАДА

На З'їзді промовляти буде один з новоприбувших Отців Місіонарів зі старого краю та Президент Централі Українців Католиків Канади, п. Василь М. Валл, з Винипегу.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ АЛБЕРТИ: ЗАМАНІФЕСТУЙТЕ ПЕРЕД КАНАДОЮ ТА СВІТОМ СВОЮ НЕПОХИТНУ ВІРУ ПРИЇЗДЖАЮЧИ на цей З'ЇЗД МАСОВО!

Pills Ointment

MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, кримий, мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пікурців. Поленша гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, очищують кров з трутини, поліпшують циркуляцію, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки попа шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,—уживайте МІСАР Пігулки і Масть,—а поленша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N., 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!

Шліть до нас сверобкаус (ягідки з диких рож). Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Сверобкаус, книжечка 15ц.; 2. Поживно-Лічнича Вартість Сверобкаусу, 25ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік. БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada

Рік XIV, ч. 23 (215) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Грудня 1946 Volume XIV No. 23 215 YORKTON, SASK. December 1, 1946

КОНСЕКРАЦІЯ ПРЕОСВ. Д. ІВАНЦЬО

МАНІФЕСТАЦІЯ СПІЛЬНОТИ КАТОЛИЦЬКОЇ ВІРИ

В Питсбургу, в Злучених Державах, відбулася 5. листопада консекрація Преосвященого Данила Іванцьо, епископа-помічника Преосв. В. Такача, епископа для закарпатських українців.

Свячення нового епископа довершили трьох епископів Кир Константин Богачевський, Кир Амвросій Сенишин і з Канади Кир Ніль Саварин.

На торжестві були присутні сім епископів латинського обряду, сотки священиків обох обрядів та тисячі людей, ріжних рас та національностей, всі обєднані в одній юніверсальній католицькій вірі.

Присутна бувша австрійська цісарева Зита

Додаючи до юніверсальності цеї манифестації була присутність бувшої австрійської цісаревої Зити зі своєю дочкою Єлисаветою. Вона прибула на особисте запрошення Преосв. Іванця, колишнього підданого цісаревої. Цісарева Зита живе в Канаді, в провінції Квебек.

о. Фултон Шін виголосив проповідь

В часі консекраційних торжеств виголосив проповідь о. Фултон Шін, славний американський католицький проповідник, професор і фільософ.

о. Шін сказав, між іншим, що католицька Церква покладає велику надію на нас українців католиків для привернення християнства у Росії, тому що ми маємо найближчий контакт з цею країною. "Доки Росія була християнською, доти схід і захід міг дійти до порозуміння. По приході комунізму, східна і західна культура чимраз дальше стає віддалена одна від другої. Найбільша п'ята колюмна в історії світа, привернення християнства в Росії починається тепер а в тім привернению відіграє найбільшу ролю українська католицька Церква," сказав о. Шін.

Церемонія треває чотири години

Церемонія свячення починаючись в 10:00 годині рано, тревала чотири години. Підчас консекрації співав хор, зложений з 200 співаків, під проводом о. Михаїла Старосольського.

Процесію провадили, в уніформі, старші члени Лицарів Колюмба (католицька світська мужеська організація).

Декрет апостольської Столиці, проголошуючи Преосв. Іванцьо епископом, прочитав Впреп. о. Ю. Мигайло, впорядчик цілої консекраційної церемонії на самім початку. о. Мигайло є парохом церкви св. Йоана Хрестителя в Гомстед. Декрет був прочитаний у трьох мовах, латинській, словянській та в англійській.

На закінчення, новий Преосвященний Д. Іванцьо уділив всім присутним своє архиєрейське благословення.

В часі, коли на наших рідних землях мордують наших Владик, переслідують наших вірних, тут на вільній американській землі наша Церква зростає. Ми радіємо цим нашим останнім здобутком. Засилаємо Їх Ексцеленції наш щирий привіт з Канади та молимо Всевишнього о Боже Благословенство новому Владиці.

[illegible] НЕ БУДЕ

БЕЗ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Так каже Джон Ф. Стюарт, містоголова Шкоцької Ліґи Свободи Европи.

Він говорить про 160 міліонів народів европейської цивілізації, які опинилися під [illegible] ярмом і які твердо стали проти ворожости до російського панування.

[illegible] народів Стюарт зачисляє і "сорок мільонів українців, які не є ані росіяни, ані азіяти, лише культурними европейцями християнами, народом дуже старої і великої цивілізації, якого власний республиканський уряд повалили большевики, але який ніколи не виявив своєї згоди [illegible] режим."

Без свободи всіх тих народів, включаючи Україну, не буде миру на світі.

ГОРЕ ЛЕМКІВЩИНИ

Американська "Карпатська Русь" з дня 20 вересня, 1946, подала між иншим кілька цікавих листів з Лемківщини. Листи ці дуже сильно описують страшне горе сеї української землі, що зазнала вона підчас сеї війни та в повоєнних часах непевности.

"Гірші, як татари," носить назву стаття, в котрій є поданий лист Григорія Ханаса з Боднарки села, Горлицького повіту. Описується в тому листі, як то поляки, занявши село, силою вивозили людей до Совітського Союзу.

Пише Григорій Ханас дословно так.

"23 мая, 1946, приїхали польські війська коло 7 години рано. Обступили село довкола. Хто на поли був, то всіх загнали до села— худобу і людей. Дома кождому приказали щоби був готовий за дві години до виїзду. З собою можна було взяти лише одну корову, коні, убрання як хто мав і декотрі харчі."

"То називалося официяльно "добровільним виселенчом." При тій роботі військо рабувало, що хотіло забрати для себе. А рабунку там були сусіди поляки, а військо ім все пороздавало або і купували від війська за дурницю, але кому удалося вкрасти, то крав сам, не чекавши на військо. Там де люди вже вийшли з хат, то навіть бляху з кухні забрали.

То забрали переважно цивілі-поляки, котрі все чекають, де військо виганяє людей і зараз крадуть."

"Людей повезли до Горлиць на стацію, і там їх стерегло військо. Другого дня прийшли до них делегати совітські і кажуть:

Видите, що вам полячки роблять? Чи запишитеся до Росії? Люде відповіли, що як дадуть їм примусові документи, що їх силою беруть,—то поїдуть. Примусових документів не дали тож всі людей вернули назад до дому.

"У тих війська є богато русских, навіть таких, що не вміють говорити по польськи. І вони дуже знущалися над бідним народом."

"Так воно всьо якось дивний вигляд має. То так тепер подібно є до того, що було тоди, коли ще на нашій землі нападали татари. Але татари нападали на чужі краї, але того ще не було, щоби влада своїх горожан рабувала таким способом. Не було ще того, що тепер діється... Хтоби то повірив, що такі річи є можливі в 20 столітті..."

* * *

"Велика біда в старім Краю", носить наголовок другого листа від Михаїла Вандзиляка з Ганчова, Горлицького повіту.

"Живу без родини, фамілії та кревних... І вернув з тяжкої німецької неволі, де перебував 3 роки... Ту у нас на Лемківщині, на рідній землі, життя є марне, а навіть цілком неможливе. Переживаємо часті напади ріжних банд і підпали домів. У минувшім тиждень в Климківці погоріло 19 будинків. То діється з причини переселення. Життя у нас представляється так, якби ми жили на лісній поляні, без церкви і школи..."

* * *

"Чули, що усі лемки вернуться на землю," про се пише знова Стефан Хрущ із Тесна Лосе, почта Лабова, повіт Новий Санч. Пише Стефан Хрущ, що богато поїхало лемків до Росії, силою забрані. Були навіть вже на Полтавщині, але не хотівши там бути, якимсь дивом дісталися назад в рідні землі. Рідні села були понищені, сплюндровані, поляки та жиди "вичистили" їх хати до чиста, покравши все. Далі подає, що не дістав від брата тих доларів, котрі брат до нього вислав. Пише Стефан Хрущ так дословно:

"Ще довідуєшся, чи я не дістав тоті долари, то я не дістав і не знаємо, чи ще прийдуть. Але ти не посилай грошей, бо не прийдуть, дармо не витрачайся, а я мушу далі якось біду пхати, тільки якбись міг що з одежі прислати, то прийшли."

* * *

З тих маленьких уривків видимо, як страшно терплять наші брати лемки, як терпить український нарід в Европі. А тут в Канаді ще такі знаходяться з наших братів, що гнобителів наших братів в краю витають публично з сцени.

Канада приймає нових горожан зі скитальщини. Поверх 4,000 жовнірів армії Андерса, що бились в Італії проти німців, Канада приймає на двоірічний побут. На знимці видимо частину, вгорі, жовнірів, які приїхали кораблем до Галіфаксу. Між тими жовнірами є досить поважне число українців. Долішна знимка вказує сих жовнірів як переходять вони митну ревізію. Яка добра є наша Канада. **Маємо в Бозі надію і сподіємося, що ми, українці, канадійські горожани, будемо вкоротці могти витати в Галіфаксі наших братів, сестер і родичів що зі скитальщини в Европі прийдуть до Канади.** Чекаємо сеї хвилини нетерпеливо.

Методи Совєтської Шпіонажі

Ніхто не буде заперечувати того, що шпіонажа в междер[illegible] [illegible] є необхідна. [illegible] комунстична ська шпіонажа дуже відрізняється від подібних інституцій [illegible] [illegible] так методами, як і своїм обсягом.

Особливо небезпечним засобом [illegible] [illegible] мірно [illegible] алькоголь, і що в п'яному стані розвязується язик. Про [illegible] [illegible] на вплив молодих жінок та дівчат. Про третього знають, [illegible] в карти. Про четвертого, що є морфіністом. Про іншого, [illegible] [illegible]

[illegible]

До такої "картотеки" совєт[illegible] [illegible] родинних в Канаді, як це виявилося в роках [illegible] про [illegible] в цьому краю.

Про поверхове життя [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] як небезпечних противників, розвідчі станиці организують обширні розвідки, що [illegible] [illegible] часто аж до [illegible] При помочі про[illegible] [illegible] комуністів це [illegible] [illegible] є можливе. [illegible] в безпосередньо[illegible] [illegible] людей або [illegible] до них особисто [illegible] особняки, що їх [illegible] [illegible] [illegible] в щоденному житті [illegible] людини. Вони [illegible] до товариських [illegible] [illegible] [illegible] в характері [illegible] [illegible] [illegible]

У теперішності [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] моментами". [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] в своєму житті, що вона [illegible] [illegible] в тайні. До [illegible] в Москві, де їх [illegible] [illegible] реєструють і заховують. На против[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] країн докладний образ й походження, образування і дотеперішної діяльности, з передовом образ навіть найбільш укритих прикмет її характеру.

Про одного устійнили в цей спосіб, що потайки уживає

[illegible]

Та[illegible] [illegible] [illegible] вибору виконати яку[illegible] [illegible] чинність, або [illegible] [illegible] виявити, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Щойно [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] в могилу, а до [illegible] треба відвагу [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] організованого [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] системи [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Фелікс [illegible] Ягода, Воро[illegible] [illegible] початку обложили [illegible] [illegible] охорони перед [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Так то Дзержинський [illegible] [illegible] Ягода [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] подробиць з політичного [illegible] приватного життя [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] використову[illegible] [illegible] [illegible] для свого особистого інтересу. Цю методу примінили опісля в найріжноро[illegible] спосіб в краю і за кордоном для справ [illegible] шпіонажі.

Факт, що чужинців в Сов. Союзі — особливо ґрунтовно

[illegible]

Канада [illegible]

[illegible]

КАНАДІЙСЬКА ПОЖИВА

[illegible] Онтаріо можна [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Канади.

Сьогодні на торговельному

ЦІЛОРІЧНА ПОТІХА для ВАШОЇ РОДИНИ, кревних та сусідів

[illegible]

ПЕРЕДПЛАТА БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

М. Лазечко — Хемік-Аптикар
White Cross Drug Stor[illegible]
Winnipeg, Manitoba

ВАШЕ ЗДОРОВЛЯ І ЛІКИ

[illegible] Нуклеонікс

[illegible]

Атомна Бомба (Нуклеоніка)

[illegible]

Атомова Бомба Нуклеонікс [illegible]

[illegible]

СОТНИК ІГ. ЕВГЕН ШКВАРОК

[illegible]

[illegible]

ЗБИРАЄТЕ ЗНАЧКИ?

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] свою збірку. [illegible] в 1795 ро[illegible]

THE FRIENDLY PHILATELIST

[illegible]

КАТОЛИЦЬКА ЄРАРХІЯ ЗА ПЕРШЕНСТВО ПРАВ ЛЮДИНИ

[illegible]

ВЕЛИКІ УКРАЇНСЬКІ ВЕЧІ В НЮ ЙОРКУ

Представники КУК на вечі. [illegible] Карпатської України

[illegible]

ЧИ ВИ — вже поновили свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЖИТТЯ І НАУКА ІСУСА ХРИСТА

[illegible]

ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

[illegible]

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

[illegible] 50ц

[illegible]

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: [illegible] Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

[illegible] Class Matter, Postmaster General, Ottawa, Apr. [illegible]

THE FUTURE OF THE NATION

The bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the [illegible] of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said [illegible] and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited [illegible] Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the [illegible] Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

[illegible] Matter, Postmaster General, Ottawa, Apr. 29 [illegible]

РОСІЯ І ПРАВА ЛЮДИНИ

[illegible]

В нашій демократії людина охотно і свобідно виконує свої [illegible]

[illegible]

... мунистичних краях

ЧИ ПОЛЬЩА Є 17-А СОВЄТСЬКА РЕСПУБЛИКА?

(УНС) [illegible]

[illegible]

Очевидно листа не опубліковали, але за те в тисячних відписах ходить він з рук до рук у Польщі й отвирає "незрячим" очі, що єдиний шлях до волі є той, що його обрав давно український нарід [illegible] ким імперіялізмом

пані Катерина Кравс

ЗАМАЛО ДОБРИХ УЧИТЕЛІВ

[illegible] ... в усіх професій."

[illegible]

... могли б бути добрими учителями, переходять до других [illegible]

[illegible]

... р Св. в Торонті. Як нам відомо, вони набули будову між Торонтом і Гамільтоном для примищення наших [illegible] ... щоби геройською смертю [illegible] ... мук, щоби український нарід міг жити, і розвиватися. За [illegible] життя ціни нема, повні їх довіри до вас прикажуть вам вивязатися зі своєї задачі [illegible]

[illegible] ... фахові люде. Згаданий Чин Сестер провадить сирітські рідні й державні школи, та управляє шпиталями і [illegible] ... образуванням.

Скромно без шуму вони з повним відданням і всецілим пожертвуванням ведуть свою [illegible]

... вигод перелили

"Чи се можливе до вилюнення", [illegible] ... можливе. Кілько нас [illegible]

Як про ми коли в своєму житті [illegible] ... патріотами, то кращої нагоди ми не [illegible]

Покажім себе вірними того пімечного довір'я! Покажім нашим [illegible]

Се буде найкращим від нас памятником для поляглих за нас, за праву і волю україн-

Нові жертви що вплинули на сиротинець:

Панство Кравс	$100.00
Панство Назаревичі	$25.00
Панство Мельники	$25.00

РІЗДВЯНІ ЖЕЛАННЯ

Заводиться більш і більш такий звичай, що "Різдвяні Желання" передають люди через пресу, а найбільше у [illegible]

Тоді Ви є певні, що нікого не забули.

[illegible] ... желання мають більше значіння.

ЦЬОГО РОКУ ПЕРЕДАЙТЕ СВОЇ "РІЗДВЯНІ ЖЕЛАННЯ" через Будучність Нації.

[illegible] ... желання [illegible]

Пишіть вже уможливити [illegible] інформації на адресу:

The Future of the Nation,
[illegible] Main Street,
Winnipeg, Man.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

СИРОТИ ГЕРОЇВ ПРИПОРУЧЕНІ НАМ

ВІДОЗВА ПАНІ КАТЕРИНИ КРАВС, ГОЛОВИ ЛУКЖ НА СХІДНУ КАНАДУ

Канадійські українці прибувші з рідних сторін оповідають [illegible] ... українського там життя. Селяни при плузі, косарі [illegible] ... дівчата на [illegible] жати [illegible] при серпі, в вони довгі години тяжко працювали, а працюючи співали і радісно щебетали. В свята і неділі, маси у власноручних строях представляли чарую [illegible] ... Наш триліонний Великдень на Україні, Зелені свята, Різдво коляди, Йордан — щедрівки, не важалась найздібніша рука поета як слід описати. Чи не був це дійсний рай на землі? Там церков нерозлучно з народним життям [illegible] ... Ні [illegible] та пісня замовкла, щебетання взихло, радість замінилася в глубокий смуток, блиск очий змінився в гіркий плач. Ще [illegible] ... до України вилюзати, та бодай [illegible] рідний порог обійняти. Достаток в Канаді [illegible] закрив їм очей на красу рідного села чи міста. Вони тішили себе надією що як [illegible]

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. І. Ш.

ПРО ПОСЛУХ
(На основі Катехизму)

"Не [illegible] ... дати чоловік Богови [illegible] ... подати волю [illegible] оглядy на Бога." (св. Тома з Аквіну).

Другою головною чеснотою се св. Послух.

Хто є послушний?

Послушним є той, хто задля Бога готов радо сповняти приказі своїх настоятелів. [illegible] ... радо [illegible] ... оглядy на Бога. [illegible]

Хто має бути послушним?

Діти своїм родичам і [illegible]

[illegible]

приказує, але на волю Бога, що показується через наших настоятелів (св. Франц з Асс.). Послушний не буде всім складати рахунку з своїх діл; рахунок буде мусіти зложити настоятель. Послух робить наші діла заслужними перед Богом. [illegible]

Через послух доходимо певно й скоро до найбільшого совершенства.

Послух стереже перед многими гріхами. [illegible] ... вигідний

Шоби навчитися послуху зглядом настоятелів, годімся радо на бажання рівних собі людей. [illegible] ... Бога.

Будьмо отже послушні. Практикуймо сю велику чесноту, а певно дістанемося колись до вічної щасливости.

[illegible]

Чи послух має свої границі?

Так.

Не потребуємо слухати настоятелів в таких справах, в яких ми не є їм підчинені. [illegible] ... ходити й вийти заміж. Також духовні настоятелі не мають приказувати в чисто світських справах і противно, світські в духовних.

Ми не повинні слухати настоятелів, коли нам приказують таке, що заборонив Господь. Апостоли, коли Висока Рада [illegible] ... слухати Бога, чим людей" (Діян. Ап. 5, 29). Три молодці в Вавилоні не послухали царя і не поклонилися ідолові. Макавейські брати не хотіли їсти вепрового мяса [illegible] ... коли сей приказав складати жертви ідолам; св. Перпетуя (р. б. 203) в Картагіні була вірна й вірний не послухала батька і не виреклася християнської віри, хоча се була би вильнало [illegible]. Краще засмутити родичів, чим Христа, так говорить св. Іван Климент.

Послух, се найтрудніша але й найвизначніша зі всіх моральних чеснот.

Се чеснота найтрудніша. [illegible] ... "Послух, се добровільна смерть."

Послух — чеснота найвизначніша. Св. Тома з Аквіну так каже: "Нічого більшого не в силі дати чоловік Богу, як свою волю подати [illegible] Бога." [illegible] ... жертвуємо не [illegible] ... але себе самих."

Через послух сповняємо найпевнійше волю Божу.

Наші настоятелі є заступники Бога, отже їх прикази є приказами Бога. Коли їх слухаємо, то слухаємо не так людей, як радше Бога (Еф. 6, 7). Треба дивитися не на особу, що

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР
Грудень, 1946

1 Н 18 Нед. 25 по Соп.
2 П 19 Пр. [illegible] Авд[illegible]
3 В 20 Прав. [illegible]
4 С 21 Введ. в хр. Пр. Бог.
5 Ч 22 Ап. Филимона
6 П 23 Св. Амфілохія
7 С 24 Вмч. Катерини
8 Н 25 Нед. 26 по Соп.
9 П 26 Пр. [illegible]
10 В 27 Вмч. Якова
11 С 28 Прмч. Стефана
12 Ч 29 М. [illegible]
13 П 30 Ап. Андрея
14 С 1 [illegible] Наум
15 Н 2 Нед. 27 по Соп.

УСТАВ

[illegible]

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

НЕДІЛЯ 14 ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА

Ко Коринтяном послания святаго Апостола Павла чтеніе ([illegible])

[illegible] ... моєю радость всѣх вас єсть. От печали бо многія і тугі [illegible]

НЕДІЛЯ 15 ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА

Ко Коринтяном послания святаго Апостола Павла чтеніе ([illegible])

Братіє, Бог рекій із тьмы [illegible]

[illegible]

ЗГИНУЛИ ЗА КРАЩУ ДОЛЮ УКРАЇНИ

[illegible] ... Ростислав Волошин [illegible] ... Йосиф Позичанюк Шуган (член УГВР, згинув 1944 р.), о. капелян М. Галант (член УГВР, згинув 1945 р.), генерал Ступницький-Гончаренко (нач. штабу УПА [illegible]), сотник Дмитро Карпенко Яструб (герой УПА [illegible] ... згинув 17 [illegible] 1944).

[illegible] ... Вічна Їм Память!

ГОЛОВА НАРОДНОГО ДОМУ В ВИННИПЕГУ ВИТАЄ ПОЛЯКІВ

[illegible] ... Фрі Прес [illegible] ... до Канади з руки ген. Андерса. Що поляки їм зробили приняття се цілком природно. І навіть про се ми б не згадували. Але [illegible] ... вояків, та "витав їх в імені горожан українського [illegible] (з Фрі Прес) "Т. Д. Ферлей."

Т. Д. Ферлей є головою Народного Дому в Виннипегу, групи, що цілком ясно ставиться в сторону автокефалії [illegible] ... в Виннипегу.

[illegible] ... полонофілом покаже незвичний повчаючий приклад. Українці католики ніколи полонофілами не були, не є і [illegible] не будуть.

ЧИ ВИ відновили свою передплату БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ПЕРЕД КУПНОМ

РОЗВІДАЙТЕСЬ КОНЧЕ ПРО НАШІ ЦІНИ

Хоругви, фелони, процесійні хрести, Плащениці, свічники, монстранції, образи, кивоти, процесійні образи, патериці, чаші, павуки, свічки— й інші церковні річі.

Пишіть в рідній мові на адресу:

WILLIAM GROSS & CO.

[illegible] Main Street, Winnipeg, Manitoba

В. Левицький, властитель

РОЗВИТОК НАШИХ КУЛЬТУРНИХ УСТАНОВ

Щодня рідна преса в Америці і в Канаді приносить нам новини про розбудову українського культурного життя. Там побудовано церкву, а там школу, там Академію для дівчат, а тут Академію для хлопців і це все під зарядом українських католицьких чинів. Коли ці новини перечитується, то серце радіє а душа збагачується, набирає якоїсь сили розмаху та підйому. Тож це ми українці живемо, розвиваємося, культурно поступаємо широкими кроками в перід і то певно розмашисто.

На днях знову приносить наша канадійська преса новини зі знимками, що наші українські, ті ніколи не втомлені Сестри Служебниці, закупили величаву мілонерську посілість коло Торонто в провінції Онтеріо, де примістить велику школу (Академію) і сиротинець для українських сиріт скитальців.

О, що за прекрасна річ! Як мило це читати. Людина неначе відроджується. Якийсь свіжий здоровий приплив крови приспішує наше серце, неначе пхає нас до акції, до чину! Як гарно бути в такім настрою. Хапаю за перо, пишу Сестрам Служебницям гратуляції і додаю деякі практичні думки і зазначую, що я українка, донька того самого народу, для кого і вони, Сестри працюють. Тож певно хочу доложити свою цеголку-жертву до цеї величавої української культурної установи.

Дорогі Сестри-Українки-слідіть за розвитком нашої культурної розбудови, яку провадять Чини української католицької Церкви. Придивіться до їх постійної, ніколи не знеохочуючися, муравлиної праці. Розгляньте які чудові овочі на рідній, українській ниві ця праця приносить. Гляньте на знимку цеї прекрасної посілости, яка ввійшла в склад нашого народнього культурно-виховавчого розвитку розбудови. А в часі читання і думання над цим, прислухайтесь биттю свойого серця і враженням вашої душі, як ці іскри Божі приємно, гарно і величаво працюють, як ожакше світочно, величаво людина почуває себе в цей момент.

Се три українки! Зрозуміймо, оцінім ту найвищу працю для рідної культури, та розбудови виховних інституцій. Возьмімся щиро до благородної праці, помагаймо все і всюди своїми жертвами, пора...

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БН., ЗА ЖОВТЕНЬ 1946

	Приходи	Розходи
о. Ст. Семчук, спрод. 2.30, і Марія Ігнат 1	3.30	
Н Сенькив, з веч. в честь Ів. Шевчука 10, А Бодняр	11.50	
М Кури 1., Д. Бий 1., Іван Гунчак 2.	4.00	
Евгенія Калужницька 3.; М. Кміть 1., С. Синчук 1.	5.00	
За книжку 350 річ. Бер. Унії	6.00	
За Біблійну Історію Н Завіта	12.29	
За книжки Берестейська Унія, до Централі		6.00
До Йорктону за кн. Н. Завіт		12.29
За Альманах Українських Канадійських Вояків	25.00	
П. Матвіїв 1., оо. Редемптористи кредит 10.	11.00	
За друк БН ч. 19, 1946		178.50
Коверти		6.25
Розсилка		12.00
Почтові значки		.80
С. Н. Щордій 1., Іван Рудий 1., Іван Сопівник 1.	3.00	
Сидор 1., о. Ст. Семчук спрод. 2.40	3.40	
Василь Киржик 1., В. Гвозд 1., М. Яновський 1.	3.00	
Іван Новосад з передп., збірок пр.ф. і кн.	67.45	
Пакунки живности від Вес. Родини		15.00
Клиш і мети		9.98
Посилка газет		.75
коверти		4.80
Печатка		1.35
Теодор Ярко 2., Д. Хімко 2., о. П. Пасічник 1.	5.00	
Ст. Огрилю 1., Й. Маринюк 2., А. Шумська 1.25	4.25	
Кормило 3., Марія Черній 1., Г. Г. Фурманюк 1	5.00	
А Бодняр 1., А. Романюк 1.50	2.50	
	$171.60	247.42

Д. Кобринський, управитель БН

ВИ і Будучність Нації

Прес Кампанія іде в другий місяць.

Відзив на наш заклик добрий. Читачі присилають свої залеглі передплати, складають на фонд, та при нагоді приєднюють нових передплатників... але щоб дігнати нашої мети **300 нових передплатників** то ще треба богато більше праці на поли нових передплат. Маєте знакомі, сусіди, родину.. познакомить їх з БНації та заохотіть їх до передплати.

У БНації є читання для кожного члена родини... для Вас старших, для Вашої молоді та для Ваших дітей... подбайте щоб і другі родини користали з цего читання.

Нехай кожний читач придбає одного нового передплатника. Нехай не буде ані одного читача з залеглою передплатою.

Цим разом здаємо похвалу ... та дякуємо за співпрацю

ДІТЯМ, членам Веселої Родини за пересилку старих передплат та за їх жертви на Прес фонд ДС. Імена жертводавців є на ДСторінці.

Панови І. Баранецькому та жертводавцям з Калворт, Саск., котрі зложили свої жертви підчас обіду в День Подяки в сумі... $4.75.

о. М. Мельникови з Виннипегу за придбання трох нових передплат.

о. Шекові з Селкирк, Ман., та жертводавцям підчас поминального обіду в панства ... М. Мачинського в Йоплар Парк, Ман. ... $1.25

о. І. ... з Давфин, Ман., котрий прислав на прес фонд ...

о. І. Кришталович з Кенора, Онт. за придбання одного нового передплатника.

Хто буде слідуючий?

Сиротинець Сестер Служебниць в Анкастер, Онтаріо

...дами і працею
...

Анастазія Біловус

Не робить цего більше

... сотворив світ? ...
... першим ...
... Марусю, ...
... на ...
... дуже ...
... доброго читання
Ну, хто? скажи! ...
... катехит
Я! прошу отця катехита ... вже більше цего не зробл...ю

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ

Переробив Юліян Тарнович

(9)

Вона кохає... Вона схильна до кохання, прошептав, мимо йдучу Івась.— Але її кохання нещасливе!... Але хто ж предмет її кохання?

• • •

Забава в Цемиті мало помогла. Шварц був там також, але не підходив до рідні ковалів; він ні разу не танцював з Марійкою.

Вона сиділа, як закрита книжка, з якої ніхто не міг нічого вичитати. Її мати неспокійно дивилася, що вона робить, а батько з деяким заінкавленням глядів на зібране товариство, та лиш тоді, коли він побачив, що його дочка танцює з Солодканичем, незамітно потер свою руку об другу.

По цій забаві веселість Марійки повернулась, а Івась, дивився погідним оком на цей світ ... такий гарний світ!...

• • •

Кінцевий день серпня застав Солодканича, як він сидів у тіні крилатої черешні. А черешня росла недалечко альтанки, в якій "маленька" Марійка сиділа цілими днями. Ця черешня могла б багато сказати, багато цікавого... Скільки то думок народилося в її тіні, в голові студента...

Мати моя рідненька! Ти вислала мене далеко в світ, щоб долі собі шукати... та я боровся завжди з усіми переходами... Тільки про одне ти призабула! Ти забула про почування, які ніяка сила не може покорити. Чи обличила ти сили свого сина? Сьогодні стоїть він на роздоріжжі ... честь і почування. Честь каже втікати на кінець світа, хоч би за море, — а серце не хоче, звязує мене щораз більше з нею ... вона горить коханням... Та між мною й нею стоїть гора й пропасть ... її багатство ... моя вбогість!... Хто ж повірить, що мною керує чисте серце, ... не шукає обчислення. Я цю гору перескочив би я, перескочив би найтяжчий горіх, якщо знав би, що вона, хоч стільки, як...

Івась не докінчив своєї думки, чиясь легка рука оперлась на його рамени.

Про що так замислились ... Марійка.

Про ніщо, ... відповів він ...

В це не вірю!

Но, то про все.

І це ще не відповідь, бо ... В такому разі може я вгадаю?...

Молодець не знав, що на це відповісти. Висказатися щиро про все, якось дивно; заперечити, або збрехати — нечемно; а вибрати середню дорогу — сором йому самому.

Не тямка і вашої волної ... ті та довіря? ... Це питання поставила Марійка з такою сердечністю та так ніжненько ... оченьками на Солодканича, що він справді перестав її підозрівати в жіночій пустій цікавості.

О! На ваше бажання я можу висповідатися з усіх моїх тайн, — сказав він, — тільки ви ... сумніваєтеся, чи буде вам приємно, все до кінця вислухати.

Хіба ж ви не хочете мені щось страшне виявити?..., — ... Марійка.

Не бійтеся, нічо надзвичайне, а тимбільше страшне. Мої думки такі самі, як думки кожної молодої людини, в моїх умовинах та з моїм серцем.

То у вас є серце? Це новинка про яку я перший раз довідуюся!

Сумніваєтеся, Марійко? Хочете щоб я вам це доказав?...

Лишіть, я вірю вам уже на слово, але мені здається, що воно спить ... знову засне ... дівчина.

Воно вже пробудилося! сказав до себе Івась.

Вибачте, ми ... на ... стежку. Тому будьте ласкаві завернути та сказати, про що ви тепер думали? Тільки щиро!

Я думав найперше про те, що сьогодні по обіді мій ... Це переломова пора, яка вирішить моє майбутнє. Я певний що видержу іспит, і все таки чомусь я такий схвилюваний мабуть тому, що ... іспитом я візьму тяжку відповідальність на свої рамена, як вірний син своєї батьківщини та моєї матері. Відтак я думав про рідну маму. Я передбачував нашу спільну радість, коли вона побачить ... а я, займу ... таке становище, бо буду в силі виявити їй прилюдно мою любов і вдячність.

Дуже любите свою маму? перервала Марійка.

Та чи можете про це питати?.. ... Івась. Ага, я забув, що ви сумніваєтеся, чи є в мене серце.

Вибачайте! Я тільки жартувала. Говоріть далі, просила зі сльозою в очах дівчина.

Далі я роздумував, чи мати могла б поділити свою любов до мене?

Та який кінець вашого роздумування? запитала Марійка.

До повного вирішення я ще не дійшов, одначе на мій односторонній погляд, здається мені, що хоч би вона була достаточно, то все таки вона ... Якщо поділив би я серце на дві рівні частини та сказав матері: одна половина твоя, а друга належить до цеї дівчини, яка також жертвує тобі свою половину серця, так, що від нас обоїх маєш ... то відай, моя мати була би вдоволена, а я безконечно щасливий.

І ви віднайшли таку, якої половина вашого серця припадає?

Івась ... з відповіддю. По короткій надумі, або краще по короткій душевній боротьбі, відповів він несміливо

Так, я віднайшов її!

Ця відповідь не зворушила ні не збентежила дівчини, наче вона догадувалась такої відповіді. Тільки сльоза, чиста, як роса на квіті, опинилась на її ясних зіницях. По хвилині мовчанки вона відозвалася:

Якщо досі були ви щирі, ... не візьмете мені за зле, як я хотіла б знати імя вашої вибраної?

(Далі буде)

Youth Herald

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

EDITOR - PAUL BOZYK

Be Kind to Others

Be kind to others as you would expect them to be kind to you. Have in your heart a great esteem for all your fellow men. It should not be your policy to wait until another shows courtesy to you and takes notice of you first. Aim at winning the first turn.

Try and refrain from telling your friend "So-and so has said this about you." In other words you are setting one person against another. This little white gossip (call it what you like) is not doing you any good but it may bring tragic reactions in personal relations no matter how trivial the tale might be.

Always give with the good word. People like to hear soft and pleasant words. When hard rough and bitter words are spoken they usually cause hatred and disunity. Handle your neighbor with care as if he were glass. Consult your own feelings in the matter and see whether you would be content if others would speak coldly to you and of you, if they would answer you sharply or command you in a haughty and imperious manner. If you find that this would hurt you, refrain from hurting others in that way.

To be kind in conversation be on guard against biting words. These are little remarks that reflect on a person's social condition or intelligence or any defects the person may have. Such remarks often are more striking and stay longer in the memory of hearers.

What a pleasant world this would be if people only tried to be a little more kind to their fellow-men.

"Ukrainian Catholic University Students' Club"

GREEK RITE CHAPTER OF THE NEWMAN CLUB OF THE UNIVERSITY OF MANITOBA

... His Excellency Bishop Ladyka decided that ... Mass ... task ... approaching ... Ukrainian students of his ... and placing before ... new idea. The result was ... for with little hesitation a list of the Ukrainian Catholic students at the university was compiled and ... first meeting. With the students brought together and their interest ... it became clear that this move of forming a club was well founded.

From the beginning it became ... and was agreed upon that this club would not be wholly independent but must have some relation with the Newman Club. Thus Father Bozyk was asked to contact Father ... of the Newman Club and as a result of Father Vladimir's fine diplomacy the club was accepted as an affiliation of the Newman Club; or the Greek Rite Chapter of the Newman Club.

With the ball beginning to roll, an organized executive was elected, consisting of the following members:

Rev. Vladimir Bozyk — Chaplain
Eva Kochavda — President
William Bobey — Secretary
Elaine Kostick — Treasurer
Betty Ogrysko
Gwen Nykorchuk
Vera Zarowski
Walter Bobavchuk — Social Committee

Meetings now became a regular occurrence averaging about one every two weeks and each one receiving a favorable turn out.

The meetings were well balanced consisting both of serious matter and a social gathering. For nearly every meeting a very enlightening talk was given by such eminent speakers as Mr. Wall, Father Shpytkowsky, and our very interested and helpful friend Father ... Father Bozyk ... Questions ... proved to be very ...

Socially the meetings were also successful for the spirit of the group was always pleasant and ... always ended ... social event. Added to this a ... at Brooklands and a tally ... were held.

... was approaching ... the students with the ... of Father ... a banquet and dance ... turned out to be a great ... The presence of many ... prominent Ukrainians added ... of the members.

Although ... the year ended with ... students ... back home, the city dwellers of the club got together on a bicycle ride to Lockport and an ... boat ride on the ...

Thus ended a pleasant year's ...

The beginning of the new school term saw the resumption of activities again, and the first meeting ... St. Mary's Institute received a very grand turn out. A new executive for the new year was elected consisting of:—

Lorne Rozowski — President
William Bobey — Secretary
Vera Zarowski — Treasurer
Gwen Nykorchuk
Betty Ogrysko
Jenny Cybanchuk
Walter Bobavchuk — Social Committee
Nick Kowal — Publicity Representative

The Club is not a sterile academic union, but recognizing the truth that, our actions are dependent on our principles; we live ... the club aims to instill the principles of our Holy Religion, the principles of right action, into the young University Students to whom it belongs ... to assure the future defence of the rights of God and of souls.

The success of the club meetings held since its inception, the interest shown by the students, the ... discussed and friendships started ... forecast a bright future for the Ukrainian Catholic University Students Club.

William Bobey,
Secretary.

DONNA GRESCOE

HONORS UKR. CATH. UNIVERSITY STUDENTS' GROUP

The Greek Rite Chapter of the Newman Club of the University of Manitoba was greatly honored by the presence of the accomplished young violinist, Donna Grescoe, at a social gathering held on Sunday, October 20th at St. Mary's Educational Institute.

After being introduced to the members of the club by Lorne Rozowski, the president, Miss Grescoe in her usual friendly manner related her experiences while in New York.

Born in Winnipeg of Ukrainian Catholic parentage Miss Grescoe has gained the admiration of many by her remarkable musical talent, which she has so ably displayed on ... occasions.

During the course of the evening the members and their guest ... game of whist which gave everyone the opportunity to know their guest more intimately. However, the evening was highlighted by the presentation of a cake topped with the figure of a miniature violin in pink icing to the honor guest.

At her Winnipeg concert of last October 1st performed before an overflow audience at the Civic ... the brilliant artist put forth a performance termed as one of finest expression of the musical art given by a locally born performer.

Shortly after appearing as guest artist at the University Symphony Concert on November 8th Miss Grescoe will leave for New York ... will begin intensive studies for her Town Hall debut on February 3rd.

Gwen Nykorchuk

The Greek Rite Chapter of the Newman Club in action! The members "get acquainted" at whist. Old friendships were renewed and new ones formed in a congenial atmosphere. The air simply tingled with comradeship and hospitality. One of the Club's many aims ... to provide ... for lonely hard working students, in whole ...

Donna Grescoe cuts the cake presented to her by the Ukrainian Catholic University Students' Club.

The Ukrainian Catholic University Students' Club

God Wills It!

Dawn was just lifting the veil of darkness. A moment of complete silence ruled the huge, dimly lighted cathedral, as the faithful humbly knelt to receive the blessing. "Ite missa est." The aged celebrant faced the congregation and made the sign of the Cross over the bowed heads. "Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius, et Spiritus Sanctus."

Mass had ended. In a continuous stream the participants were abandoning the interior of the church. Daylight in its youth revealed the nature of the multitude. Young and old, rich and poor, dressed in different colorful costumes, dispersed among the various groups on the green lawn. Happy greetings and courteous salutations broke the stillness of the new day.

But these cheers and laughters betrayed a worldly vanity which ignored and extinguished the glowing beacon of the Vatican. In vain did the Pope plead the necessity of carrying out the Church's intention! In vain did the aged ... urge and promote the same ... Materialism, liberalism and mediocrity had overtaken the globe. Faint and feeble among the nations appeared the cry "God wills it!"

Meanwhile a very wonderful thing happened. Children, to the number of about 50,000, almost ... banded themselves together in France and Germany to go and fight in the great cause. They declared that God had reserved for them the honour of rescuing the Holy City; and the French portion under the leadership of a shepherd boy of Vendome, named Stephen, embarked at Marseilles. Many were shipwrecked, others were betrayed to the Turks and suffered martyrdom. The German contingent is said to have reached Brindisi where the Bishop wisely persuaded them to return home. This had also been done by some of the French children who arived in Genoa after incredible difficulties, and were not allowed to go further; they therefore turned back and though a great number died on the way, many succeeded in reaching their homes in safety.

This exemplary expedition which the children of Europe so heroically staged in the year 1212 is known as the "Children's Crusade." Pope Innocent III heard of the courageous little heroes who feared not to lay down their innocent lives for the "Faith of Our Fathers," and exclaimed: "While we sleep, these children are awake."

The Children's Crusade met with indirect success, for in 1217 numerous troops in France, England, Holland, Germany and Italy, inspired by the wonderful example, organized a mighty Crusade to drive the Turks out of the Holy Land.

Such were the conditions of the Church seven hundred years ago. We have but to view them in comparison with ours in order to see that we are encountering the same if not greater difficulties today. Does not Communism offer a greater threat to Christianity than did Mohammedanism in the heights of its success. Does not our beloved Apostle of Peace, Pope XII, urge us to stand united in defence of the Faith?

History repeats itself. People are again imbued and permeated with the destructive isms: materialism, naturalism, indifferentism. The cry again rings in our ears: "God

as obeyed.

Practical Pointers

UCY of Kenora, Ont.

UCY in Regina

NEW EXECUTIVE FOR ...

... November 3rd the U.C.Y. of Regina Sask. held a Communion Breakfast which was convened by ... Zaniwich ... Holt and Helen Morris ... Father Chornoy encouraged the members to have more similar gatherings. The Executive and members ... thank the former ... for the splendid work ... the past year ... Fathers for their kind assistance and suggestions ... our club meetings ... socials.

Helen Morris
U.C.Y.
Regina Sask.

UCY of Saskatoon, Sask.

Образки зі З'їзду УКЮ Манітоби в Сенді Лейку, Ман.

ЖОВТЕНЬ 26—27, СУБОТА—НЕДІЛЯ, 1946

... Божу відправив Преосвященний Кир Василій ... трох священиків.

Перед ... першою церкви ... в окруженні священиків ...

Шлюб Архиєпископа Св. Божої церкви була наповнена ...

... Св. Божої, перед церквою, відбулася спільна фотографія ...

Question Box

Learn about your Faith

MORE SUGGESTIONS FOR XMAS GIFTS

FOR BEAUTIFUL LINENS | LOVELY ACCESSORIES

Design No. 751 ...

Design No. E 1176 ... and matching bag ... Hat ... mother and daughter ... No. E 1176 contains ...

... for each pattern, which includes complete ... Print your name, address and pattern number plainly.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

... Main Street, Winnipeg, Man.

(Пишіть точно в англійській мові)

ВОЛВЕРІН, САСК.

Прощальний Вечерок

... Софронюк ... Маніто ... Роуз Ман. ... 10-го листопада ...

... Робітник Вп. Василій ... Софронюк ... Приятелів ... Мондер, Алта ... Задля ... Присутних ... около 250 ... Говорили також ... Манітоби ... Василь М. Софронюк.

... Вп. Василій, дякуючи за не подарунки та дарунок, сказав ... до Мондерь ... бажає стати ... вільником.

У його добрих намірах бажаємо Вп. Василеві ... доброго здоров'я.

Присутній

КАДВОРТ, САСК.

Дня 26-го жовтня, в ... відбулися ... 1 ... на ... 1.75 на ...

Присутній

МОВИТЕН РОВТ, МАН.

Вшанували п. Василія О. Софронюка

Богато несподіванок робить люди ... в різних нагодах ... яка відбулася в пан ...

ПОШУКУВАННЯ

Франко Фалинський, ... Лобротвора, повіт Каменка Струмилова, пошукує **Михайла Фалинського**, котрий перебуває в Манітобі, коло Виннипегу на фармах.

Адреси пошукуючих є в Редакції Будучности Нації. Конечно ... з адресом подайте конечно дату числа БН, під яким було поміщене пошукування.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ПАКУНКИ ЖИВНОСТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

ЛИСТОПАД, 1946

ПРИХОДИ:

З переносу за вересень 1946	$3...
44) Пан ... Савула, Саскатун Саск.	1.00
45) Пан С. Кучар, Яков Ман.	2.00
...) Пан С. Сухий, Бир Саск.	5.00
47) Пан Григорій Івасюк, Сейнт Мартин, Ман.	10.00
48) Пан Никола Дуткевич, Сейнт Мартин, Ман.	2.00
49) Пан Григорій Ковак, Сейнт Мартин, Ман	1.00
50) Пан Вас. Прихитко, Сейнт Мартин, Ман.	1.00
...) Пан Онуф. Турман, Сейнт Мартин, Ман	1.00
Пан Олена Ділон, Райкрофт, Алта	1.0...
... Петро Мазиф, Лендрон, Саск	1.00
... Михайло Губич, Аррен, Саск	7.00
[illegible]	1.00
[illegible] ... Ман	1.00
... 15	
... Мих. Даниїр з Виндзор	30.00
58) ... Мих. Ко...юк, Гл...берт, Ман	5.00
... Петро Бабик Вест Бенд, Саск.	1.00
60) ... М. М. Сере... Едмонтон	3.00
61) Пан Юрій Вороних з Вітмар, Саск.	5.00
62) Пан Василь Кирик Ривер Вел, Алта.	1.00
... М. Колодин ... Мих. Лукія	
... Антонишин з Норкией, Саск	15.00
64) ... Іван ... з Оттави	10.00
... В. М. ... Гоховянська з Торонта	...
[illegible]	...
[illegible]	...
6...) Пан Марон Олинюк з Нензо, Ман	1.50
... М. Пиков з Шелмант Ман	...
... Керелюк з Сондзин Ман	3.00
[illegible]	3.00
[illegible] ... Ман	7.00
73) Пан Ант. ... з Форт Вільям	5.00
74) Пан Мих. А. В... з Форк Ривер Ман	5.00
75) Пан Сем Рись з Едмонтон	5.00
76) Пан Анд. Дудрич з Гічели	3.00
77) Пан Василь Рак з Вонди Саск.	5.00
78) Пан Іван Сиваюк з Шор...лейк, Ман	5.00
79) Пан ... Гр. А. Бранюк з Виннипегу	2.00
80) Пан ... з Сарто	10.00
81) Пан Василь Вонтонич з Виткова	7.00
82) Пан Данило Татарин з Гоббарда	3.00
83) Пан Сем Сибак з Ветревил	3.00
84) Пан Гр. С... з Дімвиддем, Ман	5.00
85) Пан Іван Шевчук з Шоллейк	1.00
86) Пан Гр. Бебек, Бишоп Бридж	1.00
87) Пан Теодор Слова з Виндзор	2.00
88) Пан Іван А. з Грейфел	2.00
89) Пан Федор Коцай з Марлин	2.00
90) Пан Ол. Климко з Форт Франсес	5.00
91) Пан Слав Корчинська з Гоббард	1.00
92) Пан-тво Іван і М. М. Бзові з Ройкрофт	2.00
93) Пан Мих. Грега з Піродю	2.00
94) Пан Мих. Прокоп з Мейфер	3.00
95) Пан Андр. Амброз з Рембранд	4.00
96) Пані Ант. Григорчук з Ростерн	4.00
97) Пан Гр. Хоронжий з Елми	3.00
98) Пан Іван Цапек з Ель Ренч	1.00
99) Пані Катерина ...риник з Виннипегу	10.00
100) Пані Ольга Фарбон з Кемсек	10.00
101) Пані Анна Леминзан з Гімли	10.00
102) Пан Никола Ковбель з Форест	2.00
103) Пан А. І. Яцкий з Сторджи	5.00
104) Пан Мих. Рогаль з Монтеру	2.00
105) Всеч. о. А. Луговий з Ете...берт переслав збірку	66.73
106) Пан М. Дмитерко з Гронлид	1.00
107) Пан Мих. Лесик з Монтмарт	1.00
108) Пан Стефан Шодзе з Йорктону	3.00
109) Пан Іван Михальчук з Сторджи	5.00
110) Пан П. Дуфанець з Джеральдтон	5.00
111) Пан Юрій Попель з Виннипегу	1.00
112) Пан Анна Рачук з Едмонтон	2.00
113) Пан Василь Яцишин з Четан	1.00
114) Пан Йосиф Кулик з Нового Києва	1.00
115) Пан Василь Семкив з Кровленд	1.00
116) Пан М. Карпович з Вест Форт Вилліям	2.00
117) Пан Олена Черниська з Шорнклиф	1.00
118) Пан Василь Коцирин з Монтреалу	6.00
119) Пан Павлин Верестюк з Кемп Мортон	5.00
120) Пан Адам Яблонський з Виннипегу	1.00
121) Пан К. Поляруз з Портедж Ля Прері	1.00
122) Пан В. Верниюк з Ройкрофт	2.00
123) Пан Венедикт Г. Лиский має 12 літ і жертвує з Едмонтон, Алта.	1.00
124) Пан Петро Стахив з Фрейлевуд	1.00
125) Пан Василь Романюк з Сокалю	2.00
126) Пан Гринь Ферфорій з Брокстон	1.00
127) Пан Олекса Кріб з Дніпра	5.00
128) Пан А. Зубрицький з Видир	2.00
129) Пан Сем Усик з Антлер	6.00
130) Пан Іван Борщ з Ікли	1.00
131) Пан Катерина Ветиш з Гемілтон	3.00
132) Пан Петро Ситник з Мензі	4.00
133) Пан Стеф. и Німб... з Донвел	15.00
134) Пан Дмитро Любий з Оттави	3.00
135) Пан Петро Михалюк з Кейптави	2.00
136) Пан Іван Таляк з Монтеру	1.00
137) Пан Григорій Шимельський з Ендрю, Алта.	3.00
138) Пан Іван Бучинський з Монтреал	1.00
139) Пан Антон Корба з Стилен	1.00
140) Пан Іван Г. Сталинчук з Герисей	4.00
141) УКЮ з Монмарт, Саск., дохід з забави в Кендіяк переслав ... пан Юрко Гриняк	40.00
142) Пан Петро Жарий з Ланвень	5.00
143) Кир о. Роман Хомик, ЧНІ з Роблину	21.00
144) Всеч. о. Іван Олійник з Альвени	10.50
145) Пан Емиль Оробко з Виннипегу	10.00

146). Пан Йосиф Камінський з Грінвалду 10.00
147). Пан Йосиф Яблецький з Виннипегу 1.00
148). Місійне Товариство св. Йосафата, збірку зі Сенді Лейк $125.07 і $20.00, разом 145.07
149) Пан М. Глушка з Росбури 2.00
150) Пан Василь Сологуб з Орлова ....
151) Парохія св. Духа в Зорі, Ман., переслав Всеч. о. Антін Луцович 30.00

Разом $746.91

РОЗХОДИ

Вислано пакунки живности для:

47). Пані Павлини Косс з двома сиротами в Австрії
48). Михайла Маслюкевича з родиною в Австрії
49). Пані Лідії Котович з родиною в Німеччині
50) Апост. Адміністратури українців в Німеччині
51). Укр. Жіночого Комітету в Німеччині
52) Укр. Головного Комітету в Німеччині
53). Пані Олекс. Барановоі в Австрії 70.75
Значки на повідомлюючі листи і калька 50
54) Василь Гринів з родиною в Німеччині
55). Микола Кавка з родиною в Німеччині
56). Проф. Кирило Годованець в Німеччині
57) Олекса Данилко з родиною в Німеччині
58). Осип Чайківський з родиною в Німеччині
59). Проф. Андрій Таращенко з родиною в Німеччині
60). Микола Білан з родиною в Німеччині
61). Михайло Островерха з родиною в Німеччині
62). др. Омелян Лебедович в Німеччині
63). др. Іван Тесла з родиною в Німеччині
64). Роман Мицик з родиною в Німеччині
65). Проф. Лев Окіншевич в Німеччині
66). Василь Глібовицький з родиною в Німеччині
67). Інж. Юрко Пясецький з родиною в Німеччині
68). др. Юрій Старосольський з родиною в Німеччині
69). Микола Іванчук з родиною в Німеччині
70). Виктор Денека з родиною в Німеччині
71). Василь Прийма в Польщі
72). Юрко Никифорюк в Італії (з повідомленням) .192.61
73). Українські студенти в Лювені
74). Пані Марія Бишкевич в Польщі
75). Іван Смігельський в Італії
76) Михайло Рудик в Італії
77). Іван Дрозда в Польщі
78). Потюк Марія з родиною в Австрії
79). Яворський Володимир в родиною в Австрії
80). Пилавка Теодор з родиною в Австрії
81). Черняк Василь в родиною в Австрії
82) Деркач Володимир з родиною в Австрії
83). Інж. Евген Сумик, Німеччина
84) Марія Мартинюк в Австрії
85). Кулик Теофіль в Австрії
86). Терлецький Ярослав в Австрії
87) Ганицький Стефан в Австрії
88). Сквіриицький Іван в Австрії
89). Сорока Ярослав в Австрії 171.51
Значки на 16 листів повідомлення по 5ц. 80
Пакунок одежі до Австрії і до Бельгії, пересилка 5.45
16 пакунків одежі, біля і взуття, до Австрії, Бельгії Італії і Німеччини. Бр. Зона, оплата почтової пересилки 43.60
11 пакунків як вище пересилка 30.05
Направа черевиків і шнур до пакування 3.00

Разом $518.27

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Всіх приходів за листопад 1946 .... $746.91
Всіх розходів за листопад 1946 .... 518.27

Остає до перенесення $228.64

ЗАМІТКА:

Найскорша посилка живности іде армія. Щоби не продовжати правди, коли хтось хоче вислати пакунки до знакомого чи з родини, нехай посилає прямо зі свого місця побуту через власну почту. Адреса CARE e C-A-R-E, 50 BROAD STREET, NEW YORK 4, N.Y. USA Почтар виставить бажаний переказ грошевий на жадання в американських долярах. Однак одна особа не може висилати на місяць більше як сто долярів в Америку, себто 10 пакунків.

Подібно з висилкою одежі, біля і взуття. Найскорше посилати прямо з Вашого місця побуту через свою почтову обслугу. Почта приймає посилки одежі до Бельгії, Франції і Італії до двацять фунтів ваги. До Австрії та Німеччини бри військова зона, до висоти одинацять фунтів. До американської зони в Німеччині посилки покищо почта приймила. Оплачувати посилку треба старанно, виразно і докладно написати адресу і виповнити вимагані почтою заяви в трох примірниках.

Особливо поручаемо увазі жертвенності нашого загалу потреби і прохання українців скитальців в Австрії, які згуртовані в своїм товаристві св. Андрея, яке охоплює своєю опікою тисячі родин. До них можна посилати почтою пакунки до 11 фунтів на адресу:

Fraternität des hl. Andreas INNSBRUCK, Anichstr. 4 Tirol, Austria

Всі дальші жертви надсилати як раньше, на адресу Централі

Ukrainian Catholic Council, 431 Main Street, Winnipeg, Man.

Дієцезальна Рефентура Іміграції.

СВАН ПЛЕЙН, САСК.

Вінчання п. Николая Коваля й Наталі Олійник

В неділю, дня 6 жовтня, відбулоси в церкві св. Вознесення у Сван Плейн, Саск., вінчання молодят, Николи Коваля з Норквей, Саск. з Наталею Олійник зі Сван Плейн, Саск. Акт вінчання доверишв парох о. Н. Сірий.

Потрібно зазначити, що обоє молодята походять з дуже примірних католицьких родичів **панства Григорія і Мелянії Коваль** та **Василя й Марії Олійник**, котрі дуже добре виховали своїх дітей.

Сподіємоси що й у супружому житті панство Николай й Наталія будуть діяльними й примірними членами й працівниками, як на полі релігійних так й національних праць, які вони виконували дотепер.

З нагоди весільної забави, незабули й за нашу українську католицьку пресу. Переведено у домі молодої, панства Василя Олійника, збірку, яка принесла $31.00, з чого уділено $10.00 на БНації.

На цьому місці складаємо щиру подяку всім жертводавцям.

Молодій парі, панству Николі і Наталі Коваль, вся родина молодят й приятелі складають щирі побажання, як найкращого життя й поведення, й Божого благословення в цілому житті.

Жийте на многі літа.

Приятель

ПОПЛАР ПАРК, МАН.

Поминальне Богослуження

У суботу, дня 9-го листопада місцевий парох о. Шек відправив поминальне богослуження за упокійних членів родини панства Василя Мачинського.

При обіді о. Шек пояснив значіння таких богослужень та вазвав присутних на збірку на пресу, з котрої уділено $4.25 на БНації.

ПОМІЧ СКИТАЛЬЦЯМ

З нагоди богослужения за померших членів та за здоровля родини панства Горн, у Поплар Парк відбувся обід в родиннім домі де гості на заклик пана Пилипа Чутая зложили $13.00 на пакунки живности для скитальців.

Щира подяка всім жертводавцям.

Гість

СКАРО, АЛТА.

Величаве Торжество Посвячення Хрестів на Нову Церкву

В неділю, 13-го жовтня, в парохії Чесного Хреста в Скаро відбулося величаве торжество посвячення хрестів на нову муровану укр. католицьку церкву.

Чотири роки минає як згоріла церква, що була побудована в 1911 році. Через брак матеріялу і будівничих неможливо було скорше нову збудувати. Минувшого року вдалося дістати сильний цемент, щоб вилити сильний фундамент разом зі всіма сходами і вимурувати стіни. Цього року члени згаданої парохії доложили всіх старань, щоб у цім ювилейнім році поставити хрести. І цего доконали, бо заряд по поміч ... нам будівничий, п. Верез, витягнув найбільший хрест і поставив на середній готовий бані. Церква має пять бань покриті гонтами. З надвору має вигляд хреста, але в середині немає закамарків.

Програму торжества, як релігійну так і просвітну, переводив наш дорогий місіонар і Редактор "Світла," Впр. о. А. Трух, ЧСВВ., з Мондеру.

Рано в Народнім Домі о. Трух відправив Службу Божу і виголосив проповідь, під час котрої співав дуже гарно хор з Едмонтону під проводом п. О. Приймн. По Службі Божій всі удалися на площу нової церкви, де відбулося посвячення хрестів, а відтак вернулися до Народного Дому на святочний спільний обід, що членкині жіночого товариства приладили. Обід затягнувся до пізна бо народу зїхалося богато, не тільки з поблизьких околиць але і з далеких.

По обіді Впр. о. А. Трух, ЧСВВ., отворив другу частину програми з промовами та співом. Щоб більше звеличати це торжество, провінціальний заряд БУК-а прибув з співаками та аматорами з Едмонтону. В суботу вечером відограли представлення "Наталка Полтавка" а в неділю повторили його. З промовами виступили п. І. Боцюрків, голова БУК-а на Альберту; пані А. Прийма, голова ЛУКЖ в Альберті, п. О. Прийма, секретар пров. заряду БУК-а і п. І. Попик н. і УКЮ.

Також незабули за нас обнаші посли домініяльний, п. А. Глинка і провінціальний п. В. Томин. Своєю присутністю більше звеличали наше торжество та виголосили до присутних дуже зворушаючі промови.

Ще згадаю що що так величаві церкви в околиці Скаро будують не пионери, але їх добрі діти, роджені тут в Канаді. Для нас пионерів, тих, що ще живемо, це велика радість що воно так не сталося як деколи пророкували, що як ми не стане то все пропаде. Но коли є такі добрі діти, що ідуть слідами своїх родичів і так щиро дбають про дім Божий, то у нас є велика будучність. Нехай Господь благословить і допомагає у їх щирій праці, щоб ця праця принесла славу Богу і добро свому народови.

Гр. Козяк

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Полковник Йонас Петруйтіс

ЛИТВА ПІД СЕРПОМ І МОЛОТОМ

(З англійського переклав о. І. Ш.)

(Продовження)

Покінчивши свою малу "розправу" з полоненими, НКВДисти приказали нам оставитися на гостинці. Їх командант знова появився і НКВДисти божилися та кляли, проклинаючи найстрашнійшими словами, питомими тільки большевикам, свого таки власного команданта за се, що він покинув був їх в такім часі повнім непорядку. Командант відповів по російськи: "Ничаво! Мы відразу покінчимо з ними (полоненими). Уставляй їх по чотирох!" Коли НКВДисти послухали його приказу, знова він закликав. "Скорше, лягайте на землю, ви...", тут додав він страшні слова большевицької, богохульної лайки.

Усі ми положилися лицем до землі. У передніім ряді лежали Петро К., капітан Йосиф Т., я і той самий незнаний мені білорусин, по правій стороні від мене." Не підносіть голови! Не оглядайтеся! Не говоріть!" закликали НКВДисти, тримаючи дула револьверів близько наших плечей. Дальше командант приказав усім НКВДистам, що були по правій стороні дороги перейти на лівну сторону, так, що на правій стороні дороги не стало вкінці ні одного НКВДиста. Кількох НКВДистів стояли в певних віддалях від себе з автоматичними крісами. Між ними стояли НКВДисти зі звичайними крісами. У той спосіб створили вони непрохідний збройний мур. Ми зрозуміли, що вони дальше будуть з нами робити.

Разом з нами лежали колишні провідники червоної армії та різні урядовці. У тій хвилині так великого напруження, богато з них тратили розум. Вони кричали по російськи. "Горожанине страшний, змилосердися над мною! Я служив в партії через два роки. Я невинний, я нічого злого не зробив. Той Петро цілком неправдиво на мене доніс. Я є сумлінним горожанином. Я люблю дуже Сталіна. Майте милосердя надо мною! Подумайте про мою бідну жінку та родину!"

"Тихо! Не говори, бо застрілю тебе як пса," відповідали НКВДисти на усі такі благання. "Тихо."... м... (проклинали большевтики) Тихо!" Жорстокі їх голоси повні проклонів та богохульства уносилися в повітрі.

Командант, переконавшися що його шофер забитий, питався полонених, чи котрий з них вміє їхати автом. Богато з нещасливців поставали та почали кликати:

"Возьми мене!" "Ні, возьми мене"- "Я є дуже добрий шофер, умію їхати усіми родами авт." "Я умію їхати на мотоциклю..." - "Я умію їхати автом як також і літаком."

Один з усі нали с... тих нещасних, бо командант знайшов між своїми людьми ... шофера.

Декотрі з поміж нас почали тратити розум. Пілк ... отворені очи. О як страшно було на них глядіти. У тім моменті капітан Йосиф Т. прошептав до мене: "Буди здоровий, Івасю, ми уже більше не побачимося на тій землі." "Усе ще є можливе, Йосифе," відповів я.

Дальше почав я застановлятися, як думають вони нас розстрілювати. Совсвістю не будуть на нас стріляти тоді коли ми лежимо. Цілком певно прикажуть нам стати і тоді доперва почнуть січи нас машиновими крісами, так як косар косить траву. Сказав я собі: "Ні, коли, за ніяку ціну, що вони зі мною не будуть робити, я ніколи не стану." Коби я тільки міг дістатися до рова з правого боку дороги передтим, як вони почнуть стріляти. Може якраз се покажеться можливим. Той самий білорусин, що передтим докучав мені своїми мурмотіннями, тепер знова почав шептати цілком виразно "Господню Молитву: "Отче наш іже єси...

Не відчував я жадного боязни. Був тільки страшно злий на свою долю. Застрілять вони мене тут в тім страшнім лісі, побіч бобрійської дороги, а мої діти ніколи не довідаються якою смертю та й як їх тато помер.

НКВДисти покінчили приготування до масакровання нас. З усіх сторін розносилися безмістовні зойки нещасливців. Що раз більше і більше з них тратили розум. Ще інші в голос молилися. Проклони та вигуки НКВДистов "Мовчати," уже нічого не помагали. НКВДисти вже здається були готові до свого "діла." За хвилину почуємо той страшний приказ команданта: "Стріляй," здається останній приказ що його коли-будь вже почуємо. Я пригадав собі, що тоді мусіло бути близько до півночі, а в півночі обіцяли НКВДисти дати нам, після слів одного з них "Добрі зупи." Ось яка "зупа" для нас приготовлялася.

(Далі буде)

Вуйко говорить Трохим

UNCLE TOM. THE FUTURE OF THE NATION. 431 MAIN STREET. WINNIPEG, MANITOBA

... побіть робити ... Одною з найц... збірок це збірка марок ... по... ... тьми, фі... ... хвалитися про... ... рам похо...

... чаю збірки ... декотрі з них навіть в старшій ... одні марки я роздерти, другі полома...

... сподом ...

... і так дальше. Ні! Так марки в порядині ... не змінять виглядати ...

... м ясом ...

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

Трохи треба було намучитися щоб знайти тих два слоні, що були сховані у глибокому ... Більша часть контестантів ... знайшли їх. Але були і такі, що далися здурити бо раз під Петрушом-Малюнком було щось таке як слонь, мало задертий ріг, але то не був слонь. Обидва слоні мали свій ріг чи труба на долину. Оден був малий, зараз під деревом коло тої Малпи, і сидела а другий був великий і щоб його знайти то треба було малюнок перевернути догори ногами.

Контестантів всіх було 32, ... вже з всіх сторін Канади. ... контестант оповідав ... коли шукали ...

Найгарніший малюнок рислала **Евгенія Захарий з Беніто, Ман.** Так, її малюнок Вуйко ниш виставив на стіну щоб всі люди, котрі приходять до редакції, бачили як то гарно Евгенія вміє малювати. Тобі Евгеніє Вуйко складає велику похвалу та засилає гарну нагороду за твою так гарну працю.

Виграли також нагороди, **Силвія Парічук, 170 Нелсон Ст., Порт Артур, Онт., Івась Гавриляк з Сидней, Нової Скошії; Ольга Корпило з Лоренцо, Саск.; та Аделя Стецюк з Мелвил, Саск.** Всім Вуйко вже вислав гарні нагороди.

Гонорове відзначення дістали: **Данило Шпак, 349 Викторія Ст., Кичинер, Онт., Михайло Крочак, 59 Бічвуд Еве., Гемилтон, Онт., Галя Кравчук, 1536 Марентет Еве., Виндзор, Онт., Володимир Лідух, 1137—9 Ст., Н. Кенора, Онт., та Маруся Юрків, 501 Перт Еве., Торонто, Онт.**

Були іще контестантами Томко Трач, Бюкенен, Саск., Михаїл Михалик, 45 Фишер ... Сидней Н.С., Лилия Осовоцька, Норквей, Саск., ... дорожний, Гефорд, ... Анастазія Шклянка, ... Саск., Василько Ребрина, Гефорд, Саск., Николай Олинський, Айрон Ривер, Алта., Стефан Онишко, Глендон, Алта., Мирослав Шилюк, Грейт Лір, Саск., Анастазія Скотицький, Сторновий, Саск., Мирослав Крук, 665 Селкірк Еве., Виннипег, Ман., Лорна Гавлюк, Лашин, Саск., Петро Пихлюк, Вайта, Ман., Юлія Матвійчина, Виннипег, Ман., Надя Глобовецька, Вонда, Саск., Іван Дячишен, 632 Квин Ст. В., Торонто, Онт., Ольга Деца, 1146 Притчард Еве., Виннипег, Ман., В. Софранюк, Мовитен Ровд, Ман., Юстин Береза, 33 Дурошер Ст., Іст Вю, Онт., Лоретта Гавюк, Лашин, Саск., Михайл Кушнирик, 145 Мт. Плезент Ст., Сидней, Н.С. Йосиф Савіцкий, 167 Мт. Плезент, Сидней, Н.С.

З того бачите, що наша далека Сидней, Нова Скошія, є вже добре зарепрезентована. **А де діти з Бритиш Колюмбії?**

Ті, що не були настільки щасливі цим разом, щоб виграти нагороду... пробуйте другим разом... пробуйте новий контест, що є де інде на сторінці.

КОНТЕСТ НА ГРУДЕНЬ

Малий ... Наш лист до ... хоч ... на ... Грудня цего року

Дуже мені поволі іде з тим листом бо по правді сказати я не вмію писати. Ото вже є як подина не вміє писати сама. Бери когось проси, щоб тобі лист написав. Тому ж рапоручаю Вас, щоб Ви пильнували науки... щоб колись не прийшлось Вам так, як мені тепер, бери проси ... щоб тобі лист написав.

Але нема ради шаккої. Хоч як мені ... мушу Вас попросити, щоб Ви ... написали лист до Санти Класа ... сказали йому, що я хоч на Рiздво. Я хочу ... і то дуже хочу... ну та Ви вже самі можете ... того Песик-Лесик ... хотів. Напишіть будьте ласка, мені ... Вуйко Трохим казав, що має ... нагороди за найкращі листи.

Не опиайтеся з Вашими листами, бо я хочу щоб Санти Клас мій лист дістав перед Рiздвом. Листи висилайте перед 20-го грудня на адресу:

UNCLE TOM'S CHRISTMAS CONTEST
The Future of the Nation,
431 Main Street, Winnipeg, Man.

Мирослав Шилюк, Грейт Лір, Саск., $1.00.
Мирослав Крук, Виннипег, Ман. 50ц.
Василько Ребрина, Гефорд Саск., 25ц.
Оля Кусанець, Монтреал, Кве., 50ц.

На Діточу Сторінку жертвували:

Мирослав Крук, Виннипег, Ман., 50ц.
Анастазія Шклянка, Мийфир, Саск., 25ц.
Стефан Онишко, Глендон, Ата 25ц.
Аделя Стецюк, Мелвил, Саск., 25ц.
Оля Кунанець, Монтреал, Кве. 25ц.
Василь Гавриляк, Сидней, Н.С., 25ц.

Переслали старі передплати:

Василько Ребрина, Гефорд, Саск., одну
Томко Трач, Бюкенен, Саск. одну
Юлія Матвійчина, Виннипег, Ман., одну двоpічну
Нестор Лесик, Виннипег, Ман., одну

Стала членом Веселої Родини ч. **—Оля Кунанець, Монтреал Кве., жертва 25ц.**

ЛЮБИТЬ ТРУДНІ КОНТЕСТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Найперше хочу Вам подякувати за нагороду, котру я виграла в контесті тому пару місяців. Знова беру участь в контесті на цей місяць.

Я дуже люблю такий контест в котрім треба богато шукати за чимось. Я не дивуюся що лев був злий, бо то таки тяжко було тих слонів знайти. Було також і тяжко те все помалювати.

Посилаю 25 центів на ДС, кінчу і здоровлю Вас,

Аделя Стецюк,
Мелвил, Саск.

Від Вуйка: Не за дармо ти трудилася Аделю. Твій труд приніс тобі нагороду, котру тобі Вуйко вже вислав.

Ш-ш-ш! Насишко

ВУЙКО СКАЖЕ ВАМ

О, Вуйко богато має Вам сказати цего разу, бо дуже богато листів наспіло до Вуйка.

Николай Олинський з Айрон Ривер, Алта., прислав свою фотографію до Міху Сміху на 1947 рік. Ще є такі члени Веселої Родини що не прислали свої фотографії. Зробіть це якнайскорше.

Для дітей скитальців зложили жертви:

ЛІНИВИЙ ЮРЧИК

Наперелпю:— Юрчик був ... не любив школи ... бачив чоловіка, котрий занів його до "КРАЮ ЛЕНОЩІВ."

• • •

Маленький чоловічина торкнув мізинним пальцем і брама негайно відчинилася, показуючи Юрчикови казковий, розкішний город, весь в цвітах. По стежечках спувалися ... тіни, мов сонні хмари, ... були, як пояснив Юрчикови товариш, жителями цеї чудової країни. Вони ... ходили, бо ходити це була велика праця для них.

Чоловічок сказав Юрчикові:

Лишаю тебе тут; роби собі що хочеш; ніхто не займатиме тебе до нічого, колиж схочеш їсти, забажай лише, та стукни лиш мізинним пальцем у столик, а зараз тобі все зявиться.

Щасливий Юрчик на радощах виперхнув чотири козли, та протягло засвистав якусь пісоньку. Здивовані мухи, що спали по стінах, боязко затріпотали крильцятами, бо не чули в свойому житті стільки галасу.

Но! тепер буду я жити, го-го-го! Ніхто не сміє розказувати мені, не буду нічо робити, тільки гуляти та спати цілий день.

Надійшла ніч і Юрчик усокоївся в убранню до пухового ліжка, бо не хотілося йому роздягатися. Враньці сонце вже високо зійшло, а Юрчик ще вилігувався. Ах, яка то розкіш! Не треба скоро зриватися, ніхто не витягає з ліжка, ні вмиватися, ні чесатися. Ах, то доперва життя!

Який жеж я мудрий, що послухав цього милого чоловіка. Ну, полежу я собі ще трохи, уух, витягнуся і обернувся на другий бік. Ще пару разів витягнувся й лежання видалося йому вже не таким гарним.- Ет, встану тай побігаю трохи. Але як то добре, що вчора не роздягався, не треба нині одягатися, а то прикро булоб.

І Юрчик поволі виліз з ліжка, зів сніданна, яке появилося на столі, тай вибіг у садок. Поглядав усе але люди які там снувалися, не завважали його, а інші спали на землі і на лавочках.

Агі, що це таке? Та тут усі спають. Піду пошукаю свого товариша. І пішов наш хлопчик. Знайшов його у якомусь кутку... Він заснув, бо змучився нічним спанням, тому відпочивав бідака.

Що це у Вас тут за порядки такі, запитав Юрчик. Ніхто нічого не робить, а всі тільки сплять... Дайже мені хоч яку небудь роботу, бо мені нудиться.

Тобі нудиться? - зареготався чоловічок. Ти хочеш робити? Ха ха ха ха! Поглянь на мене, які мої штани. От бачиш, які вони; шиті ще як я вродився, а й до смерти буду в них мабуть ходити, бо другий кравець мабуть не має часу шити, а ти до роботи. Ха ха ха ха!

Юрчик зморщив брови, бо вже був злий, тай з пересердя вдарив кулаком чоловічка й почав утікати. Гонив, гонив, а тамтой за ним, аж вкінці не має де втікати, бо вже стіна. Зі страху крикнув і... збудився.

Здивовано розглянувся довкруги й побачив себе в лісі, пригадав собі, що це був тільки сон. Якжеж радісно стало йому. Побіг скоро до дому і від тепер став зовсім іншим хлопцем: пильно вчився та ніколи не нарікав.

Ярослава Мандюкова.

НЕ СПОДІВАВСЯ ВИГРАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Хочу Вам дуже гарно подякувати за нагороду, котру Ви мені прислали за контест "Молокосъєв." Я не сподівався виграти, бо добре не вмію малювати.

Ми тепер дуже заняті бо маємо концерт нині вечер в нашій салі і я маю ролю. Сей концерт приготовляють Сестри Служебниці. Вони також нас вчать в Рідній Школі.

Поздоровляю Вас, дорогий Вуйку Трохиме

Василь Гавриляк,
49 Фишер Ст.,
Сидней, Н.С.

Від Вуйка: Як пішов Вам концерт, Василю? Так, Василю, треба пробувати контести, бо як не будеш пробувати то певно не виграеш.

НА ГРИБАХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже давно як я до Вас писала.

Сего літа я була на фармі через два місяці. Я ходила купатися що дня, але при кінці серпня стало зимно і я купання мусіла залишити.

Одного дня моя приятелька і я пішли на гриби у густий ліс. Зачав падати дрібний дощик. Листя і гилячки були мокрі і не дуже було приемно збирати ті гриби. Ми зачали переганятися і добре мокре стало все наше шмаття. Ми вийшли з ліса мокрі як риби та і грибів богато не мали. Я сказала своїй приятельці, що більше не хочу іти на гриби.

Посилаю $1.00 на передплату БН., 50ц. на скитальці, 25ц. на Діточу Сторінку і 25ц. для Веселої Родини

Здоровлю Вас Вуйку та всіх читачів Діточої Сторінки.

Оля Кунанець,
Монтреал, Кве.

Від Вуйка: Дякую за передплату та щирі твої жертви. Вуйко дуже любить збирати гриби але не тоді як дощ падає.

ПОДОБАЛАСЯ ЙОМУ РЕДАКЦІЯ БНАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Думаю, що Ви не будете противні тим, що я хочу описати читачам "Діточої Сторінки."

Дорогі читачі. В пятницю, на самого Димитрія, при святі, я з своїми сестрами, Галею і Іринкою, пішли відвідати Вуйка Трохима. Дуже мені сподобалася Ваша Редакція Вуйку, все там є дуже гарне і в порядку. Найбільше сподобався мені той рисунок, що нарисувала Наталка Лесько зі Судбури, Онт. Подумав я собі, що як би я так гарно умів малювати то напевно все би вигравав контести. Однак я посилаю свій малюнок на

Нова Фірма
ГУРТОВОГО СКЛАДУ
ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ
Свічки павуки, кивоти, процесійні образи, фелони, фани, хоругви, і т.д.
Пишіть по катальог
W. & J. STEPHANCHEW CO.
202 Ellice Avenue Phone 94174 Winnipeg Man

УЧИТЕЛІ, ДИРИГЕНТИ!

ПРИГОТОВЛЯЄТЕ "РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ"?

Немаєте часу розписувати ролі?

Централя Українців Католиків Канади дуже радо Вам послужить. За дешеві ціни дасть Вам стільки примірників скільки ролі.

КАНАДІЙСЬКИЙ ВЕРТЕП — (св. Николай в Школі) з піснями. Прегарна сценка на Різдвяний Концерт, 13 аматорів, 14 примірників (оден для суфлера) лиш за 50ц

КУМА ФЕСЬКА— Чудовий, дуже смішний діяльог. Дві ролі, Кума і Куми. 3 примірники за 10ц.

ВЕСЕЛІ ДЕКЛЯМАЦІЇ зібрав Вуйко Трохим. 8 декламацій що принесуть всім богато веселости та сміху. 3 примірники дадуть кожному декляматорові копію і одну для того, що вчить. Ціна 10ц

НЕЗГОДА— життя пса і кота (жартівлива поучаюча сценка) 3 ролі, дівчинка, песик, киця 4 прим. за 15ц.

РІЗДВЯНА ПРОГРАМА— спеціяльно виготувана, містить пісні, коляди з нотами, діяльоги, деклямації, пантоміни, пораду у прикрашенню школи чи салі, представлення, желання,- цілу програму на Різдвяний концерт. Наклад малий. Замовляйте завчасу. Ціна одного примірника $1.[illegible]

СОКИРА або "Як То Легко Плакати." дуже смішне представлення, 8 примірників за 25ц

Всі ціни з пересилкою
Замовлення разом з грішми шліть до

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
431 Main Street, Winnipeg, Manitoba

контест на листопад. Може не добре відшукав слоні, але [illegible]

Кичу і поздоровляю Вас Вуйку Трохиме і всіх Читачів Діточої Сторінки. Посилаю $1.00, з того прошу взяти 50ц на ДС а 50ц. на сироти

Бувайте здорові
Мирослав Крук,
Виннипег, Ман

Від Вуйка: Тішить мене, що [illegible] так наша Редакция сподобалася. Прийди ще колись!

ШУКАЛА І ЗНАЙШЛА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Я здибала в БНації дуже гарну новинку, а це той контест на листопад. Мусила шукати і шукати за тими слонями але знайшла.

Маю 11 років і є у пятій [illegible]. Дуже люблю Вашу газетку читати а найбільше люблю Діточу Сторінку. Здоровлю Вас щиро Вуйку Трохиме

Настуня Скотніцька
Сторновий, Саск

Від Вуйка: Пробуй все контести то і прийде черга на тебе виграти нагороду

МАЄ ВАКАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, -

Найшов те два слоні! То було дуже тяжко здибати їх. Як я їх знайшов то я був дуже [illegible].

В українській школі я скінчив другу клясу. Тепер я до школи не ходжу, бо у нас нема учителя. В англійській школі я є в пятій клясі. Маю [illegible] ять років.

Желаю Вам Вуйку щастя і здоровля

Володимир Длух
Box 246,
Кенора, Онт

Від Вуйка: То ти Володимире тепер так як на вакаціях в українській школі. Добре пишеш та цікаво.

У НИХ ЗИМНО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Нагороду, котру **Ви мені вислали я одержав. Дякую.** Історія в тій книжочці була дуже гарна і цікава.

Тепер у нас дуже зимно. Усі озера і ріки позамерзали але снігу ще нема.

Виграв нагороду в послідньом контесті то і пробую контест на листопад. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів ДС.

Николай Одинський,
Айрон Ривер, Алта

ПС Посилаю також свою фотографію

Від Вуйка: Дякую за фотографію. В нас також зимно та і сніг є.

КИНЬМО ВСІ ПО ДОЛЯРОВІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я беру участь в контесті на листопад, помалював, і [illegible]. Я посилаю оден доляр на Різдвяні дарунки для дітей [illegible] китальців. Прошу члени Веселої Родини, відізвіться і киньмо всі по долярові, а певно буде велика втіха для бідних сиротинців як вони дістануть від Веселої Родини пакунки на Різдвяні Свята.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме

Мирослав Шкльок,
Грийт Др, Саск

Від Вуйка: Гарний заклик [illegible] Веселої Родини. Маємо вже тепер $3.25 для дітей скитальців. Треба [illegible] нам більше жертв від Ва[illegible] ВР. Хто буде слідуючий?

ЩЕ МАЛЕНЬКИЙ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я, Івась Гаврилюк, посилаю контест на листопад, в котрім я знайшов ті два слоні, що ховалися, і я помалював [illegible] малюнок як я міг, бо я ще маленький. Маю лиш шість літ, але вже у другій клясі в англійській школі. Все дістаю дуже добре за свою роботу і читаю добре.

Буду дивитися в газету чи виграв я що в тім контесті

Здоровлю Вас Вуйку.

Івась Гаврилюк.

Від Вуйка: Так, ти Івасю виграв нагороду одинокий з Вашої провінції Нової Скошії.

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)
Найлучший канадійський средство проти ревматизму, ломання костей, біль голови, прикрий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді вікурції. Поміч гарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поправляють циркуляцію, усувають всі [illegible] і привертають здоровля. І коли Вам лазять ніби мурашки попід шкіру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,— уживайте МІСАР Пігулки і Масть —а поміч прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулки $3.00
MISAR TREATMENT CO
Dept F-N., 1878 Arlington St., WINNIPEG, MAN.

БОГОСЛУЖЕНЬ

Грудень

1. Нед. 25 по С. .... Босежур
4. середа— Введ в Хр. Пр. Богор .... Лейлівуд
8. Нед. 26 по С. . Брокенгед
15. Нед. 27 по С. ...... Елма
19. Чет. св. Н. Чуд.... Салдов
22. Нед. 29 по С. Неп. Зач... Тиндал
25. Різдво Госп. (н.ст.) ..... Гадашвіл

о. Й. Корнило
Босежур, Ман., Тел. 63.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!
Шліть до нас свербивус (от дня з декади рож) Добра ціна. Стиль доходи Поради Як Сушити і Продавати Свербивус [illegible] 15ц. 2 Поміч Лічнича Вартість Свербивусу 25ц
BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited.
607 Young Street, Winnipeg Man.

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків в Канаді [illegible]
Домініяльний Заряд БУК в [illegible] Street, Winnipeg [illegible]
Домініяльний Заряд УКЮ: [illegible] Street, Winnipeg Man
Домініяльний Заряд ЛУКЖ: [illegible]
[illegible] БУК в Саскатуні [illegible]
Виховний Інститут БУК в в Едмонті [illegible]
Виховний Інститут БУК в для Дівчат в [illegible]
[illegible]
Адміністрація БНації
Rev. Kobrynski, Box 291, Sm[illegible]
Редакція БНації:
431 Main Street, Winnipeg, Man
Місійне Товариство св. Йосафата:
[illegible]

ПОШУКУЮ

Пан Б. Слободян, 595 [illegible] Оттава, Онт пошукує за дітьми [illegible] Слободяна, [illegible] що мабуть перебувають на скитальщині [illegible] на адресу

Mr. [illegible] Slobodian
[illegible] Street,
Ottawa, Ontario, Canada

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Полагоджує іміграційні справи. Помагає дістати дозволи візду до Канади. Виробляє афідивіти.
По інформації пишіть до:
UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535 Sta. B
WINNIPEG, MAN
612 McIntyre Block
Ів. Рудачек, управитель

ГАРНО ЗАБАВИЛИСЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дуже дякую за нагороду котру я отримала за контест на жовтень і посилаю контест на листопад [illegible]

[illegible]

Олеся Корнило
Йорктон, Саск

Від Вуйка: УКЮ [illegible]

БУВ ЗЛОСНИЙ ЯК ЛЕВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме

Я пишу до Вас листа і [illegible] контест котрий я найшов в БНації.

Я був дуже злосний як той лев коли не міг знайти тих [illegible]

[illegible] Вуйку і [illegible] БНації

Від Вуйка: [illegible]

— ВЖЕ ПОЯВИВСЯ —
ГАРНО ІЛЮСТРОВАНИЙ — НА ДОБРІМ ПАПЕРІ З КОЛЬОРОВОЮ ОКЛАДИНКОЮ, РАЗОМ З ЦЕРКОВНИМ УСТАВОМ
КАЛЕНДАР
Голосу Спасителя
НА 1947 РІК
Численні статті, вірші, оповідання, історійки, розвідки,— стануть приємністю в кождій хаті. На обгортці прекрасний кольоровий образ Матери Божої Неустаючої Помочі.
Ціна 50с.
Замовляйте для себе й своїх приятелів на Різдвяний Дарунок.
Замовляйте на адресу:
The Redeemer's Voice
Yorkton, Saskatchewan

ВОНА ПОДАЛА НА ПОЧТУ СВОЮ ЗАЛЕГЛУ ПЕРЕДПЛАТУ.

А ВИ свою вже заслали?

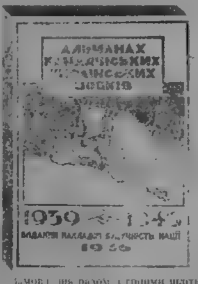

ПЕРШЕ
ТОГО РОДА ВИДАННЯ
240 СТОРІН
цікавого читання та ілюстрацій
дасть
ВАМ
БОГАТО ПРИЄМНИХ
ЗИМОВИХ ВЕЧОРІВ.
Ціна лиш $1.00
Замовлення разом з грішми шліть на адресу
THE FUTURE OF THE NATION
[illegible] Street, Winnipeg, Man
Хвальна Редакціє БНації!
[illegible] в готівці $....... і прошу вислати мені .... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Років
Моє Імя ....
Почта ....
(подайте точно по англійськи)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Перший Український Католицький Двотижневик в Канаді. $1.00 на Рік.
БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
The Future of the Nation—Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Рік XIV ч. 24 (216) ЙОРКТОН, САСК 14 го Грудня, 1946
Vol. XIV No. 24 (216) YORKTON SASK December 14, 1946

ОРҐАНІЗАЦІЙНІ ПОЇЗДКИ

з Рамени Централі Українців Католиків Канади

Заходом ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ В ВИННИПЕГУ, Ман., відбудуться в місяці грудні та січні, 1947, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВІЧА в кільканайцять місцевостях на сході та заході Канади.

Ціль віч: познакомити українське католицьке громадянство Канади з працею Централі. У тій цілі, по кождому рефераті буде дискусія, в котрій будуть могти брати участь присутні.

Кождий присутний на докладі дістане короткий, друкований реферат, в формі питань і відповідий, про [illegible] Централю.

В Імені Централі виїдуть в поїздки: п. Василь Валл, президент Централі, **п. Іван Новосад,** редактор "Будучности Нації" і головний писар Централі та вкінці **п. Іван Козоріз,** домініяльний голова УКЮ.

Понище подаємо точні дані, день, місце, поодиноких поїздок.

І. п. Василь Валл відвідає слідуючі місцевости де виголосить реферат:

п. Василь Валл,
президент Централі Українців Католиків Канади

а) СУДБУРІ, ОНТ, неділя [illegible] грудня, 1946
б) ГАМИЛЬТОН, ОНТ., по[illegible] 23 грудня, 1946
в) ВИНДЗОР, ОНТ., четвер, 26 грудня, 1946.
г) БРЕНТФОРД, ОНТ., [illegible] грудня, 1946
д) ТОРОНТО, ОНТ., субота 28 грудня, 1946: Парохія Йосафата.
[illegible] неділя, 29 грудня, по[illegible] Парохія Преч. Евхаристії
[illegible] неділя, 29 грудня, ве[illegible] Матері Божої
ж) Ст. КЕТЕРИНС, ОНТ., понеділок, 30 грудня 1946
е) ГРИМСБІ, ОНТ., вівторок, 31 грудня, 1946.
к). КІЧЕНЕР, ОНТ., середа, 1 січня, 1947.

Централя Українців Католиків Канади, отсим сердечно усіх запрошує прибути на інформаційні відчити своїх представників.

Розкажіть про ті відчити один другим, так, щоби парохіяльні салі в Ваших місцевостях, де відбудуться реферати були переповнені нашими добрими людьми.

На другий рік наші представники відвідають другі більші наші круги, котрих тепер неможливо було обїхати

У справі афідавітів для Ваших рідних, та в усіх других справах пишіть або зайдіть до нашої Централі на слідуючу адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL, 431 Main St., Winnipeg, Man.

II. п. Іван Козоріз відвідає слідуючі місцевости де виголосить доклад:

п. Іван Козоріз,
домініяльний голова УКЮ

а). ПОРТ АРТУР, ОНТ., субота, 21 грудня, 1946.
б). ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ., неділя, 22 грудня, 1946.
в). ОТТАВА ОНТ., четвер, [illegible] грудня, 1946.
г). МОНТРЕАЛ, КВЕ., неділя 29 грудня, 1946.
ґ). ОШАВА, ОНТ., середа, 1 січня 1947.
д). КЕНОРА, ОНТ., субота, [illegible], 1947

III. п. Іван Новосад відвідає слідуючі місцевости де виголосить доклади:

а). РІДЖАЙНА, САСК., неділя, 22 грудня, 1946.
б). САСКАТУН, САСК., понеділок, 23 грудня, 1946.
в) ПРИНС АЛБЕРТ, САСК четвер, 26 грудня, 1946.
г). ГУДІВ, САСК., субота, 28 грудня, 1946
ґ). АГПУНА, САСК., неділя, 29 грудня, 1946
д). БРЕНДОН, МАН., понеділок, 30 грудня, 1946
е). МАНИТЕН РОВД, МАН. середа, 1 січня, 1947.

п. Іван Новосад,
головний писар Централі УККанади і редактор "Будучности Нації"

ВЕЛИКА ПРОТИКОМУНІСТИЧНА РЕАКЦІЯ В УКРАЇНІ

(УПС) Ля Лібр Бельжік, ч 253, 10.9.46. Один українськии підпольний журнал подає деякі статистики, що їх знайдено в одному офіційному звідомленню теперішнього президента української республіки. Президент говорить про зріст сепаратистичного думання і про непорозуміння, які існують поміж російськими і українськими урядовцями. Націоналізм зростає. Президент домагається офензиви русофільської пропаганди, щоби перешкодити занелико му розвиткові антибольшевизму. В останніх 18 місяцях треба було звільнити 50 [illegible] в високих урядовців республіки, тому, що вони відійшли від лінії прийнятої урядом

ПІДПОЛЬНІ АРМІЇ В ПОЛЬЩІ

"Ді Ню Йорк Таймс" з 25 листопада приносить таку вістку від свойого кореспондента з Варшави

"Кровава, братовбивча війна між урядом а підпіллям продовжається в Польщі [illegible] і буде коштувати цего року около 7000 жертв і не видно к[illegible]

Уряд виявив цему кореспондентові, що підпілля вбиває урядових агентів і цивільних прихильників теперішнього уряду пересічно по 10 на [illegible] цего року [illegible] 17 жовтня **підпілля вбило 2,483 осіб, в тому 668 агентів** тайної **поліції й міліції, 630 вояків регулярної армії і 1,185 цивілів."**

ЩЕ МАЄТЕ ЧАС... післати в дарунку передплату БНації. Де інде в цьому числі знайдете готову форму

НАЙЩИРШІ СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ
засилаємо
Усім Нашим Читачам
Що
Святкують Різдво Христове
Після Нового Стилю
Редакція і Адміністрація Будучности Нації.

НЕ ОМИНІТЬ...

у цьому числі:

"ВІТРОГОНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ" —Дарії Вергун, на сторонї 2. Це прегарний образець з скитальського життя.

"ВІТРЯНЕ МІСТО"— о. С. Семчука— на сторонї 3-ій — опис та спостереження про місто Шікаго.

ПРИ КІНЦІ РОКУ, як робите рахунок, незабудьте вислати свою належитість за БНації

РІЗДВЯНЕ ЧИСЛО
БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
Вийде з датою 1 го січня, 1947. Буде друковане сиПЬОЮ краскою, з богатьома ілюстраціями та міститиме цікаві статті та історії на Різдвяні теми
СТІННИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР
і релігійним образцем в многих красках буде читачам [illegible] особливою почтою яко дарунок від БНації.

УРЯДОВИЙ ПЕРЕГЛЯД ЗДОРОВЛЯ ЕСКІМОСІВ

"Серцеві недуги, рак та слаби нерви, слабости котрі є дуже поширені серед білих людей — є майже незнані серед ескімосів" каже група докторів, що переводила слідство про здоровля ескімосів, котре зарядив департмент здоровля при домініяльному уряді.

Смерть через утоплення є звичайне. Рауматусу нема та за апендисайтис (сліпа кишка) ніхто не знає. Горла не болять та тонсилс ніхто не має. Загально, ескімоси мають здорові зуби. З 1,547 ескімосів оглянених лише 128 потребували окулярів.

Є дуже мало дітей нижче від трьох років тому що дуже богато, 50%, дітей вмирають в літах від одного до трьох. Приписують це незнанню матерей про годовання малих дітей. Ескімоси люблять своїх дітей і дуже радо вчаться про поліпшення здоровля [illegible]

[illegible] не живуть довго [illegible] чоловік котрого [illegible] мав [illegible]. Дуже мало людей доживають [illegible] 60. Не всі ескімоси [illegible] практикують самогубство у старших літах через утоплення або смертне замороження. Це вони вряті [illegible] життя [illegible]

УРЯД ДБАЄ ПРО ЕСКІМОСІВ

Поверх 1500 ескімосів перейшли урядову екзамінацію та загальну екзамінацію в [illegible] році зарядженою Департментом Здоровля. Повисше, [illegible] бачимо Лесю з окулярами, які її доктори доповнявали. Зправа бачимо як дентист переглядає зуби [illegible] здорові зуби, каже нам дентист Р. В. Френк з Ванкуверу. В долині зліва, малий хлопець ескімос, перший [illegible] екзамінацію. Дуже мало дітей хорують на [illegible] горла або тонсилс. На право в долині, молод[illegible] [illegible]

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Цего року дайте в дарунку на Різдво передплату Будучність Нації.

Іларія Вергун

ВІТРОГОНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

В життю він неман щастя [illegible] то було [illegible] своє [illegible] довбнею. Мо[illegible] оповивали [illegible]. Гарював, тарював, студіював, переходив концентраційні табори. Вертався [illegible] не міг [illegible] як каже [illegible] важні люди. Вітрогоном прозвали. За такого пройдисвіта вітрогона ніхто не хотів віддати своєї доні, хоч ми [illegible] діти, не був юрний [illegible] за одним махом [illegible] до пятьох дівчат. Ієрая та не два смілливі матері говорили йому в очі "що чистина то дівчина."

В 1946 році опинився він в одному із стародавніх княжих городів на границі польсько-українській. Прийшло переселення. В бувший столичний город приїхали польські модерні лицарі. В день фортифікували місто, напад[или] на безборонних селян, а в ночі тряслися зо страху. Кругом дерня, куди згнано [illegible] щоб "добровільно" їхали на Україну, чути було плачі, рев худоби, лайки та шпигуни побоїв одної сторони. Доля мачуха не пощадила вітрогона. І він теж там опинився. Подобалося йому [illegible] циганське життя, оповите східною романтикою. Та не на довго. Навіть і там не схотіли його. Бідачисько опинився між Сциллою та Харибдою.

Подорож. Зруйнована столиця. І знова модерно уфортифікований княжий город.

Приїхав женитись [illegible] [illegible] [illegible] дивиться на нього очи[ма]. [illegible] не йому було бай[illegible] приїхав по ту [illegible] довго топтав сте[жки] [illegible] до нікої в своєму житю? Для нього во[на] була єдина та, яка рішила [illegible] долю й недолю [illegible] [illegible] жит[тя].

Церква. Замкнені двері. [illegible] Тем[illegible] [illegible] На їх обличчях зри[illegible] чується вага хвилі. Молода [illegible] в очах дивить[ся] на нього наче б говорила — [illegible] свої руки свою до[лю]." З його обличчя про[illegible] певна постанова [illegible] в будучину.

[illegible] українською, від[illegible] дорогою вер[illegible] молодята до дому. Не видно по них, що вони [illegible] зробити один з [illegible] життєвих кроків.

Вона молода, в звичайній щоденній сукончі, без панчіх. Місто черевик звичайні літні шльапці. Він в чоботах, без краватки, в розхрістаній, бруднавій сорочці. Нікого не було при їхнім вінчанню крім свідків. Ідучи попідручки радісно їм та болізно. Кругом чути стріли та тарахкотіння валок. Горизонт засмарований чорними клубами диму. Горять села...

"Цікаво, хто нас привитає дома? Чи мама чи батько?" говорить йому дружина. Це для нього байдуже. В-н не [illegible] обичаїв. Тверде, [illegible] [illegible] йому почати ці слова, мере[illegible] [illegible] Навколо жені воли речами [illegible] плач. Замість витан[ня] [illegible] мами видобувається тяжкий, болючий стогін.

"Ограбували нас в всього." Вітрогон станиться, як приписує йому вітрогонська честь до одного з офіцерів. Поставив кілька разів в обличчя [illegible] Хатя [illegible] якби не дружина. Хата [illegible] господарські будинки ограблено вщоковито. Не було на чим сісти та навіть бракувало чорного хліба, не то що святочної вечері.

Утих скрегіт навантажених возів а теплий та рівномірний весняний дощик затирав сліди возових колів. Під ритм монотонного дзюрчання молоді минали під стиртою со[ло]мы на своє гніздечко. Розтелена на долівці, виповнила воно запахлим аромом порожню кімнату. Застелено[...] відповідно до вартости, одною подертою фіранкою та газетовими паперами. Кублечко немовби було їм символом будучого життя — скитальського та твердого...

Добра Рада

В одному місті, підчас щойно минулої війни, забракло погребників. Парох радив своїх парохіян... живіть якнайдовше... бо не буде кому Вас похоронити...

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

[illegible] Братства [illegible] Українських Католицьких Жінок, та [illegible] [illegible] [illegible] в Едмонтоні, в днях 23, 24 і 25 листопада ц.р.

[illegible] зїзд промовляли [illegible] [illegible] що недавно прибув до Канади [illegible] [illegible] Централі Українців Католиків Канади. Зїздом про[illegible] Бодиорков [illegible] [illegible] БУКа котрий і заразом є головою місцевого Народного Дому.

У суботу, 23-го листопада відбулися окремі організаційні наради всіх трьох організацій.

Тому, що заряд Братства Українців Католиків був вибраний на два роки і його час ще не вийшов, то той самий остався ще на один рік. Делегатки Ліги Українських Католицьких Жінок затвердили той самий заряд з минулого року, з одною зміною, [illegible] секретаркою [illegible] вибрана пані М. Мельничук. Натомість вибрано новий провінціональний заряд Українського Католицького Юнацтва, бо декотрі члени заряду одружилися й відійшли. Новообраний заряд є такий:

о. Севастиян Курило, ЧСВВ, духовний провідник в Алберті; Олекса Курило, голова; Зеновий Садовий, заступник голови; Василь Процьків, секретар; Петро Старко, касієр; Михайло Панилик, 5-ий член; заст. голови по кольоніях: панна Марія Єленик, пана [illegible] Петро [illegible] [illegible] Анна Хаба і Слава Бодиорко [illegible] [illegible] [illegible] на котрім були присутні многі [illegible] молодших членів [illegible] організацій.

Учасники зложили [illegible] $237.19 на виховні інститути [illegible] на скитальців $[illegible]

ПРО УКРАЇНУ ТА УКР. ГР. КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ

[illegible] широко розписується про жорстоке переслідування [illegible] греко-католицької Церкви в Західній Україні [illegible] [illegible] української католицької Церкви з руською православною, що є знаряддям [illegible] уряду. Мимо [illegible] [illegible] ставлять [illegible] спротив і тільки [illegible] підпорядкувалося право[illegible] [illegible] ієрархії. Богато священиків криється в [illegible] та несуть релігійну по[illegible] народові, що зорганізу[вав] [illegible] рух спротиву.

Між судженими

Ти мене певно не любиш, а лиш мої гроші, Михасю.

Чому ти таке вмовляєш в мене, моя миле? Тиж знаєш, що гроші заберуть мої вірителі, а я дістану лиш тебе саму.

ЧИ ВИ відновили свою [illegible] БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

о. Степан Семчук

Вітряне Місто

"Вітер пахучий і крилатий,
мов дзенкіт сріблених шабель".
Богдан Ігор Антонич

Віють вітри, віють буйні

Тільки далі, то трошка інакше, як ви сподівалися. Вони віють над озером Мичиген, чи від озера, віють вулицями і несуть порохами, паперами, зривають одіж і запорошують шинтрою очі, ніс, уста.

Коли станете у Винипегу в певний час там, де Годсон Бей має свою величаву крамницю, де з Портедж евеню скручується на полудне, там також часом є вітри буйні, або на роздорожі Портеджу і Мейну. Але це без порівнання лагідне з тими вітрами, що віють по всіх вулицях Шикаґа. А тому, що певні дільниці Шикаґа, як північна сторона від Юніон стацій, і муринська, менше замітні а горожани не дбають кидаючи газети під ноги, тому там порохи і дими гризливі вітер накидає в очі і робить життя менше приємним.

Я був рано на шпилі найвищого будинку в Шикаґо, Борд оф Трейд, має 45 поверхів — девята рано, сходило сонце, але місто ціле лежало в димах і тільки від сторони озера вітер продер димову заслону, якою окутались многолюдні квартали і відслонив верхи хмародерів та став розяснювати вулиці, що роїлися струєю людий.

Нема безробіття

Ранком з юнійної стації пливе безперервна струя многобарвного народу, молоді і старших, переважно мужчин, і вливається у великанські камінні просмики камениць таповолі потахає в гирлах великих урядів і виробництв.

Першою від озера біжить вулиця тої самої назви, Мичиген. Однак мимо того, що вона широченна і при ній великанські будівлі, сильний транспортовий рух, гарні і багаті крамниці, Мичиген евеню є головною.

Середина живости міста там, де сходяться вулиці Стейт і Рандолф. Інші кажуть, що Медисон і Стейт, то осередок руху в місті. Без сумніву однак найбільші крамниці і торговельний рух не вздовж вулиці Стейт, котра з одної сторони творить північ, з другої полудне міста — так як Медисон ділить місто на схід і захід своїми обома боками.

Що кілька кроків побачите на вікнах оповістки, що треба робітників. Вони захвалюють і питають так за мужчинами, як дівчатами. Зазначують, що добра платня. Тих оповісток богато, значить, дійсно потрібно людий до праці.

Прохожі всі ділові, кожний спішить у свою сторону з ділом. Тут не видно людий, щоби волочились без цілі, тільки для балачки. Всі добре одягнені і добре віджиплені.

Нема жадних браків.

І в нас ми набрали такого образу, що в Америці бракує чимало з усього, а то що є, то дуже дороге і неменше дістати. Однак прийдіть туди і побачите.

Всього подостатком, вікна вгинаються від різнородности краму, одягів, взуття, білля, шовків, їди і напитків. Мясива всякого рода, скільки можна бажати. І все без карток. І вин достатки. Овочів і солодощів без обмежень-мож накупити свіжих чи сушених за приступну ціну.

Нарікати серед того, було би гріхом.

Різдвяні виставки повні ніжности і добору. Однак християнський характер виставок згинув і загубився зовсім в цім великім місті. Одинокий Кресґе у своїм виставовім вікні помістив [illegible] святої Родини і вертеп. А решта то всякі гобеліни, [illegible] зайці, звізди і кльовни. На ці виставки місто видає мі[льйони] [illegible] крамниці, котрі наперед фотографують кожду свою шибу і дістають у Вашингтоні на них право застереження, які відкривають для прохожих.

З центів міліони.

На видноокрузі міста виднують хмародери і почуєте дива про їх приводи. Великанський будинок часописі Щоденних Новин, котра продається по три або пять центів. Зараз недалеко білий і митий хмародер Ригли, котрий продає свою жвачку по пять центів. А ось хмародер, що на верху має [illegible] як образ своєї кальки водбиванки, котра прецінь продається також по пять центів. Над рікою великанська масивна будівля Крафта, котрий продає і виробляє звичайний сир. Люди з продажі малих річий доробилися міліонів.

Навіч опери є площа Герства, міліонера денникаря і філянтропа, що видає Трибуну і другі видавництва, а вони продаються по кілька центів.

Цікава історія.

В Інституті Штук оповідав мені куратор музею, молодий але незвичайно вже світовий чоловік і знавець діла, добродій Н. Полок таке. Рандолф Герст перед війною купив в Еспанії ще за короля цілу церкву з усім, що було, за міліон доларів. Розібрав і все було вже заладоване на кораблі, коли прийшла заборона від архиєпископа і треба було завернути [illegible]

Ми зайшли в ту розмову з того приводу.

В Інституті Штук находяться речі взяті живцем з церков, як приміром монстранції з мощами святих — такі є з Німеччини, а навіть цілі фронти будинку, много премного цінних образів славних мистців майстрів, взяті з церков головно італійських, а також наші ікони з XIV століття, тосканської школи, котрі наші читачі будуть мати нагоду оглядати на сторінках БНації у відбиттю.

Ми питали, яким чином музей дістав ці річи, котрі радше повинні находитися в церкві. І куратор оповів наведене.

Дуже милий і чемний оглядний чоловік, оповів нам про одну стацію хрестної дороги з Єрусалиму, яку бачив найовіяну дорогим камінням.

Попереднього дня ми бачили подібні скарби в музею Філда. Є там на виставі діямант Когінор а при нім карточка, що цей скарб вартує один міліон доларів. Але є там ще більше диво. Є там африканський необроблений діямант камінь, величини великої помаранчі, а під ним напис, що це вартує цілих 75 міліонів долярів. Про інші менші діяманти і жемчуги навіть не споминати... І цих скарбів береже в одній кімнаті один чоловік. Шикаго прецінь не є таким страшним, як описали всякі сензаційні історії. Я питав, чи це справді скарби, чи тільки написи і заступні. Мені сказали, що це справжні скарби, хоч як неімовірні.

Золотий епітрахиль.

Є в Інституті Штук зі золотих ниток вшитий цілий епітрахиль і з мережками в чорнім. А під ним напис, що це з Польщі XVIII століття. Дорогий отець Ігор досить скоро і без труду переконав куратора, що це не є з Польщі і польські духовні не уживали цьої утварі, бо це не є їх обряду, але це певно дар якогось нашого гетьмана чи вельможі для котрогось з наших владик. Може ми колись блище роздобудемо вістий про цей епітрахиль і як він дістався сюди до Шикаґа, то варта буде написати.

Пляметарій Аллера

Одним з див Шикаґа і одинокий в Америці є плянетарій дар Аллера, себто такий інструмент-машина, котра показує світляно весь виднокруг неба, всі зорі, всі уложення і укладнення планет в котрійнебудь порі і столітті. Машина є в будинку, що збудований в піаколо і там побачите всі давні і нові осяги астрономічні, годинники і глоби, всякого роду і виду.

Три рази денно дають виклад в самій плянетарії. Робиться штучна ніч і зорі показуються на небозводі. Викладач називає поодинокі збори зір при помочі світляної стрілки, яка мчить горою за потисненням електричного гудзика. Побачите звісні загально і незвісні вам зорі, їх відношення до місяця і сонця, як укладаються пори і зміни літ. Викладач переводить вас наче в зачароване життя, де час і простір тратять значіння. Він каже: "Тепер ми перейшли два роки, так виглядав небозвід, тут було сонце, ітд., того а того дня, того а того року..."

Ви не почуєте навіть шепоту, навіть віддиху. Слухачі завмирають з подиву. Година перейде, як хвилина. І коли знова погаснуть зорі і засвітає штучний день, ви станете з правдивим жалем, що так скоро минуло очароване диво, що з країни мрій і з безпросторів вічности, ви вертаєте назад на [цей] світ простору і щоденного часу.

Відходячи я подивився на диво-машину плянетарій, довгу з двома бігунами, що обертається на грубій осі при помочі електрики і кидає тисячі світил зір зі свого таємного нутра очок. На осі виділа напись німецької фірми з Єни.

Акварій Шеда.

Одинокий також в своїм роді є палата-акварій, де в замурованих збірниках плавають живі в морській воді риби і животини всіх сімох морів. Ви бачите своїми очима відділені тільки шибою від вас риби-людоїди, кольоси вісім і десять стопові, бачите їх з маленькими очима і гострими зубами, які вистають з округлого писка. Бачите риби, що мають довгу пилу напереді голови, і такі, що мають молот. Бачите риби і вюнів, що мають писки як великанські ссавки, якими всисаються в інші животини. Бачите безліч раків і черепах. Але найкраші це манюсенькі рибки світила з Індонезії, рибки світляні, котрі світять своїм тілом прекрасою дуги або награвани цятками. Одна така більша рибка з морів Суматри прямо виглядає наче викладана вздовж дорогими рубінами і топазами, і всі вони світять та мерехтять. Ви подивляєте силу та зріст морських потворів, ви подивляєте ще більше красу і різнородність маленьких рибок і животин.

Яка невичерпана Божа могучість у творчості і які маленькі ми супроти неї!

Музей знання і промислу.

В полудневій части має місто свій музей знання, одинокий тепер на світі, відколи подібний другий в Монахії впав від бомб. Кажуть, що треба цілих 33 днів і вісім годин кождого дня, колиб ви хотіли звидіти все докладно в цім музею.

Є там ціла копальня вугля, від хвилини коли добувають вугіль аж до його перевозу і перетвору.

Є там незрівнаний медичний відділ, де докладно побільшено і показано навіть кожну клітину крови, її обіг, ужиття та відновy. Будова людини, її мязів, нервів, залоз, костий — все представлене до подробиць навіть підчас операції. Є там чоловік з усею своєю будовою під прогляднім покриттям і викладач показує кожду частину людського тіла, костий, нервів, крови, мязів та їх ділання, при помочі електричного освітлення.

Є там навіть новітний цикльотрон, що розбиває атоми і показує, як це діється.

Але на все треба часу і уваги...

Міліонери добродії.

З написаного читач вже міг помітити, що ці важливі заведення міста носять імена своїх добродіїв, які їх фундували та офірували для міста і для користування всіх громадян. Оце правдива добродійність. Кожда дитина і кождий чоловік за найменшу оплату (30 центів) а певними днями цілком даром, має нагоду оглядати все і набувати знання, котрі іншим латом ніколи не мігби набути.

Адлер збудував і вивінував плянетарію, Шед водозвірню, Філд музей. Чи може нарікати на це чоловік зі здоровим розумом?

А прецінь комуністи таки нарікають і проклинають тих добродіїв капіталістами! Розсудіть самі, який в них розум.

Церкви.

Найстаршою церквою міста є катедра Пречистої Діви під доглядом Отців Павлинів, перше збудована 1833 року. На тому самому місці стоїть тепер величава церква, а в північній каплиці я бачив пополудні кілька людий, як моляться. Престіл завішений золотим накриттям і занавіском, світиться смирамень свічники по обох боках монстранції, де виставлені Найсвятіші Тайни. Це було на будні.

Катедра Святого Імени небільша катедри на Сейнт Боніфас, однак привітніша своєю будовою і красою вітражів. Чис

(Продовження на стороні 10)

ЛУІС Ф. БУДЕНС
бувший редактор комуністичного Ню Йорк Дийлі Воркер а тепер професором економії у Фордгем Університеті ЗДА, здає звіт перед урядовою комісією що розслідуже протиамериканську акцію в Злучених Державах. Буденз став католиком тому рік, і каже, що Росія під сю пору веде "війну нервів" проти Злучених Держав і що це може довести до "мілітарної війни." Сказав також що Ню Йорк Дийлі Воркер є офіціяльний комуністичний орган на Злучені Держави.

КОМІТЕТ ОБОРОНИ СКИТАЛЬЦІВ

В Англії повстав "Комітет Оборони Скитальців." Його президентом став лорд Галифакс, а його заступником професор Гілберт Меррі. До проводу цього комітету входить ряд чільних осіб, як лорд Беврідж і інші.

Завданням комітету є охорона інтересів скитальців та переселених осіб (ДП), які походять з держав Европи та які не можуть бути репатріовані або поворот яких до рідних країн мігби бути утруднений чи мігби становити небезпеку для них самих. Далі завданням комітету є дбати, щоб шановано права людини.

Комітет підтримуватиме звязки з представниками еміґрантів, щоб мати право виступити в їх імени, колиб інтереси скитальців були порушені. Комітет бажає співпрацювати з усіми організаціями, що поставили собі подібні завдання, а передовсім хоче співпрацювати з організацією ІРО яка буде розвязувати остаточно справу скитальців.

Комітет запобігатиме натискови на скитальців вертатись на батьківщину, допомагатиме тим, що бажають далі іміґрувати, та опікуватиметься дальше переселеними та поселеними на нових місцях. Комітет поставив собі за завдання не розглядати справ окремих осіб, натомість радо клопотатиметься справами певних груп збігців, які потребувалиб допомоги.

Адреса Комітету є:

Refugees Defense Committee"
London, S.W. 1, 5 Victoria St.
England

Полекція

Як виростеш великий, Гринцю, що будеш робити?

Я запущу собі бороду, щоб увлекшити собі роботу.

Яку роботу?

Щоб не мити цілого лиця, лише половину.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Голов. Управитель: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281 Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

Entered 2nd Class Matter, Postmaster General, Ottawa, Apr 20 1935

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the [illegible] 431 Main Street, Winnipeg, Manitoba. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281 Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Entered 2nd Class Matter, Postmaster General, Ottawa, Apr. 20 1935

НЕПОМІРНЕ СТРАЖДАННЯ УКРАЇНЦІВ НА ЗАХІД ВІД ЛІНІЇ КЕРЗОНА

АНТИХРИСТ ЗІРВАВСЯ З ЛАНЦУХА!

Лист партизана до рідної сестри в Канаді.

"Я мав 4 синків, вже померло двох, а двох росте і не зі мною. Бо як вам відомо, що всіх українців забирали і вивозили на схід і порозвозили по [illegible] Бог знає, де мої жінка і діти і решта родини.

"Я не міг їхати з жінкою, бо тут [illegible] тут [illegible] не [illegible] Ті червоні [illegible] Богато [illegible] замордовані. [illegible] води, і втікав знова до ями. А нераз так було, що два і три дні не їв, бо ті червоні були в селі. Ми дальше не могли сидіти, **мусіли іти до ліса до своєї партизантки української** і так ми є по лісах і богато нас є. Поляки також є в лісі, бо вони не хочуть Польщі демократичної, во правдиву, то вони пішли на дві партії. Для нас нема розкоші, ми переходимо тяжке положення. Але Бог лишний, ще все прийде час, бо антихрист зірвався з ланцуха і гуляє і людий мордує. Все зруйноване, всі села попалені, і як нераз прийдемо в село, то страх бере, бо по тільки сови гукають, [illegible] наші люди з голоду гинуть, бо їх забрали [illegible] сих, не давали нічого брати, рабували коні і корови і убрання забирали і так їх [illegible] **То така большевицька робота.** [illegible] кі тортури. В церквах тільки сови гукають, тільки [illegible] правиться в костелі. Але Бог видить з високого неба на то і кара прийде на тих безбожників. [illegible] Віра Христова [illegible] не позволить, щоби комуні була [illegible] тоді запанують віра і любов між народом. [illegible] людина буде мати вільне життя на своїй землі, бо так жити як є тепер, то гірше пекла. Най Бог боронить кождого грішного..."

* * *

Лист священика

"Тепер моє положення страшне. Латинський [illegible] хотіли мої овечки забрати і довів до того, що майже приняли латинський обряд з вийнятком малого числа парубків і дівчат, що вернули з таборів німецьких, де були на примусових роботах. Я дуже бідую, не маю убрання, нема реверенди, взуття, нема теплого білля [illegible] Треба мати великі тисячі, щоб [illegible] Одна фляшка вина до Служби Божої 600 злотих на пачку, а на картку 300. Тому вина дуже мало уживається при Службі Божій. Маю заборонено [illegible] Але люди мимо того не ходять [illegible] на мою, бо **перейшли зі страху перед вивозом, до СССР.** Деякі звідтам вже повтікали, 2000 виїхали, 600 душ лишилось. В Ліськім повіті лиш два священики остали наші. Деякі люди самі правлять, хоч людий мало. [illegible] той остався. Ексцеленция Олександер [illegible] Йосафат також і Григорій мабуть на Сибірі. [illegible] Я навіть не знаю, хто є деканом, [illegible] декана жадного тут не має. Кождий священик має всі повновласти.

"ТИЖДЕНЬ КАНАДІЙСЬКОГО ГОРОЖАНСТВА"

ВІД 5 го ДО 11 го СІЧНЯ, 1947

Закон про канадійське горожанство входить в життя з [illegible] січня, 1947 р. Від того дня кожна особа роджена або натуралізована в Канаді, стає офіціяльно канадійцем.

[illegible] потребуємо підчеркувати ваги цього рішення, [illegible] Ви будете гордими з того, що можете сказати, "Я є канадієць."

[illegible] Щоб могти [illegible] відсвяткувати, [illegible] час від 5-го до 11го січня 1947 р. на "Тиждень Канадійського Горожанства".

З цеї нагоди по цілій Канаді, від океану до океану, [illegible] по підготовляється відзначення [illegible] "Тиждня Канадійського Горожанства" [illegible]

[illegible]

"Я присягаю, що буду вірний і правдиво льояльний Його Величеству Королеві Юрієві Шестому, його потомкам і наслідникам, після закону, і що я буду вірно повинуватися законам Канади та буду виповняти свої обовязки як горожанин Канади. Так мені Боже допоможи!"

Бажано є щоб всі парохії, школи та організації якщо не устроюватимуть публичні святкування "Тиждня Канадійського Горожанства" [illegible]

ДОСТ. ПАВЛ МАРТИН
Секретар Стану Канади: "Ви всі є членами одної великої канадійської родини."

[illegible]

"Моїм бажанням є щоби кожний канадієць взяв участь в цьому святкуванню, і я хотів би теж, щоби всі горожани нашого краю взяли, що вони є членами одної великої канадійської родини."

ВАРТА БУТИ ЖУРНАЛІСТОМ–ҐАЗЕТНИКОМ!

Якщо журналіст не зверне уваги на деякі факти, це образа. Якщо він подає всі факти, сердито зворушуються. Як він [illegible] він є двоязичний фарисей. Коли [illegible] побуджувати своїх читачів до сміху, він є [illegible] постійно забавляти їх, він є легкодушний. Коли він осуджує зло, О то він є чесною людиною, [illegible] Як він позволить на те щоб його [illegible] то він є бонгузом; а коли він стане в своїй обороні, він [illegible] Як журналіст пише про особисті [illegible] доброго виховання, а [illegible]

Свобідний переклад с "L'Oeil", Montreal

[illegible] Кажуть наші люди, "І так зле, і так не добре." [illegible] нагадується нам "проста" поезийка. Читачі най будуть [illegible] Вона звучить так:

Чи риба, чи рак,
Кандиба, Дурак
Чи рак, чи риба
Дурак, Кандиба
Чи сяк, чи так,
Кандиба Дурак

Слово "Кандиба" [illegible] не відноситься до ко[illegible]

ЗМІНА В ДОМІНІЯЛЬНІМ ЗАРЯДІ БУК–А

[illegible] Кир Василій Ладика [illegible] Новий Домініяльний Заряд БУК-а [illegible]

Голова [illegible] Михайло Коцюбинський
[illegible] Ст. Каноник П. Каменецький (Торонто)
[illegible]

"НА МНОГАЯ ЛІТА ВЛАДИКО"

[illegible]

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ
В БРИТІЙСЬКІЙ ЗОНІ

[illegible]

ШИРІТЬ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ. [illegible]

ЦЕРКВА в НАРОДІ

о. Степан Семчук

ЧОМУ ТІ, ЩО НЕ ХОДЯТЬ ДО ЦЕРКВИ ТРАТЯТЬ?

Наше заложення таке: Тому, що ми є людьми, повинні ходити до церкви.

Звірята не потребують ходити до церкви.

Люди є людьми — бо мають душу. Тіло ще не робить чоловіка чоловіком, але вартість, питома людини полягає якраз в душі. І це є та необхідна границя між чоловіком а звіриною.

Коли чоловік вмре, його тіло лежить. Ціле тіло [illegible] однак тільки труп. Бо нема душі і тому то тіло є тільки тілом бувшого чоловіка. Саме тіло чоловіка не творить, так як не є чоловіком навіть [illegible] або кукла чи робот.

Крім тіла чоловік має **центральну власть** [illegible] окреме і ріжне від тіла, куди збігаються всі наші враження, почування, спостереження і звідки вони виліґають вже перероблені в іншім виді — повні змісту і внутрішнього значіння.

Тіло має змисли і вони відбивають наші враження, наші спостереження. Але вони тільки відбирають — так як звірята. Це є неґатива без внутрішнього змісту і змислу. Змисли доводять ці враження до внутрішнього центрального огнища, [illegible] доперва ці враження набирають властивої вартости.

[illegible]

Цими властями ми пізнаємо. Враження, доведені змислами, розум сортує, ділить, важить, степенує, порівнує, лучить і виділює — так твориться думка, осуд. Неґатива набирає [illegible] вертається тепер назад у світ видом нашого слова — устного чи написаного.

Воля рішає про добір і виконання тих всіх матеріялів що уформував розум. Воля кермує [illegible]

[illegible] **незаступимі** — [illegible]

Душа це могучість.

[illegible] **мусить програти!**

[illegible]

Воля людська, хоч вона могучістю видимого світа [illegible] таки слаба, наражена на [illegible] Без Божої ласки воля людини ломиться. [illegible]

[illegible]

Церква є якраз тою установою, що по волі Христа [illegible]

[illegible]

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР
Грудень, 1946

16	П	3	Прор. Софонія
17	В	4	Вмч. Варвари
18	С	5	† Преп. Сави
19	**Ч**	**6**	**Св. Николая Чудотв.**
20	П	7	Св. Амвросія
21	С	8	Преп. Патапія
22	**Н**	**9**	**29 по С., Неп.Зач.МБ**
23	П	10	Мч. Мини
24	В	11	Преп. Даниїла
25	С	12	Преп. Спиридіона
26	Ч	13	† Мч. Евстратія
27	П	14	Мч. Тирса
28	С	15	Сщмч. Елевтерія
29	**Н**	**16**	**Нед. Праотців**
30	П	17	Прор. Даниїла
31	В	18	Мч. Севастіяна

УСТАВ

19. Св. Николая Чудотворця: Всеночне. Єв. утр. Ів. з. 36. Сл. Б.: Ап. з. 335, Єв. Лук. 24.

22. Нед. 29 по Сош. і Непор. Зачаття Пресв. Богор.: Гл. 3. Єв. утр. 6. Сл. Б.: Ап. з. 250 і 320, Єв. Лук. з. 85 і Лук. з. 3. Слідує седмиця 29.

29. Нед. Праотців і віддання Непор. Зачаття: Гл. 4, Єв. утр. 7. Вел. Веч. Блаж. муж, Гди возв. стхр. воскр. 3, Зач. 3 і Прот. 4. [illegible] Слідує седмиця 30.

СКІНЧИТЬСЯ ПАЙКУВАННЯ МЯСА В КАНАДІ З КІНЦЕМ ГРУДНЯ 1946 РОКУ

[illegible]

"ЧУЖА РУКА" КЕРУЄ ТА ЗАОХОЧУЄ БУНТИ В ГРЕЦІЇ

Премієр Греції Констянтин Цалдаріс, [illegible] "Чужа рука" керує тими бунтами. [illegible]

Таки добив торгу

[illegible]

АПОСТОЛИ НА НЕДІЛІ І СВЯТА

Церковною мовою, так як читається в українських католицьких церквах

ШІСНАЙЦЯТА НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА
Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 181)

Братіє, споспішествующе молим, не во тще благодать Божію пріяти Вам. Глаголет бо: Во время пріятно послушах тебе і в день спасенія помогох ти. Се нині время благо-пріятно, се нині день спасенія. Ни едино ни в чемже дающе претиканіє, да служеніє безпорочно будет; но во всем представляюще себе якоже Божія слуги, в терпінії мнозі, в скорбех, в бідах, в тіснотах, в ранах, в темницах, в нестроєніїх, в трудах, во бдініх, в пощеніх, в очищеніи, в разумі, в долготерпінии, во благости, в Дусі святі, во любви нелицемірні, во словеси істини, в силі Божій, оружієм правди десними і шуйми, славою і безчестієм, гажденієм і благо-хваленієм; яко лестци і істинни, яко незнаемі і познаваемі, яко умирающе, і се живи есми, яко наказуеми, а не умерщвляеми, яко скорбяще, присно же радующеся, яко нищи, а многи богатяще, яко ничтоже імуще, а вся содержаще.

НЕДІЛЯ 17-а ПО ЗІСЛАННЮ СВЯТОГО ДУХА
Ко Коринтяном посланія святаго Апостола Павла чтеніє
(Зач. 182)

Братіє, ви есте церкви Бога жива, якоже рече Бог: яко вселюся в них, і походжу, і буду їм Бог, і ті будут мні людіє. Тимже изидите от среди їх і отлучитеся, глаголеть Господь, і нечистоті не прикасайтеся, і аз пріиму ви, і буду вам в Отца і ви будете мні в сини і дщери, глаголеть Господь вседержитель. Сицева убо імуще обітованія, о возлюбленії! очистим себе от всякія скверни плоти і духа, творяще святиню во страсі Божії.

ПЕРШИЙ СОБОРЧИК
УКРАЇНСЬКИХ ГР. КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ В БЕЛЬГІЇ. — РЕЗОЛЮЦІЇ ПРИНЯТІ

Перший Соборчик українських греко-католицьких священиків [illegible] в Лювені для 10 жовтня в [illegible] настирі [illegible]

1) [illegible]

2). Але не положення українських збігців в Бельгії [illegible]

3). З уваги на ці жахливі факти Соборчик звертається до всего католицького світу [illegible]

Соборчик висказує свою [illegible]

"Вісті" Бельгія

Делікатне почування

[illegible]

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ВИ і Будучність Нації

Давайте БНації в дарунку на Різдво

Ще маєте час але не богато... післати своїй рідні, сусідам та знакомим в дарунку на Різдво цілорічну передплату БНації. Це дарунок котрий буде споминати Вас цілий рік. Де інде маєте готову форму до виповнення. Зашліть її негайно. Памятайте, що якщо зробите це в скорому часі, то той для кого Ви замовите цей дарунок дістане ще прегарний много кольоровий український стінний календар на рік 1947.

Не Чекайте на Пригадку

Ваша наліпка на Вашому часопису покаже Вам коли Ваша передплата кінчиться чи скінчилася. Не чекайте, щоб ми Вам пригадували, що Ваша передплата скінчилася. Відновіть свою передплату завчасу.

По одному передплатникові придбали:

о. Г. Є. Олійник з Комарно, Ман.
панна Олена Варовей, Давфин, Ман.

На Прес Фонд БНації прислали:

о. Г. С. Олійник з Комарно зі збірки підчас поминального обіду за бл. п. Ірину Речкун	$2.00
п. Н. Д. Бозенко, Мерріттон, Онт.	.50
Василь Кочкодан, ЗДА	.75
Іван Панасюк, Оттава, Онт.	1.00
Антон Романюк, Саскатун, Саск.	.50
Н. Сирота, Елфрос, Саск.	2.80
Збірка в Бюдежен, Саск., переслала **Зоня Гадубяк**	2.00
о. М. Оленьчук переслав збірку на весіллю в панства Зваричів, Йорктон, Ман.	3.25

Щиро дякуємо всім жертводавцям та зарядчикам збірок.
Адміністрація БНації

Тут кожний почтовий урядовець, коли він підозріває, що в листі є гроші, має право вкрити листи і забрати гроші, адреса та про те навіть не повідомляючи.

Кому Комітет в Римі віддавна вже зарядив, щоб усі листи, які приходять зза моря до Комітету для дальшої пересилки, контролювалися і на листах та в відповідній книзі занотовлюся, чи в листі були які гроші чи ні. Це дає Комітетові дуже богато зайвої роботи, але робиться власне для того, щоб Комітет не мав ніякої відповідальности за ті гроші, що люди вкладають до листів і що пропадають десь у дорозі. Комісія, що перевіряє листи, складається з двох осіб, з яких один звичайно священик.

З огляду на те, що останніми часами скарги на пропажу грошей з листів все зростають, Український Допомоговий Комітет в Римі звертається цією дорогою до всіх тих, що мають своїх кревних в Італії, з просьбою притримуватися приписів закону та пересилати гроші через банки, або в інший законний спосіб, щоб не наражати себе на страти, а Комітет на несправедливі закиди та зайву роботу.

Всі часописи просимо о передрук.

Коли старий чоловік вартіший

Багатий чоловік захотів на старість женитися. Стрічає приятеля й шукає в нього поради. Розповідає йому, що вибрав дівчину молоду, [illegible] він має 60 літ життя, отже йому не дуже добре не все складається. Потім питається!

— А може краще було б, якби я сказав моїй судженій, що я маю лише 50 літ життя?

— Але ж ні, мій приятелю! Вона скорше тебе схоче, коли ти їй скажеш, що в тебе 70 літ життя.

ВЖЕ ЗАМОВИЛИ БНАЦІЇ

В ДАРУНКУ НА РІЗДВО

Никола Драбінястий, Колонзей, Саск., для Юрка Драбінястого, Чемайнус, Б.К.

Евген Ваврищук, Клечковський, Саск., для родини Григорія Кравчука, Бокс 2087, Вернон, Б.К.

А. Майданюк, 201 Еве. Г. Савт, Саскатун, Саск., для Ден Бачицький, Вішарт, Саск.

Ще маєте час і Ви це зробити НЕМА ГАРНІШОГО ДАРУНКУ ЯК...

ПЕРЕДПЛАТА

БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

З різдвяним післанням йде гарна, кольорова Різдвяна картка з Вашим іменем та стінний український календар на 1947 рік.

Цей цілорічний дарунок буде коштувати Вас лиш $1.00

Сейчас виповніть нище подану картку та зашліть нам, на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
431 Main Street, Winnipeg, Man.

[illegible] Різдвяне БНації

Я (Ваше ім'я) ....

Адреса ....

[illegible] в дарунку цілорічну передплату БНації для

Ім'я ....

Адреса ....

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ОСТОРОГА З ІТАЛІЇ ЩОДО ПОСИЛОК СКИТАЛЬЦЯМ

Український Допомоговий Комітет в Римі звертає увагу всім тим, хто посилає пакунки своїм кревним та знайомим в Італії, що на митниці в Римі всі пакунки підлягають переглядови і знайдений в них тютюн конфіскується, або вимагається за нього такої оплати, якої він далеко не вартий.

Тому, щоб уникнути даремних витрат, краще тютюну до пакунків взагалі не класти.

Звертається також увагу, що **пересилка грошей в листах забороняється,** як в Америці та Канаді, так і в Італії.

Єронім Анонім

ЛЕМКІВСЬКА ДОЛЯ

ПОВІСТЬ З ЛЕМКІВСЬКОГО ЖИТТЯ
Переробив Юліян Тарнович

(10)

— Ви, Марійочко, хочете знати це імя, яке я сам в думках перед собою виявити боюся...— запитав нерішено молодець.

— Хочу! — сказала твердо Марійка, — та я питаю вас про те не з цікавости, але я хочу знати це імя невідкличчно, й ви не смієте мені цього відмовити...

— Ради Бога! Не бажайте цього від мене, бо моя відповідь могла б бути для вас обидою.

— Чому так думаєте?

— Коли я перед кількома тижнями, як собі може пригадуєте, відслонив вам тільки невеличку частину моеї тайни, ви тоді загнівалися на мене.

— Ні! Я ніколи не гніваюся.

— О! Коли так, я можу вам усе сказати. Слухайте, Марійко! Сьогодні моя судьба рішиться, завтра вже може останній раз вас побачу... Дозвольте, щоб я на відхідному, прощаючися з вами, скинув важкий тягар зі своеї совісти... Слухайте! Коли я вас уперше побачив, серце мені сказало, що іншої жінки я ніколи не покохаю. Ви цей ідеал, про який я снив, який мене потішав у сумних годинах мого сирітства, який мене загрівав до боротьби з лихою долею. В коротких словах скажу вам, який кінець був моїх думок, що їх ви перервали: я люблю вас, Марійко!... Простіть, але не осуджуйте мене!

По цих словах закрив сирота однією рукою свої очі, наче було йому сором його власних слів, а другу руку простягнув до дівчини, наче молив в неї прощення за ці слова.

Ця сама рука, що перше перервала його задуму, відтягнула тепер легенько його руку з перед очей, та миленьке, наділене якоюсь повагою личко, засяяло перед ним.

— Слухай, Івасю Солодканичу, — говорила тепер Марійка, — слівце "ти" дісталося тобі першому з мужчин; знай, що я маю до тебе повне довір'я. Я відгадала, що в твойому серці діється, та я боялася й заразом бажала цеї хвилини, яку я сьогодні нароком приспішила. Це було конечне для нашого спільного спокою, щоб ми не блукали, як вівці, та зрозуміли наше відношення, щоб між нами не було ніякого непорозуміння, яке могло би притемнити наше майбутнє. Я переймала, що ти мене любиш і мою [illegible] Чи так?...

— Хочеш бо, мій ангеле, щоб я оце слово так часто тобі повторював, як часто мені його серце пригадує?

— Вірю тобі, й я горджуся тим! Якій дівчині не було б миліобажане кохання такого чистого молодця, як саме ваше?

— О! Докінчи, Марійочко! Це ж безмежне щастя! — радувався сирота.

— Докінчу й то з такою запорукою, що я також тебе люблю, але так, як любити може...

— Марійко! Де ти забарилася? Ходи скоренько до хати! — перебив дальшу розмову голос матери Ганни.

— Коли з клиту вернешся, відшукай мене в альтані, почуєш моє останнє слово, — шепнула Марійка Івасеві та поспішила туди, куди її кликав голос матері.

• • •

Кохаю! Чули ви коли вже таке слово, ти, молодий друже, й ти, гарненька читачко? Як ще ні, вистерігайтесь його поки тільки можете. В цьому ж слові й небо й земля, рай та пекло, сміх і сльози, спокій та журба, радість і терпіння, благословення та прокляття — залежно, під якою зорею народилось оце слово.

Коли Івась від тягару цього прочуняв, Марійка вже полетіла — залишився тільки відгомін слова "кохаю"!

• • •

Годинник на церковній вежі повідомив другу годину та Івасеві видавалося, що він голосом великим голосить: Кохай! Та зараз годинник пригадав йому, що пора до клиту. Скоренько забрав він свої книжки та [illegible], як [illegible], до школи. Продовж цілої дороги видавалося сироті, що на кожній хаті видно золотими буквами: Кохаю!

Його товариші бентежили, як випали іспити, але Івась був іншої думки, його всеньке знання скупчувалося в слові "Кохаю."

Врешті й він став перед строгою комісією. Питали його про вічні терпіння в аді. Що йому до того? В нього вічна веселість у серці. Питали його про війни у світі, в нього спокій. Про наміри та висновки, а в нього намір "Марійка маленька", а висновок "кохаю." Глупенькі питання! Але й на такі не міг Івась дати доброї відповіді, та всі професори здивовано кивали головами, що він такий завжди пильний учень, не дає ясної відповіді, одноголосно признали: незрілий.

Але Івась не знав, що він вже по іспитах. А може й знав, бо пригадав собі тепер слова Марійки, по іспиті від шукай мене в альтані, почуєш останнє слово!... Як божевільний, помчав він додому та миттю був уже в саді. Зі середини альтани виринав любий спів при звуках гітари. Відомий голос тужив:

"Янчику, золотовлас, чом не ходиш до нас?
Чи ся мами боїш, чи про мене не стоїш?...
Мами ся не бою, та про тебе стою,
Лем ся тяженько злих язиків бою,
Бо тоті язики гірші, як меч:
Порубають, посічуть, — кров не потече."

Вона взиває мене! Мені Іван Янчик на ім'я, тішився сирота. Але щось знову вдержало його впасти до коханої дівчини.

Знова тишу появилася голова молодого барона Шварца.

— Пане Солодканичу, підійдіть на одне слівце!

Івась негайно наблизився до нього.

— Пане Солодканичу, зробіть мені одну прислугу!

— Що вам треба?

— Відчиніть двері, будьте ласкаві, я хотів би в цьому саді хвилиночку відпочати.

Івась не бачив причини відмовити йому в так невинному бажанні.

— Пане Солодканичу, ви чемна людина, продовжав кадет, як був уже всередині. Я вповні можу вірити вашій чести.

— Прошу! Чим можу служити?

— Ви зробили мені одну прислугу, то ж зробіть ще другу; але під умовою...

— Охоче, як це буде згідне з моєю честю.

— Без найменшого сумніву! додав кадет. Я тільки хотів би з Марійкою бачитися.

(Далі буде).

Youth Herald

ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА —

EDITOR — PAUL BOZYK

Pope Calls on Youth to Carry Faith to the World

Vatican City, Nov. 23 — (RUP) — Pope Pius XII called on American youth last night to "seize the torch of faith and carry it full flaming to the ends of the earth."

"It is America's hour," the Pontiff said, "Missions await the response."

His Holiness spoke in English during a broadcast commemorating the 300th anniversary of the martyrdom of St. Isaac Jogues at the hands of Mohawk Indians in what is now New York State.

The Pope said Jogues and two lay companions who shared his experience were not "the possession of New York State alone. They belong to the whole nation."

"They were not only missionaries martyred for faith in America," he said. "But they are the first to be raised to the altars given by the Church under God to be patrons of the land made fertile by their blood."

"May youth, that American youth always so ready and eager to throw themselves whole heartedly into every worthy and noble venture, for whom obstacles are but a challenge to their courage — may they seize the torch of faith lighted by you (Jougues) in the wilderness and carry it flaming to the ends of the earth until all men may see and know Jesus Christ, the divine master who has loved you," the Pontiff said.

"That this, our most earnest prayer may find generous response in the souls of all the faithful America, a land dear to us on many accounts, we invoke on them with the deepest affection of our paternal heart the apostolic benediction," His Holiness said.

Preparing For Christmas?

Surely! Many of us by this time have a list a mile long of articles we have to buy and gifts we would like to receive. There are gifts for dad, mother, sister and brother. Plans how you are going to decorate the Christmas tree. Probably you will need some new ornaments for the tree. And going over your last year's addresses to see whether any of your friends have changed addresses. This is the time of the year that everybody is excitingly waiting for Christmas. First its so many weeks to Christmas, then so many days to Christmas, then you almost count the hours. So it should be for Christmas is Christ's birthday — the Redeemer's birth. Naturally there is something to look forward to.

There are some things that people have to be reminded around this time of the year. Those cards that are sent around to your friends be sure that they are Catholic cards. The so-called Christmas card with a horse, dog, cat, a house on a hill people skating on it has no significance. The true Christmas card must depict the meaning of Christmas... a religious picture (Mother and Child etc.) and a suitable greeting. This is the true Christmas card.

For young people and youth clubs it would be a splendid idea to visit the hospital, the poor and sick on this day. The greeting with "Christ is Born" will make these people happy to know that somebody at least is thinking of them. Bring a little gift... not big but something.

The only true way that you can have a Merry Christmas is by having a Catholic Christmas.

Practical Pointers

SECRETS OF SUCCESSFUL STORYTELLING

Tell a story only when it is appropriate to the time, the place, and the audience.

Tell a story only when it makes a point in your introduction or your speech.

Don't tell a story in dialect unless you have a talent for it. "Be jabbers" doesn't make you an Irishman. "I tank" doesn't make a Swede.

Make every story as short as possible, especially at the beginning of a speech or an introduction. A quick one breaks the ice, relaxes the audience.

Space your stories to give relief to a serious speech, but use each story to make a point.

Rehearse a story to yourself before using it. Try to improve its form with each telling. Study to give your last line the greatest possible effect.

SHANGHAI CATHOLIC SCHOOL CROWDED WITH NON-CATHOLICS

The increasing popularity of Catholic Schools with both Christians and pagans alike in metropolitan Shanghai area has taxed these institutions here to capacity and made long waiting lists necessary. The unselfish work and piety of the Sisters and priests have convinced even the most skeptical pagan families that Catholic Schools instil in their pupils lofty ideals of service to society and family.

WARTIME ANTISEPTIC

When my husband was in France, he complained in every letter about the cold and dampness. Finally I had a brain storm — I filled a bottle labelled "Mouthwash" with straight whiskey, dispatched it in an overseas box, and wrote, guardedly of course: "Am sending some excellent mouthwash to keep you from catching cold."

Months later I received word that the "mouthwash" had done its duty well. He hadn't even had a cold while almost everyone else had had flu. I gave myself an "A" for ingenuity.

After he came back, I reminded him how devilishly clever I had been to perpetrate the 'mouthwash' episode. His expression slowly became that of a large fish and his reply almost unseated me. "You know," he babbled, "I thought that stuff was pretty strong, but all mouthwashes tasted like alcohol. I used it as a gargle and mouthwash, and didn't swallow a drop.

Ілля Витрикуш

ЧОГО НАМ ПОТРІБНО?

Угру нам, часто попадав в руки маленький образець, на котрім є намальований Ісус, що тримає кулю земську в своїй руці. Понад цею кулею, значить цілим світом, стоїть хрест. Коли ми уважно приглянемося, то від цього хреста падає тінь на всі сторони світа, а в тій тіні на землі живуть люди, як також і інші сотворіння, і все, що лише находиться на землі. Зпоміж всего, що живе на землі, людина занимає передове місце, бо вона є думаючим сотворінням.

Людина уже з природного закону горнеться з такими як вона сама. Перше по рації друге, котре є найголовніше, це є мова. І так у гурті людина витворює свою культуру, переводить свої здібности, хоче слухати, чи приказувати, збає за себе і за таких як вона сама. Без сумніву, ми всі погодимося, що від перших прародичів аж до нині тягнеться ланцюг родинів, товариств, громад та держав. Це все, що вичисляв живе на кулі земській, від родинного згромадження аж до державного, у тіні хреста. Як ми ближче приглянемося, то кожний нарід, чи краще сказати весь людський рід, стоїть у тіні хреста, та занимає якусь часть у тій тіні і зазначує себе знаком у тіні хреста.

Ми, українці, є народом, живемо на землі як і другі народи, стоїмо у тіні хреста, отже ми повинні бути так само зазначені, як і другі народи у тіні хреста.

Але виринає питання, чим люди себе зазначують? Відповідь на те питання є одна знання.

Неодні народи менші від нас числом, але більшим знаком зазначені у тіні хреста.

Нарід зі знанням знає себе, свою культуру, має сильну віру і дивиться доцільно на свою будучність.

В нас українців, як раз того знання є замало, бо і щож може нас піднести нарівні з другими народами, як не знання.

Чи думаєте, що потрібно помножити пятьдесять міліонів через пятьдесять? Чи то нас піднесе?

Так! то є потрібне збільшення народу, але не є вистарчаюче, коли обмаль знання!

Нарід великий числом а з малим знанням, лише буде на услугах в других.

Історія багато занотувала таких випадків, і то аж дуже багато. Історія нотувала нашу минувшину і занотує наші згади, та осудить по своїй справедливости.

І якраз ми часто збираємося, щоб спільно обговорити чого нам найбільше потрібно.

І чогож якраз в нас замало? Замало знання! Знання себе самих, про що говорить безсмертний поет Тарас Шевченко: "Чия правда? Чиї ми діти?"

Уже старинні греки говорили: "Кожний нарід спочиває на мудрости старців і хоробрости молодців." То само відноситься до нас в нинішнім часі.

Старші совісно сповняли і сповняють свої обовязки: будували і будують церкви, народні доми, писали і пишуть книжки часописи, а ми зі своєю хоробрістю що робимо?

Ми молоді, то хоч покажім свої молоденькі початки. — Але, коли б я мав власть спитати не одного чи не одноі з присутних, чи читали ви "Українські Вісти, Голос Спасителя, Будучність Нації." Напевно що багато мені відповіли б англійщиною: "Тват ар ю такінг абавт?" Для них таке не існує! — Але все ж таки ми нині зїхалися і то більша часть без нічого.

Чиж маємо і без нічого вертати домів? Ні! коли був в нас той ідеал приїхати на цей Конгрес, то ми скажім собі в серцю, що станемо передплатниками наших українських католицьких часописів, як також цього року кожний і кожна купить собі хоч одну українську книжку.

Так, коли ми це сповнемо, то в нас буде більше знання, і тим знанням піднесемо себе на рівні з другими народами у тіні хреста. — Але чи неможемо і випередити других народів? Таж ми народ тілом дужий, духом сильний! І чого нам чекати? Чи заки хто другий щось для нас зробить? Ні!

Небавом покриється наша прибрана вітчина гуртками нашої української католицької молоді, що свобідно буде переборювати свої недомагання молодими умами.

А щоб ми не заломилися перед осягненням нашої цілі, то одна завжди поступати нам українським юнакам після тих плянів, які для нас є вложені нашою католицькою Церквою.

Перебільшив

Прошу помочі — каже один жебрак — минулого тижня згоріла мені хата з усім добром.

А чи маєте свідоцтво, що ви погоріли?

Колиж і це свідоцтво згоріло в часі пожежі — відповів жебрак.

ЗА ТАНО

Ви пане і на пятку не присталиб

Вдарила жінка чоловіка макогоном у потилицю, а що чоловік був сильний, не хотів жінці віддати якто кажуть "зуб за зуб" віддав справу до суді, і на суді зажадав два доляри відшкодовання за терпіння.

Судія, знаючи того чоловіка каже:

"Ви, пане ґаздо за богато жадаєте, троха зменшіть, досить з Вас буде доляра."

Але ґазда поставився серіозно, тай каже до судії — "Якби Вас пане так жінка ударила і так боліло як мене боліло, то Ви на пятку не присталиб.

Question Box

Learn about your Faith.

SEND QUESTIONS TO: "Q. AND A", 1931 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

Q. What is the purpose of life on this earth?

A. Man is created to praise, love, and serve God in this life, and by doing so, to attain eternal life with God hereafter. This is not our only life. It is but an infinitesimal part of it.

Q. One day I overheard a person saying that men become priests so that they may enjoy a fat income and subsequent luxury. What shall I answer if such a question was put up to me?

A. You can tell the person that had the priests spent the same number of years to the study of law or medicine they would be immeasurably better off, have more time to themselves, and would not have had to renounce wife, home, and children, and much else that men so love.

Q. Why is the devil given so much power to lure human souls to their destruction?

A. The devil has no more power than that which God permits him. He cannot lure men to hell unless they desire to go there. God does not allow men to be tempted above their strength. St. Paul says: "God is faithful. Who will not suffer you to be tempted above that which you are able, but will make also with temptation issue that you may be able to bear it." (Cor X: 13). St. Augustine compares the devil to a barking dog, tied to a stake. It may annoy, but cannot bite anyone who keeps beyond its reach.

Q. It is a sin to pay money to a fortune teller, if one has his fortune told just for amusement and does not believe in it?

A. It is always a sin to support a sinful profession; therefore it is unlawful to have your fortune told by a professional fortune teller, even for amusement.

НЕ ЧЕКАЙТЕ НА ПРИГАДКУ... вишліть свою відновлену передплату НИНІ

With Christmas around the corner, you might find these useful.

CHRISTMAS PUDDING

- 3 cups raisins
- 2 cups currants
- 1 cup chopped mixed peel
- 1 cup chopped nuts
- 1 cup chopped suet
- 1 cup brown sugar
- 3 cups crumbs
- 1 cup flour
- 1½ teaspoon salt
- ½ teaspoon nutmeg
- 1½ teaspoon cinnamon
- ½ teaspoon cloves
- 4 egg yolks
- ½ cup lt. molasses
- ½ cup milk
- ½ teaspoon soda
- 1½ teaspoon cold water
- 4 egg whites

Method: Wash and scald the raisins, then drain and dry thoroughly between towels. Wash the currants and dry also between towels. Be sure the peel is cut finely. If your choice of nuts is almonds, then blanch these, then drain and slip the skins and chop into slivers. Other nuts may be broken or chopped coarsely.

Mix all the fruits and nuts together and add the suet which has been finely chopped, the brown sugar, and bread crumbs. Sift the flour with the salt and spices and add these also. Stir until well mixed.

Beat the egg yolks and add these to the fruit mixture, along with the molasses and milk. Now dissolve the soda in the cold water and add this. Finally, beat the egg whites until stiff, but not dry, and fold into the batter.

Turn into a large mold, filling it about two thirds full with batter. Cover the mold. If the mold has a top that fits it, then this is all that is necessary, but lacking this, first cover the mold with wax paper and then tie a cloth over this.

Place the mold in a steamer, or in a kettle with enough water in it to come up two thirds of the way on the outside of the mold. Cover the steamer or kettle and steam the pudding for 6 hours. If this is done in small individual molds, the steaming would only take 3 hours.

Remove from molds, cool and store, as directed earlier.

When the pudding is to be served, it should be unwrapped, replaced in the original mold, and steamed again for one hour.

LIGHT CHRISTMAS CAKE

- 2 lbs seedless raisins
- 1 lb blue sultanas
- 1 lb currants
- 1½ lbs glazed cherries or other glazed fruits
- 1 lb chopped peel
- 1 lb nuts
- 1½ cup flour
- 1 lb butter
- 1 lb sugar
- 12 eggs
- 2½ cups flour
- 1 teaspoon soda
- 1 teaspoon salt
- ½ cup fruit juice
- 2 teaspoons flavoring

Method: Wash the raisins in hot water and then drain and dry thoroughly between towels. They may be halved, if desired but usually seedless raisins are left whole. Wash the currants in several changes of water to make sure that they are freed of any gritty particles, then drain and dry between towels also.

If the cherries are particularly syrupy, then they may be rinsed in warm water and thoroughly dried also. Cut the cherries in halves or in quarters, if desired. Examine the chopped mixed peel carefully to make sure that none of the pieces are too large. All the peel should be cut quite finely. Cut nuts quite coarsely. If walnuts or almonds are used they should be cut in quarters or 8-ths.

Mix all the prepared fruits and the nuts together thoroughly. Measure the 1½ cups flour and sift this over the fruits and nuts. Mix this into them well so that they are all well coated.

Now cream and butter and gradually cream in the sugar. Separate the eggs and add the yolks to the creamed butter and sugar mixture and beat until the mixture is light and fluffy.

Sift the remaining 2 cups of flour with the soda & salt. Add the flavoring (and you can use brandy flavoring, if you have it, or a mixture of any other desired flavorings), to the fruit juice. Any light colored fruit juice can be used here.

Add the sifted dry ingredients to the creamed mixture alternately with the flavored fruit juices, stirring the mixture just enough to blend after each addition.

Now add the floured fruits to the batter, about 2 cups at a time. When these are all added, beat the egg whites until stiff, but not dry and fold these into the batter carefully.

Line cake pans with two thicknesses of heavy brown paper and grease the inner layer well. Fill pans to within about ½ inch from the tops with batter.

Bake in a slow oven (275 deg. F.) allowing about 4½ hours.

SLEEVE INTEREST

The sleeves and willow-waistline hold the interest in this round necked dress that all the juniors are so mad about. The soft fullness of the sleeves is caught in by the buttoned cuff band... the waist is diminished by a wide set in piece.

No. 2131 is cut in sizes 11, 13, 15, 17 and 19. Size 13 requires 3¼ yds. 39-in.

Send 20c for each Pattern, which includes complete sewing guide. Print your name, address and style number plainly. Be sure to state size you wish. Include postal unit or zone number in your address.

BED-TIME LUXURIES

What more welcome gift could you give a friend who loves her leisure and the pretty things to go with it than this matching bed jacket and slipper set? They're so easy to make and take so little material that you can run up several to fill in your gift list.

No. 2799 is cut in one size. Bed jacket requires 2 1/8 yds. 39-in.; slippers, approx. 3/8 yd. 35-in.

In the new Book of Fashion you will find many clever suggestions for Christmas gifts you can make... toys, dolls, dolls' clothes, aprons, blouses, dainty lingerie, bed jackets, etc. All these in addition to up-to-the-minute fashions for all ages beautifully illustrated in rotogravure. Send now for this exciting 30-page book of over 150 pattern styles. Price 15 cents plus 2 cents for mailing.

КАРТА ЗАМОВЛЕННЯ ВЗОРІВ

Замовлення взорів посилайте на адресу:
The Future of the Nation, 431 Main Street, Winnipeg, Man

Посилаю суму .... і прошу вислати мені слідуючі взори:

числа ....

імя ....

Адреса ....

(Подайте точно в англійській мові)

Сила цікавости

Кажуть люди, що як жінка виїде на свята чи на кінець тижня і не верне на час домів, найліпшим способом на її негайний поворот такий: купити газету, котру вона читає і вирізати з неї одно місце. Вона так зацікавиться цим, що там було написане, що швидко вернеться домів.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК

В понеділок 11-го листопада вертаючись з Брукебі до Саскатуну молоденькі студенти Франко Томашівський і Адам Дженджера зударившись з троком, Франко погиб на місці, Адам помер скоро лише привезли його до лічниці в Кадворт. Випадок стався 6 миль на полудне із сього містечка. Нещасний випадок

бл. п. Адам Дженджера

стався в ночі й годі справдити як то воно сталось, та хто завинив в тім.

На авті були ще молоді подруги Камінські також з Брукебі, але замешкалі в Содерлейд, передмістю Саскатуну, і ще був Андрей Ярмій та шістьмісячна дитинка Камінських. Обидвоє Камінські тяжко потовчені. Лежали пару днів непритомними. Андрей найлекше був потовчений, що скоро давав першу поміч нещасним. І чудно дитині Камінських нічого не сталось. Видно що ангел хоронитель особливше береже невинних дітей.

Тіла молоденьких юнаків з'ладженими потребним бюром у Принц Алберт, остаточно були перевезені до їхніх родних домів. І того самого вечера в пятницю 15-го листопада почалися похоронні відправи. Переводили оо. А. Цимбалистий, парох і Петро Криворучка з бурси. Відправлено парастаси а в суботу величаві похорони.

Був то надзвичайно жалісний похорон обидвох. Кажу похорон бо спільно відбуто їх. Так як і обидва Франко й Адам нерозлучні козаки побратими все були в парі: малими хлопцями бавилися, разом до школи ходили, побирали нормал в Саскатуні, перебуваючи в нас в бурсі, разом учителювали, знова були на літнім курсі, разом вступили до летництва, а опісля записалися на агрономію у саскачеванськім університеті, разом їх і страшна передчасна смерть стрінула так і разом величаво похоронено сих наших любих дітей.

Вже в суботу в рані по відправлені панахид поодиноко в рідні померших похоронні процесії подалися, авто за автом, до церкви. Так було умовленося, що коли послідне авто з процесії покійного Адама звертало до церкви, то перше авто з процесії покійного Франка зараз за ним із противної сторони навязувало одну величаву процесію, так, що всіх авт стало на дві милі. То було маса народу, молоді й дітвори. До церкви хіба одна третина людей могла втиснутися.

Величавий похорон, собор на Сл. Божа, працьовне слово по Євангелії і перед послідним цілуванням обидвох оо. Духовних, величавий похід на цвинтар. Молодь, рідні брати, сестри покійних, всі з вінками живих квітів всю могилу вкрили, тужливий гомін дзвону, запечатання гробів, те до глибини душі зворушливе Вічная Память, а ще додати що гурток ветеранів зо старшиною з Мелфорту свою послідню прислугу тай той сурмач що відідав той зворушливий "послідний пост," так то все пройняло всіх учасників, що до смерти ніхто незабуде того похорону покійників Адама і Франка.

Був то сумний жалісний похорон. Плач і ридання! І не дались опечалені батьки ніким заспокоїти, бо любих многонадійних синів їх не стало. Були то надзвичайно любі й ідейні юнаки. Радісні, веселі, а здібні! Покійний Адам Дженджера був вже на третім році Агрономії. Одержав "Сколяршип." Перед ним усміхалась пишна будучність. А покійний Франко Томашівський був вже на другім році також агрономії. Життє радісний молодець. Обидва великого бажали, рвались до науки, слави й чести собі, своїм батькам нашу українському народові.

Гарно виховані, примірні юнаки, практично релігійні, національно свідомі, жертвенної патріотичної вдачі. Ревні були для своєї Церкви, високо цінили своє рідне, любили студентське життя, належали до УКЮ, нетерпеливо ждали на будову нового Інституту. Любили вони всіх і були люблені всіми. Високо цінили їх так професори як і товариші студенти. Ми на них дуже богато покладали, великого сподівались.

бл. п. Франко Томашівський

З їх смертю не лише горем прибиті батьки Томашевські й Дженджери втратили своїх дорогих синів, але і наш українських католицький Саскачеван втратив дві многонадійні сили: вчених агрономів, народних працівників, вірних членів нашої Церкви.

Та Господь зарядив інакше. Дивні є суди Божі, й скриті стежки нам витичені, таїнство нашого призначення в економії Божого Провидіння. Хто то може все збагнути, хто може йти з Богом на прю. В покорі клонимо свої голови перед Троном Всевишнього. З вірн жиємо, вмираємо, але сильно кличемо з св. Ап. Павлом: "Смерти, де твоє жало; аде, де твоя побіда? Жало же смерти гріх, сила же гріха закон. Божу же благодареніе давшему нам побіду Господем нашим Ісус Христом."

Бо і щож може дорівняти: яка краса, сила, богацтво, наука, високі становиша, втіха, радість, молодість, слава?! Що отже може дорівняти нашому побідному Воскресенню і до життя і блаженства в небі на віки.

"Спіть же любі Друзі, спіть,
Та рожеві весни сни сніть;
І за кращу долю України
Господа моліть."

о. П. К.

АРБАКА, МАН.
Збірка на скитальців

Дня 12-го листопада відбулося поминальне богослужения в церкві св. Петра і Павла за померших членів родини п. Л. Мичковського. Службу Божу і Парастас відправив п. М. Швед.

По відправі всі удалися на обід до пана Мичковського. Підчас обіду промовив о. Швед та згадав про наших скитальців. Дальше забрав голос п. Никола Боднарчук і попросив о жертву для наших страждаючих братів. Збіркою занялися: пп. Н. Боднарчук і Гринько Мошуляк. Жертвували слідуючі: По 1.00: о. М. Швед, Н. Боднарчук, Г. Мошуляк, І. Древник, М. Максимович, В. Кушірик, В. Перун, Ю. Винницький, В. Гречка, П. Беднар, Г. Гриник, В. Крочак, М. Мичковський, Ш. Гавійчук, І. Малинк, Настя Пшиброцька, Марія Д. Подольська, Леон Мичковський; дрібними жертвами 1.00. Разом $19.00

Н. Боднарчук,
Калєнто, Ман

ОЛЕША, САСК.
Вінчання Николи Войціховського з Єленою Пристай

В неділю 3-го листопада після Служби Божої звінчав Всеч. о. М. Колодій в церкві Пресв. Серця Христового в Олеші, Саск. Н. Войціховського з Єленою Пристай. Після вінчання родичі молодої запросили гостей на весільне приняття. В часі весільного приняття о. Колодій побажав молодій парі Божого благословення і завізвав до збірки на закупно поживи для скитальців, як також на католицьку пресу. Присутні зложили $14.00 з чого 10.00 вислано Централі Українців Католиків у Винипегу, а решту розділено по 2.00 на Будучність Нації і Українські Вісти. Всім ласкавим жертводавцям щире спасибіг, а молодим панству Войціховським бажаємо Божого благословення та многих та щасливих літ.

Присутний

КАНОРА, САСК.
Несподіванка для панства Біловусів

Дня 20-го листопада вечером устроїли канорські парохіяни несподіванку для панства П. Біловусів з нагоди їхнього 25-літнього супружого ювілею. Привитавши оплесками шановних ювилятів при вступі на салю присутні засіли до смачно прилагодженої перекуски. Господарем вечерка був о. М. Колодій, який перший промовляв про вартість такої хвилі, як ювілей супружого життя. Свою промову закінчив о. парох многоліття для ювілятів. Другим промовцем був п. Ю. Кальмук, який пригадав присутнім, що п. Петро Біловус се колишній Стрілець Української Армії, в рядах якої боровся він за кращу долю свойого народу й захищав Церкву перед безбожним московським большевизмом. На останку промовляв п. Ст. Шебець, який між іншим звернув увагу на гірку долю українських скитальців. Після промови п. Шебеця переведено збірку. Збірка принесла $11.35, з чого 6.00 призначено на скитальців і вислано до ЦУКК, а решту розділено між Будучність Нації і Українські Вісти.

Зібрані гості забавлялись при співі українських народних пісень, а для охочих була й музика.

На сім місці складаємо всім жертводавцям щиру подяку, а шановним панству ювілятам щастю та здоровлю бажаємо дождатись золотого супружого ювілею.

Присутний

Панство А. Попіль

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖА

З 598 Мавнтен Еве., Винипег, Ман., обходили свій 50-літний ювілей подружа у листопаді ц.р. Панство Попіль подружилися в Австрії, 23-го листопада, 1896, приїхали до Канади в 1909 р. Обидвоє є в 74 році життя і мають пятеро дітей, 11 внуків та двоє правнуків.

Панству Попіль желаємо ще много літ прожити в щастю та гаразді.

КОМАРНО, МАН.
Посмертна Згадка

Дня 7-го листопада, 1946, упокоїлася у Бозі бл. п. Ірина Речкун з роду Антонюк. Покійна походила з села Михайлівка, повіт Борщів, Західна Україна. До Канади приїхала з своїм мужем 1898 року і цілий час пережила в Комарно. Прожила 89 років.

Оставила в смутку 3 дочки, одного сина, 23 внуків і 15 правнуків.

Дня 9-го листопада Всеч. о. Г. С. Олійник відправив в хаті панахиду а відтак в церкві св. Трійці Службу Божу та парастас. Тіло похоронено на парохіяльнім цвинтарі в Комарно.

По похороні усі присутні удалися на обід до хати дочки покійної, пані Марії Никорчук. Підчас обіду п. Дмитро Душенко, місцевий дяк, попросив зібраних щоб зложили дещо на пресовий фонд наших українських католицьких часописей. Збірка принесла 5.73, з чого уділено 2.00 на БНації а 3.73 на окружний орган "Весну."

Присутний.

"БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ"
ЦЕ ВЕЛИКА ПОДІЯ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Про цю історичну подію довідаєтеся більше, коли прочитаєте книжку "Берестейська Унія" з під пера Всеч. о. Степана Семчука

Між іншими є слідуючі, нові цікавих фактів, розділи: **СТАРОДАВНА ЄДНІСТЬ; Відносини На Україні При Кінці XVI Століття; ОПЛАКАНИЙ СТАН НАШОЇ ЦЕРКВИ ПЕРЕД З'ЄДИНЕННЯМ; Торжествене Проголошення на Україні Унії, 350 ЛІТНА РІЧНИЦЯ УНІЇ, Москва Заповідає Ліквідацію...**

Ціна книжечки 25ц. Замовляйте собі цю книжку в своїх оо. Парохів або пишіть впрост до Централі Українців Католиків Канади на поницу адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
131 Main Street, Winnipeg, Manitoba

ЖИТТЯ І НАУКА ІСУСА ХРИСТА
переповіджені в приступний спосіб в мові українській і англійській
ДЛЯ ШКОЛЯРІВ
у новій книжці уложеній о. А. Луговим під наголовком

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

виданій накладом Голосу Спасителя, гарно прикрашеній численними світлинами з життя нашого Божественного Спасителя.
Ціна примірника з пересилкою 50ц.

Замовлення шліть на адресу:

THE REDEEMER'S VOICE
Catherine Street, — Yorkton, Sask

УЧИТЕЛІ, ДИРІГЕНТИ!

ПРИГОТОВЛЯЄТЕ "РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ"?

Немаєте часу розписувати ролі?
Централя Українців Католиків Канади дуже радо Вам послужить. За дешеві ціни дасть Вам стільки примірників скільки роль.

• • •

КАНАДИЙСЬКИЙ ВЕРТЕП — (св. Николай в Школі) з піснями. Прегарна сценка на Різдвяний Концерт, 13 аматорів, 14 примірників (оден для суфлера) лиш за .... 50ц.

КУМА ФЕСЬКА— Чудовий, дуже смішний діяльог. Дві ролі, Кума і Куми. 3 примірники за 10ц.

ВЕСЕЛІ ДЕКЛЯМАЦІЇ зібрав Вуйко Трохим. 8 декламацій що принесуть всім богато веселости та сміху. 3 примірники дадуть кожному декляматорові копію і одну для того, що вчить. Ціна 10ц.

НЕЗГОДА— життя пса і кота (жартівлива поучаюча сценка) 3 ролі, дівчинка, песик, киця. 4 прим. за 15ц.

РІЗДВЯНА ПРОГРАМА— спеціяльно виготувана, містить пісні, коляди з нотами, діяльоги, декламації, пантоміни, пораду у прикрашенню школи чи салі, представлення, желання,— цілу програму на Різдвяний концерт. Наклад малий. Замовляйте завчасу. Ціна одного примірника $1.00.

СОКИРА або "Як То Легко Плакати."— дуже смішне представлення, 8 примірників за .... 25ц.

• • •

Всі ціни з пересилкою.
Замовлення разом з грішми шліть до:

UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
131 Main Street, Winnipeg, Manitoba

РОРКТОН, МАН.
Примірне Вінчання

В церкві св. Івана Хрестителя, в суботу 16-го листопада, відбулося вінчання панни Стефанії Гліна, доньки панства Павла і Анни Ладика з Рорктон, Ман., з п. Михайлом Зваричем, сином панства Василя і Марії Зварич з Форк Ривер, Ман.

Службу Божу відправив і звінчав молодят о. М. Оленьчук. При цій нагоді присутні зложили $6.50, з чого призначено $3.25 на місцеву церкву а 3.25 на Прес Фонд БНації.

Нехай Панство Зварич проживають в любові, щастю та здоровлю многі літа. Всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Присутний.

КАНАДІЙСЬКІ ІМІГРАЦІЙНІ БЮРА В ЕВРОПІ

Міністер природних богацтв, Дост. Дж. А. Глен, під якого рукою є також департмент іміграції, оповістив, що бюра для інспекції імігрантів, замкнені по вибуху війни, будуть знова отворені в Европі після 1-го січня. Бюра будуть находитися в Парижі, Брукселі й Газі. В Осло, Копенгазі й Атенах, американські дипльоматичні місії будуть полагоджувати зголошення імігрантів.

Нова Книжка!—
КОРОТКА
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
ДЛЯ ВСІХ
о. Канонікa П. Божика

з малою України, державним гербом і прапором в красках, коротко, приступно, займаючо, тільки 20 ц. примірник. Хто замовляє більшу скількість, платить тільки 15 центів за примірник. Наклад невеликий, виконання чепурне. **Спішіть зі замовленнями** на адресу: 915 Бойд еве. Винипег, Ман. Формат кишенковий, надається прегарно на дарунок знакомим і військовим.

ІНСТИТУТИ СВ. ЙОСАФАТА И СВ. ВАСИЛІЯ В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

о. Севастіян Курило, ЧСВВ, директор вище згаданих інститутів повідомляє, що в Інституті св. Василія приміщення і опіку має тепер 31 студентів. З тих 22 учащає до університету на ріжні факультети а 9 до гайскул.

В Інституті св. Йосафата перебуває 18 студенток. До університету учащає 8 дівчат, до каледж 5, до гай скул 4, а одна вчиться робити кучері. Ще є місце для більше дівчат, що в короткому часі будуть заняті.

Інститути Університет Альберти приняв за леґальну організацію при університеті.

При інститутах є хатні комітети з студентів які наглядають над дисципліною у порядком в Інститутах.

АДРЕСИ УКРАЇНСЬКИХ ДОПОМОГОВИХ КОМТЕТІВ В ЕВРОПІ

Бельгія:
Comite Ukrainien de Secours en Belgique,
24, av. Livingstone, Bruxelles.

Франція:
Service Social Ukrainien,
186 Bd. St. Germain, Paris 6.

Італія:
Pontificio Collegio di S. Giosafat,
Passeggiata del Gianicolo 7,
Roma (129) Italia.

Швайцарія:
Croix Rouge Ukrainienne,
Comite Central a l'Etranger,
1. Place du Grand Mezel,
Geneve, Suisse.

Англія:
1) Central Ukrainian Relief Bureau, 218 Sussex Gardens, Paddington, London, W. 2, England.

2) Ukrainian Relief Committee in Great Britain,
188 Cheetham Hill Road,
Manchester 8, England.

ВІТРЯНЕ МІСТО
(Продовження з сторони 3-ої)

тий готицький стиль, жилаві склепіння вкриті мережкою світил, ясний престіл і Служба Божа в американський День Подяки, в четвер 28 листопада 1946 р. Співає гармонійний і сильний в добір голосів хор. Править трох священиків о десятій рано. Проповідує один через голосник. Люди моляться, церква заповнена на дві третих лавок.

Найбільше в Шикагу є католицьких церков. Їх майже стільки, що всіх ріжних протестантських відломів разом.

Наша церква св. о. Николая на Овкл і Райє це одинокий в своім роді незрівнаний красою і величею будинок, збудований в 1913 році о. В. Стецюком, нині під управою оо. Василіян. Многобанна назовні, церква в середині сперта на синьомармурних кольонах, престіл з білого карійського мармуру і такий кивот, а на них золота мозаїка-мережка. За престолом Нерушима Стіна, де Пречиста молиться за нарід свій, кругом малюнки і мозаїка золотого гравірованого тла.

Тільки прийти, клякнути і молитися.

При церкві величава хата-палата для священика і побіч школа цілоденна під управою Сестер з авдиторією.

Протестанти в День Подяки

До своєї найстаршої в місті епископальної церкви св. Якова зійшлися три відломи і їхні духовники. Др. Доикен Г. Бравн заповів своїм вірним отверто, що вони "не мають конституцій, ані правил, тільки договори." Тому в перше буде промовляти до них світський чоловік, проф. др. І. Виллиярд Ставт, на тему "Атомічна енергія — її проблема в людськім відношенню." Говорив коротко і добре як професор. Звичайний виклад. Однак з морального боку підчеркнув, що "ця нація потребує в цілости більше покори, а менше зарозумілости," якщо міжнародні відносини, ускладнені і спричинені відкриттям атомічної бомби не мають повторити Гірошіми.

В католицьких церквах нарід здебільша простий і молиться.

В протестантів все вистроєне і воздух забитий пахощами, люди слухають викладів і викладають.

Міжнародне правительство

Студенти молоді запалені ідеєю того самого дня скликали до опери віче для пропаганди міжнародного правительства. Віче перейшло з усіми признаками молодого запалу і браку глибшої застанови.

Промовляв на нім звісний автор "Життя з батьком" Линдсей, котрий якраз на це прибув з Ню Йорку і надмітив, що думати то тяжко всім, а йому також. Він подивляє віру молоді, бо розум всього не зробить. Навів гарні слова св. Письма, де кажеться про конечність подяки Богу за все і ласки достатків від Бога.

Здається, що силою за куртиною руху був один з пасторів, котрий накликував толі до збірки. Говорив дуже виразно і докладно кожде слово. Говорив річево і спокійно, але сильно. В День Подяки казав, що всі хочуть виявити вдячність і тому складають жертви. Це предприняття коштує молодь одну тисячу долярів. Вони мають зібрати пять. До речі присутних було мало і може одна четверта салі була заповнена, або й ні. Хоч саля сама собою прекрасна, виконана в золотім стилю мережок і малюнків, відповідно насвітлена, з дуже вигідними мягкими сидженнями, аж просить до себе прибути. Цікавим було, що потім той духовник каже так: "Ви вже тепер рішили, що маєте дати. А я вас попрошу одно. Подвійте свій дар. Коли Ви маєте дати 25 центів дайте 50, коли 50 то дайте долярa, коли доляра та дайте два, а коли два то чотири, як 5.00 — то не міняйте думки і дайте пятку!"

Скільки вони там зібрали, не знаю.

Але молодий промовець дуже відважно говорив, що "ми нарід" як схочемо, то напишемо до наших послів і мусять скликати збори всіх народів та вибрати правительство, бо ми не хочемо більше війни, ітд. . . .

Луіс веде війну . . .

Коли молоді горячі студенти збирали своїх пять тисяч на пропаганду проти війни, то провідник вуглекопів Джан Луіс якраз розпочав і він війну проти цілої американської суспільности, виповівши послух владі і зарядивши страйк, через котрий місто вечір потонуло в сумерках, три четвертих вистав остали без освітлення, доми-хмародери попурились в пітьми, а вулиці стали наче гроби темні і непривітні.

В Америці свобода, правдива свобода. Кождий має право працювати або ні, без огляду на наслідки для загалу. Чим то скінчиться, таке розуміння безграничної свободи, побачимо на кінці страйку. Покищо ведеться судова розправа: держава проти Луіса.

Повоєнний памятник.

По 1 ій світовій війні збудовано коштом трох міліонів з граніту і мармору. Округла саля в заглибинах має чотири символічних постатів: Братерство, Вірність, Справедливість і Братську Любов. Великий кришталовий канделябр звисає посередині. Стінні малюнки доповнюють повагу будинку.

Біг часу.

Недалеко університетських забудовань стоїть водограй у підніжжа статуї Часу, а напроти неї ряд різьблених в граніті осіб, що представляють біг подій перед очима батька Часу. Молодість і втіха, наука і промисл, найвище досягнення в здобуттю, а там скін і упадок, нужда і хвороба, розпука і кінець життя.

Минає все, як той вітер. Минає все, не минають пристрасти світа і навіть серед найбільшої демократії наших часів, 400,000 мурина Шикага різко відмежовані від білих. Не минає однак також краса і поезія вічного духа людського. Шикаго звенить піснею сили і надії.

НАЙБІЛЬШЕ ПОБАЖАНІ ІМІГРАНТИ

Провірення канадійської публичної опінії, Кан. Інститутом Публичної Опінії, відносно справи допущення імігрантів до Канади, виявило, що найбільше побажаними імігрантами — неанглосаксонцями є скандинавці а по них поляки й українці. Найменше побажаними є японці а по них жиди.

Переважна більшість, 75% заявилась за допущенням імігрантів, 18% проти, а 7% не дали відповіді.

Провірка також виявила, що в західній Канаді є менше упередження до імігрантів неанглосаксонської расі, як у східній Канаді.

ЦЕРКОВНІ СТАРОДРУКИ Й БОГОСЛУЖБОВІ ВИДАННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЮ В ПРАЗІ

Український Музей в Празі складається з трох головних частин: музейної, архівної й бібліотечної. Кожна з них заключає в собі багато окремих колекцій і деякі більші відділи. В бібліотечній части ні одною з таких колекцій є збірка церковних стародруків і ріжних богослужбових видань, яка містить в собі біля сотні ріжних українських молитвословів, служебників, книг старого й нового завіту й інших подібних друків.

З молитвословів найстаршими в колекції є два Евхольогіони, друковані в Львові 1668 і 1672 рр. Третій молитвослов, друкований в Києво Печерській Лаврі 1765 р. Крім них давних видань є колекції кілька десятків українських молитвеників новіших, виданих в ріжні роки і в ріжних містах України й на чужині. Є між ними українські молитвеники загальні, для українського народу, і спеціяльні для української молоді, жовнірів, жінок і т.д. видані в Львові, Чернівцях, Ужгороді, Відні, Вітенберзі, Загребі, Филадельфії, Перемишлі, Жовкві, Виннипегу, Луцьку, Варшаві й інших містах. Найновіший український молитвенник видання Маріупольської друкарні 1942 року.

З служебників і требників найстаршим в колекції є Літургікон — служебник от літургій св. Василія Великого, Йоана Золотоустого та преждеосвященних, надрукований в Львові 1666 р. Віденьске видання требника означене 1795 р. Досить певно зібрані в колекції новіші переклади Служб Божих українською мовою, між ними численні переклади архієпископа Іларіона: Літургії, Вечірні, Утрені, Акафіста Прсв. Богородиці, Пасії та інші. Є в колекції українські видання Парастасу, Параклису, деяких Акафістів, Канонів і інших богослужбових чинів.

З українських перекладів св. Письма Старого й Нового Завіту є в музейній колекції віденські видання П. Куліша, І. Левицького та І. Пулюя, Львівські видання Євангелій, "Поділля" 1921 р. і в перекладі о. Мих. Кравчука 1937 р., видання комісії УНІ у Варшаві й деякі інші. Найновішим додатком до колекцій є щойно одержаний дар Митрополита др. Іларіона, його видрукований в Финляндії переклад Нового Заповіту з наукового грецького видання "Несл" і книги псалмів з давньоєврейської мови з власноручним написом перекладача.

Музейна колекція церковних стародруків і ріжних богослужбових видань містить в собі цінні памятки для наукового дослідження історії української церкви, по части друкарства й української культури взагалі. Ця колекція, як і всі інші колекції Українського Музею в Празі, була заложена й розвинулася виключно з пожертвованих матеріялів — ні одного купленого видання — в ній нема, як нема в жадній іншій колекції Музею ні одної купленої речі.

Музей закликає всіх своїх членів і прихильників надсилати йому дальшого поповнення цієї колекції церковні стародруки й ріжні богослужбові видання, а також і ноти для церковних хорів.

Адреса Музею:

UKRAJINSKÉ MUSEUM
Praha XII., Chodska 22,
Czechoslovakia

СТАЛІН ІНВАЛІДОМ

Ассосіейтед Прес доносить, що відомості з Туреччини що стан здоровля Сталіна є грізний є потверджені в Лондоні. В амбасадах вже не кажуть що 68-літний проводар комуністичної Росії є в добрім здоровлю, так як попередно вони робили.

Де якраз Сталін перебуває є таємницею. Кажуть, що над Чорним Морем де вторік він лікувався.

Хто буде наслідником Сталіна? Як його наслідник буде поводитися? Ці питання виринають дуже часто під цю пору.

ВЧЕНИЙ ДУРЕНЬ

Візьміть під увагу

Нема гіршого, коли хтось задирає носа, мовляв він один розумний а решта це дурні, з якими навіть не варт говорити. З такої особи немає ніякої користи, а тільки шкода. Бо зарозумілий чоловік навіть коли він і начитаний не є розумним чоловіком. Є це **вчений дурень**, який приносить найбільше шкоди справі, бо тоді кожний темний необізнаний чоловік може подумати, що наука псує характер в чоловіка. Не дурно бо люди склали приказку . . . "Не дай Боже з Івана пана."

Треба знати, що люди неосвічені є дуже вразливі на всяку зарозумілість, не зрештою не може ніколи подобатись і розумним людям. І припустім в якійсь околиці появляється чоловік, що ніби і читав і вчився, а люди якось від нього сторонять. Він собі ходить як пава, всіх має за дурнів і в ряди годи вибирається до другі розумніші околиці, бо у своїй околиці він же — як каже — не може витримати. А прийшовши на другу околицю, він перед ближче своїм розумом, а навіть охочо береться до ріжних дрібних праць чи то в парохії, читальні чи організації. А при тому не жалує собі приємности зманювати своїх сусід, людей між якими він жив, в найчорніших красках.

На готовому він чується добре, а щоби самому попрацювати над піднесенням своєї парохії чи околиці в нього нема охоти.

(Продовження на сторні 11)

ШКОЛИ НА КОЛЕСАХ

"Школа на колесах"— діти пильно вчаться під наглядом кваліфікованого учителя.

Через 20 літ "Школа на Колесах," (таку одну бачите тут), приносить освіту до дітей поселення північного Онтеріо. Сотки дітей дістають науку через школи що містяться у вагонах поїзду. Така "школа на колесах" іде з містечка до містечка і у ній дістають науку та підготовлення до життя діти батьків, котрі не мають спромоги поставити школу та найняти сталого учителя. — Цього року Сіпірська компанія, котра була першою що започаткувала "школи на колесах", поширила свою освітну працю, відкриваючи один вагон на "Театер" для своїх 20,000 робітників, де показуються фільми про всякі сигнали та правила поїздів. Для дітей, у цих "театрах на колесах," будуть висвітлюватися фільми наукові як також і розривкові.

Вуйко Трохим говорить

UNCLE TOM, THE FUTURE OF THE NATION, 431 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA

Любі Діти:

Вуйко при своім столі, глядить через вікно на головну вулицю міста Виннипегу, вкриту білим снігом.

Переходять трамваї, ідуть люди а в їх руках богато пакунків . . . готовляться на Різдво.

І як так Вуйко глядить, причувається йому милозвучний спів . . . Різдвяна колядка, котру співають на Різдвянім концерті малі діти . . . Може не котрі з Вас, любі читачі. Вуйко любить концерти та знає, що досить є то клопоту щоб їх зарядити. Треба проб . . . проб . . . і ще проб. Та навіть підчас концерту треба добре уважати, тихо заховуватися поза сценою, бо саме заховання дітей підчас концерту богато причиниться до його успіху. Не дуже давно Вуйко був на концерті де хлопці що сиділи на долині не заховувалися тихо, говорили на голос та виробляли збитки в часі коли на сцені хтось деклямував, співав, грав представлення. Не було гарно для тих хлопців так поводитися і не [illegible] Вуйко хотів встати та всіх тих збиточників за вухо вивести на двір бо дійсно їм так належалося. Отже, як коли Ви будете мали концерт то старайтеся заховуватися тихо так щоб нікому з учителів не треба було Вам вказувати сидіти тихо. Тоді Ваш концерт вийде гарнійше і Ви будете мали більше задоволення.

Всім тим, що святкують Різдво після нового стилю, то значить на 25 грудня Вуйко желає Веселих Свят.

ВУЙКО ТРОХИМ

ЩО ЦЕ?

[illegible] зайчики знають та і Ви будете знали. Візьміть олівець та починаючи від одного тягніть від нумера до нумера . . . і покажеться Вам великий . . . .

ПЕРШИЙ РАЗ БЕРЕ УЧАСТЬ У КОНТЕСТІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я перший раз беру участь в Вашім контесті. Старався як найлучше його зробити.

Здоровлю Вас Вуйку.

Данило Шпак,
349 Викторія Ст.
Кичинер, Онт.

Від Вуйка: Вуйко витає Тебе Даниле. Не все ти зможеш виграти нагороду але пробуй. Колись на тебе прийде черга.

ПОМАГАЄ ДІТЯМ СКИТАЛЬЦІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Вже давно як я до Вас писала, отже думаю що час, щоб я дещо написала, а тимбільше подякувала за нагороду, яку я від Вас отримала.

Заразом висилаю малюнок до контесту на листопад. Бажаю знова щось виграти. Також посилаю 25ц. для дітей скитальців.

Цим разом кінчу а на другий раз більше щось напишу.

Здоровлю Вас Вуйку.

Галя Кравчук,
1536 Марентен Еве.
Виндзор, Онт.

Від Вуйка: Дякую Тобі Галю за жертву для дітей скитальців.

ВЧАТЬСЯ НА КОНЦЕРТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Я маю 12 років і є у шестій клясі.

Ми вже вчимося на концерт. Я маю одну ролю по українськи. Посилаю одного доляра на стару передплату. Беру участь у контесті на листопад.

Поздоровляю Вас Вуйку і желаю Вам всего добра.

Томко Трач,
Бюкенен, Саск.

Від Вуйка: Напиши як випав Ваш концерт та що приніс тобі св. Николай.

МАЄ БОГАТО ПРАЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Беру участь у контесті на листопад. Посилаю Вам той рисунок на котрім я зазначив хрестиком тих два слові.

Дорогі Вуйку! Я все читаю Вашу сторінку у Будучності Нації, але жалую, що я не можу частіше брати участь у контестах бо маю богато праці в українській та англійській школі.

Дорогі Вуйку! Більше не маю що так писати. Поздоровляю Вас і бажаю Вам кріпкого здоровля.

Марія Юрків
501 Пирт Еве.
Торонто, Онт.

Від Вуйка: Працюй і вчися Марійко, то все буде тобі добре.

ДУМАЄ ВІДВІДАТИ ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дуже жалую, що так довго до Вас не писав. Дуже за це Вас перепрошую. Прошу мені вибачити.

Той час так скоро злетів неначе один день. Мені тепер дуже тяжко всьо описати так щоби не був довгий лист. Вакації мав я дуже короткі, бо учили нас Сестри через два тижні. Ми мали дуже гарний концерт в котрім я брав участь. Мав деклямацію "Свиня." Я люблю ходити до Рідної Школи.

Як тато зачали сіно косити то я їм помагав стягаючи сіно до стирти. По сіні були жнива. Я орудував трактором а брат жниваркою і так ми обидва косили збіжжя. При молоченню також було богато всякої роботи.

Дорогі Вуйку, добре що Ви зістали Редактором БН-ції, але то мусить для Вас бути богато роботи. Я колись Вас відвідаю.

Наш отець робили базар на резиденцію. Я продав 11 книжок. Що суботи наш отець вчать нас Рідної Школи, читати і писати.

Дорогі Вуйку, посилаю Вам 1.00. З того призначую 15ц. на членську вкладку для Веселої Родини а решту жертвую на Діточу Сторінку.

Желаю Вам Вуйку і всім читачам ДС Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Мирон Боднарчук,
Тиндал, Ман.

Від Вуйка: Дякую Тобі Мироне за жертву. Буду сподіватися тебе.

ДУМАЄ ВИГРАТИ ПЕРО

Слава Ісусу Христу.

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Давно збираюся до Вас написати кілька слів. Нині при нагоді, коли беру участь в контесті на листопад, таки напишу.

Думаю, що виграю перо. Посилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Маю 14 літ і є в девятій клясі. По українськи навчилася в дома від родичів.

Здоровлю Вас Вуйку щиро.

Анастазія Щклянка,
Мийфир, Саск.

Від Вуйка: Маєш добрих родичів, Анастазіє, коли навчили тебе по українськи. Пера, в нагородах, є за працю дітей через цілий рік. Може і ти виграєш одно якщо ти богато працювала для Діточої Сторінки цего року. Є два сети пера і олівця та вісім пер. Хто їх виграє Вуйко ще не знає. Буде оголошено в числі 1 го лютого, 1947.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, —

Це мій перший лист до Вас. Я маю 9 років і я є в четвертій клясі. Контест зробив і поклав хрестики на ті слові.

Вуйку, я посилаю 25ц. на Діточу Сторінку. Кінчу писати і поздоровляю Вас Вуйку.

Стефан Онишко,
Гленден, Алта.

Від Вуйка: Дякую за жертву Стефане. Твій малюнок був гарно помальований, але цим разом ще були гарнійші малюнки від твого. Пробуй ще раз коли.

ВЧЕНИЙ ДУРЕНЬ
(Продовження з сторони 10)

А тепер поспитаймо чому? Відповідь проста. Своїм невідповідним поступованням зарозумільця, такий нібито член парохії зразив собі людей. Він являвся перед ними як непомильний якийсь божок. Він все знає, все сам зробить. І людям, які перший раз з ним стрінулися, він з місця хотів диктувати свої закони. "Маєте поступати так і так, і готово. А хто не хоче так поступати, з тим я не говорю." І дуже можливо що такий чоловік має часом і добрі думки, так що з того, коли їх люди його не хочуть слухати.

Провідника' ніхто не вибирає, бути провідником це значить бути покликаним на передове місце якоюсь вищою силою. А коли люди не вибрали того скинути не можуть. Але може трапитись так, що провідник стане головою читальні, але за якийсь час виберуть на його місце другого. Чи це значить може що його скинуть з провідника? Ніколи у світі. Одначе при цій нагоді приходить на думку ще одна людська слабість, на яку провідники ніяк не вміють хорувати.

Пригадуємо собі таке оповідання, що свідчить про незвичайний розум провідника і його любов до правди якій він служить.

Дiялось це в Спарті, в одній з грецьких держав, далеко ще до народження Христа. Отож у тій державі відбувалися збори, на яких вибирано поодиноких громадян на ріжні пости. І од по скінченні зборів, один спартинець вертав з них до дому у веселому настрої. Стрінув його один знакомий і питається його ти веселишся коли тебе не вибрано! На це він відповів (добре би це занотувати всім тим що беруть участь як кандидати у виборах): **"Тішуся, що моя вітчина має кращих громадян від мене."**

Бачите це є знаменитий приклад, що . . .

добрий провідник ніколи не повинен ані чутися ображеним ані попадати у зневіру, коли його часом громадяни поминуть у висуненні на якийсь пост.

Дійсний провідник вміє, коли треба бути керівником а другий раз він може стояти карно в лаві, готовий сповнити наказ другого.

ВУЙКО ТРОХИМ ВИЇЗДЖАЄ ДО САСКАЧЕВАНУ

У суботу, дня 21-го грудня Вуйко Трохим виїзджає до Саскачевану з рамени Централі Українців Католиків Канади і відвідає слідуючі місцевості:

РІДЖАЙНА, САСК. — Неділя, 22 грудня, 1946
САСКАТУН, САСК. — Понеділок, 23 грудня, 1946.
ПРИНС АЛБЕРТ, САСК. — Четвер, 26 грудня, 1946
ГУДІВ, САСК. — Субота, 28 грудня, 1946.
АЙТУНА, САСК. — Неділя, 29 грудня, 1946.
БРЕНДОН, МАН. — Понеділок, 30 грудня, 1946
МАВНТЕН РОВД, МАН. — Середа, 1 січня, 1947.

При цій нагоді Вуйко любивби бачити якнайбільше дітей, а передовсім членів Веселої Родини та тих, що дописують до Діточої Сторінки Будучности Нації. Де буде можливо може говорити спеціяльно до дітей. Думає відвідати дітей в Сиротинці в Айтуні, про котрих так дуже богато все чує. Якщо діти з вище поданих місцевостей хотіли б щоб Вуйко до них спеціяльно говорив нехай порозуміються з своїм отцем парохом а Вуйко є певний, що Ваш отець парох зробить відповідне зарядження, щоб Ви всі з Вуйком особисто познакомилися та поговорили.

ЧИ В ВАШІЙ ХАТІ Є "ГОЛОС СПАСИТЕЛЯ"?

Якщо не маєте цего місіонаря, то напишіть і попросіть, щоб ще того місяця Вам вислали. Виходить раз на місяць в українській і англійській мові. Ціна один доляр на рік, а що місяця знайдете велику потіху в нім. Замовляйте собі ще нині на адресу:

The Redeemer's Voice
Yorkton, Saskatchewan

— ВЖЕ ПОЯВИВСЯ —

ГАРНО ІЛЮСТРОВАНИЙ — НА ДОБРІМ ПАПЕРІ З КОЛЬОРОВОЮ ОКЛАДИНКОЮ, РАЗОМ З ЦЕРКОВНИМ УСТАВОМ

КАЛЕНДАР
Голосу Спасителя

НА **1947** РІК

Численні статті, вірші, оповідання, історійки, розвідки,— стануть приємністю в кожній хаті. На обгортці прекрасний кольоровий образ Матери Божої Неустаючої Помочі.

Ціна 50с.

Замовляйте для себе й своїх приятелів на Різдвяний Дарунок.

Замовляйте на адресу:

The Redeemer's Voice
Yorkton, Saskatchewan

ЖИТТЯ І НАУКА ІСУСА ХРИСТА
переповіджен в приступний спосіб в мові українській і англійській

ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

у новій книжці уложеній о. А. Луговим під наголовком

ІСТОРІЯ БІБЛІЙНА НОВОГО ЗАВІТУ

Гарно прикрашена численними світлинами з життя нашого Божественного Спасителя

Ціна примірника з пересилкою 50ц.

Замовляйте в:
THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.
або через автора:
REV. A. LUHOVY, P.P., Box 85, ETHELBERT, MAN.

ПОДЯКА

Почуваюсь до обовязку зложити щиру подяку Товариству Податковців у Винипегу, культурно освітним і запомоговим товариствам і українським парохіям, як рівнож всім шановним громадянам, які дали мені моральну піддержку у міських виборах, що відбулися дня 22 листопада н.р., в яких я кандидував на міського радного.

Андрій Загарійчук.

НЕ БУДУ ЧЕКАТИ НА ПРИГАДКУ.

Свою залеглу передплату засилаю НИНІ.

В СПРАВІ СВЯТКОВАННЯ "ТИЖНЯ КАНАДІЙСЬКОГО ГОРОЖАНСТВА"

Щоб належно відсвяткувати "Тиждень Канадійського Горожанства" та щоб улекшити працю перетижених громадських діячів, котрі будуть приготовлювати ці святкування, Централя Українців Католиків приготовляє програму, котру можна набути за надісланням 25ц. на покриття коштів висилки та друку.

За всякими порадами та вказівками відносно святкування "Тижня Канадійського Горожанства" пишіть на адресу:
UKRAINIAN CATHOLIC COUNCIL
131 Main Street, Winnipeg, Man.

Нова Фірма

ГУРТОВОГО СКЛАДУ
ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ

Свічки, павуки, кивоти, процесійні образи, фелони, фани, хоругви, іт.д. Пишіть по катальоґ

W. & J. STEPHANCHEW CO.
262 Elliot Avenue Phone 04174 Winnipeg Man.

ПОРЯДОК
БОГОСЛУЖЕНЬ

Грудень

15. Нед. 27 по С. .... Елма
19. Чет. св. Н. Чуд.... Салдов
22. Нед. 29 по С. Неп. Зач... Тиндал
25. Різдво Госп. (н.ст.) ..... Ґадашвил

о. Й. Кормило
Босежур, Ман., Тел. 63.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ

Полагоджує імігратійні справи. Помагає діставати дозволи вїзду до Канади. Виробляє афідивіти.

По інформації пишіть до:
UKRAINIAN TRAVEL BUREAU
Box 3535 Sta. B.
WINNIPEG, MAN.
(612 McIntyre Block)
Ів. Рудачек, управитель.

ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ

Сестриство Преч. Діви Марії улаштовує в неділю, 22-го грудня, 1946, у год. 8-мі вечером в Парохіяльнім Домі під числом 965 Бойд Еве., у Винипегу, **ЧАЙНЕ ПРИНЯТТЯ** на котре запрошується всіх членів та гостей.

М. Сидорчук, голова
М. Капітанчук, Секретарка

Pills Ointment
MISAR TREATMENT
(УБІЙНИК РЕВМАТИЗМУ)

Найлучший винахід проти ревматизму, ломання костий, біль голови, кражий мускулів і нервів в цілім тілі. МІСАР масть і пігулки витягають всі ревматичні болі на верх тіла в виді пухирців. Полекша ґарантована в 24 годинах. МІСАР Пігулки усувають Uric Acid, прочищують кров з трутини, поліпшують циркуляцию, усувають всі болі і привертають здоровля. І коли Вам лазять якби мурашки поза шкру, руки і ноги терпнуть і зимніють, а сила опускає,— уживайте МІСАР Пігулки і Масть,— а полекша прийде в 24 год. Ціна Місар Масти $3.00, Пігулок $3.00

MISAR TREATMENT CO.
Dept. F-N, 1578 Arlington St.,
WINNIPEG, MAN.

Що йому трудне

Учителька (підчас Різдвяних іспитів) — Івасю, ти видно маєш трудність з тим питанням.

Івась: Питанням я не журуся, але відповідь трудно Вам дати.

АДРЕСАР

Централя Українців Католиків Канади:
Ukrainian Catholic Council,
131 Main St., Winnipeg. Ph. 92308
Домініяльний Заряд БУК-а:
131 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд УКЮ:
131 Main Street, Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд ЛУКЖ:
131 Main Street, Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а в Саскатуні:
304 4th Ave. N., Saskatoon, Sask.
Виховний Інститут БУК-а в Едмонтон:
9920 111 St., Edmonton, Alta.
Виховний Інститут БУК-а для Дівчат в Винипегу:
49 Kennedy St., Winnipeg, Man.
Виховний Інститут БУК-а в Торонто:
17 Wellesley St., Toronto, Ont.
Епископська Канцелярія:
235 Scotia Street, Winnipeg, Man.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БНації:
Dm. Kobrynski, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БНації:
131 Main Street, Winnipeg, Man.
Місійне Товариство св. Йосафата:
Rev. Myron Krywucki,
Tache Home, St. Boniface, Man.
Запомогове Братство св. о. Николая:
Ukr. Mutual Benefit Assoc. of St. Nicholas, Head Office, Box 3641 Station B., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Ukrainian Canadian Committee,
701 McIntyre Bldg., Winnipeg.

ЗБАГАЧУЙТЕСЬ!

Шліть до нас сверби‌вус (ягідки з дикиx рож). Добра ціна. Сталі доходи. Поради: Як Сушити і Продавати Сверби‌вус, книжечка 15ц.: 2. Поживно-Лічнича Вартість Сверби‌вусу 25ц.

BRIAR HIP FOOD PRODUCTS, Limited,
607 Young Street, Winnipeg, Man.

В ДАРУНКУ НА РІЗДВО ДАЙТЕ АЛЬМАНАХ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Ціна Альманаху є лиш $1.00.

Разом з Альманахом піде гарна кольорова українська Різдвяна картка з желанням від Вас.

Для Вашої вигоди подаємо тут картку замовлення. Виповніть її негайно та зашліть на адресу:

THE FUTURE OF THE NATION
131 Main Street, Winnipeg, Man.

Хвальна Редакціє БНації!

Посилаю в готівці $....... і прошу вислати мені .... примірників книжки Альманах Канадійських Українських Вояків.

Моє Імя ....

Почта ....
(подайте точно по англійськи)

СОВЕТИЗАЦІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(УІІС) Пряшів, 2.9.46. Карпатська Україна по прилученні до СССР, зг. до УРСР, набирає щораз більше прикмет совєтської країни. Передусім — удержавлення господарства, особиста і релігійна воля тільки в мріях, вивоження майна і людей.

Господарство удержавлено до тієї міри, що — як розповідає очевидець — з города не вільно взяти ні одного овоча, все треба здати до "дружества," а потім купити. Отже: "продаєте" до дружества по два рублі, а купуєте (свій товар) по 40 рублів.

З Карпатської України вивозять фабрики в глибину СССР. Вивезено досі: хемічну фабрику з Перечина, сірникарню з Чинадієва, тютюновий завод з Мукачева, млин із Ужгороду, де розмонтовують теж електрівню. Колишніх урядовців (з передсовєтського часу) увязнено, або в більшості переселено в інші часті України, або в інші републіки СССР. (Ми подавали вже в ч. 17. УІІС-и про совлагри в Карпатській Україні та в Західній Україні. — Ред. УІІС).

Освободжені є вже довол основно всі. Народ обдертий, босий і голодний. Робітник звичайний заробляє місячно 300 рублів, фаховий — 400 рб., учитель 450-600 рб., учитель середньої школи 800 рб., а 1 кг. хліба — коштує 60 рублів. Текстильних виробів нема, а якщо попаде щось у "дружество," то ціна його йде в тисячі, що їх можуть заплатити лише урядники вищої категорії з партійною виказкою.

Приватна власність це поняття тут дуже абстрактне. Хто має машину до писання, чи далековид, або фотоапарат — того уважають шпигуном, бо ці речі може мати лише державна установа.

В Ужгороді наложено на катедральну і римо-католицьку церкви по 30 тисяч рублів кари за те, що в них відслужено декілька рази Сл. Божу. Свят немає жадних. Праця йде безупину. Кожного шестого дня є "відпочинок," що припадає завжди на інший день тижня. Одначе і той день зайнятий різними мітінгами, зборами, тощо.

Всі листи, що їх висилається навіть внутрі СССР підлягають цензурі — кінчить очевидець.

Ось так Карпатську Україну "обєднано" з СССР, "освобождено" а тепер її "зрівнюють" з іншими частинами Совєтського Союзу.

ВИЙШЛИ НОВІ,— ПОПРАВЛЕНІ
ГАРНО ПРИКРАШЕНІ,—ПОБІЛЬШЕНІ

ЦЕРКОВНІ КОЛЯДИ

Формат дуже вигідний, кишенковий, і чепурний, як ніколи передтим.
Ціна 20ц.

Замовляйте на адресу:
THE REDEEMER'S VOICE
CATHERINE STREET, YORKTON, SASK.